PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

ANUL III Nr. 92 | 4 PAGINI 5 LEI | VINERI 5 IANUARIE 1951

Planul Cincinal este un program de luptă al construirii bazelor socialismului în țara noastră, pentru asigurarea înfloririi Patriei noastre și a bunei stări a celor ce muncesc.

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

Să asigurăm îndeplinirea Planului la fiecare etapă

Oamenii muncii din Republica noastră Populară, având în față realizările celor două Planuri anuale de Stat, pășesc plini de încredere și de avânt spre îndeplinirea primului nostru Plan Cincinal. Zi de zi apar în ziare noi depășiri de norme, noi metode de înlăturare a lipsurilor, noi dovezi de hotărâre de a spori eforturile pentru construirea socialismului la noi în țară, pentru întărirea luptei pentru pace. Pretutindeni, în uzine, în fabrici, în gospodăriile agricole colective și de stat și pe marile șantiere răsună puternic bucuria celor ce vor — în ciuda imperialiștilor criminali setoși de sânge și de sălbatică exploatare — să dea viață rodnică Cincinalului și mărețului Plan de electrificare a țării.

Urmând exemplul lor, învățătorii și profesorii își îmbunătățesc metodele de muncă și caută să sprijine prin forme din ce în ce mai organizate ridicarea nivelului la învățătură al elevilor și educarea acestora în spirit comunist. Însă îndeplinirea cu succes a primului nostru Plan Cincinal necesită o adâncă cunoaștere atât a sarcinilor generale ce revin învățământului, cât și a sarcinilor imediate ce trebuesc realizate în primele etape de muncă. Cadrele didactice trebue să fie adânc pătrunse de faptul că îndeplinirea Planului Cincinal este strâns legată de îndeplinirea fiecărui plan anual, de îndeplinirea planului fiecărei etape.

De aceea, pentru a porni cu succes la realizarea măreților obiective ale Cincinalului, trebue să organizăm o muncă temeinică pentru înfăptuirea sarcinilor ce revin învățământului în această etapă a anului școlar.

Cele mai importante probleme de care trebue să se ocupe învățătorii și profesorii în această etapă sunt: adâncirea muncii de alfabetizare, asigurarea unei frecvențe regulate atât la cursurile de alfabetizare, cât și în școlile de toate gradele, îmbunătățirea procesului de învățământ și asigurarea bazei materiale a acestuia.

Desvoltarea economică a țării și mărețele construcții prevăzute în Planul Cincinal și în Planul de electrificare necesită din ce în ce mai multe cadre calificate, muncitori capabili să-și însușească știința și tehnica cea mai înaintată, care să învețe zi de zi din glorioasa experiență a muncitorilor sovietici și care să participe în mod conștient la construirea socialismului în Patria noastră.

Pentru a se recruta astfel de cadre din rândurile masselor care au fost ținute de către regimurile burghezo-moșierești în întunericul neștiinței de carte, învățătorii și profesorii trebue să acorde o deosebită importanță muncii de alfabetizare.

În cele două luni și jumătate care mai sunt până la terminarea cursurilor de alfabetizare, toată grija trebue să se îndrepte asupra asigurării frecvenței regulate și pregătirii temeinice a lecțiilor, pentru ca neștiința de carte să fie lichidată în mod real în țara noastră. Vom reuși să dăm țării numărul de alfabetizați prevăzuți în planul pe 1951 numai asigurând o frecvență regulată la cursuri.

Sunt mulți învățători și profesori, precum și tovarăși din afara învățământului, care muncesc cu devotament la centrele de alfabetizare, dar care n'au reușit totuși să obțină o frecvență bună pentrucă duc singuri munca aceasta, fără sprijinul Sfaturilor Populare și al celorlalte organizații de massă. În general, se fac ședințe de colaborare în care se cere sprijinul acestora în munca de alfabetizare, fără să li se arate concret în ce direcție este nevoe de ajutorul lor organizat. Învățătorii și profesorii trebue să ceară sprijinul acestora atât în ceeace privește munca de lămurire ce trebue dusă în rândurile analfabeților pentru a le arăta importanța frecvenței regulate, cât și în asigurarea bazei materiale, a combustibilului mai ales. Atât Sfaturile Populare, cât și celelalte organizații de massă pot organiza echipe care să viziteze analfabeții la domiciliu, lămurindu-i că însușirea temeinică și sistematică a cunoștințelor se obține numai printr'o frecventare regulată a cursurilor de alfabetizare.

Învățătorii și profesorii vor reuși să atragă analfabeții la cursuri și să-i antreneze la o muncă rodnică și susținută, folosind forme cât mai variate: întâlniri cu deputați, cu fruntași în producție recrutați dintre cei alfabetizați în anii trecuți, popularizarea fruntașilor dela cursurile de alfabetizare, caricaturi care să satirizeze pe cei ce lipsesc dela cursuri, articole expuse la gazetele de perete și chiar chemarea celor îndărătnici în fața Sfatului Popular.

Până în prezent, atât cadrele care predau la cursurile de alfabetizare, cât și secțiunile de învățământ n'au găsit formele juste de colaborare rodnică cu Sfaturile Populare și cu organizațiile de massă. Pentru îmbunătățirea imediată a frecvenței și a muncii de alfabetizare în genere, învățătorii, profesorii și ceilalți tovarăși din afara învățământului, antrenați în această muncă, trebue să sesizeze continuu organizațiilor de partid lipsurile și greutățile pe care le întâmpină și să solicite un sprijin susținut pentru înlăturarea lor.

Strâns legată de aceeaș problemă a îndeplinirii Planului este și problema frecvenței regulate la școlile elementare și medii, precum și în instituțiile de învățământ superior. Învățătorii și profesorii din toate gradele de învățământ cunosc marea importanță a frecvenței regulate pentru ridicarea nivelului la învățătură al elevilor și studenților, pentru însușirea temeinică a cunoștințelor și închegarea lor într'un tot bine sistematizat, pentru desvoltarea priceperilor și a deprinderilor de a folosi în practică aceste cunoștințe.

Este necesar, deci, ca această frecvență regulată să fie asigurată consecvent. Învățătorii și diriginții claselor trebue să aibă întotdeauna o evidență exactă a elevilor din clasele lor și o cunoaștere precisă a cauzelor tuturor absențelor. În acest scop, ei trebue să urmărească, în colaborare cu organizația U. T. M. și de pionieri cauzele fiecărei absențe în parte și, totodată să ducă o intensă muncă de lămurire în rândurile părinților pentru ca aceștia să nu mai sustragă pe elevi dela școală pentru diferite treburi, sau pur și simplu să fie indiferenți față de absențele nemotivate ale copiilor lor. Cadrele didactice trebue să ceară sprijinul sindicatelor din care fac parte acești părinți, pentru a-i lămuri să-și trimită regulat copiii la școală, pentru ca ei înșiși să se alarmeze de fiecare absență și să ia măsurile de îndreptare. Frecvența regulată trebue să devină unul din obiectele principale ale fiecărei grupe sindicale studențești, care are datoria să sprijine cu perseverență asigurarea acestei frecvențe atât la cursuri, cât și la seminarii.

Realizarea unei frecvențe regulate la școlile elementare și medii, precum și în institutele de învățământ superior, depinde, de asemenea de asigurarea unor condiții materiale favorabile pentru învățătură. O deosebită grijă trebue să se acorde în primul rând aprovizionării

(Continuare în pag. 3-a, col. 1-2-3)

ȘCOALA IN ORAȘELE ȘI SATELE NOASTRE

Elevii Școlii Pedagogice din Cristurul Secuesc s'au întâlnit cu fruntașii în producție

La Școala Pedagogică din Cristurul Secuesc a avut loc de curând o întâlnire între evidențiații în producție ai fabricii de unt din localitate și elevi. Fruntașii în producție, cu care au venit și numeroși alți muncitori din fabrică, au fost întâmpinați cu deosebită căldură de elevii școlii, de director și de profesorii diriginți.

In cuvântul său, directorul școlii a arătat muncitorilor cât de importante, sunt, pentru educația elevilor, exemplele fruntașilor în producție care, prin muncă conștiincioasă și neobosită, dovedesc patriotismul lor înflăcărat. Cunoscând sforțările uriașe ale clasei muncitoare pentru construirea socialismului, pentru o viață mai bună, elevii vor trage multe învățături pentru munca lor.

Apoi, evidențiata în producție, tovarășa Maria Gabor, a povestit cum, prin grija Partidului și a Guvernului Republicii Populare Române, știe acum să scrie și să citească. O mare parte din timpul liber îl întrebuințează citind ziare, broșuri, cărți de literatură. Din ele ea caută să cunoască lupta și eroismul clasei muncitoare, pentru a munci și ea cu rezultate cât mai bune, pentru fericirea poporului muncitor. Explicând elevilor cum a reușit să fie printre fruntașii în producție, ea a arătat că, lucrând la pasteurizare, a muncit cu cea mai mare atenție, având grijă să nu se piardă nicio picătură de smântână.

Au vorbit apoi și alți muncitori. Cuvintele lor au pătruns adânc în inima elevilor. Din ace ceas a crescut nebănuit de mult dorința lor de a le urma exemplul. Ei au înțeles ce înseamnă munca cinstită, devotată. Ascultând modul simplu, cald și apropiat în care le-au vorbit evidențiații în producție, elevii au avut cea mai frumoasă pildă de respect pentru bunul poporului, de spirit de economie.

Sub îndemnul acestor exemple, elevii și-au luat angajamentul să învețe cât mai bine, să dea în clasă răspunsuri cât mai bune, reducând cu fiecare zi numărul răspunsurilor slabe.

Și, într'adevăr, în zilele care au urmat, numărul notelor mari a crescut mult. Elevii au devenit mai disciplinați, mai harnici.

Urmând exemplul muncitorilor, elevii Școlii Pedagogice din Cristurul Secuesc muncesc acum cu râvnă sporită, pregătindu-se pentru viitoarea lor activitate pedagogică.

Prof. Farkaș Margareta
corespondent

Elevii Școlii medii tehnice metalurgice Nr. 2 din Capitală într'o oră de lecție practică în ateliere.

Școala contribue la lupta pentru pace

Pentru îndeplinirea și depășirea măreților nostru Plan Cincinal, toate forțele oamenilor muncii din Republica noastră trebue să se unească într'un efort comun și fiecare om al muncii să devină un factor activ în opera de construire a socialismului, un vajnic luptător pentru pace. Legea pentru Apărarea Păcii care s'a votat decurând, vine să concretizeze dorința tuturor oamenilor cinstiți din țara noastră de a lupta cu hotărâre împotriva acelora care vor din nou să trimită la moarte milioane de tineri.

Școlii noastre îi revine însemnatul rol de a educa tineretul în spiritul luptei pentru pace, de a trezi în sufletul fiecărui elev mândria față de realizările nemaiîntâlnite în țara noastră și dorința de a apăra aceste bunuri câștigate, de a apăra propria lor viață și fericire.

De aceea, cadrele noastre didactice se străduesc să împletească organic munca lor de fiecare zi cu lupta pentru pace.

Lupta pentru pace, o preocupare principală

In cadrul fiecărei lecții, în cadrul fiecărei ore educative, în cadrul activității extrașcolare, lupta pentru pace constitue una din preocupările de seamă ale cadrelor noastre didactice.

Astfel, profesorul de fizico-chimice dela Liceul mixt din Tulcea, predând la clasa VIII-a B despre „Elementele radioactive" arată cum, în Uniunea Sovietică, energia atomică este folosită în scopuri pașnice, constructive, în timp ce în Statele Unite se fabrică bombe pentru distrugeri, pentru noi jafuri imperialiste.

In școlile medii, la orele de limbă română, profesorii prezintă elevilor operele progresiste ale scriitorilor noștri ca un factor activ în lupta pentru pace. Profesorul de limba română dela Școala Pedagogică de băeți din Buzău, vorbind elevilor din anul I B despre romanul „Mitrea Cocor" de Mihail Sadoveanu, a pornit dela premierea acestui roman în cadrul Congresului Mondial al Partizanilor Păcii dela Varșovia. El a arătat elevilor însemnătatea internațională a acestei opere, însemnătate datorită temei pe care o tratează. Intreaga clasă a fost antrenată în discuții, iar profesorul a arătat elevilor în mod sugestiv datoria fiecăruia de a lupta pentru pace.

La liceul clasic mixt din București, elevii din toate clasele au redactat lucrări cu următoarele teme: „Lupta pentru pace", „Însemnătatea celui de al II-lea Congres Mondial al Partizanilor Păcii", „Uniunea Sovietică în fruntea luptei pentru pace", „Eroismul tineretului sovietic, exemplu pentru tineretul din R.P.R.", etc. Tot la această școală s'a instituit un concurs literar cu tema „Lupta pentru pace".

Orele educative, prilej de a pregăti elevii în spiritul luptei pentru pace

Profesorii diriginți, conștienți de importanța luptei pentru pace în școli, se străduesc ca, în cadrul orelor educative, preocuparea de căpetenie să fie lupta pentru pace. Ei arată elevilor care sunt dușmanii păcii și cum pot ei lupta pentru ca forțele păcii să fie biruitoare. La Școala Pedagogică Nr. 2 de fete din București în cadrul orelor educative s'au discutat următoarele teme: „Cel de al II-lea Congres Mondial al Partizanilor Păcii", „Însemnătatea alegerilor din 3 Decembrie", etc. Luându-se în discuție Planul de electrificare a țării, s'a arătat cum, prin această măreață operă poporul muncitor din țara noastră face un pas înainte pe drumul construirii socialismului, întărind mai mult lagărul păcii.

Tot în cadrul orelor educative se duc discuții în jurul filmelor vizionate de elevi, așa cum se face, de exemplu, la Liceul clasic mixt din București.

Lupta pentru pace în școli îmbracă forme și metode variate

Educarea tinerelor vlăstare în spiritul dragostei pentru pace, pentru Uniunea Sovietică, care stă în fruntea luptei pentru pace, în spiritul de solidaritate cu poporele asuprite se face și prin vizitarea expozițiilor, prin vizionarea filmelor, prin organizarea unor festivaluri închinate luptei pentru pace a popoarelor, prin oglindirea acestei lupte în gazetele de perete, prin panouri, fotomontagii, lozinci, etc.

La Școala elementară mixtă din Ploești, în cadrul luptei pentru pace, elevii, sub îndrumarea profesorilor, au dat un festival, iar suma realizată a fost depusă la Fondul Mondial pentru apărarea păcii; un alt festival a fost dat pentru ajutorarea luptei dreptei a poporului coreean. Și festivaluri de acestea s'au dat mai în fiecare oraș. S'au vizionat și discutat filme, s'au întocmit albume, s'au vizitat expoziții.

Organizațiile U.T.M. și de pionieri au constituit un factor activ în această luptă.

Acum, când trecem la realizarea primului nostru Plan Cincinal, cadrele didactice trebue să întărească și să desăvârșească lupta pentru pace în școlile în care cresc astăzi viitoarele cadre de constructori ai socialismului, pentru a putea pășii cu succes pe calea unor realizări de seamă, închinate cauzei scumpe celor care muncesc din lumea întreagă, cauzei păcii.

Înflorește școala în regiunea Argeș

Numeroase sunt realizările obținute în regiunea Argeș de către oamenii muncii din învățământ.

Pe timpul stăpânirii burghezo-moșierești, funcționau în această regiune un număr foarte redus de grădinițe, așezate în centrele orașelor pentru odraslele negustorilor și industriașilor sau în comunele mari, pentru copiii chiaburilor. Astăzi, datorită grijii pe care Partidul și Guvernul o poartă pentru regiunea noastră, există 143 de grădinițe în care sunt educați 6275 de copii fii ai clasei muncitoare și ai țărănimii muncitoare. Numai în vara anului acesta au funcționat în satele cu gospodării agricole colective, cu gospodării agricole de stat sau cu Stațiuni de Mașini și Tractoare 73 de grădinițe sezoniere cu 2128 de copii.

Cele 202 școli elementare de șapte ani din regiunea noastră arată grija Partidului nostru de a da fiilor și fiicelor oamenilor muncii posibilitatea de a învăța, de a deveni constructori activi ai socialismului.

Anul acesta mai mult de jumătate din elevii absolvenți ai clasei a IV-a urmează clasa V-a a școlilor elementare de 7 ani. Ei se pregătesc intens pentru a intra în școlile medii.

Pentru buna desfășurare a învățământului, în regiunea Argeș funcționează 45 de internate, care cuprind 4887 de elevi bursieri.

Condițiile materiale ale școlii au fost simțitor îmbunătățite. Instituțiile de învățământ din regiunea Argeș au fost dotate cu 1300 de bănci, 120 de catedre, 270 de table, 520 de mese și scăunașe, 6530 de hărți și 20.000 de planșe intuitive.

Pe lângă amenajările de școli făcute în fostele conace ale moșierilor, în regiunea Argeș au fost construite 35 noi localuri de școală cu 82 de săli de clasă. Ritmul construcțiilor școlare va continua și mai intens în cursul Planului Cincinal.

C. Arsene
șeful Secțiunii de Învățământ al regiunii Argeș

La școala elementară din satul Hărțăgani a luat ființă un internat

Curând a luat ființă un internat pe lângă școala elementară din satul Hărțăgani, raionul Deva, regiunea Hunedoara. In acest sat, cu case risipite pe o rază de 7-8 km., de-a-lungul a patru văi, internatul este un prețios ajutor dat copiilor care-și pierdeau timpul necesar pregătirii lecțiilor cu drumul până la școală și înapoi. Părinții copiilor, mineri și țărani muncitori, au primit cu bucurie știrea că au fost acordate un număr de 18 burse copiilor merituoși, burse cu ajutorul cărora s'a putut deschide noul internat. Părinții au amenajat cu mijloace proprii încăperile internatului.

Astăzi, în internatul din Hărțăgani sunt hrăniți și adăpostiți 20 de copii de mineri și țărani muncitori.

P. Melinte
corespondent

Pentru buna desfășurare a muncii de alfabetizare

REALIZĂRI IN RAIONUL HUȘI

Recensământul neștiutorilor de carte din raionul Huși a arătat că mai sunt încă, în raionul nostru, 4895 analfabeți. Pentru lichidarea acestei situații, piedică în calea construirii socialismului în țara noastră, Secțiunea raională de învățământ a hotărît ca toți neștiutorii de carte să fie alfabetizați în cursul anului școlar 1950—1951.

Sub permanenta îndrumare a Comitetului de Partid raional, cu sprijinul Sfaturilor Populare și al organizațiilor de massă, s'au intensificat toate acțiunile menite a duce la asigurarea unei bune frecvențe și la crearea unor cât mai bune condiții de învățătură pentru neștiutorii de carte.

In acest scop, Sindicatul Salariaților din Învățământ, Sindicatul Salariaților din Sfaturile Populare și Sindicatul Salariaților Agricoli din raionul Huși au pus la dispoziția Secțiunii de Învățământ manuale și caiete în valoare de peste 15.000 lei, iar Sfatul Popular raional a dat 150 caiete și 150 creioane care au și fost împărțite.

Munca de lămurire a fost dusă sub îndrumarea organizațiilor de partid și cu sprijinul tuturor organizațiilor de massă, de către învățători și profesori, care au mers din casă în casă.

Rezultatele muncii s'au și văzut în multe sate. Astfel, la școala din Păhnești, din cei 16 analfabeți înscriși în anul I, frecventează regulat toți 16, iar în anul II sunt 15 înscriși și 15 frecvenți. Deasemeni, școlile de alfabetizare dela Bunești, Arsura, Crețeștii de Sus, Gugești, Averești, Boțești și altele, au o frecvență de 90—98 la sută.

Nu tot astfel stau unele școli ca cele din comunele Cârligați, Vetrișoaia sau Gorban, unde frecvența este încă slabă.

Învățătorii și profesorii din aceste sate trebue să sesizeze permanent Sfaturilor Populare greutățile concrete pe care le întâmpină în activitatea lor, să ceară sprijinul organizațiilor de massă și să intensifice munca de lămurire în rândurile neștiutorilor de carte, pentru a-și îndeplini cu adevărat măreața sarcină ce le revine.

MAI MULTĂ ATENȚIE FRECVENȚEI IN RAIONUL NEGREȘTI, REGIUNEA IAȘI

Atât din rapoartele lunare ale directorilor, cât și din controlul efectuat de către Secțiunea de Învățământ, reiese că la cursurile de alfabetizare din raionul Negrești frecvența nu este mulțumitoare. Care sunt cauzele acestei situații?

S'a constatat că nu toate cadrele didactice au înțeles importanța unei strânse colaborări cu organizațiile de massă pentru buna reușită a acestei munci. S'a subapreciat sprijinul pe care pot să-l dea Sfaturile Populare și căminele culturale.

O altă lipsă serioasă, care a contribuit la scăderea frecvenței, este faptul că mulți directori de școli nu au acordat importanța cuvenită asigurării centrelor de alfabetizare, cu combustibilul necesar încălzitului și luminatului. Ei nu au solicitat cu perseverență sprijinul Sfaturilor Populare în această privință.

De asemeni, numărul insuficient de cadre didactice și de instructori din afara învățământului față de numărul mare de neștiutori de carte, la unele școli, a făcut ca frecvența să fie slabă deoarece n'au putut fi cuprinși toți analfabeții în școli.

Sunt cazuri când, în tot satul nu există decât un singur învățător care trebue să predea la peste 100 de analfabeți.

Totuși, acolo unde a existat colaborare, bună înțelegere și spirit de răspundere din partea învățătorilor și profesorilor, greutățile au fost înlăturate, iar frecvența a crescut simțitor. Școli ca Huc, Singurari-Mironeasa și Sofronești-Todirești au rezolvat în parte problema cadrelor necesare în această muncă. Cu sprijinul organizațiilor de massă și al căminelor culturale, satele au fost împărțite în sectoare, iar în fiecare sector s'a fixat câte un îndrumător din organizația de massă.

Sunt însă școli unde cadrele didactice n'au înțeles, încă, importanța muncii de alfabetizare. Ele n'au colaborat cu organizațiile de massă, și n'au cerut sprijinul căminelor culturale. Așa au lucrat cadrele didactice dela școlile Mădârjoc, Dogâța și Rafaila unde frecvența la cursurile de alfabetizare lasă foarte mult de dorit.

Gazetele de perete ale școlilor și căminelor culturale nu conțin articole referitoare la munca de alfabetizare prin care să mobilizeze întreaga massă a oamenilor muncii la lichidarea analfabetismului.

Pentru a îmbunătăți frecvența la cursurile de alfabetizare, cadrele didactice din raionul nostru ar trebui să lichideze aceste lipsuri, să asigure o colaborare strânsă cu căminele culturale și organizațiile de massă și să ceară necontenit sprijinul Sfaturilor Populare arătându-le concret greutățile pe care le întâmpină.

Învățătorii și profesorii trebue să se considere mobilizați în această muncă a alfabetizării, care a devenit o datorie de onoare în lupta pentru construirea socialismului.

Sfaturile Populare vor trebui să sprijine această măreață acțiune asigurând școlilor combustibilul și petrolul atât de necesar acum în timp de iarnă.

Secțiunea de Învățământ va trebui să intensifice controlul pe teren, să îndrumeze cadrele didactice și să ia măsuri de îndreptare.

Indeplinindu-ne cu conștiinciozitate sarcina ce o avem de a munci pentru lichidarea analfabetismului, suntem siguri că vom contribui sub îndrumarea Partidului la construirea socialismului în scumpa noastră Patrie, la întărirea puternicului front al păcii și al democrației.

Prof. Petru Bighiu
Școala Elementară Negrești
Raionul Negrești-Regiunea Iași.

Pentru viața și libertatea lui Luiz Carlos Prestes

Numele lui Luiz Carlos Prestes, neînfricat luptător pentru pace, pentru libertatea și independența poporului brazilian, este cunoscut întregii omeniri muncitoare.

Guvernul brazilian, format din slugi plecate ale imperialismului american, duce o politică de totală aservire a țării stăpânilor din Wall-Street. Din ordinul acestora, guvernul slugă întreprinde o aprigă luptă de exterminare a comuniștilor și a luptătorilor pentru apărarea păcii.

Mandatul de arestare lansat de guvernul brazilian împotriva lui Luiz Carlos Prestes a stârnit indignarea tuturor oamenilor cinstiți din lumea întreagă.

In țara noastră oamenii muncii vorbesc cu multă dragoste de Luiz Carlos Prestes, supranumit de poporul brazilian „Cavalerul speranței". Ei povestesc despre viața marelui luptător care, de 25 de ani, este în avantgarda luptei poporului brazilian; despre luptele lui ca tânăr căpitan în răscoala din 1924 a garnizoanei din San Paolo contra guvernului federal, de vitejia sa în „Marșul cel mare" în care, străbătând întreaga Brazilie, a cunoscut pe acei ce muncesc, viața lor, traiul lor de mizerie și exploatare, ceea ce l-a întărit și mai mult în lupta sa contra imperialismului.

Oamenii muncii din țara noastră știu că Luiz Carlos Prestes conduce lupta în ilegalitate împotriva imperialiștilor atățători la noi războaie și mobilizează muncitorimea braziliană la lupta pentru apărarea păcii și pentru o strânsă prietenie cu Uniunea Sovietică.

Impotriva urmăririi tovarășului Luiz Carlos Prestes se ridică azi glasurile luptătorilor pentru pace din întreaga lume.

Sutele de milioane de semnatari ai Apelului dela Stockholm cer încetarea urmăririi lui Prestes de către guvernul trădător al lui Dutra.

Poporul muncitor din Republica Populară Română, popor care a fost supus exploatării nemiloase a burghezo-moșierimii, ținut în întuneric și mizerie, care a cunoscut din plin fascismul în anii de tristă amintire a regimului antonescian, se solidarizează astăzi cu lupta poporului brazilian, al cărui conducător, Luiz Carlos Prestes, este urmărit de guvernul fascizat al lui Dutra.

Învățătorii și profesorii din școlile de toate gradele, personalul administrativ și de serviciu din școlile noastre, organizați în sindicate, care luptă zi de zi alături de toți oamenii muncii din Patria noastră pentru apărarea păcii și pentru construirea socialismului prin îndeplinirea Planului Cincinal, cer încetarea imediată a urmăririi lui Prestes, neînfricatul luptător pentru pace, libertate și progres.

Mihail Nanu
Președintele Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

Consfătuirea pe țară cu studenții fruntași în învățătură

Marți după amiază a avut loc la București în localul școlii de cadre „Filimon Sârbu" a C. C. al U.T.M., deschiderea primei consfătuiri pe țară a secretarilor organizațiilor U.T.M. din învățământul superior și a studenților fruntași în învățătură. Consfătuirea a fost convocată de C. C. al U. T. M. cu scopul de a examina activitatea Uniunii Tineretului Muncitor în direcția îmbunătățirii pregătirii profesionale și științifice a studenților și a desvoltării disciplinei lor în învățătură.

La consfătuire au luat parte membri ai C.C. al P.M.R., membri ai C.C. al U.T.M., academicieni, profesori universitari, conferențiari, asistenți, secretari ai Comitetelor regionale U. T. M., secretari ai organizațiilor U.T.M. din institutele de învățământ superior și numeroși studenți fruntași în învățătură.

La masa prezidiului au luat loc tov. prof. univ. Leonte Răutu, Gh. Florescu, Paul Cornea, acad. Mihail Roller, acad. Constantin Balmuș, acad. dr. N. Gh. Lupu, Ion Gheorghe și Gh. Gheorghiu.

Cuvântul de deschidere a fost rostit de tov. Paul Cornea, secretar al C.C. al U.T.M., care după ce a arătat scopul consfătuirii, a subliniat că în actualele împrejurări când poporul nostru muncitor, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, a pornit la îndeplinirea măreților Plan Cincinal și a Planului de electrificare a țării, cucerirea cetății științei devine problema principală a tineretului.

Datorită grijii părintești a Partidului și Guvernului, tineretul se bucură în Republica Populară Română de o viață tot mai bogată și frumoasă, a spus tov. Paul Cornea.

Pentru tineretul muncitor din țara noastră trebue să fie un prilej de nestăvilită mândrie faptul că e chemat să-și dea aportul la înfăptuirea socialismului.

Dar, pentru ca tineretul să-și îndeplinească marile sarcini ce i le-a încredințat Partidul, el trebue să urmeze gloriosul exemplu al comsomoliștilor și tinerilor sovietici care luptă pentru consolidarea și prosperarea puterii sovietice. Tineretul nostru trebue să dea un asalt cât mai însuflețit și mai bine organizat pentru stăpânirea științei și tehnicii, pentru dobândirea înaltei culturi și a unei desăvârșite calificări profesionale.

Tov. Voicu Alexandru, șeful secției învățământului superior a Organizației de București a Uniunii Tineretului Muncitor, a desvoltat apoi raportul asupra activității U.T.M.-ului în domeniul îmbunătățirii pregătirii profesionale și științifice a studenților, subliniind că această consfătuire este încă o expresie a grijii și importanței deosebite pe care Partidul Muncitoresc Român și Uniunea Tineretului Muncitor o acordă învățământului superior.

Arătând că Uniunea Tineretului Muncitor consideră drept o datorie și totodată o mare cinste pentru un student ce a fi fruntaș în învățătură și drept o sustragere dela îndatorire și o rușine de a fi codaș, de a neglija învățătura, vorbitorul a subliniat că organizațiile U.T.M. trebue să introducă o mentalitate de respect și prețuire pentru cei mai buni studenți în învățătură, să stimuleze pe toți studenții și mai ales pe utemiști, către succese în munca profesională.

Intre altele, vorbitorul a arătat că Ministerul Învățământului Public, după trei luni dela începerea anului universitar, n'a elaborat încă regulamentul de funcționare a căminelor, ceeace pricinuește greutăți în privința închegării unei vieți de cămin bine organizate, care să asigure cele mai bune condiții de studiu.

Vorbitorul a făcut apoi o analiză autocritică a activității desfășurate de organizația de București U. T. M. pe tărâmul muncii cu studenții.

Tovarășul Voicu Alexandru a subliniat că succesele obținute se datoresc, în primul rând, sprijinului și îndrumărilor permanente primite din partea Organizației de București a P. M. R. și aplicării sarcinilor trasate de C.C. al U.T.M.

A luat apoi cuvântul tov. Florica Mezincescu, ministru adjunct al Ministerului Învățământului Public, care a făcut o largă expunere asupra problemelor ce stau în fața Ministerului în cursul anului 1951, în ce privește învățământul superior.

Tov. Florica Mezincescu a expus acțiunea pe care o duce Ministerul pentru îndeplinirea sarcinii de bază pe care i-au pus-o Partidul și Guvernul, aceea de a făuri o armată de cadre noi de

(Continuare în pag. 3-a, col. 6-7-8)

234.985

Învățământul — o armă în lupta pentru comunism

Planul unei fabrici

Colectivul fabricii de postavuri fine din Cupavna, în apropierea Moscovei, și-a luat angajamentul să obțină ca toți muncitorii fabricii să fie absolvenți ai școlii de 7 clase, iar toți maiștrii și ajutoarele lor să fi absolvit cel puțin o școală medie tehnică. In acest scop, s'a întocmit un plan, la elaborarea căruia au participat muncitorii și muncitoarele, inginerii și tehnicienii. Potrivit acestui plan, între anii 1950—1953, în școlile serale ale tineretului muncitoresc vor învăța 1.090 de tineri și tinere, 550 de muncitori vor urma școala tehnică textilă, iar la Institutul textil prin corespondență se vor înscrie 150 de muncitori.

Publicarea acestui plan în ziare a stârnit un imens ecou în întreaga Uniune Sovietică. Numeroase fabrici au început să elaboreze planuri analoage celui dela fabrica din Cupavna. Ținând seama de această mișcare, Ministerul Industriei Ușoare din U.R.S.S. a hotărît să deschidă pe lângă întreprinderile dependente de acest minister încă 22 de filiale ale școlilor tehnice. Ministerul a propus tuturor directorilor de întreprinderi din industria ușoară să elaboreze un plan de studiu pentru muncitorii din școlile tehnice.

Uzinele — combinate de învățământ

In U.R.S.S. învață 55 milioane de oameni. Tendința conștientă către studiu este caracteristică pentru păturile cele mai largi ale poporului sovietic. Pentru prima oară în istoria omenirii, oamenilor muncii din U.R.S.S. li s'au creat toate posibilitățile de satisfacere a acestor năzuințe.

In Uniunea Sovietică, învățământul școlar este un bun al poporului. In cursul anului școlar trecut s'a înfăptuit învățământul general de 7 clase. (Până în toamna anului 1949, acest învățământ era obligatoriu numai la orașe, iar la sate era obligatoriu învățământul de 4 clase). Crește neîncetat și numărul elevilor claselor superioare ale școlilor medii. Numărul studenților din institutele superioare de învățământ a crescut față de perioada dinaintea Revoluției, de peste 20 ori.

Totodată, în U.R.S.S. au căpătat o deosebit de largă răspândire diferitele forme de învățământ pentru adulți. Muncitorii, colhoznicii și funcționarii își ridică nivelul cunoștințelor lor de cultură generală și de specialitate fără a ieși din producție. Numai în R.S.F.S.R., învață în școlile serale ale tineretului muncitoresc, peste 400.000 de tineri care vor termina anul viitor învățământul de 7 clase și cel mediu. Peste o jumătate de milion de oameni învață în institutele superioare de învățământ și urmează cursurile tehnice prin corespondență. Numeroși muncitori și funcționari urmează cursurile filialelor serale ale institutelor și școlilor tehnice.

In Uniunea Sovietică sunt foarte numeroase întreprinderile unde toți membrii colectivului sunt cuprinși într'o formă sau alta de învățământ. In această privință, putem da ca exemplu uzina „Kalibr" din Moscova și uzina pentru construcția de mașini grele din Ural. In cursul primelor 9 luni ale anului curent, peste 7.500 de muncitori, 800 de ingineri, tehnicieni și maiștri dela uzina pentru construcția de mașini grele din Ural și-au ridicat calificarea. Afară de aceasta, mii de muncitori și funcționari dela această uzină urmează la școlile serale ale tineretului muncitoresc, sute din ei urmează cursurile prin corespondență ale Institutului unional pentru construcția de mașini.

Inițiativa colectivului dela fabrica de postavuri fine din Cupavna a fost urmată în întreaga Uniune Sovietică. Aceasta înseamnă că un număr tot mai mare de fabrici și uzine din U.R.S.S. vor deveni adevărate combinate de învățământ, unde vor învăța absolut toți muncitorii și funcționarii. In cadrul acestor întreprinderi, concomitent cu îndeplinirea planurilor de producție, va fi planificat și asigurat nu numai învățământul profesional al muncitorilor, așa cum s'a făcut până acuma, ci va fi planificată ridicarea nivelului de cultură generală prin înființarea școlilor tehnice, medii și superioare pentru muncitori, tehnicieni, maiștri și funcționari.

Satul colhoznic învață

In Uniunea Sovietică, tendința generală de a învăța este caracteristică atât orașului, cât și satului. La sate, încă înainte de introducerea învățământului obligatoriu și general de 7 clase, marea majoritate a copiilor de colhoznici nu se mulțumeau numai cu absolvirea a 4 clase. Numărul elevilor din școlile medii sătești depășea, încă în anul 1949, de 238 ori nivelul dinaintea revoluției. In anii Puterii Sovietice, fiecare sat din U.R.S.S. a dat numeroși specialiști, absolvenți ai institutelor superioare.

Colhoznicii, ca și orășenii, învață prin corespondență la institutele superioare de învățământ și la școlile tehnice, iar tineretul urmează cursurile școlilor serale de cultură generală. La sate sunt foarte răspândite așa numitele școli miciuriniste, cursurile și cercurile agrotehnice și zootehnice. Afară de aceasta, în vederea pregătirii de cadre agricole calificate, încă din toamna anului curent, în întreaga Uniune Sovietică au început să funcționeze pentru întâia oară, cursuri cu o durată de trei ani. Milioane de colhoznici și colhoznice urmează aceste cursuri fără a ieși din producție. Numai în regiunea Kiev, de pildă, există peste două mii de grupe care urmează cursurile agrotehnice și tot atâtea care urmează cursurile zootehnice.

O sarcină de importanță istorică

Economia națională a U.R.S.S. n'ar fi putut desigur progresa fără desvoltarea planificată și sistematică a învățământului. Oamenii sovietici folosesc învățământul ca o armă sigură în lupta pentru comunism. Perfecționarea continuă a bazelor materiale și tehnice ale producției socialiste necesită o creștere tot mai mare a nivelului de cultură generală și de cunoștințe tehnice ale cadrelor ei.

Creșterea rapidă a nivelului cultural și tehnic al oamenilor muncii din U.R.S.S. are o mare importanță istorică. V. I. Lenin și I. V. Stalin au atras adeseori atenția asupra necesității pentru constructorii comunismului de a asimila toate cunoștințele acumulate de omenire. In anul 1939, I. V. Stalin arăta: „Noi vrem să facem din toți muncitorii și țăranii oameni culți și instruiți, și o vom face cu timpul". Numai prin ridicarea nivelului cultural și tehnic al clasei muncitoare până la nivelul inginerilor și tehnicienilor poate fi lichidat contrastul dintre munca intelectuală și cea fizică și poate fi asigurată o excepțional de înaltă productivitate a muncii, necesară construirii comunismului.

„Nu avem nici un temei să ne îndoim, —spunea I. V. Stalin în anul 1935, — că numai o astfel de ridicare cultural-tehnică a clasei muncitoare poate să surpe bazele contrastului dintre munca intelectuală și munca fizică, că numai ea poate să asigure acea înaltă productivitate a muncii și acel belșug de articole de consum, necesare pentru a putea păși dela socialism la comunism".

Prevederile lui I. V. Stalin se traduc în viață. Creșterea rapidă a nivelului cultural și tehnic al oamenilor muncii din U.R.S.S. arată că poporul sovietic rezolvă cu succes una din principalele sarcini ale construirii comunismului.

O. Moșenski

O lecție de geografie în clasa IV-a a Școlii elementare de fete „Pușkin" din Voronej

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Ce trebuie să țină minte un profesor de matematică

Nevoile crescânde ale omului în ce privește calculul matematic, folosirea acestuia în practică, precum și desvoltarea teoriei matematice, au dat naștere unor noi metode de calcul, metode care au pătruns încetul cu încetul și în școală. De exemplu, pe la începutul secolului al XVIII-lea, în practica școlară au ocupat un loc însemnat fracțiunile zecimale, a căror superioritate o cunoaștem cu toții. Pe la mijlocul secolului al XVIII-lea, în clasele superioare au început să se aplice logaritmii, care au dublat, așa cum se spune, viața fiecărui astronom (după cum știm, astronomii făceau mai multe calcule decât oricare alți savanți de altă specialitate). In ultimii 70-80 de ani însă calculul matematic în școală n'a suferit nici o schimbare dacă nu ținem seama de faptul că, începând cu anii 90 ai secolului trecut, în loc de un tom voluminos de logaritmi cu șapte cifre, elevii au început să folosească un volum de logaritmi de zece ori mai mic cu cinci cifre, în timp ce astăzi folosesc un simplu tabel de logaritmi cu patru cifre.

Munca se simplifică și datorită folosirii tabelelor matematice cu ajutorul cărora aflăm rezultatul unei serii întregi de calcule complexe începând cu produsul înmulțirii numerelor cu două și trei cifre, până la tabelele de funcțiuni speciale. Geometrii sovietici au elaborat o nouă ramură în științele matematice, numită nomografie, care înlocuește calculele extrem de grele bazate pe utilizarea celor mai subtile metode ale matematicii superioare, prin calcule foarte simple, după desene accesibile chiar și unui lucrător necalificat. S'au construit noi și minunate mașini, care calculează integralele, care rezolvă ecuațiile diferențiale, care execută totalizări statistice foarte complexe.

Cele mai însemnate dintre centrele noastre științifice acordă o atenție deosebită teoriei și practicii calculelor. E destul să amintim Institutul de Științe Matematice „V. A. Steklov" de pe lângă Academia de Științe a U.R.S.S., institut care a creat o „stațiune de calcule", specială, unde se lucrează pentru extinderea domeniului de aplicare a mașinilor de calcule. Universitatea de Stat „M. V. Lomonosov" din Moscova a înființat o catedră specială de matematică aplicată. Una din sarcinile acestei catedre este aceia de a elabora și a răspândi cele mai bune metode de calcul.

Poate ignora școala medie realizările științei, care sunt atât de importante pentru aplicarea lor practică în matematică? S'ar părea că nu. De fapt însă, în școli calculul se învață tot așa cum se învăța acum 50 de ani. Să luăm de exemplu, problema riglei logaritmice. Orice elev de clasa IX-a își poate însuși modul ei de întrebuințare în 8-10 ore. S'ar obține în felul acesta, o însemnată economie de timp și forțe, ceeace ar ușura mult predarea matematicii, a fizicii și a disciplinelor speciale în institutele tehnice.

Să mai punem însă și o altă întrebare: trebue să acordăm importanță exactității rezultatelor obținute prin calcul? După cum se știe, matematica este o știință exactă, dar în toate aplicațiile ei avem de-a face cu cifre, care exprimă numai cu aproximație anumite mărimi. Prin urmare, tot aproximative sunt și rezultatele calculelor. Se înțelege dela sine că este foarte important să știm în ce măsură rezultatele obținute sunt exacte. Autorii acestor rânduri au elaborat și, în cursul ultimilor 25 de ani au propagat două metode de calcul cu aproximație, destinate școlilor. Una din ele este desvoltarea ideilor academicianului A. N. Krâlov, iar alta realizează principiul care este larg folosit în știință, încă de pe timpurile lui Arhimede: dacă nu poți arăta valoarea exactă a unui număr, arată două numere, din care unul („limita inferioară") este mai mic decât numărul căutat, iar altul („limita superioară") e mai mare decât cel căutat. Câteva scurte reguli ale primei metode, care asigură aplicarea ei în practică, le găsim în unul din manualele pentru clasele IX și X, dar regulile acestea nu sunt îndeajuns folosite. Cauza este aceeași: profesorul de matematică nu înțelege însemnătatea lor și nu le utilizează.

Cea mai importantă măsură pentru îmbunătățirea stării existente este introducerea schimbărilor necesare în programa cursului special de matematică elementară, programă pe care o studiază, în institutele pedagogice, viitorii profesori de matematică. Comisiunea științifică matematică de pe lângă direcția generală a școlilor superioare pendinte de Ministerul Învățământului Public al R.S.F.S.R. a prelucrat programa acestui curs, prevăzând în primul semestru studierea capitolului „Teoria și practica calculelor".

Lupta contra rutinei școlare în ceeace privește calculele a intrat într'o fază nouă. Viitorii profesori de matematică trebue să învețe a folosi cu pricepere mijloacele și procedeele care înlesnesc executarea operațiunilor aritmetice: tabelul de calcul, aritmometrul, rigla de calcul precum și diferitele metode care reduc și accelerează calculele. In afară de aceasta, viitorii profesori trebue să învețe a folosi numerele aproximative în aplicarea practică a matematicii. Profesorul trebue să poată înlocui afirmația care este departe de a fi clară „valoarea căutată este egală aproximativ cu valoarea cutare", fie indicând precis: „Valoarea căutată este mai mare sau mai mică decât..." fie stabilind cel puțin care din cifrele rezultatului găsit inspiră încredere și care din ele sunt îndoielnice.

Oricât de ciudat ni s'ar părea, totuși, unii profesori de matematici dela școlile superioare au obiecții împotriva introducerii capitolului „Teoria și practica calculului" în semestrul I al institutelor pedagogice, socotind că acest capitol este „lipsit de idei. Ei afirmă că, dacă deprinderea de a calcula în mod rațional este necesară pentru fizică și alte discipline care aplică matematica, atunci tot ele trebue să se îngrijească de acest capitol. Asemenea profesori se mai găsesc încă. Ei sunt sclavii vechilor tradiții care își au originea în școala matematicienilor idealiști, Platonicienii. Aceștia credeau că folosirea matematicii pentru măsurări și calcule ar înjosi știința. Matematicii sovietice, care realizează mai bine decât oriunde în lume legătura reciprocă dintre teorie și practică, îi este cu totul străină o astfel de atitudine boierească, de ignorare a aplicărilor practice ale „matematicii pure", îi este străină chiar și clasificarea matematicii în știință „pură" și „aplicată".

Studierea capitolului „Teoria și practica calculului" este deosebit de folositoare viitorilor profesori de matematică. Dar, pentru aceasta, cursul respectiv trebue încredințat persoanelor care îi înțeleg rostul, sau care sunt gata cel puțin să muncească pentru a și-l însuși.

Prin sforțările unite ale institutelor pedagogice din U.R.S.S. se poate rezolva cu succes și în scurt timp problema îmbunătățirii pregătirii profesionale a viitorilor profesori de matematică.

I. Andronov,
profesor la Institutul Pedagogic Regional din Moscova.

V. Bradis,
profesor la Institutul Pedagogic de Stat din Kalinin.

Metodica predării limbii ruse în școlile naționale

La Sesiunea unită a Secției de Limbă și Literatură a Academiei de Științe a U.R.S.S. și a Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R., profesorul universitar V. M. Cistiakov, colaborator științific superior al Institutului Școlilor Naționale de pe lângă Academia de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R. a ținut un referat privitor la metodica predării limbii ruse în școlile naționale.

— Predarea limbii ruse în școlile naționale din U.R.S.S., — a spus V. M. Cistiakov, — este organizată pe baza principiilor politicii leninist-staliniste în problema națională și este stabilită prin Hotărîrea Consiliului Comisarilor Poporului și a C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S., „Despre studierea obligatorie a limbii ruse în școlile republicilor și regiunilor naționale". Grija stalinistă pentru școala națională și pentru predarea limbii ruse în această școală a fost stimulentul și baza uriașei munci instructiv-educative care se duce în rândurile milioanelor de copii sovietici, aparținând tuturor naționalităților din marea noastră Patrie Socialistă. Această muncă a înregistrat realizări și succese importante. Într'un termen foarte scurt, milioane de copii și tineri de toate naționalitățile au învățat limba rusă; au fost pregătite cadre didactice pentru limba rusă, metodiști, cadre științifice; s'au creat programe, s'au alcătuit sute de manuale originale de limba rusă, îndrumătoare metodice, material intuitiv și dicționare.

Insă, după cum a subliniat referentul, nu trebue să ne mulțumim cu aceste succese în domeniul predării limbii ruse în școlile naționale. Mai sunt încă lipsuri în cunoștințele și deprinderile elevilor. Elevii școlilor naționale nu au încă suficiente deprinderi practice de folosire a limbii ruse: vocabularul este sărac, mânuirea frazelor limitată, elevii nu știu să lege bine cuvintele în propoziții, fac greșeli ortoepice și ortografice. Pătrunderea principiilor false ale așa zisei „noi teorii a limbii" a lui N. I. Marr și în școala națională a avut o influență dăunătoare asupra organizării predării limbii ruse în această școală.

V. M. Cistiakov a arătat care sunt problemele studierii limbii ruse în școlile naționale. Limba rusă nu este, pentru popoarele Uniunii Sovietice, o limbă străină, ci o a doua limbă maternă, care îndeplinește într'o măsură însemnată funcțiunile limbii materne. De aici reiese că studierea limbii ruse în aceste școli trebue să aibă o legătură nemijlocită cu practica elevilor care vorbesc zilnic limba rusă, la fel ca și limba maternă. In legătură cu aceasta, în metodica limbii ruse trebue să se dea o atenție mai mare laturii practice a studierii limbii ruse, să se lege cât mai strâns materialul de studiu (texte, exerciții de analiză și lucrări individuale) de viața înconjurătoare și de preocupările elevilor, să se indice metode și procedee de predare mai active; de asemeni, în predarea limbii ruse trebue să se folosească într'o mai mare măsură cinematograful, emisiunile radiofonice, excursiile și corespondența cu alte școli sau instituții.

— Pentru elaborarea metodicii de predare a limbii ruse în școlile naționale, — a continuat V. M. Cistiakov, — va trebui să se cerceteze problema raporturilor dintre limba rusă și limba maternă a elevilor în procesul predării ambelor limbi. Lucrările tovarășului Stalin cu privire la lingvistică ne dau cheia rezolvării acestor probleme importante. Situația limbilor naționale în Statul Sovietic se deosebește principial de situația limbilor naționale într'un stat burghez. In fiecare republică și regiune națională a țării noastre avem deaface nu cu două limbi care se luptă între ele, ci cu două limbi libere și egale în drepturi, care aparțin unor popoare frățești ce fac parte din Statul Socialist. Această situație pe care o au limbile naționale în țara noastră ușurează studierea limbii materne și a limbii ruse în orice școală națională.

V. M. Cistiakov a indicat o serie de măsuri care vor contribui la îmbunătățirea predării limbii ruse. Este necesar să se stabilească o legătură între predarea limbii materne și a limbii ruse chiar în programul de studiu. Programul pentru limba maternă, în special la gramatică, trebue să precedă capitolele respective din limba rusă. Trebue să se stabilească un contact personal între profesorii de limba rusă și cei de limba maternă, pentru coordonarea procedeelor și a metodelor de predare.

Problema vocabularului limbii ruse, studiat în școala națională, — a spus V. M. Cistiakov, — are o mare însemnătate. Cum trebue să fie organizată munca de însușire a vocabularului limbii ruse, în lumina lucrărilor tovarășului Stalin?

Elevii școlilor naționale, care studiază limba rusă, trebue să acumuleze, în primul rând, un bagaj de cuvinte ruse, ca „material de construcție" al limbii studiate. Deseori, în școlile naționale, în special în cele sătești, elevii încep să învețe limba rusă fără a cunoaște literalmente niciun cuvânt rus. Abecedarul rus face cunoscute elevilor școlilor naționale primele 600 — 700 cuvinte ruse. Mai departe, elevii acumulează cuvintele ruse aproximativ câte 1000 în fiecare clasă, astfel încât, în clasa a IV-a, ei cunosc până la 3000 de cuvinte, iar la sfârșitul clasei a VII-a, până la 5000—6000 de cuvinte din limba rusă. Având în vedere că limba rusă are un vocabular foarte bogat, este necesar ca în școală să se învețe în primul rând acele cuvinte care dau elevilor posibilitatea de a se folosi de limba rusă în viața practică.

Deseori, în special în ultimele clase ale școlilor naționale, lecțiile de limba și literatura rusă se fac fără a se ține seama în măsură suficientă de cerințele metodicii în privința vocabularului. Astfel, de exemplu, mai sunt unele programe de lectură literară și de literatură în care se indică pentru elevii din școlile naționale opere evident inaccesibile, din punct de vedere al vocabularului lor rus.

Aceasta are drept urmare faptul că elevii din clasele VIII—IX citesc uneori opere din literatura rusă, în care se întâlnesc zeci de cuvinte neînțelese la fiecare pagină. Elevii nu înțeleg cele citite. Atunci profesorii, care cunosc limba maternă a elevilor, redau conținutul operei în limba maternă. Astfel se „citește" literatura rusă în limba tătară, de exemplu, adică cu ajutorul traducerii ei din limba rusă în limba tătară. In alte cazuri, profesorii redau conținutul operelor literare tot în limba rusă, însă „cu cuvintele lor", „mai simplu". Fără însușirea unui bagaj suficient de cuvinte ruse, nu poate fi vorba de o însușire a limbii ruse și a literaturii scrise în limba rusă.

Este foarte limpede că toate lecțiile de limbă și literatură rusă trebue să se facă în toate școlile naționale pe baza cuvintelor ruse însușite de elevi. Care sunt cuvintele ruse ce trebue însușite de elevii școlilor naționale, ca bază pentru învățarea limbii ruse?

Fără îndoială că în bagajul de cuvinte al elevilor trebue să intre, în primul rând, o anumită parte din fondul principal de cuvinte al limbii ruse, fond care cuprinde toate cuvintele radicale ca un nucleu al său și care constitue, în același timp, baza pentru formarea cuvintelor noi. La fel de importante și necesare pentru elevii școlilor naționale sunt și cuvintele noi cu care limba rusă s'a îmbogățit în epoca sovietică.

Direct legată de această muncă în ce privește însușirea vocabularului și făcând parte din ea este semantica. In metodica predării limbii ruse în școala națională, problemele semanticii au o însemnătate deosebită deoarece ele sunt legate de explicarea sensului cuvintelor noi, necunoscute elevilor. Elevii școlilor naționale trebue să-și însușească cunoștințe de semantică în cursul predării limbii ruse.

Mai departe, V. M. Cistiakov a analizat pe larg metodica predării gramaticii limbii ruse în școlile naționale.

— Învățătura tovarășului Stalin despre gramatica limbii, — a spus el, — stabilește, pe de o parte, raportul dintre structura gramaticală a limbii și vocabular, iar pe de altă parte, raportul precis dintre morfologie și sintaxă. Morfologia este teoria gramaticală a cuvântului, a structurii și a schimbărilor cuvintelor. Sintaxa este teoria gramaticală a propozițiunii, a îmbinării cuvintelor în propoziții. In acest fel, morfologia și sintaxa sunt două părți separate și egale ale gramaticii, care se complectează una pe alta. De aici reese limpede că predarea morfologiei și a sintaxei ca părți separate ale gramaticii nu trebue să ducă la suprapunerea lor, așa cum s'a obligat să procedeze profesorul de gramatică potrivit indicațiilor date de urmașii lui N. I. Marr, care amestecau, de exemplu, în analiza gramaticală, atât morfologia cât și sintaxa. De studierea morfologiei trebue să fie legată studierea și însușirea majorității regulilor ortografice, iar de studierea sintaxei trebue să fie legată studierea regulilor de punctuație.

Din capitolul gramaticii limbii ruse în școala națională face parte și fonetica. Fonetica trebue să fie învățată aici în mod practic, în legătură cu însușirea pronunțării ruse corecte. Impreună cu gramatica (și citirea) se învață, în școala națională, și ortografia și punctuația rusă.

Cum trebue îmbunătățită predarea gramaticii limbii ruse în școlile naționale, în lumina lucrărilor lui I. V. Stalin cu privire la lingvistică?

In primul rând, este necesară studierea regulilor și a exemplelor pentru ca, pe baza acestor reguli și exemple elevii să învețe cum este construită limba rusă. De aici decurge schema principală a metodicii: exemplul — analiza exemplului — regula și apoi, practica făcută cu exemple și reguli.

Mijlocul esențial pentru îmbunătățirea predării gramaticii limbii ruse în școlile naționale trebue să fie folosirea datelor din gramatica limbii materne a elevilor, care le este mai cunoscută. Faptul că multe noțiuni gramaticale sunt comune atât limbii ruse cât și limbii materne a elevilor, aceste noțiuni având doar denumiri deosebite (propoziție, substantiv, verb, etc.), aceasta dă profesorilor posibilitatea de a se sprijini, în predarea gramaticii limbii ruse, pe termenii gramaticii limbii materne cunoscuți de elevi.

Același lucru se referă și la definițiile diferitelor noțiuni gramaticale. Trebue să remarcăm că în școlile naționale învățarea definițiilor gramaticale în limba rusă constitue cel mai greu lucru. Iată, de exemplu, definiția pronumelui rus: „Partea de cuvânt folosită în locul substantivului, adjectivului și numeralului, care se schimbă după caz, număr și gen, se numește pronume". Insușirea acestei definiții, cere elevului din clasa a V-a sau a VI-a a oricărei școli naționale multe eforturi și multă vreme cu atât mai mult cu cât el n'a învățat încă participiile folosite în acest text și nici în a cunoaște părți izolate de propoziție. In consecință, elevul nu poate înțelege această definiție, învățată pe de rost nici din punct de vedere morfologic, nici din punct de vedere sintactic. Și doar pronumele există și în limba maternă a elevului. Arătarea denumirii lui în această limbă l-ar fi scutit pe elev de a-și pierde timpul, iar studierea gramaticii n'ar fi suferit nimic din această cauză. Aceasta nu înseamnă, bineînțeles, că totdeauna și în toate cazurile trebue evitate în școlile naționale definițiile gramaticale și, cu atât mai mult, regulile învățate în limba rusă.

Astfel, sarcinile îmbunătățirii muncii de predare a gramaticii limbii ruse în școlile naționale se rezumă la concentrarea atenției asupra principalului și esențialului în gramatică: asupra regulilor de schimbare a cuvintelor și asupra regulilor de îmbinare a cuvintelor în propoziții; la fixarea acestor reguli cu ajutorul exemplelor și al exercițiilor necesare; la folosirea procedeului comparării diferitelor fapte și elemente din gramatica limbii ruse și a limbii materne, fără însă ca aceste lecții să se transforme în lecții de gramatică comparată a acelor două limbi, aceasta nefiind în sarcina școlii medii; la folosirea terminologiei gramaticale, a definițiilor și a regulilor din gramatica limbii materne pentru explicarea termenilor, a definițiilor și a regulilor din gramatica limbii ruse, la folosirea mai largă a exercițiilor gramaticale practice (orale și scrise) și la folosirea în mai mică măsură a explicațiilor și a definițiilor teoretice; la îmbinarea teoriei gramaticii cu practica vorbirii.

Instituțiile științifice (în primul rând Academia de Științe a U.R.S.S. și Academia de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R.) trebue să elaboreze o gramatică normativă a limbii ruse pentru școlile naționale, trebue să unifice definițiile și regulile gramaticale. Gramatica limbii ruse trebue să fie unică pentru toate școlile, regulile ei trebue să fie aceleași pentru toți.

In concluzie, V. M. Cistiakov a analizat problema raporturilor dintre teorie și practică în procesul de predare. Adepții lui Marr au provocat o nemaipomenită confuzie în înțelegerea sensului noțiunii de formalism. Ei confundau formalismul din lingvistică, adică din însăși știința limbii, cu formalismul din metodica predării în școală. Formalismul în predare înseamnă o însușire superficială și mecanică a unor definiții date, fără înțelegerea esențialului și fără priceperea de a folosi cunoștințele teoretice în practică. Acest formalism este inadmisibil în școală. Pentru a nu aluneca spre formalism în predarea gramaticii, profesorii trebue să-i facă pe elevi să învețe regulile gramaticale pentru a-și însuși temeinic limba și să nu admită ca limba însăși să fie învățată pentru însușirea regulilor gramaticale. In același timp, studiind diferite reguli, elevul trebue să știe să le aplice conștient în practică.

Imbunătățirea metodicii de predare a limbii ruse în școlile naționale trebue să asigure însușirea de către elevi a unor cunoștințe temeinice și conștiente și a unor deprinderi trainice de limba rusă.

(după „Ucitelskaia Gazeta")

Marile perspective ale învățământului și culturii în Patria noastră*)

Pentru regimul burghezo-moșieresc ținerea în ignoranță a maselor populare era *o condiție a existenței sale.* Dimpotrivă, pentru clasa muncitoare și Partidul ei, pentru Statul de democrație populară, scoaterea maselor din bezna inculturii, desvoltarea și transformarea științei și culturii în general într'un bun al poporului, răspândirea în massă a nemuritoarelor idei marxist-leniniste, educarea comunistă a oamenilor muncii, constitue o parte organică, de nedespărțit, a întregii opere de construire a socialismului.

Traducând în viață genialele idei leninist-staliniste despre revoluția culturală și folosind bogata experiență a construirii socialismului în Uniunea Sovietică, Partidul nostru acordă o importanță tot mai mare problemelor construcției culturale.

Primul nostru Plan Cincinal, inițiat de Partid, ducând mai departe marile realizări înfăptuite în cursul celor două Planuri anuale de Stat și înainte de acestea, prevede un program cu adevărat măreț de desvoltare a învățământului, științei și culturii în general. Pentru înfăptuirea acestui program va fi investită considerabila sumă de 74 miliarde lei, în afară de cele 2,8% din totalul investițiilor, care se vor acorda pentru cercetări științifice și explorări geologice.

Una din sarcinile principale ale Planului Cincinal este lichidarea definitivă a neștiinței de carte, moștenire rușinoasă a întunecatului regim burghezo-moșieresc. Peste cinci ani în țara noastră nu vor mai fi oameni care să se iscălească cu degetul, care să nu știe să citească.

Un deosebit avânt și o mare amploare trebue să capete învățământul nostru public de toate gradele, izvorul pricipal de cadre de constructori ai socialismului. Invățământul preșcolar, care înainte de 6 Martie 1945 nici nu exista ca instituție de Stat, va cuprinde în 1955, 400.000 de copii între vârsta de 5-7 ani. Izvorul analfabetismului va fi închis pentru totdeauna prin cuprinderea tuturor copiilor de vârstă școlară în clasele I-IV din învățământul elementar. Numărul elevilor din ciclul II elementar (clasele V-VII) va crește cu peste 150.000, iar în învățământul mediu cu 28%. 78.000 de studenți vor frecventa în ultimul an al Planului Cincinal universitățile și facultățile noastre.

Condițiile de învățătură se vor îmbunătăți simțitor prin construirea a mii de clase și localuri noi de școală, de noi internate și cămine, prin lărgirea celor existente. Peste o jumătate de milion de elevi și studenți, fii de muncitori și țărani muncitori aparținând tuturor naționalităților conlocuitoare din R. P. R., vor primi anual burse de Stat. La București se va înălța un mare Centru Universitar.

De mare importanță este prevederea extinderii cursurilor serale și a celor prin corespondență. Aceasta crează oamenilor din câmpul muncii vaste posibilități de a-și ridica pregătirea tehnică-profesională și face cu putință lărgirea rândurilor noii intelectualități, crescute din clasa muncitoare.

Numeroasele școli de partid, sindicale și de calificare profesională, vor da o contribuție hotărîtoare și pe viitor în munca de ridicare a nivelului politic, ideologic și cultural al oamenilor muncii. In cursul Cincinalului va fi terminat marele combinat poligrafic „Casa Scânteii", ceeace va permite o creștere uriașă a tirajelor ziarelor și cărților. Lumina culturii va pătrunde tot mai mult la sate prin căminele culturale și casele de citit al căror număr va fi în 1955 de 13.500. Radiofonia va căpăta o desvoltare considerabilă prin construirea Casei Radiofoniei, punerea în funcțiune a 9 posturi noi de emisiune, a 5 studiouri regionale, 2.000 centre de radioficare cu 1 milion de difuzoare, afară de cele 100.000 de aparate de radio care se vor fabrica.

Țara noastră, care niciodată nu a avut o industrie cinematografică proprie, va produce în cursul Cincinalului, 18 filme de lung metraj, 122 de scurt metraj și 490 jurnale. La Buftea se va înălța un mare și modern Centru Cinematografic.

Activitatea artistică teatrală va înflori și mai mult prin construirea Teatrului Național și a Operei din București, prin amenajarea teatrelor regionale în 5 orașe și prin înființarea a 5 teatre mobile pentru sate.

O mare amploare trebue să capete activitatea sportivă în țara noastră. Aproape patru miliarde și jumătate de lei vor fi investiți în acest scop. Caracterul de massă al sportului nostru va fi accentuat prin cuprinderea în activitatea sportivă a cel puțin 1 milion de oameni ai muncii.

Una din sarcinile cele mai importante ale Planului Cincinal este desvoltarea activității științifice, legarea ei strânsă de sarcinile concrete prevăzute de plan în domeniul industrializării, electrificării și a construcției socialiste în general. Planul prevede înființarea unor noi institute de cercetări tehnico-științifice, ca de pildă Institutul de Cercetări Electrotehnice; Institutul de Cercetări pentru textile și pielărie. Institutul de Cercetări pentru probleme de sticlă și ceramică fină, Institutul de Cercetări și Proiectări pentru industria alimentară, Laboratorul Central Hidrotehnic.

La sfârșitul Planului Cincinal vom avea o puternică industrie socialistă iar în agricultură, sectorul socialist va fi precumpănitor. Aceasta formează o temelie trainică pentru ridicarea neîncetată a nivelului de trai, material și cultural al masselor populare.

Cu totul alta era situația în țara noastră, în regimul burghezo-moșieresc, și este astăzi în țările capitaliste, chiar în cele mai desvoltate. Proprietatea privată asupra mijloacelor de producție este un izvor de bogăție pentru capitaliști și de sărăcie, suferință și incultură pentru cei ce muncesc. Nu întâmplător în Statele Unite sunt 20 milioane de analfabeți, iar 6 milioane copii nu pot frecventa școlile. Nu degeaba se reduc incontinuu alocațiile pentru învățământ în Franța, Italia, Spania, Iugoslavia, mărindu-se în schimb cele pentru înarmări, pentru războaie de jaf. Dictatura burgheziei folosește puterea politică pentru a ține poporul în întuneric, în neștiință, spre a-l exploata mai ușor, spre a-l folosi drept carne de tun în războaie de cotropire.

Dimpotrivă, dictatura proletariatului se bazează pe participarea activă a masselor de milioane de muncitori și țărani muncitori la viața politică, la conducerea Statului. Aceasta pune ca o necesitate firească sarcina luminării masselor, a ridicării conștiinței lor la nivelul sarcinilor construirii socialismului și apărării păcii. Industrializarea socialistă, electrificarea, transformarea socialistă a agriculturii, marile obiective de luptă ale Planului Cincinal nu pot fi despărțite de revoluția culturală. Ele cer necontenita ridicare a nivelului politic și ideologic al masselor, creșterea unei noi intelectualități, educarea și pregătirea de milioane și milioane de cadre calificate, tehnice și științifice, capabile să aplice lin'a Partidului, să ia parte la conducerea treburilor obștești, să introducă metode noi de muncă, să folosească tehnica modernă.

Mari perspective și posibilități se deschid astfel în această privință tineretului, muncitorilor, țăranilor muncitori, cadrelor din învățământ, știință, artă.

Toți cei ce muncesc în domeniul culturii și învățământului, massele largi de oameni ai muncii dela orașe și sate trebue să se considere mobilizați în marea luptă patriotică pentru înfăptuirea sarcinilor prevăzute în Planul Cincinal. Noile Sfaturi Populare, secțiile lor de învățământ și cultură, comisiile permanente din jurul acestor secții, formate din cetățeni, sunt chemate a face totul, folosind în cea mai mare măsură resursele locale, pentru a îndeplini și chiar depăși prevederile Cincinalului și în domeniul învățământului și culturii.

Privind cu toată seriozitatea și cu răspundere politică problemele revoluției culturale, Comitetele de partid, regionale și raionale au datoria să fie în frunte, să conducă, să îndrumeze minunata construcție a culturii socialiste.

Desfășurarea largă a revoluției culturale va înarma și mai puternic poporul nostru în lupta sa pentru pace, împotriva criminalelor încercări ale imperialiștilor americano-englezi de a extinde războiul, de a arunca omenirea într'un nou măcel mondial.

*) Art. din „Scânteia" apărut în Nr. 1927 din 29 Dec. 1950.

Știri și fapte

Un cerc de matematică pentru elevă pe lângă Universitatea din Moscova

Recent, în cele mai mari săli ale facultății de mecanică și matematici a Universității din Moscova, s'au adunat cca 2.000 elevi, — tineri matematicieni din Moscova. Mulți dintre ei au venit chiar dela școlile din regiunea Moscova. A avut loc prima ședință a secțiilor cercului de matematică pentru elevi de pe lângă Universitatea din Moscova. Aceste secții își vor ține ședințele Duminica în tot cursul anului școlar. Tinerii matematicieni vor asculta conferințe interesante despre știința matematicilor și istoria ei, vor rezolva diferite probleme de matematici, vor face expuneri. Conferințele vor fi ținute de cunoscuți oameni de știință sovietici. Cercul poate fi frecventat de toți elevii din orașul și regiunea Moscova, începând cu elevii din cl. 7-a.

Acest cerc va contribui mult la lărgirea cunoștințelor de matematici ale elevilor. (Agerpres).

Secțiunea de Invățământ a Sfatului Popular al raionului Piatra Neamț popularizează mărețul Plan de electrificare a țării

Planul de electrificare a făcut obiectul unor vii și ample discuții în școlile din raionul Piatra Neamț. Aceasta, cu atât mai mult cu cât cea mai mare hidrocentrală, hidrocentrala „Vladimir Ilici Lenin", se construește chiar în cuprinsul raionului nostru, la Stejar, în comuna Pângărați.

Raportul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej asupra Planului de electrificare, articolele apărute în „Scânteia", „Scânteia Satelor", „Scânteia Tineretului", „Gazeta Invățământului", precum și cele apărute în presa locală, în ziarele „Flacăra" și „Luptătorul" au fost prelucrate în ședințele Secțiunii de Invățământ cu directorii școlilor, în consiliile pedagogice, în grupele sindicale, în ședințele cu părinții, în orele educative săptămânale, în org. U.T.M. și detașamentele de pionieri. Prin aceasta, școlile din raionul nostru contribue la popularizarea mărețului Plan de electrificare, inițiat de Partid.

Ele se străduesc, de asemeni, a contribui, alături de clasa muncitoare, la înfăptuirea acestui Plan, prin crearea de cadre cât mai numeroase și mai temeinic pregătite.

In acest scop, la școlile din comunele Bicaz și Pângărați prelucrarea a fost întărită prin vizitarea șantierelor hidrocentralei.

Elevii școlilor din satele Cărnu, Izvorul Muntelui și Bicaz au văzut cu proprii lor ochi lucrările începătoare de indiguire a Bistriței, au urmărit traseul și construirea noii șosele care urcă pe munte la 80 m. înălțime, — înălțimea barajului, — și s'au interesat de felul cum funcționează perforatoarele, compresoarele și celelalte mașini atât sovietice cât și cele fabricate în țara noastră.

Pentru prima oară în viața lor, elevii au luat contact direct cu minerii și fruntașii în muncă, chiar pe locul de producție, ascultându-le cuvântul și luând exemple din rezultatele muncii lor.

Elevii școlilor din Bistrița și Viișoara au vizitat șantierul de construcție al noii șosele asfaltate Piatra Neamț — Vatra Dornei.

Elevii școlilor din satele Stejar, Pângărați, Oanțu și Straja au vizitat șantierele C.F.R., precum și primele săpături ale tunelului prin care va fi condusă apa zăgăzuită a Bistriței.

Alături de muncitorii care, la 1 Decembrie, au trecut cu primul tren pe podul C.F.R. de peste Bistrița, la Viișoara, se aflau și mulți elevi de școală. Ei au manifestat o caldă și entuziastă bucurie, văzând că în satul lor s'a construit o lucrare atât de însemnată.

Folosindu-se de posibilitățile pe care le oferă aceste șantiere, colectivele școlilor din Vaduri și Pângărați au tras firul electric în sălile de clasă și în dormitoarele internatului, procurând materialele necesare (fir, becuri, saltare, etc.) cu sume realizate din serbări și festivaluri.

Profesorii de fizico-chimice dela Pângărați, Tarcău și Bicaz au făcut, în micile laboratoare ale școlilor lor, diferite experiențe prin care au arătat modul de producere a electricității precum și foloasele ei. Profesorul de fizico-chimice dela Tarcău a venit special la Piatra Neamț pentru a împrumuta aparatele și substanțele chimice necesare dela Liceul de fete de aici. După experiență, el a vizitat, împreună cu elevii, uzina termoelectrică a fabricii Tarcău.

Profesoara de fizico-chimice dela Bicaz a explicat modul de funcționare a viitoarei hidrocentrale, vizitând cu elevii actuala uzină purtată cu apă din această comună. Experiențe și vizite asemănătoare au făcut și școlile cu 7 clase, care nu se află în apropierea șantierului, dar care au surse electrice în comună: Roznov, Războeni, Dobreni.

Dar, cu toate că hidrocentrala „V. I. Lenin" se construește în acest raion, unele școli nu ar fi avut posibilitatea de a cunoaște mai bine locul în care se va ridica, modul cum va funcționa, cât și mersul lucrărilor pe șantierele hidrocentralei, dacă Secțiunea de Invățământ nu le-ar fi venit în ajutor.

Așa, de pildă, s'a introdus sistemul de informare reciprocă, prin schimb de scrisori, intre școlile de pe șantier și cele din regiunea agricolă a raionului, primele informând asupra lucrărilor pe șantiere, iar celelalte asupra mersului lucrărilor în G.A.S., G.A.C., S.M.T.

Odată cu schimbul de scrisori, pentru a se ajuta întreg procesul de învățământ, școlile vor face schimb de materiale specifice: esențe de lemn, mostre de grâne și semințe, pietre, insecte, etc., precum și desene, schițe, planuri.

La sfârșitul anului școlar, schimbul de scrisori și de materiale va fi încununat prin excursii: școlile dela câmp vor face excursii la munte, iar cele dela munte, în centrele cu agricultură socialistă. Pentru aceasta, încă de pe acum, învățătorii, profesorii și elevii se vor îngriji de adunarea sumelor necesare, prin depuneri individuale la C.E.C., organizări de festivaluri, etc.

Școlile din Bicaz, Tarcău și Pângărați, la propunerea Secțiunii de Invățământ, și-au luat angajamentul de a confecționa, din plastilină, câte o machetă a hidrocentralei „V. I. Lenin", inclusiv lacul de acumulare. Construirea acestor machete va folosi și mai mult cadrelor didactice și elevilor pentru adâncirea cunoștințelor despre uzina hidroelectrică. Aceste machete vor fi transportate pe rând la toate școlile din raion.

Școala din Tarcău și-a luat angajamentul de a trimite o astfel de machetă unei școli din regiunea carboniferă Petrila-Petroșani, propunând elevilor și profesorilor acestei școli să trimită, în schimb, eșantioane de cărbune și din derivatele cărbunelui sau o machetă a unei mine de cărbuni.

Profesorii, învățătorii și elevii școlilor din raionul Piatra Neamț sunt însuflețiți de viitorul frumos și fericit ce li se deschide prin Planul Cincinal și Planul de electrificare și răspund grijii Partidului și Guvernului, muncind din toate puterile. Ei știu că astfel devin o forță activă în lupta pentru pace și socialism.

Alexandru Iftimie
Șeful Secțiunii Invățământ
a Sfatului Popular al raionului
Piatra Neamț

Pentru o mai temeinică pregătire a elevilor din școlile pedagogice

Cuprinderea în școli a tuturor copiilor de vârstă școlară și necesitatea creării unui număr tot mai mare de instituții preșcolare a făcut ca numărul școlilor pedagogice să sporească mult în ultimii ani.

In seria de măsuri pe care Ministerul le-a luat în vederea ridicării învățământului pedagogic se înscriu acum instrucțiunile privitoare la practica pedagogică. Aceste instrucțiuni arată în mod clar cum trebue organizată și cum trebue condusă practica pedagogică, astfel încât, cu ajutorul ei absolvenții școlilor pedagogice să fie capabili a conduce o grupă de copii, o clasă, o școală.

Instrucțiunile Ministerului subliniază faptul că de buna desfășurare a practicii pedagogice în școlile sau instituțiile preșcolare de aplicație răspunde atât directorul școlii pedagogice, profesorul de padagogie și profesorii de specialitate, cât și directorul școlii de aplicație și învățătorul sau educatoarea.

Toți acești factori care poartă răspunderea colectivă a acestei munci trebue să lucreze în cea mai strânsă colaborare.

Responsabilitatea principală a acestei munci o are profesorul de pedagogie care, în colaborare cu învățătorii și profesorii de specialitate, va planifica lecțiile model și lecțiile practice, ședințele de critică, orele de indicații metodologice, serviciul prin rotație a elevilor de anul IV la școala de aplicație și celelalte forme de activitate cerute de buna organizare a practicii.

Contribuția învățătorilor sau a educatoarelor dela școlile sau instituțiile preșcolare de aplicație la desfășurarea practicii pedagogice constă, în afară de ținerea lecțiilor model în fața elevilor și în aceea că ei ajută și îndrumează elevii în munca de întocmire a planurilor și la desfășurarea lecțiilor practice pe care aceștia trebue să le țină. Ei îi îndrumează în acelaș timp pe elevi prin critica adusă în ședințele de analiză a muncii în legătură cu lecțiile practice și prin aprecierile asupra activității desfășurate de către elevi în cadrul serviciului de practică la școlile de aplicație.

Conform instrucțiunilor, repartizarea elevilor pentru asistențe la lecții model va trebui astfel făcută, încât aceștia să asiste la lecții și la clase diferite, la activități și la grupe de copii diferite. Aceasta se leagă de cerința ca fiecare elev să țină lecția practică numai după ce mai înainte a asistat la o lecție model de tipul respectiv.

Pentru ca elevii să fie orientați atât în alcătuirea planului de lecție cât și în privința conținutului ei, a materialului pe care trebue să-l consulte, sau a materialului didactic necesar, stau la dispoziția lor, în ore speciale de consultații, atât profesorii de pedagogie cât și profesorii de specialitate și învățătorii. Odată întocmite, planurile sunt apoi din nou văzute de fiecare dintre aceștia, pentru a fi îndreptate eventualele greșeli sau a se completa lipsurile.

Prin faptul că instrucțiunile cer ca toți elevii din clasă să-și treacă în caietele lor planurile lecțiilor model, precum și planurile lecțiilor practice sau a activităților de probă indicate de profesorul de pedagogie, ei vor avea mereu la îndemână, ca material ajutător, nenumărate exemple.

Pentru elevii anului IV, viitori învățători sau viitoare educatoare, organizarea serviciului zilnic de practică și practica pe zile întregi la școli sau la grădinița de aplicație este un prilej de a cunoaște întreaga viață a școlii sau a instituției preșcolare, metodele de colaborare între personalul administrativ, didactic, sanitar și de serviciu, precum și colaborarea cu părinții. In acest timp, elevul de serviciu va observa nenumărate lucrări care par neînsemnate dar care, atunci când trebue rezolvate, crează greutăți în muncă și pun uneori în mare încurcătură pe cei lipsiți de experiență. In legătură cu diversele observațiuni făcute, elevii vor putea sta de vorbă cu învățătorul sau cu educatoarea, cerându-le lămuriri. Cum fiecărui elev îi va veni rândul să facă de serviciu de 5—10 ori în cursul anului, ei vor avea ocazia să învețe multe, să cunoască diversele probleme pe care le ridică munca de fiecare zi în școala elementară sau în instituția preșcolară.

In ceeace privește elevele școlilor de educatoare, profesoara de pedagogie va avea grijă ca ele să lucreze pe rând în toate cele patru tipuri de instituții preșcolare: cămine de zi de întreprinderi, de instituții, de cartier și grădinițe, cu 1—3 grupe de copii, precum și cu o grupă combinată. In felul acesta elevele vor învăța cum trebue să se pregătească pentru toate cele patru etape ale programului, așa cum se desfășoară ele în cele patru categorii de instituții preșcolare.

Pentru elevii școlilor pedagogice de învățători practica va cuprinde și participarea lor la activitățile extrașcolare a copiilor din școlile elementare. Aceasta, în scopul ca ei să cunoască într'adevăr întreaga activitate din școală, pentru a avea o înțelegere cât mai deplină a muncii pe care vor trebui să o ducă. Astfel, ei vor supraveghea copiii în timpul recreațiilor, vor urmări distribuirea cărților de lectură în afara clasei, vor participa la discuțiile copiilor în legătură cu cărțile citite. In acelaș timp, vor urmări îndeaproape activitatea pionierilor, pregătirea copiilor pentru serbări, alcătuirea gazetelor de perete, etc.

Imbrățișând în toate aspectele ei munca de pregătire practică a cadrelor pentru învățământul preșcolar și elementar, instrucțiunile Ministerului Invățământului Public constitue un îndreptar prețios, o bază serioasă în activitatea practică cu elevii din școlile pedagogice.

In ajutorul cadrelor care predau la cursurile de alfabetizare

Primele cunoștințe despre substantive și adjective

Noțiuni generale despre părțile vorbirii. In mod obișnuit, adulții își însușesc mai complet și mai adânc partea, dacă primesc mai întâi o idee generală despre întreg. Deaceea, studiul elementar al principalelor părți ale vorbirii (substantivul, adjectivul, pronumele, articolul și verbul) se pregătește printr'o înfățișare generală a acestor părți ale vorbirii.

Dându-le elevilor o noțiune generală despre părțile vorbirii, învățătorul se sprijină pe noțiunile pe care elevii le-au primit anterior asupra semnificațiilor principale ale cuvintelor. Amintind elevilor semnificațiile acestor cuvinte, învățătorul le propune să analizeze cuvintele unei propoziții date, ca, de exemplu: **Maistrul controlează o mașină nouă.** Invățătorul le arată elevilor că unele cuvinte din propoziție arată **ființe sau obiecte**, răspund la întrebările **cine, ce (maistrul, mașina)** și se numesc substantive; alte cuvinte arată însușirile obiectelor, răspund la întrebarea **ce fel? (nouă)** și se numesc **adjective**. Alte cuvinte arată **acțiuni**, răspund la întrebarea **ce face?** (controlează) și se numesc verbe.

Insușirea acestor definiții de către elevi are un caracter preliminar: deocamdată nu este important ca elevii să le cunoască pe fiecare în parte, ci numai să aibă o noțiune generală despre ele. Insușirea completă a particularităților fiecărei părți de vorbire constitue tema lecțiilor următoare.

In această etapă a lecțiilor se desvoltă, prin exercițiu, priceperea de a deosebi într'un text substantivele, adjectivele și verbele. Invățătorul alcătuește un text legat, compus numai din substantive, adjective și verbe. Elevii copiază din text aceste părți de vorbire, în coloane separate.

Pentru fixarea noțiunilor despre principalele părți ale vorbirii sunt indicate și exercițiile de găsire a unor sinonime și antonime [1]) pentru substantive, adjective și verbe date. Invățătorul dă, de exemplu, substantivul **vreme**, iar elevii scriu alături sinonimul **timp**. Profesorul dă adjectivul **mare**, iar elevii scriu alături antonimul **mic**.

[1]) *Cuvinte sinonime — cuvinte apropiate ca sens, antonime — cuvinte cu sens opus.*

In încheere, elevii găsesc părțile de vorbire pe care le cunosc într'un text care conține, pe lângă ele, și alte părți de vorbire. Se poate organiza aici și o muncă creatoare: elevii scriu după un tablou dat, în coloane separate, denumirile obiectelor (substantivele), însușirile lor (adjectivele) și acțiunile lor (verbele).

Substantivul. Studiul substantivului începe prin repetarea cunoștințelor căpătate de elevi cu ocazia însușirii noțiunilor generale despre părțile de vorbire. Ca exercițiu, elevii scot dintr'un text dat substantivele, arătând care dintre ele răspund la întrebarea **cine?** și care la întrebarea **ce?** Invățătorul le poate cere elevilor să descrie școala, strada, etc. și să sublinieze în compunerea lor substantivele.

Pentru semi-analfabeți este foarte greu să distingă substantivele care nu arată obiecte sau ființe, ci fenomene sau noțiuni abstracte (**mers, frumusețe, furtună, victorie**). Aceste cuvinte se analizează separat. Mai întâi, profesorul le explică elevilor acele particularități ale substantivului, pe care ei nu le cunosc încă. Cu ajutorul unor cuvinte cunoscute (**cretă, tablă, miner, tractorist**) ei arată că numirilor de obiecte li se alătură numirile însușirilor și acțiunilor lor: **Minerul harnic muncește; tractoristul voios ară.**

Ulterior, elevii se conving că la întrebarea **ce?** răspund nu numai cuvintele care arată oameni, animale sau lucruri, ci și cuvintele care denumesc însușiri (vitejia (ce?) excepțională entuziasmează), cuvintele care denumesc acțiuni (**mersul — (ce?) repede obosește**), cuvintele care denumesc fenomente (**furtuna — (ce?) puternică s'a pornit**), precum și cuvintele care denumesc noțiuni abstracte (**victoria — (ce?) definitivă a însuflețit**).

Căpătând astfel noțiuni mai largi despre semnificația substantivului, elevii se întorc din nou la exerciții. Ei copiază din lista de cuvinte sau din fragmente unitare, în coloane separate, substantivele — denumiri de obiecte, de ființe, de acțiuni, de însușiri și de idei. Elevii scriu, despre un subiect dat sau după un tablou dat, o mică compunere și scot din ea substantivele.

Genul substantivelor. Adulții își pot însuși ușor diferența de gen a substantivului, cu ajutorul articolului nehotărît **un, o**, pus înaintea substantivelor (un cal, o casă) sau a pronumelui **meu, mea** pus după substantive (**calul meu, casa mea**). Ei se exercitează în precizarea genului substantivelor copiind, în coloane separate pe genuri, substantivele din lista de cuvinte sau din texte date.

Numărul substantivelor. Primele exerciții se reduc la copierea în coloane separate (din lista de cuvinte sau din texte) a substantivelor puse la singular și la plural. Mai târziu, se pot face și exerciții mai complicate: elevii schimbă un text dat în așa fel încât toate substantivele la singular să fie puse la plural (Munca agricolă cu tractorul este rodnică. Muncile agricole cu tractoarele sunt rodnice) sau invers.

Adjectivul. Studiul adjectivului se începe cu fixarea și aprofundarea cunoștințelor asupra semnificației sale și cu formarea deprinderii de a recunoaște adjectivele. Invățătorul dă câteva adjective (**puternic, fruntaș, limpede**), iar elevii le scriu împreună cu substantivele pe care le aleg singuri (**om puternic, muncitor fruntaș, apă limpede**). Elevii scot din text adjectivele, stabilind rolul lor în fiecare propoziție. Invățătorul dă substantivele (**frunte, toamnă, stradă**), iar elevii aleg și scriu adjectivele (**frunte înaltă, toamnă rodnică, stradă largă**). Intr'un text dat se adaugă adjective (**de exemplu se dă: un muncitor a câștigat întrecerea**, iar elevul scrie: **un muncitor harnic a câștigat întrecerea socialistă**).

Modificarea adjectivelor după gen. Cu ajutorul unor exemple, din care se poate vedea schimbarea terminației determinată de gen, elevii se conving că genul adjectivelor e în funcție de genul substantivelor pe care le însoțesc. Li se dă elevilor un text în care adjectivele, împreună cu substantivele, sunt la nominativ singular. Din acest text, elevii copiază adjectivele, indicând genul fiecăruia dintre ele. In exercițiile ce vor urma, li se va cere să alăture un adjectiv, pe rând, unui substantiv masculin, feminin și neutru.

Modificarea adjectivelor după număr. Ca exerciții, elevii indică în text genul și numărul adjectivelor, schimbând apoi numărul fiecărei perechi de substantive cu adjective (**recoltă bună — recolte bune**).

Cadrele didactice participă la activitatea căminelor culturale

Căminele culturale au rolul de a răspândi cultura în masse, de a populariza realizările regimului nostru de democrație populară și de a îndemna cetățenii să contribue în mod efectiv la opera de construire a socialismului în țara noastră.

Căminele culturale, ca instituții de educație și culturalizare, trebue să fie sprijinite de către cadrele didactice. Conștienți de această sarcină învățătorii și profesorii din orașul Roman participă cu entuziasm la activitatea celor cinci cămine culturale din orașul lor, ca directori, bibliotecari, conducători de echipe artistice, conferențiari, etc.

Prin sprijinul susținut și organizat al cadrelor didactice, căminele culturale și-au intensificat activitatea, mărindu-și numărul de conferințe și programe artistice, intensificând mobilizarea cetățenilor la manifestările lor. In fiecare duminică, aceste cămine au organizat șezători la care și-au dat concursul echipele artistice ale școlilor din cartier. Conferințele care s'au ținut la aceste șezători au tratat teme ca: „Oamenii sovietici înving seceta", „Importanța raionării" „Problema păcii în lumina învățăturii marxist-leniniste", etc. Cele mai reușite șezători au avut loc la căminele culturale Nr. 3 și Nr. 5 din localitatea noastră.

Deasemenea, fiecare din cele cinci cămine a organizat câte două „seri culturale", în care s'au citit și comentat fragmente din cărțile: „Un colhoz milionar" și „Cavalerul stelei de aur".

O inițiativă frumoasă au luat profesoarele de lucru dela Școala Tehnică Profesională, venind în ajutorul gospodinelor din cartier prin înființarea unui cerc profesional pentru lucrul de mână în cadrul căminului cultural Nr. 3.

Căminul cultural Nr. 5 a reușit să formeze o echipă artistică cu cetățenii din cartier. Acest cămin desfășoară o activitate vie, dispunând de un aparat cinematografic, de o sală de șah, de o sală special amenajată pentru tenis de masă, etc.

Deși toate căminele dispun de biblioteci, activitatea acestora lasă de dorit, cu excepția bibliotecii dela Căminul Nr. 4 care este frecventată de un mare număr de cititori.

Dar conducătorii celor cinci cămine culturale nu trebue să antreneze numai cadrele didactice și elevii școlilor în întocmirea programelor artistice. Ei vor trebui să apeleze și la echipele de amatori, recrutați dintre cetățenii cartierului. Abia atunci căminele vor atrage cu adevărat massele.

Conduse cu devotament și pricepere și folosind bogata experiență a caselor de cultură din U.R.S.S., căminele noastre culturale vor deveni un puternic mijloc de culturalizare a masselor.

prof. Rogalschi Elena

Să asigurăm îndeplinirea Planului la fiecare etapă!

(Urmare din pag. I-a)

tuturor școlilor cu combustibilul necesar. Directorii școlilor trebue să ceară sprijinul imediat al Sfaturilor Populare pentru obținerea combustibilului prevăzut în tranșa a doua. Invățătorii și profesorii trebue să știe să folosească, prin sprijinul organizat al Sfaturilor Populare și al organizațiilor de massă, toate posibilitățile locale, pentru aprovizionarea școlilor cu combustibil, pentru procurarea de îmbrăcăminte acolo unde este cazul și pentru crearea mijloacelor de transport care să scutească pe elevi de a parcurge distanțe prea mari, obositoare.

De asemeni, o deosebită grijă trebue să se acorde gospodăririi chibzuite a căminelor, a cantinelor și a internatelor școlare, unde sunt necesare condiții de viață cât mai higienice și o hrană cât mai substanțială.

Realizarea frecvenței regulate și asigurarea bazei materiale care să susțină această frecvență, nu sunt suficiente însă pentru realizarea unui învățământ temeinic.

De aceea, în cel de al II-lea semestru al anului școlar, învățătorii și profesorii trebue să acorde o și mai mare atenție îmbunătățirii muncii de predare a lecțiilor. Grija lor trebue să se îndrepte în primul rând asupra obiectelor de bază: limba română, limbile materne ale naționalităților conlocuitoare, matematica, fizica, geologia, geografia.

Pentru ridicarea nivelului la învățătură al elevilor rămași în urmă trebue să se ducă cu aceștia o muncă susținută în grupele de învățătură chiar din cursul lunii Ianuarie. Procedând în felul acesta, vom înlătura greșelile din anul trecut, când majoritatea profesorilor au organizat astfel de grupe abia către sfârșitul anului școlar.

Notarea elevilor este de asemenea, o problemă căreia trebue să i se acorde importanța cuvenită. Din inspecțiile făcute pe teren se constată că pe primul trimestru și semestru mulți elevi n'au avut note până la încheerea trimestrului și semestrului și că multe cadre didactice au continuat să aplice nejust notarea elevilor. Astfel, în unele cazuri se pun note mici ca mijloc disciplinar, sau pentru a determina elevii să învețe de teama corigenții sau a repetenției. In alte cazuri se pun note mari, ce nu corespund cunoștințelor elevilor. Datorită acestui fapt, școlile noastre nu pot avea o evidență precisă a nivelului de cunoștințe al elevilor.

Atât o metodă, cât și cealaltă sunt cu totul greșite din punct de vedere pedagogic și ele trebuesc imediat înlăturate. Fiecare notă trebue să oglindească just nivelul de cunoștințe al elevilor la obiectul respectiv și fie că este mare sau mică, nota trebue să aibă rolul de a stimula pe elev în munca lui. Acest lucru trebue să fie completat de controlul mai des al elevilor. Trebue, de asemeni, să se țină seama că notele oglindesc nu numai nivelul de cunoștințe al elevilor, ci și felul cum au știut profesorii să-și îndeplinească sarcinile lor instructiv-educative.

Indrumând și supraveghind îndeaproape munca grupelor de învățătură și apreciind în mod just progresele elevilor, numărul notelor mici va scădea simțitor, iar la sfârșitul anului școlar învățătorii și profesorii nu vor mai ajunge să dea note „din buzunar" pentru a micșora în mod artificial, cum au făcut-o unii, procentul corigenților și al repetenților. Lupta împotriva corigenței și a repetenției trebue dusă prin îmbunătățirea continuă a procesului de învățământ, prin întărirea muncii duse cu elevii rămași în urmă, în cadrul grupelor de învățătură și prin mijloace juste de apreciere a eforturilor elevilor, nu prin micșorarea artificială a procentului celor căzuți.

Acest an școlar trebue să ducă și mai mult la realizarea unui învățământ științific, legat de viață. In acest scop, învățătorii și profesorii trebue să utilizeze cât mai mult materialul didactic cu ajutorul căruia elevii pot să-și însușească mai ușor și mai temeinic cunoștințele și, totodată, să lege în mod creator teoria de practică.

Lupta pentru legarea teoriei de practică, de realitatea economică, politică și socială existentă trebue dusă cu și mai multă putere în instituțiile noastre de învățământ superior. Cadrele didactice din învățământul superior, aplicând în mod consecvent învățătura marxist-leninist-stalinistă, trebue să înarmeze tineretul nostru din școlile superioare cu cunoștințe temeinice în disciplina respectivă, pentru a putea să participe în mod creator la construirea socialismului și, totodată, să lupte cu convingere pentru cauza oamenilor muncii din lumea întreagă.

Ținta principală a tuturor activităților din școală și din afară de școală trebue să fie adâncirea și lărgirea cunoștințelor câștigate în cadrul procesului de învățământ. Cercurile științifice de elevi, vizitele la muzee, expoziții, spectacole, discuțiile organizate cu fruntașii în muncă, toate trebue să fie axate pe adâncirea cunoștințelor însușite în cadrul lecțiilor, pe educarea elevilor în spiritul moralei comuniste.

Directorii de școli să asigure în colaborare cu U. T. M. o justă planificare a muncii pentru a evita supraîncărcarea în organizarea activității extrașcolare.

Pentru a duce o muncă temeinică de îndrumare și control, Secțiunile de Invățământ au sarcina de a cunoaște situația de pe teren, de a ridica în fața Sfaturilor Populare problemele învățământului și a le cere permanent ajutorul.

Urmărind desfășurarea muncii școlilor, Secțiunile de Invățământ au datoria de a sprijini îndeaproape îndeplinirea tuturor acestor sarcini.

Având mereu în față exemplul muncitorilor care răspund Chemării Partidului pentru îndeplinirea Planului Cincinal cu noi și continue succese în muncă, — cadrele noastre didactice trebue să-și sporească eforturile și să muncească cu avânt nestăvilit pentru îndeplinirea măreței sarcini care le stau în față.

Adânc convinși că lupta pentru Planul Cincinal înseamnă lupta pentru pace și fericirea întregului popor muncitor din Patria noastră, pentru pacea oamenilor muncii din lumea întreagă, să pășim cu noi forțe, sub conducerea și îndrumarea Partidului nostru drag, la îndeplinirea Cincinalului, având încredere deplină în viitorul luminos al forțelor păcii, în fruntea cărora stă înțeleptul conducător al popoarelor, Iosif Vissarionovici Stalin.

Ne scriu studenții noștri din U.R.S.S.

Cum lucrează cercurile științifice studențești dela Institutul de Medicină din Leningrad

Datorită activității pe care o duc în cercurile științifice, studenții sovietici au posibilitatea să-și adâncească cunoștințele în specialitatea pe care o urmează, să-și însușească metodele de cercetare științifică și să studieze, cu ajutorul Institutului, anumite teme științifice care îi interesează, încă de pe băncile facultății. Datorită sprijinului activ și permanent al organizațiilor de partid și de comsomol din institute și facultăți, numărul studenților care lucrează în cercurile științifice crește în fiecare an.

La Institutul de Medicină din Leningrad există cercuri științifice studențești pe lângă fiecare dintre catedrele teoretice sau clinice. Activitatea lor este îndrumată de profesorul catedrei respective, iar unul dintre asistenții catedrei le conduce activ și permanent.

De exemplu, pe lângă catedra de fiziologie s'a constituit un cerc de studenți care studiază problemele sistemului nervos central. Un alt cerc studiază electrofiziologia organelor interne. Aceste cercuri sunt îndrumate de câte un profesor, iar fiecare în parte este condus de către un asistent al catedrei.

Metoda generală de muncă este aceeaș pentru toate cercurile. In primul rând, studenții culeg date cu privire la problema pe care o vor studia, citind materialul indicat. Apoi, împreună cu asistenții hotărăsc partea practică a temei, experiențele.

Fiecare cerc științific are laboratoare și aparatură proprie. In aceste laboratoare lucrează numai studenții din cercurile științifice. Aparatura și materialele necesare sunt asigurate de către catedră.

Intre cercurile științifice dela diferitele catedre ale Institutului de Medicină din Leningrad există o legătură strânsă. De exemplu, cercurile de pe lângă catedra de fiziologie, care studiază sistemul nervos central, au un contact permanent cu cercurile catedrei de neuro-psihiatrie, cercul catedrei de fizico-patologie e în legătură cu cercul catedrei de boli interne, etc.

După ce și-au însușit bine o metodă de lucru, mulți dintre studenții care fac parte din cercurile științifice lucrează în timpul vacanței la policlinici sau în stațiuni. Astfel, studenții din cercul științific de pe lângă catedra de microbiologie au lucrat vara trecută la o stațiune de epidemiologie, dând un ajutor real medicilor. In urma acestei munci, studenții au cules o serie de date pe care le prelucrează acum în cadrul cercurilor lor.

Numeroși studenți din cercul de chirurgie au lucrat în policlinici, aplicând anumite tratamente ale căror rezultate le-au urmărit și le-au prelucrat apoi în cadrul cercului științific.

In fiecare an, cele mai bune lucrări ale studenților sunt analizate de către consiliul științific al Institutului. De asemeni, se organizează conferințe generale pe Institut, la care iau parte aproape toți profesorii și studenții, și în cadrul cărora se citesc, se analizează și se discută cele mai bune lucrări ale studenților. Ele sunt apoi tipărite de către comitetul de Institut al cercurilor științifice.

Lucrările cele mai bune de la toate institutele din Leningrad sunt analizate de o comisie specială, numită de comitetul orășenesc al partidului și al comsomolului. Lucrările cele mai bune, triate de această comisie, sunt premiate. Un student din cercul științific de pe lângă catedra de igienă a lucrat anul trecut la alcătuirea unui aparat cu care se determină ionizarea aerului. Acest aparat a fost dat spre fabricare.

Unele dintre datele obținute de studenții din cercurile de chirurgie și de boli interne sunt folosite în clinici.

Pe lângă faptul că, prin munca lor în cercurile științifice, studenții reușesc să adâncească temeinic anumite probleme, după terminarea studiilor ei au posibilitatea de a lucra și mai departe în Institut, ca aspiranți sau preparatori.

Intreaga activitate a cercurilor științifice din Institut este coordonată și îndrumată de comitetul cercurilor științifice studențești. Acest comitet lucrează sub îndrumarea organizației de partid și de comsomol și este ajutat în problemele științifice de către consiliul științific al Institutului.

Comitetul este ales de către conferința pe Institut a tuturor studenților care fac parte din cercurile științifice. In acest comitet intră, pe lângă studenți, și un profesor, membru în consiliul științific al Institutului, care este președintele comitetului. La sfârșitul fiecărui an, comitetul face o dare de seamă asupra muncii depuse de cercurile științifice în anul respectiv.

Cinca Ion
student
la Institutul de Medicină
din Leningrad

Din activitatea Asociației Sportive „Progresul"

Prin hotărîrea din 26 Iunie 1949, Biroul Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român a pus bazele reorganizării mișcării sportive din țara noastră după exemplul celui mai înaintat sport din lume, sportul sovietic. Această reorganizare a ținut să antreneze un număr cât mai mare de oameni ai muncii în practicarea continuă și în mod organizat a culturii fizice și a sportului. Printre cele 10 asociații sportive create după această reorganizare pe lângă Uniunile Sindicale, este și Asociația „Progresul", din care fac parte sindicatele de învățământ, sindicatele Sfaturilor Populare, și cele sanitare. In cadrul acestei asociații s'au creat 136 de colective sportive care au înscris peste 50.000 de membri pentru practicarea diferitelor ramuri de sport în secțiile sportive. Numai în colectivul sportiv al Sfatului Popular din Capitală sunt înscriși 3.600 de membri, iar în colectivul Sindicatului de Invățământ-București, circa 3.000 membri. Amintim apoi colectivele de pe lângă Sindicatul de Invățământ Cluj, cu 332 tovarăși, Sindicatul de Invățământ-Dorohoi cu 127 tovarăși, etc.

In cadrul Asociației „Progresul", colectivele sportive ale sindicatelor de învățământ s'au străduit să creeze condițiile necesare pentru pregătirea în bune condițiuni a celor care aspiră la trecerea normelor G. M. A. In special, s'a acordat atenție antrenamentului pentru trecerea probei de înot. S'au înființat mai multe centre de antrenament la care instructori permanenți au ținut cursuri de inițiere pentru cei care nu cunosc înotul și au perfecționat pe cei care înotau fără stil.

Dintre sindicatele de învățământ care s'au preocupat mai mult de cultura fizică și de sport, înființând câteva secții sportive și înscriind aspiranți pentru trecerea normelor G. M. A. cităm: Sind. București, care a înscris 200 aspiranți; Sind. Ministerului Invățământului Public, Sind. Arad, Sind. Argeș și Sind. Buzău.

O serioasă preocupare de cultură fizică și sport a dovedit Sindicatul Invățământ-Sighet care a reușit să se califice în finalele campionatului național de volei.

In unele localități, ca de exemplu: Timișoara, Arad, Satu-Mare, Câmpulung-Mușcel, R. Sărat, Galați, etc., sindicatele salariaților din învățământ au desfășurat activitatea sportivă în comun cu sindicatele Sfaturilor Populare și cu cele sanitare. In felul acesta, ele au creat condiții de desvoltare mai bune secțiilor sportive. Pe lângă o bază materială puternică, formată din fondul sportiv al acestor sindicate, secțiile acestor colective sportive au putut avea mai mulți membri și au fost încadrate cu conducători mai buni.

Totuși, în munca sportivă a sindicatelor din învățământ sunt serioase lipsuri. Multe din comitetele acestor sindicate nu acordă destulă atenție culturii fizice și sportului, uitând că acestea fac parte integrantă din educația comunistă, contribuind la formarea unui om nou, cu fizic sănătos și puternic, capabil de a munci cu mai mult elan în producție și gata să-și sacrifice la nevoie viața pentru apărarea scumpei noastre Patrii. Astfel, sindicatele din învățământ Hunedoara, Ialomița, Brăila, Alba, Rădăuți și Dolj n'au avut o preocupare serioasă în legătură cu Complexul Sportiv de Stat G. M. A. Comitetele sindicatelor de învățământ trebue să lichideze tendința de subapreciere a culturii fizice și a sportului. Ele trebue să ia neîntârziat măsuri energice pentru activizarea conducerii colectivelor sportive și pentru înființarea secțiilor sportive pe ramuri de sport. Conducerea colectivelor sportive trebue să pregătească un număr cât mai mare de salariați pentru a primi insigna Gata pentru Muncă și Apărarea Republicii noastre Populare. Numai în felul acesta vor dovedi sindicatele salariaților din învățământ că înțeleg marea importanță pe care o are cultura fizică și sportul de masse pentru construirea socialismului și pentru apărarea păcii.

Gheorghe Nicola
responsabil organizatoric
al Asociației „Progresul"

Consfătuirea pe țară cu studenții fruntași în învățătură

(Urmare din pag. I-a)

tehnicieni, specialiști și profesori, capabili să înțeleagă și să aplice conștiincios politica Partidului și Guvernului.

Vorbitoarea a arătat însemnătatea ce se dă îmbunătățirii compoziției sociale a studențimii, pentru asigurarea creșterii unei intelectualități care să corespundă sarcinilor puse de construirea socialismului.

Munca pentru ridicarea nivelului politic și ideologic al studenților este o sarcină principală a învățământului superior. Va trebui să se urmărească formarea unei concepții materialist-dialectice a studenților, educarea lor într'un spirit de înaltă principialitate, de combativitate, dragoste de adevăr, cinste, modestie.

Ministerul Invățământului Public consideră deosebit de important și necesar sprijinul cadrelor didactice, al massei studenților precum și al organizațiilor U.T.M. pentru îndeplinirea planului său de muncă, întărirea disciplinei socialiste în munca studenților, pentru ridicarea nivelului lor de învățătură și educarea lor în spirit comunist.

In cursul ședinței de Miercuri dimineața au urmat discuții la care au luat parte un mare număr de studenți. La încheierea discuțiilor a vorbit tov. prof. univ. Leonte Răutu, membru al C. C. al P. M. R.

Tov. L. Răutu s'a ocupat pe larg de îndatoririle studenților de a-și însuși temeinic știința, tehnica și cultura și de rolul important ce revine U.T.M.-ului în mobilizarea tineretului studios pentru realizarea sarcinilor sale.

Pentru înfăptuirea Planului Cincinal și a planului de electrificare, avem nevoie de cadre numeroase și bine pregătite. In actuala situație internațională, când imperialiștii americani și englezi împing omenirea spre un nou război, formarea cadrelor de specialiști în toate domeniile este esențială, întrucât ele sunt chemate să contribue la întărirea Patriei noastre și a frontului mondial al păcii.

Tov. L. Răutu a analizat felul cum studenții își duc munca de învățătură, subliniind că astăzi se constată o atmosferă de studiu și de seriozitate care nu exista în trecut. Aceasta se datorește îmbunătățirii compoziției sociale a studențimii, precum și dispariției vechiului favoritism și instaurării unui regim de justă apreciere a hărniciei, puterii de muncă și capacității studenților.

Vorbitorul a insistat asupra necesității unei frecvențe cât mai regulate la cursuri, asupra importanței studiului individual, îmbinat cu formele colective de învățământ și asupra legăturii strânse a studiului cu practica. Organizația U.T.M. trebue să depună eforturi ca niciunul dintre activiștii și membrii săi să nu rămână în urmă cu învățătura.

Vorbind despre însemnătatea educației ideologice a studenților, tov. L. Răutu a arătat că baza acesteia o constitue studiul marxism-leninismului. Totodată studenții trebue să cunoască bine problemele politicii interne și internaționale.

Noi vrem să formăm cadre de specialiști, a accentuat tov. L. Răutu, dar nu ne trebue cadre apolitice. Organizația U.T.M. trebue să dea dovadă de combativitate în activizarea politică a massei studenților.

Vorbitorul s'a ocupat apoi, în spirit critic, de relațiile ce există între organizațiile de partid și de U.T.M. din institutele de învățământ superior și conducerea acestor institute, subliniind necesitatea unei conlucrări strânse, fără a se trece peste rolul de conducere al decanului sau rectorului.

Trebue întărită vigilența de clasă în Universități, adoptându-se o atitudine de intransigență totală față de dușmanul de clasă și de uneltele lui.

Tov. L. Răutu s'a ocupat apoi pe larg de sarcinile ce revin comitetelor regionale U.T.M. în rezolvarea problemelor legate de viața și munca studenților. In fața organizațiilor regionale U.T.M. stă ca sarcină principală educarea tineretului în spiritul patriotismului socialist și în spiritul devotamentului față de cauza păcii. Acestea sunt indisolubil legate de dragostea și devotamentul față de Partid, față de marea Uniune Sovietică și față de stegarul păcii în lume, tovarășul Stalin.

Dacă înainte vreme Universitatea noastră era o citadelă a reacțiunii, astăzi ea devine, pe zi ce trece, un adevărat focar al progresului, al luptei pentru socialism. Sarcina măreață a organizațiilor U.T.M. din învățământul superior — a încheiat tov. L. Răutu — este de a transforma școlile superioare din țara noastră în citadele ale României socialiste de mâine. (Agerpres).

Invățământul public în Turcia

Dând ascultare ordinelor stăpânilor săi americani, clica conducătoare din Turcia extinde din ce în ce mai mult militarizarea țării. Ea cheltuește peste 50 la sută din bugetul național pentru pregătirile de război, în timp ce învățământului public i se alocă 10—12 procente din buget. Dacă ținem socoteală de faptul că o mare parte din sumele alocate se cheltuesc pentru întreținerea aparatului birocratic din învățământ, este lesne de înțeles ce sumă infimă rămâne pentru nevoile învățământului public.

De aceea, nu este de mirare că peste 80 la sută din populația Turciei este analfabetă, că din 34 de mii de sate, 22 de mii nu au școli elementare și că din 3 milioane de copii de vârstă școlară, peste 1.500.000 nu au posibilitatea să intre în școli. In unele regiuni, populația știutoare de carte nu depășește unu la sută și există chiar sate, în care nici un om nu știe să scrie și să citească.

Condițiile economice grele îi silesc pe părinți să-și trimită copiii la muncă, în loc să-i dea la școală. Ziarul oficial „Ulus" este nevoit să recunoască faptul că frecvența în școlile dela orașe este sub 50 la sută, iar la sate este de 20—25 la sută. Cauza acestui fenomen este sărăcia, șomajul, lipsa de încălțăminte și de manuale pentru copii, precum și numărul mic de școli. Mai ales fetele sunt lipsite de posibilitatea de a frecventa școlile. Există cazuri când părinții sunt nevoiți să-și vândă copiii. Ziarul „Son Posta", de exemplu, a arătat de curând că un cetățean a vândut pe fiica sa în vârstă de 12 ani pentru suma de 500 lire.

In cartea „Satul nostru", învățătorul Mahmud Macal scrie: „Copiii cu ochii lipsiți de viață, fețele lor sunt palide, ei sunt slabi și supuși. Copiii însă trebue să fie dolofani, sănătoși și rumeni. Unde găsim noi asemenea copii? Chiar înainte de a împlini 10 ani sunt istoviți și triști. Le-am controlat hrana. La 9 Octombrie, Sâmbătă, după lecția întâia, i-am întrebat pe rând ce au mâncat și am constatat că din 36 de elevi 20 au venit la școală absolut flămânzi, fără să fi mâncat ceva. Zece elevi mâncaseră numai pâine goală".

Școlile dela sate sunt într'o stare deplorabilă: vechi, fără mobilier și utilajul necesar. Copiii învață în încăperi reci și murdare. Chiar și ziarul reacționar „Vatan" a recunoscut că, din cauza lipsei de combustibil, în școala din satul Baglum, numai în acest an școlar s'au îmbolnăvit și au murit 40 de elevi. In regiunea Diarbechir, cu o populație de 400.000 de locuitori, există numai 123 de școli elementare. Cele mai multe din localurile acestor școli sunt impracticabile, aproape dărâmate.

Cam tot în felul acesta stau lucrurile și în învățământul mediu și superior. An cu an și numărul elevilor din școlile medii se reduce. Așa, de exemplu, în anul școlar 1949—1950 numai în orașul Stambul au fost închise 13 școli medii și un institut pedagogic. După cum declară ministrul învățământului public din Turcia, numărul elevilor din școlile medii a fost redus cu peste 30.000 în anul școlar 1949-1950, în comparație cu anul 1941. Numai o treime din absolvenții școlilor medii pot intra în învățământul superior. In Turcia, la o populație de peste 20 milioane de oameni, există abia 10 instituții de învățământ superior, care cuprind numai 11.000 de studenți.

Puținii elevi și studenți ieșiți din rândurile păturii muncitoare care urmează în învățământul mediu și superior învață în condiții extrem de grele. Ei trebue să plătească sume foarte mari atât pentru taxe cât și pentru întreținerea lor în cămine. 70—80 de lire lunar costă numai hrana și întreținerea în cămin. Mulți dintre aceștia sunt nevoiți să-și câștige existența prin munci grele în timpul liber. Cei care nu și-au achitat la timp taxele școlare și de întreținere sunt imediat eliminați din școli și cămine. După cum relatează gazeta „Tasvir", administrația internatului școlii de agricultură din orașul Nigde a dat afară noaptea, cu ajutorul poliției, 12 elevi, pentru neplata taxelor de întreținere în internat. Elevii cu idei progresiste sunt urmăriți de poliție. Tinerii și tinerele din clasele nevoiașe care au reușit să absolve vreo școală medie sau superioară, nu-și pot găsi de lucru. Ziarul „Zafer" scria că 800 de șomeri, licențiați ai Universității din Stambul, s'au adresat primăriei municipale cu rugămintea să le dea de lucru la cinematografe, în calitate de controlori de bilete, sau să-i admită ca hamali în portul din Stambul.

Pentru a întuneca conștiința tineretului, s'a introdus în școli unul din cele mai reacționare sisteme de instruire. Reacționarii caută să zăpăcească tineretul studios cu „teorii" despre superioritatea rasială a turcilor, educând tineretul în spiritul fascist de ură față de celelalte popoare.

In Turcia locuesc mai multe naționalități: curzi, armeni, greci, arabi și alții. Față de aceștia, clica conducătoare duce o politică șovină din cele mai desănțate. Copiii lor nu au dreptul să învețe în limba maternă, sunt lipsiți de școli, de manuale și literatură în limba lor. Ei sunt turcizați cu forța.

Odată cu militarizarea și subjugarea economică a Turciei, agresorii americani își extind din ce în ce mai mult influența și asupra învățământului public din Turcia. Încă în anul 1948 a sosit la Ankara, cu scopul acesta, senatorul Fulibrait care, după ce a studiat felul cum lucrează Ministerul Învățământului Public din Turcia, a propus „să se introducă în școlile turcești sistemul de învățământ american".

Vorbind despre educația tineretului în spiritul „modului de viață american", ziarul „Millet" scria: „In ultimul timp, nivelul moral al tineretului nostru a scăzut foarte mult. Elevii își bat profesorii, îi rănesc, sau chiar îi omoară. Sunt dese cazurile de furturi; beția și întrebuințarea cocainei sunt foarte răspândite. Copiii joacă diferite jocuri de noroc. Toate acestea ne arată că pe băncile școlii cresc și se formează asasini, huligani, hoți, cartofori și bețivi".

Ațâțătorii la război americani vor ca, în felul acesta să-și pregătească în Turcia cât mai multă carne de tun pentru aventurile lor războinice.

Dar forțele democratice din Turcia reacționează din ce în ce mai hotărît contra politicii de militarizare a țării. Ele luptă din ce în ce mai dârz pentru pace și democrație.

La meetingurile și adunările ținute în orașele Criseri, Ismir, Eleazig și Erzerum, oamenii muncii cereau: „Afară din Turcia cu imperialiștii americani", „Avem nevoe de pâine, de școli, nu de tancuri americane", „Trăiască adevărata democrație!"

In ultimul timp s'au răspândit zeci de mii de afișe prin care populația este chemată la luptă pentu pace. S'au adunat zeci de mii de semnături pe Apelul dela Stockholm. Pentru adunarea acestor semnături au muncit și elevii diferitelor școli.

Organizațiile studențești progresiste luptă contra fascizării învățământului public, luptă contra sistemului american de învățământ în școli, pentru democratizarea învățământului, pentru îmbunătățirea condițiilor de trai și de instruire ale tineretului. Intr'una din chemările sale, tineretul patriot și progresist turc scria: „Guvernul a vândut pentru dolari independența țării. Turcia este transformată în colonie americană... Noi nu recunoaștem mandatul american asupra Turciei. Noi nu dorim introducerea sistemului american de învățământ în școli. Noi nu-i vrem pe aceia care au călcat în picioare principiul separării bisericii de stat. Noi nu vrem război. Noi vrem pace".

E. Jizneva

ȘTIRI DIN ȚĂRILE DE DEMOCRAȚIE POPULARĂ

R. P. CHINEZĂ

După eliberarea provinciilor Hupeh și Kwanqsi de către glorioasa Armată Populară de Eliberare, un mare număr de muncitori și țărani s'au înscris în școlile care au fost înființate pentru dânșii.

Peste 42.000 de oameni ai muncii din provincia Hupeh și 16.000 din provincia Kwanqsi urmează diferite cursuri fără a ieși din producție.

Un mare număr de țărani urmează cursurile școlilor de alfabetizare și școlile serale care au fost deschise pentru a face față cerințelor mereu crescânde ale țăranilor de a-și ridica nivelul cultural. După un an de studii ei au realizat progrese remarcabile.

In cadrul unei adunări care a avut loc recent în provincia Kwanqsi a fost elaborat planul pentru înființarea de cursuri pentru un număr de încă 30.000 muncitori și 40.000 țărani. (Agerpres).

R. POLONĂ

Fața de anul trecut, numărul tinerilor de origină muncitorească și țărănească înscriși la Universitatea din Varșovia a crescut cu 10%, și reprezintă acum 55% din numărul total al studenților.

Deasemenea numărul burselor a crescut dela 1.501, câte au fost acordate în cursul anului școlar trecut la 2.921 anul acesta. Fonduri considerabile au fost alocate pentru construirea de cămine pentru studenți. (Agerpres).

★

Planul de investiții pe 6 ani al Ministerului Invățământului Public din R. Polonă prevede alocarea unor sume însemnate în vederea construirii și înzestrării de creșe, școli și cămine. Suma de 54,4 miliarde zloți a fost alocată pentru construirea de școli elementare. Din numărul total de 5.000 școli a căror construire e prevăzută în cadrul planului de 6 ani, au fost clădite până în prezent 1.040 de școli.

In cadrul planului de 6 ani au fost alocate 31 miliarde zloți pentru înzestrarea a 3.000 de creșe și cămine în orașele și satele R. Polone. Ministerul Invățământului Public a alocat suma de 7,5 miliarde zloți pentru construirea și înzestrarea internatelor, datorită cărui fapt numărul locurilor în internate va crește dela 20.600 în 1944 la 33.500 în 1955.

Pentru construirea căminelor de pe lângă Institutele Pedagogice au fost alocate 3,3 miliarde zloți, ceeace va da posibilitatea ca în anul 1955, aproximativ 60% din studenții acestor Institute să locuiască în cămine. Desvoltarea tot mai mare a căminelor va contribui la ridicarea unei intelectualități noi, de origină muncitorească și țărănească. (Agerpres).

Realizări ale Secției sindicale din Vișeu

Regimul de democrație populară face să crească mereu numărul oamenilor din țara noastră care au o atitudine nouă față de muncă. Toți aceștia muncesc cu un avânt necunoscut înainte. Inițiativa și forțele lor creatoare au fost descătușate și se manifestă din plin. Fiecare eveniment important din viața poporului nostru este întâmpinat cu realizări noi care, sub vechiul regim, păreau irealizabile, dar care acum contribue la îmbunătățirea continuă a condițiilor de viață ale oamenilor muncii.

Salariații din învățământ, urmând exemplul muncitorilor din fabrici și de pe ogoare, își dau silința să creeze condiții mai bune de muncă și de viață elevilor lor. Astfel, cadrele didactice din Vișeul de Sus, îndrumate de Partid și mobilizate de comitetul secției sindicale, au deschis un internat la Școala elementară Nr. 1, pentru copiii oamenilor muncii din împrejurimi.

Paturile, mesele și scaunele necesare au fost construite prin muncă voluntară, cu concursul Sindicatului Forestier. Tot prin muncă voluntară au fost construite și cele necesare bucătăriei. Vasele de bucătărie și vesela, precum și alimentele necesare elevilor pentru tot timpul iernii, au fost procurate cu fondurile Sfatului Popular și cu concursul cooperativei locale.

Prin deschiderea acestui internat, 31 de elevi care până mai ieri mergeau zilnic kilometri întregi peste munți și văi, sau erau nevoiți să muncească pentru chiaburii la care stăteau în gazdă, au azi condiții bune de viață și de muncă. Ei sunt foarte mulțumiți de felul cum trăesc în internat:

„Tatăl meu nici nu știe cât de bine trăesc eu aici", spunea Cosneac Gavrilă din clasa VI-a, entuziasmat de felul cum e servit la masă și de calitatea mâncării. „Acasă nu mănânc în fiecare zi ca aici și nici nu pot dormi ca la internat, unde am patul meu. Pentru aceasta, noi elevii interni vom fi primii pe școală la învățătură și la disciplină."

Prin deschiderea acestui internat, cadrele didactice din Vișeul de Sus au desființat în bună măsură cauzele slabei frecvențe a școlarilor și au împiedicat perpetuarea analfabetismului.

La rândul lor, cei 32 de învățători și profesori din Vișeul de Jos, conștienți că socialismul nu se poate construi cu neștiutori de carte, depun mari stăruințe pentru reușita muncii de alfabetizare. Ducând muncă de lămurire din casă în casă în colaborare cu organizațiile de masă locale, membrii grupei sindicale din acea comună, au sporit numărul frecvenților cu 77 cursiști, realizând un total de 259 frecvenți. Ca să creeze condițiuni pentru o cât mai bună frecvență, cadrele didactice au înființat încă cinci centre de alfabetizare pe lângă cele șase care existau mai dinainte. Cu sprijinul Partidului, au fost antrenați în munca de predare opt instructori voluntari, pe care i-a pregătit tovarășul Știrbu Eugen, directorul școlii.

Dar munca învățătorilor și profesorilor din Vișeu are și unele lipsuri. Uneori președintele și secretarul secției sindicale lucrează sectar, neizbutind să antreneze întreg colectivul în muncă. In parte, această lipsă se datorește tovarășului Carp Vasile, președintele secției și directorul școlii din Vișeul de Sus, care, față de colegii săi, de personalul de îngrijire și de elevi, vorbește cu ton ridicat și este pornit pe ceartă, uitând că prin aceasta se izolează de ei și îi demobilizează în muncă.

De asemenea, este necesar ca tovarășele învățătoare și profesoare dela acea școală să vină mai des în internat și, în special, la bucătărie și în sala de mese, pentru a da sugestii referitoare la îmbunătățirea mâncării și a servitului la masă.

Inlăturând și aceste lipsuri din munca lor și păstrând o mai strânsă legătură cu Sfatul Popular și cu organizațiile de masă din localitate, comitetul secției și grupele sindicale din Vișeu vor putea înfăptui noi realizări în munca de construire a socialismului în țara noastră.

Dragnea Nicolae
activist U. S. S. I.

EXPOZIȚIA „CHINA NOUĂ"

Imagini dintr'o țară liberă luptătoare pentru pace

Expoziția „China Nouă" din sala Dalles este o minunată lecție despre lupta eroică pentru libertate, pentru viață, pentru pace a poporului chinez, este un bun prilej de a învăța îndelungata și frământata istorie a poporului chinez, este o fericită posibilitate de a lua cunoștință de excepționala artă chineză.

Expoziția ajută pe oamenii muncii din R.P.R. să cunoască drumul aspru și greu pe care l-a străbătut poporul chinez, în lupta lui împotriva feudalismului, pentru a asvârli în ocean pe exploatatorii colonialiști americani și pe lacheul lor Ciang-Kai-Shek. Expoziția arată lupta plină de abnegație și de eroism a poporului chinez care și-a creat o țară nouă, liberă și independentă, în care cei 475 milioane de oameni să-și poată făuri liberi viitorul, îndrumați de Partidul Comunist Chinez, de conducătorul lui, tovarășul Mao-Tse-Dun, ajutați de Uniunea Sovietică, Marea Țară a Socialismului biruitor.

Panourile numeroase și artistic orânduite înfățișează vizitatorilor scene din suferința îndurată de poporul chinez sub regimul feudalo-capitalist, înfățișează scene din eroica sa luptă pentru libertate.

Pornind dela simbolicul tablou „Trăgători pe fluviul Kia-Ling" și dela sguduitoarele fotografii care prezintă masacrele în massă săvârșite de cotropitorii japonezi și de slugile lui Ciang-Kai-Shek, amintind vremea de cruntă mizerie și exploatare moșierească și capitalistă expoziția scoate în evidență lupta poporului care a dus și a câștigat războiul revoluționar de eliberare. Materialul expus arată că invadatorii niponi au primit lovitura hotărîtoare, atunci când Uniunea Sovietică a declarat război imperialiștilor japonezi.

Lupta poporului, a muncitorilor și țăranilor, a femeilor și a tineretului din China, este prezentată prin numeroase fotografii, desene, picturi și stampe.

Uriașul efort făcut de Partidul Comunist Chinez, eroica luptă dusă de clasa muncitoare din China, au sudat unitatea indestructibilă dintre armată și popor. Marșurile de mii și mii de km. treceri peste obstacole ca marele zid, sau fluvii ca Yang-Tse, au constituit momente deosebit de dramatice, pe care expoziția ni le redă prinse de retina aparatului fotografic sau de penelul fin al minunaților artiști chinezi.

La 27 Mai 1949, marele port Shanghai a fost eliberat. Victoria poporului chinez asupra imperialiștilor cotropitori și asupra bandei în descompunere a Kuomintangului a fost de o însemnătate istorică, atât pentru destinele poporului chinez cât și pentru apărarea păcii în lumea întreagă.

Sunt deosebit de sugestive, de impresionante fotografiile care redau năvalnica bucurie a poporului chinez la sărbătorirea constituirii Republicii Populare Chineze. După Marea Revoluție din Octombrie crearea acestei imense Republici a constituit una din cele mai mari victorii ale forțelor democrate populare, iar poporul care a făurit-o a sărbătorit-o cu un elan impresionant.

In trecut, crâncenă era exploatarea, în care trăia poporul chinez; el avea o țară bogată, pe care însă imperialiștii americani și englezi o transformaseră într'o colonie, sugând vlaga unui popor de sute de milioane.

In prezent, luminoasă s'a deschis viața poporului chinez. China liberă pornește cu avânt spre reconstruire, spre organizarea unei vieți noi. Fotografiile și desenele, picturile și stampele arată efortul gigantic făcut de întregul popor al Chinei Noi de a-și reconstrui țara.

Toate fabricile capitaliștilor străini, ale trădătorilor ce s'au pus în slujba imperialiștilor americani au trecut în patrimoniul Statului. Muncitorii iau parte la conducerea întreprinderilor naționalizate. Ei imprimă un ritm nou de muncă, plini de avânt patriotic. Sporesc producția, măresc productivitatea muncii, îmbunătățesc metodele de lucru, fac economii de materii prime, ajută la îmbogățirea Patriei, la întărirea ei economică, făcând-o să fie un factor de seamă în marele front al păcii.

Un panou special înfățișează viața femeii din China Nouă. In urma victoriei poporului chinez, femeia nu mai este nici sclavă, nici asuprită, așa cum a fost milenii în șir. Eliberarea femeii este unul din cele mai importante fapte ale revoluției din China. Fotografiile ne arată femei chineze luptătoare, femei chineze muncitoare, care alături de bărbați sunt printre eroii muncii. Este deosebit de emoționantă fotografia care reprezintă o țărancă chineză vorbind la o adunare a femeilor din China Nouă. Vicepreședintele Guvernului Central Popular, doi miniștri, și doi membri ai Comitetului Național sunt femei.

In trecut, în China, învățământul era privilegiul claselor dominante. Azi, datorită efortului Guvernului Central Popular, în China Nouă funcționează 400.000 de școli elementare cu peste 30.000.000 de elevi. Mișcarea pentru lichidarea analfabetismului este în plină desfășurare. In 1949, peste un milion de oameni au frecventat cursurile de alfabetizare.

Expoziția conține și o serie întreagă de opere de artă, de o excepțională valoare. Sunt neîntrecute broderiile care reprezintă pe tovarășul Stalin, pe Mao-Tse-Dun, pe Ciu-Deh. Sunt nespus de interesante obiectele de artă lucrate, cu o desăvârșită măestrie și migală din os, din lemn, din porțelan ori din jad.

Expoziția China Nouă arată vizitatorilor cum luptă cu eroism poporul chinez, condus de Partidul Comunist, cum muncește cu abnegație, făurindu-și singur soarta și deschizându-și larg drum spre viitor. Ea arată, totodată, râvna și jertfele cu care poporul chinez transformă țara lui înapoiată într'o țară fruntașă în lume.

Expoziția China Nouă prezintă deasemeni, câteva imagini din războiul criminal provocat de imperialiștii americani și englezi și purtat de ei cu atâta cruzime, în Coreea.

Indemnați de o veche tradiție de luptă pentru libertate și de dorința de a elibera poporul coreean de agresiunea imperialistă americană, voluntarii chinezi ajută poporul frate coreean în lupta lui eroică. Fotografiile din expoziție redau momente impresionante din această luptă care va pecetlui definitiv soarta bandelor lui McArthur, asvârlindu-le în ocean!

Canalul Volga-Don, o operă gigantică în slujba păcii

Citind Hotărîrea Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. cu privire la construirea canalului Volga-Don, o nouă grandioasă realizare a epocii staliniste, ne dăm și mai bine seama de măreția luptei pe care o duc oamenii sovietici, pe al căror steag se află înscrise cele mai mărețe năzuințe ale omenirii, pentru progres, pentru pace.

Construcțiile gigantice care se înfăptuesc în Țara Socialismului victorios ne arată că, în timp ce popoarele din U.R.S.S., conduse de gloriosul Partid Comunist (b) și genialul conducător al oamenilor muncii din lumea întreagă — tovarășul Stalin — își construesc fericirea și apără Pacea, lumea imperialistă, în plină descompunere, trăește sub semnul fricii de viitor și în disperarea ultimelor clipe încearcă să asvârle milioane de oameni ai muncii într'un nou măcel.

Citind această Hotărîre ne cuprinde o ură și mai adâncă împotriva neofasciștilor americani care, în nebunia lor, își închipue că printr'un nou măcel, vor putea să întârzie pieirea lumii lor putrede, lume care se bazează pe asuprire și exploatare.

Grandioasele construcții care întruchipează măreția epocii staliniste, construirea victorioasă a comunismului în U.R.S.S. sunt chezășie a tăriei de neînvins a Frontului Mondial al Păcii.

Urmând exemplul măreț al popoarelor sovietice, poporul muncitor din țara noastră, condus de P.M.R., a trecut la îndeplinirea primului nostru Plan Cincinal, și la înfăptuirea mărețului Plan de electrificare a R.P.R.

Mărețele înfăptuiri prevăzute în primul Plan Cincinal, înfăptuiri care vor sta la baza construcției socialismului în țara noastră, cer astăzi mai mult ca oricând o strânsă legătură a învățământului nostru cu nevoile reale ale țării. Ele cer ca munca de cercetare științifică să fie legată de obiectivele Planului Cincinal și ale Planului de electrificare a țării, cer o mai bună pregătire ideologică și profesională a cadrelor de tehnicieni și specialiști.

Deasemeni, ele cer legarea mai strânsă a teoriei de practică, a științei de producție și folosirea experienței științei înaintate sovietice în slujba poporului muncitor, în slujba păcii și a socialismului.

Pătrunși de însemnătatea îndeplinirii și depășirii primului Plan Cincinal al R.P.R. și a Planului de electrificare a țării, ca și de însemnătatea sarcinilor de mare răspundere care le revin în pregătirea cadrelor necesare pentru înfăptuirea acestor opere mărețe, oamenii muncii din învățământ trebue să răspundă cu tot devotamentul la Chemarea P.M.R., de a se considera mobilizați în lupta poporului muncitor din țara noastră pentru realizarea Planului Cincinal și a Planului de electrificare.

Construirea Canalului Volga-Don va constitui un puternic imbold pentru oamenii muncii din patria noastră în înfăptuirea Planului Cincinal și pentru a se alătura sutelor de milioane de oameni ai muncii care simt fericirea de a trăi în epoca marelui Stalin, stegarul păcii și al comunismului.

Alex. Romanovici
(rectorul Institutului Agronomic din București)

Să luăm măsuri grabnice pentru aprovizionarea școlilor cu a doua tranșă de combustibil

Aprovizionarea școlilor cu combustibil este o problemă de care depinde, în mare măsură, buna desfășurare a muncii școlare în această perioadă a anului. Iată de ce Secțiunile de Invățământ trebue să se ocupe în mod serios de justa ei soluționare.

Din rapoartele trimise Ministerului Invățământului Public de către Secțiunile de Invățământ se constată că cele mai multe școli au primit numai combustibilul prevăzut până la data de 1 Ianuarie 1951. Această cantitate este, însă, pe sfârșite și nu s'au luat încă măsuri pentru distribuirea tranșei a doua. In regiunile Bacău, Timișoara și Sibiu există școli care n'au primit încă până acum nicio cantitate de lemne. Pentru aprovizionarea cu combustibil a acestor școli s'au luat în schimb măsuri locale.

Inspectorii generali din Ministerul Invățământului Public care au mers pe teren în cursul lunii Decembrie constată și ei o serie de lipsuri în această privință.

In orașul Iași, de pildă, școlile au primit cantitatea de lemne programată în prima tranșă. Cum această primă cotă este însă pe sfârșite, I.C.S. „Combustibilul" s'a angajat să procure cărbuni până la distribuirea tranșei a doua, astfel încât munca să nu fie cu nimic stingherită.

Școlile din comuna Oniceni, regiunea Iași, care nu au fost deloc aprovizionate cu lemne, sunt încălzite cu combustibil de împrumut dela Sfatul Popular.

In regiunea Buzău, situația în această privință este ceva mai bună. Cele mai multe școli au primit până acum 50 la sută din cantitatea de lemne necesară. 132 de școli au primit întreaga cantitate de lemne. Sunt și 30 de școli care nu au primit deloc combustibil. Sfatul Popular regional a luat însă măsurile necesare pentru ca toate școlile să fie aprovizionate.

In regiunea Severin nu există școli fără lemne, dar cantitatea existentă este foarte mică la unele dintre ele și, pentru a acoperi nevoile, se aduc treptat, în cantități mici. Secțiunea de Invățământ, a acestei regiuni, văzând că aprovizionarea prin Societatea „Combustibilul" se va face cu greu, deoarece aceasta trebuia să aprovizioneze toate instituțiile, s'a străduit și a obținut aprobarea de a aduce lemnele direct dela pădure, prin Ocoalele Silvice.

In multe cazuri, lipsa combustibilului necesar se datorește, în primul rând, directorilor de școli, care n'au prevăzut în buget sumele necesare aprovizionării cu lemne de foc. Așa este cazul școlilor din Nărtești, Brăhășești, din regiunea Putna, sau a școlii Nr. 7 din Nicorești, raionul Tecuci, și a Liceului din Panciu, care nu au înscris în buget și sumele necesare pentru încălzirea internatelor respective.

Pentru înlăturarea neajunsurilor create de proasta aprovizionare cu combustibil a școlilor și a internatelor, Secțiunea de Invățământ a regiunii Putna a organizat ședințe cu inspectorii de raioane, cu directorii de școli și cu reprezentanții Sfaturilor Populare. In aceste ședințe s'a discutat pe larg problema aprovizionării cu combustibil și s'au făcut propuneri practice pentru soluționare.

In regiunile Galați și Bihor, deși nu s'a adus dela început o cantitate suficientă de lemne, totuși școlile nu au suferit încă până acum lipsa lor, deoarece au fost aprovizionate treptat.

Pentru bunul mers al muncii în școlile noastre, direcțiile școlilor și Secțiunile de Invățământ trebue să se ocupe serios de rezolvarea problemei aprovizionării cu combustibil. In acest scop ele vor sesiza Sfaturile Populare asupra lipsurilor pe care le întâmpină și le vor solicita permanent ajutorul astfel încât munca școlilor să nu sufere.

FOILETON SATIRIC

Absențe care nu se motivează

Sunt unii învățători și profesori, pe drept cuvânt, foarte exigenți în motivarea absențelor. Nu încercuesc o absență cu rotocolul de rigoare, oricât s'ar plânge bietul elev, în cererea lui de motivare. Nu-l cred nici că a fost la pâine, nici că a asistat la o competiție sportivă, nici că a întârziat tramvaiul, nici că n'a fost gata ceaiul la vreme. Când nu suntem absurzi, e foarte bine că nu tolerăm chiulul. Frecvența bună este unul din cele mai de seamă mijloace de a ridica nivelul la învățătură.

Dar nu numai buna frecvență a elevilor. Căci dacă ei vin regulat la școală și se întâmplă, adesea, să nu vină profesorul sau învățătorul, ce te faci?

Dar iată că unele cadre didactice și unele direcții de școli uită valoarea educativă a exemplului. Și unii lipsesc dela școală, cum a lipsit profesorul Carp Ion, dela Școala Medie Tehnică Agricolă din Fălticeni, pentru niște vagi „interese familiare". Alții, ca de pildă, profesoara Alexe Virginia dela Școala Medie Tehnică de Cooperație din Mangalia, își îngădue să lipsească 20 de ore dela clasă, pentru a-și muta niște bagaje.

Dacă e așa, e firesc să ne întrebăm: ce vor fi gândind elevii profesorilor Eilhardt Carol și Bejan Silviu, dela Școala Medie Tehnică de Cultură Fizică din Timișoara, dacă acești profesori lasă clasele vraiște, timp de șase și zece ore de curs, pentru a participa la un concurs de tir sau a pleca la un concurs de basket la București, de unde parcă au uitat să se mai întoarcă? De bună seamă că asemenea profesori, chiar dacă sunt campioni de tir, nu-și pot atinge ținta în munca din școală.

Și motive de lipsă dela clasă se pot născoci destule. Oamenii noștri sunt destul de ingenioși. Dacă Școlii Medii Tehnice de Horticultură din Turda îi trebue un car, ca să și-l procure, scoate din clasă pe profesorul Popa Avram și-l trimite să cumpere un car. Nu-i nimic că el lipsește că pierde lecțiile, că rămâne în urmă cu materia, că nu-și poate îndeplini planul, iar elevii pe care îi are în grijă nu pot fi așa de bine pregătiți cum ar trebui să fie. Dar, ce are a face? Are școala car? Are. Mi se pare însă că, de data asta conducerea școlii a cam nimerit-o cu oiștea în gard.

Există o înlănțuire între fenomene. Prin urmare, poate fi legătură și între distribuția laptelui și cadrele didactice dela Școala Medie Tehnică de Meteorologie din București. Dar legătura devine nelogică, atunci când profesorul Șican V. dela această școală lipsește din clasă și pleacă să supravegheze distribuirea laptelui. De ce tocmai atunci când are lecții? Nu s'a temut tovarășul Șican V., dela Școala de Meteorologie, că va stârni o furtună de proteste și va atrage o ploaie de sancțiuni, care să-i înghețe situația și să-l facă a nu mai „șicana" bunul mers al școlii?

Dar, apropos de lapte. La Școala Medie Tehnică Agricolă din Lugoj, profesorul Mărculescu Ștefan a lipsit dela curs, așa cum doct menționează raportul înaintat Ministerului Invățământului Public: „pt. cumpărări vaci". Ințelegem și apreciem grija conducerii de a avea, chiar în ograda școlii, sursa de lapte. Dar, mă rog, de ce să plece profesorul tocmai în timpul orelor de curs? Ce, fugeau vacile și trebuiau neapărat prinse în acele ore, că altfel se pierdeau prin pădurile Padeșului? Ori la școala medie tehnică agricolă tovarășul Mărculescu era singurul specialist „pt. cumpărări vaci"?

Sunt multe și variate nevoile personale și cazurile care pot fi invocate ca pretext pentru lipsa dela datorie. Dar tovarășii să judece bine ce-i mai important: să faci un lucru care se poate săvârși la orice altă oră, ori să-ți îndeplinești datoria cu care te-ai angajat și programat în cadrul unui colectiv și pe care dacă n'o duci la bun sfârșit, stinghereștí bunul mers al unei instituții întregi și chiar mai mult? E povestea rotiței dintr'un angrenaj mare. Dacă stă, deranjează totul.

Știu bine cadrele noastre didactice că acei care lipsesc fără rost dela clasă, vor ajunge să lipsească, la sfârșitul anului școlar, din rândurile profesorilor conștiincioși și devotați, care și-au împlinit cu cinste datoria. Și această absență nu poate fi motivată.

R. Tudor

Note politice externe

După cum s'a mai anunțat în presă, la 3 Noembrie 1950, Guvernul Sovietic a trimis guvernelor Franței, Statelor Unite ale Americii și Marii Britanii, note prin care propunea convocarea Consiliului miniștrilor afacerilor externe al U.R.S.S. și al acestor trei țări, pentru a examina chestiunea îndeplinirii acordului dela Potsdam privitor la demilitarizarea Germaniei. La 22 Decembrie, Guvernul Sovietic a primit răspunsul la aceste note.

Din acest răspuns se vede clar că guvernele celor trei puteri imperialiste se eschivează să discute soluționarea problemei germane. Ele nu vor să renunțe la planurile lor cu privire la Germania Occidentală, zonă în care crează o armată regulată, formată din divizii întregi, în vederea agresiunii antisovietice și împotriva țărilor de democrație populară. In ultimul timp, după cum se știe, reprezentanții Statelor Unite, Marii Britanii și Franței duc tratative cu guvernul Adenauer în legătură cu numărul diviziilor germane în curs de formare și cu armamentul lor, inclusiv tancuri și artilerie grea, și în legătură cu includerea acestor divizii în așa numitele „forțe armate unite".

Răspunsul celor trei puteri imperialiste, se eschivează dela acceptarea propunerii de a se discuta problema germană și sub forma cererii de a se examina la respectiva reuniune chestiuni care nu intră în competența Consiliului miniștrilor afacerilor externe, în componența dată.

In nota de răspuns a Guvernului Sovietic, remisă la 30 Decembrie 1950, acesta arată că este necesar în primul rând să se discute chestiunea demilitarizării Germaniei, ca fiind chestiunea cea mai acută pentru Europa. „Chestiunea demilitarizării Germaniei — arată nota sovietică — este cea mai importantă pentru asigurarea păcii și securității internaționale și privește interesele vitale ale popoarelor Europei și în primul rând ale popoarelor care au suferit de pe urma agresiunii hitleriste".

Tot felul de pretexte invocă guvernele Statelor Unite, Marii Britanii și Franței pentru a întârzia convocarea Consiliului miniștrilor afacerilor externe. Aceste pretexte apar însă în adevăratul lor înțeles în fața popoarelor lumii care nu se mai lasă înșelate de vicleniile imperialiștilor, de vorbele lor fățarnice despre colaborare și cer măsuri energice care să ducă la restabilirea adevăratei colaborări internaționale din care s'a născut acordul dela Potsdam, — care să ducă la asigurarea unei păci durabile.

In Coreea, atacurile puternice date de către Armata Populară Coreeană și voluntarii chinezi la Nord de Seul, au pus pe goană pe invadatorii imperialiști. Frontul trupelor imperialiste de la Sud de fluviul Imjin a fost spart. Armata Populară Coreeană și voluntarii chinezi înaintează rapid spre Sud în spatele frontului dușman. Incercările unităților americane de a contraataca s'au soldat printr'un eșec după cum relatează însuși corespondentul agenției reacționare franceze France Presse.

In cursul zilei de Miercuri, forțele populare au eliberat Seulul.

In U.S.A. programele de televiziune sunt pline de propagandă isterică în favoarea unui nou război. Rectorul universității din Boston, Marsh, a atras atenția într'un discurs că „dacă nebunia televiziunii va continua cu programe de nivelul actual, suntem condamnați să devenim o țară de imbecili".

Un comentariu foarte interesant al Agenției Sovietice de presă Tass, cu privire la declinul „culturii" americane în cursul anului care tocmai s'a încheiat, arată că, în urma cercetărilor, s'a dovedit că majoritatea celor care ascultă și privesc transmisiunile prin televiziune cu gangsteri și alte subiecte asemănătoare, sunt copii. In anumite regiuni ca în orașul Russel (statul New Jersey) s'a constatat că notele obținute de elevii de școală care în fiecare săptămână urmăresc timp de 18-31 de ore transmisiunile prin televiziune au scăzut în medie cu 15 la sută. Personalul didactic se plânge de indiferența crescândă a elevilor față de materiile studiate. Realizarea programului de pregătire pentru război a lăsat urme serioase în educația școlară din U.S.A. Ea a scăzut nivelul învățământului public, întărind în școli spiritul militarist și obscurantismul.

Criza învățământului public în U.S.A. s'a manifestat încă dela începutul anului 1950. Milioane de copii au fost nevoiți să frecventeze școli instalate în clădiri vechi, pe jumătate distruse și să învețe în clase supraaglomerate, sub conducerea unor institutori care primeau un salariu de mizerie și erau copleșiți de muncă. Comentariul Tass arată că în urma „războiului rece", a jurămintelor de „lealitate" și a sistemului fascist de control al ideilor, în școli și universități domnește o atmosferă de teamă.

In timp ce bugetul militar pe anul 1950 a fost umflat de monopoliștii americani la 42 miliarde dolari, școlile n'au putut obține creditele atât de necesare construirii de noi localuri.

Imperialiștii americani, după începerea agresiunii în Coreea, au luat măsuri în vederea adoptării complete a sistemului școlar american la nevoile mașinii de război mereu crescânde. Ei sunt ajutați în această privință de șefii reacționari ai anumitor organizații ale personalului didactic. El transformă școlile americane în pepiniere de carne de tun docilă și lipsită de voință. Consiliul de tutelă din Statul New York a propus reducerea cu un an a duratei studiilor în școlile secundare, astfel încât ele să poată furniza cât mai repede cu putință soldați pentru forțele armate ale U.S.A.

Despre calitatea unora din pedagogii americani vorbește în mod elocvent următorul exemplu: clericul Nance, rector al universității din Tampa (Florida) a declarat: „După ce îmi voi conduce elevii la rugăciune, îi voi invita la exerciții de tragere, ca să învețe cum să tragă. Cred că la noi trebuie să aplicăm pregătirea totală bazându-ne pe legea junglei. Trebuie să învățăm arta de a ucide".

Totuși numeroși elevi precum și membri ai corpului didactic din Statele Unite au o altă atitudine. Aceștia se pronunță împotriva planurilor de război ale monopoliștilor americani. In presă apar numeroase cereri ale studenților ca să fie retrase din Coreea trupele americane. Mulți studenți și profesori luptă împotriva legii fasciste a lui McCarran. Sindicatul din New-York al institutorilor care a fost obiectul celor mai crunte persecuții din partea Consiliului din New-York pentru chestiunile de învățământ, controlat de Wall-Street, a jucat un rol important în lupta pentru drepturile membrilor corpului didactic și ale tineretului școlar, împotriva isteriei războinice, precum și pentru demascarea propagandei fasciste de care sunt îmbibate manualele didactice.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26. Telefon: 3.51.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA „Scrisul Liber", Str. Dobrogeanu-Gherea Nr. 5. Telefon: 4.92.96. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni, 130 lei; instituții anual, 500 lei.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

ANUL II Nr. 93 | 4 PAGINI 5 LEI | VINERI 12 IANUARIE 1951

„Este datoria fiecărui om cinstit care dorește pacea să contribue la ajutorarea poporului coreean, a victimelor agresiunii americane, a copiilor orfani rămași fără adăposturi în timp de iarnă".

(Din „Apelul Comitetului U.F.D.R. și al Comitetului Central al Crucii Roșii din R. P. R.)

Să sporim eforturile noastre pentru îndeplinirea planului de alfabetizare!

Primul Plan Cincinal, la îndeplinirea căruia cetățenii cinstiți și conștienți ai Patriei noastre au pornit cu avânt sporit, trebue să înlăture definitiv analfabetismul — rușinoasa moștenire pe care ne-au lăsat-o regimurile burghezo-moșierești.

In munca de alfabetizare ce se desfășoară în satele și orașele țării noastre, sunt chemați să pună puternic umărul nu numai învățătorii și profesorii cărora, desigur, le revine rolul important, ci toate organizațiile de massă, U.T.M sindicatele, Frontul Plugarilor, U.F.D.R.-ul și U.P.M.-ul, care, sub îndrumarea Partidului și sub conducerea directă a Sfaturilor Populare, duc o intensă muncă de lămurire și de sprijinire efectivă a cursurilor de alfabetizare.

Intrucât până la terminarea cursurilor timpul este foarte scurt, secțiunile de învățământ și cadrele didactice trebue să facă toate eforturile pentru îmbunătățirea imediată a muncii de alfabetizare.

Problema frecvenței regulate are o deosebită importanță în această muncă. Dacă adulții frecventează neregulat aceste cursuri, ei vor dobândi cunoștințe disparate și-și vor desvolta în prea mică măsură deprinderile practice necesare unui adevărat constructor al socialismului. O învățătură temeinică și o serioasă educație politico-ideologică a cursiștilor necesită o cât mai bună frecvență la cursurile de alfabetizare.

Pentru obținerea acestei frecvențe, secțiunile de învățământ și cadrele didactice trebue să ceară din partea Sfaturilor Populare și a celorlalte organizații de massă un sprijin concret și susținut pe întreaga perioadă de muncă.

Acolo unde cadrele didactice au reușit să intereseze în această muncă pe directorii întreprinderilor și pe președinții sindicatelor din fabrici și uzine, acolo unde aceștia au răspuns cu devotament la chemarea Partidului și la propunerile concrete ale Sfaturilor Populare, s'a îmbunătățit simțitor frecvența la cursurile de alfabetizare. Astfel, la fabrica de șuruburi și nituri „Drum Nou" din Mediaș, și la Uzina Electrică din cartierul II Timișoara-Fabrică, frecvența este de 100 la sută.

Mai sunt însă multe întreprinderi unde învățătorii și profesorii n'au reușit să desvolte în rândurile cadrelor administrative interes pentru alfabetizarea neștiutorilor de carte, unde conducerile nu dau niciun fel de ajutor muncii de alfabetizare. Așa se explică faptul că mai sunt întreprinderi care n'au deschis până în prezent cursurile de alfabetizare, cum este, de pildă, întreprinderea „Vasia Vasilescu" din Mediaș.

In comunele în care învățătorii și profesorii muncesc în strânsă colaborare cu organizațiile de massă, unde se duce o continuă muncă de lămurire și unde s'au asigurat condițiile materiale (încălzit, luminat, cărți și rechizite) frecvența este din ce în ce mai bună și, în unele regiuni, a ajuns chiar de 100 la sută, cum este de exemplu, în regiunea Stalin, în comunele Valea Intunecoasă, Cosnea, Sândominic, Misentea, Ciceu, din raionul Ciuc, Sirnea din raionul Stalin și Bățanii Mari, Cața, Paloș și Doboșeni din raionul Racoș.

Dar dacă majoritatea cadrelor didactice s'au antrenat cu tot devotamentul în munca de alfabetizare, neprecupețindu-și nici timpul, nici forțele, mai sunt încă directori de școli care nu numai că nu solicită colaborarea Sfaturilor Populare și a organizațiilor de massă, dar ei înșiși dovedesc o totală lipsă de interes pentru această muncă. Datorită acestei lipse de interes și de răspundere a cadrelor didactice, în țara noastră mai sunt multe centre care încă n'au început să funcționeze. Dintre acestea, dăm ca exemplu, Sita Buzăului, Sita Bobocea și Zăbrătău I., din raionul Stalin, Merești, Cadaciu, Căpâlnița, Sânpaul, Mărtiniș, Mugeni, Porumbenii Mici și Vlăhița din raionul Odorhei.

Ținând seama de toate aceste lipsuri, învățătorii și profesorii trebue să treacă la înlăturarea lor imediată și să urmărească cu perseverență îmbunătățirea frecvenței, folosind forme cât mai juste și mai variate.

In primul rând ei au sarcina de a ține o evidență precisă a frecvenței, întocmindu-și cataloage pe care să treacă regulat absențele, nu așa cum a lucrat învățătorul Ganciu Dumitru din comuna cu gospodărie agricolă colectivă Dumitrana, regiunea București. De două luni de zile, acest învățător n'a făcut niciodată apelul și n'a înregistrat nicio absență.

Intărind munca de colaborare cu organizațiile de massă, cu președinții gospodăriilor agricole colective și cu directorii întreprinderilor, și solicitând continuu ajutorul Sfaturilor Populare, cadrele didactice trebue să treacă la organizarea unor noi forme de lămurire și de combatere a delăsării în muncă, a absențelor.

Organizând în cadrul căminelor culturale întâlniri cu deputați și fruntași în producție, foști analfabeți, care să povestească despre felul cum au învățat ei carte și despre munca pe care o duc în prezent, cadrele didactice vor da analfabeților posibilitatea să înțeleagă că și ei pot învăța să scrie și să citească și totodată să cunoască perspectivele ce li se deschid în regimul nostru de democrație populară.

De asemenea, gazetele de stradă și gazetele de perete din școli sunt mijloace bune pentru stimularea adulților la învățătură și la o frecvență regulată. Publicând în aceste gazete atât articole care să popularizeze pe adulții fruntași la învățătură, cât și caricaturi care să satirizeze, de pildă, atitudinea celor care încă mai spun că, așa cum au trăit bunicii fără știință de carte pot să trăiască și ei, vom izbuti și pe această cale să obținem o mai bună mobilizare la cursuri.

Pentru îndeplinirea planului de alfabetizare, directorii, învățătorii și profesorii, cu sprijinul organizațiilor de partid, al Sfaturilor Populare și al celorlalte organizații de massă, trebue să recruteze cât mai mulți oameni capabili și dornici să răspândească știința de carte. In felul acesta, se va putea cuprinde un număr cât mai mare de analfabeți. Cadrele didactice au însă datoria să ducă o serioasă muncă de îndrumare, arătând propunătorilor din afara învățământului procedeele pe care trebue să le folosească și problemele asupra cărora trebue să insiste în activitatea lor.

Șefii secțiunilor de învățământ, sunt vinovați în mare măsură de toate lipsurile semnalate mai sus, prin faptul că s'au lăsat copleșiți de sarcini și au neglijat cu totul munca de îndrumare și control. Ei au datoria să cunoască munca de alfabetizare nu din rapoarte, ci din contactul cât mai strâns cu terenul, ducând o muncă susținută de îndrumare, mai ales acolo unde rezultatele sunt slabe.

Dar pentru a atrage analfabetii la cursuri, pentru a le desvolta interesul și dragostea pentru învățătură, cadrele didactice și tovarășii propunători din afara învățământului, trebue în primul rând, să facă lecții deosebit de interesante, de atractive, care să-i ajute pe adulți să le înțeleagă utilitatea, să-i facă să simtă că prin această muncă ei se desvoltă, devin oameni noi, cadre folositoare.

Printr'o activitate planificată, prin lecții pregătite cu conștiinciozitate și cu temeinicie și printr'o legătură cât mai strânsă cu viața analfabeților și cu locul lor de producție, cadrele didactice nu numai că vor atrage pe neștiutorii de carte la cursuri, dar le vor da acestora posibilitatea să se desvolte într'adevăr și să dorească ei înșiși să participe activ la munca uriașă de construire a socialismului și la lupta pentru apărarea păcii.

Pentru aceasta, cadrele didactice trebue să țină seama, atât în alegerea materialului cât și în folosirea procedeelor, de nivelul de înțelegere al adulților, de experiența lor, de munca pe care o duc, de interesele lor. Sunt foarte mulți învățători care nu numai că plictisesc pe adulți cu socoteli, cu povești și cu procedee pe care le întrebuințează cu elevii de curs elementar, dar se prezintă în fața cursistilor fără niciun fel de pregătire, fără niciun fel de planificare. Aceștia improvizează lecții aride și seci, așa ca învățătorul Ganciu Dumitru din comuna Dumitrana, regiunea București, care face lecții de dictare fără să aibă o temă precisă și care trece rând pe rând elevii la tablă, spunându-le cu indiferență: „Scrie și tu o propoziție despre o ființă sau despre un lucru". (Asupra acestor procedee de predare vom reveni într'unul din numerele viitoare).

Adulții care frecventează cursurile de alfabetizare trebue să fie ajutați să-și însușească în mod conștient materialul predat de propunător, nu numai prin lecții bine pregătite, ci și prin folosirea temeinică a manualelor, a cărților. Cadrele didactice trebue să le desvolte interesul pentru citirea ziarelor, a broșurilor, să-i ajute să întocmească o cerere, o notă de plată, o chitanță, o autobiografie. Alternând lectura din manualul de alfabetizare cu diferite lecturi din ziare, reviste și broșuri, cadrele didactice trebue să-i antreneze pe adulți în discutarea materialului citit și să le dea posibilitatea ca ei înșiși să povestească altora conținutul articolului sau al broșurii citite.

Folosind întregul proces de instrucție pentru educarea adulților, pentru a forma din rândurile lor constructori activi și conștienți ai socialismului, care să aibă cunoștințe temeinice și convingeri puternice de luptă împotriva dușmanilor păcii și ai socialismului, cadrele didactice își vor îndeplini o nobilă datorie față de Patrie.

Noua structură organizatorică a sindicatelor de învățământ

Cele două Planuri: Planul Cincinal și Planul de electrificare, în realizarea cărora oamenii cinstiți și atașați regimului nostru de democrație populară și-au dat mâna, pornind cu elan și încredere la muncă, vor constitui pasul hotărîtor pentru înfăptuirea socialismului în țara noastră.

Intrucât buna reușită a oricărei acțiuni depinde în mare măsură de forme organizatorice de muncă, aducerea la îndeplinire a măreților sarcini ce izvorăsc din cele două Planuri necesita și din partea sindicatelor adoptarea unei structuri organizatorice adecvate.

Din inițiativa Partidului Muncitoresc Român, Guvernul a înfăptuit raionarea țării noastre pentru ca aceasta să se poată desvolta cât mai armonios și pentru a corespunde intereselor oamenilor muncii.

Adaptarea și îmbunătățirea structurii organizatorice în sindicatele de învățământ se făcea cu atât mai simțită cu cât, față de specificul nostru, cu salariați răspândiți pe toată suprafața țării, până în cele mai mici și îndepărtate cătune, pentru a putea desfășura o muncă rodnică, organele de conducere, de îndrumare și de control pe linie sindicală trebue să corespundă organelor administrative (secțiunile de învățământ).

Vechea formă organizatorică nu dădea posibilitate Uniunii să asigure o conducere mai operativă și mai corespunzătoare. Unele din unitățile conduse de către Uniune, neavând sprijin suficient în activitatea lor și fiind lipsite de un control temeinic, s'au transformat în organe birocratice, lipsite de o strânsă legătură cu massele.

Sindicatele noastre, care fac parte din organizațiile cele mai largi ale celor ce muncesc, pentru a deveni adevărate școli de conducere și gospodărire, adevărate școli ale comunismului, trebue să se bazeze, în toată activitatea lor, pe o strânsă legătură cu massele, pe o largă participare a masselor la rezolvarea problemelor legate de construirea socialismului în Republica noastră Populară, de întărire a luptei pentru pace.

Uniunea noastră fiind organizată pe principiul locului de producție, centrul de activitate al membrilor săi trebue să-l constitue unitatea de muncă, instituția, școala.

In urma propunerilor făcute de Comitetul Executiv al Uniunii, Confederația Generală a Muncii a aprobat următoarea structură organizatorică: Congresul, Comitetul Central, Comitetele regionale și raionale corespunzătoare formelor administrative, comitete de instituție și comitete locale cu peste 50 de salariați, grupe, comitete raionale în București și comitete de institute studențești.

Noua formă organizatorică ne dă posibilitatea de a crea organe intermediare între Comitetul Central al Uniunii noastre și organizațiile sindicale de jos, ceeace va permite Uniunii să cuprindă mai bine activitatea, să obțină o mai temeinică mobilizare a salariaților pentru realizarea sarcinilor ce le revin din plan, contribuind astfel efectiv la îmbunătățirea continuă a condițiunilor de muncă și de viață ale celor ce muncesc.

Pentru ca activitatea sindicală să se poată desfășura cu mai bune rezultate la locul de muncă, gestiunea sindicală va fi condusă de raioane. Trecându-se pe seama comitetelor raionale gospodărirea fondurilor sindicale, se asigură o mai justă folosire a acestora, potrivit cu nevoile oamenilor muncii din școli.

Baza muncii sindicale, centrul ei de greutate se va strămuta, așa dar, la raion, pe lângă care

Pantazi Zamfir
membru în Comitetul Executiv al U.S.S.I.

(Continuare în pag. 3, col. 1-2-3)

Acțiunea de ajutorare a poporului coreean — o măreață acțiune patriotică

de Mihail Nanu
președintele Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

Zi de zi cresc acțiunile de solidaritate a oamenilor muncii de pretutindeni cu viteazul popor coreean, care luptă împotriva cotropitorilor imperialiști, pentru eliberarea Patriei sale și apărarea păcii în lumea întreagă.

Bombele agresorilor au prefăcut orașele și satele coreene în cenușă. Populația civilă este ucisă mișelește de către soldații americani. Mii și mii de copii, femei și bătrâni coreeni au rămas fără adăpost. Și așa cum arată Apelul Uniunii Democratice a Femeilor din Coreea adresat femeilor din întreaga lume „acești barbari aruncă bombe incendiare și amestecuri inflamabile chiar și acolo unde cu greu se putea găsi o urmă de om. Arde o casă singuratică pe o cărare din pădure, ard sate, păduri. Pe străzi este greu să vezi chiar și umbra unui om. In sate nu se aude cântecul cocoșilor și lătratul câinilor. In locul discuțiilor liniștite în sânul familiei și al cântecelor despre muncă și construcții, pretutindeni arde flacăra mâniei, se aud blesteme, pretutindeni sclipesc ochii înflăcărați de ură și răzbunare".

Viteaza Armată Populară Coreeană, jertfindu-și pe cei mai vrednici fii ai ei, isgonește pe cotropitori care, în retragere, pârjolesc totul în calea lor.

Oamenii iubitori de pace din lumea întreagă, oamenii care, prin muncă cinstită își clădesc o viață fericită, nu pot fi liniștiți atâta timp cât în Coreea armatele americane săvârșesc cele mai monstruoase crime, atâta timp cât ei vor să întindă măcelul asupra întregii lumi.

Fiecare om iubitor de pace are datoria de a ajuta lupta cinstită a poporului coreean împotriva agresiunii americane, pentru biruința păcii în întreaga lume.

Oamenii muncii din țara noastră și-au exprimat atașamentul lor față de lupta eliberatoare a poporului coreean, popor prieten în frontul comun al păcii.

Pentru ajutorarea eroicului popor coreean, care a avut de suferit de pe urma acțiunilor teroriste ale imperialiștilor americani, Uniunea Femeilor Democrate din Republica Populară Română și Crucea Roșie au întreprins o acțiune de colectare de îmbrăcăminte, medicamente, etc.

Membrii Sindicatelor Salariaților din Învățământ, care în nenumărate rânduri și-au manifestat solidaritatea lor cu lupta poporului coreean, vor sprijini și această acțiune menită să ajute victimele agresiunii imperialiste.

Ca educatori ai tinerei generații, ei vor trebui să facă din această campanie un moment de educare a elevilor în spiritul luptei pentru pace, în spiritul de solidaritate cu popoarele care luptă pentru eliberarea lor de sub jugul imperialist. Copiii din țara noastră trebue să știe că, în timp ce ei învață liniștiți în școli luminoase și încălzite, în Coreea, mii de copii orfani rătăcesc pe străzile pustiite de bombele ucigătoare ale agresorilor americani. Ei trebue să sprijine după puterile lor pe copiii coreeni, conștienți fiind că prin aceasta apără propria lor libertate și fericire.

Cadrele didactice sunt chemate să sprijine această acțiune organizând conferințe închinate luptei drepte a poporului coreean, organizând festivaluri în colaborare cu U.F.D.R. și Crucea Roșie, mobilizând și antrenând un număr cât mai mare de tovarăși în echipele de colectare ce vor fi constituite.

Sprijinirea luptei de eliberare a poporului coreean înseamnă o nouă lovitură dată agresorilor imperialiști, înseamnă întărirea frontului păcii.

Studentul român Cincă Ion dela Institutul de Medicină din Leningrad a fost distins cu premiul „Profesor M. K. Petrova"

Studentul Cincă Ion dela Institutul de Medicină din Leningrad a primit din partea Consiliului Științific al acestui Institut, împreună cu alți trei studenți, premiul „Profesor M. K. Petrova", în valoare de 3000 ruble, pentru o lucrare în domeniul fiziologiei, terapiei și psihiatriei activității nervoase superioare.

Consfătuirea pe țară a studenților fruntași în învățătură

Consfătuirea pe țară a studenților fruntași la învățătură, organizată de Comitetul Central al U.T.M., a dovedit încăodată marea atenție și grijă pe care Partidul, Guvernul și U.T.M. o acordă muncii studenților din Patria noastră

O deosebită importanță au avut expunerile făcute, în cadrul acestei consfătuiri, de către tovarășul L Răutu, membru al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, de către tovarășa Florica Mezincescu, ministru adjunct al Ministerului Învățământului Public și de către tov. Paul Cornea, secretar al C.C. al U.T.M.

Consfătuirea cu studenții fruntași constitue încă o dovadă a condițiilor prielnice pe care regimul nostru de democrație populară le crează tineretului universitar. Lucrările consfătuirii au arătat că prin lupta Partidului, a Guvernului și a U.T.M., a fost îndepărtat din rândurile studenților noștri spiritul retrograd, anarhismul sau huliganismul, că studenții noștri au pornit pe calea unei munci stăruitoare, neobosite, pe calea luminoasă a însușirii științei puse în slujba fericirii poporului muncitor.

Tovarășul Stalin ne învață că nicio clasă n'a putut să învingă niciodată fără să-și formeze propria ei intelectualitate Cu atât mai mult nu poate învinge proletariatul dacă nu-și formează propria sa intelectualitate.

Eforturile pe care Partidul și Guvernul nostru le depune pentru a lărgi rețeaua învățământului superior, acordând o deosebită atenție învățământului superior tehnic, pornesc tocmai din dorința de a grăbi procesul de formare a unei intelectualități noi devotate cauzei socialismului. In cadrul Planului Cincinal aveni uriașa sarcină de a construi baza economică a orânduirii socialiste. Aceasta cere mobilizarea tuturor forțelor de care dispune poporul nostru. De aceea, tinerii studenți de astăzi, trebue să-și însușească cunoștințe temeinice, trebue să-și însușească bazele învățăturii marxist-leniniste, pentru a deveni cadre de conducere în toate domeniile economice și culturale. Căci nu se poate construi o societate nouă fără cadre noi Studenții trebue să fie conștienți de acest important rol ce le revine în opera de construire a socialismului. Ei trebue să știe că vor activa în cea mai strânsă colaborare cu massele muncitorești, că deci trebue să fie organic legați de lupta și țelurile clasei muncitoare.

Dar pentru a corespunde chemării lor, studenții trebue să fie pătrunși de însemnătatea muncii personale pe care o depun. Fiecare student trebue să înțeleagă răspunderea ce-i revine și, atunci când studiază, să se gândească permanent că el va avea de pus în practică, de rezolvat și de condus atâtea și atâtea probleme de producție sau de cultură, câte cere măreața operă de construire a socialismului. De aceea, lupta pentru o calitate înaltă a studiului, lupta pentru însușirea temeinică a cunoștințelor și pentru cunoașterea adâncă a obiectivelor și a țelurilor clasei muncitoare este lupta pentru făurirea acestor cadre absolut necesare în realizarea planurilor elaborate de Partidul clasei muncitoare. Aceasta se face prin planificarea muncii, prin frecventarea regulată a cursurilor, printr'un intens studiu individual și în grupă, prin executarea lucrărilor de seminar și de laborator, prin folosirea cât mai largă a orelor de consultații, a bibliotecilor, etc.

Trecem azi printr'o perioadă de ascuțire a relațiilor internaționale. Țăria economică a țării noastre, care este un factor însemnat în frontul păcii, capacitatea ei de apărare împotriva oricărei încercări a imperialiștilor depinde, în foarte mare măsură, de cadrele de specialiști de care va dispune, de pregătirea lor, de capacitatea lor de muncă organizată, de devotamentul lor pentru cauza socialismului.

Spre deosebire de trecut, în universitățile și în școlile superioare de azi, în linii generale, domnește o atmosferă serioasă de muncă, o voință dârză de a învăța cât mai bine și mai metodic. Partidul, organizația U.T.M., conducerea învățământului au dat dovadă, că știu să antreneze tineretul la studii. Tineretul nostru devine din ce în ce mai conștient de importanța tehnicii în construirea socialismului. El se îndreaptă tot mai mult către învățământul tehnic, către facultăți ca Electrotehnica, Mine și Petrol, Geologie, Construcții de Mașini și Agricultură. Socialismul are însă nevoe și de cadre didactice, de cercetători în diverse domenii științifice, de răspânditori ai culturii. Munca de îndrumare a studenților către facultățile de Fizică-Matematică, Institutul Maxim Gorki, școlile superioare pedagogice care pregătesc asemenea cadre didactice trebue intensificată. Avem datoria să arătăm studenților toată însemnătatea

(Continuare în pag. 3-a, col. 6-7-8)

Să legăm activitatea educativă din școli cu acțiunea de ajutorare a poporului coreean

Campania de ajutorare a poporului coreean are o strânsă legătură cu munca de educație în spiritul luptei pentru pace și a internaționalismului proletar, parte a educației comuniste a tineretului.

Formele de participare a elevilor la această acțiune, ca: serbările la care sunt invitați părinții, colectarea sau confecționarea obiectelor de îmbrăcăminte, organizarea diferitelor manifestări artistice etc., trebue strâns împletite cu educația elevilor în spiritul luptei pentru pace. Participarea elevilor la acțiunea de ajutorare a poporului coreean înseamnă contribuția lor la lupta pentru apărarea păcii, și contribue, în acelaș timp, la stimularea simțului lor de solidaritate cu apărătorii păcii.

Exemplul personal al cadrelor didactice este un factor important în antrenarea tuturor elevilor la acțiunile inițiate. Invățătorii, profesorii și diriginții pot întări munca lor educativă insuflând elevilor admirația față de poporul coreean, atât prin materialul predat în cadrul orelor de română, istorie, geografie, limbi străine, cât și prin discuțiile și lecturile inițiate în cadrul orelor educative și al cercurilor de elevi. Astfel, la clasele I—IV, în orele de lectură sau de desvoltare a vorbirii, învățătorii pot povesti elevilor despre faptele eroice și suferințele copiilor coreeni și despre atrocitățile și bestialitățile agresorilor imperialiști, folosind pentru aceasta materialul publicat în revista „Pogonici" în legătură cu lupta poporului coreean. De exemplu, ei pot folosi povestirile „Școlarii din Coreea", apărută în Nr. 15 din 1 August 1950 și „Li" apărută în Nr. 21 din 1 Noembrie 1950. Deasemeni, folosind materialul publicat în „Scânteia" ei pot arăta cum mii de copii rătăcesc printre ruinile orașelor distruse, lipsiți de părinți, sub focul ingrozitor al bombardamentelor americane.

In cadrul cercului „prietenii

(Continuare în pag. 3-a, col. 6-7-8)

ȘCOALA IN ORAȘELE ȘI SATELE NOASTRE

S'A DESCHIS UN NOU INTERNAT PENTRU COPIII OAMENILOR MUNCII

Cadrele didactice dela școala elementară cu șapte clase din Bucium eni, raionul Pucioasa, îndrumate de organizația locală de partid și sprijinite de Sfatul Popular al comunei, au reușit să înființeze un internat pentru acei elevi ai școlii care sunt din satele vecine.

Astfel, 45 de copii ai țăranilor muncitori din satele Țața și Valea Leurzei sunt scutiți de a mai face kilometri întregi prin noroaie și frig sau de a face ocoluri mari atunci când apele Ialomiței se revarsă. In internat ei sunt bine îngrijiți, primesc o hrană îndestulătoare și sunt îndeaproape supraveghiați în munca lor la învățătură.

Inv. Grigoiu S. Ion
corespondent

IN SATUL DANILA S'A ORGANIZAT O SERATĂ PENTRU ELEVI

In ziua de 30 Decembrie 1950, cu prilejul celei de a treia aniversări a Republicii Populare Române, la școala elementară din satul Danila, raionul Suceava, s'a organizat o serată pentru elevii claselor V-VII și elevii școlilor medii din localitate. La această serată au participat cadrele didactice și părinții elevilor.

Inainte de începerea seratei, elevii au executat un frumos festival artistic închinat aniversării Republicii, după care, în cadrul Pomului de iarnă, s'au împărțit daruri copiilor.

Elevii au declamat poezii, au cântat și au dansat. Invățătorii și profesorii au avut cel mai bun prilej să stea mai mult de vorbă cu părinții, să-i cunoască, să și-i apropie.

La orele 20, serata a luat sfârșit. Elevii și părinții lor și-au exprimat dorința de a se mai organiza asemenea serate care strâng și mai mult legăturile între elevi și profesori, între școală și familie.

Inv. Dimitrie Seiciuc

In Palatul lor din București, pionierii își petrec timpul cu activități variate. Iată un grup de pioniere făcând experiențe în laboratorul de chimie sub conducerea unei profesoare de specialitate

CUM AM REUȘIT SA ADUC TOȚI COPIII LA ȘCOALA

La școala din comuna Filipești, raionul Făurei, unde funcționez ca învățător, sunt înscriși un număr de 202 elevi, dintre care, până în luna Noembrie, frecventau numai 197. Cinci elevi lipseau în mod regulat. Unii dintre aceștia întrerupseseră cursurile de mai mulți ani și acum susțineau că sunt prea mari pentru a învăța carte.

Mai întâi am stat de vorbă cu elevii respectivi apoi cu părinții lor, dar rezultatul a fost negativ. Atunci am cerut ajutor Sfatului Popular din comuna noastră. Președintele Sfatului Popular ne-a ajutat mult în munca de lămurire dusă în rândurile părinților, și astfel am obținut ca 4 dintre ei să-și trimită copiii la școală.

Când au venit acești copii în clasă, ne-am ocupat stăruitor de ei, îngrijindu-ne să le procurăm manuale și rechizite.

N'am renunțat însă nici la cel de al cincilea absent, eleva Mocanu Drăguța din clasa IV-a. In urma unei îndelungate munci de lămurire, i-am făcut și pe părinții ei s'o trimită la școală.

Nu ne-am oprit însă aici. Odată realizată frecvența de sută la sută, ne îngrijim ca fiecare elev, și, în deosebi acei care până de curând nu fuseseră la școală să-și însușească temeinic materia, pentru a izbuti să realizăm și o promovare de sută la sută.

Inv. Alecu Rădulescu

UN NOU CAMIN DE ZI IN ORAȘUL BISTRIȚA

In orașul Bistrița s'a deschis un nou cămin de zi pentru copiii oamenilor muncii.

Sumele necesare întreținerii sunt date de Ministerul Invățământului Public.

Inzestrarea căminului cu mobilier, veselă, lingerie și reparatul localului s'a făcut cu sprijinul direct al Regionalei P.M.R., al Sfatului Popular regional și al Sfatului Popular orășenesc.

Prin deschiderea acestui cămin, care va cuprinde 30 de copii, s'a venit în sprijinul mamelor muncitoare care, știindu-și copiii bine îngrijiți, vor munci cu puteri întărite, pentru îndeplinirea prin mului nostru Plan Cincinal.

Adela Briceag
corespondentă

Realizările Comitetului de luptă pentru pace dela Școala Pedagogică de fete din Buzău

In urma muncii de agitație dusă de Comitetul de Luptă pentru Pace dela Școala Pedagogică de fete din Buzău, întregul colectiv al școlii a pornit cu entuziasm la luptă hotărîtă și dârză pentru pace, înțelegând că aceasta este datoria cea mai de seamă a ceasului de față.

Ziarele de perete, lozincile, fotomontajele și caricaturile afișate în școală, toate îndeamnă la luptă pentru apărarea păcii.

Pentru a duce o activitate din ce în ce mai rodnică, Comitetul de Luptă pentru Pace din această școală ține regulat ședințe în care se discută rezultatele muncii, se analizează lipsurile și se întocmește planul pentru perioada următoare.

Lucrând planificat și conștiincios, Comitetul a organizat ședințe plenare, atât în cadrul școlii, cât și în afara ei, ședințe în care s'au ținut conferințe, urmate de festivaluri. Au avut loc astfel de conferințe în întreprinderi și în gospodăriile agricole colective, precum și la căminele culturale. La Căminul „23 August" și la Căminul „Vasile Roaită", s'a vorbit despre Congresul Mondial al Partizanilor Păcii, iar echipele culturale au executat frumoase programe artistice. In cadrul școlii s'au ținut două consfătuiri cu părinții, cu care ocazie li s'a arătat necesitatea de a se încadra activ în Frontul Mondial al Partizanilor Păcii.

In același timp, în orele educative și în cadrul activității extrașcolare, profesoarele diriginte au prelucrat teme referitoare la lupta pe care o duc oamenii muncii din Republica noastră Populară și din toate țările lumii pentru a zădărnici uneltirile mârșave ale atâtătorilor la război. De asemeni, la orele de curs, profesoarele leagă explicațiile lor de problema luptei pentru pace ori de câte ori această legătură se poate face în mod organic.

Datorită frumoaselor sale realizări, Comitetul de Luptă pentru Pace din Școala Pedagogică de fete din Buzău a fost evidențiat în ședința plenară a Secțiunii Regionale de învățământ. Acest fapt a constituit un nou imbold în muncă pentru Comitet, care e hotărît să lucreze pe viitor cu elan sporit pentru a obține rezultate și mai frumoase.

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Cum trebue să vorbim elevilor

Activitatea comisiunii permanente a învățământului public din orașul Minsc

Orașul Minsc, capitala Bielorusiei, s'a schimbat mult în decursul celor șase ani care au trecut dela izgonirea cotropitorilor hitleriști.

Uriașele lucrări înfăptuite în ultima vreme în orașul Minsc n'ar fi fost realizate pe o scară atât de largă fără ajutorul activ al oamenilor muncii.

In activitatea Sovietului orășenesc din orașul Minsc, comisiunile permanente dețin un rol important. Cele 11 comisiuni permanente, din care fac parte 156 deputați, au inițiat numeroase înfăptuiri importante în orașul nostru.

O activitate rodnică desfășoară comisiunea învățământului public, în fruntea căreia se află profesorul emerit al Republicii, deputatul Golciuc. Această comisiune lucrează pe baza unui plan coordonat cu planul general de activitate al Comitetului Executiv al Sovietului și al Secțiunii Învățământului public.

Fiecare membru al comisiunii are sarcini concrete, în îndeplinirea cărora e ajutat de activiști, învățători, salariați ai instituțiilor pentru îngrijirea copiilor, studenți și părinții copiilor.

In ultimul timp, comisiunea a controlat activitatea câtorva școli, precum și un număr de case pentru copii și grădinițe de copii. Comisiunea urmărește felul în care se aplică hotărîrea referitoare la învățământul general obligator, controlează calitatea muncii pedagogice, se îngrijește ca munca educativă în casele pentru copii să fie just organizată, se preocupă de pregătirea din vreme a școlilor pentru noul an școlar, etc.

Datorită activității comisiunii, toți copiii de vârstă școlară învață la școală. Comisiunea a ajutat la amenajarea unui număr de 46 terenuri de vară pentru copii. Pe aceste terenuri, copiii se vor afla sub observația pedagogilor și a părinților.

Membrii comisiunii printre care se numără deputații Diattovskaia, Eres, Repcenko și Cepko, și activiștii Buliak, Hlustova, îngrijesc de copiii care au rămas fără părinți. Ei îi vizitează pe orfani, stau de vorbă cu educatorii lor și ajută la crearea unor condițiuni optime pentru acești elevi.

Comisiunea ține un contact permanent cu cadrele didactice și cu colectivele instituțiilor care îngrijesc și educă copiii. Ea a organizat o serie de consfătuiri ale directorilor de școli, ale conducătorilor și educatorilor caselor pentru copii și ale grădinițelor pentru copii, consfătuiri, la care s'au desbătut problemele ridicate în urma controlului făcut de comisiune pe teren și propunerile comisiunii.

Comisiunea se bucură în rândurile pedagogilor și ale celor ce muncesc în instituțiile pentru copii de o mare autoritate, pe deplin meritată.

Activitatea ei ajută mult la ridicarea nivelului învățământului public în orașul Minsc.

V. Tolociko
secretarul Comitetului Executiv al Sovietului orășenesc din Minsc

Clopoțelul anunță începutul orei. Profesorul intră în clasă și rămâne singur cu cei 40 de elevi care așteaptă totul dela el. Tocmai de profesor, de cunoștințele lui, de puterea lui de convingere, depinde succesul la învățătură al elevilor și educația lor în școală.

Ceeace spune profesorul, cuvântul lui viu, este arma principală de influență asupra elevilor.

Unii cred că vorbirea frumoasă și clară este un dar dela natură. Aceasta e absolut greșit. Vorbirea omului exprimă ideile lui. Ideile profunde și valoroase se exprimă prin cuvinte profunde și clare.

Vorbirea profesorului trebue, mai întâi de toate, să fie caldă. Cuvântul lipsit de căldura convingerii proprii nu va putea face pe elevi să înțeleagă ceea ce li se transmite, nici nu va contribui la educația lor. Am întâlnit profesori a căror vorbire cu toate că era coherentă și frumoasă, nu lăsa în memoria elevilor nicio urmă vizibilă, tocmai pentru că nu era încălzită de convingere, pentrucă era rece. Elevii simt întotdeauna dacă profesorul vorbește din inimă sau pur și simplu de formă. Dar profesorul trebue să-și exprime ideile cu cuvintele lui propriu, fără să folosească formule. Mihail Ivanovici Kalinin spunea: „...Primul lucru care i se cere unui profesor este un stil propriu de vorbire". Formulele de-a gata, formule șablon, frazele din cărți, nu reține atenția elevului și alunecă peste conștiința lui ca stropii de ploaie pe un acoperiș de tablă abrupt, fără să lase urme. Profesorul trebue să vorbească elevilor în așa fel, încât să nu se simtă o frază străină. Vorbirea originală a profesorului cultivă în elevi gustul pentru o limbă corectă și le trezește atenția pentru obiectul respectiv.

In bănci, în fața catedrei, stau copii sau adolescenți vioi, plini de imaginație. Cât de plictisitoare sunt lecțiile pentru ei când profesorul, fără să țină seama de particularitățile lor de vârstă, vorbește greoi și sec. De obicei, elevii încetează să mai asculte după primele 2—3 propoziții, iar profesorul gesticulează, caută să găsească cauzele proastei conduite a elevilor, a sburdălniciilor lor la lecții și a neatenției față de cuvintele lui. Odată am stenografiat lecția unui astfel de profesor și când, mai târziu, i-am arătat stenograma, el a rămas uimit: „Oare în felul acesta am vorbit eu?".

După părerea tuturor, S. A. Levitas, profesor de istorie la una din școlile din orașul nostru, „vorbește bine". Noi am asistat la lecția lui. Vorbirea lui este combativă și totodată bogată în conținut. Dar... elevii nu-l înțeleg. El folosește cuvinte și expresii ca „forțe de producție", „relații de producție", „unelte și mijloace de producție", „rentă" etc., fără să se gândească dacă elevii îi înțeleg cuvintele. Când am întrebat elevii dacă înțeleg aceste cuvinte și propoziții ale profesorului, toți au rămas încurcați.

Vorbirea profesorului trebue să fie astfel prezentată, încât să fie pe deplin înțeleasă de elevi. Toate cuvintele grele, expresiile noi, ideile noi, trebue explicate amănunțit, iar cuvintele care se pronunță greu să fie scrise pe tablă.

După expresia feței copiilor, după privirile lor, după felul cum reacționează clasa, un profesor cu experiență va sesiza întotdeauna dacă micii lui ascultători l-au înțeles. El trebue să propună elevilor să-i reproducă povestirea, și aceasta să o ceară nu numai acelora care au o memorie foarte bună și care repetă cuvânt cu cuvânt lecția, ci și acelora care stau în fundul clasei și se ascund modest de privirile profesorului în spatele colegilor lor.

Nu trebue să uităm niciodată că în fața noastră nu stau oameni mari, ci copii și adolescenți. La lecție trebue să se expună părțile esențiale ale materialului care va fi studiat, precum și câteva amănunte caracteristice. Se va accentua, în special, asupra faptelor care formează esența temei și asupra concluziilor. La început trebue fixate în memoria copiilor lucruri puține, dar temeinice. Mai târziu, aceste cunoștințe se vor completa treptat.

Profesorul trebue să vorbească în clasă cu vocea lui obișnuită. Copiii sesizează foarte bine orice artificialitate, orice cuvânt nesincer, orice notă falsă în cuvintele profesorului.

A. S. Makarenko acorda o deosebită atenție vocii profesorului. El spunea că propoziționea simplă „Puteți merge" se poate pronunța în cincizeci de feluri diferite. A găsi tonul cel mai potrivit pentru copii într'un anumit caz, este o artă spre care trebue să năzuim cu toții. Câteodată profesorul, dorind să dea o notă atrăgătoare vorbirii lui, alunecă spre glume nelalocul lor. Am asistat la o lecție de fizică în clasa VIII-a. Profesorul a prezentat această lecție, după cum el singur a spus, într'un stil „comic". Întreaga lecție era formată din întrebări puse pe un ton glumeț, iar acest ton glumeț persista și în expunerea profesorului. Lecția a fost transformată într'un amuzament. Ușinski spunea că învățătura este muncă și trebue să rămână muncă, o muncă plină de conținut, iar interesul pentru învățătură trebue să depindă de idei serioase și nu de glume.

De multe ori, profesorii trebue să citeze versuri din poeții noștri și fragmente din proză, citate din operele clasicilor marxism-leninismului. Ar fi bine ca aceste citate să fie spuse pe de rost. Elevii noștri din clasa V-a urmăreau cu un deosebit interes povestirea „Mumu" de Turgheniev, pe care învățătoarea Ecaterina Ivanovna Kotina le-a spus-o aproape pe de rost. Cât de bine a fost înțeleasă această povestire de către elevi! In schimb, altă profesoară, Tatiana Fedorovna Țvetkova, studiind în clasa VI-a „Cântecul despre viteazul Oleg" de Pușkin l-a citit prost și fără expresie. E profesoara de 16 ani și cere în fiecare an copiilor să învețe pe de rost această lucrare a marelui poet, dar ea singură n'o cunoaște. Oare este clar că profesorii care cer elevilor să știe pe de rost o poezie sau un fragment trebue s'o cunoască ei înșiși?

Elevul percepe dela profesor nu numai ideile, ci și forma expunerii acestor idei. Greșelile în vorbirea profesorului se percep întotdeauna de către elevi. Iată de ce vorbirea profesorului trebue să fie logică.

Noi avem de unde să învățăm cum trebue să vorbim. Profesorul are la îndemână admirabilele modele de limbă rusă în cuvântările lui V. I. Lenin și I. V. Stalin. El trebue să vorbească limba lui Pușkin și Gogol, Turgheniev și Tolstoi, Gorki și Șolohov.

A. Șubin
directorul Școlii Nr. 110 din Gorki

Pregătirea elevilor din școlile pedagogice pentru lecțiile practice

Practica pedagogică are o deosebită importanță pentru pregătirea viitorilor învățători. In școlile pedagogice sovietice se țin lecții practice în anii III și IV, atât pentru obiectele ce se predau în școlile elementare, cât și pentru activitatea extrașcolară și pionierească.

Practica pedagogică îmbracă diferite forme: lecții practice, practica pe o zi întreagă sau practica de două săptămâni.

In activitatea practică la lecții, se disting trei etape: 1) pregătirea pentru lecție; 2) ținerea lecției; 3) analiza și aprecierea lecției.

Deosebit de importantă este etapa de pregătire a lecției practice, precum și analiza și aprecierea ei. Acestea reprezintă unul din mijloacele cele mai însemnate pentru activitatea practică a viitorilor învățători.

De pregătirea lecției practice răspunde profesorul de pedagogie. Această pregătire începe o dată cu primirea temei de lecție dela învățătorul clasei la care se va ține lecția. Totodată, elevul primește dela profesor primele îndrumări referitoare la locul pe care-l ocupă lecția practică în planul școlar semestrial pentru obiectul respectiv. Deasemeni trebue să i se dea indicații privitoare la folosirea manualului și a materialului didactic. După aceea, elevul începe să studieze programa școlară la obiectul respectiv, citește lecția din manual, studiază bibliografia indicată și își formulează scopul pe care trebue să-l atingă lecția sa.

Elevul trebue să discute apoi cu profesorul de pedagogie metodele pe care le va folosi la lecție, precum și organizarea și desfășurarea ei.

Pregătindu-se pentru lecție, elevul caută să-și facă o reprezentare clară a felului în care trebue să se desfășoare lecția, a felului cum se vor comporta elevii la lecție. Deasemeni, el trebue să-și aleagă cu multă grijă materialul intuitiv de care are nevoe și să-și redacteze planul desvoltat al lecției.

Profesorul de pedagogie trebue să indice elevului care ține lecția practică caracteristicile vârstei și particularitățile elevilor din clasa respectivă, trebue să controleze materialul din punctul de vedere al valorii sale educative și instructive, să cerceteze dacă tema lecției este destul de clară și dacă este accesibilă elevilor din clasa în care se va ține lecția El trebue să cerceteze, deasemeni, materialul didactic care va fi folosit la lecție, să discute împreună cu elevul metodele de interogare și criteriul de notare a elevilor, ca și temele care se vor da acasă.

Cu două zile înainte de ținerea lecției, elevul trebue să dea învățătorului din clasa respectivă planul desvoltat al lecției, pe care o va ține. Dacă este posibil, el va asista o zi întreagă înainte de a-și ține lecția, la munca învățătorului din clasa unde va ține lecția practică, pentru a se familiariza cu clasa și cu elevii.

De obicei, elevii școlilor pedagogice urmează în mod rigid planul de lecție și le vine foarte greu să schimbe ceva, chiar dacă împrejurările o cer. Adesea ei repetă mecanic unele expresii notate în plan, cu toate că sunt deplasate. De exemplu, ei spun: „strângeți totul de pe bănci"— deși pe băncile elevilor nu este nimic de strâns, sau, „închideți cărțile" — deși ele au fost de mult închise. Ei se eliberează de acest dogmatism și de această rigiditate cu timpul, după primele lecții, când au căpătat mai mult curaj, mai multă siguranță și independență.

Profesorul de pedagogie trebue să-i ajute să facă cât mai puține greșeli de acest gen, să fie mai prevăzători, mai puțin legați de ceeace scrie în plan.

In școala pedagogică, elevul face aproximativ 6—7 lecții practice pentru obiectele de predare ale școlii elementare, și una sau două lecții practice privind activitățile extrașcolare.

Lecția VI-a sau a VII-a este considerată de obicei ca lecție finală. La această lecție, elevul trebue să facă dovadă de maturitate pedagogică și de o independență deplină.

După lecția practică, trebue să urmeze aprecierea ei Aceasta este așteptată cu multă emoție de către elev și, de aceea trebue să fie cât mai dreaptă și mai obiectivă. Notarea justă a cunoștințelor elevilor dovedește gradul de cultură pedagogică a profesorului, dovedește experiența lui și cunoștințele lui în domeniul obiectului predat.

La școlile pedagogice, criteriile de notare sunt mai complicate decât la celelalte școli, pentrucă aici și formele de muncă sunt mai variate Elevii școlilor pedagogice sunt deosebit de sensibili la nota obținută în urma lecțiilor practice, și aceasta pe drept cuvânt. De aceea, este bine să se ia în considerare anumite criterii care vor ajuta profesorilor de pedagogie în notarea justă a lecțiilor de practică pedagogică. Iată care ar putea fi aceste criterii: 1) atingerea scopului urmărit de lecție; 2) actualizarea lecției și valoarea ei educativă; 3) calitatea materialului folosit de lecție; 4) ținuta elevului la lecție și tactul lui pedagogic; 5) limbajul folosit și tonul în care se ține lecția; 6) purtarea elevilor la lecție (atenția și interesul cu care urmăresc lecția, disciplina); 7) metodele și formele de lucru folosite la lecție; 8) folosirea materialului didactic; 9) organizarea lecției și felul cum e condusă din punct de vedere al folosirii raționale a timpului; 10) cum s'au notat cunoștințele elevilor după lecție; 11) capacitatea elevului de a-și analiza propria lui lecție; 12) în ce măsură a manifestat el independență și inițiativă în pregătirea lecției; 13) calitatea planului de lecție.

Aceste puncte se referă la momentele cele mai însemnate din lecție, momente care caracterizează nivelul de pregătire pedagogică a practicantului și calitatea lecției pe care a ținut-o.

(după V. PAVLOVICI, responsabil cu practica pedagogică la Școala Pedagogică din Tarjansk, regiunea Kalinin).

INVĂȚĂTOAREA CLAVDIA BORINA

Clavdia Borina învăluie cu o privire atentă clasa și spune încet: „Băeți, începem lecția". Zeci de priviri de copii se ațintesc asupra învățătoarei. Și în toți ochii se poate citi aceeași expresie de profund interes. Tema lecției de astăzi, „Pinul și bradul" nu are nimic deosebit. Numai în cursul lecției îți dai seama de ce, dela primele cuvinte ale învățătoarei, clasa o ascultă cu deosebită atenție.

Puținele cuvinte din manualul de clasa III-a — „Pinul și bradul sunt copaci conifери..." — încep să prindă viață. Pe pereți apar tablouri colorate, care reprezintă o pădure de conifери. Se simte un miros proaspăt de rășină, pe care-l răspândesc ramurile țepoase, conurile de brad și de pin pe care învățătoarea le-a pus pe masă.

— „Închipuiți-vă copii că ne aflăm într'o pădure care se întinde pe mii de kilometri, în partea de nord a țării noastre. Iată că ne apropiem de acest copac puternic și înalt, spune învățătoarea, arătând spre unul din tablouri. Cine-mi spune cum se numește?"... Zeci de mânuțe se înalță...

Iura Mihailov întinde mâna cât mai sus:

— Eu!... Eu spun, Clavdia Petrovna.

Învățătoarea își privește elevii. Arsenii Golobev ridică mâna cu nehotărîre. Iar Jenia Ivanov, ocupat cu cercetarea unei ilustrații din manual, nici nu se gândește să răspundă.

— Iată, o să ne răspundă Jenia, spune însfârșit Clavdia Borina.

In tot timpul lecției, învățătoarea nu scapă din câmpul ei de observație niciun elev. Liniștește pe cel nerăbdător, încurajează pe cel nehotărît, îl face atent pe cel distrat. Dacă clasa a obosit, ea găsește întotdeauna o glumă.

Materialul fiind bine însușit, se poate trece la tema următoare. Ce plăcut trec cele 45 de minute ale lecției!

Tovarășa Borina a muncit ani de zile ca să ajungă la această înaltă măestrie pedagogică. Ea a parcurs o cale lungă, plină de bucurii și dureri.

Avea 16 ani când, în anul Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, după terminarea școlii, a început să lucreze ca învățătoare într'un mic cătun din nord.

Primii ei ani de muncă n'au fost ușori. Lipseau programele și manualele, știința pedagogică sovietică era abia în formare.

Odată, veni în școală un inspector. Școlarii au răspuns bine la întrebările lui. Dar când le-a cerut să povestească ceva despre regiunea lor, n'au mai răspuns nimic.

„Lecțiile trebue mai strâns legate cu viața practică" — această concluzie a rămas adânc întipărită în conștiința tinerei învățătoare.

Dela o vreme, elevii buni primeau note proaste. Pe nesimțite, câte unul din ei nemaiocupându-se de aritmetică, rămânea în urmă și trebuia să fie lăsat repetent. Clavdia Petrovna suferea mult din cauza aceasta. Ea era sigură că, dacă s'ar fi ocupat mai mult de acești copii, ei n'ar fi rămas în urmă.

Confirmarea acestui gând l-a găsit în operele marelui pedagog rus Ușinski, care scria: „Nu putem aștepta ca elevul singur să fie atras de obiect, trebue să folosim astfel de metode, încât să-l ținem mereu cu atenția trează".

Astfel, din frânturile experienței de fiecare zi, din sfaturile colegilor, din lectura temeinică a operelor marilor pedagogi, au început să se cristalizeze, pentru tânăra învățătoare, metodele ei pedagogice.

Astăzi, în Uniunea Sovietică, cadrele didactice au la dispoziție tot ce le trebue: programe, manuale pentru toate obiectele, material didactic, metodic. Presa periodică tipărește în mod regulat articole legate de problemele teoriei pedagogice ca și de problemele practicii școlare. S'au elaborat principiile fundamentale ale pedagogiei sovietice, care include cele mai bune experiențe ale cadrelor din învățământ.

In munca ei, Clavdia Petrovna aplică cu hotărîre câteva reguli care par a fi simple, dar care dau rezultate importante: adeseori, repetă cu elevii materialul parcurs, nu lasă nici o lucrare a elevilor necontrolată. Ea socotește că orice greșeală a elevilor și orice răspuns nesatisfăcător este un semnal care îi cere să-și observe mai atent elevii. Pregătindu-se pentru lecție, ea își întocmește un plan și cercetează cu deosebită atenție manualul.

Tovarășa Borina are rezultate foarte bune în munca ei. In ultimul timp, n'a mai avut niciun repetent în clasă.

In școala sovietică, educația elevilor este tot atât de importantă ca și instrucția. Procesul complex al educației se realizează în însuși procesul instrucției în tot timpul cât copilul urmează în școală.

... Copiii de șapte ani s'au așezat pentru prima dată în bănci. Li se pare că, acum învățătoarea le va spune să-și deschidă ghiozdanele lor noi, că le va cere să-și scoată manualele și să le deschidă la pagina I-a. Dar învățătoarea le spune să iasă din bănci și să se aranjeze câte doi.

— Noi vom face acum o scurtă călătorie.

Ea îi conduce pe copii prin școală, le arată clasele, laboratoarele cu instrumente complicate, hărți și planșe, sala de sport, camera pionierilor.

— Vă place aici?

— Foarte mult, foarte mult!

— Știți voi că școala aceasta este construită de curând? Ea e doar puțin mai mare decât voi. Tovarășul Stalin, Partidul Comunist și Guvernul Sovietic au grijă ca noi să lucrăm în condiții bune. Asemenea școli au crescut cu mii-le la noi în țară. Multe zile au lucrat aici zidari, zugravi, tâmplari și vopsitori, ca să construiască această clădire frumoasă și luminoasă. Acum, școala ne aparține nouă. Cum trebue să ne purtăm cu obiectul care ne-a fost dat în dar?

— Să-l păstrăm.

— Să ținem minte acest lucru,— spune învățătoarea. Iar acum, ne vom întoarce în clasă și vom vorbi despre alte lucruri... Îndată ce școlarii au învățat să scrie și să citească, Clavdia Petrovna folosește orice, material din manualul de lectură, nu numai pentru exercițiii de citire, ci și ca material pentru convorbiri. Pe baza povestirilor despre Patrie, despre minunații ei conducători, eroi, inventatori și exploratori, ea îi educă pe copii în spiritul dragostei pentru Patrie, pentru popor, formează din ei cetățeni conștienți.

Iura Kuznițov, unul dintre elevii Clavdiei Petrovna învață bine, dar la cea mai mică greutate pe care o întâmpina, dădea înapoi și era gata să lase totul baltă. Atunci când povestea despre copilăria lui Lenin și Stalin, învățătoarea căuta ca acest băiat să asculte atent. Vorbea despre dragostea de muncă a lui Lenin și Stalin, arăta că ei erau fermi și perseverenți în atingerea scopului pe care-l urmăreau.

Unul din principiile fundamentale ale sistemului pedagogic al Clavdiei Borina este strânsa legătură cu părinții. Nu există un elev în familia căruia să nu fi fost în cursul anului.

Ea dă părinților indicații cu privire la programul zilei școlarilor, le atrage atenția asupra părților slabe ale copiilor și arată drumul pentru îndreptarea lor.

Timp de 30 de ani, Clavdia Borina a educat multe generații. Munca ei modestă e mult apreciată. Pentru activitatea ei rodnică și îndelungată, Clavdia Borina este decorată cu „Ordinul Lenin". Pentru măestria ei pedagogică și pentru faptul că a știut să generalizeze cu succes bogata ei experiență, este decorată cu „Medalia Ușinski", a cărui figură luminoasă a inspirat-o de-alungul drumului pe care l-a parcurs ca învățătoare în școala elementară.

Elena Doroșinskaia

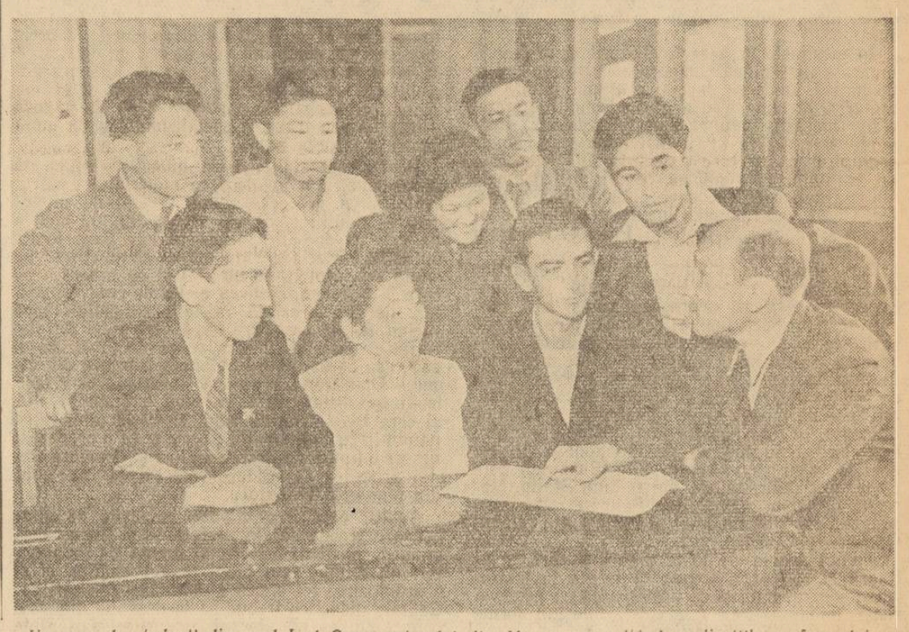

Un grup de studenți din anul I al Conservatorului din Moscova ascultând explicațiile profesorului

Pentru îmbunătățirea studiului în învățământul superior

— Articol reprodus din ziarul „Scânteia" Nr. 1936 —

Pentru înfăptuirea Planului Cincinal și a Planului de electrificare a țării, pentru transformarea socialistă într'un timp scurt a Patriei noastre dintr'o țară agrară înapoiată într'o țară industrială cu o agricultură înaintată și pentru întărirea capacității de apărare a țării împotriva amenințărilor de război ale imperialiștilor americano-englezi se cer mii și zeci de mii de cadre noi, cu o pregătire tehnico-științifică, politică și culturală de o înaltă calitate. In acest scop Partidul și Guvernul nostru lărgesc rețeaua instituțiilor de învățământ superior; acordă o deosebită atenție învățământului superior tehnic și au elaborat primul plan de durată — pe 5 ani — în domeniul formării cadrelor de specialiști. Invățământul în universități și în institutele noastre tehnice — principalul izvor de cadre de conducere — trebue ridicat la un nivel mereu mai înalt pentru a fi în stare să asigure înarmarea studenților cu întregul tezaur de cunoștințe științifice, tehnice și culturale necesare.

Un aspect dintre cele mai importante ale acestei probleme este organizarea învățământului studenților pentru o însușire temeinică a cunoștințelor. In această direcție s'au obținut în învățământul nostru superior însemnate progrese. In linii generale în școlile superioare domnește astăzi o atmosferă de seriozitate, de studiu, de voință de a învăța, atmosferă radical deosebită de ceeace era în trecut. La examene, studenții, în general, au obținut rezultate bune; nivelul politic al studențimii noastre a crescut simțitor în ultimii ani. Acest lucru se datorește în mare măsură îmbunătățirii fundamentale a compoziției sociale a studențimii. Fiii și fiicele oamenilor muncii au adus un spirit nou, sănătos, în școală. Deasemeni, însușirea unor metode înaintate — după exemplul sovietic — a organizarea studiului nu a întârziat să dea rezultate bune.

Desbătând printre alte probleme și pe aceea a organizării studiului, importanta consfătuire pe țară cu studenții fruntași, ținută recent în Capitală, a scos însă la iveală — pe lângă succesele semnalate mai sus — și o serie de lipsuri serioase, care trebuesc grabnic înlăturate pentru a duce înainte învățământul nostru superior. Să luăm, de pildă, problema vitală pentru studiu, a frecvenței. Dacă la unele facultăți tehnice s'a reușit să se obțină o frecvență de 95%, în schimb într'o serie de institute și facultăți, ca Facultatea de Pedagogie și Psihologie din București, I. S. E. P. și o serie de facultăți din provincie, frecvența este de 80%, 70% și chiar de 60%. Deosebit de slabă este frecvența la orele de consultații. Lipsurile actuale oglindesc o slăbiciune a muncii organizațiilor de partid și de U.T.M. din institutele de învățământ superior, ca și a Ministerului Invățământului Public, care vor trebui de aici înainte să socotească lupta pentru ridicarea frecvenței ca o sarcină principală, lămurind pe studenți că frecvența la cursuri, seminarii, ore de consultații, etc. este o condiție de bază a însușirii cunoștințelor, că departe de a fi o chestiune „administrativă"; frecvența este o problemă politică, reflectând atitudinea față de studiu, simțul de răspundere al viitorilor conducători ai construcției socialiste.

La Facultățile de Istorie, de Filologie și la Institutul „Maxim Gorki" s'au folosit unele metode juste de îmbunătățire a frecvenței: ședințe de analiză a cauzelor absențelor, vizitarea acasă a celor ce absentează, consfătuiri cu studenții din producție, corespondențe cu cei din provincie. Aceste metode n'au fost însă permanentizate și nici nu s'a luat vreo măsură pentru extinderea lor și în alte instituții de învățământ superior.

O altă problemă este aceea a organizării temeinice a **studiului individual, metoda principală a însușirii cunoștințelor.** Un început bun și progrese s'au făcut în această direcție la Facultatea de Electrotehnică, Institutele Alimentar, de Construcții, de Agronomie din București, unde s'a organizat serios alcătuirea planurilor individuale de studiu. In foarte multe locuri însă, ca de pildă la I. S. E. P., la unele facultăți ale Universității „C. I. Parhon", planurile de studiu individual sunt formale, nu se pun în practică și nu sunt controlate.

Combaterea atitudinii de subapreciere a studiului individual și organizarea lui pe baze noi, lichidarea definitivă a vechiului sistem al „tocelii" și a dăunătorului obicei de a învăța în pripă, superficial, și numai în preajma examenelor, sunt sarcini de primă importanță.

Este necesar să se introducă și să se extindă metoda consultațiilor, mijloc puternic de stimulare a studiului individual, să se lămurească studenții că **trebue să pună pe primul plan studiul individual** și să-l îmbine cu formele colective de studiu. Numai astfel vor putea fi temeinic înțelese și însușite cunoștințele.

Un mare rol în organizarea studiului în general îl are grupa de studenți — unitatea de bază a întregii munci de însușire a științei în facultăți.

Controlul și ajutorul reciproc, critica și autocritica în cadrul grupelor stimulează pe studenții la învățătură și în acelaș timp desvoltă simțul de răspundere și disciplină în studiu. Rezultate bune au dat și la noi unele dintre grupele de la Facultatea de Pedagogie și Psihologie din București și din alte institute. Intr'o serie de facultăți și institute — Medicina Umană, Pediatrie, etc — se manifestă însă desinteres față de problema întăririi grupelor de studenți, a asigurării lor cu cadre de conducere bune, a controlului lor.

Indeplinirea sarcinii principale a studenților noștri: ridicarea calității studiului, a muncii profesionale, științifice este indisolubil legată de **ridicarea nivelului ideologic și politic al studenților.** Studenții noștri nu vor putea deveni cadre cu adevărat **folositoare** fără să cunoască **temeinic marile** obiective ale Planului Cincinal și ale Planului de electrificare a țării, fără să simtă de pe acum răspunderea care apasă pe umerii lor, fără să fie pătrunși de marea însemnătate politică a muncii lor.

Studiul bazelor marxism-leninismului constitue cea mai importantă formă de educare ideologică și politică a studenților, un imens ajutor dat viitoarelor cadre pentru a-și făuri **o concepție științifică și o metodă științifică în toate ramurile științei și tehnicii.**

Trebue subliniat că față de anii trecuți, anul acesta se observă o îmbunătățire în studierea marxism-leninismului. Marea majoritate a studenților manifestă un viu interes pentru știința marxist-leninistă. In numeroase facultăți frecvența la orele de curs și seminar este în creștere. Studenții și-au făcut caiete de studiu individual, au organizat în unele locuri cititul în colectiv al ziarelor pentru a putea lega teoria de problemele politice interne și externe actuale. La Institutul de Construcții, de pildă, s'au organizat ore și seminarii model, consfătuiri pentru îmbunătățirea studiului.

Aplicarea învățăturilor marxist-leniniste a făcut ca în activitatea studenților și la alte materii de studiu să se încetățenească principiul fundamental al legăturii strânse a teoriei cu practica.

Cu toate aceste progrese, sunt încă departe de nivelul pe care-l dorim Studiul marxism-leninismului se face încă în multe locuri în mod mecanic. Bibliografia, care ar trebui să stea la baza studiului individual, nu este citită deloc, sau, dimpotrivă, unii învață pagini întregi pe de rost. Citirea ziarelor nu se face pretutindeni în mod regulat, ceeace duce la o ruptură de problemele vieții politice interne și internaționale.

Insusirea bazelor marxism-leninismului are o importanță hotărîtoare în ridicarea conștiinței politice a studențimii Ea este o condiție esențială pentru lichidarea atitudinii apolitice, înguste, lipsite de orizont în munca științifică-profesională și totodată pentru ascuțirea **vigilenței revoluționare și a combativității de clasă, pentru activizarea studențimii în lupta pentru pace și pentru construirea socialismului, în lupta împotriva dușmanului de clasă.** Metodele dușmanului de clasă sunt și în domeniul învățământului variate și ascunse și uneori greu de identificat. Ele urmăresc, printre altele, tocmai desorganizarea studiului, îndepărtarea masei studențești de sarcina ei principală: însușirea temeinică a științei, ridicarea nivelului ideologic și politic.

Elementele reacționare strecurate în facultăți se dedau și ațâță la acte de indisciplină, huliganice, insultă pe profesori, — cum a făcut huliganul Dumitrescu Viorel dela Facultatea de Zootehnie — îndeamnă la chiul, încearcă să propage atitudinea de admirație slugarnică față de stăpânii de ieri și dușmanii de azi ai țării noastre, imperialiștii americano-englezi, ațâță șovinismul, încearcă să răspândească diferite prejudecăți și superstiții și să creeze o atmosferă de moralitate. Aceste elemente răspândesc svonuri calomnioase împotriva regimului nostru de democrație populară, împotriva Uniunii Sovietice, eliberatoarea noastră. Aceste elemente sunt dușmani ai păcii Unii dintre ei, fii de exploatatori, refuză deschis să sprijine lupta pentru pace, așa cum a făcut, de pildă, Gurban Petre, dela Facultatea de Chimie, care n'a vrut să semneze Apelul dela Stockholm.

Organizațiile de partid și de U. T. M., cu ajutorul masei studenților cinstiți, au reușit să demaște și să excludă din rândurile U. T. M., unde s'au strecurat, și din facultate o serie de elemente dușmănoase, dintre care unii au reușit prin înșelăciune să obțină chiar și burse. Totuși mai sunt în facultăți dușmani care n'au fost descoperiți sau împotriva cărora nu s'au luat încă măsuri. Ministerul Invățământului Public întârzie de multe ori să rezolve cazurile ce i se aduc la cunoștință de către massa studențească.

Trebue combătută cu tărie orice atitudine de apolitism, de liberalism și împăciuitorism, care se mai manifestă la unii studenți, atitudine profund dăunătoare, de care dușmanul de clasă profită din plin. Trebue ascuțită la maximum vigilența. Numai datorită lipsei de vigilență, atitudinii de indiferență, s'au putut strecura în unele cămine studențești elemente dușmănoase, provenind din rândurile fiilor de foști moșieri, capitaliști, politicieni reacționari și chiaburi, cum a fost cazul la căminul Matei Voevod din Capitală.

Curățirea școlilor noastre de dușmanii de clasă, demascarea în fața tuturor a actelor lor mârșave, este o datorie sfântă a oricărui student cinstit.

In fruntea acestei lupte, dând exemplu de vigilență și combativitate revoluționară, trebue să stea studenții comuniști și utemiști. Organizațiile de partid și de U.T.M. au datoria să dea cea mai mare atenție educării ideologice și politice a studenților. Ele trebue să cultive în măsură tot mai mare în massa studenților ura împotriva dușmanului de clasă, dragostea fierbinte de Patrie, internaționalismul proletar, prietenia și dragostea față de Uniunea Sovietică și marele învățător al oamenilor muncii de pretutindeni, tovarășul Stalin.

Comuniștii și utemiștii trebue să fie fruntași în învățătură, să antreneze la studiu pe ceilalți prin exemplul lor personal. Nu poate fi bun activist de partid sau de U.T.M. acel student care este codaș la învățătură. Iată de ce organizațiile de partid și de U.T.M. din facultăți trebue să facă totul pentru a nu încărca pe membrii lor cu prea multe sarcini, care ar putea să-i împiedice în studiu. In munca de organizare și mobilizare a studenților la învățătură, organizațiile de tineret trebue să fie un sprijin puternic al cadrelor didactice și al conducerii școlii. Intre organizațiile de partid și conducerea școlii trebue să existe relații de strânsă colaborare. Sunt cu totul nejuste și dăunătoare cazurile în care anumite organizații de partid și de U.T.M. din facultăți, depășindu-și atribuțiile, s'au substituit în unele probleme conducerii institutelor, sau au folosit metode nejuste care duceau la stîrbirea autorității unor cadre didactice. Asemenea cazuri s'au întâmplat, de pildă, la Institutul Medico-Farmaceutic din Timișoara, la Facultatea de Matematică și Fizică și la cea de Istorie a Universității „C. I. Parhon", din Capitală. Organizațiile de partid și UTM au sarcina de a desvolta tocmai disciplina, respectul față de profesori, de a întări prestigiul conducerii institutului respectiv și autoritatea Ministerului Invățământului Public printre studenți.

Consfătuirea pe țară a studenților fruntași la învățătură a scos la iveală minunatele calități și energia creatoare a studențimii noastre. Concluziile și învățămintele consfătuirii trebuesc larg răspândite, experiența înaintată a fruntașilor trebue extinsă, iar metodele de muncă ale studenților sovietici trebuesc adânc înrădăcinate în școlile noastre superioare

Peste câteva zile încep examenele semestrului întâi. Ele vor scoate la iveală și mai clar părțile pozitive și lipsurile studiului, ajutând astfel la îmbunătățirea muncii. Toate forțele trebuesc mobilizate pentru ca semestrul al doilea să însemne o creștere serioasă a învățământului în școlile noastre superioare.

Să intensificăm munca de pregătire a Examenului de Stat din Februarie

de C. Balmuș
rectorul Universității „C. I. Parhon" din București

In vremea dictaturii burgheziei și moșierimii în țara noastră, examenele de calificare zise „examene de capacitate" pentru profesori se țineau, teoretic, din trei în trei ani; practic, însă, ele se țineau și la intervale de timp mult mai mari. Nu e momentul să amintesc nedreptățile strigătoare făptuite cu ocazia acelor examene. Dar trebue să amintesc un fapt caracteristic pentru regimul burghezo-moșieresc, anume că, adeseori, chiar candidații care reușeau în fruntea promoției lor nu găseau loc în învățământ și erau siliți să aștepte ani de-a rândul până izbuteau „să capete o catedră".

Cu totul altfel stau lucrurile astăzi, în regimul nostru de democrație populară care construește socialismul. In primul rând între Examenele de Stat și examenele de altădată există o esențială deosebire calitativă. In afară de aceasta, în timpul sesiunii Examenului de Stat din Iulie 1950, nici nu se terminase bine examenul, când diferite instituții cereau deja candidați, promovați, pentru a-i plasa în câmpul muncii, după specialități. Astăzi, cei mai mulți dintre absolvenții Universității noastre au intrat în câmpul muncii, de îndată ce au absolvit cursurile. Desigur numai un număr redus dintre ei se află plasați în munci corespunzătoare cu pregătirea lor, tocmai prin faptul că acești absolvenți au de trecut examenul de calificare profesională, Examenul de Stat.

Din seriile 1948-1949 și 1949-1950 ale Universității „C. I. Parhon" mai sunt încă 2282 de absolvenți care n'au dat Examenul de Stat. Dintre aceștia însă — până la 5 Ianuarie 1951 — numai 1001 și-au luat subiectul de diplomă; iar din cei 1001 candidați care și-au luat subiectul numai 45 și-au depus lucrările la decanatele respective. Toți știu că ei își pot depune lucrările cu 30 de zile înaintea examenului (care va începe la 15 Februarie). Ei mai au deci câteva zile până la data ultimă la care pot să-și depună lucrările și trebue să se grăbească.

Facultățile noastre au, în această privință, o mare lipsă: aceea că s'au limitat să îndeplinească formele cerute de conducerea Universității și pe urmă s'au liniștit.

Intr'adevăr, facultățile dela Universitatea „C. I. Parhon" au revizuit programele pentru examen, au întocmit bibliografii pe care le-au multiplicat, le-au afișat și le-au adus la cunoștința celor mai mulți dintre candidați; ele au convocat pe candidații din București la consfătuiri; unele dintre ele au încercat să ia legătura cu cei din provincie și au organizat cu acei din Capitală cicluri de conferințe și seminarii care însă n'au început toate, din cauză că cei interesați nu s'au prezentat.

Dar facultățile dela Universitatea „C. I. Parhon" nu s'au străduit să ducă o muncă largă și continuă de lămurire cu absolvenții, pentru a-i ajuta în vederea pregătirii lor pentru acest examen. Nu e deajuns că profesorii și-au fixat ore de consultații și au stabilit conferințe și seminarii, câtă vreme facultățile nu au epuizat toate mijloacele posibile de a-i chema pe candidați să se bucure de aceste ajutoare și câtă vreme, cu privire la cei din provincie, s'au mulțumit numai cu trimiterea formală a unor anunțuri. In timpul de aproape o lună de zile, până la începerea examenului, facultățile mai au încă posibilitatea să intensifice legăturile cu candidații noștri, mai ales cu cei din provincie, care nu au toate cărțile necesare. Ministerul Invățământului Public a acordat un concediu de 45 de zile candidaților la examen. Cu toate acestea unele Secțiuni de învățământ nu recunosc concediul legal candidaților care se află în învățământ, iar altele, chiar dacă îl acordă, le cer să-și plătească suplinitorii, contribuind astfel la frânarea candidaților de a se prezenta la examen.

Din cifrele prezentate mai sus se poate constata că mai puțin de jumătate din absolvenții noștri au luat subiecte în vederea prezentării la Examenul de Stat. Care să fie cauza acestei situații? Am văzut că cei mai mulți se află deja în câmpul muncii: în învățământ sau în diverse funcții administrative. Cei din învățământ, nelămuriți asupra rolului pe care-l au în munca de construire a socialismului, nu se grăbesc cu toții să se prezinte la Examenul de Stat.

La fel cei care și-au găsit locuri în administrație și care se bucură de o salarizare mai bună. Alții se tem de greutatea în sine a examenului și nu au curajul s'o înfrunte.

Noi însă considerăm că nici unii nici ceilalți nu au dreptate și se fac vinovați de călcarea angajamentelor luate, se fac vinovați de pasivitate și de lipsă de înțelegere justă a situației actuale. Acești absolvenți uită că Statul nostru de democrație populară a cheltuit cu ei, pentru a le da o anumită pregătire profesională și că Examenul de Stat are scopul de a le da calificarea necesară intrării lor în producție, la loc potrivit cu pregătirea lor. Ei uită apoi, atunci când se tem de examen, că spiritul în care se face astăzi Examenul de Stat a suferit, în bună parte, o transformare fundamentală. Membrii comisiilor de examinare, cu rare excepții, nu mai cer dela candidați memorizarea unor detalii inutile, nu mai cicălesc pe candidați cu întrebări-ghicitori ca pe vremea regimurilor burghezo-moșierești, ci au misiunea precisă de a cerceta care este orientarea generală a candidaților în problemele specialității lor, care este nivelul lor ideologic, cum gândesc ei și cum știu să-și formuleze just ideile.

Absolvenții noștri trebue să fie conștienți de faptul că Republica Populară Română, în opera ei măreață de construire a unei vieți îmbelșugate și fericite, are nevoe de cadre calificate pentru munca respectivă, că numai cu astfel de cadre conștiente și responsabile se duce lupta pentru transformarea revoluționară a Patriei noastre. Planul Cincinal al R.P.R., la a cărui îndeplinire întregul nostru popor muncitor a pășit cu entuziasm, prevede o creștere importantă a nivelului de cultură din țara noastră. Pentru îndeplinirea măreţului nostru Plan Cincinal, care înseamnă luptă pentru interesele vitale ale poporului nostru muncitor, luptă contra dușmanului de clasă, luptă pentru prosperitatea tuturor celor ce muncesc, luptă pentru socialism și pentru pace, candidații Universității „C. I. Parhon" la Examenul de Stat trebue să-și intensifice din toate puterile pregătirea lor profesională, ca să poată apoi participa cu cinste și cu competență la munca ce li se cuvine.

Ne scriu studenții noștri din U. R. S. S.

VIAȚA DE MUNCĂ ȘI BUCURIE A STUDENȚILOR SOVIETICI

In Institutul de Comerț Exterior din Moscova, activitatea școlară se desfășoară într'un ritm viu, dinamic, în cadrul unei atmosfere tovărășești, plină de învățăminte prețioase pentru noi, atmosferă caracteristică tuturor institutelor sovietice.

Această atmosferă se datorește atenției deosebite de care se bucură tineretul din partea Partidului Comunist (b) al U.S. și ea face ca studentul sovietic să-și simtă viața deosebit de plină.

Pregătirea profesorilor sovietici, metoda lor de predare, adânca lor înțelegere pentru tineret, toate acestea determină pe studenți să-i considere cu adevărat pe profesori drept educatorii și învățătorii lor.

Intre profesorul și studentul sovietic a dispărut de mult acea prăpastie proprie școlii capitaliste, care frânează desvoltarea științei și educației progresiste. Intre profesorul și studentul sovietic există un respect reciproc și o strânsă colaborare tovărășească pentru crearea cadrelor societății comuniste. Apropierea și colaborarea dintre profesori și studenți se desăvârșește prin participarea lor în comun la viața obștească a Institutului, ca și prin nenumăratele ore de consultații, în cadrul cărora se discută amănunțit cele mai diverse probleme de specialitate.

In Institutul nostru, ca și în celelalte instituții de stat, se observă o grijă nețărmurită pentru bunul colectiv. Așa, de exemplu, studenții împrumută cărți dela biblioteca Institutului și, după ce le folosesc în tot cursul anului, le restitue bibliotecii în perfectă stare.

Deși îndeplinirea sarcinilor profesionale ocupă primul loc în viața studentului sovietic, acesta găsește și timpul necesar pentru a desfășura o intensă activitate culturală, artistică și sportivă, în afara orelor de program.

Necesitățile culturale ale studenților sunt satisfăcute, în mod organizat, prin festivalurile ce au loc, cu regularitate, în Institut, manifestații la care profesorii sunt nelipsiți. In timpul liber, studenții organizează excursii în comun și participă în grup la spectacole de teatru și de operă.

In afară de aceste manifestări colective, fiecare student consacră o bună parte din munca sa individuală problemelor pe care trebue să le cunoască orice tânăr sovietic care aspiră să fie un constructor al comunismului.

De asemenea, studentul sovietic are totul la dispoziție pentru a practica orice sport. El face aceasta cu o adevărată pasiune, mai ales că este stimulat de profesorii săi care, deși mai în vârstă, nu rareori provoacă pe cei tineri la întreceri sportive.

In toată activitatea lor, studenții și profesorii sovietici mânuesc arma criticii și autocriticii, într'o colaborare tovărășească și constructivă, atât în articolele din gazeta de perete, cât și în ședințele de analiză a muncii.

Intr'o astfel de atmosferă și cu o asemenea pregătire, studentul sovietic devine conștient de importanța sarcinilor ce-i revin și își îndeplinește, cu mândrie și devotament, toate obligațiile sale față de Patria Sovietică.

Sub conducerea înțeleaptă a Partidului Comunist (b), tineretul sovietic, îndrumat îndeaproape de Comsomol, își intensifică neîncetat lupta pentru fericirea omenirii, iar rezultatele strălucite pe care le obține ilustrează și mai viu superioritatea educației socialiste, constituind, totodată, un far călăuzitor pentru tineretul din întreaga lume, care luptă pentru făurirea unei vieți mai bune.

Ruică Pamfil
student la Institutul de Comerț Exterior din Moscova

In ajutorul cadrelor care predau la anul II al cursurilor de alfabetizare

Predarea aritmeticii

Predarea aritmeticii cere respectarea permanentă a regulei didactice: „dela concret la abstract, dela simplu la compus". In acelaș timp, învățătorul trebue să urmărească cu cea mai mare strictețe ca elevii să biruie, în mod treptat, greutățile ivite în fiecare etapă, respectând și un alt principiu didactic: „Nu mai mult decât o singură problemă într'o singură dată".

Este de prisos să mai spunem că omul matur, chiar semianalfabet, posedă o anumită deprindere de a calcula. Nu putem ignora aceste deprinderi. Invățătorul trebue să le scoată la iveală chiar în cadrul primelor ore de curs și, în funcție de ele să alcătuiască programul de muncă la aritmetică, cu fiecare grup de elevi.

Pentru asimilarea temeinică a cunoștințelor, cursurile nu trebue să se întemeieze numai pe explicații abstracte, ci și pe senzații auditive, vizuale și motorii. Astfel, la primele ore (repetarea programului pentru anul I) nu este suficient ca numerele să fie numite (percepția auditivă), ele trebue arătate pe numărătoare, citite și scrise (percepții vizuale și motorii).

SISTEMUL ZECIMAL. — Elevii trebue să-și însușească în mod limpede principiul sistemului zecimal pe care îl folosim pentru numerație (zece unități dintr'un ordin formează o unitate din ordinul următor, superior). Ei trebue să cunoască bine importanța locului pe care îl ocupă cifra, să știe că valoarea aceleeași cifre se schimbă în raport cu locul pe care îl ocupă. Astfel, de exemplu, în numărul 777, aceeași cifră 7 arată 7 unități, dacă stă pe primul loc dela dreapta la stânga, 7 zeci — dacă ea stă pe locul al doilea, 7 sute — dacă ea stă pe locul al treilea.

Invățătorul trebue să explice cu o deosebită atenție scrierea numerelor cu zero în mijloc. S'a constatat că acolo unde învățătorii nu explică destul de bine acest lucru, elevii fac greșeli. De exemplu, la exercițiul: „să se scrie cu cifre numărul cincizeci de milioane patruzeci de mii douăzeci" s'au căpătat următoarele răspunsuri: 500000004000020, sau 504020 sau 504000020, ș.a.m.d. Aceste răspunsuri arată că elevii nu și-au însușit suficiente cunoștințe privitoare la importanța ce o are zero în scrierea numerelor, în formarea ordinelor și a claselor.

Pentru a asigura însușirea de către elevi a sistemului zecimal de numerație și pentru a preveni greșeli similare, este bine să folosim numărătoarea chiar în primele lecții. Așezăm numărătoarea pe masă, astfel încât poziția sârmelor să corespundă cu poziția ordinelor la scrierea numărului. Formând un număr pe numărătoare și scriind acelaș număr cu cifre, legăm scrierea diferitelor ordine ale numărului de formarea lui cu ajutorul bilelor pe sârmele numărătoarei, nu numai prin senzații vizuale ci și motorii.

Incepem exercițiile pe numărătoare pornind dela numărarea succesivă a bilelor pe prima sârmă, înlocuirea a zece bile de pe această sârmă printr'o bilă de pe a doua sârmă, a 10 bile de pe a doua sârmă printr'o bilă de pe a treia sârmă, etc., scriind totodată cu cifre numerele obținute.

In acest fel, elevii își însușesc repede principiul sistemului zecimal și, în special, însemnătatea lui zero la scrierea numerelor, precum și însemnătatea locului pe care îl ocupă cifra. (Unitățile se formează pe prima sârmă a numărătoarei și se scriu pe primul loc la dreapta, zecile se formează pe a doua sârmă și se scriu pe locul al doilea, ș.a.m.d.) Tot aici se fac exerciții pentru adunarea unităților întâi până la numărul 9, apoi până la numărul 99, și scăderea unei unități din zece, din o sută.

Făcând aceste exerciții, elevii capătă imaginea clară a structurii unei zeci și a unei sute. In acelaș timp, ei capătă deprinderea de a transforma unitățile, deprindere care le va fi necesară mai târziu la efectuarea adunării și scăderii numerelor în cazul în care zece unități din ordinul inferior, trebue transformate într'o unitate din ordinul superior, sau, dimpotrivă, o unitate de ordin superior trebue fracționată în unități de ordin inferior.

O atenție deosebită trebue acordată însemnătății lui zero în mijlocul numărului. Astfel, zerurile care înlocuesc unitățile și sutele în numărul 1070, arată că pe prima și a treia sârmă a numărătoarei nu se află nicio bilă. Aceasta se datorește faptului că numărul 1070 nu are unități, în afară de acelea cuprinse în zeci; de asemenea, că nu are sute, în afară de acelea cuprinse în mii.

Dacă ne vom ocupa în fiecare oră un timp cât de scurt de calculele pe numărătoare, aceasta va fi suficient pentru a preveni greșelile elevilor la scrierea numerelor „grele" (adică a numerelor care conțin zeruri în mijlocul sau la sfârșitul lor). Dacă aceste numere au fost formate în prealabil pe numărătoare, ele nu pot fi scrise incorect de către elevi. Astfel, formând numărul 900301 pe numărătoare, elevul nu va scrie 931.

Pentru efectuarea exercițiilor pe numărătoare nu trebue să folosim numai numere abstracte, ci și numerele care se leagă de realitate. Planul Cincinal, întrecerea socialistă ne dau un material deosebit de bogat în această privință.

Exercițiile pentru însușirea sistemului zecimal de numerație trebue făcut într'o anumită ordine. De exemplu: a) formarea numărului pe numărătoare de către învățător; citirea cu voce tare a numărului format; scrierea acestui număr cu cifre; b) pronunțarea numărului de către învățător; formarea lui pe numărătoare de către elevi; citirea cu voce tare de către elevi a numărului format pe numărătoare; scrierea acestui număr cu cifre; c) scrierea cu cifre a numărului dat de învățător; formarea lui pe numărătoare; citirea cu voce tare a numărului format pe numărătoare.

Paralel cu exercițiile pe numărătoare, elevii trebue să cunoască tabloul ordinelor cuprinse în clasa unităților, alcătuită din unități, zeci și sute. In acest tablou se înscriu numerele care se formează pe numărătoare.

In partea a doua a cursurilor, tabloul ordinelor se complectează printr'o clasă nouă, — clasa miilor — menționându-se că această clasă este de asemeni, compusă din trei ordine: unități de mii, zeci de mii și sute de mii.

Mai departe, elevii trebue să cunoască clasa milioanelor și clasa miliardelor. Dacă pe numărătoare există sârme care corespund clasei miilor, precum și clasei milioanelor ,pot fi legate cu ațe colorate, pentru a deveni mai vizibile.

Legând efectuarea numerației de folosirea numărătoarei, este bine să punem elevilor următoarele întrebări: câte sârme trebue să avem pe numărătoare pentru a putea forma sute de mii?, dar zeci de milioane?; ce cifră punem la scrierea unui număr în ordinul în care pe numărătoare nu se află nicio bilă?; care este cel mai mare număr de două cifre?; care este cel mai mic număr de trei cifre?; formați aceste numere pe numărătoare, scrieți-le, ș. a. m. d.

Desenând pe caiet tabloul ordinelor ,vom propune elevilor să înscrie în el numerele formate și apoi să le citească de exemplu: trei sute și opt unități (cazul unui zero în mijlocul numărului); nouă mii cincisute treizeci și o unitate; nouă mii și treizeci (zero în mijlocul sau la sfârșitul numărului), ș. a. m. d., în ordinea arătată în manual.

Trebue să acordăm o deosebită atenție studierii sistemului zecimal. O noțiune confuză asupra acestui sistem va provoca la elevi greșeli inevitabile la efectuarea operațiilor cu numere întregi. Iată de ce trebue să stăruim, asupra acestui capitol introductiv și, în acelaș timp, principal al programului.

După explicarea sistemului zecimal, trebue să ne oprim asupra cifrelor romane, arătând modul de scriere a numerelor cu ajutorul cifrelor I, V și X. La sistemul scrierii numerelor cu cifre romane, însemnătatea cifrei nu depinde de ordinul în care ea este scrisă. I înseamnă întotdeauna o unitate, indiferent dacă ea se află la stânga unei cifre (de exemplu IV) sau la dreapta ei (VI); V înseamnă întotdeauna numărul cinci, ș. a. m. d. Trebue să arătăm unde se folosesc în prezent cifrele romane: la cadranele ceasornicelor; la numărul unui volum din opere complecte; la arătarea numărului de ordine al unei luni, al unui congres, al unei conferințe. Este util ca elevul să se obișnuiască să scrie data fiecărei lecții în felul următor: 7/I; 21/II; 18/V, ș. a. m. d.

Noua structură organizatorică a sindicatelor de învățământ

(Urmare din pag. I-a)

vor funcționa și casele de ajutor reciproc.

Pentru aducerea la îndeplinire a sarcinilor sindicale, comitetele regionale și raionale vor conduce, prin birourile respective, compuse din 5-7 membri la regiune și 3-5 membri la raioane, următoarele comisii pe probleme: comisia organizatorică, comisia de salarizare și întreceri, comisia culturală, comisia de aprovizionare și cantine, comisia de protecție a muncii, comisia de asigurări sociale, comisia de contracte (pentru Atelierele M.I.P.). Munca administrativă-financiară la regiuni, (care nu vor avea gestiuni, cheltuielile lor fiind acoperite din fondul Comitetului Central al Uniunii, pe bază de buget anual) va fi îndeplinită de un activist cu sarcina permanentă de îndrumare și control a raioanelor iar la raioane de un responsabil administrativ-financiar.

Fiecare membru al comitetului va răspunde de activitatea uneia sau mai multora din comisiile pe problemele de mai sus. Fiecărui membru din comitetele regionale i se va repartiza câte un raion în care își va duce munca de îndrumare și control iar celor din comitetele raionale câte un număr de comitete de instituții, locale și grupe.

Conform Hotărîrii C.G.M. privitoare la îmbunătățirea structurii organizatorice a mișcării sindicale, Uniunea noastră a pornit la instalarea birourilor provizorii sindicale, regionale și raionale, care vor duce munca până la alegeri. Această acțiune se desfășoară, planificat, în trei etape. Au fost instalate birourile provizorii sindicale în cele 8 raioane din București, în Regiunile Vâlcea, Sibiu și Timișoara, urmând ca până la sfârșitul primei etape (14.I.1951) să fie instalate birourile provizorii și în regiunile: Bacău, Botoșani, Câmpulung-Moldovenesc, Bihor, Constanța, Rodna, Gorj și București. După aceasta vor urma celelalte două etape, așa fel ca, până la 30 Ianuarie 1951, să fie instalate în toată țara birourile provizorii regionale și raionale. Câte un activist al Uniunii duce munca de pregătire în fiecare regiune aflată în reorganizare, instalarea făcându-se de către membrii Comitetului Executiv.

Sarcina imediată a organelor instalate este ca, sprijinite de activiștii Uniunii, să întocmească planul de muncă adaptat la specificul regiunii sau al raionului respectiv, să se îngrijească de îndeplinirea sarcinilor din plan, precum și de reorganizare până la grupe.

Se vor prelucra cu precădere, până în grupe, Planul Cincinal, pe linie de învățământ și Planul de Stat pe anul 1951, Regulamentul de Ordine Interioară și Decizia de înființare a comisiilor de litigii.

Odată cu instalarea comitetelor provizorii raionale încetează activitatea fostelor comitete sindicale județene, urmând ca să se facă predarea gestiunii și a întregului patrimoniu noilor organe.

Reorganizarea sindicatelor noastre va aduce un nou avânt în munca salariaților din învățământ, care, alături de ceilalți oameni ai muncii din uzine și fabrici, vor contribui la făurirea unei vieți mai fericite pentru toți cei ce muncesc, vor desvolta vigilența de clasă, vor asigura desvoltarea unei munci rodnice de instrucție și educație și vor mobiliza masse din ce în ce mai largi în lupta pentru apărarea păcii.

Buna reușită a acestor munci depinde de felul în care Uniunea va ști să pregătească noile organe pentru ca ele să antreneze la rândul lor în munca voluntară colective cât mai largi ale membrilor sindicatelor noastre.

Cum planificăm o descriere după desen cu copiii din instituțiile preșcolare din grupa celor mari

In cadrul activităților obligatorii care intră în programul zilnic al muncii cu copiii din instituțiile preșcolare, un loc deosebit de important îl ocupă acele ramuri de activitate prin care se urmărește desvoltarea vorbirii. Trebue să îmbogățim vocabularul copiilor, trebue să-i învățăm să se exprime corect, să pronunțe cuvintele clar și să le înțeleagă bine sensul.

Cu prilejul tuturor activităților care se desfășoară în cele 3 etape ale zilei, în fiecare moment trăit în grădiniță, copilul învață cuvinte noi și are prilejul să vorbească. Dar, în afară de aceasta, educatoarea desvoltă vorbirea copilului și pe calea unor activități special organizate.

Având în programul zilei de 20 Decembrie, ca obiectiv al activității obligatorii cu copiii din grupa celor mari, desvoltarea vorbirii, educatoarea Alexandrina Cernica dela grădinița de copii Nr. 23 din București și-a întocmit din vreme planul după care urma să se desfășoare această activitate. Ea și-a ales ca subiect descrierea după un desen reprezentând casa și împrejurimile acesteia. Scopul urmărit era: folosirea rezervei de cuvinte, îmbogățirea vocabularului copiilor, desvoltarea posibilităților de exprimare, precizarea noțiunilor de mărime, formă, culoare, cantitate și spațiu și indirect, desvoltarea simțului de observație. Ca material folosit, educatoarea trece în plan: tabla și cretă colorată.

Oprindu-ne asupra obiectului și subiectului propus de educatoare, trebue, dela început, să ne dăm seama dacă alegerea este bine făcută. Din caietul cu planuri zilnice anterioare se vede că educatoarea a mai urmărit în aceeaș săptămână problema desvoltării vorbirii copiilor. Cu trei zile mai înainte avusese loc în cadrul activităților obligatorii o convorbire. Deci, în săptămâna respectivă, educatoarea și-a pus în plan de două ori problema desvoltării vorbirii copiilor, prin activități diferite, respectând astfel indicațiile date în „Indrumătorul pentru învățământul preșcolar" și în „Metodica activităților obligatorii". Și subiectul a fost bine ales deoarece educatoarea avusese în plan o descriere după desen cu două săptămâni înainte, ceeace însemna că a trecut timp suficient pentru ca să poată repeta acum subiectul acesta.

Și conținutul desenului pe care educatoarea îl pregătise pe tablă pentru copii era potrivit. El reprezenta o casă, un pom, o cărare, toate acestea constituind obiectul unor observații făcute cu copiii în săptămânile trecute, în cadrul plimbărilor pe stradă și în parc. Acum, copiii trebuiau să recunoască obiectele intuite cu acel prilej. Ca element nou se adăuga faptul că pomul era desfrunzit.

In planul zilei respective, această activitate era trecută ca prima dintre cele două activități obligatorii, fiind urmată de un joc de mișcare. Și aci educatoarea a procedat bine, respectând principiul care cere ca activitățile statice să alterneze cu cele de mișcare.

In ceeace privește scopul, educatoarea arată în plan că va preciza în mintea copiilor noțiunea de mărime, formă, cantitate, culoare, spațiu, timp, dar nu arată cu ce cuvinte îmbogățește vocabularul copiilor, ca de pildă: pom desfrunzit, iarbă veștedă, cer plumburiu, etc. Deasemeni, ea nu trece în plan numele copiilor pe care va căuta să-i antreneze în discuție în mod special. (De exemplu, pe Paul Mustață, care e un copil timid și retras, și care trebue să fie provocat cât mai des la discuții pentru a câștiga încrederea în posibilitățile lui de exprimare). Această lipsă a planului constitue o greșeală importantă, deoarece, de cele mai multe ori, dacă educatoarea nu-și propune dinainte numele copiilor de care se va ocupa în mod deosebit, ea uită să o facă în timpul desfășurării activității, mulțumindu-se cu răspunsurile celor care participă activ la discuții.

La momentul organizatoric, educatoarea a trecut în plan aranjarea copiilor pe scăunele în semicerc având în față tabla pe care este desenul, acoperită astfel încât să nu se vadă încă nimic. Pentru a trezi interesul și curiozitatea copiilor, educatoarea își notează în plan să anunțe pe copii, înainte de a descoperi tabla, că vor vedea un desen. Ea își notează deasemeni .că îi va îndemna pe copii să privească atent desenul pentru a povesti ceeace reprezintă. Acesta constitue momentul contemplării, deosebit de important pentru desfășurarea activității.

In planul educatoarei, punctul „desfășurarea activității" este larg desvoltat. Pentru ca discuțiile să se desfășoare în mod logic și disciplinat, planul cuprinde astfel de întrebări, încât răspunsurile copiilor să descrie pe rând elementele desenului. Educatoarea își propune să înceapă descrierea tabloului dela elementul care va atrage în mod deosebit pe copii. Răspunsurile vor arăta că: desenul reprezintă o casă, casa este acoperită cu țiglă roșie, pe acoperiș este un coș prin care iese fum. In casă s'a făcut focul. Casa are o ușă de culoare cafenie și două ferestre. Ferestrele sunt mai sus decât usa: cea din dreapta este deschisă, cea din stânga este închisă. In fața ușii sunt trei trepte; pe ultima treaptă este un ștergător galben. Pereții casei sunt albi, lângă casă este un pom fără frunze, pentrucă e toamnă. Pe deasupra casei sboară ciori, sunt nouă. In stânga casei este un drum lung și îngust. Pământul nu mai are iarbă. Cerul este plumburiu.

Planul prevede în partea finală că după ce educatoarea va conduce astfel descrierea, în mod sistematic și organizat prin întrebări scurte și clare, ea va propune copiilor un joc (de atenție și memorie vizuală) să închidă ochii și apoi să ghicească ce s'a șters de pe tablă. Se precizează că se va șterge pe rând câte un element din desen, iar după ce copiii ghicesc ceeace s'a șters, desenul se reface și apoi se șterge, altceva, pentru ca desenul să rămână până la urmă întreg.

La sfârșitul activității, planul educatoarei arată că se va cere copiilor să se ridice și să așeze scăunelele lângă perete, pentru a trece la activitatea următoare — un joc de mișcare.

O lipsă a planului este însă faptul că nu se dau indicații în ceeace privește metoda de lucru, procedeul folosit pentru a îndrepta eventualele greșeli de exprimare a copiilor. Educatoarea nu arată în plan nici timpul cât va dura activitatea nici felul cum va antrena în discuții pe cei doi copii timizi din grupă.

Unele lipsuri care se văd în plan nu s'au repetat în timpul desfășurării activității. Dar a lucra în felul acesta, bazați pe faptul că vom complecta în desfășurarea activității ceeace n'am pus în plan, înseamnă a lăsa drum deschis greșelilor.

In general însă, planul arată că educatoarea s'a pregătit din vreme pentru această activitate. Ea a plasat-o bine în programul zilnic și în planul lunar, ținând seama de vârsta copiilor, de cunoștințele lor și de anotimp.

Emilia Mănac

Se legăm activitatea educativă din școli cu acțiunea de ajutorare a poporului coreean

(Urmare din pag. 1-a)

cărții" se pot organiza ședințe de lectură, unde învățătorul sau un elev care știe să citească expresiv va citi povești din „Pogonici", în jurul cărora vor urma discuții.

La clasele V—VII, la orele de limba română și de istorie, ca și la orele educative și în cadrul cercurilor de elevi, diriginții și profesorii trebue să fie permanent preocupați de a găsi forme cât mai vii și mai variate prin care să antreneze elevii în acțiunile de ajutorare a poporului coreean. Pentru aceasta, ei pot folosi material din publicațiile „Licurici", „Pionierul" și „Scânteia Tineretului".

In cadrul orelor educative se pot iniția lecturi urmate de discuții care să sublinieze eroismul tineretului coreean. Iată un exemplu grăitor arătat de Pak Den Ai, în cuvântul ei la Congresul Păcii: „Puțin înainte de plecarea mea din Coreea, 2700 tineri și tinere din orașul Andon, care se aflau în Coreea de Sud, au venit în localitatea unde era instalat cartierul general al Armatei Populare. Acești tineri au făcut aproape 1000 km. trecând peste munți, prăpăstii și ape, peste linia frontului, pentru a scăpa de inamic. Ei au venit la Kim Ir Sen pentru a-i cere arme cu care să lupte împotriva invadatorilor americani și a slugilor lor".

Acesta este tineretul eroic al unui popor erou. (Supliment la revista „Timpuri Noi" nr. 48).

In cadrul orelor de limba română, istorie sau geografie, acolo unde este posibil, se poate lega materia predată de cunoștințele în legătură cu geografia Coreei și cu istoria poporului coreean indicându-se situația frontului pe hartă și evocându-se personalitatea conducătorilor poporului coreean. Pentru pregătirea lor, profesorii pot folosi materialul publicat în „Scânteia".

Pentru a antrena pe toți elevii în jurul acțiunii de ajutorare a poporului coreean, învățătorii, profesorii și diriginții trebue să le vorbească cu un ton cald, convingător și să folosească exemple puternice, grăitoare, care să impresioneze pe elevi.

In clasele VIII—XI se poate folosi mai pe larg, atât în cadrul orelor de curs cât și în cadrul activității extrașcolare, materialul publicat în „Scânteia".

In această perioadă, învățătorii, profesorii și diriginții trebue să îndemne pe elevi să participe la manifestările artistice ce vor avea loc și să se îngrijească ca elevii să poată urmări audițiile radiofonice consacrate acestei campanii. Ei trebue să găsească forme și metode cât mai variate pentru desfășurarea activității educative în perioada campaniei de ajutorare a poporului coreean.

Iată o parte din materialul bibliografic care poate fi folosit în acest scop:

PENTRU CLASELE V—VII:

„Licurici": *„Copiii din Seul". în Nr. 150 din 15 Aug. 1950: „Mi-a povestit tata despre lupta poporului coreean" în Nr. 149 din 1 August 1950.*

„Pionierul": *„Să înceteze crimele imperialiștilor din Coreea" și „Sud și Nord" de Komarovski, în Nr. 38 din 21 Septembrie 1950.*

„Scânteia Tineretului": *„Canibalii" în Nr. 460 din 7 Octombrie 1950.*

PENTRU CLASELE VIII—XI:

„Scânteia": *„Lupta poporului coreean pentru un stat democrat, independent și unit" în Nr. 1776 din 4 Iulie 1950; „Jos mâinile de pe Coreea" în Nr. 1778 din 6 Iulie 1950; „Cuvânt către Coreea" de Dan Deșliu în Nr. 1833 din 9 Sept. 1950, „Insemnări din Coreea" de Ecaterina Borilă în numerele 1872 și 1876 din 25 și 29 Octombrie 1950; „Eroii luptă pentru pace" în Nr. 1877 din 12 Noembrie 1950; „Oamenii vor să trăiască" de Ilya Ehrenburg în Nr. 1932 din 6 Ianuarie 1951; „Fotografii din Coreea" de Emil Isac în Nr. 1933 din 7 Ianuarie 1951.*

„Viața Românească": *„An Sen Ili" de Veronica Porumbacu în Nr. 7 din Iulie 1950; „Slavă Armatei Sovietice" de Min Ben Ghiun în Nr. 9 din Sept. 1950; „Seul" de Mihu Dragomir, în Nr. 10 din Oct. 1950; „Mama" de Tin Son You în Nr. 11 din Noembrie 1950.*

„Flacăra": *„Jos mâinile de pe Coreea" în Nr. 28 din 15 Iulie 1950; „Flacăra Eliberării" de O. Zan Hvan în Nr. 29 din 22 Iulie 1950; „Grădini sub bombe" de Marcel Breslașu și „Coreea" de Mihu Dragomir în Nr. 27 din 8 Iulie 1950; „Noaptea din pragul luptei de Te Ghi Cen în Nr. 33 din 19 August 1950; „Literatura coreeană ieșită din ilegalitate" de R. Kim în Nr. 38 din 23 Sept. 1950; „Un om și un frate sovietic" de Eugen Frunză în Nr. 44 din 4 Noembrie 1950; „Strada incendiată" de Te Ghi Cen în Nr. 51-52 din 30 Dec. 1950.*

„Scânteia Tineretului": *„Mesagiul lui Kim Ir Sen" în Nr. 518 din 13 Dec. 1950; „Trebue să ne consacrăm toate forțele noastre cauzei victoriei asupra dușmanului" în Nr. 500 din 23 Nov. 1950; „Seulul luptă" în Nr. 511 din 5 Dec. 1950; „Tineri eroi ai armatei poporului coreean", în Nr. 517 din 12 Dec. 1950.*

Consfătuirea pe țară a studenților fruntași în învățătură

(Urmare din pag. I-a)

sarcinii mărețe care stă în fața profesorului, în fața școlii, verigă importantă prin care clasa muncitoare educă generațiile de constructori ai socialismului.

In raportul său cu privire la Planul de electrificare, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej trasează Ministerului Invățământului Public sarcina de a se preocupa îndeaproape de îmbunătățirea predării matematicii, fizicii, electrotehnicii, etc. Temeinica însușire a matematicii de către elevi este o sarcină de bază pentru pregătirea unor buni tehnicieni. Nu există nicio ramură a industriei sau a științei care să se lipsească de ajutorul științelor matematice. Fără matematică ar fi imposibilă desvoltarea fizicii, a chimiei, a statisticii și a multor alte științe legate de practică, de desvoltarea producției, de mersul înainte al cercetărilor științifice. Deasemeni, studiul matematicii desvoltă punctualitatea, inițiativa, atitudinea critică față de muncă, inventivitatea, îi obișnuește pe tineri să lupte cu greutățile și îi pregătește să învingă piedicile pe care le întâlnesc în munca din producție.

Dar noi nu putem construi socialismul fără să ne însușim temeinic știința și tehnica sovietică. De aceea, o problemă cheie pentru construirea socialismului este învățarea limbii ruse. Introducând în planurile de învățământ ale tuturor gradelor de școli predarea limbii ruse, Partidul a dat în mâna tineretului nostru o armă puternică, pe care trebue să știe s'o folosească cu hotărîre, cu entuziasm. Pentru a duce la bun sfârșit această sarcină este necesară o muncă serioasă de pregătire a cadrelor de profesori pentru limba rusă.

Buna pregătire a studenților cere să se asigure o frecvență cât mai regulată în învățământul superior. Ministerul Invățământului Public ajutat de U.T.M., trebue să dea o mare bătălie pentru întărirea frecvenței și a disciplinei în muncă a studenților, pentru întărirea respectului față de profesori, decani, rectori. Studenții noștri trebue să urmeze exemplul studenților sovietici, pentru care obligativitatea frecvenței este o lege absolută, a căror disciplină în muncă este pilduitoare.

Grupa studențească, trebue să ia neîntrerupt poziție față de orice delăsare la învățătură. Fiecare student trebue să înțeleagă că înainte de a participa la studiul colectiv din cadrul grupei, el trebue să întreprindă o temeinică muncă individuală și că numai pe baza unui cât mai organizat studiu individual el își poate însuși un sistem de cunoștințe temeinice pe care să le utilizeze cu ușurință în viața practică. Cunoștințele solide se însușesc cu răbdare, printr'o muncă planificată, continuă, perseverentă. Fiecare student trebue să se debaraseze de unele manifestări specifice școlii vechi, cum este copiatul la lucrările scrise, studiul superficial, pe fugă, în ajunul examenelor.

Ministerul Invățământului Public depune tot mai stăruitoare eforturi pentru rezolvarea problemelor legate de organizarea procesului de învățământ. In anul 1951 se va da o deosebită atenție elaborării programelor de curs, fie completându-se cele existente, fie alcătuindu-se altele noi pentru cursurile de bază dela Facultățile de Electrotehnică, Construcții de Mașini, Agrotehnică, Imbunătățiri Funciare, Mașini Agricole, Silvicultură, Piscicultură, Fizică-Matematică, Geologie-Geografie și Științele Naturii. Deasemeni, se va da o deosebită atenție practicii în producție a studenților, se va introduce practica în producție a studenților dela Geologie-Geografie, dela Științele Naturii și dela Istorie.

Pentru a lega mai temeinic învățământul superior de problemele producției, se va întări schimbul reciproc între facultăți și marile întreprinderi și șantiere, stimulându-se, totodată, cadrele didactice să lucreze la rezolvarea problemelor ivite în procesul de desvoltare a producției.

Legat de Planul de electrificare, Ministerul a elaborat un plan de editare a manualelor tehnice. Deasemeni, în primul trimestru al anului 1951 se vor edita aproximativ 396 cursuri, care vor ajuta mult studiul tineretului nostru.

In scopul pregătirii unor cadre didactice de înaltă calificare, în anul 1951 va începe să funcționeze aspirantura, care va pregăti candidați pentru principalele ramuri ale științelor cum sunt: matematica, fizica, chimia, biologia, științele tehnice, medicale, filologice, istorie, economie politică, filosofie, etc. Aspirantura se va organiza fie pe lângă unele din instituțiile de învățământ superior, fie pe lângă unele Institute de Cercetări ale Academiei R.P.R.

Deasemeni, în cursul anului 1951, Ministerul Invățământului va elabora și va începe aplicarea unui larg plan pentru ridicarea calificării cadrelor didactice, prin organizarea aspiranturii și prin organizarea unor examene pentru cadrele didactice la unele materii.

In cadrul consfătuirii cu studenții fruntași la învățătură, vorbitorii au pus un deosebit accent pe educația ideologică din universități. Mijlocul fundamental al educației ideologice a tineretului nostru îl constitue învățarea bazelor marxism-leninismului. In această direcție s'au făcut progrese mari. Dar acest studiu trebue adâncit tot mai mult și trebue legat organic de toate materiile de învățământ. Noi vrem să formăm cadre de specialiști legate de lupta și idealul clasei muncitoare, condusă de Partid. Fiecare student trebue să fie convins că educația politică, înțelegerea și cunoașterea justă a problemelor internaționale și interne este o armă a luptei pentru pace pentru ridicarea ideologică a studențimii, pentru însușirea marxism-leninismului.

Marxism-leninismul trebue privit ca o armă de preț pentru o cât mai bună cunoaștere și o justă interpretare a celorlalte științe, a celorlalte discipline, pentrucă marxism-leninismul este arma cea mai puternică pentru îndrumarea ideologică și politică a oamenilor muncii, a oamenilor dornici de pace și fericire.

Fără îndoială că, în legătură cu educația ideologică a tineretului din universități și din institutele de învățământ superior, în fața organizațiilor U.T.M. și a conducerii învățământului stă o sarcină de o deosebită însemnătate: educarea acestui tineret în spiritul patriotismului socialist, al dragostei de Patrie, în spiritul internaționalismului proletar și în spiritul luptei dârze și devotate pentru cauza păcii. Această dragoste pentru Patrie este indisolubil legată de dragostea pentru Partid, de devotamentul pentru conducerea Partidului. Educația tineretului iubitor de pace se îmbină cu ura pe care trebue s'o sădim în inima lui împotriva imperialiștilor provocatori de războaie. Fără ură împotriva acestora nu există iubire pentru cauza socialismului.

Prima consfătuire pe țară a studenților fruntași în învățătură constitue un moment important în procesul de pregătire a cadrelor tehnice superioare. Ea a dat prețioase îndrumări și a deschis căi noi de urmat pentru ca studenții noștri să-și intensifice studiile de pregătire profesională și de educație politică.

Pentru o mai bună frecvență la școlile medii tehnice

Realizarea celui de al doilea Plan de Stat a creat condițiile necesare alcătuirii și trecerii spre înfăptuirea măreţului nostru Plan Cincinal, care pune tuturor unităților de învățământ sarcini deosebit de importante.

Atingerea obiectivului principal al Planului Cincinal, și anume desvoltarea unei industrii socialiste, pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii, a impus crearea de cadre tehnice corespunzătoare și ca atare, o organizare temeinică și a școlilor medii tehnice.

Dacă pentru soluționarea problemelor privitoare la programe, cadre didactice, etc. s'a acordat o grijă deosebită, asigurându-se astfel învățământului mediu tehnic baza necesară, mai sunt și alte probleme care condiționează buna funcționare a școlilor și care trebue privite cu aceeaș grijă.

Astfel, asigurarea frecvenței regulate a elevilor la cursuri este absolut necesară pentru însușirea unor cunoștințe temeinice și închegarea lor într'un tot bine sistematizat. Pe lângă aceasta, trebue să mai ținem seama și de faptul că în predarea materiei mai sunt de învins uneori și alte greutăți ca lipsa unor manuale, la anumite obiecte, la care elevii trebue să învețe după notițele luate în oră. Ministerul Invățământului Public, ca și ministerele de resort, care au școli medii tehnice, nu s'au ocupat însă suficient de problema asigurării frecvenței elevilor din școlile medii. De asemeni, nici școlile n'au urmărit îndeajuns pe elevii care lipsesc dela cursuri și nici n'au căutat să cunoască îndeaproape cauzele absențelor.

Pentru remedierea acestei stări de lucruri Ministerul Invățământului Public, de comun acord cu celelalte ministere, a organizat în acest an un control al frecvenței elevilor la cursuri, cerând tuturor școlilor rapoarte lunare în acest sens. Scopul urmărit era să se cunoască frecvența în școli pentru ca acolo unde sunt deficiențe, să se poată lua la timp măsurile de îndreptare.

Până la 30 Noembrie majoritatea școlilor medii tehnice au trimis situațiile cerute. Școlile Ministerului Construcțiilor, ale Ministerului Comunicațiilor și ale Comitetului pentru Cultură Fizică și Sport înțelegând importanța măsurii luate, au răspuns în proporție de 100 la sută până la data de mai sus.

Sunt însă și școli care, nici până în prezent, n'au înaintat situațiile pe luna Octombrie, dovedind în felul acesta desinteres față de sarcinile ce le revin în problema îmbunătățirii frecvenței. Astfel, din cele 18 școli ale Ministerului Silviculturii și Industrializării Lemnului și Hârtiei, 12 încă nu au răspuns; iar din totalul de 40 de școli ale Ministerului Comerțului Interior, 14 sunt în restanță cu aceste lucrări. Pe luna Noembrie este aproape aceeaș situație.

Din rapoartele primite pe lunile Octombrie și Noembrie, s'a constatat, în general, o frecvență bună a elevilor la cursuri. Totuși, mai sunt unele școli medii tehnice, care au o situație grea în această privință. Astfel, la Scoala Medie Tehnică Siderurgică din Brăila, elevii din anul IV au avut în luna Octombrie o frecvență de 69 la sută, iar elevele din anul I al Școalei Medii Tehnice Horticole de fete din Dragomirești au avut o frecvență de 80 la sută.

Trebue subliniat însă faptul că, acolo unde s'a dat atenție cuvenită, acestei probleme, luându-se la timp măsurile necesare, frecvența s'a îmbunătățit. Astfel, la Școala Medie Tehnică de Construcții Civile din Timișoara, unde în luna Octombrie frecvența, la anul I fusese de 44 la sută, în urma măsurilor luate pe luna Noembrie, frecvența a fost de 92 la sută.

Și la Școala Medie Tehnică Horticolă din Vălenii de Munte frecvența elevilor s'a îmbunătățit. Astfel la anul I aceasta s'a ridicat dela procentul de 64 la sută la 97,19 la sută în Noembrie, iar la anul III A dela 73 la sută, la 93,03 la sută.

O îmbunătățire a frecvenței se constată și la Școala Medie Tehnică Financiară din Odorhei care, în luna Octombrie, la anul II B, de exemplu, a avut o frecvență de 77 la sută și la anul III C 72 la sută; iar în Noembrie, frecvența a fost de 88 la sută la anul II B și 94,4 la sută la anul III C.

Sunt însă și școli unde dela o lună la alta, frecvența în loc să crească a scăzut. Astfel, Școala Medie Tehnică Financiară din Cluj a avut în luna Octombrie, la anul II, o frecvență de 76 la sută, iar în luna Noembrie de 58 la sută.

Imbunătățirea frecvenței elevilor la cursuri înseamnă asigurarea funcționării unui învățământ rodnic. Fără o frecvență regulată, elevul nu-și va însuși cunoștințele necesare, iar școala nu-și va îndeplini menirea de a da producției cadre temeinic pregătite.

Pentru îmbunătățirea frecvenței elevilor dela școlile medii tehnice, directorii de școli, diriginții, sindicatele și Ministerul Invățământului Public, în colaborare cu Ministerele de resort și organizațiile U. T. M. au datoria de a mobiliza și lămuri pe elevi pentru a realiza o frecvență regulată la cursuri. Aceasta va ajuta în mod hotărîtor ca sarcina pregătirii temeinice a cadrelor necesare pentru industrializarea țării să fie cu succes îndeplinită.

Problema frecvenței are însă și alt aspect.

Este vorba de data aceasta de absentarea dela datorie a cadrelor didactice.

Acesta este un lucru deosebit de grav. Pe lângă faptul că se dă un rău exemplu elevilor, absențele profesorilor constituesc o piedică serioasă în predarea materiei conform unui plan sistematic. Lipsa dela școală a cadrelor didactice dovedește o condamnabilă indiferență față de munca didactică, o lipsă de răspundere față de sarcina primită ca educator.

Din situațiile trimise Ministerului se constată că majoritatea profesorilor dela școlile medii tehnice își îndeplinesc cu conștiinciozitate datoria. Totuși, sunt încă profesori, care absentează nejustificat dela cursuri. Astfel, la Școala Medie Tehnică Financiară Mixtă din Bârlad, în cursul lunii Octombrie, au absentat: profesorul Renea State, 13 ore, pe motivul că este adjunct la Banca R.P.R. și a fost trimis pe teren; prof. Bârhală Ion, 2 ore, pentru faptul că a lucrat la bugetul regiunii; prof. Druțu Dionisie, 9 ore, pe motiv că a coincis programul orelor sale dela Școala Medie Tehnică Financiară cu acela dela Școala Pedagogică. La Școala Medie Tehnică de Comerț Nr. 1 fete din București, profesoara Dumitrescu Olga a lipsit nemotivat dela cursuri 14 ore, în luna Octombrie și 6 ore în luna Noembrie. Profesorul Băltărescu Sorin, dela Școala Medie Tehnică Alimentară din Tulcea, a lipsit dela cursuri 24 ore în luna Noembrie pentru faptul că a fost reținut în producție.

Este adevărat că cei mai mulți dintre profesorii dela școlile medii tehnice sunt angajați și în alte munci, dar ei trebue să privească cu toată seriozitatea munca din școală.

Ministerul Invățământului Public a semnalat ministerelor de resort aceste lipsuri, pentru ca, prin măsurile imediate ce se vor lua, ele să fie înlăturate. Exemplul Școlii Medii Tehnice de Științe Comunale din Pitești, la care în luna Noembrie nu s'a înregistrat nici o absență a elevilor sau a profesorilor, trebue urmat de toate școlile.

Prezentarea regulată la cursuri a profesorilor cât și frecvența regulată a elevilor sunt condiții de bază pentru rodnica funcționare a școlii. Avem datoria să desvoltăm în rândurile elevilor o nouă atitudine față de muncă, atitudine care nu îngădue nici chiulul, nici lenevia. Și cel mai bun mijloc pentru aceasta este exemplul personal al cadrelor didactice.

Alexandrina Revent

Trădătorii titoiști își greșesc socotelile

In timp ce până în unele cercuri ale agresorilor din tabăra atlantică se înregistrează tot mai vădite critici față de cursul aventurist al politicii externe a Statelor Unite, dela Belgrad se aude aproape zilnic un glas care, cu un zel monstruos, ține isonul vociferărilor isterice dela Washington. Este glasul călăului Tito, care, târându-se ca un câine la picioarele Molohului american, împroașcă mereu cu venin spre a semnala atenției stăpânilor săi de peste ocean mârșavele sale servicii. Socotind că numai deslănțuirea unui al treilea măcel mondial ar putea să-i ofere șansa de a-și mai prelungi tirania, — socoteala criminală pe care, la celălalt capăt al lumii, și-o face și Ciang-Kai-Shek, — șeful bandei titoiste ține pasul aventurierilor bezmetici din fruntea Statelor Unite.

Astfel, n'a fost îndeajuns că acest mizerabil trădător a transformat Iugoslavia într'o bază strategică agresivă a imperialiștilor americani și a pus armata iugoslavă sub controlul direct al trusturilor americane. De asemenea, n'a fost îndeajuns că el a ascultat docil de porunca Departamentului de Stat și a pus oficial pe picior „Axa Belgrad-Atena", că a rupt relațiile cu Albania și stărue în provocările sale repetate contra granițelor de stat ale republicilor populare. Supralicitându-și stăpânii, Tito și clica sa au mers chiar, acum câteva zile, până la a declara că consideră încetată starea de război între Iugoslavia și Germania Occidentală, adică Germania renazificată, remilitarizată și revanșardă a lui Adenauer.

Așa dar, înainte chiar ca guvernanții imperialiști ai Statelor Unite, Angliei și Franței să fi îndrăznit să procedeze la un asemenea gest, slugoiul abject dela Belgrad s'a grăbit să ia atitudine, anunțând încetarea stării de război cu clica militaristă, fascistă și războinică dela Bonn. Acest zel nemernic al banditilor titoiști arată că, bălăcindu-se în glodul trădării lor infame, ei au ajuns să nu mai aștepte ordinele stăpânilor, ci le anticipează. Totodată, însă, el arată că huliganii titoiști, mergând pe calea celei mai grosolane ilegalități internaționale, ca și imperialiștii care-i comandă, încalcă atât normele de drept internațional cât și dispozițiile acordului dela Potsdam, care prevăd că încetarea stării de război cu o țară nu poate avea loc în chip valabil decât odată cu încheerea și ratificarea unui tratat de pace cu acea țară, în totalitatea ei.

Insfârșit, zelul acesta odios al ticăloșilor uzurpatori dela Belgrad mai arată nerăbdarea lor de a vedea cât mai repede noul Wehrmacht nazist integrat în coaliția agresivă a puterilor occidentale, astfel ca să se poată porni mai curând atacul împotriva lagărului socialismului și păcii.

Este firesc faptul că Tito îl susține pe Adenauer. Ambii sunt, într'adevăr, creaturile josnice ale Wall-Street-ului, urmărind aceleași scopuri războinice și criminale. Așa însă după cum Adenauer se înșeală când nu ține seama de voința de pace a poporului german, tot așa Tito și slugile sale se înșeală amarnic când vorbesc în numele Iugoslaviei, fără să țină seamă de voința adevăratului stăpân al acesteia — poporul iugoslav. Știrile care sosesc din Iugoslavia dovedesc că acest popor este departe de a privi liniștit cum banda titoistă vinde imperialiștilor din Washington însăși viața sa. Lucrurile au ajuns în faza în care titoiștii sunt nevoiți să ducă un adevărat război împotriva poporului. Este suficient să menționăm că, după cum anunță recent ziarul „Napred", Rankovici a aruncat împotriva populației din Țazin și a satelor din împrejurimi, care s'au răsculat pentru apărarea drepturilor și libertăților lor, regimentul 179 din Bania-Luka, aproape o divizie întreagă din Sarajevo și un batalion din Niș. Titoiștii au mai recurs, deunăzi, la asemenea măsuri de represiune bandițească și împotriva populației răsculate în diverse regiuni din Voevodina, Croația, Macedonia, Bosnia și Muntenegru.

In ciuda acestor acte de bestial terorism, în întreaga Iugoslavie mânia poporului devine tot mai clocotitoare. Ea cuprinde și elemente cinstite, legate de popor, din armată, care a fost vândută Wall-Street-ului pentru un blid de linte.

Pe zidurile tuturor cazărmilor, chiar și a acelora care adăpostesc cele mai verificate divizii de gardă ale lui Tito, apare în fiecare noapte lozinca **„Jos clica fascistă titoistă"**.

Este avertismentul pe care massele poporului iugoslav, ridicate la luptă de comuniști, îl dau trădătorilor, care nu vor putea scăpa de dreapta judecată a poporului.

Intrunirea statului major suprem al păcii

Biroul Consiliului Mondial al Păcii se află întrunit, în prezent, la Geneva. Este pentru prima oară dela cel de-al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii, ce s'a ținut în Noembrie la Varșovia, când noul organism creat cu acest prilej se întrunește. Și deaceea evenimentul este urmărit, cu o deosebită atenție, de popoarele din întreaga lume.

Inceperea activității efective a Consiliului Mondial al Păcii are, într'adevăr, o extraordinară însemnătate pentru toată omenirea iubitoare de pace. In primul rând pentrucă noul for exprimă nemijlocit voința de pace și colaborare democratică a tuturor popoarelor. Și, în al doilea rând, pentru că acest for are menirea să dirijeze și să coordoneze strategia luptei pentru pace, într'o perioadă când, în disperarea neputinței lor crescânde, ațâțătorii imperialiști la un nou masacru manifestă o agresivitate mereu sporită.

Popoarele privesc cu solicitudine și încredere primii pași ai Consiliului Mondial al Păcii, care vine să umple golul provocat de faptul că Organizația Națiunilor Unite n'a justificat speranțele pe care massele de pretutindeni, din a căror sacrificii fusese creată, le puseseră într'însa. Spre deosebire de O.N.U., care se află astăzi transformată într'o servilă anexă a departamentului de stat al Statelor Unite și care, culmea cinismului, în loc de a apăra pacea și legalitatea internațională a ajuns să „acopere" cu girul și steagul său mârșavele agresiuni imperialiste, Consiliul Mondial al Păcii are, din contră, ca scop exclusiv, salvgardarea păcii în întreaga lume. O garanție că acest for își va duce cu bine la îndeplinire această măreață și nobilă sarcină ne-o oferă însuși caracterul său eminamente reprezentativ, de organism ales, și în care se află reprezentate 80 de popoare, — printre care și R.P. Chineză, ca și țara noastră, — în timp ce în O.N.U. se găsesc reprezentate, după cum se știe, numai 60 de țări, a căror năzuinți sunt sistematic falsificate de o majoritate de guverne trădătoare, pro-imperialiste. Iată dece toate popoarele globului își îndreaptă acum nădejdile lor către Consiliul Mondial al Păcii, care este forul lor, organul mobilizator și conducător suprem al luptei lor pentru viață, pentru pace.

Aceste nădejdi sunt cu atât mai vii cu cât desvoltarea impetuoasă a mișcării mondiale pentru pace a înregistrat, în ultima vreme, succese considerabile, zădărnicind multe dintre planurile odioase ale criminalilor imperialiști — și, în primul rând, reușind să oprească mâna asasină a lui Truman, care se pregătea să arunce bomba atomică asupra Coreei martire și eroice. Deoarece departe de a trage o lecție realistă din eșecurile lor, briganzii imperialiști americani și complicii lor vest-europeni stăruie bezmetic în accelerarea pregătirilor războinice și agresive, sarcina care se pune în prezent mișcării mondiale a luptătorilor pentru pace este de a-și întări și mai mult vigilența și de a strânge și mai tare rândurile. Această sarcină face acum obiectul examenului Biroului Consiliului Mondial, întrunit la Geneva, și care, după ce va face bilanțul realizărilor de până acum, va trasa noile directive pentru ansamblul mișcării mondiale, astfel ca lupta pentru pace să fie dusă în condițiuni de maximă eficacitate.

Pentru prima oară în istorie, complotiștii imperialiști împotriva vieții mulțimilor găsesc în calea lor un grandios și invincibil obstacol. Este marele front al popoarelor solidare și hotărîte, condus de un stat major suprem al păcii și având un program general de pace, — cel elaborat la Varșovia. Invățând dintr'o lungă și dureroasă experiență că „pacea nu se așteaptă, ci se cucerește", popoarele au pornit la luptă și nu se vor mai opri decât în clipa în care laba incendiatorilor imperialiști va fi complet sdrobită!

In această decisivă luptă pentru viață, poporul român se află, cu toate energiile sale încordate, pe primele baricade.

FOLOSIREA LABORATORULUI LA LECȚIILE DE ELECTRICITATE

Pentru a realiza o cât mai bună pregătire teoretică și practică a elevilor la studiul electricității, mi-am propus ca, mai mult de cât am făcut-o până acum, să însoțesc expunerea orală a lecțiilor cu experiențe, organizând totodată cât mai multe lucrări practice cu elevii.

Reproducând singur fenomenul în cadrul diferitelor experiențe, elevul capătă încredere în forțele lui proprii, aprofundează cunoștințele, învață să mânuiască aparatele, i se desvoltă deprinderi absolut necesare pentru viață, pentru producție. Pe lângă aceasta, experiențele cultivă simțul de responsabilitate și întăresc disciplina.

Executarea experiențelor demonstrative și a lucrărilor de laborator sunt însă condiționate de existența laboratorului, iar înlăuntrul acestuia, de existența unei surse de curent electric continuu care poate folosi la efectuarea multor experiențe. Nu ne este permis însă să încrucișăm mâinile, spunând că n'avem laborator sau aparatură. Fiecare dintre noi, studiind metodicele, poate afla că ne stau la îndemână destule posibilități de a produce în fața elevilor, pe cale experimentală cu aparatură foarte simplă, o serie întreagă de fenomene.

Studiind „Metodica Chimiei", vol. I, editată recent de Ministerul Invățământului Public, am primit sugestii cu privire la folosirea redresorului electrolitic, care transformă, cu foarte mică cheltuială curentul monofazic în curent continuu. Reostatul cu apă completează apoi lipsa cutiilor cu rezistențe, costisitoare și ușor expuse distrugerii.

Pentru a putea răspunde cât mai bine sarcinilor care-mi revin mie, ca profesor de fizică, în cadrul Planului de electrificare a țării, pentru a face ca noțiunile pe care le transmit elevilor mei să fie cât mai temeinic însușite, m'am străduit să înzestrez laboratorul școlii noastre cu o serie de aparate cu ajutorul cărora să pot lega strâns teoria de practică. Astfel, cu sprijinul organizațiilor U.T.M. și a Comitetului de sprijin al școlii, am confecționat butelii de Leyda, un electroscop, o morișcă electrică, un arc voltaic cu cărbuni luați dela elemente Leclanché vechi, un redresor electrolitic, electromagnet, cadru experimental cu colector, cadru experimental cu inele, cadru pentru experiența Oerstedt, cadru pentru arătat câmpul magnetic al unui curent electric, solenoid, o bobină primară cu miez de fier moale și o bobină secundară, pentru a arăta cum se nasc curenții de inducție, un galvanometru, elemente Grenet cu bicromat de potasiu, sonerie electrică, reostat cu cursor, un cadru plutitor, roata Barlov, transformator, voltmetru, voltmetru pentru curentul de polarizare, cuplu termoelectric, etc.

Redresorul electric și aparatura indicată mai sus, cu anexele mai puțin importante, îmi permit a verifica calitativ și, în unele cazuri și cantitativ, următoarele fenomene și legi: legea lui Ohm, curenți derivați, lumina arcului voltaic, fabricarea de magneți, acțiunea dintre curenți și magneți, orientarea solenoidului, repulsia și atracția curentului liniar de către magnetul potcoavă, electroliza apei și a diferitelor săruri, mișcarea unui motoraș electric, așezarea arcului transversal pe planul unui cadru dreptunghiular.

Aparatura indicată m'a ajutat, de asemeni, să-i fac pe elevi să înțeleagă mai ușor regula tirbușonului (Maxwell), regula lui Ampèr, regula mâinii drepte și stângi (Fleming), regula pentru determinarea sensului curenților de inducție dată de Emil Hristianovici Lenț, acțiunile electrodinamice, etc.

Concomitent cu expunerea orală, cu experiențele demonstrative și lucrările practice de laborator, în cadrul lecțiilor acord o atenție deosebită și rezolvării problemelor de electricitate. Rezolvarea unei probleme constitue încă un mod și un prilej de cercetare, de aplicare practică și de aprofundare a legilor, noțiunilor și concluziilor învățate de elevi în cuprinsul orelor de fizică.

Pentru a răspunde și pe această cale sarcinilor ce-mi revin din Planul de electrificare a țării, am prevăzut în planul meu de muncă rezolvarea unor probleme referitoare la transformările de energie, probleme care să scoată în evidență rentabilitatea energiei electrice față de celelalte izvoare de energie, dovedind avantajul și posibilitatea de a transporta energia electrică la distanțe mari, fără pierderi și să arate randamentul superior al motoarelor electrice față de celelalte categorii de motoare.

Din practica școlară am observat că orice experiență reușită, executată personal sau de elevi, mai ales dacă are și o aplicare imediată în tehnică, trezește în clasă un viu interes pentru studiu, determinându-i pe elevi să-mi pună întrebarea pe care o aștept mereu: „De ce?" Această întrebare mă stimulează și pe mine și mă ajută să desvălui elevilor mei legile din fizică și cauzele lăuntrice care dau naștere fenomenelor și totodată să leg aceste fenomene și legi cu practica, cu viața.

In munca mea urmăresc permanent să susțin atenția și să dezvolt interesul elevilor pentru problemele de fizică. Iar aceasta am putut-o realiza numai prin lecții metodic organizate, dinainte și bine pregătite, expuse după un plan bine chibzuit, respectând, în timpul expunerii, consecvența logică a fenomenelor și folosind, în exprimare, forme accesibile elevilor.

N. D. Rădulescu
Profesor la Liceul de băeți Nr. 1 din București

FOILETON SATIRIC

In ordinea stabilită

In clasa XI-a a Liceului de băeți „Nicolae Bălcescu" din Brăila, în preajma orei de fizică a profesorului Constantinescu Ovidiu, atmosfera e deosebit de liniștită. Nici un elev nu dă cu banul, nici nu numără din trei în trei, ca să afle dacă îl ascultă.

Dimpotrivă, calmul se zugrăvește pe frunțile tuturor. Cărțile și caietele de fizică stau închise, neatinse, neturburate. Fiecare își vede de altceva. Discută potolit, își odihnesc ochii pe priveliștea de afară, citesc la alte materii...

Dar tocmai această atmosferă tihnită, patriarhală este cam curioasă. Intreb:

— Azi nu ascultă?

— Ba daaa.., — răsună o voce domoală.

— Dar probabil pe dumneata te-a ascultat?

— Nuuu... nu m'a ascultat încă niciodată...

— Și dacă te ascultă azi?

— Nu m'ascultă pe mine! — vine răspunsul calm, sigur, liniștit...

Imprejur, aceleași chipuri calme; în toată această mare de liniște, ca niște insule izolate, câțiva elevi, ici, colo, învață de zor.

— Te ascultă azi?

— Da, — auzi un răspuns ferm.

— Ți-a spus dinainte?

— Nu, — răspunse elevul, la fel de ferm.

— Atunci, de unde știi?

— Păi... mă chiamă Ionescu Gheorghe.

— ? ?...

— Lecția trecută l-a ascultat pe Ionescu Vasile.

— ?! ?...

— Ne ia la rând, după catalog, — mă lămurește până la urmă elevul, văzând că nu sunt inițiat și că nu-mi ajunge argumentul că-l chiamă Ionescu Gheorghe și că lecția trecută a fost ascultat Ionescu Vasile.

Și pentrucă totuși nu sunt lămurit, îl întreb și pe tovarășul profesor Constantinescu Ovidiu. In planul lui de lecție, un anumit punct prevede: „interogarea elevilor în ordinea stabilită". Ei, asta e altceva! Așa dar, nu după catalog, ci într'o anumită „ordine stabilită"! Dar tovarășul profesor îmi spulberă îndată această iluzie:

— Ordinea stabilită este ordinea în care sunt trecuți elevii în catalog...

Nici o preocupare deosebită pentru elevii slabi, nici o grijă pentru faptul că elevii, al căror nume începe cu o literă dela sfârșitul alfabetului se consideră scutiți de a învăța la fizică până la sfârșitul semestrului, iar cei de pe primele pagini ale catalogului odihnesc în pace până la începutul trimestrului următor. Un sistem de lucru mecanic, rupt cu desăvârșire de realitatea clasei respective.

Deaceia îl sfătuim pe tovarășul Constantinescu să pornească grabnic, și în „ordine stabilită", la revizuirea procedeelor sale de lucru cu elevii.

V. Sapuna

POȘTA redacției

Despina Stanciu — Brăila. — Corespondența dvs. n'a arătat rezultatele obținute și nici greutățile cu care au luptat cadrele didactice dela școala Nr. 3 fete în munca de alfabetizare.

Corespondența „O seară la căminul cultural „Mihail Sadoveanu" a fost folosită ca material documentar.

T. Mălenda — Brăila. — Corespondența dvs. despre constituirea unei filiale a „Societății de Științe Istorice, Filologie și Folklor" la Brăila a fost folosită ca material documentar.

● Clara I. Popescu, Școala Elementară Nr. 8 băeți — Iași și Victor Vișinescu, Liceul Mixt — Alexandria. Versurile pe care ni le-ați trimis tratează teme interesante. Atât temele privitoare la electrificarea țării cât și cele ce prezintă pe elevii distinși în munci politice și școlare, merită să fie cântate în versuri. Gazeta noastră nu publică însă producții literare. Vă rugăm să vă adresați revistelor literare sau „Scânteii Tineretului".

● Prof. Răducanu Tache. — Corespondența trimisă „Pionierii agitatori" a sosit la gazetă prea târziu pentru a mai putea fi publicată. In afară de aceasta ea era mai potrivită pentru revista „Pionierul" decât pentru „Gazeta Invățământului", deoarece este vorba de munca elevilor pionieri și nu de aceea a cadrelor didactice, care, desigur i-au îndrumat.

● Prof. I. Cioranic — Breaza-Prahova. — Observațiile dvs. critice privind problemele de care se ocupă „Gazeta Invățământului" sunt în bună parte întemeiate. Gazeta plasându-se pe punctul de vedere al ajutorului imediat dat școlii va trebui, și acesta este și rostul ei, să se ocupe îndeosebi de problemele practice ale școlilor noastre. Puteți să ne trimiteți traduceri și recenzia lucrării: „Educația comunistă în școala sovietică".

● Școala Medie Tehnică de Chimie-București. — Apreciem producția literară a elevului Schwartz Aurel pe care ne-ați trimis-o. Dar cum gazeta noastră nu poate cuprinde în paginile ei asemenea material, vom trimite materialul uneia din revistele tineretului.

● Tov. D. Darie — Piatra-Neamț. — Corespondența dvs. deși arată o serie de realizări, n'a putut fi publicată, fiindcă n'ați luat atitudine critică față de felul cum și-a dus grupa sindicală munca. Este imposibil ca în această muncă să nu fi fost și lipsuri și să nu se fi întâmpinat greutăți. Odată cu semnalarea acestora, trebue să arătați și metodele utilizate pentru înlăturarea lor.

In atenția profesorilor de pedagogie!

In anul III la școlile pedagogice, profesorii vor preda materia de Pedagogie Generală — începând dela „Principiile și metodologia educației morale" — până la sfârșit — pe baza programei, folosind manualul de Pedagogie al Prof. I. A. Cairov.

Note politice externe

Mesagiul lui Truman, președintele U.S.A. pe care l-a trimis zilele acestea Congresului american, cu prilejul deschiderii lucrărilor acestui atât de faimos for, este un document al ipocriziei și al sfruntării. Trecând sub totală tăcere înfrângerile suferite de trupele americane invadatoare în Coreea, președintele a încercat o adevărată echilibristică pentru a justifica planurile agresive ale imperialiștilor yankei în Europa. Se știe că chiar înlăuntrul Congresului, politica externă actuală a Statelor Unite este din ce în ce mai des și mai violent atacată. Președintele a făcut deaceea încercarea de a o apăra.

Președintele Truman n'a izbutit însă să ascundă prin frazele sale demagogice teama pe care o resimt imperialiștii americani în fața revoltei crescânde a oamenilor muncii din țările capitaliste supuși celei mai sângeroase exploatări. Deasemenea el n'a putut ascunde creșterea haosului și dezagregarea economiei în țările capitaliste. Truman a încercat să justifice astfel politica externă agresivă a Departamentului de Stat. El a prezentat pregătirile de război americane drept „singura cale realistă spre pace" arătând că forțele armate și producția de război vor fi sporite în chip nemăsurat. Nu a putut însă ascunde că aceasta va însemna reducerea masivă a producției civile, a bunurilor de larg consum și în același timp creșterea considerabilă a impozitelor, în general scăderea nivelului de trai al poporului american.

In chip demagogic Truman a fost nevoit să vorbească despre măsuri care trebuiesc luate pentru „îmbunătățirea legislației muncitorești" în urma faptului că nu există „relații stabile între conducători și muncitori" precum și de „revizuirea sistemului nostru de asigurări sociale", „protecția șomajului", etc.

Președintele Truman a încercat să răspundă nemulțumirilor tot mai adânci ale muncitorilor americani, cu promisiuni demagogice iar senatorilor și deputaților care și-au exprimat critici față de politica sa externă, printr'un avertisment deschis de a înceta cu „critica păgubitoare" și „de a-și cântări cuvintele și faptele".

In Coreea, unitățile armatei populare și voluntarii chinezi continuă ofensiva pe toate fronturile. Au fost eliberate de sub jugul imperialiștilor americani și al lisînmaniștilor Suvon (în sectorul apusean al frontului), Honson (în sectorul central al frontului), deasemenea Wonju, iar pe coasta de Est Kannyn.

După cum anunță corespondentul ziarului chinez Kuang Ming Jih Pao, în cursul operațiunilor a fost capturat un soldat japonez cu numele de Tamiayama după ale cărui declarații rezultă că în rândurile trupelor americane din Coreea se află numeroși soldați japonezi.

In legătură cu situația din Coreea este interesant să arătăm că în ciuda îngrozitoarelor distrugeri săvârșite de trupele cotropitoare americane, la Phenian se desfășoară lucrări febrile în vederea unei cât mai grabnice refaceri a orașului. Magazinele și piețile sunt deschise. Locuitorii orașului nu precupețesc niciun efort în vederea grabnicei refaceri. In ciuda bombardamentelor necontenite ale inamicului muncitorii au restabilit circuitul telefonic și aprovizionarea cu apă a orașului.

Pretutindeni, în orașe și sate, în fabrici și mine, poporul coreean s'a întrunit pentru a asculta comunicatul dat publicității de Frontul Unit Democrat Patriotic Coreean cu privire la atrocitățile comise de trupele americane și lisînmaniste în Phenian. In cadrul unui astfel de meeting, Kim Se Liong, muncitor la atelierele căilor ferate, a spus: „Cum pot oare acești barbari americani pretinde că ei reprezintă civilizația secolului al XX-lea sau oricare altă civilizație? Pe ei îi așteaptă pedeapsa meritată nu numai din partea poporului coreean, ci și din partea popoarelor iubitoare de pace din întreaga lume".

După cum au anunțat telegramele corespondenților de presă din Paris, în oraș s'a desfășurat o grevă patriotică de protest împotriva sosirii în capitala Franței a generalului american Eisenhower.

Intr'o rezoluție adoptată se arată că „cetățenii francezi și cetățenele franceze nu pot tolera ca un general străin să ia sub comanda sa forțele armatei naționale... Populația Parisului spune NU! Nici un fel de reînarmare a Germaniei, domnule Eisenhower. Sunteți aici o persoană nedorită, întoarceți-vă acasă și rămâneți acolo!"

Impotriva apropiatei sosiri a lui Eisenhower în Italia poporul italian protestează deasemeni cu indignare. Pe străzile orașelor italiene se pot vedea pretutindeni inscripții: „Eisenhower, întoarce-te acasă!"; „Afară din Italia cu generalii străini!"; „Aurul Statelor Unite nu va cumpăra tineretul italian!".

Impotriva sosirii în Europa a recent numitului gauleiter american Eisenhower, au avut loc deasemenea manifestații în Olanda, la Rotterdam, Amsterdam și în alte centre ale țării. Locuitorii unui cartier din Rotterdam au adresat guvernului o scrisoare prin care cer să se pună capăt cursei înarmărilor și să se anuleze hotărîrile dela Bruxelles.

O hotărîre care demască odată mai mult guvernul francez ca slugă a imperialismului american, este aceea potrivit căreia toți funcționarii care au manifestat Marți în fața hotelului parizian Astoria, împotriva prezenței generalului Eisenhower în Europa, urmează să fie suspendați din funcțiunile lor și supuși unor severe măsuri disciplinare. Guvernul Pleven a hotărît totodată să expulzeze pe toți cetățenii străini care au participat la manifestația împotriva generalului american, solul ațâțătorilor la război de peste Ocean.

Aceste măsuri însă nu dovedesc decât neputința guvernului în fața creșterii mișcării de protest a maselor care luptă împotriva americanizării țării și împotriva pregătirilor de război.

Politica de asuprire colonială dusă de imperialiștii englezi în Malaya se oglindește cu deosebită ascuțime și în domeniul învățământului. La ordinul autorităților colonialiste britanice, poliția malaeză persecută cu cruzime pe elevii chinezi din Malaya. Anul acesta, autoritățile britanice au publicat o nouă ordonanță asupra înregistrării școlarilor, în virtutea căreia orice funcționar superior din departamentul instrucțiunii publice poate dispune închiderea școlilor pe care le va considera „ilegale". Școlile chineze sunt închise iar elevii sunt aruncați în stradă. Imperialiștii britanici nesocotesc total dreptul copiilor la învățătură și caută să institue un „control asupra gândirii" după cum arată buletinul Malayan Monitor care apare la Londra. Ei supraveghează cu strictețe pe copii, activitatea lor și-i silesc să învețe numai după cărți și manuale compuse de proprii lor specialiști. Și nu este vorba numai de copiii chinezi. Ziarul hindus Crossroads scrie: „Inaltul comisar britanic în Asia de Sud-Est, Malcolm McDonald, a interzis învățământul în limba hindusă în toate școlile din Malaya. Astfel mii de copii hinduși din Malaya sunt lipsiți de posibilitatea de a frecventa școlile".

Imperialiștii englezi se străduie să mențină mentalitatea de sclavi a elevilor și să pună toate școlile sub controlul lor riguros.

Lucrările celei de a V-a Plenare a Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Luni 8 Ianuarie și-a început lucrările cea de a V-a Plenară a Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor.

Deschizând ședința, tov. Gh. Florescu, membru al C. C. al P.M.R. și prim secretar al C.C. al U.T.M. a propus următoarea ordine de zi, care a fost aprobată în unanimitate:

1. Sarcinile Uniunii Tineretului Muncitor în lupta pentru pace.
2. Sarcinile Uniunii Tineretului Muncitor în îndeplinirea Planului Cincinal.
3. Sarcinile Uniunii Tineretului Muncitor în lupta pentru realizarea Planului de electrificare a țării.

In cadrul ședinței de dimineață, tov. Paul Cornea, secretar al C.C. al U.T.M. a expus raportul despre sarcinile Uniunii Tineretului Muncitor în lupta pentru pace. Tov. Paul Cornea a început prin a arăta că sarcinile U.T.M.-ului în lupta pentru pace constitue o problemă centrală, de un interes vital pentru întregul nostru tineret muncitor.

In continuare, vorbitorul s'a ocupat de mijloacele cele mai potrivite pentru înarmarea tinerilor cu cunoașterea problemelor internaționale, ca revista presei, vizionarea de expoziții și filme ilustrând lupta pentru pace, conferințe etc.

Una din problemele fundamentale, de care sunt legate sarcinile noastre în lupta pentru pace, a spus tov. Paul Cornea, este educația patriotică a tineretului.

In încheerea raportului său, vorbitorul a spus:

„A fi un luptător activ, curajos și consecvent al marii armate a păcii, care are în frunte Uniunea Sovietică și pe I. V. Stalin — iată o onoare și o mândrie fără seamă pentru fiecare utemist, pentru fiecare tânăr cinstit al Republicii Populare Române".

După încheerea raportului au urmat discuții, după care raportul a fost aprobat în unanimitate.

In continuarea lucrărilor, tov. Gh. Florescu, membru al C. C. al P.M.R. și prim secretar al C.C. al U.T.M., a prezentat raportul despre: „Sarcinile Uniunii Tineretului Muncitor în îndeplinirea Planului Cincinal".

In aceeași ședință a luat cuvântul tov. Teohari Georgescu, secretar al C. C. al P.M.R., fiind primit de adunarea plenară cu puternice și entuziaste aplauze.

Desvoltându-și raportul, tov. Gh. Florescu, după ce a trecut în revistă activitatea Uniunii Tineretului Muncitor pentru mobilizarea masselor largi de tineret în lupta pentru realizarea și depășirea Planurilor de Stat pe anii 1949 și 1950, a înfățișat condițiile care au făcut posibil ca în țara noastră să se treacă la elaborarea primului Plan Cincinal, subliniind perspectivele largi pe care acest măreț Plan le deschide poporului și tineretului nostru muncitor.

După ce a arătat pe larg care sunt sarcinile tineretului nostru muncitor în lupta pentru îndeplinirea Planului Cincinal, tov. Gh. Florescu a încheiat astfel:

„Să ne luăm angajamentul în fața Partidului și a conducătorului nostru iubit Gh. Gheorghiu-Dej că nu vom precupeți nimic, că vom închina construcției socialismului tot ce avem mai bun în noi, pentru ca marea bătălie a Planului Cincinal să fie încununată de victorie, pentru ca socialismul să izbândească în Patria noastră scumpă, pentru ca măreața cauză a păcii să triumfe, pe întreg pământul.

Cu numele marelui Stalin în inimi, sub conducerea Partidului, înainte spre biruința păcii și a socialismului!"

După raportul tovarășului Gh. Florescu au urmat largi discuții.

Raportul tovarășului Gheorghe Florescu a fost aprobat în unanimitate.

In ședința de Marți dimineața a Plenarei a V-a a C.C. al U.T.M. tov. Ion Fazekaș, secretar al C.C. al U.T.M., a expus raportul intitulat: „Sarcinile Uniunii Tineretului Muncitor și lupta pentru realizarea Planului de electrificare a țării".

Vorbitorul a subliniat că, raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej asupra Planului de electrificare a țării reprezintă un document politic de importanță istorică din care Uniunea Tineretului Muncitor are de tras bogate învățăminte cu privire la întreaga sa activitate viitoare.

Trecând la căile concrete pentru îndeplinirea sarcinilor Uniunii Tineretului Muncitor, în legătură cu Planul de electrificare, raportorul a supus spre aprobarea Plenarei Comitetului Central al U.T.M. un plan de activitate pe durata primului an al Planului nostru Cincinal.

Vorbitorul a arătat că în colaborare cu Societatea pentru Răspândirea Științei și Culturii și cu Așezămintele Culturale, Uniunea Tineretului Muncitor va organiza în 1951, 20.000 conferințe de popularizare a cunoștințelor despre electricitate.

In școlile profesionale, școlile medii tehnice și institutele de învățământ superior, U.T.M.-ul va iniția cercuri de matematici, fizică, electrotehnică.

Tineretul muncitor dela orașe și sate va răspunde cu bucurie chemării Partidului de a depune muncă voluntară pentru electrificarea satelor. Acțiunea puternică de mobilizare a tineretului la muncă voluntară are ca obiectiv principal în decursul anului 1951 constituirea de microcentrale în 50 de sate.

In ședința de Marți după amiază, tov. Gh. Florescu, membru al C.C. al P.M.R. și prim secretar al C.C. al U.T.M. a rostit cuvântul de încheiere a Plenarei a V-a a C.C. al U.T.M.

Plenara C.C. al U.T.M. a aprobat apoi în aplauzele entuziaste trimiterea unei scrisori către tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, secretarul general al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, și a unei scrisori către Comitetul Central al Uniunii Tineretului Comunist Leninist din Uniunea Sovietică.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26. Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA „Scrisul Liber", Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5. Telefon: 4.92.96. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni, 130 lei; instituții anual, 500 lei.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

ANUL II Nr. 94 | 4 PAGINI 5 LEI | VINERI 19 IANUARIE 1951

„Omul analfabet este în afara politicii; el trebue mai întâi să învețe abecedarul. Fără aceasta nu poate să fie politică, fără aceasta există numai svonuri, intrigi, povești, prejudecăți, dar nu politică".

LENIN — Opere, vol. 27

Învățăturile lui Lenin și Stalin — chezășie a victoriei păcii și socialismului

La 21 Ianuarie se împlinesc 27 de ani de când s'a stins din viață Vladimir Ilici Lenin, acela care a condus împreună cu tovarășul Stalin, proletariatul rus la victorie în Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, acela ale cărui învățăminte au înarmat și înarmează partidele comuniste și muncitorești în lupta lor revoluționară pentru făurirea unei vieți de pace și prosperitate.

Fiul profesorului Ulianov din Simbirsk, Lenin a făcut de timpuriu cunoștință cu marxismul pe care l-a pătruns în litera și spiritul lui și pe care l-a aplicat și desvoltat în noile condiții ale luptei de clasă a proletariatului împotriva exploatării.

Mânuitori desăvârșiți ai metodei dialectice, Lenin și Stalin s'au orientat în mod genial în complexul fenomenelor sociale și politice ale timpului. Pătrunzând în miezul lucrurilor și fenomenelor, ei au văzut în proletariatul rus factorul principal care avea să joace rolul de conducător în Rusia în lupta asupritilor contra asupritorilor. Demascând fără cruțare pe narodnici, „marxiști legali", economiști, reformiști, ca reprezentanți ai ideologiei burgheze și ca apărători camuflați ai intereselor burgheziei și apărând sâmburele revoluționar al învățăturii marxiste, Lenin și Stalin s'au străduit și au reușit să unească socialismul cu mișcarea muncitorească, să înmănuncheze forțele proletariatului rus în cadrul unui partid bine închegat și bine orientat din punct de vedere ideologic și teoretic. „Desvoltarea capitalismului în Rusia", „Ce sunt prietenii poporului și cum luptă ei împotriva social democrației", „Ce-i de făcut?", „Un pas înainte doi pași înapoi", „Două tactici ale social-democrației în revoluția democratică", sunt lucrări care pun bazele partidului de tip nou, „partid proletar care nu se va lăsa descurajat de eșecul primului asalt militar, nu-și va pierde capul și nu se va lăsa atras pe calea aventurilor". Întemeiind Partidul de tip nou, Lenin și Stalin au dat proletariatului mondial un model de organizare superioară a Partidului clasei muncitoare, un exemplu care călăuzește zi de zi și Partidul Muncitoresc Român în întreaga lui activitate. In mod inevitabil, spunea Lenin, proletariatul va deveni „o putere de neînvins numai datorită faptului că unirea lui ideologică întemeiată pe principiile marxismului este consolidată de unitatea materială a organizării, care grupează milioane de oameni ai muncii în armata clasei muncitoare", armată în fața căreia „nu va rezista nici puterea șubrezită a absolutismului rus și nici puterea din ce în ce mai șubredă a capitalismului internațional".

Impotriva valului contrarevoluționar care s'a revărsat după înfrângerea revoluției din 1905 și pe frontul ideologic, îndeosebi pe tărâmul filosofiei, Lenin a scris „Materialism și empiriocriticism", lucrare în care sintetizează cuceririle științei din ultima jumătate a secolului al XIX-lea și în care distruge „teoriile" lui Bogdanov, Bazarov, Iușchevici și Valentinov ,care încercau să submineze bazele filosofice ale marxismului.

Bizuindu-se pe tezele marxismului și pornind dela analiza profundă a capitalismului în ultimele decade ale secolului trecut și în prima decadă a secolului al XX-lea, Lenin arată că capitalismul a intrat într'un stadiu ultim, al imperialismului. El descoperă legea desvoltării inegale și prin salturi a capitalismului și trage concluzia, cu totul nouă, a posibilității victoriei revoluției socialiste într'o singură țară. Revoluția proletară nu este neapărat nevoe să înceapă acolo unde industria este mai desvoltată și unde proletariatul formează majoritatea populației. „Frontul capitalului va fi rupt acolo unde lanțul imperialismului este mai slab, deoarece revoluția proletară este rezultatul ruperii lanțului frontului imperialist mondial în punctul cel mai slab al lui".

Importante și pline de consecințe practice actuale sunt observațiile lui Lenin și Stalin că în stadiul imperialist capitalul atrage în vâltoarea sa până și pe cele mai înapoiate popoare cărora odată cu subjugarea lor le dă și mijloacele și metodele pentru propria lor eliberare. Crearea statului național, altădată țelul cel mai înalt al națiunilor europene, devine și țelul națiunilor subjugate. Mișcarea de independență a acestora „amenință capitalul european tocmai în domeniile sale de exploatare cele mai prețioase și pline de cele mai strălucite perspective..."

Tezele lui Lenin și Stalin au fost pe deplin confirmate de viața practică. Exemplul elocvent este mișcarea de eliberare din colonii și țările dependente. Victoria poporului chinez, ridicarea la luptă a popoarelor coreean și vietnamez, mișcările din Malaia, Filipine și Indonezia împotriva imperialiștilor arată că prin luptă popoarele își croiesc drum spre libertate și independență.

Cele scrise de Lenin cu 40 de ani în urmă, în legătură cu metodele de strangulare a popoarelor mici sunt întru totul demonstrate de politica „ajutoarelor" americane în cadrul planului Marshall. „Conducătorii conștienți ai imperialismului — spunea Lenin — își spun: desigur, noi nu putem realiza scopurile noastre fără a strangula micile popoare, însă există doar două metode de strangulare. Sunt cazuri când este mai sigur și mai profitabil să capeți „apărători ai patriei" sinceri și conștiincioși, în decursul războiului imperialist, prin crearea de state independente din punct de vedere politic. Iar în ceea ce privește dependența lor financiară vom avea „noi" grijă!".

Tot așa de actuale sunt criticile aduse de Lenin renegatului Kautski în ce privește problema dictaturii proletariatului precum și împotriva acelora care, trădând interesele clasei muncitoare, vorbeau despre o „democrație pură", la fel cum astăzi laburiștii și socialiștii de dreapta vorbesc despre o a treia cale. „Democrația pură", spune Lenin, este fraza mincinoasă a unui liberal care prostește pe muncitori. Istoria cunoaște o democrație burgheză care ia locul feudalismului și o democrație proletară care ia locul democrației burgheze."

Plină de învățăminte pentru partidele comuniste și muncitorești este lupta permanentă și dârză dusă de Lenin și Stalin împotriva oportuniștilor, lichidatoriștilor, otzoviștilor, menșevicilor, trotkiștilor, etc., lupta pentru curățirea rândurilor partidului de elementele reprezentând ideologia și interesele burgheziei.

Neprețuite, pentru țările de democrație populară care construesc socialismul, sunt astăzi îndrumările lui Lenin lărgite de tovarășul Stalin în problemele organizării și conducerii noului aparat de stat de către clasa muncitoare, în problemele trecerii dela capitalism la socialism, în problemele de îndrumare a țărănimii pe calea socializării agriculturii, în problemele electrificării și industrializării, în problemele păcii.

Acum, la 27 de ani dela moartea marelui Lenin, când viața practică confirmă mereu valabilitatea tezelor leniniste, apare în toată lumina minunata caracterizare a acestui mare geniu al omenirii muncitoare făcută de tovarășul său de luptă I. V. Stalin.

Lenin, — spune tovarășul Stalin — „nu era pur și simplu unul dintre conducători, ci un conducător de tip superior, un vultur de munte, care nu cunoaște teama de luptă și care conduce cu îndrăzneală Partidul înainte pe drumurile ne explorate ale mișcării revoluționare ruse."

Lenin și Stalin au fundamentat teoretic și au arătat practic, drumul desvoltării noii culturi, legate de masele de milioane ale oamenilor muncii, răspunzând aspirațiilor acestora. Alături de oamenii muncii, în țara noastră liberă, învățători și profesori, savanți din toate domeniile științei studiază cu grijă învățăturile celor doi mari dascăli ai proletariatului, făcând astfel munca lor tot mai rodnică și mai de folos oamenilor.

Comuniștii și oamenii muncii de pretutindeni, strâns uniți în Frontul Mondial al Partizanilor Păcii, găsesc astăzi în opera și viața lui Lenin și a genialului său continuator Iosif Vissarionovici Stalin, răspuns la problemele ridicate de mersul mereu înainte al omenirii, răspuns care-i îmbărbătează în lupta pentru apărarea păcii, împotriva agresorilor anglo-americani, care încearcă să dezlănțuie un nou război mondial.

Oamenii simpli de pretutindeni nu vor uita niciodată că în primele zile ale Marii Revoluții Socialiste, făurite sub conducerea lui Lenin și Stalin, proletarii de pretutindeni luau cunoștință de „Decretul asupra păcii". Popoarele învingătoare din Rusia chemau oamenii cinstiți de pretutindeni la luptă pentru înfrângerea setei de sânge a monștrilor imperialiști.

Invățătura lui Lenin, desvoltată de marele geniu al omenirei muncitoare, I. V. Stalin, stă ca un far luminos pe drumul care duce spre o lume fără exploatatori și exploatare — orânduirea comunistă.

Să sprijinim lupta eroicului popor coreean!

de Lenormanda Benari
Director în Ministerul Invățământului Public

Ororile și sălbăticiile imperialiștilor americani în Coreea, bestialitatea acestor noi hitleriști, umplu de ură pe oamenii cinstiți de pretutindeni. Monștri cu chip de om ucid populația civilă, distrug școli și spitale, prefac în ruine sate și orașe.

Dar cu cât crește demența războinică a cotropitorilor americani, cu cât crește numărul femeilor, bătrânilor și copiilor uciși, cu atât crește dârzenia în luptă și setea de libertate a poporului coreean. Infrângerile rușinoase ale hoardelor cotropitoare vin una după alta.

Cu toate încercările grele și sacrificiile enorme, poporul coreean este sigur de triumful cauzei sale juste.

El este sigur de victorie pentrucă adevărul și dreptatea sunt de partea sa, pentrucă toate popoarele dornice de pace, toți partizanii păcii sunt alături de el, pentrucă alături de el se află marele popor chinez.

Luptând contra cotropitorilor, poporul coreean luptă contra furiei războinice a imperialiștilor americani apărând în felul acesta pacea tuturor popoarelor, cel mai de preț bun al oamenilor.

Alături de oamenii cinstiți din lumea întreagă, poporul nostru s'a solidarizat cu lupta eroicului popor coreean. Lupta oamenilor muncii din țara noastră pentru îndeplinirea Planului de cinci ani, pentru creșterea puterii de apărare a țării noastre, înseamnă lupta pentru apărarea libertății și independenței noastre naționale, înseamnă lupta pentru pace, împotriva atâtătorilor la război, agresorii imperialiști.

Oamenii muncii din învățământ, învățătorii și profesorii noștri, sunt și ei antrenați în această luptă. Ca cetățeni conștienți, ca educatori, ei sunt luptători activi pentru pace.

Copiii și tineretul nostru umplu școlile de viață. Ei vin în număr tot mai mare să învețe a deveni adevărați oameni. Ei învață să descifreze gândurile scrise, să citească hărțile, să rezolve problemele. Ei se pregătesc să devină folositori Patriei, să poată construi o lume mai bună, să îubească adevărul și dreptatea celor ce muncesc, să urască nimicnicia celor ce huzurese și asupresc popoarele. Copiii sunt speranța și viitorul nostru!

In emoționantul lor apel, femeile coreene, adresându-se femeilor din lumea întreagă le spun:

„Cine poate să garanteze că pe pământul vostru, în patria voastră, nu se vor întâmpla asemenea nenorociri, ca acelea prin care trecem noi pe pământul nostru, acum când barbarii secolului XX-lea — atâtătorii la război americani — amenință să incendieze întreaga lume? Cine poate să garanteze că flacăra războiului nu va atinge familia voastră, pe părinții voștri, pe frații și surorile voastre, acum când imperialismul american este contaminat de ciuma războiului și dezlănțuie o agresiune furibundă, visând la dominație asupra întregii lumi?".

Astăzi, copiii noștri merg la școală să învețe carte. Invățătorii și profesorii lor îi învață să descifreze abecedarul vieții îi învață cum să lupte pentru a cuceri o viață frumoasă și fericită.

In Coreea, școlile sunt prefăcute în cenușă și mii de copii orfani rătăcesc, lipsiți de adăpost în timp de iarnă, pe drumuri pustiite de ucigașii americani.

De aceea, învățătorii și profesorii noștri trebue să contribue, împreună cu copiii la ajutorarea poporului coreean, care, luptând contra agresorilor americani, apără și viața noastră și pacea noastră.

Apelul Comitetului Central U. F. D. R. și al Comitetului Central al Crucii Roșii din R.P.R. spune: „Este de datoria fiecărui om cinstit, care dorește pacea, să contribue la ajutorarea poporului coreean, a victimelor agresiunii americane a copiilor orfani rămași fără adăpost în timp de iarnă".

Acum, când campania de ajutorare a poporului coreean chiamă pe fiecare om iubitor de pace să răspundă acestui apel, se poate vedea în ce măsură educația copiilor și tineretului nostru s'a făcut în spiritul luptei pentru pace. Nu poate să existe vreun copil care să nu aducă contribuția sa, oricât de modestă, la strângerea obiectelor de îmbrăcăminte. Ei vor pregăti, împreună cu mamele lor haine călduroase, mănuși, ciorapi, căciuli, dându-le cu dragoste echipelor de colectare, pentru ajutorarea bravului popor coreean.

Să facem ca această campanie de ajutorare a poporului coreean să devină un prilej de manifestare a celor mai calde și mai hotărâte sentimente de solidaritate internațională a poporului nostru cu vitejii luptători ai Coreei. Neînfricata Armată Populară Coreeană alături de vitejii voluntari chinezi, sdrobește zi de zi trupele criminale ale bătrânului tâlhar Mac Arthur. Fiecare lucru dăruit pentru luptătorii coreeni, pentru femeile, bătrânii și copiii din țara încălcată de provocatorii americani și de slugile lor, să fie însoțit de conștiința că el va contribui, la grăbirea acestui marș victorios.

Ajutorarea poporului coreean, sprijinul dat celor care luptă împotriva agresiunii, darurile trimise familiilor lor, care au suferit și suferă pe teritoriile cotropite și în orașele și satele pașnice bombardate de piratii imperialisti americani înseamnă, în acelaș timp, contribuția noastră activă la lupta pe care o duce toată omenirea progresistă pentru a preveni războiul, pentru a construi o pace demnă de aspirațiile progresiste ale popoarelor.

Pentru desfășurarea Examenului de Stat la un nivel cât mai înalt!

Numai o lună ne mai desparte de data la care va începe, în toate centrele universitare, cea de a doua sesiune a Examenului de Stat, care va verifica rezultatul eforturilor depuse de candidați de-a-lungul anilor de studiu.

5000 de candidați se pregătesc pentru această sesiune a Examenului de Stat. Numărul sporit de candidați oglindește prestigiul mereu în creștere de care se bucură Examenul de Stat în rândurile tineretului nostru studios. Intr'adevăr, Examenul de Stat, instituit prin grija Partidului și a Guvernului este sprijinul deosebit de important pe care tânărul absolvent îl primește înainte de a intra în munca practică, în munca de zi cu zi, în fabrici, în uzine, în laboratoare, pe ogoare. Ca un rezultat al străduinței depuse pentru promovarea Examenului de Stat, absolvenții acestuia capătă posibilitatea de a deveni cadre de calificare superioară pe șantierele construirii socialismului ,capabili să se orienteze just din punct de vedere profesional, să înțeleagă și să participe activ la lupta poporului muncitor pentru construirea socialismului.

Examenul de Stat constitue un prețios prilej pentru verificarea cunoștințelor de specialitate și de marxism-leninism ale absolvenților, cunoștințe fără de care este de neconceput făurirea unui intelectual nou, constructor activ al socialismului, luptător pentru pace

Examenul de Stat pune un accent deosebit pe nivelul cunoștințelor la disciplinele de specialitate, precum și asupra capacității absolvenților de a aplica practic, în munca lor viitoare, cunoștințele dobândite. Tovarășul Stalin spunea: „Inaintea noastră stă o cetate. Această cetate se numește știința, cu multiplele sale ramuri ale cunoașterii. Trebuie să cucerim această cetate, orice s'ar întâmpla. Tineretul este acela care trebuie să cucerească această cetate, dacă vrea să fie constructorul vieții noi, dacă vrea să fie într'adevăr schimbul vechii gărzi". Iată de ce este necesar să dăm o deosebită importanță Examenului de Stat, care va verifica tocmai cunoștințele de specialitate ale noilor cadre ce vor da un nou avânt științei și culturii noastre.

Nivelul cunoștințelor de marxism-leninism constituie o chezășie a măsurii în care candidații vor ști să aplice știința marxist-leninistă în munca lor de zi cu zi. Tovarășul Stalin spune cu privire la datoria pe care o au oamenii de știință de a-și însuși marxism-leninismul: „Există însă o ramură a științei pe care bolșevicii care lucrează în toate domeniile științei sunt obligați s'o cunoască: știința marxist-leninistă despre societate, știința legilor de desvoltare a societății, știința desvoltării revoluției proletare, a legilor desvoltării construcției socialiste, istoriei comunismului. Căci nu poate fi socotit cu adevărat leninist acela care, zicându-și leninist se mărginește totuși la specialitatea sa de pildă, la matematică, botanică sau chimie, dincolo de care nu vede nimic. El nici nu poate fi numit specialist în știința pe care și-a ales-o; El trebuie să fie totodată om politic și să participe la viața socială, un om care se interesează în mod viu de destinele țării sale, care cunoaște legile de desvoltare ale societății, care știe să se folosească de aceste legi și tinde să ia parte activă la conducerea politică a țării".

Examenul de Stat înmănunchiază în chip minunat interesele generale ale Statului nostru, Stat al celor ce muncesc, cu interesele personale ale fiecărui tânăr absolvent. Trecerea Examenului de Stat va deschide absolventului porțile spre o încadrare în producție corespunzătoare titlului său, spre promovarea în posturi de tot mai mare răspundere în întreprinderile și instituțiile Patriei noastre.

Pe de altă parte, trecerea Examenului de Stat va da candidaților posibilitatea de a se prezenta la examenul de aspirantură, formă superioară de învățământ care promovează cadre de înaltă calificare științifică, cadre didactice pentru învățământul superior, cercetători, deschizători de drumuri noi în știință și în tehnică.

Ministerul Invățământului Public a luat o serie de măsuri pentru sprijinirea candidaților la Examenul de Stat și pentru organizarea acestei sesiuni. Ministerul a trimis instituțiilor de învățământ superior instrucțiuni despre felul în care trebuie să se organizeze sesiunea, a fixat normele și programele examenului, a organizat cursuri, consultații pentru disciplinele de specialitate și pentru marxism-leninism.

Pentru buna pregătire a Examenului de Stat, multe instituții de învățământ superior au depus strădanii serioase. Astfel, Facultatea de Chimie dela Universitatea „Victor Babeș" din Cluj a urmărit îndeaproape buna pregătire a candidaților și a trimis consultații în scris celor din provincie. Catedrele de Economie Capitalistă și de Economie Agrară dela I.S.E.P.-București au organizat o permanență de consultații, unde candidații primesc, din partea cadrelor didactice, îndrumările necesare.

Dar nu pretutindeni s'a lucrat în acest fel. Unele facultăți n'au popularizat îndeajuns importanța Examenului de Stat și n'au luat măsuri pentru ducerea unei intense munci de agitație. Politehnica din Iași, până la începutul lunii Ianuarie, nu realizase nimic în munca de mobilizare, de lămurire și de ajutorare a candidaților. Alte facultăți, cum sunt unele din facultățile Universității „C. I. Parhon" din București, s'au mulțumit să ia doar măsuri formale în scopul ajutorării candidaților. Conducerile acestor facultăți au scris candidaților care se află în provincie, dar nu s'au interesat mai îndeaproape de situația lor. N'au aflat dacă se înscriu ori nu la examen și dacă au sau nu nevoe de ajutor. Facultatea de Istorie din București a organizat ore de consultații, dar organizarea acestor ore a rămas pur formală, de vreme ce ,văzând că frecvența este scăzută, nu a cercetat cauzele pentru care candidații nu răspund invitației făcute.

Slabul control pe teren efectuat de Ministerul Invățământului Public a făcut ca multe din aceste lipsuri să nu fie descoperite la vreme pentru a se lua măsuri.

Deasemeni, Ministerul Invățământului Public nu s'a preocupat temeinic de analiza controlului lucrărilor și al proiectelor de diplomă prezentate în sesiunea trecută, ceiace a lipsit instituțiile de învățământ superior de îndrumări concrete privitoare la îmbunătățirea acestor lucrări.

Examenul de Stat, ale cărui lucrări vor începe curând, trebuie să însemne o aprigă muncă pentru CALITATE, pentru UN NIVEL SUPERIOR AL CUNOȘTINȚELOR. Ridicând nivelul calitativ al examenului comisiile examinatoare vor sădi în fiecare tânăr de pe băncile facultăților noastre dorința cea mai de preț de a trece cu deplin succes Examenul de Stat.

Pentru stimularea candidaților la Examenul de Stat, Ministerul Invățământului Public își propune să ia măsuri pentru evidențierea celor mai bune lucrări, pentru premierea și publicarea lor în revistele de specialitate.

Instituțiile de Invățământ superior vor trebui să caute și alte forme pentru a stimula ridicarea nivelului calitativ al Examenului de Stat, de pildă, recomandarea celor mai capabili candidați pentru aspirantură, cercetări științifice, etc.

Profesori, conferențiari, asistenți! Oameni ai muncii din învățământul superior! Indreptați-vă toate eforturile voastre pentru reușita Examenului de Stat! Făuriți din Examenul de Stat o armă puternică pentru desvoltarea învățământului superior, pentru promovarea de cadre de noi intelectuali!

Candidați și candidate! Dați lupta pentru calitatea lucrărilor voastre! Treceți cu succes Examenul de Stat, arătând astfel că îndreptățiți speranțele pe care și le pune în voi poporul muncitor din scumpa noastră Patrie!

SCOALA în ORAȘELE ȘI SATELE NOASTRE

Elevii roagă părinții și rudele să contribue la ajutorarea poporului coreean

Campania de ajutorare a eroicului popor coreean a fost primită cu viu entuziasm de salariații și elevii Liceului Mixt din orașul Huși.

Conștienți că prin ajutorarea poporului coreean contribue la lupta pentru apărarea păcii, salariații și elevii acestui liceu au organizat diferite serbări în cadrul căminelor culturale și în cadrul școlii. Deasemenea, în orele de curs și la orele educative învățătorii, profesorii și diriginții au vorbit elevilor despre situația creată în Coreea în urma agresiunii imperialiștilor americani, despre bombardamentele sălbatice pe care aceștia le efectuiază zilnic împotriva pașnicului popor coreean.

Elevii acestei școli au hotărît să răspundă în cât mai mare număr apelului lansat de C.C. al U.F.D.R. și de C.C. al Crucii Roșii din R.P.R. Mulți dintre ei au trimis scrisori părinților și rudelor lor, rugându-i să dea tot sprijinul acțiunii de ajutorare a poporului coreean arătându-le că, în felul acesta, se solidarizează cu popoarele care luptă împotriva imperialiștilor americano-englezi agresori și contribue la lupta pentru apărarea păcii în lumea întreagă.

Prof. dr. Max Iosif

Elevii și profesorii școlii pedagogice din Huși vor sprijini lupta poporului coreean pentru pace și libertate

Apelul lansat de Comitetul Central al U.F.D.R. și C.C. al Crucii Roșii din R.P.R., adresat întregului popor muncitor din țara noastră, a fost primit cu un viu entuziasm de toți oamenii muncii dela orașe și sate, din întreprinderi, școli, fabrici și uzine.

Comitetele de luptă pentru pace din școlile de toate gradele au și început să antreneze sutele de mii de elevi, de învățători și profesori în această campanie de ajutorare a poporului coreean, parte integrantă din lupta pentru apărarea păcii în lumea întreagă.

Pentru a populariza Apelul și pentru a lua hotăriri concrete, comitetele de luptă pentru pace din multe școli din țara noastră, au organizat ședințe fulger, în care au discutat, au făcut propuneri și și-au luat angajamente de muncă. O astfel de ședință a avut loc, de curând, și la Școala Pedagogică de Fete din orașul Huși la care au participat toți profesorii și elevele școlii. După cuvântarea tovarășului Nicolae Dumitriu despre „Lupta pentru pace a oamenilor muncii din lumea întreagă", s'au dus discuții în cadrul cărora mai mulți profesori și eleve și-au luat angajamente concrete.

„Voi căuta să lupt pentru întărirea lagărului păcii prin fapte. — a spus, de pildă, eleva Radu Rodica din anul II. La învățătură voi fi printre primele eleve. Voi ajuta la învățătură colegele mele mai slabe, voi duce muncă de lămurire în rândul țăranilor muncitori din satul meu pentru a cunoaște și ei adevăratele intenții ale imperialiștilor atâtători la război, sfătuindu-i să contribue la ajutorarea poporului coreean". Eleva Cârlig Aurelia din anul III și-a încheiat cuvântul său spunând: „Vrem să auzim pe câmpiile țării noastre zgomotul tractoarelor și nu bubuitul tunurilor". La fel au vorbit și elevele Ioachim Maria, Tăbăcaru Maria, Matei Maria, Patraș Elena, Butnaru Casandra, Gheuca Sofia și Spulber Emilia.

— „In orice ocazie, a spus eleva Matei Maria, vom lămuri pe oamenii muncii și pe elevele școlii noastre ca să contribue la ajutorarea poporului coreean care luptă cu arma în mâini, apărându-și libertatea ,apărând pacea". Și Ariton Elena, cuprinsă de emoție, a spus: „Voi trimite scrisori părinților, fraților, rudelor și cunoscuților mei, prin care să le fac cunoscut suferințele poporului coreean, ale copiilor și femeilor coreene și-i voi îndemna să se solidarizeze cu lupta popoarelor dornice de libertate, ajutându-le cu tot ce pot, în lupta lor".

Profesorii școlii au vorbit, de asemenea, despre acțiunea ce trebue dusă pentru apărarea păcii și ajutorarea poporului coreean. Profesorul Savin, de exemplu, propune să se construiască încă un fotomontaj în parcul din fața școlii, iar tovarășa Ulea este de părere a se forma echipe de profesori și eleve care să strângă în cartiere ajutoare pentru poporul coreean.

Profesorii și elevele Școlii Pedagogice din orașul Huși împletesc munca lor de zi de zi cu lupta pentru apărarea păcii. El pregătesc diferite serbări pe care le dau la școală, la căminele culturale ori în alte săli din oraș, organizează festivaluri pentru strângerea de fonduri bănești, fac diferite fotomontaje, scriu articole la gazetele de perete și învață din ce în ce mai bine, fiind sigure că astfel vor putea deveni cadre bine pregătite, pentru a putea contribui la construirea socialismului în Patria noastră.

Acțiunea școlii elementare de băeți Nr. 45 din București pentru ajutorarea poporului coreean

Conștienți fiind că luând parte la campania de ajutorare a poporului coreean contribue activ la lupta pentru apărarea păcii, cadrele didactice și elevii școlii elementare Nr. 45 băeți din București au pornit la sprijinirea acestei campanii.

La orele educative și la orele de curs, învățătorii și profesorii au vorbit elevilor despre suferințele coreenilor, trezind în sufletul lor dragostea și admirația față de poporul care luptă pentru eliberarea sa de sub jugul cotropitorilor imperialiști.

La gazeta de perete a cadrelor didactice, două articole oglindesc entuziasmul cu care aceștia merg alături de clasa muncitoare pentru ajutorarea poporului coreean.

In școală se organizează o colectă la care elevii și-au luat angajamentul să contribue cu obiecte de îmbrăcăminte.

Din rândurile pionierilor s'au format echipe care, alături de echipele U.F.D.R., vor merge în cartier din casă în casă, colectând îmbrăcăminte caldă și medicamente pentru copiii poporului coreean.

O învățătoare din Leningrad

In clasa I-a a unei școli din Leningrad era oră de scriere. 30 de perechi de ochi citeau cuvintele pe care învățătoarea le scria cu litere mari pe tablă, 30 de mâini mici reproduceau cu sârguință aceste cuvinte în caiete.

Dar iată că învățătoarea șterge toate cuvintele scrise pe tablă.

— Acum, copii, — spune ea, — vreau să scriem numele cel mai iubit de noi toți.. Cine știe la cine mă gândesc? Cine vrea să scrie acest nume pe tablă?

30 de mâini s'au ridicat, 30 de voci au pronunțat limpede:

— Stalin!

Copiii aceștia au numai șapte ani — și nimeni n'ar putea spune precis când anume și în ce condiții au auzit ei pentru prima dată vorbindu-se despre tovarășul Stalin. Pe nesimțite, ca dela sine, acest cuvânt a intrat în viața lor. L-au auzit dela părinți, l-au cunoscut din versurile pe care le-au învățat încă din grădinița de copii, au văzut portrete acasă, pe străzi, și la meetinguri. Numele acesta a intrat și a devenit inseparabil de toate lucrurile pe care ei, la vârsta lor de șapte ani, le numesc cele mai însemnate sau cele mai scumpe.

Cu câteva luni în urmă, cei 30 de băețași au intrat pentru prima dată în clasa cu ferestre mari și bănci mici, pregătite anume pentru ei. Aici au auzit povestirile interesante ale învățătoarei, aici au privit împreună, în recreații, cărțile subțiri cu tablouri vii colorate, aici s'au legat primele prietenii între ei... Și fiecare din cei 30 de copii înțelegea, dacă nu cu mintea, cel puțin cu inima, că și clasa luminoasă și toată viața interesantă pe care o trăiau aici, toate sunt legate de numele lui Stalin.

Pe drumul spre școală și pe drumul înapoi acasă, în fiecare zi ei trec pe lângă o hartă uriașă, care stă chiar lângă poarta școlii, pe perspectiva Nevski. Grupe de oameni mari se adună mereu lângă această hartă, privind cu atenție stelele roșii și cercurile de hârtie verde: șantierele noilor hidrocentrale.

Acești elevi de clasa I nu știu încă geografie, dar din cuvintele auzite întâmplător, ei înțeleg limpede că stelele roșii de pe hartă sunt și ele direct legate de tovarășul Stalin.

...30 de mâini s'au ridicat în clasă, 30 de perechi de ochi priveau nerăbdători și rugători pe învățătoarea Natalia Semeonovna. Fiecare ar fi vrut să se apropie de tablă și să scrie cu mâna sa proprie, mare și clar, numele iubit.

Pentru învățătoare, acest moment era deosebit de însemnat. Ea privea fețele pline de așteptare ale băeților și se gândea cât de devreme se trezește în sufletele copiilor sovietici sentimentul cetățenesc patriotic, cât de devreme învață ei să împărtășească, în felul lor, interesele sociale ale celor mari. Învățătoarea se gândea și la faptul că, oricât de mare ar fi diferența de vârstă dintre ea și elevii ei de șapte ani, și ea aparține în întregime aceleiași generații, pentru care toate bucuriile sunt legate indisolubil de numele lui Lenin, de numele lui Stalin.

Ea aparține aceleiași generații, deoarece s'a născut în anul 1917, deoarece prima școală sovietică din satul ei a fost pentru ea, pentru Natașa Stepanova, școala în care a primit primele cunoștințe. In noua școală preda o învățătoare venită din altă parte. Oamenii spuneau că ea s'ar fi născut chiar lângă Moscova.

Mai mult de doi kilometri despărțeau casa Natașei de școală. In prima dimineață, ea a parcurs în fugă drumul, fără să bage de seamă cât e de lung. In viața ei intrase un cuvânt nou, de o uriașă însemnătate: învățătoarea!

In clasă podeaua era proaspăt spălată și mirosea a frunze de mesteacăn. Învățătoarea stătea în prag, întâmpinând pe copii. Avea părul auriu și deabea împlinise 19 ani. In fața zâmbetului ei vesel, toate fețele copiilor s'au deschis într'un zâmbet nestăpânit.

Învățătoarea a devenit un personagiu principal nu numai în școală: ea organiza grupe de tineri care citeau în colectiv ziare și cărți, conducea cercul dramatic. Dela început, ea a devenit o persoană foarte însemnată în sat. Acest chip de învățătoare — activistă de massă, i-a plăcut foarte mult Natașei.

Intr'o zi geroasă și viforoasă ea a fugit la școală cu toate că mama îi interzisese aceasta. A venit într'o goană, înghețată și înăbușită de viscol. Niciunul dintre copii nu venise la lecții în această zi. Dar învățătoarea a luat-o în camera ei, a încălzit-o lângă sobă, i-a dat ceai și i-a arătat cărți. Apoi a întrebat-o: „Și ce vrei să fii tu, Natașa, când ai să termini cu învățătura?" Privind fața blândă și veselă a învățătoarei, fetița a răspuns: „Vreau să învăț copiii... ca dumneavoastră...".

Natașa a absolvit școala pedagogică din Leningrad. In anul 1936 — când avea tocmai 19 ani, — ea stătea în pragul școlii din Scelovsk, raionul Vsevolodsk, întâmpinând pe primii săi elevi...

Natașa Semeonovna a căutat să semene în toate cu învățătoarea sa, a căutat să-și aducă aminte de cuvintele ei, de gesturile ei, chiar și de modelul rochiei ei. Dar și în problemele esențiale vroia să fie la fel cu fosta ei învățătoare. Din primul an de muncă, Natalia Semeonovna a devenit o învățătoare — activistă de masă, o învățătoare al cărui nume nu era cunoscut numai în colectivul școlii, ci și în toate familiile din sat; era prietenul și sfătuitorul părinților.

In școala pedagogică, învățătoarea a căpătat o serie de cunoștințe temeinice. Dar ea nu s'a oprit aici: peste câțiva ani, a absolvit prin corespondență Institutul Pedagogic „Herțen", dar nu pentru a trece ca profesoară la clasele superioare ci, dimpotrivă, pentru a învăța cât mai bine pe cei mici. Această muncă i se părea cea mai atrăgătoare și mai interesantă.

In toamna trecută, Natalia Semeonovna și-a trimis elevii, absolvenți ai clasei a IV-a dela școala Nr. 222 din Leningrad în clasa a V-a, și a întâmpinat din nou pe copiii de șapte ani care intrau în clasa I-a.

Dela începutul anului și până acum, copiii au învățat să citească, să scrie, să socotească. Dar aceasta, bineînțeles, nu este totul. Din povestirile învățătoarei, din cărțile pe care ea le citește în clasă, copiii au învățat multe lucruri despre lumea în care trăesc și despre omul al cărui nume a intrat de mult în viața lor și care este de mult legat, în conștiința lor, de cele mai însemnate și cele mai frumoase lucruri.

Colectivul școlii o apreciază pe Natalia Semeonovna ca pe un pedagog capabil și energic cu mari posibilități de creștere. O apreciază și ca pe un om atent, gata să răspundă la nevoile tovarășilor. In Decembrie 1950 oamenii muncii din gloriosul Leningrad au ales-o pe Natalia Semeonovna Stepanova, învățătoare fără partid, ca deputat în Sovietul orășenesc.

Mare este respectul poporului față de profesia învățătorului sovietic. In lista de onoare a aleșilor poporului din Leningrad nu figurează numai învățătoarea Stepanova, ci o serie întreagă de învățători și profesori aleși de oamenii muncii din Leningrad, care le-au acordat încrederea lor.

Irina Golovani

In orașul Voronej

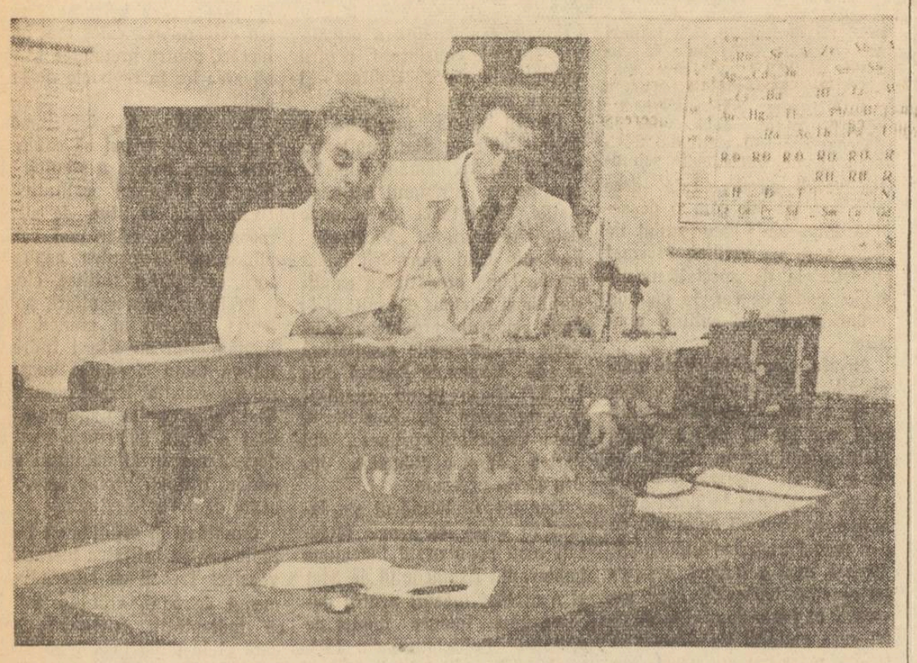

In orașul Voronej funcționează 8 școli superioare, 44 școli elementare și medii care sunt frecventate de 40 de mii de tineri. In afară de acestea funcționează 7 școli pentru tineretul muncitor, 15 tehnicumuri și institute speciale.

In clișeu: Studenții Vera Șelcova și Nicolai Isaev în laboratorul facultății de chimie analitică

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Să îmbunătățim necontenit munca secțiunii raionale de învățământ!

Școala sovietică lucrează în condiții excepțional de favorabile. Ea se bucură de atenția necontenită a Partidului Bolșevic și a Guvernului. Deasemeni, massele largi ale oamenilor sovietici înconjoară cu o grijă caldă școala și cadrele didactice. In preajma alegerilor pentru sovietele locale, la întâlnirile care au avut loc între candidați și alegători, aceștia au arătat uriașele succese ale învățământului sovietic. Alegătorii au cerut candidaților lor să dea cât mai multă atenție școlii, să lupte pentru ridicarea nivelului muncii instructiv-educative, pentru îmbunătățirea calității predării. Ei au făcut multe propuneri prețioase.

Indeplinirea acestor cereri și propuneri ale alegătorilor va contribui, fără îndoială, la îmbunătățirea îndrumării școlilor de către sovietele locale și secțiunile raionale de învățământ, la ridicarea rolului secțiunilor raionale de învățământ, care sunt una din principalele secțiuni ale comitetelor executive raionale.

Pentru a realiza cu succes controlul pedagogic și pentru a ajuta cadrele didactice, șefii și, în special, inspectorii secțiunilor raionale de învățământ trebue să meargă cât mai des pe teren, trebue să stabilească un contact nemijlocit cu cadrele didactice

Munca de conducere a învățământului nu se poate îndeplini cu succes dacă se merge pe linia conducerii birocratice, dacă se reduce la directive telefonice și scrise.

Tocmai aici, pe teren, se simte nevoia de sfatul cadrelor secțiunii, de critica lor, de propunerile lor concrete, pentru ca lipsurile în munca didactică să fie înlăturate în mod operativ, pentru ca în colaborare cu colectivul pedagogic întreaga muncă în școală să fie pusă în ordine. Deasemeni, este necesar să se obțină din partea organelor locale, o rezolvare rapidă a problemelor urgente ale școlilor. Secțiunile raionale de învățământ trebue să acorde o mare atenție noilor școli de șapte ani și medii, cu atât mai mult cu cât unele din acestea sunt conduse de cadre didactice tinere. Deasemenea trebue să se acorde o atenție deosebită tuturor învățătorilor și profesorilor tineri, care și-au început de curând munca. Acestia au nevoe, în special la început, de îndrumări concrete și așteaptă ajutorul și sfaturile practice ale tovarășilor lor și, în primul rând, ale inspectorilor școlari.

Nu se poate admite ca secțiunile raionale de învățământ să se ocupe de probleme ce nu le sunt proprii, judecând numai din auzite despre munca și viața școlilor. Nu se poate admite nici ca ministerele învățământului să nu dea ajutorul necesar secțiunilor raionale de învățământ. Cadrele secțiunilor raionale de învățământ trebue educate și instruite, trebue ajutate să crească. O inițiativă frumoasă a luat Ministerul Învățământului din R.S.S. Ucraineană, care a convocat de curând la Kiev o consfătuire pe republică a șefilor secțiunilor de învățământ raionale pentru a discuta problemele actuale ale muncii și vieții școlii lor.

Este necesar să se arate o grijă continuă creșterii ideologice și profesionale a cadrelor de conducere ale secțiunilor raionale de învățământ. „Viața noastră, — Spunea M. I. Kalinin, — merge cu pași gigantici înainte, în toate manifestările ei. Și este natural ca cerințele pe care le avem astăzi față de cadrele conducătoare raionale să fie mult mai înalte decât cerințele pe care le aveam, să zicem, acum 3—4 ani. Dacă un om care lucrează în aceeași muncă în decurs de trei ani a rămas la nivelul său inițial, se poate spune cu siguranță că acest om este slab pentru ziua de astăzi și că va trebui să se retragă din rândurile cadrelor conducătoare. Dacă nivelul cultural al țăranului crește, dacă se ridică cerințele față de întregul complex economic al raionului, este clar că și sarcinile care se pun în fața cadrelor conducătoare ale raionului se ridică și ele".

Comitetele executive ale sovietelor raionale trebue să susțină serios și să dea multă atenție secțiunilor raionale de învățământ. Școala trebue să fie în centrul atenției sovietelor locale, iar sectiunea raională de învățământ este, fără îndoială, una din secțiunile principale ale comitetului executiv raional. Locul și însemnătatea sectiunii raionale de învățământ sunt determinate, de altfel, și de faptul că, în multe raioane, partea cea mai însemnată a întregului buget se rezervă învățământului.

Incepe al doilea semestru al anului școlar. Școala sovietică are toate condițiile necesare pentru a realiza succese tot mai mari în educația comunistă și în instruirea tinerei generații. Cadrele didactice așteaptă un ajutor efectiv, un ajutor concret din partea organelor învățământului și, în primul rând, din partea secțiunilor raionale de învățământ, care au contact nemijlocit cu viața de zi cu zi a școlii.

(articol reprodus din „Ucitelskaia Gazeta")

Tineri horticultori miciuriniști

I. V. Miciurin dădea multă importanță participării tineretului la extinderea grădinilor. Adresându-se tinerei generații, el spunea: „Sunteți tineri, plini de energie, trebue să faceți ca pe câmpurile colhozurilor din țara noastră să rodească nu zeci, ci mii, milioane de meri, peri, pruni, tufe de mure". Astăzi, milioane de elevi și pionieri participă activ la sădirea și îngrijirea pomilor fructiferi. Ei ajută la plantarea pomilor în parcuri, dealungul șoselelor, pe pământurile școlilor lor. Astfel, în primăvara anului 1948, elevii și pionierii din regiunea Moscova au plantat 374.750 pomi fructiferi, arbori decorativi și tufișuri, cei din regiunea Smolensc —261.158, cei din R.S.S. Ucraineană — 6.500.000, etc. Tineretul din Siberia, Ural, Belorusia, Georgia, Azerbaidjan și multe alte regiuni ale Țării Sovietice s'a angajat în minunata mișcare care se desfășoară sub lozinca: „Să împodobim Patria noastră cu grădini!"

La adunarea tinerilor horticultori din intreaga Uniune Sovietică, care a avut loc în 1948 în vechiul oraș rus Vladimir, au participat 300 delegați, — elevi din toate cele 16 republici unionale.

Chiar din primul an, la concursul pentru titlul de cel mai bun tânăr horticultor au luat parte 5 milioane de elevi și pionieri, care au sădit aproape 25 milioane de pomi fructiferi. (Agerpres).

CASA INVĂȚĂTORULUI

Era o tradițională „sâmbătă" a cadrelor didactice. Se adunaseră cadrele didactice ale raionului Sverdlov din Moscova. Veniseră învățători și profesori bătrâni, care au educat tineretul zeci de ani, și tineri și tinere care abia își începuseră munca pedagogică.

Ca oaspe al învățătorilor și profesorilor venise cunoscutul compozitor sovietic Tihon Hrennicov. Intâlnirea s'a transformat într'o caldă convorbire prietenească. Compozitorul a povestit despre munca sa creatoare, despre felul cum a lucrat la diferite opere ale sale, despre planurile sale de viitor. Invățătorii și profesorii au făcut observații cu privire la operele lui și i-au arătat care dintre ele se bucură de cea mai mare popularitate.

După convorbire, a avut loc un concert dat de membrii clubului. Hrennicov a acompaniat corul și soliștii care executau cântecele lui și a cântat la pian câteva din operele sale.

Așa s'a desfășurat una din serile dela „Casa Invățătorului" din raionul Sverdlov.

„Sâmbetele" muzical-literare au intrat de mult în tradiția „Casei Invățătorului". In aceste zile vin scriitori, compozitori, poeți, oameni ai culturii, oameni cunoscuți din Moscova. In ultimul timp, pedagogii au primit ca oaspeți pe scriitorii Vera Panova, Ilya Ehrenburg și Boris Polevoi, pe compozitorii Isac Dunaevski, Matvei Blanter și alții.

„Casa Invățătorului" este clubul cadrelor didactice. Aici vin regulat aproape 1500 de învățători și profesori. In club se poate vedea un film, se poate asculta un concert, se poate juca șah sau domino, pot fi citite ultimele ziare și reviste, se poate discuta despre o carte nouă sau despre o piesă nouă, se poate sta de vorbă cu prietenii.

Dar clubul cadrelor didactice nu este numai un loc de odihnă și de distracție. El este și un centru cultural, social-politic și pedagogic. Clubul își organizează munca în așa fel încât să contribue la creșterea ideologico-politică a cadrelor didactice, la desvoltarea orizontului lor, la desăvârșirea calificării și măestriei lor pedagogice, la îmbunătățirea metodelor de educare și instruire.

Clubul organizează deseori conferințe de popularizare științifică, referate politice și pedagogice. In cursul anului 1950 s'au ținut 30 de conferințe de cultură generală. Academicianul V. V. Vinogradov a vorbit despre lucrările tovarășului Stalin cu privire la lingvistică, profesorul universitar Rudin a ținut o conferință despre bazele psihologice ale predării iar profesorul universitar Stoletov, despre învățătura miciurinistă cu privire la ereditate.

De multe ori se organizează conferințe pe discipline. De exemplu, în ajutorul profesorilor de istorie s'a organizat o conferință despre materialitatea lumii și legile ei de desvoltare, și una despre lupta lui I. V. Stalin pentru spiritul de partid în filosofia marxist-leninistă. Pentru profesorii de biologie s'au organizat conferințele „Marele savant rus I. P. Pavlov", „Rolul lui I. V. Stalin în desvoltarea biologiei sovietice" etc.

Cadrele științifice ale Galeriei Tretiakov au ținut pentru cadrele didactice un ciclu de conferințe despre desvoltarea picturii ruse, profesorul Nemenova-Luntz, dela Conservatorul din Moscova a ținut un referat asupra istoriei muzicii, profesorul Elaghin a vorbit în mod interesant și atrăgător, despre istoria Capitalei Sovietice — Moscova.

Clubul cadrelor didactice are o bibliotecă proprie, cu zeci de mii de volume. Biblioteca este completată necontenit cu cărțile noi din domeniul literaturii, științei și pedagogiei. Pentru popularizarea cărților, biblioteca organizează regulat expoziții ale ultimelor volume apărute, face referate bibliografice, alcătuește liste de cărți pe care le recomandă pentru lectură, organizează consfătuiri cu cititorii. De curând s'a discutat în colectiv ultima nuvelă a lui I. Trifonov, „Studenții", a avut loc o întâlnire între pedagogi și scriitorul pentru copii A. Musatov, autorul popularului roman „Copiii din Stojari" și cu scriitorul N. Kalma, autorul cărții „Pași mari".

La „Casa Invățătorului" funcționează cercuri de studiu a Cursului Scurt de Istorie a P.C. (b) al U.S.S. și a materialismului istoric. Aici cadrele didactice își ridică nivelul ideologic-politic, studiind operele clasicilor marxism-leninismului.

Clubul acordă multă atenție schimbului de experiență în munca pedagogică. Se organizează regulat referate ale celor mai buni învățători și profesori din raion, care arată tovarășilor lor metodele folosite în instruirea și educarea elevilor. Astfel au ținut referate învățătoarea P. Sevcenko dela școala Nr. 169, profesorul de chimie D. Zagudaev dela școala Nr. 175 și alții. Intr'o atmosferă caldă și prietenească învățătorii și profesorii bătrâni au povestit colegilor lor tineri despre munca pe care au dus-o ani dearândul în școală.

Deasemeni, se organizează expoziții care ilustrează munca celor mai bune cadre didactice. In diferite standuri se arată conspecte, planuri, felul cum sunt prelucrate diferite teme, caiete ale elevilor și alte materiale care arată procedeele și metodele de muncă ale pedagogilor fruntași.

Activitatea artistică a clubului este foarte bine organizată. S'a organizat un studio de arte plastice, o grupă coregrafică, un cerc dramatic și alte colective artistice. Cercul dramatic, condus de maestrul Vladimir Corolev, se bucură de un mare succes în rândurile spectatorilor. Manifestările cercului sunt întâmpinate cu bucurie nu numai de către vizitatorii „Casei Invățătorului". Artiștii amatori ai cercului au jucat în repetate rânduri la „Casa Centrală a oamenilor artei", la „Casa compozitorilor" și la cluburile muncitorești. Pentru spectacolul „Dragoste târzie" de A. Ostrovski, care a fost jucat de cadrele didactice pe scenele multor cluburi din Moscova, artiștii amatori au primit diploma de onoare a Ministerului Invățământului R.S.F.S.R.

Cercul coral al „Casei Invățătorului" condus de dirijoarea Mariana Hortik, ocupă unul dintre primele locuri printre colectivele artistice amatoare ale Moscovei.

Astfel se desfășoară activitatea multilaterală și variată a unuia dintre nenumăratele cluburi ale cadrelor didactice sovietice.

Elena Cernâșeva

Secțiunea raională de învățământ din Belozersk organizează munca directorilor

Deîndată ce am început să lucrez ca șef al Secției Raionale de Invățământ mi-am dat seama că, în majoritatea școlilor, nu se pot găsi date din care să rezulte cum efectuează directorii controlul pedagogic în școală.

In cel mai bun caz directorul arăta, fără prea multă bunăvoință, caietul său de însemnări, anunțând că acestea ar fi notele lui personale. Ceeace te izbea dela început în „notele personale" era lipsa de concluzii și propuneri. Directorul înregistra pur și simplu: s'au controlat temele de acasă, au fost întrebați următorii elevi, s'au pus notele respective; profesorul a expus următorul material; s'au dat teme pentru acasă (câteodată se arăta că temele au fost date după ce a sunat). Rareori găseai și observații proprii.

Este clar însă că asemenea note nu pot arăta cunoștințele profesorului și priceperea lui metodologică. Ori tocmai după aceste note trebue apreciată munca profesorului și trebue întocmită caracterizarea lui.

Secțiunea noastră raională a hotărît să îmbunătățească fundamental munca de control a directorului.

La unul din seminarii, tovarășul V. I. Kostin, directorul școlii de șapte ani din Aniușevsk, spunea:

„Ce mă interesează pe mine în primul rând la lecție? Inainte de toate, rezultatul final, realizările: nu numai scopurile învățării, dar și educația comunistă a elevilor. Pe primul plan pun cunoștințele elevilor și orientarea lor ideologică. Folosesc și metoda întrebării elevilor la lecție".

A. D. Kokova, directoarea școlii de șapte ani din Perkumsk, spunea următoarele: „Atunci când asist la lecție, eu urmăresc un anumit scop. Nu reduc prezența mea la o simplă vizită. Pentru mine e foarte important să controlez și să apreciez organizarea lecției: dacă lecția a început la timp, dacă elevii s'au pregătit, cum au lucrat ei, dacă cele 45 de minute rezervate lecției au fost în întregime folosite, dacă se lucrează cu fiecare elev în parte, cum se dau temele pentru acasă, felul cum este organizat controlul, felul cum sunt apreciate cunoștințele elevilor.

Tovarășa Kokova acordă o deosebită atenție conținutului lecției. Ea cercetează dacă profesorul a prezentat just conținutul materialului de studiu, dacă s'a făcut legătură între materialul studiat și viață.

Inspectorii din raionul nostru acordă o atenție deosebită controlului interior al școlii. In urma acestui fapt calitatea controlului s'a ridicat în multe școli. Cu toate acestea, mai sunt încă unii directori care nu știu să-și concentreze atenția asupra problemelor esențiale și să tragă concluzii întemeiate. Propunerile adeseori au un caracter general: „nu se va admite, se va organiza, se va lichida". Dar cum? Căile de înlăturare a lipsurilor nu sunt arătate, după cum nu sunt arătate nici cauzele cărora li se datoresc aceste lipsuri.

Experiența școlilor își face drum, însă ca o apă de izvor. Munca noastră trebue organizată în așa fel, încât această experiență să devină un bun al tuturor școlilor. Secțiunea noastră de Invățământ a hotărît să organizeze împreună cu Cabinetul Pedagogic practica directorilor școlilor de șapte ani cu privire la problemele controlului activității profesorilor. Practica se va desfășura în școala de șapte ani din Antușevsk.

N. Vinogradov
șeful Secțiunii Raionale de Invățământ din Belozersk, regiunea Vologda

Toată atenția metodelor de predare la cursurile de alfabetizare

Mărețele construcții prevăzute în Planul Cincinal și în Planul de Electrificare a țării, grandioasele hidrocentrale și termocentrale, mecanizarea agriculturii și folosirea energiei electrice în cât mai multe ramuri de producție, necesită milioane și milioane de oameni care să participe în mod activ la realizarea acestor construcții, care să aibă cunoștințele necesare pentru a deveni făuritori conștienți ai noii societăți socialiste.

Vorbind despre „Problemele desvoltării culturii" la cel de al II-lea Congres Unional al educatorilor politici, care a avut loc între 17—22 Octombrie 1921, Lenin spunea: „Nu este suficient să se lichideze analfabetismul, — mai trebue să se construiască economia sovietică, iar pentru aceasta, cu o simplă alfabetizare nu se va ajunge departe. Noi avem nevoe de o mare desvoltare a culturii. Este necesar ca omul să folosească știința de carte în fapte, ca el să aibă ce citi.. Trebue să căutăm ca știința de carte să servească la progresul culturii".

Odată cu caracterul larg pe care trebue să-l capete acțiunea de alfabetizare, o atenție deosebită trebue să se acorde, de către toate cadrele didactice și de către tovarășii din afara învățământului, care duc această muncă, îmbunătățirii calității muncii la cursurile de alfabetizare.

Nu este suficient ca adulții să cunoască literele, să silabisească cuvinte și să cunoască cifrele și semnele celor patru operații. Ei trebue să citească curent și să-și însușească un minimum de cunoștințe necesare socotitului.

Aceste cunoștințe temeinice însă, ca și deprinderea de a citi cursiv, logic, nu se obțin cu lecții aride și seci, cu lecții improvizate, nici cu procedee mecanice de predare și nici folosind oricum metodele corespunzătoare psihologiei elevilor de curs elementar.

La primul Congres Unional al învățământului public, ținut în 1918, Nadejda Konstantinovna Krupscaia atrăgea atenția în mod deosebit asupra procedeelor ce trebue folosite la cursurile de alfabetizare: „Mulți, în special învățătorii de profesie, aplică în școala de adulți procedee la care recurg în școala de copii: ei plictisesc elevii adulți cu expunerea povestirilor și a basmelor, dictărilor, exercițiilor gramaticale, etc. De altfel, cu elevii adulți trebue să se treacă la citirea ziarelor și broșurilor scrise într'o limbă simplă, la compunerea în caiete a articolelor care le plac, la notarea ideilor lor, la compuneri mici individuale și la alcătuirea adreselor oficiale".

Unele cadre didactice din țara noastră urmând glorioasa experiență a Uniunii Sovietice și acordând importanța cuvenită muncii de alfabetizare, nu numai că țin seama în activitatea lor de psihologia adulților, de interesele și de experiența lor, dar se străduesc să ducă o muncă planificată și cu procedee cât mai interesante, cât mai atractive. Astfel ,la centrele de alfabetizare de pe lângă Liceul de Fete și Școala elementară de Băeți Nr. 3 din Caracal, cadrele didactice și-au planificat întreaga activitate pe care trebue să o desfășoare până la 30 Martie și alcătuesc planuri pentru fiecare lecție, ținând seama atât de experiența lecțiilor precedente cât și de îndrumările primite în ședințele consiliului pedagogic. Deasemenea, învățătorul Bereghe Ștefan, dela școala maghiară de alfabetizare din Satu-Mare, la predarea citit-scrisului folosește metoda fonetică analitico-sintetică, întrebuințând materialul intuitiv în forme cât mai variate, iar învățătorul Rodeanu dela Școala Elementară din Hunedoara este preocupat în lecțiile sale să obțină o legătură cât mai strânsă între cunoștințe și realitatea existentă. Vorbind de pildă, despre popoarele migratoare, el a arătat atât relațiile de bună prietenie care au existat între români și slavi, cât și relațiile de prietenie și ajutorare reciprocă ce există astăzi între poporul muncitor din țara noastră și poporul sovietic. Pentru a desvolta interesul adulților pentru citirea ziarelor în com. Galbeni - Galați, învățătorul citește, la sfârșitul fiecărei ședințe articolul de fond din „Scânteia", iar în comuna Piscu se citește din ziarul „Scânteia Satelor".

La unele centre de alfabetizare însă, prin faptul că acei care predau vin nepregătiți la cursuri, nivelul este foarte scăzut. Așa, de pildă, la școala de alfabetizare dela Liceul „Gheorghe Șincai" din Baia-Mare, profesoara Lucaci Maria, având de predat litera „i", a anunțat pe cursiști că vor învăța această literă, a scris-o pe tablă și fără alte explicații și exerciții premergătoare, a pus pe adulți s'o scrie pe caiete. La aceeaș școală, profesoara Diaconescu Elvira, într'o lecție de aritmetică, a insistat o oră asupra unor exerciții de adunare cu totul cunoscute de cursiști (3+4=; 7+1=; 5+2=) fără să lămurească în ce constă procesul adunării, fără să ajute pe cursiști ca ei înșiși să formuleze probleme de adunare cu subiecte din viața practică. Dimpotrivă, când unul din adulți a voit să socotească, luând exemple concrete din propria-i gospodărie, acesta a fost oprit și învinuit că nu este disciplinat. In genere, la Liceul „Gheorghe Șincai" nu există o preocupare pentru îmbunătățirea calității muncii de alfabetizare. Această problemă nu se discută în cadrul consiliilor pedagogice și nici nu s'a organizat un schimb de experiență care să dea profesorilor posibilitatea să cunoască felul cum predă un învățător bine orientat în munca de alfabetizare.

Dar greșelile nu se opresc aici. In unele localități cu număr mare de cadre didactice, învățătorii și profesorii predau pe obiecte de studii, sau ceeace este și mai grav, folosesc predarea prin rotație, fără să se știe cine răspunde de munca făcută, fără să existe o continuitate în muncă, fără deci să se realizeze o activitate instructiv-educativă bazată pe adânca cunoaștere a adulților, pe cunoașterea aptitudinilor lor, pe nivelul de cunoștințe și de înțelegere al fiecăruia. Așa se petrec lucrurile la școala Nr. 2 din Satu-Mare.

Cele mai frecvente greșeli, însă, ce se constată în activitatea cadrelor didactice care muncesc la cursurile de alfabetizare sunt determinate de lipsa totală a îndrumării metodologice pe care o necesită această muncă. Astfel, învățătoarea Ursan Maria dela școala elementară Nr. 2 Bistrița — regiunea Rodna, predând o lecție de citit-scris la anul I, n'a întreprins nicio discuție în legătură cu desenul lecției respective, nu a încercat să fixeze atenția elevilor asupra cuvântului ce conținea sunetul nou, n'a despărțit cuvântul în silabe și sunete, n'a ajutat pe cursiști să priceapă sunetul nou și nici n'a făcut exerciții prin care să familiarizeze pe adulți cu litera respectivă, s'o recunoască în alte cuvinte cuprinse în manual, în ziar, în lozincile din clasă, etc. Această învățătoare a citit lecția, a pus apoi cursiștii s'o citească și ei și numai după aceea i-a pus să recunoască litera nouă.

Și mai greșit procedează învățătoarea Copoiu Marilena dela Școala Elementară de Băeți Nr. 57 din București, care predă individual cu fiecare cursist, deși îi are strânși într'o sală de clasă, și care până la data de 15 Ianuarie a lucrat fără niciun abecedar. Toată munca de alfabetizare a acestei învățătoare se rezumă la atât: unui cursist îi arată să scrie pe caietul său un cuvânt, altuia alt cuvânt și așa mai departe, iar dacă vreunul dintre ei face observație că a mai învățat carte și că deci știe să scrie aceste cuvinte (până la această dată încă nu erau separați cursiștii de anul I de cei de anul II), tovarășa Copoiu îi spune în grabă, trecând la alt cursist: „Scrie și tu lozinca asta de pe perete".

Trebue să remarcăm că aceste deficiențe se datoresc în cea mai mare parte lipsei de îndrumare metodologică din partea organelor Ministerului Invățământului Public. Atenția Ministerului Invățământului Public s'a îndreptat aproape cu exclusivitate asupra organizării muncii de alfabetizare, neglijând conținutul acestei munci. Deși se știe că de calitatea muncii didactice la cursurile de alfabetizare depinde posibilitatea ca din rândurile alfabetizaților să se ridice noi talente, noi fruntași în producție, noi luptători convinși în uriașul front al partizanilor păcii, deși se știe că în lipsa unei munci didactice bine organizată și îndrumată, cei alfabetizați după 2—3 luni ajung să uite să citească și să scrie, devenind din nou analfabeți, — Ministerul nu numai că nu a tipărit nicio metodică pentru cursurile de alfabetizare, dar însăși organele sale de îndrumare și control, în inspecțiile făcute pe teren până în luna Decembrie, nu s'au ocupat de problemele de conținut ale muncii de alfabetizare.

Ministerul Invățământului Public a trimis abia la 20 Decembrie o circulară cu privire la organizarea unor ședințe de lămurire și pregătire metodică a propunătorilor în munca de alfabetizare, iar programele tipărite pentru anul I și anul II care cuprind prețioase îndrumări metodice au fost difuzate la sfârșitul lunii Decembrie și începutul lunii Ianuarie. Din cauza neglijenței Secțiunilor de Invățământ, în multe locuri, aceste programe nu au sosit nici până acum pe teren.

Deasemenea, nu există nicio metodică pentru desfășurarea muncii de alfabetizare la anul II. De abia către sfârșitul lunii Februarie va apărea o metodică de acest fel. Extrasele din această metodică ce apar în „Gazeta Invățământului" nu sunt suficiente.

La rândul lor, secțiunile de învățământ s'au mulțumit să constate numărul analfabeților cuprinși, fără să cerceteze rezultatele acestei munci, fără să îndrumeze mai ales cadrele tinere și fără să organizeze serioase schimburi de experiență.

Aceeași vină o au și directorii de școli care nu numai că nu îndrumează și nu controlează munca de alfabetizare, dar o ignorează cu totul atât în ședințele de analiza muncii cât și în cadrul consiliilor pedagogice.

Pentru a răspunde cu cinste sarcinilor ce ne revin în lichidarea acestei rușinoase moșteniri, pentru a îndeplini planul de alfabetizare nu numai din punct de vedere cantitativ, ci și calitativ, este necesar ca Ministerul Invățământului Public să sprijine cadrele didactice la timp cu toate îndrumările metodologice de care aceștia au nevoe. Numai în felul acesta cadrele didactice se vor orienta just în munca lor de înlăturare a neștiinței de carte, numai în felul acesta ele vor fi capabile să dea o îndrumare justă tovarășilor propunători din afara învățământului, pentru ca împreună să ducă o muncă de bună calitate și mai ales să controleze, să pună la loc de frunte printre preocupările lor în ceeace privește alfabetizarea folosirea metodicilor.

Totodată M. I. P. trebue să traseze sarcini concrete organelor sale de îndrumare și control, șefilor secțiunilor de învățământ și directorilor de școli pentru ca fiecare cadru didactic să poată primi îndrumarea metodologică necesară în activitatea sa.

Acordând toată importanța cuvenită îmbunătățirii muncii de conținut la cursurile de alfabetizare, cadrele didactice și propunătorii din afara învățământului trebue să desfășoare o activitate cât mai planificată și cât mai temeinic pregătită.

Discurs ținut în 17 Mai 1938 la recepția din Kremlin a personalului din Invățământul Superior

Tovarăși!

Dați-mi voie să ridic paharul în onoarea științei, pentru înflorirea ei, pentru sănătatea oamenilor de știință.

Pentru înflorirea științei, a acelei științe, care nu se izolează de popor, nu se ține departe de popor, ci este gata să servească, este gata să transmită poporului toate cuceririle științei, c în serviciul poporului nu din constrângere, ci de bună voe, cu bucurie (aplauze).

Pentru înflorirea științei, a acelei științe, care nu-i lasă pe vechii și recunoscuții ei conducători să se închidă mulțumiți de sine într'o găoace a lor de pontifi ai științei, într'o găoace a lor de monopoliști ai științei; care înțelege sensul, însemnătatea, atotputernicia alianței vechilor cadre științifice cu tinerele cadre științifice; care deschide de bună voie și cu bucurie tinerelor forțe din țara noastră porțile științei, acordându-le posibilitatea de a cuceri culmile ei; care recunoaște că viitorul aparține în știință tineretului (aplauze).

Pentru înflorirea științei, a acelei științe, ai cărei oameni înțelegând forța și însemnătatea tradițiilor stabilite în știință și folosindu-le cu pricepere în interesul științei, nu vor totuși să fie sclavii acestor tradiții; a acelei științe, care are îndrăzneala, hotărîrea de a sfărâma vechile tradiții, norme, poziții atunci când acestea s'au învechit, când ele devin o frână în calea desvoltării științei, și care știe să creeze noi tradiții, noi norme, noi poziții (aplauze).

In desvoltarea ei știința a cunoscut mulți oameni curajoși, care au știut să sfărâme vechile norme, creind altele noi, în ciuda tuturor piedicilor. Bărbați ai științei ca Galileu, Darwin și mulți alții sunt cunoscuți de toată lumea. Aș vrea să mă opresc asupra unuia dintre acești corifei ai științei care este tot odată cel mai mare om al timpurilor noastre. Il am în vedere pe Lenin, dascălul nostru, educatorul nostru (aplauze). Amintiți-vă anul 1917. Pe temeiul analizei științifice a desvoltării sociale a Rusiei, pe temeiul analizei științifice a situației internaționale, Lenin ajunsese la concluzia că singura ieșire din situație este victoria socialismului în Rusia. Această concluzie era mai mult decât surprinzătoare pentru mulți oameni de știință din timpul acela. Plehanov, unul din eminenții oameni de știință, a vorbit atunci de Lenin cu dispreț, afirmând că Lenin ar fi fost în „delir". Alți oameni de știință tot atât de cunoscuți afirmau că „Lenin și-ar fi pierdut mințile", că el ar trebui să fie izolat undeva, cât mai departe. Contra lui Lenin urlau atunci toți oamenii de știință, ca împotriva unui om care distruge știința. Lenin însă nu s'a temut să pășească în contra curentului, în contra rutinei. Și Lenin a învins (aplauze).

Iată pilda unui om de știință care luptă cu curaj împotriva științei învechite, croind drum noii științe.

Se întâmplă câteodată că noile căi ale științei și tehnicii nu sunt deschise de oamenii de știință unanim recunoscuți, ci de oameni absolut necunoscuți în lumea științei, de oameni simpli, de practicieni, de novatori. Stau cu noi la massă tovarășii Stahanov și Papanin, oameni necunoscuți în lumea științei, fără diplome de învățați, practicieni în ramurile în care lucrează. Cine nu știe însă că în munca lor practică din domeniul industriei, Stahanov și stahanoviștii au răsturnat normele existente, fixate de savanți și tehnicieni cunoscuți și devenite norme învechite, introducând noi norme în concordanță cu cerințele adevăratei științe și tehnici?

Cine nu știe că Papanin și grupul lui au răsturnat, fără multă greutate, în treacăt, prin munca practică desfășurată de ei pe banchiza de ghiață în derivă, vechea idee, perimată, asupra Arcticii, stabilind una nouă, în concordanță cu cerințele unei adevărate științe? Cine poate pretinde că Stahanov și Papanin nu sunt novatori ai științei, nu sunt oameni ai științei noastre înaintate?

Iată ce fel de „minuni" se petrec în știință.

Am vorbit despre știință. Sunt însă diferite genuri de știință. Știința despre care am vorbit, poartă denumirea de știință de avantgardă.

Pentru înflorirea științei de avantgardă!
In sănătatea oamenilor științei de avantgardă!
In memoria lui Lenin, pentru leninism!
In sănătatea lui Stahanov și a stahanoviștilor!
In sănătatea lui Papanin și a papaniștilor! (aplauze).

(din volumul „Stalin despre Lenin")

In regiunea Galați s'au luat măsuri pentru asigura ea condițiilor materiale la cursurile de alfabetizare

Sarcinile construirii socialismului nu pot fi despărțite de desvoltarea neîntreruptă a științei și culturii. De aceea, primul nostru Plan Cincinal prevede, printre numeroase alte sarcini în această privință, și pe aceea a alfabetizării tuturor neștiutorilor de carte. In acest scop, în raionul Brăila, Secțiunea de Invățământ a Sfatului Popular a luat o serie de măsuri. Pentru anul acesta s'a prevăzut alfabetizarea unui număr de 2866 analfabeți. S'a stabilit numărul centrelor de alfabetizare din fiecare comună și sat, repartizându-se învățătorilor și profesorilor, analfabeții de care se vor ocupa. In acelaș timp, s'au luat serioase măsuri pentru crearea condițiilor materiale necesare bunei desfășurări a cursurilor. Astfel, s'au procurat manuale, rechizite, lămpi, petrol și combustibil pentru cele 176 centre de alfabetizare care vor exista pe tot cuprinsul raionului.

Secțiunile raionale de Invățământ din regiunea Galați acordă o deosebită grijă îmbunătățirii frecvenței. La unele școli, cadrele didactice nu au arătat destul interes pentru ducerea la bun sfârșit a acestei acțiuni patriotice, învățătorii și profesorii nu au înțeles îndeajuns importanța chemării Partidului pentru scoaterea din întuneric a tuturor neștiutorilor de carte. Astfel, la școala Nr. 1 Gropeni, din lipsa de interes a cadrelor didactice, pentru această muncă, din cei 128 analfabeți vin la cursuri numai 12, iar la școala Nr. 2 Gropeni, din 174 analfabeți urmează abia 10.

De asemeni, la școala din Movila Miresii, deși sunt 14 învățători, din 232 neștiutori de carte frecventează numai 28.

O bună frecvență realizează școala din comuna Cazasu, raionul Brăila unde, prin munca plină de grijă a învățătorilor, frecvența analfabeților este de 100 la sută. Cadrele didactice de aci au antrenat în această acțiune și oameni ai muncii din afara școlii. Ele au știut să-și organizeze bine munca să lucreze în strânsă colaborare cu organizațiile de massă, și să ceară permanent sprijinul Sfatului Popular, ceeace a făcut să se poată obține rezultate atât de bune.

Secțiunea de Invățământ a Sfatului Popular al regiunii Galați va trebui să aducă îmbunătățiri grabnice în munca de alfabetizare, acolo unde lucrurile nu merg încă de ajuns de bine. In acest scop, inspectorii cercetează îndeaproape desfășurarea muncii pe teren, dau îndrumări și urmăresc aplicarea lor, astfel încât sarcinile planului să fie înplinite și depășite.

Munca de alfabetizare în regiunea Rodna trebue grabnic îmbunătățită

Pentru lichidarea neștiinței de carte, Secțiunea de Invățământ a regiunii Rodna a luat din timp măsurile necesare. Astfel din numărul total de 33.635 analfabeți, recenzați în această regiune, în anul școlar 1950—951 au fost planificați pentru a fi alfabetizați 18.000 neștiutori de carte, repartizați în 507 centre de alfabetizare.

In munca de alfabetizare au fost antrenate 885 cadre didactice și circa 700 tovarăși din afara învățământului, cu care se fac în prealabil lecții pregătitoare de către învățători și profesori.

Sunt multe străduințele pe care le depun secțiunile de învățământ orășenești, raionale și secțiunea de învățământ a Sfatului Popular regional. Cu toate acestea însă, munca de alfabetizare a neștiutorilor de carte are încă multe lipsuri. Așa de pildă, numărul celor care frecventează cursurile se ridică la abia 7535, reprezentând un procent de 42 la sută.

Printre altele, lipsurile se datoresc și neînțelegerii pe care o arată unele instituții și întreprinderi față de această importantă problemă.

Așa, de pildă, subapreciind importanța muncii de alfabetizare, Sfatul Popular al comunei Nuseni, raionul Beclean, nu a trimis nici până în prezent pe cei trei neștiutori de carte — salariați ai Sfatului Popular — să frecventeze cursurile școlii de alfabetizare. Aceeași lipsă de preocupare o dovedește și conducerea fabricii de hârtie „Bernath Andrei" din Prundul Bârgăului. Din cei 18 neștiutori de carte ai acestei întreprinderi nu frecventează cursurile decât 9. Conducerea acestei fabrici nesocotește aproape cu totul această muncă. Situațiile cerute de secțiunea de învățământ sunt trimise cu mare întârziere. Deasemenea și conducerea fabricii de teracotă din Bistrița arată dezinteres față de problema alfabetizării. Unii neștiutori de carte ca, de pildă, Vereș Maria — muncitoare la această întreprindere — nu au fost sfătuiți să urmeze cursurile școlii de alfabetizare.

La cantina salariaților C.F.R., conducerea întreprinderii nu s'a gândit să găsească modalitatea ca și tovarășa Torok Maria, ajutoare bucătăreasă, care ar dori să învețe carte să poată urma cursurile școlii de alfabetizare.

Acolo unde munca de lămurire nu a fost dusă cu stăruință, și unde cadrele didactice n'au colaborat sau n'au fost ajutate, școlile de alfabetizare nu au început încă să funcționeze. Astfel, în comunele Mureșanii Bârgăului, cu 26 analfabeți, și Archiud cu 67 analfabeți, nici până astăzi n'au fost deschise cursurile de alfabetizare.

Cadrele didactice trebue să se preocupe serios de îmbunătățirea grabnică a muncii de alfabetizare în regiunea Rodna. Ele vor trebui să ceară de îndată sprijinul organizațiilor de Partid și organizațiilor de massă, al sindicatelor, al Sfaturilor Populare, ca împreună printr'o intensă muncă de lămurire, să mobilizeze cât mai mulți neștiutori de carte și să lichideze cu aceste serioase lipsuri. Cadrele didactice trebue să găsească și mijloacele de a convinge conducerile instituțiilor și întreprinderilor, care au neștiutori de carte, pentru a ajuta pe cei ce au rămas încă nealfabetizați să urmeze cursurile de alfabetizare și să asigure toate condițiile materiale pentru buna desfășurare a acestei munci. Numai în felul acesta ele vor avea posibilitatea să recruteze din rândurile celor care astăzi încă nu deslușesc slovele, noi fruntași care să participe cu entuziasm la realizarea marilor construcții socialiste din Patria noastră.

Să învățăm din operele lui Vladimir Ilici Lenin

„Singura bază materială a socialismului poate fi marea industrie mecanizată, care este în stare să reorganizeze și agricultura. Dar nu ne putem mărgini la această teză generală. Trebue s'o concretizăm. O mare industrie corespunzătoare nivelului tehnicii moderne și capabilă să reorganizeze agricultura, înseamnă electrificarea întregii țări. Am trebuit să efectuăm munca științifică cerută de elaborarea planului unei asemenea electrificări a R.S.F.S.R. și noi am îndeplinit această muncă. La această muncă au luat parte peste 200 din cei mai buni oameni de știință, ingineri și agronomi din Rusia, lucrarea a fost dusă la capăt, tipărită în forma unei cărți voluminoase și adoptată în linii generale de Congresul al VIII-lea al Sovietelor din întreaga Rusie, în Decembrie 1920. Acum s'a și pus la punct convocarea unui congres al electro-tehnicienilor din Rusia, care se va întruni în August 1921, va studia în mod amănunțit această lucrare, și ea va fi apoi definitiv aprobată de guvern. Prima parte a lucrărilor de electrificare urmează să fie executată în zece ani, necesitând circa 370 milioane de zile de lucru.

Dacă în 1918 am construit opt uzine electrice noi (cu 4757 kw.), în 1919 am construit 36 (cu 1648 kw.), iar în 1920 — 100 (cu 8699 kw.).

Oricât de modest este începutul acesta pentru uriașa noastră țară, totuși s'a început, munca a pornit și merge din ce în ce mai bine. După războiul imperialist, după ce milioane de prizonieri aflați în Germania au cunoscut tehnica modernă înaintată, după experiența războiului civil de trei ani, experiență grea, dar care te călește, țăranul rus nu mai este acelaș ca în timpurile vechi. Cu fiecare lună ce trece, el vede tot mai limpede, tot mai bine că numai sub conducerea proletariatului va fi posibil ca massa micilor agricultori să scape de sub robia capitalului și să pășească spre socialism".

(V. I. Lenin: *Opere alese, vol. II, partea 2-a*).

„Poți deveni comunist numai atunci când îți îmbogățești memoria prin cunoașterea tezaurului de cunoștințe pe care le-a adunat omenirea".

★

„....respingând școala veche, nutrind o ură cu totul legitimă și necesară împotriva acestei școli vechi, prețuind hotărîrea de a distruge această școală veche, trebue să înțelegem că în locul învățământului vechi, în locul vechii toceli, al vechiului muștru, trebue să ne însușim suma tuturor cunoștințelor omenești, și să ne-o însușim astfel, încât comunismul să nu fie ceva învățat pe de rost, ci ceeace ai prelucrat tu însuți, să însemne acele concluzii care sunt necesare din punctul de vedere al educației moderne".

★

„Intelegeți prea bine că cei fără carte nu vor fi în stare să realizeze electrificarea și că, pentru aceasta, simpla știință de carte nu este suficientă. Nu este de ajuns în acest caz să știi ce este electricitatea; trebue să știi cum s'o aplici din punct de vedere tehnic atât în industrie și în agricultură, cât și în diferitele ramuri ale industriei și ale agriculturii. Trebue să învățăm singuri acest lucru și să învățăm și întreaga generație tânără a oamenilor muncii".

★

„Toată lumea vorbește despre lichidarea analfabetismului. Știți că într'o țară analfabetă nu se poate construi societatea comunistă. Nu este suficient ca Puterea Sovietică să ordone, sau ca partidul să lanseze o lozincă anumită, sau să îndrumeze o anumită parte din cei mai buni activiști către această muncă. Trebue ca însăși generația tânără să se apuce de acest lucru".

(V. I. Lenin: *„Sarcinile Uniunilor Tineretului".*)

Realizări și lipsuri în munca de alfabetizare din raionul Piatra-Neamț

Secțiunea de Invățământ a raionului Piatra-Neamț a înregistrat unele succese în îndeplinirea sarcinilor ce-i revin în problema alfabetizării.

In primul rând, Secțiunea de Invățământ s'a preocupat serios de școlarizarea tuturor copiilor de vârstă școlară, luptând astfel pentru secarea izvoarelor neștiinței de carte. In acest an școlar, frecvența elevilor la clasele I-IV este de 100 la sută la 2/3 din numărul total al școlilor și de 98 la sută pe raion. Succese însemnate au obținut școlile din comunele Tupilați, Dămuc și Bicaz-Chei care dela o frecvență de 40—60 la sută, cât aveau anul trecut, au ajuns la 90—96 la sută. Secțiunea raională își propune să realizeze o frecvență de 100 la sută pe întreg raionul.

Din anul 1948 și până acum, numărul neștiutorilor de carte din raionul nostru a fost redus dela aproape 10.000 la 3.856.

Ajutate de organizația de partid și organizațiile de massă și depunând multă străduință, cadrele didactice din satele Bordea, Ardeluța și Brataș au reușit să alfabetizeze pe toți neștiutorii de carte. In alte 39 de sate, numărul analfabeților a fost redus la câțiva oameni.

Unele școli însă, ca de exemplu acelea din satele Tupilați, Iapa, Poeni, Dochia, Hlăpasti, Cut, Mărgineni, Negrești, Roznov și Slobozia, — adică tocmai acolo unde nici nu este realizată o frecvență de 100 la sută la clasele I-IV — au de alfabetizat între 100 și 300 neștiutori de carte.

Față de această situație, față de sarcina de plan pe 1950/951 care prevede școlarizarea a 3.800 analfabeți, și față de slabele rezultate obținute în cursul lunii Noembrie 1950 (frecvență de 30 la sută), Secțiunea de Invățământ a hotărît să întocmească un plan de muncă deosebit față de cele de până acum și să caute metode de lucru cât mai potrivite.

Primul gând a fost îndreptat spre asigurarea condițiunilor materiale necesare noii desvoltări a cursurilor de alfabetizare. Funcționarea centrelor de alfabetizare numai la școli dovedindu-se insuficientă a trebuit să se mărească numărul lor prin fixarea unor noi centre de alfabetizare la căminele culturale, casele de citit, întreprinderi industriale, șantiere și pe grupe de case. Pentru alfabetizarea muncitorilor dela pădure s'au înființat centre speciale la cabane, în munți. In felul acesta numărul centrelor de alfabetizare a crescut dela 115 la 235.

In ședința comună ținută la comitetul de partid raional cu reprezentanții organizațiilor de massă, s'a stabilit o serie de măsuri în ce privește munca de alfabetizare. In ședințele organizate pe centre de comune, ședințe la care au participat și președinții comitetelor executive ale Sfaturilor Populare, conducătorii întreprinderilor industriale și agricole etc. s'au discutat formele concrete de muncă.

Conducerile unor întreprinderi și unele sindicate, în special sindicatul Lemn-Forestier, au confecționat table de scris, au procurat cărți și caiete și au amenajat încăperi speciale. Secția de Cultură și Artă a raionului a pus la dispoziție 200 manuale pentru cursurile de alfabetizare.

Cadrele necesare predării au fost asigurate prin repartizarea pe centre a tuturor învățătorilor și profesorilor, cu excepția responsabililor cu învățământul pe comună, care au misiunea de a îndruma și controla munca, și prin recrutarea a 36 cadre din afară de învățământ (ingineri, tehnicieni, brigadieri silvici, muncitori și țărani muncitori).

Pentru a se asigura o frecvență regulată și pentru a se stabili responsabilități precise, toți neștiutorii de carte din raion au fost repartizați nominal cadrelor care predau.

O metodă bună pentru ridicarea frecvenței s'a dovedit a fi aceea întrebuințată de învățătorii școlii din satul Neagra-Bicazul Ardelean, care și-au format colective de 4-5 muncitori pentru a mobiliza și ajuta la învățătură diferite grupe de adulți. In urma generalizării acestei metode, în tot raionul frecvența s'a îmbunătățit simțitor. Astfel, centrele de alfabetizare din comunele Talpa, Chila, Cărnu, Izvorul Muntelui, Părâul Caprei, Gura Văii, Torturești, Negulești, Unghi, Bălușești, Dumbra-Roșie, Almaș, Dragomirești, Doina, Stejar etc. au obținut o frecvență de 100 la sută încă dela începutul lunii Decembrie 1950.

Invățătorii și profesorii dela majoritatea școlilor din raion depun mari eforturi pentru lichidarea neștiinței de carte. In munca lor, ei sunt îndrumați permanent de către organizațiile de bază din comune și primesc ajutor din partea unor organizații de massă, în special U.F.D.R., care desfășoară o vie campanie de agitație.

Sfaturile Populare comunale se îngrijesc de asigurarea condițiilor materiale necesare bunei desfășurări a cursurilor. Deasemeni, conducerea sindicatelor Lemn-Forestier de pe Valea Bistriței și direcția societății Sovromlemn-Exploatare din Rodna au înțeles să se preocupe de alfabetizarea oamenilor muncii, procurând cărți și caiete și numind tehnicieni care să ducă munca de alfabetizare. Nu tot așa procedează însă conducerea combinatului forestier „11 Iunie" din Roznov, care așteaptă repartizarea întreprinderilor pe raioane, pentrucă apoi să se gândească la problema alfabetizării. Tot așa conducerea șantierului Energo-Construcții din Bicaz care se lasă absorbită de „probleme mai arzătoare" socotind problema alfabetizării drept o chestiune minoră care privește numai Secțiunea de Invățământ Și Sindicatul Salariaților din Invățământ a avut unele lipsuri și întârzieri în munca de alfabetizare.

Sunt însă, în raionul nostru, unele școli, ca acelea din comunele Dușești, Corni și Prăjești, care au deschis cursurile deabia în Ianuarie 1951. Aceasta dovedește lipsa de interes a cadrelor didactice dela acele școli. Dovedește în acelaș timp și faptul că munca de alfabetizare a Secțiunii raionale de Invățământ a avut o serie de deficiențe însemnate. Un control mai serios și o îndrumare mai susținută a cadrelor de pe teren ar fi dus la înlăturarea mai din vreme a unor lipsuri atât de grave cum au avut școlile din satele mai sus pomenite. Deasemeni, Secțiunea raională de Invățământ n'a cerut cu stăruință ajutorul Sfatului Popular pentru înlăturarea greutăților.

Invățând din lipsurile de până acum, Secțiunea de Invățământ a raionului Piatra-Neamț își propune să cuprindă în acest an în școlile de alfabetizare pe toți cei 3800 neștiutori de carte și să privească problema alfabetizării drept o problemă permanentă, de cea mai mare însemnătate.

Al. Iftimie

Șeful Secțiunii de Invățământ a raionului P. Neamț

La Mausoleul lui Vladimir Ilici

Dacă treci prin istorica Piață Roșie într'una din cele patru zile ale săptămânii când ușile grele ale Mausoleului se deschid pentru a primi vizitatorii, nu se poate ca privirile să nu-ți fie atrase de o uriașă coloană de oameni, ce întrece uneori în lungime un kilometru.

Intri în rând, și-ți privești tovarășii lângă care mergi în acelaș pas. Cel din dreapta e un bătrân bașchir care a venit de departe, tocmai aci, în inima lumii, să-și petreacă concediul. Stă de două săptămâni la Moscova și vine pentru a treia oară la mausoleu. Va mai sta o săptămână și, înainte de a pleca, va mai veni odată. Apoi se va întoarce acasă, în republica lui îndepărtată, la uzina lui, și acolo va povesti tovarășilor toate câte ochii i-au văzut aci. Le va vorbi despre oamenii din Capitală, despre uriașele palate ce se ridică văzând cu ochii, despre Kremlin și, mai ales despre Mausoleul lui Lenin.

La fel va face și georgianul din Sud, și azerbaidjanul, și siberianul care va povesti cele văzute tovarășilor săi din Vladivostoc.

Cu fiecare pas înainte, spre intrarea în Mausoleu, liniștea devine tot mai mare. Discuțiile încetează. Fiecare privește înainte.

Iată intrarea. Deasupra, pe brâul de marmoră neagră, stă scris cu litere mari roșii, simplu, un singur cuvânt: Lenin. La stânga și la dreapta, doi ostași ai Armatei Sovietice stau nemișcați, ca ciopliți din piatră.

Cum ai trecut pragul Mausoleului, te descoperi, ca și toți tovarășii cu care intri. In față, lucește un zid de marmoră cenușie, de care se sprijină enorme coroane de flori. Rămâi surprins și simți în suflet mândrie și mulțumire atunci când, pe eșarfa uneia dintre coroane, citești în limba română: „Marelui Lenin". Sunt flori din Patria ta, ca un omagiu al poporului tău pentru marele Lenin. La stânga, se deschide un coridor cu pereți de marmoră cenușie. Pe coridorul cu 25 de trepte, care cotește la jumătate spre dreapta, intră odată cu tine zeci de oameni. Toți sunt în jurul tău, dar niciun sgomot nu se aude, parcă nu s'ar face nici cea mai mică mișcare. Și totuși, toți merg înainte și pătrund în camera din centrul Mausoleului.

Toți ochii se fixează asupra unui singur punct: Lenin.

Culcat sub o cupolă de sticlă, pe faldurile a patru drapele turnate în bronz, se află Lenin, cu somnul lui liniștit, cu expresia vieții întipărită pe față. Fruntea proeminentă, înaltă, n'are nici-o încrețitură. Ochii închiși și-au păstrat, în colțuri, crețurile care le dădeau acea ironie de care n'a scăpat niciun dușman. Imbrăcat într'un veston simplu, pe care strălucește un singur ordin — „Crasnaia Armia" — parcă ar dormi pe faldurile drapelelor. Mâinile îi stau sprijinite de trup, stânga cu pumnul strâns. Picioarele sunt acoperite de faldurile drapelului.

Te oprești la o depărtare de numai un metru de cupolă, alături de un tovarăș care vorbește altă limbă, dar care muncește la fel cu tine, care se bucură de fiecare izbândă a ta și-ți dă ajutorul lui frățesc. Acum pășește încet, cu șapca de metalurgist în mână, privind adânc, cu toată lumina ochilor spre ei.

Ocolești cupola întâi prin partea dreaptă apoi, prin stânga, și te apropii de ieșire.

★

Părăsești camera de marmoră neagră a Mausoleului cu o vie emoție. Liniștea continuă, intensă, și după ce ai urcat cele 25 de trepte și ai ieșit afară.

Tovarășii de lângă tine sunt și ei pătrunși de aceleași sentimente. Bătrânul bașchir își șterge, stânjenit, o lacrimă în colțul ochiului. Cei doi pionieri pleacă tăcuți, cu gândul departe, departe, la povestirile profesorului lor despre Lenin. In miile de ochi care l-au privit pe Lenin vezi voința dârză de a lupta, hotărîrea nestrămutată de a apăra pacea, de a păstra jurămintele făcute la mormântul lui Lenin.

. . . L-ai văzut pe Lenin aici, pretutindeni, în fiecare casă, la fiecare fereastră, în fiecare inimă. Oamenii sovietici, oamenii Țării Socialismului duc mai departe, sub conducerea lui I. V. Stalin, marele prieten și continuator al lui Lenin, înfăptuirile acestuia.

Cu numele lui Lenin și al lui Stalin în inimă, pe întreg cuprinsul pământului, sute de milioane de oameni eliberați de sub jugul imperialist, își făuresc ei înșiși o nouă istorie; sute de milioane de oameni mai luptă încă pentru a sdrobi lanțurile imperialismului; toate popoarele lumii luptă pentru apărarea celui mai de preț bun al omenirii — Pacea

Ioan Grigorescu

student la Institutul de Literatură „Maxim Gorki" din Moscova

V. I. Lenin și I. V. Stalin — întemeietorii politicii externe iubitoare de pace a U. R. S. S.

Politica externă a U.R.S.S., ale cărei baze au fost puse de către cele mai mari genii ale omenirii, creatorii și conducătorii Partidului Bolșevic și al Statului Sovietic, Vladimir Ilici Lenin și I. V. Stalin, este o politică de pace, prietenie și colaborare între popoare.

Incă din primele zile ale instaurării Puterii Sovietice în Rusia, V. I. Lenin a acordat o atenție deosebită, cu adevărat uriașă, elaborării politicii externe a Statului Sovietic în interesul păcii și securității popoarelor.

Chiar în a doua zi a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, la 8 Noembrie (26 Octombrie) 1917, Lenin a prezentat spre aprobare celui de al II-lea Congres al Sovietelor „Decretul asupra păcii" scris de el.

Condamnând războiul imperialist, marele Lenin a declarat la Congresul al II-lea al Sovietelor, care a avut loc la 8 Noembrie (26 Octombrie) 1917, că Guvernul Sovietic consideră drept cea mai mare crimă împotriva omenirii continuarea acestui război, purtat pentru a se hotărî cum să fie împărțite între națiunile puternice și bogate naționalitățile slabe cotropite de acestea, și declară solemn că este hotărît să semneze imediat condițiunile unei păci care să pună capăt acestui război, în baza unor condiții deopotrivă de drepte pentru toate naționalitățile fără excepție.

In „Decretul asupra păcii", care a constituit punctul de plecare al luptei ferme și consecvente a Statului Sovietic pentru pace între popoare, Guvernul Sovietic a propus tuturor popoarelor țărilor beligerante și guvernelor lor începerea imediată a tratativelor în vederea încheerii unei păcii democratice, drepte.

Această propunere a decurs în mod logic din politica națională leninist-stalinistă, de prietenie și colaborare frățească între popoare; ea a exprimat interesele vitale ale întregii omeniri iubitoare de pace și progresiste.

De numele marelui Lenin și a tovarășului Stalin sunt legați primii și cei mai importanți pași ai Puterii Sovietice, care urmăreau traducerea în viață a drepturilor popoarelor, pe care le proclamase. Guvernul Sovietic, respingând pentru totdeauna și cu hotărîre vechile metode burgheze ale diplomației secrete, a publicat toate acordurile imperialiste secrete ale guvernului țarist și ale guvernului provizoriu burghez, a anulat toate acordurile încheiate de Rusia țaristă pe bază de inegalitate de drepturi și a pus cu hotărîre capăt politicii imperialiste a țarismului.

Demascarea de către Guvernul Sovietic a acordurilor imperialiste de jaf a întâmpinat simpatia profundă a maselor largi ale oamenilor muncii din lumea întreagă.

Invățătura leninist-stalinistă asupra dreptului fiecărei națiuni de a hotărî singură și liberă de soarta ei și de a se organiza așa cum îi convine, fără a încălca drepturile altor națiuni, a fost pusă la baza politicii externe a Statului Sovietic, ca unul dintre principiile sale de bază.

In „Declarația drepturilor popoarelor din Rusia" (15 Noembrie 1917) și în „Apelul către toți oamenii muncii musulmani din Rusia și din Răsărit" (3 Decembrie 1917), scrise de I. V. Stalin și semnate de Lenin și Stalin, se arăta că Rusia Sovietică rupe pentru totdeauna cu politica imperialistă de violență dusă de țarism, îndreptată împotriva altor popoare și, de acum înainte își va întemeia relațiile cu toate popoarele pe baza egalității în drepturi, a respectului reciproc și a prieteniei.

Lenin și Stalin au creat politica externă sovietică în perioada inițială a existenței Statului Sovietic, în condițiile unei situații internaționale și interne extrem de complicate. Aceasta era în anul 1918 — cea mai grea perioadă din istoria Statului Sovietic. Greutățile decurgeau din faptul incontestabil că Revoluția Socialistă din 1917 nu a biruit decât într'o singură țară — Rusia — care se afla atunci în încercuirea dușmănoasă a statelor imperialiste. Acestea căutau să profite de slăbiciunea militară și economică a tânărului Stat Sovietic și să-l nimicească.

Numai geniul lui Lenin și Stalin au putut să învingă toate obstacolele, uneltirile, și intrigile mârșave ale restauratorilor troțkiști — buhariniști, ai capitalismului și să obțină încheerea păcii cu Germania și cu aliații ei, pentru a asigura Țării Sovietice un răgaz; ea a căpătat posibilitatea de a-și concentra un timp anumit forțele asupra sarcinilor economice și organizatorice, de a crea o armată proprie pentru apărarea cuceririlor Revoluției, de a organiza sdrobirea intervenționiștilor și a gardiștilor albi și de a menține apoi pacea timp de 20 ani — din 1921 până în 1941.

Politica externă a Uniunii Sovietice se întemeiază pe directivele lui Lenin și Stalin cu privire la posibilitatea deplină a coexistenței și colaborării economice, pașnice și îndelungate între Uniunea Sovietică și țările capitaliste.

Lenin a arătat în repetate rânduri că în condițiile victoriei Revoluției Socialiste într'o singură țară, Statul Sovietic trebue să pornească dela necesitatea coexistenței și colaborării pașnice a Țării Sovietelor cu statele capitaliste.

Conferința de partid pe întreaga Rusie și Congresul al VII-lea al Sovietelor, care a avut loc în Decembrie 1919, au adoptat o rezoluție, scrisă de Lenin, asupra situației internaționale. In această rezoluție se spune: „Republica Sovietică Federativă Socialistă Rusă dorește să trăiască în pace cu toate popoarele și să-și îndrepte toate eforturile către construcția internă...". (V. I. Lenin, Opere, vol. 24, pag. 576 ed. III-a).

Lenin și Stalin au arătat că există toate posibilitățile pentru colaborarea pașnică între Țara Sovietică și țările capitaliste și în domeniul relațiilor economice și comerciale, că aceasta este nu numai util, ci și necesar, în interesul păcii și securității popoarelor. Lenin a atribuit o însemnătate deosebită respectării reciproce între diferitele națiuni a intereselor lor vitale și suveranității lor naționale. El a cerut ca la baza colaborării internaționale să stea principiul reciprocității și al egalității în drepturi.

Caracterul rațional și necesitatea unei astfel de colaborări au fost relevate în repetate rânduri de I. V. Stalin, care duce politica externă a Uniunii Sovietice pe drumul lui Lenin, pe drumul asigurării unei păci trainice între popoare și al întăririi, prin toate mijloacele a colaborării prietenești între națiunile iubitoare de pace. Marele continuator al operii lui Lenin, I. V. Stalin, a spus că în cele mai încordate timpuri din perioada celui de al II-lea război mondial, deosebirile în forma de guvernământ n'au împiedicat U.R.S.S. și Statele Unite să se unească și să învingă pe agresorii fasciști. Intr'o măsură și mai mare a subliniat I. V. Stalin, există posibilități de a se menține aceste relații în timp de pace. Guvernul U.R.S.S., a arătat I. V. Stalin, crede că, cu toată deosebirea între sistemele economice și ideologice, coexistența acestor sisteme și reglementarea pașnică a divergențelor dintre U.R.S.S. și Statele Unite este nu numai posibilă, dar și absolut necesară în interesul păcii generale.

Ațâțătorii la război americano-englezi nu vor să colaboreze cu Uniunea Sovietică și cu țările de democrație populară. El se tem de colaborare și de întrecerea pașnică cu socialismul, fiindcă nu sunt siguri de forțele lor interne și speră că, cu ajutorul aventurilor militare, vor reuși să întoarcă înapoi roata istoriei. Poporul sovietic nu se teme de întrecerea pașnică cu capitalismul, pentrucă este sigur de succesele sale viitoare pe frontul construirii comunismului. El arată în mod grăitor lumii întregi superioritatea sistemului socialist înaintat și progresist, asupra sistemului capitalist reacționar și muribund care și-a trăit traiul.

Lupta pentru pace dusă de Statul Sovietic este îndreptată împotriva agresiunii imperialiste, împotriva ațâțătorilor la război. Cu mai mult de 30 de ani în urmă, în Februarie 1920, în răspunsul la întrebările unuia din ziarele americane, Lenin, subliniind năzuința fermă a Țării Sovietice către pace, a demascat pe imperialiștii americani, arătând că sunt ațâțători la război. Răspunzând la întrebarea corespondentului asupra bazelor relațiilor pașnice între Țara Sovietică și Statele Unite, Lenin a declarat: „Capitaliștii americani să ne lase în pace. Noi îi vom lăsa în pace". Lenin a arătat că din partea Statului Sovietic nu există nicio piedică pentru relațiile pașnice cu Statele Unite, piedica pentru astfel de pace o constitue „din partea capitaliștilor americani (ca și din partea oricăror altora), imperialismul".

„Noi suntem pentru alianța cu toate țările, neexcluzând pe niméni".

Totuși, cercurile guvernamentale ale Statelor Unite duc o politică cu totul opusă: politica agresiunii și a deslănțuirii unui al treilea război mondial. In spatele poporului, ațâțătorii imperialiști la război înjghebează uniuni și blocuri militare de tot felul, îndreptate împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară. Lenin și Stalin au amintit tot timpul popoarelor despre planurile mârșave ale banditilor imperialiști, lămurind neobosit massele populare asupra caracterului de jaf al războaielor imperialiste, asupra faptului că aceste războaie decurg din natura însăși a imperialismului. In 1921, Lenin scria că problema războaielor imperialiste, a politicii internaționale a capitalului financiar, care, „în mod inevitabil dă naștere la noi războaie imperialiste care, în mod inevitabil, duce la intensificarea nemaiîntâlnită a asupririi naționale, jefuirii, măcelăririi, înăbușirii micilor naționalități slabe, înapoiate, de către o mână de state „înaintate", a devenit, din anul 1914, problema fundamentală a întregii politici a tuturor popoarelor lumii. Aceasta este problema de viață și de moarte pentru zeci de milioane de oameni". (V. I. Lenin, Opere, vol. 33, pag. 33).

In zilele noastre, când sute de milioane de oameni luptă activ împotriva ațâțătorilor la un nou război, pentru pacea și securitatea popoarelor, aceste cuvinte ale lui Lenin răsună cu o forță deosebită. In actualele condiții ale mișcării puternice a partizanilor păcii, pregătirea unui nou război mondial provoacă rezistența generală și hotărîtă din partea popoarelor iubitoare de pace.

Puternicul și invincibilul lagăr al păcii, democrației și socialismului, în frunte cu marea Uniune Sovietică, se înalță ca un obstacol de neînvins în calea imperialismului american tâlhăresc, care tinde la dominația mondială.

Dacă înaintea celui de al doilea război mondial, lagărul socialismului a fost reprezentat numai prin Uniunea Sovietică, întrunind a zecea parte din întreaga omenire, azi, lagărul democratic, antiimperialist, în frunte cu U.R.S.S. unește în rândurile sale circa 800.000.000 de oameni, adică mai mult de o treime din populația globului pământesc. Afară de aceasta, sute de milioane de oameni ai muncii din țările capitaliste stau de partea lagărului păcii, democrației și socialismului.

Credincioasă principiilor leninist-staliniste ale politicii externe iubitoare de pace, Uniunea Sovietică luptă fără preget la O. N. U. împotriva blocului americano-englez, care caută să folosească Organizația Națiunilor Unite în scopul deslănțuirii unui război mondial. Popoarele din toate țările care s'au convins că blocul americano-englez nu vrea pace și face totul pentru a submina cauza păcii și pentru a deslănțui un nou război mondial, întâmpină cu însuflețire cuvintele sincere ale delegației sovietice, care răsună de pe tribuna O.N.U.

Truman, actualul președinte al Statelor Unite, cuprins de febra războiului, a respins încheerea unui pact al păcii între Uniunea Sovietică și Statele Unite, pact propus de Guvernul Sovietic în Ianuarie 1949. Cercurile guvernamentale ale Statelor Unite și ale Angliei au respins, deasemenea, propunerile sovietice cu privire la înlăturarea unui nou război și la întărirea păcii și a securității popoarelor.

Agresiunea mârșavă în Coreea și cotropirea insulei chineze Taiwan, bombardarea tâlhărească a orașelor R. P. Chineze, remilitarizarea Germaniei Occidentale, dovedesc că agresorii americani nerușinați nu țin seama de principiile dreptului internațional, ale colaborării și reglementării pașnice a tuturor conflictelor.

Popoarele lumii nu vor război. Unite în puternicul front al partizanilor păcii, ele luptă pentru înfăptuirea principiilor colaborării pașnice, pentru întărirea păcii în lumea întreagă.

F. Ciurkov

Facultatea de matematică și fizică din București în preajma examenelor de semestru

de acad. prof. S. Stoilov
decanul Facultății de Mecanică și Fizică

În procesul de activitate al unei instituții de învățământ, examenele sunt încheierea unei etape parcurse. Ele prilejuiesc o verificare generală a întregii activități.

Examenele de semestru din învățământul superior au fost instituite în anul universitar trecut. Ele urmăresc, în primul rând, ca, după o jumătate de an universitar, să ne putem da seama de rezultatele obținute, să le putem cântări și evalua, să constatăm lipsurile eventuale ale metodelor și ale planurilor noastre de învățământ. Ele trebue să constitue și verificarea printr'un examen final, a cursurilor care se întind pe un singur semestru, sau să marcheze încheierea unei etape la acele materii care comportă un învățământ ce se întinde pe mai mult de două semestre.

Prin examene de sfârșit de semestru, numărul total de examene pe care un student le are de dat în cursul unui an școlar se repartizează pe două sesiuni, la interval de jumătate de an universitar, ceeace ușurează și munca studentului și controlul cunoștințelor căpătate de el.

Sesiunea actuală de examene a fost pregătită din timp. Încă din luna Noembrie s'au afișat instrucțiuni asupra examenelor. S'au indicat materiile de învățat pe ani și pe secții, precum și condițiile de promovare. În luna Decembrie s'au afișat chestiunile generale de examinare. Ordinea examenelor, pe grupe de studenți, stabilită în acord cu organizația U.T.M. și cu organizația sindicală studențească a fost afișată și ea, din timp, cu circa 10 zile înainte de începerea examenelor.

În Facultatea noastră vor participa la aceste examene de semestru aproape 350 de studenți, aparținând secțiunilor de matematică, de fizică și de fizico-matematică (pedagogică).

Judecând după constatările făcute de profesori și asistenți la seminarii și la lucrările practice, din perioada 1 Octombrie și 13 Ianuarie, se pot prevedea, la aceste examene, rezultate simțitor mai bune decât în anii trecuți.

Colocviile ținute la materiile la care se dă examen, constituind o metodă de control, de recapitulare și de fixare a materiei, au arătat bunele rezultate ale pregătirii studenților. Marea majoritate a acestora au primit note mai mult decât satisfăcătoare la aceste colocvii.

Noile metode didactice care au la baza lor, în primul rând, studiul individual și apoi studiul în cadrul grupei de studenți — unitatea permanentă, formată din 20-30 de studenți, în cadrul căreia se desfășoară mai prielnic munca în seminarii și la lucrări practice — au dat roade satisfăcătoare, așa cum s'a putut constata după primul semestru de funcționare a lor, chiar la examenele din vara trecută.

Fără să se subevalueze sau să se neglijeze importanța muncii individuale, care trebue să rămână modalitatea principală de lucru a fiecăruia, este evident că schimbul reciproc de idei și de informații, sub îndrumarea profesorilor și asistenților, în seminariile pe grupe mai restrânse, ca și autocontrolul fiecăruia prin confruntarea cunoștințelor sale cu ale colegilor, constitue mijloace prețioase pentru completarea și desvoltarea pregătirii individuale.

În anul I al Facultății noastre există o situație specială. Cei circa 240 de studenți din acest an au un nivel de pregătire foarte diferit, care decurge din faptul că acești studenți provin din școli de diferite tipuri. Situația aceasta ridică problema necesității unei adaptări a procesului de învățământ, pe de o parte pentru completarea lacunelor din cunoștințele unora dintre studenți, iar pe de altă parte pentru o justă triere și îndrumare a acestor studenți în secțiile facultății, după posibilitățile și aptitudinile lor. Rezultatele examenelor vor contribui, într'o mare măsură, la rezolvarea acestei din urmă probleme. În anul I al Facultății noastre, cursurile au fost comune pentru studenți, întrucât aceștia n'au fost împărțiți pe secții. S'au format șapte grupe de studenți, conduse de câte un asistent, care a fost în contact permanent cu grupa respectivă. Materiile predate fiind relativ elementare, fiecare asistent a lucrat cu grupa sa la toate materiile, cunoscând astfel mai bine pe studenți. Avem toate motivele să credem că acest sistem va da rezultate bune. Deasemeni credem că, în semestrul II când studenții, îndrumați și sfătuiți de profesorii și asistenții care au avut timp, în primul semestru, să le cunoască posibilitățile și aptitudinile, se vor înscrie într'una din cele trei secții ale Facultății, ei vor profita la maximum de cursurile și lucrările din secția pe care și-au ales-o.

Consultațiile suplimentare din perioada pregătirii examenelor au fost mai mult frecventate decât în trecut. Totuși ele nu-și îndeplinesc încă rostul pentru care au fost create, deoarece marea majoritate a studenților continuă a nu veni la consultații, fie din timiditate, fie din lipsă de obișnuință. În general studenții nu se adresează direct profesorilor pentru a le cere lămuririle de care au nevoe. Este nevoe de o întreagă muncă de educație, atât din partea profesorilor, cât și din partea celorlalte cadre didactice ajutătoare, și a U.T.M.-ului care trebue să folosească mijloacele cele mai bune pentru a atrage pe studenți la orele de consultații.

Mult mai mult succes au avut orele de meditații, pe care le dau asistenții și unii studenți avansați. Aceste ore de meditații au dat rezultate bune și îmbunătățirea foarte sensibilă a situației, de care am vorbit mai sus, se datorește, în mare parte, acestor ore ținute în cadrul grupelor de studenți, în cercuri mai mici, alcătuite după gradul de pregătire al studenților.

Mai subsistă și vor apare, desigur, în perioada examenelor, încă multe lipsuri și lacune în sistemul nostru de azi, în munca profesorilor și a studenților. Vom căuta să ne folosim de prilejul acesta pentru a le remedia.

În orice caz însă, față de trecut, s'au realizat progrese îmbucurătoare. Frecvența la cursuri și la seminarii s'a îmbunătățit simțitor. Examenele și colocviile sunt luate în serios, ceeace nu era întotdeauna cazul, chiar și într'un trecut mai apropiat. Dar, mai ales, este clar pentru orice om de bună credință care a urmărit activitatea noastră universitară în ultimii ani, că s'a început a se crea temeinic acea atmosferă de colaborare și de încredere reciprocă care trebue să domnească între profesor și student, pentru ca munca să fie cu adevărat spornică; acea solidaritate de interes în muncă ce se manifestă acum, în diferite aspecte ale vieții noastre universitare și se exprimă, poate mai elocvent decât în orice altă împrejurare, în pregătirea și desfășurarea examenelor.

„Azi știu să scriu și să citesc"

Tovarășe Redactor,

Sunt tare fericită că vă pot trimite aceste rânduri. Până acum nu am știut carte și nici nu mă puteam măcar iscăli. Părinții mei au fost țărani săraci. Acasă am fost 9 copii. Când eram de opt ani, părinții m'au dat la școala din satul nostru, dar din cauză că nu aveam nici cărți, nici caiete și nici îmbrăcăminte, nu am mai putut merge la școală. Directorul școlii de atunci, nu s'a mai interesat de mine și așa am ajuns să nu știu carte.

Astăzi, datorită Partidului Muncitoresc Român care ne-a îndrumat mereu, putem și noi oamenii simpli să învățăm să citim și să scriem. Anul trecut am început a învăța la cursurile de alfabetizare dela Școala elementară Nr. 1 din orașul Bistrița regiunea Rodna. Azi știu să scriu și să citesc și sunt foarte fericită. Cu fiecare zi care trece simt că înțeleg altfel lucrurile. Am început să activez în organizația U.F.D.R. și am fost aleasă în Comitetul Regional de luptă pentru pace.

Vreau să învăț cât mai mult și să știu să scriu și să citesc din ce în ce mai frumos. Știu că dacă voi învăța carte voi putea munci mai mult și mai bine pentru înflorirea Patriei noastre și pentru apărarea păcii.

Trăiască Partidul Muncitoresc Român!

Căldare Ana
muncitoare în orașul Bistrița regiunea Rodna

Școlile medii tehnice din București se pregătesc pentru examene

În vederea examenelor semestriale care se vor ține între 26 Ianuarie și 8 Februarie, școlile medii tehnice au început pregătirile din prima jumătate a lunii Ianuarie. Pentru ca munca să se desfășoare în mod organizat, majoritatea școlilor au ținut înainte de 15 Ianuarie ședințe ale consiliului pedagogic în care s'au stabilit datele examenelor pentru diferitele materii. Deasemeni s'au programat ore speciale de consultații și ore în care să se lucreze cu elevii rămași în urmă.

La Școala Medie Tehnică de Chimie din București, consiliul pedagogic în ședința sa din 2 Ianuarie a luat o serie de măsuri practice ce urmau să fie îndeplinite la termene precise. Astfel, s'a hotărît ca recapitularea materiei să se facă planificat între 12 și 26 Ianuarie, pe baza planurilor calendaristice speciale. Diriginții au primit sarcina de a întocmi lista elevilor care au nevoe de un sprijin special în pregătirea examenelor. De asemenea, s'au luat măsuri pentru organizarea temeinică a muncii ce se desfășoară în cadrul grupelor de învățătură sub directa conducere și îndrumare a profesorilor respectivi. S'au organizat cercuri de meditații conduse de profesorii diferitelor materii precum și ore de consultații. S'a hotărît, în același timp, să se anunțe din vreme programul examenelor și să se reducă pe cât posibil activitatea extrașcolară, atât în perioada pregătirii, cât și în aceea a desfășurării examenelor.

În afară de cele hotărîte în consiliul pedagogic din 2 Ianuarie, s'au convocat pentru Duminică 14 Ianuarie adunări ale părinților pe clase. La aceste adunări, diriginții au cerut părinților să sprijine campania examenelor, comunicându-le în același timp și formele de ajutorare a elevilor, orele și zilele când au loc cercurile de meditații și consultațiile dându-le indicații asupra felului cum trebue ajutați elevii acasă pentru a obține cele mai bune rezultate la examene.

Organizația U.T.M. sprijină și ea această muncă. În ședințele de grupă, utemiștii discută situația elevilor slabi. Gazetele de perete cuprind articole în care elevii buni arată cum se pregătesc ei pentru examene și articole în care elevii delăsători sunt aspru criticați.

Majoritatea profesorilor din această școală au dat elevilor planuri amănunțite de recapitularea materiei, planuri care sunt folosite cu succes în grupele de învățătură.

Formele de ajutorare a elevilor în vederea examenelor nu sunt însă just organizate. La consultații vin mai mult elevii fruntași care vor să-și adâncească anumite probleme. La grupele de învățătură formate numai din elevii slabi, nu se face o bună recapitulare a materiei pentru examene, deoarece în cea mai mare parte din timp se repetă materia curentă pentru ziua următoare. Aceasta, din cauză că la unele materii nu s'a terminat încă predarea materiei prevăzută pentru semestrul I și recapitularea se face paralel cu predarea.

La Școala de Energie Electrică, directorul a prelucrat în fiecare clasă importanța unei temeinice pregătiri pentru examene. El a vorbit elevilor despre rolul pe care îl vor avea de îndeplinit în cadrul planului de electrificare a țării, în calitate de cadre tehnice ce vor lucra în centralele noastre electrice. Această acțiune a dus la un nou imbold în muncă, ceeace a avut drept rezultat îmbunătățirea situației la învățătură și sporirea interesului elevilor pentru materialele de bază: matematica, chimia și fizica.

Înainte de a începe pregătirea propriu zisă pentru examene, diriginții, în cadrul orelor educative, au vorbit și ei elevilor despre necesitatea unei munci sistematice și perseverente în vederea întâmpinării acestora.

Profesorii dela această școală și-au întocmit un plan de muncă pentru perioada premergătoare examenelor, ținând seama de constatările făcute cu prilejul corectării tezelor, când și-au notat chestiunile pe care elevii nu le-au înțeles îndeajuns și asupra cărora și-au propus să insiste în mod deosebit.

În scopul pregătirii elevilor rămași în urmă la învățătură, diriginții s'au îngrijit ca fiecare dintre aceștia să primească un ajutor efectiv în cadrul grupelor de învățătură. În același timp, profesorii și-au programat ore suplimentare în care lămuresc problemele rămase neclare în mintea elevilor.

La Școala Medie Sanitară, de asemenea a avut loc în ziua de 11 Ianuarie o ședință a consiliului pedagogic în vederea organizării muncii pentru perioada de pregătire a examenelor. Cu această ocazie, s'a stabilit ca începând dela 15 Ianuarie să se facă recapitulare la obiectele la care s'a terminat materia primului semestru, iar la celelalte materii paralel cu predarea, să se facă și recapitularea. S'au cerut tuturor profesorilor planuri de muncă în vederea desfășurării muncii pentru această etapă. S'a stăruit în mod deosebit asupra unui control mai serios din partea profesorilor și a unei îndrumări mai atente a activității grupelor de învățătură. S'a pus accentul în special la materiile unde sunt multe eleve căzute, ca de exemplu la patologia medicală, unde 30 la sută din elevele anului IV au note sub 5. Pentru ca munca să nu fie stingherită și elevii să aibă timp suficient pentru a se pregăti, s'a stabilit ca activitatea extra-școlară să se reducă în această perioadă.

Școala a cerut sprijinul UTM.-ului pentru îmbunătățirea frecvenței, pentru ca nicio elevă rămasă în urmă la învățătură să nu lipsească dela munca grupelor. Totuși la această școală colaborarea cu U.T.M.-ul este încă slabă.

La aceste școli ,munca este privită cu grijă, profesorii, diriginții și directorii lucrează în strânsă colaborare pentru lichidarea lipsurilor, pentru o muncă temeinică, astfel încât la examenele care se apropie elevii să obțină rezultate cât mai frumoase.

Constituirea biroului provizoriu al comitetului sindical al regiunii Rodna

Noua formă organizatorică a sindicatelor de învățământ a început a fi pusă în practică. În fiecare regiune se instalează birouri provizorii ale comitetelor sindicale.

Ședința de constituire a biroului provizoriu al comitetului sindical al regiunii Rodna a avut loc în ziua de 12 Ianuarie a. c. La ședință au participat responsabilii comitetelor de instituții din orașul Bistrița, responsabilii grupelor sindicale și președinții fostelor secții sindicale din această regiune. Din partea Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ a participat tovarășul Grigore Agopian, membru în Comitetul Executiv și Constantin Lepădatu care au vorbit despre noua formă de organizare a sindicatelor de învățământ și despre atribuțiile noilor comitete sindicale regionale.

În biroul provizoriu al Comitetului Sindical - Rodna au intrat tovarășii: Susa Oliver, Bostan Constantin, Nistor Leon, Grozea Aurel și Leon Ecaterina. Ca președinte al biroului provizoriu a fost ales tovarășul Susa Oliver, iar ca secretar tovarășul Bostan Constantin.

Luând cuvântul, tovarășul Bighel Iosif, din partea Comitetului de partid al regiunii a arătat care sunt sarcinele de care vor trebui să țină seama cadrele didactice în munca lor instructiv-educativă, precum și sprijinul pe care vor trebui să-l dea sindicatele de învățământ din această regiune în munca de alfabetizare și culturalizare a maselor. Din partea Consiliului Sindical Rodna a vorbit tovarășul Vidican Constantin.

La discuții au luat parte numeroși învățători și profesori care au promis întregul lor sprijin biroului provizoriu al Comitetului Sindical regional, luându-și angajamentul de a munci cu și mai multă râvnă pentru mobilizarea cadrelor didactice în îndeplinirea sarcinilor ce le revin în cadrul Planului de Stat și în lupta pentru apărarea păcii.

Tovarășul Grigore Agopian, membru în Comitetul Executiv al U. S. S. I. a dat îndrumări și a trasat sarcini pentru biroul Comitetului Sindical regional recomandând a se colabora cât mai strâns cu Secțiunea de Învățământ a Sfatului Popular regional ca împreună, sub necontenita îndrumare a Partidului, să îndeplinească sarcinele ce stau în fața salariaților din învățământ pentru lichidarea analfabetismului, pentru creșterea de noi cadre, pentru ridicarea nivelului ideologic-politic al salariaților și pentru organizarea schimburilor de experiență, precum și colaborarea cu celelalte sindicate etc., toate având drept scop îndeplinirea Planului de Stat, lupta pentru apărarea păcii și construirea socialismului în țara noastră.

Clica lui Tito ațâță la război

Evenimentele au dovedit că Tito, împreună cu clica lui, este o slugă credincioasă a Wall-Street-ului, este dușman de moarte al poporului iugoslav și al oamenilor dornici de pace din lumea întreagă.

Ascultând ordinele capitaliștilor anglo-americani, Tito și clica lui fascistă au devenit ațâțători la război, lachei plătiți ai marilor magnați capitaliști din America lui Harry Truman.

Ducând o politică criminală față de interesele poporului iugoslav, Tito a pus Iugoslavia la dispoziția americanilor, lăsând ca aceștia s'o transforme într'o bază de agresiune contra U.R.S.S. și a țărilor cu democrație populară.

Aerodromurile și depozitele subterane din Laikovet, Ralov, Kujnar, Tușka și Zaječiar, construite la ordinul și sub supravegherea experților militari anglo-americani, dovedesc că Iuda Tito îndeplinește slugarnic directivele imperialiștilor din Wall-Street.

De dragul dolarului american, Tito vinde toate bogățile Iugoslaviei, crezând că astfel va putea ieși din impasul economic în care a ajuns. Aruncând poporul într'o mizerie cruntă, exploatându-l până la sânge, Tito face tot posibilul ca să-și asigure prietenia și sprijinul capitaliștilor americani.

Truman nu întârzie să „ajute" poporul iugoslav, prin binecunoscutul „ajutor Marshall". Senatul american a aprobat proectul de lege prin care se alocă pentru ajutorarea armatei iugoslave 38 milioane dolari. Senatorii Lukas și Mac Carran, ca orice oameni de afaceri americani, au și făcut socoteala, că târgul încheiat cu amicul lor Tito este foarte rentabil. Echiparea și întreținerea unei divizii americane costă 176 milioane dolari, pe când acordând lui Tito 38 milioane dolari, obțin 32 divizii iugoslave. Așa știe clica lui Tito să slujească planurile agresive ale anglo-americanilor.

Hidosul trădător nu poate să lipsească nici din uniunea pactului Atlanticului, pact mârșav de ațâțare la un nou război agresiv. Americanii au creat o nouă filială a acestui pact cu participarea Iugoslaviei, Greciei, Italiei și Turciei, obligând guvernele acestor țări să furnizeze carne de tun și să sacrifice pe fiii oamenilor muncii.

Atragerea completă a lui Tito în planurile americane de agresiune și de deslănțuire a unui nou război mondial are scopul ei bine definit. El pregătește în Balcani, așa cum a declarat senatorul american Taft „o forță diversionistă îndreptată împotriva Rusiei". Calomniind Uniunea Sovietică, apărătoarea păcii tuturor popoarelor, Tito face pe placul capitaliștilor americani, monștrii omenirii, care urmând exemplul fasciștilor germani, nu se sfiesc să ordone uciderea copiilor și a femeilor coreene.

Iugoslavia vândută de Tito imperialiștilor anglo-americani a devenit o anexă a Americii și un centru de propagandă războinică în Balcani.

Spionul Tito a rupt Iugoslavia de țările de democrație populară și, lipsind-o de ajutorul frățesc al U.R.S.S., a asvârlit-o în ghiarele „planului Marshall", al dezastrului economic și politic.

Lucrând la ordinul lui Truman, slugoiul Tito calomniază în mod rușinos Uniunea Sovietică, căreia întregul popor iugoslav îi datorează eliberarea de sub jugul fascismului german. De asemeni, clica titoistă atacă cu nerușinare și țările cu democrație populară inventând cele mai mârșave minciuni și calomnii.

Poporul iugoslav știe cine sunt Iosif Broz Tito, Rankovici și ceilalți ciraci ai lor. Adevărații patrioți și fii ai poporului iugoslav, acei care au rămas credincioși internaționalismului proletar, lămuresc massele populare de pe tot întinsul țării, chemând poporul la luptă pentru înlăturarea bandei lui Tito. Muncitorii nu merg să muncească în uzine, țăranii nu ară și nu seamănă câmpurile, deoarece ei știu că rodul muncii lor intră în buzunarul fără fund al lui Tito și al imperialiștilor americani.

Acum câteva zile, guvernul fascist dela Belgrad recunoștea oficial că îndeplinirea „planului cincinal" titoist a suferit un eșec rușinos, cerând „parlamentului" fascist să amâne scadența îndeplinirii acestui plan cu un an. Faptul dovedește cât de adâncă este prăpastia în care călăul Tito a adus Iugoslavia.

Mișcarea de rezistență contra trădătorului Tito și a clicii lui de spioni și de trădători se intensifică zi de zi. Nu este departe ziua când călăul dela Belgrad va trebui să dea socoteală de crimele pe care le-a săvârșit, căci poporul iugoslav nu-i va ierta în niciun chip crimele săvârșite.

Erdely Ștefan
Membru în Biroul Executiv al U.S.S.I.

Jocurile Mondiale Universitare de iarnă — o măreață sărbătoare a studenților democrați din lumea întreagă

Între 28 Ianuarie și 4 Februarie a.c. se va desfășura în țara noastră, la Poiana-Stalin, a IX-a ediție a Jocurilor Mondiale Universitare de Iarnă, competiție organizată de Uniunea Internațională a Studenților.

Jocurile Mondiale Universitare — de vară și de iarnă — se organizează din doi în doi ani și reprezintă o frumoasă și importantă tradiție a vieții studențești internaționale. Uniunea Internațională a Studenților organizând aceste jocuri urmărește desvoltarea cunoașterii și înțelegerii reciproce între studenții din diferite țări, adâncirea și consolidarea unității internaționale studențești în lupta pentru pace și o viață mai bună. Paralel cu jocurile, sunt organizate bogate programe culturale și artistice, conferințe, proectări de filme, care aduc o prețioasă contribuție la sporirea avântului tineretului studios în lupta pentru apărarea păcii.

Cinstea de a organiza a IX-a ediție a Jocurilor Mondiale Universitare de Iarnă a revenit Republicii Populare Române. Partidul și Guvernul acordă o deosebită atenție jocurilor și de aceeea asigură cele mai bune condițiuni pentru desfășurarea lor.

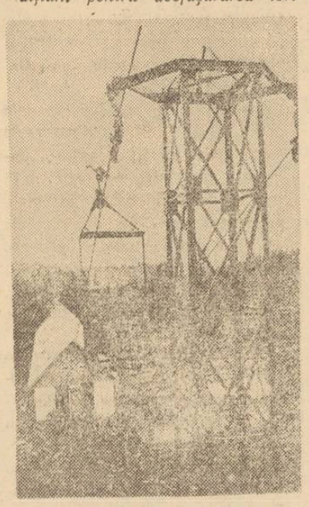

Telefericul dela Poiana-Stalin

Astfel, la Poiana-Stalin a fost construit într'un timp record unul din cele mai moderne combinate sportive din Europa.

Pentru a asigura cazarea concurenților s'a construit o cabană modernă cu o capacitate de 300 locuri, înzestrată cu un restaurant, sală de festivități, etc.

Jocurile de hochei și probele de patinaj — viteză și artistic se vor desfășura pe stadionul combinatului, prevăzut cu o tribună de 5000 locuri și o iluminație puternică pentru jocurile din nocturnă.

Cursele de coborire — ski — se vor desfășura pe o pârtie nouă iar săriturile se vor executa de pe o trambulină care permite sărituri de 80-90 metri.

Pentru prima dată, la Jocurile Mondiale Universitare de Iarnă din acest an se va desfășura și proba de bob. Pentru această probă s'a amenajat o pârtie specială, una din cele mai bune din lume.

Alături de aceste construcții, s'a mai realizat un ski-lift pentru transportul concurenților dela sărituri și un teleferic pentru transportul concurenților și materialelor.

Combinatul sportiv dela Poiana Stalin este o minunată realizare a regimului nostru de democrație populară și oglindește sprijinul acordat desvoltării mișcării de cultură fizică și sport.

POȘTA REDACȚIEI

● *Inv. Dumitru Angelescu.* Vă rugăm să ne comunicați adresa, pentru a vă răspunde prin poștă.

● Maria D. Tănăsescu, Romulus Stănescu. *Corespondențele trimise de dvs. au sosit prea târziu pentru a putea fi publicate. Pe viitor, vă rugăm să trimiteți la timp scrisorile care vorbesc despre aniversări, comemorări, etc.*

● *Un grup de profesori-Buzău.* Cadrele didactice titularizate potrivit deciziei Nr. 42.844/950 cu examen, se încadrează: profesorii la categoria VIII/3 și învățătorii la categ. V/3.

Cei care au avut această categorie primesc numai gradul, salarizarea rămânând aceeași.

Indemnizația de director (M-ul) se plătește potrivit Hotărîrii publicate în Buletinul Oficial din 17 Ianuarie 1950, iar diriginții în conformitate cu circulara Nr. 97.125/950 a Ministerului de Finanțe.

● Ecaterina Ene — raion Pogoanele — regiunea Buzău. *Manualele de Geografie R.P.R. pentru clasa VII și de Istorie R.P.R. clasa VII nu au apărut. Pentru celelalte manuale, comanda dv. a fost înaintată centrului de difuzare București.*

FOILETON SATIRIC

Școală ori han?

La ora 8.30, când am sosit la Școala elementară din comuna Mihai Bravu — regiunea București învățătorii și elevii se găseau în plină activitate. De pe sală, se putea auzi desluși desfășurarea lecțiilor

In așteptarea recreației, ascultam glasul subțire și tremurat al unui copil care făcea eforturi de a citi cât mai bine.

Pe când stam și așteptam, respectând munca de stup a clasei, iată că apar doi tovarăși înarmați cu bastoane și cu niște servicte burduhănoase. Nu țin seama de nimic. Dau busna în clasă. Aud cum îi întâmpină un ropot de picioare pe duș umea și un prelung „bunăăă ziiua"!

Mă întreb: cine-or fi? Inspectori? Inspector sunt eu și totuși nu dau năvală. Cine-or fi de nu știu că în clasă se muncește și această muncă nu trebue stingherită".

Dar pe când căutam în mintea mea un răspuns, iată că, exact cu acelaș sgomotos ceremonial, cei doi musafiri părăsesc sala de clasă. O clipă am cercat să-i scuz: Vor fi avut ceva important de comunicat. Ceva care nu suferă amânare.

Dar nu mă liniștesc eu bine prinzând de pe sală firul unei povestiri pe care începea s'o înșăile un elev, când o bătaie energică în ușă mă face să tresar. E un nou vizitator, foarte grăbit și furtunos. Intră. Stă câteva minute și tășnește pe ușă ca din pușcă.

Dar nu pleacă bine vizitatorul grăbit și apare o tovarășă și mai grăbită. Intră în sala de clasă, întreabă ceva, răstit, iese și intră în cealaltă clasă. Pentrucă văd venind un sătean trăgând după el un copil sperios, uit că sunt pe sala unei școli elementare. Parcă sunt într'o gară. Mai ales că, în aceeași sală, intră, în continuare două tovarășe, discutând foarte aprins.

Sunt totuși, într'o școală pentru că, în cinstea fiecărui vizitator se desfășoară acelaș ceremonial: tropot de picioare pe dușumea și un prelung „buuuună ziiua".

Timpul trece. Este ora 9.30. In clasă nu se mai poate relua munca. Dacă au plecat cele două tovarășe, a intrat, în schimb un tânăr cu un vraf de cărți la subțioară. Din clasă aud svon de glasuri. Învățătoarea vorbește cu musafiru, și elevii între ei.

Ceasul arată 9,45. A plecat și tânărul, însfârșit, cu cărți cu tot. Mă hotărăsc să intru. Mă prezint:

— Sunt dela secțiunea de învățământ a regiunii.

— Imi pare bine, rostește tovarășa învățătoare. Tocmai făceam o lecție de citire.

— V'au cam deranjat musafirii, iar ora s'a lungit mai mult decât trebue. Cred că ar fi bine să dați recreație.

După ieșirea elevilor din clasă, tov. învățătoare explică:

— Știți a fost tov. doctor și cu sanitarul. Au făcut vizita elevilor. Dar n'au stat mult, — încearcă ea să-i scuze.

— Și parcă a mai fost cineva: caut eu să mă informez.

— Da! a mai fost un tânăr dela U.T.M. Trebuia să hotărâm ce facem cu niște fonduri strânse dela un bal...

— Și după el? stărui eu cu întrebările.

— După el... A, da! A mai fost și coana moașă. Il căuta pe doctor.

Și tov. învățătoare, adunându-și gândurile, mi-i înșiră pe toți, așa cum s'au perindat pe ușa clasei, în cursul unei ore, care trebuia să fie oră de muncă liniștită, serioasă, continuă, temeinică.

— A mai fost și un sătean. Știți, vroia să vadă, dacă nu cumva s'a găsit o carte pierdută de copilul lui. Pe urmă, două colege. Au vrut să citească procesul verbal, făcut ieri de tov. inspector dela raion. Și, pe urmă, bibliotecarul căminului, care...

— Nu găsiți că vizitele acestea, în timpul orelor, dăunează învățământului? întreb eu cu candoare.

— O! desigur, se grăbește să confirme tovarășa. Dar, vedeți, ei, ei nu înțeleg.

— Bine „ei" nu înțeleg. Nu înțelege nici doctorul, nici bibliotecarul. Dar colegele dumitale? Ele nu pot înțelege că în clasă nu se intră ca într'un hol de cinematograf. discutând tare, brâncind ușa, fără să ții seama că întrerupi o muncă foarte importantă?

Invățătoarea tace. Nu poate răspunde în numele colegelor intempestive, pe care le ardeau notările inspectorului. Dar că aici e o bubă mai veche care se poate prinde într'o vorbă populară: cu măsura cu care măsuri, măsura-ți-se-va.

Se vede că tevatura asta acel dute--vino, hârțuiala, frecușul, sgomotul și vraiștea fac parte de specificul acestei școli. Lipsește cineva care să pună ordine și să facă liniște. Cineva care să înțeleagă, să fie convins că școala-i școală, nu han.

Recomandăm tovarășilor dela Școala elementară „Mihai Bravu" să învețe din exemplul pe care li-l dă clasa muncitoare, însușindu-și disciplina proletară în muncă, întreprinzând o luptă împotriva timpilor morți.

Și poate n'ar fi rău dacă ar începe lupta pentru liniștea în școală, măcar cu un lucru mic. Să pună un aviz pe ușile sălilor de clasă. „Intrarea în timpul orelor este oprită!" iar acest aviz să fie respectat chiar și de cei care au de făcut vizite medicale și de tinerii din U.T.M și de bibliotecari și de colege tare zorite să afle aprecierile organelor de control.

Să poată învăța copiii carte, tovarăși, și să nu se transforme în simple mașini de spus mereu acel prelung „buuunăă ziiua!" pentru că din minut în minut, apare în pervazul ușii chipul unui nou musafir nepoftit.

Mihai Vasiliu
Inspector școlar la Secțiunea de Învățământ a Regiunii București

Note politice externe

Imperialiștii americani, după cum se știe, nu au recurs la ajutorul diplomaților în chestiunea coreeană, decât abia atunci când generalul McArthur — care se lăudase că până în Crăciunul anului 1950 termină cu rezistența poporului coreean — începuse să dea înapoi ca racul sub loviturile năprasnice ale Armatei Populare Coreene și ale voluntarilor chinezi. PRAVDA, sub semnătura lui Rassadin, scrie că numai pentru a procura lui McArthur un răgaz, și-au început misiunea lor diplomatică, Acheson și Austin. Ei au recurs la tot felul de manevre grosolane în cadrul discutării problemei coreene în Comitetul Politic al Adunării Generale O.N.U.

Agresorii americani vor să obțină un răgaz pentru a-și regrupa forțele din Coreea, a menține ocupația lor acolo și a extinde agresiunea în Asia. In același timp diplomații lor, în dorința de a ascunde agresiunea americană, se străduesc să eticheteze drept „agresoare" Republica Populară Chineză. In acest scop ei fac presiuni de tot felul asupra țărilor satelite.

Starea de spirit a popoarelor — scrie „Pravda" — care condamnă agresiunea sângeroasă americană în Coreea și cer cu hotărâre soluționarea pașnică a problemelor Extremului Orient, a făcut ca mașina de vot americană dela O.N.U., atât de ascultătoare în trecut, să înceteze a funcționa.

La 11 Ianuarie, „Comitetul celor trei" sau cum se mai numește el „Comitetul pentru încetarea focului în Coreea", a prezentat în ședință un raport suplimentar, cu recomandări vădit dictate dela Washington și Londra, raport în care abundă frazele demagogice despre pace. Infrânți, agresorii americani vor cu orice preț să oprească înaintarea Armatei Populare Coreene și a voluntarilor chinezi. Vorbind în raport despre faptul că toate forțele necoreene trebue retrase din Coreea, ei adaogă: „într'o anumită ordine". Această precizare arată destul de limpede că agresorii americani tind să rămână în Coreea, așa cum au făcut după cel de al doilea război mondial și să mențină prin forța baionetelor regimul corupt al lui Li Sin Man.

Adenauer, „cancelarul" dela Bonn, a răspuns în mod negativ la scrisoarea primului ministru al R. D. Germane, Otto Grotewohl, prin care acesta propunea începerea unor tratative în vederea înfăptuirii unității germane.

Acest răspuns constitue o sfidare a voinței de unitate și pace a poporului german. Comentând acest răspuns, presa germană arată că, atât germanii din Răsăritul țării cât și cei din Apusul țării, germanii de toate convingeriile politice, care au sperat în ultimele săptămâni că primejdia de război poate fi înlăturată, au cerut un răspuns afirmativ și nu răspunsul american pe care l-a dat Adenauer.

Acest răspuns al lui Adenauer, scrie presa germană, va spori mânia și indignarea profundă a poporului german.

Fără îndoială că poporul german va arăta acum, prin lupta sa hotărîtă împotriva remilitarizării, că el păsește pe calea care duce la zădărnicirea războiului — așa cum a scris Otto Muschke, vicepreședintele Consiliului de Miniștri al R.D. Germane, în ziarul „Neue Zeit".

O telegramă a agenției telegrafice sovietice Tass, vestește că populația orașului lui Lenin este viu emoționată de îndeplinirea celei mai vii dorințe a sale, anume aceea ca tovarășul Stalin să-și dea consimțământul de a candida la Leningrad. Știrea despre consimțământul dat de tovarășul Stalin a ajuns în timpul schimbului de noapte la uzina Kirov. Personalul acestei uzine a fost primul care a propus la întrunirea din 10 Ianuarie, drept candidat la locul de deputat în Sovietul Suprem al R. S. F. S. R. pe iubitul conducător al poporului sovietic.

După cum se știe uzina Kirov este celebră prin tradițiile sale revoluționare și prin remarcabilele sale realizări în muncă. Au avut loc aici meetinguri pline de entuziasm.

Comisia electorală districtuală a adoptat în unanimitate hotărîrea de a înscrie pe I. V. Stalin drept candidat la locul de deputat în Sovietul Suprem al R.S.F.S.R. din partea circumscripției electorale Kirov din orașul Leningrad.

In Italia, mișcarea de protest a poporului împotriva sosirii generalului Eisenhower crește neîncetat. La Roma îndeosebi se desfășoară o campanie extrem de vie și energică. In ciuda amenințărilor guvernului și a acțiunilor poliției, zidurile caselor, la centru și la periferie sunt acoperite noapte de noapte cu inscripții prin care se cere ca Eisenhower să plece acasă. In fiecare dimineață detașamente întregi de polițiști șterg de pe ziduri aceste inscripții. In magazine, în cinematografe, pe străzi, partizanii păcii difuzează mii de proclamații. Numeroase adunări au loc la sediile organizațiilor de masă. In cadrul acestor adunări oamenii muncii sprijină cu entuziasm hotărîrea Camerei de muncă de a se declara o grevă generală de protest împotriva sosirii lui Eisenhower la Roma. 20.000 de spectatori au citit uriașa pancartă pe care scria: „Eisenhower să plece din Italia!", pancartă ridicată de partizanii păcii deasupra terenului la un match de football. Spectatorii au salutat furtunos această pancartă și au împiedicat poliția s'o îndepărteze.

In toată Italia, în Sicilia, în Calabria și Apulia, se desfășoară manifestații antirăzboinice ale populației. Au loc incidente între polițiști și manifestanți, aceștia din urmă mai ales tineri de vârstă militară.

In Turcia marshallizată guvernul comite tot felul de acte arbitrare, tipic fasciste. Numărul arestărilor ilegale sporește zilnic. Ziarul HURRIET din Istanbul scrie despre arestarea directorului institutului comercial turc din orașul Aidan (Anatolia), pe nume Altan Bikhik, a soției sale precum și a unui elev al său, Kalil Demirali, sub pretextul că ar fi comuniști.

Ziarul arată că studenții institutului au ținut un meeting la care au înfierat încercarea guvernului turc de a înlătura din învățământ pe cei mai capabili profesori sub pretextul că ar fi comuniști.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26. Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA „Scrisul Liber", Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5. Telefon: 4.92.96. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni, 130 lei; instituții anual, 500 lei,

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

ANUL II Nr. 95 | 4 PAGINI 5 LEI | VINERI 26 IANUARIE 1951

Să ne unim eforturile pentru îndeplinirea planurilor de alfabetizare și de școlarizare

Călăuzit permanent de îndrumările Partidului și folosind experiența Uniunii Sovietice, Ministerul Învățământului Public socotește ca un sprijin deosebit în acțiunea de lichidare a analfabetismului, antrenarea largă a maselor, prin stabilirea unei legături permanente cu Sfaturile Populare, cu organizațiile de massă, de tineret și de femei, cu organizațiile naționalităților conlocuitoare și cu ministerele interesate în această acțiune.

In numeroase regiuni și raioane, Secțiunile de Invățământ și cadrele didactice au știut să ceară sprijinul organizațiilor de massă și să lucreze împreună cu ele, au știut să sesizeze Sfaturile Populare asupra greutăților pe care le întâmpinau în activitatea lor și astfel și-au putut duce în bune condițiuni munca de alfabetizare. Așa, de pildă, Secțiunea de Invățământ a regiunii Galați a cerut permanent ajutorul Sfatului Popular, arătând concret greutățile pe care le întâmpină și astfel, o bună parte din aceste greutăți au putut fi rezolvate. In raionul Tulcea, datorită tocmai faptului că Secțiunea de Invățământ a știut să ceară sprijinul Sfatului Popular, toate centrele de alfabetizare au fost aprovizionate din timp cu lămpi.

Secțiunea de Invățământ a regiunii Cluj a folosit activ presa locală și a dat o deosebită atenție atragerii organizațiilor de masă în munca de agitație. Săptămânal au apărut în gazetele din Cluj articole privind munca de alfabetizare. S'au popularizat centrele la care se lucrează bine, s'au publicat articole critice privind centrele care funcționează slab și aceasta a ajutat mult în munca de alfabetizare.

Acolo însă unde școala n'a cerut sprijinul organizațiilor de massă, unde n'a căutat să lucreze împreună cu ele, unde Sfatul Popular n'a fost sesizat asupra lipsurilor și greutăților întâmpinate, nu s'au putut asigura condițiile materiale, iar frecvența la cursurile de alfabetizare este scăzută și munca merge prost. Așa se întâmplă, de exemplu, în raionul Baia-Mare, unde Secțiunea de Invățământ și-a întocmit planul de muncă fără participarea organizațiilor de massă și de aceea îndeplinirea lui nu este sprijinită de aceste organizații. Directorii și cadrele didactice din raionul Brabova-Dolj au întâmpinat greutăți mari în munca de alfabetizare tocmai datorită faptului că Secțiunea de Invățământ a raionului nu a știut să sesizeze Sfatului Popular problemele ce nu puteau fi rezolvate decât cu ajutorul lui și nu a antrenat în muncă organizațiile de massă.

Sunt însă și învățători și profesori, care nu numai că nu au cerut sprijinul Sfaturilor Populare, dar ei înșiși au arătat dezinteres față de această muncă. Așa, de pildă, cadrele didactice dela Lupeni și Gioagiu — regiunea Hunedoara, — au socotit că sarcina alfabetizării nu le aparține și au lăsat-o în seama altora. Aceeași atitudine greșită au avut-o și cadrele didactice din comuna Cetate-Dolj, care nu au deschis cursurile decât cu mare întârziere.

Ținând seama de aceste lipsuri care au determinat o frecvență scăzută la cursurile de alfabetizare, Ministerul Invățământului Public a luat o serie de măsuri, antrenând în această muncă toate organizațiile de massă, presa și radio și cu deosebire Sfaturile Populare, cărora le revine rolul de conducere în lichidarea neștiinței de carte.

In momentul de față se găsesc în centrele regionale, raionale și comunale echipe formate din inspectori ai Ministerului Invățământului Public, delegați ai Comisiei pentru Aplicarea Legii Sfaturilor Populare, ai Așezămintelor Culturale, ai organizațiilor de massă și ai presei. Aceste echipe cercetează felul cum este dusă munca de alfabetizare de către secțiunile de invățământ și cadrele didactice, de către Sfaturile Populare, organizațiile de massă și Așezămintele Culturale, și iau măsuri imediate pentru lichidarea lipsurilor.

Secțiunile de învățământ și cadrele didactice trebue să se încadreze activ în această acțiune comună, să știe să lucreze împreună cu organizațiile de massă și să sesizeze Sfaturile Populare asupra acelor probleme care nu pot fi rezolvate decât cu ajutorul lor.

Trebue să se pornească o serioasă activitate pentru întărirea muncii de lămurire în rândurile neștiutorilor de carte. Adeseori această muncă a îmbrăcat forme seci și neconvingătoare. Cadrele didactice n'au ținut întodeauna seama de situația omului cu care discutau, de condițiile în care era purtată discuția.

Munca de lămurire trebue astfel întărită, încât să însemne o cotitură în desfășurarea acțiunii de alfabetizare și să aibă ca rezultat imediat îmbunătățirea frecvenței la cursuri. Secțiunile de învățământ trebue să facă Sfaturilor Populare din comune propunerea de a se ocupa de lămurirea îndeaproape a celor ce refuză să vină la cursuri. De asemeni, organizațiile de massă trebue să ia în discuție problema participării membrilor lor la cursuri, dând exemple concrete de foloasele științei de carte.

Invățătorii trebue să antreneze în munca lor de lămurire și pe elevi. Copiii din școală, pionierii, pot îndemna pe părinții lor să meargă la cursurile de alfabetizare. In această muncă învățătorii trebue să dea dovadă de o grijă deosebită pentru a nu slăbi stima copiilor față de părinți. Ei vor arăta copiilor că, în regimurile trecute, părinții lor n'au putut învăța carte și că, prin grija Partidului și a Guvernului nostru, ei au acum această posibilitate.

In cadrul șezătorilor din căminele culturale se vor citi bucăți literare și se vor da sfaturi practice în legătură cu îngrijirea sănătății, creșterea copiilor, cultivarea pământului, îngrijirea vitelor, arătându-se oamenilor că toate acestea ei le vor putea afla singuri dacă vor învăța carte. Tot în cadrul șezătorilor, ca și în cadrul ședințelor sindicale din întreprinderi, se pot organiza întâlniri cu fruntasii în muncă (unii dintre ei fosti analfabeti). E bine să li se citească neștiutorilor de carte scrisori din partea unor foști analfabeți, scrisori al căror conținut să-i îndemne să urmeze cursurile.

In gazetele de perete trebue expuse fotografiile acelora care s'au evidențiat prin frecvență regulată la cursuri, trebue publicate articole, fotomontagii și caricaturi cu caracter mobilizator. Deasemenea, trebue evidențiați acei care contribue cu devotament la acțiunea de alfabetizare a neștiutorilor de carte.

Secțiunile de învățământ și cadrele didactice pot organiza audiții colective la radio, urmărind prin presă emisiunile speciale în legătură cu munca de alfabetizare. Trebue să se organizeze deasemeni, vizionări în colectiv a filmelor de scurt metraj „Actualități în imagini", privind alfabetizarea, filme care vor fi prezentate la sate de caravanele cinematografice.

Odată cu folosirea acestor forme de agitație pentru mobilizarea neștiutorilor de carte, acei care predau la cursuri trebue să se preocupe permanent și de îmbunătățirea metodelor de predare. Este bine să li se dicteze cursiștilor texte scurte, cuprinzând sfaturi în legătură cu creșterea copiilor, cu agricultura, îngrijirea vitelor, etc., sau să li se citească unele știri și extrase din articole din ziare, legate de problemele care-i interesează. Să-i învățăm să scrie o scrisoare, să alcătuiască o cerere, o recipisă, să învețe să socotească pe baza unor exemple din viața zilnică, în așa fel, încât oamenii să simtă foloasele imediate ale științei de carte.

Secțiunile raionale vor trebui să organizeze consfătuiri cu învățătorii și cu toți acei care predau la cursuri, prilejuind astfel schimburi de experiență și discuții în legătură cu îmbunătățirea metodelor de predare.

Lichidarea analfabetismului depinde în mare măsură de îndeplinirea planului de școlarizare care, prin faptul că prevede cuprinderea în școală a tuturor copiilor de vârstă școlară, asigură secarea definitivă a izvoarelor neștiinței de carte.

Secțiunile de Invățământ, directorii și cadrele didactice trebue să ia toate măsurile necesare îndeplinirii planului de scolarizare. In primul rând, este necesar să se ducă o susținută muncă de lămurire cu părinții. In această acțiune, școala trebue să antreneze organizațiile de massă și căminele culturale.

De multe ori, frecvența neregulată a elevilor se datorește condițiilor materiale. Școala trebue să sesizeze aceste lipsuri Sfaturilor Populare și să ceară ajutorul organizațiilor de massă pentru lichidarea lor. In acest fel, se vor lua măsuri pentru asigurarea transportului copiilor care stau departe de școală, pentru procurarea de îmbrăcăminte și încălțăminte copiilor lipsiți de mijloace materiale, etc. Aceste măsuri trebue luate din vreme, astfel încât frecvența să nu scadă odată cu începutul muncilor agricole.

Este necesar să se arate o grijă deosebită condițiilor de funcționare a școlilor. Secțiunile de învățământ trebue să sesizeze Sfaturile Populare asupra acestor probleme, astfel încât școlile să nu rămână fără combustibil, petrol lampant, mijloace de întreținere, etc. Și în această privință este necesar sprijinul și controlul obștesc al organizațiilor de massă.

Organele de învățământ trebue să ducă o intensă muncă de control și îndrumare a muncii didactice, lămurind învățătorii și profesorii că ceeace li se cere este nu numai un număr cât mai mare de promovați, dar înainte de toate asigurarea unor cunoștințe temeinice ale elevilor.

Lucrând cât mai organizat și cu metode cât mai juste atât pentru alfabetizarea neștiutorilor de carte prevăzută în planul acestui an, cât și pentru îndeplinirea planului de școlarizare, muncind temeinic în cadrul acestei acțiuni comune, vom da Patriei noastre cadre capabile să participe activ la mărețele construcții ale Cincinalului, să lupte cu hotărâre pentru pace și socialism.

92 de ani dela unirea Principatelor

Au trecut 92 de ani din ziua în care poporul muncitor a impus alegerea ca domn al Munteniei a lui Alexandru I. Cuza, care fusese ales la 5 Ianuarie 1859, domnitor al Moldovei.

Unirea celor două Principate s'a înfăptuit astfel în ziua de 24 Ianuarie 1859. Ea a fost rezultatul unei îndârjite lupte de clasă, pentru care truditorii dela orașe și dela sate luptaseră vreme îndelungată.

In susținerea unirii, alături de ideile progresiste ale revoluționarilor dela 1848, s'au ridicat deputații țărani, care în divanurile ad-hoc aduceau revendicările țăranilor muncitori, cerând „desființarea boerescului", „desființarea bătăii", așezarea impozitelor „proporțional cu averea fiecăruia", precum și „alegerea dregătorilor Statului de către săteni".

Lupta pentru unirea celor două Principate a fost susținută din afară de o singură putere. Aceasta era Rusia. Luptând împotriva marilor puteri, — Turcia, Austria și Anglia, care aveau tot interesul să mențină separate aceste țărișoare, spre a le putea exploata pământul lor mănos, — Rusia a fost aceea care, în conferințele internaționale, a susținut și apărat cauza țărilor românești.

Proclamarea lui Alexandru Ion Cuza ca domn al ambelor Principate a stârnit un val de ură din partea întregii boierimi reacționare. Ion Brătianu, conducătorul burgheziei liberale s'a coalizat cu C. A. Rosetti împotriva politicii progresiste a lui Alexandru Ion Cuza, împotriva reformelor inițiate de guvernul condus de Mihail Kogălniceanu și împotriva propunerilor masselor largi care sprijineau guvernul și pe domnitor.

Reformele înfăptuite în timpul domnitorului Alexandru Ion Cuza, constituiau pentru burghezia reacționară o lovitură puternică. De aceea ea ducea lupta pe viață și pe moarte împotriva tuturor acțiunilor menite a îmbunătăți soarta poporului muncitor. Proiectul de lege rurală din 1864, ca și reforma agrară, nu reușesc să aducă îmbunătățiri reale traiului masselor din cauza manevrelor săvârșite de boerimea și burghezia autohtonă, care a vândut independența țării marilor capitaliști din occident și, până în cele din urmă l-a înlăturat pe Cuza dela conducerea Statului și a adus în țara noastră pe reprezentantul uneia dintre cele mai reacționare dinastii din Germania, pe Carol de Hohenzollern Siegmaringen .Această alegere, făcută împotriva poporului muncitor, a fost pe placul burgheziei și moșierimii din țara noastră ca și a marilor capitaliști din țările occidentului. Alât Carol I cât și urmașii acestuia s'au dovedit a fi pe placul boierimii românești, alăturându-li-se în jecmănirea poporului nostru muncitor.

In cei 48 de ani de domnie, acest ofițer prusac, ajuns rege al României, a adunat averi imense, a strâns acțiuni și a construit palate, dar n'a fost în stare să vorbească măcar un singur cuvânt în limba română. Din acest fapt se vede cât de mult a urît el țara și poporul nostru. In loc să acorde libertățile democratice poporului, el a pus să se tragă în cei 11.000 de țărani flămânzi răsculați în 1907. Aceeași atitudine dușmănoasă au avut-o urmașii săi, față de muncitorii care luptau pentru o viață mai bună.

Oamenii muncii dela noi au învățat despre actul unirii din 1859 încă de pe băncile școlii. Dar niciodată nu a fost arătat adevărul asupra acestui eveniment măreț, nici de istoricii burghezi și nici de conducătorii regimurilor burghezo-moșierești.

Astăzi după 92 de ani dela mărețul act al unirii Principatelor, prin lupta și munca de lămurire și îndrumare a Partidului clasei muncitoare, oamenii muncii din țara noastră cunosc toate manevrele întrebuințate de burghezie și moșierime împotriva cuceririlor democratice ale poporului nostru. Prin lupta necontenită a clasei muncitoare și sub permanenta conducere și îndrumare a Partidului său, au fost alungate dela conducerea Statului nostru ultimele rămășițe ale lacheilor care au înnăbușit unirea dela 1859, ca și dinastia regilor străini de interesele poporului.

Din țările îndepărtate ale Apusului, acești dușmani mai încearcă încă, prin fel de fel de acțiuni, să mintă poporul muncitor din țara noastră, voind a-l supune din nou exploatării lor nemiloase. Ei se folosesc de uneltele și putregaiurile reacționare ce se mai găsesc încă pe pământul Patriei noastre, chiaburii, foștii moșieri, foștii fabricanți, etc.

Împotriva acestora, însă poporul nostru luptă și va lupta mereu cu toată convingerea și cu o hotărâre neclintită. El nu este singur în lupta sa. Alături de poporul nostru muncitor se află marea Țară a Socialismului victorios, Uniunea Sovietică, care ne călăuzește și ne ajută zi de zi în munca pașnică de construire a socialismului.

Școlii noastre îi revine sarcina de a duce o intensă acțiune de luminare a tineretului, pentru a cunoaște adevărul asupra istoriei noastre naționale.

Cadrele didactice din școlile de toate gradele vor trebui să arate elevilor, cu ocazia lecțiilor ce le fac, adevărul istoric asupra faptelor petrecute acum 92 de ani, să sădească în conștiința tineretului ura neîmpăcată împotriva uzurpatorilor, a acelora care veacuri de-a rândul au supt vlaga muncitorilor și a țăranilor muncitori, împotriva acelora care veacuri de-a rândul s'au înfruptat cu lăcomie din bogățiile țării noastre.

Imperialiștii americani și englezi se străduesc a submina acțiunile menite a consolida pacea între popoare prin propaganda lor desănțată în favoarea unui al treilea război mondial, prin remilitarizarea Germaniei Occidentale.

Lupta poporului nostru pentru libertate, pentru independență, luptă susținută cu atâta ardoare acum 92 de ani, se duce astăzi cu și mai mult avânt. Sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, poporul muncitor din țara noastră luptă pentru înfrățirea popoarelor, luptă pentru apărarea păcii. El rămâne consecvent apărător al libertății și independenței popoarelor și demască fără cruțare pe toți acei care încearcă să submineze temelia păcii și care caută a pune piedici în calea construirii socialismului.

Pentru îmbunătățirea muncii sindicatelor studențești

Prima consfătuire pe țară cu președinții și secretarii sindicatelor studențești, consfătuire organizată de Uniunea Sindicatelor Salariaților din Invățământ la 22 Decembrie 1950, a constituit un pas hotărâtor în munca acestor sindicate.

Grija și dragostea cu care Partidul nostru urmărește și îndrumează tineretul studios, prezența la consfătuire a reprezentanților conducerii M.I.P., ai C.G.M. și ai Uniunilor care au sindicate studențești, precum și analiza serioasă, discuțiile și propunerile făcute în cadrul acestei consfătuiri arată limpede că tineretul nostru se ridică hotărît și dârz la luptă și muncă pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii.

Președinții sindicatelor studențești au reușit să arate la această consfătuire o bună parte din realizările lor. O deosebită grijă au acordat sindicatele studențești organizării timpului liber al studenților și ridicării continue a condițiilor materiale de trai, printr'o justă organizare a căminelor și cantinelor. Datorită măsurilor concrete luate în această privință, numărul repetenților și al corigenților a scăzut simțitor în institutiile noastre de învățământ superior. Unele sindicate studențești au considerat pregătirea noilor cadre ca o mare cinste. Ele au mobilizat studenții la un studiu serios, îndemnându-i să lege teoria cu practica și educându-i în spiritul unei juste atitudini față de problemele de stat.

De asemeni, multe sindicate studențești au organizat cluburi, colțuri roșii, biblioteci, echipe artistice, etc., care în prezent se găsesc antrenate în concursul pe țară, organizat de C.G.M., ca de exemplu: sindicatele „V. Babș" din Cluj, „I.S.E.P."-București, „A. I. Cuza"-Iași, „Bolyai"-Cluj, și școalele Speciale de doi ani din Brăila și Cluj. Incăperile înghițit pavoazate ale acestor centre de cultură sunt pline de studenți, iar șahul, ping-pongul, aparatul de radio nu se mai odihnesc. Tinerii ascultă recenzii, organizează discuții în jurul unor teme interesante, răsfoesc cărțile, revistele și ziarele cu care biblioteca este aprovizionată din plin.

Totuși, atât rapoartele, cât și discuțiile ce s'au dus pe marginea acestor rapoarte, au subliniat o serie de lipsuri ce care sindicatele studențești trebue să țină seama în activitatea lor, a-și îmbunătăți munca, pentru a răspunde cu cinste sarcinii pentru care au fost create.

Așa, de pildă, s'a arătat că sindicatele studențești nu au păstrat permanent și peste tot legătura strânsă cu organizațiile U.T.M. Înțelegându-și greșit menirea, unele sindicale au alunecat pe panta revendicărilor economice, s'au situat pe poziția de apărători ai nemulțumiților, care nu totdeauna erau îndreptățiți. Unele cadre de conducere ale sindicatelor n'au lucrat în spiritul luptei de clasă, având atitudini împăciuitoriste.

Dar nu numai acestea sunt lipsurile sindicatelor studențești. Un gol serios s'a remarcat mai ales, în ce privește sprijinirea efortului general pentru formarea noilor cadre tehnice de specialiști pe care trebue să le dea Patriei institutele noastre superioare.

Multe sindicate s'au mulțumit să trăsească sarcini în mod formal, fără a urmări dacă erau necesare și potrivite nevoilor studenților și fără a vedea cum au fost îndeplinite. Așa a procedat, de pildă, Sindicatul studenților dela Institutul „Maxim Gorki"-București ,care a organizat cursul cu studenții restanțieri ,fără să planifice în mod just această muncă. Comitetul Sindicatului Universității „C. I. Parhon" din București a antrenat pe studenți la învățătură pe grupe, dar nu a cercetat dacă aceștia participă activ la colocvii, la orele de consultații, sau dacă absolvenții se prezintă la Examenul de Stat.

Mai toate sindicatele studențești nu s'au preocupat să organizeze în cadrul cluburilor, al colțurilor roșii și al bibliotecilor lor cercuri de cercetări științifice, ore de consultații, cicluri de conferințe profesionale. Ele nu s'au îngrijit de popularizarea fruntașilor la învățătură și nici de realizarea unei strânse legături între profesori și studenți. De asemeni ,aceste sindicate n'au organizat vizite în colectiv cu studenții la fabrici și pe șantiere.

Responsabilii grupelor sindicale studențești au dat nenumărate rapoarte de activitate, în care arătau realizările, lipsurile și greutățile întâmpinate, dar nu s'au străduit să fie ei înșiși fruntași la învățătură, să dea viață grupei și să desvolte spiritul muncii în colectiv.

O mare parte din aceste greșeli se datoresc și faptului că Uniunea, deși le-a cunoscut din vreme, n'a luat măsurile necesare pentru lichidarea lor, mulțumindu-se doar să le semnaleze Ministerului Invățământului Public, să trimită instrucțiuni și, uneori, activiști pe teren.

In întocmirea planurilor de muncă pe 1951, sindicatele studențești trebue să se ocupe de probleme organizatorice, de mijloacele pentru crearea unei atitudini juste față de învățătură, de îmbogățirea conținutului și de buna organizare a activității extrașcolare, de educarea studenților în spiritul patriotismului și al internaționalismului proletar.

Obiectivul principal al planurilor de muncă ale sindicatelor studențești trebue să fie însă ridicarea necontenită a nivelului la învățătură. In acest scop, pe lângă contribuția lor în ce privește asigurarea unor cât mai bune condițiuni materiale de muncă, sindicatele trebue să susțină toate activitățile și formele de muncă care dau studenților posibilitatea să învețe mai mult și mai bine. In această muncă, sindicatele studențești au sarcina să colaboreze îndeaproape cu organizațiile U.T.M. Se vor organiza ședințe comune cu o ordine de zi bine stabilită, astfel încât aceste ședințe să constitue un prilej de educare și de ridicare a spiritului de răspundere al studenților.

Sindicatele studențești trebue să-i sprijine pe studenți în organizarea cercurilor științifice-literare, să-i mobilizeze pentru consultații la club, la colțul roșu sau bibliotecă, vor organiza vizite în fabrici și pe șantiere și vor urmări aplicarea riguroasă a regulamentului de ordine interioară în cămine și cantine.

Activitatea extrașcolară a studenților va trebui să fie o serioasă preocupare pentru sindicatele studențești. Pentru educația ideologică, desvoltarea gustului pentru cercetări științifice, sport, educație artistică, sindicatele vor organiza cicluri de conferințe, vor folosi gazetele de perete, vor organiza expoziții și prezentări de cărți ale clasicilor marxism-leninismului și ale conducătorilor noștri politici, vor organiza concerte și festivaluri urmate de întâlniri tovărășești la club sau la colțul roșu.

In lupta pentru apărarea păcii, sindicatele studențești nu trebue să se mărginească numai la afișarea lozincilor. Ele trebue să organizeze recenzii asupra operelor marilor nostri scriitori, recenzii care să scoată în evidență conținutul progresist al acestor opere. Recenziile trebue să fie ilustrate cu fragmente care descriu nedreptățile sociale, exploatarea și împilarea regimului burghezo-moșieresc. Sindicatele trebue să popularizeze acțiunea pentru apărarea păcii dusă pe plan internațional de către țările iubitoare de pace, în frunte cu Uniunea Sovietică, să popularizeze lupta tineretului democrat al lumii, pentru pace și progres.

Activând astfel, în colaborare cu organizațiile U.T.M., sindicatele studențești vor contribui cu adevărat la apărarea păcii și la construirea unei vieți mai fericite.

Eliza Paveliu

ȘCOALA în ORAȘELE ȘI SATELE NOASTRE

Biblioteca secției sindicale a salariaților din învățământ Gura Humorului are o rodnică activitate

Biblioteca secției sindicale a salariaților din învățământ din Gura Humorului contribue foarte mult în acțiunea de ridicare a nivelului ideologic, politic și profesional al cadrelor didactice.

Această bibliotecă și-a început activitatea în luna Martie 1950, având numai 142 volume, iar astăzi are 529 volume. Cărțile ce se găsesc în această bibliotecă sunt în mare parte opere ale clasicilor marxism-leninismului, opere pedagogice sovietice, cărți de literatură română și sovietică.

Dela 15—20 cititori câți erau în luna Septembrie 1950, numărul acestora a crescut la circa 180, dintre care peste 100 sunt oameni ai muncii dela școlile din împrejurimi.

Pentru popularizarea cărților și stimularea cititorilor, colectivul bibliotecii a organizat recenzii, prezentări de cărți, vitrine, panouri, etc. Deasemenea s'au format cercuri de lectură pe lângă fiecare grupă sindicală. Au obținut rezultate bune în organizarea cercurilor de lectură grupele sindicale Nr. 29, 30 și 31.

Biblioteca acestei secții sindicale are însă și unele lipsuri. Astfel, lipsesc cărți în limbile naționalităților conlocuitoare, sunt prea puține ziare și reviste față de numărul cititorilor, iar sala în care aceasta funcționează este prea mică.

Inlăturând aceste lipsuri biblioteca din Gura Humorului va putea contribui și mai mult la opera de culturalizare. Sindicatul Salariaților din Invățământ va trebui să analizeze aceste lipsuri și, cu sprijinul Sfatului Popular, să găsească un local corespunzător, pentru ca astfel biblioteca să-și îndeplinească cu adevărat rolul pe care-l are.

C. GARNEAȚĂ
corespondent

Un club bine organizat

Clubul Sindicatului Salariaților din Invățământ — Ploești desfășoară o rodnică activitate. Inzestrat cu peste 2700 de cărți, cu reviste și ziare așezate în mape speciale, precum și o bibliotecă pentru copii, aparat de radio, mese de șah, etc., acest club este frecventat din zi în zi de tot mai multă lume.

Deși inaugurată abia în luna Noembrie 1950, biblioteca acestui club are un număr mare de cititori. Până în prezent, s'au citit 1135 de cărți, iar numărul cititorilor este de 880. Din biblioteca pentru copii sunt citite săptămânal peste 60 de cărți.

Colectivul de conducere al clubului, cu sprijinul Comitetului Sindical, a organizat și un ciclu de conferințe în care s'a vorbit despre „Literatura sovietică ca armă de luptă pentru pace"; „Sfaturile Populare și rolul lor în construirea socialismului" și despre „Poemul Pedagogic al lui Makarenko".

Deasemeni, echipele artistice ale Sindicatului desfășoară o muncă intensă în cadrul clubului. Ele au pregătit multe coruri, dansuri și piesa „Cerere în căsătorie" de Cehov, pe care le-au prezentat la diferite festivaluri organizate pentru salariați și elevi. Tot în cadrul acestui club au luat ființă și două cercuri de lectură pentru copii, unul în limba română, frecventat de 30 de elevi și altul în limba rusă, la care vin regulat 24 elevi.

In fiecare lună au fost organizate seri literare și consfătuiri la care participă un important număr de salariați.

Prof. GH. ANGHELESCU

Lecții practice în cadrul cursurilor I.C.D.

In cadrul cursurilor I. C. D. care se țin acum în București cu profesorii de științe naturale a avut loc o lecție practică pe terenul experimental al Facultății de Horticultură dela Băneasa.

Cursiștii, organizați pe grupe, au executat, sub conducerea tovarășului inginer Aurel Negrilă, lucrări practice în livadă, aplicând cu această ocazie cunoștințele privitoare la plantare: fasonarea rădăcinilor, mocirlirea, plantarea și definitivarea plantării. Este vorba de procedeul plantării după concepția științifică a savanților sovietici Docuceaev, Costicev, Williams și Michurin.

Lucrarea aceasta face parte din seria de lucrări practice organizate pentru cursiști, lucrări care se execută sub conducerea unui colectiv de profesori specialiști dela Institutul de Cercetări Agronomice și dela Facultatea de Horticultură.

Clișeul reprezintă un moment din desfășurarea acestor lucrări practice.

Pentru menținerea unei frecvențe bune

Urmărind să mențină și în timpul iernii o frecvență bună, școala elementară „N. Bălcescu" din Drăgășani a organizat cu sprijinul comitetului de părinți un festival artistic ,cu scopul de a strânge fondurile necesare procurării de îmbrăcăminte călduroasă pentru elevi.

Din cei 28.181 lei care s'au realizat, 5.181 lei au fost folosiți pentru reparația mobilierului școlii. Cu 23.000 lei s'au procurat bluze, pantaloni de molton și încălțăminte pentru 44 de elevi.

Această acțiune a fost sprijinită și de Sfatul Popular orășenesc, prin antrenarea la muncă voluntară a croitorilor, care au confecționat îmbrăcămintea.

FLORICA POPESCU
corespondent

„Cum se poate reflecta problema electrificării țării în lecțiile de științe naturale"

Conferința dela Școala de Fete Nr. 2 din București

Conștient de faptul că popularizarea mărețului plan de electrificare a țării trebue să fie una din preocupările permanente ale cadrelor didactice chemate să-și aducă și ele contribuția la eforturile milioanelor de oameni ai muncii din țara noastră, colectivul didactic al Școlii de Fete Nr. 2 din București se ocupă îndeaproape de găsirea unor forme cât mai potrivite și a unor metode cât mai juste pentru a răspunde acestei sarcini. In acest scop la școală s'a organizat de curând o ședință în cadrul căreia tovarășa Filofteia Ionescu, profesoară de științe naturale, a desvoltat un referat cu tema: „Cum se poate reflecta problema electrificării țării în lecțiile de științe naturale".

Referenta a dat exemple concrete pentru diferitele capitole și lecții de botanică, zoologie, anatomie, geologie. Ea a subliniat că prin lecțiile de științe naturale, elevii vor trebui să-și dea seama cum astăzi, prin grija Partidului care ne călăuzește pe drumul cel mai măreț înfăptuiri, folosind energia electrică, condițiile de viață vor fi mai bune, munca se va ușura neînchipuit de mult.

La sfârșitul expunerii, tovarășa Ionescu a arătat că urmărind cu grijă să găsim prilejurile și momentele cele mai potrivite când această legătură între problema electrificării țării și lecție este organică, firească, necesară, interesăm elevii pentru studiul electricității, îi facem să-și dea seama de covârșitoarea importanță a planului de electrificare, la realizarea căruia ei vor dori să contribue prin munca lor.

În orașul Roman, regiunea Bacău s'a deschis un curs I.C.D. pentru educatoare

Prin grija Ministerului Invățământului Public și a Secțiunii de Invățământ a Sfatului Popular regional Bacău, la 15 Ianuarie a. c. s'a deschis în orașul Roman un curs I. C. D. pentru învățătoarele dela grădinițele de copii. Scopul acestui curs este de a contribui la ridicarea calificării profesionale a educatoarelor, de a le ajuta în cunoașterea pedagogiei sovietice și a le orienta în munca lor practică.

La acest curs participă 75 de educatoare din regiunile Putna, Bacău, Iași, Botoșani, Bârlad și Galați.

La deschiderea cursurilor, tovarășa Adela Briceag, directoarea acestor cursuri, a vorbit despre necesitatea reeducării cadrelor didactice, despre ridicarea nivelului lor ideologic, politic și profesional. In continuare, tov. Constantin Botezatu ,președintele Sindicatului Salariaților din Invățământ, a sfătuit pe cursiști să depună eforturi cât mai stăruitoare pentru însușirea cunoștințelor. Totodată, președintele sindicatului și-a luat angajamentul, în numele întregului comitet sindical, că va sprijini buna organizare a cursurilor.

Tovarășa Aurela Filimon a prezentat apoi programul cursurilor, care vor funcționa între 15 Ianuarie—15 Februarie 1951 și a propus împărțirea cursiștilor pe seminarii.

Ședința s'a încheiat prin cuvântarea tovarășului V. Burlacu, responsabilul secției de propagandă și agitație al Comitetului de Partid al raionului Roman, care a arătat grija deosebită ce o poartă Partidul nostru pentru educarea cadrelor în spiritul învățăturilor marxist-leninist staliniste.

M. V. HORDILĂ
corespondent

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

GRIJA SOVIETULUI ORĂȘENESC PENTRU ȘCOALĂ

In cele două luni de zile cât au reușit hitleriștii să stea în orașul Kalinin, au distrus peste 7000 de locuințe ,sute de întreprinderi, clădiri administrative și instituții social-culturale. Au suferit mult și instituțiile de învățământ. 15 școli, 9 grădinițe de copii, Casa tinerilor naturaliști și altă clădiri școlare au fost complet distruse.

Din prima zi a eliberării orașului, Sovietul orășenesc a pornit o intensă campanie de reconstruire a întreprinderilor industriale, a locuințelor, a instituțiilor culturale și a școlilor. Chiar în iarna anului 1942, în oraș au fost deschise 12 școli și 25 de grădinițe de copii. In ultimii șase ani s'au cheltuit peste 90 de milioane de ruble pentru construirea localurilor școlare. Numai în cursul anului 1949 s'au construit 4 școli pentru 2320 de elevi în raioanele Zavoljie, Octombrie și Proletar. La începutul acestui an școlar s'au deschis în oraș 39 de școli medii, o școală sportivă și 5 cursuri serale pentru tineretul muncitor. In aceste școli care sunt construite după proecte studiate și aprobate de Direcția Arhitecturii de pe lângă Sovietul orășenesc, învață peste 30.000 de elevi. Fiecare școală nou construită este o clădire frumoasă cu 2 sau 3 etaje, cu clase mari și luminoase cu multe laboratoare, sală de sport și bibliotecă.

Paralel cu construirea școlilor noi se execută și lucrări de reparare și de înzestrare a școlilor existente cu inventarul necesar. In acest scop, Sovietul orășenesc alocă anual mari sume de bani. Astfel, de pildă, în anul scolar trecut s'a cheltuit, pentru repararea școlilor, peste un milion de ruble.

In campania de construire și reparare a școlilor, Sovietul orășenesc este foarte mult ajutat de întreprinderile industriale care patronează școlile.

Sovietul orășenesc controlează activitatea școlilor prin secțiunile de învățământ ale orașului și ale celor 5 raioane. La aceste secțiuni lucrează oameni cu o bogată experiență în munca didactică. Secțiunea orășenească de învățământ este condusă de Alexandra Fomiceva, fiica unui țăran sărac, absolventă a Institutului pedagogic din Kalinin. Ea a lucrat mulți ani ca profesoară, iar de 5 ani conduce Secțiunea de Învățământ a orașului.

Secțiunile de Învățământ organizează munca școlilor, supraveghează conducerea gospodăriilor școlare și controlează aplicarea legii învățământului general obligatoriu de șapte ani. Ele poartă o grijă deosebită pentru cadrele didactice. In Statul Sovietic grija pentru învățători și profesori este o preocupare importantă. In anul 1949, Guvernul Sovietic a hotărît mărirea salariului și acordarea unor noi drepturi pentru cadrele didactice.

In școlile orașului lucrează peste 1030 de profesori și învățători. Aproape toți au absolvit școlile de specialitate în anii Puterii Sovietelor. Mulți dintre ei sunt adevărați maeștri ai pedagogiei sovietice. Guvernul Sovietic a acordat titlul de „Profesor Emerit al Republicii" profesorilor Vera Iașiniovaia, Lidia Pokovskaia, Rima Livanova, Nicolai Zabelin, Nina Zakialova și Laria Mitropolskaia.

Pentru ridicarea nivelului profesional al cadrelor didactice s'a înființat în oraș un cabinet pedagogic, un institut de perfecționare a cadrelor didactice, o Casă a Învățătorului — înzestrată cu o bogată bibliotecă — o sală de concert și cabinete pedagogice pe materii. Un număr de 140 de învățători urmează la Universitatea Serală de Marxism-Leninism, 130 de cadre didactice au absolvit în vara aceasta cursurile speciale de o lună și 50 învață prin corespondență la Institutul Pedagogic. Sute de pedagogi studiază în cercuri sau individual teoria marxist-leninistă. Pentru cadrele tinere se organizează lecții demonstrative ținute de pedagogii experimentați.

Sovietul orășenesc nu uită nici de satisfacerea nevoilor personale ale cadrelor didactice. In ultimul timp, mulți învățători și profesori au primit locuințe frumoase în case nou construite. In fiecare școală există un bufet. Deasemenea. Sovietul orășenesc rezervă în bugetul său un fond pentru ajutorarea copiilor celor pieriți în război și copiilor invalizilor de război.

Școlile din orașul Kalinin, înconjurate de grija caldă a Sovietului orășenesc și a tuturor oamenilor muncii, duc o muncă plină de roade bogate. Din cei 338 de elevi care s'au prezentat anul trecut la examenul de absolvire, au reușit 336, dintre care 46 au primit medalii de aur și de argint.

P. Gracev
Președintele Comitetului Executiv al Sovietului orășenesc Kalinin

Viața culturală a satului

Instituțiile culturale de pe teritoriul Sovietului comunal din Glazunov, regiunea Stalingrad, au fost în întregime reconstruite și reparate. Ele își desfășoară activitatea din plin. Clubul. Casa de lectură și biblioteca se bucură de numeroși vizitatori. Sprijinindu-se pe intelectualii satului și pe colhoznicii fruntași, ele desfășoară o largă propagandă politică și științifică în rândurile colhoznicilor.

Biblioteca satului are 2694 de cărți și 1040 de broșuri. Ea are 400 de cititori permanenți. Colhoznicii noștri citesc mult și urmăresc tot ceeace se publică în domeniul agriculturii. Deasemeni, ei citesc operele literare ale scriitorilor sovietici. La bibliotecă se organizează expoziții de cărți, convorbiri colective cu cititorii, lecturi în colectiv a noilor cărți literare. Anul trecut, conferențiarii satului au ținut 43 de conferințe. In primele șase luni ale anului s'au făcut 23 de referate cu următoarele subiecte: „Stalin și țărănimea colhoznică", „Planul trienal de desvoltare a creșterii vitelor", „Democrația sovietică și democrația din țările capitaliste" „Drepturile și obligațiile cetățenilor U.R.S.S." și altele.

Anul trecut, în Casa de lectură s'au ținut 90 de conferințe și șezători. Adunările în care se discută probleme privind situația internațională sunt foarte populare. Tot în cadrul acestor adunări se citesc opere literare și articole din presă privind activitatea colhozurilor.

In timpul strângerii recoltei s'au ținut șezători în câmp și s'au citit referate și articole din ziare și reviste. Colhoznicii se interesau în special de evenimentele din Coreea. Au apărut în acest timp, 49 de gazete de arie și gazete cu tiraj restrâns. Colhoznicii primeau zilnic pe câmp ziare și reviste. Pe arii se instalaseră biblioteci ambulante și s'au reprezentat filme cinematografice.

Clubul satului este locul preferat de odihnă al colhoznicilor. Sediul clubului este pavoazat cu îngrijire. Pe pereți sunt numeroase lozinci și afișe. S'au organizat vitrine și standuri speciale, intitulate „Cei mai buni oameni ai Sovietului nostru comunal", „Planul Cincinal al Sovietului nostru", etc.

Clubul are un aparat de radio, jocuri de șah, domino, etc. Ultimele numere ale ziarelor și revistelor stau la dispoziția vizitatorilor. Cercul dramatic face repetiții din piese care ilustrează temele conferințelor ținute la club. Dela începutul anului s'au organizat 36 de festivaluri, cu participarea artiștilor amatori din comună. Aceștia au jucat atât în clubul lor, cât și în cluburile Sovietelor vecine, precum și pe locul de muncă al brigăzilor, pe câmp La concursul cercurilor dramatice din întreg raionul au luat parte 32 de artiști amatori din clubul nostru, ocupând primul loc pe raion și cucerind steagul întrecerii între cluburi.

Tineretul din sat duce o intensă activitate sportivă. Comitetul Executiv al Sovietului comunal a alocat fondurile necesare pentru procurarea inventarului sportiv. In comună există două echipe bune de volei.

Comisia de culturalizare a Sovietului comunal a prezentat Comitetului Executiv o serie de propuneri privind organizarea unei adunări generale pentru desbaterea problemelor referitoare la amenajarea și înfrumusețarea comunei noastre, plantarea de copaci, construirea unui post de radiotransmisiune și a unui stadion sportiv. Comitetul Executiv a sprijinit propunerile comisiei de culturalizare. Adunarea convocată a adresat tuturor Sovietelor comunale din regiunea Stalingrad un apel prin care le chema să folosească pe larg inițiativa și munca activiștilor, precum și contribuția voluntară la muncă a populației pe frontul cultural.

Comisiunea noastră de culturalizare are un activ de 30 de oameni, care îndeplinesc totdeauna cu plăcere sarcinile ce le sunt încredințate.

In activitatea noastră mai sunt încă lipsuri, dar noi ducem totdeauna la capăt sarcinile pe care le prevede planul. Secțiunea de culturalizare a Sovietului raional nu ne dă încă tot ajutorul necesar. Totuși, lipsurile pot fi lesne înlăturate și suntem încredințați că vom avea posibilitatea să contribuim și mai mult la ridicarea nivelului cultural al comunei noastre.

A. Poliacov
Președintele Comisiei Permanente de Culturalizare a Sovietului comunei Glazunov, regiunea Stalingrad

Oamenii științei pe ogoarele colhozurilor și sovhozurilor

Oamenii de știință se îngrijesc nu numai de lărgirea cunoștințelor colhoznicilor, ei îi și ajută să aplice în practică cele mai noi realizări ale științei, să folosească metode înaintate de muncă.

Astfel, în tot cursul verii și până la deschiderea cursurilor universitare, mii de studenți ai Academiei de Științe Agricole „Timiriazev" din Moscova, au făcut, sub conducerea profesorilor, practică pe ogoarele colhozurilor și sovhozurilor, precum și în S.M.T.-uri. Studenții Academiei au popularizat experiența maeștrilor recoltelor îmbelșugate, au inițiat pe colhoznici în aplicarea metodelor noi, lucrând alături de ei și observând felul lor de a lucra, au ținut conferințe în cluburile sătești și pe taberele de câmp, îmbinând astfel cunoștințele teoretice cu munca practică.

Oamenii de știință ajută deasemenea pe colhoznici la plantarea perdelelor forestiere.

Circa 150 colaboratori științifici ai Universității din Moscova — geologi, geobotaniști, zoologi, geografi și agronomi — au studiat traseul Camâșin-Stalingrad, au întocmit hărți complexe și au efectuat, împreună cu colhoznicii, însămânțări și plantări de arbori.

Pe câmpurile colhozurilor și sovhozurilor au lucrat deasemenea șefii de catedre, profesori și studenți ai Institutului de hidroameliorări, ai Institutului silvotehnic și ai altor școli superioare.

Prietenii și stătuitorii noștri

Familia sovietică se interesează îndeaproape de educația copiilor și urmărește cu atenție desvoltarea tineretului. Este foarte folositor pentru cadrele didactice să cunoască părerea părinților despre copii și tineri, despre educația în familie și în școală. Colectivul școlii noastre s'a adresat părinților, rugându-i să scrie observațiile lor asupra copiilor și, deasemenea, să arate ce doresc și ce așteaptă ei dela școală.

Părinții au răspuns cu plăcere la cererea noastră. In scurt timp am primit peste 300 de scrisori. In multe din ele am găsit caracterizări foarte precise ale copiilor, caracterizări care au constituit un bogat material atât pentru diriginți cât și pentru celelalte cadre didactice, care au putut să verifice în acest fel propriile lor observații. Părinții arătau concret lipsurile copiilor lor, sugerându-ne, câteodată, și căile pentru îndreptarea lor sau cerând sfatul nostru.

In scrisori se vede cu câtă atenție urmăresc părinții instruirea și educarea copiilor în școală. Majoritatea părinților sunt lipsiți de tendința de a favoriza pe copii și de a ascunde lipsurile lor. Ei găsesc cuvinte calde de mulțumire pentru școală și pentru cadrele didactice, pentru munca lor nobilă, dar, în acelaș timp, ei scriu deschis și despre lipsurile noastre, pe care le observă prin copiii lor

Una din lipsurile pe care ni le-au arătat părinții este aceea că școala nu cultivă suficient dragostea copiilor față de muncă și, în special, față de munca de autoservire a copiilor.

„Fiul meu este neglijent, se preocupă prea puțin de buna păstrare a hainelor lui. Rog școala să învețe pe copii să fie îngrijiți și curați în toate, să acorde mai multă atenție situației sanitaro-higienice a elevilor, în special a celor din clasa I-a". — scrie tatăl unui elev din clasa I-a.

„Dacă fac observații fiicei mele și îi arăt că ea nu ajută pe mama sa în micile treburi gospodărești, fetița pare să fie de acord cu mine și chiar îmi promite să se îndrepte. Dar dacă îi dau de lucru, începe să muncească fără plăcere, mai mult în joacă. Mi se pare că școala face prea puține convorbiri educative în privința nobleței muncii, iar învățătorii nu citesc copiilor destule cărți în acest sens", — scrie tatăl unei eleve din clasa a IV-a.

Mulți părinți, înțelegând rolul cărții în desvoltarea intelectuală și morală a elevilor, atrag atenția cadrelor didactice asupra organizării lecturii extrașcolare.

„Sunt îngrijorat de faptul că Boris citește fără niciun fel de alegere și sistem, iar tovarășul lui de clasă, Nicolai, nu citește absolut nimic. Vă propun să urmăriți mai atent ca toți elevii să fie înscriși în vreo bibliotecă și să citească. Diriginții sau profesorii nu trebue numai să recomande cărți, ei au datoria de a verifica ce și cum citesc elevii și de a discuta cu ei asupra cărților citite. Trebue organizate mai des și mai sistematic consfătuiri ale cititorilor și discuții asupra cărților celor mai bune", — scrie bunicul unui elev din clasa a IX-a.

O propunere interesantă a fost făcută de mama unui elev din clasa a II-a : „Misa al meu, ca și toți copiii, este un mare iubitor de povești și jocuri de mișcare. Învățătoarei îi este greu, bineînțeles, greu să citească sau să se joace cu copiii în fiecare zi, după lecții. De ce n'am atrage în această muncă pe elevii mai mari care, sub îndrumarea cadrelor didactice, pot să organizeze, după lecții, jocuri și lecturi în colectiv cu cei mici?".

Părinții se preocupă foarte serios de nivelul învățăturii elevilor, de ridicarea calității cunoștințelor lor. Iată ce ne scrie tatăl unui elev din clasa VI-a : „Fiul meu a învățat anul trecut într'o altă școală din raion și avea note foarte bune. Anul acesta, cu toate că învață mai sârguincios, el are numai note mediocre. Imi explic această schimbare prin faptul că, aici, profesorii sunt mai exigenți față de cunoștințele copiilor. Și aceasta este foarte bine! Tovarăși profesori, fiți mai severi, controlați mai mult pe elevi și nu fiți liberali în aprecieri. Este mai bine așa, decât să înșelați pe elevi, pe părinți și chiar pe voi înși-vă cu note bune „umflate" !".

Părinții discută despre organizarea muncii pionierești în clasele elementare și despre activitatea cercurilor de elevi. In primul rând, ei se gândesc la disciplina elevilor.

„Cred că una din lipsurile serioase ale școlii este faptul că ea nu lucrează suficient pentru formarea conștiinței copiilor în privința comportării lor. Câteodată se întâmplă să vedem pe stradă elevi cu o comportare nejustă și cu o atitudine nepăsătoare față de bunurile Statului. Înțeleg că această sarcină nu revine numai școlii, ci și părinților, și de aceea îmi exprim dorința ca între școală și noi să fie o legătură zilnică", — scrie tatăl unui elev din clasa a VIII-a.

Aproape toți părinții mulțumesc școlii pentru încrederea pe care le-am acordat-o cerându-le sfatul. Ei își arată dorința de a munci împreună cu noi pentru atingerea scopului comun al școlii și al familiei.

„Noi, părinții, trebue să avem un rol însemnat în continua îmbunătățire a disciplinei și în ridicarea nivelului la învățătură. Noi trebue să trăim viața școlii, să participăm regulat la ședințele cu părinții, să stăm de vorbă și să arătăm diriginților gândurile și observațiile noastre. Aceasta privește, în primul rând, pe părinții ai căror copii învață slab. Iar școala trebue să se sfătuiască mai des cu noi și să îndrumeze mai bine munca noastră didactică zilnică din familie", — scrie mama unei eleve din clasa a VIII-a.

Am cercetat cu atenție toate scrisorile primite. Această cercetare a fost făcută mai întâi de diriginți și de cadrele didactice pe clase, apoi de conducerea școlii și de comitetul de părinți. Propunerile și observațiile critice din scrisori au fost analizate în consiliul pedagogic. S'a elaborat un întreg sistem de măsuri concrete, care au îmbunătățit munca școlii.

Lucrul cel mai important este însă faptul că, în felul acesta, legăturile dintre școală și familie au devenit mai temeinice și mai prietenești. Am găsit astfel în părinții elevilor sfătuitori înțelepți și prieteni apropiați ai școlii.

V. Demin
Directorul Școlii Medii „V. I. Lenin" din Pocep, regiunea Briansk

PRIN ȚARA SOVIETELOR

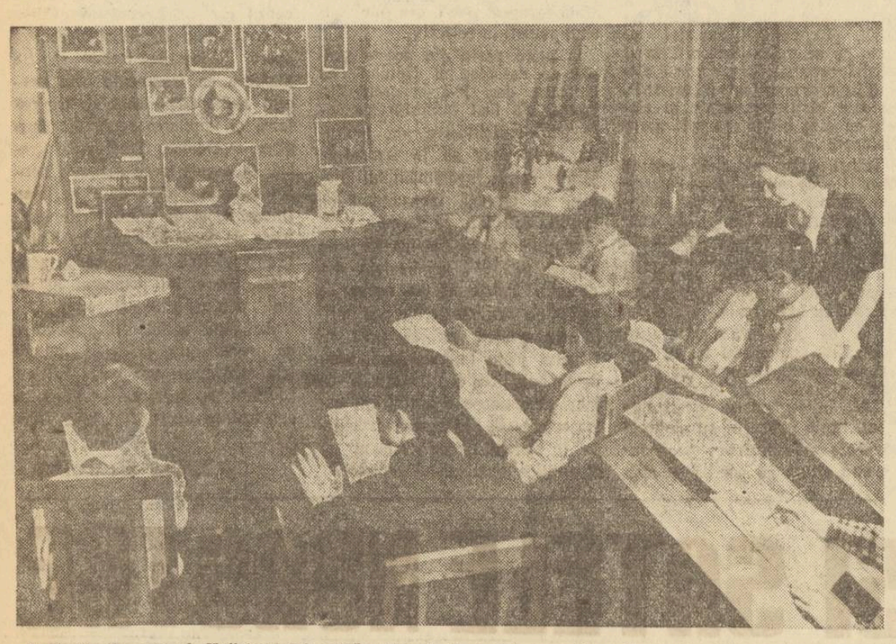

Școlarii din orașul Kuibâșev își petrec timpul liber într'un chip plăcut și interesant în Palatul Pionierilor din oraș: Aici s'au creat cele mai diferite cercuri în care activează tineri pictori, desenatori, tehnicieni etc.

In clișeu: studioul de artă plastică al Palatului Pionierilor din Kuibâșev

Știri și fapte

Secțiile prin corespondență ale institutelor agricole din U.R.S.S.

In rândurile țărănimii colhoznice se bucură de o mare popularitate secțiile prin corespondență ale institutelor agricole. Acestea dau oamenilor muncii posibilitatea de a urma cursurile institutelor fără a-și întrerupe munca profesională.

Aproape 10.000 de studenți urmează secția prin corespondență a Institutului Agricol Unional, precum și cele 54 de secții de acest fel de pe lângă institutele agricole din diferite orașe ale Uniunii Sovietice. Printre studenți sunt mulți muncitori fruntași în agricultură, Eroi ai Muncii Socialiste, precum și președinți de colhozuri.

La secția prin corespondență a Institutului agricol din Dnepropetrovsc, învață 350 de studenți. Printre ei sunt și Nicolai Julai, șef de brigadă în colhozul „Petrovski", colhoznicul Ivan Zelinski, din satul Privoljie și alții. Un număr de 25 studenți înscriși la secția prin corespondență își vor susține anul acesta lucrările lor de diplomă.

O mare secție prin corespondență există pe lângă Academia Agricolă din R.S.S. Letonă. Aici învață peste 600 de specialiști în agricultură și muncitori din colhozuri. Studenții se prezintă în mod regulat la sesiunile de examene.

Anul acesta, Ministerul Învățământului Superior al U.R.S.S. a înființat pe lângă Institutele agricole încă câteva secții prin corespondență. Învățământul prin corespondență va permite ca mii de oameni să-și însușească cunoștințe agronomice superioare și să se pregătească pentru munca de conducere a colhozurilor (Agerpres).

Consiliile științifice ale Institutelor Academiilor de științe din U. R. S. S. țin ședințe în colhozuri

Pentru a strânge tot mai mult colaborarea între oamenii de știință și cei din producție, pentru a contribui într'o măsură tot mai mare la lărgirea cunoștințelor colhoznicilor și la îmbunătățirea continuă a muncilor, consiliile științifice ale Institutelor Academiilor de Științe din U.R.S.S., organizează ședințe la fața locului, în diferite colhozuri.

Astfel, în colhozul „Steaua Polară" din regiunea Tașkent, a avut loc recent o asemenea ședință a consiliului științific al Institutului de economie de pe lângă Academia de Științe din R.S.S. Uzbecă.

In cadrul ședinței, aspiranta Ana Ten și-a susținut disertația pentru obținerea titlului de candidat în științe economice. Ea a tratat următoarea temă: „Economia colhozului „Steaua Polară".

O serie de aspiranți ai Academiei de Științe a R.S.S. Uzbece își consacră lucrările științifice producției colhoznice, studiind în acest scop problemele la fața locului.

Studentul Dani Mircarinov, de exemplu, fost colhoznic, își încheie lucrările asupra disertației „Starea actuală și perspectivele desvoltării colhozului „Dzerjinski" din regiunea Andijan".

Aspirantul Cahar Razacov, fiu de țăran, scrie o disertație cu subiectul: „Căile desvoltării multilaterale a colhozului „Karl Marx" din regiunea Samarcand". (Agerpres).

RECENZIE

I. STALIN: Opere Vol. 8

Lucrările clasicilor marxism-leninismului traduse în limba română au fost îmbogățite, în ultimul timp, prin tipărirea de către Editura P.M.R. a vol. VIII al operelor tovarășului Stalin.

Volumul al VIII-lea al operelor tovarășului Stalin, conține lucrările pe care el le-a scris în lunile Ianuarie — Noembrie 1926, unele din ele apărute la început în diferite ziare, sub formă de articole, altele publicate pentru prima oară în acest volum. Ele fac parte din tezaurul ideologic al P.C. (b) al U.R.S.S. și al mișcării muncitorești internaționale.

Învățăturile din aceste lucrări constituie pentru clasa muncitoare din lumea întreagă o puternică armă în lupta pentru pace, și socialism.

Lucrările acestui volum îmbogățesc cu învățături prețioase știința marxist-leninistă, desvoltând unele din problemele cele mai de seamă ale teoriei marxist-leniniste și ale revoluției proletare.

Problemele de bază din conferințele, rapoartele și scrisorile tovarășului Stalin, cuprinse în volumul al VIII-lea, tratează diferite aspecte ale muncii Partidului în condițiunile create după Congresul al XIV-lea al Partidului, care avusese loc în Decembrie 1925. Desvoltarea și îmbogățirea teoriei leniniste despre posibilitatea victoriei socialismului în diferite țări, apărarea unității ideologice și organizatorice a Partidului, demascarea ideologiei antileniniste și antipartinice a blocului trotkisto-zinovievist, învățăturile privitoare la căile și metodele de realizare a dictaturii proletariatului în industrializarea socialistă a Țării Sovietice, necesitatea întăririi alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, iată câteva din problemele de bază cuprinse în acest volum, probleme ce îmbogățesc inepuizabilul tezaur al Partidului Comunist (b). Aceste învățături constituie pentru oamenii muncii din țara noastră un nesecat izvor de învățăminte în lupta pentru construirea socialismului și în lupta pentru apărarea păcii.

Reluând în lucrarea „In jurul problemelor leninismului", problema asupra definiției leninismului, pe care o tratase în broșura „Despre bazele leninismului" în 1924, tovarășul Stalin analizează problemele noi ce s'au ridicat în fața Partidului în decursul celor doi ani, probleme ce au constituit principalul obiectiv al desbaterilor dela Congresul al XIV-lea.

Tovarășul Stalin precizează cu claritate definiția leninismului care este „marxismul epocii imperialismului și al revoluției proletare, mai precis, teoria și tactica revoluției proletare în general, teoria și tactica dictaturii proletariatului în special".

In această lucrare, după ce analizează profund care sunt rădăcinile istorice ale leninismului ,după ce arată caracterul său internațional și marea legătură ce o are cu învățătura lui Marx, tovarășul Stalin conchide că toate aceste fapte dovedesc că leninismul este o desvoltare a marxismului.

El dă o ripostă hotărîtă trotkiștilor, zinovieviștilor sau cameneviștilor, tuturor acelor ce căutau să denatureze leninismul printr'o definiție „strâmt-națională" prin fel de fel de teorii false, arătând justețea definiției lui Lenin că „bolșevismul poate servi de tactică pentru toți", că el are o „însemnătate internațională".

Aceste învățături ale tovarășului Stalin au călăuzit oamenii sovietici în munca lor de construire a societății socialiste, iar astăzi îi călăuzesc în munca ce o duc pentru construirea comunismului. De asemeni, ele constitue un îndreptar prețios în activitatea ce o desfășoară partidele comuniste și muncitorești din țările de democrație populară, în epoca de trecere dela capitalism către socialism.

Printre problemele de o înaltă valoare, aprofundate în această lucrare, întâlnim și problema dictaturii proletariatului care constitue „principalul în leninism". In legătură cu această problemă, tovarășul Stalin ne învață despre rolul Partidului în dictatura proletariatului, ne arată legăturile sale cu organizațiile de massă, sindicate, cooperative, soviete, etc. „pârghiile sau curelele de transmisie — fără ajutorul cărora e cu neputință de înfăptuit dictatura".

De asemeni, în legătură cu problema alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, pe care o consideră ca una din cele mai importante probleme în dictatura proletariatului, tovarășul Stalin arată că această alianță trebue necontenit întărită și demască intențiile blocului trotkisto-zinovievist care încerca pe orice căi s'o sdruncine.

In răspunsul către tovarășii Boltnev P. F., Efremov V. I. și Iulev V. I., tovarășul Stalin precizează cum trebue înțeleasă „atitudinea comuniștilor față de țărănime ca aliat al clasei muncitoare".

Ocupându-se de rolul dictaturii proletariatului, combătând teza greșită a „noii opoziții", tovarășul Stalin scrie: „Dictatura proletariatului constă în directivele Partidului plus realizarea acestor directive de către organizațiile de massă ale proletariatului, plus transpunerea lor în practică de către populație". Pentru ca Partidul să câștige încrederea clasei muncitoare, să aibă autoritatea necesară conducerii, el trebue să ducă o politică justă față de clasa muncitoare și să convingă massele „de justețea lozincilor sale" Toate aceste învățături au constituit pentru clasa muncitoare din țara noastră un prețios sprijin în realizarea sarcinilor măreațe ale Partidului nostru în opera de construire a socialismului.

Ținând seama de sarcina principală care stătea în fața P. C. (b) al U.R.S.S. și a poporului sovietic, după perioada dintre 1920 — 1925, în care timp Partidul adoptase politica N.E.P.-ului, în U.R.S.S. se ridicau noi probleme importante. Caracterul acestora punea în fața Partidului chestiunea posibilității construirii socialismului în U.R.S.S., a construirii socialismului într'o singură țară, în condițiile încercuirii capitaliste. In raportul „Despre devierea social-democrată din Partidul nostru", raport prezentat la a XVI-a conferință unională a P. C. (b) al U.R.S.S., în cuvântul de încheere la raportul „Despre devierea social-democrată din Partidul nostru", în lucrarea „Răspuns tov. Pocoev" aceste probleme sunt tratate prin prisma unei adânci analize științifice, marxist-leniniste. Desvoltând ideile lui Lenin asupra victoriei socialismului în U.R.S.S. tovarășul Stalin face o analiză profundă a contradicțiilor interne și externe, a luptei dintre elementele capitaliste și cele socialiste și ajunge la concluzia că, pentru a construi socialismul în U. R. S. S., e necesar ca toate contradicțiile interne să fie înfrânte cu forțe proprii, iar pentru ca socialismul să poată fi înfăptuit pe deplin, trebue învinse contradicțiile externe, ale încercuirii capitaliste, asigurându-se victoria revoluției și în câteva țări din Occident.

Apărător consecvent al Hotărîrilor Congresului al XIV-lea al Partidului și al liniei trasate de Partid în plenara din Aprilie și Iulie 1926 a C. C. al P. C. (b) al U.R.S.S., tovarășul Stalin îmbogățește marxism-leninismul cu noi teze, legate de trecerea dela politica N.E.P.-ului la politica de construire a societății socialiste în U.R.S.S. prin industrializarea socialistă a țării. In îndeplinirea acestei sarcini, tovarășul Stalin a pus accentul principal pe desvoltarea industriei grele, producătoare de mașini, unelte etc. Aceasta mai ales datorită faptului că Uniunea Sovietică trebuia să facă față încercuirii capitaliste.

In aceste lucrări tovarășul Stalin a demascat pe toți teoreticienii restaurării capitalismului în Uniunea Sovietică grupați în așa zisa „opoziție muncitorească", pe toți spionii și trădătorii care criticau ideia creării unei industrii grele, sperând că astfel vor obține reintoarcerea la vechea stare de înapoiere a țării, cu țărani și muncitori trăind în mizerie pe de o parte, cu bancheri și moșieri trăind în desfrâu pe de altă parte.

Datorită genialei sale concepții despre posibilitatea industrializării socialiste a țării, tovarășul Stalin a elaborat în lucrarea „Situația economică a Uniunii Sovietice și politica Partidului" măsurile prin care se poate înfăptui această industrializare: acumulările socialiste ce pot fi asigurate din plin prin realizările cucerite de clasa muncitoare în urma naționalizării principalelor mijloace de producție, întreprinderi bancare, de transport, etc., prin veniturile cooperatiste, prin împrumuturi interne, etc. precum și printr'o justă politică a întrebuințării acumulării, recomandând un regim sever de economii ce putea fi înfăptuit printr'o riguroasă planificare, prin înlăturarea risipei bunurilor, etc. — învățături geniale ce călăuzesc oamenii sovietici conduși de Partidul Comunist (b) al U.R.S.S. în acțiunile lor, începând din anul 1926 până în zilele noastre.

Aceste prețioase învățături ale tovarășului Stalin constitue și pentru oamenii muncii din țara noastră o călăuză în munca de construire a bazelor socialismului în Patria noastră. Sub permanenta îndrumare a P.M.R. țara noastră construește socialismul dând întâietate desvoltării industriei grele, industriei producătoare de mașini-unelte etc., necesare transformării socialiste a agriculturii. Oamenii muncii folosesc tot mai mult bogățiile țării noastre, pe care le utilizează în scopul desvoltării industriale și economice a Republicii noastre Populare. Marile construcții — Canalul Dunăre-Marea Neagră, Casa Scânteii, hidrocentralele dela Bicaz, Moroeni, ca și altele alte lucrări care se fac pe întreg cuprinsul Republicii noastre — sunt un pas sigur spre crearea unei industrii socialiste desvoltate. Ele se pot înfăptui, deoarece la baza acțiunilor clasei muncitoare, conduse de Partidul nostru, stau chezășie măreațele învățături leninist-staliniste. Aplicând experiența Uniunii Sovietice, clasa muncitoare din țara noastră, condusă de avantgarda sa, Partidul Muncitoresc Român, a putut depăși cu mult producția în decursul celor două Planuri de Stat iar astăzi a pășit la înfăptuirea primului nostru Plan Cincinal și a Planului de electrificare a țării care vor contribui din plin la industrializarea socialistă a țării noastre.

Volumul al VIII-lea al operelor tovarășului Stalin cuprinde și o serie de lucrări legate de problemele politicii internaționale. Printre acestea se numără de exemplu, referatul ținut la adunarea muncitorilor dela aleliere-le principale de cale ferată din Tiflis, „Despre greva din Anglia și despre evenimentele din Polonia" — o minunată analiză marxistă a schimbărilor ce survenise în sistemul capitalismului mondial.

In cuvântarea sa „Despre Comitetul Anglo-Rus", ținută în August 1926 la ședința Comitetului Executiv al Internaționalei Comuniste demascând fără cruțare uneltirile trotkisto-zinovieviste, tovarășul Stalin arată care este adevărata față a trădătorilor și a uneltelor acestora, a sciziniștilor mișcării sindicale mondiale care și astăzi, ca și în 1926, când vroiau să despartă sindicatele engleze de mișcarea sindicală mondială și de sindicatele sovietice, continuă cu sprijinul unor Deakin, Karrey și alții, aceeași mârșavă acțiune.

Marele învățător al oamenilor muncii din întreaga lume, tovarășul Stalin a dat prețioase învățăminte tuturor partidelor comuniste și muncitorești în lupta lor pentru pace, pentru socialism. Demascând deveriile de dreapta, ca și pe cele „ultrastângiste", în lucrările „Cuvântare rostită în Comisia Franceză a Plenarei a VI-a lărgite a Comitetului Executiv al Internaționalei Comuniste" și „Cuvântare rostită la Comisia Generală a Plenarei a VI-a lărgite a Comitetului Executiv al Internaționalei Comuniste", tovarășul Stalin ne învață cum trebue dusă lupta împotriva oricărei devieri. Combătând și arătând greșelile săvârșite, el recomandă întrebuințarea permanentă a criticii și autocriticii partinice, metodă comunistă de îndreptare a greșelilor.

Acest volum se încheie cu lucrarea de mare valoare „Despre perspectivele revoluției din China" cuvântare pe care tovarășul Stalin a rostit-o la Comisia Chineză a Comitetului Executiv al Internaționalei Comuniste. In această lucrare, care reprezintă o analiză a situației din acel timp din China, sunt desvăluite toate caracteristicile revoluției chineze, se arată direcția acestei revoluții și particularitățile ei. Arătând caracteristicile mișcării de eliberare chineze, lupta poporului chinez sub conducerea proletariatului chinez în alianță cu țărănimea, împotriva imperialismului străin și a burgheziei autohtone, tovarășul Stalin desbate problema țărănească și problema tineretului, vorbește despre proletariat și hegemonia acestuia. Urmând exemplul glorios al Uniunii Sovietice, poporul chinez, dornic de libertate, de pace și de progres, a reușit să se descătușeze de sub robia capitalismului imperialist iar astăzi, condus de Partidul său de avantgardă, construește socialismul în Patria sa, apărând totodată pacea omenirii întregi prin lupta voluntarilor care au plecat să alunge trupele fasciste americane de pe teritoriul coreean.

Lucrările tovarășului Stalin cuprinse în volumul al VIII-lea având o înaltă valoare ideologico-politică, constitue pentru oamenii muncii din țara noastră un mijloc puternic de a-și însuși învățătura marxist-leninist-stalinistă a bolșevismului, știința care ne călăuzește astăzi pașii spre construirea societății socialiste.

Conducându-se după aceste prețioase învățături, Partidul nostru, a dat posibilitatea ridicării și promovării cadrelor de intelectuali, din rândurile oamenilor muncii dela orașe și sate. Pe baza experienței sovietice și a învățăturilor staliniste pentru crearea cadrelor necesare în industrie, agricultură, etc., au fost înființate și la noi în țară, școli superioare de învățământ în care învață fiii oamenilor muncii, politehnici muncitorești, etc. în care se pregătesc cadre de tehnicieni și ingineri precum și multe școli medii tehnice și profesionale, care vor pregăti cadrele de mâine necesare construirii socialismului în țara noastră, oameni cu dragoste de muncă pentru îndeplinirea Planului Cincinal și Planului de electrificare a țării, luptători activi în frontul păcii, prieteni devotați clasei muncitoare din țara noastră și din lumea întreagă.

Constantin Prisecaru

Sesiunea din Ianuarie

Examenele la Institutul de Construcții din București

de prof. ing. N. Korcinschi
rectorul Institutului de Construcții

Pregătirea sesiunii examenelor semestriale din Ianuarie 1951 a făcut obiectul unor preocupări deosebite din partea conducerii celor patru facultăți ale Institutului de Construcții.

Programul colocviilor și al examenelor a fost elaborat și afișat din timp, pentru ca studenții să-și poată planifica în mod just timpul de studiu. Pentru fiecare materie de examen s'au formulat chestionare care au fost difuzate studenților din anii respectivi. S'au organizat ore de consultații și de meditații, s'au proectat diapozitive. Toate acestea s'au eșalonat, la cererea studenților, chiar și în sesiunea de examene.

Inainte de începerea examenelor fiecare facultate a organizat ședințe ale colectivului didactic, la care au participat delegați din partea organizațiilor de partid și ai organizațiilor de masă. In cadrul acestor ședințe s'au trasat sarcinile profesorilor, ale șefilor de catedre, ale responsabililor de ani și ale celor de grupe, insistându-se în special asupra caracterului pe care trebue să-l aibă pregătirile pentru examene, așa cum s'a arătat la consfătuirea pe țară a fruntașilor în învățătură.

Mergând pe această linie, fiecare din facultățile Institutului nostru a avut sarcina de a amenaja și a pune la dispoziția studenților mai multe săli de cursuri, care să fie deschise zilnic până la orele 23 și în care studenții să poată lucra în condițiuni bune, iar bibliotecile au fost deschise fără întrerupere între orele 7—23. De asemeni, s'a organizat și câte o bibliotecă de cursuri la fiecare cămin al Institutului.

Pentru a se da un sprijin efectiv studenților în această perioadă de pregătire a examenelor, s'au organizat vizite la căminele și cantinele Institutului, s'au luat măsuri pentru îmbunătățirea condițiilor materiale ale studenților, condiții care trebue să corespundă efortului deosebit de muncă pe care-l depun aceștia.

Asistenții responsabili de grupă au ținut seminarii și meditații la cămine. Controlurile frecvente care s'au făcut la cămine și biblioteci au găsit pe toți studenții la învățătură. S'a putut constata că metoda studiului individual a fost însușită și aplicată just de către studenți.

Luând în considerare rezultatele obținute până acum se poate afirma că s'a produs un pas însemnat înainte în munca de pregătire și ținere a examenelor.

Desigur că sunt și lipsuri, care vor trebui să fie examinate cu toată atenția cuvenită. Astfel, la Facultatea de Arhitectură, rezultatele obținute la examenul de Geometrie Descriptivă sunt nesatisfăcătoare, 20 la sută dintre studenți obținând note sub cea de trecere. La Facultatea de Construcții s'au înregistrat trei cazuri de fraudă în anul I. La Facultatea de Drumuri, prezența studenților la examene nu a fost întru totul mulțumitoare. Aceeași situație s'a constatat și la Facultatea de Poduri, unde, la unele discipline, procentul studenților neprezentați a fost de peste 30 la sută. La disciplinele unde prezența era integrală, gradul de pregătire al studenților a fost net superior celui din sesiunea Ianuarie din anul trecut, majoritatea studenților trecându-și cu succes examenul. De asemeni, în perioada colocviilor, frecvența la cursuri a scăzut mult în ultimele zile care au precedat sesiunea de examene, pentru unele discipline reducându-se, la 40 la sută.

Cu toate lipsurile semnalate, ținând seama de realizările din sesiunea de examene din Ianuarie 1951, reese în mod clar că studenții și cadrele didactice ale Institutului de Construcții, călăuziți în muncă de experiența școlii superioare sovietice și conștienți de faptul că sunt factori activi în lupta pentru pace, pentru construirea socialismului în țara noastră, au depus un efort mai mare decât în sesiunea precedentă, pentru ca rezultatul examenelor să oglindească just munca depusă în primul semestru.

In regiunea Mureș organizațiile de partid și organizațiile de massă trebue să acorde mai multă atenție muncii de alfabetizare

In momentul de față, când pășim la înfăptuirea primului nostru Plan Cincinal, când construim mărețe centrale hidroelectrice, canale și diguri, rămășițele analfabetismului devin mai mult ca oricând o piedică în desvoltarea țării noastre spre socialism.

Piedicile trebue înlăturate. Din această situație decurge în mod imperios și natural necesitatea alfabetizării.

In regiunea Mureș, unde sunt 21.913 analfabeți, trebue desfășurată o muncă temeinică și organizată pentru a alfabetiza pe cei 16.200 de neștiutori de carte câți sunt prevăzuți în Planul de Stat în acest an.

Peste tot în această regiune s'au deschis cursurile de alfabetizare, iar în orașul Tg. Mureș, chiar dela 1 Octombrie au funcționat 9 centre la diferitele școli și 2 centre la fabrica de cărămidă „Lazăr Odön" și la fabrica de mobile „Simo Geza".

Cadrele didactice sunt ajutate în munca lor de 451 activiști voluntari din organizațiile de massă.

Acolo unde mobilizarea a fost bună și cadrele didactice au depus o muncă susținută și temeinică truda lor se încununează cu importante succese. Așa de pildă la secția de ceramică a fabricii de produse chimice din Târnăveni, frecvența la cursuri este 100 la sută. In comuna Iernot, tovarășa Bogdan Maria, îngrijitoarea școlii, analfabetă mai până ieri, azi a devenit o prețioasă colaboratoare a învățătorului în instruirea neștiutorilor de carte. In comunele Sângeorgiul de Pădure, Suseni, Roteni și Vătava, unde cătunele sunt împrăștiate, învățătorii au fixat mai multe centre la casele sătenilor și deși distanțele sunt destul de lungi, ei le parcurg cu regularitate și obțin rezultate frumoase în muncă.

In raionul Reghin frecvența este de 90 la sută în comuna Crăești, iar la Bornești, din 61 de analfabeți romi, frecventează regulat 52.

In schimb, în comuna Gurghiu munca este slabă căci cei 7 învățători s'au mulțumit să facă numai recensământul, iar deschiderea cursurilor a fost amânată până la 1 Decembrie.

Acolo unde învățătorii n'au căutat să atragă pe analfabeți la cursuri prin metode noi și interesante, unde n'au desfășurat o muncă conștiincioasă, frecvența, la început bună a slăbit mai târziu.

In uzinele chimice din Târnăveni, deși pentru cei 153 analfabeți sunt repartizați 16 învățători, cursurile abia sunt frecventate de 10—15 cursiști.

La fel de slabă este frecvența la cursurile de alfabetizare în comunele Lepindea, Deaj, Chendul Mare, Petrileaca și Dumitreni. In orașul Tg. Mureș unde sunt atâtea cadre didactice, nu s'au cuprins decât 30 la sută din analfabeții înscriși.

In comuna Bucearda Grenoasa, cadrele didactice n'au cerut sprijinul Sfatului Popular și al organizațiilor de massă, în munca de lămurire și asigurare a condițiilor materiale. Din această cauză, din cei 151 de recenzați, nu vin la cursuri decât 7.

Cadrele didactice, cu sprijinul neprecupețit al Sfaturilor Populare și al organizațiilor de massă, trebue să pornească neîntârziat la înlăturarea acestor lipsuri în ceeace privește frecvența și instruirea neștiutorilor de carte.

Invățătorii și profesorii trebue să arate Sfaturilor Populare toate greutățile pe care le întâmpină și să solicite continuu sprijinul organizațiilor de massă. Ei trebue să convingă pe conducătorii întreprinderilor și ai gospodăriilor agricole colective că în sectorul socialist trebue lichidată chiar în acest an neștiința de carte.

Olga Pinter

Câteva observații în legătură cu predarea limbii române la unele școli din Galați

Datorită apariției tezelor provizorii și editării Metodicii Predării Literaturii, datorită cursurilor de specialitate I.C.D. profesorii de limba română au putut să facă un pas înainte în realizarea unei munci pozitive la specialitatea lor.

Asa, de pildă, tovarășa Mariana Munteanu, profesoară de limba română la Școala Pedagogică de fete din Galați, a predat just noțiunile de teorie a literaturii. Elevele ei dau răspunsuri bune în legătură cu tema, subiectul, intriga și sensul ideologic al operelor literare. De exemplu, la lecția în care s'au citit și comentat fragmente din comedia „O scrisoare pierdută" de I. L. Caragiale, elevele au făcut just legătura cu actualitatea și au desprins clar sensul ideologic al comediei.

Dar nu toți profesorii de limba română din orașul Galați se preocupă serios de îmbunătățirea muncii lor. Iată, de pildă, pe tovarășa Leonte, profesoară la Liceul de fete. Ea folosește metode învechite de lucru cu elevele: scoate câteva afară din bancă pentru interogare și lasă restul clasei într'o stare de completă pasivitate. Trebue să vorbim însă și de calitatea lecțiilor pe care le ține această profesoară. Explicațiile ei în legătură cu opera lui Grigore Alexandrescu, de pildă, abundă în interpretări idealiste. Tovarășa Leonte vorbește astfel despre „dualismul sufletesc" al poetului, ca bază a explicării întregii opere a autorului. Ea explică elevelor că Alexandrescu și Cârlova erau însuflețiți de un „mare umanism", dar nu pomenește nimic despre faptul că acesta era un umanism burghez.

Analiza poeziei lui Alexandrescu „Anul 1840" n'a scos în evidență toate aspectele progresiste ale operei lui Alexandrescu și nici n'a arătat limitele progresismului său, așa cum rezultă din poezia respectivă (de exemplu, poporul considerat ca o turmă).

Nu e de mirare, deci, că elevele tovarășei Leonte dau o interpretare idealistă întregei opere a lui Alexandrescu.

Metode vechi, formale, folosește și tovarășa E. Drăghici profesoară la Liceul de băeți din Galați. Deși în condică și în planul tovarășei profesoare se arăta că în ora respectivă se va vorbi despre „Cântecul bătrânesc", în realitate nu s'a făcut altceva decât lectura poeziei „Corbea" și, pe marginea acestei lecturi, când și când, comentarii sumare și neconcludente. Un singur elev a citit mai mult decât jumătate din poezie — care, de altfel, e foarte lungă. Ora s'a terminat fără să se poată face lectura întregei poezii.

Este un procedeu cu totul nejust acela de a consacra o oră întreagă, la clasa IX-a, lecturii unei poezii. Ar fi fost necesar să se ceară elevilor să citească doar fragmentele mai importante, fie pe roluri, fie sub forma unei lecturi expresive, poezia trebuind să fie citită în prealabil de către elevi, acasă. Așa cum s'a desfășurat lecția, ea nu și-a atins scopul: nu s'a făcut analiza poeziei, nu s'au subliniat trăsăturile de caracter ale personagiilor, nu s'a discutat planul de compoziție a poeziei populare. Se vede clar că tovarășa Drăghici nu cunoaște decât foarte vag Metodica Predării Literaturii.

Iată o oră de română la clasa VIII-a C, la acelaș liceu. Tovarășul profesor Hagiu discută cu elevii compunerea având ca temă „Toamna". Se citesc câteva lucrări ale elevilor, apoi urmează discuții. Cu toate că tovarășul profesor a încercat să sintetizeze părerile elevilor asupra lucrărilor citite, el nu a reușit să facă într'adevăr o lecție de compunere creatoare, pentrucă n'a tras niciun fel de concluzie la sfârșitul lecției. El nu le-a arătat elevilor cum trebue să fie redactată, o compunere bună, fie indicându-le calitățile pe care trebue să le aibă, făcând lectura unui text cu aceeaș temă dintr'un autor clasic sau contemporan, pentru ca astfel elevii să-și dea seama de greșelile pe care le-au făcut. Nici nu e de mirare: tovarășul Hagiu nu-și pregătește temeinic lecțiile. Planurile lui sunt schițate foarte sumar, aproape telegrafic. Tovarășul Hagiu susține că e foarte ocupat, și cu mare greutate își poate așterne și aceste planuri pe hârtie!

Toate acestea denotă că unii profesori care predau limba română la școlile din Galați trebue să ia măsuri serioase pentru îmbunătățirea muncii lor. In primul rând, este necesar să se asigure tuturor elevilor manualele de limba română. La clasa X-a a Liceului de fete unde predă tovarășa Leonte, nu sunt decât trei manuale. La clasa IX-a A a Liceului de băeți, unde predă tovarășa Drăghici, sunt mai puțin de 15 manuale. Lipsa de preocupare pentru procurarea manualelor arată puținul interes al acestor tovarășe față de însușirea temeinică de către elevi a unor cunoștințe juste. Ele transmit elevilor noțiuni greșite, idealiste, și manifestă un dispreț total pentru manual, socotind că nu trebue să afle nimic nou, că știu deajuns.

Acelaș dispreț îl arată și metodicilor. Astfel se explică de ce nu folosesc în predare metode noi, variate, care să-i ajute pe elevi să-și însușească în adâncime, conștient, noțiunile transmise. Nici chiar tovarășa Munteanu, dela Școala Pedagogică de fete, care a ținut totuși o lecție cu multe părți pozitive, n'a folosit tabla, așa cum indică Metodica Predării Literaturii, pentru a fixa ideile principale ale lecției. Nu mai vorbim de tovarășele Leonte sau Drăghici, care folosesc aceleași metode pe care le-au apucat acum zece ani!

O atenție deosebită trebue să se arate pregătirii și planificării amănunțite a fiecărei lecții. Este inadmisibilă atitudinea tovarășului Hagiu care socotește planul de lecție drept o simplă formalitate, sau a tovarășei Drăghici care nu crede că trebue să respecte nici măcar ceeace indică ea însăși drept subiect al lecțiilor sale.

Deosebit de însemnată este și problema consultării materialului bibliografic care ar ajuta mult cadrelor didactice în îmbunătățirea muncii lor. Prea puțini dintre profesori citesc sistematic publicațiile „Contemporanul", „Flacăra", „Viața Românească" și „Probleme de literatură și artă".

Cadrele noastre didactice nu trebue să uite că predarea limbii și a literaturii române în școli trebue să se ridice la un nivel cât mai înalt pentru a deveni într'adevăr unul dintre obiectele de bază ale școlii noastre în opera de educare a elevilor în spiritul educației comuniste.

Predarea desenului la copiii preșcolari din grupa celor mici

Pentru copiii din instituțiile preșcolare, desenul are o mare valoare instructiv-educativă. O foaie de hârtie, un creion, pensula și vopselele puse la îndemâna copilului îl fac să retrăiască activ ceeace a văzut sau a auzit. Prin desen, copilul își exprimă impresiile, gândurile, sentimentele. Desenând obiectele, copilul evocă în memorie evenimentele și fenomenele care prezintă pentru el un interes deosebit. Infățișând obiectele, stabilind legături între ele, copilul cunoaște realitatea.

Acumularea de către copii a impresiilor, ca bază a desenului, darea temelor ca mijloc de desvoltare a conținutului desenului și, în acelaș timp, ca mijloc de educare a deprinderilor tehnice, trebue să fie preocuparea cea mai de seamă a educatoarei în conducerea acestei activități. Copilul nu poate să deseneze fără să aibă el singur reprezentări mai mult sau mai puțin precise despre obiecte. Pentru aceasta, trebue să desvoltăm la copii aptitudinea de a observa, de a reține cele observate și de a reda în desen trăsăturile caracteristice: culoarea, forma, etc. Copilul trebue învățat să deseneze mai întâi forma generală, fără amănunte.

In instituțiile preșcolare se face desen din memorie, din imaginație și desen decorativ. Forma în care se predă desenul la preșcolari este atât aceea de activitate la libera alegere, cât și aceea de activitate obligatorie, fie după o temă dată, fie din imaginație.

La începutul activității, educatoarea va da copiilor posibilitatea să cunoască materialul cu care se lucrează (creionul, hârtia, etc.) și proprietățile pe care le are acest material (cu creionul se trag linii, se reprezintă figuri, pe hârtie se desenează). Apoi, educatoarea începe să desvolte la copii aptitudinea elementară de a ține corect creionul în mână, de a trage linii verticale și orizontale, de a desena cercuri și pătrate. In acest scop, se vor face cu copiii exerciții sub formă de joc. Astfel, pentru a trage linii verticale și orizontale, putem spune copiilor că vom face „un copil pe cărare", pentru linii în formă de cerc spunem copiilor că „mestecăm grișul cu lapte" sau „învârtim roata"; pentru pătrate „ocolim clasa" etc. Inainte de a porni cu copiii la desenarea pe hârtie, educatoarea va face împreună cu ei mișcări cu mâna în aer, simulând mestecarea grișului și celelalte. Aceeași mișcare se repetă apoi cu creionul pe hârtie. Prin aceste exerciții, copiii vor învăța să tragă cu creionul linii mai sigure, vor mișca mâna mai liber, vor ști de unde să înceapă desenarea unei linii.

După cinci sau șase activități obligatorii de felul acesta, educatoarea va învăța pe copii să recunoască și să numească obiectele în formele redate de ei în desen, prin diferite linii, cercuri, etc. (un cerc seamănă cu o minge, cu o roată, cu o farfurie; o linie este un copil, un pom, etc.). In felul acesta, copilul învață să vadă în desen imagini reprezentate și să reprezinte sub diferite forme ceeace gândește.

Exercițiile sub formă de joc, precum și stabilirea asemănării formelor desenate cu obiecte reale, dau educatoarei posibilitatea să treacă la desenul din imaginație. In prima activitate obligatorie de acest fel, educatoarea cere copiilor să deseneze o persoană din cele cunoscute: mama, tata, prieteni, etc. Copilul va desena la început disproporționat, nu va desena toate elementele care compun figura; va reprezenta capul mult mai mare decât corpul, mâinile pornind din gât, etc. Intr'o altă activitate asemănătoare, după o lună de zile, atunci când educatoarea își dă seama că poate trece la o formă mai complicată ea le va cere copiilor să deseneze după o temă dată, de exemplu, „fetița cu stegulețul". Pentru aceasta trebue ca, în ziua precedentă, să fi avut loc un joc cu stegulețele și educatoarea să fi atras atenția copiilor asupra poziției unui copil care ține stegulețul în mână. Intr'o activitate următoare, educatoarea va cere copiilor să deseneze, tot după o temă dată, ceva în legătură cu un copil: fetița la plimbare cu păpușa, sau fetița care se joacă cu mingea. Inaintea acestei activități, educatoarea trebuia să organizeze un joc cu păpușile și să le arate copiilor părțile corpului, îmbrăcămintea, încălțămintea.

Prin desen, paralel cu formarea deprinderilor tehnice, educatoarea trebue să urmărească desvoltarea la copii a spiritului de observație, a dorinței de a cunoaște cât mai bine natura, posibilitatea de a reda cât mai real cele văzute.

După un timp pe care-l va aprecia educatoarea, se va trece la desenul cu creioane colorate. Cu prilejul observației premergătoare, educatoarea va atrage atenția copiilor asupra culorilor.

Urmează apoi desenul cu vopselele. Aci tema poate fi mai complicată, cerând reprezentarea unui grup de elemente. Educatoarea va cere copiilor să redea figura unui copil, îmbrăcămintea (cu căciuliță, cu palton). In tehnica desenului cu vopsele, la început, copiii lucrează pe foi de hârtie pe care ei le colorează în întregime. Apoi educatoarea delimitează un loc pe foaie, cerându-le copiilor să coloreze numai în limitele fixate. Pentru a trece la conturul cu pensula, educatoarea va învăța pe copii să moaie pensula câte puțin și să o șteargă pe o cârpă sau pe o bucată de hârtie care suge, atunci când trebue schimbată culoarea.

In ultimele activități, către sfârșitul anului, educatoarea cere copiilor să execute compoziții simple, în care oamenii sau animalele să fie reprezentați în acțiune. Este nevoe însă ca, întotdeauna, înainte de a li se cere copiilor să deseneze, să li se dea posibilitatea să observe ceeace ei vor trebui să reprezinte pe hârtie, să li se atragă atenția asupra caracteristicilor obiectelor sau figurilor, să li se trezească interesul, dorința de a le reprezenta prin desen.

In grupa celor mici, desenul îmbracă la început formă de joc, apoi de activitate obligatorie. Desenul după o temă dată va alterna cu desenul după libera alegere; desenul din memorie va alterna cu desenul din imaginație. Activitatea premergătoare desenului este întotdeauna observarea în natură, discuții și precizări.

Din punct de vedere organizatoric se va lucra cu toată grupa de copii deodată și în mod special cu anumiți copii. Aranjarea măsuțelor se va face în formă de careu sau de semicerc, copiii fiind așezați numai pe o singură parte, în așa fel, încât educatoarea să-i poată privi pe toți. Nu trebue să ne temem că, aranjând copiii unul lângă altul, ei se vor imita unul pe altul. Dacă vom reuși să le trezim interesul pentru desen, să facem plăcută activitatea, fiecare copil va fi preocupat de lucrul lui.

In momentul organizatoric, educatoarea provoacă scurte discuții cu copiii în jurul temei propuse, scoțând în evidență caracteristicile esențiale și dând indicațiile tehnice necesare. Materialul se împarte numai după ce au loc aceste discuții, nu înainte, pentru a nu sustrage pe copii, care astfel nu ar mai fi atenți la discuții. In desfășurarea acestei activități, educatoarea stimulează pe copii prin întrebări, amintește unora ce au de făcut, dar nu corectează greșelile. Ea poate întreba pe copii ce reprezintă desenul lui, și nu trebue să se supere dacă, în desen copiii adaugă elemente în afara temei date. Lucrările copiilor, iscălite și purtând data, sunt strânse și păstrate de educatoare pentru a putea urmări desvoltarea lor.

★

Intr'unul din numerele viitoare vom da indicații privitoare la predarea desenului la copiii preșcolari din grupele celor mijlocii și mari.

Consfătuirea organizată de Secțiunea de Invățământ a regiunii Argeș cu directorii și diriginții dela școlile medii și elementare

Pentru îmbunătățirea muncii didactice în școlile medii și elementare, Secțiunea de Invățământ de pe lângă Sfatul Popular al regiunii Argeș a organizat de curând o consfătuire cu directorii și diriginții școlilor medii și elementare din regiune. Cu acest prilej s'a analizat munca școlilor în primul semestru al anului școlar 1950/1951.

Din discuțiile ce s'au purtat pe marginea rapoartelor prezentate la această consfătuire, au reeșit o serie de aspecte pozitive în ceea ce privește organizarea muncii didactice și îmbunătățirea procesului de învățământ. Astfel, la Liceul de fete din Pitești, 90% dintre eleve au obținut note bune în primul semestru. Cercurile de matematici, științe naturale și biologie dela această școală funcționează în bune condițiuni. Elevele au fost îndrumate să cunoască activitatea practică a oamenilor muncii, vizitând cu profesorii lor întreprinderile din localitate și gospodăriile agricole colective din satele învecinate. La Școala Pedagogică din Câmpulung, printr'o bună organizare a grupelor de învățătură, procentul de elevi rămași în urmă a scăzut, dela 15% cât era în luna Noembrie 1950, la numai 1%. Deasemeni, la această școală s'a îmbunătățit simțitor disciplina elevelor.

Consfătuirea a scos însă în relief și multe lipsuri. Delăsările în munca diriginților dela Liceul de fete din Pitești au făcut ca, în ultimul timp, frecvența să scadă. La Școala de Confecțiuni din Curtea de Argeș nu se ține o legătură permanentă cu părinții elevilor. La școala Zootehnică din Găiești nu există o colaborare strânsă cu organizația U.T.M. Unii directori de școli, ca de exemplu directorul Școlii Zootehnice din Găiești, lucrează sectar și nu primesc critica tovarășilor lor.

Tov. Constantin Arsene, șeful Secțiunii de Invățământ a Sfatului Popular regional Argeș, a tras unele concluzii pe marginea discuțiilor. El a insistat asupra necesității îmbinării teoriei cu practica, în special în școlile medii tehnice, și a stăruit asupra unei cât mai strânse colaborări cu organizațiile U.T.M.

Consfătuirea s'a încheiat prin cuvântul tovarășului Iordache responsabilul Secției de Agitație și Propagandă a Comitetului de Partid al regiunii Argeș, care a insistat asupra necesității îmbunătățirii disciplinei conștiente a elevilor și asupra necesității unei munci conștiincioase a cadrelor didactice.

Florin Anghel
Șeful Secțiunii de Invățământ a orașului Câmpulung

Să stârpim fără cruțare întrebuințarea metodelor sălbatice ale școlii burgheze

Elemente străine de interesele clasei muncitoare și ale tuturor oamenilor muncii din țara noastră, strecurate în rândurile cadrelor școlii noastre noi, stăruesc încă a folosi procedeele barbare de „educație" ale școalei burgheze.

Sfidând îndrumările date în nenumărate rânduri, nesocotind învățămintele prețioase ale școlii sovietice, și neținând seama de decizia Ministerului cu privire la sancționarea unor cazuri de folosire a metodelor barbare în școală, învățătorul Popescu Mircea, din comuna Drăghiceni, raionul Caracal, n'a găsit alte metode pentru a face pe copii să-i înțeleagă „explicațiile", decât bătaia. Așa a procedat cu eleva Floarea Fugaciu, din clasa V-a elementară fiica unui țăran membru al gospodăriei agricole colective din comună, căreia pumnii învățătorului Popescu Mircea i-au provocat o puternică hemoragie nazală. Și dacă tocmai împotriva copiilor colectiviștilor se îndrepta în general furia acestuia, faptul se explică prin atitudinea sa dușmănoasă față de realizările regimului nostru de democrație populară cum este și înființarea claselor V-VII în școala din comună.

Ca și învățătorul Popescu Mircea, învățătoarea Stănescu Maria, din comuna Slănic-Prăjani, raionul Teleajen, care a predat odinioară în școlile înființate de casa regală, folosește metodele cu care foștii ei stăpâni își pregăteau slugi supuse. Ea a bătut pe toți copiii din clasa ei cu o linie de fier și, lucru ce n'ar fi venit în gând niciunui om normal i-a închis, desbrăcați, într'un coteț. Tot așa învățătoarea Fritsch Rozalia dela școala maghiară nr. 4 din Baia-Mare, a bătut 29 de copii. In acest din urmă caz, o parte însemnată din vină revine și organelor de îndrumare și control. Acestea au dovedit o condamnabilă lipsă de grijă față de comportarea acestei învățătoare, lăsată singură la o școală cu 80 de copii deși ea nu avea decât un an de vechime în muncă. Faptul acesta nu micșorează însă vina învățătoarei pentru cruzimea cu care a bătut elevii, ca și pentru folosirea acestei metode barbare în general.

Indepărtarea definitivă din învățământ a acelora care încearcă să mențină rămășițele putrede ale școlii burgheze nu poate fi primită decât cu satisfacție, atât de cadrele didactice care se străduesc să crească un tineret demn de viitorul lui luminos cât și de toți oamenii muncii care-și încredințează copiii pentru a fi instruiți și educați în școala noastră nouă, școala Republicii Populare Române.

In ajutorul cadrelor care predau la anul II al cursurilor de alfabetizare

Formele exercițiilor de ortografie și de gramatică

Cel mai simplu exercițiu de ortografie și de gramatică este **sublinierea exemplelor** necesare într'un text dat. Acest fel de exercițiu urmează deobicei imediat după formarea concluziei. De exemplu, îndată ce elevii au aflat ce sunt vocalele și consoanele, ei trec la sublinierea lor în text.

Un alt exercițiu simplu de ortografie este **copierea**. Ea este folositoare mai cu seamă la început; dar și mai târziu, ori de câte ori elevii trebue să-și însușească o nouă regulă de ortografie. Copierea trebue să se facă în așa fel, încât elevul să înțeleagă sensul textului pe care-l copiază și să-și însușească în mod conștient ortografia. Pentru aceasta, înainte de a fi copiat, se citește textul și se analizează. Elevii copiază, din cele citite, fragmentele care răspund la întrebările puse de învățător, sau subliniază în text, în cursul copierii, exemplele corespunzătoare regulilor de ortografie indicate.

Scrierea din memorie a unui text analizat anterior (dictare vizuală) este o punte de trecere dela copiere la o muncă mai independentă. Această muncă are o importanță deosebită pentru scrierea celor cuvinte despre care nu s'au învățat încă reguli. Ea se face astfel: 1. Profesorul scrie pe tablă o propoziție compusă din 4-5 cuvinte și analizează, împreună cu elevii, cuvintele care corespund unor reguli cunoscute, sau cuvintele grele din punct de vedere ortografic. 2. Li se cere elevilor să privească cu atenție cele scrise pe tablă și să-și fixeze în memorie ortografia cuvintelor. 3. Profesorul șterge propoziția scrisă pe tablă, cerând apoi elevilor să o scrie din memorie.

La însușirea ortografiei și a materialului gramatical ajută și **exercițiile de completarea propozițiilor care au lacune, a cuvintelor care sunt scrise fragmentar sau a literelor omise în text.**

Un exercițiu mai greu, dar foarte folositor pentru însușirea gramaticii și a ortografiei este **alcătuirea unor propoziții din cuvinte date.** Se explică, de exemplu, întrebuințarea unei litere. Invățătorul scrie pe tablă cuvinte în care intră această literă și le cere elevilor să găsească și să scrie câte o propoziție pentru fiecare cuvânt. Propozițiile compuse de elevi se citesc cu glas tare și se analizează. Invățătorul trebue să fie atent ca propozițiile să fie corect construite, să aibă un sens deplin, fără cuvinte de prisos și fără greșeli ortografice.

Un procedeu foarte folositor este **formularea sau găsirea exemplelor de către elevii înșiși.** După ce a explicat întrebuințarea unei litere sau a unui semn ortografic, învățătorul le cere elevilor să găsească singuri cuvinte și propoziții care să ilustreze această întrebuințare. Elevii compun singuri propozițiile, sau le aleg din textul indicat de învățător.

Se poate folosi, deasemenea, așa numita **dictare pregătitoare** (în cursul căreia se analizează cuvintele cu o ortografie dificilă). De preferință, analiza se face pe baza regulilor cunoscute, pentru a preveni greșelile posibile și pentru a fixa în memoria elevilor regulile însușite. Dictarea pregătitoare este unul dintre cele mai importante exerciții.

Pentru a se verifica dacă elevii și-au însușit regulile ortografice, se folosește **dictarea de control.** In acest scop, elevii primesc indicații preliminare asupra ortografiei cuvintelor pentru a căror scriere nu s'a făcut încă pregătirea necesară. Dictarea de control are și o importanță instructivă: elevii se obișnuesc să stabilească ei înșiși pe baza regulilor învățate cum trebuesc scrise cuvintele.

Pentru desvoltarea posibilităților de exprimare, se folosește, la lecțiile de gramatică și ortografie **dictarea creatoare.** Invățătorul scrie pe tablă câteva cuvinte, cerând elevilor să compună, cu ajutorul acestor cuvinte, o povestire scurtă.

Munca cea mai grea este **expunerea sau compunerea după o temă gramaticală sau ortografică dată.** De exemplu, în legătură cu studiul timpurilor verbului, li se cere elevilor să scrie o compunere scurtă, cu subiectul „Munca în grădină", sau să expună în scris o povestire citită, folosind și însemnând verbele la timpul trecut și prezent.

Pentru fixarea și repetarea materiei învățate sunt foarte indicate **analizele gramaticale și ortografice.** La analiza ortografică, elevii citesc un text din carte sau de pe tablă, dând atenție cuvintelor subliniate sau indicate de profesor și explicând de ce au fost scrise așa și nu altfel. Analiza gramaticală constă în sublinierea, definirea și caracterizarea, într'un text dat, a unor sunete, a unor părți de vorbire sau de propoziție, a unor propoziții. In timpul învățării sunetelor, de exemplu, elevii indică, într'un cuvânt dat, vocalele și consoanele. Studiind substantivele elevii subliniază, într'un text dat, substantivele și determină genul și numărul fiecăruia dintre ele.

Corectarea greșelilor ortografice ale elevilor. Invățătorul trebue să verifice în mod sistematic caietele elevilor și să corecteze greșelile de limbă sau de ortografie. El trebue să verifice atât lucrările făcute în clasă, cât și pe cele de acasă. In clasă, învățătorul poate să preîntâmpine și să corecteze multe greșeli, dar verificarea caietelor trebue făcută și în afara clasei. Toate corectările trebue să se facă citeț, cu un creion colorat sau cu cerneală colorată.

Modul de corectare a greșelilor ortografice depinde de etapa la care se găsesc elevii și de caracterul greșelilor. Dacă greșala a fost făcută în legătură cu o regulă necunoscută, sau la începutul perioadei de învățătură, învățătorul scrie cu creionul colorat litera corectă deasupra celei greșite. Dacă greșala a fost făcută în legătură cu o regulă cunoscută, învățătorul o va sublinia și va scrie din nou, corect.

Mai târziu, în fazele ulterioare ale școlarității, dacă elevul face o greșală în legătură cu o regulă cunoscută, se poate sublinia numai greșala, urmând ca elevul să facă singur corectarea necesară. In acest caz, lucrarea trebue controlată încă odată.

Invățătorul trebue să ducă o muncă susținută în legătură cu greșelile corectate. El trebue să analizeze în clasă greșelile explicând corectările. Cuvintele corecte se copiază sub lucrare sau în caiete speciale.

Material pentru lecțiile de scriere și de gramatică. Pentru lecțiile de scriere și de gramatică, învățătorul poate folosi manualul de limba română și de aritmetică. El poate alcătui și alte exerciții, după modelul celor din manual, spre a completa numărul acestora. Pentru compunerea acestor exerciții, este indicat să se folosească, în primul rând, fragmente din operele literare cunoscute elevilor, precum și texte de știință popularizată și de ideologie, din cărți, broșuri și ziare, accesibile semi-analfabetilor. In alegerea textelor pentru aceste exerciții trebue să ne călăuzim după următoarele criterii de bază: 1) conținutul textelor trebue să corespundă intereselor adultului; 2) ele trebue să aibă o valoare instructivă și ideologico-educativă; 3) limba textelor trebue să fie pe deplin accesibilă semi-analfabeților; 4) fiecare text trebue să cuprindă un număr suficient de cazuri pentru regulile gramaticale și ortografice necesare.

Rotunjirea numerelor. Diagrame în forme de coloană

Odată cu explicarea numerației, trebue să ne oprim asupra rotunjirii numerelor. Ca material pentru exerciții, este indicat să luăm numerele care arată, de exemplu, numărul populației orașelor. Aceste numere sunt date cu exactitate, până la unități, în conformitate cu ultimul recensământ; în acelaș timp ele se schimbă foarte repede. Deaceea, este indicat să ne folosim de numere rotunjite. Trebue să li se arate, deasemenea, elevilor, că rotunjirea numerelor înlesnește scrierea și memorarea lor.

Se întâmplă ades să fie nevoe să se rotunjească numerele la măsurare. Astfel, de exemplu, distanța între două orașe, exprimată în mii de kilometri, nu trebue exprimată cu precizie, până la metru; la fabricarea pieselor pentru unele mașini, este necesară, însă, exactitatea până la sutimi sau chiar miimi de milimetru.

Odată cu rotunjirea numerelor, elevii trebue să ia cunoștință de diagrama în formă de coloană. Acest lucru înviorează foarte mult studierea numerației. In legătură cu construirea diagramelor, elevii iau cunoștință de scara de proporții. In acest caz, este foarte utilă hârtia cu pătrățele. Dăm mai jos ca exemplu, planul primei ore de curs în legătură cu alcătuirea unei diagrame de către elevi.

Să facem diagrama repartizării timpului nostru în 24 de ore:

Munca în cadrul întreprinderii 8 ore;

Drumul la întreprindere și înapoi 1 oră;

Dejunul, prânzul, masa de seară și odihna 4 ore;

Activitatea pe târâm social și ridicarea nivelului 3 ore;

Somnul 8 ore.

Total 24 ore.

Pentru ca această repartiție a timpului să poată fi reprezentată printr'o diagramă, vom conveni ca fiecare oră să fie egală cu înălțimea unui pătrățel din caiet. Atunci, numărul orelor de lucru în cadrul întreprinderii va fi reprezentat printr'o coloană având o înălțime de 8 pătrățele; drumul la serviciu va ocupa un pătrățel; cele 3 mese și odihna — 4 pătrățele; munca pe târâm social și ridicarea nivelului propriu — 3 pătrățele și, însfârșit somnul — 8 pătrățele. Inălțimea coloanei care exprimă unitatea mărimii reprezentate constitue scara de proporții a diagramei.

In cazul de față, scara de proporție este următoarea: 1 pătrățel — 1 oră. Mai departe, elevii vor cunoaște în mod practic și alte scări de proporție, pentru care este indicată hârtia cu pătrățele în care 2 pătrate alcătuesc 1 centimetru.

In cursul următoarelor lecții vom trece la construirea unor diagrame mai complexe. Vom alcătui de exemplu, în conformitate cu scara de proporție aleasă, diagrama care arată recolta de secară obținută pe un câmp de experiență pe care s'au făcut diferite feluri de arături: târzii, timpurii și de toamnă. Se poate alcătui, deasemenea, o diagramă a sporirii numărului de S. M. T. pe an și o serie de alte diagrame.

Cadrele didactice din Pătrăuți sprijină activitatea căminului cultural

Munca de culturalizare a maselor de muncitori și țărani muncitori se duce azi cu tot mai mult avânt prin căminele culturale, prin cluburile și colțurile roșii din instituții și întreprinderi, din gospodăriile agricole de Stat și din gospodăriile agricole colective.

In această muncă de răspândire a culturii prin căminele culturale, intelectualii cu dragoste de popor, învățătorii și profesorii, au un mare rol.

Cadrele didactice dela Școala elementară din comuna Pătrăuți, raionul Suceava, desfășoară o activitate intensă în cadrul căminului cultural. In colaborare cu organizațiile de massă și sub permanenta îndrumare a organizației de partid, căminul cultural din Pătrăuți a intrat în concursul inițiat de Comitetul pentru Așezămintele Culturale din R.P.R. având un plan bine întocmit. Datorită activității sale, acest cămin cultural a obținut de multe ori premii la diferitele concursuri organizate. In ultimul timp, el a fost evidențiat pe raion, primind totodată și o plachetă.

In cadrul întrecerilor organizate între căminele culturale, pe lângă audițiile radiofonice, serbări și lecturi în grup, căminul cultural din Pătrăuți, a organizat și munca de distribuire a cărților la săteni, în care scop colectivul bibliotecii merge din casă în casă. De asemeni organizează cu sătenii discuții asupra cărților citite, se fac scurte prezentări ale cărților și se citesc diferite fragmente literare.

Tot la acest cămin, pe lângă cercurile silvicole, există și un cerc agrotehnic, al cărui plan de muncă cuprinde diferite conferințe, având drept scop popularizarea tehnicii sovietice în agricultură, arătarea avantagiilor muncii mecanizate, ale muncii în colectiv, importanța arăturilor la timp și cu mașini agricole, a îngrășămintelor chimice și naturale. Aceste conferințe sunt ascultate cu un viu interes de țăranii muncitori din comună.

Un sprijin prețios l-au dat în organizarea acestor conferințe cadrele didactice și intelectualii comunei, printre care sunt: Gheorghe Vlădescu, Ioan Puiu, Doroftei Traian, Hoīca Vasile și alții.

Dar munca desfășurată de căminul cultural din Pătrăuți ar avea o și mai rodnică activitate dacă s'ar înlătura unele lipsuri care mai persistă încă. Iată, de pildă, aici s'ar putea repara prin muncă voluntară și cu sprijinul material al Sfatului Popular, care ar găsi lesne câteva bucăți de scândură, cele două ferestre prin care pătrunde vântul rece al iernii, periclitând sănătatea membrilor echipelor artistice.

Cunoscând sarcinile mărețe, ca și perspectivele ce ni se deschid prin îndeplinirea primului nostru Plan Cincinal și a Planului de electrificare, învățând mereu din experiența caselor de cultură din Uniunea Sovietică căminele culturale trebue să desfășoare o tot mai rodnică activitate de culturalizare a masselor.

Gh. Vlădescu
corespondent

Pentru ajutorarea eroicului popor coreean!

Pregătirile din comuna Danila, raionul Suceava

Elevii și cadrele didactice din Danila, raionul Suceava, care au suferit din plin ororile războiului, și-au arătat dorința de a contribui și ei la colecta ce se va face pentru ajutorarea eroicului popor al Coreei. In acest scop, toți învățătorii școlii au intrat în echipele de lămurire, vizitând casă cu casă și lămurind populația asupra importanței ajutorului dat Armatei Populare Coreene și sfătuind oamenii să pregătească din timp obiectele pentru colectă. Elevii școlii au hotărît să aducă de acasă fiecare câte puțină lână, și lucrează în colectiv la școală, în orele libere, sub îndrumarea învățătoarelor. Unele eleve scarmănă lâna, altele torc, iar altele împletesc mănuși, ciorapi și pulovere. Elevii care n'au avut de unde aduce lână, au hotărît să contribue cu bani, pentru a cumpăra obiecte care să fie trimise în Coreea.

In felul acesta au înțeles elevii și cadrele noastre didactice să răspundă la Apelul lansat de U.F.D.R. și de Crucea Roșie, știind bine că astfel contribue și ei la lupta pentru pace.

Inv. D. Seiciuc
Corespondent

Elevii Școlii elementare din Tulgheș se pregătesc și ei pentru colectă

Apelul lansat de U.F.D.R. și de Crucea Roșie pentru ajutorarea poporului coreean a găsit un sprijin efectiv în comuna noastră. Aproape în fiecare familie se pregătește câte un dar pentru victimele criminalei agresiuni americane din Coreea. Apelul a găsit un ecou fierbinte și în rândurile elevilor Școlii elementare. Roadele n'au întârziat să se arate, după discuțiile din orele educative: încă din ziua de 15 ianuarie elevii claselor V, VI și VII au prezentat diriginților suma de lei 2500. Din acești bani s'au cumpărat pânzeturi din care, în orele de activități practice sau în timpul liber din cursul săptămânii, s'au confecționat, cu ajutorul profesoarelor, șapte rochițe. In același timp, elevele au împletit, din lână, trei perechi de ciorapi, un fular și un pulover.

Inv. Vasile Dumitrescu
Corespondent

O muncă organizată cu dragoste

Pentru a da un răspuns hotărît agresorilor americani, s'a înființat și în comuna Breaza un comitet de ajutorare a poporului coreean. Comitetul a pornit la lucru în mod organizat. Astfel, comuna a fost împărțită în zece sectoare, cu 80 de agitatori. S'au ținut până acum mai multe ședințe cu participarea reprezentanților organizației de partid, ai organizațiilor de masă și ai instituțiilor, luându-se măsuri pentru popularizarea campaniei de ajutorare a poporului coreean. Răspunzând cu dragoste acestui apel, în rând cu toți oamenii muncii din comună, elevii pionieri, sub conducerea instructoarei lor, au început din timp să pregătească obiecte de îmbrăcăminte pentru colectă ca: bondițe, căciuli, flanele, fulare, ciorapi etc., pe care le vor dărui pentru sprijinirea luptei poporului coreean împotriva agresorilor americani.

Cadrele didactice dela Universitatea „Alexandru I. Cuza" din Iași luptă pentru ridicarea nivelului calitativ al cunoștințelor candidaților la Examenul de Stat

Pentru a da candidaților la Examenul de Stat posibilitatea să se pregătească cât mai bine, conducerea Universității „Alexandru I. Cuza" din Iași a luat o serie de măsuri atât în ceeace privește asigurarea condițiilor materiale necesare unei munci temeinice de pregătire, cât și în privința organizării cursurilor ajutătoare și a consultațiilor. Facultățile au luat legătura, fie direct, fie prin corespondență, cu majoritatea candidaților. Acelora care nu se aflau în localitate, li s'a trimis bibliografia și li s'au indicat problemele principale ce trebue studiate la unele materii, cum este de exemplu marxism-leninismul. De îndată ce acești candidați și-au luat concediu din întreprinderile sau instituțiile unde lucrează și au venit în Iași, conducerea Universității s'a îngrijit de cazarea lor și le-a înlesnit să ia masa la cantină. Prin aceasta, au fost mult ajutați candidații care vin din diverse regiuni ale țării și pentru care găzduirea ar fi constituit altfel o problemă grea.

In grija de a ridica nivelul de cunoștințe al condidaților, Universitatea din Iași a organizat, pe lângă fiecare catedră, cre de consultații, în cadrul cărora numeroși candidați au primit și primesc tot mai multe și mai metodice îndrumări pentru buna lor pregătire. In acelaș scop, s'a organizat un curs de marxism-leninism, care se ține de două ori pe săptămână. Facultatea Juridică a organizat și un curs de teorie generală a statului și dreptului, materie introdusă anul acesta în program, iar Facultatea de Științe Naturale a organizat un curs special de biologie, în cadrul căruia se adâncesc învățăturile lui Micurin și Pavlov.

In marea lor majoritate, subiectele lucrărilor de diplomă prezentate de candidați tratează teme strâns legate de practică, de producție, de lupta pentru construirea socialismului și pentru apărarea păcii. Astfel, la Facultatea de Chimie, candidata Gafencu Lucia, care lucrează la fabrica de hârtie „Steaua Roșie" din Bacău, a prezentat o lucrare referitoare la „Fabricarea hârtiei de filtru calitativă". La aceeași Facultate, candidata Finqherhut Mia a prezentat o lucrare despre „Industrializarea gazului metan".

Candidații Facultății de Filologie au alcătuit, deasemeni, lucrări care tratează probleme deosebit de însemnate și de actuale. Pornind dela îndrumările date de revista „Lupta de clasă" prin articolul referitor la combaterea cosmopolitismului în lingvistică și având ca luminos îndreptar lucrarea tovarășului Stalin „Cu privire la marxism în lingvistică", candidatul Ursu Nicolae a întocmit o lucrare cuprinzând cercetări asupra graiului din satul Borosești, raionul Negrești, regiunea Iași. Folosind experiența și metodele de cercetare ale lingviștilor sovietici, acest candidat, ajutat de profesorul titular al catedrei, a întreprins îndelungate studii pe teren. Candidatul Popa Ion a întocmit o monografie asupra revistei „Bluze Albastre" condusă de Alexandru Sahia, candidatul Eugen Luca a reconsiderat în lucrarea sa, biografia și opera lui G. Topârceanu, candidata Segal Jeni s'a ocupat în lucrarea sa de „Realismul socialist în opera dramatică a Mariei Banuș", iar candidata Roșca Valentina, bazându-se pe un bogat material sovietic, a alcătuit o lucrare despre „Eroul popular Nastratin Hoqea privit de Anton Pan și de Leonid Soloviev".

Deasemeni, la Facultatea de Psihologie și Pedagogie, candidații au lucrat subiecte care arată că ei se îndrumează după experiența minunată a științei pedagogice și psihologice din Uniunea Sovietică. Astfel, candidatul Frențescu Ștefan a lucrat tema „Trăsăturile dialectice în opera lui Pavlov".

Munca de pregătire a Examenului de Stat la Universitatea din Iași a avut însă și o serie de deficiențe care se resimt în desfășurarea pregătirii candidaților. Sesiunea de examene n'a fost suficient popularizată, astfel încât să poată lua cunoștință de ea, la vreme toți candidații. In afară de aceasta, deficientele în organizarea muncii de legătură cu candidații au făcut să nu se cunoască totdeauna adresa lor exactă și astfel mulți dintre ei n'au răspuns corespondenței trimise de facultăți și nu beneficiază de grija cu care cadrele didactice au căutat să le vină în ajutor. Așa se explică de ce, din totalul absolvenților Universității, numai 51 la sută au prezentat lucrările de diplomă pentru examenul din această sesiune.

Datorită tocmai faptului că nu s'a ținut permanent o legătură strânsă cu absolvenții, plecați în producție, aceștia nu s'au mai simțit legați de instituție, de catedră, de profesori, și nu le-au cerut informații și sfaturi care i-ar fi putut ajuta în munca lor practică profesională, după cum nu au dat, la rândul lor, relații despre problemele ridicate de munca de pe teren. De aceea, conducerea Universității din Iași își propune ca, începând chiar din anul acesta și urmând exemplul instituțiilor de învățământ superior din Uniunea Sovietică, să ia cele mai potrivite măsuri pentru ca această legătură să se înfiripe și să devină tot mai puternică și mai trainică.

Din discuțiile avute până acum cu candidații și din cercetarea lucrărilor, conducerile facultăților și cadrele didactice au constatat că mai sunt mulți candidați care se găsesc la un nivel inferior de cunoștințe.

Înțelegând marea lor datorie, cadrele didactice ale facultăților dela Universitatea „Alexandru Ion Cuza" își propun să ducă o temeinică muncă pentru calitatea examenului și pentru ridicarea cunoștințelor candidaților la un nivel superior. Decanatele urmăresc îndeaproape ca programul orelor de consultații și al cursurilor ajutătoare să se desfășoare în condiții cât mai bune, iar laboratoarele să fie deschise candidaților spre a-și putea verifica experimental și practic cunoștințele. Conducerea Universității și-a propus să programeze din vreme și în amănunțime desfășurarea examenului, urmărind să înlăture inconvenientul lipsei de spațiu și să nu stinghereacă buna desfășurare a cursurilor.

Conștientă de faptul că Examenul de Stat dă tinerilor noastre cadre o calificare înaltă, ajutându-le să-și îmbunătățească pregătirea profesională și ideologică, conducerea Universității „Alexandru Ion Cuza" își propune să ia toate măsurile pentru ca sesiunea să se desfășoare într'o atmosferă cât mai sărbătorească, corespunzătoare importanței pe care o are, stăruind în același timp să îndemne pe candidați să-și îndeplinească în condiții cât mai bune și cu cât mai mare sârguință și devotament datoria față de clasa muncitoare, față de Patrie, să treacă cu deplin succes Examenul de Stat din sesiunea Februarie.

Dumitru Almaș

A IX-a ediție a Jocurilor Mondiale Universitare de Iarnă

Peste câteva zile, se vor desfășura în țara noastră, la Poiana Stalin, probele celei de a IX-a ediții a Jocurilor Mondiale Universitare de Iarnă, la care vor lua parte echipe reprezentative ale organizațiilor studențești din toată lumea, membre ale Uniunii Internaționale a Studenților.

Apărarea păcii constitue scopul principal al U.I.S. Apărând pacea, studenții din țările capitaliste și coloniale pot să-și realizeze năzuințele lor de dobândire a independenței naționale, de democratizare a învățământului, precum și de îmbunătățire a nivelului lor de viață. Apărând pacea, studenții țărilor de democrație populară pot merge, urmând exemplul luminos al studenților sovietice, înainte, spre noui victorii, pe drumul cuceririi științei puse în slujba popoarelor.

Recent și-a încheiat lucrările la Berlin plenara Comitetului Executiv al U.I.S. Cu această ocazie, Comitetul Executiv al U.I.S. a adresat studenților din Germania Occidentală o scrisoare în care îi asigură de un puternic sprijin în lupta lor împotriva remilitarizării Germaniei Occidentale. Deasemenea, a fost adresată o scrisoare de protest autorităților din Germania Occidentală împotriva remilitarizării, înfăptuite la ordinele puterilor occidentale.

★

Tot o manifestare pentru pace, organizată de U.I.S., va fi și desfășurarea celei de a IX-a ediții a Jocurilor Mondiale Universitare de Iarnă ce se vor ține la Poiana Stalin.

Din diferite puncte ale lumii vor veni în Republica Populară Română studenți sportivi, dornici să-și măsoare puterile în cadrul întrecerilor frățești prilejuite de aceste campionate mondiale, care vor constitui cel mai important eveniment sportiv din țara noastră.

Combinatul de jocuri sportive de iarnă dela Poiana Stalin a devenit, prin grija Partidului și a Guvernului, una dintre cele mai moderne stațiuni din Europa. El va da posibilitate, prin instalațiile sportive cu care a fost înzestrat, ca cea de a IX-a ediție a Jocurilor Mondiale Universitare de Iarnă să se desfășoare în cele mai bune condițiuni.

Funicularul (telefericul) deserveste cabana Cristianul Mare, pârtiile de schi pentru slalom și coborâre, precum și pârtia de bob. Pe o lungime de 2640 m., distanță ce se parcurge în 20 minute, se transportă câte 160 persoane în bănci a câte 2 persoane fiecare. Pentru transportarea boburilor, telefericul este prevăzut cu un dispozitiv special la care se agață bobul.

Inconjurat de brazi înalți, lipsit aproape cu desăvârșire de soare, fapt ce face posibilă mentinerea în tot timpul zilei a unei ghieți bune, stadionul de patinaj si hokeu are o capacitate de 5.000 locuri și este înzestrat cu cele mai moderne mijloace tehnice ca: stațiune de radioamplificare, megafoane, celule foto-electrice pentru cronometraj, etc. O rețea de numeroase becuri electrice asigură o lumină de 48.000 w., ceeace permite ca întâlnirile sportive să se desfășoare seara. Pe pista de 400 m., cu 2 culoare în jurul stadionului, se vor desfășura întrecerile de patinaj viteză, concurenții fiind urmăriți permanent de lumina reflectoarelor așezate de jur împrejurul stadionului.

Cabana-hotel situată între brazi, în mijlocul combinatului, are numeroase camere de locuit, sală de mese, anexele cele mai moderne pentru gătit, bibliotecă, o sală de festivități, club, etc.

Cei peste 700 de tineri mobilizați de Uniunea Tineretului Muncitor, luptând cu normele și cu stâncile, au contribuit cu tot elanul lor tineresc la construirea Combinatului sportiv Poiana Stalin.

Toate instalațiile tehnice, precum și multe altele constituesc importante succese ale industriei noastre naționale și ele sunt date astăzi de către Partidul și Guvernul nostru în folosința întregului popor muncitor din Patria noastră.

★

Studenții sportivi din țara noastră, unde sportul universitar capătă o amploare din ce în ce mai mare, întâmpină cu bucurie pe colegii lor din alte țări. Ei știu că Jocurile Mondiale Universitare constitue un prilej minunat de desvoltare și de adâncire a prieteniei și a cunoașterii reciproce între studenții lumii.

Reprezentanții străini care vor veni în țara noastră, vor avea prilejul să vadă, atât la Poiana, cât și cu ocazia vizitelor ce le vor face, aspecte din lupta și munca tineretului și a poporului nostru muncitor, realizări ale regimului nostru de democrație populară.

Cu justificată mândrie vor vorbi studenții noștri colegilor lor de peste hotare despre viața lor, ce devine pe zi ce trece mai bună, despre tot mai numeroasele instituții de învățământ superior, despre bursele acordate studenților, despre căminele și cantinele puse la dispoziția lor prin grija regimului nostru de democrație populară. Ei vor arăta studenților din țările capitaliste că în Republica Populară Română tineretului i se deschid larg porțile școlilor și Universităților, că tineretul țării noastre are condițiuni din ce în ce mai bune de trai, de cultură și de sport.

Educați de Partidul Muncitoresc Român în spiritul internaționalismului proletar, al solidarității cu toate popoarele luptătoare pentru pace, în spiritul dragostei față de U.R.S.S. și demonstrând lumii întregi dorința lor de pace, studenții Patriei noastre, alături de studenții din lumea întreagă, vor adânci și cu această ocazie prietenia lor pusă în slujba aceleași cauze mărețe și comune: progresul omenirii și apărarea civilizației și culturii în fața canibalilor imperialiști. Ei vor afirma, în cadrul Jocurilor Mondiale Universitare de Iarnă, hotărîrea neclintită a tineretului din lumea întreagă de a pune stavilă războiului, de a clădi o viață liberă, fără exploatare și fără război.

Jocurile Mondiale Universitare de Iarnă dela Poiana-Stalin vor constitui o însemnată contribuție la lupta pentru triumful păcii, luptă pe care F.M.T.D. și U.I.S. o duc în cadrul forțelor păcii, forțe care au în frunte marea Țară a Socialismului biruitor.

I. Isaila

Cursuri noi de limba rusă la posturile noastre de Radio

Comitetul de Radio de pe lângă Consiliul de Miniștri a organizat începând dela 22 Ianuarie, un nou ciclu de lecții de limba rusă pentru începători, predat de specialiști ai Institutului „Maxim Gorki".

Aceste lecții vor fi transmise în fiecare luni și marți la orele 17, pe posturile București, pe 151,3 metri și România pe 1935 metri lungime de undă. Ele se vor adresa începătorilor, indiferent de cunoștințele pe care le au în domeniul gramaticii sau în cel al limbii ruse.

Textele lecțiilor din acest ciclu vor fi publicate în revista „Veac Nou".

In numărul de vineri 12 Ianuarie 1951 al revistei „Veac Nou" a apărut alfabetul rus, necesar celor care vor să urmeze aceste lecții, iar în numărul din 19 Ianuarie a apărut textul primei lecții.

In atenția cadrelor care predau la cursurile de alfabetizare

Ce să ascultăm la radio

● **Emisiuni speciale pentru copii:** luni 29 Ianuarie, un cântec despre alfabetizare, care se va repeta în aceste emisiuni timp de două săptămâni.

● **Emisiunea pentru săteni,** marți 30 Ianuarie „Lumină în sat" Scenariu.

● **Emisiune pentru tineret:** joi 1 Februarie „Utemiștii dela sate sunt în fruntea luptei pentru alfabetizarea țăranilor muncitori".

● **Emisiunea Ora Părinților:** sâmbătă 3 Februarie „Familia în sprijinul muncii de alfabetizare" (scenetă).

Ilya Ehrenburg, neînfricatul luptător pentru pace, a împlinit 60 de ani

Marele scriitor sovietic Ilya Ehrenburg, soldat activ în lupta împotriva fascismului și imperialiștilor atâtători la război, scriitor legat prin toate fibrele vieții, gândirii și artei lui de cauza poporului muncitor, citit sub toate meridianele și în toate limbile, împlinește 60 de ani.

Ilya Ehrenburg e neînchipuit de dinamic, de activ, de viguros, de combativ, de tânăr.

Opera lui este azi, în publicistica mondială, una din cele mai iubite și din cele mai temute, în același timp. Ehrenburg este unul din cei mai mari romancieri și ziariști pe care-i are Uniunea Sovietică și lumea întreagă.

Incă de pe când lucra la Paris, în grupul scriitorilor de avantgardă, Ehrenburg devenise un scriitor de largă circulație. Dar numai atunci când a îmbrățișat cu toată căldura inimii cauza Marii Revoluții din Octombrie, cauza lui Lenin și Stalin, numai atunci când a început să urmărească, pas cu pas și zi de zi, măreața operă de construire a socialismului în Uniunea Sovietică, și s'o oglindească în cărțile sale numai atunci el a devenit într'adevăr un scriitor al tuturor oamenilor luptători pentru progres și pentru doborîrea dușmanilor omului și ai culturii.

Neîntrecută rămâne activitatea lui Ehrenburg în timpul războiului pe care hitlerismul asasin l-a impus poporului sovietic. Soldații Armatei Sovietice purtau în raniță, pe lângă benzile de cartușe, puternicele articole ale lui Ehrenburg.

Dar Ehrenburg știe că fascismul poate să-și schimbe și îmbrăcămintea și culoarea. De aceea demască azi, cu aceeași necruțătoare vehemență, pe imperialiștii americani, pe cei care au împrumutat dela hitlerism întregul arsenal al provocărilor și al crimei.

Ehrenburg este pentru noi modelul scriitorului activ, combativ, al scriitorului în stare a fi, cu adevărat, glasul epocii sale. In timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei Ilya Ehrenburg a trăit în mijlocul soldaților din prima linie. Condeiul lui a zugrăvit în cele mai minunate culori și în cele mai măreț linii chipurile și faptele eroicilor ostași sovietici.

Azi, scriitorul sovietic este un fruntaș al uriașei mișcări pentru pace. Condeiul lui înțeapă cu veninul urii, al ironiei și al satirei pe imperialiștii americani și englezi și pe toți atâtătorii la un nou război. Intreaga presă democrată din lume publică și toți oamenii cinstiți citesc cu nesaț articolele lui Ehrenburg, îmbărbătându-se în marea luptă pentru pace. Stăpânind o impresionantă putere de evocare, învățată dela Tolstoi și dela Balzac, un umor sănătos, o satiră necruțătoare, un sarcasm și o ironie tăioasă, deprinse în bună școală a lui Gogol și Cehov, Ehrenburg este prototipul scriitorului aflat în frunte, pe baricadele luptei oamenilor muncii de pretutindeni pentru construirea unei lumi noi.

Iar acum, când slugile Wall-Street-ului zăngănesc iarăș armele, rolul scriitorului trebue să fie, încă și mai mult, un rol de luptător. „Anticii afirmau că muzele tac atunci când vorbesc armele .Scriitorii trebue să vorbească și să vorbească tare, tocmai pentru ca să nu înceapă armele să vorbească. Glasurile lor se adresează tuturor oamenilor de bună credință, oriunde ar trăi ei."

Pentru Ehrenburg, literatura nu este nici un joc, nici un scop în sine, ci expresia arzătoare a unei conștiințe de mare și neînfricat luptător.

Scrisul lui, chemând și îmbărbătând la luptă, are un imens ecou în lumea întreagă. Marea Uniune Sovietică, Congresul Mondial al Partizanilor Păcii, oamenii muncii din lumea întreagă, au în Ehrenburg unul din cei mai neîntrecuți militanți pentru drepturile omului și ale poporelor, unul dintre cei mai îndrăzneți luptători pentru libertate și pentru pace.

Impotriva remilitarizării Germaniei Occidentale

Consecvent politicii de pace dusă de Uniunea Sovietică și respectând hotărîrile celor opt miniștri de externe în Conferința dela Praga, Otto Grotewohl, prim ministrul guvernului R. D. Germane, exprimând dorința de pace și unitate a poporului german, a trimis, la 30 Noembrie 1950, cancelarului federal dela Bonn, Adenauer, o scrisoare prin care îi propunea organizarea unor tratative comune între șase reprezentanți ai Germaniei Răsăritene și șase ai Germaniei Occidentale, pentru a pregăti formarea unui Consiliu Constituant al întregii Germanii.

Propunerile de unificare ale lui Otto Grotewohl au fost primite de întregul popor german cu un deosebit entuziasm.

Voința poporului muncitor din Germania n'a fost însă ascultată. Cancelarul federal Adenauer, slugă supusă imperialiștilor de peste ocean, a trecut peste dorința poporului și n'a făcut altceva decât ceeace i-au dictat stăpânii săi dela Casa Albă.

In dorința de a atrage cât mai mult popoarele Europei Occidentale în sfera războiului, politicienii dolarului propun reînvierea armatelor hitleriste în Germania Occidentală. Conferința dela Bruxelles n'a fost altceva pentru cei 11 reprezentanți marionete, decât un dictat al lui Acheson, care, fără niciun fel de discuții, a impus înarmarea ilegală a Germaniei Apusene.

Americanii doresc crearea unei „forțe militare a Atlanticului" menite să „apere" toate țările blocului Atlanticului, care de altfel nu sunt amenințate de nimeni. Numirea generalului Eisenhower în calitate de comandant suprem al acestor forțe a stârnit indignarea tuturor popoarelor iubitoare de pace.

Imperialiștii americani încearcă pe orice căi să aibă gata pregătită o armată de mercenari. El atâtă mereu popoarele la război și caută ca Germanii să uite de urmările „Blitz-Krieg-ului", iar Englezii, Francezii și Italienii să uite grelele suferințe ale bombardamentelor.

Oamenii muncii însă nu se lasă înșelați. Ei știu astăzi că singurul lucru care duce către fericire, către o viață mai bună, este pacea. De aceea, ei luptă pentru apărarea ei, luptă împotriva remilitarizării Germaniei Occidentale. 50 la sută din Germanii recrutați de Americani la Ausbakh refuză a se prezenta în „detașamentele de muncă", iar protestele împotriva politicii de totală aservire a lui Adenauer au crescut verticinos.

Amnistierile ce le fac nord-americanii, eliberând pe foștii generali naziști, ca Alfred Krupp, Otto Olendorf, Oswald Pohl și alții au scopul de a-i pune pe aceștia să reorganizeze, împreună cu lacheii hitlerișți Heinz Guderian, Hans Speidel și Adolf Heusinger, vechea armată fascistă a lui Hitler.

Peste tot oamenii muncii din Germania se declară împotriva politicii de aservire a lui Adenauer. Inșiși conducătorii Germaniei Apusene sunt nevoiți să confirme uneori această stare de lucruri. Așa de pildă, Blucher, vicecancelarul dela Bonn, a recunoscut că 99 la sută din populația Germaniei e împotriva remilitarizării și că poporul german își spune clar cuvântul declarând: „Drumul nostru este cel al păcii și unității țării".

Muncitorii din Anglia, ca și cei din Franța, se alătură cauzei poporului german. El sunt împotriva creării unei armate hitleriste.

In Franța, muncitorii din Marsilia, Rouen, Nisa, Toulon, Paris etc. au organizat demonstrații de massă în semn de protest împotriva remilitarizării Germaniei Occidentale și a prezenței lui Eisenhower în Europa.

Același lucru se petrece în Italia. Grevele fulger organizate la Ragusa în Sicilia, ca și hotărîrea luată de cei peste 100.000 de oameni ai muncii din Roma, de a face o grevă de protest în ziua sosirii lui Eisehower în Italia, sunt mărturii vii ale solidarității internaționale a oamenilor muncii, care doresc pacea.

La fel ca în Franța, în Anglia, Italia ori U.S.A., se petrec acțiuni de solidaritate în Olanda, în Belgia și celelalte țări asservite imperialismului american.

Popoarele Uniunii Sovietice și cele din țările de democrație populară care trăesc o viață fericită și prosperă, sprijină cu toată căldura lupta poporului german dornic de pace și unitate.

In notele de răspuns din 20 Ianuarie a. c. ale Guvernului Sovietic, adresate Guvernelor Franței și Marii Britanii sunt demascate încercările mârșave ale guvernelor țărilor imperialiste, care încearcă a creia o alianță cu militarismul german. Dorința canibalilor imperialiști de a atrage Germania Occidentală în blocul militar agresiv al Atlanticului de Nord sunt arătate de Guvernul Sovietic întregii omeniri muncitoare dornice de pace.

Propunerile Uniunii Sovietice de a convoca o conferință a miniștrilor de Externe pentru rezolvarea problemei germane sunt dovada cea mai elocventă că această țară se pronunță pentru unitatea poporului german și că ea dorește rezolvarea pe cale pașnică a tuturor litigiilor în această chestiune.

In țara noastră, oamenii muncii, prin scrisorile pe care le-au trimis ziarelor ca și prin adunările organizate în întreprinderi, comune și sate, și-au arătat indignarea față de intențiile criminale ale imperialiștilor de peste ocean, care vor să reînvie din nou Wehrmachtul hitlerist.

In marea operă de educație, cadrele didactice de toate categoriile trebue să lupte ca prin munca lor să desvolte în rândurile tinerilor generații dragostea față de Patria noastră și față de oamenii muncii din lumea întreagă.

FOILETON SATIRIC

Din lipsă de hârtie?

Ora de română dela clasa a IX-a C a liceului mixt din Râmnicul Sărat mersese destul de greu. Ba se vorbea de rimă, ba se dădeau exemple de ritm, ba iar ne întorceam la rimă, ba ne trezeam discutând în ce fel se desprinde caracterul eroului din „Mitrea Cocor". Incurcătura din clasă mi-a trezit o deosebită curiozitate asupra planului lecției. In cancelarie, am cerut să-l văd ca să mă lămuresc asupra mersului lecției. Când colo, planul nu era! Mi s'a explicat de către tov. director că pentru prima dată tov. profesoară nu are planul lecției, că de fapt este un element muncitor, că... M'am hotărît să accept cauzele obiective invocate și să mă orientez mai limpede după studierea planului calendaristic dela cancelarie.

Așa dar, hai să vedem planurile!

Intrăm în cancelaria tovarășului director al liceului.

— Dosarul planurilor calendaristice, te rog tovarășe director, spun eu.

Tovarășul director mă privește atent și repetă ca un ecou:

— Planurile calendaristice? Da, numaidecât!

Cu pași grăbiți se îndreaptă către fundul camerei și strigă în felul în care se transmite comanda la un restaurant:

— Tovarășă Ionescu, planurile calendaristice!

Tovarășa Ionescu mă privește și ea tot așa de atent, se întoarce, caută într'un dulap, apoi în al doilea, apoi deschide ușa coridorului și, cu același ton strigă:

— Tovarășă secretară, planurile calendaristice!

Apare tovarășa secretară, deschide un dulap, apoi al doilea, trage un sertar, încă unul și în fine din al treilea întinde tovarășei Ionescu un dosar, aceasta i-l înmânează tovarășului director și directorul la rândul său, foarte satisfăcut și radios îmi dă un dosar anemic cu... două planuri!

— Școala are 34 cadre didactice și toate au planuri, mă asigură tovarășul director, dar, continuă el, am decis în consiliul pedagogic să se depună și la cancelarie câte un exemplar.

Răsfoesc repede cele două planuri și încerc să înlătur temerile care năpădesc asupra mea. Nu mi-a mers bine cu aceste planuri, mă gândesc eu, poate am mai mult noroc cu planurile diriginților.

Iar mă privește atent tovarășul director și iar repetă comanda apăsat:

— Planurile diriginților! Numaidecât!

Și iarăș o luăm de la cap. Tovarășa Ionescu deschide un sertar, caută într'un dulap, cheamă pe tovarășa secretară, vorbesc aprins într'un colț, mai trag vreo două sertare, dar vai de data aceasta îmi merge și mai prost. Filiera: tov. director — tov. Ionescu — tovarășa secretară — tovarășul director — eu, se termină jalnic.

— Nu le avem, îmi spune amărât tovarășul director, dar am decis în consiliul pedagogic să se facă imediat.

Singura nădejde care îmi mai este rămâne planul general al școlii. Să-l discutăm și să constatăm de acolo dacă lecțiile sunt la zi și cu cât s'a rămas în urmă la anumite materii. Aici însă calea se închide chiar dela început.

— Planul școlii? întreabă mirat tovarășul director. Abia acum îl facem. Uitați-vă! Și-mi întinde un cearceaf de hârtie pe care au început să se schițeze, cu cerneluri diferite, e drept, linii, rubrici, coloane. Mă uit la cearceaf, mă uit și la calendarul din perete. Privirea mea e înțeleasă de tovarășul director, care senin și calm de data aceasta, ca omul stăpân pe un argument de neinvins, îmi explică:

— Am avut un motiv foarte serios pentru întârzierea planului general, n'am avut hârtie!

A doua zi constat cu bucurie că majoritatea cadrelor didactice au planuri calendaristice și că lucrează dela începutul anului după ele, dar conducerea școlii nu a avut nicio fărâmă de spirit organizatoric și nici nu a știut să coordoneze munca școlii. Nu e de mirare, cu această lipsă, că pretenția mea de a vedea planurile a produs această furtună de sertare, dulapuri, acest dute-vino, dela tovarășul director la alți tovarăși și înapoi, dacă planul general al școlii este neexecutat din cauza argumentului suprem: „lipsa de hârtie"!

Intoarsă acasă, revizuesc materialul adunat pe teren. Mă gândesc la marea răspundere ce îi-o asumi atunci când îți se încredințează conducerea unei școli. Rând pe rând se proiectează pe câmpul conștiinței mele atâtea îndrumări care s'au dat în legătură cu planificarea muncii de învățământ.

Și mă întreb: oare numai „lipsa de hârtie" să fi fost motivul pentru care tovarășul director nu s'a preocupat de loc de această principală verigă în desfășurarea muncii în școală?

Coralia Călin

Note politice externe

Delegatul american Warren Austin a prezentat în Comitetul politic al O.N.U. rezoluția provocatoare a Statelor Unite prin care acestea cer ca Republica Populară Chineză să fie declarată drept agresor. Această rezoluție are o soartă care atrage atenția în mod deosebit. Deobicei, propunerile și rezoluțiile americane erau votate fără crâcnire de toate statele satelite, marshallizate reprezentate la Organizația Națiunilor Unite. Majoritatea docilă de care dispuneau St. Unite la O.N.U. făcea ca mașina de vot americană să funcționeze impecabil. Iată însă că, de data aceasta, faimoasa mașină de vot americană scârțâie din toate încheieturile. Sub presiunea maselor populare din toate țările care se împotrivesc activ planurilor de agresiune ale imperialiștilor americani, guvernelor satelite din Europa Occidentală și din țările Orientului, ezită să-l urmeze pe yankei pe drumul nesăbuitelor aventuri în care aceștia vor să le atragă.

Delegatul Indiei, Benegal Rau, a propus ca desbaterile asupra rezoluției americane să fie amânate cu 48 de ore. Și cu toată disperata împotrivire a lui Warren Austin, Comitetul Politic a hotărît amânarea desbaterilor cu 27 voturi pentru, 23 contra și 6 abțineri. Anglia și Franța au votat pentru amânarea desbaterilor, Statele Unite au votat contra.

După cum se vede, prestigiul politicii provocatoare a departamentului de Stat american a suferit o grea lovitură. Contradicțiile dinlăuntrul blocului american se ascut pe zi ce trece. Ele se vor ascuți mereu în măsura în care Statele Unite vor persevera să atâțe la război și să încerce a atrage popoarele pe drumul planurilor lor nebunești de agresiune și de dominație mondială.

După turneul său prin Europa unde a avut sarcina din partea stăpânilor săi, monopoliștii americani, de a recruta carne de tun pentru planurile de agresiune ale acestora, generalul Eisenhower a sosit din nou la Paris.

Sosirea aceasta, a fost, ca și cea de rândul trecut, o sosire cu peripeții. Ora sosirii lui Eisenhower la aeroport a fost ținută în cel mai mare secret. Autoritățile guvernului francez știu ce gândesc francezii despre misiunea lui Eisenhower și deaceea l-au adus pe general la hotel deasemenea în cel mai strict secret. Guvernul francez, care asemenea cu toate celelalte guverne capitaliste imperialiste care vorbesc adesea despre „libertățile democratice" din țările lor, libertăți care, spun ei, le sunt „scumpe" și pentru care „sunt gata să lupte" — a interzis demonstrația oamenilor muncii convocată la 24 Ianuarie de organizațiile democratice din Paris în semn de protest împotriva șederii lui Eisenhower în Franța. Guvernul a anunțat că orice străin care va lua parte la demonstrație va fi expulzat din Franța în 24 de ore iar funcționarii care vor participa la demonstrații vor fi dați în judecată și concediați. Intr'o ședință extraordinară guvernul a hotărît deasemenea să demită din funcțiile lor pe primarii din șapte suburbii ale Parisului deoarece aceștia au pus la dispoziția demonstranților din 9 Ianuarie, — data primei sosiri a lui Eisenhower la Paris — transporturile municipale.

Guvernul Pleven care este înfricoșat de amploarea pe care a căpătat-o protestul maselor populare împotriva prezenței lui Eisenhower în Franța, recurge la tot felul de măsuri tipic fasciste, restrângând drepturile democratice cele mai elementare ale poporului. Astfel, Miercuri dimineață au fost confiscate la toate centrele de difuzare ziarele L'Humanité și Libération care publicaseră chemarea la marele meeting de protest împotriva prezenței lui Eisenhower în Franța.

Fascizarea crescândă pe care o realizează guvernul american dela Paris nu poate însă împiedica revolta și indignarea maselor poporului francez care se ridică tot mai dârze la luptă împotriva planurilor de agresiune ale imperialiștilor americani și ale lacheilor lor din Franța.

Desvoltarea învățământului în Republica Populară Bulgaria

In cursul anului 1950 peste 1.200.000 elevi și 44.500 studenți au frecventat instituțiile de învățământ din R. P. Bulgaria.

Numărul școlilor elementare a crescut dela 7.700 în 1944, la 8.400 în 1950, iar numărul școlilor secundare dela 134, la 218. In momentul de față, în R. P. Bulgaria există zece școli superioare cu 20 facultăți care pregătesc specialiști în 60 ramuri profesionale. In R. P. Bulgaria au fost deschise 121 școli elementare serale, 30 școli secundare serale și 15 școli profesionale serale.

Guvernul popular acordă o deosebită atenție desvoltării școlilor naționalităților conlocuitoare. Numărul școlilor naționalității conlocuitoare turce s'a ridicat dela 400 în 1944, la 1.200 în 1950, iar numărul elevilor dela 38.000 la 100.000.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26. Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA „Scrisul Liber", Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5. Telefon: 4.92.96. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni, 130 lei; instituții anual, 500 lei.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

ANUL II Nr. 96 | 4 PAGINI 5 LEI | VINERI 2 FEBRUARIE 1951

Unele probleme ale procesului de învățământ

Sarcina principală a școlii noastre este aceea de a înarma pe elevi cu un sistem bine închegat de cunoștințe, priceperi și deprinderi, de a le forma o concepție comunistă asupra lumii, de a-i pregăti astfel încât să devină participanți activi ai construcției socialiste, cadre de bază în înfăptuirea Planului Cincinal și al Planului de Electrificare a țării, luptători conștienți în marele front al păcii.

Numeroase sunt, în Patria noastră, școlile care răspund cu cinste misiunii lor, numeroși sunt învățătorii și profesorii care transmit elevilor lor cunoștințele cele mai valoroase, care folosesc cu pricepere metodele juste de predare, care îndrumează pe elevi să aplice cunoștințele însușite în munca lor individuală, practică. Așa lucrează, de pildă, învățătoarea Șarpe Ortensia, dela școala elementară Nr. 3 din Cluj. Elevii ei din clasa I-a citesc curgător și expresiv, scriu ușor și fără greșeli, ceeace dovedește că învățătoarea aplică just principiile metodei fonetice analitico-sintetice. Ea știe să împletească organic munca instructivă cu cea educativă și de aceea elevii ei își exprimă suficient de corect ideile, ei sunt vioi și disciplinați.

Tovarășa Corcoțoiu, care predă științele naturale la Școala Pedagogică de fete din Piatra-Neamț, transmite elevelor sale cunoștințe juste, sistematic prezentate, folosește în predare cunoștințele lor anterioare și întrebuințează un bogat material demonstrativ. Profesorul Pop Alexandru, care predă matematica la Liceul Nr. 9 din București, se preocupă atent de fiecare elev în parte. El și-a întocmit un caiet personal de observații, în care notează evolutia cunoștințelor și a deprinderilor fiecăruia dintre elevii săi, ceeace îi ajută mult în obținerea unor cunoștințe adânci și temeinice. Tovarășul Cosmescu, profesor de fizică la Liceul de băeți din Pitești, își pregătește cu grijă și seriozitate lecțiile practice de laborator, comunică din timp elevilor subiectele acestor lecții și reușește astfel să obțină din partea întregii clase o participare activă la desfășurarea lor.

Mai sunt însă unii învățători și profesori în a căror activitate se observă lipsuri mari. În primul rând, se constată că nu peste tot cunoștințele predate au un conținut științific. Tovarășul Groza Traian, profesor de fizică la Școala Elementară Mixtă Nr. 1 din Simeria, regiunea Hunedoara, confundă în predare noțiunile „cantitatea de electricitate" și „intensitatea curentului", dă elevilor noțiuni inexacte asupra acumulatorilor și asupra efectuării electrolizei sulfatului de cupru.

A preda asemenea cunoștințe înseamnă însă a lipsi dela cea dintâi datorie a unui dascăl, înseamnă a crea rebuturi în munca de instrucție, înseamnă a pregăti cadre ce nu vor fi în stare să rezolve cu succes sarcinile construirii socialismului, tocmai acele sarcini în vederea cărora se pregătesc acum în școală. Iată de ce fiecare învățător și fiecare profesor are datoria de a-și îmbunătăți permanent cunoștințele. Numeroase sunt posibilitățile care stau la îndemâna cadrelor noastre didactice în vederea realizării acestui scop. Învățătorii și profesorii trebue să-și însușească și să adâncească cu mai multă seriozitate și atenție conținutul noilor manuale, să urmărească permanent și să folosească în munca lor publicațiile de specialitate „Gazeta Matematică și Fizică", „Natura", „Cum vorbim" precum și „Contemporanul", „Flacăra", etc. De asemeni, este necesar ca lecțiile să fie atent pregătite atât pe baza cunoașterii amănunțite a programei cât și pe baza consultării unui cât mai bogat material bibliografic.

Sunt însă unii învățători și profesori care predau noțiuni științifice exacte, dar care sunt încă sclavii formalismului, această rană care caracterizează vechea școală a stăpânirii burghezo-moșierești. Iată, de exemplu, cum procedează tovarășul învățător Cicu Ion, care predă la clasa a IV-a a școlii Nr. 3 din Lupeni regiunea Hunedoara. Elevii săi cunosc tehnica operațiilor cu numere zecimale și rezolvă corect exerciții de acest fel. Ei nu sunt în stare însă să rezolve probleme în care trebue să aplice aceste cunoștințe, tocmai din pricină că învățătorul lor s'a mulțumit să le transmită formal o sumă de reguli pe care ei, la rândul lor, și le-au însușit formal.

Este clar însă că un om care posedă cunoștințe formale nu va putea fi niciodată nu numai un creator în domeniul specialității sale, dar nici măcar un bun executant.

Învățătorii și profesorii noștri trebue să se scuture grabnic de boala formalismului, trebue să învețe a transmite elevilor nu numai reguli și generalități, ci, pornind cu ei, așa cum arată Lenin, „...dela contemplarea vie la gândirea abstractă și dela aceasta la practică" — să-i facă să înțeleagă sensul exact al tuturor cunoștințelor transmise și să-i deprindă a aplica în practică aceste cunoștințe.

Cadrele noastre didactice trebue să-i învețe pe elevi să-și pună cunoștințele în slujba poporului, să-i învețe să facă din ele arme în lupta pentru întărirea Patriei, arme în lupta pentru apărarea păcii.

Știri din țările de democrație populară

R. P. Chineză

Proclamarea R. P. Chineze a constituit o victorie de importanță istorică mondială. Guvernul Central Popular a inițiat încă din primele zile ale existenței sale un șir de transformări revoluționare.

Reforma agrară care se înfăptuește în China deschide un drum larg pentru desvoltarea posibilităților de producție ale regimurilor agricole și pentru îmbunătățirea vieții țăranilor. Pretutindeni țăranii sunt cuprinși de entuziasm în fața perspectivelor luminoase ce le stau în față. Lozinca „Numai prin muncă poate fi obținută prosperitatea" trezește în sânul lor un viu răsunet. Țăranii găsesc mereu noi mijloace pentru a spori recoltele, îmbunătățindu-și totodată condițiunile de trai.

Pretutindeni activitatea sporită a milioanelor de țărani este însoțită de dorința crescândă de a învăța. Chiar în cătunele cele mai mici, cele mai îndepărtate, țăranii obțin recolte bogate prin însușirea și stăpânirea tehnicii agricole noi. Peste 800 de centre de răspândire a științei împrăștiate în întreaga țară au drept scop să răspândească și să o facă accesibilă în rândurile țăranilor.

În cursul anului 1950, trei centre de acest fel din San-și, Tucio-an și Jan-ci-en au organizat expoziții mobile de răspândire a științei care au fost vizitate cu entuziasm de către țărani. Secția pentru răspândirea științei din Ministerul pentru problemele culturii, dorind să utilizeze pe scară cât mai largă această metodă, a trimis la sate echipe care să afle în rândurile țăranilor ce anume subiecte frământă massa țărănească și în ce domeniu ar vrea să capete mai multe lămuriri.

Expozițiile organizate s'au bucurat de foarte mare succes în rândurile țăranilor. Așa, de pildă, expoziția care prezenta unelte mașini și utilaj nou agricol a fost vizitată de un număr atât de mare de țărani, încât a fost necesară mutarea expoziției dintr'o sală, care devenise neîncăpătoare, în aer liber. Interesant este faptul că țăranii își aduceau caii, încercând pe loc mașinile și uneltele agricole.

Aceste expoziții sunt mobile și vizitează în mod sistematic satele. Astfel, de exemplu, expoziția mobilă organizată de centrul Lucen a vizitat 54 de sate, atrăgând peste 110.000 vizitatori.

Adeseori în cadrul acestor expoziții se proectează filme, după care activiștii organizează întruniri la care sunt lămurite cele văzute. Din aceste discuții se oglindește interesul mereu crescând al țăranilor pentru noua tehnică, dorința de a-și însuși știința.

R. P. Ungară

În ziua de 21 Decembrie 1950, ziua aniversării mareșalului Stalin, conducătorul iubit al oamenilor muncii din întreaga lume, a început în R.P. Ungară o nouă și importantă etapă pe drumul revoluției culturale: concursurile pe întreaga țară ale echipelor de artiști amatori.

Echipele care iau parte la această campanie culturală de iarnă dela sate și-au inaugurat festivitățile la 21 Decembrie 1950. Un număr de 2.860 ansambluri de artiști amatori au dat dovadă, în această zi, de un nivel politic și cultural ridicat.

La această campanie participă un mare număr de echipe de artiști amatori ale gospodăriilor agricole de stat, ale cooperativelor agricole de producție și ale Stațiunilor de Mașini și Tractoare din R.P. Ungară.

Sarcina acestei campanii constă în a smulge rămășițele înapoierii, superstițiilor, misticismului și obscurantismului, consecințe ale exploatării de veacuri ale trecutelor regimuri burghezo-moșierești și în a răspândi lumina, cultura și adevărul în rândurile țărănimii muncitoare.

Întreaga țărănime muncitoare urmărește cu viu interes activitatea culturală a echipelor de artiști amatori.

ȘCOALA ÎN ORAȘELE ȘI SATELE NOASTRE

Examenele semestriale la școala medie tehnică de construcții din Câmpulung-Moldovenesc

La Școala Medie Tehnică de Construcții din Câmpulung-Moldovenesc examenele de sfârșit de semestru sunt un puternic stimulent în muncă, un mijloc de aprofundare și de verificare a cunoștințelor elevilor.

În perioada de pregătire, școala a luat un adevărat aspect de uzină. Profesorii și diriginții și-au întocmit un plan special de muncă. Elevii rămași în urmă au fost încadrați în grupe de învățătură. În perioada aceasta s'a ținut un contact mai strâns cu familia, părinții fiind convocați în adunări pe școală și clase. Deasemeni colaborarea diriginților cu profesorii a dat cele mai bune rezultate.

Graficul grupelor de învățătură arată că frecvența elevilor la grupe a fost realizată în proporție de 90 la sută, aceasta datorită faptului că întreg colectivul pedagogic al școlii s'a preocupat de buna lor funcționare.

Analiza muncii în consiliile pedagogice, faptul că profesorii au asistat unii la lecțiile altora, preocuparea lor de a-și îmbunătăți permanent metodele de predare, a făcut ca procentul elevilor rămași în urmă să scadă cu cel puțin 50 la sută.

Organizația U. T. M. pe școală a dat un real ajutor în acțiunea de pregătire a examenelor. Situația elevilor slabi a fost urmărită zi cu zi; s'au organizat schimburi de experiență între elevi; elevii rămași în urmă au fost puternic sprijiniți în ridicarea nivelului la învățătură.

Tovarășa Ana Florea, deputat în Sfatul Popular al Orașului Stalin, stă de vorbă cu pionierii

În cadrul planului său de activitate, ca deputat în comisia permanentă de învățământ public de pe lângă Sfatul Popular al Orașului Stalin, tovarășa Ana Florea a făcut o vizită la una din cele 25 de școli elementare din acest oraș. Aci ea a fost primită cu mult entuziasm de tinerii pionieri, care au fost fericiți că au avut prilejul să stea de vorbă cu ea. I-au pus nenumărate întrebări în legătură cu munca ei de dinainte de alegerile pentru Sfaturile Populare și, în special, din munca ei de deputat.

Răspunsurile date de tovarășa Ana Florea au făcut pe micii pionieri să înțeleagă grija deosebită cu care Sfaturile Populare urmăresc bunul mers al școlii, grija pe care ele o poartă copiilor, asigurându-le condiții cât mai bune de viață și de învățătură.

Tovarășa deputat le-a vorbit apoi despre planul ei de muncă, plan care se ocupă cu problemele în cadrul comisiei permanente, de învățământ: îndrumarea și sprijinirea muncii de alfabetizare, grija pentru asigurarea condițiilor bune de muncă în școlile din raionul său. Le-a mai vorbit despre planurile Sfatului Popular de a canaliza și a planta cu pomi șoseaua principală „13 Decembrie" ce duce spre uzina Sovromtractor precum și despre îmbunătățirea traiului celor ce muncesc și despre mărețul Plan Cincinal.

Cuvintele tovarășei Ana Florea au însuflețit și mai mult pe pionierii dela școala elementară nr. 14 din Orașul Stalin, care și-au luat angajamentul de a munci cu și mai multă râvnă, de a învăța și mai bine ca până acum.

„Făgăduesc să îndemn pe cei neștiutori de carte să vină să învețe"

Partidul și Guvernul nostru au pornit la lichidarea analfabetismului. Aici la noi, în Reghin, învățătorul Balo Samuil, deși e cel mai bătrân dintre învățători, a fost totuși printre cei dintâi care au răspuns imediat la chemarea Partidului. Fără a sta la îndoială și neprecupețind nici timpul, nici oboseala, a pornit să ne ajute să învățăm, să ne conducă pe calea luminoasă a științei de carte pe noi cei care, din cauza capitaliștilor criminali, am rămas în întuneric.

La început a mers greu, fiindcă venea prea puțină lume la școală. Dar învățătorul nostru nu s'a descurajat. A mers din casă în casă, a vorbit prietenește cu fiecare, ne-a împărțit în mai multe grupe și apoi a început să ne învețe cu multă răbdare și dragoste pe toți cei 17 analfabeți. Acesta este al doilea an în care învățătorul Balo Samuil, întotdeauna cu voe bună, ne îndrumează și ne învață pe noi cei trei membri câți suntem în familia noastră și care până acum am fost analfabeți.

Niciodată nu voi putea mulțumi tovarășului Balo Samuil pentru dragostea, cu care muncește pentru luminarea familiei mele.

Îi făgăduesc tovarășului Balo Samuil că, după trecerea examenului, am să-l ajut în organizarea muncii de alfabetizare, îndemnând din toată inima pe cei neștiutori de carte să vină să învețe.

Trăiască
Partidul Muncitoresc Român!

MEZEI MIHAI

SĂ FIE ELIBERAT PAUL DELANOUE!

Președintelui Consiliului de Miniștri al Franței

Paris

Comitetul Executiv al Uniunii Sindicatelor de Învățământ din Republica Populară Română a luat cunoștință cu mare indignare de arestarea lui Paul Delanoue, secretar general al F.I.S.E.

Considerăm că această măsură luată de guvernul francez constitue o oprimare a celor care se străduesc să educe tineretul în spiritul păcii și al democrației, o încercare de a zădărnici organizarea pe plan internațional a oamenilor muncii din învățământ.

Alături de muncitorii cinstiți din lumea întreagă, salariații din învățământ și studenții din Republica Populară Română sunt hotărîți să lupte cu mai multă tărie pentru întărirea unității internaționale a clasei muncitoare, impotriva politicii agresive a imperialiștilor americani și a acoliților lor, pentru înlăturarea unui nou război.

În numele celor 140.000 învățători, profesori și studenți organizați în sindicatele din Învățământ protestăm cu hotărîre impotriva actului samavolnic al guvernului francez dictat de imperialiștii americani și cerem imediata eliberare a lui Paul Delanoue.

MIHAIL NANU
Președintele Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

Serghei Ivanovici Vavilov

Academia de Științe a Republicii Populare Române și toți oamenii de știință din Patria noastră și-au exprimat sentimentul de sinceră durere și de adâncă mâhnire de care au fost cuprinși la vestea încetării din viață a marelui savant sovietic Serghei Ivanovici Vavilov, președintele Academiei de Științe din U.R.S.S.

Savantul sovietic S. I. Vavilov s'a stins în plină înflorire a forțelor lui creatoare. Născut la Moscova, în 1891, el a studiat la Universitatea din Capitala Uniunii Sovietice, lucrând sub conducerea cunoscutului fizician rus P. N. Lebedev. Cu toate că i s'a propus în 1914 să rămână la catedra de fizică, din acea Universitate, Vavilov, împreună cu alți savanți progresiști, a refuzat propunerea în semn de protest împotriva persecuțiilor polițienești dezlănțuite de țarism în universități.

Călăuzit de învățăturile marxism-leninismului, folosind metoda dialectică în știință, Vavilov a fost un mare cercetător în domeniul fizicei. El a desfășurat o vastă muncă pedagogică și organizatorică în domeniul științei și al cercetărilor științifice. Puterea Sovietică i-a creat, chiar din primele zile ale Marii Revoluții Socialiste din Octombrie cele mai bune condiții de muncă și de desvoltare a însușirilor sale de mare și pasionat om de știință. Vavilov a legat totdeauna cercetările și descoperirile sale științifice cu practica, cu lupta oamenilor sovietici pentru progres și pentru pace. El este prototipul omului de știință al măreței epoci staliniste când savanții merg în acelaș avântat pas spre construirea comunismului, punându-și toată priceperea, toată puterea de muncă și tot geniul lor în slujba poporului, în slujba progresului și a luptei pentru pace.

Vavilov a făcut numeroase și importante cercetări în domeniul opticei fizice. Rezultatele muncii și ale descoperirilor sale sunt cuprinse în circa 100 lucrări științifice, de o nepreuită valoare. Împreună cu elevii săi, Vavilov a descoperit legile și mecanismul luminiscenței, punând la dispoziția industriei atât luminoforele pentru lămpile cu fluorescență, cât și metoda analizei luminiscente, folosind un microscop special cu luminiscență.

Din inițiativa lui Vavilov, în Uniunea Sovietică se întrebuințează, pe o scară largă, analiza luminiscentă, cea mai nouă metodă de analiză a materiei.

Împreună cu elevii săi, savantul Vavilov a făcut o remarcabilă descoperire științifică și practică, în domeniul studierii proprietăților electronilor în cursul mișcării lor în materie cu o viteză mai mare decât a luminii. Pentru aceste lucrări de mare valoare științifică și practică, Serghei Ivanovici Vavilov a fost distins de două ori cu Premiul Stalin.

Vavilov a fost președintele Academiei de Științe din U.R.S.S., deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S., redactor șef al marii Enciclopedii Sovietice, membru al Societății Naturaliștilor din Moscova, și membru al multor societăți străine.

S. I. Vavilov a fost în acelaș timp și un aprig luptător pentru pace. El a demascat tendința burgheziei de a folosi știința în slujba intereselor ei de cucerire și exploatare.

Cadrele didactice sunt profund recunoscătoare lui S. I. Vavilov pentru sprijinul pe care-l primesc dela opera lui științifică. Învățând din înalta știință sovietică, în sânul căreia Vavilov strălucește ca un corifeu, învățătorii și profesorii noștri se pleacă respectuoși în fața unui savant neîntrecut și a unui aprig luptător pentru pace, hotărîți să-i urmeze exemplul.

Primii pași în activitatea biroului provizoriu al comitetului sindical din raionul 1 Mai

Indată după instalarea sa, biroul provizoriu al comitetului sindical al raionului 1 Mai din București s'a întrunit pentru discutarea și elaborarea Planului de muncă. Intrucât biroul se găsește la începutul muncii, planul prevede o serie de importante măsuri organizatorice — de acțiuni pe linie culturală pentru ridicarea nivelului politic, cultural și profesional al cadrelor didactice, precum și măsuri privind nivelul de trai al salariaților. După adoptarea lui, s'a trecut la îndeplinirea sarcinilor pe care le prevede.

În cadrul biroului provizoriu s'au organizat comisii pe probleme, care folosind instructajul primit dela U.S.S.I. au pornit de îndată la lucru. Deasemenea s'au reorganizat și completat comitetele sindicale de instituții și s'au organizat grupele sindicale, deoarece existau unități cu peste cinci membri atașați grupelor din alte unități, fapt ce stânjenea munca pe locul de producție. În ziua de 22 Ianuarie comitetelor de instituții și responsabililor de grupe li s'a făcut un instructaj amănunțit și li s'au trasat sarcini în cadrul planului de muncă. Pentru controlul și îndrumarea muncii sindicale, fiecărui membru al biroului i s'a repartizat un număr de circa opt școli din raion. Legătura cu școlile din fostele comune suburbane s'a asigurat prin doi instructori care lucrează în școlile din acele comune, în afară de membrul biroului care răspunde de munca unităților respective.

Prin aceste măsuri organizatorice s'au obținut până acum o serie de rezultate bune. Așa, de pildă, la mobilizarea pentru colecta în ajutorul poporului coreean, au participat 53 de cadre didactice din acest raion. Pentru viitor, biroul provizoriu al comitetului sindical își propune o serie de ședințe comune ale comitetelor de instituții și ale responsabililor de grupe, ședințe în cadrul cărora prin analiza muncii duse, se va prilejui un rodnic schimb de experiență între unități.

Deoarece până la încheierea concursului cluburilor și colțurilor roșii, organizat de C.G.M., mai sunt numai câteva săptămâni biroul și-a îndreptat toată atenția asupra activității colțurilor roșii din raionul 1 Mai. Toate colțurile roșii au planuri de muncă concrete, pe care majoritatea le-au afișat și popularizat printre cadrele didactice. Cel mai bun colț roșu, cel dela Liceul Nr. 4 Băeți, a organizat frumoase seri muzicale și ședințe literare, conferințe cu privire la munca profesională ca, de pildă, „Munca de învățătură — muncă de creație a elevilor", jocuri de șah etc. La Liceul Nr. 1 de Fete s'a ținut o conferință despre „Funcțiunea atenției" și s'a pregătit o demonstrație practică, cu proecții asupra Planului de Electrificare. La colțul roșu al Școlii Tehnice de Instalații s'au ținut conferințe la care au fost invitați și părinții, iar la Liceul Nr. 9 Băeți a conferențiat un delegat al Societății pentru Răspândirea Științei și Culturii. În toate unitățile, conferințele dela colțurile roșii se bucură de mult succes.

Pe lângă controlul pe care îl exercită asupra muncii cadrelor didactice care urmează în prezent școala de cadre sindicale, biroul provizoriu raional a început să pregătească condițiile pentru începerea seriei a doua a școlii de cadre, cerând propuneri dela unități și verificând pe viitorii cursiști.

În urma ședinței comune la care Comitetul raional de partid a convocat pe directorii și pe secretarii organizațiilor de partid din școli și întreprinderi, precum și pe reprezentanții organizațiilor de massă, munca de alfabetizare s'a îmbunătățit. În întreprinderile unde munca mai merge încă slab, s'a discutat cu comitetele sindicale respective, obținându-se ca mobilizarea și condițiile materiale să fie asigurate de ele.

În primul trimestru al anului 1951, ne propunem să organizăm schimbul de experiență în munca profesională, prin conferințe ținute de fruntașii în munca didactică și să se difuzeze cât mai larg materialul sovietic de specialitate, prin bibliotecile sindicale.

Pentru ridicarea nivelului de trai al salariaților, comisia noastră de cantine și aprovizionare sprijină prin toate mijloacele comitetele celor două cantine pentru cadrele didactice din raionul 1 Mai. Deasemenea ne îngrijim de plata drepturilor bănești ce nu sunt primite la timp de unele cadre didactice. Tot în scopul ridicării nivelului de trai, am luat măsuri pentru ușurarea înscrierii salariaților noștri la cooperativele raionale.

Bineînțeles că lucrurile nu merg bine în toate privințele. De pildă, n'am pus destul accent pe activitatea profesională a membrilor noștri, n'am reușit încă să organizăm un colectiv de muncă artistică al raionului, iar activitatea sportivă este foarte redusă. Deasemenea, U.S.S.I. nu ne-a dat tot sprijinul necesar pentru activitatea comisiei financiare. Aprovizionarea salariaților noștri prin cooperative se face încă cu greutate, căci nu toți au putut să se transfere la cooperativele raionale. Insă, sporindu-ne eforturile și luptând pentru justa îmbinare a muncii profesionale cu munca sindicală a cadrelor didactice, avem încredere că vom reuși să obținem rezultate din ce în ce mai bune în mobilizarea și educarea membrilor sindicatului pe linia trasată de Partidul nostru.

D. STANCESCU

La câteva centre de alfabetizare din regiunea București

Comuna Tâncăbești are încă 110 neștiutori de carte sub 50 de ani.

„Să terminăm în anul 1951 cu această grea moștenire a satului nostru, și-au spus învățătorii. Suntem doar zece la număr. Ne revine un număr destul de mic pentru fiecare din noi. N'avem deci nevoie de forțe din afara cadrelor didactice locale".

Și au pornit la lucru. Au procurat cărțile și rechizitele școlare din fondurile unei serbări organizate de școală cu ajutorul comitetului de sprijin, au stabilit centrele, zece la număr, toate în sat, pentrucă, așa cum susțin învățătorii și profesorii de aici, este mai ușor pentru adulți.

— Cursurile au început la 9 Noembrie, spune directorul școlii, dar abia dela 15 Decembrie funcționează regulat. Atunci am introdus și registre școlare: catalog și condică de prezență.

La Vladiceasca — Tâncăbești, Floarea Tănase, în vârstă de 50 de ani, citește cu multă îndemânare lecțiile învățate. Cunoaște literele predate în orice combinație. E mândră de acest lucru. Ba mai mult, vrea să-și ajungă feciorii, care sunt acum băeți mari și care știu carte. Exemplul ei îl urmează și alți adulți, căci la acest centru frecventează regulat 9 adulți din cei 13 înscriși în anul II și 3 din cei 4 înscriși în anul I. Un tânăr din anul II, care se grăbise să vină mult mai înainte de începerea cursurilor ne demonstrează că în cel de al doilea an se poate citi curent.

Încă un centru. E stabilit la Gospodăria Agricolă de Stat, la doi pași de școală. De ce aici și nu la școală? Dela gospodărie este o singură neștiutoare de carte care urmează cursurile. Sunt condiții bune de lucru, este adevărat. Dar nu așa de bune ca la școală, unde ai tablă, material didactic, mobilier adecvat, etc.

Adulții sunt la primele lecții.

Iată, citește cursista salariată a Gospodăriei Agricole de Stat, o fată tânără și dornică să învețe.

— „Să, tă, a nă", și aceasta după ce face confuzia între a și e.

— Ia să citim deodată cuvântul așa cum vorbim o să ne fie mai ușor, o rog pe tovarășa cursistă.

— „Să, tă, a nî" — „Nae".

E limpede. A silabisi „Stan" și a citi „Nae", ne face cea mai bună dovadă a superficialității în muncă, nu a cursistei, ci a învățătorului.

Este bine ca tovarășul Moga Mihai, căruia i s'a încredințat centrul acesta să renunțe la metodele personale și la experiențe care dau asemenea rezultate. Să renunțăm la silabisire, adoptând și pentru adulți metoda fonetico-analitică sintetică, a cărei valoare a fost îndeajuns verificată de practică.

În comuna Brătulești Străzi asfaltate, în unele clădiri lumină electrică.

Aici trebue să se facă muncă frumoasă, îți spui, văzând o școală cu multe săli de clasă și cu lumină electrică.

Dar, la școală, în loc de patru învățătoare și patru săli de clasă cu cel puțin 40—50 de neștiutori de carte, o singură învățătoare — Mudric Alexandra, cu doi elevi din anul I.

— Numai aceștia vin mai regulat, explică tovarășa învățătoare, unii poate vin mai târziu. Cei mai mulți nu vin.

— Dar unde sunt ceilalți învățători?

— Ei alfabetizează la centrele din sat. N'au venit oamenii la școală. Li se pare departe. De aceea au plecat învățătorii la ei.

Școala cu săli spațioase, cu material didactic, cu mobilier, etc., este schimbată cu centrele din sat. Se spune că e mai comod pentru adulți. Poate că e și mai comod și pentru unii învățători.

Împrăștierea centrelor în sat, munca sporadică fără orar și plan de lucru, uneori fără manuale și rechizite, fără sprijinul efectiv și susținut al Sfatului Popular, ne explică frecvența de abia 20—25 la sută.

— N'am organizat decât un singur centru de alfabetizare în sat, spune tovarășul învățător Constantinescu, dela școala elementară din satul Cocioc. Și acela l-am organizat pentru un grup de case mai depărtate și pentru adulții cu mai multe greutăți cum ar fi de pildă bătrâni, femei cu copii mici. Celelalte patru centre le-am organizat la școală, prin alternare. Două centre funcționează Luni, Miercuri, Vineri, iar celelalte două Marți, Joi, Sâmbătă. Față de sat, școala are și avantajul că este luminată electric, ceeace permite o mai bună desfășurare a muncii, mai ales pentru cei vârstnici, cărora le-ar fi greu să prindă conturul cuvintelor și literelor la lumina firavă a unei lămpi.

La Cocioc, munca de alfabetizare este mai bine organizată și condusă, fapt care a determinat și o frecvență mai ridicată și mai puțin fluctuantă decât în celălalt sat Brătulești, care din punct de vedere al condițiunilor obiective, stă chiar mai bine decât satul Cocioc, având asfalt în locul noroaielor acestuia din urmă.

Și lucrurile ar merge și mai bine dacă învățătorii ar fi putut găsi în librării, încă înainte de începerea cursurilor, manualele necesare. E bine întemeiată observația unei cursiste dela acest centru: *„Așa cum acasă nu pot învăța torsul fără lână, furcă și fus, tot așa și aici la școală nu pot învăța să citesc și să scriu fără carte, caiet și creion. De unde să le luăm?* Munca ar fi fost, deasemenea, mult ușurată dacă învățătorii ar fi fost ajutați cu îndrumări metodologice în ce privește predarea cititului și scrisului la oameni care au depășit de mult vârsta școlarității. Lipsa acestora ne explică de ce tovarășul învățător Constantinescu Dumitru aplică la adulți aceeaș metodă ca și la elevii din clasa I-a elementară, ceeace este greșit. Neexercitându-se în analiza și sinteza fonetică a cuvintelor, adulții din anul I întâmpină greutăți serioase în desfacerea cuvintelor în silabe și sunete, în căutarea sunetului nou, în alte cuvinte, în deprinderea deci a unei citiri curente.

Tovarășul învățător a procedat greșit când, trecând la citirea lecției noi, a cerut cursiștilor să citească lecția cu glas tare, odată cu el, chiar dela prima lectură. Larma din clasă făcea de neînțeles conținutul celor citite. Mai firesc era dacă învățătorul sau eventual un cursist bun ar fi citit rar și în întregime lecția nouă, cerând în acelaș timp cursiștilor să urmărească în cărți, dacă, însfârșit, ar fi cerut să se caute cuvinte care conțin litera nouă și dacă ar fi făcut exerciții de citire pe silabe și exerciții de compunere a cuvintelor, folosind litera sau sunetul nou. Toate acestea ar fi produs mai multă înviorare, ar fi stârnit curiozitatea și interesul cursiștilor și ar fi ajutat la cunoașterea mai temeinică atât a sunetului cât și a literei.

★

Cursurile de alfabetizare capătă un caracter de seriozitate și pot fi apreciate ca atare de către neștiutorii de carte dacă munca didactică se desfășoară sistematic, după un anumit orariu și plan general de muncă. Planurile de muncă pe întreaga etapă a cursurilor precum și planurile, cel puțin schițate, pentru lecții sunt tot atât de importante și necesare ca și în activitatea didactică obișnuită. Esențial este nu numai să știi de unde să începi și cu ce să începi, ci și unde trebue să ajungi la sfârșitul unei etape date.

Este necesar ca în această grea muncă, munca de alfabetizare, să nu ne gândim numai la numărul celor alfabetizați. Trebue depusă stăruință pentru alfabetizarea efectivă a neștiutorilor de carte. Altfel, vom avea elevi alfabetizați numai pe hârtie, nu și în realitate.

★

Dar pentru aceasta sunt necesare eforturi comune. Intâi ale învățătorilor, prin stăruința de a organiza cât se poate mai bine cursurile de alfabetizare, prin stăruința de a găsi și folosi metode cât mai adecvate vârstei adulților cu care lucrează. Este apoi de datoria directorilor de școală de a cere permanent sprijinul Sfatului Popular și al organizațiilor de massă pentru asigurarea condițiilor materiale de lucru, pentru mobilizarea neștiutorilor de carte în vederea asigurării unei bune frecvențe la cursuri. Este însfârșit de datoria organelor școlare de a da orientarea pedagogică și metodologică de care învățătorii și profesorii au atâta nevoie. Tot așa de important este și ajutorul pe care trebue să-l dea aceste organe punând la îndemâna analfabeților cât mai din timp, manuale și rechizite, așa încât să nu ne mai aflăm ca în anul acesta, când la două luni dela începerea cursurilor se difuzează abia prima tranșă din manualele pentru anul II, destinată cursurilor de alfabetizare.

Deaceea, să depunem eforturi serioase în munca de alfabetizare. Să dăm Patriei contingente de oameni puternici prin aceea că stăpânesc știința de carte.

A. DARIE

Într'o școală sovietică

Eleva Jenia Cernikova, din clasa I-a, este o activă membră a cercului muzical al școlii. Cercul muzical o va ajuta să devină un adevărat artist

Directoarea Școlii Medii de fete Nr. 174, Vera Tutocichina, la o lecție în clasa VIII-a. Elevele ascultă cu atenție pe cea mai iubită dintre profesoarele lor. Conducătoare pricepută și exigentă, pedagog talentat și atent, Vera Tutocichina se bucură de respectul și dragostea cadrelor didactice și a elevilor școlii

Organizațiile pionierești și comsomoliste sunt primele ajutoare ale cadrelor didactice în lupta pentru învățătură și disciplină conștientă. Camera pionierilor este centrul muncii pionierești, locul de adunare al activului. Iată: pionierele școlii s'au adunat în ședință. Prezidează instructoarea superioară, care are lângă ea pe președinta detașamentului.

In biblioteca școlii sunt 10.000 de cărți pentru elevi. Aici se primesc toate ziarele pentru copii și tineret. Elevele frecventează cu regularitate bibliotecile lor, unde profesorii și bibliotecara le dau toate îndrumările necesare

Realizarea măreţului ţel al construirii societăţii comuniste se întemeiază nu numai pe o uriaşă desvoltare economică, ci şi pe un înalt nivel al conştiinţei şi culturii oamenilor.

In Uniunea Sovietică s'au creiat toate condiţiile necesare pentru instruirea şi educarea tineretului. Şcolile sovietice sunt instalate în clădiri minunate, bine înzestrate cu tot materialul didactic şi manualele necesare, iar cadrele care predau în aceste şcoli au o înaltă calificare pedagogică.

Fotoreportajul de mai jos oglindeşte câteva aspecte dintr'o şcoală medie obişnuită — Şcoala Medie de fete Nr. 174 din Moscova, raionul Sverdlovsk, în care sunt asigurate toate condiţiile necesare pentru munca didactică şi extraşcolară.

Şcoala este condusă de directoarea Vera Tutocikina, care a absolvit Universitatea de Stat „Lomonosov" din Moscova. De 24 de ani ea este fără întrerupere directoarea şcolii şi profesoară de geografie în clasele superioare. Cei 58 de învăţători şi profesori care lucrează în şcoală au o temeinică pregătire pedagogică, pe care şi-o desăvârşesc neîncetat.

De patru ani învață împreună și stau în aceeași bancă aceste două prietene. Una din ele este fiica compozitorului Novicov, iar cealaltă fiica muncitorului Baltâșev, căzut pe front în Marele Război pentru Apărarea Patriei. Ambelor li s'au creat condiții identice de învățătură. Ambele își însușesc cu dragoste cunoștințele, căci Patria are nevoie de sute de mii de oameni calificați în știință, tehnică și artă

Cercul geografic al școlii organizează conferințe și expoziții interesante. De curând s'a ținut o conferință intitulată: „Marele Canal Turkmen — una din măreţele construcţii ale Patriei noastre". Conferința s'a bucurat de un succes deosebit în rândurile elevelor

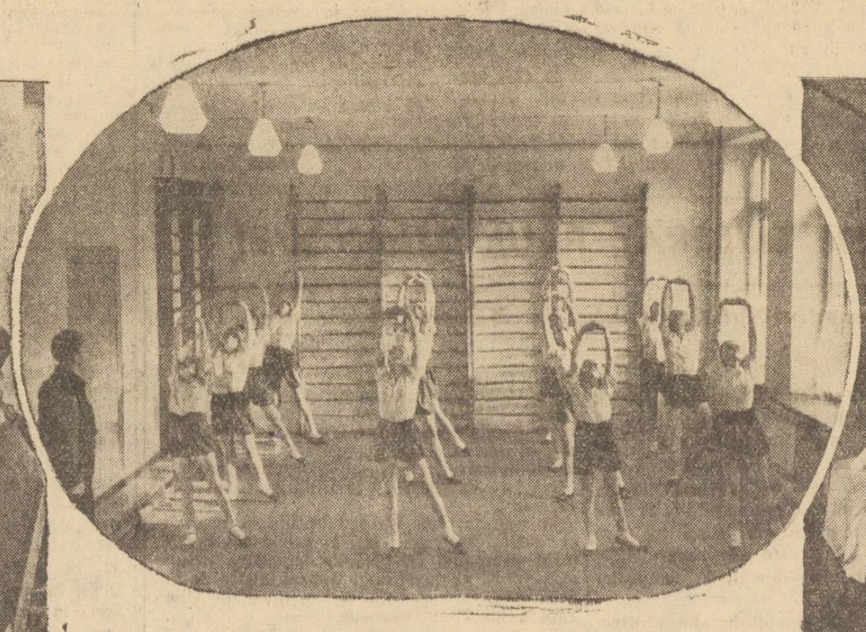

Colectivul sportiv al Școlii Nr. 174 este unul dintre primele din Moscova. La concursul școlar raional din vara anului 1950, el a ocupat primul loc pe raion. In clișeu: elevele din clasa VI-a la ora de cultură fizică

Pe lângă Școala Nr. 174 de fete din Moscova s'a organizat un comitet de părinți și un lectorat pentru părinți. Școala consideră ca o muncă importantă contactul personal permanent între profesori și părinți. In clișeu se poate vedea vizita făcută de profesoara Maria Fedotenko, familiei elevei sale, Ana Ledia ghina

Lecţiile deschise — mijloc de îmbunătăţire a predării

Una din formele principale de popularizare a experienţei pedagogice este cea a lecţiilor deschise. Dacă aceste lecţii sunt bine pregătite şi se desfăşoară just, dacă ele sunt urmate de o analiză, pot constitui un însemnat ajutor pentru cadrele didactice tinere şi lipsite de experienţă. Asistând la o lecţie deschisă, acestea pot vedea cum se realizează în activitatea practică, principiile teoretice ale metodicei, pot observa procesul contactului viu dintre pedagog şi elevi, procedeele şi metodele lui de muncă, lucruri pe care nu le poate da nicio metodică, nicio îndrumare metodologică, oricât de desăvârşită.

Este drept că la o lecţie deschisă nu se poate vedea tot ceeace este necesar şi important pentru un pedagog. Efectul pedagogic al acestei munci nu se realizează printr'o singură lecţie, ci printr'un sistem de lecţii. O lecţie izolată, chiar dacă este foarte bună, nu va asigura rezultatele dorite dacă nu va fi menţinut un anumit sistem de predare, dacă nu se va respecta, în decursul unei întregi serii de lecţii, succesiunea în conţinutul şi metodele de predare ale materialului, precum şi dacă nu se va efectua o muncă stăruitoare pentru consolidarea cunoştinţelor şi formarea deprinderilor. Lecţiile deschise nu pot da o idee generală completă asupra sistemului de muncă al unui pedagog. Cu toate acestea, ele sunt foarte folositoare pentru extinderea experienţei pedagogice. Nu este întâmplător faptul că acest sistem se practică în tot mai multe şcoli sovietice.

Atunci când se organizează orice acţiuni în şcoală, cu atât mai mult când acestea au un caracter metodologic, trebue să ţinem seama de condiţiile specifice ale şcolii respective, de pregătirea teoretică şi de cunoştinţele de metodologie ale cadrelor didactice. In organizarea lecţiilor deschise se ridică o serie de probleme: Cine trebue să ţină lecţii deschise? După ce criterii se aleg temele de lecţii? Ce fel de teme se pot alege? Cum trebue pregătite lecţiile deschise şi cum se organizează discuţiile asupra lor?

In primul rând, trebue să ţinem seama de faptul că aceste lecţii sunt destinate extinderii experienţei pedagogice. In consecinţă, pentru fiecare din ele trebue stabilită nu numai tema didactică (pentru elevi) ci şi tema metodologică (pentru cadrele didactice care asistă).

Inainte de a stabili o lecţie deschisă, este necesar să stabilim care este experienţa pedagogică pe care trebue să o ia în discuţie cadrele didactice, precum şi cine o va discuta. Lucrul acesta trebue să fie făcut de cel care controlează activitatea instructiv-educativă a cadrelor didactice, adică de directorul şcolii. Asistând la lecţiile ţinute de cadrele didactice, acesta trebue să-şi noteze lipsurile tipice din munca lor şi să găsească pe acel pedagog care a înlăturat pe deplin sau cel puţin parţial aceste lipsuri. In acest fel, se determină necesitatea lecţiei deschise, se găseşte tema ei şi se descoperă acel pedagog experimentat care poate să ţină această lecţie deschisă.

O lecţie deschisă trebue să aibă două teme — una metodologică şi una didactică. Tema metodologică este dată de directorul şcolii. Primind această temă, profesorul sau învăţătorul care ţine lecţia, hotărăşte singur materia didactică pe baza căreia va fi mai uşor să desvolte această temă, adică stabileşte tema didactică, de cultură generală a lecţiei deschise.

Temele metodice ale lecţiilor deschise trebue să intereseze, un cerc cât mai larg de cadre didactice. Asemenea teme sunt multe. Vom arăta câteva din ele.

La inspectarea şcolilor se descoperă totdeauna lipsuri tipice în organizarea predării. De pildă, să luăm problema recapitulării materialului învăţat în lecţiile trecute. Fără recapitulare nu se pot obţine cunoştinţe temeinice şi conştiente. In unele şcoli însă, recapitularea mai are un caracter mecanic repetându-se materia din manual, paragraf cu paragraf, cu aceleaşi exemple, ca şi la predarea materiei. Nu se scot în evidenţă capitolele principale ale programului, nu se aplică suficient metoda comparării şi generalizării celor recapitulate. De aceea, discutarea unei experienţe reuşite de recapitulare, făcută la o lecţie deschisă, va atrage atenţia cadrelor didactice şi va avea un rol pozitiv în lupta pentru calitatea cunoştinţelor elevilor.

Un alt exemplu este cel al verificării cunoştinţelor elevilor. Interogarea orală a elevilor nu este importantă numai ca un control. Ea are un rol foarte important şi în activizarea atenţiei clasei, în desvoltarea vorbirii elevilor, în formarea priceperii de a aprecia critic fenomenele şi faptele expuse, etc. Dar nu totdeauna cadrele didactice, pregătindu-se pentru lecţii, au în vedere aceste particularităţi ale interogării orale, iar formele de interogare nu sunt variate. In acelaş timp, în orice şcoală se pot găsi cadre didactice care folosesc cu multă pricepere metoda interogării orale. Iată, deci, încă o temă metodologică importantă pentru o lecţie deschisă.

Deseori, la consfătuirile, la adunările cadrelor didactice şi la şedinţele consiliilor pedagogice se vorbeşte mult despre necesitatea unei ortografii unice. In şcoli însă nu există peste tot un control sistematic asupra acestei unităţi, nu se culege şi nu se generalizează experienţa unora dintre cadrele didactice în această privinţă. De aceea este foarte folositor să se arate, în cadrul unei lecţii deschise, cum trebue să lucreze un pedagog pentru a desvolta vocabularul elevilor, pentru a desvolta gândirea lor logică, etc. şi cum trebue să lupte pentru o ortografie unică.

Se înţelege că pentru lecţiile deschise nu trebue luate numai teme atât de largi, care au o mare însemnătate pentru munca oricărui profesor, indiferent de obiectul pe care-l predă. In cadrul fiecărei discipline se vor găsi teme specifice pentru lecţiile deschise. De exemplu, pentru profesorii de limba rusă şi literatură se pot face lecţii deschise pentru a demonstra practic conţinutul ideologic al predării citirii literare şi a literaturii, felul cum se arată bogăţia limbii ruse la lecţiile de gramatică şi citire literară, felul cum se desvoltă deprinderile practice ale elevilor la limba rusă, etc.

O analiză amănunţită a predării diferitelor obiecte permite să se descopere laturile negative atât în munca fiecărui profesor, cât şi în munca întregului colectiv al şcolii şi, în consecinţă, dă posibilitatea de a se determina cine trebue să înveţe, dela cine şi ce anume.

Foarte folositoare sunt lecţiile deschise ca ilustrare practică a unor referate cu teme metodologice. In anul şcolar trecut au fost organizate asemenea lecţii deschise la seminarul pentru profesorii de limba rusă şi literatură din şcolile căii ferate Moscova-Kiev.

Profesoara O. N. Blagoveşcenskaia, din şcoala Nr. 57, a ţinut la seminar un referat intitulat „Noţiuni de teoria literaturii în cursul de citire literară din clasele V—VII". Inainte de referat, ea a ţinut o lecţie deschisă la clasa a V-a (citirea şi analiza poeziei „Dimineaţă de iarnă" de Puşchin). Referatul s'a bazat într'o măsură însemnată pe analiza acestei lecţii deschise.

Lecţiile deschise însoţite de referate speciale au îmbunătăţit într'o mare măsură munca seminarului. Referatele au câştigat mult, fiind bazate pe experienţa concretă, iar lecţiile deschise au fost analizate astfel şi în mod teoretic.

Această formă de generalizare şi de extindere a celei mai bune experienţe pedagogice trebue să fie folosită pe larg în practica cercurilor pedagogice din şcoli, ca şi în practica cercurilor interşcolare.

Lecţiile deschise trebue să fie însoţite, în mod obligatoriu, de analiza lor în şedinţe conduse de director sau în cadrul comisiilor metodologice. Discutarea lecţiei deschise trebue să se facă în aceeaş zi, sau cât mai repede, pe baza impresiilor proaspete ale celor care au asistat, evitându-se amânările la termene depărtate. Discuţia trebue să înceapă cu o expunere a profesorului care a ţinut lecţia deschisă, expunere în care acesta să arate cum s'a pregătit pentru lecţie, ce bibliografie a folosit, ce sarcini şi-a pus în faţă, cum s'a pregătit să le îndeplinească şi ce impresii personale are el despre lecţia sa.

La analiza unei lecţii deschise, în centrul atenţiei trebue să fie, bineînţeles, tema ei metodologică. Insfârşit, trebue să se sublinieze, în special, tot ceeace este pozitiv şi e necesar să fie folosit şi de celelalte cadre didactice.

Dacă nu poate fi stenografiată, lecţia deschisă trebue să fie redactată de cel care a ţinut-o, în forma unui plan foarte amănunţit. Discuţiile trebue să fie şi ele notate cu grijă. Intreg materialul trebue să fie păstrat la dispoziţia tuturor cadrelor didactice ale şcolii.

Bineînţeles că directorii şcolilor şi responsabilii cercurilor pedagogice trebue să se intereseze permanent de modul în care cadrele didactice îşi însuşesc materialul cuprins în lecţiile deschise.

Organizate în acest fel, lecţiile deschise vor contribui, fără îndoială, la îmbunătăţirea predării în şcoală, vor face să se ridice nivelul calitativ al cunoştinţelor elevilor şi vor ajuta la lichidarea repetenţiei în şcoli.

(după **G. Blinov**, inspector metodologic al Secţiunii instituţiilor de învăţământ ale căii ferate Moscova-Kiev).

Să creştem luptători activi pentru cauza păcii!

Lozinca celui de al II-lea Congres Mondial al Partizanilor Păcii: „Pacea nu se aşteaptă. Pacea se cucereşte", pătrunde tot mai adânc în rândul masselor populare şi le întăreşte în hotărîrea lor de a împiedica deslănţuirea unui nou măcel mondial.

In această luptă alături de milioane de oameni ai muncii din Republica noastră Populară s'au înrolat şi cadrele didactice, cărora le revine măreaţa sarcină de a educa şi instrui generaţiile ce vor construi socialismul la noi în ţară. Cei mai mulţi învăţători şi profesori ai şcolilor noastre au înţeles că voinţa dârză de a apăra pacea trebue să însemne, în primul rând, o muncă sistematică, organizată şi conştiincioasă, care să aibă drept rezultat o cât mai temeinică pregătire a elevilor.

Cadrele noastre didactice ştiu că a educa elevii în spiritul luptei pentru pace înseamnă a face din ei oameni care să nu se teamă de lupta dreaptă pentru apărarea Patriei, a-i face să înţeleagă cauza sfântă pentru care luptă massele muncitoare şi a-i mobiliza la lupta pentru apărarea acestei cauze drepte, sădind în sufletul lor ura inverşunată împotriva aţâţătorilor la război, imperialiştii americani şi englezi şi slugile lor.

Rezultatele primului semestru al acestui an şcolar au dovedit că, acolo unde cadrele didactice au avut o justă înţelegere a sarcinilor ce le revin în această luptă, s'a ajuns la rezultate frumoase. Un exemplu grăitor de participare reală la lupta pentru pace îl dă Şcoala Pedagogică Rusă din raionul „I. V. Stalin". Datorită muncii stăruitoare şi însufleţite a conducerii şcolii şi a întregului colectiv didactic, în frunte cu profesorii de limba rusă, această şcoală nu are pe semestrul I decât 1,98 la sută elevi cu note sub media de trecere. Cadrele didactice muncesc cu multă conştiinciozitate; lecţiile sunt bine planificate şi strâns legate de viaţă. De pildă, într'o lecţie de limba rusă la anul II, s'a dictat un text, în care se vorbea despre construirea Canalului Dunăre-Marea Neagră. Acest text scotea în evidenţă munca plină de avânt de pe şantier, înalta conştiinţă socialistă a muncitorilor, precum şi ajutorul neprecupeţit dat de Uniunea Sovietică pentru realizarea acestei uriaşe lucrări. In discuţia care a urmat, s'au accentuat toate aceste idei, insistându-se asupra faptului că pacea este absolut necesară pentru construirea socialismului. Elevii au înţeles că şi ei trebue să contribue la lupta oamenilor muncii învăţând cu râvnă, devenind cadre bine pregătite, factori activi în construirea socialismului şi apărători vajnici ai păcii. Nu este deci întâmplător faptul că la anul II dela această şcoală nu sunt decât 5 la sută corigenţi şi niciun repetent. La această şcoală, lupta pentru pace se împleteşte organic cu întreaga activitate: lecţii, ore educative, activitate extraşcolară, etc. Hotărîrile Congresului dela Varşovia au fost prelucrate într'o şedinţă plenară şi amintite în cursul multor lecţii. Toate festivităţile din şcoală sunt legate strâns de lupta pentru pace. La majoritatea şedinţelor ţinute de cercurile elevilor, ideia păcii este subliniată ori de câte ori aceasta se leagă în mod organic de problemele discutate.

De asemeni, la Şcoala Dudeşti-Cătelu, din raionul „Tudor Vladimirescu", condusă de tov. Tănase Mihail, în ciuda condiţiilor obiective foarte grele, agitaţia vizuală privind lupta pentru pace dovedeşte străduinţa neprecupeţită a cadrelor didactice. Invăţătorii dela această şcoală leagă strâns întreaga lor activitate de lupta pentru pace. Insufleţiţi de dorinţa de a-şi îndeplini cât mai bine sarcinile ei au izbutit să cuprindă până acum la cursurile de alfabetizare 60 la sută din totalul neştiutorilor de carte şi se străduesc să mărească acest procent pentru a contribui efectiv la îndeplinirea planului de alfabetizare. Ei au realizat în acelaş timp, în şcoală, o frecvenţă bună a elevilor şi un nivel ridicat la învăţătură.

Există însă şcoli unde cadrele didactice n'au înţeles că a lupta pentru pace nu înseamnă numai a scrie lozinci, a lucra fotomontagii şi grafice. In şcoală, lupta pentru pace trebue să însemne, în primul rând, lupta pentru ridicarea nivelului la învăţătură. Ce putem spune, de pildă, despre felul cum luptă pentru pace şcoala de fete Nr. 36 din raionul 1 Mai, condusă de tov. Barbos Elena, unde elevele sunt slab pregătite, 40 la sută dintre ele fiind corigente şi 10 la sută repetente? Sau despre şcoala Colentina, unde există 42,10 la sută corigenţi şi 15,80 repetenţi?

Aceste date ne arată că în unele şcoli cadrele didactice nu au înţeles pe deplin cum trebuie sprijinită lupta pentru pace. Invăţătorii şi profesorii trebue să-şi concentreze grabnic toate eforturile pentru îmbunătăţirea muncii didactice. Ei trebue să analizeze în adâncime cauzele rămânerii în urmă a unor elevi şi, pe baza celor constatate, să găsească mijloacele cele mai potrivite pentru îndreptare. Trebue să se acorde mai multă grijă pregătirii lecţiilor, conţinutului lor, îmbunătăţirii metodelor de predare pe baza materialului sovietic şi a experienţei personale, trebue să îndrumeze studiul individual al elevilor şi munca în cadrul grupelor de învăţătură. Analizarea cauzelor şi găsirea metodelor pentru îmbunătăţirea muncii trebue să fie preocuparea cea mai de seamă a întregului colectiv al şcolii şi să formeze obiectul discuţiilor consiliului pedagogic şi conferinţelor pe clase. Directorul trebue să urmărească îndeaproape evoluţia fiecărui elev rămas în urmă şi, după ce s'au stabilit măsurile ce se vor lua, de comun acord cu profesorul de specialitate, să controleze zi de zi îndeplinirea lor.

Invăţătorii şi profesorii care caută să cunoască în mod permanent realizările ştiinţei şi culturii sovietice şi care luptă continuu împotriva rămăşiţelor culturii burgheze decadente, împotriva formalismului, obiectivismului şi cosmopolitismului, învăţătorii şi profesorii care caută să muncească temeinic, îmbunătăţindu-şi permanent metodele de predare, dând elevilor cunoştinte într'o formă accesibilă, legând teoria de practică, sunt luptători activi pentru cauza păcii. Ei trebue să îndrumeze însă, permanent, pe elevi, să-i facă să înţeleagă care este contribuţia acestora la cauza păcii, să trezească mereu în sufletul lor dorinţa de a deveni cadre de bază, care să ştie să lupte pentru înflorirea şi pentru apărarea Patriei. Elevii trebue să înţeleagă limpede că lupta pentru pace înseamnă, în primul rând, a munci, a învăţa, a-şi îmbogăţi cunoştinţele.

EDITH IAROVICI
inspector şcolar la secţiunea de învăţământ a Sfatului Popular al Capitalei

Pentru lichidarea lipsurilor în şcoala noastră

In cadrul unei şedinţe, colectivul didactic al şcolii noastre, Liceul seral Nr. 1 din Bucureşti, a analizat munca didactică şi rezultatele obţinute în această primă parte a anului şcolar 1950—1951. Din rapoartele diriginţilor şi din concluziile direcţiei a rezultat că problema frecvenţei este deosebit de însemnată în şcoala noastră. Până acum din 600 elevi înscrişi, numai 420 au frecventat regulat în primul semestru. Faptul acesta dovedeşte că şcoala noastră nu s'a ocupat serios de crearea tuturor condiţiilor necesare asigurării frecvenţei unui procent mare de elevi. Nu s'a ţinut decât un contact sporadic cu conducerea întreprinderilor care nu sprijină, ba uneori chiar, sub diferite pretexte, opreşte pe elevi să vină regulat la şcoală. O mai susţinută muncă de lămurire în întreprinderi ar fi dus, desigur, la înlăturarea acestei situaţii.

Pe lângă acestea, trebue să se ia în considerare şi caracterul uscat, neatractiv, al unor cursuri care a îndepărtat pe elevi. Ei n'au găsit la toţi profesorii cuvântul cald şi pasiunea pentru ştiinţă care să-i lege de şcoală, de învăţătură.

Pentru îmbunătăţirea frecvenţei în al doilea semestru al anului şcolar, diriginţii vor trebui, aşa cum a hotărît consiliul pedagogic să găsească noi metode şi să îmbunătăţească pe cele folosite până acum. Astfel, pe lângă discuţiile cu fiecare elev în parte, cu întrega clasă sau în plenare pe şcoală, vor trebui folosite în mai mare măsură gazetele de perete şi graficele de absenţe şi întârzieri pe clase. Subliniind rezultatele bune obţinute prin întrecerile la frecvenţă care au avut loc în cadrul săptămânii record în cinstea aniversării tovarăşului Stalin, consiliul pedagogic a hotărît să se aplice mai departe şi cu mai multă consecvenţă această metodă. Diriginţii din şcoala noastră vor trebui să ducă o muncă susţinută şi planificată, al cărui obiectiv imediat să fie ridicarea frecvenţei. In primul rând ei vor trebui să muncească susţinut pentru lămurirea conducerii întreprinderilor la care lucrează elevii, arătând importanţa cursurilor serale pentru crearea unei noi intelectualităţi, ieşită din rândurile clasei muncitoare. Deasemeni, vor trebui să se îngrijească mai îndeaproape de condiţiile de învăţătură ale elevilor, căutând să soluţioneze greutăţile acolo unde este cu putinţă.

Pentrucă 90 la sută din cunoştinţele elevilor dela liceele serale se bazează pe cele învăţate în clasă, problema ridicării nivelului la învăţătură este strâns legată de calitatea lecţiilor pe care le ţin profesorii şi de frecvenţa regulată a elevilor. Clasele cu frecvenţă slabă, ca de exemplu clasa XI-a B, au şi un mare număr de elevi cu medii sub 5. Consiliul pedagogic a scos în evidenţă faptul că folosirea unor metode nepotrivite în cadrul orelor de curs a avut în şcoala noastră urmări rele asupra frecvenţei. Profesorul de limba rusă, de pildă, nu a reuşit să se coboare la nivelul pregătirii elevilor şi urmând strict manualul aplică mecanic metodele de predare folosite la liceele de zi, fără să ţină seama că elevii liceelor serale au mult mai puţin timp pentru pregătirea temelor.

Consiliul pedagogic a mai scos în evidenţă lipsurile constatate la aproape toţi elevii în ceeace priveşte forma de exprimare orală şi mai ales scrisă, ceeace arată că profesorii de limba română nu au reuşit încă să găsească cele mai bune metode pentru lichidarea acestei lipse. Consiliul a subliniat necesitatea îmbunătăţirii metodelor de predare. Profesorii din şcoala noastră vor trebui să folosească în mai mare măsură decât până acum metodicile. De asemeni, s'a trasat ca sarcină tuturor cadrelor didactice studierea metodelor sovietice. Munca în cercurile pedagogice şi schimbul direct de experienţă, între profesorii şcolii, vor avea ca scop îmbunătăţirea muncii didactice, adaptarea metodelor la specificul liceelor serale.

Consiliul pedagogic a cerut diriginţilor să urmărească cu mai multă stăruinţă situaţia elevilor la învăţătură printr'un contact mai strâns cu profesorii claselor respective, a cerut ca diriginţii să ţină o evidenţă la zi a notelor pe care să le discute săptămânal, în cadrul orelor educative.

Ridicarea nivelului politic al elevilor a fost urmărită, în cursul primului semestru, atât la orele de curs, cât şi în cele educative. Profesorii au căutat să actualizeze lecţiile. In această privinţă s'au constatat însă şi lipsuri. Uneori explicaţiile profesorilor n'au fost suficiente legate de viaţă, de realitate. Alteori, actualizările s'au făcut formal, aşa cum s'a întâmplat de pildă la ştiinţele naturale şi fizică. In ceeace priveşte lupta pentru pace, şcoala noastră a avut unele realizări frumoase, aceasta datorită faptului că elevii noştri sunt în majoritate muncitori care vin direct din producţie, oameni cu o puternică conştiinţă de clasă. De asemeni, a dat bune rezultate campania de popularizare a alegerilor dela 3 Decembrie, a Planului de electrificare şi a Planului Cincinal.

Pentru îmbunătăţirea muncii de ridicare a nivelului ideologic şi politic al elevilor, consiliul pedagogic a hotărît să se întocmească un plan de activitate educativă pe întreaga şcoală. In felul acesta se va pune capăt stării de lucruri din semestrul I, în care prelucrările în cadrul orelor educative se făceau întâmplător şi erau prost pregătite. Planul va fi concret şi va ţine seama de nivelul elevilor. Diriginţii vor stimula activitatea comitetelor de clasă bizuindu-se pe sprijinul activ al elevilor membri ai Partidului Muncitoresc Român. Se va folosi deasemeni în mai mare măsură, gazeta de perete a şcolii.

Analiza muncii desfăşurate în semestrul I la Liceul seral Nr 1 a scos în evidenţă multe lipsuri în munca didactică a colectivului acestui liceu. Cercetând temeinic, în spirit critic şi autocritic fiecare problemă, fiecare rezultat bun sau slab, precum şi cauzele lipsurilor, cadrele didactice dela şcoala noastră au trecut acum la o acţiune hotărîtă de lichidare a lor.

Prof. N. Savu

Toată atenţia pregătirii cadrelor sindicale!

Pentru a ajuta salariaţii în înţelegerea justă a problemelor sindicale şi pentru promovarea de noi cadre în munca sindicală, la începutul anului şcolar, 1950—1951, sindicatele de învăţământ au organizat 33 de cursuri serale şi 14 cursuri de instructaj.

In urma sprijinului şi îndrumărilor date tuturor sindicatelor de către activiştii Uniunii pentru a deschide cât mai multe cursuri, s'a reuşit ca, până la 1 Ianuarie 1951, numărul acestora să crească la 63 cursuri serale şi 19 cursuri de instructaj, care cuprind un număr de 2384 cursişti.

Comitetele sindicale, ţinând seama de instrucţiunile Uniunii şi lucrând în strânsă colaborare cu secţiunile de învăţământ, au reuşit să creeze condiţiuni bune pentru desfăşurarea muncii atât la lecţii, cât şi la seminarii.

Printr'o susţinută muncă de lămurire, s'a reuşit ca frecvenţa la unele cursuri să fie de 98 la sută sau chiar de 100 la sută, aşa cum este la cursul seral din Vatra Dornei, unde frecventează toţi cei 31 cursişti înscrişi, sau la cursul seral Fălticeni, unde din cei 30 înscrişi, frecventează 29.

Aplicând just instrucţiunile primite dela Uniune, sindicatele noastre au reuşit, în bună parte, să dea o serioasă organizare acestor cursuri. La Iaşi, cei 25 de lectori, cu care s'a făcut în prealabil un instructaj special au fost recrutaţi din rândul celor mai buni membri ai sindicatului. La Suceava şi Iţcani, lectorii au fost propuşi de către comitetul sindical, care a căutat să recruteze cadre puternic ataşate cauzei clasei muncitoare, cadre cinstite şi bine pregătite din punct de vedere politic, ideologic şi profesional. Fiecare lector primeşte planul lecţiei pe care trebue să o ţină ca şi materialul bibliografic, cu trei săptămâni înainte, pentru a avea timpul necesar de pregătire. După fiecare lecţie, cursanţii studiază materialul bibliografic şi fac rezumate sistematice pentru fiecare lecţie în parte.

La şcoala de cadre (curs seral) din Câmpulung-Moldova, înainte de a preda lecţiile, lectorii le studiază în cadrul cercului de lectori, organizat de comitetul sindical. La acest curs, nivelul ideologic şi politic al cursanţilor a fost foarte diferit. Pe lângă mulţi profesori care au urmat cursurile I.C.D. şi asistenţi ai Institutului de Silvicultură, care de asemenea, prin specificul muncii lor, au o bună pregătire politică-ideologică, studiază tovarăşii din personalul administrativ şi de îngrijire, care nu au avut încă posibilitatea să-şi însuşească noile cunoştinţe. Comitetul sindical a acordat o deosebită grijă ajutorării acestor tovarăşi. Printr'o muncă susţinută şi organizată cu cei lipsiţi de o prealabilă pregătire, lectorii au reuşit să obţină răspunsuri bune dela întregul colectiv al seminarului respectiv. Aceştia, înţelegând ajutorul ce-l primesc, s'au străduit să muncească cu şi mai multă hotărîre.

La Vatra Dornei, după primele două lecţii s'a ţinut o şedinţă de analiză a muncii, arătându-se în spirit critic şi autocritic atât lipsurile cursanţilor, cât şi lipsurile conducerii şi ale lectorilor. Printre altele, s'a criticat şi faptul că tovarăşii rămaşi în urmă nu primesc suficient ajutor dela cei mai pregătiţi. In urma acestei şedinţe, munca s'a îmbunătăţit simţitor. Tovarăşii Hariton Vladimir, îngrijitor la Şcoala elementară Nr. 1 şi Ghidovăţ Ghervasia, care la primele lecţii nu dădeau niciun răspuns, cu sprijinul tovărăşesc al celorlalţi cursanţi au început a asimila materialul predat mai bine, a se antrena în discuţii şi a atrage după dânşii şi pe ceilalţi 15 tovarăşi îngrijitori care urmau cursurile.

Dar în activitatea cursurilor serale se observă şi o serie întreagă de lipsuri. Nu peste tot s'a urmărit permanent îmbunătăţirea frecvenţei şi a punctualităţii. De exemplu, la Iaşi, din 52 de cursanţi înscrişi, frecventează regulat numai 40 de tovarăşi. Inainte de vacanţa de iarnă, mulţi cursanţi lipseau dela lecţii fără motive serioase. Comitetele de instituţie dela Liceul Nr. 1 fete, şi dela Şcoala Tehnică de Administraţie Economică, înţelegând rolul acestor cursuri au lămurit pe tovarăşii cursanţi asupra necesităţii unei frecvenţe cât mai regulate pentru însuşirea temeinică a cunoştinţelor.

Nu în aceeaşi măsură s'au achitat însă de această sarcină comitetele de instituţie dela Politehnică şi dela Universitate, unde cursanţii lipsesc încă şi în prezent.

Comitetul Sindicatului din Iaşi trebue să antreneze aceste comitete de instituţie în munca de lămurire a tovarăşilor, pentru asigurarea unei frecvenţe regulate la cursuri.

Deasemenea, la Câmpulung, regiunea Suceava, nu se respectă ora fixată. Cursanţii vin pe rând la cursuri şi mulţi chiar spre sfârşitul orei. Comitetul Sindical n'a ţinut suficient legătura cu responsabilii de grupă cărora le revenea sarcina importantă de a avea evidenţa cursanţilor şi de a-i mobiliza pentru ziua şi ora de curs fixată.

La Vatra Dornei, la cele 12 lecţii care s'au ţinut până la data de 21 Decembrie 1950, frecvenţa a fost de 100 la sută. Dela această dată însă munca a slăbit. Conducerea şcolii arată o oarecare delăsare în muncă, iar secţia sindicală din oraş şi comisia culturală nu au mai sprijinit efectiv desfăşurarea în bune condiţiuni a programului cursului.

Este necesar ca Sindicatele de Invăţământ să dea toată atenţia creşterii şi pregătirii cadrelor. Intrucât nu toate sindicatele de învăţământ au deschis cursuri serale sau de instructaj, birourile provizorii ale sindicatelor regionale, studiind posibilităţile deschiderii de noi cursuri, atât la reşedinţa regiunii cât şi la raioane, trebue să facă toate pregătirile necesare pentru a cuprinde în acest an un număr cât mai mare de salariaţi în cursurile serale sindicale.

Indeplinind cu succes această sarcină, contribuim efectiv la întărirea sindicatelor noastre, la formarea de elemente cinstite şi revoluţionare, gata oricând să sprijine efortul oamenilor muncii din fabrici şi de pe ogoare, pentru făurirea socialismului, pentru lupta împotriva războiului, pentru apărarea păcii.

N. Dragne
din Secţia Culturală a U.S.S.I.

In ajutorul cadrelor care predau la anul II al cursurilor de alfabetizare

Desvoltarea deprinderilor de alcătuire a actelor oficiale

Elevii din ciclul II trebue să cunoască în special acele genuri de acte care sunt mai răspândite în viaţa obişnuită. Ei trebue să ştie să scrie o adresă, să completeze chestionare şi diverse formulare. Şcoala trebue să-i înveţe pe elevi să scrie chitanţe, adeverinţe şi cereri. La şcoală, elevii trebue să înveţe să scrie un proces verbal al unei şedinţe, să alcătuiască corespondenţe şi articole scurte pentru gazete.

Munca în legătură cu diferitele genuri de acte oficiale nu trebue să se raporteze numai la forma lor. Elevul trebue să afle, totodată, în ce cazuri se folosesc aceste acte şi ce însemnătate au ele.

Toate actele oficiale trebue alcătuite, pe cât este posibil, nu pe baza unor subiecte inventate, ci a unor teme reale, luate din viaţă, legate de necesităţile reale ale elevilor. Dacă un elev a hotărît să intre de pildă într'o întreprindere sau în cooperativă, aceasta constitue un subiect pentru alcătuirea unei cereri. Actele se alcătuesc în clasă, în timpul prevăzut în planul lecţiilor.

Conţinutul unui act oficial trebue să fie legat în primul rând de interesele producţiei, ale învăţământului, de interesele sociale şi politice ale elevilor. Se poate scrie, de exemplu, o adeverinţă pentru primirea materialelor necesare unei munci într'o fabrică. Procesul verbal poate fi consacrat, de pildă, unei şedinţe în care s'au discutat măsurile pentru îmbunătăţirea muncii în întreprindere. Corespondenţa pentru ziar poate să conţină informaţii despre lipsurile sau realizările în munca elevilor din fabrici sau gospodării agricole colective, despre o depăşire de normă sau o inovaţie în muncă, despre contribuţia ţăranilor muncitori la electrificarea unui sat, etc.

Deprinderea de a alcătui acte oficiale se poate forma cu ajutorul unor modele. De exemplu, înainte de a redacta o chitanţă, elevii privesc modelul unei chitanţe scrise de învăţător pe tablă. Inainte de a redacta o corespondenţă pentru ziar, elevii citesc şi discută corespondenţele din ultimele numere ale unui ziar.

Primele încercări de alcătuire a unor acte oficiale, corespondenţe pentru ziar, etc., se efectuează în clasă, în colectiv. Actul oficial sau corespondenţa alcătuită în colectiv, sub îndrumarea profesorului, se scrie pe tablă, fiind copiată apoi de toţi elevii în caietele lor. După 2-3 exerciţii colective, elevii trec la o muncă individuală.

De obicei, adulţii învaţă să alcătuiască acte oficiale şi în lecţii legate de alte teme. De exemplu, pentru a se exercita în ortografia numelor proprii, elevii scriu adrese poştale, iar în legătura cu studiul propoziţiei interogative, ei copiază întrebările din anchete şi răspund la ele. In legătură cu citirea materialului de ziare, elevii trec la alcătuirea unor corespondenţe de ziar. Totuşi, dacă este necesar, se consacră actelor oficiale şi o lecţie specială. Conţinutul unei lecţii speciale îl poate constitui, de exemplu, alcătuirea unui proces verbal sau a unei corespondenţe pentru ziar.

Alcătuirea actelor oficiale

Fiecare gen de act oficial are o formă anumită. Respectarea acestei forme este importantă pentru economia de timp şi pentru uşurarea muncii acelora care utilizează aceste acte.

Elevii trebue să afle în ce ordine se scrie o adresă poştală orăşenească: adresantul, numele străzii, numărul casei, oraşul, regiunea, ţara. Ei trebue să cunoască şi ordinea unei adrese rurale: adresantul, numele satului, comunei, regiunea. Invăţătorul trebue să aducă în clasă un formular de telegramă, de mandat poştal, de colet poştal, un livret al Casei de Economii şi să-i înveţe pe elevi să complecteze aceste acte.

Apoi li se explică elevilor cum trebue scrisă o chitanţă: ce trebue să cuprindă, pentru cine este scrisă, cine şi ce a primit. In ceeace priveşte adeverinţele, elevii trebue să ştie ce anume se indică în ele, cui, unde, pentru ce, ce anume se adevereşte şi de către cine este eliberată adeverinţa.

Elevii trebue să înveţe să scrie cereri cât mai concise şi cât mai clare, începând dela motivul cererii şi trecând abia ulterior la detalii şi explicaţii.

In ceeace priveşte procesul verbal, elevii trebue să înveţe a arăta despre ce şedinţă este vorba, când şi unde a avut loc, cine a participat şi în ce număr, cine a condus şedinţa şi cine a fost secretar, apoi ce probleme au alcătuit ordinea de zi, ce s'a discutat şi ce s'a hotărît.

Alcătuirea unei corespondenţe şi a unui articol pentru ziar

Elevii nu trec dintr'o dată la alcătuirea unei corespondenţe sau a unui articol pentru ziar. Ei încep cu analiza corespondenţelor din ultimele numere ale ziarelor şi află astfel mai întâi despre ce scriu corespondenţii în ziar şi felul cum se alcătueşte o corespondenţă.

Se stabilesc în colectiv care sunt cele mai actuale teme în momentul respectiv. Profesorul atrage atenţia asupra faptului că fiecare corespondenţă de ziar trebue să fie consacrată unei singure teme şi că toate faptele relatate în corespondenţă se descriu exact, indicându-se numele celor evidenţiaţi sau criticaţi.

Elevii aleg apoi, cu ajutorul învăţătorului, un subiect pentru a alcătui în comun o corespondenţă, care poate fi consacrată activităţii cursului de alfabetizare, muncii acelei instituţii, întreprinderi sau gospodării, în care se desfăşoară activitatea elevilor, sau satul, oraşul sau raionul în care trăesc elevii.

Stabilind subiectul şi conţinutul principal al corespondenţei, elevii hotărăsc titlul pe care îl vor da. Titlul stabilit se scrie pe tablă. La alegerea titlului, învăţătorul caută ca acesta să atragă atenţia, să fie expresiv şi scurt. Se formulează apoi în colectiv şi se scriu pe tablă propoziţiile care alcătuesc corespondenţa. După ce corespondenţa e gata, elevii copiază textul în caietele lor.

După pregătirea în colectiv, elevii trec la redactarea individuală a corespondenţelor, ale căror subiecte se stabilesc de asemeni în colectiv.

Unele dintre corespondenţe scrise individual se analizează apoi în clasă. Profesorul arată care dintre ele sunt cele mai reuşite, explicând şi de ce. El arată, de asemeni, lipsurile diferitelor lucrări: cuvinte de prisos, repetări, o construcţie greşită a propoziţiilor, inexactităţi, dând imediat explicaţii asupra felului cum vor fi înlăturate aceste lipsuri. Invăţătorul trebue să dea elevilor ca temă recitirea şi pregătirea corespondenţei scrise, să le ceară să şteargă pasagiile de prisos, să înlocuiască cuvintele nepotrivite şi să transforme propoziţiile greşit construite.

Munca în legătură cu articolele pentru gazete decurge aproape la fel, cu diferenţa că alcătuirea unui articol este precedată de întocmirea unui plan.

Elevii trebue să scrie corespondenţele şi articolele lor nu numai ca exerciţiu, ci şi pentru a fi publicate în ziar. Invăţătorul trebue să aibă grijă ca cele mai bune lucrări să fie publicate în presa locală sau în gazetele de perete.

Cum nu trebue să fie o şcoală

Planul de Electrificare a ţării a însemnat o mare cotitură şi un puternic impuls în activitatea şcolilor medii electrotehnice şi de lucrări hidraulice. Cadrele didactice şi organizaţiile de tineret din aceste şcoli au prelucrat, cu o deosebită grijă, Planul de Electrificare, luându-şi angajamente concrete şi entuziaste privitoare la crearea cadrelor atât de necesare pentru îndeplinirea acestui Plan. Se poate cita, Şcoala Medie Electrotehnică din Bucureşti sau Şcoala Medie Hidraulică din Piatra Neamţ, care au prelucrat Planul şi au pornit o muncă nouă, intensă, în cadrul perspectivelor larg deschise de acest Plan, iniţiat de Partidul Muncitoresc Român.

Nu tot astfel se întâmplă însă la Şcoala Medie Tehnică de Energie Electrică din Iaşi.

Secţiunea de Invăţământ-Iaşi nu s'a preocupat mai îndeaproape de felul cum se desfăşoară procesul de învăţământ la această şcoală. Legăturile acestei şcoli cu Sfatul Popular au fost mai mult incidentale şi fără roade evidente. Aşa se explică faptul că, deşi suntem la începutul semestrului II, abia acum se fac reparaţiile şi transformările care ar fi trebuit să fie terminate din vara trecută. Directorul şcolii e bolnav de câteva luni iar direcţia de învăţământ din ministerul respectiv nu a găsit încă o soluţie pentru a nu lăsa o şcoală atât de importantă, cu o conducere improvizată.

Din aceste două neajunsuri au decurs o serie de consecinţe foarte grave pentru bunul mers al Şcolii Medii Tehnice de Energie Electrică din Iaşi. Aşa, de pildă, această şcoală nu poate folosi laboratorul de fizică şi chimie, pentrucă, din lipsă de săli, în laborator a fost instalat un dormitor. Sălile pentru dormitoare abia acum se amenajează iar sala laboratorului de electricitate nu are încă nici podeaua pusă.

Lipsa de organizare, de ajutor din partea ministerului respectiv, de colaborare cu Sfatul Popular şi cu Secţiunea de Invăţământ se răsfrânge simţitor asupra procesului de învăţământ. Profesorii se plâng că nu se pot ţine lecţiile din pricina sgomotului inerent unei acţiuni de reparaţii. Culoarele sunt permanent murdare de moloz şi de var; uşile şi ferestrele fiind mereu deschise primejduesc sănătatea elevilor.

O bună parte din cadrele didactice manifestă o atitudine de demobilizare. In loc să se depună un efort conştient şi organizat pentru a ajuta pe elevi să înveţe, să devină cadre temeinice, profesorii fac afirmaţii cu totul injuste din punct de vedere pedagogic, generalizând pripit, că o bună parte din elevii din anul II, de pildă, „nu vor putea învăţa niciodată la matematici". Chiar locţiitorul directorului caută să demonstreze că elevii fug din şcoală din cauza programei care ar fi prea încărcată. Pentru a convinge — acest tovarăş citează cazul anului I A, din care s'au retras 10 elevi. In realitate însă, conducerea acestei şcoli nu cunoaşte pricina adevărată a retragerii celor 10 elevi şi nici nu a luat vreo măsură pentru a evita astfel de cazuri.

Este adevărat că profesorii de fizică sau de matematică au făcut ore suplimentare cu elevii mai slab pregătiţi; dar din felul cum privesc rezultatele muncii lor, din faptul că nu caută să se apropie, să înţeleagă şi să ajute pe toţi elevii, ei dovedesc încă rămăşiţe dintr'o veche mentalitate, incompatibilă cu şcoala noastră de azi.

Profesorii sunt răspunzători de felul cum sunt pregătiţi elevii. Ei au datoria de onoare de a pregăti pe aceşti elevi cât mai bine. Cadrele didactice sunt răspunzătoare de îndeplinirea Planului de Stat în sectorul învăţământului, ridicând cadre bune.

Situaţia dela această şcoală trebue grabnic remediată. Lucrările de reparaţie şi transformare să fie terminate în cel mai scurt timp, pentru ca măcar în a doua parte a anului şcolar, să se poată ţine cursurile în condiţii omeneşti. Secţiunea de Invăţământ a oraşului Iaşi trebue să analizeze foarte serios şi în amănunţime desfăşurarea muncii în această şcoală, să afle cauzele reale ale rămânerii în urmă la învăţătură a unui procent atât de mare de elevi, să afle cauza adevărată a atitudinii negativiste pe care o manifestă unii dintre profesori şi să ia cele mai grabnice şi mai potrivite măsuri pentru îmbunătăţirea desfăşurării întregului proces de învăţământ la această şcoală.

Şcoala Medie Tehnică de Energie Electrică din Iaşi este în momentul de faţă o şcoală cum nu trebue să fie. Ea poate şi trebue să devină însă o şcoală fruntaşă. Dar pentru aceasta e necesar ca şi profesorii şi Secţiunea de Invăţământ a oraşului Iaşi şi toţi factorii răspunzători să fie pătrunşi de importanţa şi rolul acestei şcoli şi să se călăuzească de îndemnul şi lupta Partidului pentru construirea unei vieţi noi în Patria noastră.

DUMITRU ALMAŞ

In regiunea Timişoara

Realizări în munca de mobilizare la cursuri a neştiutorilor de carte

In planul de alfabetizare al Secţiunii de Invăţământ regionale — Timişoara, au fost planificaţi, pentru anul şcolar 1950-51, un număr de 14.212 neştiutori de carte, dintre care 9222 în anul I şi 4990 în anul al II-lea. Pentru ca munca de alfabetizare să se poată desfăşura în condiţiuni bune, cu sprijinul Sfaturilor Populare, s'au organizat centre de alfabetizare pe şcoli, pe centre de comună (acolo unde satele au întinderi mari), la Gospodăriile Agricole de Stat, în Gospodăriile Agricole Colective, etc.

In munca de lămurire a neştiutorilor de carte au fost folosite toate formele de agitaţie. Cadrele didactice au mers din casă în casă, au antrenat şi pe elevii din clasele mai mari, iar organizaţiile de massă au dat un concurs preţios în multe comune şi sate.

Acolo unde munca de alfabetizare a fost dusă într'o strânsă colaborare cu organizaţiile de massă, unde s'a cerut permanent ajutorul Sfaturilor Populare, rezultatele muncii sunt bune şi frecvenţa neştiutorilor este de 100 la sută. Astfel, comuna Lena din raionul Lugoj are 40 de neştiutori de carte şi toţi urmează la cursuri; de asemeni, la Făget sunt 32 de analfabeţi înscrişi şi toţi frecventează regulat. Aceeaşi situaţie a frecvenţei o au şi comunele Păru, Bucovăţ şi Răchita.

La centrul de alfabetizare de la fabrica de pălării din Periam, raionul Sânnicolaul Mare, s'a asigurat de asemeni, o frecvenţă bună. Din cei 19 analfabeţi, 15 vin regulat la cursuri. La centrul care funcţionează la moara din acelaş sat, toţi cei 11 neştiutori de carte frecventează regulat cursurile.

Frecvenţă frumoasă au şi unele comune din raionul Timişoara. La Drasina, la Otveşti, Icloda şi alte sate, sau în raionul Deta, în comunele Banloc şi Ofsenita, frecvenţa este de 100 la sută. In multe comune şi sate ale regiunii Timişoara frecvenţa a fost ridicată în urma acţiunii întreprinse de comisiile de control organizate de Secţiunea de Invăţământ a Regiunii cu sprijinul organizaţiilor de massă din fiecare comună.

Mai sunt însă unele sate unde munca de alfabetizare este slabă. Lipsa de interes a unor cadre didactice, care n'au cerut sprijinul Sfaturilor Populare, atât în ceeace priveşte munca de lămurire, cât şi asigurarea condiţiilor materiale — combustibil, petrol, manuale şi rechizite, au făcut ca frecvenţa să fie slabă. Aşa stau lucrurile de exemplu, în comuna Buziaş, unde din cei 198 analfabeţi frecventează doar 33. Directorul şcolii din această comună nici nu cunoaşte centrele de alfabetizare, iar Comitetul Executiv al Sfatului Popular nu s'a interesat deloc de problema alfabetizării. Şi mai slab merge munca de alfabetizare la Măguri, unde din 240 înscrişi frecventează numai 12 neştiutori, iar la Ţipari, din cauza lipsurilor condiţiilor materiale, care n'au fost asigurate la vreme, cursurile au început cu mare întârziere. Preşedintele Comitetului Executiv al Sfatului Popular din această comună consideră că problema alfabetizării interesează numai cadrele didactice, iar atunci când directorul şcolii îi solicită vreun sprijin, acesta interpretează cererea drept ordin al directorului şi ca atare refuză s'o îndeplinească. Au fost unele cazuri însă când Sfatul Popular s'a interesat îndeaproape de problema alfabetizării, dar cadrele didactice n'au făcut nimic pentru bunul mers al cursurilor. La Bârna, de exemplu, deşi sunt cinci cadre didactice, nu se vede nici un progres în munca de alfabetizare. De asemeni, la Comloşul Mare şi la Grăbaţi, unde cadrele didactice sunt destul de numeroase, munca de alfabetizare este încă slab organizată. La Sânnicolaul Mare, directorul şcolii a fixat centrele din birou, iar oamenii în ale căror case erau fixate nu cunoşteau acest lucru nici după două luni.

Pentru ca munca de alfabetizare să poată fi îmbunătăţită, este necesar ca secţiunile de învăţământ raionale, directorii de şcoli şi cadrele didactice să ceară sprijinul Sfaturilor Populare şi tuturor celorlalte organizaţii de massă pentru ca împreună să poată trece la o îmbunătăţire serioasă a muncii de alfabetizare. Ei trebue să arate tuturor analfabeţilor importanţa ştiinţei de carte şi necesitatea unor cadre luminate, care să fie capabile să participe în mod activ şi conştient la marile construcţii prevăzute în Planul Cincinal şi în Planul de Electrificare a ţării.

Pentru a ridica astfel de cadre din înseşi rândurile cursiştilor dela centrele de alfabetizare, cadrele didactice şi mai ales directorii de şcoli trebue să ceară zi de zi sprijinul Sfaturilor Populare, arătându-le acestora că problema alfabetizării este o problemă de stat, de care trebue să se intereseze, în egală măsură, toţi factorii de conducere din ţara noastră.

In oraşul Iaşi trebue îmbunătăţită grabnic munca de alfabetizare

Dacă în multe oraşe din ţară munca de alfabetizare a fost organizată temeinic şi s'a acordat o grijă deosebită bunei funcţionări a acestor cursuri, mai sunt încă oraşe în care Secţiunea de învăţământ a Sfaturilor Populare n'a cerut sprijinul organizaţiilor de massă în acţiunea de mobilizare a neştiutorilor de carte, cât şi pentru crearea condiţiilor pentru ca aceste cursuri să poată funcţiona bine şi deaceea munca a rămas în urmă.

Acest lucru s'a întâmplat în oraşul Iaşi, unde cele mai multe cursuri de alfabetizare nu funcţionează aşa cum ar trebui.

La şcoala elementară din cartierul Buciumi, de pildă, există un centru de alfabetizare a cărui activitate lasă mult de dorit. Din cauza unei slabe munci de lămurire duse de cadrele didactice pe teren, numărul celor care urmează regulat este foarte mic. In ziua de 19 Ianuarie, de exemplu, atât la anul I, cât şi la anul II, s'au prezentat numai şase elevi, ceeace reprezintă un procent foarte mic, faţă de numărul celor înscrişi. E drept, că la acest centru de alfabetizare sunt înscrişi analfabeţi dintr'un sector întins al oraşului, dar greutatea aceasta ar fi putut fi învinsă, dacă munca pe teren ar fi fost dusă în colaborare cu organizaţiile de massă şi cu sprijinul direct al Sfaturilor Populare şi nu de o singură învăţătoare aşa cum se întâmplă. Tovarăşul Mironescu Nicolae, responsabilul acestui centru de alfabetizare, nu numai că nu s'a sesizat de lucrul acesta, dar are o atitudine cu totul indiferentă, atât faţă de munca de predare, cât şi faţă de munca de lămurire şi de mobilizare.

O situaţie asemănătoare se găseşte şi la centrul de alfabetizare care funcţionează la căminul cultural „Filimon Sârbu" unde este responsabil tovarăşul profesor Ursu Alexandru. Numai cu munca pe care o depune în mod izolat tovarăşa profesoară Costin Didina, nu este posibil ca acest curs să răspundă sarcinii pentru care a fost creat. Tovarăşul Ursu Alexandru vizitează foarte rar acest centru de alfabetizare, iar atunci când vine, este foarte grăbit, aşa încât nu are timp să intre în amănunte. Sala în care se ţine cursul de alfabetizare, pe lângă că e neîncăpătoare şi prost amenajată, nu este nici măcar încălzită. O parte din vină o poartă şi conducerea căminului cultural, care are datoria să sprijine buna desfăşurare a muncii de alfabetizare.

La fostele întreprinderi ale abatorului local, există doar un catalog în care sunt înscrişi analfabeţii. Nu s'a găsit încă până în prezent o sală amenajată în acest scop. Tovarăşa Irinescu Zoe, responsabila cursului, nu arată mai mult interes decât ceilalţi învăţători care au fost însărcinaţi să predea la acest curs şi care până acum au dat dovadă de o totală lipsă de conştiinciozitate. In ziua de 12 Ianuarie, la ora fixată pentru începerea cursului, nu exista niciun învăţător.

Dacă toate aceste grave lipsuri care împiedică buna desfăşurare a acţiunii de alfabetizare în oraşul Iaşi vor continua, înseamnă că ele vor duce la neîndeplinirea planului de alfabetizare.

Secţiunea de Invăţământ dela Sfatul Popular al oraşului trebue să-şi îndrepte atenţia către centrele de alfabetizare unde munca nu merge bine. Căci dacă rezultatele obţinute până acum în această muncă sunt atât de slabe, aceasta se datoreşte în mare măsură şi faptului că Secţiunea de Invăţământ nu a efectuat un control suficient în acest sector de activitate.

Trebue, deasemeni, creată o legătură mai strânsă cu organizaţiile de massă, care să intărească munca de lămurire pe teren. In felul acesta, frecvenţa la cursuri va putea fi îmbunătăţită.

AURORA IRIMESCU

Oamenii muncii de pretutindeni protestează împotriva măsurilor samavolnice ale guvernului francez

Oamenii cinstiți și iubitori de pace din lumea întreagă se ridică cu indignare împotriva măsurii samavolnice a guvernului fascizat francez de a interzice activitatea pe pământul Franței a celor trei mari organizații internaționale, Federația Sindicală Mondială, Federația Democrată Internațională a Femeilor și Federația Mondială a Tineretului Democrat. Aceste trei organizații care își aveau sediul la Paris, sunt nevoite să părăsească Franța. Aceste măsuri au fost luate de către guvernul francez în urma ordinului dat de Eisenhower, oaspete nepoftit în Europa Apuseană, care crede că va reuși astfel să lovească în frontul păcii pentru ca stăpânii lacheilor din Paris să se poată pregăti în voe pentru noul măcel pe care vor să-l dezlănțuie.

Prin această măsură, imperialiștii americani s'au demascat încă odată în fața lumii întregi, ca atâtători la război, care în nebunia lor fac orice pentru a-și apăra ultimele poziții. Ei s'au demascat ca dușmani care vor să împiedice uriașa luptă a oamenilor muncii organizați în Federația Sindicală Mondială, a femeilor din lumea întreagă organizate în F.D.I.F. și a tineretului democrat de pretutindeni organizat în F.M.T.D., organizații care, împreună, întrunesc un număr de zeci de milioane de oameni dornici de pace, de libertate și de viață mai bună. Imperialiștii americani vor să transforme tineretul într'o masă de oameni inconștienți, care să-i urmeze într'un nou război, care să le servească drept carne de tun.

Dar tineretul nu vrea război. Femeile luptă din toate puterile, să-și apere liniștea căminelor, viața copiilor și a soților lor. Și acest lucru îl știu imperialiștii. Îi înspăimântă dorința de pace a popoarelor și hotărârea de a lupta pentru apărarea ei. Ei văd în F.S.M. un zid de apărare a păcii, un obstacol puternic în fața planurilor lor mârșave. Imperialiștii anglo-americani și slugile lor au încercat de nenumărate ori să facă din F.S.M. un instrument în mâinile lor, așa cum au făcut și din O.N.U. Ba mai mult, trecând peste voința muncitorilor care fac parte din această organizație, au reușit ca prin diverse uneltiri să rupă de F.S.M. unele organizații.

Astăzi, însă, oamenii muncii de pretutindeni au înțeles cine le sunt dușmani și cine le sunt prieteni. Membrii celor trei organizații din toate țările protestează cu vehemență în contra acestei samavolnicii, cerând guvernului francez să revină asupra măsurii luate.

Nenumărate telegrame de protest plecate din toate colțurile lumii au sosit zilele acestea la Paris. Manifestații cu acelas caracter au avut loc pretutindeni. Oamenii muncii s'au ridicat toți, ca unul, să protesteze contra politicii de atâtare la război a imperialiștilor, contra lui Eisenhower, contra tuturor mârșăviilor săvârșite de americani.

Comitetul Executiv al Confederației Generale a Muncii din Republica Populară Română, în numele celor 2.000.000 de oameni ai muncii organizați în sindicate, precum și membrii celorlalte organizații de massă din țara noastră, și-au manifestat indignarea și au protestat împotriva măsurii guvernului francez, cerând să înceteze atacurile mârșave ale lacheilor dela Paris ai imperialiștilor americani și englezi, atacuri îndreptate împotriva organizațiilor mondiale ale muncitorilor, femeilor și tineretului democrat care luptă pentru pace și progres.

Grandioasele realizări ale oamenilor sovietici în anul 1950

Îndeplinirea Planului de Stat al U.R.S.S. pe anul 1950 a constituit o strălucită victorie a poporului sovietic în lupta pentru construirea comunismului. Cifrele care arată înfăptuirile oamenilor sovietici, efortul lor unit pentru îndeplinirea mărețelor sarcini, dovedesc dragostea și patriotismul lor în lupta pentru întărirea Patriei, pentru crearea unei vieți din ce în ce mai bune pentru apărarea păcii în lume.

În timp ce în țările imperialiste producția este frânată, în U.R.S.S., țara care nu cunoaște crizele și șomajul, producția globală în industrie a crescut numai într'un singur an cu 23 la sută față de anul precedent.

În țările capitaliste, izvoarele de energie electrică sunt folosite tot mai mult în scopuri războinice. Acolo crește producția de materiale de război, se fabrică bombe atomice, avioane, etc. În acest fel, capitalurile bancherilor cresc, în timp ce nivelul de trai al oamenilor muncii scade tot mai mult.

Nu tot astfel stau lucrurile în U.R.S.S., unde energia electrică servește intereselor omului, contribue la ridicarea nivelului său de viață. Tot mai multe tractoare, mașini agricole sunt date agriculturii. Comunicatul arată că planul anual de producție pe 1950 a fost îndeplinit în ansamblul său cu 102 la sută. Creșterea producției industriale la principalele produse industriale ca: oțel, laminate, energie electrică, motoare electrice etc. este cuprinsă între 100 la sută și 190 la sută. Materiile prime primite de industria Uniunii Sovietice pentru aprovizionare, combustibilul, energia electrică, etc. sunt cu mult mai mari în 1950 decât în 1949.

Creșterea continuă a producției și productivității muncii, grija pe care Partidul Comunist și Guvernul Sovietic o poartă pentru desvoltarea și întărirea Țării Socialismului, a făcut ca în economia națională să se introducă pe o scară tot mai largă tehnica sovietică. Cele peste 400 de tipuri și mărci de mașini noi create în 1950, cele peste 100 de mașini de tăiat metale și de forjat, introducerea unor noi metode în industriile minieră, petroliferă, chimică, metalurgică și în industria ușoară a făcut ca numărul inventiilor și propunerilor de raționalizare să crească în 1950 la peste 600.000 numai în întreprinderile industriale.

Toate aceste succese se oglindesc și în agricultură. Depășirea Planului cu 650.000 tone în producția de bumbac, cu 1.200.000 în producția sfeclei de zahăr, etc. au fost posibile datorită înzestrării agriculturii cu tot mai multe mașini-unelte. Cele 180.000 tractoare, 46.000 combaine din care jumătate autopropulsate, 82.000 autocamioane și peste 1.700.000 unelte și alte mașini agricole au făcut posibilă creșterea producției globale a agriculturii sovietice în acest an. Numărul vitelor cornute, al oilor a crescut mult în acest an. Odată cu desvoltarea tot mai accentuată a agriculturii a crescut și capacitatea transporturilor feroviare, pe apă sau cu autovehicule. Deasemeni, față de 1949, marile lucrări de construcție au crescut în proporție de 123 la sută.

Comerțul sovietic a cunoscut o ridicare considerabilă. Reducerea prețului de cost dela 1 Martie 1950, desființarea sistemului cartelelor, a întărit tot mai mult schimbul de mărfuri între sat și oraș. Cu 30 la sută mai multe mărfuri au fost vândute populației prin rețeaua comercială de stat și cooperatistă în 1950 față de 1949.

Creșterea productivității muncii a făcut ca în diversele ramuri ale economiei naționale ale Uniunii Sovietice să se simtă nevoia brațelor de muncă. La sfârșitul anului se aflau angajați în întreprinderile industriale, cooperatiste, etc. cu 2.000.000 oameni mai mult decât în 1949. Un număr de 494.000 tineri au fost calificați pentru diferite ramuri ale producției—industrie construcții, transporturi, etc. S'a ridicat calificarea a 7.000.000 de muncitori care au trecut prin diverse cursuri sau au lucrat în diverse brigăzi. În construcția culturală a anului 1950 s'au cunoscut, deasemeni, realizări importante. Numărul elevilor în școlile elementare și medii era la sfârșitul anului de 37.000.000, iar cel al cadrelor didactice de 1.600.000, adică cu 80.000 mai mult ca în 1949.

În învățământul superior, în cele 880 de institute au studiat 1.247.000 studenți, adică cu 115.000 mai mulți ca în 1949. Numărul absolvenților specialiști intrați în economia națională e cu 9 la sută mai mare ca în anul precedent. Cei peste 21.000 candidați pentru aspirantură întrec cu 2000 numărul celor din 1949. Toate aceste fapte dovedesc superioritatea sistemului economic socialist față de cel capitalist. Comunicatul asupra realizării Planului de Stat pe 1950 în U.R.S.S. arată că venitul național a crescut cu 21 la sută față de 1949, ceeace a făcut posibilă și creșterea considerabilă a nivelului de viață al muncitorilor, țăranilor și intelectualității sovietice. Reducerea prețurilor la mărfurile de larg consum a ridicat puterea de cumpărare a salariilor muncitorilor cu 15 la sută. Adăogând la toate acestea imensele ajutoare ce se acordă de stat prin asigurările sociale, prin cămine, prin ajutoare de stat date familiilor cu mulți copii, etc., situația muncitorilor, țăranilor și intelectualilor sovietici s'a ridicat în 1950 cu 19 la sută față de 1949.

Comunicatul sovietic asupra îndeplinirii Planului de Stat pe 1950 constitue pentru oamenii muncii din țara noastră un nou imbold în muncă pentru îndeplinirea primului nostru Plan Cincinal. Muncitorii din uzine, fabrici, mine, etc., țăranii muncitori și intelectualii cu dragoste de popor din țara noastră trebue să se pătrundă de realizările oamenilor sovietici și să urmeze exemplul lor neîncetat.

Cadrele didactice din școlile noastre au datoria de a populariza în rândurile maselor rezultatele obținute de oamenii sovietici în cursul anului 1950, arătând, totodată acestora sarcinile măreți ce le revin în îndeplinirea Planului de Stat, chezășie a construirii socialismului în țara noastră.

Educând zi de zi masele largi ale oamenilor muncii din țara noastră, învățând din bogata experiență a U.R.S.S., sub îndrumarea P.M.R. poporul nostru va păși spre noi realizări, spre noi succese în înfăptuirea măreților noastre țeluri.

Aspecte dela deschiderea festivă a Jocurilor Mondiale Universitare de Iarnă

O imagine din basme pare drumul pe care urcăm spre Poiana Stalin. Valea dela poalele Postăvarului, aibită de nea, scânteiază în mii de cristale. La marginea serpentinelor, fâlfâie drapelul Uniunii Internaționale a Studenților, sub auspiciile căreia va începe cea de a IX-a ediție a Jocurilor Mondiale Universitare de Iarnă. Scrise în limbile tuturor țărilor din care au sosit delegații de studenți, lozincile de pe panourile înșirate de-alungul drumului cheamă la luptă pentru pace și progres.

Suntem mii de oameni, dornici să asistăm la festivitatea deschiderii uneia din cele mai mărețe competiții sportive. Urcăm din ce în ce mai sus și ne apropiem de marele Combinat Sportiv. Un mare arc de triumf ne urează bun sosit. Pătrundem apoi în mijlocul grandioasei construcții socialiste, ridicată în câteva luni de bravii noștri tehnicieni și muncitori. Drumul se deschide larg într'o vale minunată. Acum trecem pe lângă un șir de vile, un adevărat orășel, cu poștă și telefon, restaurant, bufet și un pitoresc magazin, de unde oaspeții străini vor putea cumpăra obiecte care arată frumusețea artei noastre populare. O splendidă perspectivă se deschide spre mare hotel și spre terenurile sportive. Aici se înșiră, una după alta, cele trei trambuline destinate săriturilor, schiliftul electric, pârtia de slalom, stadionul de hochei, funicularul electric și pârtia de bob.

Ochii tuturor celor care se îndreaptă spre stadion privesc uriașele construcții sportive, dovadă a sprijinului neprecupețit pe care Partidul și Guvernul nostru îl acordă mișcării de cultură fizică și sport. Miile de participanți la deschiderea festivității sunt mândri de noua realizare a regimului nostru de democrație populară, care asigură o nouă desvoltare a sporturilor de iarnă, sporturi puse altădată la dispoziția unui număr restrâns de îmbuibați ai orânduirii burghezo-moșierești.

În rândurile compacte ale celor sosiți de dimineață în Poiana Stalin sunt și tehnicienii și muncitorii dela uzinele „Steagul Roșu", „Metaloductil", „E. Fonaghi", datorită cărora a fost învins timpul atât de scurt necesar ridicării Combinatului Sportiv.

Stadionul de hochei este înțesat de spectatorii care urmează să asiste la una din cele mai mărețe manifestări sportive internaționale. Imprejur, fluturâ drapelele țărilor participante. Sosesc invitații. Au fost de față la deschiderea festivă: dr. Petru Groza, președintele Consiliului de Miniștri, Vasile Luca, I. Chișinevschi, Chivu Stoica, vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri, membri ai Guvernului. Deasemeni, au luat parte Gh. Apostol, președintele C.G.M. și Gh. Florescu secretar al C.C. al U.T.M., precum și reprezentanți ai organizațiilor de massă.

Au mai participat membri ai Corpului Diplomatic precum și I. Grohman, președintele Uniunii Internaționale a Studenților, Bert Williams, secretar al F.M.D.T., Ko Tsai Su, Alfredo Guevara Valdos și Hallstad Hollman, vicepreședinți ai U.I.S., B. Bereanu, secretar al U. I. S.

Defilarea sportivilor

A început defilarea participanților la Jocuri. În frunte sunt drapelele U.I.S. și ale Republicii Populare Române

În sunetele unui marș, apare din dreapta stadionului, coloana sportivilor, în frunte cu un grup de studenți purtători ai drapelelor cu insigna F.M.T.D. În coloană sunt studenți care țin în mâinile lor puternice drapelul Republicii noastre Populare. Se stârnesc aplauze. Un salut fierbinte este adresat delegației sportivilor sovietici, a căror apariție pe terenurile de concurs este așteptată cu nerăbdare. Ovații furtunoase întâmpină pe cei mai buni sportivi din lume, soli ai studenților din Țara Socialismului. Numele marelui Stalin este scandat cu entuziasm timp de câteva minute.

Participanții la jocurile și la tabăra internațională de iarnă a studenților se alinîază în fața tribunei. Vorbește Ioszha Grohman, președintele Uniunii Internaționale a Studenților.

Salutul președintelui Uniunii Internaționale a Studenților

Domnule Prim Ministru, membri ai Guvernului și dragi prieteni,

În numele Comitetului Executiv al Uniunii Internaționale a Studenților am plăcerea de a ura bun venit tuturor participanților la cea de a IX-a ediție a Jocurilor Mondiale Universitare.

Profit de această ocazie pentru a mulțumi tineretului muncitor, poporului și Guvernului Republicii Populare Române pentru munca depusă spre a asigura succesul Jocurilor prin minunatele realizări pe care le vedem în jurul nostru.

Sunt convins că aceste Jocuri vor fi o mare manifestație care va întări prietenia între studenții sportivi din toate țările, contribuind astfel la cauza păcii în lumea întreagă.

În acest sens, urez participanților succese în aceste întreceri prietenești.

Trăiască prietenia internațională și pacea lumii.

A luat apoi cuvântul dr. Petru Groza, președintele Consiliului de Miniștri.

Cuvântarea rostită de dr. Petru Groza, președintele Consiliului de Miniștri

Dr. Petru Groza, președintele Consiliului de Miniștri, și-a început cuvântarea cu un salut călduros adresat tinerilor studenți sportivi sosiți din diferite țări pentru a participa la cea de a IX-a ediție a Jocurilor Mondiale Universitare de Iarnă.

„Guvernul Republicii Populare Române și poporul ospitalier al țării noastre, — a spus apoi dr. Petru Groza — sunt bucuroși să găzduiască pe tinerii veniți din numeroase țări să-și încerce forțele și măestria într'o nobilă întrecere sportivă desfășurată în mijlocul acestei minunate naturi, atât de bogată în armonioase frumusețe.

Guvernul nostru se străduește să creeze tineretului condiții cât mai bune de afirmare și de desvoltare să-i asigure posibilități multilaterale pentru o bogată activitate, menită să-l oțelească din punct de vedere moral și fizic".

Arătând în continuare grija Guvernului pentru desvoltarea culturii fizice și a sportului în Patria noastră, dr. Petru Groza a spus:

„Ne bucurăm din toată inima că acest concurs sportiv, care începe astăzi este un prilej de întâlnire prietenească între studenții din atâtea țări. Asemenea întâlniri au darul de a strânge relațiile dintre tineri, de a le permite să se cunoască mai bine și să se înfrățească în bucurii comune.

De aceea, manifestările din cadrul Jocurilor Mondiale Universitare de Iarnă au o deosebit de mare însemnătate astăzi, când pacea lumii este în primejdie, când forțele întunericului vor să împingă omenirea pe drumul pregătirii și dezlănțuirii unui nou măcel mondial, îndepărtând tineretul dela bucuriile vieții și aruncându-l în ghiarele distrugerii și ale morții".

În încheiere, dr. Petru Groza a urat concurenților succes în întrecerile sportive, spunând: „A IX-a ediție a Jocurilor Mondiale Universitare de Iarnă să fie o contribuție de seamă la strângerea relațiilor de prietenie

Un concurent execută o săritură la trambulina mică

și pace între tinerii studenți sportivi din lumea întreagă.

Declar deschisă a IX-a ediție a Jocurilor Mondiale Universitare de Iarnă.

★

Urale puternice salută înălțarea drapelului Uniunii Internaționale a Studenților și stindardul Republicii Populare Române. Fanfara intonează Imnul U.I.S. și al Patriei noastre. Un moment solemn. Cu toții suntem mândri că țării noastre i s'a oferit cinstea de a organiza și găzdui această mare competiție.

Urmează depunerea jurământului participanților la jocuri. Jurământul este rostit de schiorul Dumitru Sulică, din lotul R.P.R.:

„Jurăm că ne vom prezenta la cea de a IX-a ediție a Jocurilor Mondiale Universitare de Iarnă, ca participanți loiali respectând regulamentele de joc, dornici de a concura într'un spirit de prietenie, pentru onoarea țărilor noastre, a universităților noastre și gloria sportului universitar și pentru întărirea înțelegerii reciproce între studenți".

★

Pe patinoar își fac apariția doi dintre cei mai buni patinatori cehoslovaci, Sonia și Milan Balun. Ei execută cu măestrie neîntrecută o polcă. Urmează demonstrația unor patinatori din lotul R. D. Germane, care execută un vals. După figurile pline de grație ale pionierei Cecilia Weinnich, demonstrația de patinaj artistic este încheiată de cuplul Marianne și Laszlo Nagy, din lotul R. P. Ungare.

După jocul demonstrativ dintre echipele de hochei ale R. Cehoslovace și R. P. Ungare, mulțimea părăsește stadionul și se îndreaptă spre trambulina mică. Aici, asistența privește săriturile executate cu virtuozitate și curaj de participanții la această probă sportivă. La orele 13, pe pârtia de slalom, sportivi din diferite loturi desfășoară o serie de coborîri care stârnesc admirația tuturor.

Seara, în sala de festivități a hotelului, s'a desfășurat un bogat program artistic.

Jocurile Mondiale Universitare de Iarnă constitue încă un prilej de afirmare a voinței de pace care însuflețește studențimea de pretutindeni.

Andrei Valentin

Pregătiri pentru Examenul de Stat la Institutele de învățământ superior din Timișoara

În ce privește pregătirea Examenului de Stat din sesiunea Februarie 1951, conducerile Institutelor de Învățământ Superior din Timișoara au căutat să-și organizeze în așa fel munca încât Examenul de Stat să devină nu numai un mijloc de verificare a cunoștințelor candidaților, ci și un prilej de înarmare a absolvenților cu o calificare înaltă pe baza căreia să poată pune în practică cunoștințele căpătate în anii de studiu.

În acest scop, Institutele din Timișoara au anunțat data examenului tuturor candidaților, le-au indicat bibliografia, întrebările pentru examenul de marxism-leninism, etc. Institutul Medico-Farmaceutic a trimis peste 300 de scrisori candidaților săi și tot cam atâtea scrisori a trimis și Institutul Politehnic. Unele Institute din Timișoara au publicat aceste comunicări și în ziarul local „Luptătorul Bănățean". Cu sprijinul librăriei „Cartea Rusă", s'a organizat o vitrină specială, conținând lucrările necesare pregătirii pentru Examenul de Stat.

Institutele de Învățământ Superior din Timișoara s'au îngrijit din vreme de cazarea și masa candidaților veniți dela practică și din producție. Astfel, Institutul Politehnic și Institutul de Mineregri au amenajat săli pentru dormitoare. Candidații Institutului Medico-Farmaceutic au fost cazați în căminul studenților.

În vederea unei bune orientări a candidaților în problemele de marxism-leninism, Institutele de Învățământ Superior din Timișoara au organizat un curs de marxism-leninism pentru candidații la Examenele de Stat dela toate facultățile. Cursul se ține de patru ori pe săptămână, la Institutul Medico-Farmaceutic. Conferințele sunt urmate de seminarii, în cadrul cărora candidații au posibilitatea să-și aprofundeze cunoștințele.

Pentru o temeinică pregătire a candidaților Institutele timișorene au organizat ore de consultații. La Institutul de Mineregri s'au organizat ore de consultații pentru ramurile principale ale Institutului ca „exploatare minieră", „preparare de minereuri", „metalurgie", etc. La Institutul Medico-Farmaceutic funcționează două cursuri speciale cu demonstrații pe lângă clinicile medicală, obstetricală și ginecologică. Aceste cursuri sunt frecventate de câte 30-40 de candidați, fiecare sunt conduse de profesori specialiști.

Munca de pregătire a candidaților a fost bine organizată și de Institutul Politehnic care, încă dela sosirea candidaților, a amenajat săli speciale pentru proiecte, a numit asistenți care se ocupă de pregătirea candidaților și a organizat ore speciale de consultații. Profesorii dela Facultățile de Mecanică și Construcții se ocupă în mod special de absolvenții ale căror lucrări de diplomă tratează probleme în legătură cu materiile pe care le predau ei. De exemplu, profesorii dela Facultatea de Construcții au ajutat în muncă pe candidații care au primit proecte în legătură cu specialitatea lor. De asemeni, la Facultatea de Mecanică profesorii dau un permanent ajutor candidaților în activitatea de laborator și în orele de consultații cât și în îndrumarea studiului lor individual.

Pregătirea lucrărilor și a proecteelor de diplomă a fost o preocupare de seamă a candidaților și a conducerii Institutelor. Subiectele s'au fixat de comun acord cu ministerele respective, multe din ele fiind cerute de întreprinderile în care candidații au făcut practică. Până acum, majoritatea lucrărilor au și fost prezentate facultăților. Astfel, la Institutul Medico-Farmaceutic s'au depus peste 80 de lucrări, la Institutul de Mineregri 28 de lucrări, la Facultatea de Mecanică 115.

Lucrările de diplomă prezentate de candidații pentru Examenul de Stat tratează o serie întreagă de probleme legate de munca practică a viitorilor tehnicieni, probleme strâns legate de lupta pentru pace și pentru construirea socialismului. Unele din ele sunt întocmite pe baza cercetărilor pe teren, în munca de laborator printr'o strânsă colaborare cu muncitorii și tehnicienii fabricilor și uzinelor noastre.

Lucrarea „Aprovizionarea cu apă a circumscripției sanitare Odvos" prezentată de Jurconi Maria dela Institutul Medico-Farmaceutic este bazată pe studiul geografic al regiunii respective, pe analiza apei din fântânile primitive ca și pe studierea lucrărilor științifice de specialitate.

Lucrarea „Afecțiunile cardiace dobândite în mediul minier" prezentată de candidatul Goldemberg Ihil dela Institutul Medico-Farmaceutic a fost întocmită în urma unui amănunțit studiu făcut în regiunea Petroșani.

Nu mai puțină importanță prezintă lucrările absolvenților Institutului de Mineregri. Proectul prezentat de candidatul Barbălată Constantin, intitulat „Studiul exploatării zăcămintelor de mină din regiunea Cataracte, cu determinarea limitei de adâncime la exploatarea subterană" sau proectul „Exploatarea cromitelor din Banat și perspectivele de desvoltare ale industriei în viitor" alcătuit de tovarășul Cartianu Eufimie, au fost lucrate cu sprijinul neprecupețit al muncitorilor și tehnicienilor din întreprinderile respective.

Cadrele didactice ale facultăților din Timișoara, direcțiile de studii și decanatele sunt tot mai mult interesate de ridicarea nivelului cunoștințelor candidaților la Examenul de Stat. Directorii de studii și decanii facultăților asistă zilnic la seminariile de marxism-leninism, iau parte la lucrările ce se fac în laboratoare, se interesează de studiul individual al candidaților, dând peste tot îndrumările necesare. Cu sprijinul Comitetului regional de partid ei au reușit să creeze o serie de condiții prielnice pentru buna pregătire a candidaților.

Institutele de Învățământ Superior din Timișoara mai au încă și unele lipsuri în munca de pregătire a candidaților.

Frecvența slabă a candidaților Institutului Politehnic la orele de consultații n'a constituit o preocupare permanentă pentru conducerile facultăților respective care n'au solicitat în vederea înbunătățirii ei și sprijinul organizației U.T.M., și al sindicatelor studențești.

Iar cea mai gravă dintre lipsuri este aceea că numărul candidaților este încă mic.

Înlăturând aceste lipsuri, luând legătura cu întreprinderile care au salariați ce urmează a se prezenta la Examenul de Stat, directorii de studii și decanatele acestor instituții vor putea da un sprijin din ce în ce mai efectiv candidaților pentru Examenul de Stat. În acest mod, Institutele de Învățământ Superior din Timișoara vor putea asigura statului nostru o serie de ingineri constructori, ingineri mecanici, medici, etc., cu o înaltă calificare profesională și o bună orientare ideologică politică. Aceștia, la rândul lor, vor putea munci mai bine în opera de construire a bazelor socialismului în țara noastră. Mulți dintre ei se vor pregăti pentru a deveni candidați în aspiranturâ, cercetători în domeniul științei și culturii, luptători dârzi în frontul păcii și socialismului.

CONST. PRISECARU

Un curs de inițiere în gimnastică pentru educatoare

„Centrul de Corectare a Deficiențelor Fizice", în colaborare cu Secțiunea de Învățământ a orașului Cluj a organizat un curs de inițiere în gimnastica medicală pentru educatoare. Aici, timp de șase săptămâni ele au învățat cum se recunosc enumite deficiențe fizice, cauzele formării lor, consecințele pe care le provoacă în cazul când nu sunt sesizate la timp, precum și prin ce mijloace pot fi corectate.

Înarmate cu aceste noi cunoștințe și având în față exemplul educatoarelor din marea Țară a Socialismului, unde se acordă o deosebită grijă creșterii și educării copiilor, educatoarele din Cluj sunt hotărîte să muncească cu râvnă pentru a crește copii sănătoși și bine desvoltați.

Augustina I. Ionescu

Note politice externe

Otto Grotewohl, primul ministru al Republicii Democrate Germane, a trimis după cum se știe, la 30 Noembrie 1950, o scrisoare, cancelarului federal al Germaniei Occidentale, Adenauer, prin care propunea începerea de negocieri în vederea formării unui Consiliu Constituant al întregii Germanii. În ciuda năzuinței spre pace, unitate și independență națională a poporului german, Adenauer a tergiversat mai întâi răspunsul, în scopul de a lua măsuri hotărîtoare pentru constituirea armatei germane și restabilirea producției de război, apoi, prin declarațiile făcute într'o conferință de presă, la 15 Ianuarie a. c., a respins pur și simplu propunerea R. D. Germane.

Urmărind împlinirea năzuințelor celor mai arzătoare ale poporului german, Camera Populară a R. D. Germane, în ședința sa din 30 Ianuarie a. c. a adoptat un mesaj, în numele tuturor grupurilor parlamentare, pe care l-a adresat Bundestagului (parlamentului) dela Bonn, cu privire la traducerea în fapt a propunerii pe care o făcuse guvernul R. D. Germane prin scrisoarea lui Otto Grottewohl și anume aceea de a se forma un Consiliu Constituant al întregii Germanii.

În acest mesaj se arată că Adenauer a dovedit că el nu este în stare să apere interesele naționale ale poporului german de vreme ce este atât de strâns legat de atâtătorii la război, imperialiștii americani și englezi.

Germanii din Germania Occidentală sunt însă conștienți — arată mesajul — de pericolul uriaș care îi amenință în urma militarizării și a pregătirilor de război. Poporul german dorește să mențină pacea și să restabilească unitatea Germaniei. De aceea el cere să se depună toate eforturile pentru realizarea unității germanilor.

În mesajul său, Camera Populară a R. D. Germane, arată că ea este gata să ducă negocieri, în spiritul unei înțelegeri mutuale cinstite, asupra tuturor chestiunilor privitoare la formarea și la sarcinile unui Consiliu Constituant al întregii Germanii și să discute deasemeni acele chestiuni subliniate de Adenauer în declarația sa din 15 Ianuarie. Și mesajul precizează pe puncte, care sunt aceste chestiuni.

Acest mesaj al tuturor grupurilor parlamenare din Camera Populară a Republicii Democrate Germane, adresat „Parlamentului Republicii Federale Germane", este o nouă dovadă a dorinței poporului german și a reprezentanților germani din R. D. Germană, de a se realiza unitatea, independența națională și pacea țării.

Zilele trecute presa a publicat Comunicatul Direcției Centrale de Statistică de pe lângă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S., asupra rezultatelor îndeplinirii planului de stat pentru desvoltarea economiei naționale a U.R.S.S. pe anul 1950. În legătură cu rezultatele obținute pe tărâm cultural, Kaftanov, ministrul învățământului superior al U.R.S.S., a făcut zilele acestea declarații foarte interesante într'un interview acordat unui corespondent al agenției TASS. El a arătat în ce măsură mare cresc anual alocările pentru instituțiile sociale și culturale în Uniunea Sovietică. Pentru aceste instituții s'au cheltuit în 1950 peste 120 miliarde ruble din care 60 miliarde numai pentru învățământ. Această sumă este aproape egală cu suma de 61,5 miliarde ruble cheltuită pentru învățământ în cursul a trei ani dinainte de război: 1938-1939-1940.

Numărul școlilor și al Institutelor de învățământ superior a sporit considerabil în anii de după război. În Planul Cincinal se prevedea pentru anul 1950 o creștere a numărului de școli elementare, al școlilor de 7 ani și al școlilor medii, care să atingă cifra de 193.000 în total. Or, în prezent, funcționează în U.R.S.S. aproximativ 220.000 de asemenea școli. Numărul elevilor care au urmat în anul 1950 cursurile școlilor elementare, de șapte ani și medii este de 37 milioane: cu 4 milioane mai mulți decât prevede planul. Numărul profesorilor în aceste instituțe de învățământ a ajuns la 1.600.000, depășind cu 80.000 cifra din 1949.

În anii de după război, — arată în interviewul său Kaftanov — învățământul superior s'a desvoltat deasemeni pe o scară largă în U.R.S.S. În acești ani au fost înființate 112 instituții noi de învățământ superior, inclusiv 73 institute pedagogice. Astăzi funcționează în U.R.S.S. în total 880 instituții de învățământ superior. Numărul studenților a crescut cu 115.000 față de anul 1949 și cu 400.000 față de anul 1940. În total, inclusiv cei care urmează cursuri prin corespondență, numărul studenților se ridică la 1.247.000.

Kaftanov face câteva comparații extrem de elocvente. Numărul studenților din Moscova, arată el, este mai mare decât cel al studenților din orice țară europeană. Numărul studenților absolvenți ai școlilor superioare din U.R.S.S. depășește numărul din toate țările capitaliste din Europa, Africa, Asia și Australia luate împreună. În ceeace privește amploarea pregătirii de noi cadre de intelectuali, Uniunea Sovietică este fără egal în lumea întreagă.

În prezent, a declarat Kaftanov, se elaborează planuri de perspectivă pentru a da o și mai mare amploare pregătirii cadrelor pentru ramurile chele ale industriei, pentru agricultură și cultură. Noi instituții de învățământ superior se vor crea la Moscova, Habarovsc, Penza, Novosibirsk, Irkutsk și în alte orașe. În toată țara sunt în curs de construire noi clădiri, pentru laboratoarele instituțiilor superioare de învățământ și blocuri de locuințe pentru studenți, profesori și conferențiari.

Datorită conducerii mărețului Partid Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice și a Guvernului Sovietic, bilanțul rezultatelor realizate pe tărâm cultural este un bilanț al înaintării spre comunism a poporului sovietic.

După cum au anunțat ziarele, guvernul francez a interzis activitatea în Franța a organizațiilor democratice internaționale, a Federației Sindicale Mondiale, a Federației Mondiale a Tineretului Democrat și a Federației Democrate Internaționale a Femeilor.

Această acțiune arbitrară revoltătoare a guvernului francez tinde să lovească în cele trei puternice organizații democrate internaționale, în scopul de a creia condițiile necesare realizării planurilor criminale ale imperialiștilor americani. Importantele succese realizate de F.S.M. în lupta pentru unitatea muncitorilor din lumea întreagă, ca și marile succese obținute de celelalte două puternice organizații internaționale, de tineret și de femei, pe tărâmul apărării intereselor lor și a cauzei păcii — îngrijorează profund cercurile imperialiste și reacționare.

Împotriva măsurii tipic fasciste luate de guvernul francez se ridică protestul tuturor oamenilor cinstiți, din lumea întreagă, care văd în activitatea nobilă a celor trei mari organizațiuni democratice internaționale, o puternică stavilă în calea atâtătorilor la război, imperialiștii americani și englezi.

POȘTA redacției

Teodorescu Teodor. Problema tratată în articolul „Personalitatea pedagogului în noua orientare a școlii" are un caracter prea general și, deci, fără legătură imediată cu practica dvs. școlară. „Bună pregătire a învățătorului, metoda bună, ca și atitudinea lui demnă" trebuie să fi rezultat din descrierea unor fapte reale. Să se fi văzut din articolul dvs. viața și oamenii care ajută la îndeplinirea sarcinilor ce revin școlii.

Inv. Heinrich Breter. Aveți foarte mare dreptate când susțineți că, pentru predarea lecțiilor de aritmetică la clasa I-a elementară, învățătorul trebue să se folosească de cât mai mult material intuitiv. Deosebit de importantă este și observația că formarea concretă a noțiunii de zece joacă un rol important în calculul matematic. În ce privește problema discutată în cercul dvs. pedagogic dacă „are zero valoare sau nu", vă sfătuim să nu priviți niciodată lucrurile în abstract, despărțite de contextul și relațiilor lor reciproce.

Tov. prof. V. Iordache — Roman. — Articolul dvs. „Lupta pentru apărarea păcii în școala noastră", conține prea multe considerații teoretice, îndeobște cunoscute. Chiar când vă referiți la activitatea din școala dvs. faceți numai afirmații generale, fără a analiza munca și fără a-i sublinia lipsurile. Vă rugăm să ne trimiteți un articol în acest sens.

IN LEGĂTURĂ CU ELECTRIFICAREA UNIUNII SOVIETICE

Citiți A. Elaghina:

„S'A APRINS BECUL LUI ILICI" (COLECȚIA „DE VORBĂ CU SĂTENII")

„MĂREȚELE CONSTRUCȚII STALINISTE" („COLECȚIA ARLUS")

Cartea Rusă

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26. Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA „Scrisul Liber", Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5. Telefon: 4.92.96. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni, 130 lei; instituții anual, 500 lei.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

ANUL II Nr. 97 | 4 PAGINI 5 LEI | VINERI 9 FEBRUARIE 1951

Pentru o justă apreciere și pentru un control regulat al cunoștințelor elevilor

In scopul obținerii unor rezultate cât mai bune în munca de instruire a elevilor, profesorul trebue să fie în mod permanent preocupat de găsirea celor mai juste metode de predare, astfel încât să atragă interesul elevilor pentru materia respectivă și să-i ajute să-și însușească temeinic cunoștințele transmise.

In aceeași măsură însă, el trebue să verifice dacă într'adevăr munca sa dă roadele așteptate. Este necesar, cu alte cuvinte, să se facă cu regularitate un control al cunoștințelor elevilor.

Controlul cunoștințelor elevilor asigură pe profesor dacă își duce munca bine, dacă explică îndeajuns de clar lecțiile, dacă se menține la nivelul de înțelegere al clasei cu care lucrează. Controlul cunoștințelor arată, în acelaș timp, felul cum nuncesc elevii, posibilitățile lor intelectuale și înclinațiile lor. Rezultatele acestui control trebue să fie urmărite zi de zi printr'o evidență care să fie la îndemâna nu numai a profesorului, ci și a diriginteluí, a directorului de școală și a părinților. Aceasta se face prin intermediul notelor puse în catalogul clasei.

Pentru ca notele să ajute cu adevărat pe profesor în munca sa, trebue ca ele să reprezinte atât măsura în care elevii și-au însușit cunoștințele, cât și temeinicia acestor cunoștințe, și priceperea elevilor de a le aplica în viața practică.

Dacă în școala veche nota era un mijloc de a promova, nu pe elevii merituoși, ci, pe aceia ai căror părinți aveau „influență", un mijloc de a intimida elevii, școala nouă luptă cu hotărâre împotriva acestei mentalități. Cadrele didactice care lucrează astăzi în școlile Republicii noastre Populare au înțeles, în marea lor majoritate, că nota este un real mijloc educativ și acordă problemei notării importanța cuvenită.

Mulți învățători și profesori notează just și cu regularitate elevii în catalog. Astfel, de pildă, profesoarele Alecu Niculina și Nichita Silvia dela Școala Pedagogică de fete Nr. 1 din București au pus câte trei și chiar patru note fiecărei eleve pe primul semestru. Se pot da, deasemeni, nenumărate exemple de profesori pentru care nota este rezultatul unei juste aprecieri a nivelului de cunoștințe al elevilor. Tovarășul inspector general I. Roșianu, care a urmărit îndeaproape această problemă, a constatat că la școala Brădițești, — raionul Tg. Jiu, notarea se face în mod just. Astfel, elevul Stănculete Petre din clasa a V-a, notat cu 8 și 9 la matematici, fiind interogat a dat răspunsuri bune, corespunzătoare notelor primite. La fel, eleva Anghel Elena dela aceeaș școală, care era notată cu 4, a dovedit o pregătire insuficientă. Probe asemănătoare s'au făcut și la școala din Plopșor, unde s'a constatat că la clasa a III-a elevele Popescu Paulina notată cu 10 la citire și Cătănoiu Constanța, notată cu 5, au primit aceste note după o justă apreciere. Prin notarea justă și regulată în catalog, profesorul are o evidență zilnică a situației la învățătură pentru fiecare elev în parte și pentru clasa întreagă. Pe baza notelor obținute de elevi la diferitele materii, tovarășii diriginți și directori cunosc și ei la rândul lor situația la învățătură și pot lua la timp măsurile necesare, prevenind rămânerile în urmă.

Nota proastă este un indiciu pentru profesori, arătându-le care sunt elevii de care trebue să se ocupe în mod deosebit, pe care trebue să-i ajute mai îndeaproape și să-i noteze mai des. Așa procedează, de exemplu, profesoara de istorie dela Școala Pedagogică de fete Nr. 2 din București, Cornelia Nistorescu. Tovarășul profesor Stefan Petrescu, care predă matematica la Școala Medie Tehnică Metalurgică din Pitești, nu procedează în acelaș fel. El a lăsat pe cei doi elevi din anul I B, care obținuseră, unul nota 3 și 2, altul de două ori nota 3, neascultați timp de 6—7 săptămâni. Aceasta este o atitudine cu totul greșită.

Sunt învățători și profesori care consideră nota ca un lucru cu totul secundar, de care chiar se pot lipsi. Ei nu pun note elevilor decât în grabă, în mod cu totul superficial, la sfârșitul semestrului sau trimestrului, ca o formalitate care trebue îndeplinită. Unii nu pun note în catalog pur și simplu din neglijență, din lipsă de planificare a muncii. Așa, de pildă, la Liceul de băeți din Tg. Jiu, în clasa a VIII-a C, profesorul de fizico-chimice a ascultat și notat în 12 ore numai 13 elevi; la limba română, în 15 ore au fost ascultați și notați numai 6 elevi; la geografie, în 6 ore au primit note numai trei elevi. Tovarășii aceștia ignorează nu numai faptul că nota reprezintă o evidență a situației la învățătură pentru fiecare elev în parte, dar și faptul că ea este, în acelaș timp un important mijloc de stimulare la muncă al elevilor.

Nota fie ca bună sau proastă, trebue să stimuleze pe elevi la o activitate sistematică zilnică, pentru perfectionarea cunoștințelor, ea trebue să-i deprindă a-și îndeplini temele la timp, serios și îngrijit. Pentru aceasta însă, nota trebue să fie dată în urma unei serioase examinări și să fie dreaptă, adică să reprezinte în mod just gradul de pregătire al elevului la materia respectivă.

Notarea regulată este unul din factorii care stimulează activitatea elevilor, care contribue la ridicarea nivelului cunoștințelor acestora. Notarea neregulată duce la încurajarea unor atitudini de indiferență din partea elevilor ceeace se resimte în nivelul cunoștințelor lor.

La clasa a V-a a Liceului de băeți Nr. 1 unde predă științele naturii tovarășa Pasca Doina, până la 26 Noembrie, din 40 de elevi a ascultat 17, și din aceștia 6 erau căzuți: la clasa a VI-a a Liceului de băeți Nr. 3, profesoara Răscan Olimpia ascultase numai 10 elevi din 42 și 5 obținuseră note sub limită. In schimb la Scoala Elementară Nr. 13 și la Școala Pedagogică de fete, la limba română, unde erau ascultate toate elevele, niciuna dintre ele nu primise notă sub 5; iar la Liceul de băeți Nr. 3, unde procentul celor ascultați, tot la limba română, era de 96,7 la sută, numai 1,08 la sută erau căzuți.

In cazul când un profesor ascultă prea multi elevi într'o oră, cum a procedat, de exemplu, tovarășul Grigorescu Teodor profesor de matematică dela Școala Elementară Nr. 2 din Pitești, care a notat în catalog 9 elevi în ziua de 12 Ianuarie (dintre care trei cu nota 4), desigur că nu poate fi vorba de un control serios al cunoștintelor. Așa se întâmplă însă cu tovarășii care lasă mult timp elevii nenotați și sunt nevoiți să facă acest lucru, în grabă, la încheierea mediilor.

In acelaș timp se constată la unii profesori o prea mare dărnicie în punerea notelor. Sunt profesori care nu pun „din principiu" note sub 5. Aceștia înțeleg să „sprijine" bătălia pentru cât mai puțini corigenți și repetenți, nu străduindu-se să-și îmbunătățească metodele de predare, nu muncind mai stăruitor, ci, mult mai simplu, punând note mari. Așa, de pildă, este cazul cu profesorul de matematică dela Școala Pedagogică de băeți Nr. 2 din București care nu are niciun corigent, deși cu ocazia controlului făcut de Secțiunea de Invățământ s'a dovedit că elevii sunt slab pregătiți. Acelaș lucru se poate spune și despre tovarășul profesor de română Cornea Artur dela școala „16 Februarie" din raionul „Grivița Roșie" București, care fiind întrebat cum de nu are niciun corigent, când nivelul la învățătură este scăzut, a răspuns foarte liniștit, că doar n'o să lase elevii corigenți la limba maternă. Prin munca lor, cadrele didactice trebue să pregătească astfel pe elevi, încât ei să merite note mari. De aceea, învățătorii și profesorii sunt chemați la o muncă planificată și metodică, de aceea ei sunt chemați să cunoască bine elevii și să se ocupe de fiecare în parte, de aceea s'au creat cercurile de elevi și grupele de învățătură.

Notele mari, desigur, produc bucurie în rândurile elevilor și-i stimulează în vederea dobândirii unor succese mai mari, după cum, deasemeni, nota proastă provoacă impresie neplăcută. Dar, atât nota bună, cât și cea proastă, când este pusă pe merit, determină pe elevi să depună eforturi mai mari, să-și însușească mai temeinic cunoștințele. Deaceea este bine ca nota să fie însoțită de explicații. Elevul să știe de ce a primit o notă rea, să-și cunoască lipsurile pentru a le remedia, să știe ce pretinde profesorul dela el. Nota peste nivelul cunoștințelor ca și cea sub nivel are influență dăunătoare. Nota mai mare induce în eroare pe elev care consideră că efortul depus de el este suficient și nu se hotărăște să pornească la o muncă mai temeinică. In acelaș timp, nota mai mică provoacă neîncredere, înăbușă tendința elevilor de a învăța mai bine, văzând că munca lor nu este apreciată.

Dar, în afară de neglijență în punerea notelor, superficialitate, dărnicie sau severitate excesivă, mai există în privința notării încă o serie întreagă de greșeli. Așa, de exemplu, nota secretă în carnetel personal, scăderea notei pentru indisciplină, subiectivism în punerea notelor, sau notarea după alfabet, notarea de fiecare dată a elevilor de pe pagina unde se însemnează ultimul absent în catalog și multe asemenea „manii", pe care elevii le cunosc și pe care caută să le speculeze în dauna pregătirii lor, nu pot contribui la îmbunătățirea muncii în școală.

Este o datorie a directorilor de școli să urmărească sistemul de notare al profesorilor din școala lor, căutând să remedieze lipsurile. Catalogul trebue să prezinte, ca o oglindă fidelă, adevărata situație la învățătură a elevilor. De această situație depind măsurile pe care le vor lua diriginții, directorii, Secțiunea de Invățământ sau Ministerul. Cadrele didactice trebue să se străduie să facă din notarea elevilor o pârghie în vederea ridicării cunoștințelor lor, în vederea îmbunătățirii muncii în școală.

„Ajutorul Uniunii Sovietice întărește zi de zi tânăra noastră Republică Populară"

Cea de a treia aniversare a semnării Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice și Republica Populară Română constitue, pentru oamenii muncii din țara noastră, un prilej de manifestare a dragostei și a recunoștinței noastre fierbinți față de marea Țară a Socialismului, față de ajutorul neprețuit pe care ni-l dă pentru desvoltarea și înflorirea Patriei. Incheiat cu cea mai mare putere din lume și elaborat pe baza egalității și a asigurării independenței și intereselor poporului nostru, acest Tratat de prietenie dovedește încă odată înalta principialitate a politicii externe duse de Uniunea Sovietică sub conducerea marelui Stalin.

Prin sprijinul puternic pe care-l primim în baza Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală, s'au putut asigura condițiile necesare trecerii la construirea socialismului în țara noastră, la desvoltarea economiei în cadrul Planului Cincinal, la mărețul Plan de Electrificare, la desăvârșirea revoluției culturale. Ajutorul material și experiența oamenilor sovietici se fac simțite în toate domeniile de activitate, întărind zi de zi tânăra noastră Republică Populară.

Revoluția culturală ce se desăvârșește la noi își are izvorul în cele mai bune tradiții ale culturii noastre naționale și în cultura și știința sovietică, cele mai înaintate din lume și care se reflectă adânc și în munca din școli. Invățătorii și profesorii noștri sunt convinși că ei își pot duce munca de instrucție și educație în condițiuni bune numai datorită ajutorului școlii sovietice, numai studiind și adâncind materialul pedagogic sovietic, singulul care duce la formarea tineretului în spiritul educației comuniste.

Noi, cadrele didactice din raionul „Nicolae Bălcescu" din București, urmând drumul trasat de pedagogia sovietică, ne străduim să realizăm educația comunistă a elevilor și să le cultivăm dragostea fierbinte față de Țara Socialismului, apărătoarea păcii. De asemenea, ajutați de bogata experiență sovietică, ducem o intensă muncă de culturalizare în rândurile adulților, ținuți în întuneric de către regimurile de exploatare din trecut.

Cu prilejul împlinirii a trei ani dela semnarea Tratatului Sovieto-Român, alături de întreg poporul nostru muncitor, ne îndreptăm recunoscători gândul către glorioasa Uniune Sovietică și către marele ei conducător, tovarășul Stalin, care ne ajută să construim o viață fericită, chezășuind lupta noastră, alături de lupta tuturor oamenilor muncii din lumea întreagă, pentru pace, împotriva atâtătorilor la un nou război mondial.

RODICA GRIGORESCU
șef al Secțiunii de Invățământ a raionului „Nicolae Bălcescu" București

Luptăm pentru pace, pentru făurirea unui viitor luminos și fericit!

In cadrul fiecărei lecții, în cadrul fiecărei ore educative, în cadrul activităților extrașcolare, învățătorii și profesorii școlilor noastre își duc zi de zi munca de educare a elevilor în spirit comunist, trezind în sufletele lor dragostea pentru pace și dorința de a lupta cu hotărâre pentru apărarea ei, pentru un viitor luminos și fericit.

La Școala Medie Tehnică Sanitară de fete Nr. 1 din București au început examenele. Se culeg roadele unui semestru de muncă încordată. Cadrele didactice și elevele știu că, prin obținerea unor bune rezultate la examene, contribue la lupta pentru apărarea păcii. Insăși felul cum s'au desfășurat examenele semestriale constitue o vie dovadă că profesorii dela această școală au fost continuu preocupați să facă din procesul de învățământ o puternică armă de apărare a păcii. Astfel, la examenul de limba română dela anul I, analizându-se poezia „Cântecul Republicii Populare Române" de A. Toma, elevele au vorbit despre lupta pentru pace a oamenilor muncii din Patria noastră, despre lupta lor pentru ducerea la îndeplinire a primului nostru Plan Cincinal. Vorbind despre temele care inspiră astăzi pe poeții noștri, elevele au arătat că aceștia oglindesc în operele lor eforturile clasei muncitoare pentru construirea socialismului în țara noastră, cântă munca ce se desfășoară în gospodăriile agricole colective, cântă Planul Cincinal și Planul de Electrificare, dorința de pace a celor ce muncesc din lumea întreagă și dragostea poporului nostru pentru Uniunea Sovietică, pentru marele Stalin.

La examenul de fizică dela anul II, răspunsurile privitoare la electricitate au fost strâns legate de Planul de Electrificare a țării, de construirea hidrocentralelor, de electrificarea celor 2000 de sate. Elevele au arătat că țara noastră se trezește la o viață nouă. In timp ce în țările capitaliste sunt înrobiți mii de oameni, iar bancherii își sporesc profiturile și zăngănesc amenințător armele, noi clădim o viață pașnică, construim societatea socialistă, întărim capacitatea de apărare a Patriei.

La examenul de Igiena Muncii dela anul III elevele au vorbit despre noile condiții de muncă și de trai ale oamenilor muncii din Patria noastră, despre trimiterea la odihnă, despre înlăturarea accidentelor în muncă. Totodată, ele au ilustrat prin cifre numărul mare de accidente de muncă din țările capitaliste, lipsa de grijă pentru om și viața cumplit de grea a muncitorilor, a femeilor și a copiilor exploatați în fabrici.

Cadrele didactice dela Școala Medie Tehnică Sanitară din București sunt pe deplin conștiente că trebue să-și întărească eforturile pentru a crește o generație de tineri care să devină vajnici luptători pentru pace, vrednici apărători ai independenței Patriei.

★

Comitetul de luptă pentru pace dela Școala cu limba de predare greacă din București duce o intensă activitate, datorită căreia elevii școlii au înțeles că prima condiție a progresului, prima condiție a unei vieți fericite și luminoase ,este pacea. Din propria lor inițiativă, elevii au organizat întreceri la disciplină, și la frecvență. Ei muncesc să fie cât mai buni la învățătură și cât mai disciplinați, pentru a-și dovedi astfel sentimentul lor de adâncă dragoste și recunoștință față de Partidul nostru, care conduce poporul muncitor către o viață mai bună, cinstită și dreaptă.

Lupta pentru pace este puternic sprijinită și în școala cu limba de predare bulgară. Tovarășul Tilimbo Ezie, președintele Comitetului de Luptă pentru Pace din această școală, nu se rezumă numai la mobilizarea elevilor în această luptă ci organizează ședințe cu părinții, lămurindu-le probleme de politică externă și arătându-le mijloacele sălbatice prin care imperialiștii americani vor să oprească mersul înainte al societății omenești.

Vera Caragea, femeie de serviciu dela această școală își exprimă cu înflăcărare convingerile: „Acum, eu înțeleg că nu ne este îngăduit să uităm care sunt dușmanii noștri, și că, bizuindu-ne pe prietenia și dragostea față de marele popor sovietic, trebue să luptăm cu toate puterile noastre împotriva provocatorilor la război și să muncim cât mai mult pentru planul nostru".

Si ca ea, oamenii cinstiți dela această școală, muncesc cu devotament, fiind siguri că fiecare lecție bine pregătită, fiecare lucrare executată la timp și în bune condițiuni, sprijină lupta întregului popor muncitor din țara noastră pentru întărirea Patriei, pentru întărirea lagărului păcii.

SCOALA în ORASELE ȘI SATELE NOASTRE

O frecvență de 100 la sută

Pentru a seca odată pentru totdeauna izvorul analfabetismului în comuna noastră, încă înainte de începerea cursurilor, ne-am fixat, ca sarcină centrală, realizarea frecvenței de 100 la sută la clasele I-IV.

In acest scop, împreună cu întregul colectiv al școlii, am hotărît să mergem acasă la fiecare elev, să vorbim cu părinții, să-i anunțăm când încep cursurile și să le arătăm cât de necesar este de a nu opri copiii dela școală, nicio zi și sub niciun motiv.

Sfatul Popular și celelalte organizații de massă au venit în ajutorul școlii, dându-ne un puternic sprijin în ceeace privește asigurarea condițiilor materiale. Am reușit astfel să ajutăm 25 de elevi cu îmbrăcăminte și încălțăminte.

Astăzi, în școala noastră a devenit o regulă ca oricând un copil lipsește dela școală, învățătorul respectiv să-l viziteze imediat acasă și să se intereseze de cauza absenței. Școala noastră are acum o frecvență de 100 la sută. Suntem hotăriți să facem tot ce-i posibil ca s'o menținem.

TANASE MUNTEANU
directorul Școlii Elementare Nr. 2 din comuna Ciora-Doicești, regiunea Galați

Din ce în ce mai mult, instituțiile de învățământ vor fi dotate, în cursul Planului Cincinal, cu un bogat material didactic: Hărți, planșe, aparate de laborator, vor lua drumul școlilor pentru a fi puse la îndemâna cadrelor didactice ca auxiliare de preț în munca instructiv-educativă.

In clișeu: La întreprinderea de material didactic din Capitală muncitorul Bălășoiu Ion, din secția tâmplărie, depășește zilnic norma la fabricarea pieselor necesare mașinilor cu aburi care vor servi ca material demonstrativ în lecțiile profesorilor.

Unele metode nejuste folosite în munca de predare la cursurile de alfabetizare

Invățătorii care predau la cursurile de alfabetizare trebue să caute ca lecțiile lor să-i atragă și să-i intereseze pe adulți, să fie permanent preocupați ca într'un timp relativ scurt să le dea cunoștințe cât mai multe și cât mai folositoare. Ei trebue să cunoască îndeaproape psihologia adulților cu care lucrează și să folosească metode de muncă potrivite cu desvoltarea psihică și cu puterea de înțelegere a acestora.

Intrebuințarea unor metode nepotrivite duce la descurajarea analfabeților, la pierderea încrederii acestora în școală, la demobilizarea lor și, în cele din urmă, la retragerea dela școală.

Lipsa de frecvență a neștiutorilor de carte din multe școli și centre de alfabetizare se datorește, în mare măsură, tocmai neaplicării celor mai juste metode în predarea cunoștințelor.

In țara noastră sunt mulți învățători și profesori care, conducându-se după glorioasa experiență a învățătorilor sovietici, au reușit să atragă la cursurile de alfabetizare majoritatea neștiutorilor de carte. Aplicând metodele cele mai potrivite, învățătoarea Chiriac Alexandrina din satul Românești, raionul Trușești, regiunea Botoșani, a reușit să stârnească interesul adulților din anul II pentru citirea romanului „Mitrea Cocor". Ea a izbutit să le desvolte gustul pentru lectura întregului roman, citindu-le câteva fragmente din această operă, discutând cu ei despre autorul acestei cărți și despre felul cum înfățișează el lupta pe care o duc oamenii muncii dela orașe și sate pentru apărarea păcii și zidirea unei vieți noi.

Deasemeni, învățătorul Titu Aurel, care lucrează la școala Răușeni din același raion, făcând o lecție de istorie despre „Unirea Țării Românești și a Moldovei" a reușit să înfățișeze cursiștilor săi un tablou viu al luptelor duse de poporul nostru pentru unire. Lecția a fost completată apoi, prin citirea unui articol din ziarul „Scânteia", intitulat „24 Ianuarie", articol pe care adulții l-au ascultat cu deosebit interes.

La unele centre de alfabetizare din regiunea Botoșani munca merge însă deajuns de slab. Aceasta se datorește, în bună parte, faptului că învățătorii și profesorii nu întrebuințează cele mai potrivite metode de predare.

La uzinele „Textila Moldova" din Botoșani sunt circa 180 de neștiutori de carte. Poate vor fi și mai mulți. Până în prezent, numărul lor nu se știe precis. Tovarășul director Rusu Petru abia de curând a aflat că trebue să se facă alfabetizare și în fabrica aceasta. El a luat dealtfel toate măsurile de rigoare, dar nu a avut până acum niciodată curiozitatea să vadă cum se țin cursurile, cum sunt frecventate acestea, în ce condiții se fac, n'a stat de vorbă cu muncitorii...

Intr'una din săli predă tovarășul Petru Bădăluță care folosește metode cu totul „originale".

El a pus pe elevii din anul I să citească bucata „Stan-Tase" din abecedarul pentru adulți. După ce a citit-o primul, i-a spus: „Acum ia și o scrie pe caiet". La fel a procedat cu fiecare cursist în parte, nedându-le acestora posibilitatea să urmărească pe abecedar și să se exerseze în citirea lecției respective. După această lecție, care a durat numai 20 de minute, în aceeaș sală a intrat grupa învățătorului Popescu Nicolae, care, de asemenea, nu ține seamă de pregătirea adulților și care folosește metode nepotrivite din punct de vedere pedagogic.

Acest tovarăș, strângând pe toți neștiutorii de carte în jurul tablei, fără să controleze dacă ei cunosc sau nu literele, a voit să-i învețe alfabetul mare și mic deodată. El a scris astfel la tablă, în ordine progresivă, literele alfabetului: A a; B, b; C, c; D, d, etc. Apoi a pus pe cursiști să le citească. După aceea le-a cerut să numere literele, intenționând să le facă cunoscut că alfabetul nostru se compune din 28 de litere. Le numărau oamenii dela A la Z și dela Z la A și spre mirarea tuturor erau 56 în loc de 28, pentrucă erau numărate nu numai literele mari, ci și cele mici. Din această cauză învățătorul a tras concluzia: „Toate literele din limba noastră formează alfabetul", concluzie care nu numai că nu a ajutat la creșterea continuului lecției, dar a produs o și mai mare confuzie.

Până la urmă, învățătorul Popescu a constatat că mai toți cursiștii săi din anul II știau să scrie propoziții cu destulă ușurință și că deci nu mai era nevoe să piardă timpul cu învățarea alfabetului.

Planuri de muncă, ori schițe de lecții, nu se întâlnesc la aceste cursuri.

Tot astfel se petrec lucrurile și în multe sate ca Socrujeni, Bârsănești, Urlați, Dacia, Poenari, etc., unde frecvența este destul de slabă datorită atât faptului că n'au fost asigurate la vreme condițiile materiale necesare, cât și folosirii unor metode de predare nepotrivite pentru adulți.

Cele câteva constatări făcute la unele centre de alfabetizare din regiunea Botoșani ne arată greșelile pe care le fac în predare unele cadre didactice care lucrează la cursurile de alfabetizare. Pentru înlăturarea acestor lipsuri, este necesar ca învățătorii și profesorii care conduc la aceste cursuri să facă lecții vii, strâns legate de viața cursiștilor, și să folosească metodele cele mai potrivite experienței, înțelegerii și condițiilor acestora de viață. Ei trebue să folosească din plin materialul intuitiv, să întrebuințeze, în exercițiile de scris, lozinci și texte apropiate de preocupările cursiștilor, în strânsă legătură cu activitatea lor profesională și socială.

Cursiștii dela centrele de alfabetizare trebue ajutați să pătrundă cât mai adânc conținutul cunoștințelor. Pentru aceasta, cadrele care predau la aceste cursuri trebue să folosească în predare texte din broșuri și cărți, să citească împreună cu elevii articole potrivite din reviste și ziare. Ei trebue să trezească în rândurile analfabeților dorința de a înțelege și a interpreta anumite probleme.

Metodele de predare folosite la școala elementară nu trebue aplicate mecanic la cursurile cu adulții. Trebue să ținem seamă permanent de puterea de înțelegere a oamenilor maturi. Cadrele didactice trebue să-și pregătească din vreme materialul necesar predării, să-și întocmească schițe de lecții, care le vor da posibilitatea să aibă reprezentarea lecției în întregime și să aleagă cele mai juste metode de predare. Ele trebue să urmărească ca, prin metodele și procedeele întrebuințate, să-i facă pe neștiutorii de carte să simtă dragoste pentru tot ce învață, să le desvolte dorința de a citi și a studia și după terminarea cursurilor. Procedând astfel, ei vor reuși să ridice noi cadre bine pregătite, care să contribue activ la opera de construire a socialismului în Patria noastră.

C. Prisecaru

Legătura cu părinții — sprijin permanent în munca mea de dirigintă

In munca pe care o desfășor ca dirigintă a clasei a VI-a B dela Școala elementară de fete Nr. 2 din București, mi-am propus dela început să urmăresc cu deosebită grijă educarea elevelor în spiritul educației comuniste.

Pentru integrarea cât mai deplină a fiecărei eleve în colectivul clasei, m'am străduit să cunosc și să folosesc înclinațiile lor pozitive, ducând în acelaș timp o luptă sistematică împotriva trăsăturilor negative, așa cum m'a învățat pedagogia sovietică. Primul lucru ce-l aveam de făcut era deci să-mi cunosc bine clasa, elevele. Mi-am alcătuit în acest scop un caiet de observații, care avea să-mi fie de mare ajutor. Observațiile mele trebuiau să oglindească manifestările elevei respective în activitatea din clasă, în timpul recreațiilor, în afară de școală și acasă. Urmăream, în felul acesta, să cunosc bine eleva, pentru a găsi apoi metoda prin care să cultiv posibilitățile ei creatoare sau să înăbuș tendințele rele. Vizitele, uneori repetate, la domiciliul elevelor și convorbirile cu părinții, mi-au dat posibilitatea să pătrund în viața familiei, să cunosc felul cum își petrece eleva timpul său liber, condițiile materiale și morale în care trăește, atitudinea părinților față de elevă și a elevei față de părinți. Obținând aceste indicații, am încercat să iau măsurile necesare.

De exemplu, una dintre eleve era foarte îndărătnică, lipsită de conștiinciozitate, de perseverență în muncă, înclinată spre ceartă, necuviincioasă, potrivnică ori de câte ori i se cerea cel mai mic efort. Ca în toate cazurile, am căutat să cunosc cauzele răului. M'am adresat familiei. La început, mama elevei se arăta oarecum incomodată de insistențele mele și, mai cu seamă, de „indiscreția" mea. Curând însă, când a înțeles că este vorba nu de o simplă curiozitate ci, de a da la timp un ajutor fiicei sale mama și-a deschis sufletul. Am aflat, astfel, că eleva mea nu fusese suficient supraveghiată în copilărie. Micuța a crescut în voia soartei, neglijată. Am văzut că apatia, disprețul față de muncă, lipsa de dragoste față de colegele sale, erau nu numai ceva explicabil acum, dar chiar firesc. Am pornit la acțiune. Am căutat să descopăr înclinațiile ei pozitive, convinsă că de aci trebue să pornesc. Am observat foarte ușor că desenează bine, că e destul de ageră, că are o inteligență vie, manifestată, ce e drept, până atunci, în mod inutil și pentru ea și pentru societate. I-am apreciat îndemânarea la desen. Intr'o zi, i-am spus că aș avea nevoe de o planșă de științe naturale, care mi-ar fi de mare folos la lecții. S'a oferit singură, bucuroasă. Mi-am manifestat convingerea că ea va realiza un lucru frumos dacă va depune interes. Planșa a fost, într'adevăr, reușită. Am arătat-o clasei și am subliniat că eleva a reușit astfel să ne facă un serviciu prețios. De asemeni, am accentuat că ea dovedește posibilități mari în această privință și i-am propus să intre într'un colectiv organizat al clasei, ca de exemplu colectivul de pavoazare. A primit și a lucrat cu multă plăcere. Incet, incet, elevele au antrenat-o și în alte munci, arătându-i tot mai multă încredere. Acum, ea s'a încadrat bine în colectivul clasei, este o elevă disciplinată și harnică.

Incadrând elementele care cereau o supraveghere mai atentă alături de elementele bune, care puteau să exercite asupra lor o influență pozitivă, am reușit să aduc spiritul de echipă, de muncă în colectiv, să trezesc răspunderea individuală în această muncă colectivă, să fac pe fiecare elevă să-și înțeleagă rostul, să simtă că are o răspundere în acest colectiv, răspundere de care trebue să se achite cu cinste.

Am învățat elevele să-și analizeze munca în spirit critic și autocritic, scoțând la lumină lipsurile și discutându-le cu curaj. Am pornit dela exemplul celor care-și pun întreaga viață în slujba poporului muncitor, dela eroismul oamenilor muncii, care dau dovadă de disciplină, conștiinciozitate și perseverență.

Plecând dela convingerea că cele mai multe abateri se produc din cauză că elevele nu sunt îndrumate îndeajuns în privința felului cum trebue să-și întrebuințeze cu folos timpul liber, am căutat să canalizez energia lor pe un drum sănătos, să le îndrumez spre activități educative serioase în afară de școală. Am căutat să dau un astfel de conținut activităților extrașcolare încât acestea să contribue la împlinirea scopului educativ, să contribue la lărgirea, adâncirea și verificarea cunoștințelor, la desvoltarea inițiativei creatoare; să completeze, să lărgească și să adâncească cunoștințele. Am organizat astfel, în cadrul activității extrașcolare din cursul primului semestru, nenumărate lecturi în colectiv, o excursie, un festival, șase vizionări de filme și patru vizite la expoziții. La dispoziția lor stă o bibliotecă, îmbogățită anul acesta cu încă 200 de volume. In cursul trimestrului I s'au citit 703 cărți și broșuri, ceeace revine în medie cam 28 cărți de fiecare elevă.

Preocuparea de căpetenie este însă îmbunătățirea neîncetată a nivelului la învățătură. Am urmărit săptămânal situația notelor la fiecare materie în parte și am luat măsuri acolo unde am constatat că lucrurile nu merg îndeajuns de bine, cerând în acest scop sprijinul profesorilor.

In munca mea părinții mi-au fost de un neprețuit ajutor. Prezența lor la plenarele lunare este întotdeauna de 100 la sută. La convorbirile săptămânale vin cam 16-20 de părinți din totalul de 27. Am avut oarecare greutăți până am reușit să combat credința greșită că numai școala poartă grija educării și instruirii copiilor, sau că anumite tendințe negative sau lipsuri provenite dintr'o educație greșită s'ar datora eredității și deci nu pot fi schimbate.

Pentru a duce o muncă sistematică, chiar din primele ședințe am chemat pe părinți la o acțiune comună susținută, pentru buna educare a copiilor lor. Le-am dat îndrumări în ceeace privește crearea unor condiții bune de învățătură acasă. I-am sfătuit să nu-i încarce pe copii cu treburi casnice, dar nici să nu-i țină departe de grijile zilnice ale casei. Le-am dat îndrumări cu privire la supravegherea activității de acasă a elevelor. Le-am arătat că ele trebue să-și pregătească mai întâi temele grele, să folosească atlasul la lecțiile de geografie, să deseneze la fizică și la științe naturale pe măsură ce învață, nu înainte, etc. Uneori, le citesc pasagii din pedagogii sovietici. Citez întotdeauna pe părinții care se ocupă îndeaproape de eleve și arăt care sunt realizările lor. Părinții mi-au dat ajutor adeseori în organizarea festivalurilor care s'au dat în școală și în câteva atenee. La vizitarea expozițiilor, sau cu prilejul vizionărilor de filme, multe mame m'au însoțit. Unii dintre părinți m'au ajutat în lămurirea celorlalți. Dacă acum pot spune că am reușit să realizez în clasa mea un colectiv bine închegat, care muncește cu elan și păstrează o disciplină bună, aceasta se datorește, în bună parte, sprijinului dat de părinți.

FILOFTEIA IONESCU
profesoară la Școala Elementară de fete Nr. 2 din București

Pentru disciplină și ordine în școală

Partidul Comunist educă poporul sovietic într'un spirit bolșevic de organizare și de disciplină socialistă. In această muncă complexă, Partidul este ajutat în mod activ de către școală. Aici se pun bazele comportării conștiente, disciplinate și organizate a viitorilor cetățeni sovietici.

In fiecare an, de pe băncile școlii se ridică zeci de mii de tineri și tinere. Ei completează rândurile oamenilor muncii din societatea sovietică, dând exemple de înaltă disciplină socialistă în muncă, lucrând pentru binele Patriei, pentru construirea comunismului.

Aceste succese în educația comunistă a tinerei generații nu trebue însă să ne facă să uităm faptul că mai există încă elevi care încalcă disciplina și regulile de comportare în familie, în școală, în societate. Ei nu-și pregătesc conștiincios lecțiile, întârzie la ore, nu respectă ordinea stabilită în clasă și nu sunt respectuoși cu cei în vârstă.

Unii învățători, profesori și directori de școli mai privesc încă disciplina numai ca o simplă ordine exterioară în școală. Acest fel de a înțelege disciplina nu corespunde spiritului adevăratei discipline bolșevice. **Trebue să obținem din partea școlarilor nu numai o ascultare simplă și fără discuții, ci o comportare conștientă în toate privințele.** Disciplina este, în primul rând, organizarea interioară a colectivului de copii, înțelegerea sarcinilor care stau în fața tinerei generații. Disciplina este o calitate a omului educat în spiritul moralei comuniste, este una din trăsăturile cele mai importante ale caracterului bolșevic, este simțul de adâncă răspundere pentru faptele și comportarea sa, o atitudine comunistă față de proprietatea socialistă, față de muncă.

Care sunt cauzele slabei discipline care mai există în unele școli? Aceste cauze își au rădăcina în lipsurile muncii instructiv-educative. In școlile unde predarea este ruptă de educație, unde munca de formare a spiritului de disciplină al elevilor este transformată într'un proces mecanic de „dresare", se poate constata, de regulă, un nivel scăzut al lecțiilor, lipsa unor cerințe unitare față de elevi și slaba legătură dintre colectivul pedagogic și părinți.

Lecția, ca formă de bază a muncii didactice, este și mijlocul de bază pentru educarea elevilor. La lecție, profesorul nu transmite pur și simplu, elevilor, cunoștințele necesare, ci el formează totodată și concepția lor asupra lumii. Lecțiile bune învață pe elevi să cunoască just lumea și, în acelaș timp, îi învață să iubească munca, să-și însușească cu perseverență cunoștințele și, în consecință, să aibă o atitudine conștientă față de obligațiile și comportarea lor. De aceea, este greșită părerea că, pentru educarea disciplinei nu este nevoie de o perfecționare neobosită a calității instruirii, și că aceasta se poate realiza prin măsuri administrative.

— In practica noastră, — spune A. S. Macarenco, — sunt unii profesori, și unii pedagogi-gânditori care concep disciplina ca pe un mijloc de educație. Eu consider că disciplina este nu un mijloc de educație, ci un rezultat al educației. Ca mijloc de educație, ea trebue să se deosebească de regim. Regimul este un sistem determinat de mijloace și metode care ajută munca de educare. Rezultatul educației este tocmai disciplina."

In stabilirea disciplinei, rolul conducător revine cadrelor didactice. Dar în școală este necesară o unitate a cerințelor. Nu se poate admite ca exigența unui profesor să fie paralizată de moliciunea altuia. **Educarea disciplinei conștiente** nu este treaba personală a unui profesor sau a unui diriginte, ci ea **constitue obligația întregului colectiv pedagogic.**

Ar fi o greșeală să credem că disciplina poate fi creată numai prin considerente asupra utilității ei, sau prin admonestări la adresa celor ce o încalcă. Disciplina poate fi creată dacă la această muncă va contribui atât organizarea procesului didactic, cât și întreg stilul de muncă al colectivului pedagogic. „A crede, — spune A. S. Macarenco, — că disciplina poate fi obținută cu ajutorul unor metode speciale, destinate creerii disciplinei, este o greșeală. Disciplina reprezintă produsul întregei sume a influenței educative, inclusiv procesul instructiv, procesul educației politice, procesul organizării caracterului, procesul ciocnirilor ,conflictelor și rezolvării conflictelor în colectiv, în procesul prieteniei și al încrederii și în absolut întregul proces educativ, socotind aici chiar asemenea procese, ca procesul de educație fizică, de desvoltare fizică, etc."

„Regulile pentru elevi" oferă un material prețios pentru educarea disciplinei conștiente. Ele conțin un program concret de muncă educativă. Aceste „Reguli", confirmate de Guvern acum șapte ani, au avut un rol însemnat în întărirea disciplinei elevilor. Mai sunt însă unele colective pedagogice care au uitat de influența favorabilă a „Regulilor" în școală și au o atitudine formală față de studierea lor de către elevi. Ei nu arată copiilor întreg conținutul ideologic al „Regulilor", nu le folosesc în scopul educării copiilor în spiritul patriotismului sovietic, în spiritul disciplinei socialiste.

Bine înțeles că, pentru întărirea disciplinei în școală, personalitatea și autoritatea cadrelor didactice are o deosebită însemnătate. Ordinea în școală este creată prin eforturile unite și conștiente ale tuturor cadrelor didactice, printr'o disciplină severă în însuși colectivul pedagogic. Învățătorii și profesorii trebue să fie totdeauna și peste tot un exemplu pentru elevi. Un profesor cu un înalt nivel moral și politic, va provoca în mod sigur dorința elevilor de a-l imita. Elevii nu vor jigni niciodată pe un profesor, într'o școală unde relațiile dintre copii și cadrele didactice sunt bazate pe respectul reciproc, unde acestea din urmă se bucură de o autoritate meritată și constantă în fața copiilor.

Pentru succesul luptei duse în scopul ridicării nivelului învățăturii și disciplinei, pentru stabilirea ordinii în școală, trebue folosită pe larg marea forță a organizațiilor pionierești și comsomoliste și a comitetelor de elevi. **Educația în colectiv și prin colectiv** — acest important principiu al pedagogiei sovietice — nu este încă totdeauna pus în practică. Mai sunt cazuri când cadrele didactice se țin departe de activitatea plină de viață a pionierilor și comsomoliștilor. In majoritatea școlilor însă, cadrele didactice, îndrumând cu pricepere munca organizațiilor de tineret, dirijând inițiativa și energia lor, obțin mari succese în educația comunistă a întregului colectiv de elevi, obțin o atitudine plină de răspundere a tuturor elevilor față de învățătură și crearea unei discipline exemplare, conștiente, în sensul larg al acestui cuvânt.

Școala pregătește tânăra generație de constructori ai comunismului, în fața cărora se deschid perspective grandioase. Crearea unei înalte culturi și a unui înalt spirit de disciplină conștientă a acestei tinere generații este o sarcină de onoare pentru cadrele didactice.

(Articol de fond publicat în Ucitelskaia Gazeta)

Elevii sovietici vizitează cu interes nenumăratele și bogatele muzee ale Țării Socialismului. Profesorii lor le explică cu dragoste muzeele, îmbogățindu-le astfel cunoștințele dobândite în școală.

In clișeu: *La muzeul de arte plastice din Voronej, în sala artei ruse.*

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Vacanța de iarnă a elevilor din Moscova

Noul an 1951 a adus multă bucurie copiilor sovietici. Vacanța de iarnă, care durează două săptămâni, a început cu serbarea Anului Nou. Mii de brazi, sclipind în nenumărate culori, au apărut în toate școlile, palatele culturale, sălile, cluburile, Casele Pionierilor, parcurile, stadioanele și alte instituții culturale ale Uniunii Sovietice.

Cel mai mare brad — „Bradul principal al Uniunii Sovietice", așa cum îl numesc copiii — s'a ridicat în Sala Coloanelor din Casa Uniunilor din Moscova. Capitala Uniunii Sovietice a deschis vacanța școlară de iarnă printr'o serbare solemnă care a avut loc în Sala Coloanelor. In noaptea de 31 Decembrie spre 1 Ianuarie, în Sala Coloanelor a avut loc balul de Anul Nou, la care au participat elevii evidențiați la învățătură din clasa X-a. Ca oaspeți ai tineretului au venit inovatori cunoscuți din producție, oameni ai artei și literaturii, reprezentanți ai Republicii Populare Chineze, ai Republicii Democrate Germane, ai Republicii Populare Române și ai altor țări de democrație populară. Printre oaspeți se găsea cunoscutul strungar al uzinei „Ordjonikidze" I. Dikov, artistul poporului U.R.S.S. și laureat al Premiului Stalin, S. Gherasimov, campioana europeană A. Ciudina, Eroul Uniunii Sovietice A. Meresiev și alții.

Mii de elevi din Moscova au vizitat în zilele vacanței nenumăratele muzee ale Capitalei. La muzeul „V. I. Lenin" copiii au văzut viața și activitatea genialului conducător al clasei muncitoare, Vladimir Ilici Lenin. Ei au cercetat cu mult interes expoziția darurilor trimise din toate colțurile lumii către marele conducător al poporului sovietic, I. V. Stalin, cu prilejul zilei sale de naștere.

Elevii au vizitat galeria Tretiakov, planetariul, muzeul Armatei Sovietice, etc. La muzeul Politehnic, copiii au putut vedea un „brad al fizicii distractive", cu păsări care zburau în jurul lui, cu tablouri fosforescente, cu o privighetoare care cânta și cu alte jucării mecanice.

In zilele de vacanță s'au pus gratuit la dispoziția elevilor 50 de patinoare și 20 de terenuri de ski din Capitală, terenuri sportive în parcuri și stadioane, unde s'au amenajat căluși, trambuline și altele.

In parcul de cultură și odihnă „Sokolniki" s'a deschis pentru elevi o casă de odihnă de o zi. In fiecare zi veneau aici câte 500 de băeți și fete. Copiii își petreceau aproape toată ziua în aer liber, se plimbau prin pădure, patinau și se jucau cu săniuțele.

Biroul de turism și excursii din Moscova a organizat pentru elevi vizitarea locurilor istorice, legate de viața și activitatea marilor conducători Lenin și Stalin. Elevii din raioanele Bauman și Dzerjinski au făcut marșuri pe skiuri prin locurile unde s'au dus lupte în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei. Ei au vizitat satul Petrișcevo unde călăii hitleriști au chinuit și executat pe credincioasa fiică a poporului sovietic Zoia Kosmodemianskaia, precum și vestitul Borodino.

In multe instituții de învățământ superior din Moscova au fost organizate „zilele porților deschise" pentru elevii din clasa X-a. Profesorii universitari au vorbit viitorilor absolvenți despre specialitățile pentru care se vor pregăti în instituțiile de învățământ superior, arătându-le laboratoarele și cabinetele de studiu.

Multe școli și Palate ale Pionierilor au organizat în timpul vacanței șezători muzicale și literare cu temele: „Mulțumim tovarășului Stalin pentru copilăria noastră fericită", „Marile construcții ale comunismului", „Cele mai iubite povești", etc. In Palatul Pionierilor din raionul Kirov Moscova a fost organizată o ședință literară prezidată de scriitorul Lev Kassil. La această ședință a fost analizată povestirea pentru copii a lui A. Musatov „Copiii din Stojari".

Peste 200 de spectacole, concerte și reprezentații pentru școlari au avut loc în timpul vacanței în teatrele, sălile de concert și circurile Moscovei. La Teatrul Tânărului Spectator copiii au văzut noul spectacol „Suvorovți", Teatrul Central de Copii a reprezentat „Dubrovski" după Puskin, Teatrul Mic Academic de Stat a pus în scenă pentru elevi „Albă ca zăpada", Teatrul de Artă „Gorki" a reprezentat piesa pentru copii „Cele douăsprezece luni". La spectacolele cinematografice gratuite au participat peste 100.000 de școlari.

Statul Sovietic și oamenii muncii din Moscova au făcut totul pentru a transforma vacanța școlară de iarnă într'o sărbătoare plină de bucurii. Odihna de iarnă a copiilor sovietici este o ilustrare vie a grijii Statului Socialist și a întregului popor sovietic față de tânăra generație.

Evghenii Loktionov

Pentru înfăptuirea marilor construcții staliniste

Oamenii de știință sovietici participă cu entuziasm la rezolvarea problemelor științifice legate de înfăptuirea marilor construcții staliniste. Și în această privință s'a format o colaborare creatoare între instituțiile științifice de cercetări grupate în jurul Academiilor de Știință din Uniunea Sovietică.

In toate Academiile republicilor sovietice au fost organizate comitete de sprijinire științifică a marelor construcții. Astfel, oamenii de știință din Belorusia rezolvă problemele mecanizării lucrărilor de terasament; oamenii de știință ai Academiei georgiene se ocupă cu studierea a numeroase și importante probleme de hidrotehnică și energetică. Academia de Științe a U.R.S.S. colaborează cu filiala sa din Turcmenia în privința rezolvării problemelor ce se ivesc în legătură cu construirea Principalului Canal Turcmen.

Intr'o unitate de pionieri

Planificând munca pionierească pentru anul școlar 1950/951, unitatea noastră de pionieri s'a condus în întregime după hotărîrile Congresului al XI-lea al Comsomolului. La alcătuirea planului s'a ținut seama cu strictețe de particularitățile de vârstă ale copiilor, de cerințele și preocupările lor. Am căutat să ne organizăm munca în așa fel, încât ea să fie realizată pe baza unui plan unic al dirigintelui și al instructorului de detașament din fiecare clasă.

Adunările generale în care s'au citit dările de seamă și s'au făcut alegerile activului unității au fost ținute cu un mare spirit de răspundere, în deosebi în clasa VII-a B. Președinta detașamentului, Mila Covșova, a arătat pe scurt munca pe care a dus-o detașamentul în anul școlar trecut. Pionierele, au criticat cu curaj lipsurile. In special, ele au arătat activitatea slabă a grupei a III-a, unde mai sunt pioniere neantrenate în muncă.

„După alegerea activului, detașamentul a avut realizări frumoase. Pionierele au vizitat muzeul „M. I. Kalinin", unde au putut vedea viața și activitatea acestui minunat bolșevic. Această vizită le-a ajutat să-și consolideze cunoștințele însușite la lecțiile de Constituția U.R.S.S. După câtva timp, detașamentul a vizitat expoziția materialului didactic confecționat de elevi, la Muzeul Politehnic.

Și în clasa a IV-a C. pionierele au avut o atitudine serioasă și plină de răspundere față de realegerea activului. Ele au fost primite în rândurile pionierilor abia anul trecut. Dar într'un singur an, detașamentul a îndeplinit multe munci interesante și folositoare. In noul consiliu al detașamentului au fost alese elevele cele mai active și mai disciplinate. Cartea este un prieten credincios al acestui detașament. Fiecare pioneră are un caiet special în care își notează titlul cărții citite, numele autorului și pasagiile care i-au plăcut mai mult.

In acest detașament a fost organizată cu succes o convorbire pe tema „Dela sărăcie la bogăție". In fața pionierilor au fost instalate două hărți: harta Rusiei țariste și harta Uniunii Sovietice. Câteva pioniere au vorbit despre puternica creștere a Țării Socialismului, despre noile orașe staliniste — Komsomolsk pe Amur, Magnitogorsk, Norilsk și altele, — despre noile mări — Marea Moscovei, Marea Râbinsk, — despre transformarea pustiurilor Asiei, despre noile canale și electrocentrale. După convorbire, pionierele au citit versuri despre Patria Sovietică, și au executat o serie de cântece, sub conducerea profesorului. Această convorbire a arătat elevilor măreția Uniunii Sovietice. Ele au înțeles de ce Uniunea Sovietică luptă pentru pace, de ce toate popoarele pământului o privesc cu speranță și mândrie.

Acum, activitatea organizației pionierești din școală este îndreptată spre îmbunătățirea calității cunoștințelor elevelor.

Clasele a V-a și a VII-a au avut o inițiativă interesantă. Ele au organizat un concurs de caiete. Rezultatele concursului au și început să se arate. Caietele elevelor sunt mai îngrijite, au mai puține greșeli ortografice și sintactice.

Noi căutăm să educăm pionierele în spiritul colectivismului. La realizarea acestui lucru contribue într'o mare măsură vizitarea colectivă a expozițiilor, vizionarea de filme și piese de teatru și excursiile în afara orașului. Detașamentul clasei a IV-a D a și fost de două ori în acest an la Teatrul Central de Copii, unde a văzut piesele „Grăuntele prețios" și „Fulgul de zăpadă".

In luna Octombrie, elevele din clasa a VII-a E au fost pe colinele „Lenin", unde au vizitat șantierul Universității de Stat din Moscova.

Toată munca unității de pionieri din școala noastră se desfășoară sub îndrumarea colectivului pedagogic, în frunte cu directorul școlii, Valentina Stepanovna Cozlovțeva, care participă activ la toate acțiunile unității. Unele ședințe ale consiliului pedagogic sunt consacrate muncii organizației pionierești. La munca detașamentelor pionierești participă activ diriginții, care ajută detașamentele din clasele lor în toate privințele.

22 dintre cele mai bune comsomoliste ale școlii lucrează ca instructoare ale detașamentelor pionierești. 18 din ele au venit prima dată în detașamente în anul acesta. Cu acestea s'au ținut două seminarii, la care s'au discutat conferințele: „Cu ce trebue începută și cum trebue planificată munca detașamentului", „Rolul organizației pionierești în lupta pentru un înalt nivel al cunoștințelor" și „Învățătura pedagogică a lui A. S. Makarenko".

Acest seminar a dat roade bune și munca detașamentelor noastre contribue din plin la îndeplinirea sarcinilor școlii.

L. Rodnițkaia

instructoare superioară de pionieri în Școala Medie de fete Nr. 266 din Moscova.

(„Ucitelskaia Gazeta").

Activitatea științifică a studenților dintr'un institut pedagogic

In Institutul Pedagogic din orașul Kalinin funcționează de câțiva ani o serie de cercuri științifice studențești, care au înregistrat multe succese în activitatea lor. Numeroși membri activi ai acestor cercuri au devenit ulterior aspiranți, docenți sau colaboratori științifici. „Statutul tip al societăților științifice studențești", elaborat de Ministerul Învățământului Superior al U.R.S.S. a adus principii organizatorice noi în munca acestor cercuri, dând muncii științifice a studenților o îndrumare ideologico-politică și contribuind la înviorarea și desvoltarea ei.

In Institutul Pedagogic din Kalinin s'a creat pe baza statutului tip, o societate științifică studențească, care a cuprins munca tuturor cercurilor științifice din Institut. Societatea științifică, compusă din 112 studenți, este împărțită pe cele șase facultăți, în cadrul cărora lucrează 19 cercuri științifice, cu peste 300 de participanți. Membrii cercurilor sunt, în special, studenții fruntași. Dar nu orice student, chiar fruntaș, este admis în societatea științifică. Societatea primește numai pe acei membri ai cercurilor care fie că au îndeplinit anumite lucrări științifice, fie că lucrează la o anumită temă științifică, după un plan aprobat de cerc și de societate. De aceea, numai o treime din membrii cercurilor fac parte din societatea științifică a studenților. Ceilalți vor fi admiși în măsura participării lor practice la munca cercurilor științifice.

Una din problemele centrale în munca societății științifice este studierea regiunii natale. Studenții Facultății de Istorie studiază istoria regiunii, cei dela Geografie studiază geografia fizică și economică a regiunii. Cei dela Științele Naturale studiază flora și fauna, filologii studiază dialectele și folclorul regiunii Kalinin, etc.

Faptul că tematica regională ocupă locul central în munca societății nu se explică numai prin accesibilitatea materialului și a obiectelor de cercetare, ci și prin însemnătatea științifico-politică a acestei tematici. Studiul regiunii are un rol deosebit de însemnat în educarea patriotismului sovietic, care constitue una din cele mai importante sarcini ale școlii superioare în general și ale institutelor pedagogice în special.

O serie de studenți ai Facultății de Istorie lucrează pe baza materialului din arhiva regională, la redactarea istoriei orașului și regiunii Kalinin. Ei au prezentat câteva referate pline de conținut, scrise pe baza materialului arhivistic. Un student din anul I a ținut o conferință intitulată „Stabilirea Puterii Sovietice în gubernia Tverî". Un altul a citit un referat intitulat „Adunarea constituantă și bolșevicii din Tveri (Kalinin)". O studentă din anul II a Facultății de Geografie a alcătuit un referat despre fabrica de porțelanuri Konakov din oraș, o studentă din anul IV, a aceleiași facultăți a făcut o lucrare științifică despre „Valea râului Tma" etc.

Societatea științifică nu se mărginește însă, numai la temele regionale. Membrii societății studiază cele mai variate probleme științifice. Astfel, un student din anul IV al Facultății de Istorie a ținut, la o conferință științifică studențească, un referat despre „Cruciada a IV-a" (studentul a legat conținutul referatului de problemele politicii internaționale actuale). O studentă din anul IV a aceleiași facultăți a prezentat un referat despre „Problemele politice în poezia lui Beranger".

Câțiva studenți au făcut lucrări pe teme științifico-pedagogice și metodologice. Astfel, o studentă a Facultății de Științe Naturale a scris un referat despre „Activitatea cercului de chimie în școala medie". Trei studenți ai acestei facultăți au lucrat la un referat pe tema „Organizarea laboratorului de chimie în școala medie". O studentă din anul IV a Facultății de Științe Naturale a prezentat un referat despre „Metodica lucrărilor de laborator în școala medie". Studenții Facultății de limbi străine au creat un cerc științifico-metodologic special, care se ocupă cu confecționarea materialului intuitiv și verifică, în timpul practicii pedagogice, eficiența diferitelor metode de însușire a limbilor străine.

La sfârșitul anului școlar are loc o conferință științifică a studenților pe facultăți, la care se discută referatele scrise de membrii cercurilor științifice. Cele mai bune referate sunt trimise la conferințele științifice ale studenților din R.S.F.S.R.

Unul dintre cei care au ținut referate la conferința științifică studențească din R.S.F.S.R. a fost studentul A. Miloslavski din anul IV al Facultății de Istorie a Institutului Kalinin, participant la Marele Război pentru Apărarea Patriei, care a lucrat, în timpul cât a studiat în Institut, șapte lucrări științifice. Referatul său la conferință era intitulat „Orașul Rjev în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei". Doi studenți ai Facultăților Fizico-Matematice și de Științe Naturale au ținut și ei două referate la aceeași conferință.

Membrii societății științifice studențești participă activ la expedițiile organizate de Institutul Pedagogic și de alte instituții științifice (Academia de Științe a U.R.S.S., Muzeul etc.). Astfel, studenții Facultății de Istorie au participat la expedițiа arheologică dela Kerci și Pscov. Studenții Facultății de Științe Naturale au participat la expedițiа pentru studierea florei și faunei din raionul Spirovsk, regiunea Kalinin. Studenții Facultății de Literatură au participat la expedițiа pentru studierea dialectelor locale și a folclorului din regiunea Kalinin.

Secțiunile pe facultăți ale societății științifice au inițiat editarea unor „buletine științifice" manuscrise, iar secțiunea dela Facultatea de Istorie a editat o culegere de lucrări științifice ale studenților.

Alături de aceste frumoase realizări, trebue arătate și o serie de lipsuri din activitatea societății științifice a studenților Institutului Pedagogic din Kalinin. Preocupându-se de probleme științifice foarte importante, societatea n'a acordat întotdeauna destulă atenție problemelor și sarcinilor politice și științifice actuale. Evenimente importante ca Hotărîrea C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S. asupra problemelor artei, referatele lui A. A. Jdanov în cadrul discuției filosofice, hotărîrile sesiunii Academiei de Științe Agricole „V. I. Lenin" asupra situației în știința biologică, n'au fost suficient reflectate în munca societății științifice studențești, a secțiunilor și cercurilor ei. Conducerea societății științifice trebue să acorde mai multă atenție problemelor arzătoare ale științei și politicii actuale.

Printre lipsuri se poate arăta și faptul că societatea nu îndeplinește suficient una din sarcinile prevăzute în statutul tip și anume, nu se preocupă îndestul de propaganda cunoștințelor științifice și politice în rândul maselor largi ale studenților. Este adevărat că în Institut lucrează un lectorat studențesc, ale cărui conferințe se bucură de succese în rândurile studenților. Dar societatea științifică nu-i dă ajutor în muncă.

Lupta pentru înlăturarea lipsurilor, pentru ridicarea nivelului științific, ideologic și politic al muncii stă în centrul preocupărilor societății științifice a studenților Institutului Pedagogic din Kalinin. Această sarcină poate fi rezolvată cu succes de către societatea științifică, cu ajutorul activ și permanent al rectoratului, al organizațiilor de masă și al catedrelor Institutului.

După un articol de docent G. T. Sivodedov, publicat în „Vestnic Vâssei Școli"

Organizarea convorbirilor politice în școală

— Din experiența Școlii Medii de fete Nr. 169 din Moscova —

Convorbirile politice contribue la informarea elevilor asupra evenimentelor politice contemporane, îi ajută să vadă superioritatea structurii sociale și de stat sovietice față de orânduirea capitalistă, îi învață să urmărească regulat presa și publicațiile politice și să se orienteze just în problemele politice.

In articolul de față vom analiza experiența organizării convorbirilor politice în Școala Medie de fete Nr. 169 din Moscova. La unul din consiliile pedagogice ale școlii s'a hotărît ca diriginții să fie cei care au deplina răspundere a organizării convorbirilor politice pe clase. Deasemenea ,s'a hotărît ca rolul principal în pregătirea și desfășurarea convorbirilor politice să-l aibă profesorul, el fiind acela care va expune și explica problemele de bază ale politicii interne și externe a U.R.S.S.

Orarul școlii a fost întocmit în așa fel încât Sâmbăta să existe în toate clasele ore pentru convorbiri politice. In clasele a VIII-a și a IX-a aceste convorbiri politice se făceau în fiecare săptămână. Durata lor era de 20—30 de minute în clasa VIII-a și de 30-45 de minute în clasele IX—X.

Experiența a arătat că rezultatele cele mai bune se obțin atunci când convorbirile politice se fac pe teme determinate. Aceasta permite să se asigure conținutul și adâncimea necesară convorbirilor politice.

Vom arăta principalele teme discutate la convorbirile politice pe clase în ultimul trimestru al anului trecut: „Comunismul — țelul nostru suprem" (o serie de convorbiri). „Cum se pregătesc popoarele Uniunii Sovietice pentru sărbătorirea marelui Octombrie", „Ziua internațională a luptei pentru pace", „Succesele construcției economice în țările de democrație populară", „Propunerile Uniunii Sovietice în Adunarea Generală a O. N. U.", „Republica Populară Chineză", „Republica Democrată Germană" „Tineretul în lupta pentru pace și democrație" „Situația din Italia" (după scrisorile din Roma ale Wandei Vasilievscaia), „Situația copiilor din Indja", „Aparițiа și desvoltarea Constituției Sovietice" (în legătură cu sărbătorirea Zilei Constituției), „Kirov și tineretul", „Marele Stalin — inspiratorul și organizatorul distrugerii inamicului lângă Moscova", „I. V. Stalin despre Comsomol", „I. V. Stalin — marele continuator al cauzei lui Lenin".

In unele cazuri, la alegerea temelor se încălca succesiunea cronologică a evenimentelor, temele fiind determinate de existența unui anumit material interesant din ziare sau reviste accesibil elevilor (de pildă „Situația în Italia, situația copiilor din India", etc.). Temele arătate mai sus arată că elevilor li s'au expus aproape toate evenimentele politice curente mai importante ,atât din Uniunea Sovietică, cât și din afara ei. O atenție deosebită s'a acordat expunerii succeselor Țării Socialismului în domeniul construcției economice și culturale, precum și explicării rolului Uniunii Sovietice în lupta pentru o pace trainică în întreaga lume.

Materialul pentru convorbirile politice a fost luat nu numai din ziarele „Pravda", „Moscovski Comsomolet", „Comsomolskaia Pravda", „Literaturnaia Gazeta" etc. ci și din reviste ca: „Vojatăi", „Molodoi Bolșevic", „Carnetul Agitatorului", „Novoe Vreme", „Bolșevic" și altele.

La alegerea temelor s'a ținut seama de preocupările elevilor din fiecare clasă, precum și de vârsta lor și programele didactice respective de istorie, Constituție, geografie etc. De aceea, se întâmpla ca în clase paralele temele să nu corespundă întotdeauna. Convorbirile politice au cel mai mare efect în cazul când sunt un mijloc de completare și adâncire a cunoștințelor politice pe care le primesc elevii la lecții.

Diriginții claselor acordă multă atenție convorbirilor politice, organizând într'un mod viu și interesant această muncă. Dirigintele clasei a VIII-a, D. L. Malobrodski, pentru a realiza educația politică a elevilor săi, folosește cu pricepere materialul publicat în revista „Novoe Vremea". Niciun eveniment politic important nu rămâne neexplicat elevilor de către acest diriginte.

Este important de subliniat că în acele clase unde sunt organizate de mult și în bune condițiuni convorbirile politice, unde profesorii participă activ la muncă, alături de întreg colectivul clasei, nu există deloc sau aproape deloc elevi rămași în urmă.

Se înțelege că nivelul înalt al învățăturii în școală se obține prin multe mijloace și pe multe căi, dar una din aceste căi importante este educarea elevilor în spiritul unei înalte conștiințe politice, la formarea căreia convorbirile politice aduc o serioasă contribuție.

Care este rolul organizației comsomoliste în privința convorbirilor politice din școală? Intr'o adunare generală a organizației comsomoliste a școlii Nr. 169 s'a hotărît că trebuie să se acorde cadrelor didactice un ajutor mai energic în această muncă. S'a cerut grupelor comsomoliste să participe activ la convorbirile politice. In fiecare grupă comsomolistă câteva eleve răspund de organizarea convorbirilor politice. Ele controlează pe elevele care țin referate, urmăresc dacă acestea merg la consultații, dacă își fac conspecte și planuri de expunere și dacă le arată diriginților. O membră a organizației comsomoliste pe școală, responsabila cu munca de educație politică, convoacă din când în când activul, controlând felul cum se desfășoară convorbirile politice în diferite clase. Experiența pozitivă în această muncă este popularizată prin gazetele de perete, se discută la adunările activului și la adunările generale comsomoliste.

Convorbirile politice se țin în mod sistematic. In clasa IX-a A, de exemplu, grupa comsomolistă este în fruntea colectivului clasei în lupta pentru învățătură și disciplină. Grupă participă activ la viața politică a școlii și la organizarea convorbirilor politice. In fiecare Sâmbătă 3—4 eleve din această clasă iau cuvântul în cadrul convorbirii politice. Expunerile lor sunt aproape totdeauna bogate în conținut și serios adâncite. In cursul anului școlar trecut, fiecare elevă a ținut de mai multe ori scurte referate pe teme politice. Toată clasa urmărește activ presa și publicațiile politice. In această clasă, ca și în altele, s'a organizat o evidență a acestei munci, evidență ținută de eleve înșeși, fapt care le învață să-și analizeze activitatea și să o aprecieze critic, cu spirit de răspundere.

Experiența ne arată că, pentru a pregăti cât mai bine pe elevi în vederea convorbirilor politice, este necesar să li se recomande pentru studiere un material bibliografic strict determinat, în special articole interesante din ziare sau reviste, consacrate analizei diferitelor evenimente politice. Aceste articole, bogate în fapte concrete, asigură conținutul și adâncimea necesară convorbirilor politice.

Analizând experiența școlii Nr. 169 în privința organizării convorbirilor politice, se pot trage câteva concluzii practice. Convorbirile politice în școală sunt una din principalele forme ale muncii extrașcolare în domeniul educației politice a elevilor, fiind o completare necesară a activității didactice. Ele constitue o expunere scurtă și plină de conținut a unor anumite teme, care arată sensul celor mai importante evenimente politice curente. In organizarea, pregătirea și desfășurarea lor, rolul conducător aparține directorului și diriginților. Alegând temele, aceștia trebue să dea întâietate sarcinilor de bază ale Statului Sovietic în domeniul construirii comunismului, precum și politicii interne și externe a U.R.S.S. Pentru ca aceste convorbiri politice să fie cât mai vii, mai accesibile și mai convingătoare, trebue să se folosească un bogat material intuitiv: albume ,tablouri, fotografii, caricaturi politice și hărțile necesare. Pentru ajutorarea profesorilor și elevilor în această muncă, conducerea școlii și organizația de partid din școală numesc consultanți, care prelucrează tematica convorbirilor politice ,aleg bibliografia și materialul intuitiv, ținând seama de vârsta elevilor și programul fiecărei clase. Conducerea școlii, organizația de partid și consultanții controlează convorbirile politice pe clase ,căutând să popularizeze și să extindă în întreaga școală experiența pozitivă în această muncă.

După un articol de O. S. Keli, colaborator științific superior al Institutului de teoria și istoria pedagogiei de pe lângă Academia de Științe Pedagogice R.S.F.S.R.

Cea mai mare bibliotecă din lume

In ceeace privește bogăția fondului de cărți, Biblioteca „Lenin" a depășit Biblioteca Națională din Paris și Biblioteca Muzeului Britanic din Londra, precum și o serie de alte biblioteci mari din lume. In biblioteca „Lenin" există în prezent mai mult de 7 milioane volume de diferite cărți, aproape 6 milioane exemplare de reviste despre toate domeniile cunoștințelor, aproape 300.000 de colecții anuale de ziare, peste 10 milioane exemplare de alte publicații ale presei și 2,5 milioane file de manuscrise. Această masă uriașă de opere tipărite și scrise de mână, se găsește pe rafturi a căror lungime totală atinge 200 km. Dacă presupunem că un om s'ar apuca să răsfoiască toate cărțile bibliotecii și că pentru a face cunoștință cu fiecare carte sau manuscris i-ar trebui numai 5 minute, muncind 8 ore pe zi, i-ar trebui mai mult de 4 secole ca să răsfoiască toate cărțile bibliotecii.

Intreaga bogăție a bibliotecii este accesibilă celor mai largi cercuri de cititori. In fiecare zi, aproape 20.000 de cărți, reviste și colecții de ziare, părăsesc rafturile bibliotecii „Lenin"; fiind trimise în sălile ei de lectură, expediate cu trenul, vaporul și avionul, în alte orașe ale Uniunii Sovietice, iar uneori chiar peste hotare.

Vizitând școlile din U. R. S. S.

N'am să pot uita niciodată minunatele zile pe care le-am petrecut în Uniunea Sovietică. N'am să uit priveliștile pline de măreție ale Moscovei, n'am să uit aspectul sveltelor clădiri ale Leningradului, n'am să uit văile fermecate ale Gruziei, n'am să-i uit niciodată pe oamenii sovietici.

La Moscova, în marele combinat textil Trehgornaia, am întâlnit-o pe Ana Alexeevna Severinova, directorul combinatului, absolventă a Institutului Politehnic, de două ori decorată cu Ordinul Lenin. Ana Alexeevna a fost simplă torcătoare la o fabrică din Moscova. Dar drumul ei este drumul a milioane de oameni sovietici. Setea pentru cultură este un fenomen de masă în Țara Socialismului. Muncitoare din fabrici, colhoznice, învățătoare sau ingineri, femeile sovietice își desăvârșesc calificarea, studiind permanent, fără să-și părăsească locul de muncă.

Am văzut în Uniunea Sovietică cum se realizează practic grija pentru mamă și copil. Casa de nașteri „Clara Zetchin" este un model în această privință. In această instituție, ca și în toate instituțiile sovietice, domnește ordinea și curățenia exemplară.

Grădinițele și căminele de copii, cu dormitoarele lor bine aerisite, pline de flori, cu paturi albe, îți arată limpede cât de nesfârșită este grija pe care oamenii sovietici o poartă copiilor. Pe pereții camerelor mari și luminoase în care își petrec timpul copiii, sunt tablouri care vorbesc despre viața lui Lenin și Stalin. In colțul păpușilor e nelipsită păpușa care înfățișează un copil de negru și care simbolizează dragostea copiilor sovietici pentru copiii negri, asupriți de sălbateca stăpânire a bancherilor americani.

Fiecare copil din grădiniță sau din căminul de zi are dulapul său, cu jucăriile lucrate de el. La ferestre și pe polițele înșirate de-a-lungul pereților, sunt flori sădite și îngrijite de copii. Acvariul este nelipsit dintr'o asemenea cameră.

Sarcina grădinițelor sovietice este aceea de a da copiilor o educație multilaterală, o educație comunistă. Copiii învață aici să fie independenți, să poarte respect celor mari, să-i ajute pe cei mici, să aibă spirit colectiv.

Din primul moment când intră în grădiniță, copiii sunt introduși într'un colectiv. Ei învață să se achite de obligațiile lor, să respecte regulile grădiniții, să facă de serviciu, să împartă — pe rând — mâncarea, să aibă grijă de acvarium, de flori, etc.

Educatoarele sovietice dau o mare atenție jocului și jucăriilor. Copiii învață să-și iubească Patria, pentru ca atunci când vor fi mari să lupte pentru desvoltarea și apărarea ei. Se folosesc mult jucăriile cu ajutorul cărora colectivele de copii au posibilitatea să construiască colhozuri în miniatură, magazii, poduri, câmpii pe care lucrează tractoare, etc.

In Ministerul Invățământului Public din R. S. F. S. R. există un colectiv care se ocupă în mod special cu problema jucăriilor pentru copiii din instituțiile preșcolare. Jucăriile fabricate de industriile locale, sau de cooperativele și fabricile Ministerului Industriei ușoare vin spre aprobare la acest colectiv, care ia în considerare atât valoarea lor artistică, cât și valoarea educativă și valoarea tehnică. Au fost prezentate astfel spre aprobare acestui colectiv, pușculițe. Ele au fost interzise, deoarece copiii nu trebue să fie învățați să fie sgârciți. Ei trebue să fie deprinși să-și depună economiile la C.E.C., nu în pușculițe personale chiaburești.

La baza școlii sovietice de zece ani stă principiul învățământului unitar, realist și științific. Laboratoarele de fizică și chimie din școlile de zece ani pe care le-am vizitat sunt astfel amenajate, încât experiențele făcute la curs, sunt refăcute de fiecare elev în parte, pe masa lui de lucru.

Laboratoarele de științe naturale sunt mari și încăpătoare. Pe lângă materialul didactic, format din planșe și mulaje există în aceste școli o sală cu animale vii și o cameră — seră, cu plante din toată Uniunea Sovietică. Lângă fiecare plantă este scris numele elevului care o îngrijește.

In afară de aceasta, în curțile școlilor sunt amenajate grădini școlare unde sub îndrumarea profesorilor de științe naturale, elevii fac experiențe miciuriniste.

Pentru predarea geografiei se folosește, de asemeni, un material intuitiv deosebit de bogat. Am văzut, de pildă, „platforme geografice", cu ajutorul cărora elevii capătă reprezentarea exactă a tuturor formelor de relief.

O deosebită atenție o acordă școlile din Uniunea Sovietică colaborării cu familia. Comitetul de părinți de pe lângă fiecare școală ajută sistematic școala, este la curent cu toate problemele ei, și se îngrijește atât de asigurarea bazei materiale a școlii, cât și de crearea celor mai bune condiții pentru desfășurarea procesului de învățământ. Comitetul de părinți poartă o deosebită grijă copiilor ai căror părinți sunt în producție, supraveghindu-le activitatea în „colțurile roșii" din blocuri. El se îngrijește de asemeni, de orfanii de război. Niciun copil orfan nu este lipsit de prieteni, de căldura unei familii.

In Uniunea Sovietică am înțeles ce înseamnă adevărata luptă pentru pace, concretizată în dragostea pentru Patria Socialistă a tuturor oamenilor sovietici, dragostea izvorîtă din cunoașterea realităților sovietice, din cunoașterea trecutului de luptă al popoarelor.

Patriotismul sovietic se împletește strâns cu dragostea pentru celelalte popoare. Această dragoste noi am simțit-o în căldura cu care ne-au primit oamenii sovietici, în grija deosebită cu care au căutat să ne facă să cunoaștem cât mai adânc metodele lor de lucru, experiența lor.

Cu prilejul vizitei pe care am făcut-o la „Casa Cărții Copilului", 12 pionieri ne-au dăruit cravatele lor, să le ducem, în semn de prietenie, pionierilor din școlile noastre. E un simbol al prieteniei dintre cele două popoare.

ELENA MAVRODIN
director de studii al Școlii Superioare Pedagogice din București

Muncind pentru luminarea celor mulți

Pe una din cărările munților Vrancei merge grăbită o femeie de vreo 30 de ani, înaltă, sveltă, cu ochi vioi. Drumul este lung și greu. Cărăruia șerpuește pe culmile pleșuve ale munților, prin coclauri, pe sub blocurile de piatră care se apleacă amenințătoare deasupra drumului. Uneori, cărarea este închisă de stânci și calea continuă pe albia râului care curge cu repeziciune la vale, printre bolovani și peste podețe șubrede.

Femeia merge cu pași siguri și hotărîți. Drumul îi este bine cunoscut. L-a bătătorit de nenumărate ori, la fel ca și multe alte drumuri, tot atât de grele, din acești munți.

Iat-o ajunsă într'un cătun. Printre căsuțele risipite la poalele muntelui se ridică una, deasupra ușii căreia, pe o tăbliță, scrie: „Școala Elementară".

Femeia intră în căsuță și deschide ușa cancelariei.

— Noroc, tovarăși!

— Noroc, tovarășe inspectoare!

— Uite, am venit să stăm de vorbă despre munca de alfabetizare în comuna voastră...

Și inspectoarea Georgeta Răileanu, conducătoarea Secțiunii de Invățământ a raionului Năruja, regiunea Putna, începe să discute cu cadrele didactice ale școlii. Rând pe rând, sunt analizate toate problemele legate de munca de alfabetizare.

— Importanta sarcină a alfabetizării se poate îndeplini numai printr'o intensă muncă de lămurire, dusă în colaborare cu organizațiile de masă, precum și prin îmbunătățirea necontenită a metodelor de predare la cursuri — spune tovarășa Răileanu. Trebue să ne desăvârșim fără încetare metodele de predare, trebue să legăm conținutul lecțiilor de interesele și preocupările oamenilor...

Tovarășa Georgeta Răileanu lucrează în raionul Năruja de aproape trei ani. In acest timp, ea a dus o muncă susținută pentru asigurarea frecvenței și pentru îmbunătățirea muncii la cursurile de alfabetizare. Străbătând cărările munților, dela cătun la cătun, pe jos sau pe spinarea cailor de munte, ducând o muncă perseverentă și metodică, îndrumând cu grije cadrele didactice, ea a făcut pe oamenii simpli ai munților să îndrăgească învățătura, să vină cu bucurie la școală.

Și astăzi, în raion sunt comune ca Rebegari, Baltini, Colacul, Năruja, Vidra, Scafari, Burca, unde centrele de alfabetizare au realizat o frecvență de 100 la sută.

Inspectoarea Răileanu este o femeie energică. Ea nu cunoaște stavili în realizarea sarcinilor trasate, pentrucă știe să ceară la timp sprijinul Partidului și al organizațiilor de masă și știe să cointereseze întreaga populație în realizarea problemelor învățământului. Continuu preocupată de ridicarea nivelului său politic și profesional, ea muncește perseverent, planificat, cu voința fermă de a ridica nivelul învățământului în raionul pe care-l conduce.

Multe și frumoase sunt realizările inspectoarei Georgeta Răileanu. Ea dovedește, de fiecare dată, conștiința înaltă a membrilor Partidului clasei muncitoare, a Partidului care a învățat-o să nu precupețească niciun efort în munca pe care o desfășoară în slujba poporului muncitor. „Munca de inspector raional este grea și de mare răspundere, — spune ea, — dar socotesc că este o datorie de onoare pentru fiecare din noi să muncească mai mult și mai bine pentru realizarea sarcinilor de învățământ prevăzute în Planul Cincinal, pentru luminarea cât mai multor oameni ai muncii, pentru făurirea cadrelor care vor duce mai departe și vor ridica pe culmi tot mai înalte munca a cărei temelie o punem noi astăzi".

VALERIA ALEXANDRESCU

La Universitatea „A. I. Cuza" din Iași

Unele aspecte ale examenelor și colocviilor semestriale

Examenele și colocviile semestriale ce au avut loc în instituțiile noastre de învățământ superior în luna Ianuarie au pus în fața profesorilor și a studenților problema unei bune pregătiri a sesiunii, a unei temeinice însușiri a materiei, precum și problema unei juste desfășurări a examenelor și colocviilor.

La Universitatea „A. I. Cuza" din Iași, sesiunea de examene a fost pregătită cu mult timp înainte, în primul rând prin asigurarea unei bune frecvențe, prin crearea și activizarea grupelor de învățătură, prin organizarea orelor de consultație, care au fost de un real ajutor studenților, precum și prin munca de lămurire și de îndrumare dusă zi de zi de organizația U.T.M. Dar pentru mulți din studenți, studiul individual a constituit forma de bază în munca de pregătire în vederea examenelor. In ceeace privește frecvența, situația s'a îmbunătățit simțitor față de anul trecut. Demnă de semnalat în această privință este acțiunea susținută de către decanul Facultății de Matematică-Fizică care pentru asigurarea unei bune frecvențe, a ținut în tot cursul semestrului, din două în două săptămâni, ședințe cu responsabilii grupelor de studenți, ședințe în cadrul cărora s'au discutat problemele ridicate de situația frecvenței și învățăturii.

Grupele de studenți au fost organizate încă dela începutul anului școlar, și la cele mai multe facultăți rezultatele obținute prin munca desfășurată în cadrul acestor grupe au fost mulțumitoare. La Facultatea de Matematică-Fizică, de pildă, grupele au contribuit mult la ridicarea nivelului la învățătură al studenților. Astfel, la grupa de fizică a anului I, la primele probe de control, rezultatele au fost nemulțumitoare, iar după ce s'au făcut în grupă seminarii și meditații speciale, rezultatele s'au îmbunătățit în mod simțitor.

In ceeace privește fixarea orariului examenelor și fixarea sălilor, acest lucru s'a făcut din timp, printr'o deplină înțelegere între studenți și profesori.

Chestionarele privitoare la materia de examene au fost afișate din vreme la mai toate materiile. Au fost totuși materii la care nu s'au întocmit aceste chestionare, ca de exemplu la Matematici (pentru chimie), la Teoria ecuațiilor diferențiale, la Istoria literaturii române, moderne, etc.

La aceste obiecte întrebările s'au formulat în mod spontan, fapt care a îngreunat adâncirea și formularea justă a răspunsurilor. Acest mod de a examina dovedește că unii profesori nu au înțeles pe deplin importanța didactică a chestionarului, sprijinul pe care îl dă acesta studenților în sistematizarea cunoștințelor.

Tot în perioada de pregătire a examenelor, pentru a se cunoaște mai bine nivelul de cunoștințe al studenților și pentru a-i ajuta să-și lărgească și să-și adâncească materialul însușit, la unele materii s'au organizat probe de control în mod sistematic.

Deasemenea prin frecventarea orelor de consultație, studenții au primit reale îndrumări în ceeace privește sistematizarea și justa înțelegere a problemelor. Din acest punct de vedere facultățile de Științe Juridice, de Filologie și de Matematică-Fizică au dat cele mai bune rezultate.

Datorită noii atitudini pe care și-au însușit-o cadrele didactice față de muncă și față de tânăra generație pe care o instruesc și o educă, după îndrumarea continuă a Partidului nostru și folosind glorioasa experiență a învățământului sovietic, anul acesta examenele s'au desfășurat într'o atmosferă serioasă și tovărășească. A dispărut cu desăvârșire acea atmosferă de intimidare a studenților de către profesori, caracteristică regimului burghez.

Studenții s'au prezentat pe grupe și au asistat în întregime la examinarea tuturor membrilor grupei, lămurindu-și în felul acesta o serie de probleme. La mai toate facultățile s'a observat o creștere simțitoare a nivelului de cunoștințe al studenților față de anul trecut și o pregătire mai temeinică. Ridicarea nivelului de cunoștințe al studenților a fost generală la marxism-leninism. Aceasta se datorează în mare măsură ajutorului concret dat de membrii catedrei grupelor de studenți urmărind deaproape activitatea acestora și dându-le îndrumările necesare.

Totuși desfășurarea acestor examene la Universitatea A. I. Cuza din Iași, a reflectat și o serie întreagă de lipsuri. La Facultatea de Matematică-Fizică, de exemplu, s'a constatat că stilul de examinare la matematici este în general abstract. Deși la examenul de Calcul Diferențial și Integral s'a pus studenților și câte o întrebare de sinteză, care deschidea anumite perspective asupra materialului întreg, metodă care ar trebui generalizată la examenele de matematică, totuși legătura între teorie și practică nu a fost în general scoasă îndeajuns în evidență.

Mai sunt deasemenea unii profesori care deși au calități pedagogice recunoscute în expunerea materialului, în examinarea studenților folosesc metode mecanice, cerând în mod rigid formulele sub forma în care au fost expuse la oră sau pretinzând memorizarea unor constante fizice de importanță secundară pentru curs. Asemenea metode încurajează buchiseala și sunt o piedică în asimilarea creatoare a materialului de către studenți.

In general, rezultatul examenelor și al colocviilor ținute în această sesiune la Universitatea „A. I. Cuza" din Iași au fost mulțumitoare, ele constituind o experiență prețioasă atât pentru profesori cât și pentru studenți.

Pentru ca în sesiunea de vară, însă, rezultatele să fie mult superioare, trebue ca, în cadrul unor ședințe ținute cu întreg personalul didactic al Universității, să se facă o analiză critică a felului cum s'au desfășurat examenele și colocviile în această sesiune, insistându-se asupra necesității folosirii unei juste metode pedagogice din partea profesorilor și a personalului didactic ajutător atât la prelegeri și la seminarii cât și la examene. De asemeni este necesar să se analizeze în cadrul fiecărei facultăți cursurile la care au căzut un număr mai mare de studenți.

Tot pentru remedierea lipsurilor constatate, colectivele de catedră trebue să se preocupe îndeaproape de problema predării cursului urmărind cum progresează studenții la materiile respective, și să ia măsuri imediate în acest scop.

Va trebui deasemeni, și în grupele de studenți să se facă o analiză serioasă asupra felului cum s'au desfășurat examenele.

In felul acesta, se va putea trece la o muncă temeinică, organizată, care să asigure crearea de cadre bine pregătite.

Să trezim interesul copiilor de vârstă preșcolară pentru desen!

Copiii preșcolari care au trecut din grupa celor mici în grupa mijlocie au dobândit o anumită pricepere în domeniul desenului. Ei au căpătat deprinderile elementare de a ține corect creionul, de a lua puțină vopsea cu pensula, etc.

In grupa mijlocie trebue intensificată cultivarea deprinderilor. Copiii care învață să tragă o linie dreaptă sau să țină corect pensula când desenează linii curbe sau cercuri își desvoltă mișcarea mâinii, formându-și astfel aptitudinile necesare, fără de care n'ar putea să-și exprime ideia în desen.

Educatoarea trebue să învețe pe copii să vadă proporția exactă între dimensiunea și forma hârtiei și dimensiunea și forma reprezentării prin desen. In general, copiii nu știu să păstreze proporția. Unii desenează pe toată hârtia numai o parte dintr'un pom, de exemplu, și spun educatoarei că nu mai au loc pe hârtie pentru rest — sau fac pe o foaie întreagă de hârtie un pom minuscul, într'un colț.

Atunci când propune obiectele pe care trebue să le reprezinte copilul, educatoarea trebue să aleagă pe cele mai apropiate de el — de exemplu, obiectele care se află în sala de grupă. La grădinița Nr. 39 din București, în vederea desenului după tema „păpușa noastră", educatoarea a atras atenția copiilor asupra trăsăturilor caracteristice ale păpușii. Astfel, vrând să formeze copiilor reprezentări clare, ea a căutat mai întâi să sublinieze părțile importante pe care ei trebue să le redea în desen. După aceasta, este necesar să trecem la lărgirea orizontului copiilor, familiarizându-i cu aspecte din curte, de pe stradă, dela plimbare, să le trezim interesul și să-i facem să observe cu atenție aspectul copacilor, al străzii, al clădirilor. Datorită repetării acestor observări, copiii ajung să descopere singuri caracteristici noi ale obiectelor, ceeace îi face să-și îmbunătățească calitatea desenului. Observările se fac cu scopul de a forma la copii reprezentări clare despre obiectele pe care le vor reda în desen.

După aceasta, se va trece la alegerea temelor din povești simple, cu o singură persoană și cu acțiuni limitate. De asemeni se pot alege teme pentru desen din glume, ghicitori și cântece ușoare.

Este bine ca personagiile din povestiri să poată fi cunoscute de copii. Dacă nu le putem prezenta în realitate, le putem arăta jucării sau tablouri, având însă grijă ca acestea să redea reprezentarea justă a animalului sau a obiectului respectiv. De exemplu, la grădinița sus amintită, educatoarea a arătat copiilor un epuraș din placaj, căruia nu i se distingeau bine picioarele. In desenul lor, copiii au făcut corpul și urechile epurașului, dar picioarele nu. Și aceasta, pentrucă jucăria arătată nu era o reprezentare justă a animalului.

Arătând copiilor tabloul sau jucăria, în cadrul unei activități anterioare, educatoare le va atrage atenția asupra caracteristicilor: urechile lungi și picioarele subțiri ale iepurașului, botul ascuțit, coada stufoasă și blana roșcată a vulpii, etc. Spre sfârșitul anului, când experiența copiilor s'a îmbogățit, când ei știu să deseneze după teme simple din povești, ghicitori și poezii scurte, le putem cere să deseneze după o temă mai complicată. De exemplu, din povestea „Căsuța din pădure" se poate alege ca temă episodul care înfățișează întâlnirea dintre șoarece și vulpe. In acest scop, cu câteva zile înainte, educatoarea va aduce în sala de grupă o ilustrație în care este înfățișată vulpea și alta reprezentând șoarecele. Copiii vor examina singuri tablourile. Educatoarea va discuta cu copiii asupra lor, precizându-le impresiile primite. Tablourile rămân în continuare în sala de grupă. In timpul activității, vom observa că la început copiii desenează figurile static, deși educatoarea le-a atras atenția asupra mișcării picioarelor vulpii. Desenul va fi redat într'o formă simplă, dar procesul reprezentării va bucura mult pe copii.

Iată cum a procedat educatoarea dela grădinița Nr. 5 din București, lucrând cu copiii din grupa mijlocie un desen după tema „Omul de zăpadă": după ce a așezat măsuțele în careu și a aranjat copiii pe o singură parte, pentru a putea fi văzuți de ea, le-a anunțat subiectul: „Astăzi vom desena omul de zăpadă pe care l-am făcut în curte". A făcut apoi o scurtă revenire asupra reprezentării.

Vă amintiți cum am făcut omul de zăpadă? Am făcut un bulgăre mare, rotund, pe care l-am pus jos, apoi unul mai mic, pe care l-am pus în vârf. Acesta era capul omului de zăpadă". (In acest timp, educatoarea a arătat cu mâna forma bulgărilor și locul unde îi așează). Ea a împărțit apoi copiilor materialul (foi de hârtie, creioane colorate) și le-a cerut să deseneze. In timpul desfășurării activității, ea a încurajat pe copiii timizi și pe cei neîndemânateci, i-a sfătuit de unde să înceapă, arătându-le cu degetul pe hârtie unde să deseneze capul, corpul, etc. și a urmărit dacă se întrebuințează bine creioanele colorate. La sfârșit, ea a iscălit fiecare desen, a pus pe ele data și le-a expus pe o măsuță. Apoi a făcut, împreună cu copiii, aprecieri asupra felului în care se prezintă aceste desene și a discutat cu ei în ce măsură seamănă cu realitatea. Cele mai bune lucrări au fost expuse la gazeta de perete. Desenul a reușit pentrucă, în activitatea premergătoare, cu ocazia modelării omului de zăpadă în curte, educatoarea a stăruit să atragă atenția copiilor asupra caracteristicilor generale ale omului de zăpadă.

In grupa celor mari, desenul este o activitate pe care copiii o fac cu multă plăcere și interes. Dacă în grupa mijlocie desenele reprezentau doar caracteristicile generale ale obiectului desenat, în grupa celor mari, educatoarea începe să pretindă copiilor să înfățișeze și mișcarea: la sănius, jocul cu mingia, etc.

Atunci când cere copiilor să deseneze figura omului, educatoarea trebue să le atragă atenția asupra proporției (de ex.: capul să nu fie prea mare și corpul prea scurt sau prea lung), precum și asupra amănuntelor (de ex.: gâtul, umerii, ochii, gura). Mai târziu, examinează cu copiii îmbrăcămintea omului. In cadrul activităților pregătitoare, copiii vor fi stimulați să aprofundeze observarea: în timpul iernii, omul poartă căciulă în cap, șoșoni în picioare, iar paltonul, care se încheie cu nasturi, are guler de blană. Această observare trebue făcută prin comparație cu îmbrăcămintea de vară.

Pentru ca copiii să-și formeze reprezentări vii și precise în procesul de observare, educatoarea trebue să accentueze asupra semnelor distinctive și a calităților obiectelor. La începutul anului, este necesar să se insiste mai mult asupra imaginilor diferitelor ființe și lucruri din imediata apropiere, de pildă a unor animale, a copacilor, a caselor, a mijloacelor de transport — cu amănuntele lor. Mai târziu, pe baza cunoștințelor primite treptat, copiii vor lega aceste imagini în mișcare de acțiuni mai complicate. Vor desena, de exemplu, o fetiță îmbrăcată de iarnă trăgând pe fratele ei cel mic cu sania, pe cărare.

Copiii din grupa mare combină culorile și trag liniile cu mai multă siguranță. După 2-3 luni dela începutul anului, temele ce se dau copiilor din grupa mare pentru desen vor fi mai complicate: o plimbare în parc, pe stradă, etc.

Desenului după o temă legată de observare îi urmează desenul cu teme din basme, povestiri sau poezii. Personagiile care nu pot fi prezentate în realitate trebue înfățișate copiilor, ca și la grupa mijlocie, prin tablouri sau prin jucării. Spre sfârșitul anului, când copilul are un bagaj mai bogat de cunoștințe și când imaginația este mai desvoltată, temele se complică, insistându-se asupra creației proprii a copiilor. Ca și în celelalte grupe, desenul după teme alternează cu desenul din imaginație.

Atunci când își propune să ceară copiilor un desen din imaginație, educatoarea trebue să le spună din ajun să se gândească bine la imaginea pe care o vor desena. Copiilor care întâmpină greutăți în alegerea temei educatoarea le va sugera ce să aleagă din ultimele impresii. In timpul executării desenului, educatoarea trebue să ajute individual pe copii, încurajându-i și reamintindu-le reprezentările, atunci când e nevoe. Și în grupa mare este necesar ca educatoarea să dea o deosebită atenție demonstrării procedeelor tehnice. Ea trebue să le arate copiilor cum se folosește pensula atunci când vrem să desenăm o frunză sau o petală, de pildă. Demonstrarea se face la începutul activității pentru întreaga grupă. Celor care nu pricep dela început, li se dau indicații individuale, în timpul activității.

Dacă educatoarea va reuși să trezească interesul copiilor pentru desen, să-l facă plăcut și interesant, copiii vor dobândi siguranță în redarea și colorarea desenului, vor avea satisfacția muncii lor, iar activitatea lor își va atinge scopul propus.

Pregătirea cadrelor tehnice în sectorul geologic

Cercetarea sistematică a subsolului țării noastre, în vederea descoperirii și punerii în valoare a zăcămintelor de minereuri și petrol, n'a constituit o preocupare serioasă în țara noastră, în trecut. Cercetările geologice se făceau mai mult la întâmplare și fără să aibă un caracter științific, iar întreprinderile particulare, care conduceau aceste cercetări, păstrau secrete rezultatele obținute. Fostul Institut Geologic era lăsat să-și ducă activitatea cu mijloace restrânse, iar geologii noștri nu găseau nicăieri niciun sprijin.

Regimul nostru de democrație populară dă o mare atenție cercetărilor geologice, care trebue să ducă la descoperirea de noi surse de materii prime pentru industria noastră în plină desvoltare. Constituirea Comitetului Geologic are ca scop descoperirea unor noi surse de materii prime în domeniul zăcămintelor de minereuri și petrol, pentru a contribui astfel la utilizarea tuturor bogățiilor țării, la întărirea economiei naționale.

Comitetul Geologic a primit din partea Statului un sprijin puternic, fiind înzestrat cu aparate și mijloace tehnice moderne, care permit extinderea simțitoare a cercetărilor geologice. Este semnificativ faptul că în Planul Cincinal s'a prevăzut un fond special de investiții pentru cercetări științifice și explorări geologice.

Odată cu desvoltarea cercetărilor geologice, s'a resimțit lipsa de cadre tehnico-științifice. Iată de ce, în momentul de față, pregătirea cadrelor tehnice necesare în domeniul geologiei constitue o problemă care preocupă serios Comitetul Geologic.

Planul Cincinal și Planul de Electrificare pun sarcini mari în fața Comitetului Geologic. De îndeplinirea acestor sarcini depinde, în mare măsură, îndeplinirea sarcinilor puse de Plan și în alte ramuri de producție, ca de pildă în industria minieră, petroliferă, etc.

Pentru pregătirea acestor cadre, în afară de Facultatea de Geologie și de Secția de Geologie din cadrul Institutului de Tehnică Minieră, care pregătesc cadrele tehnice superioare pentru sectorul geologic, Comitetul Geologic a înființat și o școală medie tehnică de geologie.

In această școală vor fi pregătiți, pentru prima dată la noi în țară, colectori geologi, cu grad de tehnicieni medii, care vor fi ajutoarele imediate ale geologilor în munca de teren și laborator. Pentru a realiza o pregătire cât mai temeinică a acestor cadre la alcătuirea programei de învățământ s'a folosit din plin bogata experiență sovietică, introducându-se materiile de tehnică generală și de specialitate cele mai potrivite și programându-se în ultimii doi ani de școlaritate, 23 de săptămâni pentru practică pe teren, cu echipele de lucru pentru cercetări geologice.

Pentru satisfacerea necesităților imediate de cadre tehnice, au luat ființă două cursuri de calificare profesională, unul pentru topografi și altul de recalificare profesională pentru geologi. Pentru aceste cursuri au fost recrutate elemente care au la bază o școală medie, respectiv licența în geografie sau științe naturale.

In anul acesta vor fi deschise încă două cursuri, unul pentru cartografi și al doilea pentru desenatori tehnici.

Pentru pregătirea lucrătorilor calificați și a maiștrilor, pe terenurile explorate a luat ființă o școală profesională și peste 10 cursuri de calificare.

Asigurarea bunei funcționări a școlilor și a cursurilor care s'au înființat sau se vor înființa, procurarea manualelor și a materialului didactic necesar pentru a se împleti armonios teoria cu practica sunt sarcini însemnate, cărora va trebui să le facă față Comitetul Geologic. Aceste sarcini vor trebui să fie îndeplinite cu succes, căci numai în felul acesta se vor crea cadrele tehnice de care țara noastră are nevoe în sectorul geologic, pentru sporirea avuției obștești, pentru întărirea Patriei noastre.

NICOLAE PARAIANU
responsabil cu învățământul în Comitetul Geologic

Muncă voluntară pentru electrificarea comunei

Vestea că satul lor va fi electrificat a adus o nespusă bucurie în inimile locuitorilor comunei Țânțari, din raionul Stalin.

Dornici să contribue prin munca lor la această importantă realizare, care va schimba multe din viața oamenilor din comună, învățătorii și profesorii au lucrat voluntar și au antrenat și pe țăranii muncitori la săpatul gropilor pentru fixarea stâlpilor.

In felul acesta, învățătorii și profesorii din comuna Țânțari, raionul Stalin, au arătat hotărîrea lor de a sprijini eforturile Partidului și Guvernului pentru construirea unei vieți mai bune în țara noastră.

Prof. D. CONSTANTINESCU
corespondent

Catedra de marxism-leninism dela Universitatea „C. I. Parhon" din București, a organizat următoarele seminarii recapitulative pentru candidații la Examenul de Stat din sesiunea actuală:

Miercuri și Vineri orele 19-21

Facultatea Geologie-Geografie în amfiteatrul Paleontologie.
Facultatea de Filologie în Amfiteatrul Odobescu.
Facultatea de Matematică-Fizică — Amfiteatrul 5 Fac. Filosofie.
Facultatea de Chimie — Amf. 5 Fac. Filosofie.
Facultatea de Filosofie — Amf. 6 Fac. Filosofie.
Fac. Șt. Juridice — Amf. 6 Fac. Filosofie.
Fac. de Istorie — Amf. 6 Fac. Filosofie.

Joi orele 19-21

Fac de Pedagogie-Psihologie — în localul Fac. Șt. Naturale.
Fac. de Științe Naturale — în localul Fac. Șt. Naturale.

In ajutorul cadrelor care predau la anul II al cursurilor de alfabetizare

Deprinderea de a citi ziarul

Ziarele contribue la ridicarea conștiinței politice a maselor, la ridicarea nivelului cultural al poporului. Ele ajută în lupta împotriva rămășițelor capitalismului, îi organizează pe oamenii muncii în lupta lor pentru construirea socialismului și pentru apărarea păcii.

Adulții trebue să capete dorința și deprinderea de a citi ziarul. Trebue să li se trezească și să li se educe interesul pentru citirea ziarului, trebue să fie obișnuiți de a-l citi regulat, nu numai în clasă, ci și acasă. Ei trebue să învețe să înțeleagă ziarul și să se orienteze singuri în citirea lui. Aceasta îi va ajuta să participe activ și conștient la îndeplinirea și depășirea primului nostru Plan Cincinal, a mărețului plan de electrificare a țării, la lupta pentru construirea socialismului, la lupta pentru pace.

Conținutul și ordinea lecțiilor

Pentru a trezi și a educa interesul adulților pentru ziar, începem prin a-l citi cu glas tare. Invățătorul consacră acestei activități 15—20 minute înainte de lecție. El alege dinainte, din numărul respectiv al ziarului, materialul cel mai important și cel mai interesant și îl citește mai întâi cu voce tare. Dacă materialul este prea vast sau prea complex, învățătorul redă pe scurt elevilor conținutul lui, într'o formă accesibilă lor.

Acest fel de muncă se transformă apoi, treptat, în lecții speciale. Dacă elevii n'au încă suficient de desvoltată deprinderea citirii, ei sunt puși să citească cu voce tare numai titlurile rubricilor și ale articolelor ziarului, pentru a căpăta o idee despre conținutul ziarului. Citirea cu voce tare a materialului o face învățătorul; mai târziu, când elevii ajung să citească cu mai multă ușurință, ei trebue să facă singuri lectura întregului articol ales.

Astfel, elevii încep cititul ziarului prin trecerea în revistă a întregului conținut, prin citirea titlurilor. In continuare, învățătorul face cunoscute elevilor rubricile ziarului și îi învață să le găsească.

La început, întreaga muncă se duce cu ajutorul unui singur ziar. Se poate folosi, pentru început, un ziar local.

In timpul citirii ziarului, învățătorul explică elevilor felul în care este distribuit materialul în ziar, care sunt rubricile lui permanente. Trebue să li se arate elevilor locul în care se publică, în acest ziar, materialul care privește viața profesională și de Partid, chestiunile internaționale; unde se găsesc comunicările locale, știrile diverse, anunțurile, etc.

Elevii se obișnuesc treptat cu însemnătatea și cu locul pe care-l ocupă în ziar articolul de fond, telegramele, corespondențele, etc. Acest lucru se face pe calea citirii și analizei mai multor ziare.

Ziarul se utilizează pe lângă manual, ca material pentru lecțiile de citire. Elevii se obișnuesc să citească articolele din ziar pe fragmente, pătrunzând sensul fiecărui fragment în parte și recitind apoi întregul articol.

Acest lucru se poate face prin diferite mijloace: 1) se dă un plan al articolului și li se cere elevilor să împartă articolul în fragmente după planul dat; 2) li se dă elevilor articolul împărțit în fragmente și li se cere să găsească un titlu pentru fiecare dintre ele; 3) li se cere elevilor ca, după citirea articolului, să răspundă la câteva întrebări în legătură cu conținutul lui.

Este necesar ca atunci când citesc o gazetă, elevii să se folosească în măsura necesității și a posibilității, de dicționar și de harta geografică.

După ce elevii au ajuns să se orienteze bine într'un anumit ziar, trebue să înceapă să se familiarizeze și cu alte ziare. In modul acesta, ei află despre existența unor gazete locale și a unor gazete centrale (Scânteia, România Liberă, Viața Capitalei, Viața Sindicală, etc.) editate de organele de Partid, de Stat sau de cele profesionale; de asemenea, mai pot afla dacă aceste gazete au un caracter general sau special (pe ramuri de activitate), dacă se adresează unui cerc larg de cititori, sau de exemplu, numai tineretului.

Treptat, învățătorul va reuși să facă din fiecare elev un cititor permanent al unuia dintre aceste ziare, pe care ei să-l citească și acasă. Pentru formarea deprinderii de a citi ziarul în afara școlii, sunt indicate temele date acasă, după ziar. Invățătorul dă ca temă fiecărui elev să urmărească, pentru un anumit interval de timp, o anumită rubrică și să citească zilnic întregul material din această rubrică. In zilele indicate, elevii iau cuvântul în fața clasei, făcând o expunere concisă asupra celor citite.

In legătură cu citirea ziarelor, elevii trebue să încerce singuri să alcătuiască articole și corespondențe de ziar.

Deprinderea cu lectura individuală

Școala trebue să trezească la adulți interesul pentru carte, să le desvolte deprinderile lecturii individuale. Aceasta asigură adâncirea cunoștințelor și a deprinderilor dobândite de elevi în școală și contribue la ridicarea nivelului lor politic și general cultural.

Invățătorul trebue să-i antreneze și să-i obișnuiască pe elevi să citească individual cărți politico-sociale și de popularizare științifică precum și opere literare. Pentru aceasta, el trebue să le arate mijloacele care ușurează însușirea și memorizarea celor citite.

Lecțiile rezervate lecturii individuale trebue să urmărească, în primul rând, trezirea interesului pentru carte. La aceasta contribue citirea expresivă de către învățător a unor fragmente atractive și vii, relatarea artistică a conținutului cărților, recomandarea bibliografiei cu un conținut accesibil. Este foarte folositor să se aducă în clasă și să li se arate elevilor câteva cărți, făcându-se o scurtă caracterizare a acestora.

Unele cărți care îi interesează în mod deosebit pe elevi se folosesc ca material pentru lecțiile de citire. Elevii citesc în clasă pasagiile indicate de învățător. Ei învață să citească capitolele pe fragmente, pătrunzând sensul fiecăruia dintre ele, răspunzând la întrebările puse de învățător în legătură cu cele citite, revenind la părțile care n'au fost bine înțelese.

La aceste lecții de citire elevii încep, de asemenea, să capete priceperea de a scoate notițe din cărți, de a alcătui un plan al celor citite, de a găsi în dicționar explicarea cuvântului neînțeles. Treptat, ei se obișnuesc și cu citirea în afara clasei. La orice ocazie, învățătorul trebue să le explice elevilor necesitatea cititului individual. La început, el dă cărți pentru lectură particulară elevilor care manifestă cel mai mult interes pentru aceasta. După un oarecare timp, el îi întreabă pe elevi, în afara lecțiilor, despre cele citite acasă.

Mai târziu, redarea celor citite se face în mod sistematic și la lecție. Experiența celor mai buni elevi îi antrenează și pe ceilalți; la lectura individuală trebue atrasă, pe cât posibil, întreaga clasă.

Desvoltarea interesului pentru lectura individuală se accentuează dacă elevii sunt îndrumați să-și exprime în scris, foarte concis, părerile despre cartea sau fragmentul citit. Aceste notări trebue neapărat controlate de învățător.

Ședințele de lectură contribue și ele, în mare măsură, la desvoltarea lecturii individuale. Fiecare ședință se consacră unui autor sau chiar unei anumite cărți. Elevii își exprimă părerea despre cele citite și citesc expresiv unele fragmente.

Adulții trebue să dobândească în cadrul cursului de alfabetizare, primele deprinderi de a alege singuri cărțile. E bine să se organizeze cu elevii o vizită la o bibliotecă pentru a-i familiariza cu catalogul. Trebue să-i obișnuim să observe numele autorului, editura și anul editării cărții pe care o citesc. Trebue să-i învățăm, deasemeni, să-și formeze o părere asupra cărții după titlul ei sau după cuvântul introductiv.

Elevii trebue să înceapă să utilizeze cartea chiar dela primele lecții și să continue acest lucru până la sfârșitul școlarității.

Rezultatele executării Planului de Stat al R. P. R. pe anul 1950

Comunicatul Comisiei de Stat a Planificării asupra rezultatelor executării Planului de Stat al R.P.R. pe anul 1950 a însemnat pentru oamenii muncii din țara noastră bilanțul unei lupte hotărîte, pe drumul construirii socialismului.

Cifrele care arată realizările înfăptuite în diferitele sectoare ale economiei naționale din țara noastră oglindesc însemnatele succese obținute de poporul muncitor în desvoltarea industriei, a agriculturii, în intensificarea transporturilor, a construcțiilor, precum și în continua îmbunătățire a condițiilor de viață a oamenilor muncii. Aceste cifre oglindesc, totodată, efortul și voința de neclintit a poporului nostru muncitor de a grăbi construirea socialismului, de a urma drumul trasat de gloriosul popor sovietic, de a apăra cauza păcii și de a se împotrivi cu hotărîre imperialiștilor americani și englezi, ațâțători la război.

Producția globală în întreaga industrie a țării noastre a fost îndeplinită, în anul 1950, în proporție de 104 la sută. Astfel, producția de gaz metan, de minereu de fier, de cocs metalurgic, de oțel, mașini agricole și de țesături au întrecut prevederile Planului. Valoarea producției globale industriale a atins, în anul 1950 un nivel de 137,3 la sută față de 1949. Prin introducerea unor noi procedee tehnologice s'au obținut însemnate realizări în industria siderurgică, în industria extractivă, importante realizări în industria lemnului, etc. In cursul acestui an s'au realizat peste 100 tipuri de produse noi, s'a început producerea în serii a multora din acestea, s'au realizat 17 tipuri noi de cabluri electrice, peste 35 tipuri de mașini noi, multe din ele pentru prelucrarea metalelor, mașini de forjat, mașini textile și agricole, s'au fabricat noi sorturi de hârtie, etc. In același timp s'au înființat 12 institute de cercetări și proectări, s'a intensificat acțiunea de valorificare a resurselor locale. Cooperația meșteșugărească de producție s'a ridicat, dela 398 unități în 1949, la 667 în 1950, iar numărul celor încadrați în aceste cooperative a crescut dela 42.500 la 78.700.

Insemnate realizări s'au obținut în agricultură și silvicultură. Producția de leguminoase a fost îndeplinită în proporție de 127 la sută, cea de orez de 332 la sută, iar cea de bumbac de 340 la sută. Au fost desmiriștite în vară 2.800.000 hectare și s'au făcut 3.100.000 ha. goare de toamnă. Planul de însămânțări a fost îndeplinit în întregime La sfârșitul anului 1950 numărul gospodăriilor agricole colective trecea de 1000. In acestea erau cuprinse 65.800 familii, iar numărul S.M.T.-urilor se ridică la 138. A fost îmbunătățit parcul de vite. Planul de împăduriri a fost realizat în proporție de 117,8 la sută.

Nu mai puține realizări au fost obținute în sectorul transporturilor și al comunicațiilor, precum și în cel al circulației mărfurilor. Prin comerțul de stat și cooperatist au fost puse la dispoziția populației, mărfuri în valoare de 230 miliarde lei, față de 159 miliarde în 1949. S'a distribuit mai multă carne, mai multe produse lactate, mai multă pâine, etc. Schimbul între sat și oraș a fost mult intensificat. S'au distribuit populației rurale cu 53 la sută mai multe mărfuri decât în 1949, iar achizițiile de produse din mediul rural au atins valoarea de 14.5 miliarde lei.

Numărul salariaților din economia națională a crescut în 1950 cu 430 de mii față de 1949. Și-au ridicat calificarea 108.500 muncitori și circa 50.000 sunt în curs de calificare. In îndeplinirea Planului de Stat, aproape 60 la sută din totalul muncitorilor au fost cuprinși în întrecerea socialistă. A fost extinsă munca în acord, ajungând în întreaga industrie la un procent de 63 la sută. Productivitatea muncii a crescut — datorită îmbunătățirii normelor timpului de lucru, calificării cadrelor, și creșterii nivelului tehnic al producției — cu 26 la sută în industria construcțiilor de mașini, cu 13 la sută în siderurgie, cu 20 la sută în industria chimică, etc.

Odată cu creșterea producției globale a principalelor ramuri ale economiei țării noastre, a crescut și nivelul de trai al masselor muncitoare, depășind cu 13 la sută nivelul din 1949. Salariul mediu al salariaților din industrie a crescut cu 11 la sută față de anul precedent. S'a înregistrat o simțitoare creștere a salariului social. Prin asigurările sociale de stat s'au acordat 3,4 miliarde lei ajutoare bănești. 255 000 de copii și adulți au fost trimiși la odihnă, față de numai 195.000 în anul 1949, adică cu 31 la sută mai mult. Au fost construite noi locuințe muncitorești.

Invățământul a cunoscut, de asemeni, frumoase realizări. 2 milioane de elevi au fost cuprinși în învățământul elementar, mediu și în școlile profesionale, iar numărul studenților a crescut cu 17 la sută față de 1949, atingând cifra de 53.800.

Economia națională a primit în acest an 33.000 specialiști și cadre cu o calificare înaltă. Numărul burselor acordate elevilor și studenților a crescut, dela 212.000 în 1949, la 276.000 în 1950, ceeace reprezintă un spor de 30 la sută. Au fost tipărite mai multe cărți, mai multe ziare, s'au înființat peste 1600 cămine culturale, iar numărul volumelor din bibliotecile acestora a crescut cu peste 1.500.000 exemplare.

In multe orașe s'au instalat stațiuni noi de radioficare, s'a construit importantul centru sportiv dela Poiana Stalin. A fost sporit numărul caselor de naștere și al dispensarelor, a sporit numărul paturilor din spitale. Toate aceste cifre reprezintă grija pe care Partidul Muncitoresc Român și Guvernul țării noastre o acordă îmbunătățirii permanente a nivelului de trai al masselor muncitoare.

In anul 1950 au fost construite noi fabrici, noi uzine. Volumul investițiilor din întreaga economie națională a însumat 161 miliarde lei. Folosind tot mai mult experiența muncitorilor și a tehnicienilor sovietici și cu ajutorul permanent al Uniunii Sovietice oamenii muncii din țara noastră construesc cu entuziasm socialismul.

Cadrele noastre didactice, care au un rol hotărîtor în marea operă de educare a tineretului, trebue să arate elevilor lor frumoasele realizări ale oamenilor muncii în construirea bazelor socialismului. In școli, în căminele culturale în casele de citit, în cluburi și colțuri roșii, învățătorii și profesorii trebue să le vorbească atât elevilor lor cât și oamenilor muncii dela orașe și sate, despre realizările obținute în anul 1950 și să-i îndemne spre noi realizări în cadrul primului nostru Plan Cincinal.

Invățătorii și profesorii trebue să arate țărănimii muncitoare perspectivele ce se deschid Patriei noastre prin succesele obținute în cadrul Planului de Stat pe 1950.

Popularizând aceste importante realizări, mobilizând massele în îndeplinirea sarcinilor ce le revin din Planul de Stat pe 1951 și muncind cât mai temeinic în cadrul școlii, salariații din învățământ vor contribui alături de toți oamenii muncii, la măreața operă de construire a socialismului în țara noastră și la apărarea păcii în lumea întreagă.

Jocurile Mondiale Universitare dela Poiana Stalin

La Poiana Stalin, la poalele Postăvarului, au fost zile de sărbătoare, zilele Jocurilor Mondiale Universitare de Iarnă. Tineri studenți veniți din marea Țară a Socialismului, din R.P. Ungară, din R. Cehoslovacă, R. P. Bulgaria, R. Polonă, studenți progresiști din Anglia, Finlanda și din alte țări, au participat la întrecerea sportivă desfășurată sub semnul luptei pentru pace.

Studenții dela Poiana Stalin vorbeau limbi diferite. Aceasta n'a constituit însă o piedică în dorința lor de a se cunoaște, de a se împrieteni, de a arăta că tineretul iubește pacea, iubește viața.

Jocurile s'au desfășurat la marele combinat sportiv ridicat prin grija Partidului Muncitoresc Român, îndrumătorul și sprijinitorul mișcării de cultură fizică și sport din țara noastră. Participanții s'au bucurat de o primire frățească, fiind înconjurați de dragostea studenților români. **„Am participat la foarte multe concursuri internaționale,** — a declarat cunoscuta campioană de patinaj artistic Nagy Marianne. **In nicio parte n'am întâlnit însă atâta dragoste prietenească și ospitalitate ca aici. Primirea călduroasă, minunata realizare sportivă, construcția Combinatului și tot ce am văzut pe meleagurile Republicii Populare Române, ne-a entuziasmat".**

De când au început să se desfășoare la Poiana Stalin Jocurile Mondiale Universitare de Iarnă, și când s'a deschis Tabăra Studențească Internațională, n'a trecut o zi, o oră, în care să nu se lege prietenii de neuitat. **„Trăiesc cu mare bucurie aceste zile pe care le petrec în Republica Populară Română. Noi, nu ne vom uita niciodată unul pe altul, pentrucă drumul nostru este acelaș"** — a spus studentul mongol Bulanbadorh din Ulan Bator, rostind gândul studenților veniți la Poiana Stalin.

Pe pârtia de schi dela Poiana Stalin.

Probele sportive desfășurate în fiecare zi au atras un numeros public. Mii de muncitori, studenți și elevi urcau serpentinele pentru a urmări întrecerile spectaculoase dela Combinat.

Concursurile au fost disputate cu însuflețire. Multe din disputele sportive s'au încheiat cu victoria studenților sovietici, care au arătat măestrie și un înalt nivel tehnic. Publicul a aplaudat cu entuziasm dârzenia cu care concurenții sovietici au cucerit numeroase titluri de campion mondial universitar ,voința cu care au știut să lupte pentru a aduce Patriei lor noi succese sportive.

Deosebit de spectaculoasă a fost proba de ștafetă a echipelor masculine, în care formația Uniunii Sovietice a cucerit o strălucită victorie, câștigând titlul de campioană mondială universitară la această probă. Schiorii sovietici au impresionat prin înalta lor tehnică, prin viteză și rezistență. Cei 40 km. — cât măsoară distanța probei — au fost străbătuți de echipa sovietică în 3 ore, 13 minute, 53 secunde. In aceeași probă formația R. P. R. a înregistrat o performanță merituoasă, clasându-se la locul doi. Succesul schiorilor români se datorește elanului cu care a luptat fiecare concurent și aplicării învățămintelor de pe urma antrenamentelor făcute în comun cu schiorii sovietici. Formația R.P.R a parcurs distanța în 3 ore, 20 minute, 54 secunde.

Proba de schi-fond pentru fete, pe distanța de 5 km., a fost foarte însuflețită și s'a soldat cu victoria concurentei sovietice Tolmaceva Zinaida, care a parcurs distanța în 22 minute și 29 secunde.

Cu prilejul Taberei Studențești Internaționale, au avut loc la Poiana Stalin o serie de manifestări artistice și culturale, care s'au desfășurat în sala de festivități a hotelului. In cadrul unor conferințe organizate de U.I.S., au vorbit despre diferite aspecte ale vieții studențești, Ioszha Grohman, președintele Uniunii Internaționale a Studenților, Kuo Tsai Tsu, vicepreședinte al U.I.S. și Halstad Hollman, vicepreședinte al U.I.S. Tov. N. Popescu-Doreanu, ministrul Invățământului Public, a vorbit studenților străini despre desvoltarea învățământului superior. După conferință, studenții străini au pus o serie de întrebări în legătură cu perspectivele care se deschid în Republica noastră Populară, tineretului studențesc.

Jocurile Mondiale Universitare de Iarnă desfășurate la Poiana Stalin constitue încă un prilej de afirmare a solidarității studențimii progresiste din întreaga lume, care luptă zi de zi pentru a pune în aplicare hotărîrile istorice ale celui de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii dela Varșovia.

Maniacii imperialismului american susțin că Statele Unite se mărginesc la Est cu Elba și la Vest cu țărmul de răsărit al Pacificului.

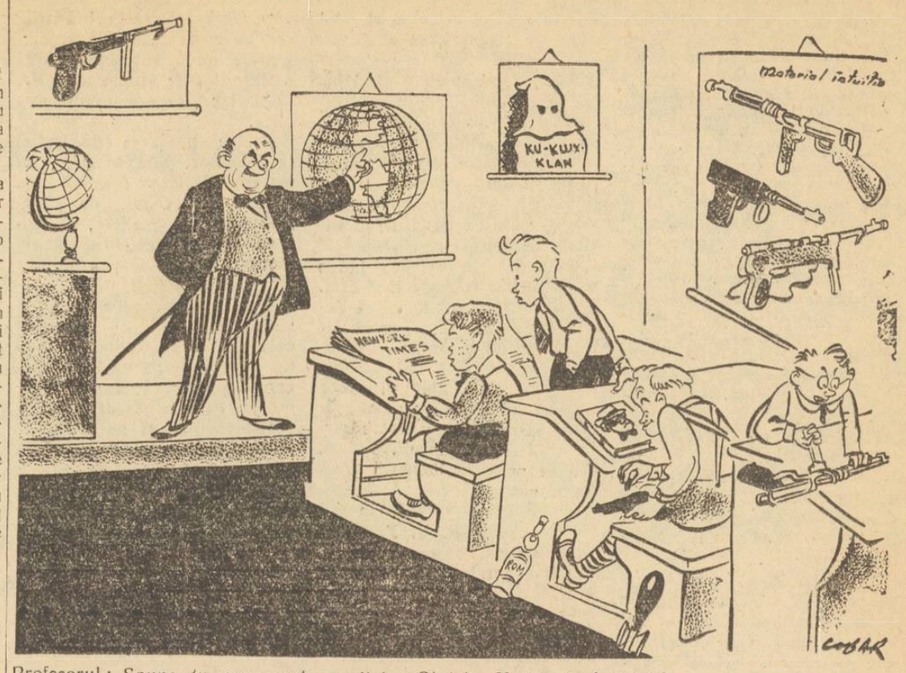

Profesorul: *Spune, tu, care sunt granițele Statelor Unite ale Americii?*
Elevul: *N'am citit ultimele declarații ale lui Acheson.*

(Desen de NELL COBAR)

O DATORIE PATRIOTICĂ

„Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri al R. P. R. cu privire la măsurile ce trebue luate pentru îmbunătățirea muncii de pregătire și executare a campaniei însămânțărilor de primăvară", este un document politic de o deosebită importanță. Pentru a se realiza cu succes sarcinile prevăzute sectorului agricol în cadrul planului pe 1951, Comitetul Central al P. M. R. și Consiliul de Miniștri al R. P. R. au hotărît că toate „Comitetele de Partid Regionale și Raionale, Ministerul Agriculturii și Comitetele Executive ale Sfaturilor Populare Regionale, Raionale și Comunale, vor desfășura o largă activitate politică de massă și organizatorică pentru mobilizarea tuturor membrilor de partid, organizațiilor de massă, membrilor gospodăriilor colective, tractoriștilor dela S. M. T.-uri, tehnicienilor, specialiștilor și oamenilor de știință în agricultură pentru realizarea la timp și în bune condițiuni a campaniei însămânțărilor de primăvară".

Realizarea planului de însămânțări în primăvara acestui an va contribui la îndeplinirea cu succes a măreților obiective înscrise în Planul Cincinal și va ajuta la ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc dela orașe și sate. Infăptuirea la timp și în bune condițiuni, a campaniei de însămânțări de primăvară va însemna, totodată o importantă contribuție la întărirea frontului păcii, condus de marea Uniune Sovietică, va însemna o lovitură dată imperialiștilor americani și englezi, provocatori de război.

De aceea, participarea activă la campania însămânțărilor din primăvara acestui an constitue, pentru fiecare om al muncii, o datorie patriotică în lupta pentru construirea socialismului și pentru întărirea mijloacelor de apărare a păcii.

Invățătorii și profesorii, înțelegând marea importanță a acestei probleme de stat, se vor încadra, desigur, în larga activitate ce o vor desfășura, muncind stăruitor pentru ca primăvara primului an din Planul Cincinal să însemne o biruință și în sectorul agricol. Activitatea lor în această direcție este determinată de rolul pe care-l au în lămurirea maselor populare. In această acțiune patriotică de lămurire a țărănimii muncitoare, cadrele didactice trebue să găsească metode cât mai noi și cât mai variate.

Incepând cu munca din clasă, unde cadrele didactice pot prezenta elevilor aspecte interesante din uriașele realizări ale agriculturii sovietice sau din înfăptuirile gospodăriilor noastre colective, și continuând cu munca de lămurire în cadrul căminelor culturale, învățătorii și profesorii vor izbuti să lege și mai strâns scoala de viață. Ei pot face, în același timp, din elevii lor nu numai viitoare cadre pregătite pentru sectorul agricol, ci pot să-i entuziasmeze pentru problemele de știință și de practică agricolă, pentru problemele ridicate de Hotărîrea Comitetului Central și a Consiliului de Miniștri referitoare la însămânțări, așa încât ei să devină un adevărat mijloc de difuzare și infiltrare a cunoștințelor științifice, în rândurile țărănimii muncitoare.

La cursurile de alfabetizare, de asemeni, se pot ridica și discuta chestiuni privitoare la campania însămânțărilor de primăvară. Trebue să arătăm cursiștilor marea importanță economică și politică a acestei campanii, le putem citi articole și broșuri referitoare la agricultura mecanizată, la importanța S.M.T.-urilor, la avantagiile colectivizării, la pregătirea din vreme a semințelor, etc.

In cadrul orelor educative, campania de însămânțări din primăvara aceasta trebue să constitue pentru învățători și diriginți o preocupare intensă. Ei trebue să-i facă pe elevi să pătrundă importanța acestei probleme și să ducă mai departe cele învățate în scoală. Același lucru se poate face și în orele de științe naturale sau de geografie.

Invățătorii și profesorii pot desvolta, în cadrul ședințelor organizațiilor de massă, teme referitoare la importanța agriculturii socialiste la utilizarea S.M.T.-urilor, arătând că, datorită metodelor științifice, gospodăriile agricole de stat au obținut, anul trecut, o recoltă medie cu 50 la sută mai mare decât gospodăriile individuale, iar gospodăriile agricole colective, tot datorită aplicării metodelor agrotehnice înaintate, au obținut o producție medie cu 33 la sută mai mare decât producția obținută în gospodăriile individuale. Invățătorii și profesorii, înțelegând că această campanie se duce în condițiile ascuțirii luptei de clasă trebue să contribue la demascarea chiaburilor, care vor încerca să saboteze campania de însămânțări.

Totodată, salariații din învățământ trebue să ducă o muncă stăruitoare de popularizare a agriculturii științifice și raționale, discutând cu țăranii muncitori și lămurindu-i asupra problemei culturilor industriale: plante oleaginoase, textile (in, cânepă, bumbac), să le arate foloasele seminței selecționate sau ale seminței aduse din Uniunea Sovietică (de ex. floarea soarelui de soiul Jdanov) insistând asupra deosebitei valori a acestor culturi, asupra productivității lor și asupra rolului pe care-l au în desvoltarea industriei din țara noastră.

Dând sfaturi tovărășești, stăruind asupra Hotărîrii referitoare la însămânțări, învățătorii și profesorii vor arăta că datele stabilite în Hotărîre sunt o condiție primordială pentru reușita campaniei de însămânțări și pentru asigurarea succesului în sectorul agricol și că, de aceea, ele trebue să fie respectate întocmai.

Birourile provizorii ale comitetelor sindicale regionale și raionale trebue să sprijine salariații din învățământ în această muncă de lămurire, — trasând sarcini concrete comitetelor de instituție și grupelor sindicale, pentru ca fiecare salariat din învățământ să contribue cât mai efectiv la reușita acestei campanii.

„Crimele ticăloase ale imperialiștilor americani ne îndârjesc în lupta noastră pentru pace"

Urmăresc pas cu pas barbariile monștrilor americani care vor să distrugă, cu mijloacele lor criminale, pe oamenii pașnici și dornici de viață liberă de pe întreg pământul. Actele lor bestiale au sădit adânc în sufletul meu ura și revolta împotriva acestor mișei, care vor subjugarea și distrugerea omenirii.

Cunoaștem cu toții jafurile și măcelurile săvârșite de agresorii americani în Coreea. Crima săvârșită de ei în orașul american Martinsville, unde au asasinat oameni nevinovați, numai pentrucă erau negri și pentrucă își cereau dreptul la muncă, ne arată încă odată că „metodele" imperialiștilor pot fi aplicate și împotriva popoarelor din propria lor țară și că sunt gata să le folosească în toate țările în care ar dori să pătrundă.

Protestăm cu indignare împotriva acestor acte bestiale, care întrec odioasele mijloace întrebuințate de hitleriști. Sunt ferm încredințată că folosind asemenea mijloace, negustorii de moarte americani nu vor reuși să-și ajungă mârșavele lor scopuri, căci împotriva lor s'au ridicat, zid, piepturile a milioane de oameni, în frunte cu oamenii din marea Țară a Socialismului.

O imagine a vieții fericite pentru care noi luptăm o am chiar în munca mea la căminul întreprinderii „Pavel Tcacenco", unde îmi sunt dați în grijă copii ai oamenilor muncii de toate naționalitățile. In timp ce în țările capitaliste se sădește în sufletul copiilor ura fascistă împotriva oamenilor, la noi, în căminele de copii și în școli elevii sunt educați în spiritul dreptății, al dragostei pentru toți oamenii muncii de pretutindeni, fără deosebire de rasă sau naționalitate. Copiii noștri cresc fericiți și nicio putere din lume nu va fi în stare să ne împiedice de a le făuri acea viață luminoasă și pașnică pe care călăii americani încearcă să o distrugă prin pregătirea unui al treilea război mondial. Odioasa asasinare a celor 7 negri din Martinsville desvălue încă odată adevărata față a ațâțătorilor la război. Crimele ticăloase ale imperialiștilor americani nu fac decât să ne îndârjească în lupta noastră pentru apărarea Patriei, pentru apărarea păcii.

CONSTANȚA CHIRU
educatoare la Căminul „Pavel Tcacenco" din București

Realizări în munca de alfabetizare

Invățătorii și profesorii care predau la cursurile de alfabetizare din comuna Poiana Sibiului sunt preocupați mereu de îmbunătățirea metodelor lor de predare.

In ședințele consiliului pedagogic, ei au discutat despre metodele de predare a citit-scrisului și a aritmeticii la cursurile de alfabetizare și au hotărît ca aceste discuții să continue și pentru celelalte materii de învățământ.

Cursurile se țin de trei ori pe săptămână, după un plan întocmit pentru toată durata muncii de alfabetizare. Invățătorii și profesorii care predau la aceste cursuri își întocmesc schițe de lecții, își pregătesc materialul intuitiv necesar predării, folosesc în predare diferite broșuri, articole din ziare și reviste și bucăți de lectură din diferite cărți cu un conținut atractiv și interesant.

Cu sprijinul Sfatului Popular și al grupei sindicale a salariaților din învățământ s'au creat toate condițiile materiale necesare bunei funcționări a acestor cursuri. Frecvența, care la început era slabă, a fost simțitor îmbunătățită.

Munca ar merge și mai bine, iar frecvența ar ajunge 100 la sută dacă învățătorii și profesorii ar antrena și celelalte organizații de massă în munca de mobilizare a neștiutorilor de carte. In felul acesta ei ar avea posibilitatea să se ocupe mai intens de munca de predare pentru a da neștiutorilor de carte cunoștințe adânci și temeinice.

Inv. ANGELA BUHAESCU
corespondent

FOILETON SATIRIC

Coșmarul hipopotamului

Pentrucă au intrat trei inspectori odată, în școala de băieți din Curtea de Argeș se simte oarecare emoție. Toate merg, sau caută să meargă, ca pe roate. Se sună „riguros exact" și insistent... Se intră în clase imediat ce ecoul clopoțelului s'a stins pe culoare. Din clase se aud glasuri răspicate de profesori care întreabă și de elevi care răspund. Ai zice, o atmosferă de muncă încordată. Și cred că, în bună parte, așa este în tot cursul anului.

Dar...

Iată în cancelarie, pe condica de prezență, stă un caiet. Stă singur. Il deschid, din curiozitate. Are trei pagini scrise. Sunt trei planuri de lecție la științele naturale, pentru clasele a V-a, a VI-a și a VII-a, ale tovarășei profesoare Cristescu Maria. Un scris grăbit, notând câteva puncte, formal și steriotip, „pentru inspecții". Așa, ca să fie plan de lecții. Că-i mai rău dacă nu-i. Sunt numai planurile din acea zi, în caietul pe care-l răsfoiesc. Deci, până acum, posesoarea caietului n'a prea obișnuit să facă planuri de lecții.

Citind planul primei lecții „Ceapa și usturoiul", la clasa a V-a descifrez un rând, intitulat foarte romantios: „Când înflorește ceapa..." Mai departe, e trecut un plan de lecție pentru clasa a VII-a, în care se tratează despre scheletul omului. Și aici, din fuga condeiului, de bună seamă, omoplatul e ortografiat „homoplat".

Și mai este încă un plan, pentru o lecție la clasa a VI-a: „Despre hipopotam". Citesc cele câteva rânduri seci, stereotipe.

Dar dintr'odată, mă poticnesc într'o propoziție, ca într'un țăruș înfipt în cărare. Mă întorc și recitesc. E în adevăr, un rând care îmi dă de gândit. Și căutând să-mi aduc aminte și să mă lămuresc, privesc pe fereastră cum ninge de frumos la Curtea de Argeș. Caut să-mi răscolesc cunoștințele. Te pomenești că... Dar iar mă fură gândurile... A, iată, hipopotamul, căci-i el de mare, de greoi, stă pe jumătate în apă, cu botul în nămolul cald și coclit. Soarele tropical îi tăbăcește pielea groasă și plesuvă, ca în palmă. Cumplit de cald în Africa asta! Și apa parcă fierbe

sub cerul ca un cuptor încins. Deabia așteaptă hipopotamul să se facă mai răcoare, să pornească la păscut. Că tare i-i foame. Și vine, din colo, dinspre malul lacului, un miros ispititor de ierburi crude... Dar pe căldura asta, nu! Să-l pici cu ceară nu se duce după hrană. Răsuflă greoi, nevăzuți aburi fierbinți. Parcă niciodată n'a fost așa de cald. La noapte va căuta altă baltă, că'n toată Africa s'o găsi vreuna mai umbrită, mai răcoroasă. Și, obosit de-atâta gând, de-atâtea planuri, iată, a adormit hipopotamul. Repede, un vis îi dă fiori. Cu toate că are patru metri lungime și picioarele îi sunt scurte, groase și țepene ca niște butuci, hipopotamul nostru se visează sprinten ca o gazelă. Incepe să alerge prin câmpul de sorg. Nu-i împiedică fuga nici cele 16 copite, nici capul mare nu i se mai pare greu, nici botul lățit, ca un uriaș cioc de rață, nu mai bălăngăne, așa, aiurea. S'a dus înfățișarea moșnegească și greoaie. Saltă peste Sahara, peste tropic, peste Mediterana, peste Europa (probabil drept peste școala de băeți din Curtea de Argeș) și ajunge la Polul Nord. Acolo „în părțile Nordului", unde-i răcoare, zăpadă, ger și viscol. Așa. A ajuns. Ce alb e tot cuprinsul! Soarele e stins, ca o făclie pe sfârșite, la marginea zării. I se pare frumos hipopotamului. Dar, dintr'odată, îl cuprinde un frig cumplit. Incepe să tremure. Gerul îl înțeapă cu nevăzute ace. Pielea îi crapă până la sânge. Abia acum își amintește că n'are niciun fir de păr care să-l apere împotriva gerului. Ar fi bine dacă ar avea o blană albă și lucioasă ca ursul polar. Dar așa... „S'apoi eu sunt erbivor. Am nevoie de multe plante cu suc dulce. Cu ce mă hrănesc aici? Cu zăpadă? A, nu! Nu pot trăi aici. Frigul sleiește și osânza din mine... Mor..." Face un efort să-și dea duhul — și se trezește. E lac de sudoare, într'un lac de apă caldă. Se înăbușe. Tușește puternic. Respiră. Da, acum înțeleg ce s'a întâmplat: a dormit și a scăpat tot botul în nămol, iar nările i s'au înfundat. Sufocarea i-a dat un coșmar.

Coșmarul bietului hipopotam cred că a fost prieinuit și de o afirmație, scăpată din neglijență, din graba și din emoția sub care tovarășa profesoară dela clasa VI-a și-a alcătuit planul de lecție la științe naturale. Și pe drept cuvânt putea să-i dea un coșmar groaznic, căci profesoara scria în plan: „Hipopotamul trăește în părțile nordului".

RADU TUDOR

„Note politice externe"

Așa dar, imperialiștii americani, care au pornit neprovocat agresiunea contra Coreei, au invadat insula chineză Taiwan și au violat în nenumărate rânduri spațiul aerian chinez, bombardând diverse regiuni ale Chinei continentale, au făcut să se afirme de către o majoritate nominală, de guverne vasale, că victima este în realitate... „agresoare". O atare denaturare grosolană a faptelor, nici nu mai merită să fie discutată, într'atâta este de evidentă. Acționând în felul acesta, imperialiștii americani și-au demascat însă complet criminalele lor intenții, în fața întregii omeniri.

Blocând calea spre o reglementare pașnică, — a arătat Ciu-En-Lai, ministrul de Externe al R. P. Chineze, în vigurosul răspuns dat acestor mizerabile intrigi americane, — imperialiștii din Washington au dovedit că urmăresc continuarea invaziei lor în Coreea, ocuparea mai departe a Taiwanului și intervenția lor în Viet-Nam și Asia de Sud-Est precum și încheierea unui tratat de pace separat cu Japonia și înarmarea acesteia, simultan cu remilitarizarea Germaniei Occidentale, pentru a deslănțui un al treilea război mondial. Dar, — avertizează Ciu-En-Lai, — „trebue subliniat că această intenție a guvernului Statelor Unite ale Americii de a ameninta lumea întreagă este puțin eficace, că pentru realizarea ei nu este suficientă dorința și că ea are o mulțime de lacune. Și aceasta pentru că acest plan este un pas disperat întreprins în condițiile înfrângerii dezastruoase a forțelor agresive ale U.S.A. în Coreea ,a creșterii contradicțiilor atât în interiorul Statelor Unite cât și în relațiile lor în lumea din afară și în condițiile unei creșteri nemaiîntâlnite a forțelor democrate care sunt pentru pace." **Deaceea, afirmă ministrul de Externe al R. P. Chineze,** „acest plan va suferi fără îndoială un eșec și un faliment deplin în fața puternicei creșteri a forțelor de rezistență ale popoarelor din întreaga Chină, din întreaga Asie și din întreaga lume."

Este concluzia pe care analiza marxist-leninistă a evenimentelor a indicat-o încă cu ani în urmă și pe care desfășurarea situației internaționale a confirmat-o, o confirmă și o va confirma tot mai complet și mai hotărîtor.

Consiliul Mondial al Păcii a formulat, cu toată autoritatea sa în conformitate cu hotărîrile dela Varșovia a celui de-al doilea Congres Mondial al Păcii, un program menit să ducă la instaurarea unei păci trainice — — program pentru a cărui promovare, cheamă popoarele din întreaga lume la luptă. Ce propune acest program? După cum se știe, el preconizează interzicerea absolută a tuturor genurilor de arme de exterminare în massă, — fie ele atomice, bacteriologice, chimice sau altele; el preconizează, deasemenea, declararea drept criminal de război a guvernului care va folosi primul asemenea arme; el preconizează, în plus, reducerea progresivă și simultană în 1951-1952 a forțelor armate, în proporție egală, mergând dela o treime până la o jumătate; el preconizează, în sfârșit, creearea unui organ internațional de control pe lângă Consiliul de Securitate, care să dispună de inspectori calificați și care să efectueze un control eficace asupra modului în care măsurile de mai sus vor fi aduse la îndeplinire, în toate țările, de către toate guvernele.

După cum precizează declarația secretariatului Consiliului Mondial al Păcii, aceste propuneri „constitue o primă etapă pe calea dezarmării generale și totale, care este scopul final al partizanilor păcii". Ele sunt perfect democratice și juste, deoarece modul în care ele sunt concepute permite o astfel de realizare încât nici o țară n'ar putea beneficia de vreun avantaj militar în detrimentul alteia. Cu alte cuvinte, aplicarea lor practică, integrală și consecventă ar aduce la instituirea unor garanții de securitate pentru toți, o adevărată securitate colectivă.

Cine poate, prin urmare, respinge un asemenea program judicios, din toate punctele de vedere? După cum arată declarația mai sus menționată, „numai statul care pregătește agresiunea poate refuza să pășească pe calea dezarmării generale". In ceeace privește, U.R.S.S. și toate celelalte țări din lagărul socialismului, ele s'au pronunțat de multă vreme, în mod repetat, clar și categoric, pentru o dezarmare progresivă, simultană și controlată. Dimpotrivă, guvernul Statelor-Unite și celelalte guverne satelite au sabotat și continuă să saboteze instaurarea unei păci trainice, ele pregătind războiul de agresiune prin cea mai colosală cursă a înarmărilor care a avut loc vreodată.

Popoarele unite și solidarizate de aceeași activă voință de pace, se ridică la luptă, pentru a impune imperialiștilor războinici încetarea cursei înarmărilor, — pentru a impune pacea. In acest sens, programul propus de Consiliul Mondial al Păcii, este sortit să mobilizeze massele din toate țările, stimulând avântul luptei lor nobile și măreți contra războiului imperialist.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26. Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA „Scrisul Liber", Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5. Telefon: 4.92.96. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni, 130 lei; instituții anual, 500 lei.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

ANUL II Nr. 98 | 4 PAGINI 5 LEI | VINERI 16 FEBRUARIE 1951

Să ducem o muncă stăruitoare pentru ajutorarea elevilor rămași în urmă la învățătură!

In măreața operă de construire a socialismului la noi în țară, oamenilor muncii din învățământ le revine sarcina de onoare de a pregăti viitoarele cadre care vor duce mai departe și vor desăvârși această operă.

Datoria învățătorilor și a profesorilor nu se limitează numai la a preda lecții, a transmite cunoștințe. Ei trebue să se străduiască a găsi mijloacele prin care aceste cunoștințe să fie însușite de toți elevii, să antreneze întreaga clasă într'o muncă conștiincioasă, de zi cu zi, să stimuleze pe toți elevii să învețe cu interes ,să-i deprindă pe toți cu năzuința continuă spre cunoștințe precise și temeinice. Prin aceasta se caracterizează activitatea profesorului din școala nouă, a profesorului care nu mai seamănă întru nimic cu vechiul „dascăl" ce transmitea dela catedră cunoștințe rupte de viață unor elevi pe care nu-i cunoștea bine și care memorau lecțiile de frica notei. Cadrele didactice de astăzi duc, în marea lor majoritate, o muncă metodică, planificată și au o atitudine plină de grijă față de elevi, căutând să ridice cât mai mult nivelul cunoștințelor elevilor și luptând cu hotărâre împotriva rămânerii în urmă la învățătură. Cei mai mulți învățători și profesori au înțeles că realizarea unui număr cât mai mare de promovați se obține prin îmbunătățirea metodelor de predare, prin ajutorarea la timp a elevilor care nu obțin rezultate satisfăcătoare în munca lor.

Astfel tovarășa Tofan Tatiana, profesoară de fizică la Liceul Mixt din Huși se preocupă în mod permanent de îmbunătățirea metodelor de predare și de îmbogățirea propriilor cunoștințe studiind materialul sovietic de specialitate. Ea caută să trezească interesul tuturor elevilor săi pentru materia pe care o predă, prin întrebări puse cu ocazia fiecărei ore. In special pe elevii slabi ea îi întreabă des și-i ajută să înțeleagă cele explicate. Dacă nu este deajuns ajutorul care li-l dă în oră, ea se ocupă de ei cu ocazia muncii în grupele de învățătură sau individual.

Preocupate de ridicarea continuă a calității muncii și de îmbogățirea cunoștințelor elevilor, școlile au găsit diferite mijloace prin care să antreneze pe toți elevii la o activitate permanentă și conștiincioasă. Liceul de băeți Nr. 1 din Tg. Mureș a ținut o strânsă legătură prin corespondență cu școala Nr. 81 din Kiev în scopul de a face schimb de experiență în problema luptei împotriva repetenției. După exemplul școlii sovietice, Liceul de băeți a înființat tabla de merit, care este afișată pe culoarul cel mai frecventat și unde zilnic sunt trecuți elevii care dau răspunsurile cele mai bune. Pe o altă tablă sunt însemnați elevii care vin nepregătiți în clasă, sau sunt nedisciplinați. Acest mijloc s'a popularizat la toate școlile din Tg. Mureș și a avut ca rezultat stimularea elevilor la o muncă perseverentă. Datorită grijii cu care cadrele didactice s'au ocupat de pregătirea elevilor, Liceul de fete din Pitești și Școala Pedagogică de băeți din Câmpulung-Mușcel au obținut și ele rezultate îmbucurătoare în ceeace privește pregătirea elevilor. La aceste școli, grupele de învățătură conduse de profesori au fost organizate încă din luna Septembrie și s'a dus o permanentă muncă de lămurire printre părinți pentru buna frecvență a elevilor la aceste grupe. In acelaș timp, notele slabe au fost semnalate de îndată diriginților și părinților și au fost discutate săptămânal în consiliile pedagogice, cu scopul de a se lua măsuri de îndreptare. Liceul de fete din Pitești a introdus și el tabla de onoare unde sunt trecute elevele care s'au evidențiat în privința învățăturii, a disciplinei și a frecvenței și, în special, elevele slabe care au făcut un efort pentru a se îndrepta, chiar dacă nu au obținut încă rezultatele cele mai bune. Directoarea acestei școli asistă des la lecțiile profesorilor și urmărește atât felul cum predau, cât și felul cum examinează și grija pentru a antrena la răspunsuri pe toate elevele și, în special, pe cele cu note mici.

In general, acolo unde a existat dela început o preocupare permanentă pentru antrenarea tuturor elevilor în muncă, rezultatele primului semestru sunt îmbucurătoare. Poate fi dată ca exemplu în această privință atitudinea plină de grijă a tovarășului Gheorghe Petrovici, profesor de istorie la Liceul Mixt din Curtea de Argeș, care se ocupă în mod stăruitor de fiecare elev al său, se interesează de greutățile pe care le are în muncă și dă îndrumări pentru pregătirea temelor acasă. El face dese vizite la domiciliul elevilor pentru a vedea singur cum învață elevii și pentru a arăta părinților ce atitudine să la și cum să ajute pe copiii lor.

Dacă însă la începutul anului școlar în problema ridicării nivelului de cunoștințe al elevilor se pune accent pe prevenirea rămânerii în urmă la învățătură, acum, când avem la îndemână rezultatul primului semestru, problema capătă un dublu aspect. Acum este vorba nu numai să se prevină ci să se ia măsuri grabnice și eficiente pentru ajutorarea elevilor rămași în urmă. Lucrurile nu trebuesc amânate lăsând ca totul să se rezolve în ultimele săptămâni ale anului școlar, pentru a nu se ajunge la repetarea unor greșeli făcute la finele anului trecut, când unii profesori au căutat să promoveze un număr cât mai mare de elevi punându-le note de trecere fără ca el să merite aceasta.

Dacă în unele școli sunt mulți elevi cu note proaste, aceasta se datorește, în primul rând faptului că profesorii nu au observat la timp lacunele în cunoștințele elevilor. Această lipsă s'ar fi putut înlătura printr'un control permanent. Dar, desigur, nu este de ajuns să controlezi și să constați că unii elevi nu au asimilat bine cunoștințele predate. Un elev notat cu 3 sau 4 trebue urmărit îndeaproape, el trebue ascultat mai des și ajutat să munceaască mai organizat. Profesorul trebue să cunoască de îndată cauza pentru care elevul respectiv nu dă răspunsuri mulțumitoare. Dacă manifestă indiferență, nepăsare față de vreuna dintre materii trebue să i se trezească interesul pentru această materie, prin filme documentare, cărți, expoziții, etc. Dacă nu are condiții bune de învățătură acasă, trebue să i se creeze asemenea condiții în școală. Dacă are greutăți în înțelegerea materialului, trebue ajutat să-și completeze eventualele lipsuri din cunoștințele anterioare, pe care se bazează materia nouă. Profesorul, împreună cu diriginte clasei, trebue să găsească pentru fiecare caz în parte căile de îndreptare. Asistând la lecțiile profesorului, dirigintele sau directorul poate constata lipsuri în munca acestuia: neglijarea unor elevi, lipsa de îndrumare suficientă, etc. Ei vor cere în acest caz profesorului să lupte pentru lichidarea acestor lipsuri. Cu cât măsurile se vor lua mai din vreme, cu atât situația se va îmbunătăți mai repede și mai ușor.

Analizând rezultatele primului semestru, secțiunile de învățământ au și pornit la o acțiune serioasă pentru micșorarea numărului de corigenți și repetenți. Secțiunea de Invățământ a regiunii Putna a cerut directorilor și diriginților să asiste la ore și să urmărească nivelul de pregătire al elevilor rămași în urmă pentru a cunoaște întrucât notele corespund situației de fapt și întrucât cadrele didactice se străduesc să ajute pe acești elevi. S'a cerut, de asemeni, ca elevii care au obținut medii mici să fie scoși din echipele artistice și din alte activități extrașcolare care i-ar sustrage dela pregătirea lecțiilor și să fie încadrați în grupe de învățătură.

La Școala de băeți Nr. 2 din Ploești, în scopul îmbunătățirii situației elevilor rămași în urmă, dirigintele clasei a V-a a dat pe fiecare elev slab în seama câte unui profesor care să se ocupe de el în mod special. O grijă deosebită pentru elevii rămași în urmă există și la Liceul Mixt din Sinaia unde datorită muncii în grupele de învățătură la clasa a VIII-a și-au îndreptat notele 36 de elevi, iar la clasa a IX-a, 18 elevi.

Sunt însă școli unde lipsa de interes a cadrelor didactice și a diriginților, precum și lipsa de control a directorului, au făcut ca situația elevilor rămași în urmă să fie cu totul neglijată. Astfel, la Liceul de băeți din Slatina — regiunea Argeș unde, în clasele a VIII-a, din 128 elevi, 51 sunt căzuți la mai mult de două materii, iar în clasele a IX-a, din 138, 42 sunt în aceeași situație, nu au luat ființă până acum grupele de învățătură, pe motiv că nu există spațiu. In niciun consiliu pedagogic nu s'a discutat situația elevilor cu note sub 5. Directorul liceului pretinde că în școala lui lucrează cei mai buni profesori din oraș și e inutil să le controleze activitatea. Secțiunea de Invățământ raională nu a sesizat nici ea situația proastă în care se găsește acest liceu, decât atunci când Secțiunea regională i-a atras atenția.

Deasemeni la Școala Elementară de băeți Nr. 3 din Pitești, unde 20 la sută din elevi sunt căzuți la mai mult de două materii în niciun consiliu pedagogic nu s'a analizat mersul la învățătură al elevilor. In această școală, grupele de învățătură au funcționat sporadic și nu s'au luat măsuri ca ele să fie frecventate de toți elevii rămași în urmă.

Pentru îmbunătățirea cât mai grabnică a situației elevilor căzuți la diferite materii trebue să se mobilizeze la o muncă mai hotărîtă, mai perseverentă, atât profesorii, cât și diriginții și directorii. Trebue să se ia măsuri urgente pentru ca grupele de învățătură să funcționeze în mod regulat și în condiții cât mai bune, sub conducerea profesorilor de specialitate; trebue să se organizeze, în anumite cazuri, pentru elevii care au lipsit mult din cauză de boală, ore speciale în care să se explice din nou lecțiile mai grele. Dar, în scopul îmbunătățirii situației elevilor rămași în urmă la învățătură trebue să se pună bază în primul rând, pe studiul individual. Elevii trebue îndrumați să ducă o muncă independentă cât mai rodnică. Ei trebue să stăpânească tehnica muncii individuale. Profesorii și diriginții au sarcina de a învăța pe elevi să-și pregătească lecțiile cu regularitate, să învețe în primul rând la obiectele care cer un efort mai mare, lăsând la urmă pe cele ușoare; să citească tare, dacă altfel nu pot fi atenți; să noteze pe hârtie ideile principale; să folosească materialul ajutător, ca de exemplu harta și schițele din carte, etc.

Munca pentru îndreptarea elevilor rămași în urmă trebue dusă acum stăruitor pe toate căile. Prin mai multă grijă în predarea lecțiilor, prin antrenarea elevilor slabi cu întrebări puse în fiecare oră, prin îndrumarea studiului individual, prin îndrumarea părinților cărora să li se ceară controlul împlinirii sarcinilor școlare de către elevi, prin frecventa regulată la cursuri și prin participarea la munca grupelor de învățătură se va asigura promovarea unui număr cât mai mare de elevi,

Telegrama de răspuns a Comitetului Central al Sindicatului salariaților școlilor elementare și medii din R. S. F. S. R. către Uniunea Sindicatelor Salariaților din Invățământ din R. P. R.

Dragi prieteni,

Comitetul Central al Sindicatului Salariaților din școlile elementare și medii ale R.S.F.S.R. mulțumește din inimă tuturor oamenilor muncii din învățământul Republicii Populare Române pentru salutul frățesc adresat profesorilor și învățătorilor sovietici cu prilejul Anului Nou.

Poporul sovietic, ducându-și munca sa pașnică și constructivă, rezolvă cu succes problemele construcției economice și culturale, problemele trecerii treptate dela socialism la comunism.

In cadrul desvoltării generale a țării noastre pe drumul către comunism, școala sovietică și cadrele didactice sovietice au un rol însemnat.

La raportul ținut la cea de a 33-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, tovarășul Bulganin a subliniat:

„...Condițiile trecerii dela socialism la comunism ne obligă să ridicăm pe o treaptă superioară întreaga muncă ideologică, să obținem îmbunătățirea necontenită a educării comuniste a oamenilor muncii".

Educația comunistă a copiilor și a tineretului se realizează în țara noastră, zi de zi, prin întreaga orânduire a vieții noastre, prin ideile care stau la baza politicii Partidului, la baza Constituției Staliniste.

Rolul conducător în această educație aparține școlii sovietice, care și-a pus în față sarcina de a crește patrioți ai țării noastre, plini de fermitate morală, de voință și de devotament neclintit pentru cauza lui Lenin-Stalin.

In țara noastră, școala dă fiecărui copil cunoștințe prețioase, cu adevărat științifice, libere de orice denaturări și falsificări, de prejudecăți și superstiții. Elevii capătă noțiuni juste și adânci despre natură și societate și despre legile desvoltării lor, noțiuni care corespund cerințelor științei înaintate.

Școala dă tineretului o educație patriotică, pătrunsă de o dragoste înflăcărată pentru țară și popor, precum și de hotărîrea de a-și închina toată viața luptei pentru fericirea poporu ui.

In acelaș timp, această educație este pătrunsă de un respect adânc pentru toate popoarele, de recunoașterea drepturilor lor la libertate și independență, este pătrunsă de sentimentul nobil al înfrățirii cu toți oamenii muncii din lumea întreagă.

Școala crește oameni ai muncii, creatori și constructori, cultivând în rândurile copiilor și ale tineretului conștiința înaltă că munca este baza desvoltării societății omenești. Ea cultivă dragostea copiilor pentru muncă, respectul adânc față de fiecare om care își îndreaptă toate forțele creatoare, toată mintea sa pentru a aduce folos poporului, pentru a face ca viața oamenilor muncii să fie mai plină, mai luminoasă și mai fericită astăzi decât ieri.

Noi știm că și în țara voastră, regimul de democrație populară asigură toate posibilitățile pentru introducerea în viață a acelorași principii de educație democratică a copiilor și a tineretului.

Vă dorim, dragi prieteni, ca în anul 1951, să obțineți și mai mari succese în munca voastră nobilă de educare a tinerilor constructori ai socialismului în Republica Populară Română, de educare a unor luptători tărzi pentru pace în întreaga lume.

Cu un salut frățesc
I. GRIVKOV
Președintele Comitetului Central al Sindicatului Salariaților școlilor elementare și medii din R.S.F.S.R.

Hotărîrea Sesiunii Unite a secțiunii de literatură și limbă a Academiei de Științe a U. R. S. S. și a Academiei de Științe Pedagogice a R. S. F. S. R. cu privire la problemele predării limbilor în școală

Genialele opere ale lui I. V. Stalin cu privire la problemele de bază ale lingvisticii, opere care au determinat o restructurare radicală a întregii munci de studiere a limbilor, au asigurat un nou elan creator în toate domeniile cunoașterii și au avut o uriașă influență asupra desvoltării tuturor științelor. Nu există nicio știință, niciun domeniu de cercetare științifică care să nu fi simțit influența prielnică și rodnică a genialelor idei staliniste.

Lucrările tovarășului Stalin au o însemnătate cu totul excepțională pentru școala sovietică. Cauza măreață și plină de răspundere a educării tinerei generații, chemate să desăvârșească construirea comunismului în țara noastră, dobândește, prin aceste lucrări, noi baze teoretice marxiste. Aceasta se referă, în deosebi, la studierea în școala medie a limbii, care este cel mai însemnat mijloc de comunicare, armă de luptă și unealtă de desvoltare a societății (Stalin).

In lumina genialelor lucrări ale tovarășului Stalin, în programele și în metodica predării limbilor în școala medie s'au descoperit foarte mari lipsuri. Stagnarea și confuzia teoretică din lingvistică, ca rezultat al tezelor antiștiințifice și nemarxiste ale lui N. I. Marr și ale discipolilor săi, și a regimului aracceevist impropriu științei sovietice înaintate, au influențat în chipul cel mai negativ metodica și practica studierii limbilor în școală. In loc de a da elevilor bazele cunoașterii științifice a structurii gramaticale și a vocabularului limbii studiate, urmașii lui N. I. Marr în domeniul studierii limbii (E. N. Petrova, V. I. Lebedev și alții) au introdus, cu încăpățânare fanatică, în predarea limbilor „ideile" antiștiințifice de proeclare, care au dus la reducerea rolului gramaticii — și, în primul rând, al morfologiei — în predarea limbii. Urmașii lui Marr au admis greșeli grosolane în metodica predării limbii: ei au căutat să stabilească o legătură nemijlocită între formele gramaticale și conținutul ideologic al textului, au rupt studierea lexicului de gramatică și de citirea literară, s'au ocupat de „gruparea pe cuiburi" a cuvintelor, au pus pe primul plan sintaxa în dauna morfologiei și, în legătură cu aceasta, au disprețuit desvoltarea unor deprinderi ortografice temeinice.

S'au făcut încercări pentru a restructura, în spiritul teoriei lui N. I. Marr, și predarea limbilor străine în școală. S'a subapreciat importanța gramaticii; faptele gramaticale studiate nu primeau o suficientă consolidare în textele de citit și analizat; în centrul atenției nu era atât limba însăși, cât conținutul textelor.

Lucrările tovarășului Stalin cu privire la problemele lingvisticii indică drumul către lichidarea greșelilor și rezolvă cele mai importante probleme ale predării disciplinelor arătate.

Discutând rapoartele expuse, Sesiunea Unită a Secțiunii de literatură și limbă a Academiei de Științe a U.R.S.S. și a Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R., în scopul îmbunătățirii predării limbii în școală, consideră necesar să se conducă după următoarele principii:

1. La baza cursului școlar de limba rusă trebue să fie pusă gramatica, deoarece „...tocmai datorită gramaticii limba capătă posibilitatea de a îmbrăca gândurile umane în învelișul material al limbii" (Stalin). Morfologia și sintaxa sunt două părți egale ale gramaticii. Ele sunt legate între ele, dar au fiecare specificul său. Problema relațiilor dintre aceste părți trebue să fie rezolvată concret, în funcție de treptele deosebite ale instrucției și de capitolele diferite ale cursului. La studierea morfologiei în clasele V—VI trebue să se arate elevilor că schimbările cuvintelor sunt determinate de îmbinarea cuvintelor în propoziții. In acelaș timp, elevii trebue să dobândească noțiuni precise și asupra sistemului formelor de flexiuni, proprii părților de cuvânt. Pentru aceasta este necesar să se concentreze atenția elevilor și asupra formelor înseși, luate în afara propozițiunii, folosindu-se în special, tabelele de declinare și conjugare. In studierea morfologiei trebue să se acorde o atenție specială analizei morfologice, iar analiza sintactică, în raport cu aceasta, trebue să aibă un rol subordonat. In studierea sintaxei, situația se inversează.

2. In cursul de limba rusă se include și fonetica elementară a cărei cunoaștere este necesară pentru studierea morfologiei, pentru însușirea nor-

(Continuare în pag. 2)

18 ani dela luptele muncitorești din Februarie 1933

Se împlinesc astăzi 18 ani dela luptele muncitorești din Februarie 1933. 18 ani dela data când regimul burghezo-moșieresc a asasinat în massă sute de muncitori ceferiști și petroliști, a trimis în închisori, a surghiunit, a schingiuit și a trimis în judecata Consiliului de Război peste 2000 de muncitori care luptau pentru drepturile poporului.

Ziua de 16 Februarie 1933 va rămâne o zi de neuitat în istoria poporului nostru muncitor. Ea va vorbi întotdeauna despre sacrificiile și eroismul clasei muncitoare, despre sângele vărsat de proletariatul revoluționar din țara noastră, condus de Partidul Comunist Român, pentru un viitor mai bun și mai fericit.

Luptele din Februarie 1933, ale muncitorilor ceferiști și petroliști, lupte conduse de cei mai vajnici apărători ai cauzei clasei muncitoare, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, Vasile Luca, Ilie Pintilie, și alții, au arătat dragostea fierbinte a proletariatului față de Patrie.

Criza din 1929—1933 a adâncit mizeria maselor largi din țara noastră. Condițiile grele în care se sbătea țara, jefuită de statele imperialiste care puseseră stăpânire pe bogățiile țării noastre impuneau concedieri și reduceri masive de salarii. Totodată, instaurarea fascismului în Europa, sprijinită de imperialiștii americani și englezi, făcea să crească teroarea sălbatecă a odiosului regim burghezo-moșieresc împotriva clasei muncitoare.

Aducerea în țară a „experților" economici ca Rist, inițiatorul curbelor de sacrificiu, venirea în țara noastră, în anul 1932, a generalului-călău Douglas Mac Arthur, șef al Statului Major al armatei americane, spre a inspecta armata țării noastre, care era considerată ca oricare altă armată colonială, nu aveau alt scop decât acela de a asigura exploatarea țării noastre în folosul trusturilor imperialiste și de a pregăti atacul împotriva Uniunii Sovietice.

Clasa muncitoare din țara noastră condusă de Partidul Comunist din România, a luptat împotriva tuturor acestor acțiuni mârșave, dovedind un patriotism înflăcărat.

Congresul al V-lea al P.C.R. ținut în ilegalitate în Ianuarie 1932, a dat o limpede orientare, leninist-stalinistă clasei muncitoare.

El a lămurit poziția Partidului față de problema țărănească, combătând falsele teorii în legătură cu rolul țărănimii. El a socotit țărănimea ca principalul aliat al clasei muncitoare și a arătat că această țărănime trebue antrenată în lupta pentru democrație și progres.

De asemeni, Congresul al V-lea a subliniat că este necesar a se lichida cu rămășițele feudale pe care le considera piedici serioase în calea progresului și a pus problema luptei pentru împărțirea pământurilor moșierești între țăranii săraci, fără pământ sau cu pământ puțin.

Congresul al V-lea, călăuzindu-se după principiul marxist că „un popor nu poate fi liber dacă asupreste alte popoare", a trasat ca sarcină lupta împotriva asupririi naționale, lupta pentru egalitatea în drepturi a tuturor naționalităților conlocuitoare. El a subliniat, totodată, sarcina ce revine Partidului de a arăta maselor că un război contra Uniunii Sovietice va însemna, în acelaș timp, un război dus împotriva maselor muncitoare din țara noastră.

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, care era în 1933 în fruntea Comitetului Central de acțiune al muncitorilor ceferiști a demascat fără cruțare politica de subordonare pe care o ducea guvernul din București față de imperialiștii apusului, a demascat politica acestora de subordonare față de statele capitaliste și a arătat muncitorilor din țara noastră că: „urzitorii războiului nu sunt numai marii industriași Detterding, Schneider, Luchor, etc., ci și domnii Auschnit, Mociornița și Lemaître". El a chemat poporul muncitor la luptă hotărîtă împotriva războiului imperialist, împotriva pregătirilor ce se făceau în vederea războiului antisovietic, pentru apărarea păcii și pentru apărarea intereselor poporului român.

Burghezo-moșierimea din țara noastră, în frunte cu Maniu și Vaida, căutând să scape din criza economică, arunca din ce în ce mai multe greutăți pe spinarea masselor muncitoare. Ea a trecut astfel, la aplicarea unor măsuri drastice împotriva muncitorimii noastre, îngreuindu-i condițiile de trai, prin concedieri în massă, prin aplicarea curbelor de sacrificiu până la scăderea salariilor cu 60 la sută. Totodată, asculta cu strictețe de ordinele capitaliștilor și lupta pentru transformarea României într'un cap de pod menit a înlesni atacul împotriva Uniunii Sovietice.

In aceste împrejurări greva muncitorilor ceferiști și petroliști era o puternică armă de luptă, de solidaritate împotriva măsurilor guvernului burghezo-moșieresc. Peste 7000 de ceferiști dela Atelierele Griviția au încetat lucrul în noaptea de 15 spre 16 Februarie 1933.

Acestei lupte pentru dreptate i s'au alăturat peste 12.000 de muncitori din Valea Prahovei, din alte întreprinderi din București ca Malaxa, Mociornița, Balcani, sau cei dela R. M. S. și Dürer, care au organizat întruniri și greve de solidarizare precum și mulți alți muncitori din alte între-

(Continuare în pag. 3)

In raionul Beiuș munca de alfabetizare se desfășoară în bune condiții

Grija pentru buna funcționare a cursurilor de alfabetizare a fost o deosebită preocupare a Secțiunii de Invățământ din raionul Beiuș. Cerând în permanență sprijinul Sfaturilor Populare și al organizațiilor de massă, această secțiune a reușit să creeze din timp toate condițiile materiale necesare bunei desfășurări a cursurilor. Din cei 7330 neștiutori de carte prevăzuți pentru a fi alfabetizați în planul secțiunii pe acest an în prezent frecventează cursurile un număr de 6609 neștiutori de carte, obținându-se, deci, un procentaj general de 90 la sută.

Sfaturile Populare din multe comune au asigurat cărțile și rechizitele necesare cursiștilor. S'au evidențiat în această muncă Sfaturile Populare din comunele Lazuri de Beiuș, Vașcău, Câmpuri de Sus, Petroasa, Ceica, Lunca, Dumbrăveni, Rieni, Roșia, Finiș și altele, care până în prezent, au procurat manuale și rechizite în valoare de 60.875 lei, pe care le-au și împărțit cursiștilor.

Frecvența la cursuri este în majoritatea comunelor foarte bună. In 14 comune și sate neștiutorii care frecventează cursurile de alfabetizare sunt mai numeroși decât acei care erau prevăzuți în plan. Astfel stau lucrurile la Poiana de Vașcău, la Dumbrăveni, la Prisaca, la Vălenii de Beiuș, la Căbești, la Lupoaia, etc.

Neștiutorii de carte care au venit regulat la cursuri dela începutul anului au prins dragoste de învățătură și acum se interesează să aducă și pe alții la școală. Deși au fost recenzați numai oameni care nu au depășit vârsta de 50 de ani, în unele comune au venit să învețe carte și unii țărani muncitori care au depășit cu mult această vârstă. Astfel, în comuna Lupoaia, țăranul muncitor Popa Ion, deși are 68 de ani, frecventează regulat cursurile școlii de alfabetizare. De asemeni țăranul muncitor Cheț Vasile, de 58 de ani, din Sudrigiu, vine regulat la cursuri.

Sunt numeroși neștiutori de carte care depun mult interes pentru însușirea cunoștințelor. Așa, de pildă, Vlaș Dumitru, țăran sărac din Uileacul de Beiuș, în trei zile a învățat alfabetul, iar țăranii muncitori Ciurar Codru și Ciurar Dumitru din Dobrești și Cândea Ion din Lunca nu au lipsit niciodată dela cursuri.

Cadrele didactice și propunătorii din afara învățământului își pregătesc cu multă conștiinciozitate lecțiile pentru cursurile de alfabetizare. Ei își întocmesc planuri de muncă, își fac schițe de lecții și caută să aplice cele mai potrivite metode pentru puterea de înțelegere a adulților. Organizațiile de massă se interesează îndeaproape de mobilizarea la cursuri a neștiutorilor, ca și de condițiile materiale ale acestor cursuri.

Mai sunt însă și unele sate unde frecvența la cursurile de alfabetizare este încă slabă. Astfel, la Briheni, numai 53 la sută din neștiutorii de carte frecventează cursurile, la Sălișteș de Beiuș, 43 la sută, la Burda, 40 la sută, la Topești, 35 la sută, iar la Teleac, doar 10 la sută.

Cadrele didactice au datoria să lupte cu hotărîre pentru înlăturarea acestor lipsuri care mai persistă în unele sate, pentru ca munca de alfabetizare din raionul Beiuș, regiunea Bihor, să dea rezultatele așteptate, să ridice noi cadre de oameni capabili să participe activ la lupta pentru construirea socialismului în patria noastră.

prof. Bogza Vasile
Liceul Mixt — Beiuș
corespondent

Invățăminte prilejuite de examenele semestriale

Examenele constitue astăzi, pentru cadrele didactice prilejul cel mai potrivit de a-și analiza metodele lor de muncă. Iată de ce în timpul examenului pe care l-am ținut la cursul de matematici speciale cu studenții anului II dela Facultatea de Textile a Institutului Politehnic din București, preocuparea mea cea mai de seamă a fost să verific rezultatele muncii pe care am dus-o în prima etapă a anului universitar, să verific dacă studenții și-au însușit cunoștințele predate și în ce măsură știu să le aplice.

In perioada de pregătire a examenelor s'au programat, la cursul de matematici speciale, seminarii suplimentare, la care studenții au participat în mare număr. Ei aveau de pus întrebări, de cerut lămuriri. Fiecare arăta până unde a înaintat într'o problemă sau alta, care sunt greutățile de care s'a împiedicat, ce i-a rămas neînțeles, etc. Cu prilejul acesta am putut observa și mai bine faptul că baza învățăturii rămâne studiul individual și că intervenția, ajutorul cadrelor didactice este real atunci când vine să îndrumeze acest studiu individual al studentului care, prin efort personal, s'a pregătit să primească și să înțeleagă cunoștințele.

Am observat, totodată, că studenții noștri continuă să învețe mai mult în preajma și în perioada examenelor, bizuindu-se pe aceasta în tot timpul semestrului. Trebue să luptăm pentru a înlătura această tendință a studenților, atât printr'o mai susținută muncă de lămurire, cât și prin institutirea unor probe mai dese de control.

Cu prilejul acestui examen, am constatat că lipsa esențială a muncii mele este aceea că nu am pus destul accent și nu am găsit suficiente mijloace pentru a da un mai puternic impuls studiului individual. Astfel, studenta Tulai Carolina, una dintre cele mai bune din an și care, totuși la examen a dat rezultate sub așteptări, a spus că, din cauza modului în care erau prezentate lecțiile, ea nu a știut ce trebue să desvolte în cadrul studiului individual.

Preocuparea profesorului de a face lecții clare, care să fie urmărite cu ușurință de studenți, este un lucru pozitiv. Profesorul nu trebue să meargă însă până acolo, încât să ascundă dificultățile, să-l facă pe student să creadă că nu mai are niciun efort personal de depus și nimic de aprofundat.

Pentru a remedia această lipsă, îmi propun ca, în semestrul al II-lea, la sfârșitul fiecărui capitol, să dau studenților, un chestionar care să se refere atât la partea teoretică a lecției și la probleme asupra materiei tratate, cât și la probleme care să necesite investigații suplimentare, care să nu ceară răspunsuri privitoare numai la ceeace s'a spus la curs, ci să verifice dacă studentul are o metodă de gândire formată. De asemenea, îmi propun să supraveghez mai atent studiul individual, prin examinări scrise și orale mai dese în seminarii.

Am constatat, cu prilejul examenului, că unii dintre studenți s'au mulțumit să-și însușească numai cunoștințele predate. In fața problemelor noi, chiar dacă sunt simple și chiar dacă ei posedă cunoștințele pe care se sprijină problema respectivă nu se descurcă. Acești studenți nu și-au format încă o gândire personală, activă. Indată ce au uitat o formulă, intră în panică și nici nu se gândesc că ar putea să o reconstitue, deși uneori lucrul este foarte simplu. Astfel, studentul Mihăilescu a uitat, la examenul oral, formula razei de curbură. L-am întrebat dacă știe definiția, am văzut că răspunde bine și i-am cerut să reconstitue formula, ceeace a reușit într'un timp scurt. N'a făcut însă acest lucru din proprie inițiativă, deși i s'a dat subiectul dinainte și ar fi avut timp să-l facă. Acest lucru se datorește faptului că n'am stăruit suficient, în timpul semestrului, asupra însemnătății demonstrațiilor. Insă domeniul de aplicabilitate și felul de a aplica o formulă nu se însușesc bine dacă nu s'a înțeles demonstrația. Demonstrația desvoltă gândirea și ea poate face pe studenți să rezolve și probleme noi, probleme propriu zise, care nu se reduc la a pune valori numerice într'o formulă cu litere. Formarea unei metode de gândire trebue să stea la baza creării inginerului de tip nou, a inginerului care va lucra într'o societate socialistă.

Mi-am dat seama, de asemeni, că unii dintre studenți nu au suficiente reprezentări spațiale. Studentul Cazan, de pildă, lucrează foarte bine calculul algebric, dar nu știe să interpreteze rezultatele. N'a știut să arate cum e așezat planul $x = 2$ sau $x = z$. Intreaga desvoltare a problemei a fost inutilă din această cauză. Mi-am dat seama de această lipsă chiar în cursul lecțiilor. Indată ce am trecut dela studiul curbelor plane la acele în spațiu, studenții nu m'au mai putut urmări cu ușurință, pentrucă în fața desenului plan, ei nu puteau să-și imagineze exact figura în spațiu. Pentru a remedia această lipsă, voi introduce în semestrul al II-lea câteva ore de geometrie descriptivă și voi folosi și seminarul pentru a desvolta imaginația geometrică a studenților.

Concluzia generală pe care am tras-o în urma acestor examene a fost că lipsurile din pregătirea studenților se explică prin faptul că noi nu i-am îndrumat cum trebue în ceeace privește studiul individual. Le cerem studenților să învețe cât mai mult, în loc să le cerem să învețe cât mai bine. Noi trebue să le arătăm cum să facă pentru ca, în minimum de timp, să învețe cât mai mult, să știe să pună preț pe randamentul muncii lor, pe calitatea muncii, să-i facem să învețe sistematic, să le arătăm că nu trebue să citească o lecție de trei ori, cu dorința de a reține, ci trebue să luptăm împotriva bucherismului, să-i învățăm să învețe.

Pentru aceasta, cred că trebue să transformăm câteva ore de consultație în ore de studiu individual dirijat. Profesorul să se așeze lângă student și să-i arate cum trebue prelucrată o lecție, cum se economisește timpul învățând sistematic. In aceste ore, profesorul nu trebue să explice lecția, ci să arate studentului cum trebue el însuși să și-o explice lui însuși.

Trebue să ne străduim în permanență să găsim cele mai bune metode pentru a asigura studenților condițiile necesare însușirii temeinice și profunde a cunoștințelor predate.

Eugen Rusu
Conferențiar la Institutul Politehnic din București.

Hotărîrea Sesiunii Unite a secţiunii de literatură şi limbă a Academiei de Ştiinţe a U. R. S. S. şi a Academiei de Ştiinţe Pedagogice a R. S. F. S. R. cu privire la problemele predării limbilor în şcoală

(Urmare din pag. 1-a)

melor de bază ale pronunţării literare, pentru înţelegerea relaţiilor dintre pronunţare şi scrierea corectă, ceeace are o mare însemnătate pentru însuşirea ortografiei.

3. Gramatica şcolară, expunând regulile schimbării cuvintelor şi ale îmbinării cuvintelor în propoziţiuni, serveşte şi ca bază pentru formarea deprinderilor ortografice şi de punctuaţie. Studierea teoriei gramaticale este, în acelaş timp, un mijloc pentru îmbogăţirea şi precizarea vorbirii elevilor. In acest fel, în lecţiile de limbă teoria este indisolubil legată de practică. Pentru a asigura un număr suficient de exerciţii pentru desvoltarea deprinderilor, este necesar să se elibereze cursul teoretic de limba rusă de tot ceeace nu are o însemnătate instructivă sau practică esenţială.

4. „Vocabularul — spune tovarăşul Stalin — reflectă starea limbii: cu cât vocabularul este mai bogat şi mai variat, cu atât limba este mai bogată şi mai desvoltată".

Subliniind rolul conducător al gramaticii în cursul de limba rusă, trebue să subliniem necesitatea studierii vocabularului limbii în şcoală. Elevii trebue să cunoască bogăţia vocabularului rus şi a izvoarelor de completare a vocabularului rus. Este necesar să se introducă, în manualul de limba rusă pentru clasele V—VII, un capitol consacrat lexicului limbii ruse. In acelaş timp, trebue să se organizeze în şcoală munca în legătură cu vocabularul, muncă ce trebue să aibă în vedere însuşirea vocabularului limbii literare ruse de către elevi. Această muncă trebue să fie dusă, în special, la lecţiile de citire explicativă şi literară. Şi profesorii care predau alte discipline trebue să acorde o suficientă atenţie desvoltării vocabularului elevilor. Este necesar să se determine numărul de cuvinte pe care trebue să şi le însuşească elevii, în special minimumul de vocabular ortografic pe clase. In afară de aceasta, este necesară editarea unui dicţionar explicativ pentru şcoli.

Formele de muncă în privinţa vocabularului includ explicarea cuvintelor neînţelese de elevi, alegerea cuvintelor înrudite cu cuvântul dat, alcătuirea unor dicţionare tematice de cuvinte „grele", etc. Insă studierea vocabularului nu trebue să aibă un caracter de sine stătător, nu trebue să se rupă de studierea gramaticii şi a ortografiei, a literaturii şi a altor obiecte; ea trebue să fie subordonată sarcinilor unei mai bune însuşiri a materiilor de învăţământ de către elevi şi desvoltării deprinderilor de citire, vorbire şi scriere corectă.

5. La lecţiile de limbă, elevii trebue să lămurească însemnătatea fenomenelor de limbă studiate. Cercetând semnele gramaticale generale, profesorul va atrage atenţia elevilor şi asupra unor semne gramaticale particulare, a căror analiză contribue la înţelegerea mai precisă a gândului exprimat, sau este importantă în scopul desvoltării deprinderilor de vorbire şi de scriere corectă. La lecţiile de gramatică trebue să se atingă şi problemele sinonimiei gramaticale, fără însă a se concentra atenţia asupra unor deosebiri de sens prea subtile între sinonime, atunci când aceste deosebiri sunt puţin accesibile elevilor.

6. In cadrul analizei gramaticale, analiza conţinutului real al vorbirii trebue să aibă un rol dependent în raport cu sarcinile studierii bazelor gramaticii şi ale desvoltării deprinderilor: dacă o ideie nu este înţeleasă de elevi, trebue să se obţină ca ei s'o înţeleagă. Elementele de formare a cuvintelor trebue să fie analizate din punct de vedere al sensului în cazul când aceasta ajută la o mai bună lămurire a sensului cuvintelor neînţelese sau la însuşirea scrierii corecte. La analiză se va arăta şi însemnătatea diferitelor forme gramaticale.

Analiza gramaticală trebue eliberată de complicaţiile nejustificate şi subordonată în întregime problemelor unei însuşiri temeinice şi conştiente a cunoştinţelor şi deprinderilor.

La analiza sintactică, propoziţiunea trebue să fie împărţită în părţi de propoziţiune, care pot fi exprimate atât prin cuvinte separate, cât şi prin îmbinări de cuvinte (idiotisme, nume proprii şi alte câteva indicate în manuale). Elevii trebue să ştie să arate şi construcţiile sintactice (părţile secundare desvoltate), a căror studiere este legată de însuşirea regulilor de punctuaţie. Nu trebue să se concentreze atenţia elevilor asupra cazurilor grele de distingere a părţilor secundare — complemente şi complemente circumstanţiale, complemente şi atribute — sau de distingere a sintagmelor întâmplătoare şi constante.

7. Fenomenele limbii trebue studiate, în măsura posibilităţilor, în perspectiva istorică. Istorismul în predarea limbii ruse în şcoală trebue să se manifeste, în primul rând, în delimitarea elementelor vii de cele în curs de dispariţie. Este important să se arate elevilor perfecţionarea treptată a limbii, persistenţa structurii ei gramaticale şi a fondului ei principal de cuvinte, legătura dintre desvoltarea limbii şi istoria poporului căruia îi aparţine această limbă.

In ceeace priveşte izvoarele istorice, este bine să se folosească, în special, acelea care explică existenţa, în limba rusă actuală, a faptelor care se deosebesc radical de normele de bază ale limbii şi, totuşi se întâlnesc foarte des, precum şi acelea care ajută la însuşirea scrierii corecte.

8. Invăţând pe elevi limba rusă, trebue să li se dea câteva date despre limbă ca fenomen social, pe baza lucrărilor tovarăşului Stalin cu privire la lingvistică. Este deosebit de important să se arate elevilor însemnătatea limbii în viaţa societăţii. Elevii trebue să primească, deasemenea, noţiuni despre măreţia şi forţa limbii ruse Trezirea dragostei faţă de poporul rus va avea un mare rol în educarea patriotismului sovietic al elevilor noştri şi va crea condiţii favorabile pentru o mai bună însuşire a limbii.

Este necesar ca întreg studiul limbii să fie organizat în aşa fel încât elevii să simtă măreaţa forţă activă a cuvântului omenesc. In această privinţă, alegerea unor exemple vii şi expresive la lecţiile de limba rusă va avea un rol însemnat.

9. In studierea limbii ruse în şcolile neruse este necesar să se acorde o deosebită atenţie însuşirii practice a limbii ruse, deoarece limba rusă, în condiţiile Uniunii Sovietice multinaţionale, este un mijloc de comunicare internaţională a popoarelor din U.R.S.S. Pentru aceasta, elevii trebue să cunoască atât structura gramaticală, cât şi vocabularul limbii ruse.

Studierea limbii ruse în şcolile neruse trebue să se sprijine pe cunoaşterea limbii materne de către elevi şi să fie însoţită de compararea necesară a fenomenelor gramaticale ale ambelor limbi.

Trebue să se acorde o deosebită atenţie studierii faptelor care sunt proprii numai limbii ruse şi lipsesc din limba maternă. Deaceea profesorul de limba rusă din şcoala nerusă trebue să cunoască bine bazele teoretice ale gramaticii limbii materne.

10. Principiile enumerate mai sus se referă în linii mari şi la predarea limbilor materne în şcolile popoarelor din U.R.S.S Este însă necesar să se ia în considerare particularităţile specifice ale fiecărei limbi, ţinându-se seama, de exemplu, de insuficienta prelucrare a problemelor de gramatică a limbilor diferitelor popoare, care au primit un sistem de scriere abia după Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie.

11. Sarcina principală a predării limbilor străine este aceea de a învăţa pe elevi să citească, să înţeleagă şi să traducă un text străin în original, precum şi de a consolida bazele vorbirii şi scrierii acestor limbi.

In predarea limbilor străine trebue să se aplice pe larg metoda comparativă. Compararea structurii gramaticale a limbii străine cu structura gramaticală a limbii ruse (în şcolile naţionale cu cea a limbii materne) va contribui la înţelegerea mai precisă a specificului limbii străine şi, în acelaş timp, va adânci cunoaşterea limbii materne.

Pentru a obţine o îmbunătăţire radicală a predării limbii ruse, a limbilor materne şi a celor străine, trebue revizuite metodicile acestor materii, trebue să se lichideze greşelile făcute sub influenţa teoriilor vulgarizatoare ale lui N. I. Marr şi să se elaboreze noi metodici, pe baza lucrărilor geniale ale tovarăşului Stalin cu privire la lingvistică.

Pentru rezolvarea problemelor indicate mai sus, Sesiunea Unită consideră necesară organizarea unei munci de cercetare ştiinţifică în privinţa unor probleme actuale.

I. Cu privire la metodica limbii ruse

1. In primul rând trebue să fie rezolvate concret problemele care decurg direct din lucrările tovarăşului Stalin cu privire la lingvistică:

a) relaţiile dintre morfologie şi sintaxă în predarea limbii ruse (în special la analiza gramaticală) în tot cursul şcolii de cultură generală;

b) studierea vocabularului şi în special determinarea numărului de cuvinte care trebue să fie însuşite de elevi;

c) analiza sensului cuvintelor, a expresiilor şi a categoriilor gramaticale şi rolul acestei analize în studierea gramaticii şi desvoltarea deprinderilor;

d) realizarea principiului istorismului în predarea limbii ruse;

e) desvoltarea gândirii şi a vorbirii elevilor într'o legătură indisolubilă, aplicate la diferite obiecte de predare.

2. Pe baza lucrărilor tovarăşului Stalin şi a hotărîrilor C.C al P.C. (b) al U.R.S.S. cu privire la şcoala elementară şi medie trebue să fie rezolvate şi problemele care privesc conţinutul şi structura cursului de limba rusă în şcoala de cultură generală şi anume:

a) stabilirea unui cerc precis determinat de cunoştinţe şi deprinderi în ceeace priveşte limba rusă;

b) structura cursului de limba rusă (ce trebue să se dea elevilor în clasele elementare, ce trebue studiat în clasele V-VII în privinţa limbii).

Rezolvarea acestor probleme trebue să ducă la crearea unor noi programe de limba rusă pentru şcolile de cultură generală.

3. Pe baza lucrărilor tovarăşului Stalin trebue să fie rezolvate şi alte probleme importante ale metodicii limbii ruse:

a) stabilirea eficienţei diferitelor procedee de comunicare şi consolidare a cunoştinţelor şi de cultivare a deprinderilor;

b) elaborarea unor metode de analiză gramaticală care să permită transformarea acesteia într'un mijloc efectiv pentru însuşirea temeinică şi conştientă a cunoştinţelor şi a deprinderilor de către elevi;

c) realizarea principiului intuiţiei în predarea limbii ruse.

II. Cu privire la metodica limbii ruse în şcolile neruse şi la metodica limbilor materne

1. Studierea comparativă a limbii ruse şi a celor materne în scopul stabilirii unor relaţii juste între gramatica limbii ruse şi a celei materne la diferite trepte de învăţământ.

2. Stabilirea minimumului de vocabular, în special ortografic, la limba rusă, care trebue să fie studiat în diferite clase ale şcolii.

3. Elaborarea metodicilor de predare a limbilor materne, luându-se în considerare specificul lor. Punerea de acord a procedeelor de predare a limbilor materne cu procedeele de predare a limbii ruse.

4. Stabilirea unei terminologii gramaticale ştiinţifice coordonate în şcolile neruse.

5. Stabilirea unui cerc precis determinat de cunoştinţe şi deprinderi pentru limbile materne şi limba rusă în şcolile neruse.

III. Cu privire la metodica limbilor străine

1. Stabilirea unui cerc precis determinat de cunoştinţe şi deprinderi la limbile străine, pentru studierea receptivă şi reproductivă a limbilor străine.

2. Revizuirea minimumului lexical şi stabilirea minimumului frazeologic în lumina învăţăturii tovarăşului Stalin despre fondul principal de cuvinte şi vocabular.

3. Elaborarea unei gramatici, a unei fonetici şi a unei lexicologii comparative a limbilor studiate în şcoală: ruso-engleză, ruso-franceză şi ruso-germană.

4. Elaborarea metodicii de predare a traducerii.

IV

Sesiunea Unită a Secţiunii de literatură şi limbă a Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. şi a Academiei de Ştiinţe Pedagogice a R.S.F.S.R. consideră necesar să se stabilească o strânsă legătură în muncă între Institutul metodelor de predare, Institutul şcolilor naţionale de pe lângă Academia de Ştiinţe Pedagogice şi Institutul de lingvistică de pe lângă Academia de Ştiinţe a U.R.S.S. Unele probleme ale metodicii de predare a limbilor şi anume, relaţiile dintre morfologie şi sintaxă, studierea vocabularului, realizarea principiului istorismului şi altele nu pot fi rezolvate fără o cercetare teoretică premergătoare.

V

Sesiunea Unită a Secţiunii de literatură şi limbă a Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. şi a Academiei de Ştiinţe Pedagogice a R.S.F.S.R. hotărăşte:

Să însărcineze Prezidiul Academiei de Ştiinţe Pedagogice a R.S.F.S.R. şi Secţiunea de literatură şi limbă a Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. să elaboreze, în acord cu Ministerul Invăţământului R.S.F.S.R., un plan de cercetări ştiinţifice în scopul îmbunătăţirii radicale a predării limbii ruse, şi a limbilor materne şi străine în şcolile elementare şi medii, prevăzând în acest plan:

a) munca de revizuire a programelor şi a manualelor;

b) alcătuirea unor manuale ajutătoare pentru profesori asupra problemelor limbii şi a metodicii ei de predare, în special editarea unor dicţionare explicative, etimologice, ortografice şi sinonimice;

c) munca de revizuire a moştenirii metodice şi de folosire critică a tot ceeace este mai bun din metodica prerevoluţionară şi sovietică de predare a limbilor în şcoală;

d) desvoltarea largă a muncii experimentale de verificare prin experienţa şcolilor, a noilor manuale pentru limba rusă, şi pentru limbile materne şi străine;

e) studierea sistematică a experienţei şcolii sovietice în predarea limbilor, generalizarea şi extinderea experienţei celor mai buni profesori.

★

Sesiunea Unită cheamă toate cadrele ştiinţifice şi toate cadrele didactice din instituţiile de învăţământ superior, care lucrează în domeniul limbii ruse şi al limbilor materne şi străine, să desvolte creator, în munca lor, marea învăţătură a tovarăşului Stalin despre limbă.

Sesiunea Ştiinţifică Unită punând bazele colaborării creatoare a cadrelor ştiinţifice şi a cadrelor didactice care lucrează în practică pentru prelucrarea problemelor lingvisticii şi a predării limbilor în şcoală, îşi exprimă convingerea că această colaborare va creşte şi se va întări.

Sesiunea Unită face un apel pentru aplicarea creatoare a învăţăturii tovarăşului Stalin la predarea limbilor în şcoală şi subliniază deosebita însemnătate a generalizării experienţei înaintate a cadrelor didactice pentru desvoltarea metodicii ştiinţifice a predării limbilor.

Planificarea lecţiilor după temele şcolare

Pe marginea problemei privitoare la organizarea sistemelor de lecţii

Orice temă din programa şcolară reprezintă un ciclu de fapte, cunoştinţe, noţiuni şi idei care trebue să fie însuşite în mod activ de către elevi, adică să fie prelucrate în adâncime, să fie percepute conştient, să nu se adreseze numai memoriei lor.

Pentru asigurarea unei însuşiri cât mai temeinice şi mai profunde a conţinutului temei date nu este indiferent în ce ordine şi cu ce mijloace trebue însuşite anumite părţi din acest conţinut, unde şi cum trebue expuse cunoştinţele necesare, când şi cum este organizată activitatea individuală a elevilor, în cel fel sunt fixate cunoştinţele dobândite, cum se face aprecierea cunoştinţelor dobândite de către elevi. Toate acestea cer din partea profesorului o pregătire specială foarte amănunţită.

Un moment foarte important în această pregătire a profesorului este planificarea lecţiilor după teme.

Procesul instruirii este un proces foarte complex. El nu se reduce numai la o simplă transmitere a unui material instructiv prevăzut în program. Materialul instructiv prevăzut în program şi tratat în manual devine un bun al fiecărui elev, numai după o îndelungată muncă asupra lui, la început a profesorului, iar după aceasta şi a elevilor, conduşi de profesor. Sistemul lecţiilor va trebui să reflecte acest proces complex şi activ de însuşire a materialului instructiv al uneia sau a alteia dintre temele din programă, iar apoi a întregului capitol din programă.

Dar aici se naşte, în mod firesc, întrebarea: ce trebue să luăm ca bază, ca moment de plecare, în acest proces complex de însuşire a materialului instructiv, pentru construirea unui sistem de lecţii, după o temă din programă?

Latura principală şi esenţială în organizarea procesului de predare este conţinutul ideologic al materialului instructiv. Lecţia este forma care oglindeşte, în primul rând, conţinutul predării şi orientarea lui ideologică şi politică.

De aceea, atunci când planificăm lecţiile la orice temă din programă trebue să plecăm, în primul rând, dela conţinutul temei.

In acelaş timp, nu trebue să uităm nici cealaltă latură a conţinutului lecţiei — e vorba de procesul însăşi al însuşirii cunoştinţelor, a particularităţilor acestor însuşiri, condiţionate nu numai de caracterul materialului, dar şi de vârsta elevilor, de gradul lor de pregătire pentru însuşirea noului material.

Prin urmare, pentru a organiza just un sistem de lecţii la o temă, este necesar ca tema dată să fie supusă unei analize amănunţite atât în ceeace priveşte conţinutul ei, cât şi în ceeace priveşte particularităţile de însuşire a acestui conţinut de către elevii de vârsta dată.

Este adevărat că lucrul acesta nu este uşor. Cu toate că momentele logice şi psihologice ale predării formează o unitate, ele nu sunt totuşi totdeauna lămurite în măsura cuvenită în programă. Profesorului practician îi revine deseori sarcina să caute el singur căile raţionale pentru însuşirea sistemului de cunoştinţe ştiinţifice de către elevi.

Am vorbit despre faptul că, pentru o justă rezolvare a problemei privitoare la sistemul de lecţii pentru o temă, trebue să plecăm dela analiza acestei teme în ceeace priveşte conţinutul ei, ca şi în ceeace priveşte particularităţile ei de însuşire din partea elevilor.

Analiza fiecărei teme trebue începută cu precizarea noţiunilor şi a ideilor ştiinţifice, care reflectă în chip generalizat raporturile şi legăturile ce formează conţinutul temei.

Dar, după cum am observat mai sus, nu totul are aceeaşi valoare în conţinutul unei teme. In orice temă există noţiuni principale şi secundare, fundamentale şi auxiliare, există unele noţiuni mai largi ca volum şi mai restrânse după conţinut, şi invers. Pentru a planifica just o lecţie după o temă, trebue să precizăm, în primul rând, care dintre noţiuni sunt fundamentale, formând miezul temei, şi care dintre ele sunt auxiliare faţă de acest „miez". Prezenţa unui astfel de „miez" sau „centru" ideologic în temă dă o anumită exactitate şi fermitate construirii sistemului de lecţii.

Făcând analiza temei din punct de vedere al conţinutului ei, trebue să ne imaginăm foarte clar care din noţiunile ce intră în conţinutul temei sunt cunoscute dinainte elevilor într'o măsură oarecare şi care din ele nu le sunt cunoscute, şi cer deci să li se acorde o atenţie deosebită. Stabilirea acestei chestiuni îi va permite profesorului să precizeze cu exactitate care din noţiuni va trebui el să le aprofundeze în predarea temei respective, şi care vor trebui formulate din nou, folosind pentru aceasta rezerva de cunoştinţe, priceperi şi deprinderi acumulate anterior.

Formularea noţiunilor ştiinţifice în conştiinţa elevilor este un proces îndelungat şi complex. Orice noţiune ştiinţifică este solid asimilată de către elevi numai atunci când este prelucrată lăuntric, este gândită până la sfârşit şi profund însuşită.

Noţiunea este un rezultat al generalizării. Dar, pentru a generaliza, trebue să dispui de material concret pentru generalizare. Foarte adesea trebue să-i aducem pe elevi către cunoaşterea a ceeace este general pe calea studiului a ceeace este unic, izolat. De aceea, munca pentru formarea noţiunilor va trebui uneori să fie precedată de o muncă cu imagini concrete, deoarece fără imagini nu poate exista generalizare, iar fără generalizări nu pot exista noţiuni. Din acest punct de vedere, problema privitoare la datele concrete ale conţinutului temei, pe baza cărora se crează imaginile necesare, capătă un interes deosebit pentru profesor.

Faptele, obiectele, fenomenele care compun conţinutul temei, sunt arătate deseori în programă alături de noţiunile şi ideile care trebue însuşite de către elevi, dar care nu totdeauna le epuizează. Profesorul are largi posibilităţi de a folosi materialul local, de a folosi fapte şi fenomene care, poate, nici nu sunt prevăzute în program, dar care sunt accesibile şi apropiate elevilor. Pregătindu-se pentru a preda o temă sau alta, profesorul trebue să aprofundeze în amănunţime toate aceste lucruri, să-şi dea bine seama ce material concret vor trebui să-şi însuşească elevii la tema dată, ce fel de imagini concrete trebue să-şi formeze pe baza aceasta, ce fel de material trebue să fie predat elevilor la anumite lecţii şi în ce fel va fi predat acest material, concomitent cu însuşirea noţiunilor ştiinţifice.

Insuşirea noţiunilor ştiinţifice nu se mărgineşte numai la o activitate de felul aceleia arătate mai sus, în care rolul principal îl au gândirea şi memoria elevilor. Se ştie că teoria se verifică prin practică şi că lucrările practice ale elevilor ocupă un loc bine determinat în cadrul studierii temelor în clasă. In programele şcolare se arată deseori, cu precizie, ce fel de lucrări practice trebue făcute concomitent cu studiul temei date şi ce fel de deprinderi şi aptitudini trebue însuşite de către elevi în timpul acesta. Şi în cazul acesta profesorul va trebui să se gândească din timp la problema unei cât mai bune organizări a acestei părţi a muncii sale, să hotărască dacă trebue să-i acorde ore speciale sau e mai bine ca ea să fie făcută concomitent cu prelucrarea materialului concret al temei sau cu însuşirea noţiunilor şi a ideilor ştiinţifice.

Pentru o bună însuşire a conţinutului unei anumite teme este nevoie, deseori, de o muncă suplimentară: fie lecţii introductive la întreaga temă, fie lecţii speciale pentru fixarea şi repetarea celor învăţate, pentru formarea deprinderilor necesare, pentru generalizare şi control. Invăţătorul va trebui să se gândească serios şi la acest aspect al problemei.

In afară de aceasta, nu trebue să scăpăm din vedere încă o chestiune. Conţinutul predării nu este numai conţinutul unei instruiri mintale, intelectuale, ci este, în acelaş timp, şi conţinutul instruirii politehnice şi al educaţiei morale. Problema legăturii cu producţia, tehnica şi actualitatea, problema educării patriotismului sovietic şi a mândriei naţionale, a unei atitudini cu adevărat socialiste faţă de muncă şi faţă de proprietatea obştească, a disciplinei conştiente şi a spiritului colectiv, problema politicii Partidului Comunist şi a Statului Sovietic, toate acestea îşi pot găsi oglindirea în timpul studierii fiecărei teme şi, de aceea, ele trebue să fie analizate adânc şi bine pregătite din timp de către profesor.

Această analiză prealabilă a temelor din punctul de vedere al conţinutului lor şi al particularităţilor însuşirii cunoştinţelor de către elevii de vârsta respectivă trebue să fie făcută de profesor, în scopul unei cât mai juste planificări a predării acestor teme. Amploarea şi caracterul analizei unei teme pot fi foarte variate, după cum pot fi variate şi condiţiile de muncă în şcoală. Dar oricare ar fi amploarea şi caracterul acestei analize, ea va fi la locul ei dacă va fi completată cu o sinteză. Profesorul analizează şi aprofundează din timp, capitol cu capitol, întreg sistemul complex de cunoştinţe şi de lucrări necesare pentru însuşirea acestor cunoştinţe de către elevi, nu pentru a fărâmiţa cunoştinţele şi a le preda elevilor în doze mici, ci pentru ca toate acestea să fie din nou adunate şi prezentate ca un singur tot. Acest tot îşi va găsi expresia în sistemul lecţiilor.

In conformitate cu analiza temei, profesorul va preciza felul lucrărilor practice care trebue folosite şi, în acelaş timp, caracterul care va fi dat anumitor lecţii pe întreaga durată a studierii temei date

Folosirea întregii game de metode şi forme organizatorice ale muncii nu se va sprijini pe aplicarea lor exterioară la conţinutul temei care se studiază în clasă, ci pe lămurirea prealabilă a conţinutului ideologic al temei şi pe justa precizare a particularităţilor însuşirii acestui conţinut de către elevi, la vârsta şi cu pregătirea lor.

Pentru determinarea şi precizarea caracterului fiecărei lecţii dintr'o temă, precum şi pentru stabilirea unei succesiuni cât mai raţionale în predarea unei teme, un rol deosebit revine orientării generale pe care o dă profesorul expunerii şi lămuririi logice a temei, prin conţinutul şi prin procesul însuşirii acestui conţinut de către elevi.

In unele cazuri, lămurirea temei se poate înfăptui pe cale inductivă, în altele pe cale deductivă. Fireşte că, pentru lămurirea anumitor teme putem folosi ambele căi. Aceasta nu depinde de structura conţinutului insuşi al temei şi de amploarea materialului concret ce urmează să fie însuşit, ci de cantitatea şi conţinutul noţiunilor şi de posibilitatea de aplicare practică a acestor noţiuni în condiţiile şcolii.

S. V. IVANOV

A. S. MACARENCO : Opere Pedagogice Alese Vol. II

Traducerea unei opere de A. S. Macarenco este totdeauna un deosebit eveniment pentru cadrele noastre didactice. Opera lui Macarenco a deschis şi deschide, permanent, noi şi luminoase căi în munca şcolilor noastre. Mulţi învăţători şi profesori au citit şi studiat, cu cea mai mare sârguinţă, atât „Opere Pedagogice Alese" vol. I cât şi „Poemul Pedagogic", „Cartea pentru părinţi", „Steaguri pe turnuri", apărute până acum. Cu acelaş interes ei vor citi, „Opere Pedagogice Alese" vol. II, apărut recent în Editura de Stat.

Acest volum este o culegere de studii pedagogice, de articole şi de conferinţe ale marelui pedagog sovietic, şi cuprinde probleme referitoare la educaţia comunistă, la raportul dintre pedagogie şi psihologie, la organizarea colectivului de copii, etc. Prin aceste studii, autorul face cunoscute cititorilor o serie de teze pedagogice de cea mai mare importanţă pentru teoria şi practica educaţiei comuniste.

Sunt deosebit de importante, pentru cadrele noastre didactice, rezultatele uriaşei experienţe a lui A. S. Macarenco. Prin neobişnuita lui putere de pătrundere, prin adânca lui cunoaştere a copiilor şi prin marea lui dragoste pentru om, prin pasiunea şi avântul de care se încălzeşte ori de câte ori analizează rolul educaţiei în construirea societăţii comuniste. A. S. Macarenco este un mare deschizător de drumuri în opera de educaţie.

Şi în acest volum găsim afirmată convingerea lui Macarenco că nu există „o problemă a educării delicvenţilor, ci numai o problemă a educării în general. In munca practică a coloniilor noastre, scrie el, s'au descoperit numeroase metode, numeroase principii organizatorice şi chiar descoperiri artistice, care sunt întrebuinţate acum de pedagogia noastră generală".

Este cunoscută lupta lui Macarenco împotriva pedologiei şi a pedologilor. El arată şi în acest volum că „trăsătura fundamentală care caracterizează pedologia este un anumit sistem de logică. Sistemul este următorul: trebue să studiem copilul. Studiindu-l, îl vom descoperi, iar din ceeace vom descoperi, vom trage concluzii. Ce concluzii? Concluzii cu privire la ceeace trebue să facem cu acest copil. Aceasta constitue însăşi esenţa logicii curentului pedologic".

Pedologia s'a împotmolit în mlaştina pedagogiei idealiste, într'o concepţie anarhică despre educaţie, susţinând erezia că sunt necesare atâtea metode educative câţi copii sunt.

In opoziţie cu această tendinţă a pedagogiei burgheze, Macarenco prezintă logica pedagogiei sovietice. „Noi ştim cum trebue să fie cetăţeanul nostru. El trebue să ştie absolut limpede ce anume reprezintă omul nou, ce caracter, ce sistem de concepţii, de cultură, ce capacitate de muncă şi ce aptitudini de muncă trebue să aibă. Noi trebue să ştim de asemenea prin ce trebue să se deosebească şi cu ce trebue să se mândrească omul nostru nou, socialist, comunist. Odată ce ştim aceasta, odată ce suntem cinstiţi pedagogic, trebue să căutăm a-i educa pe toţi oamenii, pe toţi copiii în aşa fel, încât să-i apropiem cât mai mult de acest ideal comunist".

Un puternic şi nesdruncinat optimism l-a ajutat pe Macarenco în munca lui atât de dificilă, încununată de succese atât de mărețe. Acest optimism se bizue, în sistemul pedagogic al lui Macarenco, pe marea lui încredere în om şi în educabilitatea omului. Vorbind despre educaţia şi conduita comunistă, pedagogul sovietic scrie: „Ce poate fi mai desgustător decât un om nefericit? Numai înfăţişarea unui om nefericit îţi omoară toată bucuria vieţii, îţi otrăveşte existenţa. De aceea, dacă te simţi nefericit, prima ta îndatorire morală este ca nimeni să nu ştie despre asta. Trebue să găseşti în tine forţa de a zâmbi, de a birui nefericirea. Orice nefericire este întotdeauna exagerată. Ea poate fi întotdeauna biruită. Caută să-ţi treacă nefericirea chiar acum. Găseşte în tine putere de a te gândi la ziua de mâine, la viitor. Şi de îndată ce porneşti pe calea aceasta, înseamnă că ai pornit pe calea prevenirii nenorocirilor. Fericirea devine pentru noi o datorie morală şi nici n'ar putea fi altfel în societatea comunistă".

Dar această fericire nu este nici pe departe fericirea strâmtă şi egoistă a burgheziei. „In fiecare faptă a noastră scrie Macarenco, trebue să existe grija pentru colectiv, pentru biruinţa comună, pentru reuşita comună". Iar în articolul „Despre personalitate şi societate", publicat în „Isvestia" în Decembrie 1936, Macarenco precizează: „Creaţia constructivă a adus oamenilor fericirea. Dar această creaţie se numeşte Revoluţie şi construirea socialismului".

Este cunoscută marea însemnătate pe care o dă Macarenco colectivului în opera de educaţie a omului. El arată că acest colectiv trebue să fie activ, dinamic, vesel. Purtarea fiecărui membru al colectivului trebue să fie purtarea unor oameni cultivaţi şi pricepuţi, purtarea unor „tehnicieni ai vieţii", care îşi dau seama de orice faptă a lor. „Orice faptă care nu ţine seama de interesele colectivului, spune categoric Macarenco, este egală cu sinuciderea, este vătămătoare societăţii, deci şi mie"

Conducătorul coloniei „Maxim Gorki" şi al comunei „Dzerjinski", dă preţioase îndrumări asupra valorii pe care o are în educaţie munca creatoare, transformată dintr'o problemă economică într'o problemă morală şi estetică. El pune mare accent pe punctualitate şi exactitate în muncă pentrucă aceste însuşiri se leagă strâns de educaţia stăpânirii de sine, de educaţia rezistenţei la influenţele rele. „Nu trebue să-l ferim pe om de influenţele rele, notează Macarenco, ci trebue să-l învăţăm să le reziste. Aceasta este pedagogia sovietică".

Cadrele noastre didactice găsesc în volumul II din „Opere Pedagogice Alese" foarte interesante probleme referitoare la colectiv, definit de Macarenco ca o „unitate socială clădită pe principiul socialist". Arătând că un astfel de colectiv este de neînchipuit în amalgamul lumii burgheze, împărţită pe clase şi bazată pe exploatarea omului de către om, Macarenco adaogă: „Colectivul este un grup liber de oameni ai muncii, uniţi printr'un scop unic, printr'o acţiune unică, un grup liber organizat, înzestrat cu organe de conducere, de disciplină şi de răspundere. Colectivul este un organism social într'o societate omenească sănătoasă".

A. S. Macarenco a fost nu numai un genial pedagog ci, în aceeaşi măsură, şi un admirabil organizator. De aceea, notele privitoare la problemele fundamentale ale metodicii de organizare a procesului educativ într'o colonie de copii, pot furniza directorilor şi diriginţilor noştri multiple şi minunate sugestii. Bizuindu-se pe puterea de conducere autonomă a colectivului, pe o sănătoasă disciplină care pune individul într'o situaţie mai sigură şi mai liberă şi crează deplina încredere în dreptul fiecăruia, Macarenco expune o serie întreagă de norme practice, culese din viaţa şi experienţa coloniilor pe care le-a condus, norme deosebit de utile celor care muncesc în învăţământ. Remarcăm, îndeosebi, din acest material, problema perspectivei în educaţie, problemă căreia Macarenco îi dă o deosebită importanţă. Pornind dela constatarea că „adevăratul stimulent al vieţii omeneşti îl constitue bucuria zilei de mâine", Macarenco ne arată că a educa un om înseamnă a forma în el perspectiva zilei de mâine, perspectiva măreaţă a viitorului pe care oamenii sovietici îl pot construi cu propriile lor mâini, cu propria lor minte, luminată de învăţătura lui Lenin şi Stalin. Pentru orice colectiv trebue să existe o perspectivă apropiată, „ziua de mâine trebue să pară neapărat mai bună decât cea de azi"; trebue să existe o perspectivă medie şi una îndepărtată. „Educarea unei astfel de perspective constitue o etapă foarte importantă într'o largă educaţie politică, întrucât serveşte ca o trecere firească şi practică spre o perspectivă mai largă — viitorul întregii noastre Uniuni", scrie Macarenco, îndemând pe educatori să arate elevilor, la fiecare pas, că munca şi viaţa lor constitue o părticică din munca şi viaţa Patriei, din lupta ei pentru progres şi pentru pace.

Deosebit de interesant este capitolul intitulat „Stilul muncii cu colectivul". Această problemă l-a preocupat mult pe Macarenco şi în „Poemul Pedagogic" şi în numeroase studii pe care le-am întâlnit în „Opere Pedagogice Alese", vol. I. Observaţiile asupra unei probleme atât de complicate, le găsim sintetizate şi lapidar formulate, în volumul II. „Tonul major în colectiv, scrie Macarenco trebue să aibă un caracter calm şi statornic". Educând sentimentul demnităţii, sentimentul de mândrie şi de vigilenţă, educatorul va trebui să dea copiilor o fermă senzaţie de securitate. Acordând mare rol activităţii copiilor, Macarenco specifică: „activitatea nu trebue să se manifeste prin fugă dezordonată. ci prin pregătirea şi dragostea pentru mişcarea ordonată, atât în vederea vreunei activităţi folositoare, cât şi în vederea jocului, în pregătirea de a birui spaţiul şi materia. In cursul întregii zile de lucru, elevul trebue să fie ocupat în mod raţional, fie cu o anumită muncă, fie cu învăţătura, fie cu jocul sau lectura, fie cu vreo convorbire folositoare pentru el. Niciodată nu trebue să pălăvrăgească, să-şi piardă timpul fără rost, să caşte gura şi să umble dintr'un colţ într'altul, fără a şti ce să facă. Numai printr'o activitate organizată se va putea educa un mod de acţionare util, deprinderea şi dragostea pentru mişcarea utilă".

Marele pedagog sovietic acordă o extremă însemnătate deprinderii copilului de a se înfrâna. El recomandă educatorilor grija de a desvolta neîncetat la elevi aptitudinea de a-şi stăpâni mişcările, vorba, ţipetele inutile şi dezordonate. „Infrânarea aceasta nu trebue să aibă caracterul unui dresaj; ea trebue să fie justificată în mod logic prin folosul direct pentru însuşi organismul elevului, prin reprezentări estetice şi prin avantagiile pe care le prezintă pentru întregul colectiv". Şi mai departe, Macarenco adaogă: „O formă deosebită a frânării o reprezintă politeţea, care trebue recomandată stăruitor elevilor cu orice prilej şi ale cărei reguli se cer respectate".

Foarte utile sunt, pentru orice diriginte sau director, care munceşte în şcolile noastre, paginile care se referă la munca educatorilor. „Un bun educator, recomandă Macarenco, trebue să ţină neapărat un jurnal cu însemnări zilnice în care să noteze observaţiile sale cu privire la elevi, întâmplările în care s'au vădit caracterele unor elevi, convorbirile pe care le are cu elevii, progresul fiecărui elev; el trebue să analizeze fenomenele de criză sau de cotitură, care se întâmplă la toţi copiii, la vârste diferite". Dar însemnările acestea nu trebue să se împotmolească în rigiditatea unui jurnal oficial, ci trebue să fie un mijloc practic şi efectiv de cunoaştere a colectivului de elevi, precum şi un ajutor în urmărirea drumului pe care-l străbat copiii în desvoltarea lor. Căci Macarenco, luptând împotriva pedologiei şi a pedologilor, consideră elevul nu „ca pe un obiect de studiu, ci ca pe un obiect de educaţie". Numai aşa a fost posibil ca, în Uniunea Sovietică, învăţământul şi educaţia să constitue o parte integrantă a vieţii; ea a încetat să mai fie „erudiţia consumatorului vieţii şi a devenit o armă în mâinile făuritorului vieţii'.

Pe lângă cele câteva probleme spicuite aici, volumul al II-lea al „Operelor Pedagogice Alese" cuprinde numeroase şi lămuritoare sugestii în diverse probleme pe care le ridică munca de educaţie. De pildă, Macarenco arată de ce nu este bună severitatea atunci când ea prezintă simptome de mânie. „In practica mea, am învăţat să fiu sever, vorbind totuşi pe un ton foarte blând. Eram în stare să spun foarte politicos, blând şi cald, cuvinte care făceau ca oamenii — coloniştii mei — să îngălbenească. Severitatea nu presupune strigăte sau sbierăt. Asta e de prisos. Dar dacă vă exprimaţi cu blândeţe, calmul vostru, siguranţa voastră, hotărîrea voastră fermă, ele fac o impresie şi mai mare. „Ieşi afară!" face impresie, dar şi „fii bun şi pleacă" face deasemenea impresie şi încă una mult mai puternică".

Altă problemă este aceea a educaţiei unei voinţe puternice la copii. Macarenco arată că „voinţa puternică este nu numai ştiinţa de a dori şi de a obţine ceva, ci şi ştiinţa de a renunţa la ceva, în caz de nevoe. Voinţa nu este o simplă dorinţă şi o satisfacere, dar este şi dorinţă şi înfrânare, şi dorinţă şi renunţare în acelaş timp. Când copilul vostru se exersează numai în îndeplinirea dorinţelor sale şi nu se exersează în înfrânarea lor nu va avea o voinţă puternică. Fără frână nu poate exista o maşină şi fără frână nu poate exista niciun fel de voinţă". Iar mai departe, în conferinţa „Familia şi educaţia copiilor", el subliniază că părinţii şi educatorii, având simţul măsurii în dragoste şi severitate, trebue să crească „oameni capabili atât de o mare răbdare — fără vaiete şi fără lacrimi — cât şi capabili de mari vitejii".

Macarenco ironizează părinţii şi pedagogii care practică cu copiii sistemul „dacă te porţi frumos, îţi dau o bomboană". Apreciind că astfel de lucruri se pot da copiilor indiferent de fapte, Macarenco spune: „Cea mai mare răsplată este: „Ai procedat just". O răsplată şi mai mare: „mulţumiri prin ordin de zi".

Volumul al doilea al „Operelor Pedagogice Alese" prezintă şi o serie de articole şi cuvântări în care A. S. Macarenco apare ca un aprig luptător pentru construirea comunismului în Patria Sovietică. In articolul „Fericire", Macarenco arată că Revoluţia din Octombrie a adus oamenilor sovietici nu numai libertate, ci şi roadele libertăţii. „Am învăţat să fim fericiţi în sensul acela superior, în care poţi să te mândreşti cu fericirea. Am învăţat să fim fericiţi în muncă, în creaţie, în victorie, în luptă. Am cunoscut bucuria unirii oamenilor fără corective şi excepţii provocate de vecinătatea bogătaşului. Am învăţat să fim fericiţi prin cunoştinţe, deoarece cunoştinţele au încetat de a mai fi privilegiul jefuitorilor. Am învăţat să fim fericiţi în odihnă, fiindcă nu vedem alături de noi trândăveala care a obţinut monopolul asupra odihnei. Am învăţat să fim fericiţi în sentimentul pe care-l avem faţă de ţara noastră, deoarece acum această ţară este a noastră şi nu a stăpânului nostru. Noi ştim acum câtă frumuseţe şi bucurie conţine disciplina, fiindcă disciplina noastră este legea mişcării libere şi nu legea arbitrarului exploatatorilor. In fiecare sentiment al nostru este prezent gândul despre umanitate şi deaceea fericirea noastră nu este numai un fenomen social, ci şi unul istoric. Şi numai de aceea ea este eliberată de semnele grele ale efemerului şi întâmplătorului, ea nu are nici o legătură cu soarta, această veche mijlocitoare a fostelor predestinări omeneşti".

Oamenii muncii din şcoală găsesc şi în volumul al II-lea al operelor lui A. S. Macarenco, indicaţii preţioase pentru creşterea şi educarea unor oameni care să se bucure de o asemenea fericire.

Pentru realizarea cantitativă și calitativă a planului de alfabetizare

Nu este suficient ca învățătorii și profesorii să înțeleagă importanța muncii de alfabetizare; ei trebue să știe și cum să ducă lupta împotriva neștiinței de carte, cu cine să-și unească eforturile, cui să ceară sprijinul atunci când greutățile par de neinvins.

In această acțiune trebue mobilizate toate forțele, toți factorii care pot să dea un sprijin efectiv pentru câștigarea acestei bătălii.

Sunt o serie întreagă de concepții greșite care trebue smulse din conștiința adulților analfabeți, pe care regimurile burghezo-moșierești i-au hrănit numai cu prejudecăți care-i afundau și mai adânc în besna întunericului.

In ținerea acestor cursuri necesită o grijă deosebită pentru asigurarea tuturor condițiilor necesare unei munci rodnice: cadre cu oarecare pregătire, săli, combustibil, lămpi și gaz lampant, material didactic necesar ținerii lecțiilor.

Tocmai din aceste motive alfabetizarea neștiutorilor de carte nu poate fi rezolvată numai cu forțele cadrelor didactice, ci cu sprijinul direct al organizațiilor de partid, al organizațiilor de masă, al conducerilor din întreprinderi, dela gospodăriile agricole colective și dela gospodăriile agricole de stat și cu sprijinul neprecupețit al Sfaturilor Populare.

Acolo unde învățătorii și profesorii au înțeles acest lucru, unde ei au știut să colaboreze cu organizațiile de partid, organizațiile de masă, cu Sfaturile Populare pentru asigurarea condițiilor materiale și pentru mobilizarea neștiutorilor de carte printr'o organizată muncă de lămurire, s'a obținut o frecvență bună și regulată.

Astfel, în centrele Beiuș, Vașcău și Ceica din regiunea Bihor, în cursul lunii Decembrie, s'au ținut ședințe cu toți președinții Sfaturilor Populare, secretarii organizațiilor de masă dela raioane și comune și directorii școlilor elementare. In cadrul acestor ședințe s'au stabilit sarcinile ce revin atât cadrelor didactice, cât și fiecărei organizații de masă pentru îndeplinirea planului de alfabetizare. Sfaturile Populare din raionul Beiuș sunt în întrecere pentru asigurarea celor mai bune condiții materiale și pentru asigurarea unei frecvențe de 100 la sută. Intr'adevăr, pe lângă faptul că alături de cele 335 cadre didactice au fost mobilizați încă 879 propunători din afara învățământului, toate centrele de alfabetizare din raionul Beiuș sunt aprovizionate cu combustibil, petrol lampant și lămpi, iar pentru procurarea manualelor și rechizitelor, Sfatul Popular raional-Beiuș a pus la dispoziție 80.000 lei. Pe baza acestor măsuri și printr'o intensă muncă de lămurire, 34 de comune din raionul Beiuș au obținut o frecvență de 100 la sută, iar în întregul raion, din cei 7330 analfabeți prevăzuți în planul acestui an, au fost cuprinși 6609, realizându-se, deci, o frecvență de 90 la sută.

Obținându-se această frecvență regulată și având asigurate toate condițiile materiale, pentru ținerea cursurilor, cadrele didactice din raionul Beiuș își îndreaptă toate eforturile lor spre ridicarea calității muncii de alfabetizare. In comuna Remetea, de pildă, sunt cursiști care nu numai că citesc curgător și logic, dar știu să interpreteze un articol de ziar și scriu fără greșeală. Secțiunea de învățământ raională, în colaborare cu Secțiunea de Artă și Cultură și cu Sindicatul Salariaților din Invățământ au organizat săptămânal controlul centrelor de alfabetizare, antrenând în această muncă de îndrumare directori de școli și învățători cu experiență.

La fel au înțeles să lucreze cadrele didactice din comuna Contești, regiunea Teleorman, unde datorită faptului că învățătorii au știut să solicite din timp sprijinul Sfatului Popular și să muncească în strânsă colaborare cu organizațiile U.F.D.R. și U.T.M., s'a obținut o frecvență de 90 la sută. Cadrele didactice au posibilitatea să ducă o muncă planificată, să-și pregătească temeinic lecțiile și, totodată, să ducă o serioasă muncă de îndrumare a tovarășilor din afara învățământului. La fiecare două săptămâni, tovarășul Marin Nencu, directorul școlii, ține ședință cu tovarășii propunători din afara învățământului, îndrumându-i și instruindu-i atât în ceeace privește metodele de predare, cât și materialul de predat.

Chiar și acolo unde condițiile au fost mult mai grele, prin acțiunea comună a tuturor factorilor chemați în această muncă, s'au înregistrat rezultate importante. Raionul Naruja, situat în Munții Vrancei din regiunea Putna, constitue un puternic exemplu în această privință. Deși acest raion este lipsit de mijloace de locomoție, cu sate răspândite la zeci de kilometri pe văile și pe coastele munților, datorită faptului că șefa Secțiunii de Invățământ a raionului, tovarășa Răileanu, a știut să ceară sprijinul Partidului și al Sfatului Popular, precum și datorită muncii de lămurire pe care ea a dus-o în rândurile cadrelor didactice de a lucra în strânsă colaborare cu organizațiile de masă, în acest raion s'a obținut o bună frecvență la cursuri.

Nu peste tot însă învățătorii și profesorii au înțeles acest mod just de a duce munca de alfabetizare. Mulți dintre învățători și profesori au cerut sporadic sprijinul Sfaturilor Populare. Nu s'au străduit să obțină un sprijin permanent nici în ceeace privește asigurarea condițiilor materiale, nici în ceeace privește mobilizarea adulților la cursuri. Neavând deci o frecvență regulată la cursuri, ei nu pot să ducă o muncă planificată și neglijează pregătirea și ținerea unor lecții temeinice.

Pretutindeni unde cadrele didactice duc munca de alfabetizare în mod izolat, se observă o frecvență foarte slabă și ca o consecință firească, un nivel foarte scăzut în cunoștințele cursiștilor. Lipsa de sprijin în această muncă din partea organizațiilor de masă se datorește și faptului că învățătorii și profesorii n'au stăruit pentru realizarea unei strânse colaborări. Așa, de pildă, organizațiile de masă din orașul Oradea, până la jumătatea lunii Ianuarie, n'au dat niciun sprijin muncii de alfabetizare.

Cadrele didactice care muncesc pe linia alfabetizării trebuie să știe să colaboreze cu organizațiile de partid și de masse atât pentru mobilizarea neștiutorilor de carte la cursuri, cât și pentru asigurarea bazei materiale necesare bunei desfășurări a cursurilor. Fără această strânsă colaborare sarcina de alfabetizare nu poate da roade.

In sarcina cadrelor didactice cade în întregime buna desfășurare a procesului de învățământ, asigurarea unei calități ridicate a muncii la cursurile de alfabetizare. După cum am arătat mai sus este mare numărul cadrelor didactice, care se preocupă temeinic de această latură însemnată a muncii. Există însă în această direcție numeroase lipsuri.

Tovarășa Popa Lucia dela Școala Elementară Nr. 14 din Arad, repartizată pentru munca de alfabetizare la fabrica „Tricoul Roșu", în ziua de 24 Ianuarie nu a ținut cursuri pentrucă nu i se prezentaseră decât trei adulți. In loc să sesizeze conducerea întreprinderii și comitetul de întreprindere, să le arate situația și să le ceară sprijinul pentru o mai bună mobilizare, tovarășa a rezolvat problema foarte simplu, renunțând să mai facă lecții în ziua aceea.

La centrul de alfabetizare dela Școala Elementară cu limba de predare română din Dumbrăveni, regiunea Sibiu, o învățătoare a făcut o lecție de aritmetică seacă, cu exerciții de adunare și scădere luate la întâmplare, fără nicio legătură cu viața practică, cu munca adulților. De asemeni, tovarășa învățătoare Marinescu, care predă la fabrica de tăbăcărie Bucovăț din Dolj — lucrează fără plan de muncă, desfășurând o activitate cu totul anarhică, lipsită de orice urmă de îndrumare metodologică. In 10 minute a predat cinci sunete noi, fără să le scoată din anumite cuvinte. S'a mulțumit doar cu scrierea semnelor acestor sunete pe tablă, cerând apoi cursiștilor să copieze literele pe caietele lor.

Unii învățători și profesori se prezintă în fața cursiștilor cu lecții improvizate și fără material didactic. Chiar acolo unde cursurile se țin în școli, materialul didactic nu este folosit în predarea lecțiilor. Având de predat hotarele țării la anul II, tovarășul Crăciun Dumitru dela Școala Elementară din Rovine-Ialomița a făcut o lecție de geografie abstractă, pur teoretică, fără să folosească îndeajuns harta și fără să lămurească conținutul noțiunilor: hotar natural și hotar convențional, deși în explicații a folosit aceste cuvinte.

Pentru înlăturarea tuturor acestor lipsuri este necesar ca învățătorii și profesorii să înțeleagă că sarcina lor principală este să predea lecții cât mai temeinice și, totodată, să ducă o serioasă muncă de îndrumare a propunătorilor din afara învățământului. Dar pentru a putea să-și ducă această muncă, ei trebue să aibă cursiști cu frecvență regulată, să aibă asigurate toate condițiile materiale pentru buna funcționare a cursurilor de alfabetizare. Pentru aceasta ei trebue să ceară sprijinul organizațiilor de partid, sprijinul Sfaturilor Populare și organizațiilor de masă. Numai în felul acesta se va asigura îndeplinirea planului de alfabetizare atât din punct de vedere cantitativ, cât și calitativ.

MARIA POPESCU

In ajutorul cadrelor care predau la anul II al cursurilor de alfabetizare

Noțiuni despre procente

Pentru a-i face pe adulți să calculeze cu ușurință procentele, este necesar să le dăm, în primul rând, o noțiune concretă a procentului, ca reprezentând a suta parte dintr'un număr. Noțiunea însăși de procent se lămurește pe baza exemplelor luate din viața de toate zilele. Este bine să ne folosim de corelația dintre un leu și un ban, de pildă. Deasemeni, este utilă folosirea unor foi de hârtie pătrate pe care le vom lua din caietul de aritmetică și ale căror laturi vor avea fiecare câte 10 pătrățele. Acest material didactic este deosebit de potrivit pentru faptul că poate fi executat de elevi și pentrucă cu ajutorul lui se pot alcătui diagrame pentru problemele de ordin economic, tehnic etc.

După ce adulții și-au însușit noțiunea de procent, trebue să trecem la aflarea procentelor dintr'o sumă de bani sau dintr'o lungime (în centimetri), prin metoda reducerii la unitate.

De asemeni, trebue să-i învățăm pe adulți să compare procentele cu părțile unui număr. In unele cazuri, este ușor să calculăm procentele, folosindu-ne de raportul între procente și fracțiile ordinare.

Rolul problemelor în cursul de aritmetică

In școlile pentru adulți, predarea aritmeticii are ca scop să dea elevilor cunoștințe practice temeinice în legătură cu calculele și măsurările necesare în gospodărie, în producție, în viața socială. Acest scop nu va putea fi atins dacă nu se atrage atenția elevilor asupra rezolvării problemelor practice pe care ei le întâlnesc în viața de toate zilele.

La explicarea fiecăreia dintre operațiile aritmetice este necesar să se pornească dela nevoia de a rezolva o problemă din viață. Astfel, adulții își vor da mai bine seama de necesitatea cunoștințelor de matematică și vor fi stimulați să învețe.

Dela rezolvarea problemelor simple, care cer aplicarea unor singure operații, trebue să se treacă treptat la rezolvarea unor probleme mai complicate, pentru a căror rezolvare sunt necesare mai multe operațiuni. Totuși, nu trebue să le dăm elevilor probleme în care datele sunt artificial și inutil încurcate.

Inainte de a proceda la rezolvarea problemei este necesar să se studieze bine conținutul ei: elevii trebue să înțeleagă ce se dă în problemă și ce trebue să se găsească. Apoi, trebue să se facă un plan de rezolvare a problemei: elevii vor trebui să arate ce vor afla la început și ce vor afla mai târziu. De asemeni, ei vor trebui să arate cum vor afla rezultatul, adică ce operație trebue făcută și cu care numere.

Pentru ca munca efectuată să nu fie zadarnică, pentru ca elevii să nu facă operații ale căror rezultate să fie inutile, este necesar să se stărue ca ei să-și dea limpede seama de ce trebue să facă, în cazul dat, o anumită operație și nu alta, și în ce măsură este necesară executarea acestei operații pentru rezolvarea problemei.

La rezolvarea problemei, învățătorul trebue să acorde o deosebită atenție deprinderii elevilor de a respecta ordinea cuvenită în efectuarea în scris a lucrărilor. Operațiile trebue să fie numerotate, arătându-se astfel ordinea în care urmează să fie executate.

Conținutul problemelor trebue să fie real și să aibă o valoare practică. Pentru aceasta, este bine ca problemele să fie întemeiate, în special, pe materialul local. Ele trebue să fie însă astfel alcătuite, încât să corespundă, atât din punctul de vedere al conținutului lor aritmetic, cât și din punctul de vedere al greutății capitolului din program care face obiectul studiului elevilor în acea perioadă.

Manualul arată învățătorului în ce ordine trebue să predea materia astfel încât, pornind dela problemele și exercițiile cele mai simple, să ajungă la probleme și exerciții din ce în ce mai grele și mai complicate. Respectând cu strictețe ordinea stabilită în manual, învățătorii trebue să alcătuiască ei înșiși și să ceară și elevilor alcătuirea unor probleme care să corespundă pe deplin condițiilor locale.

Catedra de marxism-leninism dela Universitatea „C. I. Parhon" din București în ajutorul candidaților la Examenul de Stat

Asigurarea succesului la Examenul de Stat este, în momentul de față, preocuparea cea mai însemnată a cadrelor didactice din învățământul superior, a organizațiilor de partid, a organizațiilor U.T.M. și sindicale din facultăți; se duce o muncă intensă de mobilizare a absolvenților, li se pun la îndemână condițiile materiale necesare prezentării la examen și sunt ajutați în pregătirea temeinică a materiei prevăzute în programă.

Noul nostru specialist, care va fi trimis, în urma Examenului de Stat pe frontul construcției socialiste, urmând pilda specialistului sovietic, „nu poate fi numai specialist în știința pe care și-a ales-o; el trebue să fie totodată un om politic și să participe la viața socială" (I. V. Stalin). De aceea pe lângă știința specialității sale, el trebue să cunoască știința marxist-leninistă despre societate, bază în însușirea și aplicarea creatoare a oricărei științe.

Iată de ce absolvenților care se prezintă la Examenul de Stat li se cere să cunoască bazele marxism-leninismului și Istoria Partidului Comunist (b) al Uniunii Sovietice.

Catedra „Bazele marxism-leninismului" dela Universitatea „C. I. Parhon" din București s'a preocupat activ de pregătirea absolvenților în vederea Examenului de Stat. Colectivul catedrei a apreciat deosebita însemnătate a ajutorului care trebuia dat pregătirii absolvenților pentru examen, cu atât mai mult, cu cât numeroși absolvenți nu au urmat în facultăți cursul „Bazele marxism-leninismului".

Această împrejurare impunea o parcurgere integrală a problemelor din cursul „Bazele marxism-leninismului" prevăzute în programa analitică a Examenului de Stat și în chestionarul respectiv fixat de Ministerul Invățământului Public.

Colectivul catedrei noastre a luat legătura cu facultățile, pentru a cunoaște numărul de absolvenți care urmau a se prezenta la Examenul de Stat. Absolvenții au fost repartizați în patru grupe cuprinzând câte una, două sau trei facultăți. Opt asistenți ai catedrei noastre au fost însărcinați cu conducerea acestor grupe. Trebue să menționăm însă, din capul locului, că pregătirea a început în mod efectiv destul de târziu, la 15 Ianuarie, în perioada colocviilor și a examenelor semestriale.

Au fost programate ședințe pe grupe, care se țin de două ori pe săptămână, dela 7 la 9 seara. In cele opt ședințe, ținute de fiecare grupă între 15 Ianuarie și 16 Februarie, s'au prelucrat probleme din „Bazele marxism-leninismului" prevăzute pentru Examenul de Stat. Pentru a ajuta pe absolvenți să-și sistematizeze mai ușor cunoștințele, chestiunile prevăzute pentru examen au fost împărțite în patru categorii generale și anume: a) Lupta pentru crearea și desvoltarea Partidului Comunist (b) al Uniunii Sovietice; b) Chestiuni privitoare la lupta pentru apărarea păcii, împotriva imperialiștilor; c) Chestiuni referitoare la lupta pentru construirea socialismului în Patria noastră (industrializarea socialistă, transformarea socialistă a agriculturii, planificarea socialistă etc.); d) Chestiuni privitoare la lupta pentru crearea și desvoltarea Partidului marxist-leninist în țara noastră; problema națională; problema Statului, și altele.

Cei opt asistenți au fost repartizați pe categorii de chestiuni și pe grupe de facultăți. Acelaș asistent conducea, la două grupe de facultăți, câte două ședințe dedicate unei singure categorii de chestiuni. La fiecare grupă de facultate s'a urmărit să se desbată toate cele patru categorii de probleme.

La primele ședințe, frecvența a fost mai redusă, dar în a doua săptămână, fecvența a crescut la toate grupele de facultăți. De unde în prima săptămână, din cei 570 absolvenți care au predat lucrări pentru examen, au fost prezenți la aceste ședințe circa 120, în ședințele următoare, datorită muncii de lămurire, numărul lor s'a apropiat de 400. Slaba frecvență dela început se datorește lipsei de interes manifestată de conducerea facultăților și de grupele sindicale studențești în ceeace privește mobilizarea și lămurirea candidaților. Declarând că „pe absolvenți nu-i mai avem în mână, sunt împrăștiați", organele de răspundere dela Facultatea de Geografie, de exemplu, s'au mulțumit să anunțe aceste ședințe de pregătire printr'un afiș pierdut printre alte afișe.

Deoarece ședințele pe grupe de facultăți sunt frecventate de absolvenți a căror pregătire este foarte diferită, ne-am propus să nu le organizăm mecanic, ci să le dăm aspectul unor lecții rezumative, sau al unor seminarii. Pentru a se ușura posibilitatea unei priviri generale asupra „Bazelor marxism-leninismului", pentru a se lămuri unele chestiuni de amănunt, rămase neînțelese la studiul individual, și pentru a se atrage atenția asupra unor evenimente actuale, sau a unor documente de partid recente, s'a urmărit permanent, în cadrul ședințelor de pregătire, o colaborare activă între asistenți și absolvenții cu un nivel mai ridicat. La unele grupe de facultăți, de exemplu la grupa filosofie, istorie-științe, la grupa juridico-administrative sau la grupa chimie-matematici-fizică, s'a lucrat mult pe linia îndrumării studiului individual, iar absolvenții au fost stimulați să acorde mai multă atenție aplicării tezelor marxist leniniste în aprecierea evenimentelor interne și internaționale, a luptei pentru pace, a operei de construire a socialismului în țara noastră, etc. Dela 15 Februarie, catedra noastră organizează ore de consultații, pentru a veni și pe această cale în ajutorul absolvenților.

Experiența ședințelor de pregătire a Examenului de Stat organizate de catedra noastră arată că în viitor studenții trebue lămuriți încă în timpul școlarității asupra importanței organizării planificate a studiului individual, a menținerii legăturii cu colectivul catedrei și a organizării din timp a ședințelor de pregătire. Aceste ședințe vor fi mai puțin ședințe de consultații și mai mult ore de seminar.

Cele opt ședințe ținute de fiecare grupă de facultăți în vederea Examenului de Stat au fost pentru absolvenți un prilej de reală sistematizare a studiului „Bazelor marxism-leninismului". Rămâne ca o sarcină de bază a fiecărui absolvent să muncească mai departe, și după Examenul de Stat, pentru a-și însuși mai bine bazele marxism-leninismului. Imbinând, la locul lor de muncă, specialitatea științifică cu cunoașterea și aplicarea justă a bazelor marxism-leninismului, absolvenții care se prezintă la Examenul de Stat din sesiunea Februarie 1951 vor deveni cu adevărat cadre de bază ale construcției noastre socialiste.

G. Dăianu

asistent la catedra de marxism-leninism a Facultății de Filosofie a Universității „C. I. Parhon" — București

18 ani dela luptele muncitorești din Februarie 1933

(Urmare din pag. 1-a)

prinderi dela Iași, Pașcani, Cluj, etc.

Muncitorii ceferiști și petroliști au îmbinat, în lupta lor, revendicările economice cu cele politice. Luptând împotriva curbelor de sacrificiu, împotriva amenzilor, ei cereau totodată desființarea stării de asediu, eliberarea tuturor celor ce fuseseră arestați, desființarea cenzurei. Deasemeni, ei au luat atitudine hotărîtă împotriva fascismului, împotriva pregătirilor de război, împotriva oricăror încercări de a crea din țara noastră un avantpost pentru atacul împotriva Uniunii Sovietice.

Represiunea guvernului împotriva muncitorilor a fost crudă și sângeroasă. Asasinatele, arestările în massă în întreaga țară, procesul dela Tribunalul Militar din București și apoi cel din Craiova au stârnit un răsunet mondial. Miile de martori prezentați pentru a apăra pe muncitori au devenit acuzatori ai regimului antidemocratic, care pregătea drumul spre fascizarea țării.

Luptele din 1933 au înscris pagini de glorie în istoria poporului nostru muncitor. Ele au însemnat manifestarea fermă a voinței clasei muncitoare de a lupta împotriva imperialismului și a fascismului care se instaura în Europa.

Astăzi, după 18 ani, datorită glorioaselor Armate Sovietice, care ne-au eliberat țara, poporul nostru, condus de Partidul Muncitoresc Român, a pășit pe calea construirii socialismului. Ducând o consecventă politică de pace, țara noastră constitue un factor activ în uriașul front al păcii și democrației, în fruntea căruia stă Marea Uniune Sovietică. Pe întreg cuprinsul țării noastre, oamenii muncii își arată dragostea puternică pentru Patrie și voința neînfrântă de a lupta pentru pace, sporindu-și zi de zi eforturile, dând mereu mai mult petrol, mai mult cărbune, mai multe produse agricole.

In Februarie 1933, muncitorii, conduși de Partidul Comunist din România, luptau pentru pace, ca oameni jefuiți și exploatați, ca robi ai regimului burghezo-moșieresc, înfruntând baionetele și gloanțele stăpânirii. Astăzi, poporul muncitor din țara noastră condus de Partid, luptă liber și stăpân pe destinul său, alături de oamenii muncii din lumea întreagă, împotriva oricăror încercări de reînviere a fascismului, împotriva teroarei deslănțuite contra pașnicului popor coreean, împotriva guvernelor vândute imperialismului.

Poporul muncitor din țara noastră înfierează crimele odioase ale imperialiștilor americani în Coreea, condamnarea la închisoare a fruntașilor comuniști și a fruntașilor mișcării de eliberare și politica de înrobire a coloniilor.

Oamenii muncii din țara noastră, care cunosc acțiunile duse de imperialiști pentru subjugarea economică și politică a țării noastre, care cunosc pretențiile ridicate de aceștia la conferința de pace dela Paris, care cunosc amestecul anglo-american în problema dunăreană și acțiunile acestora împotriva U.R.S.S. și a țărilor de democrație populară la O.N.U, nu pot să nu urască de moarte pe acei care niciodată nu ne-au voit binele, ci au vrut să ne subjuge pentru a ne putea exploata cum vor.

Clasa muncitoare din țara noastră se pregătește, în prezent, pentru a sărbători aniversarea a 30 de ani de existență și de luptă a Partidului. Ea este mândră astăzi de Partidul său, care de 30 de ani, educă poporul nostru muncitor, în spiritul luptei pentru pace, al luptei plină de abnegație și sacrificiu, pentru triumful ideilor comunismului.

Eroii și martirii clasei muncitoare căzuți pentru cauza celor ce muncesc, în 1933, însuflețesc poporul nostru muncitor spre cucerirea de noi succese, de noi realizări în îndeplinirea primului nostru Plan Cincinal.

Cadrele didactice, care au sarcina de a face educația comunistă a tineretului, trebue să arate elevilor monstruoasele acțiuni ale imperialiștilor și să le insufle cât mai adânc dragostea pentru Patria noastră, care construește socialismul, să-i crească în spiritul internaționalismului proletar, să-i pregătească pentru a fi gata să apere Patria de toți dușmanii socialismului.

Pentru o justă planificare a muncii didactice

Câteva constatări în legătură cu alcătuirea planului de muncă în școli

In mai toate școlile noastre elementare și medii, începutul anului școlar 1950-951 a însemnat un pas înainte pe drumul muncii planificate. Instrucțiunile trimise de M. I. P., experiența școlii sovietice, analiza lipsurilor din anul încheiat, au îndrumat cadrele noastre didactice să-și organizeze și să-și planifice temeinic munca. Constatările făcute pe teren în semestrul I arată că rezultatele acestei munci organizate și sistematice au fost bune: viața școlii s'a desfășurat într'un ritm de activitate rodnică, tovarășii directori au putut coordona întreaga muncă, s'a străbătut temeinic partea materiei prevăzută pentru semestrul I, supraîncărcarea elevilor a fost, pe cât posibil, evitată. Astfel au lucrat, de pildă, Școala Pedagogică de băeți din Craiova, Liceul de băeți din Râmnicul-Vâlcea, Liceul Nr. 11 din București.

S'a putut, deasemeni constata, că mulți învățători și profesori considerând planul calendaristic drept un prețios sprijin în munca lor, și-au alcătuit planuri calendaristice juste, ținând seama de nivelul real de cunoștințe al clasei. Astfel de planuri s'au putut vedea la majoritatea cadrelor didactice dela Liceul seral Nr. 2 „I. C. Frimu" din București, în special la română și matematică, La Școala Pedagogică de fete din Râmnicul-Sărat, mai ales la română și istorie, la Liceul de băeți din Buzău, la limba română.

In desfășurarea lecțiilor majoritatea cadrelor didactice se servesc de planuri zilnice, întocmite just, după îndrumările Ministerului, astfel încât să fie timp și pentru subiectul propus și pentru anunțarea temei de efectuat acasă și pentru explicații în legătură cu această temă. Pot fi date ca exemplu în această privință planurile tovarășului C. Georgescu, profesor de română la Liceul de băeți din Râmnicul-Vâlcea, ale tovarășei Andreevici Virginia, profesoară de științe naturale la Liceul de fete Nr. 1 din Craiova, sau ale tovarășei Aldiș Valeria, profesoară de română la Școala Pedagogică de fete din Râmnicul-Sărat.

La multe școli planurile diriginților au fost întocmite cu grijă; temele orelor educative pe o perioadă anumită au fost discutate în consiliile pedagogice, activitățile clasei au fost programate ținând seama de planul organizației U.T.M. Așa se întâmplă, de pildă, la Liceul Nr. 9 de fete din București, la Școala Elementară Nr. 4 de fete din Buzău, la centrele școlare Nr. 2, 10, 13 din București. La aceste școli se urmărește în acelaș timp cu deosebită grijă, realizarea tuturor sarcinilor prevăzute în plan.

Sunt însă și unele școli, ca de exemplu, Liceul Mixt din Râmnicul-Sărat, care nu-și întocmiseră încă nici la sfârșitul lunei Decembrie planul de lucru. Alte școli s'au mulțumit cu o planificare formală, care cuprindea câteva puncte foarte generale, valabile pentru orice școală, fără să fie legate întru nimic de specificul unității respective, fără ca ele să rezulte din analiza temeinică a lipsurilor anului precedent. Așa și-a întocmit planul Școala Pedagogică de Invățătoare din Craiova, care a înscris în plan doar câteva sarcini generale: administrative, didactice și munca educativă, fără să prevadă măsurile ce se vor lua în scopul îndeplinirii acestor sarcini, ținând seama de condițiile în care se desfășoară munca școlii.

In privința planurilor calendaristice se constată, de asemeni, o serie de aspecte negative. Unele sunt o simplă înșirare a tablei de materie din manualul respectiv, la care s'au adăugat datele lecțiilor (ziua și ora), fără a ține seama că, pentru unele subiecte e nevoie de mai multe ore, că trebue prevăzute și lecții de recapitulare. Așa se prezintă planurile la Liceul Mixt din Reșița și la Școala Elementară din Comuna Boldu, Râmnicul Sărat.

Și în ceeace privește planurile de lecții sunt unele lipsuri. Și aci apar formule stereotipe, fără conținut. In multe planuri se arată numai că scopul lecției este „instructiv-educativ". Desigur că orice lecție are un scop instructiv-educativ, dar este neapărat necesar să se precizeze concret aceasta, să se arate care este scopul instructiv-educativ al subiectului tratat, al problemei care se discută în ziua respectivă, la ora și la clasa respectivă.

Dar, pe lângă acest formalism, în întocmirea planurilor de lecții se mai constată o serie de lipsuri. Uneori, deși bine întocmite, planurile nu se aplică decât în parte, fie din cauza necunoașterii posibilităților clasei, fie dintr'o defectuoasă împărțire a timpului. Tovarășii se lasă uneori prinși de câte un aspect al problemei, în jurul căreia se pornesc discuții prea ample cu elevii; alteori, profesorul alunecă pe panta unei expuneri personale, și lecția se depărtează de subiect, fără să-și ajungă scopul.

Mai semnalăm, în acelaș timp, părerea greșită a unor tovarăși care cred că nu este necesar să se întocmească planuri și pentru lecțiile recapitulative. Se întâmplă astfel ca, uneori, lecțiile pregătitoare dinaintea tezelor să se desfășoare fără plan, considerându-se că subiectele au fost odată cuprinse în planuri, atunci când s'au tratat ca lecții noi. Așa s'a întâmplat, de pildă, la clasa a VII-a a Școlii Elementare de băeți Nr. 4 din Buzău, la o oră recapitulativă de limba română, profesorul respectiv ignorând faptul că lecțiile recapitulative trebue să sintetizeze pe capitole problemele cele mai însemnate și să verifice în mod deosebit acele chestiuni care au fost greu asimilate de elevi.

Pentru a realiza o muncă serioasă pe semestrul al II-lea trebue să se pornească deîndată la revizuirea planificării muncii în școli. Directorii trebue să reorganizeze munca, ținând seama de sarcinile speciale ale semestrului II, în care se cuprinde atât munca de recapitulare a materiei, cât și pregătirea examenelor. Planul general trebue să coordoneze astfel activitatea, încât să fie respectat timpul necesar învățăturii și posibilitatea desfășurării activității extrașcolare.

In întocmirea planurilor calendaristice pe semestrul II, trebue să se țină seama de adaptarea acestui plan la nivelul real de cunoștințe al clasei. Planurile calendaristice vor trebui să fie întocmite ținând seama de instrucțiunile și îndrumările M.I.P. în legătură cu adâncirea cunoștințelor la obiectele de bază și la cele legate de planul de electrificare a țării. In privința planurilor de lecții, trebue să renunțăm odată pentru totdeauna să le socotim un act birocratic, o corvoadă inutilă. Cu sprijinul cadrelor bine pregătite, cadrele noi sau cele necalificate vor putea să-și planifice munca mai serios și mai în adâncime. Prin organizarea schimbului de experiență se va putea, deasemeni, ajunge la o mai bună împărțire a timpului orelor de curs.

Planurile just întocmite sunt o condiție însemnată în asigurarea unui învățământ temeinic, ceeace va avea ca rezultat realizarea unui număr cât mai mare de promovați și absolvenți cu o pregătire serioasă, capabili să aducă o contribuție de seamă luptei pentru socialism, pentru pace.

Coralia Călin

Consfătuire cu conducerile Instituțiilor de învățământ superior

Miercuri dimineață a început în Capitală, în localul Facultății de Științe Juridice, consfătuirea organizată de Ministerul Invățământului Public cu conducerile Instituțiilor de învățământ superior din țară.

Au fost de față: N. Popescu-Doreanu, ministrul Invățământului Public, Florica Mezincescu și prof. I. Murgulescu, miniștri adjuncți ai Invățământului Public, academicienii S. Stoilov, C. Balmuș, Em. Petrovici, dr. N. Lupu, M. Ralea, Raluca Ripan, precum și numeroși rectori, decani, directori de studii, șefi ai catedrelor de marxism-leninism din învățământul superior, reprezentanți ai Ministerelor care au institute de învățământ de specialitate, precum și reprezentanți ai U.T.M. și ai Uniunii Sindicatelor din Invățământ.

Consfătuirea a fost deschisă de tov. N. Popescu-Doreanu, care a vorbit despre lupta pentru apărarea păcii și despre sarcinile învățământului în lumina Planului Cincinal și a Planului de electrificare.

Din activitatea unei grupe sindicale

Grupa sindicală este unitatea de bază în acțiunea sindicatelor de antrenare a tuturor oamenilor muncii din fabrici, uzine, întreprinderi și instituții în înfăptuirea măreților sarcini ale Planului Cincinal. De felul cum aceasta știe să-și organizeze munca și să educe pe membrii săi, depinde însăși îndeplinirea măreților sarcini legate de îndeplinirea Planului de Stat, de lupta pentru pace, de viața însăși a oamenilor muncii.

Intre grupele sindicale chemate a contribui la mobilizarea oamenilor muncii un rol de seamă revine și grupelor sindicale ale sindicatelor salariaților din învățământ. Multe dintre aceste grupe sindicale duc o muncă bine organizată și contribue efectiv la măreţele înfăptuiri ale clasei muncitoare. Iată, de exemplu, cum lucrează grupa sindicală a salariaților din învățământ dela Școala Elementară de fete Nr. 40 din raionul „Grivița Roșie"-București.

Intreaga activitate a acestei grupe este cuprinsă într'un plan concret de muncă, întocmit cu întregul colectiv al grupei și urmărit apoi, în îndeplinirea sa, de către tovarășa Dumbravă, responsabila grupei.

Ședințele sunt programate din vreme, ordinea de zi și problemele ce urmează a fi discutate sunt anunțate cu câteva zile înainte tuturor membrilor grupei pentru a se pregăti și a putea participa la discuții. Toate cele 24 membre ale grupei participă regulat la ședințele care se țin de două ori pe lună.

In munca de ridicare a nivelului ideologic, politic și profesional al salariaților, grupa sindicală are o rodnică activitate. „S c â n t e i a", „Viața Sindicală", „Contemporanul", „Gazeta Invățământului", „Flacăra", etc. se citesc individual de fiecare sindicalist în parte. In afară de aceasta, înainte de a intra la orele de curs, tovarășii comentează în colectiv articolul de fond din „Scânteia", discută și lămuresc unele probleme care eventual nu sunt bine înțelese.

In afară de aceasta, grupa sindicală a organizat un cerc de broșuri care ține ședințe în fiecare joi, după terminarea orelor de producție. In cadrul acestui cerc s'au citit mai multe broșuri și fragmente din diferite cărți ca: „Sindicatele, constructorii noii societăți" de C. Semionov, „Electrificarea, izvor de bunăstare și progres" broșură apărută în Editura C.G.M., fragmente din volumul „Steaguri pe turnuri" de A. S. Macarenco, din romanul „Mitrea Cocor" de M. Sadoveanu și din alte cărți sau broșuri. Aceste lecturi sunt însoțite întotdeauna de discuții și comentarii. In urma acestora, multe tovarășe au simțit dorința de a citi unele cărți fapt ce a făcut ca, până în prezent, majoritatea membrilor grupei să citească cărțile pedagogului sovietic A. S. Macarenco „Steaguri pe turnuri", „Cartea pentru părinți" etc. alții au citit romanul „Mitrea Cocor" de M. Sadoveanu, „Scântei în beznă" de A. G. Vaida și multe alte broșuri și cărți.

In cadrul unor ședințe speciale, organizate de grupa sindicală, s'au făcut recenzii sau prezentări a diferitelor cărți apărute în editurile noastre. Numai dela 1 Ianuarie a.c. au fost recenzate două cărți și s'a discutat broșura „Planificarea muncii în școală" de M. Novicov. La aceste recenzii, cu sprijinul grupei sindicale, s'a reușit a se mobiliza întregul efectiv al grupei.

Munca de ridicare a nivelului ideologic al salariaților acestei școli se face și prin vizionarea diferitelor expoziții și filme. Aceste vizionări se fac de obicei în colectiv, învățătoarele și profesoarele școlii mergând în grup, însoțite de elevele școlii. In ultimul timp au fost vizionate mai ales filmele: „Patriotul", „Căderea Berlinului", „Poveste din pădure", etc. și s'au vizitat și unele expoziții ca: Expoziția China Nouă, Expoziția industrială, etc.

In urma acestor vizite sau vizionări de filme, responsabila grupei duce discuții asupra celor văzute, iar cadrele didactice în orele de curs ca și în orele de activitate educativă, discută și popularizează printre elevi conținutul filmelor, temele principale ale acțiunii acestora, etc.

O atenție deosebită dă grupa sindicală conferințelor. Astfel, tovarășa prof. Popescu Irina a vorbit de curând în cadrul școlii despre lupta poporului coreean pentru libertate. La această conferință au participat toate salariatele școlii, elevi și părinți. De asemeni, tovarășa Dumbravă a vorbit despre Planul de electrificare a țării, iar tovarășa directoare a școlii despre Planul Cincinal.

Datorită muncii bine organizate a grupei sindicale, toate salariatele acestei școli au subscrieri la C.E.C.. De asemeni, ele au reușit a antrena aproape 160 de eleve în subscrierile la C.E.C. depunând până în prezent suma de 61.000 lei dintre care 30.000 numai dela 1 Ianuarie până în prezent. In această acțiune, grupa sindicală a organizat întreceri atât între membrii săi cât și între clase.

Grija pentru ridicarea profesională a cadrelor se oglindește în munca ce o duc pentru ridicarea calității învățământului. In cadrul grupelor de învățătură pentru elevii rămași în urmă, în cadrul cercurilor științifice, literare, etc. învățătorii și profesorii stau în mijlocul elevelor, le dau îndrumări, le ajută să-și însușească cât mai adânc cunoștințele.

Insușirea materialului sovietic este de asemeni o preocupare de căpetenie a grupei sindicale. In cadrul cercului de limba rusă, frecventat regulat de 10 tovarășe, ca și prin citirea articolelor din pagina „Din Țara Socialismului" din ziarul „Scânteia" ori „U.R.S.S. ne învață" din „Gazeta Invățământului", învățătoarele și profesoarele școlii caută a-și însuși cât mai mult tehnica pedagogiei sovietice pentru a o putea aplica apoi în munca lor zilnică.

Un mijloc puternic de agitație, de educație a cadrelor a acestei școli o constitue și gazeta de perete, care cuprinde articole ce înfățișează critic diferite aspecte ale muncii din școală, ca și articole privind evenimentele importante ce se desfășoară în țara noastră. O atenție deosebită a dat grupa sindicală întocmirii unor albume care servesc ca material intuitiv pentru lecții.

In munca de alfabetizare, grupa sindicală a avut, de asemeni, realizări însemnate. Luându-și angajamente concrete în cadrul ședințelor, cadrele didactice au pornit la muncă pe baza întrecerilor organizate în acest scop. In afară de cele trei tovarășe care predau la cursurile de alfabetizare dela întreprinderile „Grivița Roșie" și fabrica „Textila", unde frecventează regulat 98 neștiutori de carte din întreprinderile respective, alte cinci tovarășe duc munca de alfabetizare cu 21 de neștiutori de carte cu care învață la domiciliu. Responsabila grupei sindicale, ca și directoarea școlii, se interesează necontenit de bunul mers al acestei munci, ajută pe tovarășele care predau și antrenează restul colectivului în diferite alte munci, ca activitatea în cadrul căminelor culturale, muncă de agitație în cartier, etc.

Pentru ca experiența unor tovarășe să poată fi împărtășită și celorlalte, grupa sindicală a organizat consfătuiri în care s'au arătat metodele de muncă întrebuințate în predarea diferitelor lecții (româna, istoria) ca și a metodelor de îmbunătățire a disciplinei, a activității educative, etc. Responsabila grupei sindicale, ca și delegatul cu Asigurările Sociale se interesează îndeaproape de viața salariaților, merg la domiciliul celor care se îmbolnăvesc sau la spital dacă e cazul și caută ca aceștia să-și primească ajutoarele acordate prin grija Asigurărilor Sociale de Stat.

Cu toate acestea, grupa sindicală dela școala de fete Nr. 40 are și unele lipsuri. Astfel, deși la biblioteca școlii și a grupei sindicale sunt peste 500 cărți, numărul cititorilor este încă destul de mic. Deasemeni, această grupă, care are și elemente tinere, ar putea antrena mai mulți tovarăși în formarea unei echipe artistice, (ar fi bine ca aceasta să se facă în cadrul comitetului de instituție Nr. 8 care cuprinde și Școala Elementară de băeți Nr. 40 și grădina de copii) s'ar putea amenaja un colț roșu, unde să se afle un aparat de radio, câteva jocuri de șah, astfel încât membrii grupei să poată da o întrebuințare justă și plăcută timpului lor liber.

Este necesar de asemeni ca responsabila grupei sindicale să ceară mai mult sprijin biroului Comitetului Provizoriu sindical de Invățământ din raionul „Grivița Roșie", pentru ca, lucrând sub îndrumarea acestuia, munca să dea și mai frumoase rezultate.

C. PRISECARU

Pe șantierul Canalului Dunăre-Marea Neagră

Școala, factor activ în munca de construire a Canalului

Pământul Dobrogei se trezește la o viață nouă. Un uriaș șantier se întinde pe zeci de kilometri. Escavatoarele mușcă lacom pământul, iar albia Canalului Dunăre-Marea Neagră se adâncește cu fiecare zi.

Oamenii cresc odată cu realizările. În grija lui pentru oamenii muncii, Partidul a creat aici condiții din ce în ce mai bune pentru învățătură. S'au deschis grădinițe și cămine de zi. S'au deschis numeroase școli elementare în care învață copiii muncitorilor de pe șantier. Seara, după terminarea lucrului, barăcile se umplu de numărul celor dornici să învețe carte. Oameni de toate vârstele, cu mâinile bătătorite de muncă, prind condeiul în mână și încep a învăța. Pentru cei care știu carte, funcționează un curs elementar seral și un liceu seral muncitoresc. Școlile au devenit adevărate șantiere. Legătura între teorie și practică se face în modul cel mai firesc. Învățământul este strâns legat de practica șantierului, de Planul de Electrificare, de perspectivele pe care le deschide Planul Cincinal desvoltării țării noastre, de lupta pentru pace.

Învățătorii și profesorii, în dorința lor de a contribui la formarea noilor cadre bine pregătite, au trecut la muncă organizată, pentruca la sfârșitul anului școlar rezultatele să fie din cele mai bune.

Pentru o justă orientare a cadrelor didactice dela școlile ce aparțin Diviziei de Învățământ a Canalului Dunăre-Marea Neagră, s'a ținut, de curând, o consfătuire de producție pe specialități. Au participat profesorii de limbă română, de matematică, de fizico-chimice, de științe naturale, de istorie-geografie, profesorii diriginți, precum și câte un învățător dela fiecare școală elementară cu patru clase.

În cadrul acestei consfătuiri s'a pus problema oglindirii Planului Cincinal și a Planului de Electrificare la predarea fiecărui obiect în parte.

Pentru a desvolta la copii interesul pentru tehnică și dorința să se pregătească și ei pentru a participa activ la mărețele construcții prevăzute în Planul de Electrificare, s'a pus problema înființării unor biblioteci tehnice, care să fie puse la dispoziția elevilor și a tuturor tinerilor pe care-i interesează tehnica.

Tot în cadrul acestei consfătuiri s'a discutat felul în care trebue să se oglindească viața șantierelor noastre și Planul de Electrificare în cadrul cercurilor pedagogice.

Pentru a se putea trece deîndată la o muncă temeinică, profesorii de fizico-chimice și științe naturale au trecut la reorganizarea cercurilor de elevi pe specialități.

Cadrele didactice au înțeles că prin munca lor contribue la creșterea unei noi generații de constructori ai unei noi societăți, contribue la întărirea frontului păcii.

In această primăvară în cadrul cercurilor de științe naturale, se vor pune bazele unui număr de șase grădini micuriniste pe lângă cele 11 existente. La Medgidia, pentru a se ușura munca practică a cadrelor didactice, s'au pus bazele unui laborator modern.

In cadrul orelor de elasă, legătura între teorie și practică este principala preocupare a cadrelor didactice. La orele de lucru manual, elevii construesc escavatoare electrice și dragline în miniatură, după modelul celor care ne vin din Uniunea Sovietică. De asemenea, se fac machete ale diferitelor construcții, etc.

In cadrul orelor de geografie se desenează planșe, se fac hărți în relief, hărți care reprezintă Planul de Electrificare a țării. La unele școli, acolo unde a fost posibil, s'a introdus lumina electrică.

La Școala Elementară din Cerna-Vodă, sub îndrumarea profesorului de fizico-chimice, s'a lucrat o hartă care oglindește desvoltarea țării noastre în cadrul Planului Cincinal. Tot în cadrul orelor de fizică, elevii Școlii Elementare din Ovidiu, sub îndrumarea tov. profesor Matei, au desenat artistic o hartă care reprezintă Planul Cincinal și Planul de Electrificare. Și realizări de acestea se pot vedea în fiecare școală.

Pentru ca toate aceste realizări să fie cunoscute, Divizia de Învățământ a Canalului a inițiat deschiderea unei expoziții de material didactic, pe specialități (colțul de fizică, de științe naturale, etc.) care au fost vizitate de un mare număr de oameni ai muncii.

In sălile de expoziție, unii profesori au făcut experiențe. Expoziția a oglindit grija Partidului nostru pentru asigurarea condițiilor materiale necesare unei bune desfășurări a învățământului.

Divizia de învățământ a Canalului s'a preocupat, în mod deosebit, de ridicarea calității muncii în școli, urmărind îndeaproape ducerea la îndeplinire a sarcinilor trasate.

In cadrul orelor educative, diriginții vorbesc elevilor despre eforturile clasei muncitoare, despre Planul Cincinal și Planul de Electrificare, despre felul cum pot ei lupta în cadrul școlii pentru apărarea păcii.

Prin eforturile comune ale cadrelor didactice, școala va deveni un factor activ în munca de construire a Canalului Dunăre-Marea Neagră, în munca de îndeplinire a Planului Cincinal și a Planului de Electrificare.

Oscar Roșianu
Șeful Diviziei de Învățământ a Canalului Dunăre-Marea Neagră

Popoarele se opun cu hotărîre reînarmării Germaniei Occidentale

Remilitarizarea Germaniei Occidentale preocupă astăzi în cel mai înalt grad pe imperialiștii americani, care vor să dezlănțuie agresiunea în Europa și în întreaga lume. Nu de mult, comentatorul reacționar american Sulzberg arăta în ziarul New York Times că: „unele cercuri influente din Statele Unite și Anglia, înclină spre o triplă alianță între Statele Unite, Anglia și Germania Occidentală". *Declarații de acest fel abundă astăzi în presa imperialistă care se străduește să obișnuiască opinia publică cu gândul că mașina de război nazistă va fi repusă în funcțiune și că ea va sluji scopurilor mârșave ale bancherilor din Wall Street care, după expresia binecunoscută a ultrareacționarului senator american Poage, caută în Germania Occidentală „carne de tun" la preț redus.*

Politicienii imperialiști încearcă totodată să tergiverseze orice discuții cu privire la rezolvarea pașnică a chestiunii germane, invocând tot felul de pretexte.

In nota sa de răspuns adresată guvernului Franței la 5 Februarie 1951, guvernul sovietic vine din nou să pună la punct încercările disperate ale imperialiștilor de a amâna cu orice preț, discutarea problemei germane, amânare care le-ar da acestora răgazul să-și continue pregătirile de remilitarizare a Germaniei Occidentale. Nota sovietică din 5 Februarie reafirmă poziția guvernului Uniunii Sovietice care a fost exprimată și cu ocazia schimbului de note dela 3 Noembrie 1950, care a avut loc între Guvernul Uniunii Sovietice pe de o parte, și guvernele Statelor Unite, Marii Britanii și Franței, de altă parte.

Noul schimb de note subliniază contrastul dintre efortul imperialiștilor de a prelungi la infinit discuțiile preliminare convocării conferinței și stăruințele sovietice pentru ca problema germană să fie rezolvată în timpul cel mai scurt și în conformitate cu interesele pașnice ale popoarelor.

Nota sovietică constituie totodată o nouă și viguroasă demascare a politicii imperialiste față de Germania Occidentală. „Intreaga lume știe — *subliniază nota* — că între Guvernele Franței, U.S.A. și Marii Britanii pe de o parte și guvernul dela Bonn al lui Adenauer, pe de altă parte, se duc de mai bine de o lună tratative care merg departe, a căror semnificație periculoasă este înțeleasă de toate popoarele iubitoare de pace din Europa".

Numai acum trei săptămâni aveau loc la Petersberg — cartierul comisiei aliate supreme din Germania Occidentală — tratative între reprezentanții militari ai Statelor Unite, Angliei și Franței și reprezentanții „statului" marionetă dela Bonn cu privire la crearea armatei Germaniei Occidentale.

Referindu-se la planurile de reînarmare a Germaniei Occidentale ziarul sovietic „Krasnaia Zvezda" arată că, încă de mai multă vreme, șefii de stat major ai țărilor din blocul Atlanticului de Nord căzuseră de acord asupra faptului că, inițial, armata Germaniei Occidentale să formeze a cincea parte din totalul forțelor armate ale țărilor din blocul Atlanticului de Nord. Ce reprezintă această „a cincea parte" reese din afirmațiile ministrului de finanțe dela Bonn, Schaeffer, care, exprimându-și temerile în legătură cu finanțarea înarmării a declarat că se proiectează formarea într'un viitor apropiat, în Germania Occidentală a 22 divizii motorizate, printre care 10 divizii de tancuri.

Odată cu formarea unei armate regulate și a unei aviații a Germaniei Occidentale, autoritățile anglo-americane refac în grabă fortificațiile din Germania Occidentală și dirijează economia Germaniei Occidentale spre producția de război.

„Tunuri în loc de unt" *este astăzi din nou lozinca industriei germane care lucrează mână în mână cu trusturile de peste ocean.*

„Ruhrul va depune toate eforturile necesare pentru a contribui la înarmarea țărilor din Europa Occidentală" — *se exprima de curând industriașul nazist Fritz Berg, președintele „Comitetului european al alianței industriei germane" — un fel de cartier general militar economic al magnaților cărbunelui din Ruhr.*

Iată ce a făcut pe magnatul nazist, criminalul de război Alfred Krupp, să se exprime cu ocazia punerii sale în libertate de către autoritățile americane: „Totul e ca la vremurile bune de altădată".

Dar poporul german și odată cu el toate popoarele care au suferit de pe urma agresiunii naziste au cu totul altă părere despre „vremurile bune de altădată".

Ca un val uriaș se ridică în întreaga lume protestele împotriva refacerii mașinii de război naziste. Acest lucru s'a dovedit cu deosebire cu prilejul „turului de inspecție" pe care l-a făcut recent generalissimul american Eisenhower în Europa Occidentală când, în toate orașele prin care a trecut au răsunat lozinci ca: „Eisenhower, cară-te acasă". „Suntem împotriva remilitarizării Germaniei Occidentale".

In timp ce Eisenhower trata la Bonn crearea viitoarei armate de mercenari a Germaniei Occidentale care va fi condusă de foștii generali ai lui Hitler, Speidel și Heusinger, valul de proteste creștea cu repeziciune în Germania Occidentală. Insuși vice-cancelarul guvernului dela Bonn, Blucher, a fost nevoit să declare că 99 la sută din populația Germaniei Occidentale este împotriva remilitarizării. Această populație sprijină din toate puterile propunerile primului ministru al R. D. Germane, Otto Grotewohl, către Adenauer, care cer crearea unui Consiliu Constituant al întregii Germanii în vederea creerii unei Germanii unite, democrate și pașnice.

Popoarele din lumea întreagă susțin poporul german în lupta sa pentru independența, unitatea și pacea Germaniei. In Anglia se strâng semnături pe petițiile împotriva remilitarizării. In Franța, după cum anunță l'Humanité, peste 2.000.000 de semnături au fost strânse în 35 de departamente pe buletinele de protest împotriva reînarmării Germaniei Occidentale.

Poziția Uniunii Sovietice care a avut întotdeauna o atitudine fermă împotriva remilitarizării Germaniei Occidentale, găsește un viu răsunet în toate țările. Nota sovietică din 5 Februarie 1951 adresată guvernului Franței, referindu-se la politica dusă de puterile apusene în Germania Occidentală subliniază: „Se poate că o asemenea politică corespunde tendințelor anumitor cercuri agresive, dar Guvernul Sovietic nu poate să nu atragă atenția asupra caracterului inadmisibil al situației create".

Nota sovietică exprimă punctul de vedere pe care-l împărtășesc popoarele iubitoare de pace din întreaga lume care au suferit de pe urma agresiunii naziste care sunt hotărîte să opună un NU categoric planurilor mârșave ale imperialiștilor de a folosi Germania Occidentală drept pilon al destrămării unui al treilea război mondial.

Dan Frimu

In U.S.A. isteria propagandei războinice a cuprins și pe fabricanții de jucării.

In ziarele americane, apar tot mai des reclame de „pistoale atomice", și alte jucării... educative de același soi.

— *Tăticule, cumpără-mi o jucărie!*

— *Ce ai făcut?*
— *M'am jucat!!*

Desen de NELL COBAR

A IX-a Ediție a Jocurilor Mondiale Universitare de Iarnă — o contribuție însemnată adusă apărării păcii

La 7 Februarie a luat sfârșit, la Poiana Stalin, într'un cadru impresionant, cea de a IX-a Ediție a Jocurilor Mondiale Universitare de Iarnă, eveniment de o mare însemnătate internațională.

Prin numărul țărilor participante, prin valoarea concurenților, prin rezultatele multilaterale, atât pe tărâm sportiv cât și în ceeace privește strângerea relațiilor de prietenie dintre participanți, Jocurile Mondiale Universitare de Iarnă au constituit o etapă calitativ superioară oricărei alte manifestații studențești de acest gen. Aceasta s'a văzut și din numărul mare de țări participante, ceeace reflectă creșterea influenței și autorității U.I.S. în rândurile studențimii democrate din toată lumea. Astfel, dacă la cea de a VIII-a ediție, desfășurată anul trecut la Spindleruv Mlyn, în Cehoslovacia, au participat sportivi din 7 țări, la Poiana Stalin, numărul țărilor participante s'a ridicat la 15, iar al sportivilor la 415, ceeace constitue o mare victorie a U.I.S., factor activ în mobilizarea studenților la lupta pentru pace și pentru asigurarea unui învățământ democratic.

Participarea echipei studențești sovietice a imprimat Jocurilor Mondiale Universitare de Iarnă un caracter mai înalt, neîntâlnit încă, atât prin înaltul nivel tehnic cât și prin atitudinea de colaborare frățească cu celelalte echipe. Numeroasele succese obținute de echipa sportivă sovietică au arătat largile posibilități pe care regimul sovietic le pune la dispoziția sportivilor. Este suficient să arătăm că la proba de 8 km. fond fete, cele 7 concurente sovietice au ocupat primele 7 locuri, și că toate probele de patinaj viteză au fost câștigate de către sportivii sovietici, spre a ne putea da seama de calitățile sportului sovietic.

Echipele sportive din țările de democrație populară au contribuit, de asemeni, la ridicarea nivelului Jocurilor, demonstrând uriașa creștere a mișcării sportive din aceste țări.

Însăși construirea marelui Combinat sportiv dela Poiana Stalin este una din nenumăratele realizări menite să servească desvoltării sportului, bun al întregului popor, spre deosebire de sportul din țările capitaliste, care rămâne un privilegiu de clasă.

Pentru sportivii din țările capitaliste, atât desfășurarea Jocurilor cât și întreaga atmosferă de caldă prietenie de care s'au bucurat tot timpul șederii lor, atât la Poiana Stalin cât și în diferitele locuri din țara noastră pe care le-au vizitat, a însemnat o întărire a încrederii lor în forțele organizației internaționale a studenților, U.I.S., un imbold și mai puternic în lupta lor de zi cu zi pentru asigurarea unei vieți mai bune, pentru apărarea păcii în lume.

Jocurile Mondiale Universitare de Iarnă au contribuit și mai mult la cunoașterea realităților din țara noastră. *„In țara voastră"* — a spus unui participant român studentul danez Hugh Daniels — *studenții au condiții bune de învățătură. La noi, viața studenților este din ce în ce mai grea".* Iar studentul francez Ivan Djankoff, dela Institutul de Radium din Paris, arătând greutățile întâmpinate de tineretul studios din țările capitaliste, spunea: *„Invățământul universitar din Franța este cu totul decadent și corupt. Scandaluri provocate de descoperirea unei vânzări de diplome false celor incapabili, dar bogați, izbucnesc din ce în ce mai des".*

Această convingere cu care studenții din țările capitaliste se vor întoarce în țările lor va contribui și mai mult la strângerea relațiilor de prietenie dintre studenții cinstiți de pretutindeni, vor face din ei luptători hotărîți pentru apărarea păcii.

„Aici, la Poiana Stalin — a spus studentul austriac Willy Amberger — *mi-am dat seama de un lucru care a făcut să-mi crească inima de bucurie: toți studenții veniți din atâtea și atâtea țări sunt unanimi în a recunoaște că viitorul lor depinde de pacea lumii, pe care sunt hotărîți s'o apere cu toată înflăcărarea lor tinerească".*

Nenumăratele manifestații din tabără, festivalurile artistice, conferințele, discuțiile, vizitele între diferitele echipe studențești, întreaga atmosferă ce a existat tot timpul, a contribuit la strângerea prieteniei dintre studenții din cele mai îndepărtate colțuri ale lumii. Întorși în țara lor, ei vor lupta și mai departe pentru strângerea prieteniei dintre popoare.

Cea de a IX-a Ediție a Jocurilor Mondiale Universitare de Iarnă a contribuit și mai mult la mobilizarea studenților în lupta pentru pace Ei au plecat convinși mai mult ca oricând că indiferent de concepție politică sau religioasă, bunul cel mai de preț pentru care trebue să lupte este pacea. Și pentru păstrarea acestui bun, studenții cinstiți din toată lumea, încadrați în frontul mondial al păcii, își vor înzeci eforturile pentru triumful păcii.

I. ISAIA

Invățători și profesori, sprijiniți activitatea Societății pentru Răspândirea Științei și Culturii!

Viața nouă, societatea nouă care se clădește are nevoie de oameni noi, ieșiți din bezna neștiinței de carte, a superstițiilor și a ignoranței.

Dar acest lucru nu se poate realiza decât printr'o muncă stăruitoare, continuă și bine organizată. Societatea pentru Răspândirea Științei și Culturii, care are filiale în toate orașele țării, urmărește tocmai ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii din orașele și satele noastre. Pentru ca această muncă să dea rezultatul dorit, acela de a răspândi știința și cultura în rândurile masselor largi populare ea trebue să se bucure de sprijinul tuturor oamenilor de cultură din țara noastră, care prin munca lor sunt datori să contribue la opera de luminare a satelor și orașelor noastre.

In această muncă, cadrelor didactice le revine un rol însemnat, iar prin sprijinul acordat acestei societăți ei își îndeplinesc o parte din propria lor misiune.

Birourile provizorii regionale și raionale ale comitetelor sindicale trebue să mobilizeze pe toți membrii lor, pentru ca un învățător sau profesor, de orice specialitate ar fi el, să nu rămână în afara acestei măreți acțiuni. Prin ținerea de conferințe, ei vor aduce lumină în mijlocul miilor de oameni ai muncii care au fost ținuți de regimurile burgheze departe de orice bunuri de cultură. Atât muncitorii, cât și țăranii muncitori, pentru a participa activ la construirea socialismului trebue să cunoască natura, trebue să învețe să o transforme și să o stăpânească, iar prin explicarea științifică a tuturor fenomenelor, să înlăture definitiv din concepțiile lor superstițiile și misticismul.

Pentru a da un sprijin efectiv Societății pentru Răspândirea Științei și Culturii, învățătorii și profesorii din sate și orașe trebue să devină membri activi ai acestei Societăți. Ei trebue să mobilizeze masele populare în jurul acestor conferințe, în jurul bibliotecilor, să stea de vorbă cu părinții elevilor, fie în cadrul școlii, fie în cadrul căminelor culturale lămurindu-le o serie de probleme.

Tot pentru susținerea acestei acțiuni, cadrele didactice trebue să prezinte și să difuzeze broșurile editate de Societatea pentru Răspândirea Științei și Culturii atât în cadrul căminelor culturale, cât și în cadrul șezătorilor serale, a cercurilor de citit și a bibliotecilor volante.

Aceste materiale vor fi stăruitor recomandate și elevilor, care la rândul lor le vor face cunoscute membrilor familiei.

Birourile provizorii regionale și raionale ale comitetelor sindicale au datoria de a sprijini munca Societății pentru Răspândirea Științei și Culturii, mobilizând pe salariații din învățământ pentru ținerea de conferințe pentru prezentarea de cărți etc.

In cadrul cluburilor și colțurilor roșii, se vor putea folosi broșurile editate de Societatea pentru Răspândirea Științei și Culturii în alcătuirea programelor de activitate. Deasemeni, din nicio bibliotecă sindicală sau de cămin cultural nu trebue să lipsească broșurile, planșele și albumele acestei societăți, iar învățătorii și profesorii trebue să depună toate eforturile pentru a contribui cât mai rodnic la ridicarea culturală a maselor, la crearea unei lumi noi.

POȘTA REDACȚIEI

D. Seiciuc — com. Dănila, raionul Suceava; Penteș I. — raionul Strehaia; C. Popescu — Seica-Mare — raionul Mediaș; Traian Baban-Mediaș; E. Motaș — Bârlad; Ștefănescu C. — Rădășeni-Fălticeni; Bejenaru C. — Galați. Corespondențele dvs. ne-au sosit prea târziu pentru a putea fi publicate. Vă rugăm să continuați a ne trimite regulat material referitor la activitatea școlilor în care lucrați, relevând atât aspectele pozitive, cât și pe cele negative.

Siralon Nicanor-Lugoj. Materialul trimis de dvs cu privire la munca de alfabetizare în raionul Lugoj, nu s'a putut publica, deoarece același material a apărut în numărul nostru din 26 Ianuarie a.c. în articolul privitor la munca de alfabetizare în regiunea Timișoara. Continuați a ne trimite materiale referitoare la realizările și lipsurile în munca școlară și de alfabetizare.

Note politice externe

In ultima sa declarație, prin care demasca răspunderea guvernului Statelor Unite pentru zădărnicirea negocierilor propuse de guvernul R. P. Chineze, — negocieri ce ar fi putut conduce la o reglementare pașnică a problemei coreene și a celorlalte importante probleme ale Asiei, — Ciu En Lai, ministrul de Afaceri Externe al R. P. Chineze arătase că ceeace imperialiștii americani urmăresc prin respingerea menționatelor propuneri sunt printre altele, încheierea unui tratat de pace separat cu Japonia și remilitarizarea acestei țări.

Intr'adevăr, în loc de a trage concluziile de rigoare de pe urma înfrângerilor rușinoase suferite de ei în Coreea, imperialiștii americani stăruie mai departe pe calea agravării politicii lor agresive și războinice. In acest scop, în scopul adică de a grăbi mărșavul lor atac împotriva Uniunii Sovietice, a Republicii Populare Chineze și a țărilor de democrație populară, gangsterii monopoliști din Washington sunt pe cale de a reînarma febril Japonia lui Hiro-Hito, așa după cum în Europa ei reînvie vechiul militarism revanșard și expansionist în Germania Occidentală. Deaceea, aproape în același timp cu turneul lui Eisenhower în Europa de Vest, menit să grăbească integrarea noului Wehrmacht în coaliția Atlanticului de Nord, Truman l-a trimis pe Dulles la Tokio pentru a grăbi remilitarizarea Japoniei și integrarea acestela în coaliția agresorilor în Extremul Orient.

Această grabă se explică prin aceea că în urma derutei suferită de trupele lui Mac Arthur în Coreea, derută care a stârbit în așa grad prestigiul militar al Statelor Unite încât a pus pe gânduri chiar pe cei mai servili dintre vasalii Casei Albe, monopoliștii văd că nu se mai pot bizui pe armatele țărilor satelite și, în consecință, caută cu disperare un sprijin în tabăra naziștilor lui Adenauer și a samurailor lui Hiro Hito. In felul acesta, aventurierii din fruntea Statelor Unite nădăjduiesc stupid că ar putea să suplinească refuzul popoarelor din țările marshallizate de a se bate pentru ei, prin concursul foștilor dușmani din timpul celui de al doilea război mondial: fasciștii nemți și niponi.

Incăodată, însă, tâlharii imperialiști își vor vedea socotelile lor criminale răsturnate. In fața acestui nemernic complot, ce urmărește reînarmarea Japoniei și folosirea ei ca un instrument de agresiune de astă dată în mâinile Wall-Street-ului, stă stavilă de netrecut măreața alianță sovieto-chineză, stă stavilă de neînvins creșterea năvalnică a grandiosului lagăr mondial al păcii grupat în jurul Uniunii Sovietice. Totodată — și acest fapt se cere puternic subliniat — marea majoritate a poporului japonez se ridică împotriva remilitarizării Japoniei și a târîrii acesteia în noi aventuri războinice. La fel ca și poporul german, care respinge activ crearea unui nou Wehrmacht și luptă pentru pace și independență, massele japoneze se împotrivesc cu o tărie crescândă proiectelor ucigașilor imperialiști americani și slugilor lor nipone, care vor să împingă din nou Japonia pe drumul catastrofal al aventurilor armate.

Popoarele sovietic și chinez, sprijinite de întreg lagărul păcii, reprezintă forța în stare să zădărnicească planurile imperialiștilor americani. Deaceea, după cum a remarcat Ciu En Lai, aceste planuri „sunt sortite unui eșec inevitabil".

Criza politicii externe americane continuă să se adâncească. După cum se știe, peste divergențele ivite între „republicani" și „democrați", cu privire la acțiunile Departamentului de Stat au venit să se adauge, în ultimele săptămâni, unele foarte serioase divergențe ivite în legătură cu același subiect atât în sânul partidului „democrat" cât și în sânul partidului „republican". Toate aceste controverse amare, care exprimă în fond nelinistea și desorientarea ce domnește în opinia publică din Statele Unite de pe urma multiplelor insuccese suferite de „diplomația totală", arată că politica externă a Statelor Unite trece printr'un grav impas.

In ciuda tuturor sforțărilor guvernului din Washington și a gălăgioasei sale propagande, gravitatea acestui impas nu mai poate fi ascunsă. Astfel, înveterați reacționari ca fostul președinte Hoover și ca senatorul Taft, ambii fruntași de seamă ai partidului „republican", au făcut Duminica trecută noi declarații violent potrivnice politicii externe a lui Truman, încercând în felul acesta, pentru a câștiga simpatii, să folosească în chip demagogic faptul că opinia publică americană se pronunță tot mai hotărît contra aventurilor războinice. Hoover, de pildă, a subliniat din nou că „din motive extrem de realiste Statele Unite nu trebue să organizeze mari armate terestre pentru a fi expediate în afara granițelor țării. O ofensivă pe uscat nu ar aduce după sine o victorie militară. Ea ar putea aduce, dimpotrivă o catastrofă pentru Statele Unite". La rândul său, Taft a declarat să este de acord cu Hoover și că „nu are încredere în judecata președintelui Truman". Taft a mers chiar până a califica acțiunile externe ale lui Truman drept „necugetate și imprudente", iar raportul prezentat de Eisenhower după turneul său în Europa atlantizată, unde a putut aprecia personal opoziția activă a popoarelor vest-europene față de politica belicistă a Washingtonului, el l-a calificat drept „nebulos".

Evident, atât Hoover cât și Taft doresc, ca și Truman, instaurarea hegemoniei dolarului asupra întregii lumi. Hoover și Taft nu se deosebesc cu nimic de provocatorul la război Truman, afară doar că ei reprosează acestuia imprudența cu care s'a angajat în politica sa agresivă, „fără să țină seama de posibilitățile reale ale Statelor Unite". Iar dacă ei stăruie în campania lor contra politicii lui Truman, aceasta se datorează dorinței lor infame de a specula impopularitatea politicii trumaniene pentru scopurile politicianiste ale partidului „republican".

In Coreea armata populară sprijinită de voluntarii chinezi a desfășurat o puternică ofensivă pe frontul central menită să lichideze așa zisa contra-ofensivă americană prin care invadatorii imperialiști încercau să ajungă la Seul. Ofensiva armatei populare începută în noaptea de Duminică spre Luni a avut ca rezultat imediat — după cum anunță agenția France Presse isgonirea invadatorilor americani din zona Hoengsong care după afirmațiile comandaților americani constituia principala bază a contraofensivei lor pe frontul central. France Presse sublinia că în cursul nopții de Luni spre Marți, trupele agresoare americane au fost împinse până la 4 km. Vest de Wonju. Comunicatul din 13 Februarie al Inaltului Comandament al Armatei Populare a R. P. D. Coreene arăta că inamicul a suferit pierderi grele în urma atacului dat la 12 Februarie de armata populară în regiunea la Vest de Wonju (Gesiu). Peste 500 soldați și ofițeri ai diviziei a 7-a americană au fost încercuiți.

Au fost capturate peste 200 autocamioane, peste 20 tunuri și numeroase alte muniții și armament. Comentatorul agenției France Presse subliniază că din comunicatele oficiale ale armatei a 8-a americane reiese că armata populară și voluntarii chinezi „folosind tactica favorită, au întreprins largi mișcări de învăluire, atacând în sectorul muntos din centrul Coreei". Aceste aprecieri din sursă americană ar trebui să-i pună pe gânduri pe invadatorii americani care se lăudau mai deunăzi că nu prea întâlnesc rezistență în drumul spre Seul. Acum comunicatul armatei a 8-a americane „se laudă" că în retragerea lor de pe frontul central, trupele cotropitoare americane „au rupt contactul" cu unitățile armatei populare și cu voluntarii chinezi care au înaintat dela începutul atacului din noaptea de Duminică spre Luni cu 18-22 km. în sectorul Hoengsong.

Contraofensiva armatei populare continuă să se desvolte cu succes. Comunicatul din 14 Februarie al Inaltului Comandament al Armatei Populare a R. P. D. Coreene arată că unitățile Armatei Populare sprijinite de voluntarii chinezi, care au respins ofensiva inamicului, au trecut la contra-ofensivă pe toate sectoarele frontului.

In regiunea Henson (Odzio) trupele inamice au fost încercuite. Agenția France Presse anunță că armata populară și voluntarii chinezi au înaintat în două zile cu 25 km. ajungând până la 3 km. de Pupyong punct situat la aproximativ 20 km. de nodul rutier Wonju. Linia frontului central — subliniază France Presse — nu mai este în prezent „rectilinie" ci are forma unui zigzag, care trece prin Kyongan, Chipiong și Wonju.

Concomitent armata populară continuă să obțină succese pe frontul de Vest unde unități ale armatei populare au reușit să se infiltreze în spatele liniilor inamice, ajungând până în apropierea unui post de comandă al unei divizii americane.

In timp ce ofensiva armatei populare obține succese remarcabile, starea de spirit în rândurile invadatorilor americani se înrăutățește pe zi ce trece.

FOILETON SATIRIC

„Unde nu dovedea fata, îi trăgea mama"

De câte ori intră în clasă, profesoara este întâmpinată cu un adevărat alai de vociferări, de proteste, de strigăte. Un elev izbește pupitrul, altul freacă un creion sub talpă, făcând să hurue dușumeaua ca o tobă spartă; unul îl brâncește pe cel din față, altul dă un ghiont în coasta colegului din dreapta. O clasă în furtună ostentativă. Și ordinea nu se restabilește, cu toate că profesoara îi invită, îi roagă, le poruncește, îi ocărește și îi blestemă pe neastâmpărații copii. Și, în plus, e și disperată. Crede că a întrebuințat toate metodele disciplinare, toate metodele „pedagogice" pentru a obține o liniște, măcar cât de aproximativă, în clasă.

Dar nu izbutește și pace.

Nici nu-i trece prin cap să afle cauza reală a indisciplinei din clasă.

Se hotărăște însă să apeleze la director.

Acesta, cu... experiență, „ce-i dă'n gând ideia"?

— Vă vin eu de hac, zurbagiilor! Înainte de ora profesoarei... să stați toți, toată clasa, în genunchi! Toți! Ați auzit? Să nu se miște unul, până nu spune profesoara să vă ridicați și să stați în bănci.

Și pleacă, frecându-și mâinele, bucuros că a găsit o metodă atât de strașnică, de nouă și de eficace.

Intră profesoara. Copiii sunt cu creștetele la nivelul pupitrelor. Parcă i-a retezat cineva dela jumătate. Câteva clipe et se uită holbați la dânsa, măsurând-o peste luciul băncilor, în pervazul ușii.

Liniștea o impresionează grozav pe profesoară. E gata să i se schițeze o umbră de zâmbet pe chipul amărît, când, în clipa următoare, un ascuțit guițat de purcel îi impunge urechile, ca niște ace. E un semnal. De sub un pupitru careva cotcodăcește ca o găină. Și dacă se aude un cotcodăcit, de ce nu s'ar auzi și un cucurigu? Deci să cânte și cocoșii! Și toate orătăniile ogrăzii fac hai și alai, în cinstea profesoarei.

Să știe dumneaei, oricât de severă ar fi, că elevii tot știu să-i facă de petrecanie. E doar „iubita" lor profesoară din pricina căreia directorul i-a pedepsit, ca un ingrat. S'o primească și să-i manifesteze din genunchi.

Dacă i se face o astfel de manifestație și un atare tămbălău, apoi, de bună seamă, că profesoara le merită, cu vârf și îndesat. Că dacă din lecțiile ei elevii nu desprind niciun dram de interes, nu-i înconjoară nicio undă de căldură, cum să nu se distreze măcar așa, cât de cât, ca să treacă vremea mai repede și mai plăcut. Că nu-i ușor, pentru niște copii, în care sburdă și clocotește viața, să îndure plictiseala unor ore uscate ca toaca și fără un conținut mai atrăgător. Știți, mai sunt încă unele lecții care seamănă cu pedeapsa de a mânca iască.

Deci, măsura onoratei direcții, oricât de închizitorială, nu numai că nu-și atinge scopul, dar îi atâță pe copii la noi și mai năstrușnice proteste.

Totuși măsura rămâne măsură, drastică și valabilă, iar clasa își arată mai departe, revolta ei în genunchi, până protestează părinții și oamenii de bun simț.

Cum lecțiile trebue însă făcute, în frământările ei, profesoara găsește o ideie salvatoare:

— Mamă, ta o jordie și vină cu mine la școală, să mă ajuți. Că doar îmi ești mamă. Eu îi învăț și dumneata îi bați.

Și acum, tabloul pe care vi-l puteți închipui ușor: profesoara în fața clasei vrea să facă lecția, copiii fac sgomot, iar mama profesoarei cu jordia în mână, în fundul clasei, o... ajută.

Asta zic și eu colaborare. Cred că-i chiar culmea colaborării. Exact, ca'n povestea cu baba hârca: „unde nu dovedea fata, îi trăgea mama". Nu-i vorbă: dumneaei era și înzestrată cu argumente mai grăitoare.

Ei, păi dacă-i așa, atunci cum să nu te împingă ispita să fii năstrușnic și să faci zile fripte și profesoarei și mămei profesoarei și întregii ei familii, chiar când te păzesc cu jordia?

Că ei, copiii, nu vor să știe de frică, de pedeapsa în genunchi, de băt, ci de lecții interesante, făcute cu pricepere, cu dragoste.

★

Dacă am relatat cele de mai sus, ca și cum s'ar fi petrecut într'o poveste, să nu credeți însă că e vorba de o simplă născocire. Lucrurile acestea s'au întâmplat în clasa profesoarei Bartha Elisabeta dela școala elementară maghiară din Lugoj.

Radu Tudor

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26. Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA „Scrisul Liber", Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5. Telefon: 4.92.96. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni, 130 lei; instituții anual, 500 lei.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

ANUL II Nr. 99 | 4 PAGINI 5 LEI | VINERI 23 FEBRUARIE 1951

Un genial program de acțiune pentru apărarea păcii

Numele marelui Stalin a devenit de mult stindardul luptei pentru pace, democrație și socialism al sutelor de milioane de oameni ai muncii de pe tot globul. Politica iubitoare de pace a Uniunii Sovietice nu este nici o atitudine incidentală, nici un fenomen trecător. Această politică a păcii decurge din însăși natura societății socialiste, din înseși interesele vitale ale poporului sovietic care luptă să-și construiască fericirea.

Interview-ul acordat zilele trecute de I. V. Stalin corespondentului ziarului „Pravda" dovedește această consecventă și dârză luptă pentru menținerea și apărarea păcii.

Răspunzând ultimei declarații calomnioase a lui Attlee, tovarășul Stalin demască, în fața lumii întregi și fără putință de tăgadă, toate manevrele agresive ale imperialiștilor americani și englezi. Totodată, tovarășul Stalin ajută, înarmează și însuflețește lupta popoarelor pentru pace, propunând un program limpede, susținut de argumente de neînvins.

In momentul în care Truman arată că, pentru 1951, alocațiile militare în Statele Unite vor trebui să fie de 140 miliarde dolari, în momentul în care în America impozitele au crescut de opt ori față de cele dinainte de război, în momentul în care stăpânii fabricilor de armament caută să convingă pe cetățeanul simplu că războiul e un lucru fatal și deci inevitabil, în acest moment, Uniunea Sovietică prin glasul tovarășului Stalin afirmă, încă odată, cu și mai nesdruncinată convingere și dreptate: „Nu. Cel puțin în momentul de față el nu poate fi considerat inevitabil".

Arătând cât de calomnioasă și de absurdă este afirmația lui Attlee referitoare la desarmarea și la demobilizarea trupelor sovietice, tovarășul Stalin subliniază: „Premierul Attlee ar trebui să știe din propria sa experiență, cât și din experiența U.S.A., că sporirea forțelor armate ale unei țări și cursa înarmărilor duc la desvoltarea industriei de război, la reducerea industriei civile, la oprirea marilor construcții civile, la mărirea impozitelor, la urcarea prețurilor mărfurilor de larg consum". **Toate acestea nu se întâmplă în Țara Socialismului, unde se construiesc hidrocentrale și canale uriașe. Așa se întâmplă însă în Statele Unite. In decurs de câteva luni, prețul cauciucului a crescut cu 400 la sută, al wolframului cu 205 la sută, al oțelului cu 200 la sută, al lânei cu 182 la sută. Și această febră a speculațiilor s'a extins asupra întregii lumi capitaliste. Intreaga viață din Statele Unite și din țările semnatare ale pactului agresor al Atlanticului de Nord este subordonată pregătirilor de război. Pentru milioanele de oameni ai muncii care suportă povara grea a impozitelor, uriașele cheltuieli militare înseamnă o nouă scădere a nivelului de trai, o creștere a foamei.**

In interview-ul său, tovarășul Stalin demască politica bancherilor americani și englezi care au nevoie de minciuni, de înșelăciuni pentru a atrage poporul englez într'un nou război mondial, organizat de guvernele dela Londra și Washington.

Dar popoarele englez și american, ca și toți oamenii cinstiți din lume luptă și vor lupta cu tot mai multă înverșunare împotriva provocatorilor de războaie. Incă din timpul războiului mondial trecut, stăpânii trusturilor de armament afirmau cu cinism: „Să ne îmbogățim cât mai mult, că acuși s'ar putea să izbucnească pacea". Pacea a venit greu, cu imensele jertfe și prin legendarul eroism al Armatei Sovietice. Iar acum această pace se dovedește a fi într'adevăr o catastrofă pentru negustorii de arme și de carne de tun, reprezentați prin Eisenhower al cărui turneu prin Europa s'a sfârșit atât de jalnic.

Deosebit de însemnate sunt lămuririle științifice ale tovarășului Stalin în legătură cu pricinile care duc la înfrângerile americanilor în războiul imperialist împotriva Coreei. Aici agresorii conduși de McArthur sunt înfrânți pentrucă „războiul împotriva Coreei și Chinei soldații îl consideră nejust", **pentrucă** „acest război este extrem de nepopular în rândurile soldaților americani și englezi".

Aceste afirmații, străbătute de o genială clar viziune, găsesc o confirmare în desvoltarea faptelor și coincid cu declarațiile oamenilor simpli din chiar țara lui Truman. Acolo, marea majoritate a cetățenilor simpli și cinstiți își dau seama că nu poporul coreean care-și apără patria este agresor, ci americanii care au invadat-o. W. J. Griffin, din Oswegatchie scrie ziarului Watetown Daily Times: „Puteți să ne explicați de ce noi n'ar trebui să fim socotiți drept agresori, când noi suntem acela care am trecut linia de frontieră dintre Coreea de Nord și cea de Sud?". **Tot așa Barton Parshall scrie ziarului** „Upper Daily News":
„Noi devastăm Coreea pentru a dovedi că-i suntem prieteni"...

„Este greu, **spune tovarășul Stalin,** să convingi pe soldații că Statele Unite ale Americii au dreptul să-și apere securitatea pe teritoriul Coreei și la granițele Chinei, în timp ce China și Coreea, nu au dreptul să-și apere securitatea pe propriul lor teritoriu sau la granițele statului lor. De aici, nepopularitatea războiului în rândurile soldaților anglo-americani".

Vorbind despre atitudinea dușmănoasă a O.N.U. față de China, tovarășul Stalin arată că această organizație „creată ca reazim al menținerii păcii, este transformată într'un instrument de război, într'un mijloc de deslănțuire a unui nou război mondial. De fapt, O.N.U. este acum nu atât o organizație mondială, cât o organizație pentru americani, care acționează în interesul agresorilor americani".

Politica pe care o duce O.N.U. acum este politica de negustorie a celor ce câștigă milioane de dolari de pe urma războaielor pe care caută să le provoace în orice colț al globului, este politica sângerosilor canibali care seamănă moarte și distrugere, numai ca să poată găsi un plasament cât mai rentabil pentru marfa lor asasină. Reînvierea odiosului Wehrmacht hitlerist și organizarea unei armate agresive în occident, condusă de achizitorul de carne de tun Eisenhower, nu este altceva decât cea mai grosolană formă de pregătire a războiului împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară, pregătire îmbrăcată în haina străvezie a minciunilor americane, cu care conducătorii imperialiști urmăresc să înșele și să narcotizeze conștiința popoarelor cerând să stăvilească uriașa lor luptă pentru pace.

Tolerând minciunile imperialiștilor și patronând nerușinata lor pregătire de război, O.N.U. „apucă astfel pe drumul lipsit de glorie al Ligii Națiunilor. Prin aceasta, **spune tovarășul Stalin,** ea îngroapă autoritatea sa morală și se condamnă la destrămare".

In interview-ul său, tovarășul Stalin arată însă că chiar în aceste momente când imperialiștii intensifică pregătirile de război, când disperați, ei caută să amețească și să sperie popoarele cu inevitabilitatea unui război, „pacea va fi menținută și consolidată, dacă popoarele vor lua în propriile lor mâini cauza menținerii păcii și o vor apăra până la capăt".

Congresul Mondial al Partizanilor Păcii, ca și fiecare om cinstit din lume, găsește în cuvintele tovarășului Stalin un nesecat izvor de învățăminte.

Faptul că milioanele de semnături pe Apelul dela Stockholm au împiedicat pe agresorii americani să întrebuințeze bomba atomică în războiul cotropitor pe care-l duc împotriva Coreei, faptul că minerii din Germania Occidentală, de exemplu, desfășoară în momentul de față o largă mișcare împotriva încercărilor făcute de stăpânii imperialiști de a spori extracția de cărbune pentru industria de război, faptul că Partidul Comunist Francez se ridică vehement împotriva conducătorilor americanizați care transformă Franța într'o bază strategică și într'o rezervă de carne de tun pentru un viitor război, faptul că peste 50 la sută din muncitorii iugoslavi puși să lucreze pentru imperialiști, lipsesc zilnic dela lucru și protestează, tot mai fățiș și mai dârz, împotriva călăului Tito, slugă târâtoare la picioarele provocatorilor de războaie, toate acestea ne arată că pacea depinde de voința și de lupta fiecărui popor, depinde de voința și de lupta fiecărui om cinstit, depinde de fiecare dintre noi, de munca noastră de zi cu zi, de dârzenia luptei pentru pace și de puterea credinței că victoria va fi a partizanilor păcii încadrați în marele front al păcii în frunte cu Uniunea Sovietică și marele Stalin.

Alături de oamenii muncii care, însuflețiți de cuvintele tovarășului Stalin, își sporesc eforturile pentru a îndeplini Planul de Stat, cadrele didactice au datoria de a urma învățătura stalinistă despre felul în care trebue dobândită pacea, de a contribui din toate puterile la lărgirea campaniei de luptă pentru apărarea păcii, de a crește tinerele generații în spiritul luptei pentru pace, demascând, atât în lecțiile lor din școală cât și în activitatea în afară de școală, toate uneltirile criminale ale provocatorilor de război.

Evitarea războiului depinde de fiecare dintre noi. Mai mult ca oricând lupta pentru pace este datoria fiecărula dintre noi. De aceea, cuvintele tovarășului Stalin sunt un program de acțiune, de muncă, de încredere însuflețită pentru fiecare învățător și profesor, pentru fiecare partizan al păcii.

Sarcinile actuale ale școlii noastre

de

N. Popescu-Doreanu

ministrul Invățământului Public

Conferințele organizate de către Ministerul Invățământului Public cu conducătorii instituțiilor de învățământ superior din țară și cu șefii Secțiunilor Regionale de Invățământ ale Sfaturilor Populare s'au ocupat de sarcinile privitoare la învățământul public în perioada planului cincinal și în special în anul acesta.

Sarcinile învățământului public, trasate de Partid și Guvern, sunt planificate și cuprinse în planul de 5 ani. An de an, numărul elevilor și al studenților va crește, după cum va crește și numărul absolvenților diferitelor grade și specialități de școli, pentru a se asigura atât numărul de cadre specializate de calificare medie și superioară, cât și ridicarea nivelului cultural al poporului, deopotrivă de necesare construirii socialismului.

Aceasta înseamnă că în regimul nostru de democrație populară s'a pus capăt, odată pentru totdeauna, anarhiei din învățământul depe vremea stăpânirii claselor exploatatoare, când pe de o parte masele muncitoare erau oprite dela cultură și împinse în întuneric, iar pe de altă parte, școlile superioare pregăteau la nimereală, o pătură subțire de intelectuali, care apoi se concurau și, în bună parte, îngroșau rândurile șomerilor sau se descalificau. Pe vremea aceea de sălbatec individualism, învățământul nu era și nici nu putea fi considerat ca o sarcină de stat și nu era și nici nu putea fi planificat, ci era socotit ca afacerea particulară a fiecăruia, ceeace complecta anarhia din sânul regimului burghezo-moșieresc.

Planul de cinci ani prevede fonduri de investiții școlare, care cresc continuu, pentru noi localuri de școli la orașe și sate, pentru instituții de învățământ superior, pentru laboratoare, săli de educație fizică, internate, cămine și cantine școlare și studențești, ca și fonduri pentru începerea construirii în București a Cetății Universitare, ca o dovadă în plus a grijii și în această privință a Partidului și Guvernului pentru școala poporului.

Sarcina de frunte a învățământului rezultă din sarcina fundamentală a planului de cinci ani, care înglobează și planul de electrificare a țării. Legea pentru planul de cinci ani stabilește, ca sarcină fundamentală a planului, crearea bazei economice a socialismului în R. P. R., adică în primul rând, construirea și desvoltarea unei puternice industrii socialiste și, în special, a industriei petrolifere, miniere, siderurgice, de construcții de mașini, etc., desvoltarea sectorului socialist în agricultură, care trebue să devină precumpănitor la sate și care trebue mecanizat în cea mai mare parte, desvoltarea comerțului socialist, etc.

Partidul și Guvernul au pus în fața învățământului public sarcina de a pregăti în școli și institute cadrele de specialiști necesari construirii socialismului în toate domeniile de activitate și, în special, în cel industrial și agricol. Nu este însă vorba de orice fel de cadre de specialiști. Marxism-leninismul ne învață, și experiența sovietică a dovedit, că pentru a ieși învingător, socialismul trebue să se bazeze pe o tehnică și o productivitate a muncii superioare celor din regimul capitalist. Nouă ne trebue, așa dar, cadre bine instruite, cu o calificare științifică și tehnică superioară celei vechi, cadre capabile să lege teoria cu practica, constructori vrednici ai economiei, ai vieții sociale și ai culturii socialiste.

Invățământul public trebue să pregătească intelectuali cu o adâncă specializare, dar nu numai atât. Noi trebue să pregătim astfel de intelectuali care, după cum ne învață tovarășul Stalin, **„să fie în stare să înțeleagă politica clasei muncitoare din țara noastră, care să fie în stare să-și însușească această politică și să o înfăptuiască conștiincios".**

Cu atât mai ușor și mai temeinic vom putea pregăti asemenea cadre, cu cât cultura va fi mai larg răspândită, iar nivelul cultural al poporului mai ridicat. Pe de altă parte, Statul nostru are nevoe, pentru toate domeniile vieții economice, de cadre de muncitori calificați, care trebue să primească o cultură generală, închegată. In școlile elementare de 4 și 7 ani, trebue să lichideze cu desăvârșire întunericul cultural în care regimurile de exploatare și asuprire au lăsat masele cele mai largi ale poporului muncitor. In acest scop, Planul Cincinal prevede înlăturarea rușinoasei mosteniri a neștiinței de carte, precum și cuprinderea în școala de bază, de 4 ani, a tuturor copiilor de vârstă școlară, pentru trecerea definitivă a izvoarelor analfabetismului.

Aceasta înseamnă că, în perioada cincinalului, trebue să concentrăm atenția și forțele noastre, pe de o parte către lichidarea neștiinței de carte, către cuprinderea în școala de bază a tuturor copiilor de vârstă școlară, către atragerea în școlile medii și superioare a unui număr mereu mai mare de fii ai oamenilor muncii, iar pe de altă parte către îmbunătățirea continuă, perseverentă, a conținutului învățământului.

Sarcina esențială a școlii în perioada planului cincinal este ridicarea nivelului științific al învățământului, începând dela cursul de bază de 4 ani și până la universitate. In toți anii de studiu învățătorii și profesorii trebue să-și bazeze cursurile lor pe știința legată de realitatea vie, de viață. Școala are sarcina să înarmeze pe copii și pe tineri cu cunoștințele științifice înaintate asupra societății, asupra naturii, care să constituie baza sigură a lichidării superstițiilor, misticismului și prejudecaților, care să lărgească perspectivele vieții și să facă din om stăpânul naturii al lui însuși, al societății. Școala își va putea îndeplini această sarcină de cinste numai dacă își întemeiază, cu și mai multă autoritate, întreaga ei muncă pe concepția nouă, asupra vieții, pe concepția luminoasă a lui Marx-Engels-Lenin-Stalin.

Cadrele noastre didactice, educate de Partid, au realizat lucruri bune în această direcție. Invățătorii, profesorii de învățământ mediu și superior își îmbunătățesc continuu cursurile lor, atât în conținut, cât și în metoda de predare, călăuziți de această înaltă știință a marxism-leninismului. Eforturile trebuesc însă continuate cu și mai multă stăruință și pe scară mult mai largă, iar Ministerul Invățământului Public va trebui să găsească metode noi pentru a ajuta și mai mult aceste eforturi și a stimula și mai larg altele.

In lumina acestei concepții victorioase în știință și în viață, catedrele din învățământul superior vor trebui să-și organizeze atât activitatea lor științifică, cât și activitatea cercurilor științifice studențești, sub conducerea rectoratelor și după instrucțiunile ce vor fi date de Ministerul Invățământului Public.

Instruind pe baze științifice și în lumina concepției marxist-leniniste viitoarele cadre ale vieții socialiste, școala are, în același timp, sarcina de a educa copiii și tineretul în spirit comunist, după învățătura partidului nostru.

Tot ceeace poporul nostru muncitor construește cu îndârjire, cu entuziasm, tot ceeace noi, oamenii școlii, clădim în mintea și inima copiilor și tineretului țării noastre, se face pentru înflorirea Patriei noastre, pentru fericirea poporului, a copiilor și tineretului nostru. Pentru aceasta avem nevoe de pace.

Imperialiștii americani și englezi, cei mai înverșunați vrăjmași ai păcii și libertății popoarelor, vor să facă lumea să se împace cu gândul că războiul este inevitabil și, în același timp, recurg la înarmări nebunești, împingând la foame și mizerie popoarele din țările dependente și propriile lor popoare, întreținând o criminală propagandă de război și deslănțuind războaie de cotropire ca acel din Coreea, cu scopul de a atrage din nou omenirea într'un groaznic măcel.

Tovarășul Stalin, în interview-ul acordat recent ziarului „Pravda" ne învață însă că **„pacea va fi menținută și consolidată dacă popoarele vor lua în propriile lor mâini cauza menținerii păcii și o vor apăra până la capăt".** Lupta pentru menținerea păcii **„are acum o importanță primordială"**, spune tovarășul Stalin în același interview.

Partidul nostru a pus în fața poporului român, ca sarcină principală, lupta pentru pace. Aceasta este și pentru școală o sarcină principală. Trebue să creștem cu grijă, cu dragoste, tinerele vlăstare, în spiritul luptei pentru pace. Noi nu suntem pacifiști, nu așteptăm pacea. Noi suntem partizani ai păcii, luptători activi pentru pace, noi luptăm să cucerim pacea, așa cum ne îndeamnă Manifestul celui de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii.

A educa elevii și studenții în spiritul luptei pentru pace înseamnă, în primul rând, a sădi în ei sentimentul adânc de iubire pentru Patria noastră nouă, pentru cuceririle revoluționare ale poporului nostru muncitor; să-i creștem în spiritul mândriei naționale față de lupta de veacuri a poporului pentru eliberare națională, pentru libertate și trai mai bun, față de figurile marilor luptători naționali din trecut; în spiritul dragostei pentru viteaza noastră armată, scut de apărare a păcii, pentru eroii clasei muncitoare, pentru Partid, pentru conducătorii lui și ai țării.

Trebue demascat cu toată puterea antipatriotismul, șovinismul, rasismul și cosmopolitismul burghezo-moșierimei. Copiii și tineretul trebue să cunoască adevărul despre atitudinea de batjocură a claselor exploatatoare față de limba poporului, față de poporul însuși pe care-l considera rob și carne de tun. Ei trebue să cunoască disprețul burgheziei față de tot ce este național și admirația ei pentru putregaiul capitalist din America și Anglia; trebue să afle despre afacerile pe care le făcea burghezia din țara noastră cu capitaliștii străini pe spinarea poporului, despre vânzarea bogățiilor naționale către imperialiștii americani și englezi, despre ura șovină și rasistă ce o propaga în rândurile tineretului.

Elevii și studenții trebue să știe că burghezo-moșierimea a înșelat poporul cu privire la imperialiștii americani și englezi, în scopul de a acoperi murdarele lor acțiuni comune de jefuire a bogățiilor țării, de exploatare și asuprire a poporului. Ei trebue să cunoască adevărul, să știe că imperialiștii americani și englezi au fost totdeauna ceeace sunt și astăzi, dușmanii de moarte ai poporului român.

De pe timpul luptelor naționale din veacul trecut, pentru constituirea statului român independent și până astăzi, istoria poporului nostru este împletită cu acțiunile dușmănoase ale capitaliștilor și imperialiștilor americani și englezi. Ei au dus acțiuni de sabotare a Revoluției noastre dela 1848, ei au uneltit în 1853 trecerea țării noastre sub jugul Habsburgilor.

De atunci și până la războiul criminal împotriva Uniunii Sovietice, istoria noastră este plină de acțiuni de jaf, de acaparare a bogățiilor țării, de subjugare a poporului prin acorduri și împrumuturi oneroase, de încălcare a independenței și suveranității noastre naționale, de sprijinire a regimurilor celor mai reacționare, de împingere a poporului pe drumul criminal al războiului împotriva Uniunii Sovietice. In tot acest timp, viața poporului nostru a devenit mai neagră, mai săracă, mai plină de mizerii, de împilare.

Imperialiștii americani și englezi au stors averi însemnate din jefuirea țării și poporului nostru. Deaceea, ei jinduesc și astăzi acele jafuri; ei sprijină și acum elementele cele mai reacționare ale claselor exploatatoare românești; uneltesc prin spionaj, prin sabotaj, prin încercări de a organiza bande înarmate (așa cum au dovedit procesele Maniu-Bujoiu) pentru a slăbi regimul nostru. Deaceea, ei pregătesc cu furie războiul, pentru ca, prin procedee de fiară ca acelea folosite de ei în Coreea, să atingă, printre alte scopuri banditești, și pe acela de a ajunge din nou stăpâni în țara noastră.

Ce altceva poate simți un

(Continuare în pag. 4-a, col. 6-7-8)

Armata Sovietică — o forță invincibilă aflată în slujba păcii și libertății popoarelor

La 23 Februarie, popoarele sovietice și, alături de ele, oamenii muncii din lumea întreagă sărbătoresc Ziua Armatei Sovietice. Cu fiecare an, tot mai mult, această zi intră în conștiința popoarelor, iar sărbătorirea ei constitue pentru oamenii muncii prilejul de a-și manifesta dragostea ce o poartă invincibilei Armate Sovietice, Armată pusă în slujba apărării păcii și libertății popoarelor.

Armata Sovietică s'a născut în focul Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, al războiului civil împotriva gardiștilor albi și al intervenției armate a statelor imperialiste. In „Declarația drepturilor poporului muncitor și exploatat", redactată de Lenin și Stalin, se arată că „în interesul asigurării unei puteri depline a maselor muncitoare și pentru înlăturarea oricărei posibilități de restaurare a puterii exploatatorilor, se decretează înarmarea muncitorimii, înființarea Armatei Roșii Socialiste a muncitorilor și țăranilor, precum și dezarmarea completă a claselor avute".

Cât de necesară era luarea acestor măsuri de către puterea proletară n'a întârziat să se arate. Victoria epocală a Marii Revoluții din Octombrie a stârnit furia turbată a imperialiștilor, care s'au aruncat asupra Țării Sovietelor atât printr'o intervenție militară directă, cât și prin sprijinul total acordat tuturor forțelor contrarevoluționare din interior.

Atât intervenția directă a mercenarilor americani, cât și sprijinul acordat forțelor contrarevoluționare interne, au fost sortite eșecului. Cu toată lipsa de armament și echipament, cu toate că aprovizionările armatei cu cele necesare războiului se făceau foarte greu, cu toată lipsa unor comandanți cu experiență, poporul sovietic și tânăra sa armată au pricinuit grele lovituri agresorilor imperialiști și uneltelor lor din interior.

Armata Sovietică, puternicul vlăstar al Marii Revoluții din Octombrie, crește și se întărea în toiul unor lupte crâncene împotriva dușmanilor externi și interni. Muncitorii și țăranii eliberați de sub robia exploatatorilor și înrolați în rândurile Armatei Sovietice luptau cu înverșunare pentru apărarea libertăților și drepturilor cucerite prin Revoluția din Octombrie. Usturătoarele lecții pe care armatele imperialiste le-au primit dela tânăra Armată Sovietică au demonstrat de pe atunci cât de mare îi este superioritatea sub toate raporturile și, totodată marea capacitate de organizare a Partidului Bolșevic, în frunte cu conducătorii lui, Lenin și Stalin.

Luptând cu un eroism fără seamăn, tânăra Armată Sovietică condusă de gloriosul Partid Comunist (b) a înfrânt dușmanii dinlăuntrul și din afară, deschizând o nouă eră în istoria omenirii.

Perioada de construire a socialismului ce a urmat, organizarea și desvoltarea industriei și a agriculturii pe baze socialiste și mai târziu perioada planurilor cincinale, au creat baza materială a invincibilității Armatei Sovietice. Desvoltarea uriașă a industriei și agriculturii socialiste sovietice a permis dotarea Armatei Sovietice cu armament și mijloace tehnice moderne. Sub înțeleapta îndrumare a tovarășului Stalin, au fost formate cadre de comandament de tip nou, cadre dotate cu cea mai superioară artă și știință militară, știința militară stalinistă.

Partidul Bolșevic și tovarășul Stalin au acordat o deosebită grijă întăririi capacității de apărare a Statului Sovietic, și a capacității de luptă a armatei sale, deoarece reacțiunea mondială, având în frunte cercurile monopoliste ale Statelor Unite pregăteau cu intensitate o nouă intervenție militară împotriva Uniunii Sovietice. Imperialiștii americani, englezi și francezi au încurajat și ajutat fascismul german și militarismul japonez, cu gândul perfid de a le îndrepta hoardele armate pe care le pregătiseră împotriva Uniunii Sovietice. Paralel cu finanțarea industriei grele germane, monopoliștii americani și englezi promovau pe plan internațional o politică de „neintervenție" și împăciuire față de fascism și hitlerism, politică care a dus la instalarea călăului Franco în Spania, la anexarea Austriei și Cehoslovaciei, la cotropirea rând pe rând a mai tuturor țărilor europene și în cele din urmă la cel de al doilea război mondial. Planurile fasciste aventuriere de dominare a lumii s'au izbit însă de forțele armate ale Uniunii Sovietice. Invingând superioritatea vremelnică a trupelor naziste Armata Sovietică sprijinită de întreg poporul sovietic a sdrobit armatele hitleriste, a salvat Patria Sovietelor și întreaga civilizație a omenirii de pericolul fascist.

Desfășurarea și terminarea celui de al doilea război mondial a demonstrat superioritatea regimului social sovietic, superioritatea Armatei Statului Socialist, precum și incapacitatea politică și militară a imperialismului american și englez.

Este astăzi limpede pentru toată lumea că victoria asupra Germaniei hitleriste este victoria forțelor armate ale Uniunii Sovietice. Numai atunci când rezultatul războiului era clar și când Armata Sovietică pregătea asaltul decisiv asupra Germaniei hitleriste, când forțele agresorului german erau deja epuizate, imperialiștii americani s'au gândit să deschidă cel de al doilea front și aceasta au făcut-o nu cu scopul de a ajuta trupele sovietice, ci pentru faptul că imperialiștii își dădeau seama că marșul victorios al trupelor sovietice ar fi adus eliberarea tuturor popoarelor din Europa, cărora le-ar fi dat posibilitatea să-și ia soarta în propriile lor mâini. In procesul eliberării unei serii întregi de țări din Sud-Estul Europei, printre care și țării noastre, Armata Sovietică și-a îndeplinit misiunea sa internaționalistă, de eliberatoare a popoarelor subjugate și asuprite de hitleriști.

In condițiunile istorice actuale stăpânii trusturilor americane nu vor să învețe nimic din înfrângerea hitleriștilor.

(Continuare în pag. 4-a, col. 6-7-8)

Cuvintele tovarășului Stalin ne arată cum trebue să luptăm pentru pace

Interview-ul acordat de tovarășul Stalin corespondentului ziarului „Pravda" a arătat încăodată întregii omeniri muncitoare cine sunt apărătorii păcii și cine sunt atățătorii unui nou război. Este limpede astăzi, pentru toate popoarele iubitoare de pace, că invadatorii Coreei, acei care distrug locuințele oamenilor pașnici, care fac să curgă sângele nevinovat al copiilor, femeilor și bătrânilor, vor termina printr'o înfrângere totală. Bravii soldați coreeni și voluntarii chinezi dau grele lovituri inamicului ai cărui soldați au început să-și dea seama că ei nu luptă în Coreea pentru interesele lor, ci pentru interesele miliardarilor americani.

„Pacea va fi menținută și consolidată, dacă popoarele vor lua în propriile lor mâini cauza menținerii păcii și o vor apăra până la capăt" — a spus marele stegar al frontului păcii, tovarășul Stalin.

Aceste cuvinte constitue pentru toți oamenii muncii din țara noastră un program nou de luptă.

Conștienți că menținerea păcii va fi asigurată printr'o continuă ridicare culturală a poporului nostru și printr'o educație comunistă a tineretului, vom munci și mai hotărît pentru ca împreună cu învățătorii și profesorii din regiunea noastră, să desfășurăm o activitate intensă de demascare a atățătorilor la un nou război, imperialiștii americani și englezi și a tuturor uneltelor lor, chiaburii și speculanții.

Voi îndruma pe învățători și profesori în educarea elevilor lor în spiritul dragostei față de Patrie, al dragostei față de toți oamenii muncii care luptă pentru pace.

Voi sprijini pe învățători și profesori în munca lor, îndrumându-i să arate tuturor oamenilor cinstiți din satele și orașele regiunii noastre, care este adevărata intenție a imperialiștilor și datoria noastră de a lupta cu hotărâre pentru construirea socialismului în țara noastră și pentru apărarea păcii.

GH. PODOLEANU
șeful Secției de Invățământ a regiunii Bârlad

★ ★ ★

Astăzi, când mișcarea partizanilor păcii din lumea întreagă a luat un avânt neîntâlnit, când oamenii muncii luptă pentru a-și făuri o viață nouă, tovarășul Stalin, prin răspunsurile date corespondentului ziarului „Pravda", demască încăodată planurile criminale ale imperialiștilor de a deslănțui un nou măcel pentru ca o clică de afaceriști să-și mărească profiturile.

Interviewul acordat de tovarășul Stalin ziarului Pravda a avut un răsunet puternic în sânul maselor largi populare, care văd limpede și lămurit calea pe care trebue s'o urmeze, aceea de a depune toate eforturile pentru apărarea păcii.

Sunt educatoare la un cămin de zi și caut să sădesc în sufletul copiilor dragostea de Patrie, dragostea de muncă, arătându-le că oamenii muncii se străduesc pentru a le asigura lor un viitor fericit. Sădind în sufletele copiilor dragostea pentru oamenii muncii, pentru dreptate, vom crește din rândurile lor cadre care își vor pune în slujba Patriei toată priceperea și toată puterea lor de muncă. Totodată ajut copiii să înțeleagă cruzimea invadatorilor americani din Coreea, arătându-le toate crimele săvârșite de mercenarii dolarului împotriva populației pașnice coreene. Trezind ura împotriva asupritorilor care vor să îngenuncheze toate popoarele lumii, caut să desvolt în acelaș timp dragostea pentru Uniunea Sovietică, marea noastră prietenă, pentru țările de democrație populară și pentru oamenii muncii din lumea întreagă.

Având veșnic treze în mintea noastră ororile săvârșite de imperialiști, vom căuta ca prin munca noastră neprecupețită, să facem un zid puternic, un zid de apărare a păcii.

LAURA CARAGEA
educatoare la căminul de zi al Ministerului Minelor și Petrolului.

A început Examenul de Stat

In toate instituțiile de învățământ superior a început Examenul de Stat. După o muncă intensă, cei peste 5.000 de candidați se află acum în fața comisiilor de examinare, unde dovedesc cunoștințele și pregătirea lor ca viitoare cadre superioare necesare construirii socialismului în Patria noastră.

Constituind un bun prilej de verificare a cunoștințelor și un important ajutor în pregătirea tinerilor candidați, Examenul de Stat se desfășoară într'o atmosferă sărbătorească, la un superior nivel științific.

Lucrările scrise au dovedit, în cea mai mare parte, serioasa pregătire a candidaților și justa lor orientare ideologică. Desfășurarea examenelor arată că tinerii candidați luptă cu elan și cu deosebit interes pentru cucerirea științei, pentru legarea ei cu viața și cu desvoltarea socialistă a Republicii noastre Populare.

In desvoltarea problemelor și în răspunsurile pe care le dau în cadrul acestor examene, tinerii candidați arată un viu interes față de mersul înainte al Patriei, de întărirea ei.

Luptând pentru un nivel cât mai înalt de cunoștințe, expuse cât mai limpede, mai organizat și manifestând o dorință neclintită de a contribui activ la construirea socialismului prin aplicarea în practică a celor învățate în domeniul specialității respective, candidații Examenului de Stat din această sesiune își vor dovedi atașamentul lor sincer față de clasa muncitoare, față de Partidul ei.

Urăm candidaților și profesorilor succes deplin în această sesiune a Examenului de Stat care va da patriei cadre superioare devotate și temeinic pregătite necesare muncii și luptei pentru construirea socialismului.

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

REFERATUL INSPECTORULUI IN FAȚA CONSILIULUI PEDAGOGIC

După ce inspectează o școală, inspectorii secțiunilor raionale sau regionale de învățământ au datoria să prezinte în fața consiliului pedagogic un referat cu privire la rezultatele inspecției făcute. Care este metodica pregătirii unui asemenea referat? Când și cum trebue să-și pregătească inspectorul acest referat, ce probleme trebue să scoată în evidență, pentru ca într'adevăr acesta să aibă o importanță deosebită, atât din punct de vedere organizatoric cât și din punct de vedere al îndrumării? Toate aceste probleme nu interesează numai pe inspectorii începători, ci și pe cei cu experiență. Acest lucru este firesc, deoarece referatul inspectorului este unul din cele mai importante mijloace de control și de îndrumare pedagogică. Valoarea lui constă în faptul că trezește idei creatoare în colectiv, ajută cadrele didactice să se orienteze mai ușor în experiența lor, le provoacă dorința de a-și insuși activ metode mai bune de instruire și educare.

Dacă la procesul-verbal alcătuit de inspector apelează în special directorul, referatul inspectorului este ascultat de întregul colectiv al școlii respective. Consiliul pedagogic care are la ordinea de zi punctul „rezultatele inspectării școlii" nu este o consfătuire obișnuită a cadrelor didactice, ci un eveniment deosebit, căruia i se acordă tot interesul.

Cadrele didactice vor să tragă cât mai multe învățăminte din referatul inspectorului dela secțiunea de învățământ. Învățătorii și profesorii vor să cunoască concluziile trase de inspector cu privire la activitatea lor pedagogică, vor să știe cum apreciază această activitate organul de control. Ei vor să asculte nu numai observații, ci și îndrumări întemeiate din punct de vedere pedagogic, adică vor să li se indice modul cum trebue să-și înlăture lipsurile observate de inspectori. Profesorii și învățătorii vor să-și cunoască lipsurile și calitățile, să afle lucruri noi din experiența pedagogică a altor școli. De aceea, referatele inspectorilor raionali și regionali trebue să îndeplinească o serie întreagă de condiții.

In primul rând, referatul inspectorului trebue să cuprindă o analiză critică adâncă a întregii activități instructiv-educative a școlii, o analiză a calității cunoștințelor elevilor, o analiză a nivelului științifico-teoretic și ideologic al predării materiei de către profesorii la lecțiile cărora a asistat inspectorul. Trebue să se arate realizările și lipsurile întregii activități a școlii, ca și realizările și lipsurile fiecăruia dintre învățători și profesori în parte.

Aprecierea activității cadrelor didactice trebue să fie strict principială, obiectivă și convingătoare și, firește, trebue să pornească dela înaltele sarcini puse în fața școlii de către Partid și Guvern. La baza acestei aprecieri stau, deasemenea, principiile științei pedagogice, ale didacticii generale și ale metodicilor speciale.

Dela referatul inspectorului se așteaptă nu numai aprecierea calității cunoștințelor elevilor, precum și a metodelor de predare, aprecieri argumentate și sprijinite pe exemple din lecțiile la care a asistat inspectorul, dar și lămuririle, sfaturile și îndrumările necesare pentru înlăturarea lipsurilor și pentru obținerea unor rezultate tot mai rodnice în instruirea și educarea copiilor. Deasemenea, este deosebit de important ca referatul inspectorului să indice cadrelor didactice operele noi și importante apărute în domeniul pedagogic și metodologic, și să scoată în relief experiența celor mai buni dintre pedagogi, ca și experiența școlilor fruntașe. Referatul este menit să dea cadrelor didactice forțe noi, să-i cheme la o activitate mai încordată și creatoare în școală.

Experiența ne arată că este bine ca inspectorul să-și alcătuiască referatul înainte de ședință, dar să-l definitiveze abia după discutarea lui în consiliul pedagogic, care poate să completeze concluziile inspectorului sau chiar să le infirme parțial. Inspectorul nu trebue să creadă că prestigiul lui va suferi din această cauză. Și, de altfel, important este ca bunul mers al învățământului să nu sufere din această cauză. Condițiile în care se desfășoară munca inspectorului nu-i dau prea mult timp pentru pregătirea referatului. Ședința consiliului are loc, de obicei, la 3—4 zile după inspectare. Inspectorul este nevoit să continue a asista la lecții și a studia actele școlii chiar și în ziua ședinței. Fără îndoială, el va găsi timp pentru a analiza și a sistematiza toate cele constatate. Totuși, el poate să se pregătească, într'o oarecare măsură, chiar înainte de a pleca în delegație. Trebue să se țină seama de faptul că inspectorul, plecând pentru 10-15 zile în raion, are foarte multe lucruri de făcut. El nu poate prevedea posibilitatea de a se pregăti pentru un referat în fața consiliului pedagogic. Deaceea pentru ca referatul să fie cât mai bun, inspectorul trebue să se pregătească bine înainte de plecare. Cu toate lucrările de birou ce se fac la secțiunea de învățământ, inspectorul nu trebue să uite că el este, în primul rând, inspector — și de aceea este obligat să-și facă timp pentru a se pregăti în vederea controlului pedagogic pe teren.

Bogatul material acumulat din observațiile făcute la inspectarea școlilor permite inspectorului să scoată în relief lipsurile tipice cele mai frecvente în munca școlilor și a cadrelor didactice. De aceea, inspectorul își poate pregăti din timp materialul privitor la problemele care interesează cadrele didactice. In special, el trebue să fie bine pregătit pentru întâlnirile cu profesorii de specialitate. Este foarte important ca referatul inspectorului să nu aibă un caracter strict local și practic, ci să ofere consiliului pedagogic și un bogat material teoretic, căci practica fără teorie este oarbă.

Tematica referatelor este foarte vastă. Controlul general al procesului instructiv-educativ include starea școlii din punct de vedere administrativ și sanitar, măsura îndeplinirii programelor, analiza planului general al școlii, a planurilor calendaristice ale profesorilor, a cataloagelor, a planurilor de muncă ale diriginților, a caietelor elevilor, etc., până la registrul inventar. Inspectorul controlează activitatea metodologică și politico-ideologică, organizarea muncii de ridicare a nivelului politic și profesional al cadrelor didactice. El preocupă felul cum discută diriginții cu copiii, cum funcționează biblioteca școlii, cum se desfășoară activitatea pionierească, cum se duce propaganda pedagogică printre părinți, etc. Desigur, inspectorul acordă cea mai mare atenție lecțiilor, ca formă de bază a activității instructiv-educative.

Procesul inspectării este, în acelaș timp, procesul de bază al pregătirii referatului. Observațiile inspectorului, notate în caietul său și sistematizate, constituie conținutul principal al referatului.

Referatul inspectorului trebue nu numai să desvălue starea generală a școlii, ci să analizeze și stilul ei de muncă și sistemul de lucru al colectivului pedagogic. O simplă însirare a calităților și lipsurilor nu-și poate atinge scopul. Inspectorul, ca un controlor de stat, trebue să aibă cerințe de o înaltă principialitate, urmărind înlăturarea lipsurilor și ridicarea nivelului muncii în școală. Nu e nevoe ca tot materialul cules în școală să fie expus în referat. Trebue să se separe principalul de secundar. Metoda bolșevică de muncă ne învață că trebue să găsim „veriga principală". Scopul inspectorului fiind de a ajuta școala să-și îmbunătățească sistemul de muncă, „veriga principală" în referat trebue să fie sectorul cel mai slab și mai vulnerabil în munca școlii și a cadrelor didactice. Nu este însă just ca realizările să fie trecute sub tăcere. Ele trebue menționate neapărat, pentru a încuraja și îndruma pe cei care o merită. Totuși, desvăluirea lipsurilor trebue să fie scopul principal al referatului, în unele școli, partea slabă a muncii poate fi constituită de lecțiile anumitor profesori, în altele, activitatea diriginților, lectura extrascolară, etc. Inspectorul trebue să ajute colectivul pedagogic să găsească „veriga principală" de care acesta, prinzându-se, să poată trage întregul „lanț", îmbunătățind activitatea instructiv-educativă a școlii.

La sfârșitul referatului, inspectorul trebue să facă propuneri clare și concrete. Propunerile generale ca, de pildă, „să se ia măsuri ca toți copiii să fie aduși în școală și să se ridice nivelul învățăturii", nu trebue să se găsească nici în referat, nici în procesul-verbal de inspecție. Dacă inspectorul propune „să se organizeze ajutorarea individuală a elevilor rămași în urmă cu învățătura", el trebue să formuleze acest lucru în mod concret, adică să arate care dintre profesori trebue să facă acest lucru și cum. Discutarea propunerilor concrete, prezentate cu pricepere de către inspector, se face în modul cel mai activ și este însoțită de propuneri prețioase din partea cadrelor didactice și a conducerii școlii.

(După un articol de **N. CIUMAKOV**, publicat în revista „Narodnoe Obrazovanie")

CUM ȘI PETREC ZILELE DE ODIHNĂ STUDENȚII SOVIETICI

Nicio țară din lume nu are un număr atât de mare de studenți ca Uniunea Sovietică. In Țara Socialismului sunt peste 1.200.000 de studenți care se pregătesc să intre în rândurile specialiștilor cu cele mai diferite profesiuni. Statul Socialist, manifestând o grijă părintească pentru viitorul tinerei generații, lărgește din an în an rețeaua de universități și institute. Fiecare student sovietic, care atinge un anumit nivel la învățătură, primește o bursă de stat. Toți studenții au dreptul de a locui în cămine, de a se folosi gratuit de biblioteci, laboratoare și muzee. Pentru studenți s'au creat cluburi sportive.

Oamenii sovietici participă nemijlocit și activ la organizarea și desfășurarea timpului liber al studenților. Iată, de pildă, cum este organizată vacanța de iarnă, care începe la sfârșitul lunii Ianuarie și ține două săptămâni. In aceste săptămâni de odihnă, o parte dintre studenți pleacă în excursii. Este suficient să arătăm că numai din Moscova au plecat anul acesta peste 10.000 de studenți la Leningrad, Tbilisi, Kiev, pe Volga, în Crimeea, precum și pe șantierele unde se construesc noile hidrocentrale și canale.

Studenții Institutului Geologic din Moscova și-au petrecut vacanța la Leningrad. Ei au vizitat Institutul Minier, muzeele, teatrele și locurile istorice ale orașului. Apoi, s'au oprit pentru o săptămână într'o casă de odihnă de lângă Leningrad. Studenții Institutului Chimico-Tehnic „Mendeleev" au plecat pe două trasee: unul din grupuri a vizitat orașul Krasnokamsk, din regiunea Molotov, cercetând industria petroliferă de aici; celălalt grup a pornit într'un marș pe schiuri prin munți, vizitând vechile orașe ruse Dmitrovo, Klin și altele.

Sumele necesare pentru toate aceste excursii studențești sunt date de sindicatele din universități. Acestea au rezervat peste 50.000 de foi de drum gratuite pentru excursiile studenților. Aceste foi de drum dau dreptul la hrană, hotel, transporturi speciale, etc.

In zilele de vacanță au fost puse la dispoziția studenților toate patinoarele, cabanele de schi, sălile de gimnastică și bazinele de înnot. La Moscova, Sverdlovsk, Bacuriani (Gruzia) etc. s'au desfășurat concursuri sportive studențești de iarnă. La Moscova au venit studenți sportivi din 20 de orașe.

In toate sălile de concert din Moscova și din orașele unde există institutii de învățământ superior (asemenea orașe sunt peste 270 în U.R.S.S.) s'au programat spectacole speciale pentru studenți. Teatrele sovietice au reprezentat pentru tineret cele mai bune spectacole.

In zilele de vacanță, muzeele Moscovei și ale altor orașe mari sunt pline de vizitatori. Numai galeria Tretiakov este vizitată de peste 5000 de oameni pe zi. Tineretul studențesc, terminându-și cu succes sesiunea examenelor de iarnă, a folosit pe larg toate posibilitățile pe care i le oferă Patria pentru odihnă.

Autorul acestor rânduri a vizitat într'una din zilele vacanței din Ianuarie, parcul central de cultură și odihnă din Moscova, unde se desfășura o manifestație sportivă studențească. Se adunaseră aici peste 50.000 de studenți. Cât de vesel răsunau glasurile lor în parcul înzăpezit, în care toate aleele și cărările erau acoperite cu ghiață. Parcul a fost transformat într'un grandios patinoar.

Deasupra intrării principale, pe o pânză roșie, erau scrise cuvintele care exprimau cele mai puternice sentimente ale tineretului sovietic:

„Mulțumim Patriei pentru tinerețea noastră fericită!"

VLADIMIR TREGUBOV

MAREA MISIUNE A INVĂȚĂTORULUI *)

Invățătorii ocupă un loc de cinste în frontul celor chemați să înfăptuiască mărețele sarcini ale revoluției culturale din țara noastră. Lor le este încredințată misiunea de mare răspundere de a face din milioanele de fragede vlăstare ale poporului nostru muncitor — cărora astăzi li se deschid posibilități nelimitate de desvoltare — oameni cu adevărat luminați și hotărîți, constructorii de mâine ai socialismului și comunismului. Munca nobilă și grea a învățătorilor în școli, — care constituie **sarcina lor principală** — are deci o mare însemnătate politică.

In acelaș timp marea masă a învățătorilor, aceia care lucrează la sate, au menirea de a fi luptători de frunte cu arma culturii, pentru smulgerea întregii țărănimi muncitoare din bezna analfabetismului și superstițiilor, pentru răspândirea — prin școală și în afară de școală — a ideilor înaintate ale transformării socialiste a agriculturii, slujind astfel cu adevărat cauza fericirii poporului muncitor, a independenței naționale a Patriei noastre, cauza sfântă a apărării păcii.

Și în trecut au existat în rândurile învățătorilor oameni care considerau că scopul vieții lor este de a lumina poporul muncitor. Sforțările lor izolate erau însă sortite să se irosească, lovindu-se de nepăsarea și vrăjmășia burgheziei și moșierimii și a stăpânilor din străinătate, imperialiștii americano-englezi.

Iată cu câtă nerușinare miliardarul Detterding, proprietarul trustului petrolifer „Royal Dutch Shell", care controla societatea „Astra-Română", își permitea să-și exprime opiniile despre învățământul din țara noastră, într'un interview acordat ziarului „Dimineața" în 1931: **„Instrucția este o mare binefacere. Nu urmează de aici că trebue dată cu orice preț tuturor indivizilor. De altfel oamenii nici nu o prețuesc mult. Ca dovadă este că nu plătim un profesor nici atât cât plătim un om de serviciu de casă mare. Trebue făcută deci o selecție".**

In timp ce cheltuia nenumărate milioane, stoarse din truda poporului, pentru pregătirea războiului antisovietic și pentru plata dobânzilor la împrumuturile înrobitoare obținute dela cămătarii imperialiști, guvernul burghezo-moșieresc se grăbea să execute porunca lui Detterding. El a redus și mai mult bugetul pentru învățământ, numărul copiilor cuprinși în școli și numărul învățătorilor. In anul 1932 din toate părțile țării învățătorii șomeri s'au adunat la București să ceară posturi. Mulți au venit pe jos și desculți. In Capitală, guvernul reacționar manist i-a pus pe goană cu poliția și pompierii. Și astăzi în Statele Unite și în țările aservite dolarului dăinuiește o situație asemănătoare. Iată la ce vremuri vor să ne readucă agresorii imperialiști și cozile lor de topor.

Indeplinirea Planului Cincinal și a Planului de electrificare creează astăzi în țara noastră bazele materiale pentru continua desăvârșire a reformei învățământului din 1948, pentru treptata îmbunătățire a condițiilor de muncă și de trai ale învățătorilor, care sunt chemați să pună și ei umărul la opera de învingere și înălțurare a greutăților și lipsurilor moștenite din trecut.

Urmând experiența revoluției culturale din Uniunea Sovietică, au fost organizate la noi cursuri de îndrumare pentru corpul didactic — cursuri absolvite până în prezent de aproape 52.000 învățători. Ele constituie un mare ajutor în calificarea științifică și pedagogică a învățătorilor. Prin înființarea cursurilor universitare serale și a facultăților fără frecvență, învățătorii pot să-și perfecționeze pregătirea profesională.

Numeroși învățători legați de popor și dorind din tot sufletul să slujească cauza păcii și socialismului, răspund cu cinste chemării Partidului. Iată de pildă învățătoarea deputată Fazekaș Maria, din satul Racoviță, raionul Târgoviște, este un dascăl priceput și totodată o înflăcărată luptătoare pentru pace. Ea a strâns în comuna ei 450 semnături pe Apelul dela Stockholm. Nistor Ignat, învățător din comuna Popești, regiunea Iași, a dus cu dragoste munca de alfabetizare, având la cursurile sale o frecvență de 100%. La înființarea gospodăriei agricole colective din comună, munca de lămurire dusă de el a atras mulți țărani muncitori pe calea vieții noi, fericite. Pentru activitatea lui patriotică el a fost decorat cu „Ordinul Muncii".

Indrumarea și sprijinirea materială și morală a învățătorilor sunt sarcini importante ale Ministerului Invățământului Public, ale Sfaturilor Populare și ale Comitetelor de partid.

Nu peste tot însă munca învățătorilor găsește sprijinul cuvenit — călcându-se astfel linia Partidului și a Guvernului. Unele Comitete de partid și Comitete Executive ale Sfaturilor Populare ca de pildă cele din regiunile Rodna, Baia Mare, Ialomița, Bacău, subapreciază încă în mod condamnabil îndrumarea muncii învățătorilor. Ele nu s'au preocupat deasemeni cătuși de puțin de a asigura condiții de muncă și trai corespunzătoare învățătorilor, prin folosirea din plin a resurselor locale. In unele locuri, ca de pildă în comuna Comănești, regiunea Bacău, sau comuna Socariciu, regiunea Ialomița, învățătorii au fost folosiți la munci care nu sunt în atribuția lor, cum ar fi supravegherea descărcatului vagoanelor, lipirea de lozinci, etc. Indiferența față de învățători a contribuit la tolerarea serioasă a vigilenței revoluționare a unor Comitete de partid, în domeniul învățământului. Aceasta a înlesnit elementelor dușmănoase — chiaburi, foști legionari — care mai sunt în unele locuri în învățământ, să continue educarea elevilor în spiritul putredei ideologii burgheze. Astfel, învățătorul Marian Mutaza din comuna Negru Vodă, regiunea Constanța, predă istoria țării noastre așa cum a falsificat-o burghezia și persecută pe fiii oamenilor muncii. Asemenea elemente care otrăvesc sufletul copiilor n'au ce căuta în învățământ.

Nu s'a dat deasemeni atenția cuvenită combaterii necruțătoare a rămășițelor mentalității putrede, fasciste, antipatriotice, pe care burghezia s'a străduit s'o răspândească printre învățători. Mai există și azi învățători care folosesc în școală „metode" inumane, care bat pe copii — cum e de pildă învățătorul Petriș Vasile, din comuna Coca, regiunea Baia Mare.

Acestea sunt lipsuri și greșeli grave pentru lichidarea cărora Comitetele de partid și Sfaturile Populare au datoria să lupte cu cea mai mare hotărîre.

Comitetele regionale și raionale de partid au datoria să se ocupe de ridicarea nivelului politic și ideologic al învățătorilor, să îndrume și să controleze activitatea secțiilor de învățământ ale Sfaturilor Populare. Cu ajutorul permanent pe care Ministerul Invățământului Public are obligația să-l dea Sfaturilor Populare, acestea trebue să sprijine cercurile pedagogice, să popularizeze și să răspândească experiența didactică a celor mai buni învățători, să organizeze studierea și aplicarea experienței sovietice în învățământ.

Invățătorul însuși, pentru a putea răspunde cu cinste misiunii sale, trebue să muncească și să studieze cu râvnă și perseverență pentru a-și îmbogăți cunoștințele și a fi la curent cu evenimentele politice, culturale și științifice noi. De mare importanță este studiul individual pentru însușirea temeinică a marxism-leninismului, arma ideologică indispensabilă în orice muncă educativă. Exemplul viu ce trebue neapărat urmat în munca didactică de zi cu zi a învățătorului este cunoașterea și aplicarea din plin a pedagogiei sovietice, cea mai înaintată pedagogie, și a experienței învățătorilor sovietici.

Lecțiile legate strâns de problemele politice și economice actuale trebue să cultive dragostea elevilor pentru carte, să sădească adânc în sufletul lor iubirea înflăcărată pentru Patria noastră — Republica Populară Română — hotărîrea de a munci și a lupta până la sacrificiul suprem pentru înflorirea țării și apărarea independenței naționale a Patriei; să sădească și să cultive sentimentul dragostei față de Uniunea Sovietică, eliberatoarea noastră, și față de toate popoarele care luptă pentru pace și libertate. In acelaș timp învățătorul trebue să desvolte în elevi ura neîmpăcată împotriva dușmanului de clasă intern și împotriva sângerosilor agresori americano-englezi, dușmani de moarte ai poporului român.

Invățătorul este chemat să devină un adevărat activist de massă pe tărâmul culturii în fruntea bătăliei pentru lichidarea neștiinței de carte, pentru îmbunătățirea activității căminelor culturale, a bibliotecilor, pentru răspândirea ideilor electrificării, a metodelor agrotehnice sovietice, în rândurile țărănimii muncitoare.

Poporul nostru muncitor cheamă pe învățători să-și pună toate forțele în slujba îndeplinirii marii lor misiuni de luptători înaintați pe frontul apărării păcii, al înfloririi socialiste a Patriei noastre.

*) **Articol de fond publicat în „Scânteia" nr. 1972.**

Câteva aspecte din munca de alfabetizare în raionul Curtea de Argeș

In raionul nostru se duce o susținută campanie pentru îndeplinirea sarcinilor ce ne revin în munca de alfabetizare. Invățătorii și profesorii au alcătuit colective pe comune și sate, în vederea mobilizării neștiutorilor de carte la centrele de alfabetizare, sau pentru a-i strânge pe grupe de case. Cum munca mergea încă destul de greu, Secțiunea de Invățământ a organizat, cu sprijinul organizației de partid raionale și cu ajutorul organizațiilor de massă, șase colective, cu scopul de a duce o intensă muncă de lămurire pe teren. Acolo unde lucrurile mergeau mai greu, colectivul Secțiunii de Invățământ a ajutat, în mod efectiv, pe învățători și profesori în acțiunile lor. Acolo unde au existat greutăți obiective, colectivul a căutat și a stabilit metodele cele mai bune și mai adecuate situației reale.

Rezultatele muncii s'au văzut imediat. Astfel, în comuna Șuici, unde, în trecut, nu se putuseră aduce la cursuri decât 39 analfabeți, în momentul de față frecventează 116 neștiutori de carte. De un real folos în această acțiune n'a fost și utemistul Badea Ion, îngrijitorul școlii, și tovarășa Gheorghița Arsene bucătăreasa internatului școlii din Șuici, care a învățat carte abia anul trecut. Acești doi tovarăși s'au oferit să fie instructori voluntari pe lângă centrele de alfabetizare. Tovarășa Arsene spune tuturor:

— Eu însămi am fost analfabetă. Dacă știam carte mai de mult, mă descurcam mai ușor în viață.

Utemistul Badea Ion a provocat la întrecere cadrele didactice din comună pentru mobilizarea celui mai mare număr de analfabeți.

De asemeni în comuna Corbeni la centrul de alfabetizare condus de tovarășul învățător Nicuț Alexandru, frecvența este de 100 la sută. Stând de vorbă cu analfabeții, o bătrână de 60 de ani și-a exprimat părerea de rău că n'a putut învăța carte mai de mult, mulțumind Partidului că măcar astăzi are această posibilitate.

La Oești, pe valea Rudăriei, unde până în acest an n'a existat școală, cei 36 rudari neștiutori de carte urmează toți la cursurile de alfabetizare.

Pentru a creia condițiile necesare pregătirii analfabeților Sfatul Popular regional și cel raional au distribuit gratuit 370 manuale, 720 caiete și creioane. In acelaș scop, Sfaturile Populare au procurat petrol și lemne pentru centrele de alfabetizare. Trebue să menționăm că, în munca de mobilizare pentru procurarea manualelor, am avut un real sprijin din partea căminelor culturale. Ca exemplu, citâm căminele culturale din Stănești și Tutana.

In schimb, în satele Ciocănești, Ciofrângeni, Poenari, Corbi, Căpățâneni, munca de lămurire și colaborare cu organizațiile de massă fiind insuficientă, frecvența la alfabetizare este sub 50 la sută. De asemeni, la fabrica „19 Noembrie" din Băiculești, unde cadrele didactice nu s'au străduit să lămurească conducerea asupra importanței acestei probleme, cursurile de alfabetizare s'au deschis abia la 19 Ianuarie.

Considerând că rezultatele acestei munci nu sunt peste tot satisfăcătoare, Secțiunea de Invățământ a cerut ajutor Comitetului Executiv raional, care a trasat Sfaturilor Populare comunale sarcina de a-și intensifica munca de lămurire. Deasemeni Secțiunea de Invățământ a raionului Curtea de Argeș se preocupă cu grijă de îmbunătățirea metodelor de predare pe care le folosesc cei 260 de învățători și 19 tovarăși din afara învățământului care lucrează în cadrul celor 279 de centre.

N. APOSTOLACHE
Inspector școlar la Secțiunea de Invățământ a raionului Curtea de Argeș

Situația și problemele predării limbii ruse în școală, în lumina învățăturii lui I. V. Stalin despre limbă

— Extrase din raportul lui I. A. Kairov, ministrul Invățământului din R.S.F.S.R. la consfătuirea profesorilor de limba rusă din R.S.F.S.R. —

A trecut jumătate de an dela apariția genialelor lucrări ale tovarășului Stalin cu privire la problemele de lingvistică.

Lucrările tovarășului Stalin au ridicat știința sovietică în general și lingvistica sovietică pe o nouă treaptă de desvoltare, au deschis în fața savanților lingviști și a profesorilor din școlile medii și superioare orizonturi largi, au pus problema corectării greșelilor, au indicat căile prin care lingvistica sovietică trebue scoasă din starea de stagnare, precum și căile pentru desvoltarea ei creatoare în viitor.

Lucrările tovarășului Stalin au o importanță excepțională pentru școala sovietică, pentru întreaga ei activitate de educare a tinerei generații în spiritul comunismului, pentru îmbunătățirea radicală a predării limbii ruse. **„Limba este mijlocul cel mai important de comunicare între oameni"**, limba este **„un instrument de luptă și de desvoltare a societății"** — ne învață tovarășul Stalin. Această învățătură arată ce importanță uriașă are predarea limbii în școală și înalta orientare ideologică ce trebue să caracterizeze această predare.

Trebue să cultivăm în elevi dorința fierbinte de a-și perfecționa vorbirea, de a-și însuși temeinic limba rusă, care este una din cele mai bogate și mai desvoltate limbi din lume.

Este limba lui Lenin și Stalin.

I

In lunile care au trecut, profesorii, metodologii și filologii au desfășurat o activitate intensă. Să studiem unele rezultate ale acestei munci, să trasăm căile de îndreptare și sarcinile de viitor, pentru a îmbunătăți predarea limbii ruse în școală.

Inainte de începerea anului școlar 1950 — 1951, Ministerul Invățământului a revizuit programa limbii ruse pentru clasele V—VII pe baza lucrărilor tovarășului Stalin cu privire la problemele de lingvistică și a întocmit o nouă notă explicativă pentru această programă. Pe lângă aceasta s'au întocmit două broșuri de îndrumare metodologică cu privire la predarea limbii ruse în clasele I—IV și V—VII. Ministerul Invățământului a recomandat ca, la consfătuirile raionale din August ale cadrelor didactice, să se țină referate cu tema „Invățătura lui Stalin despre limbă și sarcinile predării limbii ruse în școală". La consfătuirea cadrelor didactice fruntașe din R.S.F.S.R. care a avut loc în toamna anului 1950, problemele predării limbii ruse au fost examinate în lumina lucrărilor tovarășului Stalin cu privire la problemele de lingvistică. Anul trecut, în Septembrie, s'a organizat la Moscova, pe lângă Institutul Central de perfecționare a cadrelor de conducere din Invățământ, un seminar de două săptămâni pentru metodologii de limba rusă ai institutelor de perfecționare a cadrelor didactice, la care au participat 150 de persoane. In a doua jumătate a lunii Noembrie 1950, s'a desfășurat Sesiunea Unită a Secției de limbă și literatură a Academiei de Științe din U.R.S.S. și a Academiei de Științe Pedagogice din R.S.F.S.R.; această sesiune a fost închinată lucrărilor tovarășului Stalin cu privire la lingvistică și problemelor predării limbilor în școala sovietică. In lumina învățăturii tovarășului Stalin despre limbă s'a făcut analiza critică a literaturii metodologice apărute în ultimii ani, care tratează problema predării limbii ruse în școală, precum și a revistei „Limba rusă în școală". De asemeni s'a hotărît să se editeze mai multă literatură metodologică cu privire la limba rusă. Și, însfârșit, la consfătuirile din Ianuarie ale cadrelor didactice, s'au prezentat rapoarte cu privire la situația și reorganizarea predării limbii ruse în școli.

In numeroase regiuni, ținuturi și republici autonome reorganizarea predării limbii ruse în școli a fost privită cu atenția și răspunderea cuvenită. Secțiile de învățământ s'au îngrijit ca lucrările tovarășului Stalin să ajungă în școli și în mâinile profesorilor; în legătură cu aceste probleme s'au organizat conferințe, referate, seminarii și consultații, cu participarea tuturor învățătorilor din clasele elementare și a tuturor profesorilor de limbă și literatură.

In paginile presei locale și în cadrul adunărilor au fost criticate principiile greșite ale unor metodici, precum și munca acelor profesori și metodologi care traduceau cu sârguință în viață „noua teorie despre limbă" a lui N. I. Marr, aplicând-o în școală; toate dispozițiile în legătură cu problema respectivă, primite dela Ministerul Invățământului, au fost aduse imediat la cunoștința secțiilor raionale de învățământ și a școlilor. Acestea au studiat și au popularizat, în mod temeinic, experiența celor mai buni profesori de limbă rusă. In general, profesorii înșiși au căutat să studieze în adâncime lucrările tovarășului Stalin și, pe baza lor, să-și reorganizeze activitatea pedagogică în școală.

Cei mai buni profesori și-au luat ca primă sarcină repunerea în drepturi a gramaticii și acordarea unei mai mari atenții morfologiei și exercițiilor, pentru a cultiva la elevi deprinderi temeinice de ortografie, de vorbire și scriere corectă.

Dacă examinăm activitatea celor mai buni dintre profesori, se poate observa că ei acordă o deosebită importanță ridicării nivelului cunoștințelor de limbă ale elevilor.

Mulți dintre profesori au căutat să înlăture acel principiu anormal, care se reflectă în formula **„Regula o știe (elevul) dar scrie cu greșeli"**. Acum profesorii înțeleg bine cauza acestui fenomen: însușirea superficială a regulii și fixarea insuficientă a deprinderii. De aceea, eforturile profesorilor au și fost îndreptate către asigurarea însușirii conștiente a regulilor de către elevi, precum și către organizarea exercițiilor necesare.

Profesorii au început să ceară elevilor să învețe definițiile și regulile gramaticale principale, pe baza unei înțelegeri conștiente.

Profesorii au apreciat în totul marea importanță a exercițiilor scrise în clasă (neglijate în ultimii ani), care le dau posibilitatea de a îndruma învățătura elevilor pe baza manualului, asigurând în felul acesta metode juste în munca de acasă a elevilor.

Profesorii privesc cu mai multă răspundere controlul diferitelor exerciții făcute în clasă și acasă. Ei caută ca acest control al lucrărilor pe care le fac toți elevii să aibă loc în condițiile unei mobilizări depline a atenției elevilor și să fie efectiv, așa încât să nu rămână nicio greșeală necorectată.

Schimbări mai vădite s'au observat în organizarea analizei gramaticale. In prezent, această muncă se caracterizează prin următoarele trăsături: a) un scop bine determinat (analiza se leagă de materialul lecției curente sau de tema gramaticală curentă iar scopul analizei gramaticale este fixarea sau generalizarea materialului gramatical învățat; b) varietatea formelor de analiză și, mai ales, o atenție deosebită pentru analiza morfologică și ortografică; c) stabilirea raportului dintre anumite cuvinte ale propoziției; d) evitarea complicării neiustificate a analizei gramaticale prin distingerea sintagmelor întâmplătoare și constatate în diferite cazuri grele, etc.

Trebue să menționăm, ca un fapt pozitiv, legătura tot mai strânsă în muncă dintre învățătorii claselor elementare și profesorii care predau la clasa V-a. Această legătură are următoarele forme: profesorul face cunoștință cu viitorii săi elevi încă în timp ce ei învață în clasa a IV-a; de asemeni, el ajută în muncă pe învățătorul din clasa a IV-a. Acesta, încredințând pe elevii săi profesorului, îl ajută în primele luni, în munca dusă cu noii săi elevi. S'au stabilit și alte forme de legătură: cadrele didactice care predau la clasele a IV-a și a V-a organizează consfătuiri metodologice comune, în cadrul cărora se discută probleme care cer o muncă coordonată, se cercetează textele lucrărilor scrise ale elevilor, se stabilesc formele de studiere a vocabularului. Profesorii caută să trezească interesul elevilor pentru limba rusă și prin activitatea extrascolară.

In fiecare raion există zeci și sute de învățători dela clasele elementare și tot atâția profesori de limba rusă dela clasele mai mari, iar în fiecare regiune, tinut și republică autonomă se găsesc mii de învățători și profesori care, înțelegând just căile de reorganizare, predau limba rusă pe baza învățăturii tovarășului Stalin, la un nivel ideologic și pedagogic înalt, putând să asigure elevilor, prin aceasta, cunoștințe și deprinderi temeinice și serioase la acest obiect. Voi aminti câtiva din acești învățători și profesori. La clasele elementare: tov. Otopchina — școala Nr. 446, Moscova; tov. Borina — școala Nr. 177, Leningrad; tov. Romanova — școala din Rudnițe, raionul Mihnevsc, regiunea Moscova; tov. Colosova — școala Nr. 9, Iacutsc; tov. Emelianova — din R.S.S.A. Ciuvașă. Profesori dela clasele V—X: tov. Radchina — școala Nr. 324, Moscova; tov. Taregorodțeva — școala Nr. 587, Moscova; tov. Degtiarevscaia — școala Nr. 48, Leningrad; tov. Vrâmscaia — școala Nr. 13 din Sverdlovsc; tov. Agapova — școala Nr. 36 din Kazan, etc.

Totuși, trebue să spunem că toată această muncă serioasă este numai un început. Mai sunt multe de făcut; unele probleme sunt încă nelămurite și neînțelese, iar în unele locuri se strecoară greșeli serioase în reorganizarea predării limbii ruse.

In acest an școlar, ca și în anii precedenți, părțile cele mai slabe în cunoștințele și deprinderile elevilor la limba rusă, au fost următoarele:

Cele mai multe greșeli ale elevilor din clasa I-a sunt omisiunea și înlocuirea literelor și denaturarea cuvintelor. Aceste greșeli persistă, păstrându-se și în clasele următoare, până la a IV-a inclusiv.

In afară de omisiunea și înlocuirea literelor și denaturarea cuvintelor, elevii din clasa a II-a mai greșesc la vocalele neaccentuate, precum și la ortografia semnului despărțitor moale și tare.

In clasa a III-a, la greșelile de mai sus se adaogă scrierea incorectă a terminației cazurilor substantivelor, iar în clasa a IV-a se adaogă scrierea incorectă a terminației cazurilor adiectivelor, precum și a particulei „ne" cu verbele.

In clasele mai mari, începând cu a V-a, predomină, ca și înainte, scrierea incorectă a vocalelor neaccentuate; începând cu clasa a VI-a se mai adaogă scrierea incorectă a participiilor și a particulelor „ne" și „ni".

Mulți elevi, și, mai ales, elevii din clasele mari, fac încă multe greșeli de punctuație în propozițiile compuse-subordonate fără conjuncții, precum și la separarea construcțiilor participiale și gerunziale.

Cunoștințele de stilistică sunt încă reduse la mulți elevi din toate clasele, până la a X-a.

După cum se vede, nu avem motive să fim liniștiți. Pe viitor trebue să desfășurăm o activitate intensă, complexă și grea.

(Urmare în numărul viitor)

Lupta pentru ridicarea nivelului științific — sarcina de bază a învățământului superior*)

Îndeplinirea măreților obiective ale Planului Cincinal și ale Planului de Electrificare a țării necesită cât mai multe cadre cu o ridicată calificare științifică și tehnică. Planul de Stat pe acest an pune în fața Ministerului și a cadrelor didactice sarcina de a îmbunătăți munca de organizare a învățământului superior și de a acorda o deosebită importanță problemei conținutului învățământului. Trebue să se ia toate măsurile pentru ca intelectualul nou pe care îl pregătesc instituțiile noastre de învățământ superior să devină într'adevăr constructor activ al socialismului și aprig luptător pentru pace.

Vorbind la prima conferință a studenților proletari, tovarășul Stalin a arătat limpede rolul intelectualului nou în această muncă de construcție: „**Medici și economiști, specialiști în cooperație și pedagogie, ingineri de mine și statisticieni, tehnicieni și chimiști, specialiști în agricultură și ingineri de cale ferată, veterinari și ingineri silvici, ingineri electrotehnicieni și ingineri mecanici — toți aceștia sunt viitorii comandanți pe tărâmul construirii noii societăți, pe tărâmul construirii economiei socialiste și a culturii socialiste**". Cadrele noastre didactice din învățământul superior trebue să ajute, prin munca lor, studenții, viitoarele cadre de conducere, să înțeleagă că ei vor avea de construit o viață nouă, de belșug, de bună stare și de lumină. Studenții trebue să înțeleagă, așa după cum ne învață tovarășul Stalin, acest rol de onoare al lor și să-l îndeplinească conștient, din convingere.

Sarcinile pe care le trasează tovarășul Stalin pentru studențimea sovietică constructoare a socialismului sunt actuale și pentru Ministerul nostru, pentru Instituțiile noastre de învățământ superior în pregătirea de cadre de tehnicieni și de specialiști, pentru construirea socialismului în țara noastră. Vii trebue să fie în atenția noastră aceste sarcini, atunci când noi alcătuim cursurile noastre, când organizăm seminariile sau laboratoarele, în munca cu studenții în cercurile științifice, în discuțiile particulare cu studenții, în vizitele noastre în cămine, într'un cuvânt în tot ceeace este legat de munca de zi de zi a instituțiilor noastre de învățământ superior.

În țara noastră știința se leagă tot mai indisolubil de viață. Ea devine un instrument puternic în construirea lumii noi. De aceea, predarea trebue să însemne pe lângă transmiterea cunoștințelor și educarea tineretului nostru în spirit comunist, în spiritul dragostei fierbinți pentru Patria noastră.

Dragostea de Patrie se împletește strâns cu dragostea pentru lupta popoarelor pentru pace, pentru democrație, din întreaga lume. Noi ne simțim solidari cu lupta negrilor din America pentru libertate, cu lupta poporului coreean, pentrucă interesele tuturor celor care luptă pentru pace trainică, pentru democrație, sunt aceleași. Noi cultivăm la tineretul nostru dragostea față de Uniunea Sovietică, Patria Socialismului, față de tovarășul Stalin, înțeleptul învățător și stegar al luptei pentru pace. Sentimentul dragostei de Patrie, al solidarității internaționale, sentimentul dragostei față de U.R.S.S. se îmbină cu sentimentul de ură față de imperialismul american și englez, dușmanul de totdeauna al poporului nostru, al independenței țării noastre, al tuturor popoarelor lumii care luptă pentru pace, pentru democrație.

Noi trebue să educăm tineretul în spiritul respectului adânc față de popor, în credința nemărginită în forța lui creatoare și în posibilitățile lui de a-și făuri o viață nouă.

Înțelegând importanța însușirii teoriei care luminează drumul de luptă al clasei muncitoare pentru victoria socialismului din țara noastră, înțelegând importanța ei în construirea culturii noi, în mersul înainte al științei, în lupta contra ideologiei putrede burgheze, armă de luptă a dușmanului de clasă și rămășiță în conștiința oamenilor, conducerile instituțiilor de învățământ superior trebue să dea necontenit sprijin catedrelor de Științe Sociale și să învețe să se sprijine activ pe ajutorul acestora, atât în munca pentru educarea comunistă a tineretului, cât și în lupta de asigurare a partinității în știință, în procesul de învățământ.

Sunt unele cadre didactice, care consideră că știința este una, iar politica și ideologia este alta. Acestea comit serioase greșeli. Cum se poate vorbi despre energia atomică, de pildă, fără a vorbi de folosirea ei în explozitile din muntele Porții Turgai în cadrul giganticului Plan Stalinist, de transformare a naturii, fără a vorbi de posibilitățile pe care le oferă energia atomică pentru progresul și fericirea omenirii, fără a vorbi de știința în slujba păcii, fără a demasca folosirea științei în scopuri războinice de către imperialiștii americani, care visează să folosească arma atomică pentru a pustii orașe și sate, să ucidă femei, bărbați, copii, bătrâni? Oare se poate rupe problema expunerii teoriilor lui Mendel, Morgan, Weisman și a caracterului lor antiștiințific, de modul cum degradează știința imperialiștii americani? Se pot expune aceste „teorii" fără a arăta că ele au stat la baza concepției despre superioritatea rasei germane și că astăzi ele stau la baza concepției despre superioritatea rasei anglo-saxone în numele căreia imperialiștii americani își permit să cotropească poporul liber coreean și să amenințe lumea cu un nou război? Ar fi o greșală să credem că legarea problemelor științei de aspectul lor politic și ideologic ar constitui o subapreciere a importanței transmiterii de cunoștințe concrete.

Fără o prezentare sintetică, adâncă, legată de viața poporului nostru, de lupta generală pentru pace nu poate exista activitate științifică.

Pentru ca Științele Istorice să joace rolul social-educativ, care le revine în societatea noastră, rol de a mobiliza activ la întărirea bazei economice a Statului nostru, la lichidarea rămășițelor burgheze din conștiința oamenilor, cei care predau aceste științe trebue să se așeze deschis pe poziția clasei muncitoare, pe poziția materialismului dialectic.

Cercetând cursul de istoria mișcării muncitorești al profesorului Prodan, care predă la Universitatea Babeș, găsim numeroase abateri, care arată că autorul se situiază pe poziții obiectiviste de ignorare a rolului activ al maselor celor ce muncesc în lupta pentru câștigarea libertății și pentru făurirea unei vieți noi. Printre altele, profesorul Prodan prezintă desvoltarea țării noastre sub influența valului capitalismului occidental, subapreciind rolul luptei maselor revoluționare pentru desvoltarea Patriei noastre, ajungând să prezinte statul burghezo-moșieresc din acea vreme ca un „stat reprezentativ".

De asemenea, nu totdeauna și cu destulă grijă și atenție s'a asigurat predarea științifică a diferitelor obiecte. La cursul de Istoria Matematicii și Fizicii dela Universitatea „Babeș" din Cluj, de pildă, conferențiarul Armeanu vorbește de matematică ca despre „o știință superioară", de „gândire științifică de elită", limbaj caracteristic pentru acei ce pun la baza studiului lor concepții idealiste, care duc la atitudini antiștiințifice, la idealism, la misticism.

Apreciind conținutul științific al materiilor de specialitate, noi trebue să ne punem continuu problema: în ce măsură, ceeace expunem noi studenților noștri poate fi folositor clasei muncitoare, poporului nostru în construirea socialismului, luptei pentru pace, adică să ne situăm permanent pe poziția clasei muncitoare. Prin cursurile noastre noi trebue să familiarizăm pe studenți cu teoriile mai importante ale științei respective, cu felul cum sunt soluționate azi principalele probleme ale științei contemporane, să scoatem la iveală, cu mândrie, descoperirile științifice ale poporului nostru și cercetările care au contribuit la soluționarea acestor probleme, urmărind să desvoltăm încrederea în capacitatea creatoare a poporului. În fața noastră stă sarcina de a valorifica tezaurul cultural, pe care regimurile burghezo-moșierești l-au ascuns ochilor maselor, pentrucă ele veneau în contrazicere cu interesele lor meschine de clasă. Noi trebue să arătăm cum s'au rezolvat în U.R.S.S. problemele respective, arătând superioritatea științei sovietice și desvăluind în acelaș timp caracterul pseudoștiințific și rădăcinile de clasă ale falsificării științei de către savanții burgheziei.

În prezentarea problemelor, noi trebue să legăm organic tezele teoretice ale științei și practica de construirea socialismului în țara noastră.

În societatea împărțită în clase chiar și științele despre natură servesc drept instrument al luptei de clasă și reflectă interesele, năzuințele și concepția despre lume a anumitor clase ale societății. Este deci just să vorbim despre spirit de partid în știință. Materialismul constitue singura bază filozofică capabilă să împingă știința înainte. Pentru a nu greși în știință trebue să ne însușim temeinic marxism-leninismul, știința despre legile de desvoltare a naturii și societății, știința revoluției maselor asuprite și exploatate, știința victoriei socialismului în toate țările, știința construirii societății comuniste.

În măsura în care burghezia își întețește pregătirile de război ea imprimă și în domeniul ideologiei o politică tot mai agresivă.

Partidul nostru a pus și pune cu hotărâre ca pe o problemă de cea mai mare importanță pentru construirea socialismului lupta în sectorul ideologic împotriva cosmopolitismului și a obiectivismului. La noi au existat și încă mai există influențe cosmopolite: disprețul față de limbă, neîncrederea în forțele poporului nostru și chiar unele rămășițe ale ploconirii față de cultura occidentală și de tehnica americană. Profesorul Manițiu, de exemplu, într'un curs de Termodinamică, la enunțarea celui de al doilea principiu al Termodinamicei, folosește și concluzia neștiințifică, mistică a lui Clauzius, după care: entropia universului tinde spre o valoare maximă. Extinzând fără rezervă observațiile făcute în domeniul fenomenelor calorice ale corpurilor dintr'un sistem perfect izolat și de dimensiuni obișnuite asupra întregului univers, Clauzius a prorocit universului o moarte termică. Această teorie pseudoștiințifică urmărește să semene descurajarea și neîncrederea în forțele omului, pentru a-l putea supune mai ușor. În capitolul întâi al aceluiaș curs, același profesor, voind să dea un exemplu despre utilizarea cărbunelui pulverizat la focarele cazanelor de aburi, citează Uzina East River din New-York, iar pentru a arăta rezultatele obținute la distilarea huilei de Yorkshire ne arată rezultatele obținute în Anglia, uitând că în Patria noastră, nu departe de instituția unde expune el la București, s'a fabricat gaz din cărbune de mai bine de 50 ani. Iată cât de departe merge disprețul despre tot ce se întâmplă în țara noastră.

Pentru ridicarea nivelului științific al cursurilor trebue să ne însușim temeinic marxism-leninismul, trebue să cerem continuu ajutorul catedrelor de științe sociale în lămurirea diferitelor probleme de specialitate.

Studiul științei sovietice, este de un uriaș sprijin în această privință. Studierea cuceririlor științei și culturii sovietice constitue o armă deosebit de prețioasă pentru construirea economiei socialiste, pentru făurirea unei culturi proprii, socialistă în conținut și națională în formă. Cu toate acestea, însușirea științei sovietice nu este încă pretutindeni o preocupare a profesorilor noștri. Mai sunt încă profesori care, mergând pe linia vechilor concepții, se mulțumesc să citeze câteva nume de autori sovietici, aplicând formal știința și tehnica sovietică. Întrucât însușirea științei sovietice este o sarcină de bază în munca noastră continuă, conducerile instituțiilor de învățământ superior trebue să organizeze cursuri de limba rusă pentru cadrele didactice și să urmărească progresele ce se realizează.

Pentru a ajuta unitățile în ridicarea nivelului științific și didactic al procesului de învățământ, Ministerul va elabora programe de cursuri pentru o serie de materii.

În special, se va da atenție acelor facultăți și acelor cursuri care au un rol important în îndeplinirea planului de cinci ani, în socializarea agriculturii. În îndeplinirea Planului de Electrificare și folosire a apelor din R.P.R. (Electricitatea, Fizica, Matematica, Geologia, Hidrografia, etc.).

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în raportul asupra Planului de Electrificare și folosire a apelor a trasat M.I.P. sarcini precise în legătură cu îmbunătățirea învățământului matematicei și fizicei în școală. Însușirea temeinică a acestor obiecte în întregul învățământ, precum și pregătirea de cadre didactice cu nivel științific și pedagogic ridicat pentru aceste obiecte prezintă o importanță deosebită pentru Statul nostru. Aceste obiecte sunt instrumente indispensabile în desvoltarea culturală și tehnică a țării noastre.

Cunoștințele de matematică au importanță pentru masele populare pentrucă ele constitue o bază puternică pentru însușirea tehnicii și pentru desvoltarea științei. Pe de altă parte, matematica are o mare valoare educativă. În noțiunile și formulele matematicii se reflectă, după cum a arătat Engels, dialectica fenomenelor din lumea reală. La fiecare pas elevii întâlnesc manifestări ale legilor dialectice ca trecerea cantității în calitate, unitatea contrariilor, etc. Cunoașterea datelor matematicii, așa după cum arată Kairov, contribue la desvoltarea gândirii dialectice.

Din analiza cursurilor de matematică și fizică din anul 1949/950 reese că unii profesori au făcut eforturi serioase pentru o restructurare materialistă-marxistă a materiei. Așa, de exemplu, profesorul Marian din Cluj și-a ilustrat cursul cu exemple luate din lucrările clasicilor noștri. Tot astfel, profesorul T. Popovici din Cluj a utilizat în mare măsură materialul sovietic.

Totuși cercetările făcute de Minister asupra unora din cursurile de analiză matematică, au dus la constatarea că unele din aceste cursuri sunt în general abstracte, rupte de realitate. De exemplu, în cursul de anul trecut, prof. D. V. Ionescu (Cluj) a omis din cadrul analizei elementele teoriei ecuațiilor diferențiale precum și seriile trigonometrice, de care este mare nevoie în fizică și în tehnică. Din cursul acestui profesor lipsesc, de asemenea, metodele de integrare prin aproximație, care constitue o importantă metodă practică pentru rezolvarea problemelor de fizică și tehnică.

Profesorii din învățământul superior trebuie să ia măsuri imediate pentru înlăturarea acestor lipsuri.

Noi nu predăm matematica în instituțiile de învățământ superior de dragul matematicei, ci pentru a da studenților noștri o armă puternică în construirea socialismului.

Ministerul și-a propus ca în cursul anului acesta să studieze temeinic cauzele care duc la lipsurile semnalate în predarea matematicii. Ca sarcini imediate, noi considerăm că trebue întărit controlul asupra muncii studenților. Condiția principală a unei însușiri mai efective a obiectului studiat este munca sistematică a studentului. Pentru aceasta este necesar să socotim că atât la celelalte obiecte, cât mai ales la matematică și fizică, momentul de bază al controlului nu trebue să fie examenul, ci controlul de fiecare zi al studenților. Este bine ca în cursul semestrului care vine, să se dea studenților o serie de lucrări de control, care să cuprindă uneori probleme de rezolvat din domeniul respectiv, iar alteori, aceste lucrări să răspundă la întrebări care urmăresc să constate gradul de însușire teoretică a problemelor celor mai importante ale disciplinei respective și să desvolte capacitatea studentului de a expune.

În ceeace privește catedra de fizică — constatându-se că foștii absolvenți ai Facultății de Fizico-Chimice sau chiar ai Facultății de Matematică-Fizică nu știu decât în foarte mică măsură să manevreze aparatele de fizică — pe lângă faptul că s'a mărit numărul orelor de laborator, cadrele didactice trebue să sprijine îndeaproape studenții în întocmirea referatelor înainte de ținerea lucrărilor. Cu 2-3 zile înainte de ședința de laborator, studenții trebue să prezinte un scurt referat cu descrierea lucrării, arătând scopul și conținutul științific al experienței, precum și calculul instalațiilor de măsurare și regularizare necesare pentru realizarea experienței. Fiecare student trebue să fie ajutat să înțeleagă și să poată executa experiența în întregime.

De asemenea pentru a îmbunătăți predarea limbii române în școli, întrucât predarea acestui obiect este în strânsă legătură cu predarea tuturor celorlalte obiecte, Ministerul va căuta ca în lumina învățăturilor tovarășului Stalin asupra lingvisticii, să elaboreze planul de curs pentru limba română. Se va da atenție facultăților și cursurilor care pregătesc cadre economice, cadre de istorie, precum și predării științelor naturale pe baza pavlovismului.

Pentru ridicarea nivelului pedagogic al viitoarelor cadre, o grijă deosebită trebue să se acorde în acest an universitar organizării practicii pedagogice. Întrucât practica pedagogică face parte integrantă din procesul de învățământ, organizarea ei cade în sarcina instituției respective.

★

În ceeace privește munca de cadre în instituțiile de învățământ superior, noi trebue să urmărim o politică de promovare continuă și cu curaj a tuturor elementelor cinstite, care prin activitatea lor contribue la progresul învățământului, al științei, al tehnicii, la creșterea de cadre noi. Ei vor trebui promovați cu curaj în posturi de răspundere didactice și organizatorice.

Ținând seama de greșelile făcute în anii trecuți, atât în numirea tinerelor cadre, cât și în promovarea celor existente, conducerile instituțiilor de învățământ superior vor trebui ca în acest an școlar să acorde toată atenția cuvenită recrutării unor cadre care să corespundă atât din punct de vedere profesional, cât și politic.

Dar nu este destul ca propunerile la numirile noi să fie juste. Aplicând politica de cadre trasată de Minister, unitățile vor trebui să aibă o deosebită grijă pentru ajutorarea cadrelor în munca lor de zi de zi și mai ales a cadrelor tinere. În jurul acestor cadre tinere, în sprijinul lor, va trebui să știm să mobilizăm activ elementele cu o largă pregătire profesională. Sub conducerea acestora, tinerele cadre trebue să studieze, să alcătuiască rezumate pentru anumite capitole din programe, să cunoască particularitățile diferitelor manuale și ale materialului intuitiv, să-și aleagă singure materialul bibliografic necesar. Tinerele cadre trebue să participe activ la întreaga activitate didactico-științifică a catedrei. Ele trebue să fie îndrumate, totodată, spre o temeinică cercetare științifică.

Un rol deosebit de important în ridicarea nivelului ideologic al cadrelor didactice îl au catedrele de științe sociale și cabinetele de marxism-leninism. Generalizând experiența unora din catedrele de științe sociale, conducerile instituțiilor noastre de învățământ superior trebue să organizeze conferințe și cicluri de conferințe axate pe predarea materialismului dialectic și istoric, a problemelor legate de construirea socialismului în țara noastră. Aceste conferințe vor fi urmate de discuții. Se pot organiza, deasemeni, discuții comune ale colectivelor de specialitate cu colectivele de marxism-leninism.

Pentru ridicarea nivelului profesional al cadrelor didactice, trebuesc organizate schimburi de experiență și folosită mai just presa în popularizarea acestor schimburi.

În scopul ridicării calificării cadrelor didactice, Ministerul va trece în curând la organizarea aspiranturii de trei ani și tot în acest an la organizarea aspiranturii de un an pentru actualele cadre didactice din învățământul superior (profesori și conferențiari).

Acordând toată atenția cuvenită educației tineretului în spirit comunist și ridicării continue a conținutului științific al cursurilor, cadrele didactice din învățământul superior vor reuși prin munca lor să dea Patriei cadre capabile să ducă știința mai departe, să îmbogățească tehnica și să contribue efectiv la progresul general al lagărului democratic, prin însăși întărirea și desvoltarea economică, politică și culturală a țării noastre.

*) Stenograma prescurtată a referatului ținut de tovarășa Florica Mezincescu, ministru adjunct al Ministerului Învățământului Public, cu prilejul conferinței pe țară a conducătorilor instituțiilor de învățământ superior.

Asigurarea planului de școlarizare și a frecvenței în instituțiile de învățământ superior, condiție esențială pentru pregătirea cadrelor necesare desvoltării Patriei noastre*)

În realizarea grandioaselor obiective prevăzute de primul nostru Plan Cincinal și de Planul de Electrificare a țării, învățământului nostru îi revine sarcini de seamă.

„Pentru a pune tehnica în mișcare și pentru a o folosi până la capăt — spune tovarășul Stalin — *ne trebuesc oameni care să fie stăpâni pe tehnică, ne trebuesc cadre care să fie în stare să-și însușească și să folosească această tehnică după toate regulile artei".*

Universitățile și instituțiile noastre de învățământ superior trebue să asigure pregătirea cadrelor superioare tehnice și științifice necesare industriei, agriculturii și celorlalte ramuri ale economiei noastre naționale trebue să asigure pregătirea cadrelor medicale superioare, care să îmbunătățească starea sanitară a poporului muncitor trebue să asigure pregătirea cadrelor didactice necesare învățământului mediu și superior. De asemeni universitățile și instituțele au sarcina ca, alături de Academia R.P.R., care îndrumează și stimulează munca de cercetare științifică din țara noastră, să devină un adevărat focar de cercetare și de creație științifică.

Urmând exemplul strălucit al oamenilor de știință sovietici, cadrele didactice din instituțiile noastre de învățământ superior trebue să țină o strânsă legătură cu întreprinderile productive și să-și îndrepte cercetările spre deslegarea problemelor pe care le ridică producția. Astfel, împletindu-și activitatea cu mărețele eforturi pe care le depune poporul nostru muncitor pentru a construi bazele socialismului, învățământul nostru superior își va putea îndeplini cu cinste sarcinile mari și pline de însemnătate care-i stau în față.

În problema creerii cadrelor pot fi deslușite două aspecte: asigurarea numărului de studenți necesari țării și a volumului de specialiști, cerut de nevoile planului și asigurarea nivelului corespunzător de pregătire științifică și ideologică a acestora. Primul aspect constitue problema școlarizării, problemă de care ne ocupăm în cadrul acestui referat.

Totalitatea măsurilor și a acțiunilor necesare pentru rezolvarea problemei școlarizării formează planul de școlarizare. Momentele principale care determină acest plan rezultă din desfășurarea muncii în învățământul superior și ele se succed în următoarea ordine: admitere, frecvență, promovare, absolvire. În legătură cu aceste principale momente, planul de școlarizare trebue să cuprindă acțiuni și măsuri care să asigure împlinirea următoarelor sarcini: admiterea în anul I al fiecărei facultăți a numărului de studenți stabilit de Comisia de Stat a Planificării, conform nevoilor de cadre din anii viitori ale diferitelor sectoare de activitate: asigurarea frecvenței regulate a studenților la toate formele de activitate înscrise în planul de învățământ al fiecărei facultăți, an de studii, secție ,etc.; asigurarea promovării dintr'un an într'altul cu minimum de rebuturi, printr'o justă organizare a procesului de învățământ și a examenelor; asigurarea numărului de absolvenți ceruți de producție, conform sarcinilor puse de C.S.P. pentru fiecare serie.

În cadrul Planului Cincinal, numărul total de studenți la cursurile de zi și serale va crește, dela 55.163 câți avem în acest an, la 78.350. Numărul celor ce urmează să fie admiși în anul I al instituțiilor de învățământ superior va crește, dela 20.450 câți au fost în anul 1950/51 la 25.145 în anul 1955/56 iar numărul absolvenților va crește, dela 10.112 în anul 1950/51 la 18.600, câți vor trebui să fie în anul 1955/56. Aceste date ne arată concret sarcinile de cadre cărora trebue să le facem față în viitorii cinci ani.

Prima sarcină a conducerilor instituțelor și facultăților noastre constă în îndeplinirea planului de școlarizare, prin asigurarea numărului planificat de studenți admiși în anul I al fiecărei facultăți. Bine înțeles, această sarcină trebue rezolvată fără a se coborî nivelul și exigențele examenelor de admitere.

Recrutarea efectivelor stabilite prin plan pentru anul I reprezintă condiția indispensabilă a îndeplinirii planului de școlarizare. Pentru asigurarea acestui plan trebue luate din timp măsuri chibzuite, trebue organizate acțiuni concrete, după un plan amănunțit, a cărui îndeplinire cade atât în sarcina Ministerului Învățământului Public cât și a conducerilor instituțiilor de învățământ superior.

Ministerului Învățământului Public îi revine sarcina de a asigura un rezervor suficient de mare de candidați pentru admitere în învățământul superior. În vederea îndeplinirii acestei sarcini, Ministerul a luat hotărârea de a ajuta cât mai buni absolvenți ai clasei a X-a de liceu să treacă, în luna August 1951, examenul de absolvire a clasei a XI-a, cu unele necesențiale simplificări de programă. În acest scop, o parte din profesorii liceelor vor începe în curând să dea ore de consultații din materia clasei a XI-a elevilor din clasa a X-a buni la învățătură care, printr'un efort suplimentar, își propun să absolve liceul în acest an. Tot pentru pregătirea acestor elevi vor fi organizate la licee cursuri și consultații în lunile Iunie și Iulie 1951. În urma acestei acțiuni, unii dintre absolvenții clasei a X-a vor reuși să devină absolvenți de liceu și să mărească rezervorul de candidați în învățământul superior.

Ministerul Învățământului Public va mai veni în sprijinul facultăților deficitare acordând studenților acestor facultăți un număr mai mare de burse.

În munca de îndrumare a elevilor spre învățământul superior, ca și în munca de lămurire în rândurile părinților trebue să fie mobilizate secțiile de învățământ ale Sfaturilor Populare. Secțiile de învățământ urmează să ducă această acțiune prin directorii de școli și diriginții de clasă, după instrucțiuni amănunțite trimise de M.I.P.

O importanță deosebită acordă Ministerul acțiunii de sprijinire a unversităților și facultăților printr'o propagandă stăruitoare prin presă radio și film. Se va întocmi un îndreptar care va cuprinde lista instituțiilor de învățământ superior, cu facultățile și secțiile componente. Se va populariza prin presă și, în special, prin presa tineretului, importanța specialităților către care este necesar să se îndrepte tineretul. De asemeni, se vor folosi emisiunile radiofonice și jurnalele cinematografice pentru a arăta avantagiile și perspectivele pe care le deschid absolvenților universitățile și institutele de învățământ superior.

Conducerile acestor instituții trebue să pornească de îndată o activitate sistematică și planificată pentru a asigura îndeplinirea în cele mai bune condițiuni a planului de școlarizare. Toate unitățile de învățământ superior au sarcina de a contribui la munca de lămurire a absolvenților din învățământul mediu pentru a-i îndrepta spre facultăți. Este necesar ca, în colaborare cu secțiile de învățământ ale Sfaturilor Populare și cu directorii școlilor medii institutele și facultățile să organizeze conferințe în școlile medii din centrul universitar respectiv și din regiune. În cadrul acestor conferințe, cadrele didactice din învățământul superior vor arăta cum sunt organizate facultățile, ce orizonturi deschid absolvenților lor și ce avantagii materiale oferă celor ce le urmează (burse, ajutoare materiale etc.).

Este bine să se programeze „zile ale porților deschise", în cadrul cărora absolvenții școlilor medii din localitate și din regiune să poată vizita facultățile pentru a vedea organizarea lor, pentru a vizita sălile de curs, biblioteca, sălile de proecte, etc. Și această acțiune se va lăuce în colaborare cu secțiile de învățământ ale Sfaturilor Populare. De asemeni, trebue să se ducă o muncă de propagandă prin presa locală.

Pentru coordonarea întregii munci și pentru antrenarea tineretului în acest importante acțiuni este necesar să se realizeze o strânsă legătură cu organizațiile U.T.M. și cu sindicatele studențești.

Nu este însă suficient să asigurăm numărul de studenți prevăzuți în planul de școlarizare. Studenții nu sunt simple cifre matricole — ei reprezintă viitoare, cadre superioare, chemate să contribue la construirea socialismului în țara noastră. Ei trebue să primească o pregătire temeinică, să fie controlați și verificați prin probe și examene, pentru a fi stimulați la învățătură și clasificați după pregătirea pe care și-au însușit-o. Iată de ce studenții trebue să frecventeze regulat formele de activitate școlară înscrise în planurile de învățământ. Obligativitatea frecvenței trebue să fie adânc înțeleasă de studenți, astfel încât să se transforme într'un fenomen de massă. În ultimul timp, frecvența studenților la cursuri și lucrări a înregistrat o reală îmbunătățire. Din rapoartele privitoare la activitatea și rezultatele obținute în primul semestru al anului universitar 1950/51 rezultă că, în general, frecvența se îmbunătățește la toate facultățile. Sunt însă și cazuri în care acest proces se desvoltă prea încet. Astfel la unele facultăți ale Universității „Al. I. Cuza" din Iași — ca, de exemplu, Facultatea de Matematică și Fizică — la Institutul Medico-Farmaceutic și la Institutul de Măsurători Terestre din același oraș, frecvența se menține slabă. La unele institute, cum este Institutul Politehnic din Timișoara, anul școlar a început cu o frecvență slabă, care s'a îmbunătățit însă, ajungând în luna Decembrie până la 95 la sută. În universități s'a înregistrat o scădere generală a frecvenței în perioada colocviilor. De asemeni, înregistrăm o participare nesatisfăcătoare la orele de consultații. Scutirile de frecvență s'au acordat uneori prea larg — cum este cazul la Institutul Agronomic din Iași — iar alteori fără respectarea dispozițiilor M.I.P., acordându-se scutiri totale — inclusiv de seminar și lucrări practice. Așa s'a întâmplat la Institutele Politehnice din București și Iași sau la Institutul de Medicină Veterinară din București.

Din rapoartele cu privire la situația frecvenței pe care unitățile din învățământul superior le-au trimis Ministerului Învățământului Public, rezultă că fiecare universitate și fiecare institut are concepția sa proprie despre frecvență și o calculează după metode proprii. Astfel Institutul Medico-Farmaceutic din București calculează frecvența având în vedere numai numărul studenților care nu vin deloc la cursuri; Institutul Cărbunelui din Petroșani calculează numărul procentual al studenților fără nicio absență, al celor care au sub jumătatea limitei așa zise „admisibile" de absențe motivate, al celor cu mai mult de jumătate din această limită și, însfârșit, al acelora cu frecvență neregulată; Institutul Zootehnic și Institutul de Medicină Veterinară din București calculează frecvența prin procentul de absențe pe student, raportat la numărul de zile de școală pe semestre — de parcă cursurile s'ar ține cu ziua, nu cu ora. Această situație este cu atât mai surprinzătoare cu cât M.I.P. a trimis instrucțiuni clare privitoare la calcularea frecvenței.

În cadrul sarcinilor puse de planul de școlarizare, conducerile institutelor nu trebue să se oprească la simpla înregistrare a frecvenței. Situația frecvenței trebue analizată cu atenție, pentru a se putea lua la timp acele măsuri care vor asigura îmbunătățirea ei imediată.

O altă problemă, tot atât de importantă ca și frecvența studenților la cursuri, seminarii și lucrări practice este prezența regulată la datorie a cadrelor didactice. Absențele și întârzierile acestora prejudiciază adânc nu numai desfășurarea și îndeplinirea programelor de învățământ, dar și rolul lor educativ. De aceea, este neapărat necesară prezența regulată și punctuală la cursuri, seminarii și consultații a tuturor cadrelor didactice.

Dar dacă la baza desfășurării procesului de învățământ stă frecvența regulată a studenților și prezența punctuală a cadrelor didactice la ore, mobilizarea studenților la învățătură trebue să fie asigurată printr'o justă organizare a întregii munci. În facultățile noastre, la temelia acestei organizări stă colectivul de catedră și grupa de studenți. În anul acesta, grupele de studeți, dela a căror înființare s'a împlinit un an, au făcut progrese reale. În general, decanatele s'au ocupat de îndrumarea și controlul grupelor de studenți și aceasta a făcut ca grupele să funcționeze bine. Așa este situația la unele facultăți ale Universității „C. I. Parhon", ale Universității „Al. I. Cuza", la Institutul Politehnic din București, la Institutul de Geologie și Tehnică Minieră, etc. Mai persistă însă și lipsuri. Astfel, în unele locuri, ca de pildă la Facultatea de Mecanică a Institutului Politehnic din Timișoara, grupele de studenți nu sunt omogene. La Institutul Cărbunelui din Petroșani funcționarea grupelor este caracterizată de către conducerea Institutului ca nesatisfăcătoare: responsabilii de grupă n'au îndrumat și n'au mobilizat grupele, au muncit neplanificat, ceeace a făcut ca studenții, în loc să se pregătească din vreme pentru examene, să dea asalt la învățătură, după metoda veche, abia în zilele din preajma examenelor.

Nivelul examenelor semestriale din anul acesta a fost superior nivelului atins la sesiunile precedente. Studenții s'au prezentat în mai mare număr și mai bine pregătiți decât altădată. Cei mai mulți dintre ei și-au luat toate examenele. Sunt puțini corigenți și foarte puțini repetenți. Este, desigur, un rezultat îmbucurător. Există însă unele facultăți care au pus accentul nu atât pe verificarea atentă a cunoștințelor studenților, cât pe realizarea unui mare procent de studenți promovați. Așa stau lucrurile la câteva dintre facultățile celor două Universități din Cluj, la Facultatea de Filologie și de Pedagogice — Psihologie dela Universitatea „Al. I. Cuza" și la Institutul Agronomic din Iași. Firește, nu privim promovarea cantitativă ca un fenomen imposibil. Dimpotrivă, este situația către care tinde și la care trebue să ajungă până la urmă învățământul nostru superior. Gândim însă că, în condițiile actuale, s'ar putea ca astfel de rezultate să fie obținute cu prețul unor concesii în ceeace privește calitatea învățământului.

Nu lipsesc nici cazurile când numărul corigenților și al repetenților depășește, la unele facultăți, cifra medie pe întreg învățământul superior. Așa se prezintă situația la Facultatea de Construcții din Timișoara, unde sunt 8,4 la sută repetenți pe Facultate — și la I.S.E.P., — București, unde 6,3 la sută din studenți au fost declarați repetenți.

Din această sumară analiză a rezultatelor obținute pe semestrul expirat putem desprinde ușor măsurile pe care trebue să le luăm pentru ca munca noastră din semestrul al doilea să fie mai rodnică și pentru a încheia în condiții și mai bune, cu rezultate și mai mulțumitoare, anul școlar în curs. În acest scop, în seama conducerii universităților și instituțiilor cad următoarele sarcini:

1. Asigurarea unei frecvențe cât mai regulate a studenților la toate formele de activitate școlară: cursuri, lucrări, consultații. Pentru aceasta, se va intensifica munca de lămurire printre studenți, cu ajutorul organizațiilor U. T. M. și al sindicatelor studențești, și se va lărgi contribuția decanatelor și a responsabililor de grupe. De asemeni, se va introduce un control sever al frecvenței și se va trece la calcularea ei după indicațiile M. I. P. La sfârșitul fiecărei luni se va trimite a M. I. P. situația frecvenței, pe ani de studii și facultăți, pentru toate formele de activitate didactică. Se vor depune toate eforturile pentru îmbunătățirea frecvenței la orele de consultații.

2. Decanatele vor ține o evidență riguroasă a prezenței la ore a cadrelor didactice și vor trimite, la sfârșitul fiecărei luni, o situație centralizată pe instituții privitoare la prezența și punctualitatea cadrelor didactice după normele date în acest scop de M. I. P.

3. Se va îmbunătăți activitatea grupelor de studenți și, acolo unde este necesar, se va trece la o nouă împărțire a studenților pe grupe, pentru a se ajunge la unități just organizate și cât mai omogene. Toate activitățile grupei — seminarii, lucrări practice, meditații, seminarii de repetiție — vor fi cuprinse într'un plan de muncă judicios întocmit. Desfășurarea acestui plan va fi urmărită de către responsabilii de an și de către decani, pentru a se putea interveni la timp atunci când se constată lipsuri. Cu o lună înainte de încheierea cursurilor, orele de seminar vor fi destinate, în întregime sau în cea mai mare parte, repetării materiei de examen, insistându-se asupra părților importante pe care studenții trebue să le asimileze în vederea examenelor.

4. Examenele se vor programa — în înțelegere cu studenții — astfel încât între ele să rămână suficient timp pentru repetarea materiei. Programul examenelor va fi stabilit și afișat cu cel puțin 15 zile înainte de sesiune de către decanate. Pe toată durata sesiunii de examene, cadrele didactice vor da studenților consultații, vor organiza ore de repetiție și meditație, după un plan care va fi afișat cu o săptămână înainte de începerea examenelor. În acest scop, cu cel puțin o lună înaintea sesiunii, rectorii vor prelucra programul examenelor în cadrul consiliului de instituție, iar decanii vor ține, imediat după aceasta, ședințe plenare cu cadrele didactice, pentru a le trasa directive cu privire la întocmirea planului de muncă pe facultate în perioada examenelor. Programele întocmite de facultăți vor trebui văzute și definitivate de către direcțiile de studii.

Acestea sunt, pe scurt, măsurile și sarcinile pe care trebue să le aducem la îndeplinire pentru a pune bazele realizării planului de școlarizare în anul 1951/952. Eforturile pe care trebue să le facem pentru deplina reușită a acestor importante acțiuni sunt total compensate prin adânca bucurie și mândrie patriotică pe care fiecare din noi o resimte la gândul că Patria noastră a putut ajunge la această formă superioară de organizare, când masse din ce în ce mai mari de tineret trebue îndrumate spre studii superioare, în timp ce în țările imperialiste tineretul este exploatat și lipsit de cea mai elementară instrucție. Având cât mai multe cadre cu pregătire superioară, Patria noastră va înainta cu pași repezi pe drumul luminos al socialismului.

*) Stenograma prescurtată a referatului ținut de tovarășul I. Murgulescu, ministru adjunct al Ministerului Învățământului Public cu prilejul conferinței pe țară a conducătorilor instituțiilor de învățământ superior.

Prima sesiune a Consiliului Mondial al Păcii

In ziua de 21 Februarie a. c. s'a deschis la Berlin sesiunea Consiliului Mondial al Păcii.

Consiliul Mondial al Păcii cuprinde în sânul său pe reprezentanții popoarelor din 80 de țări.

Consiliul Mondial al Păcii este cel mai înalt for al mișcării partizanilor păcii, ales în marea adunare a popoarelor iubitoare de pace, la cel de al II-lea Congres Mondial al Partizanilor Păcii care a avut loc în Noembrie 1950 la Varșovia. El reprezintă dorința și nădejdea de pace a întregii omeniri muncitoare.

Faptele săvârșite după Congresul dela Varșovia au arătat necesitatea constituirii acestui organ, care să-și asume sarcina nobilă de a asigura omenirii o pace trainică și de lungă durată.

Constatarea Manifestului Congresului dela Varșovia, că O. N. U. a încetat de a mai dovedi popoarelor consecvența sa în lupta pentru menținerea păcii, este astăzi un fapt viabil. Agresiunea din Coreea, ocuparea insulei Taiwan, rezoluțiile rușinoase prin care se calomniază Republica Populară Chineză, ca și toate încercările imperialiștilor de a dezlănțui un nou război, au dovedit lumii întregi, iubitoare de pace, că O. N. U. a fost transformată de către imperialiștii americani, într'un instrument de propagandă pentru un nou război mondial.

Consiliul Mondial al Păcii este expresia voinței de pace a tuturor popoarelor lumii. Prin acțiunile întreprinse, prin propunerile făcute de secretariatul Consiliului Mondial în ce privește reducerea generală a înarmărilor, el a căpătat un larg prestigiu în fața oamenilor muncii din lumea întreagă.

Valuri de proteste au fost ridicate de partizanii păcii împotriva vizitei în Europa a gauleiterului american Eisenhower și împotriva remilitarizării Germaniei Occidentale.

Sesiunea Consiliului Mondial al Păcii va analiza felul cum au fost puse în practică hotărîrile Congresului dela Varșovia, va discuta măsurile ce trebue luate împotriva remilitarizării Germaniei Occidentale și a Japoniei.

Consiliul Mondial al Păcii este organul internațional al Partizanilor Păcii din lumea întreagă, chemat a apăra cauza păcii și securității popoarelor.

Delegații poporului nostru muncitor vor arăta la această sesiune dorința fierbinte a poporului muncitor din țara noastră, de a lupta necontenit pentru apărarea păcii, alături de forțele care au în fruntea lor Uniunea Sovietică.

6 ani dela masacrul organizat de imperialiștii americani și englezi în Piața Palatului

Cine nu-și mai reamintește? În timp ce Armata Sovietică ducea greul războiului, dând lovituri nimicitoare diviziilor cotropitorului nazist, puterile occidentale tărăgăneau mereu deschiderea celui de-al doilea front, în nădejdea că lăsată să suporte singură principala povară a sacrificiilor Uniunea Sovietică ar ieși vlăguită din război și că astfel anglo-americanii ar putea dispune cum ar dori de soarta Europei. Pe acea vreme, Churchill exercita o presiune extraordinară asupra lui Roosevelt pentru ca cel de-al doilea front să nu fie deschis în Vest, ci în Sud — și mai ales în Sud-Estul Europei, în așa fel încât trupele americane și britanice, culegând roadele victoriilor sovietice, să ocupe Răsăritul Europei, împiedicând pe ostașii sovietici să înfigă steagul biruinței în Berlinul celui de-al treilea Reich înfrânt. Toate aceste nemernice socoteli au fost dejucate de glorioasa Armată Sovietică, care înaintând fulgerător, pe toate fronturile, a reușit să prevină înlocuirea trupelor de ocupație ale imperialiștilor germani cu cele ale imperialiștilor americani și englezi în această regiune a continentului nostru.

Conducătorii imperialiști occidentali n'au renunțat însă la planurile lor. Dorind să se pregătească din timp pentru deslănțuirea unui al treilea masacru mondial, pe care monopoliștii din Wall-Street și City îl proectau încă depe atunci, ei au urzit un vast complot pentru a-și înstăpâni controlul asupra țărilor deabia eliberate din Răsăritul Europei. Reluând falimentara politică a „cordonului sanitar" împotriva U. R. S. S., guvernanții americani și englezi urmăreau nu numai să retransforme în mercenare militare anti-sovietice țările est și sud-europene, dar totdeodată să reia și firul întrerupt al exploatării economice a acestor țări, piețe unde altă dată trusturile americane, britanice, franceze și altele dictau în mod atotputernic și sângeros. In acest scop, diriguitorii din Washington și Londra căutaseră și găsiseră un sprijin activ în sânul burgheziei și moșierimii din România care, înspăimântată de perspectivele de a se vedea deposedate de privilegiile lor căutau la rându-le aliați în exterior, în rândul guvernelor reacționare din Apus.

La noi, imperialiștii americani și englezi găsiseră un sprijin în sânul burghezo-moșierimii și în monarhie, regele fiind cel mai mare dintre capitaliștii țării. Și astfel, devenind unelte docile ale expansioniștilor anglo-americani, politicienii burghezi în cap cu Mihai von Hohenzollern au început să manevreze în fel și chip, pentru a lipsi poporul român muncitor de drepturile și libertățile de curând dobândite. Poporul nostru, rob de secole, ridicase deabia fruntea și se găsea după 23 August 1944 în fața a două drumuri: unul, cel pe care-l indicau imperialiștii și slugile lor autohtone și care ducea înapoi, în spre trecut și dictatura capitalului străin și împilarea burghezo-moșierimii; altul, drumul viitorului, spre democrație și socialism. Primul dintre aceste drumuri era în acelaș timp drumul războiului, unul al treilea război mondial; cel de-al doilea drum era, dimpotrivă, drumul păcii. Călăuzit cu înțelepciune și vigoare de Partidul Comunist Român, poporul muncitor din țara noastră a ales cel de-al doilea drum, spre independență, socialism și pace.

In acest sens, Partidul mergea pe linia pe care și-o trasase cu prilejul celui de-al cincilea Congres, din 1932, când afirmase necesitatea de a duce lupta pentru desăvârșirea transformării revoluției burghezo-democratice a României, — desăvârșire prin care se putea „**deschide porțile în spre revoluția socialistă**".

Inspăimântați de caracterul hotărît al luptei clasei muncitoare, condusă de către Partidul Comunist Român, imperialiștii americani și englezi au cerut slugilor lor să pună stavilă năzuințelor de eliberare socială și națională ale poporului nostru muncitor, deslănțuind o prigoană criminală împotriva sa. Sarcina de sbir îi revenise lui Rădescu, care, în complicitate directă cu regele, cu partidele „istorice" și imperialiștii americani și britanici, trebuia să instaureze o dictatură fascistă, punând capăt luptei poporului. Această mizerabilă conspirație a culminat cu ziua de 24 Februarie 1945, când din ordinul criminalului Rădescu, caldarâmul Pieții Palatului a fost stropit de sângele muncitorilor veniți să-și afirme dreptul la libertate și când, urmând cu elan chemarea de luptă a Partidului, clasa muncitoare a zădărnicit mișelescul complot urzit împotriva ei.

De atunci, dela această memorabilă zi, s'au scurs 6 ani. Ani, în decursul cărora, sub conducerea Partidului ei, clasa muncitoare română a desăvârșit revoluția burghezo-democratică, a isgonit pe monarhul trădător și a înfăptuit Republica Populară Română, a realizat o serie de reforme structurale fundamentale angajându-se hotărît pe calea construirii socialismului — și, grație ajutorului multilateral și permanent dat de Uniunea Sovietică, făurește o societate nouă, liberă, prosperă și dreaptă. In ciuda eșecului suferit, imperialiștii americani și englezi n'au renunțat însă la mârșavele lor planuri războinice și expansioniste, n'au renunțat la intențiile lor de a-și înfige iarăși ghiarele lor lacome în trupurile țărilor din Răsăritul Europei, printre care și Republica Populară Română. Neînțelegând nimic din lecțiile severe ale istoriei, care arată că aceste țări s'au rupt definitiv din lanțurile imperialismului, ei se străduiesc și astăzi să continue complotul lor, atentatele lor contra independenței popoarelor din această regiune a Europei. Deaceea, ei întrețin un pumn de trădători de neam, în cap cu acelaș criminal Rădescu, pe care monopoliștii din Wall-Street îi finanțează spre a se mai servi de ei la nevoie.

Socoteli și nădejdi pe cât de ridicole, pe atât de himerice. Acești domni își pierd și vremea și banii. Niciodată trădători de teapa acestora nu vor mai pune piciorul pe pământul românesc; niciodată ei nu vor mai putea deschide porțile avuțiilor României trusturilor străine; niciodată ei nu vor mai putea amăgi și târî poporul nostru contra marelui și adevăratului său prieten, — Uniunea Sovietică. Eliberat de glorioșii ostași sovietici, ajutat de marele Stalin și de Guvernul Sovietic poporul nostru își cunoaște astăzi, pe temei de fapte, prietenii, așa după cum își cunoaște dușmanii. Deaceea, cu prilejul acestei aniversări noi reafirmăm cu toată hotărîrea voința de luptă contra imperialismului, pentru pace și socialism.

Depe această cale, nimeni și nimic nu ne va putea întoarce, niciodată.

Armata Sovietică — o forță invincibilă aflată în slujba păcii și libertății popoarelor

(Urmare din pag. 1-a)

Magnații Wall-Street-ului, înfuriați de consecințele nefavorabile ale celui de al doilea război mondial, nu numai că urzesc noi planuri războinice, dar au și trecut la agresiune în Coreea. Pirații americani, cu steagul furat al O.N.U.-ului, au adunat în jurul lor toate forțele reacțiunii mondiale. Uneltele lor au devenit magnații din Ruhr și revanșarzii japonezi, care la ordinul monopoliștilor americani au trecut la reînvierea armatelor hitleriste și japoneze, bătute în cel de al doilea război mondial de către Armata Sovietică.

Dar intențiilor lor criminale li se opune astăzi un uriaș front organizat, frontul partizanilor păcii, în frunte cu Uniunea Sovietică și cuprinzând marea Republică Populară Chineză, țările de democrație populară și pe toți oamenii cinstiți din lumea întreagă.

Faptul că Armata Sovietică se bizue pe nemăsurata forță materială a Patriei Socialismului, pe oamenii sovietici, constructori ai societății care nu cunoaște exploatarea omului de către om, faptul că Armata Sovietică se bucură de simpatia și sprijinul tuturor oamenilor muncii din lumea întreagă, dă Armatei Sovietice o tărie de neînvins și asigură omenirii victoria păcii și civilizației.

Faptul că în fruntea popoarelor sovietice, în fruntea Armatei Sovietice, în fruntea lagărului păcii și al socialismului stă tovarășul Stalin, face ca toți oamenii cinstiți să-și întărească siguranța în victoria forțelor păcii, a democrației și socialismului.

Recentul interview acordat de tovarășul Stalin corespondentului ziarului „Pravda" constitue un îndreptar luminos al tuturor popoarelor pentru apărarea păcii și demască cu tărie ticăloasele mașinațiuni agresive ale imperialiștilor.

Învățând din nesecatul izvor și din bogata experiență a Partidului Comunist (b) al Uniunii Sovietice, din trecutul strălucit al Armatei Sovietice, orientându-se în activitatea sa din luminoasa învățătură stalinistă, Partidul nostru odată cu întărirea politică și social economică a tinerei noastre republici populare, creează o armată nouă, armată populară, care să apere interesele și cuceririle poporului nostru muncitor împotriva dușmanilor săi ce ar încerca să împiedice mersul nostru mereu înainte spre construirea socialismului.

Azi, la a 33-a aniversare a Armatei Sovietice, când pericolul unui nou măcel mondial amenință omenirea, toți oamenii iubitori de pace își îndreaptă gândul cu încredere către marea Uniune Sovietică, către puternica ei Armată, scut al păcii și către marele ei conducător, tovarășul Stalin.

ION MUNTEANU

Câteva observații asupra predării matematicii în școlile elementare și medii

Vorbind în anul 1941 la adunarea elevilor din clasele a VIII-a, a IX-a și a X-a ale școlilor din orașul Moscova, raionul „Lenin", Mihail Ivanovici Calinin arăta că socotește cunoașterea matematicii indispensabilă pentru orice elev: „Orice studii ați urma, în orice facultate v'ați înscrie, în orice domeniu ați lucra, peste tot este necesară cunoașterea matematicii, dacă vreți să lăsați o urmă a activității voastre... Și de aceea, dacă vreți să participați la o viață înaltă, atunci adunați cunoștințe în domeniul matematicii, atâta timp cât aveți posibilitatea s'o faceți. Matematica vă va fi apoi de un imens ajutor în munca voastră".

Deosebit de însemnată este astăzi predarea matematicii în școlile noastre. In raportul său asupra Planului de electrificare și de folosire a apelor țării, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej sublinia că învățământul nostru trebue să dea o atenție deosebită studiului științelor legate de realizarea Planului de electrificare. Printre aceste științe, matematica ocupă unul dintre cele mai importante locuri.

Conștienți de însemnătatea materiei pe care o predau și dornici de a-și îmbunătăți necontenit munca, numeroși învățători și profesori de matematică își sporesc zi de zi eforturile pentru a da elevilor lor cunoștințe temeinice și adânci și pentru a lega aceste cunoștințe de viață, de realitate. Așa lucrează, de exemplu, tovarășa Danielache, profesoară de matematici la liceul de băieți Nr. 10 din București, sau tovarășa Benedek Clara, dela liceul de fete din Cluj.

Munca stăruitoare a multor învățători și profesori de matematică are ca rezultat un interes sporit al elevilor față de matematică, ceeace se reflectă într'un nivel mai ridicat al cunoștințelor lor. Datorită folosirii unor metode mai bune de muncă ale cadrelor didactice, datorită atmosferei de seriozitate și efort creată în jurul matematicii, datorită interesului stârnit pentru acest obiect în rândurile elevilor, la numeroase școli din țară numărul corigenților la matematică pe semestrul I este mai scăzut în anul acesta decât în anul trecut.

„Revista de Matematică și Fizică" are multe mii de abonați printre elevi și primește zilnic numeroase scrisori din partea lor. Aceasta se datorește activității extrașcolare care se duce în cadrul cercurilor de matematică. La liceul de băieți din Ploești, de pildă, sau la liceul Nr. 10 din București, un mare număr de elevi rezolvă regulat problemele indicate de „Revista de Matematică și Fizică", folosesc metode noi de calcul, indică soluții deosebite, generalizează temele indicate. La cercurile de studii ale elevilor pe Capitală, organizate de Societatea de Științe Matematice și Fizice și de U.T.M., se strâng în fiecare Duminică peste 300 de elevi care ascultă prelegeri, țin referate, lucrează diferite probleme dintre care unele se trimit spre publicare.

Examenele de admitere în clasa a VIII-a de liceu, în anul I al școlilor medii și în învățământul superior, ca și rezultatele primului semestru al acestui an școlar au arătat însă că mai există unele lipsuri în învățământul matematicii. Insușirea aritmeticii se face încă într'o măsură nesatisfăcătoare. Astfel, calculele cu fracții ordinare și zecimale, aflarea fracției dintr'un număr, procentele, rezolvarea problemelor sunt chestiuni pe care unii dintre elevii noștri nu le posedă în adâncime.

Cauzele care provoacă aceste lipsuri se datoresc atât tendinței pe care o mai au încă unii învățători și profesori de a cere elevilor să rezolve exerciții fără să justifice operațiile pe care le fac, sau de a „dicta" reguli fără să explice de unde rezultă, cât și faptului că problemele care se propun în clasă sau temele individuale nu sunt, adeseori, suficient legate de practică. Așa procedează, de exemplu, tov. prof. Pollinger I., dela Școala Tehnică Metalurgică din Iași, sau tov. Maican Constantin, dela liceul de băieți Nr. 3 din București. Desigur, asemenea procedee de muncă duc la însușirea mecanică a cunoștințelor de către elevi.

In ceeace privește algebra, ea se însușește într'o măsură mai mare decât aritmetica, mai ales în ceeace privește partea ei tehnică. Elevii întâmpină însă greutăți în punerea problemelor în ecuație, își însușesc uneori superficial capitolele despre numerele irațională și complexe și posedă o îndemânare redusă în calculele cu logaritmi.

Aceasta se datorește și faptului că nu toți profesorii stăruie în predarea temeinică a teoriei algebrei, cei mai mulți dintre ei urmărind doar mecanizarea metodelor de rezolvare.

Se întâlnesc, de asemenea, și lipsuri în predarea geometriei. Astfel, elevii nu-și dau întotdeauna seama că desvoltarea acestei ramuri a matematicii se datorește necesităților vieții oamenilor ca și desvoltării tehnicii, și nu sunt conștienți pe deplin că geometria nu se mulțumește cu simpla contemplare a realității, ci ajută la transformarea ei. Predarea obiectivistă, dogmatică, a geometriei nu contribue la desvoltarea raționamentului elevilor și nu-i face să simtă necesitatea argumentării, pe baza definițiilor a axiomelor și a teoremelor cunoscute. De aceea, de multe ori, elevii nu dau demonstrații la chestiunile ce li se pun, ci măsoară sau răspund mecanic, prin repetarea unei definiții. De asemenea, elevii în tâmpină greutăți în aplicarea cunoștințelor de geometrie la rezolvarea problemelor.

Ce a determinat această situație? In unele cazuri, profesorii de matematică lasă geometria la urmă, tratând-o superficial, în mai puține ore decât sunt prevăzute în programă. Așa fac, de exemplu, 3 dintre profesorii care predau matematica la liceul de băieți din Pitești.

De multe ori nu se folosește materialul intuitiv sau instrumentele. Tovarășul Moraru Sebastian, profesor la școala medie tehnică de comerț nr. 2 din București, nu folosește la lecții instrumentele geometrice, deși ele se găsesc în școală. Aceasta este, desigur, una dintre cauzele pentru care elevii săi sunt slab pregătiți la geometrie. In clasele VIII-X, unii profesori nu revin asupra noțiunilor de geometrie care au fost predate în clasele elementare, socotindu-le asimilate cu toate că, de multe ori, realitatea nu este aceasta.

O primă cale de remediere a acestor lipsuri este cunoașterea cauzelor care le-au determinat. De aceea, învățătorii și profesorii de matematică trebue să-și analizeze permanent și în adâncime munca, să fie atenți asupra lipsurilor lor și să găsească metodele de lichidare a acestor lipsuri. Este neapărat necesară cunoașterea și aplicarea stăruitoare a metodicilor sovietice. Invățătorii și profesorii de matematică trebue să studieze cu regularitate publicațiile de specialitate: „Matematica v'școle" (în limba rusă), Gazeta și Revista de Matematică și Fizică, etc.

Cadrele cu experiență trebue să sprijine activ munca profesorilor începători sau a celor mai puțin calificați, trebue să ridice problemele predării matematicii în consiliul pedagogic al școlii și să ducă o muncă stăruitoare în cadrul cercurilor pedagogice.

Invățătorii și profesorii de matematică trebue să-și alcătuiască cu o deosebită grijă planurile de lecții, pregătindu-se temeinic pentru fiecare temă pe care o predau. De asemeni, ei au datoria de a duce o muncă stăruitoare cu elevii rămași în urmă și de a verifica permanent cunoștințele întregii clase.

Muncind cu sârguință, ei vor reuși să ridice nivelul învățământului matematic în școlile noastre, vor reuși să pregătească o generație de tineri cu o temeinică pregătire.

prof. TIBERIU ROMAN

Sarcinile actuale ale școlii noastre

(Urmare din pag. 1-a)

patriot cinstit, decât ură nestinsă împotriva acestor dușmani de moarte ai poporului nostru? Ce alt sentiment poate fi sădit în inimile elevilor și studenților noștri? Mai sunt intelectuali care se îndoiesc că oamenii pot să decadă într'atât încât să ajungă bestii, ca acele slugi ale imperialiștilor din armata americană din Coreea. Dar ei s'au îndoit și de bestialitățile hitleriștilor. Și totuși, Auschwitz a fost o realitate; și totuși, fiara cu numele de Ilse Koch și abat-jourul ei din piele de om au existat.

Cum poate poporul nostru să se împotrivească setei nesățioase de jaf, de cotropire, de sânge, a unei asemenea bande de imperialiști, ca aceea americană și engleză; cum putem noi apăra independența noastră națională, ființa noastră națională, cuceririle noastre, viața și viitorul copiilor noștri, altfel decât prin solidaritate cu toate popoarele iubitoare de pace și libertate? Este limpede că internaționalismul nostru nu primejduiește Patria ci dimpotrivă, o apără, o păzește. Cosmopolitismul burghez pune Patria în pericol, prin negarea ființei și suveranității noastre naționale, prin ploconirea față de tendințele înrobitoare ale imperialiștilor americani și englezi. Niciodată independența Patriei noastre n'a fost mai asigurată ca astăzi, când facem parte din uriașul front organizat al păcii.

Pentrucă niciodată ca azi nu ne-a fost prieten un popor atât de mare ca poporul sovietic, poporul cel mai puternic din lume. Elevii și studenții noștri trebue să înțeleagă adânc adevărul acesta. Istoria noastră este plină de actele dușmănoase ale statelor mari împotriva poporului nostru. Primul Stat mare și puternic care ne-a tratat ca pe oameni, în spirit frățesc, ne-a eliberat cu adevărat de asuprire străină, de fascism, ne-a ajutat și sprijinit cu cea mai dezinteresată prietenie, este Uniunea Sovietică, Patria socialismului victorios, bastionul păcii și libertății popoarelor. Pe prietenia aceasta sprijinim noi, cu dragoste și recunoștință, existența statului nostru de democrație populară, cuceririle noastre, desvoltarea noastră spre socialism, realizarea planului cincinal, pacea căminelor noastre.

Copiii și tineretul trebue să pătrundă adânc adevărul cunoscut poporului nostru că, în primul rând, tovarășul Stalin, în fruntea Uniunii Sovietice și a luptei popoarelor pentru pace și libertate, a fost acela care s'a îngrijit de soarta noastră, ne-a ajutat, ne-a sprijinit și încurajat. Este o adevărată binefacere pentru omenire și pentru noi, că steagul păcii se găsește în mâinile sigure ale tovarășului Stalin, prietenul cel mai bun și mai iubitor al celor mici și tineri, ocrotitorul zilelor lor, ocrotitorul viitorului lor luminos.

Sarcină de onoare, de înalt patriotism, au învățătorii și profesorii: să crească floarea țării noastre în spiritul devotamentului profund pentru marea idee a internaționalismului proletar, în spiritul dragostei nesfârșite și al recunoștinței față de poporul sovietic și de tovarășul Stalin.

Aceasta trebue, în primul rând, să înțelegem noi, oamenii școlii, din sarcinile înscrise sau rezultate pentru învățământul public din planul de cinci ani și din planul de electrificare a țării: că trebue să înarmăm în școli, pe fiii și fiicele oamenilor muncii, cu bogate cunoștințe științifice întemeiate pe concepția marxist-leninistă, cu sentimente de fierbinte patriotism, de iubire față de tovarășul Stalin și de Uniunea Sovietică, de solidaritate cu popoarele însetate de pace și libertate, de ură contra imperialiștilor americani și englezi, contra exploatării și asupririi capitaliste și moșierești, pentru a da astfel Patriei noastre oameni capabili să muncească cu pricepere și avânt la construirea socialismului, să apere Patria și pacea cu înflăcărat spirit de sacrificiu.

Pe temeiul acesta trebue să fie întocmite și realizate toate planurile de muncă ale școlilor și instituțiilor de învățământ superior.

Conferință cu șefii secțiunilor de învățământ ale Sfaturilor Populare

Luni dimineață, în localul Bibliotecii Centrale Universitare, s'a deschis conferința pe țară a șefilor secțiunilor de învățământ ale Sfaturilor Populare regionale și din orașele de subordonare republicană, organizată de Ministerul Invățământului Public în vederea luării măsurilor necesare pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor ce revin învățământului în cadrul Planului Cincinal.

In cuvântul de deschidere, tov. N. Popescu-Doreanu, ministrul Invățământului Public, a scos în relief importantele sarcini care revin membrilor corpului didactic în cadrul Planului Cincinal și pentru traducerea în viață a Planului de electrificare.

Tov. N. Popescu-Doreanu a încheiat arătând necesitatea colaborării membrilor corpului didactic cu organizațiile de massă și instituțiile culturale, pentru a-și duce la îndeplinire importantele lor sarcini.

Lucrările conferinței vor dura câteva zile. (Agerpres).

Salt în actualitate...

In clasa VII-a a Liceului de fete Nr. 1 din Timișoara, lecția de fizică a tov. prof. Marton, se desfășoară normal. Elevele răspund cu vioiciune, dovedind că stăpânesc materia, că le interesează fizica. Profesorul le antrenează la discuții, le pune întrebări formulate cu dibăcie.

Deși are o vârstă apreciabilă este, totuși, deosebit de viu și sprinten. Apreciez foarte mult pe acești oameni care, nesocotind vârsta și neprecupețind osteneala, muncesc de zor, la rând cu cei mai tineri dintre tinerii noștri profesori. Ii urmăresc cu interes, pas cu pas, lecția asta despre scripeți. Remarc faptul că face apel la cunoștințele elevelor referitoare la pârghii. Le amintește despre vorba lui Arhimede în legătură cu această problemă: „Dați-mi un punct de sprijin și vă mut pământul din loc".

— Ia să socotim noi dacă acest lucru este posibil, propune profesorul.

Atmosfera din clasă devine palpitantă. Profesorul dă cifre, clasa aplică formulele cunoscute și calculează, astfel, lungimea pârghiei de care cică ar fi avut nevoie bătrânul Arhimede ca să ridice pământul, ca pe un pietroiu oarecare.

Pârghia, oricât de mare, s'ar mai găsi ea cum s'ar găsi. Dar, alta-i buba: nu se găsește punctul. Deci, concluzia: pământul nu se poate mișca, nu se poate ridica din loc. Trebue să-l lăsăm, să-și vadă, nepăsător și rece, de treaba lui. Dar, profesorul mai face încă o încercare, tot așa de arhimediană: un scripete. Doar scripetele ajută, sporește, înmiește puterea omului, după formula...

— Ia să vedem, poate măcar acum izbutim să ridicăm pământul din loc.

Dar vai! calculul ne arată că dacă am întrebuința un sistem de scripeți care ar acționa cu o greutate de 100 Kgr., un om care s'ar fi trudit de pe vremea lui Arhimede și până azi, abea ar fi putut deplasa cu 2 cm. pământul din loc. Asta-i egal cu zero, în infinitele spații. Deci ...

Am citit undeva că biologii americani, ca să arate că ei fac știință pură, au întreprins o expediție în Australia, dotată cu tot dichisul trebuitor, ca să afle dece o anume specie de șoareci care trăește acolo are în coadă o vertebră mai mult decât șoarecii de pe continentul lui Columb.

Fără rezolvarea unei asemenea grave probleme „științifice", nu se mai putea trăi în America.

Imi stăruie chestia asta în minte, ca o obsesie năroadă și abia îl mai pot urmări pe profesorul nostru.

Fac, totuși, eforturi și-l ascult, să-l aud concluziile:

— Vedeți, deci că, practic, nu-i posibil să se deplaseze, să se ridice pământul.

Răsuflu ușurat. Bine că lasă bietul glob în pace! Dece să-l smintească din loc? Și așa e umețit, săracul, de multe mișcări vertiginoase pe care le execută prin spații. Îi ajung. Dece să ne mai apucăm și noi, cu pârghii, cu scripeți, să-l supunem la cine știe ce sdruncin? Te pomenești că, din greșeală, săvârșim vreo poznă, de care nu ne mai spălăm cu toată apa oceanelor.

Profesorul însă nu se lasă. Indrăsnet și ager, nu ține seama de temerile mele și întreabă:

— Dacă nu putem deplasa pământul, dacă nu-l putem ridica din loc, atunci ce putem face?

Ei, vedeți, zic eu în sinea mea, și-a dat omul seama că a plutit, oleacă, deasupra pământului și acum aterizează în realitate și ancorează solid. Ba, face chiar și un salt în actualitate. Cu toate că nu sunt împăcat cu felul cum a înlănțuit lucrurile până acum, socotesc că, de aici încolo e pe drumul bun. Face o actualizare, absolut necesară, după atâtea peripeții. Desigur, elevele au să răspundă frumos, că putem transforma pământul în folosul omului, putem străpunge munții, putem fertiliza pustiurile, puelm tăia canale....

Dar clasa, atât de vorbăreață de obiceiu, acum tace. Se uită la profesor, se uită la mine și tace.

Profesorul face mari eforturi să capete un răspuns.

Elevele însă tac, din ce în ce mai nedumerite. Și pentrucă această tăcere se prelungește, jenantă, o desleagă profesorul însuși, foarte convins că spune un lucru care o să-mi placă deosebit:

— Ei fetelor, dacă nu poți deplasa și nici ridica pământul, poți în schimb să-ți ridici nivelul cultural.

Clasa deschide ochi mari de uimire. Eu strâng din umeri.

Pe toți ne-a ameți salul acesta dela „punctul" lui Arhimede la ridicarea „nivelului cultural".

RADU TUDOR

Note politice externe

Din toate colțurile lumii vin necontenit ecouri ale istoricului interview acordat de tovarășul Stalin ziarului „Pravda". Din cuvintele tovarășului Stalin, milioane de partizani ai păcii își trag noi forțe în lupta pentru pace, împotriva agresorilor imperialiști. In țările de democrație populară care, având în frunte Uniunea Sovietică, luptă în primele rânduri ale frontului păcii, democrației și socialismului, declarația tovarășului Stalin a fost primită cu un nestăvilit entuziasm. Oamenii simpli din toate țările lumii au găsit în această declarație răspunsuri la toate întrebările care îi frământă în prezent.

Corespondentul din Pekin al ziarului „Pravda" anunță că ziarele din R.P. Chineză publică la loc de frunte textul integral al interviewului. Cuvintele lui I. V. Stalin sunt repetate de milioane de oameni. Un luptător din armata populară, Ni Cen Cing, a declarat după citirea interviewului: „Războiul din Coreea se poate termina numai prin înfrângerea intervenționiștilor. Adevărul cuvintelor staliniste este dovedit de luptătorii Armatei Populare Coreene și de voluntarii chinezi în luptele duse cu aventurierii americani". Rectorul Universității Populare din China, Wu Yui Ceang, a declarat: „Tovarășul Stalin a demascat planurile întunecate ale atâtătorilor la război americani. Prin cuvintele sale clare și de o mare profunzime, Generalissimul Stalin a definit cauzele prăbușirii inevitabile a intervenționiștilor în Coreea".

In telegrama corespondentului din Phenian al ziarului „Pravda" se spune: „De îndată ce postul de radio coreean a transmis declarația tovarășului Stalin, în toate orașele și satele din Coreea eliberată de Armata Populară, precum și pe toate fronturile și în detașamentele de voluntari chinezi au început discuții însuflețite. „Cel mai bun prieten, învățătorul și salvatorul poporului coreean, Iosif Vissarionovici Stalin — a spus muncitorul zidar din Phenian, Kim Won Uk — ne arată calea luptei pentru pace, pentru libertate și fericire". Un luptător din Armata Populară Coreeană, Hon Sen Sici, a spus: „Atâtătorii la război americani și englezi, Truman, Attlee și compania atâtă din ce în ce mai mult isteria războinică. Generalissimul Stalin a smuls masca sângerosilor agresori. Pentru noi, luptătorii din Armata Populară Coreeană nu există decât un singur fel de a vorbi cu agresorii americani și lacheii lor: să-i distrugem fără milă".

Oamenii muncii din R.P. Bulgaria au întâmpinat cu entuziasm interviewul acordat de I. V. Stalin. Un tânăr muncitor dela centrala termoelectrică din Sofia, Piotr Ilkov, a spus: „Unde este tovarășul Stalin, acolo este victoria, acolo este pacea și fericirea. De aceea, sub conducerea marelui Stalin, noi înaintăm hotărît pe calea Uniunii Sovietice, calea păcii, democrației și socialismului". Indată după primirea ziarelor de dimineață, în orașele și satele Republicii Populare Ungare, în fabrici, uzine și instituții au început discuții însuflețite în legătură cu interviewul tovarășului Stalin, care se ocupă de problemele cele mai vitale pentru întreaga omenire. „Menținerea păcii — scrie ziarul german „Berliner Zeitung" — este cauza fiecărui cetățean iubitor de pace. Cuvintele tovarășului Stalin reprezintă un program bine definit de acțiune pentru partizanii păcii". Comentând răspunsurile date de I. V. Stalin corespondentului „Pravdei", ziarul german „Nacht Express" scrie: „Aici, în Germania, vom face tot posibilul pentru a întări marele lagăr internațional al păcii și pentru a explica poporului german că pacea poate fi asigurată prin demascarea și izolarea atâtătorilor la război".

Președintele Asociației Anglia — U.R.S.S., dr. Hewlett Johnson, decan de Canterbury, a remis o declarație pentru a fi publicată în ziarul „Pravda" în care spune: „Declarația lui Stalin este calmă, logică și limpede. Ca o adiere de aer proaspăt, ea risipește ceața propagandei murdare și mincinoase răspândite de dușmanii păcii". Opinia publică progresistă din capitala Indiei, Delhi, a comentat pe larg interviewul tovarășului Stalin. Cercurile progresiste afirmă că acest interview dovedește cu o nouă tărie politica de pace a Uniunii Sovietice și urmărește, printre altele, reglementarea pașnică a conflictelor din Extremul Orient și a altor conflicte internaționale, înlesnind unitatea forțelor progresiste în lupta pentru pace și demascând pe atâtătorii la război americani și englezi. Toate ziarele din Paris au publicat răspunsurile tovarășului Stalin la întrebările corespondentului „Pravdei". Ziarul „l'Humanité" a publicat pe prima pagină portretul tovarășului Stalin și textul complet al interviewului. Ziarul „Ce Soir" a publicat interviewul complet sub titlul: „Stalin a spus: pacea va fi menținută și consolidată, dacă popoarele vor lua în propriile lor mâini cauza menținerii păcii și o vor apăra până la capăt".

Declarația tovarășului Stalin mobilizează popoarele lumii la o luptă și mai hotărîtă pentru victoria cauzei păcii, inspirându-le încredere în biruința progresului pe întreg pământul.

Alegerile pentru Sovietele Supreme ale R.S.F.S.R., R.S.S. Kazahe, R.S.S. Georgiene, R.S.S. Azerbaidjane, R.S.S. Lituaniene, R.S.S. Moldovenești, R.S.S. Letone, R.S.S. Kirghize, R.S.S. Tadjice și R.S.S. Karelo-Fine, s'au desfășurat într'o atmosferă de uriaș avânt patriotic în Uniunea Sovietică, țara care îndeplinește cu succes sarcinile construirii comunismului și care se află în avantgarda luptei pentru pace trainică în lumea întreagă.

Votând pentru candidații blocului stalinist al comuniștilor și al celor fără de partid, poporul sovietic a acordat o mare încredere aleșilor săi. Poporul sovietic cere deputaților săi să fie oameni politici de tip leninist-stalinist, tot atât de clar văzători, hotăriți, nepărtinitori, necruțători față de dușmanii poporului, înțelepți și plini de răbdare în rezolvarea problemelor politice, tot atât de drepți și plini de dragoste pentru popor cum a fost Lenin, cum este marele continuator al operei lui Lenin — tovarășul Stalin. Poporul sovietic a ales ca prim deputat în Sovietele Supreme ale Republicilor Unionale și Autonome pe marele său conducător și învățător, tovarășul Stalin. Poporul sovietic și-a exprimat astfel dragostea sa fierbinte și devotamentul său fără margini față de cel care conduce Patria Sovietică din victorie în victorie. Vestea că marele conducător al poporului sovietic I. V. Stalin a fost ales în unanimitate deputat în Sovietul Suprem al R.S.F.S.R. din partea circumscripției electorale Kirov din Leningrad s'a răspândit cu iuțeala fulgerului, provocând un uriaș entuziasm. La meetingul ținut în marea piață din fața Sovietului raional Kirov, oamenii sovietici și-au arătat nestăvilita lor bucurie față de alegerea în unanimitate a tovarășului Stalin. Intr'o atmosferă entuziastă, participanții la meeting au adoptat un mesaj de salut către marele Stalin.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26. Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA „Scrisul Liber", Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5. Telefon: 4.92.96. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni, 130 lei; instituții anual, 500 lei.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

ANUL II Nr. 100 | 4 PAGINI 5 LEI | VINERI 2 MARTIE 1951

Grija Partidului și a Guvernului pentru tineret

Consiliul de Miniștri a luat o importantă hotărire, care constituie încă o dovadă a interesului nemărginit pe care Partidul și Guvernul nostru îl poartă fiilor oamenilor muncii și desvoltării științei noastre.

Consiliul de Miniștri a hotărît stabilirea unor noi alocații de hrană pentru elevi și studenți, acordarea unor noi burse, procurarea manualelor didactice și a rechizitelor școlare necesare elevilor, precum și procurarea de îmbrăcăminte.

Învățământul în R. P. R. este asigurat astăzi tuturor fiilor oamenilor muncii. Învățând tot mai mult din experiența Uniunii Sovietice, țara care acordă tineretului cele mai largi posibilități de învățătură, Partidul și Guvernul țării noastre nu precupețesc niciun sacrificiu pentru creșterea, instruirea și educația copiilor.

Guvernul Uniunii Sovietice este preocupat în cel mai înalt grad de pregătirea condițiilor de învățătură pentru elevi și studenți. Ministerele, Sovietele și sindicatele sovietice, sprijină tot mai mult pe elevi acordându-le burse, cărți și îmbrăcăminte.

Aceeași dragoste de copii se vede astăzi și în țările de democrație populară. In R. P. Chineză, de exemplu, țară în care învățământul era până mai anii trecuți aproape inexistent, școala a luat astăzi o largă desvoltare. Numai în provinciile Hopei, Ciahar, Sausisan, Pinioan, funcționează în prezent 71.398 școli elementare, care cuprind un număr de 4.924.000 de elevi. In toate țările de democrație populară, elevii și studenții sunt tot mai mult sprijiniți de conducerea Statului în însușirea celor mai înalte cunoștințe ale culturii.

In această vreme, imperialiștii americani, reduc sistematic cheltuielile alocate învățământului. In America, cheltuielile pentru înarmare reprezintă circa 75 la sută din buget, iar pentru nevoile învățământului nu sunt prevăzute decât 0,8 la sută. De aceea, milioane de copii americani nu au posibilitatea de a învăța la școală. In anul 1948, 6.000.000 de copii din Statele Unite, adică 20 la sută din numărul copiilor de vârstă școlară, nu au putut învăța carte. După cum arată organul oficial al departamentului american „School Life", numărul analfabeților în Statele Unite se ridică la 10.000.000.

In Statele Unite ale Americii și în Anglia, unde domnește doctrina lui Macaulay, care susține că massele nu trebue instruite, învață carte doar cei cu posibilități materiale.

In timp ce în Țara Socialismului și în țările de democrație populară, plasamentul în muncă al absolvenților tuturor categoriilor de școli este asigurat, în U. S. A., în Anglia, Franța, Italia și colonii nimeni nu se îngrijește de viitorul tineretului, de plasarea lui în muncă.

In țara noastră, în cursul celor două Planuri de Stat, învățământul a luat o largă desvoltare. Sute de internate și cantine au luat ființă la sate pentru copiii din clasele V—VII, s'au reparat sute de mii de burse pentru școlari și studenți, s'au înființat zeci de internate pentru școlile medii și zeci de cămine și cantine studențești.

Prevederile Planului Cincinal arată că în anul 1955, numărul total al elevilor și studenților va fi de 2.133.000 și că se vor crea „condițiile necesare pentru ca fiii și fiicele oamenilor muncii să poată învăța în școli și institute".

In Planul de Stat pe anul 1951, au fost prevăzute 6,1 miliarde lei pentru învățământ. Deasemeni, numărul de burse se ridică la 363.000. Sute de școli medii au fost sprijinite în înființarea căminelor și cantinelor.

Hotărirea Consiliului de Miniștri cu privire la stabilirea unor drepturi pentru elevi și studenți constitue una din măsurile cele mai importante, dovedind grija deosebită pe care o poartă Partidul și Guvernul nostru față de cei ce învață.

Astfel, pentru perioada de școlarizare, Hotărîrea prevede acordarea unei alocații în bani sau natură, în sumă de 75 lei pe zi, elevilor dela școlile profesionale și medii tehnice de cărbuni de minereuri, oțelării, furnale, extracție, elevilor școlilor medii tehnice de zbor cu motor și fără motor, celor dela școlile de coregrafie, etc. De asemeni, Hotărirea stabilește acordarea aceleiași alocații pentru studenții care urmează la Institutul Cărbunelui, la Institutul de Minereuri, de Cultură Fizică și Sport; etc.

O importanță deosebită o acordă Statul nostru grijii pentru copiii debili. Alocația zilnică de 75 de lei este prevăzută pentru toți elevii debili pulmonar, internați în școlile speciale ale M.I.P.

Elevilor dela școlile speciale de doi ani, ca și elevilor dela școlile profesionale și medii li se acordă o alocație de 50 de lei pe zi. Pentru elevii claselor I—VII, Hotărîrea prevede o alocație de 45 până la 50 lei pe zi, care urmează a se stabili pe raioane și regiuni prin grija M.I.P.

In scopul sprijinirii celor mai buni elevi la învățătură Hotărîrea Consiliului de Miniștri stabilește cuantumul sumelor ce se poate acorda pentru procurarea de manuale și rechizite școlare ca și pentru procurarea de îmbrăcăminte și încălțăminte. Statul pune în acest scop la dispoziția unui procent de 10 la sută din numărul total al elevilor claselor I—IV, câte 500 de lei anual de fiecare elev. Deasemeni, în acelaș procent se acordă elevilor din clasele V—VII, câte 1000 lei anual de elev, iar celor din învățământul mediu câte 2000 lei anual de elev. 25% din numărul total al elevilor din școlile medii tehnice de cărbuni, petrol, miniere și siderurgie, vor primi o alocație de 2000 lei anual pentru fiecare elev.

Pentru prima oară în țara noastră sunt prevăzute elevilor din învățământul elementar burse pentru echipament, în număr de 18.000. 10 la sută din studenții bursieri din toate instituțiile de învățământ superior și 25 la sută din studenții bursieri ai institutelor de petrol, minereuri și siderurgie vor primi fiecare, începând din acest an, echipament în valoare de 16.400 lei anual.

Hotărîrea arată apoi o serie de înlesniri care se vor face elevilor și studenților ce merg în vacanță, precum și acordarea unor alocații zilnice pentru igiena corporală.

Partidul nostru și Guvernul, în dorința de a veni cât mai mult în sprijinul studenților, au prevăzut, pentru prima oară în istoria învățământului nostru, o alocație de 1000 lei lunar pentru studenții bursieri care nu pot fi cuprinși în cămine și cantine și care nu locuesc la părinți sau la rude. In acelaș timp, 10% din totalul studenților bursieri și 25% din studenții institutelor miniere și siderurgice primesc, pe tot timpul anului, pentru acoperirea nevoilor personale suma de 1000 lei lunar. De asemeni, pentru stimularea studenților eminenți, Consiliul de Miniștri a înființat un număr de 200 de burse anuale în valoare de 5000 lei fiecare în afară de cazare și hrană. Pentru elevii învățământului elementar din clasele I—IV s'au creat 4500 de burse a 1500 lei lunar, necesare cazării la gazde, acolo unde nu sunt încă internate.

Această Hotărire, sporește bucuria noastră pentru minunata viață creată tineretului, creată tuturor copiilor oamenilor muncii dornici de învățătură, dornici să devină cadre cât mai bine pregătite pentru construirea socialismului.

Câtă deosebire între soarta fericită a copiilor din Patria noastră și mizeria cruntă în care se sbat copiii din țările imperialiste și coloniale!

Toate aceste fapte dovedesc încăodată, măreția politicii Partidului nostru în problema educației și a grijii față de viitorii constructori ai socialismului.

Invățătorii și profesorii de toate categoriile, directorii de școli și diriginții, au datoria să arate elevilor lor, studenților și tuturor oamenilor muncii, marea însemnătate a acestor măsuri pentru desvoltarea învățământului.

La cursuri și în orele educative ei vor trebui să facă o largă popularizare a Hotăririi luate de Guvern, stimulând dragostea lor pentru învățătură. De asemeni, prin conferințe la căminele culturale, la ateneele populare, în cluburi și colțuri roșii, în convorbirile cu părinții elevilor, ei vor populariza cât mai larg noile măsuri ale Guvernului, menite a contribui la ridicarea stării culturale a poporului nostru muncitor.

Totodată, cadrele didactice trebue să pornească o acțiune intensă de lămurire a elevilor și studenților de a păstra cu cea mai mare grijă, cărțile și rechizitele, cât și îmbrăcămintea ce li se va acorda prin grija Statului. Ele reprezintă o parte din avutul tuturor.

De asemeni ei vor arăta elevilor și studenților viața de mizerie în care sunt ținuți copiii oamenilor muncii din țările capitaliste, ajutând tineretul nostru să înțeleagă uriașa deosebire între largile posibilități de desvoltare ale învățământului din țara noastră față de cel din țările imperialiste și coloniale.

Procedând astfel, popularizând cât mai mult actiunile Partidului și ale Guvernului, învățătorii și profesorii vor reuși a sădi tot mai mult în elevii și studentii noștri dragostea față de clasa muncitoare, față de Partidul ei, dragostea fierbinte față de Patria în care trăesc.

Apelul Consiliului Mondial al Păcii cu privire la încheierea unui Pact al Păcii

Răspunzând năzuințelor milioanelor de oameni din întreaga lume oricare ar fi părerea lor asupra cauzelor care dau naștere primejdiei unui război mondial;

In numele întăririi păcii și asigurării securității internaționale;

Cerem încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri — Statele Unite ale Americii, Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză, Marea Britanie și Franța.

Vom considera refuzul guvernului oricăreia dintre marile puteri de a se înfățișa în scopul încheierii unui Pact al Păcii drept o dovadă a intențiilor agresive ale acestui guvern.

Chemăm toate țările iubitoare de pace să sprijine cererea cu privire la încheierea acestui Pact al Păcii deschis tuturor statelor.

Punem semnăturile noastre pe acest Apel și chemăm pe toți oamenii de bună credință și toate organizațiile care se străduiesc să întărească pacea, să-l semneze.

Apelul este semnat de: Președintele Consiliului Mondial al Păcii — **Frederic Joliot-Curie** (Franța), vicepreședinții: **Pietro Nenni** (Italia), **Gabriel D'Arboussier** (Africa Neagră), **Bernal** (Marea Britanie), **Alexandr Fadeev** (U.R.S.S.), **Leopold Infeld** (R. Polonă), **Kuo Mo Jo** (R. P. Chineză).

Membrii Biroului: **Ilya Ehrenburg** (U.R.S.S.), **Yves Farge** (Franța), **Jan Mukarovski** (R. Cehoslovacă), d-na **Jessie Street** (Australia), secretarul general **Jean Laffitte** (Franța).

Secretari: **Palamede Borsari** (Brazilia), pastorul **Darr** (Statele Unite), **Gilbert de Chambrun** (Franța), **Emi Hsiao** (R.P. Chineză), **Giorgio Fenoaltea** (Italia), **Guliaev** (U.R.S.S.), **Ivor Montagu** (Marea Britanie).

Austria: profesor **Joseph Dobretsberger, Ernst Fischer**; Algeria: **Abderhaman Bouchama**; Marea Britanie: **James Crowther, Alexander Reid, Malcolm Nixon, Hewlett Johnson, Steve Lawther**; Belgia: **Max Cosyns**; R.P. Bulgaria: **Ludmil Stoianov, Metodi Popov**, dr. **Gheorghi Nadjacov**; Brazilia: **Jorge Amado**; R.P. Ungară: d-na **Erzsebet Andics, Ianos Peter, György Lukacs**; Germania: **Johannes Becker, Erwin Eckert, Heinrich Fink**, d-na **Edith Hoereth-Menge**, d-na **Anna Seghers, Johannes Herz**, d-na **Helene Weigel-Brecht**, dr. **Arnold Zweig**; Grecia: **Petros Kokkalis**; Danemarca: **Martin Andersen Nexö**; Egipt: **Ahmed Saad Kamel**; India: **Dr. Mohanlal Attal**; Indonezia: **Tjoa Sik Jen**; Iran: **Eskandary**; Spania: **Manuel Sanchez Arcas**; Italia: **Umberto Terracini**, d-na **Ada Alessandrini, Achille Lordi, Salvatore Quasimodo, Mario Palermo, Leonida Repaci, Fernando Santi, Tullio Vecchietti**, contele **Paolo Sella di Montelucco**; Canada: prof. **James Endicott**; R. P. Chineză: **Tsai Tin Kai, U Yao Țun, Pen Țai Min** (reprezentând pe **Cian Po Ciun**, membru în Consiliul Mondial al Păcii); **Cen Tin Min** (reprezentând pe **Liao Cen Ți**, membru în Consiliul Mondial al Păcii), d-na **Liu Țui** (reprezentând pe **Li De Ciuan**, membru în Consiliul Mondial al Păcii); **Li Yi Men** (reprezentând pe **Liu Nin Yi**, membru în Consiliul Mondial al Păcii); **Li Dhun Cin** (reprezentând pe **Ma Yin Ciu**, membru în Consiliul Mondial al Păcii); **Țui Yueh Li** (reprezentând pe **U Lan Fu**, membru în Consiliul Mondial al Păcii); Liban: **Antoine Tabet**; R. P. Mongolă: **Damdin Surun**; Noua Zeelandă: **Chandler**; R. Polonă: **Ostap Dluski, Jan Dembowski, Leon Kruczkowski, Jerzy Putrament**; Republica Populară Română: **Mihail Sadoveanu**, d-na **Florica Mezincescu**; Siria: **Said Tahsim și Mustafa Amin**; U.R.S.S.: **A. E. Korneiciuk, W. L. Wasilievska, Z. N. Gagarina, A. I. Oparin, L. N. Soloviov, V. I. Kocemasov, Nikolai**, mitropolit de Krutița și Kolomna; Tunisia: **Mohamed Djerad**; Uruguay: **Jose Luis Massera**; Finlanda: **Väinö Meitti**; Franța: **Justin Godard, Jean Boulier**, d-na **Françoise Leclercq, Laurent Casanova, Guy de Boisson, Jacques Mitterand, Robert Chambeiron, Fernand Vigne**, d-na **Cassin, Jean-Pierre May, Marcel Alleman**; Ceylon: **Peter Keuneman**; Africa Neagră: **Sekou Toure, Saar Ibrahim**; R. Cehoslovacă: **Anezka Hodinova-Spurna, Alexei Horak, V. Boucek**; Iugoslavia: **Pero Popivoda**; Uniunea Sud Africană: **Desmond Buckle**.

Urmează semnăturile participanților la sesiune invitați de Consiliul Mondial al Păcii:

Marea Britanie: **Duncan Jones, J. J. Smith**; Belgia: d-na **Isabelle Blum, Emile Cavenaille**; Birmania: **Ko Tun Szen**; Vietnam: **Nguen van Huong**; Germania Occidentală: **Helmuth Hansmann, Petra Hansmann, Herbert Jentzen, Helmuth von Muecke**, dr. **Reinau**, d-na **Christa Thomas**, pastorul **Oberhof**, d-na **Oberhof, Juergen Bartum, Klaus Hansen, Günther Vosperau, Günther Weiss, Heinz Weissenberg, Krueger**; Republica Democrată Germană: **Maximilian Scheer, Georg Becker, Herbert Schäffer, Fritz Scholz, Heinz Willmann**; Olanda: **Simon Schoen, Joris Ivens**; Grecia: d-na **Melpo Axioti**; Danemarca: **Edvard Heiberg**, d-na **Johanna Andersen-Nexö**; Israel: d-na **Ruth Lubitsch** (reprezentând pe **Tevfik Tubi**, membru în Consiliul Mondial al Păcii); Indonezia: d-na **Hilde Felgen**; Spania: **Vicente Urribe**, d-na **Falcon**; Italia: **Giuliano Pajetta, Gabriele de Rosa**; R.P. Chineză: **Mei Ju Ao, Ci Ciao**; R.P.D. Coreeană: **He Den Suk, Li Don Gon**; Cuba: d-na **Casimira Nila Ortega**; Liban: d-na **Victoria El Helou**; Norvegia: **Henrik Finne**; R. Polonă: **Jan Czuj**, d-na **Stanislawa Pisarek**; Tailanda: **Tularaks, Prassert, Suposonthorn**; Finlanda: d-na **Cristina Porkkala**; Franța: **Gérard de Bernis, Jacques Denis, Marie Claude Vaillant Couturier, Max Stern**; R. P. R.: **Sorin Toma**; R. Cehoslovacă: **Joseph Hromadka**; Elveția: **Frantz Keller**; Suedia: d-na **Eva Palmer**; Japonia: **Kazuo Kawamura**.

Rezoluția privitoare la Organizația Națiunilor Unite

Consiliul Mondial al Păcii a constatat că O.N.U. nu a răspuns la Apelul celui de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii, ca și cum propunerile reprezentanților a sute de milioane de oameni, pentru menținerea păcii, nu ar privi-o.

Dela adoptarea acestui Apel, O.N.U. a continuat să înșele speranțele pe care popoarele și le-au pus în ea și a ajuns la extrem în rezoluția sa prin care China este condamnată ca „agresoare".

O.N.U. a sancționat și acoperit cu autoritatea sa exterminarea sistematică de către forțele armate americane a aproape un milion de oameni — bătrâni, femei și copii din Coreea, striviți sau carbonizați sub ruinele orașelor și satelor lor.

Consiliul Mondial al Păcii hotărăște să trimită la O.N.U. o delegație formată din:

Domnul Nenni (Italia), d-na Isabelle Blum (Belgia), d-na S. O. Davies (Marea Britanie), d-na Jessie Street (Australia), domnul D'Astier de la Vigerie (Franța), domnul Tihonov (U.R.S.S.), domnul U Yao Țun (Republica Populară Chineză), domnul Hromadka (R. Cehoslovacă), domnul D'Arboussier (Africa Neagră), domnul Pablo Neruda (Chili), domnul Jara (Mexic), domnii Paul Robeson și Uphaus (Statele Unite), dr. Attal (India).

Această delegație este împuternicită să ceară Organizației Națiunilor Unite:

1. Să examineze diferitele puncte ale Apelului Congresului Mondial al Partizanilor Păcii, precum și diferitele rezoluții ale Consiliului Mondial al Păcii, și să-și exprime părerea în legătură cu ele.

2. Să revină la rolul ce i-a fost fixat de Cartă, pentru a deveni un for pentru înțelegerea între guverne și nu unealtă a vreunui grup dominant.

Prezenta acțiune a Consiliului Mondial al Păcii va fi sprijinită de sute de milioane de bărbați și femei care au dreptul să vegheze cu vigilență ca organele internaționale supreme să nu trădeze sarcina lor de menținere a păcii.

Rezoluția cu privire la lupta pentru pace în țările coloniale și dependente

Charta Națiunilor Unite, bazată pe dreptul popoarelor la autodeterminare, a trezit în țările coloniale și dependente o uriașă speranță. Dar, și în această chestiune, ca și în numeroase altele, O.N.U., nedenunțând violența și asuprirea care au drept scop să mențină popoarele în stare de dependență colonială și subjugare, a înșelat speranțele puse în ea. O asemenea situație adâncește pericolul unui nou război mondial. Consiliul Mondial al Păcii demască propaganda mincinoasă care tinde să înfățișeze un nou război mondial ca un drum care duce spre autodeterminarea popoarelor coloniale și dependente.

Consiliul Mondial al Păcii afirmă că lupta solidară a tuturor popoarelor pentru pace este un factor hotărîtor în lupta popoarelor coloniale și dependente pentru dreptul la autodeterminare. Propunerile pentru reglementarea pașnică a conflictului coreean și a altor probleme importante din Asia (Taiwan, Vietnam, Malaya), și pentru soluționarea pașnică a chestiunilor germană și japoneză, precum și inițiativa de pace a unor țări asiatice și arabe și a altor țări iubitoare de pace, contribue în acelaș timp la menținerea păcii și afirmarea drepturilor popoarelor la autodeterminare. Rezistența crescândă a popoarelor coloniale și dependente împotriva agresiunii, opresiunii, înăbușirii libertăților lor, includerii țărilor lor în pactele agresive, formării și folosirii împotriva altor popoare a unităților militare indigene, împotriva menținerii armatelor străine pe teritoriile țărilor lor, acordării de baze strategice, jefuirii materiilor prime din țările lor, înjosirii valorilor lor culturale, măsurilor de discriminare rasială — reprezintă un aport firesc la cauza menținerii păcii.

Consiliul Mondial al Păcii salută solidaritatea tuturor popoarelor fără nicio excepție în lupta împotriva războiului care amenință întreaga omenire.

Rezoluția cu privire la soluționarea pașnică a chestiunii germane

Incălcându-se voința popoarelor în al căror nume au fost semnate tratatele care conțin hotărîrea categorică privitoare la dezarmarea Germaniei, sunt reînviate forțele militariste și naziste. Această reconstituire a forțelor armate și a industriei de război a Germaniei reprezintă un foarte serios pericol al unui nou război mondial.

Consiliul Mondial al Păcii subliniază cu satisfacție creșterea forțelor iubitoare de pace în Germania și succesul Congresului Păcii dela Essen. El salută pe toți prietenii păcii din Germania, care împreună cu toate curentele iubitoare de pace, pregătesc organizarea unui referendum, care va exprima voința poporului german în chestiunea remilitarizării țării sale și a încheierii unui tratat de pace menit să pună capăt situației amenințătoare existente.

Consiliul Mondial al Păcii cheamă toate țările, care sunt cel mai direct amenințate, să se unească într'un puternic protest, pentru ca milioane de bărbați și femei să impună guvernelor lor să încheie în acest an un tratat de pace cu o Germanie iubitoare de pace și unită, a cărei demilitarizare, asigurată printr'un acord internațional, va constitui cea mai bună garanție a păcii în Europa.

Rezoluția cu privire la soluționarea pașnică a chestiunii japoneze

In aplicarea hotărîrilor celui de al doilea Congres Mondial, Consiliul Mondial al Păcii condamnă cu hotărire remilitarizarea Japoniei înfăptuită de o putere de ocupație în ciuda voinței poporului japonez. Consiliul Mondial al Păcii consideră necesară organizarea în Japonia și în țările interesate din Asia, America și Oceania, a unei consultări populare asupra remilitarizării Japoniei și asupra încheierii unui tratat de pace cu o Japonie demilitarizată și iubitoare de pace.

Consiliul Mondial al Păcii condamnă orice încercare de a se încheia un tratat de pace separat cu Japonia. El consideră că tratatul de pace trebue să fie obiectul unor negocieri între Republica Populară Chineză, Statele Unite ale Americii, Uniunea Sovietică și Marea Britanie, trebuind să fie apoi adoptat de toate țările interesate. După încheierea tratatului de pace, trupele de ocupație trebuesc imediat retrase din Japonia. Poporului japonez trebue să i se dea garanția unei existențe pașnice și democratice.

Toate organizațiile și instituțiile militare declarate și secrete trebue să fie interzise, iar întreaga industrie trebue trecută pe picior de pace.

Consiliul Mondial al Păcii cheamă pe toți prietenii păcii din Asia și din bazinul Pacificului inclusiv prietenii japonezi, să se întruneasă pașnic în viitorul cel mai apropiat într'o conferință regională pentru apărarea păcii, pentru a traduce realmente în viață soluționarea pașnică a chestiunii Japoniei în scopul de a înlătura astfel pericolul serios al războiului în Extremul Orient.

Rezoluția cu privire la hotărîrea O. N. U. care condamnă pe nedrept R. P. Chineză ca „agresoare" în Coreea

Consiliul Mondial al Păcii amintește definiția noțiunii de agresiune, adoptată de cel de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii: „agresiunea este un act criminal săvârșit de acel stat care folosește primul forța armată împotriva altui stat, indiferent sub ce pretext" și califică drept nejustă și ilegală hotărîrea adoptată de Adunarea Generală a O.N.U., care declară Republica Populară Chineză ca „agresoare" în Coreea.

Această hotărire constitue un serios obstacol în calea soluționării pașnice a chestiunii coreene, creează pericolul extinderii războiului în Extremul Orient și prin aceasta pericolul izbucnirii unui nou război mondial.

Consiliul Mondial al Păcii cere O.N.U. anularea acestei hotăriri.

Rezoluția cu privire la soluționarea pașnică a chestiunii coreene

In scopul soluționării pașnice a chestiunii coreene, Consiliul Mondial al Păcii cere convocarea imediată a unei conferințe a tuturor țărilor interesate.

Ne adresăm oamenilor iubitori de pace din toate țările cu apelul de a cere guvernelor lor să sprijine convocarea imediată a conferinței mai sus menționate.

Consiliul Mondial al Păcii se menține cu hotărîre la părerea că trupele străine trebue retrase din Coreea, pentru a se da poporului coreean posibilitatea de a-și soluționa singur afacerile interne.

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Învățământul pedagogic fără frecvență în Uniunea Sovietică

In Uniunea Sovietică, toate formele de învățământ se desvoltă într'un ritm extrem de rapid. Odată cu uriașa desvoltare a învățământului crește din an în an și nevoia de cadre didactice. Pentru pregătirea lor există 373 de institute și școli superioare pedagogice în care învață 215.000 de studenți, în afară de cei ce studiază fără frecvență. Realizarea învățământului general de șapte ani și lărgirea învățământului mediu, determină creșterea rețelei de instituții de învățământ pedagogic. Numai în ultimii cinci ani au fost deschise 73 de institute și școli superioare pedagogice.

Școlile superioare pedagogice din Uniunea Sovietică pregătesc profesori pentru clasele V—VII ale școlilor de șapte ani și medii. Durata studiului este de doi ani. In primul an sunt primiți absolvenți ai școlii medii. Absolvenții școlii superioare pedagogice au dreptul să predea câteva obiecte înrudite (fizica și matematica, geografia și științele naturale, limba maternă și literatura, etc). Profesorii pentru clasele superioare ale școlilor medii (clasele VIII—X) sunt pregătiți în institutele pedagogice cu patru ani de studii. Institute pedagogice există în toate regiunile și în toate capitalele republicilor unionale. Cele mai mari institute pedagogice din U. R. S. S. sunt Institutul Pedagogic „V. I. Lenin" din Moscova și Institutul Pedagogic „A. Herțen" din Leningrad. Aici învață, în afară de tineretul din R. S. F. S. R., mulți studenți din alte republici unionale.

Invățământul fără frecvență, care dă studenților posibilitatea de a obține o calificare de specialitate medie și superioară, fără întreruperea muncii, este foarte larg răspândit în Uniunea Sovietică. O uriașă rețea de școli medii și superioare, întinsă în întreaga țară, permite fiecăruia să se înscrie la cursurile fără frecvență. Termenul de studiu în instituțiile de învățământ fără frecvență este cu un an mai mare decât cel al instituțiilor de învățământ cu frecvență obligatorie.

In prezent, în U.R.S.S. funcționează 3500 de școli medii speciale și 880 de școli superioare în care învață, cu frecvență și fără frecvență, 2.555.000 de oameni. Sunt 475 de institute superioare fără frecvență. Pe lângă toate institutele pedagogice și pe lângă multe școli superioare pedagogice există secții fără frecvență în care învață peste 140.000 de studenți. Fiecare învățător dela clasele I—IV poate studia fără frecvență într'o școală superioară pedagogică sau într'un institut pedagogic.

Guvernul Sovietic stimulează prin toate mijloacele învățământul fără frecvență al cadrelor didactice și le pune la dispoziție o serie de înlesniri suplimentare: toate cadrele didactice care studiază fără frecvență și ating un nivel satisfăcător la învățătură sunt scutite de taxele de studii, li se plătește drumul dus și întors la sesiunile de examene.

Intr'o serie de orașe există instituții serale de învățământ pedagogic, în care cadrele didactice învață fără a ieși din muncă.

La înscrierea într'un institut fără frecvență candidatul are un concediu plătit de zece zile, iar pentru examen se dau concedii dela 20 de zile în sus. In ajutorul celor care studiază fără frecvență se deschid centre de consultații la locul de muncă, unde se dau consultații colective și se organizează conferințe, iar uneori se dau și examene. Fiecare student care învață fără frecvență primește gratuit programe, îndrumătoare metodologice, manuale, etc., trimise de instituțiile de învățământ. Un mare ajutor îl dau librăriile, și anume secțiile de difuzare a cărții prin poștă. Prin aceste secții se poate primi cu poșta orice carte.

Pe lângă bibliotecile locale se creează în ajutorul celor ce studiază fără frecvență biblioteci mobile speciale. Munca celor ce studiază fără frecvență este astfel organizată încât el să studieze individual programa stabilită. Invățământul fără frecvență este îndrumat sistematic de instituțiile de învățământ superior prin centrele de consultații și prin legătura directă în scris. In afară de aceasta, de două ori pe an (în timpul vacanței de iarnă și de vară) se țin sesiuni de examene. La aceste sesiuni studenții fără frecvență dau examene și probe și ascultă conferințe ale profesorilor universitari asupra obiectelor noi sau asupra diferitelor capitole ale obiectelor studiate. In aceleași sesiuni se totalizează rezultatele muncii duse și se stabilesc sarcini pentru viitor. După ce parcurg întreaga programă, studenții fără frecvență dau Examenele de Stat, pentru care li se acordă un concediu de 6 luni și o bursă de stat.

In Uniunea Sovietică se dă o mare atenție pregătirii cadrelor didactice pentru clasele elementare. In fiecare regiune există numeroase școli pedagogice, în care sunt primiți absolvenții a șapte clase elementare. Absolvenții școlilor pedagogice primesc, în afară de pregătirea pedagogică, și cunoștințe de cultură generală, și au dreptul să se înscrie în orice școală superioară.

Și pe lângă școlile pedagogice există secții fără frecvență. Cei care doresc să primească o calificare pedagogică fără a ieși din producție pot deveni elevi fără frecvență, pregătindu-se timp de cinci ani de zile pentru a deveni învățători.

Școala sovietică, înarmând pe elevi cu adânci și temeinice cunoștințe științifice, a educat în anii Puterii Sovietice un detașament de multe milioane de cadre didactice. Instituțiile sovietice de învățământ pedagogic își îndeplinesc cu cinste sarcina de a asigura cadrele pedagogice de înaltă calificare necesare școlilor pentru educarea copiilor sovietici.

ALEXANDR SOLOVIEV

Marele democrat revoluționar rus N. Dobroliubov

Oamenii sovietici au sărbătorit, în luna Februarie, aniversarea a 115 ani dela nașterea marelui gânditor, critic și sociolog rus Nicolai Dobroliubov.

Intr'una din scrisorile sale, Dobroliubov spunea: „Se zice că drumul meu, drumul adevărului curajos, mă va duce la pieire; dar voi ști să nu pier degeaba". *Aceste cuvinte pline de mândrie și bărbăție s'au dovedit a fi profetice. Nicolai Dobroliubov a trăit numai 25 de ani, dintre care numai 4 ani au fost dăruiți activității creatoare. Dar și în această scurtă perioadă el a reușit să scrie un mare număr de articole în apărarea poporului asuprit de țarism, articole care demascau burghezia liberală ce se târa în fața despotismului, articole care smulgeau masca apologeților tiraniei și exploatării. Dobroliubov a devenit îndrumătorul celor mai curajoase, celor mai înaintate minți ale poporului rus. Vocea lui era ascultată de milioane de ruși, operele lui erau citite de cei mai mari oameni ai epocii de peste hotare. Karl Marx a învățat limba rusă pentru a citi în original pe Cernâșevski și Dobroliubov. V. I. Lenin a apreciat în Dobroliubov pe scriitorul care ura despotismul și aștepta cu înflăcărare răscoala populară împotriva „turcilor interni", împotriva guvernului absolutist.*

In vârstă de numai 20 de ani, îndată după absolvirea Institutului Pedagogic, Dobroliubov a venit cu un mic articol la redacția celei mai populare reviste democratice progresiste a Rusiei din acel timp, „Contemporanul". N. Cernâșevski, care conducea atunci revista, l-a primit pe Dobroliubov ca pe un critic începător. S'a antrenat însă până într'atât în discuție cu el, încât a uitat de masă, de treburile sale, și a stat de vorbă cu Dobroliubov până la ora 3 noaptea. Insfârșit lăsând la o parte toate formalitățile i-a declarat că-i încredințează resortul cel mai de răspundere al revistei — resortul criticii literare — și a adăugat la despărțire: „Scrie despre ce vrei, cât vrei, cum știi. Nu voi discuta cu dumneata nimic... am văzut destul că știi să înțelegi just lucrurile".

Patru ani dearândul, paginile de critică și suplimentul satiric „Fluerul" au atras atenția tuturor prin analiza subtilă a măestriei artistice a celor mai mari scriitori ruși, prin adânca înțelegere filosofică a vieții sociale, prin satira usturătoare la adresa moșierilor și a înalților funcționari care asupreau poporul muncitor.

Iubind cu înflăcărare Rusia, Dobroliubov și-a consacrat lui uriașul său talent de literat luptei pentru eliberarea țării sale de vampirii exploatatori. Toate articolele lui de critică literară erau pătrunse de spiritul acestei lupte pentru cauza poporului. Ca un continuator al cauzei înflăcăratului democrat Bielinski, Dobroliubov a apărat cu energie și hotărâre principiul „arta trebue să slujească poporului". Teoria pur estetică a „artei pentru artă" a fost combătută de el. Dobroliubov considera că arta este un mijloc original de cunoaștere a vieții.

„Noi apreciem un scriitor sau o anumită operă — spunea el, — după măsura în care scriitorul sau opera sunt o expresie a tendințelor naturale pentru o anumită perioadă și un anumit popor. Nu vom fi niciodată de acord ca un poet care își cheltuește talentul pentru a descrie frumos frunzulițele și rățelele să poată avea aceeași însemnătate cu cel care, cu același talent, știe să reproducă fenomenele vieții sociale". Arta, după Dobroliubov, trebue să caute în viață problemele cele mai arzătoare, curentul principal al valurilor evenimentelor. Ea nu trebue să deseneze rece și fără pasiune, ci să se amestece cu înflăcărare în desfășurarea evenimentelor, să-și pronunțe aprecierea asupra vieții.

„Principalul merit al unui scriitor-artist, — scria Dobroliubov, — constă în adevărul reprezentărilor lui". Este deosebit de important să se vadă „cât de adânc pătrunde privirea scriitorului în esența însăși a fenomenului, cât de larg cuprinde el, în operele sale, diferite aspecte". Dacă artistul știe să privească lucrurile nu din punctul de vedere al zilei moarte, de ieri, ci din punctul de vedere al zilei de mâine, care se naște, creația lui va reflecta just adevărul evenimentelor curente. Artistul poate să nu posede o adâncă concepție filosofică, dar el trebue să fie cinstit și ager. In felul acesta, opera lui va exprima o idee justă „nu pentrucă autorul s'a consacrat acestei idei la crearea operei, ci pentrucă a fost izbit de anumite fapte reale din care ideea decurge dela sine".

Dobroliubov considera că sarcina criticii literare este aceea de a analiza în mod realist conținutul operelor cu adevărat artistice și veridice, scoțându-le în evidență valoarea. „Critica realistă, — scria el, — se referă la operele artistului la fel ca și la fenomenele realității: ea studiază natura lor proprie, căutând să determine trăsăturile ei esențiale caracteristice".

In anul 1859, Dobroliubov a scris un însemnat articol, intitulat „Impărăția întunecată", în care vorbea despre operele marelui dramaturg rus Ostrovski. El aprecia foarte mult operele lui Ostrovski pentrucă în ele se arăta just și cu profunzime viața adevărată a Rusiei feudale; îngâmfarea negustorilor, tragedia omului sufocat în această atmosferă de asuprire și lipsă de drepturi. Conflictele dramatice și catastrofele se produc ca urmare a ciocnirii dintre bogați și săraci, dintre asupritori și asupriți. Toată puterea aparține unor trântori bogați, iar îngâmfarea acestor trântori aduce suferințe grele poporului muncitor și tuturor oamenilor cinstiți. „Este o lume tăinuită, care oftează încet de durere, lumea durerii mocnite, lumea tăcerii de închisoare, de mormânt...

Nu există nici lumină nici căldură, nici spațiu; închisoarea întunecoasă și strâmtă împrăștie un miros de putreziciune și umezeală... domnește îngâmfarea".

Intr'un alt mare articol — „O rază de lumină în împărăția întunecoasă" — referitor la drama lui Ostrovski „Furtuna", în care o femeie asuprită și lipsită de drepturi nemaiputând să îndure jugul vieții insuportabile a unei familii de negustori, s'a aruncat în Volga, Dobroliubov scoate în evidență un fenomen nou: protestul împotriva îngâmfării, apariția unui curent proaspăt, începutul înțelegerii și, deci, și al luptei.

In marea sa lucrare asupra romanului „Oblomov" al marelui scriitor rus Goncearov, lucrare intitulată „Ce este oblomovismul", Dobroliubov arată cum orânduirea feudală naște paraziți printre reprezentanții claselor asupritoare. Eroul romanului lui Goncearov — Oblomov — duce o viață parazitară, având în slujba sa munca a 300 de iobagi.

Pentru distrugerea tristului sistem în care clasele parazitare trăesc pe socoteala muncii miilor de oameni simpli, Dobroliubov cheamă pe țărani la revoluție pentru distrugerea dreptului feudal.

Dobroliubov a urît pe reprezentanții claselor parazitare. El i-a demascat ca exploatatori ai poporului, sub orice mască s'ar fi ascuns. „Trândăvia se ascunde acum, e adevărat, sub acoperământul capitalului și al diferitelor întreprinderi comerciale, — scria Dobroliubov, — dar ea nu există mai puțin. Ea există peste tot, exploatând și sugrumând pe oameni săraci care muncesc". Dând ca exemplu Anglia, el arată că burghezia revoluționară, atunci când a răsturnat feudalismul, a devenit reacționară când a luat puterea, iar jugul ei a devenit mai rafinat. „Actorii s'au schimbat, dar piesa este aceeași".

Dobroliubov îi îndemna pe oameni să nu aibă încredere în „opinia publică", care era creată de clasele exploatatoare dominante. „Ca și cum ar fi posibil ca muncitorii din fabrici să considere temeinice și esențiale acele concesii care le sunt făcute de patroni și, în general, de capitaliști, lorzi, baroni și alții. Dacă lorzii și capitaliștii fac concesii muncitorilor sau fermierilor, ei fac fie concesii care nu-i costă nimic, fie concesii care le sunt chiar rentabile.

Dar îndată ce, din cauza drepturilor acordate muncitorilor sau fermierilor, suferă câștigurile acestor onorabili domni, toate drepturile se reduc la nimic și se vor reduce atâta timp cât puterea de stat este în mâinile lor".

Arătând putrefacția economică și socială a orânduirii țariste, Dobroliubov demonstra că în Rusia există oameni care pot scoate țara din starea de subjugare „Mediul acesta, — scria Dobroliubov despre mediul rus, — a ajuns la situația de a putea să ajute singur apariția unui astfel de om".

In Rusia, cu 90 de ani în urmă, capitalismul nu era încă desvoltat, uzinele și fabricile erau rare, proletariatul era foarte puțin numeros. De aceea, lui Dobroliubov îi era greu să se ridice până la înțelegerea faptului că hegemonul mișcării de eliberare trebue să devină proletariatul organizat. Dar el a subliniat de nenumărate ori spiritul revoluționar și forța clasei muncitoare. „Proletariatul își înțelege situația mai bine decât mulți savanți luminați", — scria Dobroliubov, — în massele muncitoare fierbe o nouă nemulțumire, se pregătește în adânc o nouă luptă. In aceste condiții datoria scriitorilor este aceea de a înțelege cerințele cele mai vitale ale poporului și de a chema, cu ajutorul imaginilor artistice, la unire și la luptă împotriva rânduelii nedrepte și învechite a vieții. Ei nu trebue să fotografieze realitatea, ci să explice și să arate cursul evenimentelor.

Oamenii sovietici dau o înaltă apreciere moștenirii ideologice a lui Dobroliubov care a adus o uriașă contribuție în desvoltarea culturii și literaturii ruse. A. Idanov, în raportul asupra revistelor „Zvezda" și „Lenigrad" a spus: „Aduceți-vă aminte de articolele literare și publicistice ale lui Dobroliubov, în care era arătată cu atâta forță însemnătatea socială a literaturii... După Dobroliubov, literatura trebuia să slujească societății, trebuia să dea poporului răspunsuri la cele mai acute probleme actuale, trebuia să fie la nivelul ideilor epocii sale".

Lucrările lui Dobroliubov și întreaga lui viață ne arată bărbăția lui plină de abnegație în lupta pentru libertatea omului, ne învață să urîm pe asupritori, în orice haină s'ar îmbrăca.

Docent V. JILKIN

Maria Almazova, profesoară emerită a R.S.F.S.R., una din milioanele de femei sovietice luptătoare pentru pace, la masa ei de lucru în școală.

Educația tinerei generații în spiritul patriotismului sovietic — cea mai importantă sarcină a educației comuniste

Una din cele mai importante și hotărîtoare sarcini ale școlii și familiei sovietice, ale organizațiilor comsomoliste și pionierești este educarea copiilor și a tineretului în spiritul patriotismului sovietic.

Patriotismul sovietic este dragostea conștientă și activă față de Patria Socialistă, dragoste bazată pe adânca înțelegere a superiorității orânduirii sovietice față de orice altă orânduire.

Născut de Marea Revoluție din Octombrie și de orânduirea socialistă, patriotismul sovietic a devenit o puternică forță motrice a societății sovietice care construește comunismul.

Vorbind la cel de al XVIII-lea Congres al P. C. (b) al U.R.S.S. despre forțele motrice ale societății sovietice tovarășul Stalin a indicat, alături de unitatea moral-politică a societății sovietice și de prietenia popoarelor din U.R.S.S., și patriotismul sovietic. Definind sarcinile Partidului Bolșevic în domeniul politicii interne în perioada desăvârșirii construcției socialismului și a trecerii treptate dela socialism la comunism, I. V. Stalin a arătat, la acelaș Congres, necesitatea desvoltării și cultivării patriotismului sovietic.

Puterea dătătoare de viață a patriotismului sovietic a fost deosebit de viu demonstrată în anii grei ai Marelui Război pentru Apărarea Patriei. In fața pericolului de moarte, toți oamenii sovietici s'au ridicat pentru a-și apăra Patria și au luptat pentru onoarea și independența ei. Arătând izvoarele eroismului în muncă și luptă ale oamenilor sovietici în perioada Marelui Război pentru Apărarea Patriei, I. V. Stalin a subliniat în mod special că faptele de eroism ale oamenilor sovietici în munca din spatele frontului, la fel ca și faptele eroice de arme ale luptătorilor de pe front, au ca izvor patriotismul sovietic înflăcărat.

In zilele noastre, patriotismul sovietic se manifestă în munca cinstită și plină de abnegație în uzine și fabrici, în colhozuri și sovhozuri, în instituții și școli. Oamenii sovietici continuă cu și mai multă putere construirea comunismului și întăresc forța Patriei Socialiste. Sentimentul de dragoste față de Patria Socialistă ajută pe oamenii sovietici să înlăture toate greutățile și piedicile care stau în calea construirii societății comuniste și inspiră întreg poporul sovietic în lupta plină de abnegație în numele Patriei.

Patriotismul sovietic a devenit unul din elementele de bază ale ideologiei noastre. In raportul ținut la cea de a 30-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, V. M. Molotov a arătat că cea mai însemnată cucerire a Țării Sovietice, cucerire de o însemnătate istorică universală, este noul aspect moral și educarea ideologică a oamenilor în spiritul patriotismului sovietic.

Desvoltarea continuă a patriotismului sovietic și consolidarea lui în conștiința fiecărui cetățean al U.R.S.S. este o condiție necesară pentru înaintarea cu succes a Uniunii Sovietice pe drumul spre comunism. Cu cât conștiința comunistă a oamenilor sovietici și înțelegerea de către ei a datoriei lor patriotice va fi mai înaltă, cu atât se va realiza mai repede și cu mai mult succes trecerea dela socialism la comunism în Uniunea Sovietică.

Patriotismul sovietic este o uriașă forță morală. Acesta, în ultimă analiză, determină comportarea oamenilor sovietici, este izvorul eroismului și bărbăției lor, izvorul nobleței lor sufletești. Morala comunistă se realizează, în primul rând, în sentimentele patriotice, în faptele și actele patriotice ale oamenilor sovietici. Calități moral-politice înalte, ca înaltul spirit de disciplină, atitudinea comunistă față de muncă și proprietatea socială, umanismul socialist, bărbăția, eroismul și multe altele depind, în primul rând, de sentimentele patriotice și de convingerile patriotice ale oamenilor sovietici.

Inaltul și nobilul sentiment al dragostei față de Patria Socialistă trezește în oamenii sovietici forțe creatoare și îi mobilizează pentru eroismul în muncă și luptă spre gloria Patriei. Acest sentiment își găsește exprimarea în tendința oamenilor sovietici de a face ca Patria lor să fie mai puternică, mai bogată.

De aceea, sarcina educării tinerei generații în spiritul patriotismul sovietic înflăcărat a fost și rămâne sarcina hotărîtoare a educației comuniste.

In Uniunea Sovietică există cele mai mari posibilități pentru educarea tinerei generații în spiritul patriotismului sovietic. Intreaga orânduire a vieții sovietice, trecutul eroic și, în special, minunatul prezent al Țării Socialismului, contribue la desvoltarea dragostei înflăcărate a tinerelor generații față de Patria lor.

Acest proces de educație patriotică n'a decurs însă și nu decurge în mod spontan, dela sine. Intreaga muncă educativă din Uniunea Sovietică, inclusiv munca de educare a copiilor și tineretului în spiritul patriotismului sovietic, este condusă de Partidul Bolșevic. Partidul Bolșevic s'a manifestat întotdeauna ca un mare educator al poporului sovietic. El a educat și educă necontenit poporul, cultivându-i minunate calități morale, ca devotamentul față de cauza comunismului, dragostea înflăcărată față de Patria Socialistă și ura față de dușmanii ei.

Partidul Bolșevic a creat condițiile pentru realizarea unei influențe educative planificate și sistematice asupra tinerei generații prin școala sovietică, prin organizațiile pionierești și comsomoliste și prin rețeaua larg ramificată a instituțiilor extrașcolare.

Partidul Bolșevic acordă școlii de cultură generală un rol deosebit de important în educarea tinerelor generații. Verigă principală în sistemul educației comuniste, școala sovietică are rolul de bază în educația patriotică a tinerelor generații. Alături de școală, sarcinile educației patriotice a copiilor și tineretului se îndeplinesc și în familie, în instituțiile preșcolare, în organizațiile comsomoliste și pionierești și în instituțiile extrașcolare.

Sentimentul nobil și înălțător al patriotismului sovietic trebue cultivat în copii începând cu primii ani de viață. Semănate cu pricepere în primii ani de viață, semințele dragostei față de Patrie cresc, transformându-se în fapte patriotice făcute pentru slava Patriei. Iată de ce, încă din vârsta preșcolară, în familie și în grădinițele de copii, trebue începută educarea sentimentului patriotismului sovietic la copii. Dragostea față de Patria Socialistă și ura față de dușmanii ei, dorința de a-și da toate forțele și cunoștințele pentru binele poporului trebue să devină trăsăturile cele mai caracteristice ale tineretului sovietic.

N. I. BOLDAREV
Candidat în Științe Pedagogice
(Din „Sovetskaia Pedagoghika")

Situația și problemele predării limbii ruse în școală în lumina învățăturii lui I. V. Stalin despre limbă

— Extrase din raportul lui I. A. Kairov, ministrul Invățământului din R. S. F. S. R. la consfătuirea profesorilor de limba rusă din R. S. F. S. R.

II

Ce sarcini stau în fața școlilor, în fața organelor de învățământ și a Ministerului Invățământului însuși, pentru continuarea muncii de reorganizare a predării limbii ruse în școală, în lumina lucrărilor lui I. V. Stalin, cu privire la lingvistică?

După cum s'a spus mai sus la sfârșitul lui Noembrie 1950 s'a desfășurat sesiunea unită a celor două Academii, cu privire la problemele lingvisticii și a predării limbii ruse în lumina învățăturii tovarășului Stalin.

Hotărîrea acestei sesiuni, aprobată de prezidiumul celor două Academii și adoptată de Ministerul Invățământului al R.S.F.S.R. constitue un program principial științifico-pedagogic de acțiune, cu privire la problemele îmbunătățirii muncii de predare a limbii în școală.

Ce trebue să facă școlile în al II-lea semestru al anului școlar curent 1950/951?

In cadrul predării limbii ruse la clasele I—VII în cel de al doilea semestru, este necesar să se acorde o atenție deosebită tehnicii citirii. In limita cerințelor stabilite de programă pentru fiecare clasă, profesorul trebue să asigure ca fiecare elev să-și însușească deprinderea de a citi corect, curent, conștient și expresiv.

Studiul gramaticii limbii ruse trebue să stea, la fel ca și până acum, în centrul atenției învățătorilor și a profesorilor de limba rusă.

Invățătorii și profesorii de limba rusă trebue să obțină ca elevii lor să înțeleagă bine și să cunoască temeinic regulile gramaticale, ortografice și de punctuație stabilite de programă pentru fiecare clasă și să obțină ca aceștia să știe să le folosească în mod practic în vorbirea și scrierea lor.

In cel de al doilea semestru și, mai ales, în ultima parte a anului școlar, în fiecare clasă trebue să se acorde o deosebită atenție recapitulării materiei parcurse cu elevii la gramatică, ortografie și punctuație. In acest an școlar, examenele de promovare și de absolvire se vor ține, la fel ca în anul trecut, conform „Hotărîrii" cu privire la examene, confirmată de Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. la 21 Februarie 1950 și potrivit „Instrucțiunilor asupra examenelor" alcătuite de Ministerul Invățământului al R.S.F.S.R., pe baza acestei „Hotărîri". Singura schimbare care se introduce la examene cu privire la limba rusă este faptul că, în acest an școlar, la examenul scris în clasa a IV-a se va da o dictare în locul expunerii.

In ceeace privește analiza gramaticală, ea trebue făcută în școală în strictă conformitate cu instrucțiunile date de Ministerul Invățământului și cuprinse în noua notă explicativă a programei revizuite de limba rusă pentru clasele V—VII, precum și în broșura de îndrumare metodologică în privința predării limbii ruse în școli.

Nu se admite sub nicio formă ca, în cadrul predării limbii ruse, să se abuzeze și să se exagereze cu lecțiile de lexicologie și semantică.

In acelaș timp însă, în sistemul general al studierii limbii ruse în școală, nu trebue să se subaprecieze rolul acestor lecții.

Cadrele didactice trebue să desfășoare la lecțiile de limba rusă și, mai ales, la lecțiile de citire explicativă din clasele I—IV și la lecțiile de citire literară din clasele V—VII, o muncă sistematică pentru lărgirea și îmbogățirea vocabularului elevilor, ținând seama că, cu cât vocabularul elevilor va fi mai bogat și mai variat, cu atât și limba lor va deveni mai bogată și mai desvoltată.

Cadrele didactice trebue să aibă grijă ca elevii să înțeleagă fiecare cuvânt scris sau citit; de aceea, dacă ei văd că elevii nu înțeleg sensul unor cuvinte noi sunt obligați să le explice.

Este necesar ca, în toți anii de școlaritate, să se ducă o muncă sistematică de analizare a compoziției cuvintelor, așa zisul studiu al rădăcinilor cuvintelor dar, în niciun caz, nu se pot admite grupările pe familii ale cuvintelor, care capătă forme denaturate.

In cadrul predării gramaticii studiind formele categoriilor gramaticale nu se poate ignora însemnătatea fenomenelor de limbă din punct de vedere al sensului, ținând seama de indicațiile lui I. V. Stalin: „...Gramatica este rezultatul unei îndelungate munci de abstractizare a gândirii umane, un indice al uriașelor succese ale gândirii".

Justa organizare a predării limbii ruse în școală, bazată pe lucrările tovarășului I. V. Stalin cu privire la lingvistică, cere ca lecțiile de limba rusă să fie folosite pentru desvoltarea unei gândiri logice. I. V. Stalin ne învață că: „Orice gânduri ar lua naștere în capul omului, ele pot să se nască și să existe numai pe baza materialului limbii, pe baza termenilor și frazelor limbii. Gânduri nude, libere de materialul limbii... nu există", de aceea nu se poate vorbi despre „gândirea fără limbă".

In legătură cu aceasta, munca pentru desvoltarea limbii orale și scrise a elevilor capătă o deosebită importanță. In acest an școlar, după cum s'a spus, s'a observat că unii învățători și profesori, precum și unele școli și-au slăbit atenția pentru munca de desvoltare a limbii orale și scrise a elevilor. Fără îndoială că, în semestrul al doilea, situația aceasta trebue remediată.

Mai există încă o problemă asupra căreia este necesar să ne îndreptăm atenția: nu se admite ca unor elevi să li se mărească fără merit nota la limba rusă. Sarcina de onoare a fiecărui profesor care predă limba rusă este aceea de a organiza lecțiile în așa fel, încât să se asigure „însușirea unui cero sistematic și bine conturat de cunoștințe, precum și însușirea unor deprinderi temeinice de citire, vorbire și scriere corectă" — după cum cere C. C. al P. C. (b) al U.R.S.S. în Hotărîrea sa cu privire la școală, din 25 August 1932.

Ce măsuri va lua în anul 1951 Ministerul Invățământului al R.S.F.S.R., pentru ca școlile să poată realiza mai bine și mai repede reorganizarea predării limbii ruse, pe baza lucrărilor lui I. V. Stalin cu privire la lingvistică?

In cadrul pregătirilor pentru anul școlar 1951/952, în lumina învățăturii lui I. V. Stalin despre limbă, se va îmbunătăți nota explicativă a programei de limba rusă pentru clasele V—VII (programa însăși nu va fi modificată) și se va întocmi o nouă programă de limba rusă pentru clasele VIII—X. In ceeace privește programa de limba rusă pentru clasele V—VII, ea rămâne neschimbată pentru anul școlar 1951/952.

In prezent se întocmește o „Culegere de exercitii cu privire la ortografie și punctuație pentru clasele VIII—X ale școlilor medii". Această culegere se va edita în al doilea semestru al anului 1951.

Pentru anul școlar 1951/952 se va edita un dicționar ortografic pentru elevi. Ortografia manualelor de limba rusă, editate în anul 1951, va fi revizuită potrivit cu dicționarul întocmit pentru elevi.

In anul 1951 se va trece la întocmirea unui dicționar explicativ pentru elevi și a unui dicționar de sinonime pentru profesori.

In anul 1951, potrivit planului Editurii Didactico-Pedagogice de Stat, se prevede o însemnată creștere a producției de material intuitiv atât pentru clasele I—IV cât și, în special, pentru clasele V—VII.

Pentru anul școlar 1951/952 se vor revizui și edita normele de apreciere la limba rusă.

Se vor edita o serie de broșuri de îndrumare metodologică privitoare la cele mai grele probleme de predare a gramaticii limbii ruse, a ortografiei și a punctuației în clasele I—IV și V—VII, precum și cu privire la analiza gramaticală, la studiul lexicologiei și la lecțiile pentru desvoltarea limbii scrise și orale a elevilor, cu privire la temele de limba rusă date pentru acasă și la organizarea evidenței curente a cunoștințelor de limba rusă.

Se va edita, de asemenea, o broșură de îndrumare metodologică privitoare la predarea limbii ruse în clasele VIII—X.

In anul 1951 va crește considerabil tiraiul literaturii metodologice pentru profesorii de limba rusă din clasele V—X.

Genialele lucrări ale tovarășului Stalin cu privire la lingvistică au pus capăt confuziei introduse în știința limbii. I. V. Stalin a rezolvat cele mai importante probleme ale lingvisticii și, prin aceasta, a pus baza unei științe cu adevărat marxiste despre limbă. De astăzi înainte lingvistica sovietică este scoasă din starea de stagnare și a câștigat posibilitatea de a ocupa primul loc în cadrul lingvisticii mondiale. S'au deschis perspectivele cele mai largi pentru îmbunătățirea radicală a predării limbii ruse în școală.

Profesorii de limbă și literatură nu-și vor precupeți forțele pentru a fi elevi demni ai marelui lor învățător și îndrumător tovarășul Stalin.

Știri și fapte

400 biblioteci în întreprinderile din Leningrad

In întreprinderile din Leningrad funcționează în prezent aproximativ 400 de biblioteci. Ele sunt frecventate de sute de mii de cititori — muncitori, ingineri și funcționari. Registrele bibliotecilor de pe lângă fabrici oglindesc cerințele culturale crescânde ale muncitorului sovietic. Galina Cordițcaia — țesătoare la fabrica „Muncitorul" a împrumutat anul trecut dela biblioteca întreprinderii sale peste 60 de cărți. Printre acestea sunt Operele lui V. I. Lenin și I. V. Stalin, lucrări de teorie a literaturii și artei. Țesătoarea Clavdia Matveeva dela același combinat textil, a împrumutat un număr și mai mare de cărți din domeniul științelor naturale precum și diferite opere ale scriitorilor contemporani. Pavel Rogalev, ajutor de maistru la fabrica „Noghin", iubește poezia; el însuși scrie versuri. Printre cărțile pe care le-a luat dela bibliotecă fabricii sunt și operele lui Pușkin, Lermontov, Necrasov. Datorită bibliotecii întreprinderii, Rogalev este la curent cu cele mai noi scrieri literare sovietice și străine.

Standuri cu cărți în întreprinderile din Lvov

De curând la fabrica Nr. 3 de încălțăminte din Lvov a apărut o cutie de scrisori. Un afiș pus lângă această cutie cheamă pe muncitorii, inginerii, tehnicienii și funcționarii întreprinderii să depună în această cutie liste în care să indice cărțile care-i interesează, menționându-se că literatura comandată le va fi adusă la fabrică.

Peste câteva zile s'a deschis la fabrică un stand cu cărți al librăriei Nr. 19 din Lvov. Tovarășul Gurov, responsabilul standului informat din timp de cererile oamenilor muncii din întreprindere, a adus o cantitate importantă de cărți.

In prima zi când cărțile au fost puse în vânzare muncitorii fabricii au achiziționat 650 de cărți. Colectivul magazinului Nr. 19 a deschis standuri cu cărți și în multe alte întreprinderi din Lvov.

Activitatea rodnică a secției de literatură străină de pe lângă biblioteca regională din Pscov

Secția de literatură străină a bibliotecii regionale din Pscov are 800 de cititori permanenți — muncitori, elevi și studenți. Secția posedă peste 2.000 volume ale scriitorilor străini, clasici și moderni. Pe lângă bibliotecă funcționează cercuri pentru studiul de limbi străine. Un mare număr de oameni ai muncii care frecventează aceste cercuri și-au însușit diferite limbi străine și pot citi acum operele literaturii străine în original. (Agerpres).

Sarcinile secțiunilor de învățământ și ale cadrelor didactice în lupta pentru lichidarea neștiinței de carte

In cadrul conferinței pe țară organizată de Ministerul Invățământului Public cu șefii secțiilor de învățământ ale Sfaturilor Populare regionale și ale orașelor de subordonare republicană, s'au ținut o serie de referate în legătură cu sarcinile ce revin învățământului în cadrul Planului Cincinal. Cu acest prilej s'au dat directive cu privire la realizarea sarcinilor care stau în această etapă în fața școlilor noastre.

Șefii secțiunilor de învățământ au contribuit activ la lucrările conferinței, împărtășind experiențele lor și făcând propuneri pentru o mai bună desfășurare a muncii.

Incepând cu acest număr, publicăm stenogramele prescurtate ale referatelor ținute în cadrul conferinței. Sarcinile cuprinse în ele au caracter de obligativitate pentru secțiunile de învățământ și cadrele didactice.

In numărul de față publicăm stenograma prescurtată a referatului privitor la „Sarcinile secțiunilor de învățământ și ale cadrelor didactice în lupta pentru lichidarea neștiinței de carte", referat ținut de tov. Gh. Ploeșteanu, director adjunct al Direcției Invățământului elementar.

Construirea bazei economice a socialismului în țara noastră nu se poate concepe fără desvoltarea realizărilor obținute până acum de regimul nostru pe drumul revoluției culturale, fără înfăptuirea prevederilor cincinalului în domeniul culturii și al învățământului.

Obiectivul principal în realizarea acestei sarcini este lichidarea analfabetismului, moștenire grea a regimului burghezo-moșieresc.

In lupta pentru lichidarea neștiinței de carte s'au obținut până acum o serie de realizări importante. Sub îndrumarea și conducerea Partidului, masse din ce în ce mai mari de neștiutori de carte au fost cuprinse în cursurile de alfabetizare și numărul analfabeților a început să scadă simțitor. Munca de mobilizare și de cuprindere a neștiutorilor de carte la cursuri a fost dusă în mai bune condițiuni. S'au folosit forme de agitație mai variate și mai numeroase. S'au elaborat programe și s'au editat manuale, atât pentru anul I, cât și pentru anul II al cursurilor și s'a dus o mai intensă acțiune de control a muncii decât în anii trecuți.

Pentru îmbunătățirea acțiunii de alfabetizare în luna Ianuarie a acestui an s'a inițiat o acțiune comună a Ministerului Invățământului Public, a altor Ministere, a Sfaturilor Populare și a organizațiilor de massă. Echipe formate din reprezentanți ai acestor instituții și organizații au cercetat pe teren munca de alfabetizare și au luat în comun măsuri concrete pentru lichidarea lipsurilor. Ajutorul organizațiilor de massă, al sindicatelor și al căminelor culturale a avut ca rezultat atât îmbunătățirea condițiilor materiale în care se desfășoară munca de alfabetizare, cât și îmbunătățirea frecvenței la cursuri.

Din analiza muncii de alfabetizare desfășurate până acum se desprinde însă și o serie de lipsuri. Astfel, Ministerul nu și-a întocmit din vreme un plan pentru pregătirea și desfășurarea acestei munci, ceea ce a determinat întârzieri atât în începerea cursurilor cât și în tipărirea metodicilor și în trimiterea îndrumărilor cu privire la îmbunătățirea predării. Deasemeni, deși s'a stabilit legătura cu organizațiile de massă, Ministerul n'a urmărit dela început realizarea acestei legături pe teren, în cadrul fiecărei unități de muncă.

Multe Secțiuni de Invățământ și numeroase cadre didactice au dovedit că au înțeles marea răspundere ce le revine în munca de lichidare a neștiinței de carte. Astfel, pentru realizarea frecvenței, condiție principală în buna desfășurare a cursurilor, cadrele didactice din comuna Ghidfalău, regiunea Stalin, au antrenat pe analfabeți la pregătirea unei serbări în cadrul Căminului Cultural. Cursurile se țineau înaintea repetițiilor. In acest fel, au fost prezenți și cei care locuesc la distanțe mari, realizându-se o frecvență de 100%. Nu acelaș lucru putem spune însă despre cadrele din raionul Gilort, regiunea Gorj, de pildă, unde în luna Ianuarie frecventau abia 25% din numărul analfabeților planificați.

In regiunea Canalului Dunăre — Marea Neagră, Secțiunea de Invățământ a popularizat în rândurile neștiutorilor de carte pe acei care au absolvit cursurile de alfabetizare și care acum au fost promovați în munci de răspundere. Printre ei se găsesc activiști ai organizațiilor de massă, președintele Sfatului Popular Cernavodă, escavatoriști, responsabili de vas, etc. Faptul acesta a făcut să sporească mult frecvența la cursuri și să crească interesul pentru învățătură.

Secția de Invățământ a regiunii Bihor a primit ajutorul deputaților Sfaturilor Populare. Acolo unde cursurile nu se puteau ține în școală, deputații și-au pus casele la dispoziția Secției de Invățământ în acest scop. Deasemeni, regiunea Bihor a dus o activitate intensă de control, ceeace a avut ca rezultat o serioasă îmbunătățire a muncii.

Acele regiuni care au știut să angajeze în această acțiune un număr mai mare de cadre care să predea la cursuri, au obținut rezultate mai bune decât celelalte. Astfel, regiunea Argeș a antrenat 3.773 de cadre în 1.002 cursuri, obținând încă din luna Decembrie o frecvență bună, în timp ce orașul de subordonare republicană Constanța, unde predau numai 151 cadre, a avut la cursuri 535 analfabeți din cei 1.200 programați.

Multe secții de învățământ au înțeles just importanța pe care trebue s'o acorde muncii de predare. Așa, de pildă, Secția de Invățământ a orașului Sibiu a organizat consfătuiri săptămânale, la care participă toți cei care predau la cursurile de alfabetizare și în cadrul cărora se frământă metodele noi de muncă. Rezultatele pozitive ale acestor consfătuiri s'au și arătat pe teren.

Sunt însă unele cadre didactice care socotesc munca de alfabetizare drept o obligație, o corvoadă, și nu arată niciun interes pentru a-și însuși metode de predare potrivite nivelului cursiștilor. In regiunea Dolj, de exemplu, un învățător a predat în zece minute cinci sunete noi, ceeace duce, desigur, la o muncă superficială.

Analiza desfășurării acțiunii de alfabetizare pe teren ne arată ce învățăminte trebue să tragem pentru îmbunătățirea muncii noastre în viitor. In primul rând, este necesar să se întărească legătura cu organizațiile de massă, și cu Așezămintele Culturale. Secțiile de învățământ au datoria să sesizeze deîndată Sfaturilor Populare greutățile pe care le întâmpină în muncă și să le ceară permanent ajutorul.

In al doilea rând, secțiile de învățământ trebue să se ocupe în mod special de îmbunătățirea muncii în întreprinderi și în unitățile din sectorul socialist al agriculturii.

Planul Cincinal prevede ca sarcină principală industrializarea socialistă a țării. Iată de ce eforturile noastre trebue să fie îndreptate, în primul rând, spre cuprinderea tuturor neștiutorilor de carte din întreprinderi. Problema lichidării analfabetismului este strâns legată de problema calificării cadrelor, cea dintâi condiționând realizarea celei din urmă.

In multe întreprinderi, munca de alfabetizare s'a desfășurat în general, în condițiuni bune, ca urmare a metodelor juste de muncă folosite de secțiile de învățământ, de conducerile întreprinderilor și de organizațiile de massă, ca și a îndrumărilor primite dela ministerele respective. Astfel, în regiunea Hunedoara, la combinatul Brad, cursurile funcționează în condițiuni foarte bune, conducerea combinatului și a sindicatului asigurând tot ceeace este necesar desfășurării muncii. Totuși, în munca de alfabetizare din unele întreprinderi, fabrici sau uzine, se mai observă unele lipsuri. Cauzele acestora constau în aceea că între secțiile de învățământ regionale și raionale și cadrele didactice, pe de o parte, și conducerea întreprinderilor pe de altă parte, nu a existat totdeauna o colaborare strânsă.

Planul Cincinal prevede ca, în anul 1955, sectorul socialist în agricultură să fie precumpănitor. De aceea, îmbunătățirea muncii de alfabetizare, în special în sectorul socialist al agriculturii și, în general, la sate, trebue să fie pe primul plan al preocupărilor secțiilor de învățământ.

Sunt multe unități socialiste agricole ai căror membri frecventează regulat cursurile. Astfel stau lucrurile în regiunea Cluj, de exemplu, sau în regiunea Bacău, unde la majoritatea cursurilor este o frecvență care variază între 90 și 100 la sută.

S'a constatat însă că sunt unele regiuni unde s'a făcut prea puțin pentru lichidarea analfabetismului în localitățile cu sector socialist în agricultură. Așa sunt, de exemplu, regiunile Iași, Ialomița, Botoșani, Dolj, Galați și Arad.

Secțiile de învățământ trebue să analizeze atent această situație, să descopere cauzele lipsurilor și să ia măsuri concrete, care să ducă la înlăturarea lor, muncind cât mai intens și mai stăruitor pentru a pregăti în bune condițiuni organizarea și desfășurarea examenelor.

Invățămintele care se desprind din analiza muncii de alfabetizare trebuesc folosite în această etapă a muncii noastre pentru a duce cât mai bine la îndeplinire sarcinile imediate care ne stau în față. In întreprinderi, acțiunea de alfabetizare va continua până la sfârșitul lunii Aprilie. In acest răstimp, trebue să luăm toate măsurile necesare pentru a asigura și mai departe o frecvență ridicată, lucrând în cea mai strânsă legătură cu sindicatele, cu organizațiile de massă și cu direcțiile întreprinderilor. De asemeni, trebue să ne preocupăm permanent ca lecțiile să-i atragă și să-i intereseze pe cursiști și să le dea cunoștințe cât mai multe și mai folositoare pentru viața practică.

Trebue să-i ajutăm pe analfabeți să pătrundă cât mai adânc conținutul celor predate, să trezim în ei dorința de a căuta să citească ei înșiși și să desvolte singuri, mai departe, cunoștințele pe care le-au căpătat la cursuri, trebue să împletim just, organic, munca de predare cu educația politică, trebue să-i facem să înțeleagă cât de însemnată poate fi contribuția lor la construirea unei vieți noi și fericite în Patria noastră.

Secțiile de învățământ au datoria să se îngrijească din vreme de organizarea cursurilor de vară pentru neștiutorii de carte din întreprinderi, luând pentru aceasta toate măsurile necesare.

La sate, vor începe în curând examenele. Pentru a le pregăti cât mai bine secțiile regionale și raionale de învățământ, ca și fiecare direcție de școală medie și elementară, trebue să-și alcătuiască un plan amănunțit.

Examenele școlilor de alfabetizare constitue un prilej minunat de popularizare a importanței științei de carte. Ele trebue să se desfășoare într'un cadru festiv și să se bucure de întreaga atenție a Sfaturilor Populare, a organizațiilor de massă, a căminelor culturale și a presei, astfel încât ele să constitue un bun prilej pentru a-i lega pe cursiști de munca aceasta, pentru a-i face să atragă ei înșiși noi elevi la cursurile viitoare.

Este necesar ca, după examene, să se păstreze o legătură permanentă cu acei care au urmat cursurile de alfabetizare, prin căminele culturale, cercurile agrotehnice, etc.

Organele de învățământ trebue să dea o atenție deosebită alfabetizării tuturor recruților, continuând pregătirea acelora care n'au fost alfabetizați până acum, pentru a da armatei noastre ostași știutori de carte.

In Planul Cincinal este prevăzută lichidarea totală a analfabetismului. Incepând cu anul școlar 1951/952, care este primul an al cincinalului în învățământ, va trebui să planificăm astfel munca noastră încât să aducem cât mai bine la îndeplinire această măreață prevedere a planului. Pentru o justă planificare a muncii de alfabetizare, este necesar ca fiecare regiune, raion și școală, ținând seama de condițiile sale concrete, să planifice numărul de neștiutori de carte pe care trebue să-i alfabetizeze în cadrul fiecărui an din cincinal.

In felul acesta, sarcinile din planul general de lichidare a neștiinței de carte care vor reveni fiecărei regiuni vor fi alcătuite pe baza propunerilor concrete ale terenului și ținându-se seama de situația regiunii respective.

Sfaturilor Populare le revine rolul de a conduce această acțiune. Secțiile de învățământ trebue să asigure îndeplinirea planului de alfabetizare de către Sfatul Popular. In acest scop, ele au datoria să strângă în jurul Sfatului organizațiile de massă, comisiile de învățământ, pe toți activiștii acțiunii de alfabetizare pentruca astfel, concentrând eforturile tuturora, sarcinile alfabetizării să fie cât mai bine duse la îndeplinire. Muncind în felul acesta, secțiile de învățământ vor ajuta ca Sfatul Popular să soluționeze cât mai bine problemele legate de munca de lămurire în rândurile neștiutorilor de carte, de mobilizarea cadrelor care predau la cursuri și de asigurarea condițiilor materiale.

In cadrul Sfaturilor Populare secțiile de învățământ trebue să se îngrijească în mod deosebit de evidențierea cadrelor care au muncit cu râvnă în cadrul acțiunii de alfabetizare, atât a învățătorilor cât și a celor din afara învățământului și a cursiștilor.

„...In domeniul culturii, spune tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, trebue să lichidăm analfabetismul, să dăm un nou avânt învățământului public de toate gradele, să răspândim cultura și știința în massele cele mai largi, cu alte cuvinte să înfăptuim revoluția culturală pe care Lenin o considera drept element indispensabil al operei de construire a socialismului".

Iată de ce trebue să întărim necontenit lupta pentru lichidarea analfabetismului, obiectiv principal al revoluției noastre culturale, luând exemplul muncitorilor care răspund cu înflăcărare patriotică la chemarea Partidului, pentru realizarea Planului Cincinal și a Planului de electrificare a țării, pentru înfăptuirea construirii socialismului în Patria noastră, pentru apărarea păcii.

234.985

Din activitatea Biroului provizoriu regional sindical din Bacău

Dela instalarea sa, Biroul provizoriu regional sindical de învățământ-Bacău a pășit la o serie de înfăptuiri menite a sprijini munca sindicală a celor opt raioane ale regiunii, a comitetelor de instituție și a grupelor sindicale.

Prima grijă a acestui birou provizoriu sindical a fost reorganizarea birourilor provizorii raionale, precum și sprijinirea lor în alcătuirea planurilor de muncă.

In urma acestei acțiuni intense și bine coordonate, s'au obținut frumoase rezultate în raioanele: Buhuși, Tg. Ocna, Piatra-Neamț, Roman și Bacău.

Grupele acestor raioane țin regulat ședințe, de două ori pe lună. Ele au organizat cercuri de broșuri, au reorganizat cercuri de limba rusă, au început să îmbogățească bibliotecile grupelor cu noi cărți și reviste și dau un sprijin activ comitetelor de luptă pentru pace din școli. Totodată, aceste grupe sprijină campania de colectare a cerealelor și dau ajutor în munca gospodăriilor agricole colective.

In toate raioanele s'a prelucrat planul de muncă pe comisii pe probleme. Trebue însă să menționăm că nu toate comisiile pe probleme și-au format colectivele de muncă.

Biroul regional sindical de învățământ ține ședințe săptămânale, în cadrul cărora se repartizează sarcinile pentru săptămâna în curs.

Pentru intensificarea muncii de alfabetizare, s'au inițiat întreceri socialiste între raioane, care au și început să aibă frumoase rezultate.

In ceeace privește activitatea culturală a sindicatelor noastre biroul provizoriu duce o susținută muncă prin cluburi, prin colțuri roșii, prin biblioteci, conferințe, etc. In regiune sunt două cluburi (la Bacău și Roman) și 39 colțuri roșii, la Piatra-Neamț, Bacău, Tg. Ocna și la Roman. Toate comitetele raionale au biblioteci bine aprovizionate cu cărți. De exemplu, biblioteca clubului din Bacău are un număr de peste 2400 volume și circa 250 de cititori.

Clubul din Bacău are o deosebită grijă pentru copii. In cursul lunilor Decembrie și Ianuarie au fost organizate opt festivaluri artistice la care au participat în medie 250—300 copii.

Biroul provizoriu regional sindical de învățământ este preocupat îndeaproape de ridicarea nivelului politic, ideologic, cultural și profesional al membrilor săi. Pentru aceasta au fost organizate în regiune, patru școli de cadre sindicale la Tg. Ocna, Bacău, Roman și Piatra-Neamț. Aceste cursuri sunt frecventate de peste 100 de salariați.

Pentru sprijinirea muncii de alfabetizare, biroul provizoriu regional sindical a organizat întreceri între propunătorii din diversele raioane ale regiunii.

Pe lângă aceste realizări, însă, biroul regional sindical-Bacău mai are și unele lipsuri, care cer o grabnică lichidare.

Așa de pildă, la unele conferințe ținute în cadrul clubului, s'a obținut o slabă mobilizare. Intrucât biroul provizoriu sindical nu s'a îngrijit din vreme de combustibil, sala clubului este friguroasă în timpul festivalurilor artistice și a celorlalte manifestații culturale. Deasemenea, biroul provizoriu sindical regional-Bacău nu a putut încă să cuprindă îndeajuns munca tuturor raioanelor, rămânând încă unități care au nevoie de o serioasă îndrumare.

Biroul provizoriu regional sindical de învățământ-Bacău a pornit la muncă cu entuziasm și e decis să depună toate eforturile, pentru ca activitatea lui să fie cât mai rodnică, iar sarcinile ce-i stau în față să fie îndeplinite cu succes.

AGLAIA FRIGURĂ
Președinte al Biroului regional sindical de învățământ-Bacău

IN SLUJBA POPORULUI

Sărbătorirea tovarășelor învățătoare Dorina Botchi și Ileana Pastia, fruntașe în munca de alfabetizare pe Capitală

Caldă și plină de dragoste a fost întâlnirea tovărășească pentru sărbătorirea fruntașilor în munca de alfabetizare din Capitală. Invățători și profesori, muncitori, cadre de conducere din învățământ și din întreprinderi s'au adunat la Clubul salariaților din învățământ din București, la 17 Februarie, pentru a cinsti două învățătoare, combatante active pe tărâmul luminării masselor. Ințelegându-și nobila și greaua lor sarcină, aceste două tovarășe, astăzi fruntașe în munca de alfabetizare pe întreaga Capitală a Republicii noastre Populare, și-au pus întreaga lor putere de muncă și toate cunoștințele lor în slujba poporului, pentru a-l ajuta să iasă din întunericul blestemat în care a fost aruncat de exploatatorii lui.

Cine nu cunoaște astăzi, la Bumbăcăria Jilava, pe tovarășa Ileana Pastia, învățătoarea care vine zi de zi, de cele mai multe ori pe scara trenului, în întreprindere, se sfătuește cu fiecare, cere ajutorul tuturor și antrenează pe toți, dela muncitori la director, pentru stârpirea neștiinței de carte în întreprindere? Cui îi este necunoscută astăzi, la Filatura Românească de Bumbac, figura tovarășei Dorina Botchi, învățătoarea care vine în toate trei schimburile la întreprindere, învățând pe muncitoare să scrie și să citească? Ea învață dela elevele ei să lucreze la războaie, stă îndelung de vorbă cu toate, ascultă ce-i spun ele despre viața lor și le povestește și ea la rândul ei despre viața sa de acum și de altădată.

Cu obrajii îmbujorați de emoție, cele două învățătoare se ridică pe scenă și, strângând la piept florile primite se uită cu recunoștință și dragoste la cei care au venit să le sărbătorească. După cuvintele calde ale reprezentanților organelor de învățământ și sindicale, încep să ia cuvântul, pe rând, cei din sală.

— Zi și noapte, oră de oră, vine tovarășa Botchi la noi, — spune muncitoarea Maria Budiș, dela Filatura Românească de Bumbac. Cu ajutorul ei am devenit, din lucrătoare analfabetă, maistoriță. Am astăzi munci de răspundere: sunt președinta Casei de Ajutor Reciproc, responsabilă pentru fondul „Casa Scânteii", agitatoare. Citesc ziare și cărți. Multe dintre noi au plecat la școala specială de doi ani. Și toate acestea mulțumită muncii tovarășei Botchi, pe care Partidul nostru a îndrumat-o să vină să ne învețe carte.

— Eu sunt dintr'o familie săracă, cu nouă frați. Lucrez de 13 ani la fabrică, dar n'am avut prilejul să învăț carte înainte, — spune tovarășa Elena Voicilaș, dela Bumbăcăria Jilava. Pe tovarășa învățătoare Pastia eu am întâlnit-o prima în fabrică. Și tot printre primele am intrat în școala ei. După primele lecții m'am cam descurajat. Ziceam că, de, „calul bătrân nu mai învață să meargă în buestru", — și muncitoarea schimbă cu învățătoarea, peste capetele oamenilor din sală un zâmbet prietenesc, în amintirea zilelor grele, trecute cu succes. Dar tovarășa Pastia m'a încurajat și am început să învăț tot mai bine. Sunt hotărâtă să nu mă las. Vreau să învăț mai departe. Chiar de pe acum am învățat multe și nu mai trebue să întreb mereu pe alții. Mai sunt câțiva la noi care nu vor să vină la școală, dar îi lămurim noi și o să vină cu toții până la urmă.

— Nu-i ușor să lichidezi analfabetismul, — spune tovarășa Mihaila Marin, din conducerea Bumbăcăriei Jilava, — dar ce rezultate frumoase se obțin! Iată, astăzi, datorită muncii tovarășei Pastia, între muncitoarele noastre alfabetizate avem foarte multe fruntașe în muncă, maistorițe. Și celelalte le urmează cu râvnă exemplul.

In atmosfera de caldă prietenie a întrunirii, directorul întreprinderii Bumbăcăria Jilava, tovarășul Iliescu, începe a-și depăna amintirile:

— Imi aduc aminte cât de greu am învățat eu și prietenii mei de-o vârstă. Cât de greu ne apăsa exploatarea și războiul, cu bombardamentele care distrugeau fabricile în care lucram și locuințele noastre din cartierele muncitorești! Iar după 23 August, după eliberare, ce drum larg ni s'a deschis tuturor oamenilor muncii! Cât de ușor îi este oricui să învețe. Chiar cei care n'au putut în trecut s'o facă, învață acum carte, scriu articole la gazetele de perete, citesc broșuri tehnice, învățând mai bine meseria. Și toate acestea, cu ajutorul învățătorilor, care, urmând îndrumarea Partidului și-au închinat toată puterea lor de muncă nobilei cauze a luminării masselor.

Și într'adevăr, îndrumate de Partid și urmând exemplul măreț al învățătorilor sovietici, tovarășele Ileana Pastia și Dorina Botchi au depus toate eforturile și toată priceperea lor de muncă pentru lichidarea în termen cât mai scurt a neștiinței de carte în întreprinderile ce li s'au repartizat.

Infruntând greutățile deplasării zilnice la Jilava, la 12 km. de oraș, tovarășa Pastia a reușit să antreneze întreaga întreprindere în munca de alfabetizare. Organizația de partid, sindicatul, conducerea întreprinderii, organizația de tineret, toți funcționarii și muncitorii cu știință de carte o sprijină în muncă. O pildă grăitoare a acestei strânse colaborări este faptul că tovarășa Pastia a fost invitată să participe la ședința Biroului organizației U. T. M. unde s'a alcătuit planul de muncă al organizației, plan în care alfabetizării i s'a acordat un loc de frunte. Tovarășa Pastia își petrece tot timpul său liber la întreprindere. Un timp n'a avut sală de cursuri. Vara făcea lecții în aer liber, iar iarna, prin diferite colțuri ale întreprinderii. Acum are o sală specială încăpătoare și bine înzestrată. In afară de munca de lămurire dusă după un plan comun, tovarășa Pastia a organizat un curs special rapid de alfabetizare de trei luni, la sfârșitul căruia a ținut un examen public demonstrativ cu 19 din cei mai buni elevi. Rezultatele au fost minunate: chiar a doua zi s'au înscris 30 de voluntari la cursurile de alfabetizare. Și frecvența a făcut dintr'odată un salt îmbucurător, atingând procentul de 100 la sută, care s'a menținut în tot timpul cursurilor. Nivelul cunoștințelor absolvenților este deosebit de ridicat.

Tot astfel, tovarășa Botchi n'a precupețit niciun efort pentru a-și duce munca în cele mai bune condițiuni. Filatura Românească de Bumbac lucrează în trei schimburi și tovarășa Botchi și-a organizat și ea cursurile în trei schimburi, îndată după lăsarea lucrului la fiecare schimb. Ea vine în fiecare zi — și deseori și în schimburile de noapte — să stea de vorbă cu muncitorii și cu conducerea care-i dă tot sprijinul necesar. Dovedind în practică ce înseamnă adevăratul atașament al unui intelectual față de clasa muncitoare, ea a legat o strânsă prietenie cu elevele sale dela cursul de alfabetizare. A învățat să muncească cot la cot cu ele, să prindă firele, să lucreze la levată. Le cunoaște toate dorințele, toate preocupările. Dacă vreuna îi spune că n'ar putea veni a doua zi la lecție, tovarășa Botchi începe să-i povestească despre ce va vorbi la acea lecție, accentuează pe problemele care știe că o preocupă pe muncitoare și-i trezește astfel interesul, făcând-o să-și amâne alte treburi și să vină, totuși, a doua zi la curs. Și astfel, prin munca ei neistovită, a reușit să scoată la cursul de alfabetizare absolvente cu un nivel cultural și politic ridicat, dintre care multe au ajuns maistorițe, sau au plecat să învețe mai departe la școala specială de doi ani.

Iată cum au devenit fruntașe în muncă cele două învățătoare și iată dece au fost sărbătorite cu atâta dragoste de tovarășii lor din școli și din întreprinderi.

Dar tovarășele fruntașe găsesc cea mai mare răsplată în munca lor: „Niciodată n'am avut o satisfacție mai vie ca atunci când am văzut bucuria de pe fața celor care au învățat carte", — a spus tovarășa Botchi la sfârșitul întâlnirii tovărășești dela Clubul cadrelor didactice din Capitală. Iar tovarășa Pastia, ca o ilustrare a rezultatelor pline de bucurie ale muncii de lichidare a neștiinței de carte, a vorbit despre o bătrână muncitoare care a adus, după primele lecții de alfabetizare, un articol pentru gazeta de perete a întreprinderii, în care își exprima dorința ei de pace.

V. SAPUNA

O ședință cu părinții la Școala Pedagogică de băeți Nr. 2 din București

Cei mai mulți dintre elevii Școlii Pedagogice de băeți Nr. 2 din București sunt fii de țărani săraci și mijlocași, care locuesc fie în regiunile învecinate, fie la depărtări mai mari, ceeace face ca problema legăturii dintre școală și părinți să fie destul de grea.

Din această cauză școala a convocat pe părinții tuturor elevilor din București și dela țară într'o ședință plenară. Pentru a asigura o bună participare, s'au trimis din timp convocări scrise și s'a dus, în acelaș timp, o susținută muncă de lămurire printre elevi, cerându-li-se sprijin în mobilizarea părinților lor. In mod special, părinții elevilor din anul IV au fost convocați cu o oră mai devreme, în scopul de a discuta cu ei, în afară de situația la învățătură a fiilor lor, și problemele generale ce frământă școala, problema intrării în munca de învățământ a copiilor lor după absolvirea școlii.

Părinții au răspuns chemării participând în număr mare la această ședință. Mulți au arătat entuziasm față de profesiunea pe care și-au ales-o fiii lor. Tatăl elevului Mazilu Radu și-a arătat nerăbdarea de a-și vedea fiul cât mai grabnic în mijlocul sătenilor pentru a-i ajuta în muncile gospodăriei colective și pentru a le instrui și educa copiii. Tatăl elevului Rogojeanu, din anul IV a spus printre altele: „Am izbutit cu mare greutate să învăț și eu patru clase secundare, însă am fost nevoit să-mi întrerup școala și nu am putut să realizez idealul meu de a mă face învățător. Sunt fericit că, datorită grijii pe care Partidul și Guvernul nostru o au față de copiii noștri, fiul meu va putea fi învățător".

După ședință s'a trecut în sala de festivități a școlii, unde cei aproape 350 de părinți au asistat la programul artistic care s'a desfășurat sub semnul luptei pentru pace.

Prof. IRINA FROIMESCU

Importanța catedrelor de marxism-leninism în lupta pentru ridicarea nivelului științific al predării în învățământul superior *)

Țara noastră merge hotărît înainte pe drumul unei puternice desvoltări revoluționare.

Industria, agricultura, cultura, știința, arta, se desvoltă într'un ritm nemaicunoscut până astăzi.

In urma susținutei munci politico-ideologice a Partidului și Guvernului nostru, adevărata concepție științifică, concepția marxist-leninistă se înrădăcinează tot mai adânc în gândirea oamenilor de știință și a celor care activează în domeniul artei și culturii, mobilizând astfel forțe intelectuale din ce în ce mai mari pentru desăvârșirea revoluției culturale în țara noastră, pentru construirea socialismului.

Școlile superioare sunt chemate să formeze nu numai cadre temeinic pregătite în specialitatea lor, ci și cercetători în știință, constructori conștienți ai socialismului, oameni înarmați cu știința marxism-leninismului, dușmani neîmpăcați ai manifestărilor ideologiei burgheze care frânează desvoltarea științei, oameni pătrunși de spirit de partid, de patriotism, gata oricând să apere Patria lor față de orice încercare a imperialismului american de a aprinde focul unui nou război mondial.

Rolul conducător în formarea unor astfel de specialiști și intelectuali, în cadrul școlilor superioare îl au catedrele de marxism-leninism. La cel de al XVIII-lea Congres al Partidului Bolșevic, tovarășul Stalin arată că „...există o ramură a științei a cărei cunoaștere trebue să fie obligatorie pentru bolșevicii din toate ramurile științei — aceasta este știința marxist-leninistă despre societate, despre legile de desvoltare a societății, despre legile de desvoltare a revoluției proletare, despre legile de desvoltare a construcției socialiste, despre victoria comunismului".

Baza predării științei marxist-leniniste este „Cursul Scurt de Istorie a P.C. (b) al U.R.S.S." care, întemeindu-se pe fapte istorice, demonstrează clar și firesc ideile fundamentale ale marxism-leninismului în acțiune, verificate în practică prin lupta de clasă a proletariatului.

Predarea marxism-leninismului trebue să aibă cea mai strânsă legătură cu sarcinile actuale ale luptei Partidului nostru, cu practica construirii socialismului, cu problemele revoluției culturale din țara noastră; profesorii și studenții trebue să înțeleagă teoreticește faptele și fenomenele vieții contemporane, actualitatea concretă a construirii socialismului.

In predarea problemelor de marxism-leninism, cadrele didactice universitare trebue să se preocupe permanent de a pătrunde, până în adâncul ei, experiența de 33 de ani a Statului Sovietic, nu numai cu scopul de a o cunoaște, ci și de a o prelua, și de a-i învăța pe profesorii și pe studenții noștri cum trebue aplicată această experiență în condițiile specifice de desvoltare a țării noastre.

Spiritul de partid, spiritul de clasă al prelegerilor noastre, trebue să imprime un caracter combativ tuturor lecțiilor.

Patriotismul adânc, împletit cu spiritul internaționalismului proletar, trebue să caracterizeze toate prelegerile. Numai astfel vom reuși să înarmăm pe intelectualii noștri împotriva armelor otrăvite ale imperialismului și ale agenților lui de tipul clicii criminale a lui Tito, numai astfel vom face din studiul marxism-leninismului în școlile superioare o operă vie, care să transforme profund gândirea profesorilor și a masselor studențești, numai astfel catedrele de marxism-leninism se vor transforma în adevărate centre de iradiere a concepției științifice despre lume și vor influența întreaga activitate și desvoltare a școlilor superioare.

Cadrele didactice care lucrează la catedrele de științe sociale trebue să dea dovadă de o profundă cunoaștere a materialului, de claritate și justețe în expunerea lecțiilor. Lecțiile trebue să fie inteligibile, convingătoare și lipsite de frazeologie, de șablon, să fie legate de viață și de cele mai noi probleme și metode ale științei.

Toate acestea obligă pe fiecare profesor, conferențiar și asistent în parte să lucreze neobosit pentru a ridica nivelul conținutului și al predării lecțiilor și să ajute tuturor cadrelor didactice din învățământul superior să-și perfecționeze continuu cunoștințele ideologice și științifice.

Catedrele de marxism-leninism trebue să introducă în școlile superioare lucrările tovarășului Stalin în filosofie și lingvistică, concepțiile noi de critică a teoriilor burgheze reacționare, trebue să introducă principiile înaintate ale miciurinismului, pavlevismul, etc., trebue să introducă și să statornicească legătura între teorie și practică. Catedrele de marxism-leninism au un rol deosebit în combaterea obiectivismului, cosmopolitismului și apolitismului, în sublinierea rolului conducător și a importanței științei sovietice, cea mai înaintată din lume, în aprecierea și cultivarea științei noastre naționale.

Nu numai colaboratorii catedrelor de științe sociale, ci toți profesorii din școlile superioare sunt răspunzători de educarea ideologică a viitorilor intelectuali și specialiști. Predarea, la toate disciplinele, trebue să fie făcută în spirit marxist-leninist.

Din păcate, însă, profesorii care predau științe cu caracter tehnic și special nu se ocupă întotdeauna îndeajuns de linia ideologică a predării. E elocvent cazul conferențiarului Carațali dela I.M.F. — București care, deși are la dispoziție un foarte bogat material documentar cu privire la miciurinism, la singura concepție biologică științifică, expune la cursuri cel mai crass morganism. O aplicare formală și o șablonizare a marxism-leninismului s'a văzut, de asemeni, la cursul de statistică teoretică a conf. Lazaru dela I.S.E.P. — Iași. Am putea înșira încă zeci și zeci de astfel de exemple.

Trebue să tindem ca studierea marxism-leninismului să devină o parte integrantă a activității fiecărei catedre din școlile superioare.

Catedra de marxism-leninism poate da un real ajutor celorlalți profesori fie dându-le indicații privitoare la organizarea studiului individual, fie organizând cicluri de conferințe sau cercuri de politică curentă. Forme concrete de ajutor pot fi și ședințele comune cu alte catedre sau participarea reciprocă la acele ședințe de catedră în care se desbat probleme principiale, teoretice, ideologice. De asemeni se pot organiza seminarii cu scopul de a studia teoria și metodologia marxist-leninistă, se pot da consultații, se pot analiza lecțiile, cursurile scrise și manualele, articolele științifice și disertațiile.

Sunt catedre de marxism-leninism care sunt insuficient legate de activitatea profesorilor, a conferențiarilor și a cadrelor didactice auxiliare ale celorlalte discipline, și, în general, nu-și concentrează suficient atenția asupra problemei ridicării nivelului ideologic-teoretic al studiului celorlalte catedre.

Inlăturarea slăbiciunilor și a lipsurilor politico-ideologice e o sarcină urgentă și comună a catedrelor de marxism-leninism, a organizațiilor de partid din școlile superioare și a direcțiilor de studii. Organele de conducere ale școlilor superioare, rectorii, decanii, directorii de studii trebue să ajute catedrele de marxism-leninism să învingă toate greutățile care ar putea constitui o piedică în desfășurarea activității lor ideologico-politice.

La Universitatea „C. I. Parhon" din București și într'o măsură mai redusă la Universitatea „Bolyai" și „Babeș" din Cluj și alte școli superioare se realizează o colaborare justă între direcția de studii și catedra de marxism-leninism. Trebue arătat însă că, uneori, conducerile școlilor superioare au o atitudine nejustă față de catedra de marxism-leninism și, în loc să sprijine din răsputeri activitatea ei multilaterală, neînțelegând rolul ei politic ideologic, îi pun piedici administrativ organizatorice, care frânează desfășurarea muncii.

Catedrele de marxism-leninism trebue să ajute direcția de studii, de care depinde în cea mai mare măsură întreaga activitate a școlii, să nu se cufunde cu totul în munca gospodărească, ci să studieze conținutul programelor, să controleze și să ajute activitatea științifică a facultăților și a catedrelor, să se ocupe de munca politică și cultural educativă de massă în cadrul școlii.

Catedra trebue să desbată cu direcția de studii o serie de probleme ca: timpul ce trebuie să se acorde lecțiilor și lucrărilor practice, alcătuirea programelor, adesea prea încărcate, și cu serioase greșeli de metodică, organizarea cursurilor de limbă rusă, planificarea și îndrumarea ideologică a cercetărilor științifice de specialitate, îndrumările în diversele probleme ridicate de specificul unor școli superioare ale naționalităților conlocuitoare, studierea și generalizarea experienței dobândite de școlile superioare sovietice.

Catedra mai poate ajuta direcția de studii și în organizarea activității politico-educative în afara orelor de învățământ. Astfel, direcția de studii poate organiza, împreună cu catedra de marxism-leninism, conferințe teoretice, lecturi, informații politice și momente politice, pentru întregul colectiv didactic al institutului sau al universității.

Multe catedre de marxism-leninism au acumulat, în cursul acestor ani de învățământ, o bogată experiență pozitivă în activitatea de predare, însă această experiență a rămas în mare parte necunoscută, rezultatele muncii nu s'au publicat aproape deloc în presă sau în alte studii, și nu s'au transmis nici măcar catedrelor de specialitate din aceeaș școală superioară. Aceasta se datorește și faptului că multe catedre nu și-au înjghebat colective cu o activitate continuă, care să dirijeze munca membrilor lor și să rezolve, prin eforturi comune, problemele de muncă ce se ivesc în cursul anului.

Hotărîrea C.C. al P.M.R. de a organiza doi ani consecutiv câte un curs scurt pentru conducătorii catedrelor de științe sociale constitue o manifestare a grijii permanente a Partidului pentru ridicarea nivelului ideologic, teoretic și metodologic al acelora care propagă știința marxist-leninistă dela catedrele universitare.

Se cere din parte catedrelor de marxism-leninism și a directorilor de studii să urmărească nu numai nivelul ideologic și teoretic al predării, ci să dea un ajutor metodologic regulat în privința organizării juste a procesului de educare în școli și seminarii, în întocmirea planurilor de lecții, în alegerea literaturii, în sintetizarea materialului însușit, în organizarea schimbului de experiență, etc.

De asemeni, catedrele de marxism-leninism trebue să-i deprindă pe studenți să-și însușească ideile principale din lecții, să cunoască bine, să studieze și să aprofundeze serios bibliografia recomandată, prin studiu individual. Alături de linia ideologică-politică a lecțiilor — care constitue elementul principal în studiul unei discipline — un rol hotărîtor în formarea gândirii marxist-leniniste îl au lucrările de seminar la toate disciplinele. Lucrările de seminar, conduse just, contribue nu numai la însușirea profundă a teoriei marxist-leniniste, dar, în afară de aceasta, îl deprind pe viitorul intelectual să ia cuvântul și să-și exprime părerea independent și personal.

Pentru a desvolta spiritul de generalizare, pentru a stimula ideile independente și a îmbogăți din punct de vedere ideologic munca seminariilor, trebue aplicată metoda discuțiilor vii. Conducătorul seminarului trebue să îndrumeze lucrările în așa fel, încât să asigure participarea fiecăruia la discuția vie, creatoare, trebue să remarce greșelile și lacunele fiecăruia și să ajute la îndreptarea lor, trebue să completeze la un nivel superior cele spuse de studenți, și să tragă concluzii clare și valabile.

In fața catedrelor de marxism-leninism stau sarcini mari și deosebit de însemnate. Ocupând o poziție conducătoare, de partid, în lupta împotriva gândirii capitaliste, împotriva manifestărilor ideologiei idealiste, reacționare, vom izbuti să netezim toate drumurile pentru desvoltarea fără piedici a științei înaintate, vom izbuti să punem munca noastră în slujba construirii socialismului și a luptei pentru apărarea păcii.

*) Stenogramă pescurtată a referatului ținut de tov. prof. I. Bogdan la conferința pe țară a conducătorilor instituțiilor de învățământ superior.

Ziua Internațională a Femeii

Astăzi, când uriașul front organizat al păcii cuprinde masse tot mai largi, când voința oamenilor muncii din lumea întreagă de a apăra pacea devine tot mai dârză, mai de neclintit, femeile din Patria noastră întâmpină ziua de 8 Martie — Ziua Internațională a Femeii — prin tot mai numeroase acțiuni care slujesc măreața cauză a păcii.

In preajma acestei zile de mare sărbătoare, mamele, soțiile, surorile, fiicele oamenilor muncii din Republica Populară Română, muncitoarele din întreprinderi și de pe ogoare, femeile care muncesc în școli și în birouri, în institute de știință sau de artă, cu adâncă dragoste și cu fierbinte recunoștință trimit gândul lor celor mai bun către marea Țară a Socialismului victorios, către tovarășul Stalin, stegarul păcii și al libertății popoarelor care, prin eliberarea țării noastre, au creat condiții pentru construirea unei vieți mai fericite, la care femeile contribue alături de bărbați cu deplină egalitate în drepturi.

Dela disprețul pentru femeie al regimurilor burghezo-moșierești, dela exploatarea sângeroasă, dela întunericul nestiinței de carte și al superstițiilor, prin lupta permanentă a clasei muncitoare conduse de Partid s'a ajuns ca astăzi femeile cucerindu-și drepturi egale cu bărbații să aibă munci de răspundere în toate domeniile de activitate. In întreprinderi, numărul muncitoarelor care îndeplinesc și depășesc sarcinile de plan este tot mai mare. Din ce în ce mai adânc pătrunde în lumea satelor, în conștiința țărancelor muncitoare, mândria de a fi stăpân al vieții ce se înalță tot mai puternic. Acelaș avânt însuflețește și activitatea femeilor care lucrează în învățământ, în artă și în știință.

Ziua de 8 Martie constituie pentru toate femeile muncitoare din țara noastră un prilej de a-și spori elanul în muncă, pentru a face ca Patria noastră să devină zi de zi mai puternică, pentru ca viața noastră și a copiilor noștri să înflorească mai mult.

Femeile din țara noastră știu că lupta lor pentru înflorirea Patriei este o contribuție efectivă la întărirea lagărului păcii.

Ziua de 8 Martie ne aduce încăodată în minte sacrificiile celor mai bune fiice ale poporului nostru căzute în lupta cu călăii burghezi. Numele Elenei Pavel, al Haiei Lifșit, al Doncăi Simo, al Emiliei Irza, al Adei Marinescu și al atâtor alte femei sunt îndemnuri puternice la luptă și la muncă.

Exemplul minunat al femeilor din țara noastră care luptă astăzi pentru fericirea poporului muncitor, în frunte cu tovarășa Ana Pauker, ne însuflețește în activitatea de fiecare clipă.

Dar, cu prilejul marii sărbători de 8 Martie, femeile de pretutindeni nu pot uita că, pe când în lagărul păcii, oamenii muncesc pentru viață, pentru lumină, pentru adevăr și dreptate, în lagărul imperialiștilor și al slugilor lor, datorită politicii duse de clica atâtătorilor la război, domnește groaza, boala și șomajul, că în țările marshallizate se închid școli, se îngroașă numărul șomerilor. Manifestările de ură din ce în ce mai întețite față de oamenii de altă rasă sunt încă o dovadă a furiei deslănțuite a canibalilor americani.

Femeile din lumea întreagă strâng pumnii cu ură și revoltă împotriva odioșilor imperialiști americano-englezi care seamănă moartea și ruina pe pământul Coreei, unde mamele înebunite de durere își văd copiii sfâșiați de bombele atacurilor banditești ale aviatorilor imperialiști.

Isteria războinului, goana după îmbogățire, bestiala poftă de ucidere a imperialiștilor americano-englezi împing din ce în ce mai departe nebunia acțiunilor lor antidemocratice. Iar slugile plecate din țările unde comandă Eisenhower sunt gata să execute ordinele stăpânilor lor, ordine pe care le primesc scrise pe dosul cecurilor prin care le sunt răsplătite trădările.

In măsurile nebunești pe care lacheii lui Truman le iau împotriva organizațiilor femeilor democrate din lumea întreagă, în criminala atitudine a slugilor franceze, care au oprit activitatea Federației Democrate Internaționale a Femeilor dela Paris, cele 60 de milioane de femei reprezentând 91 de țări unite în această organizație văd limpede frica, frica cumplită de judecata popoarelor, frica de moarte față de forța din ce în ce mai nestăvilită a maselor muncitoare din lumea întreagă.

Umăr la umăr cu femeile muncitoare de pe întreg pământul, unite în F.D.I.F., femeile din Patria noastră, sigure de forța lor organizată și încadrate în uriașul front al păcii, răspund tuturor crimelor, tuturor amenințărilor de război prin muncă îndârjită, sigure că pe această cale întăresc lagărul păcii, tot atât de sigure de victorie ca și bătrâna femee coreeană care, urmând să fie executată de călăii lisânmaniști, le-a spus: „Voi, monștrilor, veți fi cu siguranță nimiciți".

Femeile care lucrează în învățământ, conștiente de însemnătatea sarcinii pe care le-a încredințat-o poporul nostru, acela de educa cetățeni conștienți, cadre cu o bună calificare, luptători dârzi pentru pace și socialism, sunt alături de toate femeile muncitoare ale Patriei noastre, alături de toate femeile lumii care apără viața și libertatea.

In munca lor în școală, învățătoarele și profesoarele noastre se străduesc să facă cunoscute elevilor realizările obținute prin luptă dârză de oamenii muncii, să le arate cum contribuie muncitorii la înflorirea Patriei noastre, la construirea unei vieți fericite pentru întreg poporul muncitor, pentru copiii noștri.

Ziua de 8 Martie este pentru educatoarele, învățătoarele și profesoarele din școlile noastre, ca și pentru toate cadrele didactice, un prilej de a întări munca de educare a elevilor în spiritul patriotismului socialist, în spiritul luptei pentru pace. Ziua de 8 Martie este un prilej de a sădi în inimile elevilor sentimentul adânc de iubire pentru Patria Socialismului, pentru Patria noastră, pentru cuceririle revoluționare ale poporului muncitor.

In cinstea Zilei Internaționale a Femeilor, în școlile noastre trebue să se ducă o largă acțiune de demascare a dușmanilor păcii și ai poporului nostru, arătându-se acțiunile lor mârșave, pentru a desvolta la elevii noștri ura adâncă față de ei.

Școala, începând cu instituțiile preșcolare folosește numeroase și variate posibilități pentru a participa la sărbătorirea zilei de 8 Martie. In cămine de zi și în grădinițe, educatoarele organizează serbări, în care li se vorbește copiilor, potrivit priceperii lor, despre ziua de 8 Martie. In prezența mamelor și a responsabilelor U.F.D.R. din cartier, copiii ascultă întâmplări și fapte din viața femeilor evidențiate în producție. In cursul anului, educatoarele au lucrat cu copiii diverse obiecte frumoase. Educatoarele îndeamnă copiii să ofere aceste lucruri în dar mamelor lor, în ziua de 8 Martie. In localul căminului sau al grădiniței, educatoarele în colaborare cu femeile încadrate în U.F.D.R. organizează ședințe cu mamele, în care le arată însemnătatea Zilei Internaționale a Femeii și le vorbesc despre minunatele femei sovietice, care obțin succese strălucite în muncă și în lupta lor pentru pace.

In învățământul elementar și mediu, cadrele didactice vorbesc elevilor despre femeile din Patria noastră care au căzut pentru libertate în închisorile burgheziei și care sunt exemple luminoase pentru tineretul nostru. Invățătorii și profesorii le povestec elevilor despre viața și lupta femeilor sovietice, care au dat dovadă de eroism în războiul de apărare a Patriei, și în munca de construcție pașnică.

Ei le arată viața femeilor coreene și vietnameze care, cu arma în mână, își apără Patria de invadatori, lupta femeilor chineze, lupta de eliberare a femeilor din colonii, felul cum știu femeile din toate colțurile lumii să apere libertatea și independența Patriei lor, să apere pacea.

Viața acestor dârze luptătoare trebue să devină un exemplu viu pentru tineretul nostru.

Materialul care va apare în ziare și reviste în legătură cu ziua de 8 Martie va fi de un mare ajutor în munca profesorilor și învățătorilor. Astfel, în cadrul orelor de curs, al orelor de lectură în clasele I-IV, la orele de limba română la clasele V-XI, cât și la orele educative, elevii pot cunoaște contribuția femeii la lupta de eliberare a popoarelor, la lupta pentru pace, la construirea socialismului.

Elevii pot fi îndemnați să scrie scrisori de felicitare femeilor care, prin muncă și priceperea lor, contribue la construirea socialismului în Patria noastră, contribuie la conducerea Patriei noastre.

Acțiunea educativă ce se va desfășura în școli cu prilejul zilei de 8 Martie va întări dragostea elevilor față de mame, surori, de femeile muncitoare și va contribui la înlăturarea rămășițelor educației burgheze de dispreț față de femei.

Din munca noastră în școli, dusă în cinstea zilei de 8 Martie, să facem un nou prilej de afirmare a voinței noastre dârze de a lupta alături de toți oamenii muncii din lumea întreagă pentru pace și libertate, pentru viața și viitorul copiilor noștri.

CORALIA CĂLIN

Examenele semestriale din școlile medii tehnice

La toate școlile medii tehnice ale Ministerului Metalurgiei și Industriei Chimice activitatea didactică a primului semestru s'a încheiat în ziua de 25 Ianuarie, iar în ziua de 26 Ianuarie, au început examenele semestriale care au durat până în ziua de 8 Februarie.

In general, direcțiunile școlilor s'au îngrijit, din timp, ca examenele să fie bine organizate. S'au luat măsuri ca inginerii și tehnicienii din producție, care predau la aceste școli, să nu lipsească în timpul examenelor. Orele de examinare au fost programate în așa fel, încât să nu stânjenească producția.

Directorii școlilor și directorii de studii au avut sarcina să controleze felul cum s'au desfășurat examenele. In unele părți, Secțiunile de Invățământ de pe lângă Sfaturile Populare au trimis câte un delegat care să observe metodele folosite la examinare, precum și nivelul cunoștințelor elevilor dela diferite materii de cultură generală.

De asemeni, Direcțiunea de Cadre și Invățământ a Ministerului Metalurgiei și Industriei Chimice a trimis 12 tovarăși care au controlat desfășurarea examenelor la 27 școli medii tehnice.

La școala medie tehnică metalurgică din Cluj, cu toată lipsa de manuale, elevii s'au prezentat bine pregătiți, dovedind un deosebit interes pentru materiile de specialitate. S'a constatat, însă că elevii anului I dela secția maghiară a acestei școli sunt foarte slabi la limba română. Materia a fost predată mecanic. Mulți dintre elevi n'au putut traduce în limba lor maternă ceeace au învățat la lecție în limba română. Elevii celorlalte clase ale acestei secții maghiare cunosc termenii tehnici și în limba română. Trebue să arătăm, totuși, faptul că lucrările practice executate în atelierul acestei școli sunt inferioare lucrărilor executate, în aceleași clase, la alte școli medii tehnice metalurgice. Cadrele didactice dela această școală, ținând seama de rezultatele obținute pe primul semestru, trebue să-și îmbunătățească metodele de predare și, totodată să-și sporească eforturile pentru a da țării cadre temeinic pregătite.

La școala medie tehnică metalurgică din Oradea, unde directorul a înțeles că examenul semestrial este un control nu numai al cunoștințelor elevilor, ci și al felului cum cadrele didactice își desfășoară munca, s'a constatat că elevii prezentați la examen au fost temeinic pregătiți, majoritatea dând răspunsuri bune. Atât elevii secțiunii române cât și cei dela secțiunea maghiară au pavoazat clasele în vederea examenului dându-le un caracter sărbătoresc.

La școala medie tehnică siderurgică din Reșița, pregătirea elevilor în vederea examenelor s'a făcut în bune condițiuni, dar nu s'a ținut seamă de dispozițiunile Ministerului nostru, privitoare la lucrările scrise. Elevii au răspuns în mod satisfăcător la examen, afară de cei 17 elevi din anul I dela secția germană, care au multe lacune în cunoștințele lor.

Multe din lipsurile semnalate în timpul acestor examene se datoresc faptului că la unele școli lipsesc inginerii și tehnicienii.

Pentru a înlătura aceste deficiențe care se răsfrâng asupra pregătirii teoretice și practice a elevilor, Ministerul nostru a dat dispoziție ca, în semestrul II, direcțiunile întreprinderilor să înlesnească prezența la ore a inginerilor care predau la școlile medii tehnice.

Deasemenea, pentru îmbunătățirea muncii didactice în cadrul școlilor medii tehnice, Direcțiunea Cadre și Invățământ din Ministerul Metalurgiei și Industriei Chimice a luat inițiativa de a organiza lecții deschise, atât la materiile de cultură generală, cât și la cele de specialitate. In acelaș scop profesorii au sarcina să asiste la lecțiile celorlalți profesori de aceeași specialitate și să discute împreună metodele și procedeele folosite.

O atenție deosebită se va acorda, pe semestrul II, studiului individual, precum și studiului în cadrul grupelor de învățătură. Aceste grupe vor fi controlate atât de profesorii materiilor respective, cât și de diriginții și de directorul de studii.

Examenele semestriale dela școlile medii tehnice au dat cadrelor didactice posibilitatea să cunoască nivelul de cunoștințe al elevilor, să vadă capitolele și problemele care s'au înțeles mai puțin și totodată, să-și dea seama de propriile lor deficiențe în muncă pentru a le putea îndrepta în cursul activității din semestrul II, când își vor spori eforturile de pregătire a cadrelor medii necesare desvoltării industriei noastre metalurgice și chimice.

VARZAN CORNELIU
inspector șef în Ministerul Metalurgiei și Industriei Chimice

Apelul și Hotărîrile Consiliului Mondial al Păcii — primite cu entuziasm de oamenii muncii din învățământ

Să apărăm pacea, demascând pe toți cei ce doresc războiul

Cu adâncă bucurie am citit în „Scânteia" Apelul Consiliului Mondial al Păcii cu privire la încheierea unui Pact al Păcii și Rezoluția privitoare la Organizația Națiunilor Unite. Am văzut încă odată din aceste documente elaborate de prima sesiune a Consiliului Mondial al Păcii, că lagărul păcii este astăzi mai puternic decât oricând. Am văzut totodată că Organizația Națiunilor Unite a devenit un instrument folosit tot mai mult de imperialiști pentru instigarea la un nou război.

In sesiunea dela Berlin, delegații Consiliului Mondial al Păcii au depus toate eforturile pentru a aduce la adevărata sa menire Organizația Națiunilor Unite, cerându-i să revină la rolul ce i-a fost fixat prin Chartă, adică la rolul de for de înțelegere și nu de dușmănie între națiuni. Sutele de milioane de oameni cinstiți din lumea întreagă, care își vor depune semnăturile lor pe acest Apel, vor sprijini activ acțiunea de salvare a păcii.

Intreaga omenire muncitoare știe astăzi că războiul este un prilej de îmbogățire a fabricanților de arme. Gropile comune ale ostașilor morți pe front sunt pline de țărani și muncitori, de intelectuali progresiști și nu de acei care doresc războiul.

Ca director al grupului școlilor elementare „16 Februarie 1933" din raionul „Gheorghiu-Dej"-București am făcut cunoscut Apelul și Rezoluțiile Consiliului Mondial al Păcii atât în rândul elevilor cât și printre profesori, chiar din prima zi a apariției lor.

Elevii și profesorii școlii au văzut în aceste documente lupta popoarelor pentru înlăturarea pericolului unei noi agresiuni împotriva omenirii pașnice, iubitoare de progres și de libertate. Ei și-au dat seama că încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri, ca și rezolvarea problemelor Germaniei și Japoniei, vor constitui un pas sigur către consolidarea păcii în lume.

Ca deputat în Sfatul Popular raional și ca președinte al Comitetului de luptă pentru pace din circumscripția 248 orășenească, voi munci și mai mult pentru ca, prin discuțiile dela om la om și prin convorbirile organizate în cadrul școlii și al Ateneului Popular, să se intensifice acțiunea de lămurire a cetățenilor asupra luptei partizanilor păcii, făcându-i să participe și mai activ la lupta pentru pace și să semneze printre cei dintâi Apelul Consiliului Mondial al Păcii. Cetățenii din cartierul nostru, care au suferit atât de mult de pe urma bombardamentelor, vor ști să-și apere viața și bunurile lor deabia refăcute.

Sunt încredințat că propunerea Consiliului Mondial al Păcii cu privire la încheerea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri este astăzi, mai mult ca oricând, dorința întregii omeniri muncitoare, a tuturor oamenilor cinstiți, chezășia sigură a securității internaționale.

Impreună cu toți învățătorii și profesorii școlii noastre mă voi strădui să insuflețesc pe elevi în lupta pentru pace, să-i fac să înțeleagă tot mai mult eforturile partizanilor păcii din lumea întreagă, în frunte cu Uniunea Sovietică și să cresc în ei ura împotriva tuturor atâtătorilor la un nou război. Deasemenea, voi îndruma pe elevi ca prin articole la gazeta de perete, prin temele și compozițiile făcute în cadrul lecțiilor să oglindească lupta oamenilor cinstiți din lumea întreagă pentru apărarea păcii și să demaște pe toți doritorii de moarte și sânge, pe imperialiștii americani și englezi, ca și pe uneltele lor mârșave din țara noastră.

GHIȚA CONSTANTIN
directorul grupului școlar elementar „16 Februarie 1933", deputat în Sfatul Popular al raionului „Gheorghiu-Dej" București

Două documente de importanță covârșitoare

După interviewul tovarășului Stalin, Apelul și Rezoluțiile Consiliului Mondial al Păcii vin să confirme și să întărească voința oamenilor iubitori de pace din lumea întreagă de a zădărnici planurile criminale ale imperialiștilor.

In numele milioanelor de oameni care urăsc războiul și pe imperialiști, Consiliul Mondial al Păcii cere să se încheie între cele 5 mari puteri — Statele Unite ale Americii, Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză, Anglia și Franța — un Pact al Păcii.

Acest Apel, precum și Rezoluția privitoare la Organizația Națiunilor Unite, au stârnit un viu interes în rândurile oamenilor muncii din țara noastră, care își pun toate speranțele în Hotărîrile luate de Consiliul Mondial al Păcii la Berlin și care pornesc cu un avânt sporit la munca de îndeplinire a Planului Cincinal.

Citind apelul, noi, cadrele didactice și administrative dela Școala Pedagogică de Educatoare Nr. 3, ne-am întărit și mai mult încrederea în forțele păcii, am căpătat noi puteri în muncă.

Noi înfierăm atitudinea Organizației Națiunilor Unite, care înșeală speranțele pe care poporele și le-au pus în ea, acoperindu-se în fiecare zi de rușine, prin patronarea fărădelegilor săvârșite de agresorii americani în Coreea, prin declarata Chinei ca agresoare și prin încurajarea cursei înarmărilor, în scopul dezlănțuirii unui nou război.

Alăturându-ne Apelului Consiliului Mondial al Păcii, noi ne luăm angajamentul să întărim și mai mult lupta pentru pace în școală, educând tineretul nostru în spiritul dragostei de Patrie, în spiritul dragostei pentru pace și al urii pentru atâtătorii la război.

J. ZISSU
Directoarea Școlii Pedagogice de Educatoare Nr. 3, București

POȘTA REDACȚIEI

N. TEȘCANU — **Brăila.** Articolul dvs. „Educația fizică și sportul la Școala Elementară Nr. 1, cartierul „1 Mai" l-am folosit ca material documentar. Continuați a ne trimite și alte articole din activitatea cadrelor didactice din orașul dvs.

Georgeta Crăciunescu — Iași. Ne bucură foarte mult preocuparea dumitale de a ne trimite un articol privitor la contribuția pe care cadrele didactice urmează să o dea pentru îndeplinirea Cincinalului. Dumneata reușești într'adevăr, să arăți just sarcinile învățătorilor și profesorilor în această privință. Articolul suferă însă de o mare lipsă: te-ai limitat la generalități, fără să subliniezi realizările obținute de tovarășii de muncă din orașul dumitale, realizări axate pe problemele locale. Un asemenea articol ne interesează în mod deosebit și îl așteptăm.

Constantin Nuță — regiunea Stalin. **Cererea nu poate fi îndeplinită în momentul de față. Intr'un viitor apropiat, problema se va rezolva în sensul celor dorite de dvs.**

Gavril Găină — Brodina. **Am primit amândouă corespondențele. Vă rugăm să reveniți, arătând datele la care s'au terminat construcțiile școlare de care aminitiți în corespondență.**

I. MOISE. Sugestiile dvs. referitoare la hărțile necesare studiului geografic au fost prezentate Direcției Manuale, pentru a le lua în considerare.

GH. GHEORGHIU. **Articolul dvs. a fost primit cu întârziere la redacția noastră și nu l-am mai putut publica. Pe viitor, vă rugăm a ne scrie direct pe adresa redacției noastre.**

Licențe poetice

In condica de prezență a școlii elementare din satul Islaz, raionul Brănești, regiunea București, activitățile din clasă sunt formulate foarte succint și revin ca un leitmotiv obsedant: memorizarea: „repetiția poeziilor învățate"; muzica: „din cele învățate"; desenul: „din imaginație sau liber, din gând"; gimnastica: „exerciții"... etc.

Foarte binevoitoare, învățătoarea dela clasa I-a ne explică: — Să vedeți, noi, de fapt, în aceste ore am făcut tot citire, dictări și aritmetică. Fiindcă, știți suntem cam în urmă cu planificarea.

— Nici cu planul de școlarizare nu stați prea strălucit, — observ eu, privind în catalog.

— Da, să vedeți, copiii, mai ales cei mici, nu prea vin regulat la școală. Parcă nu le-ar plăcea școala. Și noi, ce ne-am zis? Să îmbunătățim nivelul instructiv al claselor, să compensăm. Adică, cum s'ar zice, să facem un învățământ calitativ (?!).

Clătin din cap ca să arăt că sunt totuși nedumerit. Și ca să trec peste șirul enumerativ al unor dificultăți și tânguiri care vor să „creeze atmosferă", mă invit în clasă. Asist la o oră de citit-scris, care merge târîș-grăpiș. Imi spun însă: poate învățătoarea, ca să apropie copiii de școală, a dat mai multă atenție pregătirii artistice, poeziilor, cântecelor. Nu degeaba e trecut în condică mereu „repetiția poeziilor învățate", „din cele învățate"... Aici, cu siguranță, stă „calitatea" de care vorbea învățătoarea.

Și, așteptând ora următoare, mi-i și imaginez pe acești copilași, vioi, drăguți, recitând frumos, cu haz, cu căldură, cu entuziasm. Parcă-i aud cântând cu glasuri subțiri, avântate. ritmice, cântece muncitorești, ale căror melodii și cuvinte le îmbujorează obrajii și le aprind ochii de emoții.

Emoționat de propriile mele amintiri, mă pregătesc să-i dau o satisfacție și învățătoarei, care e mâhnită că n'am prea fost mulțumit de cunoștințele de scris-citit din clasă. Intreb:

— Copii, care vrea să-mi spună o poezie?

Din toate băncile țâșnesc, ca niște săgeți, mâini îndrăznețe, terminate cu două degete.

— Spune tu, — numesc eu pe un copil cu ochii ca păcura, în care citeam o nestăvilită dorință de a rosti, însuflețit, o poezie tare frumoasă.

Copilul se ridică în picioare. Fixează ochii în tavan și înțepenește așa. Mișcă doar pieptul, când și-l umple cu aer, parcă ar vrea să se arunce în înot sub o apă adâncă. Și începe să turue, pe nerăsuflate:

— Cântă cocoșelul dis de dimineață,
Scoală-te copile, spală-te pe față...

— Bravo, — zic eu, la sfârșit, observând: — numai că o spui prea repede, prea în silă. Când spui poezii, trebue să vorbești frumos, omenește, cum vorbești cu colegii tăi. Și-apoi nu-i bine să stai, așa, țeapăn, cât ține poezia. Trebue să fii slobod, să întărești, cu o mișcare a mâinilor, cele spuse în poezie... Ei, ia să vedem altul.

De astă dată se ridică o fetiță. E tare înmoasă și drăgălașă. Dar începe aceeași poezie și o spune tot ca o morișcă, neglijând cu totul recomandațiile mele. Mă mir: de ce aceeași poezie? Dar cum sunt destul de perseverent, mai pun pe unul și încă pe unul: șase copii, aceeași poezie, același ton rigid, înghețat, aceeași turuială mecanică: „Cântă cocoșelul dis de dimineață"... Deci o perfectă concordanță între condică și realitate: „repetiția poeziilor învățate". Mă întreb însă: nu cumva „poeziilor", la plural, e o simplă licență poetică?

— Bine, dar altă poezie nu mai știți? întreb eu, intrigat.

Urmează un moment de liniște, de chibzuială. După asta se ridică o fetiță și răspunde, categoric, parcă ar fi fost delegata întregii clase:

— Nu mai știm, domnule! Numai p'asta ne-a 'nvățat doamna...

— Dar poate, — nu mă dau eu bătut. — poate mai știți vreo poezie învățată la grădiniță ori acasă?

Sare unul mărunțel, de-o șchioapă:

— Eu știu una! — Și fără să mai aștepte altă invitație, ia o poziție grozavă, încremenește în ea, după tipicul înaintașilor săi întru recitare, împunge cu privirile bietul tavan și-i zice, la marea viteză:

— „Vine rața dela baltă,
Cu codița ridicată
Și face un oușor
Pentru domnu' învățător".

Abia pot cârmi capul spre învățătoarea care pare tot atât de mirată ca și mine. Mă uit iar în clasă. Copiii cată admirativ spre cel cu „rața". Li-i ciudă că el a știut mai mult. Sunt dornici, foarte dornici să știe și ei poezii cât mai multe și mai frumoase poezii.

— Cine te-a învățat poezia asta, băețaș? întreb eu, ca să desghet atmosfera și să aflu tâlcul adevărat al versurilor spuse.

— Țâtica, răspunde copilul — căutând în ochii mei, să vadă ce părere am.

M'am lămurit: sunt versuri satirice de altă dată la adresa unor mentalități și practici din vremurile trecute.

— Ei, s'o dregem cu un cântec, — mă arăt eu nebiruit în optimismul meu, măcar că repertoriul poeziei m'a cam dărâmat. Ia ziceți-i voi un cântec.

Sunt pus azi să demonstrez și să-mi demonstrez mie însumi că nu se poate clasă fără cântec și poezii. Dar ochii copiilor mă privesc nespus de uluiți, de speriați. Parcă i-am trezit dintr'un somn adânc. Parcă aș fi coborît pe horn, și-s negru de funingine. Parcă aș fi avut chip, ghiare și aripi flendurite de smeu. De ce i-am speriat?

— Un cântec, copii, un cântec... hai...

— Nu știm niciun cântec... — murmură unul, stins, abia auzit. — Nu ne-a învățat nimeni niciun cântec.

Renunț la orice fel de demonstrație. Pentru un moment, împrejurările mă silesc să capitulez.

Nu se poate trăi fără cântec, fără poezie. Alungați la naiba „rața dela baltă" și învățați copiii cântece și poezii, bune, adevărate. Atunci, o să vedeți voi că și învățătura o să le fie mai ușoară, mai atrăgătoare, mai frumoasă. Și școala o să le fie mai dragă, mult mai dragă decât acum

RADU TUDOR
(după o corespondență a tov. inspector Mihai Vasiliu).

Note politice externe

Ultima Notă a Guvernului Sovietic către guvernul Marii Britanii a produs, în întreaga lume, un interes considerabil. Prin precizările pe care le-a formulat, această Notă constituie, într'adevăr, un document internațional de-o excepțională însemnătate, care dă tuturor oamenilor cinstiți o viziune clară și exactă asupra principalelor aspecte ale situației mondiale actuale. Prin aceasta, noul document aduce o mare contribuție la menținerea păcii.

Reamintim că la 20 Ianuarie, Guvernul Sovietic adresase deja o Notă guvernului Attlee, în care aducea dovezile concrete asupra încălcării de către conducătorii laburiști a clauzelor Tratatului de alianță anglo-sovietic din 1942. Neavând nimic valabil de replicat acestor dovezi de nefăgăduit, guvernul britanic a preferat să nu mai răspundă nimic. Ce s'a întâmplat, însă? Complet demascat de către istoricul interview pe care I. V. Stalin l-a acordat ziarului „Pravda" — interview care a avut un ecou extraordinar în sânul poporului englez — Attlee s'a văzut obligat să ia totuși atitudine. In disperare de cauză, „experții" dela Foreign-Office au găsit că ar fi mai puțin primejdios dacă în locul unui răspuns direct la cele exprimate de I. V. Stalin, primul ministru laburist ar lua o cale diversionistă. Și astfel, la 17 Februarie, adică după 24 de ore dela publicarea răsunătorului interview în „Pravda", Attlee a trimis o notă de răspuns la Nota Sovietică din 20 Ianuarie. Străduindu-se să atenueze impresia profundă pe care declarațiile tovarășului Stalin au provocat-o, nota guvernului britanic recurge la metoda lui Goebbels, înșirând o serie de născociri, minciuni și calomnii mizerabile.

La această grosolană încercare de diversiune, Guvernul Uniunii Sovietice a dat un sdrobitor răspuns prin Nota sa din 24 Februarie. Analizând punct cu punct „argumentele" cuprinse în nota engleză, Guvernul Sovietic confruntă textul clauzelor Tratatului de alianță dintre cele două țări cu acțiunile agresive și anti-sovietice ale cabinetului Attlee — și demonstrează, în chip absolut neîndoios că participând la remilitarizarea Germaniei Occidentale și la coaliția războinică a Atlanticului de Nord, acest guvern a violat litera și spiritul Tratatului din 1942. După această luminoasă demonstrație, întemeiată pe fapte și date indeobște cunoscute, nu mai rămâne nimic din toată confuzia pe care leaderii laburiști s'au străduit s'o creeze cu privire la încălcarea Tratatului.

Totdeodată, Nota Guvernului Sovietic din 24 Februarie mai dă replici sdrobitoare și altor neadevăruri sfruntate formulate de cabinetul Attlee în același răspuns. Astfel, acesta îndrăznise să pretindă, din nou, în ciuda evidenței, că U.R.S.S. n'ar fi demobilizat trupele sale în perioada de după război. La această minciună odioasă, Guvernul Sovietic răspunde că în timp ce U.R.S.S. a demobilizat după război 33 de contingente, revenind la efectivele din 1939 — demobilizare fără de care Țara Socialismului n'ar fi putut întreprinde giganticul efort economic din ultimii ani — dimpotrivă Statele Unite, Anglia și Franța mențin sub arme peste 5 milioane de oameni, depășind de câteva ori efectivele lor din 1939. In felul acesta, rezultă în mod neîndoios că nu U.R.S.S. amenință securitatea puterilor occidentale, ci acestea amenință securitatea Uniunii Sovietice. Și mai rezultă că guvernul englez nu duce o politică de apărare, ci o politică de agresiune, reînarmând Germania Occidentală în acest scop.

Pentru a camufla încălcarea de către Anglia a tratatului de pace cu Italia, țară pe care în ciuda prevederilor acestui tratat a introdus-o în coaliția agresivă a Atlanticului, guvernul Attlee mai are încă neobrăzarea, în nota sa de răspuns, să calomnieze Republicile Populare și, în mod special, R. P. Română, R. P. Ungară și R.P. Bulgaria. **Credincios politicii sale externe staliniste, Guvernul Sovietic a respins și de data aceasta, cu toată vigoarea, încercarea perfidă a imperialiștilor englezi de a calomnia aceste țări și de a se amesteca în treburile lor interne.** „Ar fi însă timpul — **declară Nota Sovietică** — ca guvernul Marii Britanii să înțeleagă că popoarele Bulgariei, Ungariei și Romîniei au același drept ca și poporul oricărui alt stat, să-și reglementeze treburile lor interne, călăuzindu-se după interesele lor naționale și nu după faptul dacă regimul democratic instaurat în aceste țări este sau nu este pe placul guvernului cutărei sau cutărei țări străine". **Dar conducătorii laburiști nu pot să înțeleagă noile realități apărute în lume și deaceea, folosind calomnia drept metodă permanentă de guvernământ, ei mai au nenorocita îndrăsneală în nota lor de răspuns să îndruge și alte fantastice născociri: de pildă, că Tito, abjectul lor agent provocator, tiranul fascist care și-a trădat poporul și transformă Iugoslavia într'o bază de pornire a agresiunii imperialiste, n'ar fi decât un „democrat" și un „pacifist"; sau că mișcarea de eliberare, care a cuprins țările coloniale și dependente, nu s'ar datora asupririi imperialiste și exploatării capitaliste. La toate aceste delirante „argumente", care fac să surâdă și un copil, Guvernul Sovietic a dat răspunsul care se cuvenea, spulberând cu o sdrobitoare ironie balivernele disperate ale „socialistului" Attlee și coechipierilor săi.**

După magistralul rechizitoriu cuprins în Nota Sovietică din 24 Februarie, guvernul Marii Britanii apare în adevărata sa lumină de infractor internațional și de instigator la război. Smulgând noile măști sub care acești domni au vrut să-și ascundă planurile lor monstruoase și vinovățiile ce vădite, Guvernul Sovietic a adus o nouă contribuție puternică la cauza păcii. Măsura eficacității deosebite a acestei contribuții ne-o dă imensul ecou pe care Nota Sovietică l-a avut și-l are în întreaga lume.

Și acest ecou este cu atât mai răsunător, cu cât dând o nouă dovadă a voinței sale de pace și colaborare democratică, Guvernul Sovietic s'a declarat gata, în concluzia Notei sale, să înceapă cu guvernul englez, în ciuda atitudinii dușmănoase a acestuia, negocieri pentru a se ajunge la o ameliorare durabilă a relațiilor dintre U.R.S.S și Anglia.

Este rândul guvernului britanic să facă gestul corespunzător. In orice caz, opinia publică internațională a apreciat deja cine vrea pace și colaborare — și cine nu.

Noua măsură luată de Guvernul Sovietic și de Partidul Bolșevic de a reduce substanțial prețurile de Stat cu amănuntul la produsele alimentare și industriale, are în momentul de față o foarte mare însemnătate internațională.

Intr'adevăr, această reducere simțitoare a prețurilor mărfurilor de larg consum, — a patra dela război încoace, — vine să dovedească, din nou, superioritatea definitivă a sistemului de orânduire socialistă asupra orânduirii capitaliste în descompunere. Când a fost hotărîtă această nouă și masivă scădere de prețuri în Țara Socialismului? Ea a fost hotărîtă într'un moment când în toate țările capitaliste, în cap cu Statele-Unite, Anglia și Franța, criza economică se extinde și se adâncește, șomajul crește necontenit, inflația se agravează rapid, prețurile urcă vertiginos, iar massele largi populare trăiesc o mizerie tot mai crâncenă!

Așa dar, în timp ce în țările subjugate de capital viața devine un infern chinuitor pentru majoritatea populației, în U.R.S.S. oamenii sovietici, îndrumați de Partidul Bolșevic și de marele Stalin dobândesc mereu alte strălucite victorii în agricultură și industrie, ridicând necontenit nivelul de trai general al poporului. Această radicală deosebire arată iremediabila condamnare istorică a regimului capitalist, demonstrând concret că viitorul aparține comunismului și numai comunismului.

Totdeodată, noua reducere de prețuri din U.R.S.S. mai vine să confirme și consecvența politicii staliniste de pace. In recentul său interview acordat „Pravdei", I. V. Stalin declara la adresa celor care au neobrăzarea să mai susțină, ca și calomniatorul Attlee, că Uniunea Sovietică nu ar dori în mod sincer pacea: „Se înțelege, — spunea tovarășul Stalin, — că dacă Uniunea Sovietică nu reduce, ci dimpotrivă extinde industria civilă, nu restrânge, ci dimpotrivă desfășoară construirea de noi și grandioase stațiuni hidro-electrice și sisteme de irigare, nu încetează, ci dimpotrivă continuă politica de reducere a prețurilor, ea nu poate concomitent să extindă industria de război și să sporească forțele sale armate, fără riscul de a ajunge în stare de faliment". Noua reducere de prețuri, — repetăm: a patra reducere substanțială dela război încoace, — oferă o măreață confirmare a faptului că Guvernul Sovietic duce o hotărîtă și nedesmințită politică de pace și dă un răspuns nimicitor tuturor calomniatorilor antisovietici din tabăra imperialismului războinic.

Noua reducere de prețuri din U.R.S.S. a fost salutată cu bucurie nu numai de oamenii sovietici, care culeg astfel roadele eforturilor lor creatoare, dar și de toți oamenii iubitori de progres și de pace din întreaga lume. Intr'adevăr, ea arată tuturor exploataților calea de urmat spre eliberarea lor. In același timp, noile succese obținute de oamenii sovietici arată creșterea continuă a potențialului economic al Țării Socialismului și orice nouă consolidare a acesteia slujește cauza păcii. Iată deci noua reducere de prețuri din U.R.S.S. are o enormă semnificație internațională.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26. Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA „Scrisul Liber", Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5. Telefon: 4.92.96. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni, 130 lei; instituții anual, 500 lei.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

ANUL II Nr. 101 | 4 PAGINI 5 LEI | VINERI 9 MARTIE 1951

Rolul directorului în școală

In munca instructiv-educativă din școală, ca și în cea administrativă, rolul directorului este deosebit de important. Lui îi este încredințată o sarcină de mare însemnătate politică, sarcina educării în spirit comunist a copiilor din școala pe care o conduce.

De pregătirea pedagogică a directorului de școală, de posibilitățile lui de a organiza și îndruma întreaga activitate a școlii depinde, în mare parte, rezolvarea cu succes a sarcinilor care stau astăzi în fața școlilor noastre. De aceea, în centrul atenției directorului trebue să se afle, în primul rând, conținutul instruirii și al educației.

In școlile Patriei noastre sunt numeroși directori care răspund cu cinste misiunii lor. Ei organizează și planifică cu pricepere munca pedagogică a școlii și îndrumează stăruitor activitatea ei instructiv educativă. Tovarășul Gibescu Nicolae, care conduce Liceul de Băeți din Râmnicul-Vâlcea este, de pildă, un astfel de director. El cunoaște activitatea tuturor profesorilor care lucrează în școală și acordă o deosebită atenție desfășurării procesului de învățământ, pe care-l controlează și-l îndrumează permanent.

Tovarășul Codrea Gheorghe, director la Școala Elementară din satul Paloș, raionul Racoș, muncește cu o râvnă deosebită atât în școală cât și pe tărâm social. Datorită activității sale neobosite, el a izbutit să școlarizeze pe toți copiii de vârstă școlară din satul Paloș și a obținut rezultate foarte bune în munca de alfabetizare. Tovarășul Codrea se preocupă intens de ajutorarea cadrelor tinere, popularizează metodele pedagogice sovietice și ține o legătură strânsă cu părinții.

Tovarășul Nicolae Mitruț, directorul Școlii Pedagogice de băeți din Craiova, se îngrijește în mod deosebit de planificarea și coordonarea muncii din școală.

Mai sunt însă și unii directori care nesocotesc sarcina ce li s'a încredințat. Așa este, de pildă, tovarășul Antoci Paul, directorul Școlii Elementare — Jilava. Neinteresându-se de munca școlii, având o atitudine nejustă și lipsită de tact față de tovarășii cu care lucrează, el și-a pierdut autoritatea nu numai în fața lor, ci și în fața elevilor.

Tovarășul Chioralia Constantin, care conduce Școala Elementară din Plenița, regiunea Dolj, nu se îngrijește de buna organizare a muncii, nu-și planifică activitatea și lasă lucrurile să se desfășoare la voia întâmplării.

O asemenea atitudine față de munca de conducere a școlii trebue grabnic revizuită. Directorii școlilor noastre trebue să-și însușească priceperea de a organiza munca școlii, de a îndruma activitatea ei colectivă și de a îmbina just grija pentru chestiunile de ordin gospodăresc cu permanenta supraveghere a desfășurării procesului de învățământ.

In școala noastră rolul directorului în conducerea activității de instruire și educare a elevilor trebue să crească într'o măsură însemnată. Este dela sine înțeles însă că o asemenea muncă nu poate fi bine dusă la îndeplinire decât pe baza unui plan general de activitate. Pentru a putea urmări zi de zi aplicarea acestui plan, directorul trebue să-și alcătuiască săptămânal planuri personale, în care să indice concret măsurile prin care va realiza controlul muncii pedagogice, activitatea de îndrumare a întregului colectiv și, în special, ajutorarea cadrelor tinere, neexperimentate. De asemeni în planul personal al directorului trebue să se prevadă care vor fi formele concrete ale muncii de coordonare a diferitelor sarcini ale școlii: munca de alfabetizare, activitatea extrașcolară a elevilor, colaborarea cu organizațiile U. T. M. și de pionieri, cu comitetul de părinți, etc. Insfârșit, planul personal trebue să cuprindă și o serie de măsuri privitoare la rezolvarea problemelor de ordin administrativ-organizatoric care stau în sarcina directorului.

Un plan de activitate just întocmit dă directorului posibilitatea de a cuprinde întreaga muncă a școlii, adică de a cunoaște toate laturile activității ei. Cea mai însemnată dintre aceste laturi este desfășurarea procesului de învățământ și anume, forma de bază a organizării acestui proces, lecția. Iată de ce directorul trebue să controleze permanent și sistematic felul cum se desfășoară procesul de învățământ în școala pe care o conduce. In primul rând el trebue să știe cât de juste și cât de adânci sunt cunoștințele pe care profesorii le transmit elevilor. In al doilea rând, trebue să știe ce metode folosesc profesorii în munca lor și, însfârșit, el trebue să verifice volumul și calitatea cunoștințelor și a deprinderilor pe care și le însușesc elevii și cum știu ei să aplice aceste cunoștințe în practică. Este neapărat necesar ca directorul să-și noteze regulat și sistematic observațiile sale într'un „jurnal", pentru a avea astfel permanent o evidență a muncii tuturor sectoarelor de activitate din școală.

Munca de conducere a școlii nu se limitează însă numai la constatarea unor fapte. Adevăratul rol al directorului este acela de a îndruma zi de zi, pe baza constatărilor făcute, întreaga viață a școlii, de a lupta necontenit pentru ridicarea calității muncii instructive și educative. Formele pe care le poate îmbrăca munca de îndrumare a directorului sunt numeroase și variate: discuții personale, organizarea asistării reciproce a profesorilor la lecții, discuțiile în cadrul consiliului pedagogic, etc. Este deosebit de important ca directorul să atragă în munca de îndrumare cadrele didactice cu experiență și să acorde un ajutor cât mai temeinic atât cadrelor tinere, care deabia și-au început munca pedagogică, cât și cadrelor necalificate. Acestor învățători și profesori trebue să li se dea sfaturi cu privire la problemele de metodologie, trebue să li se indice material bibliografic, trebue să li se facă cunoscute cele mai bune experiențe ale profesorilor din școală.

Cunoașterea permanentă a activității cadrelor didactice îngăduie directorului să aibă o imagine completă a muncii din școală, îi dă posibilitatea să tragă concluzii cu caracter general asupra cauzelor care determină succesele și lipsurile acestei munci. De aceea, pe lângă îndrumarea fiecărui profesor în parte, directorul trebue să ia măsuri care să ducă la ridicare calității întregii activități instructive și educative a școlii. De pildă, dacă directorul constată o serie de lipsuri caracteristice metodelor de predare ale celor mai mulți dintre învățătorii și profesorii școlii, el trebue să prelucreze materialul referitor la aceste lipsuri, pe care l-a adunat cu prilejul vizitării lecțiilor, să se oprească în special asupra problemelor mai importante și să expună în cadrul consiliului pedagogic al școlii concluziile la care a ajuns. După aceasta, efortul principal al cadrelor didactice trebue să se îndrepte spre lichidarea lipsurilor constatate, iar directorul trebue să controleze mai departe munca de îmbunătățire a predării. In felul acesta, se va putea realiza cu adevărat un salt în activitatea școlii.

Controlul directorului trebue să aibă însă și un alt scop, tot atât de important, și anume, acela de a cunoaște cât mai bine cadrele cu care lucrează. Pe lângă faptul că asistă la lecții, directorul trebue să cerceteze planurile calendaristice și planurile de lecții ale profesorilor, trebue să urmărească munca lor în cadrul cercului pedagogic și pe tărâm social, trebue să știe dacă ei se preocupă serios de ridicarea nivelului lor profesional și ideologic, dacă studiază individual, dacă citesc ziare, reviste, cărți de literatură, etc. Numai o cunoaștere adâncă a posibilităților fiecăruia dintre învățătorii și profesorii școlii va îngădui atât justa lor repartizare în muncă, cât și promovarea lor. Acestei probleme, directorul trebue să-i acorde o însemnătate deosebită. In special, el trebue să se ocupe de ridicarea în diferite munci a cadrelor tinere, fixându-le sarcini, dându-le atribuții precise și indicații amănunțite cu privire la realizarea lor.

De asemeni o latură însemnată a muncii directorului este și aceea a cunoașterii elevilor. Pentru aceasta, el trebue să țină un contact cât mai strâns cu învățătorii și cu diriginții, să aibă cu ei ședințe periodice, să cunoască caietele lor de însemnări cu privire la elevi. Pe lângă aceasta, directorul trebue să stabilească și un contact direct cu elevii, să aibă cu ei discuții personale, astfel încât să poată cunoaște nu numai configurația unei clase în întregime ci, pe cât se poate, și pe fiecare elev în parte.

Odată cu activitatea de control și de îndrumare a muncii din școală, directorul trebue să-și îndeplinească și rolul de coordonator al acestei munci. El trebue să se ocupe astfel de stabilirea unei colaborări juste între organizațiile de tineret și școală, privind activitatea U. T. M-ului și a organizației de pionieri drept o parte componentă a întregii munci instructiv-educative a școlii. Directorul are datoria să sprijine activ munca acestor organizații, bizuindu-se, la rândul său, pe ajutorul lor în ceeace privește activitatea politică și culturală cu elevii.

Tot atât de importantă este și legătura cu părinții elevilor în general și cu comitetul de părinți în special. Este necesar ca directorul să stimuleze și să dirijeze just munca acestui comitet, care poate sprijini mult școala, atât în rezolvarea unor probleme administrative, cât și în realizarea propagandei pedagogice în rândurile părinților.

Pentru a izbuti să-și îndeplinească în condițiuni cât mai bune rolul lui de conducător al școlii, directorul trebue să fie el însuși un om cu un ridicat nivel profesional, ideologic și politic, un om cu o cultură serioasă și multilaterală. El are datoria să cunoască toată literatura pedagogică care apare în țara noastră, trebue să-și însușească experiența școlii și a pedagogiei sovietice. Numai astfel el va izbuti să fie un bun director de școală.

In curând, toate școlile de pe cuprinsul țării noastre vor începe munca de pregătire a examenelor, vor intra în cea mai însemnată și mai grea etapă a anului școlar. Directorii vor trebui să desfășoare o activitate și mai intensă, și mai rodnică decât până acum. Ei vor trebui să pregătească astfel examenele, încât ele să însemne un nou succes însemnat al învățământului nostru, o nouă bătălie câștigată în lupta pentru educarea în spirit comunist a copiilor și a tineretului.

Rezoluția Consiliului Mondial al Păcii asupra chestiunilor organizatorice și asupra lărgirii mișcării pentru pace

BERLIN (Agerpres). — TASS transmite: Prima sesiune a Consiliului Mondial al Păcii, care s'a încheiat recent la Berlin, a adoptat o rezoluție asupra chestiunilor organizatorice și asupra lărgirii mișcării pentru pace. Iată textul rezoluției:

Consiliul Mondial al Păcii, luând cunoștință cu satisfacție, la sesiunea sa dela Berlin din Februarie 1951, de activitatea desfășurată în vederea îndeplinirii hotărîrilor celui de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii, a socotit că este necesar să desfășoare și mai larg această activitate.

Consiliul Mondial recomandă tuturor Comitetelor Naționale să difuzeze cu și mai multă energie și să popularizeze pe scară largă Apelul către Organizația Națiunilor Unite, care trebue să pătrundă pretutindeni și care trebue adus la cunoștință fiecărui om. Consiliul Mondial se adresează tuturor cu apelul de a da dovadă de inițiativă în această chestiune, atât pe plan național, cât și pe plan internațional.

Consiliul Mondial al Păcii ia act cu satisfacție de adoptarea legii împotriva propagandei de război într'o serie de țări.

El cheamă Comitetele Naționale să ia măsuri în vederea elaborării unor proiecte de lege pentru apărarea păcii și împotriva propagandei de război, care trebue să fie prezentate parlamentelor din diferite țări. Comitetele Naționale trebue să informeze despre aceasta opinia publică în vederea obținerii unui larg sprijin popular pentru aceste măsuri. Consiliul Mondial al Păcii cheamă Comitetele Naționale să mobilizeze opinia publică pentru demascarea și boicotarea tuturor publicațiilor, declarațiilor scrise, discursurilor, filmelor, emisiunilor de radio, etc., care îndeamnă la război.

El recomandă Comitetelor Naționale să ducă o vastă campanie de lămurire, cu participarea a mii de oameni de bunăvoință, care vor demasca neobosit, în fiecare țară, minciunile ce servesc pregătirilor de război.

El propune Biroului să ia măsuri pentru crearea pe lângă Secretariat a unui Birou de Informații, care va furniza informații obiective și știri exacte, demascând relatările mincinoase și denaturate, menite să mențină psihoza de război. Consiliul Mondial al Păcii constată cu satisfacție că legătura stabilită cu numeroase asociații și colective, conform hotărîrilor celui de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii, a făcut posibilă o și mai mare desfășurare și lărgire a mișcării pentru apărarea păcii.

Consiliul adoptă următoarea hotărîre:

1) Să se continue tratativele cu mișcarea mondialiștilor din diferite țări pentru a se stabili chestiunile asupra cărora se poate ajunge la un acord și pot fi duse acțiuni comune care să încurajeze participarea reciprocă la conferințe și congrese.

2) Este de dorit să se organizeze pe picior de egalitate întâlnirea propusă de Asociația quakerilor pe baza unor documente și rezoluții urmărind crearea condițiilor pentru acțiuni comune.

3) Este important să fie aduse la cunoștința bisericilor rezoluțiile adoptate la actuala sesiune a Consiliului și să se solicite sprijinirea acestor rezoluții de către ele. In numele Biroului, președintele Joliot Curie a adresat celor mai înalte instanțe bisericești o scrisoare în care le aduce la cunoștință rezolutiile celui de al doilea Congres Mondial în chestiunea dezarmării. Câteva răspunsuri primite la această scrisoare arată interesul pe care l-a stârnit această comunicare.

4) Este necesar să se desvolte legăturile cu curentele existente în diferite țări, curente care sunt în favoarea neutralității, pentru ca acestea să tindă în fapt la menținerea păcii.

5) Să se găsească calea pentru colaborarea cu mișcările pacifiste și cu toate celelalte grupări, în măsura în care această legătură și colaborare va servi cauzei păcii.

Consiliul Mondial al Păcii ia act cu satisfacție de inițiativa și de propunerile cu privire la organizarea de conferințe internaționale, care să permită reprezentanților cu autoritate ai opiniei publice din diferite țări să facă un schimb de păreri și să rezolve în comun unele probleme în interesul păcii în lumea întreagă. Asemenea conferințe vor face posibile realizarea unor noi legături și a unei noi lărgiri a mișcării partizanilor păcii.

In legătură cu aceasta Consiliul Mondial al Păcii

1) Aprobă convocarea în cel mai scurt timp, de către Uniunea franco-belgiană împotriva remilitarizării Germaniei, la Paris sau la Bruxelles a unei conferințe a popoarelor din acele țări europene ale căror guverne au semnat pactul Atlanticului, conferință la care să participe și poporul german. Această conferință va avea drept scop examinarea chestiunilor cu privire la lupta împotriva remilitarizării Germaniei și soluționarea pașnică a problemei germane.

2) Aprobă propunerea cu privire la organizarea unei conferințe a țărilor Asiei și din zona Oceanului Pacific, cu scopul de a examina în primul rând chestiunile luptei împotriva reînarmării Japoniei și chestiunile soluționării pașnice a conflictelor care au loc în prezent, precum și chestiunea tinerii în țările interesate din Asia și zona Oceanului Pacific a unui referendum popular cu privire la remilitarizarea Japoniei și la încheierea unui tratat de pace cu ea, în acest an.

3) Propune Biroului să sprijine organizarea unor conferințe regionale: a) a țărilor din Orientul Apropiat și din Africa de Nord; b) a țărilor scandinave.

4) Recomandă Secretariatului să examineze chestiunea organizării unor conferințe similare pentru: a) țările din Africa Neagră; b) țările din America de Nord și din America Latină. (Această conferință poate avea loc în luna August în Mexic).

Consiliul Mondial al Păcii cheamă Comitetele Naționale din țările interesate să depună maximum de eforturi pentru a asigura un cât mai mare succes acestor conferințe.

Consiliul Mondial al Păcii hotărăște să convoace în vara anului 1951, în Uniunea Sovietică, o conferință internațională economică a economiștilor, tehnicienilor, industriașilor, comercianților și activiștilor sindicali din toate țările, în vederea restabilirii legăturilor economice și a ridicării nivelului de trai al popoarelor.

Ordinea de zi a conferinței va fi următoarea: a) Posibilitățile de îmbunătățire a condițiilor de trai ale popoarelor în mijlocul secolului al XX-lea cu condiția menținerii păcii; b) Posibilitățile de îmbunătățire a legăturilor economice între țări.

Conform hotărîrilor celui de al doilea Congres Mondial, cu privire la legăturile culturale, Consiliul Mondial al Păcii propune Biroului să sprijine prin toate mijloacele organizarea conferinței medicilor, care a fost propusă de medici cunoscuți din Franța și Italia. Această conferință va avea loc în cursul acestui an în Italia și va fi consacrată problemei luptei împotriva influenței nefaste pe care o au pregătirile de război asupra ocrotirii sănătății maselor populare.

Să însărcineze Secretariatul să studieze și să sprijine ținerea de conferințe internaționale ale scriitorilor, artiștilor, oamenilor de știință și cineaștilor, conferințe care să desbată chestiunile privitoare la desvoltarea culturii naționale și a colaborării culturale pe plan internațional, cu condiția menținerii păcii.

Să țină în 1951 o conferință a scriitorilor și a oamenilor artei.

Consiliul Mondial al Păcii propune Secretariatului să sprijine ideea convocării în viitor a unor conferințe ale pedagogilor, ziariștilor, sportivilor, etc.

El propune să se examineze sub ce formă s'ar putea sprijini inițiativa organizațiilor de tineret și studențești de a organiza la Berlin între 5 și 19 August 1951 un mare Festival Mondial pentru apărarea păcii.

Consiliul Mondial al Păcii hotărăște crearea pe lângă Consiliu a unei Comisii Internaționale pentru legăturile culturale, care va fi convocată periodic. El recomandă să se creeze neîntârziat pe lângă fiecare Comitet Național o comisie pentru legăturile culturale, care să sprijine călătoriile — în măsura posibilului — reciproce, care să aibă drept scop întărirea cauzei păcii și să spijine schimbul de publicații periodice și expoziții culturale.

El însărcinează Biroul să studieze crearea unui centru cinematografic care să aibă drept sarcină stimularea și coordonarea producției și difuzării filmelor pentru apărarea păcii, demascând prin toate mijloacele folosirea cinematografului pentru propaganda de război.

Consiliul recomandă Secretariatului să facă tot ceeace este necesar pentru ca toți oamenii de știință iubitori de pace să propună includerea în statutele organizațiilor științifice internaționale și naționale, din care ei fac parte, a cererii ca descoperirile lor științifice să fie folosite exclusiv în scopuri pașnice.

Consiliul face apel la toate Comitetele Naționale să acorde cea mai serioasă atenție strângerii de fonduri pentru Fondul Mondial al Păcii. Succesul acestei campanii va fi o nouă dovadă a devotamentului popoarelor față de cauza păcii.

Aceasta va da mișcării noastre posibilitatea să-și îndeplinească misiunea sa cu și mai multă eficacitate.

Indeplinirea tuturor acestor măsuri va contribui în mod hotărîtor la lărgirea mișcării noastre, care trebue să se desfășoare pe baza hotărîrilor care stabilesc poziția noastră față de problemele păcii și cu ajutorul unei largi campanii de lămurire în toate păturile populației din fiecare țară, campanie care trebue să creeze bazele pentru o discuție liberă și cinstită precum și pentru acțiuni comune în apărarea păcii.

Lupta mondială pentru pace intră într'o nouă fază

Hotărîrile istorice adoptate de prima sesiune a Consiliului Mondial al Păcii au un imens și crescând răsunet în întreaga lume. Și cum ar fi putut oare să fie altfel, din moment ce pentru prima oară în istorie, popoarele lumii, au alcătuit prin reprezentanții lor un program vast și concret pentru promovarea celei mai arzătoare dintre năzuințele lor de viață, — prevenirea unui nou măcel mondial și instaurarea unei păci trainice pe întregul glob. Elaborarea mărețului program are, deaceea, o însemnătate uriașă pentru viitoarea desvoltare a luptei pentru pace, iar entuziasmul și căldura cu care el a fost întâmpinat în massele populare de pretutindeni, dovedește că popoarele sunt ferm hotărîte să-și intensifice sforțările pentru a-l traduce, cât mai curând, în viață.

Manifestându-se ca o adevărată și eficace Adunare a Popoarelor, Consiliul Mondial al Păcii a pus în fața omenirii progresiste sarcini de cea mai mare importanță pentru asigurarea păcii și consolidarea securității popoarelor, indicând totodată calea care duce spre rezolvarea acestor sarcini. Covârșitoarea importanță a hotărîrilor Consiliului constă nu numai în aceea că ele demască total și necruțător planurile agresive și războinice ale coaliției imperialiste, dar ele formează un program de acțiuni concrete cu ajutorul cărora popoarele solidărizate sunt, în chip neîndoios, capabile să zădărnicească criminalele planuri imperialiste, în toate regiunile pământului. Este îndeajuns să reamintim că acest program multilateral se referă în acelaș timp la încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri; la necesitatea pentru O. N. U. de a reveni la spiritul și litera Chartei dacă nu vrea să se prăbușească; la urgența soluționării pașnice și democratice a problemelor germană, japoneză și coreeană; la necesitatea anulării rezoluției O.N.U.-ului prin care R. P. Chineză a fost pe nedrept condamnată ca „agresoare" în Coreea, — rezoluție ce crează pericolul extinderii războiului în Extremul-Orient; la lupta pentru pace și libertate în țările coloniale și dependente și la chestiunile organizatorice și necesitatea lărgirii mișcării mondiale pentru pace.

Simpla înșiruire sumară a acestor multiple obiective de atins, arată considerabila forță mobilizatoare și organizatoare a hotărîrilor Consiliului Mondial al Păcii. Ca o sarcină imediată, primordială și principală, înaltul for al popoarelor a trasat organizarea unei mișcări de massă, în toate țările lumii, pentru a cere și impune încheierea unui Pact al Păcii între U. R. S. S., R. P. Chineză, Statele-Unite, Anglia și Franța, — Pact pe care U.R.S.S. și R.P. Chineză s'au declarat de acord să-l semneze, dar pe care guvernanții americani, englezi și francezi l-au refuzat cu încăpățânare până acum. Este vorba de organizarea unui referendum popular internațional, fără precedent în istoria omenirii, pentru obținera încheerii acestui Pact al Păcii. Prin Apelul său pentru încheierea respectivului Pact, Consiliul Mondial al Păcii a deschis calea pentru noi milioane de oameni de bună credință spre o participare activă la apărarea securității țărilor și popoarelor lor. Intr'adevăr, Apelul corespunde năzuințelor marii majorități a omenirii către o pace trainică, și deaceea el dă posibilitatea fiecărui om cinstit să-și dea contribuția la cauza apărării păcii generale. Totodată, guvernul care ar îndrăsni să respingă cererea cu privire la încheierea Pactului Păcii de către marile puteri se va auto-demasca singur ca instigator la război și dușman al vieții popoarelor, astfel că prin refuzul său el se va izola singur de restul omenirii.

Venind după imensul succes înregistrat de campania pentru semnarea Apelului dela Stockholm, care a lărgit enorm baza de masse a mișcării mondiale pentru pace, apropiata campanie pentru semnarea Apelului relativ la încheierea unui Pact al Păcii va avea, desigur, un succes și mai covârșitor și va duce, neîndoios, la o și mai considerabilă lărgire a acestei baze de masse, activizând și antrenând la lupta pentru pace alte noi sute de milioane de oameni. Armă pașnică în mâna oamenilor doritori de pace, semnarea de către fiecare om simplu și onest din lume, a Pactului Păcii, va isbi eficace în planurile mârșave ale aventurierilor imperialiști, făcându-i să înțeleagă pe aceștia că popoarele sunt hotărîte să impună pacea. Lămurite și mobilizate la luptă de mărețul și cuprinzătorul program de acțiune alcătuit de Consiliul Mondial al Păcii, toate popoarele sunt astăzi adânc însuflețite de voința de a birui în nobila și greaua lor bătălie pentru preîntâmpinarea unui nou masacru mondial și deaceea ele vor birui.

Să sprijinim pregătirea elevilor claselor a X-a liceale care se vor prezenta la examenul de absolvire a liceului

Indeplinirea primului nostru Plan Cincinal și a Planului de Electrificare a țării, cer, pe zi ce trece, tot mai multe cadre tehnice de specialitate, cadre din ce în ce mai bine pregătite.

De aceea, una dintre cele mai de frunte preocupări ale Ministerului Invățământului Public, ca și a Uniunii Sindicatelor de Invățământ, este asigurarea anuală a planului de școlarizare în învățământul superior — și cu deosebire în institutele și facultățile care pregătesc cadre tehnice de specialitate.

Pentru îndeplinirea planului de școlarizare în învățământul superior pe anul 1951—1952, instrucțiunile Ministerului Invățământului Public din circulara cu nr. 14.893 din 23 Februarie 1951, stabilesc amănunțit cum să fie pregătiți elevii cei mai buni ai clasei a X-a dela liceele de zi, ca să poată absolvi, după un scurt curs, clasa a XI-a și să se poată prezenta, apoi, în bune condițiuni, la examenul de admitere în învățământul superior. Sarcinile care revin cadrelor noastre didactice, din planul acesta al Ministerului Invățământului Public, sunt, deci, de două feluri de lămurire a elevilor claselor a X-a în ceeace privește orientarea lor spre anumite institute și facultăți și de buna pregătire a lor în vederea trecerii cu succes a examenului de absolvire a clasei a XI-a, examen ce se va ține în vara aceasta.

Insușindu-și întru totul planul de acțiune al Ministerului, Uniunea Sindicatelor de Invățământ cere în acest scop, în mod stăruitor, noilor birouri provizorii sindicale, regionale și raionale să conlucreze cât mai strâns cu secțiile de învățământ și cu organizațiile U. T. M., pentru îndeplinirea, în cele mai bune condițiuni a instrucțiunilor trimise de Minister, în sensul arătat mai sus.

Unitățile noastre sindicale vor trebui să găsească forme variate de popularizare a diferitelor institute și facultăți. Grupele sindicale trebue să ajute elevii să înțeleagă că dacă țara noastră are nevoie de tot mai mulți tehnicieni, agronomi, și medici, ea are deopotrivă nevoie și de elementele care să contribue la pregătirea acestora, adică de cadre didactice bine pregătite. Pe măsură ce se desvoltă economia și industria țării, avem nevoie de tot mai mulți profesori care să cunoască înaintatele metode ale școlii sovietice, care să știe să aplice rodnic noua reformă a învățământului și să realizeze un învățământ temeinic, științific. Avem nevoie de matematicieni, de fizicieni, de geologi, care să ajute la instruirea cadrelor de tehnicieni din fabrici, uzine și șantiere, a acelora care trebue să știe să îmbine armonios și cu succes teoria cu practica.

Pentru a convinge pe elevi și pe părinți de necesitatea acestor cadre și de perspectivele ce se deschid acestor institute și facultăți, conducerile noastre sindicale trebue să organizeze la cluburi, colțuri roșii și biblioteci, — conferințe, discuții și prezentări de cărți legate de specificul institutelor și facultăților spre care vrem să-i orientăm pe elevi. De asemenea, se pot organiza, în cadrul cluburilor din centrele universitare și în colaborare cu secțiile de învățământ și secțiile de studenți, întâlniri între studenții institutelor respective și elevii ultimelor clase, expoziții de lucrări, planșe, etc., care să oglindească rolul important pe care îl au aceste institute și facultăți pentru realizarea Planului nostru Cincinal, pentru desvoltarea economică și culturală a Patriei noastre.

Pentru ca elevii clasei a X-a, care vor absolvi în vara aceasta clasa XI-a să poată intra, în învățământul superior, cadrele didactice, așa cum arată instrucțiunile M.I.P., trebue să depună toate eforturile pentru a-i pregăti temeinic, pentru a-i ajuta să-și însușească cunoștințele necesare înțelegerii problemelor ce li se vor preda în institute și facultăți.

Această sarcină revine în primul rând celor mai buni dintre profesorii din învățământul nostru mediu, care trebue să fie convinși că muncind pentru îndeplinirea planului de școlarizare în învățământul superior, ei sprijină întărirea Patriei noastre, întărirea frontului păcii.

Conducerile sindicatelor noastre trebue să se preocupe ca în ședințele imediate ale tuturor unităților noastre sindicale să se prelucreze instrucțiunile M.I.P. și materialul publicat în „Gazeta Invățământului" în legătură cu această problemă. Cadrele didactice trebue să fie lămurite asupra necesității înrolării lor neîntârziate în actuala acțiune a Ministerului.

Intrucât acești tovarăși, în afara orelor obligatorii, vor trebui să presteze o muncă suplimentară de câte 1-2 ore, seara, în prima etapă și de câte 5 ore în timpul verii, sindicatele noastre, în colaborare cu secțiile de învățământ respective, trebue să se îngrijească de scutirea acestor profesori de orice activități extrașcolare și sindicale în această perioadă.

Pe lângă premierea de către Sfaturile Populare a celor ce se vor distinge în această muncă, la sesizarea secțiilor de învățământ, sindicatele noastre trebue să aibă evidența celor care vor activa în mod susținut în cadrul acestei acțiuni, pentru a-i recomanda printre cei dintâi pentru trimiterea la odihnă sau cură.

Participând la această deosebit de importantă muncă de îndrumare și de pregătire a elevilor din ultimele clase de liceu, cei mai buni profesori din școlile noastre de cultură generală nu numai că vor contribui efectiv la îndeplinirea planului de școlarizare în învățământul superior, dar ei vor răspunde cu cinste unei nobile datorii patriotice.

EMIL BOLDAN
membru în
Comitetul Executiv al Uniunii
Sindicatelor de Invățământ

Pentru o bună desfășurare a examenelor de alfabetizare

Pregătirea temeinică a examenelor de promovare și absolvire a cursurilor de alfabetizare are o deosebită însemnătate atât pentru cei ce se prezintă la examen, cât și pentru popularizarea importanței științei de carte în rândurile largi ale maselor muncitoare. Aceste examene trebue să ilustreze succesele pe care le-au obținut sutele de mii de foști neștiutori de carte, setea cu care ei au sorbit învățătura și, totodată, munca, priceperea și devotamentul cu care învățători, profesori și tovarășii din afara învățământului s'au străduit să-i smulgă din întunericul în care au fost ținuți de regimul burghezo-moșieresc.

Aceste examene trebue să constitue, de asemenea, și un mijloc puternic pentru convingerea neștiutorilor de carte necuprinși încă în cadrul cursurilor de alfabetizare să se înscrie la cursuri. Ei trebue să vadă ușurința cu care alfabetizații se descurcă în diferite probleme ale vieții, dragostea cu care ei citesc diferite ziare și reviste, posibilitățile pe care le au pentru a înțelege și transmite cele ce citesc.

In acest scop, învățătorii și profesorii care lucrează la cursurile de alfabetizare trebue să ia toate măsurile pentru a ajuta pe cursiști să promoveze sau să absolve cursurile de alfabetizare însușindu-și cunoștințe temeinice pe care să le poată folosi în viața de toate zilele.

Intrucât succesul examenului depinde nu numai de reușita fiecărei lecții în parte și de silința la învățătură a cursiștilor, ci și de felul cum se pregătește examenul cum se repetă materia prevăzută în programa anului respectiv, este necesar ca învățătorii și profesorii să acorde toată atenția cuvenită planificării și pregătirii lecțiilor de repetiție. Planificarea acestor lecții de repetiție nu trebue să se facă în mod mecanic, după manual, ci după probleme. In felul acesta, se va da posibilitatea cursiștilor nu numai să facă legătură între cunoștințe dar să aibă și o unitate a materialului asimilat, însușit. Atât la lecțiile noi, cât și la lecțiile de repetiție, pentru a ușura înțelegerea materialului predat și adâncirea cunoștințelor dobândite, învățătorii și profesorii trebue să folosească din plin materialul didactic existent în școală. Convingându-i pe cursiști de importanța acestui examen, cadrele didactice trebue să-i sprijine în sporirea eforturilor pentru pregătirea lecțiilor, să-i ajute ca ei înșiși să-și verifice cunoștințele și să ceară lămuriri acolo unde nu se simt stăpâni pe probleme.

Atitudinea pe care învățătorii și profesorii o vor avea în timpul pregătirii și desfășurării acestor examene are o deosebită importanță pentru cursiști. De ea depinde în mare măsură curajul și siguranța cu care ei se vor prezenta în fața comisiilor de examinare. Pregătindu-și întrebările cu mult înainte de examen și pătrunzându-se adânc de ceeace trebue să știe cursiștii pentru a deveni mai târziu cadre calificate ale țării, învățătorii și profesorii trebue să aibă o atitudine apropiată, tovărășească, să respecte pe fiecare cursist în parte și să-l examineze în raport cu posibilitățile lui, ținând bineînțeles seama de minimum de cunoștințe cerute de programă.

Secțiile de învățământ regionale și raionale trebue să acorde toată importanța cuvenită acestor examene și să-și planifice munca de control în așa fel, încât atât înainte cât și în zilele de examen să fie inspectate cât mai multe școli de alfabetizare, cu deosebire cele din întreprinderi, din sectorul socialist al agriculturii, din regiunile piscicole și forestiere.

Examenele de alfabetizare trebue să dovedească grija pe care Partidul și Guvernul o poartă masselor largi muncitoare pentru ridicarea nivelului lor cultural. De aceea, pe lângă seriozitatea pregătirii, ele trebue să se desfășoare într'o atmosferă sărbătorească. Fiecare școală unde se țin astfel de examene trebue să fie pavoazată cu lozinci, tablouri și verdeață.

Folosind cât mai larg sprijinul Sfaturilor Populare și al Secțiunilor de Artă și Cultură, prin articole scrise la gazetele de perete și în presa locală, învățătorii și profesorii trebue să ducă o muncă susținută pentru popularizarea rezultatelor examenelor de alfabetizare și a celor evidențiați cu acest prilej.

De asemenea, la serbarea de sfârșit de an ce se va organiza în cadrul căminului cultural, cadrele didactice trebue să obțină o cât mai largă participare a sătenilor. Cu acest prilej, se vor arăta progresele pe care le-au făcut cei care au urmat cursurile de alfabetizare în mod regulat și care s'au străduit la învățătură, eforturile pe care le-au depus unii învățători și tovarăși din afara învățământului care au predat la cursurile de alfabetizare precum și atitudinea delăsătoare pe care au avut-o anumiți cursiști ce s'au lăsat influențați de îndemnurile rău voitoare ale chiaburilor. Vorbindu-le sătenilor despre importanța lichidării analfabetismului, cadrele didactice trebue să convingă pe țăranii muncitori că știința de carte nu este numai un ajutor prețios în viața personală a fiecăruia, ci și o armă puternică în lupta pentru construirea socialismului, în lupta împotriva minciunilor răspândite de presa imperialistă și de clica titoistă dela Belgrad.

Pregătind cu toată grija și cu toată seriozitatea atât examenele de promovare și absolvire a cursurilor de alfabetizare, cât și serbarea de sfârșit de an a acestei munci, cadrele didactice vor da țării noi contingente de oameni în stare să obțină o calificare ridicată în diferite ramuri de producție și, totodată, cetățeni capabili să folosească presa și cartea noastră nouă, să cunoască adevărul și să lupte cu puteri înzecite împotriva deșănțatei propagande războinice a imperialiștilor anglo-americani și a cozilor lor de topor.

Muncind cu tot devotamentul pentru pregătirea temeinică a acestor examene, cadrele didactice din țara noastră vor sprijini efectiv cauza socialismului, cauza luptei pentru pace.

MARIA POPESCU

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Așa va fi Universitatea de Stat din Moscova

In fiecare noapte, sus, deasupra râului Moscova, pe colinele Lenin, strălucesc, ca o constelație luminoasă, reflectoarele unui uriaș șantier. Se apropie ziua în care se va realiza proectul marelui ocrotitor al științei — tovarășul Stalin. Ziua terminării construcției Universității de Stat din Moscova va deschide o nouă eră în viața celei mai vechi școli superioare a țării, va fi o adevărată sărbătoare a culturii sovietice înaintate.

Incă de pe acum ne putem imagina limpede nu numai aspectul exterior al noii clădiri a Universității, ci și acel viitor apropiat în care marea familie a studenților și profesorilor va începe să trăiască și să muncească în acest minunat lăcaș al științei.

In fața colectivului Universității din Moscova se deschid perspective neobișnuit de largi. Și în acelaș timp se ridică noi sarcini pline de răspundere.

Strânsa îmbinare a teoriei cu practica, cu experiența, participarea activă la rezolvarea problemelor de bază ale economiei sovietice constitue un principiu conducător al științei leninist-staliniste. Acest principiu va sta și la baza organizării întregii munci a Universității din Moscova. Nu este greu să ne convingem de acest lucru dacă cercetăm planurile de înzestrare a nenumăratelor laboratoare și săli de cursuri ale Universității, instalațiile și materialul destinat muncii din Universitate.

Guvernul Sovietic a alocat sume uriașe pentru înzestrarea complexului clădirilor Universității de pe colinele Lenin. Intreprinderile majorității ministerelor participă la confecționarea aparatelor celor mai noi și mai precise pentru Universitate.

Șase dintre facultățile Universității din Moscova se pregătesc să se mute în noua clădire. Fiecare facultate va primi, în afară de un spațiu foarte vast, un material extrem de bogat, care îi va permite să-și lărgească simțitor munca experimentală și să o îmbine organic cu cea pedagogică. Realizarea acestui scop va fi ușurată și prin organizarea mult mai rațională a traiului studenților. Fiecare student va putea ajunge foarte repede, din camera sa separată, în care are asigurate toate condițiile pentru munca individuală, în orice sală de curs, laborator, bibliotecă sau muzeu. In ceasurile de odihnă, studentul are la dispoziție un club minunat înzestrat, terenuri de sport pe teritoriul Universității, etc.

Cadrele didactice și științifice vor avea la dispoziție toate cele necesare pentru înarmarea viitorilor specialiști și oameni de știință cu metodele moderne de cercetare științifică.

Un viu exemplu al condițiilor excepțional de favorabile în care va decurge activitatea Universității, este Facultatea de Biologie-Pedologie. Pentru această facultate se construește o clădire specială. Atât înzestrarea clădirii cât și așezarea ei în mijlocul grădinii botanice se realizează în strictă conformitate cu sarcinile actuale ale biologiei sovietice materialiste, știință care studiază natura vie pentru a o restructura spre binele oamenilor.

In laboratorul catedrei de biochimia plantelor și a animalelor vor fi instalate cele mai moderne aparate de precizie pentru cercetarea schimburilor de substanțe, a componenților celulei și protoplasmei. De aceste aparate se vor folosi atât oamenii de știință cât și studenții. Pentru cercetările în domeniul chimiei albuminei se aduc aparate centrifugale rapide. Iar în laboratoarele de fiziologia animalelor vom vedea aparate prețioase, care vor permite desvoltarea moștenirii marelui fiziolog Pavlov și realizarea celor mai îndrăznețe și precise cercetări.

O vastă aripă a clădirii este rezervată ierbarului. Colecțiile vor fi necontenit completate cu noi specii ale florei Uniunii Sovietice. Cele mai diferite aparate termice, în care se realizează diferitele feluri de climă și dintre care o parte vor fi instalate în grădina agrobotanică, etc., vor permite efectuarea în condiții științifice a experiențelor de transformare a naturii și de creare a unor noi forme de plante și animale, pe baza legilor biologice descoperite de Miciurin.

Se va acorda o deosebită însemnătate asigurării unor aparate optice de precizie superioare pentru toate catedrele, incluzându-se aici și microscoapele electronice și acele care utilizează raze ultraviolete, care lărgesc limitele vizibilului într'o măsură la care până de curând abia se putea visa.

Se înțelege dela sine că, în astfel de condiții, calitatea procesului didactic și rolul muncii de cercetare științifică în educarea studenților vor crește în mod excepțional. Și ce uriașă satisfacție va simți fiecare membru al colectivului Universității atunci când va avea la dispoziție posibilități într'adevăr nelimitate pentru o rodnică activitate creatoare!

Intr'o măsură tot atât de mare se va îmbogăți și viața științifică și didactică a celorlalte facultăți, după mutarea lor în noua clădire. Facultatea de Geografie, de pildă, va ocupa șapte etaje ale părții centrale a clădirii celei mai înalte, alături de muzeul pedologic. Se crează o serie de laboratoare pe probleme, materialul fiecăruia reprezentând un mic muzeu. Prelucrarea materialului cules de expedițiile geografice, precum și diferitele cercetări științifice se vor face în 18 laboratoare noi ale facultăților. Pe teritoriul grădinii agrobotanice se construește o stațiune meteorologică unde se vor studia sistematic fenomenele atmosferice.

Astronomii Universității vor avea o nouă bază pentru diferite observații astronomice. Observatorul va ocupa o mare parte de teren din teritoriul noii Universități. Printre aparatele astronomice se află un refractor sistem Maksutov, cel mai mare din Uniunea Sovietică. Acesta poate fi folosit atât pentru observații astronomice directe, cât și pentru fotografii. Pe acoperișul observatorului se va instala un aparat special pentru interceptarea razelor solare. Acestea vor fi transmise apoi în încăperea dela subsol, în laboratorul pentru studiul soarelui și a spectrului solar.

In planul clădirilor Universității se pot vedea în centru două clădiri mari, despărțite printr'un larg parter. Una din aceste clădiri este destinată Facultății de Fizică, iar cealaltă Facultății de Chimie. In ambele facultăți se va da o nemaiîntâlnită desvoltare cercetărilor științifice la care vor participa și studenții. La Facultatea de Fizică, de exemplu, se organizează pentru studenții din anul I laboratoare noi, minunat înzestrate în care începătorii își vor însuși metodele de efectuare a experiențelor individuale. Pentru studenții din anii mai mari, care și-au ales o specialitate, se crează laboratoare bogat utilate. Pentru noua catedră de temperaturi joase se clădește o vastă clădire de laboratoare. De asemenea, o clădire va fi rezervată laboratoarelor de cercetare a fenomenelor electrice de înaltă frecvență. Intr'o clădire separată se concentrează laboratoarele de mecanică, cu aparate de aerodinamică și hidrotehnică, precum și cu aparate de studiere a rezistenței metalelor.

Fiecare student în chimie va avea un loc de muncă permanent și comod în laboratorul corespunzător. Se va desfășura o largă activitate de studiere a cineticii reacțiilor chimice și a reacțiilor din cadrul descărcărilor electrice, în scopul intensificării producțiilor chimice și creării altora noi. Deasemeni se va studia chimia corpurilor albuminoide, căile de transformare a materiei prime hidrocarbonice într'un combustibil cu proprietăți speciale, pentru motoare, în bumbac artificial și în materii plastice. Se prevede organizarea unor intense cercetări ale elementelor rare și se acordă multă atenție cercetărilor în legătură cu transformarea elementelor. La toată această muncă vor participa activ și studenții.

In aceste condiții, cadrele științifice ale tuturor facultăților vor putea să participe și mai rodnic la rezolvarea complexă a celor mai mari probleme ale economiei sovietice. Munca științifică complexă, realizată pe o scară largă în Uniunea Sovietică, constând în faptul că oamenii de știință din diferite ramuri ale cunoașterii muncesc în comun pentru rezolvarea unor sarcini mărețe, se va desvolta în Universitate pe baze noi, ca rezultat al strânsei legături între toate facultățile. Se crează laboratoare în care cadrele diferitelor facultăți vor avea posibilitatea să lucreze împreună. Aparatele speciale vor fi accesibile tuturor facultăților, indiferent de facultatea în care sunt instalate. Problemele dificile și complexe vor fi studiate de oameni de știință de diferite specialități. De exemplu, problema studierii bogățiilor petrolifere va fi obiectul de cercetare al geologilor, biologilor, chimiștilor și fizicienilor în acelaș timp. Toate facultățile, fără excepție, vor participa la lucrările de sprijinire a marilor construcții ale comunismului.

Noi căutăm să atragem în activitatea Universității pe oamenii de știință din alte orașe pe stahanoviști și inovatori în producție, pe oamenii de știință din țările de democrație populară. Universitatea noastră trebue să devină un adevărat centru științific, în care să se realizeze cele mai variate lucrări experimentale, schimburi de experiență și discuții creatoare, care să ducă știința înainte.

Colectivul științific al Universității participă activ la rezolvarea problemelor construirii și utilării noii și minunatei lor clădiri. Comisiile de construcție și utilare ale Universității și facultăților ajută activ pe arhitecți și constructori, elaborând planurile și cerințele tehnice de aparataj necesare Universității.

acad. A. NESMEANOV
rector al Universității din Moscova

Sistemul pedagogic al lui C. D. Ușinski

Marele pedagog rus Ușinski a creat un sistem pedagogic original, care cuprinde toate problemele principale ale educării și instruirii copiilor.

Ușinski și-a început activitatea în anii când oamenii înaintați ai Rusiei erau pătrunși de ideile decembriștilor. El păstra la sine un album manuscris de versuri revoluționare ale lui Râleev, Ogarev, Mițkievici. Incă din tinerețe Ușinski visa să-și închine viața Patriei, să slujească poporul cu abnegație. „A aduce cât mai mult folos Patriei — iată unicul scop al vieții mele și spre acest scop trebue să-mi îndrept toate aptitudinile”, — scria tânărul Ușinski în jurnalul său. Aceste cuvinte au devenit pentru el deviza întregii sale vieți.

Trăsătura principală a sistemului pedagogic al lui Ușinski este caracterul lui popular. El a fost primul care a introdus ideia legăturii cu poporul în domeniul pedagogiei. După părerea marelui pedagog, poporul nu trebue numai să stăpânească cultura, ci, în acelaș timp ,el trebue să transforme realizările sale culturale într'un izvor de influență educativă asupra tinerilor generații. Ușinski cerea ca obiectele principale ale instruirii în școala populară să fie limba maternă, geografia țării natale, științele naturale și istoria maternă. Copiii nu trebuiau numai să-și iubească fierbinte Patria, ci și să o cunoască bine.

Articolul lui Ușinski „Limba maternă” este un imn entuziast al limbii și reprezintă cea mai bună operă din literatura pedagogică mondială. In limbă, scria Ușinski, se reflectă întreg poporul și întreaga lui Patrie: condițiile geografice și natura țării natale, desvoltarea istorică și psihologia poporului. El cerea cu hotărîre ca în școala elementară predarea să se facă în mod obligatoriu în limba rusă.

Ușinski a fost un mare cercetător în domeniul didactic, elaborând în adâncime bazele instrucției în general și ale instrucției elementare în special. El a explicat principiile didactice ale instrucției, a elaborat teoria lecției, a creat minunate cărți pentru școala elementară. „Limba maternă” în trei părți, a fost editată de peste 100 de ori într'o jumătate de secol. După modelul cărților lui Ușinski au fost create cărți didactice pentru multe popoare.

In „Limba maternă” Ușinski, luând în considerare particularitățile de vârstă ale copiilor, a dat un minunat material pentru desvoltarea treptată a vorbirii copiilor, pentru lărgirea cercului reprezentărilor lor, pentru desvoltarea gândirii copiilor și pentru educația lor morală.

Ușinski a scris un excepțional articol „Despre predarea inițială a limbii ruse”, în care a arătat că această predare are trei sarcini: desvoltarea vorbirii copiilor, familiarizarea lor cu poezia populară și cu operele celor mai buni scriitori ruși — accesibili copiilor — precum și transmiterea cunoștințelor de gramatică. In problemele predării limbii, Ușinski susținea unitatea dintre gândire și limbă. El preconiza metoda fonetică analitico-sintetică de predare a citit-scrisului, înlăturând metoda învechită și grea a unirii literelor.

Ușinski a acordat o mare însemnătate educației morale. El punea pe primul plan educarea dragostei înflăcărate față de Patrie, educarea patriotismului. Copiii trebue să crească în așa fel, încât să devină cetățeni care își cunosc bine îndatoririle lor față de Patrie. El a dat multă atenție desvoltării dragostei și deprinderii de muncă, priceperii de a munci. Ușinski a biciuit egoismul, vanitatea, falsitatea, trândăvia, superficialitatea ,etc. La baza concepției morale, după părerea marelui pedagog, trebue să stea activitatea pentru binele comun.

In problema educației, rolul principal revine, după Ușinski, pedagogului. Influența profesorului asupra elevului, scria el, formează acea forță educativă care nu poate fi înlocuită cu niciun manual, cu nicio sentință morală, cu niciun sistem de sancțiuni și încurajări. El considera că rolul profesorului are o uriașă însemnătate socială și, de aceea, cerea societății mai multă atenție față de activitatea și situația profesorilor. Deosebit de multă atenție acorda Ușinski învățătorilor. Invățătorii, după părerea lui, trebue să posede cele mai bune trăsături de caracter ale poporului lor.

Marele pedagog rus își construia sistemul pedagogic pe baze strict științifice. Combătând empirismul în pedagogie și teoriile pedagogice abstracte, rupte de experiența școlii, el cerea ca pedagogia să se sprijine pe bazele filosofiei și să folosească pe larg datele altor științe, ca anatomia, fiziologia, psihologia și istoria, să generalizeze experiența pedagogică a celor ce muncesc în școli. Ușinski considera că la elaborarea pedagogiei trebue să participe și oameni de știință, pedagogi, psihologi, fiziologi, medici și sute de cadre didactice care lucrează în școli, pentru ca pedagogia să fie creată după principiul unității între teorie și practică.

Acordând o uriașă însemnătate psihologiei, Ușinski arăta că, dacă vrem să educăm pe om în toate privințele, trebue să-l studiem, deasemenea în toate privințele. Ușinski nu ridica această problemă numai în mod teoretic, ci o și realiza. El a scris o lucrare deosebit de importantă, în două volume: „Omul ca obiect al educației” și a pregătit materialul pentru volumul al treilea, care a rămas neterminat din cauza morții lui premature. (Ușinski a murit în vârstă de 46 de ani). „Omul ca obiect al educației” este o lucrare de psihologie pedagogică, excepțională pentru epoca în care a fost creată.

Poporul sovietic dă o înaltă apreciere moștenirii pedagogice a lui Ușinski. Cadrele din învățământ studiază cu atenție operele marelui pedagog, găsind în ele idei metodologice și didactice prețioase, care le ajută să organizeze just munca de instruire și educare a copiilor.

In anul 1946, cu prilejul comemorării a 75 de ani dela moartea lui Ușinski, Guvernul Sovietic a luat hotărârea de a edita o culegere a operelor marelui pedagog. A fost instituită o medalie „Ușinski”, cu care sunt decorați fruntașii învățământului și ai științei pedagogice.

In societatea socialistă, după cum a arătat M. I. Calinin, ideile pedagogice înaintate ale lui C. D. Ușinski și-au găsit deplina lor realizare.

Prof. univ. E. MEDANSKI
membru activ al Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R.

CĂRȚI PENTRU COPII

In Uniunea Sovietică se editează tot mai multe cărți pentru copii. Astfel, în R. S. S. Estonă micii cititori au primit anul trecut 23 cărți noi cu un tiraj de peste 200.000 exemplare. Tirajul mediu al cărților pentru copii este acum în medie de 10.000 exemplare. Sub regimul burghez, cărțile pentru copii se editau cu un tiraj de cel mult 500 — 1.000 exemplare

Editura de stat estonă a editat anul trecut cărți pentru copii cu un tiraj total de 550.000 exemplare, adică de două ori mai multe decât în 1948.

O comisie specială înființată de Academia de Științe Pedagogice a U.R.S.S. întocmește o enciclopedie pentru copii. Primele două volume care vor apare în curând la Moscova, sunt consacrate regnului vegetal și regnului animal. Ele sunt ilustrate cu 2.800 figuri. (Agerpres).

Pentru îmbunătățirea activității cercurilor pedagogice!

Ridicarea nivelului politic, ideologic și profesional al cadrelor didactice constitue o condiție esențială pentru realizarea sarciniior pe care Partidul și Guvernul le-au trasat învățământului.

Cercurile pedagogice, așa cum ne-o dovedește experiența școlii sovietice, constitue un ajutor însemnat dat învățătorilor și profesorilor pentru îmbunătățirea continuă a procesului instructiv-educativ și pentru ridicarea nivelului lor politic și ideologic. Creind posibilitatea unui larg schimb de experiențe între cadrele didactice ,cercurile pedagogice constitue un mijloc pentru popularizarea și generalizarea celor mai bune experiențe în domeniul muncii instructiv-educative.

Munca de cunoaștere a metodicilor sovietice desfășurătă până acum în cadrul cercurilor pedagogice a avut drept rezultat o îmbunătățire continuă a procesului de învățământ în școlile noastre. Mulți învățători și profesori au început să părăsească rutina și metodele anchilozate caracteristice școlii vechi, au început să-și însușească și să aplice metodele și procedeele noi cerute de conținutul științific al învățământului nostru, de scopul și sarcinile educației comuniste.

In această privință, unele cercuri pedagogice au organizat lecții deschise, ajutând în mod direct cadrele didactice în cunoașterea și însușirea metodelor noi de predare. Această inițiativă au dovedit-o Cercurile pedagogice din regiunile Argeș și Dolj, care au adaptat conținutul muncii lor la nevoile locale ale procesului de învățământ, precum și cercurile pedagogice din Capitală, care au desbătut în ședințe diferite probleme legate de pregătirea încheerii anului școlar, ca: lupta împotriva rămânerii în urmă a elevilor, repetarea materiei, etc.

Nu peste tot însă studiul teoretic al metodicilor s'a împletit cu practica activității didactice. Ba mai mult, unele cadre didactice au manifestat o atitudine de desinteres față de cercurile pedagogice, participând foarte rar la ședințele acestora. Așa sunt, de exemplu, cadrele didactice dela școlile din comunele Maltezi, Stelmica și Retezatul din regiunea Ialomița.

De cele mai multe ori, discuțiile purtate la ședințele cercurilor pedagogice aveau un caracter teoretic, limitându-se la prelucrarea unor anumite capitole din metodici, fără să fie susținute și exemplificate cu aspecte concrete din munca didactică desfășurată de fiecare învățător sau profesor și fără să urmărească un schimb de experiențe între cadrele didactice ale cercului pedagogic respectiv. Aceasta se datorește, pe de o parte, lipsei de inițiativă din partea cadrelor didactice, care n'au folosit în mod creator experiența școlii sovietice cunoscută din studiul metodicilor, iar pe de altă parte lipsei de îndrumări din partea Ministerului Invățământului Public.

Ținând seama de lipsurile constatate până acum, noile îndrumări ale Ministerului în legătură cu munca cercurilor pedagogice în această perioadă centrează întreaga activitate a cercurilor în jurul problemelor ridicate de încheerea anului școlar: planificarea și repetarea materiei, lupta împotriva rămânerii în urmă la învățătură, educația ideologică-politică în procesul de învățământ, etc.

In cadrul ședințelor cercului o importanță deosebită o prezintă desbaterea referatelor cu teme legate de lupta Partidului și a Guvernului nostru, legate de sarcinile mari și însemnate care stau în fața cadrelor noastre didactice: lupta pentru apărarea păcii, primul nostru Plan Cincinal, transformarea socialistă a agriculturii, desvoltarea culturii în R.P.R. și lichidarea analfabetismului. In felul acesta, activitatea cercurilor pedagogice îmbracă un conținut nou, contribuind la integrarea organică a procesului instructiv-educativ în viața și lupta oamenilor muncii din țara noastră pentru construirea socialismului și pentru apărarea păcii.

Prin studierea materialului bibliografic indicat în legătură cu problemele încheerii anului școlar, învățătorii și profesorii noștri vor cunoaște activitatea variată a miilor de învățători și profesori sovietici, care au lichidat definitiv repetenția. Aceste realizări ale școlii sovietice vor trebui să devină un exemplu pentru învățătorii și profesorii noștri care, pe baza cunoașterii și aplicării creatoare a experienței sovietice, prin schimbul de experiențe pe care îl vor face în cadrul ședințelor cercului, vor putea găsi cele mai eficace metode pentru obținerea unui număr cât mai mare de promovați și absolvenți la sfârșitul acestui an școlar.

In ședințele cercului, învățătorii și profesorii trebue să aducă în discuție activitatea lor din clasă, metodele întrebuințate, rezultatele obținute, iar cele mai bune realizări în domeniul muncii instructiv-educative trebue să fie generalizate. In felul acesta, studiul teoretic al problemelor instructiv-educative se va îmbina cu practica zilnică din școală și ,totodată învățătorii și profesorii tineri, cu mai puțină experiență vor primi un sprijin efectiv.

Trebue combătută tendința de a rupe teoria de practică, tendință care se resfrânge în școală într'o predare formală și mecanică. In acest sens, lecțiile deschise care se vor ține în cadrul ședințelor cercului precum și discuțiile în jurul acestor lecții vor constitui un ajutor direct pentru cadrele didactice în ceeace privește utilizarea metodelor și a procedeelor noi în desfășurarea procesului de învățamânt, fiind în acelaș timp un mijloc de sudare a teoriei cu practica.

Un loc deosebit de însemnat în activitatea cercurilor pedagogice îl ocupă experiențele și lucrările de laborator, mai ales acele legate de sarcinile pe care Planul Cincinal și Planul de electrificare a țării le pun în fața școlii. In acelaș scop, o preocupare de seamă a cercurilor pedagogice, în special a acelora de pe lângă școlile elementare dela sate, trebue să fie discutarea metodelor de aplicare în școală a învățăturii lui Miciurin-Lâsenco și organizarea lucrărilor practice pe parcelele de lângă școală.

In vederea unei cât mai bune pregătiri a încheerii anului școlar trebue să se acorde o atenție deosebită în cadrul ședințelor cercurilor pedagogice discutării problemelor în legătură cu organizarea și pregătirea examenelor.

In acest fel, activitatea cercurilor pedagogice va avea un conținut mult mai larg, îmbrăcând aspectele esențiale ale muncii instructiv-educative, ajutând cadrele didactice să-și ridice continuu calitatea muncii pentru a asigura pregătirea temeinică a tineretului din școlile noastre.

EUGEN BLIDEANU

Munca de alfabetizare în centrul atenției grupelor sindicale

In îndeplinirea importantei sarcini a alfabetizării, grupelor sindicale le revine un rol însemnat: ele sunt acelea care au datoria de a antrena cadrele didactice în această muncă și de a exercita un control necontenit din punctul de vedere al conținutului, al metodelor de predare, al calității muncii de alfabetizare.

Cum răspund acestei sarcini grupele sindicale ale Școlii Elementare Nr. 1 din Tg. Mureș? O mare parte din analfabeții recenzați nu sunt în câmpul muncii și mulți locuesc izolați în afara orașului. Regimurile de exploatare din trecut au lăsat urme grele asupra mentalității lor. Mobilizarea la cursuri este foarte anevoioasă. Și totuși, cu toate aceste condiții grele, grupele sindicale ale școlii au reușit să obțină o serie de rezultate mulțumitoare în munca de alfabetizare.

Astfel, atât grupa sindicală a secției române a școlii, cât și cea dela secția maghiară, au dus o intensă muncă de lămurire. Fiecare învățător, care nu are sarcina de a preda la cursurile de alfabetizare, are în grija sa câte 3—4 analfabeți pe care îi vizitează acasă, discutând cu ei și mobilizându-i la cursuri. In această muncă au fost antrenați și elevii, care-și aduc părinții analfabeți la școală. Un exemplu grăitor în această privință este cel al Rozaliei Târnăveanu, casnică, mamă a șapte copii, care vine la cursuri fără nicio absență. Pentru analfabeții din întreprinderi s'au introdus carnete de prezență, pe care aceștia le poartă la ei și în care învățătorii semnează la fiecare oră de curs. Aceste carnete sunt destinate controlului din partea întreprinderilor asupra felului cum frecventează salariații lor la cursuri.

Cadrele care predau la secția maghiară au prelucrat în ședință materialul metodologic cu privire la alfabetizare publicat în „Gazeta Invățământului” — ediția maghiară. Tovarășul Kacso Edmond, responsabil cu alfabetizarea în grupa maghiară, asistă regulat la lecțiile din grupa sa. La ședințele ambelor grupe, cei opt învățători care duc munca de alfabetizare dau rapoarte, regulat asupra activității lor. Deasemenea, în ședințele de grupă se prelucrează și se discută amănunțit sarcinile primite dela biroul provizoriu sindical și în ședințele dela secțiunea de învățământ, cu privire la alfabetizarea neștiutorilor de carte.

In general, situația este mai bună în grupa sindicală maghiară, al cărei responsabil este tovarășul Lisca Gedeon. Ambele grupe au, însă, o serie de lipsuri. In grupa sindicală dela secția română, munca de alfabetizare nu este bine organizată. Nu există un responsabil cu această muncă, fapt care face ca situația statistică să nu fie clară și să nu se poată ține evidența generală a frecvenței. Deasemenea, în această grupă nu s'au organizat ședințe pentru îmbunătățirea calității muncii celor care predau la alfabetizare. In ambele secții, frecvența este deajuns de slabă. Sunt zile când ea nu atinge nici 50 la sută. Nu s'a cerut suficient sprijinul Partidului și nu s'au antrenat organizațiile de masă în munca pe teren pentru mobilizarea analfabeților. Tovarășii nu dau destulă atenție muncii de alfabetizare și nu-și dau suficient seama că o bună frecvență se obține și prin calitatea superioară a predării la cursuri.

Dealtfel, o parte din aceste lipsuri se datoresc organelor superioare. Biroul provizoriu sindical n'a ajutat deloc grupele în privința rechizitelor, mulțumindu-se până acum numai să promită că va obține caiete, creioane și cărți. Legătura cu sindicatele întreprinderilor a fost slabă, iar ședințele dela secțiunea de învățământ au fost consacrate doar problemei frecvenței, nepreocupându-se de conținutul muncii, de metodele de predare.

Noului birou provizoriu sindical îi revine sarcina de a ajuta mai activ grupele sindicale în lupta pentru frecvență, și de a le da îndrumări serioase în privința conținutului și metodelor muncii de alfabetizare. In acest fel, se va putea asigura cuprinderea tuturor analfabeților recenzați și pregătirea lor temeinică la cursuri, pentru ca fiecare din ei să devină un luptător activ și conștient pentru pace și socialism.

V. SAPUNA

Trăsăturile principale ale patriotismului sovietic și sarcinile educației patriotice a elevilor

Patriotismul sovietic este un patriotism de tip nou, superior. El a apărut și s'a desvoltat în societatea sovietică, societate care, spre deosebire de cea capitalistă, nu este alcătuită din clase antagoniste, ci din muncitori, țărani și intelectuali, care trăesc și muncesc pe baza unei colaborări prietenești.

Dragostea de Patrie a oamenilor sovietici include dragostea față de pământul natal, față de popor și, în primul rând dragostea și devotamentul față de orânduirea socialistă, cucerită în lupte dârze, cu prețul unor jertfe grele.

De aceea, educația în spiritul patriotismului sovietic presupune în mod obligatoriu educarea poporului, inclusiv a tinerei generații, în spiritul unui atașament nemărginit față de orânduirea socialistă, față de Statul Sovietic, față de Partidul Bolșevic.

In școala și în familia sovietică, în organizațiile comsomoliste și pionierești trebue să se arate, cu ajutorul unor fapte și exemple vii și accesibile înțelegerii elevilor superioritatea orânduirii sovietice sociale și de stat față de orânduirea capitalistă, superioritatea culturii, a ideologiei și a moralei sovietice față de cultura, ideologia și morala putredă burgheză.

Elevii trebue să fie educați în spiritul demnității de om sovietic. Ei trebue să țină minte tot timpul indicația tovarășului Stalin, care spune că „...cetățeanul sovietic, liber de lanțurile capitalismului, stă cu un cap mai sus decât orice înalt demnitar de peste graniță, care poartă pe umeri jugul robiei capitaliste...”.

Trăsătura distinctivă a patriotismului sovietic este aceea că el este liber de mărginirea națională. Ii sunt străine discriminările rasiale și naționale, naționalismul și șovinismul, ura și disprețul față de alte popoare și națiuni.

„Patriotismul sovietic, — ne învață tovarășul Stalin, — ...unește toate naționalitățile și popoarele țării noastre într'o familie strâns unită. In aceasta trebue să vedem bazele prieteniei nesdruncinate și tot mai puternice între popoarele Uniunii Sovietice”.

Popoarele Uniunii Sovietice își iubesc cu înflăcărare Patria Socialistă. Dar, în acelaș timp ele respectă drepturile și independența popoarelor mari și mici ale celorlalte țări.

Patriotismul sovietic este inseparabil legat de internaționalismul proletar. Nu poți fi un adevărat patriot sovietic fără a fi în acelaș timp un adevărat internaționalist.

Tovarășul Stalin scria încă din 1925, arătând sarcinile Comsomolului: „Trebue ca spiritul internaționalismului să existe totdeauna în Comsomol... Trebue ca toți comsomoliștii să învețe a privi revoluția noastră nu ca pe un scop în sine ci ca pe un mijloc și un sprijin pentru victoria revoluției proletare în toate țările”.

Internaționalismul proletar este ideologia clasei muncitoare. El nu este în contradicție cu patriotismul sovietic. Sarcinile educației patriotice a tinerei generații trebue să fie rezolvate în strânsă legătură cu sarcinile educației internaționaliste. Elevilor trebue să li se arate, prin exemple concrete, forța și însemnătatea prieteniei popoarelor Uniunii Sovietice. Ei trebue să fie învățați să aibă o atitudine plină de respect față de oamenii muncii de orice naționalitate. Trebue să li se explice necontenit, în acelaș timp, că poporul sovietic este avantgarda întregei omeniri progresiste. De aceea, a sluji poporului sovietic, înseamnă a sluji întregii omeniri progresiste.

Patriotismul sovietic a îmbogățit și a ridicat la o treaptă superioară minunatele tradiții patriotice ale popoarelor din Uniunea Sovietică. După cum ne arată tovarășul Stalin în patriotismul sovietic se îmbină armonios tradițiile naționale ale popoarelor și interesele vitale generale ale tuturor oamenilor muncii din Uniunea Sovietică.

In decursul istoriei sale de multe secole, poporul rus a dat de numărate ori dovadă de un adânc patriotism. Rusia s'a născut și a crescut în lupta cu dușmanii de peste hotare. Niciun popor n'a fost nevoit să ducă atâtea lupte de eliberare ca poporul rus. In aceste lupte a crescut și s'a întărit sentimentul de dragoste al poporului față de Patria sa și s'au format minunatele tradiții patriotice.

Oamenii sovietici apreciază tot ceeace este înaintat în istoria Patriei lor și, îndeosebi, tradițiile revoluționar-democratice de eliberare ale poporului rus și ale reprezentanților lui de frunte. In anii grei ai Marelui Razboi pentru Apărarea Patriei — în Noembrie 1941 — I. V. Stalin a numit cu mândrie pe genialii reprezentanți ai marii națiuni ruse, națiunea lui Plehanov și a lui Lenin, a lui Bielinski și Cernâșevski, Pușkin și Tolstoi, Glinka și Ceaikovski, Gorki și Cehov, Secenov și Pavlov, Repin și Surikov, Suvorov și Kutuzov.

Și celelalte popoare ale Uniunii Sovietice au mari merite în fața omenirii. Ele au adus, de asemenea, o mare contribuție culturii și civilizației. Popoarele Uniunii Sovietice au dat lumii pe Rustaveli, Alișer Navoi, Nizami, Taras Sevcenko și mulți alții.

Marile realizări ale popoarelor Uniunii Sovietice și ale celor mai buni reprezentanți ai lor sunt apreciate cu adevărat numai în condițiile orânduirii sovietice socialiste.

In procesul educației patriotice trebue să li se vorbească cu pricepere și în mod interesant tuturor elevilor despre trecutul eroic al Patriei și despre cei mai buni reprezentanți ai popoarelor Uniunii Sovietice.

Patriotismului sovietic îi este în mod organic străin cosmopolitismul burghez.

Cosmopolitismul este o ideologie reacționară. Cosmopolitismul modern este, în mâinile imperialiștilor, o armă de înrobire spirituală a popoarelor, e arma voalată a naționalismului. In dorința lor de a domina lumea, imperialiștii anglo-americani caută să distrugă sentimentele patriotice ale oamenilor muncii, să le cultive disprețul față de propriile lor interese naționale, față de libertatea și independența lor. Folosind ideologia reacționară a cosmopolitismului, ațâțătorii imperialiști la un nou război declară „învechite” noțiuni ca patriotismul și suveranitatea de stat a popoarelor. Ei propovăduesc „teorii” dușmănoase asupra caracterului nenațional al culturii asupra științei care nu cunoaște granițele statelor. Toate acestea se fac în scopul dezarmării spirituale a popoarelor, în scopul pregătirii ideologice pentru un nou război, în scopul justificării înrobirii popoarelor de către imperialiștii americani.

Pentru realizarea cu succes a sarcinilor educației patriotice a tineretului este necesară o luptă hotărîtă împotriva pătrunderii elementelor cosmopolitismului burghez în rândurile elevilor. Tineretul trebue ferit de influența dăunătoare a cosmopoliților fără neam, pentru care nu există noțiune de Patrie. Trebue să se cultive, prin toate mijloacele, sentimentul înalt și nobil al patriotismului sovietic și al mândriei naționale — calități diametrale opuse cosmopolitismului burghez.

Sentimentul de mândrie pentru Patria Socialistă, înțelegerea superiorității orânduirii sociale sovietice față de cea burgheză, asigură succesul luptei cu una din rămășițele trecutului — ploconirea în fața străinătății, în fața culturii și științei apusului. Spiritul de ploconire în fața străinătății este incompatibil cu demnitatea omului sovietic, cu sentimentul lui de mândrie națională sovietică.

Patriotismul sovietic include sentimentul de ură arzătoare împotriva dușmanilor Patriei împotriva dușmanilor păcii și ai democrației, împotriva politicii lor de asuprire a maselor muncitoare. Patriotismul sovietic cere oamenilor sovietici să fie vigilenți și totdeauna gata să se ridice în apărarea Patriei Socialiste. De aceea, încă din anii școlii, copiii și tineretul trebue să învețe a îmbina organic dragostea de Patrie cu ura față de dușmanii ei, cu ura față de orice asuprire a omului de către om.

Școala sovietică trebue să apere pe elevi de influențele străine. In fața copiilor trebue să se demaște toată putreziciunea orânduirii burgheze, minciuna și fățărnicia moralei și culturii burgheze. In procesul muncii instructiv-educative este necesar după cum a arătat A. A. Jdanov, să se biciuiască și să se combată cultura burgheză, care a căzut într'o stare de marasm și putrefacție.

Patriotismul sovietic nu are un caracter contemplativ ci un caracter activ. El nu se exprimă în declarații formale de dragoste față de Patrie, ci în slujirea ei practică. Tendința nobilă a oamenilor sovietici de a înălța gloria și puterea Statului Socialist se exprimă în fapte concrete, îndeplinite pentru Patrie.

Patriot înflăcărat poate fi considerat acela care prin faptele sale caută să-și întărească Patria și este gata să-și dea viața pentru poporul și Patria sa.

Școala sovietică, împreună cu organizațiile comsomoliste și pionierești și cu familia, trebue să educe copiii și tineretul în spiritul dragostei active față de Patria Socialistă, să formeze și să întărească în ei nu numai concepții, convingeri și sentimente patriotice, ci să-i și învețe să îndeplinească fapte patriotice și să aibă o comportare patriotică.

Patriotismul elevilor sovietici nu trebue să fie ceva abstract, contemplativ. Dragostea față de Patrie trebue să trezească în ei dorința de a sluji poporului și Statului Sovietic prin fapte concrete, prin munca lor. Datoria patriotică a școlarilor sovietici, datoria lor față de Patrie, constă în primul rând în înalta calitate a învățăturii lor. Insușirea adâncă și temeinică a cunoștințelor este o condiție necesară pentru slujirea cu succes a Patriei.

M. I. Calinin, în scrisoarea către gazeta pionierească din Leningrad „Scânteile Leniniste” scria: A învăța bine și foarte bine este cea mai importantă sarcină patriotică a copiilor sovietici. Tocmai cu aceasta începe pentru voi comunismul”. Aceste cuvinte ale minunatului prieten și sfătuitor al tineretului trebue să fie cunoscute și înțelese de fiecare elev. Toți copiii și toți tinerii din școlile sovietice trebue să înțeleagă că Patria le cere să învețe bine și să dobândească înalte calități morale, demne de un om sovietic care își iubește cu înflăcărare Patria Socialistă.

Școala și familia sovietică, organizațiile comsomoliste și pionierești au sarcina de a educa sentimentul înalt și nobil de dragoste a tinerelor generații față de orânduirea socialistă, față de Statul Sovietic, Partidul Bolșevic și făuritorii lui — V. I. Lenin și I. V. Stalin. Ele trebue să deprindă copiii și tineretul cu o comportare patriotică, trebue să le formeze acele deprinderi care vor face din ei viitori constructori și apărători ai societății comuniste.

Școala și familia, organizațiile comsomoliste și pionierești trebue să consolideze sentimentul de mândrie națională a copiilor și a tineretului față de Patria Socialistă, față de poporul lor. Copiii trebue să fie învățați să păstreze la înălțime demnitatea de om sovietic. Deasemeni, ele au datoria de a educa copiii și tineretul în spiritul internaționalismului proletar și al respectului față de oamenii muncii de alte naționalități, în spiritul urii față de dușmanii poporului sovietic și față de orice manifestare a naționalismului, a cosmopolitismului și a altor forme de ideologie dușmănoasă.

In procesul educației patriotice este necesar să se formeze și să se desvolte conștiința patriotică a elevilor, să se educe sentimentele lor patriotice și comportarea lor patriotică.

N. I. BOLDAREV
candidat în științe pedagogice

Sarcinile școlilor elementare și medii pentru pregătirea încheierii anului școlar*)

Continuăm în acest număr publicarea materialelor conferinței organizate de Ministerul Învățământului Public cu șefii secțiilor de învățământ ale Sfaturilor Populare regionale și ale orașelor de subordonare republicană.

Reamintim organelor învățământului și cadrelor didactice că aceste materiale trebue să fie prelucrate atât de către secțiile de învățământ, cât și de către consiliile pedagogice ale școlilor, deoarece directivele pe care le cuprind au caracter de obligativitate în ceeace privește realizarea sarcinilor care stau în această etapă în fața școlilor noastre.

In anul acesta, școlile noastre au lucrat în condiții mai bune decât în anul trecut, de aceea și procesul de învățământ a putut să se desvolte mai bine. Anul școlar a început mai de vreme, deci s'a asigurat un timp normal necesar desvoltării procesului de învățământ. Școlile au cunoscut dela început întreaga structură a anului școlar și au putut să-și planifice repartizarea materiei, știind exact câte anume luni și zile au la dispoziția lor. De asemenea, au apărut o serie de manuale încă înainte de începerea anului școlar, ceeace a ușurat munca învățătorilor și a profesorilor. Școlile au căpătat material didactic peste ceeace au avut în trecut. Au fost îmbunătățite unele planuri de învățământ și programe. Astfel, de pildă, spre deosebire de anul trecut planul de învățământ și programa școlilor pedagogice de învățători și de educatoare au fost puse de acord cu sarcinile pe care le are școala pedagogică. In sfârșit, prin faptul că, în vara care a precedat deschiderea anului școlar, au funcționat o serie de cursuri I.C.D. pe specialități, un număr destul de mare de profesori și învățători și-au ridicat calificarea profesională.

In munca învățătorilor și a profesorilor noștri se simt rezultatele acestor îmbunătățiri. Cadrele didactice reușesc să-și planifice mai bine activitatea. Numeroși învățători și profesori și-au îmbunătățit metodele de predare, izbutesc să lege de viață cunoștințele pe care le transmit elevilor lor, își pregătesc mai bine lecțiile, folosesc într'o măsură mai mare materialul didactic.

Secțiile de învățământ arată mai multă grijă școlilor pedagogice. Ajutorul care se dă elevilor din partea cadrelor didactice, a început anul acesta mai de vreme și este bine organizat într'o serie de școli. Trebue să spunem, de asemeni, că și colaborarea școlilor cu Uniunea Tineretului Muncitor este anul acesta mult mai rodnică.

Există însă și multe lipsuri în munca școlilor noastre. Lipsa cea mai mare este nivelul scăzut de cunoștințe al elevilor.

Examenele de admitere în învățământul mediu din primăvara anului trecut și din toamnă, precum și examenele de admitere în învățământul superior au arătat că se prezintă candidați absolvenți ai școlilor elementare la mediu și ai clasei a XI-a la învățământul superior cu un nivel de cunoștințe scăzut. Elevi care au fost dați drept absolvenți ai școlilor medii, adică drept un produs finit al acestor școli, n'au putut intra în învățământul superior pentrucă n'au reușit la examenul de admitere.

Trebue să subliniem că nici școlile nu lucrează în condițiuni ușoare, că sunt mari lipsuri chiar în programele școlare și în planurile de învățământ. Astfel, unele programe sunt nesistematic alcătuite, există nepotriviri în ceeace privește locul în planul de învățământ al diferitelor obiecte care sunt organic legate între ele. De exemplu, unele capitole de fizică, care necesită cunoștințe de matematică, sunt planificate înainte ca elevii să capete acele cunoștințe.

O altă greutate este aceea că unele dintre manualele noastre sunt prea încărcate în raport cu numărul orelor fixate pentru materia respectivă. Manualele au și alte lipsuri: sunt scrise într'o limbă greoaie, cu multe cuvinte care nu sunt pe înțelesul elevilor, cu greșeli de tipar.

Pe de altă parte, numărul cadrelor, este prea mic, mai ales la clasele I-IV. Deasemeni, în școlile noastre lucrează un număr considerabil de cadre necalificate. Ritmul rapid de desvoltare al rețelei de școli a depășit posibilitățile noastre de acoperire a învățământului cu cadre.

Paralel cu sarcina noastră de calificare a cadrelor, paralel cu munca de ridicare generală a învățământului, trebue să ne concentrăm acum asupra sarcinilor legate de pregătirea încheerii anului școlar.

Planificarea terminării și repetării materiei

Unele cadre didactice au înțeles bine rolul planificării și știu cum trebue ea realizată în munca școlară. In acest sens se poate aduce exemplul școlii pedagogice de băieți din Craiova, unde planul de muncă al școlii a fost întocmit înainte de începerea anului școlar. S'au întocmit la timp și planurile calendaristice și planurile de lecții pe obiecte și clase care au fost verificate de director. O situație asemănătoare în ceeace privește planificarea prezintă liceul mixt nr. 11 din București, liceul de băieți din Ploești sau școala elementară din Ciupercani, regiunea Gorj, unde munca s'a planificat just și se urmărește realizarea planurilor.

Nu peste tot însă, planificarea activității școlare se face în bune condițiuni. In unele școli, s'au găsit cadre didactice care nu-și întocmiseră nici până la sfârșitul lunii Decembrie planuri de muncă. De exemplu: la școala elementară din comuna Vișoi-Rodna, la liceul mixt din R. Sărat, la liceul seral din Oradea, etc.

Lipsa de planificare sau îndeplinirea formală a planificării au dus, în unele cazuri, la rămânerea în urmă în predarea materiei, iar în alte cazuri la tratarea superficială a materiei și la terminarea ei înainte de vreme. Astfel, la școala pedagogică de învățătoare din Fălticeni sau la școala pedagogică de educatoare din Rădăuți, materia de limba română programată pentru întregul an a fost terminată în cursul lunei Decembrie.

Pentru remedierea lipsurilor constatate în legătură cu planificarea muncii în școală, trebue luate următoarele măsuri:

Cadrele didactice trebue să revizuiască planurile calendaristice ținând seama de felul cum ele au fost realizate până în prezent și să prevadă terminarea materiei până la 1 Mai.

Folosind experiența semestrului I este necesar să se adapteze planurile calendaristice la posibilitățile concrete ale claselor respective.

Învățătorii și profesorii trebue să rezerve mai mult timp capitolelor mai grele și mai anevoios însușite.

Planurile calendaristice trebue să prevadă, deasemeni, lecții de recapitulare a materiei pe capitole și la încheierea programei.

Atât în planurile de lecții pentru predarea materiei noui, cât și în acele de repetare trebue să se menționeze și metodele de lucru, materialul didactic ce se va folosi în clasă, temele ce se dau acasă și numele elevilor care vor fi interogați.

Sunt unii profesori care au repetat materia în ordinea în care ea este tratată în manual, fără a ține seama de necesitatea de a repeta, în special, capitolele esențiale și acelea care fuseseră mai slab însușite de către elevi.

Cadrele didactice vor prevedea în planurile lor calendaristice lecții de repetare pe capitole atât în vederea pregătirii pentru teze, cât și în perioada recapitulării materiei. Se va pune accent pe repetarea acelor părți din programă care nu au fost însușite de către elevi. Repetarea se poate face paralel cu predarea materiei noi.

O atenție deosebită trebue dată repetării materiei la clasele IV, VII, XI (respectiv anul IV). Cadrele didactice vor insista în special asupra celor mai importante capitole din materia anului în curs, iar la obiectele la care se cere la examenul de absolvire și materia claselor anterioare, se vor repeta și capitolele esențiale ale materiei din aceste clase.

Unii profesori încarcă lecțiile cu prea multe amănunte și nu fac deosebirea între ceeace este esențial și ceeace este amănunt. Acelaș timp și aceiaș atenție se rezervă amănuntelor ca și lucrurilor esențiale. Din cauza aceasta, problemele esențiale nu se conturează bine în mintea elevilor.

Și în repetarea materiilor trebue să se aleagă ceeace este esențial. Repetarea nu trebue făcută în mod cronologic, ci ea trebue să reprezinte o sintetizare a cunoștințelor căpătate în cadrul unor anumite probleme.

In luna Mai a anului 1950 Ministerul a dat îndrumări în legătură cu pregătirea încheerii anului școlar. Acest material, în care se arată cum trebue considerate capitolele esențiale la diferite obiecte, a fost publicat în „Gazeta Învățământului" sub titlul „Îndrumări în legătură cu pregătirea închiderii anului școlar". Este bine ca învățătorii și profesorii să rele acest material, să-l studieze și să-l folosească în munca lor.

Legarea de viață a cunoștințelor predate

Școala trebue să înarmeze pe elevi cu cunoștințe temeinice pe care ei să le poată aplica în viață.

S'a constatat însă că o lipsă frecventă în predarea diferitelor obiecte, ca limba română, matematica, fizica, științele naturale, etc. constă tocmai în faptul că mulți învățători și profesori predau în mod abstract și mecanic diferite reguli și definiții, fără să explice într'o formă accesibilă și vie proveniența și utilitatea lor. Multe cadre didactice nu dau destulă atenție legării cunoștințelor pe care le predau cu viața, cu realitatea înconjurătoare.

Din această cauză, unii elevi nu reușesc să înțeleagă rostul învățării regulilor de gramatică, folosul algebrei, al trigonometriei sau al formulelor chimice.

Pentru a reuși să înarmeze pe elevi cu cunoștințe temeinice, pentru a-i face să înțeleagă regulile și definițiile, cadrele didactice trebue să predea în așa fel, încât să arate elevilor utilitatea celor învățate. De pildă, posibilitatea de aplicare a cunoștințelor lor de chimie, de fizică, de matematică, de științele naturii, etc., în industrie, în agricultură, în tehnică.

Deasemenea, este necesar să se arate elevilor contribuția pe care o pot da ei, la realizarea Planului Cincinal și a Planului de Electrificare a țării noastre prin aplicarea cunoștințelor pe care și le-au însușit temeinic.

Învățătorii și profesorii trebue să formeze la elevi deprinderi practice, obișnuința de a aplica și de a folosi cele învățate, să insiste asupra lucrărilor de laborator, a experiențelor, a exercițiilor practice, a muncii pe lotul școlar, în grădină, etc.

In legătură cu predarea unor anumite capitole la fizică sau chimie se pot programa vizite la unele ateliere, la uzinele electrice, pe șantiere, etc.

In predarea științelor naturii trebue să se practice excursii pe câmp, în gospodării agricole colective, etc.

Materialul didactic și cel din natură, experiențele de laborator și lucrările practice au un rol însemnat în stimularea interesului elevilor la studiu, în fixarea și adâncirea cunoștințelor. Sunt școli în care s'au făcut eforturi în acest sens din partea profesorilor și a elevilor și rezultatele sunt bune.

Astfel, la liceul mixt din Oravița, elevii au confecționat în cadrul cercului științific butelii de Leyda, acumulatoare simple, etc. O parte din acestea au fost trimise în școlile din mediul rural. Elevele dela liceele de fete din Tg. Mureș au confecționat 53 planșe de științe naturale și fizico-chimice și le-au trimis școlilor depe șantierul Dunărea-Marea Neagră, primind în schimb colecții de scoici.

Se constată însă că în multe școli nu se folosește îndeajuns, în procesul predării, materialul didactic existent și nici materialul din natură care este la îndemână, nu se utilizează laboratoarele, nu se folosesc posibilitățile locale pentru confecționarea materialului didactic și repararea celui existent.

Astfel, directorul școlii elementare din Jirlău — regiunea Galați, păstrează materialul didactic la el acasă și nu-l pune la dispoziția profesorilor. In unele școli din regiunea Bihor, materialul didactic este rupt, aruncat prin colțurile claselor sau făcut sul și nefolosit.

Pentru remedierea acestei situații este necesar ca profesorii și învățătorii să folosească în cea mai largă măsură lucrările practice și experiențele de laborator, materialul din natură și cel didactic existent în școală. Elevii trebue să fie stimulați să confecționeze material didactic cu mijloace proprii.

Există nenumărate posibilități de a lega materia predată cu viața. Toate fenomenele care se petrec în jurul nostru, legate de construirea socialismului, de transformarea socialistă a agriculturii, lucrările care se fac pentru industrializarea țării, pentru asanarea terenurilor neproductive, toate acestea constituie material didactic pentru a da viață cunoștințelor pe care le capătă elevii.

Legarea de viață ne ajută să înarmăm elevii cu cunoștințe mai temeinice și are un puternic rol educativ. Noi știm că pe elevi nu-i învățăm numai, ci îi și educăm în procesul de învățământ.

Educația comunistă a copiilor și a tineretului înseamnă educația multilaterală, ideologică și politică, înarmarea lor cu concepția științifică despre viață, cu cunoștințe temeinice, cu deprinderea de a munci, înseamnă desvoltarea lor fizică. Intr'un cuvânt, înseamnă pregătirea lor ca să devină cetățeni activi ai societății socialiste. Când vorbim de educația politică și ideologică, noi trebue să stabilim că această educație se face în legătură cu sarcinile centrale din etapa concretă în care ne găsim.

Care sunt aceste probleme centrale legate de sarcinile noastre? Aceste sarcini puse de Partid și Guvern au fost clar subliniate în expunerea tovarășului ministru N. Popescu-Doreanu la deschiderea conferinței, expunere în care s'a arătat că sarcina noastră centrală este să educăm tineretul în spiritul dragostei față de Patria care construește socialismul, în spiritul urii față de imperialiștii anglo-americani, dușmanii din trecut și dușmanii de astăzi ai țării noastre; în spiritul frăției cu popoarele conlocuitoare, în spiritul solidarității cu popoarele care luptă pentru libertate, pentru pace și în spiritul prieteniei și dragostei față de Țara Socialismului victorios, față de marele Stalin. Toate acestea înseamnă atitudine activă în lupta pentru pace, înseamnă educarea elevilor în dorința de a se pregăti pentru a întări forța materială a Statului nostru și pentru a fi gata, prin munca și lupta lor, să stea în apărarea păcii.

Această idee trebue să străbată ca un fir roșu predarea tuturor obiectelor. Educarea patriotismului se face pe căi multiple și variate. Ea constă în aceea că trezește în elevi dragostea pentru frumusețea limbii materne, mândria pentru trecutul de luptă pentru libertate al poporului, pentru lupta clasei muncitoare și a conducătorilor ei, pentru realizările oamenilor muncii din țara noastră. De exemplu, elevii din Craiova trebue să cunoască și să scrie în temele lor despre atitudinea eroică a ceferiștilor care au fost judecați acolo în 1933, elevii satului Humulești trebue să cunoască școala în care a învățat Ion Creangă. Elevilor din localitățile unde au avut loc în trecut lupte pentru libertate, unde au trăit, sau au luptat sau au învățat în școli eroi ai poporului, ai clasei muncitoare, să li se facă cunoscute toate acestea.

In predarea geografiei, atunci când învățăm despre țările coloniale, putem foarte bine lega lecția de atitudinea imperialiștilor față de popoarele coloniale; când învățăm despre diferite rase putem vorbi elevilor despre atitudinea mârșavă a americanilor care nu-i consideră oameni pe negri.

Notarea elevilor

Controlul cunoștințelor elevilor și notarea contribue la menținerea interesului pentru învățătură, la educarea simțului de răspundere și constitue un stimulent pentru o muncă serioasă și continuă.

Nu toate cadrele didactice privesc însă cu destulă seriozitate problema controlului cunoștințelor și notarea elevilor. Unii profesori și învățători nu obișnuesc să noteze regulat pe elevi, amânând aceasta spre sfârșitul trimestrului (semestrului).

Astfel, în luna Noembrie, la școala pedagogică de fete nr. 2 din București, la anul III B, profesoara de chimie nu pusese încă nicio notă, iar în anul IV, la aceeași școală, din 50 eleve numai 13 aveau notă la geografie. De asemenea, la liceul din Caransebeș, la jumătatea lunii Decembrie, foarte mulți elevi nu aveau nicio notă.

Mulți profesori ascultă pe elevi în grabă la sfârșitul semestrului, pentru a le încheia situația. Din cauza aceasta, controlul cunoștințelor și notarea sunt superficiale.

Unii profesori folosesc nota ca mijloc de constrângere, scăzând-o intenționat, pentru a sili pe elevi să învețe și mai departe.

Sunt, deasemeni, cazuri când profesorul scade nota la obiectul de studii din cauza purtării elevului.

Controlul și notarea trebue să fie făcute regulat și sistematic, nicidecum la întâmplare. Nota trebue să oglindească cunoștințele reale ale elevilor. El trebue să fie convinși că nota reprezintă într'adevăr aprecierea cunoștințelor lor.

In strânsă legătură cu problema controlului cunoștințelor și a notării este și problema controlului caietelor. Astăzi, la multe școli se dau teme și nu se controlează. Adesea caietele sunt strânse pentru a fi controlate, dar ele se răsfoiesc numai și se dau înapoi necorectate. Sau dacă au fost corectate, nu se discută în clasă greșelile găsite. Astfel, elevii nu învață din aceste greșeli. Unii profesori dau teme care îi obligă pe elevi să facă lucrări prea lungi de 11-12 pagini și desigur că din lipsă de timp, multe din aceste lucrări rămân necontrolate. Aceste probleme trebue să fie cercetate cu toată atenția cuvenită pentru a se lua măsuri de îmbunătățire a situației.

Ajutorul dat elevilor rămași în urmă la învățătură

In îndrumările cu privire la încheierea anului școlar 1949-1950, Ministerul a dat indicații asupra organizării grupelor de învățătură pentru elevii rămași în urmă. Totuși, în acest an școlar, în unele școli, s'au produs confuzii care au dus la rezultate negative. Pe alocuri, în grupele de învățătură au fost cuprinși pe lângă elevii slabi și elevi buni care nu aveau nevoie de această formă de ajutoare. Așa s'a procedat spre exemplu la liceul de băieți nr. 7 din București. In alte părți, grupa a cuprins întreaga clasă, transformându-se în lecții suplimentare. Uneori, grupele de învățătură au fost lăsate în sarcina elevilor mai buni, care în felul acesta au fost supraîncărcați, fără să poată da celor rămași în urmă un ajutor real.

Pentru a ajuta pe elevii rămași în urmă la învățătură, trebue să se organizeze grupe pe obiecte și pe clase. Ele trebue să funcționeze sub conducerea învățătorului sau profesorului și-și continuă activitatea atâta timp cât se simte nevoie de această formă de ajutor.

In afară de ajutorarea în grupe de învățătură, cadrele didactice trebue să dea teme individuale sau meditații dela caz la caz. Se recomandă, deasemeni, acordarea de consultații pe obiecte pentru elevii din clasele mai mari.

Crearea condițiilor prielnice pentru învățătură

In perioada încheerii anului școlar, când se cere un efort deosebit din partea elevilor, este necesar să se asigure condiții prielnice unei cât mai bune desfășurări a muncii. Aceasta se referă atât la organizarea activității în școală și în afară de școală, cât și acasă.

S'a constatat că adesea elevii sunt supraîncărcați cu sarcini și activități extrașcolare în detrimentul învățăturii, odihnei și sănătății lor.

Munca extrașcolară a elevilor nu este îndeajuns de planificată și dozată de conducerea școlii.

Așa, de pildă, la liceul de fete nr. 1, la Centrul școlar nr. 4, 13, la școala pedagogică de fete nr. 2, o parte din elevi au prea multe sarcini extrașcolare încât nu le mai rămâne timp suficient să-și pregătească lecțiile și să se odihnească. Rezultatul acestei supraîncărcări se răsfrânge în mod negativ asupra învățăturii.

Este necesar ca în școală să se creeze și să se mențină o atmosferă de seriozitate și disciplină, care să decurgă dintr'o bună organizare și planificare a întregii activități școlare și extrașcolare a elevilor. Pentru aceasta, este nevoie de un efort comun al directorului, al organizației U.T.M. și al comitetului de părinți. Trebue să se stabilească un echilibru între diferitele activități ale elevilor, astfel încât atenția cea mai mare să se dea învățăturii și acelor forme de activitate extrașcolară care vin direct în sprijinul ei.

Planul școlii trebue să coordoneze toate formele de activitate ale elevilor, incluzând bineînțeles și pe acelea care se desfășoară în cadrul organizațiilor de masă și de tineret.

Școala trebue să-și asigure sprijinul părinților și al organizației U.T.M. pentru realizarea unui regim sănătos al zilei elevului, astfel încât acesta să aibă timp suficient pentru învățătură, pentru activități extrașcolare, pentru sport și pentru odihnă.

Conducerea școlii și cadrele didactice trebue să poarte o grijă deosebită pentru elevii din clasele IV, VII, XI (respectiv anul IV). In acest scop, este necesar să se dea toată atenția planificării și organizării repetării materiei în aceste clase, organizării ajutorării celor rămași în urmă la învățătură. Este necesar să se discute în Consiliul pedagogic situația acestor elevi și felul cum trebue ajutați. Deasemenea, cadrele didactice trebue să aibă grijă ca ei să fie scutiți de diferitele munci extrașcolare, pentru evitarea supraîncărcării.

Sarcinile dirigintelui

Unii diriginți au socotit că obligațiile lor se limitează la ora educativă și nu s'au preocupat de tot ceeace privește învățătura,, activitatea și viața elevilor lor.

Dirigintele trebue să cunoască îndeaproape situația la învățătură a elevilor din clasa respectivă și cauzele care determină rămânerea în urmă a unora dintre ei. Deasemeni, el trebue să se intereseze și să cunoască motivele pentru care unii absentează dela cursuri și să ia măsurile necesare pentru asigurarea frecvenței regulate. El trebue să stabilească, împreună cu profesorii clasei, măsurile cele mai potrivite pentru ajutorarea elevilor mai slabi și să urmărească rezultatele lor la învățătură.

Dirigintele trebue să cunoască condițiile în care învață elevii săi și să caute să le îmbunătățească, recurgând la ajutorul părinților, al organizațiilor de massă.

Este necesar, deasemenea, ca dirigintele să se îngrijească de repartizarea sarcinilor școlare și extrașcolare ale elevilor săi, pentru ca ele să fie după puterea și capacitatea acestora și să corespundă intereselor lor.

El trebue să înlăture supraîncărcarea elevilor, mai ales în perioada examenelor. Pentru aceasta, el trebue să arate elevilor cum să fie repartizat timpul pentru învățătură, odihnă, sport, lectură.

Acest program trebue alcătuit în colaborare și de comun acord cu organizația U.T.M. și cu părinții.

Dirigintele trebue să sprijine și să ajute organizația de U.T.M. și pionieri și să folosească, la rândul său, în munca clasei, inițiativa și activitatea lor.

Sarcinile directorului

Din analiza situației din școli reiese că unii directori neglijează controlul procesului de învățământ, nu analizează în ședințele consiliilor pedagogice și în ședințele cu diriginții, munca instructiv-educativă și nu iau măsuri concrete pentru îmbunătățirea situației.

Majoritatea directorilor nu urmăresc cazurile de supraîncărcarea a elevilor și nu iau măsuri pentru o justă organizare a programului lor zilnic.

O sarcină deosebit de importantă ce revine directorului în această perioadă este să prelucreze în consiliile pedagogice și în ședințele speciale cu diriginții, problemele legate de procesul de învățământ și de educația elevilor.

Fiecare profesor și învățător trebue să știe lămurit ce sarcini concrete are el în perioada de pregătire a încheierii anului școlar.

Directorul trebue, deasemenea, să discute cu organizația U.T.M. din școală, care sunt modalitățile de a ajuta la îmbunătățirea învățăturii în această perioadă de răspundere.

Ca să poată coordona și asigura la timp realizarea tuturor sarcinilor școlii în legătură cu frecvența, cu procesul de învățământ și activitatea extrașcolară, directorul trebue să revadă planul de lucru al școlii, având o deosebită grijă ca toate formele de activitate să fie cuprinse, dar ele să fie în așa fel repartizate și dozate, în cât să poată fi îndeplinite în condiții bune, fără să ducă la supraîncărcarea elevilor și a cadrelor didactice.

In această perioadă, este nenesar ca directorul să asiste mai des la lecțiile profesorilor și învățătorilor și să controleze cum se desfășoară munca didactică. O atenție deosebită trebue să acorde acelor obiecte, la care situația la învățătură a elevilor este mai rea, pentru a lua măsuri de îndreptare.

Directorul trebue să cerceteze cataloagele, notele elevilor, unele lucrări scrise, felul cum sunt ele controlate de către profesori.

Este foarte important ca directorul să controleze în mod deosebit frecvența, terminarea și repetarea materiei, funcționarea cercurilor și a grupelor de învățătură.

Sarcinile Secțiilor de Învățământ

In perioada pregătirii încheierii anului școlar secțiile de Învățământ trebue să intensifice munca de îndrumare și control a procesului de învățământ. In această muncă, secțiunea de învățământ poate folosi profesorii de specialitate din școlile locale, profesori care s'au evidențiat printr'o temeinică pregătire profesională și prin rezultate importante în munca lor instructiv-educativă.

Este necesar ca Secțiunile de Învățământ să îndrumeze în această perioadă activitatea cercurilor pedagogice pe obiecte și clase orientându-le asupra problemelor legate de îmbunătățirea muncii didactice.

Depunând toate eforturile pentru a asigura la sfârșitul acestui an școlar un număr cât mai mare de promovați cu un nivel cât mai ridicat de cunoștințe, cadrele didactice din școlile elementare și medii vor aduce o importantă contribuție la măreața operă de ridicare a culturii în țara noastră, la pregătirea cadrelor tinere de constructori ai socialismului, apărători ai păcii.

*) **Stenograma prescurtată după referatul ținut de tov. Tatiana Bulan, consilier ministerial la Ministerul Învățământului Public.**

Asigurarea planului de școlarizare*)

Sarcina de bază a școlilor de toate gradele este educația comunistă a generației tinere, formarea viitoarelor cadre necesare construirii socialismului în țara noastră.

Planul Cincinal și Planul de Electrificare a țării pun în fața organelor învățământului public sarcini de o deosebită importanță, a căror realizare este în strânsă legătură cu îndeplinirea planului de școlarizare. Cuprinderea în școli a tuturor copiilor de vârstă școlară, asigurarea unei bune frecvențe și pregătirea temeinică a elevilor noștri sunt mijloace prin care vom da țării milioane de constructori conștienți ai socialismului, apărători ai Patriei și ai păcii. De aceea, secțiile de învățământ și direcțiile școlilor nu numai că trebue să cuprindă în școli pe toți elevii al căror număr este prevăzut în Planul de Stat, ci trebue să ducă și o muncă susținută pentru a-i ajuta pe cei cuprinși să frecventeze regulat cursurile, să îndrăgească munca pentru care se pregătesc și să-i antreneze într'o activitate temeinică și stăruitoare, pentru a termina școala cu un nivel cât mai ridicat de cunoștințe și de deprinderi.

Școlarizarea elevilor în anul școlar 1950/1951

Din analiza situației școlarizării la învățământul preșcolar, elementar și mediu în etapa actuală, rezultă că, în general, secțiile de învățământ, direcțiile școlilor și cadrelor didactice au înțeles importanța asigurării planului de școlarizare și au făcut eforturi pentru îndeplinirea lui.

Sunt însă în această privință și o serie de lipsuri. Astfel, unele școli s'au îngrijit numai de planul de școlarizare la clasele I, V, VIII (anul I), unde au avut sarcini numerice noi. Aceste școli n'au înțeles că planul de școlarizare cuprinde, în aceeași măsură, clasele II, III, IV, VI și VII elementare, clasele IX, X și XI dela liceele de zi și anii II, III și IV ai școlilor pedagogice, că planul de școlarizare cuprinde, totodată, liceele serale. Ca urmare, aceste școli nu și-au organizat planul de școlarizare pe fiecare clasă și n'au simțit răspundere pentru îndeplinirea planului pe fiecare clasă. Ca urmare, aceste școli nu s'au preocupat de școlarizarea numărului de elevi planificați și de menținerea în școli a tuturor elevilor școlarizați. Ca urmare 90.000 de copii de vârstă școlară nu sunt cuprinși în clasele I—IV ale școlilor elementare. Mai mult de 25.000 dintre aceștia nu frecventează școala fiind reținuți de familie pentru muncă. Ei au rămas deci neșcolarizați nu din cauze obiective, ci datorită faptului că părinții lor nu au fost lămuriți, nu au fost convinși de importanța învățăturii și de necesitatea de a-și da copiii la școală.

Unele secții de învățământ au lichidat clasele a VI-a și a VII-a cu un număr prea mic de elevi, fără să se îngrijească ca toți acești elevi să fie trecuți la alte școli, cum au procedat de pildă, regiunile Argeș și Stalin.

De asemeni, sunt cazuri când unii elevi se retrag din școală. Cercetându-se pe teren situația, s'a văzut că astfel de cazuri au existat numai acolo unde cadrele didactice și conducerea școlii nu duc muncă de lămurire, nu țin o strânsă legătură cu organizația U. T. M. din școală, unde diriginții și cadrele didactice nu sunt preocupați de păstrarea fiecărui elev, unde procesul de învățământ nu este bine organizat și elevii rămași în urmă nu sunt ajutați suficient. In școlile pedagogice, astfel de cazuri au fost numai acolo unde elevii n'au fost lămuriți asupra importanței muncii de învățător și de educatoare, de rolul pe care-l au această în ridicarea nivelului cultural al poporului, în revoluția noastră culturală.

Școlile în care s'au petrecut astfel de cazuri nu s'au interesat cine sunt elevii care s'au retras, din ce cauză au plecat și unde se găsesc acum, după cum nu s'au interesat de ceeace s'ar putea face pentru readucerea lor în școli. Urmărirea acestor elevi, aducerea lor în școală, n'a constituit o preocupare nici pentru cadrele didactice și nici pentru secțiile de învățământ respective.

In ceeace privește liceele serale, unele secții de învățământ n'au înțeles importanța lor, nu le-au acordat atenția cuvenită, nu le-au popularizat și n'au căutat să intereseze în sprijinirea lor organizațiile sindicale, conducerile întreprinderilor și organizațiile U. T. M. Secțiile de Învățământ Bacău și Prahova nu s'au îngrijit nici să înființeze la 1 Septembrie 1950 liceele serale planificate în orașele Bacău și Câmpina.

Măsuri ce trebuesc luate până la încheierea anului școlar și în vacanță

Lipsurile constatate trebue lichidate grabnic, pentru asigurarea unei frecvențe regulate, pentru păstrarea în școli a tuturor elevilor existenți și pentru atragerea unui număr cât mai mare de elevi în învățământul fără frecvență.

Asigurarea unei frecvențe regulate. Munca susținută a învățătorilor și profesorilor a diriginților și directorilor, pentru lămurirea elevilor și a părinților, grija permanentă pentru școală a Sfaturilor Populare, cu sprijinul comisiilor permanente și al organizațiilor U. T. M sunt garanția asigurării unei bune frecvențe la toate tipurile de școli și la toate clasele. O atenție deosebită trebue să se acorde frecvenței la școlile elementare în perioada muncilor agricole.

Pentru sprijinirea țărancelor muncitoare în general și a acelora din unitățile agricole socialiste în special, trebue să se arate o grijă deosebită sub directa îndrumare a profesorilor. Cadrele didactice dela aceste școli au de asemenea sarcina să organizeze ore de consultații pentru îndrumarea la studii a elevilor. Popularizarea acestei noi forme de învățământ și cuprinderea celor setoși de cultură care, din diferite motive, și-au întrerupt studiile, trebue să constitue o preocupare de seamă pentru toate cadrele didactice.

Legătura cu sindicatele, cu organizațiile U. T. M. și cu celelalte organizații de massă, ca și legătura cu părinții trebue să asigure cuprinderea în învățământul fără frecvență a unui număr cât mai mare de elevi dintre aceia care nu au putut urma școala.

★

Pentru a urmări îndeplinirea planului de școlarizare, școlile trebue să cunoască precis situația fiecărei clase: câți promovați au fost în clasele precedente, câți repetenți, câți au venit din alte localități sau au plecat din localitate și câți sunt în prezent în clasă. In felul acesta, școala va putea să aibă evidența elevilor rămași neșcolarizați, va putea să-i urmărească și să afle din ce cauze au rămas în afară de școală, va putea să ia măsuri pentru readucerea lor, pregătindu-i să dea examene fără frecvență și va putea să-i cuprindă la toamnă în clasa următoare.

Planul de școlarizare pe anul 1951/1952

Construirea socialismului în țara noastră deschide largi perspective desvoltării instituțiilor de învățământ. In anul școlar 1951/952 se vor ridica noi localuri de școală, se vor deschide noi clase, pentru a cuprinde câți mai mulți fii ai poporului nostru muncitor.

Atât în repartizarea posturilor la învățământul preșcolar, a noilor unități școlare, a claselor și a cadrelor, cât și în stabilirea noilor construcții pentru învățământul preșcolar, elementar și mediu, este necesar să se aibă în vedere, în primul rând, regiunile industriale, sectorul socialist în agricultură și localitățile în care se fac construcții legate de Planul de Electrificare a țării.

In ceeace privește desvoltarea învățământului preșcolar, trebue acordată cea mai mare atenție înființării căminelor de zi de pe lângă întreprinderi, adică acelor instituții preșcolare care rezolvă problema mamelor muncitoare. In acest scop, trebue să se realizeze o strânsă colaborare între secțiile de învățământ și Consiliile Sindicale, îndreptându-se atenția către acele ramuri de producție în care lucrează masiv femeile.

Cum trebue să procedeze fiecare școală la întocmirea planului său. Proectul ei de plan va trebui să se bazeze pe situația concretă a fiecărei clase. De exemplu, la clasa VI-a elementară, numărul elevilor planificați pentru 1 Septembrie 1951 trebue să rezulte din: numărul elevilor promovați din clasa V-a, numărul elevilor repetenți din clasa VI-a, numărul elevilor retrași din clasa VI-a din serii mai vechi și numărul elevilor care au promovat clasa a V-a prin examen fără frecvență. La aceștia trebue să se adaoge numărul elevilor veniți din alte localități și să se scadă numărul celor plecați. Acest sistem de calcul este valabil pentru toate clasele și toate gradele de învățământ, afară de clasele de început ale fiecărui ciclu: I-a, a V-a, a VIII-a și anul I al școlilor pedagogice.

In clasa I-a elementară trebue cuprinși toți copiii care au împlinit sau vor împlini șapte ani, până la 31 Decembrie 1951, iar pentru clasa V-a trebue dusă muncă de lămurire pentru a cuprinde cât mai mulți fii de

(Continuare în pag. IV-a)

*) **Stenograma prescurtată după referatul ținut de tov. Manolache, director la direcția învățământului mediu din M. I. P.**

Pentru întărirea organizatorică și economică a gospodăriilor agricole colective

Au trecut doi ani de când Rezoluția Plenarei Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român din 3—5 Martie 1949 studia în întreg complexul ei problema transformării socialiste a agriculturii, trasa sarcini pentru rezolvarea acesteia și pentru întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare.

După eliberarea țării noastre de către glorioasa Armată Sovietică, Partidul Muncitoresc Român a ajutat țărănimii muncitoare să intre în stăpânirea unei bune părți din pământurile moșierești, fapt care a dus la o simțitoare îmbunătățire a standardului ei de viață. Aceasta era însă abia un început modest, căci ridicarea țărănimii la un înalt nivel de viață materială și culturală nu este cu putință decât prin renunțarea la munca pe parcele mici de teren în favoarea unei agriculturi moderne, mecanizate, ceeace, desigur, se realizează numai pășind pe calea socializării agriculturii.

Datorită politicii înțelepte a Partidului nostru, datorită muncii de lămurire desfășurată la sate, țărănimea muncitoare a înțeles zorii unei vieți noi începând să înfiripeze primele gospodării agricole colective. Astfel, în anii 1949 și 1950, 65.954 de familii de țărani săraci și mijlocași s'au unit în 1029 de gospodării agricole colective având în proprietate colectivă 238.640 ha. teren arabil.

Partidul și Statul nostru de democrație populară au sprijinit prin toate mijloacele aceste gospodării. In cursul anului 1950 le-a dat spre folosință veșnică însemnate suprafețe de teren din rezervele statului, le-a acordat credite, scutiri de impozite și reduceri în ce privește cotele de colectare.

Gospodăriile agricole colective constituite în acești ani sunt germenele din a cărui desvoltare va rezulta belșugul ogoarelor, bunăstarea țărănimii muncitoare și îndestularea industriei și orașelor tinerei noastre Republici. Intărirea organizatorică și economică a gospodăriilor agricole colective este una din garanțiile acestui viitor luminos al agriculturii noastre. De aceea pentru buna desfășurare a vieții gospodăriilor agricole colective, trebue, în primul rând, să se respecte întocmai statutul de constituire și funcționare a acestora.

Analizând munca de până acum a celor 1029 de gospodării agricole colective din țara noastră și constatând realizările îmbucurătoare ale acestora, Comitetul Central al Partidului și Consiliul de Miniștri, în ședința dela 1 Martie 1951, au venit cu o Hotărîre a cărei menire este să întărească organizatoric și să consolideze economic gospodăriile agricole colective din țara noastră.

In această Hotărîre sunt stabilite sarcinile organizațiilor de partid regionale și raionale, sarcinile ce revin Ministerului Agriculturii și celorlalte departamente precum și Comitetelor Executive ale Sfaturilor Populare, organizațiilor de massă ,etc. în ce privește contribuția lor pentru îmbunătățirea necontenită a vieții și muncii gospodăriilor agricole colective. Acestea, arată Hotărîrea, „sunt obligate să sprijine gospodăriile colective din primul moment al existenței lor pentru ca ele să se întărească organizatoric și economic", acestea sunt datoare să controleze în mod sistematic dacă este respectat întocmai statutul model al gospodăriilor colective și democrația internă în cadrul acestora.

Această Hotărîre este un prețios îndreptar pentru conducerea gospodăriilor agricole colective, pentru întărirea tot mai mult a brigăzilor permanente de producție, pentru întărirea răspunderii personale în muncă, pentru îmbunătățirea muncii printr'o planificare justă. Ea stărue în mod deosebit asupra aplicării în mod just a normelor de muncă, asupra repartizării de sarcini concrete pe fiecare membru în așa fel încât fiecare colectivist să presteze anual cel puțin 80 de zile de muncă. In Hotărîre se trasează de asemeni o serie de sarcini pentru comitetele regionale și raionale ale Partidului Muncitoresc Român în ce privește întărirea muncii de ridicare a nivelului politic și cultural, în ce privește organizarea întrecerii socialiste, metodă comunistă de construire a socialismului.

Se recomandă ca toate gospodăriile colective să-și organizeze ferme zootehnice și să introducă culturi de furaje. S.M.T.-urile sunt datoare să ajute și mai mult la întărirea tehnică, organizatorică și economică a gospodăriilor agricole colective, iar Ministerul Agriculturii și Sfaturile Populare au sarcina să completeze posturile de agronomi de sector, să elaboreze planuri tip de construcții pentru gospodăriile colective, să acorde material de construcții, etc.

Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri stabilește îndatoriri pentru presa centrală și locală, cinematograf și radio, care se vor ocupa în mod special de munca gospodăriilor colective.

Pentru cadrele didactice Hotărîrea aceasta constituie un îndreptar în munca lor zilnică de educare a tinerelor generații și de culturalizare a maselor muncitoare dela orașe și sate. Sindicatele de învățământ au misiunea de a antrena în opera de popularizare a acestei Hotărîri pe toți salariații din învățământ, învățători și profesori, în așa fel ca niciun cătun și niciun țăran muncitor să nu rămână nepătruns de însemnătatea acestui document și de perspectivele frumoase ce le sunt deschise țăranilor muncitori prin socializarea agriculturii.

Un rol însemnat atât în munca de popularizare cât și de ajutorare a gospodăriilor agricole colective îl pot avea profesorii de științe naturale și de fizico-chimice care, urmând recent cursuriile de îndrumare a cadrelor didactice, au studiat metodele înaintate ale agrotehnicii sovietice și au primit sarcina să ajute la înființarea de loturi pentru cultivarea zarzavaturilor atât în gospodăriile colective cât și în fiecare oraș sau comună din țara noastră.

Cadrele didactice vor trebui în cadrul muncii de popularizare a acestei Hotărîri să vorbească țărănimii muncitoare despre minunatele realizări ale agriculturii sovietice, să arate că viața fericită a țărănimii muncitoare dela noi este asigurată numai prin belșugul muncii în colectiv.

Luptând pentru traducerea în viață a acestei Hotărîri, învățătorii și profesorii din țara noastră luptă în același timp împotriva provocatorilor de război, luptă pentru pace, pentru îndeplinirea primului nostru Plan Cincinal, luptă pentru construirea socialismului în țara noastră.

C. PRISECARU

Vizita tovarășului I. Grivkov, președintele C. C. al sindicatului salariaților din școlile elementare și medii din R.S.F.S.R. la școala noastră

In drum spre Sofia, unde a participat la ședința Biroului Executiv al F.I.S.I., tovarășul I. Grivkov, președintele Comitetului Central al Sindicatului salariaților școlilor elementare și medii din R.S.F.S.R., a vizitat și școala noastră, liceul nr. 10 de băeți.

Tov. Grivkov este nu numai un organizator și conducător al sindicatelor de învățători și profesori sovietici, ci este, în același timp, un adânc cunoscator al problemelor școlii, un eminent pedagog și un mare îndrumător didactic.

In tot timpul vizitei sale, tov. Grivkov a arătat cea mai vie dorință de a cunoaște școala și munca noastră și a manifestat cea mai caldă prietenie în sfaturile și îndrumările pe care ni le-a dat.

Am povestit cu mândrie, că școala noastră, bombardată de aviația anglo-americană, a fost refăcută prin străduința oamenilor muncii, ca să putem instrui și educa, în condiții cât mai bune, copiii ceferiștilor de la Grivița Roșie. In țara noastră s'au refăcut și construit din nou sute de localuri de școală, datorită politicii duse de Partidul Muncitoresc Român și Guvernul R.P.R.

Tov. Grivkov s'a interesat îndeaproape, de organizarea și conținutul muncii noastre. El ne-a vorbit despre caracteristicile metodelor sovietice de învățământ. Fie că e vorba de metoda analitico-sintetică la învățarea Abecedarului, fie că e vorba de problemele tipice la aritmetică, ele au, în primul rând, scopul de a trezi inițiativa elevilor, gândirea lor creatoare.

Venind în discuție problema repartiției elevilor în clasele paralele, tov. Grivkov s'a interesat asupra criteriilor avute în vedere la această repartiție. D-sa a lăudat faptul că noi am folosit principiul pedagogic just de a forma clase din elevi buni și slabi, împreună. D-sa ne-a povestit că în timpul unei vizite în Anglia, a aflat despre unii învățători și profesori englezi care au ajuns la falsa concluzie că 85% din elevii școlilor primare nu sunt capabili să urmeze învățământul mediu, nefiind copii „dotați". Pe aceeași bază falsă au format clase cu elevi așa zișii „supradotați".

Tov. Grivkov a arătat, deasemeni, că răspunderea în munca de ridicare a nivelului la învățătură a elevilor mai slabi o au, în primul rând, cadrele didactice. Organizațiile de tineret, care se ocupă în special de activitatea extrașcolară, au și rolul de a mobiliza pe elevi în muncă, de a-i deprinde să lucreze în colectiv, de a-i învăța să ceară și să folosească sprijinul colectivului.

Arătând unele aspecte ale realizărilor din școala noastră tov. Grivkov s'a interesat de munca și activitatea grupei sindicale. Tov. Grivkov s'a bucurat aflând că grupa noastră sindicală se ocupă de schimbul de experiențe (învățătorii și profesorii asistând reciproc la lecții) și participă la activitățile cu caracter profesional și sindical organizate în cadrul clubului sindical București. Totodată, ne-a arătat că în U.R.S.S. grupa sindicală se interesează direct, de îmbunătățirea muncii în școală și de ridicarea nivelului profesional al cadrelor didactice. Această problemă de bază în munca din școală, nu este lăsată numai în seama consiliilor pedagogice și a cercurilor pedagogice, ci stă și în centrul preocupările grupei sindicale.

Grupei sindicale îi revine, în U.R.S.S. sarcina popularizării celor mai bune metode de lucru ale tovarășilor din școală, spre a fi de ajutor și celorlalți învățători și profesori. In școlile sovietice învățătorii și profesorii cu succese deosebite în muncă sunt larg popularizați, arătându-se succesele și care sunt metodele care au fost folosite. A stimula și a evidenția pe fruntașii în munca din școală este o datorie de onoare a grupelor sindicale.

Deasemeni, tov. Grivkov ne-a vorbit despre sarcina principală a școlii sovietice în educarea comunistă a elevilor și anume, educarea în spiritul dragostei fierbinți pentru patrie și respectul pentru toate popoarele lumii care luptă pentru pace, pentru un viitor fericit.

Tov. Grivkov ne-a sesizat, ca o lipsă, faptul că nu popularizăm îndeajuns succesele din școlile Patriei noastre.

Vizita tov. I. Grivkov a fost pentru noi și pentru școala noastră un imbold nou în muncă. Trebue să învățăm, să studiem adânc și metodic pentru a ne însuși cât mai bine principiile și metodele școlii sovietice și a le pune în practică.

O. SACTER
Directorul Liceului Nr. 10 din București

„Mulțumim din inimă Partidului și Guvernului pentru grija față de copiii noștri"

Citind în ziare Hotărîrea Consiliului de Miniștri despre îmbunătățirea condițiilor de învățătură și de trai ale elevilor și studenților, am văzut încă odată grija și dragostea pe care Statul nostru de democrație populară le acordă copiilor și tineretului.

Ca părinte, îmi dau seama că acest nou ajutor înseamnă, totodată, un nou imbold dat celor merituoși. Prin grija pe care Partidul și Guvernul o acordă copiilor noștri, suntem siguri că ei vor deveni oameni adevărați, constructori hotărîți ai socialismului, ai viitorului nostru fericit.

Fiica mea este elevă la Școala Medie Tehnică Metalurgică Nr. 2 din București, iar fiul meu este elev la Școala Militară de Marină.

Primind bursă și alte ajutoare din partea statului, ei vor ajunge la o situație la care niciodată, în alte regimuri, nici eu și nici ei nu ne puteam gândi.

Deaceea noi, părinții, mulțumim din inimă Partidului și Guvernului pentru grija față de copiii noștri și ne luăm angajamentul să luptăm tot mai hotărît pentru viitorul fericit al copiilor noștri, pentru pace.

ANDREI IONESCU
muncitor la întreprinderea R.E.C.A.S. din București

„Să ne arătăm demni de noile condiții de viață ce ne-au fost create"

Prin Hotărîrea luată de Consiliul de Miniștri în legătură cu îmbunătățirea condițiilor de viață ale elevilor și ale studenților, Partidul și Guvernul vin să-și arate încă odată grija nemărginită pe care o poartă tineretului studios din țara noastră.

Au fost înființate sute de cămine și cantine. S'au acordat mii de burse. Iar când am citit în ziare despre Hotărîrea Consiliului de Miniștri, prin care se adaogă noi alocații pentru hrana elevilor și a studenților, prin care se acordă noi burse, ajutoare în îmbrăcăminte și rechizite, mi-am dat seama cât de luminoase sunt perspectivele ce se deschid tineretului din țara noastră.

In timp ce în țările imperialiste cheltuielile pentru înarmări sporesc în fiecare zi iar sumele alocate pentru învățământ se reduc tot mai mult, în țara noastră se crează condiții din ce în ce mai bune fiilor oamenilor muncii dornici de învățătură.

Cu o nespusă bucurie am primit noi această nouă hotărîre, care vine să asigure o bună educație și instrucție. Deaceea, noi trebue să răspundem acestor măsuri prin intensificarea eforturilor la învățătură, prin frecventarea regulată a cursurilor și prin însușirea cât mai multor cunoștințe.

In felul acesta vom deveni cadre folositoare construirii socialismului și vrednici apărători ai păcii.

DAVID REGHINA
studentă în anul III la Institutul „Maxim Gorki" din București

Asigurarea planului de școlarizare

(Urmare dn pag. III-a)

muncitori și țărani muncitori care au promovat clasa a IV-a cu medii bune.

Cadrele didactice și directorii de școli, trebue să ia din vreme măsuri pentru îndeplinirea sarcinilor ce le-au fost fixate pentru cl. VIII-a la liceelor sau anul I al școlilor pedagogice și medii tehnice.

Pregătirea bazei materiale pentru anul școlar 1951/952. Intrucât anul acesta deschiderea școlilor trebue să se facă la timp, pregătirea condițiilor materiale ale școlilor prezintă o importanță deosebită. Pe baza sarcinilor trasate, secțiile de învățământ și școlile trebue să treacă la pregătirea bazei materiale pentru deschiderea viitorului an școlar cu toată seriozitatea și să ia toate măsurile pentru asigurarea condițiilor necesare unei munci rodnice.

Repartizarea din timp a burselor constitue un mijloc puternic în atragerea elevilor, în organizarea internatelor și aprovizionarea lor.

Sub conducerea Sfaturilor Populare, colaborând strâns cu organizațiile de massă, cu sindicatele și comisiile permanente secțiile de învățământ și școlile vor putea să asigure pregătirea din vreme a bazei materiale necesare bunei funcționări a școlilor în anul școlar 1951/952. Terminarea la timp a construcțiilor planificate, efectuarea la timp a reparațiilor și amenajărilor de clădiri, repararea și complectarea mobilierului, organizarea noilor internate și îmbunătățirea celor vechi, cultivarea grădinilor de zarzavat pentru cantine iată sarcinile concrete în pregătirea condițiilor materiale ale școlilor.

Indrumarea elevilor. O problemă deosebit de importantă, care poate contribui la îndeplinirea planului de școlarizare în anul școlar 1951/952 este și aceea a îndrumării elevilor din clasele a IV-a, a VII-a și a XI-a.

In anul școlar 1949/950, această acțiune s'a întreprins târziu, s'a dus sporadic și neorganizat.

Elevii din clasa IV-a trebue îndrumați să urmeze mai departe în clasa V-a a școlii elementare de șapte ani din localitate sau din circumscripția școlară respectivă. Este necesar să se acorde cea mai mare atenție elevilor fii de muncitori și de țărani muncitori, elevilor mai buni la învățătură și, în special, fiilor de membri ai gospodăriilor agricole colective.

Problema îndrumării elevilor din clasele VII și XI prezintă mai mare importanță și este mult mai complexă. Elevii clasei a VII-a sunt în situația de a alege între școlile de învățământ mediu de diferite categorii: licee, școli medii tehnice, școli pedagogice și școli profesionale. De asemeni, elevii clasei a XI-a trebue să se orienteze spre diferite școli superioare.

Școlile către care trebue să fie îndrumați în primul rând, elevii. Sunt unele școli medii tehnice și institute superioare de o deosebită însemnătate pentru desvoltarea economiei și a culturii noastre, dar care nu sunt încă destul cunoscute și popularizate. Aceasta trebue făcut în cadrul acțiunii de îndrumare a elevilor.

Elevii clasei a VII-a trebue să fie îndrumați către școlile medii din regiune, acordându-se o deosebită atenție acelor școli al căror plan de școlarizare n'a fost îndeplinit în anul școlar în curs. Deci, la îndrumarea elevilor de clasa VII-a e bine să se țină seama de nevoile concrete ale regiunii sau ale localității precum și de dorințele elevilor.

De asemeni, cadrele didactice au sarcina de a acorda cea mai mare atenție îndrumării absolvenților către școlile superioare pedagogice, care pregătesc cadre didactice pentru matematică, fizică și științe naturale, către Institutul „Maxim Gorki", care pregătește profesori de limba rusă, către instituțiile de învățământ superior din Moldova și către Institutul de Imbunătățiri Funciare din Galați. Este necesar ca în spre școlile superioare din Moldova să fie îndrumați elevii din regiunile respective, precum și din regiunile cele mai apropiate.

Metodele de îndrumare a elevilor. Munca de lămurire trebue dusă nu numai cu elevii, ci și cu părinții. In ședințe, în vizite acasă, în convorbiri, la căminele culturale, etc., trebue să se arate importanța pe care o au școlile către care vrem să-i îndrumăm pe elevi. In această privință, trebue cerut ajutorul organizațiilor de massă: U. T. M., sindicate, U.F.D.R. De asemeni, trebue folosită presa locală pentru a arăta viața și munca în aceste școli, trebue să se organizeze vizite în școli și în întreprinderile în care vor lucra absolvenții lor, trebue să se folosească sistemul „zilelor cu porțile deschise", în care accesul în aceste școli este liber. Tot astfel, invitarea unor profesori și studenți care să vorbească elevilor limpede, cald și convingător despre rolul acestor școli, folosirea lecturii, a reportagiilor, a fotografiilor și a tot ce ar putea stârni interesul și atracția elevilor pentru școlile către care urmează să fie îndrumați, sunt metode prin care cadrele didactice vor obține o justă orientare și îndrumare a elevilor și absolvenților.

Colaborarea între Sfaturile Populare și organizații le de massă în îndeplinirea planului de școlarizare

Pentru a asigura îndeplinirea cu succes a planului de școlarizare, secțiile de învățământ ale Sfaturilor Populare trebue să pună problema școlii în fața Sfaturilor Populare, să le prezinte rapoarte să le arate situația, planul de școlarizare, etc.

In rezolvarea problemelor școlii ,legate de îndeplinirea planului de școlarizare, un ajutor prețios aduc Sfaturilor Populare organizațiile de massă: U.S.S.I., U.T.M.; U.F.D.R., precum și conducerile întreprinderilor. Contribuția acestora și a comisiilor permanente poate să fie de cel mai mare folos școlii în asigurarea unei bune frecvențe, în readucerea în școli a elevilor retrași, în lămurirea și atragerea unui număr cât mai mare de elevi în cadrul învățământului fără frecvență, în acțiunea de îndrumare a elevilor precum și în asigurarea bazei materiale a școlii.

In scopul realizării unei cât mai juste planificării și pregătiri a viitorului an școlar, trebue să organizăm grabnic și temeinic munca noastră la regiuni, la raioane și în fiecare școală. Să luptăm pentru îndeplinirea planului de școlarizare pe anul școlar 1950/951 și pentru pregătirea deschiderii în cât mai bune condițiuni a anului școlar 1951/952.

Să înceteze atrocitățile din Coreea!

Noi știm bine că poporul coreean, la fel ca și noi și toate popoarele lumii, nu vrea război și n'a avut niciodată intenția de a ataca o altă țară și, cu atât mai mult, Statele Unite ale Americii. Ce caută atunci trupele lui Truman în Coreea? De ce armatele de mercenari ale imperialiștilor s'au năpustit ca fiarele asupra pașnicului popor coreean, lăsând în urma lor numai moarte și scrum? Acestea sunt întrebările legitime pe care și le pune orice om simplu și cinstit. Noi știm că populația Coreei dorește pacea și dorește să-și făurească o viață mai bună. De aceea, orice om cinstit din lume, luând cunoștință de actele barbare săvârșite de trupele americane în Coreea, simte în sufletul său revolta și disprețul adânc pentru conducătorii fasciști din Statele Unite și din Anglia. Intențiile acestora sunt cu mult mai murdare decât își poate închipui o minte sănătoasă. Pentru a putea să-și ajungă scopurile lor mârșave, pentru a putea subjuga întregul glob, ei se dedau la barbarii care depășesc închipuirea omenească. Copii, femei, bătrâni, oameni pașnici sunt schingiuiți și omorâți cu miile de bandele lui Truman, pentru simplul motiv că sunt coreeni și doresc să fie liberi în țara lor.

Nu poți să nu te îngrozești auzind cum femei gravide sunt omorîte cu lovituri de armă și cum tancurile americane sdrobesc sub șenile trupurile nevinovate ale copiilor coreeni. Mii de oameni sunt torturați și îngropați de vii, așa cum fac armatele lui Truman și ale lacheilor lui în Coreea. In fața acestor barbarii nemaiauzite, orice om cinstit, indiferent de opinie politică, credință sau naționalitate, condamnă și înfierează acțiunea trupelor plătite de imperialiști.

Imi aduc aminte cu cât drag a lucrat bătrâna Aurica Vrabie, de 72 de ani, din satul nostru, o flanelă și o pereche de mănuși pentru ajutorarea poporului coreean. Cu ochii în lacrimi a depus ea modestul său dar, arătându-și, în cuvinte simple și mișcătoare, dorința să nu mai fie război „acolo departe" și să se termine cât mai repede acest măcel. Iar pioniera Emilia Buză, din clasa a II-a a școlii noastre elementare, care a adunat dela cele șase tovarășe ale ei lâna necesară pentru două perechi de ciorapi și două perechi de mănuși, în scrisoarea pe care a trimis-o copiilor din Coreea își spunea și ea dorința ca, în cel mai scurt timp, Coreea să scape de dușmanii americani, iar copiii coreeni să fie și ei tot atât de fericiți cum sunt copiii din Republica noastră Populară.

Și într'adevăr ,în Patria noastră, unde clasa muncitoare, condusă de Partidul ei, a pornit pe drumul construirii socialismului, copiii muncitorilor, ai țăranilor muncitori și ai intelectualilor legați de popor știu că toată grija și toată dragostea se îndreaptă asupra lor.

Călăii americani și englezi să înceteze cu actele lor bestiale și murdare din Coreea! Ajunge câți copii, câte mame, câți oameni nevinovați au fost împușcați și torturați! Negustorii de moarte din Wall-Street să nu uite că ziua când vor trebui să dea socoteală de mârșăviile din Coreea se apropie și grea va fi răzbunarea popoarelor!

In spatele bravului popor coreean, care își continuă cu bărbăție lupta sa dreaptă, stau milioane de oameni ai muncii, stau zeci și sute de milioane de oameni cinstiți care, privind cu admirație eroismul și sacrificiile poporului coreean, plini de ură împotriva incendiatorilor, luptă hotărîți pentru pace. Recenta sesiune a Consiliului Mondial al Păcii, ținută la Berlin, a dovedit încă odată acest lucru.

Pacea va învinge, căci în fruntea luptei pentru pace e Uniunea Sovietică, e Stalin.

C. IONESCU
Invățător la Școala Elementară Sagna Raionul-Roman

Sesiunea Biroului Executiv al F. I. S. I. dela Sofia

La 24 Februarie a avut loc la Sofia Sesiunea lărgită a Biroului Executiv al Federației Internaționale a Invățământului. Cu prilejul acestei reuniuni s'au luat o serie de hotăriri importante care vor duce la întărirea unității internaționale a învățătorilor și profesorilor, pentru apărarea păcii, democratizarea școlii, pentru îmbunătățirea condițiilor de viață ale cadrelor didactice.

Apelul lansat de această sesiune cheamă oamenii muncii din învățământ din lumea întreagă să-și sporească eforturile pentru a lupta activ pentru pace, democrație și progres.

Cărți școlare recent apărute

* * * **Predarea limbii române și a aritmeticii în anul II al Cursurilor de alfabetizare.** (Ed. Cartea Rusă).

* * * **Manual de limba rusă pentru învățământul superior.** (Ed. Cartea Rusă).

* * * **Limba română-manual unic pentru clasa a VIII-a medie. Noțiuni de teoria literaturii.** (Editura de Stat).

* * * **Istoria literaturii române — teze provizorii pentru clasa a X-a medie, partea a III-a.** (Editura de Stat).

* * * **Fizica — manual unic pentru clasa a VIII-a medie.** (Editura de Stat).

* * * **Legumicultura — curs pentru anul II al școlilor tehnice horticole, vol. II.** (Editura de Stat).

FOILETON

Struț sau porumbel?

Mai sunt încă unele școli în care materialul didactic capătă uneori, la ocazii „mari", subit, o deosebit de mare cinste. Scotocit din dulapuri, desprăfuit în grabă, el intră în clasă cu o punctualitate demnă de invidiat și de permanentizat. Totuși, cel care are ochiul deprins, își dă seama cine folosește la lecție, cu grijă și pricepere, materialul didactic și cine îl aduce numai așa, ca să nu-i găsească inspectorul o „lipsă".

Mai sunt cazuri când auzi:

— Dacă nu avem material didactic...

Asta îmi aduce aminte de o profesoară dela o școală medie din Piatra-Neamț care, într'o zi ne-

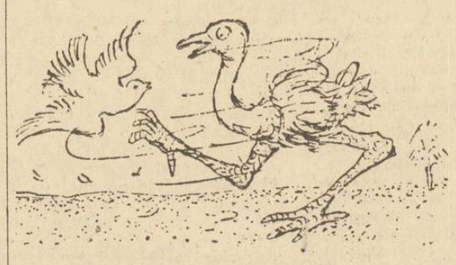

guroasă de toamnă, cu vânt și burniță, s'a chinuit o oră întreagă să deseneze, la tablă, frunza și fructul bradului, așa cum cerea lecția. In cancelarie, stând lângă fereastră și discutând despre mersul lecției, îi spun:

— Știi, te-ai ostenit cam mult cu desenul frunzei și a fructului de brad. Și nu știu dacă elevii au fost suficient de lămuriți.

— Ce să fac, dacă școala n'are nicio planșă?

Am zâmbit și am făcut o pauză. In cancelarie era liniște. De afară se auzea cum suflă vântul prin cetina unui brad puternic care străjuia școala.

— Uite-l... — am făcut un semn cu capul. Iți bate în geam. Te invit să-i iei numai o crenguță și un fruct. Nici nu-i nevoie să te urci până la brădetul din parc...

Dar iată-ne în cancelaria școlii elementare din Veștem. Tovarășa profesoară de științe naturale predă astăzi la clasa a VI a, despre porumbel. Cu câteva minute înainte de a intra la oră, își dă seama că n'are material didactic pregătit din vreme, așa cum s'ar fi cuvenit. Și tocmai azi e inspecție în școală. Răscolește, în grabă, un vraf de planșe. Înșfacă una și hai în clasă. Un copil o atârnă pe perete. Ceilalți se uită curioși. Pe planșă tronează, maestos, un struț înconjurat de câteva păsări multicolore din țările calde.

Lecția începe. Deocamdată nu-i vorba despre struț, ci despre porumbel. Profesoara se străduește să cuprindă, în cuvinte, chipul porumbelului, să-l înfățișeze clasei cât mai plastic și mai corect, științific, să-i descrie penele, scheletul, funcțiunea organelor, etc. Mă rog, totul după cum trebue.

Dar, în clasă, elevii mai mult cu ochii la struț și la păsările colorate din planșă decât cu gândul la lecție. Unul admiră penele pufoase ale struțului. Altuia îi plac culorile penelor de papagal. Cel din banca din mijloc își pune întrebarea: sboară ori nu sboară dihania asta care nu-i nici gâscă nici cocor? Ce gât lung are — se miră cel din banca dinspre fereastră. Chiar și unul din banca întâi se indignează: lighioaia asta are niște picioroange ca de armăsar...

Și lecția urmează mai departe, ca o ploaie pe acoperiș, fără s'o simtă florile din glastră.

— Porumbelul seamănă cu păsărea asta spune profesoara, la un moment dat, arătând pe planșe, o pasăre exotică.

Elevii privesc pasărea de pe planșă. Unii clatină din cap, a îndoială.

„Aș... zice cel de lângă mine, e mai de grabă cuc". „Ba-i cioară", șoptește vecinul, „cioară curată".

Atmosfera din clasă dovedește că lecția asta e ca o tragere la tir cu gloanțe oarbe.

La sfârșit, inspectoarea întreabă un grup de elevi:

— Băeți la voi în sat sunt porumbei?

— Sunt! — răspund vreo doi, trei deodată. — Sunt și de cei rotați și de cei gulerați...

— Și voi ați putea aduce unul la școală?

— Sigur că putem! Cum să nu putem...

Planșa cu strutul, cu papagalul și cu pasărea care, „seamănă" cu porumbelul, după ce timp de o oră a preocupat, a mirat și a contrariat pe elevi, pleacă să se odihnească în vrafu din cancelarie. Era chiar mai bine dacă acolo până la lecția despre struț ori despre papagal. Să nu uzurpe drepturile porumbelului.

Că vorba ceea: seamănă, dar nu răsare.

RADU TUDOR

Note politice externe

Conferința preliminară dela Paris, a reprezentanților guvernelor Uniunii Sovietice, Statelor-Unite, Angliei și Franței, — Conferință menită să stabilească ordinea de zi pentru ulterioara întrunire a Consiliului Miniștrilor de Afaceri Externe, — este urmărită în întreaga lume cu un interes considerabil.

Insuși faptul că, în ciuda voinței lor de vrajbă și război, cele trei guverne imperialiste s'au văzut totuși silite să accepte propunerea Guvernului Sovietic pentru ducerea de negocieri quadripartite, constituie o importantă victorie a luptei popoarelor pentru pace și colaborare internațională democratică. Pentru a aprecia însemnătatea acestei biruințe este suficient să menționăm că cei patru reprezentanți s'au întrunit într'un moment în care guvernele imperialiste și în special guvernul Statelor-Unite, continuau sforțările lor pentru a acredita în public minciuna sfruntată asupra „imposibilității" unor discuțiuni pașnice cu U.R.S.S. și minciuna criminală asupra „fatalității" unui al treilea război mondial. Activ sprijinit de frontul popoarelor solidare ale lumii, Guvernul Sovietic n'a încetat nici o clipă nobilele sale strădanii în vederea unor reglementări pașnice și democratice, prin mijlocirea unor negocieri quadripartite, — reglementări care trebuie să cuprindă, în primul rând, cea mai acută dintre toate problemele la ordinea de zi a Europei: demilitarizarea Germaniei.

Desigur că simpla întrunire a celor 4 reprezentanți nu înseamnă deacum că cele trei puteri occidentale ar fi renunțat la politica lor de vrajbă și război. Departe de asta. Totuși, sub presiunea crescândă și activă a popoarelor, puterile occidentale nu mai pot nesocoti, în calculele lor, voința unanimă de pace și înțelegere a masselor de pretutindeni.

Popoarele știu că Uniunea Sovietică este aceea care apără interesele de viață ale tuturor națiunilor, mari și mici, — și deaceea ele dau întreg sprijinul lor tezei formulate de către reprezentantul sovietic. Această teză afirmă că orice reglementare durabilă a stărilor actuale din Europa trebuie să înceapă cu începutul, — adică cu reglementarea problemei germane, problema Nr. 1, problema-cheie.

Așa o vrea bunul simț, cauza păcii.

Noua reducere de prețuri în Uniunea Sovietică a produs o adâncă desnădejde în cercurile oficiale din capitalele puterilor imperialiste.

Această nouă reducere de prețuri în U.R.S.S., — a patra dela încetarea războiului încoace, — s'a produs, într'adevăr, într'un moment în care costul vieții crește vertiginos în țările capitaliste, agravând rapid mizeria masselor populare. Ori măsura luată de Partid și Guvern în Uniunea Sovietică vine să demonstreze, în ochii masselor muncitoare de pretutindeni, sdrobitoarea superioritate a sistemului socialist asupra sistemului capitalist, — și acest lucru nu poate deloc conveni guvernelor imperialiste. Dar nu numai atât: noua reducere a prețurilor în U.R.S.S. a mai venit să dea, în plus, o strălucită și masivă confirmare politicii de pace a Țării Socialismului, așa după cum ea a fost din nou înfățișată recent în interviewul istoric pe care I. V. Stalin l-a acordat corespondentului ziarului „Pravda", — și o asemenea confirmare concretă nu poate, fi nici ea, pe placul aventurierilor războinici dela Washington, Londra și din alte țări capitaliste. Deaceea, văzându-și prefăcute în țăndări toate minciunile lor antisovietice, diriguitorii imperialiști au dat poruncă propagandei lor oficiale și oficioase să nu anunțe și să nu comenteze noua reducere simțitoare a prețurilor din U.R.S.S.

Această măsură arată disperarea de care se află cuprinși acești monștri, care constată cu groază că pământul le fuge de sub picioare. Adevărul, însă, nu poate fi închis în casele lor de bani și deaceea cu toate interdicțiile șefilor propagandei imperialiste, marea știre a făcut repede ocolul pământului, insuflețind de bucurie pe toți partizanii progresului și păcii. Căci, din moment ce U.R.S.S. reduce mereu prețurile mărfurilor de larg consum, asta dovedește creșterea puterii ei economice și orice nouă consolidare a potențialului Uniunii Sovietice, bastionul păcii mondiale, servește interesele întregii omeniri muncitoare.

Eisenhower, „Mac Arthur-rul Europei" după cum Truman însuși l-a denumit, și-a stabilit reședința la Versailles, lângă Palatul fostului rege-soare.

De când a revenit în Europa, el nu prea e limbut și tăcerea sa se explică prin aceea că dacă are deacum un sediu și un stat-major, el n'are încă... soldați. Iar acolo unde vrea să și-i procure nu prea are cu cine sta de vorbă. Intr'adevăr, politica de trădare națională pe care guvernele marshallizate o duc, în calitatea lor de vasale ale Statelor-Unite, a activizat într'atâta opoziția popoarelor împotriva lor încât în trei dintre țările atlantizate guvernanții au fost sau sunt pe cale de a fi alungați dela putere. Astfel, în Franța criza de guvern este efectivă, în Olanda ea a luat un aspect aproape cronic, iar în Italia cabinetul se ține'ntr'un picior...

Ori, Franța și Italia sunt printre principalele furnizoare presupuse de carne de tun pentru coaliția agresivă comandată de Eisenhower. Și deaceea ,după cum remarca un ziar parizian, „generalul" pare să manifeste în ultimele zile „o mare nervozitate".

Și Forrestal, reamintim, a fost tare nervos..

Dealtfel generali se pot găsi câți vrei, acum nu se mai găsesc soldați.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26. Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA „Scrisul Liber", Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5. Telefon: 4.92.97. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni, 130 lei; instituții anual, 500 lei.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

ANUL II Nr. 102 | 4 PAGINI 5 LEI | VINERI 16 MARTIE 1951

INDRUMAREA ELEVILOR — SARCINĂ DE SEAMĂ A CADRELOR DIDACTICE

Măreața operă de construire a socialismului necesită milioane și milioane de cadre cât mai temeinic pregătite. „Ca să construim, spune tovarășul Stalin, trebue să avem cunoștințe, trebue să ne însușim știința, iar ca să știm trebue să învățăm. Trebue să învățăm cu îndârjire".

Formarea acestor cadre cât mai bine înarmate cu datele științei, care să muncească pentru viitorul fericit al Patriei cu dragoste, cu pricepere, cu inițiativă și cu entuziasm în munca pe care și-au ales-o, pun în fața cadrelor didactice o sarcină de o deosebită importanță. Ele trebue să împletească întreaga lor activitate de instruire și educație cu munca de îndrumare a elevilor către școlile de grad imediat superior și, totodată, cunoscând în adâncime aptitudinile elevilor pe care îi educă, să-i îndrumeze spre profesia pentru care au înclinații, în direcția cerută de desvoltarea Patriei noastre.

Munca de îndrumare a elevilor către școlile de grad imediat superior se pune cu deosebire în clasa IV-a, a VII-a și în clasa XI-a (respectiv anul IV).

Desvoltarea industriei și uriașele lucrări de electrificare a țării, desvoltarea socialistă a agriculturii cer din ce în ce mai mulți muncitori și țărani muncitori cu o pregătire mult mai complexă decât cea pe care o dă școala elementară cu patru clase. Pe lângă aceasta, îndeplinirea planului de școlarizare la învățământul mediu și superior este în strânsă legătură cu îndeplinirea și depășirea planului de școlarizare la clasele V-VII. Deaceea, învățătorii trebue să ducă o muncă stăruitoare pentru a desvolta în rândurile elevilor dragostea de învățătură, pentru a-i determina să se înscrie cât mai mulți în clasa V-a elementară. Aplicând sistemul liniilor de perspectivă prezentat cu atâta căldură de marele pedagog sovietic Macarenco, învățătorul trebue să-l ajute pe elev să trăiască continuu cu „bucuria zilei de mâine" și să înțeleagă că de munca lui organizată și creatoare, de munca colegilor lui, depinde fericirea întregului colectiv din care va face parte, depinde fericirea patriei întregi.

Indrumarea elevilor de clasa VII-a către școlile medii necesită însă nu numai cunoașterea lor, a aptitudinilor lor, ci și cunoașterea tuturor ramurilor de producție care au nevoie de noi cadre cu calificare superioară, necesită cunoașterea școlilor care pregătesc aceste cadre și al căror plan de școlarizare întâmpină dificultăți.

In munca lor de îndrumare, deci, cadrele didactice, directorii de școli și, cu deosebire, diriginții trebue să știe să împletească preferințele elevilor, înclinațiile lor și dorințele părinților cu necesitățile vieții noastre politice, economice și culturale.

In general, în anul școlar trecut, majoritatea elevilor s'au îndreptat către licee. De asemenea, a fost o mare afluență spre unele școli medii tehnice de comerț, electrotehnice și la școlile medii tehnice ale Departamentului C. F. R. Cadrele didactice nu au arătat elevilor importanța pe care o au pentru industrializarea țării școlile medii tehnice de minereuri, școlile medii tehnice siderurgice și școlile medii tehnice de științe comunale, ai căror absolvenți vor fi elementele de conducere în secțiile de gospodării și industrii locale de pe lângă Sfaturile Populare. Din această cauză, toate aceste școli au întâmpinat mari dificultăți în îndeplinirea planului de școlarizare.

Și mai slabă a fost îndrumarea absolvenților a șapte clase elementare către școlile pedagogice. Deși se cunoștea prea bine că desvoltarea învățământului necesită cât mai multe cadre didactice temeinic pregătite, deși se cunoștea desvoltarea pe care trebue să o ia învățământul preșcolar pentru a da posibilitate cât mai multor mame să intre în producție, secțiile de învățământ nu au popularizat școlile pedagogice, nu au trasat sarcini cadrelor didactice să orienteze către școlile pedagogice cât mai mulți elevi cu un nivel ridicat de cunoștințe.

Aceeaș lipsă de îndrumare s'a constatat în anul școlar trecut și în ceeace privește orientarea elevilor absolvenți ai clasei a XI-a către diferitele institute și facultăți, din care cauză mulți absolvenți au intrat în producție, iar cei care au trecut în învățământul superior n'au cunoscut importanța pe care o au pentru construirea socialismului și perspectivele ce le deschid diferitele institute și facultăți ca: Școlile Superioare Pedagogice din București (cu Secțiile de Matematică-Fizică și Științe Naturale-Chimie-Geologie-Geografie), din Iași (cu aceleași secții), din Cluj (Secția Matematică-Fizică), Facultățile de Matematică-Fizică din București, Cluj și Iași, Institutul Pedagogic de Matematică și Fizică din Timișoara și Institutul Pedagogic pentru limba și literatura rusă „Maxim Gorki" din București. Așa se explică de ce aceste institute și facultăți au întâmpinat dificultăți în îndeplinirea planului de școlarizare.

Pentru înlăturarea tuturor acestor lipsuri, pentru a asigura îndeplinirea planului de școlarizare la toate școlile medii și la toate instituțiile de învățământ superior este necesar ca în acest an școlar, în timpul care a mai rămas, să se ducă o muncă de îndrumare cât mai organizată, mai planificată și cât mai susținută. Este necesar să se găsească cele mai bune forme de îndrumare, să se întrebuințeze metode juste de convingere atât pentru elevi, cât și pentru părinți.

In cadrul procesului de învățământ, la lecții, învățătorii și profesorii trebue să lege conținutul lecțiilor de desvoltarea economiei socialiste, de revoluția noastră culturală, de necesitatea de cadre special pregătite în ramura respectivă. La cercurile de elevi pe materii, cadrele didactice au posibilitatea să desvolte interesul elevilor pentru cunoașterea științei și a tehnicii, programând în cadrul acestor cercuri prelucrarea diferitelor teme ca: petrolul, cauciucul, structura materiei, energia atomică, etc., organizând întâlniri cu specialiști care să vorbească elevilor.

Dirigintele are un rol deosebit de important în îndrumarea elevilor către școlile de un grad imediat superior, în alegerea viitoarei profesii. Prin convorbirile pe care le are cu fiecare elev în parte, cu colectivul clasei și cu părinții elevilor săi, dirigintele are datoria să urmărească cu toată seriozitatea desvoltarea fiecărui elev în parte, să-i cunoască aptitudinile, să-l ajute să și le desvolte, să-l convingă să continue studiul și să-l îndrumeze către școala medie sau institutul de învățământ superior care este în strânsă concordanță atât cu planul de școlarizare cât și cu capacitatea lui personală. In cadrul orelor educative, dirigintii trebue să organizeze discuții cu elevii asupra necesității continuării studiului, asupra preferințelor lor și a profesiei pe care și-o aleg și să planifice prelucrarea diferitelor teme ca: „De ce este bine să ne îndreptăm către școlile tehnice", „Rolul științelor exacte (fizica-matematica) în construirea socialismului", etc.

Pentru îndrumarea elevilor de clasa IV-a către clasa V-a, directorii de școli și învățătorii trebue să organizeze vizite la școlile elementare cu șapte clase din apropiere și să-i convingă de necesitatea unor cadre cât mai temeinic pregătite pentru socializarea agriculturii, pentru desvoltarea industriei noastre, iar pentru îndrumarea elevilor de clasa VII-a, trebue să se organizeze vizite la gospodăriile agricole colective, la gospodăriile agricole de stat, la S. M. T.-uri și la diferite școli medii tehnice din apropiere. In felul acesta, cadrele didactice vor reuși să trezească interesul elevilor pentru științele agronomice, pentru diferitele ramuri ale tehnicii.

In scopul unei juste îndrumări către învățământul superior, directorii școlilor medii, cu sprijinul secțiilor de învățământ trebue să ia legături cu conducerile instituțiilor de învățământ superior și împreună să organizeze zile ale „porților deschise", în care viitorii absolvenți să fie conduși să viziteze aceste instituții. Cu acest prilej, cadrele didactice universitare trebue să le arate elevilor importanța pe care o are facultatea respectivă pentru construirea socialismului în țara noastră, să le arate sprijinul material pe care îl acordă Guvernul nostru acestor studenți, precum și perspectivele de desvoltare pe care le au viitoarele cadre de matematicieni și fizicieni, viitoarele cadre de profesori. O atenție deosebită trebue să se acorde popularizării și ridicării prestigiului rolului de profesor.

Organizând consfătuiri cu părinții elevilor, scrisori între elevii școlilor medii și studenții fruntași ai diferitelor facultăți, popularizând profesorii destoinici ai institutelor și facultăților către care vrem să-i orientăm pe elevi și aducându-i pe aceștia și pe studenții fruntași în mijlocul elevilor pentru a le vorbi despre importanța fizicii și a matematicii în formarea cadrelor de cercetători, a cadrelor științifice, precum și despre rolul social-educativ al profesorului în construirea socialismului — vom avea certitudinea că elevii noștri nu-și vor mai alege profesia la întâmplare și că vor ști să lege propriile lor interese de interesele generale ale Patriei.

In toată această muncă de îndrumare, cadrele didactice trebue să se sprijine efectiv pe ajutorul organizației U.T.M. și al Sindicatului Salariaților din Învățământ, precum și al celorlalte organizații de massă în care sunt încadrați părinții elevilor.

Secțiile de învățământ au sarcina să coordoneze întreaga muncă de îndrumare și să urmărească îndeaproape realizarea planului întocmit pentru această activitate.

Ajutând elevii să termine școlile pe care le frecventează, convingându-i să urmeze școlile de un grad imediat superior și îndrumându-i în alegerea profesiei lor, învățătorii și profesorii, pe lângă datoria lor de educători, își vor îndeplini și o mare datorie cetățănească. Dând țării cât mai multe cadre temeinic pregătite pentru toate ramurile de producție, vom sprijini și mai bine lupta pentru pace a poporului muncitor din țara noastră.

Ședința plenară lărgită a Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

Marți după amiază a avut loc ședința plenară lărgită a Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R. P. R.

Au fost de față: acad. Mihail Sadoveanu, acad. prof. P. Constantinescu-Iași, Sorin Toma, Florica Mezincescu, mitropolitul Sebastian Rusan, C. Lepădatu, academicienii A. Toma, dr. D. Danielopolu, dr. N. Gh. Lupu, Barbu Lăzăreanu, Geo Bogza, prof. Horia Hulubei, Ileana Răceanu, dr. I. Bogdan, episcopul Kiss dela Cluj, muftiul Iacub Mehmet, șef rabin dr. M. Rosen, preot Al. Ionescu, Lucia Sturdza-Bulandra, Irina Răchițeanu, Rozalia Moldovan, Marcel Breslașu, Pavel Dan, Gh. Marusi, Betty Goldștein, invalidul Ion Bordeianu, col. Mihalache Marin, ing. D. Rașeev, Eremia Pârdău, Hotea Alexandru, Crainic Pamfil, Dachin Ion, Disici Slavco și alți membri ai Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R. P. R., secretari ai Comitetelor regionale de luptă pentru pace, reprezentanți ai presei și alții.

Ședința a fost prezidată de acad. Mihail Sadoveanu, președintele Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., membru al Consiliului Mondial al Păcii, care a rostit cuvântul de deschidere.

Tovarășa Florica Mezincescu, vicepreședinte al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., membru al Consiliului Mondial al Păcii, a făcut o expunere asupra desfășurării lucrărilor sesiunii dela Berlin a Consiliului Mondial al Păcii, arătând că sesiunea a constituit o viguroasă demascare a planurilor criminale ale imperialiștilor americani și englezi de a deslănțui un nou război mondial și în special a acțiunii de remilitarizare a Germaniei Occidentale. Vorbitoarea a relevat prin exemple concrete împotrivirea vie a massei poporului german față de încercările imperialiștilor americani de a folosi Germania Occidentală ca bază de atac împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară.

Tov. Florica Mezincescu a arătat apoi că delegația R.P.R., prin glasul maestrului Mihail Sadoveanu, a luat atitudine hotărîtă împotriva remilitarizării Germaniei Occidentale și pentru semnarea grabnică a unui tratat de pace cu o Germanie unificată și pacifică.

Tov. Sorin Toma, membru în Consiliul Mondial al Păcii, a vorbit apoi despre hotărîrile luate de Consiliu în sesiunea dela Berlin, subliniind că delegația română s'a înapoiat dela această sesiune cu inima plină de nădejde și încredere în victoria cauzei păcii. Sesiunea dela Berlin a Consiliului Mondial al Păcii a dat roade bogate. Fiecare din hotărîrile luate atrage atenția popoarelor asupra uneia din problemele esențiale ale apărării păcii, fiecare hotărîre lovește drept la țintă, într'unul din nodurile urzelii de planuri războinice ale imperialiștilor americani și englezi.

Vorbitorul a arătat că cea mai importantă hotărîre este Apelul pentru încheierea unui Pact al Păcii, document istoric, care va trebui să aibă un răsunet și mai mare decât acela al Apelului dela Stockholm. Votul pentru Pactul Păcii va însemna condamnarea mondială a metodelor banditești în politica internațională și a tuturor acelora care practică asemenea metode.

Tov. Sorin Toma a subliniat deasemeni însemnătatea rezoluției privitoare la O.N.U. și a celorlalte documente votate de Consiliu.

Sesiunea dela Berlin a Consiliului Mondial al Păcii nu s'a mărginit numai să ia hotărîri principiale, ci a elaborat un grandios program de acțiune, menit să ridice lupta pentru pace la un nivel nemaiîntâlnit până astăzi.

După ce a expus pe larg măsurile prevăzute de acest program de acțiune, vorbitorul a arătat în încheiere sarcinile ce revin partizanilor păcii din țara noastră pentru traducerea în viață a hotărîrilor sesiunii dela Berlin a Consiliului Mondial al Păcii.

Din partea Biroului Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., tov. C. Lepădatu, vicepreședinte al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii, a expus apoi planul de acțiune pentru popularizarea hotărîrilor Consiliului Mondial al Păcii și pentru întărirea muncii Comitetelor de luptă pentru pace.

Au urmat discuții asupra rapoartelor prezentate de tov. Florica Mezincescu și tov. Sorin Toma și asupra planului de acțiune, la care au luat cuvântul: preotul Al Ionescu, Rozalia Moldovan, șef rabin dr. M. Rosen, I. Săndulescu, Eremia Pârdău, Gheorghe Maria, C. Seric, Gh. Apostol, Gh. Nichita, Betty Goldstein și alții.

Concluziile discuțiilor au fost trase de acad. prof. P. Constantinescu-Iași, vicepreședinte al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. a hotărît ca azi Miercuri, 14 Martie, la ora 17,30, să organizeze o dare de seamă publică în sala Teatrului C.F.R.-Giulești, cu care prilej membrii români ai Consiliului Mondial al Păcii vor face expuneri asupra lucrărilor recentei sesiuni dela Berlin a Consiliului Mondial al Păcii. (Agerpres).

Marile succese ale științei și culturii din țara noastră

In Buletinul Oficial din 12 Martie 1951 este publicată Hotărîrea Nr. 205 a Consiliului de Miniștri privind acordarea Premiului de Stat al Republicii Populare Române și titlul de „Laureat" pentru lucrările efectuate în anul 1949.

Premiul de Stat este acordat pentru activitatea excepțională desfășurată de oameni de știință, muncitori, tehnicieni, literați și artiști. In fruntea celor premiați se află colectivul de tehnicieni din Institutul de Studii și Proectări Energetice. Acesta a elaborat documentarea tehnico-științifică care a stat la baza Planului de Electrificare al Republicii Populare Române.

Sunt premiate apoi un mare număr de colective de ingineri, subingineri, strungari, maiștri și alți tehnicieni dela „Steagul Roșu", Institutul de Proectări de Mașini, Uzinele „Sovromметal", Uzinele „Sovromtractor", Fabrica „Radio Popular", Fabrica „Vestitorul", Fabrica „Electroceramica", Uzinele „Vulcan", Uzinele „Vasile Roaită", Intreprinderea „3 Izolații", Fabrica „Viscofil"; pentru proectarea și fabricarea mașinilor unelte Borwerk mare, strung greu și intermediară, proectarea cazanului de CM 35 de înaltă presiune, proectarea și executarea convertizorului de frecvență de mare putere, fabricarea în serie a rulmenților, fabricarea în serie a tractorului, fabricarea în serie a contorilor monofazici, pentru realizarea izolatorilor de suspensie necesari liniilor de înaltă tensiune, pentru proectarea și executarea mașinii de secerat-treerat combainâ, pentru proectarea și executarea mașinei folosită la filatul continuu al firelor de mătasă artificială, etc.

Sunt premiați de asemenea, profesorul dr. C. N. Nițescu, membru corespondent al Academiei Republicii Populare Române, pentru contribuția adusă la prepararea sulfatiazolului, inginerul L. Stoicescu pentru studiul și proectarea compresorului de mare debit, electricianul Smelas Alexandru pentru inovații în domeniul telefoniei, etc.

In domeniul științelor agricole este premiat colectivul de tehnicieni și agronomi dela Stațiunea Experimentală „Bărăgan" pentru crearea soiului de grâu de toamnă „Bărăgan 77" și pentru succesele obținute în introducerea complexului Docuceaev-Costâcev-Williams.

In domeniul geologiei este premiat colectivul de tehnicieni geologi care au efectuat studiul geologic și geotehnic al zonei Canalului Dunăre-Marea Neagră.

In domeniul științelor medicale este premiat academicianul profesor D. Danielopolu pentru cercetări privitoare la sistemul nervos vegetativ.

In domeniul științelor istorice și filosofice este premiat academicianul Mihai Roller pentru publicarea documentelor privind „Răscoala Țăranilor din 1907", vol I-III. Urmează apoi colectivele care au condus săpăturile arheologice dela Gârvani-Dinogetia, Piatra-Roșie Munții Orăștiei, Valea Jiului și Hăbășești.

Sunt acordate o serie de premii pentru realizări remarcabile în literatură, muzică, arte plastice, în domeniul regiei și execuției teatrale. Printre premiați se află academicianul Mihail Sadoveanu pentru romanul „Mitrea Cocor", academicianul A. Toma pentru volumul de poezii „Cântul Vieții", compozitorul Anatol Vieru pentru compoziția muzicală „Cântec pentru Stalin", precum și alți scriitori, poeți, pictori și actori.

Numărul mare al premiaților precum și varietatea problemelor și a domeniilor în care s'au realizat importante succese, dovedește că înlăturarea claselor exploatatoare din viața economică și politică a deschis perspective de nebănuit în ce privește folosirea și desvoltarea energiilor creatoare care sub regimurile burghezo-moșierești nu-și puteau găsi întrebuințare. Dovedește de asemenea că în țara noastră au sporit condițiile de viață care îngăduie oamenilor muncii să aprofundeze probleme de tehnică, știință, literatură și artă, dovedește că a crescut nivelul cultural al masselor, dar mai ales că în fața poporului muncitor se pun probleme din ce în ce mai noi și mai îndrăznețe pentru a căror rezolvare sunt chemate geniile creatoare ale masselor populare și prin a căror rezolvare se ridică mereu potențialul nostru economic și cultural.

In regimul nostru de democrație populară, inovatorii și creatorii în tehnică, știință, literatură și artă au bucuria de a-și vedea visurile, planurile și proectele concretizându-se în viață. Pentru aceasta ei nu mai sunt nevoiți să se adreseze întreprinzătorilor capitaliști sau trusturilor internaționale, pentru aceasta ei nici nu mai au surpriza de a-și vedea patentul cumpărat pe un preț de nimic și pus sub cheie. Este știut cum de teama concurenței, a sporirii numărului de brațe de lucru nefolosite în producție, multe din inovațiile tehnice prin a căror aplicare s'ar spori productivitatea muncii și deci și volumul bunurilor și al avuțiilor naționale, marii capitaliști sunt împotriva perfecționării tehnicii și a lărgirii producției. Aceste lucruri se întâmplă astăzi pe scară largă în țările capitaliste, acolo unde numai inovațiile în tehnica războiului și a distrugerilor în massă a oamenilor sunt căutate și prețuite.

Energiile creatoare din țara noastră sunt folosite în lupta pentru sporirea producției, pentru desvoltarea economiei noastre naționale, pentru apărarea sănătății poporului muncitor, pentru desvoltarea științei și culturii Patriei noastre. Inovațiile și creațiile sunt ajutate de regimul nostru de democrație populară prin punerea la îndemâna cercetătorilor, a laboratoarelor, materialelor și prin asigurarea tuturor condițiilor care înlesnesc munca de creație. Inovatorii și creatorii din țara noastră sunt încurajați prin înalte distincții acordate de Stat și prin importante premii.

Oamenii muncii din țara noastră apreciază în mod deosebit cinstea ce se acordă primilor noștri. „Laureați ai Premiului de Stat" și sunt mândri că trăesc într'o țară unde se prețuiește munca și activitatea creatoare a omului, unde se muncește pentru pace, pentru construirea unei vieți de bună stare și fericire.

Sesiunea Biroului Executiv al Federației Internaționale Sindicale de Învățământ

Intre 24 Februarie și 1 Martie 1951 s'a ținut la Sofia sesiunea lărgită a Biroului Executiv al Federației Internaționale Sindicale a Învățământului.

Ședința a fost deschisă de către prof. Henry Wallon, președintele Federației Internaționale Sindicale a Învățământului.

Biroul Executiv a analizat munca desfășurată de Departamentul nostru profesional după cea de a V-a Conferință dela Viena, ținută în August 1950, a analizat modul cum s'au îndeplinit hotărîrile luate la această conferință și schimbările survenite în situația școlilor ca și a tuturor oamenilor muncii din învățământ.

In afară de raportul tov. Paul Delanoue, secretarul general al F.I.S.I., au mai fost prezentate încă nouă rapoarte ale reprezentanților din diferite țări: U.R.S.S., R. P. Bulgaria, R.P.R., R. Polonă, R. Cehoslovacă, R.P. Chineză, R. D. Germană, Austria și Italia.

Rapoartele prezentate și discuțiile purtate pe marginea lor au arătat că, în perioada care a urmat Conferinței dela Viena, situația internațională a devenit și mai încordată; imperialiștii americani și englezi au trecut la noi forme de agresiune. Desconsiderând cele mai elementare legi de umanitate, ei distrug milioane de vieți nevinovate în războiul criminal din Coreea. Intensificând cu nerușinare campania lor de calomnii împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară, ei pregătesc un nou măcel mondial, prin remilitarizarea Germaniei Occidentale și a altor țări atrase în orbita politicii lor. In timp ce imperialiștii americani și englezi măresc bugetele de război, salariile muncitorilor sunt continuu diminuate, iar sumele alocate pentru învățământ și cultură scad mereu.

In ultima perioadă, imperialiștii au interzis activitatea pe teritoriul Franței a trei mari organizații de massă internaționale: F.S.M., F.D.I.F. și F. M. T. D., detașamente înaintate de luptă ale oamenilor muncii din lumea întreagă.

Voința popoarelor de a lupta pentru pace, independență și libertate, crește însă nestăvilită. Aceasta o arată hotărîrea lor mereu mai dârză de a aplica rezoluțiile Congresului Mondial al Partizanilor Păcii, o arată acțiunile concrete, puse în slujba păcii, ale sutelor de milioane de oameni cinstiți din întreaga lume.

Interviewul tovarășului Stalin, acordat corespondentului ziarului „Pravda", a întărit și mai mult încrederea tuturor oamenilor muncii în forțele păcii.

Oamenii muncii din învățământ, încadrați în F.S.M., pot aduce o contribuție importantă în lupta popoarelor pentru pace, atât prin lupta lor organizată cât și prin munca lor de instruire și educare a tinerii generații în spiritul solidarității tuturor oamenilor muncii din lumea întreagă.

Scoțând în evidență contribuția importantă a F.I.S.I. în lupta pentru pace, Conferința dela Sofia a arătat că totuși nu s'a stabilit încă o legătură strânsă între profesorii și învățătorii din diferitele țări, afiliate și neafiliate la F.I.S.I.

In urma unei amănunțite analize, Biroul Executiv a adoptat o rezoluție care cuprinde importante hotărîri. Insușindu-și rezoluția celui de al II-lea Congres Mondial al Partizanilor Păcii, Federația Internațională Sindicală a Învățământului va depune toate eforturile pentru întărirea unității internaționale a învățătorilor și profesorilor și va lupta cu dârzenie pentru apărarea păcii, democratizarea școlii și îmbunătățirea condițiilor de viață a cadrelor didactice.

Biroul Executiv F.I.S.I. a lansat un Apel către oamenii muncii din învățământ din toate țările, chemându-i la luptă activă pentru menținerea păcii.

In sesiunea dela Sofia, Biroul Executiv al F.I.S.I., în urma discuțiilor care au avut loc, a hotărît să cimenteze și mai mult legăturile dintre profesorii și învățătorii din diferite țări afiliate și neafiliate la F.I.S.I., prin schimb de profesori, stabilirea de legături prin corespondență, schimb de publicații, etc.

Delegația noastră, care prin propuneri concrete a depus o vie activitate în cursul ședințelor, și-a luat ca sarcină să invite la odihnă în țara noastră profesori și învățători din alte țări.

De asemenea, Uniunea noastră va trebui să popularizeze peste hotare, prin articole, reportagii, prin material documentar, succesele obținute în domeniul învățământului de regimul nostru de democrație populară.

Sesiunea Biroului Executiv al Federației Internaționale Sindicale a Învățământului care a avut loc la Sofia constitue un nou imbold pentru munca noastră pe tărîm internațional. Sarcina fiecărui membru al sindicatelor din învățământ din țara noastră constă în cunoașterea activității Departamentului nostru profesional, care luptă pentru pace, democrație și progres. Prin Buletinul Internațional al Învățământului se va putea cunoaște lupta învățătorilor și profesorilor din țările capitaliste pentru obținerea unor condiții de viață mai bune. Sporindu-și eforturile în activitatea lor de zi cu zi, cadrele didactice din țara noastră vor contribui la întărirea solidarității internaționale a învățătorilor și profesorilor din lumea întreagă.

ION APOLZAN
secretarul Uniunii Sindicatelor din Învățământ

(In pag. IV-a publicăm Apelul Biroului Executiv al F. I. S. I. către oamenii muncii din învățământ din toate țările).

Comisiunile permanente de învățământ public sprijină activitatea Secțiunilor de învățământ ale Sfaturilor Populare

Invățând din experiența Comisiunii Permanente de învățământ public de pe lângă Sfatul Popular al regiunii Ialomița, care și-a început activitatea cu bune rezultate, Comisiunile Permanente de învățământ public de pe lângă Sfaturile Populare ale raioanelor Urziceni și Fetești și-au organizat temeinic munca.

Astfel, pe baza îndrumărilor și cu sprijinul Comitetului Executiv al Sfatului Popular regional, Comisiunile Permanente de învățământ public raionale și-au întocmit planuri de muncă amănunțite, menite să sprijine traducerea în viață a obiectivelor din planurile de muncă ale secțiilor de învățământ de pe lângă Sfaturile Populare respective.

In cadrul unei prime ședințe de lucru, Comisiunea Permanentă de învățământ public de pe lângă Sfatul Popular al raionului Urziceni a preluerat sarcinile din planul trimestrial de lucru și le-a repartizat pe oameni după cum urmează: tovarășa învățătoare Elena Popescu a primit sarcina coordonării activității Comisiunii Permanente; tov. Gh. Cismaru, Șeful Secțiunii de Învățământ de pe lângă Sfatul Popular raional, a primit sarcina sprijinirii tehnice a activității Comisiunii Permanente; colectivista Aurica Bogdana, din comuna Alexeni și țăranii muncitori Iordache Dobre, din comuna Gârbovi și Gh. Popa din comuna Cocora, au fost însărcinați să se ocupe în deosebi de buna desfășurare și de intensificarea muncii de alfabetizare; tov. Anton Dobrogeanu, salariat la gospodăria agricolă de stat din comuna Bărcănești, se ocupă de problemele învățământului elementar, iar tov. Dumitra Bărbulescu, învățătoare din comuna Armășești, satul Rădulești, are sarcina de a rezolva problemele școlarizării și ale învățământului preșcolar.

Datorită planificării serioase a muncii, cât și antrenării în muncă a activului Comisiunii Permanente, roadele muncii de început n'au întârziat să se arate.

Astfel, în urma muncii de lămurire duse de către membrii Comisiunii Permanente, acțiunea de alfabetizare a cunoscut o îmbunătățire simțitoare. Față de luna Decembrie 1950, când frecvența neștiutorilor de carte la cursurile de alfabetizare era de 29,1 la sută, s'a ajuns ca la sfârșitul lunei Ianuarie 1951, frecvența să atingă procentul de 50 la sută. Bune rezultate s'au obținut, de pildă, la centrul de alfabetizare din comuna Gârbovi, unde nu numai că frecventează regulat toți cei 252 de neștiutori de carte înscriși, dar s'au mai înscris ulterior și alți 11 analfabeți. O atenție deosebită s'a acordat sprijinirii muncii de alfabetizare dela unitățile agricole socialiste, fapt care a determinat ca la gospodăria agricolă de stat — Jilavele, frecvența să fie de 100 la sută. Tot în urma interesului acordat problemei alfabetizării de către deputații raionului din Comisiunea Permanentă de învățământ, Sindicatul C.F.R. — Urziceni și Sindicatul Agricol — Urziceni au spriinit procurarea manualelor și a rechizitelor necesare cursurilor; de asemeni, cooperativele — dintre care menționăm în mod deosebit cooperativa din comuna Jilavele — s'au îngrijit să aprovizioneze la timp centrele de alfabetizare cu manuale și rechizite.

Datorită interesului acordat de colectivista Aurica Bogdana, membră a Comisiunii Permanente de învățământ, lucrările de construcție a școlii elementare din comuna Broșteni au prins a decurge mai viu și acum sunt pe terminate. Țăranii muncitori din comună au dat, bucuroși, sprijin voluntar la aceste lucrări.

In comua Jilavele, — tov. învățător Ion Niculescu, deputat al raionului, a reușit să antreneze tineretul muncitor din comună la amenajarea unui teren sportiv la școala elementară locală.

Problema electrificării — un alt obiectiv de seamă din planul de muncă al Secțiunii de Învățământ a Sfatului Popular raional — a constituit principala preocupare pentru deputații și pentru activul Comisiunii Permanente de învățământ public. Mărețul Plan de Electrificare a țării a fost popularizat atât în consiliile pedagogice, cât și în ședințele cu directorii de școli și în cadrul lecțiilor predate elevilor. Comitetul de electrificare raional a început să primească un prețios sprijin din partea activului Comisiunii, în primul rând prin conferințele ținute în cadrul căminelor culturale comunale de către tovarășii învățători, membri ai acestui activ. In unele comune — ca de ex.: în comuna Jilavele și Armășești — deputații raionului și învățătorii, membri ai activului Comisiunii Permanente de învățământ public au trecut la munca de lămurire pe teren, în vederea lucrărilor de electrificare cu mijloace locale.

Acelaș sprijin temeinic a fost acordat problemei electrificării și în cuprinsul raionului Fetești. Cu ajutorul membrilor Comisiunii Permanente de învățământ public de pe lângă Sfatul Popular raional, Comitetul de electrificare raional, și-a putut întocmi la timp și în bune condițiuni planul de electrificare, cuprinzând posibilitățile de electrificare cu mijloace locale a numeroase comune.

Tot în urma îndemnului Comisiunii Permanente de învățământ public s'a putut ajunge la electrificarea localului școlii elementare Nr.2 din orașul Fetești. Invățătorii, laolaltă cu elevii, au efectuat voluntar toate lucrările necesare trageriî firelor electrice dela rețeaua orașului la școală, pe o distanță de 300 metri.

O altă serie de probleme de ordin gospodăresc — aprovizionarea școlilor cu lemne de foc, aprovizionarea cantinelor cu alimente, etc. — au găsit sprijin în deputații Comisiunii Permanente de învățământ de pe lângă Sfatul Popular al raionului Fetești. In prezent, preocuparea principală a acestei Comisiuni o constituie studierea posibilităților pentru ridicarea a cinci noi localuri de școală în comunele Cocargeana, Fetești-Gară, Făcăeni, Țăndărei și Platonești. La Platonești, lucrările vor fi mult ușurate prin faptul că există cărămida necesară ridicării localului, fabricată prin muncă voluntară. Țăranii muncitori din comună înconjoară cu dragoste strădania Comisiunii Permanente de învățământ, făgăduind sprijin voluntar pentru ridicarea noii școli.

MIRCEA SCRIPCA

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Lecțiile recapitulative la istorie în clasele VIII și X

Lecțiile recapitulative și de sintetizare în cursul de istorie au o mare importanță, mai ales în clasele superioare, când cunoștințele devin mai aprofundate. La lecțiile de felul acesta, elevii înțeleg mai bine procesul desvoltării istorice.

V. I. Lenin spunea că, pentru a înțelege just un fenomen istoric trebue „să nu uităm legătura istorică fundamentală, să privim fiecare problemă din punct de vedere al felului cum au luat naștere în istorie anumite fenomene, care sunt stadiile principale prin care au trecut aceste fenomene și din punct de vedere al acestei desvoltări să vedem ce au devenit aceste fenomene" (Lenin, Opere, ed. 3-a XXIV pag. 364).

La lecțiile de recapitulare, profesorii pot foarte ușor arăta lupta forțelor progresiste cu forțele reacționare. Aceste lecții prezintă largi posibilități pentru a lega istoria de actualitate.

In educarea ideologică și politică și în pregătirea elevilor pentru înțelegerea marxistă a problemelor de bază ale istoriei, lecțiile de recapitulare au o importanță excepțional de mare. Iată de ce în nota introductivă la programa istoriei moderne a Ministerului Învățământului din R.S.F.S.R. se spune: „Făcând planificarea cursului, profesorul trebue să distingă în mod special lecțiile de sinteză de cele recapitulative. Din însăși programa școlară rezultă că lecțiile de sinteză aparțin în mod organic din acoasta. Paralel cu noul material, lecțiile de sinteză mai conțin și un material care face bilanțul materialului învățat pentru o anumită temă... Să nu uităm că lecțiile de sintetizare, făcând totalizarea unei anumite perioade istorice, contribue la perceperea ei aprofundată. In același timp, lecțiile de sintetizare crează bază pentru legătura problemelor din trecut cu problemele prezentului și prin aceasta intensifică scopurile politico-educative în procesul de predare a istoriei".

In afară de aceasta, lecțiile recapitulative reprezintă o foarte bună metodă de repetare a materialului învățat. Ele ajută la repetarea și consolidarea în memorie a tot ce este mai important, fundamental și esențial într'o temă sau alta, într'o problemă sau alta.

Lecțiile de recapitulare bine organizate pun în mișcare pe elevi, îi fac să cugete independent, să analizeze materialul; ele se țin cu cea mai largă și mai vie participare a întregii clase.

Fiecare lecție de recapitulare trebue amănunțit pregătită din punct de vedere al orientării ideologice, al conținutului și metodei. Lăsând la o parte o serie de întrebări și detalii, trebue scoase în evidență, în primul rând, legile procesului istoric într'un stadiu sau altul, în funcție de temă. Aprecierea marxistă a evenimentelor, fenomenelor și detaliilor istorice, concluziile și generalizările — iată ce trebue să stea în centrul atenției profesorului și a elevilor la lecția de recapitulare.

Elevii trebue să se prepare deosebit de amănunțit pentru lecțiile recapitulative. Să se anunțe din timp ziua fixată pentru aceste lecții și să se fixeze materialul pe care urmează să-l repete. Totodată se comunică elevilor și întrebările pe care profesorii le vor pune la lecția recapitulativă. Lucrul acesta înlesnește pregătirea și ridică mult calitatea răspunsurilor.

Punând întrebarea întregii clase, profesorul numește un elev și, după ce acesta a răspuns, cellalți elevi din proprie inițiativă, sau puși de profesor, fac rectificări și completări. In caz de nevoie, profesorul face scurte observațiuni, după care profesorul pune întrebarea a doua, a treia, etc. Spre încheiere, profesorul trage concluziile generale asupra temei și asupra răspunsurilor elevilor, notându-și aprecierile în catalog.

Lecțiile recapitulative pot căpăta următoarele forme:

1. Lecții de repetare-sintetizare, după studierea fiecărei teme mai mari. Astfel de lecții se pot ține folosind metoda conversației cu participarea cea mai activă a întregii clase.

2. Lecțiile de repetare-sintetizare închinate problemelor istorice speciale, care cuprind anumite probleme centrale ale întregului curs de istorie învățat în clasa respectivă. Lecțiile de tipul acesta sunt deosebit de interesante și instructive.

Elaborarea planului unei astfel de lecții este destul de complicată și cere multe sforțări și multă atenție din partea profesorului. O asemenea lecție cere muncă încordată și mai multă independență atât în timpul pregătirii de acasă cât și la lecție.

3. Lecțiile de repetare și sintetizare în perioada de pregătire pentru examenele de absolvire. Ținând aceste lecții, se va avea în vedere că materialul repetat a fost învățat de către elevi cu mai mulți ani în urmă mai cu seamă dacă este vorba să se repete la clasa X-a obiecte din cursul claselor a VIII-a și a IX-a. Profesorul nu va lăsa toată greutatea repetării unui material imens în sarcina elevilor, dându-le un anumit număr de paragrafe și pagini din manual, deseori prea multe, care depășesc puterea elevilor. Repetarea trebue organizată în mod rațional, acordând elevilor un ajutor real. Ajutorul real al elevilor îl prezintă lecțiile de recapitulare a temelor și problemelor centrale ale cursului, însoțite de conversații și analize ulterioare asupra celor mai complexe chestiuni.

In perioada de pregătire pentru examenele de absolvire am ținut următoarele lecții recapitulative: „Slavii. Rusia Chieviană", „Perioada înbunătățirii feudale a Europei Răsăritene", „Formarea Statului Rus central și transformarea lui într'un stat multinațional", „Rusia în secolul a XVII-lea", „Cele trei generații de revoluționari din Rusia", „Războaiele și desvoltarea artei militare în Rusia în secolul al XVIII-lea", „Desvoltarea culturii în Rusia, în secolul al XIX-lea".

Lecțiile de recapitulare cer profesorului o pregătire deosebit de amănunțită și de serioasă. In cursul unei lecții de una sau două ore trebue discutată o temă mare și complexă. Cu acest prilej elevii trebue preveniți asupra tuturor greutăților pe care le vor întâmpina la repetarea ulterioară și vor fi ajutați să învingă aceste greutăți.

După lecția recapitulativă, elevii pot ușor să repete o serie de probleme de cea mai mare importanță, după manual. Odată cu aceasta, profesorul va formula exact întrebările și va indica paragrafele și paginile corespunzătoare. In niciun caz elevii nu vor fi puși să citească tot materialul parcurs în clasa VIII-a sau a IX-a.

Insușirea materialului repetat va fi verificată prin întrebări sau conversații în cadrul lecțiilor de repetare.

Se va avea în vedere ca, în niciun caz, să nu se îngădue îmbinarea materialului curent cu materialul de repetat, în afară de legătura tematică, deoarece lucrul acesta turbură integritatea temei studiate sau repetate, rupe în constiința elevilor țesutul viu al epocii istorice, încurcă pătrunderea perspectivei istorice, duce la memorarea mecanică și la formalism în cunoștințe.

S. P. LEIBENGRUP
profesor la școala Nr. 525 din Moscova

Comsomoliștii unei școli

Sarcina principală a organizațiilor comsomoliste din școli este de a ajuta colectivul cadrelor didactice în munca de instrucție și educație a elevilor. In acest scop comsomoliștii folosesc cele mai variate metode de muncă.

Colectivul de elevi al școlii Nr. 736 din Moscova, care numără peste 1000 de școlari, cuprinde 154 de comsomoliști. Această cauță necontenit să fie un model de atitudine conștientă față de învățătură, de înalt spirit de disciplină, de atitudine tovărășească, bazată pe principiile moralei comuniste și ale colectivismului.

In formarea acestor calități ale tineretului sovietic, adunările comsomoliste au un rol important. Marea lor influență educativă se poate vedea, de pildă, în desfășurarea adunării comsomoliștilor, închinată celei de a 30-a aniversări a cuvântării lui V. I. Lenin la cel de al III-lea Congres al Comsomolului. Adunarea a fost pregătită sub conducerea profesorului de istorie. La ordinea de zi erau două probleme: „Lenin despre învățătura comsomoliștilor" și „Lenin despre morala comunistă". Referatele au fost ținute de comsomoliști, iar apoi au început discuții vii. Fiecare din cei ce au luat cuvântul a stăruit asupra felului cum își îndeplinește sarcinile trasate de marele Lenin, care arăta că Comsomolul trebue să fie grupa de șoc în orice muncă, că aceasta trebue să dovedească peste tot inițiativa.

La jumătatea lunii Ianuarie a avut loc o adunare deschisă a grupei comsomoliste din clasa X-a, închinată temei „Literatura sovietică în lupta pentru pace". Adunarea a fost precedată de o intensă muncă de pregătire. Mai mulți comsomoliști au primit sarcina de a urmări literatura periodică consacrată acestei teme, de a alege materialul și de a-l generaliza. Această muncă a antrenat atât de mult pe elevi, încât ei au hotărît să urmărească regulat până la sfârșitul anului felul cum este privită această temă în presa sovietică și să publice, în mod periodic, diferite articole despre aceste probleme în numere speciale ale gazetei de perete. Toate acestea au contribuit bineînțeles, la lărgirea orizontului politic al elevilor, familiarizându-i îndeaproape și cu problemele literaturii sovietice.

In lupta pentru ridicarea nivelului la învățătură se folosește pe larg ajutorul reciproc tovărășesc. Elevii mai mari ajută pe cei mici, cei mai bine pregătiți pe cei mai slabi. In școală s'a introdus practica tutelării pionierilor de către comsomoliști. De exemplu, elevii din clasa IX-a B au grijă de elevii din clasa VI-a B, comsomoliștii din clasa VIII-a A tutelează clasa VI-a E. Vom arăta un singur exemplu: elevul I. Staforov din clasa V-a rămânea în urmă la matematică. Organizația comsomolistă observă acest lucru și însărcinează pe comsomolistul Iurie Surov să ajute pe tovarășul său mai mic. Peste câtva timp rămânerea în urmă a lui Staforov la matematică este lichidată și astăzi el are numai note bune la acest obiect.

Munca de bază în ce privește într'ajutorarea tovărășească se duce și în interiorul claselor, cei mai buni elevi ajutând pe cei rămași în urmă.

Munca cercurilor pe obiecte, în care comsomoliștii au un rol conducător, este bine organizată în școală. In aceste cercuri elevii își lărgesc cunoștințele, capătă deprinderi de studiu individual, învață să aplice în practică cunoștințele teoretice dobândite la lecții.

Comsomoliștii școlii caută să satisfacă cele mai variate cerințe ale elevilor. Astfel, se rezervă un loc important desvoltării generale culturale a elevilor. Comsomolistii organizează regulat discuții asupra cărților, filmelor și pieselor noi de teatru. Comsomoliștii din clasa X-a, de exemplu, au organizat de curând o discuție în jurul piesei „Un prieten adevărat" de Liubimova.

Organizația comsomolistă acordă o deosebită atenție disciplinei. In această privință ea dă un ajutor activ conducerii și colectivului pedagogic al școlii. Iată un exemplu: elevul comsomolist Valentin Surgucev, din clasa X-a pasionându-se prea mult pentru box, a început să lipsească dela lecții. Acest fapt a fost imediat pus în discuția adunării grupei comsomoliste din clasa X-a. Comsomoliștii au criticat cu asprime comportarea tovarășului lor și i-au cerut să nu mai aibă în viitor asemenea lipsuri. Surgucev și-a recunoscut vina și a făgăduit să se îndrepte. El și-a respectat cuvântul.

Educația fizică a elevilor se bucură de multă atenție din partea organizației comsomoliste. In școală există mai multe secții de cultură fizică: patinaj, ski, box, hokei, etc. Elevii participă regulat la concursurile raionale și orășenești, obținând rezultate frumoase. Astfel, de pildă, elevul Iuri Burlacov din clasa VIII-a A a luat primul loc la gimnastică printre elevii din Moscova, iar Valerii Șustov a învins la concursurile de șărituri.

In acest fel, organizația comsomolistă ajută școlii să crească constructori activi ai societății comuniste, culți, puternici și sănătoși, desvoltați multilateral și devotați ideilor Partidului lui Lenin și Stalin.

EVGHENII LOCTIONOV

O seară în colhoz

Colhoznicii folosesc timpul liber pentru ridicarea nivelului lor politico-ideologic. In clișeu: o ședință a cercului de studiu al Istoriei P. C. (b) al U.S.

Lângă parcul de cultură și odihnă al colhozului se ridică o clădire înaltă, la a cărei intrare se află o placă, pe care este scris în limba rusă și armeană: **„Clubul colhozului Ordjonikidze — raionul Artașat".**

In fiecare seară, când luminile electrice se aprind pe ulițele satului Dargalu, sălile clubului plăcut mobilate încep să se umple de oameni. Vin aici colhoznici bătrâni și tineri, vin familii întregi dela marginile satului. In lungul gardului de fier al parcului, pe asfaltul pieței centrale a satului, se alinează până la 15 turisme ale colhoznicilor.

Colhoznicii își iubesc clubul. Directorul și comitetul clubului au făcut din el un adevărat centru de viață politică și culturală a satului. De trei ori pe săptămână, între orele 6 și 8 seara, se țin ședințele cercurilor de învățământ, de trei ori pe săptămână se vizionează filme artistice. Săptămânal se țin câte două conferințe. In fiecare lună cercurile artistice organizează câte 2—3 spectacole. După spectacol sau film, în fiecare sâmbătă și duminică orchestra colhozului execută muzică de dans pentru tineret. Nici copiii nu sunt uitați: în fiecare duminică dimineața se dau spectacole și filme pentru ei.

Programul săptămânal al activității clubului este cunoscut de colhoznici încă de sâmbătă. Atât programul clubului cât și temele conferințelor și denumirile filmelor sunt transmise de postul de radioficare al satului, sunt afișate la sediul colhozului și la club. Fiecare își poate alege astfel ceeace-i place mai mult.

La club vizitatorii pot găsi un loc de odihnă, prin biroul de informații găsesc răspunsuri pentru orice problemă îi interesează. Aici le stă la îndemână biblioteca clubului, cu tot felul de cărți și cele mai proaspete ziare și reviste. Aici însuși mobilierul clubului te dispune la odihnă: fotolii moi și comode în sala de lectură, covoare pe jos... Sala de spectacole cu 485 de locuri este artistic decorată. Bassoreliefurile de pe pereți sunt lucrate de cei mai buni meșteri din Armenia iar rândurile de fotolii și lumina albă a becurilor electrice formează un cadru minunat.

In standurile din holul spațios sunt așezate diagrame privind ultimul Plan Cincinal stalinist al colhozului. Diagrama „Bumbacul" arată că în anul 1950 colhozul a predat statului câte 38 chintale pentru fiecare din cele 211 hectare cultivate. Diagrama „Strugurii" arată: 365 ha. vii cu 4 milioane ruble venit. O altă diagramă arată că 367 capete vite cornute mari, 2100 oi și capre au adus colhozului 1 milion 200.000 de ruble venit. Venitul anual al colhozului se ridică la 9.500.000 ruble, câte 12.925 de ruble de fiecare membru capabil de muncă al colhozului.

Diagrama „Cultura" prezintă viața luminoasă a satului socialist Dergalu. 28 de membri ai colhozului au studii superioare, 96 de colhoznici au urmat școli medii, 53 de tineri și tinere învață în institutele din Moscova și Erevan. 560 de copii sunt înscriși în școala medie a satului. In sat nu există niciun analfabet.

In seara aceasta activitatea clubului a început cu ședințele cercurilor agrotehnice. In camera de odihnă 52 de șefi de brigadă și de grupă, precum și fruntașii în muncă ascultă conferința unui agronom al colhozului despre terenurile de cultivare a bumbacului. Conducătorii și fruntașii în muncă din domeniul culturii bumbacului studiază noile recomandări agrotehnice date de institutele de cercetări științifice, cercetează experiența înaintată a altor colhozuri. Anul acesta ei și-au luat angajamentul să scoată 45 de chintale la ha.

In camera de alături studiază colhoznicii care se ocupă cu creșterea vitelor. Zootehnicianul vorbește mulgătoarelor despre construcția și funcționarea aparatelor de muls electrice instalate de curând în fermă.

La ora 6 seara s'a deschis biblioteca. Printre primii cititori a intrat să-și schimbe cărțile colhoznicul Petrosian. In anul 1950 el a citit „Suflete moarte" de Gogol, „Război și pace" de Tolstoi, nuvelele lui Cehov, romanele lui Gorki, „Pâinea" lui Alexei Tolstoi, „Donul liniștit" de Șolohov, „Primele bucurii" de Fedin, versurile poeților armeni Acop Acopian și Nairi Zarian și Istoria Armeniei. Astăzi, colhoznicul Petrosian cere cărți despre construirea Marelui Canal Turcmen și a Canalului Volga-Don. Bibliotecara îi alege articole și schițe despre aceste construcții.

In fiecare zi bibliotecara împarte până la 90 de cărți politice, literare, de popularizare a științei, agronomice, etc. Biblioteca dispune de 6900 de volume și este frecventată de 976 cititori, adică întreg tineretul, majoritatea colhoznicilor în vârstă și toți intelectualii satului. De curând biblioteca a fost completată cu cărți în valoare de 16.700 de ruble.

Colhoznicii nu se folosesc numai de cărțile și revistele bibliotecii. Ei au și abonamente la 508 ziare și 136 de reviste. Și aceasta la 502 familii, câte are colhozul în total.

— Toamna trecută și la începutul iernii — spune bibliotecara Emma Tevosian — locuitorii satului nostru au cumpărat cărți în valoare de 127 mii de ruble. Astăzi în fiecare casă există fie o bibliotecă a familiei, fie un raft de cărți.

Colhozul este membru al societății unionale pentru răspândirea cunoștințelor politice și științifice. Lectori din Erevan și Artașat, precum și membrii colectivului de lectori din sat au ținut într'un an peste 100 de conferințe cu teme politice, literare, agronomice, etc. In iarna aceasta colectivul de lectori a organizat cicluri de conferințe privind politica externă a Uniunii Sovietice și lupta pentru pace, istoria literaturii armene, cultura muzicală a Armeniei. Astăzi, ca de obicei, la ora 8 seara sala de conferințe a clubului este plină de auditori. Profesorul Parui Petrosian, din școala medie a satului, citește o conferință despre operele Mariei Șaghinian. Mulți dintre cei din sală își notează cele spuse de conferențiar.

— Iată dispariția deosebirii între munca intelectuală și munca manuală, între oraș și sat — observă cu satisfacție responsabilul colectivului de lectori Mihoelian, directorul școlii medii. Colhoznicii bătrâni ai satului armenesc, care în tinerețe nu știau nici să-și scrie numele astăzi își iau notițe după conferințe despre istoria literaturii! Avem 130 de auditori permanenți la ciclurile de conferințe.

La orele 10 seara, după terminarea conferinței, în camera de odihnă sunt adunați responsabilii cercurilor artistice: dramatic, coral, muzical și de declamație. Pentru ziua de 8 Martie, Ziua Internațională a Femeii, s'a organizat un mare concert la club. In cadrul programului, cercul coral a prezentat trei cântece, cercul dramatic — o scenă din piesa lui Crotcov „John, soldatul păcii", Eroina Muncii Socialiste Petrone Grigorian a cântat „Cântecul Păcii" și cuplete colhoznice armenești, iar profesoara Suzana Tordatian a citit un fragment din romanul lui Maltev „Din toată inima". Dansatorii și muzicanții s'au pregătit și ei intens.

Repertoriul cercului dramatic al clubului cuprinde 11 piese, cercul coral cunoaște 30 de cântece, iar cel muzical execută zeci de bucăți. 121 de oameni participă la activitatea artistică. Colectivul este tutelat de Conservatorul de Stat al Republicii. Studenții și profesorii Conservatorului vin deseori în colhoz și ajută pe artiștii amatori să se perfecționeze. Ei asistă la concerte, lucrează individual cu artiștii amatori, îi ajută să aleagă cele mai bune cântece și să le învețe.

Viața clubului este trează până la miezul nopții. Satul este luminat electric până noaptea târziu. Pe șoseaua asfaltată care duce la Artașat și Erevan trec în goană autoturismele. Multe din ele intră, de pe șosea, în curțile colhoznicilor. Colhoznicii se întorc dela teatrele orașului.

M. BELIAEV

Știri și fapte

Extinderea rețelei de instituții culturale

In anii planului cincinal de după război s'au construit în U.R.S.S. 600 de noi cluburi muncitorești. Acestea sunt adevărate focare de cultură socialistă, unde oamenii muncii pot nu numai să-și petreacă plăcut orele libere, ci să-și îmbogățească cunoștințele în diferitele domenii ale tehnicii, științei, literaturii și artei.

Deasemenea s'au construit în această perioadă multe palate de cultură. Astfel minerii din Caraganda au căpătat un minunat Palat de cultură, o clădire mare și frumoasă a cărei fațadă este împodobită cu coloane și grupuri sculpturale. Pereții foyerului și ai sălii de spectacol sunt acoperiți cu fresce. Palatul de cultură are un mare număr de încăperi pentru activitatea diferitelor cercuri, o sală de lectură, o bibliotecă și o sală de sport.

S'au mai deschis cluburi noi pentru muncitorii feroviari din orașul Cursc, pentru muncitorii și funcționarii uzinei de locomotive din Briansk, etc. Metalurgiștii sovietici au căpătat 20 de cluburi noi. (Agerpres).

In Uniunea Sovietică se reconstruesc neîncetat instituțiile culturale distruse de cotropitorii fasciști.
In clișeu: clădirea reconstruită a Universității de Stat Bieloruse din Minsk

Desvoltarea învățământului public în Lituania Sovietică

In Lituania Sovietică există peste 4.000 de școli elementare, medii, de 7 și 10 clase, și 108 școli de cultură generală pentru adulți. Anul trecut numărul absolvenților școlilor medii a depășit de 4 ori cea mai mare promoție din perioada stăpânirii burgheze. Burghezia lituaniană înăbușea prin toate mijloacele năzuința popoarelor spre cunoștințe. La orașe și sate, numărul școlilor se micșora din an în an. Starea economică grea a oamenilor muncii, taxele mari pentru învățământ făceau ca școala, în special cea medie, să fie inaccesibilă copiilor de muncitori și țărani. Chiar potrivit datelor oficiale ale statisticii burgheze, 60% din copii nu aveau posibilitatea de a frecventa școala.

Succese mari a realizat sub Puterea Sovietică școala superioară din Lituania. Republica are o Academie de Științe, nouă institute de cercetări științifice, două universități. In școlile superioare din Lituania Sovietică învață de trei ori mai mulți studenți decât în regimul burghez. In Lituania Sovietică s'a format un mare detașament de tineri oameni de știință. Mii de copii ai oamenilor muncii, pentru care în trecut porțile școlilor superioare erau închise, sunt astăzi ingineri, medici, pedagogi, agronomi. (Agerpres).

Activitatea Editurii de stat pentru literatură agricolă

Anul acesta Editura de stat pentru literatură agricolă va edita 27.795.000 exemplare de cărți, adică aproape cu 12 milioane mai mult decât anul trecut. Se vor publica într'un număr mai mare decât anul trecut operele științifice ale academicienilor Williams, Costâcev, Docuceaev, Lisenco, Miciurin.

Vor fi editate 855 mii cărți, tratând problemele mecanizării și electrificării muncilor agricole. Deasemenea se vor publica mai multe manuale pentru școlile agricole superioare și medii precum și pentru diferite școli și cursuri care popularizează experiența colhozurilor, sovhozurilor și S.M.T.-urilor fruntașe. (Agerpres).

Universitatea „Lomonosov" a organizat 50 de expediții științifice

Universitatea „Lomonosov" din Moscova are o bogată activitate științifică. Astfel, ea a organizat anul trecut 50 de expediții, la care au participat sute de oameni de știință, specialiști și studenți.

Au sosit la Moscova primele grupuri ale expediției făcută în regiunea pericaspică. Geografii, geobotaniștii, hidrologii și economiștii au întocmit hărți și au elaborat un proect de irigare a raioanelor secetoase din regiunea pericaspică. Un alt grup a studiat reliefu, solul, flora și fauna regiunii în care se află perdeaua forestieră de protecție Camâșin-Stalingrad.

Arheologii au făcut importante descoperiri în urma săpăturilor făcute în regiunea Smolensc: inscripțiile rusești pe vase de lut din secolul X, ceeace permite să se stabilească începutul folosirii alfabetului chirilic în Rusia în prima jumătate a secolului al X-lea, adică cu un veac mai devreme decât se socotea până acum.

Pregătirea examenelor la cursurile de alfabetizare din regiunea Argeș

In opera de lichidare a neștiinței de carte, mulți învățători și profesori din țara noastră au muncit cu multă dragoste, căutând cele mai potrivite metode pentru a interesa în această acțiune atât organele de conducere cât și pe neștiutorii de carte.

In crearea condițiilor materiale, în procurarea de manuale și rechizite școlare, în mobilizarea la cursuri a analfabeților ca și în predarea materiei s'au folosit multe și variate metode. Astfel, în unele părți s'au creat sectoare de alfabetizare, centre și grupe, fie la școli sau în diferite alte instituții, întreprinderi, cămine culturale, cluburi sau colțuri roșii și chiar în unele case ale cetățenilor. Sectoarele sunt compuse din mai multe centre, iar un centru cuprinde mai multe grupe de alfabetizare.

Pentru buna desfășurare a muncii de alfabetizare mai toate secțiile de învățământ regionale și raionale au luat din timp toate măsurile necesare. Printre acestea, Secția de Învățământ a regiunii Argeș și secțiile raionale de învățământ din această regiune au avut o deosebită preocupare pentru alfabetizarea neștiutorilor de carte.

Multe comune și sate din această regiune au reușit chiar dela începutul anului să obțină o bună frecvență la cursuri a neștiutorilor de carte, să aibă o strânsă colaborare cu Sfaturile Populare și organizațiile de masă, să-și planifice munca și să urmărească îndeplinirea planului reușind astfel să aibă frumoase realizări în pregătirea cursiștilor.

Datorită unei bune planificări a muncii de alfabetizare cât și interesului depus de cadrele didactice, comunele Rădești, din raionul Pitești și Lerești din raionul Câmpulung sunt fruntașe în munca de alfabetizare în regiunea Argeș. In comuna Rădești, cei 52 de neștiutori de carte au fost cuprinși în nouă centre de alfabetizare, fiecare centru fiind condus de câte un învățător. Planul de muncă pentru întreaga comună a fost defalcat pe fiecare centru și urmărit îndeaproape în îndeplinirea lui de tovarășul Ioan Georgescu, directorul școlii.

Învățătorii și profesorii, ajutați de activiști voluntari, au urmărit zi de zi îndeplinirea planului de alfabetizare și au reușit ca până la 1 Martie acest plan să fie îndeplinit la majoritatea obiectelor de studii. Toți cei 52 cursiști au frecventat regulat cursurile iar acum ei vin și se interesează de aprofundarea și sistematizarea cunoștințelor lor.

După 1 Martie, într'o ședință a consiliului pedagogic, învățătorii și profesorii din Rădești au analizat munca depusă la cursurile de alfabetizare și au discutat asupra procedeelor ce se pot întrebuința pentru ca pregătirea cursiștilor pentru examenele de promovare și absolvire a cursului să dea cele mai bune rezultate. Cu acest prilej ei și-au întocmit un plan de muncă pentru perioada dela 1—15 Martie. Planul prevede câte o oră pe zi (luni, miercuri și vineri) pentru repetarea și aprofundarea cunoștințelor legate de anumite probleme. Planul cuprinde toate lecțiile învățate în cursul anului școlar, împărțite pe probleme ca: desvoltarea agriculturii în țara noastră, lupta pentru libertatea poporului nostru, electrificarea țării, reliefu țării noastre, bogățiile solului și ale subsolului, etc. In dreptul fiecărei probleme sunt trecute punctele principale ce urmează a fi aprofundate cu toți cursiștii școlii de alfabetizare.

După această ședință, în prima zi de cursuri învățătorii și profesorii au stat de vorbă cu elevii lor, le-au vorbit despre examenele de sfârșit de an și le-au arătat că examenul de promovare sau absolvire va fi încă un prilej de revizuire a cunoștințelor, de a profundare a lor, de sistematizare și de verificare a felului cum acestea pot fi întrebuințate în viața practică de către cursiști.

In vederea unei pregătiri cât mai temeinice pentru examen, la toate centrele de alfabetizare din comuna Rădești se citesc diferite broșuri și fragmente din cărți, articole din ziare sau reviste, etc. Astfel, dela 1 Martie până în prezent cursiștii au citit în colectiv interviewul tovarășului Stalin acordat corespondentului ziarului „Pravda". Rezoluțiile Consiliului Mondial al Păcii, broșurile: „Țăranii își făuresc viața cea nouă", „Cum trebue să lupte țărănca muncitoare din Republica noastră Populară pentru pace și o viață mai bună", care au fost discutate apoi de toți cursiștii.

Pentru meșteșugul scrisului în fiecare zi cursiștii fac, fie un exercițiu de dictare, fie un exercițiu de compunere. La cursuri se rezolvă probleme legate de activitatea practică a cursiștilor, urmărindu-se astfel revizuirea materiei și sistematizarea cunoștințelor căpătate în cursul anului.

Neștiutorii de carte din Rădești manifestă o dragoste tot mai mare pentru știința de carte. Mulți dintre cursiști se interesează de buna lor pregătire în vederea examenului. Exemplul tovarășei Elisabeta Florescu sau a Mariei Gh. Nițescu este urmat de mulți alți neștiutori de carte. Zilnic aceștia merg la tovarășa Maria Bolgar, învățătoare în Rădești, cerându-i îndrumări și lămuriri. Tovarășa învățătoare Bolgar este una din cele mai active. Toată ziua aleargă când la Rădești, când la Filipești ori Pițigaia unde-și face orele de limba rusă, se întoarce iar la Rădești, face lecțiile cu analfabetii și numai seara târziu pleacă spre Mihăești la peste 4 km. depărtare, unde își are locuința.

In pregătirea neștiutorilor de carte pentru examen un interes deosebit îl depun și activiștii voluntari Gheorghe Ghițescu, secretarul Comitetului Executiv al Sfatului Popular și muncitorul Vasile T. Dinculescu. Ei vizitează zilnic pe neștiutorii de carte acasă, stau de vorbă cu ei, vin întotdeauna la cursuri și ajută pe învățători. De asemenea tovarășul Vasile I. Vanea, președintele Comitetului Executiv al Sfatului Popular, și Florin Nițescu, directorul căminului cultural și responsabilul cu alfabetizarea pe comună se interesează de buna pregătire a neștiutorilor de carte, sfătuindu-i să urmeze regulat cursurile și să învețe cât mai bine.

Tov. Nițescu a organizat și grupele de citit dela căminul cultural în așa fel încât unele grupe de citit îi corespunde o grupă de alfabetizare.

Munca de pregătire a neștiutorilor de carte în vederea prezentării lor la examenele de promovare și absolvire este de asemeni o preocupare și pentru cadrele didactice dela școala din Lerești, raionul Câmpulung.

La toate cele patru grupe de alfabetizare unde frecventează 68 de neștiutori de carte, învățătorii și profesorii fac lecții de recapitulare asupra materiei predate.

In planul de muncă al cursului sunt prevăzute ore de repetiție în cursul acestei luni. Din cauză că materia n'a fost încă terminată învățătorii și profesorii pe lângă lecțiile zilnice fac cu cursiștii lor câte o scurtă recapitulare a materiei timp de o jumătate de oră, citesc anumite broșuri sau articole din ziar. Citirea se face de către cursiști, învățătorii urmărind ca aceasta să fie cât mai corectă și expresivă. Și la școala din Lerești se fac exerciții de scriere, se fac scurte rezumate asupra broșurilor citite, se rezolvă probleme practice pe care de multe ori le scot din convorbirile cu neștiutorii de carte.

Un interes deosebit în pregătirea neștiutorilor de carte din Lerești depun învățătoarele Virginia Zelenschi și Elena Rizan. Tovarășa Elena Rizan se ocupă în mod special de pregătirea celor 32 de romi dela grupa a IV-a. Aceștia au reușit să-și însușească cunoștințele predate, iar acum, pe lângă repetarea materiei, pregătesc și o serbare pentru șezătoarea ce au proectat-o la sfârșitul anului școlar.

Nu tot astfel se procedează însă la școala de alfabetizare din Stâlpeni, raionul Pitești. La această școală nu există un plan concret de muncă iar cadrele didactice abia acum se străduesc să mobilizeze la cursuri analfabeții dela fabrica de cherestea I.P.E.I.L. Sprijinul Sfatului Popular a fost destul de redus iar conducerea întreprinderii I.P.E.I.L. cât și cadrele didactice nu s'au preocupat îndeajuns de problema alfabetizării.

Exemplul școlilor de alfabetizare din Rădești și Lerești din regiunea Argeș, trebue să constitue un îmbold în muncă pentru toate cadrele didactice din țara noastră. Ele trebue să se străduiască ca munca de pregătire a neștiutorilor de carte să se facă cât mai intens, astfel ca la examenele ce se vor ține în curând, neștiutorii de carte să se bucure de un cât mai mare succes.

C. PRISECARU

Educația comunistă a elevilor, sarcină comună a școlii și a Uniunii Tineretului Muncitor *)

Continuăm publicarea stenogramelor prescurtate după referatele ținute la conferința pe țară organizată de Ministerul Învățământului Public cu șefii secțiilor de învățământ ale Sfaturilor Populare regionale și ale orașelor de subordonare republicană.

Atragem încă odată atenția că aceste materiale trebue să fie prelucrate de către secțiile de învățământ și consiliile pedagogice ele cuprinzând îndrumări și directive care privesc realizarea sarcinilor ce stau în fața școlilor noastre în această etapă.

Ultimele referate dela această conferință vor apare în numărul viitor (103) al gazetei noastre.

Tineretului nostru îi revin sarcini importante în construirea socialismului, în lupta pentru îndeplinirea Planului Cincinal și a Planului de Electrificare a țării. Marele Lenin a arătat că sarcina cea mai de seamă a tineretului este aceea de a învăța, iar tovarășul Stalin, la cel de al VIII-lea Congres al Comsomolului, a subliniat faptul că principala îndatorire a tineretului este aceea de a-și „însuși știința, a făuri cadre noi de bolșevici, specialiști în toate domeniile".

In realizarea acestei mărețe sarcini, atât școala cât și Uniunea Tineretului Muncitor au un rol însemnat. Școala trebue să facă educația comunistă a tinerii generații. trebue să pregătească astfel pe elevii școlilor noastre încât ei să devină înflăcărați constructori ai socialismului și apărători ai păcii. Uniunea Tineretului Muncitor a primit din partea Partidului sarcina de a educa în spirit comunist tineretul, de a-l ajuta să-și însușească realizările științei și ale culturii înaintate, de a mobiliza forțele tineretului în lupta pentru înflorirea Patriei, pentru apărarea păcii.

Planul organizației U.T.M. din școală se subordonează planului instructiv-educativ al școlii. De calitatea muncii U.T.M.-ului din școală depinde, în mare măsură, succesul la învățătură și educația comunistă a elevilor. Iată deci sarcina U.T.M.-ului este, în primul rând, aceea de a mobiliza pe elevi să-și însușească cunoștințele ce se predau în școală, de a-i face să cunoască cea dintâi și cea mai importantă datorie a lor, munca pentru ridicarea nivelului la învățătură.

Educația comunistă a elevilor se realizează, în primul rând, prin însuși procesul de învățământ, pe baza lecțiilor care se predau în școală în spiritul nou, revoluționar și științific, al învățăturii marxist-leniniste. Activitatea U.T.M.-ului cu privire la educația politică a elevilor și a pionierilor trebue să completeze și să adâncească toate cunoștințele pe care aceștia le primesc la lecții. trebue să se îndrepte către făurirea unei noi atitudini față de învățătură a elevilor.

Munca educativă trebue dusă, așa cum ne învață experiența Comsomolului, ținându-se seama de vârsta elevilor, de pregătirea lor și de întregul plan al școlii. Educația politică trebue să lărgească orizontul politic al elevilor, să-i ajute să înțeleagă mai profund superioritatea ideologiei, a culturii și a moralei proletare asupra putredei științe și morale burgheze, pusă în slujba războiului, trebue să arate tineretului superioritatea regimului nostru de democrație populară asupra sistemului capitalist, bazat pe exploatarea omului de către om și pe asuprirea națională.

Munca educativă desfășurată de organizațiile U. T. M. din școală urmărește creșterea elevilor și a pionierilor în spiritul dragostei înflăcărate de Patrie, în spiritul internaționalismului proletar, în spiritul dragostei nemărginite față de cel mai fericit tineret din lume, tineretul sovietic, în spiritul înfrățirii tineretului muncitor din lumea întreagă în lupta pentru pace, împotriva imperialiștilor atățători la război, dușmani de moarte ai tineretului.

Școala și Uniunea Tineretului Muncitor sunt chemate să cultive în rândurile elevilor cele mai bune calități ale omului epocii socialiste: dragostea nemărginită față de Patrie, un adânc devotament pentru cauza Partidului nostru, vigilență față de mârșavele acțiuni ale dușmanului de clasă, voință și dragoste de muncă, curaj și perseverență în lupta pentru atingerea scopului propus.

Date fiind sarcinile comune care stau în fața școlii și a U.T.M.-ului trebue să se realizeze o strânsă colaborare în activitatea lor. In această privință mai există însă unele lipsuri. Sunt multe școli în care nu se realizează o justă colaborare între director și organizația U.T.M. Unii directori nu prețuesc suficient activitatea U.T.M.-ului și nu-și dau seama de marele ajutor pe care această organizație îl poate aduce școlii. De asemeni, unele conduceri ale organizațiilor de bază din școli nu cer spijinul directorului, nu-și subordonează planul lor planului general al școlii, duc uneori acțiuni izolate, pe care nu le fac cunoscute directorului și stânjenesc astfel buna desfășurare a activității școlare.

S'a încheiat primul semestru al anului școlar. In primele adunări generale ale organizațiilor de bază s'a luat în discuție problema învățăturii. Dar este clar că organizația de bază nu poate rezolva singură toate neajunsurile care s'au manifestat în primul semestru al anului școlar. Directorul școlii cunoaște cel mai bine situația la învățătură a elevilor și deci el este acela care poate da cele mai bune îndrumări organizației U.T.M. din școală, pentru a înlătura cu succes toate lipsurile din semestrul I.

Conducerea în școală este unică, ceeace înseamnă că directorul răspunde de tot ceeace se întâmplă în școală, că el nu poate și nu trebue să fie străin de niciuna din activitățile elevilor. Este bine ca directorul să participe la adunările și ședințele U.T.M.-ului, pentru a afla care sunt chestiunile ce se desbat acolo, pentru a vedea cum se discută problemele legate de procesul de învățământ și de activitatea de zi cu zi a elevilor. De asemeni, la aceste ședințe directorul poate arăta care sunt elevii — și, printre ei, chiar unii utemiști — care nu au rezultate bune la învățătură și să găsească, împreună cu organizația U.T.M., cele mai bune metode prin care să-i ajute. De bună seamă că aceasta nu înseamnă că directorul conduce munca U.T.M.-ului în școală. Munca U.T.M.-ului este condusă de Biroul organizației de bază U.T.M. și de Comitetul raional. Directorii școlilor au însă datoria de a veghea îndeaproape la activitatea organizației U.T.M. din școală.

Organizațiile U.T.M. trebue să întărească la rândul lor legătura cu directorul școlii în toate problemele. Așa, de exemplu, dacă organizația a luat hotărârea să primească un elev în rândurile U.T.M.-ului, trebue luată în seamă și părerea directorului și, în cazul când directorul și dirigintele clasei vor informa conducerea organizației de bază U.T.M. că acest elev este nedisciplinat și are note slabe este posibilă amânarea primirii în U. T. M. a acestui elev.

In special, trebue să se realizeze o strânsă colaborare în coordonarea acțiunilor. Organizațiile U.T.M. și de pionieri nu pot și nu trebue să ducă nicio acțiune în școală fără să știe directorul. Deasemeni, atât planul de muncă al școlii, cât și planul organizației U.T.M. și de pionieri trebue întocmite în așa fel încât să nu supraîncarce pe unii elevi, în timp ce alții nu sunt antrenați în acțiunile întreprinse de școală sau de U.T.M.

Deasemeni, trebue îmbunătățită colaborarea între comitetele raionale și regionale ale U.T.M.-ului și secțiile de învățământ. Unii dintre inspectorii școlari dela secțiile de învățământ ale Sfaturilor Populare regionale și raionale nu se interesează, atunci când cercetează munca unei școli, și de activitatea organizației U.T.M. din acea școală. Ar fi necesar însă ca inspectorii să cunoască activitatea organizațiilor U.T.M. din școlile care sunt în raza lor de acțiune și să coordoneze activitatea comună a școlilor și a U.T.M.-ului.

In fiecare regiune există secții de școli și pionieri ale comitetelor U.T.M. Aceste secții se ocupă de munca organizației U.T.M. în rândurile elevilor și ale pionierilor. La ședințele birourilor regionale sau raionale în care se discută probleme legate de procesul de învățământ sau probleme pionierești, este bine să participe și șeful secției de învățământ a Sfatului Popular. Deasemeni, atunci când organele de învățământ discută probleme legate de activitatea U.T.M.-ului, e bine să fie invitat șeful secției de școli și pionieri sau un tovarăș din biroul comitetului regional sau raional. Astfel se va realiza o mai strânsă colaborare între munca comună a școlii și a U.T.M.-ului și se vor înlătura multe dintre neajunsurile care mai dăinue acum.

Dacă vom înțelege pe deplin rolul și sarcinile comune pe care Partidul le-a încredințat școlii și Uniunii Tineretului Muncitor vom izbuti să înlăturăm toate greutățile pe care le mai întâmpinăm în activitatea noastră, vom izbuti să dăm Patriei un tineret bine pregătit, să obținem rezultate din ce în ce mai mari și mai frumoase în munca de educare comunistă a tinerei generații.

*) *Stenogramă prescurtată după referatul ținut de tov. Cornelia Filipaș, membru în Biroul C. C. al U.T.M.*

Activitatea extrașcolară a elevilor și colaborarea dintre școală și organizația U. T. M.*)

Școala noastră are astăzi sarcina de a forma oameni conștienți, plini de inițiativă, care să știe să se orienteze independent în viață și să devină constructori activi ai socialismului.

Educarea elevilor în spiritul moralei comuniste cere din partea școlii să găsească mijloace pentru a educa la elevi dragostea înflăcărată față de Patria noastră, Republica Populară Română, devotamentul față de cauza clasei muncitoare și față de Partidul ei. Școala trebue să trezească în elevi dragostea și recunoștința față de Uniunea Sovietică, conducătoarea forțelor păcii din lumea întreagă, apărătoarea libertății și a culturii, dragostea nemărginită față de tovarășul Stalin, îndrumătorul omenirii muncitoare în lupta ei pentru pace și socialism. Învățătorii și profesorii școlilor noastre trebue să educe tineretul în spiritul solidarității cu toate popoarele care luptă pentru pace și libertate, trebue să-i formeze în dorința de a lupta pentru stârpirea șovinismului și a urii de rasă din rândurile tineretului. Ei trebue să le trezească vigilența și ura neîmpăcată împotriva imperialiștilor americani și englezi, atățători la un nou război, dușmanii de moarte ai poporului nostru, și împotriva uneltelor lor. Trebue să-i facă să aibă o atitudine activă în apărarea păcii.

Pentru realizarea acestor sarcini, școala noastră folosește în primul rând lecția, forma de bază a procesului instructiv-educativ și o serie întreagă de mijloace complimentare, care se încadrează în activitățile ce se desfășoară în afară de clasă și în afară de școală. Conținutul acestor activități, care sunt o parte organică a întregului proces de învățământ, trebue să aibă ca obiectiv realizarea sarcinilor actuale ale educației comuniste a elevilor.

Este necesar însă ca toate activitățile extrașcolare cum ar fi de pildă cercurile de elevi, citirea organizată a presei și a publicațiilor pentru copii, vizionarea filmelor și a pieselor de teatru, audițiile colective ale emisiunilor pentru copii și tineret, vizitarea expozițiilor și a muzeelor, etc., să ajute la consolidarea și sistematizarea cunoștințelor elevilor, la legarea de viață a noțiunilor teoretice pe care ei și le-au însușit în cadrul lecțiilor, la îndrumarea și educarea gustului lor.

Una din formele cele mai însemnate de activitate în afara clasei o reprezintă cercurile de elevi. Cercurile de literatură și cercurile „prietenii cărții", care sunt organizate astăzi în școlile noastre, desvoltă gustul pentru citit și îndrumează lectura elevilor. Dar activitatea în aceste cercuri nu și-a atins întotdeauna scopul urmărit, prin aceea că s'a redus adeseori la citirea unor referate lungi și plictisitoare, care nu țin seama de vârsta și pregătirea elevilor. De aceea, este necesar să se învioreze activitatea cercurilor de lectură și a cercurilor „prietenii cărții" prin antrenarea tuturor elevilor și prin asigurarea unui program atractiv.

Astfel, pentru elevii între 9 și 14 ani trebue organizate lecturi artistice, care să-i impresioneze pe copii și să trezească în ei dragostea pentru carte. In afară de lecturi, la cercul „prieteni cărții" se pot dramatiza și interpreta de către elevi scene sugestive din operele literare, li se pot povesti elevilor basme populare sau conținutul unor cărți. De asemeni, pot avea loc discuții în care copiii să arate ce i-a impresionat mai mult într'o carte citită, care este eroul lor preferat, etc.

La cercurile literare pentru elevii mai mari se poate analiza o operă literară sau întreaga activitate a unui scriitor, în diversele ei aspecte. Tot în cadrul cercurilor literare se vor citi și lucrările proprii ale elevilor.

Pentru cercurile de fizică, electrotehnică, etc. școala trebue să solicite sprijinul organizațiilor de massă și în primul rând, al sindicatelor, făcând legături cu întreprinderile din apropiere.

Un alt mijloc pentru atingerea scopurilor educative care stau astăzi în fața școlii îl constitue adunările tematice organizate după exemplul școlilor sovietice. In aceste adunări, activitatea se desfășoară în jurul unei anumite teme. Elevii, sub îndrumarea profesorilor de specialitate, pregătesc lecturi, declamații, cântece, jocuri, referate, tablouri, gazete de perete, etc., care să ilustreze diverse aspecte ale aceleiaș probleme.

Temele pentru aceste adunări pot fi alese din domeniul istoriei, al geografiei, al științelor naturii, etc.

Pentru ca elevii să cunoască frumusețile naturii Patriei noastre, bogățiile ei, obiceiurile și trecutul poporului nostru, obiceiurile naționalităților conlocuitoare, trebue organizate excursii în împrejurimi.

De asemenea, școala trebue să sprijine acțiunile întreprinse de organizațiile U.T.M. și de pionieri, antrenând elevii în acțiunea de plantare a pomilor, de strângere a materialelor de electricitate, etc.

Școala trebue să dea o atenție deosebită îndrumării elevilor către cercurile și colectivele sportive, care contribue la desvoltarea curajului, a rezistenței, a spiritului de solidaritate și tovărășie, menite să fie puse în slujba Patriei, în slujba apărării ei și la crearea unui tineret sănătos și viguros. De aceea, trebue desvoltată în școli mișcarea pentru trecerea normelor G. M. A. și F. G. M. A. De asemeni, elevii trebue îndrumați să participe în număr cât mai mare la cursurile G. P. A. S. și F. G. P. A. S. inițiate de organizația Crucii Roșii din școală.

Dragostea față de Uniunea Sovietică și față de tovarășul Stalin cunoașterea și admirația față de marile realizări ale Patriei Socialismului pot fi trezite în elevi și prin participarea lor la activitatea organizației A.R.L.U.S. din școală.

Un mijloc folosit cu succes și care trebue răspândit în toate școlile noastre, pentru a trezi în elevi mândria pentru realizările regimului nostru, dragostea și admirația lor față de poporul nostru, față de fruntașii în toate domeniile de activitate, îl constitue întâlnirile cu scriitori artiști, fruntași în producție, eroi ai luptei pentru libertate, etc.

Pentru a întări dragostea elevilor față de armata noastră, trebue inițiate întâlniri cu militari.

Diversitatea acestor forme nu implică însă supraîncărcarea elevilor, ci oferă posibilitatea de a atrage întreaga massă de elevi în activitățile extrașcolare, oferind fiecăruia preocupări potrivite intereselor lui.

Intreaga muncă educativă a școlii trebue să fie coordonată, îndrumată și controlată de către director. De activitatea educativă a fiecărei clase răspunde dirigintele, care trebue să fie ajutat în această muncă de toți profesorii. Profesorul care răspunde de una din formele de activitate extrașcolară trebue să-și întocmească un plan amănunțit în care să prevadă și metodele de realizare a lui și pe care să-l supună aprobării directorului.

In etapa pregătirii încheerii anului școlar, directorii trebue să ia măsuri pentru justa dozare a activităților extrașcolare și înlăturarea supraîncărcării elevilor.

Educația comunistă a elevilor este o sarcină comună a școlii și a Uniunii Tineretului Muncitor. Cadrele didactice trebue să acorde organizației U.T.M. și de pionieri din școală tot sprijinul pentru ca acestea să-și poată îndeplini în bune condițiuni sarcinile mari pe care li le-a încredințat Partidul.

In desfășurarea activității din primul semestru al acestui an școlar, s'au înregistrat progrese simțitoare în ceeace privește colaborarea între școală și U.T.M. S'a constatat că, acolo unde colectivul pedagogic a înțeles să colaboreze strâns cu organizația U.T.M. și să-i acorde tot sprijinul rezultatele obținute au fost bune. Astfel, la școlile elementare cu limba de predare română și maghiară din comuna Ineu, regiunea Arad, nu este niciun pionier rămas în urmă la învățătură și doar 6—7 elevi sunt amenințați cu corigență. La școala elementară din Târnăveni, nu există, deasemeni, niciun corigent.

Sunt însă și unele cazuri când conducerea școlii și cadrele didactice, îndeosebi diriginții, nu sprijină și nu ajută activitatea organizațiilor U. T. M. și de pionieri, nu urmăresc ca planul de muncă al U.T.M.-ului să fie alcătuit în scopul de a contribui la realizarea problemelor importante ale școlii Sunt unii diriginți care lasă conducerea orei educative pe seama elevilor.

Deasemeni, unele organe de control n'au înțeles just bazele colaborării între școală și organizația U.T.M., considerând că n'au niciun rol în coordonarea activității comune a acestora.

Se mai găsesc totuși cadre didactice care, nu numai că nu ajută organizațiile de tineret în munca lor, dar nesocotesc sprijinul acordat de organizație școlii, și-i surpă autoritatea.

Directorii școlilor au datoria să asigure conducerea unică a activității instructive și educative în școală și să ajute organizațiile U.T.M. și de pionieri în munca lor. Cadrele didactice trebue să cunoască toate formele de activitate ale organizațiilor U.T.M. și de pionieri, trebue să fie la curent cu presa și publicațiile lor, să participe la ședințele organizațiilor și să ajute la pregătirea ședințelor lor. Deasemeni, directorii și diriginții trebue să fie permanent preocupați de a-și însuși specificul muncii organizațiilor de tineret și să considere ca o sarcină importantă sprijinirea muncii lor, îndrumarea cadrelor care muncesc cu pionierii

Directorii școlilor trebue să acorde o mare atenție planificării muncii organizațiilor U.T.M. și de pionieri, trebue să urmărească ca aceste planuri să fie legate de nevoile concrete ale școlii.

Consiliul pedagogic al școlii trebue să se preocupe, deasemeni, de găsirea unor forme și metode de muncă cât mai potrivite pentru a deștepta interesul elevilor față de activitatea organizațiilor de tineret în școală. Creșterea și pregătirea activului organizațiilor U.T.M. și de pionieri din școală trebue să fie permanent în atenția directorului și a consiliului pedagogic. De asemeni, școala trebue să se preocupe de instruirea cadrelor didactice pentru munca cu organizațiile de tineret din școală.

Realizarea unui asemenea sistem de colaborare cu organizațiile de tineret din școală trebue să devie o sarcină permanentă pentru toate școlile noastre. Se impune, de asemeni, o îmbunătățire a colaborării între secțiile de învățământ și comitetele regionale și raionale U.T.M. Este necesar să existe o legătură permanentă între secțiile de învățământ și secția de școli și pionieri a comitetelor regionale și raionale U.T.M.

Pentru asigurarea unei rodnice colaborări între școală și organizațiile de tineret, secțiile de învățământ au sarcina permanentă de a îndruma și controla continuu școlile în această direcție. Secția de învățământ are rolul de a coordona întreaga activitate extrașcolară a elevilor din școlile din raza ei de activitate. Ei îi revine deci sarcina să coordoneze și activitatea tuturor organizațiilor de massă care lucrează în școală și să ia măsuri pentru evitarea supraîncărcării elevilor.

In îndrumarea muncii din școli, secțiile de învățământ trebue să recomande alcătuirea unui regim zilnic pentru elevi astfel încât să asigure un just echilibru între învățătură, activitatea extrașcolară și odihna elevilor.

*) *Stenogramă prescurtată după referatul ținut de tov. Ella Gherman, șeful serviciului educativ din Ministerul Învățământului Public.*

Pentru îmbunătățirea predării limbii române în școlile elementare și medii! *)

In lumina sarcinilor care revin școlii în cadrul revoluției noastre culturale, predarea limbii române ocupă un loc deosebit de însemnat.

In procesul de instruire și educare a elevilor, în desvoltarea dragostei față de Patrie, a sentimentului de solidaritate cu lupta clasei muncitoare din întreaga lume, în desvoltarea dragostei și a recunoștinței pentru marea Uniune Sovietică și pentru genialul ei conducător, I. V. Stalin, în formarea omului nou, constructor al socialismului în Patria noastră și luptător aprig pentru apărarea păcii, elevii din majoritatea școlilor din țara noastră sunt instruiți și educați, în primul rând, cu ajutorul limbii române.

Genialele lucrări ale tovarășului Stalin cu privire la marxism în lingvistică, marchează o nouă etapă în desvoltarea științei despre limbă. Aceste lucrări au lămurit profund din punct de vedere marxist problemele de bază ale lingvisticii, dovedind în modul cel mai desăvârșit că principalul într'o limbă este fondul ei de cuvinte și structura sa gramaticală.

Învățătorii și profesorii de limba și literatura română au fost ajutați de lucrările tovarășului Stalin să vadă într'o lumină nouă marea însemnătate a obiectului pe care-l predau.

Indrumați de genialele lucrări staliniste, putem analiza unele aspecte ale predării limbii române ca o limbă maternă în școlile elementare și medii, ținând seama de exprimarea lor în scris și oral (ortografia și vocabularul), de studiul gramaticii și de studiul literaturii.

In legătură cu acestea, în predarea limbii române s'au realizat unele succese în multe școli elementare și medii.

Astfel, mulți elevi și-au însușit o exprimare orală corectă, un bogat vocabular și just întrebuințat. Așa se prezintă, de pildă, elevii dela Școala Elementară Nr. 2 din Pitești, elevele clasei a X-a Liceul de fete Focșani, elevii din anul II al Școlii Pedagogice de băieți din Craiova, ca și elevii altor școli.

Grija pentru îmbogățirea vocabularului prin însușirea deprinderilor de vorbire și prin explicarea termenilor necunoscuți, a început în aceste cazuri, chiar din învățământul preșcolar și din primele clase ale școlii elementare.

In unele școli, lecțiile de gramatică se desfășoară în strânsă legătură cu graiul viu; exemplele folosite sunt bine alese, atât din punct de vedere al conținutului, cât și ca exprimare. Iar textele pentru analiză sunt luate din operele literare cunoscute de elevi.

In predarea literaturii, o bună parte din profesori prezintă opera literară în legătură cu condițiile economice și sociale ale epocii în care a apărut, desprind poziția de clasă a scriitorului și ajută pe elevi să privească literatura ca un factor activ în lupta pentru pace și socialism. Așa procedează, de pildă, cadrele didactice care predau la anul I B al Școlii Pedagogice de băieți din Buzău, la clasa a X-a a liceului seral din Sibiu, la anul IV al Școlii Pedagogice de fete din Piatra-Neamț, etc.

In cele mai multe școli, în orele de limba română predarea limbii și a literaturii este îmbinată cu educația ideologică și politică a elevilor. Interpretarea lecturii se face în strânsă legătură cu lupta pentru construirea socialismului și pentru apărarea păcii.

Astfel de rezultate dovedesc că a existat o serioasă preocupare din partea cadrelor didactice de a îndruma și organiza lectura în afară de clasă și că s'a realizat o strânsă colaborare cu organizațiile U. T. M. în munca de ridicare a nivelului ideologic și politic al elevilor.

Totuși din constatările făcute în primul semestru al anului școlar curent, se desprind o serie de lipsuri în predarea limbii și a literaturii române, în cele trei probleme care au fost cercetate.

I. Exprimarea în scris și oral. (Ortografia și vocabularul). Nu se pot concepe rezultate pozitive în predarea limbii române, dacă însușirea temeinică și sistematică a vocabularului, a ortografiei, a punctuației și a noțiunilor de gramatică nu se începe încă din primele clase ale învățământului elementar.

Ca un rezultat al lipsei de preocupare pentru citirea corectă și expresivă în clasele I-IV, o mare parte din elevi ajung în clasele mari nu numai fără să știe să citească expresiv, dar nici măcar corect.

La lecțiile de lectură, atât în clasele I-IV cât și în clasele mai mari, nu se explică întotdeauna de către profesor cuvintele necunoscute. De pildă, la clasa III-a dela Școala Elementară Nr. 2 Petroșani, la o lecție de lectură cuvinte ca: azil, odrasle, fire, etc., au rămas necunoscute pentru elevi. Din cinci lecții de lectură la care s'a asistat în luna Decembrie în regiunea Putna. numai la două lecții s'a făcut explicarea cuvintelor. Din această cauză, lecțiile de lectură nu-și ating unul din principalele lor scopuri, și anume, îmbogățirea vocabularului.

Unii profesori au tendința de a vorbi ei în locul elevilor, îi întrerup pe aceștia din expunere și continuă ei să răspundă. Alți profesori pun întrebări care provoacă răspunsuri monosilabice sau fragmentate. Astfel, elevii nu se pot deprinde cu o formulare curgătoare și complectă.

Exprimarea în scris și oral a elevilor este în general defectuoasă atât în învățământul elementar cât și în învățământul mediu.

In răspunsurile orale, elevii fac uneori și afirmații greșite ca fond și nu sunt corectați. La Liceul Mixt din Panciu, de pildă, un elev afirmă: „la noi nu mai există astăzi proprietate privată", iar profesorul nu arată că această afirmație nu corespunde realității.

Greșelile de exprimare și ortografie ale elevilor nu sunt corectate de profesorii care predau alte materii. In aprecierea cunoștințelor, la aceste materii nu se ține seama de astfel de greșeli.

In caietele elevilor din clasele I-IV se găsesc frecvente greșeli de ortografie ca: substantive proprii scrise cu literă mică, substantive comune scrise cu literă mare la mijlocul propoziținni, omisiuni de litere și de semne de punctuație. De asemenea, scrierea elevilor în caietele cu teme și teze este uneori foarte defectuoasă. Literele sunt scrise necitet, temele sunt pline de pete.

Din primele clase ale învățământului elementar trebue să se dea o deosebită atenție citirii corecte și expresive, pentru a ajuta pe elevi să capete deprinderea citirii. In scopul îmbunătățirii și al îmbogățirii vocabularului, învățătorii și profesorii trebue să explice toate cuvintele necunoscute întâlnite în desfășurarea lecțiilor. In mod permanent, în clasele I-IV și în învățământul mediu, la toate obiectele de studiu, este necesar să se corecteze greșelile elevilor în utilizarea vocabularului și în aplicarea regulilor gramaticale. Greșelile de ortografie, gramatică și punctuație vor trebui corectate și notate la toate obiectele și în toate tezele și temele. Elevii vor fi îndemnați să-și însușească o scriere corectă și să-și mențină caietele într'o formă îngrijită.

II. Studiul gramaticii. Lucrările tovarășului Stalin „Cu privire la marxism în lingvistică" subliniază rolul vocabularului și importanța deosebită pe care o are studiul gramaticii în cunoașterea temeinică a limbii. In multe din școlile noastre mai persistă încă în studiul gramaticii formalismul școlii burgheze. Această materie se predă uneori în mod abstract și formal. Noțiunile de gramatică nu se leagă de graiul viu. De pildă, la clasa VII-a a Școlii Elementare Nr. 4 de băeți din Buzău, în vederea pregătirii tezei, elevii au reprodus mecanic definițiile și terminațiile declinărilor și conjugărilor, fără să le aplice la exemple concrete. Sau, la anul I A al Școlii Pedagogice de fete Piatra-Neamț, se dictează dela catedră definițiile și regulile gramaticale. Elevele scriu după dictare și reproduc apoi cele scrise, fără să facă nicio legătură cu graiul viu. In felul acesta, ele ajung să socotească gramatica drept un sistem de definiții abstracte și grele.

Greșala cea mai des întâlnită este lipsa acordurilor. Din păcate, această lipsă se întâlnește chiar în exprimarea unor profesori. Profesoara care predă limba română la anul III al Școlii Pedagogice din Focșani nu corectează pe eleva care spune: „poporul este bătrânași acestor locuri".

Frazele și propozițiunile date ca exemple sunt uneori greșite și ca înțeles și ca exprimare. De pildă, la clasa VI-a B dela Liceul de fete Buzău, pentru a se arăta declinarea substantivelor cu articolul nehotărît, se scrie pe tablă: „o vrabie s'a așezat pe niște corturi".

Pentrucă în predarea capitolelor de gramatică nu se face legătura cu problemele de ortografie, pentrucă nu se fac suficiente exerciții de gramatică în clasele I-IV, elevii au unele lipsuri serioase până în clasele mari. Așa se explică, de pildă, greșala frecvent întâlnită până și în ultimele clase ale școlii medii, de a articula verbele și de a scrie substantivele articulate fără articol. Foarte mulți elevi scriu: „a slăbi, a iubii, sau „problemele societății noastre", „drepturile femei în Stat".

Pentru întărirea cunoștințelor de gramatică, învățătorii trebue să sporească exercițiile gramaticale încă din clasele I-IV, rezervând lecții speciale pentru analize gramaticale, pentru exerciții de compunere și pentru discutarea greșelilor celor mai frecvente făcute de elevi.

Exemplele date trebue să fie juste atât din punct de vedere al conținutului cât și în ceeace privește specificul limbii române. Aplicarea cunoștințelor gramaticale noi, trebue să se facă pe texte din opere cunoscute de elevi. Să nu se folosească definițiile și terminațiile fără a le lega de exemple concrete, deci fără a stabili legătura dintre gramatică și graiul viu.

Intrucât atât la cunoștințele gramaticale cât și la scriere, în acest moment, elevii claselor mari prezintă serioase lipsuri, una din orele săptămânale de limba română dela clasele VIII-XI va fi consacrată exercițiilor de gramatică și de dictare. Lecțiile de dictare vor alterna cu lecțiile de recapitulare a cunoștințelor gramaticale și vor li legate de operele literare studiate în aceste clase. Aceasta se poate realiza prin concentrarea materiei din program.

In pregătirea lecțiilor de limba română învățătorii și profesorii trebue să aibă continuu ca îndreptar învățătura tovarășului Stalin „Cu privire la marxism în lingvistică".

In planurile lecțiilor de gramatică trebue să se precizeze exemplele și textele ce se vor folosi.

III. Studiul literaturii. — La lecțiile de literatură nu se scot întotdeauna în evidență caracteristicile operelor, oglindirea epocii respective în care a apărut sau pe care o tratează, poziția de clasă a scriitorilor, iar esențialul lecției se destramă câteodată în digresiuni inutile.

In studierea literaturii se mai dau, de către unii profesori, interpretări nejuste din punct de vedere științific. De pildă, la clasa X-a A dela Liceul de fete din Galați, întreaga operă a lui Grigore Alexandrescu s'a explicat prin: „dualismul sufletesc înăscut al poetului".

In unele școli, profesorii de limba română care predau la clasele IX-XI, nu ajută suficient pe elevi să sistematizeze și să rețină numai esențialul din tezele despre Istoria literaturii, ci pun accentul pe date, numiri și amănunte inutile. In general se neglijează evidențierea măestriei artistice a scriitorilor, legată de analiza conținutului operelor.

Lectura elevilor în afară de școală este insuficient îndrumată și controlată. Desvoltarea gustului pentru citit nu este o preocupare pentru unii învățători care predau la clasele I-IV. In aceste clase, în afară de revistele „Licurici" și „Pogonici" nu se popularizează literatura pentru copii. In clasele mai mari, elevii nu sunt suficient îndrumați în ceeace privește lectura lor în afară de școală.

Activitatea cercurilor literare ale elevilor este uneori redusă și slab organizată. Studierea autorilor noștri clasici și discutarea operelor lor este neglijată. Nu se urmărește întotdeauna găsirea unor forme de activitate mai variate, în legătură cu aprofundarea cunoștințelor de literatură.

★

Există lipsuri în predarea limbii române, care sunt comune atât în ceeace privește exprimarea în scris și oral a elevilor, cât și în ceeace privește studiul gramaticii și al literaturii. Astfel, sunt cazuri când lecțiile de dictare nu sunt metodic organizate. De pildă, la clasa VI-a dela Liceul de fete din Bacău s'a discutat prea mult conținutul fragmentului ales, astfel încât nu s'a mai putut dicta nici jumătate din text, iar de corectare nu a mai putut fi vorba.

Adesea, temele pentru acasă se dau când sună, fără o pregătire în prealabil. Nefiind îndrumați cum să limiteze volumul și cum să sistematizeze conținutul temelor, elevii fac uneori lucrări prea lungi care nici nu pot fi corectate serios de către profesori. Din această cauză, în caietele de teme, grave greșeli de conținut rămân necorectate

Caietele de teză semestriale se verifică uneori superficial Greșeli serioase de conținut și limbă rămân necorectate, iar caietele se înapoiază elevilor cu nota și iscălitura profesorului.

Uneori nu se ține seama de indicațiile date în programa școlară pentru anul 1950-951 în privința lecțiilor de recapitulare nu s'au cercetat temeinic instrucțiunile date în vederea încheierii anului școlar 1949—1950, în care se indicau capitolele mai însemnate de limbă și literatură asupra cărora trebue să se insiste mai mult.

Rareori se discută în consiliile pedagogice cunoștințele elevilor la limba română și se iau măsuri de îndreptare. Diriginții și directorii nu s'au preocupat îndeajuns de aceste probleme.

Pentru desvoltarea vorbirii și pentru a obține însușirea de către elevi a îndemânării de a-și exprima ideile în mod curgător și în formă corectă, trebue să se folosească indicațiile date de Metodica Citirii, Indrumătorul Învățătorului și Metodica predării literaturii, la acele capitole care indică exemple de teme orale, procedee și metode didactice.

Toate temele pentru acasă, fie de gramatică, fie de literatură, trebue să fie explicate de către profesori în prealabil în clasă. Profesorii trebue să limiteze volumul și numărul lucrărilor scrise, pe de o parte pentru a evita supraîncărcarea elevilor, pe de altă parte pentru ca aceste teme să fie efectiv corectate de profesori cel puțin de două ori în cursul unui semestru. Fără corectarea lor, aceste teme nu aduc niciun folos real.

In predarea lecțiilor profesorii trebue să fie atenți la propria lor exprimare. Profesorii care predau limba română la clasele V-VII se vor orienta după gruparea pe capitole a materiei, prevăzută în programa anului 1950-951.

★

Studiul limbii și al literaturii române, cunoașterea clasicilor noștri, a folclorului, a bogăției și frumuseții limbii române, a literaturii noastre contemporane înseamnă, în același timp, educarea elevilor în spiritul dragostei fierbinți față de Patrie.

Cunoașterea de către elevi a literaturii ruse și sovietice este un minunat mijloc de educare a lor în spiritul moralei proletare, al eroismului, al dragostei față de muncă, al încrederii în forțele omului, etc. Literatura rusă și sovietică trebue să contribue la adâncirea simțului de dragoste față de marea Țară a Socialismului, față de tovarășul Stalin.

Profesorii de limbă și literatură trebue să îndrumeze pe elevi să citească literatura pentru copii și tineret și a scriitorilor progresiști din țările capitaliste, care desvălue în operele lor întreaga putreziciune a lumii imperialiste.

Toți învățătorii și profesorii trebue să cunoască literatura și publicațiile pentru copii și tineret, să îndrumeze lectura elevilor, să recomande elevilor opere literare și științifice, descrieri de călătorii în legătură cu geografia, nuvele și romane istorice, descrieri din viața plantelor și a animalelor, etc.

Grija pentru ridicarea cunoștințelor elevilor la limba română, pentru exprimarea corectă în scris și oral, pentru cunoștințe temeinice de gramatică și ortografie, trebue să constitue o preocupare importantă a tuturor profesorilor și nu numai a învățătorilor și a profesorilor de limba română. In aprecierea cunoștințelor elevilor la orice obiect trebue să se țină seama de posibilitatea elevului de a-și exprima clar ideile, de a scrie corect.

Pentru îmbunătățirea predării limbii române în școli, pentru ca predarea limbii române să ocupe în școli locul care i se cuvine, învățătorii și profesorii trebue să-și ridice necontenit nivelul ideologic și profesional, studiind operele clasicilor marxismului cu privire la literatură și, în primul rând, lucrarea tovarășului Stalin cu privire la marxism în lingvistică, urmărind materialele privitoare la critică literară, folosind materialele publicate în „Gazeta Învățământului" din experiența școlii sovietice, folosind revistele „Viața Românească" și „Cum vorbim", colaborând în același timp la revistele de specialitate.

*) *Stenogramă prescurtată după referatul ținut de tov. Coralia Călin, inspector general în Ministerul Învățământului Public.*

Apelul Biroului Executiv al F. I. S. I. către oamenii muncii din învățământ din toate țările

Învățători, profesori, oameni ai muncii din învățământ!

Imperialismul american care a vărsat sângele copiilor, al femeilor și al bătrânilor coreeni, caută să întindă incendiul războiului în lumea întreagă și să arunce omenirea în focul unui nou război mondial.

Urmările funeste ale cursei înarmărilor, noile încălcări aduse drepturilor voastre vitale, noile reduceri în bugetele învățământului public și ale sănătății sunt în mod real și acut simțite de voi.

Războiul aduce cu sine lipsuri și mai mari.

Lupta pentru pace constitue datoria tuturor oamenilor cinstiți, independent de apartenența lor politică, de profesiunea lor, de religia și de culoarea pielei lor.

Aderăm la Apelul și Rezoluția Consiliului Mondial al Păcii prin care s'a cerut să se încheie un pact al păcii între cele cinci mari puteri: Statele Unite ale Americii, Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză, Marea Britanie și Franța și să se trimită la O.N.U. o delegație a Consiliului pentru a examina Apelul și toate rezoluțiile referitoare la menținerea păcii.

Să devenim propagatori înflăcărați ai Apelului Consiliului Mondial al Păcii pentru încheerea unui pact al păcii între cele cinci mari puteri și ai Rezoluțiilor votate de acesta. Semnați și explicați populației, părinților și elevilor Apelul și Rezoluțiile Consiliului Mondial al Păcii!

Uniți-vă într'un front unic împotriva dușmanilor umanității, — atățătorii la un nou război!

Cereți reducerea cheltuielilor militare, reducerea înarmărilor, mărirea bugetelor de stat pentru nevoile poporului și ale copiilor, pentru nevoile instrucției publice!

Demascați încercările diverselor state de a pune școala în slujba pregătirilor unui nou război. Luptați împotriva creării în școli a organizațiilor paramilitare a tinerilor, împotriva educării copiilor în spirit de ură împotriva umanității, de discriminare rasială și de război!

Ridicați un protest vehement, alături de toate forțele democratice, împotriva folosirii radioului, literaturii, a cinematografului și a altor mijloace de propagandă, în scopul de a forma tineretul în vederea unui nou război. Creșteți copiii voștri în spiritul dragostei și al prieteniei între popoare, faceți din ei adevărați luptători pentru pace!

O PROFESOARĂ FRUNTAȘĂ

Printre femeile fruntașe în muncă, decorate cu prilejul zilei de 8 Martie cu „Ordinul Muncii" clasa III, a fost și tovarășa Ileana Mavrodin, director de studii și conferențiar la Școala Superioară Pedagogică din. București.

Această înaltă distincție vine să răsplătească activitatea bogată a tovarășei Ileana Mavrodin. In calitate de director de Studii, ea a contribuit la munca de organizare și de desvoltare a Școlii Superioare Pedagogice. Cu pricepere și energie, cu devotament ea a contribuit la închegarea unui colectiv unit, activ, convins de rolul însemnat al instituției în care lucrează și în care caută să obțină rezultate cât mai bune.

Tovarășa Mavrodin a vizitat de curând Uniunea Sovietică, unde a stat de vorbă cu directorul Institutului Pedagogic de doi ani. Dela dânsul a primit multe sfaturi și un prețios material documentar, iar în cinstea zilei de 8 Martie, tovarășii din Uniunea Sovietică i-au trimis în dar câteva cursuri speciale și material bibliografic în legătură cu o serie de probleme agrotehnice, electrice și radiofonice, de care au nevoie viitorii profesori de științele naturale și fizico-matematici.

— Noi, ne spune tovarășa Mavrodin, ne străduim din toate puterile ca studenții noștri să dobândească cea mai serioasă pregătire științifică și profesională, să-și însușească o cât mai temeinică educație comunistă. Aceasta o facem cu ajutorul și sub îndrumarea de zi cu zi a Partidului nostru

Tovarășa directoare de studii și întregul colectiv al școlii due o susținută muncă de cunoaștere a studenților și de ajutorare a lor în vederea bunei pregătiri științifice și pedagogice. Directoarea de studii caută să le desvolte atașamentul și dragostea față de școală, față de munca didactică, față de copii, față de materiile în care se specializează. Ea și întregul colectiv duc o largă și stăruitoare acțiune de lămurire a studenților asupra rolului însemnat pe care-l vor avea în pregătirea cadrelor de mâine și în educația comunistă a tineretului Patriei noastre. Viitorii profesori de matematică-fizică, de naturale-geografie-chimie se pregătesc aici în condiții cum nu s'au pregătit niciodată alți profesori în țara noastră. Conducerea școlii caută, prin cât mai variate metode, să închege un sănătos spirit de colectiv, atât în fiecare grupă de studenți cât și în întreaga școală. Munca se duce aici, din ce în ce mai mult, în sensul răspunderii colective. Învățătura nu mai este numai o problemă personală a fiecărui student, ci și una colectivă, de care răspunde fiecare student în parte așa după cum răspunde și întregul colectiv. Cu ajutorul grupelor conduse de studenți și asistenți s'a ajuns la o îmbunătățire a frecvenței, a studiului individual și a planificării muncii studenților în timpul liber.

Școala Superioară Pedagogică este o unitate de foarte tânără. Ea nu are nici doi ani de existență. A fost înființată cu sprijinul dat de Partid și de Minister. Școala are azi laboratoare bine înzestrate, are material didactic și desfășoară cu studenții anului II dela ambele secții, matematici-fizică și naturale-geografie-chimie, un amplu program de pregătire metodologică, de lecții practice, folosind clasele V-VII dela școlile din vecinătate. Pentru viitorul an școlar, tovarășa directoare se gândește la o nouă programare a lecțiilor practice, care vor trebui organizate după experiența școlii sovietice, pe câte o lună, continuu, ca studenții să poată lucra timp mai îndelungat în aceeași școală, spre a se pătrunde și a se indentifica muncii și preocu-

pările ei, spre a trăi viața școlii a o studia, ca s'o poată cunoaște, să învețe a preda și a conduce în cele mai bune condițiuni.

Tovarășa Ileana Mavrodin a primit vestea decorării cu o deosebită emoție.

— E o distincție dată mie, ne spune tovarășa directoare, dar ea se cuvine, de fapt, întregului colectiv care muncește alături de mine, care mă ajută, care nu precupețește nicio osteneală ca școala noastră să-și îndeplinească scopul pentru care a fost creată. Distincția aceasta ne va fi, tuturor, un nou imbold în muncă, un nou îndemn de a ne spori eforturile în pregătirea și educarea cadrelor cât mai bune, mai dinamice, mai optimiste, devotate Partidului și clasei muncitoare. Noi trebue să desfășurăm o activitate și mai mare, să avem o atitudine necruțătoare față de dușmani, să demascăm imperialiștii americani și englezi care vor să turbure munca noastră constructivă, care cearcă să ameninte pacea atât de necesară și de dragă.

La telefon, o fostă elevă o felicită pe tovarășa Ileana Mavrodin pentru aleasa distincție. Ea mulțumește cu vorbă caldă, prietenoasă.

— O fostă elevă de a mea, ne explică, după ce lasă receptorul.

Sunt bucuroasă când le văd cum cresc, că munca noastră îmbogățește astăzi Patria care este în întregime a noastră.

80 de ani dela Comuna din Paris

După o înfometare și o distrugere pricinuită de un necruțător asediu de șase luni, datorită mai mult trădării din interior decât dușmanului din afară, în Ianuarie 1871, Parisul a capitulat în fața prusacilor lui Bismark.

Dar îndată ce a simțit trădarea burgheziei, Parisul eroic s'a răsculat, la 17 Martie 1871, împotriva guvernului dela Versailles. Marea burghezie franceză în frunte cu Thiers, — „expresia intelectuală cea mai desăvârșită a propriei ei depravări de clasă", cum îl caracterizează Marx — speriată de lupta proletariatului care înfruntase curajos armatele prusace, a căutat o înțelegere cu Bismark și a primit, în grabă, condițiile armistițiului care urma să încheie războiul provocat de Napoleon al III-lea, în 1870. Prin acest armistițiu, burghezia lui Thiers își plătea succesiunea la stăpânirea Franței și exploatarea poporului francez cedând provinciile Alsacia și Lorena și plătind o despăgubire de război, în valoare de 5 miliarde franci aur. Incheia acest armistițiu pentru a se putea răfui cu clasa muncitoare din interior, care manifesta tot mai nestăvilită dorință de libertate. Guvernul lui Thiers, îndată ce a fost liber, a încercat lovituri de forță împotriva clasei muncitoare. A dat conducerea armatei unor generali bonapartiști și trădători, unor asasini ai muncitorilor parizieni din timpul răscoalelor din Iunie 1848. Jurnalele republicane sau socialiste au fost suprimate. Blanqui, tradus în fața consiliului de război, a fost condamnat la moarte în lipsă. Toate aceste samavolnicii au întețit fierberea proletariatului din Paris. Foburgurile s'au înarmat. Insurecția a început la 17 Martie 1871, când acea „stârpitură primejdioasă" care a fost Thiers, a poruncit să fie smulse cele 227 de tunuri ale gărzii naționale, încercând prin aceasta să dezarmeze Parisul. Dar omul burgheziei s'a convins repede că lupta poporului e mult mai îndârjită. Cei care au cutezat să îndeplinească porunca marilor bancheri de a dezarma Parisul au fost prinși, judecați și condamnați la moarte de către poporul revoltat. De spaimă, guvernul lui Thiers a părăsit Parisul, crezând că din Versailles-ul despoților va putea mai ușor înneca în sânge voința de luptă a poporului parizian. Clericalii și marii bancheri nu iertau orașul al cărui aprig popor a doborît atâtea tronuri și a dat atâtea victorioase lupte pentru libertate.

Acest popor n'a ținut seama de rățoielile guvernului burghez din 1871. Garda națională a Parisului a ocupat instituțiile publice și a arborat drapelul roșu pe clădirea Ministerului de Război.

La 26 Martie, clasa muncitoare, având conducerea Parisului, a făcut alegeri comunale. A fost ales Consiliul Comunal al Parisului, din care făceau parte 30 de lucrători și 34 de intelectuali democrați. Printre consilieri se afla și unul din fondatorii Internaționalei I-a, muncitorul Varlin, aprig luptător pentru cauza proletariatului.

La 28 Martie a fost proclamată Comuna din Paris. Printre curentele din sânul consilierilor erau așa numiții noii iacobini și blanquiștii care susțineau revoluția și dictatura proletariatului. Impotriva lor s'au ridicat proudhoniștii, negând necesitatea dictaturii proletariatului și împotmolindu-se astfel în mlaștina compromisului cu burghezia.

După exemplul Parisului, massele muncitoare din întreaga Franță au încercat, în acele zile din Martie 1871, răscoale la Lyon, Marsilia, Toulouse, Creusot, Grenoble, Bordeaux, etc.

Comuna Parisului a făcut o puternică impresie în întreaga lume. Revolta proletariatului a zguduit guvernele burgheze și curțile despoților din Europa.

Pentru lupta clasei muncitoare, Comuna din Paris, reprimată atât de sângeros după 72 de zile de eroică luptă, reprezintă un moment de mare experiență a clasei muncitoare. In scurta ei existență, Comuna a încercat să creeze un tip nou de stat, antiteză directă a statului burghez, un stat stăpânit și condus de proletariat. Muncitorii au pus în funcțiune și au condus fabricile părăsite de patroni. Consiliul Comunal, ales prin vot universal, a expropriat bunurile bisericești, a desființat munca de noapte pentru brutari, a fixat un plafon maxim pentru salariile funcționarilor, a introdus învățământul laic. In scrisoarea către Kugelmann, din 12 Aprilie 1871, Marx scria: „Oricum ar fi, răscoala actuală a Parisului — chiar așa scrumată de lupti, de porcii, de câinii infami ai vechii societăți — este cea mai glorioasă faptă a Partidului nostru dela insurecția pariziană din Iunie încoace".

Represiunea executată cu înțelegerea și cu ajutorul efectiv al lui Bismark a fost nespus de sângeroasă. Culmea cruzimilor a fost atinsă la 28 Mai, ultima zi a Comunei, în masacrul dela Zidul Federaților, când pușile asasine ale burgheziei, ne mai putând ucide destul de repede muncitorii au fost mitraliați. 30.000 împușcați, 40.000 deportați și procese care au durat zeci de ani, acestea au format epilogul răzbunării de clasă a burgheziei franceze împotriva poporului din Paris. Comuna a fost înfrântă pentrucă, în condițiile desvoltării societății de atunci, clasa muncitoare din Franța nu era încă matură, nu avea un partid unic, era lipsită de o legătură politică cu țărănimea. Dar în istoria luptei clasei muncitoare, Comuna rămâne ca o însemnată pagină de eroism. Ea a reprezentat, practic, eșecul și mormântul școlii socialiste proudhoniste și blanquiste și triumful marxismului.

Cei 80 de ani dela izbucnirea insurecției din Paris au adus uriașe transformări în istoria lumii. Ceeace abia îndrăzneau să înceapă „asaltatorii cerului" în 1871, astăzi, datorită desvoltării și luptei proletariatului, datorită genialei lui organizări și conduceri de către Lenin și Stalin, datorită Marei Revoluții Socialiste din Octombrie, datorită Armatei Sovietice, victorioasă împotriva fascismului, socialismul a devenit o uriașă forță care a cuprins elanul de viață, de muncă și de luptă a peste 700 milioane de oameni.

In Franța Comunei însă, datorită socialiștilor de dreapta, succesorii direcți ai burgheziei lui Thiers și slugi mârșave ale imperialismului american, nu s'a realizat încă visul celor care s'au jertfit în 1871, pentru orândurea cea nouă. Dar comemorarea celor 80 de ani va reprezenta pentru poporul muncitor francez un prilej de întărire a luptei condusă de Partidul Comunist Francez, succesorul tradițiilor eroice de luptă pentru progres și pentru fericirea oamenilor muncii.

Să luptăm pentru îndeplinirea Hotărîrii Plenarei C. C. al C. G. M.

Hotărîrea Plenarei C. C. al C.G.M. din 24—25 Februarie asupra îndatoririlor sindicatelor în lupta pentru realizarea Planului Cincinal de desvoltare a economiei naționale a R.P.R., stabilește cu claritate sarcinile centrale ce revin sindicatelor din țara noastră.

Folosind arma criticii și autocriticii Plenara C. C. al C.G.M. a constatat că multe organizații sindicale și conduceri de întreprinderi manifestă tendința de a se ocupa numai de realizarea cantitativă a planului, neglijând problema calității produselor, asortimentelor și a prețului de cost. In continuare, Plenara a arătat că organizațiile sindicale nu s'au ocupat în mod suficient de inovatori și fruntași în producție, nu au organizat extinderea metodelor de muncă ale stahanoviștilor sovietici și nu au generalizat experiența fruntașilor noștri. Organizațiile sindicale deasemenea nu au acordat atenția cuvenită problemelor de normare a muncii, aplicării juste a sistemului de salarizare, tolerând nivelarea salariilor și abuzurile de aplicare a indicatoarelor tarifare, ceeace a îngreunat lichidarea fluctuației brațelor de muncă și a frânat stimularea muncitorilor pentru ridicarea calificării lor profesionale. O atitudine greșită au avut organizațiile sindicale și față de rolul mobilizator al contractului colectiv în lupta pentru îndeplinirea Planului și pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață ale salariaților.

Toate aceste lipsuri, după cum constată Plenara, ar fi putut fi înlăturate la timp, dacă Comitetele Centrale ale Uniunilor ar fi fost preocupate să le descopere și dacă Comitetul Executiv al C.G.M. ar fi organizat un control permanent și sistematic asupra felului cum se aplică în practică hotărîrile C.C. al C.G.M.

Pentru înlăturarea acestor lipsuri și pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor ce decurg din Hotărîrea C. C. al P.M.R. din 12—13 Decembrie 1950 cu privire la Planul Cincinal de desvoltare a economiei naționale, Plenara C. C. al C.G.M. din 24—25 Februarie a. c. hotărăște ca organizațiile sindicale să lupte pentru întărirea disciplinei de plan, să supravegheze zi de zi ca planul de producție al fiecărei secții, echipe, schimb să fie îndeplinit cu respectarea riguroasă a indicilor cantitativi, calitativi și de sortimente.

Hotărîrea acestei Plenare arată că în centrul atenției organizațiilor sindicale este necesar să stea îmbunătățirea calității produselor. Dar aceasta nu se va putea realiza fără trezirea și cultivarea în fiecare muncitor a simțului de răspundere și mândrie profesională, fără antrenarea a cât mai mulți muncitori în brigăzile de calitate; nu se va putea realiza dacă Comitetele Centrale ale Uniunilor Sindicatelor nu vor sprijini activ ministerele în organizarea în întreprinderi a procesului tehnologic pe baze științifice și în introducerea unei riguroase discipline tehnice.

Deasemenea, organizațiile sindicale trebue să acorde o atenție deosebită creșterii productivității muncii. In acest scop, organizațiile sindicale, comitetele de întreprinderi trebue să creeze condițiile necesare pentru extinderea în masă a metodelor de muncă ale stahanoviștilor sovietici, pentru ridicarea calificării și pregătirii de noi cadre profesionale, pentru stimularea inovatorilor și fruntașilor în producție, etc. Dar Plenara C. C. al C. G. M. arată că „ridicarea continuă a productivității muncii, reducerea prețului de cost, creșterea rentabilității întreprinderilor, sporirea acumulărilor socialiste pe baza cărora se poate asigura ridicarea nivelului material și cultural al oamenilor muncii, depinde de întărirea și generalizarea gospodăririi chibzuite (Hozrașcioț) ca metodă de conducere a întreprinderilor socialiste".

Gospodărirea chibzuită a întreprinderilor înseamnă înlăturarea risipei de materii prime, extinderea brigăzilor de economii și a întrecerilor pentru cel mai bogat cont de economii, reducerea rebuturilor și valorificarea deșeurilor.

In lupta pentru realizarea și depășirea sarcinilor de plan, Plenara C.C. al C.G.M. cere sindicatelor să sprijine desvoltarea întrecerii socialiste și întărirea atitudinii socialiste față de muncă și față de avutul obștesc. Totodată, organizațiile sindicale trebue să lupte cu hotărîre pentru înlăturarea elementelor birocratice în organizarea întrecerii socialiste, pentru îndepărtarea definitivă a elementelor dușmănoase, a cozilor de topor care aduc în munca lor anarhia, dezordinea și indisciplina.

Față de nesănătoasele tendințe de nivelare a salariilor care au fost semnalate în unele din întreprinderile din țară, Hotărîrea cere aplicarea cu strictețe a principiului socialist de retribuire a muncii, după cantitatea și calitatea ei. In acelaș timp organizațiile sindicale trebuie să asigure un control sistematic asupra aplicării sistemului premial. Numai atunci când aceste două principii vor fi aplicate în mod consecvent, eforturile oamenilor muncii vor fi stimulate.

Pentru Partidul nostru, grija față de om, față de condițiile lui de muncă și de viață este o preocupare permanentă. De aceea sindicatele — care sunt o adevărată școală a comunismului — și care luptă să atragă cât mai largi mase de oameni la o muncă activă și conștientă pentru înflorirea economiei naționale, trebue să aibă în vedere acest lucru.

Dar mobilizarea tuturor muncitorilor, tehnicienilor și funcționarilor în lupta pentru îndeplinirea primului nostru Plan Cincinal impune intensificarea muncii culturale ca mijloc puternic pentru ridicarea conștiinței de clasă, a conștiinței socialiste.

In momentul de față, când dușmanul de clasă nu se ferește să folosească nici cele mai josnice și criminale metode pentru a sabota lupta poporului nostru muncitor de a-și construi o viață nouă și fericită când prin remilitarizarea Germaniei și Japoniei lumea este amenințată cu declanșarea unui al treilea război mondial, poporul nostru muncitor trebue să manifeste în orice moment și la orice pas spiritul vigilenței revoluționare de clasă, să demaște și să paralizeze orice manevră a criminalilor atățători la război.

Strâns uniți în jurul Partidului Muncitoresc Român și al Comitetului său Central, oamenii muncii din țara noastră, organizați în sindicate trebue să lupte cu hotărîre și cu toată puterea lor de muncă pentru îndeplinirea Hotărîrii C.C. al C.G.M. din 24—25 Februarie, fiind siguri că muncind pentru realizarea Planului Cincinal de desvoltare a economiei naționale a Republicii noastre — contribue efectiv la întărirea uriașului front mondial al păcii.

SIMULTAN DE ȘAH

Duminică 11 Martie a avut loc în sala de gimnastică a centrului școlar al Liceelor de băeți Nr. 4—13 din Capitală un interesant simultan de șah, susținut de maestrul Ichim, dela Palatul Pionierilor. Au participat 16 dintre cei mai buni jucători ai școlii.

Inainte de matchuri, tov. prof. Mihail Lupescu, a subliniat importanța manifestației și sprijinul pe care Partidul și Guvernul îl acordă întregii mișcări de cultură fizică și sport dela noi pentru ridicarea unui tineret robust, sănătos și cât mai bine pregătit pentru a fi un vrednic constructor al socialismului în țara noastră.

Maestrul Ichim a mulțumit apoi pentru invitația ce i s'a făcut, evidențiind activitatea șahistă dela centrul 4—13, care contează printre cele mai bune din cadrul școlilor din Capitală.

Partidele au fost urmărite cu deosebit interes de către un public numeros format din elevi, părinți și profesori. Din cele 16 partide, maestrul Ichim a câștigat 12, patru terminându-se prin remiză. Cu acest prilej, colectivul sportiv a organizat o gazetă de perete festivă.

Muncitorii din Piatra Neamț sprijină școlile din oraș

La ședința ținută nu de mult la Comitetul de partid al raionului Piatra-Neamț, cu reprezentanții întreprinderilor și fabricilor locale, s'a stabilit un plan de muncă în ceeace privește colaborarea între școli și întreprinderi.

Ajutorul acordat școlilor de către muncitorii din fabrici a contribuit la soluționarea multor nevoi de ordin material.

De asemeni, cadrele didactice îndrumate de Sfatul Popular și sindicat vizitează fabricile instruind nețiutorii de carte.

Cu acest prilej remarcăm ajutorul pe care fabrica „8 Martie" îl acordă liceului de fete executând reparații la local, montându-i cazanul și dușurile necesare pentru băi, procurând zarzavat necesar cantinei etc.

Fabrica „Comuna din Paris" ajută la buna funcționare a școlilor nr. 2 mixtă și nr. 1 băeți. Acesteia din urmă i-a instalat o pompă de apă și i-a ajutat să-și construiască o sală de laborator.

Fabrica „Steagul Roșu" a ajutat școala Nr. 2 băeți la construirea unui gard.

Fabrica „Reconstrucția" are o rodnică colaborare cu liceul de băeți. Școala elementară nr. 1 fete este patronată de fabrica „Foresta". Delegatul fabricei cunoaște toate nevoile școlii și caută să le soluționeze. Astfel în cursul lunei Februarie a dat sprijin pentru efectuarea reparațiilor urgente, a confecționat material pentru laborator, aparate pentru sport și o scenă pentru sala de festivități. Se află în proect construirea unei magazii pentru lemne, repararea porții și a gardului de fier și amenajarea unui teren pentru sport.

La serbarea împărțirei cravatelor roșii, organizate de unitatea Nr. 3 a școlii Nr. 1 fete a participat și o delegație de muncitori din fabrică. Cu acest prilej tov. Batâr Ilie, fruntaș în producție, a vorbit pionierilor și părinților lor, despre felul cum înțeleg muncitorii să îndeplinească Planul de Stat.

Pionierele și-au arătat dragostea și admirația lor oferind delegației de muncitori daruri constând din desene și obiecte lucrate de ele. In altă zi echipa artistică a școlii, însoțită de profesoare și instructoare, a prezentat în fabrică un interesant program artistic. Cu acest prilej tov. prof. Cârlănescu Aurora a prezentat recenzia romanului „Sfârșitul Jalbelor" de A. Jar. Au asistat peste 250 muncitori. Luând cuvântul tov. director Merdler Marcus a arătat ajutorul pe care muncitorii au înțeles să-l acorde bunului mers al școlilor, iar tov. Sfermes Victor, din partea Sindicatului a dăruit școlii un frumos steag roșu și 20 volume pentru bibliotecă. Eleva Netea Elena și directoarea școlii au mulțumit muncitorilor fabricei „Foresta" pentru primirea călduroasă, pentru daruri și pentru întreaga acțiune de ajutorare a școlii.

MARIA GRĂDINESCU
corespondent

FOILETON

Intre «calapod» și plan

Când tovarășul inspector dela regiune l-a întrebat pe tovarășul învățător Popa C. Ion, dela școala elementară de băeți din Plenița, dacă are plan de lecție pentru ora pe care trebuia s'o țină la clasa a IV-a, unde avea să predea despre „Răscoala condusă de Horia, Cloșca și Crișan", cel întrebat a răspuns foarte calm:

— N'am. Sunt învățător de aproape 20 de ani. Știu să fac lecții bune și fără plan de lecție.

Acest fel de a vorbi l-a făcut pe inspector, să-și amintească despre o vorbă a lui Voltaire care zice despre o anumită pasăre de curte că își petrece viața umflându-se în pene.

— Totuși, tovarășe, dumneata știi că planul de lecție te ajută să-ți restructurezi materia, să alegi cea mai bună metodă de predare, să pregătești materialul didactic...

Invățătorul nu se lasă convins:

— Trebue oare după atâția ani în învățământ, să mai fac, și încă zilnic, planul de lecție?

Inspectorul a cerut să vadă măcar ce planuri a făcut până acum. După multă scotocire într'un sertar, învățătorul a scos un caiet pe care l-a întins tovarășului inspector, ca pe un obiect de preț. Dar în caiet nu se găseau decât niște însăilări prizărite, simple notații incidentale, fără vreo semnificație, redactate telegrafic, după ultraruginita și reacționara schemă herbartiană, numite fără niciun motiv planuri de lecții.

— Bine tovarășe, dar dumneata nu citești, nu te informezi, nu-ți restructurezi metodele de lucru, nu cauți să-ți împrospătezi cunoștințele?

Răspunsul a venit și de astădată calm:

— Nu. Nu citesc. Nici nu cred că-i cazul. Eu, în predare, am calapodul meu.

Și iarăși parcă a apărut, în cancelarie, pasărea despre care vorbea Voltaire.

Inspectorul, descumpănit de o replică atât de sigură a tăcut. De, știe omul ce știe căci altfel nu ar fi chiar așa de hotărît. Dar „calapoadele", fie cât de perfecte, nu se au bine cu pedagogia și-a zis inspectorul.

A intrat în clasă să vadă la lucru omul și „calapodul" său. Elevii s'au așezat, cuminți, în bănci. Invățătorul, la catedră. Inspectorul, în fund de clasă, nespus de curios să audă lecția celui care vorbea, cu atâta trufie, despre priceperea lui, care sfida cu atâta superioritate orice lecturâ, orice plan de lecție. Dar, deocamdată, nu vede nimic mai de seamă. Atâta doar că învățătorul nu mai e trufaș ca în cancelarie, ci pare cam încurcat. A cerut unui elev o carte, a deschis-o și a început să citească. A citit un minut, două, cinci. A citit de zor, tot mai cufundat. Elevii au stat și s'au uitat. Inspectorul idem.

Dela o vreme, însă în bănci începe o șușoteală surdă, ca un zumzet de albine.

Invățătorul însă n'aude nimic, își vede mai departe de lectură, ca un om care a dat peste un capitol pasionant de roman senzațional.

Inspectorul se întreabă: oare n'o fi observat c'am intrat în clasă?

— Tovarășe, ar fi timpul să începem lecția, — l-a invitat el cu glas cât mai potolit, mai calm, ca să nu se ghicească indignarea ce-i fierbea în inimă.

— Stați să vină toți copiii din recreație... — Și mai citește câteva minute. Apoi, când simte că inspectorul e gata să-și piardă orice răbdare, se ridică: — Mă duc să-i aduc, mai repede, pe toți în clasă.

Iese pe culoar cu cartea în mână. Se oprește în mijlocul sălii și continuă lectura, nu se mai înțelegea nimic: tovarășul trebuia să-și facă lecția, sau să-și complecteze cultura personală?

Invățătorul intră din nou în clasă tot singur cum a ieșit. Și, însfârșit, lasă cartea pe catedră și începe lecția. Pune întrebări confuze și primește răspunsuri incomplete, pe care elevii le dau în cor. Expunerea lecției e vagă, fără nicio urmă de metodă. Conținutul lecției este necunoscut nici măcar de propunătorul ei. Și câte nu erau de spus la o lecție despre răscoala condusă de Horia. —

Dar se vede că așa merge treaba când lucrezi cu „calapoade".

La sfârșitul lecției, inspectorul nu și-a mai putut stăpâni curiozitatea. S'a apropiat de catedră să vadă ce carte a citit învățătorul, cu atâta uitare de sine. Descoperirea nu-i de fel senzațională, pentrucă inspectorul se aștepta la una ca asta. Isi închipuise el că nu citise nici pe Conan Doyle, nici pe Edgar Wallace. Ci un modest manual de istorie și de geografie pentru clasa a IV-a elementară, cu ajutorul căruia învățătorul își rotunjea pe fugă, faimosul „calapod" — ceace a demonstrat încăodată inutilitatea calapoadelor și necesitatea planului de lecție.

RADU TUDOR
(după materialul trimis de tov. inspector Andrei Nicolae)

Note politice externe

Toți oamenii cinstiți din lume au putut aprecia, din nou, în ultimele zile, pe temei de fapte, deosebirea radicală între politica de război a Statelor Unite și politica de pace a Uniunii Sovietice.

Intr'adevăr, în timp ce guvernul american continuă, cu o criminală încăpățânare, accelerarea mobilizării economico-militare a țării, impunând totdeodată acțiuni asemănătoare tuturor sateliților săi mari și mici, guvernul sovietic a luat o serie de noi măsuri care vin să dea o confirmare măreață faptului că sforțările sale tind către crearea unei crescânde prosperități în interior și către instaurarea unei păci trainice în exterior. Astfel, în contrast fundamental cu politica guvernului american, care agravează inflația din Statele Unite prin cheltuielile nebune pentru înarmare, guvernul sovietic a decretat o nouă scădere a prețurilor mărfurilor de larg consum, — a patra scădere dela război incoace, — ceeace demonstrează că în U.R.S.S. producția civilă nu încetează de a cunoaște o tot mai mare desvoltare.

Pe aceeași linie a venit să se situeze apoi promulgarea noului Buget de Stat al U.R.S.S., care oglindește aceeași consecvență politică stalinistă de pace: menționăm că, spre deosebire de capitolul cheltuielilor militare din noul buget al Statelor Unite și care depășește de 50 de ori cheltuielile din 1938-1939 și de două ori pe cele din 1941—1942, an în care Statele Unite se aflau în război, noul Buget al Uniunii Sovietice pe anul 1951 prevede pentru apărarea țării 21,3 la sută din totalul cheltuielilor bugetare, față de 32,5 la sută în anul 1940. Mai mult: în vreme ce peste 75 la sută din totalul bugetului american se află consacrat alocațiilor pentru preparativele războinice, 78,7 la sută din bugetul sovietic este îndreptat spre desvoltarea economiei țării și spre ridicarea nivelului de trai al popoarelor sovietice. Simpla comparație dintre toate aceste cifre dovedește, concret, caracterul diametral opus al țelurilor politicii celor două puteri — guvernanții din Statele Unite urmărind îmbogățirea celor pe care îi reprezintă prin deslănțuirea unui al treilea măcel mondial, iar U.R.S.S. propășirea continuă într'o lume debarasată de primejdiile războiului.

Dar țelurile pașnice și constructive ale Uniunii Sovietice nu au fost dovedite, în ultimele zile, numai pe plan economic și financiar, deși asemenea dovezi sunt esențiale. Aceste țeluri au mai fost confirmate și prin votarea, în unanimitate, de către Sovietul Suprem al U.R.S.S. a Legii pentru Apărarea Păcii, — Lege prin care, conform hotărîrilor celui de al doilea Congres al Partizanilor Păcii, se consideră că propaganda de război este cea mai gravă crimă împotriva umanității, astfel că persoanele ce s'ar face vinovate de o atare propagandă vor fi deferite justiției și judecate ca mari criminali de drept comun. Iată ce legi votează Sovietul Suprem, în timp ce de pe tribuna Congresului din Washington răsună țipetele banditești ale guvernanților și parlamentarilor yankei, care proclamă cu un bestial cinism „necesitatea unui război preventiv"; și „dreptul Statelor Unite de a conduce întreaga lume", cu dolarii într'o mână și cu bomba atomică în cealaltă!

Dar nu numai atât: de zece zile, la Paris, A. A. Gromiko, reprezentantul Uniunii Sovietice, se străduește cu noblețe să împiedice manevrele sabotoare ale reprezentanților celor trei puteri occidentale care nu știu ce să mai imagineze pentru a împinge discuțiile quadripartite, cât mai repede, într'un impas. Opinia publică mondială, ce urmărește atentă desbaterile Conferinței preliminare dela Paris, s'a și putut convinge cine anume vrea înțelegere democratică și pace, — și cine vrea, cu tot dinadinsul vrajbă și război.

Simpla menționare sumară a acestor măsuri și atitudini, adoptate de către guvernul sovietic în ultimele zile, arată, cu elocvența sdrobitoare a faptelor, că U.R.S.S. este campioana apărării păcii, bastionul invincibil al intereselor de viață ale tuturor popoarelor. Și deaceea pline de o caldă recunoștință, frontul popoarelor solidare se grupează tot mai strâns și mai activ în jurul ei și în jurul marelui Stalin.

Au trecut zece zile de când, la Paris, Conferința preliminară a adjuncților miniștrilor de Afaceri Externe ai U.R.S.S., Statelor Unite, Angliei și Franței, și-a început lucrările, în vederea alcătuirii ordinei de zi pentru sesiunea Consiliului Miniștrilor de Externe.

Care este stadiul la care s'a ajuns? După cum se știe, din dările de seamă transmise de agențiile de știri, reprezentanții celor trei puteri apusene continuă să respingă, invocând tot felul de sofisme, cele mai esențiale dintre propunerile sovietice. Astfel, ei manevrează pentru a ocoli înscrierea pe agenda Consiliului problema fundamentală a demilitarizării Germaniei și a inadmisibilității remilitarizării ei, — ceeace arată că cele trei puteri imperialiste, nesocotindu-și obligațiile asumate la Potsdam, stăruie în politica lor agresivă de reînarmare a Germaniei Occidentale, nedemocratizată și nedenazificată, Dealtminteri, o dovadă suplimentară că pomenitele puteri nu înțeleg să renunțe la politica lor războinică, ne-o oferă și faptul că, în acelaș timp, reprezentanții lor continuă să refuze și o altă importantă și pașnică propunere sovietică, anume propunerea de a se înscrie pe ordinea de zi a Consiliului Miniștrilor de Afaceri Externe și examinarea problemei trecerii imediate la reducerea forțelor armate ale celor patru puteri.

Așa dar sensul manevrelor întreprinse la Conferința preliminară de delegațiile celor trei puteri imperialiste apare cu totul limpede. Timp de zece zile, ele s'au străduit să impună un asemenea proiect de ordine de zi, încât să nu permită Consiliului să discute problemele cu adevărat actuale ale garantării păcii și securității, asupra includerii cărora A. A. Gromiko continuă să insiste. Este însă prea devreme pentru a se putea trage o concluzie definitivă, cu atât mai mult cu cât presiunea opiniei publice internaționale este tot mai puternică și guvernanții celor trei puteri occidentale nu mai pot ignora, cum ar dori, voința activ exprimată a maselor. Totuși, un lucru este depe acum evident: la masa verde a discuțiilor quadripartite, singură Uniunea Sovietică a venit însuflețită realmente de intenții pașnice și de o voință de colaborare.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26. Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA „Scrisul Liber", Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5. Telefon: 4.92.96. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni, 130 lei; Instituții anual, 500 lei.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Invățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Invățământ

ANUL II Nr. 103 | 4 PAGINI 5 LEI | VINERI 23 MARTIE 1951

30 de ani dela înființarea Partidului

In luna August 1933, Comitetul Central al Partidului Comunist din România adresa o înflăcărată chemare la luptă învățătorilor și profesorilor din țara noastră.

„Tovarăși! 7.000 dintre voi sunteți fără posturi și fără pâine.

Guvernul burgheziei și moșierilor vă lasă pradă foamei și mizeriei, fără cel mai mic ajutor. Când peste 50% din copii rămân în afară de școală, când poporul muncitor dela orașe și dela sate se sbate în analfabetism și întuneric, guvernul închide sute de școli, aruncând noi mii de învățători și institutori pe drumuri.

Celor încă în funcțiune li se reduc necontenit salariile prin nenumăratele „curbe de sacrificii" și li se fură salariile pe luni întregi".

Cu aceste cuvinte începe chemarea Comitetului Central al Partidului Comunist din România „Către învățătorii și institutorii șomeri! către toți membrii săraci ai corpului didactic".

Ele exprimă grija și dragostea Partidului clasei muncitoare pentru învățători și profesori, pentru toți oamenii de cultură care au îndurat alături de întreg poporul muncitor domnia cruntă a burgheziei și moșierimii.

Se împlinesc anul acesta, la 8 Mai, 30 de ani dela înființarea Partidului Comunist din România, 30 de ani de când cei ce muncesc au pășit din lumea visurilor de eliberare, în arena luptei deschise și îndrăznețe pentru distrugerea vechii societăți nedrepte și zidirea unei lumi eliberate de exploatarea omului de către om.

Pentru clasa muncitoare ca și pentru învățători și profesori, pentru întreaga intelectualitate din țara noastră, anii ce s'au scurs dela înființarea Partidului sunt ani de mărețe lupte și victorii. In acești ani se află cuprinsă o întreagă epocă istorică: dela orânduirea semifeudală a marilor capitaliști și marilor moșieri la epoca de construire a socialismului. Tocmai în aceasta constă măreția Partidului nostru: în capacitatea pe care a avut-o de a realiza cotitura uriașă spre adevărata epocă de civilizație a omenirii. In cei 30 de ani, peste întinsul Patriei noastre, s'au revărsat nețărmurite comorile marilor învățături ale lui Marx și Engels, Lenin și Stalin și în viața fiecărui om cinstit s'au produs transformări uriașe. Dela un capăt la altul al țării sunt incrustate luptele grele ale anilor de ilegalitate, acțiunea revoluționară pentru cucerirea puterii din mâinile burghezo-moșierimii și apoi faptele mărețe ale zilelor noastre, munca eroică a milioanelor de oameni care construesc socialismul.

Partidul a dat tuturor exploataților și asupriților învățătura necesară desrobirii lor și a condus zi de zi și ceas de ceas toate acțiunile menite să ducă la scuturarea lanțului robiei.

Acum 30 de ani clasa muncitoare a căpătat conducerea capabilă să o facă să-și împlinească rolul istoric pe care i-l destinase însăși desvoltarea societății: rolul de gropar al lumii capitaliste și de constructor al noii societăți eliberate de orice fel de exploatare. Partidul înființat acum 30 de ani, conducându-se după învățăturile Partidului Bolșevic, a dat în mod efectiv clasei muncitoare rolul de conducător al luptei tuturor celor exploatați, în vederea eliberării. El a unit socialismul științific cu massele largi ale muncitorilor din țara noastră, înarmându-le cu teoria și tactica necesară ducerii la bun sfârșit a luptei pentru desființarea exploatării omului de către om. Conducând proletariatul din țara noastră într'un șir de acțiuni glorioase împotriva claselor stăpânitoare și guvernelor lor, Partidul a înarmat cu o vastă experiență de luptă pe oamenii muncii din fabrici și uzine. In anii asaltului direct împotriva societății vechi, în lupta pentru desăvârșirea revoluției burghezo-moșierești, Partidul a realizat conducerea de către clasa muncitoare a tuturor păturilor interesate în dispariția rămășițelor feudale din țara noastră. Astăzi, clasa muncitoare și Partidul ei realizează cu ajutorul regimului de democrație populară, construcția societății socialiste.

Partidul a indicat țărănimii muncitoare singura cale posibilă de eliberare din lanțurile exploatării moșierești și chiaburești. El a arătat țărănimii muncitoare calea alianței cu clasa muncitoare sub conducerea acesteia. Conducând lupta de clasă a țăranilor săraci și mijlocași după lichidarea moșierimii, împotriva chiaburilor, Partidul îndrumă țărănimea muncitoare pe calea agriculturii socialiste, singura în stare să ducă massele țărănimii muncitoare pe drumul belșugului și al bunei stări.

Partidul a dat intelectualității noastre locul pe care îl merită în societate, ajutându-i să se smulgă din cingătoarea înăbușitoare a claselor exploatatoare, punându-i în față sarcini cu adevărat mărețe pentru care merită să trăiești și să creezi.

Care era atitudinea burgheziei și moșierimii față de oamenii de cultură în vremea în care Partidul adresa învățătorilor și profesorilor Chemarea de care am vorbit la începutul acestor rânduri, în vremea în care stăpâneau cu ajutorul statului lor întreaga viață politică, economică și culturală a țării? Care era atitudinea acestora față de problemele culturii, fiindcă de această atitudine era strâns legată și aceea față de slujitorii ei?

Un document, datând din anul 1924, desvăluie până la capăt poziția burgheziei și moșierimii față de cultură. Este un document care asemenea fulgerului, luminează noaptea întunecoasă a domniei burgheziei și moșierimii scoțând la iveală josnica alcătuire a societății pe care ei o conduceau.

In comuna Lalașinți din județul Arad în luna August 1924, înainte de începerea anului școlar, membrii comitetului școlar, unelte docile ale partidului politic la putere, au dresat cuvenitul proces verbal cu privire la situația elevilor.

Ce se poate citi în acest proces verbal? Că Milente Gurescu este atins de boală mintală și nu poate urma școala, că Miron Ionescu este deasemenea atins de boli mintale, iar Silvia Hatcău suferă de aceiași boală care o face inaptă pentru carte. Silvia Marcu, Irina Maleș, și Vilart Elena n'au ce căuta pe băncile școlii fiindcă suferă de gălbenare.

Alți fii de țărani muncitori n'au nevoe de lumina cărții fiindcă sunt „hăbăuci", iar Efimica Blagoe fiindcă este „betegoasă". Un număr tot așa de mare de copii n'aveau dreptul să intre în școală fie pentrucă aveau „morb corporal", fie că erau „scrofuloși", fie pur și simplu fiindcă aveau „defecte corporale".

In aceiași comună în anul 1922 erau îndepărtați dela învățătură 39 copii între 6 și 12 ani pentrucă aveau „defecte corporale", 14 copii între 12 și 15 ani pentrucă aveau „defecte organice" și alți 53 de copii de diferite vârste fiindcă erau „atinși de boli mintale".

Acest proces verbal nu cuprinde numai situația unei singure comune; în el se oglindește întreaga tragedie a poporului nostru muncitor în acele vremuri, întreaga tragedie a culturii noastre și a celor ce o slujeau.

In vreme ce în 1933, 7.000 de învățători erau aruncați pe drumuri, sute și sute de mii de oameni muncitori orbecăiau în bezna neștiinței de carte, argățind de mici copii la curțile moșierești, la curțile chiaburilor și, atunci când mizeria îi alunga de acasă în fabrici și uzine.

Nimeni nu se îndoiește că „betegoasa" Efimica Blagoe era totuși suficient de sănătoasă pentru a argăți la curtea vreunui chiabur din sat, că Miron Ionescu „atins de boli mintale" era în stare să muncească din zori până în noapte pe nesfârșitele pământuri ale moșierului din comună.

In acelaș document al C. C. al Partidului se arată că procesul Seletzki—Skoda desvăluie unde merg zecile de miliarde stoarse de pe spinarea poporului muncitor: la înarmări pentru pregătirea războiului antisovietic a aventurilor imperialiste și în buzunarele patriotarzilor din industria de război.

Iată, față în față, cele două linii în problemele culturii: aceia a claselor exploatatoare dușmane de moarte a culturii, a slujitorilor ei, și aceia a Partidului clasei muncitoare, care în vremurile cele mai grele, exprimând înaltele năzuințe ale tuturor celor ce muncesc, îndrepta toată grija sa spre cei ce făureau și împărțeau lumina culturii, îndrepta toată grija sa în apărarea valorilor culturale, capabile să slujească progresului omenirii. Pe această poziție s'a aflat în permanență Partidul clasei muncitoare dela înființare și până astăzi.

„Scânteia" din luna Septembrie 1932, cu prilejul alegerilor comunale, înscria ca una din revendicări față de consiliile comunale împărțirea gratuită de cărți și ustensile copiilor de șomeri pe contul comunei și creiarea de școli în limba maternă pentru naționalitățile conlocuitoare.

Cu aceiași dragoste sprijinea și îndruma Partidul lupta studențimii legată de popor pentru asigurarea condițiilor necesare de învățătură studenților nevoiași.

„Scânteia" din 31 Ianuarie 1935 publica scrisorile celulelor Uniunii Tineretului din facultăți privitoare la lupta pe care aceștia o duceau pentru desființarea taxelor de internat și examene, eftinirea cursurilor tipărite, instituirea controlului studențesc la acordarea burselor și elaborarea regulamentului, sporirea numărului de burse, împotriva militarizării universităților, împotriva fascismului distrugător al culturii.

Problemele culturii și ale acelora care o serveau au fost în centrul atenției Partidului dela înființare pentru că ele constituiau una din verigile de seamă ale desvoltării societății. Pro-

(Continuare în pag. 4)

SĂ PUNEM LA TEMELIA ȘCOLII CEL MAI INALT INVĂȚĂMÂNT ȘTIINȚIFIC!

— Stenogramă prescurtată după cuvântul de închidere rostit de tovarășul N. Popescu-Doreanu, ministrul Invățământului Public, cu prilejul conferinței cu șefii secțiilor de învățământ regionale și ale orașelor de subordonare republicană —

Consfătuirea organizată de Ministerul Invățământului Public cu șefii secțiilor de învățământ s'a ocupat de problemele cele mai importante în acest moment ale învățământului public, adică s'a ocupat de problemele instruirii și educației copiilor și tineretului școlar.

Participarea la discuții a șefilor de secții a fost deosebit de importantă. Comparând discuțiile duse în cadrul acestei consfătuiri cu rapoartele primite la Minister și cu consfătuirile anterioare, s'a constatat o îmbunătățire în munca oamenilor școlii. Activitatea școlară a fost oglindită într'un spirit critic just și în mod concret, spre deosebire de rapoarte care, în genere se ocupă superficial de aceste probleme. Vorbind de pildă, despre conținutul științific al învățământului, despre metodele de predare, foarte multe rapoarte se rezumă la formulări de felul acesta: „școala cutare e mai bună, alta e mai slabă". Aceste rapoarte nu arată în ce constă îmbunătățirea muncii în diferite unități școlare. Dar după cât se vede atât din rapoarte cât și din discuțiile purtate în cadrul acestei consfătuiri, mai toți tovarășii șefi ai secțiilor de învățământ acordă mai mult interes problemelor de organizare, tratând superficial problemele de conținut ale învățământului sau chiar neglijându-le uneori. Cadrele didactice din țara noastră trebue să fie convinse că noi nu facem organizare de dragul organizării, ci organizare cu scopul de a instrui și educa copiii și tineretul țării.

Pentru realizarea unui învățământ științific

Din consfătuirea noastră a reeșit că sarcina principală a învățământului public este concentrarea tuturor forțelor noastre în direcția realizării unui învățământ științific, a educației comuniste. Trebue să dăm elevilor, începând cu cei dela grădiniță, cunoștințele necesare despre societate, despre natură. Trebue să muncim cu metode bune, pentru formarea judecății copiilor, a concepției lor științifice asupra lumii. Trebue să muncim cu căldură, cu devotament, pentru a-i educa în spiritul celui mai fierbinte patriotism, în spiritul comunismului. Numai astfel putem pregăti cadrele necesare construirii socialismului, dela muncitorul calificat până la cel mai înalt inginer și om de știință.

Avem sarcina să realizăm revoluția culturală. Trebue să ne concentrăm mult asupra conținutului acestei sarcini. Aceasta înseamnă, în ce privește școala, nu numai cuprinderea masselor largi ale copiilor și tineretului în munca de culturalizare. Aceasta înseamnă, mai înainte de toate, așezarea învățământului pe baze științifice, în lumina concepției marxist-leniniste. Aceasta am și început s'o facem și unele rezultate le-am și obținut. Trebue însă să muncim în direcția aceasta cu și mai multă pricepere, elan și dragoste de țară.

Putem organiza ori câte școli voiți, dar dacă nu punem la temelia școlii cel mai înalt învățământ științific, școala nu-și poate îndeplini sarcina. Unii învățători și profesori cred că se achită de sarcini, dacă vorbesc în general despre știință sau dacă înlocuesc conținutul științific al lecțiilor cu vorbărie goală despre politică, așa cum s'a arătat și în cursul desbaterilor noastre. Rolul nostru de instruire și educație îl vom îndeplini numai dacă vom ajuta pe elevi să-și însușească temeinice cunoștințe asupra vieții.

Dorim cu drept cuvânt să facem din elevi buni patrioți, buni luptători pentru pace. Dar aceasta o vom putea realiza, dacă înarmăm pe elevi cu cunoștințe științifice asupra societății, dacă îi vom ajuta să se pătrundă de adevărul științific dovedind că oamenii și nu altcineva hotărăsc asupra felului lor de viață, asupra societății. Ca să lupte pentru pace, pentru înălțarea Patriei, elevul trebue să înțeleagă că într'adevăr lupta lui poate avea succes, că războiul nu este inevitabil, că nu vine de undeva poruncit, că nu este ceva care e aruncat împotriva lui, fără să se poată apăra, ci că, dimpotrivă, marxism-leninismul a lămurit științificește cauzele războaielor, că în momentul de față imperialismul american și englez împinge la măcelul mondial pentru scopurile lui de jaf și dominație, dar că omenirea poate efectiv împiedica războiul, așa cum ne învață tovarășul Stalin. De asemenea, elevii vor putea deveni patrioți cu atât mai înfocați, cu cât se vor pătrunde de adevărul că stă în puterea noastră, a poporului muncitor, să zidim în Patria noastră liberă, viața nouă, fericită. Trebue să dăm elevilor cunoștințe științifice de bază asupra naturii, care să-i ajute să se pătrundă de adevărul că omul poate lupta cu succes împotriva naturii, că are posibilitatea să transforme natura, să devină tot mai mult stăpânul ei, supunând-o pas cu pas, așa cum se vede din munca uriașă și măreață a poporului sovietic.

Intre învățători și profesori există o dorință intensă de a lichida prejudecățile, superstițiile, misticismul, ce încă mai dăinuesc ca o rămășiță a trecutului negru. Aceasta e just și promițător. Dar cine mai crede că împotriva acestor rămășițe se poate lupta cu măsuri administrative, face un prost serviciu poporului. Impotriva acestor rămășițe vom obține victoria, numai dacă în locul lor vom pune știința. Trebue să lucrăm așa încât să dovedim nu numai cu vorba, ci și în practică, adevărul că omul nu este robul neputincios al manifestărilor anarhice și păgubitoare ale naturii; că el folosind natura în scopul vieții, a învins-o în multe domenii, i-a smuls și-i smulge tot mai multe secrete, că o învinge și o domină necontenit. Constructorii comunismului, în frunte cu tovarășul Stalin, dovedesc aceasta pas cu pas.

Iată munca pe care trebue s'o facem în clasă, la lecții, ca și în afară de clasă, în munca extrașcolară.

Unii tovarăși au ridicat problema îndrumării lecturii particulare a elevilor și au foarte mare dreptate. Altfel, noi muncim cu elevii în clasă, cu scopul de a-i instrui și educa în direcția de care am vorbit, iar când au plecat acasă, ei citesc cărți care îi conduc în cu totul altă direcție, poate chiar contrară aceleia pentru care am muncit să-i orientăm în școală. Cadrele didactice trebue să aibă continuu ochiul îndreptat asupra activității elevilor, atât în clasă cât și în afară de clasă, și asupra activității pe care elevii o desfășoară acasă.

Conferința noastră s'a ocupat prea puțin de problema educației fizice în școală. Nu exagerez dacă spun că, în majoritatea cazurilor, în această privință s'a păstrat atitudinea trecutului. Educația fizică este încă privită, în cea mai mare parte, așa cum era privită pe timpuri gimnastica, adică drept o dexteritate, care era treaba profesorului de gimnastică, și nu a școlii.

Inainte vreme, sportul aparținea numai câtorva. Acum lucrurile s'au schimbat în domeniul acesta. Matematicianul nu mai trebue să fie un cocoșat. Acum este vorba de sportul de masse. Este vorba de sănătatea, de vigoarea, de vioiciunea tineretului nostru. Este vorba, în acelaș timp, și de capacitatea intelectuală și de capacitatea fizică a tineretului nostru, de educarea lui și pe linia sportului, în spiritul patriotic, al luptei pentru pace. Nu ne trebue elevi îmbâcsiți de cunoștințe confuze, neștiințifice, pe care să nu le poată aplica în practică, elevi firavi, slăbănogi, ci un tineret stăpân pe știință, capabil să o lege de practică, de viață, pătruns de puterea omului asupra societății, asupra naturii. Ne trebue un tineret luminat, înflăcărat de cel mai fierbinte patriotism, capabil de sacrificiu în lupta pentru construirea socialismului, în lupta pentru apărarea păcii. Pentru a obține un asemenea tineret, trebue întrunite toate elementele muncii de instruire și de educație. Și educația fizică este un element de bază. De aceea educația fizică nu trebue socotită ca o dexteritate. Școala trebue să se ocupe serios de această educație și consiliul pedagogic să considere educația fizică ca pe unul din elementele de bază ale procesului educativ. Numai așa vom putea obține rezultate bune în munca noastră.

Mai multă grijă față de cadre

Vorbim de instrucție și educație ca fiind sarcina școlii și suntem convinși că aceasta este în funcție de pregătirea ideologică, politică și profesională a învățătorilor și profesorilor. Prin cursurile I. C. D. s'au ajutat și se ajută tot mai mult cadrele didactice pe această linie. Dar de ridicarea nivelului cadrelor trebue să se ocupe mult mai mult și secțiile de învățământ. Pentru a acoperi golurile de profesori de matematici, mai ales la clasele V-VII, Ministerul a organizat, începând din anul acesta, cursuri fără frecvență la toate facultățile de matematici din țară, la nivelul școlilor superioare pedagogice, cu scopul de a înlesni profesorilor de matematici necalificați din învățământul elementar să se califice. S'au interesat șefii secțiilor de învățământ de această problemă? S'au interesat oare de numărul înscrișilor din regiunea sau raionul lor la aceste cursuri? Adică, s'au interesat ei de posibilitățile de ridicare a nivelului profesorilor de matematici? Răspunsul nu poate fi afirmativ, cu toate că, în predarea matematicii la clasele V-VII avem lipsuri însemnate, pe care le cunoaștem cu toții și pe care dorim să le înlăturăm. Matematica se studiază astăzi mai temeinic, mai multe ore și în-

(Continuare în pag. 3)

Spor la lucru sesiunii generale științifice a Academiei R. P. R.!

Miercuri, 21 Martie 1951, orele 17, s'a deschis în sala Ateneului R.P.R. sesiunea generală științifică a Academiei Republicii Populare Române. Incepând cu tema „Lucrările lui I. V. Stalin cu privire la lingvistică și problemele muncii științifice în R.P.R.", urmărind să arate marea însemnătate a acestor lucrări ale tovarășului Stalin pentru desvoltarea materialismului dialectic și a materialismului istoric, analizând programul de activitate al Institutelor Academiei R.P.R. pe anul 1951 în cadrul Planului Cincinal și al Planului de electrificare, lucrările acestei sesiuni sunt, desigur, deosebit de importante și de rodnice. Menționăm că în cadrul sesiunii vor face comunicări, vor ține rapoarte și corapoarte: acad. prof. Traian Săvulescu, acad. M. B. Mitin, prof. univ. L. Răutu, acad. prof. Em. Petrovici, acad. prof. P. Constantinescu-Iași, acad. prof. Mihail Roller, acad. prof. D. Danielopolu, acad. prof. Șt. Nicolau, acad. Raluca Ripan, prof. ing. I. S. Gheorghiu, prof. E. Rădulescu.

Urmând linia trasată de Partid, legând știința de desvoltarea socialistă a țării noastre, învățând din experiența științei sovietice, academicienii noștri desbat și statornicesc cele mai bune și mai noi descoperiri științifice care se vor aplica în practică, ajutând înfăptuirea mărețelor noastre planuri de construire a socialismului și de îmbunătățire a vieții poporului muncitor.

Urăm sesiunii generale a Academiei R.P.R. un călduros spor la muncă!

Un măreț program concret pentru apărarea păcii

La sesiunea Consiliului Mondial al Păcii, desfășurată la Berlin între 21—26 Februarie 1951, s'au luat hotărîri de însemnătate istorică. Ceeace caracterizează etapa nouă de luptă în care a intrat mișcarea partizanilor păcii își găsește expresie în traducerea în viață a lozincii lansate de cel de al II-lea Congres Mondial dela Varșovia: *„Pacea nu se așteaptă, pacea se cucerește"*.

Intr'adevăr, în fața pregătirilor de război, pe care imperialiștii americani și englezi le intensifică prin noi credite pentru înarmare, o propagandă deșănțată în favoarea unei noi agresiuni, crearea de noi baze militare și trimiterea de armament în țările dominate, popoarele trebue să răspundă cu acțiuni combative și măsuri concrete peste capul miliardarilor și milionarilor, pretendenți la dominația lumii într'un nou război mondial.

I. V. Stalin în interviewul acordat corespondentului ziarului „Pravda" răspunde celei mai arzătoare probleme care frământă astăzi omenirea: *„Pacea va fi condiționată și consolidată, dacă popoarele vor lua în propriile lor mâini cauza menținerii păcii și o vor apăra până la capăt. Războiul poate deveni inevitabil, dacă ațâțătorii la război vor reuși să prindă în mrejele minciunii massele populare, să le înșele și să le atragă într'un nou război mondial"*.

Ținând seamă de întețirea luptei între forțele păcii și forțele agresive în frunte cu imperialiștii anglo-americani, Consiliul Mondial a luat în discuție și a trimis tuturor popoarelor o serie de hotărîri, menite tocmai să servească drept bază materială pentru un măreț plan de luptă, necesar menținerii și consolidării păcii în întreaga lume.

Nu mai este pentru nimeni un secret că Organizația Națiunilor Unite — departe de a servi cauza păcii și colaborării între popoare — s'a transformat într'un instrument servil al politicii agresive a imperialismului american. Simplul fapt al ocrotirii agresiunii americane în Coreea sub steagul O.N.U., ca și declararea drept „agresor" a R.P. Chineze, demonstrează această afirmație. Organizația Națiunilor Unite nici nu s'a gândit să răspundă Apelului lansat de Congresul Mondial al Partizanilor Păcii, ci dimpotrivă a alimentat prin hotărîrile mecanice ale mașinii de vot americane, germenii unei noi agresiuni. Consiliul Mondial al Păcii, ca for reprezentativ al popoarelor, a hotărît trimiterea unei delegații la O.N.U., delegație care să atragă atenția acestei organizații asupra ilegalității măsurilor luate și să-i ceară revenirea la respectul principiilor și scopurilor pentru care a fost creată.

Examinând cu atenție posibilitățile care ar putea să ducă la un nou război mondial și determinând cu exactitate cauzele acestor posibilități, Consiliul Mondial al Păcii a dat o serie de rezoluții de mare însemnătate. Aceste rezoluții demască orice încercări de camuflare a primejdiilor ce amenință pacea lumii și dau soluții concrete pentru înlăturarea lor.

Considerând că pacea lumii este amenințată de războaiele sălbatice pe care imperialiștii americani, englezi și francezi le duc în colonii, Consiliul Mondial a arătat necesitatea lichidării acestor focare de război. El consideră drept „un aport firesc la cauza menținerii păcii", „rezistența crescândă a popoarelor coloniale și dependente împotriva agresiunii, opresiunii, înăbușirii libertăților lor".

Pe lângă aceste rezoluții, la care se adaogă și aceea în legătură cu sarcinile organizatorice ale mișcării pentru pace, Consiliul Mondial a adoptat și *Apelul cu privire la încheierea unui Pact al Păcii între marile puteri.*

Acest document de deosebită însemnătate internațională reprezintă o verigă centrală menită să asigure rezolvarea tuturor problemelor legate de cauza menținerii păcii. Consiliul Mondial cheamă pe toți oamenii de bună credință să semneze acest Apel, să transforme acțiunea de semnare, într'un adevărat plebiscit internațional.

Cerem — spune Apelul — *încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri — Statele Unite ale Americii, Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză, Marea Britanie și Franța.*

Vom considera refuzul guvernului oricăreia dintre marile puteri de a se întruni în scopul încheierii unui Pact al Păcii drept o dovadă a intențiilor agresive ale acestui guvern.

Chemăm toate țările iubitoare de pace să sprijine cererea cu privire la încheierea acestui Pact al Păcii, deschis tuturor statelor.

Punem semnăturile noastre pe acest Apel și chemăm pe toți oamenii de bună credință și toate organizațiile care se străduesc să întărească pacea, să-l semneze.

Baza largă a acestui Apel, trebue să adune în jurul lui pe toți oamenii iubitori de pace, indiferent de credințele lor politice, de profesiune, de rasă.

Indiferent de părerile pe care le manifestă cetățeanul simplu față de diferite probleme internaționale, el se găsește în fața unei chemări pe care numai un dușman înveterat al păcii, ațâțătorii la război și uneltele lor, pot să o respingă.

Dacă ne gândim la răsunetul și eficacitatea de care s'a bucurat Apelul dela Stockholm pentru interzicerea armei atomice și la faptul că imperialiștii n'au îndrăznit să folosească această armă de distrugere, atunci putem trage concluzia că acest Apel pentru un pact între marile puteri va găsi răsunetul său la majoritatea zdrobitoare a populației globului și va reprezenta un mijloc puternic pentru cucerirea păcii.

In țara noastră, publicarea Apelului pentru un pact al păcii între marile puteri a prilejuit puternice manifestații de adeziune.

Acțiunea de largă popularizare a Apelului a început cu ședința plenară lărgită a Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. și darea de seamă publică făcută de reprezentanții țării noastre în Consiliul Mondial al Păcii, la Teatrul Giulești, în fața unei numeroase asistențe.

S'a anunțat cu acest prilej că acțiunea de semnare a Apelului va începe la noi în luna Aprilie.

Numeroase materiale speciale, afișe, fotografii, vor asigura o largă răspândire a Apelului. Dacă semnarea Apelului dela Stockholm s'a bucurat de un deplin succes, campania de semnături în favoarea unui Pact al Păcii între marile puteri trebue să se transforme într'o expresie a puternicei unități morale a poporului nostru într'o puternică armă de luptă pentru înlăturarea pericolului unui nou război.

Suntem datori să facem cunoscut textul Apelului, să desfășurăm o largă activitate pentru cunoașterea lui până în cel mai îndepărtat cătun. Semnarea Apelului trebue să găsească pe fiecare cetățean cinstit, convins de importanța semnării lui, convins de eficacitatea adeziunii pe care și-o dă.

Să sprijinim din toate puterile activitatea Comitetelor de luptă pentru pace și să transformăm acțiunea de semnare a Apelului într'o manifestare a poporului pentru triumful păcii în întreaga lume.

C. N. CONSTANTINIU
membru în Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

Săptămâna Mondială a Tineretului

Intre 21 și 28 Martie, tineretul democrat din întreaga lume sărbătorește Săptămâna Mondială a Tineretului. Această săptămână inițiată în 1943 de către Consiliul Mondial al Tineretului, la propunerea eroicului tineret sovietic, este în fiecare an un prilej de întărire a luptei tinerilor democrați din toate țările împotriva imperialismului și a fascismului.

Săptămâna Mondială a Tineretului din anul acesta se desfășoară în condițiile sporirii primejdiei unui nou război mondial. In ura lor împotriva popoarelor, imperialiștii își îndreaptă focul cu deosebire împotriva tineretului, tocmai pentrucă acesta pășește în primele rânduri ale luptătorilor pentru pace și democrație. Ei caută prin toate mijloacele să înfrângă năzuința tineretului spre cultură, spre lumină, spre o viață mai bună.

In fața pericolului crescând al unui nou război mondial, tineretul din întreaga lume luptă cu hotărîre împotriva imperialismului agresor. Alături de toți oamenii cinstiți, cărora istoricul interview acordat de tovarășul Stalin ziarului „Pravda" și rezoluțiile Consiliului Mondial al Păcii le-au arătat limpede care le este datoria în această etapă, tineretul de pe întreg pământul, încadrat în Federația Mondială a Tineretului Democrat, este un factor puternic în frontul antiimperialist. Cu toate piedicile și persecuțiile întreprinse de imperialiști, F. M. T. D. crește și se întărește pe zi ce trece, cuprinzând astăzi 72.000.000 de membri din 78 de țări. In toate țările capitaliste tineretul luptă cu fermitate și bărbăție pentru înlăturarea primejdiei de a deveni carne de tun.

In țara Socialismului gloriosul tineret sovietic luptă cu un nestăvilit entuziasm, pentru comunism, pentru pace, în fruntea tineretului democrat din întreaga lume.

Munca pașnică și creatoare a tineretului din țările de democrație populară și din Uniunea Sovietică întregește această luptă mondială a tineretului lumii împotriva războiului. In țările de democrație populară tineretul luptă activ pentru construirea socialismului. In marea Republică Populară Chineză, tineretul participă cu entuziasm la opera de reconstrucție și luptă eroic în unitățile de voluntari pe frontul din Coreea, împotriva invadatorilor americani care îi amenință Patria.

Tineretul din țara noastră, se încadrează și el, alături de toți oamenii muncii, sub conducerea Partidului, în marea operă a construirii socialismului. Pentru tineretul nostru, îndeplinirea Planului Cincinal și a Planului de Electrificare, lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii și ridicarea continuă a nivelului la învățătură, sunt sarcini direct legate de lupta pentru pace.

Tineretul nostru se pregătește cu entuziasm pentru a întâmpina cu cinste Festivalul Internațional al Tineretului și al Studenților, care va avea loc la Berlin între 5 și 19 August 1951 și care va fi un nou prilej de manifestare a dorinței dârze de pace a tineretului din întreaga lume.

Săptămâna Mondială a Tineretului constitue un minunat prilej de intensificare a educației comuniste a tineretului nostru.

Săptămâna se deschide cu Ziua Luptei pentru Pace, zi de adunări în întreaga țară.

Ziua Muncii pentru Patrie, pentru Plan constitue un prilej de mobilizare a întregului tineret în munca din uzine și de pe ogoare, pentru realizări deosebite în producție, pentru îndeplinirea primului nostru Plan Cincinal. Este ziua predării festive a materialelor colectate pentru electrificare și a aparatelor electrice construite de tineri, precum și ziua în care brigăzile de tineret își fac analiza muncii.

In Ziua Invățăturii, Științei, Culturii și Artei se vor ține în toate școlile și facultățile ședințe ale organizațiilor de bază U. T. M., pentru analizarea muncii de învățătură a elevilor și studenților. De asemenea, se vor organiza festivaluri, difuzarea de cărți și reviste pentru copii și tineret, precum și întâlniri între scriitori și tinerii cititori.

Cu prilejul Zilei Culturii Fizice și a Sportului se vor desfășura în întreaga țară mari manifestări sportive, crossuri și competiții pentru trecerea probelor G. M. A.

In Ziua Insămânțărilor și a Sădirii Pomilor se vor elabora, în colaborare cu Sfaturile Populare, planuri amănunțite de sădire a pomilor, de însămânțare a terenurilor virane, iar la sate se va duce o largă campanie de mobilizare a tineretului pentru îndeplinirea planului însămânțărilor de primăvară. Tinerii muncitori, elevi și studenți vor fi mobilizați în această zi pentru însămânțări și sădiri de pomi.

Cu prilejul Zilei Armatei R. P. R. se vor ține ședințe deschise ale organizațiilor de bază U. T. M., în care se va vorbi despre Forțele Armate ale Patriei noastre, scut al păcii, independenței și libertății poporului. Deasemeni, se vor organiza întâlniri cu ostași ai noii noastre armate.

De Ziua Comsomolului leninist-stalinist, se vor organiza conferințe publice în care se va arăta munca și lupta eroicului tineret sovietic în fruntea tineretului din lumea întreagă, pentru construirea comunismului, pentru pace. In întreprinderi, la sate și în școli se vor face, în colaborare cu A. R. L. U. S. vitrine și fotomontaje cu aspecte din viața tinerilor Țării Socialismului.

In ultima zi a Săptămânii, Ziua Solidarității cu tineretul luptător pentru pace din lumea întreagă, vor avea loc marile meetinguri de închidere a Săptămânii Mondiale a Tineretului.

In tot acest timp vor rula filme pentru tineret și se vor difuza insigne F.M.T.D., broșuri, ziare și reviste de tineret.

Cadrele noastre didactice trebue să ajute organizațiile U. T. M. din școli pentru ca Săptămâna Mondială a Tineretului să însemne o serioasă activizare a muncii educative. Aceasta trebue axată în întregime pe problemele prevăzute în programul de sărbătorire a Săptămânii Mondiale a Tineretului. La lecții, în orele educative și în activitatea extrașcolară cadrele didactice trebue să folosească pe larg materialul apărut, în aceste zile, în ziarele și revistele de tineret. Perioada aceasta trebue să însemne o nouă întărire a colaborării dintre școală și U. T. M., pentru realizarea sarcinii lor comune de educare comunistă a tinerei generații.

Invățătorii și profesorii noștri trebue să lege și mai mult lecțiile lor de lupta pentru pace a popoarelor și a tineretului din lumea întreagă și să sădească și mai adânc ura împotriva ațâțătorilor la război, imperialiștii americano-englezi, și a uneltelor acestora. Ei trebue să facă pe elevi să înțeleagă bine că după cum tineretul din fabrici și de pe ogoare duce lupta pentru pace, intensificându-și eforturile în muncă, tot astfel și sarcina lor este de a învăța cât mai temeinic și mai conștient. In felul acesta, participă și ei, alături de tinerii din lumea întreagă, la lupta împotriva ațâțătorilor la un nou război. Invățătorii și profesorii trebue să cultive și mai mult dragostea elevilor și studenților față de Patrie, față de Partid, față de marea noastră prietenă Uniunea Sovietică și genialul ei conducător, tovarășul Stalin cel mai bun prieten al tineretului.

Să facem din Săptămâna Mondială a Tineretului Democrat o armă a luptei noastre pentru asigurarea viitorului fericit al tinerei noastre generații, împotriva primejdiei unui nou război!

Citiți în pagina IV-a scrisoarea unor studenți români care învață la Facultatea de Economie Politică a Universității „A. A. Jdanov" din Leningrad.

O școală sătească și pedagogii ei

Munca cercurilor miciuriniste se desfășoară în cadrul activității extrașcolare. În clișeu: profesoara Ana Pavlovna Specușina lucrează cu tinerii biologi.

Aproape de 30 de ani, în școala sătească din Râbnițkaia, regiunea Iaroslavsk, lucrează soții Specușin. Nicolai Specușin este director, iar soția sa, Ana Pavlovna este profesoară. În 30 de ani, multe s'au schimbat, atât în sat, cât și în școală. Trei sate alăturate s'au unit într'o mare comună, cu case frumoase și încăpătoare. Școala s'a transformat din elementară în medie. Pentru ea s'a construit o clădire nouă.

Școala din Râbnițkaia este cunoscută nu numai în regiune. Despre munca tinerilor miciuriniști din școală se scrie în ziarele și revistele centrale. Pedagogii școlii — soții Specușin — se bucură de respectul adânc al cadrelor didactice din școlile înconjurătoare și al populației locale.

În școala din Râbnițkaia s'a format frumoasa tradiție de a verifica în practică și de a consolida prin practică tot ceeace se învață la lecțiile de științe naturale și zoologie. Pe terenul experimental al școlii cresc cele mai variate culturi. Sub conducerea soților Specușin, elevii cresc pueți pentru diferite specii de meri, fac lucrări de adaptare a culturilor noi pe acest teren — coc-sagâzul, roșiile, pepenii — fac experiențe de aclimatizare a sfeclei de zahăr, analizează structura solului, etc. Pe lângă școală, s'a creat un colț experimental special pentru creșterea iepurilor de casă.

Tinerii miciuriniști îmbină activitatea experimentală de pe câmp, din grădină și dela colțul de creștere a iepurilor de casă cu ajutorarea practică a colhozului „Colectivistul Roșu". În iarna trecută, elevii din clasa VI-a au învățat

Nicolai Specușin și soția sa controlează împreună caietele elevilor școlii.

Școala trăiește într'un colectiv strâns unit și bazat pe relații prietenești.
În clișeu: profesoara A. P. Specușina pleacă dela școală, după lecții, împreună cu elevii săi.

la lecții despre sistemul de asolament al savanților sovietici Villiams, Dokuceaev și Costâcev. Vrând să verifice în practică aceste cunoștințe, un grup de elevi a semănat primăvara, pe terenul experimental, diferite culturi după acest sistem. Semințele au fost procurate din Moscova. Semănăturile experimentale au încolțit în cele mai bune condițiuni. La rugămintea președintelui colhozului vecin, școala a cultivat pe terenul său și a dat colhozului peste 30 de kg. de semințe speciale. De asemenea, școala a ajutat colhozul la înmulțirea unei noi specii de cartofi, care nu se cultivau până atunci în regiune.

Cunoștințele teoretice și practice temeinice dobândite de copii în școală, îi ajută să-și continue cu succes studiile. Mulți absolvenți ai școlii din Râbnițkaia au devenit agronomi, experimentatori în domeniul culturii animalelor și fructelor, maeștri ai recoltelor bogate. Șeful fermei zootehnice a colhozului „Colectivistul Roșu", Pavel Potușin, care a învățat în școala din Râbnițkaia, iar apoi într'o școală medie zootehnică, a primit înaltul titlu de Erou al Muncii Socialiste.

— Noi educăm viitoarele cadre ale economiei sătești — spune Nicolai Specușin, directorul școlii din Râbnițkaia. — În consecință, noi trebue să-i învățăm să iubească și să cunoască pământul, să iubească munca agricultorului și a zootehnicianului, să știe să aplice în practică toate cunoștințele dobândite în școală.

Și soții pedagogi Specușin și-au închinat întreaga lor viață îndeplinirii acestei înalte sarcini.

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Copiii sovietici sunt prietenii tuturor asupriților

Valentina Liubimova
scriitoare, laureată a Premiului Stalin

Acum trei ani și jumătate am scris piesa „Bulgărele de zăpadă" în care este vorba despre un băiat negru, Dick, din America, care învață bine, iubea muzica și sportul și visa să devină chirurg, dar pe care legea neomenoasă a rasiștilor americani l-a izgonit din școală, și-a bătut joc de el și i-a stârâmat viața.

Piesa „Bulgărele de zăpadă" este reprezentată în diferite orașe, în diferite limbi ale popoarelor Uniunii Sovietice, este văzută de copii de diferite vârste, dela clasa III-a până la a X-a. Spectacolele sunt de calitate artistică diferită — dela desăvârșitele spectacole ale artiștilor profesioniști, până la spectacolele cercurilor de amatori din școli. Micii spectatori sovietici reacționează întotdeauna în acelaș fel la aceste spectacole. Este reacția unor inimi curate și fierbinți de copii, pentru care sentimentul de dreptate este la fel de natural ca și respirația.

Copiii sovietici sunt adânc mișcați de soarta elevului negru Dick. Îndată ce cortina se ridică, elevii spectatori iau pe elevul negru de pe scenă în inima lor, în colectivul lor și urmăresc viața lui cu tot atâta căldură și interes, ca și când Dick ar fi tovarășul de clasă și vecinul de bancă al fiecăruia dintre ei.

Pentru copiii sovietici, elevul negru este un tovarăș al lor cu drepturi egale, este prietenul lor. Ei se mândresc cu succesele lui în învățătură și în sport, sunt gata să-l ajute la nevoie.

Când elevul negru, alungat și adus la disperare, se adresează profesorilor săi cu cuvintele: „Vreau să trăesc! Vreau să merg cu capul sus și să nu mă tem de nimeni! Oare nu există dreptate pe pământ?" — toată sala răspunde ca un singur om: „Există, Dick, există!". Această dreptate există în Țara Socialismului.

De câte ori, în timpul spectacolului și după lăsarea cortinei, copiii se apropiau de mine și mă rugau cu lacrimi în ochi să scriu lui Dick „să vină la noi, să învețe în școala noastră"!

„Scrieți-i, — spun ei, — că niciun copil sovietic nu se va purta urît cu el și că va învăța bine și va deveni chirurg așa cum visează". De câte ori, asistând la discutarea piesei și a spectacolului, mă mândream cu elevii sovietici, cu lărgimea concepției lor, cu umanismul lor autentic, cu prietenia lor sinceră față de tovarășii lor de altă culoare, cu dorința lor de a se ridica în apărarea celor asupriți, de a întinde o mână de ajutor celor care au nevoie de aceasta, de a împărtăși cu dărnicie bogăția sufletului lor și a vieții lor fericite!

Poate privi cineva rău, în școala sovietică, pe un tovarăș dacă acesta este de altă naționalitate sau de o altă culoare a pielii? Niciunuia dintre elevii sovietici nu i-ar veni în minte ceva asemănător. Împreună cu laptele mamei, odată cu primii pași în creșă sau în grădinița de copii, din prima zi de școală, dela prima adunare de pionieri, copiii sovietici știu că toți oamenii muncii sunt frați, că nu există rase inferioare și superioare.

La unul din spectacolele cu „Bulgărele de zăpadă" am fost martoră a unui fapt mișcător, emoționant. Lucrurile s'au petrecut într'o primăvară în luna Mai, când multe fetițe au venit la Teatrul Central de Copii cu buchețele de flori. Printre spectatori se afla o femeie cu pielea de culoare închisă, într'o îmbrăcăminte neobișnuită. Era un oaspete din India. Femeia era și ea mișcată de spectacol. După primul act, când copiii trăiau deosebit de intens nenorocirea căzută asupra lui Dick, am văzut cum elevele noastre sovietice se apropiau de femeia cea oacheșă în costum național și, punând în poala ei buchețelele de flori, se îndepărtau în grabă. În curând mâinile și poalele femeii au fost pline de flori. Lacrimile curgeau din ochii ei și ea nu le ștergea. Am făcut cunoștință cu ea. Mi-a spus cu fața luminată și cu ochii plini de lacrimi: „Poporul care a știut să educe asemenea copii poate fi liniștit în privința viitorului său. El este un popor mare!".

Ziarele arată mereu că tribunalele americane condamnă la moarte pe scaunul electric nenumărați negri nevinovați. Rândurile laconice ale cronicilor ascund o groaznică tragedie. Inimile tuturor oamenilor cinstiți se strâng de groază și de indignare.

Mă gândesc la copiii sovietici, la sentimentul lor de dreptate, jignit de aceste monstruoase nedreptăți, la lumea lor sufletească atât de limpede, indignată de clevetirile murdare ale rasiștilor americani împotriva marelui, bunului și talentatului popor al negrilor.

Lumea copiilor din toate țările trebue să fie ferită de această groază și nedreptate! Impresiile copilăriei sunt deosebit de adânci și memoria omenească le păstrează pentru toată viața. Copiii nu vor uita niciodată aceste tragedii.

În numele viitorului omenirii, în numele copiilor noștri, popoarele lumii trebue să înfrereze pe cei vinovați de aceste tragedii, pe imperialiștii americani!

Zece mii de lucrări științifice

Zece mii de lucrări de cercetări științifice au fost executate în anul 1950 de către profesorii, asistenții și colaboratorii științifici ai școlilor superioare din U. R. S. S. Numeroase cercetări au o mare importanță teoretică și practică, găsind o largă aplicare în producția industrială și colhoznică.

Unele lucrări au fost executate de școlile superioare din capitală în colaborare cu colectivele fabricilor, uzinelor, sovhozurilor și colhozurilor. Biologii, geologii, geografii, pedologii, economiștii au publicat lucrări, legate de realizarea planului de transformare a naturii. Colectivul științific al Institutului oțelului I. V. Stalin a elaborat la uzina „Serp i Molot" din Moscova o nouă metodă de turnare, care duce la mărirea producției anuale de odată și jumătate ori. Noua tehnologie propusă de Institutul de strunguri și instrumente a permis fabricii de strunguri pentru șlefuit să reducă ciclul de producție și să mărească producția atelierului de turnat de peste două ori. (Agerpres).

Pregătirea și desfășurarea practicii pedagogice

Practica pedagogică este un element important în pregătirea cadrelor didactice ale școlii sovietice. De aceea se și acordă o deosebită importanță pregătirii și desfășurării practicii duse în școli de studenții din institutele pedagogice și din școlile superioare pedagogice.

La începutul fiecărui an școlar catedrele disciplinelor speciale ale școlii noastre superioare pedagogice discută întotdeauna în ședințe anume organizate problema pregătirii studenților pentru practica pedagogică.

Înainte de a trece la practica pedagogică în școală, se organizează lecții practice ținute de cei mai buni profesori și metodologi ai institutului. Fiecare lecție este analizată în mod amănunțit în ședințe speciale.

Pentru orientarea studenților, catedra și cabinetul pedagogic prelucrează toate problemele de metodologie și de pedagogie generală strâns legate de organizarea practicii pedagogice.

Tot în această etapă preliminară, fiecare student trebue să știe să-și întocmească planul individual de practicant, caietul de zi pentru practica pedagogică și conspectul lecțiilor.

Planul individual al studentului practicant trebue să cuprindă toate formele de activitate pe care studentul le are de observat și studiat în timpul practicii pedagogice, arătându-se și termenele de îndeplinire. Planul individual trebue să fie alcătuit în primele trei zile dela venirea studentului în școală. Cabinetul trebue să dispună de câteva modele de planuri bune ale studenților care și-au proporționat just munca pentru fiecare zi de practică.

Caietul de zi pentru practica pedagogică trebue să conțină următoarele rubrici: data, conținutul activității, timpul în care a fost efectuată și observații. De obicei, studenții își țin la zi caietele după forma arătată mai sus, însă își notează deseori numai lucrările executate. De exemplu: „Am asistat în clasa V-a la lecția de limba rusă cu tema: Recapitularea materiei parcurse" sau „Am organizat convorbirea politică din clasa VII-a", etc.

Uneori, în afară de temă, se notează și scurte observații cu caracter general asupra lucrărilor, observații care nu au o valoare pedagogică. De exemplu, unii studenți scriu: „Am asistat la lecția studentului M., cu tema „Gradele de comparații ale adjectivelor". Lecția mi-a plăcut. Clasa este bine organizată. Materia este bine predată. S'au produs greșeli în vorbire". Asemenea notări se explică prin faptul că studenții nu știu încă să facă just observații asupra lecțiilor la care asistă. Profesorii care conduc practica au datoria de a-i învăța să folosească just caietul.

Conspectele lecțiilor. N'ar fi just să i se ceară unui student să urmeze în fiecare lecție un anumit sistem standardizat. Trebue însă să se precizeze în mod obligatoriu problemele care urmează să fie oglindite în conspectul lecției (tema, scopul, conținutul, structura și desfășurarea lecției). Trebue să se acorde multă atenție aprecierii lecției. Deseori, la notarea lecției, nu se ia în seamă măsura în care studentul s'a pregătit individual pentru această lecție. Ca urmare, sunt cazuri când lecția unui student este notată cu „excepțional", deși în procesul pregătirii ei studentul a întâmpinat multe greutăți și a folosit într'o mare măsură ajutorul profesorului și al metodologului. Pentru a nu fi unilateral în aprecierea lecției ținute de student, profesorul trebue să țină seama de: a) măsura în care studentul s'a pregătit individual pentru lecție; b) cunoașterea materialului de specialitate de către student, în timpul pregătirii și desfășurării lecției; c) arta pedagogică a studentului și d) desvoltarea vorbirii lui orale și scrise. Numai conspectele de lecții care sunt alcătuite individual, fără greșeli și fără ajutorul profesorilor și metodologilor, pot fi notate cu „excepțional". Nota „bine" se dă pentru conspectele de lecții pregătite individual, cu un neînsemnat ajutor din partea profesorilor și metodologilor. Nota „satisfăcător" se dă atunci când studentul are câteva greșeli neînsemnate, a întâmpinat dificultăți în alcătuirea conspectului și a folosit în mare măsură ajutorul profesorilor sau metodologilor. Când conspectul este prost alcătuit, studentului nu i se admite să țină lecția.

Aceste principii de notare a conspectelor ridică spiritul de răspundere al studenților față de pregătirea și efectuarea lecțiilor și contribue la îmbunătățirea calității acestora.

Catedra de pedagogie are sarcina de a elabora următoarele lucrări pentru cabinetul de pedagogie: schemele model pentru analizarea lecțiilor, procesele verbale de analiză a lecțiilor și a activității extrașcolare, planuri de discuții cu directorul școlii, cu diriginții, cu secretarul organizației comsomoliste, cu instructorul superior de pionieri, cu președintele comitetului de elevi, cu directorul bibliotecii, precum și caietul de însemnări al studentului practicant, temele individuale și de grupe pentru activitatea extrașcolară.

Cabinetul pedagogic trebue să aibă următoarele lucrări de evidență a practicii pedagogice: planul raportului individual al studenților, planul raportului alcătuit de conducătorul grupei de practică, modelul foii de control, etc.

În afară de lucrările arătate, catedra de pedagogie trebue să furnizeze cabinetului pedagogic cele mai bune modele de documente școlare: planuri de lucru ale unei școli, planuri de lucru ale unui director, planuri de activitate instructiv-educativă ale unor profesori și diriginți, planuri de muncă pentru cercurile de elevi, pionieri, comsomoliști, etc.

Catedrele de discipline speciale, în colaborare cu catedra de pedagogie, trebue să indice modelele de pregătire a diferitelor tipuri de lecții, să alcătuiască planuri de lucrări scrise de control, să indice modele de material intuitiv și să organizeze expoziții de materiale referitoare la practica pedagogică pentru disciplinele speciale.

PLANIFICAREA ȘI ORGANIZAREA PRACTICII PEDAGOGICE

Importanța planificării practicii pedagogice nu trebue să fie subapreciată de institutele și școlile superioare pedagogice și de conducătorii acestei practici. Experiența desfășurării practicii pedagogice în școala noastră superioară pedagogică ne-a convins de necesitatea planificării ei generale. Înainte, în școala noastră superioară pedagogică practica se desfășura fără un plan general, planificarea ei căzând în sarcina conducătorilor de grupe de practică. Rezultatul acestui fel de organizare a fost că practica se desfășura în mod neorganizat și se rezuma la 3—4 lecții de probă pentru fiecare student. Studenții nu aveau aproape niciun fel de activitate extrașcolară în timpul practicii. În anul școlar 1947/1948 catedra de padagogie și direcția școlii noastre au efectuat o intensă activitate de planificare a practicii pedagogice. Colectivul didactic al școlii și decanii facultăților au planificat amănunțit, cu zece zile înainte de începerea practicii, întreaga activitate organizatorică, instructiv-educativă și extrașcolară pentru perioada de practică, ținând seama de posibilitățile și de cerințele directorilor și profesorilor din școlile unde se făcea practica și ale conducătorilor de grupe de practică. S'a alcătuit un program general pentru tot timpul practicii, în care, pentru fiecare școală și grupă s'au indicat toate lecțiile și discuțiile, toată activitatea instructiv-educativă și extrașcolară. După consimțământul directorilor de școli, acest program a fost discutat și aprobat de cabinetul școlii superioare pedagogice.

Planificarea precisă a practicii pedagogice în anii următori a avut o deosebită importanță pentru studenți. Ea le-a dat posibilitatea de a se deprinde cu o muncă planificată din timp, a asigurat un control mai eficace al practicii pedagogice, a permis conducerea operativă a practicii și îndreptarea rapidă a greșelilor. Pregătirea organizatorică a practicii — etapa finală a pregătirii — constă în alegerea conducătorilor de grupe de practică, repartizarea studenților pe grupe, alegerea conducătorilor generali ai practicii și repartizarea studenților și conducătorilor pentru practica în școli. Această muncă este realizată de către decanii facultăților și de întreg colectivul didactic al școlii superioare. În cadrul repartizării studenților pe grupe trebue să se caute ca această repartizare să fie făcută în așa fel ca grupele să fie egale ca nivel. Repartizarea studenților pe grupe trebue să fie făcută împreună cu metodologii și conducătorii de grupe.

PRACTICA PEDAGOGICĂ ÎN DOMENIUL ACTIVITĂȚII EXTRAȘCOLARE

Pentru munca extrașcolară studenții se împart în grupe de câte 3—4. Fiecare grupă se repartizează într'o clasă pentru întreg anul școlar. Studenții urmăresc activitatea educativă extrașcolară și propun diferite măsuri de îmbunătățire a acestei activități, sub îndrumarea dirigintelui și a metodologului. Experiența ne arată că această muncă se desfășoară cu mai mult succes atunci când în aceeași grupă sunt studenți de specialități deosebite (matematică, literatură etc.). Pentru desfășurarea activității în rândurile pionierilor, fiecare student este repartizat pe lângă una din grupele de pionieri. În timpul practicii pedagogice studenții continuă să lucreze în clasele la care au fost repartizați.

În semestrul al II-lea, fiecare student trebue să cerceteze următoarele probleme: activitatea directorului școlii, activitatea directorului de studii, activitatea pionierilor, activitatea comsomoliștilor, activitatea comitetelor de elevi, activitatea cercurilor de elevi, activitatea consiliului pedagogic, activitatea comisiilor metodologice pe obiecte, activitatea comitetului de redacție al gazetei de perete, documentele clasei (catalogul, etc.), clasa (nivelul la învățătură, disciplina, probleme personale ale elevilor, etc.), activitatea dirigintelui.

Fiecare student trebue să organizeze: o discuție educativă; o adunare de clasă; o convorbire politică; o ședință de cerc; o adunare de pionieri; o acțiune culturală sau o excursie; editarea unei gazete de perete.

În afară de aceasta, studenții trebue să participe cu clasa lor, cu detașamentul de pionieri și grupele lor la activitatea extrașcolară cu caracter general: organizarea adunărilor de pionieri pe școală, organizarea conferințelor literare, etc.

Sub îndrumarea studenților lucrează în școală următoarele cercuri de elevi: de literatură, fizică, cor, cultură fizică, teatru, muzică, dans, confecționare de material didactic etc.

O astfel de organizare a practicii pedagogice în domeniul activității extrașcolare dă fiecărui student posibilitatea de a studia în decurs de un an școlar organizarea acestei activități în școală și în clasă, de a se pregăti în mod individual și de a organiza toate formele principale de activitate extrașcolară, de a-și manifesta toată capacitatea, cunoștințele, abilitatea și deprinderile pedagogice.

(După un articol de I. V. SOKOLNII, șeful catedrei de pedagogie a Școlii Superioare Pedagogice din Lebedinskoie)

Câteva constatări în legătură cu educația ideologico-politică în școlile din orașul Iași

Școala noastră trebue să fie un șantier activ pe care, zi de zi, să se desfășoare tot mai avântat munca de făurire a unui tineret capabil să participe activ la construirea socialismului, un tineret hotărît, curajos, demn de a lua parte la lupta clasei noastre muncitoare, condusă de Partid, un tineret insuflețit de un înflăcărat patriotism socialist și pregătit să învingă neînfricat orice dificultăți în lupta pentru înălțarea Patriei noastre și apărarea ei împotriva tuturor acelora care vor să arunce omenirea în ghiarele celui de al treilea război mondial.

Tocmai de aceea, necesitatea de a înțelege just educația ideologico-politică a elevilor și însemnătatea ei în formarea omului nou constitue problema de bază a realizării educației comuniste, în spiritul căreia cadrele sunt chemate să crească tineretul nostru.

Ca în multe școli din țară, și în școlile din Iași, sunt învățători și profesori care au înțeles temeinic acest lucru, înregistrând astfel numeroase rezultate frumoase în activitatea lor. Ei s'au încredințat că educația ideologico-politică a elevilor nu se reduce la o acțiune de moment, la o legare mecanică și formală a lecției de actualitate sau de viață, ci constitue un proces complex și continuu de formare a personalității viitorului cetățean al Patriei noastre, urmărind înarmarea lui cu principiile de bază ale concepției științifice despre lume, educarea lui în spiritul patriotismului socialist și sădirea în el a minunatelor trăsături de caracter ale oamenilor înaintați ai epocii noastre. Pentru aceste cadre didactice, indiferent de gradul de învățământ sau de obiectul de studiu, firul roșu al predării este realizarea temeinică a educației ideologico-politice a elevilor.

Astfel, tovarășa Balmuș — în lecția de limba română despre Dobrogeanu-Gherea, *pe care a ținut-o la clasa VII-a, dela Liceul de Fete Nr. 1 din Iași, — a subliniat, cu claritate ideile necesare înțelegerii vieții și activității primului nostru critic științific, insistând asupra dușmăniei ce i-au arătat-o regimurile burghezo-moșierești și asupra rolului important al lui Dobrogeanu-Gherea în desvoltarea culturii noastre progresiste. În legătură cu mișcarea narodnică și influența ei asupra ideilor lui Gherea, elevele au lămurit problema de ce țărănimea nu poate fi conducătorul mișcării revoluționare, arătându-se just situația actuală din R.P.R., când sub conducerea clasei muncitoare și a Partidului ei de avantgardă, țărănimea muncitoare își făurește o viață din ce în ce mai fericită. În felul acesta, s'a asigurat lecției un înalt nivel ideologic atât prin explicarea științifică a materialului prevăzut în programa școlară, cât și prin stabilirea de legături organice între acest material și problemele actuale.*

Educarea tineretului în spiritul dragostei pentru Țara Socialismului victorios formează un obiectiv principal pe care trebue să-l realizăm prin educația ideologico-politică a elevilor noștri.

Tov. Apostoleanu Victor, în cadrul orelor de Geografie pe care le predă la Liceul de băieți Nr. I, a obținut succese în realizarea acestui însemnat scop educativ. Expunând la clasa IX-a B, tema: „Economia R.S.S. Kirghiză și a R.S.S. Tadjică", a știut să transmită elevilor nu numai cunoștințele științifice necesare, ci a știut să utilizeze just materialul pentru ca, punând în contrast înapoiata situație economică, politică și culturală a acestor ținuturi sub regimul țarist cu situația înfloritoare de astăzi, să sublinieze superioritatea orânduirii socialiste asupra orânduirii capitaliste și să desvolte astfel dragostea elevilor pentru marea Uniune Sovietică. De asemeni, amintind de numele orașelor Chirovobad, Frunze, care se găsesc în republicile respective, a evocat puternica personalitate a bolșevicilor Chirov și Frunze, care au luptat neînfricați pentru măreața cauză a lui Lenin și Stalin.

Tovarășa învățătoare Chirițescu Cireșica, care își duce munca de alfabetizare la centrul dela Școala Elementară de Fete Nr. 1, este conștientă că, pe lângă predarea tehnicii scrisului și a cititului, Partidul și Guvernul i-au trasat ca sarcină educația ideologico-politică a neștiutorilor de carte, pentru a deveni constructori activi ai societății socialiste. De aceea, în ziua de 8 Martie, Ziua Internațională a Femeii, tovarășa Chirițescu a adus elevilor ei dela cursul de alfabetizare, ultimul număr din „Femeia" și, după ce a discutat cu ei despre însemnătatea Zilei Internaționale a Femeii, a scris pe tablă câteva rânduri din revista adusă, în timp ce elevii se străduiau să le reproducă cât mai frumos în caietele lor.

Am dat câteva exemple pozitive asupra felului cum se desfășoară educația ideologico-politică în unele școli din Iași. Lipsurile acestei activități sunt încă mari și serioase. De aceea, în vederea lichidării lor, vom căuta să scoatem în plină lumină câteva aspecte negative.

Unii dintre profesorii școlilor din Iași, uită că înaltul nivel științific al lecției este prima cerință pe care trebue s'o respecte în vederea realizării rodnice a educației ideologico-politice a elevilor. Ori, încărcarea inutilă a lecțiilor cu tot felul de amănunte neesențiale, în dosul cărora dispare explicația științifică a fenomenelor și a materialului expus, este o lipsă serioasă, frecventă în activitatea multor cadre didactice, așa cum s'a observat la lecțiile de limba română ale profesoarei Vasilescu Eugenia, dela Liceul de Băieți Nr. I, ale profesoarei Costea Elena, dela Liceul de Fete Nr. I, ale profesoarei Dima, dela cursul seral de pe lângă Liceul Clasic Mixt, la lecțiile de istorie, la lecțiile profesorului Papastopol, precum și ale altora.

Astfel în loc ca tovarășa Vasilescu Eugenia, în cadrul lecției sale despre „Viața și opera lui Anton Pann", predată la clasa X-a A, să scoată în evidență dispreful așa zișilor critici literari ai burgheziei pentru opera lui „Pann, fiul Pepelei, cel isteț ca un proverb", deoarece în această operă se oglindesc dragostea autorului pentru popor, pentru creațiunile populare, pentru limba românească și atitudinea critică împotriva celor bogați, etc., s'a mulțumit să insiste asupra titlurilor tuturor operelor mari și mici scrise de Pann, lipsind astfel lecția de fundamentul ei: educația patriotică a elevilor.

Aceeaș deficiență s'a manifestat și la lecția ținută la clasa X-a C, dela Liceul de Fete Nr. I, de către tovarășa Costea Elena. Tema lecției era „Caracterizarea scriitorilor dela 1848". Deși, în plan, tovarășa Costea își notase drept fir conducător al caracterizării ce trebuia s'o facă — patriotismul acestor scriitori, diferitele manifestări ale acestui patriotism (lupta pentru drepturile poporului asuprit, dragostea pentru natura patriei, dragostea pentru creația artistică populară, etc.), totuși lecția a constat dintr'o amănunțită și nesemnificativă analiză a operelor a doi-trei autori, neatingându-și astfel scopul propus.

Cât privește lecția tovarășei Dima, cu tema „Harap-Alb", ținută la clasa VIII-a, cursul seral, — datorită faptului că tovarășa profesoară a intrat în clasă nepregătită și fără un plan, — a fost complect lipsită de nivel științific și de unitate, neurmărind decât un singur scop: să se poată nota în condica de prezență că s'a ținut o oră de limba română în acea zi la clasa respectivă.

Toate acestea sunt lipsuri grave, care trebuesc imediat înlăturate. Prezentarea științifică a lecției dă posibilitatea ca elevii noștri să capete înțelegerea materialistă a fenomenelor din natură și societate, le educă sentimentul patriotic și le formează deprinderile de bază, necesare viitorilor constructori ai socialismului.

Înțelegerea adâncă a modului cum trebue făcută educația ideologico-politică în școală, trebue, de asemenea, să-l facă pe educator să evite ca la ficare lecție să găsească cu orice chip „momente" educative formale sau legături artificiale între materia ce-o predă și anumite probleme actuale. Tovarășa Zaharia, profesoară de Istorie la Liceul de Fete Nr. I, nu ține totuși seamă de acest lucru, uitând că legăturile forțate cu actualitatea în loc să-și atingă scopul educativ, pot mai mult dăuna, deoarece sunt false și neconvingătoare.

Lecția ținută la clasa VIII-a B, cu tema: „Organizarea Italiei sub Romani" ar fi trebuit să explice mai adânc rostul organizării și întăririi armatei romane în Italia de către stăpânii de sclavi în scopul menținerii și întăririi asupririi sclavilor și să scoată în evidență ideia că armata, în mâna claselor exploatatoare, este un aparat de menținere și extindere a exploatării și asupririi maselor.

În loc să procedeze astfel, tovarășa Zaharia a crezut că realizează pozitiv educația ideologico-politică a elevilor, făcând doar diferite legături artificiale cu actualitatea. De pildă, vorbind de senatul roman a amintit de forul asemănător existent astăzi în Statele Unite! Această comparare a unor fapte trecute cu cele contemporane numai pe baza asemănării lor, fără să se evidențieze trăsăturile deosebite, duce la primejdia de a sugera elevilor concluzia că omenirea nu merge înainte, ci stă pe loc, ceea ce înseamnă o concepție idealistă, reacționară, în predarea istoriei. La fel de nejustă a fost și legătura artificială, mecanică, între „organizarea armatei romane" și... sărbătorirea Zilei Internaționale a Femeii!...

De aici nu trebue să tragem, însă, concluzia, de a evita orice legături cu actualitatea în cadrul predării lecțiilor.

O astfel de idee ar fi la fel de greșită ca și aceea de a utiliza formal diferite legături cu actualitatea.

Trebue însă să ne străduim să găsim acele legături organice, care lămuresc problemele și asigură educația temeinică a viitorilor cetățeni ai Patriei noastre. A nu face astfel de legături, atunci când e cazul și sunt necesare, este, de asemeni, o lipsă serioasă. Tocmai de aceea, socotim drept o deficiență a lecției tovarășei Mancaș, profesoară de limba română la Școala Pedagogică de Fete, care, evocând viața lui Ion Creangă, n'a amintit de faptul important că abia astăzi, sub regimul de democrație populară, autorul „Amintirilor" a fost declarat post-mortem membru de onoare al Academiei R.P.R.

Sarcina pregătirii temeinice a încheierii anului școlar e, astăzi, sarcina de bază pe care școlile noastre trebue să se străduiască a o îndeplini cu succes. A urmări însă, ca școala să-și atingă acest obiectiv principal, nu înseamnă doar să poți comunica, la sfârșitul anului școlar: în școala noastră nu există niciun repetent! — ci, în același timp, să poți afirma cu mândrie: în școala noastră, toți elevii au fost astfel instruiți și educați, încât vor fi, cu adevărat, capabili să lupte cu avânt pentru construirea socialismului în țara noastră, să lupte cu dragoste înflăcărată pentru înflorirea și apărarea Patriei noastre, pentru apărarea păcii.

Dar pentru a atinge acest scop, se cere ca, în primul rând, să ridicăm continuu nivelul educației ideologico-politice în școală. De aceea să îndepărtăm cu hotărîre, din munca școlară, formalismul, racilă care mai persistă încă.

Prof. I. CREMER

SĂ PUNEM LA TEMELIA ȘCOLII CEL MAI INALT INVĂȚĂMÂNT ȘTIINȚIFIC!

(Urmare din pag. 1-a)

tr'un număr de școli mult mai mare decât în regimul trecut. De aceea ne lipsesc cadrele suficient calificate. Trebue să le obținem prin studiul individual, prin cursurile I. C. D., prin cursurile serale și fără frecvență. Dar pentru aceasta trebue ca secțiile de învățământ să fie mereu treze și active.

Intre învățătorii și profesorii noștri sunt și mulți oameni devotați, cu multă pricepere în muncă, cu experiență bogată. N'am învățat încă să-i cunoaștem, să le folosim larg experiența. Aceasta este o pagubă pentru școală. Trebue să ne ocupăm de fiecare școală, de munca fiecărui om din învățământ, cu scopul de a ridica fără încetare nivelul învățământului, atrăgând în această muncă elementele cele mai bune, popularizând experiența lor.

In acelaș timp, trebue ascuțită vigilența împotriva dușmanului. Pe dușman trebue să-l punem în imposibilitate de a face școlii răul pe care îl nutrește. Trebue întărită continuu, în toate felurile, munca de reeducare, prin care să îngroșăm mereu rândurile cadrelor didactice devotate școlii noi, pricepute în muncă, pline de inițiative creatoare.

O problemă de cea mai mare importanță pentru școală este stabilitatea învățătorilor și profesorilor. Nu putem spune că în această privință grija organelor noastre de pe teren a fost la nivelul cerut. Desigur, sunt necesare și mutările: în interesul învățământului, ca și în interes personal. Dar pentru aceasta avem norme, care trebue respectate, și trebue să judecăm bine înainte de a lua hotărîrea de a muta pe cineva. Cu cât învățătorul și profesorul va simți că noi ne îngrijim de stabilitatea lui, că muncim să-i creăm condiții în care el să poată munci la aceeași școală sau în aceeași localitate, chiar toată viața lui, cu atât va fi mai legat de școală, va simți mai multă răspundere pentru munca ce o face.

Tot în privința cadrelor, mai trebue ridicată și o altă problemă, și anume problema asigurării condițiilor de muncă ale învățătorilor și profesorilor, problema respectării drepturilor lor. Sfaturile Populare au la îndemână multe posibilități locale pentru a asigura cadrelor didactice, în primul rând la sate, condiții mai bune de muncă și de trai. Dar secțiile de învățământ n'au dat totdeauna atenția cuvenită acestor probleme. Și dacă nu le-au acordat atenția cuvenită, înseamnă că au pierdut din vedere ele însile cât de important este rolul învățătorului în munca sa dela școală și din sate. Hotărîrea Plenarei Comitetului Central al Partidului din 3—5 Martie 1949 vorbea despre rolul învățătorului la sate și stabilea sarcini în munca de lămurire a țărănimii muncitoare. In direcția aceasta secțiile de învățământ au fost îndrumate și prin „Scânteia" și prin „Gazeta Invățământului" și prin inspectorii Ministerului. Trebue să trecem numai decât la realizări pe scară și mai largă.

O altă problemă este aceea a supraîncărcării învățătorilor și profesorilor cu munci necorespunzătoare. Sunt cazuri când învățătorii și profesorii sunt prinși în tot felul de activități, nelegate de munca lor specifică, ceeace împiedică realizarea la nivel înalt a sarcinilor lor culturale. In țara noastră se face o muncă uriașă în toate domeniile. Dar cu cât munca aceasta este mai bine împărțită și organizată, cu atât rezultatele vor fi mai bune. De aceea, învățătorul și profesorul trebue lăsat să-și facă meseria lui la catedră, la căminul cultural, în munca de alfabetizare, în munca de îndrumare politică, de îndrumare pe tărâmul transformării socialiste a agriculturii. El nu trebue prins în munci de teren, care n'au legătură cu niciunul dintre aceste domenii.

Pentru rezolvarea problemelor care privesc cadrele trebue să unim forțele noastre cu acelea ale sindicatelor de învățământ. Sindicatele pot ajuta la ridicarea nivelului politic și profesional al cadrelor noastre. Un minunat prilej de a cunoaște metodele bune, de a folosi exeperiențele pozitive, sunt ședințele de muncă organizate de sindicate, așa numitele ședințe de producție. Trebue să realizăm, de asemenea, o și mai strânsă colaborare cu societățile științifice, pentru sprijinul ce ni-l pot da în ce privește ridicarea nivelului profesional al cadrelor noastre.

Colaborarea cu Uniunea Tineretului Muncitor trebue întărită

In școală lucrăm cu doi factori vii: pedagogul (profesorul sau învățătorul) și elevul. Știm cu cine trebue să colaborăm atunci când este vorba de învățători și profesori. Știm, de asemenea, că în ce privește pe elevi, munca noastră se împletește strâns cu munca Uniunii Tineretului Muncitor. Putem spune că în privința aceasta s'au făcut progrese simțitoare. Colaborarea între oamenii din învățământ și cei ai U.T.M.-ului este acum mult mai strânsă și deci mai rodnică. Rezultatele mai bune la învățătură pe care le obținem în școli se datoresc în primul rând acestei colaborări. S'a dovedit că, într'adevăr, colaborarea ajută școlii, sarcinilor ei; utemiștii au devenit mâna dreaptă a profesorilor. Aceasta este o realizare pe care o datorăm deopotrivă utemiștilor și școlii.

Aceasta nu înseamnă câtuși de puțin că în privința colaborării nu mai avem lipsuri în școli. Să ne oprim, de pildă, asupra unor aspecte ale chestiunii supraîncărcării elevilor cu diferite munci. Dintr'o cercetare făcută de către Minister într'un număr de școli medii din București și Ploești, a rezultat că elevii utemiști erau supraîncărcați cu munci care, uneori, împiedicau îndeplinirea sarcinilor lor școlare. Profesorii, diriginții, directorii școlilor și unii inspectori cunoșteau aceasta, nu se împăcau cu ceeace se întâmpla, dar s'au mărginit la atât. N'au cercetat cauzele, n'au intervenit. In privința aceasta, n'au mai colaborat cu organizația U.T.M din școală, n'au cerut sprijinul organizațiilor superioare U.T.M., al organelor superioare de învățământ, ci au lăsat totul la voia întâmplării.

Desigur, utemiștii nu s'au plâns de supraîncărcare. In entuziasmul lor cald, de tineri dornici de realizări, ei nu și-au mai dat prea bine seama că supraîncărcarea lor cu munci se face în paguba învățăturii, adică tocmai în paguba realizării primei și celei mai importante dintre sarcinile lor: învățătura. Dar profesorul, dirigintele, directorul, inspectorul și-au dat seama și totuși n'au intervenit cum trebue. Aceasta este o greșală.

Sarcina de a evita supraîncărcarea elevilor revine în primul rând școlii. Directorul școlii trebue să ajute activitatea U.T.M-ului în școală în așa fel, încât să nu mai poată fi vorba de supraîncărcarea unor elevi. Directorul școlii și dirigintele clasei trebue să se simtă răspunzători față de felul cum elevul își împarte timpul, cum își asigură posibilitatea de a răspunde, în primul rând, sarcinilor școlare.

Unii profesori, diriginți, directori și chiar inspectori ai școlilor unde Ministerul a făcut cercetarea au arătat că n'au intreprins nimic sau aproape nimic în chestiunea supraîncărcării din cauză că elevii supraîncărcați cu munci erau utemiști. După părerea acestor tovarăși, școala nu trebue să fie interesată în munca de învățătură a utemiștilor. Aceasta este o greșală serioasă.

Este cunoscută oamenilor din învățământ linia comună a Ministerului și a U.T.M-ului după care planul de muncă al organizației U.T.M. din școală este subordonat planului școlii și inclus în acesta, tocmai pentrucă se urmărește deopotrivă, de către Minister și U.T.M., ca în școală să se asigure acea activitate a utemiștilor, care răspunde sarcinilor școlii și, în primul rând, învățăturii. Asemenea planuri există, este adevărat, în foarte multe locuri. Dar directorii de școli, care au sarcina de a asigura desfășurarea și realizarea planurilor, au lipsit dela această sarcină. Ei au aruncat răspunderea asupra organizațiilor U.T.M. și s'au spălat pe mâini, când în primul rând ei sunt răspunzători de ceeace se petrece în școală.

Și apoi, utemiștii sunt și ei elevi, cu cât mai bun utemist, cu atât mai bun elev. In școlile cercetate și, fără îndoială, nu numai în ele, supraîncărcați sunt cei mai buni utemiști, deci cei mai buni elevi. De fapt pe cine scoate școala de sub grija sa, după concepția tovarășilor pomeniți aci? Pe cei mai buni elevi. Poate rămânea în picioare o asemenea concepție, fără să aducă școlii pagube însemnate? Trebue să se renunțe la asemenea păreri. Trebue ca directorii de școli, sub îndrumarea secțiilor de învățământ, să ajute organizațiile U.T.M., folosind cele mai bune mijloace de a-și organiza cât mai bine munca în școală, lichidând supraîncărcarea, combătută în măsură egală și de Minister și de C. C. al U.T.M.

S'a spus aci, cu drept cuvânt, că noi putem îndeplini sarcinile noastre cu atât mai bine, cu cât iubim mai mult pe copii și tineretul țării. Dar ce fel de dragoste se arată față de utemiști dacă-i lăsăm să se extenueze și să lipsească dela marea lor datorie, învățătura?

Un tovarăș, vorbind aci despre colaborarea cu organizațiile de massă care activează în școală, și-a exprimat îndoiala în rezultatele ce se pot obține de pe urma ei. A privi astfel lucrurile, înseamnă a face o mare greșală. Colaborarea poate într'adevăr da rezultate proaste, dar aceasta nu înseamnă deloc că ideia de colaborare este greșită; aceasta înseamnă că cei puși să colaboreze nu-și înțeleg și nu-și realizează sarcina. Dovadă stau tocmai realizările pozitive obținute în școală pe baza colaborării cu U.T.M.

Colaborarea cu organizațiile de massă

Să ne oprim puțin asupra colaborării cu celelalte organizații care lucrează în școli. Să luăm de pildă organizația A.R.L.U.S. Toți cei care au vorbit despre problemele instrucției și educației elevilor au stăruit asupra importanței deosebite pe care o are legarea elevilor și cadrelor didactice de ideea sfântă a prieteniei de nesdruncinat față de marea și glorioasa noastră prietenă, Uniunea Sovietică. Acesta este un lucru bine cunoscut. Mai puțin cunoscut, însă, este faptul că în școală se pot obține mult mai multe rezultate bune în această privință, dacă se întărește colaborarea cu organizația A.R.L.U.S. în scopul folosirii mijloacelor de care dispune această organizație pentru educarea cadrelor și elevilor.

Tot așa cu organizația „Crucea Roșie". A pregăti pe elevi pentru a fi gata pentru apărarea sanitară înseamnă a le da o serie de cunoștințe folositoare pe linia însăși a școlii și, în primul rând, înseamnă a cultiva în elevi, pe altă cale, cu alte mijloace, acelaș sentiment înalt de iubire de Patrie, pe care școala îl cultivă.

U.F.D.R. nu are organizații în școală și este firesc. Dar U.F.D.R. lucrează pentru școală prin comitetele de sprijin ale părinților, ca și pentru alfabetizare, tabere și colonii de copii, pentru înzestrarea internatelor și a cantinelor școlare, etc. Cine se poate plânge dacă părinții și, în special, mamele, vor fi și mai strâns legate de școala unde învață copiii lor?

Toate acestea sunt acțiuni pe care diferitele organizații de massă le duc în folosul școlii și de care școala nu se poate dispensa. Numai acei care scapă din vedere sarcinile școlii nu pot înțelege nevoia neapărată a colaborării pe diferite laturi cu toți cei ce ne pot fi de ajutor pentru realizarea cât mai bună a sarcinilor școlii. Trebue să întărim colaborarea. Planurile de muncă ale școlilor trebue să cuprindă acțiuni bine coordonate pe toate liniile, care trebue să tindă către acelaș scop: întărirea instruirii și educării elevilor, realizarea tuturor sarcinilor de orice fel ale școlii.

A neglija sprijinul pe care școala îl poate primi de pe urma colaborării cu organizațiile de massă, înseamnă a ne crea singuri greutăți, a pune noi înșine piedici în realizarea sarcinilor școlii. Cine dorește aceasta? E suficient să ne referim la munca de alfabetizare din acest an școlar pentru a înțelege limpede că acțiunea comună cu organizațiile de massă a însemnat un avânt nou în munca ce o ducem pe drumul lichidării neștiinței de carte. De aceea, recomand tovarășilor care nu înțeleg încă rostul colaborării să-și revizuiască părerile și să stabilească relații juste de colaborare cu organizațiile de massă, în vederea realizării sarciniior școlii.

In încheerea discuțiilor noastre aș dori să mă opresc puțin asupra planurilor de muncă. Din cele discutate în consfătuirea noastră, rezultă că, în planurile noastre de muncă accentul trebue pus pe procesul de instruire și educație. Până acum n'a fost așa. Accentul era pus, anul trecut, în general, pe problemele de organizare. Desigur, aceasta nu era bine, fiindcă se putea crede că noi facem organizare de dragul organizării; adevărul este că noi stăruim asupra organizării numai cu scopul de a obține rezultate bune în procesul instructiv-educativ.

De aci să nu se tragă concluzia, care ar fi greșită, că trebue să neglijăm problemele de organizare. Fără organizare nu poate fi vorba de niciun fel de realizare în școală. Aceasta înseamnă că planul de muncă al școlii și al tuturor organelor superioare școlii trebue să fie întocmite pe baza raportului just dintre sarcinile instructiv-educative și cele de organizare.

Realizarea unor asemenea planuri cere însă o muncă de specializare adâncă a învățătorilor, profesorilor, directorilor de școli, inspectorilor, referenților didactici, etc. Această muncă de specializare presupune însă un închegat nivel politic și ideologic, pentru realizarea căruia toți învățătorii și profesorii trebue conduși să dea o bătălie susținută, folosind studiul individual, conferințele, cluburile sindicale, cursurile I.C.D. și toate mijloacele ce stau la dispoziție. Nivelul politic și ideologic al cadrelor superioare trebue să fie și mai ridicat.

Negreșit, nu putem cere unui director de școală, unui inspector, șef de secție, etc., specialist în limba română, de pildă, să devină specialist în matematici. Dar putem cere — și aceasta trebue neapărat să o obținem — ca oricine care are o sarcină de conducere în învățământ să cunoască problemele fundamentale ale pedagogiei diferitelor obiecte de studiu, ca și ale metodelor de predare, așa cum apar ele în lumina bogatei experiențe sovietice.

Altfel, cadrele superioare vor rămâne în coada muncii, altfel nu vor putea face altceva decât să se învârtească în jurul acelorași și acelorași probleme de organizare.

Nu presupunem nicio clipă că o asemenea muncă ar fi ușoară. Dar cine își închipue că munca de zidire a unei vieți noi este ușoară? Și apoi ușor a fost să ajungem în situația de azi să construim socialismul pentru viața noastră fericită de mâine, plecând de pe marginea prăpastiei în care ne împingea regimul trecut? In frunte cu Partidul, poporul nostru a realizat și realizează pas cu pas lucruri mărețe. Oamenii școlii cum vor putea rămâne în urmă? Trebue să organizăm bine munca și vom obține rezultatele dorite.

Planurile noastre de muncă trebue să prevadă sarcini concrete de control asupra activității școlii și, în special, asupra procesului instructiv-educativ. Trebue lichidat cu energie ceeace a mai rămas încă din sistemul vechi de inspecție. Inspectorul nu trebue să mai fie ca altădată, sperietoarea unor învățători și profesori și nici protectorul altora. Inspectorul trebue să fie tovarășul mai cu experiență, care îndrumează just munca școlii, care cercetează împreună cu tovarășii din școală cauzele lipsurilor lor, îi ajută să le lichideze, le trezește vigilența pentru a se feri de greșeli, combate fără cruțare abaterile, încurajează inițiativele bune, se preocupă de popularizarea experiențelor celor mai bune și are ca linie permanentă, ca preocupare de zi cu zi, lărgirea în școală a experienței sovietice, atât în problemele generale de pedagogie, cât și în cele speciale ale metodelor de predare pentru fiecare obiect de studiu.

Planurile noastre de muncă vor putea fi cu atât mai bine realizate, cu cât vom desvolta spiritul de inițiativă în cadrul normelor și sarcinilor de învățământ. Ar fi o greșală să se pretindă stabilirea unor șabloane pentru orice problemă care se ivește în școală. Școala trebue considerată ceeace este în realitate, adică un organism viu, care își are viața proprie în cadrul legilor ce organizează această viață. Trebue stimulată inițiativa, munca creatoare.

★

Anul acesta, la 8 Mai, se împlinesc 30 de ani dela înființarea Partidului. In legătură cu aceasta, socotesc necesar să amintesc că Partidul nostru s'a născut și s'a desvoltat în lupta dârză cu oportunismul, cu social democrația de dreapta. Lupta Partidului nostru a fost încununată de succese, ajungând să ne conducă pe calea măreață a construirii socialismului, pentrucă în acțiunile sale a fost luminat de ideologia înaltă a marxism-leninismului, pentrucă n'a făcut compromisuri ideologice, pentrucă a urmat pilda marelui Partid al lui Lenin și Stalin, pentrucă a dat dovadă de combativitate revoluționară, de vigilență împotriva dușmanului.

Partidul este dușmanul cel mai neîmpăcat al trecutului de întuneric, luptătorul cel mai aprig, cel mai plin de dragoste și de avânt pentru viitorul luminos al poporului, al tineretului țării noastre. In toată activitatea noastră, să urmăm pilda Partidului. Numai astfel vom putea crește copiii și tineretul nostru în spiritul educației comuniste, luptând fără cruțare împotriva sistemelor vechi, demascând pe cei care încearcă să abată învățământul nostru pe liniile vechi, desvoltând cu dragoste și devotament în tineretul nostru, ceeace Partidul face de 30 de ani, sentimentul de fierbinte patriotism, sentimentul de prietenie față de popoarele care luptă pentru libertate în toate țările și, în primul rând, sentimentul de adâncă dragoste față de Uniunea Sovietică.

Aniversarea a 30 de ani dela înființarea Partidului nostru se va sărbători în întreaga țară. Școala va sărbători de asemeni, acest eveniment ca un puternic prilej de educare a cadrelor didactice și a tineretului nostru.

★

Dacă fiecare învățător și profesor, fiecare diriginte și director este înarmat cu teoria noastră, se specializează în ramura de care se ocupă și este îndrumat spre munca creatoare, suntem siguri că vom putea să ne îndeplinim sarcina de onoare și de mare răspundere ce ne-a fost încredințată de Partid și Guvern, aceea de a instrui și educa viitoarele cadre ale socialismului și de a ridica continuu nivelul cultural al poporului nostru.

Pe linia aceasta, urez tuturor oamenilor din învățământ succes în îndeplinirea sarcinilor lor.

Grija pentru îndrumarea cadrelor didactice și pentru îmbunătățirea condițiilor lor de muncă și de viață*)

In școlile țării noastre lucrează astăzi peste 80.000 de învățători și profesori, cărora le revin sarcini deosebit de însemnate în înfăptuirea revoluției noastre culturale. Prin munca lor de zi cu zi, cadrele didactice instruesc și educă viitori constructori ai socialismului și comunismului, viitorii tehnicieni și ingineri, învățători și profesori, medici și agronomi, care trebue să stăpânească cultura și știința cea mai înaintată și să știe să pună cunoștințele lor în folosul maselor muncitoare. Invățătorii și profesorii participă activ la opera de culturalizare a poporului. Ei muncesc în cadrul cursurilor de alfabetizare, în căminele culturale, în cadrul Societății pentru Răspândirea Științei și Culturii. Deasemeni, ei desfășoară o vie activitate pentru a lămuri țărănimea muncitoare asupra importanței cultivării pământului cu metodele agrotehnice înaintate sovietice și luptă împotriva misticismului și a superstițiilor. Iată de ce organele de învățământ trebue să acorde o importanță deosebită muncii de ridicare ideologică, politică și profesională a cadrelor didactice, trebue să se îngrijească permanent de îmbunătățirea condițiilor lor de muncă și de viață.

Din inițiativa și cu sprijinul permanent al Partidului, Ministerul Invățământului Public a organizat, începând din anul 1948 școli de îndrumare a cadrelor didactice (I.C.D.) pentru a ajuta învățătorilor și profesorilor să devină cu adevărat educatori noi, luptători activi pentru formarea viitorilor constructori ai socialismului în Patria noastră. Astfel, în anii 1948 și 1949 au funcționat cursuri centrale de îndrumare care au urmărit, în special, ridicarea nivelului politic și ideologic al cadrelor noastre didactice. Prin aceste școli au trecut un număr de 3877 învățători și profesori. Ei au devenit apoi lectorii și conducătorii cursurilor elementare I.C.D. din vara anilor 1948 și 1949, care au cuprins 75.813 cursiști. In acest fel, aproape întregul număr al învățătorilor și profesorilor din țara noastră a trecut prin aceste cursuri elementare, care au urmărit să le dea noțiunile de bază ale științei marxist-leniniste, să-i înarmeze cu înțelegerea adevăratului sens istoric al transformărilor revoluționare ce se petrec în țara noastră în perioada de trecere dela capitalism la socialism și să-i facă să înțeleagă însemnătatea universală a experienței Partidului Comunist (b) al Uniunii Sovietice în construirea socialismului.

In anul 1950, cursurile de îndrumare au intrat într'o nouă etapă, având ca obiectiv principal pregătirea profesională a cadrelor noastre didactice, pe baza bogatei experiențe a pedagogiei și a școlii sovietice.

In vederea formării primelor cadre de metodiști, care să poată da o îndrumare profesională învățătorilor și profesorilor, au funcționat cursuri centrale pentru învățătorii și profesorii de limba română, matematică, istorie și geografie, care au cuprins 536 cadre didactice. Cu ajutorul acestora s'a trecut apoi la organizarea unor cursuri regionale de îndrumare profesională, care au funcționat în întreaga țară în vara anului 1950. S'a dat o atenție deosebită ridicării ideologice și profesionale a cadrelor didactice dela școlile cu limba de predare a naționalităților conlocuitoare, organizându-se cursuri în limba rusă, ucraineană, sârbă, tătară și slovacă. De asemeni, s'au organizat cursuri de perfecționare a cunoștințelor de limba română pentru învățătorii școlilor cu limba de predare maghiară, iar în iarna anului 1950 au funcționat cursuri pentru profesorii de științe naturale, de fizică și de chimie.

In organizarea și activitatea cursurilor de îndrumare profesională au existat însă și o serie de lipsuri. Astfel, nu s'a dat atenția cuvenită pregătirii ideologice și politice a cadrelor. Unele programe au fost prea încărcate și astfel materia n'a putut fi suficient adâncită.

Și secțiile de învățământ au avut lipsuri în ceeace privește organizarea cursurilor de îndrumare. Adesea, cadrele recrutate și trimise la cursurile centrale au fost elemente necorespunzătoare din punct de vedere politic și profesional și aceasta din cauză că secțiile de învățământ au lucrat uneori birocratic.

Ceeace a caracterizat până acum activitatea de îndrumare a cadrelor didactice a fost limitarea ei la cursurile centrale I.C.D. și la cursurile regionale de vară. Nu s'au utilizat însă suficient celelalte forme de ridicare a calificării profesionale și politice și nu s'a dat atenția cuvenită organizării unui ajutor metodologic permanent pentru cadrele didactice.

Având în vedere sarcinile care revin învățământului din Planul Cincinal și din Planul de Electrificare a țării, se cere o grijă deosebită pentru îmbunătățirea muncii de ridicare a nivelului ideologic, politic și profesional al cadrelor noastre didactice. Experiența bogată a școlii sovietice ne ajută să găsim și în această direcție formele cele mai bune de organizare și să dăm muncii de îndrumare a cadrelor un conținut corespunzător.

Secțiile de învățământ vor trebui să se îngrijească în mod deosebit de cercurile pedagogice care vor trebui să devină, începând din viitorul an școlar, formele de bază ale activității metodologice de massă cu învățătorii și profesorii. Sarcinile acestor cercuri vor fi următoarele: sprijinirea cadrelor didactice în ridicarea nivelului lor politic, ideologic și profesional, studierea literaturii metodologice, pedagogice și de specialitate și organizarea schimbului de experiență între cadrele didactice în ceeace privește planificarea și pregătirea lecțiilor, organizarea activității instructiv-educative, folosirea materialului demonstrativ, metodica organizării activității extrașcolare, etc.

Se va da o deosebită importanță ajutorării cadrelor didactice tinere, neexperimentate, ca și cadrelor necalificate. De asemeni, se va insista asupra celor mai bune realizări și asupra experiențelor reușite ale învățătorilor și profesorilor, care trebue să fie popularizate și generalizate. In felul acesta, se va veni în ajutorul celor cu mai puțină experiență sau celor care întâmpină greutăți în aplicarea metodelor și a procedeelor noi de activitate în școală.

Programul cercurilor pedagogice va trebui să cuprindă cele mai importante probleme legate de procesul instructiv-educativ, pentru ca învățătorii și profesorii să știe cum trebue să folosească cele mai înaintate metode de predare și pentru a oglindi în munca lor cu elevii problemele cele mai importante ale construirii socialismului și noile realizări ale științei și tehnicii. Astfel, de exemplu, în programul cercurilor pedagogice pentru școlile elementare (mai ales cele dela sate) un loc important trebue să-l ocupe discutarea modului cum trebue aplicată în școală învățătura lui Miciurin și Williams, îmbinată cu lucrări practice variate, executate pe parcela școlii.

Problemele educative trebue să ocupe, de asemenea, un loc important în programul cercurilor pedagogice.

Cercurile pedagogice se vor organiza în principiu pe lângă școlile de șapte ani sau pe lângă cele mai bune școli. In general, ele trebue să fie organizate în acele școli unde s'au realizat cele mai bune experiențe pedagogice. Aceste școli vor trebui să fie în primul rând înzestrate cu material metodologic, literatură pedagogică, reviste, material didactic, laboratoare, etc.

Conducătorii cercurilor pedagogice vor fi aleși dintre cei mai buni și mai pricepuți învățători și profesori, de preferință cei care au studiat metodicile la cursurile I. C. D., dintre cadrele bine pregătite, ridicate din punct de vedere ideologic, politic și pedagogic.

Activitatea de îndrumare a cadrelor didactice va intra într'o etapă nouă, mai avansată. De aceea, secțiile de învățământ trebue să acorde acestei munci un interes și o atenție deosebită.

O altă latură importantă a activității secțiilor de învățământ trebue să fie aceea a grijii pentru cadre, a grijii pentru condițiile de muncă și de viață ale învățătorilor și profesorilor.

Partidul nostru dă o atenție deosebită îmbunătățirii condițiilor de muncă și de trai ale cadrelor didactice. In Hotărîrea C.C. al P.M.R. din 3-5 Martie 1949 se arată: „învățătorimea dela sate are de jucat un rol de seamă în munca de întărire a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare. De aceea, organizațiile de partid trebue să dea o deosebită atenție pregătirii cadrelor și să aibă o grijă deosebită ca învățătorii dela sate să aibă condiții bune de trai și de muncă".

In mai multe raioane și regiuni secțiile de învățământ au dat atenția cuvenită îmbunătățirii condițiilor de muncă și de viață ale cadrelor didactice, s'au îngrijit de nevoile lor și au luat măsuri spre a le asigura cele necesare.

In articolul de fond „Marea misiune a învățătorului", apărut în „Scânteia" din 22 Februarie, se arată însă că „nu peste tot munca învățătorului găsește sprijinul cuvenit, călcându-se astfel linia Partidului și a Guvernului". In adevăr, unele secții de învățământ nu s'au preocupat până acum, decât în mod sporadic de această problemă. Așa, de pildă, Secția de Invățământ a raionului Calafat din regiunea Dolj nu a arătat grija cuvenită unor cadre pe care Ministerul Invățământului Public i le-a repartizat în mod special, tocmai pentrucă erau cadre bine pregătite, care puteau aduce o contribuție însemnată la ridicarea nivelului muncii instructiv-educative în acest raion.

Folosind toate posibilitățile locale, colaborând cu Sindicatul Salariaților din Invățământ, secțiile de învățământ au datoria de a asigura cadrelor didactice condițiile necesare bunei desfășurări a muncii lor în școală. Trebue să se înlăture supraîncărcarea învățătorilor și profesorilor cu diferite activități în afara școlii sau a muncii culturale. Secțiile de învățământ în colaborare cu sindicatele trebue să ia legătura cu organele cooperatiste și să asigure cadrelor didactice dela sate posibilitatea de a se aproviziona cu cele ce le sunt necesare: textile și încălțăminte, combustibil, petrol lampant, etc. De asemeni, atunci când unii învățători sau profesori sunt mutați în interesul învățământului, secțiile de învățământ au datoria să le asigure cheltuielile de transferare și să se îngrijească de cazarea lor.

Insfârșit, o altă problemă însemnată este aceea a asigurării stabilității cadrelor, adică evitarea mișcărilor de cadre care se practicau în anii trecuți fără motive adânc întemeiate. In unele raioane și regiuni s'au continuat astfel de mișcări de cadre chiar și la începutul acestui an școlar. Secțiile de învățământ trebue să acorde o grijă deosebită asigurării stabilității cadrelor. Ele vor urmări ca fiecare om din învățământ să se simtă atașat de școala lui, de locul lui de muncă, pentru ca astfel să-și ducă munca cât mai bine.

Toate aceste probleme care stau astăzi în fața secțiilor de învățământ au o importanță deosebită pentru buna desfășurare a muncii în școlile noastre. De aceea, este necesar să se ia de îndată măsurile necesare îndeplinirii lor, astfel încât secțiile de învățământ să-și poată realiza sarcinile în cât mai bune condiții.

***) Stenogramă prescurtată după referatul ținut de tov. Ștefan Ziman, directorul Cadrelor din Ministerul Invățământului Public cu prilejul conferinței cu șefii secțiilor de învățământ regionale și ale orașelor de subordonare republicană.**

Pentru îmbunătățirea predării matematicii și fizicii în școlile elementare și medii*)

Planul Cincinal și Planul de electrificare și folosire a apelor țării prevăd o desvoltare uriașă a industriei noastre, a sectorului socialist al agriculturii și a instituțiilor de cultură, prevăd deci creșterea numărului de tehnicieni, creșterea nivelului calificării lor, ca și desvoltarea științei și a tehnicii în țara noastră. Iată de ce predarea matematicii și a fizicii în școlile noastre are o deosebită însemnătate.

Profesorii de fizică și de matematică trebue să transmită elevilor lor cunoștințe despre fenomenele naturale, dela cele mai simple și ușor de înțeles în primele clase elementare până la ultimele descoperiri ale științei. Totodată, ei trebue să prezinte faptele experimentale și să definească noțiunile pe care oamenii le-au introdus în știință.

Fizica și matematica ajută elevilor să înțeleagă just fenomenele naturii. Datorită acestor materii se poate demonstra materialitatea universului și existența sa obiectivă, se poate sublinia că mișcarea este o formă de existență a materiei. Deasemeni, ele ajută la înlăturarea credinței în forțe supranaturale și a misticismului.

In numeroase școli, cercurile de matematică și de fizică pentru elevi lucrează organizat și cu bune rezultate. Așa se petrec lucrurile, de exemplu, la Liceul de băeți din Ploești. Profesorii de matematică și de fizică, ca și U.T.M.-ul, au antrenat sute de elevi la cercurile pe orașe ale Societății de Matematică și Fizică, desvoltând interesul lor pentru aceste materii, lărgindu-le cunoștințele, câștigându-i pentru studiu. Astfel, pe lângă Facultatea de Matematică și Fizică din București funcționează trei cercuri de matematică și două cercuri de fizică, care cuprind un total de 600 elevi. In ultimul timp, „Revista de Matematică și Fizică" a căpătat o largă răspândire în rândurile elevilor.

Trebue subliniate însă unele lipsuri care împiedică formarea bazelor științifice ale concepției elevilor despre lume. Unii profesori mai fac încă greșeli științifice în predare. La Școala Elementară de fete Nr. 1 bis din București, o profesoară a prezentat elevilor mediana și mediatoarea ca sinonime. La Liceul de fete din Pitești, profesoara de matematici a acceptat afirmația unei eleve că suprafața conului este jumătate din suprafața cilindrului care are aceeași bază și înălțime. La clasa VI-a a Școlii elementare Nr. 6 din Timișoara, profesorul de fizică a afirmat că „aburii se transformă în vapori după ce se răspândesc în aer".

In predarea matematicii și a fizicii se observă uneori manifestări idealiste. Astfel, se prezintă noțiunile ca fiind creații arbitrare sau convenționale ale minții omenești, neavând deci o origine materialistă. Unii profesori nu arată interdependența fenomenelor, transformările mișcărilor sau crizele prin care au trecut fizica și matematica pentru a ajunge la rezultate superioare, așa cum s'a întâmplat, de pildă, cu teoria cuantelor sau cu numerele iraționale și imaginare.

Profesorii de matematică și fizică trebue să muncească stăruitor în vederea ridicării permanente a nivelului lor ideologic, științific și pedagogic, studiind operele clasicilor marxism-leninismului și materialul de specialitate. Astfel, cunoașterea lucrărilor „Anti-Dühring" de Engels, „Materialism și Empiriocriticism" de Lenin etc. le poate fi de un neprețuit ajutor. Deasemeni, ei trebue să cunoască și să folosească în munca lor metodicile, revistele în limba rusă (cum ar fi de exemplu „Matematica v'școle" și „Fizica v'școle"), „Analele Româno-Sovietice" etc. Ei trebue să participe la activitatea „Societății de Științe Matematice și Fizice" și să colaboreze la organele ei.

Buna organizare a cercurilor de elevi trebue să asigure nu numai un interes susținut pentru matematică și fizică ci să contribue și la desvoltarea muncii individuale a elevilor, la găsirea unor metode noi de demonstrare a teoremelor și de rezolvare a problemelor.

Trebue sprijinit studiul individual al profesorilor necalificați prin ore de consultații, prin indicarea unei bibliografii adecvate, prin organizarea schimbului de experiențe etc.

Pentru a desvolta gândirea logică a elevilor trebue să-i deprindem să sistematizeze cunoștințele căpătate și să tragă concluzii dintr'un material de observații și experimente, ajungând astfel la legi și teorii, trebue să-i învățăm să deducă dintr'un sistem de axiome, definiții și teoreme, noi proprietăți. In acelaș timp, trebue să-i obișnuim cu necesitatea argumentării, să-i facem să înlăture ideile nefundate din punct de vedere științific și să le formăm priceperea de a susține o teză justă și de a combate una greșită.

Și în această privință s'au observat în unele școli lipsuri: dictarea definițiilor, a regulilor de calcul, a proprietăților figurilor, a teoremelor sau a legilor fizice fără a se indica procesul istoric și logic care a dus la introducerea acestor noțiuni. Deasemeni, nu se desvoltă suficient gândirea funcțională a elevilor, nearătându-li-se dependența între diferite mărimi (de ex.: între preț și cantitate, între spațiu, viteză și timp, etc.). In felul acesta, elevii nu reușesc să înțeleagă diagramele și sunt împiedicați să-și însușească mai târziu capitole noi, ca acelea referitoare la infiniții mici, mișcarea browniană, etc.

Sarcini deosebit de însemnate revin cadrelor didactice în lupta împotriva formalismului în predarea matematicii și a fizicii, pentru a asigura desvoltarea gândirii logice a elevilor, pentru a-i face să înțeleagă varietatea nesfârșită a realității pe care metodele de cercetare urmăresc s'o prindă în legi, pentru a cunoaște mai bine natura și a o putea stăpâni, punând-o în slujba omului, a construirii socialismului și a comunismului.

Deasemeni, trebue subliniată importanța examinării elevilor în așa fel încât să contribue la desvoltarea gândirii lor.

Insușirea metodei experimentale și a tehnicii calculului au o deosebită importanță în studierea matematicii și a fizicii, deoarece asigură elevilor o serie de deprinderi practice, instrumente necesare studiului în orice etapă școlară. In numeroase școli, profesorii de matematică și fizică se preocupă îndeaproape de lucrările practice, folosesc just și în mare măsură material demonstrativ, dau o atenție deosebită însușirii tehnicii calculului. Mai sunt însă unii profesori care nu folosesc suficient materialul didactic. La Liceul din Petroșani, imaginile în oglinzi sferice s'au desenat pe tablă, fără experimentare, fără explicații. La Școala Medie Tehnică de Comerț Nr. 2 din București profesorul de matematică nu folosește în clasă instrumentele, care există totuși în școală. La Liceul de băeți din Deva se discută doar asupra materialului didactic adus în clasă, fără să fie folosit. La liceele din Pitești doar 2—3 elevi lucrează cu material demonstrativ, restul asistă.

Invățătorii și profesorii de matematică trebue să arate o grijă deosebită cunoștințelor de aritmetică ale elevilor și să asigure însușirea temeinică a acestor cunoștințe. Mulți dintre elevi nu posedă cunoștințe suficiente despre calculele cu fracții, cu numere relative, cu expresii iraționale, cu logaritmi, cu radieni, cu table trigonometrice, etc.

Pentru însușirea metodei experimentale, cadrele didactice trebue să caute să facă experiențe cât mai numeroase la fizică, utilizând pentru aceasta inventarul laboratoarelor, lucrând material diactic cu elevii, procurând material intuitiv dela fabrici, uzine, P.T.T., ateliere, laboratoare, etc., chiar din piese reformate.

In acelaș timp, profesorii de matematică trebue să folosească un număr cât mai mare de exerciții pentru a asigura însușirea tehnicii calculului.

Aplicând cunoștințele lor teoretice în viața practică, elevii vor cunoaște elementele tehnicii, vor căpăta posibilitatea de a rezolva probleme din ce în ce mai variate, mai complexe. In numeroase școli profesorii de fizică fac aplicații juste ale problemelor teoretice pe care le predau. Totuși mai persistă și lipsuri în această direcție. In unele școli, predarea este ruptă de viață, de realitățile înconjurătoare. Așa, de exemplu, învățătorul care predă la clasa IV-a a Școlii Elementare din Lupeni nu dă elevilor săi nicio problemă din specificul regiunii. In unele școli tehnice cum sunt, de pildă, Școala Medie Tehnică de aritmetică cu conținut legat de Silvicultură din Caransebeș sau Școala Medie Tehnică de Metalurgie din Iași, aplicațiile matematicii sau ale fizicii nu sunt legate de specificul școlilor.

Unii profesori pun mai mult accent pe exerciții la matematică sau pe repetarea teoretică a lecției la fizică decât pe rezolvarea problemelor legate de Planul Cincinal și de Planul de electrificare a țării.

Pentru a îmbunătăți predarea matematicii și a fizicii, trebue să legăm aceste materii de viață, de nevoile specifice ale regiunii. Astfel, de exemplu, **în legătură cu calculele cu** numere întregi și fracționare se pot alcătui probleme privitoare la activitatea cooperativelor și a gospodăriilor agricole colective, procentele le putem aplica la prevederile Planului Cincinal și la depășirile de normă ale fruntașilor în producție, în legătură cu cercurile tangente sau exterioare putem vorbi despre întrebuințarea lor la angrenaje sau transmisiuni, putem arăta că transformările energiei sunt folosite la motoare și mașini, etc.

In acelaș scop, cu ajutorul profesorilor și al tehnicienilor din școlile medii tehnice se va asigura o strânsă legătură între matematică, fizică și disciplinele tehnice respective.

O deosebită importanță are schimbul de experiențe și popularizarea celor mai bune metode de lucru, atât la clasă cât și în cercurile pedagogice sau în cercurile de elevi. In acest scop, prin intermediul „Gazetei Invățământului" și al „Gazetei Matematice și Fizice" se pot difuza într'un cerc mai larg metodele juste de predare, inovații în confecționarea materialului didactic etc.

Preocuparea permanentă a profesorilor de matematică și de fizică pentru ridicarea nivelului muncii lor va contribui la îmbunătățirea predării matematicii și fizicii în școlile noastre și astfel aceste discipline își vor putea îndeplini rolul lor educativ, vor ajuta la formarea viitorilor **tehnicieni și oameni de știință.**

***) Stenogramă prescurtată a referatului ținut de tov. Tiberiu Roman, șeful serviciului „Licee" din Ministerul Invățământului Public cu prilejul conferinței cu șefii secțiilor de învățământ regionale și ale orașelor de subordonare republicană.**

Toată grija pentru participanții activi la construirea socialismului

Sarcina fundamentală a primului nostru Plan Cincinal este construirea bazei economice a socialismului în Republica Populară Română. Această sarcină fundamentală exprimă voința Partidului Muncitoresc Român, a clasei muncitoare, a întregului popor muncitor de a lichida exploatarea omului de către om în țara noastră și de a făuri orânduirea socialistă.

Traducerea în practică a genialei politici staliniste de construire a socialismului pune o serie de sarcini importante pentru toate sectoarele de activitate, dar precumpănitoare în ceeace privește industrializarea socialistă a țării și — îndeosebi — desvoltarea industriei grele.

Construcții socialiste, construcții de proporții gigantice, au răsărit pe întreg cuprinsul țării noastre. Canalul Dunăre-Marea Neagră, hidrocentralele dela Bicaz și Moroeni, combinatul poligrafic „Casa Scânteii", fabrici și uzine, toate aceste construcții măreațe, ca și nenumărate altele care vor fi înălțate în viitor, trebue construite în ritm rapid. Și noi nu putem construi rapid dacă nu vom folosi mijloacele cele mai înaintate ale tehnicii. Ridicarea tehnicii la un nivel cât mai înalt, astfel ca ea să facă față tuturor sarcinilor pe care le pune construirea socialismului — acesta este unul din obiectivele principale ale Partidului și Guvernului nostru.

In primii doi ani de economie planificată, tehnica noastră a cunoscut o seamă de succese strălucite. Eforturile oamenilor de știință din Republica noastră Populară, însuflețiți în munca lor creatoare de sprijinul și îndrumarea Partidului, se oglindesc în realizările importante obținute până în prezent. Industria, aproape în întregime socialistă, și-a dublat producția în doi ani de zile, înregistrând progrese tehnice însemnate în toate sectoarele, și în special în industria construcțiilor de mașini și într'o serie de alte ramuri.

Atenția și sprijinul susținut pe care Partidul și Guvernul l-au acordat stimulării și desvoltării tehnicii se resfrâng în Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R., privind acordarea Premiului de Stat al R.P.R. și titlului de „Laureat al Premiului de Stat" pentru lucrările efectuate în anul 1949. Lista Laureaților Premiului de Stat arată limpede, pe de o parte, sprijinul nepreget pe care Partidul și Guvernul îl acordă desvoltării științei, iar pe de altă parte, patriotismul care însuflețește pe toți cei ce luptă pe frontul tehnic al construirii socialismului. Marele grup de oameni de știință, ingineri, muncitori premiați subliniază grija deosebită pe care regimul nostru de democrație populară o acordă ridicării la un nivel cât mai înalt a tehnicii. Au fost premiate tocmai acele lucrări al căror conținut se leagă de principala preocupare a poporului nostru în momentul de față și anume, sarcina construirii socialismului.

S'a acordat, de pildă, premiu colectivului de tehnicieni din Institutul de Studii și Proectări Energetice, care a elaborat documentarea tehnico-științifică necesară întocmirii Planului de electrificare a Republicii Populare Române Insuflețiți de dorința de a fi cât mai folositori Patriei, de a contribui cu munca lor creatoare la mersul înainte al construirii socialismului, membrii acestui colectiv de tehnicieni au studiat potențialul hidro și termo-energetic al țării noastre, au cercetat cu atenție problemele utilizării rationale a cursurilor de apă. Ei au studiat caracteristicile principale ale centralelor hidroelectrice prevăzute a fi construite imediat, au cercetat problemele electrice ale planului, împărțirea teritoriului în sisteme energetice, linii de transport și distribuție, etc.

Și colectivul de tehnicieni dela Institutul de Proectări de Mașini — I.P.R.O.M. — care a studiat și proectat cazanul de C M 35 de înaltă presiune, la fel ca și grupul de muncitori, tehnicieni și ingineri dela Uzinele „Sovromtractor", care a organizat fabricarea tractorului în serie mare prin mecanizare, au arătat, prin munca lor, un exemplu de înalt patriotism, de dragoste nemărginită față de poporul nostru care luptă să construiască o viață din ce în ce mai bună.

Atenția deosebită pe care Partidul și Guvernul o acordă desvoltării științei, acordarea Premiului de Sat unui mare număr de oameni de știință care s'au distins cu lucrări în domeniul științelor matematice, fizice etc., atrage sarcini de răspundere și pentru învățământ.

Școala noastră a devenit o școală legată de viață, de practică. De pe băncile ei, vor ieși nu absolvenți rupți de interesele poporului, ci oameni capabili să intre în rândurile luptătorilor pentru socialism, să participe activ la făurirea lui. Iată de ce, și aceasta privește îndeosebi învățământul de toate gradele, trebue să sădim în fiecare elev dragostea față de lucrul pe care-l execută în atelier sau în laborator, iată de ce școala noastră trebue să-și intensifice activitatea pentru ridicarea nivelului științific al tehnicienilor. Fiecare tehnician promovat trebue să devină un om al cărui scop principal în viață să fie participarea cât mai activă și mai creatoare la procesul de desvoltare al economiei socialiste.

30 de ani dela înființarea Partidului

(Urmare din pag. 1-a)

letariatul, în vederea noilor sale misiuni de eliberare a omenirii de domnia claselor exploatatoare este singurul interesat la înflorirea culturii, astfel încât ea să servească mersului înainte al societății.

Preluând puterea, clasa muncitoare condusă de Partidul ei a arătat cu desăvârșită claritate, în practică, grija deosebită ce o poartă culturii. A crescut numărul școlilor și al elevilor de toate gradele, a crescut numărul învățătorilor și profesorilor. Reforma învățământului a fost cea mai grăitoare dovadă a grijii pe care Partidul o are față de cultură și față de cei ce sunt chemați să o răspândească. Minunate sunt cifrele care vorbesc despre însemnătatea acestei reforme. In anul școlar 1938-39 existau 1.577 unități preșcolare, în 1948-49 numărul lor s'a ridicat la 2.998, pentru ca în anul școlar 1949-1950 să ajungă la 3.310. In același ani am trecut dela 13.654 școli elementare la 14.771 și 15.103 în 1949-50. S'a dublat aproape numărul școlilor medii: dela 421 în 1938-39 la 721 în 1949-50, iar numărul facultăților a crescut mai bine de trei ori: dela 41 facultăți în 1938/39 la 149 în 1949-1950. In anii reacțiunii burghezo-moșierești nu exista nicio preocupare pentru alfabetizarea neștiutorilor de carte. In anul școlar 1948/49 numărul celor alfabetizați a fost de 581.286 iar în anul 1949-50 de 669.445.

In școlile noastre învață astăzi fiii oamenilor muncii dela orașe și sate, viitorii intelectuali ai Patriei care vor purta cu cinste mai departe și vor îmbogăți tradițiile culturii noastre naționale.

Cu totul altele sunt condițiile în care predau astăzi învățătorii și profesorii în școli și universități, cu totul diferit este conținutul învățământului și metodele de predare. A trecut vremea când fiecare profitor de pe urma legăturilor sale cu diverși politicianiști avea dreptul să introducă un nou manual în școală, când fiecare inspector putea să prescrie una sau alta din metodele de predare ale școlii burgheze și de mult ori chiar propriile lui metode fabricate ad-hoc în vederea obținerii unui grad superior, mai bine plătit. Cadrele noastre didactice au astăzi satisfacția de a preda cunoștințe științifice și de a folosi în acest scop metodele de predare care nu înjosesc pe om ci îl ridică în proprii săi ochi, în ochii elevilor și ai părinților acestora. Oamenii muncii din învățământ au astăzi cinstea de a face parte din unul din fronturile de luptă avansate ale Partidului: frontul ideologic. Ei au astăzi marea fericire de a fi utili cu munca lor poporului muncitor și nu unei clici restrânse de josnici fabricanți și moșieri. Partidul a redat școlii și slujitorilor ei locul de onoare pe care trebue să-l ocupe în viața Patriei noastre.

Noi suntem mândri de faptul că școala noastră pășește pe drumul școlii sovietice, că avem posibilitatea de a crește tinerele generații în spiritul dragostei de Patrie și de toate popoarele lumii, în spiritul respectului față de știința adevărată și față de marii ei făuritori.

Cu fiecare pas nou pe care îl facem pe drumul construirii socialismului noi și mărețe sarcini se ridică în fața cadrelor didactice. De pe băncile școlilor trebue să păsească în viață constructori capabili ai Planului Cincinal, cu o înaltă pregătire profesională. Pentru aceasta este nevoe de o temeinică pregătire a fiecărui elev în parte. Trebuie să cultivăm în rândurile elevilor dragostea pentru mașină, pasiunea de a face din fiecare unealtă de producție, un izvor puternic care să dea oamenilor produse tot mai multe, de mai bună calitate și la un preț cât mai scăzut. Fiecare elev să ardă de dorința de a ajunge un fruntaș într'una din marile uzine care se ridică pe întreg cuprinsul Patriei, un mânuitor dibaci al mașinilor, un constructor iscusit al lor, un inovator în fiecare ramură de producție. In locul visurilor și ambițiilor meschine pe care școala burgheză le cultiva în rândurile tineretului să sădim în sufletele elevilor nobila pasiune a marilor creații destinate întăririi Patriei și fericirii oamenilor ei, măreția zilei de azi și a celei de mâine pe care ei sunt chemați să o făurească, dăruindu-și viguroasele lor forțe. Spre aceste sarcini de onoare ne cheamă întregul trecut de luptă al Partidului și al clasei muncitoare din țara noastră, măreața activitate pe care o desfășoară astăzi.

Rodnica muncă depusă în cei 30 de ani de existență ai Partidului se datorește felului în care conducerea lui, fiecare membru al lui a știut să urmeze cu fidelitate și să aplice în mod creator uriașul tezaur de învățăminte teoretice ale marelui Partid Bolșevic ca și bogata experiență practică de făurire a lumii socialiste pe care au dobândit-o oamenii sovietici luptând sub steagul Partidului lui Lenin și Stalin. **Partidul clasei muncitoare din țara noastră a arătat în permanență oamenilor muncii că drumul eliberării lor este drumul Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.**

Să învățăm din experiența poporului sovietic, să învățăm din experiența școlii sovietice, să desbatem și să ne însușim valorosul tezaur al celei mai înaintate pedagogii, iată datoria noastră de onoare, de oameni care ne iubim țara și care vrem să facem din fii ei cetățeni luminați și fericiți.

Să întâmpinăm a 30-a aniversare a Partidului cu noi și însemnate succese în munca de ridicare a nivelului științific al învățământului nostru, cu noi succese în ridicarea măiestriei predării cursurilor, înălțând tot mai sus steagul educației comuniste a generațiilor pe care le instruim, exprimând în acest fel dragostea și recunoștința noastră fierbinte pentru glorioasa activitate a Partidului nostru.

Premiile Stalin — premii ale păcii și progresului

Hotărîrea Consiliului de Miniștri al U. R. S. S. cu privire la decernarea Premiilor Stalin pe anul 1950, celor mai remarcabile lucrări în domeniul științelor, al invențiilor, al literaturii și artelor, reprezintă o puternică demonstrație a științei, artei și literaturii sovietice, puse în slujba păcii și progresului, și o puternică lovitură dată științei și culturii burgheze decadente, folosite de dușmanii omenirii în scopuri războinice, agresive.

Numeroase premii au fost decernate oamenilor muncii, fruntașilor științei, artei și literaturii sovietice, colectivelor de tehnicieni și muncitori pentru lucrările lor în domeniul științei, al construcțiilor de mașini și aparate, pentru lucrări în domeniul metalurgiei, al explorării și extracției de minereuri, pentru lucrări în domeniul chimiei și tehnologiei chimice, al energeticei, pentru perfecționări radicale în domeniul transporturilor și al comunicațiilor, pentru lucrări valoroase în domeniul agriculturii, al industriei ușoare și industriei alimentare, pentru lucrări în domeniul medicinei, al beletristicei, al poeziei, dramaturgiei, criticii literare, cinematografiei, pentru lucrări în domeniul artelor, al spectacolelor de operă, etc.

Grupuri întregi de oameni de știință, de artă, de tehnicieni și muncitori au fost distinși pentru valoroasele lor lucrări cu cea mai înaltă prețuire — cu Premiul Stalin.

Decernarea acestor premii dovedește întregii omeniri muncitoare, cât de mult este apreciată munca omului în Uniunea Sovietică, câtă prețuire se acordă în această țară oricăror încercări menite a duce Patria și poporul sovietic către cele mai înalte culmi ale progresului, către comunism.

Totodată, decernarea Premiilor Stalin, înseamnă pentru oamenii de știință, litere, artă, pentru tehnicienii și muncitorii din toate ramurile industriei sovietice, un imbold tot mai puternic pentru a da Patriei lor opere din ce în ce mai importante.

Printre oamenii de știință sovietici care au primit înalta distincție pentru activitatea lor, este și grupul condus de Leonid Brehovskih, pentru cercetările făcute în domeniul acusticii. Pentru descoperiri și studiul jerbelor electronico-nucleare, al procesului nuclear în cascade, au fost distinși cu Premiul Stalin academicienii Dimitrie Skoibetân, Nicolai Dobrotin și Gheorghe Zațepin.

De asemeni, pentru lucrările sale biologice, a fost premiat academicianul Lev Berg, pentru lucrări în domeniul medicinii, profesorul Mihail Usievici, pentru lucrări în domeniul chimiei, savanții Alexandr Vinogradov, Piotr Sergheev, Boris Krujalov și alții.

Pentru remarcabilele invenții, pentru radicalele perfecționări ale metodelor de muncă în producție, s'a acordat Premiul Stalin, grupului de ingineri în frunte cu Alexei Gridin, grupului de specialiști și muncitori condus de Vladimir Dikușin, grupului care are în fruntea sa pe Serghei Sokolov, grupului de ingineri condus de Alexandr Egorov-Kusmin ca și atâtor altor grupuri de tehnicieni și muncitori. Toate acestea arată câtă grijă poartă P.C. (b) și Guvernul Sovietic pentru oamenii care și-au închinat viața și activitatea lor construcției comunismului în U. R. S. S.

Au fost decernate, de asemeni, Premii Stalin, câtorva sute de scriitori, artiști, compozitori, cineaști, etc., pentru lucrările lor în domeniul literaturii și al artei. Temele folosite de oamenii de artă, de cineaștii și de scriitorii sovietici oglindesc lupta poporului sovietic pentru construirea noii societăți și pentru apărarea păcii.

Premierea nuvelei „Secerișul" a Galinei Nikolaeva, a nuvelei „Velnița" scrise de Feodor Gradkov, a romanului lui Semion Babaevski „Lumină deasupra pământului", ca și premierea piesei lui Alexandr Corneciuk „Crângul de călini", a desenelor lui Kurkriniksi intitulate „Ațâțătorii la război", a sculpturii „Impunem pacea", lucrate de colectivul condus de artista Vera Muhina, ori a picturii intitulate „Puterea Sovietelor — Pacea popoarelor" ca și atâtea alte premii acordate creatorilor de filme, de opere muzicale, etc. oglindesc efortul comun al tuturor oamenilor de știință, artă și litere din Uniunea Sovietică de a arăta prin lucrările lor munca omului sovietic, dorința lui de a trăi în fericire și lupta pe care o desfășoară el pentru pace.

Este de ajuns să amintim că în timp ce în Statele Unite ale Americii, în Anglia și în toate celelalte țări capitaliste, știința este pusă în slujba războiului, în slujba morții, în Uniunea Sovietică, aceasta servește progresului și fericirii omului, servește vieții, păcii.

In vreme ce canibalii americani folosesc gaze toxice pentru a extermina în massă populația Coreei, în timp ce aceștia fac febrile cercetări în domeniul bateriologiei, ai energiei atomice, pentru a servi scopurilor agresive, oamenii de știință sovietici, care cunosc încă de multă vreme energia atomică, luptă pentru a da acesteia o cât mai mare întrebuințare în industrie, în agricultură, etc. In timp ce magnații dolarului acordă sume fabuloase, menite a folosi distrugerii orașelor și satelor de pe glob, în Uniunea Sovietică, oamenii de știință fac cercetări menite a smulge tot mai multe bogății solului și subsolului, bogății ce sunt puse în slujba omului, a vieții și fericirii acestuia.

In timp ce în Statele Unite și în țările subjugate imperialismului, oamenii de știință, scriitorii, artiștii și muzicanții progresiști sunt supuși celor mai groaznice persecuții, sunt urmăriți și închiși, sunt maltratați, iar operele lor sunt interzise, în Uniunea Sovietică se crează tot mai multe opere care înfățișează viața poporului sovietic într'un mod deosebit și viu și care sunt puse în serviciul măreței cauze a apărării păcii și a construirii comunismului.

Decernarea Premiilor Stalin pe anul 1950 a fost întâmpinată de toate popoarele sovietice cu un viu entuziasm. La această bucurie s'au alăturat popoarele din țările de democrație populară și toți oamenii muncii dornici de progres din lumea întreagă.

Premiile Stalin, acordate oamenilor de știință, artă și cultură, precum și muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor din Uniunea Sovietică, dovedesc întregii omeniri superioritatea sistemului politic și economic socialist față de cel capitalist; dovedesc superioritatea științei, tehnicii, artei și literaturii sovietice, dovedesc strânsa colaborare între oamenii de știință, de litere cu tehnicienii și muncitorii sovietici, care laolaltă urmăresc același țel — ridicarea omului către cele mai înalte culmi ale culturii, prosperarea pașnică a tuturor popoarelor și construirea socialismului în întreaga omenire.

Prietenia caldă a colegilor noștri sovietici

Vă scriem aceste rânduri din Uniunea Sovietică, din orașul Leningrad unde, datorită grijii Partidului și a Guvernului nostru, am fost trimiși pentru a ne însuși minunatele cuceriri ale științei sovietice.

Noi n'am uitat de colegii noștri pe care i-am lăsat în țară și vrem ca și ei să cunoască măcar o parte din ceeace vedem și simțim aci. Deaceea, ne-am gândit să trimitem scrisori presei, prin mijlocirea căreia vor putea citi aceste rânduri toți tinerii Patriei noastre.

De îndată ce am sosit în Uniunea Sovietică, am fost înconjurați de prietenia caldă a colegilor noștri sovietici. Dornici totdeauna să ne vină în ajutor, ei ne explicau cuvintele neînțelese în orele de curs, ne împrumutau caietele de rezumate făcute de ei până la venirea noastră, ne corectau și ne completau notițele. Erau în stare să stea cu noi ore întregi, pentru a ne explica câte o lecție sau a ne completa cunoștințele de limba rusă. La început noi ne sfiam să luăm cuvântul în seminar, din cauză că ne exprimam greoi în limba rusă. Incurajările colegilor noștri ne-au făcut să ne învingem sfiala. Dar oricât am încerca, nu putem exprima în cuvinte cât de mult ne-a ajutat minunata atitudine a studenților sovietici.

Dar pe lângă acest ajutor direct, noi am primit și primim permanent un ajutor puternic prin exemplul pe care îl constitue pentru noi stilul în muncă al studenților sovietici. Am putut vedea seriozitatea cu care colegii noștri sovietici își pregătesc seminariile. Cu toate că pentru fiecare seminar ni se dă o bibliografie de multe zeci de pagini, ei o citesc în întregime și o prelucrează în rezumate. Astfel, răspunsurile din seminar nu sunt niște răspunsuri „de mântuială", ci răspunsuri care reflectă o serioasă pregătire, bazată pe un temeinic studiu individual.

Pregătirea studenților sovietici pentru sesiunea de iarnă, ca și pentru celelalte sesiuni, nu se face cu câteva zile înainte, ci începe odată cu anul școlar. In această pregătire, un rol important îl joacă și sistemul de împrumut al cărților dela biblioteca facultății, sistem care permite fiecărui student să aibă la dispoziție, pentru un timp îndelungat (una, două, sau trei luni) cărțile de care are nevoie. Deasemenea, aspectul sălilor de lectură, pline până la refuz, nu este ceva specific numai pentru zilele dinaintea examenelor, ci este un lucru obișnuit.

Unul din factorii cei mai importanți în viața studenților sovietici este organizația comsomolistă care, prin organizatorii grupelor comsomoliste, exercită un control permanent asupra pregătirii profesionale a studenților. Pregătirea pentru diferitele materii nu se face numai în bibliotecă și cu ajutoul cărților, ci și prin excursiile culturale ale grupei de studenți, organizate de Comsomol sau de catedre. Așa, de pildă, în legătură cu studierea primelor trei capitole din Istoria Partidului Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice, catedra de marxism-leninism din facultatea noastră a organizat vizitarea acelor camere din Muzeul Lenin în care se poate urmări începutul activității revoluționare a lui Vladimir Ilici Lenin. Catedra de tehnologia produselor industriale organizează vizite la diferite fabrici, sau vizionarea filmelor în legătură cu subiectele predate la curs.

In cadrul cercurilor științifice studențești, organizate pe lângă cele mai importante catedre și care se află sub directa conducere a catedrelor respective, studenții se obișnuesc, încă din primul an de facultate, să-și lărgească sfera preocupărilor în afara celor predate de profesor la curs, familiarizându-se în același timp cu munca științifică.

Colegii noștri sovietici manifestă un viu interes pentru realizările poporului nostru pe drumul construirii socialismului. Astfel, de pildă, la un seminar de geografie economică, a fost ascultat cu o deosebită atenție un referat asupra desvoltării țării noastre dela 23 August până astăzi.

In grupa noastră de studenți, ca și în întreaga Uniune Sovietică, poți urmări în mod concret cum se aplică în viață politica stalinistă de apărare a păcii și de prietenie între popoare. In afară de români, în grupa noastră se mai află studenți din R. Polonă, din R. P. Ungară, din R.P. Bulgaria și un student coreean. Cu toate că acest coleg al nostru coreean se descurcă încă foarte greu în limba rusă, el reușește totuși să înțeleagă foarte bine solidaritatea studenților sovietici, ca și a noastră, a celor din țările de democrație populară, cu lupta pentru libertate a poporului coreean.

Nu vă putem scrie prea multe într'o scrisoare. Dacă măcar câtuși de puțin am ajutat pe colegii noștri din țară prin cele ce am scris despre munca studenților sovietici, noi vom fi foarte fericiți.

MARGINEANU IOSIF
și BALAN MARIN
studenți în anul I
Facultatea de Economie Politică
Universtatea „A. A. Jdanov"
Leningrad

POȘTA REDACȚIEI

V. Pasteanu — Alba. Din materialul trimis de dvs. în legătură cu consfătuirile educatoarelor, învățătorilor și profesorilor din raionul Alba nu rezultă îndeajuns felul cum se desfășoară munca în școlile din raionul Alba. In această dare de seamă, dvs. ați fi putut să ne arătați ce considerente au stat la baza hotărîrii secției de învățământ a raionului de a convoca o ședință de mari proporții, așa cum a fost această ședință despre care vorbiți dumneavoastră, ce referate s'au ținut și la ce concluzii și sarcini s'au ajuns, — toate acestea pe bază de date reale.

Adrian Gheorghiu — Botoșani In articolul trimis, vorbiți numai de aspectul organizatoric al problemei de alfabetizare. In etapa actuală ar fi fost mai potrivit să se prezinte problemele de conținut și acestea în strânsă legătură cu munca de fiecare zi a învățătorilor și profesorilor care conduc astfel de cursuri.

Pentru o bună frecvență a elevilor în perioada muncilor agricole

Asigurarea unei bune frecvențe în școlile elementare dela sate este o problemă care trebue să preocupe în aceeași măsură atât cadrele didactice, cât și organizațiile de masă. Deși s'au luat o serie de măsuri care au dus la îmbunătățirea frecvenței, se mai observă totuși, în unele luni ale anului, când muncile agricole sunt în toi, că numărul copiilor care absentează dela școală crește în mod simțitor. Experiența anilor trecuți arată că aceasta se datorește faptului că, începând cu luna Aprilie, o bună parte din părinți nu-și trimit copiii la școală pentru a-i folosi la muncile agricole sau la alte treburi gospodărești. Același lucru se întâmplă în lunile de toamnă, în perioada de strângere a recoltei.

In unele sate, în anul școlar trecut, cadrele didactice au reușit printr'o intensă muncă de lămurire să înlăture acest impediment, menținând și în aceste luni o frecvență de 100 la sută.

Au fost însă școli unde cadrele didactice nu au depus destulă stăruință în această direcție și rezultatele nu au întârziat să se arate. Astfel, la școlile elementare din comunele Turcoaia, Văcăreni, Gârbea, Jijia din regiunea Galați, Alimănești, Teslui, Corbu și Vitănești din raionul Slatina frecvența lăsa mult de dorit în primăvara anului trecut.

Gospodăriile agricole de stat, ca și alte organe de stat nu trebue să angajeze elevi la diferite munci în timpul anului școlar.

Pentru ca aceste lucruri să nu se mai repete, cadrele didactice trebue să ia din vreme toate măsurile, pentru ca frecvența să se mențină și în aceste luni.

Învățătorii și profesorii trebue să-i lămurească atât pe elevi, în cadrul școlii, cât și pe părinții lor, că acum în perioada de repetare și sistematizare a materiei, în perioada de pregătire pentru încheierea anului școlar, asigurarea unei bune frecvențe este cu atât mai necesară. Invățătorii trebue să stea de vorbă cu fiecare părinte în parte și să le arate că trimiterea copiilor la școală este o datorie cetățenească a fiecăruia. In această muncă, învățătorii vor cere sprijinul tuturor organizațiilor de massă, care trebue să privească problema școlarizării ca o problemă ce-i privește pe fiecare și să lămurească la rândul lor pe părinți despre datoria ce o au față de școală, dar mai ales față de copiii lor.

Pentru a da țării cadre cât mai bine pregătite, pentru îndeplinirea Planului Cincinal și a Planului de electrificare, cadrele didactice trebue să împletească munca lor de instruire și educare a tinerelor generații cu grija neobosită pentru o frecvență cât mai regulată în perioada de pregătire a încheierii anului școlar, care coincide cu perioada muncilor agricole.

Numai astfel, vom avea certitudinea că munca noastră este folositoare tuturor copiilor care ne-au fost încredințați, numai astfel vom putea încheia anul școlar cu un procent cât mai ridicat de promovați.

Note politice externe

Conferința adjuncților miniștrilor de Afaceri Externe ai celor patru puteri, întrunită la Paris, își continuă lucrările.

Cu ce rezultat? Din nou s'a făcut dovada că, în timp ce Uniunea Sovietică urmărește, consecvent, instaurarea unei păci trainice, întemeiate pe o rezolvare echitabilă a problemelor în litigiu și pe o colaborare internațională democratică, guvernele celor trei puteri occidentale stăruie cu încăpățânare în țelurile lor de vrajbă și război. Acest lucru este dovedit, din nou, de faptul că spre deosebire de proiectul sovietic de ordine de zi, care cuprinde mari probleme concrete și actuale, de a căror soluționare depinde înlăturarea prezentei încordări din Europa, delegațiile puterilor apusene propun o ordine de zi nebuloasă și lipsită de conținut, care urmărește să abată atenția Consiliului Miniștrilor de Externe dela adevăratele cauze ale tensiunii actuale.

Că guvernele celor trei puteri occidentale nu vor să renunțe la politica lor criminală, ne-o arată înseși declarațiile cinice ale celor trei adjuncți apuseni. Intr'un consens unanim, Jessup, Davies și Parodi, respectiv reprezentați ai Statelor Unite, Angliei și Franței, au avut neobrăzarea să afirme, deschis, că adoptarea proiectului sovietic de ordine de zi ar stânjeni înfăptuirea măsurilor pentru înarmarea Germaniei de Vest, întreprinsă de cele trei puteri. Mai mult chiar: atât Jessup cât și Davies au recunoscut fățiș că guvernele celor trei puteri intenționează, în ciuda discuțiunilor quadripartite angajate, să continue remilitarizarea Germaniei Occidentale. Ceeace vrea să însemne că guvernele celor trei state imperialiste vor să zădărnicească succesul convorbirilor dela „Palatul Roz", al căror scop principal este tocmai examinarea modului în care acordul dela Potsdam a fost aplicat cu privire la demilitarizarea Germaniei. Dealtminteri, cele trei guverne nu numai că nu vor să oprească remilitarizarea Germaniei de Vest, dar ele nu vor să renunțe nici la continuarea cursei înarmărilor și deaceea reprezentanții lor la Conferința preliminară refuză să accepte înscrierea pe ordinea de zi a problemei reducerii înarmărilor propusă stăruitor de delegația sovietică.

A. A. Gromiko a demascat, cu vigoare, toate aceste odioase manevre sabotoare, demonstrând neîncetat că „pentru menținerea păcii nu este nevoie de cursa înarmărilor, de remilitarizarea Germaniei, ci de reducerea înarmărilor și de demilitarizarea Germaniei". **Poziția delegației sovietice este într'atât de logică, dreaptă și puternică încât până și presa imperialistă este nevoită s'o recunoască.** Astfel, revista reacționară engleză „The Economist" scrie: „Reprezentanții occidentali au procedat nerațional obiectând împotriva dorinței sovieticilor ca problema Germaniei să fie inclusă prima pe ordinea de zi, deoarece fiecăruia îi este clar că ea constituie problema fundamentală". **La rândul său, oficiosul american „New York Times" constată că programul sovietic „are cel puțin meritul că este concret și că, în ce privește unele din aspectele sale, nu este lipsit de interes pentru popoarele europene. Puterile occidentale n'au reușit să-i opună un program concret propriu".**

N'au reușit, adică, să înșele opinia publică în legătură cu manevrele lor obstrucționiste. Și nici nu vor putea reuși. Popoarele, europene nu vor palavre, ci fapte; ele vor instaurarea reală a unei păci trainice și, în consecință, cer, în mod activ, demilitarizarea Germaniei și reducerea înarmărilor. Și de voința popoarelor imperialiștii agresori vor trebui în cele din urmă să țină seama.

Cu fiecare zi ce trece contradicțiile inter-imperialiste se înăspresc, căpătând caracterul unui război economic din ce în ce mai violent și mai necruțător.

In ultimele zile, imperialiștii americani au dat, într'adevăr, imperialiștilor britanici, o serie de lovituri care fac să se clatine cursurile acțiunilor la Bursa din Londra. Acordul pentru punerea în aplicare a faimosului „plan Schuman", prin care urmează să se contopească industriile carbonifere și metalurgice ale țărilor vest-europene, — „plan" pe care englezii l-au combătut din răsputeri — a fost parafat, la Paris, din ordinul guvernului Statelor Unite. In felul acesta, exporturile britanice și, în general, economia națională a Marii Britanii, primește o lovitură cu consecințe incalculabile.

In afară de aceasta, grație intrigilor americane la Teheran, — intrigi ce s'au tradus, recent, prin asasinarea primului ministru Rasmara, — imperialiștii yankei sunt pe cale să dea o altă gravă lovitură „partenerilor" lor britanici. După cum se știe, neputând să preia controlul, în mod direct, asupra societății petrolifere „Anglo-Iranian Oil", cei din Wall-Street au imaginat stratagema preluării unui control indirect. Este vorba de raționalizarea terenurilor petrolifere ale Iranului, — ceeace va îngădui imperialiștilor americani să se substituie, prin intermediul guvernului pro-american dela Teheran, imperialiștilor britanici. Urmările acestei manevre depășesc însă chiar de pe acum problema petrolului și iau o amploare de o extremă gravitate pentru pozițiile Angliei în tot Orientul-Mijlociu și Apropiat. Este îndeajuns să menționăm, de pildă, că sub influența celor petrecute în Iran, în Egipt se și cere naționalizarea Canalului de Suez, actualmente controlat de imperialiștii englezi. Deaceea, la Londra domnește în prezent panică în cercurile marilor monopoluri capitaliste.

Concluzia acestei feroce lupte între rechinii capitaliști este că ea slăbește neîncetat temeliile lagărului imperialist, scufundându-l în contradicții tot mai violente.

FOILETON

Se întâmplă să fie tot repetiție

Nu-l pot uita pe profesorul nostru de istorie care, doi ani de zile, la fiecare sfârșit de lecție, drept orice „explicație" pentru lecția următoare, ne-a însemnat cu unghia pe manual: „de aici, până aici". Noi, elevii, toceam, pe de rost, toate paginile, toate rândurile și toate virgulele între „d. a. și p. a." Toceam de frica urechelii și a corigenței, consecință firească a acelor 2 care se încolonau în catalog, câte 10 - 12 pe un trimestru, ori de câte ori, în recitarea mecanică a lecției, nu plasam bine virgula și punctul din carte.

Dar, spre marea noastră bucurie, la o lecție, profesorul s'a abătut dela obișnuitul lui tipic: „d. a. și p. a." Și anume, s'a întâmplat să între un inspector în clasă, iar profesorul, după ce a făcut „repetiție" toată ora, la sfârșit ne-a dat „aceeași lecție", fără ca unghia d-sale să se mai ostenească a încrusta pe manual inițialele fatidice. Era pe atunci o teamă de inspector în cancelarie, cum se sperie puii de uliu. Și trebuia „să-l duci" pe inspector. Cu o oră de repetiție, în care clasa îți reproducea lecția dintre hotarele marcate de unghia profesorului, „îl duceai de-i săreau fulgii". Mult am mai așteptat noi și „inspecția" și „repetiția". Dar n'au mai venit nici una, nici cealaltă.

Aceste întâmplări vechi, care azi se petrec tot mai rar, mi le-am amintit totuși când, discutând despre profesoara de fizică dela Liceul de Fete din Sibiu, atât inspectorul, cât și directoarea nu puteau să spună cum predă, pentrucă, de câte ori o vizitaseră la lecție, se „întâmplase" să aibă tot repetiție. Văzând însă că astăzi în condică este trecut, la clasa VIII-a A, la fizică: „Probleme", intrăm în clasă cum intri într'o livadă încărcată de rod bogat. Frumoasă lecție se poate face rezolvând probleme de fizică!

In clasă, profesoara ne întâmpină cu un zâmbet pe care noi îl socotim drept zâmbet de prietenie. Și ca să arate câtă cinste ne acordă, ne informează într'un meșteșugit stil indirect:

— Fetelor, cred că o să-mi dați răspunsuri bune, să văd o adevărată pădure de mâini ridicate, că doar, știți voi, pe azi aveți repetiție.

Și accentuează pe cuvântul „repetiție". Directoarea îmi face semn. Adică, vezi, și dumitale ți s'a întâmplat: tot repetiție.

Sunt contrariat, din două motive. Intâi că nu există o concordanță între tema înscrisă în condică și cea pe care o tratează profesoara în clasă. Al doilea, pentrucă după câte știu, lecțiile de repetiție se programează din vreme, ținând seama de organizarea materiei pe probleme, și că atari lecții necesită o pregătire specială.

Totuși, nu-mi vine a crede. Poate tovarășa profesoară vrea doar să revadă cu elevele unele legi, unele formule din lecțiile referitoare la proprietățile lichidelor, înainte de a trece la rezolvarea problemelor. Trebue să urmeze și o lecție nouă, după o lecție de repetiție. Altfel nu se poate. Văd că elevele, de bine de rău, cunosc materia pe care o repetă azi. Deabia aștept să văd cum aplică ele cunoștințele la realitățile concrete. Cum calculează, de pildă, puterea presei hidraulice, cum...

Aștept. Tovarășa profesoară formulează mai departe întrebări peste întrebări, ușoare, disparate, iar clasa dă răspunsuri simple, fără legătură între ele, ca și întrebările.

Aștept lecția nouă și timpul trece. Mă uit la ceas. Tot materialul lecțiilor repetate e răscolit în fața noastră, cum ai răscoli o claie de fân, pe care ai vrea s'o clădești altfel, dar pentrucă te amenință o furtună, o lași baltă, încurcată.

Și rolul furtunii pentru cazul nostru l-a jucat clopoțelul sunând de recreație, tocmai când mă întrebam foarte curios: ce-o să facă profesoara, cum o să rezolve problema lecției noi? Mi se părea că pentru dânsa momentul trebuia să fi fost deosebit de penibil. Dar în ciuda frământărilor mele, „s'a întâmplat" ca profesoara să rezolve această chestiune foarte lesne și s'o enunțe cu multă seninătate:

— Pe data viitoare, fetelor, aveți tot repetiție!

RADU TUDOR

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26. Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA „Scrisul Liber", Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5. Telefon: 4.92.95. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni, 130 lei; instituții anual, 500 lei.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL III Nr. 105 | 6 PAGINI 5 LEI | VINERI 6 APRILIE 1951

In acest număr :

- Fiecare învățător și profesor să fie un luptător de frunte pentru cauza păcii (Pag. 1).
- Suntem fericiți că fii noștri studiază în țara celei mai înaintate științe (Pag. 1).
- Să recapitulăm cât mai bine materia (Pag. 2).
- Indrumarea studiului individual al studenților de Alexandru Roșca (Pag. 2).
- Lucrările sesiunii generale științifice a Academiei R. P. R. (Pag. 3-4).
- RECENZIE : Rezoluții și Hotărîri ale C. C. al P. M. R. — 1948-1950 — (Pag. 5).
- Grady — diplomatul călău (Pag. 5).
- Cercurile pedagogice pe specialități din Miercurea-Ciucului (Pag. 5).
- Note politice externe (Pag. 5).

Dirigintele în etapa încheierii anului școlar

In etapa încheierii anului școlar, toate eforturile cadrelor didactice trebuesc îndreptate către ridicarea nivelului la învățătură al elevilor, pentru realizarea unui număr cât mai mare de promovați. Munca în școli trebue să capete acum un ritm mai viu. Trebue să se acorde toată grija învățăturii și acelor forme de activitate extrașcolară care vin direct în sprijinul ei. Aceasta este contribuția cea mai de seamă a cadrelor didactice la lupta pentru pace.

O grijă deosebită trebue să se acorde, în special, elevilor claselor cu o situație mai grea la învățătură, materiilor la care elevii au întâmpinat mai multe greutăți și elevilor care nu au mers până acum în pas cu ceilalți și au obținut rezultate nesatisfăcătoare în munca lor.

Diriginții se vor îngriji în mod deosebit de buna organizare și îndrumare a vieții și activității elevilor. In acelaș timp, ei vor coordona activitatea tuturor profesorilor care lucrează cu clasa lor, urmărind ca aceștia să folosească toate formele de ajutorare a elevilor pentru îmbunătățirea situației lor la învățătură.

Diriginții vor da atenție, în aceeași măsură, atât muncii instructive cât și celei educative. Disciplina este o condiție de bază pentru desfășurarea în bune condițiuni a muncii școlare și deaceea realizarea ei trebue să fie o preocupare importantă a diriginților.

Dirigintele trebue să organizeze colectivul unit al clasei, să facă pe fiecare elev în parte să simtă răspunderea pentru munca lui proprie și pentru munca celorlalți, fiecare dintre ei urmărind ca întregul colectiv să obțină rezultate cât mai bune la sfârșitul anului. Deasemeni, o atenție deosebită se va acorda îmbunătățirii frecvenței, de care depinde în mare măsură bunul mers al muncii școlare.

Dacă fiecare profesor în parte are sarcina să întărească și să îmbogățească cunoștințele elevilor la materia pe care o predă, diriginților le revine sarcina să coordoneze munca profesorilor, să sprijine organizarea diferitelor forme de ajutorare a elevilor pentru ridicarea nivelului lor la învățătură, să sădească în ei dorința de a învăța cât mai conștiincios.

Experiența educatorilor sovietici arată că tactul pedagogic, activitatea plină de grijă a dirigintelui este în stare să deștepte interesul pentru învățătură al celor mai indiferenți elevi. La conferința organizată de Institutul orășenesc pentru perfecționarea cadrelor didactice, cu diriginții din școlile medii pentru schimb de experiență, tovarășa Ciumakova, dirigintă la școala Nr. 545 din Moscova, a prezentat un raport în care a arătat cum, prin dorința ei vie de a ajuta pe elevi să se lepede de defectele lor, prin străduința de a-i învăța să muncească organizat, ea a reușit să facă din toți elevii ei elemente conștiincioase, harnice, elemente valoroase în colectivul școlii. Exemplul educatorilor sovietici să fie un imbold permanent pentru munca fiecăruia dintre diriginții școlilor noastre.

Prima grijă a dirigintelui va fi să cunoască în amănunt situația la învățătură a tuturor elevilor clasei sale, cercetând catalogul și stând de vorbă cu profesorii și, pe baza constatărilor făcute, să ia măsuri de îndreptare acolo unde constată lipsuri. El trebue să urmărească cu cel mai mare interes ajutorarea elevilor rămași în urmă la învățătură. Pentru aceasta, va căuta să cunoască bine cauzele care au determinat rămânerea în urmă și să găsească apoi mijloacele prin care acești elevi pot fi ajutați. Cazurile mai grele vor fi aduse de către diriginte în discuția consiliului pedagogic, pentru a se lua în colectiv hotărîri în această privință.

Asistând la lecții dirigintele își poate da mai bine seama cum se desfășoară munca la materia respectivă. El va discuta apoi cu profesorul îngrijindu-se să se ia măsuri pentru îndreptarea grabnică a deficiențelor.

Așa au înțeles să lucreze mulți diriginți din școlile noastre. Diriginții F. Lupu dela școala Nr. 2 băieți și Ștefănescu Vasile dela școala Nr. 6 mixtă din Ploești, de pildă, au asistat în repetate rânduri la orele de curs. In urma constatărilor făcute, ei au ținut consfătuiri cu profesorii, pentru a discuta pe marginea lipsurilor observate și pentru a lua măsuri de comun acord.

Dirigintele trebue să urmărească deasemeni, mai îndeaproape viața și activitatea elevilor. El va căuta să cunoască în acelaș timp condițiile în care învață elevul acasă și, găsind acolo cauza care produce greutăți, să încerce să o înlăture. In timpul care a mai rămas până la sfârșitul anului, vor trebui intensificate vizitele la domiciliul elevilor. Stând de vorbă cu părinții, fie cu acest prilej, fie în orele de convorbiri care trebuesc programate în mod regulat, dirigintele va afla multe date în legătură cu activitatea și viața elevului în afară de școală. El va căuta să dea îndrumări cu privire la ajutorul pe care-l pot acorda părinții copiilor lor, creându-le acasă condiții favorabile studiului, scutindu-i de sarcini gospodărești, controlând îndeplinirea îndatoririlor școlare și asigurându-le odihna. Dacă elevul nu poate avea acasă condiții bune de muncă, dirigintele va căuta să le creeze în școală, îngrijindu-se să existe o sală unde elevul să găsească liniștea necesară pregătirii lecțiilor.

Sunt elevi care se străduesc, muncesc, dar nu știu să-și organizeze bine munca, nu știu cum trebue să învețe. Dirigintele va da acestor elevi îndrumări asupra felului cum trebue să-și împartă timpul și să-și pregătească temele la fiecare materie în parte. In școlile noastre sunt numeroși diriginți care acordă acestei probleme importanța pe care o merită, ceeace duce la obținerea unor rezultate bune în munca elevilor. O astfel de dirigintă este tovarășa Demetrescu Aurora dela Liceul de fete din Sibiu, care dând elevelor îndrumări cu privire la felul cum să muncească acasă, a izbutit să ridice simțitor nivelul la învățătură în clasa ei.

Pentru ajutorarea elevilor rămași în urmă la învățătură, diriginții vor avea grijă ca în această perioadă să se intensifice activitatea grupelor de învățătură, deasemeni să se organizeze astfel de grupe la toate materiile unde este nevoie, și numai sub conducerea profesorilor de specialitate. In acelaș timp, diriginții se vor strădui să asigure participarea la munca grupelor a tuturor elevilor slabi și numai a acestora. In marea lor majoritate, diriginții au înțeles rostul grupelor și s'au ocupat de buna lor funcționare. Prin activitatea acestor grupe, care au funcționat în școală până acum, mulți elevi și-au îndreptat situația la învățătură. O atenție deosebită a acordat-o organizării și bunei funcționări a grupelor dirigintele clasei a VIII-a a Liceului Mixt din Sinaia. Se mai găsesc însă și diriginți, ca tov. Negură Ștefan dela Liceul de băeți din Bârlad, care nu a organizat și a anunțat că nici nu are de gând să organizeze grupe de învățătură decât la sfârșitul anului. Colectivul școlii și-a spus cuvântul, convingându-l pe tov. Negură Ștefan de necesitatea organizării grupelor de învățătură dela începutul anului școlar.

Având în vedere că în multe cazuri rămânerea în urmă la învățătură a elevilor se datorește frecvenței neregulate la cursuri, dirigintele are sarcina să urmărească cu deosebită grijă îmbunătățirea frecvenței. In această privință el va trebui să ceară sprijinul organizației U.T.M., care poate să dea un ajutor prețios în această muncă.

Pentru ca în timpul care a mai rămas până la sfârșitul anului, efortul elevilor, și mai ales al celor care nu au obținut până acum rezultate mulțumitoare în munca lor, să se poată îndrepta în special către învățătură, dirigintele va căuta să evite supraîncărcarea lor cu sarcini extrașcolare. El va căuta că cunoască bine întreaga viață a elevilor săi și toată activitatea pe care o depun, pentru a o putea îndruma și pentru a înlătura sarcinile de prisos.

Necesitatea de a urmări zi de zi mersul la învățătură al elevilor cere din partea diriginților o atenție deosebită și față de problema notării în catalog. In acest scop, ei vor cere profesorilor să noteze cu regularitate elevii. Astfel se va evita și ascultarea superficială, în grabă, la sfârșitul anului, care nu oglindește situația reală la învățătură.

In împlinirea tuturor acestor sarcini, elevii utemiști trebue să fie sprijinul cel mai apropiat al dirigintelui, ajutându-l atât în munca de ridicare a nivelului la învățătură al elevilor cât și în asigurarea disciplinei și în îmbunătățirea frecvenței. Ei îl ajută pe diriginte prin exemplul lor personal, prin munca lor conștiincioasă. De asemeni, utemiștii sunt un sprijin important în întărirea legăturii cu familiile elevilor și în îmbunătățirea frecvenței. Ei vor trebui să fie antrenați în munca de lămurire a elevilor cu situație slabă la învățătură, pentru a-i determina să participe în mod regulat la activitatea grupelor.

Sărbătorirea celei de a 30-a aniversări dela înființarea Partidului clasei muncitoare să fie pentru școlile noastre un prilej de a intensifica și mai mult eforturile în muncă, pentru ca și cadrele noastre didactice să întâmpine cu cinste această măreață sărbătoare a oamenilor muncii din țara noastră. In orele de activitate educativă, diriginții vor arăta elevilor că, așa cum muncitorii din întreprinderi și instituții se străduesc să obțină realizări cât mai mari în cinstea zilei de 8 Mai, conștienți că astfel contribue la grăbirea construirii socialismului în Patria noastră, tot astfel și ei să învețe mai bine pentru a-și îmbogăți cunoștințele, pentru a deveni cadrele bine pregătite de care are nevoie Patria noastră.

Fiecare învățător și profesor să fie un luptător de frunte pentru cauza păcii

Peste câteva zile, va începe pe tot cuprinsul țării campania pentru strângerea semnăturilor pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii cu privire la încheerea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri: Statele Unite ale Americii, Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză, Marea Britanie și Franța. „Vom considera refuzul guvernului oricăreia dintre marile puteri de a se întruni în scopul încheierii unui Pact al Păcii, — spune Apelul — drept o dovadă a intențiilor agresive ale acestui guvern".

Intrunit la Berlin, în Februarie 1951, în prima sa sesiune, Consiliul Mondial al Păcii ,acest larg organ reprezentativ al popoarelor din 80 de țări, a adoptat o serie de rezoluții, care cheamă popoarele lumii să ridice pe o treaptă mai înaltă lupta pentru pace. Aceste rezoluții prevăd măsuri practice de luptă împotriva provocatorilor la un nou război mondial, pentru apărarea păcii și democrației în lume.

Prima și cea mai însemnată hotărîre a Consiliului Mondial al Păcii este Apelul cu privire la încheerea unui Pact al Păcii.

Oamenii muncii din lumea întreagă, indiferent de naționalitate, de credință religioasă, de păreri politice, care-și iubesc cu adevărat copiii lor, căminul și independența Patriei lor, care vor să muncească în liniște pentru progresul general al întregii omeniri, care înțeleg puterea uriașă a voinței unite a tuturor popoarelor, vor semna cu toată convingerea Apelul pentru un Pact al Păcii.

Față de campania desfășurată pentru semnarea Apelului împotriva folosirii armei atomice, semnarea Apelului pentru un Pact al Păcii va fi o acțiune mult mai grandioasă și mai eficace. Această campanie va cuprinde un număr mult mai mare de oameni iubitori de pace. Fiecare semnătură va reprezenta votul oamenilor cinstiți împotriva războiului, împotriva gangsterilor sângeroși, americani și englezi, care vor să svârle lanțurile asupririi și exploatării asupra tuturor țărilor, care vor să măcelărească milioane și milioane de vieți pentru a îngenunchea toate popoarele lumii.

Afaceriștii din America și din Apusul Europei se înșeală însă amarnic. Forța uriașă și mereu crescândă a mișcării mondiale de luptă pentru pace va zădărnici încercările lor criminale.

Poporul nostru, care a suferit atât de mult de pe urma războiului, simte din plin că interesele sale fundamentale sunt apărate prin hotărîrile Consiliului Mondial al Păcii. Deaceea pentru fiecare om al muncii din Patria noastră, campania de strângere a semnăturilor pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii va constitui un eveniment de cea mai mare însemnătate.

Toate forțele poporului nostru muncitor vor trebui să fie mobilizate în această campanie care va începe în curând. Comitetele de luptă pentru pace, cu sprijinul organizațiilor de massă, vor desfășura o intensă activitate pentru sprijinirea acestei campanii.

Sindicatele de învățământ vor trebui să desfășoare și ele o muncă de mobilizare a tuturor oamenilor cinstiți pentru această uriașă campanie de strângere a semnăturilor pe Apelul pentru Pactul Păcii. In această muncă, sindicatele noastre trebue să folosească experiența câștigată cu prilejul campaniei pentru semnarea Apelului dela Stockholm. Nu trebue să rămână niciun membru al sindicatelor noastre, care să nu răspundă la Apelul Consiliului Mondial pentru semnarea unui Pact al Păcii. Prin muncă de lămurire, prin conferințe și convorbiri, să trezim în mintea tuturor cetățenilor conștienți din Patria noastră suferințele cauzate de războaiele trecute și să-i îndemnăm să lupte cu hotărîre pentru a înlătura groaznicele nenorociri pe care le pregătesc imperialiștii americani și englezi.

Folosind mai larg materialele apărute în presă, salariații din învățământ să arate muncitorilor și țăranilor muncitori profiturile fabuloase ale miliardarilor americani de pe urma pregătirilor de război și, totodată, viața grea a maselor populare din țările imperialiste, mizeria, șomajul și samavolniciile la care sunt supuși cei care îndrăznesc să-și revendice drepturile lor.

Birourile provizorii ale comitetelor sindicale regionale și raionale trebue să treacă, odată cu deschiderea campaniei, la mobilizarea și lămurirea tuturor tovarășilor noștri pentru a strânge cât mai multe semnături pe Apel, știind că aceasta constitue o contribuție de seamă la asigurarea păcii în lume.

In cluburi și în colțuri roșii, în căminele culturale, în orele de educație cu elevii, în consfătuirile cu părinții elevilor, cu prilejul oricărei manifestări culturale, salariații din învățământ au datoria de a arăta importanța Apelului pentru un Pact al Păcii.

Totodată, ei trebue să-și exprime adeziunea lor, devotamentul lor neclintit pentru cauza păcii prin sporirea eforturilor la locurile de muncă, prin desfășurarea unei cât mai intense acțiuni de instruire și educare a tinerelor generații în spirit comunist. Invățătorii și profesorii din școlile noastre trebue să facă din întreg procesul de învățământ un puternic instrument de luptă pentru pace.

Așa cum cele 500.000.000 semnături pe Apelul dela Stockholm au oprit pe agresorii americani în Coreea să facă uz de bomba atomică, semnăturile și mai numeroase pe Apelul pentru un Pact al Păcii vor apăra cauza dreaptă a păcii.

Fiecare învățător și profesor trebue să fie un participant activ la campania pentru semnarea Apelului în vederea încheerii unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri.

ION APOLZAN
secretar al Uniunii Sindicatelor din Invățământ

Rezoluția adoptată de Conferința Europeană a Muncitorilor împotriva remilitarizării Germaniei Occidentale

BERLIN 27 (Agerpres). — TASS transmite :

Conferința Europeană a Muncitorilor împotriva remilitarizării Germaniei a adoptat următoarea rezoluție :

„Peste 900 delegați aleși de muncitorii din întreprinderile din 19 țări europene s'au întrunit între 23 și 25 Martie 1951 la Berlin, la Conferința Europeană a Muncitorilor împotriva remilitarizării Germaniei.

Puternica demonstrație, care își găsește expresia în afluența uriașă și mereu crescândă de mesaje de salut și solidaritate trimise de oameni muncii din întreaga lume, arată că Conferința s'a bucurat de sprijinul general și absolut a zeci de milioane de muncitori, că a avut un puternic răsunet în întreaga lume.

Conferința a constatat că remilitarizarea Germaniei Occidentale este în plină desfășurare. O dovadă a acestui fapt o constitue producția tot mai intensă de armament, construcția de aeroporturi și cazărmi, crearea unei noi armate germane sub conducerea generalilor naziști și sub comandamentul suprem al marelui stiat major american.

Remilitarizarea Germaniei, declarațiile războinice care o însoțesc, crearea unui puternic arsenal în centrul Europei, desmembrarea artificială a Germaniei, reprezintă un pericol uriaș pentru pacea în Europa și în întreaga lume și sunt în contradicție cu acordurile dela Yalta și Potsdam.

Totodată, ca urmare a remilitarizării are loc reducerea nivelului de trai al muncitorilor din Germania Occidentală : sporirea prețurilor și impozitelor, lipsa a diferite produse de necesitate vitală, ca de pildă cărbunele.

Conferința a constatat unanimitatea în chestiunea necesității luptei împotriva remilitarizării Germaniei a muncitorilor de cele mai diferite orientări, aleși și împuterniciți de oamenii muncii. Aceasta este nu numai voința delegaților la Conferință, dar și a tuturor oamenilor muncii din Europa.

Oamenii muncii din Germania Occidentală s'au pronunțat cu hotărîre împotriva remilitarizării țării lor. Ei nu doresc nici să slujească într'o armată agresivă, nici să lucreze pentru război.

Muncitorii din celelalte țări europene și-au manifestat în mod categoric solidaritatea lor cu muncitorii germani în lupta comună împotriva politicii de reînarmare. Ei consideră că oamenii muncii din Germania sunt destul de puternici pentru a împiedica remilitarizarea Germaniei. Nici puterile de ocupație, nici guvernul Adenauer, care depinde de ele, nu pot hotărî chestiunea remilitarizării Germaniei, pe care o desfășoară în ciuda dorinței de pace a poporului german. Este necesar să se ceară părerea poporului german în această chestiune. Iată deci, oamenii muncii din întreaga Europă sprijină, în numele păcii și democrației, poporul german, care cere organizarea unui referendum în legătură cu chestiunea remilitarizării.

Prin acțiunile masselor muncitoare, remilitarizarea Germaniei va fi preîntâmpinată și pacea va fi menținută. Oamenii muncii, bărbați și femei, vor întreprinde acțiuni pentru a obține încheierea încă în 1951 a tratatului de pace cu o Germanie unită, democrată și demilitarizată și atunci potențialul de producție al Germaniei nu va servi războiului, ci refacerii țării și ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii. Prin acțiuni comune, muncitorii vor fi în stare să obțină traducerea în viață a revendicărilor lor. Unitatea muncitorilor împotriva remilitarizării Germaniei este întemeiată pe dorința lor comună și limpede exprimată, pe năzuința lor adâncă și sinceră spre pace.

Unitatea tuturor muncitorilor organizați sau neorganizați în sindicate, fără deosebire de organizațiile sindicale din care fac parte și oricare ar fi concepțiile lor asupra altor chestiuni în afară de remilitarizare, trebue să servească drept bază pentru orice acțiuni în această direcție. In aceasta constă chezășia victoriei noastre.

In deplină unitate trebuesc folosite toate formele de acțiune îndreptate împotriva politicii de remilitarizare, conform voinței oamenilor muncii și situației lor în diferite țări din Europa.

Conferința adresează un apel tuturor organizațiilor sindicale, oricare ar fi uniunile internaționale de care ele aparțin, să participe la acțiunile din fiecare țară împotriva remilitarizării Germaniei.

Conferința decide să trimită hotărîrile sale Federației Sindicale Mondiale, Confederației Internaționale a Sindicatelor Creștine, Confederației Internaționale a Sindicatelor Libere și tuturor celorlalte organizații ,și să le cheme să ia parte la aceste acțiuni.

Conferința Europeană a Muncitorilor împotriva remilitarizării Germaniei consideră că înțelegerea reciprocă între marile puteri ar împiedica remilitarizarea Germaniei, ar înlătura încordarea internațională și ar asigura pacea. Deaceea, ea cheamă pe oamenii muncii din întreaga Europă să se alăture Apelului Consiliului Mondial al Păcii și să semneze în unanimitate cererea de a se încheia un Pact al Păcii între cele cinci mari puteri — Uniunea Sovietică, Statele Unite ale Americii, Franța, Marea Britanie și Republica Populară Chineză.

Pentru coordonarea acțiunilor tuturor muncitorilor din Europa, Conferința hotărăște să aleagă un Comitet european al muncitorilor împotriva remilitarizării Germaniei. Acest Comitet va fi compus din reprezentanți ai oamenilor muncii din toate țările Europei.

Comitetul va constitui la Berlin un Secretariat care va avea rolul unui organ de legătură.

Secretariatul va lucra în conformitate cu indicațiile Comitetului european al muncitorilor împotriva remilitarizării Germaniei.

Sarcinile Comitetului european al muncitorilor împotriva remilitarizării Germaniei decurg din hotărîrile Conferinței Europene a Muncitorilor.

Sarcina principală a acestui Comitet este stabilirea de legături între muncitorii germani și muncitorii celorlalte țări europene pentru transmiterea de informații și schimburi de experiență, în ce privește unitatea de acțiune în lupta împotriva remilitarizării Germaniei.

Forțele care înfăptuiesc remilitarizarea Germaniei sunt puternice, dar ele pot fi nimicite și vor fi nimicite. Nimic nu poate rezista acțiunilor unite ale clasei muncitoare. Conferința crede în forța uriașă a oamenilor muncii care vor putea să pună capăt remilitarizării Germaniei și să dobândească pacea".

Suntem fericiți că fii noștri studiază în țara celei mai înaintate științe

Sunt aproape șapte luni de când unul din copiii mei a fost trimis să învețe la universitate în Uniunea Sovietică. Când am primit vestea aceasta nici nu mi-a venit să cred. Am muncit toată viața, din greu, ca să-mi pot crește cei șapte copii. Totdeauna am dorit să-i învăț carte. Dar niciodată nu m'am gândit să ajung ziua fericită când unul dintre ei va fi trimis să învețe chiar la Moscova, adică în țara de unde ne-au venit libertatea și lumina.

Astăzi, Partidul nostru, în marea lui grijă pentru copiii oamenilor muncii, ne-a dat și nouă, țăranilor săraci, posibilitatea să ne vedem copiii în școli înalte pregătindu-se pentru o viață mai bună și mai fericită decât aceea pe care am dus-o noi.

Fiica mea Sofia, după ce a terminat Scoala Pedagogică din comuna Măgurele și după ce a urmat un an la universitatea din București, a fost propusă să plece în Uniunea Sovietică, pentru a-și continua studiile.

Astăzi, ea este studentă la Moscova, unde se pregătește pentru a deveni profesoară de pedagogie. Ne scrie aproape în fiecare săptămână. Ni se luminează chipurile de bucurie când citim în scrisorile ei despre viața minunată pe care o duce poporul sovietic, despre condițiile de viață și de învățătură de care se bucură studenții în Uniunea Sovietică.

★ ★ ★

Fiecare scrisoare pe care o primesc dela fiica mea plecată la studii în Uniunea Sovietică, mă duce cu gândul la Moscova, acolo unde ea este înconjurată cu dragoste și prietenie de către oamenii sovietici, acolo unde, cu ajutorul lor, se pregătește cât mai bine pentru munca pe care o va duce odată întoarsă în țară. Fiecare scrisoare mă face să simt și eu adânca fericire pe care o trăește ea.

In minunata Țară Sovietică, copiii oamenilor muncii din țara noastră învață înconjurați de dragostea caldă a studenților sovietici, a profesorilor sovietici, a întregului popor sovietic. „Studenții sovietici sunt foarte buni tovarăși de muncă, — scrie fiica mea. De asemenea, profesorii sovietici discută cu noi cu multă atenție, cu multă înțelegere, ajutându-ne la învățătură și susținându-ne încrederea că vom izbuti să învingem toate greutățile. Munca este într'adevăr o plăcere în condițiile pe care ni le oferă Statul Socialist".

In afară de cunoștințele de specialitate pe care le dobândesc în condiții de muncă și de trai excepționale, copiii noștri, trăind în mijlocul oamenilor sovietici, își însușesc minunatele trăsături de caracter ale acestora: optimismul, voioșia, atitudinea apropiată față de tovarăși. Iată un fapt descris de fiica mea într'o scrisoare, fapt care arată foarte bine acest lucru : „Pe când ne întorceam într'o seară acasă cu metroul, câțiva oameni din metrou au început să cânte o melodie din acelea care îți merg la inimă chiar fără să cunoști cuvintele, o melodie cum numai cele rusești pot fi. In scurt timp, toată lumea din vagonul nostru cânta această melodie, în metroul care fugea prin întunericul tunelului. In cântec ne-am împrietenit cu tovarășii din vagon, am stat cu ei de vorbă despre munca lor, despre viitor. Ne-am dat seama că aceasta nu este o întâmplare, că numai oamenii sovietici pot fi așa !".

De aceea așteptăm cu încredere pe copiii noștri care vor veni, cu o înaltă calificare profesională și întăriți sufletește, să ne ajute și să continue marea luptă pentru construirea socialismului, pentru pace, făurindu-și un viitor luminos.

PAVEL LUPU
șeful Stațiunii de experimentări forestiere București

ADEZIUNEA OAMENILOR DE ȘTIINȚA DIN R.P.R. LA APELUL PENTRU SEMNAREA PACTULUI PACII

MOȚIUNE

Noi, membrii titulari, onorifici și membrii corespondenți și colaboratorii științifici ai Academiei R.P.R., împreună cu tehnicienii și oamenii de litere și artă din Republica Populară Română, întruniți în sesiunea generală științifică a Academiei R.P.R., am luat cunoștință de „Apelul Consiliului Mondial al Păcii cu privire la încheierea unui Pact al Păcii" și ni-l însușim cu tot entuziasmul și fără nicio rezervă.

Legând permanent munca științifică cu activitatea practică a maselor muncitoare, luptăm neîncetat și cu tot elanul la întărirea Patriei noastre, Republica Populară Română, și a frontului păcii.

Vom demasca și combate fără cruțare pe imperialiștii americani și englezi, dușmani ai omului și ai culturii, care vor să întindă masacrul pe întreg globul pământesc.

Ne angajăm să întărim prin munca noastră ,pusă în slujba progresului, științei, literelor și artelor în Republica Populară Română, lupta pentru cucerirea unei păci trainice în lumea întreagă.

Trăiască frontul partizanilor păcii!

Trăiască bastionul păcii, glorioasa Uniune Sovietică, condusă de înțeleptul stegar al păcii, tovarășul Stalin!

(Urmează semnăturile tuturor membrilor titulari, onorifici și ale membrilor corespondenți ai Academiei R.P.R.).

ȘCOALA în orașele și satele noastre

Munca de alfabetizare în raionul Brad

Din planul general de alfabetizare, raionului Brad, regiunea Hunedoara îi revine ca sarcină să alfabetizeze în acest an școlar un număr de 2219 neștiutori de carte.

Datorită muncii duse zi de zi de către cei 146 învățători și 171 tovarăși din afara învățământului, datorită eforturilor și dragostei pe care o manifestă acești tovarăși față de cursiști, în raionul Brad, la data de 1 Martie 1951 frecventau cursurile de alfabetizare 2176 neștiutori de carte .

In sectorul minier al Munților Apuseni, Combinatul Brad a organizat patru centre de alfabetizare cu un număr de 545 neștiutori de carte. Pentru buna funcționare a acestor centre, Secția de Invățământ a raionului Brad a mobilizat 10 învățători dela școlile elementare Crișcior, Gurabarza, Tebea și Brad.

Până în prezent, la aceste cursuri s'a obținut o frecvență de 90-95 la sută.

Cadrele didactice prin străduința pe care o depun și o vor depune și mai departe vor face ca în satele și centrele miniere din raionul nostru să dispară în curând întunericul neștiinței de carte.

BUIA LIVIU
Inspector școlar din raionul Brad.

Liceul de Băeți Nr. 2 din București se pregătește de concurs

Pentru a antrena un număr cât mai mare de elevi la concursul de limbă română, matematică și fizică, profesorii de specialitate și diriginții dela Liceul de Băeți Nr. 2 din București desfășoară o vie activitate.

După ce s'a primit circulara Ministerului Invățământului Public, privitoare la organizarea concursului, responsabilii cercurilor de specialitate au prelucrat-o împreună cu profesorii din colectiv. Aceștia au vorbit apoi elevilor la lecțiile lor despre importanța concursului, sfătuindu-i să participe într'un număr cât mai mare. In vederea concursului profesorii au căutat să sădească și mai mult în sufletul elevilor dragostea și interesul pentru materiile din care va consta concursul.

In cadrul cercului de electro-tehnică care funcționează în școală, profesorii de fizică au arătat elevilor cum trebuie să se pregătească pentru a deveni buni tehnicieni spre a putea astfel contribui la construirea socialismului în Patria noastră. In perioada de pregătire a concursului acest cerc și-a sporit mult activitatea.

Pentru a cunoaște și mai bine realitățile din țara noastră cadrele didactice dela această școală au organizat împreună cu elevii, în preajma concursului, o vizită la gospodăria agricolă colectivă din comuna Fundulea, regiunea București. Aici elevii au prezentat un frumos program artistic. Până în prezent profesorii de specialitate dela această școală au alcătuit împreună cu diriginții, listele de elevi care vor lua parte la concurs la diferite specialități.

In urma muncii de lămurire pe care cadrele didactice au desfășurat-o atât în cadrul orelor de clasă cât și în cele de educație, numărul elevilor înscriși până acum pentru participare la concurs este destul de mare iar rezultatele se arată a fi tot mai frumoase.

Un nou detașament de pionieri

In satul Mohreanu din raionul Făurei a fost înființat la 13 Martie a. c. primul detașament de pionieri. Cei 45 de elevi, cei mai mulți fii ai membrilor gospodăriei colective au primit din mâna secretarului organizației de partid, cravatele roșii de pionieri, părticică din steagul de luptă al lui Lenin și Stalin.

După înmânarea cravatelor și a insignelor de pionieri a urmat în cadrul școlii o frumoasă serbare dată de pionieri.

Schimb de experiență

La ședința cu directorii școlilor elementare din raionul Lugoj s'a pus problema organizării unui schimb de experiență între aceste școli. Schimbul de experiență urma să se facă prin vizitarea reciprocă a școlilor, în care timp să se urmărească și să se ducă discuții asupra planificării, a legăturii cu organizațiile de massă și cu părinții, asupra funcționării internatului și a cantinei școlii, a bibliotecii, a muzeului, a laboratorului, etc.

Prima vizită s'a făcut la Școala elementară din Făget. Cadrele didactice dela celelalte școli au văzut cum duc învățătorii și profesorii școlii din Făget munca de alfabetizare, cum sprijină ei căminul cultural și cum ajută gospodăria agricolă colectivă din localitate.

Acest schimb de experiență între școlile elementare din raionul Lugoj s'a dovedit a fi deosebit de folositor.

TEODOSIU ALEX.
corespondent

Un cămin cultural și-a reluat activitatea

Căminul Cultural „Ciprian Porumbescu" din cătunul Colacul, comuna Fundul Moldovei și-a reînceput de curând activitatea. După ce a pregătit un festival artistic, pe care l-a prezentat la cămin, echipa artistică s'a deplasat la căminul cultural din comuna Pojorîta, precum și la căminul „Lumina" din Fundul Moldovei unde a dat câte un festival.

Căminul „Ciprian Porumbescu" așteaptă ca cele două cămine să răspundă vizitei făcute pentru a se trece în felul acesta la un rodnic schimb de experiență.

DRANGA GRIGORE
corespondent

Să recapitulăm cât mai bine materia

Se apropie sfârșitul anului școlar. Cadrele didactice își îndreaptă acum toate eforturile, toată priceperea și măestria lor spre îndeplinirea cu succes și în termen a programelor, spre recapitularea aprofundată și temeinică a materiei.

Însemnătatea uriașă a recapitulării materiei în procesul general al predării este indiscutabilă. Întorcându-se din nou la materia studiată, elevii o înțeleg mai adânc, sub toate aspectele, memorând-o temeinic.

Mulți învățători și profesori încep recapitularea din primele zile de cursuri. În lucrările pentru acasă, date la fiecare lecție, ei includ întrebări destinate consolidării cunoștințelor în memoria elevilor. Aceste cunoștințe fac parte dintre cele dobândite de elevi în lecțiile precedente, la începutul anului sau chiar în anul școlar precedent. Justețea acestui sistem de consolidare a cunoștințelor elevilor a fost de mult confirmată de practică.

Această formă de recapitulare nu exclude însă alte forme și anume tocmai acele care sunt posibile numai la sfârșitul anului școlar. Procesul de recapitulare nu trebue privit numai ca un proces de reproducere a celor auzite de elevi la lecții sau citite în manuale. Transmițând elevilor un cerc determinat de cunoștințe cu privire la bazele științelor, cadrele didactice sovietice folosesc aceste cunoștințe pentru formarea unor reprezentări limpezi ale elevilor asupra fenomenelor naturii și societății. Un proces de predare bine organizat cere ca, în anumite etape ale lui, faptele și fenomenele studiate să fie generalizate, adunate într'un sistem închegat, iar din generalizarea lor să reiasă concluziile necesare. Rezolvarea acestei probleme este extrem de ușurată prin lecțiile de recapitulare și generalizare.

Lecțiile de recapitulare și generalizare au intrat de mult în sistemul de muncă al școlii sovietice. Ele sunt făcute de către toate cadrele didactice. Profesorii experimentați de istorie și literatură organizează lecții de sinteză după fiecare temă importantă din curs. Ei consideră că aceste lecții deprind pe elevi cu analizarea materialului, cu extragerea faptelor și a fenomenelor principale centrale, din mulțimea celor cunoscute, cu generalizarea acestora și cu extragerea concluziilor.

Perioada cea mai potrivită pentru lecțiile de sinteză este perioada recapitulării dela sfârșitul anului. Aceste lecții contribue la consolidarea esențialului din întregul curs predat. La aceste lecții nu se obține numai o însușire temeinică a cunoștințelor, ci și o mai adâncă înțelegere a lor, lărgindu-se simțitor limitele reprezentărilor științifice ale elevilor. De pildă, studiind în timpul anului diferite legi și capitole ale fizicii, nu toți elevii își imaginează totdeauna limpede interdependența fenomenelor naturii. Lecțiile de generalizare și recapitulare complectează această lacună. Comparând, legând și aprofundând marele număr de fapte, legi și reguli studiate, elevii dobândesc o reprezentare justă asupra materialității lumii, asupra interdependenței fenomenelor naturii, asupra condiționării lor cauzale. Profesorii experimentați se pregătesc cu migală pentru lecțiile de generalizare. Ei anunță din timp elevilor problemele pe baza cărora se va duce discuția și le dau consultații amănunțite asupra materialului și a metodelor de pregătire pentru aceste discuții.

Practica ultimilor ani a arătat că, în clasele superioare, în special în ultima, eficiența recapitulării depinde într'o mare măsură de îmbinarea justă a lecțiilor de recapitulare și lecțiilor de sinteză. Calitatea lecțiilor de sinteză constă în faptul că ele ajută pe elevi să generalizeze un material important, atrăgând atenția lor asupra celor mai complexe și mai importante probleme ale temei analizate. Astfel, din lecția de sinteză la istorie cu tema „Trei generații de revoluționari ruși", elevii vor dobândi o adâncă înțelegere a însemnătății caracterizării leniniste cu privire la desvoltarea mișcării revoluționare din Rusia, dacă profesorul va ști să concentreze atenția lor asupra problemelor de bază ale temei: condițiile de formare a concepțiilor revoluționare, particularitățile teoriei și practicii, însemnătatea istorică a fiecăreia dintre aceste generații. Iar la lecția de literatură despre realismul socialist elevii trebue să dobândească o reprezentare justă asupra metodei de bază a literaturii sovietice, dacă profesorul știe să le desvălue limpede deosebirea calitativă dintre realismul socialist și realismul critic, subliniind că realismul socialist este etapa superioară a literaturii ruse.

Se înțelege că recapitularea unor materii ca fizica, chimia și biologia nu va avea deplină valoare decât în cazul când profesorul va controla dacă fiecare elev și-a însușit pe deplin acel minimum de deprinderi practice pe care trebue să le stăpânească pentru îndeplinirea și rezolvarea experiențelor și a problemelor de fizică și chimie. În cele mai bune școli sovietice, laboratoarele sunt deschise încă dela începutul semestrului al II-lea, pentru ca elevii să facă practică de lucrări în laborator și să vadă încă odată cele mai însemnate experiențe.

În timpul recapitulării sistematice trebue să se acorde o serioasă atenție muncii duse cu elevii rămași în urmă și repetenți. Profesorul răspunde pentru cunoștințele fiecărui elev și de aceea nu poate să neglijeze pe acești elevi. Pentru ei este nevoie de metode deosebite dela caz la caz, trebue să li se dea teme individuale, în funcție de capitolele din materia la care sunt mai slabi.

Sarcina principală a școlilor este acum aceea de a ajuta pe toți elevii să termine cu succes studierea materiei, să recapituleze temeinic cele învățate de elevi și să lichideze lacunele în cunoștințele lor. Organele învățământului trebue să intensifice controlul muncii școlilor, ajutându-le în organizarea efectivă și justă a recapitulării și în sprijinirea deosebită a elevilor rămași în urmă.

(Articol de fond din „Ucitelskaia Gazeta" Nr. 16-1951)

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Pentru un riguros și rațional regim al zilei elevului

Justa organizare a muncii de fiecare zi a elevilor, adică regimul zilei, are o importanță deosebit de mare. Asigurând alternarea rațională a învățăturii cu jocul, a muncii cu repaosul, regimul just al zilei apără forțele în creștere ale copilului, garantează consumarea și refacerea lor normală. El contribue la întărirea sănătății stimulează dorința de activitate a copilului, curajul și vioiciunea lui. Un regim rațional îngădue elevului să folosească din plin fiecare oră, fiecare minut din timpul său. El îi îngădue să ducă o viață plină de conținut din toate punctele de vedere, o viață care îi satisface toate năzuințele și înclinațiile. Insfârșit, stricta respectare a regimului zilei cultivă calități însemnate, ca disciplina, punctualitatea, spiritul de organizare, etc., întărind și desvoltând voința copilului.

Viața oamenilor mari, a savanților și a artiștilor renumiți arată limpede uriașa importanță pe care o are un regim al zilei organizat pe baze serioase și respectat cu punctualitate. Datorită unui astfel de regim, ei au reușit să atingă un grad foarte înalt de concentrare a forțelor lor creatoare, să manifeste o uriașă și uimitoare putere de muncă.

În condițiile realității din Țara Socialismului, priceperea fiecărui om de a fi stăpân pe ziua sa capătă o deosebită importanță. Omul sovietic duce o viață activă și plină de conținut: el lucrează în producție, participă la viața politico-culturală a țării, studiază teoria marxist-leninistă, își desăvârșește necontenit calificarea, urmărește arta și literatura, etc. Pentru a-și satisface toate cerințele, el are nevoie de timp. Dar timpul este totdeauna acelaș și nu poate fi mărit în mod artificial. Nu rămâne decât soluția de a lărgi, în măsura posibilităților, **timpul util**, folosind în mod rațional fiecare oră, fiecare minut. Una din trăsăturile vii ale omului sovietic înaintat este tocmai priceperea de a prețui în viața sa și, în primul rând, în munca sa, „factorul timp". La această trăsătură s'a referit tovarășul Stalin atunci când a caracterizat specificul stahanoviștilor, ca oameni înaintați ai societății sovietice.

Școala și familia au datoria de a cultiva la copii, din primii ani ai vieții, această trăsătură prețioasă. Și cel mai bun mijloc pentru aceasta îl constitue un regim al zilei bine organizat. Trebue să ne dăm seama că importanța regimului zilei e departe de a fi limitată la problemele higienei și ale întăririi sănătății copiilor, cu toate că și acestea sunt extrem de importante. Regimul zilei constitue unul din mijloacele active ale educației comuniste, ale educației acelor trăsături de caracter care sunt cerute omului sovietic de construcția comunismului.

Problemele privitoare la regimul zilei elevului trebue să fie mereu în centrul atenției conducătorilor de școli, a consiliilor pedagogice și a diriginților. Este nevoie, în primul rând, să se stabilească ordinea în școli, înlăturându-se cu hotărâre toate cauzele de supraîncărcare a copiilor, de nerespectare a regimului lor de muncă și de repaos. In acelaș timp, școala trebue să fie în fruntea luptei pentru un regim rațional, sănătos și bine organizat al zilei elevului în fiecare familie.

Problemele regimului zilei trebue să fie discutate în adunările cu părinții, în convorbirile și consultațiile date părinților, în timpul vizitelor făcute elevilor acasă. Școala trebue să propună un model de regim al zilei pentru toți elevii, în care timpul să fie repartizat, de exemplu, după următoarele norme: pentru pregătirea lecțiilor acasă să li se rezerve elevilor 1—2 ore, pentru cei între 7 și 10 ani, până la 2 ore și jumătate, pentru cei între 11 și 13 ani și până la 3 ore, pentru cei între 14 și 17 ani. Pentru repaos în aer liber se pot rezerva, respectiv, trei ore și jumătate, între trei ore și două și jumătate, sau două ore și jumătate. Pentru activitatea la libera alegere a elevului (lectură, jocuri, activitate extrașcolară) și pentru activitatea cu caracter gospodăresc, respectiv, dela una la două ore, dela două ore la două și jumătate și până la trei ore. Pentru somn se rezervă 11—12 ore pentru copiii de 7 ani, 10—11 ore pentru cei între 8 și 10 ani, 9—10 ore pentru cei între 11 și 15 ani și 8—9 ore pentru cei între 15 și 17 ani. Conducându-se după aceste norme model, diriginte trebue să-i ajute pe părinți în stabilirea unui regim precis al zilei elevului, adaptându-l la condițiile familiei respective și la particularitățile elevului însuși.

Grija pentru regimul zilei elevului nu se epuizează prin repartizarea orelor pentru învățătură, muncă, repaos și somn. Ea trebue să cuprindă și supravegherea copiilor în privința îndeplinirii programului stabilit. Este foarte important să urmărim și felul cum muncește și cum se recreează fiecare elev. Copiii trebue îndrumați necontenit pentru ca fiecare oră din zi să fie întrebuințată cu maximum de utilitate, în așa fel încât sarcinile să poată fi îndeplinite cu succes în orele stabilite în regimul zilei. Trebue să se acorde aceeași atenție atât orelor rezervate învățăturii și altor activități cu caracter gospodăresc, cât și orelor destinate repaosului, care trebue să se desfășoare tot atât de rațional și de bogat în conținut.

Grija permanentă pentru organizarea unui regim rațional și riguros al zilei elevilor constitue una din sarcinile cele mai importante în cadrul muncii comune a școlii și a familiei.

(După un articol publicat în „Semia i scola")

Planificarea lecțiilor pe teme

In practica multora dintre cei mai buni profesori ai școlilor sovietice se întâlnesc adesea exemple de planificare justă a lecțiilor pe teme școlare. Ei își construesc această planificare pe o adâncă bază teoretică, pe o dibace analiză a temei și o rațională folosire a lecțiilor.

Iată, de exemplu, cum procedează A. P. Konopkina, profesoară de științe naturale la una din școlile din orașul Voronej, pentru a-și planifica lecțiile de clasa VII-a privitoare la amfibii. Scopul principal al acestei teme este ca elevii să-și însușească lămurit noțiunea de amfibie. Dar această noțiune elevii n'o înțeleg dintr'odată. Controlând cunoștințele pe care le au elevii cu privire la reptile, tov. Konopkina a constatat că, deși ei au o imagine despre amfibii, totuși această imagine este confuză și incompletă. De aceea, a luat hotărârea să precizeze imaginile copiilor despre amfibii, vorbindu-le despre broască, triton, salamandră, etc. Primele patru lecții, din cele șapte prevăzute în plan pentru tema dată, le-a rezervat acestei cunoașteri inițiale a materialului temei. Elevii au făcut cunoștință cu structura exterioară și interioară a anumitor amfibii, le-au comparat unele cu altele și și-au însușit conștient noțiuni în legătură cu felul de viață al amfibiilor.

Pe baza imaginilor concrete căpătate pe calea aceasta s'a înfăptuit apoi, în cadrul unei lecții, generalizarea. La această lecție specială elevii, îndrumați de profesor, au stabilit caracteristicile proprii clasei amfibiilor. Ei au arătat astfel că, la începutul vieții sale, fiecare amfibie respiră prin bronhii; după ce cresc, amfibiile pierd bronhiile și respiră aerul prin plămâni; corpul amfibiilor este acoperit cu o piele moale și mucoasă; în straturile exterioare ale pielii lor sunt foarte desvoltate glandele mucoase; inima lor este tricamerală; n'au o temperatură constantă a corpului; pe craniu, amfibiile au două mușchiulețe; scheletul lor conține sgârciuri; le lipsește coșul pieptului; despărțiturile creerului lor sunt așezate pe acelaș plan; amfibiile au zece perechi de nervi cranieni; ele trăesc în locuri umede în apropiere de apă; se înmulțesc în apă prin ouă; zămislirea este exterioară (face excepție salamandra).

Nu încape nicio îndoială că, în acest fel, noțiunile despre clasa amfibiilor au fost construite pe baza solidă a unor imagini concrete, privitoare atât la structura exterioară și interioară a amfibiilor, cât și la modul lor de viață. Noțiunile despre clasa amfibiilor s'au format astfel într'adevăr în mod activ și pe deplin conștient. La o lecție specială complimentară, aceste noțiuni au fost aprofundate prin studierea originii amfibiilor. Toată activitatea s'a încheiat printr'o lecție de control, la care nu numai că s'au verificat, dar s'au și fixat și s'au și precizat cunoștințele obținute în legătură cu această temă.

Este ușor de precizat că, muncind în felul acesta, tovarășa Konopkina lămurește elevilor tema pe cale deductivă, în strictă conformitate cu caracterul materialului ei instructiv și cu particularitățile de însușire a acestui material. De asemeni, lecțiile ei sunt variate din punct de vedere al conținutului și al scopului. Sunt astfel lecții de cunoaștere inițială a materialului, lecții de formare și aprofundare a noțiunilor și lecții de control.

Iată cum planifică lecțiile pentru clasa a VI-a cu tema „Presiunea" profesorul I. V. Popov, din orașul Bobrov, regiunea Voronej.

Analizând conținutul temei, el stabilește că elevii vor trebui să-și însușească noțiuni asupra presiunii, asupra forței presiunii, asupra comunicării presiunii de către lichid și gaze, despre presiunea lichidului, care depinde de greutatea lui, despre echilibrul lichidului în vasele comunicante.

Având în vedere faptul că tema aceasta este nouă pentru elevi, că ea conține o serie de noi fenomene fizice, pe care ei nu le cunosc, este foarte nimerit să se rezerve o lecție pentru realizarea perceperii directe a fenomenelor presiunii și acumulării unor imagini concrete despre presiune.

Pe baza acestor imagini se formează și noțiunile mai sus amintite despre presiune. Lecțiile capătă astfel o semnificație deosebită și sunt construite așa fel, încât noțiunile necesare se formează pe calea cea mai activă. Ulterior, noțiunile acestea sunt aprofundate într'o lecție în cadrul căreia se stabilește formula corespunzătoare și se explică presiunea lichidului în toate direcțiile asupra adâncimii fixate.

Însușirea materialului se face mai lesne, dacă el este fixat printr'o repetare sistematică și prin control. De aceea, este foarte nimerit să se prevadă la tema aceasta două lecții de repetare și una de control. La prima lecție de repetare se rezolvă problemele depresiunii și legea lui Pascal; la a doua lecție, se rezolvă problemele de presiune a lichidelor (care este în funcție de greutatea lor) și problemele despre vasele comunicante. Problemele lecției de control cuprind toate capitolele temei.

Lecțiile de tip diferit, despre care am vorbit mai sus, sunt aranjate în următoarea succesiune: în prima lecție, cunoașterea elementară inițială a fenomenelor presiunii; lecția a doua, formarea noțiunilor privitoare la presiune și la forța presiunii, a transmiterii presiunii de către corpurile solide; lecția a treia, transmiterea presiunilor de către lichid și gaze; lecția a patra — repetarea și fixarea capitolelor „Presiunea", „Legea lui Pascal"; lecția a cincea, presiunea în interiorul lichidului; lecția a șasea, precizarea mărimii presiunii lichidului; lecția a șaptea — vasele comunicante cu lichid omogen; lecția a opta— repetarea și fixarea materiei făcute; lecția a noua — lecție de control.

Sistemele lecțiilor pe anumite teme școlare și pe anumite capitole din program sunt foarte variate, după caracterul lor. Pot exista teme în care predomină materialul faptic sau teoretic; cu conținut absolut nou pentru elevi, sau cu conținut cunoscut într'o măsură oarecare; în care se aplică practic cunoștințele dobândite, sau fără aplicare; cuprinzând exerciții privitoare la formarea deprinderilor, sau fără exerciții.

Acest mod de planificare a lecțiilor după teme are o mare însemnătate pentru ridicarea calității întregii munci instructive și educative a profesorului, pentrucă fiecare temă din programă este supusă unei analize minuțioase și atente în ceeace privește însușirea ei de către elevi. In felul acesta, profesorul tratează mult mai conștient fiecare lecție, adâncește orice detaliu în procesul complex al predării, construește un sistem unic și armonios de înrâurire asupra elevilor. Firește, profesorul trebue să se ferească de șablon în planificarea lecțiilor și, în acelaș timp, să evite tot ce poate fi schematic în organizarea și planificarea muncii instructive și educative cu copiii.

Deschiderea unor noi secții la un muzeu din Leningrad

La Leningrad, la Muzeul de istorie al Academiei de Științe a U.R.S.S. au fost create două noi secții: „Istoria papilor și a inchiziției" și „Vaticanul în slujba imperialismului". Un număr de peste 2000 de tablouri, sculpturi și documente demonstrează cu elocvență rolul pe care-l joacă Vaticanul în slujba forțelor reacțiunii, precum și manifestările maselor populare împotriva papilor.

Materialele expuse în muzeu demască alianța papilor dela Roma cu fascismul, activitatea de subminare dusă de Vatican împotriva U.R.S.S. și a țărilor de democrație populară, precum și participarea Vaticanului la realizarea planurilor agresive ale imperialismului american. Aici sunt expuse în special fotografii și documente care au servit de dovezi în procesul intentat cardinalului Mindszenty din Ungaria. Un deosebit interes prezintă deasemenea materialele care ilustrează activitatea de spionaj și diversiuni dusă în China de agenții Vaticanului.

Apariția unor noi lucrări ale oamenilor de știință din Leningrad

Recent au apărut noile lucrări ale oamenilor de știință din Leningrad, în care sunt generalizate rezultatele unor vaste cercetări care îmbogățesc știința. O parte din aceste lucrări sunt consacrate științelor naturale. Cartea lui Nicolai Turbina, doctor în științe biologice, este o lucrare valoroasă, care tratează problemele biologiei miciuriniste, având anexat un bogat material concret.

Apariția cărții „Electricitatea din atmosferă" de profesorul Pavel Tverski dela Universitatea din Leningrad a constituit un mare eveniment în literatura geofizică. Această lucrare originală a cercetătorului rus se ocupă de toate procesele electrice, complicate și variate, care se produc în atmosferă.

Monografia profesorului Serghei Rodionov cuprinde rezultatele obținute de cercetările pentru studierea cerului nocturn, făcute în decurs de câțiva ani de expedițiile întreprinse de Academia de Științe U.R.S.S. pe munții înalți. Participanții la aceste expediții au cules o serie de date interesante, care permit tratarea într'un mod nou a problemelor privitoare la mecanismul luminii nocturne, precum și la structura păturilor superioare ale atmosferei.

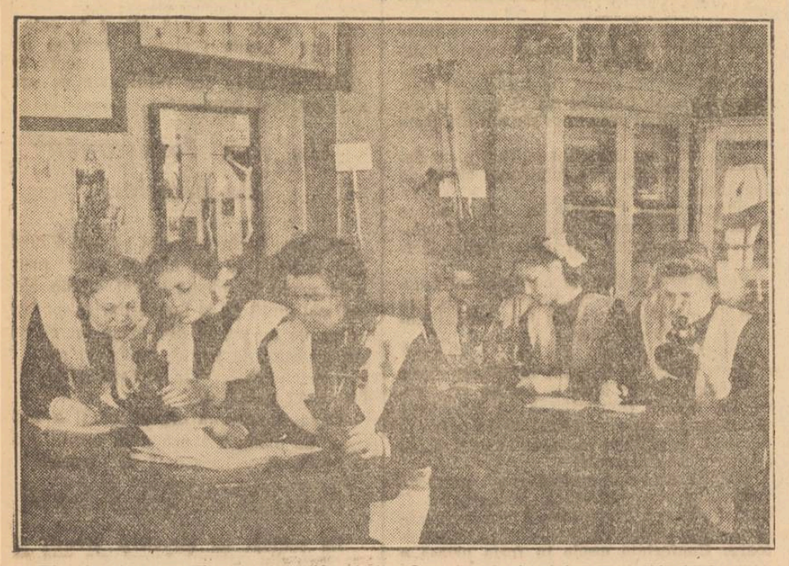

Elevele clasei a IX-a a școlii Nr. 4 din Iaroslavsk, în laboratorul de biologie

Indrumarea studiului individual al studenților

Pentru a deveni cadre destoinice, care să contribue activ la construirea socialismului în Patria noastră, studenții trebue să-și însușească temeinic specialitatea ce și-au ales-o, să știe să acționeze independent, să aibă inițiativa și să fie în stare să rezolve just problemele pe care le va ridica producția în ramura specialității lor. Iată de ce desvoltarea independenței de gândire și a spiritului creator al studenților trebue să constitue o preocupare permanentă a noastră, a cadrelor didactice din învățământul superior.

Pentru a desvolta deprinderea studenților de a gândi independent și pentru a valorifica spiritul lor creator, trebue să fie folosite la maximum formele active de învățământ: munca în seminar, lucrările de laborator, proectele de diplomă, citirea bibliografiei, etc. Dragostea pentru carte și priceperea de a se orienta în materialul bibliografic trebue să constitue o trăsătură caracteristică a studențimii noastre. Dacă studentul se mulțumește însă să memoreze diferite teze, formule și concluzii, fără ca cele citite să fie înțelese, dacă gândirea lui nu este activă în cursul citirii, atunci citirea nu mai este studiu, ci buchiseală. Studierea independentă a unei cărți, extragerea tezelor, a fișelor, a rezumatelor, consultarea dicționarelor, a lexicoanelor, a îndrumătoarelor, etc. trebue să devină o metodă obișnuită de lucru pentru fiecare student. De aceea munca în seminar trebue să fie precedată de munca individuală a studenților, de studierea bibliografiei recomandate.

Pentru studențimea sovietică aceste cerințe nu mai constitue de mult un deziderat. Incă din școlile medii, elevii sunt învățați să citească un manual sau o carte, să scoată ideile principale dintr'un text, să facă scheme, planuri, etc.

Studenții noștri nu au încă această deprindere, căci în trecut nimeni nu s'a ocupat să le-o formeze. Ei sunt însă preocupați de a găsi metode cât mai eficace de studiu și doresc să fie ajutați.

Cercetând metodele de muncă individuală ale studenților, colectivele didactice ale Universităților „Babeș" și „Bolyai" din Cluj au putut constata că ei se preocupă mult de această problemă.

Unii studenți au izbutit să găsească o metodă rațională de studiu. Își notează punctele mai importante dintr'o carte citită, prelucrându-le apoi pentru lucrarea de seminar. Indrumați de organizația U.T.M., ei au adoptat sistemul fișelor Totuși, metodele lor sunt încă nesatisfăcătoare: ceeace ei numesc fișe, sunt rezumate — e drept, bine redactate — scrise pe foi volante, nenumerotate în continuare. Cei mai mulți studenți însă nu știu încă să folosească sisteme bune de lucru. Astfel, mulți dintre ei nu știu să facă rezumate concise, în care să cuprindă ideile esențiale.

Pentru a ajuta studenților în organizarea studiului lor individual, direcțiile de studii ale Universităților „V. Babeș" și „Bolyai" din Cluj au hotărît să întocmească un îndrumător care să cuprindă indicațiile strict necesare pe baza cărora studenții să-și însușească tehnica studiului individual. Un colectiv format din profesorii catedrelor de științe sociale și pedagogie-psihologie dela cele două Universități a primit sarcina de a redacta acest îndrumător, folosind experiența școlilor superioare din Uniunea Sovietică.

După câteva luni de lucru a fost redactată și litografiată în limba română o broșură cu titlul „Indrumări pentru studiul individual al studenților". In prezent, se litografiază ediția în limba maghiară.

In acest îndrumător se arată însemnătatea studiului individual, se indică metodele de studiu ale clasicilor marxismului, se expune tehnica studiului individual, se arată metodele de clasificare a fișelor și se dau sugestii cu privire la organizarea recreației și a odihnei în timpul lucrului.

Pentru experimentarea acestor noi metode de muncă, colectivul didactic al Universității „Babeș" a început să studieze chiar înainte de a apare broșura, rezultatele pe care le obțin în muncă unele grupe de studenți dela Facultatea de Pedagogie-Psihologie. După câteva luni, studiul individual a început să devină pentru ei o metodă familiară de lucru.

Cu o parte din studenții unei facultăți s'a făcut și o demonstrație experimentală, din care a reeșit și mai clar marea valoare a studiului rațional. Una din grupe a fost pusă să citească un text de specialitate și apoi să reproducă imediat în scris conținutul acelui text. O altă grupă a citit textul în întregime, apoi a trecut la scoaterea tezelor și la alcătuirea planului. Studenții din această grupă au fost rugați să reproducă conținutul de bea după o săptămână. Cu toată această diferență de timp, acei care au lucrat după indicațiile amintite au reușit să reproducă mult mai complet și mai just conținutul textului, decât studenții care au citit pur și simplu textul.

Aceste îndrumări care, desigur, vor trebui completate și îndreptate pe baza experienței câștigate prin folosirea lor de către studenți, nu sunt suficiente prin ele însile. Nu ajunge ca studentul să ia cunoștință de ele, ci trebue să treacă la organizarea efectivă a muncii sale. Acest lucru nu se va generaliza însă în massa studenților fără un control perseverent. Profesorul S. S. Soloviev, dela Institutul Energetic „V. Molotov" din Moscova, arată că munca independentă a studenților nu trebue să fie lăsată la întâmplare, ci că, dimpotrivă, cadrele didactice din învățământul superior au datoria de a învăța pe studenți să îndeplinească independent temele planificate.

Controlul rezumatelor, al notelor, sau al fișelor extrase din bibliografia recomandată, precum și controlul caetelor de note la cursuri se face în primul rând de către responsabilii de grupă și asistenții care conduc seminariile la diferite materii. Adeseori, acest control este făcut chiar de către profesori, care cer caietele studenților pentru a vedea cum iau aceștia note la cursuri sau din bibliografia recomandată, iar la orele de consultație le arată greșelile și le dau îndrumări în vederea îndreptării lor. Studenții găsesc că metoda controlului rezumatelor este foarte bună, deoarece le formează deprinderea de a munci consecvent.

Pentru a stimula folosirea metodelor înaintate de studiu Cabinetul de marxism-leninism împreună cu direcția de studii a Universității „Babeș" au cuprins în planul lor de lucru organizarea unor vitrine cu cele mai bune caiete individuale, planuri de muncă, rezumate, fișe, etc.

Cu ocazia prelucrării „Indrumărilor" și, mai ales, cu ocazia trecerii lor în practică, mulți studenți au avut inițiative și propuneri judicioase cu privire la adaptarea metodelor de lucru la condițiile concrete ale fiecărei specialități. Astfel, studenții din anul I al Facultății de Chimie au propus ca întocmirea fișelor să se facă pe fiecare element chimic. Asistenții dela aceeași facultate au semnalat ca o latură pozitivă a îndrumărilor privitoare la studiul individual al studenților și faptul că ele desvoltă la studenți facultatea de a-și exprima cunoștințele cu propriile lor cuvinte și de a nu reproduce mecanic textele din manuale sau cursuri.

De cel mai mare ajutor pentru munca omului este conștiința scopului. Dacă studentul va avea mereu în minte că el trebue să devină un constructor valoros al socialismului, să-și servească cât mai bine Patria, să fie demn de eforturile clasei muncitoare, ale Partidului și ale Guvernului, care îi crează condiții tot mai bune de învățătură, atunci nu va privi cu indiferență pregătirea sa. Exemplul viu al muncii pline de elan a clasei muncitoare, care duce la noi și noi inovații în muncă, la depășiri de norme, la îndeplinirea și depășirea Planului de Stat, la trecerea cu entuziasm la realizarea înainte de termen a primului nostru Plan Cincinal, trebue să constitue un imbold în muncă și pentru studenți.

ALEXANDRU ROȘCA
director de studii la Universitatea „V. Babeș" din Cluj

Știri din U. R. S. S.

Colaborare rodnică între oamenii de știință și cei din producție

Oamenii de știință din orașul Lvov, întărind colaborarea creatoare cu producția fac propuneri prețioase, prin aplicarea cărora, economia națională realizează economii uriașe. Oamenii de știință au aplicat în uzinele din Lvov arderea fără flacără a gazelor naturale la cuptoarele de încălzire și topire. Introducerea acestei inovații a tripiat randamentul cuptoarelor. Geologii și biologii acordă un mare sprijin agriculturii. S'au făcut cercetări foarte prețioase pentru folosirea șisturilor de melinită ca nou gen de îngrășăminte minerale. In cursul acestei primăveri, numeroase colhozuri din regiunea Lvov vor aplica noile îngrășăminte. Hidrologii dela filialele din Lvov ale Academiei de Științe a U.R.S.S. ajută în mod practic organizațiile de construcții la construirea stațiunilor hidroelectrice colhoznice.

O antologie a poeților tadjici închinată luptei pentru pace

Poeții și scriitorii din R.S.S. Tadjică, prin puterea cuvântului lor înflăcărat, demască plini de mânie pe ațâțătorii la un nou război, luptă cu îndârjire pentru instaurarea păcii în întreaga lume.

Antologia „Pentru pace" recent apărută constitue o nouă contribuție a acestora la lupta pentru apărarea păcii, pentru preîntâmpinarea războiului. Cartea cuprinde noile opere ale poeților laureați ai premiului Stalin — Mirzo Tursun-Zade și Mirsaida Mirzacara precum și ale altor poeți și scriitori tadjici, care în versuri pline de mânie își exprimă indignarea împotriva atrocităților săvârșite de imperialiștii americani, în încercările lor de a îngenunchia eroicul popor coreean.

In poezia „Asasinul" poetul Abdujabar Kahari întreabă: „Care este vina femeii coreene Kim? Care-i sunt faptele criminale pentru care ea a fost ucisă împreună cu copilul ei? A încercat oare ea să cotropească o țară străină?" In poezia „Pacea" poetul Mirzo Tursun-Zade își exprimă convingerea, că până la urmă pacea va triumfa, deoarece Stalin este apărătorul și susținătorul ei.

Antologia este pătrunsă de sentimentul prieteniei față de popoarele asuprite și trimite un salut fierbinte tuturor partizanilor păcii.

In Uniunea Sovietică se acordă o atenție deosebită tinerilor scriitori

Anii postbelici se caracterizează printr'un puternic aflux în literatura sovietică al tinerelor forțe. In fața edituriior și Uniunii Scriitorilor Sovietici se pune o sarcină nobilă: să acorde cea mai mare atenție tineretului literar și să contribue prin toate mijloacele la desvoltarea talentelor lui.

Editura „Tânăra Gardă" a introdus în planul tematic pe anul 1951 un capitol special „Prima carte a tânărului scriitor". Editura intenționează să publice în acest an peste 20 cărți ale tinerilor scriitori. In afară de aceasta, va ieși almanahul „Tânăra Gardă", compus în întregime din operele autorilor începători. La editură se examinează problema extinderii publicării operelor tineretului literar.

Uniunea Scriitorilor Sovietici și edițiile care publică operele tinerilor scriitori duc mai departe glorioasa tradiție creată de Gorki, care cerea ca stimularea operelor scriitorilor începători să fie considerată ca o înaltă datorie a fiecărui maestru experimentat al literaturii.

Autorii celor mai bune manuale — laureați ai Premiului Stalin

In Țara Sovietelor se tipăresc anual pentru studenții școlilor superioare mii de manuale cărora li se acordă o mare importanță. Prin decretul Consiliului de miniștri al U.R.S.S., au fost decernate Premii Stalin autorilor celor mai bune manuale. Astfel a fost acordat Premiul Stalin academicianului Alexandr Bocinski și profesorului Vladimir Nomarov dela Institutul de mine din Leningrad, pentru manualul „Ventilația minelor".

A fost deasemenea distins cu acest premiu Viaceslav Stepanov, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S., pentru manualul „Curs de ecuații diferențiale". După părerea generală, această carte este un manual foarte prețios pentru studenții facultăților fizico-matematice.

Un alt laureat al Premiului Stalin este Alexandru Alexeev, profesor la Institutul electrotehnic din Leningrad, autorul manualului „Construcția mașinilor electrice". A mai fost acordat Premiul Stalin cunoscutului geograf Ivan Vitver, profesor la Universitatea din Moscova pentru manualul său „Geografia economică a țărilor străine", înalta distincție a fost atribuită deasemenea lui Andrei Nasatkin, profesor la Institutul chimico-tehnologic din Moscova, pentru manualul său „Principalele procese și aparate ale tehnologiei chimice", precum și lui Nicolai Inozentev, profesor la Institutul aeronautic din Moscova și docentului Vladimir Zuev pentru manualul „Motoare aeronautice cu turbine de gaze" și multor altor autori de manuale.

O expediție științifică la lacul Baical

Stațiunea din Baical a Academiei de Științe a U.R.S.S. a întreprins o expediție științifică la lacul Baical, situat în partea de Răsărit a Siberiei. Pentru prima dată, oamenii de știință îndeplinesc în timpul iernii cercetări în adâncul lacului. Expediția dispune de un laborator chimic precum și de instalații pentru măsurarea temperaturii și luarea probelor la o adâncime de 2 km.

Lacul Baical prezintă un deosebit interes. In acest lac trăiesc aproape 1000 de specii de plante și animale, care nu se mai găsesc în nicio altă parte a lumii. Printre acestea sunt mari bureți ramificați, de culoare verde deschisă, sute de feluri de raci înotători de diferite culori, golumianca — un pește aproape transparent, având o lungime de aproximativ 25 cm., care naște câteva sute de peștișori vii. Colaboratorii stațiunii Academiei de Științe studiază cu un viu interes fauna și flora lacului.

Lucrările sesiunii generale științifice a Academiei R. P. R.

Planul de lucru al Academiei Republicii Populare Române pe anul 1951 în cadrul Planului de Stat și al Planului de electrificare

Rezumat după raportul prezentat de prof. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R.

Inființată acum doi ani prin înțeleapta hotărîre a Partidului Muncitoresc Român și a Guvernului, Academia Republicii Populare Române a avut dela început fixate obiectivele activității sale puse în slujba poporului.

Clasa muncitoare în frunte cu Partidul ei a creat condițiile politice, materiale și morale ale înfloririi științei, culturii și artei în țara noastră, a deschis perspective măreți oamenilor de știință, literaților și artiștilor.

In anul 1950, munca în Institutiile noastre și-a desăvârșit forma organizatorică, s'a desfășurat într'un ritm mai viu și mai intens, mai adâncit și mai extins în multele domenii ale creației științifice și culturale.

Câmpul de activitate al Academiei Republicii Populare Române s'a lărgit considerabil prin crearea de noi Institute. In prezent își desfășoară munca în București, 14 Institute ale Academiei R.P.R.

In afară de academicieni, în anul precedent au lucrat 614 colaboratori științifici, dintre care 191 la Secția Științelor Tehnice, 136 la Secția Științelor Medicale și 137 la Secția de Matematici, Fizică și Chimie.

La Secțiunea I de Științe Matematice, Fizice și Chimice, activitatea științifică s'a desfășurat cu rezultate apreciabile, datorită lucrărilor din Institutele de Matematică, de Fizică și de Chimie.

La Secțiunea II-a de Științe Biologice, Geologice și Geografice, colectivul de geologie a strâns un bogat material documentar, prin studii pe teren și pregătește spre tipărire harta geologică a R.P.R.

Colectivul de geografie a pregătit până în prezent 16 planșe ale hărții geoeconomice a R.P.R. și lucrează în continuare la atlasul geografic al R.P.R.

Colectivul de chimioterapie din această Secțiune a obținut rezultate favorabile dovedind superioritatea preparatului I 2 față de streptomicină în meningita tuberculoasă, în tuberculoza pulmonară și extra-pulmonară, la adulți și copii.

La Secțiunea III-a de Științe Tehnice și Agricole, Institutul de Siderurgie și Mecanică Aplicată a lucrat cu rezultate mulțumitoare.

La Institutul de Energetică s'au pus la punct, în vederea trecerii la fabricarea în serie, trei prototipuri de motoare semi-industriale, s'au studiat posibilitățile de inversiune pe linie de transport, a energiei electrice, unda de șoc, rezistența solului, etc. Colectivul de chimie industrială a obținut rezultate importante. Colectivul Chimico-Farmaceutic a predat industriei produse care sunt în curs de fabricare.

In domeniul științelor agricole, Colectivul Academiei a făcut studii privitoare la introducerea complexului Docuceaev-Costăcev-Viliams.

In legătură cu construirea Canalului Dunăre-Marea Neagră, s'au făcut cercetări în vederea desvoltării agriculturii în toate zonele de influență a acestei mari construcții: organizarea teritoriului, a plantațiunilor de protecție, rezervoarele de apă. O parte din lucrări sunt în faza executării pe teren.

Secțiunea IV-a de Științe Medicale a avut în studiu 74 probleme, comportând aproape 200 teme de lucru. Institutele de Cercetări Medicale ale Academiei R.P.R. au rezolvat o serie de probleme de mare importanță, comunicând rezultatele Ministerului Sănătății pentru a le pune în practică.

In Secțiunea V-a de Științe Istorice, Filosofice și Economico-Juridice, Institutul de Istorie și Filosofie și-a desfășurat activitatea conform Planului, antrenând la lucru un mare număr de colaboratori.

In Secția de Filosofie se lucrează în vederea alcătuirii unui tratat de Psihologie, la un studiu privitor la istoria gândirii filosofice în R.P.R. In Colectivul Juridic se lucrează la reconstituirea Dreptului român, nescris, iar la cel de Economie Politică se studiază problema apariției capitalismului în România, problema productivității muncii în întreprinderile socialiste din R.P.R.

Secțiunea VI-a. In Institutul de Istoria Artei s'au redactat primele capitole din lucrarea „Reconsiderarea Istoriei Artei Românești", precum și o lucrare privitoare la pictorii Rosenthal și Sabin Pop și se pregătește catalogul lucrărilor lui Aman și Andreescu. S'au revizuit și redactat lucrările privind costumul național român, maghiar și săsesc. In Institutul de Istorie Literară și Folklor, s'a terminat studiul bibliografic pentru pregătirea monografiilor asupra principalilor scriitori socialiști. In problema relațiilor dintre scriitorii ruși și români s'au redactat capitolele privitoare la Radiscev, Caramzin, Puşkin, Antioch Cantemir, Lomonosov, Derjavin, ș. a. Institutul de Lingvistică, cu colaborarea colectivelor dela Cluj și Iași, a redactat literele S., Ș., T și Ț din Dicționarul Limbii Române, și a cules material pentru întocmirea gramaticii limbii române.

Filialele Academiei R.P.R. au beneficiat în cursul anului 1950 de condițiuni de muncă mai propice desvoltării lor.

Filiala Iași a funcționat cu 4 Institute. Institutul de Chimie s'a ocupat cu studiul cărbunilor din raionul Baia, de uleiul din fructe de tei, de halogenarea piridinei și altele. Institutul de Cercetări Medicale a studiat acțiunea profilactică anti-pelagroasă a vitaminei P. P. Colectivul de Istorie și-a îndreptat atenția, în mod special, asupra lucrărilor de arheologie din Moldova superioară.

Filiala din Cluj și-a executat lucrările prevăzute în plan, deși în condițiuni nu suficient de prielnice. Datorită însă muncii depuse, cercetările în special acelea din domeniul fizicii, chimiei, lingvisticii și arheologiei, au luat un real avânt.

Din această succintă examinare a activității Secțiunilor și Institutelor rezultă neîndoelnic că s'a făcut un progres însemnat în munca științifică a Academiei R.P.R. și s'au rezolvat probleme importante.

Dar sunt o serie de lipsuri și de scăderi comune tuturor Institutelor. In toate domeniile de activitate am fi putut realiza mai mult decât s'a realizat, dacă toți membrii Academiei și colaboratorii științifici ar fi fost mai strâns legați de problemele de cercetare, de problemele de bază ale desvoltării științei și culturii în Republica Populară Română.

Problemele care au fost date în cercetare nu au fost totdeauna determinate de urgența și importanța lor. Nu s'a lucrat destul de strâns cu ministerele și cu întreprinderile iar reprezentanții ministerelor interesate nu au urmărit în general mai îndeaproape executarea lucrărilor care interesează departamentul respectiv.

Lipsa de coordonare generală rezultă și din faptul că multe probleme de importanță capitală n'au figurat în planul de lucru al Institutelor, în schimb alte probleme minore au acaparat forțele.

Consiliile științifice nu și-au îndeplinit îndeajuns rolul de îndrumare, coordonare și control și chiar și Prezidiul și Secțiunile Academiei nu au veghiat suficient la buna orientare a muncii științifice a Institutelor și colectivelor de colaborare.

La unele colective, îndeosebi la cele de istorie și filosofie, s'au observat devieri obiectiviste, s'a alunecat spre o formă mecanică a muncii, și a interpretărilor.

In colectivele care lucrează în problemele de biologie aplicată, cum este acela de zootehnie, se evidențiază încă rămășițe pronunțate ale concepției pseudoștiințifice morganiste privitoare la viață și ereditate.

Nu s'a folosit suficient arma criticii și autocriticii, atât în Secțiunile Academiei, cât și la Institutele și colectivele de lucru. Din această cauză s'au strecurat la tipar câteva lucrări slabe și unele greșeli. Formalismul critic este o tendință care trebue insistent combătută, pentrucă este o piedică în calea progresului științific, tehnic, artistic și cultural. Institutele și colectivele, în cea mai mare parte nu au participat suficient la acțiunea de răspândire a științei.

Un număr de Institute și facultăți de învățământ stau departe de preocupările științifice și practice și nu au un program de lucru care să le facă să trăiască din plin frământările care se petrec în societatea care plămădește viața nouă, să colaboreze la Planul de Stat. Deaceea prelegerile și lucrările practice ce se fac cu studenții nu sunt întotdeauna la nivelul actual al cunoștințelor și necesităților. Studenții nu sunt suficient exersați să gândească, să se desvolte în actualitate, să capete inițiativă, putere de creație. Uneori, în special în învățământul tehnic sunt obligați să bucherească rețete pentru cazuri particulare, fără a li se arăta întotdeauna cadrul general și orizontul tematic.

Filialele din Cluj și Iași au desfășurat o activitate insuficientă în raport cu mijloacele și forțele care le-au fost puse la dispoziție.

★

Cu toate aceste lipsuri, cu toate greutățile întâmpinate, îndrumările date de Partidul Muncitoresc Român Institutiei noastre, grija permanentă pe care el și Guvernul o poartă științei și slujitorilor ei, ajutorul important pe care ni l-au acordat, îndemnul însuflețit ce ne vine ca un curent înviorător dela înfăptuirile poporului muncitor, au servit Academiei R.P.R. să-și găsească drumul adevărat al muncii sale și să rezolve în cei doi ani decând funcționează, o serie de probleme teoretice și practice, care ajută muncitorimii și țărănimii muncitoare la construirea socialismului, contribuind la întărirea bazei economice și suprastructurii corespunzătoare, înarmând proletariatul cu adevărul științei în lupta pe care o duce.

De mare ajutor pentru omul de știință din R.P.R. au fost hotărîrile Partidului cu privire la participarea științei pentru îndeplinirea Planului de Stat și a Planului de Electrificare, discuțiunile critice din revista „Lupta de Clasă" și din alte ziare. Desbaterile ample asupra diferitelor ramuri de știință ce se succed de câțiva ani în U.R.S.S., au adus lămuriri pe care cercetătorii noștri le folosesc pentru o mai bună orientare a muncii lor și pentru o înțelegere mai exactă a rostului și locului fiecărei discipline în societatea socialistă.

In vederea ridicării nivelului ideologic și științific al tuturor cercetătorilor aparținând Academiei R.P.R., Prezidiul a luat hotărîrea să vegheze mai îndeaproape la însușirea și aplicarea principiilor științei marxist-leninist-staliniste și la folosirea mereu sporită a cuceririlor științei sovietice. Prezidiul a luat hotărîrea deasemenea să amplifice activitatea colectivă în cercetarea problemelor și să întărească arma criticii și autocriticii, atât în desbaterile din Secțiuni și ședințe plenare cât și în Institutele de Cercetări și colectivele de lucru.

Activitatea editorială a Academiei R.P.R. pe anul 1950 a înregistrat o creștere de 500 la sută față de anul 1949.

Cu toată această însemnată creștere a activității editoriale, atât din cauza greutăților de ordin tehnic, cât și din cauza insuficienței și slăbiciunilor aparatului editorial, în cursul anului 1950 nu s'a putut opri rămânerea în urmă a activității editoriale față de activitatea științifică a Academiei R.P.R.

Este necesar a se da o atenție deosebită nivelului științific al lucrărilor și a se accentua editarea manualelor, tratatelor și a lucrărilor de popularizare a științei.

Biblioteca Academiei R.P.R. și-a desvoltat considerabil câmpul de activitate în anul 1950.

Serviciul public al Bibliotecii a deservit în acest an, 41.093 cititori, care au consultat, în ambele săli, 102.947 volume.

Institutul Româno-Sovietic a funcționat în anul 1950, pentru prima dată, ca Institut al Academiei R.P.R.

Dat fiind că activitatea Academiei a cuprins și o importantă desvoltare a muncii științifice din Filialele dela Iași și Cluj, Institutul a creat Filiale în aceste localități.

Muzeul Româno-Rus a fost mult lărgit prin adăugarea unui material care arată cum progresul din ultimele decenii ale poporului nostru, cum nașterea și desvoltarea mișcării revoluționare din România s'au produs sub influența marilor lupte și victorii ale proletariatului din Rusia.

Cu toate rezultatele bune obținute, Institutul de Studii Româno-Sovietice are și o serie de lipsuri și slăbiciuni. Principala lipsă a fost aceea a insuficientei coordonări a activității cu munca științifică a celorlalte Institute ale Academiei R.P.R. și a Societăților științifice.

In publicațiile sale din anul acesta, Institutul a căutat să cuprindă cât mai mult din bogăția cercetărilor științei sovietice, totuși o trăsătură caracteristică a publicațiilor Institutului din an l acesta — mai ales dacă luăm în considerare seriile de Anale — este lipsa echilibrului dintre diversele domenii științifice. Publicațiile medicale ocupă un loc cu totul dominant.

Exceptând Analele de Istorie și Filosofie, problemele de orientare generală și de aplicare a concepției materialist-dialectice în activitatea științifică nu sunt abordate decât în legătură cu unele evenimente științifice din Uniunea Sovietică.

Institutul Româno-Sovietic trebue să-și la ca sarcină în planul său de muncă înființarea unor sub-filiale în orașul Stalin, Craiova, Galați, Tg. Mureș, etc.

Incepând cu anul 1951, Planul Cincinal și Planul de Electrificare formează cadrul muncii oamenilor de știință, pentrucă ele cuprind toate elementele necesare desvoltării vieții economice și odată cu aceasta și ale vieții culturale.

In trecut se spunea că România este țara petrolului. Totuși România n'a produs niciodată mașinile necesare exploatării petrolifere. In trecut se spunea că România este o țară agricolă dar nu construia mașinile agricole de care avea nevoie. 99 la sută din mașinile utilizate în uzini, purtau marcă străină. In trecut se spunea că România este Belgia Orientului, dar alături de clasa conducătoare înfăptuită în lux și desfrâu, poporul se sbătea în mizerie și analfabetism.

Oricine, chiar și dușmanul cel mai neînduplecat, constată că în Republica Populară Română se construesc uzine și fabrici capabile să satisfacă necesitățile vitale ale economiei naționale și să o facă să progreseze. In anii 1949 și 1950, producția industrială în Republica Populară Română a sporit cu mult mai mult decât în ultimii 25 de ani ai regimului burghezo-moșieresc.

Un spectacol cu totul diferit este acela pe care îl prezintă țările din lagărul imperialist, unde numărul șomerilor în cursul anului 1950 a fost de 45 milioane, produsele agricole au fost depreciate prin concurență, ruina producătorilor s'a agravat, salariile au fost coborîte în timp ce viața s'a scumpit necontenit. Pentru ca să lasă din acest impas, imperialiștii americani s'au lansat în politica de agresiune și se silesc să atragă în mersul lor spre dezastru pe aliații și vasalii lor.

Știința în cadrul Planului Cincinal și al Planului de Electrificare trebue și poate să se transforme într'o imensă armă a progresului social. Știința transpusă în producție, trecută din starea de idele într'o operă reală, transformată în viață, este una din condițiunile cele mai importante ale succeselor țării noastre în drum spre socialism.

Planul de lucru al Academiei R.P.R. pe anul 1951 a fost adaptat pentru a răspunde prevederilor din Planul Cincinal și din Planul de Electrificare.

In continuare vorbitorul dă citire listei cuprinzând problemele și temele prevăzute în planul de lucru al Academiei R. P. R. pe anul 1951.

Planul de lucru al Academiei pe anul 1951, prevede nu numai participarea reprezentanților din Departamente și întreprinderi la Consiliile Științifice din care fac parte, ci și angrenarea unora la executarea efectivă a unor lucrări precise. Pe de altă parte, și oamenii de știință sunt obligați să țină contact permanent cu Departamentele și întreprinderile pentru a urmări justa aplicare a rezultatelor până la produsul terminat, în circulație. Pentru împlinirea sarcinilor din plan, Prezidiul a luat hotărîrea de a veghea la justa orientare a muncii științifice, de a coordona și mai ales de a controla activitatea științifică a institutelor și colectivelor.

Pentru exercitarea funcțiunilor de coordonare, de orientare și de control, Secretariatul Academiei R.P.R. a fost reorganizat și întărit, în vederea aducerii la îndeplinire a hotărîrilor Prezidiului, fiind în acelaș timp un organ științific pentru controlul executării efective și la timp a îndatoririlor științifice din întreaga Academie.

Am prevăzut pe anul 1951 un mare număr de locuri de bursieri, care vor fi ocupate cu elemente ce se disting în învățământ și dovedesc că au înclinare spre știință. Atrăgând spre știință elemente tinere din anii III și IV ai Facultăților, crescându-le în climat științific serios și ocupându-ne de desvoltarea lor cu discernământ și grijă, vom asigura cadrele noi de oameni de știință și de tehnicieni pentru viitor. Ne-au fost repartizate de către Ministerul Invățământului pe anul 1951, 60 de locuri de aspiranți, care se vor specializa în unele din Institutele Academiei.

Pentru apariția la timp a lucrărilor, Prezidiul, în urma propunerilor Comitetului de Editură, a luat hotărîrea ca fiecare Institut să posede o revistă a sa proprie „Studii și Cercetări".

In anul 1951 s'a prevăzut înființarea Institutului de Filosofie, iar în anii următori, atașarea la Academie a Grădinii Botanice din București. S'a prevăzut, după prealabila înțelegere cu Ministerul Metalurgiei și Industriei Chimice, crearea unui Institut de Chimie la București.

In anul 1951, Academia R. P. R. de acord și în colaborare cu Sfatul Popular regional, organizează la Timișoara o bază de cercetări științifice, cu 3 sectoare de activitate, care va reflecta activitatea proprie din regiune.

Pentru investiții s'a prevăzut în planul de cinci ani, suma de 4 miliarde și jumătate lei, suficientă pentru desvoltarea lucrărilor instituției noastre. Această prevedere arată concret importanța pe care Partidul Muncitoresc Român și Guvernul o acordă științei în general și Academiei R.P.R. în special.

In contact nedespărțit cu frământarea poporului muncitor, știința, literele și arta din Republica Populară Română se vor desvolta în realitatea complexă a vieții, în curs de reînoire. Știința, literele și artele vor deveni o forță creatoare, mereu în creștere, vor participa la marea și fecunda operă a construirii socialismului, la lupta pentru înflorirea Patriei, la lupta pentru pacea omenirii.

Sarcinile institutelor de cercetări tehnice în îndeplinirea obligațiilor ce le revin din prevederile Planului Cincinal și Planului de electrificare

Rezumat după coraportul prezentat de prof. Ion S. Gheorghiu, membru corespondent al Academiei R. P. R., director al Institutului de Energetică

Ziua de 23 August 1944, ziua doborîrii regimului fascist, și cuceririle revoluționare de mai târziu ale poporului muncitor au constituit și pentru științele matematice, fizice și tehnice din țara noastră un punct de cotitură.

Activitatea științifică s'a desvoltat în condițiile vitrege ale regimului trecut în mare măsură numai datorită abnegației față de știință a unor savanți izolați. Citâm pe matematicianul David Emanuel, pe fizicianul Bacaloglu și inginerii Aurel Vlaicu și Vuia.

După 23 August a început o nouă eră în desvoltarea științelor matematice, fizice și tehnice în R.P.R. In cadrul Academiei R.P.R. au luat ființă: Institutul de Energetică, Institutul de Metalurgie și Mecanică aplicată, Institutul de Matematică și Institutul de Fizică. Crearea lor, inițiată de Partidul Muncitoresc Român, constitue o dovadă a grijii nemărginite pe care o poartă clasa muncitoare și Guvernul țării cercetărilor științifice, fizicienilor și matematicienilor. Cu toate dificultățile, în decursul primei perioade de activitate (1949—1950) cele patru institute au reușit să realizeze progrese importante în toate direcțiile. Institutul de Fizică a făcut un pas important spre construcția în țară, cu mijloace locale, a unui însemnat număr de aparate fizice și tehnice de precizie. Institutul de Metalurgie și Mecanică aplicată a realizat instalații de tunel aerodinamic, un canal hidrodinamic vitrat, utilaj pentru laboratorul de geotehnică.

In urma justei îndrumări din partea Partidului, Institutele tehnice și Institutul de Fizică au realizat în 1950 o importantă cotitură spre producție, spre legătura între teorie și practică, spre sprijinirea Planului de Stat. Au luat ființă consiliile științifice ale Institutului de Fizică și ale celor două institute tehnice, consilii în care intră delegații Departamentelor. Institutul de Energetică a studiat una din problemele înscrise în planul de activitate pe 1950 la fabrica de mașini electrice „Dinamo". Institutul de Fizică a lucrat în laboratoarele fabricii „Radio Popular" și ale altor întreprinderi electrice. Institutul de Metalurgie și Mecanică aplicată a condus realizarea la Copșa Mică a unei instalații, care a permis să se obțină pentru prima oară la noi în țară zinc laminabil.

O parte a cadrelor științifice ale institutelor au intrat în consiliile întreprinderilor industriale. A sporit simțitor numărul inginerilor din producție, orientați spre cercetare și încadrați în personalul științific al institutelor. Un număr de muncitori fruntași, inovatori în producție, de un înalt nivel tehnico-științific, fac parte din colectivele de cercetare a unor importante probleme din secția metalurgiei a Institutului de Fizică.

Cu toate progresele realizate pe linia legăturii științei cu producția, activitatea din cursul anului 1950 a celor 4 institute prezintă încă lipsuri, dintre care unele serioase. Institutul de Matematică n'a stabilit niciun contact cu Departamentele. Nu întotdeauna și nu în aceeași măsură la toate institutele s'a dat prioritate problemelor celor mai urgente și mai importante puse de producție și unei repartizări corespunzătoare a cadrelor de cercetători.

In cursul anului 1950 cele 4 institute au început să folosească noi metode de muncă: planificarea, organizarea colectivă a activității de cercetare, controlul muncii.

Un număr crescând de matematicieni, fizicieni și tehnicieni au lucrat și lucrează pe baza rezultatelor și metodelor cercetătorilor sovietici, alții lucrează la probleme și teme legate de preocupările savanților sovietici. Lucrările materialiste ale fruntașilor fizicii sovietice, discuțiile sovietice asupra cosmologiei și cele consacrate fizicii cuantice au găsit un larg ecou în rândurile fizicienilor din R.P.R. Organizarea și metodica învățământului în U.R.S.S. au avut în ultimii ani o influență din ce în ce mai profundă asupra organizării învățământului matematic, fizic și tehnic, mediu și superior, din țara noastră. A fost schimbată complect structura vechilor facultăți de științe. Se organizează conferințe pentru îmbogățirea cunoștințelor profesorilor de fizică și matematică din învățământul mediu, s'a extins studiul electricității generale, etc. Folosirea și difuzarea largă a științei sovietice, creșterea numărului publicațiilor științifice în limba română au contribuit și în științele matematice, fizice și tehnice din țara noastră la intensificarea luptei împotriva cosmopolitismului. Utilizarea și difuzarea materialului sovietic trebue lărgite, pentru a satisface sarcinile vaste ale celor patru institute.

★

In cursul anului 1950 s'au studiat numeroase probleme, obținându-se o serie de rezultate practice, din care multe au fost predate industriei noastre, intrând în faza aplicării în producție.

In anul 1951 linia de activitate a celor patru institute e determinată de planul de lungă durată al electrificării R.P.R. și de primul nostru Plan Cincinal.

Criteriul principal în alegerea problemelor de cercetare trebue să fie urgența și importanța lor. O problemă importantă înscrisă în planul Institutului de Energetică este termoficarea industrială și urbană. Se va studia problema oțelurilor și aliajelor speciale. Institutul de Metalurgie și Mecanică aplicată va cerceta valorificarea minereurilor sărace de crom, nichel și grafit. Se vor studia deasemenea un număr de probleme cu privire la fonte și metode de turnătorie. Se vor mai studia metode pentru fabricarea și ameliorarea aliajelor de aluminiu și în special a aliajelor necesare conductorilor electrici și pistoanelor de motoare; se vor continua cercetările pentru obținerea zincului pe cale uscată; valorificarea deșeurilor de metale neferoase.

Deasemenea se vor întreprinde studii asupra stabilității taluzelor escavațiilor adânci.

Planul pe 1951 al Institutului de Metalurgie și Mecanică aplicată prevede înființarea unui laborator destinat secțiunilor mașini și mecanisme, rezistența materialelor, hidrotehnică și aerodinamică.

Va trebui să lichidăm întârzierea survenită în rezolvarea unor probleme importante legate de producție și în procurarea utilajului. Se pune sarcina intensificării contactului cu întreprinderile și Departamentele pentru aplicarea industrială sau semi-industrială a rezultatelor obținute în laboratoare. Deasemenea trebue intensificată recrutarea corespondenților în întreprinderi, ridicarea de cadre tinere, folosirea laboratoarelor uzinelor din București, Orașul Stalin, Ploești, Reșița și Hunedoara.

Trebue difuzate larg matematica, fizica și tehnica sovietică. Este necesar să realizăm o cotitură serioasă în lupta împotriva devierilor machiste în matematici și în fizica clasică, cuantică și relativistă.

Va trebui să crească simțitor volumul publicațiilor în domeniul științelor tehnice. In decursul anului 1951 numărul cadrelor științifice ale institutelor va crește simțitor. Este necesar să se stabilească un număr suficient de locuri destinate aspiranților în științele matematice, fizice și tehnice precum și numărul burselor acordate de institute. Institutele noastre vor trebui să ajute Ministerul Invățământului Public în politica de organizare realist-științifică a învățământului. Măsurile luate de Institutele de Matematică și de Fizică, împreună cu Societatea Științelor Matematice și Fizice, pentru organizarea ciclurilor de conferințe informative destinate corpului didactic superior și cadrelor medii, trebue aplicate pe scară lărgită. Institutele vor acorda o atenție deosebită normării și înzestrării laboratoarelor didactice de toate gradele. Institutul energetic de învățământ superior, care va lua naștere în decursul Planului Cincinal, înzestrat cu zeci de laboratoare, va constitui o însemnată cotitură a învățământului electrotehnic în R.P.R. și un sprijin esențial al Planului de electrificare.

★

Desvoltarea multilaterală a tuturor ramurilor economiei noastre cere o desfășurare adecvată a muncii științifice pe toate tărâmurile și în special în domeniul tehnicii legate de cerințele zilnice ale practicii.

Avem nevoe de tot mai multe cadre științifice tinere, care sprijinite de cei mai vârstnici, să poată răspunde la apelul pe care îl face țara, în efortul desvoltării producției și a productivității muncii.

Rezultatele de până acum ale cercetărilor științifice în domeniul teoretic și practic, cu toate că formează doar un modest început, ne îndreptățesc să privim cu încredere desfășurarea viitoare a activității științifice în toate domeniile.

Datorită sprijinului dat de Guvernul țării noastre, datorită grijii permanente pe care o simt oamenii de știință din partea Partidului clasei muncitoare, noi simțim cu adevărat cum crește vânjoasă în sufletul nostru dorința de a lupta cu toate greutățile pentru a ridica mereu mai înalt nivelul științific și cultural al țării noastre.

Greutățile le vom putea înlătura, dacă vom lupta cu toții împotriva acelora care seamănă neîncrederea în forțele poporului nostru, care nefiind în stare să creeze ceva stau cu ochii ațintiți spre Apus, spre acel Apus care ne-a împiedicat până azi desvoltarea. Greutățile le vom înlătura, dacă vom stârpi din mijlocul nostru influența cosmopolitismului, dacă luând exemplu și însușindu-ne realizările științei sovietice vom lega și mai strâns cercetările noastre științifice cu practica, dacă vom pune cu și mai multă hotărîre toate eforturile noastre în slujba fericirii poporului muncitor, a libertății și independenței Patriei noastre dragi.

Cercetările din domeniul chimiei în slujba valorificării bogățiilor naturale din R. P. R.

Rezumat după coraportul prezentat de acad. Raluca Ripan, director al Institutului de Chimie din Cluj

Primele două planuri de Stat, Planul Cincinal și planul de electrificare deschid științei chimice din țara noastră perspective de desvoltare necunoscute până acum, perspective mult dorite încă de marii noștri precursori în știință.

Activitatea intensă a marilor noștri chimiști din trecut ca: Petre Poni, C. Istrate, Nicolae Teclu, nu a putut asigura o desvoltare a științei chimice în țara noastră. In general, oamenii noștri de știință din trecut, legați puternic de situația social-economică a epocii lor, au lucrat, uneori mult, dar fără folos pentru popor, căci din tot ceeace creau profitau numai clasele dominante.

Lucrările acestor mari premergători sunt și astăzi valoroase, pentrucă ne pun la dispoziție date precise asupra bogățiilor țării noastre. Aceste bogății erau exploatate de imperialiștii din Apus împreună cu capitaliștii dela noi; ei nu aveau nimic comun cu poporul nostru; nu erau interesați în desvoltarea unei industrii românești.

Dacă acesta este aspectul chimiei dela noi din țară, până la 23 August, după această dată chimia românească a scăpat de lanțurile ce-i opreau desvoltarea.

Cercetările în 1949—1950 s'au desfășurat în diferite colective ale Academiei R.P.R., în Institutele Departamentale de cercetări și în unele laboratoare de pe lângă catedrele de învățământ superior. In ansamblu, s'au îmbrățișat toate problemele mari puse de necesitatea desvoltării unei industrii chimice în R.P.R., precum și de valorificarea în cele mai bune condițiuni a resurselor naturale și cele interesând sănătatea publică.

S'a rezolvat între altele sinteza acetilenei, urmând să se treacă mai departe la obținerea de produși chimici necesari industriei chimice, ce urmează să se creeze pe bază de metan. In domeniul valorificării petrolului ca materie primă pentru industria chimică, s'au preparat o serie de produși ce au fost puși la dispoziția Ministerului Metalurgiei și Industriei Chimice. In cadrul valorificării bogățiilor minerale s'a obținut oxidul de magneziu curat și materie pentru cărămizile refractare, prelucrându-se câteva mii de kg. din acest material. S'a obținut deasemeni sulf din piritele indigene și săruri de aluminium din argilele și caolinele din țară.

In privința materiilor ceramice și a sticlei, s'au obținut produse refractare din materii indigene. Deasemenea s'a fabricat un ciment aluminos din bauxite indigene, s'a realizat ciment pentru baraje. S'au obținut deasemeni un porțelan izolator de înaltă frecvență, o sticlă pentru ochelari de protecție și o sticlă de laborator tip Iena.

In domeniul medicamentelor s'au terminat o serie de lucrări pentru valorificarea produselor de plante medicinale, care au și fost predate industriei de medicamente. S'a realizat sinteza unei serii de medicamente cu produși din țară, după metode originale.

Numeroase produse realizate au fost destinate agriculturii. S'a dat atenție produselor ajutătoare diferitelor industrii; izolanți, rășine, produși pentru îmbunătățirea indicelui de vâscozitate la uleiuri și un material de stins incendii, un produs care va servi la fabricarea mătăsii artificiale. S'au predat industriei de hârtie produși necesari ameliorării calității hârtiei.

S'a inițiat un schimb de experiență între laboratoarele de cercetări ale Academiei din București, Cluj, Iași și laboratoarele de cercetări ale industriilor. Astfel, la Cluj un real ajutor a fost dat uzinelor Ianoș Herbak, Industriei Farmaceutice, C.F.R.-ului, Industriilor de tăbăcărie, etc.

Privind critic rezultatele din primii doi ani de activitate, trebue să recunoaștem că s'a realizat în doi ani ceeace nu s'ar fi realizat în zeci de ani de orânduire burghezo-moșierească. Astăzi se găsesc în consum o serie mare de produse realizate în fabricile românești, materii colorante auxiliare pentru textile, tananți, lacuri izolante, diferite medicamente, etc.

Constatăm însă că realizările de până acum sunt insuficiente. Aceasta se datorește între altele unei slabe colaborări între colective, lipsei unei activități bine planificate, unei slabe legături cu ministerele și în parte lipsei cadrelor. Aceste lipsuri vor trebui să fie înlăturate grabnic.

In programul lor de lucru pe 1951, colectivele de chimie ale Academiei R.P.R și ale Institutelor Departamentale, și-au pus probleme în legătură cu Planul Cincinal și cu giganticul plan de electrificare a țării. Problema principală care domină pe celelalte este: **utilizarea combustibililor ca materii prime.**

Problema de mai sus a fost despărțită în trei teme, după cele trei materii prime: 1. **Valorificarea petrolului ca materie primă pentru industria chimică.** 2. **Valorificarea cărbunilor.** 3. **Valorificarea gazului metan.**

Colectivul de Chimie al Academiei R.P.R. din București va continua studierea problemelor în domeniul valorificării bogățiilor minerale. Colectivul Farmaceutic al Academiei R.P.R. din București are ca temă între altele, studierea agrotehnică a plantelor medicinale. In domeniul maselor plastice o deosebită atenție se va da valorificării proteinelor vegetale. Deasemenea vor fi studiate noi produse ajutătoare pentru alte industrii și se va urmări valorificarea deșeurilor și ameliorarea procedeurilor de fabricație. Se va trece la valorificarea coajei și uleiului de mesteacăn și a rădăcinii de kermek ca material tanant. Se vor produce uleiuri eterice din frunze de conifere care vor fi utilizate în flotația minereurilor.

In afară de problemele legate direct de desvoltarea industriei, s'au mai trecut în plan și studii cu caracter teoretic care, deși n'au aplicație imediată în practică, urmăresc rezolvarea unor probleme de viitor, legate de practică. De pildă, a fost luată în studiu găsirea de metode noi de analiză a mineralelor și aliajelor.

In ceeace privește planul de publicație pe 1951, va apare o istorie a chimiei române. Va trebui să se intensifice schimbul de experiență între diferitele colective de cercetare.

Legătura științei cu practica trebue să fie firul călăuzitor în punerea și rezolvarea problemelor luate în studiu. Deasemenea se va ține o legătură permanentă cu trecutul științei chimice românești pentru valorificarea și utilizarea a tot ce este bun.

In îndeplinirea sarcinilor noastre, legate de crearea unui nou drum în chimie, cel mai mare sprijin îl avem în știința sovietică.

Partidul Muncitoresc Român asigură științei și oamenilor de știință condițiile unei bune desvoltări. E de datoria oricărui cercetător al țării noastre să se lege adânc de problemele sociale ale Patriei noastre, să-și însușească baza cercetării, doctrina materialist-dialectică și să muncească perseverent. In aceste condițiuni putem fi siguri că vom reuși să ne îndeplinim sarcinile ce le avem în Planul Cincinal. Vom întări Patria și vom aduce o contribuție reală la întărirea luptei pentru pace.

Lucrările sesiunii generale științifice a Academiei R. P. R.

Desvoltarea științelor agricole în procesul de transformare socialistă a agriculturii în R.P.R.

Rezumat după coraportul prezentat de prof. Eugen Rădulescu, membru corespondent al Academiei R. P. R.

Sarcinile puse de Planul Cincinal în privința transformării socialiste a agriculturii și ridicării silviculturii deschid perspective uriașe de desvoltare a științei, căci ea este chemată a da un ajutor efectiv acestei mărețe opere.

In opoziție cu știința burgheză, care încearcă să arate că omul este neputincios în fața naturii, că el nu poate mări fertilitatea solului și îmbunătăți plantele și animalele, știința sovietică a demonstrat că prin intervenția conștientă a omului înarmat cu știința și tehnica înaintată, fertilitatea solului și productivitatea plantelor și animalelor pot fi sporite nelimitat. In Republica Populară Română, cercetările științifice în domeniul agricol, ca și în celelalte domenii, au început să se orienteze după principiile care stau la baza științei sovietice și să folosească metodele acesteia, înregistrând de pe acum rezultate importante.

Astfel, încă în anul 1949 s'a introdus în cele cinci stațiuni zonale experimentale ale Institutului de Cercetări Agronomice, studiul complexului Dokuceaev-Kostâcev-Viliams, având drept scop ridicarea fertilității solului și crearea unei baze furajere puternice pentru desvoltarea creșterii vitelor.

Ameliorarea dirijată a plantelor și folosirea metodelor sovietice au fost puse la baza cercetărilor pentru îmbunătățirea și crearea de noi soiuri. Institutul de Cercetări Agronomice a primit din Uniunea Sovietică soiuri originale ameliorate, pe care le experimentează în culturi comparative sau le folosește ca material pentru încrucișări.

Se experimentează reținerea apelor în bazine rezervorii construite dealungul văilor, creându-se posibilitatea ca apa înmagazinată să fie folosită pentru producția piscicolă. Planul de electrificare a țării și de folosirea apelor creează condiții proprii pentru a da o amploare mai mare lucrărilor de organizare a irigațiilor și de combatere a eroziunii solului.

In problema creșterii animalelor s'au inițiat cercetări speciale în legătură cu crearea de rase mai valoroase și cu studiul valorii alimentare a nutreturilor.

La I.C.A.R. se aplică metode agrobiologice sovietice obținându-se rezultate însemnate.

Polenizarea artificială suplimentară s'a aplicat la porumb, floarea soarelui, cânepă, hrișcă, secară și lucernă.

In ceeace privește pomicultura și viticultura s'au aplicat metode miciuriniste. S'a pus la punct o metodă de altoire cu parafină, mai practică și mai ferită de pierderi decât cele existente până acum.

Pentru desvoltarea agriculturii în regiunea Canalului Dunăre—Marea Neagră și pentru extinderea culturilor irigate s'a întocmit un ante-proect de irigare a unei suprafețe de 9000 ha. In 1951 vor continua studiile pentru a fi aplicate în mod științific toate verigile complexului Dokuceaev-Kostâcev-Villiams în regiune. In vederea organizării teritoriului agricol în regiunea Canalului Dunăre — Marea Neagră s'a cercetat eroziunea solului pe o suprafață de 90.000 ha. și pe baza studiilor făcute s'a elaborat, în colaborare cu Direcția Imbunătățirilor Funciare din Ministerul Agriculturii, ante-proectul de ameliorațiuni agrosilvice. O parte din lucrările proectate au fost executate.

In legătură cu sarcinile trasate prin planul de electrificare, I.C.A.R. a contribuit la elaborarea proectului pentru amenajarea unei vaste suprafețe de culturi de bumbac irigat.

Incadrarea culturii bumbacului în agrocomplexul Dokuceaev-Kostâcev-Villiams este primul pas făcut în cercetările științifice în direcția intensificării culturilor de plante industriale. S'au obținut rezultate pozitive prin aplicarea metodelor sovietice de grăbire a coacerii bumbacului.

In cadrul cercetărilor pentru protecția plantelor s'a studiat rezistența diferitelor soiuri de cartofi la boala numită râia neagră.

In baza cercetărilor academicienilor sovietici Bach, Oparin, Paladin și ale biochimiștilor Rubin și Artihovskaia, la I.C.A.R. se fac studii pentru determinarea rezistenței și imunității plantelor față de paraziți.

Din inițiativa filialei Cluj a Academiei R.P.R. la studiul pășunilor și fânețelor din Munții Apuseni, început acum doi ani, în legătură cu îmbunătățirea creșterii vitelor din această regiune, s'au mai adăugat o serie de teme de studiu, pentru găsirea de soluțiuni practice în acțiunea de valorificare a resurselor economice din regiunea Munților Apuseni, în vederea ridicării nivelului de trai al populației locale.

Printre primele realizări obținute în cadrul muncii științifice în domeniul mecanizării agriculturii, menționăm proectarea și construirea unei mașini de semănat în pătrat, în cuiburi, foarte potrivită pentru cultura prășitoarelor. Deasemenea s'a construit o semănătoare combinată cu două cutii de distribuție pentru semănatul concomitent al cerealelor și al ierburilor perene, necesare pentru extinderea tarlalelor înierbate. S'au dat avize tehnice și s'a controlat la fabrici executarea diferitelor tipuri de mașini agricole. Amintim deasemenea proectarea și adaptarea antetrupiței la plugul pentru tractor fabricat la uzinele „Ilie Pintilie".

Un factor important pentru îmbunătățirea nutriției poporului muncitor dela sate și orașe, îl constitue introducerea în alimentație, pe o scară mai largă, a legumelor proaspete și conservate. I.C.A.R. a luat sub directa sa îndrumare producerea pe o suprafață de 2000 ha. a legumelor necesare pentru hrana tuturor muncitorilor care lucrează pe șantierul Canalului Dunăre—Marea Neagră. Experiența obținută va folosi pentru extinderea culturii legumelor în întreaga Dobroge.

Printre principalele probleme de care s'a ocupat și se va ocupa și în 1951 I.C.A.R. în privința organizării și raționalizării muncii agricole, un loc de frunte îl ocupă organizarea și raționalizarea muncii în sectorul socialist al agriculturii. In cadrul planului de electrificare se studiază, din punct de vedere economic, situația actuală și perspectivele folosirii electricității în agricultura din țara noastră, precum și baza energetică în general a gospodăriilor agricole colective.

I.C.A.R. a stabilit, prin unitățile sale, o legătură directă cu gospodăriile agricole de Stat și colective pentru a contribui la ridicarea producției agricole prin folosirea cuceririlor științei.

In domeniul silviculturii s'au realizat mari lucrări. Institutul de Cercetări Forestiere a pus în studiu numeroase probleme privind îmbunătățirea calității lemnului, ameliorarea condițiilor de exploatare a pădurilor și industrializarea lemnului.

Un muncitor din industria forestieră a făcut o inovație pentru extragerea unui lac de lustruit lemnul din muguri de plop. Datorită acestei inovații s'a putut înlocui șerlacul importat și lacul sintetic. Procedeele tehnologice au fost puse la punct și fabricarea acestui lac satisface necesitățile de consum ale țării.

Aruncând o privire generală asupra muncii de cercetare desfășurate până acum, se poate constata că problemele luate în studiu sunt strâns legate de principalele sarcini trasate în Planul Cincinal. Trebue să recunoaștem însă că, deși din punct de vedere teoretic, majoritatea oamenilor de știință angajați în rezolvarea problemelor agricole au făcut progrese însemnate, totuși unii dintre ei au arătat deficiențe în aplicarea metodei dialectice marxiste în realizarea unității dintre știință și practică. O serie de colaboratori păstrează încă rămășițe ale concepțiilor proprii agriculturii individuale. In unele ramuri ,cum este în special pedologia, cercetările nu s'au orientat suficient de direcția biologică desvoltată de Villiams. In problemele de ameliorare a plantelor și de fitotehnie nu s'a pătruns destul de adânc și la un nivel ridicat științific în interpretarea fenomenelor ce se petrec în organismul vegetal.

Este necesar ca Institutele de învățământ și în special profesorii de botanică și colaboratorii lor să-și lege cercetarea de numeroasele probleme de aplicație practică încă nerezolvate, să răspândească experimentarea de laborator și s'o îmbine cu cea din câmp.

In alcătuirea programului de cercetare nu s'a dat suficientă desvoltare problemei mecanizării în agricultură.

O altă lipsă în munca de cercetare științifică a Institutelor și colectivelor științifice a fost ruptura Stațiunilor Experimentale de problemele acute ale regiunii, de gospodăriile agricole de Stat și colective din vecinătate.

Unele probleme mari nu se reflectă suficient în programul de muncă și anume: problema perdelelor de protecție și problema valorificării Deltei Dunării.

Societatea „I. V. Miciurin", Societatea de Științe Naturale și Geografie și Societatea pentru Răspândirea Științei și Culturii din R.P.R. trebue să fie îndrumate și susținute de specialiști în agricultură și silvicultură pentru a găsi cele mai potrivite căi pentru răspândirea cuceririlor științei în massele largi ale practicienilor. Pătrunderea oamenilor de știință în comisiile permanente agricole de pe lângă Sfaturile Populare regionale face posibilă pe de o parte orientarea lor asupra realităților și problemelor locale, iar pe de altă parte ajută la transpunerea imediată în practică a rezultatelor obținute în cercetare.

Dacă prin știință vom întări agricultura și silvicultura, vom reuși să consolidăm din punct de vedere economic Patria noastră, să creăm pentru massele muncitoare condițiuni tot mai bune de trai și în acelaș timp vom contribui și la întărirea întregului lagăr al păcii.

Importanța însușirii științei sovietice pentru desvoltarea activității științifice a Academiei R. P. R.

Rezumat după coraportul prezentat de acad. prof. Petre Constantinescu-Iași

Arătând grandioasele succese obținute de știința și tehnica sovietică în construirea comunismului și apărarea păcii și subliniind strânsa legătură între știința sovietică și practică, directorul Institutului de Studii Româno-Sovietic și al Institutului de Istorie și Filosofie ale Academiei R.P.R. a spus între altele:

Cea mai înaltă expresie a ideii de slujire a poporului este legătura dintre munca științifică și Planul de Stat. Academia de Științe a Uniunii Sovietice este forul superior care îndeplinește pe tărâm științific sarcinile puse de planurile cincinale în fața poporului sovietic. Rădăcinile adânci ale științei în viața și năzuințele poporului au împins știința sovietică pe drumul rezolvării celor mai înalte probleme științifice.

Ocupându-se de desvoltarea științei în țara noastră, de ajutorul continuu și multilateral pe care Academia R. P. R. și cercetătorii noștri îl primesc din partea oamenilor de știință sovietici, coraportorul a spus:

Știința sovietică ne ajută să legăm știința noastră de practica construirii socialismului în R.P.R. Pe baza acestui ajutor putem orienta azi biologia și agrobiologia noastră pe drumul miciurinismului; putem îndruma științele noastre medicale pe drumul învățăturii lui Pavlov; putem ridica organizarea sănătății publice pe un plan superior. Numeroase exemple există și în domeniul tehnicii.

Vizitele unor oameni de știință sovietici, care au ținut conferințe și ședințe de lucru la noi, au scris articole în revistele noastre și au luat contact direct cu laboratoarele, fabricile, ogoarele noastre, ne-au fost de nepreținut folos.

Ajutorul pe care ni-l dă știința sovietică cuprinde utilaj extrem de prețios pentru laboratoarele noastre de cercetare, material științific în general, planuri pentru fabricarea de material științific. In Universitățile și școlile superioare din U.R.S.S., învață prin bunăvoința Guvernului Sovietic, un mare număr de studenți români, iar numeroși absolvenți ai Universităților noastre își desăvârșesc studiile și se specializează în U.R.S.S.

Numeroase succese au fost obținute până acum în munca științifică din țara noastră, datorită cunoașterii și însușirii tot mai accentuate a realizărilor științei sovietice, datorită sprijinului direct pe care l-am primit.

Succesele însemnate dobândite prin studiul multilateral și aprofundat al științei sovietice conving tot mai mult pe oamenii de știință dela noi de caracterul profund patriotic pe care-l are lupta pentru însușirea marilor cuceriri ale științei sovietice.

Ocupându-se de planul de activitate pe 1951 al Institutului de Studii Româno-Sovietic al Academiei R.P.R. coraportorul a subliniat că acesta se conduce după planul general de activitate al Academiei întocmit pe baza planului general de Stat.

Astfel, ținând seamă de faptul că planul de activitate al Academiei dă atenție deosebită Planului de electrificare a țării, Institutul urmează a organiza documentarea sistematică în ce privește materialul științific sovietic în acest domeniu. In domeniul științelor medicale, o deosebită atenție se va da unei cât mai bogate documentări asupra operei lui Pavlov, ca și asupra studiilor ce se fac acum în U.R.S.S. pentru desvoltarea mai departe a învățăturii marelui Pavlov.

Pentru informarea oamenilor de știință din țările de democrație populară asupra activității științifice din țara noastră, planul Institutului prevede editarea bianuală a unor Anale Româno-Sovietice în limba rusă.

Discuțiile la rapoarte

In cadrul Sesiunii generale științifice a Academiei R.P.R. au avut loc vii desbateri în jurul tuturor problemelor ridicate în rapoarte și coraporte. La discuții s'au înscris peste 50 academicieni, colaboratori științifici, delegați ai diferitelor ministere, profesori. Vorbitorii au scos în evidență diferite aspecte ale activității științifice din R.P.R. în lumina învățăturii tovarășului Stalin, accentuând puternic asupra legăturii între știință și practică. Publicăm mai jos fragmente din cele mai importante discuții:

ACAD. PROF. RADU CERNATESCU, președintele Filialei din Iași a Academiei R.P.R.:

S'a împlinit un an de când Prezidiul Academiei R. P. R. a hotărît să se inaugureze Filiala din Iași a Academiei R.P.R. Aceasta ne-a fost un îmbold pentru mai multă muncă și grijă de a răspunde misiunii Filialei și încrederii ce ni s'a acordat.

Vreau să arăt ajutorul pe care Filiala noastră l-a primit dela Partid și dela Prezidiul Academiei, fără de care munca noastră ar fi fost mai puțin spornică iar greșelile mai mari și mai numeroase.

Intr'o ședință ținută în cadrul Filialei, inițiată de Comitetul regional din Iași al P.M.R. la care au luat parte primul secretar și secretarul Comitetului regional, președintele Comitetului Executiv al Sfatului Popular regional, directori de întreprinderi, inovatori, fruntași în producție, electricieni, profesori, membri și colaboratori ai Filialei, s'a fixat un număr de probleme care interesează regiunea, s'au format colective de cercetări a căror muncă este coordonată de Academie, iar o parte din probleme au fost trecute în planul institutelor. Colectivele au și început să lucreze.

Prezidiul Academiei R.P.R. ne-a dat un ajutor prețios. Pentru formarea secțiunilor, încadrarea personalului și fixarea problemelor Institutelor de Istorie și Filologie, Prezidiul a trimis delegați speciali. Pentru organizarea unui institut de Fizică și Energetică a fost trimis un alt delegat. Recent s'a lucrat cu Stațiunea Agricolă din Iași, stabilindu-se modul de colaborare al acestei stațiuni cu Filiala Academiei.

Incepând din anul acesta, va lua ființă la Iași Institutul de Chimie, al cărui plan a fost aprobat și pentru care este prevăzută suma de 100.000.000 lei. Acest Institut va contribui la înflorirea activității științifice legate de practică, în orașul și regiunea noastră.

★

ALICE SAVULESCU, colaboratoare științifică la Institutul de Cercetări Agronomice:

In legătură cu cercetările miciuriniste aș avea de subliniat că cercetările trebue să capete o amploare mult mai mare decât până acum, pe lângă toate instituțiile științifice cu caracter agricol și în toate instituțiile de învățământ agricol. Crearea și desvoltarea unui institut pomicol în mijlocul unui bazin pomicol important și legarea practicienilor de acest institut sunt de extremă urgență. Miciurinismul, ca și pavlovismul, trebue să intre și la noi cât mai curând în fază de amplă aplicare, pentrucă ele reprezintă unitatea dintre concepția teoretică cea mai justă și aplicațiile practice de cel mai mare folos pentru om și societate.

★

PROF. GH. LUPAȘCU, membru corespondent al Academiei R.P.R.:

La Timișoara există un Institut Politehnic mult desvoltat prin grija regimului nostru. Există Institutul de Minereuri, de Siderurgie, de Fizico-Matematici, de Agronomie și de Medicină, pe deantregul creații ale regimului nostru de democrație populară. In aceste Institute de învățământ superior, precum și în marile întreprinderi industriale există elemente dornice și capabile de a rezolva unele probleme arzătoare din Planul Cincinal și din Planul de electrificare. Năzuința lor va căpăta un îmbold nou prin crearea bazei de cercetări științifice a Academiei Republicii Populare Române la Timișoara. In felul acesta, posibilitățile de a pune știința în slujba valorificării bogățiilor regiunilor de Vest ale țării cresc mult.

★

PROF. ILIE MATEI, dela Universitatea din Iași a vorbit despre necesitatea întăririi Facultăților de Chimie de pe lângă Institutul Politehnic și Universitate, în vederea creșterii cadrelor necesare viitorului Institut de cercetări chimice. Deasemeni a susținut propunerea delegatului Ministerului Metalurgiei și Industriei Chimice cu privire la organizarea unei evidențe clare a tuturor cercetărilor ce se efectuează în diferite ramuri științifice.

★

ING. EMIL CARAGHEORGHE:

Există fără îndoială succese frumoase ale Academiei noastre în ce privește creșterea de noi cadre. Dar sunt și lipsuri, datorite urmelor trecutului care mai persistă în viața științifică dela noi. Există și astăzi oameni de știință care nu înțeleg că problema creșterii noilor cadre este extrem de importantă. Avântul pe care îl ia tot mai mult știința la noi asigură muncă pentru toți, iar acei care se opun sau neglijează creșterea tinerelor cadre, aduc mult rău științei din Patria noastră.

★

PROF. ILIE MURGULESCU, membru corespondent al Academiei R.P.R.:

Imbunătățirea muncii Institutului de Studii Româno-Sovietic are o mare importanță și pentru desvoltarea învățământului public, prin materialul sovietic pe care-l pune la dispoziția cadrelor didactice și studenților. Ministerul Invățământului Public a stabilit nu demult o modalitate de colaborare sistematică cu Institutul de Studii Româno-Sovietic. Institutul va organiza, între altele, consultații bibliografice în instituțiile de învățământ superior. Prin aviziere speciale, prin difuzarea buletinelor bibliografice ale traducerilor și publicațiilor sovietice, va pătrunde în învățământul nostru înaintata pedagogie și minunata experiență școlară sovietică. Ministerul Invățământului Public va da toată atenția răspândirii științei sovietice în toate ramurile de învățământ cu ajutorul Institutului de Studii Româno-Sovietic.

★

ACAD. PROF. DR. N. GH. LUPU, rectorul Institutului Medico-Farmaceutic din Capitală:

Puține ramuri de muncă omenească dau exemplu de îmbinare mai mare a teoriei cu practica, ca munca medicală.

Munca medicală este indisolubil legată de munca învățământului medical, de munca Institutelor și Facultăților de Medicină. Astăzi, prin reforma învățământului, avem stagiaratul. Acest stagiarat trebue să aibă cele mai bune condițiuni de funcționare. In prezent el nu le are încă. In al doilea rând susțin internatul, care constitue unul din mijloacele cele mai puternice pentru formarea studentului. Internatul trebue să fie întărît, trebue să fie lărgit în toată țara, iar el să se facă după absolvirea studiilor medicale.

★

PROF. TEOFIL VESCAN, directorul Secției de Fizică a Filialei Iași a Academiei R.P.R.:

Suntem de părere că Secțiunii și Institutului de Fizică ale Academiei trebue să li se dea posibilitatea să-și spună cuvântul mai hotărît, mai organizat, în chestiunile de învățământ.

Nu se poate concepe o serioasă industrializare și electrificare a Moldovei de Nord și organizarea unor Institute de Cercetări pentru Chimie, Fizică și Tehnică, la Iași, fără întărirea corespunzătoare a Facultăților Institutului Politehnic, prin reînființarea secțiilor necesare și prin extinderea lor.

★

PROF. N. C. DIMITRIU:

Lucrările tovarășului Stalin cu privire la problemele lingvisticii prezintă o importanță deosebită pentru desvoltarea literaturii și artelor.

O problemă care se transformă în sarcină pentru scriitorii noștri este curățirea limbii de stricăciunile pe care i le-a adus jargonul saloanelor burgheze împestrițat cu frantuzisme. Suntem martori ai ridicării repezi a nivelului cultural al celor mai largi masse și acest fenomen e însoțit de schimbarea și îmbogățirea vocabularului lor. Toate aceste fapte fac să crească răspunderea și sarcinile scriitorilor și lingviștilor noștri. Răspunderea lor e cu atât mai mare cu cât pe lângă procesul de șlefuire continuă a limbii, ei au datoria să aducă și o contribuție substanțială la perfecționarea pe care o impun limbii transformările revoluționare prin care trecem.

★

PROF. HAIMOVICI, membru corespondent al Academiei R.P.R.:

In fața matematicienilor noștri se pun două mari probleme care interesează în cel mai înalt grad Republica noastră Populară: întâi, problema contribuției pe care trebue să o dea matematicienii nemijlocit la industrializarea țării și construcția socialismului; al doilea problema cadrelor.

Prin înființarea Secției de Calcul la Filiala Cluj a Academiei, unde se vor studia metodele de calcul numeric, se face un pas important către aplicațiile matematicilor în industrie.

In privința cadrelor, lipsa pronunțată de profesori de matematici pentru învățământul mediu și superior a devenit o problemă de stat. Regimul burghezo-moșieresc ne-a lăsat un număr extrem de mic de cadre didactice în acest domeniu. La Iași existau în toate școlile secundare dinainte de război 19 catedre de matematici iar la Universitate și Politehnică în total 7 posturi de profesori, 2 de conferențiari și 7 de asistenți. Astăzi se cer tot la Iași aproape 200 de profesori pentru învățământul mediu și circa 120 profesori, conferențiari și asistenți la Universitate, Politehnică și Institutele tehnice.

In aceste condițiuni, matematicienii au de depus și depun efectiv un efort extraordinar, pentru crearea de cadre.

★

ACAD. PROF. C. BALMUȘ, rectorul Universității „C. I. Parhon" din Capitală:

Imi voi îngădui să fac câteva propuneri: Secțiunea de Istorie veche a Institutului de Istorie al Academiei R.P.R. a pierdut din vedere să-și pună ca sarcină importantă publicarea — cu traducere și note explicative — a tuturor textelor antice referitoare la istoria veche a patriei noastre. Neglijarea acestei sarcini constitue o lipsă a secțiunii de istorie veche a Institutului de Istorie și, în primul rând, a directorului ei ,care vă vorbește acum.

In ce privește activitatea celorlalte secțiuni ale Institutului nostru, se impune în mod imperios necesitatea de a se studia istoria relațiilor reciproce ale românilor cu popoarele slave învecinate și în special cu poporul rus, cu atât mai vârtos cu cât falsificatorii burghezi ai istoriei noastre au ținut cât mai ascuns aceste relații seculare, căutând în toate chipurile să izoleze poporul român de celelalte popoare vecine și mai ales de marele popor rus.

In condițiunile cu adevărat libere ale vieții noastre de astăzi, avem posibilitatea și datoria de a demasca și combate prin studii serioase starea de subjugare economică și politică în care a fost ținut poporul nostru de către monstrul sălbatic și rapace, care este imperialismul american și englez.

★

PROF. J. LIVESCU, rectorul Universității din Iași:

Avântul fără precedent al cercetării științifice în toate domeniile, desvoltarea extraordinară a tehnicii, participarea din ce în ce mai mare a masselor la cunoașterea și desvoltarea științifică, pun astăzi cu deosebită stringență problema îmbogățirii vocabularului limbii noastre cu terminologie precisă și valabilă în toate domeniile științei și tehnicii. Pentru a se evita erori care ar putea duce la denaturarea spiritului limbii, prin introducerea de cuvinte noi, înainte de a se epuiza posibilitățile reale ale limbii române, credem că lingviștii ar trebui să conlucreze mult mai temeinic cu tehnicienii și cu specialiștii la determinarea terminologiei tehnice și științifice.

Institutul de lingvistică în colaborare cu Universitatea ieșeană a întreprins în vara precedentă anchete dialectale în Moldova. Aceste cercetări s'au îndreptat în primul rând spre sectorul agricol, pentru a surprinde fenomenul de îmbogățire a vocabularului și de perfecționare a structurii gramaticale în aceste vremuri de adânci transformări în societatea noastră.

★

ACAD. PROF. ALEX. ROSETTI:

Inainte de apariția lucrărilor lui I. V. Stalin despre marxism în lingvistică, eram un adept al lingvisticii idealiste, după cum se poate vedea în lucrarea mea „Filosofia Cuvântului", lucrare pe care azi as concepe-o altfel.

I. V. Stalin, în lucrările despre lingvistică, insistă asupra importanței studiului gramaticii unei limbi. Repunerea gramaticii în drepturile ei constitue, deci, o preocupare de căpetenie a noastră.

Deaceea am socotit că studiul gramaticii trebue să figureze în cei 4 ani de școlaritate universitară.

★

PROF. AL. GRAUR:

Trebue să declar că sunt de acord cu comunicarea acad. E. Petrovici în toate problemele principale pe care le-a ridicat. Sunt de părere că toate criticile aduse în raportul prof. univ. L. Răutu au fost juste.

Lingvistica a trecut și trece încă printr'o prefacere radicală, mulțumită apariției genialelor lucrări ale tovarășului Stalin cu privire la marxism în lingvistică. Munca noastră a avut de suferit și din cauza teoriei lui Marr pe care am adoptat-o în parte și noi. Gramatica a fost subestimată la noi încă din vremea regimului burghez și noi am împins-o în aceeași direcțiune, admițând ca și Marr că a face gramatică înseamnă a fi formalist. Rezultatul este că elevii, mulți dintre studenți, ca și unii profesori, nu cunosc suficient gramatica elementară, nu știu să facă o frază corectă, să-și exprime clar ideile.

După ce a arătat pe larg greșelile făcute de lingviști și situația lingvisticii până la apariția lucrărilor tovarășului Stalin, și după ce a expus sarcinile actuale ale lingviștilor din țara noastră, acad. prof. Al. Graur a spus: Sarcina esențială care stă în fața noastră este studiul necontenit, aprofundat, al clasicilor marxism-leninismului, al lucrărilor privitoare la limbă și în primul rând al lucrărilor de lingvistică ale tovarășului Stalin.

★

PROF. D. PRODAN, membru corespondent al Academiei R.P.R.:

Știința nouă istorică, pe care suntem chemați s'o transmitem tinerei generații, abia acum se formează. Aș enunța doar câteva din lipsurile existente încă, privind istoria Transilvaniei, de pildă: Deși vorbim mereu de societatea feudală în Transilvania, de iobăgie, încă nu s'a scris nicio lucrare din care să ne vadă științific în ce constau raporturile feudale de aici. Vorbim mereu de luptele țărănimii de aici, de răscoalele ei, de răscoala lui Horia, de pildă, dar documentația acestei răscoale nu s'a scris încă. Nu s'a studiat nici istoria capitalismului, desvoltarea industriilor, luptele muncitorimii și altele. Materialul documentar nu lipsește; aici e chiar foarte abundent, atât doar că el nu e strâns și organizat pentru cercetări, decât în parte. Restul continuă încă să vegeteze în provincie, adesea să se desorganizeze și chiar să se nimicească.

Prezentarea la sfârșitul Planului Cincinal a unei rețele întinse pe întreaga țară de biblioteci, arhive, muzee bine organizate, bine utilate pentru cercetările științifice, ar fi una din realizările practice importante ale Academiei R.P.R.

★

PROF. ION NESTOR:

Criticile pe care coraportul acad. Mihail Roller le-a formulat cu privire la modul defectuos în care s'a desfășurat și se desfășoară încă în parte munca în sectorul științelor istorice trebue să fie însușite în mare măsură și de aceia dintre noi care lucrează în domeniul arheologiei.

Vorbitorul a subliniat în încheere necesitatea înființării unui Institut Arheologic.

★

PROF. C. DAICOVICI, directorul Institutului de Istorie și Filosofie al Filialei din Cluj a Academiei R.P.R.:

Din capul locului trebue să fie relevată cotitura hotărîtă ce s'a făcut de 2 ani încoace în privința cercetărilor arheologice în țara noastră. Totuși mai sunt greutăți. La mulți dintre noi, cu cei ce vă vorbește în frunte, mai persistă vechile tendințe de specializare limitată, și de neglijare a ansamblului. Nici munca în colectiv nu ne-a devenit încă tuturor cu adevărat familiară. Dar sunt ferm convins că vom înlătura aceste lipsuri și vom învinge greutățile, ducând la bun sfârșit sarcinile ce ne revin din noul plan de muncă.

★

PROF. VASILE MACIU:

Amintind lipsurile cercetărilor în domeniul istoriei moderne și contemporane a țării noastre, vorbitorul a spus între altele: rămășițele ce se păstrează în gândirea mea din concepțiile istoriografiei burgheze mi-au îngreunat munca de cercetare. Deasemenea recunosc că nu mi-am însușit într'un mod satisfăcător concepția marxist-leninistă asupra desvoltării societății omenești.

Pentru a asigura viitoarelor cadre științifice necesare construirii și apoi desvoltării societății socialiste în țara noastră, o pregătire temeinică, ne vom strădui să aprofundăm învățăturile clasicilor marxism-leninismului și să dăm o interpretare cu adevărat științifică cursurilor noastre. Invățăturile tovarășului Stalin despre bază și suprastructură ne vor ajuta în mod deosebit să cercetăm cu succes materialele asupra cărora lucrăm.

★

Au mai luat cuvântul: prof. C. Dinculescu, inginer șef al Institutului de Studii și Proectări Energetice, ing. Lazaride, dela Ministerul Energiei Electrice, ing. Grosu și ing. Mitescu, dela Ministerul Metalurgiei și Industriei Chimice, prof. C. Macarovici, dela Institutul de Chimie al Filialei Cluj a Academiei R.P.R., prof. Gr. Moisil, prof. Traian Gheorghiu, membru corespondent al Academiei R.P.R., inginer Marcovici, directorul Institutului de Cercetări al Ministerului Minelor și Petrolului, ing. I. Gh. Popescu, prof. Aurel Potop, prof. Cezar Partenie, acad. prof. Iorgu Iordan, acad. prof. Ștefan Gh. Nicolau, prof. I. Nițulescu, membru corespondent al Acad. R.P.R., prof. B. Menkes, prof. Csűrös Ștefan, ing. Landau, consilier la Ministerul Metalurgiei și Industriei Chimice, Rudolf Palocsay, horticultor din Cluj, vicepreședinte al Societății de Științe Agricole „I. V. Miciurin", prof. Ionescu Gulian, conferențiar Gr. Popa, secretar al Academiei R.P.R., conf. Ion Banu, director adjunct al Institutului de Studii Româno-Sovietic, prof. Aurel Pârvu, secretar al Academiei R.P.R., ing. S. Vasilache, colaborator științific.

Numeroși academicieni, colaboratori științifici, profesori, ingineri au înaintat în scris observațiile și propunerile lor privind problemele discutate în cadrul Sesiunii generale științifice a Academiei R. P. R.

Cu privire la sesiunea generală științifică din luna Martie 1951

Prezentând raportul secretariatului referitor la sesiunea științifică generală care s'a încheiat, acad. prof. Șt. S. Nicolau, prim secretar al Academiei R.P.R., a spus între altele:

Tema generală a acestei sesiuni științifice generale a fost importanța contribuției oamenilor de știință la construirea bazei și suprastructurii socialiste în țara noastră. Această temă a fost desbătută în lumina recentelor lucrări ale lui I. V. Stalin cu privire la marxism în lingvistică.

Din desbaterile sesiunii științifice generale, a reieșit clar că toată activitatea noastră se îndreaptă spre o legare nemijlocită a cercetărilor științifice cu practica.

La cadrul rapoartelor, corapoartelor și desbaterilor, s'au făcut o serie de propuneri și sugestii dintre care unele extrem de prețioase. Prezidiul Academiei R. P. R. va selecționa aceste propuneri; va studia pe fiecare în parte, iar pe cele necesare și le va însuși, incluzându-le în planul de lucru al Academiei R.P.R., ce urmează a fi înaintat Consiliului de Miniștri.

Acad. prof. Șt. S. Nicolau a prezentat apoi hotărîrile luate de Prezidiul Academiei R.P.R., în primele luni ale acestui an, cu privire la reorganizarea secretariatului, a secțiilor științifice, a activității editoriale, cu privire la sesiunile lărgite care vor avea loc anul acesta, la studierea posibilității înființării unei baze de cercetări științifice la Timișoara, etc.

Deasemeni raportorul a prezentat Hotărîrea sesiunii generale științifice din 21—25 Martie a.c.

Cuvântul de închidere rostit de acad. prof. Traian Săvulescu

Luând cuvântul în încheierea sesiunii generale științifice a Academiei R. P. R., acad. prof. Traian Săvulescu a spus între altele:

Invățăturile tovarășului Stalin, care se referă nu numai la limbă, ci la toate științele, mai apropiate sau mai îndepărtate, au fost și sunt un îndreptar pentru o și mai bună orientare a muncii științifice la noi. Noi suntem acum mai bine înarmați să luptăm împotriva tendințelor cosmopolite, împotriva devierilor idealiste, împotriva a tot ceeace slăbește munca noastră pusă în slujba poporului, care așteaptă dela știință lumină și îndrumare.

Ne dăm și mai bine seama de marea importanță a însușirii celei mai înalte științe din lume, a științei sovietice și de necesitatea aplicării în mod creator a experienței și metodelor oamenilor de știință sovietici.

La sfârșitul acestei sesiuni, cred că fiecare dintre noi simte mai puternic decât până acum, necesitatea de a lega mai strâns activitatea științifică de orice fel, de nevoile vieții practice. Aceasta a fost una din temele pe care le-a deshătut în repetate rânduri tovarășul Stalin și clasicii marxism-leninismului și care pentru noi, în momentul de față, a devenit una din legile de construire a socialismului în țara noastră.

Desbaterile în jurul planului de muncă pe 1951, ne-au dat ca rezultat în primul rând precizarea, dacă nu perfectă, dar mult mai bună, a problemelor pe care le avem în lucru în acest an.

Am convingerea că la sfârșitul acestei sesiuni, slăbiciunile programului nostru din trecut au fost în cea mai mare parte eliminate. Rămâne ca în viitor, prin munca noastră să căutăm și mai mult să realizăm o îmbunătățire a muncii în această direcție.

Desvoltarea muncii noastre în Academie și în institute cere neapărat o revizuire a întregului corp de colaboratori științifici, pentrucă până acum colaboratorii științifici corespund cu programul din anul 1950. Ne găsim în fața unui nou plan, cu o nouă structură și aceasta implică, din partea prezidiului din partea secretariatului, sarcina de a repartiza pe fiecare la locul de răspundere în colectivul respectiv și de a da o atenție deosebită, mai mare decât până acum, pentru ridicarea cadrelor tinere.

Actuala sesiune se caracterizează, între altele prin faptul că s'a bucurat de participarea nu numai a membrilor Academiei și a colaboratorilor științifici ci și de participarea oamenilor de știință, tehnicienilor din întreprinderi, din învățământ, care contribue indirect la munca noastră.

A reeșit clar din lucrările sesiunii actuale că știința pe care noi o cultivăm aci nu este o știință searbădă, o știință pentru știință. Nu vrem să ne izolăm, nu vrem să stăm meditativi de o parte și să contemplăm frământările dimprejurul nostru.

Noi cultivăm aci o știință combativă, noi luptăm cu știința noastră pentru întărirea poporului, luptăm cu știința noastră împotriva acelei științe din țările imperialiste care duce lumea la pieire, la pârjol. Noi luptăm prin știința noastră, împotriva războiului și împotriva atițătorilor la război.

Lupta noastră este ajutată de înțelegerea, de directivele Partidului Muncitoresc Român de înțelegerea pe care o are Guvernul pentru știință și cultură.

Programul care s'a desbătut în cadrul sesiunii actuale este începutul unei cotituri, care coincide cu începutul Planului Cincinal și începutul planului de electrificare. Ea va deveni o cotitură adevărată, numai atunci când fiecare dintre noi își va executa la timp și cu scrupulozitate sarcinile prevăzute în plan.

Noi creștem pe măsură ce munca noastră se ridică, pe măsură ce se întărește activitatea științifică legată de viața poporului.

Inainte, cu avânt tineresc pe calea lărgită a științei legate de practică!

Mai multă grijă pentru pregătirea pedagogică a profesorilor din școlile medii

Ajutată de marea Țară a Socialismului și urmând îndeaproape experiența ei, țara noastră și-a pus ca sarcină, în cadrul primului nostru Plan Cincinal, să construiască bazele economiei socialiste. Aceasta înseamnă reînoirea utilajului nostru industrial și crearea de noi mine, fabrici, uzine într'o proporție neîntâlnită până astăzi în țara noastră. Desvoltarea industriei nu poate fi însă concepută fără cadre de ingineri și tehnicieni care să transpună în viață planurile și proectele marilor construcții socialiste.

Sub dominația burgheziei, când țara noastră dispunea de industrie puțin desvoltată, când în foarte multe privințe depindeam de țările capitaliste numărul tehnicienilor și inginerilor era cu totul redus. Deaceea, în bună parte, cadrele tehnice necesare construirii bazei socialismului trebuesc formate abia sub regimul de democrație populară. Această misiune o îndeplinesc școlile medii tehnice și institutele de învățământ superior cu caracter tehnic, create ca urmare a aplicării reformei învățământului. Absolvenții acestor școli trebue să devină tehnicieni cu calificare medie și superioară, ingineri și specialiști cu o temeinică pregătire profesională, cadre tehnice de conducere în ramurile pentru care se specializează, capabile să ajute la perfecționarea tehnicii, la sporirea continuă a producției.

In cei trei ani dela înființarea lor, școlile medii tehnice au marcat însemnate progrese. Și-au amenajat ateliere și laboratoare, s'au alcătuit și s'au editat manuale pentru o serie întreagă de obiecte specifice caracterului lor. Au fost ajutate în ce privește completarea cadrelor lor tehnice. A fost organizată, în bune condiții, practica în producție a elevilor din ultimul an de școală, pregătind astfel cadre de tehnicieni pricepuți în mânuirea mașinilor și cunoscători ai întregului proces de muncă din ramura specializării lor.

Pentru formarea unor cadre care să mânuiască tehnica în mod creator, sunt necesare însă nu numai programe și manuale adecvate, nu numai ateliere și laboratoare bine utilate, ci și cadre bune de profesori și maeștri, care să cunoască, pe lângă specialitatea pe care o predau, și metodele potrivite de transmitere a cunoștințelor lor, de formare a unor deprinderi temeinice în ce privește mânuirea uneltelor și a mașinilor. Iată dece profesorii din școlile medii tehnice trebue să știe cum să câștige încrederea elevilor, cum să se poarte cu ei într'o împrejurare sau alta, cum să le inspire dragostea față de specialitatea pentru care se pregătesc, iubirea pentru Patria noastră care construește socialismul.

Nu este prin urmare de ajuns să posezi cunoștințe și deprinderi tehnice într'o specialitate sau alta, deși aceasta este o primă condiție importantă. Mai trebue să stăpânești tot așa de bine metodele și procedeele cele mai potrivite pentru transmiterea cunoștințelor prevăzute în programe și manuale, astfel încât acestea să fie înțelese și însușite temeinic și creator de către elevi. Tocmai deaceea se cere ca profesorii din școlile medii tehnice, inginerii și tehnicienii, care predau la clasă sau îndrumează munca elevilor în ateliere și în fabrici în timpul practicii în producție, să aibă și temeinice cunoștințe de pedagogie. Deaceea, atât organele Ministerului Învățământului Public care se ocupă și de învățământul tehnic, cât mai ales direcțiile de învățământ din ministerele respective trebue să se intereseze îndeaproape de îndrumarea cadrelor didactice. Vor trebui să găsească mijloacele prin care să ajute profesorii dela școlile medii tehnice pentru a-și însuși metodele noi de predare, metodele sovietice, să-i ajute ca, în munca lor de fiecare zi, să îmbine instrucția cu educația.

O mai bună calificare pedagogică a profesorilor în general, indiferent de specificul școlii unde lucrează, are urmări imediate în procesul învățământului atât în ce privește ridicarea nivelului la învățătură al elevilor cât și în ceeace privește educația în general a acestora, modul lor de comportare în școală, pe stradă, acasă sau în fabrică.

Profesorii școlilor medii tehnice au început această muncă de pregătire pedagogică. Ei trebue să o continue și mai perseverent. Acest fapt le va ușura munca la clasă și în ateliere și le va îngădui să formeze cadre tehnice pregătite și devotate Patriei noastre.

Din activitatea cercurilor pedagogice

Cercurile pedagogice din raionul Strehaia, regiunea Gorj, desfășoară o activitate rodnică. Aceste cercuri și-au început activitatea prin a desbate problema planificării muncii în școală. S'au făcut referate în legătură cu planificarea. Aceste referate s'au desbătut pe larg pentru a se cunoaște bine problema și din punct de vedere teoretic. S'au prezentat apoi planurile de lucru ale fiecărui cerc, care au fost urmate de discuții.

De un real folos au fost instrucțiunile date de către secția de învățământ a raionului, cu privire la planificarea muncii diriginților și a cadrelor didactice. In cadrul acestor cercuri s'au mai desvoltat următoarele teme: „Rolul cadrelor didactice în formarea gospodăriilor agricole colective", „Școala și lupta pentru pace", „Planul Cincinal și Planul de Electrificare a țării", etc. De asemenea, s'au studiat unele părți din metodicile geografiei, istoriei și a istoriei literaturii române și s'au ținut lecții deschise care au fost urmate de discuții.

Examenul de alfabetizare în Becicherecul-Mic, raionul Timișoara

Incă din ajunul zilei de 25 Martie, ziua examenului de alfabetizare, localul școlii din comuna Becicherecul-Mic a fost pavoazat cu drapele, cu verdeață și lozinci mobilizatoare. In dimineața zilei de 25 Martie, satul a fost trezit de fanfara căminului cultural care cânta în fața școlii. Grupuri, grupuri, neștiutorii de carte începură a sosi la școală. Odată cu ei, veneau și mulți oameni din sat, tineri, bătrâni și femei. S'au adunat în scurt timp 108 neștiutori de carte și mulți țărani și țărance muncitoare.

Examenul începe. Care mai de care, elevii cursului de alfabetizare se străduesc să dea răspunsuri cât mai frumoase, cât mai corecte. Rezultatele mulțumitoare ale examenului se datoresc atât învățătorilor și profesorilor care au muncit în cadrul cursului de alfabetizare, cât și activiștilor voluntari și sprijinului pe care l-au dat organizațiile de massă și căminul cultural din comună.

Printre adulții care au urmat regulat tot anul sunt tovarășii Berceanu Dumitru, Marodi Ana, Foda Mileva, Bobiceanu Ana, State Aglaia, Deodor Silvia și mulți alții. Ei își iau angajamente de a ajuta de aici înainte pe învățătorii lor spre a scoate din întunericul în care au fost ținuți de regimurile burghezo-moșierești și pe ceilalți neștiutori de carte din satul lor.

O nouă unitate de pionieri

Anul acesta la școala elementară din comuna Mitoc, raionul Săveni, regiunea Botoșani, s'a înființat pentru prima dată o unitate de pionieri. Intr'un cadru festiv au primit cravate roșii și insigne 78 de elevi din clasele III și IV. Noii pionieri și-au luat angajamentul că vor fi primii la învățătură și disciplină și vor lupta pentru pace, urmând învățăturile lui Lenin și Stalin. Rezultatul bun s'a văzut foarte curând. Toți elevii școlii sunt foarte disciplinați și învață mai bine ca până acum.

Din munca sindicală

Biroul provizoriu al Comitetului Sindical din raionul Caracal a depus, dela instalarea sa și până în prezent, o muncă rodnică. Astfel, în afară de munca de alfabetizare, în care a avut rezultate frumoase, Biroul provizoriu sindical a reușit să transforme Colțul Roșu într'un Club, depășind astfel angajamentele luate în cadrul Concursului C.G.M. De asemenea, în orașul Caracal, Biroul provizoriu sindical a organizat un colectiv format din profesorii de pedagogie, pentru a urmări aplicarea metodelor sovietice de predare în școlile noastre de către toate cadrele didactice și un colectiv format din directorii de școli care, în colaborare cu U.T.M., Organizația de pionieri și Comisia Permanentă a Invățământului de pe lângă Sfatul Popular orășenesc, se ocupă de problema disciplinii în școli.

I. PAUNESCU
corespondent

Să cultivăm dragostea pentru misiunea de învățător

Desvoltarea economică a țării noastre, revoluția noastră culturală, realizarea învățământului general obligatoriu pentru lichidarea neștiinței de carte necesită noi și noi cadre de învățători înarmați cu cunoașterea legilor de desvoltare a naturii și societății, care să-și însușească temeinic bazele științelor și care să-și închine toată viața lor punerii acestor cunoștințe în folosul poporului.

In anul școlar trecut, mulți dintre profesorii școlilor pedagogice au reușit să desvolte în rândurile elevilor din ultimul an o dragoste puternică pentru misiunea de învățător, ceeace a avut ca urmare faptul că mulți absolvenți ai acestor școli s'au îndreptat către învățământ cu tot entuziasmul lor tineresc. Ajunși la locurile lor de muncă, acești tineri învățători au dat dovadă de devotament pentru cauza clasei muncitoare, depunând eforturi serioase atât pentru desăvârșirea lor profesională, cât și în munca didactică și în celelalte domenii de activitate socială.

Faptul însă că unii absolvenți ai școlilor pedagogice din anul școlar trecut nu s'au prezentat la posturile la care au fost repartizați, dovedește că o parte dintre profesorii școlilor pedagogice, deși s'au ocupat cu conștiinciozitate de pregătirea profesională a elevilor care le-au fost încredințați, n'au dat totuși suficientă atenție îndrumării lor către munca didactică.

Lipsa de interes și de înțelegere a rolului învățătorului din partea unora dintre absolvenții școlilor pedagogice se datorește însă, în mare măsură și secțiilor de învățământ, care au neglijat această problemă în munca lor de îndrumare și control. Pe lângă aceasta, unele secții de învățământ nu s'au preocupat să organizeze o bună primire a absolvenților, nu le-au asigurat prin Sfaturile Populare condițiile materiale de care aveau nevoe pentru a duce o muncă rodnică, nu l-au ajutat să capete încredere în noua lor profesiune, nu le-au arătat perspectivele ce li se deschid prin construirea socialismului la noi în țară.

Aceste lipsuri nu trebue să se mai repete și în noul an școlar. Profesorii școlilor pedagogice trebue să acorde toată importanța cuvenită muncii de îndrumare pentru profesiunea de învățător. Ei trebue să desvolte în rândurile elevilor dragostea adâncă pentru această muncă, să-i apropie cu sufletul de copiii țării, de muncitori și țărănimea muncitoare. Ei trebue să lege strâns lecțiile desfășurate în cadrul procesului de învățământ, orele educative ,orele de practică și toată activitatea lor instructiv-educativă de sarcina măreață pe care elevii vor primi-o după absolvirea școlii.

Prelucrând după un plan bine stabilit teme care să arate importanța cadrelor didactice în actuala etapă de construire a socialismului și folosind cât mai mult exemplul învățătorilor sovietici, care prin viața și munca lor plină de abnegație au adus un sprijin puternic la întărirea Statului Socialist, cadrele didactice din școlile pedagogice vor reuși într'adevăr să desvolte în rândurile elevilor dragostea pentru munca de învățător.

Pentru îndeplinirea acelui obiectiv, e necesar să se organizeze lecturi din cărțile sovietice, în care se arată prețuirea și grija pe care Statul Socialist o arată cadrelor didactice, dragostea nemărginită pe care învățătorii sovietici o au față de Patria Socialistă, munca devotată și entuziastă pe care ei o depun pentru educarea comunistă a tinerelor generații. Cartea lui M. I. Kalinin — „Despre Educația Comunistă", de pildă, pune la îndemâna viitorilor absolvenți minunate exemple de felul cum trebue să fie un învățător într'o țară socialistă.

Directorii școlilor pedagogice au sarcina să urmărească îndeaproape felul cum se desfășoară această muncă de îndrumare. Totodată, ei trebue să găsească noi și noi mijloace prin care să susțină și să desvolte interesul elevilor pentru munca de educator. Organizând consfătuiri la care să fie invitați învățători evidențiați în muncă, învățători deputați din Sfaturile Populare, tineri învățători care au absolvit de curând școala și care lucrează acum la catedră, oameni de știință și activiști ai Uniunii Tineretului Muncitor, care să vorbească despre importanța cadrelor didactice și despre rolul lor, directorii școlilor pedagogice vor reuși să trezească entuziasmul elevilor pentru munca de învățător.

Elevii pot să îndrăgească această muncă numai cunoscând-o sub toate aspectele ei. Invitând în școală conducători de cămine culturale, care să arate elevilor frumusețea muncii dela sate și ducându-i pe elevi să vadă filme ca: „Invățătoarea din Șatrii", „Torentul primăverii", „Mica școlăriță", „Cravata Roșie", etc. le vom da posibilitatea să cunoască realizările la care poate ajunge un învățător muncitor și devotat, contribuția prețioasă pe care poate să o aducă la transformarea socialistă a Patriei.

In toată această muncă de îndrumare, directorii și profesorii școlilor pedagogice trebue să colaboreze cât mai strâns cu organizația U.T.M. din școală.

Elevii din anul IV ai școlilor pedagogice trebue să fie lămuriți că la repartizarea lor se va ține seama de reglunea în care locuesc și că secțiile de învățământ ale Sfaturilor Populare vor face toate eforturile pentru a le înlesni cazarea, aprovizionarea cu lemne și asigurarea condițiilor materiale necesare. Se vor arăta de asemenea, perspectivele pe care le deschide oamenilor muncii din țara noastră Planul Cincinal, precum și posibilitățile pe care le au absolvenții școlilor pedagogice de a-și ridica mereu calificarea prin cursurile fără frecvență sau urmând Școala Superioară Pedagogică, care pregătește cadre pentru clasele V-VII.

Atât învățătorii și profesorii, cât și directorii școlilor pedagogice, ca și secțiile de învățământ trebue să privească munca de îndrumare a absolvenților școlilor pedagogice către învățământ cu toată seriozitatea și să ducă această activitate cât mai organizat și mai planificat. Numai astfel școlile pedagogice vor da țării cadrele didactice calificate de care are nevoie în învățământul nostru elementar.

MARIA POPESCU

Cercurile pedagogice pe specialități din Miercurea Ciucului

Cercurile pedagogice, a căror sarcină principală este ridicarea nivelului profesional, ideologic și politic al cadrelor didactice, trebue să fie în așa fel organizate, încât ele să constitue un real ajutor dat învățătorilor și profesorilor, educatori ai tinerei generații.

Prin cunoașterea metodelor sovietice, prin studierea literaturii metodologice și de specialitate, prin organizarea unor schimburi de experiență și a unor lecții deschise în cadrul cercurilor pedagogice prin organizarea unor discuții în jurul diferitelor probleme ideologice și politice, cadrele didactice vor putea face un hotărîtor pas înainte pe drumul îmbunătățirii procesului instructiv-educativ și al ridicării lor ideologice.

Cercurile pedagogice trebue să urmărească în mod deosebit ridicarea nivelului profesional al cadrelor didactice care predau la anumite materii, fără să aibă calificarea corespunzătoare.

In ceeace privește activitatea acestor cercuri, ele au fost organizate mai bine, în majoritate, în orașele reședință de regiune. In raioane însă această activitate a început mai târziu. Astfel, în orașul Miercurea-Ciucului, întrucât nu a existat dela început o strânsă colaborare între secția de învățământ a raionului și aceea a regiunii, cercurile pedagogice și-au început activitatea abia în luna Ianuarie. Totuși, prin muncă organizată și prin întărirea colaborării între secția de învățământ regională și raională aceste cercuri desfășoară o activitate temeinică și plină de roade.

Ședințele cercurilor pedagogice pe specialități din acest oraș se țin în limba maghiară. Secția de învățământ și conducătorii acestor cercuri s'au străduit ca, în puținele ședințe ce au avut loc, să pună în discuție problemele cele mai arzătoare, pentru ca imediat să se poată trece la rezolvarea lor pe teren.

O activitate deosebită s'a desfășurat în cadrul cercului de matematici, unde s'a discutat importanța matematicii în viață, importanța ei în marea operă de construire a socialismului, s'au popularizat metodele sovietice de predare a matematicii și s'au prezentat cele mai juste metode de predare în școlile respective, dându-se o deosebită atenție și un real sprijin profesorilor de matematici care predau la clasele V—VII și care nu au calificarea corespunzătoare, etc. Subiectele tratate au stârnit un viu interes, cadrele didactice au participat activ la discuții reușind să lămurească numeroase probleme. S'a insistat îndeosebi asupra problemei întocmirii planului de lecții în predarea ecuațiilor, dându-se totodată indicații precise cu privire la desfășurarea acestor lecții. In cadrul lecțiilor deschise s'a predat despre „fracțiile ordinare", despre „divizibilitatea cu 3, 6 și 9" etc.

La cercul de limba română, după ce s'a discutat despre felul cum trebue să se desfășoare o lecție s'au ținut alternativ lecții deschise de gramatică și de literatură. La lecțiile de gramatică s'a pus un accent deosebit pe exprimarea corectă a elevilor, pe problemele ortografice, pe necesitatea de a se controla temele elevilor, etc.

Lecțiile de literatură ținute în cadrul acestor cercuri au fost interesante și au stârnit rodnice discuții. Profesorii de limba română au arătat greutățile pe care le întâmpină în munca de predare, din cauză că nu au apărut încă manualele de limba română pentru clasele a VI-a și a VII-a pentru școlile cu limba de predare maghiară și nici dicționare româno-maghiare și maghiaro-române.

Cercul de limbă rusă cuprinde pe toți profesorii de limba rusă dela școlile maghiare din raion. In cadrul ședințelor cercurilor, s'au discutat până acum chestiuni de fonetică. Luându-se în discuție problema manualelor, s'a arătat că nu este prevăzut accentul cuvintelor, fapt care produce greutăți mai ales că majoritatea profesorilor cunosc limba rusă numai de 2—3 ani. Dicționarele maghiaro-ruse care au apărut nu sunt suficiente și numai o mică parte din elevi și le-au putut procura.

La cercul de limbă maghiară se țin deasemeni alternativ lecții de gramatică și de literatură. S'a acordat o deosebită atenție problemei ortografiei, care lasă de dorit în unele școli și s'au luat imediat măsuri de îndreptare.

Profesorii de fizico-chimice și științe naturale, organizați într'un singur cerc, după ce au prezentat problemele generale de pedagogie, au prelucrat prima parte a metodicii științelor naturii după N. A. Gorbunov, au trecut la probleme de specialitate și la ținerea unor lecții deschise. Printre altele s'a discutat și felul cum trebue să fie tratată problema electrificării în școli. Un accent deosebit s'a pus în activitatea desfășurată în cadrul acestui cerc, pe pregătirea și executarea experiențelor, care vin să întregească cunoștințele elevilor și mai ales pe necesitatea ca aceste experiențe să fie pregătite dinainte de profesori. Atât profesorii de științe naturale, cât și cei de fizico-chimice au arătat greutățile pe care le întâmpină din cauza lipsei de material didactic, punându-se, totodată, în discuție posibilitatea confecționării unor aparate cu elevii.

Dar aceste cercuri pedagogice au și o serie de lipsuri în activitatea lor. In primul rând nu toți tovarășii înțeleg importanța cercurilor, ocolind ședințele în mod sistematic, invocând diferite motive. Se observă, deasemeni, uneori o slabă participare la discuții și o analiză superficială a lecțiilor deschise.

Deasemeni nu în toate cercurile se pune accentul pe ridicarea nivelului profesional al cadrelor didactice care nu au calificarea corespunzătoare sau care sunt începători.

In ceeace privește calitatea referatelor ce se țin în cadrul cercului de fizico-chimice și științe naturale, ea lasă mult de dorit. Profesorii nu depun toate eforturile necesare pentru pregătirea unei lecții temeinice, serioase, just orientate din punct de vedere pedagogic și metodologic. Până în prezent, membrii acestui cerc nu au pus încă problema înființării unor parcele experimentale pe lângă școli.

Este necesară o mai largă mobilizare a cadrelor didactice din raionul Ciuc în jurul acestor cercuri, a căror activitate le va ajuta să cunoască cele mai importante probleme legate de procesul instructiv-educativ, îi va orienta în folosirea celor mai înaintate metode de predare și totodată în găsirea celor mai juste procedee pentru aplicarea sarcinilor trasate de Ministerul Invățământului Public, pentru ridicarea nivelului științific al învățământului, pentru formarea cadrelor tehnice și științifice de care țara noastră are nevoie.

VIRGINIA POPOVICI

CURSURI POPULARE DE LIMBA RUSĂ

In ziua de 26 Martie a.c. a avut loc în Capitală ședința de constituire a Comisiei centrale de îndrumare a cursurilor populare de limba rusă. Această Comisie, prezidată de acad. Emil Petrovici, rectorul Universității „Dr. V. Babeș" din Cluj, are sarcina de a organiza răspândirea cunoștințelor de limba rusă, prin cursuri populare, în straturile cele mai largi ale oamenilor muncii din Patria noastră.

Pentru poporul nostru, învățarea limbii ruse nu înseamnă învățarea unei limbi străine oarecare. Limba rusă este limba celei mai înaintate culturi, limba țării care ne-a eliberat de jugul fascist și ne-a arătat calea spre socialism, limba țării care stă în fruntea popoarelor lumii în lupta pentru pace. Insușindu-și limba rusă, poporul nostru va putea cunoaște mai bine mărețele realizări ale științei, ale tehnicii și ale culturii sovietice. Invățând această limbă, oamenii muncii din țara noastră vor putea cerceta nemijlocit nenumăratele cărți și reviste sovietice, în care se reflectă experiența construirii socialismului, lupta pentru făurirea unei lumi noi, a unui om nou.

Astfel, răspândirea cât mai largă a limbii ruse va aduce o importantă contribuție la lupta pentru construirea socialismului în țara noastră, la educarea maselor de oameni ai muncii în spiritul luptei pentru pace, pentru socialism. Cursurile populare de limba rusă de trei luni vor trebui să cuprindă, în primul rând, cadrele din economie, din aparatul de stat și din organizațiile de massă, mergând apoi până la cuprinderea celor mai largi masse ale poporului nostru.

Organele învățământului, sindicatele salariaților din învățământ și toate cadrele noastre didactice au datoria de a sprijini activ această muncă. Profesorii de limba rusă și studenții Institutului „Maxim Gorki" și ai Facultăților de limba rusă din țară trebue să fie mobilizați intens pentru predarea la cursurile populare de limba rusă. Este necesar să se asigure cele mai bune condiții materiale pentru desfășurarea cursurilor, precum și continua ridicare a calificării celor ce predau. In acțiunea de mobilizare a maselor la aceste cursuri vor fi antrenate toate organele de stat și sindicale, sfaturile populare și organizațiile de massă — A.R.L.U.S., U.T.M., U.F.D.R. — pentru ca, printr'o muncă comună și organizată, să se poată îndeplini cu succes această sarcină patriotică.

POȘTA REDACȚIEI

● Vlad Valeriu-Cluj. — Referatul dumitale a fost înaintat spre studiere biroului pedagogic al M.I.P.

● Prof. Nanu Dumitru — Găvana.— Observațiile dvs. în legătură cu manualul de limba română de clasa VII-a au fost înaintate Direcției Manuale din Minister care vă mulțumește pentru ajutorul pe care i-l dați pentru ca manualele noastre să apară în cât mai bune condițiuni.

● Prof. Apăteanu Aneta și M. Niță.— Articolele referitoare la alfabetizare au fost folosite ca material documentar. Scrieți-ne la vreme cum se vor desfășura examenele de alfabetizare și ce rezultate ați obținut în această muncă.

● Prof. Remus Ceovski-Botoșani. — Articolul ilustrează clar preocuparea dvs. și mai ales obiectivele pedagogice pe care le urmăriți prin excursii. Pentru vizitatea unor mine, întreprinderi mari, etc. trebue să aveți, în prealabil, aprobarea Ministerului de resort. Un lucru țineți să vă reamintim: excursiile trebue astfel concepute încât să nu turbure bunul mers al învățământului.

RECENZIE

Rezoluții și Hotărîri ale C. C. al P. M. R. 1948 — 1950

De curând a apărut în Editura Partidului Muncitoresc Român volumul de Rezoluții și Hotărîri ale C. C. al P. M. R. între anii 1948—1950. Acest volum de documente de Partid, publicat în preajma aniversării a 30 de ani dela înființarea Partidului Comunist din România, arată cum a fost aplicată, în mod creator, învățătura marxist-leninistă la condițiile țării noastre.

Infrângând rezistența claselor exploatatoare și smulgându-le din mână puterea politică și economică, clasa muncitoare a devenit forța conducătoare în țara noastră. Pentru apărarea intereselor sale de clasă, pentru păstrarea și consolidarea cuceririlor democratice, pentru sdrobirea în fașă a oricărei încercări din partea burghezo-moșierimii de a restaura regimul de exploatare și asuprire, proletariatul și-a organizat statul său propriu. Democrația noastră populară, ca formă a dictaturii proletariatului, este instrumentul de dominare asupra burgheziei, dușman puternic, cum spunea Lenin, a cărui rezistență se înzecește odată cu doborîrea lui dela putere. Democrația noastră populară este instrumentul de luptă în stare să asigure desvoltarea deplină a tuturor oamenilor muncii din țara noastră.

Formele generale prin care Partidul își stabilește directivele pentru diferite sectoare de activitate sunt, în primul rând, rezoluțiile și hotărîrile congreselor și ale ședințelor plenare ale Comitetului său Central sau ale organelor de conducere alese de către acestea.

Mari perspective s'au deschis țării noastre din momentul în care, în urma Congresului din Februarie 1948, s'a realizat actul istoric de unire politică, organizatorică și ideologică a proletariatului. In rezoluția adoptată cu prilejul constituirii Partidului Muncitoresc Român, se schițează o serie de importante sarcini cerute a fi cât mai curând înfăptuite. Intre acestea sunt preconizate alcătuirea unei noi Constituții „care să înscrie cuceririle noastre democratice și schimbările social-economice produse în România", pregătirea și înfăptuirea unei mari reforme administrative care să îngădue maselor largi populare să participe direct la conducerea treburilor publice, pregătirea și înfăptuirea unei mari reforme a învățământului „în vederea democratizării școlilor de toate gradele". In aceeași rezoluție, Partidul dă o atenție deosebită creerii unor condiții prielnice pentru desvoltarea artei și culturii și arată „toată solicitudinea slujitorilor științei și artei".

Un accent deosebit se pune pe latura lichidării înapoierii economice a țării și a transformării ei într'o țară industrială-agrară înaintată, trasând totodată și sarcini pentru crearea condițiilor care să permită organizarea planificată a economiei noastre.

Cu câteva luni mai târziu, (10—11 Iunie 1948) Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român, făcând o apreciere asupra alegerilor pentru Marea Adunare Națională, constată că acestea constituiseră un mare succes politic al Partidului. Analizând factorii care au determinat victoria în aceste alegeri, plenara stabilea, în primul rând, activitatea anterioară a Partidului, realizările regimului nostru democratic, loviturile date dușmanului de clasă, îmbunătățirea situației economice ca urmare a adoptării și aplicării propunerilor făcute de Partid în Iunie 1947. Increderea maselor în Partid a crescut și ca urmare a politicii externe a țării noastre, exprimată prin participarea României la lupta dusă de frontul antiimperialist, exprimată prin respingerea oricăror încercări de subjugare economică și națională. Se explică apoi prin mobilizarea întregului Partid, prin îndeplinirea cu cinste a rolului de conducător al proletariatului, în frunte cu avantgarda sa, prin întărirea influenței Partidului în rândurile țărănimii muncitoare, prin justa rezolvare a problemei naționale.

Odată cu aceasta, Partidul constata că pentru întărirea și desvoltarea alianței proletariatului cu țărănimea muncitoare se cerea o examinare adâncă a raporturilor de clasă la țară, în vederea stabilirii liniei tactice a Partidului în ce privește problema aliaților și a dușmanilor clasei muncitoare.

Un important punct al ordinei de zi a plenarei din Iunie 1948 a fost și discutarea lucrărilor preliminarii ce urmau a fi executate în vederea naționalizării principalelor mijloace de producție, act prin care se consolida independența noastră economică și politică, se punea capăt sabotajului capitaliștilor în întreprinderi și se înlătura astfel o principală piedică ce sta în fața operei de reconstrucție economică și de lichidare a înapoierii economice a țării noastre.

Consolidarea regimului de democrație populară presupune strângerea maselor largi populare în jurul Partidului, fapt care este cu putință numai printr'o justă orientare atât în ceeace privește lupta de clasă cât și în ceeace privește problema națională. Este știut că regimurile burghezo-moșierești au întreținut permanent ura de rasă, au atățat o naționalitate împotriva alteia pentru ca, pe această cale, atenția oamenilor muncii să fie canalizată pe un alt făgaș decât acela al rezolvării problemelor legate direct de exploatarea omului de către om. Clasele exploatatoare au încercat să mențină această atmosferă de vrajbă între naționalități chiar și după ce au fost svârlite dela putere, propagând spiritul șovin, antisemitismul etc. „Naționalismul, se spune în rezoluția adoptată de Biroul Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român în Decembrie 1948, este cel mai primejdios dușman al unității celor ce muncesc, în lupta pentru apărarea intereselor lor de clasă..." Din inițiativa Partidului regimul nostru de democrație populară a suprimat orice discriminare națională și rasială, a acordat drepturi egale tuturor naționalităților conlocuitoare. Dar aceasta nu era încă de ajuns. Paralel cu această acțiune, Partidul trebuia să desfășoare o intensă activitate educativă pentru a pune capăt influenței ideologiei burgheze naționaliste, pentru a înfrăți naționalitățile conlocuitoare, pentru a întări sentimentul de încredere reciprocă și de solidaritate în luptă a tuturor oamenilor muncii din cuprinsul țării noastre. Prin rezoluția din Decembrie, Comitetul Central cere să se combată cu toată puterea orice manifestare a naționalismului burghez, cere să fie combătut cu toată vehemența protagoniștii „unității maghiare" și ai „unității evreești", stabilind sarcina de a educa masele muncitoare maghiare, evreești, germane, etc. în spiritul luptei împotriva propriei lor burghezii, în spiritul colaborării frățești cu toți oamenii muncii din țara noastră. Aceasta este una din condițiile care garantează independența și suveranitatea noastră națională, una din condițiile construirii socialismului în țara noastră.

Legătura dintre Partid, ca forță conducătoare în dictatura proletariatului, și masele largi de oameni ai muncii, transmiterea liniei Partidului în masse și mobilizarea acestora pentru înfăptuirea hotărîrilor avantgărzii proletariatului, se realizează prin organizațiile de massă, prin comuniștii care le conduc sau care lucrează în interiorul acestora. De buna funcționare și organizare a unora din cele mai importante organizații de massă, Partidul s'a ocupat în rezoluțiile din 22—24 Decembrie 1948. Una din aceste rezoluții privește problema sindicală, iar cea de a doua organizația tineretului muncitor.

In vederea întăririi organizatorice a sindicatelor, rezoluția arăta necesitatea efectuării unor noi alegeri sindicale care să promoveze în posturi de conducere elemente cinstite, capabile și devotate clasei muncitoare. Paralel cu munca de mobilizare a maselor pentru sporirea producției și a productivității muncii, pentru ridicarea nivelului de trai și asigurarea drepturilor materiale ale muncitorilor, sindicatele, după cum afirmă rezoluția, trebue să se ocupe și de problema ridicării nivelului cultural al maselor, punând la îndemână cluburi, biblioteci, organizând manifestări artistice. Sindicatele, arată rezoluția, trebue să se ocupe în mod permanent și de problema lichidării analfabetismului.

Cea de a doua rezoluție privește activitatea Partidului în rândurile tineretului. Pornind dela criticarea desființării U.T.C.-ului și dela înlocuirea lui cu organizații de tineret care nu mai aveau un caracter de clasă ,rezoluția a trasat ca sarcină imediată constituirea unei organizații de tineret unice, condusă și educată de Partid în spiritul învățăturii marxist-leniniste.

Rezoluțiile și hotărîrile Partidului în cursul anului 1948 se încheie cu hotărîrea privind stimularea activității științifice, literare și artistice. Cu acest prilej, Comitetul Central al Partidului propune guvernului instituirea unor premii anuale pe care Academia Republicii Populare Române să le acorde celor mai bune lucrări de artă, știință și literatură, fapt care dovedește cât de mult prețuiește Partidul clasei muncitoare știința și cultura.

Printre cele mai de seamă probleme studiate în cursul anului 1949 este problema țărănească, asupra căreia face o amplă expunere rezoluția ședinței plenare a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român din 3-5 Martie 1949. Această rezoluție poate fi pe drept cuvânt considerată piatră de hotar în ce privește desfășurarea ulterioară a activității Partidului și guvernului pentru marea operă de construire a socialismului la sate. Ea scoate pentru prima dată în evidență faptul că majoritatea țărănimii o formează țărănimea săracă, deci partea cea mai avansată a populației sătești, ale cărei interese nu pot merge decât pe drumul de luptă împotriva exploatării și mizeriei, pe drumul transformării socialiste a agriculturii. Rezoluția stabilește cu multă claritate tactica Partidului față de țărănime: „ne sprijinim pe țărănimea săracă, strângem alianța cu țărănimea mijlocașă și ducem o luptă neîntreruptă împotriva chiaburimii". Combătând stângismele dovedite pe alocuri în problema colectivizării agriculturii, rezoluția stabilește că asocierea țărănimii muncitoare în gospodării agricole colective trebue pornită din convingerea celor ce se asociază și în funcție de posibilitățile de mecanizare a agriculturii. Un rol însemnat pentru educarea țărănimii în vederea trecerii la socializarea agriculturii îl vor juca întovărășirile țăranilor săraci și mijlocași în cooperative de consum și desfacere a produselor, întovărășirile pentru folosirea în comun a tractoarelor și a altor unelte motomecanizate. Un rol de seamă în munca de întărire a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare îl are, după cum spune rezoluția ,învățătorimea dela sate. „De aceea, organizațiile de partid, se spune mai departe în această rezoluție, trebue să dea o deosebită atenție pregătirii de cadre învățătorești devotate cauzei celor ce muncesc și să aibă grijă ca învățătorii dela sate să aibă bune condiții de trai și de muncă".

Datorită muncii desfășurate potrivit orientării dată de această rezoluție, în toamna anului 1949 au luat ființă primele gospodării agricole colective, iar în anul următor, numărul acestora a trecut de 1000.

In cursul anului 1949 Partidul hotărăște construirea Canalului Dunăre-Marea Neagră și a marelui combinat poligrafic „Casa Scânteii". Acestea sunt primele mari construcții socialiste din țara noastră.

Deasemeni, volumul cuprinde o hotărîre care dă o nouă orientare culturii fizice și sportului. De o deosebită însemnătate este hotărîrea care se referă la măsurile necesare pentru îmbunătățirea muncii stațiunilor de mașini și tractoare.

Rezoluțiile și hotărîrile din cuprinsul anului 1950 privesc problemele vieții de Partid, analiza rezultatelor verificării membrilor de partid, directive privind învățământul de partid. Ele se ocupă apoi de probleme economice, măsuri ce trebuesc avute în vedere pentru strângerea recoltei la timp, pentru executarea planului de colectare, pentru buna desfășurare a campaniei muncilor agricole de toamnă, pentru îmbunătățirea muncii în sectorul de exploatare și industrializare a lemnului. Deosebit de importante sunt hotărârile privind Planul de Electrificare a țării și Planul Cincinal.

In cursul aceluiaș an, Partidul trece la înfăptuirea unei mari reforme administrative, hotărăște raionarea administrativă economică a Republicii Populare Române și efectuarea alegerilor pentru Sfaturile Populare.

Analiza rezoluțiilor și a hotărîrilor luate de Partid în decurs de trei ani, analiza modului cum se concretizează în viață aceste rezoluții prin munca de fiecare zi a milioane și milioane de oameni, ne arată cât de mare este însemnătatea lor teoretică și practică pentru munca de construire a socialismului în Patria noastră.

Ele constitue o călăuză de o deosebită însemnătate pentru toți oamenii muncii din țara noastră.

Deaceea, cadrele didactice trebue să organizeze, în cinstea celei de a 30-a aniversări a Partidului, studiul aprofundat al acestor importante documente care îndrumează desvoltarea socialistă a Patriei noastre.

Prof. I. DINICU

Acţiunea pentru asigurarea planului de şcolarizare

de Jean Livescu

rectorul Universităţii „Al. I. Cuza" din Iaşi

Experienţa ultimilor ani ne-a arătat că asigurarea numărului de studenţi planificaţi de Ministerul Invăţământului Public la facultăţile acestei Universităţi este o problemă care trebue să fie în centrul atenţiei noastre. Facultăţi ca: Filosofia, Şcoala Superioară Pedagogică, Şt. Naturale, Istorie, nu şi-au putut îndeplini decât în parte planul de şcolarizare, iar la alte facultăţi, cum ar fi cea de Matematică şi Fizică, locurile rămase libere au fost ocupate de candidaţii reuşiţi dar fără loc la institutele tehnice (Institutul Politehnic, Agronomie, Medicină).

Analizându-se în consiliile de instituţie cauzele care au dus la această situaţie, s'a observat un interes scăzut al absolvenţilor atât pentru profesiunea de profesor, cât şi pentru disciplinele teoretice, deşi marea desvoltare a învăţământului şi avântul cercetărilor ştiinţifice în cadrul Institutelor Academiei R.P.R. nu pot fi asigurate decât prin cadre ştiinţifice şi didactice cât mai numeroase şi mai bine pregătite. Insfârşit, la mulţi candidaţi, mai ales la cei din provincie, s'a putut observa o dezorientare asupra perspectivelor pe care le deschid diferitele facultăţi şi institute pe care ar fi dorit să le urmeze, din care cauză, adesea alegerea era întâmplătoare, fără legătură cu aptitudinile candidatului.

Tulone a arătat deasemeni că s'a făcut prea puţin pentru înlăturarea acestei prejudecăţi, atât de către şcolile medii, cât şi de universităţi; s'a făcut prea puţin pentru popularizarea facultăţilor respective, pentru atragerea tineretului către ele.

Acţiunea noastră pentru asigurarea şcolarizării a început încă din cursul anului 1949—1950, îndreptându-se în special spre Facultatea de Matematică şi Fizică, unde situaţia era mai grea. Acţiunea şi-a pus ca scop, pe de o parte ridicarea nivelului ştiinţific al elevilor din ultimii ani ai liceelor şi şcolilor medii din centrul Iaşi, pe de altă parte popularizarea acestei facultăţi atât de importante în fundamentarea ştiinţifică a pregătirii profesionale. Cu sprijinul organizaţiilor de tineret Societatea de Matematică şi Fizică a izbutit să atragă în munca ei elementele cele mai bune dintre elevi, stimulându-le în ridicarea nivelului matematic, prin organizarea de concursuri, punerea de probleme, participarea la şedinţele de comunicări, etc. In acelaş timp, cadrele didactice ale facultăţii au dus muncă de popularizare în liceele şi şcolile medii din Iaşi. Cu ocazia examenului de admitere, comisiile dela Facultatea de Matematică şi Fizică şi cele dela Institutul Politehnic şi-au coordonat lucrările, ducând muncă de lămurire printre candidaţi. O acţiune similară s'a dus în cadrul Facultăţii de Pedagogie-Psihologie, prin cercul de studii „Macarenco".

Deşi a lipsit un plan bine stabilit, s'a ajuns totuşi la unele rezultate pozitive. Facultatea de Matematică şi Fizică a izbutit să atragă o serie de elemente care astăzi se numără printre cele mai bune.

Sprijinul Ministerului în ce priveşte numărul de burse în masă şi casă, acordat acestor facultăţi deficitare s'a dovedit a fi foarte important în asigurarea şcolarizării. Universităţii i-a revenit sarcina de a traduce în viaţă această măsură, prin organizarea căminelor şi cantinelor. Cu sprijinul Partidului, numărul de locuri a sporit, astfel, încât nevoile imediate pentru anul universitar 1950—1951 au putut fi satisfăcute.

Experienţa de până acum ne ajută să ne organizăm şi să ducem acţiunea începută pentru asigurarea îndeplinirii planului de şcolarizare pentru anul şcolar 1951—1952. Planul întocmit cuprinde ca sarcină esenţială mărirea numărului de locuri în cămine şi cantine. Pentru aceasta, sprijinul material al Ministerului este absolut necesar, pentru a repara şi amenaja unul din imobilele deteriorate din localitate. Pe de altă parte căutăm să îmbunătăţim legătura absolut necesară cu învăţământul mediu, atât pe plan local, cât şi în întreaga Moldovă, atât pentru ridicarea nivelului ştiinţific al elevilor, cât şi pentru popularizarea facultăţilor care au un număr mai mic de studenţi. Ziua „Porţilor deschise" programată după exemplul Uniunii Sovietice se organizează deocamdată pentru cunoaşterea laboratoarelor şi seminariilor Universităţii, urmând a se continua pe grupe de teme ştiinţifice precise. In aceleaşi laboratoare, grupe de elevi din ultimii ani ai şcolilor medii sunt programate să viziteze, sub conducerea profesorilor de specialitate, laboratoarele noastre unde vor participa sau vor face ei singuri lucrări. Contactul realizat în felul acesta între elevi şi activitatea Universităţii se va întări şi mai mult prin organizarea, după vacanţa de primăvară, de excursii în comune istorice, geografice şi naturaliste, în localitate şi în împrejurimi. In acelaş timp, studenţii care-şi încep practica pedagogică la şcolile medii, vor strânge legăturile cu elevii din ultimii ani, îi vor ajuta în muncă şi vor populariza perspectivele pe care le deschid aceste facultăţi. Acelaş ajutor îl vor primi elevii, la unele specialităţi, dela cadrele didactice: astfel, profesorii şi asistenţii Facultăţii de Matematică şi Fizică vor sprijini prin lecţii şi seminarii special organizate pe elevii din clasa X-a, care intenţionează să dea examene de diferenţă pentru clasa XI-a. Pentru îmbunătăţirea învăţământului matematic, aceeaşi facultate îşi propune să alcătuiască truse de modele de geometrie, tipizate, şi să le trimită liceelor.

In această acţiune, un ajutor preţios îl vor da societăţile ştiinţifice şi cercurile de studii de pe lângă facultăţi. Programul lor de lucru prevede atragerea în aceste societăţi a elevilor din ultimele clase. Tot în această direcţie, Facultatea de Pedagogie şi Psihologie a înscris în planul ei de lucru o serie de conferinţe destinate elevilor şi părinţilor, pentru a-i lămuri asupra importanţei profesiunii didactice.

In ce priveşte acţiunea de lămurire dusă în întreaga Moldovă, suntem abia la început. Facultatea de Matematică şi Fizică şi cea de Ştiinţe Naturale au solicitat secţiilor de învăţământ liste de profesori de specialitate, pentru a intra în legătură cu ei şi a-i cointeresa în popularizarea facultăţilor respective. De acord cu secţiile de învăţământ din regiuni, vom trimite în centrele mai importante conferenţiari, care vor desvolta teme ştiinţifice şi de popularizare. Vom face din cei mai buni studenţi ai noştri propagandişti activi în sprijinul facultăţilor lor, pentru ca în timpul vacanţei să-i ajute pe elevi în specialitate şi să-i îndrumeze spre aceste facultăţi. Incepând din luna Aprilie, facultăţile vor publica în presa locală şi în cea centrală articole de popularizare a muncii ce se duce în laboratoare şi seminarii.

Cu sprijinul Partidului şi al organizaţiilor U.T.M. din şcoli credem că acţiunea noastră va da rezultatul aşteptat şi că Universitatea îşi va putea îndeplini sarcinile ce-i revin în asigurarea numărului de cadre didactice şi ştiinţifice cerute de marea operă a desăvârşirii revoluţiei noastre culturale, de marea operă a construirii socialismului.

Invăţătorii şi elevii iau parte la campania însămânţărilor de primăvară

Cu multă nerăbdare aşteaptă ţărănimea muncitoare din satul Dănila, raionul Suceava, începerea însămânţărilor.

Incă din timp, toate pregătirile erau făcute. Uneltele reparate, seminţele selecţionate, germinaţia seminţelor făcută la şcoală şi la mulţi săteni acasă. Cu sprijinul elevilor, al învăţătorilor şi profesorilor, au fost instalate apoi numeroase lozinci la intrările în sat, la Căminul Cultural şi la alte instituţii, în limbile română şi ucraineană.

Prima zi de însămânţări a fost la 16 Martie. Ţăranii muncitori însoţiţi de activiştii tuturor organizaţiilor de masă, având în frunte detaşamentul de pionieri şi fanfara, au ieşit în sat, pentru a trage primele brazde.

Pionierii cu steaguri şi lozinci, mergeau în frunte iar în urma lor, în sunetele muzicii, ţăranii muncitori au tras cele dintâi brazde, în primăvara primului nostru Plan Cincinal.

In aceeaşi zi, ei au însămânţat o suprafaţă de 4 ha. Munca lor a continuat apoi tot mai mult, ştiind că în acest fel ei contribue la îndeplinirea Planului de Stat şi la crearea unei vieţi tot mai bune pentru ei şi pentru copiii lor.

Inv. DUMITRU SEICIUC
corespondent

CULTURA FIZICĂ ŞI SPORT

Doi profesori au primit titlul de Maestru al Sportului

Urmând linia trasată de Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. şi aplicând mereu experienţa vastă şi bogată a celui mai înaintat sport din lume, sportul sovietic, Comitetul de Cultură Fizică şi Sport a decernat, în cadrul Săptămânii Mondiale a Tineretului Democrat, titlul de Maestru al Sportului celor mai buni sportivi din ţara noastră.

63 de sportivi fruntaşi care, în decurs de câţiva ani, au obţinut rezultate excepţionale în concursurile naţionale şi internaţionale, care au dus o intensă activitate pedagogică în sport şi care s'au evidenţiat printr'o intensă muncă în domeniul desvoltării culturii fizice şi a sportului, au primit titlul de onoare, titlul de Maestru al Sportului.

Printre primii maeştri ai sportului se găsesc profesorul Ion Moina, recordman şi campion balcanic şi asistentul universitar Zeno Dragomir, campion şi recordman naţional.

Au trecut probele F.G.M.A. şi G.M.A.

In vederea pregătirii elevelor pentru trecerea probelor complexului sportiv de Stat F.G.M.A. şi G.M.A., la Şcoala Pedagogică de Educatoare din Sibiu se duce o intensă activitate.

Astfel, 49 de eleve au trecut probele de gimnastică tip înviorare din cadrul probelor complexului sportiv de Stat G.M.A. Proba de tir a fost trecută de 9 eleve, dintre care s'au evidenţiat elevele Răşinaru Maria, Iacob Edith şi Ciorei Gheorghiţa.

Pentru trecerea probelor de turism, conducerea şcolii cu sprijinul secţiei de învăţământ a oraşului Sibiu, a organizat o tabără la cabana Brădet, unde au participat 39 de eleve. Proba de turism a fost trecută de toate elevele, dintre care şapte au luat calificativul excelent.

Pentru trecerea probelor complexului sportiv de Stat F.G.M.A. s'au înscris 109 eleve, dintre care 52 de eleve au şi trecut primele probe.

La şcoala din Drăguşeni elevii învaţă să joace şah

Cercul sportiv al şcolii elementare din comuna Drăguşeni, raionul Negreşti, regiunea Iaşi, a organizat lecţii de şah cu elevii din clasele V—VII. Elevii au confecţionat jocuri cu table şi piese de carton, iar apoi au încercat să-şi confecţioneze singuri jocuri cu piese de lemn. Astfel s'au confecţionat opt jocuri de şah cu piesele de lemn şi table de carton. Cele mai reuşite sunt piesele pionierului Vasile Cosmei din clasa V-a.

Sărbătorirea a 6 ani dela eliberarea Ungariei

Cea de a şasea aniversare a eliberării Ungariei de către glorioasele Armate Sovietice a fost sărbătorită în Capitală printr'o mare adunare festivă organizată de Institutul Român pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea, în sala Teatrului Muncitoresc C.F.R. Giuleşti.

Adunarea s'a transformat într'o călduroasă demonstraţie a prieteniei tot mai puternice ce leagă poporul nostru muncitor de poporul frate maghiar.

In repetate rânduri, oamenii muncii prezenţi au ovaţionat cu adâncă dragoste şi recunoştinţă pentru marea Uniune Sovietică şi pentru eliberatorul, sprijinitorul şi prietenul cel mai iubit al celor două popoare, stegarul păcii în întreaga lume, tovarăşul Stalin.

Aclamaţiile puternice pentru conducătorii iubiţi ai clasei muncitoare din ambele ţări, lozincile strigate în ambele limbi, pentru prietenia româno-maghiară, exprimau solidaritatea celor două popoare în lupta comună pentru construirea socialismului, pentru pace, în lupta împotriva aţâţătorilor la un nou război, imperialiştii americani şi englezi şi slugile lor.

După intonarea Imnului R.P.R., Imnului R.P. Ungare şi Imnului Sovietic, a luat loc pe scenă, în aplauzele puternice ale asistenţei, prezidiul activ compus din: acad. prof. P. Constantinescu-Iaşi, I. Niculi, dr. Petru Groza, S. I. Kavtaradze, Vasile Luca, I. Chişinevschi, Ivan Kallo, M. B. Mitin, general-maior L. Sălăjan, A. Bunaciu, Hevesi Gyula, M. Macavei, N. Teşa şi alţii.

Au mai luat parte membri ai Guvernului, membri ai Corpului Diplomatic, reprezentanţi ai organizaţiilor de masă, fruntaşi ai vieţii artistice şi culturale, muncitori şi muncitoare.

Au fost de faţă membrii delegaţiei oamenilor de ştiinţă, tehnicieni şi stahanovişti maghiari care participă la deschiderea Expoziţiei Inovaţiilor din Industria R. P. Ungare.

Cu ovaţii entuziaste adunarea a salutat propunerea de a fi ales în fruntea prezidiului de onoare al adunării, marele STALIN.

In prezidiul de onoare au fost alese deasemenea prin aclamaţii prelungite: Biroul Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist (bolşevic) al U.R.S.S., Biroul Politic al Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, în frunte cu tovarăşul Mathias Rakosi, şi Biroul Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, în frunte cu tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej.

Adunarea a fost deschisă de tov. I. Niculi, vicepreşedinte al Prezidiului Marii Adunări Naţionale, care a dat cuvântul tov. M. Macavei, preşedintele Institutului Român pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea.

A vorbit apoi Iván Kálló, ministrul R. P. Ungare în ţara noastră:

Vii aplauze au întrerupt în dese rânduri cuvântările rostite, asistenţa manifestând călduros pentru prietenia româno-maghiară, pentru marea Uniune Sovietică, eliberatoarea celor două popoare, pentru pace.

După cuvântări s'a propus trimiterea unei telegrame omagiale către tovarăşul Stalin. Citirea telegramei a prilejuit un nou şi entuziast val de ovaţii pentru cel mai iubit prieten şi sprijinitor al celor două popoare, marele Stalin. (Agerpres)

Henry Wallon şi Paul Delanoue printre învăţătorii şi profesorii din Bucureşti

Venind dela Sofia, unde a avut loc şedinţa Biroului Executiv al Federaţiei Sindicale Internaţionale a Invăţământului, profesorul Henry Wallon şi tovarăşul Paul Delanoue au făcut o vizită ţării noastre. Cu acest prilej, oaspeţii au vizitat Clubul Uniunii Sindicatelor Salariaţilor din Invăţământ-Bucureşti, unde, în faţa unui mare număr de cadre didactice din Capitală, au vorbit despre situaţia învăţământului din ţările capitaliste şi în deosebi din Franţa marshalizată, punând-o în opoziţie cu situaţia înfloritoare a învăţământului din Uniunea Sovietică şi din ţările de democraţie populară.

După urarea de bun venit a tovarăşei D. Fulga, directorul clubului, profesorul Henry Wallon, luând cuvântul, şi-a manifestat bucuria de a revedea pe învăţătorii şi profesorii din Republica Populară Română pe care i-a cunoscut cu patru ani în urmă. In acest timp, a spus Henry Wallon, învăţământul în Republica Populară Română a făcut însemnate progrese. A căpătat o nouă structură şi un nou conţinut. A sporit în mod considerabil numărul şcolilor de toate categoriile, precum şi numărul copiilor oamenilor muncii care învaţă azi în aceste şcoli, s'a redus în mod simţitor numărul neştiutorilor de carte. In acest timp, însă, în Franţa s'a petrecut un fenomen invers: a scăzut numărul şcolilor, a scăzut numărul populaţiei şcolare.

La voi, ca şi în toate celelalte ţări de democraţie populară, a arătat Henry Wallon, nu mai poate fi vorba de un conflict între tendinţele oamenilor progresişti care vor să dea şcolii o nouă înfăţişare şi tendinţele statului burghez căruia nu-i convine să scape din mână educaţia tineretului. La voi există o şcoală progresistă şi un stat progresist, între stat şi şcoală fiind o perfectă colaborare şi într'ajutorare. In Franţa acest conflict capătă forme tot mai ascuţite. Un exemplu elocvent îl formează hotărîrea Ministerului Educaţiei care interzice profesorilor şi învăţătorilor să vorbească copiilor despre pace. Şi în Franţa ca în multe ţări capitaliste, se află numeroşi oameni ai şcolii care depun eforturi din ce în ce mai susţinute pentru apărarea păcii, pentru educarea generaţiei tinere în spiritul luptei pentru o viaţă mai bună. In lupta lor ei sunt însufleţiţi de minunatele realizări ale Uniunii Sovietice şi ale ţărilor de democraţie populară.

A luat apoi cuvântul tovarăşul Paul Delanoue, care după ce a vorbit despre lupta Federaţiei Sindicale Internaţionale a Invăţământului pentru îmbunătăţirea situaţiei celor ce muncesc în învăţământ, s'a oprit îndeosebi asupra perspectivelor ce se deschid tineretului din ţările de democraţie populară. Impresionant a fost pentru tovarăşul Paul Delanoue felul în care i-au vorbit pionierii pe care i-a văzut lucrând la Palatul Pionierilor. Dar şi mai impresionante îi sunt amintirile despre tineretul şi oamenii sovietici.

Am vizitat, spune tovarăşul Paul Delanoue, şcoala unde a învăţat eroina Marelui Război pentru Apărarea Patriei, Zoia Cosmodemianscaia. Pentru elevele de aici Zoia este un exemplu de muncă şi sacrificiu. Toate doresc să-şi închine activitatea pentru prosperitatea Patriei.

La fel mi-au vorbit şi colhoznicii din Ucraina. Vor transforma satele lor în oraşe adevărate, iar pământul lor negru, muncit cu maşini moderne, va vărsa belşug de grâne şi alte produse agricole. Ce diferenţă între optimismul colhoznicilor sovietici şi îngrijorarea pentru ziua de mâine a ţăranilor francezi!

Tovarăşul Paul Delanoue a vorbit apoi despre situaţia învăţătorilor şi profesorilor sovietici, despre atenţia deosebită de care cadrele didactice sovietice se bucură din partea Partidului şi Guvernului, despre condiţiile minunate de lucru în şcolile de pe întreg cuprinsul Uniunii Sovietice. Profesorii sovietici nu mai au grija zilei de mâine. Preocuparea lor de seamă este cum să asigure tineretului o cât mai bună educaţie şi instrucţie. Toţi oamenii de aici, elevi sau colhoznici, profesori sau muncitori în fabrică, doresc şi se străduesc să devină cât mai utili pentru societate, îmbogăţindu-şi cunoştinţele, perfecţionându-se în munca ce o au de dus. Şi posibilităţi au pentrucă în Ţara Socialismului există pretutindeni şcoli şi institute de perfecţionare.

Arată apoi cât de mare este prăpastia dintre învăţământul şi condiţiile de viaţă ale elevilor, studenţilor şi cadrelor didactice sovietice şi condiţiile de muncă în şcolile din ţările capitaliste. Şi copiii francezi, spune tovarăşul Paul Delanoue, seamănă cu copiii sovietici şi români. Şi ei au visuri şi speranţe. Dar, în Franţa, copiii muncitorilor şi ţăranilor muncitori nu-şi pot continua studiile, nu-şi pot vedea îndeplinite speranţele şi visurile lor. In Franţa şcoala este în declin. Anul acesta peste 200 mii de elevi nu şi-au mai putut găsi loc în şcolile medii.

Continuându-şi expunerea, tovarăşul Paul Delanoue arată că în lupta împotriva aţâţătorilor la război, în lupta pentru apărarea păcii trebue sporite eforturile de unire şi colaborare între toţi cei ce doresc pacea şi prosperitatea omenirii. Intre învăţătorii şi profesorii din Ţara Socialismului şi cei din ţările de democraţie populară şi învăţătorii şi profesorii progresişti din ţările capitaliste şi coloniale trebuesc închegate legături trainice de luptă pentru a pune şcoala, cum spuneau Lenin şi Stalin, în slujba poporului.

Vizita profesorului Henry Wallon şi Paul Delanoue, la Clubul Sindicatului Salariaţilor din Invăţământ-Bucureşti s'a terminat prin cuvântarea tovarăşului Mihail Nanu, preşedintele Uniunii Sindicatelor Salariaţilor din Invăţământ, care a mulţumit oaspeţilor pentru comunicările făcute, arătând totodată că învăţătorii şi profesorii din Republica Populară Română îşi vor înteţi eforturile pentru colaborarea cu profesorii şi învăţătorii progresişti francezi în vederea îndeplinirii hotărîrilor cuprinse în Rezoluţia Biroului Federaţiei Internaţionale a Invăţământului dela Sofia.

GRADY — DIPLOMATUL CĂLĂU

„Era gol, dacă nu socotim pantalonii scurţi. In partea stângă îi atârna un cuţit mare, băgat în teacă... In picioare avea sandale legate cu sfori pe glesne". Nu vom ascunde că această persoană puţin simpatică, descrisă de Alexandru Dumas, era un călău care executa o tortură publică. Descrierea călăilor din zilele noastre este mai grea.

Călăul modern nu apare desbrăcat în societate, ci poartă un costum bine croit, în picioare nu are sandale de modă veche, ci bocanci cu talpă groasă de cauciuc şi, însfârşit, în mână nu are o unealtă grea de tortură, ci o sticlă de „coca-cola", această băutură universală pe care zeii Elladei antice n'o foloseau numai din pricină că în aceea vreme nu exista nici firma care producea această ambrozie americanizată, nici şantajul atomic, nici afaceriştii partidelor republican şi democrat, nici chiar însuşi mister Grady, fost trimis american în Grecia şi actual trimis american în Iran...

* * *

Sub conducerea lui Grady, Grecia s'a transformat într'un gigantic lagăr de concentrare. S'a creat un lagăr „model", un lagăr al morţii, Macronisos, destinat luptătorilor pentru pace şi independenţă. Aici au fost chinuiţi zeci de mii de patrioţi. Grady este foarte mândru de acest lucru: într'adevăr, puţini dintre gauleiterii trumanişti, cu excepţia lui Mc Arthur, se pot lăuda cu un asemenea număr de victime. Şi stăpânii din Wall-Street au fost mulţumiţi.

Iar când americanii au avut nevoe să trimită în Iran un diplomat cu experienţă de călău, d. Truman s'a oprit, natural, asupra lui Grady.

* * *

Venirea lui Grady în Iran a coincis cu venirea la putere a guvernului condus de generalul Razmara, asasinat de curând. Legăturile strânse ale lui Razmara cu politicienii din Londra erau îndeobşte cunoscute. Totuşi, la început, Grady l-a susţinut pe Razmara, nădăjduind, pe semne, să-l atragă de partea sa. Câtva timp, după cum scrie ziarul „Pakistan Times" din Lahore, generalul Razmara „a reuşit să meargă în pas cu influenţa crescândă a Americii, fără să piardă în acelaş timp legăturile sale, mai ascunse, dar poate mai trainice, cu Anglia".

Nimerind între ciocanul american şi nicovala engleză, şi simţinând presiunea tot mai puternică a poporului, Razmara a făcut o serie de paşi spre îmbunătăţirea relaţiilor cu Uniunea Sovietică. Guvernul Razmara a semnat o convenţie comercială sovieto-iraniană pe termen lung şi avantajoasă pentru ambele părţi şi a început să reglementeze o serie de chestiuni care le interesau deopotrivă. Această manifestare de independenţă faţă de politica blocului antisovietic, politică pe care i-o impun Iranului nepoftiţii săi protectori din Wall-Street şi Londra, a provocat o explozie de furie din partea imperialiştilor americani şi englezi.

Aceştia au fost deosebit de înfuriaţi şi speriaţi de faptul că tendinţa guvernului Razmara de a îmbunătăţi relaţiile cu Uniunea Sovietică a fost întâmpinată cu o aprobare fierbinte de cele mai largi straturi ale poporului iranian. Ecoul provocat de semnarea convenţiei comerciale irano-sovietice, scria ziarul „Daria", a fost atât de uimitor, încât trimisul american Grady a cerut primului ministru iranian să ia măsuri de temperare. Dar, sub presiunea masselor, Razmara a fost nevoit chiar să interzică transmiterea în Iran a emisiunilor antisovietice ale „Vocii Americii".

Aceasta a făcut să se reverse paharul răbdării la Washington. Grady a fost chemat în Statele Unite. După cum a anunţat agenţia „Asociated Press", el a trebuit să „raporteze personal" despre cauzele „scăderii prestigiului american şi ale îmbunătăţirii poziţiei partizanilor Uniunii Sovietice în Iran". Probabil că cei din Washington n'au fost prea mulţumiţi cu raportul trimisului lor în Iran. Uneltirile antisovietice ale lui Grady n'au fost considerate destul de eficiente. Nici atragerea generalului Razmara de partea americanilor, în lupta lor pentru subminarea monopolului englez asupra petrolului iranian n'a reuşit. Această rezistenţă l-a costat viaţa pe premierul Iranului. „Razmara, ca şi mulţi alţii, — scria cu sinceritate ziarul „Asr" — a devenit o victimă a luptei pentru petrol".

Diplomatul călău Grady şi clica lui au înecat în sânge pământul Greciei, au adus la robie şi sărăcie poporul grec iubitor de libertate. Aceeaşi soartă o pregăteşte Grady şi Iranului. In visurile nebuneşti ale regilor Wall-Streetului, Iranul figurează ca un izvor de „business al petrolului", ca un cap de pod pentru noi aventuri militare. Dar Grady şi stăpânii lui uită de poporul iranian. Iranienii nu manifestă nici cea mai mică dorinţă de a muri pentru interesele Wall-Streetului. Poporul Iranului nu vrea să fie carne de tun pentru aventurierii americani.

In ceeace priveşte pe Grady, popoarele, printre care şi cel american, vor mai cere încă acestui călău de meserie şi diplomat prin cumul să dea socoteală pentru toate crimele săvârşite.

(Din articolul lui V. Saianov, publicat în „Literaturnaia Gazeta").

Note politice externe

Intr'un acces de furie turbată, Mac Arthur a făcut din nou declaraţii ameninţătoare la adresa Republicii Populare Chineze.

Văzând că, în ciuda numeroaselor trupe de care dispune şi a unui armament abundent şi modern, nu poate obţine victoria de atâtea ori anunţată de el, acest sângeros călău a prins iar glas. Formulând un soi de ultimatum, el a îndrăsnit să afirme că dacă forţele populare coreene şi chineze nu vor accepta să înceteze focul în condiţiile fixate dinainte de el, atunci s'ar putea ca războiul să fie extins la însuşi teritoriul R. P. Chineze.

La această obrăznicie, poporul chinez a dat o replică promptă şi demnă, strângând şi mai puternic rândurile şi declarând, prin glasul Comitetului popular chinez de luptă pentru pace şi contra agresiunii americane, că el este ferm hotărît să ducă lupta până la definitiva sdrobire a imperialiştilor yankei în Coreea. Aşa dar, în loc de a intimida, criminala ameninţare a lui Mac Arthur a avut dimpotrivă darul de a îndârji şi mai tare lupta poporului chinez contra agresorilor americani şi de a-l solidariza şi mai puternic cu lupta poporului coreean. In schimb, bezmetica ameninţare a lui Mac Arthur, lăsând să se întrevadă planul american pentru extinderea conflictului din Coreea la restul continentului asiatic, a provocat alarmă şi nelinişte în tabăra sateliţilor Statelor-Unite, în special în Anglia şi Franţa, unde guvernele au fost silite să ia atitudine sub presiunea indignării opiniei lor publice. In consecinţă, Acheson a trebuit să-l „dezarmeze" pe Mac Arthur, cerând Ministerului de Război „de a limita activităţile acestuia în domeniul diplomatic".

Incercare stângace de a calma indignarea şi tumultul de proteste ridicate de provocatoarea declaraţie a nebunului dela Tokio. Realitatea este, într'adevăr, că Mac Arthur n'a făcut decât să spună tare ceeace imperialiştii americani, în cap cu Truman şi Acheson, au intenţia să facă şi că planul agresiv contra R. P. Chineze schiţat de Mac Arthur este în fond planul lui Truman.

Totuşi, faptul că guvernul american a trebuit să-l „dezavueze" pe Mac Arthur, a doua oară într'un interval de şase luni, arată că banditţii războinici de peste Ocean sunt tot mai mult obligaţi să ţină seamă de opinia publică. Popoarele solidarizate în aceeaşi luptă pentru pace şi contra războiului vor zădărnici mârşavele proecte ale acestor slugoi ai vampirilor din Wall-Street.

Un timp oarecare, imperialiştii îşi mai închipuiau că pot combate creşterea mişcării mondiale a partizanilor păcii prin „complicitatea tăcerii". Intr'adevăr, până recent politicienii, presa şi radiofonia din slujba taberei războiului se prefăceau a nu lua în seamă apariţia acestei grandioase mişcări, cea mai puternică forţă populară organizată care luptă pentru pace pe care a cunoscut-o vreodată istoria. Dela cel de-al doilea Congres Mondial dela Varşovia şi mai ales dela intrarea în funcţiune a Consiliului Mondial al Păcii şi a hotărîrilor luate de acesta, guvernanţii americani şi vasalii lor par să fi părăsit tactica „tăcerii". Ingroziţi de amploarea considerabilă pe care lupta pentru pace a luat-o în întreaga lume, inclusiv în propriile lor ţări, ei au decis „să treacă la contra-acţiune".

Cum? Intensificând prigoana poliţistă şi represiunea judiciară contra partizanilor păcii, concomitent cu accelerarea procesului de fascizare a tuturor ţărilor capitaliste, în cap cu Statele-Unite. Cum însă ei constată că, în ciuda măsurilor scelerate şi teroriste, voinţa de pace ia forme tot mai active de manifestare, „psihologii" dela Departamentul de Stat au imaginat şi o „contra-acţiune" pe plan moralo-cultural. In felul acesta, agresorii imperialişti au stupiditatea să creadă că ar putea răspândi convingerea în masse că preparativele lor războinice nu au ca ţel jaful şi hegemonia ci scopuri „idealiste", ca „apărarea civilizaţiei, a culturii şi a valorilor morale ameninţate". Este vorba de punerea în aplicare a acelei extraordinare escrocherii intelectuale, denumite imprudent „planul Marshall al ideilor", de către un senator american.

In acest sens, Acheson a convocat acum câteva zile o conferinţă secretă la Departamentul de Stat, la care au participat principalii experţi în materie de minciună şi calomnie. La propunerea lui Acheson, s'a hotărît organizarea unui „Congres al partizanilor culturii" care urmează să se ţină cât mai curând în India, „spre a avea răsunet în toate ţările Asiei". Scopul „Congresului", — mărturisesc agenţiile americane de ştiri, — este de a „demonstra" popoarelor asiatice că mişcarea partizanilor păcii „nu corespunde intereselor lor de viaţă". Singurul lucru pe care această iniţiativă îl demonstrează efectiv este desnădejdea ce a cuprins creierele celor ce conduc „diplomaţia totală", care-şi fac iluzia că popoarele Asiei mai pot fi amăgite cu asemenea basme grosolane şi puerile. „Popoarele noastre, — scria nu de mult un mare literat progresist indian, — au cunoscut, pe pielea lor, modul de viaţă american, care în realitate nu este pentru ele decât modul de moarte american şi deaceea massele din Asia s'au ridicat la luptă pentru pace, dreptate şi libertate".

Şi această luptă măreaţă, care se intensifică şi se extinde pe zi ce trece, nu poate fi oprită nici de tunurile imperialiştilor şi cu atât mai puţin de discursurile „morale" şi „culturale" ale slugilor lumii lor decadente, dela James Burnham la Köstler şi alţi scribi vânduţi. Ca şi celelalte popoare ale globului, popoarele asiatice sunt ferm hotărîte să zădărnicească agresiunea imperialistă, impunând pacea. De partea forţelor iubitoare de pace se află legile de neinvins ale desvoltării societăţii şi adevărul istoric.

Deaceea lagărul popoarelor este invincibil.

Lipsiţi complet de imaginaţie, imperialiştii americani împrumută rând pe rând „ideile" lor din arsenalul falimentar al predecesorilor lor întru agresiune şi expansiune mondială. Astfel, „doctrinarii" din solda Wall-Street-ului au ajuns să preia asupra lor chiar şi răsuflata „teorie" a „geopoliticii", cu care speră să camufleze ideologic planurile războinice şi criminale ale guvernului Statelor Unite.

„Geopolitica" este, după cum se ştie, una dintre cele mai odioase creaţii ale imperialismului hitlerist şi care fusese din plin folosită şi de către militariştii japonezi. Geograful german Rätzel, unul dintre părinţii spirituali ai „şcolii geopolitice", asigura că legea de bază atât a vieţii organice cât şi a istoriei popoarelor ar constitui-o lupta permanentă pentru spaţiu. Această afirmaţie neştiinţifică şi fantezistă a servit drept justificare directă politicii externe agresive a Germaniei lui Wilhelm al II-lea şi ulterior Germaniei lui Hitler, ca şi imperialiştilor niponi, care şi ei puseseră la temelia expansionismului lor armat „teoria spaţiului vital".

Infrângerea Germaniei naziste şi a Japoniei fasciste în cel de-al doilea război mondial consacrase eşecul ruşinos şi total al geopoliticienilor germano-japonezi. Astăzi, preluând moştenirea lui Hitler, imperialiştii americani au luat asupra lor şi aiurelile anti-ştiinţifice ale acestuia. Astfel, în Statele Unite, geopolitica este actualmente în floare, diverşi autori ca Huntington, Speakman şi alţii căutând să acrediteze părerea că istoria omenirii ar fi un rezultat al modificărilor mediului geografic, că ţările coloniale ar fi neprielnice desvoltării activităţilor cerebrale şi deaceea, dată fiind superioritatea rasei americane, Statele Unite sunt sortite să conducă aceste ţări „înapoiate" şi aşa mai departe. Răspândind în rândurile americanilor prejudecăţile rasiale, ideologii imperialismului încearcă să-i pregătească pentru războaiele prădalnice organizate de miliardarii din Wall-Street.

In 1949 a apărut o lucrare purtând titlul „Noua busolă a lumii", redactată de trei geopoliticieni americani: Wajhart, Stephenson şi Harrison, care se străduesc să „demonstreze" că geografia ţărilor se află într'o permanentă mişcare, ceeace, după pretenţia acestor autori, ar determina soarta istoriei mondiale. Cu alte cuvinte, după aceşti pseudo-savanţi, „Istoria este geografia în mişcare". Prin aceasta, — remarcă Fedoseev, într'un articol din „Pravda" în care comentează acest aspect al ideologilor yankei al expansiunii, — se încearcă să se argumenteze necesitatea „mişcării frontierelor americane", adică a agresiunilor imperialiştilor americani. Injghebarea blocului agresiv al Atlanticului, precum şi pregătirile pentru alcătuirea blocului Mediteranei şi al Pacificului, arată că ideile reacţionare ale geopoliticienilor au devenit o expresie a politicii externe a conducătorilor Statelor Unite, care are drept ţel cucerirea dominaţiei mondiale. In însăşi denumirea acestor blocuri agresive apare dealtminteri, în mod clar, scopul de camuflaj al geopoliticii.

Oricât s'ar strădui aceşti domni să camufleze ţelurile lor de pradă şi hegemonie, popoarele ştiu astăzi şi arată concret c'o ştiu, că ceeace urmăresc monopoliştii americani este războiul de cucerire, războiul imperialist. Massele oamenilor muncii de pretutindeni ştiu că „istoria nu se făureşte după hărţi geografice, ci potrivit legilor de desvoltare economică a societăţii, şi că forţa hotărîtoare o constitue massele populare" — relevă Fedoseev în articolul citat. Deaceea, după cum dementele teorii antiştiinţifice ale geopoliticienilor hitlerişti n'au putut preveni eşecul catastrofal al celui de-al III-lea Reich, tot aşa nici divagaţiile geopoliticienilor americani nu vor putea împiedica sfârşitul jalnic al planurilor criminale ale capitaliştilor din Statele Unite.

FOILETON

Un proces-verbal cu... puncte, puncte

Multe lucruri sunt puse în ordine la Şcoala Elementară de fete Nr. 1 din Huşi. Local îngrijit, săli de clasă curate, pavoazate cu lozinci şi tablouri, copii ordonaţi, cadre didactice sârguincioase...

Fredonând un cântec şcolăresc, directoarea şcolii deschide uşa cancelariei şi intră înăuntru. Bucuroasă de prezenţa noastră, începe să ne povestească despre multiplele realizări ale şcolii.

— Aici se face treabă, nu glumă, avem un colectiv închegat, se lucrează în armonie, fără certuri şi cu rezultate... nici nu mai vorbim de rezultate. Ele se văd peste tot.

Pe o masă, stau răvăşite: o condică de prezenţă, câteva cărţi şi caiete, o călimară. Alături, pe canapea, un dosar gros de un lat de palmă. Ce ar putea să fie?

Să vedem. Il iau în mână, îl răsfoiesc în fugă. Sunt catoloage, tot felul de tabele şi multe, multe foi de caiet care după înfăţişare par a fi teze dela un examen. Il răsfoiesc mai atent. Cercetez o teză, apoi alta şi, însfârşit, înţeleg. E vorba de examenele dela cursurile de alfabetizare.

Iată şi procesul-verbal. „16 Martie 1951.

Astăzi, data de mai sus, orele 20, subsemnaţii membri ai comisiei de examinare a muncii de alfabetizare de pe lângă şcoala Nr. 1 fete Huşi, am încheiat lucrările de examen cu următoarea situaţie:

Ciclul II s'au prezentat... tovarăşi, au absolvit... au rămas...

Ciclul I s'au prezentat... candidaţi, au promovat... au rămas...

Drept care am încheiat prezentul"... şi urmau semnăturile comisiei.

Proces-verbal, încheiat şi întărit cu semnături, dar dece cu puncte, puncte? Nu ştie oare nimeni câţi din cursişti s'au prezentat? Câţi au absolvit?! Câţi au rămas? Să vedem cataloagele. Poate ne vor da ele răspunsul. E drept, sunt curate, numele cursiştilor frumos scrise, dar unde sunt notele?

— A! Vreţi să vă dumiriţi asupra situaţiei fiecărui adult? — veni în ajutor directoarea. E foarte simplu! Vedeţi aceste teze? Pe fiecare din ele sunt trecute şi aprecierile comisiei la examenul oral.

Intr'adevăr, în dosul paginii fiecărei teze erau însemnate câteva nume de obiecte, câteva cifre minuscule...

Directoarea, indispusă că treaba bună s'a cam încurcat de data asta, încearcă să ne demonstreze că au lăsat în mod intenţionat procesul-verbal deschis... poate vor mai aduce la examen şi pe alţi cursişti. Şi însfârşit, ca un ultim şi convingător argument, directoarea se întreabă cu supărare: „dracu mă puse să las cancelaria descuiată?".

★

De fapt nimeni din afara şcolii nu era de vină că situaţia alfabetizării era neclară ci atitudinea de neglijenţă a tovarăşilor dela această şcoală faţă de problema evidenţei muncii. Fiindcă niciodată constatări pe marginea unei activităţi nu se pot face pe bază de... puncte, puncte.

C. PRISECARU

REDACŢIA: Bucureşti, Str. A. S. Popov Nr. 26. Telefon: 3.81.91 şi 4.39.00 — ADMINISTRAŢIA „Scrisul Liber", Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5. Telefon: 4.92.96. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni, 130 lei; instituţii anual, 500 lei.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Invățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Invățământ

ANUL III Nr. 106 | 4 PAGINI 5 LEI | VINERI 13 APRILIE 1951

In acest număr :

- Pentru pace, pentru viitorul nostru luminos! (pag. 1)
- Adeziuni la Apelul pentru încheierea unui Pact al Păcii (pag. 1)
- Noile succese ale culturii sovietice de O. Moșenski (pag. 2)
- Colțul naturii vii în școală (pag. 2)
- 30 de ani de luptă a Partidului clasei muncitoare — Pentru desvoltarea instituțiilor de învățământ, pentru viața fericită a celor ce muncesc în școli (pag. 3)
- Un buget al păcii și înfloririi patriei (pag. 4)
- Poporul coreean va învinge, de I. Holodov (pag. 4)
- Observații critice în legătură cu abecedarul pentru cursurile de alfabetizare (pag. 4)
- Note politice externe (pag. 4)

Pentru pace, pentru viitorul nostru luminos!

In 1945, după sdrobirea fascismului german și a militarismului japonez, omenirea a respirat ușurată. Fusese salvată civilizația. Se încropiseră speranțe pentru clădirea unei lumi pașnice și prospere, pentru durarea unei păci trainice și drepte.

De atunci s'au scurs aproape șase ani. Provocatorii de război au scos din nou capul la lumină, de data aceasta din America și Anglia. Și ei sunt și mai nesățioși și mai lacomi. Visează stăpânirea globului și se străduie să-și înfigă bine colții în trupul popoarelor din Asia și Europa. Gangsterii din Wall-Street și City impun bugete militare peste bugete militare, în America, în Anglia, în Franța, în țările marshallizate. Creează baze militare pe coastele canadiene și grönlandeze, în Anglia și în Franța, în Spania și în Maroc, în Arabia Saudită, în Turcia și Japonia. Duc război împotriva pașnicelor popoare coreean și vietnamez. Pregătesc febril un nou și fioros măcel mondial, un război al bombelor atomice, al proectilelor rachetă, al molimelor microbiene. Civilizația este din nou în pericol.

In fața acestei primejdii, oamenii iubitori de pace și libertate s'au organizat în frontul mondial al partizanilor păcii. Ei au pornit o acțiune largă, de mari proporții, pentru mobilizarea forțelor antirăzboinice, pentru mobilizarea tuturor oamenilor, indiferent de religia, cultura sau starea lor socială. Primele roade ale luptei lor organizate împotriva atâtătorilor la război au și fost culese. Dovadă este faptul că imperialiștii anglo-americani n'au îndrăznit să întrebuințeze bomba atomică în războiul din Coreea. Dar, cauza păcii poate fi învingătoare numai dacă popoarele o vor lua în propriile lor mâini. In Asia, China este amenințată de extinderea războiului coreean, Extremul Orient este din nou pus în fața pericolului înarmării Japoniei. In Europa, popoarele sunt îngrijorate de planurile agresive ale Pactului Atlanticului de Nord, de remilitarizarea și refascizarea Germaniei Occidentale.

De aceea, la Congresul Mondial al Partizanilor Păcii, ținut la Varșovia, s'a ales un Consiliu Mondial al Păcii care să vegheze și să conducă acțiunea pentru câștigarea păcii, pentru înăbușirea în fașă a încercărilor imperialiștilor anglo-americani de a incendia din nou lumea. In acest scop, Consiliul Mondial al Păcii a adresat un Apel pentru încheerea unui Pact al Păcii între marile puteri, de a căror bună înțelegere depinde pacea lumii: Statele Unite ale Americii, Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză, Marea Britanie și Franța. „Vom considera refuzul guvernului oricăruia dintre marile puteri de a se întruni în scopul încheerii unui Pact al Păcii, spune Apelul, drept o dovadă a intențiilor agresive ale acestui guvern".

Pacea trebue impusă. Imperialiștii anglo-americani trebue forțați să accepte propunerea de întrunire a celor cinci mari puteri. In scopul semnării acestui Pact, Consiliul Mondial al Păcii cheamă „pe toți oamenii de bună credință și toate organizațiile care se străduesc să întărească pacea" să semneze Apelul pentru încheerea unui Pact al Păcii.

Acțiunea pentru strângerea semnăturilor pe Apelul pentru un Pact al Păcii se desfășoară în prezent în toate părțile lumii. Ea capătă o amploare mai grandioasă chiar decât campania pentru strângerea semnăturilor pe Apelul dela Stockholm. La noi în țară, potrivit hotărîrii Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din Republica Populară Română, strângerea de semnături pe Apelul pentru un Pact al Păcii a început pe data de 10 Aprilie. In această măreață acțiune, școala nu va rămâne deoparte. Dimpotrivă, ea va fi în primele rânduri. La orașe și la sate, până în cătunele cele mai îndepărtate și împrăștiate pe văile și munții Patriei noastre, învățătorii și profesorii, elevii și studenții vor semna Apelul pentru un Pact al Păcii, vor semna pentru viitorul fericit al Patriei pe care o vedem înflorită, așa cum n'a mai fost ea vreodată. Roadele acțiunii de strângere a semnăturilor trebue să treacă dincolo de ceeace înseamnă semnarea Apelului de către toți oamenii cinstiți și doritori de pace din țara noastră. Roadele acestei acțiuni trebue să se oglindească în ridicarea conștiinței pericolului pe care-l prezintă amenințarea cu războiul de către imperialiștii anglo-americani. Ele trebue să se cristalizeze în ridicarea nivelului politic al masselor largi populare, să se simtă în munca noastră de fiecare zi, care trebue să fie mereu mai rodnică. Deaceea, învățătorii și profesorii, semnând Apelul trebue să întărească semnătura lor printr'o și mai intensă muncă didactică, la clasă și în afară de clasă, în ce privește buna pregătire a elevilor în vederea sfârșitului de an școlar, în ce privește educația lor, dragostea lor față de Patria noastră, față de Uniunea Sovietică, stegar al apărării păcii și independenței popoarelor în lume. Semnăturile învățătorilor și profesorilor trebue întărite prin munca intensă de lămurire dela om la om, prin organizarea de conferințe și șezători culturale în cadrul căminelor culturale care să abordeze problema cea mai de seamă a ceasului de față, problema păcii.

Invățătorii și profesorii trebue să fie convinși și să convingă la rândul lor massele în mijlocul cărora lucrează că, după cum spune I. V. Stalin în interviewul acordat corespondentului ziarului „Pravda", „Pacea va fi menținută și consolidată dacă popoarele vor lua în propriile lor mâini cauza menținerii păcii și o vor apăra până la capăt", că „Războiul poate deveni inevitabil dacă atâtătorii la război vor reuși să prindă în mreaja minciunii massele populare; să le înșele și să le atragă într'un nou război mondial".

Pacea va învinge. Ea trebue să învingă pentrucă pentru pace își construesc o viață fericită popoarele din Uniunea Sovietică, pentru pace își construesc o viață nouă cele peste 475.000.000 de chinezi, pentru pace muncesc popoarele din țările de democrație populară, pentru pace luptă greviștii francezi și americani, englezi și italieni, pentru pace luptă oamenii cinstiți și dornici de progres din toată lumea.

A lupta pentru pace înseamnă a lupta pentru viață, pentru o viață mai bună și mai prosperă, pentru o viață neîntunecată de sumbra umbră a războiului, a morții și a mizeriei. Și tocmai deaceea ca purtători ai luminii, ca propovăduitori ai culturii și științei, ca făuritori ai sufletelor generațiilor noi, trebue să dovedim ca învățători și profesori ai unei țări noi, ai unei țări care construește socialismul, că prețuim viața noastră nouă, viitorul nostru luminos, prin semnătura noastră, prin munca noastră zilnică, prin sprijinul nostru neprecupețit în vederea reușitei măreței campanii pentru menținerea păcii, pentru impunerea păcii.

Decernarea Premiilor internaționale Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare"

După cum anunță un comunicat al agenției TASS, în zilele de 2, 5 și 6 Aprilie s'au ținut la Moscova, sub președinția academicianului Scobelțin, președintele comitetului pentru conferirea Premiilor internaționale Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare".

Premiile internaționale Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare" au fost instituite de către Prezidiul Sovietului Suprem în ziua de 20 Decembrie 1949 cu prilejul celei de a 70-a aniversări a zilei de naștere a lui Iosif Vissarionovici Stalin. Ele se acordă în fiecare an unui număr de 5—10 cetățeni din oricare țară din lume, indiferent de convingeri politice, credințe religioase, indiferent de rasă, pentru merite deosebite în măreața luptă de menținere a păcii și a bunei înțelegeri între popoare. Laureații acestui premiu primesc o medalie de aur cu portretul lui I. V. Stalin, stegarul luptei pentru pace în lumea întreagă, precum și un premiu în valoare de o sută mii ruble.

La desbaterile care au avut loc la Moscova, la începutul lunii Aprilie, pentru decernarea Premiului internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare" au participat academicianul Scobelțin, președintele Academiei de Științe a R.P. Chineze, Kuo Mo Jo, scriitorul Louis Aragon (Franța), John Bernal, profesor la universitatea din Londra (Marea Britanie) poetul Pablo Neruda (Chili), Jan Dembowski, profesor la universitatea din Lodz (R. Polonă), scriitorul Bernhardt Kellermann (Germania), academicianul Mihail Sadoveanu (R.P.R.), scriitorii sovietici Alexandr Fadeev și Ilya Ehrenburg.

Comitetul pentru decernarea Premiilor internaționale Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare" a hotărît să fie laureați, printre alții, Frederic Joliot-Curie, profesor la Collège de France, membru al Academiei de Științe a Franței, Sun Cin Lin, președinta Asociației de ajutor popular chinez, Hewlett Johnson, decan de Canterbury (Marea Britanie), Eugenie Cotton, director de onoare al Școlii Normale Superioare din Sèvres (Franța), Pak Den Ai, președinta Uniunii Democrate a Femeilor din Coreea, Heriberto Jara, fost ministru (Mexic).

Numele celor premiați sunt în general cunoscute tuturor popoarelor lumii. Ele sunt dragi tuturor oamenilor iubitori de pace, tuturor oamenilor care nu doresc să vadă lumea aruncată din nou în flăcările unui incendiu mondial.

Poporul nostru e mândru că se află în lagărul țărilor ferm hotărîte să apere pacea, să-și apere independența și viitorul lor fericit. Poporul nostru este mândru că alături de marile figuri ale luptătorilor pentru pace, la ședințele Comitetului pentru decernarea Premiilor internaționale Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare" a participat și academicianul Mihail Sadoveanu, unul din fiii săi de seamă, luptător aprig pentru pace și democrație.

Lista celor premiați ne dovedește cât de larg este frontul luptătorilor pentru pace și cât de hotărîtă este lupta pentru întărirea păcii în lume. Ea întărește și mai mult încrederea oamenilor în cauza lor dreaptă, în victoria în lupta pentru înăbușirea încercărilor imperialiștilor americani și englezi care se străduesc din răsputeri să împingă din nou omenirea în prăpastia unui al treilea război mondial.

Amploarea luptei pentru pace, hotărîrea cu care este dusă această luptă, nu pot fi înfrânte nici de legile guvernului francez de interdicție a luptei pentru pace, nici de persecuțiile guvernelor fascizante din Statele Unite și din alte părți ale lumii capitaliste.

PACEA VA INVINGE!

Adeziuni la Apelul pentru încheierea unui Pact al Păcii

Comitetul Central al Uniunii Sindicatelor din Invățământ își însușește cu entuziasm Chemarea Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., cu privire la semnarea Apelului Consiliului Mondial al Păcii, pentru încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri: Statele Unite ale Americii, Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză, Marea Britanie și Franța.

Comitetul Central al Uniunii Sindicatelor din Invățământ cheamă pe toți cei peste 140.000 de membri ai sindicatelor noastre să-și exprime voința lor neclintită de a apăra pacea prin semnarea Apelului.

Prin muncă însuflețită și bine organizată de lămurire dela om la om, educând tineretul în spiritul dragostei nețărmurite față de Patria noastră, față de Uniunea Sovietică și de toate popoarele iubitoare de pace, în spiritul urei neîmpăcate față de imperialiștii americani și englezi vom contribui la apărarea păcii și vom întări semnătura noastră pe Apel.

Comitetul Central al Uniunii Sindicatelor din Invățământ din R. P. R.

★ ★ ★

Alături de milioanele de oameni din țara noastră, alături de sutele de milioane de oameni cinstiți din întreaga lume, alături de majoritatea covârșitoare a omenirii, semnez Apelul pentru încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri, pentru a arăta astfel hotărîrea mea fermă de a lupta activ pentru pace, de a o apăra cu toată forța și priceperea mea.

Noi oamenii științei și ai culturii, cărora ni s'a încredințat sarcina de a educa tineretul, de a pregăti cadrele noi de constructori ai socialismului, trebue să fim alături de muncitorii din fabrici și uzine, în fruntea luptei pentru pace, pentrucă ne este dragă Patria și cuceririle poporului nostru, pentrucă ne e dragă știința și cultura, pentrucă ne e dragă viața copiilor poporului nostru pentru care muncim zi de zi, și viața copiilor din întreaga lume: coreeni și francezi, negri și americani, sovietici și chinezi, vietnamezi și germani.

★ ★ ★

Pentru ca noi, profesorii, să putem contribui efectiv la construirea socialismului, să putem educa în pace, în liniște, în libertate pe viitorii constructori ai unei vieți cu adevărat fericite, pentru ca să vedem țara noastră transformată într'o măreață uzină în care grija fiecăruia să fie de a munci mai mult și mai bine pentru înflorirea Patriei, este necesar să nu șovăim nicio clipă în semnarea Apelului pentru încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri.

Semnarea Apelului înseamnă dragoste de viață, dragoste de Patrie, dragoste de muncă — pentru îndeplinirea mărețului nostru Plan Cincinal și a Planului de Electrificare, înseamnă dragoste față de popoarele iubitoare de libertate, față de marea Uniune Sovietică — eliberatoarea noastră de sub jugul fascist — înseamnă dragostea față de cel mai iubit prieten al popoarelor, al nostru și al copiilor noștri, tovarășul Stalin.

I. POPESCU
profesor la Școala Pedagogică de Băeți Tr. Severin.

★ ★ ★

Punându-mi semnătura pe Apel îmi iau angajamentul să muncesc cu și mai multă hotărîre și mai activ pentru a promova în rândurile studenților știința și tehnica cea mai avansată din lume, știința și tehnica sovietică și să contribui cu toate puterile mele la viitorul fericit al Patriei mele, la viitorul fericit al oamenilor muncii în întreaga lume.

profesor Ing. SERGIU RAȘEEV
rectorul Institutului de Petrol și Gaze București

O grădiniță de copii.

Soarele luminează din plin șorțulețele albe strălucitoare și fundițele roșii ale copiilor. Și cât râs și voie bună! Câți ochișori voioși se bucură de minunatele frumusețe ale naturii!

Dar mâinile și gândurile murdare ale imperialiștilor americani vor să distrugă această fericire.

Dar NICIODATA nu va fi așa!

Impotriva lor sunt toate popoarele lumii. Ei nu vor izbuti să facă pasul care duce la crimă, căci forța milioanelor de oameni îi va opri. Milioanele de semnături pe Apelul pentru un Pact al Păcii, vor opri dorința lor criminală de înavuțire pe seama suferințelor celor ce muncesc.

Și eu, educatoarea de mâine, care voi crește viitorii cetățeni, voi fi o stavilă în drumul lor. Grădinița mea nu va fi niciodată o ruină așa cum doresc atâtătorii la război. Voi crește copiii care vor construi în țara mea fericirea omenirii — socialismul.

Iată de ce semnătura pe Apelul pentru Pactul Păcii este pentru mine o înaltă dovadă de devotament față de Patrie.

VIRGINIA TABACUȚU
elevă în anul IV la Școala Pedagogică de Educatoare Nr. 2 din București

Telegrama trimisă tovarășului N. Popescu-Doreanu, ministrul Invățământului Public, de către Școala Specială de 2 ani din Brăila

Tovarășe ministru,

Alături de toți oamenii muncii din scumpa noastră Patrie, în cinstea aniversării a 30 de ani de existență a Partidului, conducătorul clasei muncitoare în lupta pentru construirea socialismului și apărarea păcii, noi elevii muncitori, care vom forma acea intelectualitate nouă ieșită din rândurile poporului muncitor, profesorii și personalul administrativ și de serviciu al Școlii Speciale de doi ani Nr. 3 din Brăila, ne luăm următoarele angajamente:

1. Să avem o frecvență a elevilor la cursuri și studiu individual, precum și la serviciu a profesorilor și personalului administrativ și de serviciu de 100 la sută.

2. Să ridicăm calitatea învățăturii prin înmulțirea și funcționarea cercurilor de meditații la toate specialitățile, prin ore de consultații date de tovarășii profesori la toate specialitățile, prin grupe de învățătură formate de elevii buni și mai slabi, prin ședințe de colectiv ale corpului profesoral ținute săptămânal pe specialități, prin însușirea mai temeinică și aplicarea în muncă a metodelor de învățătură ale elevilor și studenților sovietici și de predare a profesorilor sovietici, prin conferințe ce se vor ține prin cercul A.R.L.U.S., cercul S.R.S.C., la colțul roșu și clubul sindical.

3. Vom ajuta la alfabetizarea celor trei tovarăși analfabeți din personalul administrativ.

4. 80 la sută din numărul de aspiranți vor lua 80 la sută din numărul probelor complexului sportiv de stat G.M.A.

5. Vom economisi în această perioadă 15 la sută din energia electrică față de consumul din același timp al anului 1950, adică de lei 6.300.

Prin aceasta asigurăm Partidul, Guvernul și pe dumneavoastră personal de tot devotamentul nostru și de dârzenia cu care vom munci pentru a îndreptăți speranțele pe care cei ce ne-au trimis aici și le-au pus în noi și pentru a fi factori activi în lupta pentru pace.

Trăiască scumpa noastră Patrie, Republica Populară Română!

Trăiască Partidul Muncitoresc Român și Comitetul său Central, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej!

Trăiască marea Uniune Sovietică și conducătorul oamenilor muncii, stegarul luptei pentru pace, tovarășul I. V. STALIN!

KUPFER EDUARD
Directorul Școlii Speciale de doi ani Nr. 3
ILIESCU TEMISTOCLE
Secretarul organizației de bază P. M. R.
TURTUREANU NICOLAE
Președintele Comitetului Sindical Studențesc
FACIU NICOLAE
Secretarul organizației de bază U. T. M.

PENTRU UN PACT AL PĂCII

Invățătorii și locuitorii Comunei Clejani, raionul Crevedia, vor semna cu bucurie pentru un Pact al Păcii

Clejani este o comună cu aproape 1500 de familii. Inainte, mai toți locuitorii de aici lucrau pe moșia de mii de hectare a unui general care-și ridicase acareturi pe colina ce se înalță pe partea de Apus a satului. De aici domnea nestingherit peste miile de țărani ale căror cocioabe se îngrămădeau umile în vale.

Timpurile sumbre s'au dus. Și cu ele s'a dus și generalul. Viața țăranilor și căsuțele acestora au început să învioreze.

Viața culturală a clejenilor este tot mai bogată. Și-au durat un cămin cultural alături de școala elementară, și-au adus un aparat de cinematograf, așa cum numai unele orașe aveau în timpurile burghezo-moșierimii. Aici își petrec clejenii zilele lor libere: vizionează filme, ascultă piesete de teatru, conferințe, etc.

Invățătorii și profesorii școlii știu să folosească aceste condiții prielnice de lucru. In perioada aceasta ei știu că problema principală care frământă întreaga omenire este problema păcii. Tocmai deaceea ei nu pierd niciun prilej pentru a demasca acțiunea mârșavă a imperialiștilor anglo-americani de a trece iarăși lumea prin foc și sabie. Iată nu mai departe decât în zilele de 1 Aprilie și 8 Aprilie a. c., ei au organizat la căminul cultural șezători în cadrul cărora Dragomir Ion și Ursu Gheorghe au vorbit despre lupta pentru apărarea păcii în lumea întreagă.

Țăranii muncitori din Clejani ca și toți oamenii cinstiți din țara noastră vor semna cu bucurie Apelul pentru un Pact al Păcii. Il vor semna pentrucă și ei doresc ca viața prosperă din satul lor și din întreg cuprinsul Republicii noastre să dea roade din ce în ce mai bogate. Și împreună cu ei vor semna și își vor întări semnătura lor, prin munca de fiecare zi la școală și în sat, și învățătorii și profesorii din această comună.

N. ANGELESCU

Scrisoarea ministrului Invățământului Public către studenții și aspiranții români din Uniunea Sovietică

IUBIȚI TOVARĂȘI,

Raportul vostru de activitate pe primul semestru al anului școlar 1950-1951 a produs la noi o mare bucurie Din raport se constată eforturile ce depuneți în îndeplinirea sarcinii voastre de bază, însușirea științei, tehnicii și artei celei mai înalte, dela izvorul cel mai limpede, dela școala sovietică. Realizările înfățișate de raport dovedesc că sunt mereu mai îndreptățite speranțele pe care poporul muncitor le pune în capacitatea voastră de a munci în mod deosebit, odată întorși acasă, la înfăptuirea socialismului, la zidirea unei păci trainice, la înflorirea patriei noastre scumpe.

Noi cei din Ministerul Invățământului Public suntem de acord cu planul pe care l-ați alcătuit și-l socotim întemeiat pe realități. Invățământul sovietic este superior învățământului nostru; el ne este aci în țară pildă și sforțările noastre tind să ridice tot mai mult școala noastră către nivelul strălucitei școli sovietice. Situația aceasta a ridicat greutăți în desvoltarea muncii voastre, de care însă nu v'ați speriat. Dimpotrivă, pășind curajoși în calea greutăților, ați luat măsura bună de a vă încadra în ritmul activității Universităților și Institutelor la care învățați, cu scopul de a lichida diferența dintre nivelul vostru de cunoștințe și cel al colegilor sovietici. Socotim justă hotărîrea voastră de a vă întocmi fiecare, așa cum este obicelul în școala sovietică, planuri individuale de muncă și de a porni cu ardoare la realizarea lor în practică.

In felul acesta, și urmând pilda studenților sovietici, reușiți tot mai bine să asigurați buna frecvență la cursuri, la seminarii, la lucrări practice, să vă întocmiți lucrările cerute și să luați mai des cuvântul în seminarii, să vă prezentați la examene și să vi le treceți.

Fără îndoială că rezultatele pot fi cu atât mai bogate, cu cât vă adânciți, alături de studenții sovietici, și pe baza planurilor individuale, în muncă de studiu individual, în cercetarea minunatelor biblioteci, în participarea activă la activitatea cercurilor științifice, ale instituțiilor de învățământ, la care învățați.

Urmăriți cu grijă ca în acelaș timp, pe baza planurilor voastre de muncă, să participați tot mai activ la conferințele organizate de Partidul Bolșevic, de Comsomol, de Instituții, de societăți științifice și culturale, să vizitați frumoasele și instructivele muzee și expoziții, să mergeți la teatre, la concerte, la cinematografe, etc.

Este necesar să dați o și mai mare atenție planurilor individuale de muncă, nu numai la elaborare, dar și la realizarea lor. Organizați un cât mai bun control al îndeplinirii sarcinilor.

Cunoașterea oamenilor sovietici, a experienței lor, a minunatelor lor realizări, înalță nivelul vostru de cunoștințe, întărește instruirea voastră științifică ca și educația patriotică și totodată, contribue la adâncirea tot mai puternică a prieteniei româno-sovietice, pe care se întemeiază existența și desvoltarea Patriei noastre, viitorul ei și al vostru personal. Pe de altă parte, munca și conduita voastră sunt contribuții însemnate la întărirea acestei sfinte prietenii.

Ne prezentați în raport și rezultatele examenelor din primul semestru al anului școlar în curs. Din numărul total de examene, numai 8,3% au fost luate cu nota minimă de trecere, care este 3; un număr de 31% dintre examene au fost trecute cu nota 4, iar restul de 60,7% cu nota 5, ceeace înseamnează că majoritatea examenelor au fost luate cu notă maximă.

In acelaș timp, am luat cunoștință cu cea mai mare bucurie, că un număr însemnat dintre voi, reprezentând un sfert din numărul total de studenți români în U.R.S.S., și-au luat toate examenele cu nota 5, trecând în rândurile studenților celor mai buni din Universitățile și Institutele sovietice.

Rezultatele examenelor aspiranților noștri sunt tot atât de îmbucurătoare. Ei au izbutit să promoveze 85,4% din examene cu nota maximă 5, un procent redus de 12% din examene, cu nota 4 și numai restul cu nota minimă de trecere.

Rezultatele frumoase pe care le-ați obținut la examenele din primul semestru al anului acesta școlar, se datoresc, în primul rând, muncii planificate și avântului vostru, al studenților și studentelor, aspiranților și aspirantelor, fii ai oamenilor muncii din R.P.R., care vă instruiți și vă educați la înalta și plina de lumină școală sovietică, pentru a deveni pricepuți și entuziaști ziditori ai socialismului în Patria noastră.

Pentru rezultatele voastre, în numele Ministerului Invățământului Public și al meu personal, vă mulțumesc și vă felicit din toată inima.

Felicit în mod deosebit pe aceia dintre voi care au folosit atât de bine exemplul sovietic și au promovat toate examenele cu nota maximă. Ministerul Invățământului Public îi dă de exemplu tuturor studenților români din țară și de peste granițe.

Rezultatele examenelor, se datoresc, de asemenea, ajutorului pe care l-ați primit din partea profesorilor sovietici, ca și din partea colegilor voștri, studenții sovietici.

Rugați pe profesorii sovietici să primească din partea noastră cele mai călduroase mulțumiri, pentru interesul și ajutorul deosebit acordat studiilor voastre, cu scopul de a vă ridica la acel nivel dela care, după terminarea studiilor, veți putea și mai bine munci pentru înflorirea Patriei noastre. Prin aceasta, profesorii sovietici au dat o nouă și însemnată contribuție la întărirea dragostei poporului român față de Uniunea Sovietică.

Transmiteți, de asemenea, mulțumirile noastre calde, studenților sovietici, care v'au ajutat bucuros la învățătură, contribuind prin aceasta la succesul vostru, la prietenia dintre tineretul român și cel sovietic, dintre popoarele noastre dornice de pace și progres.

Și colegii vostri dela Universitățile și Institutele din țară au obținut, la examenele din primul semestru, succese care arată o muncă mai organizată, mai rodnică, decât aceea a anului trecut. Suntem siguri că munca lor va da rezultate cu atât mai bune, cu cât vor lua ca exemplu munca planificată și avântul colegilor lor români care studiază în U.R.S.S. și în primul rând, ale studenților sovietici.

Vă urez spor la muncă, noi și însemnate succese. Vă așteptăm cu dragoste să dați din plin contribuția la munca și lupta poporului, condus de Partidul nostru iubit, sub steagul lui Lenin și Stalin, steagul mândru al păcii și socialismului triumfător.

ministrul Invățământului Public
N. POPESCU DOREANU

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Noile succese ale culturii sovietice

Odată cu lucrările oamenilor de știință, ale inventatorilor și raționalizatorilor, au fost distinse cu „Premiul Stalin" pe anul 1950 peste 200 de opere ale literaturii și ale altor forme de artă sovietică. Acordarea Premiilor Stalin se transformă, în fiecare an, într'o mare sărbătoare a culturii sovietice. Poporul sovietic apreciază în mod deosebit realizările scriitorilor și poeților, ale compozitorilor și muzicienilor, ale pictorilor și artiștilor, ale sculptorilor și cinematografiștilor care prin munca lor sporesc bogăția spirituală a Patriei Socialismului.

Chiar o cercetare sumară a operelor distinse cu „Premiul Stalin" permite să se observe unele trăsături caracteristice artei sovietice, caracteristice celor mai bune opere din ultimul an.

Atenția principală a literaturii și artei din U.R.S.S. este îndreptată către temele de actualitate. Literatura și arta sovietică, strâns legate de popor, participă activ la construirea comunismului, la lupta pentru pace în întreaga lume. Oamenii artei sovietice caută să educe în cititori, ascultători și spectatori, cele mai bune trăsături ale cetățeanului sovietic.

Scriitorii sovietici, la fel ca și dramaturgii, aleg cele mai variate sectoare ale construirii comunismului, descriind oameni cu cele mai variate profesiuni. Eroii romanului „Culesul" de G. Nicolaeva sunt colhoznicii, cei ai romanului „Apa vie" de A. Cojevnikov sunt oameni de știință și tehnicieni în ramura irigațiilor, cei ai romanului „Șoferii" sunt șoferi dintr'o stație a unui raion. În romanul „Satul plutitor" de V. Zatrutkin, sunt descriși pescarii, în romanul „Casa natală" de A. Karavaeva eroii sunt muncitori și ingineri sovietici. În nuvela „Studenții" se vede din titlu cine sunt personagiile. În piesele „Zorile deasupra Moscovei" de A. Surov și „Conștiința" de I. Cepuri, acțiunea se petrece într'o fabrică. Piesa lui A. Corneiciuc transportă pe spectatori într'un colhoz ucrainian.

Dar oriunde s'ar desfășura evenimentele descrise de poeți, scriitori și dramaturgi, oricât s'ar deosebi aceste opere, în funcție de trăsăturile diferite ale creației autorilor lor, ele au toate o trăsătură comună: descriu adevărul și viața. Ele prezintă pe oamenii sovietici pentru care sensul vieții este munca constructivă, creația.

Aceeași trăsătură caracterizează și operele altor genuri de artă, distinse cu „Premiul Stalin". De exemplu, în filmul „Departe de Moscova" (regizor — A. Stolper) se arată munca oamenilor sovietici pe un mare șantier în anii războiului, în filmul „Cazacii din Cuban" (regizor — I. Pâriev) se arată viața colhoznicilor din Cuban. Opera compozitorului ucrainian G. Jukovski „Din toată inima" arată și ea munca plină de abnegație a colhoznicilor.

Tema luptei pentru pace se reflectă în întreaga artă sovietică. Povestind despre munca creatoare a oamenilor sovietici, scriitorii, cinematografiștii și artiștii subliniază necontenit ideea însemnătății acestei munci pentru consolidarea păcii generale. În același timp, multe dintre operele premiate sunt consacrate activității partizanilor păcii, demascării atițătorilor americani și englezi la un nou război.

În romanul „Chezășia păcii" scriitorul ucrainian V. Sobko arată forțele progresiste ale poporului german, care luptă, împreună cu popoarele Uniunii Sovietice, pentru pace și democrație. În romanul „Va veni ziua" scriitorul azerbaidjan Mirza Ibrahomov descrie lupta poporului iranian împotriva conducătorilor hrăpăreți care-și vând țara imperialiștilor. În culegerea de versuri „Dincolo de Marea Albastră" poetul ucrainian A. Malâșko înfățișează viața amară a oamenilor muncii din Statele Unite, demascând politica antipopulară a clicii conducătoare americane.

Luptei pentru pace îi sunt închinate și o serie de filme care s'au bucurat de o largă popularitate nu numai în Uniunea Sovietică ci și departe peste granițele ei. Astfel sunt, de pildă, filmele „China eliberată", creat prin eforturile unui grup de cinematografiști sovietici și chinezi în frunte cu cunoscutul regizor S. Gherasimov, „Misiunea secretă" (regizor M. Romm), și „Complotul condamnaților" (regizor M. Kalatozov), după piesa lui N. Virta.

Din operele închinate luptei pentru pace trebue să remarcăm creația compozitorului S. Prokofiev „În apărarea păcii", o serie de cântece ale compozitorului V. Muradelli („Cântecul luptătorilor pentru pace", „Moscova-Pekin", etc.). În rândurile oamenilor sovietici se bucură de mare popularitate tabloul lui D. Nalbandian „Marea prietenie" care reprezintă o convorbire între I. V. Stalin și Mao Tse Dun; deasemenea, grupul sculptural „Noi cerem pacea" care aparține unui colectiv de sculptori în frunte cu V. Muhina. „Premiul Stalin" a fost acordat și seriei de desene „Atițătorii la război" a colectivului de caricaturiști Kukrîniksî și al desenelor satirice „Pentru pace trainică, împotriva atițătorilor la război" de B. Efimov.

„Premiul Stalin" a fost acordat deasemenea unor opere care descriu trecutul eroic al popoarelor din U.R.S.S. S'a acordat „Premiul Stalin" gradul I, romanului „Volnița" de cunoscutul scriitor F. Gladkov care redă puternicele figuri ale rușilor iubitori de libertate, care în condițiile Rusiei țariste luptau împotriva asupritorilor. De asemenea, s'a acordat „Premiul Stalin" scriitorului N. Nikitin pentru romanul „Aurora boreală" care descrie sdrobirea intervenției americane în Nordul U.R.S.S. în anii războiului civil și scriitorului A. Gudaitis — Gugiavicius pentru romanul „Dreptatea fierarului Ignatas", care reproduce furtunoasele zile ale luptei pentru Puterea Sovietică în Lituania în anii 1918—1919. Premiul Stalin gradul I pentru pictură a fost acordat unui colectiv de pictori în frunte cu B. Iohanson pentru un tablou care reprezintă cuvântarea istorică a lui V. I. Lenin în anul 1920 la cel de al III-lea Congres al Comsomolului. Au fost distinse cu Premiul Stalin și filmele artistice despre genialul compozitor rus Musorgski, despre părintele aviației ruse, Jukovski și despre inventatorul radiodifuziunei, Popov.

Operele literare și artistice din U.R.S.S. distinse cu „Premiul Stalin" pe anul 1950 sunt o mărturie a înfloririi forțelor spirituale ale poporului sovietic, a creșterii necontenite a culturii socialiste sovietice. Literatura și arta Uniunii Sovietice duc departe, dincolo de granițele țării lor, lumina culturii sovietice, ajutând popoarele să înțeleagă mai adânc munca creatoare a oamenilor sovietici, ajutând omenirea progresistă în lupta pentru pace.

O. MOȘENSKI

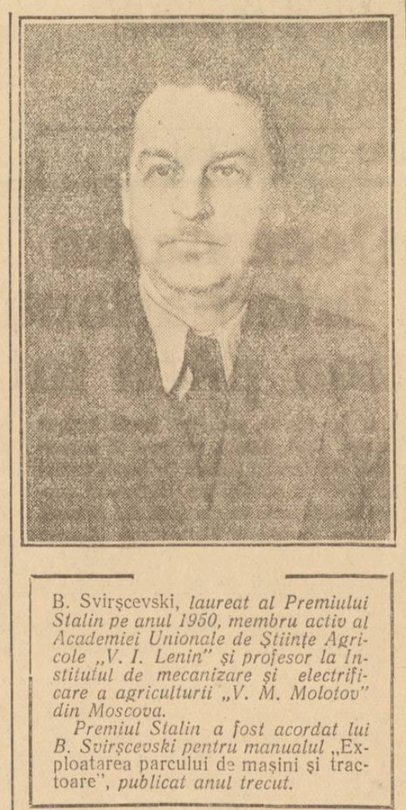

B. Svirșcevski, *laureat al Premiului Stalin pe anul 1950, membru activ al Academiei Unionale de Științe Agricole „V. I. Lenin" și profesor la Institutul de mecanizare și electrificare a agriculturii „V. M. Molotov" din Moscova.*

Premiul Stalin a fost acordat lui B. Svirșcevski pentru manualul „Exploatarea parcului de mașini și tractoare", publicat anul trecut.

ȘTIRI DIN U. R. S. S.

Olimpiada colectivelor sindicale de artiști amatori

În orașul Frunze, capitala R. S. S. Chirghize, are loc olimpiada colectivelor sindicale de artiști amatori. De pe scena sălii de concert a Filarmonicei, unde se desfășoară olimpiada, răsună cântece despre Patria socialistă, despre marele conducător și cel mai bun prieten al poporului, I. V. Stalin, despre voința de neclintit a poporului de a apăra pacea. În prezent, în cercurile și studiourile artiștilor amatori, de pe lângă toate cluburile sătești și orășenești învață peste 200.000 de oameni. Mulți din foștii artiști amatori urmează în prezent la conservator, la școlile muzicale și coreografice. Statul Sovietic oferă oamenilor muncii largi posibilități de valorificare și desvoltare a talentelor lor.

Cărți ale tinerilor scriitori sovietici

Anul trecut editura „Scriitorul sovietic" a publicat peste 30 de cărți ale tinerilor scriitori.

Pentru anul curent planul editurii este și mai vast. Editura intenționează să publice circa 40 romane, nuvele, culegeri de povestiri și de versuri ale tinerilor scriitori, dintre care 19 sunt din republicile frățești.

Literatura rusă este reprezentată prin nuvelele tinerilor scriitori din Moscova: A. Bocavicov — „Plecăm pe mare", care descrie eroismul de care au dat dovadă marinarii în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei, S. Vinogradscaia — „Orașul Alb", despre construirea unui oraș socialist în deșertul Kazahstanului, V. Pomerantev — „Fiica anticarului", despre transformările din R. D. Germană, I. Sestacova, (o scriitoare din Habarovsc), — „Noua trecătoare" — despre geologii sovietici care explorează regiunile necunoscute din Orientul Îndepărtat. Vor ieși de sub tipar povestirile marinarului V. Cuceriavenco (Vladivostoc) — „Pe țărmul american", ale lui M. Parhomov (Kiev) — „Caravanele", primele volume de versuri ale lui M. Soboli și V. Borșațki. Majoritatea operelor mai sus menționate vor apărea în viitorul cel mai apropiat.

Editura va prezenta cititorilor nuvela lui A. Gurelev (Ucraina) „Tinerețea noastră", consacrată construcției industriale din Republică, romanul scriitorului armean G. Sevunț „Bulevardul libertății", care demască uneltirile anglo-americane din Iran, versurile poetului uzbec Mirmuhsin, primul volum al romanului lui F. Uruimagova, consacrat oamenilor muncii din Osetia și alte opere ale tinerilor scriitori din republicile frățești.

Rolul organizației de pionieri în pregătirea examenelor

În ultima perioadă a anului școlar, când în școli începe recapitularea intensă a fiecărui obiect, când se înlătură lacunele în cunoștințele elevilor și se acordă tot mai multă atenție pregătirii pentru examene, activitatea pionierească trebue să fie organizată în așa fel încât să contribue efectiv la consolidarea materialului studiat, la pregătirea cu succes a examenelor, la organizarea rațională a muncii și a odihnei elevilor.

În această perioadă, în detașamentele de pionieri trebue să se organizeze discuții și lecturi din presa pionierească, cu privire la însemnătatea unei munci susținute și planificate, cu privire la atitudinea față de învățătură, cu privire la comportarea la lecții și la examene.

Atenția pionierilor și a tuturor elevilor trebue îndreptată spre o cât mai bună pregătire a sfârșitului de an școlar. Coloanele gazetei de perete trebue să cuprindă articole despre felul cum trebue organizate zilele din perioada de încheere a anului școlar, sfaturi ale profesorilor în legătură cu metodele de recapitulare și de studiere a diferitelor teme la toate obiectele.

În camera pionierilor și în clase este bine să se organizeze „colțul cunoștințelor temeinice", „colțul sfaturilor profesorului", etc., unde se expun probleme, exerciții, planuri model de lucru și de odihnă pentru elevi în această perioadă, tăieturi din presa pionierească în legătură cu aceste chestiuni, etc.

În această perioadă, activitatea pionierească trebue să capete forme potrivite astfel în cât să ușureze recapitularea și însușirea temeinică a capitolelor dificile la diferite obiecte. Pionierii fruntași trebuesc antrenați să explice colegilor lor problemele mai grele și să-și controleze ei înșiși pregătirea, rezolvând probleme grele, verificându-și cunoștințele.

Sub îndrumarea cadrelor didactice se pot organiza excursii și vizite ale detașamentelor de pionieri la muzee și expoziții, se pot organiza vizionări de filme și piese de teatru care ajută la consolidarea materiei studiate la istorie, literatură, biologie.

Este bine ca în organizația de pionieri să se organizeze jocuri instructive de literatură, istorie, geografie, etc., jocuri care ajută la recapitularea materiei respective.

Adunările pionierești se țin mai rar în ultimul semestru. În această perioadă ele trebue să servească drept mijloc de recreere a pionierilor. Plimbările și jocurile de mișcare în aer liber, exercițiile de cultură fizică și micile concursuri sportive contribue de asemenea la stimularea unei activități încordate la învățătură în preajma examenelor.

Legarea strânsă a activității pionierești de munca școlii și subordonarea ei față de sarcinile acesteia servește ca mijloc activ pentru pregătirea copiilor pentru școală. În felul acesta organizațiile de pionieri aduc o importantă contribuție la educația comunistă a elevilor.

(După articolul lui A. M. HELMONT, publicat în „Sovietskaia Pedagoghica")

Colțul naturii vii în școală

A sosit primăvara. Natura începe să se desmorțească. Pe stradă, un grup de fetițe se îndreaptă spre școală. Iată școala, mare, de cărămidă, cu trei etaje. Desbrăcându-și paltoanele în grabă, elevele urcă un etaj și intră în clasa III-a, condusă de învățătoarea Varvara Ivanovna Pototkaia.

Unde ne găsim? Într'o clasă sau într'o seră?

Pe cele trei suporturi de lângă ferestre și pe rafturi sunt așezate, cu un gust deosebit, plante vii. În două cutii mari crește ceapă. Frunzele ei verzi se înalță ca niște săgeți. Alături, într'un ghiveci, abundă verdele întunecat al sfeclei. Iată și boabele și mazărea creată. O tăbliță albă ne face cunoscut că aici este „Grădina de zarzavat". De un cuișor, bătut în rama geamului, stă fixat un caiet alb, pe a cărui copertă este desenată o plantă verde.

Răsfoim caietul. Din însemnările de pe prima pagină aflăm că este jurnalul elevei Ira Ivanova. La 1 Ianuarie ea a sădit ceapă, la 6 Ianuarie ceapa a răsărit, la 10 Ianuarie i s'au format frunzele, la 1 Martie s'a strâns prima recoltă, care a fost consumată de copii în recreația mare, la micul dejun...

În fiecare vas cu plante este înfipt un bețișor cu o tăbliță care arată denumirea plantei. În colțul naturii vii, pe o coală mare de hârtie sunt însemnate indicații asupra îngrijirii plantelor:

— Nu turna prea multă apă!

— Întrebuințează apa numai la temperatura camerei!

— Strânge foile uscate și afânează pământul!

— Șterge încetișor frunzele cu o cârpă udă!

— Întoarce din când în când planta spre lumină!

În clasa Varvarei Ivanovna lucrează trei cercuri: cercul tinerelor cultivatoare de flori, cercul tinerelor cultivatoare de legume și cercul celor ce iubesc natura.

Cercul cultivatoarelor de flori este condus de mama unei eleve care vine mereu la școală și care împreună cu fetele se ocupă de colțul naturii vii. Odată pe săptămână, cercul ține o ședință în cadrul căreia elevele analizează munca din cursul săptămânii și cazurile interesante petrecute în colțul naturii vii. Ele cresc semințe în vată și în sol fiziologic, fac diferite experiențe, etc. Prin activitatea lor, membrele cercului aduc un mare folos clasei: decorează clasa cu flori și își învață colegele cum să îngrijească și să înmulțească florile. La fel activează și tinerele cultivatoare de legume.

Primăvara, elevele din cercul celor ce iubesc natura aduc în clasă crengi de salcie, de plop și de soc. Una din ele, și anume Liusa, a găsit odată într'un șanțuleț o plantă despre care a citit într'o carte interesantă. Membrele cercului au venit la ea acasă. Au scos planta din pământ. Curând după aceea planta înflorea în clasă, pe pervazul ferestrei. Undeva, în afara orașului, fetele au găsit ouă de broască. Le-au pus într'un borcan cu apă. Acum borcanul este plin de mormoloci care se mișcă în toate direcțiile. În „Pionerskaia Pravda" au citit un articol despre cultivarea plantelor fără pământ. În serurile preparate de învățătoare crește și înflorește acum o creangă de coacăz. La început elevele nu prea aveau încredere în reușita experienței lor. „Cum, fără pământ?" — spuneau ele. Dar s'au convins repede că o plantă poate să se desvolte și fără pământ.

Învățătoarea Varvara Ivanovna ne spune: **„Programul nostru devine, treptat, tot mai complex. Copiii fac observații pe care le notează în jurnalul lor. Își împodobesc jurnalul cu desene și cu ilustrații din cărți și reviste. Fetelor le place să lucreze în colțul naturii vii. Ele îngrijesc cu dragoste plantele, le spală foile, afânează pământul și examinează zilnic și cu atenție plantele pe care le au în grijă".**

În ajunul vacanței de iarnă Varvara Ivanovna le-a povestit despre Miciurin și despre frumoasele lui realizări. Toată clasa a văzut filmul închinat lui Miciurin. Elevele au înțeles conținutul filmului. Câteva dintre ele au făcut rost de portretul lui Miciurin, l-au pus într'o ramă, și acum iată-l instalat în colțul naturii vii.

După o discuție despre Miciurin, fetele și-au luat câteva angajamente: Fiindcă școala nu are o curte mai mare, vom intensifica activitatea în colțul naturii vii din clasă. Vom cultiva legume pe care le vom mânca la micul dejun. Vom organiza o grădină de zarzavat acasă pe pervazul ferestrei, la fel ca în clasă. Vom confecționa șase colivii pentru grauri pe care le vom trimite Casei Pionierilor. Vom învăța și ne vom deprinde să îngrijim cât mai bine plantele.

Varvara Ivanovna, împreună cu elevele, schimbă de trei ori pe an decorul clasei. Toamna se adună cununi de frunze ruginii. Culegerea lor se face în timpul unei excursii special organizate. Frunzele se culeg după specii și după culori. Așezate în clasă, ele dau un aspect foarte pitoresc. Iarna, decorul de toamnă este înlocuit cu un decor nou potrivit acestui anotimp. Copiii întreprind observații asupra zăpezii, notându-le în jurnalele lor.

Primăvara clasa are un aspect deosebit de frumos. Pervazurile ferestrelor se îmbogățesc cu plante noi, colțul naturii vii se lărgește. Oriunde este un loc liber se pun vase cu flori, pahare și borcane cu plante. Copiii cultivă semințe de flori și răsaduri de legume, crenguțe pe care apar, spre bucuria copiilor, muguri și frunze, etc. Un panou mare, împodobit cu crenguțe de plop, salcie și soc, așezat pe perete, arată ordinea sosirii păsărilor din țările calde.

În clasa învățătoarei Varvara Ivanovna copiii țin la zi calendare ale naturii, care se alcătuiesc pe câte trei luni, pe anotimpuri, sub îndrumarea învățătoarei.

Pentru vacanța de vară, Varvara Ivanovna dă copiilor teme specifice acestui anotimp. Mai înainte ea stă de vorbă cu elevele, află unde-și petrec vacanța, își notează într'un carnet temele date. Fetele arată un deosebit interes pentru acest carnet.

— Varvara Ivanovna și-a notat în carnet tot ce trebue să fac eu. Cum aș putea să uit? — spune o elevă.

— Trebue să îndeplinesc tema cât mai repede, sunt doar notată în carnetul Varvarei Ivanovna — spune alta.

Aproape că nu sunt cazuri ca vreo elevă să nu-și îndeplinească tema.

Școala Nr. 367 din Moscova, în care lucrează învățătoarea Varvara Ivanovna Pototkaia, este o școală care funcționează în condiții caracteristice unui oraș mare. Aici Varvara Ivanovna a reușit să creeze un minunat colț al naturii vii și să organizeze o interesantă activitate extrașcolară în domeniul științelor naturii. Din primii ani de școală, elevele ei se deprind să observe cu atenție natura și să facă însemnări în jurnalele lor. Învățătoarea formează copiilor concepția materialistă asupra lumii, cultivă dragostea pentru natura Patriei, desvoltă simțul lor estetic, dragostea pentru ordine și spiritul de răspundere pentru îndeplinirea sarcinilor primite.

Experiența muncii învățătoarei Varvara Ivanovna merită o largă răspândire în toate școlile.

E. PASTUH

Editarea literaturii tehnice și agricole în U. R. S. S.

Ritmul impetuos al construcției socialiste în U.R.S.S., reconstrucția întregii economii naționale pe baza tehnicii noi a făcut necesară editarea în tiraje de masă a literaturii tehnice și agricole. Apariția literaturii tehnice a jucat un rol important în pregătirea cadrelor noii intelectualități tehnice sovietice.

Între anii 1917-1949 în U.R.S.S. au apărut 179.000 titluri de cărți tehnice cu un tiraj total de 806 milioane exemplare. În U.R.S.S. a căpătat o largă răspândire literatura tehnică destinată muncitorilor simpli.

Transformarea agriculturii țării pe baze noi, socialiste, a mărit considerabil cererea de literatură agricolă.

Statul sovietic a primit milioane de exemplare de cărți și broșuri tratând diferite probleme din domeniul agriculturii. Aceste cărți și broșuri ajută colhoznicilor sovietici să aplice în practică cele mai noi realizări ale științei agrotehnice înaintate, să lupte pentru recolte mari și constante, pentru ridicarea tuturor ramurilor agriculturii. După Revoluție, în U.R.S.S. a fost editată de 28 ori mai multă literatură agricolă decât în Rusia țaristă în timp de 200 de ani. Între anii 1918-1949, în U.R.S.S. au fost editate 110.724 titluri de cărți agricole cu un tiraj de 1.259.800.000 exemplare.

În tiraje de masă se editează cărți și broșuri care popularizează experiența celor mai buni muncitori — stahanoviști și fruntași ai agriculturii. Autorii multora din aceste cărți și broșuri sunt muncitori și colhoznici.

Editarea literaturii științifice în Uniunea Sovietică

Literatura științifică ocupă un loc deosebit în activitatea editurilor din U.R.S.S. În Țara Sovietică știința are un nivel excepțional de ridicat. În opoziție cu știința burgheză, care este în slujba intereselor unei clici de monopoliști — magnații capitalului — știința sovietică servește interesele oamenilor muncii. Oamenii de știință sovietici ajută poporul să construiască o societate nouă, comunistă.

Tirajele cărților științifice din toate ramurile științei dovedesc și ele că știința sovietică este cu adevărat bunul întregului popor.

Numai în anii 1938-1949 au fost editate 61.900 cărți științifice și de popularizare a științei, cu un tiraj total de 454,7 milioane exemplare.

Numai Editura Academiei de Științe a U.R.S.S. a scos în 1949 un număr de 295 titluri de cărți, cu un tiraj total, aproximativ 2 milioane exemplare, iar încă în 1940 tirajul acestei edituri era numai de 671.000 exemplare.

Un mare interes prezintă tirajele operelor marilor oameni de știință.

Astfel, de exemplu înaintea Revoluției, operele lui D. Mendeleev au fost editate în 57,8 mii exemplare.

În anii Puterii Sovietice ele au fost editate cu un tiraj de 227,3 mii exemplare.

Operele lui L. Miciurin nu au fost deloc editate înaintea Revoluției; între 1917-1950 ele au fost editate în 1.980.000 exemplare.

Operele lui T. Lâsenco au fost editate în Țara Sovietică cu un tiraj de 7.026.000 exemplare.

Editurile sovietice au editat cu un tiraj mare operele reprezentanților filosofiei clasice ruse. Între 1918-1950 operele lui Belinski, Herțen, Cernișevschi, Dobroliubov, Pisarev au fost editate cu un tiraj de 8.226.000 exemplare în 20 de limbi.

Operele lui Aristotel, Democrit, Bacon, Diderot, Voltaire, Hegel, Helvetius, Holbach, Spinoza, Descartes și Feuerbach au fost editate în aceeași perioadă cu un tiraj de 1.263.000 exemplare, în timp ce în ultimii 30 de ani înaintea Revoluției tirajul operelor acestora era numai de 110.000 exemplare.

Enciclopediile sovietice, Marea enciclopedie sovietică, Mica enciclopedie sovietică, literară, tehnică, agricolă, etc., ocupă un loc important în literatura științifică.

În conformitate cu hotărîrea Guvernului Sovietic, în anul 1950 a început scoaterea unei noi ediții a Marii enciclopedii sovietice.

In legătură cu disciplina în școlile noastre

Sunt destul de frecvente cazurile când învățătorii și profesorii se plâng că au elevi nedisciplinați față de care au întrebuințat destule mijloace pedagogice fără a izbuti totuși să facă din ei elemente în stare să se încadreze în ritmul obișnuit al regimului zilnic al școlii.

— Ce să le facem, se vălăresc directorul și profesorii dela Liceul de băieți nr. 7 din București? Le-am afișat regulile de purtare, le-am discutat în orele de dirigenție, dar unde nu le-am discutat? Și totuși unii din elevii noștri fug dela ore, se bat între ei, sunt oricând gata de harță, etc., etc.

— La Liceul de Băieți nr. 1 din Iași lucrurile stau și mai prost, ar spune tovarășul director al liceului. La noi elevii au mers cu neobrăzarea până acolo încât au aruncat afară, în curte, ramele cu „regulile de purtare".

— Orice le-ai face, spune directorul Școlii Pedagogice de Băieți din Tg. Jiu, elevii nu mai ascultă și pace. Iată de pildă, i-am luat cu vorba bună, le-am explicat că este mult mai igienic să-și țină cuferele într'o cameră anumită și nu pe sub paturi în dormitor. Dar, te poți înțelege cu ei? Aș, de unde! Astăzi te ascultă, iar mâine fac tot cum știu ei. Nu m'au dus în stare, într'o bună zi, să arunc pe fereastră toate cuferele pe care le aduseseră în dormitor, deși știau că este interzis acest lucru?

— Nu este disciplină în multe din școlile noastre, afirmă unii oameni ai școlii: învățători, profesori, diriginți, directori, inspectori școlari raionali și regionali, inspectori generali, etc.

Este adevărat că în multe din școlile noastre nu este disciplină și nu sunt, cum este și firesc în cazul acesta, nici destule succese la învățătură. Și asta e rău, este cum nu se poate mai rău. Dar e un rău cu care trebue să terminăm. Și vom termina pentrucă în țara noastră școala are condiții de lucru cum nu le-a mai avut niciodată în trecutul ei. Pentru aceasta însă este necesar să vedem, în primul rând, în ce constă răul. Să ne adresăm în acest scop renumitului pedagog sovietic, Macarenco. Să ne adresăm lui pentrucă el, mai bine decât oricare altul, a dovedit practic că oamenii sunt educabili.

Să pornim mai întâi dela factorul de bază al muncii didactice, anume dela educator, dela învățător și profesor, dela alegerea și pregătirea lor. În privința aceasta Macarenco spune că „nimeni nu a făcut atâta rău, nimeni nu a distrus atât de mult munca mea, nimeni nu-mi dărâma munca mea organizată în decurs de ani de zile, ca un educator rău". Omul, cum ar spune un vechi proverb al nostru, sfințește locul. Omul căruia i s'a încredințat conducerea școlii sau a clasei, căruia i s'a acordat încrederea de a fi educator, este elementul de a cărui bună pricepere în materie de organizare și educație depinde faptul dacă elevii învață sau nu, dacă își îndeplinesc în mod conștiincios îndatoririle lor școlare, dacă se comportă în mod civilizat cu profesorii, cu colegii lor, cu părinții sau cu oamenii în general. Aici stă cheia bunei desfășurări a procesului instructiv-educativ în școală. Să găsești mai întâi elementele cele mai indicate, cele mai pricepute, cu mai mult spirit organizatoric și tact pedagogic cărora să le încredințezi conducerea școlii sau a clasei. Dar aici nu este vorba de pedagogii născuți. Calitatea de a fi un bun educator se învață, căci așa după cum spune Macarenco, a învăța pe cineva „să educe este tot atât de ușor, poate, ca și cum ai învăța pe cineva matematică, să citească, să fie un bun lucrător, la frezmașină sau la strung..." Se poate învăța meseria de educator. Și aceasta trebue să constea în primul rând din organizarea caracterului educatorului, din organizarea conduitei lui, a cunoștințelor lui speciale, a deprinderilor lui. „Nu poate fi bun educator, observă Macarenco, acel care nu-și stăpânește mimica, acel care nu poate să-și imprime feței sale expresia dorită sau să-și domine dispoziția. Educatorul trebue să știe să organizeze, să umble, să glumească, să fie vesel, supărat. Educatorul trebue să se poarte astfel ca fiecare gest al lui să educe și totdeauna trebue să știe ce vrea la momentul dat și ce nu vrea".

Am spus mai sus că prima condiție pentru asigurarea bunei desfășurări a muncii instructiv-educative în școli este alegerea unor elemente capabile, pricepute în această direcție și devotate regimului nostru, care să conducă întreaga activitate a școlii sau a clasei. Aceasta este o primă condiție, dar nu singura. Ea trebue completată prin obligația conducerii școlii de a nu acționa izolat „pe propriul său risc și pe propria sa răspundere. Trebue să existe un colectiv de educatori și acolo unde educatorii nu sunt uniți în colectiv și colectivul nu are un plan de activitate unitar, o metodă unitară și precisă de tratare a copilului, nu poate fi niciun proces educativ". Desigur că formarea colectivului pedagogic al unei școli, închegarea lui, orientarea lui pe același făgaș de conduită, cade în primul rând în sarcina directorului. Dar nu trebue uitat că rezolvarea acestei probleme cade în același timp și în sarcina secțiilor de învățământ, în deosebi a celor raionale. În acest caz acestea vor trebui să urmărească îndeaproape în ce măsură sunt formate și închegate colective unitare pe școli. Ele nu trebue să uite apoi acest principiu nici atunci când operează mișcări de cadre didactice. Să ținâ minte observația prețioasă a lui Macarenco că termenul mediu de stadiu al unui colectiv didactic trebue să fie de cel puțin cinci ani. Și este firesc acest lucru. Nu numai pentru înțelegerea deplină între membrii colectivului pedagogic ci și pentru faptul că într'un timp mai îndelungat învățătorul sau profesorul simte mai multă răspundere față de copiii pe care îi are în seama sa, îi cunoaște mai bine și ca atare izbutește mai ușor a se descurca în relațiile cu aceștia. Aceasta este și calea normală care îngădue învățătorului sau profesorului să-și formeze și să-și impună autoritatea necesară în fața copiilor. O autoritate isvorită din responsabilitate.

Și acum ajungem la însăși miezul problemei disciplinei. O primă condiție am stabilit-o — personalitatea pedagogului, autoritatea lui în fața elevilor ca urmare a spiritului său de răspundere, a îndeplinirii cu conștiinciozitate a îndatoririlor lui de educator, ca urmare a unei atitudini juste față de munca sa, față de elevii săi, față de Patria și poporul său. Rezultă de aci că procesul educativ, procesul de formare a elevului pentru viața lui de mâine ca cetățean conștient al țării noastre care construește socialismul, nu poate nici pe departe să fie rezumat la câteva lecții de „morală", la câteva lecții de felul cum trebue să se poarte la școală sau în afară de școală. Cu copiii nu trebue mai întâi să raționăm spunea Macarenco. Formarea unei anumite conduite, a unei riguroase discipline, este o operă anevoioasă, o operă care cere timp și multă muncă. Disciplina ca o unitate a contrariilor trebue să se bizue pe de o parte pe atitudinea conștientă a elevilor, iar pe de altă parte pe formarea unor anumite deprinderi de a acționa. „Disciplina noastră spunea Macarenco este o îmbinare de atitudine conștientă totală, limpede și de o adâncă înțelegere, valabilă pentru toți de felul în care trebue să procedeze, ca o formă exterioară foarte precisă, care nu permite nicio divergență, nicio obiecție sau vorbărie". Aici este secretul adevăratei discipline, dar aici este și greutatea formării ei. Acest lucru nu l-au înțeles nici directorii dela Liceele de Băieți nr. 1 din Iași și nr. 7 din București, așa după cum nu l-au înțeles nici alți directori, învățători sau profesori în ale căror școli elevii sunt certați cu disciplina. Ei au pornit mai de grabă pe o cale bătătorită de multă vreme în școlile noastre și anume aceea a îndeplinirii formale a cerințelor școlii, a raționării sterile și a executării mecanice.

O a doua problemă importantă în rezolvarea disciplinei în școală, după problema educatorului cu grijă ales și format, după formarea colectivului pedagogic unitar, este problema colectivului de elevi. Educăm prin colectiv și pentru colectiv. Trebue să câștigăm bătălia pentru formarea unui colectiv unitar, solidar, care să acționeze ca un întreg, un colectiv înlăuntrul căruia interesele generale să fie considerate ca interese vitale ale fiecărui membru din colectiv. Așa de exemplu în clasă o notă rea, căpătată de unii din elevi, trebue să prezinte un moment de îngrijorare pentru toți ceilalți elevi ai clasei, să constitue o preocupare serioasă pentru îndreptarea situației acestuia ca și pentru preîntâmpinarea unor eventuale situații similare.

Însfârșit o a treia problemă de seamă în ce privește realizarea unei discipline conștiente este constituită de raporturile dintre colectivul pedagogic al școlii și organizațiile de tineret pe de o parte și de raporturile dintre colectivul pedagogic și familie, pe de altă parte. De fapt această chestiune nu s'ar pune dacă s'ar înțelege acel principiu stalinist al conducerii și răspunderii unice. Problema nu s'ar pune dacă în multe cazuri în fiecare școală organizațiile de tineret ar înțelege faptul că de procesul instructiv-educativ răspunde în primul rând directorul școlii, că nimic nu se poate petrece în școală fără preavizul neapărat al acestuia. Fără o unitate de vederi între școală și organizațiile de tineret putem ajunge, cum se și ajunge uneori, la anomalia că o măsură a școlii să fie răsturnată de contramăsurile organizațiilor de tineret, și invers. Atitudinile trebuesc bine revizuite și dintr'o parte și din alta, astfel încât elevul să fie pus în fața unei singure și ferme măsuri. Organizațiile de tineret trebue să ajute la consolidarea autorității directorilor, diriginților, învățătorilor și profesorilor, trebue să ajute la buna desfășurare a procesului instructiv-educativ. Nu trebue uitat apoi că și familia joacă un rol remarcabil pentru realizarea disciplinei conștiente de care școala și viața are atâta nevoie. Și aici este vorba de realizarea aceleiași unități de vederi în procesul instructiv-educativ al elevilor noștri.

Iată prin urmare cum în cadrul general al problemelor care trebuesc neapărat rezolvate pentru formarea unei discipline conștiente a elevilor noștri va trebui să ne ocupăm în primul rând de alegerea cu grijă a cadrelor pentru munciile de răspundere pe tărâmul școlar, de îndrumarea îndeaproape a acestora, de formarea colectivelor de educatori, unitare, și permanente; în al doilea rând de formarea colectivelor de elevi bine închegate și, însfârșit, în al treilea rând de relații adecvate între școală și organizațiile de tineret, între școală și familie. Cadrele noastre didactice vor trebui să fie ajutate pentru o bună orientare pedagogică atât de către organele centrale ale Ministerului cât și de cabinetele pedagogice ale secțiilor de învățământ, de organele de control și îndrumare dela raioane și regiuni. Trebue să se studieze și să se elaboreze cât mai de grabă un regulament de funcționare interioară a școlii, să se completeze „regulile de purtare" prin indicarea și a măsurilor pedagogice ce urmează a fi luate pentru stimularea faptelor lăudabile și pentru prohibirea abaterilor elevilor. Este necesar să se elaboreze un sistem al recompenselor și pedepselor de care să se poată folosi, în munca lor, directorii, diriginții, învățătorii și profesorii. Este necesar, cu un cuvânt, ca organele centrale ale ministerului să urmărească îndeaproape efectul practic al dispozițiilor și instrucțiunilor trimise secțiilor de învățământ și școlilor, să cunoască practica școlii noastre și să învețe din această practică.

Numai printr'o muncă serioasă, printr'o atitudine fermă, prin inițiativă și curaj putem pune capăt unor racile care mai dăinue în buna desfășurare a învățământului nostru. Să nu ne mulțumim cu succesele de până acum ale școlii noastre. Ci, dimpotrivă, acestea să fie totdeauna pentru noi un succes încă prea mic față de marile posibilități ce au fost deschise învățământului nostru de către regimul democrației populare. Suntem datori să privim mereu înainte, așa cum privește Partidul, viitorul minunat al țării noastre. De aceea este necesar să fim cât mai exigenți față de noi înșine, față de cei căror educație ne-a fost încredințată. În felul acesta respectăm munca noastră și tot astfel prețuim munca și capacitățile tovarășilor noștri de muncă și ale elevilor noștri. Astfel punem capăt lipsurilor care mai există, astfel asigurăm școlii noastre progresul pe care Partidul și țara ni-l cer în fiecare clipă.

Prof. I. DUICA

30 de ani de luptă a Partidului clasei muncitoare

Pentru desvoltarea instituțiilor de învățământ, pentru viața fericită a celor ce muncesc în școli

„Tovarăși!

7000 dintre voi sunteți fără posturi și fără pâine. Guvernul burgheziei și moșierilor vă lasă pradă foamei și mizeriei, fără cel mai mic ajutor. Când peste 50 la sută din copii rămân în afară de școală, când poporul muncitor dela orașe și sate se sbate în analfabetism și întuneric, guvernul închide sute de școli, aruncând noi mii de învățători pe drumuri"...

Așa începea **Chemarea** C.C. al Partidului Comunist din România, lansată în August 1933. Ea a fost o necruțătoare demascare a politicii criminale duse de burghezo-moșierime împotriva școlii și a culturii poporului muncitor. Ea a fost pentru învățători și profesori un ștințific și revoluționar îndemn la organizare și la luptă.

Ca să înțelegem marea importanță și puternicul sprijin pe care, totdeauna, în cei treizeci ani de existență, Partidul l-a acordat desvoltării științei și culturii, toată grija și dragostea pe care a arătat-o pentru școală și pentru învățători și profesori ca muncitori pe tărâmul culturii, să deschidem cartea vremii, să-i răsfoim filele și să spicuim câteva momente din anii de criză și mizerie din 1932—1933.

TINERII ABSOLVENȚI RĂMÂNEAU PE DRUMURI

Ca și alți absolvenți, tinerii învățători din 1932 erau plini de avânt și clocoteau de dorința de a munci. Dar mai mult ca altora, celor din 1932 li se spunea că vremurile sunt grele. Că nu mai există posturi în învățământ. Că și fabricile și școlile se închid. Că salariile se ciuntesc sub sabia „curbelor de sacrificii".

Învățătorii și profesorii tineri vedeau, totuși, că mulți din colegii lor mai mari nu erau încă numiți în învățământ. Auzeau cum cei care rămâneseră fără posturi din anii trecuți începeau să dispere. „Un grup de învățători suplinitori cu diplomă și armata făcută" scriau, în vremea aceea, către Asociația Generală a Învățătorilor care era datoare să lupte pentru apărarea lor: „In curând noi cei rămași fără posturi anul trecut, vom fi chemați la București, Iași sau alt directorat, pentru a fi martorii nedreptății și victimele viermilor politici. Zicem aceasta pentrucă în anii din urmă, când ni s'au dat posturi în învățământ, au fost preferați aceia care au avut câte o „țidulă" la mână sau câte un stâlp politic. Ceilalți a trebuit să ne mulțumim cu mâncluna pusă pe colțul cererii, în loc de un referat care să ne lămurească ce mai e de făcut în cazul când nu mai sunt posturi, și care suna cam așa: „Revizorul să-i dea un post". Domnul revizor, ca drept execuție, zice: „Se va da postu'al mare", adică postul Paștelui".

In vara lui 1932 absolvenții tineri și cei rămași fără plasament din anii trecuți s'au strâns la București să ceară posturi în învățământ. Să ceară drept la muncă. Dar aici i-au întâmpinat refuzurile dușmănoase și ușile închise ale oamenilor zilei. Chinuiți de foame, săptămâni întregi au rătăcit pe străzile Capitalei. Când s'au întrunit în Parcul Carol de atunci, să protesteze, guvernul a trimis poliția, înarmată cu revolvere și bastoane de cauciuc, să-i împrăștie și să-i alunge spre satele de unde au venit. Tot așa reprimau guvernele burghezo-moșierești orice mișcare pentru pâine și dreptate. Tot așa, același guvern, cu numai un an mai înainte, își bătuse joc de invalizii de război, care au încercat să manifesteze cerând să nu li se mai ciuntească și pensiile. Guvernul l-a împroșcat cu apă din tancurile poliției, din cisternele pompierilor și l-a bătut cu patul puștilor. Poate chiar cu paturile acelorași puști pe care, cu 12 ani mai înainte, le purtaseră în luptele împotriva nemților ca să facă o țară „mare". Mare doar pentru moșteri și bancheri.

Pe acești bancheri și moșteri, stăpâni pe țară, începuse să-i cam plictisească problema culturii pentru masse. Ei erau într'un tot adepții lui Sir Detterding, regele petrolului: „Instrucția este o mare binefacere. Nu urmează de aici că ea trebue dată cu orice preț, tuturor indivizilor".

Ghiftuindu-se din „mierea și laptele țării" cei care o conduceau îi mințeau pe învățători și îi dăscăleau „să lucreze idealist și entuziast pentru marea cauză scumpă tuturor: ridicarea nivelului cultural". Ce fel de muncă „idealistă" în sate fără școli, în școli fără bănci, cu copii care nu pot veni la școală pentrucă sunt flămânzi și goi?

De o parte „ideal" și alte vorbe goale De alta, bastoanele de cauciuc ale poliției burghezo-moșierești puse pe spinarea celor care cereau loc de muncă în școală.

Așa, tinerii absolvenți din 1932, împreună cu mulți din absolvenții mai vechi au rămas pe drumuri să îngroașe rândurile șomerilor. Unii au făcut-o pe chelnerii ori pe hamalii. Alții au vândut ziare, ca să nu piară de foame. Alții s'au refugiat, pentru un an, în armată. Alții, mai cu seamă fetele, negăsind nicăeri nimic de lucru, s'au întors acasă, să împartă cu familia bucata mizeră de mămăligă.

CĂMĂTARII TRAG ȘI PIELEA DE PE NOI

Proaspăt scos din calupul băncilor de școală, tânărul învățător din acei ani sta și se întreba: De ce scriu ziarele că bugetele se reduc mereu? De ce țara împrumută întruna dela americani, englezi sau francezi? Cum de n'avem, când în juru-ne se lăfăie bogăția cea mai sfidătoare și luxul cel mai nerușinat de străucitor. Cum, se poate ca o țară, despre care la geografie am învățat că are și fier și cărbune, și petrol, și grâne, și păduri, și ape bogate în pești, și plaiuri străbătute de numeroase turme de oi, cum se poate să ajungă a trăi din cerșit la pragul băncilor din Apus?

Și, cum, când un întreg popor muncește, de ce țara a ajuns în stare de faliment, nevoită să ceară mila Ligii Națiunilor ca, prin acordul dela Geneva din 1933, întregul ei curs economic să fie controlat de bancherii străini? Gazetele vorbeau de un adevărat batalion de „experți" străini: Auboin, Avenol, Ch. Rist, Di Nolla, Goodchild, Sir Otto, Niemayer, Denis Kempner, prezentați ca într'un film al misiției băncilor și trusturilor americano-anglo-franceze. Și cum se lăsau acești corbi negri ai Apusului peste țară, se mai strângea, gâtuitoare, încă o „curbă de sacrificiu". Astfel, în timp ce traiul se scumpea mereu, salariile muncitorilor și ale funcționarilor publici au fost reduse, în trei ani, cu 60 la sută. Și nu numai că au fost reduse, dar pentru învățători și profesori nici nu se plăteau cu lunile. Erau cadre didactice care nu primiseră un ban de 5—6 luni de zile. Se frângea și entuziasmul și inima tânărului învățător când afla cum se plângeau, în Mai 1932, învățătorii din Hunedoara că n'au primit salariile pe lunile Octombrie, Noembrie, Decembrie 1931 și Februarie, Martie, Aprilie 1932. **„Suferințele mari, umilințele, degradările, răbdarea au ajuns la sfârșit"**, încheiau plângerea lor cei din Hunedoara. In aceeaș vreme, învățătorii din Simeria scriau: **„Suntem înglodați în datorii, cămătarii trag și pielea de pe noi. Disperarea a ajuns la culme. Nu mai știm ce să facem"...**

Un tânăr învățător, C. Tumurug, din satul Todirel-Iași care neavând locuință dormea în cancelaria școlii, scria mamei sale: **„Nu vin mamă de Paști; n'am ghete, n'am haine, n'am bani de drum"...** iar învățătorul C. Tartacan din Mozăceni-Florești scria familiei în acești termeni: „Sunt de șase luni în acest sat și n'am primit salariul decât pe o lună. N'am putut plăti gazda decât pe două luni, iar patru le am de plătit. De încălțat, de îmbrăcat nici nu mai vorbesc. N'am putut merge acasă de sărbătorile Crăciunului din cauză că n'am avut bani și în plus de aceasta nici gazda nu mă lasă spunând că trebue să-i achit pe timpul cât am stat. Imi vine să-mi iau lumea în cap".

In Martie 1932, învățătorii din Tutova arătau, într'o întâmpinare către Asociația Generală a Învățătorilor, că n'au primit salariile încă din luna Septembrie. **„Murim de foame, scriau ei, suntem goi, prăpădiți, copiii ne sunt desculți și n'avem niciun ban".**

Să citească aceste rânduri absolvenții de azi ai școlilor noastre pedagogice, care primesc burse pe tot timpul studiilor, care-și au dinainte stabilite locurile de muncă, să citească și să compare situația lor de azi cu a celor de acum 20 de ani. Să cunoască și să înțeleagă cumplitele vremi de atunci. Să vadă și din aceste fapte ce uriașă operă culturală înfăptuește azi Partidul clasei muncitoare, cu câtă dragoste și grijă se apropie Partidul de școală, câtă atenție dă învățământului și desvoltării științei în Republica noastră Populară. Să vadă, deasemeni, cât de mult se aseamănă situația din 1932—1933 din România condusă de burghezo-moșierime cu ceeace se întâmplă acum în Italia, Franța, Anglia și orice țară capitalistă, al cărei tineret este împins anume în disperarea foametei și în mocirla pesimismului, anume i se zăgăzuește cu porți negre viitorul, ca să poată fi mai ușor prăbușit în prăpastia unui nou război imperialist. Căci războiul este o industrie imperialistă, iar sângele oamenilor, materia primă.

UN CĂLĂUZ ȘI O NESDRUNCINATĂ NĂDEJDE

De foamete și suferinți fără margini erau chinuite atunci mai ales casele muncitorilor. Acolo bărbații se întorceau seara tot mai apăsați de povara grijilor.

— Azi iar ne-a redus salariul și a mai dat afară dela lucru încă zece oameni...

— Azi iar s'a scumpit pâinea. Că s'a pus un timbru nou...

— Da, trebuesc bani pentru americani, pentru războiul lor ticălos. Nu pot fără război. Dar din asta o să li se tragă și pieirea.

Și pumnii se strâng cu mânie. Cu mânie și cu hotărâre.

Căci muncitorii aveau un călăuz: Partidul. Și o nesdruncinată nădejde: revoluția, așa cum s'a înfăptuit în Uniunea Sovietică.

Și în casele muncitorilor era mare mizerie. Dar acolo cuvântul Partidului aducea nestinsă lumină. Muncitorii știau bine cui se datora mizeria. Se datora crizei care cuprinsese lumea capitalistă, o criză nimicitoare care se adâncea mereu. 24.000.000 de șomeri erau sorțiți foametei, mizeriei și chinurilor și zeci de milioane de țărani sufereau de pe urma crizei agrare, sute de mii de funcționari erau aruncați în stradă. Muncitorii știau că bancherii imperialiști vor căuta să iasă din criză împingând omenirea într'un nou război, care avea să fie un mârșav și asasin război antisovietic. Găsiseră chiar și omul care să grăbească declanșarea măcelului: Hitler, pe care, în 30 Ianuarie 1933 dinastia Krupp, stăpâna uzinelor de armament dela Essen, cu aprobarea stăpânilor din Statele Unite, Anglia și Franța, l-a săltat în scaunul de stăpân al Germaniei și de incendiator al lumii. In țările capitaliste a pornit din acel moment, o recrudescență fascistă și războinică. Muncitorii știau că războiul își și găsise un prim focar: războiul imperialiștilor japonezi în Manciuria.

Și în casele muncitorilor era mizerie, dar știau, așa cum îi învăța tovarășul Stalin, că victoria fascismului **„trebue privită ca un semn al slăbiciunii burgheziei, ca un semn că burghezia nu mai este în stare** să stăpânească cu vechile metode ale parlamentarismului și ale democrației burgheze, din care pricină ea este silită să **recurgă, în politica internă, la metode de guvernare teroriste".**

In vâltoarea nemulțumirilor generale ale masselor populare, clasa muncitoare din România se angajase într'o serie de lupte succesive împotriva sângeroasei exploatări capitaliste. Aceste lupte au culminat cu luptele din Februarie 1933, când clasa muncitoare dela noi, condusă de Partidul Comunist din România, a dat o mare luptă nu numai pentru revendicările ei, ci și pentru apărarea păcii.

Clasa muncitoare care dăduse atâtea jertfe în luptele dela Grivița cunoștea bine drumul și mijloacele salvării din ghiarele crizei. Căci în casele muncitorilor se citea pe furiș, feriți de ochii copoilor poliției, „Scânteia", apărută în neagră ilegalitate. Se citeau manifeste, cum era Manifestul din Martie 1933 al Partidului, prin care erau demascați, fără cruțare, în fața întregului popor muncitor, toate slugile imperialiștilor americani, englezi și francezi, toți acei care vânduseră țara bancherilor dela Liga Națiunilor, sub pretextul că au ei un plan de „îndreptățire" a României. Citind, mintea oamenilor muncii se lumina de înțelegerea adevărului, iar inima li se îmbărbăta sub puterea îndemnului la luptă. **„Guvernul Român după indicațiile acestui plan**, scria Manifestul, **trebue să scadă salariile muncitorilor și funcționarilor statului, lefurile învățătorilor, pensiile pensionarilor, să concedieze în massă muncitorii din instituțiile statului, pe funcționarii inferiori, pe învățători, să mărească impozitele muncitorilor, țăranilor și micilor meseriași și negustori, să stoarcă din aceștia toate dările neplătite, să lichideze o mulțime de școli, spitale și orfelinate, etc. Numai ofițerilor și magistraților nu li se scade plata pentru serviciile lor mârșave care le duc capitaliștilor și boierilor. Numai bogaților nu li se scad dările. Și guvernul samsarilor, bancherilor și boierilor români, guvernul lacheilor și agenților cămătarilor străini a început să realizeze acest plan. Dar guvernul în zadar a nădăjduit că massele muncitoare din România se vor lăsa supuse să fie înjugate la noi poveri; că fără luptă massele muncitoare se vor lăsa jefuite în folosul mănunchiului de exploatatori".**

PESTE UN MILION DE COPII IN AFARĂ DE ȘCOALĂ ȘI PESTE 7.200 DE ÎNVĂȚĂTORI FĂRĂ POSTURI

Anul 1933 nu anunța nimic bun pentru tinerii învățători și profesori cum nu anunța nimic bun nici pentru oamenii muncii. Criza era tot mai aspră. Atâtările și pornirile fasciste tot mai violente. O nouă serie de șomeri intelectuali, alături de zecile de mii de șomeri manuali.

Pe birourile revizoratelor, cum ar fi fost de pildă revizoratul de Bârlad, se puteau vedea statistici care arătau din tr'o privire numărul copiilor rămași în afară de școală și al învățătorilor fără posturi — 6000 copii în afară de școală, 115 învățători fără posturi; la Sighet— 7000 copii nescolarizați, 150 învățători fără posturi; Dolj — 5400 copii nescolarizați, 200 învățători fără posturi. Și așa, fiecare județ. Știa și Asociația Generală a Învățătorilor și Ministerul Instrucțiunii Publice că în anul 1933 peste 1 milion de tineri de vârstă școlară nu puteau învăța carte și peste 7200 de învățători nu aveau plasament. Căci, după cum făcea atunci socoteală un tânăr candidat la învățământ, Postelnicu Ion din Tulgheș:

— Aveam prea puțini învățători, nu prea mulți. Cei care spun că suntem mulți, mint. Să facem o socoteală, simplă

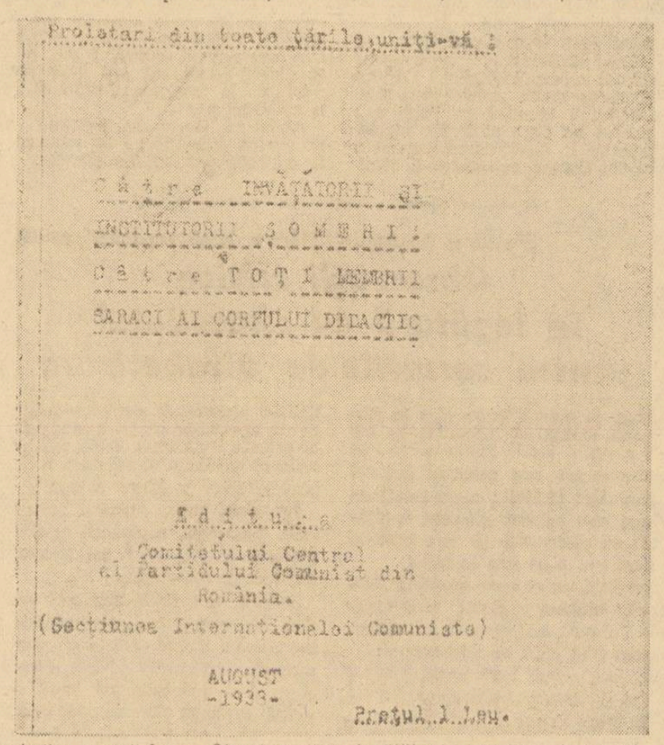
Proletari din toate țările, uniți-vă!

Către INVĂȚĂTORII ȘI INSTITUTORII ȘOMERI!

Către TOȚI MEMBRII SĂRACI AI CORPULUI DIDACTIC

Ediția a... a Comitetului Central al Partidului Comunist din România.

(Secțiunea Internațională Comunistă)

AUGUST -1933-

Prețul 1 Leu.

Facsimilul paginii I-a a Chemării către învățătorii și institutorii șomeri, către toți membrii săraci ai corpului didactic

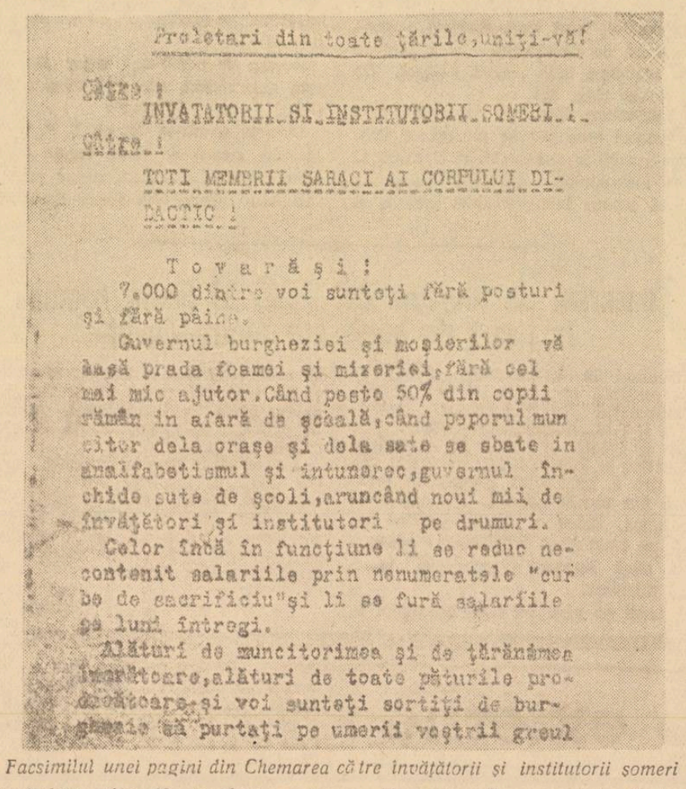
Proletari din toate țările, uniți-vă!

Către: INVĂȚĂTORII ȘI INSTITUTORII ȘOMERI!

Către: TOȚI MEMBRII SĂRACI AI CORPULUI DIDACTIC!

Tovarăși!

7.000 dintre voi sunteți fără posturi și fără pâine.

Guvernul burgheziei și moșierilor vă lasă prada foamei și mizeriei, fără cel mai mic ajutor. Când peste 50% din copii rămân în afară de școală, când poporul muncitor dela orașe și dela sate se sbate în analfabetismul și întunerec, guvernul închide sute de școli, aruncând noui mii de învățători și institutori pe drumuri.

Celor încă în funcțiune li se reduc necontenit salariile prin nenumeratele "curbe de sacrificiu" și li se fură salariile pe luni întregi.

Alături de muncitorimea și de țărănimea muncitoare, alături de toate păturile producătoare, și voi sunteți sortiți de burghezie să purtați pe umerii voștrii greul

Facsimilul unei pagini din Chemarea către învățătorii și institutorii șomeri

Dacă rânduim câte 40 de elevi pentru fiecare învățător la cei peste 1 milion de copii în afară de școală ne mai trebuesc încă peste 25.000 de învățători. Numai că Ministerul de Finanțe, în loc să înființeze posturi, a mai scos din buget încă 1490 numai anul acesta.

— Incă 60 000 de copii fără lumina abecedarului, încă 1490 de clase închise, lăsate paraginii și paianjenișului uitării, încă 1490 de învățători fără loc de muncă, în anul 1933.

Intr'o moțiune din 23 Februarie 1933 învățătorii din Sibiu scriau: „Desființarea școlilor normale este deasemeni o măsură pe care învățătorii n'o pot aproba, dat fiind că peste un milion de copii rămân nescolarizați din lipsă de posturi".

Dar protestele erau slabe și nu ajungeau la urechea stăpânilor. Cine întreba atunci, de ce se desființează școlile, căpăta același răspuns pe diferite tonuri de ipocrită oftare: criză... vremuri grele...

Da. Criză și vremuri grele pentru muncitori, pentru funcționari. Criză pentru învățătorii care nu primeau salariile, așa mizerabile cum erau, câte o jumătate de an. Dar pentru stăpâni, tot criză era?

DOUĂ PROCESE, DOUĂ LUMI

Iată, să ne închipuim că suntem în 1933, în dimineața de 4 August și am deschis gazeta. Pe trei pagini, un proces senzațional la Consiliul de Război. Fotografii, titluri mari, nume ciudate, insinuări, șantaje. A început procesul escrocherilor legate de comenzile de armament dela Uzinele „Skoda". Uite-l pe Seletzki, „eroul" acelei sinistre comedii care a fost procesul Skoda. Un misit și un mituitor, în spatele căruia, deși nu se vedeau în boxă, exista totuși întreaga droaie de mituiți, din parlament, din guvern, din palatul regal. Poporul muncitor știa aceasta. Partidul îi ajuta să înțeleagă dece slugile sperțare ale imperialismului făceau acest proces. Citind desbaterile lui, chiar așa denaturate cum erau, putea vedea și învățătorul și profesorul din cel mai îndepărtat colț de țară, unde mergeau banii țării. Acest proces sgomotos, la care asistau ca la spectacol doamne elegante și oameni de afaceri, slujea doar ca un mijloc de a împroșca praf în ochii mulțimii, care gemea sub povara impozitelor, a curbelor de sacrificiu, a salariilor neplătite, a traiului tot mai greu. „Prostimea" să creadă că justiția burghezo-moșierească își îndeplinește datoria. In fapt procurorul îi spunea lui Seletzki „domnule", îi da mâna, îl lăsa în boxă fără sentință. Iar după sedință „condamnatul" a plecat din instanță neînsoțit de nicio pază, s'a urcat într'o mașină sport Skoda ultimul tip și, acel care ar fi meritat să fie linșat de șomerii flămânzi, a fost mitraliat doar de obiectivele curioase ale aparatelor „Leica", manevrate de reporterii gazetelor burgheze, în goană după senzațional.

Și exact în aceeași vreme, ca un grăitor exemplu de ascuțită luptă de clasă, tot la Consiliul de Război, se judeca procesul eroicilor luptători ceferiști dela Grivița 115 muncitori luptători pentru pâine și dreptate, erau judecați în lanțuri, sub strașnica pază a unei companii de jandarmi cu baioneta la armă.

Procesul din August— Septembrie 1933 a arătat forța uriașă a Partidului Comunist din România, singura forță politică neclintită, care a ținut sus steagul luptei pentru salvarea intereselor și a vieții poporului, singura forță care lupta pentru apărarea demnității și suveranității naționale, împotriva burghezo-moșierimii care târa țara spre prăpastie și o prăbușea în mocirla pregătirii odiosului război antipatriotic împotriva Uniunii Sovietice.

Atunci tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, acuzat de a fi condus lupta ceferiștilor dela Grivița, declara: **„Acest proces este un fals, căci acuzații nu se află pe aceste bănci. Acuzații adevărați se găsesc în guvern, în Direcția C.F.R. și în conducerea sindicatelor reformiste, alături și în rândurile acuzatorilor de azi. Sentința ce o veți pronunța, departe de a intimida și a întoarce pe muncitori dela drumul lor, va însemna un îndemn la acțiune, un nou îndemn la luptă".**

Mult ne vor întări pe noi cadrele didactice, în munca și lupta pe care o avem de dus pentru educația comunistă a tineretului, documentele ce se vor publica în cinstea aniversării a 30 de ani dela înființarea Partidului. Aceste documente ne vor înarma și ne vor ajuta să înțelegem mai adânc cât de grea și de măreață a fost lupta dusă de Partid în 30 de ani de existență și în aproape un sfert de veac de neagră ilegalitate.

UN CONGRES DE PLOCONEALĂ ȘI TĂMĂIERE

Șomajul și foametea au silit pe învățători, în 1933, să ceară un congres. El a fost organizat de Asociația Generală a Învățătorilor. De pretutindeni au venit moțiuni de proteste împotriva reducerii salariilor și a concedierii învățătorilor. La Ploești s'a ținut chiar și un congres al învățătorilor fără posturi. Dar aici, în locul analizei juste a problemei șomajului în învățământ, în loc să se ceară înființarea unor noi școli elementare, așa cum era firesc, școli care să absoarbă toți învățătorii fără posturi și să micșoreze analfabetismul, s'au făcut demagogie și atâtări șovine. S'a cerut, între alte aberații, și scoaterea învățătorilor maghiari din școli... Era una din ticăloasele diversiuni și asmuțări ale burghezo-moșierimii, ca să poată ea continua în tihnă să dumice veniturile statului, să poată pregăti războiul cultivând ura între naționalitățile conlocuitoare.

Congresul Asociației Generale a Invățătorilor s'a organizat la Cluj. Dar nu ca un mijloc de luptă pentru cauza învățământului și ca un protest hotărît pentru îndreptarea situației învățătorilor, ci ca un prilej de ploconeală în fața mai marilor și ca un pretext de tămâiere a regelui.

„VOI NU PUTEȚI ȘI NU TREBUE SĂ PERMITEȚI ACEST SOI DE SOLUȚII"

Deși era încătușat în cea mai adâncă ilegalitate și mai cumplită persecuție, Partidul clasei muncitoare s'a interesat îndeaproape de situația cadrelor didactice. In preajma congresului de care am vorbit în August 1933, C.C. al Partidului Comunist din România a lansat o chemare „CATRE INVĂȚĂTORII ȘI INSTITUTORII ȘOMERI, CATRE TOȚI MEMBRII SĂRACI AI CORPULUI DIDACTIC". Această Chemare este un strălucit document istoric. In ea se vede marea grijă a Partidului pentru școală, pentru cultură și pentru cadrele didactice. Chemarea arată că peste 50 la sută din copiii țării rămâneau fără știință de carte, în timp ce guvernul închidea sute de școli și concedia mii de învățători, iar celor rămași încă în funcțiune li se aplicau nemiloase curbe de sacrificiu.

Alături de muncitori, de țăranii muncitori, spunea mai departe Chemarea, învățătorii erau sortiți de burghezo-moșierime să poarte greul crizei, erau masse de sacrificiu ale politicii de „economii" și a acordului dela Geneva, care punea țara sub tutela apăsătoare a Ligii Națiunilor, condusă direct de bancherii imperialiști. Chemarea arăta cât de greșită era atitudinea Ministerului Instrucțiunii și a conducătorilor învățătorimii care, pentru „soluționarea" șomajului și pentru plata învățătorilor, propuneau un nou impozit pe alcool. Chemarea demonstra de ce acest impozit nu însemna, de fapt, decât un simplu paleativ, iar burghezii și moșierii nu urmăreau decât să-i momească pe bieții învățători pentru a contribui la încasarea mai rapidă a unor noi impozite pe spinarea poporului muncitor.

Asociația Invățătorilor, la conducerea căreia se cocoțaseră parveniți și lingăi ai potentaților politici, cerea, ca o soluție, pensionarea mai devreme a unor cadre didactice. Chemarea din August 1933 a C.C. al Partidului Comunist din România arăta că acest soi de pensionare nu era altceva decât o concediere mascată. **„Voi nu puteți și nu trebue să permiteți acest soi de soluții**, spunea Chemarea Partidului, **voi nu puteți și nu trebue să serviți de paravan guvernului pentru înăsprirea jafului masselor muncitoare și pentru lovirea nivelului de trai al colegilor voștri".**

Chemarea dădea în vileag corupția și minciuna burghezo-moșierimii arătând că procesul Seletzki-Skoda desvăluia unde mergeau zecile de miliarde stoarse din truda oamenilor muncii: mergeau la înarmări pentru pregătirea războiului antisovietic al aventurierilor imperialiști și în buzunarele misiților și patronilor industriei de război. Și Chemarea continua arătând că acești bani se cuvin întreținerii școlilor, creării de noi catedre, deschiderii de noi școli, ajutorării învățătorilor șomeri, întreținerii spitalelor și școlilor. Chemarea arăta de asemeni că soluția aceasta, singura soluție adevărată a șomajului didactic, nu putea să fie impusă decât printr'o luptă dârză care să silească guvernul foametei, guvernul teroarei și al războiului, guvernul anticultural din 1933, care încerca să mascheze rușinea închiderii școlilor și aruncarea în bezna neștiinței de carte a milioane de copii, prin înscenarea bâlciului unor serbări al așa ziselor Fundații Culturale.

CONTRASTE SĂRITOARE IN OCHI

Să închidem aici, un moment, paginile Chemării Partidului. Să intrăm în sala din Cluj, unde la 9 Septembrie 1933, s'a deschis congresul Asociației Generale a Invățătorilor. Poate mulți își mai amintesc. Trona unul Țoni. Unul care încălecase pe grumazul învățătorilor și de acolo, de sus, lingea mâinile puternicilor, pupa pulpane regale și făcea ploconeli în fața potentaților, ca să-i țină „mare". Congresul trebuia să discute despre problema frecvenței în școala primară, despre problema învățătorilor fără posturi, despre problema salariilor învățătorilor.

Dar în loc să arate și să ceară, cu toată puterea, înmulțirea școlilor și plasarea tuturor învățătorilor, congresul s'a pierdut în divagări demagogice, în acuzarea profesorilor pentrucă vroiau să facă un sindicat al tuturor cadrelor didactice. Mizeria, desbinarea, spiritul de clică a fost acoperit cu discursuri sforăitoare. A ridicat oare glas, acolo în congres, careva din cei care conduceau atunci pe învățători să arate că în anul procesului muncitorilor dela Grivița, în 1933, când salariile erau stoarse de curbele de sacrificiu, când atâția oameni se stingeau de foame, un oarecare inginer Lupan, prieten personal cu Manîu, primea postul de director al Uzinelor Copșa-Mică-Cugir și un salariu de 3.000.000 lei? A spus oare acolo, în congres, cineva din cei ce stăpâneau Asociația că în anul 1933, când sute de muncitori au fost împușcați pentrucă au îndrăznit să ceară o pâine pentru copiii lor, era totuși anul în care mituitorul Seletzki plătea o chirie anuală de 350.000 lei, iar mituiții încasau milioane cu osteneala unei simple semnături?

Nimeni.

Când mii de învățători flămânzi și fără posturi au încercat să protesteze împotriva samavolniciei regimului, când unul dintre tinerii învățători a îndrăznit să propună ca **„niciun învățător să nu intre în clasă până nu vor fi numiți toți colegii fără posturi"**, când s'au ridicat oarecare proteste împotriva mituiților în afacerea Skoda s'a înscenat că... s'ar fi insultat armata. Și s'a ridicat atunci acel Țoni și a răcnit de nuntător, să-l audă și comandantul Corpului de Armată din Cluj: „In sală se găsesc elemente dubioase și chiar comuniști, care vor să creeze o atmosfera anumită"... („Curentul", 11 Sept. 1933). Și a urmat o filipică naționalist-șovină, în care „sufletul neamului" era conjugat cu tămâierea desmățatului Hohenzollern care-și zicea „rege al culturii".

PARTIDUL NE ÎNVAȚĂ CUM SĂ LUPTĂM

Vădind o deosebită grijă față de învățământ și față de cei ce muncesc în școală, C.C. al Partidului Comunist din România, în acea Chemare din 1933 se preocupa de pregătirea și desfășurarea acestui congres, care trebuia să fie un congres de luptă pentru drepturi, nu un congres de trădare a intereselor învățătorilor. Chemarea învăța pe cei care munceau în școli să facă întruniri pregătitoare congresului, în care să fixeze precis programul de revendicări și metodele de luptă revoluționară pentru cucerirea lor. Chemarea propunea, între altele: demonstrații în fața autorităților pentru susținerea revendicărilor, comitete de acțiune de front unic, fără deosebire de convingeri politice, și îndemna pe învățători să nu slăbească lupta până nu-și vor impune cauza. Această Chemare, tipărită și difuzată în condiții negrăit de grele, este o strălucitoare pagină de luptă revoluționară. Ea arăta de ce era necesar ca toți învățătorii și profesorii să lupte pentru colegii lor fără posturi, să se scuture de influența demagogiei conducătorilor trădători și slugi ale burgheziei, să pășească cu hotărâre pe calea luptei revoluționare.

Chemarea propunea măsuri concrete de organizare a luptei: front unic de luptă, comitete de acțiune de front unic, județene și regionale. Ea arăta învățătorilor și institutorilor șomeri că ei nu sunt singuri în lupta lor, că alături de ei sunt toate păturile producătoare ale poporului muncitor, în frunte cu clasa muncitoare. Vorbind despre procesul ceferiștilor pe care-l judeca atunci Consiliul de Război, Chemarea arăta că luptele lor au slăbit pozițiile economice și politice ale burgheziei, că ele însemnau un viguros contra atac împotriva aplicării acordului dela Geneva ale cărui urmări le sufereau acum și cadrele didactice. De aceea Partidul Comunist din România chema cadrele didactice să se înroleze în rândurile conștiente ale masselor care luptă pentru salvarea ceferiștilor, cerându-le ca întrunirile lor să manifeste pentru eliberarea ceferiștilor, le cerea să lupte sub conducerea clasei muncitoare, în frunte cu Partidul, alături de toți oamenii muncii, contra teroarei fasciste.

Chemarea propunea de asemeni ca, în lupta lor revoluționară, învățătorii și profesorii să protesteze împotriva închiderii școlilor, să ceară redeschiderea celor desființate; să protesteze împotriva concedierilor și să ceară reprimirea în învățământ a celor concediați din pricina economiilor bugetare; să ceară crearea de noi posturi și catedre la școlile existente și deschiderea de școli noi la sate și orașe; să ceară ajutor permanent de șomaj, scutirea de chirie, de impozite și de plăți a învățătorilor șomeri; să ceară scutirea de taxe școlare, cărți, rechizite, haine și hrană gratuită pentru copiii învățătorilor și profesorilor șomeri ori săraci; să se ridice împotriva scăderii salariilor, să ceară sporirea lor în raport cu scumpirea traiului, să ceară despovărarea salariilor de impozite și rețineri, să ceară plata imediată a restanțelor de pensii și plata lor regulată mai departe; să se ridice cu toată tăria împotriva teroarei fasciste, pentru dreptul nestânjenit de organizare, întrunire și grevă, pentru libertatea presei și pentru eliberarea ceferiștilor și stingerea procesului lor; să ceară, alături de muncitori, eliberarea deținuților politici și regim politic în închisori, să se ridice împotriva înarmărilor și a pregătirii războiului imperialist; să se ridice împotriva atâtării șovine la ură și război contra altor popoare.

Și Chemarea încheia: **„Niciun ban cămătarilor și bancherilor străini".**

★

Au trecut ani de atunci.

A urmat războiul absurd și nedrept împotriva Uniunii Sovietice, singura insulă luminoasă de fericire a tuturor celor ce muncesc, țară care atunci, în 1933, își împlinea în patru ani primul Cincinal al măreței construiri socialiste.

ZORI NOI SE ARATĂ

Dar Armata Sovietică, cu eroismul ei, a doborît hitlerismul. Ea a adus pentru noi ziua de 23 August 1944. Au urmat anii noștri de luptă, sub conducerea Partidului, pentru instaurarea unui regim de democrație populară. Și acum iată-ne la începutul primului nostru Cincinal. Primul an al Cincinalului coincide cu a 30-a aniversare a Partidului. Conștient atașate măreței lui cauze, cadrele didactice luptă pentru înfăptuirea socialismului. Și în lupta aceasta fiecare învățător și profesor primește un sfat, un îndemn, un ajutor dela Partid. Acum fiecare știe că dela înființare Partidul a luptat pentru crearea unor condiții favorabile desvoltării învățământului. An de an, numărul școlilor a sporit, s'au înființat burse pentru copiii oamenilor muncii, au fost înființate cămine și cantine pentru elevi și studenți. Numărul școlilor elementare care în 1938 era de 13.654, în anul 1949/950 cu sprijinul P.M.R. se ridică la 15.103. Au fost înființate 300 de școli medii tehnice și peste 100 de facultăți noi. In opera de înălțarare a neștiinței de carte, care în 1938—1939 nu constituia niciun fel de preocupare pentru guvernele burghezo-moșierești, s'a reușit în 1949/950 ca 669.445 neștiutori de carte să învețe a citi.

Zori tot mai frumoase se arată în viitor. Mărețul Plan Cincinal prevede, pentru anul 1955, că numărul elevilor și al studenților va spori la 2.133.000. Numai în anul școlar 1951 952 vor primi burse 363.000 de elevi și studenți. Multe cămine și internate vor fi înființate prin grija Partidului. Invățătorii și profesorii sunt cei dintâi chemați să contribue la înfăptuirea acestor mărețe planuri de desvoltare a culturii.

Invățând tot mai mult din experiența Uniunii Sovietice, îndrumați zi de zi de Partid, învățătorii au simțit flacăra vie arzând în ei, au răspuns chemării Partidului de a sluji cu râvnă la construirea socialismului și la apărarea păcii. Și mulți dintre ei au fost cinstiți de Partid, ca de pildă Nistor Ignat, învățător în comuna Popești, regiunea Iași sau Gribincea Trifan din comuna Târzii raionul Huși, decorați cu „Ordinul Muncii" sau cu „Medalia Muncii".

Trăim anul primului Cincinal, anul luptei îndârjite pentru apărarea păcii, anul în care sărbătorim cei 30 de ani de luptă a Partidului. 30 de ani de grea, dar victorioasă cale.

Infloriți sub semnul acestei primăveri, copacii din ograda școlilor noastre par niște făclii albe. Câte o boare de vânt le smulge florile și le presară pe pământ și peste faptele din amintire.

Drumurile de luptă, de biruință și de glorie sunt totdeauna presărate cu florile crescute în inimile celor recunoscători, care, înrolați sub steag, ajută ca lupta să fie dusă mai departe, cu noi victorii.

Un buget al păcii și înfloririi patriei

Ovațiile entuziaste care au răsunat săptămâna trecută sub cupola Marii Adunări Naționale au răsfrânt unanimitatea cu care întregul popor muncitor din patria noastră și-a dat adeziunea pentru bugetul primului nostru Plan Cincinal. Votând cu bucurie și mândrie patriotică planul financiar pe anul 1951, deputații Marii Adunări Naționale — și prin ei toți oamenii muncii din țară — au salutat noul buget — bugetul care va duce pe culmi mai înalte Republica noastră Populară.

O privire cât de sumară asupra cifrelor cuprinse în noul buget oglindește limpede caracterul politicii Statului nostru de democrație populară, politica unui popor care iubește pacea și luptă pentru a o apăra

Această politică nu este întâmplătoare. Ea se încadrează în politica dusă de întregul lagăr al păcii și socialismului, în fruntea căruia se află Uniunea Sovietică. Acum o lună, Sovietul Suprem al U.R.S.S. votа bugetul pe anul 1951 al marii Țări a Socialismului. Peste 120 miliarde ruble, adică 26,8% din toate cheltuelile bugetului de stat, sunt destinate acțiunilor sociale și culturale, în timp ce cheltuelile pentru apărarea țării, reprezintă doar 21,3%, cu 10,7% mai puțin decât în 1940.

Compararea bugetelor țărilor din lagărul socialismului cu bugetele țărilor imperialiste scoate în evidență cât de mare este nebunia înarmărilor care a cuprins lagărul acestora din urmă. In Statele Unite, cheltuelile militare reprezintă 83% din buget, de două ori mai mult decât în anii 1941/1942. Anglia și Italia cheltuesc pentru înarmări de două ori mai mult decât în anul trecut. Franța 57% din întregul buget iar Iugoslavia banditului Tito, 70% din toate prevederile bugetare.

Iată, limpede, isvorît din cifrele bugetelor, caracterul luminos al politicii duse de țările iubitoare de pace — politică pusă în slujba creării unei vieți din ce în ce mai înfloritoare pentru toți cei ce muncesc — și politica agresivă, de pregătire a unui nou măcel mondial dusă de țările lagărului imperialist.

„Bugetul pe anul 1951, prin marile investiții capitale în construcțiile pașnice, necesare desvoltării economiei noastre în folosul binelui poporului oglindește politica consecventă de pace a Partidului și a Guvernului, dorința fierbinte a poporului nostru de a construi socialismul în condițiunile păcii trainice și ale colaborării pașnice între popoare", a arătat tov Vasile Luca în expunerea sa.

Bugetele țării noastre pe anul 1949 și 1950 și acum bugetul primului Plan Cincinal sunt consacrate ridicării nivelului economic, social și cultural al poporului nostru.

In anul 1951, sarcinile care revin economiei noastre sunt mult sporite față de cele din anul trecut. Realizarea unor venituri de 433,9 miliarde de lei, față de 399 miliarde în anul trecut și a unor cheltueli de 429,9 miliarde lei față de 391,3 miliarde, va permite să se poată realiza mărețele lucrări prevăzute în primul an al Planului Cincinal și al Planului de electrificare a țării.

Bugetul nostru prevede o sumă uriașă finanțării învățământului și culturii: 48,4 miliarde lei, ceeace, față de anul 1950, reprezintă un spor de 28%.

Această sumă va asigura realizarea importantelor prevederi cuprinse în planul pe anul în curs. Școlarizarea în învățământul elementar a unui număr de peste 1.800.000 elevi, în învățământul mediu și profesional a unui număr de 334.000 elevi, iar în învățământul superior a unui număr de 62.000 de studenți — iată spre ce grandioase înfăptuiri merg o parte din sumele prevăzute ca investiții pentru învățământ. Vor fi investite deasemeni sume importante pentru lărgirea asistenței școlare, prin majorarea numărului burselor.

Bugetul prevede sumele necesare punerii în practică a recentei măsuri luate de Partidul și Guvernul nostru pentru crearea de condițiuni favorabile fiilor oamenilor muncii în timpul școlarității lor.

Pentru promovarea științei și în scopul intensificării cercetărilor științifice în toate sectoarele, în bugetul pe anul 1951 s'au prevăzut alocații în valoare de 2,5 miliarde lei, adică un spor de 69% față de anul 1950.

Bugetul votat în unanimitate de deputații Marii Adunări Naționale constituie o ripostă ascuțită dată incendiatorilor lumii, — imperialiștii englezi și americani — constituie o nouă contribuție pe care poporul nostru o aduce cauzei păcii, cauzei pentru care luptă oamenii cinstiți din lumea întreagă.

Poporul coreean va învinge!

In interviewul acordat corespondentului „Pravdei", marele conducător și învățător al oamenilor muncii din lumea întreagă, I. V. Stalin, a demascat cu o deosebită putere și limpezime agresiunea americană în Coreea. **„Dacă Anglia și Statele Unite ale Americii, — a spus tovarășul Stalin, — vor respinge definitiv propunerile de pace ale guvernului popular al Chinei, războiul din Coreea se poate termina numai prin înfrângerea intervenționiștilor".**

Aceste cuvinte ale genialului conducător al omenirii progresiste au dat poporului coreean o încredere și mai mare în victorie.

Invățătorii și profesorii Republicii Coreene luptă și ei, plini de abnegație, pentru independența Patriei lor. Peste 5000 de cadre didactice luptă în rândurile Armatei Populare și în detașamentele de partizani. O mare armată de învățători și profesori continuă să lucreze în școli și în munci de reconstrucție.

După Hotărîrea Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Democrate Coreene, în fiecare provincie se organizează școli speciale pentru copiii ai căror părinți au pierit pe front. Pentru fetele între 13 și 18 ani se crează școli tehnice de fete.

In partea de Nord a Republicii există astăzi peste opt școli pedagogice, un Institut Pedagogic și multe școli elementare și de șapte ani.

Se duce o intensă muncă pentru ridicarea calificării cadrelor didactice coreene. Ministerul Invățământului a organizat diferite cursuri de pregătire.

Ca rezultat al eforturilor eroice ale poporului coreean, renasc din praf și cenușă fabrici, uzine și instituții de învățământ. Astfel, văzând cu ochii, se crează și se reface economia și cultura națională a țării, cu ajutorul neprecupețit al Uniunii Sovietice. Numai în opt luni de zile, această țară cu 30.000.000 de locuitori, cu bogății uriașe și cu o cultură multiseculară, a fost transformată în ruine de agresorii americani. Au fost șterse de pe fața pământului multe orașe și sate, au fost distruse monumentele unei culturi antice, au fost arse câmpiile țăranilor.

Sângerosul Maidanek, Treblinka și Mathausen au fost renăscute de americani în Coreea. Crimele lor sunt monstruoase.

Sincen era un minunat raion agricol, vestit prin izvoarele sale fierbinți. Aici veneau să se odihnească oameni ai muncii din toate colțurile Republicii. Acest raion înfloritor a fost transformat de călăii de peste ocean într'o grămadă de ruine. In micul centru raional ei au omorît 25.000 de locuitori pașnici. Printre aceștia erau mulți copii, femei și bătrâni. La marginea apuseană a orășelului, intervenționiștii au ars de vii 70 de copii și 200 de femei, zidindu-i în două depozite de ciment. Ei au închis oamenii în adăpostul comitetului raional al Partidului și, bătând geamurile cu scânduri și acoperind ușile cu pământ, au omorît 980 de locuitori pașnici.

Intr'un mic depozit de ciment din centrul orașului s'au descoperit câteva cadavre carbonizate, cu lanțuri la picioare. Un om din oraș, Liil Suc, a spus că aceștia erau membri de partid.

Unui membru de partid din satul Denuri, intervenționiștii i-au scos ochii cu secera, i-au tăiat mâinile și picioarele, l-au legat de un stâlp și l-au ars de viu.

Canibalii secolului al XX-lea ucid cu bestialitate și pe învățătorii și profesorii coreeni. Directorului școlii din satul Vonsan, Iuh Von, intervenționiștii i-au tăiat capul cu un fierăstrău. Aceste fapte caracterizează chipul de fiară al imperialiștilor americani.

Dar politica americană a fierului și a sângelui n'a sdruncinat voința poporului coreean de a lupta până la victoria finală.

In această luptă de eliberare, pentru onoarea și independența Patriei sale, poporul corecan va învinge!

I. HOLODOV

(Articol publicat în „Ucitelskaia Gazeta")

Acțiunea pentru strângerea semnăturilor pe Apelul pentru un Pact al Păcii, prilej de educație patriotică a elevilor

Acțiunea de strângere a semnăturilor pe Apelul pentru un Pact al Păcii mobilizează la luptă activă pentru pace cele mai largi masse de muncitori, țărani, intelectuali, liber-profesioniști, tehnicieni, mici meseriași, credincioși, preoți, femei și tineri.

Folosind această acțiune largă de masse, cadrele didactice, diriginții și directorii vor îndemna pe elevi să participe la campania de strângere a semnăturilor. Inima tineretului se încălzește puternic pentru acțiuni înălțătoare, de apărare a culturii, a păcii, a vieții. Strângând semnături pe Apelul pentru un Pact al Păcii, elevii simt cum participă efectiv la un act politic de o însemnătate mondială, se simt legați de desfășurarea evenimentelor contemporane, se silesc să le înțeleagă mai bine, mai complet și mai just. Deaceea în tot intervalul până la 15 Mai, când se va încheia acțiunea de strângere a semnăturilor pe Apelul pentru un Pact al Păcii, cadrele didactice trebue să se preocupe tot mai intens de problema lupteî pentru pace. Discuții și lămuriri trebuesc date la orele educative în adunări generale cu elevii pe școală în legătură cu sărbătorirea zilelor de 1 Mai și 8 Mai, precum și la fiecare lecție, acolo unde acest lucru este posibil.

Materialul care trebue prelucrat, în deosebi este: interviewul tovarășului Stalin acordat corespondentului ziarului „Pravda", documentele sesiunii dela Berlin a Consiliului Mondial al Păcii ca: Apelul pentru un Pact al Păcii, rezoluțiile referitoare la soluționarea pașnică a războiului din Coreea, referitoare la remilitarizarea Germaniei de Vest etc., precum și lucrările Conferinței Europene a Muncitorilor împotriva remilitarizării Germaniei de Vest.

Acolo unde se află oameni ai muncii care au participat la Congresele pentru pace sau la Conferința Europeană a Muncitorilor, este bine ca ei să fie invitați în școli spre a vorbi elevilor despre lupta pentru pace.

Este o datorie de seamă a tuturor cadrelor didactice de a arăta elevilor importanța semnării Apelului pentru un Pact al Păcii. A insista asupra acestui lucru înseamnă a desvolta în inima tineretului sentimentul de răspundere în fața obligației ce și-o ia fiecare, prin semnătură, de a fi conștient și dârz luptător pentru apărarea păcii. Elevii trebue să fie convinși de superioritatea forțelor păcii, de puterea mereu crescândă a acestor forțe care se organizează tot mai bine și care cuprind tot mai multe milioane de oameni.

Deasemeni gazetele de perete ale școlilor vor reflecta, în tot acest timp, manifestările și problemele legate de acțiunea de strângere a semnăturilor pe Apelul pentru un Pact al Păcii.

Intreaga campanie de lămurire, de popularizare a luptei pentru pace, trebue legată de sarcinile concrete ale tuturor elevilor care, muncind în fiecare zi, întărind frecvența și disciplina, se pregătesc să devină cadre cât mai bune pentru a contribui la întărirea Patriei și deci și la apărarea păcii.

Astfel să facem din acțiunea pentru strângerea semnăturilor un minunat prilej de educație patriotică a elevilor.

Pentru îmbunătățirea manualelor școlare

Observații critice în legătură cu abecedarul pentru cursurile de alfabetizare

Isbindu-se de greutățile pe care le prezintă uneori manualele școlare și în dorința de a vedea aceste manuale cât mai bine scrise și cât mai potrivite scopului pentru care sunt alcătuite, mulți învățători și profesori s'au adresat „Gazetei Invățământului" cu observațiile pe care practica lor de fiecare zi le-au scos la iveală.

Iată, de pildă, ce ne scrie tovarășul Emil Antonovici, profesor la școala elementară Nr. 2 din Botoșani, cu privire la abecedarul pentru anul I al școlii de alfabetizare:

In mod just, autorii manualelor, compun cuvinte noi cu ajutorul celor cunoscute dinainte. In unele cazuri însă ei nu țin seama de faptul că nu este corect să se despartă cuvintele fără a respecta despărțirea în silabe.

Astfel, de pildă, la pag. 23, pentru a forma cuvântul *urcă*, autorii manualului pornind dela cuvântul *oră*, procedează în felul următor: o-ră, u-ră, u-rcă. La fel se procedează în cazul cuvântului *meri*, care se desparte: *me-ri* (pag. 24) și a cuvântului: *decorat*, care se desparte: de-corat (pag. 42), etc.

In acest fel se provoacă confuzie în mintea elevilor, care nu pot să-și însușească corect împărțirea cuvintelor în silabe.

Printre cuvintele despărțite în silabe, apar multe cuvinte nedespărțite, ceeace provoacă, deasemeni confuzii. De exemplu: Petre, petrol (pag. 37), ține (pag. 42), etc.

Deasemenea, sunt date exemple eronate în legătură cu construirea unor cuvinte prin adăugirea unui sunet compus. De pildă ful-gi (pag. 72).

In continuare, tovarășul Antonovici face și propuneri care privesc nu numai înlăturarea greșelilor semnalate, ci și îmbunătățirea manualului: „Intrucât programa analitică pentru limba română prevede și noțiuni elementare de gramatică și ortografie, absolventa anului I fiind echivalentă cu primele două clase elementare, ar fi necesar ca manualul să cuprindă un scurt capitol referitor la aceste noțiuni".

Analizând acelaș manual, tovarășa Cornelia Comicescu, profesoară la Școala Pedagogică de fete nr. 1 din București, face următoarele observații:

„Pagina care ridică cele mai multe discuții este pagina 10-a, care conține cuvântul „nucă". Numai dacă presupunem că în perioada pregătitoare adultul a învățat cel puțin două din cele trei litere care formează cuvântul nuc, această primă lecție s'ar putea trata prin metoda fonetică analitico-sintetică. Altfel, învățătorul alunecă sau spre metoda veche a cuvântului normal, cu prezentarea globală a cuvântului „nuc", sau predă toate trei literele deodată, fără a asigura consolidarea fiecăreia în parte, înainte de a trece la litera următoare.

In ceeace privește predarea literelor, se fac unele abateri dela principiul că la fiecare lecție trebue predată o singură literă (mare și mică). Așa, de pildă, la pagina 14, odată cu prezentarea literei „m", în același text se dă litera „A".

Sunt unele lecții în care sunt folosite cuvinte izolate, greu de înțeles, de exemplu, „oare" dela pagina 28. In alte lecții, se schimbă timpul verbului în cadrul aceleiași narațiuni de exemplu: „Donca Simo" dela pagina 40.

Bucata de citire cu titlul „Raionarea" este slab redată, din cele două citate nu reese ce este raionarea".

Direcția manuale din M. I. P. va trebui să țină seamă de toate aceste observații pentruca încă din anul școlar viitor, manualele să apară fără aceste lipsuri.

Concursul de matematică, fizică și limba română la liceul de băeți din Piatra-Neamț

Concursul de matematică, fizică și limba română, organizat pe țară de către Ministerul Invățământului Public, C.C. al U.T.M., Societatea de Istorie, Filologie și Folclor și Societatea de Științe Matematice și Fizice, a fost un prilej de însuflețire a întregului proces de învățământ din școala noastră. Profesorii de matematică, fizică și limba română au ajutat pe elevi să-și adâncească pregătirea și să-și formeze deprinderea de a munci stăruitor.

Ajutorul pe care l-a adus concursul în îmbunătățirea muncii noastre se oglindește și în numărul mare de participanți la prima etapă a concursului, precum și în calitatea lucrărilor făcute de elevi în cadrul concursului.

Concursul a scos în evidență în acelaș timp, și lipsurile procesului de învățământ, lipsuri vădite în unele lucrări slabe ale elevilor, în unele lacune din predare. Acestea au arătat profesorilor asupra căror capitole vor trebui să insiste la recapitularea materiei.

C. BORȘ
corespondent

Toată atenția creșterii noilor tehnicieni*)

Construirea bazelor socialismului, îndeplinirea Planului nostru Cincinal cer introducerea pe scară largă a tehnicii moderne în toate domeniile vieții noastre economice, culturale și sanitare. Tovarășul Stalin ne învață însă că tehnica fără oameni care s'o stăpânească și s'o împingă înainte este o tehnică moartă, și dimpotrivă, tehnica, având în frunte oameni care și-au însușit-o, poate face adevărate minuni

Iată deci este o sarcină hotăritoare ca odată cu atragerea tuturor tehnicienilor cinstiți în munca creatoare, să creștem noi și numeroase cadre de tehnicieni din rândurile clasei muncitoare, ale țărănimii muncitoare și ale intelectualității.

Unul din cele mai însemnate rezultate ale revoluției culturale în Uniunea Sovietică este crearea noii intelectualități ieșite din poporul muncitor. Din rândurile ei fac parte cu cinste tehnicienii, absolvenți ai școlilor medii tehnice din U.R.S.S. Printre oamenii sovietici distinși cu Premiul Stalin în fiecare an se află un mare număr de tehnicieni, specialiști, inovatori, cum e maistrul Nikolai Rossiiski, Alexandr Ciutkih și alții.

Regimul burghezo-moșieresc a ținut Patria noastră într'o cruntă înapoiere economico-culturală. El nu a avut decât crește tehnicieni iar pe cei existenți i-a disprețuit, înăbușindu-le energia creatoare. Dimpotrivă, regimul de democrație populară transformă țara noastră într'o țară industrială-agricolă înzestrată, puternică și bogată. In această măreață operă revoluționară, un loc central îl ocupă cadrele intelectualității tehnice.

Crearea unei vaste rețele de școli medii tehnice constitue un mare succes al regimului nostru de democrație populară. Aceste școli se numără cu zecile în fiecare ramură de activitate: industria minieră, petroliferă, siderurgie, metalurgie, geologie, construcții, agricultură, îmbunătățiri funciare, măsurători cadastrale, comunicații, pielărie, textile, cooperație, sănătate, cultură fizică, arte, etc. Absolvenții acestor școli sunt tehnicieni de tip nou, având o înaltă pregătire teoretică și practică și în acelaș timp o cultură generală temeinică. Rolul lor în producție este deosebit de important. Ei sunt cadre de bază, ajutoarele directe ale inginerului, medicului, arhitectului, geologului, omului de știință. Tehnicianul nu este un simplu executant, ci are un rol de conducere și control. Tehnicianul este acela care organizează, planifică și uneori normează procesul de muncă. In industria minieră, de pildă, tehnicienii au un rol hotăritor în mecanizarea și electrificarea producției, în cercetarea bazinelor carbonifere, în descoperirea de noi zăcăminte, etc.

Tinerele noastre școli medii tehnice au făcut progrese însemnate. Pot fi date ca exemplu de școli bune din punct de vedere al nivelului de învățământ, al disciplinei și al înzestrării cu materiale didactice și ateliere, școlile medii tehnice metalurgice din Roman și Arad, școala medie electrotehnică din Cluj și altele. Anul trecut școala medie tehnică carboniferă din Lupeni a dat primii absolvenți care au și intrat în producție și lucrează cu rezultate bune. Anul acesta va ieși un nou și masiv contingent de tehnicieni din aceste școli. Statul a dat dela început un mare număr de burse elevilor O Hotărîre recentă a Consiliului de Miniștri acordă elevilor noi și substanțiale ajutoare în masă, casă, haine de protecție, bani pentru cheltueli de transport, îngrijire medicală, etc.

Ținând seama de însemnătatea deosebită a școlilor medii tehnice, ridicarea necontenită a nivelului lor și lichidarea lipsurilor ce mai există pe acest tărâm este o sarcină de seamă de partid și de Stat. Una din problemele principale este în această privință îmbunătățirea predării materiilor de specialitate. Trebue întreprinsă o puternică acțiune de ridicare a pregătirii politice și pedagogice a inginerilor cărora li s'a încredințat sarcina de profesori. Unii ingineri-profesori se străduesc să-și completeze calificarea tehnică cu calificarea pedagogică absolut necesară, să-și îmbunătățească metodele de predare, frecventând cercurile pedagogice, studiind individual lucrări sovietice de pedagogie. Astfel, ing. I. Tomescu dela școala tehnică metalurgică din Capitală, de pildă, a organizat o bună grupă de învățătură, a ajutat cu succes pe unii elevi slabi să obțină note mai bune în semestrul II.

Unii ingineri însă predau în așa fel încât elevii greu pot înțelege și însuși lecțiile. Alții nu vin regulat și uneori deloc la cursuri, provocând astfel grave prejudicii creșterii noilor tehnicieni. Serviciile școlilor tehnice ale Ministerelor de resort și ale Ministerului Invățământului Public nu au dat câtăva vreme nicio importanță problemei educării pedagogice a cadrelor inginerești Nici azi această problemă nu constitue încă o preocupare de frunte la unele Ministere. In schimb trebue subliniat exemplul Ministerului Energiei Electrice care a organizat un curs de inițiere pedagogică pentru inginerii-profesori din școlile sale.

Munca de control pe teren din partea unor Ministere a avut și mai are serioase lipsuri. Ministerul Agriculturii, de pildă, are doar 5 inspectori pentru 120 de școli, Ministerul Metalurgiei și Industriei Chimice, un singur inspector pentru 31 școli, iar Ministerul Sănătății n'are niciun inspector. Aceasta exprimă faptul grav că încă nu se acordă pretutindeni suficientă atenție învățământului mediu tehnic și că nu s'a înțeles pretutindeni că tocmai acest învățământ poate da țării, într'un timp relativ scurt, cadrele de tehnicieni după care însetează producția.

Inalta misiune ce li s'a încredințat, de a pregăti generațiile viitoare de tehnicieni, constructori ai socialismului, impune inginerilor-profesori obligația patriotică de a lichida cu hotărâre absențele, de a-și însuși metodele pedagogice cele mai înaintate de predare. Elevii, în frunte cu U.T.M.-iștii, au datoria să întărească disciplina, să depună un efort sporit în studiu să învețe nu pentru „a trece" clasa, ci pentru a ști, pentru a fi cu adevărat stăpâni pe tehnică, luptători pricepuți în măreața operă de transformare a societății și naturii. In mod deosebit trebue îmbunătățită predarea din partea profesorilor și învățătura din partea elevilor la matematică, fizică, limba română. Concursul interșcolar la aceste materii de bază, inițiat de C.C. al U.T.M., Ministerul Invățământului Public și unele societăți științifice, va trebui puternic sprijinit.

In această perioadă se desfășoară și practica în producție a elevilor din ultimul an. Partea aceasta a învățământului tehnic mediu este de mare importanță și deaceea trebue să i se acorde tot sprijinul din partea inginerilor, maiștrilor, muncitorilor fruntași și directorilor din întreprinderile unde se desfășoară practica.

In munca de îmbunătățire a învățământului mediu tehnic, în aplicarea cu mai multă perseverență a experienței sovietice în acest domeniu, Ministerului Invățământului Public îi revin sarcini importante. Ministerul Invățământului Public trebue să elaboreze grabnic regulamentul de funcționare a școlilor medii tehnice. Este inadmisibilă încetineala cu care se lucrează la Serviciul școlilor tehnice al Ministerului Invățământului Public în această problemă și în alte probleme importante pentru învățământul mediu tehnic. Ministerul Invățământului Public are datoria deasemeni să studieze posibilitatea îmbunătățirii programului de învățământ la unele materii ca matematica, fizica, istoria. Asigurarea bunei desfășurări a învățământului tehnic este însă, în primul rând, sarcina Ministerelor de resort. De pe acum trebue începută o temeinică muncă de lămurire printre părinți și elevii ultimului an al școlilor elementare și o largă popularizare a celor mai importante școli medii tehnice: CĂRBUNI, SIDERURGIE, MINEREURI, AGRICULTURA, CONSTRUCȚII, PIELĂRIE; etc.

Prin lămurirea părinților asupra deosebirii fundamentale între școlile tehnice și vechile „licee industriale", de tristă amintire, prin combaterea șovăelii unora, care lăsându-se influențați de elementele dușmănoase nu-și dau copiii la aceste școli, organizațiile de partid, sindicatele pot și trebue să dea un ajutor serios în îndeplinirea planului de școlarizare. Organizațiilor U.T.M. din școlile medii tehnice le revine sarcina de a explica viitorilor tehnicieni că, intrând în producție și dându-și astfel în mod practic aportul la construirea socialismului, ei dau dovadă de dragoste de Patrie.

Problemele principale ale învățământului tehnic trebue să constitue o preocupare de frunte a comitetelor regionale și raionale de partid. Ele au sarcina să îndrume munca corpului didactic, a organizațiilor U.T.M. în direcția îmbunătățirii învățământului mediu tehnic.

Dându-și contribuția lor patriotică la marea operă de creștere a noii intelectualități tehnice, profesorii, elevii, părinții participă prin fapte la minunata luptă a poporului nostru muncitor pentru pace, pentru înflorirea economică, culturală a Patriei, pentru întărirea capacității ei de apărare.

*) **Articol de fond apărut în „Scânteia", Nr. 2009 din 6 Aprilie 1951.**

Note politice externe

Temerile cercurilor oficiale din Londra și Paris sunt într'atât de mari, încât pe zi ce trece ele devin tot mai evidente. Este îndeajuns să spunem că presa britanică vorbește zilnic de „cazul Mac Arthur", afirmând că Morrison, noul ministru de Externe al Angliei, „trebuie să-și facă un punct de onoare din obținerea revocării lui Mac Arthur." Toate ziarele britanice, inclusiv cele mai reacționare și pro-americane, continuă să ceară lui Truman să retragă comanda sângerosului aventurier, „spre a se împiedeca săvârșirea unei nebunii". Asta nu înseamnă, desigur, că reacțiunea imperialistă din Anglia și Franța a devenit „pacifistă", ci numai că evenimentele din Coreea, demonstrându-i incapacitatea militară a Statelor-Unite de a obține victoria împotriva unui popor hotărît să-și apere drepturile și viața, i-a insuflat mai multă prudență și mai mult realism.

Din toate acestea rezultă că odioșii complotiști imperialiști își văd astăzi complet răsturnate planurile lor cu privire la Coreea, pe care, în stupiditatea lor criminală, o considerașeră o pradă ușor de cucerit. Aceștia pot constata acum că vremea a apus când popoarele îngenunchiau în fața tunurilor lor și în fața ucazurilor lor împilatoare.

Conferința preliminară a reprezentanților celor patru puteri, întrunită la Paris, a intrat în a șasea săptămână de activitate. După cum se știe, scopul acestei Conferințe este de a elabora ordinea de zi pentru ulterioara întrunire a Consiliului Miniștrilor de Afaceri Externe. Ori, în ciuda timpului scurs și a eforturilor făcute de Uniunea Sovietică, Conferința preliminară n'a putut ajunge încă la nici un rezultat.

Deși reprezentanții guvernelor Statelor Unite, Angliei și Franței au declarat, în repetate rânduri, că doresc să se ajungă la un acord quadripartit, ei continuă să saboteze orice posibilitate de acord. Intr'adevăr, ei au afirmat că vor ca cei patru miniștri de Afaceri Externe să discute „toate cauzele încordării internaționale actuale", dar când este vorba de a se înscrie pe agenda Consiliului adevăratele cauze care stau la baza tensiunii actuale ei execută tot felul de piruete oratorice, evitând sistematic luarea în considerație a problemelor fundamentale — anume: examinarea demilitarizării Germaniei și reducerea forțelor armate ale celor patru puteri. Ori este limpede pentru orice om simplu și onest că fără o soluționare a acestor două probleme cardinale, nu se poate dobândi nici o atenuare a prezentei încordări internaționale și cu atât mai puțin instaurarea unei păci trainice în Europa și în lume.

Dar guvernanții imperialiști și-au făcut din reaua credință o a doua natură. Astfel, ei au îndrăsneala să susțină că dacă procedează la remilitarizarea Germaniei Occidentale, o fac deoarece se simt „amenințați" de „reînarmarea" Republicii Democrate Germane. Dar când reprezentantul sovietic, la Conferința preliminară, propune înscrierea pe ordinea de zi a Consiliului examinarea modului cum demilitarizarea a fost înfăptuită, conform Acordului dela Potsdam, în întreaga Germanie, cei trei reprezentanți occidentali refuză să accepte. Deasemenea, guvernanții imperialiști mai au cinismul să susțină că dacă s'au angajat în monstruoasa lor cursă a înarmărilor, o fac întrucât Uniunea Sovietică posedă un „considerabil potențial militar". Dar când reprezentantul sovietic propune, la Conferința preliminară, înscrierea pe ordinea de zi a Consiliului examinarea problemei reducerii imediate a forțelor armate ale celor patru puteri și instituirea unui control reciproc asupra acestei reduceri, cei trei reprezentanți occidentali resping cu încăpățânare această propunere.

In felul acesta, cele trei guverne imperialiste și-au autodemaseat intenția lor de a zădărnici succesul Conferinței preliminare. Lucrările de până acum ale acesteia au dovedit în modul cel mai concret și categoric cu putință că, în timp ce Uniunea Sovietică dorește sincer un acord în vederea instaurării unei păci trainice, cele trei puteri occidentale nu vor nici un fel de acord, — nici măcar un acord preliminar asupra unei ordine de zi. Și ele nu vor, deoarece nu vor să renunțe la politica lor de agresiune și război, — politică ce se întemeiază pe remilitarizarea Germaniei Apusene și pe continuarea dementei curse a înarmărilor.

După cum mărturisea recent un consilier al Departamentului de Stat, „un acord quadripartit s'ar solda cu încetarea cursei înarmărilor și deci, cu isbucnirea unei crize economice catastrofale în Statele Unite." Iată motivul pentru care reprezentantul american și vasalii săi englez și francez fac tot ce le stă în putință pentru a împiedica succesul Conferinței preliminare.

Toate popoarele, inclusiv popoarele german, francez, englez și american, pretind cu tărie desăvârșirea unui acord între cele patru puteri.

FOILETON

Ca pe vremea lui Creangă

De pe medeanul unde este așezată, școala din Tolovești-Neamț râde strâmb prin gura știrbă a gardului care o înconjoară. In aripa de Nord, două săli neterminate, date în folosința căminului cultural, poartă semnele dezordinii lăsate de pe urma balurilor organizate aici. In sala dela intrare, mică și murdară, norolul cărat de încălțămintea copiilor se usucă în razele soarelui de primăvară. In dreapta, prin sticla murdară a ferestrei se vede cum se odihnesc în cancelarie, pe scaune și pe podea, hârți, tablouri, mături, cârpe, sticle și bidoane cu gaz.

In stânga e sala de clasă. Dacă intri înauntru, odată cu aerul închis și stătut te întâmpină învățătorul, om între două vârste, îmbrăcat cu pardesiul și înfășurat la gât cu fularul, cu pantofii neîncheiați...

Pereții supraîncărcați cu podoabe. Regulile de purtare pentru elevi se odihnesc pe marginea unui dulap, alături de căldarea cu apă.

O lecție de istorie. Invățătorul, grav, rostește de pe catedră, numele elevilor care se ridică și spun. Spun lecția pe nerăsuflate. Doar din când în când, se opresc, trag adânc aer în plămâni, repetă ultimele cuvinte ale propoziției anterioare și zic până termină răsuflarea. Atunci se mai odihnesc o clipă. Apoi se opintesc iarăși și o iau din loc, grăbit, năvalnic. Povestirea lecției e deosebit de corectă, ca exprimare. Și tot atât de mecanică. Elevii, fiecare pe rând, spun lecția dela început. Unul, îmbrăcat într'un sumăeș cu blăniță brumărie, urmărește cu degetul în carte la pagina 80... „cu zeciuială din rodul muncii, cu biruri grele și felurite și chiar cu pierderea pământului și a libertății lor, țăranii...", și apoi... „Răscoala. Tudor Vladimirescu era fiu de țăran. Se născuse..."

Așa, cuvânt cu cuvânt, ca 'n carte.

Deși au spus lecția de câteva ori, elevii nu pot totuși explica termenii: bir, podvezi, eterie... Nu știu să arate pe hartă nici Jiul, nici Bucureștii.

Lecția zilei la științele naturii. Elevul pus să povestească începe aceeași turuială ca și la istorie.

Invățătorul privește îngrijorat de pe catedră. I-e cald. Transpiră... In acest timp, elevii celeilalte clase care nu puteau rezolva exercițiile aritmetice ce le fuseseră date, pentrucă unii nu-și aduseseră creion, iar alții cadetele, se uitau cu jind pe fereastră la soarele de primăvară, care mult îi îmbia la joacă.

Și gândul lor se împlinește. Vine recreația.

In cancelarie învățătorul nostru a dovedit că știe bine „Amintirile din copilărie" ale lui Ion Creangă. Dovedi că știe și pasagiul în care este vorba de Trăsnea, de ceaslov, de gramatica limbii române, de asasinarea mușteilor pofticioase de colivă. Știa învățătorul nostru și despre vorba lui Creangă: școala făcută în acest fel era un „cumplit instrument de tâmpenie".

Cunoștea „Amintirile din copilărie", dar nu vedea că între felul lui de a preda și cel de pe vremurile pe care le biciuește lumea nu-i mare deosebire.

AL IEFTIMIE

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26. Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA „Scrisul Liber", Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5. Telefon: 4.92.96. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni, 130 lei; instituții anual, 500 lei.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL III Nr. 107 | 4 PAGINI 5 LEI | VINERI 20 APRILIE 1951

In acest număr :

- O pildă măreață (Pag. I-a).
- Munca și oamenii unei secții naționale (Pag. II-a).
- Comsomolul în instituțiile de învățământ superior. (Pag. II-a).
- Să întărim munca pentru ajutorarea elevilor rămași în urmă la învățătură ! (Pag. II-a).
- Hotărârea C. C. al U. T. M. și Decizia M. I. P. cu privire la combaterea supraîncărcării elevilor cu munci extrașcolare.
- Mai multă grijă față de practica în producție a elevilor dela școlile medii tehnice ! (Pag. III-a).
- In cinstea aniversării Partidului (Pag. IV-a).
- Călăul a fost alungat (Pag. IV-a).
- Note politice externe (Pag. IV-a).

O uriașă victorie a forțelor păcii și socialismului

Cel de al doilea război mondial pe lângă faptul că a împiedicat eroicul popor sovietic să ducă la bun sfârșit cel de al treilea Plan Cincinal, a cauzat și imense distrugeri pe teritorii întinse ale Uniunii Sovietice. De aceea cel de al patrulea Plan Cincinal 1946-1950, — primul Plan Cincinal de după război, adoptat de Sovietul Suprem al U.R.S.S. în Martie 1946, a avut drept obiectiv refacerea regiunilor distruse de hoardele fasciste în războiul de cotropire și de jaf și larga desvoltare a economiei naționale.

Comunicatul Comitetului de Stat al Planificării al U.R.S.S. și al Direcției Centrale de Statistică a U.R.S.S., care transmite rezultatele celui de al patrulea Plan Cincinal, a stârnit un puternic sentiment de admirație și bucurie în sânul masselor largi ale oamenilor muncii din toate țările, care se bucură de succesele Uniunii Sovietice, întrucât victoriile poporului sovietic sunt victorii ale păcii. Noi știm că puterea Uniunii Sovietice asigură pacea în lume.

Conduși de Partidul Comunist (b) al U. R. S. S., de marele Stalin, oamenii muncii din Uniunea Sovietică au realizat Planul Cincinal în patru ani și trei luni. Astfel, Planul Cincinal prevedea că volumul producției industriale globale a U.R.S.S. trebue să crească în 1950 cu 48 la sută în raport cu anul 1940. De fapt producția industrială a fost cu 73 la sută mai mare decât cea din 1940. Minunatele realizări și depășiri de plan se datoresc introducerii tehnicii moderne în toate ramurile industriei socialiste.

Minerii și-au depășit sarcina patriotică ce le revenea în extragerea cărbunelui în cadrul Planului Cincinal în cel de al patrulea trimestru al anului 1949. Astfel, în 1950, nivelul extracției de cărbuni a reprezentat 104 la sută față de sarcina stabilită de Planul Cincinal și a crescut cu 57 la sută în comparație cu nivelul de producție antebelic.

Deasemenea sarcina Planului Cincinal de refacere și desvoltare a industriei petrolifere a fost depășită. In 1950 extracția de țiței a reprezentat 107 la sută față de sarcina prevăzută de Planul Cincinal și a fost cu 22 la sută mai mare decât cea de dinainte de război.

Deasemenea și producția de energie electrică a fost depășită. Cu un elan deosebit, în urma unei munci titanice oamenii sovietici au refăcut centralele electrice distruse în timpul războiului mondial, au pus în funcție toate hidrocentralele inclusiv cele șase mari hidrocentrale prevăzute în Planul Cincinal, au construit și au pus în funcție noile hidrocentrale dela Farhad, Suhumi, Șirokovo și altele și au fost efectuate lucrări mari de construcție la hidrocentralele Verhne Svir, Ust Kamenogorsk, Giumuș, care asigură punerea lor în funcțiune în cursul anilor 1951—1952.

Pentru desăvârșirea mecanizării agriculturii și răspândirea ei pe o suprafață cât mai mare, în 1950 producția de tractoare a crescut de 3,8 ori în comparație cu 1940, cea de combine de 3,6 ori, cea de semănătoare pentru tractor de 5.5 ori, și cea de cultivatoare pentru tractor de 3,1 ori.

Suprafețele cultivate cu bumbac au crescut cu 91 la sută, suprafața cultivată cu sfeclă de zahăr cu 57 la sută. In decursul Planului Cincinal agricultura a primit 536.000 de tractoare, 93.000 de combine pentru cereale și altele. Iar colhozurile, sovhozurile, stațiunile de mașini și tractoare, și stațiunile pentru plantări forestiere de protecție, traducând în viață planul stalinist de transformare a naturii, au efectuat plantări și însămânțări forestiere de protecție pe o suprafață de 1.350.000 ha.

In decursul celui de al patrulea Plan Cincinal industria alimentară a crescut considerabil. In 1950 nivelul producției depășise pe cel antebelic la conserve cu 48 la sută, la unt cu 57 la sută, la pește cu 27 la sută, la zahăr cu 17 la sută, etc.

Imbunătățirea în mod simțitor a situației muncitorilor, țăranilor și intelectualilor sovietici, crearea posibilităților investirii unor sume uriașe în construcții cât și a acumulării de rezerve de stat în materiale și alimente, se datoresc creșterii venitului național. Planul Cincinal prevedea depășirea nivelului antebelic al venitului național cu 38 la sută. In 1950 el a crescut cu 64 la sută în prețuri comparate față de 1940. Să nu uităm că numai în perioada dintre 1947-1950 s'a efectuat de trei ori reducerea prețurilor la mărfuri de larg consum și s'a desființat sistemul cartelelor la toate mărfurile alimentare și industriale. In țările capitaliste nivelul de trai al oamenilor muncii scade vertiginos, armata muncitorilor șomeri se îngroașe pe zi ce trece, iar foamea și mizeria se întind tot mai mult, pe când în Uniunea Sovietică șomajul a fost de mult înlăturat, iar numărul muncitorilor și funcționarilor din economia națională a crescut cu 7.700.000 față de 1940.

Pe tărâmul culturii, științei și artei în perioada de după război s'au obținut succese deosebite. Astfel, numărul elevilor din școlile elementare, școlile de șapte ani și medii, școlile medii tehnice și alte instituții de învățământ mediu au crescut în cursul acestor ani cu 8.000.000 și a atins în anul 1950 cifra de 37.000.000. Școlile tehnice și celelalte școli medii au fost frecventate în 1950 de 1.298.000 persoane, în comparație cu 975.000 persoane în 1940.

In instituțiile de învățământ superior, în cursul anului 1950 au studiat 1.247.000 studenți față de 812.000 în 1940.

In decurs de cinci ani au intrat în economia națională 652.000 de specialiști cu studii superioare și 1.278.000 cu studii medii. In comparație cu anul 1940. numărul specialiștilor care lucrează în economia națională a crescut cu 84 la sută.

In decursul acestor ani s'au făcut numeroase descoperiri și invenții care au fost puse toate în slujba construirii pașnice, în slujba binelui omenirii. In acești ani peste 6.500 oameni au fost distinși cu titluri de laureat al Premiului Stalin pentru lucrări, invenții și realizări remarcabile în domeniul științei, tehnicii, literaturii și artei.

Pentru ridicarea nivelului cultural al masselor largi populare numărul cluburilor și bibliotecilor publice din orașe și sate a crescut în 1950 cu 15 la sută față de 1940, iar tirajul cărților a crescut în comparație cu 1940 cu 84 la sută.

Realizările oamenilor muncii sovietici constitue victorii de importanță istorică mondială.

Ele arată oamenilor muncii de pretutindeni forța uriașă a regimului sovietic, puterea de neînvins a oamenilor sovietici care construesc comunismul. Victoria oamenilor sovietici, prin îndeplinirea cu succes a primului Plan Cincinal de după război este o victorie a lagărului păcii, este o victorie care umple de bucurie inimile tuturor oamenilor cinstiți din lume care doresc pacea și prosperitatea popoarelor.

Indeplinirea cu succes a primului Plan Cincinal de după război al Uniunii Sovietice este un măreț exemplu și îndemn la muncă pentru toți oamenii muncii din fabrici, uzine, birouri, laboratoare, din școli și instituții de cultură din țara noastră, un îndemn pentru a îndeplini și depăși mărețele obiective cuprinse în Planul nostru Cincinal, plan de pace și belșug.

SEMNĂM PENTRU PACE, PENTRU VIAȚA!

Am pierdut mulți elevi buni, uciși în bombardamentele criminale ale aviației americane și engleze. Am trăit spaima copiilor pe care îi educam și în mijlocul cărora trăiam. Am suferit alături de părinții lor. Am văzut adeseori mame îndoliate, cu ochii scăldați în lacrimi care se uitau prin gardul școlii privind la copiii care se jucau în recreație. Una își căuta copilul ei blond, cu năsucul în vânt, cu șorțulețul murdar de praf și cerneală nu l-a zărit. Inima i-a sângerat. Și a plecat îndurerată.

Când mi-am pus iscălitura pe Apelul pentru un Pact al Păcii am fost convinsă că iscălitura mea, alături de alte milioane de iscăliturI, va contribui la cruțarea acestor ființe nevinovate, la crearea unei vieți fericite și că ea va contribui la tălierea aripilor nefaste ale rapitorilor americani în țara cărora copilul și educatorul sunt elemente de prisos. Sunt convinsă că iscălitura mea constitue pe lângă o armă puternică de luptă și un angajament: acela de a îndruma colectivul școlii mele, de a educa tineretul ce-mi este încredințat în spiritul internaționalismului proletar, în dragostea nețărmurită pentru Partidul nostru drag și mai ales în atașamentul puternic pentru marea Țară a Socialismului biruitor, invincibila Uniune Sovietică, care se află în fruntea marelui front al păcii.

REVEU GUSTA
Directoarea Școlii Elementare de fete Nr. 1 — București

★ ★ ★

Am semnat Apelul pentru încheierea unui Pact al Păcii cu convingerea nestrămutată că prin aceasta contribuim și noi la apărarea păcii, la făurirea unui viitor fericit pentru noi și pentru copiii noștri. Incă nu s'au vindecat rănile războiului trecut și agresorii americani, lacomi de sânge, au invadat Coreea, prefăcând sate și orașe întregi în pulbere și ruini. Mame îngrozite își caută copiii prin dărâmături iar sute de copii rătăcesc flămânzi și fără adăpost pe străzile ruinate.

Ca educatoare și mame, noi nu vom îngădui nimănui să se atingă de bunul nostru cel mai de preț, de viața copiilor noștri. Pentru ca aceste grozăvii să nu se mai repete, am depus noi semnăturile pe Apelul Păcii.

Vom căuta prin munca noastră de zi cu zi să întărim aceste semnături educând elevele noastre în dragostea pentru Patrie. Ne vom strădui să facem din fiecare din elevele noastre vajnice luptătoare pentru cauza păcii.

Intâmpinând ziua de 8 Mai, ziua aniversării a 30 de ani de luptă a Partidului nostru, ne luăm angajamentul să ne îmbunătățim metodele de muncă, iar acum, în preajma încheierii anului școlar, să muncim și mai mult pentru a obține la sfârșitul anului rezultate cât mai bune.

Prof. Eugenia Mitrică
și Rodica Stelian
Centrul școlar 2,10,13—București

★ ★ ★

In primii ani ai copilăriei noastre, am ascultat povestirile părinților noștri despre grozăviile, nenorocirile și jalea ce au cuprins sute de mii de părinți, în timpul celui de al doilea război mondial.

Așa a început copilăria noastră ! Așa am cunoscut lumea !

Acum suntem în clasa a III-a elementară. Acum vedem cum oamenii cinstiți din Republica noastră Populară, prin semnăturile lor pe Apelul pentru un Pact al Păcii, luptă alături de toți oamenii cinstiți din lumea întreagă pentru pace, pentru viața și pentru fericirea noastră.

De aceea, noi elevii clasei a III-a elementară dela Liceul Mixt din Huși suntem alături de toți oamenii cinstiți din lumea întreagă care luptă contra imperialiștilor criminali, care vor să dezlănțuiască un al treilea război mondial, pentrucă vrem să devenim puternici constructori ai socialismului, pentrucă vrem să fim bucuria și fericirea părinților noștri, pentrucă noi vom avea viitorul luminos pe care îl făuresc oamenii, luptând pentru pace.

Secuianu Stela, Hortolomei Ana, Panaite Maria, Casapu Ion, Raicu Eleonora, Brumaru Maria, Milea Eugen, Stratulat Ioan, Bosoi Ana, Petru Petruța și alții.

La Comarnic, în ziua semnării Apelului

Sirenele celor două fabrici din Comarnic sună prelung, anunțând încetarea lucrului. Muncitorii își revăd mașinile și uneltele de lucru, le șterg de praf, apoi se îndreaptă spre casele lor înșirate pe cele două laturi ale Văii Prahovei. Strada este mai plină de lume ca oricând. Copiii guralivi din cele două școli, trec pe stradă discutând evenimentul important petrecut astăzi în școala lor.

— Frumos ne-a vorbit astăzi tovarășul director Pârvan, îi spune Pădurice Gheorghe elev din clasa VII-a B lui Moraru Ion dintr'a VI-a A, ambii dela Școala Elementară Nr. 1. Cuvintele lui m'au mișcat adânc. Mă gândesc cum aș putea să lămuresc și eu cât mai mulți oameni din jurul nostru.

— Mie mi-a plăcut mult cum a citit Iconaru Minerva. Apelul, îi răspunde tovarășul lui de drum. Era tare emoționată.

Și în amintirea elevilor a rămas astfel întipărită pentru totdeauna ziua de 14 Aprilie, când adunați în una din frumoasele săli ale școlii, au ascultat glasul acelora care îi îndemnau la luptă pentru pace.

Numai contenesc nici pe ulițele satului nici acasă. Vorbesc tuturor celor pe care îi întâlnesc, părinților, fraților, rudelor lor despre marea bucurie pe care au trăit-o în această zi, despre munca pe care vor desfășura-o pentru întărirea semnăturilor depuse.

Școala Nr. 1 din Comarnic, construită numai de câțiva ani, freamătă zi de zi ca un stup. Copiii cei mai mici aleargă, cară pietre pentru terenul lor sportiv, iar cei mai mărișori se întrec în aranjarea colțului păcii din fiecare clasă, a fotomontajelor de pe culoare, a lozincilor. E o adevărată întrecere. Care mai de care vrea ca în clasa lui sau pe culoar să fie mai frumos. Pe culoarul principal, fotografiile, desenele, lozincile expuse pe un perete întreg arată puterea de neînvins a lagărului păcii și totodată mizeria și viața crudă pe care imperialiștii vor să o dea oamenilor dornici de pace din lumea întreagă.

Dorința de a semna Apelul Consiliului Mondial al Păcii pentru un Pact al Păcii s'a manifestat din ce în ce mai viu. Cei peste 400 de elevi ai Școlii Elementare Nr. 1 care au trecut de 13 ani sunt mândri că alături de milioanele de semnături ale oamenilor muncii, semnăturile lor vor înmulți numărul celor care luptă împotriva imperialiștilor americani și englezi, dornici de sânge.

Sălile de clasă în care se pot admira minunatele lucrări din cursul anului ale elevilor, ordinea lor desăvârșită, disciplina elevilor și răspunsurile lor prompte spun oricărui trecător că în această școală se muncește cu multă tragere de inimă pentru înfăptuirea unei școli noi.

Cei 37 de învățători și profesori din Comarnic sunt tot mai mult preocupați de educația elevilor lor și de culturalizarea

(Continuare în pag. 4-a)

81 de ani dela nașterea lui V. I. Lenin, marele învățător al oamenilor muncii

Au trecut 81 de ani dela nașterea marelui conducător și învățător al proletariatului, genialul continuator al operelor lui Marx și Engels, Vladimir Ilici Lenin.

Măreața învățătură pe care Lenin a dat-o omenirii muncitoare este astăzi călăuza în lupta împotriva exploatării și împilării capitaliste. Pretutindeni pe globul pământesc, cuvântul lui a pătruns și pătrunde mereu, luminând cu strălucita învățătură leninistă, milioane și milioane de oameni ai muncii. La fel ca în colhozurile Ucrainei, a Bielorusiei sau îndepărtatei Siberii, cărțile lui Lenin sunt citite de oamenii muncii din Franța, din Anglia, din Italia, din Argentina, din Africa Neagră, din India și Vietnam, din Coreea și China, din Brazilia și din Statele Unite ale Americii.

Tovarășul Stalin a arătat proletariatului mondial forța invincibilă a învățăturilor lui Lenin, denumind leninismul: „marxismul epocii imperialismului și al revoluției proletare în general, teoria și tactica dictaturii proletariatului în special".

Desvoltând marxismul, Lenin a combătut cu vehemență în tot cursul vieții sale, pe oportuniști, pe toți acei care încercau prin diferite căi să falsifice adevărurile științifice ale învățăturilor lui Marx și Engels, a apărat cu strășnicie principiile revoluționare ale marxismului și a luptat necontenit pentru formarea unui partid de tip nou — a Partidului Comunist (bolșevic). Învățăturile lui Lenin și Stalin au călăuzit și călăuzesc în munca lor partidele comuniste și muncitorești din întreaga lume. Au îndrumat în acelaș timp Partidul nostru, care de 30 de ani aplică în practică mărețele învățături leninist-staliniste.

In opera sa magnifică, Lenin a analizat în adâncime contradicțiile de neînlăturat din sânul societății capitaliste, stabilind ca ultim și cel mai desvoltat stadiu al capitalismului — imperialismul. După Revoluția din Octombrie Lenin și Stalin au arătat că politica externă a Statului Sovietic Socialist este o politică de pace, de apărare a păcii și a libertății tuturor popoarelor.

Dela înființarea Statului Sovietic până în prezent această politică a Uniunii Sovietice, politica lui Lenin și Stalin, s'a dovedit a fi un adevăr incontestabil. Astăzi Uniunea Sovietică este forța de neînvins din lume, forță ce stă în fruntea lagărului păcii, forță ce luptă în toate ocaziile pentru apărarea păcii în lume și pentru libertatea tuturor popoarelor asuprite de imperialiștii americani și englezi.

In jurul politicii de pace a lui Lenin și Stalin stau astăzi milioane de oameni ai muncii din toate țările globului pământesc, stau popoarele din țările de democrație populară, din R.P. Chineză, din R. D. Germană, popoarele din țările coloniale și din țările capitaliste care cu toate mijloacele zădărnicesc planurile atățătorilor la un nou război, ale imperialiștilor americani și englezi și ale slugilor lor de teapa lui Tito-Rankovici.

Glasuri tot mai numeroase, tot mai puternice se ridică astăzi împotriva trădătorilor clicii franceze a lui Vincent Auriol, lacheul miliardarilor americani care a interzis de curând activitatea partizanilor păcii pe teritoriul Franței. Sunt glasurile fruntașilor în muncă din țările care construesc socialismul, sunt glasurile docherilor, ale minerilor, ale țăranilor muncitori, educați de mărețele învățături ale lui Lenin și Stalin.

Astăzi mai mult ca oricând învățăturile lui Lenin luminează și călăuzesc drumul omenirii muncitoare către socialism.

Teoria lui Lenin asupra victoriei socialismului într'o singură țară este confirmată în fapte. Socialismul, pentru care a luptat Lenin o viață întreagă, împotriva teoriilor burgheze și ale teoriilor social-democrației de dreapta privitoare la trăinicia orânduirii capitaliste, au dovedit întregii lumi cât de înaltă, de științifică a fost, este și va rămâne învățătura marxist-leninistă despre desvoltarea societății omenești.

In țara noastră, sub conducerea Partidului, pe baza învățăturilor leninist-staliniste, poporul muncitor construește socialismul. Milioanele de oameni ai muncii, avântați în întrecere socialistă, grăbesc construirea noii societăți creind bazele economice ale socialismului. Grandioasele construcții ale hidrocentralelor dela Bicaz, Moroeni, ale Canalului Dunăre-Marea Neagră, ale combinatului poligrafic „Casa Scânteii", cele peste 1000 de gospodării agricole colective construite în țara noastră, sunt exemple prin care clasa muncitoare dovedește omenirii întregi dorința sa de construire a unei vieți noi, sunt aplicarea în practică a măreților învățături ale lui Lenin și Stalin, ale P.C. (b) al U.R.S.S.

Semnăturile strânse în Republica noastră Populară pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii pentru un Pact al Păcii, sunt deasemeni dovada elocventă a politicii de pace a țării noastre, politică bazată pe principiile leninist-staliniste de pace și înfrățire între popoare.

Tot mai mult triumfă astăzi pe întregul glob ideile lui Lenin. Pretutindeni răsună cuvintele tovarășului Stalin : „Pacea va fi menținută și consolidată dacă popoarele vor lua în propriile lor mâini cauza menținerii păcii și o vor apăra până la capăt".

Și acum, în zilele de caldă primăvară a anului 1951, când cinstim cea de a 81-a aniversare a nașterii marelui învățător Lenin, oamenii muncii de pretutindeni își croesc drum către o viață nouă, își întăresc hotărârea lor de luptă împotriva exploatării și războiului, călăuziți fiind de genialele idei leninist-staliniste și având mereu în față exemplul măreț al vieții și luptei marelui Lenin, continuatorul operei lui Lenin, marele Stalin.

Schimb de experiență între liceele serale

Elevele și elevii Liceului Seral din Timișoara, împreună cu colectivul didactic, au vizitat de curând Liceul Seral din Arad, asistând la câteva lecții. Cu acest prilej, ei au urmărit cu un viu interes metodele de predare a limbii ruse, a geografiei, etc. S'a realizat astfel un eficace schimb de experiență, atât pentru profesori cât și pentru elevi ,în ceeace privește predarea și însușirea lecțiilor.

A doua zi, elevii și profesorii ambelor școli au vizitat Facultatea de Zootehnie și cea de Medicină Veterinară, cercetând aici sala de disecții, secțiile de anatomie patologică, parazitologie, fiziologie și histologie, precum și sala microscoapelor, care are o instalație cuprinzând peste 60 de microscoape, aparat cinematografic și ecran de proecții, primite toate din Uniunea Sovietică. Astfel, elevii au avut prilejul să se convingă de nemărginitele posibilități pe care regimul nostru le asigură tuturor celor care vor să învețe în școlile superioare. Elevii au vizitat apoi Palatul Cultural, Muzeul de Arte și Muzeul Istoric din Arad.

LADISLAU DUNAJECZ
corespondent

Cu elevii școlilor noastre la Doftana

O PILDĂ MĂREAȚĂ

Pe lângă zidul alb al rafinăriei Sovrompetrol Nr. 4 din Câmpina, pe strada asfaltată și dreaptă, trece o coloană de copii. Dincolo de zid se înalță uriașele și complicatele instalații ale rafinăriei.

Pe stradă, pe lângă copiii îmbrăcați în culori vii de primăvară, cu cravate roșii de pionieri, trec mașini, autobuze și camioane încărcate cu oameni. O pionieră, stând dreaptă pe șeaua din spate a motocicletei tatălui său, salută semeț, din goană, cu salutul de pionier, pe copiii din coloană. Toată lumea se îndreaptă spre același loc, spre Doftana.

Drumul cotește, de pe strada asfaltată, pe linia ferată ce trece pe lângă fabrica de acid sulfuric și se înfundă într'o văicea înverzită. Coloana de copii, eleve și elevi ai Liceului Mixt din Câmpina, se subțiază, se întinde în lungul liniei ferate. Și aici, șirul de copii cu crengi verzi în mâini este întrecut de trenurile care aduc noi și noi oameni ai muncii din regiunile apropiate, dornici să vadă, în aceste zile când se apropie aniversarea Partidului iubit, locul unde au suferit și au luptat conducătorii clasei noastre muncitoare.

Un copil cu ochi strălucitori, care mai fusese la Doftana, povestea într'un grup despre cele văzute acolo. Cel mai mult îl impresionaseră cătușele : „Uite așa de groase sunt ! Și le nituiau pe mâinile și picioarele lor, să nu poată să fugă. Că dacă fugeau, nu era bine de boieri".

Insfârșit, ajungem, trecând podul de peste râul Doftana, la poalele dealului închisorii. Coloana de copii începe să urce pe drumul șerpuit ce duce sus. „Pe drumul acesta, copii, — spune profesorul, — erau duși în bătăi, legați, conducătorii Partidului nostru". Larma copiilor se domolește tot mai mult, pe măsură ce urcăm acest drum al luptei și sus, la poarta Doftanei, în coloana ordonată de copii domnește o liniște deplină. Numai ochii lor, ochi vii de copii, aleargă în toate părțile, oprindu-se pe zidurile posomorite de piatră, pe plăcile de marmoră albă cu inscripții comemorative, pe grupurile de oameni tăcuți, gravi, care veniseră și ei să viziteze Doftana.

★

Din vechea închisoare, dărâmată de cutremurul din anul 1940, a fost refăcută o parte a clădirii administrației, poarta de intrare, un turn de pază și o parte din secțiile cu celule. Incolo, ziduri și turnuri dărâmate, o ruină. Inträm. In prima încăpere, o machetă uriașă a închisorii. Ochii copiilor se leagă de vârful indicatorului cu care un vorăaș arată cum era construită Doftana. Privirile se plimbă pe deasupra secțiilor, prin curțile interioare, pe la turnurile de pază, pe zidurile duble. E o cetate de necucerit, din care se pare că nimeni și nimic nu putea ieși sau intra fără voia stăpânilor. Și totuși, aici, în această fortăreață de nepătruns, lupta comuniștilor închiși n'a putut fi oprită nicio clipă, iar legătura lor cu poporul n'a putut fi ruptă cu niciun preț.

Iată camera directorului închisorii, a „balaurului" Savinescu, sluga sângeroasă a stăpânilor burghezi și moșieri. Pe biroul lui stau alături crucifixul și vâna de bou împletită cu sârmă. Pe un perete atârnă o haină sdrențuită de deținut. Pe o măsuță au fost așezate lanțuri, cătușe și instrumente de tortură, bâte, bastoane de cauciuc, vine de bou. Copiii exclamă plini de mânie : „Cu astea îi chinuiau !"

Printr'o ferestruică a biroului său, „balaurul" putea supraveghea personal vorbitorul în care se întâlneau deținuții cu rudele lor, o cameră strâmtă, despărțită la mijloc prin două rânduri de gratii și plase de sârmă groasă. De aici, copiii trec tăcuți, printr'un coridor strâmt și umed, ajungând într'o sală unde lucrau deținuții ce urmau să fie eliberați peste câtva timp. Incepem să vedem aspectul interior al încăperilor unde erau ținuți cei închiși : pereți de piatră umedă, podele de ciment umed, tavanuri de tablă ondulată, tot umedă și rece. Ieșind din această sală, ajungem în curtea interioară, plină de dărâmături. Aici, sub aceste dărâmături, au murit unii din cei mai buni fii ai poporului nostru.

O poartă rămasă întreagă, poarta infirmeriei, ne amintește încă odată de regimul de exterminare din Doftana. In încăperea pe care o ghicim extrem de mică, după urmele de ziduri rămase, trebuiau îngrijiți toți deținuții cu sănătatea distrusă de umezeala închisorii, de hrana drămuită și mucegăită, de bătăile nesfârșite. Dar aici boala deținuților era numai agravată și, de altfel, nici aici nu scăpau de bătăi și schingiuiri.

Peste tot, în toate colțurile închisorii, oameni ai muncii libere din țara noastră, muncitori, ostași, intelectuali, umblă tăcuți, cu carnetele în mâini, notându-și toate cele văzute, pentru a putea povesti apoi tuturor tovarășilor lor despre locul unde au fost închiși și chinuiți comuniștii.

Pe drumul între ziduri, pe care au fost duși în bătăi, de atâtea ori, deținuții, trecem acum, pe lângă secțiile dărâmate, spre secția B, în care au fost închiși tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Vasile Luca, Alexandru Moghioroș și alții. Secția este în parte refăcută. Pe schelele de lemn ne urcăm la celule. Balcoanele de fier din fața ușilor celulelor sunt întesate de lume. Iată celula în care a fost închis tovarășul Gheorghiu-Dej. Un pat strâmb de fier, o rogojină subțire și roasă, o pătură zdrențuită. O măsuță, un taburet și o lampă de gaz. Ciment pe jos, o ferestruică cu gratii groase și un tavan de tablă ondulată. In perete, deasupra patului, un fier gros, cu o gaură : ziua, dis-de-dimineață, patul era ridicat și prins cu lacăt de acest fier, până în noapte, ca să nu poată cel închis să stea culcat. Cu toată mulțimea de oameni, domnește și aici liniștea. Fiecare citește cu atenție inscripțiile explicative.

De aici, printre aceleași dărâmături, mergem mai departe, spre cea mai groaznică secție — „Hașul". Aici erau aduși „nesupușii", neînfrânții comuniști, pe care nu-i speria regimul de teroare. Celulele umede și reci, fără o rază de lumină și fără niciun mobilier, închideau pe luni de zile pe cei ce protestau împotriva mizeriei cumplite din închisoare, împotriva schingiuirilor barbare. La două luni odată puteau ieși cei închiși aici în curtea închisorii, pentru a se spăla și a se primeni. Pe sălița strâmtă a secției H erau urcați mereu, însângerați în bătăi și strânși în lanțuri, noi și noi răsvrătiți. Dar nici întunericul și umezeala ucigătoare a îngrozitorului „Haș" n'au putut frânge voința luptătorilor.

Căci soarele nu poți să-l stingi nici
în sânge,
Dreptatea nu piere nicicând.
Un corp și un creer poți rupe, poți
frânge,
Dar nu poți distruge un gând.

Și gândul acesta, gândul de libertate al comuniștilor, s'a împlinit astăzi. Iar oamenii liberi de astăzi, vin în aceste locuri să-și aducă prinosul lor de recunoștință față de neînfricații luptători.

★

In Muzeul Doftanei, organizat chiar în închisoare, aceeași lume tăcută, reculeasă, privind cu atenție, notând toate cele văzute și simțite. Un grup de copii se oprește în fața „hainei de lanțuri". Un costum vărgat de deținut, sdrențuit, pe care este pus un sistem de lanțuri în formă de cruce dublă: un inel gros de fier în jurul gâtului, dela care pornește în jos un lanț greu, ce se ramifică de două ori la mâini și la picioare, prinzându-se, prin două bucăți scurte, de cătușele dela pumni și gleznе, și se termină cu un butuc greu. O născocire groaznică, ieșită dintr'o minte îmbolnăvită de groaza sfârșitului lumii vechi. Aparatul acesta de tortură medievală atârnă acum, ruginit, în perete. „Și când te gândești că în „asta" a fost un om, un om bun !" — spune un pionier, la cuvintele cărula o fetiță, palidă, își întoarce privirea, mușcându-și buzele.

In vitrine, sunt expuse pagini din presa progresistă a timpului, descriind cu indignare regimul de teroare și bestialitățile dela Doftana. Alături, ca o ilustrare, cătușele comunistului Petre Gheorghe, asasinat mișelește aici.

Fiecare colț din muzeu cuprinde pagini glorioase din lupta grea și sângeroasă pe care Partidul clasei muncitoare a dus-o, cu jertfe grele, pentru fericirea Patriei noastre. Și oamenii care ies de aici, cu inima plină de emoție, de recunoștință pentru conducătorii Partidului nostru și de ură nestinsă împotriva exploatatorilor călăi, se adună în jurul cărții de semnături a Doftanei, pentru a-și exprima acolo, în scris, spre știința tuturor celor care vor mai veni aici, gândurile care îi stăpânesc.

★

Ieșim dintre zidurile dărâmate ale ruinei care a fost închisoarea morții, Doftana însângerată. In fața noastră se întinde până departe o priveliște minunată. De pe dealul Doftanei se văd, peste tot, câmpii înverzite, dealuri acoperite de păduri, drumuri pe care trec în goană mașini, iar în mijloc, coșurile semețe ale întreprinderilor luptătoare pentru îndeplinirea Cincinalului. Cu această priveliște a vieții în față, cu amintirea celor văzute acum câteva clipe îndărătul zidurilor cenușii, ne îndreptăm în jos, spre valea râului, pentru a depune un omagiu la mormintele martirilor morți la Doftana și îngropați în cimitirul „Trei Pruni". Șirul de copii pătrunde pe aleea asfaltată ce coboară spre râu, spre morminte. Tocmai jos, la marginea apei, este cimitirul. Călăii au îngropat pe martirii clasei muncitoare la întâmplare, împrăștiați ici, colo, câțiva la rând, sau câte unul izolat, pe malul apei. Astăzi, respectând locul unde a fost îngropat fiecare, s'au îngrădit mormintele cu piatră, s'au adus flori, s'au făcut terase și ziduri de piatră Sălcii plângătoare străjuesc locul.

In fața acestor morminte sfinte, sufletul se umple de ură împotriva celor care au organizat asasinatul. Ticăloasa crimă premeditată a stăpânirii burghezo-moșierești, care a stabilit regimul de exterminare sigură dela Doftana, a refuzat evacuarea închisorii care abia se mai ținea și a oprit munca de salvare a celor îngropați sub dărâmături după cutremur, nu va putea fi niciodată uitată de oamenii muncii. Ne oprim emoționați în fața lespezii mari de marmură din mijlocul cimitirului, care are deasupra o stea roșie și pe care s'a dăltuit : **„Glorie eternă eroilor și martirilor care au căzut în lupta împotriva exploatării capitaliste, a barbariei fasciste și a imperialismului atățător de războaie, pentru pacea, libertatea și fericirea poporului muncitor, pentru socialism".**

★

La plecare, poposim într'o poiană înverzită, în deal. Copiii se adună grămadă în jurul profesorului. Mulți vor să spună ce au simțit inima lor tânără și să arate tot ce au gândit ei acum. Ei au auzit și au citit multe despre Doftana. Ei știu că această închisoare fioroasă a fost construită de moșieri și de capitaliști pentru a sugruma dorința de libertate a poporului nostru. Că pe moșierii și capitaliștii din țară i-au ajutat capitaliștii din Apus, cărora nu le-a convenit — și nu le convine nici acum — ca poporul să-și clădească singur viața și care doresc ca conducătorii poporului nostru și toți oamenii buni și cinstiți să fie închiși, schingiuiți și omoriți. Copiii știu și cum au luptat și — mai ales — cum au învățat conducătorii Partidului și ai poporului nostru în această închisoare. Iar acum, văzând cu ochii lor în ce condiții au luptat și au învățat aceștia, elevii simt crescându-le în piept, nestăvilită, dorința de a spune tuturor că ei, copiii oamenilor liberi ai Republicii noastre, vor să învețe și să lupte în așa fel, cu atâta dragoste și cu atâta hotărâre, încât niciodată să nu se mai poată întoarce vremurile acelea pe care le visează moșierii și burghezii alungați dela cârma țării, chiaburii și spionii, atățătorii la război și slugile lor.

V. SAPUNA

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Munca și oamenii unei secții raionale

In cabinetul șefului secției de învățământ a raionului Miciurin, Nicolai Andreevici Palțev, sunt două hărți. Una din ele cuprinde rețeaua școlară a raionului, iar cealaltă planul colhozurilor, al grădinilor, pădurilor, perdelelor protectoare de păduri și al împăduririlor de râuri, râpe și terenuri nisipoase pe anii 1949—1952.

Nicolai Andreevici conduce secția raională de învățământ de zece ani. Multe din realizările lui de până acum, din ceeace face el în prezent și ce va face în viitor sunt marcate pe hărți prin semne convenționale.

Înainte de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, în actualul raion Miciurin existau numai 25 de școli. Pentru întreținerea lor, guvernul țarist cheltuia sume extrem de mici. Astăzi, în raionul Miciurin sunt 8080 de elevi, patru școli medii, 19 școli de șapte ani și 22 școli elementare, 3 cămine de copii și 11 școli serale pentru tinerii săteni. Suma prevăzută pentru învățământ în anul acesta se ridică la 5.069.000 de ruble.

In raion lucrează 384 de cadre didactice, dintre care 40 sunt absolvenți ai institutelor de învățământ superior, iar 166 studiază încă în aceste institute. In afară de activitatea directă din școală, cadrele didactice duc o intensă muncă politică și culturală la sate ca lectori, agitatori sau deputați în sovietul raional și în cele sătești. Peste 100 de învățători și profesori sunt decorați cu ordine și medalii. Astfel N. S. Tiutkin, care a consacrat muncii pedagogice 50 de ani din viața sa, este decorat de două ori cu ordinul Lenin. O. I. Tarasova, care predă la școala de șapte ani din Malo-Lavrovskaia, a fost aleasă deputată în sovietul regional.

Toate inițiativele secției raionale de învățământ sunt susținute de comitetul raional de partid, de comitetul executiv al sovietului raional și de toate secțiile comitetului executiv al sovietului. Președintele comitetului executiv consideră secția raională de învățământ drept o secție principală a comitetului executiv, analizează munca ei sub toate aspectele, răspunde fără întârziere la orice atitudine nejustă față de școală și nu face economie de timp când este nevoie să stea de vorbă cu cadrele didactice și directorii de școli.

Comitetele raionale ale Partidului și ale Comsomolului acordă deasemenea o mare atenție școlilor. La ședințele biroului comitetului raional al Partidului se discută despre situația muncii instructiv-educative a școlilor și despre problemele ridicării nivelului ideologic-politic al cadrelor didactice. La plenarele și în biroul comitetului raional comsomolist se pun în discuție problemele de muncă ale organizațiilor comsomoliste școlare.

Secția raională analizează cu atenție problemele planificării muncii pentru fiecare școală. Planurile celor mai bune școli sunt analizate în seminariile directorilor.

Secția raională de învățământ își alcătuește, pentru munca sa, planuri semestriale. In afară de aceasta, se alcătuesc planuri lunare ale șefului secției, ale comisiei de învățământ și ale consiliului directorilor din raion. Planurile de muncă ale inspectorilor se alcătuiesc pe trimestre și sunt aprobate de șeful secției.

Buna planificare a muncii școlilor și a secției raionale de învățământ asigură organizarea precisă și desfășurarea armonioasă a tuturor acțiunilor destinate ridicării calității muncii instructiv-educative, asigură antrenarea tuturor forțelor sociale ale raionului și a unui larg activ de cadre din învățământ. Planurile sunt întărite printr'o muncă vie și bine pregătită cu elevii, cadrele didactice și directorii de școli. Se creează astfel un sistem închegat de muncă, lucru care permite secției raionale să rezolve cu succes întreg cercul complex de probleme care se ridică în fața ei și să fie tot timpul una dintre primele pe regiune, în privința organizării și desfășurării muncii.

In planul său personal, șeful secției raionale prevede activitatea concretă de fiecare zi, vizitarea diferitelor școli cu anumite scopuri, conținutul muncii de ridicare a nivelului său ideologico-politic, activitatea în cadrul secției, etc. Stricta planificare a muncii a permis tovarășului Palțev, șeful secției, cu tot numărul mare de treburi curente, să pătrundă, încă din prima lună a acestui an școlar, în munca a două școli medii și patru școli de șapte ani, să verifice îndeplinirea dispozițiilor sale, să sublinieze părțile pozitive și să îndrepte lipsurile în munca secției. Controlul școlilor și contactul direct cu directorii și cadrele didactice îi dau posibilitatea să releveze o serie de probleme noi și importante, care cer o rezolvare imediată. Tovarășul Palțev convoacă pe inspectorii secției pentru a discuta împreună aceste probleme. El studiază sistematic munca școlii de aplicație de pe lângă Școala Superioară Pedagogică, cere consultații dela catedra de pedagogie a acesteia, pentru a înțelege mai bine faptele prețioase din școli și pentru a răspândi această experiență în raion.

Fiecare inspecție în școală este precedată de o pregătire amănunțită. In primul rând, inspectorii cercetează dosarele, în care sunt adunate de mulți ani rapoarte, procese verbale de inspecție și alte materiale care caracterizează munca școlii respective. Dosarele acestea sunt ținute cu îngrijire (numărul lor este de 45, câte unul de fiecare școală, și deaceea inspectorul reușește să-și găsească repede materialul necesar, să hotărască asupra căror probleme trebue să-și îndrepte cu deosebire atenția, la inspectarea școlii respective, să alcătuiască planul inspecției. Șeful secției analizează acest plan și face observațiile necesare. Se stabilește rolul șefului secției în cadrul inspecției, dacă acesta participă la inspecție. Inspectorul face un instructaj pentru colectivul cu care face inspecția. De exemplu, se trasează ca sarcină constatarea nivelului cunoștințelor elevilor la diferite capitole din program. Acest lucru se realizează prin interogare și lucrări scrise, ale căror texte și probleme sunt pregătite dinainte.

Vinerea și Sâmbăta inspectorii se adună de obicei la centrul raional. Se organizează o ședință, în care se discută amănunțit cu șeful secției constatările de pe teren. Pa baza materialului adus, tovarășul Palțev redactează și difuzează în școlile raionului material ca, de pildă „Despre situația educației fizice în școlile raionului", „Despre organizarea muncii instructiv-educative în școala de șapte ani din Staro-Tarbeevskaia", etc. Anul acesta, la 10 Februarie, pe baza materialului adus de inspectoarea V. I. Trunova, s'au redactat observații „Despre conducerea școlii de șapte ani din Manovițkaia", în care se critica directorul școlii, și în care se cerea inspectoarei să controleze din nou această școală în luna Martie.

Experiența celor mai bune cadre didactice și școli din raion este studiată cu amănunțime. Astfel, a fost studiată experiența Școlii Elementare din Gromușkinsk și a învățătoarei A. S. Kargalțeva. Această învățătoare, în cei zece ani de muncă în școală, a avut trei serii de absolvenți ai ciasei a IV-a fără niciun repetent. Lecțiile ei sunt totdeauna pline de conținut și îndreptate către un scop precis. Ea aplică cele mai diferite forme de lucrări care stimulează creația elevilor, urmărește sistematic desvoltarea copiilor și folosește pe larg materialul intuitiv. „Eu nu am elevi slabi — spune tovarășa Kargalțeva — am numai elevi, care trebue ajutați".

Una din formele muncii secției raionale cu directorii de școli sunt seminariile. Analiza tematicei acestor seminarii în ultimii patru ani arată că ele au cuprins un cerc destul de larg de probleme social-politice, organizatorice și pedagogice. In afară de aceasta secția raională organizează „practicumuri" pentru directori, destinate analizei amănunțite a experienței școlilor și directorilor.

In munca dusă cu cadrele didactice din raion secția raională este ajutată electiv de Școala Superioară Pedagogică și de Școala Pedagogică. Acestea ajută la lărgirea cercului intereselor culturale și social-politice ale cadrelor didactice, îmbogățindu-le munca cu noi metode de instruire și educare a copiilor. In acelaș timp, ele iau din practica școlilor multe lucruri prețioase pentru formarea viitorilor pedagogi.

★

In secția raională vin nenumărate scrisori. In spatele fiecărei scrisori sunt oameni care așteaptă o atitudine atentă și plină de grijă față de ei, așteaptă un ajutor, un sfat sau, pur și simplu o înțelegere prietenească. Pentru a reuși să facă toate acestea, tovarășul Palțev, șeful secției, își împarte precis ziua de muncă. Dela ora 8 la 10 dimineața el cercetează poșta. Dela 10 la 11 merge în audiență la președintele comitetului executiv al sovietului raional și la secretarul comitetului raional de partid. Dela 11 la 2 după amiază primește vizitatori. Plecând în școli, el lasă în locul său pe unul din inspectori. Ceasurile de seară le închină de obicei muncii cu inspectorii și pregătirii pentru diferite conferințe și referate, scrie răspunsuri la scrisori, alcătuește dispoziții, etc.

Organizarea construcțiilor și reparațiilor la școli la destul de mult timp. Tovarășul Palțev acordă o deosebită atenție asigurării bazei materiale a școlilor.

★

Se apropie examenele, consfătuirea raională a președinților comitetelor de părinți, deschiderea expoziției pentru consfătuirea din August a cadrelor didactice. Toate aceste probleme, precum și multe altele, nu împiedică pe tovarășul Palțev să elaboreze perspectivele desvoltării învățământului în raion, să stabilească punctele în care se vor deschide scoli noi — ca rezultat al contopirii colhozurilor mici.

In curând, pe masa șefului secției vor apare teancuri de caiete cu lucrări scrise dela examene. Impreună cu inspectorii și cu cele mai bune cadre didactice, tovarășul Palțev le va studia, va lua note, va face observații, își va verifica presupunerile.

Iar acum vin pregătirile pentru noul an școlar. In mâinile șefului secției se află planul construcțiilor și reparațiilor de școli pe anul 1951. Secretarul comitetului raional de partid și președintele comitetului executiv al sovietului raional lucrează la un proect de hotărire cu privire la pregătirea școlilor pentru noul an școlar. In curând vor apare noi semne pe harta rețelei școlare. Vor înflori grădini noi în școli noi. Alături de cei mari vor porni cu entuziasm la muncă și tinerii elevi și studenți.

Munca dârză, creatoare, a șefului secției de învățământ și a ajutoarelor lui se împletește cu viața raionului, cu viața întregii Patrii Socialiste.

M. KONDAKOV

aspirant al Institutului de Teorie și Istorie a Pedagogiei al Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R.

Știri din U. R. S. S.

Inflorirea creațiunii populare în Uniunea Sovietică

In regiunea Poltava creația populară este în plină înflorire. Muncitori, colhoznici, profesori, medici, studenți, agronomi, scriu versuri, compun cântece, participă la activitatea colectivelor de artiști-amatori, pe scenele teatrelor dela orașe și sate.

Colhoznica Cristina Dimitrievna Litvinenco din raionul Mirgorod este vestită în regiune nu numai ca poetă. Ea compune și o admirabilă muzică pentru versurile ei. Colectivele de artiști-amatori din numeroase regiuni ale Ucrainei interpretează cântecul ei despre marele Stalin, cântecul „Recolta aurie" și altele. De curând Uniunea compozitorilor sovietici din Ucraina a apreciat mult muzica altor colhoznici-compozitori. Printre aceștia este I. Serihăi din satul Veprio, raionul Gadeaci, autorul cântecului „Noi luptăm pentru pace".

Tineretul manifestă mari aptitudini pentru muzică. Nicolai Cebotarev, bibliotecar într'un sat din raionul Sișatc a scris muzica pe versurile tânărului poet A. Pașco — „Cântecul despre noua Cahovca".

—o—

O nouă piesă de teatru închinată luptei pentru pace

Zilele trecute la teatrul „Leninskii Comsomol" („Comsomolul leninist") din Moscova a avut loc premiera unei noi piese a lui Dimitri Umanschi închinată luptei pentru pace.

Titlul piesei este: „Paris. Strada Stalingrad".

Acțiunea piesei se petrece în zilele noastre. Eroii ei sunt comunistul Gustave Breton, mecanic într'o uzină din Paris, prietenii și tovarășii lui de luptă împotriva colonialiștilor americani, care pun stăpânire pe Franța și o atrag într'o nouă aventură militară. In piesă este arătată unitatea mereu crescândă a poporului francez și dragostea lui pentru oamenii sovietici.

Spectacolul a fost pus în scenă de Ivan Berseniev, artist al poporului al U.R.S.S.

—o—

Secții de construcție în colhozuri

Colhozurile din Tadjikistan realizează beneficii de milioane. Ele desfășoară pe larg construcția de noi așezări, palate de cultură, cluburi, biblioteci și spitale.

Adunarea generală a colhozului comasat „Vorosilov" din regiunea Leninabad a hotărît să înființeze o secție de construcție pe lângă administrația colhozului. Din această secție fac parte un arhitect, doi ingineri, câțiva tehnicieni, planificatori și desenatori de schițe. Secția de construcție va conduce anul acesta construirea de locuințe și a Palatului de cultură, pentru a cărui construcție colhozul a alocat peste 7.000.000 ruble.

Se înființează secții de construcție și în alte colhozuri din regiunea Leninabad.

—o—

Ce exprimă cântăreții populari în cântecele lor

Cântareții populari din Bielorusia, vestiți prin creațiunile lor originale, au creat în ultimul timp multe opere însuflețite, închinate luptei pentru pace și prieteniei între popoare. De exemplu, colhoznicul Nicolai Streșnicov din Polesie, a creat un astfel de cântec, intitulându-l „Legea păcii". In această operă el cântă năzuința adâncă a oamenilor sovietici spre o viață pașnică și creatoare, năzuință care și-a găsit expresia grăitoare în legea pentru apărarea păcii, de curând adoptată de Sovietul Suprem al U.R.S.S.

Comsomolul în instituțiile de învățământ superior

Din an în an, crește tot mai mult nivelul studiului și disciplina în instituțiile de învățământ superior din Uniunea Sovietică.

Organizațiile comsomoliste dau un însemnat ajutor în ce privește îmbunătățirea muncii didactice în învățământul superior. Disciplina conștientă și atitudinea justă și conștiincioasă față de muncă, sentimentul colectivismului, respectarea regulilor de viață ale societății socialiste, toate aceste calități, caracteristice pentru omul sovietic, sunt cultivate necontenit de către Comsomol în rândurile tineretului sovietic.

Plenara a XVI-a a C.C. al Comsomolului a stabilit sarcinile organizațiilor comsomoliste din școlile superioare, definind activitatea lor drept o parte integrantă a întregii munci de instruire și educare a studenților, muncă realizată de conducerile și colectivele didactice ale școlilor superioare.

Indeplinind hotărîrea acestei plenare, organizațiile comsomoliste din învățământul superior dau un mare ajutor rectorilor, profesorilor universitari și celorlalte cadre didactice universitare. Comsomoliștii sunt un exemplu la învățătură, antrenând astfel în muncă pe studenții rămași în urmă.

In instituțiile de învățământ superior se duce o intensă muncă în timpul din afara orelor de studiu pentru însușirea cu succes a științelor de către studenți. Mulți studenți, sub conducerea profesorilor, duc o muncă independentă în cadrul colectivelor de catedre, activează în cercurile și societățile științifice, create într'un mare număr de instituții de învățământ superior, cu participarea activă a organizațiilor comsomoliste.

Multe organizații comsomoliste au obținut foarte bune rezultate în munca lor de ridicare a nivelului la învățătură al studenților dela științele social-politice.

In Institutele Mecanic, Energetic și Veterinar din Moscova, într'o serie de institute din Kiev, în câteva institute din Tbilisi, Gorki, Riga, Harkov și din alte orașe, nu există niciun comsomolist cu note slabe la bazele marxism-leninismului sau la științele social-politice.

Studențimea manifestă un uriaș interes față de studierea operelor clasicilor marxism-leninismului, precum și a biografiilor lui V. I. Lenin și I. V. Stalin. Organizațiile comsomoliste organizează conferințe, referate, consfătuiri teoretice ale studenților în jurul operelor lui Marx, Engels, Lenin și Stalin. In ultimul timp, multe organizații comsomoliste au început să antreneze pe toți studenții în redactarea referatelor. Acest lucru aduce o serioasă contribuție aprofundării teoriei marxist-leniniste de către studenți.

Sub conducerea Partidului Bolșevic, Comsomolul leninist a dobândit o bogată experiență în domeniul educării tineretului sovietic. In Comsomol, la fel ca și în orice organizație de masă, există nenumărate mijloace și forme de muncă care asigură realizarea influenței ideologice și organizatorice asupra celor mai largi straturi ale tineretului nostru.

Comsomoliștii din instituțiile de învățământ superior sovietice organizează referate și dispute literare, duc o intensă muncă culturală și sportivă. Cu ajutorul lor tineretul sovietic din școlile superioare este educat în spirit sănătos, în spiritul frumoaselor tradiții ale celei mai înaintate studențimi a Patriei: dorința de a se jertfi pentru binele general, recunoștința față de popor și devotamentul fără margini față de popor și față de Patrie.

In timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, zeci de mii de studenți au plecat ca voluntari pe front. In anii grei ai apărării Capitalei, peste 50.000 studenți din Moscova au construit fortificații. Peste 150.000 de studenți au lucrat în timpul războiului în uzine și spitale. Studenții au lucrat în colectivele de catedre, în laboratoare, îndeplinind, împreună cu oamenii de știință, importante comenzi de pe front și din spatele frontului. Numai studenții Institutului Politehnic din Tomsk au executat în timpul războiului, 37 de lucrări importante pentru stat.

Pe măsura eliberării teritoriului sovietic de sub jugul germano-fascist, organizațiile comsomoliste ale școlilor superioare au participat activ la restabilirea școlilor lor. Studenții din Leningrad, Kiev, Harkov, Voronej, Stalino, Smolensk și din alte orașe au lucrat zeci de mii de zile-muncă, grăbind trecerea instituțiilor de învățământ superior la o muncă didactică normală.

In timpul verii, studenții ajută colhozurilor în munca de strângere a recoltei, participă la construirea de centrale electrice. Aceste fapte dovedesc înalta conștiință politică a studențimii sovietice.

(Din „Vestnik Visșei Școli")

Cum sunt inspectate școlile și secțiile de învățământ în Uniunea Sovietică

In Uniunea Sovietică s'a creat o școală unică de cultură generală, care asigură învățământul obligatoriu de șapte ani pentru toți copiii. Toți cei care doresc să-și continue studiile după absolvirea școlii de șapte ani au la dispoziție școlile medii și superioare. In anii Puterii Sovietice, numărul școlilor din U.R.S.S. a crescut la 220.000, iar numărul profesorilor la 1.600.000. Numai în anul 1950 numărul cadrelor didactice a crescut cu 80.000. In Uniunea Sovietică toate școlile sunt de Stat și funcționează după programe și manuale unice, alcătuite pe baza celor mai noi realizări ale științei pedagogice sovietice.

Organul superior de conducere al școlilor dintr'o republică unională este Ministerul Învățământului. Acesta îndrumează toată activitatea școlilor și a organelor locale de învățământ de pe teritoriul republicii. In regiuni, școlile sunt conduse de secțiile regionale de învățământ. Conducerea pedagogică și administrativă nemijlocită a școlilor este realizată de secțiile raionale sau orășenești de învățământ.

In munca organelor învățământului se rezervă un loc important inspectării școlilor. In fiecare secțiune raională, există doi inspectori, iar în secțiile regionale, numărul inspectorilor depinde de numărul raioanelor (pentru fiecare trei raioane se numește un inspector). In Ministerul Învățământului există câte un inspector școlar pentru două sau trei regiuni.

Inspectorii își duc munca după un plan aprobat de șeful secției de învățământ. Prin inspectori se realizează controlul muncii școlilor și a cadrelor didactice și se acordă ajutorul necesar pe teren. In funcția de inspectori sunt numiți profesorii cei mai experimentați, cu studii pedagogice superioare și cu un stagiu de activitate pedagogică dela 5 la 10 ani (5 ani pentru secțiile raionale, 7 ani pentru cele regionale și 10 ani pentru Minister). Drepturile și datoriile inspectorilor sunt determinate de hotăriri aprobate de guvern. Inspectorii au datoria de a verifica îndeplinirea în școli a hotărîrilor Partidului și ale Guvernului, precum și a dispozițiilor Ministerului Învățământului.

In afară de inspectarea școlilor, inspectorii au grijă și de pregătirea școlilor pentru începerea anului școlar, de complectarea posturilor și de nivelul procesului didactic.

Inspectorii acordă multă atenție justei organizări a rețelei școlare, căutând să o apropie cât mai mult de nevoile populației. In raioanele cu centre populate mici, raza de deservire a școlilor nu trebue să treacă de 3 km.

Munca inspectorilor școlari se poate vedea limpede într'unul din raioanele sătești de lângă Moscova, în raionul Mihnevsk. Aici există 57 de școli elementare și medii. Rețeaua școlară este organizată în așa fel încât elevii n'au nevoie să meargă mai mult de 3 km. până la școala de șapte ani. Pe lângă școlile medii sunt deschise internate în care stau elevii ce locuesc la mai mult de 3 km. de școală.

In acest raion, învățământul general de șapte ani este realizat, ca și în toată regiunea Moscova, încă din 1937. Acum se fac pregătiri pentru realizarea învățământului mediu general de zece ani. Pe lângă școlile de șapte ani se vor deschide școli medii.

Un inspector școlar din acest raion deservește circa 30 de școli. Cu ajutorul activ al inspectorilor, fiecare elev a primit toate manualele necesare pentru fiecare obiect, iar bibliotecile școlare au fost complectate cu literatură pentru lectura extrașcolară a copiilor. Munca tuturor celor 260 de cadre didactice este strict reglementată.

In anul 1949/950 s'a alcătuit un grafic de inspectare a școlilor, la executarea căruia s'a ținut seama ca, în primul rând, să se acorde sprijin acelor școli în care predomină cadrele tinere. In procesul verificării școlii, inspectorii cercetează în ce măsură colectivul pedagogic rezolvă problema centrală — lupta pentru însușirea adâncă și temeinică a bazelor științelor de către elevi. Ei cercetează în ce măsură directorii școlilor vizitează regulat pe profesori și învățători la lecții, cât de des cercetează directorii înșiși lucrările elevilor, dacă organizează discuții cu elevii și cu cadrele didactice, pentru îndreptarea operativă a lipsurilor în muncă. Inspectorii acordă o deosebită atenție studierii și popularizării experienței pedagogice înaintate și obligă pe directori să organizeze cât mai bine această muncă în fiecare școală.

Terminându-și munca într'o școală, inspectorii își arată concluziile și propunerile în ședința consiliului pedagogic al școlii. Propunerile sunt formulate limpede și concret, arătându-se persoanele cărora li se adresează și termenul de îndeplinire. Dacă se ridică necesitatea de a rezolva pe loc o anumită problemă pe care școala singură nu o poate rezolva, inspectorul o pune în discuția Comitetului Executiv al Sovietului sătesc, raional sau orășenesc. Intr'o serie de cazuri, șefii secțiilor raionale emit ordine pe baza concluziilor inspecției. Câteodată, se repetă inspectarea aceleiași școli, pentru a constata felul în care sunt îndeplinite indicațiile date în inspecția precedentă.

Școlile sunt inspectate de obicei odată pe an, în primul semestru al anului școlar, pentru ca inspecția să poată contribui la înlăturarea lipsurilor constatate, nepermițând repetarea lor în semestrul al doilea.

Secția de Învățământ a regiunii Moscova cheamă în fiecare lună pe inspectorii raionali la un seminar în care se expun conferințe de pedagogie, de lingvistică (în legătură cu lucrările tovarășului Stalin în această privință) precum și alte teme. La aceste seminarii, inspectorii fac schimb de experiență.

Inspectorii regionali deservesc câte trei raioane. Sarcina principală a inspectorilor regionali este aceea de a studia temeinic și sub toate aspectele munca secțiilor raionale de învățământ și de a le acorda un ajutor concret în organizarea muncii de conducere a școlilor din raion. Inspectorii regionali analizează cu amănunțime cel puțin odată pe an situația învățământului în fiecare raion, apreciind cu pricepere activitatea secțiilor raionale și făcând propuneri de îmbunătățire a muncii. Concluziile inspecțiilor sunt elaborate de secția regională de învățământ în formă de ordin și se discută în comitetele executive ale Sovietelor raionale, care iau hotăriri corespunzătoare.

Inspectorii Ministerului Învățământului din fiecare republică unională verifică activitatea secțiilor regionale de învățământ. Rezultatele acestor verificări sunt discutate în Consiliul Ministerial, iar apoi ministrul Învățământului dă un ordin prin care se apreciază situația învățământului în regiunea respectivă și se trasează măsurile pentru îmbunătățirea muncii.

In acest fel, în Uniunea Sovietică inspectorii școlari, împreună cu cadrele didactice, luptă pentru o înaltă calitate a muncii școlilor, pentru cunoștințe adânci și temeinice ale elevilor.

ALEXANDR SOLOVIOV

Să întărim munca pentru ajutorarea elevilor rămași în urmă la învățătură!

Analiza rezultatelor primului semestru arată că la Liceul de fete din Sibiu situația la învățătură a elevelor este, în general, mai bună decât la alte școli din localitate. Totuși, în al doilea semestru și mai ales acum, în preajma pregătirii examenelor de sfârșit de an, a fost necesar să se ia măsuri speciale pentru ajutorarea elevelor rămase în urmă, a elevelor care au obținut medii mici pe primul semestru.

Dacă, de pildă, la clasa XI-a A, prin munca stăruitoare atât a cadrelor didactice, cât și a elevelor, s'a ajuns ca să nu existe nicio singură elevă cu medie sub 5 pe semestrul I și nicio notă sub media de trecere pe semestrul al II-lea, sunt totuși în această școală și clase cu situație mai grea, cum este de exemplu clasa VIII-a A, unde pe semestrul I sunt căzute 11 eleve.

Aceasta a făcut ca problema ajutorării elevelor rămase în urmă la învățătură să fie discutată în colectivul didactic al școlii și să se ia măsuri grabnice pentru îndreptarea situației. In primul rând au fost desființate grupele de învățătură care funcționau la locuința elevelor și care nu numai că nu aduceau rezultate bune, dar constituiau o pierdere de timp. La aceste grupe, elevele bune făceau temele celorlalte sau le dădeau să copieze temele după caietele lor, scutindu-le de efortul de a gândi singure. La materiile unde situația era mai grea, tovarășa directoare a asistat la lecțiile profesoarelor respective, căutând să cunoască lipsurile și să le îndrepte. Pentru a se cunoaște evidența notelor în fiecare moment, s'au întocmit grafice pe clase. Incepând cu semestrul al II-lea, la fiecare ședință a consiliului pedagogic se face analiza muncii la câte o materie. Profesoara, sau profesoarele respective dacă sunt mai multe, prezintă un raport de activitate în care, printre altele, se arată și situația elevelor rămase în urmă, indicându-se care dintre acestea s'au îndreptat sau nu s'au îndreptat, precum și din ce cauză. Sunt discutate apoi măsurile ce s'au luat și se fac propuneri.

In general, materiile unde lucrurile merg mai greu sunt matematica, fizica, chimia și limba română. La aceste obiecte s'au creat grupe de învățătură, care funcționează în școală după amiază. S'au organizat, deasemeni, ore de consultații și ore suplimentare.

Paralel cu această muncă, profesoarele caută ca și în timpul orelor de curs să se ocupe mai atent de elevele rămase în urmă, punându-le întrebări, ajutându-le să răspundă.

In afară de aceasta, pentru a se realiza o cât mai grabnică îndreptare dirigintele și profesoarele au căutat să ia măsurile cele mai potrivite pentru fiecare caz în parte. Astfel, tovarășa Sion Maria, diriginta clasei a VIII-a C., văzând că eleva Țocu Georgeta este căzută pe semestrul I la patru materii, a urmărit îndeaproape cauzele pentru care ea nu a putut merge în ritm cu celelalte eleve. A constatat astfel că, fiind nou venită în școală și cam timidă, colegele râdeau de ea ori de câte ori încercând să vorbească la lecție se intimida. Aceasta a făcut-o să fie și mai retrasă, să vorbească din ce în ce mai puțin, să nu răspundă la întrebări. Diriginta a cerut sprijinul întregului colectiv al clasei pentru ajutorarea elevei Țocu Georgeta. Fiind internă, colegele au învățat împreună cu ea zi de zi. Primul succes obținut a fost un prilej ca diriginta să o laude în fața clasei. In felul acesta, eleva a căpătat încredere în posibilitățile ei, a prins curaj și dragoste de muncă, ceeace a avut ca rezultat, în scurt timp, o îmbunătățire simțitoare a notelor.

Profesoara de istorie, tovarășa Foarfecă Lucreția, a acordat dela începutul anului o deosebită grijă ajutorării elevelor care au obținut note mici. Lucrând cu clasa întreagă în fiecare oră, ea caută să antreneze la răspunsuri și pe elevele care nu se oferă singure, sau care sunt timide. Planificându-și bine munca, tovarășa Foarfecă Lucreția are timp ca în fiecare oră de curs să asculte 2—3 eleve, iar după explicație să pună întrebări recapitulative care ajută elevele să-și fixeze bine în minte idelle principale. Ducând o muncă organizată și planificată această profesoară nu are nicio elevă rămasă în urmă.

O grijă deosebită pentru clasa ei arată și tovarășa Creangă Melania, diriginta clasei a IX-a A. In dorința de a ajuta pe elevele rămase în urmă să obțină note cât mai bune, le-a vizitat acasă pentru a cunoaște cum își pregătesc temele, a căutat să stea de vorbă cu părinții în această privință și uneori negăsindu-i acasă, a mers chiar la locul lor de muncă.

Tovarășa Demetrescu Aurora, diriginta clasei a VII-a, în scopul ajutorării și stimulării elevelor la o muncă mai rodnică, a convocat pe părinți la o ședință în care elevele fruntașe la învățătură au arătat cum își organizează munca acasă și cum își pregătesc lecțiile la fiecare obiect în parte. Eleva Vlad E. a arătat că ea în drum dela școală spre casă se gândește la ceeace are de făcut pentru a doua zi și-și face în minte un plan de muncă. Intotdeauna Duminica ea își pregătește lecțiile și pentru Marți când este o zi mai grea. Pentru a învăța mai ușor acasă este foarte atentă în timpul orelor și-și notează ideile principale.

In această ședință, a fost pe larg discutată de părinți problema pregătirii temelor acasă de către eleve. La sfârșitul ședinței, elevele cu note mici și-au luat angajamentul să depună eforturi sporite, urmând exemplul colegelor fruntașe la învățătură, pentru a-și însuși mai temeinic cunoștințele și a primi note mai bune. La o lună după această ședință, tovarășa Demetrescu Aurora a fixat o altă ședință, când elevele care și-au luat angajamente vor arăta în fața părinților și a întregului colectiv al clasei, în ce măsură și-au dus la îndeplinire angajamentele luate, precum și greutățile întâmpinate. In așteptarea acestei ședințe, elevele se întrec să învețe cât mai temeinic, pentru a putea da atunci un raport bun în fața părinților.

Una din cauzele rămânerii în urmă la învățătură în această școală a fost frecvența neregulată. La începutul anului exista obiceiul ca elevele să fugă dela anumite ore, ceeace se răsfrângea desigur asupra nivelului cunoștințelor. Tovarășa Claudia Sergheevici, directoarea școlii, a luat măsuri severe pentru ca această gravă abatere dela disciplină să nu se mai continue. In realizarea frecvenței regulate U.T.M.-ul a dat un important sprijin, vizitând acasă elevele care absentau și ducând muncă de lămurire printre eleve și părinți. Problema frecvenței a fost în acelaș timp o preocupare a dirigintelor și profesoarelor. Elevele care lipsesc trebue să dea explicații în fața colectivului clasei.

Mai există totuși în școală profesoare, care nu se interesează îndeajuns de buna pregătire a elevelor. Un exemplu îl constitue cazul tovarășei Văcăreanu Clemence, profesoară de fizică. La întrebarea pe care, în cadrul unei ședințe de analiza muncii la catedra de fizică, i-a pus-o subdirectoarea, anume: „In ce proporție elevele slabe pe semestrul I au fost ascultate și care este situația pe semestrul II" ,tov. Văcăreanu a răspuns că nu a știut că trebue să urmărească acest lucru. Aceasta dovedește o atitudine de dezinteres față de problema ajutorării elevelor rămase în urmă, problemă care constitue o sarcină importantă a cadrelor didactice, în special în această etapă a anului școlar. Datorită acestei lipse de interes, pe semestrul II, elevele nu numai că nu s'au îndreptat, dar și cele cu note mari au obținut acum note sub 5. Colectivul școlii i-a arătat tovarășei Văcăreanu lipsurile și, deși aceasta nu le-a primit cu bunăvoință, profesoarele sunt hotărîte totuși să o ajute tovărășește să-și vadă greșelile și să lupte împotriva lor.

Cu toate că în școală s'au luat toate aceste măsuri pentru ca numărul elevelor rămase în urmă să fie redus cât mai mult posibil, totuși se poate spune că nu s'au obținut până acum cele mai bune rezultate. Faptul acesta se datorește defectuoasei organizări a grupelor de învățătură. In această școală sunt încă unele grupe de învățătură care lucrează sub conducerea directă a elevelor fruntașe și nu a profesoarelor, care se mulțumesc doar să le controleze și să le îndrumeze activitatea. In același timp, la unele grupe participă uneori prea multe eleve, deoarece sunt chemate și cele cu note bune, ceeace face să nu se lucreze stăruitor cu elevele rămase în urmă, care au într'adevăr nevoie de ajutor special.

Străduindu-se să lichideze aceste lipsuri, Liceul de Fete din Sibiu va reuși să ducă o activitate rodnică pe linia ajutorării elevelor rămase în urmă, ajutându-le să promoveze în număr cât mai mare. Și aceasta se va realiza, desigur, pentrucă problema ridicării nivelului la învățătură al elevelor constitue o preocupare din ce în ce mai serioasă în școală, pentrucă majoritatea cadrelor didactice dau dovadă de multă conștiinciozitate și interes în muncă.

EMILIA MANAC

Colhoznicii studenți ai facultății de arhitectură

Peste 500 de tineri colhoznici din regiunile apusene ale Bielorusiei vor urma cursurile facultăților de arhitectură, ale școlilor tehnice și ale institutelor din Moscova, Leningrad, Minsc, Kiev și alte orașe. Colhozurile au luat această măsură importantă cu scopul de a pregăti din rândurile lor specialiști proprii, care să ajute la reconstruirea satelor.

Cadre proprii de arhitecți există depe acum în peste 100 de colhozuri din regiunile Brest, Grodno și altele. După proiectele făcute de acești arhitecți se execută mari lucrări de construcție.

Regulament pentru punerea în aplicare a Hotărîrii Consiliului de Miniștri privind drepturile elevilor din învățământul elementar și mediu (de toate categoriile)

Ministerul Invățământului Public a întocmit un Regulament pentru aplicarea dispozițiunilor articolului 11 din Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 145, privitoare la stabilirea unor drepturi elevilor și studenților.

DISPOZIȚIUNI GENERALE

1. Drepturile elevilor stabilite prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu nr. 145/1951, publicată în B. Of. nr. 27 din 26 Februarie 1951, sunt următoarele:
a) Alocația de hrană
b) Manuale și rechizite școlare
c) Imbrăcăminte
d) Transportul in vacanță
e) Asigurarea igienei corporale
f) Burse la clasele I — IV
g) Intreținere in internate
h) Intreținerea și transportul la practică în producție.

2. Aceste drepturi care fac obiectul regulamentului de față, se repartizează pentru școlile elementare, licee, școli pedagogice, școli medii tehnice profesionale, din cadrul Sfaturilor Populare, de către Ministerul Invățământului Public, Secțiunilor de Invățământ regionale și dela orașele de subordonare republicană. La rândul lor, acestea, cu aprobarea conducerii Sfaturilor Populare respective, le repartizează pentru învățământul elementar pe raioane iar pentru învățământul mediu pe școli. Secțiunile de Invățământ raionale, cu aprobarea conducerii Sfaturilor Populare respective, fac repartiția drepturilor pe școli elementare.

La școlile aparținând direct Ministerului Invățământului Public, repartiția se va face direct de Ministerul Invățământului Public.

Pentru școlile medii tehnice, repartiția pe școli se face de către Ministerele de resort și anume ținându-se seama de tipul de școală și de condițiile economice ale regiunii respective. Procentul de 10% și 25% stabilit de Hotărîrea Consiliului de Miniștri pentru diferitele tipuri de școli medii tehnice, va putea diferi dela o școală la alta cu condiția de a se păstra procentul general pentru fiecare grupă de tipuri de școli (Grupa școlilor cu 10% și grupa școlilor cu 25%: de petrol, miniere, minereuri și siderurgie).

Repartizarea nominală a drepturilor în școli se face de către o Comisie compusă din directorul școlii, delegatul Sfatului Popular local, (un deputat delegat de Comitetul Executiv), un delegat al Comitetului de părinți, dirigintele sau învățătorul clasei respective. La acordarea drepturilor se va ține seama și de referințele date despre fiecare elev de Organizația U.T.M. sau de instructorul superior de pionieri din școală.

3. La aplicarea acelor puncte din prezentul regulament, la care acordarea drepturilor elevilor este condiționată de situația la învățătură, se va ține seama de situația școlară la încheerea anului școlar precedent sau la examenul de admitere.

CONDIȚIUNI DE ACORDARE A DREPTURILOR

4. Alocația zilnică de hrană se acordă elevilor bursieri după cum urmează:

a) Pentru elevii școlilor medii tehnice de cărbuni și minereuri, cultură fizică și sport, școlile de sbor cu motor, fără motor, parașutiști și cei din școlile medii tehnice de coregrafie și cele de muzică (suflători), iar numai pe timpul practicii, cei dela oțelării, furnale, laminoare, foraj și extracție, dela marină, P.C.A., geologie și piscicultură (secția pescuit) 75 lei.

b) Pentru elevii dela toate celelalte categorii de învățământ, neprevăzuți în alineatul precedent, alocația este de 50 lei. Fac excepții elevii din învățământul elementar, din localitățile din mediul rural și din raioanele, unde producția locală de alimente asigură condițiuni mai lesnicioase de aprovizionare, pentru care alocația este de 45 lei.

Alocația de hrană se acordă numai elevilor bursieri și numai pe timpul școlarizării. Elevii bursieri absolvenți ai anului IV, ai școlilor medii tehnice, vor primi alocația de hrană și pe timpul pregătirii examenului de absolvire, numai dacă nu se găsesc la practica în producție și numai până la prima sesiune de examen de absolvire după terminarea cursurilor, fără a se depăși anul calendaristic în care au absolvit.

Ministerul Invățământului Public repartizează la începutul fiecărui an școlar, pentru anul bugetar următor, alocația de hrană de 45 sau 50 lei regiunilor, ținând seama de producția de alimente și condițiunile de aprovizionare.

După aceleași criterii, regiunea repartizează raioanelor care la rândul lor fac repartizarea pe localități.

Absolvenții școlilor pedagogice, școlilor medii tehnice, vor continua a primi bursele respective și pe durata vacanței de o lună, la care au dreptul după absolvire, în conf. cu disp. art. 4 alin. 4, din Decretul nr. 180 din 14 August 1950.

Elevii bursieri care nu au părinți, rude sau susținători care să-i găzduiască, pot rămâne în internate și pe timpul vacanței, în limita fondurilor prevăzute în bugetul școlii și vor primi alocația de hrană și cea pentru igienă corporală și în acest timp.

Menținerea în internat a elevilor bursieri se face pe răspunderea directorului școlii, care va justifica calitatea elevului de orfan, fără posibilități de plecare în timpul vacanței.

Cheltuelile pentru întreținerea elevilor orfani pe timpul vacanțelor, în internat, se fac numai pentru zilele absolut locuite în internat.

5. Pentru a sprijini pe elevii cei mai buni la învățătură, școlile vor procura manuale didactice și rechizite școlare pentru folosirea elevilor și anume:

a) Pentru învățământul mediu, teoretic, pedagogic și mediu tehnic, pentru un procent de 10% din numărul total al elevilor bursieri, iar pentru cei din școlile de cărbuni, petrol, miniere și siderurgie, un procent de 25% din numărul bursierilor.

Valoarea manualelor și rechizitelor pentru un elev din învățământul mediu este de 2.000 lei anual.

Sumele necesare achiziționării manualelor și rechizitelor școlare pentru învățământul mediu se repartizează de către regiuni școlilor respective, proporțional cu numărul bursierilor, ținându-se seama de starea și importanța economică a teritoriului pe care-l deservește școala.

Manualele și rechizitele școlare se vor acorda elevilor bursieri din învățământul mediu, în ordinea mediei, iar la note egale se va ține seama de situația materială.

b) Pentru învățământul elementar cl. V-VII, unui procent de 10% din numărul total al elevilor bursieri, pentru fiecare elev din cl. V-VII, îndreptățit a primi manualele și rechizitele, se alocă anual, în acest scop, o sumă de 1.000 lei.

Sumele necesare achiziționării manualelor și rechizitelor pentru elevii din cl. V-VII, se repartizează de către regiuni la raioane și apoi dela raioane la școli, proporțional cu numărul burselor și ținându-se seama de starea și importanța economică a raionului respectiv.

Manualele și rechizitele școlare se vor acorda elevilor bursieri, cl. V-VII în ordinea mediei, iar la note egale, se va ține seama de situația materială.

c) Pentru inv. elementar cl. I-IV, unui procent de 10% din numărul total al elevilor.

Valoarea manualelor și rechizitelor acordate unui elev de cl. I-IV elementară este de lei 500 anual. Sumele necesare achiziționării acestor manuale și rechizite se repartizează de regiuni la raioane și apoi dela raioane la școli, proporțional cu numărul elevilor înscriși la școlile din raionul respectiv, ținându-se seama și de starea economică a raionului, respectiv a localității.

La distribuirea nominală a manualelor și a rechizitelor se va avea în vedere situația materială a părinților.

6. Manualele și rechizitele școlare se acordă la începutul anului școlar 1951/952, ținând seama, la cl. V-VII și învățământul mediu, de situația școlară a elevului la încheerea anului școlar precedent și dela examenul de admitere pentru elevii din cl. VIII-a respectiv anul I.

7. Durata de uzură a manualelor și rechizitelor acordate elevilor, este de 2 ani pentru inv. elementar, cl. I-IV și de 3 ani pentru cl. V-VII și învățământul mediu.

Manualele didactice sunt proprietatea școlii respective, care se va îngriji ca ele să fie păstrate în cele mai bune condițiuni, pentru a putea fi folosite până la durata lor maximă de uzură.

Directorii de școli vor ține o evidență a manualelor distribuite, în inventarul școlii. Ei vor pune în vedere elevilor și părinților să se îngrijească de păstrarea manualelor în bună stare, pentru a putea fi restituite școlii la sfârșitul anului.

8. Pentru un număr de elevi egal cu 10% din numărul total al elevilor bursieri din licee, școli pedagogice, școli medii tehnice profesionale, școli ce aparțin direct M.I.P. ca și din școlile medii tehnice din cadrul altor Ministere sau instituțiuni, iar pentru cei dela școlile de petrol, miniere, minereuri, siderurgie, la un număr de elevi egal cu 25% din numărul total al elevilor bursieri, se acordă următorul echipament:
— Un costum stofă cu o durată minimă de uzură de 2 ani.
— Un palton de stofă cu o durată minimă de uzură de 3 ani
— Una pereche bocanci sau pantofi cu o durată minimă de uzură de 16 luni.

Una salopetă numai elevilor dela școlile medii tehnice care prin planul de învățământ au de efectuat lucrări practice care provoacă degradarea îmbrăcămintei ca de exemplu: în atelierele mecanice, turnătorie, atelierele de tăbăcărie, sere, câmpuri de experiență, mine, șantiere de construcție, șantiere de petrol și gaze, etc. Deasemenea, vor putea primi salopete și elevii școlilor medii tehnice la care pentru lucrările practice se cere o îmbrăcăminte specială (clinici, laboratoare). Pentru aceștia salopeta poate fi înlocuită cu un halat de egală valoare. Durata de uzură a salopetei respectiv a halatului este de 1 an.

Pentru elevii și elevele dela școlile medii tehnice de cultură fizică și sport, precum și dela secțiile de cultură fizică ale școlilor pedagogice, se va acorda în loc de salopetă un trainning cu o durată minimă de uzură de 2 ani. Toți elevii dela școlile de cărbune vor primi gratuit îmbrăcăminte și încălțăminte, potrivit prevederilor art. 7 din Hotărîrea Consiliului de Miniștri Nr. 1057 publicată în Bul. Oficial nr. 86 din 3 Oct. 1950. Salopetele, halatele și trainning-urile se păstrează la ateliere, laboratoare, sală de sport, etc. și se folosesc numai în orele programate pentru lucrările practice respective.

9. Pentru învățământul elementar (I-VII) se acordă 18.000 burse de echipament, a căror valoare se va stabili de către Ministerul Inv. Public de acord cu Ministerul Finanțelor. Repartizarea acestor burse la clasele I-IV și V-VII va urmări să asigure cuprinderea în școală a tuturor copiilor la clasele I-IV și să realizeze o frecvență bună la clasele V-VII.

Secțiunile de Invățământ regionale vor repartiza aceste burse de echipament pe raioane și raioanele pe școli, conform indicațiilor de mai sus, ținându-se seama pentru clasele V-VII de starea și importanța economică a raionului, respectiv a localității.

Acordarea nominală a echipamentului la clasele I-IV elementare se va face, ținându-se seama, în primul rând de elevii, care primind burse în echipament, vor putea fi școlarizați și vor avea posibilitatea să frecventeze regulat școala, tot timpul anului.

Pentru cl. V-VII echipamentul se va acorda nominal elevilor din categoriile sociale îndreptățite la burse, indiferent dacă au sau nu alocație de hrană, în ordinea situației materiale a părinților și a situației elevului la învățătură.

Sumele necesare pentru procurarea echipamentului pentru elevii din învățământul mediu, se repartizează la școli după aceleași criterii ca și manualele și rechizitele.

Echipamentul se va acorda elevilor bursieri cu atitudine bună în școală, în ordinea mediei.

10. Echipamentul pentru un elev, stabilit potrivit prevederilor de mai sus poate fi acordat în întregime unui elev sau împărțit după nevoi, la mai mulți elevi.

11. Echipamentul se acordă la începutul anului școlar 1951/952 și este proprietatea școlilor respective, care se vor îngriji ca el să fie păstrat în cele mai bune condițiuni, pentru a putea fi folosit până la durata lui maximă de uzură. Școala va ține evidența echipamentului distribuit. La primirea echipamentului, fiecare elev va aduce o declarație semnată de părinte sau de corespondent, prin care se angajează ca hainele să fie păstrate atât în timpul școlii cât și în timpul vacanțelor cu mare grijă și readuse la școală în bună stare, contrar urmând să suporte costul.

Școlile vor proceda la efectuarea reparațiilor și a recuperărilor posibile din stocurile scoase din uz.

Elevii din ultimul an, la absolvire, vor putea păstra cu titlul de proprietate echipamentul primit, în starea de uzură în care se găsește, cu excepția salopetelor (la școlile medii tehnice) și trainning-urilor (la clasele de sport).

La repartizarea echipamentului elevilor din clasele V și VIII (anul I dela școlile medii tehnice), se vor avea în vedere elevii care au venit la școală cu echipament rămas din școala frecventată anterior și care nu a ajuns la limita de uzură.

Elevii care au primit echipamentul sunt obligați să-l restitue școlii, în cazul când se mută dela o școală la alta.

Conducătorii unităților sunt obligați a verifica anual starea de uzură a echipamentului, stabilind echipamentul care poate fi utilizat și după durata minimă de uzură, fără însă a se scoate din uz după această durată.

12. Elevii bursieri primesc pentru transporturi, în timpul vacanțelor, contravaloarea călătoriei, dela locul unde studiază și până la domiciliu și înapoi, cu trenul personal cl. III, după cum urmează:

a) Pentru un număr de 10% din totalul elevilor bursieri contravaloarea transportului, în vacanță, se acordă atât pentru dus cât și pentru întors, integral, după criteriile fixate la punctul 9 din acest regulament.

b) Restul de 90% din totalul elevilor bursieri, primesc numai 50% din contravaloarea transportului, diferența fiind suportată de aceștia.

Elevii sunt obligați să justifice sumele acordate pentru transportul în vacanță, prin biletele de tren.

Unitățile școlare sunt obligate a întocmi evidențe din care să se constate localitatea unde se transportă elevii.

Aceste drepturi se primesc numai de elevii bursieri din cl. V-VII și cei din învățământul mediu.

13. Elevii bursieri (cu alocație de hrană) primesc și o [alocație] zilnică pentru întreținerea și igiena corporală, de 4,80 lei în bani sau în natură, pe tot timpul cât primesc alocația de hrană.

Aceste drepturi se primesc numai de elevii bursieri din cl. V-VII și cei din învățământul mediu.

Pentru cazarea și întreținerea la gazde a elevilor din învățământul elementar, cl. I-IV din mediul rural, care locuesc departe de școli, se acordă, cu începerea anului școlar 1951/952, un număr de 4500 de burse a 1500 lei lunar.

Aceste burse se acordă elevilor din cl. I-IV, care locuiesc în sate izolate, în care nu există școli elementare și nici nu se pot înființa în sat, din cauza numărului mic de copii, astfel se va da acestor elevi posibilitatea să urmeze o școală din alt sat.

Secțiunea de Invățământ regională va repartiza bursele de cazare, raioanelor în care se găsesc astfel de copii. Secțiunile de învățământ raionale vor stabili localitățile unde vor fi repartizați copiii la gazde, ținând seama de numărul celora care nu pot fi școlarizați, din cauza depărtării de școală.

Directorii școlilor și învățătorii claselor se vor îngriji să organizeze cazarea copiilor la gazde și vor controla în permanență modul cum trăiesc copiii.

14. Internatele școlare, precum și cantinele pentru elevi vor fi folosite numai pentru elevii bursieri și numai în caz când nu există în localitate elevi bursieri dela alte școli, necazați, vor putea primi și nebursieri, în care caz aceștia vor suporta:

a) Cheltuelile de hrană conform punctului 4 din prezentul regulament pentru categoria de învățământ respectivă.

b) Pentru regia de preparare a hranei, lunar 300 lei.

c) Pentru întreținerea în internat, lunar 500 de lei, iar echipamentul moale necesar, cearceafuri de pat și pături, fețe perină, perină și pătură, cade în sarcina acestora.

Elevii nebursieri care iau masa la cantină sau locuiesc în internate sunt obligați a achita anticipat, chenzinal sau lunar la administrația unității, sumele arătate mai sus, care vor fi contabilizate în conformitate cu instrucțiunile Ministerului Finanțelor.

Sumele rezultate, atât din plata cheltuelilor efectuate cu prepararea hranei cât și pentru întreținerea în internat, nu vor fi făcute venit la buget, ci vor fi folosite împreună cu alocațiile cuvenite pentru întreținerea elevilor bursieri, contabilizarea acestor sume făcându-se în gestiunea cantinei sau internatului respectiv, care vor fi contabilizate în conformitate cu Instrucțiunile Ministerului Finanțelor.

Elevii nebursieri urmează să fie prevăzuți în evidențele zilnice.

15. Elevii care trec dintr'un an școlar într'altul și care sunt obligați în baza planurilor de învățământ și legilor în vigoare, de a efectua practica, precum și cei care efectuează ultima perioadă de practică, în care pregătesc materialul necesar pentru proectele sau lucrările examenului de absolvire, vor primi din partea întreprinderilor sau instituțiilor la care sunt repartizați pentru practică, drept plată muncii prestate:

a) Hrana în limita alocației stabilite la punctul 4 din prezentul regulament pentru categoria de școli respectivă și în funcție de locul de practică.

Hrana în bani se va da numai pe timpul cât elevii prin natura practicei se găsesc în depărtare, dacă nu este posibil ca și în acest caz să li se dea hrana în natură.

b) Cazarea.

Se exceptează cei care efectuează practica în localitatea unde domiciliază.

c) Igiena corporală de 4,80 lei pe zi de fiecare elev.

16. Elevii care fac practică în producție vor primi costul călătoriei, dus și întors, cu trenul personal cl. III, prin îngrijirea Ministerului în cadrul căruia funcționează școala respectivă. Costul călătoriei se va restitui școlii de către elevii care în mod nemotivat nu au îndeplinit programul de practică.

17. Pe timpul practicei în producție, întreprinderile și instituțiile asigură pentru toți elevii practicanți îmbrăcăminte specială pentru efectuarea lucrului, în aceleași condițiuni ca și pentru lucrătorii permanenți ai întreprinderii.

CONTROL ȘI RASPUNDERE

18. Controlul modului de aplicare a dispozițiunilor regulamentului de față, pentru școlile depinzând de Ministerul Inv. Public, se exercită de către Dir. Inv. Elementar — Preșcolar și de Dir. Inv. Mediu din M.I.P. ca și de Secțiunile de Invățământ regionale și raionale, iar pentru școlile de învățământ mediu tehnic, de direcțiile sau serviciile de cadre și învățământ din Ministerele și Instituțiunile de resort.

19. Șefii Secțiunilor de Invățământ ca și directorii unităților școlare asigură și răspund de aplicarea justă a normelor din prezentul regulament.

DISPOZIȚIUNI FINALE

20. Elevii care vor primi burse, în manuale și rechizite sau în echipament le vor putea pierde în următoarele cazuri:

a) Delăsarea accentuată la învățătură, prin note proaste repetate, corigențe, repetenție.

b) Abateri disciplinare grave sau repetate.

21. In cazul când elevii se mută dela o școală la alta sau părăsesc școala din orice cauză, ei, părinții sau corespondenții lor, sunt obligați să restitue școlii echipamentul, manualele și rechizitele școlare, primite.

22. Elevii repartizați la practica în producție nu vor mai primi, dela unitatea școlară respectivă, pe durata practicei și a vacanței de vară, alte drepturi în cadrul Hotărîrii Consiliului de Miniștri Nr. 145/1951 decât cheltuelile de transport la practica în producție (dus și întors), prin îngrijirea Ministerului sau instituției în cadrul căreia funcționează școala respectivă, cu respectarea condițiunilor prevăzute la punctul 16, din prezentul regulament.

Direcția Invățământului Mediu, Direcția Inv. Elementar, Preșcolar, Serviciul școlilor medii tehnice din Ministerul Inv. Public, Secțiunile de învățământ ale Sfaturilor Populare și unitățile de învățământ, vor aduce la îndeplinire și vor asigura aplicarea prevederilor prezentului regulament.

Pentru o cât mai bună păstrare a manualelor și pentru o sporire a transmiterii lor

Până acum, Ministerul Invățământului Public a tipărit trei ediții de manuale unice, pentru școlile de toate gradele. Tirajul lor a atins cifre nemaiîntâlnite la noi până azi.

Dar desvoltarea culturii în Patria noastră necesită o mare cantitate de tipărituri, deci o uriașă cantitate de hârtie; deasemeni până la terminarea măreței instituții poligrafice „Casa Scânteii", capacitatea de lucru a tipografiilor noastre nu este suficientă. Aceste fapte impun să facem o cât mai mare economie de hârtie și de muncă tipografică. De aceea Ministerul Invățământului Public, de acord cu Direcția Generală a Editurilor, a hotărît mărirea procentului de transmitere a manualelor dela o serie la alta de elevi pentru anul școlar 1951—1952.

In acest scop, șefii secțiilor de învățământ, directorii de școli și toate cadrele didactice, trebue să îndemne pe elevi de a păstra manualele în cele mai bune condițiuni. Ca măsuri concrete se recomandă diriginților să se preocupe îndeaproape de această problemă. Ei vor arăta elevilor și părinților că păstrarea manualelor în cele mai bune condițiuni înseamnă a aduce importante economii atât lor personal, cât și întregii țări. Pentru aceasta să le recomande stăruitor să-și învelească toate cărțile, să nu le păteze, să nu sublinieze paginile, să nu îndoaie foile, etc.

De asemeni, diriginții pot cerceta din când în când starea în care se găsesc manualele, evidențiind elevii care-și păstrează bine cărțile. Se recomandă ca diriginții, ajutați de câte un elev în fiecare clasă, să întocmească tabele de titlurile și numărul manualelor transmisibile. Directorii școlilor trebue să controleze datele pe clase și să cunoască situația pe școală.

Pentru a se ajunge la rezultate cât mai bune, se pot organiza întreceri pe clase și pe școli. Atât elevii cât și părinții și cadrele didactice trebue să fie convinși de importanța acestor economii și să-i preocupe ca o operă de însemnătate patriotică.

Hotărîrea C. C. al U. T. M. și Decizia M. I. P. cu privire la combaterea supraîncărcării elevilor cu sarcini extrașcolare

Pe drumul desvoltării învățământului nostru democratic, pus în slujba păcii și a construirii socialismului, Partidul Muncitoresc Român și Guvernul Republicii Populare Române asigură elevilor condiții din ce în ce mai prielnice de viață și de învățătură. Răspunzând acestei griji părintești, organizațiile de U.T.M. și masa elevilor se străduesc să-și ducă la îndeplinire sarcinile ce le revin în munca școlară și în activitatea extrașcoalară.

C. C. al U.T.M., analizând munca organizațiilor U. T. M. din școlile medii în legătură cu activitatea extrașcolară a elevilor, constată că deși s'au obținut unele rezultate pozitive pe acest târâm, există totuși o serie de lipsuri serioase.

Principalele lipsuri manifestate sunt următoarele:

Participarea elevilor la activitatea extrașcolară și la diferite alte acțiuni sociale se face în multe școli în mod neplanificat și fără a se ține seamă de cerințele pedagogice.

Se manifestă din partea unor comitete regionale, orășenești și raionale U.T.M. tendința de a mobiliza pe elevi în numeroase acțiuni, de a le repartiza sarcini în mod exagerat, de a ține cu elevii și cadrele organizațiilor de bază U.T.M. ședințe prea dese, de lungă durată, la ore nepotrivite, etc.

Unele comitete orășenești și raionale U.T.M. practică sistemul scoaterii elevilor utemiști dela orele de curs pentru ședințe.

C.C. al U.T.M. constată că supraîncărcarea elevilor cu munci extrașcolare și cu alte sarcini nelegate de învățătură duce la scăderea nivelului de învățătură al elevilor, stânjenește creșterea lor culturală, împiedică odihna și desvoltarea lor fizică normală.

C.C. al U.T.M. consideră că această situație, care contrazice linia organizației, este cu totul inadmisibilă.

Pentru a înlătura lipsurile constatate, C.C. al U.T.M. hotărăște:

1. Comitetele regionale, orășenești și raionale U.T.M. precum și conducerile organizațiilor de bază U.T.M. din școli trebue să considere că sarcina principală a elevilor este: pregătirea pentru lecții, munca pentru ridicarea continuă a nivelului la învățătură.

Organizațiile de U.T.M. au datoria să mobilizeze elevii utemiști și neutemiști la munca însuflețită pentru succesul învățăturii, lămurindu-i că astfel își aduc contribuția la lupta întregului popor muncitor pentru înflorirea Patriei și apărarea păcii. Asimilarea temeinică a cunoștințelor predate în școală trebue să fie privită de fiecare elev și mai cu seamă de fiecare elev utemist ca o chestiune de onoare și de patriotism.

2. Activitatea extrașcolară trebue să fie subordonată sarcinilor de învățământ și educație ale școlii, să contribue la pregătirea temeinică și multilaterală a cadrelor construcției socialiste în Patria noastră, la educarea lor în spiritul comunist.

Planul de activitate extrașcolară în cadrul organizațiilor de bază U.T.M. este subordonat planului instructiv-educativ al școlilor. Organizațiile de bază U.T.M. sunt obligate să comunice directorilor școlilor programul activității lor extrașcolare și să-l reglementeze împreună cu aceștia.

3. Elevii utemiști vor desfășura activitatea socială și orice fel de muncă nelegată de învățătură în cel mult 6—8 ore ore săptămânal.

Comitetele regionale, orășenești și raionale U.T.M., sunt datoare să îndrume și să controleze organizațiile de bază U.T.M. din școlile medii pentruca acestea să asigure o justă repartizare a sarcinilor tuturor elevilor utemiști, ținând seama de vârsta și pregătirea fiecăruia.

4. Comitetele regionale, orășenești și raionale U.T.M. au datoria să reglementeze durata adunărilor și ședințelor cu elevii utemiști. Adunările generale ale organizațiilor de bază U.T.M. vor dura cel mult o oră și jumătate sau două, iar adunările de grupă U.T.M. vor dura cel mult o oră sau o oră și jumătate.

5. C.C. al U.T.M. interzice cu desăvârșire comitetelor regionale, orășenești și raionale U.T.M. să sustragă elevii utemiști din timpul orelor de curs pentru adunări, ședințe, etc.

6. Comitetele regionale, orășenești și raionale U. T. M. vor reglementa în strânsă colaborare cu secțiile de învățământ ale Sfaturilor Populare, toate acțiunile care privesc mobilizarea elevilor la diferite activități extrașcolare, care ar putea duce la supraîncărcarea acestora.

★

Această hotărîre va fi prelucrată în toate comitetele regionale, orășenești și raionale U.T.M. precum și în cadrul organizațiilor de bază U.T.M. din școlile medii.

★ ★ ★

Din cercetările întreprinse de organele Ministerului Invățământului Public în unele școli din Capitală și provincie, rezultă că sunt și îmbunătățiri în organizarea muncii elevilor, dar că, în acelaș timp, mulți elevi sunt supraîncărcați cu sarcini extrașcolare. Aceasta duce în mod evident la scăderea nivelului de învățătură și împiedică odihna și desvoltarea fizică normală a elevilor.

Supraîncărcarea cu munci extrașcolare a elevilor se datorește, în primul rând, lipsei de preocupare a direcțiilor școlilor și a Secțiunilor de Invățământ, față de sarcina categorică de a îmbina just învățătura, odihna și activitatea extrașcolară a elevilor. Secțiunile de Invățământ n'au colaborat în această privință cu Comitetele regionale și raionale U.T.M. și de pionieri din școală.

Acestei situații trebue să i se pună capăt imediat. In acest scop, Ministerul Invățământului Public decide:

1. — Directorii școlilor vor lua măsuri neîntârziate, pentru a înlătura supraîncărcarea cu munci a elevilor, revăzând planul activității extrașcolare și stabilind un raport just între timpul necesar elevilor pentru învățătură, odihnă și activitate extrașcolară.

2. — Activitatea organizată în afara orelor de curs nu va depăși 6 ore săptămânal, pentru elevii claselor V—VII și 8 ore, pentru elevii claselor VIII—XI și școlilor medii tehnice.

Elevii din clasele VII și XI vor fi scutiți de sarcini extrașcolare pe perioada semestrului II, pentru a se putea dedica exclusiv învățăturii, afară de participarea lor la ședințele organizației U.T.M.

3. — Diriginții supraveghiază participarea reglementară a elevilor din clasa pe care o conduc, la activitatea extrașcolară. Un elev poate face parte cel mult din două cercuri: unul tehnic, științific sau literar și celălalt artistic sau sportiv.

4. — Nu se admite, sub niciun motiv, sustragerea elevilor dela orele de curs pentru munci extrașcolare.

Nu este admisă participarea elevilor în afara școlii, la activitatea unor instituții sau organizații, fără aprobarea directorului de școală, afară de ședințele organizației U.T.M.

5. — In îndeplinirea sarcinilor indicate în prezenta decizie, directorii de școli vor lucra în strânsă legătură cu organizațiile de U.T.M., cu detașamentele de pionieri din școală și cu părinții elevilor.

6. — Secțiunile de Invățământ regionale, orășenești și raionale, precum și directorii de școli, diriginții, profesorii și învățătorii sunt obligați să acorde organizațiilor U.T.M. și pionieri din școală tot sprijinul, în vederea îndeplinirii sarcinilor date acestora prin Hotărîrile Comitetului Central U.T.M. cu privire la combaterea supraîncărcării elevilor cu sarcini extrașcolare.

7. — Șefii Secțiunilor de Invățământ, directorii de școli și diriginții de clasă sunt răspunzători, fiecare în sfera proprie de activitate, de aducere la îndeplinire a deciziei de față.

8. — Prezenta decizie va fi prelucrată în cadrul Secțiunilor de Invățământ regionale, orășenești și raionale, în consfătuirile cu directorii, ca și în toate consiliile pedagogice.

N. POPESCU DOREANU
ministrul Invățământului Public

Mai multă grijă față de practica în producție a elevilor dela școlile medii tehnice!

In măreața operă de modernizare și introducere pe scară tot mai mare a tehnicii moderne, ridicarea de cât mai multe cadre tehnice devine tot mai imperioasă. Sute de școli medii tehnice, create ca urmare a aplicării reformei învățământului, dau producției cadre medii tehnice pentru siderurgie, agricultură, petrol, etc.

Buna pregătire științifică a elevilor pentru munca lor de mâine este asigurată printr'o strânsă împletire a muncii teoretice cu activitatea practică, în laboratoare, ateliere, iar în ultima etapă cu organizarea practicii în producție. Aici, viitoarele cadre medii tehnice iau contact direct cu viața și munca în specialitatea lor. Tocmai de aceea practica în producție trebue asigurată cu multă grijă.

Dela început unii absolvenți ai școlilor medii tehnice, plecați anul acesta la practică în producție pentru întocmirea proectului de diplomă, au întâmpinat greutăți create de atitudinea de neînțelegere din partea organelor de conducere ale întreprinderilor și de dezinteresul ministerelor de resort. Astfel, absolvenții școlilor medii tehnice de petrol repartizați la Zemeș-Taslău au fost cazați la 12 km. depărtare de locul de producție, distanță pe care de multe ori elevii erau nevoiți să o facă pe jos. Conducerea schelei Boldești n'a dat echipamente de protecție absolvenților veniți la practică decât în jurul datei de 15 Martie, adică la o lună de zile dela venirea lor.

Aceste situații au fost remediate în parte acolo unde direcțiile școlilor au luat contact cu conducerile șantierelor, întreprinderilor, la puțin timp după plecarea elevilor de anul IV la practică. Așa a făcut tov. Văcariu Dumitru, directorul Școlii Medii Tehnice de Petrol din Câmpina care a vizitat pe toți absolvenții școlilor medii tehnice de petrol ce se aflau la practică la schelele Băicoi, Țintea, Boldești, Zemeș-Taslău. Nu tot așa a făcut însă direcția Școlii Medii Tehnice de Textile din București ai cărei elevi repartizați la practică la „Postăvăria Română", în loc să se țină de muncă își pierdeau timpul cu alte ocupații, situație care nu ar fi avut loc dacă nu ar fi fost un total dezinteres din partea direcției școlii față de aceste probleme.

De un ajutor efectiv s'au bucurat absolvenții Școlii Medii Tehnice de Petrol de pe Valea Prahovei. Odată plecați la practică în producție pentru specialitățile foraj și producție elevii au primit un ajutor efectiv atât din partea direcțiilor de studii ale întreprinderilor sau a tovarășului însărcinat din partea întreprinderii cu coordonarea și organizarea ajutorului absolvenților veniți la practică, cât și din partea conducerii școlilor. Pentru pregătirea proectului și întocmirea caietului de practică, direcțiile școlilor medii tehnice de petrol din Câmpina s'au îngrijit ca absolvenții acestor școli să aibă la dispoziție materialul științific necesar, iar tovarășul inginer Adamache Ion din partea Trustului Nr. 1 — Câmpina s'a ocupat cu supravegherea și îndrumarea întocmirii proectului de diplomă și a caietelor de practică.

Deficiențele în legătură cu practica în producție a elevilor de anul IV dela școlile medii tehnice se datoresc în cea mai mare parte direcțiilor de învățământ din ministerele de resort și serviciului școlilor medii tehnice din cadrul Ministerului Invățământului Public (în cazul normelor de promovare a școlii medii tehnice) care au pregătit practica în producție în vederea întocmirii proectului de diplomă, necesar absolvirii școlilor medii tehnice, în mod formal, neținând seama de realitate, și care au întârziat în ce privește punerea la punct a caietelor de practică, a programelor analitice pentru practică, etc. Astfel, caietele de practică pentru elevii școlilor medii tehnice de petrol au sosit abia la 1 Martie deși elevii plecaseră la practică în ziua de 12 Februarie. Unele programe analitice cum sunt cele întocmite de direcția de studii de pe lângă Departamentul C.F.R. au omisiuni de probleme de ordin principal. De exemplu, pentru specialitatea elevilor dela secția Material Rulant și care fac practică în depouri s'a omis „urmărirea procesului tehnologic de spălare a locomotivelor", „de echipare a locomotivelor" iar pentru cei ce lucrează la construcții programa analitică omite la întocmirea devizelor „facerea pontajelor și a evidenței personalului" etc.

Trebue să se remedieze aceste lipsuri astfel ca elevii anului IV al școlilor medii tehnice să se bucure de grija și ajutorul ministerelor și direcției școlilor și conducerii întreprinderilor. Deaceea până la 24 Mai, când se termină practica elevilor din anul IV, direcțiile „cadre și învățământ" ale ministerelor de resort cât și un delegat al școlii (de preferință de specialitate) vor trebui să se deplaseze la locul de practică și împreună cu conducerea întreprinderilor să pună la îndemâna elevilor literatura tehnică necesară întocmirii proectului de diplomă și să asigure condiții bune de cazare și întreținere pentru ca aceștia să-și poată lucra caietul de practică și pregăti materialul necesar proectului de diplomă. Direcțiile școlilor medii tehnice vor trebui încă de pe acum să pregătească împreună cu profesorii de specialitate programul ajutorării elevilor după reîntoarcerea lor dela practică. Iar în acelaș timp direcțiile școlilor, diriginții anului IV, împreună cu organizația U.T.M. din școală trebue să explice viitoarelor cadre medii tehnice că ei pot da dovada cea mai concludentă și înălțătoare față de Patrie dacă vor intra în producție și își vor pune tot elanul lor creator și tineresc, toată dragostea și atașamentul lor sincer față de clasa muncitoare în slujba construirii socialismului.

Astfel vom reuși să ridicăm cadre de tehnicieni cu o înaltă pregătire teoretică și practică, astfel vom îndeplini sarcinile Planului Cincinal și ale mărețului Plan de electrificare.

C. CIUCHINDEL

Pentru o mai bună predare a limbii ruse

Să facem lecțiile cât mai atractive!

Călăuziți de învățătura marxist-leninistă și de lucrările tovarășului Stalin „Cu privire la marxism în lingvistică", profesorii de limba rusă trebue să-și îmbunătățească continuu metodele de predare.

De mult ajutor în această muncă ne sunt articolele apărute în legătură cu lingvistica în „Ucitelskaia Gazeta".

Profesorii de limba rusă trebue să acorde o deosebită atenție îmbogățirii vocabularului elevilor cu un bagaj suficient de cuvinte, însușite temeinic de elevi și pe care să le pronunțe corect.

Pentru a înlesni însușirea temeinică a vocabularului, introducerea cuvintelor noi nu trebue să se facă scolastic, sec și izolat de viață, ci intuitiv, folosind material didactic, obiecte corespunzătoare cuvintelor, tablouri, imagini, etc. Revistele sovietice „L'U.R.S.S. en Construction", „Ogoniok", „Smena", etc., cu vederi redate în culori atractive, ajută mult la însușirea cunoștințelor noi. Așa, spre exemplu, la predarea frazei: „Na covore lejali interesnâe igruschi — ucitelnița lascovo rasscazâvala im scazki" este bine să fie folosită vederea din revista „L'U.R.S.S." en Construction" nr. 3 din 1949, pagina 26, unde sunt redate aspecte din întreprinderile sovietice.

Pe lângă principiul intuitiv în predarea cuvintelor noi, trebue să aplicăm și principiul comparației. Pentru a ușura asimilarea materialului, profesorii de limba rusă trebue să facă mereu comparație cu limba maternă. Totodată, ei trebue să lege continuu materialul lecției noi de lecțiile învățate anterior. Așa, de exemplu, la predarea cuvintelor noi din lecția „Gnetko", arătând sensul verbului „vozit"=a căra, a transporta, vom aminti elevilor că ei au mai întâlnit un derivat dela acest fond principal comun, anume cuvântul „voz"=car, căruță, care intră și în cuvântul compus „paravoz", care înseamnă car cu aburi, locomotivă. Tot astfel, introducând cuvântul „pocrâvatsia" =a se acoperi, vom aminti că acest cuvânt vine dela verbul „crâti"=a acoperi, că ei cunosc substantivul derivat „crâșa", care înseamnă acoperiș. In continuare, trebue să arătăm elevilor cum verbul imperfectiv „crâti" se transformă în verb perfectiv prin adăogarea prefixului „po" (pocrâti). Aici, aplicând principiul comparației, e bine să le arătăm elevilor că noi avem în limba maternă cuvântul derivat „pocriș" = capac la oala cu lapte. De asemenea, pe baza aceluiași principiu, predând cuvântul „pojar" din lecția „Tiotușca Hristina", profesorul trebue să explice derivatele acestui cuvânt din limba maternă: pojar (boală) și pojarniță (sunătoare).

Bineînțeles, că acestea sunt numai câteva exemple, dar fiecare profesor poate găsi posibilitatea să aplice aceste principii în fiecare lecție, căutând mereu să facă lecția cât mai atractivă, iar predarea materiei noi cât mai accesibilă pentru elev.

Prof. P. BOTOC
Roman

In cinstea aniversării Partidului

In cinstea celei de a 30-a aniversări a Partidului nostru, oamenii muncii de pe întreg cuprinsul țării au răspuns cu entuziasm chemării la întrecere, adresată de muncitorii și tehnicienii combinatului Sovrommetal-Reșița și Uzinele „Steagul Roșu" din Orașul Stalin. Pretutindeni, întrecerea socialistă a luat un nou avânt; graficele de producție urcă în fiecare zi. Acest avânt a cuprins și școlile noastre. Cadrele didactice înțeleg să cinstească această zi sporind eforturile pentru îmbunătățirea metodelor de lucru, pentru asigurarea unei bune frecvențe și discipline, pentru obținerea unor rezultate cât mai bune la sfârșitul anului școlar.

„Ne luăm angajamentul să dăm Patriei învățători bine pregătiți, care să facă educația copiilor, a tineretului și a poporului în spiritul moralei comuniste". Acesta este angajamentul învățătorilor și al profesorilor dela Școala Pedagogică de Băeți din Craiova în cinstea zilei de 8 Mai. Și pentru ca toate acestea să poată fi realizate, s'a și pornit imediat la lucru. Planul general al școlii este respectat cu strictețe. In vederea obținerii unor rezultate cât mai bune la sfârșitul anului școlar, profesorii fac ore suplimentare pentru ajutorarea elevilor slabi, precum și pentru ajutorarea celor 42 de elevi din clasa X-a care până în toamnă vor absolvi și clasa XI-a.

Munca în cadrul grupelor de învățătură a fost mult intensificată. Organizația U.T.M. din școală sprijină toate aceste acțiuni inițiate de cadrele didactice.

★

Indemnați de același gând, de a întâmpina ziua aniversării Partidului cu noi realizări, cadrele didactice și administrative dela Școala Medie Tehnică de Arhitectură din București au început lupta pentru economii. Intr'un colț al unei camere stau rezemate o serie de unelte.

— Am format din elevii școlii o echipă care să se îngrijească de repararea instalațiilor de apă, canal și electricitate — ne spune directorul școlii. Acestea sunt uneltele pe care le-am cumpărat tocmai în acest scop. Vom realiza economii însemnate.

Munca este în toi. O echipă de elevi pleacă să sorteze materialul provenit din dărâmături, care va fi predat întreprinderii de construcție ce lucrează în apropiere. Intr'o cameră, pe masă, maldăre întregi de hârtie neutilizabilă, așteaptă să fie transportate la D. C. A. In atelierul de modelaj, elevii în orele de practică toarnă singuri fel de fel de modele ornamentale, care până acum erau executate de specialiști din afară. Prin turnarea lor chiar în atelierul școlii, se face o însemnată economie de bani. De câteva zile personalul de serviciu dela această școală a început să transporte pâinea dela brutărie cu ajutorul unui cărucior, realizându-se în felul acesta o economie de câteva mii de lei lunar. Și dacă aceste angajamente vor fi duse la îndeplinire până la sfârșit, economiile vor putea să depășească procentul de 4 la sută din bugetul școlii, așa cum s'a trecut în planul de economii.

★

Ca și în alte școli, cadrele didactice și administrative dela Școala Medie Tehnică Comercială din București și-au propus să realizeze până la sfârșitul anului o economie de 267.570 lei. In cadrul unei plenare ei au stabilit un plan concret de lucru și s'au împărțit sarcini pe oameni. Profesorii urmăresc îndeaproape munca elevilor, atât în cadrul școlii cât și în afară de școală prin vizitarea elevilor la domiciliu. Profesorii de specialitate dela această școală se preocupă în mod deosebit de antrenarea elevilor pentru citirea cărților de specialitate care vin să le întregească cunoștințele dobândite în orele de curs.

In cadrul acțiunii de ridicare a nivelului ideologic, politic și profesional cadrele didactice și administrative ale acestei școli, frecventează în mod regulat cercurile de broșuri, iau parte activă la cercurile pedagogice, caută să-și îmbunătățească mereu metoda de predare pentru realizarea unui învățământ științific. Pentru ca elevii să cunoască felul cum este planificată materia până la sfârșitul anului școlar, diriginții comunică elevilor planul calendaristic pentru fiecare obiect în parte. Tot în cinstea acestei zile la Școala Medie Tehnică Comercială a luat naștere un cerc de citire cu personalul de îngrijire.

★

La Școala Medie Tehnică Metalurgică din Oradea, ziua aniversării Partidului este întâmpinată prin realizarea de economii, printr'o mai bună organizare și disciplină a muncii, pentruca la sfârșitul acestui an școlar numărul elevilor repetenți și corigenți să fie cât mai mic.

Profesorii de specialitate conduc prin rotație cercurile de mecanică, tâmplărie și aeromodelism dela Casa Pionierilor din localitate. Deasemeni la școlile medii din Turda cadrele didactice și administrative întâmpină ziua de 8 Mai, îmbunătățindu-și metodele de muncă, întărind colaborarea cu U.T.M.-ul și sprijinind pe elevii rămași în urmă la învățătură, pentru a da cadre cât mai bine pregătite, necesare în economia țării noastre.

★

In raionul „Gh. Gheorghiu-Dej" din București nicio școală nu a rămas în afara acestei mari acțiuni, de realizare de economii și de îmbunătățire a procesului de învățământ. Școala Medie Tehnică Alimentară și-a propus să realizeze o economie în valoare de 200.000 lei, Institutul de Arte Plastice 189.000 lei, Școala Pedagogică de Educatoare și Învățătoare Nr. 2, 122.000 lei, Liceul de Băeți, Nr. 1, 114.380 lei, Liceul Seral Nr. 1, 48.000 lei, Școala Medie Tehnică Cadastrală 75.309 lei, etc.

Grupul școlar Nr. 38 a chemat la întrecere în munca de alfabetizare colectivul întreprinderii „Semănătoarea".

Pentru îmbogățirea materialului didactic, Școala de Metalurgie va construi prin muncă voluntară în cinstea zilei de 8 Mai, opt pirometre și un cuptor electric, aparate de mare precizie, realizând astfel o economie de 170.000 lei.

Dar unul din angajamentele de frunte pe care și le-au luat școlile din raionul „Gh. Gheorghiu-Dej" este și îmbunătățirea muncii de alfabetizare. Până la sfârșitul Planului Cincinal, analfabetismul, această plagă rușinoasă, trebue să fie lichidată. Prin contribuția fiecărui învățător și profesor planul va putea fi îndeplinit. Pentru aceasta, cadrele didactice dela școlile din raionul „Gh. Gheorghiu-Dej" și-au întocmit un plan de lucru și au și început să dea bătălia pentru ca în luna Mai un număr cât mai mare de elevi care au urmat cursurile de alfabetizare să-și poată trece cu succes examenele.

In cinstea aniversării Partidului, în școlile din întreaga țară se muncește pentru îmbunătățirea muncii instructiv-educative pentru a da cadre cât mai bine pregătite, necesare construirii socialismului în Patria noastră scumpă.

V. POPOVICI

Călăul a fost alungat

Știrea destituirii generalului Mac Arthur a produs în întreaga lume civilizată un sentiment de bucurie.

Desigur, Truman a încercat să susțină că înlăturarea lui Mac Arthur s'ar datora „divergențelor" dintre ei în ceeace privește „politica generală în Extremul Orient". Această afirmațiune este total neadevărată: între Truman și bestialul său subaltern n'a existat nici un fel de deosebiri de vederi; dimpotrivă, cu prilejul întâlnirii lor, de anul trecut, în insula Wake ei se înțeleseseră perfect asupra planurilor de extindere a războiului la restul Extremului-Orient și în special asupra deschiderii unui nou front contra Republicii Populare Chineze. Dealtminteri, după cum a desvăluit însăși presa reacționară americană, declarația din 24 Martie prin care Mac Arthur preconiza debarcarea pe teritoriul continental al Chinei a mercenarilor lui Ciang-Kai-Shek și bombardarea aeriană a Manciuriei, nu era decât o declarație pe care chiar Truman trebuia s'o facă și pe care n'a mai putut-o face deoarece odiosul călău, din exces de zel, se grăbise s'o pronunțe el. In plus, două zile înainte de destituirea lui Mac Arthur, acesta primise autorizația formală „din partea superiorilor săi din Washington", adică din partea lui Truman, să procedeze la bombardarea Manciuriei — ceeace aviația cotropitorilor americani a și făcut, aruncând în repetate rânduri bombe asupra unor localități manciuriene.

Acestea sunt **fapte**, neîndoios stabilite. Astfel că președintele american spune un sfruntat neadevăr atunci când vine să declare că Mac Arthur „nesocotise" ordinele sale și „era în dezacord cu politica guvernului". Realitatea este că aventurierul ticălos dela Tokio aplica cu foarte mult zel, cu un zel poate excesiv chiar, ordinele și politica lui Truman, adică a Wall-Streetului. Și deaceea, pentru prima oară în viața sa Mac Arthur n'a mințit atunci când, replicând „explicațiilor" pe care Truman le-a dat asupra demiterii sale, el a precizat, prin intermediul generalului Wittney, că „generalul Mac Arthur n'a acționat niciodată decât din ordin și asta nu numai în trecutul apropiat, dar în întreaga sa carieră militară".

Intrebarea care se pune este, dece Truman, care era în perfect acord cu Mac Arthur, ale cărui masacre le-a preamărît de atâtea ori în ultimele luni, a luat hotărîrea să-l demită. Desigur că această măsură, el n'a luat-o cu inima ușurată, ci numai pentrucă i-a fost impusă. In sensul acesta au acționat, într'adevăr, în grade diferite, o serie de factori. In primul rând destituirea a fost impusă de însuși impasul în care politica imperialiștilor americani a ajuns, în prezent, în Extremul Orient, unde, deși au pus în joc mijloace și forțe militare considerabile, invadatorii yankei au eșuat rușinos în încercarea lor de a cuceri Coreea și de a intimida poporul chinez. In al doilea rând, planul imperialiștilor americani de a ataca Republica Populară Chineză a agravat rapid contradicțiile inter-imperialiste existente față de problemele Asiei, — imperialiștii englezi și francezi temându-se că extinderea războiului va grăbi și mai mult pierderea pozițiilor lor de poziții colonialiste din această regiune a globului. Ori, această teamă a determinat guvernele din Paris și Londra să protesteze la Washington împotriva oricărei extinderi a agresiunii din Coreea, cabinetul englez mergând chiar până a pretinde revocarea lui Mac Arthur, — ceeace în fond vroia să spună că „șeaua" Mac Arthur este bătută ca să priceapă „iapa" dela Casa Albă. In sfârșit, în al treilea rând, factorul care a exercitat cea mai mare înrâurire în hotărîrea lui Truman a fost, desigur, creșterea năvalnică a mișcării mondiale pentru pace.

Iată pentru ce președintele american l-a destituit pe Mac Arthur. Pentru a evita să-i dea singur un vot de blam și să recunoască responsabilitatea sa pentru rușinosul eșec al politicii sale războinice în Extremul Orient, Truman avea nevoie de un „țap ispășitor" — și acest „țap" l-a găsit în persoana călăului Mac Arthur. Sluga dela Casa Albă își face iluzii, însă, dacă-și închipuie că poate înșela lumea cu asemenea diversiuni grosolane. Popoarele știu foarte bine că Mac Arthur era numai un executant zelos al politicii criminale girate de Truman. Ele mai știu că această criminală politică nu va înceta odată cu înlăturarea lui Mac Arthur, ci va fi continuată și sub succesorii acestuia. Deaceia, mobilizându-și toate forțele, lagărul popoarelor duce lupta cu un elan sporit, hotărît s'o ducă până la capăt, — adică până la zădărnicirea totală a planurilor războinice imperialiste.

Faptul că Truman a fost silit să ia o atare măsură extremă, în actualele împrejurări politice internaționale, constituie un succes apreciabil al frontului păcii.

La Comarnic, în ziua semnării Apelului

(Urmare din pag. 1-a)

masselor. Mulți dintre ei au contribuit din plin la popularizarea Apelului și Rezoluțiilor Consiliului Mondial al Păcii, a interviewului acordat de tovarășul Stalin corespondentului ziarului „Pravda", a lucrărilor conferințelor muncitorilor în sesiunea dela Berlin și a întregii acțiuni dusă de oamenii muncii pentru apărarea păcii. Exemplul a pornit dela tovarășul Ion Pârvan, directorul școlii și director al căminului cultural „Horia, Cloșca și Crișan". Tovarășul Pârvan, împreună cu tovarășul Dulamă Petru, secretarul organizației de bază sătești și tov. învățător Mureș Gheorghe și încă mulți alții au început din timp formarea echipelor de lămurire, au organizat numeroase fotomontagii, lozinci, au intensificat munca gazetelor de perete pentru popularizarea cât mai intensă a Apelului pentru un Pact al Păcii.

Cele 12 echipe formate în Comarnic au mers din casă în casă, au stat de vorbă cu oamenii, le-au explicat rostul semnăturilor și le-au trezit totodată ura împotriva uzurpatorilor libertăților omenirii, a provocatorilor la un nou război. In această muncă, învățătorii și profesorii dela școlile din Comarnic au răspuns cu mult entuziasm. Niciuna din cele 12 echipe n'a fost lipsită de un învățător sau o învățătoare.

Alături de muncitorii dela întreprinderea „Viitorul", de utemiști și de țărani muncitori, învățătorii au mers prin sat și au vorbit oamenilor despre însemnătatea Apelului, strângând semnături pe listele Comitetului Permanent pentru apărarea Păcii.

Duminică 15 Aprilie. E zi de odihnă. Oamenii se cobor către căminul cultural.

Burnița măruntă ce cădea către prânz s'a oprit dar norii se îngrămădesc tot mai des în fund către munți.

Sala căminului cultural este neîncăpătoare pentru numărul celor ce s'au adunat. Sunt peste 1000 de oameni, copii, tineri și bătrâni, bărbați și femei. Mulți dintre ei n'au mai încăput în sală și au rămas afară. Prin ferestrele și ușile larg deschise cuvintele directorului căminului, ale președintelui Comitetului de luptă pentru pace ajung până la ei. Vorbele lor blânde dar hotărîte le intră în inimi, îi întăresc tot mai mult. Pe buzele lor se poate citi tot mai arzătoarea dorință — pacea. Acest cuvânt care trezește pe om la viață, la muncă rodnică pentru înflorirea Patriei scumpe, pentru construirea socialismului este gândit tot mai mult de cei prezenți la această manifestare. Lozincile strigate din toate colțurile sălii sunt acoperite de ropote de aplauze.

Un singur fir străbate prin toată sala. Să semnăm Apelul, să împiedicăm pe acei care se gândesc să ne trimită iarăși la moarte. E gândul curat al celor mulți, al muncitorilor și al țăranilor muncitori care cu ani în urmă munceau pentru bogătanii care se cuibăriseră în această localitate.

— Să semnăm, să semnăm cu toții Apelul, spune tovarășul Dulamă. Să întărim în felul acesta frontul păcii, tovarăși, care are în fruntea sa Marea Uniune Sovietică și pe genialul ei conducător, tovarășul Stalin.

Undeva într'un colț al sălii, tovarășul Clinci Ion, mecanic la fabrica „Viitorul", gândește la viața lui de mizerie din trecut și-și făurește planuri de viitor.

— Voi semna printre cei dintâi, — spune el celor din jur, — știu că semnătura mea va însemna încă o forță în frontul păcii, încă o forță împotriva acelora care ar dori să ne mai exploateze încă. Și ca el gândește și țăranca muncitoare Moacă Gh. Stanca și multe alte femei din sat.

După frumosul și bogatul program artistic dat de echipa căminului cultural „Bucegi" din Azuga, oamenii au mai continuat încă multă vreme discuțiile între ei.

★

Listele Comitetului Permanent pentru apărarea păcii circulă din mână în mână. Pe ele încep a se așterne una după alta, chiar din prima zi semnăturile oamenilor din Comarnic, dornici de pace, dornici de progres și hotărîți a contribui cu munca lor la construirea socialismului în țara noastră. Peste 1500 de oameni din Comarnic au semnat Apelul într'o singură zi. Semnarea Apelului a continuat a doua zi, a treia și continuă, în întreprinderi, în instituții, prin sat, oamenii dându-și semnătura lor cu tot mai multă dragoste.

Învățătorii și profesorii din Comarnic sprijină mereu această acțiune. Ei sunt continuu în mijlocul echipelor, stau de vorbă cu țăranii muncitori și ajută la strângerea de semnături. Ei sunt convinși tot mai mult că numărul mare al semnăturilor pentru încheierea unui Pact al Păcii va aduce și pentru școala lor, pentru copiii care le sunt încredințați, o viață prosperă și fericită.

Să sprijinim desvoltarea culturii bumbacului!

In efortul milioanelor de oameni ai muncii, pentru ridicarea nivelului material și cultural, pe care îl fac zi de zi, desvoltarea culturii plantelor industriale și în special a bumbacului, principala plantă textilă, ocupă un loc important.

In această direcție sute de unități școlare din raioanele în care se cultivă bumbacul — cultură care datorită condițiilor favorabile de climă, nefolosite înainte de regimurile burghezo-moșierești, se extinde în fiecare an. In campania pentru răspândirea culturii acestei prețioase plante industriale, învățătorii și profesorii pot da un mare ajutor ținând lecții despre cultura bumbacului, despre importanța sa economică, despre măsurile agrotehnice care trebuesc îndeplinite în diferite epoci ale culturii (primăvara și vara).

Învățătorii și profesorii vor trebui să stimuleze interesul țăranimii muncitoare pentru cultura acestei plante prețioase, prin conferințe pe care le vor ține, fie în cadrul școlilor, fie la căminele culturale, cum și prin munca de lămurire dela om la om.

Prin eforturile comune ale tuturor organelor îndrumătoare, prin grija secțiilor de învățământ sprijinite de secțiile agricole respective ale sfaturilor populare regionale și raionale, vom putea ajuta la extinderea culturii bumbacului în țara noastră astfel încât la sfârșitul Planului Cincinal recolta lui să acopere în întregime nevoile țării noastre.

Discuții pe marginea manualelor școlare

Observații în legătură cu manualele de aritmetică pentru clasele I-IV

In legătură cu discuția deschisă de „Gazeta Invățământului" asupra manualelor școlare, am publicat în numărul trecut câteva observații cu privire la abecedarul pentru cursurile de alfabetizare. Continuăm în acest număr, prezentând observațiile cadrelor noastre didactice referitoare la manualele de aritmetică pentru primele patru clase elementare.

Asupra acestor manuale tovarășa Radu Maria, învățătoare din București, semnalează faptul că paragrafele care tratează despre linii și unghiuri dela paginile 87, 88 și 89 din manualul de clasa III-a cuprind noțiuni care depășesc puterea de înțelegere a copiilor. In alte manuale se găsesc noțiuni în plus față de programă, ceeace constitue o greșală. De exemplu, în manualul de clasa II-a, operațiile aritmetice se extind și asupra numerelor ce trec peste 1000, în timp ce programa prevede ca numerația, problemele și toate operațiile să se facă până la 1000. In manualul de clasa III-a, capitolul „Fracțiile ordinare" cuprinde și numere mixte, ceeace nu prevede programa. In manualul de clasa IV-a, capitolul „Probleme de procentaj" dela pagina 48 este pus după capitolul „Repetarea și adâncirea materiei de clasa III-a". Noile cunoștințe care urmează a fi predate în acest capitol nu constitue o complectare a cunoștințelor căpătate în capitolul precedent și deci nu pot fi învățate în mod temeinic. Capitolul trebue așezat după fracțiile zecimale, pentrucă numai după ce elevii au învățat fracția zecimală pot înțelege ce este procentul. La capitolul „Impărțirea numerelor zecimale", ca și la capitolul „Inmulțirea numerelor zecimale" se tratează numai un singur caz de impărțire și anume impărțirea la un număr întreg. Totuși, se dau exerciții în care și împărțitorul este număr zecimal, de exemplu exercițiul dela pagina 72. De asemeni, capitolul „Unitățile de măsură" dela pagina 38 este prea sumar. Având în vedere faptul că la subcapitolul „Exerciții și probleme cu numere zecimale în sistemul metric" se dau numeroase exerciții și probleme cu aceste unități de măsură, este necesar ca la capitolul „Unități de măsură" să se dea mai multe exerciții de transformare.

Manualele de aritmetică pentru clasele I-IV au și unele greșeli de exprimare: în manualul de clasa I-a, de pildă, la pagina 48, pentru a arăta locul pe care-l ocupă zecile și unitățile în scrierea numerelor, se dau explicațiile următoare: „unitățile stau în primul loc la dreapta, iar zecile în al doilea loc la stânga". In manualul de clasa IV-a, problema 481 dela pagina 75 și problema 784 dela pagina 116 sunt confuze și greoaie.

„După cum ne învață metodica sovietică, remarcă tov. Radu Maria, principiul fundamental după care trebue să fie repartizat materialul aritmetic în manual este repartiția concentrică. Punându-se la baza studiului aritmeticii în clasele I-IV, învățarea operațiilor aritmetice, ele se situează în cadrul unor cercuri, ce se lărgesc treptat. In repartiția concentrică, acumularea cunoștințelor progresează paralel cu desvoltarea copilului. Aceasta, pentrucă se respectă trecerea dela simplu la compus, dela ușor la greu, fiecare cerc reprezentând repetarea cercului precedent și completarea lui cu materialul nou.

Acest principiu de bază nu este respectat peste tot în manualele de aritmetică pentru clasele I-IV. De exemplu, în manualul de clasa I-a, unele noțiuni grele sunt puse prea de vreme, nerespectându-se trecerea dela ușor la greu. Astfel sunt unitățile de măsuri, kilogramul și litrul, așezate la paginile 49 și 59, în loc să fie date ceva mai târziu, la pagina 74.

Analizând aceleași manuale, tovarășa Teodorescu Constanța, dela Școala Elementară Nr. 6 fete din București, constată, de asemenea, o serie întreagă de lipsuri. „Operațiile de înmulțire din manualul de clasa I-a sunt lămurite în felul următor: 1x2, 2x2, 3x2, 4x2, etc., adică înmulțitorul se menține constant, iar deînmulțitul variază. Din punct de vedere științific, această prezentare a procesului de înmulțire este cu totul greșită. De înmulțitul este numărul care se repetă și de aceea el rămâne constant, iar înmulțitorul arată de câte ori se repetă deînmulțitul și de aceea el variază.

Observații asemănătoare face și tovarășa Prichea Cornelia dela Școala Elementară Nr. 6 Fete din București. „La împărțirea cu împărțitorul de două cifre dela pagina 86 se dă o explicație care depășește puterea de asimilare a elevilor de clasa II-a. Ce poate să înțeleagă un copil de 8-9 ani din această formulare: „dacă împărțitorul se descompune în factori, împărțirea se poate face precum urmează: se împarte deîmpărțitul la unul din factori, câtul obținut se împarte la alt factor și așa mai departe".

Insfârșit, în legătură cu manualele de aritmetică pentru clasele I-IV dela școlile elementare, Direcția Manuale, Programe și Legislație Școlară din Ministerul Învățământului Public trebue să țină seama și mai mult de principiul care preconizează că orice manual școlar trebue să urmărească nu numai partea instructivă a procesului de învățământ ci și cea educativă. In acest scop este neapărat necesar ca textele problemelor din aceste manuale să fie revizuite în sensul de a prezenta în cuprinsul lor date privitoare la viața noastră economică, culturală și politică, de a prezenta date privind Planul nostru Cincinal și Planul de Electrificare, în general date în legătură cu marile noastre construcții socialiste. In felul acesta credem că pentru viitorul an școlar manualele de aritmetică vor da învățătorilor un ajutor și mai substanțial în munca lor de fiecare zi.

Note politice externe

După cum se știe, ducând o politică de deslănțuire a unui nou masacru general, guvernele Statelor Unite, Angliei și Franței au nesocotit, în chip grosolan și continuu, toate angajamentele interaliate contractate în timpul și după cel de-al doilea război mondial. Pentru a încerca, însă să camufleze aceste încălcări a unor obligațiuni în vigoare, pomenitele guverne au folosit drept tactică, în ultimii ani, să acuze celelalte părți contractante de propriile lor ilegalități. In ciuda repetatelor eșecuri ale acestei tactici josnice, ele se încăpățânează totuși în a o întrebuința și astăzi încă.

Astfel, la Conferința adjuncților miniștrilor de Externe ai celor patru puteri, care se ține la Paris, reprezentanții celor trei guverne imperialiste au avut îndrăzneala, reînoind o veche și răsuflată calomnie, să ceară includerea pe ordinea de zi a așa zisei „violări" a tratatelor de pace de către Republicile Populare Română, Ungară și Bulgară. In concepția acestor infractori internaționali profesioniști, cele trei Republici Populare s'au făcut, într'adevăr, „culpabile" de o vină foarte gravă, — anume, aceea de a fi aplicat cu o mare consecvență obligațiile din respectivele tratate atât în privința desfasczării, cât și în privința adoptării unei atitudini active în favoarea păcii.

Ca și în trecut, această nouă și odioasă diversiune a eșuat dintru început, întorcându-se împotriva autorilor ei. Intr'adevăr, în timp ce la Paris, la masa negocierilor dela „Palatul Roz", adjunctul american Jessup, sprijinit de vasalii săi britanici și francez, avea neobrăzarea să ceară înscrierea pe ordinea de zi a chestiunii tratatelor de pace cu cele trei Republici Populare, Senatul Statelor Unite a luat o inițiativă, care, cu o bădărană stângăcie, smulge fără să vrea masca ipocrită a reprezentantului Departamentului de Stat. După cum s'a anunțat din Washington, Senatul american a adoptat, efectiv, cu 67 voturi pentru, (20 de senatori au votat contra), o rezoluție prin care reclamă, deschis, revizuirea tratatului de pace cu Italia, în așa fel încât să se suprime orice îngrădire astăzi existentă în calea reînarmării acestei țări și sporirii forțelor ei armate. Așa dar, cei 67 de senatori mărturisesc, desminținu-l pe Jessup, că toată zarva ticăloasă pe care acesta o face cu privire la pretinsele violări ale tratatelor de către Republicele Populare Română, Ungară și Bulgară, are ca scop nu numai să camufleze încălcările tratatului de pace cu Italia, dar totodată să dea un „motiv" și o „justificare" revizuirii acestui tratat. Dealtminteri, imperialiștii americani au transformat de pe acum Italia într'o bază militară agresivă, incluzând-o în Pactul Atlanticului și înarmând-o mereu, astfel încât revizuirea tratatului cerut de Senatul american nu este destinat decât pentru încercarea de a se „legaliza" posterior aceste vădite ilegalități internaționale.

Opinia publică mondială, care apreciază astăzi numai după fapte, a judecat imediat după cum se cuvine, atitudinea celor trei guverne imperialiste. Cât despre poporul român, la fel ca și popoarele maghiar și bulgar el înfierează cu desgust și indignare procedeele mârșave ale guvernanților imperialiști, care nu se mai dau îndărăt dela nicio infamie în goana lor criminală spre deslănțuirea unui nou măcel general. Departe însă de a se lăsa intimidat de aceste calomnii și provocări mizerabile, poporul muncitor din R.P.R. își intensifică lupta sa pentru construirea socialismului și apărarea păcii.

In Iran se petrec, în prezent, evenimente de o deosebită însemnătate internațională.

După cum s'a anunțat, acum câteva săptămâni, parlamentul din Teheran a votat naționalizarea terenurilor petrolifere ale țării. Deîndată, guvernul laburist a luat o atitudine agresiv potrivnică acestei măsuri legitime, deși el se laudă mereu cu propriile sale „naționalizări" săvârșite în Marea Britanie, în ultimii ani. In realitate, procedând astfel guvernul „socialist" al lui Attlee nu comite nicio inconsecvență, deoarece el a promulgat pseudo-naționalizările sale din Anglia în interesul capitaliștilor britanici și tot în interesul acestor capitaliști el se opune, astăzi, în mod brutal, naționalizării petrolului din Iran. Se opune, adică, naționalizării faimoasei societăți „Anglo-Iranian-Oil", una dintre cele mai mari companii petrolifere din lume și pe care imperialiștii englezi o controlează discreționar din 1912, pompând beneficii fabuloase — control pe care aceștia ar vroi să-l exercite până la expirarea contractului „în vigoare", în 1993.

Ceeace se cere deasemenea remarcat e că evenimentele actuale din Iran sunt, la origina lor, un aspect al „războiului petrolului" pe care imperialiștii americani și britanici îl duc de multă vreme între ei. Într'adevăr, explicația votului majorității reacționare din Teheran, în favoarea naționalizării societății „Anglo-Iranian-Oil", trebue căutată în intrigile deosebit de active duse de Wall-Street în Iran în ultimele luni. După cum s'a dovedit printr'o serie de fapte neîndoioase, culminând prin asasinarea primului ministru Razmara, monopoliștii yankei au impus naționalizarea — idee foarte populară în Iran, de mult timp — în nădejdea că lichidându-se astfel compania „Anglo-Iranian-Oil", terenul s'ar afla nefezit pentru instaurarea unui control american exclusiv asupra petrolului iranian. Iată dece, dintr'o dată, proiectul naționalizării, pe care masele o cereau de atâția ani, întrucât ea ar fi asigurat totdeodată independența țării și ameliorarea condițiilor sociale ale poporului, a găsit subit, acum câteva săptămâni, favoarea cercurilor oficiale din Iran.

Imperialiștii britanici, care au simțit că lovitura vine indirect din partea adversarilor lor din Statele Unite, au reacționat imediat cu violență. Ei au amenințat, prin glasul lui Morrisson, că vor interveni, „cum vor crede de cuviință", spre „a impune respectul proprietății britanice". Luând ca pretext isbucnirea unor incidente sângeroase în Kuzistan, regiunea din Sudul Iranului exploatată de „Anglo-Iranian Oil" — incidente organizate de agenți britanici și în cursul cărora câțiva cetățeni englezi au fost răniți — imperialiștii din Londra, în frunte cu guvernul laburist, au trimis o puternică escadră navală la Abadan și au debarcat unități militare în acest port. Toate aceste măsuri militare, care nesocotesc în chip grav suveranitatea națională a Iranului, laburiștii le-au luat totodată pentru a dovedi imperialiștilor americani hotărîrea lor de a-și păstra pozițiile în Iran și pentru a intimida guvernul și parlamentul din Teheran. Violența reacțiunii britanice a convins pe monopoliștii din Wall-Street de necesitatea de a se ajunge la un nou „compromis provizoriu" și, în consecință, la Washington s'au angajat negocieri anglo-americane în acest sens.

La rândul ei, replica poporului iranian a fost deosebit de puternică. Protestând în același timp contra amestecului militar al Angliei în afacerile interne ale Iranului și a intrigilor imperialiștilor americani, precum și contra mizeriei nemaipomenite pe care o trăesc de atâta amar de vreme, muncitorii din regiunea petroliferă Kuzistan au declarat grevă. Sprijinind această grevă, mereu alte categorii de muncitori au intrat la rândul lor în grevă, întregul popor iranian fiind astăzi viguros însuflețit de voința de a se emancipa de sub impilarea străină și de a apăra pacea și dreptul său la progres. După câte se pare, dacă în ceeace privește naționalizarea petrolului iranian divergențele mai stăruie între cele două tabere imperialiste, în schimb ambele ar fi căzut de acord spre a folosi situația actuală pentru a se stabili o bază militară agresivă pe teritoriul Iranului, în imediata apropiere a granițelor Uniunii Sovietice. In felul acesta, aventurierii dela Londra speră să-și „consolideze" controlul asupra petrolului iranian și să facă un pas înainte pe calea pregătirilor războinice contra Uniunii Sovietice.

In încheiere, relevăm din nou ipocrizia abjectă a pretinsei „democrații occidentale". Toată ziua, guvernanții englezi și americani au pe buze fraze despre „auto-determinare" și „libertate". Intâmplările din Iran ilustrează ceeace acești călăi înțeleg prin „autodeterminarea" și „libertatea" popoarelor.

FOILETON

Intr'o stare sufletească anormală...

In cele 11 serii ale cursurilor de îndrumare a cadrelor didactice au venit, în reala lor dorință de a învăța metode noi de muncă în școală, profesori și profesoare care au făcut adevărate sacrificii. Astfel au fost și sunt profesoare care au lăsat acasă copii mici timp de luni de zile. O profesoară de fizico-chimice, văduvă, din Gura-Humorului, și-a lăsat fetița la o prietenă, timp de patru luni, cât au durat cursurile. O altă profesoară, din Piatra-Neamț și-a lăsat o fetiță de vârsta școlii elementare, la internatul școlii pedagogice, în seama colegelor de cancelarie, care au îngrijit-o bucuroase. Oamenii muncii din învățământ au răspuns și răspund cu un firesc elan la inițiativa organelor superioare din învățământ, muncind cu multă stăruință pentru a-și restructura și îmbogăți cunoștințele și metodele de predare, pentru ca, la rândul lor, să ducă mai departe învățătura școlii noi.

Se întâmplă însă, uneori, ca unii să nu înțeleagă marele sprijin pe care îl dau Partidul și Guvernul punându-le la dispoziție casă și masă luni de zile, plătindu-le salariile întregi, în dorința de a le ridica cât mai mult calificarea lor profesională. Așa s'a întâmplat cu profesorul Burulană Nicolae dela Liceul Mixt din Pașcani. In loc să fie bucuros și fericit că i s'a făcut cinstea de a fi ales și chemat la cursuri, în loc să se prezinte imediat a trimis Ministerului o întâmpinare ticluită pe două pagini.

Desigur că atunci când și-a „compus" întâmpinarea, profesorul de limba română, Burulană Nicolae, nu s'a gândit la interesele școlii. De aceea el a luat condeiul în mână, și-a amintit că-i profesor de limba română, că predă despre compoziție și s'a apucat să-i tragă într'un stil care se potrivește, bucățică ruptă, cu rubrica aceasta a gazetei.

Scrie prea priceputul nostru tovarăș: „Solicit aceasta *(adică scutirea de cursuri I.C.D.)* deoarece sunt determinat de următoarele motive:

— „La Liceul Mixt din Pașcani e mare lipsă de forțe didactice și prin plecarea susnumitului s'ar produce încă o lacună aproape ireparabilă, mai ales acum la finele anului școlar, rămânând văduvite de profesor de limba română clasele I a VIII-a, a IX-a, a X-a A și a X-a B, iar clasa XI-a fără îndrumător la Psihologie și Constituție. In plus elevii din clasa X-a A și a X-a B care pregătesc clasa XI-a în cadrul cursurilor serale, ar rămâne de asemeni fără povățuitor la câte patru ore de limba română, în sesiunea I și opt ore în sesiunea II-a.

Iaca așa se oprește omul în propria-i ciorbă. Oricât ar fi el Pașcanul de mic nu credem, totuși, că i s'ar fi putut întâmpla așa, dintr'o dată „ireparabila" nenorocire de a rămâne „văduvit" și de „îndrumător" și de „povățuitor" și de „profesor de limba română". Ar fi fost o mare năpastă pe bietul târg, care și așa a suferit destul de pe urma războiului. Mai ales că profesorul era chemat anume pentru limba română. Și măcar că, printre argumente, profesorul dela Pașcani invoacă și pe acela că-i „bine pregătit", felul în care și-a alcătuit întâmpinarea îl desminte și dovedește tocmai contrariul.

Dacă l-am crede pe tovarășul cu pricina superstițios am spune că a scris întâmpinarea într'un „ceas rău". Căci în potopul de argumente adaogă unul hotărîtor: „In fine, dacă se ține cont și de faptul că... trebue să ajut personal pe tatăl meu, om bătrân și invalid rămas fără un picior sub regimul trecut, când slujea ca manevrant de vagoane la C.F.R. Pașcani...".

Ne întrebăm: poate fi un ajutor mai bun, mai efectiv, decât salariul întreg lăsat bătrânului?

Incheerea întâmpinării nu poate să rămână necunoscută. Fără nici un fel de modificări din partea redacției, ea sună așa: „Aștept cu ardoare dispoziția dvs. pentru a reintra în starea sufletească normală". *Așa scrie, cu propria-i mână, pune punct și iscălește atoate îndrumătorul și povățuitorul din Pașcani.*

Ei, aici am înțeles și noi că avem de a face cu cineva care-i „îndrumător" la psihologie și „povățuitor" la limba română, unde-l predă pe Caragiale, cu atâta „ardoare" încât s'a identificat cu unii din eroii lui și cu maniera lor de a scrie și vorbi.

Cu tot finalul patetic rămânem la părerea că două luni de curs I.C.D. ar fi prins foarte bine tovarășului profesor dela Pașcani. Altminteri, tare mi-i teamă că „văduvirea" de care vorbește să nu se producă tocmai prin prezența neturburată în multiplele-i calități de „povățuitor", de „îndrumător" și de specialist care lasă în urmă lacune „ireparabile" tocmai pentrucă nu se deslipește nici măcar pentru două luni, din Pașcani.

Știm că și acum se perpelește, așteptând, „cu ardoare" într'o „stare sufletească" anormală, răspunsul Ministerului.

De aceea, filotimi cum suntem, ca să nu se topească omul, de atâta „ardoare" și măcar pe viitor starea psihică să-i vină la cumpăna firească îi trimitem dela această rubrică tot calmul necesar...

Radu Tudor

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26. Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA „Scrisul Liber", Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5. Telefon: 4.92.96. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni, 130 lei; instituții anual, 500 lei.

Trăiască 1 Mai, ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc din lumea întreagă!

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL III Nr. 108 | 4 PAGINI 5 LEI | VINERI 27 APRILIE 1951

In acest număr:

- Școlile sovietice în ajunul examenelor de Alexandr Soloviov (Pag. 2).
- Proiectele de diplomă (Pag. 2).
- Să ridicăm nivelul predării în școlile medii tehnice (Pag. 2).
- In preajma examenelor (Pag. 3).
- Să ne pregătim pentru încheierea anului școlar. (Pag. 3).
- Să întărim și să lărgim munca culturală cu toți analfabeții (Pag. 3).
- Angajamentele pionierilor prind viață (Pag. 4).
- Dela Li-Șin-Man la Tito (Pag. 4).
- Note politice externe (Pag. 4).

Sărbătoarea oamenilor muncii din lumea întreagă

Sărbătorim peste câteva zile cel de al șaptelea 1 Mai liber. Sărbătorim cel de al șaptelea 1 Mai liber, odată cu pregătirea pentru marea aniversare a Partidului, când oamenii muncii din mine și uzine, din birouri și de pe ogoare, din școli și instituții de cultură își pot exprima liber năzuințele, aspirațiile și bucuria de a trăi într'o țară liberă, într'o țară unde lupta pentru desființarea oricărei exploatări a omului de către om, pentru construirea socialismului, este în plină desfășurare.

Peste câteva zile vor răsuna din nou glasurile milioanelor de oameni ai muncii din țara noastră, de slavă pentru I. V. Stalin, conducătorul și învățătorul oamenilor muncii din lumea întreagă, pentru Partidul clasei muncitoare și pentru conducătorii lui iubiți, tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Ana Pauker, Vasile Luca, Tèohari Georgescu. Din nou orașele și satele noastre vor clocoti de entuziasmul și hotărirea de luptă a milioanelor de oameni ai muncii care își vor exprima voința de a munci cu dârzenie pentru viitorul fericit al Patriei noastre, de a lupta pentru apărarea păcii. Să ia aminte și să se cutremure imperialiștii americani și englezi! Să-și ia nădejdea de a mai vedea țara noastră transformată într'o colonie a capitalului! Noi construim socialismul, pentru noi și pentru copiii noștri! Noi apărăm pacea și prosperitatea!

Tocmai de aceea în cinstea acestei mărețe sărbători minerii dela Lupeni, metalurgiștii dela Reșița, petroliștii din Valea Prahovei, tocmai de aceea muncitorii din întreg cuprinsul țării noastre, învățătorii, profesorii, oamenii științei și culturii, au muncit cu râvnă pentru a sărbători ziua de 1 Mai și aniversarea a 30 de ani dela înființarea Partidului cu noi și mari succese în muncă.

Suntem mândri astăzi că trăim într'o țară care își schimbă înfățișarea dela o zi la alta. Suntem mândri că dela un capăt la altul al Patriei noastre clocotește viața pe grandioasele șantiere ale construcției socialismului. Canalul Dunăre—Marea Neagră, uriașul combinat poligrafic „Casa Scânteii", uriașele hidrocentrale și termocentrale dela Stejar, Moroeni, Filipeștii de Pădure, Sadu, Petroșani, nenumărate fabrici și uzine care își înalță schelele și turnurile, umplu inima fiecărui om al muncii din țara noastră de bucurie și mândrie.

Suntem mândri astăzi de avântul pe care îl ia știința, tehnica și cultura în țara noastră. Impunător este numărul elevilor care frecventează școlile de toate gradele. Impunător este numărul fiilor oamenilor muncii care vor deveni curând tehnicieni și ingineri, învățători și profesori, doctori și oameni de știință, ajungând astfel cadre calificate și de conducere, poziție la care nici nu ar fi putut visa sub regimurile burghezo-moșierești. Tot mai mult se întinde știința de carte. Tot mai numeroși sunt oamenii care, datorită grijei de fiecare zi a Partidului, scapă din ghiarele întunericului și ale neștiinței de carte. Tot mai mari sunt proporțiile pe care le ia răspândirea științei de carte în sânul masselor largi populare. Nu este sat pe meleagurile țării noastre fără școala și învățătorii lui. Nu este comună care să nu-și aibă căminul ei cultural. Crește numărul bibliotecilor la sate. Crește numărul satelor care își au cinematograful lor propriu. Crește numărul satelor electrificate. Oamenii devin mai luminați, cu un nivel politic și cultural mai ridicat. Devin mai conștienți de faptul că stă în propria lor putere posibilitatea de a-și construi o viață de bună stare și fericire, că stă în propria lor putință posibilitatea de a dobândi pacea și liniștea necesare unei vieți pașnice și constructive. Pe acest tărâm, învățătorii și profesorii și-au avut partea lor de muncă și de biruință. Ei sunt aceia care, îndrumați de Partid, duc, în primele rânduri, bătălia pentru lichidarea întunericului neștiinței de carte la orașe și sate. Ei sunt aceia care, alături de activiștii de partid și organizațiile de massă luptă pentru ridicarea nivelului politic și cultural al masselor. Însemnat a fost aportul multor învățători și profesori pentru ducerea la bun sfârșit a campaniilor și hotăririlor luate de Partid și de Guvern. Însemnat este aportul unora dintre învățători și profesori pentru înfiriparea și consolidarea primelor noastre gospodării agricole colective. De aceea și multe nume de învățători și profesori au fost și vor fi cinstite cu prilejul zilei de 1 Mai, alături de ceilalți fruntași ai diferitelor ramuri ale economiei noastre naționale, ale vieții noastre sociale și politice.

Suntem mândri, pentru marea cinste de a avea prietenia nesdruncinată a marei Țări a Socialismului, de a avea sprijinul economic și politic al Uniunii Sovietice, de a fi în rândul țărilor iubitoare de pace și libertate, de a ne afla în rândul luptătorilor activi din lagărul păcii și democrației.

Sunt mari progresele pe care le-a înregistrat țara noastră și pe care bilanțul muncii făcut cu prilejul zilei de 1 Mai le pune în lumină. Dar mari sunt și sarcinile care stau încă în fața poporului muncitor din țara noastră. Ne aflăm în primul an al primului nostru Plan Cincinal și al Planului de Electrificare. Obiectivele acestor planuri cer, pentru îndeplinirea lor, multe eforturi și multă pricepere. În această luptă învățătorii și profesorii au și ei o parte. Lor le revine doar rolul de a făuri în școlile noastre cadrele tehnice, medii și superioare, necesare construcției socialismului. În fiecare an școlile noastre medii și superioare dau țării mii și mii de specialiști. De buna lor pregătire depinde tot mai mult buna desfășurare a muncii în sectoarele de activitate în care vor fi repartizați.

Învățătorilor și profesorilor le revine și rolul de a duce mai departe și de a intensifica lupta pentru demascarea dușmanului de clasă din rândurile oamenilor muncii care lucrează pe tărâm didactic, de demascare a dușmanului de clasă din celelalte sectoare de activitate și îndeosebi a dușmanului de clasă care acționează în sânul țărănimii muncitoare. Învățătorilor și profesorilor le revine după cum cere Rezoluția Plenarei din 3—5 Martie 1949 și sarcina de a munci intens pentru luminarea țărănimii muncitoare în vederea trecerii de bunăvoie a acesteia la formarea de gospodării agricole colective. În acest scop ei trebue să desfășoare o largă campanie pentru lichidarea analfabetismului, pentru răspândirea științei în masse.

Iată de ce se poate spune că mare este răspunderea învățătorilor și profesorilor care și în școală și în afara ei au de îndeplinit sarcini de mare cinste.

Ziua de 1 Mai trebue să fie o zi de privire retrospectivă asupra muncii desfășurate până acum, de analiză a acestei munci și de însemnate hotăriri în vederea îmbunătățirii metodelor de lucru, în vederea pășirii la noi și însemnate realizări. Rezultatele îmbucurătoare ale muncii noastre de până acum, avântul general al muncitorilor din alte sectoare, să ne fie un puternic îndemn de a termina acest an școlar cu rezultate mult mai fructuoase decât în oricare alt an școlar de până acum.

Ziua de 1 Mai să ne umple inimile de bucurie și entuziasm, de încredere în forțele noastre și în viitorul fericit al Patriei noastre.

Ziua de 1 Mai să ne întărească în hotărirea de a munci și cu mai multă râvnă pe tărâm social, de a ajuta poporul muncitor să înțeleagă și să urmeze viguros politica înțeleaptă a Partidului și Guvernului nostru.

Ziua de 1 Mai să ne întărească spiritul de vigilență împotriva dușmanului de clasă dinlăuntru și din afară, să ne întărească voința de luptători pentru pace și progres.

Trăiască 1 Mai liber, ziua solidarității Internaționale a oamenilor muncii.

Trăiască Partidul Muncitoresc Român, forța conducătoare în Republica Populară Română!

Trăiască prietenia cu Țara Socialismului biruitor!

Trăiască genialul conducător și învățător al lumii muncitoare, stegarul luptei pentru pace, Iosif Vissarionovici Stalin!

Trăiască Uniunea Sovietică, bastionul păcii, democrației și socialismului, în frunte cu marele Stalin, prieten și învățător al oamenilor muncii din întreaga lume!

„SALUTUL NOSTRU ZILEI DE 1 MAI"

Se apropie ziua de 1 Mai. In uzinele și fabricile Patriei noastre și pretutindeni unde oamenii muncesc pentru temeiul vieții lor de astăzi și de mâine, această sărbătoare scumpă este așteptată ca un oaspete drag.

In însuflețirea întrecerii socialiste, oamenii muncii își întețesc lupta lor, își îmbogățesc și își sporesc faptele pentruca măreața sărbătoare de 1 Mai să fie pentru fiecare un bilanț cât mai încărcat de roade. Drumul nou pe care poporul muncitor pășește astăzi cu hotărîre, a adus în viețile oamenilor lumina fericirii.

Anii viitori ai Cincinalului se anunță purtători de noi bucurii și de belșug.

Pentru a-și apăra traiul de astăzi, pentru a nu întârzia izbânzile de mâine, poporul întreg semnează Apelul Consiliului Mondial al Păcii, ca pe un angajament viu de a lupta împotriva imperialiștilor americani și englezi — dușmani de moarte ai poporului nostru, — până ce cauza păcii popoarelor va triumfa.

In sprijinul semnăturii puse pe apel, oamenii muncii se străduesc să dobândească noi succese în activitatea lor.

Dragostea fierbinte pentru Partidul care ne călăuzește cu înțelepciune pașii spre o viață fericită, înaripează voințele.

Iată de ce în tot locul ziua de 1 Mai este întâmpinată ca o zi de manifestare a voinței hotărîte de a apăra Pacea și de a arăta dragostea și recunoștința față de Partid care numără 30 de ani de glorioasă activitate.

„SUNT ROADELE MUNCII NOASTRE"

In atelierul de forjă al uzinelor „Vulcan" vuetul înăbușit al cuptoarelor și ropotul preselor hidraulice te întâmpină dela intrare. Muncitorii, cu trupurile înrourate de sudoare hărnicesc tot timpul. De aici, dela forjă, piesele semifabricate pornesc în toate atelierele uzinelor spre a fi finisate. Oamenii știu că de felul cum muncesc ei este legată direct calitatea pieselor și sunt mândri de acest lucru.

In fundul atelierului, unde pământul tresare sub picioare de loviturile ciocanelor, lucrează de zor brigada lui Cristea Zamfir. Șeful brigăzii este întotdeauna în mijlocul tovarășilor săi. In felul în care și-a organizat munca în brigadă, reușește să depășească regulat planul de producție.

— „Nu-i vorbă, spune el voios, am avut noroc numai de băeți pricepuți și harnici, neînvățați să stea locului. Dacă pui inimă la treabă, norma e lesne de întrecut".

Și Cristea Zamfir măcar că are tâmplele albite, el însuși nu poate sta locului. Când prinde în pumni barosul, duduie ilăul de atâta voinicie.

— „Să poftească flăcăii să mă întreacă", glumește el adeseori.

Și într'o continuă voie bună, muncitorii scot din vâlvătăile cuptorului placa masivă de fier. Manevrând macaraua, ei potrivesc placa cu dibăcie pe nicovală și fără să le pese de dogoare, năpustesc grindini de lovituri de baroase sub care placa înroșită cedează, modelându-se după voință.

Alte și alte funduri de cazane de aburi capătă formă în timp ce pe graficul brigăzii săgeata arată o depășire de normă de 200 la sută.

— „Suntem în preajma măreței sărbători a muncii. De 1 Mai, spune Cristea Zamfir, vom merge cu toții la defilare. Fiecare muncitor va fi mândru de izbânzile sale. Nici noi, flerarii dela Vulcan n'om merge cu capul plecat. Cu faptele noastre, putem să pășim cu capul sus, cu mândrie. Sunt roadele muncii noastre de care ne bucurăm cu toții".

„CONSTRUIM MAȘINI PENTRU ȚĂRĂNIMEA MUNCITOARE"

La uzinele „21 Decembrie" pe panoul fruntașilor în producție, numele lui Coroamă Vladimir este nelipsit. Acum, în întâmpinarea zilei de 1 Mai strădania lui este îndoită: să muncească bine pentru a se număra mai departe printre fruntași și să realizeze în cinstea măreței sărbători a oamenilor muncii, succese excepționale în producție.

— „Aici în uzină noi construim mașini pentru țărănimea muncitoare. Eu am 17 ani de meserie. Inainte, treaba era silnică fiindcă știam că fructul eforturilor mele îngrășa pe patroni. Acum munca mea întărește Patria. Ea sprijină lupta Partidului pentru transformarea socialistă a agriculturii noastre, ajută țărănimea muncitoare să-și făurească un trai nou, mai îmbelșugat".

Și fără să înceteze o clipă, Coroamă Vladimir foarfecă între cuțitele mașinii bucăți mari de tablă destinate fabricării secerătoarelor-legătoare care acum se construesc pentru prima oară în țara noastră.

Folosind fiecare clipă, gospodărindu-și bine munca și ținându-și în ordine sculele, Coroamă Vladimir întrece zilnic norma de producție. De când a citit despre metoda sovietică a stahanovistului Vorošin, treaba merge și mai bine. Până acum el a economisit 3.200 kg. de tablă.

Intâmpinând sărbătoarea muncii, Coroamă Vladimir se zorește și mai mult.

— „400 la sută peste normă — aceasta va fi salutul meu zilei de 1 Mai".

„1 MAI — UN BILANȚ FERICIT"

Aplecat asupra strungului, tovarășul Postelnicu Ilie privește cu atenție cuțitul care se înplântă în oțel depănând panglici albăstrui de șpan. El este unul dintre muncitorii atelierului de sculărie dela Grivița Roșie care lucrează după metoda de tăiere rapidă a metalelor, a stahanovistului Bâcov.

— „Mă silesc, spune el, să dau în cinstea zilei de 1 Mai cel mai bun rezultat în producție, de până acum".

Strungarului Postelnicu îi este dragă această sărbătoare. Ea îl face de fiecare dată să se uite pentru câteva clipe în urmă să vadă cât de mult a crescut ca meseriaș și ca om.

★

Asemenea muncitorilor dela „Vulcan", „21 Decembrie" și „Grivița Roșie", oamenii muncii din întreaga țară în întrecerea socialistă, în întrecere cu ei înșiși, luptă să întâmpine măreața zi de 1 Mai cu minunate realizări în activitatea lor.

Când imperialiștii sângeroși de peste Ocean amenință să întindă ghiarele asupra țării noastre, poporul muncitor, conștient de răspunderea pe care o are față de viitorul întregii omeniri, muncind pentru întărirea Patriei, dă răspunsul cel mai dârz celor ce voiesc să-i turbure munca de construcție pașnică.

A. DUMITRAȘCU

Școala întâmpină ziua de 1 Mai și aniversarea Partidului

In școlile de pe întreg cuprinsul țării, cadrele didactice și elevii îndeplinesc cu tot mai mult entuziasm angajamentele luate în cinstea măreților sărbători de 1 și 8 Mai. Ei știu că ducând la bun sfârșit și depășind aceste angajamente vor aduce o contribuție însemnată la opera de construire a socialismului, vor întări mai mult Patria noastră.

★

In cinstea zilei de 1 Mai, ziua solidarității internaționale a oamenilor muncii din lumea întreagă și a zilei de 8 Mai sărbătorirea a 30 de ani de luptă glorioasă a Partidului, membrii Sindicatului de Învățământ a raionului Caracal și-au propus, printre altele, să realizeze frecvența de 100 la sută la cursurile de alfabetizare, urmărind în același timp și îmbunătățirea calității învățământului. De asemeni, ei se străduesc să îndeplinească planul de școlarizare a elevilor în proporție de 100 la sută la școlile de toate gradele.

Pentru ridicarea nivelului cultural al masselor, ei s'au angajat să țină câte cinci conferințe în cadrul căminelor culturale, ultima conferință având ca subiect „Insemnătatea zilei de 8 Mai în viața poporului nostru".

Membrii acestui sindicat au pornit o intensă muncă de lămurire în vederea sprijinirii gospodăriilor agricole colective existente și pentru crearea de noi gospodării.

In școli, ei duc o vastă acțiune pentru confecționarea materialului didactic cu mijloace locale și pentru colectarea deșeurilor de fier, pânză, stofă, sticlă, etc.

★

Cu același elan se muncește și la Centrul școlar al liceelor de fete Nr. 2, 10, 13 din București. Colectivul de științe naturale lucrează la confecționarea a patru planșe, iar cel de geografie va termina în curând două hărți, cu care vor îmbogăți materialul didactic al școlii.

Cu ajutorul unității de pionieri, tovarășa Stancu Constanța, instructoare superioară, colectează becuri arse și materiale electrice pentru a realiza cantitatea propusă de 500 becuri și 10 kg. materiale electrice.

In același timp, colectivul de educație fizică urmărește să sporească cu 15 la sută numărul elevilor purtătoare ale insignelor G. M. A.

Lupta pentru economii la rechizite de secretariat, cheltueli de deplasare, etc., în vederea realizării și depășirii sumei de 20.000 lei, se intensifică cu fiecare zi.

Se duce o acțiune sistematică și organizată pentru popularizarea în rândurile elevelor a glorioaselor înfăptuiri din lupta Partidului, pentru întărirea dragostei elevelor față de Partid, față de conducătorii lui, pentru educarea lor în spiritul patriotismului socialist, al internaționalismului proletar și al luptei pentru pace. Cu ocazia lecțiilor în special la limba română și istorie, profesoarele vorbesc elevelor despre lupta comuniștilor. La clasele a VI-A și VI-B s'au dat până acum, printre altele, 2 compuneri cu tema „Viața de luptă a lui Filimon Sârbu" și „Viața lui Vasile Roaită". De asemeni, activitatea educativă și extrașcolară este legată strâns de aniversarea Partidului. La clasa XI-A s'au prezentat în cadrul orelor educative figurile luptătorilor noștri. S'a vizitat împreună cu elevele Muzeul „Lupta revoluționară a poporului român". Elevele lucrează la gazetele festive pentru 8 Mai. Școala pregătește o serbare care va avea loc în ziua de 5 Mai, când se va prezenta figura luptătorului Filimon Sârbu.

Elevii, tehnicienii, profesorii și personalul administrativ dela Școala Profesională Mixtă din Făgăraș muncesc cu deosebită râvnă pentru aducerea la îndeplinire a lucrărilor ce și le-au propus în cinstea zilelor de 1 și 8 Mai. Indrumați și supraveghiați de profesori, elevii acestei școli lucrează de zor să termine la timp și în cele mai bune condiții repararea celor două strunguri, confecționarea din deșeuri, cu ajutorul unei forje cu burduf, a 60 ciocane, 60 ferestraie de metal, 30 șurubelnițe, 30 compase de lungime, 50 sape pentru grădină, 50 dălți, 100 dornuri, 50 punctatoare și 50 zgârietoare. De asemeni, se construesc din deșeuri două aparate pentru confecționarea obiectelor în serie la secția de pielărie-încălțăminte.

★

La Școala Medie Tehnică de Comerț cu limba de predare germană din București, încă dela începutul lunei Aprilie, s'au discutat, în cadrul unei ședințe plenare, acțiunile ce se vor organiza în vederea zilelor de 1 și 8 Mai. Cu acest prilej elevii s'au angajat să învețe mai bine, astfel încât niciunul dintre ei să nu primească vreo notă sub 5 până la 8 Mai. Tot de atunci clasele sunt în întrecere la disciplină și curățenie. Notele din catalog arată că elevii își împlinesc acest angajament, iar nivelul la învățătură și disciplină crește.

Colectivul didactic din această școală și-a luat angajamentul să amenajeze, cu ajutorul părinților, terenul de sport, adică, să curețe întâi cărămizile și molozul, să niveleze terenul apoi să așeze un strat de zgură și unul de cărămidă, să ridice un gard din împletitură de sârmă și să rețacă tencuiala pe pereții învecinați. Părinții au primit cu însuflețire să ajute la înfăptuirea acestui angajament. Munca s'a pornit cu multă tragere de inimă și ea este acum pe sfârșite.

Solidaritatea internațională în lupta pentru apărarea păcii

de Mihail Nanu
Președintele Uniunii Sindicatelor Salariaților din Invățământ

Tot mai puternic crește și se întărește solidaritatea internațională a oamenilor muncii în lupta pentru apărarea păcii.

In primele rânduri ale luptătorilor pentru pace, conduși de partidele comuniste și muncitorești și organizați în sindicate, păsesc muncitorii și toți oamenii muncii, încadrați în Federația Sindicală Mondială.

In lupta pentru stăvilirea agresiunii imperialiștilor americani și englezi, F.S.M. cucerește noi și noi succese, mobilizând și unind sub același steag milioane de oameni ai muncii din toate țările lumii. In momentul de față F.S.M., care cuprinde peste 75.000.000 de membri ai sindicatelor din 56 de țări, reprezintă o mare forță de luptă împotriva atacurilor imperialiștilor, pentru drepturile și libertățile oamenilor muncii, pentru pace.

Incadrată în F. S. M. ca departament profesional, Federația Internațională a Sindicatelor din Invățământ (F.I.S.I.) mobilizează în lupta comună, alături de toți oamenii muncii, pe învățătorii și profesorii din toate țările globului. Conferințele sindicale internaționale ale acestui departament, ținute la Varșovia, Budapesta, Viena și Sofia au adâncit și au lărgit necontenit solidaritatea salariaților din învățământ în lupta lor pentru apărarea păcii, împotriva atățătorilor la război.

Apelul Biroului Executiv al F.I.S.I. către oamenii muncii din învățământ cere demascarea încercărilor diverselor state de a pune școala în slujba pregătirilor unui nou război și îndeamnă cadrele didactice să lupte împotriva creerii în școli a organizațiilor paramilitare ale tinerilor.

In adevăr, politica imperialiștilor de reducere a învățământului la rolul de unealtă a agresiunii imperialiste se duce în toate țările aflate sub dominația dolarului.

In articolul publicat în ultimul număr al „Buletinului Internațional al Învățământului" marele savant francez Henri Wallon, președintele F.I.S.I. arată că în America „școala însăși și universitățile ajută să se otrăvească mințile și inimile. In Statele Unite, inspectorii școlari vor să facă din învățământ un instrument al războiului rece".

Ziarul „New York Times" arată că pedagogii din anturajul lui Eisenhower au declarat fățiș intenția lor de a transforma școala într'o anexă a serviciului militar. La Congresul dela Ottawa, ținut de ei anul trecut, s'a precizat că aceasta este singura posibilitate pentru școli de a primi fonduri în cadrul unui „Plan Marshall" al învățământului. In fruntea marilor universități și colegii sunt numiți generali. Fostul președinte al colegiului pedagogic din statul Colorado, George Willard Frazer, a declarat: „Astăzi, în instituțiile de învățământ superior sunt mai mulți soldați decât profesori".

Dar învățătorii și profesorii din lumea întreagă luptă uniți și sprijină sindicatele salariaților din învățământ din țările capitaliste, sindicate prigonite de patronii trusturilor.

Apelul Sindicatului Salariaților din Invățământ din New-York arată limpede acest lucru: „Știm că vorbim în numele tuturor salariaților din învățământ, că vom avea tot sprijinul lor. Vom lupta. O capitulare rușinoasă din partea noastră va însemna pur și simplu moartea libertății în învățământ, moartea democrației și propria noastră moarte". Și învățătorii și profesorii americani progresiști nu capitulează. Prin grevele lor ,ei luptă împotriva actualului buget american al înarmării, care nu a lăsat școlii decât procentul de 1 la sută.

Studenții americani părăsesc universitățile și colegiile militarizate. Intreg poporul american s'a solidarizat cu „cei 8", conducătorii Sindicatului Salariaților din Invățământ din New York, judecați pentru acuzații imaginare de către justiția trumanistă.

De asemenea, în Franța „școala a devenit unul din sectoarele luptei pentru pace, la fel cu porturile, gările și întreprinderile", — declară Pierre Close, membru în Biroul Sindicatului Național al Cadrelor Didactice, într'un articol publicat în „Ucitelskaia Gazeta". La lecțiile lor, profesorii francezi demască politica atățătorilor la război și militează pentru apărarea păcii. Persecuțiile guvernului dolarizat al Franței caută zadarnic să lovească în cei mai aprigi luptători pentru pace din rândul Sindicatului de Invățământ. Invățătorii și profesorii francezi iubitori de pace își continuă neînfricați lupta. Astfel luptă profesorul Georges Teissier, care a criticat politica războinică a guvernului francez, sau directorul Boureau, care a declarat că poporul francez nu va lupta împotriva Uniunii Sovietice.

Pretutindeni crește lupta oamenilor muncii din învățământ pentru democratizarea școlii, pentru pace.

In Italia s'a înființat „Asociația pentru apărarea învățământului". Puternicile proteste ale Asociației profesorilor din Panama îndreptate contra persecuțiilor politice suferite de profesorii progresiști au provocat demisia ministrului educației. In Japonia, Sindicatul de Invățământ, numărând 500.000 membri, luptă activ împotriva militarizării școlii. In India, peste 12 mari organizații sindicale de învățământ s'au grupat într'o uriașă manifestație, protestând împotriva demiterii din funcțiune a profesorului P. S. Redkar, conducătorul mișcării sindicale a salariaților indieni din învățământ.

In toate țările din zona dominată de americani se duce cu îndârjire lupta pentru apărarea școlii, pentru apărarea libertății și a păcii. Iar în țările care luptă cu arma în mână împotriva intervenționiștilor, cadrele didactice sunt alături de popoarele lor, în primele linii ale frontului de eliberare națională. In Vietnam, învățătorii au ca lozincă „Să învățăm luptând, să luptăm învățând". Peste 4500 de cadre didactice luptă în rândurile eroicei Armate populare coreene, peste 500 sunt partizani și mai mult de 30.000 lucrează pentru front. Unitatea de partizani a lui Kim Dok Sen, director la școala medie din satul Cioncen, a nimicit din prima luptă un tanc și 22 de soldați americani și lisânmaniști.

Profesorii Universității din Shanghai au organizat un uriaș meeting sub lozincile: „Să rezistăm cu hotărîre în fața agresiunii imperialiștilor americani, luptând pentru independența Patriei noastre și apărarea păcii în lumea întreagă. Inamicul a îndreptat pumnalul spre piepturile noastre. Să mergem să izgonim inamicul".

Tot mai dese sunt dovezile de solidaritate internațională a cadrelor didactice. Sindicatele de învățământ din țările lagărului păcii, în frunte cu sindicatele de învățământ sovietice, prin participarea lor activă la lucrările F.I.S.I. și prin sprijinirea tuturor măsurilor luate de aceasta în folosul celor ce muncesc pentru apărarea păcii și democrației, își îndeplinesc cu cinste datoria față de mișcarea sindicală internațională. In aceste țări, cadrele didactice luptă într'un uriaș elan patriotic, alături de popoarele lor libere, pentru întărirea frontului păcii.

Liberi să predea conform năzuințelor de progres ale popoarelor, învățătorii și profesorii din Uniunea Sovietică și din țările de democrație populară formează noi și noi generații de luptători pentru marea cauză a păcii.

Unitatea internațională a oamenilor muncii din învățământ, care sunt însuflețiți de exemplul luminos al învățătorilor și profesorilor din marea Țară a Socialismului, devine tot mai puternică. In lupta aprigă împotriva fascismului s'a creat și s'a întărit unitatea sindicală internațională, a crescut dorința celor ce muncesc de a crea o puternică și activă organizație sindicală mondială. Inițiatoare ale acestei organizații au fost sindicatele sovietice. Incercările sciziniștilor, slugi ale imperialismului, de a sfărâma această unitate și de a introduce în învățământ spiritul obscurantismului și al agresiunii vor fi sdrobite, căci popoarele din întreaga lume vor un învățământ cu adevărat democratic în stare să sprijine drumul luptei pentru libertate și pace.

Solidaritatea internațională a oamenilor muncii din învățământ se manifestă astăzi cu o și mai mare amploare în cadrul acțiunii organizate pentru strângerea semnăturilor pe Apelul pentru încheierea unui Pact al Păcii, Apel care corespunde năzuințelor celor mai fierbinți ale tuturor oamenilor cinstiți din lume. Incadrați în marea luptă unită a oamenilor muncii din școli și a tuturor oamenilor cinstiți de pe întreg globul, învățătorii și profesorii din Republica Populară Română, cu prilejul zilei de 1 Mai, ziua solidarității internaționale a oamenilor muncii, își intensifică munca și lupta lor pentru întărirea puternicului front al păcii.

=U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ=

Proectele de diplomă

Executarea proectelor de diplomă în școlile tehnice superioare este etapa de încheiere și cea mai de răspundere în pregătirea inginerilor sovietici. Tocmai în această perioadă viitorii specialiști au posibilitatea de a-și desvolta deosebit de intens aptitudinele, de a rezolva creator și independent problemele inginerești puse în fața lor.

Indiferent de specialitate, executarea proectelor de diplomă trebue să urmărească următoarele scopuri: sistematizarea, lărgirea, aprofundarea și consolidarea cunoștințelor și a deprinderilor practice dobândite de studenți în toată perioada premergătoare de studiu; dobândirea experienței de rezolvare independentă a complexelor probleme inginerești prevăzute în tema și sarcinile proectului; desvoltarea inițiativei creatoare, a spiritului de răspundere, a muncii independente și organizate — calități necesare viitorilor conducători ai industriei socialiste; însușirea adâncă și multilaterală a acelei ramuri a tehnicii de care este legată tema proectului; verificarea gradului de însușire a materialului studiat în școala superioară și a nivelului pregătirii viitorului specialist pentru munca independentă.

Deplina realizare a acestor scopuri este posibilă numai în cazul când studentul posedă un complex de cunoștințe și deprinderi practice necesare, precum și atunci când tema proectului este suficient de largă și include în mod obligatoriu o serie de probleme ce necesită o elaborare independentă; bineînțeles că este necesară și o justă îndrumare a muncii de alcătuire a proectului de diplomă.

Deosebit de important este caracterul temei și linia proectului. Temele și sarcinile proectului de diplomă trebue să fie reale și actuale pentru industria sovietică. Ele trebue să fie în același timp destul de cuprinzătoare, prevăzând elaborarea creatoare a unei serii de probleme, cu folosirea experienței științei și a tehnicii sovietice înaintate. Astfel, la Școala Tehnică Superioară din Moscova, unde sunt pregătiți ingineri mecanici, proectul de diplomă pentru diferite specialități de construcții este o lucrare complexă, care conține o serie de probleme de calcul teoretic, de construcții și tehnologie, toate îmbinate într'o temă și o sarcină comună.

In proectul de diplomă trebue incluse lămurirea și elaborarea tuturor problemelor de bază ale construcției mașinii proectate. Paralel cu elaborarea amănunțită a diferitelor părți principale ale mașinii, cel care lucrează proectul trebue să lămurească pe scurt, prin schițe, toate celelalte părți principale ale mașinii, determinând parametrele și dimensiunile principale, astfel încât la schițarea aspectului general să poată îmbina cu succes toate părțile mașinii într'un întreg. Partea tehnologică a proectului trebue să alcătuiască aproximativ 10-15 la sută din întreg cuprinsul.

De exemplu, pentru proectarea unei locomotive, candidatul trebue să facă întreg calculul caloric, de tracțiune și de rezistență, stabilind toate parametrele principale ale motorului, ale transmisiunilor, ale instalației de răcire și ale caroseriei. Se elaborează, din punct de vedere al construcției, motorul sau transmisia; în afară de aceasta, se schițează cu calculul complect celelalte părți. Apoi se îmbină toate părțile și nodurile și se schițează aspectul general al mașinii.

Se admite includerea în sarcina proectului de diplomă a problemelor care presupun cercetări teoretice sau experimentale. Dar partea proectului de diplomă care presupune cercetări trebue să fie organic legată de tema principală și nu trebue să cuprindă mai mult de 20-25 la sută din totalul proectului. Părții tehnologice trebue să i se rezerve 10-25 la sută, în funcție de caracterul specialității și de tema proectului.

Partea tehnologică a proectului trebue să cuprindă alegerea celei mai perfecționate și mai productive metode de prelucrare mecanică a uneia dintre piese cu elaborarea instalației, alcătuirea schemei operațiilor de montare a unuia dintre mecanismele proectate și alcătuirea schițelor de lucru ale pieselor în contact, explicându-se condițiile tehnice pentru prelucrarea lor finală.

Mărimea proectului este stabilită de îndrumătorul muncii de executare a acestuia, în funcție de cantitatea materialului de prelucrat. De obicei, proectul este îndeplinit pe 12-15 pagini cu o notă explicativă de minimum 100 de pagini. Lucrarea de pură proectare a construcției trebue să alcătuiască cel puțin opt pagini.

La elaborarea proectului de diplomă este necesar să se țină seama de problemele organizatorico-economice care decurg din problema principală.

Fiecare proect de construcție este supus unei argumentări tehnico-economice și tehnologice corespunzătoare, atât în privința indicilor economici ai mașinii proectate, ca obiect de exploatare, cât și în privința particularităților tehnologice și organizatorice ale producției, în condițiile căreia se propune executarea mașinii proectate. Partea organizatorico-economică a proectului trebue să decurgă nemijlocit din problema principală și nu să apară ca o problemă independentă, ruptă de tema proectului.

De calitatea proectului de diplomă și de îndeplinirea lui la timp răspunde studentul. Indrumătorul executării proectului răspunde, în afară de aceasta, de justețea liniei alese în elaborarea proectului.

după un articol de dr. N. V. Vorobiov profesor la Școala Tehnică Superioară din Moscova publicat în „Vestnik Vissei Scoli"

In ajutorul directorilor tineri

Anul acesta, în raionul Kișlinsk din orașul Baku, au fost ridicați la conducerea școlilor cei mai buni profesori. Ca director al Școlii Medii Nr. 193 a fost numit tovarășul Minosian, ca director de studii al Scolii Nr. 201 a fost numită tovarășa Dadașeva, tovarășul Manukov a fost numit director al Școlii Nr. 157, etc.

In cadrul secției raionale de învățământ s'au organizat seminarii speciale pentru directorii tineri. Ședințele de seminar se țin de două ori pe lună pentru directori și odată pe lună pentru directorii de studii.

In primul semestru, directorii au ascultat referate privind: „Moștenirea pedagogică a lui Macarenco", „Directorul conducător și organizator al muncii instructiv-educative în școală", „Munca școlii cu părinții" etc.

Cu directorii de studii s'au organizat seminarii pentru următoarele probleme: „Organizarea evidenței muncii școlii", „Activitatea metodologică a cadrelor didactice" etc.

La seminarii s'au discutat dări de seamă ale cercurilor și comisiilor metodologice, referate despre munca pionierească și comsomolistă din școli, despre activitatea diriginților, organizarea predării limbii materne, a istoriei, a științelor naturale, etc.

Pentru aceste referate nu se pregăteau numai cei care le țineau, dar și toți participanții la seminarii.

In cel de al II-lea semestru am organizat următoarele referate pentru seminariile directorilor: „Organizarea activității extrașcolare", „Rolul directorului în perioada examenelor", „Concepția pedagogică a lui Ușinski", „Rolul directorului în organizarea odihnei de vară a elevilor și altele. Și pentru seminarul directorilor de studii s'au organizat referate interesante; „Munca cu profesorii tineri", „Organizarea muncii instructiv-educative de către directorul de studii", „Aplicarea în practică a genialelor lucrări ale tovarășului Stalin cu privire la lingvistică", etc.

M. KIAZIMOV
șeful secției de învățământ a raionului Kișlinsk-Baku

Școlile sovietice în ajunul examenelor

de ALEXANDR SOLOVIOV

Articol scris special pentru „Gazeta Invățământului"

In curând, în toate școlile Uniunii Sovietice vor începe examenele de promovare și de absolvire, va începe etapa de încheiere a muncii școlilor în acest an școlar. Anul acesta școlile sovietice și-au dus munca instructiv-educativă la un nivel și mai înalt decât în trecut. In îmbunătățirea muncii de predare a disciplinelor de cultură generală și, în special, a limbilor materne, un rol deosebit de însemnat l-au avut istoricele lucrări ale lui I. V. Stalin cu privire la lingvistică, lucrări care au adus o nouă și prețioasă contribuție teoriei marxist-leniniste. Munca instructiv-educativă a cadrelor didactice a fost simțitor îmbogățită după sesiunea unită din Iulie 1950 a Academiei de Științe a U.R.S.S. și a Academiei de Științe Medicale a U.R.S.S., închinată problemelor principale ale învățăturii lui I. P. Pavlov.

In toate școlile se muncește din plin pentru pregătirea examenelor. Iată ce declară, în legătură cu aceasta, tovarășul Teplenki, directorul Școlii Medii din Cerkizovskaia, regiunea Moscova: „anul acesta, — spune tovarășul Teplenki, — 50 de elevi ai școlii noastre vor da examenul de absolvire. Toți elevii din ultima clasă învață cu sârguință și n'au nicio notă insuficientă. Școlile superioare vor primi un nou contingent pe deplin pregătit, capabil să-și însușească știința, pentru a deveni un contingent de noi specialiști calificați. In vederea pregătirii elevilor pentru examene s'a amenajat în școală o cameră specială unde s'au adus toate cărțile și tot materialul necesar absolvenților. In laboratoarele de fizică, chimie și biologie se duce, de asemenea, o muncă intensă pentru satisfacerea cerințelor elevilor. Fiecare elev poate executa aici, pentru recapitulare orice experiență. Programele didactice ale tuturor obiectelor vor fi încheiate la timp în toate clasele. In decursul întregului an școlar, paralel cu studierea materialului nou, s'a făcut și recapitularea materiei studiate anterior. Cele mai importante capitole din program vor fi recapitulate încă odată înaintea examenelor, pentru sistematizarea cunoștințelor și lărgirea orizontului elevilor. La unele discipline ca istoria, literatura, geografia și biologia se fac lecții de sinteză. S'au organizat adunări ale părinților, în cadrul cărora s'a discutat problema creerii celor mai favorabile condiții pentru elevi în perioada examenelor. Școala a ținut, de altfel, în tot timpul anului o legătură strânsă cu părinții, obținând rezultate frumoase. Legea învățământului general de șapte ani a fost îndeplinită în întregime."

In toate cele 16 republici unionale ale Uniunii Sovietice examenele se desfășoară pe baza unei Hotărâri unice, aprobate de Guvernul U.R.S.S. Peste tot examenele încep la 20 Mai și vor dura în ultimele clase ale școlilor medii, până la 20 Iunie. Examenele se țin în limitele materialului predat în timpul anului, cu excepția claselor de absolvire. Examenele de absolvire sunt date de elevii care termină clasa VII-a și clasa X-a, iar cele de promovare, începând din clasa IV-a până la IX-a inclusiv.

In clasa IV-a și a V-a elevii dau examene scrise și orale la aritmetică și limba maternă. In clasa VI-a se dau cinci examene: oral — la limba maternă, geografie, botanică; scris — la limba maternă și aritmetică. Absolvenții școlii de șapte ani dau examene orale la limba maternă și citirea literară, la geometrie, Constituția U.R.S.S., istorie, geografie și fizică și examene scrise la limba maternă, algebră și aritmetică. In clasa VIII-a elevii dau examene la literatură (scris și oral), geometrie, fizică și o limbă străină (oral). In clasa IX-a sunt examene la literatură (scris), geometrie, istorie, geografie, bazele darwinismului, o limbă străină (oral). Elevii din clasa X-a dau zece examene pentru certificatul de absolvire.

Ei dau examen scris și oral la literatură, oral la literatură și limba maternă, la algebră, geometrie, fizică, chimie, istorie și limbile străine, iar examen scris la geometrie și trigonometrie. In școlile cu altă limbă de predare se dau examene și la limba rusă.

Elevii din clasele I, II și III nu dau examene și sunt promovați pe baza notelor medii anuale date de învățătorii lor.

Ministerele Învățământului din republicile unionale editează bilete de examen unice pentru toate școlile, pe baza cărora se dau examene orale. Biletele, în formă de broșuri, se împart tuturor elevilor. Intrebările din bilete sunt formulate în așa fel încât să epuizeze conținutul principal al întregului program. De exemplu, în clasa V-a în fiecare bilet pentru examenul de limba rusă și citire literară se include câte o întrebare din gramatică, o propoziție pentru analiza gramaticală și o întrebare în legătură cu citirea literară. In total, sunt pregătite 29 de bilete pentru acest obiect. Elevul care va lua biletul Nr. 22 va trebui să răspundă în primul rând ce este un verb, să determine importanța lui, să cunoască schimbările verbului și forma lui nedeterminată; în al doilea rând, va avea de analizat două propoziții; în al treilea rând, va trebui să vorbească despre prietenia dintre Gavrik și Petea (după povestirea lui V. Kataev „O pânză în depărtare"). Propozițiile pentru analiză sunt alcătuite de profesor și scrise pe o fișă, pe care se arată și numărul biletului pe baza căruia va trebui să răspundă elevul Broșura cu bilete pentru toate obiectele se găsește în timpul examenelor în mâinile fiecărui elev.

Fiecare bilet pentru examenul de aritmetică din clasa V a conține, de asemenea, trei întrebări din diferite capitole ale programului. In total, sunt 30 de bilete la aritmetică în această clasă.

Problemele sunt pregătite de profesori și scrise pe fișe în care se trece și numărul biletului. După același principiu sunt alcătuite biletele și la alte obiecte Temele compozițiilor, problemele și exercițiile pentru lucrările scrise sunt alcătuite de secțiile regionale de învățământ, care le trimit școlilor. Directorii înmânează profesorilor aceste teme, probleme și exerciții cu o oră înaintea începerii examenului respectiv.

In clasele în care se dau examene de promovare, comisia de examinare este formată dintr'un profesor și un asistent. In clasele de absolvire comisia de examinare este mai largă. Notele sunt date pe baza rezultatelor dela examene, ținându-se seama și de notele anuale.

Elevii care nu reușesc la examenul de absolvire la unul sau două obiecte, pot da din nou examene la aceste obiecte în toamnă. Elevii care primesc medalii de aur sau argint au dreptul să intre în școlile superioare fără examene de admitere.

Școlile sovietice și-au îmbogățit experiența în acest an școlar, iar cadrele didactice și-au desăvârșit și mai mult măestria pedagogică. Toate acestea vor fi folosite pentru o nouă îmbunătățire a predării, pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe tot mai adânci și mai temeinice.

In Uniunea Sovietică, școala este înconjurată de dragostea întregului popor. Invățătorii și profesorii sovietici, simțind necontenit grija Partidului și a Guvernului pentru educarea tinerei generații a Țării Socialismului, sunt pătrunși de spiritul unei înalte răspunderi pentru o cât mai bună și mai organizată desfășurare a examenelor.

Sculptori și pictori de seamă lucrează la noua Universitate din Moscova

După părerea specialiștilor care lucrează la construirea Universității din Moscova, de pe colinele lui Lenin, această clădire va fi nu numai cea mai înaltă dintre clădirile școlilor superioare, ci și cea mai frumoasă ca aspect. Institutul de științe aplicate din Moscova a început efectuarea comenzii făcută de constructorii Universității — de a executa din mozaic 60 de panouri artistice, reprezentând figurile lui Marx, Engels, Lenin și Stalin, și deasemenea pe corifeii științei tuturor timpurilor și popoarelor. Euclid, Arhimede, Avicena, Ulug Bec, Galilei, Newton, Darwin, Lomonosov și alții, care au adus contribuția lor de neprețuit în tezaurul științei universale. Sculptorii sovietici și-au luat asupra lor sarcina ornamentării artistice a Universității și a teritoriului repartizat acestei înalte instituții de învățământ. Pentru sala de festivități s'au comandat sculpturi, care reprezintă pe: Herzen, Timiriazev, Mendeleev, Secenov, Pirogov, Pavlov. Alte sculpturi, care reprezintă figurile marilor învățați ruși: Lobacevski, Mecinicov, Micluho-Maclai, Covalevscaia vor împodobi aleea principală. La intrarea în Universitate vor fi două sculpturi uriașe reprezentând pe Lenin și Stalin.

Pictorii își vor aduce deasemenea aportul lor important la împodobirea Universității. Ei vor picta 600 de portrete ale celor mai mari savanți ruși și străini. Portretele vor împodobi numeroasele laboratoare, săli de cursuri și biblioteci. Aceste lucrări vor fi executate de cei mai de seamă pictori și sculptori sovietici. Printre aceștia sunt sculptorii Tomschi, Conencov, Muhina, Manizer, pictorii Corin, Deineca, Gherasimov. Ei vor lucra împreună cu pictorii și sculptorii tineri.

IN GRADINIȚA DE COPII A TEXTILIȘTILOR: — 1) Copiii muncitorilor din Fabrica Textilă Nr. 1 din Moscova în camera jocurilor; 2) La ora de gimnastică pe muzică, condusă de educatoarea Kolosova

Cum am devenit poet

de ROSTISLAV BRATUN
participant la cea de a II-a Consfătuire unională a tinerilor scriitori

Deseori mi se pune întrebarea: de ce scriu? Și totdeauna dau același răspuns: pentrucă nu pot să nu scriu.

Cum să nu scrii despre marea Patrie Sovietică, despre mărețul sentiment de dragoste, de devotament și de recunoștință față de părintele, conducătorul și învățătorul nostru, Iosif Vissarionovici Stalin?

Cum să nu-mi unesc vocea cu vocea milioanelor de oameni simpli, când inima mi se umple de ură împotriva atâtătorilor la război? Eu nu pot să tac. Eu, ca și toți oamenii sovietici, îmi ridic vocea în apărarea păcii.

M'am născut în anul 1927, în familia unui învățător din Ucraina Apuseană. Copilăria mea a trecut în condițiile asupririi sociale și naționale. Anii când nici nu puteam învăța în limba mea maternă mi-au lăsat urme amare în memorie. După unirea Ucrainei Apusene cu Republica Socialistă Sovietică Ucraineană, puterea sovietică mi-a dat tot ce poate visa un tânăr. Eu mi-a dat posibilitatea să termin școala medie în limba ucraineană și să intru în Universitatea de Stat din Lvov, a cărei Facultate de Filologie am terminat-o anul trecut. Am avut posibilitatea să-mi aleg specialitatea care îmi plăcea cel mai mult.

Primele mele versuri le-am adus sau le-am trimis la redacțiile gazetelor și revistelor sovietice, primind totdeauna, din partea tovarășilor mai vechi în literatură un sprijin și un răspuns amănunțit. Câteodată mi se părea că nu va ieși din mine niciun poet. Dar oamenii sovietici care mă înconjurau nu m'au lăsat să-mi pierd încrederea în mine.

Este greu să redai acel simțământ al tânărului autor, atunci când apar primele lui cărți. Bucuria se îmbină cu simțul unei uriașe răspunderi. Ai vrea să scrii așa, încât fiecare operă să fie demnă de poporul pentru care scrii.

Eu citesc deseori din versurile mele în uzine, în colhozuri, în școli și în instituțiile de învățământ superior. Cât de fericit sunt atunci când simt că versurile mele pătrund până la ascultători, îi emoționează!

Oamenii muncii din Lvov mi-au acordat o mare încredere, alegându-mă ca deputat al lor în sovietul orășenesc. Contactul cu oamenii mă ajută să găsesc noi teme emoționante, să trăesc aceeași viață cu viața poporului meu.

De curând s'au terminat la Moscova lucrările celei de a doua Consfătuiri unionale a tinerilor scriitori, la care am participat și eu. Au venit la Moscova peste 300 de tineri scriitori din toate colțurile Uniunii Sovietice. Câte lucruri interesante și prețioase am ascultat aici! Referatele și cuvântările celor mai mari maeștri ai literaturii sovietice, ședințele de seminar la care s'au discutat cu atenție și cu pricepere operele noastre ne-au adus noui, scriitorilor tineri, un uriaș folos. Am făcut cunoștință cu scriitorii din Moscova, cu scriitorii din republicile surori.

Minunată este prietenia de neclintit a fericitei familii a popoarelor sovietice. Slăvind măreția epocii staliniste, aș vrea să scriu în așa fel ca fiecare cuvânt să fie puternic ca oțelul și limpede ca cristalul, iar versurile scrise cu sângele inimii să ajute poporul sovietic în lupta lui pentru comunism, pentru pace, pentru prietenia între popoare.

In fiecare brigadă de câmp câte o creșă pentru copii

La adunarea generală a artelului comasat „Malenkov" din raionul Vinița, colhoznicii au luat hotărârea de a înființa pentru perioada lucrărilor la câmp câte o creșă pentru copii în fiecare brigadă. In satele Riasno-Ruscaia, Cojici și Crivcițî au fost destinate pentru creșe cele mai bune încăperi. La utilarea lor participă activ sovietele sătești și personalul sanitar.

Această inițiativă a găsit un larg răsunet în toate colhozurile din raion. In colhozul „Kirov" creșa va fi instalată în cea mai bună casă înconjurată de o grădină. In prezent se utilizează terenul de joacă pentru copii și se pregătește mobilierul.

In raion s'au pregătit de pe acum 26 creșe pentru 500 copii. Educatorii au urmat un seminar de zece zile, organizat de secția locală pentru ocrotirea sănătății.

Deasemenea în fiecare brigadă a colhozurilor comasate din raioanele Novo-Mileatinsc, Rdosiovsc, Crasnensc și altele din regiune se amenajează creșe și terenuri de joacă pentru copii.

Să ridicăm nivelul predării în școlile medii tehnice!

Indeplinirea Planului Cincinal și a Planului de Electrificare, transformarea țării noastre într'o țară industrială-agricolă înaintată, necesită mii și mii de tehnicieni de tip nou, înarmați cu o înaltă pregătire teoretică și practică și, în același timp, cu o temeinică orientare în problemele de cultură generală. Acești tehnicieni în metale, în combustibile, în chimie, în agricultură, în textile, în comerț și în toate celelalte ramuri de producție sunt chemați să ducă o muncă rodnică și creatoare, strâns legată de problemele construirii socialismului în Patria noastră.

Sutele de școli medii tehnice înființate după reforma învățământului au sarcina să pregătească aceste cadre care să poată duce mai departe știința și tehnica, care să fie în stare să conducă procesul de muncă. Dar pentru aceasta, este necesar ca profesorii și tehnicienii care predau la școlile medii tehnice să fie bine orientați nu numai asupra specialității lor, ci să cunoască în adâncime și problemele instrucției și ale educației, metodele de predare, să ducă o muncă intensă și continuă pentru inițierea lor pedagogică.

Din felul cum se desfășoară munca în școlile medii tehnice rezultă că mulți profesori și tehnicieni depun eforturi stăruitoare în pregătirea lor profesională, în ridicarea nivelului lor pedagogic, pentru a ajuta pe elevi să se orienteze în mod critic în fața faptelor, să lege cunoștințele primite de practică, de munca și lupta ce se duce pentru construirea socialismului.

Pentru tehnicienii din școlile medii tehnice, ca și pentru toate cadrele didactice se pune problema unei adânci pătrunderi a metodelor de predare, în scopul realizării unor lecții cât mai temeinice, cât mai rodnice. In acest scop, unii profesori ai școlilor medii tehnice și chiar și unii ingineri studiază cu râvnă pedagogia sovietică, experiența școlii sovietice, care-i ajută să înțeleagă că metodele de predare nu se aleg la întâmplare, ci variază după scopul învățământului, după conținutul temei, după particularitățile de vârstă ale elevilor și după specificul obiectului.

Astfel, tovarășul Ghiuța Mihail, profesor de științe naturale la Școala Medie Tehnică Horticolă din Turda, pe lângă faptul că își întocmește pentru fiecare lecție planuri metodice și îngrijite, acordă o mare atenție metodelor de predare, ajungând să folosească cu multă pricepere atât metoda conversației cât și metoda demonstrativă. Având de predat la patologia vegetală, în anul II, lecția „Anthophytozele", el a folosit metoda conversației, dând dovadă de o consecvență logică și atrăgând interesul elevilor. Bogatul material didactic a fost folosit în așa fel, încât elevii au sesizat cu ușurință însușirile caracteristice ale plantelor parazite. Intregind explicațiile cu desene la tablă, scriind diferitele numiri și repetând sau accentuând prin intonație ceeace elevii trebuiau să rețină neapărat și să-și noteze în caietele lor, tovarășul Ghiuța a reușit să obțină din partea întregii clase un interes viu pentru lecție. Diferitele plante parazite cu care s'a prezentat la lecție, (vâscul, cuscuta, etc.), demonstrarea metodică a vieții și a caracterelor acestora i-au dat posibilitatea să ajute clasa la înțelegerea deplină a materialului expus. La sfârșitul lecției, elevii au pus întrebări deosebit de interesante, ceeace dovedește participarea lor activă la lecție.

Măsura luată de Ministerul Energiei Electrice pentru organizarea unor cercuri pedagogice speciale pentru tehnicieni a avut rezultate deosebit de importante. Tovarășii ingineri dela Școala Medie Electrotehnică din Cluj participă cu vădit interes la cercurile pedagogice și caută să se lămurească asupra tuturor problemelor legate de munca de predare. Ei s'au convins că nu este suficient ca tehnicianul să posede bine specialitatea lui, ci trebue să știe și cum să transmită cunoștințele sale pentru a fi înțelese, pentru a fi însușite de către elevi. Unii ingineri au început chiar să susțină referate în legătură cu diferite probleme de pedagogie, după programul primit dela ministerul de resort.

Pătrunși de însemnătatea legăturii între teorie și practică, profesorii și tehnicienii dela această școală urmăresc să împletească organic predarea obiectelor de cultură generală cu predarea obiectelor de specialitate, pregătirea teoretică cu cea practică. Tovarășul Nicola Pavel, subinginer electromecanic, care are sarcina de a urmări modul cum se realizează legătura între teorie și practică în întreaga școală, a organizat dela începutul anului școlar ședințe în care profesorii discută împreună cu inginerii planurile calendaristice, pentru a stabili o concordanță în munca lor, astfel încât tehnicienii să poată folosi la lecțiile lor materia prevăzută în programele școlare la matematică, fizică, și chimie. Asistând la lecțiile profesorilor și ale tehnicienilor, acest tovarăș urmărește, de asemenea ca, în cadrul fiecărei lecții, temele aplicative ce se dau să fie în strânsă legătură cu Planul de electrificare, cu producția în care vor intra viitorii absolvenți, iar demonstrațiile ce se fac în laborator sau în atelier să se întemeieze pe o adâncă pătrundere a legilor și principiilor ce stau la baza funcționării diferitelor motoare electrice.

Totuși, mai sunt unii profesori și ingineri care ignorează importanța metodelor de predare, care nu sunt preocupați să lege continuu cunoștințele de practică, de specificul școlii respective, care cred că pentru a fi bun profesor este suficient să cunoști bine obiectul specialității tale. Ei nu studiază pedagogia, nu caută să cunoască metodica de predare a obiectului respectiv. Indiferent de scopul și conținutul lecției, ei folosesc mereu aceeași și aceeași metodă, făcând o muncă mecanică, de suprafață, fără rezultate temeinice.

Astfel tovarășul Mateiaș Ion, profesor de matematică la Școala Medie Tehnică de Construcții din Cluj, nu întocmește nici planuri de lecții și nici schițe, ci își notează doar subiectul lecției, pretinzând că aceasta este schița planului. Probabil că tovarășul Mateiaș, ca și alți mulți profesori, socotește inutilă întocmirea planului, ceeace este cu totul greșit. Elaborarea planului este în deosebi necesară pentru desfășurarea reușită a lecției și ea trebue să se facă numai în urma unei serioase munci de pregătire. Planul îl ajută pe profesor să chibzuiască adânc asupra scopului instructiv-educativ al lecției, asupra metodelor și a procedeelor ce vor trebui folosite, asupra materialului bibliografic necesar și asupra întregului material didactic cerut de explicarea diferitelor probleme. Un plan bine gândit îl ajută pe profesor să aibă reprezentarea întregii lecții și să aleagă temele cele mai potrivite pentru a da elevilor posibilitatea să-și fixeze cunoștințele, să-și desvolte deferitele deprinderi.

Pentrucă nu a făcut acest lucru, lecția ținută de tovarășul Mateiaș la anul I A cu subiectul: „Aplicații la lungimea cercului" s'a desfășurat într'un mod cu totul rigid și mecanic. Fără să facă o sistematizare care să-l conducă la scoaterea concluziei științifice, acest tovarăș a pus doar câteva întrebări într'o ordine întâmplătoare, iar problema dată la sfârșitul lecției ca temă pentru acasă nu avea nicio legătură cu practica, cu munca ce se desfășoară astăzi în Patria noastră, cu specificul școlii.

Aceeași lipsă de pătrundere a valorii pe care o are întocmirea planului de lecție se observă și la tovarășa Varna Doina, profesoară de matematică la Școala Medie Electrotehnică din Cluj, ale cărei schițe de lecții sunt nejust întocmite. Confuziile pedagogice ce te izbesc din citirea acestor schițe dovedesc o lipsă de orientare în problemele de pedagogie, ceeace are ca rezultat o muncă cu totul mecanică. Trebuind să predea, de pildă, la anul I, noțiunea de cologaritm, așa după cum trecuse în condică și în schița de plan, tovarășa Varna a ocupat întreaga oră cu calcule cu logaritmi, urmărind numai însușirea mecanică a calculului, fără să ajute elevii să gândească, să aibă o atitudine activă în fața exercițiilor, să-și dea seama de valoarea rezultatelor către care merg.

Intocmirea planului însă nu este suficientă. Profesorul trebue să posede bine materialul cuprins în el, pentru a nu se uita în caiet în timpul lecției. Sunt unii profesori care, lucrând planul cu manualul în față, nu se mai ostenesc să-și fixeze cunoștințele și, în caz că nu pot folosi caietul de lecții, omit părți importante în expunerea materialului. Astfel, tovarășa Marinescu Florica, profesoară de chimie la Școala Medie Tehnică Agricolă din Turnu-Măgurele, predând lecția „Substanțe coloidale" la anul III C, a omis să dea noțiunea de dializă și osmoză, deși le cuprinsese în plan. De asemenea, deși lecția necesita experiențe care să arate elevilor ce se produce în cazul unei dizolvări a corpului cristaloid și a corpului coloid, tovarășa profesoară nu a făcut acest lucru.

Oricât de bine pregătit ar fi un specialist, necunoașterea metodelor de predare și a problemelor de pedagogie în genere se resfrânge adânc în desfășurarea lecțiilor sale. Astfel, tovarășul inginer Rainstein Pascu, care predă rezistența materialelor la Școala Medie Electrotehnică din Cluj, în loc să atragă pe toți elevii să participe activ la lecții, în loc să caute să descopere lacunele fiecăruia dintre ei și să-i ajute să-și însușească temeinic materia predată, urmărește numai pe elevul care lucrează la tablă. Când acesta șovăe, sau se oprește într'un anumit moment al rezolvării problemei, tovarășul inginer, în loc să apeleze la ceilalți elevi ai clasei, îi spune imediat cum să lucreze, fără să cerceteze dacă acesta a înțeles de ce se procedează așa și nu altfel. Având de predat, de pildă, la anul II A „Flambajul unui stâlp de lemn și al unui stâlp de metal" tovarășul inginer a lucrat numai cu cei doi elevi pe care i-a scos pe rând la tablă.

Sunt unii profesori însă, care nu numai că nu se preocupă să-și însușească problemele de pedagogie, dar nu caută să pătrundă și să aplice nici problemele care au o strânsă legătură cu specialitatea lor. Astfel, tovarășa Pop Maria, profesoară de limba română la Școala Medie Tehnică de ceramică din Turda, nu caută să aplice în lecțiile sale învățătura tovarășului Stalin cu privire la marxism în lingvistică. Deși tovarășul Stalin a arătat importanța considerabilă pe care o are însușirea vocabularului, tovarășa Pop nu explică suficient unele cuvinte noi din lecții, iar pe altele nu le explică deloc, așa cum a procedat la predarea lecției „Țiganiada" de Ion Budai Deleanu. Necunoașterea profundă a materialului de specialitate și insuficienta orientare metodologică se resfrâng adânc în rezultatele obținute. Majoritatea elevilor dela secția română a acestei școli citesc mecanic și dau răspunsuri destul de stângace în interpretarea textelor.

Pentru ca școlile medii tehnice să poată da țării cadrele de care are nevoie pentru construirea bazelor economiei socialiste, cadre cu o calificare cât mai bună, este necesar ca profesorii și tehnicienii dela aceste școli să-și sporească eforturile pentru a înlătura toate lipsurile semnalate, pentru a realiza un învățământ de un nivel pedagogic cât mai înalt.

In această perioadă de pregătire a încheierii anului școlar, fiecare profesor sau tehnician trebue să fie pe deplin conștient că numai printr'o adâncă cunoaștere a pedagogiei și a metodicilor sovietice, el poate să facă lecții sistematice, să ajute elevii la consolidarea cunoștințelor, pentru a promova cu succes anul școlar.

Ministerul Invățământului Public, ministerele de resort, secțiile de învățământ și directorii de școli au sarcina să sprijine îndeaproape aceste cadre, dându-le continuu îndrumări metodologice și antrenându-le să participe mai regulat și mai bine pregătiți la cercurile pedagogice.

Numai astfel școlile medii tehnice vor răspunde cu cinste sarcinilor care le revin pentru îndeplinirea Planului de Stat, numai astfel profesorii și tehnicienii dela aceste școli se vor achita cu onoare de înalta lor datorie patriotică.

MARIA POPESCU

Să ne pregătim pentru încheierea anului școlar

„Invață! Nu știi, îți arătăm; nu poți, te ajutăm; nu vrei, te obligăm"

Grija pentru o cât mai temeinică pregătire în vederea examenelor de sfârșit de an a adus un ritm nou în munca învățătorilor, profesorilor și elevilor dela Liceul de Băieți nr. 8 din București.

Tovarășul director Maftei Gheorghe conduce și supraveghează cu grijă desfășurarea muncii în toate sectoarele și, descoperind cauzele răului, ia măsuri pentru ca ele să fie înlăturate. Constatând de pildă, cu ocazia asistențelor la lecții, că în orele profesorului de matematică Dumitrescu Eugen elevii sunt inactivi, el i-a arătat că procedează greșit lucrând numai cu cei câțiva elevi buni și neglijând restul clasei, sau punând cu prea multă ușurință atât notele bune cât și notele rele. Directorul a cerut colectivului de profesori să-l ajute pe tovarășul Dumitrescu Eugen, care este tânăr și fără experiență pedagogică. Constatând deasemeni că unii elevi lipsesc la grupele de învățătură, tovarășul director a stat de vorbă cu fiecare dintre aceștia, căutând să-i convingă despre necesitatea de a munci mai mult, pentru a promova clasa cu succes alături de ceilalți elevi.

Profesorii Liceului Nr. 8 muncesc cu tragere de inimă. Materia este pe sfârșite la toate obiectele. In clasa XI-a B, la geometrie, materia a și fost terminată, iar profesoara, tovarășa Elena Turturica, a început recapitularea. Elevii muncesc cu plăcere la matematică. In timpul orei, întreaga clasă urmărește pe elevul scos la tablă și toți lucrează pe caiete, paralel cu el. Din când în când, elevii din bancă sunt puși să arate cum trebue dus mai departe calculul. Intrebările sunt clare și cer răspunsuri scurte și precise. In cursul unei singure ore de recapitulare au fost ascultați la tablă cinci elevi și toți elevii au participat activ la desfășurarea lecției.

In școală sunt patru profesori de matematică care lucrează în cea mai strânsă colaborare, ceeace a făcut ca nivelul cunoștințelor elevilor să fie ridicat iar elevii să manifeste un interes deosebit pentru această materie. 76 dintre elevii școlii au participat la concursul de matematică și 68 la concursul de fizică. Dintre aceștia, au fost admiși pentru etapa a doua raională 30 elevi la matematică și 32 la fizică, toți cu media 9 și 10.

In această școală experiențele bune sunt cunoscute și aplicate de toți profesorii In cadrul consiliului pedagogic din 31 Martie s'a discutat sistemul de lucru cu elevii rămași în urmă al profesorului de științe naturale Raianu Cornel. Căutând să pregătească temeinic pe acești elevi în vederea examenelor de sfârșit de an și neputând să se ocupe în mod deosebit de ei în timpul orelor pentru a nu stânjeni mersul normal al lecțiilor, tovarășul profesor Raianu dă elevilor rămași în urmă teme individuale pentru acasă. Elevii se pregătesc acasă și vin la ore speciale, când sunt ascultați și notați. Ei își însușesc astfel cunoștințele din urmă. Fiind găsit bun, sistemul acesta a fost extins și la alte materii. Directorul a atras însă atenția diriginților să evite de a supraîncărca programul de activitate al elevilor, având grijă ca niciunul dintre ei să nu fie atras într'o astfel de muncă la mai multe materii deodată.

Tovarășul Raianu Cornel este și diriginte la clasa X-a B. In această calitate, el se îngrijește îndeaproape de fiecare elev din clasa lui. Cercetând săptămânal situația notelor, cere elevilor care au obținut rezultate proaste să dea un raport individual asupra activității lor din cursul săptămânii și să explice în fața colectivului clasei de ce au obținut note mici, sau de ce s'au făcut vinovați de vreo abatere, după cum este cazul. In urma raportului dat în fața clasei și în urma analizei amănunțite a cauzelor care au dus la un nivel scăzut al cunoștințelor sale, elevul Preda, căzut la patru materii, și-a îndreptat situația la toate patru.

Elevii slabi la învățătură sunt chemați să-și pregătească temele în școală, unde sunt supravegheați și îndrumați de profesori și unde lucrează după un program fix. Sunt 25 de elevi din clasele I-VII care formează o grupă specială și au program dela trei la patru și jumătate după amiază pentru teme scrise, apoi jumătate de oră recreație, când fac sport, joacă ping pong, etc.; urmează apoi o oră pentru pregătirea temelor orale.

Pentru cei 42 de elevi interni s'au amenajat bănci în cele două grădini din curtea școlii, unde ei au și început să-și pregătească lecțiile.

Pentru bunul mers al muncii instructive s'a pus un deosebit accent pe întărirea disciplinei conștiente a elevilor. In acest scop colaborează strâns directorul, diriginții, profesorii, U. T. M.-ul și părinții.

Utemiștii sprijină pe diriginți și în acțiunea de ajutorare a elevilor rămași în urmă la învățătură, mobilizându-i la munca grupelor, cerându-le să învețe în mod regulat și conștiincios. Ei fac astfel să prindă viață îndemnul care stă scris cu litere mari pe sala principală a liceului: „Invață! Nu știi, îți arătăm; nu poți, te ajutăm; nu vrei, te obligăm!".

Fruntașii la învățătură sau elevii disciplinați și cu frecvență regulată sunt înscriși pe panoul de onoare al școlii. Există deasemeni în școală o vitrină unde se expun cele mai bune și mai îngrijite lucrări, tezele notate cu 10, etc. In săptămâna următoare se expun lucrările cele mai slabe și mai dezordonate. Și numărul lucrărilor bune sporește mereu.

La gazeta satirică „Săgeata" sunt afișate diverse caricaturi care combat lipsa de punctualitate, lenea, suflatul la lecție, absentarea nemotivată, etc.

Există și un panou al codașilor. Numele unui elev din clasa a VII-a a stat timp de o săptămână pe acest panou. După ce se încercase îndreptarea lui prin alte mijloace, fără rezultat, s'a încercat și această cale, care s'a arătat a fi bună. De unde înainte elevul avea 3 la geografie și 4 la istorie, a început să învețe mai temeinic și a primit 7 și 8 la istorie, 6 la geografie, 7 la matematică.

O atenție deosebită s'a acordat în acelaș timp colaborării cu familiile elevilor. Părinții au fost chemați în sprijinul școlii, alături de diriginți și de profesori. Pentru însușirea temeinică a cunoștințelor elevii trebue să ducă nu numai în școală ci și acasă o muncă stăruitoare și sistematică. In ședințele organizate în școală părinții au fost îndrumați pentru a ști cum trebue să ajute pe elevi, creindu-le acasă condiții bune de învățătură și controlând îndeaproape activitatea lor. In acest scop s'au intensificat și vizitele la domiciliu. Dirigintele clasei a IX-a B a vizitat între 1—14 Aprilie, 11 elevi dintre cei cu note mai mici, iar diriginții claselor a IX-a A și a X-a B au vizitat câte 10 elevi, în aceeași perioadă de timp. In cazurile când părinții nu vin la ședințe și nici nu sunt găsiți acasă, li se trimit scrisori semnate de director, în care li se comunică situația elevului respectiv la învățătură și la disciplină și li se sugerează măsurile ce trebue luate pentru îndreptare. Ei sunt invitați și pe această cale să vină la școală în orele fixate pentru convorbiri individuale.

In discuțiile cu părinții, diriginții le aduc la cunoștință programul activității școlare, pentru ca ei să știe când și cât timp sunt ocupați elevii în școală, putându-i astfel supraveghea pentru restul timpului.

Lucrându-se în felul acesta, s'au obținut rezultate frumoase. Frecvența la cursuri s'a îmbunătățit simțitor în ultimul timp, iar participarea elevilor rămași în urmă la grupele de învățătură este, deasemeni, mulțumitoare.

„Mă străduesc ca în școala mea să se ducă lupta pentru calitate și planul școlii să nu rămână o simplă formalitate, ci el să se împlinească în mod conștiincios, punct cu punct, pentru ca elevii noștri să se prezinte în fața examenelor cât mai bine pregătiți, spre mândria întregului colectiv didactic", spune directorul școlii. Felul cum se desfășoară întreaga muncă în Liceul Nr. 8 de băeți din București dovedește că această dorință se împlinește ceas cu ceas.

EMILIA MANAC

Mai multă atenție față de învățători! *)

Partidul și Guvernul au subliniat de repetate ori prin presă, prin legi, prin dispoziții date organelor locale, că învățătorimea are un rol foarte important în construirea socialismului. Statul creează condiții din ce în ce mai bune pentru ca învățătorii să-și poată îndeplini înalta lor misiune patriotică de a educa tinerele vlăstare ale poporului în spirit comunist și în acelaș timp de a răspândi lumina științei printre muncitori și țărani muncitori, care au fost ținuți în întuneric și mizerie de către regimul burghezo-moșieresc.

Există multe exemple bune — unele au fost popularizate și de presă — din care se vede că organele de partid și de stat au înțeles rolul însemnat care revine învățătorilor în instruirea și educația comunistă a tineretului și în munca de culturalizare a masselor muncitoare și-i ajută efectiv să-și aducă prețioasa lor contribuție la îndeplinirea mărețelor sarcini care stau în fața poporului muncitor în munca de construire a socialismului.

Există în acelaș timp cazuri de neînțelegere și de subapreciere a marii misiuni a învățătorului, din partea unor tovarăși din organe de partid și de stat. Acești tovarăși manifestă față de învățători și față de munca lor o atitudine cu totul nejustă. In unele locuri învățătorii sunt împiedicați să-și îndeplinească îndatoririle școlare și sunt puși la munci care n'au nimic cu rolul și sarcinile lor. Astfel, de pildă, în comuna Mărgineni, regiunea Bacău, învățătorii au primit sarcina să se scoale în fiecare dimineață la ora 3 și să meargă din casă în casă cu câte un șef de tarla pentru a mobiliza pe țărani la însămânțări. In comuna Vidra, regiunea București, învățătorii au fost puși să umble din casă în casă pentru a strânge niște date statistice. In comuna Tărtășești din aceeași regiune, cadrele didactice au fost scoase dintr'o ședință a consiliului pedagogic și folosite în diferite munci la Sfatul Popular. In raionul Lehliu regiunea Ialomița, învățătorii au fost însărcinați să controleze modul cum se execută lucrările de transport pentru repararea unui drum. In comuna Bălcescu, regiunea Constanța, învățătorii sunt puși sistematic să facă de serviciu noaptea la telefon. In felul acesta învățătorii nu pot să-și pregătească temeinic lecțiile. Ei sunt nevoiți să facă acest lucru fie târziu noaptea, fie în pripă, înainte de a intra în clasă. Deaceea calitatea muncii didactice suferă. Dat fiind că în unele locuri învățătorii sunt scoși chiar dela ore, se împiedică și realizarea planului de învățământ.

Asemenea măsuri care împiedică pe învățători să-și facă datoria lor de dascăli, de luminători ai masselor, sunt categoric inadmisibile, fie că sunt luate de Sfaturile Populare, fie de Comitetele de partid.

Trebue să fie clar că **principala sarcină a învățătorilor este să-i învețe pe copii la școală.** In mâinile învățătorilor se află educația patriotică și științifică a copiilor oamenilor muncii. Această muncă de mare cinste ce li s'a încredințat trebue să fie îndeplinită în bune condițiuni. Organele de partid și de stat au datoria să lupte pentru a asigura aceste condițiuni. Ele trebue să poarte în general o grijă deosebită pentru ridicarea nivelului politic, ideologic și profesional al cadrelor didactice, pentru întărirea vigilenței revoluționare față de manifestările dușmanului de clasă în învățământ și pentru crearea unor condiții de muncă și de trai cât mai bune învățătorilor. In perioada actuală, când se fac pregătirile pentru încheierea anului școlar, este în mod deosebit necesar să se asigure învățătorilor posibilitatea de a-și desfășura în bune condițiuni munca școlară, procurând școlii cele necesare desfășurării procesului de învățământ, înlesnind sub toate formele învățătorilor să ridice tot mai mult nivelul predării lecțiilor. Sfaturile Populare nu trebue să uite că ele răspund direct de îndeplinirea Planului de Stat și în domeniul învățământului Comisiile de învățământ ale Sfaturilor Populare, deputații, trebue să acorde toată atenția școlii, să vegheze împreună cu cadrele didactice ca acum în perioada muncilor agricole să nu scadă frecvența copiilor la școală.

Organizațiile de bază dela sate au datoria să aplice întocmai linia Partidului în problemele învățământului.

Firește învățătorii nu trăesc și nu pot trăi rupți, izolați de popor, de preocupările lui, de problemele arzătoare politice și economice ale țării. Activitatea lor obștească trebue să conste însă nu **în munci organizatorice, funcționărești, care să-i rupă dela sarcina lor de bază, ci în muncă politică-culturală, de educație și de lămurire.** Prin însăși misiunea lor de luminători, de educatori, învățătorii, îndeosebi cei dela sate, pot și trebue să fie conducătorii și însuflețitorii mișcării partizanilor păcii la sate, conducătorii și sprijinitorii cei mai activi ai cercurilor miciuriniste și de cultură generală, ai cursurilor de limbă rusă, etc. Prin copiii din școală, la cursurile de alfabetizare, prin lămurire dela om la om, prin exemplu personal, prin căminele culturale, prin colțurile roșii dela gospodăriile agricole colective, de Stat și dela S.M.T., învățătorii sunt chemați să înflăcăreze pe țăranii muncitori în munca de îndeplinire a Planului Cincinal în agricultură; să-i lămurească asupra avantagiilor unirii de bunăvoie a pământurilor în gospodării colective; să explice țăranilor muncitori că efectuarea la timp a însămânțărilor și a tuturor muncilor agricole, folosirea metodelor agrotehnice înaintate în muncă, lupta împotriva actelor de sabotaj ale chiaburilor sunt cele mai bune și concrete dovezi ale dragostei lor de Patrie, ale năzuinței lor de pace.

Astfel trebue să înțeleagă și pe acest drum trebue să îndrume organele de partid și de stat activitatea obștească a învățătorilor pentru ridicarea nivelului cultural al masselor, neuitând însă niciun moment că îndatorirea de căpetenie a învățătorilor este de a instrui și de a educa pe copii la școală.

*) Articol publicat in „Scânteia" Nr. 2022, din 21 Aprilie 1951.

Pentru asigurarea planului de școlarizare la Școala Superioară Pedagogică

Pentru ducerea la îndeplinire a Planului Cincinal și a Planului de electrificare, țara noastră are nevoie de un număr din ce în ce mai mare de tehnicieni bine pregătiți, care să contribue din plin la marea operă de construire a socialismului în țara noastră.

Dar pentru ca elevii școlilor noastre să fie instruiți și educați într'un spirit nou, în spiritul educației comuniste, pentru ca ei să devină cadre destoinice, care să contribue activ și conștient la construirea socialismului, școala noastră trebue să-și asigure numărul necesar de cadre didactice de specialitate.

Răspunzând acestei necesități, s'a înființat în toamna anului 1949 Școala Superioară Pedagogică, care are rolul de a pregăti cadre didactice pentru clasele V-VII ale școlilor elementare. Această școală are o secție de matematică-fizică și o secție de științe naturale-geografie, iar începând de anul acesta va funcționa și o secție de română-istorie. Pentru o cât mai temeinică pregătire a viitorilor profesori, Școala Superioară Pedagogică a fost înzestrată cu laboratoare bine utilate, cu un teren de experimentări miciuriniste, cu o bibliotecă de 23.000 volume.

In scopul de a atrage din ce în ce mai multe elemente dornice de învățătură și cu dragoste pentru meseria de profesor, conducerea școlii, în colaborare cu organizația U.T.M., a început să ducă o susținută activitate de popularizare a acestei instituții de învățământ superior. Pentru aceasta, s'a întocmit un prospect cu fotografii care oglindesc activitatea școlii, precum și un afiș care cuprinde pe scurt date privitoare la activitatea școlii, la durata cursurilor, etc. Un număr de profesori, de asistenți și de studenți fruntași la învățătură dela Școala Superioară Pedagogică au vizitat o serie de școli din București și au vorbit elevilor despre activitatea școlii, despre perspectivele pe care ea le deschide tinerilor candidați, despre condițiile de muncă și de învățătură care vor fi puse la dispoziția viitorilor studenți etc. In cursul lunilor Martie și Aprilie au fost vizitate un număr de cinci școli: Liceul Clasic Mixt, Liceul de Băeți Nr. 1, Liceul de Fete Nr. 6, Liceul de Băeți Nr. 4 și Liceul de Fete Nr. 9. In acelaș interval de timp, elevii școlilor respective au vizitat Școala Superioară Pedagogică, asistând la lucrările de laborator, la orele de curs și de seminar. Pentru popularizarea școlii în orașele de provincie, s'a inițiat un schimb de corespondență între studenți și între elevii școlilor medii la care aceștia au învățat. In acelaș scop, în timpul vacanței de primăvară studenții vor ține în localitățile în care pleacă consfătuiri cu elevii claselor a X-a și a XI-a ai liceelor, precum și cu elevii anilor III și IV dela școlile pedagogice sau dela școlile tehnice. Tot pentru popularizarea școlii, conducerea a luat legătura cu Comitetul pentru artă care, prin Comitetul de cinematografie, va filma cele mai semnificative aspecte ale muncii duse în cadrul școlii.

In scurtul timp care a mai rămas până la încheierea anului școlar, Școala Superioară Pedagogică trebue să-și intensifice munca de popularizare.

Trebue să se ia de urgență legătura cu secțiile de învățământ regionale și raionale care, prin presa locală și prin diferite manifestații duse în cadrul școlii, să popularizeze această instituție de învățământ. Deasemeni, vor trebui tipărite de urgență prospectele și afișele, astfel încât ele să ajungă în școli în timp util și să contribue efectiv la orientarea elevilor. In timpul vacanței de vară, studenții vor trebui să ducă o vie activitate de popularizare a școlii, în cadrul consfătuirilor organizate de secțiile de învățământ cu viitorii absolvenți ai școlilor medii.

Școala și familia

In preajma examenelor

La Liceul Mixt din Sinaia legătura dintre școală și familie a fost organizată pe baze sănătoase încă dela începutul anului școlar. Comitetul de sprijin, format din părinții elevilor, a contribuit din plin la buna amenajare a școlii. In adunările generale ale părinților pe școală, convocate de tovarășul Dumitru Sandu, directorul școlii, la începutul anului și la sfârșitul fiecărei etape de muncă, s'au analizat amănunțit problemele colaborării între părinți și colectivul pedagogic, trasându-se sarcini precise, care au dus la realizarea unui regim just al zilei elevilor și la îmbunătățirea bazei materiale a școlii. S'a obținut aducerea în internat a copiilor ce stau prea departe de școală, iar pentru cei ce locuesc acasă părinții au amenajat un colț liniștit pentru lecții. Urmărirea din partea părinților a activității elevilor din afara orelor de curs a dus la rezultate bune în ceeace privește frecvența, învățătura și disciplina. In felul acesta s'a reușit, printre altele, și trimiterea regulată a elevilor, de către părinții la grupele de învățătură în perioada de încheiere a anului școlar.

Părinților li se recomandă să asculte regulat emisiunea „Ora părinților" la radio.

In adunările lunare pe clase se fac prelucrări, pe baza materialului sovietic, asupra organizării timpului liber al elevilor, asupra problemelor colaborării între școală și familie și a chestiunilor generale ca „Planul Cincinal", „Planul de electrificare", etc. La ultima adunare a părinților din clasa VII-a A s'a vorbit despre „Ajutorul dat de părinți copiilor în perioada examenelor în Uniunea Sovietică". In afară de aceasta, diriginții analizează munca clasei lor pe o lună de zile, iar unul din membrii Comitetului de sprijin al clasei arată problemele ce preocupă pe părinți. In deosebi este vorba de problema supraîncărcării elevilor, problemă pe care conducerea școlii o rezolvă cu succes în colaborare cu părinții.

Diriginții, împreună cu profesorii clasei respective, discută în ședințele restrânse pe clase problemele orientării elevilor absolvenți ai claselor a IV-a, a VII-a și a XI-a. Ei stabilesc propuneri pentru fiecare elev în parte și le înfățișează părinților în adunarea pe clasă. In această privință s'au obținut rezultate frumoase, majoritatea elevilor fiind convinși să se înscrie în școlile tehnice.

O muncă încununată de realizări este dusă de diriginți, în colaborare cu părinții, în ceeace privește ajutorarea elevilor rămași în urmă la învățătură, ca și în vederea îmbunătățirii disciplinei. Astfel, tovarășa Florica Morărescu, diriginta clasei a VII-a A, vizitând pe mama elevei Marilena Blaha, muncitoare cu ziua, a reușit să obțină o mai bună supraveghere de către aceasta a elevei care, preocupându-se exagerat de sport, rămăsese în urmă cu învățătura. „Unii părinți nu prea primesc sugestiile mele — spune tovarășa Morărescu — dar, dacă sunt perseverentă, ei mă ascultă și problemele grele se rezolvă treptat".

Comitetele de sprijin pe clase ajută la buna înzestrare a claselor și chiar a întregii școli. In clasa VII-a A, părinții au confecționat un dulap pentru o expoziție de lucrări ale elevilor clasei. In clasa a VIII-a ei au pornit la instalarea unei table în zid, după modelul sovietic. In toate clasele s'au reparat și s'au făcut din nou bănci, închizători la uși, etc.

VALENTIN SAPUNA

In ajutorul gospodăriei agricole colective

Sindicatul de Invățământ-Iași urmând învățăturile Partidului a luat sub patronaj gospodăria agricolă colectivă „Ion Creangă" din comuna Buznea, regiunea Iași, înzestrând cu materialele necesare un atelier de tâmplărie și un atelier de fierărie.

Sindicatul și-a luat angajamentul să viziteze cât mai des această gospodărie ajutând-o ori de câte ori va fi nevoie.

VETURIA IUGA
corespondent

Să întărim și să lărgim munca culturală cu toți analfabeții!

Examenele de alfabetizare care s'au ținut la sate în luna Martie au arătat nețărmurita dragoste a țărănimii muncitoare pentru știința de carte. In comuna Vezend, raionul Carei, unde fuseseră recenzați 22 neștiutori de carte, toți au frecventat cursurile de alfabetizare, s'au prezentat la examen și au promovat. In comuna Luna, raionul Turda, toți cei 170 neștiutori de carte au urmat regulat cursurile de alfabetizare și au dat răspunsuri bune la examen.

Munca de lichidare a neștiinței de carte, reprezintă însă numai primii pași în marea revoluție culturală care se desfășoară în țara noastră. Menținerea legăturii cu cartea, îmbogățirea cunoștințelor căpătate și aprofundarea lor, este una din sarcinile permanente ale muncii culturale la sate.

Dacă nu-i vom antrena pe foștii neștiutori de carte să citească un ziar, o revistă sau o carte, dacă nu-i vom face să-și îmbogățească cunoștințele căpătate la cursurile de alfabetizare, ei vor redeveni analfabeți. In comuna Bocicoel, din raionul Vișeul de Sus, cu ocazia unei verificări a știutorilor de carte s'a constatat că 14 absolvenți ai fostelor școli primare, dintre care doi cu șapte clase, deveniseră din nou analfabeți. Acest pericol care amenință lupta noastră pentru lichidarea neștiinței de carte poate fi înlăturat dacă cei alfabetizați vor fi sfătuiți să țină legătura cu viața culturală a satului.

Sarcina principală în desăvârșirea revoluției culturale la sate revine căminelor culturale, care grupează în jurul lor cele mai înaintate elemente și care atrag în făgașul culturii noi mari masse de țărani muncitori. Aproape nu există sat fără cămin cultural, fără o bibliotecă, fără echipă de cor, de joc sau de teatru, fără un aparat de radio.

Pentru a realiza cu succes sarcina lichidării neștiinței de carte, în primul rând în sectorul socialist al agriculturii, este necesar ca acei care au frecventat cursurile de alfabetizare să nu piardă legătura cu știința de carte, cu viața culturală a satului. Grupele sindicale ale salariaților din învățământ, căminele culturale, sfaturile populare și toate organizațiile de massă trebue să ducă o intensă muncă de agitație pentru a antrena pe absolvenții școlilor de alfabetizare, ca și pe acei care au promovat anul I, să participe la activitatea căminului cultural din fiecare sat, a caselor de citit, a cluburilor și colțurilor roșii din gospodăriile agricole colective, din gospodăriile agricole de stat, din S.M.T.-uri și din toate instituțiile și întreprinderile din țara noastră.

Astfel, în cercurile de citit, știutorii de carte pot primi sarcina să pregătească și să citească o bucată literară sau științifică. In colectivele de bibliotecari, ei pot citi și populariza diferite cărți legate de viața satelor, de construirea socialismului și apărarea păcii. De asemeni, în echipele artistice (teatru și cor) care constitue un bun prilej pentru a antrena pe cei alfabetizați să învețe, aceștia pot recita versuri, pot juca în diferite piese de teatru, pot cânta diferite bucăți muzicale, etc.

O formă superioară a activității culturale la sate o constitue cercurile de cultură generală. Foștii neștiutori de carte antrenați în aceste cercuri își pot îmbogăți cunoștințele căpătate, le pot aprofunda, pot căpăta noi cunoștințe legate de problemele agriculturii și ale zootehniei, ale electrificării și industriei, ridicându-și astfel nivelul politic și cultural.

Este bine, de asemeni, ca cei mai buni absolvenți ai cursurilor de alfabetizare să fie îndemnați a urma cursurile fără frecvență ale claselor V-VII elementare sau diferite școli profesionale: de tractoriști, escavatoriști, cooperatori, etc.

Munca culturală de masse va trebui legată, în primul rând, de ridicarea nivelului politic al masselor muncitoare de la sate. Fiecare țăran muncitor trebue să cunoască uneltirile imperialiștilor americani și englezi, ațâțători la un nou război, să fie lămuriți că dușmanii de moarte ai clasei muncitoare și ai țărănimii muncitoare din țara noastră sunt chiaburii.

Sub îndrumarea organizației de partid, prin grija sfaturilor populare și cu ajutorul organizațiilor de massă, în cadrul căminelor culturale vor trebui antrenați în munca culturală toți agronomii, zootehnicienii, inginerii, medicii și funcționarii. Cadrele didactice, mobilizate de grupele sindicale, au datoria patriotică de a fi în această muncă în primele rânduri.

Munca culturală trebue susținută și printr'o largă agitație, după îndrumările date de Comitetul pentru Așezămintele Culturale tuturor căminelor culturale. Sindicatele de învățământ vor trebui să ceară în această muncă sprijinul tuturor celorlalte organizații de massă, pentru a face ca munca de antrenare a foștilor neștiutori de carte în cadrul căminelor culturale să fie din ce în ce mai rodnică.

La seminariile pe care le va organiza lunar secțiunea de artă și cultură la regiuni și raioane, vor trebui să participe atât șefii secțiilor de învățământ cât și comitetele sindicatelor noastre. Cu această ocazie, pe lângă analiza muncii desfășurate în fiecare sat, se vor alcătui și planuri concrete de muncă, urmărindu-se și îndrumându-se apoi munca tuturor unităților culturale, pentru înfăptuirea cu succes a mărețelor sarcini ale revoluției culturale care se desfășoară în Patria noastră.

GH. PLOEȘTEANU

Analizând munca cercurilor pedagogice

Luni, 16 Aprilie a avut loc o consfătuire organizată de Secția de Invățământ de pe lângă Sfatul Popular al orașului București cu responsabilii cercurilor pedagogice din toate raioanele Capitalei.

Deschizând discuțiile, tov. Petricu, directorul Secției de Invățământ a orașului București a arătat că această consfătuire are scopul de a prilejui schimbul de experiență între responsabilii cercurilor pedagogice din Capitală și de a duce astfel la îmbunătățirea muncii lor. A dat apoi cuvântul tovarășului Eugen Blideanu care, vorbind din partea serviciului I. C. D. din Ministerul Invățământului Public, a făcut o analiză a modului cum se desfășoară munca cercurilor pedagogice din București.

A vorbit apoi tov. E. Iarovici, inspector I. C. D. al Secției de Invățământ a orașului București, care a arătat cum și-au dus munca de îndrumare și control a cercurilor pedagogice colectivele secțiilor de învățământ ale sfaturilor populare raionale și a Sfatului Popular al orașului București, scoțând în lumină laturile pozitive și negative ale acestei munci și indicând căile de îndreptare.

La discuțiile purtate pe marginea referatelor prezentate a participat un număr mare de învățători și profesori responsabili ai cercurilor pedagogice din București care și-au împărtășit experiențele și au analizat în mod critic și autocritic munca lor.

Luând cuvântul în numele Uniunii Sindicatelor Salariaților din Invățământ tov. E. Boldan a arătat cum sprijină sindicatele de învățământ munca cercurilor pedagogice.

In încheere, tov. Petricu a subliniat importanța consfătuirii, îndemnând cadrele didactice ca, în cinstea aniversării a 30 de ani dela înființarea Partidului, să-și sporească eforturile în muncă, să-și ridice necontenit nivelul pregătirii lor.

Prezentăm în rezumat referatul ținut de tov. E. Blideanu.

Cercurile pedagogice au menirea de a îmbunătăți activitatea cadrelor didactice prin ridicarea calificării lor profesionale și adâncirea cunoștințelor lor ideologice și politice.

Impletind studiul teoretic al problemelor de pedagogie cu practica școlii, aceste cercuri oferă posibilitatea unui larg schimb de experiență între cadrele didactice. In acelaș timp, ele reprezintă un mijloc de ajutorare a cadrelor tinere, cu mai puțină experiență, ca și a învățătorilor și profesorilor necalificați pentru materia pe care o predau.

In activitatea cercurilor pedagogice din București s'au realizat până acum o serie întreagă de acțiuni pozitive. Ședințele care se țin în cadrul acestor cercuri sunt adesea strâns legate de problemele ridicate de practica școlii. La cercul pedagogic de limba română dela Liceul Nr 4 de Băeți de exemplu, cu prilejul discuțiilor privind problema repetării materiei s'au făcut propuneri concrete în legătură cu felul cum trebue organizată repetarea materiei, astfel încât ea să nu fie făcută în chip mecanic, ci pe probleme, pentru a ajuta la sistematizarea cunoștințelor elevilor.

Desbătând în cadrul cercurilor pedagogice problema folosirii materialului didactic la lecții, învățătorii și profesorii au scos în evidență importanța instructiv-educativă a materialului didactic pentru stimularea interesului elevilor, pentru adâncirea și fixarea cunoștințelor lor și pentru legarea celor învățate de realitățile concrete ale vieții. Profesorii care lucrează în cadrul cercului de geografie dela Școala Elementară Nr. 30 fete au arătat ce material didactic folosesc pentru a da viață lecțiilor de geografie: schițe pe tablă, ilustrații decupate din reviste, texte din opere literare, etc. Această preocupare de a folosi cât mai mult la lecții observațiile directe pentru cunoașterea faptelor și a fenomenelor din natură s'a oglindit și la cercul pedagogic de științe naturale dela Școala Elementară Nr. 22.

O problemă care a stârnit un interes deosebit la toate cercurile pedagogice a fost aceea a educației ideologice-politice a elevilor în procesul de învățământ. La cercul pedagogic de istorie dela Liceul Nr. 4, s'a arătat concret cum poate contribui predarea istoriei la educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist, al internaționalismului proletar și al luptei pentru pace, printr'o justă interpretare a faptelor și a fenomenelor istorice și printr'o justă actualizare a lecțiilor. Această problemă a fost larg discutată și la cercurile pedagogice de limbă română. La cercul de limbă română dela Centrul liceelor Nr. 2, 10, 13 s'a discutat cum se realizează educația ideologică politică în predarea lecțiilor de limba română, folosindu-se exemple concrete din practica școlii.

Numeroase cercuri pedagogice au discutat metodele și procedeele prin care predarea materiei de învățământ se poate lega de sarcinile care revin școlii în realizarea Planului Cincinal și a Planului de Electrificare a țării. Așa sunt, de exemplu, cercul de matematică dela Liceul de fete Nr. 4, cercul de fizică dela acelaș centru, cercul de geografie dela Școala Elementară de Fete Nr. 4, etc.

Invățătorii și profesorii care lucrează în cadrul cercurilor pedagogice se preocupă serios de problema prevenirii insucceselor elevilor, de lupta împotriva rămânerii în urmă la învățătură. La cercul pedagogic de științe naturale dela Centrul liceelor Nr. 2, 10, 13 în expunerea referatului cu tema „Lupta împotriva rămânerii în urmă la învățătură" s'au ilustrat metodele de combatere a insucceselor elevilor cu exemple concrete din activitatea școlii: munca individuală cu elevii, colaborarea cu familia, etc.

Aceste aspecte pozitive din activitatea cercurilor pedagogice ne arată că majoritatea cadrelor didactice din București își sporesc eforturile pentru a răspunde cât mai bine sarcinilor care le stau în față. Mai persistă însă în activitatea acestor cercuri o serie de lipsuri deajuns de însemnate. In primul rând, este vorba de frecvența slabă pe care o au multe dintre ele și care-și găsește în parte explicația în felul cum decurge activitatea cercurilor. In unele locuri, ședințele cercului pedagogic nu aduc nimic nou, ocolesc tocmai aspectele pline de viață ale școlii, ale educației, devenind un scop în sine în loc să fie un mijloc de perfecționare profesională și de ridicare politică a cadrelor didactice. Așa se petrec lucrurile de exemplu la cercul de limba română dela Școala Elementară de fete Nr. 2, sau la cercul de limba rusă dela Centrul liceelor Nr. ?, 10, 13.

Unele referate care s'au ținut în cadrul cercurilor pedagogice au fost simple expuneri teoretice, care au reprodus pagini întregi din materialul bibliografic. Așa a fost, de exemplu, referatul cu tema „Lupta Partidului Muncitoresc Român pentru desvoltarea culturii în R. P. R. și sarcinile care revin școlii" ținut la cercul pedagogic pentru clasele III—IV la Școala Elementară de băeți Nr. 50, sau referatul cu tema „Repetarea și sistematizarea materiei" ținut la cercul de matematică dela Liceul de Fete Nr. 6.

Sunt unele cercuri unde participarea la discuții este extrem de slabă. Așa sunt cercul de matematică dela Liceul Nr. 5 sau cercul de matematică dela Centrul liceelor Nr. 5, 7, 8. Nu toți învățătorii și profesorii se pregătesc pentru ședința cercului, ceeace se observă atât în slaba lor participare la discuții cât și în felul cum se discută, cum se pun problemele.

Multe dintre lipsurile cercurilor pedagogice se datoresc felului cum își duc munca responsabilii acestor cercuri. Dacă unii dintre ei, cum sunt responsabilii cercurilor de matematică dela Centrul liceelor Nr. 2, 10, 13 sau dela Școala Elementară Nr. 23 de băeți știu să conducă ședințele, să antreneze pe tovarăși în discuție și să tragă concluzii juste pe marginea discuțiilor, alții își duc formal această muncă, neștiind să îndrumeze just activitatea cercului. Așa sunt, de exemplu, responsabilul cercului de geografie dela Centrul liceelor Nr 5, 7, 8, sau responsabilul cercului de matematici dela Liceul Nr. 5.

Aceste lipsuri se datoresc și secțiilor de învățământ ale sfaturilor populare raionale ale Capitalei, ca și secției de învățământ a sfatului popular al orașului București, care n'au urmărit suficient activitatea acestor cercuri, n'au organizat schimbul de experiențe între ele și n'au ținut ședințe de analiză a muncii cu conducătorii lor. Deasemeni, serviciul I.C.D. din Ministerul Invățământului Public nu s'a interesat îndeaproape de îndrumarea sistematică și organizată a activității cercurilor și n'a știut să descopere laturile pozitive ale acestei activități pentruca, generalizându-le să poată lua măsuri de îmbunătățire a muncii tuturor cercurilor pedagogice.

Pentru a izbuti să dea un ajutor cât mai temeinic învățătorilor și profesorilor acum, în perioada încheierii anului școlar, este necesar ca secțiile raionale de învățământ ca și secția de învățământ a orașului București să acorde o atenție deosebită cercurilor pedagogice, dându-le îndrumări cât mai concrete pentru desfășurarea muncii lor. Ele vor trebui să-și întocmească în acest scop un plan concret de îndrumare și control și vor trebui să cerceteze mai des acele cercuri pedagogice unde activitatea responsabililor și a cadrelor didactice este mai slabă.

Secția de învățământ trebue să urmărească dacă activitatea cercurilor pedagogice este centrată pe problemele ridicate de pregătirea temeinică a elevilor în vederea examenelor și să indice formele concrete prin care acest lucru poate fi adus la îndeplinire.

Conducătorii cercurilor pedagogice, care sunt direct răspunzători pentru buna desfășurare a activității acestor cercuri au în primul rând sarcina de a pregăti temeinic ședințele cercului. In acest scop, ei trebue să discute în prealabil cu cei care vor expune referatele, pentru ca acestea să fie strâns legate de activitatea din școală, de problemele imediate ale muncii instructiv-educative. Pentru a putea conduce bine discuțiile și a trage concluzii juste, ei trebue să aprofundeze materialul care se va discuta în fiecare ședință, să adune din timp exemple din practica școlii și să ridice la ședințele cercului problemele legate de sarcina imediată a școlilor, de încheierea cu succes a anului școlar. Deasemeni, responsabilii cercurilor pedagogice trebue să urmărească dacă cele discutate în cadrul ședințelor prind viață în munca din școală și dacă ajută activitatea practică a cadrelor didactice. Numai în felul acesta cercurile pedagogice vor deveni un mijloc de ajutorare a cadrelor didactice pentru îmbunătățirea continuă a procesului instructiv-educativ în această perioadă a anului.

Elevii au amenajat un teren de sport

In cinstea aniversării a 30 de ani dela înființarea Partidului, elevii Școlii Elementare din comuna Mitoc, raionul Săveni, și-au luat angajamentul să amenajeze un teren de sport.

Având concursul Sfatului Popular al comunei, sprijiniți de utemiștii din sat elevii Școlii Elementare alături de cadrele didactice au început lucrările pentru amenajarea terenului de sport. Până în prezent s'a făcut împrejmuirea, curățirea și nivelarea lui, iar până la 8 Mai terenul de sport cuprinzând pista și obstacolele pentru trecerea probelor G.M.A. va fi terminată.

BABINE HARALAMBIE
corespondent

PENTRU O VIAȚĂ PAȘNICĂ ȘI FERICITĂ, ÎMPOTRIVA BARBARIEI IMPERIALISTE!

Din Rezoluția adoptată de Biroul Executiv al Federației Internaționale Sindicale a Învățământului în Conferința dela Sofia (1951)

Biroul Executiv al F.I.S.I.-ului constată că perioada scursă dela a V-a conferință a învățătorilor și profesorilor dela Viena a fost caracterizată prin pregătirea intensă a unui nou război mondial de către cercurile conducătoare ale Statelor Unite, ale Angliei și ale altor state imperialiste...

...Ca rezultat imediat al pregătirilor înfrigurate de război ale imperialiștilor, crește neîncetat mizeria milioanelor de muncitori din țările capitaliste, coloniale și dependente, scade catastrofal nivelul lor de viață, se reduc continuu bugetele învățământului public și sănătății publice. Rețeaua de școli este din ce în ce mai restrânsă, situația materială și juridică a cadrelor didactice se înrăutățește.

Otrăvind tineretul cu ura și furia împotriva umanității întregi, creind soldați pentru armatele imperialiste, imperialiștii militarizează școlile, organizează în sânul lor organizații militariste ale tineretului, duc o campanie deschisă pentru război, utilizând în acest scop cinematograful, radio-ul, literatura, cărțile școlare. Dar cercurile imperialiste își duc politica lor fără a ține seama de voința imensei majorități a populației de pe glob. Astfel atățătorii la război imperialiști se lovesc de împotrivirea crescândă a tuturor popoarelor iubitoare de pace. Lupta împotriva amenințării unui nou război a devenit sarcina principală a sutelor de milioane de oameni din toate țările lumii. Uniunea Sovietică, țările cu democrație populară și Republica Populară Chineză urmăresc fără încetare politica lor de pace și colaborare internațională...

...Ținând seama de munca considerabilă îndeplinită de F.I.S.I. după cea de a V-a conferință a învățătorilor și profesorilor, Biroul Executiv consideră că actualmente, în condițiunile agravării neîncetate a situației internaționale, lupta pentru pace, pentru drepturile sociale și economice, pentru drepturile democratice, ca și pentru unitatea cadrelor didactice din toate țările, împotriva militarizării învățământului, trebue să reia — ca și mai înainte — locul principal în activitatea Federației.

Plecând dela aceasta, Biroul Executiv hotărăște:

De a considera ca sarcină principală a F.I.S.I.-ului lupta pentru unitatea internațională a cadrelor didactice, de a desvolta sub toate formele activitatea F.I.S.I. pentru întărirea unității internaționale a cadrelor didactice, dând o atenție deosebită necesității desvoltării viitoare a legăturilor F.I.S.I.-ului cu organizațiile de învățământ care nu sunt încă membre...

...De a continua fără încetare demascarea conducătorilor reacționari ai organizațiilor de învățători și profesori din America și Marea Britanie, care se străduesc să creeze o așa numită „Confederație Mondială" scizionistă a cadrelor didactice, având ca scop să se opună mișcării internaționale a învățătorilor și profesorilor, să domine școlile și să subordoneze interesele cadrelor didactice intereselor imperialiștilor și scopurilor lor de a pregăti un nou război mondial.

De a întări legăturile și a desvolta colaborarea cu organizațiile internaționale, naționale și locale democratice, în vederea luptei pentru pace, pentru îmbunătățirea situației materiale și împotriva militarizării învățământului...

...In activitatea sa F.I.S.I.-ul trebue să dea atenție în mod special organizării luptei permanente a cadrelor didactice pentru îmbunătățirea situației lor sociale și materiale, legând-o strâns cu lupta pentru apărarea păcii și a libertăților democratice...

...Organizațiile naționale ale învățătorilor și profesorilor trebue să ducă o muncă activă în comitetele de luptă pentru pace în școli și în instituții științifice, și să le transforme în adevărate centre de luptă a cadrelor didactice pentru aplicarea în viață a rezoluțiilor celui de al II-lea Congres Mondial al Partizanilor Păcii.

De a recomanda organizațiilor de învățământ din Franța, Italia, Belgia, Marea Britanie și Statele Unite să desvolte împreună cu comitetele de apărare a păcii din școli și instituții științifice demonstrații de protest ale oamenilor muncii împotriva creșterii creditelor de război, împotriva propagandei militare în școli, împotriva creerii organizațiilor paramilitare de tineret, de a cere mărirea bugetului pentru învățământul public și îmbunătățirea socială și economică a situației cadrelor didactice; de a atrage în această luptă organizațiile de tineret, de studenți, de femei, sindicatele și părinții elevilor.

De a duce o muncă neobosită pentru principiile democratice ale educației copiilor și tineretului, de a demasca politica țărilor care militarizează școala.

De a crea în massele largi ale populației sentimente ostile față de instituții și profesori care predică ideea unui nou război. De a organiza o mișcare de massă pentru revocarea din funcțiunile de conducători ai organizațiilor de învățători și profesori din școli și din instituțiile științifice...

...Biroul Executiv înregistrează cu satisfacție și aprobă inițiativa grupului de profesori și învățători italieni aderenți la Confederația Italiană a Muncii, de a convoca și ține în numele Asociației pentru apărarea școlii naționale, o conferință națională unificată a corpului didactic italian având la ordinea de zi „Școala și Războiul"...

...Biroul Executiv recomandă tuturor organizațiilor naționale ale oamenilor muncii din învățământ din țările capitaliste de a ține asemenea conferințe, adunări și congrese unificate, pe scară locală și națională...

...Biroul Executiv constată cu satisfacție inițiativa sindicatelor democratice de învățători și profesori din Statele Unite, care tind să unească forțele lor în lupta pentru libertățile democratice și drepturile civice...

...Biroul Executiv aprobă inițiativa organizațiilor naționale în vederea vizitelor reciproce în anul 1951, a delegațiilor și a schimbului de informații asupra situației școlii și a cadrelor didactice și asupra activității în privința democratizării școlii și a ridicării nivelului de viață al învățătorilor și profesorilor...

...Biroul Executiv recomandă organizațiilor naționale să facă un schimb repetat de corespondențe și de păreri între ele asupra chestiunilor privind lupta pentru pace, pentru democratizarea școlii și pentru stabilirea de relații între savanții diferitelor țări...

...Biroul Executiv hotărăște să se convoace în luna August 1951, în timpul Festivalului Internațional al Învățământului, la Berlin, o conferință internațională a învățământului.

Pentru un Pact al Păcii

Pretutindeni, pe meleagurile Patriei noastre, muncitori, țărani, învățători, profesori și elevi semnează cu mare entuziasm Apelul pentru un Pact al Păcii. Pretutindeni, pe cuprinsul țării noastre, răsună la meetinguri glasurile oamenilor cinstiți care înfierează tentativele imperialiștilor americani și englezi de a arunca din nou ruina și pârjolul asupra lumii. Tot mai impunător este numărul oamenilor care depun semnăturile lor pe Apelul pentru un Pact al Păcii, tot mai impunător este numărul oamenilor, hotărîți să apere pacea și civilizația.

★

Printre primii profesori și studenți dela Facultatea de Filologie din București care au semnat Apelul pentru un Pact al Păcii au fost acad. prof. Iorgu Iordan, conf. univ. I. Coteanu, prof. univ. Bick, studenții Biolan Ștefan, Mioara Vârlan, Târdea Ioan, Dincă Nineta, Blăjean Eugen. Ei au arătat că semnătura lor pe Apelul pentru un Pact al Păcii va fi întărită printr'o luptă susținută împotriva manifestărilor cosmopolitismului în știință, prin trecerea examenelor cu calificative bune, prin participarea în echipele pentru strângerea semnăturilor pentru un Pact al Păcii.

— Mi-e dragă viața, munca, mi-e scumpă pacea—a spus Ionica Celăreanu, studentă în anul IV a Facultății de Filologie. Lucrarea pentru Examenul de Stat va fi închinată acestor înalte obiective de luptă. Pentru acestea și pentru viitorul fericit al tuturor oamenilor cinstiți semnez Apelul pentru un Pact al Păcii.

★

La Facultatea de Istorie din București, semnarea Apelului pentru un Pact al Păcii s'a făcut într'o atmosferă de cald entuziasm. Tovarășul decan Gh. Ștefan a semnat printre cei dintâi. Studenții și cadrele didactice și-au luat angajamente concrete de a întări munca de pregătire a examenelor, de a îmbunătăți cursurile, de a demasca imperialismul provocator la război, de a combate cosmopolitismul și de a da tineretului o educație comunistă, o educație patriotică.

Semnând Apelul pentru un Pact al Păcii, studentul Hurmuz Vasile din anul IV și-a luat angajamentul de a duce o cât mai intensă muncă de documentare pentru ca lucrarea de diplomă în vederea Examenului de Stat să-i facă cinste atât lui, cât și întregului an din care face parte.

Studenta Nestor Elena din anul II a declarat că semnarea Apelului înseamnă pentru ea un angajament solemn de muncă stăruitoare, pentru a deveni o bună profesoară de istorie.

De asemeni, numeroși studenți și-au luat angajamente de a activa în echipele de strângere a semnăturilor pe Apelul pentru un Pact al Păcii, de a lămuri oamenii cinstiți asupra luptei pentru pace, pentru viața pe care o duc popoarele lumii în frunte cu marea Țară a Socialismului.

★

Cele 920 de semnături pe care elevele Școlii Pedagogice de Fete nr. 2 din București le-au depus pe Apelul pentru încheierea unui Pact al Păcii sunt 920 de glasuri care se ridică împotriva războiului, sunt 920 de partizani ai păcii care vin să îngroașe rândurile nesfârșite ale luptătorilor pentru pace, pentru viață.

In ziua semnării Apelului, sala de festivități a școlii fremăta de entuziasm tineresc. Din toate colțurile svâcneau înflăcărate lozinci urmate de ropote de aplauze.

Citirea Apelului a fost un moment cu adevărat solemn, iar cuvintele calde ale tovarășei directoare au sporit și mai mult încrederea în victoria celor care luptă în lumea întreagă pentru pace. „Prin semnătura mea mă consider mobilizată în primele rânduri ale partizanilor păcii", a spus tovarășa directoare.

— „Semnez pentrucă vreau să nu mai fie case distruse, orașe pustiite, regiuni devastate, semnez pentrucă vreau să nu mai fie orfani, văduve și infirmi", a declarat eleva Preduș Veronica din anul IV B, membră în comitetul de luptă pentru pace. „Sunt orfană de război, a spus Naghiu Dumitra, și am suferit mult din cauza războiului trecut. Semnez Apelul pentrucă vreau să nu mai rămână copii orfani, pentrucă vreau ca oamenii să trăiască și să muncească fericiți".

Angajamentele pionierilor prind viață

In cinstea aniversării a doi ani dela înființarea primelor detașamente de pionieri, sărbătoare care se împletește pentru pionierii școlilor noastre, cu sărbătorirea zilei de 1 Mai și cu aniversarea a 30 de ani dela înființarea Partidului, entuziasmul și elanul de muncă al pionierilor dela Școala Elementară Mixtă „Vasile Roaită" crește năvalnic. Ei pregătesc coruri, dansuri, și recitări pentru serbarea pe care o vor da la 30 Aprilie în fața muncitorilor dela „Laminorul". Atunci, în ziua aniversării lor, pionierii vor cânta în fața muncitorilor laminoriști din cântecele păcii, din cântecele lor pionierești, vor recita poezii care vor spune că pentru viața lor, pentru viitorul lor fericit, ei cer pace. Vor spune atunci tuturora că ei poartă cu drag și cinste cravata roșie de pionier, părticică din steagul lui Lenin și Stalin.

Serbarea pe care o pregătesc muncitorilor dela „Laminorul" este răspunsul pe care pionierii îl dau în urma vizitei făcută nu de mult în fabrică. Ei au învățat acolo ce înseamnă disciplina în muncă, au văzut cu câtă însuflețire desfășoară muncitorii întrecerea în cinstea zilei de 1 Mai și a aniversării Partidului. La 30 Aprilie, pionierii vor arăta muncitorilor dela „Laminorul" că și ei știu cum trebue să muncească spre a se alătura luptei pentru pace, pentru înflorirea Patriei.

★

In fiecare seară când se întorc dela lucru, muncitorii care trec prin apropierea Școlii Elementare „Vasile Roaită" văd cum locul viran de lângă școală, până de curând găurit de bombe americane, își schimbă fața pe zi ce trece, transformându-se într'o grădiniță înverzită. Și inima le crește de bucurie la gândul că pionierii țării dau cea mai mare contribuție la înfrumusețarea acestui loc viran

Dimineața, aici e freamăt de muncă.

— Mai vârtos să lucrăm, Angela! Să acoperim cât mai repede urmele bombardamentelor americane! — spune pionierul Filoti Cornel, elev în clasa VII-a, colegei lui Stănculescu Angela dintr'a VI-a.

Munca pionierilor e însoțită de veselie și cântece. Intr'o parte a parcului, câțiva cântă „Răsună Valea", „marșul brigăzilor de tineri voluntari.

Parcul se înfiripă. Găurile hidoase lăsate de bombele avioanelor americane dispar. In locul lor vor apare bănuți și lalele, care vor încânta ochii muncitorilor. Așa vor pionierii să întâmpine aniversarea celor doi ani dela înființarea primelor detașamente de pionieri.

★

Cercul de aeromodelism al Școlii Elementare Mixte „Vasile Roaită" va avea 25 de membri. In jurul pionierului Man Enache, elev în clasa VII-a B., s'au adunat colegii lui de clasă și pionierii dintr'a VI-a, care vor să afle cât mai multe din tainele construirii aeromodelelor. Mare e bucuria pionierilor: în cinstea zilei de 30 Aprilie se va deschide primul cerc de aeromodelism din școala lor.

★

Insuflețiți de conducătoarea unității de pionieri din școală, pionierii întâmpină ziua de 30 Aprilie cu frumoase succese la învățătură. Tezele care s'au terminat acum o săptămână dovedesc efortul lor și arată cum au înțeles ei să-și respecte angajamentele. Pionierii au antrenat pe colegii lor mai slabi în grupele de învățătură și i-au ajutat mereu. Ei au reușit să sprijine efortul cadrelor didactice ale școlii în vederea ajutorării celor rămași în urmă la învățătură. Popescu Maria, Gheba Adrian, Dobre Ion, Boeru Maria, Oprea Dumitru și alții au ajuns să-și îndrepte situația.

Așa prind viață angajamentele pionierilor în cinstea zilei de 30 Aprilie, ziua aniversării a doi ani dela înființarea primelor detașamente de pionieri. Așa întâmpină pionierii Școlii Elementare Mixte „Vasile Roaită" ziua de 1 Mai și măreața sărbătoare a aniversării Partidului.

Dela Li-Sîn-Man la Tito

Intr'o rezoluție din luna Noembrie 1949, Biroul Informativ al Partidelor Comuniste și Muncitorești constata că „imperialiștii anglo-americani acordă un rol important în realizarea planurilor lor agresive, mai cu seamă în Europa centrală și de sud-est, clicii naționaliste a lui Tito, clică de spioni aflați în slujba imperialiștilor". De când Biroul Informativ a formulat această concluzie s'a scurs un an și jumătatate, — răstimp în decursul căruia evenimentele au venit, rând pe rând să-i dea o concretă confirmare. Intr'adevăr, după ce, cu prilejul proceselor Rajk și Kostov, banda titoistă a fost complet demascată ca agenturâ a diferitelor oficine imperialiste de spionaj, guvernanții americani și britanici au trecut la folosirea fățișă a fasciștilor dela Belgrad pentru aplicarea planurilor lor războinice.

Astăzi, această criminală complicitate a luat forme într'atâta de evidente și de oficiale, încât nimeni, în lagărul imperialist și anti-democratic nu o mai contestă. Dimpotrivă, în capitalele principale ale acestui lagăr, complicitatea clicii lui Tito este, în mod deschis, apreciată ca un excelent „business", ca o „bună afacere". Senatorii americani se bucură sgomotos, relevând cu cinism că ei au obținut 32 de divizii iugoslave în schimbul unor credite în dolari, al căror total se ridică la o sumă echivalentă cu costul înjghebării unei singure divizii americane. Realitatea este însă și mai odioasă, deoarece titoiștii, în schimbul arginților primiți, nu numai că au pus la dispoziția lui Eisenhower, „Mac Arthurul Europei", trupele lor, dar au mai cedat pentru acelaș preț și avuțiile naționale ale Iugoslaviei, încăpute astăzi sub controlul afaceriștilor din Wall-Street. Cum, însă, odată obținute aceste monstruoase beneficii, cei din Washington și Wall-Street nu prea se mai arată „generoși" și drămuiesc acordarea unor noi credite, fără de care banda lui Tito n'ar mai putea exista, călăul dela Belgrad bate și la alte porți, spre a cerși sprijin.

Bancherii britanici din City i-au acordat și ei un credit, în aceleași condițiuni criminale, adică în schimbul lirelor sterline primite și care trebuie să slujească la achiziționarea de armament din Anglia. Clica titoistă s'a înțeles să despăgubească pe capitaliștii englezi pentru prejudiciile suferite cu ocazia naționalizărilor efectuate acum câțiva ani în Iugoslavia, — naționalizări pe care această clică le lichidează dealtfel în momentul de față. In plus, banda lui Tito n'a ezitat să se adreseze chiar lui Adenauer, care, cu încuviințarea stăpânilor săi americani a acceptat să-i furnizeze arme din depozitele secrete aflate în Germania Occidentală, în schimbul unor materii prime și a unor produse alimentare rupte dela gura înfometatului popor iugoslav. Menționăm, în sfârșit, abjecta tranzacție încheiată de Tito cu guvernul din Paris, săptămâna trecută, în conformitate cu care capitaliștii francezi vor livra huliganilor dela Belgrad arme în valoare de 5 miliarde de franci, primind în schimb o indemnitate de 15 miliarde de franci pentru bunurile acestor capitaliști ce au fost expropriate anii trecuți în Iugoslavia.

Așa dar, după cum reiese din toate aceste mârșave târguri, clica titoistă a vândut interesele fundamentale ale poporului iugoslav financiarilor și industriașilor străini, — fără a mai vorbi și de reinstalarea capitaliștilor autohtoni în fostele lor privilegii, după cum o dovedește desființarea recentă a unei serii de ministere economice esențiale din „guvernul" dela Belgrad. Și toate acestea pentru a obține arme, cât mai multe arme, care urmează să servească banditilor dela Belgrad în același timp să-și prelungească tirania în interior și să pornească agresiunea militară în exterior.

Față de bancruta regimului fascist instaurat, această clică nemernică este astăzi îngrozită de clocotitoarea opoziție a maselor iugoslave, care o urăsc și arată că o urăsc. Deaceea, ca și criminalul Li-Sîn-Man, Tito vrea să se „salveze" printr'o aventură militară: este vesnica diversiune a tuturor asasinilor de popoare, care vor să canalizeze spre exterior nemulțumirea crescândă a poporului trădat. Iată dece banda uzurpatorilor titoiști s'a integrat total coaliției războiului, punând țara sub controlul imperialiștilor, în cap cu cei americani.

Și pentru că sunt încolțiți de evenimente, banditii titoiști ar vrea să dea cât mai curând foc Balcanilor. In acest scop, supralicitând pe ceilalți mercenari ai Wall-Street-ului dela Atena și Ankara, care și ei duc aceeași politică aventuristă și agresivă, titoiștii înmulțesc sistematic actele de provocare împotriva Republicilor Populare vecine. Nu trece o singură zi fără ca sbirii fasciști dela Belgrad să nu săvârșească un nou banditism, o nouă samavolnicie, o nouă grosolană încălcare a uzanțelor internaționale față de țările de democrație populară. In felul acesta, clica mizerabilă dela Belgrad își închipuie că ar putea crea psihoza și dobândi pretextele pentru deslănțuirea agresiunii proectate contra lagărului socialismului și păcii. Socoteli care se vor dovedi falimentare. Opinia publică mondială cunoaște toate aceste criminale preparative și planuri. Impotriva clicii mizerabile de provocatori la război, dela Belgrad, și a celor ce le dictează dela Washington și Londra, se ridică mărețul front al popoarelor solidarizate. Din acest front face parte și poporul iugoslav, care luptă cu dârzenie și eroism contra tiranilor titoiști, pentru independență, socialism și pace.

Căminele sezoniere și-au început activitatea

In cinstea zilei de 1 Mai și a aniversării Partidului iau ființă din ce în ce mai multe cămine sezoniere, care dau femeilor muncitoare dela sate posibilitatea să participe din plin la realizarea Planului de Stat în sectorul agricol.

Acțiunea căminelor sezoniere este coordonată și condusă de Comisia de Stat pentru Ocrotirea Mamei și Copilului, iar colectivele regionale și raionale care se îngrijesc de activitatea lor sunt formate din delegații secției de învățământ și ai secției sanitare a sfaturilor populare, ai organizațiilor U.F.D.R., ai Comitetului Agricol și ai Crucii Roșii.

Datorită justei colaborări între sfaturile populare, organizațiile de massă, conducerile unităților socialiste din agricultură și părinți, pregătirile în vederea deschiderii căminelor sezoniere s'au desfășurat în bune condițiuni. Astfel, în regiunea Dolj s'au procurat 1.350 metri pânză pentru uniforme, prosoape, lingerie de pat și o parte din veselă. Muncitorii dela fabrica „Oltenia" din Craiova au țesut din lână 150 metri stofă de haine pentru copiii din căminele sezoniere.

Sunt însă unele regiuni unde comitetele executive ale sfaturilor populare și secțiile de învățământ nu arată destul interes pentru organizarea acestor instituții. In regiunea Teleorman, de exemplu, localurile grădinițelor sunt luate pentru alte scopuri: cooperative, dispensare, etc. deși în comunele respective s'ar putea găsi alte localuri care ar putea fi folosite în acest scop. Trebue să se ducă o susținută muncă de lămurire în rândurile părinților arătându-le că au datoria să contribue la întreținerea copiilor lor, asigurându-le o hrană consistentă prin alimentele produse de ei.

Secțiile de învățământ ale sfaturilor populare trebue să se îngrijească în mod deosebit de încadrarea tuturor căminelor sezoniere cu personal educativ corespunzător acestei munci, colaborând strâns și în această privință cu organizațiile de massă, în acele localități unde nu sunt grădinițe permanente.

Educatoarele, care trebue să fie sufletul întregii activități în căminele sezoniere, se vor îngriji să creeze condițiuni prielnice sănătății și educației copiilor. Ele trebue să organizeze astfel jocurile în aer liber, activitățile pentru desvoltarea vorbirii, cunoașterea naturii, jocurile de mișcare, plimbările și excursiile încât viața copiilor din cămine să devină cât mai plăcută și mai fericită. Aplicând cu pricepere în activitatea lor, metodele de muncă însușite la cursurile I.C.D., ele se vor strădui să creeze în cămin o atmosferă caldă și veselă.

Muncind în felul acesta, educatoarele noastre dela sate vor da dovadă că au înțeles cum trebue să pună activitatea lor în slujba clasei muncitoare și vor aduce o contribuție concretă la construirea socialismului în Patria noastră, la lupta popoarelor din lumea întreagă pentru pace.

MARIA DRAMBA

Inființarea școlii de cultură generală de 10 ani

In Buletinul Oficial al R.P.R. a apărut un Decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale prin care se înființează, începând cu anul școlar 1951/952, școala de cultură generală de 10 ani, cuprinzând șapte ani de învățământ elementar și trei ani de învățământ mediu (liceu).

Actualele serii de elevi din clasele VIII-XI, rămân să funcționeze în continuare, ca serii de lichidare, până la absolvirea actualei școli de 11 ani (liceu).

Art. 8 din Decretul Nr. 175 pentrū reforma învățământului din 3 August 1948 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Invățământul mediu cuprinde trei tipuri de școli, și anume: a) licee; b) școli pedagogice; c) școli tehnice.

Durata studiilor este de trei ani pentru licee și de patru ani pentru celelalte tipuri de școli".

Note politice externe

1 Mai, zi de mobilizare în lupta pentru pace

In întreaga lume, oamenii muncii se pregătesc cu o deosebită însuflețire să sărbătorească ziua de 1 Mai.

Anul acesta, ziua de 1 Mai îmbracă o excepțională semnificație. Condițiile internaționale actuale fac, într'adevăr, ca ziua solidarității muncitorilor de pretutindeni să reprezinte un moment important în măreața luptă mondială pentru libertate, progres și pace. In această zi a Muncii, proletariatul internațional își va strânge și mai puternic rândurile și, tot mai conștient de imensa sa forță, va porni cu un elan sporit în fruntea grandioasei bătălii contra imperialismului războinic, dusă astăzi de marele lagăr al popoarelor dornice de pace.

Sub îndrumarea luminoasei învățături staliniste, clasa muncitoare din toate țările se află adânc pătrunsă de însemnătatea rolului ei istoric în lupta mondială pentru pace. Ea știe că pentru a fi hotărîtoare, această luptă trebue dusă cu toate forțele, neîncetat și până la capăt, adică până la definitiva zădărnicire a planurilor războinice ale complotiștilor imperialiști.

Aceste planuri sunt astăzi complet demascate. Urmărind cucerirea dominației mondiale prin deslănțuirea unui nou război mondial, monopoliștii din Statele Unite și Anglia se pregătesc criminal să împingă omenirea într'un masacru general. In ciuda eșecurilor suferite, atățătorii la război americani și englezi încearcă în prezent să deschidă noi focare de agresiune și să extindă pe cele existente. In Europa, ei continuă să remilitarizeze Germania Occidentală și să reînarmeze cu înfrigurare pe toți vasalii lor marshallizați, dela Tito la Franco, dela Atlee la De Gasperi și dela Queuille la monarho-fasciștii greci și la mercenarii dela Ankara. Deaceea, la Conferința dela Paris a adjuncților celor patru miniștri de Externe, cele trei puteri imperialiste continuă să respingă propunerile Guvernului Sovietic pentru înscrierea pe ordinea de zi a chestiunilor fundamentale privind demilitarizarea Germaniei Occidentale, reducerea înarmărilor ale celor patru puteri și Pactul Atlanticului. Deasemenea, în Extremul Orient, imperialiștii americani nu numai că stăruie în criminala lor agresiune contra Coreii, dar ei mai persevereză în intențiile lor de a lărgi sectorul incendiului la teritoriul continental al Republicii Populare Chineze — intenții ce se concretizează în bombardamentele executate contra unor orașe chineze, în remilitarizarea Japoniei, în negocierile pentru încheierea unui tratat de pace separat cu această țară și în încheierea unui Pact al Pacificului, analog coaliției agresive a Atlanticului. Pe scurt: atât în Europa cât și în Orientul-Indepărtat, precum și în Orientul-Apropiat, aventurierii din Washington și Londra grăbesc, în clipa de față, la maximum, mărșavele lor preparative de război, încălcând toate angajamentele internaționale și violând voința de pace, libertate și progres a popoarelor respective.

Popoarele știu, însă, după cum a arătat marele Stalin, că războiul nu este inevitabil. Criminalul atentat pregătit de complotiștii imperialiști împotriva vieții omenirii poate fi zădărnicit. Loviturile sdravene pe care lupta popoarelor le-a dat până'n prezent planurilor asasinilor imperialiști demonstrează că lagărul popoarelor este capabil să sdrobească total mâna incendiatorilor din Wall-Street, City și alte locuri. Bilanțul situației mondiale în această zi de 1 Mai 1951 este pozitiv pentru frontul păcii. Mișcarea partizanilor păcii a luat într'adevăr, în prezent, proporțiile unei forțe nemaiîntâlnite în istorie, așa după cum o ilustrează concret milioanele de semnături ce se așternu actualmente, în toate țările, pe Apelul pentru un Pact al Păcii între cele cinci mari puteri. Uniunea Sovietică, condusă de geniul lui Stalin, este astăzi mai puternică ca niciodată, înaintând cu pași rapizi pe drumul construirii comunismului și înregistrând uriașe victorii ca acele legate de îndeplinirea ultimului Plan Cincinal în numai 4 ani și 3 luni. Republica Populară Chineză, deasemenea, a dobândit însemnate succese într'un timp relativ foarte scurt, devenind astăzi o mare putere mondială, ale cărei forțe sunt orientate către menținerea păcii și zădărnicirea planurilor agresive imperialiste. La rândul lor, Democrațiile Populare și Republica Democrată Germană câștigă mereu alte mari izbânzi în lupta pentru construirea în independență și pace, a unei noi societăți, — societatea socialistă.

Pe lângă mărețele realizări și neîncetata consolidare a țărilor din lagărul socialismului, uriașe sunt succesele obținute de lupta oamenilor muncii din țările capitaliste, care împletesc astăzi revendicările lor economice cu împotrivirea lor activă față de cursa înarmărilor și preparativele războinice ale guvernanților imperialiști. Succese importante, ca de pildă grevele din Spania, demisia celor trei miniștri laburiști din guvernul Atlee și chiar înlăturarea de către Truman a călăului Mac Arthur, care au fost făcute sub presiunea masselor populare. Explicația adâncă a eficacității crescânde a luptei proletariatului din țările capitaliste constă în unitatea sa — unitate ce se reface, la bază, sub viguroasa impulsiune a Partidelor Comuniste și peste capul scizioniștilor social-democrați de dreapta. Peste toate aceste victorii ale lagărului democrației și păcii mai vine să se adauge un factor foarte important. — anume lupta popoarelor din colonii și teritoriile dependente, care se desvoltă impetuos. In tot Sud-Estul Asiei, din India și până'n Indonezia și din Ceylon până'n Filipine, toate popoarele, încurajate de istorica isbândă a Revoluției populare chineze și de victoriile popoarelor coreean, vietnamez și malaez, s'au ridicat la luptă pentru independență, progres și pace. Luptă care a câștigat, în vremea din urmă și popoarele Orientului-Apropiat și popoarele Africei: din Iran și până'n Maroc și din Tunisia până'n Madagascar, popoarele activizează tot mai dârz mișcarea lor pentru emanciparea națională și socială, înregimentându-se în lagărul democrației și păcii. In țările Americii Latine, pe care imperialiștii americani se obișnuiseră a le considera ca pe niște colonii menite să le aducă tihnite beneficii, massele populare se ridică, la rândul lor, la lupta pentru libertate, dreptate socială și pace.

Toate aceste elemente, care converg în ultima analiză către aceeași luptă contra reacțiunii și contra războiului, fac ca superioritatea frontului mondial al păcii să se accentueze necontenit. Și această superioritate este cu atât mai evidentă, cu cât în același timp lagărul imperialismului se află măcinat de contradicții tot mai grave și de o criză economică tot mai răvășitoare, care putrezesc și mai rapid temeliile șubrede ale regimului capitalist.

In această zi de 1 Mai, care se sărbătorește sub semnul luptei mondiale pentru pace, — luptă ce trebue să se traducă prin impunerea încheierii unui Pact al Păcii, între cele cinci mari puteri, — clasa muncitoare internațională și toți oamenii muncii își vor manifesta, viguros, voința lor de victorie. Ei vor exprima nestrămutata lor hotărîre de a bara calea reacțiunii și războiului. Deaceea, această zi va constitui un serios avertisment dat tuturor aventurierilor agresivi și un îmbărbătător stimulent pentru toți luptătorii pentru libertate, dreptate, progres și pace.

Pacea va învinge războiul!

FOILETON

Material intuitiv?...

Zi de Aprilie, luminoasă și caldă. Pe valea Topologului, copacii albi se răsfață în lumina soarelui, ca niște uriașe buchete de flori. Pe dealuri, tractoare și pluguri răstoarnă brazdă după brazdă. Ogoarele prind în inima lor boabele ce vor rodi pâinea de mâine a țării. In vale, fumul sur urcă învolburat din coșul unei fabrici, spre cerul albastru, ca un răsunet puternic de muncă. Ai vrea să fii pretutindeni, alături de oamenii muncii, îmblânzind și transformând natura pentru a construi o lume nouă, mai bună, mai fericită.

La școala din Bădislava, comuna Tigveni, catrele didactice, ascultând chemarea primăverii, fac lecții cu școlarii în aer liber. Zărești de departe copiii unei clase întinși ciobănește pe iarba crudă. Urmărești o lectură, cu nasurile aplecate în carte. Soarele le încălzește spinarea. Regreți doar că învățătoarea, în timpul lecturii, s'a cocoțat pe o bancă, în loc să se așeze, prietenește, în mijlocul coviilor, să fie mai apropiată de dânșii, să-i ajute la învățătură. E o lecție de științe naturale, îți spui. Uite, numai creanga asta de vișin înflorit, care se apleacă în cale, înviorând văzduhul cu miros proaspăt, ce minunat prilej de lecție făcută după toate regulile pedagogiei și ale științei... A, uite, au scos și tabla afară din clasă. Deci, după ce vor studia natura, copiii vor desena la tablă cele observate.

Foarte frumos.

Cadrul se completează cu prezența unui câine mare care stă strajă și privește visător, cu ochii îngustați de orbitoarea lumină inundată peste lume. Din când în când ciulește doar urechile și adulmecă văzduhul.

Ascult și înțeleg că este vorba de o lecție de istorie, nu de științe naturale. Atunci, pe semne că învățătoarea folosește tabla ca să întindă pe ea o hartă, o hartă istorică. Mă uit mai atent, curios.

Dar pe tablă, întinsă să plesnească, bătută în piroane groase, martirizată și bine impregnată cu sare, stă să se usuce în soare nu o hartă, ci doar pielea unei oi.

— Pe tablă e... material intuitiv? Intreb, străduindu-mă să aflu ce năstrușnică legătură ar putea fi între tema lecției de istorie și pielea de oaie ce rânjește sinistru, coșcovindu-se în soare.

Aflu că este doar o piele, ca toate pieile de oaie. Atâta doar că e proprietatea directoarei. Vrea să-și facă un cojoc din ea.

Și un supliment de explicație, liniștitor pentru uimirea mea:

— Nu, nu e pe tablă...

E pe dosul tablei, pe partea pe care nu se scrie.

Tonul vrea să spună că nu s'a stricat nimic, că totul e în regulă și că, deci, să nu mă alarmez de soarta mobilierului școlar.

Dar „firescul" explicației, ca și felul cum holbează câinele ochii când simte că se discută despre pielea întinsă pe tablă, mă săgetează cu o fulgerare crudă. Aha! va să zică ăsta-i scopul cel adevărat al lecției de istorie în aer liber: toată clasa, cu învățătoarea în frunte, stă să păzească pielea unei nefericite oi, de colții unui lacom dulău... Să se usuce pielea oii acolo, pe tabla rezervată de perete, afară, la soare. Că tot stă tabla asta deseori, așa, de florile mărului, în clasă. Să ajute și ea ca pielea pentru cojocul directoarei să treacă mai repede la argăsit. Ca nu cumva să rămână dumneaei fără cojoc la iarnă...

Cu greu, cu cleștele, deabia au putut fi scoase viroanele înfipte în tablă pentru a întinde pielea de oaie.

Oare vechi și urâte obiceiuri de școală burgheză nu pot fi smulse mai repede și mai hotărît?

RADU TUDOR
(după materialul trimis de N. Apostolache)

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26, Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA „Scrisul Liber", Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5. Telefon: 4.92.96. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni, 130 lei; instituții anual, 500 lei.

TRĂIASCĂ A 30-a ANIVERSARE A PARTIDULUI NOSTRU, ORGANIZATORUL ȘI CONDUCĂTORUL LUPTEI PENTRU CAUZA POPORULUI MUNCITOR, PENTRU PACE, PENTRU SOCIALISM, PENTRU FERICIREA PATRIEI!

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Invățământului Public si al Uniunii Sindicatelor din Invățământ

ANUL III Nr. 109 | 4 PAGINI 5 LEI | VINERI 4 MAI 1951

... proletariatul poate să devină și va deveni în mod inevitabil o putere de neînvins numai datorită faptului că unirea lui ideologică bazată pe principiile marxismului se întărește prin unitatea materială a organizației, care strânge laolaltă milioane de muncitori în armata clasei muncitoare.

V. I. LENIN

Pacea va fi menținută și consolidată, dacă popoarele vor lua în propriile lor mâini cauza menținerii păcii și o vor apăra până la capăt.

I. V. STALIN

30 de ani de existență glorioasă a Partidului nostru

de N. Popescu-Doreanu
ministrul Invățământului Public

Partidul Comunist din România a fost înființat prin hotărirea clasei muncitoare, unanim exprimată în Congresul dela 8 Mai 1921 și sub influența victoriei epocale a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Poporul muncitor dela orașe și sate avea nevoie de un Partid care să-i apere interesele, să-l conducă la lupta de eliberare impotriva stăpânirii burghezo-moșierești și dominației imperialiste.

Partidul Comunist n'a desmințit așteptările și increderea masselor muncitoare. Dela înființare, în tot cursul anilor grei de ilegalitate, infruntând eroic furia bestială a stăpânitorilor de pe atunci, temnițele distrugătoare, asasinatele mișelești, ropotul gloanțelor ucigașe dela Lupeni, Timișoara, Griviția, Partidul nostru glorios a dat din plin lovitură după lovitură odiosului regim al burghezo-moșierimii și a condus din victorie în victorie poporul muncitor.

Partidul Comunist a fost singurul Partid din România, care a luptat cu hotărire neclintită, în fruntea poporului, impotriva mizerabilei exploatări și oprimări la care erau supuse massele muncitoare, impotriva inrobirii țării de către imperialiștii din Apus și a urzelilor criminale ale acestora și ale capitaliștilor și moșierilor români în vederea deslănțuirii războiului antisovietic. Partidul Comunist a fost singurul Partid din România care a ridicat în fața poporului steagul măreț al luptei pentru libertate, pentru independență națională, pentru pace și socialism; singurul Partid care a chemat poporul la prietenie cu poporul sovietic pentru cucerirea păcii și a libertății, singurul Partid care a luptat în fruntea masselor populare impotriva nemernicii agresiuni hitleriste și antonesciene asupra măreței Țări a Socialismului.

Inarmat cu luminoasa știință a marxism-leninismului, neinfricat in lupta crâncenă pentru libertate și pace, în care a dat numeroase jertfe de sânge, demascând și combătând fără cruțare oportunismul și trădarea social-democraților de dreapta apărând cu vigilență puritatea ideologiei comuniste, Partidul Comunist a asigurat oamenilor muncii din țara noastră victoria deplină impotriva stăpânirii capitaliștilor și moșierilor și a imperialiștilor americani și englezi.

In urma eliberării țării noastre de către glorioasele Armate Sovietice, Partidul a condus poporul muncitor dela orașe și sate la preluarea puterii de stat și porneste cu puteri nelimitate, cu avânt înflăcărat, la lupta pentru realizarea speranțelor celor ce muncesc: socialismul și pacea, viața fericită a poporului.

In decursul luptei sale de 30 de ani, Partidul Comunist a ridicat în fața poporului problema școlii, problema instruirii și educației copiilor și tineretului țării. Incă din vremea grea a ilegalității, Partidul a demascat minciuna burgheză a școlii in afară de societate, a desvăluit caracterul burghezo-moșieresc al instrucției și educației, s'a ridicat impotriva misticismului, a prejudecăților, a naționalismului șovin, a rasismului care dominau in școală.

Partidul s'a adresat masselor populare, învățătorilor și profesorilor, elevilor și studenților, chemându-i la luptă și organizându-le acțiunea pentru învățământ și educație in spirit științific și democratic, ca și pentru asigurarea dreptului la învățătură în școlile de toate gradele, copiilor celor ce muncesc.

Una dintre cele mai importante măsuri revoluționare pe care le-a inițiat Partidul, imediat ce au fost lichidate in statul nostru ultimele resturi ale puterii politice burgheze, a fost reforma învățământului din anul 1948. Prin această reformă, Partidul a pus capăt, odată pentru totdeauna, sistemului școlii de tip vechi, retrograd și reacționar, a organizat școala nouă în interesul poporului muncitor și al socialismului și a deschis învățământului nou, cele mai largi și mai luminoase perspective de desvoltare.

Școala nouă nu poate fi ruptă de societatea nouă în care trăim: școala noastră nu se ocupă de învățământ pentru învățământ, ci își pune forțele ei toate, în slujba învățământului pentru popor, pentru progres, pentru socialism și pace, pentru viitorul fericit al Patriei noastre. Școala nouă este legată, prin toate fibrele ei de viața nouă a poporului nostru.

Școala burghezo-moșierească era o stavilă in calea învățăturii pentru fiii masselor exploatate și asuprite. Școala veche asigura învățătura pentru fiii claselor exploatatoare și asupritoare, cu scopul de a face din aceștia, după cum a și făcut, stâlpi ai aparatului birocratic de stat, ai aparatului de conducere in domeniul economic, social și cultural, care să asigure claselor exploatatoare posibilitățile de aspră exploatare și asuprire, ca și de intunecare a masselor prin falsa știință și cultură burghezo-moșierească.

Fiilor claselor exploatate le era deschisă perspectiva unui învățământ redus, atât cât era necesar ca aceștia să poată munci și produce plusvaloare în întreprinderile capitaliste. La sate, învățământul era și mai redus. Pe moșiile boierilor, munca se făcea după tradiția feudală, cu unelte înapoiate, pentru care nu era nevoie de cultură mai ridicată. Școala burghezo-moșierească slujea așa dar interesele de exploatare și asuprire ale claselor exploatatoare.

Școala nouă, creată de Partid, are porțile deschise pentru toți copiii oamenilor muncii. Ea pregătește cadre de toate gradele și specialitățile, pentru socialism. Socialismul este opera milioanelor de oameni ai muncii din toate domeniile de activitate. Socialismul nu poate învinge decât pe baza unei productivități a muncii superioare celei din regimul trecut, cu alte cuvinte pe baza unei culturi mai ridicate, intemeiate pe știința adevărată. Școala nouă este așa dar adânc interesată să atragă pe toți copiii și intreg tineretul la o învățătură nouă, capabilă să asigure promovarea cadrelor de constructori ai vieții noi. Numai astfel școala regimului nostru de democrație populară își indeplinește și își poate indeplini mai temeinic rolul ei de slujitoare a intereselor poporului muncitor în marșul victorios către pace și socialism.

Școlile noastre tehnice de toate gradele trebue să fie astfel organizate incât să poată pregăti cele mai bune cadre de specialiști, la un nivel tehnic și științific ridicat, capabile să realizeze in domeniul lor de activitate politica Partidului de construire a vieții noi. Pentru atingerea acestui scop, nicio sforțare nu trebue precupețită.

Specializarea in domeniile tehnicii și științei noi cere însă o pregătire anterioară, instruire științifică și educație comunistă. Această pregătire anterioară se face începând din școala elementară. Cu alte cuvinte, pregătirea unui inginer, profesor, medic, etc., incepe din clasa I-a elementară.

In dese rânduri, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, iubitul nostru conducător, a atras atenția asupra importanței decisive a științei și culturii in construirea socialismului, ca și asupra nevoii de a ridica nivelul cultural al masselor pe temelii științifice și patriotice socialiste, relevând totodată și rolul de mare importanță al școlii și al învățătorului, mai ales dela sate, in această privință.

Rolul școlii elementare in pregătirea științifică a elevilor este foarte important. Fiecare cunoștință, fiecare idee pe care o primește copilul, incepând din clasa I-a, trebue să fie o cunoștință bazată pe știință, o ideie prin care, la nivelul lui, elevul să-și poată lămuri științific fenomenele naturale și so-

(Continuare în pag. 4-a)

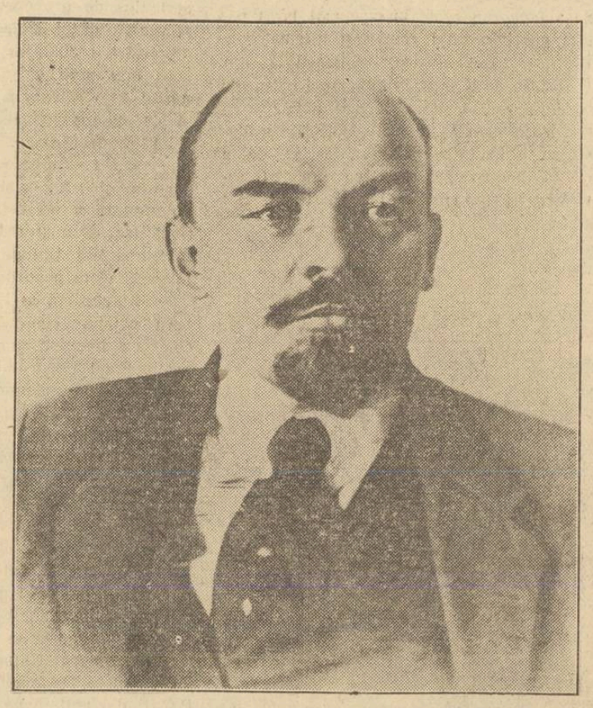

Pacea va învinge războiul! In zilele noastre nu există forță pe lume care să întoarcă înapoi roata istoriei. Forțele păcii și ale socialismului, în frunte cu Uniunea Sovietică, păsesc înainte spre noi victorii.

Gh. Gheorghiu-Dej

Urmând fidel învățăturile lui Lenin și Stalin despre partid, studiind în mod aprofundat istorica experiență a Partidului Bolșevic și aplicând consecvent această experiență, partidul nostru va repurta noi și noi succese în grandioasa luptă pentru asigurarea victoriei socialismului în țara noastră.

Gh. Gheorghiu-Dej

9 Mai, ziua victoriei forțelor păcii și progresului

Se împlinesc șase ani decând eroicii ostași ai Armatei Sovietice, parcurgând drumul plin de glorie dela Volga până pe malurile Elbei, au nimicit armata hitleristă. De atunci, ziua de 9 Mai — ziua victoriei — s'a înscris în istoria omenirii amintind întregii lumi marea biruință a poporului sovietic și a armatei sale, marea biruință a tuturor popoarelor dornice de libertate. Victoria poporului sovietic a adus popoarelor eliberarea de sub jugul fascismului, a ajutat la crearea statelor de democrație populară din estul și sud-estul Europei, a sporit speranțele omenirii muncitoare într'o lume pașnică și prosperă.

Ziua victoriei este o sărbătoare a tuturor oamenilor cinstiți de pe întreg globul pământesc, este ziua când întreaga omenire își îndreaptă dragostea și recunoștința către Marea Uniune Sovietică, către gloriosul Partid Bolșevic, către genialul Stalin.

Victoria poporului sovietic a fost o lovitură puternică dată orânduirii capitaliste. In gigantica încleștare a celui de al doilea război mondial, poporul sovietic a învins toate încercările dovedind forța de neînvins a orânduirii sovietice.

Inzestrate cu cea mai avansată tehnică, industria și agricultura socialistă au asigurat frontului baza materială pentru obținerea victoriei depline. In anii grei ai războiului pentru apărarea Patriei, poporul sovietic a dat dovadă de măreție acte de vitejie, atât pe front cât și în spatele frontului. Greutățile imense ale războiului nu numai că n'au slăbit voința de fier și curajul poporului sovietic, ci, dimpotrivă, l-au călit și l-au oțelit și mai mult. Ele au întărit frăția între popoarele multinaționale ale U.R.S.S.

Conduși de marele Stalin, ostașii sovietici au luptat și au învins. Eroismul lor în massă a devenit legendar.

Sunt șase ani decând cu numele lui Stalin pe buze ostașii sovietici au arborat drapelul victoriei deasupra Reichstagului, vestind lumii întregi sfârșitul barbariei hitleriste In șase ani cât s'a scurs dela acest măreț act, multe s'au schimbat în lume. Rând pe rând forțele socialismului au înfrânt rezistența capitalismului într'o serie de țări, făcând astfel drum construirii socialismului, a unei vieți de pace și fericire. Măreața victorie a poporului sovietic asupra imperialismului german și a militarismului japonez a declanșat o uriașă mișcare de eliberare în țările Asiei și a deschis drumul spre victoria revoluției populare din China. O cotitură importantă în istoria Europei o constitue crearea R. D. Germane.

Lacome de câștig însă, hienele din America și Anglia, care înainte de război au crescut la sânul lor fiara hitleristă, care în timpul războiului au uneltit căderea Stalingradului scontând astfel pe un eșec militar și politic al Uniunii Sovietice, au început să pună la cale un nou și fioros măcel mondial. Imperialiștii americani și englezi au deslănțuit și duc în mod sălbatec războiul împotriva pașnicului popor coreean, procedează la înarmarea pe capete a Germaniei Occidentale, desvoltă la maximum industria lor de război. Tocmai de aceea astăzi, în ziua celei de a șasea aniversări a marei victorii, în ziua libertății și păcii, milioane de oameni cinstiți opun atâtătorilor la un nou război un „Nu" hotărît. Sub steagul păcii se încolonează astăzi tot ceeace este cinstit în lume în scopul de a zădărnici planurile criminale ale imperialiștilor americani și englezi. In toate țările lumii crește și se întărește continua mișcarea masselor populare pentru pace și democrație. In inimile a sute de milioane de oameni sunt vii cuvintele marelui Stalin: „Pacea va fi menținută și consolidată dacă popoarele lumii vor ști să ia în propriile lor mâini cauza păcii...". Și aceste cuvinte își găsesc realizarea în milioanele de semnături puse cu entuziasm pe Apelul pentru un Pact al Păcii, în acțiunile greviste din țările imperialiste, în protestele și meetingurile de massă, în avântul mereu sporit al oamenilor muncii din Tara Socialismului și din țările de democrație populară care îndeplinesc și depășesc planurile construcției pașnice.

Uneltitorii de noi războaie nu cultivă noi grădini și livezi, nu aduc apă în pustiuri. Nu slăvesc viața și pacea, ci distrugerile și moartea. Filosofii și poeții lor vorbesc despre pieirea Europei, despre sfârșitul planetei și al universului, ei nu construesc și nu pot construi pentrucă ei sunt corbii vremurilor sângeroase și haine.

In ziua victoriei, poporul nostru care, alături de celelalte popoare din țările de democrație populară, păsește spre construirea fericirii lui, sărbătorește cu entuziasm acest eveniment prin noi succese în construirea socialismului și în lupta de întărire a lagărului păcii și democrației. Milioane de oameni ai muncii din țara noastră trimit în această zi cele mai alese sentimente de dragoste și recunoștință marelui popor sovietic și genialul său conducător și învățător I. V. Stalin.

Oamenii muncii din țara noastră știu că forța de nebiruit a Uniunii Sovietice este chezășia păcii. Ei știu că poporul sovietic înfăptuește mărețele și nobilele țeluri ale societății comuniste. Noi privim cu încredere viitorul pentrucă astăzi țara noastră nu mai este singură și neajutorată. Dimpotrivă, noi avem sprijinul permanent și de neprețuit al Uniunii Sovietice care prin politica ei de pace și înțelegere între popoare ține în frâu poftele nesățioase ale imperialiștilor englezi și americani, corbii care au supt vlaga țării noastre și sângele poporului nostru muncitor. De aceea, în ziua victoriei, zi care a marcat strivirea fiarei hitleriste în propriul ei bârlog, este o zi de manifestare fierbinte a dragostei față de poporul sovietic și marele său conducător I.V. Stalin, care ne-a sprijinit să ne croim o viață în care să dispară exploatarea omului de către om. Este o zi de noi angajamente în lupta pentru pacea lumii, obiectiv atât de mult prețuit de toți oamenii cinstiți iubitori de pace și libertate.

In fruntea luptei pentru menținerea și consolidarea păcii

de acad. prof. Petre Constantinescu-Iași

In fața primejdiei mereu crescânde a unui nou război mondial, popoarele se ridică cu hotărîre la luptă pentru pace. Strâns unite în această luptă popoarele lumii dau noi și noi lovituri atâtătorilor la război, imperialiștii americani și slugile lor. Răsunetul congreselor mondiale ale partizanilor păcii, victoria obținută în campania pentru semnarea Apelului pentru interzicerea armei atomice, desfășurarea cu succes a actualei campanii pentru strângerea semnăturilor pe Apelul pentru încheierea unui Pact al Păcii, uriașele greve și manifestații din țările capitaliste, marile izbânzi ale oamenilor muncii din Țara Socialismului și din țările de democrație populară sunt dovezi concludente.

Eroismul legendar al ostașilor Armatei Populare Coreene și al voluntarilor chinezi, precum și mișcarea mondială de simpatie și solidaritate cu lupta lor împotriva agresiunii imperialiste arată limpede că popoarele nu numai că doresc pacea, dar știu să o și apere, să lupte pentru ea cu cea mai mare hotărîre.

Inarmate cu învățătura cea mai înaintată asupra desvoltării societății, învățătura marxist-leninistă, partidele comuniste și muncitorești conduc lupta mondială pentru apărarea păcii, conduc popoarele pe drumul ce duce spre o viață îmbelșugată și fericită. Lagărul socialismului devine din ce în ce mai puternic. El este condus de partide de tip nou, partide ale clasei muncitoare, care urmează mărețul exemplu al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Partidul lui Lenin și Stalin.

Partidul Comunist din România a fost, dela înființarea sa de acum 30 de ani, cel mai consecvent și mai hotărît luptător și apărător al păcii. Incă din timpul primului război mondial, în sânul muncitorimii române se formează grupe de „Maximaliști" de comuniști care lansează manifeste cerând hotărît terminarea războiului, pacea imediată, după exemplul Rusiei Sovietice.

In ziarul „Trăiască Socialismul" din 14 Noembrie 1918 apare lozinca: „Pace imediată cu Rusia Sovietică!". In numeroasele articole din „Socialismul", apar în cursul anilor 1919-1920 numeroase articole ale aderenților curentului și grupelor comuniste din partid, cu aceeași lozincă. Astfel un articol publicat la 27 Ianuarie 1920, termină cu lozinca: „Pace cu Lenin!". Aceeași lozincă apare și într'un articol din ziarul „Iașul Socialist", organul secției Partidului dela Iași.

„Pace cu Sovietele", „Imediate tratative cu Sovietele" și alte lozinci similare apar din ce în ce mai des, determinate de creșterea numărului comuniștilor care reușesc să impună cu sdrobitoare majoritate la Congresul din Mai 1921, constituirea Partidului Comunist din România.

Una din moțiunile votate la acest Congres, sub titlul „Pentru pace, contra războiului", precizează: „Congresul se ridică în numele clasei muncitoare din România împotriva unei asemenea politici de provocare și atâtare la război, cere grabnica încheiere a păcii cu Rusia și Ucraina Sovietică".

După aruncarea Partidului în ilegalitate, deși lupta devenise mult mai grea, el n'a încetat nicio clipă să țină trează atenția masselor muncitoare asupra primejdiei războiului îndreptat împotriva Uniunii Sovietice. In anul 1931, primejdia războiului antisovietic se accentuiază. Impotriva acestei primejdii, pe scară mondială se pun bazele unei largi acțiuni care a culminat prin Congresul antirăzboinic dela Amsterdam, ținut în August 1932. Aderenții acestei mișcări din țara noastră formează un comitet antirăzboinic cu secțiuni în principalele orașe ale țării, cu un „Buletin" central și organe de presă locale — o largă mișcare pentru pace condusă de Partidul Comunist.

In Ianuarie 1933 se instaurează în Germania regimul lui Hitler care a sporit și mai mult pericolul unui nou război mondial. O largă mișcare antifascistă se organizează în urma Congresului Mondial dela Paris—Pleyel în vara anului 1933; un „Comitet Național Antifascist" ia naștere și în România, sub conducerea Partidului clasei muncitoare.

Mișcarea antifascistă din anii 1933-1936, condusă de Partid reușește să impună recunoașterea Statului Sovietic și reluarea legăturilor normale. Sub conducerea Partidului se formează Asociația „Amicii U.R.S.S.".

Norii războiului se îngrămădesc în anii ce urmează, odată cu creșterea poftelor de cotropire ale Germaniei lui Hitler și ale Italiei lui Mussolini care, împreună cu Japonia militaristă alcătuesc „axa anticomunistă" provocatoare de război. In țara noastră, legionarii și cuziștii, reprezentanți ai burgheziei și moșierimii, își îndreaptă toate acțiunile înspre târirea țării în război. In aceste condiții, Partidul Comunist duce mai departe politica sa de pace prin hotărîrile istoricului Congres al V-lea. Literatura ilegală pe care o editează, mobilizarea masselor prin organizațiile legale ca „Blocul Democratic" sau „Uniunea Democratică", iar în anul 1937 crearea secției române a R.U.P.-lui (Reuniunea Universală pentru Pace), sunt tot atâtea manifestări pentru pace ale Partidului clasei muncitoare.

Singura forță conștientă care a luptat cu dârzenie împotriva dictaturii regale și a dictaturii fasciste legionară antonesciană a fost în acest timp Partidul Comunist.

La 6 Septembrie 1941 Comitetul Central al Partidului a lansat manifestul „Lupta poporului român pentru libertate și independență națională", propunând „încetarea războiului contra Uniunii Sovietice, pace și luptă comună cu U.R.S.S. și cu toate popoarele iubitoare de pace, împotriva hitlerismului cotropitor".

Un alt document de partid, tot dela începutul războiului, care să se formeze frontul unic național antihitlerist al tuturor forțelor democratice, front care s'a înjghebat în cursul anului 1943 și din care n'au făcut parte partidele burgheziei și moșierimii.

Eliberarea țării noastre de către glorioasa Armată Sovietică a asigurat condițiile necesare pentru ca Partidul să înfăptuiască istoricul act dela 23 August 1944, act de cotitură în desvoltarea Patriei. Din acest moment, lupta pentru pace a Partidului nostru intră pe un nou făgaș. „O pace durabilă în lume nu poate fi concepută decât dacă toate forțele progresiste ale lumii vor continua lupta pentru asigurarea unei democrații reale și active. Instaurarea în fiecare țară a unei democrații consecvente va fi cea mai bună garanție a păcii" — a arătat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în Raportul politic al C.C. la Conferința Națională a P.C.R. din Octombrie 1945. Pentru a asigura desvoltarea pașnică a țării noastre și pentru a instaura o democrație consecventă, prevenind orice nouă agresiune din partea Germaniei sau a oricărei alte țări aliate cu aceasta s'a încheiat în anul 1948, în baza aceleeași politici de pace și prietenie cu Țara Socialismului, tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală cu U.R.S.S. La întoarcerea delegației guvernamentale care semnase acest tratat la Moscova, secretarul general al Partidului nostru, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a spus răspicat: „Forțele democrației, popoarele iubitoare de pace și libertate, în frunte cu Uniunea Sovietică, sunt în măsură nu numai să prevină, dar să și respingă orice încercare de amenințare a păcii și securității"... „Nicio forță nu va putea să împiedice mersul puterilor păcii, mersul popoarelor spre drumul libertății și al păcii". Aceste cuvinte răsună cu atât mai puternic astăzi, când imperialiștii americano-englezi înarmează cu febrilitate Germania Occidentală pregătind-o pentru a deveni din nou plon de atac împotriva lagărului păcii.

In planul de desfășurare a acțiunii pentru apărarea păcii adoptat în ședința plenară a C.C. al P.M.R. din Ianuarie 1950

(Continuare în pag. 4-a)

In fruntea luptei pentru prietenia cu marea Țară a Socialismului

★

de prof. I. BOGDAN
vice președinte al Consiliului General al A.R.L.U.S.

★ ★

Mottunea „Pentru pace, contra războiului" votată în ziua de 8 Mai 1921 la Congresul de constituire a Partidului Comunist din România, dovedește clar că momentul formării partidului marxist-leninist în țara noastră coincide cu o atitudine conștientă și clară de prietenie cu Rusia Sovietică.

Congresul „...se ridică în numele clasei muncitoare din România împotriva unei asemenea politici de provocare și atâțare la război și cere grabnica încheere a păcii cu Rusia și Ucraina Sovietică..."

Din primul moment istoria Partidului nostru e și istoria luptei consecvente și dârze pentru apărarea revoluționară a U.R.S.S., pentru prietenie și alianță cu popoarele sovietice.

Partidul nostru a considerat dela naștere lui că istorica experiență a Partidului Comunist (bolșevic) al U.R.S.S., a Partidului lui Lenin și Stalin, e un îndreptar pentru noi în toate problemele luptei împotriva dictaturii burghezo-moșierești, pentru revoluția proletară, pentru socialism.

Tânărul Partid Comunist de acum 30 de ani a continuat tradiția și linia acelor grupuri comuniste cărora Marea Revoluție Socialistă din Octombrie și leninismul victorios le-au deschis noi drumuri, noi perspective — și care la Congres, formând majoritatea au votat pentru afilierea la Internaționala Comunistă.

Chemările acestor grupuri din anii 1918-1919 și toate documentele care vorbesc despre activitatea lor, arată clar că ele au legat lupta pentru pace și socialism, cu lupta pentru prietenia cu U.R.S.S. Un manifest protestând împotriva planurilor imperialiștilor americani, englezi și francezi, de a transforma România într'un cap de pod al agresiunii antisovietice, scrie:

„Pentruca să răstoarne puterea Sfaturilor de acolo și să readucă iar la cârma țării pe moșieri și în fabrici pe foștii stăpâni, stăpânii dela noi, frați cu ei, vor să vă trimită pe voi, soldați români, să faceți iar război.

Tovarăși soldați! Puteți voi face una ca asta? Vă veți face voi unealta boerilor, ciocoilor, fabricanților împotriva fraților voștri țărani și lucrători din Rusia? Nu!"

Grupurile comuniste influențează cea mai mare parte a presei muncitorești. Apar zilnic chemări și lozinci: „Jos mâinile de pe Rusia Sovietică!". „Rusia Sovietică este apărătoarea tuturor popoarelor oprimate!".

Indeosebi în „Socialismul" care mai târziu a devenit organul C. C. al P. C. R. apar nenumărate articole care protestează împotriva intervenției antisovietice și duc o luptă neîntreruptă împotriva burgheziei și moșierimii române, slugă a imperialiștilor anglo-americani.

„Noi repetăm și nu vom înceta a repeta: singura lămurire pe care o cere țara, pace cu Sovietele!" — scrie „Socialismul" la 17 Ianuarie 1921, iar la 29 Ianuarie în articolul „Imediate tratative cu Sovietele" — se arată:

„Complotiștii leagă firele complotului lor criminal pe deasupra popoarelor. Republica Sovietelor și-a manifestat în repetate rânduri dorințele-i de pace și în privința aceasta nu mai încape nici o îndoială. Deci: pace imediată cu Rusia Sovietică!"

Cei mai înaintați muncitori au înțeles dela început că Revoluția din Octombrie „...nu e o revoluție numai în cadrul național, ea este înainte de toate o revoluție cu caracter internațional mondial, căci ea înseamnă o cotitură radicală în istoria universală a omenirii, cotitură dela lumea veche capitalistă la lumea nouă socialistă". (Stalin).

Zeci și sute de documente dovedesc că Marea Revoluție Socialistă din Octombrie: „a dat clasei muncitoare dela noi un curaj și un avânt revoluționar încă necunoscut până atunci". (Gh. Gheorghiu-Dej).

Congresele Partidului au demonstrat timp de trei decenii că, fără apărarea hotărîtă a Țării Socialismului, fără prietenia și alianța cu U.R.S.S., fără sprijinul poporului sovietic, fără însușirea experienței P. C. (b) al U.R.S.S., fără cunoașterea și aplicarea concretă a învățăturilor lui Lenin și Stalin nu poate fi dusă cu succes lupta pentru independența țării, pentru libertatea, fericirea și propășirea poporului român.

Congresele al II-lea, al III-lea și al IV-lea constată cu satisfacție progresele uriașe ale U.R.S.S. și cer recunoașterea Uniunii Sovietice, pace și prietenie cu popoarele sovietice.

Congresul al IV-lea precizează clar poziția clasei muncitoare din România și a P.C.R. în cazul unei agresiuni antisovietice:

„Congresul declară că proletariatul român nu se va lăsa târît într'o nouă aventură și că ziua declarării războiului către U.R.S.S., de către România, va fi ziua începerii războiului civil, în care România va nimici definitiv domnia capitalismului".

In anii crizei mondiale care a zguduit întreaga lume capitalistă, imperialiștii din Statele Unite, Anglia și Franța au căutat să accelereze pregătirile pentru războiul antisovietic, temându-se de uriașa superioritate economică și politică a U.R.S.S. care a constituit un îndemn puternic pentru lupta revoluționară a popoarelor în lumea întreagă. In această atmosferă, Partidul Comunist din România s'a dovedit a fi singura forță a cărui voce chemând la luptă pentru pace, pământ, libertate și apărarea independenței țării, protestează împotriva calomniilor antisovietice și pentru prietenia cu U.R.S.S. în interesul apărării patriei și a progresului ei.

„...formați comitete de „Prieteni ai Uniunii Sovietice" — scrie manifestul C.C. al P.C.R. din 1930 adresat muncitorilor, țăranilor trudnici și intelectualilor cinstiți — pentru a opune campaniei de calomnii a burgheziei și socialiștilor prin care vor să pregătească ideologicește războiul, o campanie de propagandă în favoarea Uniunii Sovietice și de lupte contra războiului împotriva Uniunii Sovietice".

La inițiativa P.C.R. se formează în 1931 la Iași și București primele cercuri semilegale ale Asociației „Amicii U.R.S.S.". Dar Partidul se folosește de toate posibilitățile legale și ilegale pentru a arăta însemnătatea prieteniei cu U.R.S.S., necesitatea apărării ei, ca o problemă patriotică vitală pentru prezentul și viitorul poporului nostru. Uniunea Tineretului Comunist, Consiliul General al Sindicatelor Unite, Ajutorul Roșu, sau organizațiile care au luat naștere mai târziu cum sunt Comitetul de Luptă împotriva războiului, Comitetul Național antifascist, Blocul Democratic, Uniunea Democratică, Madosul și alte organizații de massă își pun dela început în programul lor de luptă — sub influența și conducerea P.C.R. — sarcina luptei pentru prietenie și pace cu Uniunea Sovietică, sarcina apărării ei împotriva agresiunii imperialiste.

In „Buletinul de acțiune împotriva războiului", s'a publicat o scrisoare a tov. Gh. Gheorghiu-Dej intitulată: „Greșelile mișcării antirăzboinice" — care a avut o deosebită importanță în orientarea luptei împotriva pregătirilor agresive antisovietice ale imperialismului american, englez și francez și în clarificarea ideologică a luptei pentru pace.

„...Dacă burghezia românească nu ar dori războiul, atunci cum s'ar explica umflarea constantă a bugetului militar, politica dușmănoasă care se duce împotriva Uniunii Sovietice și chiar faptul, în aparență mai neînsemnat, al persecuției mișcării antirăzboinice?

...Uneltirile războinice se fac nu numai la Paris ci și la București, iar între urzitorii războiului nu sunt numai marii industriași Detterding, Schneider, Loucher, etc., ci și d-nii Ausnit, Mociorniță, Lemaitre, etc., fabricanți autohtoni".

Congresul al V-lea, la care s'au clarificat problemele fundamentale ale Partidului — analizând desvoltarea relațiilor între U.R.S.S. și România, a adus o serie de precizări de o însemnătate deosebită.

Rezoluția Congresului al V-lea din 1932 arată că:

„România se află la marginea lumii capitaliste și se învecinează direct cu țara care construește socialismul. Aceasta determină ca România să fie unul din cele mai importante inele ale războiului imperialist contrarevoluționar, organizat de imperialismul internațional contra U.R.S.S.".

Congresul a scos în evidență că: „războiul contra U.R.S.S., Patria tuturor celor ce muncesc și a tuturor asupriților... va fi totodată războiul nemilos contra maselor muncitoare din România însăși", și că „Partidul va putea să mobilizeze massele cele mai largi la lupta contra acestui pericol, numai atunci când va ști să explice acestor masse, că apărând U.R.S.S., ele se apără totodată pe ele înșile, apără interesele lor zilnice, interesele lor vitale și traînice".

In consecință, Rezoluția Congresului a pus ca o problemă centrală: „sarcina de a lupta contra acestei pregătiri turbate a războiului contrarevoluționar împotriva U.R.S.S.", care pregătire caracterizează întreaga politică internă și externă a României — de aci și sarcina:

„de a populariza pe larg — opunând sistemul socialist celui capitalist — succesele U.R.S.S. în opera de clădire a socialismului, demascând zi cu zi, fără preget, calomniile burghezo-social-democrate ca metode de pregătire a intervenției războinice împotriva Uniunii Sovietice".

„Partidul Comunist se afla în fața covârșitoarei sarcini de a organiza fără a pierde un moment lupta contra pregătirilor de război antisovietic și pentru apărarea revoluționară a Uniunii Sovietice".

După Congres aceste sarcini și angajamente se transformă în acțiuni de luptă, în realizări și fapte.

Lupta pentru revendicările muncitorești, țărănești, pentru muncă, pământ, pace se împletește strâns cu lupta împotriva războiului antisovietic și pentru prietenia cu U.R.S.S.

Rezoluția C.C. al P.C.R. din Aprilie 1932 arată: „Intre pregătirea turbată a războiului de către imperialismul internațional și cel român și între ofensiva guvernului contra C.F.R.-iștilor există cea mai strânsă legătură pe care Partidul nostru, în mod sistematic, trebue să o desvăluie în fața masselor".

Luptele din Februarie 1933 ale C.F.R.-iștilor și petroliștilor, primele lupte mari din Europa după venirea lui Hitler la putere, împotriva fascismului și a războaielor puse la cale de imperialism — au zădărnicit pentru un timp acele planuri ale trusturilor internaționale care au crezut că, fără să întâmpine vreo rezistență, vor putea jefui și fasciza țara noastră transformând-o într'o bază sigură a agresiunii antisovietice.

Astfel, greva din Februarie organizată peste capul social-democraților, pe baza frontului unic de jos, având un caracter vădit politic, a mobilizat pe muncitorii C.F.R.-iști nu numai pentru revendicările economice, ci și pentru lozincile: „Jos starea de asediu. Cerem eliberarea arestaților. Jos cu războiul antisovietic. Trăiască Partidul Comunist!".

In anul 1934 — în condițiile create odată cu luarea relațiilor diplomatice între U.R.S.S. și România, fapt acceptat de burghezo-moșierimea noastră antisovietică la ordinul imperialiștilor americani și englezi, care voiau să ascundă astfel pregătirile de război împotriva U.R.S.S. — un grup de muncitori, profesori universitari, scriitori, ziariști dau naștere, din inițiativa Partidului, Asociației „Amicii U.R.S.S.". După interzicerea acestei asociații, în Noembrie acelaș an, la începutul anului 1935 ia ființă „Societatea pentru întreținerea relațiilor culturale între România și U.R.S.S."

Scopul acestor organizații a fost acela de a face cunoscute în cele mai largi pături ale poporului român și ale naționalităților conlocuitoare, realizările din U.R.S.S., de a se stabili legături culturale cu țara vecină, de a înlesni cunoașterea reciprocă prin toate mijloacele, de a demasca calomniile antisovietice și de a milita pentru prietenia cu poporul sovietic. Presa prietenilor U. R. S. S.:

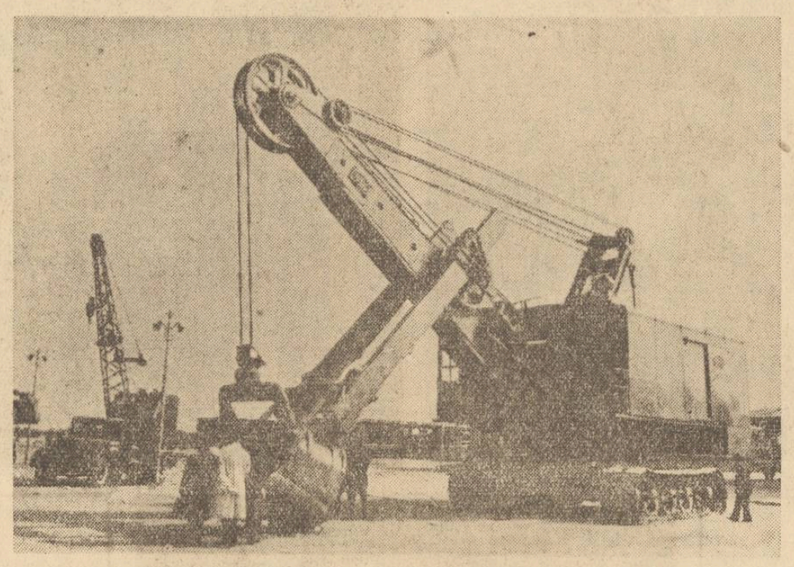

De un neprețuit ajutor ne sunt mașinile importate din U.R.S.S.
In clișeu: **un uriaș escavator sovietic, care lucrează acum pe șantierele Canalului Dunăre-Marea Neagră**

„Arena", „Echipa", „Bluza Albastră", „Reporter" din București, „Ecoul" din Iași, „Alte zări" și „Koruuk" din Cluj, „Cuvânt Nou" din Brașov, „Clopotul" la Botoșani, Ujszo din Tg. Mureș — duce, sub conducerea P.C.R., o vastă campanie de popularizare a marilor transformări revoluționare din U.R.S.S., împotriva pregătirilor imperialiste de război. Ecoul pe care l-a avut în masse activitatea acestor organizații și presa lor — înăbușite de prigoana siguranței — au dovedit, că prietenia cu poporul sovietic e mult dorită în rândurile oamenilor muncii din toate colțurile țării.

In anii fascizării rapide a țării de către dictatura burghezo-moșierească în frunte cu regele, P.C.R. ca și în primii ani ai existenței sale, conducând lupta poporului român pentru drepturile și libertățile sale, a mobilizat permanent pentru pace și prietenie cu U.R.S.S.

In scrisoarea din 1936 P.C.R. arată: „Norocul poporului nostru este vecinătatea sa cu Uniunea Sovietică, țara care nu numai că nu are niciun fel de interese, „expansioniste", nu numai că luptă pentru pace spre desăvârșirea grandioasei opere de ridicare socialistă a popoarelor ei la nemaivăzută treaptă de belșug și de cultură, dar care tocmai fiindcă este adevărata cetățuie a păcii, luptă pentru neatârnarea țărilor mici amenințate de fascismul imperialist. Deaceea Uniunea Sovietică este și cel mai firesc apărător al României împotriva pericolului de cotropire".

Manifestul C.C. al P.C.R. cu ocazia aniversării din 1929 a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie se adresează oamenilor muncii din România, astfel:

„Pentru noi proletari și țărani din România burghezo-moșierească, unde reacțiunea, dictatura regală, ca o sălbatică fiară mănâncă țara, asuprește și jefuește sălbatic pe cei ce muncesc și târăște popoarele țării în măcelul imperialist, aniversarea Marii Revoluții Socialiste nu este numai o sărbătoare măreață ci o hotărîtă zi de luptă". Și cheamă la lupta pentru pâine, libertate, pământ, „pentru alianța cu U.R.S.S. — pentru apărarea păcii și independenței țării".

Câteva zile după instalarea dictaturii fasciste antonesciene, la 10 Septembrie 1940 P.C.R. într'un document intitulat „punctul nostru de vedere" arată:

„România capitalisto-moșierească, România mică imperialistă, cu dictatura ei teroristă, militaro-gardistă, șubredă dar periculos de provocatoare e pregătită să servească drept adăpost unor eventuale provocări războinice, antisovietice. Deaceea mai mult ca oricând e nevoie nu numai de vigilența poporului muncitor, ci și de munca neobosită pentru întărirea relațiilor frățești cu clasa muncitoare și popoarele Uniunii Sovietice, de luptă contra stăpânirii imperialiste, de susținere revoluționară a politicii externe a Uniunii Sovietice, de apărarea Uniunii Sovietice, căci apărând Uniunea Sovietică, apărăm totodată viața poporului muncitor român".

— Și cheamă la lupta „pentru un guvern popular compus din reprezentanții celor ce muncesc care va duce o politică în interesul poporului muncitor și se va bucura de încrederea poporului, care va realiza năzuințele poporului muncitor, pacea stabilă prin sinceră și strânsă amiciție cu Țara Socialismului — unica țară ce poate ocroti poporul nostru de nimicitoarea catastrofă a războiului. „Pentru republica democratică populară!"

Nici sângeroasa dictatură fascistă și teroarea criminalului război antisovietic din anii 1941-1944 nu a împiedicat Partidul nostru să ducă înainte dârz și consecvent politica sa de prietenie și dragoste față de marea Uniune Sovietică. Toate documentele, manifestele, circulările P.C.R. din anii războiului antisovietic cer pace, pâine, libertate și front comun cu Țara Socialismului. Circulara din 8 Iunie 1941 arată:

„Sarcina și răspunderea istorică față de poporul român constă în organizarea luptei în România alături de marele popor sovietic și de celelalte popoare cotropite, pentru sdrobirea fascismului sângeros german, al slugilor sale din toate țările, pentru alungarea ocupanților fasciști din România, pentru doborîrea bandei de trădători dela cârma țării în frunte cu generalul Antonescu, pentru eliberarea țării de sub jugul sângeros german, pentru victoria Uniunii Sovietice, pentru România liberă și independentă".

La începutul lunii Septembrie 1941, P.C.R. a propus tuturor partidelor și formațiilor democratice și patriotice o platformă de colaborare de importanță istorică „lupta poporului român pentru libertate și independență națională". In această platformă P.C.R. declară că:

„E gata să colaboreze cu toate partidele, grupările, persoanele politice, cu toți patrioții români, pentru realizarea oricărei revendicări din platformă punând ca singurul criteriu al colaborării: atitudinea față de ocupanții hitleriști, de slugile lor trădătoare de țară și de războiul criminal contra Uniunii Sovietice".

— Pentru a realiza acest obiectiv „comuniștii trebue să lege popularizarea platformei cu campania pentru popularizarea Uniunii Sovietice, a popoarelor sovietice și a eroicei Armate Roșii, care prin jertfe enorme duc războiul împotriva hoardelor fasciste, nu numai pentru apărarea Patriei Sovietice și a cuceririlor grandioase ale socialismului, ci și pentru salvarea libertății tuturor popoarelor, a culturii și civilizației... de sabia și bârbaria fascistă".

Platforma precizează și formele concrete ale luptei: împiedicarea producției de război, a transportului de muniții, arme și armate, sabotajul și lupta partizanilor.

Alături de întregul nostru popor muncitor, la chemarea Partidului, intelectualitatea legată de popor din țara noastră, cei mai buni dintre oamenii de știință, de artă și scriitorii noștri au dus o luptă pentru sfărâmarea jugului fascist, pentru apărarea libertății și a culturii, pentru pace și alianța cu U.R.S.S.

In broșura „Vine Armata Roșie" editată în 1944, P.C.R. se adresează intelectualității românești cu următoarea chemare:

„Universitatea română cunoaște multe minunate figuri de profesori, care au înțeles de mult că libertatea și cultura sunt nedespărțite. Ei știu că a lupta pentru libertate însemnează a lupta pentru cultură. Ei știu că intelectualitatea românească este produsul acestui popor de muncitori și plugari, care cu truda lor, cu sacrificiul lor, totdeauna necunoscut și de multe ori batjocorit, au ridicat și plătit biblioteci, laboratorii și universități, făcând cu putință înfiripărea unui început de cultură națională.

Menirea intelectualității românești este să stea alături de popor și să păstreze licărirea de lumină, în clipele cele mai întunecate. Guvernul Antonescu tratează intelectualitatea română ca pe o ciocoime egoistă, fără ideal și fără scrupule, gata să dea bir cu fugiții, la cea dintâi sguduire națională.

Partidul Comunist cheamă pe profesori, pe ingineri, pe medici, pe magistrați, pe preoți, pe scriitori și artiști să rămână în mijlocul neamului și acum, în ceasul de cumpănă al istoriei naționale, să-și dea contribuția lor de jertfă, luptând fără șovăire împotriva dușmanului țării noastre și al culturii omenirii: Hitler și bandele lui înarmate".

„Pace și prietenie cu U.R.S.S." a fost lozinca pentru care P.C.R. chema neîncetat la luptă în tot timpul războiului criminal antisovietic. Frontul Patriotic Antihitlerist creat din inițiativa P.C.R. a fost o lovitură directă dată hitlerismului, dar abia formarea Frontului Unic Muncitoresc realizat în condițiile ofensivei victorioase a Armatei Sovietice, pe frontul Chișinău-Iași, a dat posibilitate de a se concentra forțe mai largi pentru eliberarea țării noastre din ghiarele fascismului și pentru înfrățirea cu Țara Socialismului.

După 23 August 1944, datorită eliberării noastre de către glorioasa Armată Sovietică condusă de marele Stalin, am putut să înfrângem uneltirile reacțiunii și complotul imperialist americano-englez care sprijinindu-se pe ajutorul burgheziei și moșierimii române, amenința cu înrobirea țara noastră. Partidul duce „o permanentă acțiune de educare a maselor în spiritul dragostei și al recunoștinței pentru Uniunea Sovietică".

Partidul Muncitoresc Român a arătat limpede întregului popor muncitor, că patriotismul adevărat nu poate fi despărțit de spiritul internaționalismului proletar, iar piatra de încercare este atitudinea față de U.R.S.S., prietenie față de gloriosul popor sovietic. Numai spioni ca Tito și banda lui care duc popoarele din Iugoslavia pe drumul războiului pot avea o atitudine dușmănoasă față de Uniunea Sovietică.

„Marile progrese obținute de țara noastră pe toate tărâmurile, marile victorii ale clasei muncitoare și ale întregului popor muncitor pe calea revoluției socialiste au confirmat justețea politicii partidului nostru dusă cu nestrămutată hotărîre dealungul a trei decenii, politică de prietenie cu marea Uniune Sovietică, de însușire și aplicare creatoare a gloriosaei experiențe a Partidului Bolșevic, de devotament și dragoste nemărginită, pentru gloriosul stegar al păcii, conducătorul și învățătorul omenirii muncitoare, I. V. Stalin".

Conducătorul educației comuniste a tineretului

de CORNELIA FILIPAȘ
membru în Comitetul Central al U. T. M.

Încă dela înființarea sa, Partidul clasei muncitoare a acordat o atenție deosebită tineretului. Călăuzindu-se după exemplul P. C. (b) al U.R.S.S., Partidul a creiat, încă în anii de cruntă ilegalitate, Uniunea Tineretului Comunist.

Tineretul, educat în spirit marxist-leninist și mobilizat de Uniunea Tineretului Comunist, a fost întotdeauna un participant activ, energic și înflăcărat la lupta dusă de către clasa muncitoare și Partidul ei împotriva regimului burghezo-moșieresc.

Urmând exemplul Comsomolului și al tineretului sovietic, U.T.C.-iștii au luptat pentru eliberarea de sub jugul capitalist, dând dovadă de eroism și hotărîre în lupta împotriva asupritorilor poporului muncitor. Tineri educați de Uniunea Tineretului Comunist, ca Pavel Tcacenco, Lazăr Grünberg, Bernat Andrei, Filimon Sârbu, Olga Bancic, Vasile Roaită și atâția alții, au dovedit prin lupta lor cinstită și dreaptă dragostea fără margini a tineretului condus de Partid pentru clasa muncitoare și pentru cauza comunismului.

Năzuințele cele mai înalte, trăsăturile cele mai frumoase, caracteristice comuniștilor, au fost cultivate de Uniunea Tineretului Comunist în rândurile membrilor săi. Dârzenia și ura neîmpăcată față de dușmanul de clasă, neînfricarea și hotărîrea de luptă au luminat lupta și viața glorioasă a U.T.C.-iștilor. Disprețuind provocările, temnițele și schingiuirile cele mai groaznice, privind fără frică moartea în față, ei au luptat cu ardoare și pasiune revoluționară, fiind însuflețiți de măreața cauză a proletariatului.

Lupta U.T.C.-iștilor, condusi de către Partidul Comunist, constitue pagini luminoase, pagini de cinste și de glorie, pentru tineretul muncitor din țara noastră. Nicicând nu vor fi uitate de tineretul nostru muncitor pildele de eroism ale U.T.C.-iștilor, jertfa, dragostea și încrederea lor neclintită în victoria cauzei proletariatului.

Dragostea lor pentru popor, devotamentul lor în luptă călăuzește și însuflețește tineretul nostru în munca de construire a socialismului.

★

Uniunea Tineretului muncitor, organizație comunistă a tineretului muncitor dela orașe și sate, vlăstar iubit al Partidului, urmează tradiția de luptă a U.T.C.-ului.

Așa cum se arată în Rezoluția Ședinței Plenare a C.C. al P.M.R. din 22—24 Decembrie 1948 asupra activității Partidului în rândurile tineretului „problema organizării tineretului muncitor sub conducerea Partidului prezintă o mare importanță politică, deoarece prin marea sa energie, entuziasmul creator și dinamismul său, tineretul muncitor reprezintă un factor de seamă al luptei pentru construirea socialismului".

Pentru a mobiliza și organiza tineretul în vederea participării sale active la rezolvarea marilor sarcini pe care construirea socialismului le pune în fața poporului nostru muncitor, este necesar a educa activ eroismul, abnegația și perseverența lui în muncă. A continua tradițiile eroice ale U.T.C.-ului în noile condiții din țara noastră, înseamnă tocmai „a munci și a lupta pentru îndeplinirea acestor sarcini cu același elan, cu aceeași abnegație și hotărîre de neclintit, cu care U.T.C.-iștii s'au încadrat în lupta clasei muncitoare pentru doborîrea regimului burghezo-moșieresc, pentru libertate, pace, cultură și o viață mai bună" (Al. Moghioroș: „Sarcinile organizației unice a tineretului muncitor").

Uniunea Tineretului Muncitor a educat și educă membrii săi în spiritul atitudinii comuniste față de muncă, privind această chestiune ca o problemă principală a educației comuniste a tineretului.

Cu mândrie poate privi poporul nostru realizările în muncă ale tineretului în mărețele construcții ale socialismului Pe șantierele naționale dela Bumbești-Livezeni, Agnita-Botorca, Lunca-Prutului, având în frunte pe U.T.M.-iști, tinerii au luptat cu îndârjire și avânt pentru a duce la îndeplinire sarcinile încredințate de Partid.

Mari sunt realizările tineretului nostru în producție. Luptând pentru îndeplinirea sarcinilor de plan, ei contribue la opera de construire a bazei economice a socialismului din țara noastră. „Lupta pentru îndeplinirea Planului Cincinal reprezintă un minunat și vast program de educație a tineretului în spiritul comunismului" (Gheorghe Florescu: Sarcinile Uniunii Tineretului Muncitor în îndeplinirea Planului Cincinal).

Cine n'a auzit de succesele în producție, de înalta atitudine patriotică a tinerilor din brigada minerului utemist Kopetin Gheza, dela minele de cărbuni Lupeni, de brigada utemistă a lui Gheorghe Băcanu dela Uzinele „1 Mai" care a realizat în 1950 3 norme anuale. Patriotism înflăcărat și dragoste față de clasa muncitoare au dovedit cei 28 de mii de tineri și cele 1.695 brigăzi U.T.M. care, la începutul lunii Decembrie 1950 lucrau în contul anului 1951. Pretutindeni, tineretul educat de U.T.M. participă cu bucurie și hotărîre la ridicarea economică a Patriei noastre, conștient că, în acest fel, întărește capacitatea ei de apărare împotriva încercărilor bandiților imperialiști de a înrobi din nou poporul nostru muncitor.

Ridicând nivelul producției noastre economice tineretul participă în mod activ la marea luptă pentru cucerirea păcii. In această luptă pentru depășirea și crearea unor produse de bună calitate, în lupta pentru economii și pentru scăderea prețului de cost al bunurilor fabricate, cresc minunate calități ale tânărului constructor al societății socialiste.

Cu același avânt muncește tineretul nostru și pe ogoarele Patriei pentru transformarea socialistă a agriculturii. In gospodăriile agricole colective, în gospodăriile agricole de Stat și în S.M.T.-uri, tinerii țărani muncitori, tractoriștii și specialiștii agronomi participă cu însuflețire la realizarea planurilor de însămânțări și a muncilor agricole de primăvară.

Utemiștii dela sate desfășoară o largă acțiune de lămurire a țărănimii muncitoare asupra marilor avantagii ale muncii mecanizate și pe mari întinderi de pământ în cadrul Gospodăriilor Agricole Colective. Ei învață cu răbdare și perseverență țărănimea noastră muncitoare să-și creeze o viață mai bună, ferită de necazurile și lipsurile gospodăriei individuale, ei demască cu tărie în fața țărănimii muncitoare pe dușmanii ei de moarte, chiaburii veninoși, care încearcă tot felul de mijloace pentru a zădărnici transformarea socialistă a agriculturii noastre.

Uniunea Tineretului Muncitor participă la marea bătălie pentru ridicarea nivelului cultural și politic al țărănimii muncitoare, sprijinind lupta pentru lichidarea analfabetismului, popularizând hotărîrile Partidului și ale Guvernului, organizând echipe culturale artistice în cadrul căminelor culturale, etc.

Utemiștii sunt în fruntea acțiunilor de înfrumusețare a satelor Patriei noastre. Astfel, tinerii din organizația de U.T.M. a comunei Prejmer, Regiunea Stalin, chemând la întrecere pentru înfrumusețarea satelor organizațiile utemiste sătești din Regiunea Stalin au depus muncă de folos patriotic, amenajând un parc în mijlocul satului, împrăștiind pietriș dealungul șoselei, etc.

In școli și facultăți, tinerii fii de muncitori, țărani muncitori și intelectuali progresiști învață cu sârguință, îndrumați de Uniunea Tineretului Muncitor pentru a-și însuși cunoștințele necesare unor bune cadre de tehnicieni și specialiști în industrie, economie, cultură, etc.

A educa tinerii elevi și studenți astfel încât să poată deveni cadrele de comandă noi în domeniul economiei și culturii socialiste, în aceasta constă educația comunistă desfășurată de organizația noastră în rândurile elevilor și studenților.

Astăzi tineretul prin grija Partidului are la dispoziție o școală nouă, o școală științifică, orientată în spiritul învățăturii marxist-leniniste, care are drept scop să formeze din tinerii noștri constructori pricepuți ai societății socialiste. Reforma învățământului inițiată și făurită de P.M.R. a deschis posibilități uriașe tineretului pentru a-și însuși treptele cele mai înalte ale culturii și științei socialiste.

Învățând temeinic, însușindu-și cunoștințe trainice, tinerii elevi și studenți își îndeplinesc datoria lor către Patrie, dovedind atașamentul lor față de clasa muncitoare. Elevii Ciobotea Vasile, din clasa a XI-a a Liceului de băeți din Turnu Severin, Clin Maria, din anul IV al Școlii Pedagogice de fete din Dorohoi, Morocz Tiberiu, din clasa a XI-a a Liceului Mixt din Arad și mulți alții își îmbină cu succes munca la învățătură cu activitatea în organizație având nota 10 la majoritatea obiectelor. In Școala Medie Electrotehnică din București, elevii în cea mai mare parte fii de muncitori, au obținut un înalt nivel la învățătură și au realizat importante economii în cinstea aniversării Partidului.

Luptând cu hotărîre în producție, clădind fabrici și uzine, participând la electrificarea țării noastre și la transformarea socialistă a agriculturii, însușindu-și cu îndârjire știința și tehnica, tineretul nostru aduce o contribuție puternică la lupta pentru pace.

Imperialiștii anglo-americani, dușmani de moarte ai popoarelor, atentează la libertatea și independența popoarelor, și pun la cale noi măceluri sângeroase pentru a arunca din nou mizeria, exploatarea și asuprirea capitalistă asupra masselor muncitorești din țările ce s'au eliberat de sub jugul imperialist.

De aceia Partidul nostru pune un deosebit accent pe educarea membrilor de Partid și a oamenilor muncii în spiritul patriotismului socialist, al internaționalismului proletar și al urii împotriva imperialiștilor, în vederea înarmării morale și ideologice a masselor în lupta pentru apărarea păcii, alături de toate forțele luptătoare pentru pace, în frunte cu U.R.S.S., împotriva dușmanilor de moarte ai păcii și socialismului, imperialiștii americano-englezi.

A desvolta dragostea pentru Patrie a tineretului nostru, față de clasa muncitoare și Partidul ei, față de U.R.S.S. și față de marele prieten și conducător al tineretului, tovarășul Stalin, este sarcina patriotică și internaționalistă cea mai de seamă a organizației noastre.

In cinstea celei de a 30-a aniversări a părintelui nostru drag, Partidul Muncitoresc Român, tineretul și-a încordat și mai mult forțele în munca de construire a socialismului în Patria noastră, aducând Partidului noi și noi dovezi de dragoste și devotament în lupta pentru socialism.

Ca ajutor al partidului în activitatea politică, economică, administrativă și în munca educativă la orașe și la sate, organizația unică a tineretului muncitor se va preocupa în mod deosebit de ridicarea nivelului culturii generale și tehnice a tineretului din întreprinderi, dela sate, din școli și universități, de desvoltarea cunoștințelor sale politice.

(Din Rezoluția ședinței plenare a C. C. al P. M. R. din 22-24 Decembrie 1948 asupra activității Partidului în rândurile tineretului).

„Care e îndreptarul nostru, care e garanția că nu vom greși, că vom fi demni de încrederea c l a s e i muncitoare și a întregului popor muncitor?

Indreptarul și chezășia noastră este teoria revoluționară a clasei muncitoare, t e o r i a marxist-leninistă. Indreptarul și chezășia noastră este învățătura lui Marx, Engels, Lenin și Stalin.

Indreptarul și chezășia noastră este drumul spre socialism și comunism, trasat de măreața experiență a Partidului Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice".

ANA PAUKER

„Avem în față sarcini grele, care cer noi eforturi de muncă, sacrificii dela toți. Dar nu sunt greutăți de neînvins în fața clasei muncitoare, care, eliberată de sub jugul exploatării capitaliste, sub conducerea partidului său de avantgardă, făurește măreața operă istorică, construirea unei societăți noi, fără clase, fără exploatarea omului de către om".

VASILE LUCA

Un moment din lupta Partidului: procesul „rebeliunii" dela Jilava

Faptele istorisite aici reprezintă unul din numeroasele episoade ale luptei eroice pe care a dus-o Partidul în cei 30 de ani de glorioasă existență. Ele s'au petrecut în 1928, pe vremea când la sfârșitul perioadei de stabilizare relativă a capitalismului, se anunța marea criză economică mondială de lungă durată. Semnele acestei crize care va cuprinde, fără excepție, toate țările capitaliste, începuseră să apară și în țara noastră. Regimul burghezo-moșieresc pregătea seria nesfârșitelor concedieri și aplicarea curbelor de sacrificiu pe salariu, pregătea seria împovărătoarelor împrumuturi în străinătate, pentru a se salva, cu prețul înrobirii și mai adânci a țării la ghișeele băncilor apusene.

Ascuțirea exploatării capitaliste a făcut ca lupta maselor populare, conduse de Partid, să ia un nou avânt, demascând regimul de trădare a țării și de vânzare a bogățiilor ei. Simțind primejdia, guvernul liberal și apoi guvernul național țărănesc au aruncat în închisoare sute de luptători ai clasei muncitoare, membri de partid sau tineri uteciști, pentru „vina" de a fi cerut pâine și libertate. Ei erau închiși la Doftana, la Aiud, la Mislea sau la Jilava. Aceasta din urmă a fost una din cele mai înfricoșătoare închisori din țara noastră. După Doftana, Jilava era a doua temniță cumplită, unde mulți dintre luptătorii clasei muncitoare erau umiliți, bătuți, subalimentați, lipsiți de lumină și aer, torturați în chip bestial.

Inchisoarea Jilava era instalată într'un vechi fort din centura de fortificații a Capitalei, construit din beton armat, la o adâncime de câțiva metri sub pământ. Soarele și lumina pătrundeau cu greutate în celule. In schimb, frigul și umezeala străpungeau până la oase, secătuind de vlagă și pe cei care ar fi avut o tărie de piatră. Și ca și cum asta n'ar fi fost de ajuns, directorul închisorii construise și 9 carcere de beton, adevărate cutii înguste de 70/70 cm., în care deținuții nu se puteau nici măcar așeza jos, ci trebuiau să stea numai în picioare în tot timpul pedepsei. Pe drept cuvânt deținuții numiseră aceste carcere „coșciuge de ciment". O bară lungă și grea de fier zăvora ușile tuturor acestor încăperi de bestială tortură.

Mâncarea la puscăria Jilavei era vestit de rea și în cantități cu totul insuficiente. Conducerea închisorii se afla pe atunci în mâinile maiorului Arghir, o brută de o răutate și o lăcomie proverbială, un om care reprezenta întru totul regimul exploatator care-i pusese acolo. El fura ca un hoț ordinar până și rația deținuților.

Se aflau pe atunci la Jilava 15 comuniști și uteciști, muncitori și intelectuali, arestați pentru că luptau sub steagul Partidului, împotriva exploatării burghezo-moșierești, pentru libertate și pentru prietenie cu Uniunea Sovietică.

In închisoarea dela Jilava, acești comuniști nu erau tratați ca deținuți politici, ci erau socotiți deținuți de drept comun. Aceasta pentru că regimul burghezo-moșieresc urmărea exterminarea lor și căuta mijloacele cele mai crude pentru a atinge acest scop criminal. Comuniștii erau ținuți toată ziua în încăperi mici, întunecoase și mucegăite. Hârdăul, groaznicul hârdău al închisorii, era în cea mai mare cinste la Jilava. La cel mai mic protest, deținuții erau înjurați și bătuți până la sânge. Unele neînsemnate drepturi, legale chiar și într'o închisoare burghezo-moșierească, nu puteau fi câpătate decât cu grele lupte. Sistemul de bătăi și umilinți, lanțurile, privațiunile de tot felul, nu mai aveau nicio margine. Ca în majoritatea închisorilor, ea, burghezo-moșierimea, își ducea și la Jilava, cu cruzime și sadism, acțiunea crunță de exterminare a luptătorilor Partidului Comunist.

Nici vorbă să li se îngădue comuniștilor primirea cărților ori a gazetelor. Comunicarea cu cei din afară era foarte anevoioasă și adesea, pe îndelungate perioade de timp, complet interzisă. Impotriva acestui cumplit regim de teroare, comuniștii dela Jilava, susținuți, sfătuiți și îmbărbătați permanent de Partid, au luptat cu energie nedomolită, cu mijloace nebănuit de variate, pentru a obține un regim politic, adică vorbitor fără gratii, dreptul de a circula în interiorul închisorii, dreptul de a primi pachete, de a li se găti mâncarea separat, de a-și procura cărți, ziare, reviste, ca să poată citi, scrie și învăța.

Cu tot regimul înăsprit care li se aplica, comuniștii dela Jilava au introdus totuși în închisoare, cu ajutorul tovarășilor din afară, oarecare literatură de partid. Au izbutit chiar să organizeze o adevărată școală de partid, cu lecții și cu discuții numeroase, închegate pe baza celor spuse în lecții. In acest fel, comuniștii din Jilava au desbătut o serie întreagă de probleme în legătură cu lupta Partidului. Pe atunci, Partidul avea de luptat atât împotriva exploatării burghezo-moșierești, cât și împotriva „teoriilor" putrede, oportuniste și trădătoare ale social-democrației de dreapta. Prin discuțiile pe care le purtau, membrii de partid din Jilava își îmbogățeau cunoștințele, înarmându-se în lupta împotriva lichidatoriștilor și oțelindu-se pentru necruțătoarea luptă împotriva regimului capitalist. Astfel, cu enorme eforturi și riscuri, Partidul a izbutit să transforme și închisoarea Jilava într'o adevărată școală de pregătire și de călire a cadrelor de partid.

Datorită sprijinului Partidului, comuniștii închiși la Jilava și-au organizat mai hotărît lupta împotriva regimului neuman la care erau supuși. Astfel, când erau scoși pentru o jumătate de oră „la plimbare" comuniștii nu intrau în celule decât după multe împotriviri și după adevărate clocniri cu garda închisorii. Pentru a-i sancționa conducerea închisorii i-a băgat la carcere.

Regimul impus comuniștilor închiși în „coșciugele de ciment" era mai înfiorător ca oricând. Adesea erau închiși și câte doi într'o carceră, sau încarcerați în lanțuri. In urma unui astfel de tratament, o parte din deținuți s'au îmbolnăvit grav, și-au sculpat plămânii roși de tuberculoză. Guvernul moșierilor și al bancherilor se temea de forța Partidului și urmărea să distrugă pe comuniști, să distrugă Partidul care, deși aruncat în ilegalitate, lupta dârz și neînfricat. Comandantul închisorii a ordonat ca toate carcerile să fie zilnic inundate cu apă, pentru ca umezeala să devină mai pătrunzătoare, mai rece, mai ucigașă. Comuniștii au găsit totuși în ei atâta putere încât să suporte și acest regim câinesc. Uneori, noaptea, cei încarcerați, opintindu-se toți odată, reușeau să smulgă din cheutori bara de fier care zăvora carcerele. Astfel puteau ieși pentru scurt timp din carceră, să-și mai desmorțească oasele și să-și mai odihnească picioarele frânte în „coșciugele de ciment".

Regimul acesta îngrozitor a fost aplicat celor 15 comuniști timp de 45 de zile. In acest timp, ei au izbutit să vorbească soldaților din gardă, dintre care mulți erau feciori de muncitori sau de țărani muncitori, să le arate motivele pentru care sufereau în temniță și în interesul cui erau păziți și torturați în cumplitele carcere ale Jilavei. Adeseori au reușit să-i convingă pe soldați să le procure material de scris și să ducă în afară de închisoare scrisori de-ale încarceraților. Astfel, tovarășii din afară au aflat de cumplitul regim impus deținuților comuniști dela Jilava. Partidul a organizat lupta împotriva regimului din închisori, informând presa, mobilizând massele populare care au alcătuit proteste și au cerut cu energie regim politic pentru deținuții comuniști.

Odată cu sprijinul tot mai puternic pe care comuniștii din închisoarea Jilava îl primeau din partea Partidului, a crescut și rezistența lor împotriva regimului de exterminare care li se aplica. Atunci când s'a ordonat o nouă încarcerare, ei s'au împotrivit cu îndârjire. Acest fapt a fost calificat drept „rebeliune" și a constituit baza unui nou proces împotriva deținuților comuniști dela Jilava.

Dați în judecată și târîți în fața Consiliului de Război, comuniștii au transformat acest proces într'un proces al regimului barbar din închisori. In timpul desfășurării lui, ei au demascat cu îndrăzneală cumplitul regim administrat deținuților politici dela Jilava și din celelalte închisori. Au fost aduși martori dela toate închisorile din țară. Ei au arătat cum li s'au luat cărțile și au fost înciuate în celule unde le-au ros șoarecii, au arătat cum erau insultați, bătuți, chinuiți până la leșin, au demascat barbara tortură din carcerile înundate cu apă, au vorbit despre lanțul nesfârșit de șicane și de umilințe la care erau supuși.

Procesul „rebeliunii" dela Jilava a desvăluit regimul cumplit ce se aplica deținuților comuniști, care luptau, îndrumați de Partid, pentru construirea unei lumi mai bune. El a fost totodată un mijloc de mobilizare a maselor populare în lupta împotriva exploatatorilor, în lupta împotriva regimului burghezo-moșieresc.

Prin acțiunea eroică a Partidului, prin ajutorul dat tuturor comuniștilor, și închisoarea dela Jilava a putut fi transformată într'o școală de luptă împotriva regimului exploatator.

Partidul a înarmat pe comuniști cu nebiruite puteri de a înfrunta umilințele și torturile închisorii, i-a învățat să ducă și între zidurile ei lupta împotriva dușmanului de clasă.

Iar procesul calificat „rebeliune" și intentat deținuților comuniști dela Jilava a fost transformat într'un proces al regimului barbar din închisori, într'un proces de acuzare fățișă a regimului burghezo-moșieresc de exploatare și de subjugare a poporului muncitor.

Exemplul luptelor eroice duse de Partid în trecut mobilizează astăzi pe oamenii muncii în efortul lor de construire a socialismului, înarmează tineretul cu învățătura Partidului, îi educă și îl însuflețește pentru a porni mâine la desăvârșirea socialismului în Patria noastră.

Continuând cu cinste glorioasele lupte din trecut, Partidul nostru conduce astăzi poporul muncitor spre noi victorii în lupta pentru o viață fericită, în lupta pentru apărarea păcii.

Partidul conduce lupta pentru pace și socialism

Au trecut de atunci 30 de ani. Strălucirea luminosului far al Marei Revoluții Socialiste din Octombrie umplea de speranțe muncitorimea țării noastre. Proletariatul rus, condus de Partidul Bolșevic al lui Lenin și Stalin, arătase întregii omeniri muncitoare calea de urmat. Și atunci, în urma luptei muncitorimii din țara noastră a fost convocat la 8 Mai 1921 Congresul Partidului Socialist din România. Cinci zile de desbateri și la 13 Mai, cu o majoritate sdrobitoare, Congresul a votat înființarea Partidului Comunist din România, afilierea la Internaționala III-a.

30 de ani au trecut de atunci. 30 de ani de neîncetată luptă. Istoria ultimelor trei decenii e plină de figuri măreți, revoluționari călîți în focul luptei, crescuți de Partid, dârzi și neclintiți eroi care s'au jertfit pentru cauza clasei muncitoare Ilie Pintilie, Bela Brainer, Constantin David, Elena Pavel și câți alții. A venit apoi o zi în care zidurile închisorilor au fost surpate, dictatura antonesciană înlăturată și ocupanții hitleriști alungați. Mai departe, neîmpăcată a fost lupta maselor muncitoare sub steagul Partidului sub îndrumarea înțeleaptă a iubitilor conducători ai poporului în frunte cu tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Ana Pauker, Vasile Luca, Teohari Georgescu. Rând pe rând au fost cucerite poziții puternice în viața politică, socială și economică a țării. Iar astăzi, sub conducerea Partidului, oamenii muncii din întreprinderi, de pe ogoare, din instituții și din așezămintele culturii construesc socialismul în Republica Populară Română.

Pe Valea Cernei...

Inaintând spre Hunedoara, orașul se înșiră în fața ochilor printr'un șir de coșuri aliniate. Incă o bucată de drum și în zare a apărut alt grup de coșuri metalice. Altă bucată de drum și din pământ s'au ridicat alte coșuri de cărămidă.

Așa îți apare orașul uzină Hunedoara. Apropierea lui o sesizezi odată cu grupurile de înalte coșuri industriale care domină aceste așezări omenești de pe Valea Cernei. Aici, la Ghelar, în vagoane de tablă, sosește o piatră cenușie — siderita — un oxid de fier. Din vârful munților, dela Vadul Dobrei, cu funicularul, brișcarii trimit lemnul transformat în mangal. Dela Govâjdia vin încărcate alte vagoane cu piatră de calcar. Din Uniunea Sovietică poposesc cocsul, cărămizile refractare și iată adunată la combinatul siderurgic Hunedoara materia primă care, trecută prin temperaturi de neînchipuit, va da naștere fontei.

In cuptoarele combinatului fonta se transformă în oțel, oțelul necesar industrializării țării noastre, oțelul necesar mecanizării agriculturii, oțelul necesar electrificării Patriei noastre. De aceea, oțelarii combinatului siderurgic Hunedoara, îndrumați de Partid, luptă pentru a da Republicii Populare Române cât mai mult oțel. Iată: în 1951, în primul trimestru, producția specifică medie de oțel pe oră și metru pătrat suprafață de vatră a crescut cu 3 kg., față de media anului 1950.

Insuflețiți de întrecerea socialistă, oțelarii au elaborat în acest prim trimestru de plan 133 șarje rapide. In cinstea aniversării Partidului, oțelăria Siemens-Martin dela Hunedoara a realizat cu 22 kg. oțel pe oră și metru pătrat suprafață de vatră mai mult față de indicile de folosire planificat al cuptoarelor, iar în primele 15 zile ale lui Aprilie s'au elaborat 49 șarje rapide.

Alături de furnaliștii hunedoreni luptă și învățătorii și profesorii regiunii Hunedoara. Alături de lupta pentru oțel se duce și lupta pentru carte. Iar rezultatele sunt și aici frumoase.

In Orăștioara de Jos, la școala de 7 ani condusă de Gheorghe Fenești țăranii au zidit, cu mijloacele satului o clădire nouă. Tot aici și tot cu puterile proprii s'au organizat un internat și o cantină în care sunt ingrijiți părinteste 74 de copii ai oamenilor muncii. Toți copiii în vârstă de școală învață zi de zi. Grădina școlii de 460 de metri pătrați, dă legume cantinei. Școala se mândrește cu un frumos muzeu agricol. Dar, în deosebi, mândria școlii este instalarea, tot cu mijloace locale, a unei turbine electrice care dă curent claselor și internatului.

Gheorghe Fenești directorul școlii, membru de partid și activist social, este un om pe care tot satul îl respectă. El a pornit multe acțiuni frumoase aici: construirea căminului cultural, organizarea cooperativei de consum și câte altele. Munca de alfabetizare condusă de el în această comună a dat și ea roade bune: pentru anul școlar 1951—1952 nu vor mai rămâne decât cinci analfabeți de cuprins la cursuri.

Școala este înconjurată de dragostea și grija tuturor oamenilor satului. Ei răspund întotdeauna la chemările ei. Intreg satul a venit să pregătească varul, să lucreze cărămizile și să ridice zidurile școlii. Fiecare privește cu toată încrederea această școală, căci știe că aici copiii sunt educați cu pricepere și căldură, pentru a putea deveni cadre de nădejde, muncitori calificați, tehnicieni și ingineri la uriașul combinat siderurgic din Hunedoara sau în altă întreprindere a economiei noastre socialiste, oameni ai culturii, științei sau artei noi.

Așa muncesc astăzi oamenii pe întreg cuprinsul țării noastre. El aduc cu toții, o însemnată contribuție la realizarea prevederilor Cincinalului, pentru îndeplinirea căruia Partidul a chemat întreg poporul muncitor.

Pe întinsul câmpiilor

Ii mersese vestea României de „țară eminamente agricolă". Își făceau moșierii mendrele, jefuiau pământul, așezările și oamenii și țara rămânea mai departe „eminamente agricolă". Se vorbea de agricultură, se vorbea de pământul mănos al țării, dar se mai ara cu plugul de lemn și pelagra rodea țărănimea care se hrănea cu mălai muced.

Astăzi oamenii vorbesc despre Patria lor care, pe zi ce trece, se transformă într'o țară cu industrie înaintată, în care plugul de lemn a devenit o amintire, o țară cu industria înaintată ale cărei câmpii întinse încep a fi lucrate cu mii și mii de tractoare.

Iată o nouă primăvară în care, cu mai multă râvnă decât oricând altă dată, milioane de țărani, mobilizați de Partid, luptând pentru pace, au pornit la realizarea planului de însămânțări. Mai multă râvnă decât oricând altă dată pentrucă, în urma vorbelor, au venit faptele. La Slobozia-Mândra sat răsculat pentru pământ în 1907, 63 de familii de țărani s'au unit acum doi ani în gospodăria agricolă colectivă „1907" și belșugul a prins să se ivească în casele lor. Ion Mitrică care nu agonisea mai mult de 70—100 kg. grâu cât a ostenit de unul singur, în urma zilelor de muncă lucrate în colectiv a primit 1760 kg. grâu, 897 kg. porumb, 366 kg. cartofi, varză, orz, mazăre, nutreț pentru vite, în afară de bani. De aceea Nedelcu Andrei care a primit 2800 kg. grâu, 1400 kg. porumb și câte altele, spune: „Am inceput să alung sărăcia numai de când am intrat în colectiv".

Oamenii învățământului nostru își aduc contribuția lor și aici, la sate, în mijlocul țărănimii muncitoare. Ei luptă neostenit, zi de zi, pentru educarea comunistă a copiilor și tineretului sătesc și duc o înflăcărată muncă de agitatori, lămurind pe țăranii muncitori asupra uriașei superiorități a gospodăriei agricole colective față de cea individuală.

O pildă în această privință este munca lui Teodor Lazăr, directorul școlii elementare din comuna Urisar, raionul Dej. Școala lui este o școală fruntașă. Tovarășul Teodor Lazăr a alfabetizat până acum un număr de 242 de analfabeți din satul lui. Indrumat de Partid, prin munca lui neobosită, și cu sprijinul organizațiilor de massă și al tuturor oamenilor muncii din sat, a introdus în locuitorile și în instituțiile din comună lumina electrică. Becul lui Ilici luminează astăzi încăperile țăranilor muncitori din Urisar. Lupta pe care a dus-o pentru lămurirea țăranilor muncitori în vederea înființării unei gospodării agricole colective a avut succes deplin. Urmând linia Partidului cu privire la transformarea socialistă a agriculturii, condiție a construirii socialismului, în sat înflorește o gospodărie agricolă colectivă. Și legătura ce-l unește pe învățător cu țăranii muncitori din sat devine din ce în ce mai trainică deoarece munca lui în școală și în rândurile sătenilor contribuie din plin la înflorirea acestei gospodării colective.

Au înțeles țăranii săraci și mijlocași în satul lor, la Urisari, la Slobozia-Mândra, ca și pretutindeni în altă parte ce înseamnă luminoasa cale a colhozurilor sovietice, cum pot fi îmbelșugate gospodăriile. Și de aceea, cu mai multă dârzenie decât oricând altă dată, au început bătălia pentru înfăptuirea planului de însămânțări, luptând în acest fel pentru pace. O spune mecanicul Nicolae Manoliu, dela Stația de Mașini și Tractoare din Roman:

„Socotind că munca în producție trebue să se împletească strâns cu lupta pentru pace, ca președinte al Comitetului de luptă pentru pace din stațiunea noastră, am căutat să-i antrenez în muncă pe toți tovarășii din acest Comitet, ca Ungureanu Emilia, Zaim Adriana, tractoriste, Lucian Maria, tractoristă șefă în brigada a XII-a, Grapă Sofia, șefa brigăzii a X-a, Dumitrache Traian, șeful brigăzii a VIII-a și alții, alcătuind un plan concret, astfel ca să popularizeze hotărîrile celui de al II-lea Congres Mondial al Partizanilor Păcii și Apelul Consiliului Mondial al Păcii în vederea încheierii unui Pact al Păcii".

De-alungul noului Canal

In Dobrogea altădată uitată de veacuri în paragină, părăsită între colinele sale de colb, crește prin munca încordată a oamenilor un drum fără pulbere, o cale largă de apă, pe ale cărui maluri a și început să înflorească viața.

Partidul a chemat întreg poporul nostru muncitor să contribue la măreața realizare a Canalului ce va uni Marea Neagră cu Dunărea.

Au trecut aproape doi ani dela acea zi în care chemarea Partidului a răsunat peste întinsul întregii țări. Și de atunci, au pornit să muncească bravii constructori ai Canalului. De-alungul zecilor de kilometri pustiiți de vânturile seci și tăioase, oamenii au pornit să înfrângă pentru totdeauna asprimea naturii.

Lângă Medgidia se ridică astăzi prima fabrică construită în cadrul Cincinalului. La începutul lui Aprilie graficul primului cuptor a început să marcheze primele cantități de ciment produse aici. Lângă noua fabrică este Orașul Nou și clădirea în construcție a Atelierelor Centrale Mecanice. La Ovidiu, 400 de tineri și-au încordat și unit puterile pentru a sfârși mai grabnic, în cinstea aniversării Partidului, uriașa centrală termoelectrică.

Construită după modelul și echipamentul unei uzine sovietice, uzina termoelectrică dela Ovidiu va avea, la început, o capacitate de 24.000 kw. care va spori, odată cu terminarea Canalului, la 48.000 kw.

Uriașele escavatoare, venite din Uniunea Sovietică, smulg blocuri de 10—15 tone pentru digul dela capul Midia. 600.000 metri cubi de pământ peste plan s'au angajat să escaveze constructorii Canalului, în cinstea aniversării Partidului. De unde atâta putere, de unde atâta entuziasm? O spune muncitorul Serea Ion:

„Partidul ne-a creat posibilitățile cele mai largi de muncă și învățătură. Eu mă bucur de o viață de care părinții mei nu au avut parte. Prin munca pe care o depun, eu vreau să mulțumesc Partidului nostru, pentru viața fericită pe care ne-a creat-o".

Șantierul socialist al Canalului este și un uriaș șantier al culturii. Aici, învățământul merge în acelaș ritm cu munca entuziastă a constructorilor.

Necontenit se deschid școli noi, școli profesionale, școli medii tehnice, licee. Muncitorii șantierului învață în școlile serale și fără frecvență, primind un sprijin activ din partea cadrelor didactice, care le dau sistematic consultații în legătură cu cele învățate.

La Medgidia a fost organizat un laborator model, în care profesorii fruntași, urmând pilda muncitorilor, fac schimb de experiență, popularizând, prin lecții deschise, cele mai bune metode de predare și de folosire a materialului intuitiv. Prin mijloace proprii, profesorii și elevii din Cernavodă confecționează aparate de laborator. Peste tot, aceeași grijă de a ridica școala la un nivel cât mai înalt, corespunzător măreței opere socialiste care se desăvârșește aici.

Copiii care învață în școlile din zona Canalului au cele mai fericite condiții pentru a-și împleti învățătura cu viața practică. Ei cunosc, din munca ce se desfășoară sub ochii lor, lucrările de escavații, de electrificare, de trasporturi. Invățătorii și profesorii lor folosesc din plin în predare excursiile de pe șantiere și fac dese vizite cu elevii lor la locurile de producție.

Și astfel, ridicând calificarea și nivelul cultural al muncitorilor și înfăptuind educația comunistă a copiilor și tineretului de pe traseul viitorului Canal, învățătorii și profesorii contribuie la formarea oamenilor noi, a oamenilor care vor duce mai departe sub steagul Partidului, lupta pentru socialism, pentru pace.

Poarta Albă, acest nume care a fluturat pe buzele oamenilor, acum doi ani, pentru prima oară, este astăzi un oraș.

Lângă Midia se află orașul nou, Năvodari. Pe sute de hectare se întind gospodăriile anexe ale șantierelor, cu irigații moderne, cu straturi de pământ nivelate, pe care au înverzit proaspete legumele.

Munca entuziastă și neîncetată a constructorilor Canalului, ecoul chemării Partidului, trezește la viață o întreagă regiune a țării, înscriind pagini de glorie în cartea din ce în ce mai bogată a victoriilor ce muncesc din Patria noastră pentru construcția socialismului, pentru pace.

Cultura este un bun al poporului muncitor

30 de ani au trecut dela întemeierea Partidului clasei muncitoare, și altele au început a fi așezările, altfel gândesc oamenii, altele ne sunt preocupările. Nimic din ceeace era în întunecimea trecutului, totul spre strălucitoarea lumină a viitorului. Odată cu fiecare zi, construim socialismul, și oamenii au început a fi alții. Din ce în ce mai mult păturі mai largi își dau seama de ce au datoria de a învăța spre a putea fi și mai de folos în realizarea primului nostru Plan Cincinal, în măreața operă de construire a socialismului în țara noastră.

Mulți muncitori din mine devin ingineri, mulți strungari se perfecționează și trec la școli și institute superioare de învățământ, cabinete tehnice au răsărit și funcționează în întreprinderi.

Copiii învață la școli, vârstnicii înșetați de învățătură și lipsiți de ea în trecut au prins să învețe rostul semnelor negre așternute în cărți. Pentru oamenii muncii, pentru cei dornici să învețe, Partidul a creat vaste și variate posibilități de studiu. Lupta inițiată de Partid împotriva analfabetismului, pentru o cultură avansată, pentru o cât mai largă răspândire a științei, a însemnat o revoluție pe tărâm cultural, unică în țara noastră.

Prin prevederile Cincinalului, analfabetismul va fi lichidat, toți copiii de vârstă școlară vor învăța carte. Știința și cultura devin din ce în ce mai mult bunuri ale maselor largi muncitoare, din rândurile cărora se ridică cadre noi și valoroase ale științei, culturii și artei.

Caravanele cinematografice trec rând pe rând prin satele țării, înfățișând țărănimii muncitoare aspecte din viața și munca celor din uzine și fabrici, prezentând felul de a munci al oamenilor sovietici pe ogoarele întinse ale Patriei socialismului. In orașe și în Capitală, sălile de spectacole primesc mereu mai numeroși spectatori. Numai la prima serie a strălucitului film sovietic „Căderea Berlinului" au asistat, în prima perioadă a rulării sale în Capitală, peste 300.000 de oameni. Avântul cu care massele celor ce muncesc se îndreaptă spre manifestările culturale își găsește expresia în noile construcții: săli de spectacole, biblioteci și cluburi. La București, Timișoara, Cluj și Sibiu există teatru de Operă, la Iași, Cluj, Timișoara, Orașul Stalin, Constanța, Craiova și în Capitală sunt toț atâtea teatre de stat, iar în afara Bucureștiului există orchestre filarmonice în Orașul Stalin, Timișoara și în alte localități.

Naționalitățile conlocuitoare pot urmări la teatrele și operele din diferite orașe spectacole jucate și cântate în limbile naționale.

Tirajul publicațiilor și ziarelor crește necontenit, atingând cifre nemaicunoscute în țara noastră. Editurile tipăresc, mii, zeci de mii și sute de mii de volume ale clasicilor literaturii noastre, ale autorilor sovietici și străini. De peste un an de zile se lucrează la construirea celui mai mare combinat poligrafic din țara noastră „Casa Scânteii", construcție de proporții neobișnuite la noi, utilat cu mașini moderne venite din Uniunea Sovietică, combinat poligrafic care va face față setei de cultură a milioanelor de oameni ai muncii.

★

Au trecut 30 de ani dela întemeierea Partidului revoluționar al clasei muncitoare. Au trecut 30 de ani și, în cinstea măreței aniversări, furnaliștii au dat Patriei mai multă fontă, oțelarii mai mult oțel, laminoriștii mai multe produse laminate, petroliștii mai mult petrol, țăranii au folosit fiecare clipă pentru a realiza planul de însămânțări, constructorii hidrocentralelor electrice, ai Canalului Dunăre-Marea Neagră au avut noi și noi realizări în muncă, învățătorii și profesorii și-au sporit eforturile în munca lor de instruire și educare a tinerei generații. Așa a întâmpinat poporul muncitor împlinirea a 30 de ani de existență a Partidului, Partidul care l-a condus în lupta împotriva exploatării capitaliste, Partidul care l-a condus în lupta împotriva ocupației hitleriste, Partidul care îl conduce în lupta pentru pace, Partidul care îl conduce în lupta pentru construirea socialismului în scumpa noastră Patrie, pentru construirea unui viitor luminos și fericit.

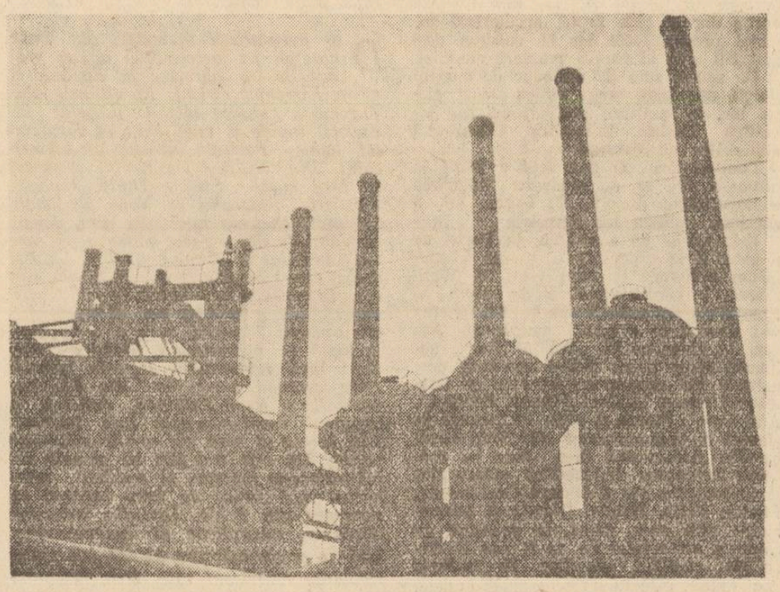

Așa se zăresc furnalele Hunedoarei...

ZIUA PRESEI SOVIETICE

Oamenii sovietici şi toţi oamenii muncii din lume sărbătoresc în fiecare an, la 5 Mai, ziua presei bolşevice. Acum 39 de ani, la această dată, apărea primul număr al „Pravdei" leninist-staliniste şi, de atunci, ziua de 5 Mai, care a devenit o zi a întregii prese bolşevice, este sărbătorită cu un entuziasm mereu crescând, ce dovedeşte legătura tot mai trainică a acestei prese cu cele mai largi straturi populare.

Anul acesta, când problema care frământă cel mai mult omenirea este problema apărării păcii, popoarele se strâng şi mai mult în jurul presei bolşevice, care exprimă cea mai vie năzuinţă a lor — apărarea păcii în lume.

Presa bolşevică, în frunte cu „Pravda", mergând pe drumul trasat de Partidul lui Lenin şi Stalin, luptă cu hotărâre împotriva imperialismului, demascând fără ostenire pe aţâţătorii la război. Ea arată oamenilor muncii din lumea întreagă care sunt adevăratele scopuri ale celor ce provoacă isteria războinică şi cursa nebunească a înarmărilor. Presa bolşevică arată, cu dovezi sdrobitoare, de unde vine pericolul unui nou război şi care sunt căile pentru evitarea lui. Ea explică bazele politicii externe iubitoare de pace a Uniunii Sovietice şi a ţărilor de democraţie populară. Înarmaţi cu cuvântul hotărît al presei bolşevice, oamenii muncii din lumea întreagă luptă cu abnegaţie împotriva aţâţătorilor la război, consolidând fără încetare temelia păcii.

Aceeaş luptă necruţătoare este dusă de presa bolşevică şi împotriva slugilor ticăloase ale imperialiştilor, social-democraţii de dreapta şi clica sângeroasă a lui Tito. Sdrobitoarea demascare a acestor trădători ai popoarelor în presa bolşevică luminează massele şi le face să privească în adevărata lor lumină pe aceşti lachei ai negustorilor de carne de tun.

In lupta împotriva putredei ideologii burgheze, a cosmopolitismului şi a concepţiilor decadente, presa bolşevică îşi îndeplineşte cu cinste sarcina de propagandist colectiv, răspândind în cele mai largi masse învăţătura lui Marx-Engels-Lenin şi Stalin asupra desvoltării naturii, şi a societăţii.

Presa bolşevică reflectă pe larg realizările ţărilor de democraţie populară care, eliberate de sub jugul imperialist, construesc cu succes bazele socialismului, aducând un însemnat aport în lupta mondială pentru pace.

Dela primele sale numere după Revoluţie, presa bolşevică a fost un consecvent mobilizator al oamenilor sovietici în lupta pentru înfăptuirea construcţiei socialiste. Ducând în masse cuvântul Partidului, popularizând larg experienţa fruntaşilor în muncă şi desvăluind cu curaj lipsurile, ea a reuşit să strângă în jurul său întreg poporul sovietic în măreaţa luptă pentru construirea socialismului.

„Pravda" şi celelalte publicaţii sovietice au o strânsă legătură cu massele antrenându-le şi fiind ajutate de ele în îndeplinirea sarcinilor trasate de Partid şi de Guvernul U.R.S.S.

In rând cu celelalte publicaţii, presa pedagogică sovietică duce în massele cadrelor didactice ale Ţării Socialismului cuvântul Partidului Bolşevic. Bisăptămânalul „Ucitelskaia Gazeta", revista de pedagogie „Sovietskaia Pedagoghika", revista „Narodnoe Obrazovanie", care se ocupă de problemele organizatorice ale învăţământului, revista învăţământului superior „Vestnik Vâsşei Scoli", precum şi multe alte reviste pe grade şi probleme de învăţământ şi pe discipline, răspândesc în rândurile învăţătorilor şi profesorilor ştiinţa pedagogică sovietică şi îi antrenează în realizarea măreţelor sarcini de instruire şi educare comunistă a tineretului sovietic. Articolele pe care le cuprind aceste publicaţii în legătură cu restructurarea predării limbii în lumina lucrărilor tovarăşului Stalin cu privire la lingvistică sau cu reorganizarea predării biologiei pe baza învăţăturii lui I. P. Pavlov, campaniile pe care le susţin cu privire la pregătirea încheierii şi a deschiderii anului şcolar, popularizarea experienţei fruntaşilor, discuţiile creatoare asupra problemelor de metodologie, etc., aduc o preţioasă contribuţie la înflorirea şcolii în Ţara Socialismului. Munca plină de roade bogate a presei pedagogice sovietice, a cărei experienţă n'a fost încă îndeajuns folosită de gazeta noastră până acum, este o pildă vie a rolului de frunte pe care poate să-l aibă presa pedagogică în desvoltarea învăţământului.

Urmând exemplul luminos al presei bolşevice a Uniunii Sovietice, presa comunistă şi progresistă din ţările capitaliste luptă cu hotărîre împotriva războiului, mobilizând popoarele la luptă pentru pace. Ziarele comuniste „L'Humanite", „Unita", „Daily Worker" şi multe altele din ţările dominate de monopoluri au câştigat de mult o largă popularitate şi dragostea oamenilor muncii care găsesc în ele un îndreptar în lupta lor împotriva exploatării şi a războaielor.

Presa Republicii noastre, în frunte cu „Scânteia", organ al Comitetului Central al P. M. R., merge ferm pe drumul presei bolşevice. Ea a contribuit la realizarea măreţelor victorii ale poporului nostru sub conducerea Partidului iubit al clasei muncitoare. In cea mai neagră ilegalitate, presa comunistă din ţara noastră a luptat cu dârzenie, fiind unul din principalele mijloace de mobilizare a maselor în jurul politicii Partidului, împotriva exploatării şi a războiului.

„Scânteia" ilegală trecea din mână în mână, luminând calea luptei poporului pentru libertate. Cu toate încercările furioase ale guvernanţilor regimului burghezo-moşieresc, cuvântul Partidului pătrundea în masse, clocotitor de ură împotriva asupritorilor şi chemând la luptă pe cei asupriţi.

După măreaţa cotitură dela 23 August 1944, „Scânteia" a mobilizat întregul nostru popor la luptă pentru lichidarea exploatării şi pentru construirea bazelor socialismului în Patria noastră, educându-l în spiritul vigilenţei revoluţionare împotriva duşmanilor de clasă.

Insemnătatea pe care Partidul şi Guvernul nostru o acordă presei de tip nou este uriaşă. Construirea măreţului combinat poligrafic „Casa Scânteii", care va permite o nemaicunoscută desvoltare a presei noastre, recenta Hotărîre a Biroului Politic al C. C. al P. M. R. cu privire la „Scânteia" sunt dovezi de netăgăduit ale acestui lucru.

Sarcini mari stau în faţa presei noastre comuniste. Alături de celelalte publicaţii care, în frunte cu „Scânteia", duc în masse cuvântul Partidului, o sarcină de răspundere revine şi „Gazetei Invăţământului". Aceasta trebue să lupte pentru realizarea politicii Partidului în domeniul şcolii, pentru îndeplinirea reformei învăţământului, pentru educarea cadrelor didactice în spiritul luptei pentru pace şi antrenarea lor în muncă pentru desăvârşirea revoluţiei culturale, pentru construirea socialismului în Patria noastră.

Ca dela cer la pământ se deosebeşte de presa comunistă bolşevică, presa burgheză din slujba trusturilor monopoliste. Presa vândută imperialiştilor caută să întunece mintile cititorilor săi, să le îndepărteze atenţia dela adevăratul lor duşman — imperialismul, sădind în sufletul lor obscurantismul, ura de rasă, isteria războiului. Presa burgheză acoperă cu cele mai murdare calomnii realizările din Uniunea Sovietică şi din tările de democraţie populară, căutând să demonstreze că ele sunt cele care vor război şi încercând să justifice mârşava agresiune imperialistă din Coreea.

Dar popoarele nu se lasă înşelate. Veninului care se revarsă din fituicile imperialiştilor, oamenii muncii îi opun cuvintele limpezi şi luminoase ale presei bolşevice, în care ei găsesc răspuns la cele mai arzătoare năzuinţe. Presa comunistă, conştientă de înalta ei misiune, luptă cu abnegaţie pentru răspândirea celei mai înaintate învăţături despre lume şi societate, marxism-leninismul, pentru traducerea în viaţă a lozincilor partidelor comuniste şi muncitoreşti, pentru organizarea oamenilor muncii în lupta lor pentru libertate şi progres, pentru pace, pentru socialism.

De aceea, popoarele lumii sărbătoresc cu entuziasm la 5 Mai Ziua Presei Bolşevice, ziua presei care le arată drumul spre fericire.

In cinstea marii aniversări

In întâmpinarea zilei de 8 Mai, ziua aniversării Partidului nostru drag, cadrele didactice dela Şcoala Medie Tehnică de Industrie alimentară din Bucureşti au muncit cu o râvnă deosebită pentru a ridica nivelul la învăţătură unui procent cât mai mare dintre elevii rămaşi în urmă.

Impreună cu conducerea şcolii şi cu organizaţia U.T.M. profesorii au reorganizat grupele de învăţătură şi au luat măsuri pentru intensificarea studiului individual al elevilor. Datorită muncii stăruitoare dusă de cei 9 profesori care conduc direct grupele de învăţătură şi care urmăresc îndeaproape pe fiecare elev în parte, datorită entuziasmului cu care elevii învaţă pentru a întâmpina cea de a 30-a aniversare a Partidului cu succese vădite în muncă, situaţia elevilor din această şcoală s'a îmbunătăţit mult. Cele mai bune rezultate au fost obţinute de elevii anului I dela secţia „Ulei" şi anului I dela secţia „Conserve".

Diriginţii claselor, directorul şi organizaţia U.T.M. din şcoală dau un sprijin susţinut elevilor pentru ca această muncă entuziastă să fie dusă până la sfârşitul anului şcolar şi şcoala să promoveze elevi cu un nivel cât mai ridicat de cunoştinţe.

★

In cinstea sărbătoririi a 30 de ani dela înfiinţarea Partidului elevii şi profesorii Şcolii Medii Tehnice Metalurgice din Roman au organizat întreceri individuale şi între clase, cu scopul de a aduna un material cât mai bogat şi mai interesant în legătură cu trecutul de luptă al Partidului precum şi pentru strângerea materialului pentru ornarea claselor şi a atelierelor.

In acelaş timp, elevii din anul II şi III, sub îndrumarea permanentă a profesorilor, au muncit 100 ore voluntare pentru a confecţiona 26 bucăţi discuri Newton şi 24 bucăţi stative pentru laborator.

Printre angajamentele pe care cadrele didactice din Ianova şi le-au luat în cinstea zilei de 8 Mai, a fost şi acelea de a face vizite în comunele vecine, în scopul unui schimb de experienţe privitoare la activitatea din şcoală şi căminul cultural.

In cursul lunii Aprilie elevii, învăţătorii şi profesorii din Ianova au organizat un festival artistic în comuna Bencecul de Jos, unde s'a constituit de curând o gospodărie agricolă colectivă.

După terminarea programului, elevii din Ianova au vizitat gospodăria colectivă şi şcoala, discutând cu ţăranii colectivişti, cu cadrele didactice şi cu elevii şcolii din Bencecul de Jos despre viaţa satului, despre şcoală, despre munca pionierilor, etc. Aceste discuţii au ajutat ambelor şcoli să înveţe una din munca celeilalte, ceeace va contribui mult la îmbunătăţirea activităţii lor viitoare.

★

In întâmpinarea aniversării Partidului, membrii grupei sindicale din comuna Săcel, raionul Gilort, au reuşit să obţină o frecvenţă de 100 la sută, a elevilor. Pentru a pregăti încheerea anului şcolar în bune condiţiuni ei au organizat din vreme lecţiile de repetiţie şi sinteză, au sporit numărul orelor de consultaţie pentru elevi, au îmbunătăţit munca grupelor de învăţătură şi au întărit legăturile între şcoală şi familiile elevilor.

★

Educatoarele, învăţătorii şi profesorii din raionul Târgul-Săcuesc, regiunea Stalin întâmpină cea de a 30-a aniversare a Partidului cu noi succese în munca lor. Înfăptuind angajamentele pe care şi le-au luat, ei îşi sporesc eforturile în muncă pentru a pregăti cât mai temeinic elevii pentru examene, şi pentru a asigura deschiderea în bune condiţiuni a noului an şcolar. In cadrul cercurilor pedagogice, prin studiul individual, ca şi prin discuţiile purtate în consiliile pedagogice, ei muncesc zi de zi pentru ridicarea nivelului lor ideologic, politic şi profesional, învăţând necontenit din experienţa pedagogiei sovietice, din experienţa învăţătorilor şi a profesorilor sovietici.

—o—

Poşta Redacţiei

N. Constantinescu-Câmpulung-Muscel. In cuprinsul articolului trimis sub titlul „Cum se duce munca în Şcoala Pedagogică de Băeţi din Câmpulung-Muscel" vă ocupaţi de diferitele aspecte ale muncii din şcoală. Toate datele sunt însă mult prea sumare. Ceeace este mai important e că, deşi articolul vorbeşte despre munca unei şcoli pedagogice, nu cuprinde niciun rând cu privire la munca specifică a şcolii şi anume pregătirea elevilor ca viitori învăţători. Acest aspect ar interesa în mod deosebit şi aşteptăm dela dvs. date amănunţite în această privinţă.

Fruntaşi în învăţământ

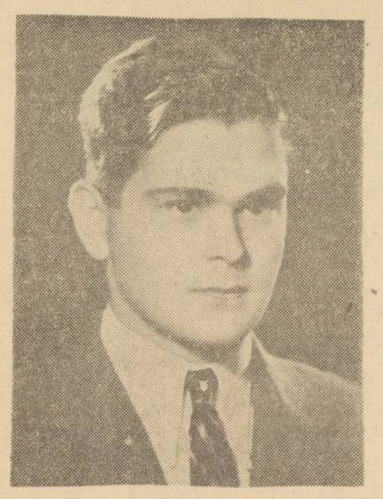

Invăţătorul HUBBES HANS dela Şcoala Elementară Nr. 2 din Feldioara a muncit cu râvnă deosebită pentru organizarea unui laborator de fizică şi chimie şi pentru confecţionarea unui bogat şi variat material didactic, necesar predării electricităţii în şcoală. Este un bun şi activ utemist.

NEGREA MELANIA, învăţătoare la Şcoala Elementară Nr. 5 din Cluj s'a evidenţiat în munca şcolară şi extraşcolară. Datorită faptului că a ştiut să realizeze o strânsă legătură cu părinţii elevilor, a asigurat frecvenţa tuturor elevilor. De asemeni, a obţinut succese frumoase în acţiunea de alfabetizare, datorită intensei munci de lămurire pe care a dus-o în rândurile neştiutorilor de carte.

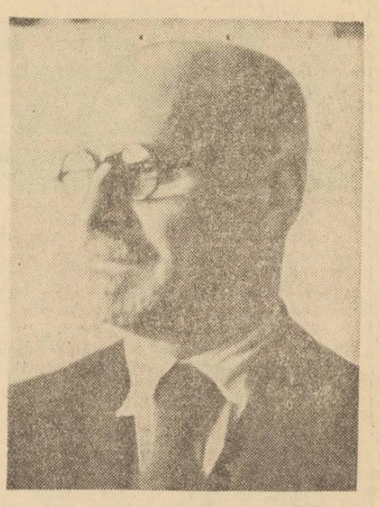

SANJOANU FABIU, profesor la Liceul de Băeţi din Oraşul Stalin, deputat în Sfatul Popular, s'a evidenţiat prin pregătirea excepţională pe care o are în specialitatea sa. El a organizat în şcoală un bogat muzeu de ştiinţe naturale, cu ajutorul căruia reuşeşte să lege temeinic cunoştinţele elevilor săi de viaţă.

Sărbătorirea aniversării Partidului la clubul Uniunii Sindicatelor din Invăţământ

Clubul Uniunii de Invăţământ a sărbătorit Vineri după amiază 30 de ani dela înfiinţarea Partidului.

Şedinţa festivă s'a desfăşurat într'o atmosferă de un deosebit entuziasm. Tovarăşul Loewy Alfred, dela Confederaţia Generală a Muncii, a vorbit despre trecutul glorios de luptă al Partidului. Tovarăşul Marin Sulică, vicepreşedintele Uniunii, a povestit cadrelor didactice, cum l-a învăţat Partidul să lupte pentru cauza clasei muncitoare, care este în acelaş timp şi cauza învăţătorilor şi profesorilor legaţi de popor. Acad. prof. Constantinescu-Iaşi a prezentat câteva figuri de învăţători şi profesori care au luptat în ilegalitate sub steagul Partidului.

In cadrul acestei şedinţe festive, Clubul a inaugurat, în cinstea aniversării Partidului, o expoziţie de pictură cu teme din munca de alfabetizare, din viaţa copiilor dela creşe şi cămine, aspecte din munca cercurilor ştiinţifice şi literare şi a grupelor de învăţătură.

In încheiere, corul Clubului Uniunii a executat un program de cântece care slăvesc eroismul luptătorilor dela Doftana.

30 de ani de existenţă glorioasă a Partidului nostru

(Urmare din pagina 1-a)

ciale. Numai în felul acesta pot fi instruite şi educate cu adevărat cadrele de viitori constructori ai socialismului şi comunismului.

Munca la catedra învăţătorului, a profesorului din orice şcoală, de orice grad sau specialitate, este astăzi o muncă nouă, deosebită fundamental de munca lor veche. Ei pregătesc astăzi cadre pentru socialism. Ei trebue să-şi îmbunătăţească tot mai mult lecţiile şi cursurile lor, metodele lor de predare şi de educaţie comunistă, punându-le de acord cu ştiinţa cea mai înaintată, cu metodele noi, într'un cuvânt, folosind din plin experienţa minunată a şcolii sovietice. Muncii pe drumul acesta, i se datoresc primele succese ale şcolii noastre noi.

Pentru a ridica şcoala elementară pe o treaptă şi mai înaltă învăţătorul trebue să muncească încă fără răgaz pentru a-şi însuşi mai departe şi mai temeinic învăţătura marxist-leninistă a Partidului, şi a adânci cunoştinţele lui ştiinţifice asupra naturii şi societăţii, în scopul de a putea creşte generaţii noi de tineri instruiţi şi educaţi pentru socialism.

Invăţătorul sau profesorul şcolii elementare trebue să muncească cu toată dragostea faţă de elevi şi de şcoală, la pregătirea lecţiilor, consultând materialul potrivit, verificându-şi de fiecare dată propriile cunoştinţe ştiinţifice, metodele de predare şi de educaţie.

Totodată, personalul didactic al şcolilor elementare este dator să se ţină la curent cu toate problemele politice şi culturale, de specialitate sau generale, urmărind ziarele, revistele, broşurile, cărţile, etc. pentru a putea face lecţii legate de viaţa curentă, pentru a putea, în acelaş timp, munci cu succes la ridicarea nivelului cultural al masselor.

Fără îndoială că această muncă cere cadrelor didactice sforţări continue şi timp. Partidul ne învaţă şi a cerut prin Hotărîrea Plenarei C.C. al P.M.R. din 3-5 Martie 1949 să se dea atenţie condiţiilor de muncă şi de viaţă ale personalului didactic, în primul rând dela sate. Imbunătăţind aceste condiţii, asigurând învăţătorilor şi profesorilor timpul necesar muncii lor de specialişti, controlând continuu şi îndrumând munca lor vom izbuti să avem un cadru larg de învăţători şi profesori la nivelul cerut de desvoltarea societăţii noastre noi. Numai cu un asemenea cadru şcoala va putea ţine pasul ritmului viu al marşului către socialism şi va putea da ţării promoţii de tineri specialişti luminaţi şi temeinic înarmaţi, capabili să accelereze ritmul înaintării noastre, să contribue prin forţa ideilor însuşite în şcoală la construirea, consolidarea şi desvoltarea bazelor economice ale socialismului, la înfrângerea tendinţelor criminale de război ale imperialismului american şi englez şi la întărirea păcii în lume.

Sărbătorind la 8 Mai, cu inimile pline de bucurie, victoriile clasei muncitoare şi ale poporului sub conducerea înţeleaptă şi hotărîtă a gloriosului şi iubitului nostru Partid, oamenii şcolii, ca şi oamenii aparatului administrativ, cu sarcini şi răspunderi faţă de şcoală, să ne angajăm împreună că vom depune toate sforţările pentru a ridica şcoala la acel nivel dela care vom putea răspândi şi mai larg şi mai temeinic învăţătura Partidului şi da Patriei constructorii luminaţi şi entuziaşti ai vieţii noi, libere şi ferite în veci de exploatarea şi asuprirea capitalistă.

In fruntea luptei pentru menţinerea şi consolidarea păcii

(Urmare din pagina 1-a)

se arată: „Trebue întărită încrederea oamenilor muncii în propriile lor forţe, arătându-se totodată că ţara noastră duce lupta pentru pace alături de invincibila Uniune Sovietică, alături de marele popor chinez, alături de celelalte ţări de democraţie populară, alături de forţele uriaşe ale păcii din întreaga lume, în fruntea cărora stă puternica Ţară a Socialismului". In aceste condiţii, se arată mai departe, „mişcarea pentru pace trebue să devină o mişcare a întregului popor". Şi într'adevăr Partidul a reuşit să antreneze tot poporul nostru muncitor în această acţiune. Cele peste zece milioane de semnături pe Apelul dela Stockholm, precum şi marile victorii în producţie ale oamenilor muncii din Republica noastră Populară dovedesc cu prisosinţă că poporul nostru a înţeles chemarea Partidului şi răspunde legând nemijlocit munca sa cu lupta mondială pentru pace. Inflorirea necontenită a Patriei noastre în care muncitorii, ţăranii muncitori şi intelectualii legaţi de popor, sub conducerea Partidului lor iubit, construesc cu succes bazele socialismului, este realizarea în fapt a politicii dârze de pace a Partidului.

Politica de pace, consecventă şi hotărîtă a Partidului nostru ne-a dus din victorie în victorie. Politica Partidului ne asigură şi astăzi pacea. Ea trebue să fie pildă de urmat pentru toţi oamenii cinstiţi şi iubitori de pace din ţara noastră.

Note politice externe

Săptămâna aceasta se împlinesc două luni de când şi-a început lucrările Conferinţa dela Paris a adjuncţilor miniştrilor de Externe ai celor patru puteri.

După cum se ştie, rostul acestei Conferinţe este de a elabora ordinea de zi pentru sesiunea Consiliului miniştrilor de Externe, a cărei convocare fusese propusă de către Uniunea Sovietică încă dela începutul lunei Noembrie 1950. Cu alte cuvinte, cei patru adjuncţi au ca misiune să ajungă la o înţelegere prealabilă asupra subiectelor ce urmează a fi examinate de către cei patru miniştri de Externe, precum şi asupra ordinei în care respectivele subiecte trebue să fie examinate, astfel încât să se poată ajunge la rezultate care să se traducă prin eliminarea pericolelor de război. Plecând dela faptul că atât realităţile cât şi logica arată că pentru a se putea ajunge la o destindere durabilă a prezentei încordări internaţionale se cuvine ca cei patru miniştri de Externe să examineze înseşi cauzele fundamentale ale acestei încordări, reprezentantul sovietic A. A. Gromiko a propus să se înscrie pe ordinea de zi problemele esenţiale ale zilei. Adică: demilitarizarea Germaniei, reducerea potenţialelor militare a celor patru puteri, precum şi punctul privitor la Pactul Atlantic şi la bazele militare americane din Europa şi Orientul Apropiat. Este, într'adevăr, clar pentru orice om de bună credinţă, că acestea sunt principalele probleme interesând relaţiile dintre cele patru puteri şi de a căror justă şi curândă rezolvare depinde, în cel mai înalt grad, instaurarea unei păci trainice în Europa şi în lume.

In ciuda realităţilor şi a logicii, în ciuda faptului că Guvernul Sovietic şi-a dovedit concret dorinţa sa de acord, reprezentanţii apuseni au refuzat şi continuă să refuze includerea pe ordinea de zi a Consiliului miniştrilor de Externe a reducerii înarmărilor şi a chestiunii Pactului Atlanticului şi a bazelor americane din Europa şi Orientul Apropiat. Imperialiştii americani şi vasalii lor englezi şi francezi nu vor să se discute în Consiliu aceste două probleme fundamentale pentrucă ei nu vor să renunţe nici la cursa monstruoasă a înarmărilor şi nici la coaliţia agresivă a Atlanticului. Acest lucru ei îl mărturisesc cu cinism aproape în fiecare zi, nu numai prin vorbe dar şi prin fapte, accelerând criminal preparativele lor în vederea dezlănţuirii unui al treilea masacru mondial.

De aceea, sute de milioane de oameni simpli din toate ţările ridică astăzi glasul lor, în sprijinul politicii externe sovietice, cerând întrunirea Consiliului miniştrilor de Externe.

Dealtminteri, un nou fapt a venit în ultimele zile să demonstreze hotărîrea monopoliştilor din Statele Unite de a continua politica lor agresivă.

Este vorba de semnarea, la Paris, cu o ostentativă solemnitate, a aşa zisului „Plan Schuman", plan urzit în Wall-Street şi căruia ministrul de externe al Franţei i-a dat numele său spre a încerca să-i camufleze originea americană. Aşa dar, în timp ce la „Palatul Roz", adjuncţii celor patru puteri continuă desbaterile lor asupra problemelor ce interesează pacea, la Quai-d'Orsay, Schuman, Adenauer, Sforza şi alţii, însărcinaţi de afaceri ai monopolurilor din Wall-Street parafau documentul prin care se consacră fuzionarea industriilor siderurgice şi carbonifere din Germania Occidentală, Franţa, Italia, Belgia, Olanda şi Luxemburg-; prin care, adică, se consacră alcătuirea arsenalului ce va fi pus la dispoziţia coaliţiei atlantice în vederea declanşării măcelului general. Totodată, imperialiştii yankei grăbesc mereu trimiterea de noi trupe în Europa de Vest, cu deosebire în Franţa, unde regiuni întregi se află deja sub controlul forţelor militare americane. Iată de ce la Conferinţa adjuncţilor celor patru puteri, reprezentanţii americani, englezi şi francezi refuză să accepte înscrierea pe ordinea de zi a Consiliului miniştrilor de Externe a chestiunii Pactului Atlanticului şi a bazelor militare americane din Europa şi alte părţi.

Dar aventurierii războinici din Washington nu accelerează numai pregătirile lor agresive în Europa, ci şi în Extremul Orient. In ultimele zile, Truman a anunţat oficial proectul încheierii rapide a unui Pact al Pacificului, analog Pactului agresiv al Atlanticului. Din coaliţia Pacificului urmează să facă parte Statele Unite, Japonia, Filipinele, Australia şi Noua Zeelandă. Iniţiind încheierea unui nou pact, departamentul de stat are mai multe ţeluri, care toate se reduc în ultima analiză la unul şi acelaş scop: extinderea agresiunii din Coreea, la întreaga Asie liberă. In acest sens, imperialiştii americani vor să grăbească reînarmarea Japoniei, spre a o împinge în luptă ca mercenară a Statelor Unite. Cum, însă, reînarmarea Japoniei nelinişteşte profund popoarele din Filipine, Australia şi Noua Zeelandă, Acheson a imaginat acest nou pact prin intermediul căruia el vrea să atragă guvernele vasale din cele trei ţări să accepte remilitarizarea Japoniei şi totodată semnarea unui tratat de pace separat cu guvernul din Tokio. Opoziţia maselor filipineze, australiene şi neozeelandeze faţă de aceste mârşave planuri ale imperialiştilor americani este, însă, într'atâta de mare, încât însuşi Evatt, fostul ministru de Externe al Australiei şi furios reacţionar, a luat atitudine ostilă Pactului.

Negocierile pentru încheierea Pactului Pacificului confirmă, deci, din nou, că politica lui Mac Arthur, tinzând la generalizarea războiului în Extremul Orient, era în realitate politica lui Truman — Acheson. Manevra lui Truman, care l-a demis pe Mac Arthur spre a căuta un ţap ispăşitor pentru impopularitatea Casei Albe este perfect dovedită. In acelaş timp, agresivitatea crescândă a guvernului Statelor Unite, politica sa de aventură şi acaparare, a agravat în ultimele săptămâni contradicţiile inter-imperialiste.

Astfel, criza politică din Anglia este o ilustrare a agravării relaţiilor dintre Washington şi vasalii săi. Demisia sgomotoasă pe care cei trei miniştri laburişti şi-au dat-o din guvernul Attlee, demisia dată sub presiunea opiniei publice, arată nemulţumirea ce mocneşte în ţările marshallizate împotriva vampirilor din Wall-Street şi a procuriştilor lor politici din Washington. Motivul oficial declarat de Bevan, Wilson şi Freeman pentru plecarea lor din cabinetul Attlee, este că Statele Unite acaparând mai toate materiile prime strategice gâtueşte economia civilă engleză, deoarece puţinele materii prime de care Anglia mai dispune nu pot satisface în acelaş timp aplicarea programului de supraînarmare şi necesităţile producţiei civile. Acesta este rezultatul jalnic al trădării şefilor laburişti, care înhămând Marea Britanie la carul imperialiştilor americani s'au făcut ei înşişi lichidatorii economiei naţionale engleze. Căci ceeace ţintesc monopoliştii yankei este folosirea militară a Angliei, în exclusivul lor interes — şi, ca o „recompensă" pentru docilitatea cu care Attlee, Morrison şi ceilalţi au acceptat înfeudarea Angliei de către americani, aceştia gâtuesc astăzi producţia civilă a Marei Britanii, spre a elimina complet concurenţa exporturilor engleze de pe pieţele lumii.

Opinia publică britanică a înţeles dezbunătăţile „prieteniei" guvernanţilor americani şi de aceea ea se ridică şi cere o altă politică. Opoziţia populară a luat forme într'atâta de active, încât până şi un ziar reacţionar ca „Daily Mirror" a ajuns să scrie că „este timpul să se procedeze la o completă revizuire a ansamblului relaţiilor anglo-americane".

Contradicţiile dintre interesele imperialiştilor englezi şi americani se ascut de asemenea şi în Extremul Orient: de pildă, spre marea nemulţumire a lui Acheson, ministrul de Externe al Angliei a cerut să se asigure participarea R. P. Chineze la încheierea Tratatului de Pace cu Japonia. Cerând acest lucru, Morrisson nu caută desigur să se facă avocatul unei cauze juste şi legitime, ci avocatul monopolurilor britanice. Explicaţia este, într'adevăr, — după cum o mărturiseşte „Manchester Guardian" — că Japonia depinde economiceşte de piaţa chineză; ori, dacă nu se vor restabili legături comerciale normale şi firesti între Japonia şi R. P. Chineză, exporturile japoneze vor trebui să la drumul pieţelor din Commonwealth-ul şi imperiul englez, lucru pe care americanii îl încurajează de pe acum, ceeace va aduce pagube grave exporturilor britanice. Acesta este motivul pentru care Morrisson doreşte participarea R. P. Chineze la alcătuirea Tratatului de Pace cu Japonia. Totuşi, faptul că laburiştii susţin acest lucru într'un moment când interesul lui Truman este tocmai de a „demonstra" aşa zisa unitate politică a „lumii atlantice", arată că divergenţele din tabăra imperialiştilor nu mai pot fi tăinuite nimănui.

De altfel, atitudinea imperialiştilor britanici împotriva „colegilor" lor yankei este o urmare şi a recentelor evenimente din Iran. După cum se ştie spre a instaura controlul lor asupra petrolului din această ţară, monopoliştii americani au favorizat, prin politicienii din Teheran aflaţi în slujba lor, proectul pentru naţionalizarea petrolului. In felul acesta lichidându-se faimoasa societate „Anglo-Iranian Oil", trusmenii yankei şi-au făurit speranţa de a avea sub controlul lor exclusiv, prin intermediul guvernului iranian, imensele bogăţii petrolifere ale acestei ţări. Manevra pusă la cale în Wall-Street a fost modificată însă prin intrarea în luptă a clasei muncitoare iraniene care a arătat, prin atitudinea ei combativă, că massele populare din Iran nu înţeleg ca reforma cerută de ele de atâţia ani să devină un instrument prin care imperialiştii americani să ia locul exploatatorilor englezi.

Pentru prima oară în istorie, forţele imperialiste au în faţa lor lagărul popoarelor lumii, activ solidarizate în lupta pentru apărarea păcii. Entuziasmul, spiritul combativ şi hotărîrea dârză cu care massele au manifestat pretutindeni, în toate ţările globului, de ziua de 1 Mai, a dovedit că popoarele sunt ferm angajate în grandioasa luptă pentru pace, şi că ele nu vor îngădui complotiştilor criminali din Washington să pornească un nou măcel. Milioanele de semnături ce se înmulţesc zilnic pe Apelul pentru încheierea unui Pact al Păcii, cel mai vast referendum popular ce a avut vreodată loc în lume, arată că popoarele au conştiinţa pericolului ce le ameninţă viaţa şi că ele sunt hotărîte să elimine, din timp, acest pericol.

REDACŢIA: Bucureşti, Str. A. S. Popov Nr. 26, Telefon: 3.81.91 şi 4.39.00 — ADMINISTRAŢIA „Scrisul Liber", Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5. Telefon: 4.92.96. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni, 130 lei; instituţii anual, 500 lei.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL III Nr. 110 | 4 PAGINI 5 LEI | VINERI 11 MAI 1951

În acest număr:

- Clasa recapitulează gramatica, de S. Neghinski (Pag. 2).
- In curând încep examenele (Pag. 2).
- Comitetul de partid analizează viața școlii, de F. Sluțki (Pag. 2)
- Recenzie: I. V. STALIN: Opere, volumul IX (Pag. 2).
- Recapitularea materiei pentru examen, de A. A. Gorțevski (Pag. 3).
- Una din sarcinile de bază ale secției noastre de învățământ, de T. Arămașu (Pag. 3).
- O lecție de repetiție la clasa VII-a (Pag. 3).
- Pregătiri pentru noul an școlar (pag. 3).
- Congresul Asociației Științifice a Tehnicienilor din R.P.R. (Pag. 4).
- Note politice externe (Pag. 4).

O etapă de mare răspundere

Cât mai mulți elevi promovați și cât mai bine pregătiți, aceasta era lozinca sub semnul căreia s'au deschis cursurile anului școlar 1950—1951. Aceasta este lozinca școlii noastre noi, lozinca ce trebue să se permanentizeze și să intre în tradiția învățământului nostru de toate gradele.

Sunt multe școli, sunt mulți învățători și profesori care îndeplinesc cu cinste sarcina de a da țării absolvenți cu temeinice cunoștințe și deprinderi de muncă și de viață. Pentru activitatea lor remarcabilă în opera de educare și instruire a tineretului nostru studios au fost evidențiați mulți învățători și profesori.

Sunt însă și multe școli unde procesul de învățământ suferă însemnate defecțiuni, școli care au în această ultimă etapă școlară un însemnat număr de elevi rămași în urmă la învățătură, elevi care nu și-au însușit cunoștințele și nici nu și-au format deprinderile cerute de programele școlare și care prin această situație amenință îndeplinirea planului de școlarizare. Acest fenomen nu este caracteristic numai unor anumite regiuni, raioane sau școli. Nu rare ori sunt cazurile când în cadrul aceleiași școli elevii sunt bine pregătiți la unele materii și în același timp slab pregătiți la alte materii. Ce ne dovedește acest fapt? Nimic altceva de cât că slaba pregătire a elevilor la unele materii se datorește fie slabei pregătiri profesionale a învățătorilor care conduc clasa respectivă sau a profesorilor care predau obiectul respectiv, fie nepăsării cu care unele cadre didactice privesc sarcinile învățământului. Această concluzie este îndeajuns de bine confirmată de cercetările pe teren întreprinse de secțiunea de învățământ a regiunii București. S'au găsit aici cazuri de învățători și profesori, și acest lucru desigur că se petrece și în alte regiuni și raioane, care nu numai că nu și-au pregătit planurile de lecții, dar n'au consultat nici măcar manualul clasei respective, fără să mai vorbim de datoria de a fi cercetat reviste, tratate de specialitate care le-ar fi lărgit orizontul cunoștințelor și care ar fi ajutat totodată la ridicarea nivelului procesului de învățământ, la clasa pe care o conduce.

Ne aflăm într'una din etapele cele mai de seamă ale unui an școlar și anume în etapa de revizuire și consolidare a cunoștințelor elevilor noștri. Tocmai deaceea acum este și timpul când profesorii și învățătorii trebue să desfășoare o muncă intensă și în același timp și de calitate. O activitate care cere multă pricepere atât în organizarea procesului de învățământ, respectiv în organizarea lecțiilor de repetiție și sintetizare cât și în ce privește desfășurarea în cât mai bune condițiuni a acestora. Deaceea este necesar ca secțiile de învățământ regionale și indeosebi cele raionale să fie permanent printre învățători și profesori. Secțiile de învățământ trebue să-și îndrepte privirile în primul rând acolo unde situația este mai grea. Să-și îndrepte privirile în sensul de a veni în ajutorul învățătorilor și profesorilor de la aceste școli atât pentru organizarea muncii, cât mai ales în ce privește desfășurarea acesteia. Pentru a avea o oglindă aproximativ clară a școlilor din raion sau regiune, sau a unei anumite școli și la o anumită materie se poate urma exemplul secției de învățământ a regiunii București, secție care a organizat și organizează lucrări de control în școli în întreaga perioadă finală a acestui an școlar.

In vederea asigurării unui cât mai însemnat procent de promovați care să-și fi însușit pe deplin cunoștințele și deprinderile prevăzute în programele și manualele școlare, un rol hotăritor, ca și în restul anului desigur, îl are învățătorul și profesorul. Și cu atât mai mult cu cât această etapă poartă un specific mult deosebit față de celelalte etape școlare. Acum este timpul când prin lecțiile de repetiție se fixează și mai durabil cunoștințele căpătate în decursul anului școlar, când nu numai că se împrospătează în memorie, se crează noi legături, dar se și completează cu aspecte și laturi noi. Tot acum este timpul când, prin lecțiile de sinteză, se adâncesc cunoștințele, se înmănunchează în sisteme mult mai cuprinzătoare. Intreg materialul parcurs este privit într'o lumină nouă și printr'o perspectivă mult mai largă. Modul de lucru în această etapă nu poate fi unul și același pentru clasele cu elevi bine pregătiți și clasele cu un mare procent de elevi rămași în urmă la învățătură, tocmai pentru faptul că generalizările și înmănuncherea cunoștințelor în sisteme largi presupune cunoașterea temeinică a materialului ce urmează a i se da o nouă structură, un nou înțeles. Este limpede că profesorii sau învățătorii care au mulți elevi rămași în urmă la învățătură trebue ca în această etapă să stăruie asupra repetării materiei, în deosebi asupra acelor capitole sau probleme pe care lucrările de control le arată a fi cel mai slab asimilate. Acțiunea de mai sus trebue însoțită apoi de munca în grupele de învățătură formate din elevii care au serioase defecțiuni în asimilarea cunoștințelor, precum și de ajutorarea elevilor slabi de către elevii buni la învățătură. Pentru elevii slabi la învățătură când numărul acesta este mai mare este bine să li se organizeze pe de o parte lecții noi adaptate la puterea lor de înțelegere și privind problemele sau capitolele complet neînțelese, iar pe de altă parte lecțiile de repetiție ale acestora să se sincronizeze cu lecțiile de repetiție ale întregii clase. Dacă nu mai rămâne timp pentru lecții cu caracter general e bine ca profesorul să-și noteze acest lucru pentru primele săptămâni ale noului an școlar. Învățătorii și profesorii ai căror elevi nu au defecțiuni serioase în ce privește însușirea cunoștințelor cerute pentru anul respectiv vor da lecțiilor de repetiție mai mult un caracter de sintetizare.

Aici se cere munca creatoare a învățătorilor și profesorilor. Tocmai de aceea în această perioadă se și cere o atenție deosebită din partea învățătorilor și profesorilor față de pregătirea lor științifică și pedagogică. Planuri de lecții bine întocmite, material didactic bine ales, condițiuni de lucru cât mai favorabile, sunt câteva cerințe esențiale ale muncii didactice în această perioadă, cerințe care trebue imperios îndeplinite pentru asigurarea succesului muncii didactice din această etapă

Rezultate bune în desfășurarea procesului de învățământ din etapa finală a anului școlar trebue asigurate și prin strânsa colaborare a învățătorilor și profesorilor din colectivul pedagogic al școlii. Ajutorul reciproc dat la întocmirea planurilor de repetare și sintetizare, ajutorul reciproc dat la întocmirea planurilor de lecții și la desfășurarea în cât mai bune condiții a lecțiilor, discutarea celor mai bune planuri de repetare și sintetizare în cadrul consiliului pedagogic al școlii, sunt deasemeni mijloace care pot sprijini mult ridicarea nivelului la învățătură al elevilor.

Munca didactică a învățătorilor și profesorilor va fi curând valorificată prin rezultatele înregistrate la sfârșitul anului școlar. Greutatea acestor rezultate va trebui să fie exprimată prin cantitatea și mai ales calitatea cunoștințelor și deprinderilor elevilor absolvenți și promovați. De aceea examenele vor trebui astfel organizate încât rezultatele lor să fie rezultate reale, nu aduse din condei. Altfel riscăm să avem în toamnă elevi care nu vor putea ține pas cu desvoltarea normală a procesului de învățământ al clasei respective. De aceea inspectori regionali și raionali, directori de școli elementare și medii, învățători și profesori, sunt datori a munci din răsputeri pentru a face din acest an școlar un an cu bogate rezultate în ce privește învățătura și educația elevilor noștri. Numai așa putem da elemente care în munca lor de mâine să facă cinste învățătorilor și profesorilor lor, școlii și Patriei noastre care merge înainte pe drumul socialismului.

8.311.058 de cetățeni ai R. P. R. au semnat până la 1 Mai Apelul pentru un Pact al Păcii

Acțiunea de strângere de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii cu privire la încheierea unui Pact al Păcii se desfășoară în întreaga țară cu un mare avânt.

Până la data de 1 Mai, 8.311.058 de cetățeni ai Republicii Populare Române au semnat Apelul care cere încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri și declară că va fi considerat ca având intenții agresive guvernul acelei mari puteri care va refuza să participe la tratativele pentru încheierea unui Pact al Păcii.

Până la această dată, Apelul a fost semnat în Capitală de 697.890 cetățeni din care 118.422 din raionul I. V. Stalin, 89.468 din raionul Gh. Gheorghiu-Dej, 118.889 din raionul Tudor Vladimirescu, etc. In regiunea Iași Apelul a fost semnat de 265.286 cetățeni, în regiunea Buzău de 199.998 cetățeni, în regiunea Hunedoara de 267.974 cetățeni, în regiunea Vâlcea de 152.511 cetățeni, în regiunea Bacău de 314.964 cetățeni, în regiunea Prahova de 398.790 cetățeni, în regiunea Timișoara de 326.397 cetățeni, în regiunea Mureș de 268.732 cetățeni, în regiunea Gorj de 270.059 cetățeni, în regiunea Baia Mare de 367.375 cetățeni.

Acțiunea de strângere de semnături pe Apelul pentru un Pact al Păcii continuă în întreaga țară. (Agerpres).

Adunarea solemnă în cinstea celei de a 30-a aniversări a întemeierii Partidului Comunist din România

In ovațiile entuziaste ale asistenței tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej își rostește expunerea

Telegrama de salut a C. C. al P. C. (b) al U. R. S. S.

Către

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice trimite un salut călduros și felicită frățescul Partid Muncitoresc Român cu ocazia celei de a 30-a aniversări a înființării sale.

Sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, oamenii muncii din România au dobândit eliberarea de sub jugul moșierilor și capitaliștilor și păsesc siguri pe drumul avântului economic și cultural al țării lor, pe drumul construirii socialismului.

Urăm Partidului Muncitoresc Român noi succese în lupta pentru întărirea regimului de democrație populară, pentru construirea socialismului, pentru întărirea păcii și prieteniei dintre popoare.

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

Scrisoarea adresată tovarășului Stalin de adunarea solemnă

Către tovarășul

Iosif Vissarionovici Stalin

Moscova-Cremlin

Scumpe tovarășe Stalin!

Adunarea solemnă pentru sărbătorirea celei de a 30-a aniversări a înființării Partidului Comunist din România își îndreaptă gândurile pline de recunoștință spre Dvs., iubite părinte și învățător, și vă trimite un fierbinte salut comunist.

Dela întemeierea sa, Partidul nostru a privit drept model înalt marele Partid al lui Lenin și Stalin și a luptat să-și însușească glorioasa sa experiență.

In vremurile grele ale ilegalității, când cei mai buni fii ai poporului nostru erau aruncați în închisori, schingiuiți în beciurile Siguranței, comuniștii din țara noastră sorbeau cu nesaț învățăturile Dumneavoastră care vesteau lumii succesele grandioase obținute de prima țară unde muncitorii și țăranii eliberați construiau, sub conducerea Dvs., socialismul; arătau lumii muncitoare drumul eliberării și fericirii lor; smulgeau masca de pe dușmanii omenirii — imperialiștii atățători la războaie și slugile lor, oportuniștii de tot soiul.

Pilda măreață a vieții Dvs., plină de nețărmurit devotament și dragoste pentru cauza omenirii muncitoare, a înzecit puterile comuniștilor din țara noastră, făcându-i mai tari decât regimul de crâncenă teroare instaurat de burghezie și moșierime.

Poporul nostru nu va uita niciodată că datorează Uniunii Sovietice, condusă de Dvs., eliberarea sa de sub jugul imperialist. Cu ajutorul Dvs. părintesc, poporul nostru și-a luat soarta în propriile sale mâini, sub conducerea Partidului poporul muncitor din țara noastră s'a eliberat de sub jugul moșierilor și capitaliștilor, a făurit Republica Populară Română și a trecut la construirea socialismului.

Grandioasa experiență a Țării Sovietelor în domeniul construirii socialismului, experiența de importanță istorico-mondială a Partidului Bolșevic condus de Dvs., ne arată calea sigură și ne însuflețesc în lupta noastră pentru construirea unei vieți fericite pentru poporul nostru.

In toate momentele grele ale luptei noastre, și atunci când imperialiștii căutau să smulgă poporului nostru libertatea cucerită, și în anii grei de secetă când regiuni întregi erau amenințate de foamete, Dvs., scumpe Iosif Vissarionovici — cel mai bun prieten al poporului nostru — ne-ați ajutat părintește, ceeace ne-a permis să mergem cu succes înainte pe drumul construirii socialismului. Astăzi când luptăm cu toate forțele pentru înfăptuirea primului nostru Plan Cincinal, ajutorul frățesc ce-l primim din partea Uniunii Sovietice și a Dvs. personal constitue puternica garanție a victoriei noastre.

In lupta pe care o ducem umăr la umăr cu celelalte popoare din țările de democrație populară și cu toate popoarele iubitoare de pace și libertate în cadrul marelui front al păcii, în frunte cu măreața Uniune Sovietică, pentru apărarea păcii și împotriva planurilor criminale ale imperialiștilor americani de dezlănțuire a unui nou măcel mondial, ca întotdeauna Dvs. arătați cu claritate forțelor păcii din întreaga lume drumul spre victorie.

In toți cei 30 de ani de existență, Partidul nostru s'a călăuzit în luptă lui de nemuritoarele opere ale făuritorilor Marii Revoluții Socialiste din Octombrie — Lenin și Stalin. Genialele Dumneavoastră lucrări, care au îmbogățit și desvoltat învățătura lui Marx-Engels-Lenin, au înarmat și înarmează Partidul nostru și pe toți oamenii muncii în lupta pentru socialism. In învățăturile Dumneavoastră noi găsim răspuns la cele mai grele probleme pe care ni le ridică construirea socialismului. Din operele Dumneavoastră, comuniștii din Republica Populară Română învață să lupte dârz și conștient pentru întărirea și înflorirea Patriei, pentru întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, pentru întărirea alianței oamenilor muncii tuturor naționalităților conlocuitoare, înfrățite în același elan de muncă pentru socialism.

Dela Dvs., tovarășe Stalin, învățăm să fim adânc pătrunși de internaționalismul proletar, de măreața ideologie a frăției între popoare.

Dela Dvs., scumpe tovarășe Stalin, învățăm să fim adevărați leniniști, să luptăm mereu pentru întărirea Partidului; să nu precupețim forțele pentru cauza poporului.

Astăzi, când sărbătorim împlinirea a 30 de ani de luptă eroică a Partidului nostru pentru pace, pentru socialism, pentru fericirea Patriei, ne afirmăm din nou credința noastră nestrămutată în victoria măreței cauze a lui Lenin și Stalin, ne afirmăm dragostea noastră nețărmurită pentru conducătorul comunismului mondial — Iosif Vissarionovici Stalin.

SLAVĂ TOVARĂȘULUI STALIN!

Poporul muncitor din țara noastră a sărbătorit ziua de 8 Mai, aniversarea a 30 de ani dela înființarea Partidului Comunist din România, cu nemărginit entuziasm, cu hotărîrea de a cinsti acest eveniment măreț din istoria poporului nostru prin noi succese în domeniul producției, al științei și culturii, de a munci și a lupta cu și mai mare avânt, sub glorioasa conducere a Partidului, pentru construirea socialismului în țara noastră, pentru apărarea păcii.

In Capitală, a avut loc, în cinstea aniversării Partidului, o impunătoare adunare solemnă în sala Expoziției din Parcul „I. V. Stalin".

Peste 2.000 de oameni ai muncii, în frunte cu conducătorii iubiți ai Partidului, cu membrii Guvernului și ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, au luat parte la această adunare. Erau de față numeroși luptători comuniști din ilegalitate, muncitori și tehnicieni fruntași, inovatori, raționalizatori, pe piepturile cărora străluceau ordine și medalii ale Republicii, reprezentanți de frunte, ai științei, artei și culturii, academicieni, maeștri emeriți ai artei, artiști emeriți ai R.P.R., scriitori, poeți, activiști ai Partidului și ai organizațiilor de massă și un mare număr de oameni ai muncii din fabrici, uzine, întreprinderi, care și-au îndeplinit cu succes angajamentele luate în cinstea aniversării Partidului.

Vasta sală a Expoziției din Parcul „I. V. Stalin" a fost pavoazată cu drapele și flamuri roșii și tricolore, cu mari portrete ale lui Marx-Engels-Lenin-Stalin și ale conducătorilor iubiți ai Partidului.

Festivitatea s'a desfășurat într'o atmosferă de puternic și cald entuziasm. Pe fețele tuturor celor prezenți se citea bucuria și mândria de a participa la acest măreț eveniment din istoria Partidului și a poporului muncitor din țara noastră. In repetate rânduri, dela un capăt la altul al sălii, s'au ridicat ovații furtunoase care exprimau devotamentul și dragostea nemărginită pe care oamenii muncii le poartă Partidului clasei muncitoare, care conduce întreg poporul muncitor pe calea unui viitor fericit, a progresului și a păcii.

Intrarea în sală a membrilor Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român a fost salutată cu aclamații îndelungate. Timp de câteva minute, mascele de oameni ai muncii au scandat cu înflăcărare numele tovarășilor Gh. Gheorghiu-Dej, Ana Pauker, Vasile Luca, Teohari Georgescu.

Gândurile tuturor celor prezenți s'au îndreptat către eliberatoarea și sprijinitoarea țării noastre marea Uniune Sovietică și către genialul învățător el tuturor oamenilor muncii, conducătorul gloriosului Partid Comunist Bolșevic al U. R. S. S., marele Stalin.

In lojile din dreapta și stânga estradei, au luat loc membrii Comitetului Central al P. M. R., membrii Prezidiului Marii Adunări Naționale, în frunte cu acad. prof. Parhon, membrii Guvernului, în frunte cu dr. Petru Groza, membri ai Corpului Diplomatic, în frunte cu ambasadorul Uniunii Sovietice, S. I. Kavtaradze.

La masa prezidiului iau loc tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, Ana Pauker, Vasile Luca, Teohari Georgescu, Lotar Rădăceanu, I. Chișinevschi, Al. Moghioroș, C. Pârvulescu și Gh. Stoica. Urale nesfârșite sunt adresate tovarășului Gheorghiu-Dej și tovarășilor săi de luptă, a căror viață întreagă e o pildă strălucită a patriotismului înflăcărat al comuniștilor, a devotamentului lor fără de margini față de cauza eliberării proletariatului.

Minute în șir asistența a ovaționat pe marele STALIN, al cărui nume a devenit întruchiparea năzuințelor celor mai scumpe ale popoarelor lumii.

„Slavă lui Stalin" — răsună sala urlată ca un ecou al dragostei fierbinți și recunoștinței nepieritoare pe care poporul nostru o poartă aceluia căruia îi datorăm toate victoriile și cuceririle noastre.

Tovarășul Gh. Stoica, membru supleant al C.C. al P.M.R., prim secretar al Comitetului Orășenesc P.M.R. București, deschide adunarea solemnă amintind numele câtorva dintre sutele de eroi ai clasei muncitoare care și-au dat viața în lupta pentru fericirea Patriei, pentru pace și socialism, în cursul celor 30 de ani de luptă ai Partidului. E un moment impresionant. In tăcerea profundă a sălii, răsună numele nepieritoare ale eroilor care au căzut în lupta aprigă cu dușmanul și al căror sânge rodește azi în viața nouă ce crește biruitoare.

Conducători ai vechi mișcări muncitorești ca Ion C. Frimu, Ștefan Gheorghiu, Dumitru Marinescu, muncitori uciși la 13 Decembrie 1918, muncitori căzuți în luptele dela Lupeni sau dela Grivița Roșie, comuniști asasinați în temnițe, ca Ilie Pintilie, Donca Simo, eroi ai luptei împotriva cotropitorilor hitleriști, ca Filimon Sârbu, Ștefan Plavăț, Petre Gheorghe, Elena Pavel, luptători împotriva fascismului, uciși în Spania și Franța, ca Ardeleanu Mihai, Burcă Costache sau Iosif Clisci, muncitori și țărani uciși după 23 August 1944 de bandele reacționare aflate în slujba imperialiștilor americani, Pânzală Niță, Șulea Ion, Lazăr Cernescu, Mincă Ion — nepieritoare vor rămâne amintirea lor în inimile celor ce muncesc, îndemn la strădanie neobosită pentru fiecare comunist de a fi demn de cinstea de a face parte din rândurile unui Partid care a știut să educe asemenea eroi!

O puternică expresie a solidarității internaționaliste

Expresie a solidarității internaționaliste de luptă a clasei muncitoare, din toate colțurile lumii au venit telegrame de salut din partea Partidelor Comuniste frățești.

Cu un entuziasm de nedescris a fost ovaționat textul telegramei Comitetului Central al slăvitului Partid Bolșevic, text căruia i-a dat citire tovarășul Gh. Apostol.

Tov. Chivu Stoica a dat citire telegramei de salut trimise de Comitetul Central al Partidului Comunist Chinez. Asistența a ovaționat îndelung Partidul Comunist Chinez, care a condus marele popor la victoria de însemnătate epocală împotriva imperialismului.

Citirea telegramei Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea a prilejuit o puternică manifestație de solidaritate cu lupta eroică a poporului coreean împotriva cotropitorilor imperialiști.

Cu sentimente de dragoste frățească a fost întâmpinat salutul emigranților revoluționari iugoslavi în R.P.R., legământul lor solemn de a fi credincioși până la capăt internaționalismului proletar, Patriei Socialismului victorios și tovarășului STALIN, de a nu cunoaște odihnă în lupta împotriva călăului Tito.

„Vă aducem un fierbinte salut internaționalist din partea emigranților politici revoluționari iugoslavi în R. P. R. cu ocazia glorioasei aniversări a înființării Partidului Comunist din România — a spus conducătorul delegației.

Noi, emigranții politici revoluționari iugoslavi care am fost îmbrățișați cu atâta căldură de Partidul Muncitoresc Român, care am fost primiți de poporul român ca niște frați, dobândind posibilitatea de a trăi și de a munci omenește, noi, care am fost ajutați să continuăm lupta împotriva dușmanului comun — banda fascistă a lui Tito-Rankovici — noi, care am găsit în Republica Populară Română a doua patrie, sărbătorim ziua de 8 Mai ca o sărbătoare a noastră proprie.

Tot mai puternică însă crește flacăra luptei, tot mai strânse devin rândurile patrioților iugoslavi în lupta pentru pace, pâine, libertate, pentru reintoarcerea iugoslaviei în lagărul democrației și socialismului".

Victoriile oamenilor muncii

Puternic a răsunat pe întreg cuprinsul țării, chemarea colectivelor întreprinderilor fruntașe, „Sovrommetal"-Reșița și „Steagul Roșu" din Orașul Stalin, de a desfășura larg întrecerea socialistă în cinstea împlinirii a 30 de ani a înființării Partidului nostru iubit! Și roadele acestei întreceri sunt deosebit de îmbelșugate!

Iată, în uriașa sală în care se ține adunarea festivă se află delegați din regiunile și întreprinderile fruntașe veniți să raporteze în această zi solemnă tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, conducătorul iubit al Partidului și al întregului popor muncitor, succesele dobândite în marea întrecere socialistă, pornită în cinstea aniversării Partidului. Cuvântările delegaților sunt scurte, dar în ele simți clocotind

(Continuare în pag. 4-a)

=U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ=

Clasa recapitulează gramatica

In timpul recreației, Liudmila Alexeevna a scris pe tablă tot ce era necesar și a acoperit tabla cu foi de ziar.

In momentul când a sunat de intrare la lecție, elevele clasei a VI-a și-au ocupat repede locurile în bănci. Fiecare și-a pus în față caietul de notițe și un caiet frumos îmbrăcat, deschis la pagina pe care era executată lucrarea pentru acasă. Lecția a început cu verificarea acestei lucrări.

Pentru acasă profesoara dăduse elevelor, un text scurt dintr'o schiță de Turgheniev. Din text trebuiau scoase participiile și cuvintele pe care le explicau și cărora apoi trebuia să le facă și analiza.

Elevele au executat lucrarea și la verificare s'a văzut că știau să arate fără greșeală forma participiului, timpul, genul, numărul și cazul.

— Care participii n'au intrat în analiza voastră? — întreabă profesoara. Se ridică mai multe mâini.

— N'a intrat forma scurtă a participiilor, răspunde eleva indicată de profesoară.

— Ce trebue să ținem minte la analiza acestor participii?

— Participiile cu formă scurtă nu se declină și de aceea la analiza lor nu se arată cazul.

După verificarea lucrării executate acasă, profesoarea începe interogarea orală. Trei fete sunt chemate la catedră, de unde ridică fiecare câte un bilet cu o temă. Iată tema primită de eleva Belova: — „Ce se numește participiu activ și participiu pasiv?", „Să se analizeze propoziționea: Pionierii au ieșit într'o poiană viu luminată de soare".

Biletelele sunt pregătite din timp de Liudmila Alexeevna pentru recapitularea întregului curs de gramatică. Fiecare biletel conține o problemă teoretică și neapărat și o temă practică. Caracterul lor este diferit. O altă elevă a primit, de pildă, următoarea temă: „In propoziționea (se dă textul) care cuprinde forma inversă a participiului să se pună și să se explice semnele de punctuație. Să se scoată participiile și cuvintele la care se referă și să li se facă analiza".

Dar să ne întoarcem la eleva Belova. Răspunzând la prima întrebare teoretică, ea a trecut la analiză.

— Este o propoziționе simplă, — spuse ea, — o propoziționе narativă desvoltată, cu un atribut care nu se acordă cu substantivul pe care îl lămurește și care este exprimat prin forma inversă a participiului.

Părțile principale ale propoziționii: pionierii, subiect, au ieșit — predicat simplu.

Eleva stabilește prin întrebări legătura dintre părțile propoziționii.

— Au ieșit — unde? „In poiană" — este un compliment de loc.

— In poiană — în ce fel de poiană? „Luminată" — este un atribut.

Luminată — cum? „Viu" — este un compliment de mod.

Luminată — de cine? „De soare" — este un compliment nedrept.

Mai departe eleva alege din propozițione un participiu și îl analizează ca parte de cuvânt.

Interogarea se termină.

— Acum, — spune profesoara, — să recapitulăm scrierea corectă a participiilor.

Profesoara vine la tablă și dă jos foile de ziar. Tabla este împărțită în cinci coloane. In fiecare coloană sunt scrise câteva exemple pentru cazurile de scriere corectă a participiilor. Liudmila Alexeevna cheamă la tablă, una după alta, câteva eleve. Acestea vorbesc despre scrierea corectă a terminațiilor cazurilor participiilor, a sufixelor participiilor cu forma scurtă care au căpătat forma adjectivelor și despre scrierea corectă a participiului cu particula „ne". Profesoara cere elevelor să formuleze precis regulile și să aducă exemple proprii pentru fiecare regulă. La această muncă nu participă întreaga clasă.

După ce se recapitulează toate cazurile de scriere corectă a participiilor, elevelor li se dă o lucrare independentă. Fiecărei eleve din partea stângă a băncilor i se cere să formuleze două propoziționi cu participiul „neterminată", în așa fel încât într'un caz participiul să fie scris împreună cu particula ne, iar în celălalt caz separat de particula „ne".

Rândul elevelor din rândul din mijloc al băncilor trebue să găsească două propoziționi în care să se contrapună un participiu, la un alt participiu care a căpătat forma adjectivului. Elevele de pe rândul băncilor din dreapta trebue să alcătuiască două propoziționi care să cuprindă participii în care particula „ne" este nedespărțită de participiu și participii în care această particulă să fie despărțită de participiu. Acest exercițiu se dă pentru deprinderea unei scrieri corecte. Temele sunt executate cu mult interes. La fel ca și interogarea orală, aceasta dovedește că elevele și-au însușit conștient regulile gramaticale studiate.

Așa a fost recapitulată tema „Participiile" în clasa VI-a a școlii Nr. 214 din Leningrad, la lecția profesoarei L. A. Vinogradova.

Lecția de generalizare descrisă mai sus este interesantă prin faptul că elevele au recapitulat întreg capitolul „Participiile", au lucrat mult individual, au adus exemple proprii pentru confirmarea regulilor gramaticale, au tras concluzii și au făcut generalizări. Lecția a fost bogată în exerciții scrise și orale de recapitulare.

Lecțiile de generalizare ocupă un loc important în sistemul general de recapitulare a gramaticii în școala Nr. 214. Aceste lecții se fac în toate clasele, începând cu a IV-a, pentru toate temele gramaticale importante. Planurile acestor lecții, metodica desfășurării lor se discută în ședințele comisiei metodologice a profesorilor de limba rusă. Pentru schimbul de experiență se fac lecții deschise de recapitulare a gramaticii. Profesorii acordă o mare importanță analizei gramaticale. La începutul celui de al II-lea semestru, comisia metodologică de limba rusă a ascultat și a discutat referatul tovarășei Vinogradova intitulat „Analiza gramaticală — cea mai bună formă de recapitulare sistematică". Comisia a elaborat o serie de îndatoriri pentru profesori și un plan unic de analiză. Acest plan se pune în aplicare la fiecare lecție de limba rusă, la studierea sau recapitularea diferitelor teme.

In ajutorul elevelor s'a creat, în fiecare clasă, începând cu clasa III-a, „colțul recapitulării la limba rusă". Conținutul și forma acestui „colț" se stabilesc și sunt aprobate de comisia de limba rusă. Iată cum arată un astfel de „colț" în clasa VI-a:

Pe peretele clasei sunt puse două coli mari de carton. In centrul uneia din ele este scrisă definiția stalinistă a gramaticii. Ea reamintește elevelor datoria de a cunoaște foarte bine regulile gramaticale și de a ști să se folosească de ele. Apoi sunt expuse un plan de analiză complectă a părților de cuvânt și exemple de analiză. In câteva plicuri de hârtie prinse de cartoane, sunt puse bilete cu exerciții practice.

Pe cel de al doilea carton este afișat planul de recapitulare a gramaticii până la sfârșitul anului școlar, plan în care se arată ce trebue recapitulat în fiecare zi. Tot aici se pun întrebări pentru recapitularea fiecărei teme, pe rând, precum și exerciții practice pentru tema respectivă.

S. NEGHINSKI

Patronarea colhozurilor

Colectivul spitalului din Perci a luat asupra sa patronarea colhozului „Lenin" din raionul Litoralului Mării.

El și-a luat angajamentul să țină în mod regulat conferințe și convorbiri în colhoz, să organizeze un colț sanitar, să instruiască un activ sanitar. Deasemenea colectivul spitalului va ajuta pe colhoznici la înființarea de mici farmacii pe lângă brigăzi.

Medicii au vizitat până acum de două ori colhozul patronat. Ei au ținut aici conferințe asupra marilor construcții ale comunismului, asupra ocrotirii sănătății în Uniunea Sovietică și altele.

Exemplul spitalului din Perci a fost urmat și de alte instituții sanitare. (Agerpres).

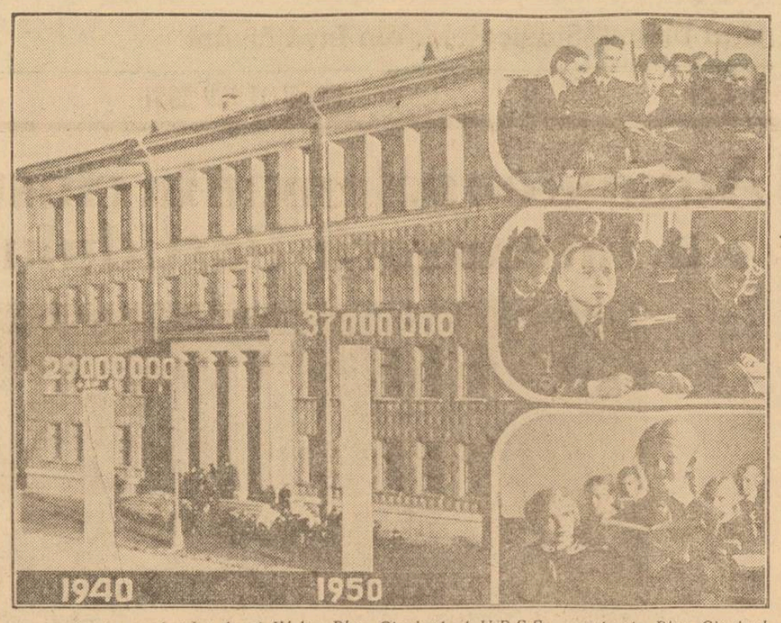

In decursul celui de al IV-lea Plan Cincinal al U.R.S.S. — primul Plan Cincinal de după război — numărul elevilor din școlile elementare, de șapte ani și medii, din tehnicumuri și alte instituții de învățământ mediu a crescut până la 37.000.000 în anul 1950 față de 29 000.000, câți erau în anul 1940.

In curând încep examenele

In clasa IV-a, parcurgerea programului la aritmetică este aproape de sfârșit. Tot restul timpului până la încheierea anului școlar este rezervat recapitulării. Pentru această perioadă programa indică recapitularea operațiilor cu numere întregi, recapitularea operațiilor cu numere fracționale, recapitularea materialului de geometrie, cu lucrări simple de măsurare pe teren, probleme mixte, cu 3—6 operații.

Cum trebue organizată recapitularea?

Un material deosebit de greu pentru elevi, după cum ne arată observațiile, este schimbarea rezultatelor operațiilor în funcție de schimbarea unuia dintre factori. Această temă se studiază în clasa IV-a, în ultimul trimestru. De asemenea copiii înțeleg mai greu determinarea dependenței dintre factori și rezultatul operației. La operațiile de adunare și scădere a fracțiilor simple cu numitori diferiți copii au greutăți nu atât la efectuarea operației însăși, cât la aducerea fracțiilor la același numitor.

Mai departe, trebue să se recapituleze cu atenție toate procedeele de calcul oral prevăzute în program (rotunjirea, schimbarea termenilor adunării, schimbarea termenilor înmulțirii), ordinea efectuării operațiilor aritmeticii, numerotarea numerelor de mai multe cifre, cazurile grele de scădere și împărțire.

Se știe că calcularea de procente la un număr este făcută câte odată mecanic de către copii. Deaceea la recapitulare este necesar se se facă exerciții cu copiii pentru calcularea de procente la un anumit număr, cu exemple și probleme din viața practică.

In cadrul pregătirii pentru examene trebue să se acorde o serioasă atenție muncii practice de rezolvare a problemelor complicate și grele, căutându-se ca elevii să fie atenți, să facă îngrijit și corect însemnările și calculele matematice, să aibă perseverență și independență în atingerea scopului fixat. In sfârșit, trebue să se țină minte că la examenele orale de aritmetică fiecărui elev i se dă să rezolve oral o problemă tip. De aceea trebue să se acorde multă atenție recapitulării procedeelor de rezolvare a problemelor orale.

Este bine să se țină seama de greșelile făcute de elevi în timpul anului și la examenele din anii trecuți. Unii elevi, de exemplu, primind sarcina să scrie un număr cu opt cifre, să-l citească și să indice clasele și secțiile lui, nu scriau numărul ci cifrele lui și numai după aceea despărțeau clasele și vedeau ce număr au obținut. Altora li se cerea să spună ce număr se alcătuește din cinci unități ale secției a VII-a, să scrie acest număr și să arate câte mii are el în total. In loc să răspundă dintr'odată că acest număr va fi 5 milioane, că într'un milion sunt 1000 de mii, iar în 5 milioane de cinci ori mai mult, elevii scriau cifra 5 urmată de șase zeruri și numai după aceea vedeau ce număr au obținut și câte mii are el.

Toate acestea sunt un rezultat al unei studieri insuficiente și formale a numerotației. De aici decurg nenumăratele greșeli în efectuarea operațiilor cu numere alcătuite din multe cifre. De exemplu, un elev împarte 37 de mii la 400. Știind câte două zeruri dela deîmpărțit și dela împărțitor și efectuând împărțirea, el obține 92 și restul 2, în timp ce în realitate restul trebue să fie 200. Cunoștințele slabe în domeniul numerotației explică greșelile în descompunerea numerelor concrete compuse, de exemplu copiii greșesc scriind 15 kg. și 70 g. sub forma 1570 g., (în loc de 15.070 g.).

Unii elevi nu au o reprezentare concretă asupra măsurilor metrice. Ei nu știu să arate aproximativ dimensiunile unui centrimetru, decimetru sau metru, să stabilească din ochi (aproximativ) înălțimea și lărgimea ferestrii sau ușii, nu cunosc dimensiunile clasei, confundă metrii pătrați cu cei liniari, nu pot desena pe tablă un metru, decimetru sau centimetru pătrat, își reprezintă slab măsurile suprafețelor de pământ (ari, hectare). Toate acestea se explică prin faptul că la studierea măsurilor metrice nu s'a folosit suficient intuiția și nu s'au făcut lucrări practice de măsurare și desen liniar.

Mulți elevi au greutăți în înțelegerea esenței operațiilor aritmetice și în special a împărțirii. De exemplu, elevul face împărțirea unui număr concret la alt număr concret sau împărțirea unui număr concret la un număr abstract, dar el nu poate stabili ce fel de împărțire face.

Câte odată elevii nu pot explica cum s'ar înfățișa pe teren un pătrat sau un dreptunghiu egal în suprafață cu 1 ar sau 1 ha. Ei întâmpină greutăți și atunci când este vorba să calculeze câte hectare se află într'un kilometru pătrat. Uneori sunt cazuri și mai grave când răspunzând la întrebări referitoare la măsurile de timp, ei nu pot enumera lunile anului, nu cunosc numărul de zile al fiecărei luni, nu pot spune în ce secol s'a întâmplat un anumit eveniment dacă știu anul în care s'a întâmplat el, iar unii elevi nu știu nici în ce secol trăim.

O mare greutate este provocată de găsirea termenului necunoscut al adunării dacă suma și ceilalți doi termeni ai adunării sunt cunoscuți. Adeseori când este vorba de răspunsurile la problemele privind schimbările rezultatului unei operații în funcție de schimbările unuia dintre factori se făceau greșeli la schimbarea scăzătorului și împărțitorului.

Invățătorii din clasa IV-a sunt datori să analizeze lucrările de examen din anii trecuți, ținând seama de greșelile caracteristice și stând de vorbă cu învățătorii care au condus acest examen.

Lucrul acesta va permite recapitularea cu succes a materialului în ultimul trimestru.

(După un articol publicat în „Ucitelskaia Gazeta")

Comitetul de partid analizează viața școlii

Secretarul Comitetului de partid al raionului Kaganovici din regiunea Amur a invitat la o consfătuire pe comuniștii părinți ai elevilor din Școala Medie din Ekaterinoslav și pe toți membrii organizației de partid din această școală. Ordinea de zi a consfătuirii era: munca Școlii Medii și ajutorul dat de părinții comuniști.

Secretarul Comitetului raional de partid a vorbit despre răspunderea pe care o au comuniștii în ceeace privește educarea tineretului sovietic. Membrii de partid trebue să fie un exemplu nu numai în producție, nu numai în muncă, ci și în problemele educației în familie.

In cadrul consfătuirii au fost dați ca exemplu numeroși părinți comuniști, care privesc educația copiilor ca pe o datorie de stat, ca o pe o obligație bolșevică. Ei controlează pe copiii lor, se preocupă de cerințele spirituale ale acestora și se sfătuesc deseori cu cadrele didactice.

Consfătuirea a ținut până târziu. Tovarășii au arătat cum își educă ei copiii, au vorbit despre greșelile lor, au mulțumit Comitetului raional de partid și școlii, pentru criticile juste și pentru sfaturile pe care le-au primit. In același timp, ei au adus multe propuneri prețioase pentru școală, recomandând o organizare mai justă a lecturii extra-școlare în funcție de vârsta elevilor, cerând să se organizeze mai multe lecții individuale cu elevii rămași în urmă, etc.

Comitetul raional de partid nu s'a preocupat numai de comuniști. ci a organizat, împreună cu cadrele didactice o intensă muncă de lămurire în rândurile tuturor părinților. In clubul centrului raional s'a ținut o adunare a tuturor părinților la care au asistat aproape 400 de oameni. Secretarul Comitetului raional de partid a prezentat un referat intitulat „M. I. Kalinin despre educația comunistă a tineretului". Apoi au luat cuvântul numeroși părinți și profesori, șeful secției raionale de învățământ și secretarul Comitetului raional al Comsomolului. Fiecare dintre ei și-au împărtășit experiențele, vorbind despre felul cum se cultivă în familie patriotismul sovietic, despre atitudinea socialistă față de muncă a copiilor, despre însemnătatea educativă a organizațiilor pionierești și comsomoliste, precum și despre exemplul personal al părinților în educarea copiilor. Gazeta raională „Bolșevistskaia Pravda" a consacrat acestei adunări o pagină întreagă, tipărind articole ale părinților.

Experiența adunărilor cu părinții a fost extinsă de Comitetul raional de partid în cele 11 școli de șapte ani din raion. Biroul Comitetului raional al P. C. (b) al U.R.S.S. a stabilit o zi unică pentru adunări, a multiplicat textul referatului „M. I. Kalinin despre educația comunistă a tineretului", a numit conferențiari dintre activiștii Comitetului raional, în frunte cu secretarii și a ținut o consfătuire cu directorii de școli și cu secretarii organizațiilor de partid. La adunările părinților, au participat peste 1.100 de oameni, dintre care 95 au luat parte activă la discutarea referatelor.

Comitetul raional al P. C. (b) al U.R.S.S. din raionul Kaganovici acordă multă atenție școlilor. In plenara Comitetului raional s'a discutat raportul președintelui Comitetului Executiv al Sovietului raional cu privire la rezultatele muncii instructiv-educative a școlilor în primul semestru. A fost susținută inițiativa școlilor pentru crearea unui fond al învățământului general. Comitetul raional de partid se ocupă tot mai activ de conținutul instruirii și al educării tineretului.

F. SLUȚKI
directorul Școlii Medii
din Ekaterinoslav — regiunea Amur

Realismul socialist — artă a adevărului

Se știe că o artă cu adevărat mare este totdeauna strâns legată de viață și reproduce just realitatea. Toată istoria artei este istoria desvoltării realismului, istoria luptei lui grele și complexe împotriva diferitelor curente antirealiste.

Adevărul artei realiste este, în primul rând, adevărul unei descrieri adânci și multilaterale a realității. Dar ce înseamnă o reflectare adâncă și adevărată a vieții? Aceasta înseamnă, în primul rând, priceperea de a deosebi, în marele număr de fapte și fenomene, ceeace este esențial, principal, de frunte. Dacă artistul va privi cu un ochi indiferent viața care se desfășoară în fața lui, el va reproduce la fel de sec și șters totul, și ceace este important și ceeace este secundar, și ceeace este principal și ceeace este întâmplător. Nu va mai fi vorba de realism ci de naturalism.

O operă de artă cu adevărat realistă este totdeauna pătrunsă de un puternic sentiment, căci artistul tinde să prindă, să arate și să cânte ceeace este nou în viață: oameni noi, trăsături noi de caracter, relații noi între oameni, fapte care deschid drumul spre viitor. El va arăta ceeace este înapoiat, mort, drept ceva care merită dispreț sau ură. Aceasta va fi adevărul autentic al vieții.

Pentru a ști cum trebue văzută și reflectată în adâncime viața, pentru a deosebi, cu precizie, ceeace este nou și înaintat în ea, artistul trebue să analizeze și să studieze amănunțit și perseverent realitatea. Formalistul care își declară o așa zisă independență față de viață se închide cu inima ușoară în atelierul său, pentru a crea „din adâncimea propriului spirit". Viața trece alături de un astfel de artist și nu este de mirare că operele lui sunt lipsite de viață, moarte.

Formalismul este vicios la baza sa, în primul rând, pentrucă neagă necesitatea de a reflecta just realitatea. Mai mult, el proclamă principiul „independența" creației artistice față de lumea reală. De aici pleacă posibilități nelimitate pentru o neînfrântă anarhie subiectivă, pentru scheme fără viață, pentru chipuri mônstruoase, patologice.

Artistul realist intră în plinul vieții. Realitatea nu este pentru el numai un izvor de impresii trecătoare și superficiale din natură, pe care le poate combina apoi după voie Pentru un artist realist nu poate fi, în zilele noastre, un alt drum decât drumul în uzină sau în sat, în școală sau în laborator, acolo unde trăesc și muncesc oamenii, unde clocotește viața care va da sânge și carne operei lui. Pictorița ucraineană Iablonskaia povestește că viața îndelungată în colhoz, unde ea a cunoscut și a simțit adânc traiul acestuia, i-a inspirat subiectul tabloului „Pâinea", i-a ajutat să creeze o operă luminoasă, vie, sinceră și plină de adevăr.

Accesibilitatea formelor artei realiste dovedește că ea tinde să obțină nu o originalitate sterilă și un fals „filosofism", ci o prezentare justă a vieții, adevărul. Acest adevăr este unic pentru toți oamenii.

Arta nu este o distracție, nu este obiectul unor esteți desamăgiți de viață. Ea este necesară oamenilor ca pâinea și ca aerul, dacă le aduce valori autentice, o reflectare inspirată a vieții, ceeace caută ei, pentru ceeace luptă și către ceeace năzuesc popoarele. Numai clasele sociale dușmane progresului și desvoltării omenirii pot fi interesate în ascunderea adevărului, în a lipsi pe oamenii simpli de posibilitatea de a se orienta, de a ști ce se întâmplă într'adevăr în lume, unde sunt prietenii și unde sunt dușmanii lor.

In Uniunea Sovietică nu există asemenea clase și de aceea întreaga societate sovietică este interesată în această năzuință a artei de a reflecta consecvent adevărul vieții.

Adevărul este legea oricărei arte care vrea să rămână vie și folositoare societății. Căci, după cum spune I. V. Stalin, la fel cum este nemuritor numai poporul, tot astfel este nemuritoare numai acea artă care este strâns legată de popor, își trage din el forțele și îi slujește lui.

H. NEDOȘIVIN

RECENZIE

I. V. STALIN: Opere, volumul IX

In cinstea celei de a 30-a aniversări a Partidului, literatura noastră marxist-leninistă s'a îmbogățit prin editarea în limba română a volumului IX al operelor tovarășului Stalin.

Apariția în traducerea românească a operelor cuprinse în acest volum constitue pentru oamenii muncii din țara noastră un prețios îndreptar teoretic și practic, menit a ajuta poporul nostru muncitor, în opera de construire a socialismului.

Volumul nouă al operelor tovarășului Stalin cuprinde lucrările scrise în perioada Decembrie 1926 — Iulie 1927. Această perioadă se caracterizează în U.R.S.S. prin lupta Partidului Comunist (b) împotriva deviatorilor și capitularzilor, care negau leninismul, care dădeau o interpretare falsă hotărârilor Congresului al XIV-lea al Partidului și Conferinței a XV-a, hotărâri în baza cărora Partidul Bolșevic conducea țara pe drumul construirii socialismului. In acești ani (1926—1927), construirea socialismului în U.R.S.S. constituia sarcina de bază a Partidului Bolșevic. Ducerea la bun sfârșit a acestei sarcini impunea crearea unei puternice baze economice a socialismului.

Pentru ca P.C. (b) al U.R.S.S. să poată înfăptui industrializarea socialistă, să reconstruiască economia socialistă a țării și să poată lichida elementele capitaliste existente înlăuntrul țării, asigurând astfel victoria construirii societății socialiste, era necesar să fie mai întâi sdrobit blocul trotkisto-zinovievist, agentură a imperialiștilor în interiorul Uniunii Sovietice.

In raportul „Incă odată despre devierea social-democrată din Partidul nostru", prezentat la Plenara a VII-a lărgită a Comitetului Executiv al Internaționalei Comuniste, în „Cuvântul de încheiere" la această plenară, în „Cuvântare rostită la Conferința a XV-a a organizației de partid din Gubernia Moscova", în „Cuvântarea rostită la adunarea muncitorilor dela atelierele de cale ferată „Stalin", în „Insemnări pe marginea unor teme de actualitate" și în alte lucrări cuprinse în acest volum, tovarășul Stalin demască fără cruțare hidoasele eresiile blocului trotkist-zinovievist. I. V. Stalin apără și desvoltă împotriva lui Trotki, Zinoviev, Kamenev, și a tuturor deviatorilor, teoria leninistă asupra posibilității victoriei socialismului într'o singură țară. Tovarășul Stalin face în raportul și cuvântul său de încheiere la Plenara a VII-a a Comitetului Executiv al Internaționalei Comuniste o profundă analiză științifică asupra desvoltării societății capitaliste în perioada imperialismului, arătând adevărul asupra desvoltării societății capitaliste atât în epoca premonopolistă cât și în cea monopolistă. Această lucrare a tovarășului Stalin are o deosebită importanță teoretică și practică, în desvoltarea leninismului tocmai pentrucă tratează pe larg importantele probleme ale construcției socialiste, ale unității și indivizibilității sarcinilor naționale și internaționale ale revoluției socialiste și ale victoriei socialismului în diferite țări capitaliste.

Analizând posibilitățile construirii bazei economice a socialismului în U.R.S.S., tovarășul Stalin arată că îndată ce dictatura proletariatului a fost cucerită, s'a creat baza politică a „înaintării spre socialism" și trage concluzia că având creată baza politică se poate crea cu forțe proprii și baza economică a socialismului. „A crea baza economică a socialismului înseamnă a îmbina agricultura cu industria socialistă într'o singură economie unitară, a subordona agricultura conducerii din partea industriei socialiste, a organiza relațiile dintre oraș și sat pe baza schimbului dintre produsele agricole și cele industriale, a închide și a lichida toate aceste canale cu ajutorul cărora iau naștere clasele și ia naștere înainte de toate capitalul, a crea în cele din urmă asemenea condiții de producție și repartiție care să ducă deadreptul și nemijlocit la desființarea claselor".

Contra acestei teorii se ridicase blocul trotkist care susținea că victoria socialismului nu poate fi asigurată decât printr'o victorie a revoluției socialiste în țările din Apusul Europei, că victoria socialismului nu poate fi asigurată decât printr'un larg sprijin al proletariatului european.

Faptul că în urma celui de al doilea război mondial o serie de țări s'au desprins din lagărul capitalist și construesc socialismul, dovedește cât de justă a fost teza leninistă asupra victoriei socialismului, dovedește ce enormă contribuție a dat tovarășul Stalin, înarmând Partidul și pe toți oamenii muncii cu înflăcărata credință a victoriei socialismului în U.R.S.S., credință ce a condus poporul sovietic în cursul planurilor cincinale care l-a ajutat în sdrobirea fascismului și care a creat nemărginita dragoste a proletariatului internațional pentru Uniunea Sovietică și tovarășul Stalin.

In același raport „Incă odată despre devierea social-democrată din Partidul nostru" ca și în alte lucrări cuprinse în volumul IX, tovarășul Stalin a demonstrat că în condițiile luptei de clasă, desvoltarea Partidului se face numai prin înlăturarea, prin lichidarea tuturor contradicțiilor interne ale Partidului, pe calea unei îndârjite lupte împotriva tuturor devierilor antipartinice. Intărirea Partidului se face numai lichidând aceste contradicții, numai înlăturând orice influență burgheză care ar încerca să pătrundă în Partid.

Astăzi partidele comuniste și muncitorești folosesc această prețioasă armă dată de tovarășul Stalin. Demascarea agenturii lui Tito-Rankovici, a social-democrației de dreapta, este una din sarcinile de căpetenie a tuturor partidelor comuniste și muncitorești.

In cei 30 de ani de luptă, Partidul nostru a dovedit că a știut să demaște întotdeauna pe acei ce căutau să submineze Partidul din interior. E deajuns să amintim cazul Patrașcanu.

Printre lucrările tovarășului Stalin din volumul al IX-lea un loc de frunte îl ocupă și acelea care tratează problema politicii Partidului față de țărănime, problema alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Intr'o serie de cuvântări, în scrisorile răspuns către Dimitriev, Ianski, Pocrovski, sunt demascate tezele trotkiste și kameneviste privitor la țărănime. Tovarășul Stalin face prezări pe baza unor adânci analize științifice în problemele politicii Partidului față de țărănime. In răspunsul la scrisoarea lui Ianski, „Despre cele trei lozinci fundamentale ale Partidului în problema țărănească", tovarășul Stalin arată care a fost linia Partidului în problema țărănească în diferitele etape ale revoluției, dela 1905-1917 precum și după Revoluția din Octombrie.

El combate teoriile lui Trotki și Kamenev care susțineau că din Februarie și până în Octombrie 1917, Partidul s'a condus după vechea lozinică a alianței cu întreaga țărănime și arată că „transformarea revoluției burghezo-democratice în revoluție socialistă" nu s'ar fi putut produce dacă Partidul nu și-ar fi schimbat lozinca trecând dela alianța cu întreaga țărănime, la alianța cu țărănimea săracă. După Revoluția din Octombrie 1917, la începutul anului 1919 în noile condiții create, Partidul a adoptat o nouă politică: aceea de sprijinire pe săracime și de stabilire a unei alianțe trainice cu țăranul mijlocaș în lupta împotriva chiaburimii.

Tovarășul Stalin a luptat împotriva trotkiștilor și zinovieviștilor care considerau țărănimea ca un „obiect de exploatare", care cereau mărirea sarcinilor fiscale asupra țăranilor și a arătat că sarcina de bază a Partidului este aceea de a asigura reducerea prețului de cost al produselor industriale și ridicarea în același timp a nivelului de viață al tuturor oamenilor muncii.

In țara noastră, prefacerile revoluționare din ultimii ani ne-au demonstrat felul în care Partidul nostru a știut să aplice aceste prețioase învățături leniniststaliniste. Alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare ne-a dat posibilitatea începerii operei de socializare a agriculturii, prin crearea celor peste 1000 de gospodării agricole colective. Tot mai mult, massele de țărani muncitori din țara noastră au primit sprijinul Partidului, care le-a ajutat și le-a arătat drumul cel mai bun către o viață mai fericită. In această muncă însă, suntem abia la început. Va trebui să ne sporim eforturile pentru a atrage tot mai mult țărănimea muncitoare în opera de construire a socialismului prin transformarea socialistă a agriculturii.

Un loc important în volumul IX al operelor tovarășului Stalin îl ocupă articolele și cuvântările care se referă la lupta revoluționară a poporului chinez. In cuvântarea sa „Revoluția din China și sarcinile Internaționalei Comuniste" rostită la Plenara a VIII-a a Comitetului Executiv al Internaționalei Comuniste, în „Insemnări pe marginea unor teme de actualitate" și în alte cuvântări ale sale, tovarășul Stalin subliniază caracterul revoluției chineze care pe lângă că este o revoluție democrată, agrară și antifeudală este în același timp și o revoluție antiimperialistă, mișcarea revoluționară din China fiind pornită în același timp împotriva rămășițelor feudale cât și împotriva imperialismului.

Tovarășul Stalin demască pe Trotki și Zinoviev care încercau să definească revoluția din China drept o revoluție menită a cuceri „autonomia vamală", care frânau în felul acesta desvoltarea revoluției, o împingeau spre pieire. Tovarășul Stalin a arătat că proletariatul chinez trebue să aibă Partidul său propriu cu programul și organizarea sa proprie. Și acest Partid era P. C. Chinez, care participând în Gomindan, a știut mai târziu să ia conducerea în mâinile sale proprii, să înlăture dela putere clica trădătoare a lui Cian Kai Shek și să ducă poporul chinez la victorie. Astăzi marele popor chinez este liber și își construește o viață nouă. Consecvent unității internaționale el luptă pentru apărarea păcii și ajută poporul coreean să se elibereze de sub teroarea și subjugarea exploatării imperialismului american.

Pentru fiecare om al muncii dornic de pace, trebue să rămână viu întipărite cuvintele tovarășului Stalin care spunea în 1927 în articolul „Insemnări pe marginea unor teme de actualitate": „Imperialiștii ar fi ajuns de mult să se încaiere între ei, dacă n'ar exista partidele comuniste, care duc o luptă hotărâtă împotriva războaielor imperialiste, dacă n'ar exista U.R.S.S., a cărei politică de pace, înseamnă o ghiuiea grea atârnată de picioarele atâțătorilor la un nou război, dacă imperialiștii nu s'ar teme că se vor slăbi reciproc și vor înlesni astfel o spărtură în frontul imperialist" (pag. 339—340).

Faptul că americanii se străduie să caute azi carne de tun în Germania Occidentală, în Franța sau Italia, ne dovedește că imperialiștii încearcă ca întotdeauna să facă războaie, pe pielea altor popoare. Conduși de Partid, trebue să însuflețim poporul nostru muncitor în lupta pentru apărarea păcii, în opera de construire a bazelor socialismului în Patria noastră.

Pentru învățători și profesori este o datorie patriotică de a atrage în rândul luptătorilor pentru pace, în rândul constructorilor socialismului cele mai largi masse ale oamenilor muncii.

Invățătorii și profesorii vor găsi un neprețuit ajutor citind și studiind acest nou volum din operele tovarășului Stalin, tradus în limba română. Ei vor găsi multe învățăminte pentru înțelegerea politicii Partidului clasei muncitoare. Citind acest nou volum cadrele noastre didactice își vor lămuri deasemeni multe din problemele actuale ale situației internaționale și vor putea ajuta în același timp massele în mijlocul cărora lucrează să înțeleagă datoria fiecărui om al muncii de a lucra cu râvnă pentru întărirea Patriei noastre, de a demasca pe sabotori și agenții puși în slujba imperialiștilor anglo-americani, de a-și strânge și mai mult forțele pentru împiedicarea declanșării unui nou război mondial pentru care uneltesc bancherii din țările imperialiste.

C. PRISECARU

Recapitularea materiei pentru examene

Instituțiile de învățământ au intrat în cea mai importantă și de răspundere perioadă a anului școlar — în perioada recapitulării materialului studiat în timpul anului școlar, în perioada pregătirii pentru examenele de absolvire și promovare.

Pentruca profesorii și învățătorii din învățământ să obțină cele mai bune rezultate în această muncă intensă și de răspundere, trebue să țină seama, ce trebue să se recapituleze în perioada pregătirii pentru examene și cum trebue recapitulat materialul studiat.

Recapitularea materialului studiat este reîmprospătarea în memorie a celor învățate și memorate înainte. In primul rând, trebue remarcat că recapitularea la sfârșitul anului școlar, în preajma examenelor, se deosebește simțitor de recapitularea din cursul anului școlar. In cursul anului școlar, în procesul lecțiilor, profesorul rezervă totdeauna, la fiecare lecție (de obicei u la începutul acesteia) o parte din timp pentru recapitularea materialului din lecția precedentă și pentru stabilirea legăturii dintre acest material și cel care va fi predat elevilor la lecția curentă. Această formă de recapitulare se și numește recapitularea materialului din lecția precedentă. Există și o altă formă de recapitulare — recapitularea materialului studiat în câteva lecții precedente, recapitulare care cuprinde de obicei materialul unei anumîte teme studiate, de exemplu, „Substantivul" sau „Adjectivul" etc.

In aceste cazuri, profesorul dă elevilor îndicații speciale pentru recapitularea la sfârșitul perioadei de studiere a temei respective. El indică ce reguli (definiții sau deducții), din cele învățate, trebue recapitulate pentru a efectua, fără greșeli, exercițiile sau temele ce urmează a fi făcute pe baza recapitulării. La prima lecție după aceasta, profesorul organizează, mai întâi, interogarea elevilor și verifică măsura în care ei au învățat bine regulile, definițiile și deducțiile. Verifică apoi lucrările date elevilor și, în sfârșit fixează încă odată cele mai grele capitole (sau probleme) ale temei recapitulative.

Și în primul și în cel de al doilea caz de recapitulare se cuprinde un cerc mai mult sau mai puțin limitat de probleme. Insă recapitularea materialului pentru întreg anul școlar se deosebește printr'o cantitate mai mare de probleme, în acest caz trebuind să fie recapitulat (reînoit în memoria elevilor) materialul din toată programa, la fiecare obiect, pentru fiecare clasă. Iar aceasta este mai dificil atât pentru cadrele didactice cât și pentru elevi și este necesar să se respecte anumite cerințe.

Primul lucru asupra căruia trebue să se îndrepte toată atenția este cercetarea programelor obiectelor studiate în timpul anului școlar și alegerea capitolelor (temelor și subtemelor) ușoare, bine însușite de elevi și neavând nevoie de o recapitulare specială, precum și a capitolelor dificile pentru elevi, pe care aceștia și le-au însușit mai slab și le cunosc mai puțin temeinic. In programul fiecărei instituții de învățământ, în fiecare clasă există asemenea capitole mai grele și mai ușoare. Aceste capitole trebue să fie recapitulate în mod deosebit.

„Nu este nicio nevoie, — scria minunatul pedagog rus K. D. Ușinschi,—să se recapituleze cele învățate în aceeași ordine în care au fost învățate, ci, dimpotrivă, sunt mult mai folositoare recapitulările întâmplătoare, care pun cele învățate în combinații noi, adică, cu alte cuvinte : cele învățate trebue să fie folosite necontenit pentru a învăța pe elevi să utilizeze bogățiile pe care le-a acumulat memoria lor" (opere, vol. X, pag. 467 ed. sov.).

Din cele de mai sus rezultă concluzia că atenția principală, în timpul recapitulării, trebue concentrată asupra problemelor, capitolelor și temelor grele. Problemele ușoare trebue recapitulate în același timp cu cele grele fiind introduse, după cum arată K. D. Ușinschi „în combinații noi" cu materialul studiat în mod special. Dacă, de pildă, elevii și-au însușit ușor și suficient de temeinic genul, numărul și declinarea substantivelor, dar au avut greutăți în problema acordului dintre adjective și substantive, cadrele didactice vor da atenție, în perioada recapitulării, în special adjectivelor, dar genul, numărul și cazurile substantivelor le vor recapitula paralel, în procesul analizei gramaticale (morfologice). Dacă adjectivele se acordă cu substantivele în gen, număr și caz, atunci, înainte de a stabili genul, numărul și cazul adjectivului trebue să se arate genul, numărul și cazul substantivului la care se referă adjectivul, etc.

A doua problemă care cere de asemenea o serioasă atenție la organizarea recapitulării materialului studiat în timpul anului este caracterul variat al nivelului de pregătire și al învățăturii elevilor. Unul din cele mai importante principii ale didacticii este principiul accesibilității și al succesiunii sistematice, principiul individualizării instruirii, în general și al recapitulării materialului, în special. Elevii își însușesc materialul în mod diferit din cauze diferite : unii lipsesc dela o serie de lecții din cauză de boală, alții din cauza condițiilor familiare, alții învață slab datorită insuficientei pregătiri în trecut, etc.-O deosebire foarte mare în privința nivelului învățăturii elevilor are loc în studierea limbilor : unii elevi își însușesc repede pronunțarea corectă, alții mai încet, unii fac mai multe greșeli ortografice, alții, sintactice, etc. Cadrele didactice trebue să aibă grijă de fiecare elev și să ajute pe fiecare în funcție de particularitățile lui. Fiecare elev trebue să fie pregătit pentru o muncă normală în anul școlar viitor. De aceea și munca din perioada pregătirii pentru examene cu diferiți elevi trebue să fie și mai diferențiată decât în cursul anului școlar.

Recapitularea materialului trebue să fie deosebit de diferențiată. Pentru fiecare elev, în perioada recapitulării, trebue stabilite planuri de muncă și teme individuale.

In legătură cu aceasta e necesar să se acorde o deosebită atenție organizării ajutorului pe care elevii buni îl dau celor slabi. Această măsură începe să devină din ce în ce mai răspândită atât între elevii școlilor de șapte ani și medii cât și între studenții instituțiilor de învățământ superior. Organizând ajutorarea elevilor slabi de către cei buni este necesar să se țină seama de două lucruri. Mai întâi, în niciun caz nu se poate ataşa un elev bun unui elev slab împotriva dorinței unuia sau a celuilalt. Ar fi o măsură nepedagogică și nu va aduce rezultatele necesare. Trebue ca elevul slab să dorească să se folosească de ajutorul celui bun, iar cel bun să aibă dorința de a ajuta pe cel slab. In al doilea rând, este necesar să se urmărească necontenit ca ajutorarea elevului slab de către un elev bun să nu fie mecanică, adică elevul bun nu trebue să facă nimic în locul celui slab. Cel slab trebue să facă singur totul (să rezolve problemele, să efectueze exercițiile scrise, etc.), iar cel bun trebuind numai să-l ajute. Niciun rezultat pozitiv nu se va obține dacă elevul bun va face totul pentru cel slab, iar cel slab va transcrie mecanic cele făcute de elevul bun. Sarcina elevului bun, care ajută un elev slab, constă în a îndruma pe acesta din urmă să găsească materialul necesar, să se descurce în acest material și să-l înțeleagă, să-i sugereze dacă este nevoie rezolvarea sau caracterul operației și, în special, să verifice cele făcute și să arate cum trebue îndreptate greșelile.

Următoarea problemă căreia trebue să i se acorde o serioasă atenție când este vorba de recapitularea materiei parcursă în timpul anului, este problema caracterului muncii tuturor elevilor în această perioadă.

K. D. Ușinschi deosebea două feluri de repetare : repetarea activă și repetarea pasivă. „Repetarea pasivă, scria el, constă în faptul că elevul percepe din nou ceeace a perceput mai înainte, vede din nou ceeace deja a văzut, aude din nou despre ceeace a mai auzit... Repetarea activă constă în faptul că elevul, în mod independent, nepercepând impresii din lumea din afară, reproduce reprezentările anterioare. Această repetare activă este mult mai eficace decât cea pasivă, iar copiii capabili, în mod instinctiv, îi și acordă prioritate" (Opere același volum, pag. 425).

Sarcina principală a profesorului în perioada de repetare în vederea examenelor constă în a organiza o repetare activă. Nu este rațional și nu trebue să dai pur și simplu o sarcină : citește aceasta sau repetă aceea, etc. Important este să alcătuești probleme și exerciții speciale pentru capitolele indicate în vederea repetării, exerciții și probleme speciale care să silească pe copii să gândească, să-și amintească și, la nevoie, să se poată descurca ajutându-se de manual, etc. Elevii trebue să lucreze, în primul rând, în mod independent, să nu recitească pur și simplu ceeace au citit mai înainte, să nu rezolve probleme pe care le-au mai rezolvat. Ei trebue să aprofundeze, într'un fel nou, problemele date de profesor.

Profesorul trebue să analizeze programa, să aleagă de acolo capitolele care necesită o muncă deosebită și, în funcție de acestea, să alcătuiască un plan de repetare în care să se indice unde și în legătură cu ce problemă se repetă capitolele mai ușoare. Profesorul trebue să analizeze munca fiecărui elev în parte și să determine volumul, calitatea și caracterul temelor individuale și suplimentare. El trebue să organizeze ajutorarea elevilor slabi de către cei buni și din întreg materialul de repetat să alcătuiască un sistem de probleme și exerciții care să ceară din partea elevilor o muncă individuală variată.

Mai trebue remarcat și faptul că în perioada de repetare în vederea examenelor o deosebită importanță o are schimbul de experiență a muncii între profesori. Diferiți profesori își planifică munca în mod diferit. Realizările lor fiind diferite, este foarte important ca rezultatele bune să devină un bun și al celorlalți profesori. Profesorii dela câteva școli vecine trebue să se întâlnească unii cu alții și să-și examineze temeinic munca și rezultatele iar în cercurile pedagogice să facă analiza referatelor și comunicărilor celor mai buni profesori despre munca lor concretă.

A. A. GORȚEVSKI
profesor la Institutul de Limba și Literatura Rusă „Maxim Gorki" din București

Să ne pregătim pentru încheierea anului școlar !

O lecție de repetiție la clasa VII-a

La Școala Elementară din Popești, raionul Târgul-Frumos, regiunea Iași, mai toți învățătorii și profesorii își au întocmite planurile de repetiție și sintetizare a materiei. Impreună cu tovarășul Nistor Ignat, directorul școlii, ei și-au întocmit aceste planuri în timpul vacanței de primăvară a elevilor. Invățătorii și profesorii acestei școli nu vor să piardă nicio clipă din prețiosul timp pe care îl mai au până la sfârșitul anului școlar.

Deși e prima zi de școală, după vacanța de primăvară, școala e ca un furnicar.

In planul de muncă al profesorului de matematică Ioan Simionescu este trecut pentru ziua de 4 Mai 1951 lecția de recapitulare „Conul". După ce într'un timp foarte scurt, profesorul notează elevii absenți, prin câteva întrebări, bine gândite și just folosite, profesorul introduce pe elevi în lecție, scoțând dela ei o serie de noțiuni necesare desfășurării lecției. Astfel cele 5—6 întrebări puse elevilor, reamintesc acestora ce este conul, cum se construește el, cum se poate afla suprafața lui laterală, suprafața totală, volumul, volumul trunchiului de con, etc.

In continuare, pentru a aprofunda cu elevii principalele noțiuni învățate despre con, profesorul Simionescu, trece la rezolvarea următoarei probleme : **„Intr'un con construit din piatră, cu densitatea 3, raportul dintre înălțime și rază este egal cu 4/3 iar fracțiunea 3/8 din înălțime întrece cu 4 cm. fracțiunea 1/6 din rază. Să se afle aria totală, volumul și greutatea conului".**

După enunțul problemei, profesorul analizează cu ajutorul elevilor conținutul acesteia pentru a fi înțeleasă cât mai bine. Pe baza elementelor cunoscute, elevii află înălțimea, raza și generatoarea conului Pentru aflarea acestor elemente și apoi pentru rezolvarea întregei probleme ei se folosesc de cunoștințele căpătate la algebră, la aritmetică și geometrie și-și reamintesc cu această ocazie o serie întreagă de reguli învățate în cursul anului școlar sau chiar în alți ani.

Cu ajutorul noțiunilor învățate la algebră, a ecuațiilor cu mai multe necunoscute elevii află înălțimea și raza conului. Ei folosesc în aceste calcule amplificarea diferitelor numere algebrice cu multă ușurință. Pentru aflarea generatoarei ei se folosesc de teorema lui Pitagora, iar atunci când au trecut la aflarea greutății conului au făcut operațiuni de transformare a unor unități de măsură în alte unități de măsură, noțiuni învățate la lecțiile de aritmetică încă din clasa IV-a.

Cei 6—7 elevi care au fost scoși pe rând la tablă spre a rezolva problema au lucrat cu multă siguranță și au aplicat just diferitele reguli învățate anterior. Restul elevilor au fost deasemeni ocupați cu rezolvarea lucrărilor pe caietele lor. Ei erau în același timp atenți la desfășurarea lucrărilor ce se făceau la tablă și luau parte activă la toate operațiile.

Lucrând sub îndrumarea permanentă a profesorului, elevii au reușit a rezolva cu mare ușurință problema dată. Trecând când la un elev, când la altul, urmărind în același timp felul cum se lucrează la tablă, profesorul reușește a interesa întregul colectiv al clasei în rezolvarea problemei care conținea în esență toate elementele necesare cunoașterii și aprofundării cunoștințelor despre con.

Prin câteva întrebări apoi, profesorul a lămurit cu elevii cele repetate, a generalizat unele reguli, care au ajutat pe elevi să-și fixeze în mod temeinic noțiunile de bază învățate la acest capitol, iar ca temă de control, a dat elevilor spre a rezolva acasă o problemă asemănătoare celei rezolvate în clasă.

Problema dată ca temă de control a fost în prealabil verificată de profesor, iar acesta a dat îndrumările necesare elevilor pentru a-i ajuta în rezolvarea ei.

In tot cursul lecției, profesorul Simionescu a ținut seamă de puterea de înțelegere a elevilor, a căutat să înlăture noțiunile neclare din mintea lor și să le înlocuiască cu alte noțiuni clare. El a reușit în felul acesta să deprindă pe elevi ca ei înșiși să se controleze și să vadă ce știu din cele ce au învățat până în prezent și ce nu au înțeles încă. De asemeni, din felul cum această clasă a dat răspunsurile la întrebările puse cât și din felul cum au lucrat elevii a reeșit că întreaga clasă este bine pregătită, că toți elevii se străduesc și învață și că atât profesorul de matematici cât și dirigintele clasei își cunosc bine elevii și se ocupă permanent de educarea și instruirea lor.

Felul cum a decurs această lecție de repetiție ne arată cât de important este în această ultimă etapă a anului școlar organizarea și planificarea lecțiilor de repetiție și sinteză a materiei, la toate școlile din țara noastră.

Ele asigură pătrunderea conștientă de către elevi a cunoștințelor căpătate, ajută la înlăturarea noțiunilor neclare și înlocuirea acestora cu altele clare, ajută în același timp pe elevi la desvoltarea gândirii lor logice.

Este necesar ca învățătorii și profesorii să trezească interesul elevilor lor pentru recapitularea materiei și să mențină acest interes mai ales la elevii din clasa a VII-a care terminând școala elementară vor trece la școlile medii, unde vor simți nevoia unor cunoștințe temeinic însușite, care îi vor ajuta în munca de însușire a noilor cunoștințe pe care ei le vor căpăta în școlile medii și superioare în anii următori.

Una din sarcinile de bază ale secției noastre de învățământ

Analiza muncii didactice desfășurată în școlile din Regiunea București, făcută după încheierea primei etape școlare, adică după încheierea primului semestru, a scos în lumină, pe lângă activitatea fructuoasă a unor școli din regiunea noastră și cazul liceului din Giurgiu, care pe primul semestru avea un procent de 48,7 elevi căzuți numai la matematică. Secția de Invățământ Regională a înțeles atunci că pentru cunoașterea situației școlare, în afară de vizitele organelor de control și îndrumare dela regiune și raioane, este necesar să organizeze, din când în când, un control mult mai larg care să cuprindă, pe cât posibil, cât mai multe școli. Pe această cale am socotit că vom putea fi puși în situația de a avea o vedere de ansamblu mai clară asupra nivelului învățământului la o anumită etapă.

Deaceea, acum către sfârșitul anului școlar, am pregătit un colectiv de profesori de specialitate și un plan de lucru pe obiecte și clase potrivit căruia să urmărim problemele școlii atât în ce privește organizarea învățământului cât și în ce privește verificarea cunoștințelor elevilor.

Pornind pe teren timp de trei zile, echipele au urmărit cum își întocmesc profesorii planurile de lecții, în ce măsură și cum folosesc ei materialul didactic, care le sunt metodele de lucru și în ce măsură asigură un învățământ științific și legat de viață. Au urmărit deasemeni dacă elevii sunt notați potrivit cunoștințelor lor, dacă sunt ascultați de mai multe ori, dacă elevii slabi la învățătură sunt ajutați și cum sunt ajutați, dacă profesorii au parcurs materia prevăzută în planurile calendaristice și în programele școlare și în ce măsură elevii și-au însușit materia clasei respective.

Am hotărît să vizităm 50% școli cu rezultate slabe la învățătură, 25% școli cu rezultate mai puțin slabe și 25% cu rezultate bune, orientându-ne după situația semestrului I.

Verificarea cunoștințelor (la limba română, matematică, fizică, chimie și științe naturale) a constat mai întâi dintr'un examen oral privind problemele cele mai importante predate până la data respectivă în cadrul semestrului II precum și o temă scrisă pentru matematică și română.

Inmânuncherea datelor și observațiilor strânse de profesori și inspectori a dus la concluzia că la multe din școlile noastre (ex.: șc. elem. Fundulea, Cosoba, Crețești, Dobreni, Sintești) se constată slabe rezultate la învățătură. Studiind cauzele acestei stări de lucruri echipele noastre au ajuns la concluzia că profesorii nu și-au pregătit totdeauna lecțiile și cu seriozitatea cuvenită. Așa este, de pildă cazul prof. Maftei Eugen, Busuioc A. Ion și Crețu Ana. Au fost apoi cazuri când profesorii n'au consultat nici măcar manualul clasei respective (cum ar fi profesorii Niculescu Constantin, Dragul Olga și Matei Gheorghe). Mulți din profesori cu rezultate slabe la clasă nu s'au străduit cât de cât să-și îmbogățească cunoștințele în cadrul specialității lor citind reviste, manuale pentru clasele superioare sau tratate speciale pentru una sau alta din probleme. Majoritatea din categoria acestor profesori (printre care Stănică Ion, Elena Biolan, Velicu Gheorghe, Cristescu Maria), nu-și întocmesc planuri de lecție.

La școlile cu slabe rezultate la învățătură s'a mai constatat și lipsa unei suficiente supravegheri și îndrumări a procesului de învățământ de către directori și diriginți. Mulți din diriginții dela aceste școli, Florica Popescu, Crețu Ana și alții, nu au o evidență a elevilor slabi și nu se preocupă deloc de ajutorarea la învățătură a acestor elevi. Ei nu se interesează de munca profesorilor la clasă. Tot la aceste școli se constată și o slabă preocupare în ce privește folosirea materialului didactic la lecții. Mulți din profesorii dela școlile cu rezultate slabe nu au înțeles importanța educativă a notelor date elevilor pentru pregătirea lor la lecții. Mulți din aceștia au ascultat pe elevi după procedee învechite așa încât s'au întâlnit numeroase cazuri de elevi întrebați la lecție o singură dată în decurs de aproape un semestru. Așa au procedat profesorii Velicul Gh., Oprișănescu Victor și Dragomirescu Iulia.

La toate aceste defecțiuni de ordin didactic, datorită slabei pregătiri și de multe ori nepăsării unor profesori, mai trebue să adăogăm și frecvența scăzută sau foarte neregulată a unui număr destul de însemnat de elevi. Așa este cazul școlilor din localitățile Grădiștea-Fierbinți, Crețești și Sintești.

Acum, câteva cuvinte despre situația la învățătură a elevilor dela școlile din Regiunea București în ce privește cunoștințele elevilor la matematică, fizică, chimie și limba română. Slabe rezultate s'au constatat la matematică, la liceul de băieți din Giurgiu, la școlile elementare din localitățile Cosoba, Braniștea și Căciulești, unde materia prevăzută de programa școlară este asimilată abia într'o proporție de 50%. Alte 36 școli din regiunea noastră au elevi cu o situație școlară mai bună ex. Tâncăbești, Săbăreni, Domnești, Comana, Clejani, Ulmeni, Epurești și numai 10 școli se bucură de o situație școlară foarte bună, ex. Școala Pedagogică Oltenița, Oltenița Nr. 1 Băieți și Fete, Bolintin Vale, Fierbinți.

In ce privește studiul fizicei și chimiei se constată rezultate slabe la Brătulești, Balotești și Căciulați. Rezultate mai bune au 47 de școli din regiune, între care 6 cu rezultate foarte bune, școlile din Fierbinți, Nana, Curcani, Șc. Pedagogică Oltenița.

La limba română s'au găsit școli cu slabe rezultate în localitățile : Crevedia Mare, Brătulești, Brănești și Cozieni.

Ce măsuri a luat secția de învățământ pentru îndreptarea acestei situații, care după cât se vede este departe de a fi îmbucurătoare ?

S'a cerut mai întâi ca fiecare învățător și profesor din regiune să-și întocmească planuri pentru repetarea și sintetizarea materiei. Niciun profesor sau învățător să nu intre la clasă fără a-și fi pregătit din timp și cu mare grijă planurile de lecții.

In fiecare școală se alcătuesc grupe de învățătură cu elevii mai slabi, pe materii, care să funcționeze după un orariu și un plan de lucru bine determinat. S'a atras încă odată atenția profesorilor și învățătorilor că de buna pregătire a elevilor atât în grupele de învățătură cât și la clasă ei sunt direct răspunzători. S'a stabilit că acolo unde nu sunt profesori de specialitate, cum este cazul școlilor din Nana și Brănești, să se organizeze cursuri în fiecare Vineri și Sâmbătă după amiază și în fiecare Duminică dimineața, în cadrul cărora vor ține lecții profesori bine pregătiți, aduși din localitățile apropiate. Transportul acestor profesori este asigurat în mod voluntar de către părinții copiilor. Săptămânal Secția de învățământ organizează la câteva din școlile mai slabe din regiune lucrări de control. Corectarea și analiza acestora se vor face de către o comisie de profesori dela regiune.

Lucrările de control vor arăta progresele realizate și vor ajuta secția să vadă care din școli au mai multă nevoie de ajutor. In tot acest timp, atât inspectorii dela regiune cât și cei dela raioane, vor fi mereu pe teren pentru a sprijini pe învățători și profesori astfel încât până la sfârșitul anului să fie lichidate o bună parte din lipsurile de până acum.

Activitatea intensă a secțiilor de învățământ și munca sporită a învățătorilor și profesorilor care, în acest timp, pornind tocmai dela cunoașterea defecțiunilor din munca lor, își vor îmbunătăți continuu calitatea activității lor dela clasă, vor ajuta ca nivelul la învățătură al școlarilor noștri să crească în așa proporție încât să poată fi parcurs întreg materialul prevăzut de programele școlare și să asigure un însemnat procent de elevi promovați pe baza bunei lor pregătiri. In felul acesta noi credem că vom reuși să îndeplinim planul nostru de școlarizare și să pregătim cadre pentru industria, agricultura, știința și cultura țării noastre care păşeşte spre socialism.

T. ARMAȘU
șeful Secției de Invățământ a Sfatului Popular al Regiunii București

Pentru profesorii de limba română și de limba rusă

In luna Iunie a. c., va avea loc o sesiune specială, lărgită, de lucru a Secției a VI-a — de Știința Limbii, Literatură și Arte — a Academiei R. P. R. Pentru a sprijini direct bunul mers al învățământului. In această sesiune se va discuta și problema predării limbii române, a limbii materne și a limbii ruse în toate școlile din R.P.R. și, în primul rând, problema ortografiei, a gramaticii și a manualelor școlare. Această sesiune va avea o deosebită importanță pentru toate cadrele noastre didactice. Pentru ca învățătorii și profesorii de specialitate să poată participa cu observațiile și sugestiile lor la aceste lucrări, Ministerul Invățământului Public și Uniunea Sindicatelor Salariaților din Invățământ au întocmit chestionarul pe care îl publicăm mai jos. Invățătorii și profesorii sunt stăruitor invitați a-l studia și a răspunde în scris Ministerului. Ei vor ține seama, în deosebi, de punctele referitoare la problemele care i-au preocupat în mod special și care sunt în strânsă legătură cu situația specifică școlii și clasei în care predau. Răspunsurile, observațiile și sugestiile în legătură cu acest chestionar vor fi înaintate Ministerului Invățământului Public — Direcția de Manuale și Programe — până, cel mai târziu, la data de 28 Mai a. c.

Chestionarul pentru limba română la școlile cu limba de predare română

Ce greutăți ați întâmpinat în predarea limbii române folosind actualele manuale? Propuneri pentru îmbunătățirea viitoarelor manuale de cl. I-IV, V-VII și de Istoria Literaturii. Propuneri pentru periodizarea literaturii române.

Cum vedeți repartizarea materialului de lectură în cl. I-IV și V-VII (cum să fie grupate bucățile de lectură) ? Cum vedeți repartizarea materialului de Istoria Literaturii pe teme generale și monografii : pentru școlile medii; pentru școlile pedagogice; pentru școlile medii tehnice.

Ce lipsuri prezintă capitolele de gramatică din manualele de limba română ? Propuneri în vederea întocmirii gramaticii limbii române pentru școli. Din ce clasă să înceapă predarea gramaticii. **Până în ce clasă să se facă (în școlile teoretice, pedagogice și tehnice).** Repartizarea materialului de gramatică pe clase.

Ce greutăți ați întâmpinat din cauza ortografiei neunitare și neconsecvente din manualele de limba română ? Propuneri concrete în vederea ortografiei oficiale.

Ce părere aveți despre Instrucțiunile pentru Predarea Cititului și Scrisului în cl. I-a elementară, despre Metodica Citirii, despre Metodica Predării Literaturii și despre Indrumătorul Invățătorului ? Neconcordanțe observate între metodici și manuale. Propuneri cu privire la îmbunătățirea metodicilor pentru Limba Română.

Ce alt material ajutător pentru învățători și profesorii de limba română credeți că ar fi necesar ? Ce alte greutăți ați întâmpinat în procesul de predare a limbii și literaturii române.

Pentru limba română la școlile naționalităților conlocuitoare

Ce greutăți ați întâmpinat în predarea limbii române folosind actualele manuale? Propuneri pentru îmbunătățirea viitoarelor manuale de Limba Română și de Istoria Literaturii Române pentru școlile naționalităților conlocuitoare. Propuneri pentru periodizarea literaturii române. Cum vedeți repartizarea materialului de lectură (cum să fie grupate bucățile de lectură). Cum vedeți repartizarea materialului de Istoria Literaturii Române pe teme generale și monografii : pentru școlile medii; pentru școlile pedagogice; pentru școlile medii tehnice.

Ce lipsuri prezintă capitolele de gramatică din manualele de limba română pentru școlile naționalităților conlocuitoare ? Propuneri în vederea întocmirii gramaticii limbii române pentru școlile naționalităților conlocuitoare. Din ce clasă să înceapă predarea gramaticii. Până în ce clasă să se facă (în licee, școli pedagogice și tehnice). Repartizarea materialului de gramatică pe clase.

Ce greutăți ați întâmpinat din cauza ortografiei neunitare și neconsecvente din manualele de limba română pentru școlile naționalităților conlocuitoare ? Propuneri concrete în vederea ortografiei oficiale.

Ce material ajutător pentru învățătorii și profesorii de limba română la școlile naționalităților conlocuitoare, credeți că ar fi necesar ?

Ce alte greutăți ați întâmpinat în procesul de predare a limbii române în școlile naționalităților conlocuitoare ?

Pentru limba maternă la școlile naționalităților conlocuitoare

Ce greutăți ați întâmpinat în predarea limbii materne folosind actualele manuale? Propuneri pentru îmbunătățirea viitoarelor manuale de limba maternă de cl. I-IV, V-VII și de Istoria Literaturii Materne. Propuneri pentru periodizarea literaturii materne. Cum vedeți repartizarea materialului de lectură în cl. I-IV și V-VII (cum să fie grupate bucățile de lectură). Cum vedeți repartizarea materialului de Istoria Literaturii Materne pe teme generale și monografii : pentru școlile medii; pentru școlile pedagogice; pentru școlile medii tehnice.

Ce lipsuri prezintă capitolele de gramatică din manualele de limba maternă ? Propuneri în vederea întocmirii gramaticii limbii materne pentru școli. Din ce clasă să înceapă predarea gramaticii. Până în ce clasă să se facă (în licee, școlile pedagogice și tehnice). Repartizarea materialului de gramatică pe clase.

Ce material ajutător pentru învățătorii și profesorii de limba maternă credeți că ar fi necesar ? Ce alte greutăți ați întâmpinat în procesul de predare a limbii și literaturii materne ?

Pentru limba rusă

Ce greutăți ați întâmpinat în predarea limbii ruse folosind actualele manuale pentru cl. IV, V, VI, VII ? Din ce clasă să înceapă predarea literaturii ruse și sovietice în manualele de limba rusă ? Ce părere aveți despre conținutul manualelor de limba rusă. Corespunde el scopului instructiv-educativ al învățământului ? In ce măsură contribue textele la educația ideologico-politică a elevilor ? Ce părere aveți despre exercițiile de gramatică din manualele de limba rusă ? Propuneri pentru întocmirea unei programe școlare de limba rusă. Ce material ajutător pentru profesorii de limba rusă credeți că ar fi necesar ? Ce greutăți ați mai întâmpinat în procesul de predare a limbii ruse ?

Pregătiri pentru noul an școlar

Școlile tehnice financiare Nr. 1-3 din București se preocupă de pe acum de crearea unor condiții cât mai prielnice pentru deschiderea noului an școlar. Intreaga activitate administrativă a acestor școli, în ceeace privește pregătirea noului an școlar, se desfășoară sub lozinca : „Cine nu îngrijește de bunul colectivității este dușmanul clasei muncitoare".

Colectivul administrativ și-a îndreptat toată atenția pentru asigurarea unui local cât mai curat atât în interior, cât și în exterior, cât mai bine luminat și utilat. Pentru a da elevilor posibilitatea să învețe în condiții cât mai prielnice, membrii acestui colectiv au hotărît să verifice din vreme instalațiile sanitare, electrice, materialul didactic și mobilierul și să completeze din timp materialul sportiv, biblioteca, laboratorul de fizico-chimice și muzeul de științe naturale.

Ținând seama de experiența acestui an școlar și pentru a evita blocarea fondurilor și a alimentelor, colectivul administrativ al acestor școli a luat inițiativa de a întocmi o justă planificare a aprovizionărilor în raport cu numărul elevilor interni și de a executa cu toată grija planurile de venituri și cheltueli.

Toate aceste obiective vor fi trecute în planul de muncă pe trimestrul III ca sarcini importante ce revin tuturor oamenilor muncii din aceste școli. Pentru realizarea cât mai reușită a acestor sarcini, conducerea școlii, împreună cu tovarășii din colectivul administrativ și cu sprijinul direct al organizației de partid și al organizației sindicale, va organiza întreceri individuale și întreceri pe echipe, iar rezultatele acestor întreceri vor fi comunicate cu prilejul deschiderii noului an școlar.

TEODOR RADULESCU
director administrativ

BIBLIOGRAFIE

In campania pentru apărarea păcii, pentru demascarea atâtătorilor la război americani și englezi, învățătorii și profesorii găsesc o bogată documentare în următoarele lucrări :

Editura P.M.R.

I. V. STALIN — Interviewul acordat corespondentului ziarului „Pravda".

Gh. Gheorghiu-Dej — Lupta pentru pace, sarcina centrală a Partidului nostru.

A. I. Vișinschi — Pentru înlăturarea amenințării unui nou război, pentru întărirea păcii și securității popoarelor.

U Siu-Țiuan — Poporul chinez nu va tolera agresiunea americană împotriva Chinei.

★

— Partidul Comunist din Iugoslavia în mâinile unor asasini și spioni.

— Atâtătorii la război vor trebui să răspundă în fața judecății popoarelor.

— Imperialismul americano-englez, dușman de moarte al poporului român.

— Social-democrații de dreapta, dușmani înrăiți ai păcii și socialismului.

CURSURILE SPECIALE DE INGINERI DE EXPLOATARE DELA INSTITUTUL POLITEHNIC-IAȘI

In cadrul Institutului Politehnic Iași, pe lângă cursurile de patru ani, se țin și cursurile speciale de ingineri de exploatare cu durată de doi ani, cu studenți recrutați dintre muncitori din diferite întreprinderi din țară. In trimestrul al II-lea am avut la aceste cursuri 302 studenți muncitori, repartizați astfel : 43 la Facultatea de Chimie Industrială, 136 la Facultatea de Electrotehnică și 123 la Facultatea de Mecanică.

Pregătirea temeinică ce trebue dată studenților este preocuparea zi de zi a conducerii și profesorilor Institutului nostru. Accentul deosebit cade asupra studenților din anul I care după mulți ani de întrerupere a învățăturii, înlocuesc munca manuală cu munca intelectuală. Profesorului îi revine sarcina de a ști cum să clădească tot materialul cerut de programa analitică a acestor cursuri, pe bagajul de cunoștințe cu care vin studenții muncitori. De aceea profesori și asistenți, în afara orelor prevăzute în planul de învățământ, dau îndrumări sau fac exerciții suplimentare fie la Politehnică, fie la cămin.

In tot timpul trimestrului II puteau fi văzuți la cămin profesori și asistenți în mijlocul studenților, de multe ori până seara târziu. Așa de pildă tov. profesori Triandaf Alexandru, Bercovici Malca, Triandaf Ana, Luchian Teodora, Șmilovici Șarlota, etc. nu rare ori la ore destul de înaintate, au fost întâlniți la cămin de către conducerea Politehnicii sau delegații ministerului. Este demn de remarcat activitatea comitetului anului I dela Facultatea de Mecanică care a reușit să mobilizeze pe toți cei 95 studenți ai anului. Nu același procent l-a avut anul I dela Facultatea Electrotehnică și mai ales anul I dela Facultatea de Chimie Industrială.

Invățământul individual a stat la baza pregătirii materiilor. Seară de seară, până târziu, studenții anului II își citesc notițele, își pregătesc lucrările individuale și apoi, în cadrul grupei, discută problemele nelămurite.

Studiul individual a întâmpinat totuși greutăți serioase din lipsă de cursuri. Până în prezent s'au litografiat șase cursuri și avem în curs de litografiere încă trei cursuri, majoritatea fiind pentru anul I.

In general, din partea studenților se remarcă o dorință vie de a învăța. Au fost însă și cazuri de studenți, care cu tot ajutorul dat, n'au înțeles să-și ducă munca conștiincios, prezentându-se slab la examene.

Pregătirea examenelor trimestrului II a constat din ore speciale ținute de profesori, (2 ore zilnic), ore speciale ținute cu asistenți (3 ore zilnic) și în fine studiul individual. Un ajutor efectiv a venit și din partea U.T.M. care atât în timpul trimestrului cât și în perioada de pregătire a examenelor a repartizat un număr de studenți dela facultățile de patru ani, din cei mai buni. Ajutorul dat de U.T.M. ar da rezultate și mai bune dacă ar avea mai multă continuitate.

In perioada de pregătire a examenelor s'a constatat că unii profesori au înțeles greșit ajutorul pe care trebuia să-l dea studenților, fixându-le prea multe ore de repetiție cu profesorii și asistenții, răpind astfel din timpul necesar pentru pregătirea individuală. Pe de altă parte unii studenți au neglijat studiul individual chiar la materiile la care au avut timp suficient de pregătire, mulțumindu-se numai cu pregătirea făcută în cadrul orelor conduse de profesori sau asistenți, fapt care s'a reflectat în răspunsuri neîndestulătoare la examene.

Datorită grijii cadrelor didactice și hărniciei studenților muncitori la examene s'au constatat bune rezultate. Din 302 studenți numai 9 n'au promovat trimestrul II, adică un procent de 3 la sută.

Păşim în trimestrul III cu hotărîrea dârză din partea tuturor ca munca noastră să se desfășoare cu rezultate și mai îmbucurătoare.

Conf. CONST. GH. CIOBANU
Director de studii

Adunarea solemnă în cinstea celei de a 30-a aniversări a întemeierii Partidului Comunist din România

Telegrame din partea partidelor frățești

Către

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român

Comitetul Central al Partidului Comunist Chinez, felicită Partidul Muncitoresc Român cu prilejul celei de a 30-a aniversări a înființării sale și vă urează Dumneavoastră, conducătorilor poporului român, noi succese pe drumul construirii socialismului.

Comitetul Central al Partidului Comunist Chinez

Către

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român

Cu ocazia celei de a 30-a aniversări a înființării Partidului Comunist din România, Comitetul Central al Partidului nostru vă transmite Dvs., în numele tuturor membrilor săi și prin Dvs., tuturor membrilor Partidului Dvs., detașamentul de frunte al poporului român, un salut fierbinte bolșevic.

Partidul vostru sărbătorește cea de a 30-a aniversare a înființării sale în lupta glorioasă cu dușmanii clasei muncitoare și ai oamenilor muncii. Înarmat cu teoria înaintată a marxism-leninismului el a obținut succese minunate în construirea unei Românii socialiste.

Comitetul Central al Partidului Muncii din Coreea este încredințat că Partidul Muncitoresc Român va lupta neîncetat și în viitor pentru fericirea poporului său, va urma tradiția sa glorioasă revoluționară, va ține sus steagul internaționalismului.

Trăiască Partidul Muncitoresc Român!

Trăiască prietenia între poporul român și poporul coreean!

Trăiască solidaritatea internațională a oamenilor muncii în lupta pentru pace, democrație și socialism!

Comitetul Central al Partidului Muncii din Coreea

Alte mesagii de salut

La Comitetul Central al Partidului nostru au mai sosit telegrame de felicitare semnate de C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, C. C. al Partidului Comunist Cehoslovac, Mathyas Rakosi, secretar general al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, Harry Pollitt, secretar general al Partidului Comunist Britanic, Palmiro Togliatti în numele C.C. al Partidului Comunist Italian, C.C. al Partidului Comunist din Israel, Aimo Aaltonen și Ville Pessi în numele Partidului Comunist din Finlanda, Comitetul federal al Uniunii Democrate a poporului finlandez. (Agerpres).

(Urmare din pag. I-a)

pasiunea cu care poporul nostru muncește și luptă să-și făurească o viață nouă, biruințele pe care zi de zi le obține sub conducerea înțeleaptă a Partidului. Ascultându-le, îți dai seama limpede că ele sunt rapoartele unor învingători, care, însuflețiți de o uriașă energie, pășesc mereu înainte spre noi și noi victorii.

„In cinstea măreței aniversări a Partidului — raportează tov. Lixandru Vasile — oamenii muncii din întreprinderile și instituțiile din București și-au luat angajamentul să dea Patriei 585 milioane lei economii și să îndeplinească planul pe 1951 în 11 luni. Astăzi, putem raporta Comitetului Central, în frunte cu tovarășul Gheorghiu-Dej că suma pe care noi am realizat-o ca economii este de 1.014.979.018 lei, care vor putea fi investiți pentru desvoltarea economiei noastre naționale".

Cu multă căldură este primită delegația oamenilor muncii din regiunea care poartă numele iubit al marelui STALIN. „Muncitorii, tehnicienii și funcționarii de toate naționalitățile din orașul și regiunea care poartă numele marelui STALIN s'au achitat cu cinste de angajamentele luate în cinstea aniversării a 30 de ani de existență și luptă a Partidului nostru drag, realizând economii în valoare de 245.702.484 lei, depășind cu peste 55 milioane lei angajamentele luate".

In aplauzele entuziaste ale celor prezenți, delegațiile oamenilor muncii din regiunea Stalin strâng cu putere mâna tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, exprimându-și în aceste clipe înălțătoare hotărârea de a lupta din toate puterile pentru întărirea și înflorirea Patriei, pentru pace și socialism.

Spre tribună se îndreaptă apoi delegația oamenilor muncii din regiunea Prahova, una din cele mai bogate regiuni ale Patriei noastre.

„Muncitorii, tehnicienii, inginerii și fruntașii din uzinele, schelele petrolifere, rafinăriile, minele și instituțiile regiunii Prahova — raportează tov. Tudor Florea — și-au luat angajamentul ca semn al dragostei lor fierbinți pentru Partidul clasei muncitoare, pentru Comitetul său Central, în frunte cu tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, să realizeze economii în valoare de 250 milioane lei și să dea produse peste plan în valoare de 350 milioane lei. Aceste angajamente au fost simțitor depășite: am realizat economii în valoare de 331.212.947 lei și am dat peste plan produse în valoare de 672.845.228 lei.

Delegația oamenilor muncii din regiunea Severin este alcătuită din muncitori și tehnicieni dela combinatul „Sovrommetal"-Reșița: Mican Rudolf, Kwasnicek Iuliana și Iancu Traian.

Despre munca și lupta plină de abnegație ale acestui colectiv fruntaș vorbește raportul prezentat de tov. Mican Rudolf.

„In cinstea celei de a 30-a aniversări a Partidului nostru scump, chemarea lansată de colectivul combinatului nostru prevedea să realizăm 3.500 tone oțel peste plan. Am realizat 6.032 tone; se prevedeau 3.000 tone laminate, am realizat 4.061 tone oțel laminat.

Prin folosirea resurselor interne s'au realizat 126 milioane lei economii".

In raportul său, tov. Becheș Andrei arată că muncitorii, tehnicienii și inginerii din regiunea Hunedoara au realizat economii în valoare de 72.998.157 lei, depășindu-și cu peste 3.000.000 lei angajamentul luat. Valoarea producției date peste plan se ridică la suma de peste 396 milioane lei.

Prin glasurile delegaților formate din țărani muncitori, membri ai gospodăriilor agricole colective, muncitorii agricoli și S. M. T. iștii din regiunile fruntașe în muncile agricole, au răsunat cu putere dragostea oamenilor muncii dela sate pentru Partid, recunoștința lor pentru viața mai bună către care îi îndrumă Partidul.

In aplauzele entuziaste ale întregii asistențe, intră delegația Uniunii Tineretului Muncitor care aduce Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, salutul fierbinte al tineretului.

In sunete de marș ostășesc, purtând drapelul Republicii noastre Populare și-a făcut intrarea în sală un detașament al Forțelor Armate ale Republicii.

Luând cuvântul, în numele soldaților, matrozilor, sergenților, ofițerilor și generalilor Forțelor Armate ale R. P. R., tov. general maior Floca Arhip a transmis Partidului și Comitetului său Central în frunte cu tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej un fierbinte salut ostășesc.

Vorbește tovarășul Gheorghiu-Dej

Un tunet de ovații și urale stârnește apariția tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la tribună. Minute întregi, întreaga asistență în picioare scandează numele iubitului fiu și conducător al Partidului și al poporului nostru. Este o înflăcărată manifestare a atașamentului și dragostei adânci ce o poartă poporul nostru celui care ne conduce cu înțelepciune pe calea luminată de geniul strălucitului conducător al comunismului mondial, marele Stalin — celui care îndrumă Partidul nostru să pășească cu fermitate pe calea deschisă de gloriosul Partid al lui Lenin și Stalin, avantgarda mișcării revoluționare din lumea întreagă.

O adâncă emoție cuprinde asistența când tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, evocând pe eroii și martirii clasei muncitoare căzuți în crâncena luptă de clasă împotriva burgheziei și moșierimii și a imperialismului înrobitor, rostește gândul înalt al fiecărui om al muncii: glorie veșnică eroilor care și-au dat viața pentru libertatea clasei muncitoare, pentru independența Patriei, pentru socialism. In sală sunt nenumărați activiști vechi ai Partidului, dintre care unii au luptat cot la cot cu cei căzuți; sunt fruntașii în producție, pe pieptul cărora strălucesc decorațiile pentru faptele de vitejie pe frontul construirii socialismului, — și în ochii tuturora citești limpede dorința arzătoare de a continua cu cinste, în condițiile de azi ale luptei pentru pace și socialism, marea tradiție eroică a comuniștilor, de a lupta pentru triumful cauzei lui Lenin și Stalin cu tot atâta tărie și abnegație cum au luptat eroii de neuitat ai clasei muncitoare din țara noastră.

Cu multă luare aminte este ascultată profunda analiză marxist-leninistă pe care tovarășul Gheorghiu-Dej o face începuturilor și desvoltării mișcării muncitorești din țara noastră și împrejurărilor în care a fost creat Partidul Comunist din România. Ea arată cum proletariatul din țara noastră, peste capul și împotriva conducătorilor oportuniști ai social-democrației, s'a desvoltat tot mai mult ca o forță revoluționară independentă, manifestându-și după Marea Revoluție Socialistă din Octombrie 1917 voința de a păși pe calea gloriosului Partid făurit de Lenin și Stalin, prototipul partidului revoluționar al clasei muncitoare și organizatorul primei biruințe a proletariatului asupra imperialismului. Valuri de aplauze se ridică atunci când tovarășul Gheorghiu-Dej amintește importante momente din istoria Partidului nostru, legate de numele tovarășilor Ana Pauker și Vasile Luca. Aplauzele asistenței sunt o expresie a mândriei clasei muncitoare și poporului muncitor de a avea în fruntea sa asemenea conducători care de zeci și zeci de ani stau neclintiți sub steagul măreț și atotbiruitor al cauzei lui Lenin și Stalin! Asemenea valuri de aplauze se vor ridica în nenumărate rânduri în cursul cuvântării tovarășului Gheorghiu-Dej, când tovarășul Gheorghiu-Dej va aminti întemeierea Partidului Comunist din România prin voința majorității covârșitoare a membrilor vechiului partid socialist de a adera la familia partidelor comuniste unite în Internaționala III-a leninistă în frunte cu Partidul Bolșevic; când cuvântarea va aminti marile și eroicele lupte muncitorești organizate și conduse de Partid, pentru pâine și libertate, pentru independență națională și prietenie cu Țara Socialismului — ca luptele din 1929 dela Timișoara și Lupeni, din Februarie 1933 dela Grivița și Valea Prahovei, din perioada frontului popular antifascist. Aplauzele însuflețite vor însoți descrierea actelor profund patriotice ale comuniștilor, care în perioada monstruosului război antisovietic, peste capul ciicii de agenți imperialiști cuibăriță la conducerea Partidului, au organizat acțiuni eroice de sabotare a mașinii de război hitleristo-antonesciene.

Cuvântarea tovarășului Gheorghiu-Dej evocă apoi zile apropiate, zile scumpe poporului nostru, când oștile marelui Stalin au străpuns frontul fascist, aducând poporului nostru libertatea pe care a voit-o și pentru care a luptat și și-a dat sângele dealungul secolelor. Cu câtă bucurie sunt ascultate cuvintele tovarășului Gheorghiu-Dej care arată că Partidul, luminându-și pașii cu genialele învățături ale tacticei leninist-staliniste, a știut să se orienteze just în condițiile create prin eliberarea de către armata Țării Socialismului și să conducă poporul din victorie în victorie la instaurarea dictaturii proletariatului — cucerirea fundamentală a poporului muncitor.

Cuvântarea iubitului nostru conducător trece în revistă marile izbânzi în construirea socialismului la orașe și sate, desvălue cu curaj lipsurile și slăbiciunile muncii de construcție, trasează sarcinile lichidării lor și desvoltării succesive obținute. Este un înțelept program și o înflăcărată chemare la luptă pentru desfășurarea largă a luptei pentru pace, pentru îndeplinirea și depășirea Planului Cincinal, pentru întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, pentru întărirea statului celor ce muncesc, pentru întărirea Partidului, forța conducătoare a Statului, organizatorul construirii socialismului în orașele și satele Patriei noastre.

In cadrul cuvântării, unele pasagii sunt deosebit de emoționante — și anume acelea în care tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej relevă uriașul și hotărîtorul sprijin dat poporului nostru în toate domeniile de către măreața Uniune Sovietică și de către tovarășul Stalin personal. Este o imagine care se înscrie adânc în inimi — aceea a miilor de participanți care ovaționează cu înflăcărare, timp îndelungat, numele iubitului învățător și conducător al clasei muncitoare, tovarășul Stalin. Scandările „SLAVA LUI STALIN!" se întretae cu aclamații și urale nesfârșite. E ca o mare adâncă de dragoste și recunoștință către acel căruia poporul nostru îi datorează libertatea și viața nouă, viitorul fericit de mâine. Dela masa prezidiului adunării, conducătorii Partidului privesc pe oamenii ce-și manifestă cu înflăcărare dragostea față de Stalin; ei văd în această o particică a întregului popor, în manifestarea lor, o expresie a celui mai nobil gând al întregului popor, acela de a fi alături de Stalin, de a păși mai departe sub steagul lui Stalin, care duce la victorie cauza păcii și comunismului.

★

Se anunță apoi sosirea unei delegații de pionieri.

In aplauzele entuziaste ale adunării, pionierii pătrund în sală pe două șiruri, în frunte au steaguri roșii, trompeți și tobosari, îmbujorați de emoție. Raportul pe care-l prezintă ei îți umple inima de mândrie și bucurie: ei raportează tovarășului Gheorghiu-Dej despre succesele lor în cinstea aniversării Partidului, despre voința lor de a învăța tot mai bine, despre conștiința că în felul acesta își exprimă dragostea adâncă ce o poartă părintelui lor, Partidul, și participă la marea luptă a poporului muncitor.

Raportul dragilor pionieri, oglindind viața nouă ce însorește tot mai puternic copilăria fiilor Patriei noastre, arată totodată că educația Partidului dă roade bogate, că de pe acum pionierii se dovedesc niște mici tovarăși de luptă ai noștri — totul din ei făgăduind că vor deveni mâine un schimb demn al generației mature de constructori ai socialismului, că își vor îndeplini cu cinste înaltul lor legământ de a păși pentru cauza lui Lenin și Stalin, înainte, tot înainte.

★

După închiderea adunării solemne s'a prezentat un film documentar care înfățișează momente din istoria celor 30 de ani de luptă ai Partidului nostru. Pe dinaintea ochilor asistenței s'au perindat fotografii, extrase din presa legală și ilegală, picturi, înfățișând lupta eroică a Partidului care, înfruntând teroarea sălbatecă a regimului burghezo-moșieresc, a condus cu devotament și spirit de sacrificiu lupta clasei muncitoare și poporului pe calea luptei de eliberare de sub jugul capitaliștilor din țară și de peste hotare.

Filmul înfățișează în imagini emoționante pe eroii clasei muncitoare căzuți în lupta pentru o viață fericită a poporului, pentru socialism, chipurile dragi ale conducătorilor Partidului nostru în momentele principalelor lupte ale poporului. Este scandat numele tovarășilor Gh. Gheorghiu Dej, Ana Pauker, Vasile Luca, Teohari Georgescu și alții.

Un deosebit interes stârnesc documentele și fotografiile în legătură cu eroicele lupte din Februarie 1933, scenele ce înfățișează momente din luptele duse la 23 August 1944 de forțele patriotice antihitleriste organizate de Partid. Au fost puternic aplaudate scenele ce înfățișează primirea triumfală făcută de poporul nostru glorioaselor Armate Sovietice eliberatoare.

In ultima parte a filmului sunt înfățișate episoade ale luptei duse după eliberare de poporul nostru sub conducerea Partidului împotriva reacțiunii burghezo-moșierești, precum și diferite aspecte oglindind rolul de organizator și conducător al Partidului pe diferitele fronturi ale luptei poporului nostru pentru pace și socialism.

Asistența a urmărit cu emoție filmul, aplaudând îndelung diferite scene.

Prin amploarea și rezultatele măreții întreceri socialiste, prin înălțătoarea adunare solemnă, sărbătorirea celei de a 30-a aniversări a Partidului nostru a prilejuit o entuziastă manifestare a dragostei și atașamentului poporului nostru față de Partid și față de tovarășul Gheorghiu-Dej.

Sub steagul lui LENIN și STALIN, pe calea gloriosului Partid Bolșevic, Partidul nostru pășește în cel de al 31-lea an de viață și luptă, pregătind noi victorii în lupta pentru pace și socialism, pentru libertatea și fericirea celor ce muncesc!

Note politice externe

Cu fiecare zi ce trece, descompunerea lagărului imperialist și antidemocratic se accentuează. Cu cât, însă, situația devine mai disperată pentru aventurierii imperialiști, cu atât ei devin mai furioși și mai agresivi — și cu atât se mărește, prin urmare, pericolele unui al treilea masacru mondial, în dezlănțuirea căruia acești criminali caută o imposibilă salvare.

In consecință, frontul popoarelor trebuie să-și sporească vigilența și să-și încordeze energiile în lupta pentru zădărnicirea planurilor monstruoase ale taberii imperialiste. Pornind dela această imperioasă necesitate, ce se desprinde din analiza prezentului moment internațional, când gangsterii monopoliști înmulțesc provocările și accelerează la maximum preparativele lor războinice, Biroul Consiliului Mondial al Păcii s'a întrunit, la Copenhaga, spre a aviza asupra măsurilor de luat în vederea intensificării campaniei pentru încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri — campanie ce se desvoltă, astăzi, în toate țările pământului.

Zeci și zeci de milioane de semnături au și fost puse pe Apelul pentru încheierea Pactului Păcii. Succesul obținut de această grandioasă campanie, cel mai mare referendum popular internațional efectuat vreodată, se anunță de pe acum a fi enorm. Totuși, pentru a-și atinge scopul, care este împunerea păcii imperialiștilor americani, englezi și francezi ce pregătesc dement războiul, e nevoie ca numărul semnăturilor pe Apel să ajungă a reprezenta majoritatea sdrobitoare a omenirii, deoarece majoritatea covârșitoare a oamenilor iubesc pacea și urăsc războiul. Acest număr poate și trebue să fie atins, cu condiția ca lupta să fie dusă cu dârzenie și hotărâre, până la capăt. In Rezoluția pe care a adoptat-o în acest sens, Biroul Consiliului Mondial al Păcii arată că lupta împotriva războiului a intrat într'o fază hotărîtoare și că, față de sfidările criminale ale guvernanților imperialiști de a face războiul general inevitabil, desvoltarea impetuoasă a campaniei mondiale pentru încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri, „poate înclina balanța în favoarea păcii".

Guvernul Sovietic a lansat, în ziua de 3 Mai, un nou Imprumut de Stat, pentru desvoltarea economiei naționale a U.R.S.S.

După cum s'a precizat, fondurile acestui Imprumut sunt destinate finanțării construcției hidrocentralelor de pe Volga, dela Kuibișev și Stalingrad; a stațiunii hidroelectrice de pe Nipru, dela Kahovka; a principalului canal turcmen și a canalelor din Ucraina de Sud și din Nordul Crimeii. Lansarea noului Imprumut de către Guvernul Sovietic înseamnă, așa dar, un nou pas spre grăbirea construirii societății comuniste, spre făurirea unei vieți și mai fericite pentru popoarele din Uniunea Sovietică. Iată dece știrea despre lansarea noului Imprumut a fost primită, de către oamenii sovietici, cu elan și entuziasm, cu toții exprimându-și hotărârea și mândria de a contribui cu economiile lor la finanțarea uriașelor construcții ale comunismului.

Comunismul devine de pe acum o realitate vie pentru poporul sovietic. Proporțiile și ritmul noilor instalații hidrotehnice din U.R.S.S., cărora le este destinat în primul rând noul Imprumut de Stat, nu pot fi comparate cu nici o construcție analoagă din țările capitaliste. Este îndeajuns să reamintim că numai noua producție agricolă de pe terenurile ce vor fi irigate în urma acestor construcții, va fi suficientă pentru a hrăni 70 milioane de oameni. Reamintim, deasemenea, că prin punerea în funcțiune a noilor stațiuni hidroelectrice, economia națională a U.R.S.S. va primi o atât de mare cantitate de energie electrică eftină încât va permite Uniunii Sovietice să depășească, în ceeace privește electrificarea, toate țările din lume.

Deaceea succesul noului Imprumut de Stat din U.R.S.S. este un succes al totalității lagărului păcii și progresului. Pentru poporul nostru, care știe că făurirea socialismului în țările cu democrație populară este organic legată de succesele construirii comunismului în U.R.S.S., lansarea noului Imprumut a fost salutată cu o adâncă bucurie, ea constituind o nouă chezășie a propriilor sale succese prezente și viitoare.

Attlee și-a cărpit din nou cabinetul. El a înlocuit pe cei trei miniștri, care, în cap cu Bevan, ministrul Muncii, și-au dat demisia pentru a protesta contra politicii prea deșănțat războinice a conducerii laburiste, prin niște oameni ce au deplina încredere a celor din Wall-Street și City. Aceasta însă nu poate deloc disimula că criza politică din Anglia este mult mai adâncă decât presa oficială se chinuiește s'o facă să se creadă și că înlocuirea celor trei „rebeli" prin trei personagii docile ar fi pus capăt impasului. Dimpotrivă, criza guvernamentală nu era decât reflexul unei crize ce mocnește de mai multă vreme și care se manifestă printr'o opoziție tot mai activă a poporului englez față de politica anti-națională și anti-populară a leaderilor laburiști.

Justificându-și demisia, cei trei miniștri laburiști au criticat ansamblul bugetului pe 1951, buget de război impus de Washington și de Alianța Atlantică, declarând în substanță că este vorba de un buget de clasă, că cheltuielile militare sunt „extravagante" și că noul buget va provoca o gravă creștere a prețurilor, o foarte gravă reducere a producției civile și a consumului civil — și distrugerea serviciilor sociale. Aceste aprecieri făcute de cei trei miniștri demisionați, vin să dea o confirmare categorică analizei făcute de I. V. Stalin în istoricul interview acordat „Pravdei", în luna Februarie crt. în care remarca, printre altele: „Premierul Attlee ar trebui să știe din propria sa experiență cât din experiența U. S. A., că sporirea forțelor armate ale unei țări și cursa înarmărilor duc la desvoltarea industriei de război, la reducerea industriei civile, la oprirea marilor construcții civile, la mărirea impozitelor, la urcarea prețurilor mărfurilor de larg consum". **Prin demisiile lor, cei trei miniștri laburiști au dat o ilustrare spectaculară acestor adevăruri luminoase, pe care poporul britanic le simte dramatic, în traiul său tot mai mizerabil și pe care Attlee se complace să le ignoreze.**

Scrisoarea de felicitare trimisă Uniunii Sindicatelor din Invățământ din R.P.R. de către oamenii muncii din învățământ din R. P. Chineză cu prilejul zilei de 1 Mai

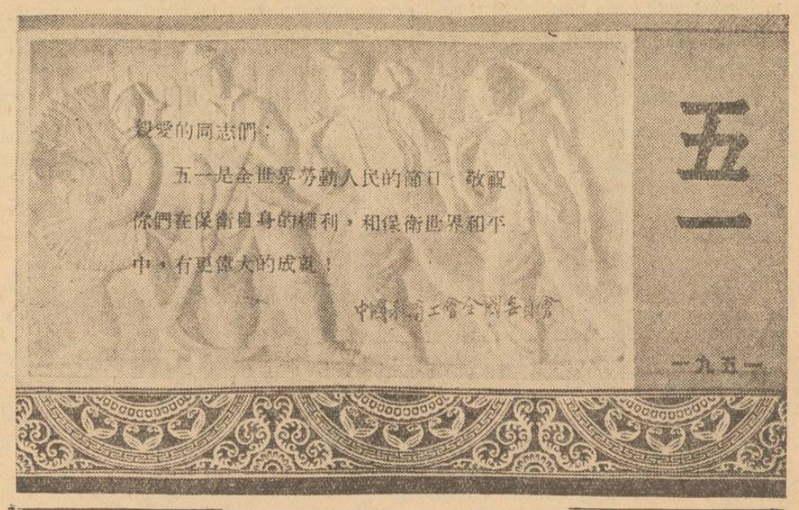

Uniunii Sindicatelor din Invățământ din R. P. R.
București

Dragi tovarăși,

Cu ocazia zilei de 1 Mai, sărbătoarea oamenilor muncii din lumea întreagă, vă urăm succese și mai mari în apărarea intereselor voastre vitale și a păcii în lume.

Sindicatele oamenilor muncii din învățământ din R. P. Chineză

Congresul Asociației Științifice a tehnicienilor din R. P. R.

Realizarea măreților sarcini ce revin industriei noastre din Planul Cincinal și Planul de electrificare a țării necesită o creștere continuă și sistematică a forțelor de producție, necesită cadre care să stăpânească știința și tehnica la un nivel cât mai înalt.

Pentru a sprijini inginerii și tehnicienii în construirea noii tehnici, în însușirea științei celei mai înaintate și pentru a le da posibilitatea ca ei înșiși să contribue la progresul științei și al tehnicii, din inițiativa Partidului Muncitoresc Român a fost creată Asociația Științifică a Tehnicienilor din R. P. R.

Inlocuind vechea Asociație de ingineri, A.G.I.R., care avea un puternic spirit de castă și care nu corespundea interesului crescând al muncitorilor și tehnicienilor pentru tehnică, pentru știință, Asociația Științifică a Tehnicienilor are sarcina să popularizeze rezultatele științei și tehnicii celei mai înaintate sovietice, precum și realizările oamenilor de știință, ale inginerilor, tehnicienilor și inovatorilor din țara noastră, cercetările științifice ale Institutelor Academiei R. P. R. Totodată, Asociația Științifică a Tehnicienilor are sarcina să ducă o luptă perseverentă împotriva tendințelor învechite, a practicilor greșite și să cultive în masse cât mai largi de muncitori și tehnicieni spiritul creator, dorința vie de progres.

Congresul ce se va ține la București în zilele de 27-28-29 Mai a. c. va constitui o cotitură hotărîtoare în activitatea Asociației Științifice a Tehnicienilor din R.P.R.

La acest Congres vor participa delegați aleși la conferințele filialelor regionale A. S. T., ingineri și tehnicieni fruntași în producție, maiștri și muncitori inovatori, care au dovedit un puternic devotament față de Patrie și un interes viu pentru progresul tehnicii, pentru mărirea productivității muncii.

In perioada premergătoare ținerii Congresului, au loc adunările generale ale cercurilor A.S.T. din întreprinderi și instituții și conferințele subfilialelor și filialelor, în cadrul cărora se aleg comitetele unităților respective și delegații. Tot cu acest prilej, se discută de către întreaga massă a membrilor, problemele din programul Congresului, ceeace va da posibilitate delegaților să cunoască temeinic realitățile producției, să participe activ la discuții și la lucrările Congresului.

Din desbaterile ce vor avea loc în cadrul acestui Congres, se vor lămuri sarcinile ce revin inginerilor și tehnicienilor noștri în lupta pentru construirea socialismului și întărirea frontului păcii. De asemenea, cu această ocazie, se vor supune aprobării Statutul și Regulamentul de organizare și funcționare a A.S.T. și se va alege Consiliul Central și Comisia de Cenzori.

Printre delegații Congresului se vor număra și unele cadre didactice din învățământul tehnic superior. Acești tovarăși profesori vor avea posibilitatea să cunoască desvoltarea pe care a luat-o tehnica în țara noastră în toate ramurile de producție și întorși la locurile lor de muncă, ei vor ști să mobilizeze studenții la o activitate și mai stăruitoare, pentru a deveni cadre cu o calificare cât mai ridicată, cadre cât mai folositoare Patriei noastre.

Lucrările Congresului Asociației Științifice a Tehnicienilor din R. P. R. vor constitui încă o dovadă puternică a grijii pe care Partidul nostru drag o poartă pentru însușirea creatoare a științei și a tehnicei sovietice, încă o dovadă a luptei noastre hotărîte pentru menținerea păcii.

O greșală care trebue înlăturată

Alcătuirea schemelor de încadrare ale secțiilor de învățământ dela orașe și raioane s'a făcut în unele regiuni în mod mecanic. Este cazul schemei de încadrare a secției de învățământ a raionului Piatra-Neamț, în comparație cu secția de învățământ a orașului Piatra-Neamț.

Redăm situația, în cifre.

La oraș funcționează: un șef de secție, un inspector I. C. D., un inspector pentru învățământul mediu, un inspector pentru învățământul preșcolar și un referent șef.

La raion: un inspector șef, un inspector și un referent șef.

Unitățile școlare însă sunt invers proporționale cu numărul organelor de control.

La oraș: 11 grădinițe (în care 4 cămine de întreprindere), 7 școli elementare cu patru clase, 11 școli elementare cu șapte clase, 7 școli medii (din care două școli medii tehnice); în total 36 unități școlare.

La raion: 25 grădinițe permanente și 8 grădinițe sezoniere, 85 școli elementare cu patru clase, 24 școli elementare cu șapte clase; în total 142 unități școlare.

Cadre didactice: la oraș — 259; la raion 503.

In vreme ce la oraș aproape toate cadrele au o bună calificare, în raion funcționează 60 la sută cadre didactice necalificate, iar 40 de posturi au rămas neocupate din lipsă de cadre. Deasemeni numărul copiilor arată disproporție în mod și mai vădit: în oraș — 4300; în raion 12.331.

Școlile din oraș se află pe o rază de 4-5 km., pe când școlile din raion se întind din Munții Hașmașului până în apa Moldovei, cu cale ferată pe distanță numai de 30 km. In astfel de condiții, desigur că munca de îndrumare și control nu se poate duce cum trebue în raionul Piatra Neamț. Este imposibil ca un inspector să viziteze într'un an școlar, toate cele 142 de unități școlare așezate la mari distanțe una de alta. Deasemenea, neavând un inspector pentru învățământul preșcolar, secția de învățământ a raionului respectiv nu se poate ocupa de îndrumarea celor 33 de grădinițe din mediul rural.

Credem că trebuesc făcute unele modificări în schemele de încadrare ale orașului și raionului Piatra-Neamț, care ar putea ușor înlătura o anomalie existentă și ar putea veni efectiv în ajutorul muncii de control și de îndrumare a raionului Piatra-Neamț.

Ajută la îndeplinirea planului de școlarizare

La începutul anului școlar 1950/951, în clasa V-a elementară din comuna Turt, regiunea Baia Mare, s'au înscris 52 elevi. Rând pe rând ei s'au tot retras, astfel încât, în prezent, frecventează numai 32 elevi interni.

Colectivul didactic din localitate și-a luat angajament să ducă o acțiune susținută pentru asigurarea planului de școlarizare. Tov. director s'a deplasat personal în comuna Gherta-Mică, unde a dus muncă de lămurire stând de vorbă cu elevii retrași, și cu părinții acestora. Impreună cu tov. învățător Dănuț Victor a stabilit ca sub conducerea acestuia să aibă loc 3 zile pe săptămână: Luni, Miercuri și Joi, cursuri cu acești elevi, care se vor prezenta la examene fără frecvență. Aceiași muncă de lămurire s'a dus în comuna Batarci, unde urmează să fie ajutați pentru a se pregăti pentru examene fără frecvență încă 5 elevi, iar în comuna Comlausa 2 elevi.

Urmând exemplul tovarășilor din comuna Turt, învățătorii vor asigura împlinirea planului de școlarizare, vor face ca lumina cărții să pătrundă adânc în satele noastre.

GHEORGHE POP
corespondent

Curs de limba rusă la Găești

Din inițiativa Biroului Sindical al Salariaților din Invățământ din raionul Găești, la 24 Aprilie a.c. s'a deschis un curs de limba rusă pentru membrii sindicatului învățământ din orașul Găești.

Acest curs este frecventat de un număr de 25 de învățători și profesori.

In prima ședință s'a fixat programul cursurilor, s'au propus lectorii și s'au stabilit zilele când se vor ține cursurile.

Ca responsabilă a acestui curs a fost numită tov. Neonila Olănescu.

In atenția învățătorilor și profesorilor

In vederea complectării manualelor școlare cu problemele ridicate de Planul de electrificare, Ministerul Invățământului Public a hotărît să editeze broșuri speciale, pe clase, pentru specialitățile: limba română, matematici, fizico-chimice, științe-naturale și geografie.

Invățătorii și profesorii sunt chemați să contribue la elaborarea acestor broșuri înaintând Ministerului sugestii cu privire la cuprinsul broșurilor și trimițând material pentru aceste broșuri: poezii, povestiri, scurte scenete inedite, material folcloristic, probleme de fizică, matematică, ilustrații, fotografii, precum și orice altfel de material pe care-l cred folositor.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26. Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA „Scrisul Liber", Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5. Telefon: 4.92.96. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni, 130 lei; instituții anual, 500 lei.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL III Nr. 111 | 4 PAGINI 5 LEI | VINERI 18 MAI 1951

In acest număr:

● Un eveniment de însemnătate deosebită (pag. I).

● Învățătura marxist-leninistă despre morală — bază a educației morale în școala sovietică (pag. 2-a).

● Lecțiile de generalizare despre limbă (pag. 2-a).

● Pentru o temeinică repetare și sintetizare a materiei! de *Maria Popescu* (pag. 2-a).

● Despre activitatea organizațiilor de pionieri și U. T. M. în perioada pregătirii pentru examene, de *A. A. Gorțevski* (pag. 3-a).

● In jurul unor probleme ridicate de disciplina elevilor (pag. 3-a).

● In curând vor fi și ei elevi, de *Emilia Manac* (pag. 3-a).

● Pregătirea examenelor în învățământul superior, de *C. Marcu* (pag. 4-a).

● Note politice externe (pag. 4-a).

Un eveniment de însemnătate deosebită

Inălțătoarea sărbătorire a celei de a 30-a aniversări a întemeierii Partidului Comunist din România a fost încununată de un eveniment de însemnătate deosebită pentru poporul nostru: Raportul istoric al tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej.

Raportul înfățișează etapele desvoltării Partidului, bătăliile eroice duse de Partid în anii de crâncenă asuprire burghezo-moșierească, succesele obținute după eliberarea Patriei noastre de către glorioasa Armată Sovietică și trage învățămintele ce decurg din biruințele, greșelile și lipsurile săvârșite în cursul grelelor lupte împotriva dușmanului de clasă.

Analiză aprofundată, în lumina marxism-leninismului, a desvoltării mișcării muncitorești din țara noastră, raportul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej este o armă ideologică de mare valoare, cu ajutorul căreia comuniștii și toți oamenii muncii se pot orienta în înțelegerea trecutului de luptă al clasei muncitoare și Partidului și se pot pregăti pentru viitoarele lupte și înfăptuiri.

Din analiza etapelor de desvoltare a Partidului, înfățișată de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în raportul său, se desprinde cu limpezime calea glorioasă străbătută de Partid în cei 30 de ani de existență.

Ceeace a permis Partidului să facă față marilor încercări și crâncenelor ciocniri de clasă, a fost dragostea fierbinte de popor, a fost credința nestrămutată în ideile mărețe ale lui Marx, Engels, Lenin și Stalin, a fost încrederea în triumful cauzei proletariatului, pe care i-a insuflat-o marele Partid Bolșevic al lui Lenin și Stalin.

Raportul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej scoate în evidență covârșitoarea influență pe care a avut-o asupra mișcării muncitorești din țara noastră, desvoltarea mișcării muncitorești din Rusia și mai ales Marea Revoluție Socialistă din Octombrie 1917. Raportul arată că „începând cu crearea primelor cercuri muncitorești, cursul întregii desvoltări a mișcării noastre muncitorești este influențat de cursul mișcării revoluționare din Rusia, despre care Friedrich Engels spunea încă în 1882, că ea reprezintă „detașamentul de avantgardă al mișcării revoluționare din Europa". Din cuvintele luminoase ale tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej reiese limpede că mișcarea muncitorească din țara noastră s'a născut și s'a întărit sub înrâurirea și în legătură cu lupta revoluționară a proletariatului din Rusia și că „Partidul Comunist s'a plămădit în focul marilor lupte de clasă din România anilor 1918-1919-1920, în focul avântului revoluționar produs în țara noastră de victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie".

Născut în lupta împotriva oportunismului și reformismului, Partidul s'a otelit în bătălia împotriva dușmanului de clasă, împotriva agenturii dușmanului în rândurile clasei muncitoare, social-democrației, și împotriva vrăjmașilor strecurați în propriile sale rânduri.

Străduindu-se să păsească pe calea luminoasă a Partidului Bolșevic, călăuzindu-se de învățăturile marelui dascăl al omenirii muncitoare, — tovarășul Stalin, — Partidul nostru și-a păstrat ființa și a crescut, în ciuda prigoanei sălbatice deslănțuită împotriva sa de exploatatori și s'a manifestat necontenit ca stegarul luptei pentru eliberarea socială și națională a poporului, pentru pace, democrație și socialism.

Raportul istoric al tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej ne arată cum a orientat și condus Partidul lupta clasei muncitoare în perioada dintre 1923 și 1929, cum a mobilizat muncitorimea împotriva ofensivei patronale, împotriva influențelor oportuniste și reformiste, împotriva pregătirii războiului antisovietic. Raportul ne înfățișează creșterea spiritului de luptă al clasei muncitoare, manifestat în puternicele bătălii de clasă care au fost Congresul Sindicatelor Unitare dela Timișoara și eroica grevă a muncitorilor dela Lupeni.

Arătând că în viața Partidului nostru, Congresul al V-lea a constituit un eveniment de excepțională însemnătate, Raportul tovarășului Gheorghiu-Dej subliniază că „însemnătatea istorică a Congresului al V-lea constă în faptul că el a stabilit principiile organizatorice, ideologice, strategice și tactice ale Partidului în lumina învățăturii leninist-staliniste și a experienței bolșevismului".

Aplicând linia elaborată de Congres, Partidul s'a pus în fruntea masselor muncitoare, le-a condus în lupta pentru pâine, pace și libertate, împotriva înrobirii economice și fascizării țării, împotriva transformării României într'un cap de pod al războiului antisovietic. Prin conducerea luptelor muncitorești din 1929-1933, prin organizarea frontului democratic de luptă în anii 1936-1937, ca și prin întreaga activitate dusă până la deslănțuirea războiului antisovietic, Partidul Comunist din România s'a manifestat ca singura forță politică ce s'a împotrivit fascizării țării și împingerii ei în prăpastia războiului. Raportul înfățișează grelele condiții de luptă ale comuniștilor în perioada teroarei hitleristo-antonesciene și a războiului antisovietic, perioadă în care Partidul primea lovituri din partea dușmanului de clasă și din partea agenturii acestuia, în frunte cu Foriș, strecurate la conducerea Partidului. Raportul scoate în evidență meritul principalelor cadre de Partid din închisori și din afară, de a fi descoperit agentura dușmană și de a fi realizat înlăturarea ei, evitând astfel prăbușirea țării noastre în prăpastia în care au aruncat Jugoslavia agenții imperialiști, în frunte cu Tito.

După înlăturarea agenturii dușmane, lupta Partidului a luat un puternic avânt și a culminat cu doborîrea dictaturii fasciste antonesciene la 23 August 1944, factorul hotărîtor care a determinat succesul acestei acțiuni fiind înaintarea victorioasă a Armatei Sovietice.

Raportul tovarășului Gheorghiu-Dej trece apoi în revistă succesele obținute de Partid în luptele de după 23 August, pentru câștigarea de aliați și în deosebi pentru câștigarea aliatului principal: massele de bază ale țărănimii. Realizând alianța cu țărănimea muncitoare, clasa muncitoare, sub conducerea Partidului, a cucerit puterea politică și a deschis calea construirii socialismului în Patria noastră.

Infățișând marile înfăptuiri din Republica noastră Populară realizate cu sprijinul puternic al Uniunii Sovietice, tovarășul Gheorghiu-Dej ne atrage atenția asupra necesității intransigenței față de manifestările de autolinistire de pe urma succeselor. „Tovarășul Stalin ne învață — spune tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — că nu e deajuns a repurta un succes După repurtarea succesului, el trebuie consolidat". Prin glasul iubitului nostru conducător, Partidul trasează sarcinile de viitor ale oamenilor muncii din țara noastră: indeplinirea și depășirea Planului Cincinal, întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, realizarea de noi pași pe drumul transformării socialiste a agriculturii, strângerea legăturilor frățești dintre oamenii muncii de diferite naționalități, întărirea politico-organizatorică a Partidului, întărirea Statului de democrație populară.

Raportul tovarășului Gheorghiu-Dej subliniază cu tărie hotărîrea poporului nostru de a merge pe drumul socialismului, înfrângând uneltirile monstrilor imperialiști americano-englezi. „Două drumuri se află în fața fiecărui popor în vremea noastră, drumul socialismului și drumul capitalismului. Poporul român a ales drumul socialismului și niciodată n'a fost mai neclintită convingerea clasei noastre muncitoare, a poporului nostru, că am ales drumul cel just". Poporul nostru se află în invincibilul lagăr al păcii, în frunte cu Uniunea Sovietică, sub conducerea genialului învățător al omenirii muncitoare, tovarășul Stalin. In rândurile acestui lagăr, poporul nostru luptă activ împotriva războiului pregătit de imperialiștii americano-englezi. „Poporul nostru îi urăște pe imperialiști. El îi privește ca pe dușmani ai liniștii, păcii și fericirii sale și este hotărît să-și apere libertatea și independența, să-și apere pacea și posibilitatea de a construi în mod pașnic socialismul". Raportul tovarășului Gheorghiu-Dej ne cheamă să întărim neobosiți prietenia și solidaritatea cu Uniunea Sovietică, eliberatoarea noastră și marea noastră prietenă.

Luptele glorioase duse de Partid în cei 30 de ani de existență, cuceririle și realizările clasei muncitoare și a întregului nostru popor, sub conducerea Partidului, ne dau încrederea că — având în frunte Partidul și asemenea conducători cum sunt tovarășii Gheorghiu-Dej, Ana Pauker, Vasile Luca, Teohari Georgescu și alții — vom învinge toate greutățile.

Raportul tovarășului Gheorghiu-Dej este un îndemn măreț la întărirea luptei pentru socialism și pentru pace, un îndemn la participarea mai activă la acțiunile uriașului front al păcii, în fruntea căruia se află stegarul păcii și libertății popoarelor, tovarășul Stalin.

Raportul tovarășului Gheorghiu-Dej este un izvor de prețioase învățăminte pentru toți oamenii muncii din țara noastră. Muncitorii din sectorul învățământului public trebuie să-l studieze temeinic, folosind din plin în opera de educare a generațiilor tinere, bogăția ideologică a acestui document științific, profunda analiză făcută de tovarășul Gheorghiu-Dej întregii desvoltări a mișcării muncitorești din țara noastră.

Către

Uniunea Sindicatelor din Învățământ din R. P. R.

Dragi prieteni,

Cu prilejul zilei de 1 Mai, ziua solidarității și a luptei clasei muncitoare din lumea intreagă pentru revendicările sale și pentru pace, Federația Internațională a Sindicatelor din Invățământ vă adresează salutul său frățesc.

Vă asigurăm de voința noastră fermă de a strânge mereu mai mult legăturile de solidaritate intre oamenii muncu din invățământ și ceilalți muncitori, grupați în Federația Sindicală Mondială și Departamentele sale Profesionale.

Ne luăm angajamentul să nu precupețim eforturile noastre, pentru a cuprinde în sânul Federației Sindicale Mondiale noi și noi organizații ale cadrelor didactice.

Primiți, dragi prieteni, asigurarea sentimentelor noastre frățești.

Federația Internațională Sindicală a Învățământului
Departament Profesional F. S. M.

președinte
Prof. HENRI WALLON

secretar
PAUL DELANOUE

PENTRU UN PACT AL PĂCII!

Pe tovarășul Nicolae Ursu, învățător la școala din Colentina, îl cunosc bine locuitorii din cartier. De când a venit la școală, omul acesta, înalt și uscățiv, cu vorbă domoală, a fost văzut de nenumărate ori intrând în casele oamenilor care aveau copii în clasa lui. Și niciodată nu rămânea să vorbească numai de învățătura copiilor sau de treburile gospodărești ale școlii, la care părinții erau chemați să pună și ei umărul. Comunist, învățătorul purta în casele oamenilor cuvântul Partidului, aducând mereu vorba despre minunatele prefaceri din Patria noastră, despre prietenii și despre dușmanii poporului nostru, despre conducătorii oamenilor muncii din lumea întreagă în lupta pentru pace, despre marele stegar al păcii, tovarășul Stalin. Așa că acum, pornind cu echipa de strângere a semnăturilor pe Apelul pentru un Pact al Păcii, tovarășul Ursu nu mergea pe locuri necunoscute. Cum apărea cu echipa la colțul uneia dintre străzile cu case noi din acest cartier nou, copiii, pe care seninul duminicii de primăvară îi scosese din case, începeau să strige bucuroși:

— Vine tovarășul Ursu!

— Vine tovarășul învățător!

Și ușile oamenilor se deschideau primitoare în fața celui care le creștea copiii, care le spusese atâtea lucruri noi și folositoare și care nici acum nu le putea aduce decât ceva drept și în folosul lor. Și toți locuitorii cartierului, văzând căldura cu care învățătorul era primit de cei cu copii în școală, îl primeau și ei cu încredere în casa lor.

Cea mai mare parte dintre ei erau muncitori. La „23 August", la „Timpuri Noi", la „Casa Scânteii". Cuvintele învățătorului le erau ușor de înțeles. Pentru ei era limpede că încheerea unui Pact al Păcii între țările mari va aduce liniște în lume și bunăstare pentru oamenii muncii. Cei care semnaseră la întreprinderile și instituțiile unde lucrau, își îndemnau nevestele să semneze cu toată hotărîrea Apelul adus de învățător. Așa a făcut muncitorul fruntaș Gheorghe Gherghel, dela întreprinderea „Independența", așa a făcut miliținanul Pamfil Iancu, așa au făcut mulți alții.

O femeie, Ioana Marinescu din strada Cimentului, purtând un copil mic în brațe, i-a dat de lucru tovarășului Ursu:

— Tovarășe învățător, uite, vreau să semneze și ăsta micu'! Că doar pentru alde el trebue pace! Nu se poate? Atunci, să semnez eu de două ori! — Și femeia se lăsă cu greu convinsă că pe Apelul pentru încheerea unui Pact al Păcii semnează cei care luptă pentru pace, cei care pot s'o apere.

— Lasă, tovarășă, — i-a spus învățătorul la urmă, — fii încredințată că semnătura dumitale și cele pe care le punem noi toți, alături de oamenii de treabă din lumea întreagă, lupta și munca noastră vor putea împiedica războiul și vor aduce pacea pe care o dorești pentru copil!

Din casă în casă, rând pe rând, cei din echipa în care lucrează învățătorul Nicolae Ursu trec pe la fiecare om cu Apelul Păcii. Discută cu toți pe îndelete, le citesc articole din ziare, în care se descrie lupta pentru pace a oamenilor cinstiți de pe întreg pământul, le arată fotografii din Coreea, unde se văd ororile războiului și bestialitățile agresorilor americani. Peste tot sunt primiți cu aceeași încredere și, după ce stau de vorbă, oamenii semnează cu hotărîre Apelul Consiliului Mondial al Păcii. Și peste tot, echipa este vestită cu bucurie de copii, elevii învățătorului-agitator:

— Vine echipa tovarășului Ursu cu Apelul și la noi!

Opt învățători a dat școala din Plumbuita pentru echipele de strângere a semnăturilor. Familiile muncitorilor din întreprinderile „Donca Simo", „Stela", „Biruința", „I.T.B.", gospodinele, bătrânii și copiii au primit cu multă dragoste pe cei ce le duceau Apelul care cerea o nouă chezășie a păcii. Semnarea acestui Apel a fost pentru toți un prilej de a-și dovedi hotărîrea în lupta pentru apărarea liniștei căminurilor lor.

Invățătoarea Elena Stoica n'a lăsat om pe strada ei cu care să nu discute. Două zile a dus muncă de lămurire și patru zile a umblat cu Apelul pe la fiecare casă, cu caietul responsabilului de stradă în mână, până când i-a putut găsi pe toți. Și fiecare, după ce stătea cu ea de vorbă, semna cu mai multă tragere de inimă, cu mai multă hotărîre. Femeile prindeau în perete ilustrațiile aduse de ea. Bărbații se așezau să citească cu luare aminte broșurile pe care ea le împărțea. Dacă vreo bătrână nu prea știa carte, ea o învăța pe loc să isclească și, literă cu literă, numele scris de mâna slabă a bătrânei se așternea după celelalte, arătând voința încă unui om de a opri primejdia măcelului pe care-l pregătesc banditii imperialiști.

Deosebit de bine au primit-o pe tovarășa Stoica părinții elevilor ei. In casa muncitorului Gheorghe Stericiu dela „I.T.B.", în casa muncitorului agricol Gheorghe Velicu și în multe altele, învățătoarea a fost primită cu aceeași căldură acum, când aducea Apelul, ca și atunci când venea să se sfătuiască în privința copiilor din școală.

Cu multă răbdare și stăruință, învățătoarea Elena Stoica lămurea tuturor oamenilor rostul semnării Apelului pentru încheerea unui Pact al Păcii, rostul luptei pentru pace a popoarelor, împotriva dușmanilor omenirii, imperialiștii americani. „Pace înseamnă belșug!" — le spunea ea. Și oamenii, încrezători în cuvântul celei ce aducea lumină copiilor lor, semnau cu hotărîre pentru pace, pentru belșug.

La fel au muncit și Marin Topor, învățător la școala „Ion Creangă" din raionul 1 Mai și Gheorghe Dumitrescu, directorul școlii din Andronache și mulți, nenumărat de mulți alți oameni ai învățământului din Capitală, și din întreaga noastră Patrie. Alături de alți oameni ai muncii, activiști pe tărâmul obștesc, învățători și profesorii au trecut din casă în casă, dela om la om, strângând noi și noi semnături pe Apelul pentru încheerea unui Pact al Păcii, pe Apelul care, în țara noastră ca și în toate țările lumii, arată voința dârză și neclintită a milioanelor de oameni simpli și cinstiți de a apăra bunul de preț al popoarelor — pacea.

V. SAPUNA

1 MAI LA MOSCOVA

Rezultatul unui schimb de experiență

Intre Școala Pedagogică din Tg. Săcuesc și Școala Pedagogică din Odorhei s'a organizat un schimb de experiență. Directorul, subdirectorul și doi profesori de pedagogie dela Școala Pedagogică din Tg. Săcuesc au mers la Școala Pedagogică din Odorhei unde au urmărit activitatea de aici timp de trei zile.

La înapoiere, colectivul a făcut o dare de seamă în fața profesorilor școlii pe care i-a îndemnat să pornească curajos la punerea în practică a învățămintelor rezultate din experiența Școlii Pedagogice din Odorhei.

In câteva zile, școala din Tg. Săcuesc și-a schimbat înfățișarea. Culoarele, sălile de curs și dormitoarele internatului, cu aspect dezordonat și neprimitor înainte, au devenit curate, primitoare, au fost împodobite cu lozinci, desene și flori. Intreaga muncă a școlii a căpătat un ritm mai viu. Cadrele didactice au început să asiste în timpul lor liber la diferite ore, la lecțiile practice din școala de aplicație, să supravegheze orele de meditație de după amiază. Deasemeni, s'a organizat ajutorul între clase, clasele mari luând în grija lor câte o clasă elementară pe care să o sprijine pentru întărirea disciplinei și îmbunătățirea situației la învățătură.

Rezultatul schimbului de experiență s'a arătat a fi rodnic. Cu puteri încordate, întreaga școală muncește acum cu mai mult elan pentru promovarea unui număr cât mai mare de elevi.

KOVACS IOANA
corespondent

INTÂLNIREA CINCISUTIȘTILOR CU STUDENȚII ȘI PROFESORII INSTITUTULUI DE CĂI FERATE

Pentru a doua oară în cursul acestui an fruntașii mișcării cincisutiste din țara noastră, studenții Institutului de Căi Ferate, tehnicienii, inginerii și profesorii s'au întâlnit în cadrul consfătuirilor organizate de cercurile științifice studențești cu sprijinul Ministerului de Transporturi.

La prima consfătuire, membrii cercului științific al Facultății de Exploatare Feroviară au expus în fața fruntașilor cincisutiști dela serviciul tracțiunii și mișcării din București și Ploești, cele mai înaintate metode științifice ale stahanoviștilor sovietici, venind cu propuneri concrete pentru îmbunătățirea rulajului vagoanelor și a vitezei comerciale a trenurilor.

Fiind în Capitală la concursurile organizate de Ministerul Transporturilor, cincisutiștii au fost invitați de studenții Institutului de Căi Ferate pentru a vorbi cu membrii cercurilor științifice. La consfătuire au participat studenții celor cinci facultăți ale institutului, mecanicii fruntași cincisutiști Gabor Ion, Teodorescu C., Mărgută Vasile și alții, tov. Budura Ion, directorul tracțiunii, tov. prof. ing. Zăgănescu Ion, rectorul Institutului și alți membri din conducerea Institutului.

Deschizând consfătuirea tov. rector al Institutului a exprimat dragostea cu care urmăresc studenții realizările minunate ale mecanicilor cincisutiști. In continuare tov. Gabor Ion, fruntaș al mișcării cincisutiste, a expus izvoarele mișcării cincisutiste la noi în țară, desvoltarea ei, realizările și greutățile întâmpinate de cincisutiști, precum și sarcinile ce stau în fața oamenilor muncii din transportul feroviar, a studenților și oamenilor de știință în lupta pentru desvoltarea calității transportului feroviar, contribuție importantă pentru realizarea și depășirea Planului Cincinal și pentru apărarea păcii.

„Nu a fost ușor pentru noi la început, a spus tov. Gabor Ion. Multe gânduri ne munceau, dar înapoi nu am dat. Nu puteam să dăm înapoi fiindcă asupra noastră erau ațintiți ochii milioanelor de oameni dornici de pace, ai Partidului care ne-a deschis drum nou. In asemenea împrejurări am început să cercetăm tot mai temeinic știința feroviară sovietică, care ne-a luminat și ne-a ajutat să rezolvăm multe probleme. Așa am crescut noi înconjurați de dragostea Partidului și a oamenilor muncii".

Studenții au pus numeroase întrebări în legătură cu metodele de lucru întrebuințate de cincisutiști: cum își îngrijesc locomotivele, cum se comportă cazanul și armăturile lui, despre desincrustanții întrebuințați, despre comportarea garniturilor dela aparatele de purjare, precum și o serie de alte întrebări în legătură cu sprijinul pe care-l primesc mecanicii cincisutiști din partea celorlalte servicii de exploatare feroviară.

In încheere tov. Mihăileanu Alex., secretarul comitetului de partid al Institutului de Căi Ferate, a arătat că roadele acestei consfătuiri trebuesc temeinic folosite de studenți. Ei trebue să ia drept exemplu dârzenia de muncă și luptă a tuturor fruntașilor din producție, care prin realizările lor nu numai că asigură îndeplinirea Planului Cincinal, ci și depășirea lui.

POPA AUREL
corespondent

Să pregătim temeinic încheierea anului școlar!*)

Școlile și facultățile noastre au intrat în perioada pregătirii încheierii anului școlar, perioadă de verificare a eforturilor făcute pentru ridicarea nivelului educării științifice și patriotice a tinerei generații de constructori ai socialismului.

O nouă promoție de absolvenți se va îndrepta spre clasele superioare, spre institute și facultăți, sau va păși pe poarta uzinelor, ocupându-și locul în producție pentru a contribui efectiv la realizarea primului nostru Plan Cincinal, sau se va dedica aspiranturii și cercetărilor științifice. De mare însemnătate în făurirea noii intelectualități este faptul că acum va ieși prima promoție de absolvenți din școlile medii tehnice, școlile superioare pedagogice, școlile muncitorești de doi ani și facultățile pentru ingineri de exploatare.

Anul acesta, datorită măsurilor luate de Partid și Guvern, cursurile au început și s'au desfășurat în majoritatea instituțiilor de învățământ, în mai bune condițiuni și mai organizat decât în anii precedenți. Activitatea școlară a fost sprijinită puternic de o serie de hotărîri ca, de pildă: Decizia Consiliului de Miniștri pentru îmbunătățirea condițiilor de trai ale elevilor și studenților, prin acordarea de noi și numeroase burse; Hotărîrea Comitetului Orășenesc București al P. M. R. asupra „pregătirii deschiderii anului școlar 1950—1951 în învățământul preșcolar, elementar și mediu din București"; Hotărîrea C. C. al U. T. M. și Decizia Ministerului Invățământului cu privire la „combaterea supraîncărcării elevilor cu sarcini extrașcolare" pentru a da posibilitate tineretului să se consacre studiului. Ministerul Invățământului Public a organizat din timp consfătuiri cu rectorii și decanii facultăților din țară și cu șefii secțiunilor de învățământ ale Sfaturilor Populare regionale, consfătuiri în cadrul cărora s'au trasat sarcini în vederea încheierii cu bune rezultate a anului școlar.

In acest timp în statele capitaliste, în Franța și Germania Occidentală, de pildă state înrobite de imperialiștii americani, în multe școli cursurile sunt suspendate, iar în clădirile școlilor sunt cazate trupele americane de ocupație, sau detașamentele de mercenari plătiți să reprime lupta muncitorilor pentru pâine și pace; în Spania și în Franța studenții duc lupta pentru îmbunătățirea condițiilor de trai. Sfârșitul anului școlar înseamnă în Apus că noi absolvenți vor îngroșa rândurile, și așa foarte numeroase, ale șomerilor.

In marea Uniune Sovietică însă, unde se construește comunismul și în țările de democrație populară care construesc socialismul necesitățile de cadre sunt tot mai mari. In aceste țări care-și închină forțele construcției pașnice, creșterea cu grijă și dragoste a cadrelor în toate domeniile este o problemă de importanță vitală. Este o datorie patriotică a elevilor, profesorilor și organelor care se ocupă de învățământ să răspundă cu elan atenției Partidului și Guvernului față de școală, să folosească din plin condițiile tot mai favorabile ce li se creează, să respecte cu strictețe măsurile luate pentru îmbunătățirea învățământului.

Una din problemele de bază ale perioadei de încheiere a anului școlar este organizarea repetării materiilor, fixarea și sistematizarea cunoștințelor predate în cursul anului. Pentru ca elevii să poată învăța mai temeinic, să-și însușească cu adevărat cunoștințele, profesorii trebue să pună accentul îndeosebi pe problemele esențiale, legând în acelaș timp lecțiile cu viața de zi cu zi, cu sarcinile concrete ale construirii socialismului. Un bun exemplu, în această privință, îl dă în învățământul elementar învățătorul Niculae Adam din Cogealac, regiunea Constanța, care repetă lecțiile pe probleme, legându-le cu evenimentele actuale. In școlile medii tehnice, profesorii materiilor de specialitate, la care nu au existat manuale trebue să ajute pe elevi să-și complecteze cunoștințele indicându-le bibliografie din cărți și reviste, etc. O bună repetare a lecțiilor trebue să fie însă neapărat însoțită de un control sistematic al felului în care elevii și-au însușit cunoștințele. Unele secții de învățământ ale Sfaturilor Populare, ca de pildă aceea din regiunea Stalin, exercită un control temeinic în școli pentru o bună desfășurare a repetării materiei.

In schimb în alte regiuni, ca în Severin, secțiile de învățământ neglijează în mod nepermis problemele încheierii anului școlar. Ele nu s'au îngrijit, de pildă, ca îndrumările Ministerului să ajungă la cunoștința fiecărui profesor și învățător.

In unele institute superioare și facultăți ca de pildă la I.S.E.P.-București nu s'au luat din vreme și cu toată seriozitatea măsuri pentru ca lucrările de încheiere a anului să se desfășoare în cele mai bune condițiuni.

O atenție deosebită trebue dată pregătirii și desfășurării examenelor în special în clasele VII și XI, precum și examenelor de Stat în învățământul superior. Examenul de absolvire sau de promovare — etapă importantă în viața școlii — este o formă importantă a verificării cunoștințelor însușite de elevi și studenți și constitue în acelaș timp o trecere în revistă a muncii organelor care poartă răspunderea pentru desfășurarea învățământului. Pentru a oglindi în mod just rezultatele acestei munci, și pentru a răspunde cerințelor înalte ce se pun viitoarelor cadre ale construirii socialismului, este necesar ca examenele să fie pregătite cu spirit de răspundere și să decurgă la un înalt nivel științific, într'o atmosferă de seriozitate. Trebue stârpite dela rădăcină rămășițele putredelor obiceiuri ale examenelor burgheze, caracterizate prin intimidarea și șicanarea elevilor, prin aprecieri superficiale. Ajutând pe elevi să se gândească și să dea răspunsuri bune, profesorii trebue să fie în acelaș timp exigenți față de calitatea răspunsurilor. Este o adevărată mândrie pentru orice profesor cinstit să prezinte la un examen superior elevi bine pregătiți sau să dea producției cadre care să fie de un real folos Patriei.

Nu poate fi tolerată atitudinea greșită de falsă „îngăduință" sau de goană „de a îndeplini planul" cu orice preț, ce se manifestă la unii profesori care nu înțeleg încă rolul nou al examenelor. Profesorii cinstiți, directorii, inspectorii trebue să fie deasemeni vigilenți față de elementele dușmănoase, care încearcă să treacă elevi și studenți nepregătiți pentru ca apoi, odată ajunși în producție, aceștia să încurce lucrurile, din lipsă de cunoștințe.

Ca și pentru profesori, lupta pentru calitatea în învățătură, exigența față de ei înșiși este o chestiune de patriotism și pentru elevi și studenți. Ei trebue să știe că fără cunoștințe temeinice, științifice și politice, nu pot fi de folos Patriei și totodată nu-și vor putea pune în valoare puterea lor de muncă și talentele. Organizațiile de partid și de U.T.M. din facultăți și școli au un mare rol în trezirea și desvoltarea conștiinței patriotice a tinerilor. Comuniștii și U.T.M.-iștii stând în fruntea massei de studenți și elevi au datoria să dea personal exemple de disciplină, de frecvență regulată, de studiu serios atât individual cât și în grupe antrenând și ajutând pe colegii lor în munca intensă pentru îndeplinirea sarcinilor școlare pe care le pune în fața lor etapa finală a anului de învățământ.

Părinții elevilor și studenților au ocazia să-și arate dragostea față de copiii lor și față de școală, devenită azi cu adevărat a poporului, stimulând pe copii la învățătură, creându-le condiții bune pentru studiu. In unele părți, mai ales la sate, și tocmai în această perioadă, unii părinți își reține copiii dela școală și-i trimit la alte treburi. Aceasta este profund dăunător pentru viitorul copiilor, pentru viitorul Patriei.

Ministerul Invățământului Public, secțiile școlilor tehnice din celelalte ministere, precum și secțiile de învățământ ale Sfaturilor Populare își vor putea îndeplini sarcinile numai exercitând un control efectiv în școli și dând un ajutor concret organelor inferioare de învățământ, mobilizând în acest scop, în afară de numărul de inspectori existent, și pe unii funcționari calificați în problemele de învățământ. Un rol important în controlarea și sprijinirea școlii îl au deputații Sfaturilor Populare.

Comitetele regionale, raionale și orășenești de partid au sarcina să îndrume și să controleze îndeaproape Comitetele Executive ale Sfaturilor Populare pentru desfășurarea cu intensitate a lucrărilor de încheiere a anului școlar. Multe Comitete de partid și-au îndreptat din timp atenția asupra încheierii anului școlar. Comitetul regional de partid Timișoara exercită un control sistematic pe teren și îndrumă organele școlare să lichideze rămânerile în urmă, dând atenție deosebită ajutorării elevilor slab pregătiți. Ca urmare, la liceul Nr. 2, de pildă, în clasele X și XI, procentul celor cu note foarte proaste la matematică a scăzut cu 90%. Comitetul de partid al regiunii Severin, de pildă, manifestă însă o condamnabilă lipsă de preocupare față de problemele importante ale încheierii anului școlar.

Organele de Stat, îndrumate de organele de partid, trebue să împletească încheierea acestui an școlar cu pregătirea de pe acum a noului an. De rezultatele acestui an școlar depinde în bună măsură ridicarea nivelului muncii în școli și facultăți pe o treaptă superioară în anul viitor. Acum este timpul pentru îndrumarea elevilor spre școlile și facultățile care cresc cadre tehnice în ramurile de bază ale producției și cadre pedagogice pentru învățământul elementar, pentru matematică și fizică, pentru limba rusă, etc. Este binevenită și utilă acțiunea studenților dela Facultatea de Fizică și Matematică a Universității „C. I. Parhon"-București, dela Institutul Pedagogic „Maxim Gorki" și dela Universitatea din Iași, de a merge în școli medii spre a face cunoscut elevilor frumusețea muncii în aceste institute superioare și perspectivele minunate ce se deschid absolvenților.

Printr'o vie agitație, oamenii muncii și tineretul care nu au avut posibilitatea să frecventeze cursurile elementare și medii trebue să fie îndreptați spre noua formă de învățământ creată recent: învățământul fără frecvență. O sarcină de seamă este și pregătirea temeinică a candidaților la cursurile speciale de 2 ani pentru ingineri de exploatare, ieșiți din rândul muncitorilor din producție. Deasemeni organizarea vacanței pentru elevi și pentru cadrele didactice trebue să fie o preocupare de frunte a Ministerelor, a Sindicatului și a Sfaturilor Populare, care pot mobiliza în această privință resursele locale.

Să încheiem în mod organizat acest an școlar, să desfășurăm pe o scară largă pregătirea anului școlar viitor, să obținem noi succese în formarea din rândurile elevilor și studenților a unor luptători dârji și bine pregătiți, pentru socialism, pentru pace!

*) Articol apărut în ziarul „Scânteia" Nr. 2040 din 16 Mai 1951.

=U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ=

Învățătura marxist-leninistă despre morală — bază a educației morale în școala sovietică

de N. I. Boldâreov
candidat în științe pedagogice

I

Învățătura despre morală a lui Marx și Engels, desvoltată și îmbogățită de Lenin și Stalin, constitue baza metodologică a educației morale comuniste. In determinarea scopurilor, conținutului și a metodelor de educare a moralei comuniste, pedagogia și școala sovietică se călăuzesc și se ajută înainte de toate, de această învățătură.

Întemeetorii marxism-leninismului au dat, pentru prima oară în istorie, o explicație cu adevărat materialistă a originei și a esenței morale, smulgând prin aceasta vălul de mister cu care ideologii burgheziei acopereau conștient noțiunea de morală. In lucrările lor, Marx, Engels, Lenin și Stalin arată pe larg, pe baza unui bogat material istoric, natura de clasă a moralei în societatea împărțită pe clase, critică într'un mod sdrobitor morala burgheză și elaborează în adâncime problema caracterului și a rolului moralei în condițiile societății socialiste.

Întemeetorii marxism-leninismului nu s'au mărginit să dea o caracterizare generală a moralei ca formă a conștiinței sociale. Ei au arătat metodele concrete de lichidare din conștiința oamenilor muncii a rămășițelor moralei vechi, burgheze și de educare a moralei noi, comuniste. Învățătura despre morală a întemeetorilor marxism-leninismului pregătește pe oamenii muncii din domeniul științei pedagogice sovietice și pe oamenii muncii din învățământul sovietic pentru rezolvarea cu succes a problemelor educației comuniste a tinerelor generații.

ESENȚA MORALEI ȘI ORIGINEA EI

In lucrările clasicilor marxism-leninismului este explicată în adâncime esența moralei ca formă a conștiinței sociale și este arătată originea și desvoltarea ei.

Morală se numesc normele și regulile de comportare ale oamenilor, caracteristice pentru o anumită societate, legate din punct de vedere istoric de un anumit sistem de relații sociale din societatea împărțită pe clase și reflectând concepția asupra lumii a unei anumite clase.

Faptele și acțiunile oamenilor, bazate pe normele și regulile de comportare, recunoscute într'o anumită societate, sunt considerate morale și justificate din punct de vedere moral. Iar faptele și acțiunile care contrazic aceste norme și reguli sunt imorale, anormale.

Apariția și desvoltarea moralei este indisolubil legată de desvoltarea economică a societății omenești. Morala, ca formă a conștiinței omenești, se formează încă din perioada primelor începuturi ale istoriei omenirii, în orânduirea comunei primitive. In procesul muncii comune, în viața de toate zilele, s'au format anumite atitudini ale oamenilor față de comună, s'a format atitudinea bărbatului față de femee, a părinților față de copii și a copiilor față de părinți. Aceste atitudini s'au consolidat treptat, devenind norme sociale și de comportare a oamenilor, o morală socială.

Marxism-leninismul ne învață că orice faptă a omului trebue să fie analizată ținând seama de relațiile sociale. Oamenii nu pot trăi și acționa în afara societății. Ei luptă împotriva naturii și folosesc bogățiile naturii nu în mod izolat, ci în comun, pe grupe, în societăți. Producerea bunurilor materiale este întotdeauna o producție socială. Pe baza ei se și formează conștiința socială a oamenilor, ideologia lor, morala lor socială. Viața spirituală a oamenilor este reflectarea condițiilor vieții lor materiale.

Tovarășul Stalin, formulând concluziile practice deduse din teoria materialistă, în lucrarea sa „Anarhism sau socialism?" a scris: „Dacă conștiința oamenilor, moravurile și obiceiurile lor sunt determinate de condiții exterioare, dacă conținutul economic este acela care face ca formele juridice și politice să fie impropriu, este limpede că trebue să contribuim la o radicală reorganizare a raporturilor economice, pentru ca odată cu ele să se schimbe radical moravurile și obiceiurile poporului, precum și rânduielile sale politice". (I. V. Stalin — Opere, vol. I, pag. 325).

Învățătura întemeetorilor marxism-leninismului cu privire la nașterea și desvoltarea moralei în procesul activității sociale și al muncii productive a sdrobit teoriile burgheze despre originea divină a moralei și despre faptul că morala nu depinde de orânduirea social-economică.

CARACTERUL ISTORIC ȘI DE CLASĂ AL MORALEI

Intemeetorii marxism-leninismului ne învață că **morala este o categorie istorică.** Nu există și nu poate exista o morală care să fie bună pentru toate tipurile și pentru toate popoarele. Odată cu schimbarea condițiilor social-economice se schimbă și regulile de comunicare reciprocă între oameni, regulile lor de comportare. Fiecărei epoci istorice îi corespund norme morale proprii. Astfel, în Grecia antică, spartanii aruncau în prăpastie pe copiii slabi, cu defecte fizice, deoarece din acești copii nu puteau fi formați ostași buni și puternici. Acest obicei, sălbatec din punctul nostru de vedere, nu era considerat imoral. Feudalii căutau să justifice, din punct de vedere moral, dreptul primei nopți, care revenea stăpânului. In epoca capitalismului, exploatarea și asuprirea omului de către om este considerată de clasele exploatatoare drept un fenomen moral, iar din punctul nostru de vedere, exploatarea și asuprirea omului de către om este fenomenul cel mai imoral.

„Dialectica afirmă, — ne învață tovarășul Stalin, — că în lume nu există nimic etern, că în lume totul este trecător și supus schimbării: că se schimbă natura, se schimbă societatea, se schimbă moravurile și obiceiurile, se schimbă concepțiile despre dreptate, se schimbă însuși adevărul" (I. V. Stalin — Opere vol. I, pag. 308). Morala reflectă relațiile sociale ale oamenilor și, în cele din urmă, este determinată de condițiile vieții materiale a societății. Desvoltarea și schimbarea vieții spirituale a societății este precedată de desvoltarea și schimbarea vieții ei materiale.

In felul acesta morala nu rămâne invariabilă. Aceasta se explică prin faptul că purtarea oamenilor în diferite epoci istorice este determinată de condițiile diferite ale vieții sociale, de cauze diferite. Principala cauză hotărîtoare a schimbării moralei este schimbarea condițiilor materiale ale vieții societății. Cu toate acestea, morala, ca unul din elementele suprastructurii, nu se schimbă automat și nu odată cu schimbarea condițiilor materiale ale societății, ci cu o oarecare întârziere. Ca și conștiința oamenilor, morala, în desvoltarea sa, rămâne în urmă față de desvoltarea economică a societății. De obicei, după trecerea la o nouă orânduire socială, printre oameni se mai întâlnesc rămășițe ale moralei burgheze. Lupta împotriva acestor rămășițe este una dintre cele mai importante sarcini ale forțelor progresiste din noua societate.

Morala noastră comunistă, exprimând năzuințele progresiste ale societății sovietice, constitue o forță din cele mai mari și contribue la construirea cu succes a comunismului. Ea accelerează simțitor ritmul de desvoltare a societății sovietice și înmulțește izvoarele puterii Patriei Socialismului. Astfel, munca plină de abnegație a stahanoviștilor în industrie și a udarnicilor în agricultură, lupta pentru îndeplinirea și depășirea planurilor, căutarea de căi noi în desvoltarea științei și a tehnicii izvoresc toate, indiscutabil, din noua atitudine față de muncă a oamenilor sovietici, din noua atitudine față de Patrie, dintr'o nouă morală, morala comunistă.

Intemeetorii marxism-leninismului ne învață că în societatea împărțită pe clase **morala are un caracter de clasă.** Nu există și nu poate exista o aceeași morală la oameni de clase diferite. Oamenii își formează întotdeauna, conștient sau inconștient, orientările morale, plecând dela condițiile complexe ale situației lor de clasă. De aceea, fiecare clasă are morala sa. In raport cu condițiile vieții lor sociale, diferite clase ale societății și-au format concepții diferite asupra unor noțiuni ca „binele" și „răul", „dreptatea" și „nedreptatea", etc. Morala claselor exploatatoare reflectă interesele forțelor societății care dispar. Scopul ei final este de a apăra proprietatea privată asupra mijloacelor și uneltelor de muncă. Ea este îndreptată spre trecut și critică cu hotărîre tot ce este nou și progresist. Morala clasei muncitoare este morala celei mai progresiste clase din istoria societății omenești. Ea reflectă năzuințele maselor de milioane de oameni ai muncii. Cerințele ei coincid cu mersul progresiv al desvoltării societății. De aceea, morala clasei muncitoare, morala comunistă, eliberată de contradicțiile de clasă, va deveni cu timpul morala tuturor oamenilor. O morală comună tuturor oamenilor este posibilă numai pe acea treaptă a desvoltării sociale când nu numai că vor fi înlăturate contradicțiile dintre clase, ci va fi șterse și urma lor din viața practică.

Ideologii burghezi afirmă că morala burgheză este morala tuturor oamenilor. Ei caută să stabilească „adevăruri morale eterne" și „principii morale eterne" care în realitate nu convin decât exploatatorilor. Fondatorii marxism-leninismului au demascat teoria „moralei în afara clasei" și au arătat că în societatea împărțită pe clase la oameni de clase diferite se formează concepții diferite asupra regulilor comportării omenești, principii morale diferite.

DEMASCAREA CARACTERULUI REACȚIONAR AL MORALEI BURGHEZE DE CĂTRE CLASICII MARXISM-LENINISMULUI

Marx, Engels, Lenin și Stalin au adus o critică sdrobitoare moralei burgheze și au arătat minciuna și ipocrizia ei. Ei au arătat că morala burgheză transformă într'o regulă asuprirea milioanelor de oameni de către capitaliști și justifică exploatarea omului de către om.

In „Manifestul Partidului Comunist", Karl Marx și Friedrich Engels au demascat fără cruțare morala burgheză. „Burghezia — scriu ei — a făcut din demnitatea omului o valoare de schimb și în locul nenumăratelor libertăți dobândite și chezășuite de hrisoave, ea a pus unica libertate, lipsită de scrupule, a comerțului... Burghezia a despuiat de aureola lor sfântă toate activitățile până atunci venerabile și privite cu smerenie. Ea a prefăcut pe medic, jurist, preot, poet, om de știință, în muncitorii ei salariați. Burghezia a sfâșiat vălul de sentimentalitate ce acoperea relațiile familiale și le-a redus la o simplă relație bănească". Baza moralei burgheze este proprietatea privată. Această proprietate privată formează însușiri ca lăcomia, egoismul, minciuna, perfidia. Ea stabilește că întreg sensul vieții este aservirea acestela față de interesele personale bănești. Banii — iată ceeace exercită o influență hotărîtoare asupra formării aprecierilor morale și asupra relațiilor între oameni în societatea capitalistă.

Morala coruptă a burgheziei imperialiste constitue o serioasă frână în desvoltarea societății. Reflectând interesele forțelor reacționare ale societății, ea împiedică formarea unor calități morale înalte ale oamenilor. Literatura reacționară americană și cinematografia americană de astăzi desfășoară propaganda cruzimii și a asupririi, alungând din conștiința oamenilor tot ceeace este nobil și omenesc. Eroii principali ai romanelor americane de bulevard și ai filmelor pornografice americane sunt diferiți aventurieri și bandiți. In lupta pentru dominația mondială, imperialiștii anglo-americani folosesc orice procedeu. Ei pierd chipul omenesc și decad până la nivelul animalelor sălbatice. Aceasta o dovedesc bestialitățile imperialiștilor anglo-americani în Coreea, aceasta o afirmă întreaga lor politică internă și externă.

Incă din anul 1939, I. V. Stalin, în raportul de activitate prezentat la cel de al XVIII-lea Congres al Partidului, a arătat amoralitatea imperialiștilor anglo-americani. Demascând politica lor, tovarășul Stalin spune: „Ar fi naiv să faci morală unor oameni care nu recunosc morala omenească" (I. V. Stalin — Problemele Leninismului, ed. II, pag. 903). Evenimentele ulterioare și, în special, cele din ultimii ani, au confirmat pe deplin această caracterizare a imperialiștilor anglo-americani.

Intregul sistem de educație morală din țările burgheze are ca scop formarea și întărirea principiilor morale burgheze în rândurile tinerei generații. Sub masca frazelor pompoase despre morala „eternă", „comună tuturor oamenilor", școala burgheză inspiră copiilor admirația față de proprietatea particulară. Executând ordinele stăpânilor lor capitaliști, pedagogii burghezi caută să educe copiii și tineretul pe baza principiilor moralei burgheze. Ei caută astfel să formeze din copiii oamenilor muncii slugi supuse pentru burghezie, oameni pasivi și lipsiți de inițiativă, incapabili de luptă activă împotriva asupritorilor lor.

(Continuare în numărul viitor)

Lecțiile de generalizare despre limbă

de V. Dobromâslov
membru corespondent al Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R.

Cursul de limba rusă se încheie în clasa VII-a cu discuții de generalizare despre limbă. Programul obligă pe profesori să facă cunoscute elevilor principiile de bază ale lucrărilor lui I. V. Stalin cu privire la lingvistică, precum și să le arate însemnătatea limbii literare ruse, ca una din cele mai bogate limbi ale lumii.

Prima discuție trebue să fie închinată problemei însemnătății limbii în viața societății și problemei alcătuirii bazei limbii. Profesorii arată elevilor că limba a putut apare numai în societate, datorită necesității de comunicare a oamenilor primitivi, în cadrul muncii lor comune.

Apărând din necesitatea comunicării între oameni, limba însăși a devenit o puternică forță socială. Elevii trebue să știe că V. I. Lenin privea limba ca pe cel mai însemnat mijloc de comunicare între oameni, iar I. V. Stalin a numit limba o armă de luptă și de desvoltare a societății.

Limba în istoria societății, după cum spune tovarășul Stalin, este una din forțele care au ajutat oamenilor să iasă din lumea animală, să se unească în societăți, să-și desvolte gândirea, să organizeze producția socială, să ducă cu succes lupta împotriva forțelor naturii și să ajungă la progresul de astăzi. Limba a dat oamenilor posibilitatea să organizeze acțiuni comune în lupta împotriva naturii, în lupta pentru producerea bunurilor materiale. Ea este un mijloc de transmitere a uriașei experiențe acumulate de generațiile precedente. In limbă sunt fixate rezultatele gândirii omenești multiseculare. Munca de cunoaștere a omului este imposibilă fără limbă, căci limba este nemijlocit legată de gândire. In prezent, limba are un rol uriaș în lupta pentru comunism.

Vorbind despre rolul limbii în viața societății, profesorii trebue să arate elevilor învățătura lui I. V. Stalin cu privire la vocabularul și fondul principal de cuvinte al limbii, cu privire la structura gramaticală a limbii.

Vorbind despre fondul principal de cuvinte — cuvintele folosite de întregul popor, vital necesare, existente în decursul secolelor și servind drept izvor pentru formarea cuvintelor noi — profesorul trebue să aducă exemple concrete. Nucleul fondului principal de cuvinte este alcătuit din cuvintele rădăcini, adică din cuvintele a căror bază este alcătuită dintr'o rădăcină. In fondul principal de cuvinte intră și multe cuvinte care au fost formate din cuvintele rădăcini și care servesc drept bază pentru formarea cuvintelor noi.

Mai departe, profesorul arată elevilor învățătura lui I. V. Stalin despre rolul vocabularului ca material de construcție pentru limbă și gramatică, la dispoziția căreia stă acest vocabular. Tocmai gramatica dă limbii un caracter închegat și rațional. Fiecare om cult trebue să cunoască bine gramatica limbii sale materne.

In sfârșit, profesorul arată că, după învățătura lui I. V. Stalin, structura gramaticală a limbii și fondul ei principal de cuvinte formează baza limbii.

★

A doua discuție este închinată problemelor desvoltării limbii.

Tovarășul Stalin arată că elementele limbii actuale au fost formate din antichitate, încă înainte de epoca sclavagismului. Era o limbă foarte puțin complicată, cu un fond de cuvinte sărac, dar cu o structură gramaticală proprie — primitivă, de sigur — dar totuși cu o structură gramaticală. In decursul unei întregi serii de epoci limba s'a îmbogățit, s'a desvoltat, s'a șlefuit.

Limba este direct legată de activitatea productivă și de orice altă activitate a omului. Ea răspunde nevoilor societății și reflectă diferitele schimbări petrecute în societate.

I. V. Stalin a stabilit legea schimbărilor inegale a diferitelor părți ale limbii. Partea care urmează îndeaproape schimbările petrecute în societate este vocabularul limbii. Acesta este într'o stare de transformare aproape neîntreruptă. Expunând această problemă, profesorul trebue să facă pe elevi să-și amintească exemplele cunoscute cu privire la dispariția din vocabular a cuvintelor învechite (arhaisme), cu privire la apariția cuvintelor noi (neologisme), cu privire la schimbarea sensului cuvintelor.

Toate aceste schimbări privesc și fondul principal de cuvinte, deși acesta prezintă o mare stabilitate. Există cuvinte care deservesc societatea de multe secole și nu este nevoie ca ele să fie înlocuite cu altele.

Tovarășul Stalin ne arată că structura gramaticală a limbii se schimbă și mai încet decât fondul principal de cuvinte. Ea se schimbă, bineînțeles, în decursul timpului, îmbogățindu-se și precizându-și regulile, dar bazele structurii gramaticale se păstrează foarte mult timp, căci ele pot deservi societatea cu succes timp de secole.

Incheind discuția cu privire la schimbările limbii, profesorul trebue să remarce că ele se produc treptat, fără „explozii", fără distrugerea limbii existente, prin dispariția treptată a elementelor vechi și acumularea treptată a elementelor noi.

Limba oricărui popor se remarcă printr'o uriașă stabilitate. Sute de ani cotropitorii turci au căutat să distrugă sau să deformeze limbile popoarelor balcanice. Insă limbile balcanice — după cum spune tovarășul Stalin — au rezistat și și-au păstrat viața, pentrucă structura gramaticală și fondul principal de cuvinte al acestor limbi s'a păstrat în esență. Din învățătura lui I. V. Stalin cu privire la stabilitatea limbii trebue să tragem concluzia că și încercările imperialiștilor cotropitori de astăzi, de a sugruma cultura națională a popoarelor mici sunt sortite eșecului.

Elevii trebue să afle că ideile privind rolul vocabularului și al gramaticii în limbă, fondul principal de cuvinte, structura gramaticală a limbii și fondul principal de cuvinte care formează baza limbii, stabilitatea limbii, care se manifestă cel mai mult în fondul principal de cuvinte și în structura gramaticală, inegalitatea schimbărilor diferitelor părți ale limbii, desvoltarea treptată a limbii ca și întreaga știință despre limbă își au izvorul în genialele lucrări ale lui I. V. Stalin cu privire la lingvistică. Aceste lucrări ale tovarășului Stalin au fost create în anul 1950, în legătură cu discuția cu privire la problemele lingvisticii.

★

Discuțiile următoare trebue să fie consacrate limbii literare ruse. Desvoltând noțiunea de „limba literară rusă", profesorul trebue să explice elevilor că nu-mim limbă literară limba literaturii, a științei, a școlii, a instituțiilor de stat. Este vorba, în primul rând, de limba din presă, cărți și alte publicații. Vorbirea orală obișnuită, de toate zilele, într'un mediu oricât de cult, se deosebește câte odată de limba literară scrisă, fiind mai puțin închegată și corectă; în vorbirea orală se observă câteodată diferite devieri dela normele literare. Insă manifestările obștești ale oamenilor culți — conferințe, referate, convorbiri — sunt alcătuite cu respectarea normelor limbii literare.

Limba literară rusă este limba națională unică a poporului rus. In vorbirea populară orală găsim devieri dela limba națională a întregului popor, așa numitele dialecte. Se observă dialecte de nord și de sud ale limbii ruse.

Profesorul trebue să remarce că după Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, în legătură cu lichidarea treptată a deosebirilor dintre oraș și sat, se observă apropierea treptată a dialectelor locale de limba literară, iar în viitor se va produce și dispariția lor completă. Dialectele locale, după învățătura lui I. V. Stalin, se varsă în limbile naționale și dispar în ele.

Elevilor trebue să le fie clar că limba literară rusă nu este numai limba națională a poporului rus, ci și limba de comunicare internațională a popoarelor Uniunii Sovietice. Mai mult decât atât, limba literară rusă este limba socialismului, limba care este studiată astăzi în toate țările de democrație populară și în alte țări, unde oamenii muncii vor să cunoască mai bine realizările culturii socialiste sovietice și lucrările marilor conducători V. I. Lenin și I. V. Stalin.

★

Obiectul ultimei discuții trebue să fie tocmai problema bogăției limbii ruse. Elevii trebue să-și aducă aminte de tot ceeace au învățat în clasele precedente cu privire la bogăția vocabularului și cu privire la mijloacele de formare a cuvintelor și expresiilor, mijloace atât de bogate în limba rusă. De asemenea trebue să se vorbească cu elevii și despre varietatea mijloacelor sintactice, cu ajutorul cărora se exprimă cele mai complexe idei și cele mai fine nuanțe.

Nu trebue numai să se constate bogăția limbii ruse, ci să se pună și problema izvoarelor acestei bogății, cel puțin în privința lexicului. Limba literară rusă a fost strâns legată, în tot timpul desvoltării sale, de limba populară vorbită. Cel mai important izvor de completare a vocabularului rus este formarea cuvintelor noi din cuvinte ruse existente, care fac parte din fondul principal de cuvinte al limbii ruse.

In concluzie, profesorul trebue să arate elevilor că, după Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, limba rusă devine cel mai însemnat izvor de completare a vocabularului internațional. Cuvinte ca „bolșevic", „soviet", „colhoz" și altele au intrat fără traducere în vocabularul multor limbi ale lumii.

In întâmpinarea noului an școlar

In raionul Macești din regiunea Stalingrad ajutorarea școlii a devenit o puternică tradiție în rândurile oamenilor muncii. Școlile raionului sunt electrificate în mod planificat. In primăvara aceasta se electrifică Școala Medie din Macești și școlile de 7 ani din Ejovsk și Homutovsk. In timpul verii se va întări simțitor baza materială a școlilor. Pe lângă școala medie se vor deschide două laboratoare, iar în fiecare școală de 7 ani se va organiza câte un laborator nou.

Câteva colhozuri din raion au luat în grija lor câte-o școală și s'au angajat să le ajute prin toate mijloacele pentru pregătirea deschiderii noului an școlar. Colhozul „Novii Puti" are în grijă școala de 7 ani din Alexandrovsk. Colhozul „Vorosilov" are în grijă școala de 7 ani din Nosovsk, iar colhozul din Trostiansk se îngrijește de școala de 7 ani a satului său.

Oamenii muncii din raion și-au luat angajamentul să refacă în timpul verii patru case de locuit pentru cadrele didactice.

In raionul Halturinsk, oamenii sovietici au inițiat o întrecere pentru pregătirea școlilor în vederea noului an școlar. Incă dela începutul lunii Februarie, membrii colhozului „Calea către comunism" s'au adresat tuturor oamenilor muncii din raion, chemându-i la întrecere. Colhozul „Calea către comunism" și-a luat următoarele angajamente: să procure și să aducă lemne pentru școli și pentru locuințele cadrelor didactice în cursul lunii Aprilie; să construiască, până la 1 August, o clădire cu două locuințe pentru cadrele didactice; să termine gardurile din jurul școlilor; să ajute fiecărei școli la organizarea de grădini de pomi fructiferi, flori și legume; să instaleze pe lângă școli terenuri de cultură fizică, etc.

Chemarea colhozului „Calea către comunism" a avut un viu răsunet în raion. Colhoznicii din Rusanovo au adus până la 20 Martie toate lemnele necesare școlii și cadrelor didactice. Acum ei termină de construit o casă cu etaj pentru cadrele didactice. La Soloveț s'a reparat mobilierul școlii și s'a adus combustibil necesar.

CONSULTAȚIE

Pentru o temeinică repetare și sintetizare a materiei!

Cursurile școlilor noastre de toate gradele se apropie de sfârșit. Mulți învățători și profesori își încecesc forțele, folosesc toată priceperea și măestria lor pedagogică pentru a parcurge programele școlare în timpul stabilit, pentru a repeta temeinic materia. Unii profesori, ca tovarășii Constantin Șerbănescu, C. Caroiu, T. Berzan, N. Stoica, A. Rădulescu și C. Minea din București, în dorința de a repeta și sintetiza cât mai bine materia ne pun diferite întrebări cu privire la felul cum trebue să se organizeze repetarea și sintetizarea materiei pentru ca această muncă să ajute într'adevăr elevii în desăvârșirea cunoștințelor lor.

In cele ce urmează răspundem acestor întrebări.

Spre deosebire de repetarea de altădată, când învățătorii și profesorii școlilor noastre, în ultima lună de cursuri, treceau în condica de prezență la toate orele subiectul „Repetiție", fără să indice tema, iar în clasă se achitau de această muncă punând câteva întrebări, lipsite de o succesiune logică și indicând la sfârșitul orei „Pentru lecția viitoare luați tot repetiție dela pagina cutare la pagina cutare", — astăzi, procesul repetării trebue înțeles la justa lui valoare și cadrele didactice au datoria să pătrundă cât mai adânc importanța didactică a acestei forme de consolidare și generalizare a cunoștințelor.

Dacă în trecut, repetarea era înțeleasă ca o reproducere mecanică, haotică a cunoștințelor însușite, astăzi, ajutați de pedagogia și experiența școlii sovietice, trebue să folosim lecțiile de repetiție și sinteză în așa fel încât ele să conducă pe elevi, cu succes, la însușirea temeinică a bazelor științelor și tehnicii, la formarea unor reprezentări clare despre fenomenele naturii și societății. Lecțiile de repetiție și sinteză trebue să ajute elevii și studenții să aibă o atitudine conștientă față de materia însușită, s'o analizeze, să extragă esențialul, s'o generalizeze, să posede temeinic regulile și definițiile și să tragă ei înșiși concluzii cu privire la aplicarea acestora.

Organizând o repetare sistematică fie în cadrul lecțiilor, așa cum se procedează în primele patru clase la învățământul elementar, fie la sfârșitul capitolelor și mai ales la încheierea anului școlar, învățătorul sau profesorul îl ajută pe elev, — așa după cum a spus Ușinski — „să-și însușească solid o cantitate imensă de fapte, pe care el singur n'ar fi învins-o niciodată dacă și-ar fi însușit numai faptele și n'ar clădi noul pe soliul fundament al celor vechi". Dar pe lângă faptul că repetarea sistematică ajută pe elev să-și însușească cunoștințe solide, în procesul repetării elevul își completează cunoștințele, înlocuește imaginile și noțiunile neclare prin noțiuni precise, iar prin compararea și legarea continuă a noului de vechi, el își desvoltă gândirea logică.

La aceste rezultate se ajunge, însă, numai printr'o muncă bine planificată și organizată temeinic. Planul de repetiție trebue alcătuit în așa fel, încât în timpul limitat de ore să se poată repeta tot esențialul materiei respective și, totodată — ținând seamă de particularitățile clasei sau anului respectiv, de felul cum și-au însușit elevii sau studenții anumite capitole, — să prevadă toate formele ce pot fi folosite: conversații, lucrări scrise de control, referate, rezolvări de probleme, scheme, grafice, tabele, excursii, vizionări de filme științifice, etc.

Mai sunt încă unii profesori care înțeleg în mod formal această planificare a repetării materiei, care cred că se pot aplica șabloane de repetiție și sinteză la toate unitățile școlare. Așa, de pildă, tovarășii C. Caroiu și T. Berzan, profesori de limba română dela Liceul de Băieți Nr. 4 din București întreabă dacă învățătorii și profesorii n'ar fi ajutați mai mult prin publicarea unor planuri model de repetiție și sinteză, întocmite de către biroul pedagogic. Aceste planuri pot contribui într'adevăr la orientarea cadrelor didactice în ceeace privește planificarea materiei. Orice copiere mecanică însă a unor astfel de planuri, orice planificare a repetării materiei care nu ține seamă de particularitățile clasei respective este de-adreptul dăunătoare.

Activitatea profesorului în perioada de pregătire a lecțiilor de repetare are o deosebită importanță. Pătruns de acest adevăr, tovarășul profesor Vencov, rectorul Institutului Politehnic din București, care predă fizica tehnică la Facultatea de Electrotehnică, anul I, a îndrumat pe membrii colectivului său de catedră ca până la data de 20 Mai a. c. fiecare să studieze temeinic cercul de cunoștințe al studenților și condițiile în care au fost asimilate diferitele capitole, pentru ca apoi, pe baza materialului cules, să stabilească materialul care trebue recapitulat. Totodată, tovarășul Vencov, controlând modul cum se repetă lucrările de laborator, își notează lacunele teoretice ale studenților, diferențiază materialul predat alegând problemele esențiale și face propuneri pentru planificarea materiei, arătând și temele asupra cărora trebue să se insiste mai mult. De pildă, în repetarea materialului privitor la fenomenul reflexiei luminii se va insista cu deosebire asupra fenomenelor optice mai complicate ce au loc într'un instrument optic. Fără să respecte ordinea în care au fost expuse problemele la curs, pentru a da studenților posibilitatea să facă noi legături între faptele și fenomenele cunoscute, propune ca materialul să se repete într'o nouă grupare.

Pentru a obține o recapitulare activă, care să ducă la desăvârșirea tuturor cunoștințelor studenților și ținând seama de particularitățile psihologice ale însușirii materialului de către studenți, precum și de conținutul diferitelor teme, tovarășul profesor Vencov a stabilit de pe acum legăturile pe care le va face și metodele pe care le va folosi în repetarea materialului. Imbinând metoda expunerii sintetice cu cea a conversației și dându-le studenților libertatea să pună întrebări și să ceară noi explicații în legătură cu problemele care îi frământă, tovarășul profesor urmărește să trezească o atitudine activă a studenților față de propriile lor cunoștințe, să-i lămurească asupra importanței științifice și tehnice pe care o are fiecare problemă în parte. In acelaș scop, tovarășul profesor și-a propus ca la începutul fiecărei lecții de repetare să comunice studenților planul temei respective, să-l discute și să-i ajute la selecționarea problemelor nodale.

Aceeași importanță se acordă muncii de pregătire a repetării și sintetizării materiei și la Institutul de Petrol și Gaze. Tovarășul profesor Gheorghe Constantinescu, decanul Facultății de Foraj, care predă „Extracția țițeiului" la anul III, a pus un accent deosebit în planul său pe problemele legate de extracția rațională a țițeiului, pe metodele pentru intensificarea producției, pe metodele sovietice pentru studiul sondelor în erupție, în gaz-lift și în pompaj, pe largile perspective ce se deschid industriei noastre de petrol în cadrul Planului Cincinal.

Din planul întocmit cu grijă pe teme care să cuprindă tot esențialul cursului predat, din problemele mari programate pentru sintetizarea materiei, se observă străduința tovarășului profesor Constantinescu de a ajuta studenții să-și fixeze, să-și consolideze și să-și generalizeze cunoștințele în așa fel, încât ele să constitue un schelet puternic, care să dea posibilitatea studenților să pătrundă cât mai adânc în miezul problemelor, să stăpânească cunoștințele esențiale necesare muncii pentru care se pregătesc.

Tovarășii N. Calinicenco, Emil Luca și Constantin Rusciov din colectivul catedrei de fizică dela Institutul Politehnic din Iași, în planul întocmit pentru repetarea și sintetizarea materiei, au pus un accent deosebit pe diferitele legături interioare ale materialului predat, fără să încerce însă îmbinări artificiale a unor probleme cu totul diferite.

In repetarea materiei la matematică, exercițiile și rezolvările de probleme au o mare importanță pentru consolidarea cunoștințelor teoretice. Aceste exerciții și probleme trebue să ajute elevii și studenții să aplice chestiunile teoretice în noi combinații. Numai în felul acesta se poate înlătura formalismul, care încă mai există în munca multora dintre cadrele noastre didactice, numai astfel se poate evita repetarea mecanică a unor formule învățate pe de rost. Deasemenea, în planul de repetare a materiei la matematică, trebue să se acorde importanța cuvenită și reproducerii chestiunilor principale cu ajutorul cărora elevii sau studenții pot să înțeleagă cauzalitatea logică dintre diferitele părți ale manualului sau ale cursului.

Tovarășul Eugen Rusu, profesor de matematică din București, este preocupat ca în lecțiile sale de repetiție și sinteză să dea elevilor aspectul de totalitate care nu a putut fi sesizat la lecțiile parcurse treaptă cu treaptă. Acest tovarăș profesor nu numai că și-a întocmit un plan general de repetare și sintetizare a materiei, care reflectă o serioasă orientare pedagogică, dar își întocmește cu deosebită grijă planul pentru fiecare lecție de repetiție, stabilind dinainte lucrările individuale pe care le va da atât elevilor ridicați, cât și celor mai puțin pregătiți. Intelegând că repetarea geometriei, de pildă, nu înseamnă a face din nou lecțiile într'un tempo mai rapid, ci a ierarhiza ideile și a le lega într'un ansamblu, tovarășul își pregătește lecțiile de repetiție în așa fel, încât acestea să constitue o revedere a demonstrațiilor într'un spirit mai larg. Iată de exemplu, cum și-a planificat acest tovarăș repetarea materiei la geometria în spațiu la clasa X-a, pentru care dispune de 7 ore: 1) Recapitularea teoremelor introductive (cu exemple de corpuri); 2) Recapitularea formulelor de volum; 3) Ascultare asupra formulelor de volum (partea teoretică și aplicativă); 4) Recapitularea formulelor de suprafață; 5) Ascultare asupra formulelor de suprafață — și ultimele două ore — Probleme aplicative.

Ceeace este esențial în această muncă de repetare și sintetizare a materiei este pătrunderea adâncă a unității materiei predate, este legarea vie a teoriei de practică, de mărețele realizări ale oamenilor muncii din Patria noastră, care, sub conducerea Partidului, zi de zi clădesc o viață nouă.

Dacă profesorii noștri vor reuși să facă acest lucru, dacă ei se vor pregăti cu seriozitate pentru această muncă, dacă ei înșiși vor cunoaște dinainte generalizările la care trebue să ajungă și legăturile la care trebue să-i conducă pe elevi sau studenți, ei vor desprinde cu ușurință problemele mari în cadrul cărora vor reuși să sintetizeze materia predată, pentru a da elevilor sau studenților posibilitatea să-și fixeze și să-și consolideze cunoștințele, să aibă o privire de ansamblu asupra materiei asimilate. Numai în felul acesta profesorii vor obține din partea elevilor sau studenților o repetare activă, în cadrul căreia tineretul școlilor noastre nu numai că își va fixa și consolida cunoștințele, dar va fi puternic sprijinit în formarea concepției materialist-dialectice despre lume.

MARIA POPESCU

Despre activitatea organizațiilor de pionieri și U.T.M. în perioada pregătirii pentru examene

Marele pedagog rus, prieten și tovarăș de luptă al lui V. I. Lenin, Nadejda Constantinovna Krupskaia, scria că mișcarea pionierească formează în școală, în primul rând, un tineret nou.

„Mișcarea pionierească, — arăta N. C. Krupskaia — desvoltă deosebit de mult conștiința demnității omenești a copiilor... le cultivă o atitudine serioasă față de muncă. Cu astfel de copii și profesorului îi va fi cu mult mai ușor să lucreze. Trebue numai ca profesorul și conducătorii mișcării pionierești — comsomoliștii — să caute să explice copiilor deosebirea dintre școala veche și cea nouă..., trebue ca și profesorul și comsomoliștii să caute să explice cât mai bine copiilor de ce trebue să cunoască un capitol sau altul din programă, de ce trebue să studieze o problemă sau alta. Dacă profesorul va învăța să facă aceasta, el va fi uimit de succesele copiilor".

O activitate just organizată a pionierilor și a utemiștilor în instituțiile de învățământ în perioada recapitulării materiei studiate în timpul anului școlar, în perioada pregătirii pentru examene, reprezintă un foarte mare ajutor dat profesorului și duce totdeauna la o serioasă îmbunătățire a rezultatelor învățământului în general și a rezultatelor examenelor în special.

Această muncă are, atât prin conținut cât și prin formă, un caracter foarte variat și se duce totdeauna în strânsă colaborare cu cadrele didactice. Profesorul răspunde de insuccesele fiecărui elev, inclusiv ale elevului-pionier și ale elevului-utemist. Deaceea, profesorul trebue să organizeze munca fiecărui elev pentru lichidarea lacunelor, iar pionierii și utemiștii să ajute în toate pe profesor, fără a-l înlocui și fără a lua asupra lor răspunderea lui.

Cele mai însemnate probleme cărora organizațiile de pionieri și U. T. M. le acordă o atenție deosebită în perioada pregătirii pentru examene sunt: munca educativă de massă în rândurile elevilor, cu scopul de a lămuri importanța recapitulării materiei și de a ridica și consolida prestigiul examenelor, ca formă deosebită prin care statul verifică munca și cunoștințele elevilor; stabilirea evidenței elevilor buni și a celor rămași în urmă și organizarea unui larg ajutor reciproc și, în special, ajutorarea elevilor slabi la învățătură de către cei buni; lupta pentru îmbunătățirea condițiilor de învățătură a elevilor, pentru asigurarea deplină a numărului de manuale și a materialului ajutător pentru a fi folosite în colectiv de către elevi; justa organizare a muncii elevilor; lupta pentru disciplină în muncă, pentru stabilirea ordinei și a unui regim riguros atât în ceeace privește colectivul în întregime cât și pe fiecare elev în parte; planificarea precisă a muncii de învățătură pentru fiecare elev în perioada pregătirii pentru examene; controlul îndeplinirii și urmărirea atât a planurilor individuale de pregătire pentru examene cât și a regimului zilei și a muncii duse de elevii buni cu cei slabi.

Cea mai însemnată condiție pentru ridicarea calității muncii școlii în general și a fiecărui elev în parte, în perioada pregătirii pentru examene este munca educativă în rândurile elevilor. Deaceea, școala și organizațiile de tineret folosesc toate posibilitățile, mijloacele și procedeele pentru ca, în adunările pe clasă, la ședințele pionierești și de U. T. M., în discuții individuale, etc., să li se explice elevilor marea însemnătate a însușirii unor cunoștințe științifice adânci și temeinice pentru construirea socialismului în țara noastră, pentru ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii.

Pentru a construi o viață nouă și pentru a ști care este scopul luptei, pentru a lupta împotriva robiei și a asupririi, împotriva exploatării și a războiului, pentru a ușura munca oamenilor și pentru a-i ajuta să stăpânească natura și s'o transforme, trebue cunoscută și istoria și geografia și fizica și chimia și limba și literatura. Pentru a se putea folosi de aceste cunoștințe, elevii trebue să și le însușească temeinic. Statul verifică această temeinicie a cunoștințelor prin examene. Într'o țară care construește socialismul, elevii trebue să se prezinte foarte bine pregătiți la examene.

A explica aceste lucruri fiecărui elev, a-i insufla entuziasmul, a educa dorința lui de a fi un elev excepțional, a crea în perioada recapitulării o atmosferă de deosebit elan, — iată prima preocupare a organizației de pionieri și a U. T. M.-ului în perioada pregătirii pentru examene.

Elevii învață în mod diferit. Există elevi care au o situație bună la învățătură, dar există și elevi slabi, care rămân în urmă. Rămânerea în urmă la învățătură depinde de multe cauze. Este foarte important să se țină seama de faptul că elevii, tovarășii de clasă sau de detașament, pot să descopere cauzele acestei rămâneri în urmă și să găsească soluții rapide și sigure pentru înlăturarea lor, ajutând prin aceasta și pe profesorul clasei.

Fiecărui om îi sunt proprii, într'o anumită măsură, modestia și timiditatea. La unii copii, aceste trăsături de caracter sunt câteodată deosebit de desvoltate, și în special, față de profesor: elevii se sfiesc câteodată, se rușinează, iar uneori se și tem să arate profesorului ce le este greu, ce-i împiedică, ce nu pot să facă.

Altă comportare au ei în mijlocul tovarășilor, al colegilor de clasă, al prietenilor din detașament. Ei se cunosc mai bine unul pe altul și pot cunoaște și vedea mai repede diferite amănunte. Ei pot sugera mai repede profesorului soluția potrivită și pot ajuta ei înșiși la înlăturarea acelor cauze care îi împiedică pe unii dintre ei să asimileze capitolele mai grele. Elevii, tovarășii de învățătură, pot sugera profesorului și cine anume dintre ei să ajute pe elevii mai slabi; însfârșit, ei pot și singuri, din proprie inițiativă și sub îndrumarea profesorului, să organizeze într'ajutorarea colectivă în cadrul recapitulării: rezolvarea colectivă a problemelor, recapitularea orală a celor învățate, repetarea formulelor, a legilor, etc.

Printre deprinderile pe care școala noastră trebue să le dea elevilor „principala deprindere, — după cum scria N. C. Krupskaia — este deprinderea activității în colectiv". Formarea și întărirea colectivului de elevi, folosirea diferitelor forme de muncă în colectiv pentru repetarea materiei, într'ajutorarea, iată o altă preocupare a muncii pionierilor și utemiștilor în cadrul recapitulării pentru examene.

O condiție foarte importantă în justa organizare a recapitulării materiei și a pregătirii pentru examene este asigurarea elevilor cu manuale suficiente. Se întâmplă că nu există manuale destule pentru toți elevii sau că nu există suficient material didactic ajutător, sau că unii elevi nu au în manuale toate paginile necesare, etc. In aceste cazuri, pionierii și utemiștii desfășoară o muncă intensă, dând un mare ajutor întregului colectiv.

Unii elevi au manuale de fizică iar alții nu au. Primii cedează, în anumite zile și la anumite ore, colegilor lor aceste manuale. Acest lucru este deosebit de important, de exemplu, în privința materialului de limba rusă pentru clasa VII-a. Pe baza acestui manual învață și clasele VIII, IX, X și XI. Este foarte posibil ca în unele cazuri să fie puține manuale și de aceea este important să se organizeze o folosire colectivă a lor.

Nicio muncă nu poate fi productivă dacă nu s'a stabilit pentru ea un regim și o ordine precisă. Deci și munca de învățătură cere un astfel de regim și o astfel de ordine, pentru ca cea mai intensă muncă intelectuală să se producă în orele cele mai productive ale zilei.

Dacă un elev care învață în seria de dimineață se joacă și aleargă în curte după lecții, sau lucrează la câmp până la orele 9 sau 10 seara, iar la orele 9 sau 10 seara începe să-și facă lecțiile, se poate spune dinainte și cu deplină siguranță că aceste lecții vor fi foarte puțin productive. La ora 10 seara elevul trebue să se ducă să se culce, iar până la această oră trebue să mănânce și să se odihnească. In consecință, lecțiile trebue făcute și temele trebue învățate nu la orele 9 sau 10 seara, ci cu mult mai de vreme. Iar elevii care învață în seria de după amiază trebue să rezerve numai decât pentru lecții orele de dimineață, care sunt cele mai productive. In ambele cazuri, în stabilirea regimului muncii intelectuale a fiecărui elev din clasă, din detașament, din unitate sau din școală, pionierii și utemiștii dau deasemenea profesorilor un mare ajutor.

Fiecare elev trebue să aibă regimul său personal de muncă în cadrul zilei, în care să se arate orele de învățătură, de odihnă, de muncă în gospodărie, etc. Și aici este important să se aibă în vedere că reglementarea muncii și a odihnei elevilor este foarte deseori legată de munca în rândurile părinților. Câteodată, părinții, prin felul lor de viață sau prin munca în gospodărie, sustrag pe elevi dela lecțiile pe care trebue să și le facă acasă. Influențarea acestor părinți, ajutorul care li se dă pentru ca ei să-și schimbe atitudinea față de învățătura copiilor pot avea mai mult succes dacă în această muncă sunt antrenate și organizațiile de pionieri și U. T. M. Numai că aceasta trebue să se facă cu deosebit tact și cu multă răbdare.

In acest fel, reglementarea muncii și a odihnei elevilor, stabilirea unui regim precis al zilei pentru fiecare elev, formează o altă preocupare însemnată în munca pionierilor și utemiștilor în perioada pregătirii pentru examene.

Fiecare profesor trebue să-și alcătuiască, pentru perioada recapitulării materiei studiate în timpul anului și a pregătirii pentru examene, un plan de muncă în clasă. Insă profesorul nu se poate limita la lecțiile comune din clasă. Este nevoie de o muncă individuală încordată a fiecărui elev în afara lecțiilor.

Această recapitulare independentă a materiei în afara lecțiilor are un caracter diferit. Unii elevi lucrează mai mult la fizică, alții la chimie, alții la limba maternă sau la limba rusă. Se întâmplă ca un elev să considere într'o zi că este mai important pentru el să învețe la fizică, într'altă zi la chimie, etc., adică se pierde în material și trece fără motive deosebite dela un obiect la altul. Și acestor elevi trebue să li se dea ajutor. Trebue să se obțină ca fiecare elev să aibă un plan individual propriu de recapitulare a materiei. Acest plan trebue să corespundă planului profesorului.

In aceste planuri individuale ale elevilor, locul cel mai important trebue să fie ocupat de acele obiecte (sau de acel obiect) care ridică cele mai multe greutăți în timpul anului. A sugera fiecărui elev ca el să se sfătuiască din timp cu profesorul și să-și alcătuiască din timp un plan individual de recapitulare a materiei este deasemenea o grijă însemnată a pionierilor și a utemiștilor în perioada pregătirii pentru examene.

Nicio muncă educativă și organizatorică nu va da rezultatele necesare dacă nu va exista un control al executării. „Principalul în activitatea organizatorică, — ne învață tovarășul Stalin — este alegerea oamenilor și controlul executării" (Din raportul de activitate al C. C. al P. C. (b) al U.R.S.S. ținut la cel de al XVII-lea Congres al Partidului).

Se pot alcătui cele mai bune programe și planuri de recapitulare a materiei și de pregătire pentru examene; se pot repartiza foarte bine pe hârtie manualele și materialul ajutător; se poate stabili pentru fiecare elev slab câte un elev bun care să-l ajute — tot pe hârtie; dar dacă nu se controlează cum se fac și se îndeplinesc toate acestea, orice plan și program poate rămâne numai pe hârtie.

Se întâmplă ca în planul personal al elevului să fie trecută munca la istorie, iar de fapt elevul să joace fotbal în această vreme; se întâmplă ca elevul bun și cel slab, în loc să învețe împreună la limba rusă, să joace șah, etc. Deaceea, totul trebue controlat. In această muncă de controlare a îndeplinirii planurilor și programelor, precum și a lecțiilor cu elevii rămași în urmă, organizațiile de pionieri și U. T. M. pot da cadrelor didactice un neprețuit ajutor. Forme de control pot exista multe: verificarea tovărășească a caietelor și a rezumatelor, vizitele la domiciliu pentru verificarea lecțiilor făcute acasă, discuții colective pe anumite teme în timpul liber, etc. In unele cazuri se aplică o formă, în alte cazuri alta, în funcție de condiții.

Acolo unde acest control reciproc tovărășesc se realizează regulat și unde rezultatele acestui control sunt apreciate în mod obiectiv de cadrele didactice, toți elevii sunt antrenați și lucrează mai bine, părinții încep să aibă o atitudine mai justă față de organizațiile de copii și tineret, iar cadrelor didactice li se ușurează munca.

Deaceea, în toată această muncă intensă și variată trebue să se țină minte cuvintele spuse de N. C. Krupskaia: „Fiecare profesor trebue să ajute mișcării pionierești să cuprindă în sfera influenței sale pe toți elevii, s'o ajute în sarcina de a antrena pe toți copiii în organizația care năzuește către un scop atât de înalt".

A. A. GORȚEVSKI
Profesor la Institutul Pedagogic de limba și literatura rusă „Maxim Gorki"

In jurul unor probleme ridicate de disciplina elevilor

Revista „Utunk" care apare la Cluj a publicat, sub semnătura tovarășului Asztalos Istvan, scriitor, laureat al Premiului de Stat, o serie de articole în legătură cu situația dela Școala Elementară Nr. 24 din cartierul Irisz din Cluj. Aceste articole au stârnit un viu interes în rândurile cadrelor didactice, în rândurile părinților care au copii în școală și, în general, în rândurile oamenilor muncii, deoarece au scos la iveală o serie de lipsuri reale care nu sunt numai ale Școlii Elementare Nr. 24 din Cluj și care, din păcate, mai dăinuie în unele din școlile noastre.

Analizând situația muncii didactice la această școală, revista „Utunk" arată că procesul de învățământ se desfășoară alci în condiții proaste — la sfârșitul semestrului I, 33 la sută din elevi nu aveau note de promovare — și că disciplina în școală lasă mult de dorit. Aceste lipsuri, deosebit de însemnate, nu sunt deloc întâmplătoare. Ele se datoresc, în primul rând, faptului că învățătorii și profesorii dela Școala Elementară Nr. 24 din Cluj sunt insuficient pregătiți din punct de vedere profesional, folosesc metode nepedagogice și, chiar mai mult și mai grav decât atâta, metode barbare de sancționare a elevilor: bătaia, închiderea în closet, etc. Ei nu se preocupă de activitatea extrașcolară a elevilor, nu îndrumează munca lor și nu au realizat o legătură trainică între școală și familie. Este limpede că acești învățători și profesori nu se pot bucura de suficientă autoritate în fața elevilor și că datorită atitudinii lor în școală lucrurile merg la voia întâmplării.

Nici direcția școlii nu s'a arătat capabilă de a conduce, de a controla și îndruma activitatea colectivului pedagogic și a elevilor, după cum nu s'a îngrijit de strângerea legăturilor cu familia.

Dar situația aceasta se datorește, în bună măsură, și faptului că secția de învățământ a sfatului popular al orașului Cluj nu s'a preocupat îndeaproape de justa repartizare a cadrelor, de controlul și îndrumarea muncii lor, de ajutarea colectivelor pedagogice.

Problemele ridicate în articolele tovarășului Asztalos sunt probleme care interesează nu numai Școala Elementară Nr. 24 din Cluj, ci în general școlile noastre. De aceea, ele au constituit un ajutor real dat oamenilor muncii din școli, secțiilor de învățământ și Ministerului Invățământului Public. Trebue să arătăm însă că, în timp ce majoritatea cadrelor didactice au privit cu interes articolele publicate în „Utunk" și le-au considerat ca un sprijin în lupta pentru lichidarea rămășițelor trecutului și pentru însușirea metodelor noi, cele mai avansate, ale pedagogiei sovietice, direcția școlii și unele cadre didactice dela Școala Elementară Nr. 24 din Cluj le-au primit ca un atac personal contra lor și au încercat să „justifice" metodele utilizate prin existența unor așa zise cauze obiective. Astfel, ei s'au referit la faptul absurd că părinții cer ca elevii să fie bătuți, au susținut că elevii lor nu vor să învețe și nu pot fi disciplinați, etc. Secția de învățământ a privit de asemeni nejust aceste articole, încercând să minimalizeze faptele și să colocoșească pe vinovați, nerecunoscându-și decât în mod formal și parțial vina. In articolul de răspuns apărut în revista „Utunk" secția de învățământ respinge criticile juste ale tovarășului Asztalos și, în loc să ia o atitudine autocritică, pornește pe calea unei polemici personale. In urma discuțiilor îndelungate care s'au purtat în cadrul secțiunii, șeful secției tovarășul Maximilian Bendorfeanu, a luat o atitudine autocritică și a arătat că înțelege care sunt lipsurile muncii sale.

In realitate, situația muncii didactice dela Școala Elementară Nr. 24 din Cluj, indică unul din aspectele pe care le îmbracă reflectarea în școală a ascuțirii luptei de clasă în perioada trecerii dela capitalism la socialism. In articolul „Lupta de clasă în România în etapa actuală" tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej spune: „Pe tărâmul ideologiei și culturii se ascute de asemenea lupta de clasă în România... Reeducarea vechii intelectualități, care are încă în mare măsură deprinderi burgheze, este de asemenea o formă a luptei de clasă".

In adevăr, mentalitatea cadrelor didactice care utilizează bătaia ca mijloc de „educație", închiderea în closet ca mijloc de „disciplinare", care susțin că procentul mare de căzuți la școala lor s'ar datora unor cauze „naturale", „ereditare", dovedește existența la aceste cadre a unor deprinderi burgheze de desconsiderare a omului muncii, de neîncredere în munca de educare, de negare a posibilităților fiilor de muncitori și țărani muncitori de a se ridica la un înalt nivel cultural. Clasa muncitoare a dovedit însă din plin cât de false sunt aceste „teorii" dușmănoase. Dacă în unele din școlile noastre mai dăinue asemenea atitudini în munca unor cadre didactice, aceasta dovedește fie că aceste cadre didactice sunt încă sub influența deprinderilor căpătate în vechea școală burgheză, fie că este vorba de influența conștientă a dușmanului de clasă. O astfel de mentalitate și astfel de metode sunt o frână în calea realizării educației comuniste a copiilor și deci o frână în munca și lupta de construire a socialismului în Patria noastră. Iată dece se impune o lichidare cât mai rapidă a acestor metode și înlocuirea lor cu metodele științifice, înaintate, ale pedagogiei sovietice, care privește omul drept capitalul cel mai de preț.

Lipsurile scoase la iveală de revista „Utunk" pun și problema cadrelor de conducere ale școlii, problema roluli direcției școlii și al secției de învățământ. In cuvântarea sa, „Situație nouă — sarcini noi", tovarășul Stalin spune:

„...Se cere înainte de toate ca conducătorii noștri... să priceapă noua situație, să studieze în chip concret noile condiții de desvoltare... și să-și reorganizeze munca potrivit cu cerințele noii situații.

Pentru aceasta se cere, apoi, ca conducătorii noștri să conducă... nu „general" nu „în aer", ci concret, efectiv, esențe nevoie ca ei să trateze fiecare chestiune nu de dragul pălăvrăgelii în general, ci în chip serios și practic; este nevoie ca ei să nu se mărginească la rapoarte pe hârtie sau la fraze și lozinci generale ci să pătrundă tehnica lucrului, să pătrundă amănuntele lui, să pătrundă „lucrurile mărunte", căci din „lucrurile mărunte" se clădesc azi opere mari".

Așa dar, directorul școlii și inspectorii dela secția de învățământ nu trebue să bagatelizeze „lucrurile mărunte", ei nu trebue să mușamalizeze lipsurile ce le constată, oricât de neînsemnate li s'ar părea la un anumit moment dat. Ei trebue să pătrundă în aceste lipsuri „mărunte", să le analizeze și să le înlăture, pentrucă aceste lipsuri „mărunte" pot duce la greșeli mari. De asemeni, ei trebue să sesizeze, să scoată la iveală, să popularizeze și să generalizeze inițiativele bune, oricât de „mărunte" ar părea, pentrucă din aceste lucruri mărunte se clădesc operele mari.

Iată ce n'au făcut nici directoarea Școlii Elementare Nr. 24, nici inspectorii dela secția de învățământ din orașul Cluj.

Astfel apare clar că lipsurile semnalate de tov. Asztalos Istvan în articolele sale trebue să prilejuiască analiza serioasă, în spirit critic și autocritic, a activității și în alte școli, încât să se îndepărteze cât mai grabnic cauzele care ar putea împiedica desvoltarea învățământului nostru.

Lipsuri în munca de îndrumare a elevilor spre școlile medii

Indrumarea elevilor către școlile medii are o deosebită importanță pentru crearea cadrelor medii și superioare atât de necesare îndeplinirii Planului Cincinal și Planului de Electrificare, atât de necesare întregii desvoltări a economiei și culturii noastre socialiste. Iată dece școlile și secțiile de învățământ trebue să acorde cea mai mare grijă muncii de îndrumare.

Ministerul Invățământului Public a trimis din vreme secțiilor de învățământ instrucțiunile necesare în legătură cu această acțiune. In cele mai multe regiuni și în majoritatea școlilor, aceste instrucțiuni au fost puse la timp în aplicare. Directorii școlilor elementare au ținut seama în munca lor de îndrumare atât de condițiile locale și de planul de școlarizare al școlilor medii cât și de dorințele și aptitudinele elevilor. Ca exemplu bun dăm secțiile de învățământ de pe lângă Sfaturile Populare ale orașului și regiunii Cluj, care au știut să colaboreze efectiv în vederea bunei repartizări a absolvenților clasei a VII-a la toate tipurile de școli și să facă la timp această operație. In general, în îndrumarea elevilor s'au folosit metode juste, convingătoare: vizite în școli, convorbiri cu elevii și cu părinții, schimb de scrisori cu elevii din școlile medii, filme interesante, expoziții, etc. La Ploești de pildă, pentru a trezi interesul elevilor față de învățământul tehnic, s'a organizat în cadrul expoziției deschise în cinstea zilei de 8 Mai, un stand cu lucrări executate de elevii școlilor medii tehnice din oraș.

In unele regiuni însă nu s'a dat suficientă atenție acestei munci. Astfel, secțiile de învățământ Arad și Rodna, au pierdut un timp prețios, fără a cunoaște și a difuza măcar planurile de școlarizare ale școlilor medii din orașul și regiunea respectivă. In alte locuri din pricina lipsei de colaborare între secțiile de învățământ ale orașului și ale regiunii nu s'au dat școlilor elemetare sarcini concrete în legătură cu îndrumarea elevilor de clasa a VII-a elementară spre școlile medii, deși se cunoșteau datele privitoare la planul de școlarizare în învățământul mediu.

Rezultatul a fost că munca de îndrumare a avut un caracter general, ceeace a dus la aglomerări spre o categorie de școli și la neîndeplinirea planului la altă categorie. Așa s'a întâmplat că, deși la Școala Medie Metalurgică din Iași numărul de elevi fixați pentru anul I era atins, totuși viitorii absolvenți ai școlilor elementare continuau să fie îndrumați spre această școală, lăsându-se în schimb descoperite școala pedagogică și școala alimentară, care erau amenințate să nu-și poată asigura numărul de elevi planificați. Aceasta a fost consecința lipsei unei strânse legături de colaborare între cele două secții de învățământ. Ele nu și-au comunicat la timp, nici necesarul elevilor la fiecare școală, nici numărul de absolvenți ai claselor a VII-a elementară din regiunea Iași care vor fi cuprinși în numeroasele școli medii de diverse tipuri care funcționează în orașul Iași.

Lipsa unei legături operative de informare și de colaborare reciprocă, între secția orășănească și secția regională, precum și între secții și școli, a făcut ca, la Timișoara, Școala Medie de Construcții să nu știe dacă va avea elevi în anul I, în timp ce mulți dintre viitorii absolvenți ai clasei a VII-a își arătaseră dorința de a se înscrie la această școală.

Deasemenea unele secții de învățământ n'au antrenat îndeajuns U.T.M.-ul și nici presa locală în această acțiune, ceeace a dus la greutăți în munca de îndrumare a elevilor spre școlile medii.

Dar nici metodele de îndrumare nu au fost totdeauna cele mai juste și mai convingătoare. In unele școli s'au ținut în fața elevilor de clasa a VII-a elementară, referate mult prea generale, cu subiecte referitoare la importanța tehnicii sau la rolul metalurgiei în desvoltarea socialismului. Astfel de lucrări, prin caracterul lor abstract și general, nu pot ajuta prea mult la convingerea și îndrumarea elevilor spre școlile medii, la trezirea interesului și a entuziasmului lor pentru diferite ramuri ale tehnicii. La o școală elementară din Iași s'a ținut în fața elevilor de clasa a VII-a, un referat despre „Marea misiune a învățătorului", și li s'a indicat bibliografia care a fost recomandată de Minister cadrelor didactice spre a se documenta ele însele în problema îndrumării elevilor. Mult mai ușor și cu mai bune rezultate se putea face îndrumarea elevilor spre școlile pedagogice și spre profesiunea de învățător dacă vizionau filmul „Torentul primăverii" care rula în acest timp în oraș.

Aceste lipsuri trebue remediate cât mai grabnic. Munca de îndrumare a elevilor spre școlile medii trebue continuată cu perseverență în timpul care a mai rămas până la încheierea anului școlar, pentru a se putea asigura, la timp și în cele mai bune condițiuni, planul de școlarizare în învățământul mediu.

In curând vor fi și ei elevi

In grupa cu care lucrează tovarășa Barbonie Elena, educatoarea grădiniței de copii din comuna Călnicu-raionul Târgul-Jiu, sunt copii de vârste diferite, între 3 și 7 ani. Printre aceștia sunt 13 copii care la toamnă vor merge la școală și pe care educatoarea s'a străduit să-i pregătească pentru viața de elevi, pentru munca pe care o vor duce în școală.

In special, în ultimele luni, educatoarea a căutat să organizeze astfel activitatea copiilor mari, încât să constitue o treaptă de trecere cât mai firească către munca din școală. Nu i-a fost prea ușor în condițiile de lucru cu grupa combinată, dar a izbutit, deoarece a pus toată priceperea și toată pregătirea ei pentru întocmirea planurilor de activitate zilnică.

Educatoarea a înțeles că, dela grădiniță, copiii de șapte ani trebue să plece cu un anumit bagaj de cunoștințe. Ea a pus însă un accent deosebit nu atât pe îmbogățirea cunoștințelor, cât mai ales pe formarea deprinderilor necesare pentru asimilarea cunoștințelor în școală. Astfel a urmărit să întărească deprinderea copiilor de a asculta îndrumările date de cei mari, de a lucra în colectiv, de a respecta regulile de bună cuviință, de a se exprima logic și clar, de a dori să cunoască cât mai mult, de a duce până la capăt un lucru început.

Înțelegând că munca școlii este rodnică numai atunci când copilul are interes pentru dobândirea cunoștințelor, educatoarea a căutat să desvolte la copii această tendință.

— „Eu vreau să pot număra mai mult, nu numai până la 10 — a spus într'o zi Evlampia. Și cuvintele acestea au bucurat-o mult pe educatoare, căci odată născută în sufletul fetiței dorința de a învăța, succesul este asigurat.

Munca de pregătire a copiilor pentru școală nu a fost desprinsă de activitatea obișnuită a grădiniței, ci dimpotrivă, a fost legată strâns, în mod organic, de aceasta. In cadrul activității comune, cu copiii de toate vârstele, educatoarea a cerut mai mult dela cei mari. Lor le-a dat sarcini pentru păstrarea ordinei și curățeniei, le-a dat lucrări mai complicate la desen, modelaj, cusături, etc. și a pretins ca ele să fie mai frumos și mai atent executate. Cu prilejul convorbirilor sau al povestirilor, educatoarea a cerut preșcolarilor mari să dea răspunsuri mai desvoltate, în fraze mai lungi și corect construite. Lor le-a dat prilejul să vorbească mai des.

Pentru a-i pregăti în vederea scrierii, educatoarea nu a făcut cu ei exerciții speciale ci, cu prilejul desenului, de pildă, a cerut celor mari să încadreze foaia desenată cu un chenar din liniuțe mici oblice, altădată cu linii drepte; cu cerculețe, cu semicercuri, cârlige, etc. In felul acesta copiii s'au deprins să execute câteva elemente ale scrisului, care le vor fi de folos la primele lecții de citit-scris.

Cu copiii care vor merge la școală, educatoarea din comuna Călnicu nu a făcut exerciții speciale nici pentru numărat sau socotit, dar copiii au învățat să numere și să socotească până la 10 cu prilejul activităților obișnuite. De exemplu, Viorică i-a căzut un picior dela măsuța de plastilină. — „Câte picioare are acum măsuța?" a întrebat-o educatoarea. Și Viorica a numărat și a răspuns. Pe Mitu l-a îndemnat să numere merele pe care le-a modelat din plastilină și le-a pus într'un coșuleț. Și Mitu a reușit să le numere.

Cu ocazia observațiilor în natură și a celorlalte activități, educatoarea a fixat în mintea copiilor noțiunile de mărime, dimensiune, formă, spațiu, etc., noțiuni care au o deosebită importanță în sistemul de reprezentări ale copilului care intră în școală.

In ultimele zile, educatoarea a vorbit copiilor, de multe ori, despre școală, despre lecții, făcându-i să înțeleagă că este o mare cinste să fii elev și să aștepți cu nerăbdare ziua când va începe școala. Copiii știu acum că la școală se vor juca, dar vor face și lecții, vor scrie și vor citi. Aceasta însă nu-i îngrijorează, dimpotrivă, ei sunt foarte bucuroși că vor putea scrie, că vor avea caiete și cărți, că vor putea citi singuri.

Pentru a da copiilor o imagine cât mai clară asupra școlii, educatoarea i-a dus să viziteze școala din comună unde ei au văzut clasele cu bănci, catedră și tablă, caietele elevilor și cărțile lor. De atunci s'a închegat o legătură strânsă între copiii de șapte ani dela grădiniță și elevii de clasa I-a. Aceștia vin deseori să-i ia dela grădiniță și merg împreună spre casă, se joacă cu ei după amiază, stau de vorbă despre școală și despre cele învățate. Dela școlari au aflat copiii despre poezia „Chipul lui Stalin". „E așa de frumoasă, s'o învățăm și noi" — a spus un băețel într'o zi. Și tot ce află dela elevi vor și ei să învețe.

Vizita la școală, apropierea de elevi, convorbirile despre viața școlarilor au făcut ca în sufletul copiilor mari din grădiniță să se nască și să se desvolte cu fiecare zi tendința naturală către activitatea serioasă și grea care îi așteaptă în școală, tendința de a învăța cât mai multe lucruri noi. Aceasta, alături de deprinderile de vorbire curentă și clară, de disciplina liber consimțită, constitue temelia pe care se va clădi pregătirea elevilor în școală. La zidirea acestei temelii tovarășa Barbonie Elena, educatoarea din Călnicu, a muncit mult și cu dragoste. Deaceea nu ne miră cuvintele tovarășei Turcilă Maria, învățătoarea dela clasa I-a, care lucrează cu copiii pregătiți anul trecut la grădiniță de aceeași educatoare: „Datorită copiilor care au venit bine pregătiți dela grădiniță, munca mea a fost anul acesta mai ușoară. Cu ajutorul acestor copii am reușit să am o clasă disciplinată și cu multă dragoste de învățătură". Aceste cuvinte au întărit puterea de muncă a tovarășei Barbonie și au făcut-o să depună și mai multă sârguință anul acesta. Că rezultatele sunt bune, o dovedesc privirile senine și vioaie ale copiilor și bucuria cu care ei vorbesc despre școală.

EMILIA MANAC

Pe drumul unor bune rezultate la învățătură

Multe greutăți au avut de înfrânt profesorii dela Școala Medie Tehnică Metalurgică Nr. 2 din București. Nu greutăți de ordin material cum ar fi, de pildă, lipsa atelierelor și a mașinilor necesare elevilor pentru asimilarea de cunoștințe temeinice prin folosirea din plin a materialului intuitiv și prin munca practică de atelier. Nu s'au ivit asemenea greutăți deoarece școala a fost utilată cu mașinile și uneltele necesare și a avut tot sprijinul din partea întreprinderii care o patronează, Uzinele 23 August. Greutățile pe care au trebuit să le învingă profesorii acestei școli au izvorât mai mult din slaba pregătire a elevilor, la obiectele fără a căror temeinică cunoaștere nu este cu putință să fie înțelese materiile de specialitate cum sunt mecanica și tehnologia. Este vorba de pregătirea căpătată de elevi în ultimii ani ai școlii elementare. Greutățile au mai provenit apoi și din faptul că materia prevăzută de programele Școlii Medii Metalurgice este mult prea concentrată în deosebi la matematică, în primii doi ani și mult prea grea pentru vârsta copiilor.

Profesorii trebuiau să urmărească pe de o parte consolidarea și lărgirea bagajului de cunoștințe al elevilor, mai ales a cunoștințelor de algebră și geometrie din clasele V-VII elementare și în acelaș timp să predea materia prevăzută în programele școlare ale anului respectiv. Au fost folosite aproape dela începutul anului școlar, două metode de muncă. Mai întâi metoda ajutorului dat de profesor în cadrul grupelor de învățătură, ce funcționau odată sau de două ori pe săptămână. Apoi metoda ajutorului dat de elevii mai buni la învățătură, în cadrul orelor de pregătire individuală. Conducerea școlii a convins pe elevii slabi la învățătură, bursieri însă neinterni, să vină la internat unde condițiile de învățătură sunt mai bune. Prinși în atmosfera de muncă serioasă a elevilor interni și ajutați îndeaproape de colectivele din care făceau parte, elevii care rămâseseră în urmă și-au schimbat repede situația școlară.

Rezultate bune s'au constatat în urma activității grupelor de învățătură, îndeosebi a grupelor de învățătură care au funcționat câte două și uneori trei ore în fiecare duminică dimineața. Profesorii care au condus aceste grupe au avut întotdeauna grija de a revizui cunoștințele elevilor, de a lămuri problemele insuficient înțelese și de a face exerciții care să consolideze cunoștințele. Concludente sunt rezultatele obținute, de o serie de elevi din anul II C, care au participat regulat la orele suplimentare din cadrul grupelor de învățătură. Astfel, elevii Enestescu Doina, Pandele și Paxincede și-au îmbunătățit în scurt timp cunoștințele, fapt oglindit în notele pe care le-au primit pentru răspunsurile date.

Acest progres al elevilor slabi se datorește și grijii profesorilor, manifestată în timpul orelor de curs pentru elevii rămași în urmă. Aceștia au fost ascultați mai des. Demn de remarcat este procedeul profesorului inginer Tomescu, care ține o evidență a cunoștințelor fiecărui elev în parte. In carnetul său de notițe zilnice privind activitatea elevilor în cadrul orelor dela clasă și în grupele de învățătură, este notat ce știe și ce nu știe fiecare din elevii săi. Aceasta îi servește la înlăturarea lacunelor observate în cunoștințele elevilor.

Iată acum o mică statistică privind situația școlară a elevilor slabi din anul II C, la obiectele cele mai însemnate și cu cea mai mare greutate specifică pentru școlile medii tehnice metalurgice. Situația școlară, la sfârșitul semestrului I, ne arată că în anul II C, din 31 de elevi, au medii sub limita de trecere: 4 elevi la materii prime, 8 elevi la mecanică și 8 elevi la matematică. Către sfârșitul semestrului II la materii prime, au înregistrat note de trecere toți cei patru elevi căzuți pe primul semestru; la mecanică din cei opt elevi căzuți trei elevi și-au îndreptat în mod sigur situația iar alți trei sunt pe cale de a și-o îndrepta; iar la matematică, din cei opt elevi căzuți, șase și-au îndreptat până acum situația.

In unele cazuri, cum ne explică tovarășa dirigintă a anului I, elevii și-au îndreptat situația și datorită stăruințelor pe care le-au depus profesorii și dirigiții în vederea ridicării moralului elevilor, a sporirii încrederii în forțele lor proprii. Tovarășa dirigintă a avut un elev care se prezenta foarte bine la algebră dar în același timp foarte slab la geometrie. Elevul nu manifesta niciun fel de interes pentru geometrie și credea că este incapabil să înțeleagă ceva din această disciplină. După conversații individuale cu elevul, dar mai ales după câteva ore suplimentare, în care acesta a fost ajutat să-și completeze cunoștințele de geometrie, elevul a început să se ocupe cu toată seriozitatea de acest obiect și să înregistreze progrese însemnate. In munca de ajutorare a elevilor rămași în urmă un sprijin efectiv l-a dat organizația de tineret din școală atât prin stăruințele depuse pentru frecvența regulată în grupele de învățătură cât și prin ajutorul elevilor utemiști buni la învățătură la orele de pregătire individuală a elevilor rămași în urmă.

Experiența Școlii Medii Tehnice Metalurgice Nr. 2 din București ne arată că multe din insuccesele elevilor noștri pot fi definitiv înlăturate atunci când există dragostea profesorului pentru munca sa, dragostea față de copiii a căror instrucție și educație trebue s'o facă în spirit de răspundere și devotament față de Patrie, care cere școlii elevi bine pregătiți pentru munca lor de mâine.

A. DARIE

Cursurile populare de limba rusă

O importantă acțiune de massă

Oamenii muncii din țara noastră au primit cu entuziasm inițiativa organizării cursurilor populare de limba rusă. Numărul celor care și-au luat angajamentul de a urma regulat aceste cursuri, care le dau posibilitatea să învețe limba în care sunt create operele celei mai înaintate culturi — cultura sovietică — a și depășit prevederile Comisiei centrale de organizare a cursurilor.

Răspunzând dorinței vii a oamenilor muncii de a învăța limba rusă, organele de stat, instituțiile culturale și organizațiile de massă au depus o muncă intensă și susținută pentru a îndeplini cu cinste însemnata sarcină de a organiza și de a populariza această largă acțiune de massă. Comisia centrală, comisiile regionale și cele raionale de organizare a cursurilor au difuzat un bogat material propagandistic, broșuri cu materiale pentru lecții, instructaje amănunțite. S'au organizat ședințe de popularizare a cursurilor, conferințe, festivaluri în limba rusă, emisiuni speciale la posturile de radioficare, articole în presa centrală și locală, și s'a dus o susținută muncă de lămurire dela om la om.

Rezultatele acestei acțiuni s'au văzut curând. In raionul Odorhei din regiunea Stalin s'au organizat în două zile 70 de cursuri cu aproape 1500 de participanți. In comuna Bogdănești din raionul Bârlad s'au înscris la cursuri 50 de țărani muncitori. La cea de a doua lecție a cursurilor din raionul Giurgiu s'au înscris 200 de noi participanți. La rândul lor, cadrele didactice au răspuns cu elan chemării de a se înscrie la cursurile populare de limba rusă, pentru a-și însuși această limbă, mijloc de studiere temeinică a înaintatei pedagogii sovietice și a bogatei experiențe a școlii din U.R.S.S. Peste tot, înscrierile și constituirile de noi cursuri continuă într'un ritm viu. Până în prezent s'au organizat peste 4000 de cursuri cu aproape 100.000 de participanți în întreaga țară și numărul acesta crește necontenit.

Cum s'a muncit pe tărâmul învățământului pentru sprijinirea acestei însemnate acțiuni? Cea mai mare parte a secțiilor de învățământ, a sindicatelor de învățământ și a cadrelor didactice au înțeles că organizarea și popularizarea cursurilor de limba rusă este o datorie patriotică și și-au îndeplinit cu prisosință sarcinile ce le reveneau. Secțiile de învățământ ale regiunilor Cluj, Iași, Sibiu, Suceava, Argeș, Botoșani și altele au dus o serioasă muncă de mobilizare a cadrelor didactice și de îndrumare practică pe teren în privința organizării cursurilor, asigurând deschiderea lor la timp și în cele mai bune condiții. In toate regiunile s'au alcătuit colective ale profesorilor de specialitate pentru urmărirea metodelor de predare la aceste cursuri.

Majoritatea birourilor provizorii sindicale au organizat și ele o largă campanie de popularizare și au căutat, printr'o justă planificare a muncii profesorilor de limba rusă, să dea acestora timpul și condițiile necesare pentru predare.

Profesorii de limba rusă din regiunile București, Prahova, Sibiu, Argeș, Botoșani, Cluj, Gorj s'au înscris în număr mare ca lectori. Studenții facultăților de limba rusă din orașele Iași și Cluj s'au înscris și ei pentru a preda în mod voluntar la cursuri. Profesorii maghiari de limba rusă din regiunile Stalin, Mureș, Cluj, Bihor, Arad au inițiat traducerea broșurilor necesare pentru predarea în limba maghiară. In multe locuri, profesorii de limba rusă s'au oferit să organizeze ore de pregătire pentru cunoscătorii limbii ruse care s'au înscris voluntar să predea la cursuri, în scopul verificării cunoștințelor acestora și al înarmării lor cu metode juste de predare.

In această acțiune, care a cuprins și cuprinde masse tot mai largi de oameni ai muncii, mai există însă și o serie de lipsuri. Astfel, mai sunt încă secții de învățământ, ca cea a regiunii Timișoara, care n'a dus o suficientă muncă de mobilizare a cadrelor didactice, lăsând totul pe seama A.R.L.U.S.-ului. Rezultatul a fost că, la deschiderea cursurilor din această regiune, aproape 60 dintre ele nu aveau profesori. De asemenea, în regiunile Galați, Hunedoara și Ialomița, lipsa de îndrumare din partea secțiilor de învățământ a îngreunat deschiderea la timp a cursurilor. Se impune ca aceste lipsuri să fie lichidate cu toată hotărârea, cursurile populare de limba rusă trebuind să fie în centrul atenției secțiilor de învățământ, a birourilor provizorii sindicale și a tuturor cadrelor didactice.

Desvoltând succesele dobândite până acum, îmbunătățind necontenit munca, asigurând condițiile materiale necesare bunei desfășurări a cursurilor populare de limba rusă și mobilizând masse cât mai largi pentru a participa la ele, vom contribui din plin la răspândirea științei și culturii socialiste sovietice în rândurile poporului nostru și ne vom dovedi dragostea și recunoștința față de marea noastră prietenă și eliberatoare, Uniunea Sovietică, bastionul păcii în lumea întreagă.

Conferința filialei A. S. T. București

Duminică 13 Mai a.c. au avut loc în Capitală și în întreaga țară conferințele filialelor A.S.T. în vederea alegerii noilor comitete și a delegaților la Congresul pe țară al Asociației.

Conferința Filialei București, care s'a ținut în aula Facultății de Științe Juridice, a dovedit avântul crescând al muncitorilor, inovatorilor, tehnicienilor și inginerilor din întreprinderile Capitalei pentru îndeplinirea și depășirea Planului Cincinal.

Tovarășul inginer Rusu Oliviu, secretar al Consiliului Central al A.S.T., a arătat importanța deosebită pe care această conferință o are în pregătirea Congresului pe țară și în îmbunătățirea muncii de viitor a membrilor Asociației Științifice a Tehnicienilor din București.

Lucrările conferinței, conduse de tovarășul inginer M. Florescu, ministru adjunct la Ministerul Industriei Metalurgice și Industriei Chimice, au relevat bucuria muncitorilor, tehnicienilor și a inginerilor noștri pentru largile perspective ce s'au deschis tehnicii noastre, pentru inovațiile obținute, precum și dragostea nemărginită și recunoștința adâncă a acestora pentru ajutorul neprecupețit pe care Uniunea Sovietică, marea noastră prietenă, ni-l dă în știință și în tehnică.

Darea de seamă prezentată de tovarășul inginer Alex. Săucan a arătat atât realizările cât și lipsurile Filialei București, făcând, totodată, prețioase propuneri în vederea lărgirii colaborării între ingineri, tehnicieni și muncitori, în sprijinirea efectivă a inovatorilor și în intensificarea ajutorării tehnico-științifice a muncitorilor prin cercurile A.S.T.

In cadrul discuțiilor, la care a participat un mare număr de muncitori, ingineri și tehnicieni, s'au arătat și alte realizări. S'a vorbit, de pildă, despre introducerea sistemului de lucru în lanț la repararea vagoanelor, despre aplicarea metodei stahanovistei sovietice Nina Nazarova, despre inițiativele importante ale unor cercuri A.S.T. de a alcătui manuale tehnice și de a organiza o documentare sovietică de specialitate.

Printre cei care s'au înscris la cuvânt, tovarășul ing. prof. Cristea Niculescu, inginer Gheorghian, Stancu, Eremia și alții au cerut Comitetului Filialei ca pe viitor să sprijine mai bine și mai organizat pe membrii Asociației în ce privește ridicarea nivelului politic și ideologic. Tovarășul ing. Tuzu Ion, vorbind în numele cercului A.S.T. dela „23 August" a chemat la întrecere toate cercurile A.S.T. din Capitală și a propus înființarea unui drapel roșu al cercului A.S.T. fruntaș din Capitală.

După discuții, comisia de candidare a propus noua conducere a Filialei A.S.T. București, precum și delegații la Congres, care au fost votați în unanimitate. Printre cei aleși sunt și mulți profesori: prof. ing. dr. C. Nenițescu, membru corespondent al Academiei R.P.R., laureat al Premiului de Stat, prof. ing. I. S. Gheorghiu, membru corespondent al Academiei R.P.R., prof. N. Dinculescu, ing. șef al I.S.P.E. și alții.

La sfârșitul Conferinței s'a votat o moțiune pentru pace, care a prilejuit o puternică manifestare de dragoste pentru marele conducător al frontului păcii, tovarășul Stalin. Intr'o atmosferă de entuziasm general, conferința a hotărît, deasemenea, trimiterea unei telegrame omagiale către tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, conducătorul iubit al Partidului nostru.

—o—

POȘTA REDACȚIEI

● **MOISE GEORGE, comuna Horman, raionul Agnita.** Trimiteți-ne date amănunțite în legătură cu modul de organizare și de activitate al „Adunării generale a elevilor" și în special în legătură cu rezultatele obținute până acum în ceeace privește disciplina, frecvența și învățătura elevilor din școala d-voastră.

—o—

IN ATENȚIA INVĂȚĂTORILOR ȘI PROFESORILOR DE LIMBA ROMÂNĂ DELA ȘCOLILE CU LIMBA DE PREDARE A NAȚIONALITĂȚILOR CONLOCUITOARE

Pentru a veni în ajutorul cadrelor didactice care predau limba și literatura română la școlile naționalităților conlocuitoare și care au întâmpinat greutăți din cauza lipsei de manuale și a materialului prea încărcat la istoria literaturii române, M.I.P. a trimis tuturor școlilor instrucțiuni cu privire la predarea și recapitularea materiei de limbă și literatură română pentru etapa finală a anului școlar.

Invățătorii și profesorii vor ține seama de indicațiile date în aceste instrucțiuni la organizarea recapitulării materiei și la examinarea elevilor, cu prilejul încheerii anului școlar.

Pregătirea examenelor în învățământul superior

La 10 Iunie vor începe în toate instituțiile de învățământ superior examenele semestrului de primăvară. Aceste examene constitue un bilanț al muncii depuse de studenți și de cadrele didactice de-a-lungul întregului an școlar. Cele câteva săptămâni care ne mai despart de începerea examenelor trebue să fie un prilej de aprofundare și repetare a tuturor disciplinelor predate, de largă mobilizare a fiecărui profesor și a fiecărui student în lupta pentru câștigarea bătăliei examenelor.

Timpul care ne desparte de examene trebue să fie folosit pentru o muncă încordată de îndrumare și ajutorare a tuturor studenților și, în special, a celor rămași în urmă, pentru însușirea temeinică a materialului predat în cursul anului.

In acest an școlar, instrucțiunile pe care le-a dat Ministerul Invățământului Public pentru pregătirea examenelor au fost trimise din timp facultăților și institutelor. Ele au fost apoi discutate pe larg în ședința Ministerului cu cadrele de conducere ale unităților de învățământ superior din toată țara. Multe dintre institutele și facultățile noastre au luat din timp măsurile necesare pentru justa aplicare a instrucțiunilor Ministerului, pentru încheierea cu succes a cursurilor și pentru buna desfășurare a examenelor. Printre acestea sunt Școala Superioară Pedagogică din București, Institutul de Limba și Literatura Rusă „Maxim Gorki", Institutul de Științe Economice și Planificare din Iași, etc. Universitatea „Victor Babeș" din Cluj sau Facultatea de Științe Juridice din București urmăresc îndeaproape situația încheerii anului universitar. Pentru o cât mai bună pregătire în vederea examenelor, Universitățile „Babeș" și „Bolyai" din Cluj se preocupă activ de îndrumarea studiului individual al studenților. Facultatea de Geologie-Geografie din București a organizat pentru studenții aflați în producție ore practice suplimentare, seminarii și lecții rezumative.

Nu peste tot însă s'a arătat aceeași grijă pentru buna desfășurare a pregătirilor în vederea examenelor. La Universitatea „Al. I. Cuza" din Iași, la Universitatea „C. I. Parhon" din București, la Institutul Medico-Farmaceutic din București sau la Institutul de Căi Ferate nu s'a început încă mobilizarea în vederea pregătirii examenelor. La multe facultăți nu sunt încă afișate chestionare și bibliografia cerută pentru examene. Răspunderea acestor lipsuri o poartă în mare măsură și Direcția Invățământului Superior din Ministerul Invățământului Public, care s'a mulțumit numai cu îndrumările date și nu a controlat pe teren aducerea lor la îndeplinire.

Pentru a pregăti cât mai bine atât perioada de repetare și sintetizare a materiei cât și desfășurarea examenelor toate instituțiile de învățământ superior vor trebui să întocmească până la 20 Mai planuri de muncă amănunțite și concrete. Odată întocmite, planurile trebue prelucrate temeinic, pentru a fi bine cunoscute de toți cei chemați să le aplice.

Pentru ca planul de muncă să dea într'adevăr rezultate bune, trebue întărit controlul aplicării lui. Șefii de catedră, decanii și rectorii sunt datori să controleze îndeaproape îndeplinirea sarcinilor prevăzute în plan. Acest control trebue să fie sistematic și nu sporadic, pentru a ajuta la înfăptuirea în bune condiții a sarcinilor prevăzute în plan. Orice inovație trebue popularizată spre a se putea generaliza. Greșelile și lipsurile constatate trebue înlăturate din vreme. Spre a trage învățăminte din aceste lipsuri și greșeli, ele trebue să fie prelucrate cu toate cadrele didactice ale instituției respective. Urmărindu-se astfel îndeplinirea sarcinilor se vor putea generaliza multe experiențe bune, se vor evita multe greșeli, se vor putea îmbunătăți metodele pedagogice ale cadrelor didactice, va crește mult nivelul învățăturii studenților.

Raportarile primite la Minister în urma sesiunii de examene din Ianuarie oglindesc în bună parte tocmai această lipsă; afară de unele excepții, cadrele de conducere ale instituțiilor de învățământ superior nu au cunoscut în amănunțime nici situația pregătirii în vederea examenelor, nici desfășurarea lor. Ceva mai mult, nu a existat, deși Ministerul a cerut prin instrucțiuni speciale, nicio analiză critică bazată pe concluziile cifrelor culese din examene: câți studenți nu s'au prezentat la examene și din ce cauze, ce măsuri s'au luat, câți corigenți au fost și la ce discipline în special, care sunt cauzele reale ale corigențelor, care e raportul față de situația anului precedent și ce concluzii generale se pot trage din aceste date. Desigur că aceste concluzii care ne redau bilanțul situației și ne arată ce avem de făcut în viitor, nu pot fi trase decât dacă ele rezultă dintr'un control serios al pregătirii și desfășurării examenelor, întărit de o analiză adâncă a rezultatelor obținute.

Pentru a asigura o cât mai justă desfășurare a examenelor, conducerile instituțiilor de învățământ superior vor trebui să studieze îndeaproape chestionarele și bibliografia afișată pentru examene. Acestea constitue o problemă care cere multă atenție. Au existat cazuri, ca acela al profesorului Repciuc dela Facultatea de Medicină Generală din București, care a afișat câteva sute de probleme. S'a întâmplat uneori ca listele să cuprindă doar câteva titluri, câteva capitole ale disciplinei (I.S.E.P.-București). Și într'un caz și în celălalt rezultatul e același: în loc să fie ajutați, studenții sunt derutați. Chestiunile date pentru examene trebue astfel alese în colectivul catedrei, încât examinatorul să-și poată da seama de nivelul cunoștințelor pe care și le-au însușit studenții, de felul cum se orientează practic în disciplina respectivă. Este bine ca problemele chestionarului să fie astfel întocmite, încât îmbinarea a două sau trei probleme pe același bilețel, probleme pe care studentul va fi chemat să le desvolte în examen, să cuprindă cât mai multe aspecte ale disciplinei respective. Astfel, examinatorul va avea o perspectivă mai largă și mai justă asupra pregătirii studenților.

In ziua de 26 Mai cursurile vor lua sfârșit. Discipline programate din timp, prin planuri calendaristice, pentru semestrul de primăvară se termină. Acolo unde aceste planuri nu au fost judicios întocmite sau au lipsit, ca de pildă la unele catedre dela I.S.E.P. București sau dela Universitatea „Al. I. Cuza"-Iași, se va proceda la comprimarea cursurilor.

Intre 26 Mai și 5 Iunie are loc perioada de repetiție a materiei. In acest răstimp, catedrele își vor programa lecții de sinteză și de repetare a problemelor de bază, mai dificile, din cadrul disciplinei respective. Această recapitulare trebue să aibă un caracter activ, în seminarii ori în ore de consultații. Catedrele de științe sociale vor organiza seminarii recapitulative și vor mări numărul orelor de consultații. Ele vor putea sprijini celelalte catedre, indicând cele mai bune metode de recapitulare a materiei ca și metodele cele mai juste de examinare.

Pentru o bună pregătire a examenelor, conducerile institutelor de învățământ superior trebue să colaboreze cât mai strâns cu organizațiile U.T.M. și cu sindicatele de studenți care au un rol deosebit de important în mobilizarea studenților pentru îmbunătățirea frecvenței, pentru întărirea disciplinei și pentru organizarea muncii de repetare a materiei.

Baza pregătirii studenților trebue să rămână studiul individual. De aceea, în această perioadă, numărul de ore obligatorii pentru studenți nu va trece de 36 pe săptămână. Este bine ca, pentru studenții rămași în urmă, catedrele să inițieze ore de meditații, folosind personalul didactic ajutător. Pentru studenții scutiți de frecvență, aflați în producție, trebue să se accentueze ajutorul dat până în prezent, acolo unde acest ajutor există, sau să ia ființă acolo unde nu există. Trebue reamintită, ca o problemă importantă, necesitatea unei permanente îmbunătățiri a frecvenței.

Conducerile instituțiilor de învățământ superior trebue să se îngrijească îndeaproape de completarea bibliotecilor cu materialul bibliografic necesar, cu manuale și cursuri litografiate. In același timp, ținând seama de posibilități, bibliotecile vor organiza mici biblioteci provizorii în cămine.

O problemă de cea mai mare importanță este grija pentru bunul mers al căminelor și cantinelor. Conducerile unităților de învățământ superior trebue să se intereseze îndeaproape de condițiile de viață și de muncă ale studenților, luând măsurile necesare pentru o cât mai bună alimentare și pentru asigurarea odihnei lor. In tot acest timp se va păstra în cămine o cât mai bună disciplină, pentru a înlesni studenților condiții prielnice unei pregătiri serioase.

Dacă în cele câteva săptămâni care ne mai despart de examene, fiecare student e dator să studieze temeinic și să aprofundeze disciplinele ce i s'au predat, să învețe individual și să dea o mână de ajutor colegilor rămași în urmă din grupa sa, să facă toate sforțările pentru a-și însuși temeinic cursurile predate, cadrele didactice trebue să le dea îndrumarea și ajutorul necesar, în special celor rămași în urmă, pentru ca toți studenții să dobândească o temeinică cunoaștere teoretică și practică a fiecărei discipline.

Datoria profesorilor este aceea de a forma cadre care să fie nu numai cunoscătoare ale disciplinelor predate, ci să știe să aplice cunoștințele predate, ajutând astfel la desvoltarea continuă a științei, culturii și artei puse în slujba poporului, pentru înflorirea Patriei.

C. MARCU
Director al direcției învățământului superior din M. I. P.

In raionul Lehliu trebue să se acorde mai multă atenție muncii pe care o duc școlile

Este un lucru îndeobște cunoscut că munca de instruire și educare a tineretului, ca și munca politică-culturală de luminare a masselor au o importanță deosebită în opera de construire a socialismului în Patria noastră. Partidul și Guvernul acordă o mare însemnătate activității pe care o desfășoară învățătorii și profesorii, creindu-le condiții din ce în ce mai bune pentru a-și putea duce cu cinste la îndeplinire sarcinilor lor.

In multe regiuni și raioane se arată grijă pentru desvoltarea învățământului. Comitetele Executive ale Sfaturilor Populare și secțiile de învățământ din acele locuri se preocupă îndeaproape de activitatea învățătorilor și a profesorilor și iau măsuri pentru ca această muncă să se desfășoare cât mai bine. Dar există și cazuri care ne arată că nu peste tot se aplică îndrumările Partidului și ale Guvernului în această privință, că nu peste tot se înțelege importanța școlii. In raionul Lehliu din regiunea Ialomița, de pildă, Comitetul Executiv al Sfatului Popular nu sprijină cum ar trebui desvoltarea învățământului, și uneori la măsuri care împiedică munca școlilor. Multe dintre localurile de școală din raionul Lehliu sunt prost întreținute, neîngrijite, în paragină. Școala din comuna Ileana se află într'o delăsare condamnabilă. Școala din Lehliu, de asemeni este murdară și prost întreținută. Localul internatului dela școala din comuna Brătia este neîngrijit, iar mâncarea ce se dă aici elevilor este insuficientă și neconsistentă.

Școlile din raionul Lehliu au lipsuri mari și în ceeace privește munca didactică. Acum, în preajma încheerii anului școlar, în multe sate din acest raion frecvența elevilor a slăbit. La Școala Elementară din Gurbănești, frecvența a scăzut în luna Aprilie la 85 la sută. Elevii școlilor din Brătia și din Gurbănești nu și-au însușit cunoștințe temeinice de scriere și vorbire. Profesorii de limba română și de matematici dela școala elementară cu șapte clase din comuna Lehliu au planuri de lecții formale, superficiale, întocmite în grabă. Unii, cum este de pildă tovarășul Grigoriu dela Școala Elementară din Gurbănești, nici nu-și fac regulat planuri de lecții. Alții, cum este directoarea Școlii Elementare din Lehliu lipsesc nemotivat dela școală.

Nici munca de alfabetizare nu a fost dusă cum trebue în raionul Lehliu. In comuna Vlădiceasa acțiunea de alfabetizare s'a desfășurat în condiții grele, cu rezultate nesatisfăcătoare.

Multe din aceste lipsuri în desvoltarea învățământului din raionul Lehliu se datoresc cadrelor didactice, care nu duc o mai stăruitoare muncă de organizare, de instruire și de educare a copiilor, care nu-și planifică mai temeinic lecțiile, care nu studiază metodicile și literatura pedagogică spre a-și însuși cele mai bune metode de predare. Dar aceste lipsuri sunt și o consecință a conducerii slabe din partea secției raionale de învățământ. Șeful secției nu a știut să-și organizeze munca de control și îndrumare și nu a arătat un interes pentru bunul mers al învățământului în raionul de care răspunde. El are în cadrul Sfatului Popular raional prea multe sarcini fără legătură directă cu școala și a neglijat problema principală — învățământul.

Comitetul Executiv al Sfatului Popular din raionul Lehliu nu se interesează de problemele școlilor din raion, nu se preocupă de buna lor administrare și funcționare, nu veghează, împreună cu cadrele didactice, ca în perioada muncilor agricole să nu scadă frecvența, nu ajută suficient munca de alfabetizare. Dimpotrivă, Comitetul Executiv al Sfatului Popular raional a dat dispoziții cadrelor didactice să îndeplinească sarcini care n'au legătură directă cu misiunea lor de frunte, cu învățământul.

Invățătorii și profesorii dela majoritatea școlilor din acest raion sunt folosiți de către organele Sfatului Popular la diferite munci în afara școlii. Astfel în satul Lehliu, delegatul pentru însămânțări al raionului a suspendat o ședință a consiliului pedagogic pentru ca învățătorii și profesorii să participe la ședința de instructaj în vederea campaniei de însămânțări. Același lucru s'a întâmplat și în comuna I. C. Frimu.

Cadrele didactice dela școlile elementare din Lehliu și I. C. Frimu au întocmit carnete pentru colectarea laptelui, au făcut statistica însămânțărilor, au contribuit la mobilizarea sătenilor în munca agricolă, etc.

Invățătorii din Gurbănești, Preasna, Cojofana, Codreni și Valea Presnei au fost mobilizați în aceleași munci legate de perioada însămânțărilor ,unii din ei lucrând la alcătuirea unor tabele și statistici până la miezul nopții. In aceste sate, 10 învățători și profesori au primit sarcina de șefi de sectoare agricole și au vizitat zilnic pe săteni la domiciliu 2-3 ore dimineața înainte de începerea cursurilor și tot atâta timp seara. O învățătoare dela Școala Elementară din comuna Lehliu-Gară a fost scoasă dela clasă și trimisă să lucreze până la miezul nopții, la verificarea tabelelor de însămânțări și la întocmirea unor situații.

Consecința acestei supraîncărcări cu atribuții în afară de școală este că învățătorii și profesorii nu mai dispun de timpul necesar pregătirii pentru o bună muncă în școală. Multiplele sarcini extrașcolare îl împiedică pe directorul școlii din comuna Lehliu, Robe Ion să se ocupe de învățământ, să se pregătească temeinic pentru lecții, să citească pentru a dobândi o cât mai bună pregătire profesională, ideologică și politică. Acelaș lucru se întâmplă cu cadrele didactice din comuna Gurbănești. Unii învățători sunt ocupați, în multe zile, dela 5 dimineața până la 12 noaptea, continuu. Timpul liber pentru studiu le lipsește cu desăvârșire. De aceea ei nu-și pregătesc lecțiile decât în pripă, noaptea târziu ori înainte de a intra în clasă. E firesc ca materia pe care o predau să nu fie adâncită, ca metoda de predare să lase de dorit și deci clasele să fie slab pregătite.

Această stare din raionul Lehliu, dăunătoare învățământului, trebue grabnic îndreptată. Comitetul Executiv al Sfatului Popular raional este dator să înțeleagă și să aprecieze just misiunea învățătorilor și a profesorilor. Să nu-i mai folosească în munci administrative fără nicio legătură directă cu învățământul. El trebue să înțeleagă clar că principala sarcină a învățătorilor și profesorilor este să instruiască și să educe tineretul. Comitetul Executiv al Sfatului Popular al raionului Lehliu trebue să acorde toată atenția desvoltării învățământului în raion ajutând școlile și cerând cadrelor didactice să-și îndeplinească în primul rând îndatorirea lor de căpetenie — munca de predare în școală și culturalizarea masselor muncitoare, muncă și mai intensă pentru încheerea cu succes a anului școlar.

In atenția cadrelor didactice

Duminică 27 Mai 1951 va avea loc în toată țara recensământul copiilor în vârstă de 7 ani și al celor necuprinși în școli în vârstă de 8-12 ani, care urmează a fi înscriși în anul școlar 1951-1952.

— Invățători și profesori depuneți toată stăruința pentru reușita deplină a recensământului, antrenând în această acțiune organizațiile de massă. Străduiți-vă ca nici un copil de vârstă școlară să nu rămână în afara recensământului.

In felul acesta veți contribui la secarea izvorului neștiinței de carte și la ridicarea nivelului cultural al poporului muncitor, obiectiv principal al revoluției culturale în Patria noastră.

Note politice externe

Turbând de mânie, imperialiștii britanici amenință Iranul cu intervenția armată.

Capitaliștii englezi și uneltele lor politice, laburiștii lui Attlee, se arată, într'adevăr, inconsolabili, neputându-se deloc deprinde cu ideea de a pierde controlul asupra petrolului persan, în urma naționalizării terenurilor petrolifere din această țară și a exproprierii societății „Anglo-Iranian Oil". Deaceea, deși guvernul din Teheran a promis că-i va despăgubi „în mod integral" și că va continua să le livreze cu precădere petrol, monopoliștii din Londra declară că nu pot totuși admite naționalizarea și că, la rigoare, își rezervă „dreptul" de a trimite trupe pentru a garanta privilegiile lui „Anglo-Iranian".

Cum primul ministru persan, d-rul Mossadik, a avut „imprudența" să afirme că „Iranul este un stat suveran" și că „nimeni nu se poate amesteca în afacerile sale interne", i s'a dat a înțelege că dacă se încăpățânează în această atitudine, s'ar putea să aibă a regreta amarnic. Ceeace vroia să însemne, în cuvinte mai clare, că dacă el nu cedează presiunilor britanice, va avea de împărtășit soarta jalnică a predecesorului său, Razmara, primul ministru iranian asasinat acum câteva luni de către agenți imperialiști pentru a fi îndrăznit să ducă o politică „prea independentă". Deîndată, înțelegând că nu este vorba de o platonică amenințare, d-rul Mossadik s'a refugiat în localul Parlamentului din Teheran, declarând că viața sa se află în grav pericol și solicitând ospitalitatea membrilor Adunării Naționale. De șase zile, primul ministru al Iranului se află în acest refugiu, de teama revolverelor Intelligence Service-ului.

Iată la ce grad de decădere morală a ajuns politica externă a Angliei sub laburistul Morrisson, care amenință cu asasinarea pe șeful guvernului persan și cu intervenția armată pe poporul persan, — Iranul fiind o țară reputată suverană, membră a O.N.U.-ului și al cărui reprezentant Entezam, este actualmente președintele Adunării Generale a Națiunilor Unite! Și pentru ce asta? Pentru că petrolul iranian, pe care imperialiștii englezi s'au obișnuit să-l controleze din 1912, a fost naționalizat. Și culmea e că a fost naționalizat după tipicul „naționalizărilor" efectuate în Anglia de însuși guvernul Attlee și cu care acesta are nerușinarea de a se lăuda.

„Morală" de șacali, „morală" laburistă!

Atitudinea cabinetului din Londra a stârnit nu numai protestul vehement al poporului din Iran, dar și indignarea masselor din celelalte țări „protejate" din Orientul-Mijlociu și Apropiat.

Astfel, după cum anunță „Associated Press", ostilitatea contra imperialiștilor britanici este atât de mare în Irak, unde deasemenea poporul cere naționalizarea societății „Irak Petroleum Company", încât primul ministru irakian s'a văzut silit să declare în Parlamentul din Bagdad că guvernul său „așteaptă prima ocazie pentru a denunța tratatul de alianță dintre Anglia și Irak". Violente manifestații anti-britanice continuă, la fel, să aibă loc și în Egipt. Acum câteva zile, un deputat a rupt, în mod simbolic, depe tribuna Parlamentului din Cairo, o copie a tratatului anglo-egiptean din 1936, întreaga adunare ridicându-se pentru a-i aplauda gestul. Un alt deputat egiptean a fost deasemenea aplaudat unanim de Parlament, atunci când a cerut întreruperea definitivă a negocierilor anglo-egiptene, renunțarea la orice „ajutor" american și încheierea unui tratat de neagresiune și amiciție cu U.R.S.S.

Dar pozițiile imperialiste nu se află sguduite numai în Orientul Mijlociu și Apropiat. Un element deosebit de remarcabil este că bazele imperialismului american au ajuns a fi periclitate în chiar așa zisa Emisferă Apuseană, adică pe însuși teritoriul Americii Centrale și de Sud considerat ca „fieful sigur" al Wall-Street-ului.

După cum s'a putut constata cu prilejul recentei Conferințe dela Washington a miniștrilor de Externe ai țărilor din Uniunea Pan-americană, opoziția masselor din țările respective împotriva politicii de mizerie și război a guvernului Statelor Unite este în continuă creștere.

In ultimele zile, trei noi fapte au venit să demonstreze că această opoziție populară ia forme tot mai active. Astfel, Arbenz, președintele Guatemalei, luând o atitudine net potrivnică politicii externe a Statelor-Unite, a precizat public că „nici un soldat din Guatemala nu va fi trimis să se bată în cazul unui viitor război mondial", deși o rezoluție a pomenitei Conferințe dela Washington obligă la o asemenea participare militară toate țările sud-americane. Al doilea fapt: Arias, omul de paie pe care Wall-Street-ul îl înscăunase ca președinte al Republicii Panama și care a încercat să instaureze un regim de dictatură, conform ordinelor Departamentului de Stat, a fost răsturnat de revolta poporului, după o grevă generală care a paralizat întreaga activitate a țării. Al treilea fapt: în ciuda unei sălbatice prigoane, la alegerile prezidențiale din Bolivia, Pas Estensoro, candidatul tuturor forțelor progresiste, a obținut cel mai mare număr de voturi.

Aceste întâmplări au avut un imens răsunet în toate țările din America Centrală și de Sud, unde forțele democratice luptă curajos împotriva imperialismului yankeu, pentru independență, progres și pace.

Pământul se mai cutremură sub călcâiul imperialiștilor în chiar cuprinsul propriilor lor metropole. In Statele-Unite, greva textiliștilor continuă, în ciuda samavolniciilor teroriste ale Administrației Truman. Deasemenea, în Anglia, Franța și Italia, ca și în Germania Occidentală și în Austria ocupată de puterile imperialiste, grevele se țin lanț, massele impletind lupta lor pentru revendicări economice cu lupta lor dârză pentru independență și pace. Sub acest aspect, deosebit de însemnată este situația din Spania despotului Franco, unde peste capul tiranului și în ciuda celei mai bestiale prigoane teroriste, muncitorimea din mai toate regiunile țării continuă grevele și manifestațiile ei contra regimului franchist, contra foametei și a războiului.

Oriunde își aruncă ochii lor lacomi, vampirii din Wall-Street constată astăzi eșecurile multiple ale planurilor lor mârșave. Deaceea, cuprinși de disperare, ei accelerează dement preparativele lor în vederea deslănțuirii unei agresiuni generale.

Popoarele, însă, veghează. Strâns solidare în marele front al păcii, în frunte cu marea Uniune Sovietică, ele continuă să ridice un invincibil baraj în fața instigatorilor la un nou măcel mondial. Sutele de milioane de semnături ce s'au și strâns pe Apelul pentru încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci puteri, demonstrează clocotitoarea voință de pace a tuturor popoarelor globului.

Pacea va birui.

Un ajutor prețios pentru studenți cu prilejul actualei seziuni de examene

In vederea pregătirii examenelor de sfârșit de an și a examenelor de Stat Institutul de Studii Româno-Sovietic al Academiei R.P.R. pune la dispoziția studenților un bogat material documentar în traducere românească.

Traducerile din periodicele științifice sovietice — clasate pe ramuri de specialitate — pot fi consultate la Biblioteca Institutului, zilnic între orele 8—20 și Duminica între orele 9—12. Studenții au deasemenea posibilitatea de a împrumuta copii după aceste traduceri. Un corp de referenți de specialitate stă la dispoziția cititorilor pentru consultații bibliografice și pentru consultarea lucrărilor în limba rusă, înlesnind astfel cercetarea materialului științific.

Materialul documentar pe care I.S.R.S. îl pune la îndemâna studenților constitue un prețios îndreptar în studiul lor, dându-le prilejul de a-și însuși mai temeinic cuceririle și orientarea teoretică a științei sovietice.

BIBLIOGRAFIE

Pentru pregătirea lecțiilor de repetiție și sinteză din perioada de încheere a anului școlar, recomandăm:

— **Pedagogia** — prof. I. A. Cairov cap. V, pag. 154—158. (ediția I).
— **Broșura a IV-a de pedagogie**, cap. XI, pag. 52—56.
— **Să repetăm bine cele învățate** (articol din „Ucitelskaia Gazeta" Nr. 16, 1951).
— **Lecțiile de repetiție** de I. Popov (articol apărut în „Sovietskaia Pedagogika" Nr. 3 din Martie 1951).
— **Repetiția.** Articol apărut în „Gazeta Invățământului" Nr. 6 din 14 Mai 1949. (După Cursul de pedagogie al lui Esipov și Goncearov).
— **Profesorul în preajma examenelor** de A. Solomaha. Articol apărut în „Gazeta Invățământului" Nr. 6 din 14 Mai 1949. (După „Narodnoe Obrazovanie" Nr. 3).
— **Ultimele lecții de sinteză**, de V. Kliușnikov. Articol apărut în „Gazeta Invățământului" Nr. 8 din 27 Mai 1949.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26. Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA „Scrisul Liber", Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5. Telefon: 4.92.96. ABONAMENTE: Anual 250 lei 6 luni. 130 lei: Instituții anual. 500 lei.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL III Nr. 112 | 4 PAGINI 5 LEI | VINERI 25 MAI 1951

In acest număr:

- Pentru o justă desfășurare a examenelor. (pag. I-a).
- Invățătura marxist-leninistă despre morală — bază a educației morale în școala sovietică. (pag. II-a).
- Invățătura marxist-leninistă despre morală — bază a educației morale în școala sovietică (pag. 2-a).
- Repetarea chimiei în ultima clasă. (pag. II-a).
- In legătură cu examenul de fizică (pag. II-a).
- Examenele, prilej de adâncire a studiului marxism-leninismului. (pagina III-a).
- Să trecem cu succes examenele. (pagina III-a).
- Știința în slujba construirii socialismului. (pag. IV-a).
- Biroul Sindicatului Invățământ din raionul „Gh. Gheorghiu-Dej" sprijină încheierea anului școlar. (pag. 4-a).

Pentru o justă desfășurare a examenelor

de TATIANA BULAN
Consilier ministerial
în Ministerul Invățământului Public

Câteva zile ne mai despart de examene. In curând, învățătorii și profesorii vor face bilanțul muncii întregului an școlar, vor putea să aprecieze realizările lor în lupta pentru înarmarea generației noastre tinere cu cunoștințe, pentru educarea ei în spiritul comunismului.

Examenele constituie o etapă de mare răspundere în activitatea școlară și ele necesită o pregătire atentă și bine chibzuită. Școlile noastre au început această pregătire încă din luna Februarie, în urma conferinței ținută la Ministerul Invățământului Public cu șefii secțiilor de invățământ, la care s'au stabilit sarcini concrete și metode de lucru în vederea pregătirii încheerii anului școlar. In acest moment, munca aceasta se apropie de sfârșit. Cum trebue să fie folosite cele câteva zile rămase până la examene, cum trebue pregătite și cum trebue să se desfășoare examenele?

Incepând de luni 26 Mai, școlile nu mai lucrează după orariul lor obișnuit din cursul anului. Timpul acesta trebue să fie folosit pentru a mai completa acele lacune care au mai rămas în cunoștințele elevilor după recapitularea materiei. Nici acest lucru însă nu poate fi făcut sporadic, neplanificat, deoarece, începând dela clasa V-a în sus, aceste eforturi ale profesorilor riscă să se încalece, supraîncărcând elevii. Deaceea, orele pe care profesorii le mai dau elevilor, la nevoie, în această perioadă, trebue să fie coordonate prin grija dirigintelui clasei, sub îndrumarea generală a directorului și a consiliului pedagogic. Această muncă trebue astfel organizată încât, în orice caz, să li se rezerve elevilor două zile de odihnă completă în ajunul examenelor.

Cadrele noastre didactice, conducerile școlilor, organele de îndrumare și control trebue să fie bine lămurite asupra caracterului pe care trebue să-l aibă examenele Pentru ca examenul să poată fi o serioasă verificare a cunoștințelor elevilor, trebue să se tragă învățăminte din experiența anilor anteriori, din deficiențele care au ieșit la iveală în cursul examenelor din anul trecut. Astfel, în unele scoli s'a socotit că lupta pentru un număr cât mai mare de promovați și de absolvenți poate fi dusă în dauna calității cunoștințelor. Au fost cazuri când, în loc să se îngrijească din vreme de asigurarea unor cunoștințe trainice ale elevilor, de consolidarea acestor cunoștințe, de ajutorarea elevilor rămași în urmă la învățătură, unele cadre didactice au dat dovadă de lipsă de răspundere în perioada examenelor, promovând elevi al căror nivel de cunoștințe nu le îngăduia să poată face față programei anului următor. S'a întâmplat ca unii profesori să dea note de trecere în dorința de a fi scutiți de eventuale eforturi pentru pregătirea corigenților.

Suntem departe de a recomanda cadrelor noastre didactice să manifeste la examen o severitate excesivă. Este știut că pot fi elevi care și-au însușit bine sau satisfăcător cunoștințele în cursul anului, dar care să se prezinte slab la examene, din cauza emoției, a oboselii, etc. Aceste lucruri se pot evita prin întreaga atitudine a cadrelor didactice față de elevi mai ales în perioada pregătirii și desfășurării examenelor. Arătându-se prietenoși și plini de înțelegere față de elevi, profesorii vor inspira elevilor calm și încredere în propriile lor forțe.

Pe de altă parte însă, elevii trebue să fie convinși că nu pot promova decât pe baza unor cunoștințe temeinic asimilate. Lupta pentru promovare, ajutorarea elevilor, toate acestea se desfășoară până la examene. Examenul trebue să fie o verificare cinstită a rezultatelor reale ale muncii. Nu trebue să se uite nicio clipă că marea sarcină pe care poporul muncitor, pe care Partidul nostru și Guvernul au încredințat-o școlii — înarmarea tineretului cu comorile științei și culturii, pregătirea cadrelor necesare construirii socialismului — cere din partea noastră îndeplinirea Planului de Stat nu sub forma totalurilor aritmetice din rubricile de statistică, ci prin asigurarea unor cunoștințe reale, prin pregătirea temeinică a copiilor și tineretului pe baza planurilor de învățământ și a programelor școlare existente.

Această poziție față de examene are și un mare rol educativ. Ea trebue să întărească noua atitudine a elevilor față de învățătură, să-i facă să vadă în învățătură nu o problemă de carieră personală, ci o sarcină patriotică, legată de dragostea lor față de Patrie, de dorința lor de a se înarma cu cunoștințe pentru a putea sluji poporul muncitor, pentru a contribui la înflorirea țării, la crearea unui viitor îmbelșugat și luminos, la întărirea păcii.

Pentru crearea acestei atitudini a elevilor față de examene, școlile trebue să se sprijine pe ajutorul organizațiilor U.T.M., principalul lor ajutor în educația comunistă a elevilor. Prin munca lor de zi cu zi, prin lămurirea maseei elevilor, prin exemplul personal al utemiștilor, organizațiile U.T.M. pot face foarte mult pentru a asigura, împreună cu cadrele didactice, o atitudine cinstită și serioasă față de examene a tuturor elevilor.

O problemă care se cere lămurită în legătură cu examenele este aceea a atitudinii față de fii de muncitori și de țărani muncitori. Mai există elemente răsletе care se împotrivesc ridicării de cadre din mijlocul clasei muncitoare și a țărănimii muncitoare. Oamenii care au aceasta poziție nu pot fi decât dușmani. Viața nouă care clocotește azi în școlile noastre înlătură pe dușmani dela cinstea de-a purta marele titlu de educatori, de oameni cărora poporul muncitor le-a încredințat ceeace are mai scump: viitorul său, generația tânără. Nu despre acestia vorbim astăzi. Vorbim acum despre miile de profesori și învățători cinstiți, care doresc sincer să lucreze la ridicarea copiilor ieșiți din rândurile clasei muncitoare și ale țărănimii muncitoare, ieșiți din rândurile oamenilor muncii. Se întâmplă că unii din acești tovarăși nu găsesc calea cea mai justă pentru a realiza această sarcină. Astfel, într'o conferință cu cadrele didactice ținută la Timișoara, unii învățători și profesori au spus: „Nota trebue să fie o expresie a luptei de clasă..." Acest lucru este profund greșit. Expresia luptei de clasă, dorința de a contribui la ridicarea și întărirea clasei muncitoare trebue să se manifeste în înarmarea fiilor de muncitori cu cunoștințe temeinice, fără care nu se poate concepe ridicarea cadrelor din mijlocul clasei muncitoare. Cine crede că grija față de fiii de muncitori trebue să se manifeste în promovarea lor altfel decât pe baza unor cunoștințe temeinice face un serviciu prost clasei muncitoare și construirii socialismului în țara noastră. Nota trebue să fie o expresie a cunoștințelor reale ale elevului.

In perioada încheerii situațiilor anuale ale elevilor, în ajunul examenelor, problema notării elevilor capătă în genere o importanță deosebită. Trebue să spunem că, în general, școlile au făcut un însemnat progres atât în ceeace privește controlul mai regulat al cunoștințelor elevilor cât și în aprecierea mai justă a acestor cunoștințe. Totuși mai sunt multe lipsuri care trebue lichidate. Se întâmplă încă destul de des ca o notă pusă la un obiect să nu exprime aprecierea cunoștințelor elevului la acel obiect, ci disciplina lui în timpul orei. Mai sunt cazuri când se scad note la obiecte pentru indisciplină, neglijență, pentru încercarea de a înșela, etc. Acest lucru nu este just. Aceasta scade autoritatea notei în ochii elevilor și nu dă școlii posibilitatea de a aprecia situația reală cu privire la nivelul lor de cunoștințe.

Intărirea disciplinei este una din sarcinile primordiale ale școlilor. Manifestările de indisciplină trebuesc combătute în mod energic pe toate căile: îmbunătățind munca educativă, creând elevilor preocupări care, prin caracterul lor pozitiv și totodată atrăgător, să fie o puternică armă în prevenirea actelor de indisciplină. Indisciplina poate fi combătută, prin pedepsirea abaterilor, folosindu-se pentru aceasta toate mijloacele care stau la îndemâna școlii, dela observația făcută elevului între patru ochi, până la înfierarea abaterii lui de către întreaga clasă sau școală, până la scăderea notei la purtare, până la amânarea examenelor în toamnă, etc. Este cert: abaterile care vădesc necinste(copierea, suflatul, încercarea de a modifica nota, etc.), actele care desorganizează munca clasei, trebuesc aspru pedepsite. Ele trebue pedepsite însă drept pentru ca pedeapsa să aibă întreaga ei valoare educativă. Deaceea, nota la obiect trebue să rămână numai expresia cunoștințelor reale ale elevului. Iată un exemplu din experienta unui profesor din București. Pentrucă elevul A. a copiat la teză, profesorul nu i-a primit-o. Elevul a fost judecat de întreaga clasă pentru actul de fraudă, pentrucă a vrut să înșele pe profesor și colectivul clasei, pentru lașitatea și lipsa lui de curaj de a recunoaste că nu știa tema dată, pentru lipsa de răspundere față de Patrie. Intregul colectiv al clasei, cu sprijinul organizației U.T.M. a fost mobilizat de dirigintele clasei și de profesorul respectiv. Nota la purtare a elevului a fost scăzută. Dar nota la obiect? După ce și-a exprimat mâhnirea pentru lipsa de curaj a elevului, profesorul i-a spus: „Se vede că nu cunoști materia: iți dau 10 zile pentru a mai repeta; voi fi nevoit să te controlez mai atent, deaceea vei avea două subiecte la teză".

Este cert că, acest profesor a întărit autoritatea notei și propria lui autoritate față de clasa întreagă, procedând drept.

O altă problemă importantă o formează, în această epocă, lupta pentru combaterea hotărîtă a supraîncărcării elevilor. Directorii, dirigintii și profesorii trebue să asigure ca Hotărîrea C. C. al U. T. M. și Decizia M.I.P. cu privire la combaterea supraîncărcării elevilor cu prea multe sarcini extrașcolare să fie cu strictete respectată. Mai mult, în această perioadă aceste sarcini trebue să fie reduse la minim. Cadrele didactice au deasemenea datoria de a intensifica, legătura cu familia, convingând părinții să scutească pe elevi de orice fel de munci agricole ori gospodărești, asigurând pregătirea și prezentarea lor la examene pentru a li se putea încheia situația școlară.

Examenele sunt o verificare a muncii din școală dusă un an întreg de elevi și de cadrele didactice. Organizarea lor temeinică va însemna încă un pas înainte pe drumul ridicării continue a învățământului, parte a revoluției noastre culturale, factor însemnat în construirea socialismului și apărarea păcii.

Invățătorii din Florența cer restructurarea învățământului italian

Ziarul IL PAESE publică rezoluția adoptată la sfârșitul lucrărilor conferinței profesorilor, care a avut loc recent la Florența.

Constatând decăderea morală și materială a școlii italiene datorită războaielor din ultimele patru decenii, constatând agravarea condițiilor sanitare în care trăește tineretul nostru, precum și decăderea morală și psihică a tineretului nostru reafirmăm voința noastră de a lupta pentru libertatea învățământului și pentru ca statul să-și asume răspunderea în organizarea și conducerea școlii, pe baza principiilor sancționate de Constituția Republicii

In acest scop este necesar ca guvernanții italieni să se facă interpreții voinței populare și să ia toate măsurile menite să asigure pacea țării noastre și întregii lumi: dela pacte de pace și neagresiune până la înțelegeri directe între reprezentanții celor cinci mari puteri, dela propuneri de dezarmare până la apropierea economică și culturală între popoare, lipsită de orice barieră.

In concluzie rezoluția cere să fie examinate și solutionate de urgență următoarele probleme: 1). aceea a construcției de școli; 2) a învățământului tehnic și științific de orice grad; 3). a higienei școlare, tratamentului fizic și psihic al elevilor și asistenței lor sociale; 4). a educării tineretului școlar în spiritul păcii, democrației și muncii. (Agerpres).

ȘCOALA în ORAȘELE ȘI SATELE NOASTRE

Ne-am organizat un atelier propriu

Datorită grijii Partidului și Guvernului și eu pot urma cursurile unei școli de tip nou care ne asigură cazare, haine, rechizite, manuale și toate cele necesare pentru a ne putea îndeplini sarcina de a învăța cât mai bine spre a deveni cadre bine pregătite.

La început noi am studiat cu ajutorul profesorilor de specialitate, toate fazele de fabricație din industria textilă. In timpul orelor de practică, tehnicienii cei mai de frunte din industriile noastre ne-au explicat munca fiecărei mașini, părțile mașinii, sistemele de pornire și oprire, etc. Totuși noi nu socoteam că ne-am însușit îndeajuns materia. In orele de practică instructorul poate da explicații numai unui număr de 4-5 elevi, căci altfel ar fi stingherită muncitoarea care lucrează la mașina respectivă. Deasemeni, la întreprindere instructorii nu pot opri mașinile pentru a ne explica unele piese din cauză că ar frâna desfășurarea normală a producției. Pentru a preîntâmpina aceste dificultăți în pregătirea noastră școala, ajutată de cei mai buni tehnicieni și cu munca efectivă plină de avânt a elevilor, a organizat din mașini vechi un atelier-școală. Inaugurat încă din Decembrie anul trecut atelierul nostru școală s'a îmbogățit în cursul lunei Aprilie cu noi mașini și scule. Atelierul de țesătorie a fost înzestrat cu diferite războaie manuale și mecanice precum și cu mașinile necesare pregătirii țesutului (urzit, canetat, bobinat, etc.). Acum noi avem posibilitatea să lucrăm efectiv la mașini, iar instructorii pot opri oricând mașinile spre a ne explica greșelile, spre a ne arăta cum se montează și se demontează mașinile etc. In fața noastră se mai punea o problemă. Unele piese se stricau și trebuiau reparate. Prin grija Ministerului Industriei Ușoare, școala și-a organizat și un atelier mecanic compus din strung, polizor, menghine, etc. unde elevii, în deosebi cei care se pregătesc a deveni reparatori, repară piesele defecte.

Sunt mândră că învăț astăzi o meserie în condiții la care altădată nu se puteau gândi fiii oamenilor muncii din țara noastră, astăzi când școala te ajută să înveți pe deplin meseria, dându-ți putința să fii de un real folos la locul de muncă.

ISACOV NEVENCA
elevă la școala profesională textilă din Timișoara

Și-au ridicat notele la învățătură

La Școala Elementară de fete Nr. 2 din orașul Bacău din cele 40 de eleve incrise in clasa V-a, la sfârșitul semestrului I, 18 eleve aveau note slabe la mai multe materii de invățământ. Dintre acestea, zece erau căzute la mai mult de trei obiecte, fiind amenințate de a rămâne repetente, iar opt la 1-2 obiecte.

Prin sprijinul dat de profesori la lecții, prin temele suplimentare date elevelor pentru a fi lucrate acasă și controlate tot timpul de profesorii respectivi, precum și printr'o serie de lecții suplimentare organizate pentru elevele slabe, s'a reușit ca o bună parte din elevele căzute să-și îmbunătățească notele. Până în prezent din numărul total al elevelor căzute, 10 eleve și-au ridicat notele, ajungând la un nivel de pregătire potrivit elevelor bune. Astfel dintre cele amenințate a rămâne repetente 7 eleve au luat note bune iar dintre cele căzute la 1-2 obiecte, trei eleve au căpătat note de trecere.

Un interes deosebit in pregătirea acestor eleve a depus tovarășa Lefter Virginia profesoară de limba română, care s'a ocupat zi de zi de pregătirea elevelor slabe. Organizând just munca grupelor de invățătură, având ajutorul organizației de pionieri și antrenând în această acțiune și pe părinții elevelor, invățătorii și profesorii acestei școli au reusit să pregătească astfel o bună parte din elevele slabe. Ei trebue să depună însă. un efort tot mai sporit ca în timpul ce le-a mai rămas până la sfârșitul anului școlar să pregătească si restul elevelor care încă mai au note slabe la învățătură.

AURELIA POPA
corespondent

Mai multă atenție stării sanitare a internatului și a școlii

La Școala Elementară din Botești, raionul Huși, sunt multe lucruri care lasă de dorit. Astfel internatul acestei școli este prost întreținut, murdar și complect nehigienic. Copiii țăranilor muncitori care invață la această școală și care locuesc în internat nu au toate condițiile necesare unei bune invățături iar colectivul de învățători și profesori nu a luat până în prezent destule măsuri pentru îndreptarea lipsurilor.

Din felul cum sunt întreținute sălile de clasă, murdare, cu lozinci învechite, împânjenite și pline de praf, cu litere căzute sau desprinse și atârnând pe pereți se vede cât de puțină preocupare are conducerea școlii pentru întrumusețarea și buna îngrijire a școlii.

Cu toate că această școală a fost vizitată în cursul acestui an școlar de doi inspectori, nu se văd încă urme ale unor măsuri de îmbunătățire a muncii și niciun interes pentru crearea unor condiții bune de invățătură pentru elevi.

Secția de învățământ din raionul Huși trebue să se ocupe în mod special ca munca acestei școli să fie imbunătățită.

GH. MISTREANU
Corespondent

Rezultatele concursului școlar pe raion la Brăila

La concursul organizat în cadrul raionului Brăila pentru limba română, fizico-chimice și matematici s'au prezentat peste 500 de elevi dela toate școlile medii din localitate.

Dintre aceștia, au obținut nota maximă 43 de elevi (18 la limba română, 11 la fizico-chimice și 14 la matematici). Aceștia s'au prezentat la concursul ținut pe regiune.

Cu ocazia acestui concurs, școlile au avut prilejul să-și verifice într'o bună măsură munca lor. Astfel, este demn de remarcat faptul că din cei 43 elevi premiați pe raion, 23 sunt dela Liceul de Băeți „Nicolae Bălcescu".

Rezultatele obținute de această școală se datoresc atât eforturilor susținute ale elevilor, dragostei lor pentru invățătură, cât și muncii devotate a profesorilor școlii care s'au străduit lecție cu lecție să ajute elevii în însușirea unor cunoștințe temeinice, în formarea diferitelor deprinderi necesare adâncirii studiului.

AL. COPCEA
Corespondent

Școala elementară din comuna Cioara și-a amenajat un laborator

Sub îndrumarea profesorului de fizico-chimice, la Școala Elementară din Cioara, s'a amenajat un laborator, unde se pot face experiențele necesare lecțiilor.

In școală a mai luat ființă un colț al electricității, prevăzut și cu o mică bibliotecă care conține tot materialul ce s'a scris în legătură cu electrificarea. Sub îndrumarea profesorului de fizică, elevii au construit o serie de aparate printre care și două motorașe electrice.

Expoziția de material didactic pe raion care s'a deschis la Orăștie, oglindește cu succes munca colectivului Școlii Elementare din Cioara.

BENȚA ION
corespondent

„Așa îmi ajut școala"

Sunt paznic la Școala Profesională de Fete din orașul Roman. Citind zilnic ziarele „Scânteia" și „Viața Sindicală" am invățat cum trebue să muncesc mai bine și să mă ăchit mai conștiincios de sarcinile ce le am ca paznic al școlii.

Serviciul meu incepe la orele 21 și se termină la orele 5 dimineața. Când intru în serviciu, controlez mai întâi toate dependințele școlii spre a mă convinge că toate sunt incuiate. Controlez apoi clasele, observ să nu rămână ferestrele deschise, sting luminele din toate sălile de clasă, iar după orele 22, când elevele școlii trec la dormitoare închid poarta și toată noaptea apoi veghez spre a nu se strecura cineva care să aducă pagube școlii.

IANCOVICI MARIUS
paznic la Școala Profesională de fete din Roman

In vizită la Institutul de Imbunătățiri Funciare

Pentru a populariza printre elevii clasei a XI-a a Liceului de Băeți „Nicolae Bălcescu" din Brăila însemnătatea Institutului de Imbunătățiri Funciare din Galați, consiliul pedagogic al liceului a organizat vizitarea acestei instituții.

Zilele trecute, elevii liceului au sosit la Galați, unde au fost întâmpinați de tov. ing. Bălolu, director de studii al institutului, precum și de numerosi studenți, care au căutat să facă această vizită cât mai interesantă și mai instructivă. Elevii au asistat la cursul de matematici predat la anul I de tov. prof. I. Gr. Popescu și la cel de Mecanică, predat tot la acest an de tov. ing. Bălolu. Au vizitat apoi laboratoarele și sălile de cursuri, căminul și cantina studențească.

După amiază, pe terenul sportiv din Galați, a avut loc un match de foot-ball între reprezentativa universitară și cea a viitorilor absolvenți ai Liceului „N. Bălcescu" din Brăila ,la care au asistat decanul și profesorii Institutului de Imbunătățiri Funciare, precum și numeroși studenți și elevi.

După vizita făcută la Galați, mulți elevi și-au exprimat dorința de a ajunge studenți ai Institutului de Imbunătățiri Funciare și și-au luat angajamentul de a munci cu râvnă sporită spre a putea reuși la examene.

Sarcinile sindicatelor din învățământ pentru pregătirea și desfășurarea examenelor

Ne aflăm în perioada încheerii anului școlar. Personalul didactic din învățământul elementar, mediu și superior are prilejul să-și verifice cu acest prilej eforturile făcute pentru formarea noilor cadre atât de necesare construirii socialismului și apărării păcii.

Ministerul Invățământului Public a început acțiunea de pregătire a încheerii anului școlar încă din luna Februarie a.c. prin ședința ținută la București cu șefii secțiilor de învățământ regionale și ale orașelor de subordonare republicană.

In această acțiune, sindicatelor de învățământ le-a revenit sarcina de a sprijini Ministerul Invățământului Public pentru desfășurarea în cât mai bune condițiuni a procesului de învățământ pentru asigurarea unui număr cât mai mare de promovați.

Uniunea Sindicatelor din Invățământ a îndrumat birourile provizorii ale comitetelor regionale sindicale în vederea sporirii eforturilor lor pentru asigurarea încheerii în bune condiții a anului școlar. In timpul ce ne-a mai rămas până la examene, sindicatele de învățământ vor trebui să-și intensifice munca lor pentru o cât mai bună organizare și desfășurare a examenelor. In acest scop, fiecare grupă sindicală va trebui să analizeze modul cum au fost duse la îndeplinire hotărîrile consiliului pedagogic, hotărîri luate în baza instrucțiunilor și deciziilor Ministerului Invățământului Public. In ședințele pe care le vor ține, grupele sindicale vor analiza modul cum au fost mobilizați învățătorii, profesorii, cadrele administrative și elevii în vederea pregătirii încheerii anului școlar, cum au fost puse în aplicare instrucțiunile și deciziile Ministerului, cum și-au îndeplinit membrii grupelor sindicale sarcinile primite în consiliul pedagogic și cum au fost duse la capăt angajamentele luate în ședințele de grupă sindicală.

Rapoartele ce se vor da vor trebui să scoată în relief felul cum învățătorii și profesorii și-au sistematizat materia în cadrul lecțiilor de repetare și sintetizare, să arate de ce unii dintre învățători și profesori nu și-au terminat materia, să discute procentajul promovaților, al corigenților și repetenților, să arate modul cum au funcționat grupele de învățătură și să analizeze cauzele care au dus la rămânerea în urmă a unor elevi. De asemenea în ședințele de grupă sindicală, va trebui să se insiste asupra atitudinii și disciplinei în muncă a membrilor grupei cât și asupra sprijinului primit dela organele sindicale superioare.

In această privință, organele sindicale vor avea o permanentă grijă ca elevii, studenții și personalul didactic să nu fie supraîncărcați cu alte sarcini. Președinții birourilor regionale și raionale, împreună cu șefii secțiilor de învățământ vor trebui să stea de vorbă cu Comitetele Executive ale Sfaturilor Populare și cu conducerile organizațiilor de massă asupra importanței ce o prezintă buna pregătire a elevilor în vederea examenelor și le vor cere ajutorul în acest sens.

Membrii birourilor provizorii regionale și raionale au datoria de a asista la examene, sesizând apoi organele sindicale și administrative asupra lipsurilor și greutăților existente, în vederea înlăturării lor.

De asemeni, în tot timpul examenelor sindicatele vor trebui să popularizeze metodele bune de muncă folosite de membrii grupelor sindicale atât prin gazetele de perete și gazetele locale cât și prin „Gazeta Invățământului".

Totodată, birourile regionale vor face cunoscuți Uniunii pe toți acei care s'au evidențiat și care au avut rezultate pozitive în munca lor, spre a fi trimiși la odihnă sau pentru a fi evidențiați. Aceste evidențieri, bine motivate, vor fi făcute în colaborare cu organizația de bază din școală și cu organele administrative.

Perioada încheerii anului școlar trebue folosită și pentru îndrumarea absolvenților clasei a VII-a spre școlile pedagogice și spre școlile medii tehnice, și a absolvenților învățământului mediu spre institutele superioare.

Din experiența și rezultatele obținute în acest an școlar, învățătorii și profesorii trebue să tragă bogate învățăminte pentru viitor. Pentru aceasta este nevoie ca, la sfârșitul examenelor, să se analizeze în grupele sindicale, prin rapoarte, bine pregătite, date de către membrii grupei felul în care au fost îndeplinite hotărîrile consiliului pedagogic în legătură cu încheerea anului școlar.

Pregătindu-ne cât mai bine pentru încheierea acestui an școlar, pășim la pregătirea anului școlar viitor în condițiuni și mai bune, pentru a obține o mai bună pregătire a elevilor și studenților noștri, vom ridica pe o treaptă superioară munca de instruire și educare a tineretului Patriei noastre.

ION APOLZAN
Secretarul Uniunii Sindicatelor din învățământ

Pentru întărirea semnăturii pe Apelul Păcii!

Să educăm patrioți înflăcărați, luptători hotărîți împotriva războiului!

Am vizitat de curând, cu un grup de profesori de geografie, muzeul care înfățișează momente din lupta poporului pentru libertate. In ultima sală a muzeului ne-am întâlnit cu un grup de elevi dintr'o școală elementară. Cei mai mulți dintre ei, erau pionieri. Vioi, trecând dela o machetă la alta, dela o hartă la alta, discutau însuflețiți, sub impresia celor văzute aici și în sălile precedente.

Un tovarăș dădea explicații:

— ...30 de ani a luptat Partidul pentru socialism, pentru fericirea Patriei, pentru pace. Lupta n'a fost zadarnică. Partidul nostru a izbutit să înceapă construirea unei vieți noi. Iată de pildă, harta Planului de Electrificare...

Ochii tuturor se ridică spre hartă. Sunt beculețe multe, unele roșii pentru termocentrale, altele albastre pentru hidrocentrale. Incep să se aprindă: întâi pentru centralele existente, apoi pentru cele care vor fi construite până în 1955 și, ultimele, pentru cele ce se vor termina în 1960. Albastre, din ce în ce mai multe albastre, arătând hidrocentralele dealungul apelor, izvor nesecat de energie, necercetat de cei care urmăreau în trecut un câștig ușor, printr'o exploatare crâncenă.

Alături este macheta barajului hidrocentralei „V. I. Lenin" de pe Bistrița. Dincolo, macheta Canalului Dunăre—Marea Neagră ne oprește din nou atenția.

— Nu e greu, se aude din grupul pionierilor, = putem încerca să construim și noi o machetă la fel.

Și sunt mulți, foarte mulți acei ce doresc să cunoască amănunțit mărețele realizări din Republica noastră Populară care sub conducerea Partidului, luptă pentru socialism, pentru pace.

Odată mai mult, am înțeles sarcina ce ne revine nouă, celor care predăm geografia, pentru a face cunoscute aceste realizări în școală și în afara școlii, pentru a educa oameni care să cunoască și să-și iubească Patria, care să fie gata să o apere și să apere pacea în întreaga lume.

Am semnat zilele acestea Apelul pentru încheerea unui Pact al Păcii. Această semnătură, pe care fiecare am dat-o conștienți de pericolul ce ne amenință și hotărîți să-l înlăturăm din vreme, trebue întărită printr'o muncă necontenită și mereu mai bună.

Asigurarea încheierii anului școlar în bune condițiuni, succesul fiecărula dintre elevii noștri la examene vor fi astfel contribuția noastră, a cadrelor didactice, la crearea unui tineret nou, stăpân pe cunoștințe temeinice, luptător neînfricat pentru cauza păcii.

Dar activitatea noastră nu trebue să se limiteze numai la munca în clasă. Participarea activă la viața politică, lupta pentru desăvârșirea revoluției culturale, activitatea în cadrul comitetelor de luptă pentru pace, al căminelor culturale și al S.R.S.C. trebue să fie pentru fiecare din noi o sarcină de onoare.

Imi propun ca în timpul vacanței să organizez împreună cu elevii excursii în fabrici, gospodării colective vizite la muzee sau expediții pentru cercetarea științifică a regiunilor țării noastre. Astfel, voi face pe copii să-și cunoască și să-și iubească și mai mult țara.

Desvoltând dragostea tineretului nostru față de Patrie, față de clasa muncitoare și Partidul ei, față de Uniunea Sovietică și marele conducător al luptei pentru pace, tovarășul Stalin, putem dovedi că știm să întărim prin fapte semnătura noastră pe Apelul pentru încheerea unui Pact al Păcii.

prof. VLADIMIR ONOFREI
Școala Profesională Metalurgică I.M.S. — Câmpulung-Muscel

Am semnat pentru pace

— Nu numai copiii noștri, ci și noi învățăm la școlile din cartierul nostru, — ne-a spus muncitorul ceferist Stoicescu Roman. — Invățăm să luptăm pentru pace, să apărăm viața copiilor noștri, să apărăm bunurile cucerite cu atâtea jertfe de clasa muncitoare.

Cuvintele lui Stoicescu Roman le-am auzit repetate de numeroși părinți ai căror copii învață la școlile 51 băeți, 51 fete și 7 mixtă din raionul „Gheorghe Gheorghiu-Dej".

In cadrul ședințelor Comitetului de luptă pentru pace — care își are sediul la școala 51 fete — și în cadrul ședințelor cu părinții — la toate cele trei școli — colectivele de învățători folosesc acestea întâlniri pentru a întări lupta pentru pace a cetățenilor din cartierul lor.

Trecând pragul locuinței lui Pițigoi Dumitru, învățătorul Topan Gheorghe l-a găsit citind, împreună cu soția, caietul de compuneri al băiatului lor.

— Bine ați venit, tovarășe învățător. Tocmai citeam caietul băiatului. In fiecare rând scris de copilul nostru, sub supravegherea dumneavoastră, vedem grija Partidului și Guvernului de a crește din el un om iubitor de pace, un om care luptă pentru fericirea întregului popor muncitor.

...Ultima locuință din cartier a fost vizitată, dar învățătorii nu se duc acasă. Se reîntorc la școală. In astăseară e sărbătoare: examenul de sfârșit de an al cursului de alfabetizare. Intre alții a venit și Angheluș Petruța, ținând în brațe pe fetița ei Anișoara.

Examenul incepe. La citire, Angheluș Petruța, strângându-și copilul mai puternic la piept, repetă cu căldură cuvintele pe care le-a rostit mama Zoiei Cosmodemianskaia: „Doresc din toată inima ca niciunul dintre voi, atunci când va deveni părinte, să nu fie lovit de o durere atât de îngrozitoare".

— Zoia, — spune Petruța Angheluș, — a murit pentru ca Anișoara mea să trăiască. Ca să apăr viața Anișoarei am semnat Apelul. Știu să semnez, știu să scriu, datorită Partidului care se îngrijește de viața noastră, de fericirea noastră. Ziua de azi nu o voi uita niciodată.

Nici învățătorii nu vor uita această zi. Ea este imbold în munca lor de întărirea semnăturii pe care și ei au pus-o pe Apel, de aducere a luminii a altor oameni doritori să se înarmeze cu știința de carte, pentru a se oțeli în lupta de cucerire a păcii.

C. MAXIM

=U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ=

Invățătura marxist-leninistă despre morală — bază a educației morale în școala sovietică

de N. Boldâreov
candidat în științe pedagogice

II

Morala comunistă, isvoarele și trăsăturile ei

Intemeietorii marxism-leninismului nu s'au limitat la demascarea moralei burgheze și a sistemului burghez de educație morală. Ei au precizat în adâncime esența moralei comuniste și au arătat în mod convingător trăsăturile ei ca morală de tip nou. Morala comunistă reprezintă totalitatea normelor care determină comportarea c enilor ce construesc societatea comunistă. Normele moralei comuniste sunt o călăuză în acțiune nu n..mai pentru oamenii sovietici, ci și pentru popoarele din țările de democrație populară, care construesc socialismul, precum și pentru reprezentanții progresiști ai oamenilor muncii din lumea întreagă, care luptă împotriva exploatatorilor.

„La baza moralei comuniste, — ne învață V. I. Lenin, — este lupta pentru consolidarea și desăvârșirea comunismului". De aceea din punctul de vedere al moralei comuniste este moral tot ceeace contribue la distrugerea vechii societăți exploatatoare și la construirea societății comuniste. Tot ce împiedică aceasta este imoral.

Caracterizând aspectul moral al proletariatului din Rusia, V. I. Lenin spunea: „Fermitatea, persistența, bunăvoința și priceperea de a încerca ceva de sute de ori, de a îndrepta de sute de ori și de a atinge scopul cu orice preț — aceste calități proletariatul și le-a format în decurs de zece, cincisprezece, douăzeci de ani înainte de Revoluția din Octombrie, le-a format în timpul celor doi ani de după această Revoluție, îndurând lipsurile nemaipomenite, foametea, ruina, nenorocirile. Aceste calități ale proletariatului sunt o chezășie a victoriei proletariatului".

Clasa muncitoare este o clasă care se ridică și de aceea pesimismul și descurajarea îi sunt străine. Partidul Comunist, avantgarda clasei muncitoare, este purtătorul celor mai bune trăsături, al celor mai bune însușiri ale personalității omenești. Existența acestor însușiri a asigurat clasei muncitoare și Partidului ei o uriașă autoritate în rândurile oamenilor muncii, contribuind la antrenarea acestora în lupta împotriva capitalismului.

Morala comunistă s'a format în Uniunea Sovietică, după Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, pe baza noilor relații sociale. După ce a distrus bazele vechii societăți exploatatoare, Revoluția din Octombrie a schimbat nu numai condițiile materiale ale vieții oamenilor ci și conștiința și comportarea lor socială. A fost, după cum spune tovarășul Stalin, „...O revoluție în mințile și în ideologia clasei muncitoare". Regimul sovietic, făurit în urma victoriei Revoluției Socialiste, a asigurat oamenilor sovietici condițiile necesare unei adevărate existențe omenești. El a creat premizele pentru creșterea ideologică și culturală nemărginită a oamenilor sovietici, pentru manifestarea forțelor și a capacităților lor creatoare, pentru educarea lor în spiritul moralei comuniste. Chiar dela primii pași ai tinerei societăți sovietice, în focul luptei de clasă, în cadrul activității practice creatoare de construire a socialismului, a început procesul de schimbare și de reeducare a oamenilor, procesul de formare a omului nou, sovietic.

Cu cât se desfășoară mai cu succes construirea socialismului, cu atât crește mai rapid conștiința comunistă și se consolidează morala comunistă a oamenilor muncii. In decursul anilor construcției socialiste, omul sovietic a dobândit noi calități morale și a devenit cel mai înaintat om din lume. Intreaga orânduire, întregul regim al vieții sovietice este de așa natură încât în Uniunea Sovietică se desfășoară zilnic și neîntrerupt procesul de cultivare a înaltelor calități morale ale oamenilor sovietici, procesul de formare a omului de tip nou.

Dar acest proces de educare a omului nou nu s'a desfășurat și nu se desfășoară în mod anarhic, nu este lăsat la voia întâmplării. Educația moralei comuniste este un proces activ în care rolul conducător îl are Partidul Comunist. Schimbările în conștiința și comportarea oamenilor sovietici nu s'au produs automat, imediat după Revoluția Socialistă și imediat după transformarea bazei materiale a societății sovietice. Aceste schimbări au fost rezultatul unei activități organizatorice și educative de lungă durată. In anii construcției socialiste, Partidul Comunist a educat noile calități morale ale oamenilor sovietici, calități care s'au manifestat deosebit de puternic în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei și care se manifestă zilnic în munca creatoare și plină de abnegație a poporului sovietic.

Hotărîrile Comitetului Central cu privire la problemele muncii ideologice au avut o influență hotărîtoare asupra educației oamenilor sovietici în spiritul politicii Partidului Bolșevic. Tovarășul Stalin a arătat că baza vitală a regimului sovietic este politica Partidului Bolșevic. Această politică organizează și dirijează întreaga viață a societății sovietice, determină concepția despre lume a oamenilor sovietici, ideologia și morala lor.

Unul din cele mai importante mijloace de educație în spiritul moralei comuniste este înarmarea oamenilor cu teoria marxist-leninistă. Tovarășul Stalin arată că teoria marxist-leninistă este cea mai puternică și cea mai ascuțită armă a Partidului în lupta pentru comunism. Insușirea teoriei marxist-leniniste contribue la ridicarea conștiinței comuniste a oamenilor, la formarea concepțiilor lor comuniste asupra lumii. Conștiința comunistă și justa concepție asupra lumii au o influență hotărîtoare asupra comportării. De aceea Partidul Bolșevic și conducătorii lui, V. I. Lenin și I. V. Stalin, au atribuit, întotdeauna, o uriașă importanță propagandei marxism-leninismului și înarmării cadrelor cu această teorie.

Statul sovietic, îndrumat de Partidul Bolșevic, educă și el poporul în spiritul moralei comuniste. Una din cele mai însemnate sarcini ale statului sovietic după cum arată tovarășul Stalin, este activitatea culturală. Această activitate capătă o desvoltare deosebit de largă în zilele noastre, în perioada de trecere dela socialism la comunism. O largă rețea de instituții culturale și instructiv-educative permite statului sovietic să cuprindă sub influența sa educativă aproape întreaga populație din U.R.S.S.

Care sunt principalele trăsături ale moralei comuniste? Morala comunistă, formată pe baza noilor relații sociale, este o morală de tip nou, superior. In ea își găsește expresia superioritatea ideologiei comuniste sovietice asupra ideologiei burgheze. In societatea socialistă sunt create premizele pentru unitatea dintre concepția despre lume și comportarea oamenilor, pentru unitatea convingerilor și a acțiunilor lor comuniste. Concepția comunistă despre lume a omului sovietic asigură și comportarea lui comunistă. In aceasta constă principala trăsătură a moralei comuniste.

O foarte însemnată trăsătură a moralei comuniste este și unitatea dintre interesele personale și cele generale. Această unitate este posibilă numai în societatea socialistă în care interesele fiecărui om coincid cu interesele generale ale statului.

O trăsătură foarte însemnată a omului sovietic este atitudinea lui activă față de realitate, bazată pe caracterul activ al concepției comuniste asupra lumii, pe unitatea între teorie și practică. Concepția comunistă asupra lumii nu explică numai în mod științific lumea, ci cheamă și la transformarea ei revoluționară. Morala comunistă este morala luptei active. Oamenii sovietici educați în spiritul moralei comuniste năzuesc întotdeauna către o activitate creatoare.

O trăsătură caracteristică a omului sovietic este, de asemenea, adâncul optimism, bazat pe siguranța justeței morale a cauzei sale. Patria socialistă a dat vieții oamenilor sovietici un conținut viu și bogat, a asigurat o înflorire nemaiîntâlnită a patriotismului sovietic și a creat premizele pentru formarea unei morale noi, pătrunse de sentimentul optimismului.

Inaltul conținut ideologic al moralei comuniste constitue o importantă particularitate a acestei morale. El se explică prin faptul că formarea înaltelor calități morale ale oamenilor sovietici este bazată pe cea mai înaintată ideologie — marxism-leninismul. Această ideologie asigură superioritatea moralei comuniste asupra tuturor celorlalte morale dinaintea socialismului. La baza noii morale a omului sovietic este un înalt conținut ideologic și devotamentul fără margini față de cauza comunismului. Ideile comunismului au o influență binefăcătoare asupra poporului, ridicându-l la o noblețe și la o înălțime morală care nu a fost cunoscută până acum.

Trăsături caracteristice ale moralei omului sovietic sunt și patriotismul sovietic înflăcărat și înălțător, umanismul socialist, colectivismul, atitudinea comunistă față de muncă și față de proprietatea socială, spiritul de disciplină și de organizare, sinceritatea, cinstea și multe altele.

Pe baza învățăturii intemeietorilor marxism-leninismului, în Uniunea Sovietică s'au format multe generații de oameni care au întruchipat cele mai bune trăsături și cele mai înalte calități morale ale omului sovietic de tip nou.

Problemele principale ale educației în spiritul moralei comuniste

Intemeietorii marxism-leninismului au atribuit o mare însemnătate problemelor educației comuniste a tinerelor generații Definind sarcinile activității educative în rândurile tineretului, V. I. Lenin, în cuvântarea sa istorică dela cel de al III-lea Congres al Comsomolului, a spus: „Intreaga muncă de educare, învățământ și instruire a tineretului de azi trebue să fie îndrumată spre o educare în spiritul moralei comuniste". In lucrările lui V. I. Lenin și ale lui I. V. Stalin sunt arătate limpede și convingător calitățile morale pe care trebue să le aibă oamenii sovietici și, deci, și tineretul sovietic.

Bazându-ne pe învățătura conducătorilor poporului sovietic în privința educației comuniste și studiind viața și activitatea lor, se poate stabili că principalele sarcini privitoare la educația tineretului studios în spiritul moralei comuniste, sunt: educarea dragostei față de Patrie și popor, adică educarea patriotismului sovietic și a mândriei naționale; educarea respectului față de oamenii muncii și față de toate naționalitățile, a respectului față de drepturile și independența popoarelor în toate țările, adică educarea internaționalismului proletar și a prieteniei între popoare; cultivarea urii față de dușmanii poporului, față de dușmanii democrației și păcii; educarea optimismului socialist, a dragostei de viață, a persistenței, a priceperii de a învinge orice piedici și greutăți; educarea spiritului de disciplină și de organizare; educarea atitudinii comuniste față de muncă și față de rezultatele ei; educarea umanismului socialist, a colectivismului, a prieteniei și a spiritului tovărășesc; educarea modestiei, a sinceității și a cinstei; educarea principialității bolșevice; educarea bărbăției și a curajului în lupta pentru victoria comunismului.

Pentru V. I. Lenin și I. V. Stalin problemele educării în spiritul moralei comuniste au fost în strânsă legătură cu lupta împotriva tradițiilor și a deprinderilor din vechea societate, împotriva rămășițelor capitalismului în conștiința oamenilor. Uneori rămășițele capitalismului în conștiința oamenilor, rămășițele moralei burgheze în comportare pătrund și în rândurile copiilor. De aceea, una din cele mai însemnate sarcini ale școlii este lupta împotriva acestor rămășițe, împotriva diferitelor forme de manifestare a ideologiei burgheze. La lichidarea acestor rămășițe contribue, în primul rând, formarea și consolidarea unor înalte calități morale, educarea poporului — și în primul rând a tineretului — în spiritul moralei comuniste.

In stabilirea sarcinilor concrete ale educației comuniste, școala sovietică s'a călăuzit, se călăuzește și se va călăuzi totdeauna după învățătura marxist-leninistă cu privire la morala comunistă. Această învățătură permite justa formulare a problemelor și indicarea conținutului de bază al educației morale a elevilor.

(Continuare în numărul viitor)

Marele matematician rus P. Cebîșev

de BORIS GNEDENKO
membru corespondent al Academiei de Științe a R.S.S. Ucrainiene

La 26 Mai se împlinesc 130 de ani dela nașterea lui Pafnuti Cebîșev, marele matematician rus care a lăsat o urmă neștearsă în istoria științei ruse și mondiale.

Nenumăratele lucrări științifice în aproape toate domeniile matematicii și mecanicii, lucrări pline de adânc conținut și luminoase prin originalitatea metodelor de cercetare, au creat lui Cebîșev o glorie de mare reprezentant al gândirii matematice. El a lăsat un mare număr de discipoli, care, la rândul lor, au devenit oameni de știință bine cunoscuți. Dela Cebîșev își au originea multe școli matematice ruse, mai ales în domeniul teoriei probabilităților, teoriei numerelor, teoriei funcțiilor, școli care își continuă cu succes munca și în zilele noastre.

La vârsta de 20 de ani P. Cebîșev a terminat Universitatea din Moscova. După abia 4 ani și-a publicat prima lucrare științifică, după care au urmat în curând multe altele, tot mai însemnate și atrăgând tot mai mult atenția lumii științifice. La 24 de ani Cebîșev și-a început activitatea de profesor universitar și om de știință la Universitatea din Petersburg, unde a muncit până în ultima zi a vieții sale. El a murit la 8 Decembrie 1894, dimineața, stând la masa de lucru. In ajun fusese ziua lui de primire și Cebîșev comunicase discipolilor săi planurile lucrărilor, îndrumându-le gândurile spre noi teme de creație.

P. Cebîșev a fost unul dintre oamenii de știință care își dedică geniul mai multor ramuri ale matematicii în același timp. Aproape nu este domeniu în care sămânța aruncată de Cebîșev să nu fi dat roade bogate. Ideile lui au fost preluate și elaborate de o strălucitoare pleiadă de discipoli, devenind repede un bun al celor mai largi cercuri științifice din Rusia și din lumea întreagă.

Deosebit de însemnat și caracteristic pentru creația științifică a lui Cebîșev este uriașul lui interes pentru problemele practice. Se poate spune, fără exagerare, că cea mai mare parte a marilor descoperiri matematice ale lui Cebîșev au fost aplicate în practică, îndeosebi cercetările lui în domeniul teoriei mecanismelor. El a creat peste 40 de mecanisme diferite și aproape 80 de modificări de mecanisme. In istoricul desvoltării științei mașinilor nu se poate vorbi de vreun om de știință căruia să-i aparțină un număr atât de mare de mecanisme originale.

Meritele lui P. Cebîșev sunt excepționale îndeosebi în două domenii ale matematicii — teoria numerelor și teoria probabilităților.

Oamenii sovietici cinstesc cu un adânc respect și cu o caldă recunoștință memoria luminată a compatriotului lor — marele matematician și cercetător al mecanicii. Pafnuti Cebîșev — ale cărui descoperiri nemuritoare au avut o uriașă însemnătate pentru întreaga desvoltare a științei matematice ruse și mondiale și au fost o expresie vie a geniului poporului rus.

In legătură cu examenele de fizică

Examenele la fizică trebue să stabilească măsura în care predarea fizicii în școală a asigurat însușirea de către elevi a unui anumit cerc de cunoștințe sistematizate privind bazele fizicii, a metodelor folosite în fizică pentru cunoașterea naturii, a legăturii fizicei cu alte științe și cu tehnica. Examenele trebue să arate dacă predarea fizicii s'a făcut la un nivel științifico-teoretic inalt, de pe pozițiile materialismului combativ, dacă în conștiința elevilor s'a format o justă concepție științifico-materialistă asupra lumii.

Sarcina educației ideologico-politice a elevilor, a cărei parte componentă și cea mai importantă este educarea patriotismului sovietic și a mândriei naționale sovietice, constitue una din cele mai însemnate sarcini ale muncii instructiv-educative în școală. Realitatea construirii socialismului, gloriosul trecut și prezent al științei și tehnicii sovietice dau profesorului de fizică un inepuizabil material pentru realizarea acestui scop. Examenele trebue să arate că elevii au dobândit o serie de deprinderi practice, în sensul cel mai larg al cuvântului. Nu este vorba numai de priceperea elevilor de a repara o siguranță arsă, de a cântări un anumit corp etc. Este vorba de îndemânarea în folosirea cunoștințelor ca un îndreptar în acțiune, de priceperea de a folosi cunoștințele în orice condiții pentru rezolvarea problemelor ridicate de viața practică.

Latura organizatorică a examenelor de fizică trebue să fie privită cu foarte multă atenție. In laboratorul sau clasa în care se ține examenul trebue să se găsească utilajul necesar pentru îndeplinirea experiențelor cerute de examen, precum și materialul și utilajul necesar elevului atunci când răspunde la întrebările puse de profesor. Aparatele folosite la examene trebue să fie în perfectă stare de funcționare. Justa așezare a aparatelor de fizică pe mese în timpul examenelor și buna lor stare este una din cele mai importante condiții pentru o desfășurare normală a examenelor. Este de dorit ca în fiecare clasă să existe un tabel special pe care elevii trebue să știe să-l folosească în timpul rezolvării problemelor. Folosirea manualelor este destul de incomodă. De cele mai multe ori în acest scop se folosesc culegerile de probleme de fizică. Este evidentă, de asemenea, necesitatea existenței unei table bune și mari, a unei creți bune, a riglei, etc.

Lucrările de laborator care se efectuează în timpul examenului trebue îndeplinite de elevi în răgazul rezervat pregătirii pentru răspuns, pentru ca atunci când le vine rândul elevii să expună numai felul cum s'a desfășurat munca și să arate rezultatele obținute. Bineînțeles că nu se exclude posibilitatea repetării unei anumite măsurări de către elevi, la cererea examinatorilor, pentru a se verifica întrucât a fost just îndeplinită. De exemplu, se știe că la măsurarea temperaturii unui lichid elevii scot deseori termometrul din lichid și îl aduc la lumină, ca să vadă mai bine.

Profesorul alege cu grijă problemele prevăzute pentru examen. In această muncă nu trebue să se interpreteze mecanic indicațiile cu privire la tipul de probleme. Aceste indicații au ca scop numai să arate că într'un anumit bilet trebue să se dea o problemă de electrostatică, de pildă, cu privire la legile acțiunii termice a curentului sau cu privire la legile electrolizei. Problemele nu trebue să coincidă textual cu problema tip, ci numai să meargă pe aceeași linie.

In ceeace privește metodica desfășurării examenelor, se pot studia trei probleme principale, care se interprelează de obicei în mod diferit de cadrele didactice: 1) Dacă este nevoie ca elevul să fie învățat în timpul examenului sau dacă, ascultându-i răspunsul, profesorul trebue numai să-i pună nota corespunzătoare; 2) Dacă trebue și dacă se poate ca elevul să fie întrerupt în timp ce răspunde și, fără să i se permită să expună în întregime o problemă, să i se ceară să treacă la expunerea problemei următoare și 3) Dacă trebue să se pună elevului întrebări suplimentare, în afară de cele prevăzute în bilet.

Bineînțeles că în fiecare caz în parte aceste probleme sunt rezolvate de profesorul care conduce examenul, așa după cum îl ajută simțul și tactul său pedagogic. Insă anumite considerente generale cu privire la aceste probleme se pot face.

Este cu totul evident că examenul nu poate fi transformat într'o lecție. Este necesar ca profesorul, ascultând liniștit pe elev, să se întoarcă la greșelile acestuia și, printr'o serie de întrebări ajutătoare, să ajungă la un răspuns just. Nu se admite ca elevul să plece dela tablă fără să-și vadă greșeala sau cel puțin existența ei. Lucrul acesta este la fel de important atât pentru cel care răspunde cât și pentru elevii care îi ascultă răspunsul. In legătură cu aceasta, este necesar ca profesorul să fie foarte atent la răspunsul elevului, căutând să nu scape nicuna dintre expresiile folosite de acesta.

In legătură cu cea de a doua problemă trebue spus că în cazurile în care elevii răspund perfect just și rațional, dovedind o deplină înțelegere a esenței problemei și în cazurile când există pericolul de a lungi în timp examenul, acestor elevi li se poate cere, fără îndoială, să treacă la expunerea problemei următoare, fără a epuiza răspunsul la prima. Lucrul acesta trebue făcut cu prudență pentru a nu nemulțumi pe elev din cauză că i-ar rămâne nesatisfăcută necesitatea de a-și arăta cunoștințele.

In ceeace privește întrebările suplimentare, nu se poate să nu ținem seama de elementul întâmplării, care are totdeauna loc la examene. Un elev care nu a învățat tocmai bine în timpul anului poate răspunde cu succes la examen, fără a avea în general cunoștințe suficient de adânci. De aceea o examinare suplimentară pentru a constata adevărata situație a cunoștințelor elevului poate avea totdeauna loc. Bineînțeles că examinatorul nu trebue să urmărească numai decât reducerea notei elevului. In toate cazurile însă profesorul trebue să țină seama că nu este un spectator pasiv la examen, ci conducătorul examenului.

Criteriile aprecierii trebue să fie atât înțelegerea de către elevi a esenței problemelor expuse, cât și vorbirea corectă și sistemul logic al expunerii. Aceste aspecte ale răspunsului elevilor trebue să fie cercetate în legătură organică unele cu altele și îmbinate cu existența priceperilor și deprinderilor practice.

G. P. DAVIDOVSKI
(După articolul publicat în „Fizica v Scole")

Repetarea chimiei in ultima clasă

In laboratorul de chimie al Școlii Medii de Fete Nr. 89 din Leningrad se ține o lecție de recapitulare. La tablă eleva Irina Lander, din clasa a X-a, răspunde la lecția „Acidul silicic și proprietățile lui". Eleva scrie formula acidului silicic și reacția prin care se obține această substanță. Vorbește apoi despre proprietățile fizice și chimice ale acidului silicic. Răspunde corect la întrebările suplimentare privind elementele care alcătuesc grupa siliciului în tabelul lui Mendeleev și proprietățile acestora. După aceea profesoara cere elevei să prepare această substanță. Eleva se apropie de masa de experiență, găsește repede silicatul de natriu, umple un sfert de eprubetă, introduce o fâșie de hârtie roșie de turnesol.

— După cum se vede, hârtia de turnesol a devenit albastră, spune eleva, adresându-se clasei. Aceasta înseamnă că reacția este alcalină.

Toarnă apoi în eprubetă câteva picături de acid clorhidric concentrat, scutură bine eprubeta pentru ca să se amestice bine soluțiile. După câteva secunde în eprubetă apare o massă gelatinoasă. Această massă, spune eleva, este acidul silicic.

In timpul examinării Irinei Lander, alte două eleve execută diferite experiențe. Eleva Tatiana Halaimova a primit trei eprubete în care se introduseseră diferite substanțe incolore. I s'a spus că una din eprubete conține sulfat de natriu, alta silicat de natriu iar cea de a treia carbonat de natriu. Folosind reacțiile caracteristice pentru fiecare din aceste săruri, eleva trebuia să stabilească ce substanță se găsește în fiecare eprubetă. Cea de a doua elevă, Victoria Emelianova, trebuia să prepare silicatul de calciu și să calculeze cantitatea de substanțe necesare pentru obținerea a 0,1 gr. din această sare, în cazul când se folosesc soluții de 10 la sută. Elevele au rezolvat cu succes aceste probleme, dând și explicații asupra operațiilor și experiențelor pe care le-au efectuat.

După aceasta profesoara a mai examinat încă trei eleve după același procedeu, una din ele răspundea la tablă iar celelalte două rezolvau probleme practice. Astfel eleva Ana Uretkala a caracterizat sărurile acidului silicic și ale acidului polisilicic, a scris ecuațiile reacțiilor în formă moleculară și ionică, explicând care dintre ioni participă la aceste reacții. Eleva Krutikova a vorbit despre folosirea silicatelor în economia țării, despre fabricarea sticlei și desvoltarea industriei sticlei în U.R.S.S. Ea a amintit de lucrările lui Lomonosov asupra fabricării sticlei colorate. Din colecțiile de minerale eleva a ales și a arătat elevelor bucățile de sticlă colorată dăruite clasei în cadrul unei excursii la o fabrică de sticlă artistică. Completând-o, câteva eleve au dat exemple interesante cu privire la desvoltarea industriei sovietice în domeniul diferitelor produse de sticlă. S'a vorbit despre procedeul elaborat de inginerii sovietici privind călirea specială a vaselor de sticlă, fabricarea blocurilor poroase de sticlă, un excelent material de construcție, folosit pentru geamuri și ziduri. Fetele cunosc și procedeul elaborat de colaboratorii Institutului Sticlei pentru producerea mecanică a țevilor de sticlă de orice diametru și lungime. Cu mult interes a fost ascultată știrea că, datorită muncii laureatului Premiului Stalin, S. G. Liuznianskaia, care a elaborat un nou procedeu de fabricare a sticlei refractare din materie primă ieftină, așa încât gospodinele își vor putea procura în curând cratițe și tigăi din sticlă.

La această lecție s'a discutat și despre folosirea argilei în industria ceramică și în producerea betonului. S'au dat cifre și fapte grăitoare care arată uriașa desvoltare a lucrărilor în beton pe șantierele staliniste ale comunismului. La sfârșitul lecției, profesoara a generalizat pe scurt tema „Siliciul și compușii lui".

A dat elevelor întrebări care să le ajute să recapituleze singure tema, „limitele hidrocarburilor".

In aceeași zi, după lecții, elevele clasei a X-a și profesoara lor au făcut o vizită la uzina de porțelan „Lomonosov". Aici, au urmărit întregul proces de producție a obiectelor de porțelan.

In zilele de recapitulare — în laboratorul de chimie al școlii sunt puse la îndemâna elevelor aparatele, vasele de laborator și reactivele necesare pentru experiențele prevăzute în programă. Deși aceste experiențe au fost făcute în decursul anului școlar, ele sunt un prilej de verificare nu numai a cunoștințelor teoretice ale elevelor ci și a deprinderilor lor practice. Profesoara cere elevelor să știe cum se folosesc substanțe chimice în industria chimică sovietică, ce realizări a avut această industrie în anii cincinalelor staliniste, ce rol au avut savanții ruși și sovietici în desvoltarea științei chimiei sovietice și mondiale.

In laboratorul de fizică sunt expuse standuri și gazete de perete speciale, închinate lui Lomonosov, Mendeleev, A. M. Bultterov, A. E. Favorski, S. V. Lebedev, N. D. Zelinski și altor mari chimiști ruși. Aici se află portretele oamenilor de știință, descrieri privind viața și activitatea lor științifică. Acestea reprezintă în același timp și încheerea conferințelor de istorie a chimiei Patriei. In laborator se mai pot vedea referatele elevelor la aceste conferințe și la lecții, albumele și diagramele făcute de ele, care arată creșterea industriei chimice sovietice. Acest material este folosit pe larg la lecțiile de recapitulare.

Profesoara acordă o deosebită atenție sistematizării cunoștințelor elevelor, priceperii de a analiza fenomenele în legătura și condiționarea lor reciprocă, în funcție de legile lor chimice. La fiecare lecție profesoara cercetează dacă elevele cunosc structura substanțelor, proprietățile elementelor, locul lor în sistemul periodic și valența lor, dacă știu să compare proprietățile unui element și al compușilor lui cu alte elemente și cu compușii acestora care se află în aceeași grupă a sistemului periodic. Profesoara ajută astfel la formarea unor reprezentări juste asupra legilor proceselor chimice, asupra dependenței lor de condițiile în care se desfășoară.

La generalizarea cursului de chimie contribue și expunerile de sinteză. Elevelor ultimei clase li se citesc expuneri despre însemnătatea legii periodice pentru desvoltarea științei chimice, despre realizările industriei chimice sovietice, despre desvoltarea teoriei atomo-moleculare.

Clasa asistă și la expunerile de sinteză la chimie, care sunt citite în Universitate și în Institutele Pedagogice. Elevele vin la aceste expuneri cu mult interes, ele iubesc chimia și doresc să-și adâncească cunoștințele la acest obiect. Această dragoste le-a fost cultivată de experimentata profesoară M. A. Popova. In decurs de mai mulți ani, multe absolvente ale școlii Nr. 89 și-au ales chimia ca specialitate și s'au înscris în Institutele Tehnologice, precum și la Facultățile de Chimie ale Universității și ale Institutelor Pedagogice.

S. NEGHINSKI
(Din „Ucitelskaia Gazeta")

Proectul de diplomă al unui student sovietic

La expoziția jubiliară închinată aniversării a 5 ani dela înființarea Facultății Hidroenergetice a Institutului Energetic din Moscova se putea remarca, în deosebi, o hartă a Uniunii Sovietice, unică în felul ei: pe această hartă, se vedeau săgeți-fulgere simbolice pornind dela Moscova spre nenumărate cercuri albe, răspândite prin întreaga țară, dela Kondopoga până la Dzaujikau, dela Pamir până la granițele Apusene. O cifră în mijlocul fiecărui cerc arăta câți foști studenți ai institutului lucrează în centrala sau pe șantierul respectiv. In cei 5 ani de existență, Institutul Energetic din Moscova a dat țării 120 de ingineri hidroenergetici. Anul acesta va pleca un nou grup de specialiști calificați în toate colțurile țării. Pe hartă vor apărea noi cercuri albe, către care se vor îndrepta noi săgeți-fulgere.

Facultatea Hidroenergetică pregătește ingineri cu o largă specializare: ei trebue să fie în același timp specialiști în proectare, construcții și exploatări, hidrotehnicieni și hidroenergeticieni și electromecanici. Pentru stăpânirea acestei grele profesii de inginer hidroenergetic se cere multă muncă și energie. Timp de 5 ani, tinerii și tinerele își însușesc cu perseverență și fără a-și cruța forțele și timpul aceste cunoștințe multilaterale, dobândind o calificare complexă. La terminarea învățăturii, absolvenții fac bilanțul „cincinalului" lor academic, susținându-și proectele de diplomă. Această zi este o zi mare în viața lor, este prima întâlnire cu viitorul.

...22 de săptămâni a lucrat la proectul său de diplomă studentul Nicolai Kocikin. Iată, însfârșit, a venit ziua cea mare. Băncile amfiteatrului, largi, coboară în spre catedră. Ici și colo, grupuri, grupuri, se așează studenții, vorbind încet, în șoaptă, între ei. La masa solemnă și-au luat locurile, în fotolii, membrii comisiei examinatoare de stat — profesorii Facultății și reprezentanții industriei energetice. Decanul Facultății anunță:

— Se studiază proectul Hidrocentralei Niprului de Jos. Autorul proectului — candidatul Kocikin. Te rog... — adaogă el, adresându-se candidatului.

Când își începuse lucrarea, Kocikin pornise dela un punct de vedere „academic", abstract, concepuse mai mult un proect al unei hidrocentrale oarecare a Niprului de Jos. Curând însă viața a dat un nou temei lucrării lui de diplomă, i-a pus în față o problemă actuală, reală, o țintă precisă: Planul stalinist al marilor șantiere hidroenergetice, îndeosebi a Hidrocentralei dela Kahovka de pe Nipru i-a permis să-și pregătească proectul de diplomă pornind dela studiul unui anumit punct geografic, i-a îngăduit să pună la baza proectului său hotărîrea guvernului cu privire la construirea centralei hidroelectrice dela Kahovka și a canalelor Sud-Ucrainian și Nord-Crimeea.

Acum proectul este gata. Este proectul hidrocentralei Kahovka, elaborat de studentul Nicolai Kocikin.

Ascultând explicațiile candidatului, decanul și profesorii Facultății înclină mulțumiți capul, iar în punctele deosebit de bune ale proectului schimbă câte o privire rapidă și aprobatoare. Indicatorul din mâna candidatului alunecă ușor și sigur pe schemele și schițele proectului, deschizând parcă în fața auditorului panorama viitorului șantier.

De aici, dela catedră, Nicolai Kocikin vede în minte totul ca în palmă... Iată Kahovka romantică, cântată în cântece și stropită cu sânge! Iată, aici, stăvilind drumul bătrânului Nipru, se va ridica un mare și puternic baraj, cu o parte de scurgere a apei la malul stâng. In dreapta va fi ecluza și măreața clădire albă a Hidrocentralei. Ea va cuprinde șase agregate cu o putere de câte 50.000 kw. fiecare. 300.000 kw. puteri Cu 50.000 kw. mai mult decât în hotărîrea guvernului prevede în proectul lui Nicolai Kocikin pentru hidrocentrala Kahovka.

In sus pe Nipru, pe zeci de km. în lungime se va întinde Marea Kahovka, un uriaș rezervor care va cuprinde 14 miliarde metri cubi de apă.

In anii secetoși canalul Kahovka va permite ca apa din rezervor să fie împinsă în canalurile Sud-Ucrainian și Nord-Crimeic, care vor iriga malul stâng al Niprului pe o suprafață de aproape 2·8 milioane de ha.

Hidrocentrala Kahovka rezolvă complet și pentru totdeauna problema agricolă a Sudului. Și nu numai atât. Aici se ține seama de nevoile navigației și de o serie întreagă de alte probleme legate de folosirea resurselor energetice.

...Comisia examinatoare de stat a apreciat cât se poate de bine lucrarea absolventului Nicolai Kocikin. Ea a hotărît să acorde autorului diploma cu mențiunea „Excepțional", iar proectul să fie prezentat la concursul proectelor de diplomă susținute în Institutul Hidroenergetic în anul 1950. Kocikin a știut să dea în proectul său o imagine deplină a hidrocentralei șantierului Kahovka. El a propus și a argumentat în mod convingător o metodă proprie de calculare pentru rezervorul de apă, a inventat un „scut cu cădere rapidă" original, care permite o rezolvare foarte interesantă a problemei automatizării muncii stațiilor hidrocentralei.

...Institutul, proectul de diplomă, serata de despărțire a absolvenților — toate au trecut și fiecare și-a primit numirea. In curând, acești tineri ingineri au plecat din Moscova în toate colțurile Patriei Sovietice.

Nicolai Kocikin a plecat la Canalul Volga-Don. Frumos începe biografia acestui tânăr inginer, viitor constructor de baraje, hidrocentrale, canale. Incă din anii studenției el s'a legat strâns de marile idei tehnice și de uriașa perspectivă a epocii staliniste. Marile hidrocentrale ce se construesc acum au devenit pentru el și pentru întreaga lui generație pietre de hotar ale comunismului biruitor. Și nu există pentru Nicolai Kocikin o chemare mai plină de bucurie, o fericire mai înaltă decât aceea de a se ști constructor pe șantierele staliniste.

VLADIMIR HOLODKOWSKI

Expediții științifice în Tadjikistan și Azerbaidjan

Din Moscova au plecat în diferite raioane ale țării expediții ale Institutului de Fiziologie a Plantelor de pe lângă Academia de Științe a U.R.S.S. O parte din aceste expediții studiază problemele culturii bumbacului.

O expediție condusă de Rakitin, doctor în științe biologice a plecat în Tadjikistan. Aplicând o prelucrare specială cu preparate chimice a ovarelor florilor de bumbac, oamenii de știință au obținut o grăbire a coacerii capsulelor și o sporire medie cu 25% a recoltei de bumbac brut.

In Azerbaidjan face cercetări expediția care studiază posibilitatea de cultivare a bumbacului în solurile saline. Profesorul Genkel conducătorul acestei expediții, a propus o metodă de prelucrare a plantelor cu o soluție specială, care va permite sporirea recoltei la hectar a bumbacului însămânțat pe aceste soluri.

Examenele, prilej de adâncire a studiului marxism-leninismului

Cel de al treilea an de predare a bazelor marxism-leninismului în toate facultățile Universității „C. I. Parhon" din București arată o creștere însemnată a interesului studenților pentru studiul acestei științe.

Ținând seama de sarcinile deosebit de mari ce stau în fața viitoarelor cadre pregătite în facultățile Universității noastre, care vor avea să-și dea o contribuție importantă la construirea bazei economice a socialismului și la edificarea suprastructurii corespunzătoare, colectivul catedrei de marxism-leninism s'a preocupat îndeaproape de pregătirea temeinică a studenților din anii I și II în vederea trecerii cu succes a examenelor de sfârșit de an. Încă din primul semestru programul a fost în așa fel întocmit încât lecțiile să se termine în luna Aprilie, iar seminariile până la mijlocul lunii Mai, pentru ca restul timpului să fie folosit în vederea recapitulării materiei în seminarii. Dacă în ceea ce privește lecțiile s'a putut realiza această sarcină, seminariile n'au putut fi terminate la vreme. Totuși, pentru primii doi ani, asistenții și șefii de lucrări vor face în perioada dela 25 Mai la 10 Iunie seminarii de recapitulare, în timpul stabilit de comun acord cu studenții. Este necesar să se organizeze cel puțin două seminarii în care să se discute problemele neclarificate în studierea bibliografiei indicate pentru examene. Deasemeni, în scopul ajutorării studenților care sunt în câmpul muncii și care n'au frecventat cursurile și seminariile, se vor face încă unele seminarii pentru a-i ajuta să-și însușească mai bine materialul studiat. Conducerea catedrei a pus ca sarcină colectivului să se preocupe îndeaproape de elementele mai slabe și de fiii de muncitori și țărani muncitori, pentru ca ei să se prezinte bine pregătiți la examene. Șefii de lucrări și asistenții au discutat în mod regulat cu aceștia felul în care ei vin pregătiți pentru seminarii, le-au controlat caietele de studiu individual și au cerut concursul organizațiilor de partid și U.T.M., acolo unde era necesar, pentru a ajuta pe acei studenți care dovedeau încă o atitudine de indolență față de studiu. De pildă, la Facultatea de Științe Naturale, unde domneau încă puternice rămășițe de subapreciere a studiului marxism-leninismului, la propunerea catedrei organizația de bază U.T.M., cu sprijinul organizației de partid a inițiat o discuție cu toți studenții anilor I și II despre felul în care se studiază această știință. Criticile aduse și indicațiile date cu acest prilej au constituit un mijloc de a stimula la studenți și mai mult studiul marxism-leninismului.

Un mijloc însemnat pentru pregătirea studenților în vederea examenelor îl constitue organizarea consultațiilor în cadrul cabinetului de marxism-leninism al Universității „C. I. Parhon". Pentru anii I și II s'au organizat până la 10 Iunie 26 de consultații pe probleme speciale, menite a înlesni studierea materialului bibliografic dat pentru examene. In cadrul problemelor discutate la consultații au fost programate teme ca: „Mișcarea muncitorească din țara noastră după Marea Revoluție Socialistă din Octombrie", „Despre N.E.P.", „Despre Partidul de tip nou", „Patriotismul și internaționalismul proletar; lupta pentru rezolvarea problemei naționale în țara noastră", „Ascuțirea crizei generale a capitalismului după cel de al doilea război mondial", „Politica externă a R.P.R.", etc. O consultație va fi consacrată raportului deosebit de însemnat ținut de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej cu prilejul adunării solemne consacrate celei de a 30-a aniversări a Partidului nostru. Această lucrare — recomandată în bibliografia noastră și care nu a fost studiată în cadrul seminariilor — trebue să fie bine însușită de studenți.

Acest ajutor pe care catedra îl dă studenților în vederea temeinicei pregătiri a examenelor este cel mai adesea just înțeles de către aceștia, de către asistenții și șefii de lucrări ai catedrei. La consultația organizată cu studenții anului I al Facultății de Geologie-Geografie, grupele tovarășei asistente Petruniac Silvia au avut o frecvență foarte bună și au venit cu întrebări pregătite. Aceasta se datorește muncii conducătorului de seminar, care a știut să explice studenților importanța acestor consultații. Nu acelaș lucru se întâmplă de exemplu cu studenții Facultății de Pedagogie-Psihologie care, deși au participat la consultațiile organizate în cadrul Facultății, la cele dela cabinetul de marxism-leninism n'au mai venit, datorită faptului că conducătorul seminariilor nu s'a preocupat să-i convingă pe studenți de importanța activității cabinetului. In perioada care mai rămâne până la începerea examenelor trebue dată o și mai mare atenție îndrumării studenților spre consultațiile dela cabinet, care trebue bine pregătite de către tovarășii ce lucrează în cadrul acestuia și de tovarășii consultanți.

Catedra de „Bazele marxism-leninismului" dela Universitatea „C. I. Parhon" s'a preocupat îndeaproape de ajutorarea absolvenților și a studenților din anul IV în vederea prezentării lor la Examenul de Stat. Deoarece aceștia n'au studiat marxism-leninismul în facultăți, era nevoie să se înceapă din vreme organizarea seminariilor și a consultațiilor în vedrea însușirii unui minimum de cunoștințe necesare examenului. Acești absolvenți intră imediat în activitatea legată de îndeplinirea primului nostru Plan Cincinal și trebue să-și dea contribuția la făurirea cadrelor necesare pentru viitoarele sarcini ale construcției socialiste din Patria noastră. De aceea, ei trebue să cunoască știința marxist-leninistă. Am considerat ca o sarcină de seamă a catedrei noastre de a înlesni acestor absolvenți studierea individuală a marxism-leninismului. Catedra de marxism-leninism a organizat o consfătuire cu candidații pentru Examenul de Stat dela facultățile Universității și una specială cu cei dela Facultatea de Filosofie, în care s'au dat îndrumări asupra felului cum trebue studiat materialul bibliografic și s'a comunicat hotărirea catedrei de a organiza seminarii speciale cu studenții anului IV. Incă dela începutul lunii Aprilie s'au organizat 14 grupe de studenți și absolvenți dela toate facultățile, cu care se țin săptămânal seminarii pe baza materialului bibliografic și a întrebărilor pentru Examenul de Stat. Ținând seama de aceste întrebări, catedra a stabilit patru mari grupe de probleme: 1) problemele făuririi și consolidării Partidului Bolșevic și ale luptei pentru construirea socialismului în U.R.S.S. (având ca bază Istoria P.C. (b) al U.R.S.S.); 2) politica mondială; 3) problemele istoriei mișcării muncitorești din țara noastră; 4) problemele construirii socialismului în R.P.R. Dacă la început studenții au venit în număr mare la seminarii, în ultima vreme, datorită apropierii termenului de predare a lucrărilor scrise, numărul lor a scăzut în unele locuri. Asistenții care lucrează cu aceste grupe trebue să ceară ajutorul organizațiilor de partid și U.T.M. în vederea mobilizării studenților la seminarii chiar în aceste condiții. Tot în vederea ajutorării candidaților pentru Examenul de Stat, cabinetul de marxism-leninism organizează consultații încă dela începutul semestrului II.

Odată cu terminarea cursurilor, catedra va ține o ședință în cadrul căreia se vor repartiza sarcinile profesorilor, conferențiarilor, șefilor de lucrări și asistenților pentru perioada examenelor, se vor repartiza examinatorii pentru grupele de studenți și se vor da indicații asupra felului cum trebue să decurgă examenele. Ținând seama de creșterea nivelului de pregătire al studenților, conducerea catedrei cere tuturor examinatorilor să revadă materialul bibliografic indicat pentru examene și să se pregătească în mod temeinic pentru ca acest eveniment să fie un nou prilej de a ajuta studenții în însușirea și mai profundă a marxism-leninismului.

Considerând că desfășurarea în cele mai bune condiții a examenelor constitue o contribuție la întărirea Patriei noastre, colectivul de catedră va depune toate străduințile pentru ca toți studenții cu dragoste de studiu și care vor să făurească un viitor fericit oamenilor muncii din țara noastră să facă din examene o manifestare a voinței de muncă a tineretului din universități.

IOSIF BERCU
Șef de lucrări la catedra de „Bazele marxism-leninismului" dela Universitatea C. I. Parhon — București

Despre unele lipsuri ale manualelor pentru școlile cu limba de predare rusă

Manualele școlare constitue unul din cele mai însemnate instrumente în munca de instruire și educare a elevilor în spirit comunist, în lupta pentru crearea unei culturi înaintate, pusă în slujba poporului muncitor.

Sub regimul burghezo-moșieresc, manualele școlare erau, prin conținutul lor, încă un mijloc prin care clasele stăpânitoare încercau să mențină massele în întunericul concepțiilor mistice și șovine, pentru a le putea exploata și mai crunt.

Astăzi, manualele noastre, care au fost editate, din inițiativa Partidului, de către Ministerul Invățământului Public, sunt un mijloc de educare a tineretului în spiritul dragostei nețărmurite față de Patrie, în spiritul internationalismului proletar, în spiritul luptei dârze pentru pace, pentru construirea unei vieți noi.

Grija Partidului nostru pentru instruirea și educarea copiilor și a tineretului Patriei se vădește puternic în faptul că până astăzi au fost tipărite și difuzate peste 22 de milioane manuale în limba română și în treisprezece limbi ale naționalităților conlocuitoare.

Folosind experiența școlii și a pedagogiei sovietice, cea mai mare parte din noile manuale contribue la crearea și desvoltarea unei culturi naționale în formă și socialiste în conținut și dau elevilor noțiuni științifice, bazate pe cuceririle științei sovietice, cea mai înaintată știință din lume.

Totuși, unele dintre aceste manuale au lipsuri serioase, care impun o temeinică revizuire. Vom analiza în acest prim articol din seria acelora care se vor preocupa de conținutul manualelor noastre unele lipsuri ale Abecedarului și ale manualelor de limba rusă pentru clasele I, II și IV ale școlilor cu limba de predare rusă.

Traduse în anul 1949 după manualele respective în limba română, de către un colectiv care a lucrat în cadrul Ministerului Invățământului Public, aceste manuale prezintă o serie de greșeli însemnate, atât în privința conținutului lor, cât și în ceeace privește limba în care sunt redactate. Dacă ele izbutesc, în bună măsură, să facă cunoscute copiilor momente din lupta pe care a dus-o poporul nostru muncitor, sub conducerea Partidului, pentru libertate și independență, pentru un viitor fericit, dacă le înfățișează viața și lupta conducătorilor Partidului nostru, aceasta se face adeseori într'o formă greoaie, nepotrivită puterii de înțelegere a copiilor.

Textele care arată elevilor viața nouă ce înflorește în Patria noastră au de multe ori un caracter abstract, nelegat de realitate. Așa sunt, de pildă, poeziile: „Republica Populară Română" sau „Anul Nou" din manualul pentru clasa II-a. Ele vorbesc despre prietenia care leagă pe toți oamenii muncii din țara noastră, despre întrecerile socialiste, despre dragostea față de Patrie, fără a înfățișa concret fapte care să emoționeze pe copii și să-i atragă. Povestirea „Ciobănașul", din același manual, este scrisă în spirit idilic, sentimental, care îndepărtează copiii dela adevăratele probleme ale luptei pentru construirea socialismului.

Același lucru se întâmplă cu povestirile din manualul pentru clasa IV-a. Bucata „Floricica", de exemplu, vădește nu numai sentimentalism, ci chiar un îndemn spre îngâmfare, spre autoadmirație. Multe texte din acest manual vorbesc despre lupta eroică a poporului nostru pentru eliberarea sa de sub robia capitalismului și despre avântul oamenilor muncii care construesc astăzi o viață nouă. Unele dintre ele însă, cum sunt „Cetatea Otelului" sau „Agnita-Botorca", cuprind expresii improprii stilului realist, expresii care trădează anumite tendințe mistice, caracteristice societății burgheze.

In manualul pentru clasa II-a sunt unele povestiri și poezii care înfățișează nejust natura, personificând-o. Așa sunt, de exemplu, povestirile „Albina pufoasă", „Vântul și ploaia", „Chibriturile", sau poezia „Cearta".

Aceste manuale conțin și o serie de greșeli pedagogice și metodologice care îngreunează munca învățătorilor, în loc s'o ajute. Așa de pildă, unele texte din Abecedar cuprind litere care nu au fost încă predate copiilor, ceeace face ca ele să nu poată fi citite. Multe dintre bucățile din manualul pentru clasa I-a sunt intercalate în locuri nepotrivite. Astfel, găsim ghicitori care nu au vreo legătură nici cu textul anterior, nici cu cel următor. Poezia „Patru prieteni" din același manual, care prin tema ei aparține poeziilor și povestirilor în legătură cu Armata Sovietică, este intercalată între două texte care vorbesc despre primăvară.

Intrebările și temele cuprinse în aceste manuale prezintă numeroase lipsuri. Adesea, aceste teme sustrag gândirea copiilor, îndepărtând-o de textul citit, în loc să ajute la înțelegerea lui. Unele teme din manualul pentru clasa I-a sunt prea grele pentru copiii de această vârstă. Altele sunt formulate neclar și greoi, sau nu au niciun fel de legătură cu textele la care se referă. Așa sunt, de exemplu, întrebările referitoare la bucata „Povestea mecanicului Fănuță" din manualul pentru clasa IV-a. In acest manual, partea rezervată gramaticii se compune din combinarea unor materiale din manualele sovietice pentru clasele II, III și IV, uneori prescurtate sau schimbate. Faptul că aceste materiale au fost luate la întâmplare — de exemplu, începutul și sfârșitul capitolului referitor la sintaxă sunt din manualul pentru clasa IV-a, iar mijlocul din cel pentru clasa II-a — determină o lipsă de unitate care duce la o proastă însușire a gramaticii de către elevi.

Sunt multe greșeli în această parte a manualului. Analiza propozițiunilor principale și secundare este prezentată fără succesiunea necesară, dându-se dintr'odată propozițiuni desvoltate coordonate și subordonate. In capitolul despre sintaxă lipsesc noțiunile referitoare la complementul circumstanțial sau la vorbirea directă. Intr'unul dintre exerciții se cere să se scoată dintr'o anumită poezie toate substantivele și să fie trecute la numărul singular, deși sunt la singular chiar în poezia dată. Tema care însoțește textul „Vânătoarea de urși" cere să se arate câte propozițiuni principale și secundare sunt în text, cu toate că acesta nu cuprinde nicio frază, ci numai propozițiuni care nu s'ar putea numi principale sau secundare.

Sunt date și multe definiții greșite — se spune, de exemplu, că subiectul lămurește predicatul — după cum sunt foarte multe inexactități, greșeli ortografice, sau texte și exemple prost formulate.

O lipsă deosebit de însemnată a acestor manuale o constitue limba în care sunt redactate și forma lor, în general neîngrijită. Stilul lor este străin spiritului limbii ruse, greoi, încărcat și arid. Textele literare au un foarte scăzut nivel artistic și de aceea nu pot insufla copiilor emoție și căldură, nu le pot trezi entuziasmul, după cum nu le dau nici posibilitatea să-și însușească limba literară rusă. Aceasta se datorește, într'o bună măsură, și faptului că traducerile au fost făcute neglijent și superficial, de către un colectiv de traducători care nu aveau nici priceperea, nici calificarea necesară. Așa, de exemplu, textul „Câinele Azor" din manualul pentru clasa I-a este lucrat după povestirea „Jucica" din manualul sovietic, însă datorită faptului că în multe locuri textul original a fost părăsit, povestirea devine plictisitoare, lipsită de căldură și de interes. Același lucru s'a întâmplat și cu povestirile „Ce i-a spus tata lui Mitea", sau „Ostașii sovietici au salvat copiii", din același manual.

Colectivul care a întocmit aceste manuale n'a folosit decât într'o măsură cu totul insuficientă literatura clasică rusă și minunata literatură sovietică pentru copii.

Multe dintre bucățile de lectură din Abecedar sau din manualul pentru clasa I-a cuprind cuvinte și expresii necaracteristice limbii ruse. Manualul pentru clasa IV-a are greșeli de limbă deosebit de grave. Traducerile textelor din limba română nu corespund cerințelor construcției gramaticale a limbii ruse și nu comunică fondul principal de cuvinte al vocabularului limbii ruse. Exemple de exprimare incorectă se întâlnesc foarte des și aceasta pentrucă traducerea s'a făcut cuvânt cu cuvânt, nesocotindu-se spiritul limbii ruse. Cuvintele rusești sunt folosite adesea în mod necorespunzător în textele traduse și nu arareori se întâlnesc cuvinte care nici nu există în limba rusă. Unele fraze sunt atât de greoale încât niciun adult nu le-ar putea înțelege cu ușurință.

Greșelile de ortografie și punctuație sunt foarte frecvente. In Abecedar, de pildă, sunt de multe ori omise litere și semne de punctuație, iar greșelile de tipar abundă.

Și desenele pe care le cuprind aceste manuale sunt uneori schematice, alteori stilizate, înfățișând în caricatură animalele și oamenii, ceeace crează în conștiința copiilor imagini false, care nu corespund realității.

Toate aceste lipsuri impun o revizuire serioasă a acestor manuale. Deasemeni, ele impun o nouă și serioasă verificare a manualelor de limba română după care au fost traduse manualele pentru școlile cu limba de predare rusă, deoarece greșelile care privesc conținutul lor se datoresc, în primul rând, greșelilor de conținut din manualele în limba română. Cu toate că ultimele ediții ale manualelor în limba română au fost revizuite și au primit îmbunătățiri, totuși au rămas încă destule lipsuri și greșeli care trebuesc neapărat îndreptate la ediția viitoare, pentru ca aceste manuale să răspundă scopului urmărit de Partid și de Guvern în instruirea și educația tineretului.

Antrenând în munca de îmbunătățire a manualelor colective largi de profesori, scriitori și desenatori, Ministerul Invățământului Public va reuși să ridice mult nivelul lor pedagogic și artistic.

Imi pregătesc laboratorul pentru examene

„Dela contemplarea vie la gândirea abstractă și dela aceasta la practică", aceasta este principiul care trebue să ne călăuzească în permanență în predarea cunoștințelor în școală. Procesul de cunoaștere la fizică se poate desfășura astfel, folosind materialul intuitiv pe care ni-l oferă laboratorul, experiențele ce se pot efectua în laborator. Același principiu trebue să ne călăuzească atât în perioada de pregătire a examenelor cât și în însăși desfășurarea acestora.

Deaceea pregătirea laboratorului în vederea examenelor constitue pentru mine o problemă importantă. Materialul existent în laboratorul școlii am avut grijă să fie păstrat în ordine și curățenie, iar acum, în preajma examenelor, îmi propun să fac o verificare generală, pentru ca totul să fie în bună stare de funcționare (acumulatorul încărcat, balanțele puse la punct, pompele de apă și mașina pneumatică unse, etc.).

Deși s'a îmbogățit cu o serie de piese și substanțe trimise de minister laboratorul școlii noastre este totuși departe de a conține întreg materialul didactic necesar experiențelor cerute de programă. Pentru a înlătura această dificultate am cercetat laboratoarele școlilor din localitate, am folosit parte din materialul didactic al acestor laboratoare, iar cu ocazia examenului, vom folosi tot materialul care ne lipsește și care se găsește în laboratoarele celorlalte școli din oraș, în special ale școlilor de exploatare a lemnului și hidrotehnică. Dela acestea voi folosi aparate de proiecție, generatori electrici prin inducție, transformatori, mașina pneumatică, roți hidraulice, turbina cu aburi, pompe de apă etc. Dela fabricile de celuloză și hârtie vom obține mostre care ne vor servi la lămurirea procesului de fabricație a hârtiei și celulozei.

In orele de pregătire a examenelor, elevele vor lucra și în laborator folosind aparatele mai importante. In cadrul acestor ședințe se va insista asupra următoarelor capitole: Lucrul mecanic și energie, principiul conservării energiei cu aplicații la mașini simple, calorimetrie, mașini termice — la cl. VI-a; asupra legii conservării materiei și teoriei atomico-moleculare, la chimie, cl. VII-a; asupra capitolelor inducție, transmiterea energiei la distanță, efectele curentului electric, la cl. VII-a și cl. XI-a. Am ales aceste capitole deoarece ele prezintă o deosebită importanță în formarea concepției materialist-dialectice despre lume, în ilustrarea legăturii dintre știință și viață și deoarece unele din aceste capitole au părut mai dificile elevilor, după cum am constatat în cursul anului și la recapitularea materiei. Elevele vor lucra în grupe de 2-3 cu materialul pe care nu-l cunosc suficient. Cu această ocazie, li se va arăta cum va decurge examinarea.

In ziua examenelor, toate aparatele și materialul necesar va fi aranjat, în ordine, pe mese. O masă liberă va fi pusă la dispoziția elevei pentru demonstrații practice. Vom folosi și colecțiile de uleiuri și minereuri, colecțiile ce arată procesul de fabricare a hârtiei, planșele cu derivatele petrolului, cărbunelui, sărei de bucătărie, planșe cu secțiuni în mașina cu vapori și în motoarele cu explozie, scheme și diagrame care arată realizările regimului nostru de democrație populară în sectorul industrial și perspectivele ce le creează Planul Cincinal și Planul de electrificare.

Demonstrațiile făcute în timpul examenului ne vor arăta dacă elevele au înțeles principiile pe care se bizue construcția aparatelor și diferitelor mecanisme, dacă se pricep să execute unele aplicații practice (să monteze un circuit electric, să introducă în circuit lămpi, o sonerie, un întrerupător, o siguranță), dacă știu să organizeze experiențe (pentru ilustrarea principiului conservării greutății corpurilor, pentru verificarea principiului lui Arhimede, pentru transformarea energiei în alte forme de energie), precum și dacă au căpătat deprinderea de a face măsurători și de a utiliza aparate de măsurat.

In timpul pregătirii examenului va trebui să venim și cu elemente noi care să trezească interesul elevelor, întărindu-le astfel cunoștințele (prezentarea unui model de mașină cu vapori în funcționare, prezentarea fenomenului de refracție și reflecție cu discul lui Harti, proiecții de fotografii reprezentând realizările din domeniul industriei și electrificării în U.R.S.S. și R.P.R.) Pentru ca elevele să cunoască procesul de prelucrare a lemnului, felul cum se face o sudură oxiacetilenică, forjarea metalelor, lucrul la strung, elevele ultimei clase, vor vizita atelierul Școlii de Exploatarea Lemnului. De asemenea, s'a hotărît vizitarea șantierelor dela Stejar, unde se construește hidrocentrala „V. I. Lenin" și a șantierelor dela Izvorul Alb-Bicaz, unde se va construi barajul pentru acumularea apelor Bistriței.

Invățămintele pe care le vor culege, vor fi împărtășite de eleve prin scrisori și altor colege din diferite colțuri ale țării, pentru ca un număr tot mai mare de tineri să-și dea seama de importanța măreței opere inițiate de Partid și să contribue, prin munca lor, la realizarea Planului nostru de electrificare.

Folosind toate aceste metode și mai ales lucrările în laborator, vom contribui, fără îndoială, la o mai temeinică pregătire a elevilor, viitori constructori ai socialismului în Patria noastră.

ADRIANA BURGHELEA
Liceul de Fete — Piatra-Neamț

Au început examenele la școlile medii tehnice

Să trecem cu succes examenul!

Examen de semestrul II la Școala Medie Tehnică Metalurgică din Galați

La mai toate școlile medii tehnice din țară au început examenele de semestrul II. In ziua de 18 Mai a.c., anul II al Școlii Metalurgice din Galați a dat examen la tehnologia materialelor. Examenul s'a ținut în sala de desen tehnic. La intrare, un angajament scris cu litere mari, roșii, vestea hotărirea cu care acești elevi au intrat în examen: „Nicio notă sub 6!" Inăuntru, pe minghine, pe stative, pe ferăstraele mecanice, pe motorul de avion în dublu V și pe băncile elevilor erau ramuri de tei îmbobocit. Pe masa profesorului, două vase mari cu flori, iar deasupra celor patru table așezate una lângă alta, o lozincă frumos lucrată: „Să trecem cu succes examenul!"

Atmosfera aceasta sărbătorească și disciplina elevilor examinați, dădeau examenului o notă de seriozitate și de voioșie, totodată.

Intreaga desfășurare a examenului a reflectat grija deosebită pe care profesorul a avut-o în organizarea acestui moment important din viața clasei sale. Celor șase elevi chemați pentru examinare, li se dictau câte 2-3 întrebări din chestionarul afișat cu mult înainte de examen. Tovarășul profesor, ținând seama de rezultatele obținute pe semestrul I și de nivelul cunoștințelor elevilor pe semestrul II, își notase dinainte subiectele pe care le va da fiecărui elev. După ce aceștia își formulau în liniște răspunsurile pe hârtie, treceau apoi la tablă unde desenau figurile cu o precizie demnă de lăudat. Când totul era gata, elevii, rând pe rând, desvoltau temele cu curaj, siguri pe cunoștințele lor. Majoritatea dintre ei cunoșteau problemele în întregime și puteau să explice cu ușurință modul de funcționare a mașinilor. Elevul Dumitrașcu Ilarion a vorbit despre clasificarea nisipului de turnătorie. El cunoștea foarte bine nisipul crud, nisipul de carieră, nisipul uscat și nisipul dinainte pregătit. Elevul Dumitru Ilarion a descris strungul de făcut miezuri și a explicat metoda sovietică în legătură cu fabricarea miezurilor într'un tempo rapid. Aproape toți elevii cunosc metodele folosite până acum în tehnică și metodele sovietice cu ajutorul cărora se obține o mărire a productivității muncii. Unul dintre elevi, de pildă, a vorbit cu un deosebit entuziasm despre tăierea metalelor dure prin metoda oxi-acetilenă, o metodă sovietică, iar elevul Venizelos a expus procedeul de fabricat țevile prin mandrinare, sistem sovietic. Stăpân pe cunoștințele sale, elevul Malovaț chi, după ce a desvoltat prima chestiune privitoare la mașinile de turnătorie care se întrebuințează în marile ateliere, în cadrul celui de al doilea subiect, intitulat: „Sudurile electrice", — a arătat importanța metodei sovietice Sladianov.

Cunoștințele elevilor, siguranța răspunsurilor și priceperea cu care desenează figurile dovedesc eforturile susținute atât ale lor, cât și ale profesorului, dovedesc dragostea puternică pentru munca în care vor intra ca tehnicieni. Ei și-au respectat într'adevăr angajamentul luat înainte de examen și din toată clasa un singur elev a obținut nota 6.

Totuși, examenul a desvăluit o serie de deficiențe pentru a căror înlăturare tovarășul profesor trebue să ia imediate măsuri. Așa, de pildă, cu toată bunăvoința pe care o are, cu toată dragostea și stăruința cu care a muncit, examenul nu s'a desfășurat la un înalt nivel științific. Elevii și-au însușit cunoștințe bogate, cunosc modul de funcționare al mașinilor, însă nu știu să explice fenomenele pe bază legilor și principiilor fizice, nu înțeleg legătura cauzală dintre fenomene. Având de explicat, de exemplu, presa hidraulică, elevul Georgescu, deși cunoștea toate piesele din care este formată mașina și modul ei de funcționare, el n'a explicat presiunea pe baza principiului lui Pascal și nici definiția științifică a presiunii nu o poseda. De asemenea, elevul care a explicat tăierea metalelor dure prin metoda oxi-acetilenă, a spus că acea temperatură înaltă de 2000 de grade se produce prin amestecul oxigenului cu acetilena. El nu avea clar în minte că oxigenul are rolul numai să întrețină arderea și că temperatura este produsă de arderea acetilenei în oxigen. Deși tovarășa inspectoare dela secția de învățământ i-a atras atenția asupra confuziei pe care o făcea, tovarășul profesor nu l-a ajutat pe elev să se lămurească. Același lucru s'a întâmplat și cu elevul Lesen Marcel, care, în explicarea ciocanului cu aer comprimat, nu știa cum se obține aerul comprimat.

Elevii fac bine legătura între teorie și practică, însă aspectul politic al problemelor nu este suficient de adâncit. Așa, de exemplu, s'a insistat prea puțin asupra problemei automatizării. E necesar ca elevii să cunoască mai bine lupta Partidului nostru pentru introducerea metodelor sovietice de mecanizare și automatizare.

Pe lângă aceste deficiențe, examenul a mai desvăluit și lipsa de orientare pedagogică a tovarășului profesor. Aceasta se observa mai ales în formularea întrebărilor puse elevilor. Intrebările trebue să se adreseze gândirii elevilor, să descopere lacunele acestora în înțelegerea diferitelor probleme, să scoată la iveală tot ceeace este neclar sau greșit perceput. Sunt cu totul nepermise întrebări ca acestea: „Cum se numește această mișcare — simul..."? (elevul completează — tanee) sau „In ce raport se găsesc cilindrele unul față de altul?" (e vorba de presa hidraulică). Profesorul nu s'a oprit aici cum ar fi trebuit și a completat întrebarea: „Unul este mai mare și altul este...?" (elevul: mai mic).

De asemenea, tovarășul profesor nu este îndeajuns de orientat asupra metodologiei desfășurării examenului. In loc să lase elevii să vorbească, să-și formuleze în liniște și în întregime răspunsurile, el intervenea continuu în explicațiile elevilor, cu întrebări lipsite de importanță. In felul acesta, el își răpea posibilitatea de a cunoaște perspectivele pe care le are elevul asupra temei date, aspectele care nu s'au fixat suficient în memoria acestuia.

Pentru a forma cadre tehnice bine pregătite, conducerea Școlii Medii Tehnice Metalurgice din Galați are sarcina de a ține o legătură mai strânsă cu secția de învățământ, de a ajuta mai mult și mai organizat pe tehnicieni și pe profesori în pătrunderea diferitelor probleme ale muncii didactice. La rândul ei secția de învățământ trebue să acorde o importanță mai mare muncii de îndrumare și control și să sprijine mai mult cadrele școlilor medii tehnice în orientarea lor pedagogică. Numai în felul acesta profesorii și tehnicienii acestor școli vor obține rezultatele pe care le așteaptă poporul muncitor din Patria noastră, pe care le așteaptă Partidul nostru conducător.

MARIA POPESCU

Sunt mândre că vor fi educatoare

In școlile pedagogice de pe întreg cuprinsul țării s'au desfășurat zilele acestea, cu elevii anului IV, probele practice din cadrul examenului de absolvire.

Pentru obținerea unor rezultate cât mai frumoase la examenul practic, pentru a da școlilor noastre elementare și instituțiilor preșcolare cadre cât mai bine pregătite, școlile pedagogice au intensificat în ultima lună de curs pregătirea practică a elevilor, dând prilej tuturor viitorilor absolvenți să lucreze cât mai mult cu copiii. Astfel, elevele anului IV dela Școala Pedagogică de Educatoare Nr. 1 din București s'au prezentat cât se poate de bine la acest examen. Practica pe care au făcut-o zi de zi, timp de două săptămâni la grădinițe și cămine le-au ajutat să aplice în viață cele învățate, să rezolve cu ușurință greutățile care se ivesc în munca zilnică.

Repartizând elevele la această practică în grupe mici de câte 4—6, organizând activitatea lor pe rând cu fiecare grupă de copii și, având grijă ca elevele mai puțin pregătite să fie alături de cele foarte bune, s'a ajuns ca nivelul general al clasei să se ridice simțitor, astfel încât la examene diferențele să fie foarte mici.

In timpul cât au lucrat în instituțiile preșcolare de aplicație sub supravegherea și îndrumarea permanentă a educatoarelor, elevele au participat la întocmirea planului calendaristic, au alcătuit planuri de activități zilnice, au condus diferite activități cu grupele mică, mijlocie și mare. Observațiile educatoarelor le-au ajutat să vadă lipsurile și să le înlăture.

Iată decе elevele așteptau examenul cu liniștea și siguranța unui candidat bine pregătit. Tema pentru proba practică de examen a cunoscut-o fiecare cu 24 de ore înainte. Examenul s'a desfășurat pentru fiecare elevă în parte în asistența educatoarelor, a profesoarei de pedagogie și a directoarei. Elevei Tamara Devderea, care a făcut practică la căminul C. F. R. „Olga Bancic" i-a fost dată ca probă de examen: „Observarea salcâmului", care, în cadrul programului zilei respective, era prima activitate din etapa a doua. De cum a primit subiectul eleva a și început să se gândească asupra planului său de lucru. In ziua examenului, cei 24 de copii din grupa mijlocie au fost așezați pe scăunele în semicerc, în jurul salcâmului din curtea căminului. Pentru ca mișcarea din stradă să nu le sustragă atenția, copiii au fost așezați cu spatele la stradă. Prin câteva întrebări eleva propunătoare a obținut dela copii mai întâi descrierea copacului. Apoi, ea a lăsat câteva minute copiii să intuiască pomul înflorit. Pentru ca ei să cunoască îndeaproape și florile, li s'a împărțit fiecăruia câte o crenguță mică de salcâm cu flori și frunze. Copiii au privit cu atenție, au mirosit florile, le-au desfăcut la îndemnul propunătoarei pentru a vedea cum sunt alcătuite. La întrebările puse, copiii au răspuns, pe rând, că florile de salcâm sunt albe, parfumate, că sunt așezate în formă de ciorchine, că sunt catifelate, mai catifelate decât frunzele verzi de salcâm. Ei au gustat apoi și au văzut că mijlocul florilor este dulce. La sfârșit, pentru a nu se ofili, florile au fost puse toate de către copii în două vase cu apă.

In planul întocmit pentru această activitate eleva propunătoare a prevăzut ca scopi să desvolte spiritul de observație al copiilor, să-i învețe două noțiuni noi „petală" și „ofilit", să fixeze noțiunile de dreapta, stânga, sus, jos, să cultive bunele deprinderi. Scopul propus a fost atins. Eleva a dat prilej tuturor copiilor să vorbească. Prin întrebările scurte și clare pe care ea le-a pus copiilor, a reușit să-i mențină atenți și să-i antreneze pe toți la răspunsuri. La fel ca eleva Tamara Devderea, sigure pe ele și bine pregătite, s'au prezentat și celelalte candidate. Deaceea, acum profesoara de pedagogie, tovarășa Lucreția Constantin spune cu îndreptățită mândrie: „In seria aceasta nu sunt eleve bune și slabe, ci eleve foarte bune și bune". Străduința pe care zi de zi a depus-o întregul colectiv de profesoare a făcut ca școala să dea la sfârșitul acestui an o serie de absolvente capabile să dea o educație sănătoasă copiilor oamenilor muncii deveniți de numele de educatoare noi. Din cele 28 de absolvente 24 vor merge să lucreze în instituțiile preșcolare, pentrucă li-i dragă profesiunea de educatoare, îi îs dragi copiii. Ele sunt hotărîte ca oriunde ar munci, în condițiuni cât de grele să facă ca viața copiilor să fie cât mai fericită, ca ei să se desvolte cât mai armonios.

ELENA MORARU

Nu neglijați problema transmiterii manualelor

In vederea pregătirii noului an școlar, cadrele didactice trebue să se intereseze și de problema procurării și transmiterii manualelor. Este necesar ca această grijă să meargă mână în mână, pe de o parte cu ajutorul dat unităților cooperative și librăriilor ca să se aprovizioneze la timp cu cărți și rechizite școlare, pe de altă parte cu îndemnul elevilor să-și cumpere, toți și din vreme, manualele. Este răspândit, mai ales printre elevii școlilor cu internat, obiceiul de a nu-și procura manualele, prelextând că învață după manualele colegilor sau după explicații. Asemenea lucru stânjenește mult învățătura într'o clasă, fapt care se vede mai ales acum, în timpul pregătirii examenelor. Asemenea stări de fapte trebue să dispară. Și cadrele didactice, cunoscând valoarea manualelor în procesul de învățământ pot ajuta foarte mult.

Anul acesta procentul de transmitere a manualelor este necesar să se ridice dela 10 la sută la clasa I-a până la 40—50 la sută la clasele a VIII-a — XI-a. De aceea directorii, diriginții, profesorii și învățătorii trebue să ia măsuri tot mai operative pentru buna păstrare a manualelor și pentru transmiterea lor. Se știe că în ultimele zile de școală, de multe ori elevii deteriorează cărțile. Deaceea va trebui ca în orele educative, în convorbirile cu elevii și cu părinții să nu încetăm a arăta valoarea economică, gospodărească a transmiterii manualelor. Elevii clasei a VIII-a dela Liceul de Băeți din Bacău, de pildă, au cărțile foarte prost întreținute. Dirigintele clasei este dator să stăruie mai mult asupra acestei probleme, să convingă pe elevi a-și învăli manualele, a le îngriji și a le transmite colegilor în starea cea mai bună. Orice clasă de elevi trebue să fie mândră că poate contribui, și pe această cale, la economisirea banului poporului, ca și la economisirea propriului lor ban.

Deasemenea trebue insistat pe lângă elevii de clasa VII-a și a XI-a care, deși pleacă din școlile respective, să se preocupe totuși ca manualele lor să ajungă în mâinile colegilor mai mici. Inițiative locale se iau pretutindeni, în acest scop. Ele se pot înmulți, pentru ca opera de transmitere a manualelor să se îndeplinească în cele mai bune condiții.

Știința în slujba construirii socialismului

Vizitând Expoziția Institutului Politehnic din Timișoara

Te-am văzut pe tine, elev al Școlii Medii Tehnice cum te-ai oprit în fața proectului teleferícului inaugurat la Poiana Stalin cu ocazia Campionatelor Mondiale Universitare de Iarnă, proect expus în sala mare a Politehnicii din Timișoara, acolo unde s'a deschis, în cinstea Congresului A. S. T., expoziția Institutului Politehnic din Timișoara. Am observat cum, la intrare în sală, ai făcut loc unui grup de muncitori care se grăbeau. Le-ai făcut loc deoarece ai înțeles cât de mare le este dorința de a afla în ce măsură munca științifică a cadrelor didactice din Institutele de Invățământ Superior ajută pe muncitorii din uzine, fabrici și șantiere în lupta lor pentru realizarea și depășirea Planului Cincinal.

Te-am văzut, student conștiincios în pragul sfârșitului de an școlar cum alături de muncitorul fruntaș din uzină, alături de elevii școlilor medii tehnice, te-ai oprit îndelung în fața proectelor, machetelor și studiilor, născute din elanul de muncă și dragostea de creație a cadrelor didactice, a colectivelor tehnice din fabrici și uzine. Am văzut cum în ochii tăi s'au aprins lumini de justificată mândrie și bucurie.

Despre câte nu-ți vorbesc proectele turbinelor pentru uzina electrică din Tg. Mureș, studiul și proectele turbinelor dela Sân-Martin, sau proectul de diplomă pentru examenul de stat al absolventului Bâla Mihail cu subiectul: „Proectarea barajului și lucrărilor de construcții aferente pentru hidrocentrala dela Bistra-Mărului din masivul Retezatului"!

Ți-ai plimbat pașii prin fața meselor încărcate de aparate, machete și proecte, oprindu-te înaintea fiecăruia, cercetându-le și închipuindu-ți-le realizate în satele și orașele de pe întinsul Patriei noastre. Te-ai aplecat puțin spre a explica unui pionier despre orașele industriale liniare, așa cum arată proectul lucrat de catedra de urbanism. Te-am auzit vorbindu-i cu căldură și admirație despre Stalingrad și Magnitogorsk, orașe durate după principiul liniar. In spatele dumitale se profilau proectele și siluetele machetelor care reprezintă un cartier muncitoresc, viitoarea cetate universitară a Timișoarei și planul de sistematizare a orașului Timișoara.

Te-ai apropiat de grupul vizitatorilor în mijlocul căruia un student făcea experiențe, explicând realizările catedrei de rezistența materialelor.

— Acum câțiva ani, spunea studentul, pescarii de pe Mare și Dunăre foloseau undițe, cârlige și alte obiecte ce trebuiau aduse din străinătate și care se plăteau cu devize străine în valoare de 600.000 dolari. Astăzi, datorită studiilor și probelor făcute în laboratorul nostru, în colaborare cu colectivul tehnic al fabricii Tehnometal, fabricăm, pentru prima dată în țara noastră, asemenea instrumente. Industria noastră textilă folosește deasemeni suveici și ace de tricotat lucrate de „Tehnolemn" după proectele făcute în laboratorul nostru. Colectivul catedrei în colaborare cu conducerea tehnică a fabricei „Partizanul" a studiat procesul tehnologic și a pus în aplicare fabricarea lanțurilor prin sudură.

Cuvintele studentului îți trezeau în minte imaginea țesătoarelor care lucrează la câte 5—6 părți de ring, a pescarilor care scot la mal zeci de tone de pește pentru bunăstarea poporului muncitor.

Nu ai putut să te apropii de tablourile și planșele expuse de catedra Facultății de Chimie Industrială din Timișoara. In fața acestor tablouri pionierii și elevii formaseră o massă compactă. Ei priveau cu interes substanțele realizate în laborator de cadrele didactice și de studenții facultății. Dar peste capetele lor ai văzut procedeele elaborate de colectivul de chimie organică în colaborare cu conducerea tehnică a I. S. Gh. Doja, pentru prepararea unui nou fel de rășină alchidrică care servește la folosirea emailurilor de cuptor. Ai aflat deasemeni că prin folosirea unei metode noi, se obține carbura de Wolfram pulverizată, fapt care ușurează întreg procesul de fabricație al oțelurilor.

Dar câte nu-s de văzut, la această expoziție? Că în instituțiile noastre de învățământ superior intră tot mai mulți fii de muncitori și țărani muncitori. Că pentru crearea condițiilor optime de învățătură, pentru însușirea cât mai temeinică a cunoștințelor — studenții au la îndemână tot mai multe cursuri și manuale. Că învățământul nostru superior se călăuzește și se pătrunde tot mai mult de spiritul științei celei mai înaintate, știința sovietică.

Expoziția Institutului Politehnic din Timișoara, deschisă cu ocazia aniversării a 30 de ani dela înființarea Partidului și în preajma Congresului Asociației Științifice a Tehnicienilor dovedește că în țara noastră știința este pusă în slujba vieții și a păcii, așa cum este în Țara Socialismului și în democrațiile populare. Ea dovedește că realizările pe tărâm științific ale cadrelor didactice din Institutele de Invățământ Superior trebue socotite drept un aport prețios la progresul și bunăstarea poporului nostru.

C. CIUCHINDEL

Un moment emoționant la „Textila Grivița"

— Măi dar mândră te-ai făcut astăzi, tovarășe Paraschiva! Ce s'o fi întâmplat că doar astăzi este abia Sâmbătă, o întrebară mirate tovarășele de atelier.

— Ce să se întâmple? Voi nu știți? Mergem la examene. Am urmat doi ani cursurile de alfabetizare și astăzi vine comisia, vin delegați dela Partid, dela Sindicat dela Ministerul nostru, dar de unde nu vin? Vin să vadă cât am învățat și cum am învățat. Uite am aici cărți și caiete. Și am să le arăt că și eu femeie de peste 50 de ani am învățat să scriu și să citesc, dar nu numai pe cărțile astea, ci pe orice carte sau ziar.

Mândră și sigură de sine textilista Șonca Paraschiva se îndreaptă spre sala de examinare. După ea veniră Iliescu Elena și toate celelalte 19 muncitoare dela „Textila Grivița" care s'au înscris și au urmat regulat cursurile anului II de alfabetizare.

Era emoționant să vezi pe cele 19 muncitoare aplecate grijuliu asupra cărților și caietelor lor, fiecare la măsuța ei, în sala unde s'a desfășurat în mod regulat, potrivit programelor și orarilor școlare, activitatea didactică a acestor femei cărora burghezo-moșierimea le hărăzise munca mizeră, exploatarea cruntă și întunericul neștiinței de carte. Era și mai impresionant să vezi pe textilista Iliescu Elena în vârstă de 45 de ani, mamă a patru copii, citind curgător și expresiv sau rezolvând cu îndemânare probleme și exerciții prin care i se verificau cunoștințele. Impresionant era să asculți pe tovarășa Paraschiva depănându-și firul amintirilor legate de demonstrația din fața Teatrului Național din 1918 când mulți din rândurile muncitorilor au căzut sub ploaia gloanțelor ucigașe trase din ordinul stăpânirii burghezo-moșierești de atunci.

Probele dela examen au fost trecute cu succes de toate cursistele. Aproape toate au citit frumos, unele chiar expresiv. Aproape toate au deprins un scris citeț și ordonat. Ele s'au descurcat ușor la întrebările din istoria și geografia Patriei, ba chiar și la întrebările de gramatică. Și ele s'ar fi descurcat și mai ușor dacă tovarășii din comisia de examinare, învățătoarea Ionescu Virginia și profesorul Pretorian Constantin, nu ar fi intrat într'o serie de amănunte și nu ar fi folosit procedee de examinare care fac mai mult apel la o însușire mecanică de reguli și definiții. La fel și în ce privește examenul la aritmetică. Au fost cazuri când cursistele trebuiau să rezolve probleme care depășeau cadrul cunoștințelor predate la cursuri. Aceasta dovedește faptul că membrii comisiei nu au pregătit serios examenele. Nu au pregătit din vreme liste cu întrebări pentru fiecare materie, după cum nu au ales din timp nici problemele de care aveau să se folosească la examen.

Comisia a mai avut o greșeală, o greșeală destul de gravă de care trebue să se ferească orice examinator, orice profesor și învățător și anume: folosirea întrebărilor care dau loc la o mie de răspunsuri. Iată, de pildă, câteva din aceste întrebări: „Nu-i așa că în țara noastră conduce Partidul?", „Ce se construește la noi în țară?" (voia să obțină răspunsul — socialismul).

Citirea curentă a mai tuturor cursistelor, deprinderile în ce privește scrisul, cunoștințele din istoria și geografia Patriei, exprimarea corectă și îndemânarea la rezolvarea problemelor de aritmetică dovedesc faptul că la întreprinderea „Textila Grivița" s'a muncit serios pentru alungarea neștiinței de carte. Aici este meritul nu numai al propunătorilor dela cursuri. Este meritul și al întreprinderii care a asigurat condiții bune de muncă. Este și meritul tovarășului Lupu, responsabilul cultural al întreprinderii.

Examenul de Sâmbătă după amiază dela „Textila Grivița" s'a terminat prin premierea cursistelor de către întreprindere, prin angajamentul unor cursiste de a urma, în particular clasele V-VII, prin angajamentul celorlalte cursiste de a urma, în viitor, ședințele de lectură organizate săptămânal de către tovarășul Lupu.

Cu lacrimi de bucurie cursistele au mulțumit Partidului și Guvernului pentru că le-au învrednicit că vadă lumea cu alți ochi, pentrucă le-a pus în mână lumina cărții și binefacerile meșteșugului scrisului.

V. MUNTEANU

Realizări și lipsuri în munca de pregătire a examenelor în orașul Bacău

Munca pentru pregătirea examenelor e în toi, la toate școlile din orașul nostru.

Planurile de recapitulare a materiei pe obiecte, alcătuite de către fiecare profesor, au fost puse în aplicare la timp și în majoritatea cazurilor, cu rezultate bune. Zi de zi se lămuresc mereu alte probleme, care clădesc temelii solide pentru cunoștințele cu care elevii noștri vor veni la examene. Materialul didactic este din nou cercetat de elevi, pentru a-l cunoaște și mânui cu tot mai multă precizie. Grupele de învățătură lucrează și ele mai intens ca până acum, aproape pretutindeni.

Elevii Școlilor Pedagogice de Băeți și Fete din anul IV și câțiva din anul III, își dau examenul de practică pedagogică. In vederea acestui examen, s'au întocmit pentru toți acești elevi peste 200 de subiecte de lecții, la diferite obiecte, care se trag zilnic la sorți de către cei ce intră în examen. Planurile se pregătesc pe îndelete, fiecare putând consulta diferite manuale și pregăti din timp materialul didatic, de care are nevoe. Elevii au început să păstreze disciplina clasei, să întocmească și să respecte planul făcut, să mânuiască materialul didactic și să folosească just metodele de predare. Ei fac lecții vii și interesante. Elevii Moscal Leonard, Profir Ion au ținut lecții reușite la limba rusă, chiar la clasa V-a.

Deasemeni elevii anului III dela școlile pedagogice și tehnice (Școala Medie Comerț), cunosc programa examenului și planul lui de desfășurare. Profesorii, la rândul lor, și-au pregătit întrebările pentru examenul oral, muncă foarte folositoare elevilor.

Ședințele cu părinții pentru prelucrarea însemnătății examenelor în viața elevilor au fost de un real folos, elevii câștigând răgazul necesar pregătirii temeinice, de care trebue să se preocupe atât părinții cât și școala.

Dar munca pozitivă a celor mai mulți profesori și elevi dela școlile din orașul nostru e umbrită de unele aspecte negative. Iată cazul profesorului de pedagogie dela Școala Pedagogică de Fete care e refractar planurilor de lecții. Tovarășul e arhimulțumit de sine că are capul plin de „planuri". Numai că ele nu vor să se aștearnă singure pe hârtie. Profesorul susține că planificarea recapitulării materiei și planul zilnic de lecție nu poate servi decât doar inspectorilor care trebue să se informeze asupra procesului de învățământ.

Sunt apoi cazuri când elevii subapreciază repetarea materiei. Adesea ei invocă lipsa de timp. Uneori, e drept, nu au acest timp, pentrucă timpul necesar studiului individual capătă altă destinație. Așa fac elevii dela Liceul de Băeți din clasele a VII-a B, a VIII-a A, B, a IX-a la fizico-chimice, așa fac cei dela Școala Pedagogică de Băeți la științe naturale. Unii profesori dela Școala de Științe Comunale și dela Școala Pedagogică de Băeți, la clasele V—VII sau anii I și II, pornind notele elevilor dela 5 în sus, n'au mai avut cu cine face grupele de învățătură și deci au socotit că nu este nevoe de ele.

Un neajuns îl constitue faptul că intervin uneori repetiții prea dese pentru coruri și serbări cerute de U.T.M., ceeace stânjenește respectarea întocmai a programului de învățătură pentru examene.

Secția de învățământ s'a îngrijit din vreme pentru a remedia aceste lipsuri. Direcțiile și consiliile pedagogice au fost ajutate să întărească munca de organizare și de îndrumare pentru ca examenele să se desfășoare în condiții cât mai bune, pentru ca elevii să-și însușească cât mai multe și mai temeinice cunoștințe prin aceste examene.

STELUȚA RUSU
șeful Secției de Invățământ a orașului Bacău

Folosim presa și publicațiile sovietice

Dată fiind importanța pe care o are cunoașterea limbii ruse într'o țară care construește socialismul, la școala elementară de fete Nr. I din orașul Medgidia se acordă o mare grijă predării acestei limbi.

In acest scop profesorii citesc cu regularitate din presa sovietică, articole care conțin îndrumări metodice. Sectorul de învățământ al Direcției Generale a Canalului Dunăre-Marea Neagră a abonat școala la numeroase reviste și ziare sovietice și anume: Pionier, Doșcolnoe Vospitanie, Nacealnaia Școla, Vojatâi, Ucitelscaia Gazeta. Toate acestea sunt studiate de către profesorii de limba rusă, iar articolele cele mai potrivite sunt citite elevelor. Articolele cu caracter pedagogic sunt traduse în limba română, pentru a putea fi cunoscute de întregul colectiv și a fi apoi discutate în cadrul consiliilor pedagogice.

Din aceste reviste au fost scoase două jocuri, unul aritmetic și unul geografic, care, după ce au fost prezentate de traducător în consiliul pedagogic și discutate, s'au aplicat cu succes în școală.

Școala a organizat și un schimb de scrisori cu câteva școli din U.R.S.S. Ca răspuns la scrisorile trimise, s'au primit scrisori dela Școala de Fete din orașul Arhanghelsc și din orașul Simbirsc. De curând elevele claselor a V-a și a VI-a au trimis scrisori la școlile din alte câteva orașe din U.R.S.S. Această corespondență procură mare bucurie elevelor și ajută mult școala în munca ei.

Căutând prin diferite mijloace să sădească în conștiința elevelor dragostea pentru limba rusă, limba lui Lenin și Stalin, profesorii de limba rusă dela școala elementară Nr. I din Medgidia au ajuns la rezultate îmbucurătoare. Cele mai multe eleve vorbesc cu ușurință rusește și unele au ajuns să scrie versuri în această limbă, pe care o învață cu mult drag.

Prof. STATE GHEORGHE

—o—

Invățând din experiența profesorilor sovietici

In ultima ședință a grupei a treia sindicale care a avut loc la Școla Elementară nr. 1 de Fete din Tg. Neamț, tovarășa profesoară de limba rusă a citit un articol tradus din revista „Nacialnaia Scola", care vorbea despre educația disciplinei liber consimțite.

Printre numeroase alte exemple din acest articol s'a discutat mai ales următorul: la o lecție un elev vorbea și făcea sgomot, împiedicând pe ceilalți să urmărească explicațiile profesorului. Pentru a-l împiedica să continue cu neastâmpărul, profesorul i-a dat o temă individuală pe care să o lucreze în cursul orei, creindu-i în felul acesta o ocupație. In orele care au urmat, elevul nu a mai turburat liniștea, ci a urmărit cu mare atenție lecțiile.

Tovarășii din grupa sindicală au discutat acest exemplu și s'au hotărît să aplice și ei metoda profesorului sovietic. In scurt timp au constatat eficacitatea acestei metode, obținând și ei rezultate bune.

CHARAS CLEMENTINA

—o—

Clubul U. S. S. I. îndrumează elevii spre școlile medii

Duminică, 20 Mai a. c., în sala Clubului a avut loc o ședință de îndrumare a elevilor de clasa VII-a către școlile medii tehnice, către școlile pedagogice și către școlile de îndrumători culturali. Intr'o atmosferă caldă și prietenească, în fața unei săli pline de elevi din diferite școli elementare ale Capitalei, — directorii și profesorii dela Școala Medie Tehnică de Pielărie, Școala Medie Tehnică de Instalații, Școala de Indrumători Culturali și Școala de Educatoare au prezentat elevilor specificul școlilor lor, materiile de învățământ și perspectivele ce se deschid absolvenților acestor școli.

Tovarășii directori au dat indicații concrete cu privire la înscriere, la examenul de admitere, burse, viața din internat, etc. Elevii au ascultat cu deosebit interes. Mai toți și-au luat notițe, iar la sfârșit au pus nenumărate întrebări care au oglindit o serioasă preocupare.

—o—

POȘTA REDACȚIEI

Unui grup de profesori. Fiecare om al muncii, din orice ramură de activitate, are dreptul, conform Codului Muncii, la o zi de odihnă pe săptămână, pe care și-o poate petrece unde vrea și cum vrea. Nu i se poate reține salariul pentru această zi, sub niciun fel de motiv.

Munca de vară o veți face la școala unde funcționați și ea va trebui să cuprindă în primul rând probleme legate de pregătirea, atât a învățătorilor și profesorilor, cât și a școlii, în vederea noului an școlar.

● Unui grup de profesori. Plata orelor suplimentare se face numai pentru orele efectiv prestate.

SĂ APĂRĂM VIAȚA COPIILOR NOȘTRI!

Ziua de 1 Iunie stabilită ca Ziua Internațională a Copilului de către cea de a treia sesiune a Federației Democrate Internaționale a Femeilor, ținută la Moscova la sfârșitul anului 1949, va fi anul acesta pentru toți oamenii conștienți din țara noastră un prilej de a întări și mai mult lupta pentru pace împotriva lagărului criminal al imperialiștilor care amenință cu armele viața popoarelor, viața copiilor.

Anul acesta sărbătorirea zilei de 1 Iunie trebue să constitue un răspuns categoric dat tuturor pregătirilor criminale de război, tuturor acelora care vor să sacrifice din nou milioane de vieți tinere pentru satisfacerea intereselor lor de cruntă exploatare.

Intâmpinând anul acesta Ziua Internațională a Copilului facem un bilanț al realizărilor din țara noastră în domeniul protecției copilului. Urmând exemplul măreț al Uniunii Sovietice unde sănătatea și educația copiilor este una din cele mai importante probleme de stat, unde prin grija Guvernului, a Partidului Comunist (b) și a tovarășului Stalin se asigură copiilor cele mai bune condițiuni de desvoltare fizică și cea mai sănătoasă educație, în țara noastră s'au creat nenumărate instituții de protecție a vieții și sănătății copiilor, iar educația pe care o primesc copiii în instituțiile preșcolare și în școli s'a așezat pe solide temelii. S'au creat numeroase spitale și dispensare pentru copii, case ale copilului, creșe, cămine de zi, cămine sezoniere, grădinițe de copii; a sporit numărul școlilor pentru a cuprinde pe toți copiii de vârstă școlară, secând pentru totdeauna izvoarele analfabetismului; a sporit numărul internatelor și cantinelor școlare; s'au creat nenumărate case de pionieri, de anul trecut pionierii noștri au la dispoziție un minunat Palat al lor.

In toate aceste instituții, cadre sanitare și educative, pregătite cu grijă, fac eforturi să asigure copiilor Patriei noastre condițiuni cât mai bune de creștere și desvoltare. In fiecare vară, crește numărul copiilor trimiși în colonii și tabere de odihnă la munte și la mare. Astfel, în 1948 au fost trimiși 35.000 copii, în 1949, 64.000 copii, în 1950, 77.389 copii, iar în 1951 vor fi trimiși în colonii peste 100.000 de copii.

Dar, gândindu-ne la realizările din țara noastră sub regimul de democrație populară și la căile luminoase care se deschid de acum înainte copiilor din R.P.R. spre o viață tot mai fericită, nu putem uita că în țările capitaliste și coloniale copiii oamenilor muncii sunt lipsiți de bucuriile copilăriei. Acolo, copiii oamenilor muncii, siliți de foame și mizerie sunt supuși la munci istovitoare din cea mai fragedă vârstă. In India, de exemplu, copiii de 4—5 ani sunt întrebuințați la curățitul canalelor. In Sicilia, la extragerea sulfului unde se lucrează în condițiuni cu totul dăunătoare sănătății, 20 la sută din lucrători sunt copii de 12 ani. In Africa 70 la sută din copii mor înainte de a ajunge la vârsta de 5 ani. Bolile îi seceră fără cruțare. Mai mult de jumătate din copiii care trăesc în țările coloniale, niciodată n'au învățat și nu pot învăța la școala elementară. Discriminarea rasială, caracteristică sistemului capitalist, a pătruns adânc în învățământul din America. In școli, copiii negrilor capătă cunoștințe cu mult mai reduse decât copiii albilor, iar marea lor majoritate sunt lipsiți complet de posibilitatea de a învăța. Manualele americane nu se sfiesc să propage deschis teoria fascistă a raselor superioare și inferioare. In școlile pentru copiii indieni învățământul se reduce la muncă pe ogoare, spălatul rufelor și vaselor. In Coreea, bombele ucigătoare distrug viețile a mii de copii. Altor zeci de mii li se distrug căminele, mii și mii de copii rămân orfani. In țările capitaliste și coloniale, datorită înarmărilor care absorb un mare procent din bugetele lor, viața copiilor este din ce în ce mai grea, mai plină de lipsuri și de mizerie. Pregătirile de război, tot mai febrile ale imperialiștilor americani și englezi, sunt o amenințare pentru toți oamenii cinstiți din lumea întreagă.

In fața pericolului crescând care pune în primejdie viața copiilor, mamele și toți oamenii cinstiți sunt hotărîți să lupte cu îndârjire. Mișcarea pentru apărarea copilului ia tot mai însemnate proporții. Cresc provocările imperialiștilor americano-englezi și ale sateliților lor, dar mai vârtos cresc rândurile partizanilor păcii.

Cu prilejul Zilei Internaționale a Copilului, oamenii muncii dela noi se alătură luptei pe care popoarele din lumea întreagă o duc pentru asigurarea dreptului la îngrijire și la învățătură tuturor copiilor din lumea întreagă, pentru demascarea crimelor împotriva copiilor. Anul acesta ziua de 1 Iunie se va sărbători sub semnul intensei acțiuni de apărare a vieții copiilor, sub semnul ocrotirii și educației lor, al dragostei și grijei pentru copii, sub semnul luptei pentru pace. Intâmpinarea acestei zile este un prilej de mobilizare a organizațiilor de massă și a instituțiilor de stat la o muncă mai intensă, mai rodnică, pentru educarea și îmbunătățirea vieții copiilor. In acelaș timp, pe întreg cuprinsul țării se intensifică acum acțiunea de înfiere a copiilor orfani din casele de copii, se organizează numeroase acțiuni de îmbunătățire a muncii în instituțiile care se ocupă de copii.

Ziua copilului se sărbătorește în etapa de încheere a anului școlar. De aceea, în cinstea acestei zile cadrele noastre didactice își dovedesc dragostea și grija pentru copiii Patriei nastre, căutând să asigure elevilor condițiuni cât mai bune de pregătire pentru examene, în vederea obținerii unor rezultate cât mai bune. Conducerea școlilor, învățătorii și profesorii, alături de părinții elevilor, se străduesc să facă din ziua de 1 Iunie, Ziua Internațională a Copilului, un prilej de îmbunătățire și intensificare a muncii lor ca educatori, ca luptători activi în marele front al păcii care, având în frunte măreața Uniune Sovietică, luptă pentru apărarea vieții, pentru fericirea copiilor din lumea întreagă.

Biroul Sindicatului Invățământ din raionul „Gh. Gheorghiu-Dej" sprijină încheierea anului școlar

Ne apropiem tot mai mult de încheierea anului școlar. Suntem într'o etapă când elevii, învățătorii și profesorii, inspectorii și activiștii sindicatelor noastre își intensifică munca pentru a termina cu succes anul de învățătură.

Secțiile de învățământ regionale și raionale urmăresc neîncetat munca școlilor, dau îndrumări învățătorilor și profesorilor, arată ce mai trebue făcut. Alături de ele, sindicatele de învățământ contribue din plin la mobilizarea cadrelor didactice, la organizarea ultimelor pregătiri în vederea examenelor de sfârșit de an și a încheierii anului școlar.

Un exemplu în această privință, ni-l oferă biroul provizoriu al Sindicatului Invățământ din raionul „Gh. Gheorghiu-Dej" din București. Incă din ziua de 11 Mai a. c., biroul provizoriu sindical, analizând sarcinile ce-i revin în etapa încheierii anului școlar, și-a alcătuit un plan de muncă, astfel ca toate comitetele de instituție și grupele sindicale să poată fi ajutate și sprijinite în muncă de către membrii biroului. Cei 7 membri din birou și-au repartizat între ei grupele sindicale, iar după aceia au început îndrumarea lor efectivă pe teren. Astfel, tovarășa Oncescu Veronica, președinta biroului sindical și-a trecut în planul său sprijinirea grupelor dela Liceul nr. 11 — Militari, Școala Elementară nr. 16, Institutul „Maxim Gorki", Institutul de Arte Plastice, etc.; tovarășul secretar Miron Vasile are în planul său grupele dela Liceul de Băieți nr. 1, Liceul Clasic Mixt și altele; tovarășa Ortansa Goga — grupele dela Școala Profesională Mixtă nr. 9, Școala Elementară de Băieți și Fete nr. 27, Școala Pedagogică de Fete nr. 2, Școala Elementară de fete nr. 4, etc.

La fel cu ei, își au trecute în planurile lor de muncă un număr de grupe și ceilalți membri ai biroului.

Luând parte la ședințele de grupă sindicală, membrii biroului sindical au reușit să antreneze pe învățători și profesori în munca de pregătire a elevilor, pentru examene, i-au ajutat cu îndrumări la lecțiile de recapitulare și sintetizare, i-au ajutat deasemeni în munca de orientare a elevilor către școlile medii și institutele de învățământ superior.

In ședințele de grupă care s'au ținut la unele școli din raion s'au analizat unele aspecte ale muncii cadrelor didactice, s'a analizat felul cum au fost duse la îndeplinire sarcinile trasate de Minister prin secțiile de învățământ, s'au criticat lipsurile constatate și s'au luat măsuri de îmbunătățire a muncii.

Efortul susținut pe care l-a depus biroul sindical, prin participarea la ședințele grupelor, prin îndrumările date și prin mobilizarea salariaților în îndeplinirea sarcinilor, a avut multe rezultate pozitive. Organizând schimbul de experiență între cadrele didactice dela aceeaș școală și dela școli diferite, s'a izbutit ca la multe din școlile raionului „Gh. Gheorghiu-Dej" numărul elevilor slabi la învățătură să scadă simțitor. Planificarea justă a lecțiilor de repetiție și sintetizare, ca și efortul depus de învățătorii și profesorii dela Liceul nr. 11 — Militari au avut drept rezultat faptul că din șase elevi din clasa VIII-a A căzuți la științe naturale, cinci au căpătat note de trecere. Tot astfel la școala din Giulești-Sârbi, în urma analizei cauzelor care au făcut ca un număr mare de elevi (aproape 40 la sută) să fie slab pregătiți, în urma preocupării continue a biroului sindical pentru această școală, numărul elevilor slabi a fost redus, rămânând foarte puțini (circa 6-8 la sută), cu note mai mici de 5.

Biroul Sindicatului de Invățământ din raionul „Gh. Gheorghiu-Dej" a organizat și o largă agitație vizuală și scrisă legată de perioada încheierii anului școlar. Lucrările bune ale elevilor au fost expuse în sălile de clasă, iar gazetele de perete ale elevilor și ale grupelor sindicale au depus o rodnică activitate. Articolele au scos în evidență rezultatele bune ale muncii învățătorilor și profesorilor, au prezentat părți negative din munca lor, au arătat folosul schimbului de experiență, contribuind astfel la mobilizarea cadrelor didactice pentru o muncă tot mai intensă. Gazetele de perete ale grupelor sindicale dela Școla Elementară de Fete nr. 4, Școla Elementară de Băeți nr. 1, Școala Alimentară, grupul școlar, „16 Februarie", Școlile Medii Tehnice Financiare nr. 1,2,3, etc., cuprinde un bogat material în legătură cu activitatea cadrelor didactice în pregătirea încheierii anului școlar. Bibliotecile cluburilor, ale colțurilor roșii și ale grupelor, au fost mult folosite atât de elevi cât și de învățători și profesori, pentru pregătirea lor tot mai bună în vederea examenelor.

Pentru ca învățătorii și profesorii să se poată ocupa mai mult de elevii lor, biroul provizoriu al sindicatului a luat din timp unele măsuri menite a contribui la ajutorarea cadrelor didactice. Astfel, învățătorii și profesorii au fost eliberați de unele sarcini sindicale pe care le aveau în afara muncii lor obișnuite, au fost amânate pentru această perioadă anumite conferințe, care nu erau legate direct cu sarcinile actuale ale cadrelor didactice, s'au suspendat unele ședințe mai puțin importante, iar printr'o strânsă colaborare cu secția de învățământ a sfatului popular și cu conducerile instituțiilor în care învățătorii și profesorii activează în afara școlii, s'a isbutit a se elibera învățătorii și profesorii din acest raion de o serie întreagă de sarcini, pentru timpul cât vor ține exemenele.

Exemplul biroului provizoriu al sindicatului din raionul „Gh. Gheorghiu-Dej", poate fi urmat de multe alte birouri sindicale. In acest mod, ele vor contribui efectiv la buna pregătire a elevilor pentru examene, la încheierea cu succes a anului școlar.

C. PRISECARU

Note politice externe

In Coreea, cotropitorii americani primesc o nouă și severă lecție.

In ultimele zile, eroicele forțe populare coreene și voluntarii chinezi au deslănțuit o serie de vijelioase contraatacuri, care s'au tradus prin străpungerea frontului, prin împingerea spre Sud a întregului dispozitiv inamic și prin nimicirea mai multor mari unități ale trupelor intervenționiste. In loc, însă, de a trage concluziile ce se impun, — anume, că stăruind pe calea agresiunii ei nu pot recolta decât o derută rușinoasă, — conducătorii Statelor Unite caută să folosească panica provocată de noua înfrângere în sânul burgheziei din țările marshallizate, pentru a agrava politica lor de agresiune, extinzând-o la toată Asia și apoi la întreaga lume.

Așa se explică inițiativa imperialiștilor din Washington pentru instituirea unui embargo asupra comerțului cu R. P. Chineză și R. P. D. Coreeană; embargo pe care majoritatea pro-americană din Adunarea Generală a O. N. U.-ului s'a dezonorat, din nou, votându-l acum câteva zile. Procedând astfel, Administrația Truman a dovedit încă odată, în mod cinic, că ea urmează îndemnurile canibalice ale lui Mac Arthur, care a cerut stăruitor introducerea unei blocade economice și navale a continentului asiatic. „Toate armele, — afirma deunăzi acest călău, — au o limită în eficacitatea lor. Pușca omoară un singur om; mitraliera omoară în serie; artileria grea și bombele omoară cu miile. Dacă veți impune, însă, blocada și veți împiedica să obțină hrana și tot ce este necesar traiului, amenințați viața unui întreg popor". Așa dar, — urlă acest monstruos asasin, — pentru a „îngenunchia" popoarele libere ale Asiei, înfometați-le, strangulați-le cu lațul lipsurilor! Indemnul acestui hidos șacal n'a căzut în urechile unor surzi și deaceea Truman, în deplin acord cu Mac Arthur, pe care-l demisese ipocrit cu câteva săptămâni numai în urmă, a impus O.N.U.-lui ticăloasa hotărîre.

Odată mai mult, O.N.U. a trădat scopul pentru care a fost creat, deoarece embargoul votat contrazice în chipul cel mai brutal prevederile Chartei, într'atât încât țări ca Suedia, India, Pakistanul și Indonezia s'au abținut dela votarea criminalei rezoluții. Spre a evita, în urma înfrângerilor suferite în Coreea, crescânda lor izolare internațională, imperialiștii americani caută să atragă pe vasalii lor în luarea unor mereu alte măsuri agresive împotriva Chinei populare. în speranța că astfel intrați în joc acești vasali nu vor mai putea da înapoi. Noile înfrângeri serioase suferite de intervenționiști în Coreea arată, însă, că monopoliștii din Statele-Unite își fac bezmetice iluzii. Este, într'adevăr, dela sine înțeles, că dacă ei ar trece la extinderea directă a războiului pe teritoriul R. P. Chineze de pe continent, ei vor primi o lecție infinit mai severă decât aceea pe care o primesc astăzi în Coreea. Acest adevăr se răspândește astăzi în chiar cercurile cele mai beliciste, unde, un ziarist reacționar de teapa unui Walter Lippman a ajuns să-și povățuiască stăpânii din Wall-Street să-și revizuiască politica, scriind, în „New York Herald Tribune", că „șansele unei victorii decisive (pentru imperialiști, N. N.), chiar într'un război dus numai împotriva Chinei, sunt cât se poate de mici" și că „șansele unei victorii într'un război mondial sunt nule" (tot pentru imperialiști N. N.).

Raportul mondial de forțe se modifică, efectiv, cu fiecare zi ce trece, din ce în ce mai masiv, în favoarea grandiosului lagăr al păcii, progresului și libertății, condus de marea Uniune Sovietică.

Este cunoscută observația lui Engels că burghezia nu respectă propria ei legalitate decât atâta vreme cât acest lucru este în interesul ei.

Justețea acestei observații se află amplu confirmată, printre altele, de întâmplările prezente din Franța. După cum se știe, punându-se total la ordinele imperialiștilor americani, marea burghezie franceză accelerează actualmente procesul de fascizare a țării, în nădejdea că astfel ar putea să-și acopere spatele frontului în eventualitatea pornirii agresiunii criminale contra U.R.S.S. și a democrațiilor populare. In acest scop, guvernul Queuille, inspirându-se din precedentul oferit de guvernul von Pappen, a impus monstruoasa lege electorală, — cea mai necinstită lege electorală votată vreodată în Franța", așa cum se simte obligat să recunoască însuși reacționarul „Le Monde", — lege menită să falsifice normala reprezentare parlamentară a Partidului Comunist Francez și să înlesnească înscăunarea pe căi aparent legale a clicii lui De Gaulle la putere.

Imperialiștii americani doresc, într'adevăr, un guvern De Gaulle, la Paris, care, suprimând Partidul Comunist și sindicatele muncitorești, să poată „domestici" poporul francez și să pună la dispoziția lui Eisenhower diviziile de infanterie necesare deslănțuirii celui de-al treilea masacru mondial. Von papenii dela Paris și stăpânii lor din Washington se înșeală, însă, amarnic. Poporul francez, instruit de o lungă și amară experiență va spulbera toate aceste criminale proecte, sprijinind cu voturile sale, la 17 Iunie, partidele progresiste, în frunte cu Partidul Comunist Francez, cel mai mare partid al Franței și care luptă, consecvent și neînfricat, pentru dreptatea socială, independența națională și pentru pace.

In numele Partidului Comunist Francez și a întregului popor muncitor francez, Jacques Duclos a dat, recent, un solemn avertisment dușmanilor democrației și păcii, declarând în termeni lipsiți de orice echivoc că massele franceze nu vor permite înscăunarea lui De Gaulle la guvern, că drumul fascismului va fi barat și că pacea va fi impusă.

Garanție că așa va fi, o oferă unitatea crescândă a clasei muncitoare franceze, — unitate ce se făurește prin luptă, la bază, între muncitorii comuniști, socialiști și catolici. Și este un simptom foarte grăitor faptul că la Congresul partidului socialist de dreapta (S.F.I.O.), ținut săptămâna trecută, militanții au eliminat din Comitetul de conducere al partidului pe Jules Moch, individul care încarnează politica de trădare socială și națională, politica de înfeudare a Franței față de planurile războinice ale imperialiștilor americani.

Cursurile populare de limba rusă

Și în comuna Cireșul Nou se învață limba rusă

Pe întreg cuprinsul țării se deschid mereu noi și noi cursuri de limba rusă. Tot mai mulți muncitori, țărani muncitori și intelectuali se înscriu la cursurile populare, pentru a învăța limba marelui popor sovietic, limba celei mai înaintate culturi, cultura sovietică.

Astfel, la Școala Elementară din comuna Cireșul-Nou, raionul Lugoj, s'a deschis de curând un curs popular. Manualele care cuprind primele șase lecții au fost primite cu dragoste de fiecare participant. Primele lecții, explicate viu de profesoara de limba rusă a școlii au fost urmărite cu interes și însușite temeinic de majoritatea celor înscriși.

La acest curs participă șapte țărani muncitori, zece tineri utemiști din comună și șapte salariați dela școală și cooperativă. Toți aceștia și-au luat angajamentul de a frecventa regulat cursurile și de a munci temeinic pentru a învăța cât mai repede limba rusă.

ALEX. TEODORIU
corespondent

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26, Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA „Scrisul Liber", Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5. Telefon: 4.92.96. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni, 130 lei; Instituții anual, 500 lei.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL III Nr. 113 | 4 PAGINI 5 LEI | JOI 31 MAI 1951

In acest număr:

- Să pregătim din vreme deschiderea noului an școlar. (pag. I-a).
- Învățătura marxist-leninistă despre morală — baza educației morale în școala sovietică. III. (pag. II-a).
- Alegerea profesiunii (pag. II-a).
- Grija secției de învățământ pentru școlile din regiune. (pag. III-a).
- Orele de consultație la Institutul Politehnic din Iași. (pag. III-a).
- Cum a muncit directorul în preajma examenelor (pag. III-a).
- Munca de îndrumare a elevilor la liceul de băeți Nr. 6 din București (pag. IV-a).
- La Câmpia-Turzii trebue înființate noi cursuri populare de limba rusă. (pag. IV-a).
- Una se spune și alta se face (foileton satiric (pag. IV-a).

SĂ PREGĂTIM DIN VREME DESCHIDEREA NOULUI AN ȘCOLAR

Școala noastră se desvoltă cu fiecare an, rezolvând tot mai bine numeroasele și importantele probleme pe care i le pune în față construirea socialismului în Patria noastră. In cadrul Planului Cincinal ea trebue să asigure cadrele medii și superioare, bine pregătite, cerute de desvoltarea diferitelor ramuri ale economiei naționale, cerute de desvoltarea științei și tehnicii. Anul acesta școlile noastre medii tehnice dau țării primii tehnicieni cu calificare medie. Tot în acest an, numărul absolvenților școlilor medii de toate categoriile, chemați să urmeze cursurile universitare va fi simțitor sporit. De aceea încheierea acestui an școlar în bune condițiuni este o garanție pentru deschiderea în aceleași bune condițiuni a noului an școlar. Din desfășurarea examenelor, din analiza rezultatelor obținute în anul de muncă școlară care se încheie acum, fiecare învățător și profesor, ca și fiecare director de școală și șef de secție de învățământ vor trage învățăminte care îi vor ajuta în organizarea noului an școlar.

Anul care se sfârșește a fost pregătit, din vreme, de majoritatea școlilor și a secțiilor de învățământ. Ele s'au îngrijit și au terminat în bună parte la timp construcțiile școlare, au rezolvat cu succes problema școlarizării, s'au preocupat de problema manualelor, de cadrele tinere, au dat toată atenția îmbunătățirii conținutului învățământului. Au mai fost însă și unele școli și secții de învățământ care n'au privit cu toată seriozitatea, pregătirea din timp a anului școlar. Deaceea, este necesar să stăruim asupra câtorva din acțiunile ce trebuesc întreprinse neapărat de fiecare șef de secție de învățământ, de fiecare director de școală, de fiecare învățător și profesor în vederea pregătirii din timp a viitorului an școlar.

Fiecare director de școală știe că nu se poate deschide școala în condiții bune, dacă localul nu este reparat și curățit, încă din timpul verii, dacă nu sunt terminate la vreme construcțiile de școli noi sau adăogirile de clase programate pe lângă localurile vechi. Această grijă gospodărească trebue să prefacă toate școlile în case curate și primitoare, în care să intre cu drag copiii și să-și înceapă munca din prima zi, cu toată temeinicia.

O problemă importantă, mai ales pentru școlile medii și elementare cu șapte clase, este aceea a găzduirii școlarilor. De aceea directorii și șefii secțiilor de învățământ trebue să fie preocupați, în modul cel mai serios, de problema organizării și aprovizionării internatelor. Internatele rezolvă nu numai problema găzduirii elevilor, ci ajută și contribue în acelaș timp, la acțiunea de școlarizare și la munca de instruire și educare a elevilor. Școlile care au internate trebue să caute a le lărgi pentru a cuprinde cât mai mulți elevi, a le aduce îmbunătățiri folosind resursele locale, iar cele care nu le au încă să se preocupe din vreme de înființarea și organizarea lor, cu mijloace locale mai ales. Localurile pentru internate au nevoie de reparații, de curățenie, iar aceste lucrări trebuesc făcute cu multă grijă, înainte de a se deschide școlile, pentru a se evita neajunsurile și a se înlătura piedicile în muncă pe care le pune lipsa de grijă pentru pregătirea din vreme a condițiilor de cazare a elevilor. Internatele trebue să fie gata pregătite, încă din ajunul deschiderii cursurilor. In vederea unei chibzuite gospodăriri se impune ca lunile de vară să fie folosite pentru îngrijirea grădinilor de zarzavat de pe lângă internate, pentru pregătirea conservelor, pentru aprovizionarea cu combustibil și alimente, pentru reparatul lenjeriei și a cazarmamentului etc. Acolo unde internatele nu pot cuprinde numărul de elevi veniți din alte localități, conducerile școlilor au datoria să organizeze încă din timpul vacanței, gazde comune, ușurând condițiile de trai și de muncă ale tineretului din școli.

O problemă destul de spinoasă a fost, la începutul anului trecut, problema aprovizionării cu combustibil. Biruind greutățile ivite în cale, școlile din Baia-Mare sau din Tecuci s'au aprovizionat la vreme cu combustibil. Alte școli însă, cum au fost cele din Roman sau din Lugoj au rămas multă vreme fără căldură în clase. In vara aceasta, ținând seama de experiențele anului trecut, procurarea combustibilului trebue să preocupe din vreme pe cei care răspund de administrația școlilor și să nu existe școală ori clasă a cărei muncă să fie stingherită din pricina neprocurării la timp a combustibilului.

In anul trecut conducerile școlilor au dobândit o bogată experiență în problema grijei pentru noile cadre tinere care vin să muncească în școală cu tot elanul și cu toată dragostea. In vara aceasta secțiile de învățământ, sindicatele și directorii trebue să ia cele mai bune măsuri pentru găzduirea tinerilor învățători și profesori, ca ei să aibă condițiile necesare muncii lor. Conducerea școlilor va antrena sfaturile populare și organizațiile de massă, cu sprijinul cărora pregătirea noului an școlar poate fi dusă în timpul necesar, la bun sfârșit.

O altă problemă legată de pregătirea noului an școlar este aceea a procurării din vreme a manualelor. Anul acesta difuzarea manualelor școlare se va organiza în condiții mult mai bune decât anul trecut. Până la 15 August toate manualele vor trebui să fie în librării și cooperative. Învățătorii, directorii și șefii secțiilor de învățământ se vor îngriji ca librăriile și mai ales cooperativele să procure la timp cărțile și rechizitele școlare. Cadrele didactice vor îndemna pe elevi să-și cumpere manualele încă înainte de deschiderea cursurilor. In chestiunea manualelor, Ministerul Învățământului Public trebue să stăruie pentru ca toate colectivele care lucrează la revizuire sau la manuale noi să predea la timp textele, iar Editura de Stat să îndeplinească la termenul fixat planul de editare. Totodată se impune ca Centrocoopul să dea importanța cuvenită problemei difuzării manualelor, mai ales în mediul rural, trimițând dispoziții precise și clare în această privință tuturor unităților cooperative. Cunoscând importanța transmiterii manualelor, cadrele didactice au datoria de a se preocupa ca procentul de manuale vechi cerut de necesități să ajungă în mâinile elevilor.

Tot în vederea pregătirii noului an școlar, școlile trebue să dea toată atenția și materialului didactic. Ministerul Învățământului Public a confecționat, în cursul acestui an, noi aparate de electricitate, noi planșe pentru limba română, limba rusă, pentru geologie, științele naturale, a confecționat material pentru învățământul preșcolar. Pentru a ajuta la desvoltarea studiului fizicei, Ministerul va înființa în vara aceasta laboratoare model, în fiecare regiune. De asemeni, pentru a trezi tot mai mult interesul pentru studiul electricității, se vor înființa ateliere de electricitate pentru elevi, înzestrate cu utilajului necesar, la 10 școli pedagogice. Buna păstrare a materialului didactic, revizuirea laboratoarelor, complectarea muzeelor de științe naturale, studierea instrucțiunilor referitoare la utilizarea laboratoarelor de fizică și a truselor de chimie sunt activități care, făcute în timpul vacanței, ajută la întărirea învățământului în anul școlar ce va începe în Septembrie.

Dar pregătirea bazei materiale este numai o parte a sarcinilor ce rezultă din necesitatea unei temeinice pregătiri a noului an școlar.

Ridicarea calificării cadrelor didactice este una din principalele preocupări în vederea pregătirii pentru noul an școlar. Buna pregătire a cadrelor în vederea noului an școlar trebue să fie sarcina principală a secțiilor de învățământ. Cursurile de specializare pentru profesorii de matematici, fizică, științe naturale dela clasele V-VII trebue să se țină în cele mai bune condiții, cu cel mai bun randament. Învățătorii și profesorii trebue să fie ajutați de organele conducătoare și de sindicate ca să-și poată pregăti, din timpul verii, planurile calendaristice, să-și procure și să-și claseze materialul bibliografic necesar, să-și orânduiască materialul didactic pentru lecții, să-și organizeze laboratoarele și muzeele, să studieze metodicile, să cerceteze presa de specialitate, făcându-și însemnări și culegând toate învățămintele noi, studiind în modul cel mai riguros posibilitățile de aplicare a celor citite în condițiile care lucrează, creind inovații în pregătirea și predarea lecțiilor, cercetând rezultatele schimbului de experiență din anul trecut, toate în scopul de a ajuta cât mai mult desvoltarea învățământului.

Pregătirea pentru deschiderea noului an școlar cere, pe lângă toate aceste măsuri, și un elan sporit în muncă, cere devotament, cere dragoste față de școală și față de tineret. Pentru a se ajunge la rezultate cât mai bune, ar fi bine să se facă vizite și schimburi de experiențe între școli, precum și întreceri între școli și raioane, în vederea bunei organizări a deschiderii viitorului an școlar.

Pregătindu-se din vreme și cu avânt pentru noul an școlar, cadrele didactice vor evita o serie întreagă de neajunsuri administrative, vor înlătura pripeala și improvizația din munca dela clasă, vor adânci conținutul învățământului, vor putea pregăti în condiții mai bune elevii, făcând ca școala să răspundă cu cinste sarcinilor înalte pe care i le-a încredințat Partidul în opera de construire a socialismului.

Succes la examene!

Peste câteva zile încep examenele. Peste câteva zile învățătorii, profesorii și cadrele noastre didactice știu că în Patria noastră poporul muncitor se străduește din toate puterile pentru îndeplinirea planului cincinal, pentru realizarea planului de electrificare. Ei știu că îndeplinirea acestor planuri înseamnă mai multe mașini, mai multe uzine, mai multă energie electrică, mai multe tractoare, mai multe gospodării agricole colective, mai multă pâine. Ei știu că înfăptuirea lor cere cadre bine pregătite. Iar școlile, învățătorii și profesorii, muncind fără preget, sub călăuzirea partidului, pregătesc aceste cadre. E minunat să lucrezi la crearea acelor oameni bine pregătiți care vor desvolta construirea socialismului! E minunat să formezi cadrele care vor construi mașinile și hidrocentralele.

Tineretul are înaintea lui o viață înfloritoare de muncă și creație. Școala, îndrumată de partid, îl pregătește pentru această viață. „Tinerii din țara noastră își pot permite astăzi cele mai îndrăsnețe visuri. Cu siguranță că ele vor fi împlinite", a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

Examenele arată rodul muncii unui an. Ele trebue să constitue un prilej de victorie în lupta pentru o știință înaintată, o știință în folosul masselor populare, o știință în folosul Patriei, în folosul luptei pentru apărarea păcii.

Examenele vor arăta cum și-au îndeplinit cadrele didactice sarcina lor, cum au răspuns la chemarea partidului de a da țării cadre medii și superioare. Ele trebue să fie o sărbătoare a succesului și a bucuriei de a crea, de a duce mai departe și mai sus făclia culturii, de a pune toată știința, toată priceperea și tot elanul în construirea unei vieți fericite.

Urăm cu toată căldura tuturor celor ce muncesc în școală, cel mai deplin succes la examene.

Congresul A.S.T. — o nouă etapă în munca rodnică a tehnicienilor din R. P. R., închinată apărării păcii și construirii socialismului

Primul Congres al Asociației Științifice a Tehnicienilor s'a desfășurat în această săptămână, cu participarea însuflețită a delegațiilor de tehnicieni veniți din întreaga țară.

Din rapoartele prezentate și discuțiile duse au reeșit noi condiții de muncă, necesitatea realizării unor mai strânse relații de colaborare între muncitori și tehnicieni, grija permanentă de ridicare a noi și noi cadre tinere, care să ajute efectiv la înflorirea Patriei noastre scumpe, la bunăstarea întregului nostru popor muncitor.

După cuvântul de deschidere rostit de acad. prof. N. Profiri, în numele C.C. al Partidului Muncitoresc Român și în numele Guvernului, a luat cuvântul tovarășul **Chivu Stoica**, membru supleant în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministrul Metalurgiei și Industriei Chimice, care a spus, între altele: „Pentru construirea socialismului în Patria noastră, desvoltarea tehnicii este o condiție fundamentală. Regimul de democrație populară se poate desvolta spre socialism numai pe baza unui progres permanent al științei și tehnicii în toate domeniile economiei noastre naționale, pe baza unei continue sporiri a forțelor de producție și a puterii economice a țării noastre, pe baza ridicării a zeci și sute de mii de noi cadre tehnice din rândurile poporului. In acest avânt de mari construcții socialiste se desfășoară procesul de formare de cadre tehnice de tip nou, ce unesc vârstnici și tineri, în sforțarea comună a poporului muncitor, spre acelaș țel, de îndeplinire a Planului Cincinal, de desvoltare și înflorire a Republicii Populare Române.

Tovarășul Chivu Stoica a subliniat că acest Congres al A.S.T.-ului care „unește forțele vii și creatoare ale tehnicienilor noștri, este expresia legăturii tot mai strânse între intelectualitatea tehnică din țara noastră și popor, expresia hotărîrii de a contribui prin toate forțele la înfăptuirea programului de transformare socialistă a țării noastre, după exemplul și cu ajutorul Uniunii Sovietice de a transforma Patria noastră într'o forță tot mai puternică a frontului mondial al păcii".

Despre rolul tehnicienilor în uriașul front al păcii a vorbit profesorul S. P. Alexeev, șeful delegației sovietice, care a arătat că: „De curând în întreaga lume a străbătut vestea că Planul Cincinal Stalinist postbelic a fost îndeplinit cu succes, iar în ceeace privește sarcinile cele mai importante au fost depășite în măsură însemnată. Intelectualitatea tehnică sovietică poate spune cu mândrie patriotică că în această victorie istorică repurtată de poporul sovietic sub conducerea Partidului lui Lenin și Stalin, există și partea ei de muncă". Profesorul Alexeev a arătat că, educată de glorioșul Partid Bolșevic și de marele conducător al poporului sovietic, tovarășul Stalin, intelectualitatea tehnică sovietică au ridicat știința și tehnica la un nivel neîntâlnit în lumea capitalistă și le-a pus în slujba păcii și construirii comunismului.

Profesorul C. Nenițescu, membru corespondent al Academiei R.P.R., a vorbit despre contribuția inginerilor și tehnicienilor pentru îndeplinirea înainte de termen a Planului de Stat pe 1951. Dublarea producției noastre în primii doi ani de economie planificată, crearea industriei de mașini, elaborarea mărețului plan de electrificare, realizarea a peste 100 de tipuri de produse noi, sunt realizări ale tehnicienilor. Deaceea, după cum a subliniat raportorul, tehnicienii trăesc astăzi cu adevărat ca oameni liberi care muncesc într'o țară liberă, care creiază și muncesc pentru ei înșiși, care valorifică minunatele bogății ale țării și desvoltă o industrie în scopul de a servi întrutotul poporului nostru, Patriei noastre.

Pornind dela învățătura stalinistă care afirmă că: „...nouă nu ne trebue **orice fel** de conducători, de ingineri și de tehnicieni. Nouă ne trebue **astfel** de conducători, de ingineri și de tehnicieni, care să fie în stare să înțeleagă politica clasei muncitoare din țara noastră, care să fie în stare să-și însușească această politică și s'o înfăptuiască conștiincios" — tovarășul inginer Stolan Petrescu, laureat al Premiului de Stat, a scos în evidență rolul tehnicianului în desvoltarea întrecerii socialiste, și a indicat drept sarcini de bază: crearea condițiilor tehnico-organizatorice, buna deservire a locului de muncă, sprijinirea inovatorilor, evidența întrecerilor, însușirea și extinderea experienței stahanoviștilor sovietici.

Profesorul Constantin Dinculescu, inginer șef al Institutului de Proectări Energetice, a vorbit despre contribuția inginerilor și tehnicienilor la realizarea Planului de Electrificare a țării. El a arătat că marele ajutor pe care Uniunea Sovietică ni-l acordă prin trimiterea în țară de specialiști, ingineri, tehnicieni și stahanoviști, prin specializarea în fabricile din U.R.S.S. a tehnicienilor noștri și prin primirea de studenți în Institutele de Învățământ Superior din U.R.S.S. este o chezășie sigură a îndeplinirii sarcinilor Planului nostru de Electrificare.

Un referat plin de învățăminte a fost ținut de inginerul **Boris Alexeevici Kudânov**, membru al delegațiilor inginerilor și tehnicienilor din Uniunea Sovietică („Bazele organizării procesului de producție în întreprinderile socialiste").

Profesorul Alexei Kvartirnicoff a adus salutul Asociației Tehnicienilor din R.P. Bulgaria.

Rapoarte au mai fost ținute de tovarășii Iuliu Gherendi, președintele Comitetului pentru invenții și descoperiri, despre forța inițiativei creatoare a inovatorilor și rolul inginerilor și tehnicienilor pentru desvoltarea ei: de inginerul Miclea Romulus, directorul sectorului siderurgic al Combinatului „Sovrommetal" Reșița, despre rolul tehnicii în gospodărirea chibzuită a întreprinderilor, etc.

La discuții au participat numeroși tehnicieni, îmbogățind discuțiile cu probleme interesante desprinse din munca lor de fiecare zi.

Vorbitorii au arătat rolul ce-l au tehnicienii în frontul construirii socialismului și apărării păcii. Prin cuvintele lor ei au arătat că angajamentele pe care și le-au luat față de Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român, față de secretarul general al C.C. al P.M.R., cel mai iubit fiu al poporului nostru, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, devin zi de zi fapte tot mai minunate, ridicând clipă cu clipă noi și noi trepte spre făurirea viitorului luminos al întregului popor muncitor, dornic de pace și progres.

Intărim semnătura pe Apelul pentru un Pact al Păcii

Două lumi — două moduri de folosire a realizărilor științei

— Astăzi încheiem cursul nostru de fizică, — își începe lecția profesorul C. Epureanu în clasa X-a A a Liceului Mixt din Aiud. Să stăm puțin de vorbă despre cele învățate de noi împreună anul acesta. Să vedem, — se adresează el unei eleve, — ce am studiat în cadrul capitolului „Optica"?

— Am studiat lentilele, oglinzile plane și sferice, întrebuințarea lor... — începe să spună eleva.

— Lentilele unde își găsesc aplicarea?

— La aparatele optice de proecție, la telescoape, microscoape, lunete, aparate de fotografiat, spectroscoape...

— Și aceste aplicații, aceste realizări ale științei, microscoapele de pildă, la ce se folosesc? — întreabă iarăși profesorul.

— La observarea corpurilor foarte mici, de exemplu a microbilor, pentru a găsi cauza bolilor și mijloacele de combatere a acestora...

...Lecția continuă, analizându-se rând pe rând aplicațiile pe care le au toate cele învățate de eleve la fizică în timpul anului. La întrebările profesorului, elevele răspund cu vioiciune, vorbind despre telescoapele cu care se studiază astrele, despre aparatele de proecție folosite la conferințe, despre mașinile solare care transformă energia luminii în energie calorică și multe altele.

— Vedeți, — spune profesorul, — în felul acesta se pot folosi realizările științei. Insă toate aceste aparate despre care am învățat noi și care pot împinge știința înainte, spre noi cercetări și succese pentru binele popoarelor, sunt folosite în mod diferit în cele două lagăre în care s'a împărțit lumea. In lagărul nostru, lagărul democratic și antiimperialist, în Uniunea Sovietică și în țările de democrație populară, care luptă pentru a avea pacea necesară desvoltării și belșugului, realizările științei sunt folosite tocmai în felul acesta. Dar în țările capitaliste, în lagărul imperialist și războinic, știința este folosită pentru a găsi noi metode de distrugere a omenirii. In timp ce la noi, după cum am văzut, microscopul este folosit pentru a cerceta microbii și a găsi metodele prin care ei pot fi nimiciți, în laboratoarele din America și, cum ați citit în ziare, în Japonia, sub îndrumarea americanilor, se studiază cum pot deveni microbii mai rezistenți, pentru a fi folosiți ca armă în războiul bacteriologic. La timp ce la noi celula fotoelectrică este folosită în industrie, pentru perfecționarea mașinilor, pentru mărirea producției de bunuri necesare oamenilor muncii, imperialiștii o folosesc în tehnica militară. La noi aparatele de proecție și de cinematograf servesc la ridicarea nivelului cultural al poporului. La ei — țineți minte decând veneau și la noi filmele lor — eroul filmelor este unul care sare de pe casă pe un cal în galop, trage cu pistolul, omoară în dreapta și în stânga și face pe copiii și tinerii care văd aceste filme să viseze să devină și ei așa ca ei, ucigași de oameni nevinovați. Și, în general, cele mai noi realizări ale științei sunt folosite de imperialiști pentru a perfecționa armele de distrugere, pentru a otrăvi conștiința oamenilor cu propaganda lor războinică, pentru a găsi noi metode de omorâre în massă a oamenilor care luptă pentru libertate. Avioanele care bombardează astăzi Coreea și rad de pe fața pământului orașe și sate întregi sunt conduse de aparate inventate în laboratoarele lor de cercetări științifice.

In încheiere, profesorul vorbește despre cauza acestor deosebiri, despre caracterul politicii duse pe toate tărâmurile de atâtătorii la război. El trece apoi la politica de pace a lagărului antiimperialist, în frunte cu Uniunea Sovietică, și la sarcinile care revin elevelor acum, în cadrul pregătirii examenelor, pentru a putea contribui și ele la realizarea acestei politici de pace, pentru ca toate cunoștințele dobândite în școală să fie folosite cu succes în munca de făurire a unei vieți fericite.

Legând materialul predat la lecții de viață, de evenimentele politice interne și internaționale, profesorul își întărește semnătura pe Apelul pentru un Pact al Păcii, căci în felul acesta el contribue la educarea unor tineri luptători conștienți și hotăriți pentru socialism, pentru pace.

Telegrama de protest a Uniunii Sindicatelor de Invățământ adresată primului ministru al Marii Britanii în legătură cu închiderea Colegiului Chinez de Sud din Hong-Kong

Cu adâncă indignare au aflat studenții, învățătorii și profesorii din Republica Populară Română de hotărîrea samavolnică a Direcției Serviciilor de Educație din Hong-Kong, care a dispus închiderea Colegiului Chinez de Sud din Hong-Kong, atentând prin aceasta la dreptul elementar al populației chineze la educația națională.

In numele celor 140.000 membri ai Sindicatelor de Invățământ din Republica Populară Română, protestăm cu toată energia împotriva acestui act arbitrar și cerem anularea deciziei cu privire la închiderea Colegiului.

In numele Comitetului Executiv
al Uniunii Sindicatelor de Invățământ
din R. P. R.
Președinte, M. NANU

O datorie de mare onoare

S'a terminat ultima oră de curs a zilei. Copiii au plecat acasă. Au plecat și cadrele didactice ale școlii cu șapte clase din Aiud. In școală a rămas numai tovarășul director, Iosif Bârluțiu. Pe masa lui de lucru mai sunt încă hârtii de cercetat. Unele sunt bătute la mașină, altele scrise de mână. El le citește una după alta și își face însemnări într'un carnet. Sunt rapoartele comitetelor de luptă pentru pace din raion, pe care tovarășul Bârluțiu, care este secretar al comitetului de luptă pentru pace al raionului, le cercetează, totalizând datele pentru raportul pe care trebue să-l expună la ședința comitetului raional de partid.

Comitetul de luptă pentru pace duce lupta pentru întărirea semnăturilor pe Apel prin fapte, prin realizări concrete. Pentru aceasta comitetul de luptă pentru pace din raionul Aiud, al cărui secretar este tovarășul Bârluțiu, a organizat consfătuiri ale comitetelor locale de luptă pentru pace, în trei centre din raion. In aceste consfătuiri, comitetele de luptă pentru pace trebuiau să analizeze experiența dobândită în munca organizatorică și de propagandă în cadrul campaniei de strângere a semnăturilor, stabilind noile sarcini de îndeplinit. Planul alcătuit pentru luna Iunie prevede o intensă muncă de propagandă pentru întărirea semnăturilor pe Apel prin noi succese în producție — în întreprinderi — și prin asigurarea unei recolte îmbelșugate pe câmpiile raionului. Pentru aceasta, s'au organizat numeroase conferințe în oraș și raion, iar membrii comitetelor de luptă pentru pace și-au repartizat fiecare câte o secție în întreprinderi sau câte un sector teritorial în oraș și în sate, pentru muncă organizatorică și propagandistică. S'a organizat popularizarea, prin postul de radioficare și panouri, a fruntașilor în producție, care își întăresc prin fapte semnătura pe Apel. Se duce o intensă muncă de lămurire, pentru legarea acțiunii de îngrijire a recoltei de lupta pentru pace a întregului popor.

Fără a-și neglija munca din școală, tovarășul Bârluțiu activează în comitetul raional de luptă pentru pace, merge pe teren, în oraș și în comunele din raion, ține legătura cu comitetul de luptă pentru pace al regiunii, cu comitetele locale, cu filiala S.R.S.C. și cu organizațiile de massă, convoacă ședințele comitetului raional, coordonează munca membrilor acestuia.

Și astfel, acțiunea continuă fără a-și reduce din intensitate, antrenându-se mai departe oamenii muncii la luptă dârză pentru prevenirea pericolului de război cu care imperialiștii americani și slugile lor amenință pacea.

Din munca școlilor medii tehnice din Galați

Orașul Galați a devenit, sub regimul de democrație populară, un însemnat centru industrial și cultural. Pe lângă licee și școli pedagogice, funcționează în oraș o serie de școli medii tehnice care pregătesc cadre pentru diferite ramuri ale economiei noastre naționale.

O greutate în munca didactică a școlilor medii tehnice din Galați a fost lipsa de pregătire pedagogică a unei bune părți din profesorii care predau diferite specialități tehnice. Pentru remedierea acestei deficiențe s'au organizat cercuri pedagogice în care au fost cuprinși profesorii care predau materii înrudite, cercuri în cadrul cărora s'au discutat problemele legate de întocmirea și ținerea lecțiilor și care au organizat și lecții practice.

Școlile noastre medii tehnice au urmărit punerea în aplicare a principiului didactic al legăturii strânse dintre teorie și practică. Merită să fie amintită strădania Școlii Medii Tehnice Veterinare care pentru executarea lucrărilor practice la studiul bolilor interne, bolilor contagioase, la chirurgie, la obstetrică, la anatomie patologică cu anul III, s'a folosit, într'o largă măsură de spitalul veterinar din apropiere. Elevii au participat de asemenea la combaterea unei epizootii în comuna Filești. In studiul zootehniei le-a folosit foarte mult excursia organizată la Gospodăria Agricolă de Stat Brateș, unde se află o mare crescătorie de găini, porci, vaci cu lapte, tauri roșii, importați din U.R.S.S. In curând elevii din ultimul an dela această școală vor intra în producție. Aici ei vor dovedi cât de folositoare le-au fost lecțiile organizate în condiții asemănătoare celor în fața cărora se vor afla atât de des în practica profesiunii pentru care s'au pregătit.

Primele succese ale școlilor medii tehnice din Galați trebuesc duse mai departe, prin asigurarea unor cât mai bune condiții de lucru și printr'o cât mai bună pregătire pedagogică a profesorilor care predau la aceste școli.

Prof. FRIDA STRASSER

—o—

Consfătuire sindicală

Una din preocupările de seamă ale Sindicatului Invățământ din raionul Turnu-Măgurele a fost munca de pregătire a elevilor în vederea examenelor de sfârșit de an școlar.

Mobilizând cadrele didactice pentru îndeplinirea sarcinilor lor, stăruind pentru folosirea pe o scară largă a metodelor sovietice de muncă, sindicatul a obținut rezultate din ce în ce mai bune. Astfel în luna Mai, sindicatul a organizat o consfătuire cu toți învățătorii și profesorii din orașul Turnu-Măgurele, la care învățătorii și profesorii cu experiență au vorbit despre metodele folosite pentru ridicarea nivelului la învățătură al elevilor.

Intrebările și discuțiile care au avut loc pe marginea referatului tov. Oțelea Ion au desbătut interesante probleme privind disciplina și ridicarea nivelului la învățătură al elevilor. Discuțiile în legătură cu folosirea mijloacelor de individualizare a instrucției și educației elevilor, de cunoaștere a particularităților individuale ale școlarilor, au scos în relief și unele metode greșite folosite în predarea lecțiilor și în aprecierea cunoștințelor elevilor, etc.

Cu ocazia acestei consfătuiri au fost scoase în relief și unele manifestări antiștiințifice ,rămășite ale vechii pedagogii burgheze.

Această atitudine greșită a fost aspru criticată de către învățătorii și profesorii prezenți la consfătuire. Tovarășul Mihu Stoica, președintele sindicatului, a arătat apoi cât de mult pot ajuta învățătorul și profesorul la îmbunătățirea procesului de învățământ, la temeinica pregătire a elevilor și la educarea acestora în spiritul moralei comuniste. El a insistat apoi ca toți învățătorii și profesorii să-și ridice necontenit nivelul politic și profesional pentrucă numai în felul acesta vor putea fi de un real folos în munca de făurire a unei școli noi și în munca de educare a tinerelor generații în spiritul dragostei față de Patrie.

Prof. STELIAN PAUN

—o—

O expoziție școlară

La Școala Medie Tehnică de Mecanică Agricolă din Oradea s'a deschis o expoziție de material didactic și fotomontaje, executate de către elevii școlii, în propriile ateliere. Intr'o sală frumos pavoazată s'au expus peste 70 de obiecte diferite, confecționate din metal și lemn, 30 de fotomontaje, 10 planșe cuprinzând materiar intuitiv pentru lecțiile de gramatică și cele mai reușite desene tehnice ale elevilor.

Printre obiectele expuse atenția vizitatorilor este atrasă cu deosebire de o semănătoare, un tractor, un plug monobrăzdar, o rariță, o grapă și alte unelte agricole (toate în miniatură). Sunt expuse, deasemenea, machetele unui furnal, a unui cuptor înalt, a unei mașini cu aburi, mașini de găurit, calorimetru, oglinzi concave, un pendul, diferite unelte și scule pentru prelucrarea și ajustarea obiectelor din metal: ciocane, clește, chei diferite ,filiere, menghine, unelte de măsurat, etc.

Materialul ilustrativ pentru fotomontaje a fost luat din revistele sovietice. Fiecare fotomontaj tratează o singură temă și are o lozincă sau un citat din operele marilor dascăli. Unele fotomontaje, pe lângă articole scurte explicative, au și grafice, care ilustrează ritmul mereu crescând al economiei și culturii sovietice. Printre temele tratate în fotomontaje, se remarcă: Agricultura Sovietică, Marile construcții ale comunismului, Regiuni din U.R.S.S., Cultura Sovietică, Școala sovietică, Grija pentru om în U.R.S.S., Armata Sovietică, Lupta eroică a poporului coreean, China Nouă, etc.

=U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ=

Învățătura marxist-leninistă despre morală — baza educației morale în școala sovietică

de N. I. Boldâreov
candidat în științe pedagogice

III.

Factorii principali și mijloacele de educație a moralei comuniste.

In lucrările fondatorilor marxism-leninismului se arată cu toată profunzimea nu numai esența moralei comuniste ci și sarcinile cu privire la educația morală comunistă și sunt arătați factorii și mijloacele pentru formarea și consolidarea acesteia.

V. I. Lenin și I. V. Stalin acordă școlii sovietice rolul conducător și hotărîtor pentru educarea tinerei generații în spiritul moralei comuniste. După cum se știe, școala este veriga principală în întreg sistemul de educație comunistă a tineretului. Ea înarmează tinerile generații cu cunoștințe, le formează caracterul și concepția despre lume. Școala pregătește tineretul pentru viață, pentru muncă, pentru lupta de clădire a comunismului.

Cel mai important mijloc de educație a tineretului în spiritul moralei comuniste este înarmarea lui cu cunoștințe multilaterale. Numai atunci poți deveni comunist — spunea V. I. Lenin — când îți îmbogățești mintea cu tezaurul de cunoștințe acumulate de omenire. Tovarășul Stalin cheamă tineretul să-și însușească cât mai multe și mai temeinice cunoștințe.

Insușirea cunoștințelor este o condiție absolut necesară pentru formarea concepției comuniste și pentru educarea normelor comuniste de purtare. Fiecare profesor sau învățător, indiferent de obiectul sau clasa la care predă, odată cu transmiterea cunoștințelor rezolvă și problemele de ordin educativ. El formează la elevi calități morale și îi deprinde cu îndeplinirea conștientă a normelor și cerințelor moralei comuniste. Rezoluțiile din ultimii ani ale Partidului și guvernului în legătură cu activitatea școlii, date din inițiativa și sub îndrumarea tovarășului Stalin, au asigurat o cotitură radicală în activitatea instructiv-educativă a școlii sovietice. Ele au contribuit la îmbunătățirea calității educației comuniste a tineretului nostru. Din școlile noastre ies tineri patrioți, convinși de justețea cauzei noastre și siguri de victoria comunismului.

Școala are un mare rol, se poate spune chiar un rol hotărîtor în formarea deprinderilor morale ale tineretului nostru. Educația copiilor și tineretului însă nu trebue să se mărginească numai la educația din școală. „Nu am avea încredere în învățământ, în educație, în instrucție, spunea V. I. Lenin, dacă ele s'ar mărgini numai la școală și ar fi rupte de viața plină de frământări". Răspunzând la întrebarea: „Cum trebue să înveți pentru ca să devii comunist?", V. I. Lenin arăta că este necesară o legătură strânsă între educația din școală și viața și lupta pentru construirea societății comuniste.

Un rol deosebit de însemnat pentru educația tinerei generații în spiritul moralei comuniste este rezervat organizațiilor comsomoliste și pionerești. Comsomolul leninist-stalinist este principalul ajutor al Partidului Bolșevic în educația comunistă a tineretului. El numără în rândurile sale peste 10 milioane de oameni. Pentru tinerii noștri, băeți și fete, organizațiile comsomoliste sunt o școală de cultură politică, o școală de activitate socială. O deosebit de mare atenție este acordată de către Comsomol educației morale progresiste, comuniste. El ajută partidul și statul sovietic să educe oameni cu o înaltă pregătire ideologică și culturală, constructori activi ai societății comuniste. In munca sa educativă, Comsomolul se călăuzește după îndrumările lui V. I. Lenin și I. V. Stalin cu privire la educația tinerei generații în spiritul moralei comuniste. Bogăția de idei cuprinse în articolele și cuvântările conducătorilor noștri este de un neprețuit ajutor în educarea tinerelor generații în spiritul moralei comuniste și învață pe comsomoliști și întreg tineretul sovietic să trăiască și să lupte pentru comunism.

Alături de Comsomol o însemnată activitate în ce privește educarea elevilor în spiritul moralei comuniste este desfășurată și de organizația de pionieri, care reunește în rândurile sale peste 16 milioane de copii. In cadrul unităților, al detașamentelor, copiii intră în viața socială, își lărgesc orizontul, sunt educați în spiritul moralei comuniste și se pregătesc să devină constructori activi și conștienți ai comunismului. De obicei, pionierii dau dovadă de inițiativă în activitățile de folos obștesc ale școlarilor. Ei sunt exemplu de spirit organizatoric și de muncă.

Un serios ajutor în educarea tinerei generații în spiritul moralei comuniste este asigurat prin instituțiile extra-școlare de copii. Palatele și casele pionierilor, casele de educație artistică, bibliotecile pentru copii, etc., sunt centre foarte importante de educație morală. Aici se desfășoară o variată activitate educativă care cuprinde masse largi de copii și de tineret sovietic.

Deasemeni, un rol destul de însemnat în ce privește educarea copiilor și tineretului în spiritul moralei comuniste îi revine familiei sovietice. In sânul acesteia copiii și tineretul își formează primele deprinderi morale. In condițiile societății sovietice nu există contradicții între educația din familie și educația dată de stat, între familie și școală. In fața lor stau aceleași sarcini, educarea generației tinere astfel încât să devină capabilă să construiască comunismul.

Inaltele calități morale se formează la oamenii sovietici și la tineret, în primul rând, în procesul muncii și în lupta pentru victoria comunismului. V. I. Lenin ne învață să îmbinăm educația și instruirea tineretului nostru cu participarea lui activă la munca întregului popor. In cuvântarea ținută la cel de al III-lea Congres al Comsomolului, el arată necesitatea de a educa tineretul nostru, din cea mai fragedă tinerețe, dela vârsta de 12 ani, printr'o muncă conștientă și disciplinată.

Un rol însemnat în educarea moralei comuniste îl joacă și arta sovietică. Pe ecran și pe scenă, copiii și tineretul nostru văd exemple de oameni noi. In purtarea lor, ei caută să i imite pe aceștia, însușindu-și normele și regulile de conduită ale moralei comuniste. Un rol mare în educarea morală a tineretului nostru îl joacă apoi literatura artistică. Marele revoluționar democrat N. C. Cernișevschi denumea literatura „manual al vieții". Literatura învață tineretul și pe toți oamenii sovietici să trăiască și să lupte pentru victoria comunismului. In ultimii ani, nivelul ideologic al artei sovietice, al cinematografului, teatrului, muzicii și literaturii s'a ridicat considerabil. Acest fapt se datorește și deciziilor istorice ale Comitetului Central al Partidului Comunist (b) adoptate din inițiativa tovarășului Stalin, în legătură cu problemele de artă.

★

Am analizat mai sus principiile fundamentale ale învățăturii marxist-leniniste despre morală. Sprijinindu-se pe îndrumările fondatorilor marxism-leninismului cu privire la originea, esența și principalele particularități ale moralei comuniste, cu privire la scopurile, metodele și mijloacele de educație ale acesteia, știința pedagogică și școala sovietică îndeplinesc, cu succes, sarcinile educării și transformării școlarilor noștri în oameni de tip nou, în constructori activi și conștienți ai comunismului.

Rezultate și perspective în legătură cu examenele de aritmetică

de G. B. Poliak
candidat în științe pedagogice

Rezultatul examenelor de aritmetică din anul școlar trecut au arătat o simțitoare creștere a nivelului cunoștințelor dobândite de elevii clasei a IV-a, din toate școlile medii sovietice, la acest obiect. Deosebit de semnificative au fost, în această privință, rezultatele examenelor scrise. Aceste rezultate arată că majoritatea absolută a elevilor au îndeplinit cu succes lucrările scrise. Ridicarea nivelului cunoștințelor copiilor este dovedită nu numai de marele procent de note excepționale și procentul mic de note sub limita de trecere, ci și de calitatea lucrărilor.

In ultimii ani învățătorii au acordat multă atenție rezolvării problemelor și perfecționării metodelor de predare în acest domeniu Această muncă a dat rezultate pozitive. In acelaș timp însă unii învățători și-au slăbit atenția față de predarea calculului și în special a calculelor scrise.

★

In unele caiete, la rezolvarea problemelor se formulau neprecis și câteodată inexact întrebările planului. Deosebit de multe lipsuri în fomularea problemelor au fost făcute de elevi la rezolvarea unor asemenea probleme:

„14 săpători au săpat 16 zile un canal lung de 3 km. 360 m. Câți săpători, lucrând la fel ca și primii, se va cere pentruca în 11 zile să se sape un canal lung de 1 km și 980 m."?

Indeplinind just prima operație (de exemplu, 3 360 m.: 14), unii elevi, au formulat întrebarea respectivă a planului astfel: „Câți metri de canal au săpat 14 săpători într'o zi?", pe când prin această operație se află câți metri de canal sapă 1 săpător în 16 zile.

Intr'o serie de cazuri aceste formulări au rămas necorectate. Și totuși aici părea să fie vorba de cubajul pământului săpat, pe când în problemă era vorba de metrajul canalului. De aceea și în întrebările din planul de lucru trebuia să se vorbească despre metri de canal și nu despre metri de pământ („Câți metri de canal a săpat 1 săpător...").

In rezolvarea problemelor se întâlnesc deseori greșeli de scriere. De exemplu: 4704 m. : 21 cm.; 224 m. : 16 = 16 (zile). In unele cazuri (foarte puține) s'au făcut greșeli la scrierea factorilor înmulțirii:

11 x 15 = 165 m. (în loc de : 15 m. x 11 = 165 m.).

Neprecizia în formularea problemelor s'a văzut și la rezolvarea altor probleme. De exemplu: „Cât costă 1/8 părți din suma...?" (în loc de „Cu cât este egal 1/8 din suma...?"). „Câți metri de stambă au fost?" (în loc de „Câți metri de stambă s'au adus la magazin?"). „Câte ruble a plătit magazinul pentru 3/8 din sumă?" (în loc de „Câte ruble a plătit magazinul pentru toată stamba?").

La examenele orale s'au observat aproape aceleași lipsuri ca și la examenele scrise. Unii elevi rezolvau cu greu problemele practice, luate din viață. De exemplu: „Cât trebue să plătim pentru 400 g. de pâine dacă kilogramul de pâine costă 3 ruble? Cât costă 200 grame de bomboane dacă kilogramul de bomboane se vinde cu 12 ruble? Câte grame se află în 3/4 dintr'un kg. ? Câte minute sunt în 3/4 de oră?", etc. Aceste lipsuri în cunoștințele copiilor sunt un rezultat al slabei legături cu viața.

In unele cazuri elevii greșesc când este vorba de stabilirea operațiunilor privind mărirea și micșorarea numerelor cu un anumit număr de unități. De exemplu, la întrebarea „Cu cât numărul 42 este mai mare decât 6?" s'a răspuns „De 7 ori". La întrebarea „De câte ori 70 este mai mare decât 5?" s'a răspuns „De 65 de ori". La întrebarea „Cât se obține dacă pe 9 îl mărim cu 5?", un elev a răspuns întâi „45" și numai apoi a dat un răspuns corect.

Unii elevi nu înțeleg sensul cuvintelor „a scrie alături un 0" și „a adăoga un 0". La întrebarea „Ce se întâmplă cu un număr dacă se scriu în dreapta lui două zeruri?" o elevă a răspuns corect (se mărește de 100 de ori), dar la întrebarea „Ce se întâmplă cu un număr dacă i se adaogă un 0?" această elevă a răspuns de data aceasta incorect, rămâne neschimbat.

Indeplinind corect înmulțirea numerelor cu multe cifre, unii copii nu înțeleg rostul produselor parțiale și nu știu să răspundă corect la întrebarea „Care din cele două produse parțiale (288 sau 72) obținute la înmulțirea lui 36 cu 28 este mai mare și care este mai mic.

★

Toate aceste lipsuri trebue lichidate. La recapitularea numerației numerelor cu mai multe cifre trebue să se dea multă atenție transformării unităților astfel ca elevii să poată determina cu precizie câte unități se cuprind în numărul dat. La înmulțirea numerelor cu mai multe cifre elevii trebue să știe bine cărei părți aparțin unitățile obținute în fiecare produs parțial. De exemplu: la înmulțirea lui 48 cu 23, din înmulțirea lui 48 cu 3 unități se obțin 144 de unități, iar din înmulțirea lui 48 cu 2 zeci se obțin 96 de zeci (sau 960 unități).

La recapitularea cazurilor particulare de înmulțire, când în mijlocul înmulțitorului este un 0, trebue să se explice în primul rând că din înmulțirea lui 0 cu orice număr în produs se obține 0. Aceasta se poate arăta cu o serie de exemple:

0×3=0+0+0=0.
0×5=0+0+0+0+0=0 etc.

La recapitularea acestor cazuri de înmulțire, copiii trebue învățați în primul rând să rezolve exerciții cu 0 la mijlocul înmulțitorului, apoi cu 0 în mijlocul deînmulțitului și numai după aceea cu 0 în mijlocul ambilor factori. Fiecare caz de înmulțire trebue să fie explicat cât mai limpede de către învățător.

La recapitularea împărțirii trebue să se explice amănunțit cărei părți îi aparțin unitățile pe care le împărțim de fiecare dată și ce unități se obțin la împărțitor. de exemplu, la împărțirea lui 270.560 la 445, împărțim la început 2.705 sute la 445 (și nu numai 2.705 la 445). La împărțitor se obțin în acest caz 6 sute etc. Deasemenea este necesar ca elevii să înțeleagă limpede că restul trebue să fie mai mic decât deîmpărțitul.

La rezolvarea problemelor trebue să se acorde multă atenție formulării precise a întrebărilor precum și formulării regulilor și definițiilor.

Pentru ca elevii să deosebească, fără greșeală, mărirea și micșorarea numerelor cu câteva unități și de câteva ori este necesar ca aceste noțiuni să fie explicate în mod intuitiv. Deasemenea, trebue să se facă nenumărate exerciții pentru formarea deprinderilor de calcul oral.

Prin aceste procedee trebue să obținem ca în pregătirea la aritmetică a absolvenților școlilor elementare să nu existe nici una din lipsurile arătate mai sus.

(Din „Nacialnaia Scola")

Activitatea științifică a catedrei de pedagogie

Colectivul de colaboratori științifici ai catedrei de pedagogie a Universității de Stat din Asia Mijlocie Sovietică studiază în ultimul timp problema instruirii educative. Elaborarea acestei probleme este orientată pe două linii: formarea noțiunilor și a convingerilor etice ale elevilor și organizarea comportării lor. Cercetările privind primul aspect al acestei probleme sunt conduse de docentul I. E. Krasnobaev, candidat în științele pedagogice, iar cele privind cel de al doilea aspect al problemei sunt conduse de docentul V. F. Lubențov, candidat în științele pedagogice.

Până în prezent, catedra de pedagogie a pregătit o serie de lucrări științifice, între care „Intuiția privită din punct de vedere al teoriei marxist-leniniste asupra cunoașterii", „Educația ideologică în procesul predării geografiei în școală". O parte din lucrări au fost tipărite.

Genialele lucrări ale lui I. V. Stalin cu privire la lingvistică și concluziile sesiunii Academiei de Științe a U.R.S.S. cu privire la învățătura lui Pavlov se reflectă îndeajuns în activitatea creatoare a catedrei. Membrii catedrei au discutat referate științifice despre „Vorbirea și gândirea în lumina genialelor lucrări ale tovarășului Stalin cu privire la lingvistică", „Învățătura lui I. P. Pavlov și posibilitatea influenței asupra temperamentului" etc.

Catedra ține strânse legături cu școlile, culegând și generalizând un bogat material pentru o serie de probleme importante ale practicii școlare. Astfel, docentul V. A. Cinnova a pregătit o lucrare intitulată „Lecțiile model de limba rusă în clasa V-a", conferențiarul A. A. Selievskaia a alcătuit o lucrare intitulată „Metoda comparativă de predare a geografiei în școală", conferențiarul E. I. Konovalova a pregătit o lucrare despre „Organizarea șezătorilor științifice de biologie în școală", conferențiarul I. A. Afaki a scris o lucrare pe tema „Raționalizarea timpului profesorilor și elevilor la lecții".

Pe lângă catedră activează un cerc științific de studenți. Studenta Akimova, din anul IV al Facultății de Filologie studiază tema „Rolul educației în formarea personalității". Studenta Sceveleva studiază problema tipurilor de activitate nervoasă pe baza învățăturii lui I. P. Pavlov.

Catedra de Pedagogie conduce întreaga activitate științifico-metodologică a Universității.

Alegerea profesiunii

de S. N. Arhanghelski
candidat în științe pedagogice

In Țara Sovietică tinerii au posibilitatea să-și aleagă profesiunea după înclinații și dorințî. Această posibilitate este creată prin lichidarea definitivă a șomajului, prin nevoia tot mai mare de specialiști cu cele mai variate profesiuni, prin existența unui număr uriaș de institute, tehnicumuri și alte instituții speciale de învățământ și, însfârșit, prin creșterea continuă a bunei stări a masselor muncitoare.

Pentru tinerii sovietici care termină școala medie, problema nu este de a ști dacă vor putea și dacă vor trebui să învețe mai departe, ci unde trebue să meargă să învețe. Este ușor de înțeles însemnătatea acestei probleme pentru tineret: a alege just profesiunea înseamnă a evita pentru viitor dezamăgirile și, ceeace este și mai important, a folosi în modul cel mai just forțele și aptitudinile pentru a sluji Patriei.

O profesiune nepotrivit aleasă nu atrage pe om și, în consecință, nu contribue la deplina desvoltare a aptitudinilor lui. Este posibil ca acest om să fie un om conștiincios în munca sa. Insă când profesiunea devine o chemare, el ajunge nu numai un om bun și conștiincios, ci un maestru, fapt care îi va da o deosebită satisfacție în viață.

Dar de aici nu trebue să rezulte că dacă, din anumite motive, un om nu reușește să se califice în specialitatea visată, lucrul acesta poate avea urmări grele. In condițiile societății socialiste, omul are totdeauna posibilitate să-și rezerve timp liber și pentru activitățile preferate. Rețeaua largă de școli serale, de învățământ fără frecvență și de consultații în cele mai diferite ramuri ale științei permite fiecărula să învețe profesiunea pe care n'a știut sau n'a putut să și-o aleagă la timp. Pe lângă aceasta, în viață, omul începe deseori să iubească profesiunea pentru care înainte nu se simțea chemat. In această privință este caracteristică povestirea unei tinere textiliste: „Am intrat în fabrică întâmplător, împreună cu prietenele mele. Ele au trecut într'o secție, eu într'alta. La început vroiam foarte mult să trec în secția lor. Apoi am vrut să plec de tot din fabrică. Dar cu timpul mi-am învățat meseria, m'am deprins, munca a început să mă intereseze". La întrebarea cum își privește astăzi profesiunea, fata a răspuns: „Vreau să intru în grupa stahanovistelor, să lucrez după metode stahanoviste. In curând termin școala serală și mă voi înscrie în tehnicumul textil". „De ce tocmai într'unul textil ? La terminarea școlii medii ai drum deschis către orice altă specialitate". „Am învățat multe lucruri din domeniul textilelor, — a răspuns fata — m'am deprins cu munca și vreau să mă specializez în textile".

Exemplul acesta arată că și în cazul când profesiunea este aleasă la întâmplare un om care are o atitudine conștientă față de obligațiile lui poate găsi și interesul și chemarea pentru această profesiune. In multe cazuri este chiar greu să se determine cine și pentru ce profesiune este mai potrivit. Teoretic, fiecare om sănătos își poate însuși orice profesiune și specialitate. Insă practic se constată că unul învață mai ușor una, altul alta. Aceste deosebiri individuale dintre oameni sunt tocmai cele care arată necesitatea de a te gândi temeinic când e vorba de alegerea profesiunii.

Tânărul care se gândește la viitoarea sa profesiune trebue să studieze bine aceasta problemă. In țările capitaliste alegerea este dictată de avantagiile materiale sau de o anumită necesitate care trece de voința liberă a individului, ceeace în general nu corespunde intereselor și aptitudinilor celor care aleg. Organizarea socialistă a muncii și sistemul just de salarizare înlătură astfel de motive.

Tânărul care analizează problema activității sale în viitor trebue să țină seama și de faptul că numărul profesiunilor nu rămâne limitat. Pe măsura desvoltării științei și tehnicii apar profesiuni noi. In ultimele decenii au apărut nenumărate profesiuni despre care nici nu se putea vorbi înainte. Așa sunt de pildă, profesiunile legate de cinematograf și radio, cele de ingineri și tehnicieni de auto și aeroconstrucții, de specialiști în roentgenterapie și fizioterapie, etc. In industrie apar de asemenea profesiuni noi determinate de apariția unor mașini-unelte noi. Deasemenea, tinerii care își aleg o profesiune din domeniul producției știu că în fața lor este deschis un drum larg și interesant. Succesele mișcării stahanoviste, ridicarea nivelului cultural și tehnic al clasei muncitoare și schimbările radicale ale caracterului muncii în condițiile societății socialiste duc tot mai mult la dispariția deosebirii dintre munca intelectuală și cea fizică.

Care sunt lucrurile esențiale de care trebue să țină seama un tânăr pentru a-și alege just profesiunea? Trebue să facă deosebirea în primul rând, între ceeace vrea omul și ceeace poate el de fapt. Alegerea profesiunii numai pe motivul dorinței, fără a ține seama de forțe și posibilități, va fi nejustificată. In această direcție trebue să se desfășoare munca educativă a cadrelor didactice și a părinților care doresc să ajute elevilor să-și aleagă just o profesiune.

In ce constă această muncă? In studierea atentă a fiecărui elev, a înclinațiilor, a aptitudinilor, a temperamentului și a caracterului. Se cunoaște fenomenul obișnuit al deosebirii între înclinațiile către științele umaniste și cele matematice. Dar există elevi care învață bine la toate obiectele și nu preferă în mod deosebit niciunul din ele. In acest caz este nevoie de o atenție specială față de particularitățile temperamentului, ale sistemului nervos.

Insă pentru profesori și părinți nu este atât de importantă „determinarea prealabilă" a viitoarei specialități a elevului, cât priceperea de a-l reține dela hotăriri negândite și pripite, luate sub influența unor impresii întâmplătoare. Elevul trebue convins să gândească liniștit și să-și aprecieze obiectiv posibilitățile, precum și cerințele pe care le are fiecare profesiune față de cei care o aleg. Multe profesiuni atrag pe tineri prin romantismul lor, prin strălucirea lor exterioară, prin condițiile neobișnuite de muncă. Și tinerii visători uită nu numai de posibilitățile lor, ci și de greutățile serioase care sunt legate de acest gen de profesiune. Profesorii și pedagogii nu trebue să se lase antrenați de această atitudine a copiilor, ci să stea serios de vorbă cu ei și să le creeze noțiuni juste în privința profesiunilor respective.

In practica muncii pedagogice s'a acumulat o serioasă experiență în domeniul orientării profesionale a elevilor. Se pot organiza întâlniri cu reprezentanți ai diferitelor profesiuni, conferințe, referate, vizite în întreprinderi și instituții, „Zilele ușilor deschise" în școlile superioare, lucrări scrise pe teme la libera alegere, din care se poate vedea direcția preocupărilor elevilor, etc. Toate aceste forme pot da un serios ajutor tineretului pentru orientarea lui profesională. Insă această muncă trebue începută din timp, pentru ca ea să poată atinge rezultatul dorit.

Ajutorarea elevilor în alegerea profesiunii este o sarcină directă a școlii și ea trebue să fie îndeplinită serios și planificat, în strânsă legătură cu întreaga muncă educativă a școlii.

Despre unele lipsuri ale manualelor pentru școlile cu limba de predare rusă

Continuăm în acest număr analiza unora dintre lipsurile manualelor pentru școlile cu limba de predare rusă și anume, a manualelor de aritmetică pentru clasele II, III și V-VI ale școlilor elementare, manuale traduse după manualele în limba română pentru aceleași clase și editate în anul 1949.

Predarea aritmeticii în școala elementară trebue să asigure însușirea de către elevi a unui anumit volum de cunoștințe și deprinderi practice de care au nevoie în viața de toate zilele, și care să formeze și baza studierii ulterioare a matematicii. Nu este însă posibilă o asigurare reală și temeinică a cunoștințelor și a deprinderilor de aritmetică dacă aceste cunoștințe nu sunt prezentate în mod sistematic. In matematică fiecare noțiune nouă se bazează pe o noțiune care a fost însușită înainte și devine, la rândul ei, baza unei noțiuni ulterioare. Această interdependență a noțiunilor și a deprinderilor matematice cere ca toate cunoștințele ce se predau elevilor să fie prezentate într'o succesiune logică, care să țină seama de regulile fundamentale ale didacticii: trecerea dela simplu la compus, dela cunoscut la necunoscut, dela concret la abstract.

S'a ținut oare suficient seamă de acest principiu la alcătuirea manualelor de artimetică pentru școlile elementare cu limba de predare rusă? Analizând repartiția materialului prezentat în aceste manuale, trebue să constatăm că, în timp ce manualele pentru clasele II și III asigură, într'o anumită măsură, succesiunea logică a cunoștințelor și deprinderilor, manualul de aritmetică pentru clasele V-VI nu îndeplinește această cerință. In acest manual se prezintă fracția zecimală înaintea fracției ordinare. Nu putem însă vorbi elevilor despre numerele fracționare zecimale înainte de a le da o reprezentare a fracțiilor în general, înainte de a le arăta că fracția zecimală este un caz particular al fracțiilor „obișnuite", ordinare. Pentrucă manualul nu ține seama de acest principiu, el prezintă în capitolul doi „operațiuni cu numere întregi și zecimale" — și vorbește abia după alte două capitole despre fracțiile ordinare, pornind la prezentarea lor pe baza cunoștințelor cu privire la fracțiile zecimale, ceeace este nejust. Aceasta dă loc la confuzii în mintea elevilor și la însușirea mecanică a regulilor de calcul, îngreuind mult asimilarea temeinică a tuturor cunoștințelor și deprinderilor care se vor baza mai târziu pe noțiunea de număr fracționar.

Și în celelalte capitole ale acestui manual, ca și, dealtfel, în manualele pentru clasa a II-a și a III-a, nu este respectată pe alocuri succesiunea metodică în repartiția materialului. Deși sunt greșeli mai puțin însemnate, ele au totuși importanță, prin faptul că, nerespectându-se principiul trecerii dela simplu la compus, dela cunoscut la necunoscut, se determină o serie întreagă de dificultăți în asimilarea cunoștințelor și a deprinderilor matematice. Astfel, în manualul pentru clasa II-a o serie de noțiuni, cum ar fi noțiunea de sfert sau noțiunea „mai puțin de atâtea ori" apar în unele probleme înainte de a fi predate elevilor, după cum se întâlnesc în exerciții sau probleme, o serie de operații înainte ca elevii să fi învățat cum trebue să le efectueze.

In manualul pentru clasa III-a, li se cere elevilor să aplice regulile împărțirii fracțiilor sau ale împărțirii numerelor concrete, cu toate că aceste operații nu se învață în această clasă. Intr'o problemă apare noțiunea de hectar, deși nicăeri în manual nu se explică ce este hectarul, iar într'o altă problemă se cere transformarea kilogramului în tone, ceeace de asemeni nu s'a predat.

Manualele de aritmetică pentru clasele II, III și V-VI ale școlilor elementare cu limba de predare rusă cuprind și o serie de greșeli pedagogice. Se întâlnesc adesea chestiuni prea complicate, inaccesibile puterii de înțelegere a elevilor cărora li se adresează. In manualul pentru clasa III-a este inutilă prezentarea unor măsuri zecimale care se întâlnesc rar în practică — decametrul, hectometrul, decigramul, centigramul, miligramul, decilitrul, centilitrul, mililitrul. Sunt de asemeni prea grele pentru copii noțiunile despre scara de proporții, despre liniile perpendiculare, oblice și paralele. In acest manual se întâlnesc și numeroși termeni și expresii a căror înțelegere este dificilă pentru copiii de clasa III-a: tactul, un motor viu, sectorul frontului, montajul mașinii, etc. Manualul pentru clasele V-VI cuprinde, de asemeni, o serie de noțiuni care sunt prezentate prea timpuriu elevilor: ridicarea la putere, extragerea rădăcinii pătrate, proprietatea rapoartelor egale sau noțiunea despre proporții derivate.

Dar aceste manuale au lipsuri și în ceeace privește exactitatea științifică a materialului pe care îl cuprind. In manualul pentru clasa II-a, se prezintă tabla înmulțirii lui 2, a lui 4, 5, 6, etc. Totuși în manual titlurile capitolelor indică: „Inmulțirea cu 2, cu 4, cu 5 sau cu 6". Prezentând elevilor asemenea noțiuni greșite, determinăm o însușire confuză a cunoștințelor, ceeace va duce mai târziu la asimilarea formală a multora dintre noțiunile și deprinderile pe care le vor căpăta.

Pentru a face mai intuitivă prezentarea fracțiilor, în acest manual se găsesc câteva desene. Astfel, spre a se ilustra fracțiunile egale ale unității se arată o pâine tăiată în opt bucăți. Aceste bucăți sunt însă net inegale. Prezentarea unor reguli confuze și eronate, a unui material intuitiv greșit duce la însușirea unor cunoștințe greșite și a unor deprinderi nesigure și prea puțin trainice.

Manualul de aritmetică pentru clasele V și VI ale școlilor elementare cu limba de predare rusă prezintă de asemeni o serie de greșeli. Insăși expunerea regulilor operațiilor nu este clară și nici suficient legată de sistemul numerației, care s'a studiat în capitolul anterior. Sunt multe lucruri care rămân neclare pentru elevi în acest capitol al manualului. Așa, de pildă, în scopul de a face mai ușor de înțeles regula adunării care este prezentată elevilor complicat și confuz, se recurge la ajutorul noțiunii de „sumă efectuată și neefectuată" folosindu-se literele în loc de cifre. Fără îndoială că o asemenea prezentare directă, fără niciun fel de explicare prealabilă a folosirii literelor în locul numerelor, nu poate decât să încurce pe elevi, în loc să-i lămurească.

In capitolul referitor la fracțiile ordinare se folosesc, pe rând sau concomitent, termeni diferiți pentru a desemna aceeași noțiune. In același capitol, la explicarea notării în scris a fracțiilor periodice sunt date o serie de exemple din care lipsesc punctele care indică tocmai caracteristica acestor fracții. Această omitere duce la însușirea confuză a noțiunii de fracție periodică.

Definiția dată raportului este nu numai mai complicată — ci și inexactă, iar în capitolul referitor la procente se află tarăși o greșeală științifică, și anume o aplicare injustă a egalității. Se arată astfel că 0,67 x 100 = 67%.

Asemenea greșeli dau loc la noțiuni false și neclare și frânează însușirea ulterioară a cunoștințelor și deprinderilor matematice.

Orice manual de aritmetică trebue să asigure un raport just între materialul teoretic și practic. Pornind dela materialul intuitiv, care arată elevilor în chip concret raporturile cantitative, manualul de aritmetică trebue să cuprindă reguli și definiții, concluzii și generalizări, bazate tocmai pe acest material intuitiv. In sfârșit, pentru consolidarea cunoștințelor teoretice, pentru crearea unor deprinderi trainice de aplicare practică a acestor cunoștințe, manualul de aritmetică trebue să cuprindă un număr suficient de exerciții și probleme. Din manualele de aritmetică pentru clasele II, III și V-VI ale școlilor elementare cu limba de predare rusă, numai manualul pentru clasa III-a răspunde acestei cerințe, asigurând un raport just între materialul teoretic și cel practic. Manualul pentru clasa II-a prezintă însă, am spune, o adevărată ciudățenie: nu cuprinde absolut niciun fel de definiții sau reguli. El nu poate deci constitui un ajutor real în mâna învățătorului, care trebue să se orienteze singur în predarea noțiunilor teoretice. In schimb, manualul pentru clasele V-VI cuprinde prea puține probleme și exerciții, mai ales dacă ținem seama că el se adresează și elevilor din clasa V-a și celor din clasa VI-a. Trebue să arătăm și faptul că acest manual se intitulează totodată și „Culegere de probleme", deși numărul problemelor nu este suficient pentru consolidarea deprinderilor de calcul, putând fi considerat numai ca material ilustrativ pentru diferite capitole ale manualului.

Insfârșit, trebue să vorbim despre caracterul expunerii materialului în manualul de aritmetică, despre limbajul în care este prezentat atât materialul teoretic cât și cel practic. Precizia, claritatea și expunerea simplă a regulilor, a definițiilor și a problemelor sunt condiții neapărat necesare unei însușiri temeinice a aritmeticii. Manualele de aritmetică despre care vorbim în articolul de față au lipsuri mari și din acest punct de vedere. Foarte multe probleme sunt greoaie sau chiar greșit formulate. Altele sunt, prin cuprinsul lor, de-adreptul absurde. Neglijența cu care s'a lucrat la traducerea lor se face vădită într'o serie întreagă de inexactități: date de prisos în cuprinsul unor probleme, date nejuste în cuprinsul altora, prescurtarea numirilor de măsuri metrice scrisă cu punct, greșeli de tipar care dau loc la multe nedumeriri în mintea elevilor, etc.

Foarte adesea traducerea termenilor matematici din românește în rusește este făcută mecanic, ceeace duce la folosirea unei terminologii cu totul neobișnuite în limba rusă și la o dificilă însușire a cunoștințelor. Prin faptul că traducerea manualelor s'a făcut cuvânt cu cuvânt din limba română în limba rusă, unele chestiuni au devenit neînțelese pentru elevi, iar altele le sunt prezentate greșit. In câteva locuri, nepriceperea traducătorilor a dus la greșeli mai însemnate. De exemplu, în manualul pentru clasa II-a se confundă noțiunile „cifră" și „număr".

Ținând seama de aceste lipsuri atât în ceeace privește valoarea științifică a materialului prezentat în manualele pentru clasele II, III și V-VI ale școlilor elementare cu limba de predare rusă, ca și de greșelile de ordin pedagogic și metodologic pe care le cuprind, este necesar ca atât aceste manuale cât și manualele în limba română după care au fost traduse să fie foarte temeinic revizuite. Numai în felul acesta vor putea să răspundă cu adevărat cerințelor predării aritmeticii în școala elementară.

Grija secției de învățământ pentru școlile din regiune

Sprijinul pe care organele de îndrumare și control sunt chemate să-l dea cadrelor didactice în munca de încheiere a anului școlar este deosebit de prețios și de el depinde în mare măsură succesul îndeplinirii Planului de Stat în sectorul învățământului.

In regiunea Sibiu, inspectorii școlari, înțelegând că înalta calitate a învățământului și a educației este sarcina de bază a școlii, — au acordat o mare importanță muncii de îndrumare și control în perioada de repetare și sintetizare a materiei, de pregătire pentru examene. Săptămânal, secția de învățământ regională a ținut ședință de analiză a muncii și pe baza constatărilor făcute a întocmit planul ieșirilor pe teren pentru săptămâna în curs. Acolo unde s'au observat deficiențe serioase în activitatea școlară, precum și în unitățile școlare care din cauza așezării geografice au fost prea rar vizitate, secția de învățământ regională a organizat vizite în colectiv.

Aproape toți tovarășii inspectori ai secției regionale au caiete de notițe în care și-au cules ordonat materialul în timpul lecțiilor la care au asistat. Tovarășul Molnar, de pildă, șeful secției de învățământ și tovarășul Koffer, inspector școlar la școlile naționalităților conlocuitoare, au cules materialul într'un mod sistematic, notându-și atât realizările, cât și lipsurile caracteristice, însoțite de exemple, concrete. La sfârșitul vizitei au convocat învățătorii și profesorii școlii în ședință, unde au analizat modul cum s'au desfășurat lecțiile.

Printre învățătorii și profesorii popularizați în cadrul acestor ședințe de îndrumare este și tovarășul Teodor Traian dela Școala Elementară cu șapte clase din Saschis, care a lucrat din ghips împreună cu elevii, o hartă mare în relief a Republicii Populare Române. Pe hartă nu erau notați nici munți, nici ape, nici localități. A așezat într'o sală specială această hartă, însoțită de numeroase albume, întocmite tot de elevi. Când a început repetarea materiei, după ce și-a planificat întregul material pe probleme, pentru a ajuta elevii cât mai bine pentru examene, a procedat în felul următor. In cadrul lecțiilor de repetiție, dădea elevilor să desvolte diferite teme. Un elev de pildă, în cadrul lecției „Bogățile subsolului țării noastre" a trebuit să vorbească despre Lupeni. Acesta a privit harta cu toată atenția și la locul respectiv a înfipt un steguleț roșu pe care scria Lupeni. Apoi a vorbit despre zăcămintele de cărbuni dela Lupeni, despre exploatarea cărbunelui, despre viața minerilor dela Lupeni, despre depășirile de norme. Elevul singur și-a ales din albume fotografiile care ilustrau noile metode de muncă folosite de muncitorii dela Lupeni și a folosit aceste ilustrații în timpul explicațiilor. Și așa, rând pe rând, în cadrul lecțiilor de repetiție și sinteză au apărut pe harta țării denumirile munților, ale apelor, localitățile importante, hidrocentralele ce se vor construi în cadrul Planului de Electrificare.

La fel au fost popularizați și învățătorii și profesorii dela Apoldul de Sus, unde datorită muncii de îndrumare pe care tovarășul Molnar a dus-o la începutul anului școlar 1949—1950 cu privire la întrebuințarea materialului didactic în desfășurarea lecțiilor, astăzi, școala are un laborator de științe naturale și fizico-chimice deosebit de interesant și bogat înzestrat. La lecțiile de repetiție și sinteză de științe naturale, de fizică, chimie, elevii, îndată ce primeau temele, se duceau în laborator, își alegeau singuri materialul necesar și apoi desvoltau subiectele în fața clasei, făcând experientele necesare. In felul acesta, lecțiile de repetiție și sinteză nu s'au rezumat la simple întrebări și răspunsuri scurte, ci au dat profesorilor posibilitatea să cunoască în adâncime felul cum și-au asimilat elevii cunoștințele, perspectivele pe care le au asupra diferitelor teme, posibilitățile lor de a lega teoria de practică, de evenimentele de astăzi, precum și posibilitatea de a expune ceeace cunosc. Completările profesorului și ale întregii clase au ajutat într'adevăr elevii pentru examene.

Totuși, munca de îndrumare și control din regiunea Sibiu are încă numeroase lipsuri. Secția de învățământ a regiunii Sibiu nu a planificat ieșirile pe teren în timpul examenelor de semestrul II la școlile medii tehnice. Vizitele întreprinse la aceste examene au fost sporadice și lipsite de o pregătire temeinică. Secția regională nu a îndrumat secțiile raionale în ceeace privește planificarea muncii în această perioadă, nu le-a atras atenția că problema centrală este pregătirea examenelor, din care cauză unii inspectori de raioane nu au prevăzut nici o ieșire pe teren în planurile lor de muncă din ultima săptămână de cursuri, când cadrele didactice trebuiau să sintetizeze toată materia repetată. Deasemenea, secția de învățământ regională, ca și secțiile raionale nu au controlat în suficientă măsură modul cum își exercită directorii de școli munca de îndrumare și control. Așa se explică faptul că la Școala Elementară din comuna Șelimber, tovarășul Popențiu, directorul școlii nu a verificat niciun plan de repetiție și sinteză al tovarășului Prejdeanu Ioan, profesor tânar de matematică, fără pregătire pedagogică și care are nevoie de un sprijin susținut. Mai toți tovarășii inspectori dela regiune și cei dela raioane, în vizitele întreprinse, s'au mulțumit să urmărească felul cum se desfășoară lecțiile de repetiție și sinteză și munca în cadrul grupelor de învățătură sau la cercurile de meditație, fără să urmărească și modul cum se pregătesc învățătorii și profesorii pentru examinare, fără să cerceteze dacă aceștia și-au formulat întrebările pentru examen, dacă le-au afișat cu mult înainte de începerea examenelor, dacă sunt preocupați să-și pregătească textele și problemele, materialul didactic necesar unei desfășurări rodnice a examenelor.

Pentru a sprijini efectiv examenele, este necesar ca secția de învățământ a regiunii Sibiu, ca și secțiile raionale să urmărească cu toată seriozitatea și felul cum se pregătesc cadrele didactice pentru examinarea elevilor, să le dea serioase îndrumări metodologice în legătură cu desfășurarea examenelor.

Inspectorii școlari nu trebue să uite că perioada de examinare în școală este în acelaș timp și un examen al propriei lor munci. De aceea, în perioada examenelor ei trebue să ducă o muncă planificată și pregătită cu toată conștiinciozitatea. Ei trebue să-și fixeze dinainte școlile pe care le vor vizita și cadrele didactice pe care le vor urmări cu deosebire. Ei trebue să urmărească cu deosebită atenție atât cunoștințele elevilor, cât și felul cum examinează cadrele didactice, pentru ca pe baza materialului cules, să poată da îndrumările necesare, să poată trage concluzii temeinice cu privire la îmbunătățirea muncii în viitorul an școlar. Numai în felul acesta ei vor contribui într'adevăr la generalizarea experienței pedagogice din școlile noastre, numai în felul acesta ei vor sprijini progresul continuu al învățământului nostru.

MARIA POPESCU

In legătură cu buna desfășurare a examenelor

Peste câteva zile școlile de toate gradele vor începe examenele. Fie că sunt de promovare sau de absolvire, examenele de sfârșit de an au o deosebită importanță atât pentru elevi și studenți, cât și pentru profesori, pentru conducerea școlii, a facultății sau institutului.

Spre deosebire de examenele de altădată care erau menite să împiedice pătrunderea în școli a elevilor din rândurile muncitorimii, examenele de astăzi trebue organizate în așa fel, încât ele să constitue o viguroasă verificare a muncii școlilor, un bilanț obiectiv al cunoștințelor reale ale elevilor sau studenților.

Examenele de astăzi trebue să oglindească fidel munca pe care a depus-o fiecare elev sau student în tot timpul anului. Ele trebue să reflecte, totodată, devotamentul și conștiinciozitatea cu care învățătorul sau profesorul și-a pregătit fiecare lecție sau prelegere, precum și sprijinul pe care organizația de partid organizația U.T.M. și cea sindicală din școală au înțeles să-l dea pentru ridicarea calității cunoștințelor elevilor sau studenților.

Dar pentru ca aceste examene să ducă la rezultate temeinice ,pentru a da posibilitatea secțiilor de învățământ și Ministerului Invățământului Public să ia cele mai potrivite măsuri pentru îmbunătățirea procesului instructiv-educativ, în anul școlar viitor, este necesar ca învățătorii și profesorii să fie adânc pătrunși de importanța acestui moment din viața școlii și să pregătească examenele de sfârșit de an cu toată seriozitatea. Fiecare învățător sau profesor care va face parte dintr'o comisie de examinare trebue să cunoască în adâncime programa școlară, manualul sau cursul și materialul bibliografic indicat, să fie stăpân pe metodologia desfășurării examenului. Numai în felul acesta el va putea să aibă o atitudine activă în timpul examenului, va putea să ajute elevii sau studenții în lămurirea problemelor ce se cer desbătute și va putea să aprecieze cunoștințele elevilor sau studenților la justa lor valoare.

Nu este suficient însă ca învățătorul sau profesorul să cunoască bine materia și programa obiectului respectiv și să fie orientat asupra felului cum trebue să decurgă examenul. El trebue să știe concret, ce anume va pretinde dela elev sau student. El trebue să pregătească dinainte frazele pentru analiza gramaticală, să aleagă operele literare cele mai importante pentru analiza literară și să-și întocmească cu grijă exercițiile și problemele la matematică, fizică, chimie. Profesorul trebue deasemenea să reflecteze adânc asupra legăturilor pe care trebue să le facă elevii între teorie și practică, asupra formelor multiple în care ei își pot aplica cunoștințele teoretice.

Examinatorii trebue să se pregătească în așa măsură, încât controlul cunoștințelor elevilor sau ale studenților să se desfășoare la un înalt nivel științific. Ei trebue să controleze cunoștințele teoretice și priceperea elevilor sau studenților de a le aplica la viața practică. Profesorii trebue să constate dacă elevii și-au însușit cunoștințele în mod temeinic și sistematic, dacă au o reprezentare clară asupra obiectelor sau fenomenelor studiate, dacă au înțeles regulile, definițiile, teoremele și legile care explică interdependența dintre fenomene, dacă înțeleg conținutul de clasă al pozițiilor ce se înfruntă în știință și importanța realizărilor obținute de poporul nostru muncitor pe drumul construirii socialismului.

Cadrele didactice au datoria să acorde toată importanța cuvenită exprimării corecte, căci așa după cum a spus tovarășul Stalin: „Dacă un om nu știe să-și exprime corect ideile, înseamnă că gândește fără sistem, haotic". In răspunsurile elevilor sau studenților trebue să se vadă priceperea de a-și expune cunoștințele logic și ordonat, de a sistematiza materialul, de a-l diferenția, selecționând esențialul de amănunt.

Pentru a avea o imagine justă a pregătirii elevilor sau studenților, pentru a da acestora posibilitatea să-și arate cunoștințele și posibilitățile lor, este necesar ca învățătorii și profesorii examinatori să le cultive din timp curajul și încrederea în forțele lor proprii și în tot timpul examinării să se comporte cu un deosebit tact pedagogic. Profesorul, păstrând atitudinea obișnuită din timpul anului, trebue să asculte cu răbdare răspunsurile elevului și să intervie cu întrebări ajutătoare numai după ce acesta și-a formulat în întregime răspunsul și numai când este cazul. Tonul liniștit și respectarea continuă a programei în întrebările puse, excluderea „întrebărilor ghicitori" sau a întrebărilor care se referă la chestiuni de amănunt, lipsite de importanță, evită emoțiile, nervozitatea, frica ce ar putea să cuprindă pe unii elevi sau studenți în timpul examenului. Profesorul trebue să dea răgaz elevului sau studentului să se gândească și să nu-l întrerupă în timp ce vorbește.

Succesele examenelor depind în mare parte de felul cum ele sunt organizate. Secțiile de învățământ, direcțiile de școli și conducerile institutelor și ale universităților trebue să folosească în această privință toată experiența și priceperea lor. In general, examenele constau dintr'o probă scrisă și una orală. Experiența a arătat că folosirea la examenul oral a procedeului cu bilete care cuprind 2-3 întrebări dă rezultate bune, cu condiția ca întrebările, în totalitatea lor, să cuprindă întregul material prevăzut în programa școlară. Este cu totul antipedagogic și dăunător să se repete aceste întrebări de către profesor împreună cu elevii înainte de examen, aceasta contribuind la slăbirea interesului elevilor pentru examen și determinându-i să repete mecanic răspunsurile.

Deasemenea, învățătorii, profesorii și conducerea școlii sau a institutului trebue să se îngrijească din timp de crearea condițiilor favorabile unei temeinice pregătiri pentru examene și unei desfășurări rodnice și organizate a acestora. Evitând supraîncărcarea elevilor și studenților și colaborând îndeaproape în această privință cu organizația U.T.M. și cu părinții elevilor, profesorii trebue să lămurească elevii sau studenții cum să se pregătească, cum să înlăture lacunele din timpul anului prin studiu individual, cum să-și sistematizeze materialul și cum să se ajute între ei.

Buna organizare cuprinde, totodată, întocmirea biletelor cu întrebări cu cel puțin 10 zile înainte de examen, precum și anunțarea din timp a datelor la care va intra fiecare grupă și avându-se grijă să se lase între examene intervalul necesar revederii materiei pentru obiectul următor.

Conducerile școlilor și ale institutiilor de învățământ superior au sarcina de a controla profesorii, înainte de începerea examenului, spre a se convinge dacă aceștia și-au pregătit materialul ajutător necesar (texte, probleme ,etc.), dacă au luat măsuri ca în clasă să se găsească tot materialul intuitiv și demonstrativ necesar, dacă aparatele pentru executarea lucrărilor practice funcționează bine.

In toată această perioadă, secțiile de învățământ și organele de îndrumare și control din M.I.P. au sarcina de a vizita cât mai des unitățile școlare, pentru a ajuta cadrele didactice să folosească examenele ca un puternic stimulent în munca de viitor a elevilor și studenților, pentru a cunoaște în adâncime rezultatele obținute în acest an școlar și pentru a generaliza experiența școlilor noastre.

M. TUDOR

PENTRU INCHEIEREA CU SUCCES A ANULUI ȘCOLAR

Secția de învățământ a raionului Reșița a depus multe eforturi pentru asigurarea unui bun sfârșit de an școlar. Incă din luna Martie a verificat în ce stadiu se află predarea materiei și în ce măsură elevii și-au însușit cunoștințele prevăzute în programe. Această operație s'a efectuat prin deplasările dese ale inspectorilor pe teren, prin folosirea colectivelor de învățători și profesori bine pregătiți care au urmărit desfășurarea învățământului la limba română, matematici, științele fizico-chimice, științele naturale și activitatea educativă.

Concluziile care au fost desprinse în urma acestor vizite, secția de învățământ a raionului le-a pus în discuție cu prilejul conferinței de lucru cu directorii de școli, după care a întocmit o circulară cuprinzând îndrumări în vederea îmbunătățirii procesului instructiv-educativ în etapa de încheere a anului școlar.

S'au dat astfel îndrumări în legătură cu întocmirea planurilor de repetare și sintetizare a materiei, indicându-se totodată și bibliografia necesară înțelegerii și aprofundării acestor probleme.

Secția de învățământ s'a preocupat îndeaproape și de problema colaborării cu familia, în vederea asigurării frecvenței de 100 la sută și pentru crearea condițiilor favorabile de studiu acasă. S'a ocupat, deasemeni de felul cum conducerea școlilor colaborează cu organizația de pionieri, de felul cum învățătorii și profesorii folosesc materialul la lecții.

Ieșirile pe teren ale inspectorilor dela secția de învățământ au fost planificate astfel încât să fie vizitate în primul rând școlile mai îndepărtate și cu cadre didactice mai puțin pregătite (Lupac, Clocotici, Vodnic, Carașova, Secul, Bratova și Dognecea).

Bune rezultate s'au constatat la școlile nr. 1, 2, 3 și 4 din Reșița, la școlile elementare din Bocșa Română și Tirol, unde lecțiile de repetiție au fost bine organizate și cu pricepere conduse de învățători și profesori. Peste tot s'a observat o deosebită grijă pentru elevii rămași în urmă.

S'au găsit însă și unele școli care nu au dat suficientă atenție pregătirii cu grijă a încheerii anului școlar. Așa este cazul Școlii Elementare din Lupac, unde nu se alcătuiseră planuri de repetare a materiei și unde tocmai din această cauză munca se desfășura în mod cu totul dezorganizat.

Legătura strânsă și permanentă cu terenul a îngăduit secției să înlăture multe din lipsuri, astfel încât ele să nu influențeze asupra bunului rezultat dela sfârșitul anului. In munca de îndrumare și control secția a primit un sprijin efectiv din partea raionului P.M.R.-Reșița și a comitetului executiv al sfatului popular raional care au ajutat la crearea unor condiții materiale bune pentru desfășurarea activității școlilor și s'au îngrijit ca învățătorii și profesorii să nu fie atrași în alte munci, în această perioadă.

Paralel cu munca de pregătire a încheerii anului școlar, secția de învățământ a luat o serie de măsuri în vederea deschiderii noului an școlar. Ea s'a îngrijit astfel de asigurarea planului de școlarizare, a analizat posibilitățile de desvoltare a internatelor existente. S'a dus în acelaș timp munca de îndrumare a elevilor spre școlile de grad imediat superior, punându-se accent pe școlile tehnice.

Secția de învățământ s'a ocupat mai puțin de buna organizare a examenelor fără frecvență, mulțumindu-se în această privință cu transmiterea unor dispoziții. Deasemeni, nu s'a acordat destulă grijă organizării vacanței de vară a elevilor.

Colectivul secției de învățământ, analizându-și munca, își ia angajamentul să lichideze cu aceste lipsuri și să depună toate eforturile pentru ca școlile să încheie cu succes anul și să pregătească deschiderea în bune condițiuni a anului viitor.

BIBLIOGRAFIE

Recomandată pionierilor și școlarilor din clasa IV-a ca lectură pentru vacanță

M. Sadoveanu	—	Dumbrava minunată
V. Osseva	—	Vasioc Trubaciov și prietenii săi
Nina Cassian	—	Nică fără frică
A. Pușchin	—	Povestea Craiului Saltan
N. Nosov	—	O mică familie veselă
L. Voroncova	—	Satul Gerodiște
A. Golubova	—	Serioja Costricev
x x x	—	Povestirile noastre dragi (Culegere)
A. Muratov	—	Micul Patriot
A. G. Vaida	—	Spre țărmuri îndepărtate

Unele probleme ale școlilor din raionul Ciuc

Anul acesta în raionul Ciuc, școlile au înregistrat unele rezultate bune datorite, în mare parte, efortului permanent depus de învățători și profesori.

Sunt mari eforturile pe care le fac școlile în această etapă. Elevii și profesorii pregătesc cu grijă examenele de sfârșit de an și examenele de promovare.

Rodnică este și contribuția învățătorilor, profesorilor și elevilor dela școlile maghiare în ce privește munca de culturalizare. Ei au reușit să cuprindă tineretul satelor și mulți oameni vârstnici în echipele culturale. Așa este la Cârța, la Tomești și în alte părți. In această privință pot fi citate aproape toate școlile raionului Ciuc și marea majoritate a cadrelor didactice.

Nu e mai puțin adevărat însă, că sunt și o serie de lipsuri în acest raion. La Lunca de Jos, de exemplu, nu se prelucrează în mod serios circularele ministerului și nu se iau măsurile necesare pentru ca toate sarcinile să fie duse la îndeplinire. Până la 5 Mai a. c. nu erau încă terminate planurile de recapitulare și sintetizare a materiei. Profesorul de istorie prezenta un plan de recapitulare din anul trecut căruia îi schimbase doar data. Sunt o serie de școli unde nu se stărue suficient asupra îmbunătățirii muncii în grupele de învățătură. Multe școli nu au luat măsuri în legătură cu examenele fără frecvență.

Școlile din raionul Ciuc ar fi avut rezultate mai îmbucurătoare dacă sfaturile populare din unele localități ar fi sprijinit serios școala. Unele sfaturi populare împiedică profesorii și învățătorii să-și îndeplinească în bune condiții munca lor didactică, punându-i la tot felul de munci care nu au nicio legătură cu învățământul sau culturalizarea maselor. Așa s'a întâmplat în comuna Tușnadul Nou, unde sfatul popular a pus pe învățători să scrie lozinci pe garduri. In comuna Frumoasa învățătorii au fost nevoiți să lase treburile școlii pentru a face recensământul oilor. Nu mai vorbim de mobilizările zilnice pentru paza sectoarelor agricole sau de completa desconsiderare a școlilor de către sfaturile populare din comunele Harghita și Cetățuia.

Realizările multor școli din orașul Miercurea Ciuc și din raion sunt însemnate. Acestui lucru însă nu i se dă destulă atenție din partea sfatului popular al raionului. Tovarășul președinte ajută prea puțin învățământul. Il ajută prea puțin deoarece, pentru el, școala este o chestiune neînsemnată. Acelaș lucru se întâmplă și din partea altor organe de răspundere ale raionului, care, deși cunosc atitudinea sfatului popular față de problemele învățământului, nu iau măsuri pentru îndreptare.

Sfatul popular ar trebui să acorde o mai largă înțelegere problemelor de învățământ, cu atât mai mult cu cât ne aflăm într'o foarte importantă etapă a anului școlar. Sfatul popular al raionului Ciuc trebue să-și schimbe complet atitudinea față de munca școlii, învățătorilor și profesorilor.

Trebue să înțeleagă faptul că marea majoritate a personalului didactic s'a încadrat în ritmul nou de muncă, că și învățătorii și profesorii luptă pe tărâmul învățământului pentru construirea socialismului.

OSCAR ROȘEANU

Orele de consultație la Institutul Politehnic-Iași

Se știe că orele de consultație fac parte din formele principale de învățământ, îndeosebi în învățământul superior. Conferințele profesorilor, lucrul în laborator, discuțiile în seminarii sunt adeseori neîndestulătoare. Și aceasta nu numai pentru studenții cu slabe rezultate la învățătură. Este drept că o bună parte din profesori au socotit orele de consultație ca rezervate mai ales pentru studenții slabi, care nu pot merge în ritmul normal al procesului de învățământ. Deaceea ei se ocupau numai de studenții din această categorie. Aici este poate una din cauzele, dacă nu chiar cauza principală, care face de foarte multe ori ca orele de consultație să se desfășoare greoi, să nu trezească interes. Cunoscându-le sub acest aspect, studenții nu vin la consultații spre a nu-și face faima de studenți slabi și, ceeace e mai rău, ezită să-și lămurească problemele insuficient înțelese.

Uneori orele de consultație căpătau aspectul unei simple repetări a explicațiilor dela curs, ceeace iară nu atrăgea pe studenți. S'au întâmplat cazuri care au pus într'o lumină și mai nefavorabilă munca în acest cadru.

La Institutul nostru nu rareori profesorii au obligat pe studenți să se prezinte la orele de consultație pe care le transformau în ore de seminar. Mai mult, unii profesori au introdus condici de prezență și au pus note pentru răspunsurile studenților. Se înțelege că dacă această măsură ar fi fost urmată de toți profesorii, am fi ajuns ca orariul săptămânal să fie depășit cu cel puțin 12—14 ore peste programul normal de lucru, ceeace ar fi adus serioase prejudicii învățământului.

Nu acesta este rostul orelor de consultație. Ele nu trebue să fie destinate numai studenților slabi, nu trebue să fie nici o repetare a cursului și nici seminarii suplimentare. Rolul orelor de consultație este mult mai însemnat decât cel pe care îl acordă mulți profesori din învățământul nostru tehnic. Orele de consultație trebue să ajute la trezirea și desvoltarea tendinței studenților de a adânci cunoștințele câștigate la cursuri și în seminarii, să ajute la îmbogățirea acestor cunoștințe, scoțând în evidență noi laturi ale problemelor. Orele de consultație trebue să devină mijlocul prin care studentul pune capăt nedumeririlor ce le are într'o chestiune sau alta. Aici studentul poate fi ajutat să-și limpezească drumul în cercetarea unor probleme a căror dezlegare nu a putut-o afla prin propriile-i mijloace. Profesorul ajută pe student cu explicații și îi indică bibliografia necesară. Din discuțiile cu studentul profesorul poate observa unele defecțiuni în munca lui individuală, defecțiuni în modul de a-și apropia o anumită problemă, în modul de a gândi chiar. El poate descoperi anumite lacune în pregătirea studentului, în asimilarea anumitor discipline sau capitole din aceste discipline, fără care nu este cu putință înțelegerea chestiunilor tratate la curs. Se pot constata astfel lipsuri în cunoștințele de geometrie, algebră și trigonometrie, fără care multe din materiile de specialitate nu pot fi înțelese. Indrumările profesorului, date pe baza unei asemenea cunoașteri mai temeinice a studentului, aduc remedierea situației. Privite astfel, orele de consultație devin de un real folos, atât pentru studentul sârguincios și bine pregătit cât și pentru studentul cu mai puține succese la învățătură.

La Institutul nostru Politehnic orele de consultație nu au încă acest nivel. Aceasta poate și pentru faptul că nu totdeauna izbutim, în cadrul cursurilor noastre, să stârnim destul de mult curiozitatea științifică a studentului. Deaceea trebue să examinăm cu seriozitate nivelul științific al cursurilor noastre, modul de prezentare a cunoștințelor, modul de lucru în seminarii și atitudinea față de student.

Deoarece ne aflăm în perioada de încheere a anului școlar, problema orelor de consultație va trebui s'o rezolvăm în întregime și prin cele mai potrivite măsuri în strânsă dependență de toate celelalte probleme ale procesului de învățământ, abia odată cu începerea noului an școlar.

Ce și-a propus însă Institutul nostru pentru actuala etapă școlară? Să ducă mai întâiu o temeinică muncă de lămurire printre studenți în legătură cu orele de consultație. In acest scop s'a cerut ajutorul organizației de partid, organizațiilor de U.T.M. și sindicale. S'a hotărît să se arate studenților că în etapa de repetare a cursurilor și de pregătire pentru examene ei pot găsi un sprijin în orele de consultații. La acestea studenții pot pune întrebări asupra problemelor pe care le doresc lămurite. Ei se pot adresa și prin întrebări scrise, înaintate la timp profesorului, primind răspunsul la orele de consultații. Un alt procedeu preconizat numai pentru această etapă finală a fost acela de a indica grupele de studenți care trebue să-și formuleze din timp întrebările pentru problemele care doresc să fie lămurite. In aceste grupe vor intra, în primul rând, studenții care la seminarii și la lucrările de laborator au dovedit lipsuri serioase în însușirea cunoștințelor prevăzute de programele respective. Mai mult. In această etapă finală multe din catedrele institutului nostru stau zilnic la dispoziția studenților pentru lămuriri și consultații. Bune rezultate în această privință se constată la consultațiile organizate de catedrele de Instalații Industriale și Pielărie dela Facultatea de Chimie Industrială, precum și la Catedra de Statica Construcțiilor dela Facultatea de Construcții. Bune rezultate s'au obținut deasemeni în cadrul orelor de consultații organizate de cursurile de ingineri de exploatare, ore cărora studenții muncitori le-au acordat o atenție deosebită.

Institutul nostru pășește în etapa de pregătire a examenelor, înțelegând însemnătate orelor de consultații în procesul de învățământ și făcând eforturi pentru a da acestor ore adevăratul lor înțeles.

Prof .univ. SIMION ȘAVENCU
Institutul Politehnic-Iași

Ne ridicăm calificarea profesională

Pentru o pregătire cât mai temeinică a cadrelor didactice din învățământul comercial mediu și profesional — Ministerul Comerțului Interior, Direcțiunea Cadre și Invățământ, a organizat în luna Mai a.c., cursuri de perfecționare profesională la București.

In dorința de a-și îmbogăți cunoștințele spre a putea face față cu succes sarcinii de pregătire a cadrelor necesare sectorului economic din R.P.R., — profesorii chemați de M.C.I. au răspuns cu multă bucurie. Ei urmăresc cu mult interes desfășurarea conferințelor și participă activ la discuțiile din seminarii. După aceste cursuri profesorii se vor înapoia mai calificați în cadrul specialității lor și cu o mai temeinică orientare pedagogică, fapt care se va oglindi, anul viitor, într'un mai ridicat nivel la învățătura al elevilor dela școlile medii tehnice ale Ministerului Comerțului Interior.

prof. VASILE LAZAR
corespondent

Cum a lucrat directorul în preajma examenelor

Numeroase și variate au fost problemele pe care le-a întâmpinat directorul școlii elementare din Cernavodă, tovarășul Mihai Nicolae, în această ultimă perioadă a anului școlar. Trebuia să coordoneze munca școlii, astfel încât să asigure elevilor cunoștințe temeinice.

Deaceea, încă din luna Martie, tovarășul director și-a concentrat întreaga atenție asupra diferitelor aspecte pe care le îmbracă activitatea profesorilor și a elevilor în această etapă școlară, îndeosebi asupra muncii de repetare și sintetizare a materiei. Experiența anilor trecuți i-a arătat directorului că nu orice fel de repetare duce la completarea și adâncirea cunoștințelor pe care le au elevii. Iată de ce el a cerut fiecărui profesor și învățător să-și întocmească un plan detaliat de repetare, în funcție de capitolele slab însușite de către elevi, și a stăruit asupra justei organizări a muncii în grupele de învățătură.

Dar cu aceasta lucrurile nu s'au oprit. Tovarășul director a urmărit zi de zi desfășurarea procesului de învățământ, fapt care i-a îngăduit să observe că o serie de elevi, cu slabe rezultate la învățătură pe semestrul I și în primele luni ale semestrului II, rămâneau încă la o situație școlară primejduită. Acest lucru se datora faptului că unii profesori înțelesese greșit repetarea materiei. Ei nu țineau seama de elevii cu serioase lipsuri în ce privește însușirea materiei. Nu porneau dela faptul că elevii slabi trebuiau ajutați prin lecții speciale de repetiție, deosebite de lecțiile de repetiție organizate pentru toți elevii. Nici în cadrul grupelor de învățătură nu se lucra cu fiecare elev în parte.

Punând problema aceasta în consiliul pedagogic al școlii, tovarășul director a cerut să se pună accent pe munca individuală, îndeosebi cu elevii slabi la învățătură, și să se stăruiască în special asupra capitolelor și problemelor neasimilate sau incomplect înțelese. Pentru aceasta era necesar ca fiecare profesor să aibă o evidență exactă a cunoștințelor fiecărui elev, pentru ca pe această bază să poată folosi procedee și metode adecvate puterii de înțelegere a fiecăruia dintre ei în parte.

Cercetând planurile profesorilor, el a observat că unele din acestea, cum sunt, de pildă, planul de repetare la științele naturale pentru clasa a IV-a sau cel de română pentru clasa a VI-a, pun accentul nu atât pe privirea generală pe care trebue s'o capete elevii asupra materiilor respective, cât pe înșiruirea mecanică a tuturor amănuntelor cuprinse în manuale. Era un mod greșit de a înțelege sintetizarea și care trebuia înlăturat. Deaceea, el a insistat în mod special asupra necesității de a se axa întreaga materie în jurul unor probleme centrale, care să dea elevilor posibilitatea să privească în ansamblu chestiunile studiate în timpul anului.

O problemă grea a fost apoi aceea prezentată de situația la învățătură a elevilor din clasa a V-a. Către sfârșitul perioadei de pregătire pentru examene s'a constatat că aproape 50 la sută din elevii acestei clase nu izbutiseră să-și îmbunătățească serios notele. Aceasta se datora faptului că dirigintele clasei se mulțumise numai să constate că elevii nu prea arată sârguință la învățătură. Legătura lui cu ceilalți profesori și cu părinții elevilor era slabă și sporadică. Scoțând în evidență lipsurile muncii acestui diriginte, tovarășul director a reușit să întărească colaborarea lui cu profesorii care predau la clasa V-a și cu părinții copiilor, astfel încât să se poată asigura un însemnat procent de promovați.

Analizând îndeaproape munca ce se desfășoară acum în școală ca și munca lui personală, tovarășul Mihai își dă seama că ea constitue o experiență serioasă, de care întreg colectivul de învățători și profesori și el însuși vor trebui să țină seama în viitor. O lăfură pozitivă în munca de conducere a școlii în această etapă a fost controlul permanent pe care l-a exercitat directorul asupra activității cadrelor didactice și care i-a îngăduit să descopere o serie întreagă de probleme ce se cereau rezolvate. Pozitiv a fost și faptul că el a știut să folosească just consiliul pedagogic al școlii pentru a discuta aici tocmai acele probleme de care se lega îmbunătățirea întregii munci de pregătire a examenelor, și de a trage pe marginea discuțiilor concluziile care au dus în adevăr la ridicarea pregătirii elevilor. Totuși, tovarășul director n'a sesizat la timp toate problemele importante care se ridicau în fața școlii în vederea încheerii cu succes a anului școlar și deaceea unele măsuri au fost luate cu întârziere sau n'au fost luate deloc. Analizând munca pe care a dus-o el însuși până acum, tovarășul Mihai și-a dat seama că adesea s'a mulțumit să controleze mai mult aspectul organizatoric al activității pe care o desfășoară învățătorii și profesorii: dacă planurile de repetare și sistematizare sunt întocmite, dacă materia a fost terminată la timp, dacă grupele de învățătură funcționează, etc. De ajuns de târziu a văzut că trebue să stăruie în mod special asupra conținutului muncii de pregătire a examenelor, și nu să dea întâietate formelor pe care le îmbracă această muncă. Din această cauză i-a scăpat o problemă atât de însemnată cum este aceea a mobilizării elevilor în munca de învățătură. Deabia atunci când situația unor clase a devenit de-a-dreptul îngrijorătoare — cum este cazul clasei a V-a, al cărei elevi nu mai depuneau la un moment dat niciun fel de efort în muncă — tovarășul director a descoperit o parte din cauzele care au dus la această situație și a luat unele măsuri de îndreptare. Dar nici atunci n'a văzut că demobilizarea elevilor se datorește în mare parte faptului că legătura între diriginții claselor și organizația de pionieri este aproape inexistentă, după cum nu și-a dat seama la timp de atitudinea nejustă a unor cadre didactice, care susțineau că elevii „sunt răi și nu vor să învețe" — și, deci, n'ai ce să mai faci.

Preocupat în primul rând de laturile organizatorice, directorul n'a stăruit suficient asupra necesității de a lega îndeosebi lecțiile de repetare de realitatea vie, de ceeace se petrece chiar sub ochii copiilor din școala sa. Așa se explică că el n'a atras din vreme atenția cadrelor didactice asupra faptului că ele se mulțumesc să adaoge mecanic, la sfârșitul fiecărei lecții, câteva cuvinte despre activitatea pe care o desfășoară constructorii Canalului. Dacă elevii ar fi fost mai mult însuflețiți de exemplul minunat al muncitorilor care înfăptuesc această uriașă construcție a socialismului, desigur că și munca lor ar fi dat roade mai bune, desigur că s'ar fi pregătit cu mai multă temeinicie pentru a întâmpina examenele.

Una din cauzele care au determinat aceste lipsuri în activitatea tov. director Mihai, este și aceea că el a lucrat izolat, că n'a folosit experiența celorlalte școli care funcționează în cadrul diviziei de învățământ a Canalului Dunăre—Marea Neagră. Deasemeni, lipsurile sale se datoresc și faptului că el n'a folosit în suficientă măsură experiența școlii sovietice.

Deosebit de mult va fi ajutat tovarășul director în munca lui de conducere a școlii dacă va studia, mai organizat și mai temeinic decât a făcut-o până acum, experiența atât de bogată și de rodnică a directorilor sovietici. In perioada care precede examenelor, conducătorul școlii sovietice își îndreaptă toată atenția înspre ajutorarea colectivului didactic în desfășurarea muncii de repetare. Planurile de repetare sunt în amănuntime cercetate de directorul școlii. El se îngrijește de crearea tuturor condițiilor care înlesnesc o bună pregătire pentru examene: laboratoare permanent deschise pentru toți elevii, biblioteci care să le pună la dispoziție cărțile de care au nevoie, organizarea orelor de consultație, etc. Asistând la lecțiile care se țin în această perioadă, directorul urmărește cum răspund profesorii cerințelor metodologice privitoare la lecțiile de repetiție și ia măsuri de îndreptare acolo unde constată lipsuri.

In perioada de pregătire a examenelor, directorul școlii sovietice se îngrijește de realizarea unei cât mai strânse colaborări între școală și organizațiile de comsomol și de pionieri. Discutând planurile acestor organizații pentru etapa de încheere a anului școlar, directorul de școală, împreună cu secretarul organizației comsomoliste și instructorul de pionieri, se îngrijește de coordonarea măsurilor ce trebuesc luate pentru a evita supraîncărcarea elevilor și pentru a crea în rândurile lor o atmosferă de muncă încordată, de calm și de încredere în puterile proprii.

Convocând în preajma examenelor, într'o ședință plenară, pe toți părinții elevilor din școala pe care o conduce, directorul le vorbește despre măsurile pe care aceștia trebue să le ia pentru a asigura copiilor lor cele mai bune condiții de studiu. Arătându-le deosebita însemnătate pe care o au examenele nu numai pentru școală, ci pentru întreg Statul Sovietic, directorul îi face să participe activ la pregătirea în vederea încheerii cu succes a anului școlar.

In ultimele săptămâni dinaintea examenelor, directorii școlilor sovietice se preocupă îndeaproape de pregătirea desfășurării lor, discută cu profesorii asupra metodelor de examinare, asupra justei programări a examenelor etc.

Ridicând în fiecare an nivelul pregătirii elevilor, școala sovietică înregistrează succese mereu mai mari pe drumul obținerii unor cunoștințe temeinice, pe drumul realizării educației comuniste a elevilor.

Insușindu-și minunata experiență a conducătorilor școlilor sovietice, directorii noștri vor izbuti să ridice munca lor pe o treaptă superioară, vor izbuti să devină adevărați îndrumători ai colectivelor pe care le conduc.

Din țările de democrație populară

DIMITROVGRAD — ORAȘUL TINERETULUI

Orașul acesta a împlinit abia patru ani. Pe hărțile geografice ale Bulgariei editate în anul 1947, nu putea fi găsit. Până acum de curând, pe malurile Mariței, lângă mica gară Rakovskala, în apropierea satelor Marlino și Cernokonovo, se întindeau câmpii largi. In Februarie 1947 au început să răsune aici glasuri vesele, râsul și cântecele tinerilor și tinerelor care veneau din toate colțurile Bulgariei la șantierul Orașului Tineretului. Poporul bulgar i-a dat numele marelui său învățător, G. M. Dimitrov.

Dimitrovgrad va deveni cel mai mare centru industrial din Bulgaria. Locul pentru construirea acestui oraș n'a fost ales întâmplător. Aici există mine de cărbuni, o însemnată cantitate de calcar și argilă, iar împrejur se întind pământurile fertile ale văii Frakliskala.

Dimitrovgrad este orașul unor puternice electrocentrale, orașul celor mai mari întreprinderi industriale din țară, centrul producției de îngrășăminte chimice artificiale, de ciment, de produse chimice prețioase și de conserve de bună calitate. Pentru prima dată în istoria Bulgariei se ridică un oraș nou pe baza unei construcții planificate. Aici vor fi nu numai clădiri vaste și bine înzestrate pentru întreprinderi, ci și locuințe comode și frumoase, case de cultură, școli, teatre, grădinițe de copii și creșe, stadioane, etc. Intreg orașul va fi înnecat în verdeața grădinilor și parcurilor.

Acest oraș, care reprezintă noua Bulgarie, este construit de tineretul bulgar. Peste 70 la sută dintre constructorii Dimitrovgradului sunt tineri. Pe șantier nu întâlnești decât rareori oameni în vârstă. Totul aici este tânăr și nou. Tânăr este orașul, tineri sunt constructorii lui.

In anul 1947 au venit primele cinci brigăzi de tineret. In vara lui 1948, lucrau 5200 de membri ai brigăzii de muncă „Tânăra Gardă". In anul 1949, în cele patru schimburi ale brigăzii naționale de construcție, lucrau în noul oraș, 20.000 de tineri băeți și fete.

Tineretul bulgar construește Dimitrovgradul cu un elan de muncă uriaș și cu o mare mândrie. Intrecerea socialistă, care a devenit metodă permanentă de lucru a constructorilor Orașului Tineretului, se desvoltă tot mai mult. Tinerii constructori obțin mari victorii în producție, depășind cu mult normele de lucru și reducând termenele construcției. Astfel, programul de construcție pe anul 1949 a fost îndeplinit cu două luni înainte de termen.

Tinerii constructori sunt uniți într'o strânsă prietenie, făurită în muncă. Pe șantier totul este creat de mâinile lor, totul le este drag și apropiat. Acești tineri devin locuitori permanenți ai acestui oraș. In anul 1949, în Dimitrovgrad erau 10.000 de locuitori, iar în anul 1950, numărul lor a crescut la 15.000.

In oraș s'au creat cursuri de nouă luni pentru pregătirea muncitorilor de diferite specialități. M. Skenderski are 26 de ani. El a venit printre primii pe acest șantier. La început a lucrat ca muncitor necalificat, dar în 1949, terminând cursurile speciale, a devenit șeful brigăzii de armătură „Oleg Coșevoi". Brigada lui îndeplinește norma în proporție de 150-200 la sută.

Crește orașul nou, cresc și oamenii care îl construiesc. Ei își ridică calificarea, însușindu-și specialități noi.

Datorită ajutorului Uniunii Sovietice, pe șantierul Dimitrovgradului se folosește cea mai înaintată tehnică de construcții. Cele mai puternice escavatoare, macarale gigantice și multe altele sunt aduse din U.R.S.S. Utilajul uzinelor ce se construesc la Dimitrovgrad este adus, de asemenea, din Uniunea Sovietică.

Țara Socialismului furnizează constructorilor tot materialul și toate mecanismele care nu se produc în Bulgaria. Ajutorul multilateral și neprecupețit al Uniunii Sovietice asigură ritmul rapid al construcției noului oraș.

Acest oraș al tineretului, primul oraș industrial al Cincinalului bulgar, este mândria întregului popor al Bulgariei. In întreprinderile care îndeplinesc comenzile Dimitrovgradului domnește un nemaiîntâlnit elan în muncă. Cea mai mare parte a comenzilor sunt îndeplinite înainte de termen.

Tineretul bulgar și întreaga țară au început să vadă primele rezultate concrete ale muncii însuflețite pentru construirea acestui mare centru industrial. Coșurile uzinei-gigant „Vulcan", care dă țării 200.000 tone de ciment pe an, au început să fumege. In 1948 a intrat în lucru fabrica de conserve, înzestrată după ultimele date alte tehnicii. La sfârșitul anului 1950 a ieșit prima producție a uzinei de țevi de asbest și ciment. Aceste țevi înlocuiesc țevile scumpe de metal, care erau importate din străinătate.

In anul acesta își vor începe lucrul uzina Stalin și termocentrala electrică „Marița 3", care erau prevăzute pentru anul 1953. Incă din acest an agricultura bulgară va începe să primească îngrășăminte artificiale de înaltă calitate, care înainte nu se produceau în țară. Folosirea acestor îngrășăminte va mări cu mult recolta culturilor agricole.

In jurul întreprinderilor s'au și construit cartiere muncitorești, în care trăesc mii de tineri muncitori din oraș.

Acesta este Dimitrovgradul, Orașul Tineretului, orașul viitorului, primul oraș nou al Republicii Populare Bulgaria.

Aceasta este măreața contribuție a tineretului bulgar la construirea Bulgariei socialiste, la consolidarea păcii în întreaga lume.

V. STARODUBROVSKAIA

Premierea elevilor reușiți la etapa finală a concursului de limba română, matematică și fizică

Marți după amiază a avut loc în sala Teatrului Armatei din Calea 13 Septembrie, festivitatea încheierii concursului de limba română, matematică și fizică pentru elevii școlilor medii din R.P.R.

Au fost de față tov. Al. Buican, ministru adjunct, la Ministerul Invățământului Public, Paul Cornea, secretar al C.C. al U.T.M., acad. St. S. Nicolau, prim secretar al Academiei R.P.R., acad. Gr. Moisil, membri ai Biroului C.C. al U.T.M., reprezentanți ai Ministerului Invățământului Public, profesori, părinți, precum și un mare număr de elevi fruntași în învățătură din Capitală și provincie.

A luat cuvântul tovarășa Tatiana Bulan, consilier ministerial la Ministerul Invățământului Public, care a arătat politica Partidului și a Guvernului de stimulare a activității științifice, de educare patriotică a tineretului.

A vorbit apoi tov. Cornelia Filipaș, membru al Biroului C.C. al U.T.M., care a scos în evidență grija Partidului pentru creșterea tinerelor cadre de viitori constructori ai socialismului.

Vorbind în numele elevilor participanți la concurs, elevul Nicolae Labiș, din clasa IX-a a Liceului de băeți din Fălticeni, unul din câștigătorii concursului a exprimat angajamentul lor de a-și da toată silința pentru obținerea de noi succese în învățătură.

A urmat apoi împărțirea premiilor.

Festivitatea s'a încheiat cu un bogat program oferit de Ansamblul Artistic al Armatei (Agerpres).

„Mulțumim Partidului că ne-a luminat mintea"

Cum intri în Școala Nr. 4 de Fete din București îți dai seama că se petrece ceva deosebit.

Este examen la anul I al cursurilor de alfabetizare. Tovarășa Marinescu Rita care a condus cursurile acestui an rostește câteva cuvinte de salut după care comunică subiectul probei scrise la limba română.

Liniștea se așterne peste bănci, numai creioanele foșnesc ușor pe hârtia lucioasă. Cursistele își dau silința să scrie cât mai frumos. Tovarășa Blego Varvara din banca a doua, femeie de 46 de ani, mânuește scrisul cu ardoare și măestrie de parcă ar lucra la o dantelă fină.

Tot așa de bine s'au prezentat tovarășele și la examenul oral; la scris pe tablă după dictat, la citire și la aritmetică. Tovarășele Mitroi, Bârsan, Gheorghe Floarea și Pipotă Elena au luat numai note peste opt iar Zamos Elena are zece peste tot. Frumos au răspuns și tovarășele Florescu și Ignătescu. Aceasta din urmă a venit în secret la cursuri căci stăpânii ei, deși „intelectuali" nu au privit cu ochi buni ca femeia lor de serviciu să învețe. Cunoștințelor însușite îi ajută să înțeleagă și mai bine lupta pentru făurirea unei vieți mai bune, pentru pace.

La oral a fost ascultată mai întâi tovarășa Bârsan care deși bolnavă a venit la examen. După ce a fost examinată la toate materiile, ea pleacă mulțumind Partidului că i-a deschis drumul spre o viață nouă luminată.

Aceste rezultate frumoase se datoresc muncii conștiincioase și consecvente a propunătoarei, care nu odată a fost la casa fiecărei cursiste. In caz de boală ea a făcut lecții speciale pentru a nu rămâne în urmă.

La încheierea examenului, cursistele și-au exprimat recunoștința față de Partid pentru bucuria pe care le-a prilejuit-o învățând taina slovelor.

Lipsuri în executarea lucrărilor de evidență și statistică

Alcătuirea unei evidențe reale pentru toate problemele care se leagă de activitatea școlilor este o condiție esențială pentru justa organizare a muncii didactice. Cunoscând din timp situația exactă privitoare la diferitele aspecte ale acestei munci, organele conducătoare ale învățământului vor putea lua măsuri care să ducă la înlăturarea lipsurilor și la continua desvoltare a învățământului nostru. Iată de ce atât directorii școlilor cât și colectivele secțiilor de învățământ ale sfaturilor populare regionale și raionale trebue să acorde o atenție deosebită alcătuirii statisticilor privitoare la diferitele aspecte ale muncii lor.

Cel mai adesea secțiile de învățământ au înțeles în mod just importanța lucrărilor de evidență și statistică. Așa sunt, de pildă, secțiile de învățământ ale regiunilor București, Putna și Severin, care au trimis situațiile statistice cerute de Ministerul Invățământului Public la timp și executate în bune condițiuni.

Sunt însă unele secții de învățământ care nu dau atenție cuvenită lucrărilor de evidență și statistică, întocmindu-le târziu și cu multă superficialitate. Dar, așa cum ne învață tovarășul Stalin, **„nici o muncă de construcție, nici o muncă de Stat, nici o muncă de planificare nu poate fi concepută fără o evidență justă. Iar evidența nu este de conceput fără statistică. Evidența fără statistică nu poate avansa nici măcar cu un pas".**

Nesocotind importanța statisticii, numeroase școli și secții de învățământ printre care școlile din satele Trip, Camarzana sau Bocicău, din raionul Negrești, regiunea Baia Mare și secțiile de învățământ ale regiunilor Bârlad, Rodna, Sibiu, Cluj, Bacău, Baia Mare, Arad, Hunedoara au trimis cu întârziere de peste o lună și incomplet formularele cerute de Minister cu privire la situația profesorilor care predau limba rusă în școlile elementare și medii. Alte secții, cum sunt acelea ale regiunilor Sibiu, Galați, Vâlcea, Timișoara, Prahova sau Suceava nu au trimis lucrările de evidență decât după repetate reveniri, și atunci tot necomplete sau greșit întocmite. Situațiile cerute sunt însă necesare Ministerului pentru a organiza cursuri de calificare profesională a cadrelor care predau limba rusă, pentru a ridica deci nivelul predării limbii ruse în școlile noastre. Intârziind trimiterea datelor cerute sau comunicând date incomplete și inexacte, aceste școli și secții de învățământ frânează munca Ministerului, împiedecând organizarea la timp și în bune condiții a cursurilor de calificare.

Secțiile de învățământ ale raioanelor Turda, Adam-Clissi, Drăgășani, Topoloveni și Muscel, ca și secția de învățământ a regiunii Bârlad, au motivat faptul că trimit situații incomplecte prin aceea că nu au primit formularele cerute dela raioanele sau școlile în subordine. Asemenea motivare este însă inadmisibilă. Secția de învățământ regională sau raională nu se poate mulțumi doar cu simpla constatare a unor asemenea lipsuri și neglijențe, fără a lua de îndată măsuri de remediere. Secția însăși răspunde direct de executarea dispozițiilor date de către unitățile în subordine — și dacă nu face altceva decât să raporteze organelor superioare că aceste unități nu au executat dispozițiile, înseamnă că nu-și înțelege sarcinile.

Este necesar ca aceste lipsuri în activitatea secțiilor de învățământ să fie grabnic lichidate. Intocmind la timp, cu grijă și seriozitate, lucrările de evidență statistică, secțiile de învățământ vor contribui la justa informare a Ministerului Invățământului Public asupra situației reale a școlilor și la luarea măsurilor care vor duce la îmbunătățirea muncii didactice.

Scrisoarea studenților români dela Institutul din orașul Ivanovo către studenții Institutului Politehnic din Timișoara

Dragi tovarăși,

Colectivul de studenți români din orașul Ivanovo a luat inițiativa de a strânge și mai mult legăturile dintre studenții care învață în țară și noi care învățăm în U.R.S.S. Pentru aceasta, am ales calea unei corespondențe colective, prin care să facem cunoscută munca și experiența ce o căpătăm în institutele sovietice și problemele care ne frământă, în domeniul științific și politic.

In această scrisoare vom încerca să redăm felul de organizare a muncii profesionale atât în ce privește activitatea institutului cât și în ce privește munca noastră individuală. Baza studiului, din punct de vedere organizatoric, o formează grupa academică, mai multe grupe formând anul de studii. Intr'o grupă sunt între 20 și 25 de studenți care formează o unitate bine închegată. Grupele fac seminariile separat, lucru ce duce la o bună cunoaștere reciprocă a membrilor lor, și la o activitate serioasă.

Conducerea seminariilor pe grupe se face de către un asistent după un plan bine studiat și din vreme pregătit, plan care cuprinde, în mod sistematic și metodic, chestiunile ce se predau la curs. In seminar pe de o parte se discută problemele din materia predată la curs, iar pe de altă parte se fac completări la partea teoretică ce se predă la început. Problemele de amănunt care nu pot fi cuprinse în lecții, din cauză că s'au depășit timpul rezervat prelegerii, sunt predate la seminarii.

Grupa academică execută și lucrările de laborator, divizată în brigăzi de câte 3-4 studenți. Astfel se lucrează mai intens și mai bine. Inainte de a merge la laborator, fiecare student trebue să cunoască bine partea teoretică a lucrării. Acest lucru se realizează datorită faptului că fiecare catedră își are planificate și afișate dela începutul semestrului toate lucrările de acest fel, specificând și data când se efectuiază fiecare.

Tot dela începutul semestrului sunt planificate și lucrările individuale ce trebue îndeplinite acasă. După fiecare lucrare de laborator, studentul prezintă un referat care, pe lângă rezultatele practice, cuprinde și concluzii critice — teoretice și practice — referitoare la lucrare. Cu acest prilej studentul este întrebat asupra problemelor teoretice și practice în legătură cu problema studiată asupra cauzelor care au dat naștere diferitelor erori de ordin tehnic (dacă există). Felul acesta de lucru duce la o justă îmbinare a teoriei cu practica și dă posibilitatea de a ataca orice fel de problemă tehnică.

Pentru cercetări mai aprofundate există cercuri de studii, pe care studenții noștri din anii superiori le frecventează sistematic Pe lângă fiecare catedră există câte un cerc de studii format din studenții care doresc să lucreze în domeniul respectiv. Fiecare cerc este împărțit în brigăzi de câte 3-4 studenți. Șeful catedrei prezintă problemele care sunt strâns legate de specialitatea respectivă și noi ne alegem una din ele. Conducătorul fiecărei brigăzi este un profesor sau un asistent. Acesta ne dă bibliografia necesară, problemele practice și explicațiile teoretice în timpul desfășurării lucrării. Ordinea și planificarea întregii noastre activități ne permite să ducem o muncă extrem de productivă care, altfel, ar fi destul de greu de realizat.

In ceeace privește munca individuală, nici ea nu este lipsită de planificare. Primul pas îl constitue concordarea planului individual de muncă cu planul Institutului și repartizarea timpului pentru diferite activități: profesională, culturală, politică. Lucrările sunt executate la timp și predate la termenul fixat sau chiar înainte de acest termen.

Principalele izvoare de studiu sunt notițele dela cursuri și cursurile pe care le primim dela biblioteca Institutului sub formă de împrumut. In afară de aceasta, găsim cărți în bibliotecile din oraș și chiar la cabinetele de proeclare ale Institutului.

Viața noastră este complectată cu vizionări de filme, piese de teatru, etc. Luăm parte la festivalurile artistice ce se pregătesc în cadrul Institutului. De fiecare sărbătoare colectivul nostru organizează asemenea festivaluri foarte frumoase.

Trebue să subliniem, în încheere, sprijinul deosebit pe care ni-l acordă organizația comsomolistă și toți studenții din Institut. Alături de îndrumarea plină de grijă a profesorilor, ajutorul pe care ni-l dau tovarășii de învățătură ne mobilizează și ne dă elan în muncă.

Cu aceasta, dragi tovarăși, terminăm prima noastră scrisoare, nădăjduind că pe această cale vom strânge și mai mult legăturile noastre în munca și lupta comună.

Cu salutări tovărășești

NECULAI GRECU, GERSCH PAVEL, GH. DIACONU, MARINETE LUCIAN, ROȘU NICOLAE

Munca de îndrumare a elevilor la liceul de băeți Nr. 6 din București

Cadrele didactice dela Liceul de Băeți Nr. 6 din București au înțeles din primul moment importanța muncii de îndrumare a elevilor din clasele a VII-a și XI-a către școlile medii sau către institute și facultăți. Planul de muncă pe care trebuia să se axeze activitatea noastră de îndrumare a fost elaborat încă în luna Ianuarie. Obiectivele principale ale acestui plan au fost cunoașterea fiecărui elev în parte, atât în ceeace privește nivelul lui la învățătură cât și aptitudinile sale, popularizarea școlilor tehnice, a institutelor și a facultăților și îmbinarea justă a aptitudinilor personale cu necesitățile vieții noastre politice, economice și culturale, prin subordonarea intereselor personale celor ale colectivității.

Pentru atingerea acestui scop a fost necesară o strânsă colaborare între conducerea școlii, profesori, diriginți, organizația U.T.M., și de pionieri și părinții elevilor.

In munca de lămurire pe care am dus-o cu elevii ne-am ferit de teoretizări seci, cu caracter general. La orele de curs, tovarășii profesori au legat, acolo unde aceasta a fost posibil, problema orientării de lecția respectivă. Așa, de pildă, tovarășul profesor de limba rusă, vorbind elevilor despre uriașa însemnătate a literaturii clasice ruse și a celei sovietice a arătat că elevii, urmând Institutul „Maxim Gorki" vor stăpâni instrumentul cel mai de preț pentru cunoașterea și aprofundarea acestei literaturi, limba rusă. La lecțiile de geografie, tovarășul profesor, înfățișând elevilor din clasa VII-a și XI-a bogățiile subsolului Patriei noastre, le-a arătat însemnătatea pe care o are valorificarea acestor bogății prin școlile medii de geologie, Institutul de Geologie, Institutul de Petrol și Gaze. La fel a procedat și profesorul de geologie atunci când a predat la clasa VII-a lecția despre minereurile și rocile din R.P.R. Cu prilejul lecțiilor de literatură, tovarășul profesor de limba română a vorbit despre rolul de seamă ce revine absolvenților școlii de îndrumători culturali și bibliotecari, factori de bază în opera de culturalizare a maselor largi populare.

Același scop a fost urmărit și în activitatea cercurilor de elevi pe specialități, unde s'au discutat teme în strânsă legătură cu specificul școlilor către care erau îndrumați elevii.

Munca de îndrumare cu părinții elevilor a fost dusă prin discuții lămuritoare cu prilejul orelor de convorbiri, cu prilejul vizitelor la domiciliu, al plenarelor pe clase și pe școală.

Atât în discuțiile individuale cu elevii și cu părinții, cât și în prelucrările ținute în cadrul ședințelor plenare, accentul a fost pus pe datoria patriotică ce revine elevilor de a împlini, prin înscrierea lor la școlile și institutele recomandate, nevoia de cadre pe care o are poporul nostru muncitor. In același timp, s'a arătat părinților rolul hotărâtor ce-l au în justa orientare a copiilor lor.

Pentru a suplini lipsa prospectelor lămuritoare, școala noastră a trimis fiecărei din dintre școlile medii tehnice și fiecărui institut din București, câte o adresă prin care cerea informațiile necesare. Aceste informații ne-au fost comunicate fie în scris, fie cu prilejul vizitelor făcute de către delegații institutelor.

Lămuririle date elevilor noștri de acești delegați, profesori, elevi sau studenți, au constituit un prim început de orientare concretă. Deasemenea, vizitele elevilor noștri la școli și institute au contribuit în mare măsură la cunoașterea specificului muncii fiecăreia din aceste instituții.

Facultățile și institutele de învățământ superior, prin organizarea zilelor „porților deschise", au dat elevilor noștri posibilitatea să asiste la lecții și seminarii. (Facultatea de Filosofie, Facultatea de Fizică și Matematică, Institutul „Maxim Gorki"); la experiențe de fizică și fiziologie-anatomie (Școala Superioară Pedagogică).

Pentru ca elevii să cunoască mai concret felul în care se desfășoară munca într'o întreprindere, școala i-a condus la Fabrica de uleiuri „Filimon Sârbu", unde explicațiile le-au fost date de către tovarășul director al întreprinderii și de către șefii diferitelor secții.

Vizitarea expozițiilor și a muzeelor a contribuit în largă măsură la orientarea elevilor. Expoziția inovatorilor maghiari și expoziția agricolă din Parcul Libertății au lărgit mult cunoștințele lor și le-au subliniat și mai bine importanța școlilor medii tehnice.

Cu sprijinul organizației U.T.M. din școală, am întregit munca de lămurire printr'o susținută agitație vizuală, folosind fotomontagii, articole scrise la gazetele de perete ale claselor etc.

Fiind convinși că rezultatele muncii noastre sunt încă nesatisfăcătoare—până în prezent nu s'au organizat convorbiri cu fruntașii în producție — ne propunem ca, prin intensificarea metodelor arătate mai sus și prin găsirea altora noi și mai bune, să continuăm munca de îndrumare și în timpul vacanței astfel încât să asigurăm orientarea elevilor către acele ramuri de producție care sunt cele mai necesare operei de construire a socialismului în Patria noastră.

GH. PASCALI
Directorul Liceului de Băeți Nr. 6 — București

Cursurile populare de limba rusă

La Câmpia-Turzii trebue înființate noi cursuri

Răspunzând sarcinii patriotice de a răspândi cunoștințele de limba rusă în rândurile oamenilor muncii din țara noastră, cadrele didactice din Câmpia-Turzii au dus o muncă susținută în cadrul cursurilor populare de limba rusă din localitate. Astfel, la începutul acțiunii s'a alcătuit o comisie de organizare, formată din reprezentanți ai organizațiilor de massă, comisie în care cadrele didactice ale celor două școli elementare — română și maghiară — aveau sarcini de răspundere. S'a confecționat un dispozitiv pentru cinematograf, s'au scris articole la gazetele de stradă, s'a dus muncă de lămurire printre salariați și s'a prelucrat importanța cursurilor la ședințele plenare ale organizațiilor de massă.

Rezultatele sunt concretizate de organizarea celor două cursuri, unul pe lângă școala elementară română, cu 42 de înscriși, iar altul pe lângă școala elementară maghiară, cu aproape 30 de înscriși. S'au organizat, deasemeni, cinci cursuri populare la întreprinderea „Industria Sârmei", cu aproape 100 de participanți. Broșurile cu material de predare sosind la timp, cursurile se desfășoară în bune condițiuni, cu o frecvență mulțumitoare.

Munca însă nu trebue să se oprească aici. Numărul de oameni înscriși la cursuri este încă mic față de numărul celor care doresc să învețe limba marii culturi sovietice. Astfel, de pildă, la stația C.F.R. Câmpia-Turzii sunt mulți doritori de a învăța limba rusă și totuși pentru acestia nu s'a organizat niciun curs popular. Acest fapt ne dovedește că munca de popularizare a cursurilor s'a făcut într'o măsură insuficientă. Nu s'a mers deloc din casă în casă, tovarășii mulțumindu-se cu prelucrările din întreprinderi, instituții și ședințele organizațiilor de massă.

Cauza principală a acestor lipsuri este insuficienta organizare a muncii. Comisia alcătuită din reprezentanți ai organizațiilor de massă, comisie care trebuia să îndrumeze necontenit acțiunea, s'a destrămat curând după constituire. Munca a continuat la întâmplare, nemaicăutându-se lărgirea și adâncirea ei. De altfel, a lipsit și îndrumarea din partea centrului raional. Numai instructorul A.R.L.U.S.-ului din Turda a controlat și a dat îndrumări cu privire la organizarea muncii. Secția de învățământ a raionului Turda nu s'a interesat deloc de cursurile populare de limba rusă. Nu s'a interesat de această problemă nici comitetul local al Sindicatului Salariaților din Invățământ.

Pentru îmbunătățirea muncii, se impune în primul rând, reorganizarea comisiei, din care să facă parte permanent aceiași reprezentanți ai A.R.L.U.S.-ului, ai U.T.M.-ului, ai U.F.D.R.-ului, ai Frontului Plugarilor, ai sindicatelor. Această comisie trebue să-și alcătuiască un plan precis de muncă pentru mobilizarea — din casă în casă și dela om la om — a cetățenilor la cursuri, pentru antrenarea cunoscătorilor de limba rusă — și aceștia există — în munca de predare la cursurile ce se vor mai organiza.

Lucrând în felul acesta, se poate asigura o serioasă desvoltare a cursurilor populare de limba rusă la Câmpia Turzii, căci există toate condițiile necesare pentru ca limba rusă, limba celei mai înaintate culturi, să devină un bun al oamenilor muncii de aici, ca și din întreaga țară.

FOILETON

Una se spune și alta se face

Șeful secției de învățământ a orașului de subordonare republicană Timișoara gândește cu foarte multă căldură la sarcinile ce-i revin. Zice: este de datoria mea ca învățământul să meargă bine în orașul Timișoara. Școlile să dea elevi cât mai bine pregătiți. Pentru asta, trebue să am și o deosebită grijă pentru cadre. Să le asigur stabilitatea în școală. Să poată munci în continuitate. Să cunoască elevii cât mai bine. Să se simtă mai legați de școala respectivă, ca grădinarul de grădina lui. Să simtă mai multă răspundere pentru munca pe care o fac. Să pot eu însumi controla munca lor, să-i pot vedea, ajuta și urmări în rezultatele acestei munci.

Dar după ce își încălzește bine inima în lumina unor idei și principii atât de sănătoase, pornește la practică. Și pentru asta își ia toate măsurile de rigoare. Cum e și firesc, începe cu principialitatea însăși. Ca nu cumva să-l împiedice în muncă, închide principialitatea într'un sertar cu șapte lacăte, la bună păstrare.

Și iată că vine o problemă destul de simplă, cum este încadrarea inspectorilor rămași disponibili în urma restructurării schemei secției de învățământ. Și atunci o încadrează pe tovarășa Ivanier, de pildă, la o catedră unde funcționase dela începutul anului o profesoară bună, iar pe aceasta o mută la Ronat. Indiferent dacă ne găsim tocmai în vremea când școlile trebue să se pregătească pentru examene. Indiferent dacă în această perioadă, mai mult decât oricând, profesorul trebue să-și cunoască bine elevii, să le cunoască lipsurile și să le îndrepte la timp. Indiferent dacă existau și alte posibilități de încadrare, fără perturbări în muncă. Toate sunt indiferente. Secția de învățământ nici nu se consultă cu nimeni. Fiir foarte ocupată cu încadrarea fostei inspectoare. Degeaba protestează cadrele didactice, mutate în toiul muncii dela o școală la alta, când problema încadrării s'ar fi putut rezolva cu mai puțină vânzoleală. Secția n'aude, n'avede. Degeaba se sbate principialitatea închisă în sertar și degeaba strigă. Secția de învățământ n'aude n'avede.

Iar dacă i se atrage atenția, tovarășește, că n'a procedat bine și că ar fi cazul să soluționeze mai principial încadrările respective, Secția de Invățământ răspunde emfatic: „Credem că soluția noastră a fost cea justă". Mai pe urmă, e drept, începe să se discute: „Nu este vina noastră că...", „am făcut-o din motiv de forță majoră și din cauze independente de voința noastră"...

Este totuși vina Secției de învățământ dacă, în cazul de mai sus, n'au fost puse de acord principiile cu faptele. E vina celui care una spune și alta face.

Deacea, tovarășe, pentru bunul mers al învățământului din orașul Timișoara, descuie sertarul în care ai uitat închisă principialitatea. N'auzi cum protestează?

RADU TUDOR

Note politice externe

Eliberarea pașnică a Tibetului

Un eveniment de o deosebită însemnătate internațională a avut loc acum câteva zile, în Orientul Indepărtat: între guvernul central popular al R.P. Chineze și Guvernul local al Tibetului a fost semnat un acord asupra măsurilor referitoare la eliberarea pașnică a teritoriului tibetan.

După cum se știe, încă din vechime Tibetul a făcut parte din granițele Chinei. Cu un veac și mai mult în urmă, pătrunzând în China și, odată cu aceasta în Tibet, forțele imperialiste au desfășurat pe teritoriul acestora acțiuni ce tindeau la separarea Tibetului de restul Chinei, — politică potrivnică atât intereselor de viață ale poporului tibetan cât și celor ale poporului chinez. In practicarea acestei politici dușmănoase, inspirată din vechiul principiu imperialist „divide et impera", — separă ca să domini, — puterile de pradă anglo-saxone au găsit un sprijin în atitudinea trădătoare a clicii lui Ciang-Kai-Shek, care nu avea nimic de refuzat stăpânilor săi din Wall-Street și City. In anul 1949, însă, poporul chinez, condus de Partidul Comunist, a sdrobit clica kuomintangistă și a izgonit forțele agresive imperialiste depe teritoriul Chinei.

Credincios programului său democratic, în conformitate cu care toate naționalitățile conlocuitoare trebuie să se unească, pe bază de drepturi egale, pentru ca Republica Populară Chineză să devină o mare și puternică familie întemeiată pe colaborare frățească, Guvernul popular central din Pekin a pornit la eliberarea Tibetului. Această eliberare devenise cu atât mai grabnic necesară cu cât, pe deoparte poporul tibetan, subjugat de reacțiunea autohtonă complet înfeudată puterilor imperialiste ,continua să trăiască o viață primitivă, de o indescriptibilă mizerie; iar, pe dealtă parte, pentrucă plănuind să transforme Tibetul într'o bază militară agresivă, puterile imperialiste încercau să amenințe din flanc securitatea națională a R. P. Chineze. In consecință, dând ordin Armatei Populare de Eliberare să intre în Tibet, Guvernul popular central al R. P. Chineze a invitat Guvernul local tibetan să-și trimită delegați spre a negocia încheierea unui acord asupra măsurilor referitoare la eliberarea pașnică a acestui teritoriu.

Odată cu intrarea în vigoare a acestui acord, R.P. Chineză a desăvârșit completa eliberare națională a teritoriului ei continental. In același timp, naționalitatea tibetană, eliberată de sub dublul jug al impilatorilor ei autohtoni și străini pășește spre o fază de propășire liberă, împreună cu toate celelalte popoare din sânul Republicii Populare Chineze. In felul acesta, scoțând de sub influența lagărului imperialist o regiune vastă, deosebit de importantă din punct de vedere strategic, acordul chinezo-tibetan consolidează puterea Republicii Populare Chineze și implicit, puterea lagărului socialismului și păcii.

★

Tratatul de pace cu Japonia

Tot în legătură cu situația din Orientul Indepărtat se cuvine relevată ferma luare de atitudine de către Guvernele sovietic și chinez în legătură cu necesitatea grăbirii încheierii tratatului de pace cu Japonia.

Reamintim că prin declarația dela Cairo din 1943, prin acordul dela Ialta și prin hotărârile dela Potsdam din 1945, puterile aliate și asociate își luaseră angajamentul solemn de a încheia un tratat de pace cu Japonia, întemeiat pe principiile unei radicale demilitarizări și a unei sincere democratizări a acestei țări. In loc să acționeze în acest sens, guvernul Statelor Unite, care, urmărind să includă Japonia în planurile sale agresive, a încurajat renașterea militarismului și a fascismului japonez, intrigă în prezent în vederea semnării unui tratat de pace separat cu guvernul din Tokio. La aceste criminale uneltiri ale imperialiștilor americani, Guvernul Uniunii Sovietice a dat, la 9 Mai crt., o nouă replică viguroasă, demascând caracterul total ilegal și samavolnic al unui asemenea tratat separat — formulând totodată propuneri concrete și precise pentru încheierea unui tratat de pace multilateral, conform cu angajamentele interaliate mai sus menționate.

Aceste propuneri, cu care Guvernul Republicii Populare Chineze s'a declarat, la 22 Mai crt., intru totul de acord, însușindu-și-le în chip deplin, pleacă dela premiza că pregătirea și întocmirea tratatului cu Japonia nu pot fi monopolizate de către Statele Unite, ci, așa cum s'a statornicit la Potsdam, ele trebuie să fie opera comună a celor patru puteri, — U.R.S.S., R. P. Chineză, Statele Unite și Marea Britanie, — cu participarea celorlalte state interesate. Și că, pentru a fi valabil, tratatul de pace trebuie să urmărească transformarea Japoniei într'un stat iubitor de pace, democrat și independent; că populației Japoniei trebuie să i se asigure drepturi democratice, interzicându-se orice organizații politice, militare sau paramilitare anti-democratice; că, drept garanție împotriva renașterii militarismului japonez trebuie să se fixeze proporția forțelor armate japoneze, pentru ca ele să nu depășească necesitățile de auto-apărare; că Japoniei nu trebuie să i se aplice nici o restricție în privința desvoltării economiei ei pașnice, desființându-se toate prohibițiunile relative la comerțul Japoniei cu alte state. In plus, Guvernul sovietic și, împreună cu el, Guvernul chinez mai cer ca tratatul de pace să prevadă interzicerea pentru Japonia de a face parte din vreo coaliție îndreptată contra vreunei puteri aliate, ca după încheierea tratatului toate trupele de ocupație să fie retrase depe teritoriul japonez în decurs de un an, ca niciun stat străin să nu fie autorizat să mențină trupe și baze militare în Japonia și ca statele semnatare ale tratatului să sprijine admiterea Japoniei în O.N.U.

In consecință, considerând că reglementarea pașnică a chestiunii japoneze este cea mai importantă verigă în soluționarea problemelor actuale din Extremul Orient și că deaceea încheierea tratatului cu această țară nu mai poate fi amânată, Guvernele sovietic și chinez propun convocarea, în Iunie sau Iulie 1951, a Consiliului Miniștrilor Afacerilor Externe ai U.R.S.S., R. P. Chineze, Statelor Unite și Angliei, spre a se proceda la pregătirea tratatului în chestiune. Totodată, cele două Guverne precizează că vor trebui asociați la lucrările de elaborare ale tratatului și reprezentanții celorlalte țări care au participat cu forțele lor armate la războiul împotriva Japoniei.

Cu acest prilej s'a demonstrat din nou, în mod concret, consecința nedesmințită a politicii externe staliniste, — politică ce se inspiră constant din respectarea acordurilor internaționale, din necesitatea promovării unor relații internaționale democratice și din imperativele apărării păcii mondiale. Odată cu noile propuneri sovietice, pozitive și juste, conforme cu interesele de viață ale tuturor popoarelor lumii, inclusiv poporul japonez, guvernanții imperialiști din Washington și Londra se află puși, în mod foarte serios, în fața propriilor lor răspunderi.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26. Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA „Scrisul Liber", Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 6. Telefon: 4.92.96. ABONAMENTE: Anual 250 lei; 6 luni, 130 lei; Instituții anual, 500 lei.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL III Nr. 114 | 4 PAGINI 5 LEI | JOI 7 IUNIE 1951

In acest număr:

- Pentru o justă desfășurare a examenelor în învățământul superior, **de acad. C. Balmuș, rectorul Universității „C. I. Parhon" din București** (pag. 1-a).
- Noi cu toții am semnat Apelul pentru încheierea unui Pact al Păcii (pag. 1-a).
- Unele probleme ale metodicii de predarea a limbii ruse în școlile române, **de A. A. Gorțevski, profesor la Institutul de limbă și literatură „Maxim Gorki"** (pag. 2-a).
- Procesul-verbal de inspecție (pag. 2-a).
- La radio răsună trompeta pionierească (pag. 2-a).
- Despre unele lipsuri ale manualelor pentru școlile elementare cu limba de predare rusă (pag. 3-a).
- Sarcini însemnate stau în fața cadrelor didactice din învățământul nostru (pag. 4-a).
- FOILETON: „Fenomene" statistice (pag. 4-a).
- Note politice externe (pag. 4-a).

Toată grija pentru pregătirea examenelor de diplomă la școlile medii tehnice!

Anul acesta vom avea prima promoție de absolvenți de școli medii și tehnice care vor obține calificarea de tehnician.

Organizat pe baze noi, învățământul nostru pregătește specialiști cu calificare medie pentru toate ramurile economiei noastre naționale și lasă porțile deschise pentru cei mai buni absolvenți ai școlilor medii să-și continue pregătirea teoretică și practică pe băncile și în laboratoarele institutelor de învățământ superior. Vom avea astfel, în acest an, primii specialiști cu calificare medie necesari industriei petrolului și cărbunelui, primii specialiști în metalurgie și chimie, în zootehnie, viticultură, piscicultură și cadastru, în transporturi, telecomunicații, finanțe, etc., specialiști pregătiți în școlile noastre medii tehnice. Aceștia vor fi specialiști de tip nou îndeosebi pentrucă programele școlare și planurile de învățământ ale acestor școli sunt astfel alcătuite încât permit absolventului să părăsească școala cu o pregătire multilaterală. Este de remarcat mai întâi faptul că elevii acestor școli își formează un larg orizont științific prin studiul atât al obiectelor de strictă specialitate cât și prin studiul obiectelor de cultură generală. In școlile medii tehnice elevii își însușesc bazele științifice ale specialității pe care o vor practica mâine în producție și își formează, în același timp, o serie de deprinderi practice. Ei învață să mânuiască strungul, să pună în mișcare mașini grele, să conducă diferite procese de fabricație complicate, să întocmească și să execute diferite proecte. Cunoștințele lor teoretice și îndemânările practice le vor îngădui un loc sigur și temeinic într'una sau alta din ramurile producției. Roadele cunoștințelor și deprinderilor practice formate în anii de școală își vor găsi concretizare în sporul producției la locul lor de muncă. Își vor găsi concretizarea în inovațiile pe care le vor aduce, inovații care le sunt înlesnite tocmai de orizontul larg al cunoștințelor căpătate în școală.

Pentru a putea ajunge la situația de a avea absolvenți cu temeinice cunoștințe și deprinderi practice, școlile medii tehnice vor mai trebui să depună eforturi sporite în etapa cuprinsă între întoarcerea elevilor dela practica în producție și data examenelor de diplomă. Se cere o deosebită atenție pentru această perioadă dat fiind faptul că în timpul acesta elevii trebue să-și pregătească, pe de o parte, proectul de diplomă și să-și revizuiască, pe de altă parte, cunoștințele din cei patru ani de studiu.

Este necesar, prin urmare, ca directorii și profesorii școlilor medii tehnice să organizeze astfel munca încât să poată fi cât mai multă vreme la îndemâna elevilor din ultimul an. Se înțelege că în acest timp școala va trebui să asigure candidaților întregul complex de condiții care să îngădue acestora să-și termine la timp proectele. Profesorii, mai ales profesorii din ale căror specialități au fost alese subiectele pentru proectele de diplomă, trebue să ajute pe elevi în organizarea materialului strâns în lunile de practică în producție, să-și sistematizeze datele, să dea indicații cu privire la felul cum trebue să fie alcătuit proectul, cu privire la lucrările ce va trebui să le conțină proectul, indicații în privința datelor ce mai urmează a fi culese; cu un cuvânt, profesorii trebue să dea tot sprijinul necesar pentru ca elevii să-și poată termina la timp și în condiții corespunzătoare, proectul de diplomă. In acest scop profesorii vor organiza ore de consultații și vor căuta să ajute în mod individual pe fiecare candidat în parte.

Paralel însă cu această muncă se cere o deosebită grijă pentru pregătirea propriu zisă a candidaților în vederea examenelor. Este vorba îndeosebi de revizuirea cunoștințelor însușite în anii trecuți. Instrucțiunile forurilor școlare superioare stabilesc pentru această perioadă cursuri de pregătire la care vor participa, în mod obligatoriu, toți elevii îndreptățiți a se prezenta la examenul de diplomă.

Dat fiind faptul că examenul de diplomă este mult mai cuprinzător decât examenele semestriale ale ultimului an, dat fiind faptul că aceste examene privesc întreg mănunchiul de cunoștințe de bază din cadrul celor patru ani de studiu, școlile medii tehnice, pentru a veni în ajutorul candidaților, vor trebui să încredințeze conducerea cursurilor de pregătire celor mai prieepuți și experimentați profesori de specialitate. Este vorba de profesorii cu cea mai bună pregătire atât în ce privește stăpânirea disciplinelor stabilite pentru cursuri și examene cât și în ce privește priceperea pedagogică de a sistematiza și transmite aceste cunoștințe.

Succesul cursurilor pregătitoare pentru examene este în funcție, în bună parte, de organizarea judicioasă a acestora și de nivelul la care se vor desfășura lecțiile. Nu este vorba aici de o simplă trecere în revistă a cunoștințelor prevăzute în programele școlare la obiectele de examinare. Nu este vorba nici de o simplă repetare a unor anumite capitole. După cum nu este vorba nici de organizarea unor lecții noi pentru problemele mai complicate privind cunoștințele din anii trecuți, așa cum greșit s'a procedat de pildă, în perioada de pregătire a examenelor semestriale, la unele școli ale Ministerului Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice. Structura lecțiilor din perioada de pregătire pentru examenele de absolvire la școlile medii tehnice ne este indicată de însuși scopul acestor examene. Să vedem ce spun în această privință „Normele pentru organizarea și desfășurarea examenului de diplomă la școlile medii tehnice". In paragraful 2 al acestor norme se spune clar: „...acest examen nu va reedita examenele semestriale și de sfârșit de an pe care absolvenții le-au trecut odată în decursul școlii, ci prin el se va aprecia, în primul rând, gradul de însușire de către candidați a tehnicii noi și posibilitățile candidaților de a aplica cu competință și îndemânare, în interesul clasei muncitoare, pentru construirea socialismului în țara noastră". Rezultă de aci că lecțiile în cadrul perioadei de pregătire a examenelor trebue să cuprindă problemele esențiale, să îmmănuncheze cunoștințele cele mai caracteristice pentru pătrunderea și înțelegerea obiectelor de studiu prevăzute pentru examene. In cazul acesta lecțiile nu pot lua decât caracterul unor lecții de sintetizare. Pentru buna organizare a acestora este necesar ca profesorii care vor preda la aceste cursuri să studieze cu multă atenție programa școlară a obiectului respectiv predat în cei patru ani de studiu, să extragă de aici materialul esențial și să-l grupeze pe probleme mari, de ansamblu, care să constitue tema fiecărei lecții în parte, predate în această perioadă. Dintr'un anumit punct de vedere lecția va fi nouă. Nouă prin construcția ei, nouă prin generalizările ce urmează a fi făcute. Lecția nu este cu totul nouă pentrucă volumul de cunoștințe cuprins a fost transmis în anii anteriori. Lecțiile nu-și vor putea însă atinge țelul dacă nu vor fi însoțite de o pregătire individuală intensă din partea fiecărui elev. De aceea va trebui ca școlile să pună la îndemâna elevilor liste cuprinzând materialul prevăzut de programele școlare sau întrebări care să sintetizeze materialul acestor programe, însoțite de bibliografia necesară. In felul acesta elevii își vor revizui singuri cunoștințele, și le vor completa prin munca individuală și le vor adânci în cadrul lecțiilor de sintetizare.

O a doua chestiune importantă în ce privește asigurarea succesului la examenele de diplomă cuprinde, pe de o parte, condițiile cât mai favorabile de lucru prin punerea la îndemâna elevilor a sălilor pentru lucrarea proectelor, a laboratoarelor și atelierelor pentru verificarea anumitor principii sau probleme, cuprinde, pe de altă parte, asigurarea însăși a desfășurării normale a examenelor. Este pe cât se poate de folositor să se constituiască din timp comisia de examinare. Folositor este și pentru fiecare membru din comisie fiindcă va putea să studieze cu mai multă profunzime subiectele ce vor fi tratate la probele scrise și orale. Nu este deloc indiferent dacă profesorul examinator își formulează din vreme chiar unele întrebări ajutătoare pe care eventual le-ar pune în tratarea uneia sau alteia din teme. Nu este apoi lipsit de importanță dacă fiecare membru din comisie studiază din timp dosarul de școlaritate al fiecărui candidat. Pe această cale își face o idee generală asupra posibilităților candidaților, fapt care îi permite mai multă abilitate atât în ce privește controlul cunoștințelor candidatului cât și în ce privește atitudinea față de fiecare candidat în parte.

Este foarte important ca în perioada de pregătire a examenelor candidații să simtă permanent întreaga răspundere pentru munca pe care o au de făcut. Este foarte important să simtă în același timp o atmosferă de solicitudine în juru-le, să simtă ajutorul permanent al profesorilor și dorința fierbinte a acestora de a-și vedea elevii trecând cât mai bine examenele. Numai în acest fel munca se poate desfășura cu o mai mare intensitate, cu o mai mare încredere în forțele lor proprii și, desigur, cu mai bune rezultate în fața comisiei examinatoare.

In perioada de pregătire a examenelor și mai ales în timpul examenului, profesorii și însăși membrii comisiei examinatoare trebue să vadă limpede cât de mare este răspunderea lor față de patrie. Aceasta trebue să decurgă în mod firesc din faptul că absolvenții școlilor noastre medii sunt dirijați direct în producție sau pregătiți pentru învățământul tehnic superior. Niciunui cetățean conștient din țara noastră nu-i este indiferentă astăzi pregătirea absolvenților școlilor noastre medii tehnice pentrucă știut este de către fiecare adevărul că producția, îmbunătățirea continuă a standardului nostru de viață e în funcție și de specialiștii și cadrele care lucrează sau conduc diferite ramuri ale economiei noastre naționale.

De aceea directorii, profesorii, inginerii și tehnicienii care lucrează în școlile medii tehnice trebue să lupte din răsputeri pentru a îndreptăți, cu prilejul examenelor de diplomă, speranțele pe care întreg poporul și le pune în noii noștri tehnicieni.

Anul II al școlii medii metalurgice din Galați dă examen la tehnologia materialelor.

Elevul Bălan Constantin explică presa hidraulică.

AU INCEPUT EXAMENELE

Elevii clasei a IX-a a liceului mixt din Râmnicu-Sărat au arătat progresele făcute în însușirea limbii ruse

Elevii clasei a IX-a dela Liceul Mixt din Râmnicul Sărat au trecut, în general, cu bune rezultate proba scrisă la limba rusă. La 23 de lucrări corectate, de pildă, ei au avut 3 teze notate cu 10, șase teze notate cu 9, trei teze notate cu 8, două teze notate cu 7, opt teze notate cu 5 și 6 și numai o teză notată cu 4. Aceste rezultate sunt și mai îmbucurătoare dacă adăogăm faptul că elevii au avut de efectuat o lucrare destul de grea, în raport cu pregătirea lor de până acum la limba rusă. Este, într'adevăr, destul de greu pentru un elev din clasa IX-a să facă rezumatul unor bucăți literare.

Tezele elevilor din clasa IX-a arată că aceștia cunosc multe cuvinte rusești și multe reguli de ortografie și gramatică. Ei folosesc bine regulile învățate în ce privește cazurile substantivelor și timpurilor verbelor. Elevii au deprins, în bună parte caracteristicile scrierii rusești. In bună parte ei au deprins scrierea corectă a literelor l, m, k, litere care, sub influența corespondentelor lor din limba română, se scriu adeseori cu caractere mult mai mari. Scrierea elevilor, deși în general corectă, cu litere bine proporționate nu este totuși caligrafică. Asupra acestui lucru va trebui să se stăruie și mai mult în viitor.

In ce privește tema tezelor, mult mai bine era dacă în locul rezumatului s'ar fi făcut o dictare și retroversiunea câtorva propoziții. Prin scrierea după dictare s'ar fi controlat mai bine cum au prins elevii sunetele și accentele caracteristice limbii ruse și cât de temeinic au învățat scrierea unor cuvinte mai grele. Prin retroversiune se puteau controla anumite reguli gramaticale, învățate în cursul anului. In acest scop, desigur, profesorul ar fi trebuit să aleagă din timp propozițiunile prin a căror traducere se puteau controla anumite reguli gramaticale.

Clasa IX-a a Liceului Mixt din Râmnicul Sărat a făcut anul acesta noi progrese în studiul limbii ruse. Aceasta se datorește stăruinței și continuității în muncă a profesorului Gh. Tatcovțschi. Cunoscându-și bine elevii, el va putea în anii viitori să asigure clasei a IX-a din acest an școlar succese și mai importante în însușirea limbii lui Lenin și Stalin.

La Liceul de băeți Nr. 1 din București

Erau 32 de elevi frecvenți în clasa a VI-a B. la Liceul Nr. 1 din București. Și toți acești 32 de elevi s'au prezentat la examenul de fizică și l-au luat. Doi elevi din această clasă au obținut nota maximă, șase elevi au obținut nota 9, nouă elevi au fost notați cu 8, cinci elevi cu 7, opt elevi cu 6 și numai doi elevi cu 5. Deci niciun elev corigent la fizică în acest an școlar.

La examen, cei mai mulți dintre ei, au dovedit că posedă cunoștințele prevăzute în programele școlare. Ei știu să vorbească despre calitățile generale ale corpurilor și să facă deosebire între calitățile generale și cele particulare. Au noțiuni exacte asupra principiului lui Arhimede, știu ce este un scripete și ce întrebuințări are, etc., etc.

O bună parte din elevii clasei a VI-a B. și-au însușit cunoștințele din programa școlară privind studiul fenomenelor fizice. Aceștia, dovedesc că au înțeles esența anumitor fenomene și legile după care acestea se desfășoară.

Răspunsurile unor elevi, uneori chiar ale unor elevi considerați ca elevi buni la învățătură, lasă însă să se întrevadă faptul că profesorul care a predat fizica la clasa a VI-a, nu a stăruit îndeajuns sau, mai bine zis, nu a izbutit întotdeauna să facă mai accesibile elevilor anumite principii și fenomene. Iată de pildă, o chestiune nu prea complicată, cum este presiunea atmosferică, nu a putut fi înțeleasă ca o manifestare a apăsării aerului asupra corpurilor, tocmai datorită faptului că și aerul este un corp greu. Neînțelegând acest lucru, elevii s'au descurcat anevoios în discuțiile despre pompe.

Fizica este o știință exactă. De aceea este necesar ca elevii să-și însușească temeinic definițiile legilor după care se desfășoară fenomenele. Acest lucru nu s'a observat îndeajuns în răspunsurile elevilor.

Firesc era ca aceste deficiențe în ce privește pregătirea elevilor să fie oglindite și de notele dela examene. In cazul acesta ar fi apărut mai mulți 6 și 5. Era mult mai folositor și pentru profesor și pentru elevi. Pentru elevi, pentrucă și-ar fi completat cunoștințele în timpul verii, iar pentru profesor pentrucă ar fi asigurat mai multă temeinicie progresului în studiul fizicii în anii viitori.

Pentru o justă desfășurare a examenelor în învățământul superior

de acad. C. BALMUȘ
rectorul Universității „C. I. Parhon" din București

Peste câteva zile încep în toată țara în instituțiile de învățământ superior examenele semestrului de primăvară. Aceste examene vor fi verificarea concretă a cunoștințelor însușite de studenți, și a muncii depuse de cadrele didactice pentru îndeplinirea planului pe baza căruia s'a desfășurat activitatea școlară în toate instituțiile de învățământ superior.

Dacă până la 6 Iunie am parcurs etapa pregătirii, începând cu ziua de 10 Iunie, pășim în etapa a doua, a constatării rezultatelor, în etapa finală a examenelor.

In trecut, examenele universitare nu preocupau forurile de conducere. Ca și în toate domeniile de activitate, și în domeniul vieții universitare domneau anarhia și indiferența. Examenele erau doar o formă de a da cât mai repede niște rezultate care se cunoșteau dinainte. Unii dintre profesori nu-și terminau materia. Ei lăsau adesea examenele pe mâna unor suplinitori improvizați, pentru ca apoi, din Iunie și până către sfârșitul lunii Octombrie, porțile universităților să rămână închise, și așa zisă viață universitară să intre în completă adormire. In fond, cursuri nu se țineau decât cel mult patru luni pe an, dar și acelea erau adeseori întrerupte sau cu totul suspendate, din cauza agitațiilor studențești huliganice, conduse de feciorii oamenilor de bani gata și finanțate de partidele burghezo-moșierești, care disprețuiau cultura, având tot interesul să mențină în universități o atmosferă reacționară și obscurantistă.

Cu totul altfel stau lucrurile astăzi în Patria noastră care construește socialismul. Partidul și Guvernul nostru, în grija lor de a stimula formarea cadrelor noi, bine pregătite, care să poată participa cu succes la opera măreață de construire a unei vieți luminoase și fericite pentru toți oamenii muncii din Patria noastră, creează pentru studenții noștri, în majoritate fii ai clasei muncitoare, condiții de viață și de învățătură tot mai bune. Niciodată în țara noastră nu s'a arătat o grijă atât de deosebită pentru școlile de toate categoriile. Nivelul de astăzi al vieții studențești nu a fost niciodată atins în trecut. In afară de cămine și cantine se acordă ajutoare în bani, pentru acoperirea nevoilor personale ale studenților bursieri, se acordă burse republicane studenților fruntași la învățătură, etc. De aceea, atât studenții cât și cadrele didactice au datoria patriotică de a munci astfel încât să dovedească recunoștința lor adâncă față de oamenii muncii, față de Partid și Guvern, față de scumpa noastră Patrie, care așteaptă dela noi, zi de zi, rezultate tot mai bune, tot mai înfloritoare.

Examenele vor trebui să se desfășoare întocmai după planul trasat de conducerile instituțiilor, pe baza instrucțiunilor Ministerului Învățământului Public.

Pentru ca examenele să aibă un conținut cât mai serios, cadrele didactice au obligația să dea atât examenului scris cât și celui oral toată însemnătatea necesară. Unii profesori subestimează examenul scris, considerându-l drept o simplă formă. Lucrările scrise la examen sunt însă un foarte bun control al posibilităților studenților de a prezenta o lucrare unitară, bine închegată, cu idei strâns înlănțuite și expuse clar, într'un stil precis științific. Probele scrise ne îngădue să constatăm în ce măsură studentul a depus o muncă individuală serioasă, să constatăm posibilitatea lui de a se exprima în scris și să urmărim progresul pe care-l realizează el dela semestru la semestru și dela an la an.

Examenul oral e un mijloc direct de a verifica cunoștințele studentului. Examinatorul are obligația de a ține seama de condițiile în care se prezintă studentul în fața examenului oral. El trebue să înlăture orice element care l-ar putea intimida pe student, creînd între el și student acea comunicare sănătoasă, tovărășească, de colaborare creatoare. Sunt unii profesori care, dela prima întrebare, turbură pe candidați, punându-i în imposibilitate de a mai gândi limpede. Asemenea atitudini nu sunt juste, pedagogice. Ele trebuesc definitiv înlăturate.

O atenție deosebită trebue dată întrebărilor ce se pun la examene. Pe fiecare bilețel vor fi scrise două, trei chestiuni esențiale ,prin tratarea cărora studentul va putea dovedi cantitatea și calitatea cunoștințelor sale. Bileţelele vor fi făcute din timp, pe baza chestionarelor discutate în prealabil în colectivele de catedră. In felul acesta, întrebările puse studentului nu vor mai fi improvizații de moment, ci probleme serioase, care să îmbrățișeze capitole importante din materia predată. Deasemenea, prin metoda întrebărilor chibzuite din timp și nu a întrebării unice, improvizate, examenul nu va mai constitui o chestiune de noroc, ci va fi o verificare adevărată a cunoștințelor, a pregătirii științifice și a orientării ideologice a studentului.

Examenul constitue deasemeni un potrivit prilej de a vedea cum leagă studentul cunoștințele sale de viața practică, înarmându-se pentru lupta pe care o va da el mâine când, intrat în producție, va contribui la construirea socialismului.

Profesorul examinator trebue să țină seama de toate aceste criterii atunci când apreciază prin note cunoștințele studentului. El va trebui să facă aceste aprecieri cu chibzuință, cu atenție deosebită. Examinatorul trebue să țină seama nu numai de răspunsurile pe care le dă studentul în momentul examinării, ci și de felul cum a muncit el în tot cursul anului, cum a participat la discuțiile din seminar, ce lucrări de seminar a făcut, sau ce probleme a ridicat în cadrul orelor de consultații. Unii profesori, insuficient orientați, văzând grija Ministerului Învățământului Public și a conducerilor instituțiilor de învățământ de a realiza un procent de promovați cât mai ridicat pe baza sarcinii de realizare a școlarizării planificate, alunecă pe panta îndulgenței, promovând cu note la limită, elemente incapabile. Aceasta înseamnă că trimitem în câmpul muncii cadre slab pregătite sau nepregătite, înseamnă că în loc să ajutăm desvoltarea științei și a legăturii pe care aceasta trebue să o aibă cu practica, mai rău o împiedicăm. In fiecare clipă trebue să ne gândim că Partidul ne cere să dăm țării cadre de o înaltă calificare profesională și ideologică, cadre care să devină viitorii constructori ai socialismului.

Examenele semestrului de primăvară vor pune în lumina lor adevărată atât pregătirea studenților cât și munca depusă de cadrele noastre didactice.

Rezultatele examenelor de sfârșit de an vor trebui să ducă la creșterea experienței noastre didactice și pedagogice, la ridicarea nivelului muncii științifice în instituțiile noastre de învățământ superior. Aceste rezultate vor arăta, deasemenea, în ce măsură am folosit noi înalta experiență sovietică, în ce măsură am folosit știința cea mai înaintată din lume, știința sovietică. Ele ne vor ajuta să tragem concluzii pentru îmbunătățirea metodelor de predare în învățământul superior.

Fiecare semestru, fiecare an școlar trebue să constitue pentru noi prilejul de a ridica pe o treaptă superioară, munca noastră didactică. Fiecare victorie în lupta pentru examene tot mai bine pregătite va fi o lovitură în plus dată dușmanilor progresului și păcii, va fi o contribuție de preț la construirea socialismului în Patria noastră.

Noi cu toții am semnat Apelul pentru încheierea unui Pact al Păcii

In școlile de pe întreg cuprinsul Patriei noastre, învățătorii, profesorii și elevii își continuă cu o puternică însuflețire lupta pentru întărirea semnăturii pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii Cu hotărîrea nestrămutată de a împiedica deslănțuirea unui nou măcel, de a face ca pacea să triumfe asupra războiului, oamenii muncii din învățământ, elevii și studenții noștri își intensifică munca în școli, își intensifică lupta pentru ca să nu rămână niciun om cinstit care să nu fi semnat Apelul pentru încheerea unui Pact al Păcii. Alături de întreg poporul nostru și de toate popoarele iubitoare de libertate, ei luptă dârz pentru pacea lumii.

★

Comitetele de luptă pentru pace din satul Chirnogi, raionul Oltenița, se pot mândri cu activitatea lor. Cele cinci comitete, care au fiecare câte un învățător în cadrul lor, au dus o serioasă muncă de lămurire în legătură cu semnarea Apelului pentru un Pact al Păcii. Luând casă după casă și om după om, echipele de lămurire au făcut pe fiecare să înțeleagă că numai dacă vor ști să lupte pentru a opri deslănțuirea războiului, viața lor va deveni mereu mai frumoasă, mai îmbelșugată. Au fost antrenați în muncă toți oamenii cinstiți și iubitori de pace din sat. S'au organizat adunări la căminul cultural. Preotul satului a ținut o conferință, chemând pe săteni și pe sătence să semneze Apelul. S'au scris articole la gazetele cetățenești.

Și rezultatul s'a văzut îndată: toți cei 1900 de oameni care puteau să semneze și-au pus semnătura pe Apel. Unii au venit ei singuri la sediile comitetelor de luptă pentru pace, ca să semneze. Satul întreg și-a arătat voința lui dârză de pace.

★

In școlile din Bârlad, campania de strângere a semnăturilor pe Apelul pentru un Pact al Păcii a fost un prilej de creștere a nivelului la învățătură, de intensificare a activității politice a cadrelor didactice și a elevilor.

Toate cele 420 de eleve ale Liceului de Fete din oraș au semnat pe Apel. La loc de frunte, la intrarea în liceu, sunt două panouri care arată felul cum și-au întărit elevele, prin munca de învățătură, semnătura lor.

La Școala Medie Tehnică Viticolă, comitetul de luptă pentru pace, alcătuit din 8 profesori, 12 elevi și 12 tovarăși din personalul administrativ a dus tot timpul o intensă muncă de lămurire, arătând elevilor că minunatele condiții de învățătură ce le sunt asigurate de statul nostru pot fi apărate numai dacă lupta împotriva atâtătorilor la război anglo-americani nu se va opri nicio clipă. Și toți cei 203 oameni care învață și muncesc aici au semnat fără șovăire Apelul, arătându-și astfel voința de a lupta pentru zădărnicirea provocărilor la război ale imperialiștilor americano-englezi.

Toți elevii din internatele școlilor orașului au trimis cu acest prilej, scrisori părinților lor, îndemnându-i să primească cu încredere echipele de strângere a semnăturilor. „Să semnați și voi Apelul Păcii și să lămuriți pe fiecare om din satul nostru să-l semneze, căci așa vom dovedi odată mai mult că suntem cu toții pentru pace, că luptăm pentru viitorul nostru fericit", — spuneau copiii în scrisorile lor.

★

In ghiozdanul elevei care este președintele comitetului de luptă pentru pace din clasa IV-a a Școlii Elementare de Fete din Oltenița se găsesc, așezate la rând, număr după număr, mai multe Buletine ale partizanilor păcii. In fiecare săptămână, cu regularitate, ea ține în clasă câte o ședință în care se citesc cele mai interesante articole; elevele află astfel despre lupta pentru pace a popoarelor lumii, despre bestialitățile provocatorilor la război și despre răspunsul hotărît pe care îl dau de fiecare dată oamenii iubitori de pace din toate țările.

Sub îndrumarea învățătoarei lor, membrele comitetului de luptă pentru pace din clasa IV-a au mobilizat întreaga clasă în munca pentru pregătirea examenului. Apelul Consiliului Mondial al Păcii, scris cu măestrie de eleve, împodobește sala școlii. La gazetele de perete s'au scris regulat articole în care elevele au arătat cum, învățând mereu cu mai multă sârguință, se încadrează și ele în frontul uriaș al păcii. Comitetul de luptă pentru pace al clasei a IV-a a antrenat în muncă și comitetele de luptă pentru pace ale celorlalte clase. Elevele școlii au fost repartizate în echipele de lămurire pe teren. La inițiativa comitetelor, elevele au alcătuit o scrisoare brodată frumos în mătase, pe care au trimis-o Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

Președintele și membrele comitetului de luptă pentru pace sunt fruntașe la învățătură și se bucură de multă autoritate în fața elevelor. Ele dovedesc prin faptele lor hotărîrea vie de a-și apăra viața ce devine tot mai fericită în Patria noastră.

★

La intrarea impunătoarei clădiri a Școlii Speciale de doi ani din București, pe un mare panou roșu stă scris cu litere albe: „La noi, în Școala Specială de doi ani, toți elevii și tot personalul didactic și administrativ au semnat Apelul pentru un Pact al Păcii". Și într'adevăr, aici n'a rămas niciun singur om care să nu semneze, pentru a cere astfel cu hotărîre ca cele cinci puteri să ajungă la un acord pentru prevenirea războiului. „Noi, cărora Partidul ne-a creat condiții atât de bune pentru a ne ridica, — spune tânărul strungar Tudor Vasile, astăzi elev în anul II și secretarul comitetului de luptă pentru pace din școală, — suntem hotărîți să apărăm pacea, să apărăm realizările regimului nostru împotriva celor ce vor să-l doboare printr'un nou război. Comitetul nostru de luptă pentru pace lucrează intens și este sprijinit de toată școala". Acum, în perioada încheerii anului școlar, centrul de greutate al muncii de lămurire dusă de comitetul de luptă pentru pace îl constitue legarea pregătirii elevilor pentru examene de problema luptei pentru pace.

De curând, tovarășul Tudor Vasile a fost la întreprinderea Filatura Românească de Bumbac, unde a luat legătura, pentru schimb de experiență, cu comitetul de luptă pentru pace al întreprinderii. „Am văzut la ei un panou foarte interesant cu o caricatură: unchiul Sam, călare pe măgar, vine la poarta întreprinderii lor și mulțumește foarte vesel unui număr de tovarăși codași în muncă sau cu absențe nemotivate. Am hotărît să facem și noi ceva asemănător. E drept că avem foarte puțini tovarăși care nu-și înțeleg sarcinile, dar și pe aceia trebue să-i scuturăm tovărășește, muncitorește.."

Această luptă, această muncă dârză care se duce peste tot, în școlile noastre ca și în întreaga noastră țară și în toate țările lumii, de către toți oamenii cinstiți, toți oamenii care iubesc libertatea și doresc să-și asigure viitorul, constitue cea mai bună și cea mai sigură chezășie că planurile de război ale trusturilor americane nu vor reuși. Pământul nu va fi înecat în sânge.

Popularizarea metodelor agrotehnice sovietice

Tovarășul Kiss Paul profesor de științe naturale la Școala Elementară cu limba de predare maghiară din satul Turulung, întors dela cursurile I. C. D. a căutat să pună de îndată în practică cele învățate. Ajutat de sfatul popular și de gospodăria agricolă colectivă din comună, care i-au pus la dispoziție atelajele și semințele selecționate necesare, a amenajat, cu elevii grădina școlii de 45/35 metri, pe care a împrejmuit-o, în parte, cu gard viu.

Antrenând elevii în această muncă el a împărțit grădina în parcele pentru demonstrarea asolamentului agro-ierbos de zece ani, parcele cu sortimente de ierburi perene, legume, parcele experimentale, parcele cu plante medicinale și cu puieți (meri și peri) aduși din pădure care urmează să fie altoiți. Lucrările sunt urmărite îndeaproape și de membrii gospodăriei agricole colective, precum și de țărani din gospodăriile individuale.

Acelaș profesor, a amenajat într'o sală luminoasă, până acum nefolosită, un laborator de științe naturale și fizico-chimice cu materialul existent.

In cadrul cercului agrotehnic care funcționează pe lângă căminul cultural, tovarășul Kiss Paul a ținut patru conferințe despre noile metode agrotehnice sovietice și despre complexul Docuceaev-Costâcev-Williams.

=U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ=

PROCESUL-VERBAL DE INSPECȚIE

Principalul document care oglindește munca inspectorului este procesul-verbal de inspecție, act care trebue să cuprindă rezultatele controlului și îndrumării, efectuate într'o anumită școală. In „Instrucțiunile despre control" se spune. „La terminarea controlului inspectorul comunică consiliului pedagogic concluziile sale și prezintă directorului școlii procesul-verbal de inspecție privind situația învățământului din școala respectivă, act în care sunt cuprinse propunerile pentru îmbunătățirea procesului instructiv-educativ". Este adevărat că inspectorul trebue să scrie și multe alte acte (instrucțiuni, proecte de hotărîri, scrisori oficiale, etc.). Totuși numai procesul-verbal de inspecție și propunerile cuprinse în acesta caracterizează cel mai bine calitatea muncii inspectorului, abilitatea lui de a descoperi lipsurile cele mai caracteristice și de a stabili cauzele acestora. Procesul-verbal de inspecție este un adevărat document. Menirea lui este aceea de a ajuta la îmbunătățirea procesului instructiv-educativ. In redactarea procesului- verbal inspectorul trebue să aibă în vedere, în primul rând, problemele care au o importanță deosebită în desfășurarea procesului instructiv-educativ.

In general procesele-verbale ale inspectorilor cuprind multă vorbărie, nu cuprind date concrete și nu arată mijloacele pe care colectivul pedagogic al școlii respective trebue să le folosească pentru a birui lipsurile din munca lui. Tocmai de aceea consider necesar, pe baza experienței proprii, să examinez câteva probleme în legătură cu felul cum ar trebui întocmite procesele-verbale de inspecție.

Procesul-verbal trebue să fie scurt, clar, să privească multilateral activitatea instructiv-educativă a școlii. El trebue să cuprindă o parte descriptivă în care se face o caracterizare generală a situației școlii inspectate, caracterizare care în fiecare an trebue să fie cu totul deosebită de caracterizările din anii trecuți. Conținutul principal al procesului-verbal îl formează concluziile însoțite de exemplificări. Procesul-verbal trebue să cuprindă propuneri clare privind mijloacele sau măsurile ce urmează a fi luate în vederea înlăturării lipsurilor constatate în activitatea școlii respective. In ce privește schemele după care trebue să se întocmească procesul-verbal, mi se pare că ele sunt destul de utile, atât pentru inspectorii tineri cât și pentru inspectorii cu experiență. De aici însă nu trebue să tragem concluzia că o schemă, oricât de bine ar fi ea întocmită, poate rămâne valabilă pentru toate cazurile particulare.

Ce trebue să cuprindă un proces-verbal de inspecție? Trebue să cuprindă, mai întâi, o parte în care se fac considerații asupra creșterii sau îmbunătățirii muncii instructiv-educative. Se înțelege că la prima vizită inspectorul trebue, pe cât posibil, să studieze și să descrie în amănunțime activitatea școlii. La cea de a doua vizită nu mai este necesară această redare amănunțită privind toate aspectele muncii unei școli. In acest caz inspectorul urmărește felul cum au fost îndeplinite propunerile făcute la prima vizită. In cazul inspecției frontale este necesar ca organul de control și îndrumare să treacă în procesul său verbal câteva însemnări privitoare la starea sanitară și igienică a școlii, la situația cadrelor didactice și a elevilor, la îndeplinirea planului de învățământ în ce privește cuprinderea în școală a tuturor copiilor de vârstă școlară, în cazul școlilor de 7 ani. Deasemeni, însemnări în legătură cu executarea programelor școlare, în legătură cu asigurarea școlii cu manuale, în legătură cu starea registrelor și a altor acte ale școlii (planul anual de lucru, planurile calendaristice ale profesorilor, planurile diriginților de clasă și ale cercurilor de elevi, planurile organizațiilor comsomoliste și de pionieri, etc.).

In cadrul inspecției organul de control cercetează modul de organizare a procesului instructiv-educativ, cercetează planurile de lecții ale profesorilor și, ceeace este foarte important, cercetează însuși modul de desfășurare a lecțiilor pentru ca în felul acesta să-și poată face o idee generală asupra calității predării. La lecții și numai la lecții el poate stabili calitatea cunoștințelor elevilor și nivelul științific și pedagogic al predării profesorilor. Punând întrebări elevilor și organizând lucrări de control, inspectorul are posibilitatea să constate temeinicia cunoștințelor elevilor. La lecții el trebue să controleze cât de sistematice și adânci sunt cunoștințele elevilor, trebue să controleze dacă elevii știu să lege teoria cu practica, dacă izbutesc să se folosească de cunoștințele lor în rezolvarea diferitelor probleme cu caracter practic. La lecție observă cât de bine stăpânește profesorul conținutul și metodica obiectului predat, dacă respectă principiile învățământului, dacă se folosește de literatură suplimentară, dacă asigură un învățământ intuitiv, dacă folosește metode active de învățământ. Rezultă de aici că, în cadrul unei inspecții frontale, inspectorul se ocupă de un mare număr de probleme. Inseamnă oare că el trebue să aștearnă pe hârtie tot ce vede și tot ce aude? Procesul-verbal este un document nu însă o monografie. Nu este o cercetare științifică deși concluziile inspectorului trebue să se bizue pe principiile metodologice și pedagogice științifice.

Multe din problemele unei inspecții frontale se lămuresc pe baza documentelor care se află în școală, de exemplu: situația populației școlare, situația cadrelor didactice, a muncii metodologice a consiliului pedagogic, a muncii cu părinții, etc. Problemele privitoare la școlarizare, la activitatea instructiv-educativă, la calitatea cunoștințelor elevilor și la conducerea școlii cer mai mult timp de studiu și o descriere mai amănunțită în cadrul procesului-verbal. Este bine ca procesul-verbal să trateze mai întâi despre starea generală a școlii, despre îndeplinirea planului de școlarizare după care intră în analiza muncii instructiv-educative: îndeplinirea planurilor și programelor școlare, succesul elevilor la învățătură și calitatea cunoștințelor acestora, munca instructivă și disciplina elevilor, ajutorarea organizațiilor de Comsomol și pionieri de către colectivul pedagogic al școlii. Procesul-verbal examinează apoi cauzele care au împiedicat școala să se achite de toate îndatoririle, scoate în evidență lecțiile bune, lipsurile în predare ale diferiților profesori, lipsurile în activitatea instructiv-educativă a întregii școli. Procesul-verbal se termină cu propunerile ce decurg în mod firesc din analiza muncii școlii.

In discuțiile cu profesorii, inspectorul dă indicații metodologice amănunțite. In procesul-verbal acestea sunt prezentate într'o formă categorică. Pentru a le da un caracter concret el trece în procesul-verbal și termenii de îndeplinire a sarcinilor trasate. Propuneri de felul acesteia: „Să se asigure un mai mare succes la învățătură a elevilor", propuneri care se referă la întreaga școală sunt propuneri prea generale, lipsite de conținut concret. Ele nu arată care este „veriga principală" de care trebue să se prindă întregul colectiv pedagogic pentru a ridica nivelul muncii instructiv-educative.

Este cu totul nepractic ca în procesul-verbal inspectorul să facă o descriere amănunțită a procesului instructiv-educativ observat de el. Deasemenea este de nerecomandat a cere ca în cadrul propunerilor să fie cuprinse sfaturi metodologice. Alcătuirea procesului-verbal de inspecție urmând o anumită schemă: partea descriptivă, calitatea cunoștințelor elevilor, situația muncii instructiv-educative, cauzele lipsurilor și propunerile inspectorului este pe cât se poate de eficace. Calitatea procesului-verbal și eficiența acestuia este strâns legată de profunzimea analizei procesului pedagogic, de măsura în care inspectorului îi sunt clare căile de îmbunătățire a muncii școlii vizitate.

N. CIUMAKOV
Inspector al regiunii Kuibîșev

Când predarea este legată de viață

Elevii din clasa VI-a ai Școlii Medii din Staro-Sverjensk, regiunea Baranovici, dau examenul la botanică.

Un elev expune precis și limpede tema „Înmulțirea plantelor". Cunoștințele lui sunt temeinice. Impreună cu alți copii el a cultivat pe terenul școlii diferite plante și legume și de aceea totul îi este simplu și limpede. După el răspunde o elevă care deasemeni dovedește că a învățat temeinic despre structura semințelor. In clasă s'au făcut în timpul anului experiențe pentru stabilirea substanțelor conținute în semințe.

Mulți dintre elevii clasei a VI-a manifestă un deosebit interes față de agricultură și lucrează cu plăcere pe terenul experimental al școlii, cultivând diferite plante, făcând experiențe de iarovizare a cartofului, studiază cei mai buni termeni de însămânțare a ovăzului, etc. Pe acest teren s'a organizat o seră de plante decorative și fructifere și s'a sădit o grădină fructiferă. Nu este de mirare, deci, că examenul de botanică a fost dat de toți cei 44 de elevi ai clasei, dintre care majoritatea au luat „bine" și „foarte bine". Un mare merit în acest succes revine experimentatei profesoare de biologie F. D. Savik.

Elevii clasei a IX-a a acestei școli au arătat că posedă cunoștințe temeinice de geografie economică. Un elev, vorbind despre Polonia, și-a început expunerea cu o documentată introducere istorică. Apoi a trecut la analiza vieții economice, oprindu-se în amănunt la realizările Poloniei după ce a devenit țară de democrație populară. Acești elevi citesc regulat ziarele și sunt bine orientați în evenimentele curente. Răspunsurile multora dintre ei s'au remarcat în precizia și documentarea lor. Majoritatea lor cunosc bine harta. S'au văzut unele greutăți, la câțiva dintre elevi, în cadrul întrebărilor suplimentare, când li se cerea să compare dezvoltarea unei anumite ramuri a economiei naționale din două sau mai multe țări. Probabil că profesorul de geografie n'a făcut destule comparații sau analogii. Din cei 34 de elevi ai clasei a IX-a, 11 au luat examenul de geografie cu note satisfăcătoare, iar restul au primit note bune și foarte bune.

Din cei 47 de elevi ai clasei a VIII-a, care au dat în prima zi examenul de fizică, numai unul singur a primit notă sub limita de promovare. Nici examenele scrise n'au avut în această școală rezultate proaste. In decursul examenelor s'a observat tot timpul o ordine exemplară. Nicio urmă de agitație și nervozitate. Toate acestea ne arată că s'a muncit conștiincios pentru pregătirea examenelor.

D. LEȘCINSKI

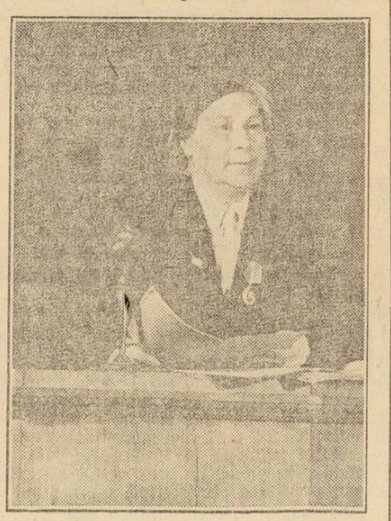

Transmiterea și extinderea experienței înaintate a cadrelor didactice este una din formele importante de ridicare a calificării învățătorilor și profesorilor sovietici.

Cei mai buni pedagogi ai Uniunii Sovietice țin referate, expunându-și metodele de muncă în școală.

In clișeu: *profesoara emerită a R. S. F. S. R., Valentina Ivanova, din Moscova, își împărtășește experiența în muncă. Pentru munca sa îndelungată și rodnică în școală, pentru succesele sale în instruirea și educarea copiilor, Valentina Ivanova a fost decorată cu ordinul „Lenin"*

La radio răsună trompeta pionierilor

de LEV KASSIL
laureat al Premiului Stalin

Dimineața și la amiază la posturile de radio sovietice răsună goarna pionierilor. Moscova transmite „Zorile pionierilor".

Această emisiune este una din cele mai populare printre tinerii autori radiofonici ai Uniunii Sovietice. Ea îmbină în sine formele unui radio jurnal atractiv, în care se vorbește despre cele mai însemnate evenimente politice din țară și din lume, despre lupta popoarelor pentru pace, cu convorbiri prietenești în legătură cu viața școlărească și pionierească.

In graficul zilnic al emisiunilor radiofonice centrale din Uniunea Sovietică se rezervă un loc însemnat emisiunilor pentru copii. Multe ore, în deosebi dimineața și în prima parte a zilei, sunt rezervate tinerilor ascultători.

E greu să enumeri într'un singur articol toate emisiunile radiofonice din Moscova, care transmit un program regulat pentru copii. Milioane de tineri ascultă cuvântul conducătorilor marilor șantiere ale comunismului din Uniunea Sovietică, al academicienilor care vorbesc despre realizările științei sovietice și despre marii savanți ruși, Pavlov sau Miciurin, al tinerilor naturaliști, al instructorilor de detașamente pionierești, al marilor artiști sovietici. Se transmit piese radiofonice, scenarii privind operele marilor clasici ruși și străini și ale scriitorilor sovietici. La aceste emisiuni participă cunoscuți artiști ai Teatrului de Artă din Moscova, ai Teatrelor Mare și Mic ale U.R.S.S. In fiecare duminică, studiourile speciale din Moscova și Leningrad au emisiuni de televiziune pentru copii, dându-le astfel posibilitatea să-și vadă artiștii, scriitorii și sportivii lor preferați.

Trompeta pionierească este numai unul din multele semnale care vestesc zilnic începerea diferitelor emisiuni pentru copii. Aceste emisiuni sunt multe și extrem de variate ca formă și conținut. Iată, răsună un marș vioi și un cântec care începe emisiunea săptămânală sportivă pentru copii „Atenție, la start!" Și tinerii ascultători află despre victoriile renumiților sportivi sovietici, despre succesele celor mai bune colective sportive din școli, despre rezultatele săptămânii sportive. Se aude vocea celor mai populari sportivi ai țării. Și campioana mondială de patinaj Maria Isakova vorbește aici, și campionul mondial de șah Mihail Botvinic, și fotbaliștii din vestitele echipe „Dinamo" și „Spartak", și cunoscutul alergător Ivan Semenov, învingător în crosul organizat de „L'Humanité", și baschetbaliștii sovietici, campioni ai Europei, ș. a.

Un cântec vesel despre excursii, despre întinderile nemărginite ale pământului și ale mărilor deschide emisiunea pentru copii „Clubul tinerilor geografi". Această emisiune se face sub forma unei ședințe prin corespondență a clubului geografic care are ca membri sute și mii de elevi din toate colțurile țării.

Toți copiii sovietici cunosc și iubesc emisiunea „Clubul căpitanilor vestiți". In acest „club" se întâlnesc și vorbesc eroii celor mai iubite cărți ale copiilor: căpitanul Grigoriev din romanul „Doi căpitani" de scriitorul sovietic V. Raverin, căpitanul Nemo din romanul „80 de mii de leghe sub mări" de Jules Verne, căpitanul Hatteras din romanul aceluiaș autor „Călătoriile căpitanului Hatteras". Tartarin din Tarascon, din nemuritoarea operă a lui Daudet. Milioanele de elevi sovietici ascultă cu pasiune povestirile, aci serioase aci hazlii, ale „căpitanilor vestiți" despre călătoriile lor îndepărtate și despre neobișnuitele lor aventuri pe mare.

In marele radio jurnal muzical pentru copii, aceștia fac cunoștință cu renumiții compozitori sovietici Șostakovici, Prokofiev, Hrennikov, Haciaturian, Kabalevski, participanți permanenți la aceste emisiuni. Pentru cei mai mici ascultători se transmite emisiunea veselă „Albumul muzical" în care se dau cântece populare pentru copii și muzică veselă.

Câte odată în aparatul de radio se aude cântecul cucului. Și atunci toată lumea știe că la Moscova, în jurul „Mesei rotunde", sub un ceas cu cuc s'au adunat la microfon, pentru a vorbi cu copiii despre munca și arta lor cei mai mari oameni de știință, scriitori, stahanoviști, transformatori ai naturii. Iar câte odată se aude țăcănitul mașinii de scris. Aceasta înseamnă că începe editarea radio-jurnalului literar pentru elevii din clasele mari „Invizibila" al cărei redactor responsabil este autorul rândurilor de față.

Milioane de tineri care se interesează de literatură participă de departe la ședința de redacție a „Invizibilei" reviste literare, la care participă cei mai mari scriitori sovietici, cercetători ai istoriei literaturii, tineri participanți ai cercurilor literare din școli și nesehimbatul membru permanent al redacției „Invizibilei" veselul Arhivarius, care are totdeauna în carnetul său o mulțime de anecdote literare, ascuțite glume satirice și exemple istorice hazlii.

Cum să nu amintim, de pildă, atât de cunoscuta emisiune radiofonică pe care o ascultă absolut toți puștii din țară și care se numește „ghici ghicitoarea mea". Eroul acestei emisiuni este micul Ghiciță, care spune o mulțime de ghicitori, ghicește singur unele din ele și propune auditorilor să ghicească altele. Sute de mii de copii cred sincer în existența reală a lui Ghiciță. Ei scriu lui Ghiciță scrisori cu răspunsuri și trimit ghicitori proprii.

Anul trecut redacția emisiunilor radiofonice a primit aproape 100.000 de scrisori dela copii și tineri. Aceste scrisori sunt cercetate cu cea mai mare atenție de membrii redacției emisiunilor pentru copii. Redactorii și regizorii acordă o mare însemnătate observațiilor făcute de tinerii ascultători.

„Dragă redacție, — scriu elevii și elevele Școlii Nr. 1 de Fete și Nr. 10 de Băeți din orașul Ufa, — noi iubim foarte mult emisiunile voastre și le datorăm foarte multe... Vă mulțumim pentru minunatele emisiuni literare și muzicale, pentru frumoasa radio-emisiune „Zorile pionierilor". Această emisiune am ascultat-o încă din primele clase. Acum suntem în clasa IX-a. Peste un an și jumătate vom primi certificatul de maturitate. Vă rugăm foarte mult să ne ajutați în alegerea profesiunii, pentru ca să putem aduce cât mai mult folos Patriei și poporului nostru. Pentru început, vă propunem să povestiți despre Universitatea din Moscova, despre noua ei clădire de pe colinele Lenin, căci ea va fi gata tocmai când noi vom absolvi școala medie. De multe ori până acum v'am mai rugat diferite lucruri și totdeauna ne-ați îndeplinit cererile. Suntem încredințați că și acum vom auzi emisiunile care sunt atât de însemnate pentru elevii Uniunii Sovietice".

Autorii scrisorii nu s'au înșelat. Ca răspuns la cererea lor redacția emisiunilor pentru copii și tineret a inaugurat un ciclu de emisiuni intitulat „Ce voi fi?".

Autorul acestor rânduri a avut deseori prilejul de a se întâlni, ca scriitor, cu tinerii ascultători. Câte odată era vorba de copii preșcolari, altă dată de tineri și tinere gata să părăsească școala medie. Și totdeauna se puteau auzi, dela acești copii și tineri, cuvinte calde despre postul de radio Moscova, despre emisiunile pentru copii și elevi care ajută tinerei generații a Uniunii Sovietice să-și iubească și mai mult Patria Socialistă, să-și lărgească orizontul și cunoștințele, să-și aleagă o profesie și să se încadreze pe deplin pregătită în rândurile constructorilor minunatei clădiri a comunismului.

TEMELE DE VARĂ ALE ELEVILOR

Temele de vară ale elevilor la științele naturale au un rol important în munca școlii elementare. In programe, aceste teme sunt prevăzute încă din clasa I-a.

Pregătirea acestor teme de vară trebue să fie făcută din timp de către învățători. In primul rând, învățătorii trebue să afle pentru fiecare elev, unde, în ce condiții și cu ce se va ocupa în timpul verii. Dacă familia elevului are o grădină pe lângă casă este necesar ca acesta să fie lămurit asupra lucrărilor pe care le poate face acolo. De exemplu, i se poate da sarcina de a fertiliza pământul grădinii, de a descoperi cuiburile diferitelor animale vătămătoare, de a se sfătui cu un agronom sau cu un colhoznic experimentat asupra felului cum trebue să lupte împotriva animalelor stricătoare, asupra diferitelor moduri de îngrijire a plantelor (afânarea pământului, etc.). Copiilor le place foarte mult să îngrijească arborii și arbuștii fructiferi. Cei mici pot îngriji, de pildă, căpșunile, zmeura, etc.

Horticultura trebue să fie intens popularizată. Copiii trebue să sape straturi de flori în grădinile părăsite și fără însemnătate economică. Pentru copii este foarte plăcută această muncă. Atrăgătoare sunt, în ce privește horticultura, creșterea plantelor în cameră, pregătirea răsadurilor de flori, strângerea semințelor de flori și munca de toamnă în colțul naturii vii. Dacă un elev nu are posibilitatea să lucreze într'o grădină, el poate primi sarcini de a culege semințe diferite, de a întocmi ierbare cuprinzând plantele din raionul respectiv, etc. Interesante sunt apoi ierbarele care arată desvoltarea plantelor. Multă atracție prezintă pentru copii culegerea gogoșilor de insecte vătămătoare din grădină, uscarea frunzelor atacate de insecte, alcătuirea de colecții de diferite feluri de pământ din raion, comparându-se pământul în care plantele cresc bine cu cel în care plantele nu se desvoltă cum trebue.

Temele de vară nu trebue să fie prea complicate, altfel obosesc pe copii, transformând această muncă într'o sarcină plictisitoare. Unii învățători greșesc atunci când încarcă pe copii cu instrucțiuni plictisitoare, cu un număr nesfârșit de întrebări. Mult mai folositor este să se organizeze convorbiri instructive, însoțite de indicații privind materialul intuitiv. De exemplu: „Cum trebue uscate frunzele, plantele mici și florile", „Cum trebue făcut un strat de flori", „Cum trebue cultivat morcovul, roșia, etc.", „Cum trebue îngrijite plantele de cameră".

Este necesar să se evite temele care nu merg pe linia apărării naturii. De exemplu, nu trebue să se ceară copiilor să alcătuiască colecții de ouă ale păsărilor din regiune, pentrucă în acest caz copiii distrug cuiburile putând astfel și provoca dispariția unor specii prețioase de păsări care distrug insectele vătămătoare, sau de păsări care au o însemnătate economică. Învățătorul trebue să prevină pe copii să nu distrugă cuiburile păsărilor, vorbindu-le clar și convingător de folosul adus de acestea.

In timpul verii copiii nu trebue să facă prea multe însemnări și schițe. Nu trebue de exemplu să primească teme de felul acesteia: „Să se deseneze și să se colorèze semințele de ceapă", fiindcă o asemenea temă nu dă nimic pozitiv. Tot așa de plictisitoare sunt însemnările sistematice de lungă durată, pentru care copiii nu au destulă răbdare. Numărul însemnărilor și desenelor trebue să fie foarte limitat: ei trebue să scrie, pentru a nu uita la ce dată s'a semănat o plantă, când a înflorit, când a fost uscată, când s'a transformat gogoașa în omidă, etc. Copiii trebue să fie preveniți că aceste însemnări trebue să fie făcute la fel de îngrijit ca și în clasă.

Este foarte importantă munca dusă cu părinții. Acestora trebue să li se spună cu ce se vor ocupa copiii lor în timpul verii și cum trebue legată munca aceasta de sarcina organizării unei juste recreații.

Temele de vară sunt extrem de folositoare, înarmând pe copii cu deprinderile practice necesare.

N. SKVORTOV
Directorul Institutului Regional de perfecționare a cadrelor didactice din Gorki

UNELE PROBLEME ALE METODICII DE PREDARE A LIMBII RUSE IN ȘCOLILE ROMÂNE*)

de A. A. GORȚEVSCHI
profesor la Institutul de limbă și literatură „Maxim Gorki"

Inainte de a vorbi despre orice problemă a metodicii de predare a limbii ruse în școlile din R.P.R., este necesar să se arate excepțional de marea însemnătate pe care o au lucrările tovarășului Stalin cu privire la lingvistică pentru rezolvarea problemelor metodologice, precum și pentru rezolvarea problemelor din toate celelalte domenii ale științei.

Genialele opere ale tovarășului Stalin cu privire la principalele probleme ale lingvisticii, opere care au determinat o restructurare radicală a întregii munci din domeniul studierii limbilor, au asigurat un nou elan creator în toate domeniile cunoașterii și au avut o uriașă influență asupra desvoltării tuturor științelor. Nu există nicio știință, nicio ramură de cercetare științifică în care să nu se simtă influența rodnică a genialelor idei staliniste.

Lucrările tovarășului Stalin cu privire la problemele lingvisticii formează baza principială metodologică (filosofică) marxist-leninistă prin care se rezolvă în prezent toate problemele științifice, inclusiv problemele de metodică a predării limbii ruse în școlile cu alte limbi de predare, deci și în școlile române.

Lucrările tovarășului Stalin cu privire la lingvistică dau, nu numai posibilitatea de a defini metodica, de a ridica și a consolida autoritatea și însemnătatea ei, ca unul din cele mai însemnate domenii ale cunoașterii și cercetării științifice. Lucrările tovarășului Stalin ne permit să stabilim cu perfectă precizie obiectul de cercetare al metodicii ca știință și, prin aceasta, să lichidăm o serie întreagă de greșeli și confuzii care dăinuiau până de curând atât în definirea metodicii însăși, cât și în stabilirea obiectului ei de studiu și cercetare. Tovarășul Stalin, arătând particularitățile specifice ale limbii, scrie: „Aceste particularități sunt proprii numai limbii și, tocmai pentrucă sunt proprii numai limbii, studiul limbii formează obiectul unei științe de sine stătătoare — lingvistica".

Aceasta constitue pentru noi un extrem de important principiu metodologic: obiect de cercetare pentru o știință de sine stătătoare nu poate fi decât un obiect care are particularități specifice.

Tovarășul Stalin arată că „principala sarcină a lingvisticii este studierea legilor interne de desvoltare a limbii". Și aceasta constitue un foarte însemnat principiu metodologic: știință adevărată poate fi numită numai acea ramură a cunoștinței sociale, acel sistem de cunoștințe care cercetează și reflectă legile interne ale diferitelor fenomene, legile interne ale unui anumit domeniu al activității înconjurătoare.

Metodica predării limbii ruse în școlile române are un asemenea obiect cu particularități specifice: este vorba de cadre didactice și elevi cu pregătire diferită și cu sârguință diferită, manuale cu calități foarte diferite, material didactic și, în sfârșit, lecții cu conținut specific și cu rezultate extrem de specifice.

Oare nu este un fenomen specific acela în care un om cu o singură limbă devine un om ce posedă două limbi și are posibilitatea de a-și exprima gândurile cu ajutorul a două materiale de limbă?

In acest fel, în fața noastră se găsește un cerc de persoane, obiecte și fenomene foarte specifice și cu totul reale, cărora le sunt într'adevăr proprii anumite particularități specifice, care nu se găsesc nici în domeniul matematicii, nici în domeniul biologiei și nici în alte domenii.

Acestor persoane, obiecte și fenomene specifice le sunt proprii legi interne ale desvoltării lor, tot specifice, care deseori sunt foarte vădite. De exemplu, dacă profesorul însuși vorbește, citește și scrie prost în limba rusă, cunoștințele de limbă rusă ale elevilor sunt și ele foarte puțin înalte. Și dimpotrivă, dacă profesorul, în afară de activitatea la lecții duce cu elevii o serioasă muncă extrașcolară, citind cu ei opere literare în limba rusă, organizând un cerc de gramatică, învățându-i cântece rusești, redactând o gazetă de perete în limba rusă, etc. se constată imediat că toate cunoștințele elevilor în domeniul limbii ruse sunt nemăsurat mai înalte decât ale celor care învață cu un profesor ce nu se ocupă de asemenea lucruri.

Astfel, metodica de predare a limbii ruse în școlile române este o știință de sine stătătoare, care studiază scopurile și sarcinile, principiile și conținutul, metodele și formele de predare a limbii ruse pentru elevii școlilor române, precum și legile proprii acestui domeniu specific al predării.

Trebue subliniat dela început că atât scopurile cât și sarcinile, principiile, conținutul, metodele și formele predării în general și ale predării limbii ruse în particular depind de clasa socială dominantă și de concepția dominantă despre lume.

De aceea spunem că metodica face parte din sistemul suprastructurii, fiind o știință istorică, cu caracter de clasă și strict partinică. La baza metodicii noastre stă politica dictaturii proletariatului, filosofia materialismului dialectic și istoric și didactica marxist-leninistă. Fără o cunoaștere a politicii clasei dominante, a concepției ei filosofice asupra lumii, fără cunoașterea principiilor generale de bază ale didacticii nu se pot rezolva just problemele metodicii.

Rolul și însemnătatea metodicii de predare a limbii ruse în școlile române se pot desprinde limpede din lucrările tovarășului Stalin. Acest rol este determinat de două împrejurări: în primul rând, de rolul instruirii în sistemul educației comuniste în general; în al doilea rând, de rolul și însemnătatea limbii ruse pentru oamenii muncii din R. P. R. în special.

Tovarășul Stalin, în opera sa fundamentală „Cursul Scurt de Istorie a P.C. (b) al U.S." scrie: „Ideile și teoriile sociale noi nu apar decât după ce desvoltarea vieții materiale a societății a pus în ordine de zi sarcini noi. Dar odată apărute ele devin o forță din cele mai importante care înlesnește rezolvarea noilor sarcini puse de desvoltarea vieții materiale a societății, înlesnește progresul societății. Și tocmai aici apare însemnătatea uriașă a rolului organizator, mobilizator și transformator al ideilor noi, al teoriilor noi, al concepțiilor politice noi, al instituțiilor politice noi". Mai departe, tovarășul Stalin citează cuvintele lui Marx: „teoria devine o forță materială îndată ce cuprinde masele".

Unde își însușește tânăra generație a poporului român aceste teorii și idei înaintate, organizatoare, mobilizatoare și transformatoare? In primul rând în școală, la lecție, în procesul predării, iar apoi în instituțiile extrașcolare și politico-culturale.

Unde întâlnește în primul rând tânăra generație a poporului român genialele idei ale culturii și literaturii ruse, ale teoriei revoluționare ruse înaintate, măreția construcției socialiste? In școală, la lecție, în procesul de studiere a limbii ruse, a literaturii clasice ruse și a literaturii moderne sovietice.

Tocmai de aceea știința care studiază procesul de predare a limbii ruse pentru copiii români capătă o deosebit de mare însemnătate, are un rol deosebit. Acest rol excepțional de însemnat și această importanță a metodicii de predare a limbii ruse devin și mai limpezi dacă privim înșiși rolul și însemnătatea limbii ruse.

Limba rusă este limba marelui popor rus, despre care tovarășul Stalin spunea că este „cea mai de seamă națiune dintre toate națiunile care alcătuesc Uniunea Sovietică" și care... „și-a câștigat stima generală ca forță conducătoare a Uniunii Sovietice..." (Despre Marele Război al Uniunii Sovietice pentru Apărarea Patriei).

In prezent, poporul rus își cucerește respectul unanim și recunoașterea unanimă ca forță conducătoare în lupta pentru fericirea popoarelor, pentru victoria comunismului, în lupta pentru pace, împotriva atâtătorilor la război.

Prin bărbăția sa fără preget, prin neîntrecuta sa rezistență, poporul rus a salvat nu odată Europa de cotropirile dușmane: de năvălirile mongolo-tătare, de dictatura lui Napoleon Bonaparte, de barbaria hitlerismului fascist.

Poporul rus a dat lumii minunați oameni de știință: Lomonosov și Mendeleev, Lobacevski și Popov, Pavlov și Miciurin și mulți alții. Din rândurile poporului rus au ieșit titani ai literaturii, Pușkin și Tolstoi, Gorki și Maiakovski și mulți alții. Poporul rus a dat lumii pe cunoscuții filosofi materialiști și revoluționari democrați Cernășevski și Dobroliubov. Poporul rus a dat lumii geniul lui Lenin și leninismul. Poporul rus a înfăptuit primul în istoria omenirii Revoluția Socialistă, a construit societatea socialistă și construește cu succes comunismul.

Toate acestea au ridicat limba rusă, într'un mod necesar și inevitabil istoriceste la o situație cu totul deosebită față de celelalte limbi ale lumii.

Limba rusă nu este în prezent numai un puternic mijloc de comunicare internațională, de legătură internațională între popoarele Uniunii Sovietice și popoarele țărilor de democrație populară. Limba rusă nu este numai un puternic mijloc de apropiere a popoarelor din țările democratice de cultura națională în formă și socialistă în conținut a poporului rus. Limba rusă a devenit în prezent un puternic mijloc de educație politică comunistă a maselor muncitoare, a devenit limba reeducării oamenilor muncii în spiritul marxism-leninismului, în spiritul optimismului stalinist și al încrederii în victorii.

Limba rusă este studiată astăzi în lumea întreagă. Fără cunoașterea limbii ruse, nu se poate concepe un savant cu deplină valoare, un inginer cu deplină valoare.

Și tocmai acest rol deosebit, această situație deosebită, acest loc deosebit al limbii ruse în sistemul tuturor limbilor lumii și, în deosebi, în sistemul educației comuniste a maselor muncitoare din țările de democrație populară, subliniază și mai mult rolul și însemnătatea metodicii de predare a limbii ruse în școlile cu altă limbă de predare.

După cum rolul limbii ruse este foarte deosebit de rolul oricărei alte limbi străine, tot astfel și rolul metodicii ruse de predare a limbii ruse în școlile cu altă limbă de predare nu se poate compara în niciun fel cu metodicile de predare a limbilor străine, cu atât mai mult cu metodicile burghezo-imperialiste de predare a limbilor străine.

Din păcate, în școlile din R.P.R. limba rusă și metodica rusă de predare a acestei limbi în școlile cu altă limbă de predare nu ocupă locul ce le aparține de drept.

Nu se pot diminua munca și meritele profesorilor, ale metodologilor, ale organelor conducătoare ale învățământului, care au dus o muncă intensă și au realizat foarte multe, dar nu se poate ascunde că este și mai mult de făcut de acum înainte. Există o serie întreagă de probleme și sarcini care cer cea mai neîntârziată rezolvare.

Prima dintre aceste probleme este problema poziției limbii ruse în planul de studiu al școlii române, tocmai al școlii române și nu al școlilor naționalităților conlocuitoare. Acest lucru este important pentrucă unii tovarăși fac o serioasă greșeală metodologică și logică, comparând planul de studiu al școlii române nu cu planul de studiu al unei școli ruse ci, de pildă, cu planul de studiu al unei școli armene sau tadjice din U.R.S.S. Lucrul acesta este nejust. Planul de studiu al școlii române trebue comparat cu planul de studiu al școlilor ruse din U.R.S.S., iar școlile sovietice armene sau tadjice pot fi comparate numai cu școlile maghiare, germane, etc. din R.P.R.

In planul de studiu al școlilor române pe anul 1950-1951 s'au rezervat pentru limba rusă numai trei ore pe săptămână, — aceasta pentru a avea ore pentru obiecte cu totul secundare ca muzica, lucrul manual, igiena. Astfel, elevul rus are pentru o limbă străină patru ore pe săptămână, iar elevul român are pentru limba rusă trei ore pe săptămână.

Această situație nu poate fi acceptată ca normală. Există temeiuri pentru a vorbi despre o anumită subapreciere a rolului și însemnătății limbii ruse și la aceasta trebue să ne gândim serios.

In mod practic, limba rusă în școlile din R.P.R. nu numai că este pusă câteodată la același nivel cu alte limbi străine dar și metodica ei de predare în școlile române este organizată până acum într'o măsură însemnată pe baza celor mai proaste metodici europene occidentale și americane de predare a limbilor

(Stenograma prescurtată a referatului expus la 30.V.1951 la Institutul Româno-Sovietic al Academiei de Științe a R. P. R.).

Despre unele lipsuri ale manualelor pentru școlile elementare cu limba de predare rusă

Continuând analiza unora dintre manualele pentru școlile elementare cu limba de predare rusă, ne oprim în acest număr asupra manualelor: „Științele Naturii și Geografia" pentru clasa III-a, „Științele Naturii și Higiena" pentru clasa IV-a și „Anatomia și Fiziologia omului" pentru clasele VI și VII. Reamintim că manualele pentru școlile elementare cu limba de predare rusă au fost editate în anul 1949 și sunt traduceri ale manualelor editate în 1948 pentru școlile românești.

Predarea științelor naturii în primele clase ale școlilor elementare trebue să formeze la elevi bazele concepției materialiste asupra naturii. Inarmându-i cu o serie de cunoștințe concrete despre obiectele și fenomenele din natură, studiul științelor naturii trebue să desvălue copiilor, pe măsura înțelegerii lor, legăturile dintre diferitele fenomene ale naturii și să le arate cum stăpânește și folosește omul puterile și bogățiile naturale.

Manualele de științele naturii pentru clasele III și IV ale școlilor elementare cu limba de predare rusă corespund, în cea mai mare parte, acestor cerințe. Cele mai multe dintre bucățile pe care le cuprind, ca și întrebările și temele care însoțesc aceste bucăți, sunt just alese și repartizate și sunt accesibile înțelegerii elevilor cărora li se adresează.

Există totuși în aceste manuale unele greșeli — atât în ceeace privește exactitatea științifică a unora dintre noțiunile prezentate elevilor, cât și, în special, în ceeace privește stilul în care sunt redactate. In manualul pentru clasa III-a de pildă, li se vorbește elevilor, în câteva locuri, despre „animale vătămătoare și insecte" sau despre „animale și păsări" — astfel încât elevii pot trage concluzia greșită că insectele sau păsările nu sunt animale. In locul termenului „specie" este folosit termenul „rasă", ceeace este cu totul nejust. In acelaș manual se confundă noțiunea de „vertebră" și „coloana vertebrală".

Asemenea greșeli derutează pe învățători și duc la însușirea de către copii a unor noținui inexacte sau confuze.

Din manualul pentru clasa IV-a lipsesc unele cunoștințe, cum ar fi, de exemplu, acelea referitoare la fertilizarea solului prin semănarea ierburilor perene, ca trifoiul, lucerna, etc.

Unele greșeli de traducere au dus la prezentarea cu totul neștiințifică a anumitor noțiuni. Așa, de pildă, în manualul pentru clasa IV-a se afirmă că fierul „se amestecă" în minereu cu alte substanțe. In capitolul rezervat higienii se spune că sudoarea contribue ca pielea să fie netedă și moale, sau că râia este produsă de un „microb" care seamănă cu un păianjen.

Manualul de Științele Naturii pentru clasa III-a cuprinde câteva capitole în care li se prezintă elevilor noțiuni despre geografie. Dacă luăm în considerație faptul că însușirea unor cunoștințe temeinice de geografie presupune, pe lângă activitatea cu manualul, o serie întreagă de lecții demonstrative, de lucrări practice cu elevii, de excursii, etc. ne dăm seama că materialul privitor la geografie prezentat în acest manual este prea cuprinzător pentru a asigura elevilor pătrunderea tuturor noțiunilor. Unele greșeli pedagogice și metodologice, vădite atât în cuprinsul textelor cât și în succesiunea prezentării lor, determină serioase greutăți în ceeace privește buna însușire a materialului.

Astfel, o parte din lecțiile cuprinse în capitolele privitoare la geografie sunt prea lungi. Așa sunt lecțiile „Izvorul", „Excursie în Delta Dunării", „Ghiara de oțel", „București, capitala Republicii Populare Române se reconstruește", „Satul", „Un călător vestit: Spătarul Milescu" sau „Caravana în Pustiu". Asemenea lecții cer, pentru a putea fi în întregime pătrunse de elevi, de două sau trei ori mai mult timp decât li se acordă în program.

Nerespectarea unei succesiuni metodice în prezentarea materialului duce la o repartiție adeseori întâmplătoare a diferitelor povestiri cu caracter geografic. Astfel, capitolul intitulat: „Căile de comunicație" cuprinde lecții intitulate „Orașul", „Satul" sau „Bucureștiul, capitala R.P.R. se reconstruește". In capitolul „Clima", toate lecțiile se referă la elementele climei (vântul, ploaia, etc.) și nicidecum la noțiunea de climă, iar în capitolul „Lecturi din țările calde și friguroase" se cuprind povestiri despre in și bumbac, cu toate că aceste plante se cultivă în țările din zona temperată.

Trebue să vorbim și despre faptul că prezentarea noțiunilor de geografie în acest manual nu pornește dela materialul local: împrejurimile școlii, ale satului sau orașului, etc. pentru ca, pe această bază și cu ajutorul materialului demonstrativ, să dea elevilor cunoștințe despre geografia Patriei. Lecțiile de geografie sunt prezentate în manual fără să se țină seama de principiul succesiunii logice a materialului, fără să se ia în considerație necesitatea de a introduce sistematic pe elevi în studiul geografiei. Faptul că textele geografice sunt răspândite la întâmplare în cuprinsul capitolelor face ca elevii să capete o serie de noțiuni disparate, împiedicându-se astfel crearea unei baze trainice pentru învățarea geografiei.

Trecând dela analiza repartiției materialului la discutarea unor greșeli existente în cuprinsul lecțiilor de geografie, trebue să arătăm că unele dintre ele cuprind noțiuni confuze, iar altele sunt necomplete. Astfel, în lecția „Orizontul" se vorbește numai despre „linia orizontului", fără să li se explice elevilor însăși noțiunea de „orizont". In lecția „Izvorul" se confundă noțiunile „izvor" și „pârâu". In lecția „Bărăganul" se vorbește când despre stepă, când despre pustiu, pentru a desemna aceeași noțiune.

In general, manualele de științele naturii pentru clasele III și IV ale școlilor elementare au foarte mari lipsuri în ceeace privește stilul în care sunt redactate. Am vorbit mai sus despre unele greșeli de traducere a termenilor științifici, cari dau loc la mari inexactități. Trebue să vorbim însă și de greșelile grosolane în privința limbii literare ruse, de formulările greoaie, de lipsa de grijă și de nepriceperea cu care au lucrat traducătorii acestor manuale.

In aceste manuale se vorbește despre faptul că în pădure „n'a existat cântarea răsunătoare a păsărilor" sau despre „dărâmătura crengilor". Am putea lungi mult lista inexactităților de traducere și a exemplelor de stâlcire a limbii literare ruse, care sunt de neîngăduit într'un manual. Ținând seama de faptul că textele în care se expun elevilor diferitele noțiuni de științele naturii sunt, în cea mai mare parte, povestiri literare, ne dăm seama cât de mare însemnătate are limba în care sunt redactate. Stilul cu totul neîngrijit, lipsit de orice valoare artistică, neclar și greoi, ține pe elevi departe de comorile limbii ruse, împiedicându-i să-și însușească o exprimare limpede și justă. Deasemeni, trebue să vorbim și despre lipsa de grijă în ceeace privește desenele, al căror cuprins este în unele locuri greșit și ale căror texte explicative sunt adeseori încâlcite.

Dacă manualele de științele naturii pentru clasele III și IV ale școlilor elementare cu limba de predare rusă, corespund totuși, în general, cerințelor predării acestor materii în clasele respective, manualul de anatomia și fiziologia omului pentru clasele VI și VII prezintă, din acest punct de vedere, serioase lipsuri.

Studiind anatomia și fiziologia omului, elevii trebue să-și însușească o serie de cunoștințe asupra structurii și a funcțiunilor vitale ale organismului uman, pe baza concepției materialiste despre lume. Aceasta înseamnă că manualul care prezintă elevilor lecțiile de anatomie și fiziologie trebue să explice materialitatea proceselor organismului uman, să înfățișeze organismul ca un tot unitar, să arate unitatea dintre forma și funcțiunile lui.

Odată cu expunerea diferitelor organe și sisteme de organe, este necesar ca în manual să se sublinieze permanent legăturile și dependențele dintre ele, ca și dispozitivele de reglare ale organismului, așa cum ne arată învățătura lui I. P. Pavlov, astfel încât elevii să dobândească o noțiune despre organismul omului ca un tot unitar și complet.

Unele capitole ale manualului de anatomia și fiziologia omului sunt tratate just și dau elevilor noțiuni exacte. Așa sunt capitolele privitoare la circulația sângelui, la imunitate, la structura osului, etc. Deasemeni, în manual se stabilește o legătură justă între materialul anatomo-fiziologic și cel privitor la higienă.

Totuși, în întregimea lui, acest manual nu corespunde sarcinilor predării anatomiei și fiziologiei în școala elementară. Prezentând izolat structura și funcțiunile diferitelor organe, manualul de anatomia și fiziologia omului are o greșită orientare ideologică, situându-se pe poziții antipavloviene. De asemeni, noțiunea despre structura celulară a organismului trădează concepția mecanicistă, eronată, a lui Virchow asupra organismului, privit ca o aglomerare de celule, ca un „stat" celular. De aceea, în acest manual nu se prezintă just procesele fiziologice care se produc în organe, după cum nu se subliniază nici acțiunea reciprocă dintre diferitele organe și organismul întreg, privit ca un tot unitar, sau nu se vorbește despre legătura reciprocă dintre forma și funcțiunea organelor.

Manualul nu opune concepțiilor mistice, idealiste, încă nedesrădăcinate total, explicația materialistă a activității vitale a organismului. Capitolul privitor la somn, de pildă, nu dă o explicație clară a somnului, bazată pe învățătura pavloviană, deși se amintește în treacăt despre faptul că această învățătură a spulberat superstițiile legate de vise.

Nu se înfățișează niciuna din metodele tipice ale lui Pavlov în legătură cu studiul activității organelor digestive. In general, însemnătatea învățăturii lui I. P. Pavlov pentru desvoltarea științei este prezentată în manual cu totul neîndestulător.

Multe dintre noțiunile științifice pe care le prezintă acest manual sunt tratate la un nivel prea coborît, care se apropie mult de vulgarizare, iar altele lipsesc cu totul. Astfel, este foarte schematic redată însemnătatea muncii în crearea omului, se explică insuficient fiziologia digestiei și nu se arată cauza principală a turburărilor funcției inimii în timpul adolescenței.

Nu se vorbește deloc despre funcția de secreție a epiteliului, despre funcționarea țesutului de legătură, despre realizarea reglării activității nervoase a inimii și a oaselor, despre activitatea mușchilor sau despre higiena sistemului nervos.

Manalul abundă în imprecizìuni științifice și în definiții neclare. Astfel, asimilarea este definită ca o „însușire", **noțiunea** de deprindere se definește prin „reflexe condiționate" și se prezintă o definiție cu totul nemulțumitoare a pulsului.

Se afirmă că animalele cărora li s'a scos creerul mic își pierd echilibrul sau că sistemul nervos central este alcătuit din măduva spinării și din creer, neținându-se seama de învățătura pavloviană, care dovedește că întreaga activitate nervoasă se află sub conducerea scoarței cerebrale. In descrierea inimii se face o greșeală și mai însemnată, afirmându-se că independența funcționării acestui organ se explică prin aceea că în pereții lui se găsește o grupă de celule nervoase, datorită cărora mușchiul inimii este nevoit să se contracteze. Aceasta arată clar că, în manual, organismul nu este privit ca un tot unitar, condus de activitatea nervoasă superioară.

Toate aceste afirmații introduc greșeli serioase în practica predării anatomiei și fiziologiei și dau elevilor noțiuni inexacte, frânând posibilitatea de a forma o bază solidă concepției materialiste asupra structurii și a funcțiunilor organismului uman.

Foarte adeseori se întâlnesc în acest manual fraze necorect construite, sau expresii cu totul neobișnuite în biologie.

Iată câteva exemple concludente: „efortul oprește desvoltarea normală a inimii **denaturând** în acelaș timp funcționarea sa"; „cavitatea nazală este formată din două **orificii** nazale"; „**ieșirea aerului** din plămâni este numită expirație"; **„dinții sunt așezați pe partea superioară și inferioară a maxilarului".** (sublinierile ne aparțin n.n.).

Aceste greșeli se datoresc, în parte, redactării nejuste în limba română, după cum se datoresc și traducerii cu totul nemulțumitoare a textului românesc în rusește. Adeseori, modul neglijent în care s'a lucrat traducerea, ca și foarte numeroasele greșeli de tipar, determină serioase confuzii și crează mari greutăți în înțelegerea textului.

Ținându-se seama de toate aceste neajunsuri pe care le cuprinde manualul de anatomia și fiziologia omului pentru clasele VI-VII ale școlilor elementare cu limba de predare rusă, este necesar ca el să fie în întregime revizuit pe baza învățăturii pavloviene, după cum rezultă din Hotărîrile sesiunii unite a Academiei de Științe a U.R.S.S. și a Academiei de Medicină a U.R.S.S. din Iunie 1950. De asemeni, este necesar să fie revizuit în acelaș spirit manualul de anatomie și fiziologie pentru școlile românești după care s'a tradus manualul pentru școlile cu limba de predare rusă și care, cu toate corecturile ce i s'au adus între timp, cuprinde încă foarte multe greșeli.

Cum au pregătit examenele catedrele de marxism-leninism dela Universitățile din Cluj

Catedrele de marxism-leninism ale Universităților „V. Babeș" și „Bolyai" din Cluj au început munca de pregătire a examenelor odată cu terminarea colocviilor din Februarie, din momentul în care colectivele acestor catedre au obținut o apreciere generală asupra nivelului de pregătire al studenților. Analizând rezultatele colocviilor, colectivele acestor catedre și-au dat seama că este necesară o mai bună cunoaștere a studenților, că trebue să se intensifice munca pentru a crește interesul lor față de învățătura marxist-leninistă; de asemeni, că trebue întărită combativitatea față de ideologia și manifestările dușmanului de clasă. Insfârșit, s'a văzut că este necesar să se combată superficialitatea în munca de însușire a cunoștințelor de către studenți, în vederea asigurării unei pregătiri temeinice pentru examene.

Pentru o cât mai bună cunoaștere a studenților s'a folosit metoda discuțiilor personale, s'a stabilit legătura cu personalul didactic de specialitate, cu responsabilii grupelor și cu organizațiile U.T.M. De asemeni, catedrele s'au interesat îndeaproape de condițiile în care trăesc și învață studenții.

O serie de lucrări de control care au fost date spre executare studenților au îngăduit colectivelor catedrelor de marxism-leninism să cunoască și mai bine nivelul studenților. Astfel, la anul I s'a dat o lucrare de control cu tema: „Influența studiului marxism-leninismului asupra concepției mele despre lume și asupra atitudinii mele". La anul II, temele au fost următoarele: „Ce importanță are pentru mine aniversarea a 30 de ani dela înființarea Partidului Comunist din România"; „Cum am sprijinit eu lupta Partidului pentru rezolvarea justă a problemei naționale în țara noastră"; „Cum și dece înțeleg să sprijin lupta pentru pace"; „In ce fel înțeleg să întăresc semnătura mea pe Apelul pentru un Pact al Păcii".

Aceste lucrări au avut un rezultat pozitiv atât pentru studenți cât și pentru colectivele de catedră. Discutându-se individual, cu fiecare student, asupra conținutului lucrării sale, a putut fi cunoscută îndeaproape măsura în care ei știu să aplice creator învățătura marxist-leninistă. De asemeni, colectivele de catedră au putut să-și dea seama cum trebue să ajute pe fiecare student în parte pentru o mai temeinică însușire a cunoștințelor de marxism-leninism.

Tot pentru a cunoaște cât mai bine munca studenților, au fost folosite fișele personale precum și vizitele făcute de către colectivele catedrelor în căminele de studenți.

Sarcina catedrei de marxism-leninism nu se rezumă numai la îmbogățirea cunoștințelor studenților cu învățătura marxist-leninistă. Intreaga activitate a acestei catedre trebue să aibă ca scop întărirea atașamentului studenților față de Partidul clasei muncitoare, față de învățătura marxist-leninistă, creșterea combativității lor față de manifestările dușmanului de clasă, față de ideologia burgheză. Iată de ce, cu prilejul aniversării a 30 de ani dela înființarea Partidului, cabinetul de marxism-leninism al Universităților „Babeș" și „Bolyai" a organizat seminarii cu privire la viața și activitatea eroilor și a conducătorilor Partidului nostru. Deasemeni, cabinetul a organizat, pe instituții și facultăți, conferințe care înfățișau momente din lupta Partidului. In acelaș timp, în colaborare cu colectivele catedrelor și cu organizația U.T.M. s'au lucrat panouri reprezentând momente din lupta eroilor și a conducătorilor Partidului. Fiecare conducător de seminar a vizitat, împreună cu studenții, expoziția „30 de ani de luptă a Partidului" și a dat explicațiile necesare pentru înțelegerea materialului.

Aceste acțiuni au sporit mult avântul în muncă al studenților și dorința lor de a aprofunda studiul istoriei Partidului nostru, făcându-i să-și verifice cunoștințele și să depună eforturi mereu mai mari la învățătură. Pentru o cât mai temeinică pregătire în vederea examenelor, ei au organizat, cu ajutorul Uniunii Tineretului Muncitor, o acțiune de colocvii voluntare.

Faptul că studenții noștri au cunoscut îndeaproape istoria Partidului nostru și că au văzut concret cum, în decursul celor 30 de ani de existență, Partidul a aplicat consecvent învățătura marxist-leninistă la realitățile țării noastre, contribue mult la pătrunderea caracterului creator al învățăturii marxist-leniniste.

Pentru pregătirea examenelor, catedrele de marxism-leninism ale Universităților „V. Babeș" și „Bolyai" au primit un sprijin puternic din partea organizațiilor de partid și au colaborat permanent cu sindicatele de studenți și organizația U. T. M. Acestea au ținut în evidență munca grupelor de studenți, au popularizat prin gazetele de perete și în cadrul ședințelor plenare cele mai bune metode de studiu și s'au îngrijit ca studenții să primească din timp cursurile.

La popularizarea celor mai bune metode de muncă au contribuit mult vitrinele organizate de cabinetele de marxism, vitrine în care sunt expuse cele mai bune caiete de notițe de studiu individual, cele mai bune fișe, rezumate, conspecte, etc.

In urma analizei rezultatelor colocviilor s'a constatat că răspunsurile cele mai slabe au fost date de studenții care s'au pregătit în pripă sau care, neavând notițe personale, au folosit pentru pregătire notițele altor studenți. Pentru a intensifica studiul individual, conducătorii de seminar au organizat un control serios al caietelor de notițe și al planurilor individuale de studiu. In această muncă de control au fost însă și o serie de lipsuri. Unii dintre conducătorii seminariilor au cercetat neregulat și superficial planurile și caietele studenților și n'au luat la timp măsuri pentru a înlătura greșelile lor.

Unul dintre principalele mijloace folosite pentru pregătirea studenților au fost orele de consultație, în cadrul cărora conducătorii de seminar au putut să se ocupe mai temeinic de fiecare student în parte. Cu toate că munca în cadrul orelor de consultații a avut, în general, rezultate pozitive, trebue să arătăm că și în această privință au fost lipsuri. Nu s'a dus o muncă mulțumitoare de lămurire în rândurile studenților și nu întotdeauna s'au folosit metodele cele mai potrivite de mobilizare. De aceea, studenții au frecventat prea puțin consultațiile. Pentru a înlătura această lipsă, acei conducători de seminarii care au obținut rezultate bune la orele de consultații au împărtășit experiența și metodele lor de muncă și celorlalți membri ai catedrelor.

Cu ajutorul cabinetului s'au organizat consultații colective asupra unor probleme ca industrializarea socialistă, materialismul dialectic și istoric, perioada N.E.P.-ului, transformarea socialistă a agriculturii, lupta pentru pace, etc. Consultațiile acestea nu s'au organizat numai la Universitățile „Babeș" și „Bolyai" ci și în celelalte instituții de învățământ superior din Cluj.

Pentru pregătirea studenților Institutului de Agronomie, care fac practică în diferite regiuni, unii dintre membrii catedrelor s'au deplasat la Sighișoara, Dej, Ciuc, etc. unde, printr'o serie de seminarii recapitulative i-au pus la curent pe acești studenți cu materialul predat.

Intrucât catedrele de marxism-leninism lucrează cu toate facultățile și institutele, s'a întocmit un plan de examen care a fost înaintat decanatelor, pentru a preîntâmpina aglomerările la examene. De asemeni, s'au studiat în amănunțime întrebările pentru examene, în vederea coordonării metodelor de examinare. In acelaș scop, înainte de examene se va ține o ședință comună cu toți examinatorii, pentru a stabili o metodă unitară de examinare și de apreciere a răspunsurilor.

Invățând din experiența sesiunilor anterioare, când lucrările pregătitoare pentru Examenul de Stat s'au făcut târziu și pripit, catedrele de marxism-leninism ale Universităților „V. Babeș" și „Bolyai" au început pregătirile pentru sesiunea actuală încă din luna Martie. Cursurile pregătitoare au fost popularizate prin presa locală. S'au afișat din timp atât întrebările cât și bibliografia necesară. De asemeni, s'au organizat conferințe speciale privitoare la probleme legate de construirea socialismului în țara noastră: „Insemnătatea industrializării țării pentru construirea socialismului și asigurarea independenței naționale"; „Planul Cincinal și Planul de Electrificare a R.P.R."; „Invățătura marxist-leninistă despre problema națională"; „Lupta pentru pace", etc. Conferințele au loc în fiecare săptămână și sunt frecventate de un mare număr de studenți dela ambele universități.

S'au organizat, de asemeni, consultații colective și seminarii în jurul problemelor cuprinse în materialul pentru Examenul de Stat. Trebue să arătăm, însă că aceste seminarii sunt încă prea puțin frecventate. Deaceea, cabinetul de marxism-leninism a convocat o ședință în care s'a discutat deosebita însemnătate a mobilizării tuturor candidaților la seminarii.

Pentru pregătirea Examenului de Stat, cabinetul de marxism-leninism organizează seminarii și consultații colective, recomandă bibliografia necesară și dă îndrumări cu privire la metodele de studiu.

Muncind astfel, catedrele de marxism-leninism ale Universității „V. Babeș" și „Bolyai" ajută efectiv la formarea cadrelor în spiritul celei mai înaintate științe, ajută lupta pentru socialism, pentru pace.

Să pregătim din vreme noul an școlar

Cu forțe proprii, școala a fost reconstruită

— Pereții stricați, acoperișul găurit și mâncat de ploi, fără uși, ferestre și gard așa cum arată clădirea fostei școli confesionale, moștenită dela cei ce stăpâneau pământurile și fabricile nu ne face cinste nouă, oameni gospodari cum suntem. Ne-am format o gospodărie agricolă colectivă care crește și înflorește cu fiecare zi ce trece. Ne-am ales deputați pentru sfatul popular comunal dintre cei mai buni și harnici gospodari din mijlocul nostru. Să ne reconstruim școala lăsată în paragină și s'o facem frumoasă pentru copiii noștri.

Așa a vorbit tovarășul Aurel Cojol, directorul școlii elementare din comuna Olari, raionul Criș, regiunea Arad, celor adunați la școală în seara aceea de primăvară timpurie. Și cu toții au hotărît că vor reconstrui școala sprijinind pe Gh. Ghionghioș și pe Ileana Lungu, deputați în sfatul popular comunal și pe Aurel Cojol, directorul școlii elementare, inițiatorii acestei acțiuni. Tot atunci s'a hotărît ca mâna de lucru și mijloacele de transport să fie date de locuitorii satului în mod voluntar.

In seara aceea pe ulițele satului s'a cunoscut freamătul unei acțiuni noi. Ecoul hotărîrii de a reconstrui fosta școală rămasă în paragină, a pătruns în fiecare casă a satului.

— ...Sară bună, baci Peter!

— Bine ați venit, răspunse bucuros Peter baci. Tare am fost amărât că piciorul ăsta beteag nu m'o lăsat să vin în seara aceea acolo, să spun că și eu voi căra trei căruțe cu nisip și una cu var. Dar scrie asta acum, tovarășe, scrie ce ți-am spus și mai trece că dau și 300 de lei.

— Peter baci, spuse unul din tovarășii din echipă, mai sunt și alții ca dumneata care așteaptă, cu nerăbdare, să dea pentru școala noastră. Noi îți mulțumim pentru ajutor și-ți urăm seara bună.

Echipa tovarășilor Ileana Lungu, Ecaterina Culcsar și Petru Rotar a strâns 5390 lei, iar echipa lui Butuza Adam, Neteu Ioana și Bătrân Petru Boți a strâns 3140 lei. In numai două săptămâni cele cinci echipe formate pentru strângerea de fonduri au strâns dela oamenii din sat suma de 18.495 lei, iar în cele două săptămâni care au urmat a mai strâns încă 11.515 lei. Zi de zi munca voluntară a țăranilor muncitori aducea transformări tot mai însemnate și aspectul general al școlii se îmbunătățea continuu.

Angajamentele locuitorilor din comuna Olari, raionul Criș, sunt aproape realizate. Tovarășii Aurel Cojol, Gh. Ghionghioș și Ileana Lungu se aflau în curtea școlii și vorbeau despre ultimele lucrări ce mai trebuesc făcute.

— Tovarășe Ghionghioș, spune directorul școlii, vedeți ce treabă frumoasă am făcut cu ajutorul locuitorilor din sat și a sfatului nostru popular? In toamnă copiii noștri vor avea condiții și mai bune pentru învățătură.

Tocmai atunci Ilie Cătană cobora de pe schela pe care lucrase. Intrând în vorbă, el își arătă bucuria că, la toamnă, copiii vor avea o școală nouă, cu clase spațioase și luminoase.

— Alături de dumneata, îi răspunse tovarășul Ghionghioș, se bucură toți părinții ai căror copii vor crește învățând, cu ajutorul și prin grija Partidului și Guvernului. Realizările pe care le obținem noi toți, aici în sat sunt cărămizi modeste dar solide care se adaogă la construirea vieții noastre noi, la construirea socialismului și la apărarea păcii.

C. CIUCHINDEL

---

străine, iar nu pe baza metodicii ruse de predare a limbii ruse în școlile cu altă limbă de predare. Lucrul acesta este dovedit de un fapt concludent. In multe școli din Republică există rezumatul lecțiilor citite în anul 1948, multiplicate și difuzate în rândurile cadrelor didactice de profesoara K. Z. Sirina. Există documente oficiale în care aceste lecții ale profesoarei K. Z. Sirina figurează ca material de bază pentru ridicarea calificării metodologice a profesorilor de limba rusă.

In aceste lecții, K. Z. Sirina sugerează profesorilor din școlile române că cea mai înaintată pedagogie ar fi pedagogia americană, că cele mai bune și mai raționale metode sunt metodele de predare a limbii engleze ale lui West și Palmer și că profesorii și metodologii ruși, după Revoluția din 1917, ar fi învățat dela americani și englezi și ar fi împrumutat dela ei metodele de predare a limbilor străine.

Aceasta este cea mai grosolană denaturare politică și, în esență, o clevetire împotriva metodologilor și profesorilor ruși. Pedagogia și metodica americană, la fel ca și alte științe americane, au fost și sunt cele mai reacționare, cele mai evidente științe imperialist-coloniale. Dacă în Rusia cineva a încercat să împrumute metodele americane, aceasta au făcut-o cosmopoliții fără neam.

Adevărata metodică rusă de predare a limbilor străine și, în special, a limbii ruse în școlile cu altă limbă de predare, s'a desvoltat totdeauna pe căi proprii și are marii săi metodologi, care au combătut totdeauna introducerea pedagogiei și metodicii străine în limba rusă. Incă în secolul trecut, marele pedagog rus K. D. Ușinski scria: „Fiecare popor își are propriul său ideal uman și cere dela educatorii săi reproducerea acestui ideal în fiecare individ în parte... Numai să nu fim atrași de sistemul german... noi nu-l vom transplanta niciodată în caracterul și în viața noastră... Să se descurce Germania singură, cum vrea, cu pedagogia sa elaborată cu abilitate, dacă aceasta pedagogie și-a făcut până acum slujba; noi nu avem nevoie nici de bolile ei, nici de medicamentele ei" (Opere vol. II).

Așa scria Ușinski despre pedagogia germană din vremea lui, pedagogie pe care, în acel timp, reprezentanții clasei moșierești-capitaliste încercau să o sădească în Rusia. Nu mai puțin aspru judecă academicianul L. V. Șcerba pedagogia americană și engleză și metodica americano-engleză.

In materialul profesoarei K. Z. Sirina, despre care am vorbit mai sus, predarea limbii ruse este privită ca predarea unei limbi străine obișnuite și nu ca predarea specială a unei limbi care ocupă un loc special printre alte limbi. In al doilea rând, în acest material după cum s'a mai spus, ca model de metodică a predării pentru profesorii români de limba rusă se folosesc cele mai proaste metodici de predare a limbii ruse — metodicile lui West și Palmer — adică ale unor tipici colonizatori anglo-americani, și nu se vorbește niciun cuvânt nu numai despre metodica rusă de predare a limbii ruse în școlile cu altă limbă de predare (iar această metodică este și veche și bogată), dar nici măcar despre metodica rusă de predare a limbilor străine. In acest material, West și Palmer ocupă un loc însemnat, dar nu se spune niciun cuvânt nici despre Ușinski, nici despre Șcerba, nici despre alți metodologi ruși.

Această situație nu poate fi privită ca o situație normală, chiar cu cea mai obiectivă apreciere. Iar aprecierea noastră nici nu poate fi obiectivă: aprecierea noastră trebue să fie strict politică și pasionată. Este necesar ca, în cel mai scurt timp, să se ia măsuri serioase pentru a asigura profesorilor români cel puțin o metodică scurtă de predare a limbii ruse în școlile române, o metodică în care să se folosească experiența muncii școlilor neruse din Uniunea Sovietică.

Să ne oprim pe scurt asupra conținutului manualelor existente de limba rusă. Manualele de limba rusă pentru clasele V, VI și VII (după manualul de clasa VII-a învață în prezent și elevii din clasele VIII, IX, X, XI) sunt elaborate în așa fel, încât niciunul dintre ele nu cuprinde niciun cuvânt, niciun rând din Pușkin, din Krâlov, din Nekrasov, din Gorki, din Maiakovski sau din alți scriitori ruși.

Elevii școlilor medii române sunt izolați printr'un zid chinezesc de literatura rusă, iar în locul adevăraților mari savanți ruși li se prezintă în aceste manuale persoane care nu merită deloc un titlu de atât de mare cinste.

Elevilor li se dau texte artificiale, alcătuite special, deseori cu greșeli serioase, iar limba lui Pușkin, a lui Krâlov, a lui Nekrasov și a altor mari scriitori ruși nu li se face cunoscută. Și aceasta este un rezultat al imitării și al ploconirii în fața metodicii anglo-americane, un rezultat al ignorării metodicii ruse de predare a limbii ruse în școlile cu altă limbă de predare, un rezultat al ignorării experienței ruse în domeniul alcătuirii manualelor pentru elevii din școlile cu altă limbă de predare. Această situație este cu totul anormală și cere o îndreptare cât se poate de urgentă.

Profesorii români de limba rusă trebue, în primul rând, să învețe după metodicile ruse de predare a limbii ruse în școlile cu altă limbă de predare, iar manualele de limba rusă pentru școlile române trebue alcătuite tot după modelul manualelor ruse pentru elevii din școlile cu altă limbă de predare, căci aceste manuale au fost foarte mult analizate și perfecționate în ultimii ani, iar acum există într'un număr mare pentru cele mai diferite tipuri de instituții de învățământ.

Să trecem acum la o scurtă caracterizare a cerințelor pe care trebue să le avem față de însuși procesul de predare a limbii ruse în școlile române, pe baza teoriei educației, instrucției și învățământului comunist.

Predarea limbii ruse trebue să fie educativă, conștientă, activă, sistematică, accesibilă, intuitivă și temeinică.

Bielinski, Cernîșevski și Dobroliubov, iar după ei Ușinski și o serie întreagă de alți reprezentanți înaintați ai societății ruse și, în special, ai pedagogiei ruse, au subliniat că în munca de instruire calitatea este determinată (sau trebue să fie determinată) în primul rând de efectul educativ, de rezultatul educativ. Și acest efect educativ trebue să fie înțeles ca un rezultat multilateral. In primul rând, trebue să prevedem formarea, în procesul studierii limbii ruse, a unei anumite concepții despre lume a elevului — concepție care ne este necesară nouă, — precum și a unor calități morale: noi trebue să desvoltăm și să perfecționăm gândirea logică a elevului, etc. Aceasta înseamnă că textele pentru citire, sistemul de lucru cu aceste texte, sistemul regulilor gramaticale, etc. trebue să fie elaborate într'un mod strict rațional, din toate punctele de vedere, iar în această direcție mai sunt încă multe de adăogat, de desvoltat și de perfecționat. Aceste adăogiri și perfecționări trebue să meargă, în primul rând, pe linia intensificării citirii literare a modelelor de literatură rusă și, în al doilea rând, pe linia varierii și a perfecționării sistemului exercițiilor, atât a celor gramatice cât și a celor de desvoltare a vorbirii, pe linia alegerii unui material tipic și, în acelaș timp, potrivit pentru desvoltarea și educarea elevilor prin aceste exerciții.

La fiecare lecție de limba rusă trebue să se țină minte cuvintele tovarășului Stalin despre legătura dintre limbă și gândire. Desvoltând vorbirea elevilor, noi desvoltăm și gândirea lor, iar gândirea elevilor noștri trebue să fie gândire de comunist.

Când se vorbește despre caracterul conștient al predării limbii ruse în școlile cu altă limbă de predare se face deseori o greșeală serioasă, înțelegându-se acest caracter conștient într'un mod unilateral. Câteodată se crede că, dacă elevul înțelege ceeace citește sau scrie, dacă pentru el nu există cuvinte, forme și expresii neînțelese în textul citit sau transcris, aceasta înseamnă că predarea este perfect conștientă. Aceastâ idee este nejustă.

Atenția principală în acest caz trebue să fie îndreptată asupra faptului că conștiința comunistă este multilaterală: ea se manifestă în multe forme, ori laturi diferite. Atenția noastră trebue să se îndrepte către două din aceste laturi multiple ale conștiinței comuniste: conștiința politică și conștiința științifico-teoretică (ca să-i dăm un nume convențional). Deosebirea dintre aceste laturi poate fi subliniată cu ajutorul unui exemplu: un muncitor foarte bun în uzină, un fruntaș, un raționalizator, vine acasă și începe să se roage lui dumnezeu, merge la biserică sau la templu, stă acolo ore întregi, etc., iar dacă în cursul săptămânii este o sărbătoare religioasă, nu-și lasă copilul la școală sau la ședința pionierească. In acest caz, avem de-a-face cu o ruptură între conștiința politică și conștiința teoretico-științifică. Conștiința politică este destul de înaltă, iar cea științifico-teoretică nu este deloc la înălțime. Se întâmplă și dimpotrivă ca, pe lângă o pregătire științifico-teoretică, înaltă și multilaterală, să se constate o conștiință politică ce nu este deloc la înălțime.

De aici pentru noi, profesorii de limba rusă din școlile române, se poate trage o concluzie foarte însemnată: învățând pe elevi să citească și să scrie în limba rusă, învățându-i cu diferite feluri de paradigme, alegând texte, nu trebue să uităm că toate acestea se fac cu un scop precis, cu scopul de a respecta și de a păstra unitatea dintre conștiința științifico-teoretică și conștiința politică, cu scopul de a consolida și de a desăvârși conștiința politică a elevilor pe baza lărgirii și a adâncirii conștiinței științifico-teoretice.

Iar aceasta înseamnă că, învățând limba rusă, elevii noștri trebue să-și reprezinte clar și să înțeleagă precis nu numai ceeace citesc și scriu, ci și datorită căror fapte limba rusă în general este necesară în procesul construcției socialiste din R.P.R., de ce limba rusă este necesară tinerilor, ca viitori constructori ai socialismului, ce le dă ea acum și ce le va da în viitor, ce au aflat ei nou și ce mai pot încă afla etc., adică să trezească nu numai interesul didactic al elevilor, ci și interesul lor politic.

Caracterul activ al predării este câteodată legat de caracterul conștient, cu toate că aceasta nu este totdeauna just. Când vorbim despre caracterul activ al predării limbii ruse, trebue să avem în vedere cel puțin două forme: un caracter activ intern și un caracter activ extern, care trebue să se completeze unul pe altul. Și chiar mai mult, caracterul activ intern trebue să asigure caracterul activ extern.

Să luăm un exemplu simplu, în care elevii, antrenați de o povestire sau o lectură interesantă și emoționantă făcută de profesor, stau nemișcați, nu aud și nu observă nimic în jurul lor în afară de cuvintele acestuia. In aparență, ei ar părea pasivi, dar gândirea lor este încordată și foarte activă. Aceasta este o latură a caracterului activ al predării.

A doua latură se manifestă atunci când profesorul întreabă iar elevii gândesc și răspund sau, și mai bine, când elevii se întreabă unul pe altul în limba rusă și, sub îndrumarea și observația profesorului, își răspund unul altuia tot în limba rusă, când elevii citesc sau scriu independent în limba rusă, etc.

Există foarte multe nuanțe de îmbinare a caracterului activ intern sau extern al predării. Profesorii de limba rusă trebue să țină minte totdeauna cuvintele tovarășului Stalin, care arată că limba este un mijloc de comunicare, o armă de luptă. Și tocmai pentru a face ca limba rusă să devină un adevărat mijloc de comunicare a oamenilor muncii români cu oamenii muncii ruși, un mijloc și o armă de luptă comună a oamenilor muncii ruși și români pentru socialism și comunism, este necesar să se acorde o serioasă atenție varietății formelor caracterului activ extern al predării.

O greșală foarte serioasă fac acei profesori care vorbesc mult la lecții: elevii nu pot răspunde, căci profesorii își răspund singuri la propriile lor întrebări; dacă elevii greșesc un accent, profesorii se grăbesc să pronunțe ei corect cuvântul, etc. Dimpotrivă, este foarte bine și just ceeace fac acei profesori care vorbesc și citesc puțin ei înșiși la lecții, dând mai mult elevilor posibilitatea de a se întreba unul pe altul, de a răspunde unul altuia și de a îndrepta greșelile lor sau ale altora.

Cu alte cuvinte, trebue să se acorde o atenție serioasă desvoltării formei externe a caracterului activ al muncii elevilor la lecțiile de limba rusă. Această formă însă este de neconceput fără forma internă, în timp ce forma internă este posibilă fără cea externă: elevii aud multe, înțeleg câte ceva, dar nu pot scrie sau spune absolut nimic. Tocmai acest lucru trebue evitat cu cea mai mare grijă.

(Urmare în numărul viitor)

După Congresul A. S. T.

Sarcini însemnate stau în fața cadrelor didactice din învățământul nostru

La Școala Profesională Metalurgică Nr. 1 a Uzinelor „23 August" se țin lecțiile de repetiție în vederea pregătirii pentru examenele de semestrul II. Colectivul de profesori, examinând posibilitățile de a ridica aceste lecții la un nivel mai înalt, pentru a împrospăta și îmbogăți cunoștințele acumulate de elevi în cursul unui an de învățământ, a hotărît să folosească rapoartele și discuțiile Congresului A.S.T. Astfel, inginerul Grigorescu Valeriu, profesor de tehnologie, în lecția repetitoare despre strung, ținută cu elevii anului III C., a folosit ca punct de plecare raportul prezentat la Congresul A.S.T. de inginerul B. A. Kudinov, membru al delegației inginerilor și tehnicienilor din U.R.S.S.

Cu un deosebit interes au urmărit elevii citatele făcute de profesorul lor din cuprinsul raportului delegatului sovietic la Congresul A.S.T.: „In anii Planului Cincinal s'au pus în fabricație aproape 250 tipuri noi de mașini unelte universale pentru prelucrarea prin așchiere, peste 1000 de tipuri de mașini unelte speciale și agregate, 23 tipuri de mașini automate și semiautomate, 34 tipuri de ciocane și prese automate de forjat și o serie întreagă de alte tipuri de utilaj".

Expunerea profesorului a fost îmbogățită de exemplificările făcute de elevi. Mulți dintre ei au făcut descrierea mașinilor sovietice folosite azi la Uzinele „23 August", ale căror elemente componente și mod de funcționare le cunosc din munca practică ce o fac sub supravegherea tehnicienilor uzinei. Subiectul lecției fiind strungul, elevii s'au ocupat în special cu descrierea strungurilor sovietice din uzină. Un elev a desenat pe tablă cutia cu 16 viteze a unui strung sovietic. Cunoașterea adâncită a strungului prin practica făcută în atelier i-au dat elevului siguranța deplină în mânuirea cretei și în explicarea funcționării fiecărei piese.

Ca un merit al profesorului se cuvine să fie subliniat faptul că a stimulat pe elevi să se completeze unul pe altul pentru a obține în acest chip temeinica însușire a materiei respective de către toți elevii.

★

Profesorul de tehnologie dela Școala Metalurgică Nr. 1 „23 August" a urmărit cu interes desbaterile Congresului și, îmbogățindu-și cunoștințele a folosit prilejul să le împărtășească și elevilor săi. Asemenea acestui profesor, alți profesori ai școlilor din învățământul tehnic, din cuprinsul întregii țări, folosesc ultimele zile de pregătire a examenelor de semestrul II pentru a pune un accent deosebit pe legătura dintre școală și viață. Numeroși profesori obțin rezultate minunate în munca de ridicare a cadrelor tinere. Cu competență și elan ei aduc o contribuție de seamă în îndeplinirea sarcinilor trasate de Partid pentru călăuzirea tinerelor elemente pe drumul științei legate de viață, de popor.

Deosebit de munca de educare pe care profesorii din învățământul de toate gradele trebue s'o desfășoare cu elevii lor, se impune — așa cum s'a desprins din discuțiile la rapoartele prezentate în Congresul A.S.T. — o strânsă colaborare între cadrele didactice, tehnicieni și massele largi muncitoare. Pe bună dreptate, inginerul Ilie Nisipeanu — Hunedoara, vorbind la Congresul A.S.T. despre ajutorul pe care l-a primit dela primtopitorul Drângă Alexandru, pentru scurtarea cu o oră a duratei șarjelor, a spus: „Mă gândesc ce roade frumoase ar putea să dea colaborarea dintre profesorii dela universități și institute pe de o parte și inginerii, tehnicienii și massa mare de muncitori din uzine pe de altă parte.

Pe linia preocupărilor de a ridica învățământul tehnic pe o treaptă superioară, în rândurile cadrelor didactice care au participat la Congresul A.S.T. au avut un larg ecou cuvintele strungarului Karacsony Emeric dela Uzinele Sovrom tractor; „Metodele sovietice de muncă se bazează pe o înaltă știință, dar nu peste tot se manifestă preocuparea ca aceste metode să fie aplicate științific. Deși sunt introduse în uzine, ele nu sunt studiate pretutindeni destul de temeinic. Trebue să se acorde o mai mare atenție strungarilor, tehnicienilor, pentru ca aceștia să-și poată însuși știința. De pildă, pentru desvoltarea și extinderea metodei sovietice de tăiere rapidă a metalelor, este necesar să fie pregătite în mod științific cât mai multe cadre calificate".

Iată, deci, în lumina desbaterilor Congresului A.S.T. ce sarcini însemnate stau în fața cadrelor didactice ale învățământului tehnic. Profesorii din institutele și școlile tehnice își îndeplinesc o datorie față de generațiile tinere față de Patrie, — atunci când înmănunchează toate forțele lor pentru a înarma pe elevii și studenții lor cu știința care-i va face constructori conștienți și activi ai socialismului.

C. MAXIM

Seminariile speciale — mijloc de creștere a cadrelor științifice

In cursul acestui an școlar, seminarul special condus de profesorul V. V. Nemițchi, dela Facultatea de Matematică și Mecanică a Universității de Stat din Moscova, a fost dedicat problemelor de separare a zerorilor rădăcinilor și de oscilație a soluțiilor ecuațiilor diferențiale. In fiecare an școlar, seminarul se concentrează asupra unor probleme actuale, centrale, din teoria calitativă a ecuațiilor diferențiale. Conducătorii seminariilor, profesorii V. V. Nemițchi, docenții Galpern și Demidovici, pregătesc bibliografia, cuprinzând cele mai noi lucrări de bază din domeniul respectiv.

In prima ședință a seminarului, această literatură se împarte între participanți. Participanții la seminar se recrutează dintre studenți, începând cu cei din anul III. Cursul de ecuații diferențiale începe în semestrul al II-lea al anului II și se termină la sfârșitul primului semestru al anului III. Astfel încă dela începutul anului școlar, studenții anului III au posibilitatea de a participa la lucrările seminariilor. In cadrul seminariilor, ei se obișnuesc să descifreze singuri un articol original, se obișnuesc cu mișcarea științei, se isbesc de marginile lucrurilor cunoscute, se obișnuesc să pună probleme. Astfel, una dintre chestiunile urmărite în cursul semestrului al II-lea a fost aceea a stabilirii unor teoreme de oscilație a soluțiilor pentru ecuații neliniare.

Studenta din anul II Malțers, care a expus referatul asupra acestei probleme, a observat că demonstrația și rezultatul rămân valabile în condiții mai generale decât cele din teorema pe care o avea de expus. Ulterior, când în cursul seminarului s'au prezentat lucrări privind comportarea soluțiilor unor sisteme de ecuații diferențiale de ordinul al doilea, studenta Malțers a observat că asemenea extinderi la cazul neliniar sunt încă posibile. In acest mod, referatul dela seminar, îmbogățit cu observații și rezultate proprii, s'a transformat în lucrare anuală. Acest fel de lucrări a fost de curând introdus și la Facultatea de Matematici. In cadrul lor fiecare student este obligat să predea, în cursul anului școlar, o lucrare, fie un referat după articole originale, fie aplicarea practică a unor teorii generale, fie aplicarea unei metode de calcul aproximativ etc.

La începutul semestrului, ca și în ședințele de deschidere a seminarului, conducătorul face o sinteză a problemelor expuse și prezintă unele probleme deschise în domeniul respectiv. Multe dintre aceste probleme devin teme pentru lucrările de diplomă. Astfel, anul trecut seminarul a fost închinat problemelor găsirii soluțiilor periodice prin metoda parametrului mic. La sfârșitul seminarului, V. V. Nemițchi a propus o serie de probleme legate de chestiunile expuse. Anul acesta, când s'au susținut lucrările de diplomă, am putut vedea cum unele din aceste probleme și-au găsit rezolvarea în lucrările studenților.

Aceste seminarii speciale li se datorează faptul că un procent foarte mare dintre lucrările de diplomă ale studenților matematicieni conțin rezultate originale și sunt publicate. Astfel, în seminarul de analiză funcțională a profesorului I. M. Ghelfand (Laureat al Premiului Stalin pe anul 1950) a apărut lucrarea studenților din anul IV Neiganz și Sidski, publicată de curând în „Dările de seamă ale Academiei de Științe a U.R.S.S." în legătură cu criteriile de mărginire a soluțiilor sistemelor de ecuații diferențiale cu coeficienți periodici și care, împreună cu lucrarea lui M. G. Krein, pe care o prelungea, reprezenta un însemnat pas înainte în acest domeniu.

Seminariile speciale dau studenților celor mai buni prilejul să se afirme încă din anul III. Cei mai talentați dintre ei sunt apoi recomandați pentru aspirantură.

A. HALANAY
Aspirant la Facultatea de Matematică și Mecanică a Universității de Stat din Moscova

—o—

DELA SOCIETATEA DE ȘTIINȚE ISTORICE, FILOLOGIE ȘI FOLCLOR

Societatea de Științe Istorice, Filologie și Folclor — filiala București anunță următoarele comunicări:

Vineri 8 Iunie, orele 19: Secția Folclor: „Povestea, basmul și valoarea lor educativă" — prof. C. Bărbulescu; Vineri 15 Iunie, orele 19: Secția de Filologie: „Propoziționea eliptică" — prof. G. Alexandrescu; Vineri 22 Iunie, orele 19: Secția de Istorie: „Orientarea în Istoria Bucureștilor" — prof. univ. I. Ionașcu; Vineri, 29 Iunie, orele 19: Secția de Istoria Literaturii: „Goethe și democrația" — prof. univ. T. Vianu.

Toate comunicările au loc la sediul Societății, din B-dul Generalissimul Stalin nr. 1.

Să învățăm din Hotărîrea C. E. al C. G. M. cu privire la Sindicatul Canalului Dunăre-M. Neagră!

„Viața Sindicală" din 29 Mai a.c. a publicat Hotărîrea Comitetului Executiv al C.G.M. cu privire la gravele abateri săvârșite în munca Sindicatului dela Canalul Dunăre-Marea Neagră.

Analizând munca Sindicatului dela Canalul Dunăre-Marea Neagră, Comitetul Executiv al C.G.M. a constatat o serie de abateri grave dela linia Partidului și dela hotărîrile Comitetului Executiv al C.G.M. In Hotărîrea publicată, se arată că președintele comitetului sindical, Gh. Bratu și secretarul Marin Niculae au denaturat și călcat principiile democrației muncitorești și ale centralismului democratic și au desorganizat munca sindicală pe șantierele Canalului. „Ei au urmărit prin aceasta, — spune Hotărîrea — abaterea sindicatului dela rolul său de principală curea de transmisiune între organele de partid și massa muncitoare și dela munca de mobilizare a tuturor constructorilor Canalului pentru realizarea înainte de termen a acestei mari construcții și pentru îmbunătățirea condițiilor lor de muncă și de trai".

Cele petrecute la Sindicatul Canalului Dunăre-Marea Neagră ne arată cum, folosindu-se de elemente necinstite ca Bratu și Marin Nicolae, dușmanul de clasă încearcă să frâneze măreața operă de construire a socialismului în Patria noastră.

Bratu și Marin Nicolae s'au abătut cu totul dela principiul democrației muncitorești și al centralismului democratic. Ei nu numai că n'au făcut dări de seamă în fața masselor, dar nu au ținut nicio ședință de comitet dela data alegerii lui în August 1950. In felul acesta, ei au împiedicat pe membrii comitetului sindical să participe la conducerea sindicatului. Bratu și Marin, aceste unelte ale dușmanului de clasă, au împiedicat folosirea minunatei arme a criticii și autocriticii și au înăbușit, în tot timpul nefastei lor conduceri, inițiativele creatoare ale activului sindical, oprind desvoltarea activității sindicatului.

In vreme ce muncitorii și tehnicienii din fabrici și uzine, îndrumați de învățătura Partidului și răspunzând sarcinilor trasate de Confederația Generală a Muncii, își sporesc zi de zi eforturile pentru a îndeplini și depăși Planul de Stat, Bratu și Marin au înăbușit elanul muncitorilor, ocupându-se cu dosirea unor importante sume de bani din veniturile sindicatului, sume care în loc să ajute îmbunătățirea traiului și a sănătății salariaților erau cheltuite pentru chefuri sau mergeau direct în buzunarele celor doi ticăloși.

Desigur că cei vinovați își vor primi plata cuvenită. Ei sunt dați pe mâna justiției.

Comitetul Executiv al C.G.M. a disolvat comitetul condus de Bratu și Marin și a numit o comisie interimară, care să conducă sindicatul până la noile alegeri.

Hotărîrea Comitetului Executiv al C. G. M. constitue și pentru Uniunea noastră și pentru toate comitetele noastre regionale, raionale și de instituție, un ajutor prețios în munca de fiecare zi.

In lumina Hotărîrii Comitetului Executiv al C.G.M., Uniunea noastră, analizând modul cum a fost respectat principiul democrației muncitorești și al centralismului democratic, a constatat că are o serie de lipsuri. Astfel, deși birourile regionale au fost instalate de mai bine de 3 luni, până în prezent nu a organizat o ședință cu președinții birourilor regionale în care să se analizeze atât munca Uniunii, cât și munca lor.

Deasemeni, nici în cadrul Uniunii nu s'a analizat munca tuturor secțiilor de către Biroul Executiv. Această lipsă s'a răsfrânt până jos la grupe și ea a dus la nefolosirea din plin a armei criticii și autocriticii și la înlocuirea muncii colective cu cea sectară. Astfel, în regiunile Dolj și Hunedoara, comisiile de probleme nu au lucrat în colectiv, munca fiind dusă numai de responsabilii comisiilor respective. La fel au înțeles să lucreze și comitetele sindicale Dâmbovița și Târnava Mare, unde munca era dusă numai de președinte sau de secretar. Deficiențe asemănătoare s'au observat și în activitatea comitetelor sindicale Suceava și Alba, unde datorită modului sectar de lucru, comitetele nu aveau niciun registru de procese verbale în legătură cu aprobarea ajutoarelor de boală.

Unele comitete sindicale nu au respectat în munca lor principiul centralismului democratic și s'au abătut dela linia disciplinei muncitorești. Așa, de pildă, comitetele sindicale din fostele județe Ilfov, Tulcea, Vlașca, Ialomița și comitetul sindical Valea Jiului, deși au primit dela Uniune sarcina să înainteze la timp situațiile centralizatoare și rapoartele de activitate, pentru ca Uniunea să cunoască munca de pe teren și să poată sprijini unitățile sindicale în înlăturarea greutăților — aceste comitete întârziau întotdeauna cu trimiterea situațiilor, nerespectând sarcinile primite.

Studiind cu atenție Hotărîrea Comitetului Executiv al C.G.M. cadrele de conducere din Comitetele noastre sindicale își vor da seama încăodată că așa cum ne învață Partidul, în perioada de trecere dela capitalism la socialism, lupta de clasă se ascute.

Conducătorii organelor sindicale de învățământ de toate gradele, studiind Hotărîrea Comitetului Executiv al C.G.M., trebue să tragă învățăminte pentru a putea fi din ce în ce mai vigilenți împotriva dușmanului de clasă, care urăște de moarte școala nouă înfăptuită de regimul nostru de democrație populară, școala care formează cadre necesare construirii socialismului în toate sectoarele de activitate.

Hotărîrea Comitetului Executiv al C.G.M. obligă comitetele noastre sindicale să facă o analiză critică și autocritică a felului cum și-au desfășurat activitatea.

Cadrele noastre sindicale trebue să aibă mereu în fața lor principiul democrației muncitorești și al centralismului democratic care le învață să țină o permanentă legătură cu masele care le-au ales, făcând dări de seamă în fața masselor, dând socoteală de activitatea lor, învățând massele și învățând dela masse.

Hotărîrea Comitetului Executiv al Confederației Generale a Muncii ne arată încăodată cât este de importantă învățătura tovarășului Stalin cu privire la controlul organizat asupra executării sarcinilor pentru preîntâmpinarea lipsurilor și a greutăților în desfășurarea activității.

Această Hotărîre constituie pentru Uniunea Sindicatelor de Învățământ un prilej de analiză serioasă și de luare a unor măsuri hotărîte pentru îmbunătățirea muncii în toate verigile ei.

ION APOLZAN
Secretarul Uniunii Sindicatelor de Învățământ din R.P.R.

Practica în producție a studenților

Bazat pe învățătura marxist-leninistă, învățământul nostru adâncește tot mai mult legătura între teorie și practică. An cu an, aplicând experiența școlii sovietice, activitatea practică a elevilor școlilor medii și a studenților câștigă mai mare importanță și se integrează ca o parte organică a procesului de învățământ. Practica bine organizată ajută elevii și studenții să-și verifice cunoștințele, să le completeze și să le aplice, le dă posibilitatea să se familiarizeze cu problemele muncii pe care o vor desfășura mai târziu.

Pentru ca practica în producție pe care studenții noștri o vor face în această vară să dea rezultate cât mai bune, conducerile instituțiilor de învățământ superior, în strânsă colaborare cu conducerile întreprinderilor programate pentru practică, trebue să organizeze această activitate cât mai bine. La baza acestei organizări trebue să stea o analiză temeinică a felului cum s'a desfășurat practica în producție în anul școlar trecut, o cunoaștere adâncită a realizărilor și lipsurilor.

Hotărîrea Consiliului de Miniștri din 23 Mai 1950 privitoare la organizarea practicii în producție, stabilește că pentru această muncă trebue să fie alese cele mai bune întreprinderi și instituții din diferite ramuri ale economiei noastre. Profesorii din învățământul tehnic superior au datoria de a realiza o legătură strânsă cu aceste întreprinderi, o legătură de lungă durată, pentru a asigura studenților continuitatea în muncă, pentru a le da posibilitatea să treacă, mai întâi succesiv și apoi în ansamblu, prin principalele faze ale procesului de producție pentru specialitatea în care se pregătesc.

Cadrele didactice ale institutelor tehnice de învățământ superior au datoria de a ajuta din timp studenții să cunoască problemele ramurilor de producție în cadrul cărora vor face practică. In acest scop, ei trebue să cunoască planul de muncă al întreprinderii, tematica raționalizării și a invențiilor, planurile măsurilor de organizare și tehnică. Multe din temele cuprinse în aceste planuri pot fi studiate de studenți în cadrul cercurilor științifico-tehnice, iar altele pot fi date ca teme individuale în această perioadă a practicii.

Programul practicii în producție, care se întocmește de către conducerea unității de învățământ tehnic respectiv împreună cu profesorii de specialitate și cu delegatul întreprinderii, trebue să țină seama de sarcinile ce revin atât învățământului cât și producției din Planul Cincinal și Planul de Electrificare a țării. Acest program trebue să aibă în vedere, totodată, perspectivele ce s'au deschis științei și tehnicii în regimul nostru de democrație populară.

Trimiterea studenților la diferite întreprinderi este o problemă căreia conducerile instituțiilor de învățământ superior trebue să-i acorde o deosebită importanță. In general, trebue să se țină seama ca obiectul practicii către care sunt trimiși studenții să corespundă pregătirii lor. Acei care fac ultima etapă a practicii, înainte de diplomă, trebue să fie repartizați la întreprinderile unde urmează să fie plasați și care le dau într'adevăr posibilitatea să culeagă datele necesare întocmirii proectului de diplomă.

Practica în producție a studenților dă roade în măsura în care această muncă este planificată, îndrumată și controlată. Atât conducerile instituțiilor de învățământ superior, cât și conducerile întreprinderilor trebue să ia toate măsurile pentru ca practica să se desfășoare în mod planificat. Numai în felul acesta se va putea parcurge întreaga programă întocmită, numai în felul acesta se vor evita greșeli ca cele de anul trecut, când unii studenți, care au fost programați pentru a face practică pe șantiere, — au executat practică de birou.

Fiecare student trebue să știe precis ce are de făcut. Pentru aceasta, delegatul întreprinderii trebue să-i dea un plan concret de muncă. Studentul este dator să-și noteze în carnetul său zi de zi ce a lucrat, pentru ca apoi să întocmească o dare de seamă care va fi predată profesorului de specialitate. Delegatul întreprinderii, având în vedere atitudinea studentului față de muncă, ajutorul pe care el l-a dat școlii de calificare, interesul pe care l-a avut pentru munca primită și rezultatele obținute, întocmește un referat de care profesorul ține seama în punerea notei.

Conducerea generală didactico-metodologică a practicii revine rectorilor, directorilor de studii și decanilor. Profesorii de specialitate participă la alcătuirea planului de practică, la repartizarea studenților la întreprinderi și la îndrumarea acestora atât în efectuarea diferitelor lucrări practice, în înțelegerea diferitelor legi și principii ce stau la baza funcționării aparatelor, cât și în alcătuirea dării de seamă.

In timpul practicii, delegatul întreprinderii, care este un specialist calificat, îi îndrumează pe studenți din punct de vedere tehnic, le controlează munca și se îngrijește de asigurarea condițiilor materiale. In ateliere, în secții, studenții în grupe de câte 10 sunt îndrumați de către specialiști care lucrează permanent în aceste ateliere.

Conducerile întreprinderilor au datoria de a atrage în această muncă de îndrumare a studenților cât mai mulți ingineri tehnicieni. In anul școlar trecut, unii ingineri tehnicieni n'au arătat suficient interes față de această problemă. Așa s'a întâmplat de exemplu la I.R.E. Timișoara. Directorul întreprinderii trebuia să asigure conducătorului practicii timpul necesar pentru această muncă și totodată să-i convingă pe ceilalți tehnicieni de importanța acestei practici și de necesitatea ajutorului lor.

O muncă temeinică necesită și condiții materiale prielnice. Conducerea întreprinderii are sarcina de a-i caza pe studenți cât mai aproape de locul de producție, de a le da posibilitatea să-și ia notițe, să-și întocmească darea de seamă, punându-le la dispoziție o cazare corespunzătoare. In anul trecut, unele întreprinderi, neînțelegând rolul acestei practici în pregătirea viitorilor tehnicieni, au făcut greutăți în ce privește cazarea studenților. Conducerile întreprinderilor noastre nu trebue să uite nicio clipă că industrializarea țării, construirea socialismului, necesită cât mai mulți tehnicieni și cât mai bine pregătiți. A contribui la pregătirea acestor tehnicieni însemnează a participa efectiv la munca de creare a cadrelor tehnice care vor duce mai departe opera de construcție a socialismului în țara noastră.

Importanța practicii în producție nu constă numai în legarea teoriei de practică, în adâncirea cunoștințelor teoretice, în aplicarea lor. Această muncă are o deosebită valoare și din punct de vedere educativ. Cadrele didactice din învățământul tehnic superior trebue să ajute studenții să înțeleagă eforturile clasei muncitoare, care luptă sub conducerea Partidului, pentru construirea bazelor economice ale socialismului. Profesorii trebue să le arate studenților noua atitudine față de muncă și entuziasmul cu care muncitorii aplică noi metode pentru depășirea normelor, pentru mărirea productivității. Studenții noștri trebue să-și însușească noua disciplină a muncii din fabrici și să se apropie cu toată căldura de muncitori. Ei trebue să învețe din munca și experiența fiecărui muncitor calificat și, la rândul lor, să-i sprijine pe cei începători care urmează școlile de calificare.

Urmând exemplul studenților sovietici, studenții noștri trebue să pătrundă atât de adânc procesul de producție, încât să poată avea o atitudine creatoare, să poată aduce îmbunătățiri sistemului de muncă, uneltelor și mașinilor. Profesorii au datoria de a-i stimula în această activitate creatoare, de a le pune la îndemână, cu ajutorul delegatului întreprinderii, toate mijloacele necesare.

Prin asigurarea unui ajutor organizat și continuu atât din partea instituțiilor de învățământ superior, cât și din partea întreprinderilor, studenții noștri vor câștiga încredere în posibilitățile lor de a contribui efectiv la progresul științei și tehnicii, la realizarea măreților construcții prevăzute în Planul Cincinal și Planul de Electrificare, la întărirea Patriei noastre.

MARIA POPESCU

POȘTA REDACȚIEI

Câteva scrisori primite la redacția gazetei noastre discută asupra faptului dacă este justă metoda unor profesori de a strânge manualele elevilor pentru a preîntâmpina astfel suflatul și copiatul, și de a rupe apoi anumite file care sunt necesare în examene.

Atragem atenția că procedeul de mai sus este complect nejust deoarece în acest fel se distrug manualele și se împiedică transmiterea lor. Profesorii și învățătorii au datoria de a veghea ca transmiterea manualelor să se facă în cele mai bune condiții și să ia cele mai nimerite măsuri pentru ca manualele să fie păstrate în bună stare.

FOILETON

«Fenomene» statistice

Îi țipă măseaua serviciului evidență și statistică din Minister că trebue să prezinte, foarte urgent, o serie de date. Zilnic deschide corespondența, arzând de nerăbdare, pentrucă termenele fixate pentru prezentarea statisticii respective au trecut, cum trece vântul peste valuri, agitându-le, fără a le face să înainteze nici măcar cu un pas. Căci „terenul" se mișcă anevoie.

Dar iată că azi au venit datele dela Sibiu, Reșița, Bârlad, etc. cu adrese, iscăliturі și pecеți puse cu mult dichis. Se întorc formularele trimise de serviciul evidență pe teren spre completare. Toate bine prinse într'un bold sau o agrafă, vin înapoi acasă, după lungi și nejustificate întârzieri.

Serviciul evidență răsuflă ușurat:

— Bine că v'ați întors, formularelor! Am rupt telefoanele, după voi... Poate vom complecta azi statistica, să nu mai pierdem și ultimul termen...

Dar, când începe să citească datele, ce mai surpriză! Stă serviciul evidență și se miră:

— Aceste formulare au fost complectate de oameni care știu și cum îi chiamă, și câți ani au, și unde au făcut studiile. Ele au fost văzute de secția de învățământ raională și apoi de cea regională. Cum se poate, totuși, să fie trimise cu complectări făcute așa de haotic? Nici nu știi ce să faci: să râzi, ori să te indignezi?

Iată, serviciul evidență trebue să prezinte date asupra vârstei profesorilor de limba rusă, asupra numărului de ani de când predau în învățământ și asupra studiilor pe care le posedă. Toate într'un formular. Simplu și ușor. Plasezi câteva cifre, în câteva rubrici. Rubricile au titulatură. Cifrele trebuesc scoase din mintea celui care scrie. Și totuși, câte minunății îți poate oferi un lucru așa de simplu și de ușor!

Când nici nu te aștepți, afli din formularele trimise de secția de învățământ Sibiu, de pildă, că tovarășa Grau Tatiana, care predă limba rusă la o școală elementară de șapte ani, are „36" de ani. Foarte bine. Formularul e completat propria manu, deci s'o credem pe cuvântul scris. Dar în rubrica următoare notează, tot propria manu, că domnia sa predă în școală tot de „36" ani. Precoce pruncie și veche profesoară!

Ne întrebăm cum nu s'a interesat secția de învățământ raională și cea regională de asemenea „fenomen"? Il are, îl recunoaște prin iscălitura de pe adresa de trimitere a formularelor și îl ține ascuns. Rău face!

Și încă un caz, dintre altele, de acelas ordin. Din formularele trimise de raionul Brănești, reese că tovarășa Petrescu Eugenia, deși e profesoară în toată legea, are doar frageda vârstă de... „4" ani. Scrie acolo, în rubrică, alb pe negru, folosind propria-i mână și propria-i putere de a socoti anii...

Citind acel „4" pe care l-a scris profesoara în rubrica vârstei din formular, și dacă o crezi pe cuvânt, ești ispitit să te întrebi: cum s'a îndurat secția raională Brănești să numească profesoară o fetiță de patru ani? Nu era mai bine să o trimeată la grădiniță?

Uite așa, dacă le lași de capul lor, niște simple formulare statistice îți pot juca unele renghiuri că ajungi de pomină.

Veți zice: scăpări din vedere.

Intrebăm: cum să nu scapi din vedere un lucru pe care nici nu te-ai gândit să-l vezi?

Că, după câte bănuim, secțiile de învățământ respective au înaintat Ministerului formularele așa cum le-au primit de pe teren. S'au ostenit doar să le prindă cu câte un ac să nu se risipească și le-au întovărășit cu câte o adresă, bine iscălită și parafată, să nu le fie urât pe drum. Incolo, ce-o da târgul și norocul. S'o descurca el serviciul evidență, cum o știi. Chiar dacă formularele prezintă „fenomene" de talia celor de mai sus.

R. T.

Note politice externe

Ceeace caracterizează comportarea protagoniștilor „diplomației totale" este o contradicție deșănțată atât în vorbele cât și în acțiunile lor, precum și între vorbele și acțiunile lor. Ei au ajuns să afirme azi ceeace negau eri și vor nega mâine ceeace afirmă astăzi, fiind lipsiți de orice jenă și de orice scrupul. Această cinică inconsecvență a putut fi constatată, în toată hidoșenia ei, cu prilejul tratativelor în vederea convocării Consiliului Miniștrilor de Externe ai celor patru puteri.

Când în Noembrie trecut, Uniunea Sovietică a propus guvernelor Statelor-Unite, Angliei și Franței întrunirea Consiliului menționat, pentru examinarea problemei demilitarizării Germaniei, ce s'a întâmplat? Luni de zile, într'o serie de note succesive adresate guvernului sovietic, cele trei puteri imperialiste au pretins că subiectul de discuție propus de U.R.S.S. este „prea limitat" și că, pentru a se ajunge la o „veritabilă destindere internațională", ordinea de zi ar trebui să includă și examinarea altor cauze ce stau la origina actualei încordări mondiale. Deși era evident că prin această argumentare guvernele celor trei puteri apusene urmăreau să evite discutarea în primul rând a demilitarizării Germaniei, guvernul sovietic, doritor să discute toate cauzele, a admis extinderea obiectivelor întrunirii quadripartite, dovedind astfel din nou voința sa de înțelegere, colaborare și pace. Și astfel, s'a ajuns la ținerea conferinței preliminare a celor patru adjuncți, care și-au început lucrările la 5 Martie, în „Palatul Roz", dela Paris.

Ori, din nou, ce s'a întâmplat? In loc de a îngădui dintr'un început înscrierea pe ordinea de zi a Consiliului Miniștrilor a tuturor cauzelor adevărate ce au provocat și provoacă prezenta tensiune mondială, cu chiu și vai reprezentanții celor trei guverne imperialiste au acceptat, în decursul celor trei luni scurse, înscrierea unora dintre aceste cauze, respingând însă cu încăpățânare includerea altora foarte însemnate — anume existența Pactului Atlantic și a bazelor militare americane din Europa și Orientul-Apropiat. Așa dar, cu toate că chiar ele înșile, în repetate rânduri, au preconizat extinderea platformei de discuții, guvernele celor trei puteri occidentale refuză să permită includerea pe agenda Consiliului a cauzei cauzelor încordării actuale, căci nu mai este astăzi nici un secret pentru nimeni că Pactul Atlanticului și bazele militare yankee au țeluri esențialmente agresive, fiind orientate împotriva U.R.S.S. și a democrațiilor populare. Și ceeace este și mai revelator este că reprezentanții lor dela „Palatul Roz" au refuzat să includă această problemă principală chiar și în anexa la ordinea de zi, ca un punct asupra căruia nu s'a căzut de acord.

Mai mult: în notele lor, remise guvernului sovietic la 31 Mai a.c., cele trei guverne apusene au încercat o nouă manevră în scopul de a face să se creadă că ele doresc realmente întrunirea Consiliului. Astfel, ele au propus ca cei patru miniștri de externe să se întrunească la Washington, la 23 Iulie, pe baza uneia dintre cele trei variante ale ordinei de zi anterior prezentate de ele și dintre care niciuna nu conține chestiunea privitoare la Pactul Atlanticului și la bazele militare americane. In acest mod, protagoniștii „diplomației totale" au crezut că pot transfera asupra U.R.S.S. responsabilitatea pentru eșecul convorbirilor quadripartite. Din nou, însă, s'au înșelat: guvernul sovietic a precizat, într'adevăr, în nota sa de răspuns din 4 Iunie, că U.R.S.S. consideră necesară și utilă convocarea „cât mai grabnică" a Consiliului Miniștrilor de Externe „pentru a discuta cele mai importante chestiuni privitoare la lichidarea situației încordate în Europa și la întărirea păcii". Totodată, guvernul sovietic consideră inoportun să se întrerupă lucrările conferinței adjuncților dela „Palatul Roz" și afirmă că este gata să trimită pe reprezentantul său la Conferința quadripartită dela Washington, deîndată ce adjuncții vor fi rezolvat în sens pozitiv includerea pe ordinea de zi a chestiunii Pactului Atlantic și bazelor militare americane, „ca punct asupra căruia nu s'a căzut de acord".

Uniunea Sovietică, nedesmințit credincioasă politicii ei statiniste de pace și înțelegere internațională, dorește întrunirea Consiliului Miniștrilor de Externe pentru a examina toate principalele probleme privind asigurarea păcii. Este, prin urmare, rândul celor trei puteri occidentale de a declara dacă sunt de acord cu o asemenea întrunire. Cât despre opinia publică mondială ea sprijină activ teza sovietică, — mijloc de promovare a păcii și colaborării între țări.

Alegerile municipale care s'au ținut, zilele trecute, în Nordul și Centrul Italiei, au constituit un eveniment de mare însemnătate mondială. Intr'adevăr, aceste alegeri au depășit, de departe, obișnuitele controverse administrative locale, ele fiind purtate, după cum a recunoscut însuși Radio-Londra, pe platforma „pentru sau contra Pactului Atlantic". Cu prilejul acestui scrutin, majoritatea alegătorilor au pus un NU hotărît reacțiunii războinice italo-americane.

In ciuda sforțărilor ministrului de Interne și agenților de presă imperialiste, pentru a măslui adevărul, faptele arată că blocul forțelor populare condus de comuniști a câștigat, în raport cu precedentele alegeri, un număr considerabil de voturi. In mai toate circumscripțiile din cele două regiuni ale Italiei, cu toată prezența formidabilă exercitată de Vatican, poliție, patronat și ocupanții americani, partidele guvernamentale și, în special, democrații-creștini ai lui De Gasperi au pierdut un număr foarte mare de sufragii. Aceasta este realitatea, iar alegerile municipale ce se vor desfășura în celelalte regiuni ale Italiei, în zilele următoare o vor confirma pe deplin.

Pentru aventurierii ce conduc Statele Unite, rezultatele alegerilor municipale italiene reprezintă o înfrângere serioasă, pe care nici un trucaj electoral nu o poate masca. Cu multe săptămâni în urmă, „experții" Departamentului de Stat dădeau ca „sigură" sdrobirea comuniștilor și a socialiștilor de stânga în respectivele alegeri — înfrângere care trebuia să demonstreze contribuabililor americani... eficacitatea planului Marshall. In plus, această „sdrobire" mai trebuia să ofere o „prefață pilduitoare" pentru corpul electoral francez, care urmează să voteze la 17 Iunie crt. Ori, în loc de a eși înfrânt, blocul popular condus de comuniști a ieșit mult mai întărit, demonstrând că poporul italian refuză de a se lăsa antrenat într'un nou masacru mondial, urzit de imperialiștii de peste Ocean.

Insemnătatea acestei victorii pentru lagărul păcii este considerabilă. Comentând cu amărăciune înfrângerea lui De Gasperi, pe care frauduloasa sa lege electorală nu l-a putut salva, ziarul reacționar „Manchester Guardian" scrie că „alegerile din Italia arată că fără o politică de progres economic și social, nu se mai pot obține voturile masselor" și că, în această privință, „rezultatele scrutinului municipal din Italia constitue un avertisment". Se poate, într'adevăr, falsifica un scrutin; după cum s'a remarcat, însă, este imposibil să trucheзi un câmp de bătăiie. In război nu luptă decât cei ce vor să lupte. Și poporul italian a dovedit, concret, că este ferm hotărît să nu lupte pentru interesele imperialiștilor americani, ci pentru propriile lui interese care sunt de nedesligit de cauza păcii.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26. Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA „Scrisul Liber", Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 6. Telefon: 4.92.96. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni, 130 lei; instituții anual, 500 lei.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL III Nr. 115 | 4 PAGINI 5 LEI | JOI 14 IUNIE 1951

In acest număr:

● Experiența anului încheiat — reazim pentru desvoltarea muncii de viitor (pag. 1-a).

● In preajma examenului de stat, de **Virgil Ioanid**, membru supleant al C. C. al U.T.M. (pag. 1-a).

● Unele probleme ale metodicii de predare a limbii ruse în școlile române de **A. A. Gorțevschi**, profesor la Institutul de limbă și literatură rusă „Maxim Gorki" (pag. 2-a).

● Aprecierea cunoștințelor studenților (Pag. 2-a).

● In fața hărții pământului, (pag. 2-a).

● Toată grija pentru organizarea cursurilor de vară I.C.D. (pag. 3-a).

● Otrăvirea conștiinței copiilor în America (pag. 4-a).

● FOILETON: „N'are"... (pag. 4-a).

● Note politice externe (pag. 4-a).

Experiența anului încheiat — reazim pentru desvoltarea muncii de viitor

Incheiem încă un an în munca de învățământ, încă un an în care școala noastră, încadrându-se în ritmul general de desvoltare a țării spre socialism, înregistrează numeroase succese.

Cu sprijinul permanent al Partidului, folosind bogata și valoroasa experiență sovietică, în cursul acestui an școlar învățământul nostru s'a ridicat pe o treaptă mai înaltă. A crescut nivelul ideologic și profesional al cadrelor didactice, a crescut nivelul științific al predării. In marea lor dragoste pentru școală, pentru copiii Patriei noastre, Partidul și Guvernul au creat condiții care să asigure o cât mai bună funcționare a școlilor, fapt care îngăduie ca anul acesta să avem absolvenți mai temeinic pregătiți, capabili să muncească cu devotament pentru împlinirea sarcinilor din Planul nostru de Stat, capabili să lupte cu înflăcărare pentru cauza clasei muncitoare, să apere cu dârzenie pacea.

Incheiem în curând încă un an de muncă și de luptă pentru înflorirea și progresul continuu al școlilor noastre de toate categoriile. Ne-au trebuit cadre didactice bine pregătite, ne-au trebuit localuri de școală spațioase și luminoase, ne-au trebuit laboratoare de fizică și chimie, muzee de științe naturale, ne-a trebuit material didactic. Altfel, lecțiile noastre ar fi fost lipsite de viață, lipsite de interes, seci, fără temeinicie. Și în anul acesta, ca și în anii trecuți, învățătorii și profesorii noștri atașați de popor și cauzei clasei muncitoare au învins prin dârzenia și hotărîrea lor unele greutăți în ce privește orientarea lor ideologică și profesională, cât și greutăți în ce privește asigurarea condițiilor obiective de lucru.

Mulți învățători și profesori, diriginți și directori de școli, inspectori raionali și regionali au depus o muncă deosebită pentru progresul școlii. Mulți din ei au aplicat în mod creator experiența școlii sovietice. Mulți au venit cu metode noi de lucru pe tărâmul activității instructiv-educative. Roadele muncii lor se văd mai bine ca oricând acum, după încheierea cursurilor. Ele constitue proba practică de verificare a întregii munci didactice de un an. Rezultatele lor trebue să ridice în fața învățătorilor și profesorilor noi probleme. Pentru aceasta însă este necesar un studiu amănunțit și profund asupra felului cum s'a desfășurat activitatea instructiv-educativă a școlii. Trebue ca la sfârșitul anului școlar să analizăm temeinic realizările și lipsurile, să cunoaștem cauzele acestora.

Nu trebue uitat că învățămintele scoase din munca anului școlar parcurs sunt de mare folos atât școlii, învățătorului sau profesorului respectiv, cât și forului școlar superior care având o imagine cât mai exactă a învățământului nostru, a realizărilor și lipsurilor procesului instructiv-educativ în școală, va izbuti mult mai ușor să găsească formele de muncă și mijloacele necesare care să asigure mersul mereu înainte al școlii noastre. Este știut că un mijloc principal de informare al Ministerului Învățământului Public sunt rapoartele prezentate de inspectorii generali, de șefii secțiilor de învățământ regionale și raionale. Este știut că la rândul lor secțiile de învățământ folosesc pentru studierea desvoltării învățământului în raionul sau regiunea respectivă, nu numai observațiile propriilor lor inspectori, dar și rapoartele directorilor de școli pe care aceștia le întocmesc la încheierea unei etape de muncă. Raportul școlii privind activitatea de un an reprezintă deci materialul de bază pentru aprecierea activității desfășurate. Tocmai deaceea raportul de sfârșit de an al fiecărei școli trebue să oglindească situația reală a muncii din școala respectivă, să analizeze felul în care au fost îndeplinite obiectivele principale ale învățământului din acest an.

Pe lângă problemele de școlarizare și acelea strâns legate de asigurarea unor cât mai bune condiții materiale pentru funcționarea școlilor, în atenția Ministerului Învățământului Public și a direcțiilor și serviciilor de învățământ dela celelalte departamente au fost și problemele privind ridicarea nivelului procesului de învățământ, în deosebi a problemelor privind ridicarea nivelului predării la obiectele de învățământ de importanța limbii române, limbii ruse, matematicii, fizicii, științelor naturale, electricității, tehnologia materialelor, mecanica, etc.

Anul acesta, școala a legat și mai mult învățământul de nevoile practice ale economiei și culturii noastre, a întărit și mai mult activitatea pe tărâm educativ, a întărit și mai mult dragostea elevilor față de Patrie, față de clasa muncitoare și de Partidul ei.

Eforturi serioase au trebuit să depună învățătorii și profesorii pentru lichidarea analfabetismului în țara noastră, pentru răspândirea științei și culturii în massele largi populare.

Pentru a asigura realizarea acestor sarcini a fost necesară intensificarea muncii pentru ridicarea nivelului profesional al cadrelor didactice, au fost necesare eforturi pentru însușirea metodelor noi de predare, pentru completarea cunoștințelor cu ultimele cuceriri ale științei și tehnicii.

In analiza muncii de un an va fi prin urmare absolut necesar să se aibă în vedere în primul rând obiectivele specifice acestui an școlar, în special problemele privind ridicarea și asigurarea unui înalt nivel al procesului de învățământ. In acest scop învățătorii, profesorii, diriginții și directorii își vor înmănunchia observațiile culese în cele două semestre precum și în timpul examenelor și le vor discuta în cadrul unui consiliu pedagogic de încheiere a anului școlar. Este de recomandat ca datele, observațiile să privească întreaga activitate a școlii, începând cu pregătirea profesorilor pentru lecții, cu modul cum și-au întocmit planurile de lecții, cum și-au asigurat desfășurarea normală a acestora (prin pregătirea materialului didactic, a materialului demonstrativ, a laboratorului, atelierului sau muzeului de științele naturale, etc.) până la asigurarea școlii cu combustibil, furnituri de cancelarie, etc.

Este necesar, să se facă mai întâi o apreciere generală a directorului și colectivului pedagogic asupra felului cum s'a desfășurat munca școlii, fără a pierde din vedere grija de a concretiza succesele și deficiențele muncii prin exemple reale, de a scoate în evidență cauzele acestora. Un accent deosebit va trebui pus pe cercetarea metodelor și procedeelor învățătorilor, profesorilor, diriginților și directorilor, fie că este vorba de munca instructiv-educativă, fie că este vorba de munca administrativă. Este necesar ca forurile școlare superioare să cunoască metodele și procedeele care au dat bune rezultate în ce privește învățătura elevilor, să cunoască mijloacele prin care unii învățători au realizat o bună frecvență la primele patru clase elementare sau la cursurile de alfabetizare, o bună disciplină școlară. Să cunoască metodele și procedeele care au dus la situații defavorabile în predarea unuia sau altuia din obiectele de învățământ. Din acelaș punct de vedere va trebui să fie privită și contribuția organizațiilor de tineret sau a organizațiilor de massă.

Deosebit de folositor este ca în înregistrarea muncii acestui an școlar, orice afirmație sau apreciere să fie ilustrată prin exemple concrete, iar dacă este vorba de metode și procedee didactice inovatoare în muncă este recomandat ca acestea să fie amplu descrise.

Analiza muncii dela sfârșitul anului școlar este bine să fie privită și în comparație cu situația școlară la sfârșitul anului școlar 1949-1950, astfel încât să rezulte, cu toată claritatea, creșterea nivelului învățământului nostru în acest an. Exemplele folosite trebue să fie bine alese și pe cât mai caracteristice. Așa, de pildă, directorul nu va vorbi despre felul cum au decurs în general lecțiile la care a asistat. El va descrie dimpotrivă numai pe acelea care vor ilustra concluzia lui în ce privește creșterea sau scăderea calității predării obiectului respectiv. Este necesar în acelaș timp ca din analiza finală să rezulte specificul fiecărui tip de școală. Trebue să se renunțe la sistemul de a prezenta numai aspecte generale ale învățământului. De pildă, școlile pedagogice vor trebui să insiste asupra organizării practicii pedagogice, asupra procedeelor folosite pentru pregătirea viitorilor învățători, liceele serale vor arăta specificul muncii lor în ceeace privește organizarea procesului de învățământ, metodele proprii acestui tip de școală, la fel în ce privește celelalte tipuri de școli medii, în deosebi școlile medii tehnice.

Din analiza directorului trebue să rezulte diferite aspecte ale muncii din școală privind atât metodele folosite cât și rezultatele obținute. Directorul va analiza și propria sa activitate, desvăluind părțile ei pozitive și negative și arătând care a fost rolul său în conducerea școlii, în îndrumarea colectivului didactic, în mobilizarea acestuia pentru realizarea sarcinilor instructiv-educative ale școlii. Datele privind munca școlii în cursul anului care se încheie vor trebui prezentate într'o formă concisă și clară, evitându-se amănuntele inutile .

Analizând în mod conștiincios întreaga activitate a școlii și întocmind raportul de sfârșit de an în spirit critic constructiv, învățătorii și profesorii, diriginții, directorii și inspectorii școlari vor putea descoperi lipsurile din munca lor. Pornind de aici, ei vor putea găsi cauzele acestor lipsuri și, desigur, mijloacele care vor trebui folosite pentru îmbunătățirea muncii didactice. Analiza muncii desfășurate în cursul anului trecut trebue să fie făcută pe baza criticii și autocriticii, pe baza unei înalte principialități în aprecierea activității analizate. In acelaș timp, experiența anului trecut va pune în lumină părțile pozitive ale muncii școlare dela clasă și din afară de clasă, procedeele și metodele bune ale unora din organele noastre școlare care au obținut rezultate remarcabile în ce privește instrucția și educația elevilor noștri, procedee și metode care, generalizându-se, vor îngădui învățământului nou și însemnate succese.

Analiza muncii dela sfârșitul anului școlar, întreprinsă cu grijă și pricepere va fi totodată calea cea mai potrivită care va înlesni cadrelor didactice ale fiecărei școli să aibă în față o situație cât mai clară și exactă a stării învățământului la școala respectivă. Faptul acesta va îngădui, ca în noul an școlar, învățătorii și profesorii, diriginții și directorii să-și întocmească planul general de lucru pe baza realității, ceeace îi va face să aibă în vedere, în primul rând, lipsurile în ceeace privește cunoștințele și deprinderile elevilor din anul școlar trecut. De acelaș mare folos va fi analiza muncii dela sfârșitul anului școlar și pentru organele școlare superioare, începând cu secțiile de învățământ ale Sfaturilor Populare și terminând cu Ministerul Învățământului Public și serviciile și direcțiile de învățământ dela celelalte departamente.

Analiza muncii de sfârșit de an și întocmirea dării de seamă a acestei munci este, prin urmare, o muncă de mare răspundere pentru orientarea învățământului nostru în viitor. Tocmai deaceea ea trebue pregătită cu grijă, pricepere și îndemânare. In felul acesta, experiența anului care se încheie devine reazim puternic în munca de viitor.

CU PRILEJUL EXAMENELOR

Profesorii, elevii și studenții și-au manifestat din nou atașamentul lor pentru cauza păcii

★

Tot mai puternică devine lupta întregului nostru popor pentru apărarea păcii. Semnarea Apelului pentru încheierea unui Pact al Păcii de către milioanele de oameni cinstiți și iubitori de pace din țara noastră a dovedit limpede dorința lor fierbinte de a menține și de a consolida pacea. Oamenii muncii din țara noastră își dovedesc prin fapte hotărîrea de a întări aceste semnături, de a lupta pentru înflorirea Patriei noastre, factor activ în lagărul păcii. Alături de întreg poporul, oamenii muncii din învățământ își aduc și ei aportul, prin lupta dusă pentru educarea unei generații de oameni conștienți și pregătiți pentru construcția socialistă în țara noastră, pentru apărarea păcii în lumea întreagă.

Examenele care se desfășoară astăzi arată limpede că drumul pe care se îndreaptă elevii școlilor noastre este drumul socialismului și al păcii. Cunoștințele temeinice pe care și le însușesc elevii în școala noastră nouă vor fi puse mâine în slujba poporului, în slujba construirii unui viitor luminos și fericit.

La examenul de limba maternă (maghiară) la clasa VII-a a Școlii Elementare Nr. 2 din comuna Râșnov — regiunea Stalin, unul dintre elevi își arăta cu căldură dorința de a urma școala medie tehnică metalurgică, arătând că vrea să devină tehnician, pentru ca să contribue și el la realizarea primului nostru Plan Cincinal, la lupta pentru construirea socialismului. Dorința lui era să ajungă să lucreze în sectorul industriei transporturilor, la uzinele „Steagul Roșu" din Orașul Stalin.

Preocupări sănătoase, dorința de a contribui la îndeplinirea și depășirea planului nostru de construire a unei vieți pașnice și fericite, de a contribui la întărirea capacității de muncă și de apărare a poporului muncitor — iată ce frământă pe elevii școlilor noastre. Și aceasta este o chezășie sigură că în țara noastră încercările imperialiștilor de a întuneca perspectivele tineretului nostru sunt sortite eșecului.

Examenele dela sfârșitul acestui an școlar sunt o nouă dovadă a contribuției puternice a școlii și a cadrelor noastre didactice la lupta pentru pace a întregului popor.

CONSTANTIN NUȚU
șeful secției de învățământ
a regiunii Stalin

Incă un examen luat, încă o victorie câștigată pe frontul desvoltării culturii noastre noi, pe frontul științei puse în slujba apărării păcii

★

Campania de strângere a semnăturilor pe Apelul pentru un Pact al Păcii a coincis la noi cu perioada pregătirii examenelor de sfârșit de an, cu examenele prin care noi, elevii am cules roadele muncii dusă într'un an de zile. Impreună cu toți oamenii iubitori de pace din lumea întreagă, elevele școlii noastre, viitoare educatoare ale tinerei generații a Patriei, dorim fierbinte pacea și suntem hotărîte s'o apărăm până la capăt. Iar examenele au măsurat capacitatea, dragostea noastră de muncă, felul în care am înțeles să ne întărim semnătura pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

In clasa instructoarelor de pionieri, la examenul de instructaj, eleva Eugenia Stanciu a legat temeinic subiectul ei, „Metodele muncii cu pionierii", de lupta pentru pace, arătând hotărîrea ei de a munci în așa fel încât fiecare copil care poartă cravată roșie să crească un apărător dârz al păcii. Lecțiile practice ținute de elevele anului IV, care peste două luni vor fi învățătoare au arătat cu câtă pricepere pedagogică știu ele să se apropie de copiii din care trebue să crească viitorii cetățeni ai Patriei noastre pașnice. Lecția de istorie ținută de eleva Cleopatra Botez cu subiectul „Luptele din Februarie 1933" a dovedit că eleva știe limpede cum trebue desvoltat la copii atașamentul față de lupta clasei muncitoare și a Partidului ei pentru apărarea păcii. Felul în care s'au prezentat elevele anului IV la proba orală de limba română a arătat de asemenea cunoașterea politicii Partidului nostru pentru promovarea unei culturi care să devină parte integrantă din lupta clasei muncitoare pentru construirea omului nou, luptător pentru socialism, pentru pace.

Astfel am arătat noi hotărîrea noastră de a face din școală, din învățământ, o puternică armă în lupta generală pentru construirea socialismului și pentru apărarea celui mai de preț bun al întregii omeniri — PACEA.

VERA GRIGOROIU
eleva în anul IV al Școlii Pedagogice
de Fete Nr. 1 din București

★

Intrând în sesiunea examenelor, studenții Facultății de Pedagogie și Psihologie a Universității „C. I. Parhon" din București fac un pas înainte pe drumul însușirii temeinice a învățăturii, cu ajutorul căreia devin constructori ai socialismului și întăresc rândurile apărătorilor păcii.

In primele zile studenții anului I s'au prezentat la examene de marxism-leninism iar studenții anului II la examenul de Istoria Pedagogiei. Constatările făcute în primele zile de examen stau mărturie că însușirea materiei s'a îmbinat cu o justă aplicare a învățăturii marxist-leniniste la realitățile construirii socialismului la noi în țară, ale luptei pentru pace în lumea întreagă.

Conștienți de primejdia care amenință omenirea din partea imperialismului american și englez studenții au căutat cu perseverență să se înarmeze în lupta pentru înlăturarea acestei primejdii. Ei au muncit cu dârzenie pentru dobândirea unor cunoștințe științifice, pentru cunoașterea legilor de desvoltare a societății, pentru însușirea celei mai înaintate științe pedagogice, pedagogia sovietică, armă sigură în lupta lor viitoare de educare a unor noi apărători ai păcii.

Studenții și profesorii noștri știu că asupra muncii lor se îndreaptă atenția și dragostea poporului muncitor. Ei vor dovedi că merită încrederea ce le-o acordă oamenii muncii. Obținând mereu noi succese în învățătură, studenții, ajutați de profesori, vor deveni cadre pedagogice de înaltă calificare, capabile să crească o tânără generație de oameni culți, cinstiți, hotărîți în lupta pentru făurirea orânduirii socialiste în țara noastră, în lupta pentru zdrobirea oricărei încercări de sugrumare a democrației, a libertății, a păcii. Prin aceasta, studenții și profesorii Facultății noastre își arată acum, în perioada încheierii anului universitar, voința lor de a deveni luptători tot mai activi pentru pace.

ANA STANCIU
șef de lucrări la Facultatea de Pedagogie-Psihologie a Universității „C. I. Parhon" din București

EXAMENELE LA INSTITUTUL POLITEHNIC DIN IAȘI

La Politehnica din Iași, examenele s'au început într'o atmosferă de muncă entuziastă, în care fiecare student și fiecare profesor culege roadele străduinței unui întreg an școlar.

Organizate din vreme, examenele se desfășoară sub directa răspundere a șefilor de catedră, sub îndrumarea și controlul decanilor, a directorului de studii și a rectorului. Despre buna desfășurare a examenelor se preocupă, deasemeni, atât organizația de partid, conducerea Institutului cât și U.T.M. și sindicatul. Printr'o vie agitație, cuprinzând popularizarea fruntașilor la învățătură, criticând pe cei nepăsători prin caricaturi la gazeta de perete, afișând procentajul frecvenței la lecțiile de repetare a materiei, s'a reușit să se obțină la examene rezultate mult mai bune ca în anul trecut.

Aceasta s'a putut vedea atât la lucrările scrise cât și la examenele orale. Până acum majoritatea studenților au răspuns bine la examenul de instalații industriale, de tehnologia organică, de fundații.

La Facultatea de Chimie Industrială, studenții anului II, la cursul de chimie-fizică, au făcut foarte bune lucrări de laborator. La oral, studenți fruntași ca: Moscu Gheorghe a tratat amplu și legat de practică tema: „Legea gazelor perfecte aplicată la soluțiile diluate"; studenta Morosanu Livia a arătat care este valoarea teoretică și practică a legii a doua a termodinamicei, iar studenta Apostol Aglaia s'a preocupat de valoarea parahorului în analiza compoziției petrolului. Tovarășul conferențiar Gh. Burlacu a urmărit cu mult interes și cu deosebită atenție răspunsurile studenților. La acest obiect s'a muncit pentru ca studenții să dobândească o pună pregătire teoretică, legată strâns cu practica, spre a se crea patriei cadre de specialiști care vor ajuta la desvoltarea industriei noastre socialiste pusă în slujba păcii.

La examenul de algebră superioară la anul II al Facultății de Mecanică a asistat și tovarășul decan, care s'a interesat îndeaproape de pregătirea studenților, de răspunsurile pe care le dau în examen, intervenind cu întrebări ajutătoare, pentru a se da răspunsuri cât mai bune. Au fost apreciate ca foarte bune răspunsurile studentului Iliescu Ilie. Studenții s'au folosit foarte mult în pregătirea materiei pentru examen de lucrările academicianului sovietic N. N. Luzin.

Mai greu au mers, până acum, examenele la anul II Drumuri. Totuși munca stăruitoare a cadrelor didactice și a studenților Politehnicii din Iași face ca examenele să se bucure de un înalt nivel științific și să se țină într'o atmosferă de credere, de optimism.

In preajma examenului de stat

de VIRGIL IOANID
membru supleant al C.C. al U.T.M.

In curând, în instituțiile de învățământ superior ale țării noastre se vor prezenta în fața comisiilor examinatoare numeroși absolvenți, candidați la Examenul de Stat. Ei vor păși în fața comisiilor de examinare cu încredere în cunoștințele lor, mândri de a termina cursurile și lucrările practice ale învățământului superior în condițiile noi, create de regimul de democrație populară din țara noastră.

In trecut, corupția și nepotismul, desinteresul și bunul plac, atât al examinatorilor cât și al examinaților, constituia o caracteristică a licenței. Mai mult decât atât, licența însemna o simplă formalitate, o trambulină pe care absolventul unei facultăți, indiferent de calitatea și cantitatea bagajului său de cunoștințe, o folosea numai pentru a obține mult dorita „patalama", diploma care-i permitea, în cazul în care provenea din clasele exploatoare să ocupe un „post ușor" dar bine plătit, iar altfel îl silea ani de zile să rămână șomer sau să muncească într'un domeniu fără niciun fel de contingență cu studiile sale anterioare.

Examenul de Stat reprezintă verificarea întregii munci de învățătură a studentului, a cunoștințelor sale de cultură generală și de specialitate și, în acelaș timp, a măsurii în care, însușindu-și concepția despre lume și societate, a clasei muncitoare, el este în stare să o pună ca bază a întregii sale activități în viitor.

Absolvenții de astăzi știu că le sunt asigurate locurile de muncă în care, folosind din plin înalta lor calificare, vor putea să-și pună cunoștințele în slujba poporului muncitor.

Candidații la Examenul de Stat se prezintă în fața comisiilor conștienți de rolul important care revine tehnicienilor, profesorilor, specialiștilor în toate domeniile, conștienți de răspunderea pe care o poartă în fața întregului popor pentru rezultatele pe care le vor obține.

In zilele care mai rămân până la prezentarea candidaților în fața comisiilor, formate din cei mai de seamă specialiști în diferitele domenii ale științei, se desfășoară ultimele pregătiri. Bibliotecile și sălile de lectură sunt din plin folosite, consultațiile și discuțiile dintre candidați și profesori sunt mereu mai rodnice.

Pentru organizarea unei cât mai bune pregătiri a candidaților pentru Examenul de Stat și pentru asigurarea justei desfășurări a acestui examen, conducerile instituțiilor de învățământ superior primesc întregul sprijin al organizațiilor U.T.M.

In rândurile Uniunii Tineretului Muncitor au crescut în anii din urmă numeroși studenți care astăzi se prezintă la Examenul de Stat. In multilaterala activitate a U.T.M.-ului, fiii poporului muncitor aflați pe băncile universităților își desvoltă și își completează în mod fericit aptitudinile și cunoștințele însușite în procesul de învățământ, învață să fie cetățeni devotați ai Patriei noastre, gata oricând să dea tot ce au mai bun pentru cauza fericirii poporului nostru.

In munca concretă de zi cu zi, organizațiile U.T.M. din institutele și universitățile noastre au dus o largă acțiune de îmbunătățire a nivelului de învățătură al studenților din ultimii ani. Nu puține au fost cazurile studenților utemiști care au fost criticați pentru unele manifestări de neglijență față de învățătură. S'a desfășurat o susținută muncă de convingere a studenților din ultimul an de a se prezenta în număr cât mai mare la sesiunea Examenului de Stat.

Cu toate realizările obținute, nu putem să trecem cu vederea unele lipsuri existente încă în ceeace privește pregătirea absolvenților. Nu a fost suficient combătută atitudinea unor absolvenți care mai consideră că pregătirea acestui examen se poate desfășura sub forma unei campanii.

Trebue folosite toate metodele pentru a arăta studenților că pregătirea pentru Examenul de Stat începe din prima zi a cursurilor anului I. Pentru studentul care învață zi de zi cu perseverență și îndeplinește toate obligațiile prevăzute în planul de învățământ, Examenul de Stat se transformă în încununarea firească a muncii planificate pe care a dus-o în decursul școlarității sale și îi îngăduie să obțină rezultate din cele mai bune.

Trebue de asemenea combătută atitudinea de superficialitate de care dau dovadă unii dintre candidați, care merg pe linia greșită a mulțumirii de sine, urmărind doar să obțină nota limită de trecere. Această atitudine trebue combătută cu toată asprimea și hotărîrea deoarece reprezintă rămășițele vechii mentalități a îndeplinirii de mântuială a îndatoririlor ce revin fiecăruia.

In timpul scurt care mai rămâne până la începerea Examenului de Stat, organizațiile U. T. M. vor da sprijinul conducerilor instituțiilor de învățământ superior pentru a înlătura neajunsurile existente, pentru a mobiliza massa candidaților la o cât mai bună pregătire și prezentare la examen. Candidații la Examenul de Stat trebue înconjurați cu grijă și atenție tovărășească. Este necesar să li se asigure cele mai bune condiții de viață și de muncă, astfel încât să li se creeze toate condițiile pentru o cât mai bună pregătire.

Nu încape nicio îndoială că Examenul de Stat din sesiunea de vară a anului 1951 va însemna un pas înainte pe calea consolidării învățământului superior din Patria noastră, pe calea creșterii nivelului de cunoștințe teoretice și practice ale absolvenților. Nu încape nicio îndoială că Examenul de Stat din această sesiune va fi, prin rezultatele obținute, o sărbătoare a învățământului superior din țara noastră.

Pregătiri pentru noul an școlar la canalul Dunăre-Marea-Neagră

Pentru a asigura din vreme condițiile necesare deschiderii noului an școlar, divizia de învățământ a Canalului Dunăre—Marea Neagră a întocmit planul tuturor activităților ce se vor desfășura în acest scop în timpul vacanței. Până la 1 Iulie vor fi întocmite devizele necesare reparațiilor pentru toate localurile de școală, astfel ca întreprinderea de construcții a regiunii Constanța să poată începe lucrul. Reparațiile vor fi gata până la 20 August și tot până la această dată vor fi terminate lucrările de finisaj la cele două construcții de școli noi dela Poarta Albă și Năvodari. Acolo unde reparațiile vor fi mici, ele vor fi executate cu posibilități locale.

La Poarta Albă, divizia de învățământ a primit în folosință o clădire necesară pentru instituțiile preșcolare, iar pentru școală este în curs de amenajare o altă clădire. De asemeni, la Cernavodă se vor construi cinci săli de clasă care, în afară de localurile existente, vor asigura buna funcționare a școlilor din localitate. Pe șantierele Ovidiu, Medgidia și Mircea Vodă, unde vor lua ființă unități școlare noi, se vor amenaja o serie de baracamente necesare sălilor de clasă.

Internatele dela Cernavodă, Medgidia și Valea Neagră vor fi desvoltate pentru a cuprinde cu 120 de elevi mai mult decât au primit în anul acesta. Instituțiile preșcolare din zona Canalului vor primi mobilier nou: 80 măsuțe, 300 scăunele, dulapuri, etc. Pentru căminele ce se vor înființa la Medgidia și Ovidiu s'au prevăzut în plan paturile, cazarmamentul și vesela necesară. Se vor construi pentru școlile elementare 200 bănci, 330 de mese pentru sălile de clasă, 700 scaune, catedre și mese de cancelarie.

Divizia de învățământ s'a străduit să asigure condiții bune de trai cadrelor didactice care vor munci la școlile din zona Canalului. Toate școlile au fost înștiințate ce număr de cadre noi vor primi, pentru ca, împreună cu Sfaturile Populare, să le asigure condiții bune de trai și de muncă.

Recensământul copiilor de șapte ani ca și a celor rămași neșcolarizați la clasele I—IV s'a făcut din vreme. S'au repartizat de pe acum sarcinile de școlarizare, la clasele V—VII, așa încât s'au putut lua din timp măsuri pentru a asigura îndeplinirea planului.

Odată cu încheierea examenelor, școlile din regiunea Canalului vor da o extindere și mai mare pregătirilor pentru noul an școlar, astfel încât să creeze elevilor și cadrelor didactice condiții cât mai bune pentru munca ce o vor începe din nou în toamna viitoare.

Din activitatea unui cerc agrotehnic

Sub conducerea cadrelor didactice dela școala medie tehnică de mecanică agricolă din Giurgiu s'a organizat un cerc agrotehnic menit să contribue la aprofundarea și lărgirea cunoștințelor elevilor căpătate la lecții. Cercul agrotehnic „I. V. Miciurin" a organizat vizionarea în colectiv a filmelor „Grăuntele prețios" și „I. V. Miciurin". Iar în cadrul cercului s'a discutat despre activitatea savanților sovietici Miciurin, Lâsenco, Dokuceaev, Wiliams și Kosticev și s'au organizat două excursii de studii. Totodată s'au făcut recenzii asupra cărților agricole apărute în ultima vreme.

FLORIAN STANESCU
corespondent

=U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ=

Aprecierea cunoștințelor studenților

Examenele constituie o verigă foarte însemnată a procesului pedagogic. În învățământul superior, unde lipsește evidența sistematică a învățăturii, examenele sunt câteodată singura formă de verificare a cunoștințelor dobândite de studenți în decursul unei îndelungate perioade de timp.

Sarcina principală a examenelor este de a da o imagine sigură și obiectivă asupra cunoștințelor studenților. În același timp, examenele sunt o serioasă încercare și pentru profesori și, în ultima instanță chiar, pentru întreg sistemul de organizare a procesului de învățământ. Examenele mai au și o uriașă însemnătate educativă.

La examenele pentru disciplinele istorice, de pildă, este foarte important să se verifice cunoștințele studenților din literatura istorică și din alte izvoare, în special din lucrările clasicilor marxism-leninismului. De aceea, catedra noastră consideră cu totul necesar să lege problemele — dacă aceasta o permite caracterul lor — de cercetările și izvoarele a căror cunoaștere este obligatorie. De exemplu, după întrebarea despre activitatea revoluționară a lui A. I. Herțen se pune întrebarea suplimentară „cum privește V. I. Lenin pe marele revoluționar A. I. Herțen în articolul „In memoria lui Herțen"; după întrebarea despre înfrângerea lui Napoleon, se pune întrebarea suplimentară: „răspunsul lui I. V. Stalin la scrisoarea tovarășului Razin".

Pregătirea amănunțită a biletelor de examen face cu putință ca la baza aprecierii generale a cunoștințelor studentului să fie puse răspunsurile la întrebările de pe bilet. Răspunsurile se pregătesc într'un timp destul de lung (o oră și chiar mai mult) când studentul are posibilitatea să-și reamintească toate cunoștințele, să-și pregătească în amănunțime conținutul, forma și succesiunea răspunsurilor. Ascultând cu atenție răspunsurile, examinatorul își formează o reprezentare destul de completă asupra adâncimii cunoștințelor studentului, asupra culturii lui generale ,etc. Plecând dela aceasta, trebue să recunoaștem ca obligatorie regula metodologică de a asculta până la capăt răspunsurile studenților.

Unii examinatori nu respectă această regulă. Ei întrerup pe student dacă acesta vorbește bine și dă un răspuns complet, pun întrebări suplimentare înainte de sfârșitul răspunsului, îndreaptă greșelile chiar în timpul expunerii, etc. Acești examinatori nu țin seama că răspunsul, cu atât mai mult atunci când este pregătit din timp, reprezintă un întreg logic și unitar asupra căruia nu se poate forma o părere deplină decât dacă el este ascultat dela început până la sfârșit. Întrerupând pe student, examinatorul nu poate fi sigur că sfârșitul răspunsului va fi la un nivel tot atât de înalt ca și începutul, fiindcă deobicei tocmai finalul răspunsului cuprinde concluziile, deci unul din elementele cele mai complexe și mai însemnate ale răspunsului. De aceea se și întâmplă ca un student bun, care s'a pregătit conștiincios pentru răspuns să rămână nemulțumit după examen datorită întreruperii profesorului. Un student care nu se pregătește destul de bine caută totdeauna să „înceapă" bine și așteaptă cu nerăbdare clipa când va fi întrerupt de examinator. In cazul acesta întreruperea răspunsului reduce posibilitatea unei aprecieri obiective a cunoștințelor studentului. Intreruperea este cu totul de nerecomandat atât din punct de vedere pedagogic, cât și din punct de vedere educativ. Intrebările și replicile profesorului rup firul raționamentelor celui examinat, sfărâmă logica răspunsului, fapt care deseori duce la punerea în încurcătură a studenților, în special a celor slabi. Nu se exclude însă nici necesitatea de a interveni în timpul răspunsului dat de student mai ales în cazul când acesta n'a înțeles întrebarea și nu vorbește despre subiectul dat sau dacă, încercând să înduce în eroare pe examinator, studentul începe prea „de departe". Dar toate acestea sunt excepții dela regulă.

Intrebările suplimentare se dau de obiceiu abia după răspunsul la întrebarea principală. Aceste întrebări trebue să fie întrebări suplimentare, strâns legate de întrebarea principală. Intrebările suplimentare se dau de obiceiu în cazurile când studentul a avut scăpări sau inexactități în răspuns, când a expus greșit sau desordonat anumite lucruri esențiale. In acest caz întrebările suplimentare ajută la stabilirea temeiniciei cunoștințelor stăpânite de student și la pregătirea lui metodologică. Experiența ne arată că nu totdeauna studenții stărue asupra caracterizării literaturii și izvoarelor istorice. Intrebările suplimentare de verificare a cunoașterii izvoarelor istorice sunt foarte însemnate.

Unii profesori înclină să pună la examene o mulțime de întrebări suplimentare din diferite capitole ale programei. Câteodată întrebările suplimentare cuprind probleme care în alte bilete de examen figurează ca întrebări principale. De pildă, unei studente i s'au pus următoarele întrebări suplimentare: periodizarea leninistă a mișcării revoluționare din Rusia, reformele lui Kisselef, programele agrare ale lui Pestel și Muariov. Procedând astfel se exclude posibilitatea unor răspunsuri complete și adânci. Studenții în cazul acesta se mărginesc la expuneri elementare. In cel mai bun caz prin aceste întrebări se verifică memoria, nu și înțelegerea procesului istoric, capacitatea și priceperea studentului de a analiza evenimentele istorice.

Numai într'un sigur caz poate fi justificată punerea unela sau a două întrebări suplimentare care să privească probleme importante din alte capitole ale programului: și anume în cazul când răspunsul la întrebarea principală a fost nesatisfăcător. Intrebarea suplimentară dobândește de fapt însemnătatea unei întrebări principale, cu toate particularitățile ei metodologice.

Foarte important, în ce privește examenul este aprecierea justă a răspunsului studentului. Chiar dela primele examene, când studentul abia începe să se familiarizeze cu împrejurările noi, examenele și aprecierile trebue să-l facă să simtă că în învățământul superior există mult mai multe și mai importante cerințe, că pentru a obține o apreciere pozitivă, trebue să lucreze zilnic și perseverent. Notele mari nejustificate de cunoștințele studenților îndeamnă la neconștinciozitate în pregătirea pentru examene și demoralizează pe studenții buni.

Este necesar ca, în momentul când face aprecierea, profesorul să țină seama de toate aspectele răspunsului. La examenele privind disciplinele istorice trebue să se acorde atenție deosebită măsurii în care este însușit materialul faptic, temeiniciei și adâncimii cunoștințelor, gradului de pregătire metodologică a studenților. Trebue să verifice priceperea studenților de a generaliza materialul faptic și să urmărească succesiunea logică a expunerii și limba folosită în expunere. Constatând gradul de însușire a materialului faptic, este important să se controleze dacă studentul îl cunoaște din manual sau dela prelegeri, sau din literatura și izvoarele recomandate. Deosebit de însemnat este să se verifice întrucât cel examinat cunoaște operele clasicilor marxism-leninismului, dacă și-a însușit conștient materialul, dacă înțelege dialectica procesului istoric, dacă este în stare să găsească legăturile cauzale dintre fenomenele istorice, precum și legătura dintre aceste fenomene și evenimentele curente.

Plecând dela toate acestea, se pot stabili cerințe serioase față de toate aprecierile pozitive. La ședința catedrei noastre am ajuns la concluzia că pentru obținerea unei aprecieri pozitive studentul trebue să cunoască și să înțeleagă materialul faptic de bază cuprins în curs, în manual și în cele mai importante lucrări recomandate. Un student care nu cunoaște lucrările de bază ale clasicilor marxism-leninismului, stabilite de programa școlară nu poate pretinde o apreciere pozitivă.

Aprecierea „bine" presupune cunoașterea completă a întregului material prevăzut în programă și o însușire bună și conștientă a acestui material, cunoașterea tuturor izvoarelor recomandate, presupune puterea de orientare liberă în folosirea materialului și capacitatea de a răspunde la unele probleme mai complexe. Un student al cărui răspuns este apreciat cu nota „bine" trebue să știe să folosească pentru analiza faptelor istorice materialul extras din disciplinele metodologice studiate de ei. („Bazele marxism-leninismului", „Materialismul dialectic și istoric", „Economia politică"). Un răspuns apreciat cu „bine" trebue să fie un răspuns bine închegat din punct de vedere logic.

Aprecierea cu calificativul „excepțional" presupune o serie de cerințe foarte serioase atât față de cantitatea cât și față de adâncimea cunoștințelor studentului. Studentul care primește acest calificativ la examene trebue să cunoască deplin și profund bibliografia recomandată, să cunoască amănunțit materialul faptic, să înțeleagă adânc legile istorice. Un răspuns „excepțional" nu trebue să lase niciun fel de îndoială în ce privește logica și corectitudinea limbii.

Studierea metodicii examenelor este o sarcină importantă, a cărei rezolvare contribue cu mult la necontenita ridicare a calității învățăturii în școlile superioare.

N. F. SLAVIN
candidat în științele istorice

Intâlnire între scriitori și eroii operelor lor

La clubul colhozului „Kirov" din raionul Crasnoufimsc a avut loc o adunare extrem de animată. Aici a sosit un grup de scriitori din Sverdlovsc pentru a discuta, împreună cu colhoznicii, piesa lui A. Isetki, consacrată vieții într'un colhoz comasat.

In Urali s'a creat o tradiție ca înainte de a fi pusă în scenă o piesă, să fie în prealabil discutată cu acei care constitue eroii ei. Așa s'a procedat și cu piesa „Drumul celor dintâi", de A. Salânski. Artiștii împreună cu autorul au plecat la minerii din Sâmpa de Sus la mina Gora Vâsocaia și au discutat piesa atât la institutul de mine, cât și cu vestiții mineri Fremenco și Pronicikin, laureați ai Premiului Stalin.

Pe același cale a pășit și scriitorul Isetki, autorul noii piese pusă în scenă de teatrul de dramă din Sverdlovsc. Piesa a plăcut mult colhoznicilor, care au făcut totodată o serie de observații critice.

Piesa lui Isetki a fost analizată și de colhoznicii artelului „Zarea" din raionul Acidsc și de către secretarii organizațiilor de partid din colhozuri.

—o—

Ciclu de conferințe dedicate lui Lomonosov

La Universitatea de Stat „Lomonosov" din Moscova a avut loc tradiționalul ciclu de conferințe științifice dedicate lui Lomonosov.

Aceste conferințe contribue la extinderea cercetărilor științifice în cadrul Universității precum și la cunoașterea de către corpul profesoral a celor mai însemnate lucrări științifice care se fac în diferite facultăți. Eminenți oameni de știință, academicienii Alexandr Nesmeianov și Victor Vinogradov, profesorul Aron Trainin, și alții au prezentat o serie de rapoarte. In programul ciclului de conferințe pe anul 1951 sunt incluse circa 90 de rapoarte, dintre care numeroase tratează probleme de fizică, mecanică, matematică, astronomie, chimie și biologie. La conferință au fost ascultate cu un deosebit interes rapoartele intitulate „Ernst Thaelman, — marele revoluționar și patriot german", „Arta în China democrată", „M. Andersen Nexö în lupta pentru pace".

La ședința secției de științe juridice s'a ascultat raportul „Noțiunea de crimă împotriva omenirii". Ciclul de conferințe dedicate lui Lomonosov s'au terminat la sfârșitul lunii Aprilie. Cele mai bune lucrări, care au o mare valoare teoretică și practică sunt distinse cu premiul Lomonosov și diplome de onoare.

In fața hărții pământului

„Am vrut totdeauna să scriu o geografie; în această geografie s'ar fi putut vedea cum trebue scrisă istoria", — aceste cuvinte ale lui N. V. Gogol nu puteau să nu ne apară în minte în timp ce ascultam răspunsurile pe care le dădeau elevii din clasa X-a dela școala Nr. 518 din Moscova la examenul de geografie. Tinerii stăteau în fața hărții. Munții și apele, orașele și satele, situația diferitelor ramuri ale industriei și ale culturii — despre toate acestea vorbeau precis, plastic și interesant. Se părea că harta a înviat și în fața ascultătorilor se ivesc imaginile clare ale vieții din țara despre care era vorba. Iurii Tarakonov a luat biletul Nr. 30. Vorbind despre poziția, granițele și condițiile naturale ale Danemarcei, caracterizând amănunțit economia, orașele și domeniile ei coloniale, elevul a trecut la cea de a doua întrebare din bilet: Statele Unite ale Americii.

Caracterizând din punct de vedere economic-geografic Sudul și Apusul Statelor Unite, elevul citează cuvintele lui Vladimir Ilici Lenin, scrise la sfârșitul primului război mondial, și în care acesta arăta că miliardarii americani se găseau în cea mai lipsită de primejdie poziție geografică și de aceea s'au înstărit mai mult decât toți și au transformat în debitori ai lor toate țările, chiar cele mai bogate. Ei au jefuit sute de milioane de dolari, și pe fiecare dolar se văd urme de noroi, pe fiecare dolar sunt urme de sânge.

Elevii clasei a V-a își ascultă cu atenție tovarășul. Acesta vorbește despre capitala Statelor Unite:

— La Washington, capitala oficială a Americii, se găsesc instituțiile guvernamentale: Capitoliul, în care se adună Congresul Statelor Unite, Casa Albă și Pentagonul — centrul militarismului american. Dar adevărata politică a Statelor Unite nu se hotărăște la Washington, ci la New-York, în Wall-Street, de unde cei mai mari magnați și industriași, miliardari și milionari dictează voința lor guvernului. Un nou război le este necesar pentru a-i salva de criza economică. Ei privesc războiul ca ceva care le aduce venit, care le promite profituri uriașe. Dar noi, oamenii sovietici, nu ne îndoim că planurile și voința criminală a acestor bandiți, care au un singur stăpân — sângerosul dolar american, vor fi oprite de voința neclintită de pace a oamenilor simpli și cinstiți din toate țările lumii.

De masa comisiei examinatoare se apropie un alt elev: Akim Kudiakov. Elevul este emoționat (care dintre elevi nu se emoționează în asemenea momente!), dar cunoaște bine materialul din programă. In mâna lui se găsește un plan precis de răspuns, în fața lui este harta atât de cunoscută și atât de amănunțit studiată. El aude vocea liniștită, încurajatoare a profesorului, vede chipurile prietenoase ale tovarășilor săi. Akim Kudiakov vorbește la început despre Marea Britanie, apoi despre Japonia, arătând că și-a însușit cunoștințe temeinice de geografie economică.

Comsomolistul Anatolii Konovalov a tras biletul Nr. 14. In cursul întregului an școlar, ca și în timpul pregătirii pentru examene comsomolistul Konovalov, la fel ca și mulți dintre tovarășii lui din clasă, nu s'a limitat la studierea materialului din manual. Profesorul lor i-a învățat pe toți să folosească literatura suplimentară, să citească sistematic ziarele, să alcătuiască fișe cu extrase, să culeagă tăsturi din ziare cu cele mai interesante articole.

Subliniind particularitățile principale ale situației geografice, ale desvoltării economice și ale condițiilor naturale din Franța, vorbind despre forma ei de stat, Anatolii Konovalov caracterizează Franța de azi, care se găsește în dependență sclavagistă față de Statele Unite, căci este condusă de slujitorii marshallizați ai Wall-Streetului.

— Plasând, în Franța după vestitul plan al lui Marshall surplusul lor de mărfuri, imperialiștii americani înghițată industria țării — spune elevul. Impunând guvernului francez legile lor, bancherii americani caută să atragă Franța în aventura lor murdară și să-i impună criminalele lor planuri militariste. Dar planul de reînarmarea Germaniei întâmpină protestul plin de mânie al patrioților francezi. Maurice Thorez a exprimat gândurile milioanelor de compatrioți ai săi, spunând: „Noi nu vrem să vedem Franța coborâtă până la situația Portugaliei. Noi vrem ca poporul francez să-și conducă singur treburile sale".

Răspunde Valentin Voitovici. Clasa și profesorul îl cunosc drept unul dintre cei mai buni elevi ai școlii. El vorbește despre Belgia și despre Africa cu înflăcărare tinerească, prins de această temă, găsind noi și noi caracterizări precise. Nu numai profesorul și asistentul, ci și întreaga clasă îl ascultă cu un adânc interes.

Tot atât de sigur au răspuns la întrebări și mulți alți elevi. Profesorul de geografie și dirigintele clasei au simțit în această zi o îndreptățită satisfacție. Răspunsurile elevilor la examenul de geografie au arătat nu numai o temeinică cunoaștere a materialului, ci și priceperea elevilor de a face generalizări juste și de a lega organic fenomenele și faptele studiate de evenimentele actuale.

E. KRECETOVA

UNELE PROBLEME ALE METODICII DE PREDARE A LIMBII RUSE ÎN ȘCOLILE ROMÂNE*)

(Continuare din numărul trecut)

A. A. Gorțevschi
profesor la Institutul de limbă și literatură rusă „Maxim Gorki"

Caracterul sistematic al predării limbii ruse în școlile române trebue să se exprime și el în mai multe forme sau direcții. In primul rând, el trebue să se vadă într'un sistem precis de repartizare a materialului pe clase și pe capitole (desvoltarea limbii scrise și vorbite, citirea, gramatica și scrierea corectă), iar citirea trebue repartizată nu numai pentru munca în clasă, ci și în afara clasei.

Un astfel de sistem este totdeauna stabilit în programă, iar programa slujește ca o directivă atât pentru alcătuitorii manualelor cât și pentru profesori. Intrucât până în prezent nu avem încă un astfel de material de bază îndrumător, și, în consecință, nu avem niciun fel de sistem precis de studiere a limbii ruse, alcătuirea unei programe este o sarcină importantă și de neînlăturat pentru noi.

In al doilea rând, caracterul sistematic al predării limbii ruse trebue să se exprime în succesiunea justă a lecțiilor de limba rusă, atât în alternarea lor cu alte lecții, cât și în ceeace privește însuși conținutul lor: când și ce lecții trebue să fie făcute (de desvoltare a vorbirii, de citire, de gramatică și scriere corectă, etc.). Și aici mai este mult de lucru, dar despre aceasta se va vorbi mai jos.

In al treilea rând, caracterul sistematic al predării limbii ruse trebue să se exprime în îmbinarea justă a muncii din clasă cu cea din afara clasei. Această muncă din afara clasei trebue să aibă și ea forme variate, nereducându-se la îndeplinirea unor teme pe baza manualului.

Sistemul muncii în afara clasei la limba rusă trebue să se exprime în primul rând în organizarea lecturii literare. Pentru aceasta este necesar ca în toate școlile să existe biblioteci cu opere literare ruse în original și liste de cărți recomandate pentru lectură, pe clase. De asemeni, trebue organizat un control și o îndrumare sistematică a acestei lecturi. O formă foarte însemnată și interesantă de muncă în afara clasei este discutarea cărților ruse citite, aprecierea lor, o povestire scurtă a conținutului în limba rusă, alcătuirea recenziilor scrise asupra cărților citite, etc.

In afară de aceasta, se pot organiza dramatizări și recitări artistice, se pot redacta gazete de perete în limba rusă. In clasele superioare se pot edita reviste sau almanahuri școlare în limba rusă. In școală se pot organiza colțuri speciale ale limbii ruse, iar pentru clasele superioare se pot stabili anumite ore în care toți profesorii și elevii vorbesc numai în limba rusă. Insfârșit, învățarea cântecelor rusești este o altă formă cuprinsă în sistemul muncii în afara clasei.

Invățării cântecelor ruse trebue să i se acorde o atenție specială. Cântecele ruse populare și cântecele compuse de compozitorii ruși pe cuvinte de poeți ruși sunt, atât în formă cât și în conținut, deosebit de frumoase, de calde și emoționante. Aceste cântece sunt iubite și cântate de oamenii muncii din toate țările. Trebue să se difuzeze și mai mult în școli culegerea de cântece ruse, să se învețe și mai mult aceste cântece cu elevii, atât în timpul lecțiilor cât și în afara lor, în cercuri.

Celelalte cerințe față de predarea limbii ruse se rezumă la faptul că această predare trebue să fie accesibilă elevilor. In această privință există nelămuriri foarte serioase. Mulți profesori se tem că materialul ar fi prea greu pentru elevi și uită complet că a preda un material prea ușor este deseori mai dăunător și mai nepedagogic.

In acest caz este necesar să avem în vedere două împrejurări: în primul rând faptul că forțele elevilor nu au numai o limită superioară, peste care materialul va obosi sau va supraîncărca pe elevi, ci și un prag sau o limită inferioară, peste care nu se poate trece mai jos, căci aceasta ar însemna o frânare a desvoltării elevilor și lipsirea lor de posibilitatea de a-și manifesta forțele.

Și iată că mulți tovarăși coboară deseori mai jos de această limită inferioară și țin pe elevi la nivelul unui material foarte ușor și, de aceea, puțin interesant, puțin educativ și care nu oferă posibilitatea unei desvoltări.

Să luăm ca exemplu elevii și elevele din clasa XI-a. ,Ei sunt îndeajuns de maturi și totuși, în manualul pentru clasa a VII-a, li se dau texte de 15-20 de rânduri despre o uzină care a luat pentru educare niște orfani, sau despre niște copii care au ajutat unui aviator să aterizeze. Aceasta nu înseamnă că nu este nevoie de asemenea texte. Insă aceste texte sunt bune pentru elevii din clasa IV-a sau a V-a și nu pentru cei din clasele a X-a sau a XI-a.

Se spune că, din cauza diferitelor împrejurări, elevii din clasele a X-a și a XI-a au deprinderi foarte puțin desvoltate. Lucrul acesta poate fi adevărat, dar deprinderile unui om matur nu se pot desvolta cu același material care se folosește pentru copiii mici.

Să luăm un alt exemplu: unii tovarăși afirmă că în situația actuală a cunoștințelor elevilor în domeniul limbii ruse nu s'ar putea citi cu ei nicio poveste de Pușkin. Și iată că profesorii școlilor din București spun că se poate: povestea pescarului și a peștișorului poate fi citită în clasele a V-a și a VI-a, iar povestea despre popă și argatul lui Balda se poate citi în clasele a VII-a și a VIII-a.

Acești profesori au perfectă dreptate și părerea lor trebue susținută, îmbogățindu-se manualele noastre cu un material literar serios, original și de cea mai bună calitate.

Un alt lucru de care trebue să se țină totdeauna seama atunci când vorbim despre accesibilitatea materialului de limba rusă, sunt indicațiile marilor pedagogi ruși K. D. Ușinski și A. S. Macarenco. K. D. Ușinski arăta că învățătura este o muncă, iar sarcina profesorilor este de a obișnui pe elevi cu o muncă sistematică și încordată. „Niciun profesor, — scria el, — nu trebue să uite că sarcina lui principală constă în deprinderea elevilor cu munca intelectuală și că această sarcină este mai importantă chiar decât predarea obiectului însuși". (Opere vol. II). In consecință, materialul trebue să fie în așa fel predat și ales încât să ceară o încordare tot mai serioasă. „A visa este ușor și plăcut, — spunea Ușinski, — dar a gândi este greu" (idem). Iar noi trebue să deprindem pe elevi în primul rând, să gândească cu ajutorul materialului limbii ruse.

A. S. Macarenco a pus și a rezolvat foarte limpede această problemă în condițiile sovietice: el a recomandat ca, în munca dusă cu elevii, să ne orientăm totdeauna după un punct puțin mai ridicat decât limita superioară, scrlind: „în general, dela om trebue să cerem, să cerem și fiecare om trebue să ceară dela sine" (Opere Pedagogice). Iar în același timp trebue să avem și încredere în forțele elevilor, să-i respectăm: „Cât mai multe cerințe față de cei educați, cât mai mult respect față de ei" — spunea el.

Este necesar să renunțăm la o anumită neîncredere în forțele și posibilitățile profesorilor și ale elevilor, neîncredere care există încă — și, dimpotrivă, trebue să considerăm că și unii și ceilalți pot realiza mult mai mult decât în prezent. Trebue numai să se dea elevilor un material potrivit, iar profesorilor să li se acorde încredere în forțele lor și să li se ceară mai mult. Și atunci, atât elevii cât și profesorii vor face minuni.

Noi învățăm pe copii să construiască socialismul și comunismul, dar construirea socialismului și a comunismului este imposibilă fără o concepție materialist-dialectică asupra lumii, fără înțelegerea teoriei leniniste a reflectării. Iar esența teoriei leniniste a reflectării este formulată minunat de concis de V. I. Lenin în caietele lui filosofice: „Dela contemplarea vie la gândirea abstractă și dela aceasta la practică — iată calea dialectică de cunoaștere a adevărului, de cunoaștere a realității obiective".

Această formulare leninistă stă la baza principiului nostru de predare intuitivă în general, de predare intuitivă a limbii ruse în școlile române în particular. „Dela contemplarea vie la gândirea abstractă și dela aceasta la practică" — aceasta trebue să fie calea pe care profesorul duce pe elev dela necunoaștere la cunoaștere. Dar ce înseamnă „contemplare vie" în predare?

Aceasta înseamnă, în primul rând, după cum arăta marele pedagog slav I. A. Komenski, că trebue folosite toate organele simțurilor elevului. Nu numai urechile, ci și ochii, gustul, pipăitul și mirosul. Iar acest lucru înseamnă, la rândul său, că nu se poate concepe intuiția numai ca o arătare a unor obiecte, fenomene și calități reale, sau numai a reprezentărilor lor în tablouri.

Aceasta este una din laturile intuiției. Trebue să aibă în vedere că în predarea limbii ruse cele mai importante mijloace de intuiție sunt: colorarea vie, expresivă și emoționantă a cuvintelor profesorului (declamare, citire expresivă, povestire emoționantă, etc.), pronunțarea precisă nu numai a cuvintelor, ci și a silabelor și a sunetelor în parte, explicarea poziției organelor vorbirii la pronunțarea fiecărui sunet, arătarea acestei poziții a organelor vorbirii (bineînțeles în măsura posibilului) etc.

Dar pe lângă toate acestea trebue să folosim, așa cum arăta Ușinski, imaginile și reprezentările **existente** la elevi.

Vorbind despre predarea intuitivă, Ușinski spunea: „Aceasta este o învățătură care nu se bazează pe reprezentări și cuvinte abstracte, ci pe imagini concrete, percepute nemijlocit de copii. Aceste imagini pot fi percepute chiar în timpul învățăturii, sub îndrumarea educatorului sau înainte, prin observațiile independente ale copilului, în așa fel încât educatorul găsește în sufletul copilului o imagine formată și își bazează învățătura pe această imagine" (Opere vol. VI).

Despre ce vorbea Ușinski? El vorbea despre două tipuri sau grupe de imagini și reprezentări, pe care trebue și poate să se sprijine profesorul: pe de o parte imaginile percepute **în procesul predării**, adică prin arătarea materialului intuitiv (extern) corespunzător; pe de altă parte, imagini și reprezentări percepute de copil **înainte**, folosite de profesor și pe care acesta se sprijină.

Toate acestea înseamnă că predarea poate fi **intuitivă fără niciun material extern**, tocmai când profesorul se sprijină pe acele imagini și reprezentări pe care copiii le-au dobândit înainte și reface aceste imagini și reprezentări prin cuvinte vii și luminoase. In acest fel, vorbirea vie, expresivă și plastică a profesorului este unul din mijloacele însemnate de intuiție.

In legătură cu predarea limbii ruse în școlile române, intuiția mai are încă un element însemnat: traducerea unui cuvânt rus în limba maternă a elevului este încă o formă de intuiție internă. Să luăm cel mai simplu exemplu: trebue să explicăm unui copil român sensul cuvântului rus „oteț" (tată). Acest lucru nu poate fi făcut cu niciun mijoc de intuiție externă, cu niciun tablou. Pentru a explica sensul acestui cuvânt numai cu mijloace externe de intuiție, ar trebui să invităm în clasă 50—60 de părinți și să arătăm fiecărui copil pe tatăl său. Dar dacă ne amintim ceeace spunea Ușinski în legătură cu imaginile existente, vom lua pur și simplu cuvântul român „tată" și în mintea fiecărui copil va apare îndată imaginea perfect concretă și unică în lume pentru el, a propriului său tată.

De aici apare concluzia că traducerea unui cuvânt rus sau a unei expresii ruse în limba maternă nu este deloc contradictorie intuiției, ci este numai o altă formă a ei, o intuiție internă. Sarcina noastră este de a îmbina cu pricepere aceste două forme de intuiție — internă și externă — de a le completa cu pricepere una cu alta, de a le folosi cu pricepere pe amândouă.

Să analizăm pe scurt problema temeiniciei însușirii de către elevi a limbii ruse. In primul rând trebue să avem în vedere că temeinicia cunoștințelor în domeniul limbii ruse, depinde de îndeplinirea tuturor cerințelor arătate mai sus (caracterul conștient, activ și sistematic, accesibilitatea și intuiția) și de numărul și calitatea exercițiilor.

Cu cât elevii vor îndeplini în clasă și acasă exerciții mai variate, cu atât cunoștințele lor vor deveni mai temeinice, formându-li-se și consolidându-li-se deprinderile. De aici reiese o nouă concluzie, care coincide cu cea trasă când a fost vorba despre caracterul activ al predării: elevii trebue să fie obligați să **vorbească, să scrie și să citească în limba rusă** mai des și mai mult, atât la lecții cât și în afara lecțiilor. In legătură cu aceasta, este necesar să remarcăm că manualele existente de limba rusă sunt extrem de sărace în ceeace privește exercițiile — și aceasta tocmai pentrucă în ele textele de citire sunt ajustate după gramatică, iar exercițiile gramaticale sunt sărăcite de conținutul textelor.

Cu totul alta este situația atunci când manualul de gramatică este alcătuit separat, cu cuvinte și fraze special alese, iar cartea de citire este alcătuită și ea separat, pe baza elaborării unui sistem special de lucru cu textul. Aceste două părți pot fi cuprinse bineînțeles, în aceeași carte.

Este necesar ca elevii să îndeplinească un mare număr de exerciții foarte variate, separat pentru gramatică, separat pentru desvoltarea limbii scrise și vorbite, separat pentru operele literare și textele cu conținut practic. Toate acestea duc nu numai la consolidarea deprinderilor și priceperilor elevilor, ci desvoltă într'o foarte mare măsură gândirea lor, le lărgesc orizontul, contribue la desvoltarea lor intelectuală generală.

In consecință, una din cele mai însemnate sarcini este acum elaborarea și alcătuirea, pentru fiecare clasă, a unui număr cât mai mare de exerciții variate, separat pentru desvoltarea limbii vorbite și scrise, separat pentru gramatică și separat pentru lectura literară.

Pentru a lămuri care este activitatea ce trebue să se desfășoare la lecțiile de limba rusă în școlile elementare și medii trebue să plecăm dela definiția pe care o dă limbii tovarășul Stalin. Tovarășul Stalin a definit limba în felul următor: „limba este un mijloc, un instrument cu ajutorul căruia oamenii **comunică** între ei, fac schimb de idei și se înțeleg reciproc... limba fiind un mijloc de comunicare, este în același timp și un instrument de luptă și de desvoltare a societății".

Ca mijloc și unealtă de comunicare, ca armă de luptă și de desvoltare a societății, limba se manifestă (slujește sau există) în trei forme: în forma limbii vorbite (oamenii vorbesc unul cu altul și în acest mod fac schimb de idei): în forma citirii (oamenii citesc ceeace au scris alți oameni); în forma limbii scrise (oamenii își expun în scris sau își notează ideile).

Din aceasta reese concluzia că, în predarea limbii, trebue să învățăm pe elevi să vorbească, să citească și să scrie sau, cu alte cuvinte, trebue să desvoltăm și să perfecționăm deprinderile lor de vorbire, de citire și de scriere. Toate trei devin posibile numai în cazul când elevii stăpânesc **vocabularul** limbii, când stăpânesc **pronunțarea corectă a cuvintelor**, iar pentru aceasta trebue să stăpânească pronunțarea sunetelor din care sunt formate cuvintele și, însfârșit, trebue să stăpânească **regulile de formare și schimbare** a cuvintelor în fraze, adică să stăpânească gramatica.

Astfel, cercetând problema conținutului lecțiilor de limba rusă în școlile române, avem în față iarăși două laturi ale limbii: în primul rând materialul din care este compusă limba — cuvintele, pronunțarea lor și gramatica; în al doilea rând, formele de manifestare a limbii — vorbirea, citirea și scrierea. Sarcina noastră este ca și una și alta să fie just îmbinate. Aceasta înseamnă că, predând vorbirea, citirea și scrierea, trebue să lărgim în același timp bagajul de cuvinte, să perfecționăm pronunțarea și să învățăm pe elevi să se folosească de regulile gramaticale.

In această muncă variată și multilaterală nu trebue să uităm învățătura leninist-stalinistă despre **veriga hotărîtoare** de care, prinzându-ne, vom putea trage tot lanțul. O astfel de verigă hotărîtoare în predarea limbii ruse în școlile române, trebue să fie **desvoltarea limbii ruse vorbite** la elevi.

In primul rând trebue să-i învățăm pe elevi **să vorbească în limba rusă** corect, căci vorbirea rusă corectă este fundamentul unic pe care poate exista și se poate perfecționa atât citirea corectă, cât și înțelegerea celor citite și scrierea corectă. Și dimpotrivă, acolo unde nu există o muncă suficientă pentru desvoltarea vorbirii ruse, citirea are deseori un caracter mecanic, de reproducere cu totul incorectă a sunetelor, fără înțelegerea necesară a sensului, iar scrierea devine cu totul incorectă și nejustă, atât din punct de vedere al înțelegerii, cât și din punct de vedere al exactității gramaticale.

Astfel, desvoltarea vorbirii ruse a elevilor este baza pe care se sprijină și citirea și scrierea. In primul rând trebue să învățăm pe elevii noștri să vorbească.

Dar aceasta nu înseamnă deloc că toate lecțiile, sau majoritatea lor covârșitoare, trebue să fie ocupate numai de convorbiri. Lecțiile speciale de desvoltare a vorbirii se introduc numai la începutul studierii limbii ruse (în clasa a IV-a a școlilor române) și apoi rare ori (după un anumit plan) în clasa a V-a și în alte clase, sub formă de discuții în legătură cu diferite vizite, în legătură cu tablourile, cu diferite feluri de compoziții, etc.

Cele mai multe lecții trebue să fie rezervate gramaticii, scrierii corecte și citirii. Acestor forme de muncă, adică citirii și lecțiilor de gramatică, trebue să li se rezerve o cantitate aproape egală de timp, fără a le amesteca unele cu altele. Baza fiecăreia dintre aceste lecții — de citire și de gramatică — trebue să fie desvoltarea vorbirii: în primul caz aceasta se va face în legătură cu citirea, iar în cel de al doilea în legătură cu studierea diferitelor reguli de gramatică sau scriere corectă.

De exemplu, la o lecție profesorul citește cu elevii un text despre ceeace se petrece în tundră toamna și pune întrebarea: „Cum s'au schimbat timpul și natura în tundră, toamna? Când au început să plece păsările toamna?" etc. Apoi dă următoarea temă: „Spuneți care sunt păsările ce pleacă din regiunea voastră în timpul iernii și care rămân? Desenați felul în care sboară diferite păsări — gâște, rațe și altele — și iscăliți-vă pe hârtie". Apoi, profesorul arată care sunt cuvintele din text ce trebue scrise în caietul de cuvinte etc.

La o altă lecție, profesorul trebue să învețe pe elevi (sau să repete cu ei) scrierea corectă a cuvintelor ruse cu silabele

*) *Stenogramă prescurtată a referatului expus la 30.V.951 la Institutul Româno-Sovietic al Academiei R.P.R.*

Toată grija pentru organizarea cursurilor de vară I. C. D.

Desvoltarea continuă a învăţământului nostru cere din ce în ce mai multe cadre cu o bună pregătire ideologică şi politică, cere cadre care să stăpânească temeinic cunoştinţe de pedagogie şi să-şi însuşească în adâncime conţinutul, formele şi metodele predării diferitelor obiecte. Iată de ce Ministerul Invăţământului Public organizează şi în vara aceasta cursuri regionale pentru ridicarea nivelului politic, ideologic şi profesional al cadrelor didactice necalificate care predau limba română, limba rusă, matematica, ştiinţele naturale, fizica şi chimia la clasele V-VII, precum şi cursuri pentru cadrele didactice necalificate care predau limba română sau limba maternă la şcolile în limbile naţionalităţilor conlocuitoare.

In timpul acestor cursuri, cadrele didactice chemate a le frecventa îşi vor îmbogăţi cunoştinţele ideologice şi politice şi vor adânci studiile de specialitate.

In vederea organizării cursurilor de calificare Ministerul a trimis din vreme secţiilor de învăţământ instrucţiunile necesare. Cele mai multe dintre regiuni au aplicat just îndrumările Ministerului Invăţământului, luând din timp măsuri care să asigure buna desfăşurare a cursurilor. Astfel, secţiile de învăţământ Ploeşti, Galaţi, Suceava şi Cluj, colaborând cu secţiile raionale, au organizat just recrutarea cursiştilor, au fixat din vreme cadrele de conducere a cursurilor, s'au preocupat de cazare, de masă, au fixat sălile de curs şi de seminarii, au stabilit conferenţiarii necesari ţinerii lecţiilor.

Sunt însă unele secţii care n'au dat atenţia cuvenită organizării cursurilor de vară, recrutând cu superficialitate cadrele. Astfel, regiunea Ialomiţa a propus licenţiaţi în litere la cursurile pentru matematici sau pentru ştiinţe naturale, iar pentru fizică a propus licenţiaţi în geografie, când se putea uşor ca ei să fie îndrumaţi, aşa cum e firesc, spre specialităţile respective, pentru care au o pregătire anterioară care le poate folosi mult. Secţia de învăţământ a regiunii Bucureşti a înscris la cursuri studenţi dela Institutul „Maxim Gorki", cu toate că în regiune sunt sute de profesori de limba rusă care nu cunosc decât superficial această limbă şi care au în primul rând nevoie de studiu în cadrul cursurilor I.C.D. de vară.

Unele secţii de învăţământ n'au arătat grija cuvenită selecţionării cadrelor de conducere a acestor cursuri. Astfel regiunea Teleorman, nesocotind însemnătatea cursurilor de calificare, a propus câte un lector la 50 de cursişti. Regiunea Bucureşti a propus un singur lector pentru cei 86 cursişti înscrişi la limba română, un singur lector pentru cei 103 cursişti la matematici, iar la fizico-chimice n'a propus încă pe nimeni. Un astfel de mod de a lucra nu este admisibil. Buna desfăşurare a cursurilor cere neapărat o cât mai bună încadrare a seminariilor. Lectorii trebue să cunoască din timp sarcina ce li se încredinţează şi să se pregătească serios pentru îndeplinirea ei, în condiţii cât mai bune. De aceea şefii secţiilor respective trebue să se gândească şi să rezolve problema încadrării cursurilor, căci 50 sau 100 de cursişti într'un seminar înseamnă, în cel mai bun caz, o muncă superficială, dacă nu chiar o irosire zadarnică de timp, de energie şi de bani.

Prin însăşi natura ei, munca de organizare a cursurilor I.C.D. din vara aceasta cere o strânsă colaborare între secţiile de învăţământ regionale şi cele orăşeneşti sau raionale. Colaborarea trebue să se refere la pregătirea cazării, la orânduirea şi întreţinerea sălilor de curs şi de seminarii, la aprovizionarea cantinei, la programarea şi buna desfăşurare a lecţiilor, a seminariilor sau a lucrărilor practice în laboratoare. Majoritatea secţiilor colaborează în această muncă. Unele secţii de învăţământ însă, cum este secţia regională Constanţa nu colaborează cu secţia orăşenească, împingând neînţelegerile până la încercarea de a organiza izolat cursurile.

Data deschiderii cursurilor I.C.D. de vară se apropie. Secţiile de învăţământ trebue să facă ultimele pregătiri, pentru ca, din momentul prezentării cursiştilor, activitatea să înceapă fără nicio zăbavă, conform programului.

In afară de grija pentru buna organizare a cursurilor, secţiile de învăţământ trebue să dea cea mai mare atenţie desfăşurării şi îndeplinirii întocmai a programului stabilit de Minister pentru aceste cursuri, trebue să dea cea mai mare atenţie conţinutului ştiinţific, pedagogic, ideologic şi politic al cursurilor.

Dela început, secţiile de învăţământ regionale şi conducerile cursurilor trebue să fie convinse de marea însemnătate a lecţiilor ideologico-politice pentru calificarea cadrelor. Ele trebue să depună o deosebită grijă în alegerea conferenţiarilor, corespunzător scopului urmărit de cursurile I.C.D.

Ajutorul direct pe care comitetele regionale de partid îl dau secţiilor de învăţământ pentru justa programare a cursurilor va aduce o contribuţie puternică la întărirea vigilenţei ideologice în desfăşurarea lecţiilor, dându-le o justă orientare politică, în spiritul ideologiei clasei muncitoare.

Cursurile de limba maternă şi de limba rusă trebue să se ţină pe baza genialelor învăţături ale tovarăşului Stalin, cu privire la marxism în lingvistică.

Studiul limbii va înarma pe profesorii şcolilor noastre cu temeinice cunoştinţe privind structura gramaticală şi fondul principal de cuvinte, aşa încât aceştia să poată ridica munca lor de predare pe o treaptă superioară.

La cursurile de matematici, de fizică, de naturale şi de geografie este necesar ca, în toată desfăşurarea lecţiilor şi a seminariilor, să se facă o strânsă legătură între teorie şi practică, arătându-se însemnătatea ştiinţelor respective, fie în domeniul construcţiilor, fie în sectorul agriculturii socialiste. Profesorii vor face planuri de lecţii, vor executa numeroase lucrări practice de laborator, învăţând cum să execute diferitele experienţe şi demonstraţii cerute de predarea fizicii şi a ştiinţelor naturale în clasele V-VII. Vor învăţa să confecţioneze aparate simple, de electricitate de pildă, pentru ca, la rândul lor, să-l poată învăţa şi pe elevi cum trebue construite aceste aparate. Munca în seminarii şi în laboratoare va înarma pe cursişti cu priceperea de a utiliza legile fizicii şi ale biologiei în explicarea fenomenelor din natură şi din viaţă.

Pentru desăvârşirea organizării cursurilor şi pentru desvoltarea conţinutului lor, cadrele de conducere vor fi chemate la Bucureşti, unde li se vor da îndrumări suplimentare cu privire la alcătuirea programului şi la organizarea muncii în cadrul cursurilor.

De buna reuşită a acestor cursuri de vară pentru calificarea cadrelor depinde, în mare măsură, desfăşurarea cu succes a programului de învăţământ la clasele V-VII în anul şcolar viitor. A ne pregăti din vreme pentru buna lor desfăşurare înseamnă a ne pregăti tot mai temeinic pentru deschiderea noului an şcolar, înseamnă a contribui efectiv la desvoltarea învăţământului nostru, la lupta pentru socialism, pentru pace.

Cât mai mult timp în aer liber cu preşcolarii

Folosind soarele şi aerul ca mijloace de întărire a copiilor, educatoarele ajută la desvoltarea organismului lor, la sporirea rezistenţei lui la intemperii. Căutând să organizeze desfăşurarea activităţilor, pe cât posibil numai în aer liber, educatoarele folosesc natura, care este în acelaş timp cel mai bogat izvor de cunoştinţe, cel mai de preţ mijloc educativ pentru toate etapele programului. Activitatea în aer liber poate îmbrăca forme variate: jocuri de mişcare şi de creaţie, activităţi practice, programe de gimnastică, observări în natură, povestiri, cântece, etc.

Se pot face activităţi în aer liber în toate anotimpurile, în special în lunile călduroase. Vara activitatea în aer liber capătă un caracter permanent, înglobând şi activităţile obligatorii din etapa a doua şi odihna de după amiază. Pe măsură ce vremea se răceşte timpul şederii în aer liber se reduce treptat. Primăvara şi toamna, în zilele cu timp frumos, se pot desfăşura în aer liber, jocurile, exerciţiile de gimnastică şi unele activităţi. Copiii trebue obişnuiţi treptat să reziste la o ploaie măruntă, să înfrunte un vânt aspru. Iarna ei sunt scoşi afară în curte pentru jocuri cu zăpadă, pentru plimbări în curte.

Educatoarele care au ştiut să folosească din timp izvorul bogat de posibilităţi pe care îl oferă natura pentru educaţia multilaterală a copiilor au început din luna Martie să prelungească timpul şederii copiilor afară din grădiniţă, adăugându-se la recreaţii şi la pogramele de gimnastică, plimbări, apoi activităţile obligatorii. Astfel tovarăşa Udrea Eugenia, educatoarea Căminului de zi Poarta Albă-şantier din regiunea Canalului, a început din luna Martie predarea programelor de gimnastică în curtea căminului. La Poarta Albă-sat şi Babadag, tot de atunci, s'a amenajat lada cu nisip şi au început să se facă în curte jocuri de mişcare şi de creaţie, punându-se la dispoziţia copiilor unelte mici de grădinărit, căldăruşe, cercuri, forme pentru nisip, etc. La majoritatea căminelor de pe cuprinsul Canalului în luna Aprilie au fost amenajate curţile cu leagăne, balansoare, în vederea desfăşurării programului în aer liber. Din cauza timpului ploios, în lunile Martie şi Aprilie nu s'au putut organiza excursii, dar s'au făcut plimbări scurte în apropierea instituţiei preşcolare.

Desfăşurarea activităţilor în natură contribue nespus de mult la trezirea interesului copiilor, la antrenarea lor. Aspectele frumoase şi variate ale naturii fac să vorbească şi pe cel mai timid copil, stimulează imaginaţia.

Grădiniţa Nr. 3 din Târgul-Jiu a organizat cu copiii dese observaţii în natură la o grădină de zarzavat din apropiere. Aci copiii au văzut cum se seamănă seminţele de varză în răsadniţă, au văzut răsădirea lor în straturile din grădină şi au răsădit chiar ei câte un fir de varză. Dela această grădină copiii au venit într'o zi cu răsaduri de flori pe care le-au aşezat singuri pe parcela grădiniţei lor.

Educatoarea dela grădiniţa Nr. 2 din Craiova desfăşoară în aer liber cea mai mare parte a programului, etapa a treia în special şi, începând din luna Aprilie, din ce în ce mai multe activităţi din etapa a doua. In planul calendaristic se poate urmări cum această educatoare a prevăzut treptat, pe măsură ce timpul se încălzea tot felul de activităţi în aer liber, dela plimbări şi observări, la desen, modelaj şi colectare de materiale din natură. La 2 Martie copiii au ieşit în grădina „Mihai Bravul" pentru a vedea aspectul ei după ploaie; la 3 Martie au mers în parcul Jianu; la 5 Martie au ieşit să vadă mugurii deschişi şi colţul ierbii răsărit; la 8 Martie au cules urzicuţe, păpădii şi traista ciobanului, pregătind buchetele pentru mamele lor. Dar activitatea copiilor în aer liber nu se reduce la plimbări, jocuri şi observaţii în natură. Copiii fac şi activitate practică şi muncă în gospodăria grădiniţei. Timp de două săptămâni copiii au cărat cu roabele lor mici pietrele dintr'un fost pavaj care acoperea odată curtea. Educatoarea a numit această „muncă de şantier" şi copiii erau mândri că fac această muncă. Organizaţi în echipe, ei au aranjat apoi răzoare de flori şi au plantat răsaduri de panseluţe şi năsturaşi. Datorită deselor plimbări şi în general şederii cât mai mult timp în aer liber, sănătatea copiilor a câştigat foarte mult. Ei au devenit mai rezistenţi la oboseală, mai vioi, mai plini de curaj.

— „Viorica, o fetiţă foarte retrasă şi tăcută care nu prea ia parte la activităţile obligatorii din clasă în natură este complect schimbată; se interesează de tot ce vede, aleargă, caută, compară, se bucură" — spune educatoarea.

Copiii dela Căminul de zi C.A.M.-Sf. Gheorghe din regiunea Stalin fac şi ei dese plimbări. La organizarea lor educatoarele urmăresc un scop bine definit. Se stabileşte durata şi distanta, după posibilităţile copiilor, după timp.

Pentru a putea organiza activitatea în aer liber unele educatoare din cămine şi grădiniţe trebue să lupte împotriva atitudinii greşite a mamelor care se opun. „Copilul meu răceşte pentrucă ţineţi toată ziua fereastra deschisă" — a spus într'o zi o mamă educatoarei dela grădiniţa Nr. 4 din Oraşul Stalin. O altă mamă a întrebat-o supărată: „Dece scoateţi copiii mereu la plimbare căci ei stau destul pe afară când nu sunt la grădiniţă". Toate acestea însă nu au făcut-o pe educatoare să ţină copiii în clasă cu geamurile închise. Cu aceste mame s'a dus o muncă permanentă de lămurire.

Dar, dacă sunt educatoare care se străduesc să creeze copiilor condiţii cât mai bune de desvoltare, sunt încă şi dintre acelea care în zilele călduroase ţin copiii închişi în încăperile grădiniţei. Astfel, la Căminul de zi „Filimon Sârbu" din Olteniţa copiii îşi petrec mai tot timpul în săli. Plimbări se fac foarte rar, la întâmplare, fără un scop precis. De asemeni, în comuna Tismana, regiunea Gorj, pe o vreme caldă şi frumoasă copiii erau închişi într'o sală unde spuneau poezii. Educatoarea căminului de zi de pe lângă fabrica de postav Prejmer-Tellu, regiunea Stalin, pe lângă faptul că ţine copiii prea puţin în aer liber, execută jocurile de mişcare şi programele de gimnastică cu ferestrele închise. Sunt cazuri când, deşi copiii stau la aer, în parcuri, ei sunt lăsaţi liberi, fără ca educatoarea să organizeze jocurile lor. Aşa se întâmplă la Căminul 1 Mai-Zarea, la grădiniţa din Străuleşti şi la căminul „Proletarul" din Bucureşti. Toate aceste exemple negative arată că sunt încă educatoare care nu se străduesc să aplice învăţăturile primite la cursurile I.C.D., sau îndrumările Ministerului. Parte din aceste lipsuri se datoresc nu numai unei munci fără tragere de inimă ale unor educatoare ci şi unor inspectoare care neînţelegând importanţa acestei probleme, nu au îndrumat şi nu au controlat îndeajuns munca în cămine şi grădiniţe.

Aceste lipsuri trebuesc înlăturate de îndată. Copiii trebue ţinuţi în aer şi soare cât mai mult timp. In această privinţă se va ţine seama de sfaturile medicului. Educatoarele vor căuta ca în acest scop să-şi planifice munca cu copiii, să amenajeze curtea cu verdeaţă, umbrare, nisip, băncuţe, să se îngrijească de asemeni ca îmbrăcămintea copiilor să fie întotdeauna potrivită timpului. Să dăm posibilitate copiilor să se bucure de aerul curat, de soare, să cunoască frumuseţile pădurii, ale grădinii şi câmpului, să audă cântecele păsărilor, să simtă mirosul florilor, să alerge. Trebue dusă, în acelaş timp, o serioasă muncă de lămurire cu mamele pentru ca şi ele să înţeleagă acest lucru. Pentru instituţiile preşcolare, în special pentru căminele de zi şi căminele sezoniere care funcţionează pe timpul verii, problema activităţii în aer liber este esenţială, de aceea ea trebue privită cu seriozitate şi aplicată practic pentru ca să avem copii bine desvoltaţi, cu cunoştinţe multiple şi sănătoase.

EMILIA MANAC

Se apropie examenele de admitere în şcolile medii

In curând vor începe examenele de admitere la şcolile medii. Eforturile depuse de elevi şi profesori în tot cursul studiului vor fi încoronate de rezultatele pe care noii absolvenţi le vor obţine la examenele de admitere în şcolile medii tehnice, pedagogice sau licee. Noi contingente de fii de muncitori şi ţărani muncitori, stăpâni pe viitorul lor, îşi vor îndrepta paşii cu inima plină de speranţe către porţile culturii şi ale tehnicii din grija partidului şi guvernului nostru.

Invăţământul mediu este una din principalele verigi ale sistemului nostru şcolar. In şcolile medii se pregătesc cadre necesare industriei, agriculturii, comerţului şi administraţiei noastre de stat, se pregătesc viitorii educatori ai fiilor oamenilor muncii, precum şi tinerii ce vor trebui să studieze în institute şi facultăţi pentru a deveni medici, ingineri, cercetători în diferitele domenii ale ştiinţei, profesori pentru învăţământul mediu şi superior. Deaceea, examenele de admitere în şcolile medii au o deosebită importanţă. Ele trebue să recruteze elementele cele mai capabile pentru a obţine calificarea specifică şcolii respective, trebue să constitue o serioasă probă de selecţionare. Dacă examenele de sfârşit de an sunt un prilej de verificare atât a cunoştinţelor şi deprinderilor elevilor, cât şi a muncii profesorilor, cu atât mai mult examenele de admitere la şcolile medii oglindesc realizările şi deficienţele procesului instructiv-educativ din fiecare şcoală în parte.

Pentru efectuarea unei selecţionări juste, bazată pe cunoaşterea adâncită a nivelului de cunoştinţe şi a aptitudinilor elevilor, şi pentru a da, totodată, profesorilor posibilitatea să tragă învăţăminte pentru munca lor de viitor, este necesar ca aceste examene să se desfăşoare la un nivel ştiinţific şi pedagogic. Profesorii care fac parte din comisiile examinatoare trebue să ţină seamă că au în faţa lor elevi pe care îi văd pentru prima dată. Intrebările puse de ei trebue să fie formulate cât mai clar şi cât mai concret şi numai în legătură cu materia prevăzută în programă. Exigenţa lor în verificarea cunoştinţelor trebue să se împletească strâns cu un deosebit tact pedagogic. Intreaga lor atitudine trebue să fie calmă şi încurajatoare. Tovarăşii examinatori trebue să aibă mereu în minte cadrele necesare diferitelor ramuri ale economiei noastre, trebue să fie pe deplin conştienţi de răspunderea pe care o au în recrutarea viitoarelor cadre, atât faţă de şcoala respectivă, cât şi faţă de întreg poporul muncitor.

Dar pentru ca profesorii din comisiile examinatoare să dovedească în toată comportarea lor o înaltă principialitate, şcoala respectivă trebue să aibă un număr destul de mare de candidaţi în raport cu numărul locurilor programate. In anii trecuţi au fost şcoli care, datorită unei insuficiente munci de popularizare, nu numai că au avut prea puţini candidaţi la examene, dar au trebuit să-şi completeze locurile cu elevi dela alte şcoli, şi se înţelege că nu elemente din cele mai bine pregătite. In acest an şcolar, pentru a evita o situaţie similară, şcolile, sprijinite de organizaţiile de partid şi cu ajutorul secţiilor de învăţământ raionale şi regionale, au dus o susţinută muncă de popularizare, reuşind să convingă atât elevii cât şi pe părinţii lor de perspectivele pe care le au absolvenţii acestor şcoli şi de necesitatea unei orientări dirijate atât de aptitudinile elevilor, cât şi de interesele statului.

Astfel, Şcoala Medie Tehnică de Arte Grafice din Bucureşti, care a avut prea puţini candidaţi la examenele de admitere din vara trecută, anul acesta a dus o temeinică muncă de popularizare a şcolii. Indată după primirea instrucţiunilor referitoare la această problemă, conducerea şcolii, împreună cu întregul colectiv de profesori şi tehnicieni, a pornit o acţiune planificată, folosind forme variate de muncă. Tov. Teodorescu Ion, directorul şcolii, a luat legătură cu şcolile elementare indicate de secţia de învăţământ, arătând directorilor de şcoli şi diriginţilor necesitatea popularizării acestei şcoli. Cu sprijinul puternic al organizaţiei raionale de partid, Şcoala Medie Tehnică de Arte Grafice a format echipe de elevi utemişti care au participat la orele de dirigenţie la diferite şcoli elementare. Aci, ei au vorbit elevilor despre importanţa industriei grafice în progresul ţării şi au arătat perspectivele ce se deschid Patriei noastre în această direcţie prin construirea marelui combinat poligrafic „Casa Scânteii". Cu ajutorul unui bogat material ilustrativ, elevii au reuşit să prezinte specificul şcolii lor, perspectivele pe care le au prin absolvirea acestei şcoli, viaţa organizată pe care o duc. In cadrul vizitelor organizate la Şcoala Medie Tehnică de Arte Grafice s'au făcut demonstraţii care au trezit un deosebit interes în rândurile elevilor de clasa VII-a.

Unele şcoli însă, bazându-se pe faptul că în anul şcolar trecut au avut destui candidaţi la examenul de admitere, nu au dus o muncă stăruitoare în această privinţă. Aşa, de pildă, Şcoala de Educatoare Nr. 3 din Bucureşti s'a mulţumit doar cu susţinerea unor referate de către elevele şcolii la câteva şcoli elementare. Directoarea şi profesoarele şcolii nu au luat legătură directă cu aceste şcoli şi nu au urmărit rezultatele muncii duse de către elevele lor.

Deaceea, pentru ca examenele de admitere din acest an şcolar să se desfăşoare în bune condiţiuni, directorii şcolilor medii tehnice şi pedagogice, precum şi ai liceelor, trebue să ia toate măsurile necesare pentru a avea un număr suficient de candidaţi. Folosind forme cât mai variate în această acţiune de popularizare şi sprijinindu-se continuu pe ajutorul organizat al utemiştilor din şcoală, ei vor da posibilitatea profesorilor examinatori să recruteze elevi bine pregătiţi şi cu aptitudini potrivite viitoarei profesii. Secţiile de învăţământ regionale şi raionale au, deasemenea, datoria să sprijine conducerile şcolilor în această muncă, având grijă ca interesele elevilor să se împletească în mod armonios cu interesele Patriei.

CE SĂ CITIM

- *** Documente din Istoria Partidului Comunist din România.
- GH. GHEORGHIU-DEJ: 30 de ani de luptă a Partidului sub steagul lui Lenin şi Stalin.
- L. RAUTU: Despre internaţionalismul proletar.
- A. RABACOV: Oameni la volan.
- N. MASLIU: Malacovski (monografie).
- *** Scenarii: „Femeia deputat", „S'au întâlnit la Moscova".
- *** Am văzut belşugul colhoznicilor sovietici.

ji şi şi. Aici profesorul dă deasemenea — de data aceasta pe baza unor texte scurte, alese special — un exerciţiu: „Răspundeţi la întrebări cu propoziţii din text. Scrieţi aceste răspunsuri, subliniaţi în cuvinte silabele **ji** şi **şi**", sau: „Citiţi o propoziţie (o indică); scrieţi într'o coloană cuvintele cu **ji**, iar în alta pe cele cu şi; alcătuiţi propoziţii cu cuvintele din cele două coloane; scrieţi aceste propoziţii", etc.

Astfel, conţinutul principal al lecţiilor la limba rusă este: în primul rând, citirea şi desvoltarea vorbirii în legătură cu textul citit; în al doilea rând, studierea gramaticii şi a scrierii corecte, tot pentru desvoltarea vorbirii în legătură cu studierea diferitelor reguli gramaticale. De aici reese concluzia: tipurile principale de lecţii de limba rusă, în privinţa conţinutului, trebue să fie: 1) lecţiile de citire explicativă (în clasele inferioare) şi literară (în clasele superioare) şi 2) lecţiile de gramatică şi scriere corectă. Câte odată pot avea loc şi lecţii speciale de desvoltare a limbii vorbite sau scrise.

In prezent, în şcolile române ocupă un loc însemnat aşa numitele lecţii „lexice", însă fiecare profesor dă acestei noţiuni propriul său conţinut şi, de altfel, la fiecare lecţie conţinutul se schimbă: se citeşte un text — este lecţie lexică, se fac exerciţii în legătură cu textul — este lecţie lexică, se face o discuţie cu întrebări pentru pregătirea unei compoziţii — tot lecţie lexică este, se scrie o compoziţie — iar este lecţie lexică — şi aşa mai departe.

Este necesar să se lichideze cât mai repede această confuzie. Ce este lexicul? El este vocabularul limbii, iar lexicologia este teoria vocabularului.

Am arătat mai sus că studierea şi însuşirea lexicului (vocabularului), îmbogăţirea bagajului de cuvinte al elevilor, trebue să meargă atât pe linia desvoltării vorbirii, cât şi pe linia citirii şi a studierii gramaticii şi scrierii corecte. Mai mult decât atât, desvoltarea şi îmbogăţirea vocabularului elevilor trebue să meargă şi pe linia unei variate activităţi în afara clasei, despre care am vorbit mai sus.

Nu se pot învăţa cuvintele goale, fără ca ele să fie pronunţate şi folosite în fraze, adică fără gramatică, nu se poate citi nimic fără îmbogăţirea bagajului de cuvinte cunoscute de elevi în procesul citirii. In consecinţă, toate lecţiile, fără excepţie, sunt într'o măsură sau alta lexice. Iar dacă este aşa, dacă desvoltarea şi îmbogăţirea vocabularului elevilor este o parte integrantă a fiecărei lecţii, nu se pot clasifica lecţiile după acest indiciu.

Lecţiile trebue împărţite sau clasificate după semnele lor caracteristice, tipice, deosebite. Asemenea caracteristici sunt: 1) caracteristicile citirii şi ale lucrului cu materialul citit şi 2) caracteristicile studierii gramaticii, ale scrierii corecte şi ale lucrului cu un material special ales. Aceasta înseamnă că tipurile principale de lecţii, din punct de vedere al conţinutului, sunt lecţiile de citire şi lecţiile de gramatică şi scriere corectă.

Impărţirea lecţiilor după indiciul lexic aduce în conştiinţa profesorilor, în afară de aceasta, ideia că lexicul ar fi elementul principal, dominant, în studierea limbii, ceeace contrazice principial învăţătura tovarăşului Stalin despre faptul că vocabularul este numai materialul de construcţie, care dobândeşte o însemnătate uriaşă numai atunci „când se pune la dispoziţia gramaticii limbii".

Confuzia în legătură cu aceste lecţii aşa zise „lexice" este un rezultat al faptului că în practica predării limbii ruse în şcolile române au fost introduse, necritic, anumite sisteme burgheze metafizice de predare a limbilor străine. Tocmai în Apus unii metodologi din domeniul predării limbilor străine considerau că unicul scop al predării unei limbi străine este predarea citirii şi unicul izvor de îmbogăţire a vocabularului elevilor este tot citirea, etc.

S'a arătat mai sus că pentru elevii români izvoarele de îmbogăţire a limbii în general şi izvoarele lărgirii şi îmbogăţirii bagajului lor de cuvinte ruse în particular nu sunt deloc numai lecţiile în clasă şi, cu atât mai mult, nu numai lecţiile de citire. Asemenea izvoare sunt şi convorbirile, şi memorizarea — nu numai după carte, ci şi după cuvintele profesorului — şi jocurile, dramatizările, munca la gazeta de perete, cântecele ruse, etc. Toate aceste izvoare trebue folosite la maximum şi pentru îmbogăţirea şi lărgirea bagajului de cuvinte ruse al elevilor.

In legătură cu aceasta trebue să remarcăm încă o confuzie, şi anume împărţirea „tradiţională" a cuvintelor ruse cunoscute de elevi în „activ" şi „pasiv". Nu rareori, în legătură cu un anumit cuvânt nou din manual, se deslănţue o discuţie aprinsă metafizico-scolastică: unde trebue trecut acest cuvânt, la activ sau la pasiv? De aceste împărţiri, şi cu atât mai mult de aceste discuţii, trebue iarăşi să ne îndepărtăm. In primul rând, fiecare om, în funcţie de condiţiile şi caracterul activităţii, poate avea active şi pasive diferite. Unul este vocabularul profesorului atunci când el vorbeşte în faţa elevilor şi cu totul altul este vocabularul lui atunci când vânează în pădure sau pescueşte în râu, în timpul liber, împreună cu un prieten. Ceeace este la activ în timpul lecţiei, se găseşte la pasiv în alte locuri şi în alte condiţii. In al doilea rând, creerul nostru şi conştiinţa noastră nu se limitează la două „depozite" sau „încăperi", dintre care una este destinată activului iar cealaltă pasivului. Dimpotrivă, conştiinţa şi memoria noastră se remarcă printr'un mare număr de trepte, calităţi, indicii cu caracter diferit. In consecinţă şi cuvintele pe care elevii le-au citit sau le-au auzit pot fi însuşite şi pot deveni active într'o măsură foarte diferită. Deaceea, cel mai just este să deosebim în primul rând cuvintele cu totul **necunoscute**, cuvintele cunoscute **într'o anumită măsură**, iar printre cuvintele cunoscute vom deosebi pe cele învăţate dar **neconsolidate** şi pe cele învăţate şi consolidate.

Aceasta ne va permite, în primul rând, să arătăm profesorilor că cuvintele trebue **învăţate şi consolidate** şi că aceasta se poate face cu mijloace foarte variate. In al doilea rând, cuvintele nu trebue numai învăţate şi consolidate, ci, câteodată trebue să fie numai **comunicate**, pentru ca ele să devină cunoscute într'o anumită măsură elevilor şi să-i ajute să înţeleagă un anumit text. In al treilea rând, vom putea scăpa de „frica" de marile opere literare. Câteodată ne temem să dăm elevilor pentru lectură o minunată operă literară pentrucă în ea nu sunt opt, ci zece cuvinte noi şi necunoscute pentru ei. Se spune câteodată că este imposibil pentru elevi să înveţe un număr atât de mare de cuvinte dintr'odată. Dar în realitate ele nu trebue învăţate, ci este necesar numai să fie comunicate în prealabil elevilor, pentru ca aceştia să înţeleagă cele citite, iar apoi elevii trebue să fie atraşi de citire în aşa fel, încât ei să citească textul din nou şi din nou, fără să li se spună, să înveţe fragmente din el pe de rost şi să înveţe pe nesimţite şi toate cuvintele noi şi toate expresiile literare.

Pentru a înţelege, a trăi şi a simţi o anumită operă literară nu este nevoie deloc să se înveţe în prealabil toate cuvintele, fără excepţie. De această problemă ne putem apropia câteodată şi dintr'o altă parte, adică putem învăţa cuvintele noi în timpul citirii operei, iar în alte cazuri împreună cu învăţarea cântecului, sau în timpul jocului etc.

Să trecem la problema metodelor de predare a limbii ruse în şcolile române. Şi în această privinţă lipseşte dese ori claritatea necesară. In primul rând, trebue să subliniem că nu este nevoe să se complice determinarea metodei de predare, lucru care se produce câteodată.

Ce este o metodă de predare? Nu este nimic altceva decât un mijloc (sau o cale), cu care profesorul transmite elevilor cunoştinţe şi le consolidează. Profesorul cunoaşte limba rusă iar elevii nu o cunosc. Profesorul face din cunoştinţele sale un bun al elevilor. Lucrul acesta poate fi realizat cu ajutorul unor mijloace foarte numeroase şi foarte variate. Criteriul sau indiciul care deosebeşte o metodă de alta trebue să fie caracterul activităţii profesorului şi elevilor în timpul lecţiei.

Dacă profesorul vorbeşte la lecţie (povesteşte, lămureşte, explică), iar elevii stau, ascultă şi memorează — aceasta constitue un tip de activitate a profesorului şi a elevilor, o metodă de transmitere a cunoştinţelor, metoda expunerii verbale a materialului de către profesor; iar dacă profesorul însuşi nu povesteşte şi nu explică nimic, ci pune întrebări elevilor, iar aceştia gândesc, îşi formulează răspunsurile şi apoi le expun — aceasta va fi un al doilea tip de activitate a profesorului şi a elevilor, o a doua metodă, metoda convorbirii. Şi aşa mai departe.

O cerinţă pedagogică fundamentală faţă de metodele de predare în general şi faţă de metodele de predare a limbii ruse în şcolile române în particular este cerinţa varierii obligatorii a metodelor de predare. Cu cât vârsta elevilor este mai mică, cu atât metodele de muncă trebue schimbate mai des, la una şi aceeaşi lecţie. Şi la aceasta trebue să se lucreze serios, pentru varierea metodelor şi a formelor de activitate.

Limba rusă este bogată în forme, are un frumos conţinut şi o minunată literatură. Toate acestea dau nu numai posibilitatea de a povesti şi de a explica, de a citi şi de a scrie, ci şi de a declama, de a învăţa după cuvintele profesorului, de a cânta, de a juca, de a dramatiza, de a scrie articole la gazetele de perete, de a face lozinci în limba rusă şi colţuri ale limbii ruse, de a scrie scrisori elevilor unei şcoli ruse, etc.

Aceste convorbiri despre lucrurile înconjurătoare, discuţii despre tablouri, declamări, cântece, jocuri, dramatizări, etc. constitue tocmai acele metode variate specifice predării limbii ruse. Tocmai în această direcţie trebue să se lucreze serios în cadrul ridicării nivelului de calificare metodologică a profesorilor de limba rusă.

Când vorbim despre varietatea metodelor de predare a limbii ruse în şcolile române trebue să ştim limpede şi precis că varietatea metodelor de predare, nu numai la diferite lecţii, ci şi la aceeaşi lecţie, este absolut obligatorie. Marele Uşinski arăta: „Cu cât va fi mai variată lecţia şi cu cât va fi mai variată activitatea care se cere copiilor, cu atât se va realiza mai mult... nimic nu contrazice atât de mult natura copilului ca aşezarea lui numai în faţa abecedarului, fără a i se da timp pentru orice altă activitate şi ţinerea lui în faţa acestui abecedar câteva ore la rând" (Opere, vol. VI).

Iar înainte de aceasta, Uşinski arăta: „Copilul, probabil, a obosit să citească, atenţia lui a slăbit, procesul de înţelegere s'a oprit: lăsaţi pe copil o jumătate de oră să scrie, să deseneze, să socotească, să cânte şi veţi observa că, întorcându-se apoi la citire, copilul a devenit din nou înţelegător şi atent" (idem).

Această teză a lui Uşinski se referă, într'o egală măsură, şi la adulţi. Nici cu adulţii nu te poţi ocupa două lecţii la rând cu acelaş lucru. In Uniunea Sovietică, această varietate a metodelor şi a formelor de muncă este pusă în sarcina profesorilor printr'o hotărîre specială a C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S., hotărîre elaborată sub conducerea tovarăşului Stalin.

In Hotărîrea C. C. al P. C. (b) al U.R.S.S. din 25.VIII.1932, „Despre programele didactice şi regimul din şcoala elementară şi medie" se scrie limpede: „Profesorul este obligat să expună sistematic, succesiv, disciplina predată de el, învăţând prin toate mijloacele pe copii să lucreze cu manualul şi cu cartea, să facă diferite feluri de lucrări scrise independente, să lucreze în cabinet, în laborator, în atelierul didactic şi folosind pe larg, alături de aceste metode de bază, diferite feluri de demonstraţii, de experienţe şi aparate, excursii (în uzină, la muzeu, pe câmp, în pădure etc.); în această muncă profesorul trebue să ajute prin toate măsurile pe copii în activităţile didactice în care au greutăţi. Copiii trebue învăţaţi în mod sistematic să lucreze independent, folosindu-se pe larg diferite teme...".

Această hotărîre reprezintă un larg program pentru munca metodologică, pentru perfecţionarea metodicii de predare a limbii ruse. Trebue numai ca acest program să fie făcut accesibil profesorilor de limba rusă şi să li se arate că şi pentru lecţiile de limba rusă sunt necesare discuţiile în câmp, în pădure, la râu şi nu numai ziua, ci şi seara şi dis-de-dimineaţă, pentru a învăţa pe elevi să înţeleagă descrierile artistice ale naturii făcute de Puşkin, Nekrasov, Turgheniev şi alţi scriitori, pentru a învăţa ei înşişi să descrie artistic natura în limba rusă, pentru a înţelege de ce o operă se numeşte „Mesteacănul alb", etc.

Profesorii de limba rusă trebue să înţeleagă că nu numai biologii ci şi ei au un „lot şcolar" de limba rusă, un „laborator" de limba rusă. Acestea sunt lectura extraşcolară, diferitele cercuri, discuţiile literare în limba rusă asupra operelor literare ruse citite, etc.

In concluzie, este necesar să ne oprim asupra problemelor relaţiilor dintre limba rusă şi limba maternă, română, în procesul predării în şcolile române. Aceasta constitue, deasemenea, o problemă foarte serioasă şi importantă. In Uniunea Sovietică, această problemă a fost obiectul unei discuţii speciale la sesiunea unită a secţiei de literatură şi limbă a Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. şi a Academiei de Ştiinţe Pedagogice a R.S.F.S.R. care a avut loc la Moscova la 27—29 Noembrie 1950. (Hotărîrea a fost publicată în Buletinul Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. — secţia literatură şi limbă, vol. X, ediţia I-a).

Iată ce se spune în Hotărîrea sesiunii unite, la punctul 9: „Studierea limbii ruse în şcolile cu altă limbă de predare trebue să se sprijine pe cunoaşterea limbii materne de către elevi şi trebue să fie însoţită de necesarele comparaţii ale fenomenelor gramaticale din cele două limbi.

Este necesar să se acorde o serioasă atenţie studierii faptelor proprii limbii ruse şi care lipsesc în limba maternă. Deaceea, profesorul de limba rusă din şcoala cu altă limbă de predare trebue să cunoască bine bazele teoretice ale limbii materne".

Din aceasta reese prima concluzie importantă: ridicând calificarea profesorilor în domeniul limbii ruse, este necesar ca, în acelaş timp — sau, mai bine, înainte, — să se studieze cu ei foarte serios limba maternă.

In cadrul predării limbii ruse este necesar să se compare în permanenţă formele şi categoriile asemănătoare în cele două limbi (adică să se arate ce se spune în anumite cazuri la fel în limba rusă ca şi în limba română); în al doilea rând, trebue să se opună formele şi categoriile din limba rusă formelor şi categoriilor din limba română (adică să se arate în cazurile corespunzătoare: ţineţi minte, aici nu se spune la fel în limba rusă ca în limba română).

Pentru aceste comparări şi opuneri este cu totul necesar ca studierea limbii materne să fie premergătoare studierii limbii ruse, iar studierea limbii ruse, a categoriilor, a formelor şi a regulilor ei să se sprijine pe cunoaşterea categoriilor, formelor şi regulilor necesare din limba maternă.

Toate acestea se referă în măsură egală şi la studierea limbii române în şcolile naţionalităţilor conlocuitoare din R.P.R. In aceste şcoli, atât predarea limbii ruse cât şi a celei române trebue să se sprijine în măsură egală pe cunoaşterea de către elevi a limbii lor materne.

Aceasta este important deoarece compararea structurii gramaticale a limbii ruse cu structura gramaticală a limbii materne va ajuta pe elevi să înţeleagă mai bine particularităţile limbii ruse, şi, în acelaş timp, să-şi adâncească cunoştinţele de limba maternă.

Acesta este un principiu metodologic (filosofic) şi de metodică foarte însemnat. El este însemnat pentru noi deoarece ne permite să lichidăm cu lupta scolastică şi metafizică dintre partizanii aşa numitei „metode naturale" sau „directe", pe de o parte, şi cei ai metodei traductive pe de altă parte.

Limba, ne învaţă tovarăşul Stalin, este nemijlocit legată de gândire. „Orice gânduri ar lua naştere în capul omului — scrie tovarăşul Stalin — ele se pot naşte şi pot exista numai pe baza materialului limbii, pe baza termenilor şi frazelor limbii. Gânduri nude, libere de materialul limbii, libere de „materia naturală" a limbii — nu există. „Limba este realitatea nemijlocită a gândirii".

Gândirea copilului român este legată de materialul limbii române, de termenii şi frazele române, iar gândirea copilului rus este legată de materialul limbii ruse, de termenii şi frazele ruse. Ce se întâmplă însă atunci când învăţăm pe un copil o altă limbă, când învăţăm pe un copil român limba rusă sau pe un copil rus limba română? Evident că noi legăm gândirea lui de un alt material de limbă, transportăm gândirea lui dela un material la altul. In ce caz această transportare, această trecere dela un material la altul se va face mai uşor, mai repede, cu cea mai mică cheltuire de forţe? Desigur că numai în cazul când vom compara şi vom apropia cât mai limpede şi mai strâns aceste două sisteme de material, sistemul limbii materne şi sistemul celei de a doua limbi, care nu este maternă.

In consecinţă, orice raţionament asupra faptului că cea de a doua limbă poate fi studiată fără ajutorul limbii materne, prin procedeele aşa numite „directe" sau „naturale" este neştiinţific şi nu aduce niciun folos. Aspectul metodologic al acestei probleme a fost de mult elaborat de Uşinski.

K. D. Uşinski scria: „Cu cât este mai intensă învăţarea unei limbi străine cu copiii, cu atât trebue să fie mai intensă învăţarea cu ei a limbii lor materne... Indată ce copilul dobândeşte posibilitatea de a înţelege destul de liber ceva uşor în limba străină, aceste cunoştinţe trebue să fie imediat folosite pentru studierea limbii materne" (Opere vol. II).

Această completare reciprocă, acest ajutor reciproc dintre cele două limbi în procesul predării poate avea loc numai în cazul când problema este just înţeleasă şi just realizată. Insă greşelile în această privinţă au loc relativ destul de des.

Cea mai însemnată şi cea mai răspândită greşeală sau folosire nejustă a limbii materne în studierea limbii ruse este aceea că limba rusă (sau categoriile şi formele ei) nu se compară cu cea maternă, ci este înlocuită cu aceasta: dacă elevul uită un cuvânt rus, i se permite să-l înlocuiască cu unul român; dacă elevul are greutăţi în construirea unei fraze ruse, i se permite să o spună în română; dacă profesorul se îndoieşte că elevii îl vor înţelege în cazul când va vorbi în limba rusă, el, în loc de a se gândi şi de a construi o frază rusă mai simplă, începe să vorbească şi să întrebe în limba română şi ajunge la situaţia în care, la o lecţie de limba rusă, totul se face în limba română.

Aceasta nu mai este o comparaţie, ci o înlocuire care nu aduce niciun folos, care dăunează: după 2—3 ani de studiere a limbii ruse, elevii nu pot construi singuri nici 2—3 fraze.

Dacă un cuvânt rus a fost comunicat elevilor, se ştie că trebue să se ceară folosirea lui de către aceştia. Acelaş lucru este necesar şi în privinţa frazelor. La lecţia de limba rusă trebue să se vorbească, să se citească şi să se scrie în limba rusă. In manualele începând, de exemplu, cu clasa a VI-a şi a VII-a, trebue să se introducă reguli şi definiţii formulate în limba rusă. Acest lucru este greu, acest lucru cere atât dela profesori cât şi dela elevi o încordare serioasă dar instruirea este de neconceput fără încordare. Numai că această încordare trebue folosită raţional. Nu trebue să se meargă pe linia minimei rezistenţe, iar aceasta, din păcate, se mai întâmplă câteodată în şcolile române la lecţia de limba rusă, când limba rusă este înlocuită cu cea română.

Otrăvirea conștiinței copiilor în America

Otrăvirea conștiinței copiilor și adolescenților prin propaganda fascistă are un rol însemnat în planurile imperialiștilor americani. Agresorii nădăjduesc să dreseze oameni care să se supună fără discuție ordinelor magnaților dolarului, trustmenilor care visează să stabilească dominația lor mondială printr'un război sângeros.

Copiii americani sunt lipsiți de posibilitatea de a primi o instrucție normală, căci școala americană își târăște o jalnică existență și depinde de poftele „protectorilor" particulari. Toate încercările organizațiilor progresiste și ale oamenilor de cultură progresiști de a obține aprobarea programului federal de susținere materială a școlii întâmpină o rezistență îndârjită din partea guvernului lui Truman, guvern pe care nu-l interesează învățământul poporului.

După cum arată săptămânalul burghez „United States News and World", școala americană trece prin „cea mai serioasă criză din istoria Statelor Unite ale Americii". Și într'adevăr, în ultimii ani nu s'a făcut în Statele Unite nicio nouă construcție școlară. Vechile clădiri ale școlilor se ruinează. Ziarul „Daily Worker" arată că peste 60 la sută dintre clădirile de școli din New-York stau de 40 până la 100 de ani fără reparații capitale. Ziarul „New-York Times" scrie că în prezent peste 3 milioane de copii americani nu pot să învețe din cauza lipsei de clădiri și cadre didactice.

O situație și mai grea au școlile dela sate. Ziarul „New-York Times" scrie că din cauza proastei situații a școlilor, copiii fermierilor nu pot primi nici cele mai elementare cunoștințe. Peste 2 milioane de copii de fermieri americani sunt complet lipsiți de posibilitatea de a învăța în școală și aproape un milion de copii frecventează școala numai vreo 50 de zile pe an.

Sugrumând prin toate mijloacele învățământul public, organizatorii reacționari ai „modului de viață american" transformă școlile elementare într'un focar al obscurantismului, al propagandei rasiste, într'o școală a psihozei atomice. Invățătorii progresiști sunt supuși represiunilor și isgoniți din școli. Sub motivul înlăturării „elementelor subversive" au fost concediați în luna Martie 8 învățători din New-York care erau activiști sindicali. Invățătorilor li se cere să depună „jurământul loialității" și să renunțe la ideile progresiste. In bibliotecile școlare se distrug cele mai bune cărți și manuale. Informatorii secreți ai biroului federal de cercetări urmăresc în școli pe învățătorii „suspecți". In școlile din orașul Buffalo din statul New-York a fost difuzată de curând o circulară prin care elevii erau chemați să-și spioneze învățătorii și să denunțe autorităților activitatea lor „subversivă".

Propaganda rasistă are o largă răspândire în școlile americane. Ea se desfășoară prin mijlocirea manualelor și a lecțiilor. După afirmația revistei „Coliers", manualele școlare sunt scrise de rasiști declarați din Ku-Kux-Klan sau de scribi vânduți bancherilor. Se cunoaște următorul caz: un inspector școlar din Chicago, un anume Wiliam Jonson, a dispus să se introducă în școlile din raza lui de activitate 20 de titluri de manuale diferite. S'a constatat că toate aceste manuale au fost scrise de însuși Jonson, dar, pentru a le ușura vânzarea, el le-a semnat cu numele unor profesori universitari.

Influența dușmănoasă a propagandei fasciste asupra psihologiei adolescentului american nu se limitează numai la școală. Pretutindeni și zi de zi, pe stradă sau în familie, ea acționează asupra formării orizontului tinerilor. Pentru acest scop conducătorii reacționari americani folosesc mijloacele „de nădejde" ale educației extrașcolare, ca literatura „moralizatoare" pentru copii, cinematograful, difuziunile radiofonice și televiziunea.

Unul din cele mai răspândite mijloace de influență reacționară asupra psihologiei copiilor este așa numitul „comics". Sub această denumire se cultivă de zeci de ani o formă specială de publicație vulgară, cu serii de desene însoțite de textele corespunzătoare în formă de dialog. Aceste fițuici reacționare conțin „captivante" romane criminale și fantastice, anecdote și povestiri sexuale, etc. In ultimul timp, aceste „comics" abundă de „faptele eroice" ale soldaților americani din Coreea și de povestiri fantastice atomice. Aceste opere respingătoare sunt tipărite de majoritatea ziarelor burgheze și sunt editate în tiraj uriaș, sub formă de ediții speciale și suplimente la publicațiile periodice. In prezent, în Statele Unite apar — numai în ediții speciale — aproape 400 de „comics", cu un tiraj total de 65 de milioane de exemplare. Editarea acestor „comics" aduce editorilor circa 78 de milioane dolari venit anual. Tirajul total al acestor „comics" formează a treia parte din toate publicațiile care apar în Statele Unite.

De descompunerea morală a copiilor americani se ocupă și posturile de radio care se găsesc în stăpânirea unei mâini de magnați ai industriei și finanțelor. Programele radiofonice conțin un uriaș număr de montaje „detective" rasiste, transmise pe toate posturile americane. Eroii principali ai acestor montaje — „supraomul", „omul-fantomă", „sergentul King, din poliția regală călare", „călărețul singuratic", și alții — sunt eroii celebrelor „comics". Posturile de radio transmit cu deosebită precizie urletele sfâșietoare ale celor chinuiți, râsul de idioți al maniacilor, gemetele stafiilor, împușcăturile, exploziile, sgomotul scandalurilor și bătăilor. In decurs de mulți ani se dau variante ale unor montaje detective ca „teatrul misterelor", „fotograful crimelor", „F.B.R." (poliția secretă) în război și pace".

Influența destructivă a radiomontajelor detective asupra psihologiei copiilor americani s'a adâncit și mai mult odată cu răspândirea televizoarelor. După afirmația săptămânalului „New Republic", părinții elevilor protestează cu hotărîre împotriva programelor de televiziune pentru copii, deoarece acestea „descompun și diformează moralul și fizicul copiilor".

Producția cinematografică a Hollywoodului care inundă sălile de spectacole americane unde majoritatea spectatorilor sunt copii este și ea plină de proslăvirea gangsterismului, a criminalității, a banditismului. Ziarul „Herald Tribune" scrie că „sălbăticiile, melodramele și sadismul domnesc nestânjenite pe ecranul american".

Acestea sunt mijloacele de descompunere a tinerei generații din Statele Unite, mijloacele cu ajutorul cărora imperialiștii caută să transforme tineretul în carne de tun ușor de mânuit într'un nou război mondial.

Cei mai buni reprezentanți ai poporului american luptă din ce în ce mai activ împotriva fascizării copiilor. Și această luptă este strâns legată cu larga mișcare a masselor populare din America pentru menținerea unei păci trainice.

N. Jiveinov

Lucrările scrise la examen, oglindă a muncii profesorilor

Călăuzită de învățăturile tovarășului Stalin cu privire la lingvistică, predarea limbii și literaturii române în școli a pornit pe un făgaș nou, fapt care a și început să se oglindească în pregătirea elevilor noștri. Pentru buna cunoaștere a limbii române profesorii au pus un accent deosebit pe însușirea temeinică a exprimării clare, a scrierii corecte și pe formarea unui vocabular bogat.

Acest lucru se observă în lucrările scrise de limba română la examenul de absolvire la clasa a VII-a dela Școala Elementară Nr. 45 Fete și dela Școala Elementară de pe lângă Școala Pedagogică Nr. 1 de Fete din București. In marea lor majoritate, elevele au prezentat lucrări închegate dovedind o bună însușire a cunoștințelor de gramatică și literatură, precum și posibilitatea de a sintetiza, de a orândui ideile într'o înlănțuire logică, de a se exprima corect, precis și clar. Din 27 de eleve dela Școala Elementară Nr. 45, numai una a obținut nota 4. Cele mai multe lucrări au fost notate cu 9, 8 și 7. Și lucrările elevelor dela Școala Pedagogică Nr. 1 au fost notate în bună parte cu note mari. Rezultatele îmbucurătoare obținute de eleve se datoresc și muncii desfășurată în perioada de pregătire a examenelor. In timpul dela 3 la 26 Mai, rezervat pentru recapitularea materiei, s'au repetat capitolele cele mai importante sau mai slab asimilate de eleve și s'a insistat mult asupra cunoștințelor de gramatică.

Din conținutul lucrărilor se poate constata că cele mai multe eleve cunosc, în linii mari, operele scriitorilor noștri și sunt capabile să le aprecieze valoarea; că, în general, elevele și-au însușit cunoștințele de gramatică, scriu corect, au un stil curgător.

In cele mai multe lucrări au fost bine exemplificate ideile principale care se desprind din operele scriitorilor citați. Poezia „Impărat și proletar" se închee cu un îndemn revoluționar adresat clasei muncitoare" — scrie o elevă, citând în continuare versurile: — „Zdrobiți orânduirea cea crudă și nedreaptă ce lumea o împarte în mizeri și bogați!". Elevele au ilustrat, prin exemple, lupta împotriva cosmopolitismului, a ploconirii față de Apus, citând versuri din poezia lui Eminescu „Ai noștri tineri".

Tratând subiectul „Critica societății burghezo-moșierești în opera lui Eminescu și Caragiale" eleva Matei Petra se folosește de operele principale ale acestor scriitori în care sunt criticate, satirizate și biciuite, exploatarea și moravurile burghezo-moșierimii. Ea arată cum a criticat Caragiale educația din timpul său („Domnul Goe"), învățământul de atunci („Lanțul slăbiciunilor"). Intr'o altă lucrare sunt citate versuri bine alese și semnificative din „Scrisoarea III-a", pentru a ilustra cum a criticat Eminescu putreziciunea societății burghezo-moșierești. In lucrarea cu tema „Dragostea de Patrie în poezia lui A. Toma" eleva Elefterie Marieta folosește un bogat material din opera poetului privind lupta poporului pentru libertate și independență, împotriva exploatării și asupririi burghezo-moșierești și fasciste.

Exemplele de mai sus ne dovedesc că lecțiile de limba română la clasa a VII-a dela aceste două școli s'au desfășurat anul acesta, la un nivel ideologic și științific ridicat.

Lucrările scrise la limba română la aceste clase a scos însă la lumină și unele lipsuri. S'a constatat, de pildă, că profesoarele nu s'au ocupat îndeajuns de lectura particulară a elevelor, mulțumindu-se doar cu materialul cuprins în manual. Aceasta rezultă din faptul că din cele două teme date la examen: „Critica societății burghezo-moșierești în opera lui Eminescu și Caragiale" și „Dragostea de Patrie în poezia lui A. Toma", cele mai multe eleve au ales primul subiect. Au făcut această alegere pentru că în manual era mai mult material în legătură cu temele respective. Citatele date pentru exemplificarea ideilor principale au fost aproape în exclusivitate alese din manual.

La corectarea lucrărilor s'au strecurat, deasemeni, unele greșeli. Este vorba în special de greșeli gramaticale: confuzie între numerale și adverbe, prezența unor virgule fără rost, prescurtări incorecte, etc. Profesoarei de limba română dela Școala Elementară Nr. 45 i-au scăpat însă nu numai greșeli de formă ci și greșeli de conținut. Astfel, ea a trecut peste rândurile în care o elevă scrisese: „In prima piesă — era vorba de „O scrisoare pierdută" — putem vedea cum burghezia **îmbina** interesele sale personale cu interesele statului". Corectarea mai puțin atentă a lucrărilor scrise duce însă nu numai la o notare nejustă ci și la menținerea unor cunoștințe greșite în mintea elevilor. Desigur examenul nu se poate transforma într'o lecție în care copiii să capete cunoștințe noi, totuși ele sunt prilej de a verifica pregătirea elevilor și de a înlătura greșelile, confuziile sau unele lipsuri grave din cunoștințele lor. In cazul de mai sus, profesoara ar fi putut ca la examenul oral să lămurească elevei ce era greșit în lucrarea scrisă. Și profesoarei dela Școala Elementară de pe lângă Școala Pedagogică de Fete Nr. 1 din București i-a scăpat neobservată fraza în care o elevă, vorbind despre poziția lui Titu Maiorescu față de opera lui Mihail Eminescu a scris „Marele critic Titu Maiorescu..."

Profesoara a fost totuși exigentă la corectarea greșelilor de gramatică și ortografie.

Cu prilejul corectării lucrărilor scrise profesoarele au tras unele învățăminte. Din faptul că elevele au arătat preferință pentru un anumit subiect, și din felul cum au desvoltat lucrările, ele au înțeles că neglijarea lecturii particulare a elevelor constitue o lipsă gravă pe care trebue să o lichideze cu desăvârșire în munca lor din anul școlar viitor.

Se poate afirma însă cu toată certitudinea că lucrările scrise de limba română la aceste două clase au fost destul de bune, dovedind astfel că profesoarele au muncit cu interes în timpul anului și s'au îngrijit de pregătirea elevelor care vor intra la toamnă în învățământul mediu.

In orașul furnalelor

Pentru a cunoaște mai de aproape pe muncitorii combinatului „Sovrommetal"-Reșița, elevele Școlii Medii Tehnice de Comerț Fete din Timișoara au organizat o vizită la Reșița, unde echipa culturală și artistică a școlii a dat cu acest prilej un festival artistic în cinstea fruntașilor din producție siderurgiști. Sala teatrului „Casa Muncitorească" din Reșița, era plină până la refuz cu muncitori fruntași în producție, tineret și elevi. Elevele au cântat „Haide tovarășe", „Cântec despre Patrie" și „Tineretul" din filmul „Volga-Volga" de Dunaevschi, „Marinarii Roșii" și „Cântecul Niprului". Au recitat poeziile: „Cuvântul pace" de Bakonschi, „Nu vrem război". Au fost ascultate compozițiile muzicale „Cântec despre Patrie" și „Lupta noastră".

In partea a doua a festivalului a urmat un program popular românesc compus din coruri, cântece, muzică și jocuri. Mult gustate de spectatori au fost bucățile: „Hai la joc nană la joc", „Azi e zi de sărbătoare", „Leano draga mea", cântecele populare „Mândruțo cu ochi verzi" interpretat de eleva Moș Rodica din anul IV și „Pe coasta cu Semenicul" interpretat de eleva Văcaru Cornelia din anul III D.

Programul s'a încheiat cu Imnul F.M.T.D. în aplauzele asistenței pe deplin mulțumită de ținuta și prezentarea S.M.T.C. Fete din Timișoara.

Festivalul prezentat de elevele S.M.T.C Timișoara la Reșița, pe lângă un minunat schimb de experiență cu tineretul reșițean în ce privește manifestările artistico culturale a fost și un prilej de a cunoaște regiunea industrială a Reșiței, de a îmbogăți cunoștințele elevilor și de a le spori dragostea față de oamenii muncii, față de metalurgiștii noștri dragi.

C. RAȚA
corespondent

—o—

O excursie la Cluj

Excursiile sunt un puternic mijloc educativ atât pentru documentarea și adâncirea celor învățate cât și pentru lărgirea cunoștințelor elevilor. Cadrele didactice din Uioara Someșului, mânate de dorința de a asigura cunoștințe cât mai temeinice elevilor lor, au hotărît ca pentru ridicarea nivelului la învățătură, să se folosească și de acest mijloc. Sub conducerea directorului și a dirigintelui, elevii clasei a VII-a au plecat pentru trei zile la Cluj. Aici au vizitat Grădina Botanică, Biblioteca Universității, Clinicile universitare, Muzeul arheologic, Muzeul Româno-Rus, diferite fabrici, etc. Au luat deasemeni parte la unele spectacole de teatru și operă.

Cele văzute în timpul călătoriei la Cluj au fost discutate apoi la școală în orele de curs. In acest mod elevii au reușit să adâncească diferite probleme studiate în timpul anului. Astfel, mare a fost bucuria elevilor când în laboratorul de fizică al Școlii Pedagogice, pe baza celor explicate, au recunoscut unele instrumente.

Elevii s'au entuziasmat mult la vizitarea unor școli medii unde intenționează să studieze anul viitor. Aici au cunoscut viața din internat și aceasta mai ales datorită faptului că direcțiunea Școlii Pedagogice și-a dat toată silința să asigure micilor oaspeți un cămin plăcut.

Intorcându-se acasă, majoritatea copiilor au scris pentru gazeta de perete mici articole, au compus schițe sau notițe de drum. Impresionați de cele văzute ei au vorbit părinților despre noutățile și despre școala unde doresc să urmeze la anul. Perspectiva vieții de elev la o școală medie i-a umplut de bucurie și elan, dându-le forțe noi pentru importanta perioadă a repetiției.

DOBOSSY GYULA
coresp.

—o—

Activitate șahistă în comuna Frătești

Sub îndrumarea tov. învățător P. Chiran elevii școlii elementare din comuna Frătești, raionul Giurgiu, au organizat un cerc sportiv în cadrul căruia secția de șah are o activitate meritorie. Elevii au lucrat 15 table de șah cu piesele respective și au ascultat comunicări în legătură cu istoria șahului făcute de tov. P. Chiran. Cu prilejul zilelor de 1 și 8 Mai echipa de șah a participat la concursul organizat de echipa sportivă a gospodăriei agricole colective „Viață nouă" din comună.

Din activitatea cursurilor de cadre sindicale

In ridicarea noilor cadre atât de necesare unei rodnice munci profesionale, sindicatelor de învățământ le revine o parte destul de importantă. Dacă mulți din învățători și profesori au posibilitatea să urmeze cursurile I.C.D. organizate de Ministerul Invățământului Public, nu aceeași posibilitate o are personalul administrativ și de îngrijire al școlilor noastre. Cursurile de cadre sindicale sunt forma de învățământ care permite tuturor salariaților noștri să-și ridice nivelul politic, ideologic și profesional. Prin aceste cursuri, cadrele didactice mai bine pregătite, au posibilitatea să ajute și să sprijine ridicarea de noi cadre din mijlocul membrilor sindicatelor noastre, în special din sânul personalului administrativ și de îngrijire.

La începutul anului școlar 1950-1951 sindicatele de învățământ în forma lor veche nu puteau cuprinde în aceste cursuri un număr prea mare de cursanți. După raionare s'au creat posibilități largi în acest scop, așa încât nu avem regiune, iar în unele regiuni nu există raioane în care să nu fi funcționat asemenea cursuri. In regiunile Bihor, Dolj, Hunedoara, Stalin și Suceava, de exemplu în fiecare raion a existat câte un curs seral de cadre sindicale. La 1 Ianuarie 1951 existau, în toată țara, 63 cursuri serale de cadre. Numărul acestora a crescut, așa încât la 15 Martie a. c. funcționau, în cele 28 de regiuni ale țării, 123 cursuri cu 3341 cursanți și 28 cursuri de instructaj cu 470 cursiști. La 15 Mai a.c. numărul lor a ajuns la 145 cursuri serale cu 4223 cursanți și 33 cursuri de instructaj cu responsabili de grupă și delegații cu asigurările sociale frecventate de 596 tovarăși. Numai în regiunea Stalin, de exemplu, prin munca susținută a biroului provizoriu sindical regional și al birourilor raionale sunt 17 cursuri serale frecventate de 447 cursanți și două cursuri de instructaj frecventate de 45 tovarăși.

Munca s'a îmbunătățit în multe părți și datorită faptului că în conducerea cursurilor majoritatea sindicatelor au atras colective largi care pregăteau din timp materialul ce urma a fi predat precum și întrebările pentru seminarii. La Turnu Severin, de pildă, s'a constatat un deosebit interes pentru pregătirea lecțiilor. Tovarășii care țineau lecțiile, studiau din timp materialul privind problema ce aveau de susținut. La cursul de cadre sindicale al Sindicatului Invățământ din raionul „Lenin"-București, frecventat de 69 tovarăși, pregătirea lecțiilor și a seminariilor s'a făcut sub directa conducere a responsabilei școlii, tovarășa Elena Proca. Grija principală a tovarășei Proca era fixarea chestionarului seminarului respectiv pentru a se realiza o unitate în felul de desfășurare a muncii în fiecare din cele trei seminarii.

Datorită unei juste organizări a muncii, la unele cursuri s'a reușit să se obțină o frecvență de 100 la sută. Așa e cazul la cele două cursuri deschise după noua organizare a sindicatelor pe raioane, în regiunea Rodna, unde prin munca de lămurire, în ședințele de grupă sindicale și prin punctualitatea de care a dat dovadă însuși colectivul de conducere, împreună cu conferențiarii și lectorii, s'a reușit să se ajungă la o totală participare a celor înscriși.

Colectivele multor cursuri, prin planificarea justă a desfășurării lor au pregătit și au ținut la timp ședințele de analiza muncii iar rezultatele au fost destul de frumoase. De pildă în urma ședințelor de analiza muncii dela cursurile serale ale sindicatului Invățământ din raionul Câmpulung, regiunea Suceava, s'a constatat că una din cauzele pentru care mulți tovarăși veneau nepregătiți la seminarii era lipsa materialului bibliografic.

Dacă acestea sunt o parte din realizările sindicatelor noastre în munca lor pentru cuprinderea de cât mai mulți tovarăși la cursuri și pentru buna desfășurare a acestora, există totuși și multe lipsuri. In primul rând, nu toate sindicatele au făcut pregătirile necesare deschiderii cursurilor. Nu peste tot s'au repartizat din timp cursiștii pe seminarii, acolo unde numărul lor a fost mai mare. Sindicatul Invățământ din raionul „Lenin"-București de exemplu, deabia după cea de a treia lecție a anunțat repartiția celor 80 de tovarăși, pe seminarii. Multe sindicate nu s'au îngrijit din timp pentru procurarea broșurilor necesare studiului. Recrutarea cursiștilor s'a făcut uneori din birou, recrutându-se și tovarăși care, din motive de sănătate, au fost nevoiți să nu se prezinte iar alții să nu corespundă cursului. Așa a fost cazul la Cluj unde s'au întocmit liste de cursiști după registrul evidență al membrilor sindicatului. Nu toate sindicatele au urmărit îndeaproape munca dusă la cursuri și nu s'au preocupat suficient de cunoașterea cadrelor și de promovarea lor. In multe părți nu au fost îndrumate colectivele de conducere spre a ține regulat ședințele de analiza muncii pentru ca sub aspectul critic și autocritic să se scoată la iveală lipsurile și greutățile în muncă. Astfel de cazuri s'au petrecut la Tg. Ocna, la Vaslui și în alte părți. O lipsă serioasă a sindicatelor noastre, lipsă ce va trebui remediată odată cu începerea noului an școlar, este aceea că s'a minimalizat importanța cursurilor de instructaj cu responsabilii de grupă și delegații asigurărilor sociale. Dacă celelalte cursuri au fost deschise într'un număr mai mare, cele de instructaj însă au fost mult neglijate.

La sfârșitul activității cursurilor de cadre sindicale, trebuesc depuse eforturi sporite pentru însușirea cunoștințelor predate. In acest fel absolvenții acestor cursuri vor deveni tot mai bune cadre ale școlii noi, cadre care alături de toți oamenii muncii din scumpa noastră Patrie, luptă hotărîte pentru socialism și pentru apărarea păcii.

N. DRAGNE

FOILETON

„N'are"...

Trimite Serviciul Evidență și Statistică din Ministerul Invățământului Public un formular — „Tablou nominal de cadrele didactice care predau limba rusă la școală" *ca să fie completat la toate școlile din țară.*

Cu toate că are 17 rubrici, acest formular este foarte ușor de completat. Trebue doar puțină bunăvoință și, mai ales, trebue înaintat spre completare acolo unde cere Serviciul Evidență și Statistică. Nu-i de fel o muncă neobișnuită să inserezi câteva nume și câteva date în „spațiul locativ" al unei rubrici dintr'un formular. Mai cu seamă că, pe contrapagina formularului, există ample „Instrucțiuni".

In primul și al doilea aliniat al acestor instrucțiuni este scris, negru pe alb: „Formularul de față va fi completat de fiecare școală elementară de 4 ani, de 7 ani sau medie de orice categorie. In cazul când la școala respectivă nu există profesor de limba rusă, se va completa titlul formularului, menționându-se în cuprinsul lui: „nu se predă limba rusă din lipsă de cadre" și în colțul din dreapta jos se vor trece clasele la care ar trebui să se predea limba rusă". *Iar penultimul aliniat al* „Instrucțiunilor" *prevede, tot atât de clar și de categoric:* „Secția de învățământ raională nu va primi formularul înapoi decât completat pentru toate coloanele. In cazul când o parte din coloane nu sunt complete, va chema la sediul secției de învățământ pe învățătorul sau profesorul respectiv, pentru a le completa".

Dar aceste dispozițiuni clare și categorice nu l-au interesat de fel pe șeful secției raionului Murgeni, tov. Donea Ecaterina, nici pe planificatorul statistician, tov. A. Perju, nici pe șeful secției regionale Bârlad, tov. Gh. Povoleanu. Dumnealor nu se încurcă în instrucțiuni. Sunt foarte expeditivi și fără ele. Mai întâi, lasă formularul să zacă, în cine știe ce unghere prăfuite, amânând pentru eternul mâine ceeace trebue să facă azi. Apoi când, disperat, Serviciul Evidență cere cu insistență formularele întârziate, însfârșit tov. inspector își amintește de ele, face control prin toată secția până le găsește și, plictisit, hai să le completeze. Se gândește: ce să le mai trimit la școală? Am „terenul" ici, în cap.

Vrea tovarășul inspector să fie expeditiv, foarte expeditiv, în ultima clipă. Și fără a chibzui măcar un moment asupra importanței statisticei cerute de Minister, fără a cerceta oleacă mai atent formularele trimise, parcă-l văd că se așează, nervos pe-un colț de birou și dintr'un condei (de fapt dintr'un creion chimic) „completează" 16 formulare, cât ai zice pește. Ce să le mai „întârzie" pe la cele 16 școli? Serviciul Evidență le cere repede? Repede să le aibă. Iar „completarea" — e așa precum se vede și în clișeu: numele școlii indescifrabil, chiar pentru cei mai dibaci criptografi. Iscălitura tot indescifrabilă. Clar e doar că-s două inițiale, aceleași, pe toate formularele: I. R. Intrucât nu credem că sunt 16 școli, în raionul Murgeni, care să aibă acelaș director, bănuim că iscălitura aceasta cuprinde chiar inițialele inspectorului dela secția de învățământ raională, că lui îi aparține și toată munca de „completare". Dar „completarea" mai conține încă un cuvânt, o formulă foarte fericită, scrisă expeditiv, puternic, mare și clar, de-a curmezișul formularului, peste toate rubricile, în locul oricăror date: „N'are". De 16 ori „N'are". Nu-l interesează pe I. R. nici pe planificatorul statistician, nici pe șeful secției de învățământ dela regiune că formularul trebue completat de director, că datele trebue trecute în anume coloane și rubrici, așa cum prevăd instrucțiunile. Ei au luat pe „n'are" în brațe și o țin așa înainte, ca o obsesie: „n'are", „nare", n'are"...

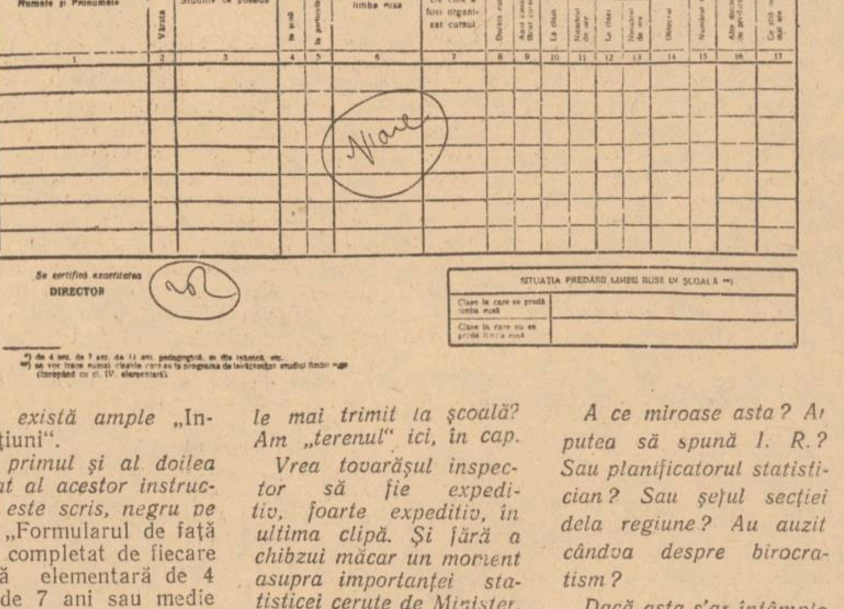
MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÂNTULUI PUBLIC
Serviciul Evidență și Statistică

TABLOU NOMINAL

de cadrele didactice care predau limba rusă în școala *) .... cu limba de predare ....

Regiunea .... Raionul .... Comuna (orașul) .... Satul (strada nr.) ....

Numele și Pronumele	Vârsta	Studiile ce posedă			De unde cunoaște limba rusă											
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
N'are																

Se certifică exactitatea
DIRECTOR

SITUAȚIA PREDĂRII LIMBII RUSE ÎN ȘCOALĂ

A ce miroase asta? Ar putea să spună I. R.? Sau planificatorul statistician? Sau șeful secției dela regiune? Au auzit cândva despre birocratism?

Dacă asta s'ar întâmpla numai la Murgeni, am zice: treacă-meargă. Un caz. Să nu-l mai comentăm. „Schioapa te scutește de horă", zice o vorbă populară. Dar boala e destul de întinsă. Mai sunt încă prin secțiile de învățământ mulți tovarăși „expeditivi" de teapa celor dela Murgeni, care din când în când mai încâlcesc fuiorul.

Deaceea credem că formula „N'are", plasată de-a curmezișul formularului de mai sus, poate avea, pentru cel din Murgeni care a lansat-o, ca și pentru alții ca dânsul, putere de autocaracterizare în ceeace privește unele metode de lucru, cu totul dăunătoare bunului mers al învățământului.

RADU TUDOR

Note politice externe

In întreaga opinie publică mondială, Nota Uniunii Sovietice, din 10 Iunie, adresată Statelor Unite, în legătură cu tratatul de pace cu Japonia, a stârnit un răsunet considerabil.

In această Notă, guvernul sovietic reafirmă, în chip magistral, justețea tezei sale cu privire la condițiile în care tratatul de pace cu Japonia trebue elaborat și încheiat, precum și cu privire la conținutul și țelurile acestui tratat, — astfel ca Japonia să devină o țară democratică, independentă și pașnică. Spulberând toate argumentele mincinoase pe care guvernul Statelor Unite le exprimase în Memorandumul său din 19 Mai, Nota sovietică arată, cu o logică de fier și pe baza unei documentări inatacabile, că ceeace imperialiștii americani urmăresc prin proectul Dulles pentru încheierea unui tratat separat cu Japonia este transformarea accelerată a acesteia într'un pilon principal al coaliției agresive în Extremul Orient. Incercând să monopolizeze încheerea tratatului cu Japonia, aventurierii războinici din Washington țintesc, într'adevăr, să continue refascizarea și remilitarizarea acestei țări; — refascizare și remilitarizare ce sunt în curs de desfășurare și pe care își închipuie că le-ar putea „legaliza" prin semnarea unui tratat separat, la care n'ar lua parte nici U.R.S.S., nici R. P. Chineză și nici alte popoare ale Asiei care au adus o contribuție activă la înfrângerea agresorilor niponi.

Demascând, cu vigoare, scopurile războinice, imperialiste și colonialiste ale proectului american de tratat de „pace" cu Japonia, Nota Uniunii Sovietice reamintește prevederile hotărîrilor conferințelor dela Cairo, Ialta și Potsdam și indică, din nou, principiile fundamentale ale unui tratat de pace veritabil cu Japonia. Incă odată, guvernul sovietic propune: 1) încheerea unui tratat multilateral și nu separat, la care să participe toate țările ce au luptat împotriva Japoniei imperialiste; 2) elaborarea acestui tratat conform celor stabilite la Cairo, Ialta și Potsdam; 3) convocarea în Iulie sau August 1951 a unei conferințe de pace a reprezentanților tuturor țărilor interesate pentru examinarea proectelor existente ale tratatului de pace cu Japonia.

Aceste propuneri ale Uniunii Sovietice, total însușite și de către Republica Populară Chineză, corespund în cel mai înalt grad intereselor tuturor popoarelor, inclusiv poporul japonez. Deaceea, Nota sovietică a avut un adânc ecou în massele largi populare de pretutindeni, care cer ca Japonia să devină un stat democrat, independent și pașnic — și nu o unealtă agresivă în mâinile imperialiștilor americani. Răsunetul mondial al Notei sovietice arată că opinia publică de pretutindeni urmărește, astăzi cu o încordată atenție manifestările internaționale și acest fapt a venit să agraveze și mai mult deruta ce domnește în cancelariile „diplomației totale".

In ultimele zile, diplomații imperialiști s'au arătat, într'adevăr, din ce în ce mai nervoși. Explicația acestei descumpăniri crescânde este că înainte ca Nota sovietică, din 10 Iunie, să le fi pus în mod sever în fața propriilor lor răspunderi în ceeace privește tratatul cu Japonia, o altă Notă sovietică, din 4 Iunie, relativă la conferința quadripartită, provocase în mintea acestor domni o mare panică.

Se știe despre ce este vorba: urmărind, în chip stupid, să transfere asupra Uniunii Sovietice responsabilitatea pentru eșecul discuțiunilor celor patru puteri în vederea realizării unei păci trainice, — discuțiuni pe care cele trei puteri imperialiste vor să le zădărnicească, deoarece ele doresc războiul și nu pacea, — acești războinici bezmetici s'au trezit, la 4 Iunie, că această responsabilitate apasă exclusiv pe umerii lor. Guvernul sovietic a precizat, efectiv, că este de acord cu întrunirea celor patru miniștri de externe, la Washington, la 23 Iulie, cu condiția ca ordinea de zi a conferinței să includă examinarea **pe față** a tuturor cauzelor principale care amenință pacea Europei și a lumii, adică și chestiunea Pactului Atlantic și a bazelor militare americane din străinătate. In fața unui asemenea răspuns clar, precis și categoric, guvernanții celor trei puteri imperialiste s'au zăpăcit și nu prea știu bine ce să întreprindă. „Trebue să recunoaștem fără înconjur, — observa cu amărăciune ziarul britanic „Times", — că, în această ocazie, țările apusene au fost plasate într'o poziție dificilă în ceeace privește pasul viitor de făcut".

Intr'adevăr, refuzul încăpățânat al celor trei puteri occidentale de a accepta discuția asupra Pactului Atlanticului și a bazelor americane este lipsit de orice logică. Dacă acest Pact are, după cum afirmă ele, un caracter „defensiv" și nu agresiv, atunci dece nu aprobă o examinare **pe față** a existenței lui? In realitate, este de o orbitoare evidență că Pactul are țeluri esențialmente agresive și deaceea ele refuză discuția. Iată dece Uniunea Sovietică este îndreptățită să pretindă examinarea Pactului și a bazelor americane, mai ales în cadrul unei conferințe care are ca scop oficial afirmat discutarea cauzelor încordării actuale între marile puteri și ajungerea la o destindere internațională. Dealtminteri, logica și dreptatea poziției Uniunii Sovietice și în această problemă sunt într'atâta de puternice încât până și o gazetă reacționară ca „Le Figaro" și este nevoită să scrie că „Rusia a câștigat o victorie diplomatică hotărîtoare asupra puterilor occidentale".

Cu alte cuvinte, puși cu spatele la zid, imperialiștii americani și vasalii lor englezi și francezi trebuie să declare, acum, dacă vor sau nu o destindere mondială, — dacă vor, adică, pace sau război. Și această obligație în care se găsesc le provoacă o vizibilă nervozitate, deoarece sunt siliți fie să se auto-demaște, fie să dea înapoi.

Din nou, U.R.S.S. a adus o masivă contribuție la apărarea păcii popoarelor.

O altă dovadă a creșterii continue a forțelor păcii în întreaga lume, ne-o oferă evenimentele din Germania, Italia și Franța.

In Germania, referendumul popular contra remilitarizării și pentru încheierea unui tratat de pace în 1951 a obținut un strălucit succes. In R. D. Germană circa 96 la sută dintre cei peste 13 milioane și jumătate de votanți au răspuns afirmativ; cifră la care vin să se adauge răspunsurile afirmative ale germanilor din Vest, unde, în ciuda interdicției „guvernului" dela Bonn, referendumul continuă să se desfășoare. In felul acesta, marea majoritate a poporului din întreaga Germanie demonstrează, concret, opoziția sa față de proectele războinice ale imperialiștilor americani și voința sa de pace, unitate națională, democrație și independență. Deasemenea, în Italia, victoria în alegerile municipale a blocului popular format din comuniști și socialiștii de stânga, — bloc ce a câștigat numeroase voturi în detrimentul partidelor guvernamentale, — a venit să arate că poporul italian respinge marshallizarea și atlantizarea, respinge războiul și dependența față de colonialiștii din Wall-Street. In sfârșit, menționăm că Duminică, 17 Iunie, în Franța vor avea loc alegeri legislative — alegeri în care, cu toată frauduloasa lege electorală, cu toate presiunile și samavolniciile poliției lui Queuille, cu toate coalițiile josnice între socialiștii de dreapta, gaulliști, radicali și democrați-creștini, massele franceze vor demonstra, la rândul lor, că sunt mai hotărîte ca oricând să lupte pentru progres, libertate și pace.

Manifestările voinței populare din aceste trei țări au adus, aduc și vor aduce o serioasă înfrângere a criminalelor proecte slavagiste și războinice ale expansioniștilor din Washington. Popoarele german, francez și italian se ridică la luptă tot mai dârz pentru zădărnicirea planurilor agresive și pentru impunerea păcii.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26. Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA „Scrisul Liber", Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 6. Telefon: 4.92.96. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni, 130 lei; instituții anual, 500 lei.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL III Nr. 116 | 4 PAGINI 5 LEI | JOI 21 IUNIE 1951

In acest număr:

● Un îndreptar luminos pentru îmbunătățirea predării limbii în școala noastră (Pag. 1).

● U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ: Să ne pregătim la timp pentru noul an școlar; Practica studenților în producție și colaborarea instituțiilor de învățământ superior cu industria (Pag. 2).

● Maxim Gorki, dușman de moarte al imperialiștilor, înflăcărat apărător al păcii și libertății popoarelor. (Pag. 2).

● Un mare educator al tineretului. (Pag. 2).

● O etapă nouă în desvoltarea științei de *O. V. Gorskova* (Pag. 3).

● Constatări pe marginea examenelor de Economie Politică (Pag 3).

● Pentru fericirea copiilor Patriei noastre (Pag. 3).

● Pe urmele corespondențelor nepublicate (Pag. 4).

● Ședința Comitetului Executiv al Uniunii Sindicatelor din Învățământ (Pag. 4).

● Poporul francez a spus „NU" fascismului și războiului (Pag. 4).

In fruntea luptei popoarelor pentru pace și libertate

Se împlinesc zece ani din ziua în care cel de-al III-lea Reich și sateliții săi au pornit agresiunea lor mișelească împotriva Uniunii Sovietice. Zece ani, la capătul cărora uitând lecțiile severe primite de imperialiștii hitleriști și japonezi, alți pretendenți zănateci la dominație se pregătesc criminal să dezlănțuie un nou masacru mondial. Din fericire, cei zece ani ce s'au scurs au înregistrat transformări internaționale într'atâta de radicale, încât agresorii americani și vasalii lor, care vor să continue războiul lui Hitler și al lui Hiro-Hito, au de întâmpinat rezistența organizată a sute de milioane de oameni, care împiedică acțiunile lor nebunești. Într'adevăr, raportul mondial de forțe a fost, în intervalul scurs, complet răsturnat în favoarea lagărului popoarelor — în favoarea socialismului și păcii. Deaceea dacă pentru urmașii „atlantici" ai dementului Fuehrer amintirea zilei de 22 Iunie 1941 sună ca un avertisment solemn, pentru toți oamenii simpli și cinstiți, care alcătuiesc marea majoritate a omenirii, împlinirea a zece ani dela această dată constituie un nou prilej de a-și arăta recunoștința lor față de popoarele Uniunii Sovietice și față de marele Stalin — și de a privi, în lupta lor dârză pentru dreptate, progres și pace, cu o și mai neclintită încredere orizontul viitorului.

Chiar din zorile Marii Revoluții din Octombrie, imperialiștii anglo-franco-americani au urmărit sdrobirea Puterii Sovietice, care venea să rupă unitatea, considerată de ei drept imuabilă, a lumii capitalise. Mai întâi au încercat să atingă acest țel organizând intervenția armată a celor 14 țări; apoi, când această expediție a dat greș, iar contra-revoluția gărzilor albe a fost și ea lichidată de tânărul dar vigurosul Stat Sovietic, intervenționiștii imperialiști au recurs la alte metode — la boicotul și blocada economică împotriva Uniunii Sovietice. Toate „cordoanele sanitare" ridicate de puterile occidentale împotriva Țării Socialismului s'au năruit, însă, rând pe rând, Uniunea Sovietică afirmându-se mereu mai mult ca o mare putere mondială a cărei politică externă era consecvent închinată apărării păcii mondiale și libertății popoarelor, — o mare putere, către care își îndreptau ochii plini de nădejde toți asupriții și exploatații pământului.

Istoria a stabilit, pe bază de documente neîndoioase, că atât în opoziție, cât și după venirea sa la putere în 1933, Hitler a fost subvenționat de magnații trusturilor și băncilor anglo-americane, care au sprijinit pregătirile de război ale hitleriștilor, orientându-le în mod conștient și metodic în spre Răsărit, contra Uniunii Sovietice. Această încurajare pe care naziștii o primiseră din partea imperialiștilor occidentali a fost, dealtfel, complet dată în vileag cu prilejul mizerabilei cârdășii dela Muenchen, din 1938, când Chamberlain și Daladier i-au dat „mână liberă" lui Hitler pentru a sugruma Cehoslovacia și, netezindu-și calea, s'o pornească împotriva U.R.S.S.

Numai că vroind să sape „groapa" pentru Uniunea Sovietică, imperialiștii anglo-franco-americani și-au săpat-o, fără să vrea, pe a lor. Hitler a pornit-o — dar mai întâi împotriva Vestului european—măturând cu diviziile sale orice rezistență din partea forțelor franceze și britanice. Și atunci, când se crezu stăpânul absolut al întregii Europe, criminalul nebun dela Berchtesgaden dădu poruncă hoardelor sale motorizate, să dezlănțuie, la 22 Iunie 1941 agresiunea marșavă contra Uniunii Sovietice. Odată cu aceasta, soarta fascismului agresor a fost pecetluită.

Într'adevăr, încă în 1934, tovarășul Stalin preciza: „Noi suntem pentru pace și apărăm cauza păcii. Dar noi nu ne temem de amenințări și suntem gata să răspundem cu lovituri la loviturile provocatorilor de război". Și I. V. Stalin adăuga acest avertisment categoric: „Cei care încearcă să atace țara noastră, vor întâmpina un contraatac nimicitor, așa încât să le piară pofta ca pe viitor să-și vâre râtul de porc în grădina noastră sovietică". Monstruosul asasin din fruntea celui de-al III-lea Reich, care nu crezuse în valoarea acestui clar avertisment, a descoperit, prea târziu, la Stalingrad, realitatea, științifică pe care se întemeiase prevederea stalinistă. Insuflețite de marele Partid Bolșevic și de tovarășul Stalin, popoarele sovietice au înscris pagini de glorie nepieritoare pe câmpurile de luptă, până la Berlin, îndeplinind întocmai previziunea genialului conducător al oamenilor muncii din întreaga lume, care în toiul încleștării teribile a războiului declarase că: „Germania hitleristă trebuie să plesnească sub povara crimelor ei" și că „Statul Sovietic va ieși din război și mai puternic, și mai întărit". Epocala victorie a Uniunii Sovietice, care a dus tot greul celui de-al doilea război mondial, a dovedit în chip măreț grandioasa superioritate, politică și economică a sistemului socialist asupra celui capitalist. Și această dovadă este cu atât mai măreață, cu cât guvernanții Statelor Unite și Angliei urmărind vlăguirea U.R.S.S., au tărăgănat voit, cât au putut, deschiderea celui de-al doilea front, spre a lăsa popoarele sovietice să sângereze singure, cât mai mult, în bătălia gigantică împotriva cotropitorilor naziști.

Uriașa forță economică a Uniunii Sovietice, eroismul oamenilor sovietici, unitatea politico-morală a poporului sovietic, legătura patriotică și frățească dintre front și spatele frontului, geniala strategie stalinistă — toate acestea la un loc au dat Uniunii Sovietice țăria de a sdrobi mașina de război hitleristă și apoi, țăria de a da o lovitură hotărîtoare mașinii de război japoneze.

Aparița Republicilor Populare Română, Polonă, Cehoslovacă, Ungară, Bulgară și Albaneză, precum și constituirea R.D. Germane, sunt consecințe ale eliberării de către Armata Sovietică a teritoriilor respective.

Imperialiștii americani și englezi n'au reținut însă nimic și nu înțeleg nimic. Împinși de aceleași pofte demente de jaf și cotropire ca și predecesorii lor fasciști, ei au reluat vechile lor planuri antisovietice, zădărnicind orice posibilitate de instaurare a unei păci drepte și durabile. La numai șase ani după încheierea ostilităților celui de al doilea măcel mondial, ei pregătesc febril un al treilea masacru general. Crezând că astfel ar putea întoarce roata istoriei, ei încalcă brutal toate angajamentele interaliate dela Teheran, Cairo, Yalta și Potsdam, ei nesocotesc Charta O.N.U.-ului, refasciează și remilitarizează Germania Occidentală și Japonia, continuă o ruinătoare cursă a înarmărilor, împânzesc lumea cu baze militare, extind mereu coalițiile agresive, refuză coexistența pașnică dintre cele două sisteme și resping, succesiv, toate propunerile formulate de U.R.S.S. în vederea reglementării pe cale de negocieri a litigiilor existente. Mai mult chiar: pornind dela pregătiri de agresiune la acte directe de agresiune, ei prelungesc războiul odios din Coreea, pe care ar vroi să-l extindă contra Chinei și apoi contra întregii lumi.

In ura lor oarbă contra libertății, democrației și progresului, aventurierii din Washington nu văd realitățile noi și profunde din lume. Astăzi, peste o pătrime din suprafața globului se află complet ruptă din lanțurile imperialismului și în cuprinsul ei peste 800 milioane de oameni, într'o frățească solidaritate, construesc o nouă societate. Aceasta s'a tradus prin răsturnarea totală a balanței mondiale de forțe, printr'o superioritate tot mai hotărîtoare a lagărului popoarelor asupra lagărului reacțiunii. Pentru prima oară în istorie a apărut un Front Mondial al Păcii — cea mai puternică mișcare organizată a forțelor populare ce a existat vreodată în arena internațională — front în care se află înglobată marea majoritate a omenirii. In mod ferm și activ, alături de popoarele libere din lumea socialismului, luptă astăzi sute de milioane de oameni doriți de pace, libertate și progres din țările capitaliste — din metropole, colonii și teritorii dependente.

Poporul nostru a avut de suferit pierderi uriașe datorită înrobirii sale de către imperialiștii naziști și slugile lor din țară. Eliberat de către Armata Sovietică, condus de Partidul clasei muncitoare el pășește hotărît astăzi pe drumul păcii și socialismului. Noi suntem în stare să apărăm libertățile cucerite de atacurile josnice ale războinicilor din Statele Unite și Anglia și ei nu vor mai reuși niciodată să transforme țara noastră într'o colonie a marilor trusturi.

In această zi de 22 Iunie 1951, oamenii simpli și cinstiți din întreaga lume își exprimă din nou recunoștința lor față de marea Uniune Sovietică pentru rolul ei decisiv în sdrobirea Reichului hitlerist și a imperialismului japonez și pentru faptul că lupta ei plină de abnegație a salvat civilizația dela pieire. Experiența istorică și manifestările actuale ale politicii externe sovietice dau siguranță și curaj popoarelor din toate țările și le previn împotriva primejdiei subaprecierii forțelor unite și supraaprecierii forțelor lagărului imperialist. Bazându-se pe puterea de neînvins a Statului Sovietic, pe sprijinul unanim al poporului sovietic și înconjurată de dragostea adâncă a tuturor popoarelor, geniala învățătură a lui I. V. Stalin duce omenirea muncitoare spre noi victorii.

Către

Uniunea Profesorilor și Învățătorilor din R. D. Germană

Berlin

Cu prilejul „Zilei Institutorului" profesorii, învățătorii și studenții din R.P.R., organizați în sindicatele de învățământ, trimit un călduros salut frățesc învățătorilor din Republica Democrată Germană.

Cadrele didactice din țara noastră urmăresc cu multă simpatie acțiunea pe care o duceți pentru construirea unei școli democratice — contribuție importantă la menținerea păcii, amenințată de forțele negre ale reacțiunii, în frunte cu imperialiștii americani și englezi, care calcă în picioare independența altor state și care prin remilitarizarea Germaniei Occidentale, uneltesc un nou măcel mondial.

In numele celor peste 140.000 membri ai sindicatelor noastre, vă urăm. dragi tovarăși, noi succese în lupta voastră hotărîtă pentru democratizarea învățământului în Republica Democrată Germană, pentru o Germanie unică, democratică și iubitoare de pace, pentru întărirea frontului mondial al păcii, în frunte cu marea noastră prietenă, Uniunea Sovietică.

In numele Comitetului Executiv
al Uniunii Sindicatelor de Învățământ
din R.P.R.
Președinte,
M. NANU

Peste 11 milioane de cetățeni ai R. P. R. au semnat Apelul pentru un Pact al Păcii

Comunicatul
Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R. P. R. asupra rezultatelor acțiunii de strângere de semnături pe Apelul pentru un Pact al Păcii

Acțiunea de strângere a semnăturilor pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii cu privire la încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri a luat sfârșit în întreaga țară.

Apelul a fost semnat de 11.060.141 cetățeni ai Republicii Populare Române, față de 10.048.670 semnături strânse acum un an pe Apelul dela Stockolm pentru interzicerea necondiționată a armei atomice.

63.000 echipe, formate din aproape 200.000 cetățeni, au dus muncă de lămurire și au strâns semnăturile în cartiere și sate, aducând o importantă contribuție la succesele acestei acțiuni.

Apelul pentru un Pact al Păcii a fost semnat cu mare însuflețire de muncitori, țărani, savanți, oameni ai literelor și artei, ingineri și tehnicieni, gospodine, preoți, funcționari, învățători, mici meseriași, etc., bărbați și femei, tineri și vârstnici, aparținând tuturor naționalităților și tuturor cultelor de pe teritoriul patriei noastre.

La orașe și la sate, oamenii muncii au ținut să întărească semnăturile lor puse pe Apel prin îndeplinirea și depășirea sarcinilor în producție, prin organizarea de schimburi ale păcii, prin realizarea la timp a muncilor agricole, prin realizări pe tărâmul culturii, dovedind astfel, prin faptele lor, că înțeleg să fie luptători activi pentru măreața cauză a păcii.

Zeci de mii de elevi, prea tineri pentru a putea semna Apelul, au exprimat adeziunea lor la Apel prin scrisori individuale și colective trimise Comitetului Permanent.

Acțiunea de strângere a semnăturilor pe Apelul pentru un Pact al Păcii a dus la lărgirea considerabilă a mișcării partizanilor păcii din țara noastră.

Comitetele de luptă pentru pace s'au întărit. Numărul lor a crescut dela 17.000 la peste 20.000.

Rezultatul acțiunii de strângere a semnăturilor pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii este un succes de seamă al luptei pentru pace și se alătură altor succese minunate dobândite de marele front al forțelor păcii, al cărui bastion este prietena și eliberatoarea noastră — Uniunea Sovietică. Rezultatele acestea sunt o puternică manifestare a hotărîrii unanime a poporului de a apăra pacea, un avertisment dat atâțătorilor de război și înrobitorilor de popoare, imperialiștii americani și englezi.

Cetățenii care dintr'un motiv sau altul nu au avut posibilitatea să semneze Apelul își vor putea trimite adeziunea și după încheierea acțiunii la Comitetele raionale și regionale de luptă pentru pace sau direct la Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R. P. R.

Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii cheamă cetățenii Republicii Populare Române să participe și pe viitor cu tot mai mult avânt la lupta pentru apărarea păcii, mergând pe drumul arătat de marele steag al luptei pentru pace a popoarelor din întreaga lume, I. V. Stalin.

„Pacea va fi menținută și consolidată dacă popoarele vor lua în propriile lor mâini cauza menținerii păcii și o vor apăra până la capăt".

Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

Un îndreptar luminos pentru îmbunătățirea predării limbii în școala noastră

A trecut un an dela apariția lucrării tovarășului Stalin „Cu privire la marxism în lingvistică", urmată imediat de lucrările „Cu privire la unele probleme de lingvistică", și „Răspuns unor tovarăși". Aceste lucrări reprezintă nu numai rezolvarea genială a problemelor fundamentale ale lingvisticii, ci și o nouă și minunată desvoltare a marxismului, îmbogățit cu noi teze științifice necesare cunoașterii mai adânci și mai precise a naturii și societății, în vederea stăpânirii și dirijării legilor lor de către oamenii muncii. Tocmai de aceea, definițiile clasice date de tovarășul Stalin bazei și suprastructurii societății, ca și explicația dialectică a relațiilor reciproce dintre bază și suprastructură în desvoltarea societății au devenit învățături de preț în lupta pe care partidele comuniste din țările democrațiilor populare o duc pentru lichidarea definitivă a bazei și a suprastructurii capitaliste și pentru construirea bazei și a suprastructurii socialiste.

Genialele lucrări staliniste asupra lingvisticii au revoluționat cu totul domeniul acestei științe. Ele au dat o soluție științifică, marxistă unei serii întregi de probleme care privesc natura socială a limbii, structura și elementele ei componente, raporturile dintre limba națională a întregului popor și diferitele dialecte teritoriale și jargoane de clasă, raportul dintre limbă și producție, dintre limbă și gândire, precum și alte numeroase probleme fundamentale care au dat lingvisticii posibilitatea să se poată desvolta pe o bază cu adevărat științifică.

Dar nu numai lingviștii, ci și filosofii, pedagogii, istoricii, economiștii, oamenii de știință pozitivă sau criticii literari au găsit în tezaurul învățăturilor staliniste despre lingvistică noi orizonturi luminoase pentru desvoltarea cercetării lor științifice.

In anul ce a trecut dela apariția acestor lucrări ale tovarășului Stalin, în Uniunea Sovietică s'a dus o muncă intensă de studiere și însușire a ideilor ce le conțin, de desbatere a problemelor ridicate de aceste lucrări și de cercetări variate și nenumărate în lumina învățăturilor staliniste, astfel încât astăzi știința și cultura sovietică au făcut un nou uriaș pas înainte.

Sesiunea Unită a Secțiunii de literatură și limbă a Academiei de Științe a U.R.S.S. și a Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R. din Noembrie 1950, care a desbătut problema predării limbii în școala sovietică în lumina învățăturii tovarășului Stalin a marcat un moment important în cadrul acestei vaste activități științifice.

Hotărîrea comună a celor două Academii din Uniunea Sovietică a trasat programul principial științifico-pedagogic de acțiune cu privire la problemele îmbunătățirii predării limbii în școlile sovietice.

Pe baza lucrărilor tovarășului Stalin, pedagogia și psihologia, ca și metodica predării obiectelor de învățământ cunosc astăzi, în Uniunea Sovietică, o nouă și rodnică etapă creatoare. Tezele staliniste asupra rolului activ al suprastructurii în societate au o deosebită importanță pentru pedagogi. Tovarășul Stalin ne învață: **„Suprastructura este generată de bază, dar aceasta nu înseamnă nicidecum că suprastructura nu face decât să reflecte baza, că ea este pasivă, neutră, că are o atitudine indiferentă față de soarta bazei sale, față de soarta claselor, față de caracterul orânduirii. Dimpotrivă, odată apărută, ea devine o forță activă din cele mai mari, ajută activ bazei sale să capete formă și să se consolideze, la toate măsurile pentru a ajuta noii orânduiri să nimicească și să lichideze vechea bază și vechile clase".** De aici rezultă rolul activ al educației comuniste a tinerei generații în lupta pentru construirea socialismului și a comunismului.

Pe baza învățăturilor staliniste cu privire la legătura indestructibilă dintre gândire și limbă, pedagogii și psihologii sovietici au pornit la studierea problemelor desvoltării și educării gândirii copiilor de diferite vârste. Deasemeni, pe baza aceloraș teze staliniste, se elaborează în prezent în U.R.S.S. noile metodici de predare a limbii în școală.

Din lucrările tovarășului Stalin, pedagogii și psihologii învață că moștenirea pedagogică a trecutului nu trebue tratată în mod nihilist, ci trebue să se valorifice tot ce este pozitiv în concepțiile pedagogilor progresiști din trecut. Marxism-leninismul este instrumentul prețios atât pentru a valorifica moștenirea pedagogică progresistă a trecutului, cât și pentru a studia în prezent experiența pozitivă a școlii și a o generaliza. De aci sarcina de bază a tuturor pedagogilor: înrădăcinarea marxism-leninismului în pedagogie, adică aplicarea teoriei marxist-leniniste în practica cercetărilor științifice.

Și în țara noastră lucrările tovarășului Stalin în legătură cu lingvistica au devenit îndreptarul luminos al activității științifice a oamenilor noștri de știință. O însemnătate deosebită a avut în această privință sesiunea din Martie 1951 a Academiei R.P.R. care a trasat sarcinile muncii științifice a Academiei și a oamenilor de știință pe baza lucrărilor tovarășului Stalin privitoare la marxism în lingvistică.

In lumina învățăturilor staliniste s'a pășit în anul acesta la îmbunătățirea predării limbii române și a limbii ruse în școlile noastre. O contribuție însemnată în ceeace privește îmbunătățirea predării limbii în școala noastră este munca dusă în cadrul Institutului Pedagogic „Maxim Gorchi". Datorită ajutorului puternic pe care îl primește din partea Uniunii Sovietice, datorită prezenței în colectivele sale de catedră a unor eminenți profesori sovietici, Institutul „Maxim Gorchi" a izbutit să ridice predarea limbii ruse la un înalt nivel, pe baza învățăturii lui I. V. Stalin. Trebue să subliniem în mod deosebit rodnica activitate metodologică a colectivelor de specialiști care lucrează în cadrul acestui Institut.

Amintim deasemeni că Ministerul Învățământului Public a dat unele instrucțiuni asupra mijloacelor de îmbunătățire a predării limbii române în școală și că a organizat cursuri speciale I.C.D. cu un număr de profesori de limba română din întreaga țară, care vor deveni metodiștii viitoarelor cabinete pedagogice regionale.

Ceeace s'a făcut e însă prea puțin. Lipsurile sunt încă mari și numeroase în acest domeniu.

Pentru a asigura o justă predare a limbii române, a limbilor materne ale naționalităților conlocuitoare și a limbii ruse în școala noastră, pe baza învățăturii staliniste, Ministerul Învățământului Public, cadrele noastre didactice, lingviștii, oamenii noștri de știință, scriitorii noștri trebue să privească cu deosebită seriozitate rezolvarea grabnică și rodnică a tuturor problemelor legate de îmbunătățirea programelor, a manualelor și a îndrumărilor metodice pentru aceste obiecte de învățământ.

Noul an școlar trebue să însemne un mare pas înainte și în acest important sector al educației comuniste a tineretului nostru. Este necesar ca școlile noastre să aibă programe precise în ceeace privește predarea limbii române, a limbii materne în școlile naționalităților conlocuitoare și a limbii ruse pentru fiecare clasă, începând cu clasa I-a și terminând cu ultima clasă a școlii medii. In programa ultimei clase a școlii medii trebue să se prevadă studierea tezelor staliniste în legătură cu limba, pentru ca elevii noștri să capete baza teoretică a înțelegerii întregului curs de gramatică însușit până atunci. Deoarece cunoștințele de gramatică din manualele existente pentru clasele I-VII sunt insuficiente și nesistematic prezentate, este necesar ca, la fel ca și în școala sovietică, să existe și în școala noastră, pe lângă manualele pentru lectura explicativă sau lectura literară, și manuale speciale de predare a limbii.

In luna Mai, „Gazeta Învățământului" a publicat Chestionarul întocmit de Ministerul Învățământului Public și Uniunea Salariaților din Învățământ în legătură cu predarea limbii române și a limbii ruse în școlile noastre, în vederea participării active a cadrelor didactice din întreaga țară la lucrările Sesiunii lărgite a secțiunii a VI-a (de limbă, literatură,

(Continuare în pag. 3-a)

In cinstea aniversării apariției lucrării lui I. V. Stalin „Marxismul și problemele lingvisticii"

MOSCOVA, 20 (Agerpres). — TASS transmite:

Cei mai de seamă oameni de știință sovietici — istorici, filologi, filosofi, lingviști și arheologi — iau parte la sesiunea secției de istorie și filosofie a Academiei de Științe a U.R.S.S., sesiune închinată împlinirii unui an dela publicarea lucrării lui I. V. Stalin, **„Marxismul și problemele lingvisticii".**

Cunoscutul istoric sovietic, academicianul Boris Grekov, conducătorul secției, a subliniat în raportul său, uriașul rol al lucrării lui I. V. Stalin pentru restructurarea activității de cercetări a tuturor institutelor Academiei care se ocupă de științele umaniste. La institutul de filosofie de pildă, s'a procedat în cursul ultimului an la o profundă studiere a chestiunilor teoretice ridicate de I. V. Stalin în lucrarea sa. Savanții filosofi au desfășurat o vie activitate în vederea studiului multilateral și a desvoltării problemelor filosofiei marxist-leniniste, atinse de I. V. Stalin cu prilejul discuției în domeniul lingvisticii.

Academicianul Grekov a arătat în continuare că lucrarea lui I. V. Stalin a permis să se trateze într'un fel nou probleme atât de importante, ca perioadizarea istoriei, origina popoarelor, formarea națiunilor și altele. Institutul de filosofie a întocmit, cu prilejul importantei aniversări, o culegere intitulată **„Chestiunile materialismului dialectic și materialismului istoric în lucrările despre lingvistică ale lui I. V. Stalin".** Impreună cu Institutul de lingvistică, Institutul de filosofie elaborează o lucrare colectivă intitulată **„Desvoltarea de către I. V. Stalin a bazelor filosofice ale lingvisticii sovietice".**

La Institutul de orientalistică se întocmește lucrarea **„Formarea națiunilor și locul problemei naționale în țările Orientului colonial".** Institutul de istorie a științelor naturii va publica o monografie **„I. V. Stalin și științele naturii".** La Institutul de slavistică se întocmesc gramatici comparative ale limbilor slave. Cu prilejul împlinirii unui an dela publicarea lucrărilor lui I. V. Stalin, în toate institutele și instituțiile secției de istorie și filosofie sunt organizate ședințe lărgite ale consiliilor științifice, în cadrul cărora vor fi examinate peste 30 rapoarte consacrate înfăptuirii creatoare a îndrumărilor lui I. V. Stalin, formulate în lucrările sale privitoare la chestiunile lingvisticii.

O sesiune științifică închinată împlinirii unui an dela publicarea lucrării lui I. V. Stalin **„Marxismul și problemele lingvisticii"** s'a deschis deasemenea, la 13 Iunie, la secția de economie și drept a Academiei de Științe a U.R.S.S.

Ministerul Învățământului și Prezidiul Academiei de Științe pedagogice a R.S.F.S.R. a organizat o mare adunare închinată împlinirii unui an dela publicarea lucrărilor lui I. V. Stalin privitoare la chestiunile lingvisticii. La adunare au luat parte cei mai de vază reprezentanți ai științei pedagogice, profesori emeriți, directori ai școlilor, conducătorii organelor învățământului public. Prof. Ivan Kairov, ministrul învățământului al R.S.F.S.R., a scos în evidență, în cuvântul său introductiv, uriașa însemnătate pentru pedagogia sovietică a lucrărilor lui I. V. Stalin în domeniul lingvisticii.

Mihail Melnikov, vicepreședinte al Academiei de Științe pedagogice, a prezentat un raport în legătură cu restructurarea predării limbii ruse în instituțiile de învățământ sovietice în lumina îndrumărilor lui I. V. Stalin și în legătură cu cercetările de lingvistică, care se efectuează la institutele Academiei de Științe pedagogice.

EXPOZIȚIE ȘCOLARĂ LA CLUJ

La începutul lunii Iunie s'a deschis la Școala Pedagogică Mixtă Maghiară din Cluj expoziția de sfârșit de an. Această expoziție cuprinde lucrările efectuate de elevi în cadrul tuturor obiectelor de învățământ. Astfel sunt expuse desene după natură, studii de lumină-umbră și culoare, desene decorative, desene tematice, înfățișând momente din lupta clasei muncitoare, desene intuitive, tabele metodologice pentru predarea desenului, sau desene efectuate în cadrul diferitelor obiecte de învățământ — tabele sinoptice pentru gramatica limbii ruse, desene anatomice, hărți geografice, planșe și panouri.

Deasemeni sunt expuse o serie de lucrări din lut, din hârtie și mucava, lucrări de tâmplărie, traforaj, sculptură din lemn, lucrări din sticlă, legătorie de cărți, lucrări din gips (steme, hărți în relief), broderii, tricotaje, lingerie, cusături, păpuși și jucării de copii printre care un teatru de păpuși.

Printre obiectele lucrate de elevi pentru a fi folosite ca material didactic se găsesc metri, metri pătrați, metri cubi abacuri, electroscoape, electromotoare, instalații electrice, transformatoare, scripeți, cântare, aparate optice și aparate de distilat. Deasemeni, sunt expuse ierbare, insectare, pietrare, colecții de melci și scoici, fosile, animale împăiate, planșe anatomice, hărți în relief, hărți transparente, planșe geografice, hărți istorice și tablouri intuitive pentru predarea limbilor română, maghiară și rusă.

Cea mai mare parte dintre obiectele expuse vor fi predate tinerilor absolvenți ai școlii, care le vor folosi în munca de instrucție și educație pe care o vor începe în toamnă. Jucăriile vor fi împărțite diferitelor cămine de zi din cartierele muncitorești ale orașului.

O excursie bine organizată

Pentru a adânci și lărgi cunoștințele elevilor conducerea Școlii Medii Tehnice Veterinare din Iași a luat inițiativa organizării unei excursii școlare. Directorul școlii, împreună cu întreg colectivul cadrelor didactice, a discutat scopul acestei excursii și modul cum trebue să se desfășoare pentru a fi cât mai instructivă. S'au stabilit ca obiective vizitarea Școlii de Mecanică Agricolă din Pașcani, a gospodăriei agricole de Stat Cârbuna, Cheilor Bicazului, lucrărilor de construcție a hidrocentralei de pe Valea Bistriței, crescătoriei de armăsari dela Grași și muzeului „Ion Creangă" din Humulești.

Excursia a fost condusă de tov. profesor Solomei, care a arătat elevilor frumusețea și bogățiile țării noastre, precum și perspectivele deschise de regimul nostru de democrație populară în folosirea acestor bogății pentru binele poporului muncitor.

La Școala de Mecanică Agricolă de Fete din Pașcani li s'a vorbit elevilor despre necesitatea creării cadrelor de tractoriști pentru desvoltarea agriculturii noastre. Entuziasmul cu care elevele școlii arătau diferitele aspecte ale muncii lor, l-a făcut pe elevii noștri să înțeleagă și mai bine importanța pe care o au școlile Ministerului Agriculturii, să se lege și mai strâns de școala lor, ai cărei absolvenți contribue într'adevăr la belșugul socialist al Patriei noastre.

Lucrările de pe Valea Bistriței pentru construirea hidrocentralei, condițiile ridicate de viață în care trăesc muncitorii agricoli dela Gospodăria Agricolă de Stat Cârbuna și experiențele ce se fac la crescătoria de armăsari dela Grași pentru îmbunătățirea rasei cabaline au deschis noi orizonturi elevilor noștri și le-au dat posibilitatea să înțeleagă și mai bine munca uriașă ce se depune pe toate meleagurile țării pentru crearea unei vieți noi, îmbelșugate.

ALEXANDRU DASCALU
Profesor la Școala Medie Tehnică Veterinară din Iași

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Să ne pregătim la timp pentru noul an școlar

O sarcină foarte importantă pentru noul an școlar este realizarea învățământului general de șapte ani cuprinzând pe toți copiii de vârstă școlară. Până la 1 August trebue să fie făcut un recensământ precis al tuturor copiilor care trebue să vină la școală. Potrivit instrucțiunilor în vigoare, asemenea recensământ se face în localitățile rurale de către sfaturile sătești iar la orașe, de către organele de administrație a locuințelor. Trebue ca toate organele învățământului public și ale școlilor să aibă grijă să primească la timp recensământul exact al copiilor care trebue să intre în școală la începutul anului școlar. Fiecare director al școlii de șapte ani, al școlii medii și elementare trebue să cunoască bine fiecare copil care va veni la toamnă în școală, în special în clasa I-a. Se lămuresc din timp cauzele care ar putea împiedica pe copii să frecventeze școala și aceste cauze trebuesc înlăturate. Experiența multor școli și profesori a arătat că părinții sunt de mare ajutor în asigurarea frecvenței regulate a copiilor, deasemeni organizația colhozului, organizația sindicală, Comsomolul ,organizațiile de patronare. Mulți învățători, cu mult înainte de începerea cursurilor, fac cunoștință cu părinții copiilor care vin pentru prima dată la școală.

Experiența unor școli dela sate, orașe și din raioane, care au realizat cu succes învățământul general de șapte ani, arată că succesul depinde foarte mult de felul cum sfaturile își duc serios munca în această privință. In multe raioane din regiunile Voronej, Riazan, Cursc, în Republica Sovietică Socialistă Mordavă, sfaturile sătești se ocupă foarte serios de problema școlarizării tuturor copiilor de vârstă școlară, asigură transportul la școală al copiilor care locuesc departe de școală. Ei au grijă de buna asigurare a școlii cu combustibil, mobilier și material didactic necesar. Din inițiativa lor, problemele școlii se discută adeseori și se rezolvă cu succes de către sfaturile locale, de către colhozuri și de către organizațiile de masă.

In școli trebuesc efectuate reparațiile necesare. Trebue să se aibă grijă de aprovizionarea cu combustibil. Până la începutul anului școlar în fiecare școală trebue adusă cel puțin jumătate din cantitatea combustibilului pentru școală. De asemenea trebue confecționat mobilierul necesar. Trebue să se dea toată atenția asigurării lecțiilor în perioada de vară pentru elevii care au de dat examene în toamnă. Cursurile cu acești elevi se vor ține după un orariu bine întocmit. Conducerea școlii are răspunderea organizării acestei activități importante. Concediile profesorilor trebuesc planificate în așa fel încât cursurile cu elevii, care vor da examenele în toamnă, să se țină neîntrerupt.

Trebue să urmărim ca elevii școlii elementare să-și însușească temeinic cunoștințele prevăzute în programa școlară, să știe să scrie corect, să cunoască temeinic aritmetica, istoria, geografia și științele naturii. Trebue să înlăturăm situația care a avut loc în anul trecut, când unii elevi primiți în clasa V-a, absolvenți ai școlii elementare, au fost slab pregătiți. La rândul lor conducătorii și profesorii din școlile de șapte ani și medii, în special din localitățile rurale, trebue să se intereseze cu ce pregătire vor veni elevii din școlile elementare, ei vor stabili legătura permanentă cu aceste școli, vor participa la examenele de fine de an în școlile elementare.

Pe lângă problemele în legătură cu pregătirea pentru noul an școlar, probleme de ordin organizatoric și economic, trebue să se dea toată atenția conținutului activității instructiv-educative în școală.

In anul acesta, imediat după terminarea cursurilor, trebuesc ținute consfătuirile profesorilor în cercuri metodologice, pe clase.

La ședințele consiliilor pedagogice trebuesc totalizate rezultatele anului școlar curent și pe baza lor să se ia măsuri pentru îmbunătățirea activității instructiv-educative în noul an școlar, îmbunătățirea calității predării în clasele I-IV, și sporirea responsabilității cadrelor didactice.

La ședințele cercurilor metodologice să fie supusă criticii severe activitatea slabă a anumitor școli și profesori, să se arate cauzele pregătirii slabe a elevilor, lipsurile din sistemul și din metodele activității instructiv-educative. In același timp, prin exemplul celor mai buni profesori, trebue să se arate, cum se înlătură aceste lipsuri, pe ce căi se ating rezultatele mai bune în activitate. Trebue să se organizeze la consfătuiri un schimb larg de experiență de lucru a celor mai buni profesori, inovatori în domeniul pedagogiei.

Asemenea consfătuiri trebue să orienteze activitatea fiecărui profesor în parte și a colectivelor de profesori în pregătirea lor pentru cursurile care vor începe în noul an școlar, să ajute la examinarea critică a activității lor, să înțeleagă și să-și însușească experiența celor mai buni profesori. Aceste consfătuiri trebue să fie un imbold pentru profesor în munca serioasă pe care el o duce peste vară pentru studierea programei școlare a manualelor, să se familiarizeze cu literatura metodologică, să acumuleze materialul necesar pentru activitatea mai rodnică din primele zile ale noului an școlar. Iată de ce sarcina inspectorilor, a organelor învățământului și a conducătorilor școlilor constă în aceea de a face o analiză profundă și calificată a activității fiecărui profesor și a întregului colectiv pentru anul în curs.

Organizarea cu succes a consfătuirilor profesorilor la terminarea anului școlar este un moment serios în pregătirea pentru consfătuirile din luna August ale cadrelor didactice, unde probleme legate de îmbunătățirea calității activității instructiv-educative în noul an școlar vor fi examinate temeinic. Trebue de pe acum să se organizeze pregătirea pentru consfătuirile din luna August și să se atragă masele largi de învățători și profesori. Această experiență trebue pusă la baza activității întreguiui corp didactic pentru îmbunătățirea continuă a tuturor aspectelor activității instructiv-educative.

Un mare număr de învățători și profesori vor fi cuprinși la cursurile de vară care vor dura o lună, pentru ridicarea calificării lor. Trebue ca activitatea la aceste cursuri să fie de un ajutor serios cadrelor didactice pentru ridicarea nivelului politic, pedagogic și de cultură generală și să ajute să realizeze cu mai mult succes sarcinile instructiv-educative în domeniul noului an școlar.

Mii de învățători și profesori, în vara aceasta, vor face excursii și călătorii care vor îmbogăți cunoștințele lor, se vor întâlni cu cei mai buni profesori și învățători, cu inovatorii activității pedagogice. Toate acestea trebuesc folosite în pregătirea cea mai serioasă și multilaterală pentru cursurile care vor începe în noul an școlar.

Trebue organizată mai bine activitatea pentru studierea, generalizarea și răspândirea celei mai bune experiențe pedagogice. In acest scop, secțiile de învățământ, institutele pentru perfecționarea cadrelor didactice, cabinetele pedagogice trebue să se preocupe serios de această problemă. Fără o muncă migăloasă pentru strângerea și studierea celei mai bune experiențe, fără demonstrarea largă și răspândirea acestei experiențe este imposibil progresul serios în desvoltarea teoriei și practicii activității pedagogice.

Din Uniunea Sovietică

PLANUL DE ACTIVITATE AL ACADEMIEI DE ȘTIINȚE DIN R. S. S. TADJICĂ

In legătură cu recenta inaugurare a Academiei de Științe din R.S.S. Tadjică, președintele acestei academii, Sadriodin Aini, a publicat un articol în „Izvestia" în care arată că aceasta este un mare triumf al culturii poporului tadjic.

Vorbind despre sarcinile ce stau în fața Academiei, Sadriodin Aini a arătat că, pe oamenii de știință ai Tadjikistanului îi așteaptă o muncă susținută pentru desvoltarea multilaterală a puterii de producție a Republicii și a deplinei folosiri a nesecatelor ei bogății naturale. In elaborarea problemelor științifice va fi acordată o mare atenție lărgirii bazei de materii prime a industriei metalurgice, carbonifere, petrolifere, alimentare și chimice, ca și folosirii celor mai bogate resurse hidraulice și energetice ale Republicii.

Una din sarcinile principale ale academiei este de a acorda un ajutor practic țărănimii colhoznice a Republicii pentru mărirea fertilității ogoarelor. Oamenii de știință trebue să ajute la crearea noilor specii productive de bumbac, plante gumifere și plante din care se extrage gutaperca, plante citrice, struguri, fructe și leguminoase precum și măslini. Deasemeni ei trebue să dea ajutorul lor prețios în introducerea noilor rase productive de vite, la îmbunătățirea pășunilor colhoznice.

Lucrările în domeniul cercetării limbii tadjice vor continua pe baza îndrumărilor cuprinse în operele geniale ale lui I.V. Stalin în legătură cu problemele lingvisticii. Se acordă o mare atenție studierii operelor clasicilor din R.S.S. Tadjică. Curând va fi alcătuit cursul de istorie a literaturii tadjice care are o vechime de o mie de ani.

Pe teritoriul Tadjikistanului au trăit acum câteva secole marii filosofi Avicerna, Nosîr, Hisrou, Akmadi, Doniș și alții. Operele lor n'au fost încă complect studiate. De aceea în planul lucrărilor Academiei sunt prevăzute cercetări și în domeniul istoriei și filosofiei orientului.

Bogată și variată este arta poporului tadjic. Studierea ei este o datorie de seamă a istoricilor și a oamenilor artei. Academia tadjică, scrie în încheere Sadriodin Aini, va da un nou avânt desvoltării științei și culturii tadjice. (Agerpres).

MUNCITORI CU STUDII SUPERIOARE

La fabrica de locomotive din Bejița (regiunea Briansc) nu există niciun muncitor sau funcționar care să nu fie încadrat în vreo formă de învățământ. 23 din ei au absolvit cursul seral al școlii tehnice de construcție a mașinilor. Printre absolvenți sunt muncitori vechi și tineri angajați. Câțiva din ei își vor primi în curând diplomele de absolvire a Institutului construcției de mașini de transport din Bejița. Cursul seral al acestui Institut este urmat de 39 constructori de locomotive, iar cursurile serale ale școalei tehnice de construcție de mașini sunt urmate de 120 muncitori și muncitoare.

Zeci de muncitori sunt elevi prin corespondență ai diferitelor institute și școli tehnice. Afară de aceasta, peste 200 de tineri și tinere studiază în școlile de calificare profesională.

Deasemeni au luat ființă în cadrul fabricii zeci de cercuri și cursuri pentru ridicarea calificării profesionale. (Agerpres).

15 ani dela moartea lui Maxim Gorki

Maxim Gorki dușman de moarte al imperialiștilor, înflăcărat apărător al păcii și libertății popoarelor

Când vorbești de Gorki nu poți să nu-ți amintești de legenda lui Danko, viteazul care și-a smuls inima din piept, făcând din ea făclie, să lumineze calea poporului spre fericire. Căci Gorki, autorul puternicelor romane „Mama" sau „Klin Samghin", sguduitorul dramaturg din „Azilul de noapte" sau „Egor Bulâciov", neîntrecutul povestitor este un aprig luptător revoluționar pentru socialism, un neîndurător critic și dușman al imperialismului, un mare luptător pentru cauza popoarelor, pentru libertatea și fericirea tuturor oamenilor muncii, pentru pacea lumii.

Socotind că artistul este urechea, ochiul și inima poporului, scriitorul Gorki a cântat oamenii și fapta lor, a cântat munca și marile realizări ale omului liber. Inima și mintea scriitorului Gorki au cuprins toate suferințele nesfârșite, toate năzuințele lor neostoite pentru fericire și dreptate, toată încrederea lor că prin luptă va veni, va trebui să vină, o vreme mai bună.

Una din cele mai profunde convingeri ale lui Gorki era că egalitatea și frăția popoarelor formează temelia înfăptuirii păcii în lumea întreagă. In toată opera lui, Gorki a slăvit dragostea pentru omul care muncește, care creează. Dar la Gorki această dragoste fierbinte pentru oamenii muncii, tocmai pentru a fi în adevăr măreață și biruitoare, se împletește cu ura nepotolită împotriva celor care sfrivesc sub exploatare fericirea și libertatea oamenilor. In articolele sale, ca și în opera literară, Gorki a arătat că umanismul proletariatului, întruchipând dragostea de om, cere ură nestinsă împotriva burgheziei exploatatoare, împotriva dominației imperialiștilor sugrumători de libertate, împotriva călăilor și trădătorilor clasei muncitoare, ură aprigă față de toți acela care țin milioane de oameni în suferință, ură împotriva tuturor acelora care trăesc din mizeria și chinul a milioane de oameni.

Gorki a învățat dela Lenin și Stalin să lupte pentru om și pentru demnitatea lui, să urască pe dușmanii omului. La baza operei lui realist-socialiste stă învățătura Partidului Bolșevic despre lume și viață. Gorki a fost pătruns de adevărul învățăturii tovarășului Stalin că „imperialismul este cea mai mârșavă exploatare și cea mai inumană asuprire a sutelor de milioane de oameni din cele mai vaste colonii și țări dependente". De aceea, în opera sa literară sau ziaristică, Gorki a demascat fără cruțare mârșava exploatare imperialistă. Intr'o scrisoare adresată în 1906 unor gazetari francezi care-l mustrau pentrucă se afla alături de revoluția împotriva țarismului, Gorki arăta că un scriitor cinstit este totdeauna dușmanul acelei societăți care, cultivând lăcomia și invidia, stoarce fără milă pe cei ce muncesc. „Domnilor, v'am spus'o, cu toată sinceritatea: dragostea burgheziei mă rănește adânc, eu sunt socialist". Și ura împotriva burgheziei și a imperialismului a sporit la Gorki în măsura în care el a cunoscut marea mizerie în care trăesc oamenii muncii din Rusia țaristă și din Apus, în măsura în care s'a alăturat luptei revoluționare a clasei muncitoare, căreia el îi închina tot talentul și geniul lui de scriitor. In articole ca „Orașul Diavolului Galben" sau „Cu cine sunteți voi, maeștri ai culturii?" Gorki a înfățișat, în cea mai cutremurătoare lumină, mizeria cruntă a oamenilor muncii aflați încă în robia imperialistă. El constata că la New York, pretutindeni în vastul și sumbrul oraș dominat de cele câteva zeci de familii ale deținătorilor de aur, nu-i decât „mizerie, mizeria care a luat o amploare monstruoasă, mizeria tragică, desnădăjduită".

Cu aceeași uriașă putere de evocare, Gorki a demascat cultura decadentă și putredă a Apusului, cultură pusă azi tot mai mult în slujba celor care caută carne de tun pentru al treilea război mondial.

El acuză pe scriitorii ca și pe toți intelectualii burghezi care s'au făcut uneltele imperialiștilor. Necruțătoare sunt acuzațiile aduse de Gorki împotriva acestor scriitori care, prin operele lor, nu caută decât să distreze și să consoleze pe oamenii obosiți în jefuirea universului, neliniștiți de rezistența tot mai vie pe care proletariatul o impune infamelor lor visuri". Toată viața lui, Gorki a luptat împotriva tuturor formelor de manifestare a clicii imperialiste. El s'a ridicat cu vehemență împotriva felului de trai din America sau din Anglia, demascând turpitudinea clasei exploatatoare. S'a ridicat împotriva statului burghez, cumplit instrument de dictatură a stăpânilor banului și bazat pe jaful și oprimarea exercitate fără milă asupra celor ce muncesc. S'a ridicat împotriva culturii și a artei desprinsă de viață, imorală și putredă ca și burghezia însăși. S'a ridicat împotriva educației asasine pe care burghezia setoasă de sânge o impunea tineretului pentru a face din el, așa cum a făcut Hitler, carne de tun. Acestor forme de viață, vechi și putrede, crude și inumane, Gorki le-a opus lupta revoluționară pentru transformarea societății și pentru fericirea oamenilor, luptă deschisă de Marx și Engels și continuată, cu istorice succese de Lenin și Stalin. El a opus culturii și educației decadente și fasciste a Apusului imperialist, cultura, arta și educația sovietică, opere măreațe ale unor popoare libere, constructoare ale orânduirii socialiste și comuniste.

Gorki s'a ridicat, cu toată puterea geniului său, împotriva războiului din care se hrănesc imperialiștii. El a socotit războiul provocat de imperialiști ca o aspră și penibilă operă de exterminare mutuală a unor oameni care n'au a-și reproșa nimic, afară de greșala de a nu fi ridicat armele împotriva exploatatorului de clasă, împotriva imperialismului organizator de măceluri mondiale. Gorki a fost necruțător cu trădătorii social-democrați de dreapta, unelte ale imperialiștilor. In lagărul militar al imperialiștilor, Gorki îi vede pe socialiștii de dreapta ca „un detașament de cavalerie pe măgari". „Astăzi, scria Gorki în 1935, capitaliștii Europei pregătesc un nou război al cărui scop esențial este de a ataca Uniunea Sovietică. Pentru a declanșa acest război, trebue ca toți imperialiștii să fie uniți. Grupul lor cel mai cinic, cel mai cumplit urmărește să realizeze unitatea după pilda lui Napoleon: să bată pe vecini și apucându-i pe învinși de guler să-i împingă împotriva Statului Socialist. Planul e simplu și limpede, și acest plan m'a făcut să mă gândesc la măgari. Rolul infam al măgarilor în măcelăria din 14-18 este caracterizat, după cum se știe, prin comportarea șefilor social-democrației germane, a menșevicilor ruși, a socialiștilor revoluționari și a multor altor șefi ai micii burghezii cu care, de 15 ani, capitaliștii fabrică fasciști".

Gorki a urît imperialismul și a înfierat războiul lui ticălos. Dar Gorki a înțeles că a înfiera războiul nu-i de ajuns. Trebue dusă o luptă organizată, solidară, continuă, pentru apărarea păcii drepte și pentru înfăptuirea frăției între popoarele muncitoare ale lumii. Gorki a fost un aprig luptător pentru pace. El însă nu a fost un pacifist dulceag, în felul pacifiștilor burghezi. Pătruns de o avântată și nobilă dragoste pentru Patria Socialistă, Gorki scria în 1929: „Dar dacă războiul va izbucni împotriva clasei care m'a ajutat să trăesc și să muncesc, eu mă voi încorpora deasemeni ca simplu soldat în armata ei. Și voi face aceasta nu pentrucă știu că ea va învinge, ci pentrucă marea și dreapta cauză a clasei muncitoare din Uniunea Sovietică este cauza mea proprie, este datoria mea".

DUMITRU ALMAȘ

Un mare educator al tineretului

„Scopul nostru este să insuflăm tineretului dragostea și încrederea față de viață. Vrem să-i învățăm pe oameni ce este eroismul. Trebue ca omul să înțeleagă odată că el este și creatorul și stăpânul lumii..." Aceste cuvinte ale genialului „inginer al sufletelor omenești", Maxim Gorki, scrise lui Romain Rolland în anul 1917, caracterizează întreaga viață și activitate a acestui bolșevic devotat până la capăt măreței cauze a comunismului. Incă înainte de victoria Marii Revoluții din Octombrie, Maxim Gorki și-a arătat în repetate rânduri concepția sa despre educație, despre uriașa ei însemnătate în lupta omenirii pentru un trai mai bun. In referatul expus la cel de al III-lea Congres internațional cu privire la problemele educației în familie, în anul 1910, Maxim Gorki a arătat însemnătatea educativă a istoriei civilizației, prin studierea căreia tânăra generație devine mândră de realizările omenirii, începe să le iubească și tinde să le înmulțească și să le desăvârșească. Iar la 25 Iunie 1917, în ședința publică a Ligii Educației Sociale, subliniind însemnătatea educației, Gorki a spus: „...dacă vrem într'adevăr să ne reclădim viața, să schimbăm bazele psihologice ale vechii orânduiri, trebue să începem această muncă complexă și grea tocmai cu educarea copiilor".

Demascând fără cruțare sistemul burghez de educație a unui tineret care „se vestejește înainte de a înflori", marele scriitor a arătat limpede că o educație sănătoasă, prin care copiilor li se asigură desvoltarea tuturor aptitudinilor lor pe o cale justă, nu poate fi posibilă decât într'o societate în care stăpân este poporul, în care au fost izgoniți dela putere exploatatorii. O astfel de societate a clădit Partidul lui Lenin și Stalin — și Maxim Gorki a luptat cu toate forțele sale creatoare pentru educația nouă, comunistă, a tineretului sovietic.

In articolele sale, în scrisorile și operele sale literare, Maxim Gorki a descris în culorii vii, pline de dragoste și de căldură, chipul minunat al tânărului sovietic, al copilului sovietic crescut într'o țară liberă și aspirând din toată inima să trăiască și să muncească pentru binele Patriei sale. „Extrem de instructivă este cunoașterea acestor tineri care — de n'ar fi fost revoluția — ar fi rămas să-și târască mai departe zilele bătând drumurile, dintr'o închisoare în alta. Dar iată că o idee îndrăzneață și fericită a deschis înaintea lor drumul spre munca liberă iar apoi, prin muncă, spre autocunoaștere și cultură", — spune el în articolul „Comuna muncitorească O.G.P.U." publicat în 1928. „Tineretul nostru schimbă lumea, își creează propria lui istorie, istoria nouă, socialistă", — scrie Gorki în „Izvestia" din 29 Octombrie 1933.

Pentru educarea acestei tinere generații, pentru formarea omului nou, Maxim Gorki a muncit cu o uriașă înflăcărare. Pornind dela istoricul discurs al tovarășului Stalin la prima consfătuire a stahanoviștilor, Gorki a analizat în adâncime sensul pedagogic-social al învățămintelor ce rees din acest discurs în privința creșterii omului nou, cult și instruit, cu dragoste față de toți cei ce muncesc pentru binele comun. In scrisorile adresate copiilor și tinerilor din toate colțurile Uniunii Sovietice, Gorki arăta care sunt sarcinile de seamă ale tinerei generații: „Dacă voi, oameni tineri, vreți într'adevăr o viață bogată și frumoasă, făuriți-o singuri; mergeți să munciți mână în mână cu cei care construesc eroic o operă grandioasă, nemaivăzută încă", — spune Gorki. „Pentru ca să știți bine să apreciați prezentul cu realizările lui, trebue să cunoașteți bine trecutul", — arată el subliniind necesitatea studierii trecutului de luptă eroică a proletariatului, pentru cunoașterea căilor sigure de urmat în viitor.

O minunată dovadă a puternicei înrâuriri pe care o avea cuvântul lui Gorki asupra tineretului este dragostea cu care marele scriitor era privit de copiii din colonia „Maxim Gorki" condusă de A.S.Makarenco. Cu câtă emoție citeau acești copii romanele în care Gorki își povestește copilăria petrecută în mizerie sub regimul capitalist! Cu câtă înfrigurare așteptau ei scrisorile prin care marele scriitor le anată drumul larg, luminos deschis în fața lor de Puterea Sovietică! Iar zilele petrecute de Gorki în mijlocul copiilor din colonie au rămas zile de neuitat pentru ei. Fiecare și-a luat ca model de urmat în viață pe acest bolșevic adevărat, iar cuvintele lui Gorki le-au călăuzit pașii zi de zi în drumul lor de constructori entuziaști ai lumii noi.

★

Maxim Gorki a arătat în amănuntime în operele sale care sunt sarcinile elevilor, ale pionerilor, ale comsomoliștilor. El s'a oprit și asupra sarcinilor pe care le au cadrele didactice, învățătorii și profesorii, care trebue să fie aleși „cu o deosebită severitate și scrupulozitate". „Calitatea de bază a acestor oameni — spunea Gorki — trebue să fie, înainte de toate, dragostea față de copii și, apoi, o largă instrucțiune", căci „e clar că toți copiii așteaptă o schimbare totală a felului de trai și cer profesorilor să-i învețe ce-i aceea viața nouă". De asemenea, Gorki a analizat pe larg datoria părinților de a merge în pas cu școala în munca de educare comunistă a copiilor.

Extrem de prețioasă este contribuția marelui Gorki la îmbogățirea științei pedagogice sovietice, la elaborarea unor importante probleme pedagogice, ca rolul jocurilor și al poveștilor în educația copiilor, influența educativă și caracterul literaturii pentru copii, educația în colectiv și educația prin muncă, etc. Gorki a combătut cu hotărâre concepția după care copilul este privit „ca o ceară, ca o argilă din care se poate modela orice" și a arătat că educația fiecărui copil trebue să aibă un scop precis și să folosească procedeele corespunzătoare vârstei și trăsăturilor lui caracteristice.

Au trecut 15 ani decând omenirea l-a pierdut pe marele Maxim Gorki. Dar cuvântul lui a rămas viu și continuă să ne ajute în vederea făuririi omului nou, a luptătorului pentru pace și socialism.

Practica studenților în producție și colaborarea instituțiilor de învățământ superior cu industria

Practica în producție a studenților dela Institutul de Construcții navale din Leningrad în anul școlar trecut s'a făcut în spiritul colaborării creatoare a studenților cu industria.

Indrumătorii practicii de pe lângă catedre au sosit la timp la fabrici și împreună cu reprezentanții fabricilor au stabilit în ce sectoare este nevoie de ajutor din partea studenților. In acelaș timp s'a ținut seama și de cerințele programei practicii studenților. La locurile de muncă studenții au fost fixați din timp având-se în vedere tema (subiectul) proiectului de diplomă al fiecăruia. Rezultatele practicii de o lună au justificat întru totul acest procedeu. Astfel la fabrica „Kirov" în toată perioada practicii un grup din 18 studenți a executat, în întregime programul și a întocmit și proiecte pentru 26 dispozitive și instrumente pentru noua tehnologie, a elaborat 46 procese tehnologice, a efectuat mai mult de 10 calculații și a executat o serie de alte lucrări. In timpul practicii studentul V. Komissarov a elaborat tehnologia confecțiunii a trei piese pentru o producție nouă și tehnologia controlului acesteia, a întocmit planul de reconstrucție pentru sectorul lucrărilor din secție precum și două proecte de dispozitive pentru lucrări mecanice. Studentul V. Dumceșev a elaborat 9 procese tehnologice pentru lucrarea pieselor dela instrumentele de tăiat și de măsurat. Studentul A. Speșilov a întocmit un proect pentru trei dispozitive. Cam în acelaș fel și-au executat lucrările și celelalte grupe de studenți. La fabrica „Petrovschi" un grup de 12 studenți a executat o serie de lucrări foarte importante pentru fabrică: 4 lucrări de modernizarea utilajului, 6 de perfecționarea tehnologiei, 20 de proecte de dispozitive noi, mese pentru experiențe și o serie de alte lucrări. In referințele fabricii despre activitatea studentei A. Bosanina se spune: „construcțiile dispozitivelor create de tov. Bosanina urmăresc îmbunătățirea calității producției și mărirea productivității muncii și sunt date în producție". „Standul proectat, spun referatele fabricii privind activitatea studentului Schwarzmann, este lucrat așa de bine încât este dat în producție fără schimbări". In toată grupa nu era niciun student care în tot timpul practicii să nu fi ajutat fabrica. Aprecierile primite de studenți mărturisesc că ajutorul dat fabricilor nu numai că nu i-a împiedicat să îndeplinească programa practicii, ci dimpotrivă, a contribuit la executarea ei cu mai mare succes. Din 30 de studenți, care au făcut practica, 25 au primit calificativul „foarte bine" iar 5 „bine". Mai mult de 100 de studenți, care au făcut practica de exploatare, au dat un ajutor însemnat întreprinderilor, lucrând în brigăzi.

Incă dela deschiderea cursurilor decanul și catedrele împreună cu asociația științifică a studenților, au început pregătirile pentru conferința tehnică privitoare la rezultatele practicii în producție pentru anul școlar trecut. Conferința a avut loc în Octombrie La ea au luat parte studenții din anul III și IV. și profesorii catedrelor de profilare. Au fost ascultate 10 referate ale studenților din diferiți ani și diferite specialități. Mare interes a stârnit referatul studentului V. Konovalov, care a vorbit despre munca efectuată de el pentru găsirea cauzelor care determină rebuturi în producția dispozitivelor costisitoare și pentru elaborarea măsurilor ce trebuesc luate pentru îndepărtarea rebuturilor. Studenții I. Rosbin și M. Schwarzmann au vorbit despre cercetările efectuate de ei în laboratorul fabricii. Rezultatele lucrării lor sunt găsite folositoare și se introduc în practică. Studenții L. Motilkov și A. Bruch au vorbit despre activitatea lor ca maeștri de producție, pe sector, precum și despre propunerile făcute de ei pentru perfecționarea tehnologiei.

Unii studenți folosesc o parte din vacanță pentru executarea lucrărilor temporare. Adesea ei se angajează la lucrări sezoniere, de regulă nelegate de specialitatea lor. In anul școlar trecut mulți studenți au cerut decanatului să fie ajutați să rămână la muncă după practică, la aceleași întreprinderi.

Conducerea fabricilor a dat tot sprijinul. Astfel la una din fabrici, unde după practica de exploatare au rămas 32% din studenții anului IV, a fost efectuată o mișcare temporară a personalului tehnic-inginerese, după funcții: o parte au plecat în concediu, studenții au fost puși în locurile de maeștri de schimb ai producției și în locurile de tehnologi. Rezultatele acestei experiențe au întrecut toate așteptările. Studenții s'au achitat bine față de o muncă interesantă și folositoare, au introdus o serie de propuneri prețioase pentru perfecționarea tehnologiei, pentru ridicarea calității producției și îmbunătățirea organizării muncii.

Studentul M. Makarov care a lucrat în calitate de dublură a șefului secției, a arătat, cu exemple, la conferință, ce posibilități mari oferă fabrica practicanților care doresc să ajute industria. Observând că organizarea greșită a locurilor de muncă pentru păstrătorii dispozitivelor de precizie duce la micșorarea calității producției și frânează creșterea productivității în muncă, tovarășul Makarov și-a propus drept scop să lichideze aceste neajunsuri.

Munca folositoare pentru industrie a practicanților le-a ajutat chiar lor să aprofundeze specificul producției, să-și însușească mai bine cunoștințele teoretice și să se pregătească pentru activitatea independentă.

Studenții au propus în mod just unele schimbări în programele de „Tehnologia producției", „Intocmirea proectelor de dispozitive", „Tehnica securității" și altele. Se simte nevoia mutării cursurilor de „Tehnica securității" și „Organizarea producției", în întregime sau parțial, din ultimul an de studii în anul III. Practica pierde în multe privințe, din eficacitatea ei din cauza lipsei de cunoștințe a studenților în domeniul tehnicii securității și în domeniul structurii întreprinderii, secțiilor și sectoarelor.

Conferința tehnică a ajutat la formularea concluziilor din experiența organizării învățământului industrial în anul școlar trecut. S'a constatat că întreruperea legăturii studenților cu fabricile, după terminarea practicii este o mare greșală. Catedrele și asociația științifică a studenților iau toate măsurile pentru continuarea legăturilor stabilite ale studenților cu fabricile în cursul întregului an. Catedrele de profilare s'au convins că sarcinile individuale ale fiecărui practicant devin folositoare întreprinderii și tocmai deaceea trebuesc stabilite precis în fiecare an. Pentru ca aceste sarcini să nu fie desprinse de nevoile producției noi am cerut dela fabrici să ne trimită tematica raționalizării și a investițiilor, precum și planurile măsurilor de organizare. O parte din aceste teme avem de gând să le transmitem cercurilor științifico-tehnice studențești pentru elaborare, iar altă parte să le includem în sarcinile individuale ale studenților în timpul practicii.

Catedrele întăresc legătura cu fabricile prin participarea la ședințele lor a personalului tehnic-inginerese și a stahanoviștilor, prin antrenarea lor în discutarea programelor și a materialului didactic; prin organizarea unor consultații prin corespondență cu fabricile din alte localități.

Primii absolvenți ai Școlii Superioare Pedagogice

Școala Superioară Pedagogică dă anul acesta prima serie de absolvenți, viitori profesori de matematică, fizică, științe naturale și geografie pentru clasele V—VII ale învățământului elementar. Examenele ținute la această școală au constituit un bun prilej de verificare a muncii depuse atât de cadrele didactice cât și de studenți în cursul celor doi ani de pregătire. Ele au arătat în ce măsură studenții și-au însușit materia predată la curs și posibilitățile lor de a sistematiza, de a adânci și de a lega de viață, de practică, cele învățate. Astfel la examenul de chimie din secția naturale-geografie întrebările au fost just dozate, cerând studentului un efort de sistematizare a materiei și cunoștințe legate de aplicarea celor învățate la industrie și în viața de toate zilele. Studenții au arătat contribuția importantă adusă de savanții sovietici în desvoltarea chimiei organice. Studentul Budu Virgil, vorbind despre chimia proteinelor, a arătat importanța cercetărilor savantului Bosian în acest domeniu, iar studentul Grișaru Vladimir a dovedit o cunoaștere temeinică a materialului precum și contribuția savantului român E. Nenițescu în chimia sulfamidelor.

La examenul de Geografia U.R.S.S. s'a urmărit a se scoate în evidență rolul omului sovietic în transformarea naturii. Studentul Maftei Dumitru, vorbind despre „Schimbarea peisajului natural și lupta împotriva secetei în stepele uscate și deșerturi" a arătat cum, prin mărețele planuri de împădurire, oamenii sovietici reușesc să supună natura. La examenul de Geografia R.P.R. problemele au fost legate în cea mai mare măsură de actualitate punându-se accentul asupra perspectivelor ce se deschid țării noastre prin îndeplinirea și depășirea Planului Cincinal și a Planului de electrificare. Studentul Bădescu Emil, desvoltând subiectul „Industrializarea R.P.R." a făcut o paralelă între situația industriei în vremea stăpânirii burghezo-moșierești când capitaliștii, fiind proprietarii întreprinderilor industriale, împiedicau desvoltarea lor, și situația de astăzi, când clasa muncitoare duce o politică de desvoltare planificată a industriei, punând accentul pe industria grea, care va garanta construirea socialismului în țara noastră. Studentul Sadetin Ali originar din Dobrogea, a arătat schimbările pe care construirea Canalului Dunăre—Marea Neagră le va aduce în economia acestei regiuni înapoiate, făcând să crească nivelul de trai și cultural al masselor muncitoare de diferite naționalități.

La secția matematică-fizică, la examenul de geometrie analitică, s'a remarcat că majoritatea studenților și-au însușit metoda analitică de rezolvare a problemelor, au lucrat sistematic, reușind să dea demonstrații riguroase. Studenții Petrescu Gheorghe și Adleff Maria au dovedit o bună pregătire științifică și maturitate în gândire.

La examenul de „Bazele marxism-leninismului" studenții din anul I dela secția naturale au dovedit un progres serios, o creștere a nivelului ideologic, o maturitate în gândire, ceeace denotă o pregătire serioasă pentru examene. Chestionarul și bibliografia, precum și lecțiile de sinteză au ajutat mult pe studenți în sistematizarea materiei și în formularea răspunsurilor. Un răspuns just l-a dat studenta Pătrașcu Elena care, vorbind despre internaționalismul proletar, a citat cuvintele lui Maurice Thorez și ale lui Palmiro Togliatti prin care acești conducători ai partidelor comuniste din Franța și Italia au arătat că oamenii muncii din țările lor nu vor lupta niciodată împotriva Patriei Socialismului.

Datorită însemnătății pe care o are Școala Superioară pedagogică în pregătirea cadrelor necesare desvoltării învățământului la clasele V—VII, precum și datorită faptului că această școală superioară este o creație nouă, examenele trebue să fie din plin folosite pentru a trage concluziile necesare privitoare la desfășurarea muncii în acest an. Rezultatele examenului ilustrează just munca depusă de colectivul didactic. Este necesar ca fiecare profesor, conferențiar și asistent să analizeze îndeaproape aceste rezultate și să tragă învățăminte care să-i ajute a lichida lipsurile semnalate și a îmbunătăți tot mai mult munca în noul an școlar.

Pentru fericirea copiilor patriei noastre

Pentru încheerea cu cele mai bune rezultate a anului școlar, elevii noștri au muncit cu râvnă zi de zi, sporindu-și mai mult eforturile în ultimele luni, în vederea pregătirii cu succes a examenelor. După această muncă încordată care se apropie de sfârșit, trebue să asigurăm copiilor condiții cât mai bune pentru ca ei să se bucure din plin de soare, de aer, de natură, pentruca ei să aibă o odihnă cât mai plăcută și folositoare.

In Republica Populară Română, organizarea vacanței de vară a școlarilor constitue o importantă problemă de stat. In timp ce viața copiilor din țările stăpânite de imperialiști și cele subjugate lor devine tot mai grea, tot mai plină de lipsuri, în țara noastră, prin grija Partidului și a Guvernului, viața copiilor este tot mai fericită și mai frumoasă. An de an se creează condiții tot mai bune pentru învățătura, pentru sănătatea și pentru odihna lor.

In vara aceasta s'au luat din vreme măsuri pentru ca vacanța de vară a copiilor să fie cât mai bine organizată. Tabere, parcuri, stadioane, cluburi, biblioteci, cămine culturale, teatre, cinematografe, terenuri de sport, toate își deschid larg porțile pentru a primi copiii Patriei noastre. Un număr sporit de copii vor merge în vara acestui an să-și petreacă vacanța la munte sau la mare. De unde anul trecut au fost trimiși în tabere și colonii 74.000 de copii, anul acesta numărul lor va trece de 100.000. Vor fi trimiși în primul rând copiii care au muncit conștiincios în cursul anului, cei debili, fiii muncitorilor din fabrici, uzine, copii ai țăranilor muncitori dela gospodăriile agricole colective etc.

Anul acesta mii și mii de copii vor veni să vadă Palatul Pionierilor dăruit lor de Partid, mii de copii vor vizita muzeul dela Doftana pentru a cunoaște sacrificiile cu care au fost câștigate drepturile poporului nostru muncitor la o viață liberă și fericită; anul acesta elevii noștri vor merge în tabere turistice de câte 5-6 zile cu vaporul pe Mare și pe Dunăre. Se vor face deasemeni numeroase excursii în cadrul regiunii sau al raionului.

In același timp condițiile de funcționare a taberelor și a cluburilor vor fi mult îmbunătățite în acest an. Din desfășurarea activității de vară a anului trecut s'au tras învățăminte de preț pentru anul acesta. Astfel, s'a constatat că este nevoie de mai mult material sportiv, de mai multe cărți potrivite vârstei copiilor, pentru a nu se întâmpla cazuri ca acele din anul trecut când, de exemplu, colonia Ministerului Sănătății din Câmpulung-Moldova, neîngrijindu-se la timp de procurarea cărților pentru bibliotecă, a fost nevoită să împrumute dela Comitetul de Partid, dela U.T.M. și dela Sindicatul Salariaților din Învățământ. De asemeni, va trebui să existe mai multe materiale sanitare, să se facă un examen mai serios la recrutarea copiilor pentru tabere. In acest an s'au luat măsuri pentru ca localurile să fie amenajate din vreme, astfel încât toate lucrările să fie complet terminate la venirea copiilor, iar repartizarea personalului educativ să se facă din timp pentru a nu se mai întocmi tabele la repezeală, trimitându-se să lucreze cu copiii oameni fără pregătirea și priceperea necesară.

In acțiunea de organizare a vacanței de vară la care colaborează organizațiile de massă, Crucea Roșie, Ministerul Sănătății și Instituțiile care trimit copii în tabere, U.T.M.-ul și M.I.P. o sarcină de frunte revine U. T. M .-ului care, în strânsă colaborare cu organele Ministerului Învățământului Public, îndrumează desvoltarea armonioasă și multilaterală a elevilor, contribue puternic la realizarea educației lor în spirit comunist. U.T.M.-ul va trebui să găsească în cadrele noastre didactice sprijinul cel mai de preț în munca de vară.

Buna organizare a vacanței va contribui, în bună măsură, la succesul muncii în anul școlar viitor. Iată de ce conducătorii taberelor vor trebui să pună toată priceperea pentru ca vacanța elevilor să fie cât mai frumoasă, cât mai instructivă. Pentru asigurarea unei bune conduceri, directorii de tabere au fost aleși cu grijă din rândurile directorilor de școli, și au fost pregătiți prin cursuri speciale la București. Secțiilor de învățământ le revine sarcina să repartizeze în taberele permanente cadre cât mai bine pregătite, profesori și învățători cu experiență, care să poată conduce cu pricepere munca educativă, care să îndrumeze cu grijă toate formele activității de vară a elevilor.

In același timp, secțiile de învățământ trebue să țină o strânsă legătură cu comitetul regional U.T.M. pentru a asigura desfășurarea în mod organizat a vacanței și pentru copiii care vor rămâne în taberele orășenești, taberele de curte și cluburi.

Prin grija secției de învățământ a U. T. M.-ului și a direcției școlilor, la liceul Nr. 9 băeți și la liceul Nr. 6 băeți s'au pregătit din vreme sălile de clasă, biblioteca, materialul sportiv, curtea, etc., pentru club, astfel ca elevii să vină cu drag, știind că-i așteaptă o activitate plăcută pentru a nu-și irosi timpul cu ocupații dăunătoare. De asemeni, secțiile de învățământ vor lua măsuri ca învățătorii și profesorii care rămân în școală să organizeze excursii în cadrul raionului sau al regiunii, pentru ca elevii să cunoască frumusețile și bogățiile locurilor natale.

Pentru ca elevii noștri să contribue la înflorirea vieții noastre, pentru ca ei să simtă că pot fi de folos Patriei, U.T.M.-ul a inițiat o serie de acțiuni pentru vara aceasta și anume: colectarea de spice, participarea elevilor la campania de stârpire a gândacilor de Colorado, la colectarea fierului.

Ținând seama de concediile de odihnă ale personalului didactic, secțiile de învățământ vor întocmi un plan pentru activitatea de vară a profesorilor și învățătorilor, prin care să asigure atât îndrumarea activității extrașcolare a elevilor cât și pregătirea examenelor de corigență, de absolvire și de admitere ce se vor desfășura în luna August.

In tabere sau la cluburi, elevii trebue să desfășoare o activitate atractivă, variată, potrivită cu vârsta și interesele lor. Pentru a împleti cunoștințele teoretice, primite de elevi în cursul anului școlar, cu activitatea practică, pentru a îmbogăți aceste cunoștințe, trebue folosite acele metode și forme de muncă cu ajutorul cărora să se realizeze în modul cel mai satisfăcător educația multilaterală a elevilor. Profesorii și învățătorii conducători de cercuri vor căuta să stea de vorbă cu elevii din cercul lor, să le cunoască înclinațiile, să afle ce-i interesează în mod deosebit și să le îndrumeze activitatea pe linia desvoltării tendințelor pozitive, căutând să le prilejuiască obținerea unor succese care să-i stimuleze pentru munca lor viitoare. Activitatea în cadrul cercurilor, lecturile în colectiv din reviste și ziare, activitatea artistică, munca gospodărească, jocurile sportive, excursiile și plimbările trebue să fie astfel organizate și îndrumate încât prin varietatea lor, prin caracterul lor atractiv și plăcut, să răspundă cerințelor pedagogice și să facă din vacanța elevilor un adevărat prilej de odihnă și întremare, de întărire a muncii educative. Lucrând în cadrul cercurilor, sub conducerea specialiștilor, copiii trebue să descopere noi și interesante aspecte ale problemelor pe care le-au studiat în școală. Ei pot alcătui colecții pentru îmbogățirea laboratoarelor școlii, pot confecționa diferite aparate pentru experiențe, pot alcătui mici lucrări literare, desene, etc. Sportul și gimnastica trebue să călească organismul elevilor, să-i facă dârzi și rezistenți, puternici și îndemânatici. Activitatea gospodărească pe care elevii o duc în tabără trebue să le desvolte dragostea de muncă, trebue să-i învețe să respecte munca și bunul public. Excursiile și plimbările în împrejurimi vor da elevilor prilejul să cunoască pământul minunat al Patriei și pe oamenii ei, vor întări iubirea lor pentru Patrie și pentru viața nouă pe care o clădesc constructorii socialismului. Activitatea tinerilor artiști amatori, care vor organiza șezători, coruri, concerte și dansuri va prilejui o mai adâncă cunoaștere a creațiilor noastre populare, a comorilor de artă ale marelui popor sovietic și ale țărilor de democrație populară.

Intreaga activitate din tabere trebue să ducă la întărirea disciplinei elevilor noștri, la creșterea inițiativei lor. Viața de colectiv trebue să fie astfel organizată încât să creeze cele mai bune condiții pentru însușirea calităților omului nou, plin de curaj, cu dragoste de muncă și de Patrie. Căutând să cunoască și să-și apropie pe toți copiii, directorul va urmări ca în cel mai scurt timp tabăra să devină un colectiv închegat, în care fiecare elev să știe ce îndatorire are și să se simtă răspunzător pentru bunul mers al taberei. Ceeace trebue însă să nu se uite o clipă este că vacanța trebue să asigure în primul rând, odihna și întărirea sănătății copiilor și de aceea se va evita încărcarea programelor zilnice.

Pe această linie și-a început activitatea tabăra C.G.M. dela Eforie. Tovarășul Drăghici Ion, directorul taberei, om cu multă experiență și apropiat de copii, a dat o deosebită atenție din prima zi organizării copiilor pe detașamente, fixând serviciul prin rotație la intrarea în tabără, la bucătărie, la servitul mesei, etc. Aceasta a făcut ca activitatea taberei să se desfășoare într'o atmosferă plăcută, să existe o disciplină exemplară.

Față de grija tot mai mare pe care o acordă Partidul și Guvernul nostru bunei organizări a vacanței elevilor, trebue să crească și spiritul de răspundere al cadrelor care vor lucra cu copiii în vara aceasta. Organizarea vacanței de vară va trebui să reprezinte din toate punctele de vedere un progres față de anul trecut. Aceasta se va asigura printr'o mai atentă grijă pentru desfășurarea întregului program zilnic, pentru desfășurarea fiecărei activități în parte, printr'o mai strânsă colaborare între toți membrii colectivului de conducere al taberelor. Ministerul Învățământului Public cheamă acum, în pragul încheierii anului școlar, cadrele didactice să participe cu entuziasm la munca de vară, să facă toate eforturile pentru ca elevii să aibă o vacanță cât mai frumoasă și să se întoarcă din tabere odihniți, cu forțe noi pentru noua lor muncă din anul viitor.

Atitudini care trebue să înceteze

Deși în mai multe rânduri „Scânteia", a atacat, cu toată tăria, obiceiul pe care și l-au făcut, în unele localități, unele organe ale sfaturilor populare de a scoate pe învățători dela clasă sau de a-i folosi în timpul lor liber pentru tot felul de treburi care n'au nici pe departe legătură cu problemele instructiv-educative, cu problemele politice sau culturale, mai sunt încă învățători și profesori care sunt folosiți în rolul de agent agricol, de colector de ouă, miei, etc. Se mai dau dispoziții pentru a fi folosiți învățătorii la paza arilor de treer și la alte treburi de asemenea natură.

„A sosit dela raion — declară tov. Andronic, gestionarul cooperativei din satul Strejești de Sus, raionul Drăgășani — responsabilul cu colectarea laptelui care a trasat sarcini, în fața noastră, tovarășilor învățători ai școlii din satul nostru să formeze echipe pentru a merge în sat să colecteze ouă și miei". In urma acestei sarcini trasate, spune învățătorul Popescu Gh. Ion, am pornit cu o echipă pentru colectări de ouă, formată din vânzătorul cooperativei, contabilul cooperativei și tovarășa învățătoare Dumitrescu Victoria pe linia Vâlcele. Invățătorul Eugen Niculescu a fost, după cum singur afirmă, pentru aceeași colectare pe ulița „Linia Mare" împreună cu tovarășa Ecaterina Popescu și Ioan Bădescu, ambii învățători.

Nu puține sunt sarcinile școlii, mai ales în perioada finală a anului școlar. Lecții mai bine organizate, material didactic mai bine pregătit, muncă de lămurire cu părinții copiilor mai intens dusă, fie pentru asigurarea frecvenței școlare regulate, fie pentru diferite ajutoare pe care părinții trebue să le dea propriilor lor copii în vederea unei mai temeinice pregătiri școlare. Nu puține eforturi aveau de făcut învățătorii din satul Strejești pentru ajutorul individual ce trebuiau să-l dea elevilor. Nu puține sunt apoi îndatoririle învățătorilor și profesorilor pentru răspândirea științei și culturii în massele populare, pentru ridicarea nivelului politic și cultural al maselor.

Când își poate pregăti, în mod temeinic, lecțiile profesorul și învățătorul dacă în timpul lui liber umblă prin sat cu tovarășii dela cooperativă pentru colectările de ouă și miei? Când își mai găsește el timp liber pentru a-și completa cunoștințele, pentru a studia metodicele obiectelor ce le predă, pentru a se informa asupra problemelor despre care va vorbi în cadrul conferințelor dela căminul cultural, dacă el are de păzit sediul sfatului popular, dacă este pus să păzească arile de treer? Așa se întâmplă, de pildă, în comuna Clejani din raionul Crevedia, regiunea București. Și nu e de mirare că din această cauză învățătorii de aici țin conferințe improvizate în cadrul șezătorilor dela căminul cultural.

La ce concluzii putem ajunge în urma faptului că în unele localități învățătorii și profesorii nu-și pot îndeplini cu cinste sarcinile de mare răspundere, încredințate de regimul nostru de democrație populară, sarcinile de a educa tinerele noastre generații și de a ajuta la ridicarea nivelului cultural al masselor, tocmai pentrucă sunt chemați să îndeplinească treburi ce nu aparțin sectorului lor educativ și cultural? In primul rând la concluzia că ei nu au luptat pentru a dovedi în satul lor că munca cultural-educativă este o sarcină care implică multă pregătire și multă străduințe. In al doilea rând că în astfel de cazuri ei nu au citit și prelucrat nici articolele din „Scânteia" sau „Contemporanul" și nici din „Gazeta Invățământului" prin care se combăteau încercările unora de a arunca tot felul de sarcini pe seama învățătorilor și profesorilor. Acest lucru nu l-au făcut nici învățătorii dela Strejești, nici secția de învățământ a raionului Drăgășani și nici secția de învățământ a regiunii Vâlcea. Șefii secțiilor de învățământ de aici n'au stăruit pentru delimitarea însărcinărilor învățătorilor, pentru traducerea lor în viață. Altfel nu se explică de ce la ancheta cerută de „Gazeta Invățământului" în cazul învățătorilor dela Strejești, șeful secției raionale de învățământ n'a izbutit nici măcar să identifice pe însărcinatul U.C.C. — Drăgășani care și-a îngăduit să dea ordin învățătorilor din Strejești să facă pe colectorii de ouă și miei. Tovarășul se mulțumește să arunce vina numai asupra învățătorilor „care se lasă intimidați de oricine care-i convoacă cu drept sau fără drept" și pierde din vedere faptul că secția de învățământ a raionului Drăgășani ar fi trebuit să vegheze asupra muncii învățătorilor și profesorilor.

Practicile de acest fel trebue să înceteze și de acest lucru răspund secțiile de învățământ ale sfaturilor populare și comitetele executive ale acestora.

—o—

Au învățat temeinic

Pe coridoare și în sălile de clasă ale Liceului de Băeți din Pitești este o atmosferă de sărbătoare. Grupuri, grupuri de elevi așteaptă cu calm și încredere să le vină rândul pentru a dovedi în fața comisiei examinatoare cunoștințele căpătate în cursul anului școlar.

La clasa IX-a A, se dă examen de matematici. Elevul Dan Țopa citește enunțul problemei din fișă: „Să se demonstreze că în două triunghiuri asemenea bisectoarele care pleacă din două unghiuri omologe sunt proporționale cu laturile omologe, presupunând că raportul de asemănare a celor două triunghiuri este de trei. De câte ori va fi mai mare bisectoarea din triunghiul mare față de cel mic? Dar suprafețele?" Formulele însoțite de explicațiile elevului umplu tabla. In încheiere elevul Dan Țopa ajunge la concluzia că există o proporționalitate a bisectoarelor omologe cu laturi omologe și că raportul suprafețelor este egal cu pătratul raportului de asemănare.

Urmărind ca examenul de matematici să nu constitue o simplă rezolvare de probleme, care ar putea fi o aplicare mecanică a formulelor învățate de elevi pe dinafară, ci un mijloc de verificare a priceperii elevilor de a aplica în practică cunoștințele lor, profesorul Emil Mortun puse întrebarea: „Unde întâlnim aplicat în practică acest caz?" Și elevul arată larga lui aplicare în lucrarea și citirea hărților, schițelor și planurilor topografice. Rând pe rând, cu fiecare elev, profesorul Emil Mortun făcea din examen un minunat control, o serioasă verificare a muncii din școală.

Elevi ca Voicu Nicolae, Mierlă Cristea, Tatomir Marian și alții cu media sub 5 în timpul anului au luat la examen note 6, 7 și chiar 8. Succesul acestor elevi se datorește în cea mai mare parte ajutorului dat de tovarășul profesor Emil Mortun fiecărui elev în parte, îndeosebi elevilor rămași în urmă prin asigurarea unei regulate frecvențe la grupele de învățătură și prin cuprinderea tuturor elevilor în cercurile de matematici din cadrul școlii.

O etapă nouă în desvoltarea științei

de O. V. Gorskova
docent în științele filologice,
șef al catedrei de limba rusă a Institutului „Maxim Gorki"

Știința sovietică, știința care se desvoltă în mod creator pe baza măreților idei ale marxism-leninismului este o forță uriașă în lupta poporului sovietic pentru victoria comunismului, pentru pace în întreaga lume. Geniala operă a tovarășului Stalin „Cu privire la marxism în lingvistică" a deschis o etapă nouă în desvoltarea științei sovietice. Această operă reprezintă o extrem de însemnată contribuție la desvoltarea marxismului.

Deosebit de mare este însemnătatea noilor lucrări teoretice ale lui I. V. Stalin pentru lingvistica sovietică. In aceste lucrări, lingviștii Uniunii Sovietice și lingviștii progresiști din întreaga lume au găsit nu numai un program activ de elaborare creatoare a lingvisticii marxist-leniniste, ci și o expunere extrem de limpede și precisă, a celor mai importante principii ale acestei științe, a cărei sarcină principală este definită aici ca „studierea legilor interne de desvoltare a limbii".

Noua etapă în desvoltarea științei sovietice este o etapă stalinistă. Tovarășul I. V. Stalin arată: „Este indeobște recunoscut că nicio știință nu se poate desvolta și prospera fără luptă de opinii, fără libertatea criticii". In perioada care s'a scurs după publicarea lucrărilor lui I.V. Stalin cu privire la lingvistică, Academia de Științe a U.R.S.S. a organizat o largă discuție creatoare asupra unei serii de probleme științifice fundamentale, o critică liberă și principială a lipsurilor și greșelilor în diferite domenii ale muncii de cercetare științifică.

Anul care a trecut arată că rezolvarea sarcinii principale puse de tovarășul Stalin în fața lingviștilor — introducerea marxismului în lingvistică — are loc, sub îndrumarea Institutului de Lingvistică al Academiei de Științe a U.R.S.S., în cadrul unei intense munci de cercetare științifică și de studiu metodologic-științific.

Lupta oamenilor de știință sovietici împotriva materialismului vulgar al academicianului N. I. Marr, pe de o parte, ca și lupta împotriva idealismului lingvisticii apusene pe de altă parte constitue premizele principale și necesare ale introducerii marxismului în lingvistică.

Printre lucrările de acest gen cu privire la lingvistica sovietică, un deosebit interes prezintă culegerile de lucrări colective. Culegerea „Problemele lingvisticii în lumina lucrărilor lui I. V. Stalin" (editată de Universitatea din Moscova în anul 1950) sub redacția academicianului V. Vinogradov conține 10 articole. In ele se analizează principalele probleme ale lingvisticii: limba ca fenomen social, structura gramaticală a limbii, vocabularul și fondul principal de cuvinte al limbii, limba și dialectele, formarea și desvoltarea limbilor naționale, problemele desvoltării istorice a limbii, problema metodei comparativ-istorice, a proveniență limbii. Toate aceste probleme sunt analizate în lumina învățăturii lui I. V. Stalin.

O însemnătate extrem de mare au articolele academicianului V. Vinogradov: „Discuția liberă în „Pravda" cu privire la lingvistică și însemnătatea ei pentru desvoltarea științei sovietice despre limbă în viitor" și „Conținutul și sarcinile cursurilor la disciplinele lingvistice în lumina lucrărilor lui I. V. Stalin cu privire la lingvistică". In ultimul articol al academicianului V. Vinogradov se arată că disciplinele Facultății de Lingvistică constitue treptele specifice ale desvoltării lingvisticii. Unele din aceste discipline au un rol determinant în instruirea lingvistică a studenților. „Nu încape îndoială — scrie academicianul V. Vinogradov — că obiectul central al ciclului de lingvistică rusă este cursul de limbă modernă. Numai acesta dă o imagine complectă a sistemului limbii. Insemnătatea teoretică, metodologică și practică a cursului de limbă modernă este uriașă. Deaceea este firesc ca în Universitățile și în Institutele pedagogice ale Republicilor instruirea lingvistică a studenților la Facultățile de limba rusă și literatură să înceapă tocmai cu acest curs. Iar dela acest curs, ca dela un centru trebue să plece sistemul instruirii lingvisticii, care să se ramifice în toate direcțiile — înspre limba slavă veche și gramatica istorică a limbii ruse, înspre dialectologia rusă și istoria limbii literare ruse. Această ordine de studiere a disciplinelor lingvistice din ciclul de limba rusă poate fi perfect aplicată și în sistemul studierii științifice a limbii materne naționale în instituțiile de învățământ filologic corespunzătoare.

A doua culegere — „Problemele sintaxei limbii ruse moderne", apărută în „Uciepedghiz" sub redacția academicianului V. Vinogradov în anul 1950, conține 11 articole. Materialul prezentat în această culegere cuprinde o serie de probleme extrem de importante: propoziția și raționamentul, noțiunea de îmbinare a cuvintelor, noțiunea de sintagmă, natura gramaticală a frazelor, propozițiile impersonale, problema însușirii critice a moștenirii lingvistice. Toate aceste probleme fac parte din cel mai greu capitol al gramaticii — sintaxa. Problemele sintactice din această culegere nu sunt analizate abstract și schematic, ci ținându-se seama din plin de complexitatea caracteristică a faptelor realității lingvistice vii. Aceasta constitue marele merit al culegerii.

In afară de aceasta a fost editată o culegere de două volume „Impotriva vulgarizării și denaturării marxismului în lingvistică". Primul volum conține 16 articole în care sunt supuse criticii concepțiile lui Marr cu privire la desvoltarea stadială a limbii, cu privire la „caracterul de clasă" al limbii, principiile false de înțelegere a gramaticii, propovăduite în „noua teorie" a limbii, precum și lucrările greșite ale unor urmași ai lui Marr cu privire la istoria limbii ruse și la dialectologia rusă. Noile cercetări ale lingviștilor au fost cuprinse în culegerea „Problemele de bază ale lingvisticii sovietice în lumina lucrărilor lui I. V. Stalin". A apărut al doilea volum din „Materiale și cercetări cu privire la istoria limbii literare ruse" sub redacția academicianului V. Vinogradov. Un mare număr de articole științifice au apărut anul acesta în buletinul secției de limba rusă și literatura a Academiei de Științe a U.R.S.S. și în revista „Limba rusă în școală". Profesorii de limba rusă trebue deasemenea să studieze cu atenție articolul docentului S. I. Ojegov „Trăsăturile principale ale desvoltării limbii ruse în epoca sovietică" publicat în Buletinul secției de literatură și limbă a Academiei de Științe a U.R.S.S. volumul X din 1951. Oamenii de știință sovietici au pregătit o serie de monografii, dintre care cea a profesorului A. B. Șapiro „Scrierea corectă rusă", va apare în curând.

Institutul de Lingvistică al Academiei de Științe a U.R.S.S. studiază problemele actuale cu caracter teoretic și practic ale lingvisticii sovietice, în colaborare cu reprezentanții diferitelor domenii științifice și cu cadrele din învățământ. Au fost revăzute programele și planurile didactice de predare a limbilor în școlile superioare și medii. Locul central în această muncă a fost ocupat de sesiunea unită a Academiei de Științe a U.R.S.S. și a Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R. cu privire la problemele lingvisticii și ale predării limbilor în școală. In referatul ținut la sesiune, în articolele și conferințele academicianului V. Vinogradov, precum și în articolele altor oameni de știință și profesori s'au dat indicații importante în domeniul studierii și predării gramaticii. Cu toată varietatea concluziilor practice care rees din învățătura lui I. V. Stalin cu privire la structura gramaticală a limbii, este necesar să se țină minte în primul rând că: 1) gramatica este o disciplină științifică și didactică de sine stătătoare și 2) sarcina principală a gramaticii este descoperirea și descrierea regulilor și a legilor care există în limbă și după care se conduc membrii colectivului dat în procesul vorbirii. In hotărîrea sesiunii s'a arătat că gramatica trebue să fie pusă la baza cursului școlar de limba rusă. Pe lângă rolul conducător al gramaticii se ridică și necesitatea studierii în școală a vocabularului limbii. In studierea limbii ruse la școlile cu altă limbă de predare se acordă o deosebită atenție însușirii practice a limbii ruse. Aici elevii trebue să studieze atât structura gramaticală, cât și vocabularul limbii. Invățarea limbii ruse în școlile cu altă limbă de predare trebue să se sprijine pe cunoașterea de către elevi a limbii lor materne și să fie însoțită de compararea necesară a fenomenelor gramaticale din ambele limbi. Academia de Științe Pedagogice duce o intensă muncă de studiere și generalizare a experienței în predarea limbii ruse la școlile ruse și cu altă limbă de predare. Rezolvarea sarcinilor de răspundere legate de studierea legilor interne de desvoltare a limbilor națiunilor socialiste, a problemelor lexicologiei, gramaticii, ortografiei, legate de lupta pentru un cât mai înalt nivel al limbii vorbite și scrise, este continuată de lingviștii sovietici.

Constatări pe marginea examenelor de Economie Politică

Examenele de Economie Politică dela I. S. E. P.-București sunt abia la început. Totuși, pe marginea examenelor ținute la Economia Politică a capitalismului pot fi trase încă de pe acum o serie de concluzii și învățăminte de cea mai mare însemnătate, atât pentru îmbunătățirea desfășurării examenelor cât și pentru îmbunătățirea muncii de pregătire a noului an școlar.

Măsurile pe care le-a luat colectivul catedrei de Economie Politică a capitalismului au asigurat în mare parte desfășurarea examenelor în bune condițiuni pedagogice și la un înalt nivel ideologic, politic și teoretic. Incă dela mijlocul lunii Mai, în cadrul unei ședințe lărgite, colectivul de catedră a stabilit pe facultăți lecțiile de sinteză, lecții care s'au și ținut în perioada de repetare a materiei. De asemeni, au fost discutate amănunțit și apoi aprobate întrebările pentru examen și s'au stabilit normele de desfășurare a examenului. Pe lângă operele clasicilor marxism-leninismului, indicate studenților a fi studiate în original, s'au pus la dispoziția lor o serie de lecții, între care lecțiile tov. prof. A. N Ostrogski „Reproducția capitalistă și crizele economice de supraproducție", „Imperialismul, trăsăturile și contradicțiile sale fundamentale", „Locul istoric al capitalismului" și „Criza generală a capitalismului și ascuțirea ei după cel de al doilea război mondial".

Incă la începutul perioadei de pregătire a examenelor a fost deschis Cabinetul de Economie Politică, în cadrul căruia s'a organizat, cu ajutorul asistenților și al șefilor de lucrări, un serviciu permanent de consultații, care funcționează toată ziua în întreaga perioadă de încheere a anului școlar. Pe lângă aceasta, colectivul de catedră a alcătuit un larg plan de consultații individuale și pe grupe. Aceste consultații, alături de lecțiile de sinteză, au constituit un ajutor prețios nu numai pentru studenții care au frecventat regulat, ci și pentru numeroși studenți din producție. Amintim și faptul că s'a recomandat tuturor membrilor catedrei să viziteze pe studenți în cămine și la bibliotecă, pentru a vedea cum studiază ei în perioada de pregătire și a le da, la nevoie, pe loc sfaturi practice.

Colectivul de catedră a stabilit și cerințele pe care profesorii trebue să le aibă față de studenți la examen. Răspunsuri foatre bune și bune trebue considerate acelea care sunt juste din punct de vedere politic și teoretic, care dovedesc că studentul cunoaște în original operele clasicilor marxism-leninismului, care arată capacitatea lor de a lega cunoștințele cu viața și de a le aplica în practică.

Examenul de Economie Politică a capitalismului s'a început cu studenții anului IV dela Facultatea de Științe Economice. Majoritatea covârșitoare a studenților (între care și mulți din producție), conspectaseră în decursul anului școlar volumul I din „Capitalul" și, de asemenea, un mare număr din cele mai importante lucrări ale lui Lenin și Stalin, între care „Cu privire la așa zisa problemă a piețelor" (Lenin, Opere, vol. I), V. I. Lenin „Imperialismul, stadiul cel mai înalt al capitalismului", I. V. Stalin „Revoluția din Octombrie și tactica comuniștilor ruși"; I. V. Stalin „Două lagăre", ca și anumite capitole din rapoartele făcute de tovarășul Stalin la Congresele XIV, XV, XVI și XVII ale P.C. (b) al U.R.S.S., etc. Alcătuirea tuturor acestor conspecte a ajutat într'o foarte însemnată măsură pe studenți să-și însușească materia ușurându-le totodată pregătirea examenelor.

Foarte multe dintre întrebările puse la examen trimiteau pe studenți la operele clasicilor. Așa au fost de pildă întrebările: „Marx despre desvoltarea schimbului și formelor valorii", „Engels despre cele trei mari etape în desvoltarea diviziunii sociale a muncii și despre apariția și desvoltarea schimbului pe această bază"; „Lenin despre imperialismul american ca cel mai tâlhăresc, rapace și agresiv imperialism"; „Tovarășul Stalin despre cele trei contradicții fundamentale ale capitalismului în imperialism"; „Lenin și Stalin despre dubla natură a micului producător de mărfuri", etc. Pe baza unor astfel de întrebări, verificarea cunoașterii de către candidați a lucrărilor fundamentale ale clasicilor a putut fi făcută cu ușurință. Pentru colectivul de catedră s'a desprins de aici concluzia că formularea unor astfel de întrebări și alcătuirea conspectelor constitue un mijloc puternic de a îndrepta pe studenți în mod hotărît pe calea studierii temeinice a operelor clasicilor marxism-leninismului.

Fiecare candidat a dispus pentru răspuns de circa o jumătate de oră, el putând folosi hârtie și creion în vederea întocmirii unui plan. Intrebările au fost făcute în scris, fiecare bilet cuprinzând două sau trei chestiuni.

Intrucât majoritatea covârșitoare a studenților prezentați alcătuiseră conspecte în timpul anului, ei s'au referit în răspunsurile pe care le-au dat la diferite opere ale clasicilor, conform întrebării puse, și au arătat că posedă cunoștințe temeinice. Acest lucru s'a reflectat de altfel și în faptul că din cei 111 studenți prezentați 16 au luat nota 10, 12 nota 9, 20 nota 8 și 21 nota 7. Trebue să subliniem că toți studenții cu frecvență regulată la curs și seminar au căpătat note satisfăcătoare.

Numeroși studenți au arătat în răspunsurile lor nu numai că și-au însușit materia ci și faptul că ei consideră problemele studiate ca probleme legate organic de viața lor, de interesele lor, de viitorul lor. Obținerea acestui rezultat se datorește, în bună măsură faptului că organizaia U.T.M. și sindicatul studenților, sub conducerea organizației de partid, au antrenat larg în muncă massele de studenți. De asemenea, munca în cadrul lecțiilor și al seminariilor, mai ales în ultima parte a anului școlar, a mobilizat studenții în vederea unei serioase și pline de avânt pregătiri a examenelor.

Răspunsurile celor mai mulți dintre studenți au fost pătrunse de un puternic spirit combativ și au arătat că ei știu să lege cele studiate de realitate, de viață. In această privință trebue să scoatem în evidență faptul că concluziile politice desprinse de studenți au decurs logic din analiza economică pe care au trebuit s'o facă temei cuprinse în întrebare. Acest lucru dovedește odată mai mult că o justă aplicare practică a cunoștințelor nu poate fi făcută decât pe baza cunoașterii temeinice a materiei — iar în această privință, studierea în original a operelor clasicilor, a documentelor de partid și a lucrărilor conducătorilor Partidului nostru constitue un izvor nesecat pentru succesul în munca de pregătire a cadrelor.

Primele examene au arătat încă, pe lângă o serie de rezultate pozitive și unele slăbiciuni pe care colectivul de catedră nu a reușit încă să le înlăture. Printre acestea, se desprinde în primul rând faptul că nu s'au folosit toate formele de antrenare în munca de pregătirea examenelor a tuturor studenților din producție. E drept că o mare parte din ei sunt în provincie și nu vin la Institut înainte de data examenului, dar totuși problema pregătirii studenților din producție trebue să constitue pentru colectivul de catedră una din cele mai însemnate preocupări.

In al doilea rând, examenele au arătat că n'a putut fi înlăturată neîncrederea și timiditatea unui mare număr de studenți. Acest lucru reflectă fără îndoială insuficienta preocupare de a antrena mai des pe toți studenții la discuții în cadrul seminariilor, după cum arată și lipsa de preocupare pentru întărirea încrederii lor în propriile forțe.

Cel mai mare neajuns în munca întregului colectiv al catedrei de Economie Politică a capitalismului îl constituie însă faptul că nici profesorii, nici șefii de lucrări și nici asistenții nu au acordat o suficientă atenție muncii cu studenții mai slabi, în vederea completei lichidări a rămânerii lor în urmă. Pentru înlăturarea acestui neajuns, întregul colectiv de catedră va trebui să-și concentreze în mod deosebit toate forțele.

Insfârșit, pe un plan mai larg, o altă lipsă serioasă a catedrei o constitue inexistența unei legături permanente și sistematice cu celelalte catedre înrudite dela I.S.E.P., lucru care a dus, pe de o parte, la lipsa unui schimb de experiență pedagogică, iar pe de altă parte la existența unui anumit paralelism în muncă la câteva catedre.

Acestea sunt cele câteva constatări și concluzii care pot fi făcute acum, la începutul sesiunii de examene, în legătură cu desfășurarea primelor probe în cadrul catedrei de Economie Politică a capitalismului dela I. S. E. P.-București. Fără îndoială că îndreptarea tuturor eforturilor necesare spre înlăturarea lipsurilor amintite mai sus și sprijinul pe care îl va primi catedra din partea conducerii Institutului va ajuta colectivului de catedră să ridice munca sa științifică și pedagogică la o treaptă și mai înaltă.

Un îndreptar luminos pentru îmbunătățirea predării limbii în școala noastră

(Urmare din pagina 1-a)

arte) a Academiei R.P.R., care vor avea loc în zilele de 2, 3 și 4 Iulie a. c. Răspunsurile au fost destul de numeroase. Toate oglindesc frământarea sinceră și dorința învățătorilor și profesorilor noștri de a asigura predarea cât mai temeinică a limbii în școală.

Pentru a veni în ajutorul cadrelor didactice, Ministerul Învățământului Public trebue să asigure întocmirea unui îndreptar ortografic, a unei gramatici științifice a limbii române și a unor metodici de predare a limbii române și a limbii ruse în școlile noastre, atrăgând în munca de redactare a acestora colective cât mai largi, care să cuprindă reprezentanți ai Institutului de Lingvistică, ai catedrelor de limba română și de limba rusă din institutele noastre de învățământ superior, scriitori, etc.

„Limba este un mijloc de desvoltare și de luptă" — ne învață tovarășul Stalin. De aceea nu trebue să precupețim niciun efort pentru ca în noul an școlar predarea limbii române în școlile noastre să însemne un nou succes pe drumul revoluției noastre culturale.

O bună însușire a limbii va permite elevilor noștri, la terminarea școlii, să participe și mai activ la lupta pe care oamenii muncii din țara noastră o duc sub conducerea Partidului, pentru construirea socialismului și apărarea păcii.

Prof. I. Cremer

Raportul personal la ora de diriginție

Căutând să găsească mijloacele cele mai eficace pentru a obține disciplina conștientă în școală, tov. Diaconescu Al. dela școala elementară din comuna Balint raionul Lugoj a introdus sistemul raportului personal la ora de diriginție, sistem pe care îl aplică cu succes.

Responsabila clasei anunță ordinea de zi: La punctul întâi un referat în legătură cu lupta pentru pace, prezentat de Laichici Petru: la punctul doi un raport personal (și aici — inimile copiilor încep să bată mai repede, așteptând emoționați să audă cine va fi numit) — prezentat de Sabău Dorina, iar la punctul trei — probleme curente.

Dorina s'a sculat în picioare cu sfială. Ea este un copil bun, dar e puțin cam zburdalnică. Acum îi este rușine să spună tot cela ce a făcut rău. Deaceia dă un raport scurt trecând peste multe greșeli săvârșite. Dar, după ce a terminat din toate colțurile năvălesc întrebările: Dece a vorbit urât? Dece s'a bătut cu Tosksaș? De ce n'a venit la repetiție? etc.

Și Dorina ia din nou cuvântul. De data aceasta e hotărîtă să nu mai ascundă nimic, să spună tot, tot. Și, deși i-a fost foarte greu, a spus.

Dorina s'a gândit mult timp la cele petrecute în această ședință.

In zilele care au urmat, ea a avut o purtare cuviincioasă cu tovarășii săi, a venit pregătită la lecții și are acum note bune.

Cerând în fiecare oră de diriginție câte un raport personal, tov. Al. Diaconescu a format la elevii săi un puternic spirit autocritic, ceeace a ridicat mult nivelul clasei, atât în privința disciplinei, cât și a învățăturii.

Pe pământul Coreei

Un an de luptă împotriva josnicei agresiuni imperialiste

Folosind procedeul clasic al agresorilor fasciști ,fără declarație de război, fără motiv, imperialiștii americani și mercenarii guvernului marionetă al Coreei de Sud, instigați, plătiți și conduși de americani au invadat acum un an teritoriul pașnicei Republici Democrate Populare Coreene. In acest fel au încercat imperialiștii să provoace un al treilea război mondial, să găsească o scăpare din ghiarele crizei care le prezice pieirea.

Pentru deslănțuirea acestui război, imperialiștii americani nu au cruțat niciun mijloc. Anul de lupte din Coreea a dovedit că ei nu se dau înapoi dela nimic. Sub steagul Organizației Națiunilor Unite, pe care au transformat-o într'o unealtă pentru scopurile lor războinice, cotropitorii săvârșesc cele mai mari crime pe care le-a cunoscut istoria. Bombardarea spitalelor, a instituțiilor de cultură, a locuințelor, mitralierea populației, schingiuirea și uciderea în massă a bătrânilor, femeilor și copiilor, experimentarea armei bacteriologice pe prizonierii de război — iată ce au adus barbarii americani în Coreea. Procedeele lor de exterminare întrec în cruzime până și pe cele ale hitleriștilor. Ruinele și cadavrele care acoperă pământul Coreei arată lumii întregi soarta pe care o doresc trusturile americane și engleze omenirii.

In ura lor împotriva păsnicului popor coreean, fasciștii americani se năpustesc cu furie și asupra școlii. Pe teritoriile invadate de ei școlile se închid una după alta, învățătorii și profesorii bănuiți că au legături cu Armata Populară sunt torturați și omorâți. In puținele școli rămase deschise, taxele sunt atât de mari încât numai copiii bogătașilor mai pot învăța, iar cadrele didactice primesc salarii de mizerie. „Modul de viață american" este transplantat aici și în domeniul învățământului. Iar în regiunile libere ale Coreei bombardierele americane rad de pe fața pământului școlile, universitățile și bibliotecile create și îmbogățite de puterea populară. Acestea sunt „realizările culturale" pe care le aduce „civilizația" americană în Coreea.

Insă încercarea imperialiștilor de a porni, prin Coreea, la un nou război mondial, s'a izbit de un zid de nepătruns. Poporul coreean iubitor de libertate opune o rezistență eroică intervenționiștilor, muncind cu abnegație pentru a asigura tot ceeace este necesar frontului. Strălucitele fapte de arme ale bravei Armate Populare Coreene și ale unităților de partizani au dus la sdrobirea unor divizii întregi de trupe americane, engleze, lisânmaniste și ale altor țări vasale Statelor Unite. Alături de întreg poporul lor, învățătorii și profesorii coreeni luptă și ei cu abnegație, pe front, în spatele frontului și în unitățile de partizani, pentru nimicirea agresorilor. Poporul chinez, văzând pericolul ce-i amenință Patria prin apropierea intervenționiștilor de frontiera sa, a hotărît să se ridice în ajutorul poporului frate coreean. Trupele de voluntari chinezi luptă acum și ele cu arma în mână împotriva bandelor de agresori americani. Popoarele lumii întregi, conștiente de pericolul ce le poate amenința prin extinderea războiului din Coreea, sunt alături de poporul coreean în lupta acestuia pentru zdrobirea intervenționiștilor, pentru apărarea păcii în lume.

Eșecul rușinos care așteaptă pe imperialiști în aventura lor din Coreea, ca și în toate încercările lor de a provoca un nou război mondial se vede limpede în urma lărgirii și întăririi necontenite a frontului mondial al partizanilor păcii. Răsunătoarea victorie a campaniei de strângere a semnăturilor pe Apelul pentru interzicerea armei atomice, desfășurarea cu succes a actualei campanii în legătură cu Apelul pentru un Pact al Păcii, puternica lovitură dată reacțiunii războinice în alegerile din Italia și din Franța, manifestațiile tot mai hotărîte ale partizanilor păcii din toate țările dovedesc voința dârză a omenirii de a zădărnici planurile de război ale imperialiștilor.

Interviewul tovarășului Stalin, acordat ziarului „Pravda" în luna Februarie a acestui an, a mobilizat și mai mult pe oamenii cinstiți de pe întreg pământul la lupta pentru pace, arătându-le căile de evitare a războiului și indicând cu claritate soarta care așteaptă pe agresori în Coreea: „Dacă Anglia și Statele Unite ale Americii vor respinge definitiv propunerile de pace ale guvernului popular al Chinei, războiul din Coreea se poate termina numai prin înfrângerea intervenționiștilor". Insuflețiți de cuvintele marelui Stalin, eroicii ostași ai Armatei Populare Coreene, voluntarii chinezi, înconjurați de dragostea oamenilor iubitori de libertate și pace din lume luptă cu dârzenie mereu crescândă împotriva cotropitorilor imperialiști, provocatori de războaie.

Poporul nostru, încadrat în uriașul front al partizanilor păcii în frunte cu Uniunea Sovietică, își dă și el contribuția sa activă la ajutorarea poporului coreean, la lupta împotriva imperialismului. Alături de întreg poporul luptă și oamenii învățământului nostru. La lecții, în munca din afara orelor de clasă și în activitatea culturală de massă ei cultivă zi de zi, în sufletul copiilor și al oamenilor în mijlocul cărora lucrează, ura împotriva imperialismului agresor, dragostea față de eroicul popor coreean și față de toate popoarele ce urăsc războiul, voința de a apăra cu orice preț pacea.

A trecut un an dela deslănțuirea atacului mișelesc al americanilor și al slugilor lor împotriva Coreei. Datoria noastră sfântă este de a lupta din ce în ce mai înverșunat pentru ca ticăloasa aventură imperialistă să aibă un eșec cât mai rapid, iar acest eșec al ei să fie atât de usturător pentru aventurierii americani încât să nu mai încerce niciodată s'o repete.

VALENTIN SAPUNA

Școlile pedagogice au cunoscut o mare afluență la înscrierile pentru examenele de admitere.

In clișeu: Gheorghe Miu, din com. Șelaru, raionul Găești, regiunea Argeș, își pune semnătura pe cererea de inscriere a fiicei sale la examenul de admitere în Școala pedagogică de fete Nr. 2 din București.

Aniversarea Universității „Bolyai"

De curând s'au împlinit 6 ani dela înființarea Universității „Bolyai" din Cluj cu limba de predare maghiară.

Inființarea Universității „Bolyai" este expresia politicii naționale leninist-staliniste a Partidului nostru, o strălucită dovadă a felului în care Partidul și Guvernul nostru dau viață acestor principii.

Grija Partidului și a Guvernului pentru această Universitate se face din an în an mai vădită. Universitatea a fost înzestrată cu laboratoare și biblioteci, cu un foarte bogat material științific și didactic. Deosebită grijă arată Partidul și Guvernul pentru ajutorarea studenților merituoși, fii de muncitori și de țărani muncitori, cărora li se creează condiții din ce în ce mai bune de învățătură și de viață.

Cu prilejul acestei aniversări profesorii, studenții și toți cei ce muncesc în cadrul Universității „Bolyai" și-au luat angajamentul să-și sporească necontenit eforturile pentru a da Patriei cadre de specialiști cu o înaltă pregătire științifică, luptători activi și conștienți pentru întărirea Patriei, pentru apărarea păcii.

Expoziție de sfârșit de an

La București anul acesta expozițiile s'au organizat pe raioane. Instituțiile preșcolare din raionul Grivița Roșie au deschis expoziția de sfârșit de an la grădinița Nr. 2. Prin numărul și varietatea lor, lucrările expuse aci vorbesc despre munca plină de interes și de răbdare a educatoarelor, despre dragostea lor pentru copii.

Cele mai multe dintre lucrările expoziției sunt executate de către copii în cadrul activităților obligatorii din cursul anului. Sunt și câteva materiale confecționate în ateliere speciale care constitue modele pentru jocurile de creație ale copiilor.

Sunt expuse deoparte numai obiectele care se folosesc în prima etapă din cadrul programului zilnic: cuburi, mobilier, mașină și vase de bucătărie, etc. Urmează, în continuare, lucrări executate de copii, sau modele de obiecte care se pot executa cu copiii în etapa a doua, a activităților obligatorii și, însfârșit, păpuși și diverse animale lucrate de mamele copiilor în ședințele organizate în acest scop în cadrul instituțiilor preșcolare. Deosebit de interesant este un tren din coceni de porumb executat de copiii din grădinița Chitila-Sat. Acesta se poate confecționa foarte ușor de copii, dintr'un material la îndemâna oricui. Grădinița București Noi expune câteva obiecte din semințe de dovleac; grădinița Triaj a prezentat o miniatură a gării București-Triaj cu linii ferate, trenuri, gheretă de semnale, etc.

Expoziția are și un colț al mamei, unde sunt prezentate câteva modele practice de costumașe pentru copii. Există, deasemeni, o vitrină cu cărți pentru copii.

Părinții și educatoarele care au vizitat această expoziție au plecat cu învățăminte prețioase privitoare la activitățile și jocurile copiilor, ceeace reese și din însemnările lor în cactul expoziției.

IN ATENȚIA CADRELOR DIDACTICE, A STUDENȚILOR ȘI ELEVILOR DIN ULTIMELE CLASE

Pentru valorificarea deplină a bogăției creației artistice a poporului, pentru promovarea și întărirea culturii noi, al cărei conținut socialist să-și găsească cea mai corespunzătoare formă națională, este de datoria noastră să strângem cu mult interes producțiile folklorice și să le popularizăm cu dragoste. In această direcție un rol însemnat revine Societății de Științe Istorice, Filologice și Folklor din R.P.R.

Pentru aceasta, Societatea de Științe Istorice, Filologice și Folklor din R.P.R. face apel la învățători, profesori, studenți și elevii din ultimele clase ale liceelor și școlilor pedagogice să culeagă cu toată grija tezaurul producției populare, care circulă în massele largi, și să le trimită Consiliului ei de conducere, în B-dul Generalissimul Stalin nr. 1, București, care va îngriji de publicarea lor.

Ședința Comitetului Executiv al Uniunii Sindicatelor din Invățământ

In sala Clubului Uniunii Invățământ din București, a avut loc în ziua de 10 Iunie a. c. ședința lărgită a Comitetului Executiv al Uniunii Sindicatelor de Invățământ. Pe lângă membrii Biroului Comitetului Executiv al Uniunii au participat activiștii Uniunii precum și președinții și secretarii birourilor regionale sindicale din întreaga țară.

La această ședință a luat parte și tovarășa Vanda Nicolschi membră în Comitetul Executiv al C. G. M.

După cuvântul de deschidere al tov. M. Nanu, președintele Uniunii, s'a citit ordinea de zi care cuprindea următoarele puncte:

1) Raport asupra executării Bugetului Uniunii pe anul 1950 și prezentarea proectului de buget al tuturor unităților gestionare pe 1951.

2) Raport asupra executării bugetului Asigurărilor Sociale pe anul 1950 și prezentarea proectului de buget centralizat pe 1951

3) Prelucrarea Hotăririi Comitetului Executiv al C. G. M. asupra abaterilor dela Sindicatul Canalului Dunăre-Marea Neagră.

Tovarășul Petrușca Ion, responsabilul secției administrativ-financiare a Uniunii, prezentând primul raport a făcut o analiză critică asupra modului cum a fost executat bugetul Uniunii pe anul trecut. El a scos în evidență atât părțile pozitive cât și pe cele negative din munca administrativ-financiară atât a Uniunii cât și a sindicatelor.

La discuțiile ce au urmat au luat parte tov. Chiriacescu, din biroul provizoriu sindical al raionului Stalin-București, tov. Iorga Grigore, președintele Biroului regional Teleorman, tov. Susa Oliver, președintele biroului regional Rodna, precum și alți tovarăși membri ai birourilor regionale Cluj, Iași, Argeș, Prahova, Suceava, etc. Din întrebările și discuțiile ce s'au purtat, s'a arătat că nu peste tot sindicatele au înțeles cum trebue dusă munca administrativ-financiară în sindicate, că a lipsit în genere sprijinul Uniunii în îndrumarea executării bugetelor sindicatelor. Unii tovarăși, ca tov. Filipescu Gh. au făcut unele propuneri concrete pentru îmbunătățirea proectului de buget pe 1951 și au cerut ca atât Uniunea cât și birourile regionale să sprijine mai mult pe teren munca birourilor sindicale raionale în acest an.

După raportul comisiei de cenzori prezentat de tov. Mihail Cruceanu, adunarea a aprobat descărcarea de gestiune pe anul 1950 și a votat proectul de buget pe anul 1951.

In continuare tovarășa Maria Gângaciu, responsabila secției de asigurări sociale a prezentat un raport amănunțit asupra executării bugetului asigurărilor sociale pe anul 1950 și asupra proectului de buget centralizat pe anul 1951.

Tovarășii care s'au înscris la discuții s'au referit la plata ajutoarelor pe ore, la durata timpului în care să acorde ajutoare bolnavilor de T. B. C., au cerut lămuriri asupra problemelor plăților de ajutoare pentru accidente la studenți, asupra trimiterilor la odihnă, etc. Discuțiile ca și propunerile făcute au servit ca un prețios ajutor în orientarea muncii viitoare a Uniunii.

La ultimul punct al ordinei de zi a fost prelucrată Hotărîrea Comitetului Executiv al C. G. M. asupra abaterilor dela Sindicatul Canalului Dunăre-Marea Neagră.

Această prelucrare a fost de un real ajutor pentru sindicatele de învățământ, care, analizându-și în spirit critic și autocritic munca lor de până acum au constatat că și ele au săvârșit unele abateri dela disciplina financiară și că în unele părți nu a fost respectat întocmai principiul democrației muncitorești și a centralismului democratic în sindicatele noastre.

Luând cuvântul tovarășa Vanda Nicolschi, membru în Comitetul Executiv al C. G. M., a arătat printre altele că sindicatele de învățământ trebue să aibă o și mai mare preocupare pentru problemele muncii sindicale pe care vor trebui să le lege cât mai strâns de problema procesului de învățământ. A insistat apoi asupra necesității intensificării ridicării nivelului politic și ideologic al membrilor sindicatelor, recomandând totodată ca atât Uniunea cât și birourile regionale și raionale să țină seama în munca lor de criticile aduse Sindicatului Canalului Dunăre-Marea Neagră.

Ședința s'a încheiat prin cuvântarea tovarășului Mihail Nanu, președintele Uniunii, care a tras unele concluzii asupra modului în care a fost dusă munca atât de către Uniune cât și de birourile regionale și raionale. Tovarășul M. Nanu a insistat pentru o cât mai strânsă legătură între munca sindicatelor și a secțiilor de învățământ care urmăresc desvoltarea procesului de învățământ și care trebue să se ocupe și de educația politică a tuturor salariaților din învățământ.

In zilele de 11—12 Iunie a.c. ședința a continuat la sediul Uniunii analizând munca culturală a Biroului regional sindical Cluj, precum și diverse alte probleme în legătură cu îmbunătățirea muncii în sindicatele de învățământ.

Doi ani de activitate a Societății pentru Răspândirea Științei și Culturii

In cadrul măreței revoluții culturale ce se desfășoară în Patria noastră, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, un rol de seamă îl are și Societatea pentru Răspândirea Științei și Culturii.

Inființată din inițiativa Partidului, la 24 Iunie 1949, Societății pentru Răspândirea Științei și Culturii i s'a trasat ca sarcină răspândirea cunoștințelor științifice și politice în massele largi ale poporului și combaterea influențelor ideologice dușmane intereselor poporului muncitor, sub orice formă s'ar manifesta ele.

Având în permanență sprijinul și îndrumarea Partidului Muncitoresc Român, colaborând cu organizațiile de massă și societățile științifice, urmând exemplul neprețuit al Asociației Unionale pentru Răspândirea cunoștințelor politice și științifice din U.R.S.S., — Societatea pentru Răspândirea Științei și Culturii a reușit în cei doi ani de activitate să cuprindă atât organizatoric cât și propagandistic massele largi ale oamenilor muncii din țara noastră.

Intelectualii legați de popor din Patria noastră au răspuns cu entuziasm chemării Societății pentru Răspândirea Științei și Culturii, înscriindu-se și activând ca membri și lectori.

In prezent, S.R.S.C. numără 28 de filiale regionale, 38 subfiliale și 112 grupe de lectori cuprinzând peste 18.000 lectori și membri.

Legătura cu massele de oameni ai muncii este înfăptuită de împuterniciții S.R.S.C., în număr de 6.209 din întreprinderi, unitățile socialiste din agricultură, instituții și comune.

Lectorii S.R.S.C.-ului au ținut numeroase conferințe cu subiecte din toate ramurile de științe: biologie, astronomie, economie politică, etc. Aceste conferințe înfățișează oamenilor muncii metodele superioare ale agrotehnicei sovietice, combat superstițiile și misticismul, explică diverse fenomene ale naturii, desbat subiecte de politică internațională.

In cursul anului 1950 s'au ținut circa 92.000 conferințe la care au asistat peste 11.500.000 ascultători. S'au ținut de asemeni, în limbile naționalităților conlocuitoare, peste 6000 conferințe. Adesea, conferințele rostite în cadrul Societății pentru Răspândirea Științei și Culturii sunt însoțite de proecții și sunt urmate de discuții care lămuresc toate aspectele legate de tema tratată. Printre realizările S.R.S.C. în activitatea sa de până acum trebue să menționăm editarea a 23 de broșuri de popularizare a științei care au apărut într'un tiraj de 1.165.000 exemplare și tipărirea revistei „Știință și Cultură", care apare lunar în 35.000 exemplare.

Expoziția „Origina și evoluția omului deschisă recent în sala Dalles și care este vizitată de zeci de mii de oameni ai muncii, constitue una din cele mai de seamă realizări ale S.R.S.C.

Toate aceste înfăptuiri se datoresc sprijinului puternic pe care S.R.S.C. îl primește din partea Partidului și colaborării cu organizațiile de massă.

O bună parte din lectorii S.R.S.C. sunt cadre didactice, profesori și învățători, care aduc o însemnată contribuție la opera de luminare a masselor, la ridicarea nivelului științific și cultural al celor ce muncesc. Ajutorul pe care învățătorii și profesorii îl aduc atât la elaborarea conferințelor cât și la expunerea lor în diferite sectoare de muncă, este deosebit de prețios. Prin experiența lor pedagogică, prin strânsa lor legătură cu massele, învățătorii și profesorii contribue ca știința și cultura să pătrundă cât mai adânc printre oamenii muncii dela orașe și sate.

Activitatea în Societatea pentru Răspândirea Științei și Culturii este o datorie de frunte a fiecărui învățător și profesor conștient de marea sa misiune în ridicarea continuă a științei și culturii din țara noastră.

Imbinând teoria cu practica

In anul acesta la Facultatea de Drumuri și Lucrări Edilitare dela Institutul Politehnic din Iași s'au ținut la anul II cursurile de căi de comunicații terestre și de exploatarea carierelor.

Natura acestor obiecte de studiu, după cum rezultă din însăși denumirea lor, impune dela bun început o strânsă legătură cu viața practică, cu realitățile de pe șantiere. Acest lucru a rezultat în mod evident și din analiza muncii didactice efectuată la sfârșitul primului semestru. S'au studiat atunci mijloacele practice pentru explicarea și aprofundarea unei serii întregi de probleme ridicate de diferitele capitole ale acestor cursuri. Unele din acestea comportau însă deplasări pe diferite șantiere îndepărtate de centrul nostru universitar. Problema a fost totuși rezolvată prin organizarea unei excursii de studii, după terminarea cursurilor semestriale. Astfel în ziua de 26 Mai, 44 studenți din anul II, însoțiți de doi profesori de specialitate, au pornit cu un vagon special spre carierele de piatră dela Pajorita, cariere care sunt exploatate de căile ferate. Alegerea șantierului a fost făcută cu mult discernământ. Aici studenții aveau posibilitatea să vadă o exploatare mecanizată de carieră, mijloacele de transport în carieră și dela carieră la liniile de cale ferată, precum și construcții de drumuri moderne. Pentru studenți a fost un însemnat prilej în ce privește o mai bună orientare a lor în studiul proectelor de căi de comunicație terestre, aceasta îndeosebi pentru faptul că studenții au avut de calculat și de construit o linie „de scăpare" din carieră.

Cercetând la fața locului felul cum se face exploatarea în această carieră, studiind utilajul și operațiunile efectuate cu ajutorul acestuia în carieră, atât în ce privește problema exploatării propriuzise cât și în ce privește prelucrarea pietrei folosită la construcțiile de drumuri moderne și la balastări de linii de cale ferată, studenții au fost puși în situația de a străbate aproape toate capitolele predate la curs, fie cercetând în grupuri și individual anumite probleme, fie îndrumați îndeaproape de explicațiile profesorilor. Pe această cale, în mintea lor s'au limpezit multe probleme, s'au aprofundat și fixat multe cunoștințe. Pe această cale în fața lor s'au deschis noi perspective și s'au ridicat noi probleme de ordin teoretic și practic. Astfel ei au avut prilejul să vadă cu proprii lor ochi posibilitățile de adaptare a celor mai moderne metode de exploatare, și ca utilaj și ca organizare a procesului de producție. Tot cu acest prilej s'au studiat și metodele și utilajul modern întrebuințate în tehnica înaintată sovietică pentru exploatări de această natură.

Fotografiile luate la fața locului vor servi ca material documentar de un real folos pentru studenții care vor urma aceste cursuri.

Vizita la șantierul Pajorita a produs o mare bucurie atât studenților cât și profesorilor. Studenții s'au bucurat de confirmarea practică a cunoștințelor căpătate la cursuri. Ei s'au bucurat și pentru faptul că excursia i-a pregătit și mai bine pentru examene. La rândul lor, profesorii au avut mulțumirea să vadă studenții folosindu-se de cunoștințele transmise de ei la cursuri, să vadă în acelaș timp în studenții de azi pe inginerii de mâine, oameni întreprinzători, dârjI și plini de inițiative, constructori care vor dura minunate căi ferate și autostrăzi ce vor brăzda câmpiile și dealurile, văile și munții noștri bogați în zăcăminte și vegetație.

Complectarea cunoștințelor în cadrul excursiei dela Pajorita, verificarea în practică a acestora au lămurit și mai mult întregul complex de probleme care se pun unui inginer specializat în exploatările de cariere și în transporturi feroviare. Faptul acesta s'a reflectat și în rezultatele obținute de studenții anului II la examenele semestriale pentru disciplinele Căi de Comunicații Terestre și Exploatarea Materialelor de Construcții.

De aici și concluzia imediată pentru noi, cadrele didactice, de a îmbina cât mai mult teoria cu practica, de a ilustra lecțiile noastre cu material intuitiv și demonstrativ, de a acorda importanța cuvenită excursiilor.

Prof. ing. N. STRAT

Să pregătim deschiderea noului an școlar

Secțiile de învățământ regionale Baia Mare și Argeș pe drumul unor însemnate realizări

Lucrările pentru asigurarea bazei materiale a școlilor, începute cu mult înainte de încheierea anului școlar, au permis secției de învățământ a regiunii Baia-Mare să obțină succese însemnate în această direcție. Atenția care s'a acordat construcțiilor școlare, ritmul lucrărilor, arată clar cum trebue să întâmpine secțiile de învățământ și cadrele didactice deschiderea noului an școlar, a primului an școlar în cadrul Planului Cincinal.

Secția de învățământ a regiunii Baia-Mare, pătrunsă de importanța planului de construcții școlare, a întocmit un minuțios plan de construcții, de reparații generale și de lucrări de finisare. Astfel, alocarea sumei de 24.306.151 lei, strânsa colaborare care există și care se face din ce în ce mai simțită între secțiile de învățământ, pe de o parte, și între sfaturile populare, conducerea combinatului metalo-chimic din Baia-Mare și organizațiile de massă, pe de altă parte, a permis ca baza materială a școlii să fie asigurată din timp.

Din cele cinci construcții de școli elementare cu un număr de 23 de săli și o grădiniță de copii cu două săli de clasă, programate a fi terminate până la începerea noului an școlar, trei școli vor fi construite în localitățile combinatului. Astfel, la Băița se va construi o școală elementară cu patru săli de clasă, la Strâmbu-Băiuț o școală elementară cu șapte săli de clasă și o școală elementară cu două săli de clasă la Baia-Mare. Celelalte două școli vor fi construite una în comuna Deseși și o grădiniță cu două săli de clasă în comuna Crăciunești.

Ridicarea acestor noi localuri de școală acolo unde regimul burghezo-moșieresc nu se gândise să aducă lumină, a trezit în rândurile populației o nețărmurită bucurie. In dorința lor de a-și vedea cât mai repede școala ridicată locuitorii comunelor Deseși și Rona de Sus, prestând muncă voluntară, au început să care cărămizile, varul, cimentul și alte materiale de construcție. Iar fundația acestor școli a fost pusă în numai o săptămână.

Deasemenea trebue relevat faptul că pentru asigurarea bazei materiale a școlii, conducerea combinatului din Baia-Mare a pus la dispoziția secției de învățământ a regiunii Baia-Mare terenul pe care se construește astăzi școala elementară cu șapte clase din comuna Strâmbu-Băiuț.

Din suma de 24.306.151 lei se vor mai face și reparațiile la căminul de zi „Vasile Onofrei" din Satu-Mare și se vor termina școlile elementare cu două săli de clasă din comunele Poiana-Porcului și Peteritea. La acestea mai pot fi adăugate și reparațiile dela școlile medii din orașele Sighet, Satu-Mare, Carei și dela internatul liceului din orașul Baia-Mare.

Populația ucraineană din comunele Rona de Sus și Crăciunești trăiește zilele unei vieți noi. In satele lor se ridică impunătoare, noile localuri de școală, ridicate prin grija Partidului și a Guvernului.

Dar trebue arătate și o serie de lipsuri și greutăți care îngreuiază munca secției de învățământ a regiunii Baia-Mare și care, odată remediate, vor permite realizarea la timp a planului de construcții școlare. Astfel, lucrările de construcții pentru școlile din comunele Crăciunești și Baia-Mare nu au fost încă începute. Devizele care au fost înaintate Direcției Administrative din Ministerul Invățământului Public au întârziat a fi aprobate. La fel și devizele pentru reparațiile școlilor medii tehnice din regiunea Baia-Mare.

Cu toate acestea, datorită muncii intense pentru realizarea planului de construcții școlare în vederea deschiderii primului an școlar din cadrul Planului Cincinal, Comitetul executiv și secția de învățământ a regiunii Baia-Mare vor obține rezultate bune înlăturând lipsurile semnalate.

★

Pentru secția de învățământ a regiunii Argeș problema construcțiilor școlare în vara aceasta este aceia a lucrărilor de finisare a celor 13 școli care au rămas neterminate din anul trecut.

Grija pentru realizarea acestor ultime lucrări, valorificarea resurselor locale și stimularea inițiativelor și acțiunilor masselor populare au făcut ca cele mai multe școli să se afle în momentul de față în fază de terminare. Faptul acesta a și dus la evidențierea regiunii Argeș, alături de regiunea Prahova, în munca de construcții școlare. Astfel, în timp de o lună de zile vor fi terminate școala elementară cu trei săli de clasă din comuna Richețe de Jos din raionul Vedea, școala elementară cu două săli de clasă din comuna Poenari-Ioanicești și școala elementară cu patru săli de clasă din comuna Albești, raionul Curtea de Argeș. In cursul lunii August vor fi terminate școlile elementare din comunele Rudeni-Valea Calului și Tigveni, din raionul Curtea de Argeș, Fălfan, Cerșani și Bârlogul, din raionul Costești și Cotmeana, Găvana-Valea Rea și Borlești, din raionul Pitești.

Toate acestea ar putea fi terminate mai repede dacă materialele planificate ar sosi la timp și dacă serviciul tehnic dela Direcția Administrativă a Ministerului Invățământului Public ar urgenta unele lucrări de foarte mare importanță. Astfel, până în ziua de 5 Iunie, din materiale de construcții școlare pentru regiunea Argeș sosiseră numai 14 m. p. de carton asfaltat, 500 kg. de bitum și numai 25 metri cubi de cherestea în loc de 78 metri cubi de cherestea, 8370 kg. ciment, 104 kg. cuie, etc., cerute și planificate.

Aceste greutăți pot fi învinse de către Sfatul Popular al regiunii Argeș pentruca deschiderea primului an școlar din cadrul Planului Cincinal să se facă în condițiuni cât mai bune.

Poporul francez a spus „NU" fascismului și războiului

Venind după imensul succes al referendumului popular contra remilitarizării ținut în întreaga Germanie și după victoria răsunătoare obținută de blocul comunisto-socialist în alegerile comunale din Italia, rezultatele alegerilor legislative din Franța au însemnat o nouă și mare înfrângere pentru complotiștii războinici din coaliția atlantică. In ciuda tuturor calomniilor, represiunilor și a frauduloasei legi electorale, — lege, despre care, chiar reacționarul „Le Monde" a spus că este „cea mai necinstită formă de scrutin pe care a avut-o vreodată Franța". — Partidul Comunist Francez a dobândit peste 5 milioane de sufragii.

In vederea războiului general pe care se pregătesc febril să-l deslănțuie, imperialiștii americani au nevoie, printre altele, să înfrângă clasa muncitoare din Franța, — au nevoie de o Franță docilă și fascizată, care să urmeze orbește porunca lor criminală, constituind unul dintre elementele esențiale ale strategiei lor agresive. In acest scop, aventurierii din Washington și complicii lor din Paris au alcătuit, cu ani în urmă, un plan minuțios de acțiune, pentru a cărui realizare ei n'au precupețit nici dolarii și nici sforțările. Acest plan, ce trebuia să se traducă prin „lichidarea" Partidului Comunist Francez și aducerea la putere a fascistului De Gaulle, a primit un început de aplicare încă în 1947 odată cu înlăturarea de către Ramadier a miniștrilor comuniști dela guvern — și a culminat recent prin adoptarea legii de trucaj electoral, prin care se sconta înscăunarea imediată, „pe căi legale", a gaulliștilor la conducerea Franței. Acest plan de subjugare a Franței, a fost dejucat de maturitatea politică a poporului muncitor francez, care cu prilejul votului de Duminica trecută a arătat, răspicat și ferm, că el este contra planului Marshall, contra pactului Atlantic, contra războiului, — că el este hotărît să impună independența națională, drepturile sale democratice și pacea!

Iată semnificația celor peste 5 milioane de sufragii obținute de listele comuniștilor francezi! Partidul Comunist Francez se afirmă din nou ca cel mai mare, mai important și mai reprezentativ partid politic al Franței. Cert, numărul mandatelor sale parlamentare a fost simțitor redus, dar acest fapt se datorește exclusiv modului nou de vot introdus de legea electorală, adică exclusiv frauduloasei legi electorale, care a făcut ca în 29 de departamente (printre care în 11 P.C.F. s'a plasat în fruntea tuturor partidelor) comuniștii să nu obțină niciun mandat, în ciuda voturilor majoritare primite de ei. Totuși, cu tot trucajul mârșav al dispozițiilor acestei legi, Partidul Comunist Francez a dobândit până acum 100 de mandate. Ceea ce este, însă, determinant nu e numărul mandatelor — și nici nu poate fi, cu o asemenea lege electorală — ci numărul de sufragii, care indică adevărata influență a unui partid în masse. Și sub acest raport, Partidul Comunist Francez deține de departe, întâietatea și o păstrează, în timp ce gaulliștii, care nădăduiseră să fie aduși la guvern „de un plebiscit al opiniei publice", au primit cu 1 milion de voturi mai puțin decât comuniștii. Dar, cu toate acestea, legea trucajului electoral a făcut ca gaulliștii să aibă mai multe mandate decât comuniștii. In aceste condițiuni, imperialiștii americani și valeții lor vest-europeni nu-și ascund deziluziile, constatând extraordinara forță a comuniștilor francezi, ostilitatea poporului Franței față de fascism și război. Realitatea este, într'adevăr, că marea majoritate a poporului francez se opune fascismului și războiului și dovada ne-o oferă faptul că 15 milioane de francezi au semnat Apelul dela Stockholm și că și mai multe milioane semnează, în prezent Apelul pentru un Pact al Păcii între cele cinci mari puteri.

Bradley și Eisenhower, care contează pentru planurile lor războinice pe infanteria franceză au acum un subiect grav de meditație. Cele peste 5 milioane de sufragii întrunite de comuniști—sufragii ce exprimă voința populației active a Franței, arată că acești domni nu vor putea găsi în Franța carnea de masacru după care în mod bestial, înduesc. După cum observă just Declarația Partidului Comunist Francez, milioanele de voturi acordate listelor prezentate de comuniști „ridică un obstacol de prim ordin în calea atâtătorilor la război". Astăzi ,mai precis ca niciodată, cămătarii de peste Ocean au putut auzi vocea hotărîtă a poporului francez afirmând solemn și clar că el nu va lua niciodată armele împotriva Uniunii Sovietice și a democrațiilor populare, că el nu va merge niciodată la război contra lagărului socialismului și păcii.

Voturile recente din Franța, Germania și Italia demonstrează că popoarele din Europa de Apus sunt împotriva imperialismului, împotriva fascismului, împotriva unui nou măcel mondial. Această voință, ele și-o manifestă activ și o vor impune peste capul complotiștilor războinici.

Pe urmele corespondențelor nepublicate

La redacția „Gazetei Invățământului" sosesc scrisori ale corespondenților noștri din toate colțurile țării. Unele din corespondențe ne vorbesc despre succesele mereu crescânde pe care învățătorii și profesorii le obțin în munca de pe tărâm didactic, în activitatea lor din școală și din afara ei. Datorită corespondenților noștri „Gazeta Invățământului" poate împărtăși zecilor de mii de cititori experiențele și inițiativele rodnice ale învățătorilor și profesorilor care își dedică întreaga lor muncă creșterii unei generații fericite.

In acelaș timp însă, corespondenții noștri ne semnalează o serie de lipsuri din munca unor cadre didactice sau ale unor secții de învățământ, cazuri din care reies atitudini greșite ce frânează mersul înainte al învățământului nostru.

Astfel, printre altele, la redacție s'a primit o scrisoare în care se arată cum directorul Școlii Elementare din comuna Negrești, regiunea Baia-Mare, Andrei Constantin, din dorința de a-și mări nejustificat salariul, și-a însușit cele mai multe ore suplimentare, deși știa că din cauza obligațiilor sale de director nu va fi în stare să le ducă la bun sfârșit.

Rezultatele unei asemenea atitudini se oglindesc, de pildă, în felul în care s'au desfășurat orele de desen pe care le ținea directorul. Aceste ore erau lipsite de plan de lecție. Orele de desen erau în întregime ocupate fie de copieri din manuale, fie cu repetiții la... matematică, materie la care directorul era titular. Tov. Andrei Constantin nu știa de existența unei programe școlare pentru desen.

Din condica de prezență, reese că directorul școlii ar fi fost prezent la trei ore în acelaș timp.

Trimițând scrisoarea corespondentului nostru la secția de învățământ a regiunii Baia-Mare, în urma anchetei efectuate, ni s'a răspuns că cele cuprinse în sesizare sunt juste și că Andrei Constantin, directorul școlii, a fost sancționat și obligat să restitue sumele încasate drept remunerație pentru orele suplimentare.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26, Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA „Scrisul Liber", Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 6. Telefon: 4.92.96. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni, 130 lei; instituții anual, 500 lei.

PROLETARI DIN TOATE TĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL III Nr. 117 | 4 PAGINI 5 LEI | JOI 28 IUNIE 1951

In acest număr:

- Tabără orășenească de pionieri — de **T. Borisova** (Pag. 2).
- Odihna de vară a cadrelor didactice (Pag. 2).
- Incheierea anului școlar în învățământul sovietic (Pag. 2).
- RECENZIE: **Gh. Gheorghiu-Dej**: „Articole și cuvântări" (Pag. 2).
- Să fie îmbunătățită munca de alfabetizare la șantierul „Casa Scânteii" (Pag. 3).

SA ASIGURAM DIN TIMP BAZA MATERIALA A NOULUI AN ȘCOLAR

- Ajutate de întreprinderi școlile din regiunea Bacău se pregătesc pentru deschiderea noului an școlar. — Noi internate în regiunea Baia Mare. — Tot mai multe școli pentru copiii din regiunea Prahova (Pag. 3).
- Fiecare învățător și profesor la locul său de muncă (Pag. 3).
- FOILETON: „A fost odată un director..." (Pag. 4).

Pentru o cât mai înaltă calificare a cadrelor didactice

Construirea socialismului în Patria noastră cere mereu mai multe cadre cât mai bine pregătite, cu o cultură multilaterală tot mai bogată, tot mai strâns legată de viață. In crearea acestei culturi rolul școlii crește din an în an. Iată de ce învățătorii și profesorii școlilor noastre trebue să stăpânească temeinic materia pe care o predau, trebue să-și însușească învățătura marxist-leninistă, trebue să-și desăvârșească neîncetat măestria pedagogică.

Un rol deosebit de important în acțiunea de ridicare a nivelului politic, ideologic și profesional al cadrelor didactice îl au cursurile I. C. D. de vară, organizate de Ministerul Invățământului Public, din inițiativa și cu sprijinul puternic al Partidului. In aceste cursuri vor fi cuprinși profesorii necalificați care predau la clasele V-VII-a limba română, matematica, științele naturale, fizica și chimia, cadrele care predau limba română în școlile elementare cu limba de predare a naționalităților conlocuitoare și un număr de învățători și profesori dela școlile cu limba de predare rusă, ucraineană, sârbă, germană, slovacă și tătară. De asemenea, unele Ministere care au școli tehnice au organizat o serie de cursuri pentru profesorii care predau materiile de cultură generală și materii tehnice de specialitate în aceste școli.

Cursurile de îndrumare din anii trecuți au adus o contribuție însemnată la ridicarea pe o treaptă mai înaltă a muncii din școală, la îmbogățirea cunoștințelor profesionale a cadrelor didactice, la îmbunătățirea metodelor lor pedagogice. Lecțiile ideologice și politice, lecțiile de metodologie, ca și lecțiile practice care s'au ținut în cadrul acestor cursuri, vizitele la fabrici, în mine la S. M. T.-uri, la gospodării agricole colective, au ajutat cadrelor noastre didactice să facă un mare pas înainte pe drumul calificării lor și s'au răsfrânt pozivit în munca lor la clasă.

Experiența anilor trecuți ne învață însă că, pentru a asigura o pregătire cât mai temeinică a cadrelor didactice, pentru a face ca activitatea cursurilor de îndrumare să-și atingă adevărat scopul, este necesar să se înlăture o serie întreagă de deficiențe, atât în alcătuirea programelor cât și în organizarea lecțiilor și în metodele de muncă în seminarii. Astfel, una din lipsurile esențiale ale cursurilor din anii trecuți a constat în aceea că, neținându-se în deajuns seama de condițiile în care se desvoltă școala noastră, lecțiile și seminariile au avut uneori un caracter obiectivist, rupt de realitățile vieții noastre. Pregătirea profesională a cadrelor didactice nu poate fi despărțită cu niciun preț de ridicarea nivelului lor ideologic și politic. Un profesor oricare ar fi materia obiectului său, dacă nu se preocupă de ridicarea permanentă a nivelului politic și ideologic, nu poate preda în bune condițiuni, nu poate preda în spiritul științei adevărate. „Căci nu poate fi socotit cu adevărat leninist — ne învață tovarășul Stalin — acela care, zicându-și leninist, se mărginește totuși la specialitatea sa, de pildă, la matematică, botanică sau chimie, dincolo de care nu vede nimic. Un leninist nu poate fi numai specialist în știința pe care și-a ales-o, el trebue să fie totodată un om politic și să participe la viața socială, un om care se interesează în mod viu de destinele țării sale, care cunoaște legile de desvoltare ale societății, care știe să se folosească de aceste legi și tinde să ia parte activă la conducerea politică a țării". De aceea, conducerile cursurilor I. C. D. regionale din vara aceasta, ca și secțiile de învățământ și responsabilii sindicali trebue să arate cea mai mare grijă lecțiilor ideologice și politice. Să nu se mai întâmple ca în anii trecuți când, în unele orașe, asemenea lecții s'au ținut la sfârșitul cursurilor sau au fost programate dela 7-9 seara.

In anul acesta, activitatea cursurilor va trebui să fie pătrunsă de o mai puternică combativitate de clasă, încadrându-se tot mai hotărît în lupta pe care o duce întreg poporul nostru muncitor pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii. O serie de lecții prevăzute pentru prima dată în programul acestor cursuri, cum sunt de pildă acelea referitoare la problemele organizării și conducerii întreprinderilor socialiste, la gospodăriile agricole colective, la gospodăriile agricole de stat și la S.M.T.-uri, ca și la directivele partidului și guvernului pentru consolidarea și desvoltarea unităților socialiste din economia țării, vor ajuta în mare măsură pe cursiști să-și clarifice o serie de probleme legate de construirea socialismului în Patria noastră și le vor da astfel posibilitatea să muncească cu mai multă pricepere, să lege organic activitatea din școală de realitatea vieții noastre. Aceste lecții, ca și acelea care tratează probleme teoretice din domeniul marxism-leninismului sau de pe tărâm profesional, trebuesc astfel făcute încât fiecare participant la cursuri să fie în stare să descifreze aspectele luptei de clasă în școală, să fie înarmat pentru a putea duce lupta împotriva ideologiei burgheze în școli.

Insăși programele de specialitate sunt legate, în anul acesta, de problemele cele mai actuale ale construirii socialismului în țara noastră. Astfel, la cursurile de științe naturale majoritatea lecțiilor vor trata despre metodele agrotehnice înaintate și aplicarea lor la cultivarea principalelor plante de cultură (cereale, legume, etc.). De asemeni, programul cuprinde o seamă de lucrări practice, precum și lecții închinate organizării lucrărilor practice și a experiențelor miciuriniste pe lotul școlar. In programul cursurilor de fizică accentul a fost pus pe studiul problemelor de electricitate și pe problemele de mecanică și căldură strâns legate de problemele electrificării. Lecții speciale vor arăta cursiștiilor succesele uriașe dobândite de știința sovietică în aceste domenii, le vor vorbi despre superioritatea principiilor miciuriniste față de așa zisa știință a Apusului, le vor arăta mărețele construcții ale comunismului. Programul cursului de matematică va fi axat pe importanța predării acestui obiect pentru formarea cadrelor tehnice necesare construirii socialismului în țara noastră, iar lecțiile ținute în cadrul cursului de limba română se vor baza, în primul rând, pe principiile metodologice desprinse din învățătura staliniștă privitoare la lingvistică.

O condiție esențială pentru asigurarea unei însușiri temeinice a tuturor acestor probleme cuprinse în programă este legarea activității cursului de activitatea vie a cadrelor didactice. Una din cele mai mari lipsuri ale cursurilor din anii trecuți consta în ruperea lor de experiența de zi de zi a învățătorilor și profesorilor ceeace a dat adeseori lecțiilor și seminariilor un caracter abstract, pur teoretic. Pentru înlăturarea acestui mare neajuns este necesar ca, în anul acesta, secțiile de învățământ și conducerile cursurilor să vegheze ca lecțiile să reflecte aspectele locale ale fiecărei probleme și să fie exemplificate cu date concrete, pozitive și negative, din activitatea didactică a fiecărei regiuni, iar seminariile să se bazeze, în mare măsură, pe experiența muncii fiecărui cursist. In felul acesta, studiind și generalizând experiența aplicării metodelor sovietice de predare, cadrele noastre didactice se vor înarma cu noi și prețioase învățăminte pentru munca lor din anul viitor.

Lectura organizată și studiul sistematic care vor sta la baza desfășurării cursurilor trebue să ajute cadrelor didactice să continue mai departe învățătura printr'o muncă de sine stătătoare, trebue să-i înarmeze cu cele mai bune metode de studiu individual.

Secțiile de învățământ au datoria de a da cel mai puternic sprijin cursurilor I.C.D. din vara aceasta și de a le înconjura cu toată grija. Ele trebue să se pătrundă de marea însemnătate pe care o are pentru întreg poporul nostru muncitor pregătirea cadrelor care sunt chemate să instruiască și să educe tineretul Patriei și de aceea trebue să facă tot ce le stă în putință pentru a asigura acestor cursuri cele mai bune condiții de muncă. Activitatea de ridicare a nivelului profesional și politic trebue să constitue, în această perioadă, alături de activitatea cultural-educativă, principala preocupare a cadrelor didactice. Iată de ce secțiile de învățământ trebue să se îngrijească de înlăturarea oricăror sarcini străine de caracterul muncii didactice, trebue să înlăture cu hotărire orice supraîncărcare a învățătorilor și profesorilor cu alte munci. Indreptându-și toată atenția asupra activității care se desfășoară în cadrul cursurilor I.C.D., secțiile de învățământ și Ministerul Invățământului Public trebue să studieze îndeaproape și să generalizeze experiența lor pentru a putea ridica pe o treaptă superioară munca tuturor cursurilor. Și în privința aceasta au fost în anii trecuți o serie de greșeli. Astfel, de pildă, experiențele cursurilor ținute în orașele Dorohoi și Făgăraș, unde s'au organizat lecții în afara programului, privind unele lucrări ale profesorilor pe lotul școlar sau diferite metode de confecționare a materialului didactic, n'au fost studiate și generalizate la timp, pierzându-se posibilitatea de a aplica pretutindeni această experiență pozitivă.

Inspectorii secțiilor de învățământ și inspectorii generali ai Ministerului Invățământului Public trebue să cerceteze cu deosebită grijă desfășurarea lecțiilor și metodele folosite în seminarii și să contribue din plin la popularizarea succeselor obținute.

La cursurile I. C. D. din vara aceasta vor fi cuprinși peste 20.000 de învățători și profesori. Un număr foarte însemnat vor rămâne în afara acestor cursuri. Și aceștia însă trebue să acorde o grijă deosebită muncii de ridicare a nivelului lor ideologic, politic și profesional. Ei trebue să-și organizeze sistematic studiul individual, pornind dela analiza minuțioasă a rezultatelor pe care le-au obținut în munca instructivă și educativă a anului școlar de curând încheiat. Din această analiză, fiecare profesor va avea prilejul să extragă elementele pozitive, elemente ce trebuesc desvoltate, așa după cum va găsi căile de îndreptare a lipsurilor observate în activitatea din clasă. Este necesar ca, ținând seama de cele desbătute în cercurile pedagogice sau în consiliile pedagogice, învățătorii și profesorii să caute a studia și a-și însuși metode de predare cât mai vii. Studiul individual trebue să cuprindă, totodată, și analiza temeinică a programelor școlare, a manualelor și a metodicilor.

Justa organizare a studiului individual presupune cercetarea bibliografiei noi apărute în legătură cu specialitatea și cu pedagogia, presupune citire sistematică a literaturii politice și a presei.

In munca lor din această perioadă de studiu individual, cadrele didactice nu trebue să uite legătura dintre școală și viață.

Studiul individual constitue deasemeni, o etapă principală în pregătirea pentru noul an școlar. Directorii școlilor și secțiile de învățământ trebue să dea tot sprijinul lor mai ales cadrelor necalificate cau celor care s'au lovit de greutăți în muncă, trebue să-i ajute să lichideze lipsurile și să pornească în noul an școlar mult mai bine înarmați.

Munca organizată și sistematică de calificare și de ridicare a nivelului ideologic și politic va fi cea mai bună chezășie a succesului în noul an școlar.

A 30-a ANIVERSARE A PARTIDULUI COMUNIST CHINEZ

Marele popor chinez sărbătorește cu entuziasm cea de a 30-a aniversare a Partidului Comunist Chinez, partidul clasei muncitoare din China.

Inființat în anul 1921, Partidul Comunist Chinez poartă de 30 de ani steagul revoluției în China, steagul luptei neobosite împotriva reacțiunii interne și a imperialiștilor americani și englezi, dușmani de moarte ai poporului chinez.

Istoria Partidului Comunist Chinez este istoria unui partid credincios principiilor înalte ale marxism-leninismului, a unui partid care a învățat și continuă să învețe necontenit din bogata și neprețuita experiență a Partidului Comunist (b) al Uniunii Sovietice. Flacăra Marii Revoluții Socialiste din Octombrie care a mistuit din temelii edificiul imperiului țarist, a luminat și calea spre eliberare a poporului chinez. Muncitorimea chineză în frunte cu partidul ei, a luptat cu curaj împotriva imperialismului și a feudalismului. Partidul Comunist Chinez a fost acela care a condus marea revoluție chineză din 1925—1927, precum și războiul de eliberare națională împotriva japonezilor.

Principala sarcină pe plan intern era lupta împotriva clicii reacționare a Kuomintangului, care trădase frontul unic de luptă cu partidul comunist. După înfrângerea agresorului japonez, înfrângere care s'a datorat victoriei repurtate de glorioasele Armate Sovietice asupra Germaniei fasciste și Japoniei militariste în Marele Război de Apărare a Patriei, muncitorimea chineză în frunte cu Partidul Comunist a trecut la sdrobirea clicii kuomintangiste condusă de Ciang Kai Shek, slugoi vândut Wall-Street-ului și trădător înveterat al poporului chinez. Imperialiștii americani subestimând forța revoluționară a muncitorimii și a țărănimii chineze, a învestit peste 4 miliarde dolari în ajutorarea bandei falite a lui Ciang Kai Shek, sperând că ea se va putea menține la putere. Dar conducătorul iubit al poporului chinez, tovarășul Mao Tse Dun, a chemat Partidul și întregul popor să zădărnicească uneltirile imperialismului american și ale clicii contrarevoluționare a lui Ciang Kai Shek. Și victoria a fost a poporului chinez. Armata Populară de eliberare care ajunsese să numere 4 milioane de oameni a sdrobit definitiv pe dușmani.

O viață nouă își făurește astăzi poporul chinez. Uriașă este munca de transformare a Chinei, după cum uriașe sunt și întinderile ei. Crearea Republicii Populare Chineze și instaurarea Guvernului Central Popular al R.P. Chineze, a asigurat posibilitatea reformelor democratice în China. Guvernul Popular al Chinei înfăptuind principalele reforme democratice în domeniul politic, industrial, agrar și al învățământului, crează asemenea condiții pentru desvoltarea țării încât, într'o perioadă extrem de scurtă, China își va lichida înapoierea și va deveni una din țările înaintate ale lumii.

Pe acest drum poporul chinez se bucură de sprijinul neprecupețit al marii Uniuni Sovietice. Incă acum 23 de ani, vorbind despre particularitățile revoluției din China, tovarășul Stalin a arătat că **„alături de China există și se desvoltă Uniunea Sovietică a cărei experiență revoluționară și ajutor nu poate să nu ușureze lupta proletariatului chinez împotriva imperialismului și împotriva rămășițelor feudalo-medievale din China"**.

La 14 Februarie 1950, tradiționala prietenie dintre poporul sovietic și cel chinez s'a cimentat prin Tratatul istoric de prietenie, alianță și asistență mutuală dintre U.R.S.S. și R.P. Chineză, precum și printr'o serie de alte acorduri între cele două țări. Bazându-se pe ajutorul și sprijinul Uniunii Sovietice, folosind bogata experiență a U.R.S.S., poporul chinez a obținut mari succese în distrugerea feudalismului, în refacerea și desvoltarea economiei sale. Guvernul Popular Chinez a rezolvat complicatele probleme ale refacerii căilor de comunicație, reorganizării industriei și comerțului. In cursul anului 1950 producția de fier, oțel și producția de bumbac a Chinei a depășit nivelul din 1936, ultimul an dinainte de războiul antijaponez. Producția de grâu a atins aproape nivelul antebelic. Sectorul național izat al industriei își consolidează pe zi ce trece pozițiile.

Intreaga Chină este transformată într'un uriaș șantier al reconstrucției. Peste 5 milioane de oameni lucrează în prezent la consolidarea digurilor pe principalele cursuri de apă ale Chinei. China uriașă cu imensele ei bogății este astăzi o țară liberă care se îndreaptă cu pași repezi spre culmile progresiste. Pe acest drum sub conducerea clasei muncitoare și a Partidului ei obiectivul principal este astăzi lichidarea rămășițelor feudale și înfăptuirea reformei agrare, pentru consolidarea și mai trainică a alianței dintre proletariat și țărănime. In cei patru ani ai războiului de eliberare reforma agrară a fost aplicată în beneficiul a 170 milioane de țărani, în cea mai mare parte din China de Nord și Nord-Est. In anul acesta proprietatea feudală asupra pământului va fi lichidată pe o întindere locuită de trei pătrimi din întreaga populație a Chinei.

Partidul Comunist Chinez, condus de Mao Tse Dun, duce cu pași siguri poporul chinez spre victorii. Succesele repurtate de poporul chinez în lupta sa de eliberare și de transformare a țării îi fac să spumege de mânie pe imperialiștii americani care speră zadarnic ca China să mai redevină vreodată „țara celor 400 milioane clienți". Provocările imperialiștilor americani împotriva R.P. Chineză se țin lanț în ultima vreme. Atacul mârșav imperialist asupra Coreei urmărea invadarea teritoriului chinez. Nenumărate au fost în ultimul timp încălcările de frontieră ale R.P. Chineze de către avioane americane, bombardarea orașelor și mitralierea populației pașnice din China. Rezoluția rușinoasă adoptată de O.N.U. la ordinul imperialiștilor americani prin care R. P. Chineză este declarată agresoare pentru ajutorul dat poporului coreean, este deasemeni un mârșav atac al imperialiștilor împotriva Republicii Populare Chineze.

Impotriva uneltirilor imperialiste, Republica Populară Chineză se desvoltă ca un stat liber, independent și puternic. De curând Tibetul, parte integrantă din teritoriul Chinei, s'a alăturat de bună voie la marea familie a popoarelor din Republica Populară Chineză.

Victoria revoluției chineze, victorie obținută de poporul Chinei sub conducerea Partidului Comunist Chinez, desvoltarea și consolidarea Republicii Populare Chineze constitue o puternică lovitură dată politicii imperialiste în Asia. Victoria poporului chinez însuflețește totodată în luptă și a devenit un exemplu de urmat pentru popoarele coloniale din Sud-Estul Asiei înrobite imperialiștilor.

Pentru a recupera pierderea Chinei, imperialiștii americani remilitarizează Japonia făcând din ea principala lor bază a agresiunii în Extremul Orient, în vederea deslănțuirii unui nou război mondial.

Poporul chinez duce o luptă susținută împotriva remilitarizării Japoniei, pentru pace trainică în lumea întreagă. Sutele de milioane de semnături puse de poporul chinez pe Apelul pentru un Pact al Păcii constitue dovada cea mai grăitoare în acest sens.

Astăzi, la aniversarea a 30 de ani de glorioasă luptă a Partidului Comunist Chinez, poporul chinez pășește mai hotărît ca oricând în uriașul front al păcii, alături de Uniunea Sovietică, conducătoarea frontului păcii.

Poporul muncitor din țara noastră, constructor al socialismului, aduce un fierbinte salut poporului frate chinez cu prilejul aniversării a 30 de ani de existență și luptă glorioasă a Partidului Comunist Chinez. Cauza dreaptă pentru care luptă poporul chinez, este cauza popoarelor iubitoare de pace din lumea întreagă!

O datorie patriotică a școlii noastre

Minunat este avântul oamenilor muncii din Patria noastră, făuritori ai socialismului! Minunate sunt înfăptuirile lor în măreața încordare pentru clădirea unei vieți noi și îmbelșugate! Cu fiecare zi ce trece, ne apropiem tot mai mult, cu pași repezi și hotărîți, de țelul visat în atâția ani în care am suferit crunta exploatare burghezo-moșierească. In fabricile noastre, muncitorii produc mereu mai multe bunuri pentru popor. Iar pe ogoarele noastre, sub îndrumarea înțeleaptă a Partidului și urmând pilda colhoznicilor din Țara Socialismului, țărănimea muncitoare scoate rod tot mai mult și mai bun pentru îndestularea oamenilor muncii.

Lanurile din anul acesta, udate cu dărnicie de ploile binefăcătoare și încălzite de soarele verii, își leagănă spicele grele pe tot întinsul țării. Datorită grijii necontenite a Partidului și datorită măsurilor hotărîte luate de el pentru îmbunătățirea muncii în toate domeniile agriculturii recolta este peste tot deosebit de promițătoare. Și cele mai bogate lanuri sunt cele de pe pământurile marilor gospodării noi, ale Statului și ale țăranilor înfrățiți în colective.

In raioanele de miazăzi și de apus ale țării a și venit vremea strânsului recoltei. Lanurile s'au umplut de lume, de forfotă, de muncă. Tractoarele cu secerători și combinele, coasele și secerile culcă rând după rând lanurile coapte. Ceeace s'a culeș până acum întrece cu mult cele mai bune recolte din ultimii ani. 3200 kgr. orz la ha. a obținut gospodăria colectivă din Biled-Timișoara. 4.000 kgr. de orez la ha. s'a recoltat la gospodăria de Stat din Periș, regiunea București! In cântec și voie bună a început marea bătălie a culesului.

Vremea aceasta e și o vreme de încordată străduință. Țăranii noștri muncitori știu că strângerea recoltei e o muncă ce trebue terminată într'un timp anumit, cât mai repede. In fiecare sat au pătruns cuvintele marelui învățător al oamenilor muncii, tovarășul Stalin: **„Al cules la timp — ai câștigat, ai întârziat culesul — ai pierdut"**.

Școala noastră nouă, învățătorii, profesorii și elevii noștri nu pot rămâne deoparte, nu pot privi nepăsători această minunată încordare. In bătălia recoltei din anul trecut, mii de copii din școlile noastre, îndrumați de cadrele didactice și de instructorii de pionieri, au strâns cantități însemnate de spice de pe ogoarele secerate. Anul acesta trebue să facem și mai mult. Noi putem și avem datoria să contribuim la succesul campaniei culesului. Folosind minunatul exemplu al copiilor sovietici, care consideră drept o obligație de onoare să nu lase să se irosească nici un bob după seceriș, să facem pe elevii noștri să privească munca de culegere a spicelor ca pe o datorie patriotică. Să vadă în ea un prilej de a-și dovedi dragostea față de țara care le oferă atât de minunate posibilități de învățătură și le deschide atât de luminoase drumuri în viitor.

Trebue să cultivăm la elevii noștri o atitudine plină de grijă față de bunul poporului, prețuirea fiecărui bob din recolta care va asigura hrana oamenilor muncii. Pentru stimularea muncii de strângere a spicelor, trebue organizate întreceri colective și individuale între toți elevii.

Să facem din strângerea spicelor o mișcare de massă în rândurile tuturor elevilor din școlile noastre! In frunte cu utemiștii și pionierii, copiii noștri să acopere toate câmpiile Patriei. Lumea aceasta veselă a copiilor să cerceteze ogor cu ogor, brazdă cu brazdă. Iar sărbătoarea predării recoltei culese de ei să rămână de neuitat pentru fiecare copil. Să simtă fiecare partea adusă de el la succesul muncii înfrățite a întregului popor! In acelaș timp, învățătorii și echipele de elevi trebue să ducă o intensă muncă de lămurire în rândurile țăranilor muncitori, cu privire la însemnătatea succesului strângerii recoltei.

Turbează de furie imperialiștii, când văd cum traiul oamenilor muncii din țările eliberate se face din zi în zi mai bun, mai îmbelșugat, mai frumos. Biruința în bătălia recoltei din anul acesta în țara noastră le va aduce o nouă și puternică lovitură. **Să luptăm ca nici un bob din această recoltă să nu se piardă.** Așa vom aduce noi partea noastră de muncă, pentru ca pâinea, pâinea oamenilor muncii, să fie din belșug, din plin, pe masa fiecăruia.

GRANDIOSUL MEETING AL FEMEILOR DIN CAPITALĂ

Marți, 26 Iunie, a.c. s'a desfășurat la Arenele Libertății din Capitală un grandios meeting la care au fost prezente delegatele participante la Sesiunea Comitetului Executiv al F.D.I.F. dela Sofia.

In tribună au luat loc: Eugénie Cotton, Nina Popova, Ana Pauker, Nazim Hikmet, Gh. Apostol, Zinaida Gagarina, Lidia Petrova, Constanța Crăciun, Gh. Stoica, Florica Mezincescu, Ana Lungu, Ecaterina Borilă, Niculina Crăciun, Elena Stoia și Maria Cristea.

După cuvântul de deschidere rostit de tovarășa Constanța Crăciun, au vorbit Eugénie Cotton și Nina Popova, care au adresat femeilor din țara noastră o înflăcărată chemare de a-și încorda puterile în lupta pentru pace, de a pune în aplicare hotărîrile Sesiunii Comitetului Executiv al F.D.I.F.

Prezidiul meetingului dela Arenele Libertății, dela stânga la dreapta: Gh. Stoica, Nazim Hikmet, Eugénie Cotton, Constanta Crăciun, Ana Pauker, Nina Popova, Zinaida Gagarina, Lidia Petrova, Gh. Apostol și Florica Mezincescu.

Serile „Pacea va învinge războiul" dela clubul salariaților din învățământ-București

Colectivul Clubului Salariaților din Invățământ — București a luat inițiativa organizării unor seri sub lozinca „Pacea va învinge războiul". Aceste seri au loc Joia, odată la două săptămâni, în sala de conferințe a clubului. In cadrul lor se fac prezentări de cărți și broșuri cu subiecte legate de lupta popoarelor pentru menținerea păcii, prezentări urmate de discuții și audiții de discuri.

Astfel, la prima din aceste seri a fost prezentată broșura în care este arătată viața și activitatea științifică și politică a lui Fr. Joliot-Curie. După discuțiile care au contribuit la conturarea mai precisă a personalității acestui hotărît luptător pentru pace, a avut loc o audiție de cântece ale poporului francez.

In a doua seară „Pacea va învinge războiul" s'a prezentat broșura „Yankeii în China", urmând ca în următoarele seri să se prezinte romanele „Insemnările unui partizan" de Ignatov și „Incendiatorii" de Șpanov.

Conținutul bogat al acestor cărți și broșuri, bine prezentate și discutat în amănunțime de învățători și profesori, va aduce o serioasă contribuție la mobilizarea cadrelor noastre didactice în lupta pentru pace, pentru prevenirea unui nou război mondial.

—o—

Un cămin de zi pentru fabricile „Vasile Roaită" și „Textila"

Inființarea căminului de zi de pe lângă fabrica „Vasile Roaită" din Vaslui asigură îngrijirea și educația celor 30 de copii ai muncitorilor din fabrica „Vasile Roaită" și fabrica „Textila" și vine în același timp în sprijinul producției. Pentru ca acest cămin să ia ființă, un real ajutor au acordat organizația U.F.D.R., sfatul popular al orașului, și mai ales conducerea fabricii „Vasile Roaită" care s'a îngrijit de amenajarea localului.

La deschiderea festivă luând cuvântul, câțiva muncitori au arătat că deacum înainte vor munci cu și mai mult elan știindu-și copiii bine îngrijiți și educați.

AMALIA GROPPER
Corespondent

—o—

Concurs interșcolar pentru însușirea limbii ruse

Din inițiativa cabinetului metodologic de limba rusă din Brăila și a comitetului orășenesc A.R.L.U.S. s'a organizat, îndată după încheierea anului școlar, un concurs interșcolar de limba rusă la care au participat peste 300 de elevi dela toate școlile medii din oraș.

Concurenții au fost împărțiți, după gradul lor de pregătire, în patru grupe. După trierea lucrărilor au fost premiați cu cărți 20 dintre participanții la concurs, iar alți 12 au primit mențiuni. Elevii Liceului de Băeți „Nicolae Bălcescu" au primit 10 premii și 6 mențiuni, elevele Liceului de Fete — 5 premii și 4 mențiuni, elevele Școlii Tehnice Financiare-Bancare — 4 premii, Școala Tehnică de Imbunătățiri Funciare — 1 premiu, iar elevele Școlilor Pedagogice de Educatoare și Invățătoare — câte o mențiune.

Cele mai bune lucrări au fost cele ale elevilor Dorin Cristescu și Grigore Ioniță dela Liceul „Nicolae Bălcescu", elevi care au dovedit o temeinică însușire a limbii ruse.

Cu prilejul acestui concurs s'a putut face analiza predării limbii ruse în școlile din oraș, profesorii de specialitate discutând pe larg lipsurile constatate în urma corectării lucrărilor depuse la concurs. S'a observat astfel că, în timp ce materialul lexic a fost însușit în bune condițiuni, cel gramatical a intrat într'o mai mică măsură în bagajul de cunoștințe al elevilor. Desigur că, în urma constatărilor făcute, predarea limbii ruse în școlile noastre în viitorul an școlar se va îmbunătăți și mai mult.

Prof. AL. COPCEA
corespondent

—o—

Inițiativă lăudabilă

In urma îndrumărilor date de către secția de învățământ a raionului Fălticeni și după posibilitățile oferite de condițiile în care funcționează, școlile au lucrat la confecționarea materialului didactic pentru completarea celui trimis de Ministerul Invățământului Public. In acest scop s'au creat câteva centre la Fălticeni, Boroaia, Găinești și Baia.

In atelierul dela Școala Elementară Nr. 1 Boroaia s'au confecționat 200 corpuri geometrice, 80 planuri înclinate, 40 compase, 40 cadre pentru numărătoare și 4000 bile. Pe lângă acestea, pentru nevoile școlii s'au mai confecționat unele aparate de fizică. Profesoara de fizico-chimice a amenajat un mic laborator, adăogând câteva piese la materialul trimis de minister. Profesorul de științe naturale împreună cu elevii au confecționat încă 60 ierbare și 6 insectare, pe lângă cele 50 ierbare și 6 insectare care existau de anul trecut.

Având acest bogat material, Școala Elementară din Boroaia propune școlilor din alte regiuni să facă un schimb, trimițând ierbare și insectare cu colecții din acea regiune, pentru a primi în schimb colecții din alte regiuni. Această acțiune a școlii din Boroaia este lăudabilă, deoarece ea contribue la antrenarea școlilor în munca de colectare a materialului didactic din natură, material care este atât de necesar în predarea științelor naturii și care se poate procura atât de ușor.

—o—

O nouă casă de odihnă

In comuna Ocolișu, pe valea Arieșului, la 30 km. de Turda, într'o regiune pitorească din apropierea Cheilor Runcului, peștera Bedeleului și Huda lui Popara s'a ridicat o nouă casă de odihnă pentru oamenii muncii. Săli și dormitoare spațioase, sufragerii bine amenajate, bibliotecă, club și teren de volley vor permite oamenilor muncii să-și petreacă minunat concediul.

Alături de cadrele didactice vor veni să-și petreacă aci concediul de odihnă și muncitorii evidențiați din întreprinderile și fabricile din regiunea Cluj.

NAGY FRANCISC
Corespondent

=U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ=

Odihna de vară a cadrelor didactice

La terminarea examenului, după o muncă rodnică de un an de zile, cadrele didactice își primesc concediul legal. Multe dintre ele pleacă în case de odihnă și sanatorii, multe pornesc în excursii. Un numar însemnat dintre cadrele didactice rămân să se odihnească acasă și își consacră odihna de vară lecturii, plimbărilor și excursiilor prin apropiere, îngrijirii grădinilor de fructe și legume, vânătorii și pescuitului, diferitelor activități sportive.

Odihna este unul din marele drepturi ale oamenilor sovietici, drepturi înscrise în Constituția Stalinistă. Profesorii, învățătorii și educatoarele se folosesc de acest drept alături de toți oamenii muncii din Uniunea Sovietică. Organizațiile sindicale au datoria de a se îngriji ca toate cadrele didactice să-și poată petrece timpul de odihnă cu folos. Numai Sindicatul Salariaților din școlile elementare și medii ale R.S.F.S.R. are la dispoziția sa nouă sanatorii și 22 de case de odihnă. Sanatorii și case de odihnă au la dispoziție și sindicatele din republicile Ucraineană, Armeană, Uzbecă și altele. Aceste case de odihnă și sanatorii se găsesc în cele mai bune stațiuni climaterice și balneare, în colțurile cele mai pitorești ale țării și pentru ele se alocă sume uriașe. Este o sarcină de cinste a celor ce conduc aceste locuri de odihnă să organizeze o vacanță plăcută celor ce vin aici.

Colectivul sanatoriului „Lunacearski", sanatoriu trecut pe tabla de onoare a stațiunii Kislovodsk și evidențiat de Consiliul Central al Sindicatelor Uniunii Sovietice, colectivul dela sanatoriul din Jeleznovodsk, care menține de doi ani steagul roșu al comitetului orășenesc de partid și al sovietului orășenesc, colectivul casei de odihnă „Orașul Verde" din Gorki, își fac cu cinste datoria, căutând să satisfacă toate cerințele multilaterale ale cadrelor didactice care se odihnesc sau urmează diferite tratamente.

In sanatorii și în casele de odihnă trebue să se acorde o deosebită grijă asistenței medicale și hranei. Deasemenea, trebue să se studieze cu atenție problemele muncii culturale. Aceasta nu trebue să fie redusă la dansuri și jocuri de massă, fără a se ține seama de vârsta și cerințele cadrelor didactice. Comitetele sindicale regionale și raionale, precum și cluburile locale ale cadrelor didactice au un rol important în desfășurarea activității culturale în centrele de odihnă. Un bun exemplu în această privință este cel al clubului cadrelor didactice din Kazan care organizează la casa de odihnă din apropiere un fel de filială de vară a clubului. Astfel se trimite la casa de odihnă o bibliotecă mobilă cu cărți alese cu îngrijire, se organizează concerte, vizionări de filme, conferințe, întâlniri cu pedagogii cu experiență, campionate de șah, concursuri sportive, excursii etc.

Mulți învățători și profesori pornesc cu multă plăcere în timpul verii în călătorii prin țară, în excursii turistice și alpiniste. Cadrele didactice din cele mai îndepărtate colțuri ale nemărginitei Țări a Socialismului vin la Moscova, la Leningrad, la Kiev, la Tbilisi, la Riga. Asemenea vizitatori pot fi întâlniți în timpul verii și pe străzile Stalingradului ridicat din ruine și în orașele de pe țărmul Mării Negre, și în Transcaucazia. In vara anului trecut au participat la excursii locale sau pe distanță lungă aproape 200.000 de învățători și profesori, iar în vara aceasta numărul cadrelor didactice care vor face excursii va ajunge până la 250.000.

E greu de subapreciat însemnătatea excursiilor pentru cadrele didactice. Aceste excursii le lărgesc orizontul politic și cultural și contribue la ridicarea calificării lor profesionale. Fiecare învățător și profesor trebue să cunoască multe. să vadă multe cu ochii săi. Cât de mult se îmbogățesc lecțiile de constituție, de istorie, de literatură sau geografie, dacă profesorul poate completa materialul din manual și din cărți cu impresiile sale personale. Copiii ascultă cu răsuflarea tăiată povestirile profesorului care a vizitat Gori, localitatea unde a copilărit genialul conducător și învățător al tuturor popoarelor, tovarășul Stalin. Ei prind cu sete fiecare cuvânt al profesorului de biologie care a fost în orașul Miciurin. a intrat în căsuța unde a trăit și a muncit marele transformator al naturii, a vizitat laboratorul de genetică și Institutul de Cercetări Științifice „Miciurin". Elevii vor asculta cu un deosebit interes povestirile profesorului de literatură care a vizitat locurile legate de viața lui Pușkin, a lui Bielinski, a lui Lermontov, orașul care portă numele lui Gorki.

In grija lor pentru profesorii excursioniști, organizațiile sindicale le pun la dispoziție foi de drum prin care li se ușurează transportul și li se asigură hrana și dormitul, deschid baze speciale de excursii. Anul acesta ca și în anul trecut se deschid, pentru primirea grupelor de profesori, învățători, educatoare și studenți excursioniști, baze de excursii la Moscova, Leningrad, Miciurinsk, Soci, Ialta, Cuibișev, Riga și pe malul lacului Baikal. Deasemenea, se deschid baze regionale de excursii la Stalingrad, Saratov, Molotov, Miassk, etc.

Cea mai mare parte dintre cadrele didactice va lua parte la excursiile regionale. Învățătorii dela sate vor putea veni în centrele regionale pentru a vizita întreprinderile fruntașe, muzeele, expozițiile, teatrele, cele mai bune școli, grădinițe de copii și cămine, pentru a se întâlni cu maeștri muncii pedagogice, cu oamenii de frunte din domeniul vieții politice și culturale. Iar cadrele didactice din orașe vor avea posibilitatea să meargă în sate, să cunoască viața colhozurilor fruntașe. Fiecare regiune are locurile sale interesante, peste tot ochiul cercetător și ager al învățătorului și profesorului poate găsi material pentru observații și studiu.

Baza de excursii deschisă anul trecut pe lângă clubul cadrelor didactice din Miciurinsk a deservit aproape 3000 de profesori de biologie. Clubul cadrelor didactice din Kalininsk a organizat un mare număr de excursii în locurile legate de viața lui Pușkin. Comitetul regional sindical din Kirov a creat în oraș o bază de excursii care a deservit câteve sute de cadre didactice sătești. Comitetul sindical raional din Volgalsk a organizat o bază în centrul raional și peste 1000 de cadre didactice au putut vizita colhozul fruntaș pe regiune „Krasnii Octiabr". Această experiență trebue larg răspândită Bazele de excursii de vară pentru cadrele didactice trebue să fie organizate în toate centrele regionale și în cât mai multe centre raionale.

Nu trebue să fie uitate nici cadrele didactice care își vor petrece concediul acasă. Atât comitetele sindicale raionale, cluburile și bibliotecile, cât și organizațiile sportive trebue să se îngrijească de ei. Cadrele didactice vor veni cu plăcere la clubul lor dacă acolo se va amenaja un loc de lectură sau de proecții cinematografice în aer liber. Ei vor vizita regulat biblioteca decă aceasta va funcționa toată vara. Deasemenea, cadrele didactice vor veni cu plăcere în „casa de odihnă de o zi" vor participa la excursiile pe jos sau cu vaporul, precum și la sporturile ce le sunt accesibile.

Sarcina organizațiilor sindicale este să facă totul pentru ca învățătorii, profesorii și educatoarele să se odihnească bine în timpul concediilor lor.

Uriașe economii realizate de Statul Sovietic de pe urma aplicării propunerilor prezentate de raționalizatorii dela stațiunile electrice

In cursul cincinalului postbelic, Statul Sovietic a realizat, de pe urma propunerilor făcute de raționalizatorii și inventatorii dela stațiunile electrice din U.R.S.S., economii în valoare de peste 500 milioane ruble. Numai în cursul anului trecut ei au prezentat peste 33.000 de diferite propuneri, aducând o contribuție importantă la perfecționarea tehnică a producției. Această cifră depășește de trei ori numărul propunerilor din anul 1946. In primele trei luni ale anului curent, energeticienii sovietici au prezentat circa 10.000 de propuneri. Majoritatea acestora se și aplică la stațiunile electrice sau se vor aplica în viitorul apropiat. S'a calculat, că numai de pe urma aplicării a 2.000 de propuneri, Statul Sovietic va economisi peste 21 milioane ruble. (Agerpres).

Incheierea anului școlar în învățământul sovietic

Școala sovietică își încheie activitatea didactică pentru anul 1950—1951. Elevii mai mici și-au și strâns caietele și cărțile în rafturi și au început să-și pregătească cu sârguință undițele, ierbarele și multe alte lucruri care umplu inima de bucurie în lunile vacanței de vară. In clasele mai mari se mai țin încă examene de promovare și absolvire.

Școala sovietică are un rol însemnat în ridicarea neîntreruptă a nivelului cultural al poporului, în educația comunistă a tinerei generații. Insemnătatea pe care i-o acordă statul este dovedită de uriașa sumă de 59 miliarde ruble alocate anul acesta în bugetul de stat al U.R.S.S. pentru nevoile învățământului public.

După cum se știe, în U.R.S.S. se înfăptuește învățământul general de șapte ani. Numărul de elevi din clasele superioare ale școlilor medii și din tehnicumuri crește necontenit. Numai în cei cinci ani de după război numărul elevilor din Uniunea Sovietică a crescut cu opt milioane. Realizările și succesele școlii sovietice nu se mărginesc numai la aceasta. Din an în an se îmbunătățește calitatea predării, cunoștințele elevilor devin tot mai temeinice. Ca de obicei, examenele din anul acesta au arătat că majoritatea covârșitoare a elevilor își însușesc temeinic bazele științelor, știind să-și expună just gândurile atât în scris cât și oral. In acest timp, în comparație cu anii trecuți, cultura elevilor s'a îmbogățit simțitor. Aceasta este una din principalele concluzii care se pot trage din desfășurarea examenelor. Școala sovietică și cadrele didactice, conducându-se după genialele lucrări ale tovarășului Stalin cu privire la lingvistică, au reușit să îmbunătățească deosebit de mult predarea limbii.

Examenele oferă suficiente posibilități de apreciere și în privința rezultatelor muncii educative a școlii sovietice. In acest domeniu sunt extrem de grăitoare compunerile elevilor. Cu sinceritatea caracteristică vârstei lor, elevii își expun în lucrările scrise la literatură toate gândurile lor. Deosebit de interesante sunt compunerile absolvenților. Care sunt idealurile tinerilor cetățeni sovietici, cu ce aspirații pleacă ei din școală?

„Munca și fericirea sunt de nedespărțit în societatea noastră. Numai în muncă își găsește fericirea fiecare om sovietic. Și astăzi, când termin școala medie, aș dori să urez fiecăruia dintre tovarășii mei să-și închine toată viața sa muncii pentru binele patriei iubite. Aș vrea să-mi găsesc locul în rândurile constructorilor societății noi, eroi ai muncii despre care scriitorii și poeții noștri vorbesc atât de frumos".

Aceste rânduri, pline de adânc conținut, sunt luate dintr'o compunere cu tema „Oamenii muncii în literatura sovietică de după război" scrisă de Valerii Pimenov, absolvent al unei școli din Novgorod. Tinerii și tinerele sovietice care păsesc pragul școlii și intră în viață văd că pentru ei sunt deschise în țara lor toate drumurile. Ei își iubesc cu înflăcărare patria și cea mai însemnată dorință a fiecăruia dintre ei este de a deveni cât mai repede constructor activ al societății comuniste.

Examenele reprezintă pentru elevi un eveniment fericit în viața școlii sovietice. Ele sunt o mărturie a muncii rodnice pedagogilor sovietici, o dovadă a creșterii măestriei lor și a noilor lor realizări. Oamenii sovietici, organizațiile de massă și presa, care acordă întotdeauna multă atenție muncii școlilor, urmăresc cu atenție desfășurarea examenelor. Nu numai publicațiile pentru cadrele didactice și tineret, ci și „Pravda", „Izvestia" și alte organe au consacrat examenelor, în ultimul timp, articole de fond și o serie întreagă de corespondențe.

Este interesant de remarcat faptul că, în timp ce o parte însemnată dintre elevi sunt încă în examene, în Uniunea Sovietică a și început pregătirea pentru viitorul an școlar. In orașele și satele țării se construesc cu repeziciune școli noi, se aduc materialele necesare pentru reparații. In curând vor începe să plece spre școli absolvenții institutiilor de învățământ pedagogic, tinerele cadre didactice care vor începe în toamna aceasta frumoasa lor meserie. Numai în școlile și institutiile extrascolare din R.S.F.S.R. vor veni peste 70.000 de noi cadre didactice.

Anul școlar ce se încheie înseamnă un nou pas înainte în desvoltarea și consolidarea școlii sovietice. Necontenitul ei progres este asigurat prin grija întregului Stat Sovietic pentru învățământul și educația tinerei generații.

O. MOȘENSKI

Vacanță în Sahalin

In insula Sahalin vișinul înflorește târziu, în Iunie. Când se încheie anul școlar, acolo este primăvară și copiii zburdă prin grădinile de pomi fructiferi în floare.

Tabăra orășenească de pionieri

Anul trecut în Uniunea Sovietică au fost organizate în orașe sute de tabere pionierești. Organizațiile sindicale, în colaborare cu comitetele comsomoliste și secțiile de învățământ s'au îngrijit de asigurarea unei odihne sănătoase și interesante pentru copiii care au rămas în orașe în timpul vacanței de vară. Pe terenurile școlilor și în curțile mari și înverzite se adunau în fiecare zi elevii. Sub conducerea instructorilor de pionieri și a cadrelor didactice, ei își petreceau cu veselie, într'un mod rațional și plăcut timpul lor liber. Una din cele mai bune tabere pionierești din Moscova a fost tabăra clubului central al șoferilor de pe lângă comitetul regional al sindicatului muncitorilor din autotransporturi.

Odată cu venirea zilelor calde au început lucrările pregătitoare pentru deschiderea taberei. Ea a fost așezată în apropierea clubului. Vecinătatea cu clubul permitea ca în zilele ploioase copiii din tabără să se folosească de încăperile din club. Pornind la recrutarea copiilor pentru tabără, salariații clubului au început să viziteze casele din jur, vorbind părinților despre scopurile taberei pionierești din oraș. Părinții au răspuns cu căldură la propunerea comisiei de organizare, hotărând să pună în ordine, cu puteri unite, terenul taberei. La adunarea comună a părinților și a salariaților clubului, împreună cu salariații din administrațiile imobilelor din jur, s'a luat hotărîrea de a se înzestra și înverzi teritoriul taberei. In curând a început o muncă intensă la care au participat și cei mari și copiii. Terenul a fost curățat, s'au făcut terenuri pentru sport, un colț pentru cei mici, straturi de flori. La intrarea în tabără s'a ridicat un arc decorativ cu plante agățătoare. In centrul terenului s'a instalat un catarg pentru steag și o tribună, delimitându-se un teren pentru careul de tabără. Intreaga tabără a fost înfrumusețată cu portrete, panouri și pânze viu colorate. cu lozinci.

In timpul acesta, secția de copii a clubului a făcut un recensământ al copiilor care rămâneau în oraș. S'a văzut că tabăra trebuia să cuprindă 110 elevi și 12 copii de vârstă preșcolară. Instructoarea superioară de pionieri a pornit la formarea detașamentelor. Primul detașament a cuprins pe băeții din clasele V—VII, al doilea pe fetele de aceeași vârstă iar cel de al treilea pe copiii din clasele mici. Până la deschiderea taberei s'au ținut primele adunări pionierești în care au fost alese sfaturile și conducătorii lor, redactorii gazetelor de perete și responsabilii de grupă. Astfel s'a format un activ de copii care au participat la pregătirea pentru deschiderea taberei lor.

Instructorii de pionieri și cadrele didactice au elaborat planul general de muncă al taberei, ținând seama de cerințele și dorințele copiilor. La adunările pionierești s'au format cercurile științifice și grupele pentru vizitarea muzeelor și pentru excursii.

Când toate pregătirile s'au terminat, la începutul lunii Iunie, deasupra intrării în tabără au apărut cuvintele „Bine ați venit"! scrise pe o mare pânză roșie. Tabăra pionierească a fost deschisă.

Regimul zilei din tabără hotăra întreaga viață a copiilor de aici. Odihna lor a fost asigurată într'o mare măsură tocmai prin respectarea strictă a ordinei și a planului stabilit. La ora 8 copiii se adunau pentru gimnastica de dimineață, după care plecau acasă, unde se spălau și mâncau, iar cei mai mari făceau diferite treburi gospodărești. La ora 10 se forma careul, se ridica steagul și se dădeau raportele. Până la ora două după amiază copiii se ocupau cu diferite activități interesante. In acest timp se organizau excursii și plimbări, citirea în colectiv a ziarelor, revistelor și cărților, convorbiri și întâlniri cu oameni cunoscuți etc. In afară de aceasta elevii depuneau și ei o activitate practică; tinerii naturaliști îngrijeau plantele, unii pionieri lucrau la gazetele de perete, alții pregăteau expoziții, etc.

Comitetul regional al sindicatului muncitorilor din autotransporturi a ajutat tabăra în ce privește hrana copiilor. In fiecare zi ei primeau la cantină o masă de trei feluri. La ora două, toată tabăra pionierească, încolonată, se îndrepta spre cantină. După masă copiii plecau acasă până la ora cinci seara, oră la care tabăra se înviora din nou. Până la ora opt seara se făceau adunări pionierești, ședințe ale diferitelor cercuri, șezători și seri culturale, jocuri sportive și de massă. La ora opt seara toți copiii începeau să pună în ordine curtea taberei, să stropească florile și plantele decorative. După aceea se adunau în careu, se cobora steagul. Cu aceasta se termina ziua de tabără.

Pentru cei mici a fost stabilită o altă ordine: ei veneau la ora nouă dimineața și plecau la ora șapte seara.

Planul de muncă al taberei era alcătuit pe câte zece zile și era afișat în mai multe locuri din tabără, pentru ca toți copiii să știe dinainte activitățile care se vor desfășura.

Cu ajutorul bibliotecii raionale de cărți pentru copii și a bibliotecii clubului central al șoferilor s'a organizat în tabără o bibliotecă.

Odihna copiilor în tabără a fost just îmbinată cu munca. Elevii au sădit zeci de copaci și arbuști, au aranjat grădinițe de flori pe lângă 18 case, au cultivat și orz și ovăz. Tot timpul, elevii făceau însemnări de observații asupra creșterii acestor plante pentru a comunica apoi colegilor din școală experiența lor.

Multe excursii, plimbări și marșuri turistice au fost făcute de elevi. Ei au vizitat localități istorice, muzee, grădina zoologică, grădina botanică, etc. Deasemenea, s'au făcut excursii în locurile din jurul Moscovei și o plimbare cu vaporul pe canalul Moscova.

Un mare ajutor în munca taberei orășenești de pionieri a fost primit din partea organizațiilor și a diferitelor organe raionale. Școlile din raion au repartizat în școală cadrele didactice necesare pentru munca educativă și conducerea cercurilor. Organizația comsomolistă a sprijinit tabăra pentru pregătirea unei întâlniri cu stahanoviștii. Organizația sanitară a trimis conferențiari care au vorbit copiilor despre problemele de higienă și au stat de vorbă cu părinții lor în această privință. O participare activă la munca taberei a fost și aceea a părinților. Incă dela începutul activității taberei a fost ales un comitet de părinți, care a atras în jurul său un numeros activ, împărțindu-și cu precizie sarcinile privind diferite activități ale taberei.

Conducerea clubului central al șoferilor din Moscova se pregătește din nou, acum, pentru deschiderea taberei pionierești. Imbogățită cu experiența din anul trecut, secția de copii a clubului, împreună cu părinții, lucrează la planul de organizare a odihnei de vară a copiilor ce rămân anul acesta în oraș în timpul vacanței.

T. BORISOVA

Recenzie

Gh. Gheorghiu-Dej: „Articole și cuvântări"

Publicând culegerea de articole și cuvântări ale tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, Editura P.M.R. a pus la îndemâna comuniștilor și oamenilor muncii din țara noastră un neprețuit tezaur de învățăminte, un minunat îndreptar în înțelegerea drumului străbătut de poporul nostru sub conducerea Partidului în ultimii cinci ani, o călăuză pentru mișcarea victorioasă înainte, spre socialism.

Articolele și cuvântările tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej marchează etapele cele mai însemnate ale luptei de clasă desfășurate în țara noastră dela 23 August 1944 incoace. Ele constitue un exemplu minunat de fidelitate față de învățătura lui Marx, Engels, Lenin și Stalin și față de experiența gloriosului Partid Bolșevic. In acelaș timp, ele sunt un model de aplicare creatoare la condițiile țării noastre, a științei marxist-leniniste și a experienței măreție a Partidului lui Lenin și Stalin.

Referindu-se la etapa istorică în care a intrat țara noastră după eliberarea ei de către Armata Sovietică, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a spus, în raportul ținut la adunarea solemnă din 8 Mai 1951:

„In noua etapă istorică, Partidul a stabilit ca direcție a atacului principal: demascarea partidelor burghezo moșierești, în special a partidului național-țărănesc, precum și a social-democraților de dreapta, ca trădători ai intereselor naționale și sociale ale poporului și izolarea lor de massele largi ale țărănimii și ale micii burghezii, pentru a atrage aceste masse, în alianță și sub conducerea proletariatului, la lupta pentru desăvârșirea revoluției burghezo-democratice".

Raportul „Partidului Comunist Român în lupta pentru democratizarea țării", ținut de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la prima consfătuire a Biroului Informativ al Partidelor Comuniste și Muncitorești (Octombrie 1947), ne arată calea pe care s'a ajuns la sdrobirea partidelor politice principale ale burgheziei și moșierimii partidele lui Maniu și Brătianu. Raportul arată cum au fost respinse manevrele imperialiștilor de a răpi țării noastre independența și suveranitatea. El subliniază ajutorul primit de poporul nostru din partea Uniunii Sovietice în lupta pentru zădărnicirea planurilor înrobitoare ale imperialiștilor. In acelaș timp, raportul scoate în evidență activitatea dușmănoasă a grupului Tătărescu, — ultimul reprezentant al burgheziei în guvern — precum și aceea a monarhiei, frână în desvoltarea țării, stâlp de susținere a claselor exploatatoare.

Lucrările ulterioare ale tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej oglindesc felul în care Partidul a știut să conducă massele în noile etape ale luptei de clasă. „Raportul politic al Comitetului Central", ținut de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul P.M.R. din Februarie 1948 a învățat oamenii muncii din țara noastră să se pregătească pentru trecerea la ofensiva directă împotriva capitalismului.

Lucrările cuprinse în culegerea de articole și cuvântări ale tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej ne înarmează cu înțelegerea caracterului regimului nostru de democrație populară.

In „Raportul Politic al Comitetului Central la Congresul P.M.R.", tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a arătat că „Republica Populară este forma de stat prin care noi mergem spre realizarea mărețului țel: desființarea exploatăr.. și a claselor exploatatoare și instaurarea crânduirii socialiste în țara noastră".

Lucrarea de mare însemnătate „Lupta de clasă în România în etapa actuală" ne-a învățat să vedem formele concrete ale luptei de clasă în toate domeniile, să fim atenți la variatele forme în care se manifestă împotrivirea dușmanului de clasă, să întărim vigilența noastră pentru a preîntâmpina și zădărnici acțiunile dușmanului.

In cuvântarea „Lenin, geniu al omenirii muncitoare". tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a subliniat activitatea și valabilitatea genialei învățături leniniste despre dictatura proletariatului, arătând că: „Democrația populară, în perioada de trecere dela capitalism la socialism, trebue să asigure poporul muncitor împotriva oricăror încercări de restaurare a exploatării capitaliste la noi în țară, prin urmare este o formă a dictaturii proletariatului".

Scoțând în evidență valabilitatea internațională a experienței Uniunii Sovietice, lucrările tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej au învățat oamenii muncii din țara noastră să pășească pe drumul spre socialism, croit de popoarele sovietice. Naționalizarea întreprinderilor industriale, miniere, bancare, de asigurare și de transport, a deschis calea desvoltării nestânjenite a forțelor productive ale țării. Expunerile făcute de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în legătură cu naționalizarea, cu primul plan de stat al R.P.R. și cu prilejul împlinirii a cinci ani dela eliberarea Patriei noastre au mobilizat oamenii muncii la lupta avântată pentru industrializarea țării și în primul rând pentru desvoltarea industriei grele. Sarcinile trasate de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej s'au dovedit pentru poporul nostru un măreț program de muncă și luptă, pe baza căruia economia noastră planificată a obținut mari succese. Urmând genialele învățături leninist-staliniste despre industrializare și electrificare, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a condus direct lucrările pentru alcătuirea planului de electrificare a țării, iar raportul său asupra planului de electrificare a țării mobilizează massele muncitoare la înfăptuirea acestui plan, care „exprimă în cel mai înalt grad voința și hotărîrea Partidului nostru de a asigura țării un necontenit progres și poporului muncitor o viață tot mai bună și mai însorită". Articolele și cuvântările tovarășului Gh Gheorghiu-Dej ne-au dat astfel posibilitatea să înțelegem grandioasele perspective pe care le deschide construirea bazei economice a socialismului în țara noastră și constitue o puternică forță mobilizatoare în efortul creator al poporului nostru muncitor.

★

Aplicând la condițiile țării noastre învățătura leninist-stalinistă și experiența Uniunii Sovietice, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a învățat pe comuniști să lupte necontenit pentru întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, sub conducerea clasei muncitoare.

Raportul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la ședința plenară a C.C. al P.M.R. din 3—5 Martie 1949 a precizat cu deosebită limpezime linia politică a Partidului nostru față de țărănime.

Raportul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej a subliniat cu tărie teza stalinistă că socialismul trebue construit nu numai la orașe ci și la sate, a scos în evidență faptul că țărănimea muncitoare poate fi orientată pe calea transformării socialiste a agriculturii, că veriga principală în această privință este desvoltarea cooperației și că trecerea la gospodăria colectivă trebue să aibă loc numai pe calea respectării liberului consimțământ al țărănimii muncitoare.

Scoțând în evidență în lucrările sale figura centrală a satului, țăranul mijlocaș, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej ne învață să ne ferim de greșala de a confunda pe mijlocaș cu chiaburul. El ne învață să dăm atenție deosebită alianței cu țăranul mijlocaș și să nu folosim violența față de el, să-l convingem prin fapte că trecerea la gospodăria socialistă este în interesul său.

Revenind asupra acestei însemnate probleme în articolul „Lupta de clasă în România în etapa actuală", tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej arată că „alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare ia forma colaborării dintre sat și oraș, îndreptată împotriva capitaliștilor", că ea are drept scop „aprovizionarea reciprocă a oamenilor muncii dela orașe și sate și atragerea massei țărănimii la construcția socialismului, în primul rând prin cooperație".

★

Lucrările tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej înarmează pe comuniști și pe toți oamenii muncii în lupta împotriva influenței naționalismului burghez, armă otrăvită a imperialiștilor și slugilor lor.

In diferite lucrări cuprinse în culegerea de articole și cuvântări, mai ales în expunerea intitulată „Poziția Partidului Comunist Român față de curentele șovine și revizioniste", în raportul asupra proectului de constituție, în articolul „Lupta de clasă în România, în etapa actuală", tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a afirmat cu hotărîre poziția internaționalistă a Partidului nostru, a demascat manevrele dușmanului de clasă, care folosește atățarea șovină ca armă de desbinare și slăbire a poporului muncitor. Tovarășul Gheorghiu-Dej a învățat pe comuniști și pe toți oamenii muncii din țara noastră să se ridice cu energie împotriva abaterilor dela linia Partidului în problema națională, să combată influența naționalismului burghez, să împiedice pătrunderea acestei influențe în rândurile Partidului.

Apărarea internaționalismului proletar se împletește în lucrările tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej cu ideea patriotismului socialist, a luptei necrutătoare împotriva imperialismului provocator de războaie și împotriva slugilor sale, banda de asasini și spioni a lui Tito-Rankovici. Raportul „Partidul Comunist din Iugoslavia în mâinele unor asasini și spioni" și expunerea dela 8 Decembrie 1949, „Lupta pentru pace, sarcină centrală a Partidului nostru" sunt documente care învață pe fiecare membru de partid și pe orice om cinstit și muncitor să participe cu avânt la măreața luptă de apărare a păcii, amenințată de imperialiștii americano-englezi și de uneltele lor. Lucrările tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej arată sarcinile concrete ce stau în fața fiecăruia din noi în aceste lupte, ne învață cum să contribuim la întărirea Patriei noastre, verigă însemnată a frontului păcii, trezesc vigilența noastră față de uneltirile dușmanilor din afară și a agenților lor dinăuntrul țării.

Articolele și cuvântările tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej scot în evidență cu deosebită limpezime rolul de organizator și de mobilizator al Partidului nostru în opera de construire a socialismului și de apărare a păcii. Din lucrări ca „Raportul politic al C.C. al P.C.R. la Conferința Națională", „Raportul Politic al C.C. la Congresul P.M.R.", „Lupta pentru pace, sarcina centrală", „Pentru puritatea rândurilor Partidului" și altele, membrii de partid au învățat să meargă pe calea care a dus la făurirea Partidului unic al clasei muncitoare, forță conducătoare în sistemul dictaturii proletariatului; ei au învățat să meargă pe drumul continuei întăriri a Partidului, prin curățirea lui de elementele dușmănoase și străine și de influențele acestora, prin întărirea disciplinei de partid, prin întărirea exigenței bolșevice în munca de partid, prin întărirea legăturilor Partidului cu massele, prin ridicarea continuă a nivelului politic și ideologic al fiecărui membru de partid.

★

Necesitatea folosirii nesecatului izvor de experiență al Uniunii Sovietice și necesitatea legăturilor strânse, frățești, cu marele popor sovietic, — sunt idei care străbat ca un fir roșu toate articolele și cuvântările tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej.

Culegerea de articole și cuvântări ale tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej scoate cu limpezime în evidență rolul hotărîtor pe care îl are ajutorul dat de Uniunea Sovietică în opera de asigurare a libertății și independenței noastre naționale și de construire a socialismului în țara noastră. Culegerea insuflă cititorilor sentimentele de dragoste și recunoștință față de marea Uniune Sovietică, bastionul păcii și securității popoarelor, prietena sinceră a țării noastre. Culegerea insuflă cititorilor încrederea în forțele păcii conduse de Uniunea Sovietică, atașamentul pentru marea Țară a Socialismului, dragostea fierbinte pentru cârmaciul înțelept și învățătorul proletariatului mondial, tovarășul Stalin.

★

Lucrările cuprinse în culegerea de articole și cuvântări ale tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej sunt un îndreptar luminos pentru activitatea practică a comuniștilor și oamenilor muncii, în lupta pentru construirea socialismului în Patria noastră și pentru apărarea păcii. Studiindu-le, însușindu-ne tezaurul de învățăminte cuprins în ele, vom ști să muncim mai bine, mai cu spor; aprofundându-le, vom sorbi încrederea în lupta și în victoria oamenilor muncii din țara noastră, a forțelor păcii de pe tot întinsul pământului. De aceea, fiecare om al muncii trebue să considere ca o datorie de mare însemnătate studierea temeinică a culegerii de articole și cuvântări ale tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej.

Examenele la Institutul Cărbunelui din Petroșani

Anul acesta examenele s'au desfășurat la un nivel mult mai ridicat decât în anii trecuți. Pretutindeni, în școli și în facultăți, cadrele didactice, elevii și studenții au înțeles că succesul acestor examene înseamnă o contribuție puternică la lupta unită a întregului popor muncitor din Patria noastră. Eforturile susținute și organizate din tot timpul cursurilor, dar mai ales din această perioadă de sfârșit de an școlar au fost încoronate de realizări importante care dovedesc și mai mult creșterea continuă a școlilor din lagărul democratic, superioritatea acestor instituții de învățământ încadrate în lupta hotărîtă a popoarelor pentru pace, pentru socialism, față de învățământul din țările capitaliste.

Cadrele didactice dela Institutul Cărbunelui din Petroșani au arătat prin toată munca și stăruința lor că vor să dea Patriei cadre cât mai bine pregătite pentru industria cărbunelui. Conștienți de perspectivele deschise acestei industrii de către Planul Cincinal, conștienți de necesitatea cărbunelui pentru industria siderurgică, pentru transportul feroviar, industria chimică, pentru realizarea mărețului Plan de Electrificare a țării, conștienți de necesitatea cadrelor calificate pentru această producție, profesorii acestui Institut, aplicând experiența profesorilor sovietici, au căutat să organizeze examenele în așa fel, încât fiecare student să încheie anul școlar cu un sistem închegat de cunoștințe.

Recapitularea și sintetizarea materiei ce s'a făcut atât la orele de curs, cât mai ales la orele de seminarii, nenumăratele aplicații practice și completările ce s'au adus cu prilejul repetării diferitelor probleme au ajutat pe studenți să-și fixeze cunoștințele, să le adâncească, să obțină o privire de ansamblu asupra întregii materii asimilate.

Pentru a-i cunoaște cât mai bine pe studenți și pentru a-și orienta eforturile în viitorul an școlar în direcția înlăturării lacunelor constatate, responsabilii de grupe au asistat la toate examenele anului respectiv, urmărind cu atenție răspunsurile fiecărui student în parte.

Munca susținută, măsurile juste ce s'au luat în perioada premergătoare, ca și serioasa orientare metodologică pe care au dovedit-o unii profesori în desfășurarea examenelor, toate acestea au contribuit în largă măsură ca examenele să constitue într'adevăr serioase probe de verificare a muncii atât pentru profesori, cât și pentru studenți. Astfel, studenții anului II au dovedit la examenul de marxism o pătrundere adâncă a problemelor și un bagaj bogat de cunoștințe. Folosind din plin sprijinul cabinetului de partid, mulți studenți au reușit să lege teoria de practică și să înțeleagă că mersul înainte spre socialism se desfășoară pe baza luptei de clasă. Studentul Teodorescu Vasile, care a desvoltat tema „Schimbarea raportului de forțe între cele două lagăre, după cel de al doilea război mondial", a reușit să sublinieze creșterea simțitoare a lagărului democratic și destrămarea continuă a lagărului imperialist, care este condamnat pierii. Studentul a prezentat în mod just situația din Iran și a manifestat o vie combativitate împotriva imperialiștilor americani și englezi, împotriva încercărilor lor criminale de a deslănțui un nou măcel mondial. Deasemenea, studenții anului I au depus o muncă susținută pentru însușirea cunoștințelor de marxism. Studentul Șabău Tiberiu a explicat bine condițiile ascuțirii luptei de clasă în perioada trecerii dela capitalism la socialism în țara noastră, concretizând fiecare idee cu exemple de acțiuni dușmănoase întreprinse de chiaburi și de cozile de topor ale imperialiștilor pentru a împiedica producția, pentru a împiedica intrarea țăranilor muncitori în gospodăriile agricole colective. In cadrul celei de a doua chestiuni, tovarășul Șabău a desvoltat trăsăturile fundamentale ale materialismului filosofic.

La examenul scris și oral de mecanică, studenții anului II au rezolvat în mare parte problemele ce li s'au dat. Studentul Băgăluț Florian, fost turnător la atelierele centrale Petroșani, a rezolvat cu ușurință atât problemele pentru lucrarea scrisă, cât și problema dela oral. Răspunsurile date de el în legătură cu accelerația au dovedit o pregătire temeinică. Deasemenea, studentul Fiscus Siegfrid, care a fost examinat în legătură cu relația Coriolis (compunerea accelerației) a fost ascultat cu deosebită atenție de către cei prezenți în sală. I s'a dat să rezolve o problemă în care trebuia să determine accelerația compusă. Deși problema prezenta serioase dificultăți, el a rezolvat-o cu mare repeziciune.

Pentru fiecare definiție, majoritatea studenților scriau imediat formula și pentru fiecare problemă ei desenau cu precizie reprezentarea ei grafică. Multe din problemele date au avut un caracter practic, conținutul lor fiind în strânsă legătură cu producția în care acești studenți vor intra ca ingineri specialiști. Astfel, studentul Popescu Dumitru a calculat lucrul mecanic efectuat de mașina de extracție, necesar pentru acționarea colivilor, iar Dula Ovidiu a calculat tensiunile dintr'un cablu de funicular.

Numeroși profesori și cadrele ajutătoare și-au făcut datoria cu multă conștiinciozitate și și-au pregătit din timp materialul necesar (probleme, întrebări) pentru desfășurarea rodnică a examenelor.

Totuși, examenele dela Institutul Cărbunelui din Petroșani au arătat și o serie de lipsuri pentru a cărora înlăturare trebue să se ia măsuri în viitorul an școlar. Dacă majoritatea studenților și-au asimilat temeinic materia, mai sunt însă unii care au lacune serioase în ceeace privește pregătirea de bază, care și-au însușit în mod mecanic formulele și modul de calcul, care nu sunt stăpâni pe conținutul noțiunilor elementare. Așa, de exemplu, la examenul de mecanică al anului II, unii studenți nu știau ce este viteza, ce este viteza mijlocie, accelerația, inerția, etc. Răspunsurile pe care le dădeau ei depășeau cu prea puțin nivelul cunoștințelor din învățământul mediu, iar formulele pe care le cunoșteau erau departe de a-i ajuta în rezolvarea diferitelor probleme practice. Acești studenți nu cunoșteau ce reprezintă fiecare literă în parte, nu știau să explice formula. Aceasta dovedește că la cursul de mecanică nu s'au făcut suficiente aplicații pentru adâncirea formulelor, că nu s'a urmărit continuu legătura între teorie și practică.

Deși în cadrul seminariilor s'a rezolvat un număr suficient de probleme, totuși noțiunile nu au fost temeinic fixate. Nu s'au folosit și metode potrivite nivelului de cunoștințe și de înțelegere al studenților rămași în urmă pentru a-i ridica și pe aceștia la nivelul celor buni.

Deasemenea, la examenele de marxism, s'a constatat că nu toți studenții au posibilitatea să exprime corect, într'o vorbire cursivă cunoștințele lor, să desvolte temele primite. Unii dintre ei aplică cu greutate teoria marxist-leninistă la viața practică, la lupta revoluționară a poporului nostru pentru construirea socialismului. Unii studenți, chiar dacă puțini la număr, nu cunosc bine nici rolul conducător al Partidului Muncitoresc Român în Patria noastră, de unde rezultă necesitatea ca în viitorul an școlar, lecțiile de marxism să fie și mai legate de actualitate, să-l ajute pe student să înțeleagă vremurile pe care le trăește și să la o atitudine combativă, hotărîtă, să lupte cu convingere pentru realizarea măreților țeluri ale clasei muncitoare din lumea întreagă.

Pentru a înlătura lipsurile semnalate și pentru a ajuta pe toți studenții să treacă cu succes examenele, este necesar ca în viitorul an școlar, conducerea Institutului Cărbunelui din Petroșani, în strânsă colaborare cu organizația de partid și cu organizația U.T.M., să acorde și mai multă grijă studenților rămași în urmă. In toată activitatea lor didactică, profesorii acestui Institut nu trebue să uite nicio clipă principiul cunoașterii dialectice formulat de Lenin: „Dela contemplarea vie la gândirea abstractă și **dela aceasta la practică** — aceasta este calea dialectică a cunoașterii **adevărului**, a cunoașterii realității obiective". Numai în felul acesta ei vor reuși să dea țării ingineri cu o înaltă calificare, capabili să conducă industria cărbunelui spre noi victorii.

MARIA POPESCU

Să fie îmbunătățită munca de alfabetizare la șantierul „Casa Scânteii"

Indiferent dacă pui întrebarea responsabilei cu alfabetizarea din cadrul secției de învățământ a raionului I. V. Stalin, vreunei îndrumătoare sau chiar vreunui cadru didactic care predă la alfabetizare pe șantierul „Casa Scânteii", „Cum merge munca de alfabetizare la „Casa Scânteii?", vei primi același răspuns: „Greu, foarte greu. Am făcut orice, dar nu am putut îmbunătăți decât în foarte mică măsură situația de acolo". Și după acest răspuns fiecare începe să înșire cauzele: fluctuația continuă a unei părți dintre cei ce lucrează pe șantier a determinat ca frecvența să fie scăzută la cursurile de alfabetizare, organizația de partid de pe șantier, sindicatul, organizația U.T.M., conducerea șantierului n'au dat niciun sprijin efectiv pentru îmbunătățirea frecvenței cursiștilor la școala de alfabetizare, etc., etc.

Pentru remedierea acestor situații tovarășii dela secția de învățământ a raionului I. V. Stalin și dela secția de învățământ a Sfatului Popular al Capitalei au discutat toate aspectele acestei probleme astfel încât să se poată asigura buna desfășurare a cursului de alfabetizare de pe șantierul „Casa Scânteii". Ei au primit din partea conducerii șantierului, a organizației de partid, sindicat, U.T.M., asigurarea colaborării și sprijinului lor permanent. In unele privințe s'au și ținut de cuvânt. In bună parte însă angajamentele au rămas angajamente. Lipsa de sprijin, de ajutorare a cadrelor didactice în munca lor și îmbunătățirea frecvenței a continuat să rămână la fel. Astfel, la 10 Ianuarie, la deschiderea cursului de alfabetizare, nu a participat nimeni din partea organizației de partid, a sindicatului și a conducerii șantierului. Lipsa de preocupare a avut drept urmare că din cei 249 de analfabeți recenzați și înscriși în luna Ianuarie frecventau abia 5-6 cursiști. In luna următoare frecvența s'a ridicat la 10-15, în Martie la 20-30 de cursiști. Aceasta datorită muncii de lămurire dusă de unii tovarăși cum ar fi, de pildă, tovarășul deputat Rezmuves, tovarășii Grauer, Mitrică și alții. Mai mult, tovarășul Rezmuves în articolul „Să construim „Casa Scânteii" afișat la gazeta de perete a șantierului a criticat atitudinea cu totul greșită a organizației de partid față de munca de alfabetizare, a tovarășilor din conducerea șantierului și a sindicatului.

Situația aceasta s'a văzut mai clar cu ocazia examenului din 4 Iunie când au fost prezenți numai 18 din cei 35 câți au urmat regulat cursurile, unii dintre ei foarte slab pregătiți.

La această situație trebue adăogat faptul că secția de învățământ a raionului I. V. Stalin a repartizat pentru munca de alfabetizare, la începutul anului, pe tovarășa Cruceanu care atât timp cât a predat aci nu a reușit să se apropie de cursiști și nici să remedieze unele greutăți ivite în munca de alfabetizare de pe șantier. Deasemenea tovarășul Benghiuj Marin, responsabil cu alfabetizarea la centrele Casa Scânteii, Hipodrom, Stadionul Tineretului, Institutul Agronomic, s'a mărginit numai la îndeplinirea unor simple formalități, cum ar fi, de pildă, iscălirea condicii de prezență. Așa, s'a întâmplat, în ziua de 14 Iunie a. c. când a venit până la poarta șantierului „Casa Scânteii" și a iscălit condica de prezență fără să mai meargă în sălile de curs unde în acea seară se făcea pregătirea pentru examenul de a doua zi la care, bineînțeles, nu a participat. Deasemenea tovarășele dela secția de învățământ, însărcinate cu munca de alfabetizare pe raion, s'au mulțumit numai cu întocmirea unui nesfârșit număr de rapoarte despre situația grea de acolo, fără să se străduiască să caute forme noi, metode noi, de îmbunătățirea situației de pe șantier.

In momentul de față pe șantierul „Casa Scânteii" sunt recenzați și înscriși 405 analfabeți. Din aceștia 280 de bărbați și 67 de femei sunt înscriși pentru ciclul I, și 56 de bărbați și 3 femei, pentru ciclul II. Din aceștia frecventează numai 70-80 de cursiști. Pentru ca situația frecvenței să fie îmbunătățită secția de învățământ a raionului I. V. Stalin va trebui să ceară grabnic sprijinul raionului de partid și în colaborare cu comitetul provizoriu sindical raional să organizeze o ședință cu conducerea șantierului, a organizației de partid și a sindicatului în care să se discute și să se găsească cele mai adecvate și mai mobilizatoare forme pentru îmbunătățirea frecvenței dela cursul de alfabetizare. Odată realizat acest lucru va trebui ca ele să fie urmărite de cadrele didactice care predau și vor preda pe șantier, cum sunt ele respectate de către șefii de șantiere și șefii de grupă (în cazul carnetelor de evidență). Intrucât suntem în timpul verii și unele cadre didactice sunt mai puțin ocupate, trebuie ca munca de alfabetizare să fie intensificată prin sporirea numărului de cadre didactice care să predea la cursul de alfabetizare, de preferință din apropierea șantierului.

Numai așa vom putea îmbunătăți munca pe șantierul „Casa Scânteii". Să nu uităm contribuția materială pe care au primit-o cursiștii la început de an școlar, contribuție care constă în construirea celor șase săli de clasă, procurarea manualelor și rechizitelor necesare bunei desfășurări a cursului de alfabetizare. Problema lichidării analfabetismului trebue urmărită cu perseverență. Secțiunea de învățământ raională să mobilizeze cele mai bune cadre didactice, cei mai pricepuți învățători și profesori atât în ce privește metodele de predare cât și în ce privește priceperea de a se purta cu oamenii, de a convinge și dinamiza pe cursiști, de a face din munca de alfabetizare o muncă plăcută și căutată cu insistență de aceștia. Și posibilități sunt. Mai ales pe șantierul „Casa Scânteii".

P. ȘENDREA

O vacanță plină de bucurii copiilor noștri!

Pentru ca odihna și activitatea de vară a copiilor Patriei noastre să se desfășoare în condiții mereu mai bune, Partidul și Guvernul nostru au acordat acestei probleme o importanță deosebită. Instituțiile de stat și organizațiile obștești în sarcina cărora revine în anul acesta grija organizării vacanței elevilor au luat din timp măsuri pentru amenajarea clădirilor și a parcurilor de odihnă, pentru înzestrarea taberelor și a cluburilor cu material sportiv, s'au îngrijit de asigurarea unei hrane consistente și îndestulătoare. In același timp, pentru a se crea condiții cât mai bune pentru desfășurarea muncii educative, taberele au în anul acesta o nouă formă organizatorică, aceea a unei unități pionierești. Uniunea Tineretului Muncitor a pregătit din vreme cadre de instructori iar Ministerul Invățământului Public a organizat pentru directorii de tabere cursuri speciale. De asemeni, Ministerul Sănătății a luat toate măsurile necesare pentru a se evita primejdia epidemiilor și pentru a se asigura cele mai bune condiții de sănătate și igienă. Editarea unui „Regulament de funcționare a taberelor" și a unui „Program al activității educative" a contribuit la o mai bună orientare a celor care au primit răspunderea muncii în tabără asupra felului cum trebue să organizeze și să conducă activitatea copiilor în timpul vacanței.

Taberele au și început să funcționeze. Copiii Patriei, înconjurați de grija Partidului și a statului, de dragostea întregului popor, petrec o vacanță minunată sub îndrumarea caldă și atentă a educatorilor lor. Conștiente de însemnătatea sarcinii care li s'a încredințat, colectivele de conducere ale taberelor muncesc cu dragoste pentru ca odihna copiilor să fie un prilej de întărire a sănătății lor, de întărire a educației lor în spirit comunist.

Un deosebit spirit de răspundere și o grijă părintească față de copii au dovedit colectivele de conducere a taberelor dela Sălișteа, regiunea Sibiu și dela Sinaia Izvor, organizate de C.G.M. Datorită unei strânse colaborări între membrii colectivelor de conducere activitatea acestor tabere este bine organizată și se desfășoară într'o atmosferă tovărășească și disciplinată. Aci, ca și în multe alte tabere programul alcătuit din vreme până în cele mai mici amănunte, ajută conducerea să îndrumeze just activitatea copiilor. Profesorii care conduc cercurile lucrează în cea mai strânsă colaborare cu instructorii, pe care îi ajută, prin experiența lor pedagogică, să desfășoare un program variat și instructiv de jocuri, cântece, povești. Grija permanentă, neobosită, a conducătorilor acestor tabere, supravegherea atentă a copiilor, face ca fiecare copil să se simtă pe deplin încadrat în viața taberei și să participe cu drag la activitatea colectivă.

Dacă în unele tabere lipsa de orientare a cadrelor de conducere provoacă greutăți în buna desfășurare a programului, trebue să se ia imediat măsuri care să ducă la înlăturarea lor. Este necesar ca în toate taberele să se asigure o cât mai justă desfășurarea a programului, o cât mai susținută muncă de supraveghere a copiilor. Directorului taberei îi revine în mod direct răspunderea pentru întreaga activitate dusă în tabără, pentru felul cum își petrece timpul de odihnă fiecare copil în parte. El trebue să știe că, încredințându-i copiii, poporul nostru muncitor așteaptă din partea lui să răspundă cu cinste acestei sarcini de o deosebită însemnătate. De aceea el nu trebue să precupețească niciun efort pentru ca vacanța copiilor în tabără să fie plină de bucurii și învățăminte.

Secțiile de învățământ, cărora le revine răspunderea pentru alegerea și repartizarea cadrelor de conducere a taberelor, au datoria de a trimite în această muncă pe cei mai buni învățători și profesori, pe cei mai devotați și pricepuți educatori.

Pentru ca activitatea taberelor să ducă la obținerea rezultatelor așteptate se cere din partea tuturor celor care sunt chemați să lucreze cu copiii în vara aceasta o muncă neobosită și plină de devotament, o grijă părintească de fiecare clipă, pornită dintr'o dragoste nemărginită pentru copiii Patriei noastre. Intregul colectiv de conducere al taberei în frunte cu directorul, nu-și poate îngădui o clipă de odihnă. Educatorii trebue să supravegheze îndeaproape atât activitatea cât și odihna copiilor, să fie permanent în mijlocul lor și să nu se limiteze numai la îndrumarea muncii în cercuri.

După munca încordată de un an, copiii noștri merită o vacanță frumoasă și cei chemați să o îndeplinească nu trebue să precupețească nimic în acest scop. De ei depinde ca elevii noștri să se întoarcă din tabere odihniți, sănătoși cu puteri sporite de muncă.

Au inceput examenele de stat

La toate facultățile din țară au început astăzi examenele de stat. Noii absolvenți, care au muncit cu râvnă pentru a deveni profesori, ingineri sau medici, adânc pătrunși de importanța pe care o are examenul de stat pentru desvoltarea Patriei noastre pe tărâm economic și cultural, s'au prezentat în fața comisiilor examinatoare cu dorința puternică de a răsplăti toată munca profesorilor lor, tot sprijinul și toată grija pe care le-au acordat-o Partidul și Guvernul, prin răspunsuri cât mai bune, cât mai bine sistematizate.

Pretutindeni, examenul de stat este privit cu adâncă seriozitate. Comisiile de examinare, conștiente de răspunderea pe care o au în fața Patriei pentru calificarea pe care o dau, pentru cadrele pe care le recrutează ca specialiști în industria și în învățământul nostru — se străduesc să cunoască cât mai bine nivelul de pregătire al candidaților, posibilitățile lor de orientare în specialitatea respectivă, perspectivele lor de desvoltare.

In sala amfiteatrului Facultății de Textile se simte trăirea unui eveniment deosebit de important. Conținutul lozincilor de pe pereți, atitudinea îngrijită, sărbătorească, a candidaților, măestria cu care sunt desenate schițele la tablă și eforturile comune pe care le fac atât profesorii, cât și candidații pentru ca examenul să se desfășoare la un nivel cât mai înalt din punct de vedere științific, toate dovedesc adânca prețuire a acestor clipe, ale căror rezultate sunt așteptate cu interes de către toți oamenii muncii din Patria noastră.

Din cei 187 candidați ai Facultății de Textile, 45 dau examenul de stat la Țesătorie. Astăzi, s'au prezentat 11. Majoritatea dintre ei își susțin cu curaj proectele de diplomă, dovedind nu numai cunoștințe temeinice și pricepere, ci și o puternică dragoste pentru munca în care vor intra.

Iată-l de pildă, pe tovarășul Precupețu Paul, al cărui proect, redactat în 180 pagini, cu 24 de planșe și 2 planșe de amplasament, are ca subiect: Proectarea unei țesătorii mecanice de lână cu 500 de războaie, care să producă 4 articole din lână cardată, în jurul Nm=10/1. Sigur pe cunoștințele sale și pe valabilitatea lucrării întocmite, tovarășul Precupețu își prezintă proectul, justificând prin calcul și schițe procesul tehnologic și organizarea întreprinderii. Bazându-se pe materialul sovietic cules în legătură cu această problemă din revistele sovietice, din „Bazele proctării războaielor de țesut" de Malasev și din alte tratate referitoare la țesătoria de lână, candidatul arată cum trebue organizată o țesătorie de lână pe baze științifice. Importanța pe care o au noile proectări de întreprinderi în cadrul Planului Cincinal este subliniată prin arătarea metodelor sovietice ce se folosesc în organizarea rațională a locului de muncă, a condițiilor optime pentru muncitori.

Intrebările tovarășilor profesori îl fac să vorbească și mai entuziasmat despre planul de repartizare al mașinilor, despre planul de instalații de forță și lumină, despre instalația de condiționare a aerului.

Răspunsurile date atât la materia de bază, în legătură cu importanța depănatului și recanatului, mașinile cu ițe și controlul țesăturilor, ca și răspunsurile dela materia secundară cu privire la formele sub care apar firele într'un țesut, legăturile diagonale și direcția de toarcere a firelor, arată o temeinică pregătire și o serioasă orientare în însăși practica țesătoriei. Tovarășul Precupețu, al cărui proect de diplomă a fost notat cu 9, se bucură astăzi pentru toate eforturile susținute depuse în cei patru ani de studii. El a primit nota maximă (zece) atât la materia de bază (Țesătoria) cât și la materia secundară (Compoziția materialelor). La fel s'a prezentat tovarășul la examenul ideologic.

Și ca el, alți candidați, care s'au pregătit cu aceeași sârguință, obțin note bune, care vor constitui dovada capacității lor profesionale ca ingineri textiliști. Nu este respins niciunul din cei 11 care s'au prezentat. Mai toți au luat note bune. Cea mai mică dintre notele înregistrate la materia de bază este 7, iar la materia secundară este 6.

Tovarășii profesori din comisia de examinare sunt foarte bucuroși de creșterea simțitoare pe care o prezintă aceste rezultate față de cele din sesiunea trecută. Ele se datoresc în mare parte contactului cât mai strâns cu producția și sprijinului temeinic pe care profesorii au înțeles să-l dea candidaților pentru a obține o calificare cât mai bună, organizării juste a acestui examen. Această creștere este dovada vie a desvoltării învățământului nostru, a perspectivelor pe care le au școlile de toate gradele în regimul nostru de democrație populară.

Să asigurăm din timp baza materială a școlii!

Ajutate de întreprinderi școlile din regiunea Bacău se pregătesc pentru deschiderea noului an școlar

Pentru a se face cu posibilități locale reparațiile mici la unitățile școlare, secția de învățământ regională cu sprijinul regionalei de partid și a consiliului sindical regional, a luat inițiativa de a pune școlile sub patronajul instituțiilor și a sfaturilor populare. Până acum această inițiativă a fost pusă în practică în orașele Piatra Neamț și Bacău, unde toate școlile sunt patronate și ajutate de întreprinderi, cooperative sau magazine de stat. De exemplu întreprinderea „Steaua Roșie" din Bacău a reparat ușile la Școala Pedagogică Băeți Bacău, a înzestrat școala cu 20 de paturi și a dat var pentru spoitul a două săli. De asemenea directorul întreprinderii vizitând școala și-a luat angajamentul să repare cazanul rezervor care deservește spălătoarele elevilor și să procure scânduri pentru punerea pardoselei într'o sală de clasă.

Tot întreprinderea „Steaua Roșie"-Bacău a făcut 10 tăblițe pentru copiii dela grădinița de copii nr. 12.

Deasemeni întreprinderea de confecții A.P.A.C.A., a făcut un spălător din tablă zincată cu trei robinete la grădinița nr. 9, un cuier și costume pentru 20 de copii.

Și celelalte întreprinderi din Bacău au pornit la ajutorarea școlilor.

Astfel la școala de fete nr. 2, fabrica „Gloria" a făcut șorțulețe pentru copii, iar pentru grădinița nr. 7 a făcut o magazie de lemne, a reparat gardul și mobilierul.

La Școala Medie Tehnică Mecanici Agricoli, prin munca voluntară a utemiștilor și profesorilor, s'a făcut un dormitor și s'a amenajat sufragerie. Magazinul „Coasa" a dat școlii o serie de materiale, printre care sticlă și broaște pentru uși.

Fabrica de încălțăminte „Partizanul" a reparat mobilierul și tâmplăria. Sindicatul Sanitar a reparat gardul, broaștele la uși și a văruit o sală de clasă.

La școala nr. 6 cartier C.F.R.-ul a reparat cazanul dela instalația de baie și ușile

In orașul Piatra Neamț fabrica „Comuna din Paris" a reparat gardul la grădinița de copii nr. 2. Fabrica „1 Mai" a început construirea unui gard lung de 205 metri la școala Vânători, iar Fabrica „Reconstrucția" a sprijinit prin executarea manoperei amenajarea unei săli de clasă la Școala nr. 1 Mixtă, iar comitetul de sprijin al părinților a procurat 50 metri pătrați de tablă pentru repararea acoperișului.

Pentru procurarea la timp a combustibilului, s'a luat legătura cu Depozitul „Combustibilul"-Bacău și cu secția gospodăriei locale pentru a face din timp planificarea, iar cu secțiile financiare pentru a pune din timp la dispoziție sumele necesare.

Pentru transportul lemnelor la școli și pentru alte probleme secția de învățământ a regiunii și secțiile de învățământ raionale au organizat comisii de sprijinire a școlilor în care au fost antrenați părinții, organizațiile de massă, sfaturile populare și deputații iar la orașe și întreprinderile.

P. OPREA
Șeful secției de învățământ a regiunii Bacău

Noi internate în regiunea Baia Mare

In regiunea Baia-Mare, pe lângă cele 41 de internate pentru elevii școlilor elementare și cele 11 pentru elevii din școlile medii care au funcționat în anul școlar încheiat, secția de învățământ și-a pus în plan crearea a încă 9 internate pentru anul școlar viitor. In comunele de unde sunt recrutați muncitorii Combinatului. In acest scop, cu sprijinul sfatului popular, s'au asigurat cu mult timp înainte localurile și s'au luat măsuri pentru curățirea și amenajarea lor cu mobilierul și lenjeria necesară.

In vederea cuprinderii în internate a unui număr cât mai mare de elevi pentru anul școlar viitor, se simte în acelaș timp nevoia lărgirii internatelor existente.

Pentru a putea realiza toate acestea cu succes până la deschiderea școlilor, secția de învățământ a regiunii s'a îngrijit ca lucrările de reparații și amenajare să fie începute chiar din primele zile ale vacanței. Datorită spiritului gospodăresc care caracterizează colectivul secției de învățământ a regiunii Baia-Mare, multe lucruri s'au și înfăptuit până acum. Pentru sporirea numărului de locuri la internatele din regiunea Combinatului (Baia Sprie, Tăuți, Măgheruș și Cavnic) s'au și instalat un număr de 50 de paturi. Se fac pregătiri și în vederea lărgirii internatelor școlilor medii. Secția de învățământ din Sighet se îngrijește acum să creeze pe lângă Școala Pedagogică Mixtă Română din acest oraș și un internat pentru băeți, pentru ca elevii să nu mai fie nevoiți a sta în internatul liceului.

Pentru asigurarea hranei elevilor interni toți conducătorii internatelor au cultivat din primăvară întinse grădini de zarzavaturi, puse la dispoziție de sfatul popular. Internate din mediul rural cum sunt cele din Seini, Pomi, Pribilești, Ardusad, Somcuța, Tăuți Măgheruș și altele au asigurat în acest fel întreaga cantitate de legume și zarzavaturi necesară aprovizionării internatelor pentru iarnă.

Pe lângă aceasta, internatele din Tg. Lăpuș, Seini, Baia Sprie, Pribilești, Ardusad și mai toate cefelalte, cresc porci și păsări. Internatul din comuna Pomi, care în cursul acestui an și-a cumpărat o vacă, și-a propus ca în vara aceasta să mai cumpere una, astfel încât să se asigure întreaga cantitate de lapte necesară pentru masa de dimineață a elevilor.

Faptul că, în general, mai toate internatele din regiunea Baia-Mare sunt bine gospodărite și sunt gata să asigure elevilor care vor veni în toamnă condiții bune de cazare și hrană se datorește, în mare măsură, faptului că secția de învățământ lucrează cu interes și spirit de răspundere și a știut să atragă sprijinul sfatului popular în rezolvarea problemelor școlare.

Tot mai multe școli pentru copiii din regiunea Prahova

In regiunea Prahova, pregătirea noului an școlar constitue o principală preocupare pentru secțiile de învățământ ale sfaturilor populare. In comuna Cioranii de Jos, de pildă, se construește un nou local de școală cu patru săli de clasă. Cu sprijinul sfatului popular comunal și al țăranilor muncitori din sat au fost cărați peste 200 metri cubi de prundiș pentru turnarea fundației și a soclului. De aproape trei săptămâni construcția crește într'un ritm viu de muncă. Tovarășul Alexandru Manea, președintele sfatului popular, trece zilnic pe la locul construcției. De asemeni muncitorii Intreprinderii de Construcții „Prahova" zoresc lucrul spre a-l termina cât mai repede. Șantierul localului este vizitat zilnic și de tov. Popescu Alexandru, directorul școlii care se interesează de mersul lucrărilor și stărue ca acestea să fie cât mai bine făcute.

Dar nu numai la Cioranii de Jos construirea localurilor de școli și a reparațiilor se face în ritm viu. Șantiere asemănătoare se pot vedea la Ceptura de Jos, la Podenii Noi, Băicoi Oraș și în alte părți. La Ceptura de Jos se fac lucrări de construcție pentru o nouă sală de clasă pe lângă vechiul local devenit neîncăpător față de numărul mare de elevi. La Băicoi au început lucrările de construcție a unui local nou cu patru săli. Din cauză însă că repartițiile de materiale au sosit cu întârziere, iar în unele cazuri nici n'au sosit, lucrările merg uneori greoi. Ele ar merge mult mai bine dacă Ministerul Invățământului Public ar trimite mai curând repartiția celor 1.250 m.c. grinzișoare de stejar, a celor 503 km. de sârmă galvanizată și a celor 3.460 m.c. dușumele necesare construcției dela Ceptura de Jos și dacă fabrica Dudești Cioplea ar livra cele 70.000 de cărămizi necesare construcțiilor școlare din regiunea Prahova.

Grija pentru pregătirea din vreme a localurilor de școli a stârnit interesul tuturor factorilor de răspundere din regiunea Prahova. Organizațiile de massă, sfaturile populare sunt tot mai mult preocupate ca planul de reparații să fie terminat cât mai curând.

E suficient să ne închipuim cu câtă dragoste au contribuit muncitorii și tehnicienii dela Sovrompetrol — Schela Mare în efectuarea instalațiilor de gaze, la strângerea varului și alte lucrări pe care le-au făcut la școală. Din inițiativa lor școala a primit și 100 kg. ciment pentru diferite reparații.

Acelaș elan se poate întâlni la Șotrele, la Trăisteni în raionul Sinaia, la Poiana Câmpina, la Podul Vadului, la școala nr. 1 — Câmpina, sau la Ocnița și Lucieni din raionul Târgoviște, unde atât cadrele didactice cât și părinții elevilor se ocupă de problema reparației școlilor, strângând sume pentru efectuarea lucrărilor, cărând prin muncă voluntară nisip, prundiș, piatră, etc. Astfel la Șotrele în raionul Sinaia, comitetul de săteni în frunte cu tovarășul Iordache, deputat regional, a hotărît să construiască un nou local prin mijloace proprii, cărând până în prezent peste 20 m.c. de piatră. Tot astfel la Bănești, în raionul Câmpina, locuitorii au adus materialele date de secția de învățământ ca: 12.000 de cărămizi, scândura necesară dușumitului a două săli de clasă, lemnăria pentru geamuri, iar din contribuții benevole și festivaluri au creat și un fond de peste 60.000 lei.

Stimularea într'o măsură cât mai mare a acestor măsuri, folosirea muncii voluntare și a resurselor locale vor contribui din plin la realizarea și depășirea planului de construcții și reparații ale locaturilor de școli din regiunea Prahova.

Fiecare învățător și profesor la locul său de muncă

Invățătorul Simion Guță din Șuțu-Vulpeni, raionul Balș, regiunea Dolj nu avea obicei să viziteze M.A.T.-ul. Dar o adresă oficială, semnată de președintele sfatului popular, i-a cerut să se ducă neapărat la M.A.T. în ziua de 18 Mai ora 7 seara și să rămână acolo toată noaptea.

Textul sună astfel: **„Punem în vedere locuitorului Simion Guță din cătunul Șuțu că pe ziua de 18 Mai ora 7 seara veți face de pază la cooperativa de centru M.A.T. și unelte agricole. In caz că nu veți da atenție veți fi dat în judecată conform articolului 113 din 1949.**

semnat, I. Stănescu
președinte

Adresa nu precizează din ce lege face parte articolul 113. E cam greu să cercetezi toate articolele care poartă numărul 113 ale tuturor legilor apărute în cursul anului 1949! Și chiar dacă s'ar face o asemenea cercetare, nicăeri nu s'ar putea găsi un articol de lege care să oblige un învățător din Patria noastră să păzească M.A.T.-ul.

Abuzul președintelui sfatului popular din Vulpeni nu e — din păcate — fără pereche. Exemple ne furnizează sfaturile populare din Măhăceni -Aiud și Sadova-Dolj.

La Măhăceni-Aiud, din fantezia sfatului popular, s'a desființat creta. Invățătorii sunt obligați ca la cursurile de alfabetizare să scrie cu var pe tablă. Dar învățătorilor din Măhăceni-Aiud nu li s'a refuzat numai creta ci și alimentele raționalizate. Explicația responsabilului secției economice a fost foarte originală: **„Fac și eu economii cum pot!"**. Asemenea atitudini trebuesc condamnate cu tărie. Partidul și Guvernul nostru se preocupă îndeaproape de condițiile de muncă și de viață ale învățătorilor și profesorilor noștri. Hotărîrile luate în această direcție trebuesc respectate cu strictețe.

La Sadova-Dolj sfatul popular a scos din producție (tocmai în perioada muncii școlare de sfârșit de an) un număr de șase învățători și i-a trimis ca socotitori pe arie. E bună și utilă munca socotitorilor. Nimănui nu-i trece prin cap să subestimeze această muncă. Dar prezența celor șase învățători era necesară, mai ales acum, la școală.

Cadrele noastre didactice trebue să fie folosite pentru munca lor specială, pentru munca de lămurire a masselor largi. Practici ca cele de mai sus trebue să dispară.

In raionul Rădăuți s'au deschis 10 grădinițe sezoniere

Pentru a veni în ajutorul muncitoarelor agricole, secția de învățământ a raionului Rădăuți a deschis 10 grădinițe sezoniere, în localitățile: Măneuți, Frătăuții Vechi, Frătăuții Noi, Dornești, Tibeni, Burla, Horodnicul de Sus, Siret, Manăstioara și Satu-Mare. In aceste grădinițe vor fi îngrijiți și educați 300 de copii între 3—7 ani.

Din fondurile realizate la serbările care au avut loc în aceste localități în timpul vacanței de primăvară, s'au amenajat locurile și s'a procurat inventarul necesar pentru funcționarea acestor grădinițe.

Sesiunea lărgită a secțiunii de limbă, literatură și arte a Academiei R. P. R.

După cum comunică prezidiul Academiei R. P. R., pe baza Hotărîrii Sesiunii Generale Științifice din 21-25 Martie a. c. a Academiei R. P. R., va avea loc în zilele de 2, 3 și 4 Iulie a. c. Sesiunea lărgită a Secțiunii a VI-a de limbă, literatură și arte a Academiei R. P. R., împreună cu Ministerul Învățământului Public și Uniunea Scriitorilor din R. P. R.

In această Sesiune se vor face următoarele comunicări: 1) **Limba, creație a poporului,** de acad. Mihail Sadoveanu; 2) **Învățătura lui I. V. Stalin despre limbă și sarcinile Institutelor de Lingvistică ale Academiei R. P. R.,** de acad. Emil Petrovici; 3) **Desvoltarea lingvisticii sovietice după apariția lucrării lui I. V. Stalin „Marxismul și problemele lingvisticii",** de docent K. V. Gorșkova; 4) **Pentru o ortografie justă a limbii române,** de prof. Al. Graur, membru corespondent al Academiei R. P. R., 5) **Predarea limbii române în școlile de toate gradele din R. P. R.,** de conf. univ. Mihail Nanu, președintele Uniunii Sindicatelor din Învățământ; 6) **Principiile predării limbilor străine în U.R.S.S. și rolul lingviștilor în ridicarea nivelului predării limbii ruse în R. P. R.,** de prof. N. Pascu, prorector al Institutului „Maxim Gorki"; 7) **Despre importanța fixării unei terminologii tehnice unitare pentru răspândirea cunoștințelor tehnice în R. P. R.,** de prof. ing. Ștefan Bălan, vicepreședinte al A.S.I.T., 8) **Însemnătatea lucrărilor lui I. V. Stalin despre limbă pentru desvoltarea literaturii în R. P. R.,** de prof. Ion Vitner, director adjunct al Institutului de Istorie Literară și Folclor al Academiei R. P. R.

Comunicările vor fi urmate de discuții. Lucrările Sesiunii se vor desfășura în Aula Bibliotecii Centrale Universitare din București.

Sesiunea lărgită a Secțiunii de limbă literatură și arte a Academiei R. P. R. are o deosebită însemnătate pentru cadrele didactice. Este pentru prima dată când Ministerul Învățământului Public participă la lucrările Academiei R. P. R., realizând o strânsă legătură între activitatea teoretică a oamenilor de știință și munca practică din școli. Studierea experienței în munca de predare a limbilor va aduce o serioasă îmbunătățire a procesului de învățământ în acest domeniu. Nenumăratele răspunsuri la chestionarul publicat în „Gazeta Învățământului" cu privire la predarea limbii române și a limbii ruse constitue o serioasă contribuție a massei cadrelor didactice la lucrările acestei Sesiuni.

Călăuzindu-se după genialele învățături ale tovarășului Stalin cu privire la lingvistică, după însemnatele studii teoretice și metodologice apărute în Uniunea Sovietică dela publicarea lucrărilor tovarășului Stalin și după Hotărîrile Sesiunii Generale Științifice a Academiei R. P. R., actuala Sesiune va analiza o serie de probleme extrem de importante pentru munca în școli. Astfel, se vor discuta probleme în legătură cu îndreptarul ortografic, cu gramatica, cu predarea limbii române și a limbii ruse, probleme de literatură, etc. Datoria învățătorilor și a profesorilor noștri este de a urmări cu atenție lucrările și de a studia în adâncime materialele Sesiunii, care îi vor înarma cu noi cunoștințe pentru predarea limbilor și a literaturii în școli.

Expoziția „Origina și evoluția omului" – o importantă contribuție la acțiunea de culturalizare a masselor

Expoziția „Origina și evoluția omului" organizată în sala Dalles de Societatea pentru Răspândirea Științei și Culturii aduce o contribuție importantă la lupta împotriva misticismului și a superstițiilor, la acțiunea de luminare a masselor pe care o desfășoară pe scară tot mai largă partidul și guvernul nostru.

Documentele expuse în cadrul expoziției arată rezultatele cercetărilor științifice în acest domeniu, rezultate ce confirmă pe deplin concepția materialist-dialectică asupra lumii, doborînd în acelaș timp teoriile reacționare emise de așa zișii „oameni de știință" care, aflați în slujba burgheziei, vorbesc despre rase „inferioare" și „superioare", pentru a justifica astfel politica de înrobire a popoarelor dusă de imperialiștii americani și englezi.

Din materialul expus vizitatorul poate vedea clar, ca într'o carte larg deschisă, cum a apărut viața pe pământ și poate urmări fazele prin care a trecut omul dealungul timpului până a ajuns pe treapta pe care se află astăzi. Alcătuirea scheletului la toate animalele vertebrate, inclusiv la om, unitatea dintre forma și funcțiunile organismului la diferitele viețuitoare, probele cu privire la caracterele atavice, toate redate deosebit de plastic, dovedesc limpede origina omului.

Procesul de transformare a maimuței în om este prezentat într'o serie de diarame și picturi. Sunt prezentate, deasemeni, o serie de reconstituiri după scheletele fosile, care arată drumul străbătut dela maimuțele antropoide la pithecantrop, dela acesta la omul de Neanderthal, apoi la tipul Cro-Magnon și, însfârșit, la omul zilelor noastre.

Un loc deosebit ocupă în cadrul expoziției documentele care arată cauzele ce au dus la transformarea maimuței în om. Sunt desvoltate aci atât tezele lui Engels privind rolul muncii în transformarea omului, cât și teoria lui Pavlov privind rolul sistemului nervos.

Capitolul privitor la primele începuturi ale societății omenești cuprinde picturi care redau scene de vânătoare, munca cu ajutorul uneltelor rudimentare, scoțând în evidență rolul muncii în transformarea omului. Sunt expuse apoi, în continuare, o serie de tablouri din care reese drumul greu și îndelungat străbătut de om dealungul diferitelor orânduiri sociale. Scenele reprezentând bestialitățile săvârșite astăzi de imperialiștii anglo-americani în Coreea stârnesc revolta și ura cumplită împotriva acestor monștri ai omenirii și arată că împotriva lor trebue dusă o luptă necruțătoare pentru ca omul să fie odată pentru totdeauna eliberat de exploatare, pentru ca el să poată trăi și munci liber și fericit, într'o societate fără exploatare.

Finalul expoziției prezintă imagini din viața minunată a oamenilor sovietici, a oamenilor care trăesc în societatea socialistă și care construesc cu succes comunismul, cea mai înaltă formă de viață, în care omul, descătușat de forțele naturii, devine stăpânul acesteia.

Pentru ca bogatul și interesantul material al expoziției să fie înțeles de întreg publicul vizitator, un mare număr de profesori, asistenți și studenți au fost antrenați în munca de îndrumare.

Dată fiind importanța problemei pe care o prezintă și o explică, expoziția „Origina și evoluția omului" constitue un mare eveniment în viața noastră culturală. Vizitarea acestei expoziții de către profesorii și învățătorii noștri contribue la o mai bună orientare a lor în munca din școală, îi înarmează pentru a duce cu mai mult succes lupta de combatere a misticismului și a superstițiilor. Pentru elevii și studenții noștri expoziția este un minunat prilej de consolidare și îmbogățire a cunoștințelor. Deaceea, până la închiderea ei, vizitarea expoziției trebue să fie trecută printre activitățile din cadrul vacanței, pentru toți elevii din Capitală.

Prof. univ. MIHAIL MANOLIU

Învățători și profesori! Participați la concursul organizat de „Gazeta Învățământului" și Editura de Stat pentru literatură științifică și didactică!

In curând se vor împlini trei ani de când prin reforma învățământului, inițiată de Partidul Muncitoresc Român, a fost lichidat sistemul de învățământ burghezo-moșieresc și porțile școlilor s'au deschis larg pentru fiii poporului muncitor.

În școlile noastre, sub îndrumarea permanentă a Partidului, învățătorii și profesorii muncesc cu entuziasm pentru a ridica și educa noi cadre chemate să construiască socialismul în Patria noastră. Însușindu-și bogata experiență a pedagogiei și a școlii sovietice, cadrele noastre didactice devin pe zi ce trece mai conștiente de importanța considerabilă a sarcinii lor fundamentale aceea de a educa tineretul în spiritul dragostei pentru Patria noastră, pentru Uniunea Sovietică, în spiritul dragostei pentru clasa muncitoare din lumea întreagă, în spiritul devotamentului pentru cauza păcii și a socialismului.

Cele mai variate metode sunt folosite de învățători și profesorii noștri pentru îndeplinirea acestor sarcini mărețe: justa conducere a lecțiilor și a activității extrașcolare, consultațiile date părinților, munca în consiliile și cercurile pedagogice, colaborarea cu organizația de pionieri și U.T.M. etc.

Invățătorii și profesorii au ca sarcină centrală să educe tineretul în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în spiritul dragostei pentru Uniunea Sovietică, combătând naționalismul șovin, cosmopolitismul și rasismul, înfățișând copiilor noștri cuceririle regimului de democrație populară, marile construcții ale Planului Cincinal și ale Planului de Electrificare, frumusețile Patriei, trecutul de luptă pentru libertate a poporului nostru, precum și forța de neînvins a solidarității internaționale a oamenilor muncii care se manifestă atât de puternic în măreața mișcare de luptă pentru pace, în creșterea și desvoltarea lagărului socialismului, în frunte cu Uniunea Sovietică.

In munca lor de educare în spirit comunist a tineretului, cadrele noastre didactice au acumulat o serioasă experiență. Această experiență trebue larg popularizată, extinsă și desvoltată pe o treaptă din ce în ce mai înaltă, după pilda pedagogiei sovietice.

In dorința de a face cunoscute cele mai bune metode și cele mai valoroase rezultate obținute pe acest tărâm, „Gazeta Învățământului" și Editura de Stat pentru literatura științifică și didactică au luat inițiativa organizării unui concurs cu tema „Cum realizez în munca mea școlară educația elevilor în spiritul patriotismului socialist, al dragostei față de Uniunea Sovietică, al internaționalismului proletar și al luptei pentru pace".

„Gazeta Învățământului" și Editura cheamă învățătorii și profesorii să participe la acest concurs, pentru a împărtăși și altora metodele folosite în practica lor școlară.

Cadrele didactice fruntașe sunt datoare să adâncească experiența lor, s'o perfecționeze, s'o împărtășească și altora, pentru a contribui astfel la desvoltarea școlii noastre pusă în slujba construirii socialismului.

Lucrările se vor trimite până la data de 1 Octombrie pe adresa:

EDITURA DE STAT PENTRU LITERATURA ȘTIINȚIFICA ȘI DIDACTICA
Bucuresti, Str. Brezoianu nr. 23

Ele vor fi prezentate juriului, care va alege lucrările ce vor fi premiate și tipărite.

Se institue pentru cele mai bune lucrări următoarele premii:

Premiul I în valoare de lei 25.000.
Premiul II în valoare de lei 15.000.
Premiul III în valoare de lei 10.000.

Elevii strâng spice

Elevii dela Școala Elementară din satul Ciumați, raionul Vidra-București, au fost chemați la întrecere de către organizația U.T.M. din sat pentru strângerea spicelor.

Organizația U.T.M. din Ciumați a chemat la întrecere și organizația U.T.M. din Izvoarele.

Anul trecut elevii școlii noastre au strâns spice care, treerate au dat 48 kg. grâu. Anul acesta cei 25 elevi ai școlii din satul Ciumați au primit chemarea și și-au luat angajamentul să depășească cantitatea din anul trecut. Ei au și început să adune spicele pe miriștile gospodăriei agricole de stat din Mironești precum și pe miriștile gospodăriilor individuale.

GL. STATNIC
corespondent

Au plecat la practică

Școala Tehnică Medie de Minereuri din Vatra-Dornei a funcționat anul acesta având trei clase.

După examenele de sfârșit de semestru, elevii au plecat să facă practică în mină, punând în aplicare cunoștințele teoretice dobândite la școală. Elevii sunt repartizați pe lângă echipele de muncitori, învățând să muncească alături de mineri. Un inconvenient îl prezintă însă lipsa de echipament pentru unii dintre elevi.

In bune condițiuni se desfășoară munca elevilor noștri, care fac practică în mină „Emil Bodnăraș". La această mină lipsește însă o parte din echipament. Tov. director Candrea dela „Intreprinderea Minieră Vatra-Dornei" și-a dat tot interesul pentru a veni în ajutorul elevilor practicanți complectând în scurt timp lipsa de bocanci la restul elevilor.

In mină elevii sunt îndrumați și ajutați și de profesorii și diriginții lor. Astfel profesorul Ostfeld Marcus a cercetat condițiile și felul cum se desfășoară practica elevilor în mina „Arșița-Iacobeni". In luna Iulie prof. Vlad Tatiana va pleca la Ghelar, iar în August profesorul Ostfeld va merge la mina din Bratca. In felul acesta se va păstra o mai bună legătură între școală și elevi. Munca va fi efectuată în mai bune condițiuni. Disciplina în muncă va spori, iar tinerele noastre cadre se vor înarma cu cunoștințe temeinice și își vor forma deprinderi durabile pentru munca lor de tehnicieni.

T. VLAD
corespondent

POȘTA REDACȚIEI

● **Prof. Ilie Scrieciu.** In corespondența dvs. se arată o realizare foarte frumoasă, pe care însă o prezentați prea sumar, ca pe un raport. Când scrieți despre lupta pentru pace a cadrelor didactice, arătați în culori vii metodele folosite, rezultatele obținute și răsunetul pe care îl are această luptă în rândurile oamenilor în mijlocul cărora lucrați.

● **Prof. Ioan Comănescu-Oradea.** Articolul pe care ni l-ați trimis în legătură cu activitatea colectivului de traducători al S. S. I.-Bihor semnalează o preocupare serioasă și justă. Insă problema nu este tratată în adâncime. Ne interesează în deosebi felul în care materialul trimis a fost folosit de cadrele didactice, rolul pe care l-a avut activitatea acestui colectiv pentru îmbunătățirea muncii în școală, învățăturile trase din studierea lui și modul de aplicare al metodelor sovietice în școlile noastre.

● **Elena Costin Cervenca-Dej, N. Tețcanu-Brăila, Mreja Ioan-Cenad, C. Chirlac-Urziceni, Panait Oprea-Bacău.** — Articolele trimise de dvs. vor fi folosite ca material documentar.

● **Gh. Bobei- Vâlcea.** Articolul dvs. intitulat „Examenele" cuprinde câteva considerații de ordin general asupra examenelor, considerații despre care „Gazeta Invățământului" a mai vorbit în numerele ei anterioare. Mult mai potrivit ar fi fost o corespondență care să fi privit, de pildă, critic desfășurarea propriu zisă a examenelor la școala dvs. Cu acest prilej ați fi putut scoate în evidență părțile pozitive și negative în ce privește pregătirea elevilor, de unde, desigur, ar fi rezultat și munca fructuoasă sau, dimpotrivă, nefructuoasă a unora din cadrele didactice. Vă rugăm ca până la data de 1 August să pregătiți și să ne trimiteți o corespondență în care să tratați despre munca desfășurată de cadrele didactice din comuna dvs. sau din raion, pentru buna pregătire a elevilor care se prezintă în August la examenele de corigență și admitere.

STUDENȚI IN SALOPETE

Dacă cineva trece acum, la sfârșitul anului universitar, prin sălile facultății de doi ani a Institutului de Mecanică din Cluj, nu poate auzi decât lucruri obișnuite în orice instituție de învățământ superior tehnic: într'un grup de studenți se discută despre o problemă de analiză matematică, în altul despre o problemă de tehnologie, doi studenți vorbesc aprins despre sistemul de construcție al unei mașini; aceleași discuții se pot auzi și la cantină și în cămin.

In cercul științific al Institutului, studenții Facultății de doi ani au cercetat probleme noi și complexe ca modul de producere al fontei nodulare, funcționarea cu randament optim a cuptoarelor cu gaze pentru tratamente termice, folosirea aparatelor Roentgen pentru studierea defectelor pieselor. Din toată munca lor se vede că sunt cadre tehnice de calificare superioară, gata să intre în producție, gata să participe efectiv și cu succes la opera de construire a socialismului.

Dar biografiile acestor oameni, foarte asemănătoare una cu alta, se deosebesc mult de cele ale studenților obișnuiți. Sunt biografiile unor oameni care, până la venirea puterii populare de astăzi, au suferit cea mai cruntă exploatare capitalistă. Cea mai mare parte dintre ei au acum între 25 și 30 de ani. Și cea mai mare parte și-au început viața la fel.

Acum 16 ani, tovarășul Victor Stancovici termina două din cele trei clase ale școlii de ucenici. Atât îl lăsase să urmeze patronul Brătășanu, în întreprinderea căruia lucra la Craiova. Orfan de tată, cu șase frați care au murit unul după altul, el a intrat dela vârsta de 13 ani în această întreprindere în care patronul își bătea joc de muncitori cu cruzime. „Imi aduc aminte, — spune tovarășul Stancovici, — cum a rupt Brătășanu o hârtie de 1000 de lei în fața unui tovarăș al meu, ca să-i dovedească disprețul pe care îl are față de drepturile acestuia". Adânc s'a sădit în sufletul tânărului muncitor ura împotriva capitaliștilor și a fasciștilor aduși de aceștia! La 24 August 1944, tovarășul Stancovici, împreună cu un grup de marinari înarmați numai cu carabine, a capturat, după șapte ore de luptă, un tren blindat hitlerist. Iar apoi, în întreprindere, până la naționalizare, a luptat ca președinte al comitetului sindical și ca secretar al celulei de partid pentru drepturile muncitorilor, pentru contractul colectiv. După naționalizare, pentru mărirea producției în uzina ce se numește azi „7 Noembrie". La 1 Mai 1949, ajustorul fruntaș Victor Stancovici a primit Medalia Muncii. Iar la 15 August în același an a fost trimis la cursul de pregătire și apoi a intrat în Facultatea de Ingineri de Exploatare a Institutului de Mecanică din Cluj. Astăzi este student în anul II și pe pieptul lui strălucește steaua de fruntaș la învățătură: nu are nicio notă sub opt.

Tovarășul Marin Crăciun a plecat dela părinții săi, țărani săraci din Argeș, la vârsta de 11 ani, să-și caute câștig, căci acasă nu mai ajungea mâncarea. Mult timp s'a sbătut la București cu tot felul de meserii. A fost bălat de prăvălie, vânzător de ziare. Abia în 1940 a intrat ucenic într'un atelier particular. Avea numai patru clase primare și când a mers la camera de muncă să ceară să fie trimis la școala de ucenici, patronul său, Balaban, care era „mare și tare" acolo, l-a bătut strașnic. „Cică, asta-i școala vieții", — spune tovarășul Crăciun. Așa a rămas el și fără școală de ucenici. In bătăi și-a învățat meseria de ajustor și matrițer, ducând o viață de mizerie. Numai în întreprinderea de stat „Electroprecizia" din Săcele, regiunea Stalin, unde a venit în 1946, a devenit maistru și a fost decorat cu Medalia Muncii. Iar astăzi este student fruntaș la chimie și se gândește cu recunoștință la Partid, care i-a deschis calea spre o înaltă calificare. „Din an în an se asigură muncitorilor tot mai multe posibilități de creștere", — spune el.

Tatăl tovarășului Ion Dragomir, studentul fruntaș pe țară, cu un singur 9 și restul „10 pe flanc", — cum spun tovarășii lui e măturător de stradă la sfatul popular al orașului Sibiu. Dorința lui fierbinte de a-și da fiul la carte, s'a izbit în trecut de piedici de nebiruit. De nenumărate ori i-a fost amânată primirea băiatului la școala de ucenici a uzinei electrice din oraș. Cu multă greutate a reușit să intre ucenic la o turnătorie și să termine școala de ucenici. Nestăvilită i-a fost dorința de învățătură. Cumpăra mereu cărți tehnice. Erau scumpe, erau grele pentru el. Și totuși, din ultimii bani le lua și se încorda asupra lor. A învățat o mulțime de meserii: strungar, lăcătuș, turnător, ajustor și încă altele. Nici acum, când termină facultatea, nu vrea să se oprească. A auzit că se deschid cursuri prin corespondență și vrea să se înscrie, să devină inginer proiectant.

Exploatarea capitalistă s'a unit cu asuprirea națională în cazul tovarășului Palfi Adalbert. Fiu de cantonier maghiar la calea ferată, el n'a putut intra mult timp nici la școală, nici la meserie, trebuind să lucreze, dela 14 ani, ca hamal în gara Turda, încărcând și descărcând la vagoane. Abia după 23 August, în Ianuarie 1945, a intrat la un atelier particular ca ucenic și a urmat o școală profesională, apoi liceul seral. In 1949 întreprinderea naționalizată din Turda a trimis pe ajustorul fruntaș Palfi Adalbert la facultate, unde a devenit și student fruntaș. „Multe ar fi de zis despre viața noastră, — spune el. Cum câștigam doi lei și jumătate pe oră și cum răbdam de foame. Cum doream să învățăm și cum, poate, nu nădăjduiam niciodată să fim ingineri. Și iată că Partidul ne-a ajutat s'o facem".

Aceștia sunt studenții Facultății de doi ani a Institutului de Mecanică din Cluj. Drumul lor n'a fost ușor. In cei doi ani de zile, cu pregătirea pe care o aveau, ei trebuiau să capete cunoștințe de ingineri. Trecerea dela munca din producție la studiu a cerut un efort uriaș, pe care numai acești muncitori cu voința călită în lupte l-au putut depune. „Echerul îmi tremura în mână și ștergeam de zece ori fiecare linie, până terminam o schiță", — spune tovarășul Palfi. „Dela 7 dimineața până la 2 noaptea stăteam în perioada examenelor, — spune și tovarășul Stancovici, — iar după ultimul examen din anul I eram atât de istovit că abia am putut urca scara căminului". Disciplinele teoretice îi înfricoșaseră pe unii la început. Era greu să se deprindă să gândească abstract. Se făceau ore suplimentare de predare și exerciții. Au muncit enorm de mult. Chiar bolnavi, trebuiau scoși aproape cu forța dela curs. Dar până la urmă au învins. Au luat cu asalt „fortăreața" științei. Increderea nemărginită în forțele lor de muncitori, gândul la tovarășii din întreprinderi care i-au trimis alci, voința lor dânză, ajutorul reciproc tovărășesc i-au făcut să stăpânească toate cunoștințele grele și complexe ale profesiunii de ingineri de exploatare.

Cu dragoste caldă vorbesc ei despre profesorii lor, despre tovarășii inginer doctor Andrei Ripeanu, profesor inginer Vasile Brumaru, profesor Ion Mărgineanu, profesor Aurel Viciu (responsabilul Facultății de doi ani), profesor Dumitru Dinu, profesor Miron Stana. Inconjurând cu toată grija și dragostea pe studenții-muncitori, profesorii i-au călăuzit pas cu pas la lecții, la seminarii, în cadrul studiului individual, pe drumul însușirii cunoștințelor.

Un puternic sprijin în munca studenților Facultății de Ingineri de Exploatare îl constitue experiența muncii lor practice în producție. Schița unei mașini îi evocă fiecăruia în minte mașina respectivă, pe care a văzut-o și cu care a lucrat de atâtea ori în atelierul său sau în cel vecin și căreia acum îi află taina. Un cerc nu este pentru ei simbolizarea unui rotor oarecare, ci imaginea rotorului mașinii la care au lucrat ani de-a-rândul. Și aceasta le ușurează pregătirea, cu atât mai mult cu cât profesorii, cunoscând acest lucru, fac mereu apel la experiența practică a muncitorilor.

Viața facultății a ajuns o adevărată „viață de uzină", după cum spun studenții. Greutățile au fost lichidate una după alta și învățătura se desfășoară la un nivel tot mai înalt. Dar viața acestor studenți, dintre care unii mai vin și acum la facultate în salopetă — „la lucru" — și care au ajuns să aibă un procent mult mai mic de corigenți decât în facultățile de patru ani, nu se reduce numai la învățătură. Ei duc o intensă activitate politică, de massă, culturală, sportivă, asigurându-și o desvoltare multilaterală și devenind oameni culți și instruiți sub toate aspectele.

Increzători în forțele lor, veseli, optimiști și strânși într'un puternic colectiv prietenesc, ei se pregătesc să devină constructori de nădejde ai socialismului, adevărați intelectuali de tip nou, un puternic detașament în „fondul de aur" al cadrelor Patriei noastre.

V. SAPUNA

Note politice externe

IMPERIALIȘTII S'AU DEMASCAT TOTAL

Puterile imperialiste au rupt negocierile quadripartite. După cum s'a anunțat, la 21 Iunie, cei trei adjuncți occidentali au părăsit, din ordinul guvernelor lor, Conferința preliminară dela „Palatul Roz", fără să se fi ajuns la vreun rezultat. Prin aceasta, guvernanții Statelor Unite, Angliei și Franței s'au autodemascat complet, dovedind din nou că ei nu urmăresc pacea ci războiul și că, inamici înverșunați ai colaborării internaționale, ei refuză orice acord.

La drept vorbind, noul gest potrivnic păcii și înțelegerii între țări, săvârșit de către cele trei guverne occidentale, nu constitue nici o surpriză. Aceste guverne au lăsat să se întrevadă clar, dintru început, că ceeace ele țintesc nu este nicidecum eliminarea tensiunii internaționale, ci, din contra, alimentarea și sporirea acestei tensiuni. Reamintim, pe scurt, că în decursul lunilor ce au trecut de când propunerea sovietică pentru ținerea acestor discuțiuni a fost formulată cele trei guverne imperialiste au ridicat mereu alte obstacole în calea ajungerii la un acord serios și real. Mai întâi, ele obiectaseră ipocrit că inițiativa sovietică pentru convocarea Consiliului Miniștrilor de Externe, în vederea examinării problemei demilitarizării Germaniei, era „prea limitativă", că ar trebui discutate toate cauzele incordării relațiilor dintre cele 4 puteri și că, în consecință, înainte de a se proceda la întrunirea celor patru miniștri, ar trebui ca adjuncții acestora să elaboreze o ordine de zi precisă pentru lucrările Consiliului. Apoi, când, doritoare de a instaura o pace trainică Uniunea Sovietică a acceptat această teză, iar adjuncții s'au întrunit la 5 Martie la „Palatul Roz" din Paris, ce s'a întâmplat?

Reprezentanții guvernelor american, englez și francez au căutat, în fel și chip, să împiedece înscrierea pe ordinea de zi a chestiunii demilitarizării Germaniei și a inadmisibilității remilitarizării ei; — și asta pentrucă intențiile puterilor imperialiste sunt de a continua, în mod accelerat, reconstituirea unui Wehrmacht în Germania Occidentală, considerat de ele ca elementul esențial al coaliției agresive a Atlanticului. Cu aceeași criminală îndărătnicie, adjuncții apuseni s'au opus, ulterior, înscrierii pe ordinea de zi a chestiunii privitoare la reducerea înarmărilor celor patru puteri, — întrucât, deasemenea, puterile occidentale sunt hotărîte nu să dezarmeze, ci să stăruie în turbata lor cursă a înarmărilor. Ceeace a demascat, însă, pe deantregul, poziția fățarnică a acestor puteri, a fost atitudinea negativă a reprezentanților lor față de legitima cerere a Uniunii Sovietice de a se include pe ordinea de zi punctul privitor la Pactul Atlanticului și la bazele militare americane, deși este arhievident că existența coaliției atlantice și a bazelor yankee din Europa de Vest și Orientul-Mijlociu și Apropiat alcătuiesc principala cauză a actualei încordări.

Așa dar, cu toate că ele însile au preconizat examinarea de către Consiliul Miniștrilor de Externe a tuturor cauzelor ce stau la origina prezentei tensiuni dintre cele 4 puteri, guvernele Statelor Unite, Angliei și Franței au preferat să rupă discuțiunile quadripartite decât să accepte examinarea principalei cauze, — anume Pactul Atlanticului și bazele militare americane. Și ceeace este culmea e că ele au preferat ruptura tratativelor decât să aprobe includerea pe ordinea de zi a acestei cauze, chiar „ca un punct asupra căruia nu s'a căzut de acord". In ultimele sale două note, privitoare la acest punct, guvernul sovietic a precizat că realizarea unei destinderi internaționale și a unei păci trainice, implică necesitatea discutării „pe față" a acestei cauze principale ce a provocat înăsprirea relațiunilor dintre cele patru puteri și s'a arătat dispus să discute totdeodată propriile sale tratate de alianță. Refuzând să examineze chestiunea Pactului Atlanticului și a bazelor militare americane, guvernele celor trei puteri au arătat că se tem de glasul adevărului, că le este teamă de opinia lor publică — și au fugit, dela masa verde, pentru a evita discuția, mărturisind astfel că adevăratele țeluri ale coaliției atlantice sunt agresive, și nu defensive.

In acest fel, s'a demonstrat, din nou, în văzul și auzul întregii lumi, că dintre cele patru puteri, singură Uniunea Sovietică este aceea care dorește pacea, vrea pacea și luptă pentru pace. Sabotajul negocierilor quadripartite, săvârșit de către cele trei guverne imperialiste, s'a întors împotriva lor, accentuându-le și mai mult izolarea de propriile lor popoare. Neîndemânarea cu care aceste guverne și-au autodemascat scopurile războinice a ajuns a fi violent criticată de către cei mai furioși reacționari și belicîști. „Times", admonestând „lipsa de abilitate" a diplomaților apuseni, constată cu tristețe că, din nou „Rusia a câștigat".

Da, politica stalinistă de pace a U.R.S.S. a câștigat, odată mai mult, respectul și dragostea popoarelor.

PENTRU REGLEMENTAREA CONFLICTULUI COREEAN

Dealtminteri, deosebirea radicală dintre politica externă a U.R.S.S. și aceea urmărită de blocul imperialist a reeșit luminoasă, cu o forță extraordinară, și cu prilejul unei alte inițiative sovietice. In întreaga opinie publică mondială a stârnit, într'adevăr, o adâncă impresie, discursul radiodifuzat al tovarășului I. A. Malik, reprezentantul la O.N.U. al Uniunii Sovietice. Discurs, care aduce o nouă contribuție puternică la întărirea păcii generale.

In cuvântarea sa, Malik a exprimat, limpede și răspicat, credința popoarelor sovietice în posibilitatea reglementării pașnice a conflictului armat din Coreea, cea mai acută chestiune a momentului de față. „Pentru aceasta—a arătat tovarășul Malik — este necesar ca părțile să fie gata să pășească pe calea reglementării pașnice a chestiunii coreene. Popoarele sovietice cred că, pentru un prim pas, părțile beligerante ar trebui să negocieze încetarea focului și un armistițiu cu retragerea reciprocă a trupelor dela paralela 38". **Această declarație a reprezentantului Uniunii Sovietice a provocat, deîndată, în întreaga lume, o impresie considerabilă, deoarece ea arată calea concretă și imediată pentru o soluționare pașnică a conflictului care însângerează de un an de zile pământul martirizat al Coreei și care conflict constituie o primejdie gravă pentru pacea mondială.**

Ecoul produs de această declarație, pretutindeni pe glob, este impresionant. Popoarele lumii știu prea bine că dela începutul monstruoasei agresiuni a imperialiștilor americani împotriva poporului coreean, U.R.S.S. a depus repetate sforțări pentru reglementarea pașnică a acestui conflict. Declarația lui Malik aduce o nouă contribuție puternică în acest sens și deaceea ea stimulează lupta popoarelor pentru curmarea criminalei agresiuni americane împotriva unui popor ce-și apără eroic drepturile sale la o viață liberă.

„DARUL" PRIMIT DE FASCIȘTII TITOIȘTI

Cu fiecare zi ce trece, noi fapte vin să confirme transformarea accelerată a Iugoslaviei subjugată de fasciștii titoiști, într'o bază de agresiune contra Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară.

Primit de către Acheson acum câteva zile, generalul Popovici, șeful de statmajor al mercenarilor titoiști, a declarat cu cinismul de canalie al spionilor, că guvernul din Washington va livra clicii din Belgrad, „arme în cantități suficiente" — suficiente, adică, pentru a putea porni agresiunea complotată. El a adăugat, umflându-se în pene, că după cum i s'a promis, aceste arme vor fi furnizate nu contra plată, ci „cu titlul de dar". Prin urmare, acești abjecți valeți se laudă cu faptul că armele cu care stăpânii lor din Wall-Street intenționează să-i pornească într'un război de agresiune împotriva popoarelor din lagărul socialismului, vor fi furnizate cu titlul de „cadou" — și nu contra plată. Ca și cum lacomii cămătari de peste Ocean n'ar fi obținut deacum, cu vârf și îndesat, drept contra-valoare anticipată, controlul asupra bogățiilor subsolului Iugoslaviei și ca și cum, în plus, sângele soldaților titoiști n'ar fi un preț „suficient" pentru armele oferite de către suzeranii imperialiști din Washington! Și nu este un membru influent al Congresului acela care releva, nu de mult, ce „afacere excelentă" au făcut Statele-Unite când, contra unor credite ce echivalează cu întreținerea unei singure divizii americane, Tito a pus la dispoziție Washingtonului 32 de divizii?

Această febrilă înarmare a banditilor titoiști de către imperialiștii de peste Ocean ilustrează intenția acestora de a împinge Iugoslavia lui Tito într'o agresiune. Mârșava clică titoistă, care a pus pe picior de război Iugoslavia se străduește să întrețină o psihoză războinică pentru a putea deslănțui mai lesne criminala agresiune plănuită.

Poporul iugoslav, prin rezistența sa activă și crescândă față de trădătorii titoiști, va zădărnici toate aceste mizerabile proiecte. Cât despre Republicele Populare învecinate, ele veghează cu vigilență sporită la apărarea securității lor și a păcii, înfrățind veghea lor cu lupta masselor iugoslave împotriva tiranilor care conduc astăzi Iugoslavia.

Balcanii de azi, nu mai sunt Balcanii de altădată. Iar Coreea nu se află în Sud-Estul Europei.

FOILETON

„A fost odată un director..."

A fost odată ca niciodată. A fost odată un director de școală elementară. Și era acest director om tare temător și ploconitor și mieros, dorind el ca bine cu toți să se aibă și pe nimeni să nu supere, nici cât negru sub unghie. Plăcându-i ca foarte lumea să-l laude pre el și tuturor pe plac să le facă, au prieten, au dusman, foarte se îngrijea să nu sgârie pe nimeni nici cu fapta nici cu gândul. Iar atunci când n'avea încotro și trebuia să ia vreo hotărîre mai dârză, directorul acela totdeauna cu acte, cu iscăliturî și peceți căta să fie întărită oricare din faptele sale. Vorba lui obișnuită era: „Să nu zică nimeni, nimic", „să nu se supere cineva". In juru-i dorea liniște, calm, împăcare. Nu știu dacă era chiar director de școală, dar director al tuturor împăcărilor sigur că era.

El vroia, cu orice preț, ca la școala lui să fie totdeauna cea mai deplină liniște. Dacă, de pildă, la examenul de limba română, profesorul a notat un elev cu 4, iar asistentul cu 5, directorul acela de poveste i-a pus 6, deși elevul nu știa decât de 4.

— Uite, ca să n'avem vorbă. Dacă-l lași corigent, se pot isca cine știe ce discuții, neplăceri, catastrofe...

Dacă unui alt elev, la acelaș examen, profesorul îi punea 6, asistentul tot 6, directorul, mult temându-se să nu-si facă vreo supărare cu vreun părinte cârciobaș, intervenea:

— Uite, ca să n'avem vorbă, ca să n'avem vreo neplăcere, eu îi dau 9. Celui care-i dai mai mult decât merită nu se revoltă. Numai cel care se crede nedreptățit, sare în sus. Și mie nu-mi trebuesc necazuri, neplăceri, catastrofe...

Vezi, mai zicea, în sine, acel director: examenele sunt un lucru greu. Ușor pot zămisli cine știe ce boclucuri. Mai cu seamă că se dau și lucrări scrise. Scrisul bată-l pozna, rămâne. Il poate vedea oricine. Și dacă îi trece cuiva prin cap să reclame că n'a fost notat drept, ce te faci, directore?

...„N'at cântărit bine știința mea! Meritam 10 și mi-at dat 6".

Ei, cum răspunzi la asta?

S'a chinuit acel director o noapte întreagă și cu țâpuse și-a ținut pleoapele treze, ca să aibă mai mult timp de gândire. După ce atare meditație amarnic l-a istovit, directorul a aflat izbăvirea din situația grea și a împărtășit-o colegilor:

— Uite, tovarăși, pentru orice eventualitate, noi trebue să fim acoperiți în chestia examenelor. De aceea propun ca lucrările scrise să fie iscălite de profesorul care le-a corectat și notat, de asistent, de președintele sfatului popular din comună, că-i om cu autoritate, de o delegație de trei părinți și de... mine. Știți, să nu se nască vorbă. Să fim acoperiți, dacă vreun părinte ori vreun elev... Să nu ne vină vreo neplăcere, vreo placintă, vreo catastrofă...

Și pentru tihna sufletului său, directorul a pecetluit toate tezele cu o adevărată droaie de iscălituri și peceți.

Despre partea asta era tare liniștit, directorul acesta din poveste, care trăește totuși în satul Șard, regiunea Mureș.

Dar, în grija lui de „a se acoperi", nu și-a închipuit că va da cineva peste el. Păcat că până acum n'a dat peste el, așa cum se cuvenea, secția de învățământ a raionului respectiv.

RADU TUDOR

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26, Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA „Scrisul Liber", Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 6, Telefon: 4.92.96. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni, 130 lei; instituții anual, 500 lei.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL III Nr. 118 | 4 PAGINI 5 LEI | JOI 5 IULIE 1951

IN ACEST NUMAR:

- Pentru continua desăvârșire a cunoștințelor învățătorilor și profesorilor — de P. I. Simacov — (pag. II-a).
- Susținerea proiectelor de diplomă (pag. II-a).
- Rolul organizatoric al decanatului în activitatea didactico-metodologică a institutelor (pag. II-a).
- Sesiunea lărgită a Secțiunii a VI-a a Academiei R. P. R. (pag. III-a).
- Au folosit din plin știința sovietică. (pag. III-a).
- Principii și practici dăunătoare (pag. III-a).
- Examenul de stat la Institutul de Agronomie din București (pag. IV-a).
- Grija pentru odihna salariaților din învățământ (pag. IV-a).
- Pregătirea cursurilor I.C.D. de vară în regiunea Iași (pag. IV-a).
- Ne pregătim pentru noul an școlar (pag. IV-a).
- Note politice externe (pag. IV-a).

Pentru desvoltarea studiului limbii în școlile și universitățile noastre

— Cuvântul tovarășului N. Popescu-Doreanu, ministrul Învățământului Public, la Sesiunea lărgită a Secțiunii a VI-a a Academiei R. P. R. —

Raporatele care au fost prezentate în cadrul Sesiunii lărgite a Secțiunii a VI-a a Academiei R.P.R., ca și discuțiile care s'au purtat pe marginea acestor rapoarte, au dovedit deosebita importanță a problemelor limbii noastre.

Lucrările noastre au avut darul să intereseze nu numai grupul restrâns de specialiști — academicieni și profesori universitari — care se ocupă cu aceste probleme, dar și massa mare a învățătorilor, a profesorilor de limba română, de limba rusă, de limbile materne ale naționalităților conlocuitoare, de limbi străine. Participarea la discuții a unora dintre acești învățători și profesori a arătat interesul lor pentru problemele predării limbilor în școli ; a arătat, de asemeni, competența lor în aceste probleme.

Cred că participarea lor a dat lucrărilor noastre un caracter nou și că a întărit autoritatea acestor lucrări, atât prin spiritul critic și autocritic pe care vorbitorii l-au adus în discuții, ca și prin poziția justă ideologică pe care au ocupat-o.

Sesiunea aceasta interesează însă nu numai pe aceia despre care am pomenit : interesează întreg poporul nostru.

Partidul conduce pe oamenii muncii în lupta lor pentru făurirea unei vieți noi. Se deslănțuie larg inițiativa de jos. Apar metode noi de muncă, inovații, invenții, descoperiri ale științei, ale tehnicii. Munca de creație cuprinde massele.

Este firesc ca învățătura tovarășului Stalin despre limbă să deștepte interesul întregului nostru popor muncitor pentru gramatica, vocabularul și fondul principal de cuvinte al limbii noastre. Limba este mijloc de comunicare între oameni, instrument de luptă și desvoltare a societății, după cum ne învață tovarășul Stalin. De aceea, Partidul și Guvernul ne-au dat sarcina de a organiza studiul limbii noastre pe temeliile învățăturii tovarășului Stalin, pentru a valorifica tezaurul limbii naționale, făurite de popor și pentru a-i înarma în lupta pentru construirea socialismului.

Aproape toate rapoartele și multe dintre intervențiile tovarășilor înscriși la cuvânt s'au ocupat de problema predării limbii române în școli, ca și de problemele legate de predarea celorlalte limbi. S'a vorbit și despre îmbunătățirile introduse în ultimul timp în școli cu privire la predarea limbilor. Intr'adevăr, în școala noastră s'au realizat unele succese în predarea limbilor. Mai sunt însă, în privința aceasta, unele lipsuri serioase. Atât în rapoarte cât și în discuții s'au arătat o serie întreagă din aceste lipsuri și s'au făcut multe critici întemeiate. Ministerul își însușește în cea mai mare parte aceste critici.

Socotesc că noi toți, — atât Ministerul Învățământului Public, cât și învățătorii și profesorii din învățământul elementar, mediu și superior — trebue să înțelegem bine răspunderea pe care o avem: aceea de a preda elevilor și studenților limba română, limba rusă, limbile materne ale naționalităților conlocuitoare și limbile străine, așa cum ne învață tovarășul Stalin.

S'a vorbit aci despre limba rusă. Este fără nici un fel de îndoială că limba rusă nu poate fi considerată pentru noi, poporul român, ca o limbă străină. Limba poporului rus, poporul de frunte, care a construit socialismul și care construește comunismul, limba lui Lenin și Stalin, nu poate fi străină pentru poporul nostru.

Aceasta ne arată ce importanță deosebită trebue să dăm predării limbii ruse în școli.

S'au făcut aci propuneri, dintre care cele mai multe prețioase, de care Ministerul va ține seamă în organizarea muncii în această privință. Trebue dată o deosebit de mare atenție manualelor. Slabă critică au făcut până acum acestor manuale tovarășii noștri care au avut în mână aceste manuale, care au predat după ele elevilor. In vederea elaborării manualelor noi, va trebui organizată o discuție largă, pentru ca acele colective care vor lucra la întocmirea lor să cunoască ce anume lipsuri conțin manualele de azi și să le cunoască dela cei care le-au folosit.

Odată cu acestea, trebue să dăm toată importanța cuvenită și pregătirii cadrelor noastre care predau limba română, limba rusă și celelalte limbi. Este adevărat, noi avem o mare lipsă de profesori calificați pentru predarea limbilor în clasele V—VII ale învățământului elementar. S'a dovedit că formele de calificare folosite până acum de Minister nu sunt îndestulătoare. Noi am găsit forme noi de calificare pentru profesorii de matematică și fizică. Va trebui să găsim asemenea forme și pentru profesorii care predau limbile. Va trebui să găsim și forme de perfecționare a cadrelor noastre calificate, astfel încât să le facem capabile de a preda limbile în lumina învățăturii tovarășului Stalin.

Tot atât de importantă este însă și problema pregătirii cadrelor noi. Este necesar ca școlile noastre pedagogice care pregătesc învățătorii să-și îmbunătățească munca în ce privește predarea limbilor. Trebue să ne ocupăm însă și mai mult de felul cum sunt pregătite în învățământul superior viitoarele noastre cadre de profesori.

Am ascultat cu toții cele ce ne-a spus decanul Facultății de Filosofie din București, tovarășul Orzea, despre situația dela această facultate. Socotesc că cele spuse de tovarășul Orzea sunt în mare parte adevărate și că cer măsuri urgente. Dealtfel, chiar din cele ce au vorbit aci tovarășii profesori Alexandru Rosetti și Iorgu Iordan, reese că situația dela Facultatea de Filologie din București este îngrijorătoare, cu toate că la această facultate s'au realizat și lucruri pozitive.

Cred că atât tovarășul profesor Rosetti, cât și tovarășul profesor Iordan au dat explicații, dar n'au luat o poziție care să ajute la rezolvarea situației grele în care se găsește această facultate.

Cu planurile de învățământ pe care le avem pentru Facultatea de Filologie și mai ales cu programul și cursurile actuale nu putem pregăti nici profesori buni pentru învățământul mediu și nici cadrele de cercetători de care avem nevoe.

In statul nostru de democrație populară lecțiile și cursurile care se predau în toate școlile elementare, medii și superioare, nu pot fi întemeiate decât pe ideologia marxist-leninistă. Prin urmare, nici în facultățile noastre de filologie, nu este îngăduit să se facă abateri dela concepția marxist-leninistă, dela învățătura tovarășului Stalin. Deaceea socotim că situația actuală dela Facultatea de Filologie din București nu mai poate dura. Ministerul va lua măsuri pentru a organiza astfel munca facultăților de filologie, încât acestea să poată promova profesori pentru învățământul mediu și cercetători în domeniul lingvisticii.

S'a putut vedea și din rapoarte și din discuții că îmbunătățirea predării limbii române, a limbilor materne ale naționalităților conlocuitoare, a limbii ruse și a limbilor străine în școli și universități nu poate fi realizată fără contribuția de mare importanță, esențială, a Academiei Republicii Populare Române și pe de altă parte, a Uniunii Scriitorilor. Aceasta a reeșit clar încă din Sesiunea din Martie a Academiei R.P.R. când tovarășul Președinte al Academiei R.P.R. Traian Săvulescu, a subliniat însemnătatea lucrărilor tovarășului Stalin pentru știință ca și pentru învățământ.

Concepțiile nemarxiste ale unor lingviști au îngreunat desvoltarea lingvisticii în țara noastră, iar aceasta a înrăurit asupra școlii. Pe de altă parte, specialiștii nu și-au spus cuvântul asupra istoriei literaturii noastre iar scriitorii n'au dat atenția cuvenită rolului lor în elaborarea manualelor.

De aceea voiam să subliniez, alături de răspunderea Ministerului Învățământului Public, a învățătorilor și a profesorilor, răspunderea Academiei Republicii Populare Române, răspunderea Uniunii Scriitorilor, răspunderea lingviștilor, a criticilor literari, a scriitorilor. Este necesar ca fiecare dintre aceste Instituții și fiecare specialist să-și simtă răspunderea și să colaboreze strâns, punându-se capăt retragerii în turnul de fildeș, sub pretextul că Institutele de Lingvistică, de exemplu, nu se pot ocupa de problemele școlii.

Trebue să spun că n'am avut impresia că unii dintre specialiștii noștri în lingvistică au simțit răspunderea sarcinii care stă în fața noastră a tuturora. Am ascultat aci și pe tovarășul Iorgu Iordan, și pe tovarășul Rosetti, ambii profesori la Facultatea de Filologie din București, membri ai Academiei. Și unul și altul au declarat că își însușesc critica adusă lucrărilor lor mai vechi. Ne pot mișca pe noi cu un pas mai departe aceste declarații pe care le-au făcut tovarășii noștri? Se pot dobândi pe baza acestor declarații noi succese în studiul limbii noastre?

Cine vrea să cunoască problemele limbii noastre, și aceștia sunt tot mai mulți, găsește în circulație lucrările tovarășului Iordan și ale tovarășului Rosetti. Cui i-ar reveni rolul să lămurească pe cei care se interesează de problemele limbii asupra lucrărilor mai vechi ale tovarășilor Iordan și Rosetti, dacă nu lor înșiși? Dacă acești tovarăși văd într'adevăr altfel lucrurile acum decât în 1938 sau 1943, lor le revine sarcina să arate ce anume mai este sau nu mai este valabil în lucrările lor.

Tovarășul Rosetti a spus că este dornic de certitudine în locul nesiguranței de eri, iar lucrările tovarășului Stalin îi dau această certitudine. Ne-a asigurat aici că nu ezită în aceasta dar am impresia că are totuși unele ezitări, fiindcă de un an de zile n'a putut găsi timp să mediteze asupra lucrărilor sale mai vechi.

Dece unii tovarăși au ridicat aici problema lucrărilor mai vechi ale celor doi academicieni ? Ei au ridicat-o pentru a ajuta pe tovarășii noștri lingviști să vadă cum trebue să aplice în munca lor învățătura stalinistă despre limbă, pentru a-i ajuta să poată crea, să poată publica lucrări care să valorifice limba poporului nostru, care să îmbogățească tezaurul culturii noastre.

De asemenea lucrări avem nevoie dela lingviștii noștri.

Asemenea sarcini au ei din partea Partidului, din partea Guvernului :

Asemenea lucrări așteaptă poporul nostru dela ei.

Și atunci, mai putem vorbi despre sarcinile mărunte care ne împiedică să îmbunătățim tezaurul culturii noastre, să ridicăm lingvistica noastră la înălțimea la care merită și putem s'o ridicăm, pe baza lucrărilor tovarășului Stalin ?

Pentru desvoltarea studiului limbii noastre — poate că ar fi mai bine să spunem pentru începerea unui studiu temeinic al limbii noastre în lumina învățăturii tovarășului Stalin — este necesar ca specialiștii noștri să simtă întreaga răspundere care le revine și să pornească la lucru cu tot interesul, pentrucă niciodată limba noastră națională n'a avut un prilej mai bun de a fi studiată ca acela oferit de lucrările tovarășului Stalin.

Deabia acum limba română va putea avea o gramatică și un vocabular științific întocmite, o istorie legată de istoria poporului care a creat-o și care o vorbește.

Plecând dela lucrarea tovarășului Stalin cu privire la lingvistică, academicianul Vinogradov spune într'una din lucrările sale :

„Înțelegerea clară a legăturii dintre limbă și societate, reprezentarea marxistă despre uriașa putere organizatorică a limbii în istoria omenirii, delimitarea precisă a raportului între limbă și între toate laturile civilizației și ale vieții, duc spre o înțelegere cu totul nouă și mai largă a însemnătății limbii ca isvor istoric."

Cu drept cuvânt, se poate vorbi despre perspectivele luminoase ce se deschid lingvisticii, din „înțelegerea clară a legăturii dintre limbă și societate, din reprezentarea marxistă despre uriașa putere organizatorică a limbii în istoria omenirii", din valorificarea limbii noastre naționale, a frumoasei limbi a poporului nostru, acest instrument de luptă și de desvoltare a societății noastre.

Festivitatea încheierii anului școlar 1950 — 1951

Duminică după amiază a avut loc pe Stadionul Republicii o entuziastă manifestare, în cadrul căreia profesorii, elevii și părinții din Capitală au sărbătorit încheierea anului școlar.

Au fost de față tov. N. Popescu-Doreanu, ministrul Învățământului Public, Gh. Vidrașcu, președintele Comitetului pentru Cultură Fizică și Sport, Paul Cornea, secretar al C. C. al U. T. M. și alții.

După deschiderea serbării, a început defilarea. Prin fața tribunelor au defilat, îmbrăcați în uniformele școlilor lor, elevi reprezentanți ai tuturor școlilor elementare și medii din Capitală. Printre cei ce defilau se găseau și numeroși elevi fruntași în învățătură, reprezentanți ai școlilor din întreaga țară.

Subliniind grija deosebită a partidului pentru desvoltarea învățământului, tov. N. Popescu-Doreanu i-a felicitat pe elevi pentru succesele repurtate în învățătură spunând că ele sunt tot atâtea dovezi ale dragostei tineretului față de patrie, față de cauza păcii.

„Învățați și fiți veseli — a spus în încheiere tov. N. Popescu-Doreanu — asupra voastră veghiază cu grija sa părintească iubitul prieten al copiilor și tineretului din lumea întreagă, marele Stalin".

Ultimele cuvinte ale vorbitorului au stârnit un puternic entuziasm, elevii, profesorii și părinții ovaționând îndelung pentru I. V. Stalin, stegarul luptei pentru pace.

A vorbit apoi tov. Paul Cornea, secretar al C.C. al U.T.M. care a arătat că succesele repurtate în anul școlar ce s'a încheiat, trebue să fie puncte de plecare spre noi victorii în lupta pentru însușirea științei și culturii.

Intr'o atmosferă de puternic entuziasm, a urmat apoi solemnitatea decernării premiilor celor 34 de școli evidențiate din Capitală, precum și reprezentanților elevilor evidențiați din întreaga țară.

In numele elevilor a vorbit elevul evidențiat Gh. Marinescu, dela liceul de băeți Nr. 3 din Capitală.

In încheiere s'au desfășurat întrecerile sportive din cadrul finalelor Campionatelor Republicane ale școlilor medii. (Agerpres).

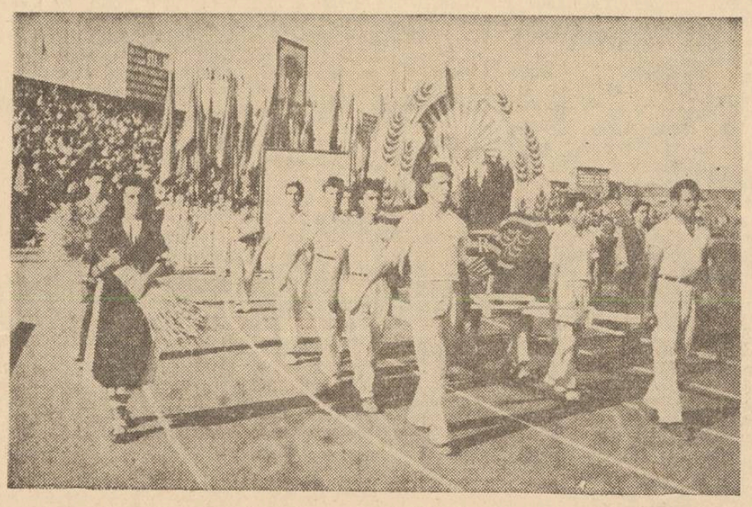

Pionierii culeg spicele pe câmpiile Banatului

„Copii, la strângeți-vă cu toții încoace ! Hai, vino și tu Ioana! Și tu Helmuț! Așa!... Ei, priviți în jurul vostru, până departe, în Apuseni. Ce minunăție de holde! Pe pământul colectivului oamenii seceră rod bogat cum nu s'a mai amintit pe locurile astea. Uitați-vă cum stau snopii în „cruci" mai înalte ca voi. Ia uitați-vă și la fermă. Foile tutunului s'apleacă de greutate. Hotarul Frumușenilor n'a mai pomenit de mult așa recoltă. Ei bine, copii, rodul ăsta bogat, grâul, porumbul, înseamnă bogăție : pâine pentru poporul nostru, fabrici, tractoare, școli... Fiecare snop, fiecare bob de grâu, trebue strâns cu grijă, fiindcă el este un avut. Părinții voștri seceră harnici „lanțurile" de grâu. Dar în urma lor rămân spice risipite pe pământ. Să le adunăm, de aceea ne-am strâns cu toții aici. Să strângem fiecare spic. Și munca noastră, adunată laolaltă cu a altor zeci de mii de pionieri, va da vagoane de grâu, contribuția pionierilor la lupta pentru o recoltă îmbelșugată !

Și acum, pe grupe, să pornim întrecerea ! Care grupă strânge cele mai multe spice ?"

După cuvântul învățătorului, copiii s'au împrăștiat pe câmp. Curând, de după „crucile" înalte cât omul, ararori se mai vedea fluturând câte o cravată roșie de pionier. Ochi ageri descopereau spicele risipite. In mâinile copiilor snopii creșteau mereu.

★

In zorii acelei zile, oamenii din Frumușeni, raionul Aradul Nou, regiunea Arad, au plecat cu toții pe ogoare. In urma lor liniștea n'a cuprins comuna. Pe ulițe, copiii se îndreptau spre parc. Uite, vine și fanfara ! De după colț, sunetele alămurilor vestesc zi de sărbătoare. Nu lipsește niciun muzicant. E doar fanfara lor, a pionierilor. Copiii salută cu bucurie. Se încinge o horă. Parcul răsună de voie bună. Au venit și directorii școlilor română și germană. Chiotele vesele nu mai contenesc. Insfârșit, se formează coloana. In frunte, fanfara, apoi doi câte doi, pionierii se înșiră în fața școlii. Pornim. Deasupra comunei răsună Imnul Tineretului. La sfatul popular funcționarii au ieșit afară. Muncă rodnică, copii ! Acum suntem pe ogoare. O clipă secerele de pe câmp se opresc și se înalță în semn de bun venit. Basmalele femeilor fluturâ în vânt. Duduitul tractoarelor nu izbutește să acopere notele puternice ale marșului.

„Pentru spice ați venit? Bună treabă ! Care or fi mai harnici azi, noi sau voi ?" râde mulțumit moș Nicolae.

Fanfara se oprește. Le vorbește copiilor, tovarășul Tuilea Alexandru, deputat în Sfatul Popular al comunei, directorul Școlii Elementare cu limba de predare română. In limba germană, vorbește tovarășul director Roth Matei.

★

Munca este în toi. Pe marginea „lanțului" grămezile de spice cresc văzând cu ochii. Nu se simte oboseală. Viorel, devenit sacagiu, potolește setea tuturor. „Cărula-i sete ? Ia apă rece !" O cană de apă și culesul continuă.

Intre timp stăm de vorbă cu directorii. Câte realizări minunate în Frumușeni și câtă luptă pentru ele ! Internat cu 70 de locuri, cantină, gospodărie anexă cu lanuri de grâu și grădină de zarzavat. Lângă școală, un muzeu. Câte nu s'au făcut pentru școala din Frumușeni cu ajutorul Partidului și al sfatului popular. Invățătorii sunt mulțumiți de munca lor. Mai sunt multe de realizat dar s'or face toate.

Acum, atenția tuturora se îndreaptă spre campania de strângere a recoltei. Invățătorii vor munci în cadrul căminului cultural. Aici ei vor ține conferințe și vor lămuri țărănimea muncitoare despre importanța strângerii la timp a recoltei și despre datoria patriotică a fiecăruia de a-și preda cotele. La arii ei vor organiza lecturi și vor lucra fotomontagii.

★

E aproape două. Trompeta sună adunarea. Grupele își strâng spicele și își leagă snopii. Mult s'a mai cules ! Gata copii ? Gata ! Fiecare poartă în spate spicele culese de el. Coloana se îndreaptă spre comună și intră cu alai pe poarta internatului. Cântarul îi așteaptă. Grupa întâia, condusă de Sleit Barbara, dela Școala Elementară cu limba de predare germană a cules cele mai multe spice : 21 de kg. Nici grupa a doua, a lui Klepp Barbara nu s'a lăsat mai prejos. Ea a strâns 18 kg. Grupa lui Țuțui Ecaterina, dela Școala Elementară cu limba de predare română, are numai 6 pionieri, dar a strâns și ea 12 kg.

„Imi iau angajamentul, spune Ecaterina, ca duminică, atunci când vom merge din nou pe câmp, eu cu grupa mea să strângem 20 de kg. de spice de grâu. Copiii aplaudă cu entuziasm. S'au cules 130 de kg.

Munca s'a terminat. Conducerea școlii a pregătit copiilor o surpriză : câte două gogoși calde pentru fiecare pionier.

In curtea internatului s'a făcut liniște. Copiii au plecat spre casă.

— Pe duminică, pionieri! Pornim din nou la câmp!

★

Privesc dela fereastra trenului minunatul peisaj al câmpiilor bănățene. E amurg. Razele roșietice ale soarelui se îmbină cu aurul holdelor. Tractoarele își continuă munca. „Crucile" sunt dese, una lângă alta. Lângă o prispă, câțiva copii ne flutură batista.

ANDREI VALENTIN

Învățătorii, profesorii și elevii din regiunea Bihor contribue la campania de strângere a recoltei

Ca pretutindeni pe întinsul țării noastre, și în regiunea Bihor lanurile sunt pline de rod îmbelșugat și munca secerișului este în toi. Din zorii zilei și până noaptea târziu, țăranii muncitori din gospodăriile agricole colective, din gospodăriile agricole de Stat și cei cu gospodării individuale muncesc fără odihnă pentru a aduna de pe câmp belșugul holdelor.

In acțiunea de strângere a recoltei, țăranii muncitori din satele bihorene au găsit un sprijin de preț în cadrele didactice, care au înțeles că trebue să aducă partea lor de contribuție la îndeplinirea cu cinste a chemării Partidului referitoare la strângerea recoltei.

CANTEC PENTRU CEL MAI HARNIC

In raionul Salonta, unde secerișul este aproape terminat, pionierii și elevii, îndrumați de învățători și profesori, merg pe lanuri în urma secerătorilor pentru a strânge spicele rămase, pentru ca, așa cum îi îndeamnă lozinca scrisă cu litere mari de-a-lungul ulițelor, „Niciun bob de grâu să nu se risipească". In urma acestei acțiuni s'au adunat la școli o mare cantitate de spice care vor fi predate ca o contribuție a pionierilor și elevilor la asigurarea pâinii oamenilor muncii din Patria noastră. In același timp, echipele artistice ale pionierilor și elevilor merg zilnic împreună cu învățătorii și profesorii pe câmp la ora prânzului și desfășoară scurte programe de cântece, poezii, jocuri, în timpul mesei, pentru grupele de săteni care muncesc la seceriș sau treerat. Fiecare cântec, fiecare poezie sau joc pionierii o închină unui tovarăș care s'a evidențiat în acea zi și al cărui nume îl anunță înainte.

„Cântec pentru tovarășul Toader Ion care a legat cei mai mulți snopi", anunță glasul subțire al unui pionier. Și tovarășul Toader Ion, e bucuros și parcă mai uită de oboseală. Cântecul pionierilor i-a sporit puterile, și el a pornit cu și mai mult elan la muncă.

Și așa grupele de elevi trec dela un lan la altul, cântă și spun poezii, pentru a face odihna prânzului mai plăcută și pentru a arăta marea lor prețuire pentru munca ce nu mai contenește.

Printre învățătorii care au pregătit echipele de elevi și care duc o muncă frumoasă, sprijinind cu însuflețire campania de strângere a recoltei în raionul Salonta, în frunte sunt tovarășii Tocuț Pavel și Vesa Ion dela Ghirișul Negru, tovarășul Pletosu Mihai dela Talpos, Pantea Florica dela Gepiu și Parghel C. dela Mersig.

★

La școala din Remetea nu există nicio preocupare pentru campania de recoltare.

Din colectivul școlii elementare cu limba de predare română din comuna Remetea, raionul Beiuș, trei tovarăși sunt plecați în concediu și au rămas să ducă munca de vară două învățătoare, tovarășele Irina Pielea și Elena Ardeleanu. Ele n'au întreprins nimic pentru a sprijini acțiunea de strângere a recoltei. Aceasta le face să fie în afara rândurilor celorlalți învățători din regiune.

In ziua când directorii de centru au fost chemați la secția de învățământ a raionului Beiuș, dela școala din Remetea nu s'a dus nimeni. Amândouă învățătoarele au fost „ocupate". Nici în zilele următoare ele nu s'au interesat nici măcar la telefon, de cele discutate în ședință. Din cauză că școala nu ține legătura cu secția de învățământ, ea nu știe nimic despre felul cum trebue să-și desfășoare întreaga activitate din timpul verii și mai ales cum trebue să muncească acum în timpul campaniei secerișului. Faptul că lucrurile se prezintă astfel se datorește atât lipsei de interes manifestată de cele două învățătoare, cât și secției de învățământ a raionului Beiuș, care nu a procedat cu grijă în acordarea concediilor, și nu s'a gândit să asigure școala cu elemente de nădejde în această perioadă. Șeful secției de învățământ Beiuș trebue să ia măsuri urgente pentru ca munca de vară să se desfășoare în condiții bune la toate școlile din raion, urmând exemplul tuturor școlilor din regiunea Bihor care au răspuns la chemarea Partidului și Guvernului și-și aduc din plin contribuția la campania de strângere a recoltei.

TOATE FORȚELE PENTRU PAINEA PACII

Sătenii din comuna Gepiu, raionul Salonta, sunt aproape gata cu secerișul și se pregătesc petru treeriș. Mereu în mijlocul lor, învățătorii, îndrumați de Partid, i-au mobilizat prin serbări la căminul cultural, prin numeroasele lozinci afișate pe drum, la locuri vizibile. Le-au ajutat apoi cu elevii de școală la strângerea spicelor. Acum. ei lucrează la pregătirea ariilor pentru treeriș. Directoarea școlii, tovarășa Florica Pantea, care este prezentă în școală tot timpul, a organizat în acest scop întreaga activitate a învățătorilor pe colective. Unii duc muncă de lămurire în sat, alții lucrează lozinci mobilizatoare legate de campania strângerii recoltei, câțiva tovarăși au și pregătit materialul pentru pavoazarea batozelor, pentru vitrina cu cărți care va fi afișată la arie. Tovarășii care au terminat de pregătit poarta decorativă dela intrare la arie se ocupă acum de gazeta de perete. Deși o parte din învățătorii din Gepiu sunt în concediu, ei vin zilnic la școală pentrucă nu pot să stea acasă nepăsători, când satul întreg muncește fără odihnă pentru strângerea la timp a recoltei, când toate forțele se unesc pentru a asigura pâinea oamenilor muncii, pâinea păcii. Ei au înțeles că sprijinirea acestei campanii este o datorie pe care trebue să și-o îndeplinească cu tot elanul și o îndeplinesc conștienți că prin munca lor întăresc forțele Patriei în lupta pentru pace.

EMILIA MANAC

Căminul sezonier din comuna Boroaia

Un cămin sezonier cu o rodnică activitate este căminul sezonier ce funcționează în comuna Boroaia, raionul Fălticeni, regiunea Suceava.

Anul acesta, căminul s'a deschis la 6 Iunie, cu 40 de copii, cu toate că a fost planificat numai cu 30 copii. Căminul prezintă un mare ajutor pentru mamele care sunt ocupate cu munca câmpului. Datorită lui copiii nu mai sunt lăsați singuri acasă ,ei vin aici unde au o bună îngrijire, întreținere și o educație aleasă.

Pentru buna lui funcționare, tovarășa conducătoare a fost sprijinită în munca sa de Sfatul Popular al comunei, de secția de învățământ a raionului Fălticeni, de căminul cultural, de U.F.D.R. și cadrele didactice.

Intr'o ședință cu directorii de școli ce s'a ținut la secția de învățământ a raionului Fălticeni, regiunea Suceava, acest cămin sezonier a fost citat ca exemplu pe raion pentru funcționarea lui în bune condițiuni.

ALEX. TARANIȚA

Elevii vin cu drag la căminul cultural

La căminul cultural din comuna Cîumați, raionul Vidra, odată cu încheierea anului școlar se adună zi de zi grupuri de elevi și tineri care vin să asculte emisiunile radiofonice, să citească reviste, să joace șah, domino, să împrumute sau să restitue cărți. In fiecare duminică dimineața acum, în vacanță, ca și în timpul anului, ei se adună la club pentru a participa la lectura colectivă, care îi atrage din ce în ce în număr tot mai mare. Aceste lecturi colective au contribuit nespus la trezirea interesului pentru citit. Elevii au fost învățați să păstreze cu atenție cărțile care sunt un bun al tuturor și să le înapoieze la timp, pentru a putea fi citite de cât mai mulți copii.

Discuțiile asupra conținutului cărților care au loc cu prilejul restituirii lor sunt menite să verifice dacă elevii au înțeles bine cele citite, dacă au tras concluzii juste. Totodată ele contribue la desvoltarea posibilității de a rezuma, de a face recenzii.

Deoarece majoritatea cărților din bibliotecă au fost citite până acum aproape de toți copiii, căminul cultural din Ciumați, în dorința de a nu slăbi dragostea de a citi a copiilor și a tineretului din comună, a împrumutat multe cărți dela biblioteca centrală a raionului Vidra care se află la o distanță de peste 24 km. Pentru ca totuși numeroasele cărți frumoase și interesante pe care le are căminul și sunt citite să nu rămână în rafturi fără folos, ele au fost date cu împrumut bibliotecilor căminelor culturale din satele Ciurari și Mironești, primindu-se în schimb de aici cărțile pe care biblioteca din Ciumați nu le avea.

In felul acesta, prin schimb și împrumut ,căminul cultural din Ciumați a rezolvat problema lipsei de cărți, iar prin vitrina cărții și muncă de popularizare din cadrul serilor culturale, a șezătorilor și a cercurilor de citit a menținut și desvoltat mai departe interesul pentru lectură a tineretului și sătenilor.

GLEB STATNIC

Expoziția școlilor din raionul Lugoj

Secția de învățământ și Secția de școli și pionieri U.T.M. raionul Lugoj au organizat o expoziție școlară, cu materiale trimise în acest scop de către școlile elementare din raionul Lugoj.

Expoziția cuprinde 130 planșe, desene executate în creion, tuș și culori, hărți geografice, planșe de științe naturale, caiete cu lucrări de casă, ierbare, albume diverse, precum și 201 obiecte de lucru manual : cioplituri în lemn, împletituri în pale și nuiele, mulaje în gips, cusături, etc. De asemeni unele școli, cum este cea din Sughiraș, prezintă interesant material didactic.

Privind această expoziție sub aspectul calitativ al materialului expus, se constată că școlile din comunele : Sughiraș, Buziaș, Pietroasa de Sus, Tipari au dovedit că înțeleg țelul instrucției și al educației legate de practică.

Dar față de numărul școlilor din acest raion, era de așteptat să se prezinte la expoziție material mai bogat, dela toate școlile, spre a se vedea și pe această cale munca elevilor și a cadrelor didactice.

Această expoziție modestă se bucură totuși de aprecierea numeroșilor vizitatori. Acest fapt trebue să fie un îndemn pentru noul an școlar, când încă dela început munca să fie astfel organizată încât la finele anului, expoziția să fie o adevărată sinteză documentară a activității întregului an.

Prof. EUGENIU DUBLEA

Internatul Școlii Elementare din Podoleni-Buhuși are o frumoasă grădină de zarzavaturi

Pentru asigurarea zarzavaturilor necesare internatului Școlii Elementare din Podoleni raionul Buhuși, sfatul popular local a dat școlii 2 ha. de teren pentru o grădină de zarzavat. Sfătuit și ajutat de secția de învățământ a raionului, directorul școlii a procurat semințele necesare încă din timpul iernii.

Cu ajutorul administratorului dela internatul școlii, al cadrelor didactice și al personalului de serviciu s'a reușit ca internatul școlii Podoleni să aibă cea mai frumoasă grădină de zarzavat din localitate.

Irigația grădinii este asigurată printr'o pompă lucrată de tovarășul director al școlii, ajutat de muncitorul Macovei Constantin din localitate.

Datorită acestei grădini se vor asigura legumele și zarzavatul necesar internatului școlii care în anul școlar 1951/952 va putea primi 60 elevi în loc de 30 câți a avut anul trecut.

Prof. GH. GRAMA
corespondent

=U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ=

Disciplina în școlile elementare din Uniunea Sovietică

Educarea omului sovietic, desvoltat multilateral și instruit, plin de voință și disciplinat, constitue o muncă îndelungată și minuțioasă. Această muncă începe din prima zi a venirii copilului la școală, din prima clasă a școlii elementare.

Elevii din clasa I-a nu au nicio deprindere de comportare în școală. Atrași de noutatea împrejurărilor în care se află, ei se supun cu încredere și cu plăcere învățătorului, îndeplinind toate cerințele acestuia. Învățătorul este pentru ei o persoană cu cea mai mare autoritate și deseori părinții aud dela copiii lor: „Maria Ivanova nu ne-a spus așa. Ea ne-a spus altfel. Și ea știe mai bine!".

Autoritatea învățătorului reprezintă o forță extrem de mare în munca instructiv-educativă. Această forță trebue să fie folosită cu pricepere. Învățătorul trebue să fie un exemplu pentru copii, care caută să-l imite în totul. Ei îl urmăresc cu atenție, observă tot ce face el și îl apreciază în felul lor: „Maria Ivanova are totdeauna un guleraș curat, pantofii îi sunt totdeauna curați și strălucitori. În fiecare buzunar are câte o batistă. Mamă, să-mi pui totdeauna o batistă în palton și una în buzunarul dela haină, căci nu este bine să alerg în clasă din bancă la cuer, după batistă".

Copiii iubesc pe învățătorii severi dar drepți, la care cuvintele nu se deosebesc de fapte.

Pentru a da copiilor cunoștințe adevărate, învățătorul trebue să cunoască el însuși multe. Ținând seama de acest lucru, eu studiez totdeauna, citesc multe cărți politice și literare, urmăresc literatura pentru copii și sunt gata să răspund la întrebările copiilor curioși și dornici de a cunoaște cât mai multe. Dorind să fiu un exemplu pentru elevii mei, acord totdeauna multă atenție îmbrăcămintii mele și felului de a mă purta cu copiii. Dacă la mine totul este în ordine, cerințele pe care le am față de elevi dobândesc o forță deosebită și copiii le îndeplinesc cu plăcere.

Lecția este forma de bază a organizării învățăturii. Pentru lecție, învățătorii trebue să se pregătească totdeauna bine. Atunci ea se va desfășura cu succes, în ordine și cu respectarea disciplinei. Deosebit de important este începutul lecției. Acest început stabilește „tonul" întregii lecții.

Eu intru în clasă numai când elevii sunt gata pentru lecție și mă întâmpină ridicându-se toți în picioare fără sgomot. Pe catedra mea totul este așezat în ordine Cărțile mele sunt totdeauna curate, creionele ascuțite, tocul cu penită bună. Numai astfel, pot cere acelaș lucru și dela elevi.

Deosebit de important este să se creeze dela început o dispoziție de lucru în rândurile copiilor, să li se mobilizeze atenția. Eu spun copiilor: „Stați drept. Verificați dacă ați pregătit totul pentru lecție. Arătați-mi tocurile". În clasa I-a sunt nevoită să trec pe la fiecare elev și să controlez dacă este gata pentru lecție, spre a evita pierderea de timp în desfășurarea lecției.

În munca clasei trebue să existe o armonie și un ritm susținut. Încă din clasa I-a eu cer copiilor să ia tocul în mână numai după ce le spun să deschidă caietul, să-l așeze corect, să ia tocul și să moaie penița în cerneală. Începând citirea, le spun: „Deschideți cartea la pagina...". Terminând citirea le spun: „Închideți cartea și puneți-o de o parte". Deprinzându-se cu o astfel de ordine, elevii nu vor mai învârti fără rost creioanele și tocurile în mână, nu vor mai răsfoi cărțile, etc. La lecție, urmăresc pe fiecare elev și nu-l las să-și îndrepte atenția în altă parte. Eu mențin atenția elevilor prin întrebări care îi fac să se gândească, prin teme individuale, prin folosirea materialului didactic (cercuri, figuri de socotit, tabele cu exercitii de analiză, etc.).

La mijlocul lecției, atât elevii din clasa I-a cât și cei din clasele mai mari încep să obosească. Atunci organizez câteva clipe de odihnă. Le propun să se ridice în picioare fără sgomot, apoi să se așeze la fel de liniștiți în bănci. Câteodată le spun ghicitori sau le cer să spună ei poezii. Această scurtă odihnă îmi dă posibilitatea să continui cu succes lecția.

La sfârșitul lecției eu amintesc copiilor ceeace trebue să pregătească pentru lecția următoare. Apoi le permit să se ridice să iasă liniștiți, fără a se înghesui, în coridor.

Disciplina la lecție este asigurată și de tactul pedagogic al învățătorului, de priceperea lui de a se stăpâni. Starea sufletească a învățătorului se transmite îndată elevilor, din clipa în care el intră în clasă. Comportarea lui liniștită și egală crează o atmosferă favorabilă pentru muncă. Dacă totuși unul dintre copii încalcă ordinea, eu îl opresc cu privirea sau îl chem pe nume. Câteodată mă apropii în tăcere de banca lui și închid cartea pe care o răsfoește când nu trebue. De cele mai deseori însă eu întrerup o clipă lecția și, stând la catedră, mă uit în tăcere la elev. Cel vinovat înțelege că el este cel care a împiedicat lecția, și ordinea din clasă se restabilește. Când lecția este interesantă și atenția elevilor este prinsă de munca dusă în clasă, încălcarea disciplinei este un fenomen rar.

O disciplină temeinică și conștientă este posibilă numai într'o clasă închegată și cu dragoste de muncă. Pentru crearea unui colectiv strâns și puternic de elevi, eu studiez în primul rând pe fiecare elev în parte, căutând să aflu înclinațiile și aptitudinile fiecăruia și să le desvolt într'o direcție justă. Studiind pe copii, găsesc pentru fiecare măsuri educative speciale care mă ajută să-i împrietenesc unul cu altul și să-i unesc în jurul unor interese comune. Eu depun toate eforturile pentru a face ca viața clasei să fie interesantă și atrăgătoare. Copiii încep să înțeleagă că fiecare dintre ei este o parte dintr'un colectiv, că toate deprinderile și obiceiurile de acasă trebue subordonate voinței colectivului.

O mare influență asupra copiilor are organizația pionierească. Fiecare pionier răspunde în fața întregii organizații pionierești pentru învățătura și comportarea sa.

Explicând zilnic elevilor regulile de comportare, eu îi învăț cu ordinea și politeța. Pentru aceasta folosesc de asemenea exemplul personal, căutând să mă port cât mai corect și politicos cu ei. De asemenea, literatura noastră și viața noastră înconjurătoare îmi dau multe exemple de atitudine atentă și plină de grijă față de cei mici, față de bătrâni, față de tovarăși. Eu le folosesc totdeauna la explicarea „Regulilor pentru elevi".

Munca de educare a colectivului este continuată și în timpul din afara lecțiilor. Pentru lectura extrașcolară eu aleg cărți care mă ajută în educarea anumitor trăsături de caracter și deprinderi ale copiilor. După fiecare lectură trag totdeauna concluzii în legătură cu ceeace am învățat din cartea respectivă în privința comportării. Munca în cercuri, vizitele și excursiile în colectiv apropie atât pe copii între ei cât și de învățător, contribuind la formarea deprinderilor lor de viață în colectiv.

Greșelile săvârșite de copii sunt variate, după cum și copiii care le fac sunt diferiți. În fiecare caz în parte faptul trebue apreciat în mod diferit, aplicându-se tot în mod diferit măsuri de îndreptare. Insă în toate cazurile eu lămuresc în primul rând cu elevul însemnătatea faptei lui și apreciez comportarea lui din punct de vedere al răului produs întregii clase. De obicei aceasta se face în cadrul unei discuții individuale. Intreb pe cel vinovat cum își petrece timpul liber, ce preocupări are, ce citește. Cu căldură și dragoste îi povestesc despre puternica noastră Patrie Sovietică, despre elanul construcțiilor, dându-i exemple de organizare și disciplină în munca colectivelor de muncitori din uzine. Aflând înclinațiile lui, îi descriu viitorul pe care îl va avea dacă va învăța și se va purta bine. Toată discuția duce pe nesimțite pe copilul vinovat spre înțelegerea faptei sale. Copilului i se face rușine. Ne despărțim prieteni și știu că deacum înainte el va fi mai atent față de purtarea sa. Sunt însă cazuri când discuția este mai scurtă și cuvintele mele aspre provoacă un puternic sentiment de rușine la elev. O sancțiune serioasă pentru fiecare dintre elevii mei este lipsirea lor de dreptul de a participa la munca colectivă a clasei, deoarece copiii prețuesc foarte mult acest drept.

Folosind măsurile de încurajare, este foarte important să nu lăudăm prea mult și nici să nu subapreciem meritele unui elev. Măsurile de încurajare sunt foarte variate, începând cu cuvintele „bine" și „așa trebue să faci" și terminând cu evidențierea în fața clasei, anunțarea părinților asupra succeselor copilului, etc.

Atitudinea plină de dragoste și de răbdare a învățătorului față de copii, cunoașterea particularităților caracterului lor, respectarea demnității elevilor — iată baza pe care se construește disciplina clasei, disciplina școlii.

R. S. STUDNIȚKAIA
învățătoare la Școala Nr. 1
din raionul Lenin Moscova

Susținerea proiectelor de diplomă

In viața institutelor de învățământ superior susținerea proectelor de diplomă constitue un eveniment însemnat. In zilele în care se țin ședințele comisiilor examenului de stat, atenția generală este îndreptată asupra muncii acestora. Studenții care trebue să-și susțină diplomele discută cu emoție fiecare diplomă susținută, calitatea muncii de îndeplinire a temelor, întrebările puse de comisie și răspunsurile date. Ceilalți studenți manifestă și ei un mare interes față de această problemă. Asistarea la ședințele publice ale comisiilor de examinare este o bună școală pentru toți studenții. Profesorii, urmărind pe studenții lor care își susțin diplomele, simt aceeași emoție ca și aceștia.

In Decembrie 1950, la Institutul de O.țel „Stalin" din Moscova, a avut loc absolvirea celei de a 20-a serii de ingineri metalurgiști și tehnologi. 206 studenți au trecut prin fața comisiilor examinatoare de stat ale Facultăților Metalurgică și Tehnologică. In afară de cei 25 de membri ai comisiilor și câteva zeci de conducători ai muncii de pregătirea proectelor, analizarea celor 206 proecte de diplomă a fost făcută cu participarea multor reprezentanți ai industriei, în calitate de recenzenți.

Părerea comisiilor de examinare și a recenzenților a corespuns situației reale a muncii: rezultatele au fost minunate. 93 la sută din lucrări au fost notate cu „excepțional" și „bine". S'au remarcat multe lucrări ce reprezintă un însemnat folos practic. In toate proectele sunt tratate probleme de tehnologie, utilaj, economie, securitatea muncii. In notele explicative se arată însemnătatea economică națională a problemei respective și se rezervă locul meritat al prioritații oamenilor de știință ai Patriei.

Care sunt cauzele care au determinat nivelul înalt al proectelor? Rolul principal în îmbunătățirea proectelor de diplomă ale studenților a fost cel al justei alegeri a temelor de diplomă, interesul viu al studenților pentru îndeplinirea lor, atitudinea serioasă față de practica premergătoare diplomei, îndrumarea zilnică a muncii studenților și controlul cu privire la respectarea termenelor în diferite etape.

Alegerea temei are o deosebită însemnătate pentru succesul proectului. Tema trebue să fie destul de grea și în același timp accesibilă studentului; de asemenea efectuarea ei trebue să se poată face în termenul fixat. Rezolvarea problemei puse în fața studentului trebue să trezească interesul acestuia și să-i deschidă în față posibilități de creație independentă. Aceasta este cea mai importantă condiție a succesului. Cu cât înflăcărare lucrează studenții la un proect, dacă pot aduce în el ceva propriu și nou!

O practică bine organizată înaintea muncii de elaborare a proectului contribue serios la obținerea unor bune rezultate. In cadrul acestei practici studentul se pregătește pentru proect, acumulează idei, stabilește căile de rezolvare a problemelor, schițează conturele viitorului proect. Dacă munca este bine organizată și studentul lucrează cu tragere de inimă, el începe încă din acest timp să lucreze, în esență, la proectul său.

Imbunătățirea pregătirii studenților pentru proectele de diplomă se poate realiza și cu ajutorul unor conferințe cu privire la metodica elaborării proectelor, la alegerea utilajului, la alcătuirea unor rezumate sau treceri în revistă a materialului documentar în legătură cu problemele esențiale, etc.

Este bine ca la ședințele comisiilor examinatoare să se dea posibilitatea pentru a se putea ajuta un număr cât mai mare de studenți. Deasemenea, se pot face ședințe în întreprinderi, îndeosebi în cazurile când proectele sunt consacrate problemelor legate de diferite ateliere.

Referatele făcute de recenzenți (reprezentanți ai întreprinderilor) oferă un bogat material pentru institute. In aceste referate se găsesc multe observații prețioase și multe informații însemnate. Luate în întregul lor, referatele constitue o reflectare concentrată a experienței practice acumulate de cadrele de conducere ale industriei.

Pentru ca munca institutelor să se desvolte și să se îmbunătățească tot mai mult este necesar ca referatele făcute de reprezentanții industriei să fie discutate în amănunțime la ședințele catedrelor și să fie luate în considerare în activitatea acestora.

Pentru continua desăvârșire a cunoștințelor învățătorilor și profesorilor

La fel ca și anii trecuți, perioada de vară din cursul anului acesta trebue să fie folosită de învățători nu numai pentru odihnă ci și pentru munca de desăvârșire a cunoștințelor lor.

Principalele forme de ridicare a nivelului ideologic-teoretic și al calificării pedagogice a cadrelor didactice rămân studiul individual planificat, activitatea în cadrul învățământului de partid, cursurile de vară și participarea la munca metodologică organizată de școli, de cercurile metodologice interșcolare și de cabinetele pedagogice.

Cea mai însemnată sarcină care stă în fața cadrelor didactice indiferent de forma în care se realizează ridicarea calificării lor, este de a studia, în amănuntime, genialele lucrări ale tovarășului Stalin cu privire la lingvistică. Aceste lucrări reprezintă o nouă contribuție la teoria marxist-leninistă și au un rol conducător pentru toate domeniile științei, îmbogățind metodologia marxistă cu noi principii și descoperiri de importanță excepțională.

Asigurarea unei baze cu adevărat științifice a predării în școală este posibilă numai dacă se însușește adânc și temeinic întreaga bogăție științifică pe care o conțin lucrările tovarășului Stalin. Fiecare învățător care caută întradevăr să ridice calitatea muncii instructiv-educative cu copiii și propria sa creștere ideologico-teoretică, trebue să aibă în vedere tot timpul această condiție.

In ultimul timp au fost publicate mai multe lucrări scrise de oameni de știință sovietici, în care se studiază diferite probleme științifice în lumina lucrărilor tovarășului Stalin. Invățătorii trebue să cerceteze cu atenție aceste lucrări.

Vorbind despre conținutul studiului la cursurile de vară, este necesar în primul rând să observăm că sarcina lor principală este de a transmite cadrelor didactice cele mai noi realizări în domeniul științei, de a adânci cunoștințele în domeniul metodicilor și, pe baza schimbului de experiență în munca instructiv-educativă, de a populariza experiența pozitivă. Studiul în cadrul acestor grupe trebue să contribue la ridicarea nivelului ideologico-teoretic al cadrelor didactice și la adâncirea cunoștințelor lor în domeniul disciplinelor pe care le predau.

Studiul în cadrul cursurilor de vară se face într'un timp relativ scurt și de aceea nu se poate presupune că aceste cursuri vor înarma cadrele didactice cu toate cunoștințele și deprinderile necesare. Dobândind aici o anumită sumă de cunoștințe noi, cadrele didactice trebue să aibă în vedere că succesul lor în munca pedagogică depinde de studiul individual ce trebue să urmeze după cursuri. Cursurile de vară trebue să fie numai un impuls care mobilizează pe învățători pentru continua desăvârșire și complectare sistematică a cunoștințelor lor. Considerând cursurile de vară ca o etapă de încheiere a studiului individual dinainte, cadrele didactice trebue să vadă în ele, în același timp, începutul unei noi etape de studiu individual aprofundat.

Cadrele didactice se află în rândurile frontului ideologic. Ele educă concepția marxist-leninistă a tineretului, pregătesc pe copii pentru o cauză măreață — construirea societății comuniste. De nivelul ideologico-teoretic al lor și de pregătirea lor pedagogică, de desvoltarea lor culturală generală depinde succesul muncii instructiv-educative. Numai sprijinindu-se pe bazele teoretice și metodologice ale marxism-leninismului, cadrele didactice vor putea rezolva problemele complexe ale instrucției și educației. Principiile marxism-leninismului trebue să intre organic în conștiința și în munca practică a cadrelor didactice, trebue să fie baza desvoltării lor ideologice și a muncii lor pedagogice creatoare. Cadrele didactice trebue să studieze în amănuntime problemele filosofiei marxist-leniniste, Istoria Partidului Bolșevic, biografiile conducătorilor Patriei Socialismului. Ele trebue să fie tot timpul în curent cu realizările științei sovietice. Numai în aceste condiții cadrele didactice se vor putea considera adevărați educatori ai tineretului sovietic. Intelegând acest adevăr, cadrele didactice vor tinde necontenit către ridicarea perseverentă a calificării lor pedagogice. Un învățător sau un profesor care consideră că el știe totul, că nu are nevoie să mai studieze, este un om care a pornit pe un drum greșit, căci profesiunea lui îl obligă să-și desăvârșească tot timpul cunoștințele.

Fiecare învățător și profesor care simte uriașa încredere ce i se acordă, dându-i-se în același timp o atât de mare răspundere, este obligat să se ocupe necontenit de studiul individual, să-și completeze și să-și improspăteze neostenit cunoștințele.

Uniunea Sovietică merge cu repeziciune înainte, desvoltându-și știința și cultura. Pe măsura desvoltării orânduirii sovietice sociale și de stat, pe măsura apropierii de comunism, viața pune în fața fiecăruia sarcini tot mai mari. Una din cele mai însemnate condiții ale mersului înainte este tocmai munca dârză de adâncire și lărgire a cunoștințelor.

P. I. SIMACOV

Din experiența muncii cu copiii din grădinițe

Grădinița noastră de copii se găsește în centrul Moscovei și este înconjurată de clădiri cu multe etaje. In jurul grădiniței noastre este o uriașă mișcare. Sgomotul automobilelor, autobuzelor și troleibuzelor pătrund pe toate ferestrele grădiniței noastre.

In aceste condiții, natura nu apare destul de limpede și viu în fața copiilor. Deaceea, noi considerăm deosebit de necesar să desvoltăm interesul și dragostea lor față de natură. Interesul copiilor față de natură și cunoștințele elementare despre natură, precum și desvoltarea fiecărui copil în această direcție au constituit o preocupare în cadrul întregului proces educativ din grădiniță, precum și în cadrul unor activități speciale.

Observarea sistematică a copiilor, întrebările și nedumeririle pe care și le arătau câteodată în legătură cu diferite fenomene, răspunsurile pe care ni le dădeau la întrebările puse de noi, toate acestea ne-au ajutat nu numai să constatăm nivelul de desvoltare al copiilor, ci și să obișnuim copiii cu natura.

Primii pași au fost făcuți în scopul de a trezi interesul și atenția copiilor față de animalele și plantele înconjurătoare. „Din varietatea naturii înconjurătoare educatoarea alege ceeace este mai viu și mai accesibil pentru copii, lărgind treptat reprezentările lui" — se spune în „Indrumătorul educatoarei". Copiii sunt atrași în deosebi de ceeace este viu, mișcător, în primul rând de animale. Tocmai cu animalele mi-am început munca sistematică de educare a interesului față de natură și de formare a cunoștințelor elementare în această privință. In primul rând am familiarizat pe copii cu „pensionarii" colțului naturii, care formau o parte integrantă din grădinița noastră de copii și cu care copiii se familiarizau treptat: cu peștișorii, păsările, ariciul, pe care copiii îl pot observa timp îndelungat, precum și cu plantele de cameră, cultivate și îngrijite de copii.

In acelaș timp am obișnuit pe copii cu natura și în afara grădiniței. Cu lumea animală și vegetală, cu natura inertă, cu schimbările sezoniere, toate în ordinea și în măsura prevăzută de „Indrumător". De exemplu, în timpul verii, copiii au prins pe prundul apei câțiva pești. Am adunat pe toți copiii pentru a observa peștii și pentru a-i compara cu cei pe care îi aveam în acvariu. Copiii au aflat denumirea noilor pești și au observat că aceștia, deși sunt mai mici, înnoată chiar mai repede decât alții. Odată, copiii au văzut câțiva peștișori înnotând în apa limpede a râului. Le-am atras atenția că pe fundul râului este nisip curat și se pot vedea plante verzi de apă. Când ne-am înapoiat în grădiniță le-am arătat că și în acvariul nostru totul este aranjat ca și în râu. Le-am spus că trebue să aibă grijă ca în acvariu să fie totdeauna apă curată și destulă verdeață. La sfârșitul verii, acvariul nostru s'a îmbogățit cu tot felul de plante de apă, cu pietricele frumoase și cu scoici.

Scopul pe care ni l-am propus a fost atins: am educat grija copiilor față de pești și i-am învățat cum să-i îngrijească.

Obișnuirea copiilor cu animalele nu s'a oprit bineînțeles, la pești. Copiii iubesc animalele domestice. Câțiva dintre ei însă se cam tem de ele. Pentru a-i învăța să aibă grijă de ele, pentru a-i ajuta să nu le mai fie frică de acestea din timp în timp am arătat copiilor diferiți câței, pisoi, etc., pe care îi hrăneau chiar ei, îi cercetau cu atenție, îi comparau cu animalele mari. Copiii au învățat să numească corect animalele tinere (la început pentru ei toate animalele mici erau „pisoi"), s'au familiarizat cu apucăturile lor și au văzut cum se joacă și cum mănâncă ele.

Observațiile în legătură cu animalele domestice și hrănirea acestora au ajutat la lărgirea orizontului copiilor. La sfârșitul verii toți copiii noștri învățaseră să privească atent lumea înconjurătoare și arătau interes față de natură. In afară de faptul că își îmbogățeau cunoștințele elementare asupra naturii, deseori făceau generalizări și trăgeau concluzii originale. De exemplu, după ce ne-am înapoiat din tabăra de vară, un copil a prins în curte o gărgăriță, pe care a început s'o cerceteze. Când gărgărița a șburat, copilul s'a apropiat de mine zâmbind și mi-a spus: „Ce frumos a șburat gărgărița!". O fetiță care stătea lângă mine a declarat: „A șburat? Se întâmplă. Câteodată șboară, câteodată se târăște". Treptat, copiii s'au învățat să înțeleagă sensul celor văzute, să-și lege observațiile de ceeace cunoșteau dinainte, să tragă concluzii. Bineînțeles că, deseori, ei făceau deducții greșite. Dar tocmai încercarea de a lega observațiile de cunoștințele vechi demonstra creșterea intelectuală a copiilor.

Natura inertă și fenomenele naturale stârnesc interesul copiilor și le oferă multe posibilități pentru educarea dragostei lor față de natură, pentru lărgirea orizontului și pentru desvoltarea spiritului de observație și a gândirii lor.

Analizând munca din grădiniță, putem remarca faptul că obișnuirea copiilor cu fenomenele și lucrurile din natură le procură multe bucurii, că pe această cale ei dobândesc cunoștințe, abilități și deprinderi folositoare. Ei învață să privească cu atenție natura înconjurătoare și-și desvoltă spiritul de observație.

D. P. ȚIONSKAIA
educatoare la grădinița de copii
a raionului Sovietsk din Moscova

Muncitorii-studenți dela uzina „Linotip" din Leningrad

Frezorul stahanovist Leonid Desiatscov din secția de instrumente a uzinei „Linotip" citește o carte în limba latină. „Comentarii asupra războiului din Gallia" de Iuliu Cezar. Fiind student al Facultății Juridice a Universității „A. A. Jdanov" din Leningrad frezorul se pregătește pentru examenele anului II.

Fierarul-modelist Dimitrii Timofeievici Sanghicev este un vizitator frecvent al bibliotecii publice „Saltâcov Scedrin", unde studiază temeinic operele lui Marx, Engels, Lenin și Stalin.

Dar poate că învățătura împiedică producția, sau stânjenește activitatea socială? Dimpotrivă, Leonid Desiatscov, îndeplinind sarcinile pline de răspundere ale unui responsabil de grupă de partid, îndeplinește totodată cel puțin două norme într'un schimb. Dimitrii Timofeievici Sanghicev îndeplinește câte 2—2,5 norme. Intr'un singur an el a ținut, în ateliere și la punctele de agitație, 16 rapoarte cu subiecte social-politice.

Incă în urmă cu 5 ani pe lângă uzină a început să funcționeze o școală de zece ani, care în prezent este frecventată de aproape 100 de oameni. Un număr de 70 de fete și băieți învață în alte școli, apropiate de casă. Pe lângă uzină mai funcționează o secție a școlii tehnice de învățământ prin corespondență, iar anul acesta s'au deschis cursuri care pregătesc muncitorii prin corespondență pentru admitere la Institutul prin corespondență pentru construcția de mașini. La uzina „Linotip" lucrează 100 de studenți ai școlilor superioare și ai Institutelor tehnice.

După terminarea zilei de lucru tineretul ia cartea în mână. In aceste frumoase zile de primăvară în parcul uzinei se încing discuții animate atât asupra noii metode de șlefuire, cât și asupra problemelor de lingvistică și de matematică superioară.

Ar mai putea fi menționate și alte numeroase exemple de muncitori, care fiind fruntași în producție, sunt totodată fruntași la învățătură în școlile superioare sovietice. Toate acestea oglindesc marea grijă stalinistă cu care este înconjurat gloriosul tineret sovietic.

B. MARTINOV

Rolul organizatoric al decanatului în activitatea didactico-metodologică a institutelor

Organizarea procesului didactic în institute, după cum se știe, se înfăptuește de către direcția de studii, catedrele și decanatele facultăților.

Activitatea didactică a catedrei constă în organizarea tuturor aspectelor activității didactice, în îndrumarea muncii individuale a studenților și în controlarea rezultatelor lor. Efectuând munca didactică, catedra acumulează materialul necesar pentru prelucrarea aprofundată a metodicei de predare a diferitelor obiecte de studiu și o perfecționează neîntrerupt.

Direcția de studii are misiunea de a îndruma activitatea catedrelor și de a studia inițiativele lor. Rezervându-le dreptul de a-și păstra o anumită individualitate în muncă, direcțiunea este obligată să generalizeze în mod permanent experiența lor, să elaboreze o linie de bază în ce privește desvoltarea institutului în întregime și a fiecărei facultăți în parte, să asigure îndeplinirea programului de lucrări stabilit pe calea controlului asupra activității facultăților și a catedrelor.

Rolul decanatelor în activitatea didactico-metodologică a institutelor este, de asemenea, deosebit de important. Cunoașterea conținutului de bază al muncii lor are o vădită însemnătate.

Atribuțiile decanatelor în institutele mari sau mici variază după numărul studenților. In institutele cu studenți mai puțini, decanatele pot servi drept verigi didactico-organizatorice ajutătoare, deoarece direcțiunea de studii a institutelor este în stare să controleze singură activitatea și desvoltarea catedrelor în aceste institute. In institutele mari (care au un număr mare de studenți — 3.000 și chiar mai puțin), direcția de studii (cu orice efectiv de colaboratori ai aparatului administrativ), nu poate să supravegheze linia de activitate a muncii tuturor catedrelor și e nevoită să încredințeze decanatelor o mare parte din funcțiunile sale.

Vom apela la experiența Institutului Energetic din Moscova. El dispune de 60 catedre, aproximativ — 800 de profesori și conferențiari, — 15 cabinete și 45 de laboratoare active. Ceeace este caracteristic aici nu este numai numărul ci și varietatea specialităților existente.

Experiența a arătat că direcția de studii, cu întregul ei aparat de conducere didactică și științifică, nu e în stare să realizeze singură îndrumarea zilnică a catedrelor și a institutiilor didactico-ajutătoare. Această muncă se realizează în mare parte de către decanatele facultăților. Așa se explică faptul că în institutele mari li se acordă decanatelor multă independență și li se încredințează o mare responsabilitate pentru activitatea catedrelor de specialitate și a facultăților.

Cele mai însemnate funcții ale decanatelor constau pe de o parte, în organizarea procesului didactic și în îndrumarea activității didactice și politico-educative a studenților, pe de altă parte, în îndrumarea întregii activități didactice, metodologice și de cercetări științifice a catedrelor de specialitate.

Cele mai importante probleme, din punct de vedere al organizării procesului didactic, sunt planurile didactice bine chibzuite, întocmirea rațională a orariului, selecționarea serioasă a cadrelor didactice și graficele reprezentând activitatea didactică a studenților. Insă, numai cu aceste elemente nu se asigură reușita activității facultății. E nevoie de o îndrumare permanentă și de un control susținut al decanatului asupra calității predării și respectării numărului de lucrări și termenelor fixate de către fiecare catedră, fiecare conferențiar, fiecare grupă de studenți și chiar de către fiecare student în parte.

Volumul acestei activități este atât de mare, încât s'au creat păreri greșite, asupra locului ce trebue să-l ocupe decanatul în structura organizatorică a institutului. Desigur, că nu trebuesc neglijate problemele de disciplină, cele de evidență și lucrările de secretariat. Insă menirea principală a decanului și a decanatului este organizarea și îndrumarea activității didactico-metodologice științifice, ideologice și educative a facultății.

Indeplinirea acestor probleme este peste puterile aparatului puțin numeros al decanatului, iar el nici nu e obligat să facă toată munca. El poate și trebue să o îndeplinească cu ajutorul sovietului facultății, al organizațiilor obștești și al catedrelor.

Activitatea muncii metodologice a institutelor superioare influențează în mare măsură conținutul muncii sovietelor facultăților. Dacă înainte, sovietele din institutele noastre acordau atenția principală problemelor cu privire la calificare, în anul expirat, baza lucrărilor lor au constituit o problemă cu caracter didactico metodologic.

Experiența activității Institutului Energetic din Moscova din ultimii ani arată că atunci când organizarea muncii decanatelor este justă, ele devin centre organizatorice de bază a întregii munci didactico-metodologice a Institutului.

In decursul ultimilor doi ani, catedrele Institutului Energetic din Moscova au acordat o deosebită atenție rezolvării problemelor didactice-metodologice, ceeace după cum se vede acum, a contribuit la îmbunătățirea procesului didactic, la ridicarea nivelului ideologic și științific al predării (acest lucru a fost remarcat în hotărârea luată la plenara sovietului științifico-metodologic de pe lângă Ministerul Instrucțiunii Publice).

Dela 1 Septembrie 1947 s'au introdus de către Institut planuri didactice mai puțin încărcate cu lucrări obligatorii pentru studenți, planuri cu un conținut ales în ce privește obiectele de predare, s'a dublat materialul instructiv, s'a luat o serie de măsuri pentru verificarea repartizării și utilizării timpului de către studenți și s'au pus bazele elaborării metodicilor de predare a disciplinelor general științifice și general tehnice.

Problemele enumerate au format conținutul principal al activității decanatelor, luându-se bineînțeles, în considerație particularitățile lor specifice.

Practica muncii arată că, cu toate că există deosebire în structura facultăților și o variație a specialităților, toate decanatele au aplicat, în majoritatea cazurilor, aceeaș metodă de lucru. Generalitatea metodelor de lucru și rapiditatea schimbului de experiență reprezintă caracteristicul activității decanatelor și decanilor în Institutul nostru.

Un rol însemnat joacă în această privință sovietele decanilor, care se întrunesc regulat de două ori pe lună și care se preocupă nu atât de rezolvarea problemelor organizatorice, cât de generalizarea experienței muncii didactico-metodologice a Institutului. La aceste soviete se invită cei mai calificați și experimentați profesori și organizatori ai procesului didactic.

După cum s'a arătat mai sus, una din principalele probleme este întocmirea planurilor și programelor didactice și coordonarea volumului și conținutului între anumitele discipline.

Reducerea numărului de lecții și repartizarea între catedre a timpului rezervat pentru lucrările individuale ale studenților, a necesitat revizuirea programelor, stabilirea pentru ele a unei metodice comune, stabilirea paralelismului în conținutul lor și conținutul materialului secundar. Rolul hotărîtor în marea și migăloasa activitate în comun a multor catedre, pentru rezolvarea problemelor ce atingeau interesele câtorva catedre, aparține decanilor.

De exemplu în procesul acestei activități, au fost examinate de către decanul Facultății de Electromecanică, două cicluri de discipline: primul (electromecanica) — matematica, fizica, bazele electrotehnicii, mașinile electrotehnice și al doilea ciclu (mecanica) — mecanica, rezistența materialelor, teoria mașinilor și a mecanismelor, detaliile mașinilor. Programele și metodele de predare ale disciplinelor mai sus menționate, au fost modificate considerabil, obținându-se coordonarea necesară în predarea lor.

In fața decanatului Facultății de Hidroenergetică, pe lângă problema principală de a coordona programele cursurilor, stătea o alta, nu mai puțin dificilă și anume — de a determina precis conținutul cursurilor ținute pentru prima dată, nu numai pentru specialitatea hidroenergetică, dar și în general pentru alte specialități. Astfel, sub îndrumarea decanului, au fost întocmite programele de structură pentru 14 discipline, compuse din următoarele elemente de bază: structura cursului în întregime și legătura reciprocă cu alte științe, clasificarea disciplinei date și conținutul cursului.

Programele au fost coordonate pe cicluri. Intuitivitatea materialului (ele au fost prezentate sub formă de placarde) a permis ca această muncă să fie efectuată în mod operativ și activ, să dea rezultate bune. Lucrări analoage s'au făcut și se fac, de asemeni și de alți decani. Dacă întocmirea planurilor didactice poate fi considerată ca terminată, lucrările cu privire la coordonarea programelor sunt departe de a fi definitivate. Aceste lucrări capătă o deosebită însemnătate în legătură cu necesitatea de a întocmi manuale pentru disciplinele principale.

Una din cele mai importante probleme ale Institutului a fost problema de organizare a lucrărilor individuale ale studenților. Volumul lucrărilor individuale ale studenților se determină prin planul didactic, unde paralel cu numărul orelor rezervate pentru fiecare obiect de studiu, se indică și numărul orelor în limita cărora catedra trebue să planifice lucrările individuale ce se dau studenților acasă. Acest lucru se realizează cu ajutorul unui grafic semestrial pentru lucrările individuale, care se întocmește de decan, pe baza planurilor concrete ale catedrelor, pentru efectuarea lucrărilor și temelor de control de laborator, de proiect și de acasă. In felul acesta, decanatele tind spre o încărcare uniformă a studentului și la începutul trimestrului controlează respectarea graficului. Planificarea volumului de material, pe baza studierii timpului de care dispun studenții, influențează favorabil calitatea însușirii obiectului de studiu, și, pe lângă aceasta, ridică responsabilitatea catedrelor pentru planificarea și organizarea procesului didactic.

O deosebită atenție trebue să fie acordată organizării și planificării lucrărilor individuale ale studenților din cursul inferior. De aceasta este strâns legată problema ajutorării studenților în lucrările lor individuale.

Supravegherea sistematică a lucrărilor studenților de către decanat, face ca studenții să lucreze mai uniform în cursul întregului semestru, nu numai în perioada sesiunilor de examene.

(Continuare în numărul viitor).

Sesiunea lărgită a Secțiunii a VI-a a Academiei R. P. R.

(Știința Limbii, Literatură și Arte)

Luni, 2 Iulie 1951, s'a deschis în aula Bibliotecii Centrale Universitare din București Sesiunea lărgită a Secțiunii a VI-a (Știința Limbii, Literatură și Arte) a Academiei Republicii Populare Române împreună cu Ministerul Învățământului Public și Uniunea Scriitorilor din R.P.R.

La sesiune au participat un mare număr de academicieni, profesori universitari, cadre didactice dela Facultățile de Filologie din București, Iași și Cluj, profesori din învățământul mediu, învățători, studenți, etc.

Ședința a fost deschisă de prof. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R.

Intr'o limbă aleasă și cu frumoase exemple din tezaurul limbii naționale, acad. Mihail Sadoveanu și-a desvoltat comunicarea intitulată **„Limba, creație a poporului"**.

A urmat la cuvânt acad. Emil Petrovici, care a desvoltat comunicarea cu titlul: **„Învățătura lui I. V. Stalin despre limbă și sarcinile Institutelor de Lingvistică ale Academiei R.P.R."**.

Tot în cadrul ședinței de dimineață docent Klavdia V. Gorșkova a prezentat comunicarea intitulată: **„Desvoltarea lingvisticii sovietice după apariția lucrării lui I. V. Stalin „Marxismul și problemele lingvisticii"**, comunicare care a cuprins un bogat material cu privire la desvoltarea lingvisticii sovietice după apariția lucrărilor tovarășului Stalin.

Comunicarea a fost urmărită cu un viu interes.

In ședința de după amiază prof. Al. Graur și-a desvoltat comunicarea intitulată: **„Pentru o ortografie justă a limbii române"**.

După comunicare, prof. Al. Graur a depus un proect de ortografie.

Deasemeni a depus un al doilea proect de ortografie acad. Emil Petrovici.

După ce aceste proecte vor fi desbătute, Sesiunea generală din toamnă a Academiei R.P.R. va întocmi un proect ținând seama de rezultatul discuțiilor, iar proectul adoptat de Sesiunea generală din toamnă va fi supus Guvernului R.P.R.

In cadrul discuțiilor din după amiaza zilei de 2 Iulie au luat cuvântul: acad. Iorgu Iordan, acad. Al. Rosetti, prof. J. Byck, prof. Eugen Seidel.

In cursul zilei de Marți, 3 Iulie, desbaterile au continuat.

In ședința de dimineață, conf. univ. Mihai Nanu, președintele Uniunii Sindicatelor din Învățământ ,a prezentat un documentat raport cu privire la **„Predarea limbii române în școlile de toate gradele din R.P.R."**

Tot în cadrul ședinței de dimineață, prof. univ. Nicolae Pascu, prorector al Institutului „Maxim Gorki", în raportul intitulat **„Principiile predării limbilor străine în U.R.S.S. și rolul lingviștilor în ridicarea nivelului predării limbii ruse în R. P. R."**, a făcut o analiză minuțioasă a principiilor și sarcinilor principale legate de îmbunătățirea predării limbii ruse în școlile din țara noastră.

Rapoartele au fost urmărite cu un viu interes.

In cadrul discuțiilor de dimineață au luat cuvântul Călin Gheorghe, șeful secției de învățământ a raionului „Gheorghiu-Dej" din București ,învățătoarea Prichea Cornelia și Kalman Ileana, lectoră la Universitatea Bolyai din Cluj.

In ședința de după amiază, prof. univ. ing. Ștefan Bălan, vicepreședinte al A.S.I.T., a expus documentatul raport: **„Despre importanța fixării unei terminologii tehnice unitare, pentru răspândirea cunoștințelor tehnice în R.P.R."**.

In cadrul discuțiilor de după amiază au luat cuvântul prof. Gh. Orzea, decanul Facultății de Filologie a Universității „C. I. Parhon" din București, N. I. Barbu B. Cazacu, Ciolacu Gheorghe, învățător, Beldy Gheza, M. Breslașu, Agavriloaiei Gheorghe și Artin Ion.

In ședința de Miercuri dimineața prof. univ. I. Vitner și-a desvoltat interesanta comunicare intitulată **„Insemnătatea lucrărilor lui I. V. Stalin pentru desvoltarea literaturii în Republica Populară Română"**.

Au urmat apoi discuții la care au luat parte: prof. univ. Ștefan Pașca, Sașa Pană, scriitor, Dan Deșliu, poet, Eusebiu Camilar, scriitor, prof. Gh. Szegö, Grigore Popa, secretar al Academiei R.P.R., prof. Iuliu Csehi, acad. Iorgu Iordan, acad. Al. Rosetti.

In ședința de după amiază au continuat discuțiile. Au luat cuvântul: prof. Victor Pogolșa, prof. Mihail Diacov, Șandru Lucrețiu, învățătoare, prof. Al. Graur, membru corespondent al Academiei R. P. R., prof. Lidia Niculescu și Emilia Iavorski, asistentă.

A vorbit apoi tov. N. Popescu-Doreanu, ministrul Învățământului Public, care a analizat activitatea catedrelor de filologie ale universității din București.

Acad. Mihail Sadoveanu a dat apoi citire Proectului de Hotărîre a Sesiunii, care fiind pus la vot, a fost aprobat în unanimitate.

Acad. prof. Traian Săvulescu, președintele Academiei R. P. R., a rostit cuvântul de închidere, subliniind marea importanță a acestei sesiuni, pentru desvoltarea studiului, folosirii și predării limbii.

Președintele Academiei R. P. R. a scos în relief sarcinile concrete trasate de această sesiune, sarcini care vor trebui aduse la îndeplinire cu hotărîre.

Sesiunea — a apreciat prof. Traian Săvulescu — a decurs într'un spirit de înaltă combativitate. Numeroșii participanți la discuții, academicieni, profesori, învățători etc. — au arătat lipsurile și devierile din domeniul lingvisticii noastre, ajutând astfel pe specialiști să se elibereze de concepțiile greșite pentru a putea merge înainte. In continuare a supus unei critici bazate pe o înaltă principialitate lipsurile și greșelile unor lingviști, subliniind perspectivele largi care se deschid studiului limbii române prin aplicarea epocalelor învățături ale tovarășului Stalin.

După aceste trei zile de muncă rodnică, desfășurată sub semnul învățăturilor tovarășului Stalin, — a încheiat acad. prof. Traian Săvulescu — ne îndreptăm gândurile cu adâncă recunoștință și devotament spre marele nostru învățător, marele om de știință, genialul îndrumător al tuturor popoarelor, Iosif Vissarionovici Stalin.

★

Incepând cu acest număr publicăm unele dintre materialele Sesiunii lărgite a Secțiunii a VI-a a Academiei R. P. R.

Intervenția tovarășului G. Călin, șeful secției de învățământ a raionului Gheorghiu-Dej din București

Am ascultat cu mult interes comunicările tovarășilor academicieni și am desprins faptul pozitiv că, în lumina învățăturii staliniste despre limbă, se depune stăruință pentru orientarea acestui studiu pe un făgaș nou, științific, pentru înlăturarea greșelilor care au dăinuit în acest domeniu până la apariția genialei lucrări a tovarășului Stalin „Cu privire la marxism în lingvistică".

Totuși, unii tovarăși n'au luat o poziție critică și autocritică față de anumite lucrări mai vechi ale unora dintre cei de față, lucrări care, deși au serioase greșeli, sunt încă în circulație.

In bibliotecile folosite de marele public și, în special, de studenți, există lucrări de gramatică alcătuite pe principii idealiste. Vom da ca exemplu lucrările tov. prof. academician Iorgu Iordan — Limba română actuală. O gramatică a „greșelilor" — apărută în 1943 și „Introducere în studiul limbilor romanice".

Ce se poate citi în lucrarea „Limba română actuală"?

La pag. 12, de exemplu, se afirmă următoarele:

„După concepția sociologică a lui Ferdinand de Saussure, lingvistica adevărată trebue să fie statică. Cu alte cuvinte lingvistica statică ne oferă posibilitatea, pe care în zadar o căutăm în lingvistica evolutivă, de a înțelege în esența ei intimă această facultate a spiritului uman..."

Și mai departe, la pag. 13:

„Lingvistica actuală tinde tot mai mult să devină statică, chiar când are de obiect fazele vechi ale unei limbi.".

Ținând seama că tovarășul Stalin ne învață că: „Limba și legile ei de desvoltare pot fi înțelese numai în cazul când sunt studiate în legătură indisolubilă cu istoria societății, cu istoria poporului căruia aparține limba studiată și care este creatorul și purtătorul acestei limbi", întrebăm pe tov. prof. Iorgu Iordan dacă mai susține și astăzi că studiul limbii nu poate fi făcut în evoluția sa istorică, ci statică?

Ocupându-se de cuvintele compuse, la capitolul „Vocabular", la pag. 225, tov. prof. Iordan spune:

„Subiectele vorbitoare (mă gândesc la românii culți) simt nevoia compunerii mai des și mai puternic astăzi decât odinioară, din cauza complexității spirituale și materiale".

Și la capitolul „Limbaje speciale", unele afirmațiuni ne dau serios de gândit. In legătură cu „jargonul răufăcătorilor", ni se spune:

„O categorie specială de împrumuturi o formează cuvintele țigănești și se înțelege de ce. Datorită vieții lor în afara societății, țiganii nu diferă sociologic și psihologic vorbind de răufăcători și cerșetori cu care seamănă bine, pe de o parte prin nomadism, pe de alta prin nevoia și plăcerea de a-și câștiga existența furând. Fapt este că un important contingent de pungași se recrutează din mijlocul acestei pitorești și interesante populații, nu numai la noi, ci și în alte țări europene".

Nu crede tovarășul profesor academician că este nevoe ca de îndată să revadă această lucrare? Cred că revista „Studii și cercetări de lingvistică" și revista „Cum vorbim" ar găsi loc pentru o analiză autocritică a poziției antiștiințifice din lucrările citate ale tovarășului Iordan.

In ceeace privește vocabularul limbii, în lucrarea citată se consideră că sunt o serie de neologisme cu circulație în limbă și care merită a fi studiate. Și care sunt acestea? Citez câteva din cele menționate:

verbe: adultera, angora, arhiva, avala, blufa, eboșa, ecrema, enuclea, medeleniza, miliardariza etc...

substantive: abhorat, abscons, acerat, afabulație, afalare, brev, bulangerită, capitos, carică, carură, cipres, comizerație, defi, efleurare, efulgurație, facondă, famină, fantast, filandros, etc.

Mai este oare și astăzi necesar să silim pe studenții noștri să-și piardă timpul ocupându-se de astfel de cuvinte care n'au circulat nici odată în limba vie a poporului nostru? N'ar fi mai just să se ocupe de acele neologisme care se integrează organic limbii noastre, care o îmbogățesc și o fac capabilă a expune lupta noastră de construire a socialismului?

Așteptam ca tov. prof. academician Iordan să ne dovedească în mod concret că și-a însușit și că știe să aplice principiul stalinist al rolului luptei de opinii în știință, că știe să folosească curajos criticile care i s'au adus. Așteptam dovada unui înalt spirit autocritic, a dragostei față de popor, și față de limba pe care acesta a făurit-o și o vorbește.

Tovarășul decan al Facultății de Filologie a pus tovarășului Iordan o întrebare în această privință. Citez textual ceeace a răspuns tovarășul Iorgu Iordan!

„Incepând cu anul universitar viitor voi căuta să văd cum se poate da răspunsul la această întrebare".

Cred că după 7 ani dela eliberarea noastră, după un an dela apariția lucrărilor tovarășului Stalin și ținând seama de condițiile optime create de Partid și Guvern pentru desvoltarea științei și învățământului — condiții despre care a vorbit tov. Iordan eri — răspunsul la întrebarea pusă de tovarășul decan putea să fie dat și la Sesiunea de față.

In calitate de șef al Secției de Invățământ a raionului Gheorghiu-Dej din Capitală, îmi dau seama de interesul tot mai mare pe care învățătorii, profesorii, întreg poporul nostru muncitor îl acordă pentru problemele limbii, pentru problemele culturii naționale.

Oamenii din popor iubesc și știu să prețuiască pe oamenii de știință care-i ajută în rezolvarea problemelor de zi cu zi. Ei știu că omul poate greși și ajută pe acei care în mod sincer caută să-și îndrepte greșelile.

Sunt convins că, întorcându-mă în raionul în care conduc învățământul și povestind oamenilor cu care lucrez despre marile frământări ce există în rândul lingviștilor pentru a sluji poporul și a valorifica limba noastră națională, creație a poporului, le-aș face o mare bucurie să le comunic că și acei puțini lingviști cărora le vine greu, din pricina educației din trecut, să-și revalorifice critic opera, fac eforturi pe acest drum.

Învățătorul Nicolae Banu, luptător pentru pace și socialism

Aplecat deasupra unei cărți, la lumina firavă a lămpii, învățătorul Nicolae Banu citește. Scrie acolo despre întărirea organizatorică și economică a gospodăriilor agricole colective. Îi place lui Banu să audă că gospodăria agricolă colectivă din Găneasa se numără printre cele mai de frunte din raion și din regiune.

Firul gândurilor îi lunecă ușor cu ani în urmă. Parcă ar fi fost eri. Impreună cu Smaranda Dinulescu, el a stat zi de zi de vorbă cu țăranii muncitori din sat, i-a sfătuit și le-a arătat foloasele muncii în colectiv. Își amintește de unii țărani muncitori ca Gheorghe Mușat, ca Tinca Rădulescu ori Dumitru Cristea cu care a stat deseori seri întregi la sfat și cărora le-a arătat ce poate aduce pentru viața lor și a familiilor lor, pentru satul întreg, înființarea gospodăriei colective.

„S'au lăsat greu convinși la început unii dintre colectiviștii de astăzi, spune învățătorul Banu. Așteptau să vadă mai întâi pe cei din Livedea, dar nu ne-am lăsat. Rând pe rând, azi unul, mâine altul, eu pe de o parte, tovarășii ceilalți pe de altă parte, la școală, la căminul cultural, pe drum, la ei acasă, nu ne-am oprit până nu i-am convins". Și munca lor a fost încununată de succes. 37 de familii din Găneasa și satele vecine și-au adunat pământul, uneltele și vitele de muncă și au format gospodăria agricolă colectivă „Steagul Roșu". Mai târziu s'au adăogat alte familii. Astăzi sunt 43. Numărul lor va crește tot mai mult căci pe zi ce trece țăranii săraci și mijlocași din Găneasa se interesează de bunul mers al gospodăriei. Invățătorul Nicolae Banu se simte fericit că o mică părticică din munca gospodăriei este și a lui. El continuă să munceacă și astăzi cu tot mai mult elan sfătuind pe oamenii din sat în orice ocazie, arătându-le drumul pe care trebue să-l urmeze pentru a se bucura din plin de munca și de viața lor.

★

Multe și frumoase sunt acțiunile întreprinse de oamenii muncii din îndemnul Partidului, pentru crearea unui viitor fericit. Alături de sute și mii de oameni iubitori de pace, învățătorul Nicolae Banu s'a dovedit un devotat luptător pentru cauza apărării păcii. Impreună cu țăranca colectivistă Tinca Rădulescu și utemistul Anghel Cănciu, mergând din casă în casă, au stat de vorbă cu oamenii, le-au vorbit despre uneltirile mârșave ale bandiților americani și englezi, care vor să dezlănțuie un nou măcel mondial și i-au sfătuit să se alăture cetățenilor iubitori de pace din lumea întreagă. Și oamenii i-au ascultat, le-au pus fel de fel de întrebări, le-au cerut sfaturi și și-au așternut semnăturile lor pe Apelul pentru un Pact al Păcii. Peste 140 de semnături a strâns învățătorul Banu cu echipa lui. Peste 140 de oameni uniți în acelaș mănunchi, peste 140 de oameni arzând de dorința de a-și apăra Patria, de a apăra viața lor și a copiilor lor, de a-și croi un drum nou sub soarele luminos al socialismului, alături de marea Țară a Socialismului victorios, Uniunea Sovietică.

La școală, la căminul cultural, învățătorul Nicolae Banu este întotdeauna prezent, cu sfatul și cu fapta. Oamenii din sat îl iubesc și îl stimează. Li-i drag învățătorul lor pentrucă îl văd plin de inimă, cu dragoste de copii și popor. Il iubesc țăranii muncitori, îl iubesc acei cărora le-a dăruit lumină din lumina cărții, foștii analfabeți, victime ale vechilor regimuri de tristă amintire.

„Câtă deosebire între învățătorul nostru și cei de pe vremea moșierului Filitis — gândește țăranul sărac Zaharia Tudor. Astăzi venim la școală, stăm de vorbă cu învățătorii, ne sfătuim și discutăm împreună despre viitorul copiilor noștri".

Când duminica de exemplu, învățătorul Banu vorbește sătenilor la căminul cultural, sala căminului este întesată de lume. In serile lungi de iarnă la biblioteca căminului de multe ori învățătorul le-a citit din cărți și broșuri. Peste 130 de oameni tineri și bătrâni, femei și bărbați au ascultat cum tovarășul Banu le citea din cartea „Mitrea Cocor". Și multora viața lui Mitrea li s'a părut viața lor, suferințele lui Mitrea, suferințele lor, durerile și necazurile lui Mitrea, durerile și necazurile lor. La fel l-au ascultat citindu-le din cartea „Pământ desțelenit" a lui Șolohov, din atâtea și atâtea altele.

De aceea, în Decembrie 1950, ei și l-au ales deputat în sfatul popular al comunei. In această calitate el muncește zi de zi. Își face datoria din dragostea de misiunea ce o are și se mândrește că este învățător într'un sat unde dela mic până la mare toți sunt legați de același dor și aceleași năzuințe, să-și clădească o viață mai bună și mai fericită în pace și libertate și să construiască cu un ceas mai de vreme socialismul în scumpa noastră Patrie.

C. PRISECARU

Au folosit din plin știința sovietică

In dorința de a da studenților cunoștințe temeinice, strâns legate de practică, profesorii Institutului de Imbunătățiri Funciare din Galați au căutat să folosească în predarea cursurilor cât mai mult material sovietic și într'un mod cât mai organizat. Știința sovietică le-a fost izvorul către care s'au îndreptat ori de câte ori predarea anumitor probleme necesita o serioasă muncă de documentare.

Incă din 1948, dela înființarea Institutului, tovarășii profesori au simțit nevoia unui contact cât mai strâns cu știința sovietică. Având sarcina să formeze cadre cu înaltă calificare, ingineri care să sprijine lupta oamenilor muncii din țara noastră pentru domesticirea factorului apă, pentru înlăturarea inundațiilor, a secetii și a distrugerii solului, acești profesori trebuiau să cunoască neapărat progresele științei și tehnicii sovietice în această direcție. Deaceea pe lângă înzestrarea Institutului cu laboratoare și material didactic, prin grija organizației de partid, s'a organizat un birou de traduceri din limba rusă și un curs de limba rusă.

Pe baza orientării primite în cadrul acestor cursuri, profesorii s'au simțit și mai atrași către știința sovietică. Ei au urmărit cu deosebit interes atât lucrările biroului de traduceri al Institutului, cât și traducerile apărute în Editura de Stat și Analele Româno-Sovietice.

Astfel, tovarășul profesor I. Gr. Popescu, care a predat cursul de matematici superioare la anul I, fiind preocupat să lege prelegerile sale de caracterul tehnic constructiv al facultății, a înțeles că trebue să studieze cu toată seriozitatea lucrările sovietice de specialitate. Din lucrarea „Opt lecții de analiză matematică" a lui A. Hinciu, tovarășul profesor a învățat că nu este practic să recomande studenților tratate voluminoase de genul Goursat, Vallée-Poussin, P. Appel, etc. în care chestiunile se succed „în ordinea lor", indiferent de importanța pe care o au. Aceste tratate nu numai că îi fac pe studenți să se piardă în ele, dar îi și descurajează, fapt de altfel și urmărit de știința burgheză. Din aceeași lucrare a înțeles că chestiunile esențiale, noțiunile de bază ale matematicilor trebue să fie degajate de balastul chestiunilor mărunte. Aplicând această învățătură, tovarășul Popescu a căutat să cuprindă în noțiunea de dependență funcțională, ca într'un embrion, întreaga idee a proceselor tehnice. In jurul acestei noțiuni a centrat cunoștințele cele mai importante ale întregului curs predat studenților din anul I ai Facultății de Imbunătățiri Funciare. Limitele, seriile și ecuațiile le-a tratat drept cazuri particulare de funcții. Derivatele, diferențialele și integralele, precum și pozițiile punctelor le-a tratat ca funcții.

Tot A. Hinciu l-a fost de mare ajutor în tratarea ecuațiilor diferențiale. Datorită îndrumării primite prin această lucrare, a putut să arate studenților cum cunoașterea trăsăturilor locale ale fenomenelor poate duce la o ecuație diferențială și cum din rezolvarea acesteia se deduce descrierea integrală și stenografică a fenomenului.

„Calculul diferențial și integral" de academicianul N. Luzin, „Cursul de matematică superioară" de profesorul A. Vlasov, precum și „Culegerea de probleme de matematici superioare" de Gunther și Cuzmin l-a ajutat substanțial în munca didactică. Lucrarea academicianului Luzin l-a orientat în tratarea infiniților mici, a derivatelor, a diferențialelor, a integralelor și a aplicațiilor calculului integral. Studierea adâncită a lucrării profesorului Vlasov l-a dat posibilitatea să aplice cu succes metoda coordonatelor în studiul figurilor geometrice, fie plane, fie în spațiu.

De un real folos în munca desfășurată în cadrul seminariilor i-a fost „Culegerea de Probleme de Matematici Superioare", culegere ce cuprinde 5.948 de probleme, între care o bună parte privesc specialitatea acestei facultăți: construcții de canale, probleme de mecanică, etc. Pentru a adânci cunoștințele predate, tovarășul Popescu a folosit în original „Culegerea de exerciții și probleme de algebră" de D. K. Fadeev și I. S. Sominsky, acordând o deosebită importanță capitolelor: Teoria Combinatorie, Determinanți și Aplicații.

Studierea și folosirea acestui material sovietic i-a dat tovarășului profesor posibilitatea să-și pregătească temeinic cursul și să pornească dela începutul anului școlar o luptă hotărîtă împotriva cosmopolitismului, formalismului și obiectivismului burghez. Interpretarea materialistă și dialectică a problemelor tratate i-a ajutat pe studenți să înțeleagă că matematica nu este o acumulare de cunoștințe întâmplătoare, rupte unele de altele. Dimpotrivă, matematica formează un tot unitar în care părțile componente sunt interdependente și se condiționează reciproc. Legarea continuă a teoriei de practică le-a deschis studenților perspective largi în înțelegerea importanței pe care o are munca pentru care ei se pregătesc și le-a mărit entuziasmul la învățătură.

Facultatea de Imbunătățiri Funciare din Galați a fost puternic sprijinită de către știința și tehnica sovietică nu numai în predarea cursurilor, ci și în înființarea laboratorului de hidraulică. Materialul documentar dela noi fiind insuficient, facultatea a folosit din plin tratatul „Manualul pentru practica lucrărilor de laborator" de Vilker, care a pus la îndemână tovarășilor ingineri și profesori modelele de aparatură și instalații necesare unui laborator de hidraulică, precum și indicații prețioase asupra modului în care trebue să decurgă experiențele.

Cursul special de hidraulică al lui M. D. Certousov a contribuit la adâncirea noului drum în stadiul hidraulicei și la scoaterea la iveală a „falimentului hidraulicei vechi".

Noile teorii ale academicianului sovietic Pavlovschi asupra coeficienților de debit la deversoare, teoriile inginerilor sovietici în legătură cu studiul teoriei mișcării permanente și neuniforme a apei în albiile deschise, lucrările profesorilor Sabanev, Abramov, Vâzgo, Zamarin și Levi asupra spălării fundului în bieful aval al construcțiilor și asupra consolidării albiei au constituit un adevărat far luminos în studiul Hidraulicei, care la Facultatea de Imbunătățiri Funciare formează baza pe care se clădesc cele mai de seamă discipline ale facultății.

Datorită acestei documentări temeinice, datorită contactului continuu și organizat cu tratatele sovietice, tovarășii profesori și ingineri dela Facultatea de Imbunătățiri Funciare au reușit să antreneze și pe studenți în cercetarea acestui material și să-i convingă de superioritatea științei sovietice. Fiecare student este convins că pentru a deveni un bun tehnician, un cercetător prieput în știință și în tehnică, trebue să soarbă cu toată puterea din izvoarele științei sovietice.

MARIA POPESCU

Mai multă grijă pentru organizarea vacanței de vară a elevilor

Un mare număr de copii din regiunea Suceava se vor odihni anul acesta în taberele de vară ale regiunii. Sute de pionieri și școlari au și început să pornească în excursii îndepărtate sau prin încântătoarele locuri din regiune. Peste 200 de cluburi vor sta la dispoziția elevilor care nu vor fi cuprinși în tabere și excursii. Această largă acțiune de organizare a vacanței de vară a elevilor pune sarcini complexe în fața tuturor organelor de stat și a organizațiilor de masă locale. Pentru îndeplinirea ei, în regiunea Suceava s'au alcătuit din timp comisii de organizare, pe regiuni și pe raioane, în care au intrat reprezentanți ai comitetelor de partid, sindicale, de U.T.M., ai secțiilor sanitare, de învățământ, de muncă și prevederi sociale, ai Crucii Roșii. Comisiile acestea, muncind susținut, au reușit să asigure, în cea mai mare parte, baza materială necesară desfășurării în bune condițiuni a vacanței copiilor. Taberele deschise au localuri curate și încăpătoare, tot inventarul necesar. Aprovizionarea lor permite să se dea copiilor o hrană gustoasă și îmbelșugată. Asistența sanitară funcționează bine. Deasemenea, s'au organizat, până în prezent, mai multe excursii; de pildă, o excursie la Palatul Pionierilor din București cu 150 copii, două excursii ale școlilor de șapte ani din Bosanciu și Tișăuți la Dorna și la Rarău, etc.

Secția de învățământ a regiunii Suceava avea sarcina să se ocupe, în mod deosebit, de latura instructiv-educativă a odihnei de vară a elevilor, fără a neglija, bineînțeles, sprijinirea acestei activități din toate celelalte puncte de vedere. Ea trebuia, în primul rând, să repartizeze cadre didactice bine pregătite și având la îndemână tot materialul necesar, pe lângă toate taberele și la toate excursiile elevilor din regiune. In afară de aceasta, trebuia să urmărească îndeaproape munca dusă de cadrele didactice cu elevii în tot timpul verii.

Cum și-a dus la îndeplinire secția de învățământ această sarcină în prima perioadă a verii? Pe baza unui plan amănunțit, propus de comitetul regional U.T.M., secția de învățământ a ales cadrele didactice care trebue să lucreze cu elevii în cadrul activității de vară, le-a verificat, le-a convocat, a organizat câteva ședințe de instructaj, le-a trasat sarcini. A trasat sarcini și secțiilor raionale de învățământ...

Dar, aici s'a oprit munca secției regionale de învățământ cu privire la organizarea vacanței de vară a elevilor. Mai departe, totul a fost lăsat în seama comitetelor U.T.M., a secțiilor de muncă și prevederi sociale, a inspecției sanitare de stat, etc. Secția de învățământ n'a mai cercetat dacă sarcinile trasate sunt duse la îndeplinire. Iar realitatea ne arată că în multe locuri sarcinile n'au fost îndeplinite.

In tabăra Ministerului Muncii și Prevederilor Sociale, organizată la Gura-Humorului, a venit — cu întârziere — o singură profesoară de limba română. Biblioteca taberei nu are cărți pentru copiii mici. Profesor pentru cercurile științifice nu există. In tabăra dela Fundul-Moldovei, a aceluiași minister, a venit numai o profesoară de geografie, care n'are la îndemână niciun fel de material didactic pentru munca în cercurile științifice. La tabăra Ministerului Muncii dela Vatra-Dornei — aceeași situație: un singur profesor de limba română, o bibliotecă sărăcăcioasă, niciun profesor pentru cercurile științifice.

Și în privința excursiilor secția de învățământ are doar un rol pasiv, mulțumindu-se să repartizeze cadre la excursiile organizate de U.T.M. și să dea aprobări pentru excursiile organizate din inițiativa școlilor, uitând de aceste excursii îndată ce a pus aprobarea pe cerere. Deasemenea, secția nu urmărește activitatea cluburilor de vară din școli.

S'a prevăzut în plan deschiderea unei serii de tabere de către secția de învățământ însăși. Dar deocamdată aceste tabere nu-și pot începe activitatea, căci secția de învățământ n'a reușit să obțină alimentele rațional izate necesare.

In general, secția de învățământ a regiunii Suceava, liniștindu-se cu faptul că „merge bine colaborarea cu U.T.M.-ul" (în sensul că U.T.M.-ul face totul în această privință, iar secția este de acord), se ocupă în special de problemele ridicării nivelului cadrelor didactice — cursurile I.C.D. — de problemele administrative, încadrări, transferări, etc., scăpând de sub control problema odihnei de vară a copiilor. Sarcina secției de învățământ este ca, nelăsând de o parte celelalte probleme, să ducă o muncă activă și susținută în domeniul organizării vacanței elevilor. Ea trebue să țină o strânsă legătură cu toate taberele din regiune, sprijinindu-le din toate punctele de vedere. Deasemenea, secția de învățământ trebue să controleze cu atenție organizarea tuturor excursiilor, începând cu fixarea itinerariului și terminând cu asigurarea securității copiilor în timpul excursiilor, precum și cuprinderea în diferite forme de activitate a elevilor care nu sunt în tabere și nu pleacă în excursii.

Numai în condițiile unui astfel de control din partea secției de învățământ se poate asigura pentru copiii din regiunea Suceava o odihnă plăcută și instructivă, care să-i facă să vină cu forțe proaspete în viitorul an școlar.

Principii și practici dăunătoare

...Școlarii mei stau sub puterea interesului global. Deaceea împreună cu ei am construit un plan general din teme de hrană, căldură, lumină, apărare, muncă... un repertoriu din care fiecare școlar are deplina libertate de a-și alege, după înclinări, tema ce-i place.

...Funcțiunea mea nu este pe lângă masa de predare, funcțiunea mea este să-l ajut pe fiecare elev în parte și pe toți în comun să-și urmeze studiile.

...Ei aveau să adune în jurul temelor toate cunoștințele ce le posedau în acel moment despre subiectul temei. Le-am deschis biblioteca și i-am îmbiat să-și achiziționeze cunoștințe din cărțile ce le oferam.

...Caietele în care școlarii transcriu studiile proprii, precum și rezultatele și încheierile dela discuțiile în comun, pot sta alături de manualele scrise pe seama lor.

...Niciodată n'am căutat să desprind pe elevi din concret spre a-i conduce la abstract...

Aceste sunt câteva extrase din corespondențele învățătorului Toma Cocișu din Blaj. Ele ne amintesc, dela bun început, că în activitatea sa dela clasă se folosesc, din belșug, alte izvoare decât cele indicate astăzi pentru orientarea cadrelor noastre didactice în ce privește realizarea în școală a unui învățământ științific, pe măsura și potrivit intereselor de clasă ale proletariatului.

Extrasele de mai sus ne amintesc de năstrușniciile pedagogiei burgheze americane și europene din perioada de putrefacție a capitalismului, năstrușnicii care își găseau, în etapa ce a premers celui de al doilea război mondial, o largă răspândire în revistele și tratatele de pedagogie burgheză dela noi. Cine nu-și amintește ce mare importanță se acorda școlii active a lui Ferriere, sistemelor Dalton, Vinetca și Manenhein, metodelor preconizate de Decroly și Maria Montessori, cât de mare era zarva care se făcea în jurul unor „pedagogi" ca James și Dewey.

Nu trebue să încorsetăm pe copil în sistemul rigid al școlii, al programelor școlare și al planurilor de învățământ, spuneau aceste sisteme. Dimpotrivă, să acordăm deplină libertate desvoltării libere a individului. Numai așa lăsăm drum neted pentru desvoltarea firească a aptitudinilor naturale ale copilului, numai așa putem ajunge să facem din fiecare copil o „personalitate".

Este cunoscută puzderia sistemelor școlare de felul celor de mai sus practicate în America dolarilor, sisteme care reduc rolul educatorului la aproape rolul unui simplu spectator. Și nu este întâmplător acest fenomen în analele pedagogiei, burgheze. El corespunde, cum nu se poate mai bine, intereselor de clasă ale burgheziei, în deosebi ale celei mai rapace burghezii. Căci, într'adevăr, ce înseamnă a lăsa pe copil să se desvolte în mod „liber"? Nimic altceva decât a sorti milioanele de copii neajutorați ai oamenilor muncii, crunt exploatați, de a rămâne biruiți în lupta vieții, de a rămâne departe de luminile științei și culturii. Școlile „desvoltării libere a individului", școlile care înlocuesc clasele cu laboratorul, lecțiile profesorului sau învățătorului cu preocupările de moment ale copilului, sunt tocmai școlile care cresc „elitele", fiii marilor bancheri americani, destinați de puterea dolarilor să devină patroni de uzine și întreprinderi industriale, bancare sau comerciale, oameni pentru care ceilalți nu sunt oameni, ci instrumente de muncă.

Acesta este drumul spre care duc metodele de lucru pentru care pledează învățătorul Cocișu atunci când ține seama, în primul rând de „interesul global" al individului, de plăcerea sau folosul practic imediat al acțiunilor acestuia. Din câte ni se scrie, se vede bine că nu este vorba numai de o simplă pledoarie pentru un sistem de învățământ mult apropiat celor preconizate de Decroly, Dewey, James, de sistemul Dalton, etc. E vorba chiar de aplicarea practică a acestora în viața clasei pe care o conduce. Căci, ce altă concluzie se poate scoate din faptul că lecția nu mai este respectată și luată drept formă de bază a învățământului? Ce altă concluzie se poate scoate când lecțiile sunt înlocuite cu „referate pe care le susțin copiii"? Când manualele sunt nesocotite și înlocuite cu „caiete în care școlarii își transcriu studiile proprii", când învățământul se desfășoară după un „plan general întocmit împreună cu copiii din teme de hrană, căldură, lumină, apărare, muncă... un repertoriu din care fiecare școlar are deplină libertate de a-și alege după înclinații, tema ce-i place"? Și însfârșit ce concluzii pedagogice se pot trage din afirmația că „niciodată n'am căutat să desprind pe elevi din concret spre a-i conduce la abstract"?

Ne întrebăm cu îngrijorare: ce rezultate obține învățătorul Cocișu în activitatea sa didactică, dacă el încă nu a sorbit lumina științei adevărate, dacă el încă nu a pătruns adevărul afirmat de Lenin că drumul cunoașterii este dela concret la abstract și dela abstract înapoi la concret?

Cum se vor desvolta copiii instruiți și educați de acest învățător, dacă ei sunt opriți să se ridice în domeniul reprezentărilor, al noțiunilor și generalizărilor, fiind reținuți mereu în domeniul percepției?

Sunt puncte de vedere și moduri de lucru fundamental greșite. Nu fără manuale, planuri de învățământ și programe școlare, judicios întocmite, și nu fără învățător trebue să se desfășoare procesul instructiv-educativ al tineretului nostru școlăresc. Dimpotrivă, nu putem concepe școală fără o activitate riguros planificată, gradată și succesivă, nu putem concepe lecții fără rolul conducător al învățătorului și profesorului. Iar în ce privește „interesele globale" ale individului este necesar ca acestea să fie subordonate intereselor generale ale societății pentru care formăm generațiile ce trec prin școlile noastre. Elevii noștri nu vor deveni patroni, industriași, bancheri, „elite" ale operațiunilor de bursă, tăietori de cupoane, rentieri sau fel de fel de afaceriști a căror instrucție să fie asigurată, în primul rând, printr'un nesfârșit șirag de preparatori, meditatori, etc., etc., așa cum le dă mâna burghezilor înstăriți și cum cer de fapt interesele de clasă ale acestora. Elevii noștri trebue să devină oameni care să urască exploatarea omului de către om, care să muncească cu râvnă într'una din ramurile economiei sau culturii noastre socialiste. Elevii noștri trebue să devină buni tehnicieni, buni ingineri sau buni oameni de știință. Deaceea școala este datoare să îndeplinească această sarcină în mod sistematic și perseverent, uneori chiar împotriva intereselor de moment ale elevilor. Iar rolul învățătorului și al profesorului este mult mai important. El nu se rezumă numai la cunoașterea intereselor, înclinărilor sau aptitudinilor copiilor. Învățătorii și profesorii trebue să caute și să găsească drumul potrivit pentru crearea acestor interese, aptitudini sau înclinații dacă nevoile societății o cer. Sunt multe mijloace prin care cadrele didactice, care răspund în cea mai mare parte de buna desfășurare a procesului de învățământ, cu puțină abilitate și pricepere pot face plăcute oricare din obiectele de studiu. Dar pentru aceasta, nu este nevoe să recurgem la sistemele perimate și dăunătoare ale pedagogiei burgheze. Pentru aceasta este nevoie să înțelegem îndeosebi politica clasei muncitoare, să înțelegem bine țelul spre care mergem, să studiem pedagogia sovietică și practica școlii sovietice, să folosim experiența celor mai bune cadre didactice din patria noastră. Dacă va urma serios această cale, atunci și învățătorul Cocișu va putea merge pe drumul cel drept al școlii noastre noi, va putea înfrânge influența școlii burgheze care probabil l-a crescut și pentru care a lucrat. Pe această cale trebue să meargă și secția de învățământ a raionului Târnăveni care n'a sesizat la timp modul greșit de lucru și principiile greșite de care se călăuzește învățătorul Cocișu în activitatea sa dela școală.

A. DARIE

Examenul de stat la Institutul de Agronomie din București

La toate institutele și facultățile din țară se desfășoară examenele de stat. Dată fiind importanța acestor examene în ceeace privește recrutarea cadrelor cu o calificare superioară pentru toate ramurile de producție, pentru învățământul nostru — conducerile institutelor și ale facultăților au luat o serie de măsuri pentru ca aceste examene să decurgă la un nivel cât mai ridicat.

Conducerea Institutului Agrotehnic din București a acordat o deosebită importanță muncii de pregătire în vederea acestui examen. Cu o lună și jumătate înainte, în cadrul unei ședințe ținute cu candidații și cu profesorii, s'au stabilit sarcini precise și s'au dat îndrumări cu privire la felul cum trebue să fie ajutați absolvenții. Intrucât printre aceștia se găseau și absolvenți din 1949, care nu făcuseră studii de marxism-leninism în cadrul facultăților respective, în planul de muncă întocmit pentru această perioadă, s'a rezervat un număr considerabil de ore prelegerilor de marxism. Tovarășii profesori au căutat, deasemenea, să sprijine candidații în însușirea științei sovietice, în cunoașterea metodelor sovietice, folosite în diferitele ramuri ale agriculturii. Astfel, la agrotehnică, s'au desvoltat următoarele teme: Știința sovietică înarmează pe tehnicieni cu posibilitatea de a dirija condițiile de vegetație ale plantelor; Complexul Docuceaev-Costâcev-Viliams; Insemnătatea practică a teoriei lui Viliams cu privire la procesul unic de formare a solului. In acelaș scop, la Genetică și Ameliorare li s'a vorbit studenților despre: Miciurinismul — știința transformării plantelor în folosul oamenilor; Metodele miciuriniste de crearea de plante noi și îmbunătățirea calitativă a recoltei prin aplicarea lor în țara noastră; Selecția și rolul creator al selecției în concepția miciurinistă.

Grija pe care conducerea și cadrele didactice ale Institutului Agrotehnic au arătat-o în pregătirea examenului de stat, asigurarea condițiilor materiale (cazare, hrană) au contribuit în largă măsură la obținerea unor rezultate mult mai bune decât cele din sesiunile trecute. Atât la marxism, cât și la materiile de bază, majoritatea studenților dela facultățile Institutului au dovedit o serioasă pregătire. Multe din proectele de diplomă au fost apreciate cu nota maximă.

Totuși, desfășurarea examenului a desvăluit și o serie de lipsuri, atât în ceeace privește munca profesorilor, cât și a candidaților. In primul rând, ajutorul primit de candidați în întocmirea lucrărilor de diplomă nu a fost un ajutor organizat. Lămuririle date de unii profesori au fost prea târzii, când candidații redactaseră proectele și când nu mai aveau timpul necesar pentru o nouă restructurare a materialului.

Deși s'a căutat să se organizeze cât mai just examenul, totuși nu s'a creat acea atmosferă de entuziasm care să stimuleze candidații la răspunsuri cât mai ample și mai bine formulate. Așa, de pildă, tovarășul profesor Dimancea Ștefan, care este continuu preocupat de legătura ce trebue să se stabilească între teorie și practică, a cărui exigență este pe deplin justificată și care pune întrebări clare, menite să-l ajute pe candidat că între în miezul problemelor, — la examenul de agrotehnică a întrerupt, totuși, prea des pe candidați. In loc să-l lase pe candidat să-și desvolte tema, pentru a cunoaște perspectivele pe care acesta le are în fața problemei, posibilitățile lui de orientare și de sistematizare a materialului, tovarășul Dimancea intervenea continuu cu întrebări, care uneori îl derutau pe student dela planul întocmit. Pe lângă aceasta, tonul prea liniștit, obosit, am putea spune chiar plictisit al tovarășului profesor, nu numai că nu-i stimula pe candidați la o acțiune mai vie, dar îi determina să răspundă la fel de încet și de monoton.

Răspunsurile candidaților au desvăluit însă lipsuri și mai adânci. Dacă majoritatea dintre ei și-au însușit temeinic materia și sunt bine orientați din punct de vedere practic, mai sunt unii care au serioase lacune în ceeace privește pregătirea lor teoretică și practică. Așa, de pildă, candidatul Cojocaru dela Facultatea de Mașini Agricole, deși a luat nota 10 la proectul de diplomă, deși a dovedit că posedă temeinice cunoștințe teoretice, totuși la examenul oral nu a știut să explice mecanismul de distribuție al mașinii de semănat, nu a știut să deseneze o secțiune prin axul acestei mașini, de unde rezultă că el nu este suficient de pregătit din punct de vedere practic pentru a da explicațiile necesare mecanicilor cu care va lucra într'o stațiune de mașini și tractoare.

La examenul de agrotehnică dela Facultatea Agrotehnică, unii candidați au dat răspunsuri care au arătat o slabă pregătire teoretică, un nivel scăzut din punct de vedere științific. Candidatul Dorobanțu Nicolae, de exemplu, nu cunoaște sistematizarea teritoriului în legătură cu introducerea complexului Docuceaev-Costâcev-Viliams, nu se orientează bine asupra măsurilor ce se pot lua în condițiile politico-sociale actuale, pentru aplicarea acestui complex. Candidatul Florea Dascălu, deasemenea, nu cunoaște factorii principali care determină structura solului (argila, humusul și calciul), nu știe că humusul este produsul activității vitale complexe a microorganismelor, nu cunoaște bazele agrotehnice ale asolamentului. Unii studenți nu pot să motiveze din punct de vedere științific efectuarea diferitelor lucrări agricole, aplică cu greutate metodele sovietice la agricultura noastră. Aceasta dovedește că deși tovarășii profesori au folosit în prelegerile lor materialul sovietic, nu i-au ajutat totuși pe studenți în suficientă măsură să aprofundeze cunoștințele, să pătrundă legătura cauzală a fenomenelor, explicația lor științifică, să înțeleagă modul cum se aplică metodele sovietice agrotehnice la condițiile din țara noastră.

Chiar și la examenul de marxism s'a constatat că mai sunt unii candidați care nu și-au însușit încă metode serioase de studiu, care cred că asimilarea mecanică a materialului îi dispensează de înțelegerea adâncă a problemelor, de formarea acelor convingeri fără de care este imposibilă însușirea conștientă a învățăturii marxist-leninist-staliniste. Confuziile grave pe care acești candidați le-au făcut la examenul de stat au fost destul de convingătoare pentru a-i determina la o muncă mult mai temeinică.

Având în vedere perspectivele ce s'au deschis agriculturii în regimul nostru de democrație populară și analizând lipsurile constatate cu prilejul acestui examen de stat, conducerea Institutului Agrotehnic trebue să organizeze în așa fel munca în noul an școlar, ca să dea studenților posibilitatea să se prezinte la examenul de stat ca adevărați specialiști, capabili să ducă agricultura noastră spre noi orizonturi.

Pregătirea cursurilor I. C. D. de vară în regiunea Iași

Cadrele noastre didactice își înțeleg tot mai bine sarcina de răspundere care le-a fost încredințată, precum și rolul însemnat pe care îl are ridicarea nivelului lor ideologic, politic și profesional pentru îndeplinirea cu succes a acestei sarcini. De aceea, cursurile I.C.D. organizate în timpul vacanței de vară sunt așteptate cu tot mai multă nerăbdare de profesorii noștri, dornici să-și îmbogățească cunoștințele privind pedagogia sovietică, dornici să aplice toate cele studiate la practica muncii lor în școală.

Numărul cadrelor didactice care vor intra la 20 Iulie în cursurile I.C.D. de vară organizate de secția de învățământ a regiunii Iași va fi cu mult mai mare decât în anul trecut. In afară de profesorii școlilor existente, se vor pregăti cadre și pentru școlile noi ce se vor deschide în toamnă.

Secția de învățământ a regiunii Iași a acumulat anul trecut o experiență bogată în ceeace privește organizarea cursurilor de îndrumare. Organizarea vizitelor la muzeul de științe naturale, la grădina botanică și observatorul astronomic, folosirea filmelor științifice, munca în laboratorul electrotehnic al Institutului Politehnic, recrutarea conferențiarilor din rândurile celor mai buni specialiști, au contribuit mult la justa desfășurare a muncii cursurilor din anul trecut și constitue o bază temeinică pentru buna organizare a cursurilor din anul acesta.

Secția de învățământ a luat o serie de măsuri pentru a asigura cazarea tuturor cursanților, a făcut demersurile necesare pentru obținerea alimentelor, a amenajat sălile pentru lecții și seminarii, etc. De asemeni au fost recrutați din timp lectorii și personalul administrativ și s'a asigurat plecarea cursanților în concediu înainte de începerea cursurilor.

La desfășurarea cu succes a cursurilor va contribui în bună măsură colaborarea strânsă dintre secția de învățământ și institutiile de învățământ superior din localitate. Astfel, Facultatea de Științe Naturale pune la dispoziția cursurilor laboratoarele sale iar Facultatea de Geografie-Geologie va da profesorilor de geografie tot materialul necesar pentru documentarea lecțiilor și a ședințelor de seminar. De asemeni, vor fi folosite, ca și anul trecut, laboratoarele Institutului Politehnic și laboratorul model al Liceului de Fete din oraș.

Unele lipsuri serioase care mai dăinue încă în munca de pregătire a cursurilor de vară ne arată însă că secția de învățământ a regiunii Iași n'a tras toate învățămintele de pe urma experienței cursurilor din anul trecut. Astfel, cu toate că anul trecut s'a utilizat — deși nu într'o măsură îndestulătoare, — material concret pentru a exemplifica diferitele probleme discutate în cadrul lecțiilor și al seminariilor, lucru care a avut urmări pozitive, secția de învățământ nu s'a preocupat în anul acesta de procurarea unui astfel de material. N'au fost folosite nici rapoartele inspectorilor regionali asupra inspecțiilor din timpul anului școlar, nici observațiile făcute de profesorii delegați de secția de învățământ la examenul de admitere în școlile medii, nici concluziile — la care au ajuns cercurile pedagogice din regiune. In felul acesta nu se vor putea generaliza experiențele pozitive ale școlilor din regiunea Iași, după cum nici lipsurile caracteristice ale muncii didactice din această regiune nu vor putea fi scoase la iveală cu suficientă tărie. De aceea, este necesar ca secția de învățământ să ia urgente măsuri pentru înlăturarea acestui neajuns și să pregătească de îndată, în timpul care mai rămâne până la deschiderea cursurilor, cât mai mult material concret, pentru a asigura astfel legarea muncii dusă la cursuri de realitățile concrete ale muncii care s'a desfășurat în regiune.

O greutate serioasă în ceeace privește justa organizare a muncii cursistilor constitue faptul că Ministerul Invățământului Public n'a trimis la timp programele cursurilor, ceeace a întârziat pregătirea lectorilor și procurarea bibliografiei necesare.

Ingrijindu-se îndeaproape de studierea și generalizarea celor mai bune experiențe ale muncii didactice, lichidând hotărît lipsurile și sprijinând munca de colectivizare a agriculturii, oamenii cei mai merituoși și cu dorință de muncă pentru construcția socialismului în Patria noastră, participanți activi la lupta pentru pace și progres.

Ne pregătim pentru noul an școlar

Grija secției de învățământ pentru instituțiile preșcolare

Pentru a asigura deschiderea în bune condițiuni a noului an școlar în învățământul preșcolar secția de învățământ a regiunii Severin a pornit din timp la acțiunea de pregătire a bazei materiale. S'a luat în primul rând legătura cu secția financiară a regiunii, pentru a asigura finanțarea la timp a tuturor acțiunilor. S'a întocmit planul financiar de cheltueli privind reparațiile, combustibilul, mobilierul, etc. S'au trimis apoi unităților preșcolare dela orașe instrucțiuni prin care li s'a cerut ca, imediat ce se încheie anul școlar, să și înceapă lucrările de reparații și curățenia localurilor.

De asemeni s'au luat măsuri ca în localitățile unde la 1 Septembrie 1951 se vor înființa unități noi, să se facă din timp înzestrarea lor cu mobilierul și materialul didactic necesar. Ca rezultat, la I.P.E.I.L.-Zăvoi, direcția întreprinderii a înzestrat cu tot mobilierul noua grădiniță creată pentru copiii muncitorilor din această întreprindere. In orașul Caransebeș, cu sprijinul Partidului, al Sfatului Popular și al comitetului de sprijin al mamei și copilului, s'a atribuit un local corespunzător pentru căminul de zi de cartier care va începe să funcționeze la începutul noului an școlar. Pentru ca acest cămin să-și înceapă activitatea în condițiuni cât mai bune, secția de învățământ, împreună cu comitetul de sprijin al mamei și copilului din Caransebeș, a organizat o mare serbare câmpenească. Din fondul de 285.000 lei realizat s'au cumpărat 30 paturi, 25 saltele, 60 cearceafuri de pat, 60 cearceafuri pentru pătură, 60 uniforme, 30 costume, prosoape și vesela necesară pentru cei 30 de copii înscriși. Din suma de 300.000 lei primită dela Sfatul Popular Caransebeș s'a comandat la fabrica I.P.E.I.L.-Balta-Sărată tot mobilierul necesar căminului. Tot din ajutorul primit dela Sfatul Popular Caransebeș s'a cumpărat mobilier pentru căminul sezonier dela Jupa, care la 1 Septembrie 1951 se va transforma în grădiniță permanentă, pentru copiii sătenilor din gospodăria agricolă colectivă.

Cu sprijinul Sfatului Popular local s'a confecționat pentru căminul sezonier din comuna Comorâște, care, de asemeni, la 1 Septembrie se va transforma în grădiniță permanentă, 30 scăunele, 6 măsuțe, un cuier, un spălător, 10 paturi și o masă. Și grădinița din comuna Năidaș și-a îmbogățit mobilierul cu 15 scăunele și 5 măsuțe, iar grădinița din comuna Ilidia, cu 20 scăunele și 7 măsuțe. Intreprinderea I.P.E.I.L. Drencova-Berzasca s'a angajat să pună la dispoziția secției de învățământ capete de scânduri din care se pot confecționa măsuțe și scăunele pentru înzestrarea celorlalte grădinițe care nu au până în prezent mobilierul corespunzător.

Dând din timp o atenție deosebită pregătirilor pentru asigurarea deschiderii în bune condițiuni a grădinițelor și căminelor, secția de învățământ a regiunii Severin va reuși desigur să asigure un an nou, plin de roade, pentru învățământul preșcolar din regiune.

IOHANES SORINA
corespondent

Copiii vor intra în clase curate, luminoase

Odată cu munca de control a desfășurării examenelor, organele de îndrumare din regiunea Galați au primit din partea șefului secției de învățământ sarcina să urmărească și felul cum se desfășoară pregătirea deschiderii noului an școlar.

Pentru vara aceasta, în regiunea Galați s'a prevăzut în plan terminarea construcției localurilor de școală din Luncavița, raionul Măcin și din Frumușița, raionul Galați, care sunt zidite până la acoperiș și al localului din Mahmudia care este în parte și tencuit.

In vederea desfășurării lucrărilor de construcții, reparații și curățenie, atât a localurilor de școală cât și a internatelor, pentru ca să se ia la timp toate măsurile necesare și să se urmărească în mod sistematic îndeplinirea lor, șeful secției de învățământ a dat această acțiune în sarcina unuia dintre inspectori și anume tovarășului Vasiliu Cristea. Acest tovarăș se deplasează zilnic pe teren pentru a urmări îndeaproape stadiul lucrărilor.

In cuprinsul regiunii s'a constatat de asemeni o grijă deosebită din partea directorilor de școli pentru întreținerea și curățenia localurilor de școală. Astfel la Școala Elementară din comuna Zobil, și la Școala Rusă din Sarichioi, directorii au fixat încă din timpul ultimei luni de școală colective pentru diferitele activități de vacanță, dând unuia dintre aceste colective sarcina să urmărească efectuarea de îndată a curățeniei localului școlii respective. Aceste colective și-au întocmit din vreme planul de muncă pe care au început să-l pună în practică imediat după terminarea cursurilor. Aceeași grijă s'a constatat și la Școala Pedagogică din Tulcea.

Secția de învățământ a regiunii Galați se îngrijește acum îndeaproape ca în această acțiune de pregătire a localurilor de școală pentru deschiderea anului școlar viitor să se încadreze toate școlile, astfel încât pe întreg cuprinsul regiunii să fie terminate la timp și în bune condițiuni toate lucrările.

Vom duce o muncă planificată

In urma analizei muncii anului școlar trecut, colectivul de conducere al școlii noastre și-a planificat munca în vederea pregătirii noului an școlar în cât mai bune condițiuni.

Pentru asigurarea bazei materiale, s'a hotărît să se țină o ședință a colectivului de administrație cu comitetul de sprijin al părinților și cu direcțiunea fabricii „8 Martie" care patronează școala noastră. La această ședință se va stabili precis planul de amenajări necesare școlii precum și măsura în care fabrica și comitetul de sprijin vor putea ajuta această acțiune.

In toamna anului trecut, la școala noastră s'a deschis un internat și o cantină la care iau masa 70 de eleve. Cu mijloace proprii și cu ajutorul părinților s'a procurat mobilierul și vesela necesară. Anul acesta, capacitatea internatului va fi mărită. Școala fiind ocupată în cursul verii de o colonie de elevi, s'au programat întâi lucrările exterioare ca: repararea gardului, săparea pivniței, instalarea dușurilor, precum și pregătirea materialului pentru reparațiile interioare care vor avea loc de îndată ce școala va fi liberă.

Din analiza muncii școlare dusă în anul trecut rezultă numeroase sarcini pentru colectivul didactic referitoare la buna pregătire a elevilor. Responsabilii de cercuri metodologice vor fi solicitați să arate literatura pe care trebue să o consulte profesorii în cursul verii. Lucrările din pedagogia sovietică, cele de specialitate, publicațiile noi apărute, trebue să fie popularizate nu numai prin cercuri ci și de către directorii de școli, iar noi vom invita responsabilii comisiilor pe probleme din școală să recomande bibliografie de consultat.

Pregătirea elevelor amânate și corijente va începe la 15 Iulie în mod organizat cu cadrele didactice care nu sunt în concediu. Această acțiune se va duce în strânsă colaborare cu organizațiile de U.T.M. și pionieri ca și cu familiile elevilor.

Deasemeni, ne vom îngriji de recensământul copiilor de vârstă școlară, pentru ca în circumscripția noastră să nu rămână niciun neșcolarizat.

O grijă deosebită vom da pregătirii materialului didactic de care nu ne-am putut ocupa în mod deosebit în timpul anului trecut. Vom lega un număr de planșe de științe naturale trimise de M.I.P. pentru a putea fi folosite în cursul anului viitor, vom repara hărțile geografice și istorice, vom pregăti laboratorul și vom verifica biblioteca.

Pentru ca munca didactică să decurgă planificat, cadrele didactice vor studia din timp programa analitică și manualele pentru a întocmi planurile anuale.

Pe baza analizei situației la învățătură a elevelor făcută în timpul anului și verificată la examene, ca și în urma concluziilor trase în consiliul pedagogic dela sfârșitul anului școlar, cadrele didactice vor ține cont de lipsurile constatate, îmbunătățind munca pe viitor.

Diriginții își vor întocmi din timp planurile de activitate, insistând în mod special asupra celor două laturi la care s'au constatat unele lipsuri și anume: coordonarea activității școlare cu cea extrașcolară pentru ca această activitate să nu răpească elevelor prea mult timp și colaborarea efectivă cu familia, pentru ca părinții să susțină într'adevăr munca instructiv-educativă a profesoarelor.

Conștienți că școala are un rol de frunte în lupta pentru pace și socialism, colectivul nostru didactic, administrativ și de îngrijire își ia angajamentul de a duce la îndeplinire sarcinile ce-i revin pentru a pregăti mai bine decât în trecut noul an școlar.

LUCIA VELEA
directoarea Liceului Nr. 1 Fete
Piatra-Neamț

Să asigurăm aprovizionarea cantinelor și a internatelor

Una din dovezile de grija și dragostea pe care Partidul și Guvernul le arată pentru fiii clasei muncitoare și pentru posibilitățile de ridicare a nivelului cultural al oamenilor muncii din țara noastră este și înființarea de cantine și internate pe lângă școli. Acțiunea aceasta a fost și este susținută și prin grija directorilor de școli.

Sunt mulți directori de școală în regiunea noastră care au înțeles să asigure îmbunătățirea condițiilor de trai ale copiilor interni, organizând grădini de zarzavaturi pe care le lucrează cu posibilitățile locale. Menționăm cazul Școlii Elementare Benic, unde tov. director a reușit să asigure școlii, cu ajutorul sfatului popular comunal și raional, o frumoasă grădină de zarzavaturi lucrată cu oamenii de serviciu ai școlii și cu munca voluntară a elevilor, organizată și în timpul verii. Internatul își poate face toată aprovizionarea de iarnă cu zarzavaturi și cartofi.

Tot așa este cazul Liceului de Băeți din Alba-Iulia, al Școlii Elementare-Cricău, etc.

Tovarășul director din comuna Intregalde, comună de munte, foarte îndepărtată de centrul de aprovizionare, cu mijloace de transport anevoioase, a reușit totuși să asigure funcționarea în bune condiții a internatului.

Se menționează de asemenea internatele școlilor din Alba-Iulia (Șc. Maghiară). Orăștioara de Jos, Orăștie, ca internate bine organizate. Se observă că în comunele în care învățătorii și directorii de școli au ținut o legătură strânsă cu sfatul popular și s'au interesat pe toate căile de asigurarea condițiilor materiale ale internatelor, în cea mai mare parte s'au înlăturat greutățile în această muncă.

Nu putem totuși spune că toți directorii de școli au înțeles importanța bunului mers al internatelor. Unii s'au desinteresat de această problemă lăsând ca totul să le vină de-a-gata, fără muncă, fără luptă. Aceștia au înțeles să lucreze doar pe linie administrativă, birocratică cu posibilitățile pe care le-au avut gata la îndemână, fără ca problema internatelor să fie o preocupare permanentă. Astfel din lipsă de interes din partea direcțiunii și din lipsă de inițiativă, internatul Liceului Mixt din Petroșani nu s'a putut aproviziona cu lapte, deși avea toate posibilitățile s'o facă. Se observă la acest internat lipsa de inițiativă și interes și pentru asigurarea internatului au alte alimente. Aci de asemenea s'a constatat că tovarășii prea puțin s'au interesat să asigure din vreme condițiile materiale ale internatului pentru anul viitor. La aceeași școală în decursul anului precedent s'a observat lipsa de interes din partea direcțiunii și a celorlalte cadre didactice și pentru munca educativă în cadrul internatului.

Prin grija permanentă a Partidului și a sfaturilor populare și prin controlul susținut al secțiilor de învățământ regionale și raionale credem că lipsurile susmenționate și altele de acelaș fel vor fi din timp remediate pentru ca internatele să asigure bune condițiuni de muncă elevilor lor.

DOBRE ELISABETA
Insp. I.C.D. regiunea Hunedoara

Grija pentru odihna salariaților din învățământ

De pe întreg cuprinsul Patriei, zeci și zeci de mii de oameni ai muncii se îndreaptă înspre diferitele stațiuni balneoclimaterice. Unii merg să-și îngrijească sănătatea, alții se duc spre a-și reînoi forțele după un an de muncă.

Tot mai multe case de odihnă, frumoase și bine îngrijite din diferite stațiuni ale țării, așteaptă pe noii lor oaspeți.

Printre minerii, lăcătușii, forjarii, turnătorii, tehnicienii din fabrici și uzine, muncitori din gospodăriile agricole de stat, din gospodăriile agricole colective și S.M.T., se vor întâlni și mulți învățători și profesori, veniți din diferite colțuri ale țării, din satele răspândite în șesul mănos al Dunării sau din cele înșirate printre văgăunele munților.

Prin grija Partidului nostru anul acesta vor fi trimiși prin Confederația Generală a Muncii mii de învățători, profesori, personal administrativ și de îngrijire, studenți pentru a-și petrece concediul lor de odihnă la munte sau la mare. Astfel din regiunea Dolj vor pleca să-și petreacă concediul de odihnă în stațiunile balneo-climaterice prin grija C.G.M 221 de salariați, din regiunea Cluj 206, dela Baia Mare 184, din regiunea Iași 182, din regiunea Timișoara 193 de salariați, etc.

Prin străduința și îndrumările Uniunii Sindicatelor de Invățământ, un număr de 25 birouri sindicale regionale și raionale au organizat și în acest an prin posibilitățile lor locale, trimiterea salariaților la odihnă. Peste 7000 de oameni ai muncii din învățământ își vor petrece astfel concediul de odihnă în diferite stațiuni ale țării trimiși pe contul propriu al sindicatelor. In regiunea Prahova, de pildă pe lângă cei 198 de salariați ce vor merge la odihnă în casele C.G.M. și în afară de cei 46 ce vor pleca să-și caute sănătatea în diferite sanatorii, Biroul Provizoriu Sindical al Regiunii a organizat cu posibilitățile lui locale trimiterea unui număr de 1265 de salariați în stațiunile Sinaia, Predeal, Bușteni, Pucioasa, Vasile Roaită și Amara. Tot astfel din regiunea Stalin 202 salariați vor pleca în casele de odihnă C.G.M., 50 vor fi trimiși la cură și peste 300 își vor petrece concediul de odihnă în stațiunile amenajate prin grija Uniunii și a Biroului Sindical regional.

Deasemeni în regiunea Bacău prin grija Biroului Sindical regional au fost amenajate în stațiunile Băltățești, Slănic și Sărata 320 locuri pentru salariații din regiune; Biroul regional Sindical Hunedoara a amenajat 200 la Geoagiu și Vața de Jos; Biroul sindical regional Suceava a creiat 128 de locuri la Vatra Dornei, Biroul regional sindical Cluj 920 locuri la Ocolișu, Uioara și Cojena, etc.

Unele regiuni vor avea posibilitatea de a trimite salariații la odihnă în alte regiuni. Se dă astfel prilej celor din regiunile muntoase să meargă la mare și invers celor dela mare la munte precum și celor din regiunile fără posibilități de a organiza odihna în cadrul regiunii, de a trimite salariații lor în diferite regiuni ale țării. Astfel regiunea Stalin va primi 200 de salariați din regiunea Galați, regiunea Constanța va primi 680 salariați din regiunea și orașul București, precum și 160 dela regiunea Stalin, etc.

Birourile provizorii sindicale regionale și raionale cu sprijinul Uniunii Sindicatelor de Invățământ au obținut și o serie de înlesniri în ceeace privește procurarea alimentelor, obținerea localurilor de școli și amenajarea acestora cu cele necesare ca paturi, saltele, lenjerie, etc. Deasemenea sindicatele care au organizat odihna pe cont propriu au primit din partea Uniunii câte un ajutor bănesc, necesar pentru mici reparații, combustibil, cheltueli de cancelarie, etc.

In curând primele serii ale salariaților noștri vor pleca la munte sau la mare. Sindicatele trebue să se îngrijească ca cei ce vor pleca să-și primească la vreme delegațiile, foile de observație, biletele de tren, etc. spre a nu-și pierde din timpul lor prețios.

De asemenea Secția de Asigurări Sociale a Uniunii în timpul scurt ce i-a mai rămas va trebui să controleze și să îndrumeze pe teren munca birourilor sindicale pentru ca în locurile de odihnă să fie trimiși oamenii cei mai buni, fruntași în producție, evidențiații în munca de alfabetizare, oamenii care au sprijinit și sprijină munca de colectivizare a agriculturii, oamenii cei mai merituoși și cu dorință de muncă pentru construcția socialismului în Patria noastră, participanți activi la lupta pentru pace și progres.

Vacanță bine organizată

După terminarea cu succes a examenelor de sfârșit de an, elevii Școlii Elementare Nr. 1 din comuna Ianca, regiunea Galați au început activitatea de vară.

Pentru ca vacanța elevilor să fie cât mai frumoasă și mai rodnică, directorul a întocmit din vreme un plan în care a prevăzut o activitate variată și pe care l-a pus în practică în primele zile după încheierea anului școlar. Sub conducerea învățătorilor și profesorilor elevii au făcut vizite la gospodăria agricolă colectivă din comuna Plopu, au curățat de buruieni un lan de sfeclă furajeră în suprafață de 2,50 ha. și au adunat o mare cantitate de plante medicinale. Cei mai mari din clasele a IV-a, a V-a și a VI-a au vizitat cooperativa locală; ei au mers de asemeni la centrul de colectare a laptelui unde au văzut cum se separă laptele de smântână, cum se fac cașul și brânza, cum se măsoară densitatea laptelui cu lactometrul; au vizitat apoi oloăria din sat și au văzut cum se ard vasele de pământ. Intr'una din zilele următoare elevii au mers la sfatul popular al comunei și au văzut cum se desfășoară întreaga muncă. Și astfel, prin grija școlii, elevii din comuna Ianca au o vacanță bine organizată, se odihnesc și învață zi de zi lucruri noi.

PROFESORI ȘI INVĂȚĂTORI!

Participați la concursul cu tema:

„Cum realizez în munca mea școlară educația elevilor în spiritul patriotismului socialist, al dragostei față de Uniunea Sovietică, al internaționalismului proletar și al luptei pentru pace", organizat de „Gazeta Invățământului" și „Editura de Stat pentru literatură științifică!"

Condițiile concursului au fost publicate **în nr. 117 al gazetei noastre.**

Note politice externe

In intreaga lume, propunerea făcută de I. Malik, în numele Guvernului Sovietic pentru curmarea războiului din Coreea, a stârnit un răsunet considerabil. Toate popoarele globului, inclusiv poporul american, doresc o grabnică și pașnică reglementare a acestui sângeros conflict; reglementare care ar constitui un important pas înainte pe calea întăririi păcii și preîntâmpinării unui nou măcel mondial. Deaceea, massele populare de pretutindeni au salutat cu satisfacție și recunoștință, nobila inițiativă a Guvernului Sovietic și au pretins traducerea ei imediată în fapt.

Sub presiunea opiniei publice din țară și internaționale, imperialiștii americani au fost obligați să cedeze și să accepte deschiderea discuțiunilor de armistițiu. Din declarațiile făcute de către reprezentanții oficiali din Washington, rezultă că guvernul Statelor Unite nu pare să fi reținut lecția severă pe care i-a dat-o eșecul aventurii sale agresive din Coreea și că, în consecință, plenipotențiarii săi se vor strădui să ridice tot felul de obstacole în calea soluționării acestui conflict. După cum transmite agenția Reuter „în capitala Statelor Unite domnește o mare teamă". Nu însă așa cum unii ar putea crede, teama că prelungindu-se războiul din Coreea alte mii de pierderi s'ar putea adăuga la cei 175.000 de morți și răniți americani, — cifră dată în vileag de senatorul Bridges, la 9 Iunie, crt., în fața Comisiunii senatoriale de anchetă pentru demiterea lui Mac Arthur.

Dimpotrivă, teama ce domnește la Washington, în cercurile conducătoare, este, că, — tot Reuter o afirmă, — „lichidându-se războiul din Coreea, guvernul american s'ar vedea lipsit de principala justificare pentru continuarea cursei înarmărilor, deoarece campania coreeană servește pentru obținerea de mereu alte majorări de impozite și de alocări de credite militare". Cu câteva zile înainte ca Malik să fi formulat propunerea sovietică, Journal of Commerce, *organ al briganzilor din Wall-Street, mărturisea că „numai îmbunătățirea situației internaționale poate dăuna economiei noastre", — poate dăuna, adică, acumulării de fabuloase beneficii de către trusturile interesate în producția de război. La rândul său,* United States News and World Report *își avertiza cetitorii că „ziua în care se va începe să se vorbească despre pace în Statele Unite va fi o zi de catastrofă economică". La Bursa din New-York, după propunerea făcută de I. Malik pentru încetarea focului în Coreea acțiunile fabricilor de armament au fost în scădere.*

Totuși, după cum scrie un editorial al ziarului Cansas City Star, *reprodus de către* New-York Herald Tribune, *„în momentul în care s'a produs acest krah, bursa putea să întrevadă, din fericire „o agravare a situației în Iran și în alte sectoare ale lumii", descreștind astfel frunțile alarmate ale acestor mizerabili negustori de sânge. Și ziarul citat adaugă acest îndemn, de un bestial cinism: „Cei ce conduc Statele Unite trebue să acționeze în așa fel, încât dacă evenimentele se vor agrava și s'ar încheia pacea în Coreea, noi să putem găsi o compensație în faptul că războiul devine iminent în alte regiuni".*

Așa dar, se poate prevedea că trustmenii yankei vor întreprinde totul pentru a zădărnici succesul negocierilor de armistițiu în Coreea și totdeodată pentru a provoca alte focare acute de război în celelalte regiuni ale globului, astfel ca sinistrele lor afaceri să continue.

Dealtminteri, văzând că pământul le fuge de sub picioare în Coreea, imperialiștii americani caută să agraveze încordarea în Europa.

Astfel, după torpilarea Conferinței adjuncților miniștrilor de externe ai celor patru puteri, ei au reluat în grabă planurile lor de remilitarizare a Germaniei occidentale. Atâta timp cât, la „Palatul Roz", din Paris, Gromiko cerea insistent înscrierea pe ordinea de zi a chestiunii inadmisibilității reînarmării Germaniei, cele trei puteri imperialiste puseseră o surdină ipocrită pe acțiunile lor menite să ducă la reînființarea unui Wehrmacht vest-german. Odată, însă, discuțiunile quadripartite rupte, aventurierii din Washington și vasalii lor din Londra și Paris au lepădat orice mască și au dat, oficial, în vileag, intențiile lor de a crea, curând, divizii vest-germane și chiar corpuri întregi de armată.

După cum a afirmat furiosul belicist John Foster Dulles, Washingtonul a hotărît, în vederea desăvârșirii proectelor sale agresive, „să-și asigure două vârfuri de spadă: Germania occidentală pentru Europa și Japonia pentru Extremul-Orient". Popoarele europene, — inclusiv poporul german, care, cu ocazia referendumului popular ținut în întreaga Germanie, a manifestat opoziția sa față de orice remilitarizare, — vor zădărnici reconstituirea unui Wehrmacht vest-german.

Pentru acest Wehrmacht, imperialiștii americani au și găsit, după cum se laudă, „cadre superioare experimentate", recrutate din rândurile criminalilor naziști pe care i-au grațiat în serie. Carnea de tun, însă, infanteria de masacru de care au o urgentă nevoie, ei nu o vor găsi, nici cu momeala și nici cu amenințările — nici în Germania și nici în Franța sau Italia.

Popoarele Europei n'au uitat și nici nu vor uita cel de-al doilea război mondial. Deaceea, ele nu vor îngădui lui Eisenhower să continue războiul lui Hitler.

In același timp, imperialiștii anglo-americani se străduiesc să agraveze și situația din Orientul-Mijlociu.

In Iran, monopoliștii britanici, pierzând complet cumpătul odată cu pierderea controlului lor asupra petrolului din această țară, agită spectrul intervenției armate, în care scop fac pregătiri spectaculoase, concentrând flota lor în fața portului Abadan și trupele lor în Cipru și Irak. De teama opiniei publice, ei caută, înainte de a porni agresiunea lor militară, să se „acopere" cu o sentință a Curții Internaționale de Justiție, căreia i s'au adresat pentru a-i cere pronunțarea unei hotărîri de suspendare a măsurilor de naționalizare luate de guvernul iranian.

Acest truc „judiciar" este dinainte sortit eșecului, deoarece Tribunalul dela Haga nu are nici o competență să se ocupe de o asemenea chestiune, care privește exclusiv guvernul și poporul Iranului. Astfel că, hotărîrea acestei Curți este dinainte nulă și neavenită și ea nu poate oferi nicio acoperire juridică pentru atentatul pregătit de imperialiștii englezi contra Iranului. Poporul iranian este suveran în țara sa, iar naționalizarea petrolului din această țară este un act pe deplin legitim și perfect valabil din punct de vedere al legii internaționale.

Prin urmare, dacă guvernul social-imperialiștilor din Londra va avea îndrăsneala să pornească trupele sale împotriva pașnicului popor al Iranului, pe care l-au împilat și asuprit atâția ani, acest fapt constitue anticipat o crimă internațională calificată și întreaga răspundere o vor purta agresorii laburiști și stăpânii lor din Statele Unite.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26. Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA „Scrisul Liber" Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 6. Telefon: 4.92.96. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni, 130 lei; instituții anual, 500 lei.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Invățământului Public si al Uniunii Sindicatelor din Invățământ

ANUL III Nr. 119 | 4 PAGINI 5 LEI | JOI 12 IULIE 1951

IN ACEST NUMAR:

- E scumpă fiecare clipă din oră (Pag. 2-a).
- Prima întâlnire cu școala (Pag. 2-a).
- Rolul familiei în formarea stăpânirii de sine a copiilor — după un articol de N. S. LUKIN (Pag. 2-a).
- Rolul organizatoric al decanatului în activitatea didactico-metodologică a institutelor (Pag. 2-a).

LUCRARILE SESIUNII LARGITE A SECȚIUNII A VI-a A ACADEMIEI R. P. R.

— Desvoltarea lingvisticii sovietice după apariția lucrării lui I. V. Stalin „Marxismul și problemele lingvisticii".

— Rezumatul referatului prezentat de tov. docent K. V. Gorskova (Pag. 3-a).

— Predarea limbii române în școlile de toate gradele din R.P.R. — Rezumatul raportului prezentat de conf. univ. Mihai Nanu (Pag. 3-a).

- Să fim propagandiști ai metodelor agrotehnice înaintate (Pag. 4-a).
- Note politice externe (Pag. 4-a).

Hotărîrea sesiunii lărgite a Secțiunii a VI-a (Știința limbii, literatură și Artă) a Academiei R.P.R.

Sesiunea lărgită a Secțiunii a VI-a a Academiei R.P.R. (Știința limbii, Literatură și Arte) organizată în colaborare cu Ministerul Invățământului Public și Uniunea Scriitorilor din R.P.R. în zilele de 2, 3, 4 Iulie, la care au participat numeroși lingviști, profesori, scriitori și alți oameni de cultură din toată țara, a scos la iveală încă odată importanța uriașă pe care o au lucrările lui I. V. Stalin despre lingvistică pentru orientarea și desvoltarea științei limbii și a tuturor științelor.

I. V. Stalin a rezolvat în mod științific, problemele fundamentale ale lingvisticii: locul limbii — mijloc de comunicare între oameni, armă de luptă pentru desvoltarea societății — între fenomenele sociale, legile interne de desvoltare a limbii, elementele fundamentale ale limbii și relațiile dintre ele, legătura dintre limbă și gândire, dintre istoria limbii și istoria poporului care este creatorul și purtătorul limbii.

Lucrările lui I. V. Stalin au o importanță excepțională pentru studierea și predarea limbii în școală, mijloc important de educare a tinerei generații de constructori ai socialismului în R.P.R. Sesiunea a arătat deasemeni că tezele staliniste cu privire la legătura dintre limbă și societate, cu privire la relațiile dintre dialectele teritoriale și limba națională comună întregului popor au o mare importanță pentru desvoltarea literaturii, a criticii literare și a istoriei literare din țara noastră.

★

I. Din rapoarte și discuții a reeșit că în țara noastră adevărații cercetători de pe tărâmul științei limbii s'au străduit să creeze lucrări meritorii cu privire la limba română, în ciuda condițiilor grele create de regimul burghezo-moșieresc.

Cu toate aceste eforturi, în perioada dictaturii burghezo-moșierești lingvistica românească a fost dominată de diferite concepții idealiste susținute de clasele exploatatoare, dușmane ale culturii poporului. Influența teoriilor cosmopolite în lingvistică a crescut mai cu seamă după primul război mondial când în lingvistica noastră au dominat concepțiile antiștiințifice, saussuriene și structuraliste. Adoptând servil aceste teorii importate din Apus, o parte însemnată a lingviștilor din țara noastră considerau limba ca un sistem de simboluri convenționale care nu au nimic comun cu gândirea, nimic comun cu viața poporului și cultivau antiistorismul în studiul limbii. Din cauza acestor teorii reacționare mulți lingviști din țara noastră nu au știut să facă distincție între obiectul și funcțiunile gramaticii și cele ale vocabularului și au subordonat gramatica lexicologiei; deasemenea nu au reușit să rezolve în mod just problema raporturilor între morfologie și sintaxă, ca elemente componente de egală însemnătate ale gramaticii.

Aceste teorii antiștiințifice, antinaționale, au împins pe unii lingviști în tabăra dușmanilor poporului nostru, în tabăra șovinismului, fascismului și trădării de Patrie (Pușcariu, Candrea, Sever Pop, etc.).

Ploconirea servilă în fața acestor curente idealiste și metafizice a mers atât de departe încât până și lucrările cu privire la problemele limbii românești se publicau în limbi străine.

Cosmopolitismul a constituit o piedică serioasă în calea desvoltării lingvisticii în țara noastră. Deaceea încă nu avem o gramatică științifică a limbii române, un dicționar științific, o ortografie științifică. Chiar după 23 August 1944 cu tot sprijinul dat de partid și guvern, unii lingviști din țara noastră au rămas înfeudați concepțiilor idealiste apusene (de ex. acad. A. Rosetti cu lucrările „Le mot" „Mélanges de linguistique et d'histoire"; acad. Iorgu Iordan, cu lucrarea „Limba română actuală — o gramatică a „greșelilor" etc.). Acestor vechi influențe idealiste li s'a adăugat influența teoriilor vulgarizatoare ale lui N. I. Marr, care s'a manifestat mai ales în periodicele „Studii și Cercetări de lingvistică" al Institutului de lingvistică din București al Academiei R.P.R. și în „Cum vorbim" al Societății de Istorie, Filologie și Folklor (redactor responsabil prof. Al. Graur), care dă o atenție exagerată unor probleme fără mare importanță și ocolește problemele mari principiale, ale științei limbii.

Apariția genialei lucrări a lui I. V. Stalin „Marxismul și problemele lingvisticii" a scos la iveală cu și mai multă vigoare sterilitatea teoriilor idealiste în lingvistică și a arătat și lingviștilor din țara noastră calea sigură spre o activitate științifică pozitivă și rodnică.

In anul care s'a scurs dela apariția lucrării lui I. V. Stalin cu privire la marxism în lingvistică, în țara noastră, unii lingviști au căutat sincer să părăsească vechile poziții idealiste, pentru a-și însuși concepția stalinistă despre limbă. Cu toate acestea, Sesiunea constată cu părere de rău că până astăzi nu a apărut nicio lucrare de analiză critică a operelor filologilor noștri din trecut, nicio lucrare de critică a curentelor idealiste și cosmopolite în lingvistica din țara noastră; activitatea Institutului de lingvistică din București al Academiei R.P.R. (director acad. Iorgu Iordan) de pildă, se menține departe de problemele practice ale școlii, ale literaturii, de problemele fundamentale ale revoluției noastre culturale.

Deși acad. E. Petrovici are merite în rezolvarea justă a mai multor probleme de lingvistică, Sesiunea constată că raportul intitulat „Lucrările lui I. V. Stalin în lingvistică și sarcinile lingviștilor din R.P.R." nu a desvăluit până la capăt cauzele care împiedică desvoltarea lingvisticii în R.P.R. Or, este știut că înlăturarea acestor cauze este una din condițiile principale ale progresului lingvisticii române.

Ascultând rapoartele și desbaterile, Sesiunea constată că astăzi, datorită apariției genialelor lucrări ale lui I. V. Stalin cu privire la lingvistică, datorită ajutorului științei sovietice și condițiunilor create de partid și guvern există toate posibilitățile ca lingviștii din R.P.R. să scoată lingvistica din starea de stagnare în care se află și să rezolve cu succes problemele ei fundamentale.

Pentru aceasta se cere în primul rând lingviștilor noștri să rupă pe deplin și definitiv cu concepțiile idealiste, neștiințifice, să-și însușească bazele marxism-leninismului și concepția stalinistă despre limbă. Lingviștii noștri trebue să pășească cu hotărîre pe calea largă arătată de lingvistica sovietică, pe calea legării cercetărilor lingvistice cu școala, cu practica, cu problemele mari ale construirii socialismului în Republica Populară Română.

★

II. Invățământul limbii române în școlile din R.P.R. a obținut succese importante după reforma învățământului. A fost eliminată din manuale și programe propaganda reacționară, mistică și șovină cu care școala burghezo-moșierească otrăvea mințile elevilor. Cu toate acestea, situația nefavorabilă din lingvistică a influențat negativ și învățământul. Atât programele școlare cât și manualele — inclusiv cele apărute după reforma învățământului — nu au ținut seamă de importanța gramaticii în predarea limbii, morfologia a fost subestimată în favoarea sintaxei, studiul foneticii a fost programat după cel al sintaxei, iar desvoltarea unor deprinderi ortografice la elevi a fost neglijată. Programele și manualele de limba română nu leagă studiul gramaticii de desvoltarea gândirii elevilor, nu țin seama de principiul istorismului în tratarea fenomenelor de limbă.

Programele și manualele nu dau importanța cuvenită bogăției lexicale a limbii noastre contemporane, nu dau importanța cuvenită literaturii clasice românești, mijloc principal de îmbogățire a limbii elevilor. In redactarea programelor și manualelor s'a ținut prea puțin seama de principiile pedagogice de bază în predarea limbii.

Datorită politicii naționale juste a partidului și guvernului nostru, în R.P.R. s'au creat sute de școli pentru naționalitățile conlocuitoare cu limba de predare maternă. Predarea limbii materne în aceste școli suferă în general de aceleași lipsuri ca și predarea limbii române în școlile cu limba de predare română. In plus în aceste școli nu s'a dat suficientă atenție nici problemei programelor, manualelor și metodicii de predare a limbii române, ca mijloc de comunicare și factor de unire a tuturor oamenilor muncii din patria noastră, în lupta lor pentru pace și socialism. Astfel, pentru școlile tuturor naționalităților conlocuitoare există un singur manual de limba română. In școlile naționalităților conlocuitoare limba română nu se studiază în legătură directă cu limba maternă, ceeace este greșit din punct de vedere științific și didactic.

Sesiunea constată că în învățământul superior programele de limba română nu sunt unitare, nu țin seama de nivelul de pregătire al studenților. La facultățile de filologie se acordă o importanță exagerată dialectologiei și limbii române vechi în dauna limbii contemporane a poporului român. (prof. Iordan, Rosetti etc.). Studiul istoriei limbii este considerat ca având valoare „în sine" și nu ca un studiu care ajută la cunoașterea limbii actuale sub aspectul desvoltării ei istorice.

Predarea limbii române în facultățile de filologie se face încă în mod abstract, fără să se țină seama de cerințele practice ale școlilor medii. Din această cauză absolvenții părăsesc facultatea fără a avea cunoștințele de gramatică, ortografie, etc. necesare unui profesor de limba română. Ministerul Invățământului Public nu a luat la timp măsuri pentru îmbunătățirea predării limbii române în facultățile noastre.

★

Introducerea studiului limbii ruse în școlile din R.P.R. constitue un eveniment important în viața culturală a poporului nostru. Cunoașterea cât mai profundă a limbii marelui popor rus este un factor important în revoluția noastră culturală.

In predarea limbii ruse în școală s'au obținut succese importante. Sesiunea constată însă că lingviștii, profesorii și scriitorii din țara noastră ar putea da Ministerului Invățământului Public un ajutor esențial pentru înlăturarea numeroaselor lipsuri existente în acest domeniu.

Lipsa programelor a creat o situație grea în domeniul predării limbii ruse. Manualele de limba rusă în vigoare nu țin seama de principiile pedagogice fundamentale, în predarea limbii; ele conțin o serie de grave greșeli științifice și didactice.

Profesorii și elevii nu au la dispoziție materialul didactic auxiliar pentru studierea limbii ruse, dicționare, crestomații, o gramatică comparativă a limbii ruse și române literatură pentru copii, etc. Nu s'a întocmit o bună metodică care să rezolve problemele practice și specifice ale predării limbii ruse în R.P.R.

★

Având în vedere cele de mai sus, Sesiunea hotărăște următoarele:

I. *In ceeace privește institutele de lingvistică ale Academiei R.P.R.:*

1. — Institutele de lingvistică ale Academiei R. P. R. vor organiza în cursul acestui an, în periodicile de specialitate, o analiză critică în lumina învățăturii lui I. V. Stalin, a activității din trecut pe tărâmul cercetărilor lingvistice și vor întocmi și publica lucrări de specialitate în care să aplice învățăturile lui I. V. Stalin la studiul limbii române și astfel să aducă o contribuție la desvoltarea limbii și a culturii noastre naționale.

2. — Institutele de lingvistică își vor revizui planurile de lucru pe anul 1951, dând precădere problemelor ridicate de necesitățile școlii noastre;

a) Vor ajuta Ministerul Invățământului Public la alcătuirea planurilor de învățământ pentru școlile superioare și a programelor și manualelor pentru învățământul de toate gradele, în spiritul învățăturii lui I. V. Stalin.

b) Vor ajuta Ministerul Invățământului Public la elaborarea unor metodici științifice de predare în școli a limbii române, a limbii ruse și a limbilor străine.

c) Vor întocmi și da la tipar, în prima jumătate a anului 1952, un dicționar al limbii române pentru uzul elevilor și studenților.

d) Vor întocmi și da la tipar, până la sfârșitul anului 1952 gramatica limbii române prevăzută în plan.

e) Vor întocmi și da la tipar în prima jumătate a anului 1952, dicționarul rus-român și dicționarul româno-rus.

f) Vor include în planul lor de muncă alcătuirea unei gramatici comparative a limbilor română și rusă.

3. — Institutele de lingvistică ale Academiei R. P. R. vor asigura apariția regulată a revistei *„Studii și cercetări de lingvistică"* și vor ajuta la ridicarea nivelului științific al revistei *„Cum vorbim"*, combătând tendințele de vulgarizare a marxismului și transformând această revistă într'o tribună de propagare a principiilor lingvisticii materialiste.

4. — Institutele de lingvistică ale Academiei R. P. R. vor colabora cu colectivele Lexiconului Tehnic pentru toate problemele necesare, contribuind la desăvârșirea în cât mai bune condițiuni a acestei opere; deasemenea vor ajuta Institutele tehnice la întocmirea unei terminologii tehnice unitare. Institutele de lingvistică ale Academiei R. P. R. vor intensifica colaborarea cu Institutul de Studii Româno-Sovietic pentru ca marile cuceriri obținute de lingvistica sovietică pe baza învățăturilor lui I. V. Stalin să devină mai accesibile lingviștilor din patria noastră.

5. — Institutele de lingvistică ale Academiei R. P. R. vor da cea mai mare atenție pregătirii cadrelor, formării de tineri specialiști și vor atrage în activitatea pe tărâmul lingvisticii cercuri cât mai largi de profesori și învățători.

6. — In ceeace privește ortografia, Sesiunea propune Prezidiului Academiei R.P.R. numirea unei comisii care, pe baza desbaterilor începute în Sesiunea actuală, să alcătuiască un proect al ortografiei limbii române. Acest proect, după ce va fi discutat și însușit de Sesiunea Generală din toamna anului 1951 a Academiei R.P.R., va fi înaintat spre aprobare guvernului R.P.R.

II. *In ceeace privește învățământul limbii române în școli:*

1. — Sesiunea consideră că la baza predării limbii române în școlile de toate gradele trebue să stea gramatica, întrucât „tocmai datorită gramaticii, limba capătă posibilitatea de a îmbrăca gândurile umane în învelișul material al limbii" (I. V. Stalin). Predarea gramaticii trebue să contribue la desvoltarea gândirii logice a elevilor.

2. — Morfologia și sintaxa fiind părți componente și de egală însemnătate ale gramaticii, trebue să se lichideze subaprecierea morfologiei și să se rezolve în mod concret în predarea gramaticii, pentru fiecare treaptă de învățământ relațiile juste dintre morfologie și sintaxă.

3. — Sesiunea consideră că este necesar ca noțiunile de fonetică să fie introduse în program începând din clasa a II a elementară, pentru a pregăti însușirea morfologiei și înțelegerea relațiilor dintre pronunțarea și scrierea corectă. In acelaș timp, studierea eficace a ortografiei și punctuației se poate obține prin legarea lor organică de predarea cunoștințelor de morfologie, sintaxă și fonetică.

4. — Sesiunea subliniază necesitatea studierii în școală a vocabularului limbii române și a însușirii treptate de către elevi în fiecare clasă, a unui vocabular minimal. In acest scop, Sesiunea socoate necesar să se dea atenție deosebită introducerii în manualele claselor I—VII-a celor mai alese pagini din literatura română clasică și populară.

5. — Sesiunea subliniază necesitatea ca, în orele de gramatică analiza sensului cuvintelor și expresiilor să fie subordonată sarcinii studierii bazelor gramaticii și desvoltării gândirii elevilor, ca tratarea formelor limbii să se facă în lumina perspectivei istorice, desvoltarea limbii noastre fiind legată de istoria poporului nostru. Este important ca, pe baza lucrărilor lui I. V. Stalin cu privire la lingvistică, să se dea elevilor noțiuni despre limbă ca fenomen social, despre rolul limbii ca mijloc de comunicare între oameni.

6. — In ce privește predarea limbii române în școlile naționalităților conlocuitoare, Sesiunea consideră necesară întocmirea unor programe și manuale speciale pentru fiecare naționalitate în parte. Studierea limbii române în aceste școli trebue să se sprijine pe cunoașterea limbii materne de către elevi și pe studiul comparativ al fenomenelor gramaticale ale ambelor limbi.

7. — Studierea lucrărilor lui I. V. Stalin despre limbă trebue să formeze obiectul unui capitol special în programa clasei a X-a.

Studiul limbii române trebue să devină un instrument de educare a tineretului nostru studios, în spiritul luptei pentru pace, al dragostei nemărginite față de Patria noastră, în spiritul internaționalismului proletar; studiul limbii române trebue să devină un instrument al educației comuniste a tinerei generații de constructori ai socialismului în țara noastră.

Sesiunea cheamă pe oamenii de știință lingviști din R. P. R. să combată concepțiile idealiste și influențele marriste, punând în centrul, activității lor problemele mari pe care le ridică opera de construire a socialismului, și a culturii socialiste, probleme pe care să le trateze pe baza adevărului științific al concepției marxist-leniniste la un înalt nivel științific și ideologic.

Oamenii de știință trebue să lupte, așa cum ne învață tovarășul Stalin pentru *„înflorirea științei care nu se separă de popor, care nu se ține departe de popor, care este gata să slujească poporului, gata să predea poporului toate cuceririle științei și servește poporul nu cu sila, ci de bună voie și cu plăcere"*.

Pentru strângerea unei recolte îmbelșugate

Pionierii strâng spicele pe lanul dela „Tabără"

Holde mănoase și mândre se întind în bătaia soarelui dogoritor al lui Iulie. Spicele aplecate țin boabe grele de aur, — grâu mășcat, — pâinea zilei de mâine pentru poporul nostru muncitor.

La Școala Elementară din Berești, raionul Bârlad, goarna pionierilor sună adunarea. E dimineață. Soarele urcă încet, aruncând săgeți arzătoare peste acoperișurile albe de tablă ale caselor, peste lanurile aurii. Unul câte unul, pionierii se adună la școală voioși, plini de viață. Toți vor să meargă la cules spice pe tarlaua gospodăriei agricole colective „Drum Nou".

Sub comanda instructoarei de pionieri cei 28 de elevi ai taberei de pionieri pornesc la câmp. Sunetul strident al trompetei se amestecă cu bătăile ritmice ale tobelor sacadând veselul cântec al pionierilor. Drapelele fâlfâie în bătaia unei ușoare adieri de vânt. In frunte pășesc mândri pionierii Petre Mihai din clasa a VII-a și Doina Rossi. Drumul e lung dar nu-i obosește. Nici căldura nu-i toropește cu toate că se întețește. Urcă pe deal, coboară înspre păduricea din vale, urcă iar și se îndreaptă apoi pe șosea, către Cruceanu.

„Tabăra", după cum îi spune locului unde merg pionierii, este la aproape 7 km. depărtare de Berești. Insfârșit, au ajuns. Le e sete. Apă nicăeri. Un flăcăiandru înjugă boii la car și pleacă în satul vecin cu un butoi, după apă.

După câteva minute de repauz la umbra păduricii din marginea lanului de grâu pionierii încep lucrul. Sunt cinci echipe, conduse fiecare de către unul dintre cei mai destoinici membri ai echipei. Echipa întâia care numără șase pionieri este condusă de Doina Rossi; a doua, are mai mult băeți. Conduce, Petre Mihai. După cuvintele pline de înflăcărare ale pionierului Petre, adresate membrilor celor cinci echipe, elevii se aștern la treabă. „Să strângem toate spicele rămase în urma mașinii, spune el, pentrucă ele sunt pâinea zilei noastre de mâine, sunt pâinea Patriei". Pionierul Petre cheamă apoi la întrecere, în numele echipei sale, pe toate celelalte echipe.

Munca începe. Ca niște albine, pionierii aleargă de zor după spice adunându-le în mănunche pe care le leagă apoi în snopi. Care mai de care vrea să adune mai multe spice să facă mai mulți snopi. E bătălie între pionierii din echipă, e bătălie între echipe, pentru strângerea spicelor. Sosirea butoiului cu apă stârnește un mare entuziasm. Beau setoși, apoi aleargă din nou după spice. Patru ore a durat lucrul. Către orele 13,30 fiecare echipă își adună rodul muncii. Snopii grei sunt cărați anevoie de pionierii care se poticnesc sub greutatea lor. Rând pe rând, șefii de echipe prezintă snopii. Ii cântăresc din ochi și stabilesc echipa fruntașă. Cu mare bucurie, echipa Doinei primește titlul „campioană a spicelor". Echipa ei a strâns mai bine de 25 kg. După ea urmează echipa lui Petre Mihai, care a adunat și ea aproape 20 kg. Echipa celor mai mici condusă de Constanța Berechet are aproape 15 kg. și la fel ca ea au și celelalte echipe. Peste 60 de kg. de boabe au fost adunate de pionieri. Ei sunt veseli de munca lor și se bucură mult că alături de alte zeci și sute de mii de pionieri din Patria noastră, contribue și ei, la strângerea recoltei.

★

Pe aceeași tarla trei echipe de tineri utemiști se întrec în strângerea snopilor și făcutul clăilor. In frunte se află echipa lui Nicolae Dumitran care a reușit să facă în jumătate de zi peste 40 de clăi. Echipa lui C. Bolea a făcut peste 30 clăi. In total, echipele de utemiști au adunat și făcut peste 100 de clăi pe lanul gospodăriei colective. Strânsul snopilor e o muncă plăcută. Brazdeș Maria a lucrat cel mai bine. Ea a strâns peste 400 de snopi. Nici Maria Ghenade n'a rămas mai prejos. Și ea a strâns aproape 300. Cu toții au muncit cu drag știind că orice snop adunat la vreme înseamnă mai puțină risipă de boabe și mai multă pâine.

C. PRISECARU

Școlile din regiunea Argeș sprijină țărănimea muncitoare

Pentru a contribui la strângerea unei recolte cât mai bogate secția de învățământ regională Argeș și-a întocmit un plan de muncă, plan în care s'a prevăzut printre altele: trimiterea la raioane a câte unui inspector regional care să controleze munca elevilor și a cadrelor didactice; prelucrarea cu directorii de școli a sarcinilor care revin cadrelor didactice în campania de recoltare, etc.

Secția de învățământ a hotărît deasemeni ca toate grădinițele sezoniere să fie deschise începând dela 5 dimineața. S'au luat măsuri pentru sporirea capacității grădinițelor sezoniere.

Din primele date culese de pe teren rezultă sprijinul pe care cadrele didactice, pionierii și elevii l-au dat, din primele zile campaniei strângerii recoltei. In comuna Uliești, raionul Găești, 120 elevi au lucrat la grădina de zarzavat a gospodăriei agricole colective, înlocuind munca a 40 de colectiviști care au avut astfel posibilitatea să plece la seceriș. In comuna Slobozia, învățătorii au pavoazat ariile și au făcut umbrare. In aceeași comună, 20 de pionieri strâng spicele rămase în urma secerișului.

Cadrele didactice din orașul Găești au organizat o echipă artistică care va da reprezentații la arii. Deasemeni ei au instalat la arii un aparat de radio și au înființat o bibliotecă volantă.

In raionul Slatina detașamentele de pionieri au strâns 130 kg. de spice de grâu.

Alături de muncitorii din întreprinderi, 210 învățători și profesori din orașul Pitești au plecat pe tarlalele gospodăriei agricole colective „Ilie Pintilie" ajutând la strângerea recoltei. Exemplul lor a însuflețit și alți muncitori și funcționari care au plecat să sprijine țărănimea muncitoare la strângerea recoltei.

Pe ogoarele regiunilor Ialomița și Galați

In ziua de 2 Iulie, elevele dela școala din Slobozia, regiunea Ialomița au plecat cântând să strângă spicele rămase pe câmp în urma secerătoarelor. In câteva ceasuri s'au cules spicele de pe o suprafață de 2 ha. Exemplul lor a fost urmat și de ceilalți pionieri și elevi din cuprinsul raionului Slobozia. In comuna Gheorghe Doja, elevii din învățământul mediu aflați în vacanță s'au încadrat în detașamentele de pionieri și au pornit cu drag la culesul spicelor.

In regiunea Galați, raionul Galați, s'au evidențiat pentru sprijinul pe care l-au dat campaniei de recoltare școlile din comunele Pișcu, Tulucești și Șivița. In comuna Piscu, directorul școlii, Ion Dumitrescu și învățătorii Ion Muscă, Sofia Muscă și Maria Ene au mobilizat 65 de pionieri la strângerea spicelor de pe o suprafață de 8 ha. aparținând gospodăriei agricole colective. 75 de pionieri și elevi din comuna Șivița, conduși de învățătorii Batog Solomon, Catană Gh. și Crudin Ion, au cules 318 kg. spice de grâu.

In ziua de 8 Iulie, în gara Galați, sute și sute de elevi grupați pe școli, însoțiți de învățători și profesori plecau în comune să sprijine țărănimea muncitoare în campania de recoltare.

Să intensificăm activitatea politică și culturală a sindicatelor în timpul verii!

Activitatea cultural-educativă constitue una din cele mai însemnate sarcini ale sindicatelor noastre. In timpul vacanței de vară, această activitate nu trebue să slăbească nicio clipă. Dimpotrivă, datorită faptului că învățătorii și profesorii noștri nu duc, în această perioadă, munca instructiv-educativă în școală și, deci, au mai mult timp liber, în fața sindicatelor din învățământ se ridică sarcini noi. Ele au datoria să pună accentul cu seriozitate pe ridicarea nivelului ideologic, politic și profesional al cadrelor didactice. Aspectele acestei munci sunt multiple și variate. Sindicatele noastre au la îndemână nenumărate mijloace și metode pentru a contribui în această perioadă la o simțitoare lărgire a orizontului politic, la o serioasă îmbunătățire a calificării și la îmbogățirea cunoștințelor de cultură generală ale salariaților din învățământ, la intensificarea muncii culturale a învățătorilor și profesorilor în rândurile maselor.

Experiența muncii din anul trecut a scos la iveală o serie de realizări în acest domeniu. In acelaș timp însă, s'au constatat și lipsuri serioase, datorită faptului că unele sindicate n'au înțeles însemnătatea muncii culturale din timpul verii și n'au știut încotro să-și îndrepte eforturile, mulțumindu-se cu organizarea câtorva reuniuni tovărășești și a altor acțiuni de mică importanță, fără a se preocupa de sarcina principală, de ridicarea nivelului cadrelor didactice, de propaganda și agitația în masse, în special în rândurile țărănimii muncitoare.

Anul acesta, învățând din experiența muncii din vara trecută și urmând exemplul sindicatelor sovietice în acest domeniu, sindicatele noastre trebue să-și îndrepte eforturile, în mod organizat și planificat, spre obiectivele cele mai importante. Ele trebue să se îngrijească cu toată atenția de munca pe care o duc învățătorii și profesorii noștri pentru ridicarea nivelului lor ideologic și politic. Cei ce studiază individual lucrările clasicilor marxism-leninismului trebue stimulați și ajutați cu bibliografie, consultații, etc. La cluburi și la colțurile roșii trebue organizate conferințe regulate cu teme de politică internă și internațională. Membrii sindicatelor noastre trebue să înțeleagă că nu pot deveni cu adevărat maeștri în specialitatea lor dacă nu-și vor însuși tezaurul marxism-leninismului, învățătura materialist-dialectică despre lume și societate.

Pentru ridicarea calificării profesionale a cadrelor didactice s'au organizat în vara aceasta, ca și în anii trecuți, forme variate de învățământ. Sindicatele au datoria să sprijine atât pe cei ce urmează cursurile I.C.D. de vară cât și pe cei care studiază individual metodicile procurându-le bibliografia necesară. De asemenea, ele trebue să se intereseze și să ajute în pregătirea pentru examene pe cei înscriși la cursurile prin corespondență ale facultăților, precum și pe învățătorii necalificați care au de susținut examene la școlile pedagogice, organizând pentru ei consultații calificate, referate, etc.

In acelaș timp, sindicatele au sarcina de a face ca până în cele mai îndepărtate colțuri ale țării să pătrundă ultimele cărți literare apărute. Bibliotecile centrale organizate pe raioane trebue să trimită biblioteci mobile în toate satele, pentru a da fiecărui învățător posibilitatea de a-și lărgi orizontul cultural, de a-și îmbogăți cunoștințele prin citirea operelor literare care le vor sluji cu succes la îmbunătățirea muncii în școală. Cluburile și colțurile roșii trebue să-și intensifice activitatea artistică, prezentările de cărți, conferințele cu teme științifice și culturale, etc.

Concursul echipelor artistice de amatori, organizat de C. G. M. și concursul gazetelor de perete, organizat de „Scânteia" și „Viața Sindicală", trebue să ocupe și ele un loc important în activitatea sindicatelor noastre. De asemenea, birourile regionale, raionale, comitetele și grupele sindicale trebue să se preocupe de creșterea corespondenților pentru presa centrală: „Scânteia", „Viața Sindicală", „România Liberă", „Gazeta Invățământului", etc. precum și pentru organele locale de presă.

O grijă serioasă trebue dată muncii cu copiii, în cadrul cluburilor muncitorești, prin asigurarea de cărți pentru copii în biblioteci, organizarea de teatre de marionete, spectacole de teatru și cinematograf pentru copii, etc.

Bineînțeles că organizarea unei odihne plăcute pentru cadrele didactice în concediu nu poate să fie scăpată din vedere. Amenajarea unui parc pe lângă club, o scenă în aer liber, un umbrar cu scaune și mese pentru lectură și cu bufet, un teren de sport, o excursie prin împrejurimi sau în locuri mai depărtate însemnate din punct de vedere istoric sau geografic — sunt tot atâtea mijloace de a asigura învățătorilor și profesorilor noștri, după un an de muncă, o odihnă plăcută și folositoare.

Conștiente de rolul încredințat de Partid, unele birouri sindicale regionale și raionale, precum și unele colective de conducere ale cluburilor și colțurilor roșii, au și început pregătirile în vederea desfășurării activității lor culturale pe timpul verii. Astfel, biroul sindical al raionului Vaslui a sprijinit conducerea clubului în amenajarea unui teren de volley, iar în prezent se ocupă cu amenajarea unui umbrar. De asemenea, comitetul de instituție din cadrul M.I.P. și-a amenajat un teren de sport și face pregătiri pentru construirea unei scene în aer liber. La Clubul sindicatelor din învățământ — București se fac în momentul de față pregătiri pentru amenajarea curții Clubului, astfel că în curând aceasta va putea fi folosită pentru desfășurarea muncii culturale. Birourile sindicale din raioanele Iași, Bârlad, Botoșani, Ploești, Suceava, etc. au luat deasemenea măsuri pentru organizarea unor scene în aer liber, terenuri de voley și umbrare pentru biblioteci.

Dar activitatea culturală a sindicatelor nu se poate mărgini la atât. Invățătorii și profesorii noștri trebue antrenați într'o intensă muncă de masse, pentru a duce cuvântul Partidului în rândurile

(Continuare în pag. 4-a)

In preajma Festivalului Mondial al Tineretului

A rămas mai puțin de o lună de zile până când se va deschide la Berlin cel de al treilea Festival Mondial al Tineretului, o hotărîtă manifestare a voinței neclintite de pace a tinerilor din lumea întreagă, în frunte cu eroicul tineret sovietic.

Organizat în condițiile creșterii și întăririi luptei pentru pace a popoarelor, acest festival va însemna, prin amploarea și succesul său, o puternică lovitură dată ațâțătorilor la război, imperialiștii americano-englezi, care speră să transforme tineretul lumii în carne de tun, pentru realizarea scopurilor lor de jaf și asuprire. 25.000 de tineri din peste 80 de țări și 2.000.000 de tineri germani se pregătesc cu entuziasm pentru a întâmpina cu cinste Festivalul, care va fi o minunată trecere în revistă a artei populare de pe întreg pământul, o arenă de manifestare a tinerilor talente în toate domeniile artei și ale sportului, o puternică dovadă a dorinței de pace a tineretului lumii.

Tinerii din patria noastră întâmpină Festivalul Mondial al Tineretului cu noi succese în muncă, cu nenumărate și minunate daruri. Echipele artistice și sportive care vor reprezenta țara noastră se pregătesc cu febrilitate. Tinerii din Republica Populară Română sunt hotărîți să arate, la Festival, tineretului din lumea întreagă că ei sunt încadrați și luptă cu dârzenie în rândurile uriașei armate a partizanilor păcii.

Datoria cadrelor noastre didactice este de a populariza pe scară cât mai largă Festivalul Mondial al Tineretului dela Berlin în rândurile elevilor și studenților cu care au contact în această perioadă, pentru ca Festivalul să devină o adevărată sărbătoare pentru ei și o puternică dovadă a hotărîrii în lupta pentru socialism, pentru menținerea și consolidarea păcii.

—o—

O excursie în Ardeal

Sub conducerea profesorilor, 54 de elevi dela Liceul de Băeți Nr. 1 din Iași au plecat în excursie prin orașele și satele Ardealului de Nord. Excursia a fost pregătită din vreme, luându-se în prealabil legătura cu unitățile școlare de pe parcursul călătoriei și închiriindu-se un vagon care a fost amenajat pentru dormit.

Excursioniștii au trecut prin Cheile Bicazului, pe la Lacul Roșu, Gheorghieni și Târgul Mureș. Aici elevii au vizitat fabrica de mobile, muzeul etnografic, pinacoteca, Palatul Cultural și sfatul popular regional. Excursia a continuat la Cluj, Salva și Campulung-Moldovenesc.

De-a-lungul călătoriei, elevii au dobândit noi cunoștințe despre Patria lor, despre efortul uriaș pe care oamenii muncii din Republica noastră Populară îl depun în lupta pentru pace, pentru construirea socialismului.

M. PAPASTOPOL
profesor la Liceul de Băeți Nr. 1 din Iași

=U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ=

E scumpă fiecare clipă din oră

In toamna anului 1948 am primit trei clase a V-a, primele în practica mea, la Școala Medie din Calniboiotsc, ținutul Crasnodar. Aceste clase erau diferite ca nivel de pregătire. Dar în toate clasele, elevii aveau lacune generale la gramatică. Directorul, directorul de studii și inspectorul raional îmi socoteau lecțiile bune din punct de vedere al metodei, elevii răspundeau cu agerime atunci când le ceream să arate regulile gramaticale, temele de acasă le făceau corect, dar scriau cu greșeli. Mă tenta mult să explic neștiința lor „independent" de profesori, cu argumentele: copiii n'au căpătat în clasele primare cunoștințe suficiente sau au uitat mult în vacanță, sau au lipsit dela școală, ș. a. Dar oare puține cauze „obiective" se pot găsi? Dintr'o astfel de situație comodă m'au scos rezultatele dictării de control pe care le-am dat în primul semestru, după textele trimise de secția de învățământ.

Chiar în clasa mea cea mai bună, 8 elevi au făcut dictarea pentru 2 și 1 *). Și aceasta la ore „juste din punct de vedere al metodei", cu elevii care-și fac temele corect și dau răspunsuri bune.

Analizând critic modul meu de predare, am văzut unele părți negative în schema generală de predare a limbii ruse: controlul temei de acasă, ascultarea, explicația lecției noi, tema pentru acasă. Am înțeles că elevii nu sunt destul de pregătiți pentru oră, nu lucrează destul după puterile lor. La ascultare dam mai multă atenție teoriei, felului de a forma regula. Ascultarea se făcea în așa fel încât se lucra numai cu elevii chemați pentru ascultare, clasa întreagă rămânând în acest timp neocupată.

Incepeam lecția exact când suna și la fel o și terminam. Când elevii au văzut că eu nu le iau nicio clipă din recreație, am avut dreptul să le cer aceeași atitudine față de oră. La început copiii trebuiau să stea în bănci, să aibă pregătite cele necesare pe bancă. Elevii chemați la lecție trebuiau să răspundă precis, fără să piardă vreme. Copiii știau că noi avem la fiecare oră un plan, pe care trebuia numaidecât să-l îndeplinim. Și cât de bucuroși erau când le anunțam: „Astăzi noi am îndeplinit planul".

Am început să ascult elevii în alt mod, străduindu-mă să întrebuințez riguros timpul și mobilizând întreaga clasă.

De exemplu, în clasa V-a aveam tema: „Verbe active și pasive". Am avut de învățat ce este verbul, care sunt schimbările lui și care este rolul lui în propoziție. Chemam 4 elevi. Fiecare elev trebuia să răspundă la o întrebare teoretică, să analizeze un exemplu din tema de acasă și, în afară de aceasta, mai căpăta și o întrebare cu caracter practic. In acest timp, clasa asculta cu atenție, corecta și complecta; elevii dădeau exemple personale. Intr'o astfel de lecție se pot lămuri și aprecia cunoștințele a încă 2-3 elevi din bancă. Pentru răspunsurile bune din bancă și pentru exemple bune dau o notă corespunzătoare: aceasta e un imbold pentru elevi ca să fie activi la oră. Câte odată, e nevoie să chem câte un elev-doi la catedră ca să facă o temă în scris, cu caracter practic. Eleva Nadia, de exemplu, gângăvește, îi este rușine să răspundă în fața clasei și, emoționându-se, nu poate să răspundă deloc. E bine ca unei astfel de eleve să i se dea la început o mică temă în scris. Iau acum un elev care abia a venit la noi la școală. Cum învață, ce bagaj de cunoștințe are, deocamdată nu știe nici clasa, nici învățătorul. A-l chema și a-i pune întrebări ca și celorlalți, înseamnă a-l pune într'o situație neplăcută în fața colegilor noi. Nu e oare mai bine să ne mărginim deocamdată la o ascultare scrisă? De aici diferite feluri de ascultare. Ca rezultat, numărul celor întrebați la oră e dela 5-7 elevi și fiecare elev capătă o notă măcar odată pe săptămână.

Eu socotesc că repetiția și fixarea prin scris a celor predate nu pot lipsi din nicio lecție. Nu e suficient să ne mărginim la faptul că elevii au învățat bine regula. Trebue neapărat să facem exerciții pentru a asigura deprinderea regulei respective. De exemplu: noi am terminat tema: „Ortografia pronumelui". In câteva ore consecutive eu dau exerciții de aplicare a ortografiei pronumelui: să se scrie câteva propoziții care să cuprindă pronumele cu ortografia respectivă. Aceste propoziții se analizează mai întâi oral, cu explicarea fiecărui caz mai greu. In propozițiuni se adaogă și cuvinte fixate pentru anumiți elevi. De exemplu, Grișa face mereu greșeli la ortografierea lui „o" și „a" după sibilante. De aceea, în exercițiul de ortografia pronumelui, ales special pentru Grișa, vom introduce asemenea cazuri și îi vom cere să le explice.

Programa în clasa V-a pentru limba rusă e vastă. De aceea eu nu dau teme prea lungi. In schimb, la fiecare oră, repet mereu cele predate, iar explicația materialului nou o construesc astfel încât elevii să ia parte activă și să tragă singuri concluziile. De exemplu, eu explic formarea verbelor la timpul trecut.

La tablă se scrie:

Podpisat — podpisa — podpisal
Priumnojat — priumnoja — priumnojal
Perebratsia — perebra — perebral

Sufixul „l" îl scriu în toate cazurile cu cretă colorată — un material necesar ce nu trebue să lipsească la limba rusă.

Printr'o observație atentă, copiii singuri trag concluzia și ajunge să pun întrebarea: „Cum se formează verbele la timpul trecut?" ca să capăt răspunsul just. Sau se poate pune și întrebarea: „Dela ce parte de cuvânt am format noi verbul la timpul trecut? Cu ajutorul cărui sufix?" O astfel de explicație durează 10-15 minute și nu obosește pe elevi. In afară de aceasta, se mai aruncă și o punte spre materialul vechi în exemplele date sunt cuprinse și prefixele: pri, pred și pere, învățate în primul sfert de an, pe când verbul se studiază la sfârșitul celui de al treilea. Eu îmi rezerv pentru fixare tot atât timp cât și pentru explicare, unde întrebuințez p numai materialul pentru limba rusă, și alte izvoare. La predarea substantivului, de exemplu, am întrebuințat manualul de aritmetică, din care elevii au luat exemple de exerciții, înlocuind cifrele cu cuvinte. Când am învățat ortografia substantivelor proprii, pe toate băncile erau numere din „Pionierskaia Pravda", din care elevii alegeau exemple. La fixarea materialului nou nu trebue să uităm pe cei vechi și trebue să ne amintim chiar greșelile individuale ale elevilor.

Dacă am predat o lecție despre substantiv și schimbările acestuia, atunci, dând la fixare exerciții corespunzătoare eu introduc cuvinte pe care unii elevi le scriu greșit. De exemplu, dau propoziționea: „Ural — eto ghigantskii promășlenîi raion Sovetskovo Soiuza", adăogând: „Atenție, Nina nu și-a însușit scrierea corectă a consoanelor nepronunțate". Mă refer la cuvântul „ghigantskii" arătând cum se scrie, dela ce cuvânt vine ,etc. Repetiția are loc la fiecare etapă.

Ultimul moment al lecției este darea temei pentru acasă. Lucrând cu texte nu prea mari, ei trebue să scoată în evidență nu numai cuvintele care se referă la regula nou învățată, ci să sublinieze și scrierea corectă, care se explică pe baza altor reguli. In afară de aceasta elevii trebue să facă la fiecare exercițiu un fel de analiză a uneia dintre propoziții. Cu alte cuvinte, atunci când îndeplinesc tema pentru acasă, copiii repetă tot timpul cele învățate și, în afară de aceasta, fiecare elev lucrează la capitolele pe care și le-a însușit mai puțin. Restructurându-mi lecțiile, m'am convins că elevii mei scriu în fiecare oră aproape o pagină. Cerința pe care am fixat-o la baza sistemului de scriere este următoarea: elevii să scrie tot mai des și variind tema. Pentru a face economie de timp, am renunțat la ciornă. Această problemă este încă în discuție, dar socotesc că trebue să se renunțe la ea în clasa V-a și tot ce scrie elevul trebue să fie clar și ordonat dela început. Compunerea, rezumatul și alte lucrări de creație sunt făcute de elevii mei într'o oră.

In ceeace privește compunerea și rezumatul, eu folosesc două tipuri: după textele operelor studiate și după texte noi. In compunere, permit elevilor să întrebuințeze citate din opere literare. Folosim și metoda povestirilor creatoare, cu elemente de reproducere și de rezumat. De exemplu, se dă de povestit fabula lui Crâlov: „Lupul și oaia". Mai întâi, copiii descriu ziua de primăvară, râul la care lupul s'a întâlnit cu oaia, apoi descriu lupul și oaia. După aceea, se trece la esența faptului. Insfârșit, copiii se gândesc la încheiere; de exemplu, ce s'a întâmplat cu lupul. Copiilor le place foarte mult o astfel de muncă. In plus, am introdus o muncă pe care eu o numesc „vorbire practică". Aceasta constă în observații la gazeta de perete, o scrisoare către un coleg, biografia rudelor sau autobiografia. In domeniul lucrărilor scrise intră și dictările de control — odată la două săptămâni — și dictările libere. Eu nu întrebuințez dictările pregătitoare înaintea celor de control, căci socotesc că ar fi prea mult și ar încărca pe elevi. Nici dictările pregătitoare nu sunt totuș lucrări pe care le dau la ore, în momentul fixării materialului predat sau la explicarea materialului nou.

Construind astfel lecțiile din clasa V-a și apoi dintr'a VI-a, am obținut la sfârșitul anului școlar un mare procent de promovați, fără a recurge la ore suplimentare cu cei rămași în urmă. Acum, după apariția genialei opere o tovarășului Stalin cu privire la lingvistică, m'am convins și mai mult că lecțiile de gramatică trebue construite în legătură strânsă cu practica și că limba trebue învățată la oră.

După un articol de **Prof. I. POTERIN**, publicat în „Uciteiskaia Gazeta".

*) In școlile din U.R.S.S. sistemul de notare este dela 1 la 5.

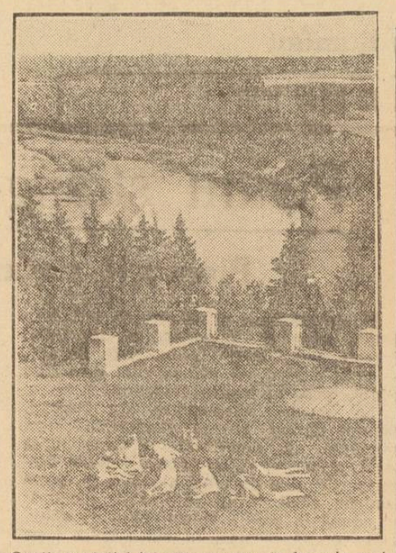

Copii sovietici își petrec vacanța în cele mai minunate locuri ale Patriei lor.

Prima întâlnire cu școala

Intrarea în școală este o cotitură în viața copilului. Pentru el începe o perioadă de muncă destul de grea, de obligații serioase. In școală copilul găsește un mediu nou, un mare colectiv de copii, învățători, etc. In grădinița de copii și în familie i s'a vorbit multe despre școală și copilul se gândește cu multă emoție și câte odată cu frică: „Cum o fi școala asta?"

Școala Medie de Fete Nr. 70 din Moscova primește anul acesta, pentru a opta oară, pe copiii din clasa I-a într'o cameră specială. Această încăpere se transformă într'o expoziție în care totul este pătruns de grija pentru viitorul celor noi veniți în școală. Pe o parte a tablei acoperite cu o hârtie verde se arată tot ce îi este necesar copilului când vine la școală, începând cu abecedarul, manualele și materialul didactic și terminând cu săculeții pentru galoși. Pe cealaltă parte a tablei sunt tablouri pentru desvoltarea vorbirii, tabele pentru citirea pe silabe, etc. Deasupra tablei este scrisă o lozincă de salut: „Dragi copii din clasa I-a, școala vă așteaptă!". In stânga tablei este un stand de cărți pentru copii. Alături de fereastră este o măsuță cu creioane colorate, călămări și tocuri, manuale, o cutie de plastilină, un model de colț pentru învățatul acasă. In partea opusă este colțul părinților. Aici se arată, pe un panou mare, felul cum trebue pregătiți copiii pentru școală. Tot aici sunt „Regulile pentru elevi" un „memento pentru părinți", un model de cerere de înscriere a copilului în școală, etc. Pe o măsuță se găsește hârtie, cerneală și tocuri, precum și o colecție completă a revistei „Semia i Skola" (Familia și Școala). Colțul părinților este completat de o vitrină cu cărți despre educația copiilor.

La fel ca într'o clasă obișnuită, aici sunt așezate pe trei rânduri bănci mici. Pe bănci sunt caiete deschise, tocuri, ascuțitoare, cutii cu creioane colorate. Totul pare să arate că lecția este gata să înceapă. Intrând în această încăpere, copiii se găsesc îndată în atmosfera unei clase adevărate. Ei sunt întâmpinați de învățătoarea B. H. Babkova, care răspunde de primirea copiilor.

Copiii, care au intrat emoționați și unii chiar înspăimântați în această cameră, ies de aici cu fața luminată. Câte au de povestit acasă despre școală, despre cărțile interesante pe care le-au văzut, despre băncile în care este atât de comod de stat!

Scopul principal este atins: prima întâlnire cu școala este luminoasă și fericită pentru copii. Invățătura devine un proces interesant și atrăgător pentru ei. Copiii încep să iubească școala, fiecare o recunoaște drept școala sa, iar la 1 Septembrie vor veni cu toții ca la o mare sărbătoare.

Iar școala care a organizat just primirea copiilor și a stat de vorbă în aceste condiții cu ei și cu părinții lor, dobândește un bogat material cu privire la viitorii ei elevi și stabilește prima legătură cu familia.

După **L. PETRENCO** („Uciteiskaia Gazeta").

Rolul familiei în formarea stăpânirii de sine a copiilor

Având o uriașă influență asupra întregii personalități a copilului, familia formează și stăpânirea de sine, priceperea de a se reține. In formarea acestei atitudini în cadrul familiei, stilul general al vieții familiei, relațiile dintre membrii acesteia, comportarea lor în fața copiilor și atitudinea lor față de el au o importanță primordială.

Iată, de pildă, ce spune tatăl unuia dintre cei mai stăpâni pe sine elevi ai clasei a VI-a din școala noastră, care lucrează, ca șef de atelier, într'o uzină și care are patru copii: „Niciodată nu-mi permit să condamn vreo acțiune a soției mele în fața copiilor, niciodată nu-mi permit vorbe grosolane în fața lor. Tot atât de reținută este și soția mea. Această pricepere de a ne stăpâni, o educăm și la copiii noștri. Nu spunem niciodată de două ori un lucru copiilor noștri și îi obligăm să facă ceeace le stă în putere. Copiii noștri sunt reținuți și apropiați unul de altul, se ajută și se apără reciproc. Este foarte important ca în familie toți copiii să fie iubiți la fel și niciunul să nu simtă că este iubit mai mult sau mai puțin decât altul".

Rolul educativ al exemplului părinților, al comportării zilnice a tatălui și a mamei este foarte mare. Această comportare slujește copiilor ca un model ce trebue imitat. Despre însemnătatea figurii morale a tatălui și a mamei vorbesc foarte mulți copii: „Totdeauna am învățat foarte multe dela tatăl meu și l-am imitat în toate. Dela el am luat deprinderea de a vorbi liniștit și sigur, de a nu mă înfierbânta în discuție, de a spune totdeauna adevărul, chiar dacă aceasta este câteodată greu. In fața lui și chiar în absența lui eu fac totdeauna așa cum m'a învățat el și așa cum face el însuși", — spune un elev din clasa V-a. „Când tatăl meu era pe front și îmi scria de acolo, mă gândeam totdeauna că trebue să fiu la fel ca el și aceasta mă ajuta să evit multe lipsuri", — spune un elev din clasa VII-a. „Mama mea este foarte muncitoare. Eu muncesc mult și învăț bine numai pentrucă mă rețin totdeauna dela cele rele. Mi-e rușine să lucrez și să învăț prost, pentrucă mama lucrează atât de mult și atât de bine", — spune un alt elev din clasa V-a.

Sunt rare cazurile în care elevii să nu arate influența pe care au avut-o părinții asupra formării atitudinii lor reținute. Tatăl și mama, folosindu-se de autoritatea față de copii și de dragostea acestora pentru ei, îi influențează în așa fel încât trezesc în ei dorința de a-i imita, de a face lucruri pe care le fac părinții, de a fi demni de părinții lor. Chipul unor asemenea părinți este totdeauna un exemplu pentru copii. Aceștia își apreciază faptele din punctul de vedere al părinților lor.

Folosirea acestui element în formarea atitudinii reținute nu poate fi subapreciată. Lucrul acesta este arătat și de cadrele didactice și de elevi. Copiii caută într'adevăr să obțină și să merite aprobarea părinților, caută să-și formeze, sub influența lor, calități prețioase ale personalității. Dar aceasta se întâmplă numai atunci când părinții acordă destulă atenție copiilor, când se interesează de viața lor și le cer o anumită comportare.

Atitudinea reținută a copiilor depinde în mare măsură de atmosfera de muncă din familie. Astfel, unul dintre elevii noștri a vizitat de numărate ori uzina în care lucra tatăl său, un maistru experimentat. Adeseaori l-a privit cum muncește și a executat el însuși, sub îndrumarea tatălui diferite lucrări. El a învățat dela tatăl său să muncească cu îndemânare și aceasta s'a reflectat și la învățătură. Este foarte stăpânit și, atunci când se izbește de greutăți la învățătură, lucrul acesta se vede imediat.

Stăpânirea de sine a copiilor se formează temeinic atunci când școala și familia muncesc în deplină unitate. Găsindu-se în situații care cer stăpânire de sine, copiii își amintesc și ceace i-a învățat școala și părinții și, conducându-se după aceste învățături, găsesc soluția justă.

Dacă atitudinea justă față de copii în familie este una din cele mai însemnate condiții pentru educarea stăpânirii de sine, greșelile educației în familie aduc, dimpotrivă, o influență dăunătoare și în privința acestei trăsături a copilului, transformându-l câteodată pentru timp îndelungat într'un copil nestăpânit și împiedicând succesul muncii în școală. Dacă părinții se ocupă prea mult de aspectul exterior al educației copiilor, scoțând în evidență inteligența acestora, inventivitatea și spiritul lor, copiii învață să fie nesinceri și nestăpâniți, ajungând la situația ca ceeace acasă era încurajat să fie condamnat la școală. Lipsa de stăpânire de sine este provocată și de severitatea exagerată de acasă. Dacă în familie se stabilește un regim prea sever, care frânează atât de mult pe copil încât nu are nicio posibilitate de a-și consuma energia, deseori descărcarea se produce în școală, pe stradă, desfășurându-se într'o formă acută și furtunoasă.

Unele manifestări ale lipsei de stăpânire de sine sunt legate de faptul că, pentru un timp, se întrerupe influența omului care reținea și îndruma pe copil. Asemenea fenomene am observat în cazurile când, de pildă, tatăl pleca într'o misiune.

Deosebit de dăunătoare asupra formării atitudinii reținute a copilului este influența divergențelor dintre membrii familiei. Observațiile pe care le-am strâns timp de mulți ani de muncă pedagogică și de conducere a școlii mi-au arătat că numai rareori neînțelegerile în familie se produc fără o influență negativă asupra personalității copiilor.

In aceste cazuri, tactul și analiza serioasă a cadrelor didactice, precum și influența pozitivă a colectivului școlar sunt condiții de care depinde faptul dacă tânărul își va găsi sprijinul necesar pentru formarea caracterului și a comportării sale juste.

După un articol de **N. S. LUKIN**, publicat în Semia i Scola

Organizarea muncii științifice în institute

Cercetările științifice formează o parte organică a întregii activități a unei instituții de învățământ superior. Fără această muncă nu se poate realiza cu succes pregătirea specialiștilor la nivelul cerințelor științei actuale, nu poate exista nicio creștere a calificării științifice a cadrelor didactice universitare. Experiența Institutului de Mecanică din Moscova arată că până și cele mai elementare măsuri cu caracter organizatoric desvălue rezerve de forțe și de timp nefolosite și dau însemnate rezultate pentru îmbunătățirea muncii științifice.

Intr'un timp relativ scurt întregul colectiv profesoral din institut a înțeles că planificarea muncii științifice alături de cea didactică nu înseamnă o evidență formală a sarcinilor ,ci un mijloc care contribue la desvoltarea unei adevărate munci științifice creatoare. S'au stabilit lucrările ce urmează a fi îndeplinite de profesori în afara activității lor didactice propriu zise: elaborarea temelor științifice prevăzute în planul institutului, pregătirea dizertațiilor pentru gradele științifice, redactarea manualelor și a materialului ajutător pentru uz intern, ajutorarea științifico-tehnică a întreprinderilor, activitatea științifico-metodologică, îndrumarea cercurilor științifice studențești.

In alcătuirea planurilor individuale, șefii catedrelor, plecând dela sarcinile generale, au stabilit pentru fiecare profesor problemele principale la care trebue să lucreze în semestrul respectiv. Toată activitatea științifică și metodologică a catedrelor a devenit mult mai organizată și mai plină de conținut și ceeace este și mai important, a căpătat un scop precis.

Datorită justei și deplinei folosiri a jumătății de zi în care nu se duce muncă didactică, institutul nostru a dobândit o serie de succese în toate formele de activitate științifică arătate mai sus. Dacă în 1948 se lucra numai la patru teme de cercetare științifică, iar în 1949 numai la nouă teme, în 1950 au fost elaborate 22 de lucrări, iar în anul acesta 54 de lucrări.

Pe măsura desvoltării muncii științifice, catedrele au simțit tot mai mult necesitatea trecerii dela munca individuală la munca pe baza unei tematici complexe. In prezent, în institut există o strânsă colaborare creatoare în munca științifică între o serie întreagă de catedre — rezistența materialelor, metalologia, mecanica teoretică, etc. Aceste catedre duc împreună o muncă bine coordonată pentru studierea unor probleme importante. Curând, în munca științifică li se vor alătura și alte catedre.

Existența unui scop precis și caracterul actual al cercetărilor științifice stârnesc interesul organizațiilor economice pentru îndeplinirea lucrărilor prevăzute în planul institutului. De exemplu: catedra de tăiere, instrumente și strunguri a făcut în 1949 o lucrare cu privire la tăierea electromecanică a oțelurilor călite și greu de prelucrat. Rezultatele ei au interesat uzina de tractoare din Celiabinsk. In anul 1950 catedra s'a străduit să introducă în practică rezultatele cercetărilor ei. In anul 1951 a încheiat cu uzina patru contracte în valoare de 100 mii ruble. Contracte de gospodărie chibzuită cu aceeași uzină au fost încheiate pentru cercetări științifice și de catedrele de metalologie și de prelucrare a metalelor prin presiune.

Experiența institutului arată că atunci când munca științifică nu are un caracter întâmplător, ci un scop precis, când ea este dusă de întreg colectivul catedrei, lucrările prevăzute în plan se transformă în mod normal în lucrări de gospodărire chibzuită și organizațiile economice interesate găsesc fonduri pentru finanțarea lor.

Conducându-se după indicațiile tovarășului Stalin cu privire la organizarea unor largi discuții creatoare asupra problemelor științifice, institutul și-a modificat sistemul de discutare a lucrărilor științifice. In luna Februarie, consiliul științific al institutului a ascultat referatul cu privire la munca științifică a profesorului M. N. Larin în domeniul tăierii electromecanice a oțelurilor călite și greu de prelucrat. Referatul a provocat discuții însuflețite. Subliniind valoarea practică a rezultatelor obținute, participanții au arătat o serie de lipsuri esențiale în argumentarea teoretică a esenței fizice a procesului. Această discuție a arătat încăodată cât de important este să se pună în discuție, pe o scară cât mai largă, problemele științifice, invitându-se și reprezentanții industriei și cadrele științifice ale institutelor de cercetări.

Lărgirea activității de cercetări științifice a catedrelor a dus la o înviorare a muncii științifice a studenților. Deasemenea, după ce dizertațiile au fost controlate, iar consiliile științifice ale institutului și ale facultăților au început să ceară șefilor de catedre să dea rapoarte în această privință, munca s'a îmbunătățit simțitor. Astăzi se tinde ca toți profesorii institutului să aibă grade științifice.

Măsurile de îmbunătățire a organizării muncii științifice au arătat rezervele uriașe de care dispun catedrele și intensa muncă de cercetare științifică creatoare ce poate fi dusă dacă se folosește just timpul din afara muncii didactice. Desvoltând critica și autocritica, luptând zilnic pentru folosirea deplină și efectivă a zilei de muncă de către fiecare profesor colectivul institutului nostru obține o largă desvoltare a muncii științifice creatoare la toate catedrele.

După un articol de **N. I. ALEXANOV** publicat în Vestnik Vissei Școli.

Trecerea în revistă a folosirii utilajului în întreprinderile metalurgice din U. R. S. S.

In întreprinderile metalurgice din U.R.S.S. s'a încheiat trecerea în revistă a folosirii utilajului, organizată din inițiativa muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor dela uzina metalurgică „Lenin" din Dnepropetrovsc. Intr'o perioadă scurtă, muncitorii fruntași dela această uzină au prezentat peste 500 de propuneri de raționalizare, care au îmbunătățit folosirea agregatelor, ușurând totodată principalele munci grele.

La Moscova, la trecerea în revistă, organizată în 20 de întreprinderi de metalurgie feroasă, au participat mii de stahanoviști — oțelari, laminoriști și muncitori de alte profesii. La uzina „Secerea și ciocanul" au fost prezentate câteva sute de propuneri de raționalizare, au fost construite noi dispozitive și aparate, a fost elaborată și perfecționată tehnologia producției. In întreprinderi a fost organizată o largă popularizare a metodelor înaintate de muncă. Muncitorii vestiți în turnarea rapidă a metalelor au generalizat cele mai bune metode de muncă. In prezent, stahanoviștii toarnă 40% din oțel, aplicând metodele rapide.

La această trecere în revistă a obținut un mare succes colectivul uzinei „Proletarschii trud". A sporit în mare măsură randamentul mașinilor de trefilat, iar consumul de unelte s'a redus. Intr'unul din ateliere viteza unor operații a sporit de 10 ori, iar cantitatea deșeurilor de metal a scăzut de două ori. Numai într'o lună uzina a realizat o economie de 112.000 ruble peste plan.

Rolul organizatoric al decanatului în activitatea didactico-metodologică a institutelor

(Continuare din numărul trecut)

In activitatea sa decanatul găsește totdeauna sprijinul organizațiilor studențești. In această privință este interesantă experiența Facultății de Căldură Energetică care a efectuat împreună cu organizațiile obștești din cadrul facultății, **un control obștesc al muncii grupelor.** Fixarea unui astfel de control se anunță tuturor grupelor de studenți, cu 2-3 săptămâni înainte. Grupa care urmează să fie controlată nu este înștiințată și de aceea, pentru acest control se pregătesc toate grupele. Studenții se străduesc să execute toate lucrările de desen liniar și temele pentru acasă, să aducă în ordine conspectele lecțiilor, izvoarele de documentare, etc. Cu o săptămână înainte, se anunță numărul grupei și data examenului. Studenții vin la control cu toate lucrările lor îndeplinite într'un interval de aproape două luni. La acest control iau parte reprezentanții decanatului, profesorii și organizațiile obștești. Se cercetează toate lucrările fiecărui student. Sectorul de specialitate discută cu fiecare student, examinează conspectele lecțiilor, caietele cu notițele temelor de acasă și lucrările practice. După control se trag concluziile cu privire la întreaga grupă și se remarcă studenții buni și cei rămași în urmă la învățătură. La sfârșitul controlului, reprezentantul decanatului trage concluziile generale asupra întregii grupe. Cu acest prilej sunt invitați și reprezentanții celorlalte grupe. Experiența controlului la Facultatea de Căldură Energetică arată că nu se întâmplă niciodată ca într'un anumit interval de timp grupa controlată să nu obțină un succes vădit în îndeplinirea sarcinilor didactice.

Un exemplu caracteristic se poate da, de asemenea, din practica activității Facultății de Electromecanică. In semestrul de primăvară, una din grupe a fost clasificată ultima în ce privește îndeplinirea sarcinilor didactice. Decanatul a cerut explicații dela studenții rămași în urmă la învățătură și a stabilit termene concrete pentru lichidarea acestei situații. Munca acestor studenți s'a îmbunătățit, însă grupa continua să rămână în urmă. Atunci s'a luat hotărîrea ca grupa să dea un examen public. Examenul s'a desfășurat în Aprilie. El s'a dovedit atât de eficace încât la examene grupa s'a prezentat fără „datorii" și a ieșit cea mai bine din toate grupele.

Este de dorit ca munca organizațiilor obștești să fie coordonată cu nevoile procesului didactic și cu cerințele decanatului. Această parte a activității organizațiilor obștești trebue să fie în mare parte dirijată de către decanat. Cadrele decanatului, în special decanul facultății trebue să sprijine toate măsurile folositoare ale organizațiilor obștești, să le ajute cu sfaturi, să frecventeze ședințele lor uneori să participe activ la aceste ședințe.

Un loc important în activitatea decanatelor ocupă problemele metodologice, organizarea practicii în producție, efectuarea proiectelor pentru cursuri și diplome. Deși îndrumarea acestei activități intră în sarcina directă a catedrelor, rolul organizatoric aparține în mare parte decanatelor. Până la începerea lucrărilor, decanatele organizează discuții lămurind importanța și metodele de efectuare a lucrărilor, controlând neîntrerupt mersul lucrărilor, calitatea și metodele după care se conduc. Decanatele contribue la îmbunătățirea metodelor de lucru, la schimbul de experiență între catedre. In această privință nu e lipsit de interes să remarcăm o serie de inițiative ale decanatului Institutului Energetic din Moscova. Nu este lipsită de interes experiența Facultății de Electroenergetică, unde, prin organizarea unor expoziții și discuții pe marginea tuturor proiectelor, într'o ședință lărgită a consiliului facultății (cu participarea reprezentanților tuturor catedrelor interesate), s'a stabilit un raport corespunzător între volumul, conținutul și îndrumarea proiectelor, începând cu proiectul privitor la detaliile mașinilor și terminând cu proiectele speciale.

In organizarea proiectelor și a practicii în producție munca profesorilor are o însemnătate hotărîtoare. Decanatului i se pot rezerva numai funcțiile de control. Este necesar însă să se ridice nivelul responsabilității catedrelor pentru acest ciclu de lucrări.

Institutul acordă o mare atenție perfecționării metodologice în organizarea lucrărilor de laborator, desvoltării generale și consolidării bazei materiale, ca temelie a procesului didactic.

In această muncă este caracteristic exemplul Facultății de Hidroenergetică, unde decanatul stă în fruntea muncii pentru crearea complexului de hidrolaborator. Inființarea specialității de hidroenergetică necesită organizarea bazei institutului.

S'a născut ideea creării sistemului hidro energetic de două agregate. La pre lucrarea proiectului au participat pe lângă cele patru catedre ale facultății și catedrele mașinilor electrice, stațiilor electrice, rețelelor și sistemelor electrice, și altele.

Decanatul îndrumează nu numai proiectele, dar și toate lucrările pregătitoare pentru controlul construirii și a montajului. In fiecare semestru consiliul facultății discută mersul organizării muncii de laborator. Decanul îndrumă toată activitatea operativă a celor cinci laboratoare și asigură desvoltarea lor coordonată în procesul de realizare a planului.

Extrem de importantă este de asemenea activitatea decanatului cu privire la îndrumarea catedrelor speciale ale facultății. Rolul de bază aparține aici decanului. El dirijează direct atât activitatea didactică, cât și cea științifică. Se înțelege că el trebue să cunoască bine nu numai tot personalul catedrelor și al laboratoarelor, ci și lucrările lor de cercetări științifice.

In Institutul Energetic din Moscova activitatea catedrelor cu caracter științific general este îndrumată direct de conducerea didactică, însă nici decanatele nu stau de o parte.

Iată, de exemplu, experiența activității decanatului Facultății Electroenergetice. El unește patru catedre speciale și pe toți studenții facultății (peste 900) și folosește profesorii a 26 de catedre.

Ideea unificării forțelor tuturor profesorilor, a fost cerută de îndeplinirea problemelor generale ale facultății. In primăvara anului trecut, decanatul a convocat ședința reprezentanților celor 26 de catedre. In această ședință au fost precizate scopurile generale ale tuturor profesorilor facultății: cunoașterea particularităților planului didactic cerută de expunerea materialului prevăzut în program, imprimarea unei linii unice problemelor educativ-organizatorice; coordonarea predării disciplinelor înrudite, controlul periodic, schimbul de experiență și unificarea în efectuarea lucrărilor de laborator; participarea la munca educativă printre studenți.

Cadrele decanatului au de asemeni sarcina de a înființ un control sistematic asupra lucrărilor fiecărui profesor al facultății, de a controla periodic potrivirea dintre conținutul lucrărilor didactice și planul calendaristic.

Este foarte important ca decanatul să controleze desfășurarea lecțiilor și să cerceteze conspectele (rezumate, note științifice) studențești. Toți profesorii trebue să simtă controlul decanatului precum și răspunderea față de el.

Rolul decanatului în aprecierea profesorilor trebue să fie hotărîtor. Decanatul trebue informat asupra calității unuia sau altuia dintre profesori, îndeosebi prin legăturile strânse cu studenții și organizațiile lor obștești.

In vederea unei juste îndrumări a catedrelor în ceeace privește lucrările de cercetări științifice, decanatul trebue să fie strâns legat cu producția pentru care facultatea pregătește cadre și să fie la curent cu situația actuală a tehnicii și cu noile ei realizări. Cunoașterea și legătura cu producția sunt necesare, de asemeni, pentru o justă organizare a predării în învățământul tehnic.

Rezolvarea problemelor de care se izbește mereu decanatul, depinde în mare parte de calificarea și experiența cadrelor lor. Aceste cadre trebue să aibă o calificare destul de ridicată ca să se bucure de complecta încredere atunci când rezolvă probleme metodologice serioase, când apreciază lucrările profesorilor, etc. In acelaș timp lor li se pretind înalte calități morale și politico-ideologice.

Un profesor cu stagiu de câțiva ani pe lângă decanat capătă o experiență bogată în munca organizatorică, atât de necesară în practica pedagogică ulterioară. In această privință un astfel de membru al catedrelor Institutului reprezintă o mare valoare.

Este necesar a crea cadrelor decanatului condițiuni care să dea posibilitatea să-și ridice calificarea și nivelul științific.

Decanilor de facultăți mari trebue să le fie acordată o mare independență în rezolvarea problemelor practice.

Practica arată că în Institutul Energetic din Moscova există o justă orientare, în ce privește descărcarea decanilor de lucrări curente organizatorice și de birou.

Totalizând munca pe ultimii ani, se poate răspunde cu hotărîre la întrebarea privind rolul decanatului în activitatea didactico-metodologică. **Decanatul este principalul centru organizatoric al întregii activități didactico metodologice a institutelor superioare.**

(din „Vestnic Vissei Școli")

Desvoltarea lingvisticii sovietice după apariţia lucrării lui I. V. Stalin „Marxismul şi problemele lingvisticii"

Rezumatul referatului prezentat de tov. docent K. V. Gorşkova, prof. la Institutul Pedagogic pentru Limba şi Literatură Rusă „Maxim Gorki", la Sesiunea lărgită a secţiunii a VI-a a Academiei R. P. R.

Acum un an ziarul „Pravda" a deschis o discuţie liberă cu privire la problemele de lingvistică, „pentru a lichida pe calea criticii şi autocriticii stagnarea în desvoltarea lingvisticii sovietice şi pentru a da o justă orientare muncii ştiinţifice în acest domeniu". („Pravda") din 9 Mai 1950).

Discuţia privitoare la lingvistică a scos la iveală existenţa multor greşeli antiistorice, antimarxiste, „a desvăluit lacunele ideologice din lingvistică" (Stalin: „Cu privire la marxism în lingvistică", ed. P.M.R., pag. 35) şi în primul rând după teoria lui N. I. Marr.

Dar dacă n'ar fi apărut geniala lucrare a lui I. V. Stalin, discuţia singură ar fi lăsat multe probleme nerezolvate. Din discuţie rezultă mai mult sau mai puţin limpede doar faptul că desvoltarea cu succes a lingvisticii sovietice depinde de rezolvarea justă, marxistă a următoarelor probleme:

1. Care este natura limbii ca fenomen social ?
2. Coincid oare în întregime legile de desvoltare istorică a limbii cu legile de desvoltare a bazelor şi suprastructurilor? Există oare legi interne de desvoltare a limbii?
3. Poate fi considerată ca marxistă teza lui N. I. Marr cu privire la caracterul de clasă al limbii ?
4. Care este legătura dintre limbă şi gândire?
5. Este adevărat că în istoria limbii domină exploziile revoluţionare, iar principiul evoluţiei nu joacă aproape niciun rol ?
6. Se poate considera ca istoriceşte demonstrat faptul că încrucişarea limbilor este calea principală pe care se formează sisteme de limbi cu structuri noi, sisteme deosebite unul de altul din punct de vedere calitativ? Dacă e într'adevăr aşa, atunci noţiunea de înrudire între limbi şi odată cu aceasta, clasificarea genealogică a limbilor îşi pierde valoarea şi sensul istoric.
7. Cum trebue rezolvată problema conţinutului gramaticii, problema rolului ei în structura limbii, problema importanţei pe care îl are ea în istoria şi teoria cunoaşterii? etc.

Numai genialele lucrări ale lui I. V. Stalin privitoare la problemele de lingvistică au elucidat pe deplin toate aceste probleme. Lucrările lui I. V. Stalin, înţeleptul conducător şi învăţător al poporului sovietic, constitue cel mai de seamă şi cel mai impresionant dintre evenimentele intervenite în ultima vreme în viaţa ideologică a Uniunii Sovietice. Importanţa articolelor lui I. V. Stalin „Cu privire la marxism în lingvistică", „Cu privire la unele probleme de lingvistică" şi „Răspuns unor tovarăşi", depăşeşte desigur, cu mult, domeniul lingvisticii propriu zise. Constituind un aport de seamă la teoria marxist-leninistă a cunoaşterii, aceste lucrări înarmează pe învăţaţii sovietici în lupta împotriva idealismului şi a vulgarizării materialismului marxist în ştiinţă. Marele gânditor al zilelor noastre, I. V. Stalin, prezintă într'o lumină vie o serie de probleme la rezolvarea cărora au lucrat în ultimii ani, fără prea mult succes, lingviştii din toate ţările, probleme ca: „Limba şi gândirea", „Limba şi societatea", „Specificul limbii şi problemele ştiinţei limbii" ‚problema „stadialităţii" şi, în genere, a felului cum se desvoltă limba omenească, problema „revoluţiilor" în limbă, a înrudirilor limbilor, a metodei istorico-comparative a noţiunilor de dialect „teritorial" şi dialect „social", a noţiunii de limbă „naţională" şi altele. Introducând în limbă formule greşite, nemarxiste, simplificând şi vulgarizând marxismul, Marr şi adepţii lui au împiedicat lingvistica sovietică să ducă o adevărată luptă ştiinţifică, să combată în mod ştiinţific idealismul lingvisticii de peste hotare, să vină în ajutor acelor lingvişti sovietici care, în lucrările lor, se lăsau influenţaţi de lingvistica idealistă. Criticând teoria idealistă a identităţii dintre limbă şi gândire, Marr şi elevii săi rupeau în practică, gândirea de limbă. Ori, „rupând gândirea de limbă şi „eliberând-o" de „materia naturală" a limbii, N. I. Marr ajunge în mocirla idealismului". (Stalin: „Marxismul şi problemele lingvisticii", ed. P.M.R., pag. 40—41).

Până la apariţia lucrărilor lui I. V. Stalin, lucrări în care una dintre tezele cele mai importante este aceea că „limba ca mijloc de comunicare, a fost întotdeauna şi rămâne o limbă unică pentru societate şi comună pentru membrii ei", se putea întâlni într'o serie de cărţi concepţia idealistă a lui F. de Saussure privitoare la contradicţia dintre limbă şi vorbire.

După ce demască concepţiile greşite şi putrede ale lingviştilor apuseni ca F. de Saussure, Schuchardt, după ce arată din ce au constat erorile idealiste ale lui Marr şi ale elevilor săi, docent K. V. Gorşkova s'a preocupat în continuare de activitatea Institutului de Lingvistică al Academiei de Ştiinţe, care conduce azi uriaşa muncă de reconstruire a bazelor metodologice şi a tematicii concrete de care trebue să se ocupe lingvistica sovietică în lumina indicaţiilor călăuzitoare ale lui I. V. Stalin.

Docent K. V. Gorşkova a analizat mai departe câteva din culegerile de articole apărute în presa sovietică îndată după publicarea lucrărilor tovarăşului Stalin. Ocupându-se mai îndeaproape de articolul acad. V. Vinogradov „Noţiunea de sintagmă în sintaxa limbii ruse", a arătat că acesta desvoltă în mod creator teoria sintagmei creată de acad. sovietic L. V. Scerba şi face în acelaş timp critica ştiinţifică a teoriei lui de Saussure asupra sintagmei. De ce sunt îndreptate critici împotriva teoriei lui de Saussure? In această privinţă, acad. V. Vinogradov scrie: „cu toată deşărtăciunea semantică, sterilitatea gramaticală şi tendinţa antimaterialistă a noţiunii de „sintagmă" în accepţiunea lui Saussure, el a avut succes nu numai în lingvistica burgheză din străinătate, unde aproape nicio lucrare de sintaxă nu ocoleşte problema sintagmei, ci şi printre lingviştii sovietici". După ce analizează în mod critic noţiunea de sintagmă, acad. V. Vinogradov, cercetând şi studiind limba rusă vie, ajunge la următoarele concluzii principale: în lingvistica sovietică se consolidează o nouă noţiune semantico-sintactică — noţiunea de sintagmă. Noţiunea de sintagmă nu este impusă limbii forţat, artificial, ea ţine de fenomenele reale ale limbii. Impărţirea în sintagme este totdeauna legată de înţelegerea deplină şi concretă a unei comunicări sau a exprimării întregi.

Ca exemplu de împărţire în sintagme în naraţiunea istorică, caracterizată printr'un ton obiectiv, acad. L. V. Scerba dă fraza cu care începe romanul „Fata căpitanului", de A. S. Puskin: „Tatăl meu, / Andrei Petrovici Grinev, / în tinereţe / a servit ca militar pe lângă graful Minich şi a ieşit la pensie cu gradul de prim-maior / în anul 17" / De aici rezultă că înţelegerea unui text, citirea corectă, artistică, a celor scrise de autor, este întotdeauna legată de împărţirea justă în sintagme a textului respectiv. Sintagma îşi schimbă structura în funcţie de variaţiile stilului. Ea este o categorie sintactică activă şi ţine de sintaxa stilistică.

In conţinutul semantic al sintagmei intră şi intonaţiile expresive, proprii limbii. Sintagma nu poate fi şi nici nu trebue identificată cu o parte a propoziţiei, deşi adesea se întâmplă să fie reprezentată prin vreuna din părţile propoziţiei, cum este bunăoară în cazul poeziei lui M. I. Lermontov: „Prosceai nemâtaia Rossia" / „Adio Rusie părăginită". Sintagmele coincid când cu cuvinte izolate, când cu grupuri întregi de cuvinte. Sensul unei propoziţii şi împărţirea ei în sintagmă depind, de asemenea, de structura ei gramaticală, de înţelegerea valorii şi funcţiunii părţilor acestei propoziţii. Sintagma şi grupul de cuvinte sunt noţiuni care, din punct de vedere sintactic, trebuesc văzute sub două unghiuri diferite. Grupul de cuvinte, spre deosebire de sintagmă, este lipsit de intonaţia caracteristică comunicării. Teoria grupării cuvintelor este necesară pentru înţelegerea posibilităţilor constructive ale diferitelor feluri de sintagme care se întâlnesc în limba rusă. Sintagma este o unitate semantică a limbii, caracterizată prin aceea că oglindeşte „o părticică din realitate" şi prin faptul că e saturată de expresia vie şi intonaţia comunicării din care face parte.

Elaborarea amănunţită a unei teorii a sintagmei, bazată pe metodologia lingvistă dialectico-materialistă, va face posibilă o mai profundă cercetare stilisticosintactică a compoziţiei şi structurii unităţilor lingvistice complexe din limba rusă contemporană.

Trecând la discuţia fondului principal de cuvinte, docent K. V. Gorşkova arată că învăţătura stalinistă despre fondul principal de cuvinte şi vocabularul limbii, pune în lumină caracterul profund dialectic al limbii. Invăţătura stalinistă ne arată că limba este pe de o parte un mijloc de comunicare a întregului popor, foarte stabil şi creat prin eforturile a multe generaţii, iar pe de altă parte, este legată de toate domeniile de activitate a oamenilor, modificându-se permanent mai ales în ce priveşte vocabularul. Fondul principal de cuvinte diferă substanţial de vocabularul limbii. Deosebirea constă mai întâi în aceea că fondul principal de cuvinte este mult mai restrâns decât vocabularul, şi apoi, în faptul că fondul principal de cuvinte se compune din cuvinte care arată noţiuni indispensabile, legate strâns de viaţă. Completarea vocabularului şi completarea fondului de cuvinte se realizează pe căi diferite. Modificările aproape continui ale vocabularului limbii, adică procedeele de formare a noilor cuvinte şi de pierdere a celor învechite, se reglementează din punctul de vedere structural prin raportul lor faţă de fondul principal de cuvinte ca bază de formare a cuvântului cu tipurile sale productive vii. Toate procesele de creaţie a cuvintelor se produc după legile gramaticii limbii întregului popor. Cuvintele noi se aranjează în categoriile gramaticale active, ele par a fi cârmuite de acestea şi sunt folosite în vorbire după regulile aceleiaşi gramatici. Imbogăţirea fondului principal de cuvinte se realizează în legătură cu desvoltarea societăţii. Modul de formare a noilor cuvinte din fondul principal de cuvinte variază în cursul istoriei. Acţiunea reciprocă dintre fondul principal de cuvinte şi vocabularul general constă şi în schimbul reciproc de cuvinte. Fondul principal de cuvinte posedă o forţă de atracţie semantică considerabilă. Cuvintele care fac parte din el, atrag la sine, transformă după tiparul lor elemente diferite din vocabular. Odată cu desvoltarea fondului principal de cuvinte apar şi o serie de omonime şi de sinonime. Ele îmbogăţesc vocabularul. Desvoltarea semantică a cuvintelor fondului principal de cuvinte este legată de îmbogăţirea limbii naţionale.

Lingviştii sovietici ridică o serie de probleme referitoare la studiul lexicului: problema sinonimelor şi problema formării cuvintelor, problema împrumuturilor şi locul lor în vocabular, cercetările istorice şi etimologice în domeniul lexicului, întocmirea dicţionarelor de tip nou, problema măestriei artistice, studiul vocabularului în şcoală şi altele.

Problema limbii şi a literaturii artistice s'a discutat în toată amploarea şi varietatea ei la sesiunea specială de teorie literară a Institutului de Literatură Universală „Maxim Gorki". Principala problemă rezolvată aici a fost aceea privitoare la includerea literaturii în domeniul suprastructurilor, s'a arătat însă că limba ca material al literaturii beletristice nu se transformă prin aceasta în suprastructură. Există noţiuni diferite care au conţinut diferit: noţiunea de limbă, noţiunea de stil al limbii, de stil literar al unui anumit scriitor. Recunoaşterea literaturii ca suprastructură ideologică nu trebue să ascundă faptul că, în desvoltarea literaturii se crează astfel de producţiuni mari, monumente de creaţie, care-şi păstrează valoarea pentru epocile următoare, pentru întreaga istorie a poporului, devin bun al întregului popor. Limba, formă a culturii naţionale, poartă amprenta acestei culturi. Literatura joacă un rol special în desvoltarea şi formarea limbii. Se impune o colaborare temenică între lingvişti şi cercetătorii literaturii pentru a lichida atitudinea nepăsătoare faţă de problemele stilisticii, pentru a populariza studiul ei, a introduce în preocupările ştiinţifice ale fiecărui filolog problemele stilului.

Desvoltarea ulterioară a principiilor staliniste cu privire la legătura dintre istoria limbii şi istoria poporului, la limba naţională unică şi la ramificaţiile sale, a constituit de asemenea tema multor studii. Tezele şi ideile principale desvoltate de lucrările apărute în domeniul cercetării istorico-comparative a limbilor sunt următoarele: orice limbă naţională modernă este produsul drumului istoric complex pe care ea l-a parcurs. Munca lingviştilor trebue să fie legată de ceeace pot oferi lingvisticii domeniile de cunoştinţe înrudite cu această ştiinţă: sociologia, pedagogia, istoria, istoria literaturii, arheologia, etnografia şi altele. Istoria completă a diferitelor limbi confirmă teza generală stalinistă cu privire la caracterul şi la rezultatele tipice ale încrucişării limbilor. In diferitele perioade de desvoltare a diferitelor limbi, noţiunea de limbă şi de dialect sunt relative. Aceasta se referă şi la epoca când, în conformitate cu naţiunile care s'au format, există limbile naţionale. Modul cel mai important de cercetare a trecutului istoric al limbilor este metoda istorică-comparativă. Fără comparaţie nu există istorie. Fonetica şi morfologia istorică, precum şi într'o anumită măsură sintaxa istorică, nu sunt posibile de fapt fără aplicarea metodei comparative.

După ce trece în revistă câteva din lucrările elaborate de Institutul de Lingvistică al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S., în care se tratează problemele teoretice şi practice ale lingvisticii sovietice, docent K. V. Gorşkova spune: „Pe lângă această bogată activitate în domeniul cercetărilor ştiinţifice s'a desfăşurat în anul 1950—1951 şi o largă activitate în domeniul metodicii predării limbilor. Este pe cale de rezolvare problema despre legătura dintre cercetările ştiinţifice şi nevoile reale ale vieţii şi, în primul rând, ale învăţământului mediu şi superior. Un loc însemnat l-a ocupat aici sesiunea secţiunii de limbă şi literatură a Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S şi a Academiei de Ştiinţe Pedagogice a R.S.F.S.R. cu privire la problemele de predare a limbilor în şcoală. Una din problemele fundamentale care a constituit obiectul rapoartelor prezentate la sesiune, precum şi al unui şir de articole ştiinţifice apărute înainte şi după sesiune, a fost problema gramaticii, a conţinutului ei şi a locului pe care aceasta îl ocupă în şcoală.

In continuare, docent K. V. Gorşkova arată: „Din varietatea de concluzii practice care decurg din lucrările tovarăşului Stalin, este necesar să reţinem că:

1. Gramatica este o disciplină ştiinţifică şi didactică independentă.

2. Sarcina fundamentală a gramaticii ca disciplină ştiinţifică şi didactică este descoperirea şi descrierea regulilor şi legilor care stau la baza limbii şi de care se călăuzesc în procesul vorbirii membrii colectivului respectiv. De aceea, la studierea limbii materne sau a limbii străine, descrierea regulilor gramaticale nu trebue să fie înlocuită printr'un număr mai mare sau mai mic de exerciţii lexicale. Metodicile de predare a limbii, întocmite cu multă grijă, trebue să vină în ajutorul unei organizări juste a studiului gramaticii în şcoală.

Activitatea lingviştilor sovietici în domeniul metodicii predării este legată de activitatea corespunzătoare a Ministerului Invăţământului Superior şi a Ministerului Invăţământului Public. Un grup de colaboratori ai Institutului de Lingvistică au întocmit şi redactat toate programele analitice pentru disciplinele lingvistice care se predau în universităţi şi în institutele pedagogice. Aceste programe au fost discutate la consfătuirea unională a profesorilor de discipline lingvistice care a avut loc în August 1950, iar în Septembrie aceste programe au fost primite de toate şcolile superioare, ceeace a permis începerea noului an şcolar pe baza unor programe noi. Organizarea cursurilor pentru disciplinele lingvistice de bază din şcolile de bază filologice din ţară, a fost supusă unei transformări radicale. Această activitate continuă şi acum pe baza importantelor directive date de acad. V. Vinogradov. Acesta trasează ordinea de desvoltare a disciplinelor lingvistice în secţia de limbă şi literatură rusă, însă este de părere că această ordine corespunde în totul şi pentru sistemul de studiu ştiinţific al limbii naţionale materne din instituţiile filologice din învăţământ respectiv din U.R.S.S.

După ce analizează sarcinile cursurilor la disciplinele lingvistice şi vorbeşte despre editarea manualelor noi pentru aceste cursuri, docent K. V. Gorşkova trece la importanta problemă a educării unor noi cadre de lingvişti de către şcolile superioare filologice şi şcolile medii de cultură generală. Apoi ea spune: „După discuţia din ziarul „Pravda" şi după apariţia lucrării lui I. V. Stalin, în toate cercurile societăţii sovietice a crescut interesul faţă de problemele lingvistice. Mulţi savanţi şi profesori în disciplinele lingvistice, în calitate de membri ai Societăţii pentru Răspândirea Cunoştinţelor Politice şi Ştiinţifice, ţin lecţii şi referate în Moscova, în raioanele regiunii Moscova şi în alte oraşe ale Uniunii Sovietice. Multe articole ale profesorilor, scriitorilor şi oamenilor de cultură sovietici, consacrate învăţăturii staliniste despre limbă au apărut în presă.

In încheiere, docent K. V. Gorşkova spune: Incă din primele zile ale existenţei statului socialist, Partidul Bolşevic şi Guvernul Sovietic au manifestat o grijă excepţională pentru desvoltarea pe toate căile a ştiinţei, pentru răspândirea experienţei şi a realizărilor ei. In condiţiile orânduirii sovietice, ştiinţa a fost pentru prima dată pusă în slujba poporului şi-l ajută în construirea unei vieţi noi, comuniste. Sub conducerea Partidului Bolşevic, sub conducerea tovarăşului Stalin, ştiinţa în Uniunea Sovietică a fost ridicată la o înălţime nemaicunoscută...

Poporul sovietic trăeşte şi crează într'o epocă glorioasă. Lui i-a revenit cea mai măreaţă sarcină istorică dintre toate sarcinile care au stat cândva înaintea popoarelor şi a statelor. El este constructorul, creatorul fazei superioare a societăţii socialiste — comunismului.

In aceste condiţii, o importanţă uriaşă a căpătat problema educaţiei comuniste a celor ce muncesc, lupta pentru lichidarea totală a rămăşiţelor capitalismului din conştiinţa oamenilor sovietici, lupta pentru înflorirea mai departe a culturii socialiste sovietice, a ştiinţei, literaturii şi artei sovietice.

Rolul limbii, ca cel mai important mijloc de comunicare, de schimb de idei, ca instrument de desvoltare şi luptă, este uriaş...

Lucrările tovarăşului Stalin cu privire la lingvistică au dat o lovitură sdrobitoare politicii şi ideologiei reacţionare a imperialismului...

Teoria marxistă a limbii, desvoltată genial de tovarăşul Stalin, legând desvoltarea limbii de activitatea maselor populare dovedeşte absurditatea, imposibilitatea tezei imperialiste după care popoarele pot renunţa la limbile lor. Marxismul luptă pentru egalitatea popoarelor mari şi mici, pentru păstrarea şi desvoltarea tradiţiilor lor progresiste cultural-naţionale şi a limbilor lor. Sarcina lingviştilor sovietici şi a savanţilor progresişti din întreaga lume, de a desvolta mai departe teoria marxistă despre limbă, este o sarcină măreaţă şi de cinste.

Măreaţă şi rodnică este forţa ideilor staliniste. Ele au insuflat o viaţă nouă lingvisticii sovietice. Activitatea creatoare, concentrată şi încordată, perseverentă şi profundă a tuturor forţelor frontului lingvisticii sovietice, a dus la o serie de realizări în cursul acestui an. Activitatea aceasta continuă. Şi nu încape nici o îndoială că lingviştii sovietici vor îndreptăţi înalta încredere şi nepreţuitul ajutor care le-a fost acordat de către strălucitul corifeu al teoriei marxist- leniniste, Iosif Vissarionovici Stalin. Ei îşi vor consacra toate forţele sarcinii de a duce la îndeplinire chemarea tovarăşului Stalin ca lingvistica sovietică să ocupe primul loc în lingvistica mondială.

Predarea limbii române în şcolile de toate gradele din R. P. R.

Rezumatul raportului prezentat de conf. univ. Mihai Nanu, preşedintele Uniunii Sindicatelor din Invăţământ, la Sesiunea lărgită a secţiunii a VI-a a Academiei R. P. R.

Adâncile transformări politice, economice şi sociale, înfăptuite de clasa muncitoare, condusă de Partid, au creat în ţara noastră bazele necesare desvoltării revoluţiei culturale.

Vasta operă de construire a noii culturi, naţională în formă şi socialistă în conţinut, se ridică tot mai măreaţă în toate domeniile: ştiinţă, literatură, artă, învăţământ.

Pătrunderea culturii şi a conştiinţei socialiste în masse prin şcoală, presă, carte, cămine culturale, necesită o deosebită atenţie pentru îmbunătăţirea limbii instrumentul cu ajutorul căruia — aşa cum ne învaţă tovarăşul Stalin — **„oamenii comunică între ei, fac schimb de idei şi se înţeleg reciproc".**

Cu ajutorul limbii învăţăm pe elevii noştri să-şi formeze concepţia materialistă despre lume şi să gândească pe baza acestei concepţii. Cu ajutorul limbii instruim, dăm cunoştinţe ştiinţifice necesare viitorilor constructori ai comunismului în Patria noastră.

Lucrările tovarăşului Stalin au determinat o transformare radicală nu numai în studiul lingvisticii, dar şi în domeniul predării limbii în şcoli.

In primul rând o deosebită valoare pentru noi o are învăţătura tovarăşului Stalin despre **importanţa gramaticii** şi a **fondului principal de cuvinte.** Arătând rolul conducător al gramaticii, tovarăşul Stalin subliniază necesitatea studierii fondului principal de cuvinte în strânsă legătură cu studiul gramaticii. Analiza sensului cuvintelor, al expresiilor şi categoriilor gramaticale are un rol dependent faţă de sarcinile studierii gramaticii. Insfârşit, realizarea principiului istorismului în predarea limbii, socotită fenomen social, ca şi studierea desvoltării gândirii şi a vorbirii într'o legătură indisolubilă, pun în faţa predării limbii, mai ales în institutele superioare, o serie de probleme noi.

In ceeace priveşte studiul limbii române în şcolile naţionalităţilor conlocuitoare, lucrările tovarăşului Stalin ne arată însemnătatea studierii comparative a limbii române pe care o învăţăm, cu limba maternă. De asemenea, învăţătura limbii române în şcolile naţionalităţilor conlocuitoare pune în centrul preocupărilor însuşirea aspectului fonetic şi a minimului necesar de cuvinte.

Dar lucrările tovarăşului Stalin nu ne dau numai principiile generale, ci ne arată şi cum să le traducem în practică. Cu privire la metodica limbii trebuesc rezolvate problemele cu privire la relaţiile reciproce dintre morfologie şi sintaxă în predarea limbii, în special în analiza gramaticală; determinarea vocabularului pe care trebue să-l cunoască elevii; rolul analizei sensului cuvintelor, expresiilor şi categoriilor gramaticale în studiul gramaticii; realizarea principiului istorismului în predarea limbii noastre; desvoltarea gândirii şi a vorbirii elevilor în strânsă legătură cu diferitele obiecte de studiu.

Pentru rezolvarea acestor probleme este necesară revizuirea temeinică a actualelor programe şi întocmirea lor acolo unde nu există, după cum este necesară şi revizuirea manualelor ce se folosesc în prezent în şcolile noastre.

In orânduirea burghezo-moşierească, limba naţională, era desconsiderată şi înjosită de către clasa exploatatoare, conducătoare. In şcoli, în cercurile literare ale elevilor, cosmopolitismul influenţa direct şi destul de puternic predarea limbii române. Folclorul era dispreţuit, iar limba poporului era socotită inferioară. La baza studiului limbii erau puse textele religioase iar nici decum limba poporului. Aceeaşi desconsiderare a limbii se întâlnea în presa burgheză, în cuvântările politicienilor, în actele oficiale ale autorităţilor statului burghez.

In şcolile naţionalităţilor conlocuitoare nu existau manuale speciale de limba română. Lipsa de unitate între teorie şi practică reeşea mai cu seamă în învăţământul superior, unde nu exista un curs organizat de gramatică istorică sau de istoria limbii strâns legate de pregătirea viitorului profesor de liceu.

După 23 August, sub conducerea Partidului, s'a dus o luptă dârză pentru îmbunătăţirea predării limbii române în şcoli. Lupta n'a fost uşoară. Chiar tovarăşi de ai noştri care au publicat în acea vreme manuale de literatură şi limbă cu o serie de greşeli, datorită rămăşiţelor culturii burgheze.

Lucrările mai vechi, dar care circulă încă printre studenţi, cum este de exemplu „Istoria limbii române" de acad. A. Rosetti, apărută între 1938—1941, consideră prea puţin limba ca un fenomen social. Principiul istorismului este limitat la câteva date istorice, de multe ori greşite. Capitolele referitoare la fonetică, morfologie şi sintaxă sunt tratate descriptiv. Nu se dă importanţă cuvenită elementului slav în constituirea limbii noastre. Autorul subliniază în încheierea părţii întâia că trăsătura caracteristică a limbii române o formează „caracterul esenţial popular al latinii". Raporturile lingvistice slavo-române sunt reduse la influenţa slavă de caracter literar asupra limbii române, neglijându-se influenţa slavă populară, adică a limbii vorbite.

Pentru îmbunătăţirea predării limbii şi literaturii noastre în şcoli este necesar ca oamenii noştri de ştiinţă, lingviştii dela care cerem sprijin efectiv în alcătuirea programelor, a manualelor şi a metodicilor să-şi revizuiască deîndată lucrările. Şi pot face aceasta, având la îndemână genialele lucrări ale tovarăşului Stalin.

După izgonirea monarhiei şi luarea puterii de către clasa muncitoare, s'au obţinut realizări însemnate în studiul limbii române în şcoli. Numărul orelor la fiecare clasă s'a mărit. S'au alcătuit programe, atât pentru clasele I—IV cât şi pentru clasele V—VII. Aceste programe constitue un real progres faţă de trecut. Astfel, programele pentru clasele V—VII, apărute în urma lucrărilor tovarăşului Stalin, încearcă să aplice principiile fundamentale ale acestor lucrări, să pună gramatica la baza învăţământului limbii, să o sistematizeze mai just, să dea o mai mare importanţă fondului principal de cuvinte. Dar aceste programe nu repartizează decât 3 ore pe săptămână, din cele 9 câte sunt rezervate în total limbii române, pentru studiul gramaticii la clasa V-a. Indrumătorul Invăţătorului, care cuprinde programa pentru clasele I—IV, nu acordă studiului gramaticii mai mult de 3 ore pe săptămână. De asemeni, programele de limba română pentru clasele I—VII nu cuprind bibliografia necesară pentru lectura elevilor în afara clasei. Cu toate că programa claselor I—IV a apărut în 1951, după ce manualele de limba română fuseseră aspru criticate în şedinţele Academiei R.P.R. din Martie 1951, ele nu ţin seama de aceste critici.

Nu mai vorbim despre faptul că programele de limba şi literatura română pentru clasele VII—XI au lipsit cu desăvârşire. Lipsa programelor, a planificării şi repartizării materiei au făcut ca în anul şcolar 1950—1951 să se studieze în clasele a IX-a şi a XI-a câte 30—40 de scriitori. In unele şcoli, din cauza lipsei programelor, predarea limbii române s'a desfăşurat la voia întâmplării.

Revizuirea programelor claselor I—VII şi alcătuirea unor programe noi pentru clasele VIII—XI constitue o sarcină imediată şi de o deosebită însemnătate. Arătând conţinutul materiei care trebue predată în fiecare clasă şi repartizând numărul de ore şi volumul de cunoştinţe, aceste programe vor asigura unitatea de predare în şcolile noastre.

Actualele manuale unice pentru clasele I—IV au fost elaborate în anul 1947—1948, iar manualele pentru clasele V—VII în 1949. In general, conţinutul textelor cuprinse în aceste manuale este educativ şi instructiv. Studiul gramaticii începe în clasa a III-a, regulile gramaticale fiind desprinse din exemple, urmate de exerciţii practice. Manualele au însă o serie de lipsuri serioase. Astfel, în manualul pentru clasa a II-a majoritatea textelor de lectură sunt traduceri. S'au exclus aproape total bucăţile de literatură clasică, în dauna însuşirii de către elevi a unei bune limbi româneşti. Conţinutul textelor nu este suficient legat de viaţa copiilor, de realizările mărete din R.P.R., de industrializarea ţării şi colectivizarea agriculturii. Lipsesc bucăţile de lectură despre realizările şi viaţa fericită a copiilor din U.R.S.S. şi nu se spune aproape nimic despre ţările de democraţie populară. Nu s'a luat întotdeauna în seamă principiul sistematizării: lecturi grele sunt date adesea înaintea celor uşoare. Manualul pentru clasa a IV-a elementară, deşi nu conţine greşeli atât de mari ca manualul pentru clasa a II-a, este şi el greoi, neatrăgător. Bucăţile de lectură din manual nu desvoltă aşa cum ar trebui sentimentul patriotismului şi al internaţionalismului proletar, precum şi ura neîmpăcată împotriva imperialiştilor. In concluzie, manualele pentru clasele I—IV nu cuprind material ales, repartizat şi prelucrat după principii instructiv-educative. Proporţia între materialul literar original şi cel tradus nu este justă. Actualizările sunt forţate, iar expunerile neliterare şi necorecte.

Cercetând manualele pentru clasele V—VII, constatăm că se repetă la clase diferite pasagii identice din Creangă, Caragiale, Coşbuc. Lămuririle din aceste manuale sunt în bună parte abstracte, generale, fără date concrete, iar explicările de cuvinte sunt insuficiente. Nu se dă atenţie cuvenită exerciţiilor de dictare, compunere şi rezumate. Noţiunile de teorie a literaturii sunt deseori confuze. Astfel în manualul pentru cl. V-a metafora este definită ca o comparaţie subînţeleasă iar basmul este definit ca o naraţiune în care se împletesc adesea şi elemente fantastice, lucruri, fiinţe şi întâmplări scornite din mintea oamenilor. Manualul pentru clasa VII-a este supraîncărcat, având aproape 600 pagini.

In ceeace priveşte gramatica, ea nu există în manualele de clasa I-a. Noţiunile de gramatică apar în manualele de clasa a II-a — iar fonetica abia în clasa a V-a, deşi se ştie că modificările cuvintelor învăţate la morfologie sunt modificări sonore şi că înainte de a învăţa morfologia, elevii trebue să aibă cunoştinţe elementare de fonetică. De asemenea, nu sunt explicate relaţiile reciproce dintre morfologie şi sintaxă — ba mai mult se observă tendinţa de a se da importanţă mai mare sintaxei. In manualele pentru clasele III, IV, şi VI capitolele referitoare la gramatică încep cu sintaxa, iar morfologia este prezentată complect separată de sintaxă. In manualele noastre problemele de ortografie şi punctuaţie nu decurg în mod organic din înşiruirea cunoştinţelor fonetice, morfologice şi sintactice. Ele sunt tratate separat şi, din această cauză, în practica şcolilor se constată multe lipsuri în legătură cu ortoepia şi ortografia corectă a elevilor. Pentru înlăturarea acestor lipsuri, trebue să se facă tot mai multe exerciţii de gramatică, utilizându-se tablourile sinoptice ale formelor gramaticale. Gramatica practică trebue să fie introdusă şi în şcolile medii de cultură generală şi tehnice, ca şi în învăţământul superior. La cursul mediu, gramatica trebue să fie legată de stilistică şi de analiza textelor literare.

Arătând rolul conducător al gramaticii trebue să dăm de asemenea importanţa cuvenită vocabularului. Credem că este necesar să se introducă chiar în clasa a V-a un capitol în care să se arate bogăţia vocabularului limbii noastre, izvoarele principale de completare şi întrebuinţarea sensului figurat al cuvintelor. Odată cu însuşirea vocabularului, trebue să dăm atenţie ortografiei. Necesitatea stabilirii unei ortografii unitare revine ca o sarcină principală Academiei R.P.R. Insfârşit, trebue să arătăm ca o lipsă a manualelor de limba română faptul că ele ţin prea puţin seama de tratarea istorică a faptelor limbii. In tratarea limbii trebue să punem accent deosebit pe cunoaşterea limbii contemporane. Pentru însuşirea principiilor fundamentale a lingvisticii, studiul lucrărilor tovarăşului Stalin trebue să formeze obiectul unui capitol special în clasa a X-a.

Institutele de Lingvistică şi Societatea de Ştiinţe Istorice, Filologice şi Folclor nu au cercetat programele, manualele şi metodicile. Revista „Cum vorbim" nu a publicat nici măcar o analiză sumară a modului cum se predă limba în şcolile noastre. De asemenea, nici „Contemporanul", „Flacăra", „Viaţa Românească" n'au sprijinit acţiunea de îmbunătăţire a predării limbii române în şcoli. Uniunea Sindicatelor de Invăţământ nu a organizat în grupele sindicale, în bibliotecile şi cabinetele pedagogice ale cluburilor, discuţii în jurul manualelor. De asemeni, Uniunea nu a organizat consfătuiri cu cei mai buni profesori de limba română şi nu a sesizat Ministerul Invăţământului Public asupra modului cum se predă în şcoli limba română. Nici U.T.M.-ul nu a sprijinit suficient, prin revistele sale „Pionierul", „Pogonici" şi „Licurici", învăţământul limbii. De multe ori, literatura publicată în aceste reviste nu a format un model de urmat în ceeace priveşte compoziţia, corectitudinea stilului, ortografia şi punctuaţia.

In şcolile naţionalităţilor conlocuitoare, stabilirea relaţiilor reciproce dintre limba română şi cea maternă trebue să ducă la învăţarea în cele mai bune condiţiuni a ambelor limbi. Pentru aceasta e necesară coordonarea programelor în aşa fel încât gramatica limbii materne să fie învăţată înaintea gramaticii limbii române. Schimbul de experienţă şi asistarea reciprocă la lecţii trebue să strângă contactul între profesorii de limba română şi cea maternă.

Facultăţile de Filologie şi Şcolile Superioare Pedagogice pregătesc cadre pentru toate gradele de învăţământ. De aceea, ele trebue să acorde acestor şcoli o grijă deosebită. Analizând programele de limba română ale Facultăţilor de Filologie şi ale şcolilor superioare pedagogice constatăm că ele nu sunt unitare. Fiecare facultate are programul ei deosebit. Spre exemplu Şcoala Superioară Pedagogică din Bucureşti nu a avut în program predarea gramaticii. Programele Facultăţilor de Filologie din Bucureşti, Cluj şi Iaşi nu au principii comune. La Iaşi prof. Ivănescu a studiat Istoria Limbii Române pe orânduiri sociale. La Cluj cursul de gramatică nu a cuprins decât morfologia până la verb. Pentru explicarea dispariţiei elementelor latine şi slave din limbă, s'a insistat doar asupra modificărilor fonetice şi nu s'a luat în considerare cauzele fonetice. La Bucureşti studenţii din anul I au învăţat gramatica şi noţiunile fundamentale de lingvistică. Accentul însă nu a căzut pe istoria limbii şi pe dialectologie. Cursul de istoria limbii literare a pornit dela o bază strâmtă şi n'a reuşit să dea perspectiva desvoltării istorice a limbii române, fragmentându-se într'o înşirare de „limbi individuale" ale scriitorilor noştri. De asemenea cursul de dialectologie nu a fost just structurat. Mai mult de jumătate a tratat dialectul român iar în rest câteva principii generale şi graiurile daco-romane. Predarea limbii române în Facultăţile de Filologie şi Şcolile Superioare Pedagogice a fost ruptă de pregătirea practică a viitorului profesor de limba română din învăţământul mediu şi elementar şi nu a satisfăcut cerinţele planului de stat, în ceeace priveşte pregătirea cadrelor cunoscătoare a limbii.

Pentru înlăturarea acestor lipsuri este necesar ca, folosindu-se exemplul programelor sovietice pentru învăţământul superior, să se pună la baza studiului limbii române predarea gramaticii practice, a gramaticii istorice, a istoriei limbii şi a dialectologiei. In acest fel învăţământul mediu va primi din Facultăţile de Filologie şi institutele de pedagogie cadre cunoscătoare ale gramaticii practice şi se vor crea condiţii mereu mai bune pentru predarea limbii române în şcolile noastre. Alcătuirea unei programe pe baza învăţăturilor tovarăşului Stalin despre limbă este prima problemă care trebue rezolvată în această privinţă în învăţământul superior. Imbunătăţirea predării limbii române în şcoli cere cu stăruinţă organizarea unei acţiuni cât mai susţinute de ridicare a calificării cadrelor. In rândurile profesorilor noştri de limba română se numără multe cadre de valoare, buni cunoscători ai limbii şi buni pedagogi. Pentru a obţine ca un număr mereu sporit de profesori să-şi însuşească temeinic principiile predării limbii I.C.D.-ul trebue să organizeze cursuri de recalificare pentru profesori nespecialişti care predau limba română trebue să înmulţească şi să perfecţioneze şi alte forme de învăţământ pentru îmbunătăţirea calificării. Este necesar, de asemeni, să se organizeze cursuri speciale pentru inspectorii generali. Insfârşit, trebue să se acorde o atenţie deosebită repartizării cadrelor, asigurându-se în fiecare regiune şi raion specialişti de limba română, care să organizeze, să controleze şi să îndrumeze consfătuirile şi schimburile de experienţă.

In faţa şcolii noastre stă marea răspundere de a aplica în mod creator învăţăturile luminoase care se desprind din lucrările tovarăşului Stalin cu privire la lingvistică. Pentru îndeplinirea acestei sarcini este necesar să se analizeze locul pe care îl ocupă limba română în actualele planuri de învăţământ. Ministerul Invăţământului Public trebue să întocmească din timp, cu sprijinul Institutului de Lingvistică, al Institutului de Istorie a literaturii şi al Uniunii Scriitorilor, programele de limba română necesare tuturor categoriilor de şcoli. De asemeni, trebue să se revizuiască manualele existente pentru clasele I-XI ale şcolilor cu limba de predare română şi să se constitue colective de profesori, scriitori şi lingvişti care să treacă la elaborarea manualelor pentru anul şcolar 1952-1953. Este necesar ca aceste manuale să rezolve în chip consecvent problemele ce decurg din lucrările tovarăşului Stalin. Ele vor trebui să folosească din plin literatura populară şi cea clasică.

Ministerul Invăţământului Public trebue să dea o atenţie deosebită programelor şi manualelor pentru şcolile naţionalităţilor conlocuitoare, ca şi alcătuirii unor vocabulare pentru aceste şcoli.

Deasemeni trebue să se treacă imediat la întocmirea unui program al studiului limbii române în învăţământul superior, program care să cuprindă gramatica teoretică, practică şi istorică. Institutul de Literatură trebue să publice o istorie a literaturii române şi crestomaţii cu texte alese din clasici, spre a fi folosite în învăţământ.

Institutul de Lingvistică trebue să întocmească gramatica limbii române, gramatica istorică şi istoria limbii.

Editura de Stat şi E.P.L.A. trebue să continue publicarea monografiilor şi a textelor literare.

„Gazeta Invăţământului", revistele Uniunii Scriitorilor şi Societăţii de Ştiinţe Filologie şi Folclor trebue să dea mai multă atenţie problemelor legate de predarea limbii române în şcoli.

Aceste probleme trebue să constitue o preocupare a tuturor specialiştilor, profesori, învăţători, scriitori, părinţi şi elevi. Uniunea Sindicatelor de Invăţământ va trebui să considere ca o sarcină patriotică organizarea însuşirii înaintatelor metode sovietice de predare a limbii şi generalizarea experienţelor înaintate în acest domeniu.

Sub conducerea Partidului, aceste sarcini pot fi şi trebue să fie aduse la îndeplinire. Rezolvându-le practic, noi slujim poporul muncitor şi contribuim la lupta pentru construirea socialismului în Patria noastră, la lupta pentru apărarea păcii. Vom putea duce la bun sfârşit aceste sarcini fiindcă şi de data aceasta cel care ne îndrumează şi ne luminează calea este genialul savant şi conducător al popoarelor sovietice, îndrumătorul oamenilor muncii din lumea întreagă, prietenul iubit al poporului nostru, Iosif Vissarionovici Stalin.

Să ne pregătim pentru noul an școlar

Amenajarea laboratoarelor și atelierelor trebue să fie o preocupare de frunte

Școala Medie Tehnică de Energie Electrică din Orașul Stalin este o școală nouă ca multe alte scoli medii, create de regimul de democrație populară pentru a servi nevoilor producției. Anul acesta ea a trimis întreprinderilor prima promoție de tehnicieni cu calificare medie.

O problemă care a preocupat în mod deosebit cadrele didactice a fost aceea a materialului intuitiv și demonstrativ. Ele s'au ridicat la înțelegerea faptului că o serioasă pregătire științifică poate fi căpătată de către elevi nu numai din studiul manualelor și schițelor. Ele au înțeles că nu este deajuns să vorbești, de pildă, despre bobina de inducție fără a avea în față această bobină, că nu este deajuns să vorbești, să schițezi pe tablă o uzină hidroelectrică fără a vedea și studia pe concret, instalația unei astfel de uzini. Și tocmai de aceea profesorul de fizică și instructorul de atelier s'au gândit, în ultimul timp, și au trecut la fapte, confecționând, prin mijloace proprii, o serie de aparate. Folosind deșeuri, împreună cu elevii ei au confecționat 10 motoare electrice demonstrative în miniatură, în stare de funcționare, trei pirometre simple pentru demonstrarea dilatării corpurilor, două pirometre bimetale pentru demonstrarea dilatării bimetalelor, 13 dinamometre mecanice pentru măsurarea forțelor, o turbină Pélton în miniatură, o instalație cu stâlpi și transformatori, un alternator în miniatură pentru curentul alternativ monofazic. S'au executat apoi de către elevi 1207 bucăți de diferite scule: compase de grosimi, exterioare și interioare, echere, simple și cu talpă, de 90 grade, echere de 45 grade și de 120 grade, chernere, dornuri, dălți, ciocane, chei fixe, etc. Demn de remarcat este construirea pe lângă școală a unei microcentrale de 15 h. p. Sub stânca din curtea școlii va fi instalată turbina. Aceasta va fi pusă în mișcare de apa unui bazin de acumulare instalat pe stâncă, la un nivel de 12—15 metri înălțime. Pentru recuperare de energie, apa strânsă în bazin, după ce a fost folosită pentru turbina Pélton va fi pompată din nou în bazin de către turbină. Elevii vor avea sub ochii lor o uzină hidroelectrică, similară uzinelor mari care se construesc azi în țara noastră și la care mulți din ei vor lucra după terminarea studiilor.

Totuși școala are încă nevoie de utilaj pentru laboratoare și ateliere. Ea nu dispune de multe din aparatele cele mai simple care se cer pentru predarea, în bune condiții, a electricității. Laboratorul ei, nici pe departe nu se poate compara cu laboratoarele multora din licelе noastre. Ori, de fapt, lucrurile ar trebui să se întâmple invers. Aceasta îndeosebi pentru faptul că specificul școlii cere o serioasă și multilaterală pregătire în domeniul electricității și electrotehnicii.

Acelaș lucru este de observat și în ce privește munca în atelier. După numărul și varietatea pieselor lucrate în anul acesta de către elevi ,se vede că accentul este pus pe piese care nu au nici pe departe legătură cu electricitatea. Este adevărat că executând piese simple ca: dornuri, chernere, echere, etc., elevul deprinde o serie întreagă de mișcări utile, ceeace se acordă perfect cu cel de al treilea obiectiv al educației multilaterale stabilit în „Instrucțiile pentru delegații consiliului central provizoriu" scrise pentru Congresul Internaționalei I-a ținut la Geneva în 1866, în care se arată că datoria școlii este de a da „instrucția politehnică, aceea care familiarizează cu principiile fundamentale ale tuturor proceselor de producție și dă în acelaș timp copilului mic și celui mare deprinderi de a mânui cele mai simple unelte ale tuturor industriilor". Credem însă că specificul școlii cere ca și munca din atelier să se acorde mai mult cu lucrările din domeniul electricității și electrotehnicii. Aici ar fi fost cazul să întâlnim printre piesele lucrate tot felul de bobinaje, rezistențe, transformatoare, rețele electrice, panouri de distribuție, motoare electrice, turbine hidraulice, etc. Este și inițiativă și bunăvoință. Acestea însă trebuesc continuate cu eforturi și mai sporite. Ele trebuesc ajutate mai ales de către forurile școlare superioare. In cazul acestei școli, în deosebi de către Ministerul Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice. Trebuesc luate grabnice măsuri pentru înzestrarea școlii cu utilajul și aparatajul necesar astfel încât lecțiile de electricitate și instalații electrice să fie cât mai aproape de înțelegerea elevilor, cât mai intuitive și demonstrative, astfel încât munca în atelier să dea prilej elevilor de a se familiariza cu întreg sistemul de mișcări și operațiuni ce-i sunt absolut necesare unui tehnician specializat în montarea, exploatarea și întreținerea centralelor, turbinelor și rețelelor electrice.

Suntem încă în vacanța de vară. Ne aflăm, prin urmare, într'o etapă când fiecare școală își revizuește localul și inventarul. Este timpul când multe din lipsuri mai pot fi înlăturate, fie prin străduințe proprie, fie prin ajutoare din afară. Intr'un oraș cu puternice întreprinderi industriale, cum este Orașul Stalin, școala își poate acoperi cu ajutorul acestora, multe din nevoile cerute de un studiu temeinic în domeniul electricității. De aceea conducerea școlii și cadrele didactice de specialitate vor trebui să stăruie cu și mai multă insistență pe lângă întreprinderile locale precum și pe lângă Ministerul Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice, pentru ca noul an școlar să înceapă în condiții demne de primul an de școală în cadrul Cincinalului.

PROF. I. DINICU

Căminul de zi dela Cerna-Vodă, al copiilor muncitorilor de pe șantierele Canalului Dunăre-Marea Neagră

Elevii la practică

Elevii Școlii Medii Tehnice de Petrol din Târgoviște au fost trimiși în lunile de vară la schelele petrolifere, ca să-și completeze cunoștințele tehnice căpătate în timpul anului școlar cu cunoștințe practice, obținute la locul de muncă.

Programul de lucru pentru însușirea cunoștințelor practice a fost întocmit după planul de muncă trimis de Ministerul Minelor și Petrolului. Elevii au lucrat în cadrul brigăzilor de producție și de foraj, în cadrul brigăzilor de intervenție și reparații. Deasemeni nu a fost neglijată nici problema exploatării, a planificării, a prețului de cost sau a transporturilor.

Muncind adesea alături de sondori, viitoarele cadre de tehnicieni se formează însușindu-și atât felul de muncă practică cât și înalta învățătură sovietică, aplicată cu mult succes în schelele noastre petrolifere. Pătrunși de importanța muncii, elevii practicanți nu precupețesc timpul liber și, acolo unde se pun probleme interesante, rămân în continuare pentru a le urmări și studia îndeaproape. Astfel la operația de punere în producție a sondei 329, elevii Enculescu A., Popescu Dumitru și Tudorache au rămas încă multe ore peste program.

Legătura strânsă ce se creiază în cadrul practicii cu problemele producției s'a manifestat cu ocazia montării turlei la sonda 250. Intrucât nu ajungeau șuruburile pentru montarea turlei, 9 elevi au recuperat din schelă, cantitatea de 250 kg. suruburi, realizând o economie de circa 55.000 lei.

Ing. IONESCU AUREL
șeful Schelei Târgoviște

Să fim propagandiști ai metodelor agrotehnice înaintate

Regimul de democrație populară a deschis țărănimii muncitoare orizonturi largi către o producție agricolă îmbelșugată, către bună stare, către o viață liberă.

Un rol important pentru obținerea unor recolte îmbelșugate revine și învățătorilor și profesorilor care, prin munca lor, trebue să fie propagandiști ai aplicării metodelor agrotehnice înaintate, metode care asigură ridicarea producției agricole atât cantitativ cât și calitativ.

Cadrele didactice au posibilitatea, atât prin condițiile în care se desfășoară munca lor, cât și prin natura acestei munci, să popularizeze în rândurile țăranilor muncitori avantagiile ce decurg pentru colectivitate și pentru dânșii dacă sunt părăsite metodele înapoiate și folosite altele mai bune, mult mai sigure, mult mai productive, metodele agrotehnice înaintate, create și aplicate cu atâta succes în U.R.S.S.

Invățătorii și profesorii pot deveni forțe ale promovării unei agriculturi înaintate, pusă în slujba construirii socialismului. Conștienți de sarcinile ce le revin ei își însușesc concepțiile științifice ale lui Docuceaev, Costâcev, Viliams, Miciurin, Lâsenco, Timiriazev, Ivanov, Iacușkin, etc. Odată însușite, ei le popularizează în rândurile țărănimii muncitoare, legându-le strâns de practica agricolă a țării noastre.

Invățătorii și profesorii trebue să popularizeze cât mai larg în rândurile țărănimii muncitoare, cuceririle agriculturii sovietice și ale agriculturii noastre, să arate căile care creează condițiuni pentru o creștere rapidă și continuă a producției agricole, să combată toate concepțiile agriculturii învechite și retrograde ca: producția vegetală limitată, fertilitatea descrescândă a solului, antagonismul dintre calitatea și cantitatea producției agricole, etc. Pentru a ajuta țărănimea muncitoare în lupta pentru însușirea științei agricole, învățătorii trebue să combată cu dârzenie rutina și să înlăture din mintea țăranilor muncitori prejudecățile, factori care frânează mersul înainte al agriculturii. Invățătorii și profesorii pot contribui în bună măsură la stimularea și sprijinirea aplicării măsurilor privitoare la ridicarea producției agricole, arătând foloasele aplicării acestor măsuri. Ei pot ajuta mult la introducerea celor mai noi cuceriri ale agriculturii sovietice în întreprinderile agricole socialiste și în massele largi ale țărănimii muncitoare dela noi.

Este o datorie deosebit de importantă pentru cadrele didactice care muncesc la țară de a lupta împotriva cosmopolitismului și manifestărilor anti-patriotice în agricultură, de a stimula și sprijini inovațiile în agricultură, de a sădi în sufletele celor mulți, dornici de a se ridica și conștienți de rolul și forța lor, dragostea de muncă, dragostea de Patrie, dragostea de progres. Intelegând just lupta de clasă la țară, cadrele didactice trebue să ia poziție împotriva manifestărilor de subminare a încrederii în superioritatea orânduirii socialiste în agricultură, manifestări provocate de elementele burgheze, chiaburești; ele trebue să arate avantagiile gospodăriei socialiste de stat și colective, să arate permanent avantagiile întovărășirilor, avantagiile contractelor colective cu S. M. T. și să îndrumeze țărănimea muncitoare către gospodăria socialistă, singura chezășie sigură a aplicării metodelor agrotehnice înaintate pentru ridicarea producției și productivității muncii în agricultură.

Pentru realizarea acestor scopuri, trebue să se facă uz de tot ce poate contribui la înlăturarea ultimelor rămășițe de îndoială, neîncredere și de scepticism, sigură a trecutului de exploatare a omului de către om. Toate cadrele didactice știu cât de necesară este organizarea vizitelor cu copiii și sătenii la stațiunile agricole ale Institutelor de Cercetări și la gospodăriile de stat și cele colective, unde se aplică metodele agriculturii sovietice. De asemeni, pe lotul școlar, învățătorii au prilejul să organizeze adevărate câmpuri experimentale școlare, documentare, necesare lecțiilor de științele naturii, necesare legăturii științei cu practica. Dacă se înființează cercuri agricole, în cadrul lor învățătorii și profesorii pot ține conferințe, pot face discuții referitoare la problemele agriculturii științifice, atrăgând pe țărani să participe la aceste cercuri. Deasemeni, ei pot ajuta mult agricultura înaintată dacă susțin activitatea filialelor și a subfilialelor Societății pentru Răspândirea Științei și Culturii și a Societății Miciurin.

Vizionarea și explicarea filmelor cu conținut legat de problemele agricole sunt de asemeni mijloace foarte potrivite pentru îndrumarea sătenilor. Ministerul Agriculturii tipărește un mare număr de broșuri și reviste cu conținut agricol. Cadrele didactice pot fi de cel mai mare ajutor în stimularea citirii acestor publicații, așa după cum pot fi de mare ajutor în organizarea auditiilor de radio, când se transmit sfaturi agricole. Preocupându-se de activitatea culturală la sate, învățătorii contribue la aplicarea tuturor hotărîrilor și măsurilor luate de Partid și Guvern în scopul promovării agriculturii științifice socialiste.

Urmând îndrumările Partidului, toți acei care muncim la sate trebue să susținem în rândurile țăranilor muncitori ceeace e nou, progresist, să le arătăm drumurile care duc către belșug, să-i convingem de necesitatea urmării acestor drumuri, să le înlăturăm rămășițele de neîncredere rămase de pe vremea exploatării.

Procedând astfel, depunând o muncă neprecupețită și toată convingerea noastră, vom contribui la realizarea cu un ceas mai de vreme, a socialismului în țara noastră.

Să contribuim la desvoltarea agriculturii științifice pentru bunăstarea noastră, a tuturor, pentru întărirea Patriei!

DIN ȚĂRILE DE DEMOCRAȚIE POPULARĂ

Vacanța de vară a copiilor din Polonia

Peste un milion de copii polonezi vor pleca în anul acesta în vacanță. Peste un milion de copii se vor bucura de odihnă pentru a căpăta sănătate, vigoare, forțe noi pentru noul an școlar. Suma de 250 milioane zloți, destinată pentru acest scop pe anul 1951, este o dovadă grăitoare a condițiilor minunate pe care le asigură regimul de democrație populară tinerei generații.

In Polonia capitalistă, copiii muncitorilor și țăranilor trăiau în timpul vacanței în aceleași condițiuni ca și în cursul întregului an. Imensa majoritate a copiilor de muncitori își petreceau vara în curțile murdare, mucegăite și întunecoase.

Din primul moment al existenței Statului Popular, campania de organizare a vacanțelor a luat un mare avânt, desvoltându-se și îmbunătățindu-se din an în an.

O dovadă a importanței pe care o acordă Guvernul polon ridicării nivelului muncii educative de vară este decizia din 28 Februarie 1951 a Consiliului de Miniștri, prin care a fost numit un împuternicit special al Guvernului pentru problemele în legătură cu organizarea vacanțelor pentru copii și tineret. Funcțiunea aceasta o îndeplinește ministrul Invățământului Public. In campania de organizare a vacanțelor de către întreprinderi și școli, s'au asigurat în primul rând locuri pentru copiii muncitorilor, ai țăranilor muncitori și ai intelectualilor. Inspecția clădirilor menite să-i adăpostească pe copii în timpul vacanței a fost făcută încă din iarnă. In urma constatărilor făcute de o comisiune specială, s'a procedat la repararea clădirilor, la înzestrarea lor cu instalațiuni sanitare și de igienă. In modul acesta se crează condițiuni din cele mai bune pentru odihna și igiena copiilor.

Vacanțele din anul acesta au forme foarte variate. In afară de coloniile de vară obișnuite, s'au organizat grădinițe de copii, care completează — în perioada muncilor agricole intense — activitatea școlilor existente pentru copii mici. Taberele pentru tineretul de 15—18 ani sunt de trei feluri: instructive, de odihnă și mobile. O inovație introdusă în anul de față sunt și așa zisele vacanțe în oraș, destinate copiilor care, din diferite motive, nu pot pleca din oraș. Aceste vacanțe sunt organizate în cadrul parcurilor, al stadioanelor și al centrelor de cultură pentru tineret. Aici își petrec vara copiii din școlile elementare, sub îngrijirea învățătorilor și a activiștilor din organizațiile obștești.

Campania vacanțelor pentru copii și tineret are însă de îndeplinit și importante sarcini cu caracter educativ.

Copiii din orașe se vor apropia în timpul vacanței de problemele și de munca satelor. Copiii din sate, care vor vizita în timpul vacanței marile întreprinderi industriale, vor lua contact direct cu activitatea muncitorilor, vor învăța să respecte activitatea aceasta și să-i aprecieze însemnătatea.

Organizatorii vacanțelor acordă o deosebită importanță excursiilor, menite să-i ajute pe copii să cunoască frumusețile Patriei, să cunoască monumentele culturii seculare polone și istoria și tradiția mișcărilor revoluționare progresiste.

O parte atractivă a vacanțelor o constitue reprezentațiile și șezătorile organizate de către tineret pentru populația locală. Cuvântul viu, cântecele și dansurile ajută nu numai la adâncirea culturii naționale, dar adesea scot la iveală talentele înnăscute ale tineretului.

Extinderea și perfecționarea campaniei de vacanțe pentru copii și tineret sunt strâns legate de formarea unor cadre educative corespunzătoare. Recrutarea acestor cadre se face în primul rând printre învățători și profesori și printre activiștii Uniunii Tineretului Polon. In întreaga țară s'au desfășurat cursuri speciale pentru conducători și educatori. La aceste cursuri au participat peste 50.000 de învățători, activiști din rândurile Uniunii Tineretului Polon și activiști ai organizațiilor de massă. In cursurile speciale, organizate pe lângă Academiile de Medicină, au studiat aproximativ 10.000 de salariați ai serviciilor sanitare care sunt detașați pe lângă taberele și coloniile de odihnă pentru copii și tineret.

Grija Partidului și a Statului Popular pentru tânăra generație este nemărginită. Prin această grijă se asigură creșterea unor oameni culți și sănătoși, bine pregătiți, luptători hotăriți pentru socialism, pentru pace.

Să intensificăm activitatea politică și culturală a sindicatelor în timpul verii

(Urmare din pagina 1-a)

largi ale celor ce muncesc la orașe și la sate, mobilizându-i la muncă și la luptă pentru înflorirea Patriei noastre.

Deosebit de mare este rolul cadrelor didactice la țară. Acum, în perioada strângerii recoltei și a colectărilor, trebue să se organizeze o intensă activitate culturală la arii și la centrele de predare a cotelor, ducându-se muncă de lămurire pentru ca niciun bob să nu rămână necules și să se predea statului cotele stabilite cât mai repede și complet.

In primul rând, trebue să se acorde atenție sectorului socialist al agriculturii. Exemplul biroului sindical regional Dolj, care a luat în îngrijire 16 gospodării agricole colective, sau al biroului sindical al regiunii Stalin, care a luat în îngrijire 5 gospodării agricole colective, ducând acolo o intensă activitate culturală, trimițând biblioteci mobile, echipe artistice, conferențiari, etc. trebue să însufletească pe toți salariații noștri din învățământ.

Invățătorii și profesorii noștri trebue să fie propagandiști înflăcărați ai politicii de transformare socialistă a agriculturii, propagandiști ai noilor metode agrotehnice, ai înaintatei agrotehnici sovietice. Ei trebue să arate țărănimii muncitoare, pe baza luminosului exemplu al Uniunii Sovietice, avantagiile lucrului în comun și cu metode științifice, singura posibilitate de a construi o viață îmbelșugată.

Munca de lămurire pe care o desfășoară învățătorii la sate trebue să ducă la o creștere a urii țăranilor muncitori împotriva chiaburilor — dușmani de clasă și împotriva stăpânilor din afară, ai acestora, imperialiștii anglo-americani atâtători la război. Prin răspândirea științei și a culturii în masse, cadrele didactice vor contribui, deasemenea, la combaterea misticismului și a superstițiilor întreținute de dușmanul de clasă pentru a îndepărta țărănimea muncitoare dela scopul către care o conduce clasa muncitoare și Partidul nostru.

Activitatea în cadrul căminelor culturale, școlile de alfabetizare, conferințele în cadrul S.R.S.C., cursurile populare de limba rusă — toate acestea sunt mijloace puternice de strângere a legăturii dintre învățătorii noștri și poporul muncitor, forme de muncă prin care cadrele didactice, mobilizate de sindicate, vor contribui din plin la culturalizarea masselor, la desvoltarea și adâncirea revoluției culturale în țara noastră.

In această muncă trebue să fie antrenați și oameni din afara învățământului, studenți și elevi veniți în vacanță, săteni și sătence, care au absolvit cursurile de alfabetizare, mobilizați toți pentru același țel comun.

O condiție esențială a succesului muncii culturale din vara aceasta este intensificarea controlului din partea Uniunii Sindicatelor de Invățământ, a birourilor regionale și raionale, care trebue să meargă cât mai des pe teren, să se ocupe îndeaproape de conținutul activității sindicatelor, să dea îndrumări și să combată cu hotărâre lipsurile.

Astfel, îndrumate de Partid, sindicatele noastre vor putea aduce în timpul vacanței de vară o serioasă contribuție la lupta întregului nostru popor pentru pace, pentru construirea socialismului.

POȘTA REDACȚIEI

Adrian Gheorghiu-Botoșani. — Considerațiile dvs. în legătură cu excursiile școlare sunt, în general, valabile. Este foarte adevărat că excursia este un puternic mijloc de completare și aprofundare a cunoștințelor. Am putea adăuga, folosindu-ne de indicațiile pedagogului sovietic Cațrov, că excursia trebue privită chiar ca metodă de predare obligatorie în practica școlii. Fiindcă suntem în lunile care preced începutul unui nou an școlar, în lunile când, învățătorii și profesorii își revizuesc cunoștințele, cercetează manualele, programele școlare, își întocmesc planurile calendaristice, etc., v'am ruga să pregătiți un material pentru „Gazeta Invățământului" în care să arătați cum folosiți excursia ca mijloc de îmbogățire a cunoștințelor în cadrul planului dvs. calendaristic pentru primul semestru.

Prof. Achim Iuliu. — Dvs. vorbiți în articolul „Controlarea cunoștințelor elevilor la examen" despre tehnica întrebărilor ca mijloc de stabilire a „rezultatelor obținute de elevi, a străduinței depuse". Vorbiți despre gradarea întrebărilor în vederea unei „juste calificări a elevilor. Intrebările simple vor fi pentru elevii mai slabi, corespunzând unor note asemănătoare". In cazul acesta cade principiul arătat mai sus, care stabilește că examenul este un riguros control al cunoștințelor. De aceea trebue să adăugăm: întrebările dela examene nu trebue să fie nici grele (pentru elevii buni), nici ușoare (pentru elevii slabi la învățătură). Ele trebue să ceară răspunsuri din care să rezulte că elevii și-au însușit materia clasei respective. Altfel dăm drumul elevilor dintr'o clasă în alta fără a respecta programa școlară.

Popescu Volcu. — Articolul dvs. în legătură cu munca desfășurată în preajma examenelor putea fi publicat dacă ați fi trecut dincolo de simpla înșiruire a unor măsuri de ordin organizatoric: planuri de repetare și sintetizare, ținerea unei plenare cu părinții, etc. Era necesară prezentarea planului dvs. de repetare și sintetizare cu motivarea respectivă, din care să fi rezultat de ce ați procedat așa și nu altfel. Problema trebuia privită nu ca un simplu fapt divers.

Concursul „Gazetei Invățământului" și al Editurii de Stat pentru Literatură Științifică și Didactică

„Gazeta Invățământului" și Editura de Stat pentru Literatură Științifică și Didactică organizează un concurs cu tema: „Cum realizez în munca mea școlară educația elevilor în spiritul patriotismului socialist, al dragostei față de Uniunea Sovietică, al internaționalismului proletar și al luptei pentru pace".

Lucrările prezentate la acest concurs se vor referi la experiența muncii participanților și vor conține exemple concrete din practica lor pedagogică.

Indiferent de extinderea lor, lucrările pot fi prezentate atât dactilografiate cât și scrise citeț de mână.

Ele vor fi trimise până la 1 Octombrie 1951 pe adresa Editurii de Stat pentru Literatură Științifică și Didactică, strada Brezoianu nr. 23, București.

Plicurile vor purta, vizibil, mențiunea „Pentru concurs".

Mai mult sprijin căminelor culturale din raionul Negrești

Din rapoartele prezentate de directorii școlilor elementare din raionul Negrești regiunea Iași, în ședința de analiză a muncii în anul școlar trecut, au reieșit unele lipsuri în legătură cu contribuția cadrelor didactice la activitatea căminelor culturale din raion. Cu acest prilej tov. Gh. Târdea, din partea secției de artă și cultură, a arătat că insuficienta activitate a căminelor culturale din raionul Negrești este cu atât mai gravă cu cât suntem în toiul campaniei de recoltare.

Este o datorie patriotică pentru fiecare învățător și profesor să participe neobosit la toate manifestările căminelor culturale și să le sprijine în organizarea acțiunilor care au ca scop mobilizarea țărănimii muncitoare pentru strângerea unei recolte îmbelșugate. Invățătorii și profesorii din comunele Negrești, Dumești, Poenari, Drăgușeni, Ipatele, Valea-Mare, Gârbești și Todirești, comune în care manifestările culturale sunt ca și neexistente, trebue să nu precupețească niciun efort pentru a înviora viața căminelor culturale, inițiind cele mai diverse forme de manifestări artistice și culturale.

D. SEVASTRU
corespondent

Concursul de Științe Naturale și Geografie între școlile din regiunea București

Filiala București a Societății de Științe Naturale și Geografie organizează pentru școlile din regiunea București un concurs privind alcătuirea unor cât mai bune colecții de științe naturale și geografie. Scopul urmărit este de a se veni în ajutorul cercurilor științifice din școli, în ceeace privește culegerea și confecționarea materialului didactic. Pot participa la concurs colective organizate pe școli compuse din elevi și profesori. Școlile participante la concurs vor trebui să prezinte: pentru zoologie — o colecție de animale în minimum 20 de borcane, conservate în alcool sau formol, și un insectar cuprinzând minimum 150 de insecte; pentru botanică — un ierbar de minimum 100 de file; pentru geologie — o colecție de minerale și roci de minimum 30 exemplare; pentru geografie — o colecție cât mai bogată de hărți geografice, diagrame, grafice, profiluri geografice, etc.

Condițiile concursului cer ca materialele preparate să corespundă exemplelor din manualele școlare. Colecțiile și preparatele trebue să fie din acest an. Deasemeni, toate colecțiile trebue să fie întocmite după uzanța muzeologică, bine lucrate, estetic prezentate, determinate și etichetate.

Pentru a ajuta munca participanților la concurs, filiala a organizat cabinete tehnice la Facultățile respective ale Universității „C. I. Parhon", de unde se pot cere lămuriri și indicații privitoare la modul de colectare, la determinare, la preparare și conservare, precum și informațiile bibliografice necesare.

Concursul se va închide la 15 Noembrie 1951. Inscrierile se fac la sediul Societății, București, strada Dionisie Lupu Nr. 46 (Casa Universității).

Colecțiile prezentate vor fi expuse într'o expoziție organizată de Societate, iar cele mai bune vor fi premiate cu premii în valoare de 100.000 lei. După expoziție, colecțiile vor trece în patrimoniul școlii unde lucrează colectivul care le-a preparat.

Note politice externe

Discuțiile ce se desfășoară la Kaisung, pe paralela 38, se află în centrul atenției opiniei publice mondiale.

Oamenii simpli și cinstiți din toate țările, care au salutat cu căldură și speranță nobila propunere sovietică pentru curmarea acestui sângeros conflict, văd în tratativele dela Kaisung doar un început, un prim pas important către o reglementare justă nu numai a problemei coreene, dar și a celorlalte chestiuni litigioase ce sunt la originea încordării actuale din lume.

In ceeace privește Uniunea Sovietică, ea a propus stăruitor folosirea acestei metode pașnice și democratice de reglementare internațională, politica ei externă stalinistă urmărind nedesmințit consolidarea păcii și preîntâmpinarea unui nou război mondial. Cu totul alta este însă, atitudinea cercurilor conducătoare ale lagărului imperialist, care, silite, sub presiunea masselor populare, să dea curs propunerii sovietice relativă la armistițiul din Coreea, s'au străduit anticipat să anuleze consecințele favorabile ale negocierilor dela Kaisung asupra situației păcii mondiale.

Astfel, preliminariile discuțiilor dela Kaisung nici nu avuseseră încă loc, și toți purtătorii de cuvânt ai Wall-Streetului, dela Truman la Attlee și dela Acheson la Morrison, au și prins glas afirmând, isteric, că armistițiul din Coreea „nu va schimba cu o iotă" programul lor belicistic și că, dimpotrivă, cursa înarmărilor va fi intensificată și accelerată. Ceeace-i îngrozește pe acești aventurieri imperialiști este că lichidarea conflictului din Coreea i-ar lipsi de principala lor „justificare" pentru realizarea supra-înarmărilor, contribuabilii din țările atlantice putând fi cu mult mai greu convinși să accepte ruinătoarele sacrificii legate de această politică războinică.

Deaceea, Casa Albă și Departamentul de Stat au pornit o deșănțată campanie în scopul de a nu lăsa să scadă tensiunea internațională și de a combate „alunecarea către optimism" observată, în ultimele săptămâni, în opinia publică americană și vest-europeană.

Concomitent cu această nerușinată acțiune, imperialiștii americani și vasalii lor dela Londra și Paris au continuat să ia, în zilele din urmă, noi măsuri ofensive în Europa de Apus și, în deosebi, în Germania Occidentală, unde ei grăbesc reconstituirea Wehrmachtului. Accelerând punerea pe picior de război a coaliției atlantice, acești criminali aventurieri își pregătesc, însă, — nesocotind împotrivirea popoarelor, față de planurile lor mârșave, — noi și amare deziluzii. Este clar, într'adevăr, că, impunând negocierile de armistițiu în Coreea, mișcarea mondială pentru pace a dobândit un foarte remarcabil succes, care demonstrează forța ei invincibilă și deci posibilitatea obținerii de către ea a unor succese și mai importante.

In special, campania populară pentru încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci puteri, care a luat un uriaș avânt în întreaga lume, va arăta creșterea impetuoasă a numărului partizanilor păcii, capabili astăzi să oprească, prin lupta lor solidară și activă, mâna ucigașilor imperialiști.

★

Un eveniment deosebit de important, petrecut zilele acestea, îl constituie succesul înregistrat de Partidul Comunist în alegerile legislative din Finlanda.

După cum se știe, Uniunea democratică a poporului finlandez, având în frunte pe comuniști, s'a prezentat în alegeri sub lozinca luptei împotriva imperialismului și a războiului, — pentru democrație, pace și întărirea legăturilor de prietenie cu Uniunea Sovietică. Acest program, care corespunde intereselor vitale ale poporului finlandez, a primit un mare număr de sufragii din partea alegătorilor, reprezentând un spor considerabil de voturi față de alegerile din 1948. In viitorul Parlament al Finlandei, Partidul Comunist și celelalte grupări democratice vor deține 45 de mandate în loc de 38 cât avuseseră până acum. Acest câștig însemnat a fost realizat în detrimentul social-democraților de dreapta și a celorlalte partide din coaliția guvernamentală, care au pierdut un substanțial număr de voturi și mandate.

Intreaga presă reacționară din Apus a fost obligată să admită, cu amărăciune, că rezultatele alegerilor din Finlanda „confirmă orientarea spre stânga a corpului electoral" și „creșterea influenței comuniștilor în rândurile masselor". Acest rezultat este cu atât mai semnificativ cu cât imperialiștii americani și agenții lor social-democrați s'au străduit, în fel și chip, în preajma alegerilor, să „neutralizeze" crescânda influență a Partidului Comunist Finlandez. Toate aceste sforțări, care s'au tradus printr'o înverșunată campanie de calomnii anti-sovietice și de atâtări anti-sovietice, s'a întors împotriva inițiatorilor ei. Eșec cu atât mai dureros pentru imperialiștii yankei, cu cât planurile lor au fost și sunt încă de a transforma Finlanda într'o bază militară agresivă și de a împinge în război poporul finlandez.

Acest popor, așa după cum arată rezultatul alegerilor, respinge cu hotărâre politica tâlhărească a expansioniștilor dela Washington și a mercenarilor lor dela Helsinki. Biruința comuniștilor finlandezi, venind după răsunătoarele victorii electorale ale comuniștilor din Franța și Italia, ilustrează sporirea continuă a forțelor anti-imperialiste și anti-războinice.

EXPOZIȚIA ȘCOLII MEDII DE ARTĂ POPULARĂ

Printre expozițiile de sfârșit de an, o mențiune specială merită expoziția organizată de Școala Medie de Artă Populară din București. Mergând pe linia păstrării a tot ce este frumos și original în arta creată de poporul nostru, cadrele didactice și elevele acestei școli au lucrat minunate covoare oltenești și moldovenești, au confecționat costume specifice diverselor regiuni ale țării: Vlașca, Țara Oașului, Râmnicu-Vâlcea, etc., precum și costume ale naționalităților conlocuitoare.

Un fapt deosebit care arată valoarea expoziției este măestria cu care au fost adaptate motivele artei poporului muncitor la costumele de azi. Catedra de cusături românești dela Școala Medie de Artă Populară a creat lucrări de o adevărată valoare artistică. Expoziția are deasemeni și un colț al legătoriei și al metaloplastiei, unde se pot vedea interesante piese cu motive inspirate din viața și lupta poporului muncitor. Măestria profesoarelor și a elevelor se poate vedea și în standul care cuprinde costumele de teatru.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26. Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA „Scrisul Liber", Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 6. Telefon: 4.92.96. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni, 130 lei; instituții anual, 500 lei.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL III Nr. 120 | 4 PAGINI 5 LEI | JOI 19 IULIE 1951

IN ACEST NUMAR:

- Pentru o rodnică activitate a cursurilor I.C.D. (pag. I-a).
- Desmiriștitul la vreme — spor de recoltă (pag. I-a).
- Să întâmpinăm cu multă grijă pe tinerii învățători și profesori (pag. II).
- Preocupări pentru ridicarea nivelului predării (Pe marginea unor corespondențe sosite la redacție). (pag. II și III-a).
- Organizația de pionieri în timpul verii (pag. II-a).
- Principiile predării limbii în U.R.S.S. și rolul lingvisticii pentru ridicarea nivelului predării limbii ruse în R.P.R. (pag. III-a).
- Ziua minerului (pag. IV-a).
- Planul activității de vară al directorului școlii pedagogice din Deva (pag. IV-a).
- Foileton. Sancțiunea I-a „Observația" de Radu Tudor.

Pentru o rodnică activitate a cursurilor I. C. D.

La 25 Iulie, vor începe cursurile regionale I. C. D., care vor cuprinde peste 20.000 de învățători și profesori dornici să depună noi eforturi pentru desăvârșirea lor profesională.

Grija pe care Partidul și Guvernul țării noastre o au pentru ridicarea continuă a nivelului ideologic și profesional al cadrelor didactice s'a resfrânt adânc asupra rezultatelor muncii școlare, asupra atitudinii pe care învățătorii și profesorii noștri o au față de activitatea elevilor pe care îi educă, față de propria lor muncă. Cursurile de îndrumare organizate de Ministerul Învățământului Public, din inițiativa Partidului Muncitoresc Român, au dat posibilitatea cadrelor noastre didactice să-și restructureze cunoștințele în spiritul ideologiei marxist-leninist-staliniste, să se înarmeze cu principiile și metodele de predare necesare noii educații cerute de interesele clasei muncitoare. Prin activitatea desfășurată în cadrul acestor cursuri, învățătorii și profesorii au cunoscut pedagogia sovietică, glorioasa experiență a școlii sovietice și totodată dragostea și entuziasmul cu care învățătorii și profesorii sovietici muncesc pentru a-și completa cunoștințele, pentru a-și însuși noi mijloace de instruire și educație.

Urmând exemplul lor, învățătorii și profesorii noștri au înțeles că pentru a educa pe viitorii constructori ai socialismului, este nevoie de o muncă organizată și susținută de autoinstruire.

In vara aceasta, Ministerul Învățământului Public, ținând seama de desvoltarea învățământului elementar de șapte ani, de necesitatea de a da școlilor medii tehnice, liceelor și școlilor pedagogice absolvenți a șapte clase elementare bine pregătiți, capabili să-și însușească cunoștințele prevăzute în programele școlilor medii, — organizează cursuri de îndrumare pentru cadrele didactice care au predat limba română, matematica, științele naturale, fizica și chimia la clasele elementare V-VII. Totodată, organizează cursuri de îndrumare pentru cadrele care predau limba română la școlile elementare cu limba de predare a naționalităților conlocuitoare, precum și cursuri care vor cuprinde cadre didactice dela școlile cu limba de predare rusă, ucraineană, sârbă, germană și tătară.

Aceste cursuri sunt mult mai bine pregătite decât cele de până acum. Folosind experiența anilor trecuți, atât în ceeace privește recrutarea cadrelor de conducere, cât și organizarea muncii, ministerul a luat din timp măsuri pentru înlăturarea lipsurilor constatate. Astfel, încă din timpul acestui an școlar, la Centrul I.C.D. — București s'au organizat cursuri pentru formarea lectorilor care vor conduce seminariile la fiecare materie în parte.

O atenție deosebită s'a acordat de asemenea, alcătuirii programelor. Intrucât programele cursurilor I.C.D. din anii trecuți erau în mare parte rupte de realizările înfăptuite de către oamenii muncii din Patria noastră, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, — și chiar de practica școlară, de data aceasta s'a căutat ca lecțiile ce se vor preda învățătorilor și profesorilor să-i ajute la înțelegerea științifică a acestor transformări, la însușirea conștientă și temeinică a principiilor didacticii sovietice și a noilor metode de predare.

In cadrul acestor lecții, cadrele noastre didactice vor adânci diferite probleme din domeniul marxism-leninismului, legate de munca școlară și extrașcolară, și își vor lămuri și mai bine problemele privind organizarea și conducerea întreprinderilor socialiste, a gospodăriilor agricole colective și de stat, precum și măsurile și hotărîrile pe care Partidul și Guvernul le iau pentru întărirea și desvoltarea unității noastre socialiste, pentru industrializarea țării și socializarea agriculturii. In felul acesta, învățătorii și profesorii noștri vor înțelege și mai bine felul cum vor trebui să lege munca lor instructiv-educativă de lupta comună a întregului popor muncitor din Patria noastră pentru construirea socialismului. Ei vor găsi noi procedee pentru realizarea unui învățământ științific, pentru legarea teoriei de practică și vor lupta cu și mai multă hotărîre împotriva formalismului în muncă, împotriva rutinei și stagnării. Inarmați cu temeinice cunoștințe ideologice și de specialitate, ei vor duce luptă necruțătoare împotriva obiectivismului burghez și a cosmopolitismului, vor duce o sănătoasă politică de clasă în școlile noastre.

Un fapt care, de asemenea, subliniază superioritatea acestor programe față de cele dinainte sunt și îndrumările metodice amănunțite ce se dau cu privire la pregătirea și desfășurarea lecțiilor, cu privire la desfășurarea seminariilor, organizarea experiențelor, a studiului individual și organizarea excursiilor. Discuțiile ce vor avea loc în cadrul seminariilor vor ajuta cadrele didactice să se orienteze în diferite probleme de metodologie în aplicarea cărora au întâmpinat greutăți în activitatea lor dela clasă. Totodată, aceste discuții vor constitui un serios schimb de experiență pentru toți membrii seminariilor.

Multe secții de învățământ, pătrunse de importanța acestor cursuri, au răspuns cu însuflețire chemării Ministerului Învățământului Public, asigurând cele mai corespunzătoare localuri atât pentru cazare cât și pentru studii. Așa au lucrat, de exemplu, secțiile de învățământ din regiunile Stalin, Baia-Mare, Suceava, Galați și Cluj care s'au preocupat în egală măsură și de recrutarea lectorilor și a cursiștilor. Alte secții, din dorința de a pregăti cât mai multe cadre didactice, au depășit numărul cursiștilor prevăzut de Minister, folosind mijloace locale pentru întreținerea acestora. Astfel secția de învățământ — Buzău a cuprins 48 de cadre didactice peste numărul programat de Minister, iar secția de învățământ a orașului Stalin a depășit numărul programat cu 200 de cursiști.

Totuși, unele secții de învățământ nu au aplicat just instrucțiunile Ministerului. Aceste secții au rezolvat sarcinile de pregătire în mod mecanic, fără să țină seama de condițiile materiale necesare pentru desfășurarea rodnică a cursurilor, fără să respecte principiile elementare în recrutarea lectorilor și repartizarea cursiștilor. Așa, de pildă, secția de învățământ regională-Vâlcea n'a asigurat cazarea cursiștilor, iar secțiile de învățământ regionale Teleorman și București au repartizat mult mai mulți cursiști pentru un lector decât indică principiile didactice. Alte secții nu au ținut seama de experiența trecută și au repetat greșeli semnalate la cursurile de până acum, repartizând unele cadre didactice la cursuri străine de specialitatea lor, cum a procedat, de exemplu, secția de învățământ regională — Ialomița, care a încadrat la cursurile de matematică profesori licențiați în litere, iar la cursurile de fizică profesori licențiați în geografie. Secțiile de învățământ trebue să procedeze la înlăturarea imediată a acestor lipsuri și să ia toate măsurile necesare pentru ca rezultatele obținute în vara aceasta să contribue efectiv la ridicarea nivelului științific al învățământului nostru.

Șefii secțiilor de învățământ trebue să-și îndrepte toată atenția atât asupra organizării muncii, cât și asupra calității ei. Asigurând fiecare centru cu tot materialul didactic necesar, cu laboratoare și biblioteci, ei trebue în acelaș timp să controleze zi de zi calitatea lecțiilor predate, nivelul la care se desfășoară discuțiile din seminarii și felul cum se face legătura între teorie și practică. O preocupare permanentă a șefilor de secții trebue să fie ajutorarea cursiștilor în legarea tuturor problemelor esențiale de activitatea lor dela clasă și în folosirea de către aceștia a propriei lor experiențe didactice. Pentru pregătirea practică a cursiștilor, șefii secțiilor de învățământ, directorii centrelor I. C. D. și lectorii vor acorda o deosebită atenție întocmirii planurilor de lecții și discuțiilor ce se vor naște în seminarii pe marginea acestor planuri, având grija ca concluziile ce se vor trage să fie în strânsă concordanță cu principiile didactice sovietice.

Ministerul Învățământului Public și Uniunea Sindicatelor de Învățământ trebue să urmărească îndeaproape activitatea acestor cursuri, înlăturând imediat diferitele greutăți ce se ivesc și stimulând cadrele didactice la o activitate cât mai organizată.

Această muncă va înregistra într'adevăr succese importante dacă secțiile de învățământ își vor asigura sprijinul comitetelor regionale de partid, al comitetelor provizorii regionale sindicale de învățământ, precum și al societăților științifice și al diferitelor institute locale. Birourile provizorii sindicale regionale trebue să asigure o bună frecvență la aceste cursuri. In acest scop, ele trebue să organizeze cât mai just concediile de vară și să ducă o puternică muncă de lămurire în rândurile cadrelor didactice. La cursurile I.C.D. de vară ce s'au deschis pentru naționalitățile conlocuitoare, s'a observat că nu toți cursiștii s'au prezentat la timp.

Nu trebue să rămână niciun profesor sau învățător din cei chemați la cursuri, care să nu se folosească de posibilitățile pe care i le pune la îndemână Partidul și Guvernul țării noastre pentru desăvârșirea profesională. Nu trebue să rămână niciun lector care să nu răspundă cu cinste sarcinii pe care i-o dă Patria de a contribui la munca de ridicare a nivelului ideologic și profesional al cadrelor didactice. Invățătorii și profesorii noștri nu trebue să uite nicio clipă că rezultatele muncii lor dela clasă și ale activității extrașcolare sunt în strânsă legătură cu propria lor pregătire.

Ştafeta păcii duce mesagiul de pace Festivalului Mondial al Tineretului şi Studenţilor dela Berlin

De câteva zile au pornit din diferite țări Ștafetele Păcii purtate de atleți, cicliști, călăreți, canoeuri și motociclişti. Acestea se îndreaptă spre Berlin, pentru a duce mesagii de pace celui de al treilea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru pace.

Una din ștafete, după ce a străbătut R. P. Albania și R.P. Bulgaria, a sosit în țara noastră în ziua de 18 Iulie crt. După o demonstrație de pace a tineretului, care a avut loc la granița cu R. P. Bulgaria, ștafeta a pornit dela Giurgiu spre Capitală.

Străbătând satele și orașele Republicii noastre pe trei trasee, ștafeta va fi întâmpinată de mii și mii de tineri.

Iată orașele prin care va trece ștafeta:

Primul traseu: Giurgiu, București, Ploești, Orașul Stalin, Făgăraș Sibiu, Alba Iulia, Cluj, Oradea.

Al doilea traseu: Giurgiu, București, Ploești, Buzău, R. Sărat, Focșani, Bacău, Roman, Fălticeni, Suceava, Vatra Dornei, Bistrița, Dej, Cluj, Oradea.

Al treilea traseu: Giurgiu, București, Pitești, Slatina, Craiova, Tg. Jiu, Petroșani, Hațeg, Caransebeș, Lugoj, Timișoara, Arad și Oradea.

In ziua de 24 Iulie, Ștafeta Păcii va fi predată tinerilor din R.P. Ungară, urmând ca apoi să treacă prin R. Cehoslovacă și R. D. Germană spre a ajunge la Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților.

SĂ NE PREGĂTIM DIN TIMP PENTRU NOUL AN ȘCOLAR!

Aprovizionările de iarnă în raionul Fălticeni

De mare folos au fost internatele și cantinele pentru bunul mers al învățământului. Și în bune condițiuni au lucrat acestea atunci când directorul școlii s'a preocupat din timp de amenajarea, înzestrarea și aprovizionarea lor.

In raionul Fălticeni, regiunea Suceava, din cele 18 școli elementare cu șapte clase, 17 din ele au funcționat cu internate. Majoritatea din ele au funcționat în bune condițiuni.

O lipsă de care internatele s'au lovit, însă, a fost aceea privitoare la aprovizionarea cu zarzavaturi. Pentru aceasta, mulți directori de școli, ca de pildă, cei dela școlile din Boroaia, Liteni, Dolhești, Basarabi, Valea-Glodului, au înțeles să asigure hrana necesară elevilor interni, prin înființarea de grădini de zarzavat, înființând în unele locuri gospodării anexe.

Grădinele de zarzavat, sunt lucrate cu sprijinul personalului școlii și cu munca voluntară a elevilor din timpul verii.

Sunt însă unii directori de școli din acest raion, care nu au luat nicun fel de măsuri în acest sens. Ei s'au desinteresat de această problemă, așa de importantă, așteptând să le vină totul deagata, deși au avut terenul necesar și cu toate că au avut cu cine să lucreze o grădină de zarzavat.

Chiar și școlile din orașul Fălticeni puteau să găsească o bucată de teren, pus la dispoziție de către Sfaturile Populare, pe care puteau să-l lucreze, căci fiecare școală are 7-10 salariați, din personalul de serviciu și administrativ și o sută, două de elevi.

Ne întrebăm, care este activitatea în timpul verii, a acestui personal, după ce își vor face concediul de odihnă?

Activitatea profesorilor și învățătorilor o cunoaștem prin cursurile I.C.D., tabere de curte, pregătirea elevilor corigenți și culturalizarea maselor. Restul personalului avea un bun prilej de a se ocupa de grădinile de legume și zarzavaturi.

Acolo unde există dragoste de muncă și directorii au lucrat planificat, activitatea se desfășoară în bune condițiuni.

Prin grija Sfaturilor Populare și a secției de învățământ, credem că aceste lipsuri se vor îndrepta și aprovizionarea cu zarzavaturi a internatelor care nu și-au făcut grădini, se va face cu alte posibilități și la timp, pentru a se crea condițiuni de trai cât mai bune pentru fiii oamenilor muncii.

AL. TARANIȚA

Grija pentru internate

Printre școlile care duc o activitate intensă în vederea pregătirii internatelor pentru deschiderea noului an școlar sunt și cele din Benic, Vințul de Jos, Galda de Jos și Tetuș, raionul Alba Iulia. Anul trecut Școala Elementară din comuna Benic a avut în internat 26 elevi. Anul acesta numărul locurilor va fi dublat. Acest lucru este posibil datorită felului cum a fost îngrijită grădina de zarzavat a școlii. De aici internatul se va aproviziona cu legume și zarzavaturi ieftine, ceeace va contribui mult la îmbunătățirea hranei elevilor. Grădina este lucrată cu ajutorul personalului de îngrijire și cu munca voluntară a elevilor și cadrelor didactice. Fânul recoltat de pe o parte a grădinii a fost vândut, iar banii folosiți la procurarea vaselor necesare pentru bucătărie și pentru pregătirea conservelor. Școala din Vințul de Jos, care în momentul de față face curățenia și reparația localului, pregătește, în acelaș timp, și internatul, culegând prin muncă voluntară zarzavaturile și pregătind conservele pentru iarnă.

Toată atenția pentru construirea și repararea localurilor de școli

Extinderea învățământului nostru de șapte ani constitue un pas important înainte pe drumul desvoltării noastre culturale. In cei trei ani care s'au scurs dela reforma învățământului, numărul elevilor care urmează școlile elementare și medii s'a mărit considerabil. De aici și nevoia unor noi săli de clasă, noi școli în comunele și satele unde acestea nu existau până acum. In fiecare an școlar se construesc noi localuri de școală, se amenajează și se repară cele existente, se procură mobilier se înființează internate și cantine.

Rezultatele anului școlar 1949-1950 ne arată că în țara noastră au fost construite, prin grija Partidului, numai pentru învățământul elementar un număr de 1.179 de săli de clasă cu o capacitate de peste 45.000 elevi. In anul trecut s'au făcut construcții și amenajări la unele institutii de învățământ mediu și superior. Astfel, s'au început construcțiile dela I.S.E.P.-Iași, punându-se în funcțiune două etaje, s'a construit corpul A dela Institutul Pedagogic-Timișoara și s'au început lucrările dela I.S.E.P.-București. Deasemeni, au fost înființate internate pentru copiii oamenilor muncii la Craiova, Pitești, Ploești și în alte orașe și sate din țară s'au adus unele îmbunătățiri internatelor de pe lângă școlile medii și elementare.

Un factor important în construirea, amenajarea și repararea localurilor școlare îl constitue contribuția maselor. Inițiativa de anul trecut de a clădi noi școli prin mijloace locale se desfășoară mult mai larg în acest an. Exemplul țăranilor muncitori din comuna Luna, raionul Turda, al celor din Porcișeni-Huși, care au construit prin muncă voluntară școli pentru copiii lor, este urmat în acest an cu și mai mare avânt. Inițiativei locale a maselor i s'a adăogat sprijinul larg al diferitelor întreprinderi industriale și agricole care au luat sub patronajul lor amenajările și reparațiile de școli. In regiunea Bacău, întreprinderile „Steaua Roșie", „Partizanul" din orașul Bacău, „Comuna din Paris" din Piatra-Neamț, au luat sub patronajul lor diferite școli elementare sau medii de a căror amenajare și înzestrare se îngrijesc îndeaproape. Deasemeni, muncitorii și tehnicienii dela Sovrompetrol-Schela Mare, Bălcoi, etc. din regiunea Prahova și cei din Combinatul Baia-Mare, ca și mulți alții ajută la procurarea de materiale necesare ridicării noilor localuri de școli și participă voluntar la lucrările de construire, amenajare sau reparare a acestora.

Este de remarcat faptul că în multe sate, țăranii muncitori au format comitete de acțiune pentru construcții, renovări și reparații de școli. In raioanele Sinaia, Constanța, Orașul Stalin, Tulcea, Caransebeș, etc. acțiunile maselor populare sunt din ce în ce mai largi. Deasemeni sfaturile populare se preocupă și ele tot mai intens de problemele școlii.

Experiența anului trecut ne-a arătat, însă că în unele regiuni secțiile de învățământ n'au dat suficientă importanță construcțiilor și amenajărilor localurilor de școli. Astfel, fostele secții de învățământ Mușcel și Argeș n'au dus o acțiune susținută în ceeace privește îndeplinirea planului de construcții de noi localuri școlare. Deasemeni secția de învățământ Dolj, deși avea de construit numai patru săli de clasă, nu a reușit să le termine până la sfârșitul anului. Acestea s'au datorit și faptului că secțiile de învățământ nu au stăruit pe lângă întreprinderile de construcții spre a întocmi devizele la timp și a efectua lucrările în termen.

Tot anul trecut din cauza slabei stăruințe a directorilor, în multe părți localurile de școli n'au fost reparate la vreme, ele rămânând nevăzute chiar după deschiderea cursurilor. Astfel de cazuri s'au petrecut la Socond, raionul Satu-Mare, la multe școli din regiunea Bârlad, Galați, Severin, etc.

Experiența din trecut ar trebui să servească de învățăminte pentru viitor. Dar trebue să arătăm că multe din deficiențele anului trecut se mai repetă și în acest an. Se mai găsesc secții de învățământ care au întârziat cu lucrările tehnice, devize, etc. și care neglijează controlul efectiv asupra mersului construcțiilor. Astfel secția de învățământ a regiunii Hunedoara, abia la 5 Iunie a trimis Ministerului Invățământului Public devizele care trebuiau să le înainteze până la 15 Martie 1951. Tot astfel secțiile de învățământ ale regiunilor Constanța și Baia-Mare au trimis aceste devize în luna Iunie.

Buna pregătire a noului an școlar cere ca secțiile de învățământ și directorii de școli să exercite un control cât mai efectiv pentru ca amenajările, reparațiile și construcțiile de școli date în seama întreprinderilor de construcții să fie terminate la timp.

O grijă deosebită va trebui acordată internatelor, căminelor și cantinelor. Exemplul școlilor din regiunea Hunedoara trebue lărgit în ce privește înzestrarea internatelor existente și pentru înființarea altora noi prin mijloace locale.

Internatele trebue să se bucure de un deosebit sprijin din partea secțiilor raionale și regionale cât și din partea conducerii școlilor. Este știut deasemeni ce importanță au în organizarea și desfășurarea muncii din școală mobilierul, materialul didactic, manualele și rechizitele școlare. Directorii de școli vor trebui să se preocupe de procurarea și repararea materialului didactic și a mobilierului. El vor trebui, deasemeni, să antreneze cadrele didactice pe timpul verii ca, împreună cu elevii, să îmbogățească laboratoarele și muzeele astfel ca deschiderea noului an școlar să găsească fiecare școală înzestrată cu materialul didactic necesar.

Totodată, în atenția secțiilor de învățământ va trebui să stea și aprovizionarea școlilor, a internatelor și cantinelor cu combustibilul necesar, cu alimente, etc.

Trebue combătută cu toată tăria neglijența de care au dat dovadă în anul trecut unii directori de școli și unele sfaturi populare care n'au stăruit pentru asigurarea școlilor cu combustibil, lăsând copiii în frig până târziu, sau a celor care n'au reparat la vreme localurile, începând cursurile în clase murdare, cu mobilier nereparat.

Pregătirea noului an școlar cere cadrelor didactice un efort sporit de muncă și energie. Cere în acelaș timp ca aceștia să știe să obțină sprijinul sfaturilor populare, al organizațiilor de masă, al întreprinderilor, instituțiilor și al părinților elevilor. Dar această acțiune nu este numai o acțiune a Secțiilor de Invățământ raionale și regionale. Ea este în acelaș timp și o acțiune a sindicatelor de învățământ. Ajutorul lor va trebui să conste nu numai în mobilizarea cadrelor didactice, nu numai în eventuale fonduri realizate de sindicate. O însemnată contribuție a sindicatelor de învățământ poate fi rezultatul unei strânse colaborări cu toate celelalte sindicate. Este necesar să se ceară sprijinul îndeaproape al acestora, care adeseori au mult mai multe posibilități materiale și mobilizatoare. Celelalte sindicate vor ajuta școala pentrucă ele înțeleg faptul că revoluția culturală în țara noastră trebue să fie o operă a noastră, a tuturor.

C. PRISECARU

La Școala Pedagogică de Educatoare din Piatra - Neamț

Intrucât localul nostru nu este destul de încăpător și cum în anul viitor avem planificate două clase pentru anul I, s'au făcut toate pregătirile și demersurile necesare pentru a mansarda podul clădirii. In acest fel vom asigura spațiul necesar celor 300 de eleve pe care le va avea școala în anul viitor. Pentru iarnă școala a fost aprovizionată cu jumătate din cantitatea de combustibil necesar.

In legătură cu asigurarea numărului de eleve remarcăm faptul că la examenul de admitere pentru anul I au fost admise numai 47 de eleve. Cum suntem planificate cu două clase pentru anul I, școala mai are nevoie de circa 33 eleve. In cazul când la examenul din August, nu se va completa acest număr, vor trebui repartizate eleve dela celelalte școli, nu însă cele mai slabe așa cum s'a făcut anul trecut.

Profesoarele școlii noastre studiază, în prezent, metodicile, profesoara de pedagogie adună materialul de lectură necesar copiilor și se preocupă de procurarea materialului didactic. Pentru o bună pregătire a noului an școlar este de asemenea necesar să se cunoască din vreme modificările ce eventual se vor aduce programei școlare, întrucât anul trecut școala a avut la unele clase un program de tranziție.

ELENA BREBEANU
directoarea Școlii Pedagogice de Educatoare — Piatra-Neamț

Pregătirea laboratoarelor

Analizând munca din anul școlar trecut, cadrele didactice care lucrează în școlile din raionul „23 August" din București, și-au cunoscut lipsurile în muncă și și-au propus înlăturarea lor pentru anul școlar viitor.

Profesorii dela școlile elementare care n'au avut laboratoare organizate și-au propus ca, pentru anul școlar viitor, să-și organizeze aceste laboratoare, aranjând sistematic materialul primit dela Ministerul Invățământului Public și completându-l cu material procurat cu ajutorul elevilor. De exemplu, la Școala Elementară de băeți nr. 21, profesorul Rădulescu și-a făcut un plan de întocmire a unor herbare și insectare, cu ajutorul elevilor.

Școala Elementară de fete nr. 53 va antrena comitetul de părinți pentru a sprijini organizarea unei săli de laborator în școală. Aceeași preocupare există și în școlile de fete nr. 9, de fete nr. 8, și de băeți nr. 8.

In urma analizei muncii, colectivul profesorilor de științe naturale dela Centrul Școlar al Liceelor de fete Nr. 5, 6, 7, 8 a constatat că muzeul de științe naturale al școlii are multe lipsuri. Astfel, lipsesc preparate microscopice pentru studiul anatomiei vegetale. Colectivul și-a propus să procure instrumente fine de tăiat, iar în cercurile științifice de elevi în cadrul taberelor de vară să pregătească material pentru studii la microscop.

La liceul de băeți Nr. 3 colectivul de profesori de științe naturale se preocupă de amenajarea unei săli speciale, unde să adăpostească întreg materialul existent. De asemenea se va procura o masă de disecții precum și utilajul necesar. Prin demonstrații experimentale ce vor fi făcute în cadrul clubului de vară, se vor face diferite experiențe de fiziologie vegetală. Se va cumpăra un album „Miciurin", care va fi tradus din limba rusă.

MILESCU DUMITRU

PENTRU O RECOLTĂ ÎMBELȘUGATĂ

Desmiriștitul la vreme aduce spor de recoltă

In țara întreagă se desfășoară campania de recoltare, treeriș și colectare a produselor agricole. Mii de muncitori din fabrici și uzine, ostași ai armatei noastre, pionieri și elevi ajută țărănimii muncitoare să strângă recolta bogată a acestui an. Ogoarele noastre au produs mai mult grâu și mai de calitate decât în ori care din anii trecuți. Aceasta se datorește semănăturilor efectuate la timp și în mod rațional, urmând îndeaproape metodele agrotehnice sovietice. Experiența acestui an trebue îmbogățită și extinsă până în ultimul cătun al Patriei noastre. Invățătorii și profesorii vor face cu deosebit succes acest lucru.

In prezent ne aflăm într'o etapă în care una dintre cele mai importante lucrări asupra cărora trebue să ne îndreptăm atenția este desmiriștitul. Măsura aceasta agrotehnică trebue executată într'un termen scurt, întrucât eficacitatea ei este cu atât mai mare cu cât timpul scurs dela recoltare la desmiriștit este mai scurt. De aceea se recomandă ca desmiriștitul să fie făcut chiar înainte de a se căra snopii la mașina de treer.

Ce foloase aduce desmiriștitul executat la timp și în bune condiții? In primul rând se împiedică evaporarea apei din sol, se crează condiții favorabile pentru infiltrarea apei din ploi. Un spor de apă în sol, în condițiile climatice ale țării noastre, înseamnă un spor de recoltă. Intr'un teren nedesmiriștit, în pământul bătătorit capilarele constitue adevărate pompe de evacuare a apei din sol. Prin desmiriștit se distrug buruienile, se afânează stratul superficial al solului, dându-i-se astfel posibilitatea să fie mai aerat și creându-se condiții pentru o intensă activitate a microorganismelor. Acestea descompun resturile de paie și rădăcini și îmbogățesc pe această cale solul. Desmiriștitul mai este folosit și pentru fapul că distruge larvele și ouăle insectelor vătămătoare. La aceasta mai putem adăoga și faptul că o arătură făcută toamna sau primăvara după desmiriștit cere mult mai puține forțe.

Pregătirea terenului încă din vară asigură sporirea recoltelor, fapt ce este dovedit din plin de către gospodăriile agricole de stat și colective precum și de ogoarele țăranilor muncitori întovărășiți și chiar de ogoarele gospodăriilor individuale care au urmat această cale. Experiențele făcute de Institutul de Cercetări Agronomice din R.P.R. au arătat că sporul de recoltă la grâu, într'un teren desmiriștit imediat după recoltat și arat adânc toamna, este de 200—800 la ha. față de un teren nedesmiriștit.

La porumb sporul de recoltă poate fi mai mult de 1000 kg. la hectar dacă terenul este desmiriștit la timp, arat toamna, dat cu cultivatorul și prășit de trei ori fără a folosi rarița (decât în regiunile foarte umede).

Acum când o mare parte din câmp s'a eliberat, intensificarea muncii de lămurire în rândurile țărănimii muncitoare — dela om la om și în cadrul căminelor culturale — pentru a se întovărăși, ca să poată folosi mașinile și tractoarele pe care i le pune la dispoziție clasa muncitoare prin intermediul S M T.-urilor, trebue să constitue o preocupare pentru fiecare învățător și profesor care vine în contact cu țărănimea muncitoare. Cadrele didactice vor contribui în acest fel la obținerea de recolte și mai îmbelșugate în anul viitor și vor dovedi — și pe această cale — că își pun cunoștințele în slujba poporului muncitor și a vieții.

Echipa fruntașă

E cald. Soarele strălucește viu aruncând mii de raze peste lanurile aurii. Foile porumbului se răsucesc păzindu-se parcă de căldură. Pe șoseaua Focșani-Vrancea, un camion încărcat cu elevi se îndreaptă spre gospodăria agricolă de stat — Florești.

Drapelele fâlfâie în bătaia vântului. Cei aproape 50 de elevi cântă voioși Marșul Tineretului. Cântecul lor atrage atenția muncitorilor de pe ogoare care, punându-și mâna strașină la ochi, îi privesc cu drag. De undeva dintr'un lan de grâu câțiva flăcăiandri le fac semne cu mâna. Sunt semnele unei prietenii care se leagă prin munca în comun a strânsului recoltei. Mașina cotește ușurel printre lanuri, urcă o mică pantă și poposește la G.A.S. Elevii sar voioși din mașină. In fața lor cât cuprinzi cu privirea lanul de grâu se apleacă în valuri. Secerătoarele își rotesc brațele culcând spicele pe care le aruncă apoi legate în snopi grei, în urmă.

★

Cele opt echipe de elevi, pionieri și utemiști, dela Școala Profesională Mixtă-Focșani s'au adunat în semicerc la marginea lanului de grâu. Tovarășul profesor Vasile Donciu, le arată ce au de făcut. „Să strângem snopii băeți și să i facem clăi. Să nu uităm că fiecare snop adunat în plus de noi, înseamnă un dar al nostru pentru o viață nouă, pentru pace" Elevii se împrăștie pe lan. Unul câte unul snopii sunt ridicați și aranjați în clăi. Echipele se întrec în strângerea snopilor. Iată-l pe Tănase Alexandru cu echipa lui. Lucrează de zor. Cu coada ochiului se uită către echipa lui Șaigău Radu. Nu vrea cu niciun preț să i-o ia înainte.

Căldura zilei devine aproape insuportabilă. Cerul albastru nu dă semne de ploaie. Undeva doar către Vrancea, câțiva nori se ridică domol peste crestele munților. Ei cresc apoi tot mai mult, se adună și se destind peste zările munților. Elevii adună snopii de zor. Rând pe rând numărul clăilor se înmulțește. E liniște. Nu se aud decât bătăile cadențate ale tractoarelor ce trag secerătoarele care varsă mereu snopii în urma lor.

★

Norii ridicați către munți se apropie din ce în ce.

Toți lucrează mai cu spor, mai cu tragere de inimă. Deodată cerul se întunecă, se închide din toate părțile. Ploaia e gata. Picuri mari încep să cadă peste pământul însetat. Un miros de arsură se răspândește din scoarța răcorită de ploaia binefăcătoare. Elevii intră în colibele din apropiere.

★

E aproape seară. Iată-l făcând bilanțul. Pe o suprafață de mai bine de 30 ha. snopii au fost adunați și făcuți clăi. Numai echipa lui Tănase Alexandru singură a făcut 58 de clăi. Și echipele lui Banu și a lui Manole Vasile au făcut aproape tot atâtea. După o socoteală, cu multă chibzuială făcută se stabilesc echipele fruntașe. Echipa condusă de Tănase Alexandru este prima. Și echipa lui Banu Constantin este fruntașă. Printre elevii care s'au evidențiat au fost Măceșan Neculai, Butnaru Paraschiva, Ilieșcu Mihai, Zamfir G. și profesorul Vasile Donciu. Toți sunt mândri și veseli de munca lor.

Pornesc apoi către gospodăria agricolă de stat. Vizitează rând pe rând, dependințele, atelierele, etc. Stau de vorbă cu muncitorii și se interesează de viața lor. Pornesc apoi spre oraș în cântece și veselie. Vor veni și mâine și poimâine. Vor să ajute mai departe pe muncitorii gospodăriei de stat — Florești la strângerea celor 150 ha. de grâu. Ei știu că astfel contribue la îndeplinirea Planului și la întărirea semnăturilor puse pe Apelul pentru un Pact al Păcii.

=U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ=

Să întâmpinăm cu multă grijă pe tinerii învățători și profesori!

Minunată este calea ce se deschide în fața tinerilor învățători și profesori din Țara Sovietică. Lor li se acordă toate posibilitățile pentru munca creatoare, pentru continua lor creștere și perfecționare în domeniul profesiunii alese. Tineretul nostru care termină instituțiile de învățământ pășește cu încredere în viață. Asupra lui nu mai apasă pericolul de a rămâne fără muncă sau de a munci într'o altă specialitate. In țara noastră fiecare își găsește de lucru după preferințele lui.

Pentru tineretul din țările capitaliste aceste fericite posibilități nu există. Terminând instituțiile de învățământ și primind diplome tinerii specialiști din statele capitaliste rămân fără lucru, sunt nevoiți să se ocupe cu ce le cade în mână. In America imperialistă, de pildă, tânărului cu diploma de profesor sau învățător îi este nespus de greu să-și găsească un loc de muncă.

Absolvenții instituțiilor noastre pedagogice se străduesc în mod sincer să fie de folos Patriei. Cu un înalt avânt patriotic ei se pregătesc să devină învățători și profesori, să-și dedice viața cauzei nobile a educației comuniste. „Inima mea este plină de mândrie și bucurie pentru țara noastră socialistă, pentru marele popor sovietic, scrie Climenco, absolvent al Institutului Pedagogic din Voronej. Terminând Institutul vreau să-mi pun toate forțele și cunoștințele în slujba construirii comunismului". Acestea sunt ideile și năzuințele care caracterizează majoritatea studenților ce termină în acest an institutele și școlile pedagogice.

Intrarea în câmpul muncii este un moment hotărîtor în biografia fiecărui om. De primele succese sau insuccese ale tânărului învățător și profesor depinde în foarte mare parte activitatea lui viitoare. Iată de ce este nevoie să privim cu toată grija pe învățătorul și profesorul care își începe pentru prima dată munca, iată de ce este nevoie să-l înconjurăm cu toată atenția. Trebue să avem grijă ca în noua situație în care ajunge tânărul învățător sau profesor să nu-i umbrim luminoasele lui năzuințe în ce privește activitatea pedagogică, ci, dimpotrivă, să contribuim la înflorirea forțelor sale creatoare.

A primi cu toată grija pe tânărul învățător sau profesor este o îndatorire și a organelor învățământului public și a colectivelor pedagogice dela fiecare școală. Bine procedează secțiile regionale și raionale ale învățământului public și organizațiile locale din regiunea Riazan în ce privește pregătirea pentru primirea tinerilor învățători și profesori. Regiunea a dat un ordin special în legătură cu învățătorii și profesorii care vor sosi în curând la școli. Mulți președinți ai sfaturilor sătești împreună cu directorii de școală cercetează deja posibilitățile de cartiruire ale tinerilor învățători și profesori.

Este nevoie să gândim serios la felul cum trebue organizată primirea absolvenților instituțiilor de învățământ pedagogic în fiecare localitate. Organele învățământului public sunt obligate să elaboreze planuri concrete și să prevadă în cadrul acestora toate detaliile legate de primirea tinerilor specialiști. Unele secții regionale ale învățământului public au și discutat în consiliile regionale problema primirii învățătorilor și profesorilor și au stabilit măsurile ce urmează a fi luate. In acelaș fel trebue să procedeze secțiile de învățământ ale ținuturilor, regiunilor și republicilor. Primirea caldă, tovărășească a tinerilor cadre, grija atentă în legătură cu condițiile lor de viață le dau posibilitatea să se încadreze cu succes în viața de toate zilele a școlii.

Învățătorii și profesorii începători au nevoie și de un altfel de ajutor și sprijin. Trecerea la activitatea pedagogică individuală în școală prezintă serioase greutăți. Nu întotdeauna reușești să găsești dintr'odată calea cea bună, să-ți însușești toată măestria profesiunii pedagogice, să rezolvi cu dibăcie și eficacitate problemele complicate ale educației copiilor. Pentru a deveni cu adevărat un pedagog priceput, tânărul învățător sau profesor trebue să caute multe lucruri singur, să învețe multe lucruri din însăși procesul practicii. Lui îi sunt necesare și folositoare sfaturile pedagogilor mai în vârstă, pedagogilor cu mai multă experiență care trebue să-l ajute pentru a birui greutățile formării profesionale. Colectivele pedagogice ale școlii sunt datoare să urmărească cu grijă munca tinerilor propunători, să vină la timp în ajutorul lor, să le dirijeze activitatea pe drumul just.

Intre directorii Institutelor pedagogice și absolvenții lor trebue organizate apoi strânse legături, astfel încât fiecare tânăr învățător sau profesor să aibă posibilitatea de a cere ajutorul institutului într'o problemă sau alta pusă de însăși procesul muncii practice. Institutele trebue de asemenea să organizeze în fiecare an întâlniri între profesorii institutului și profesori care au terminat cursurile acestuia. Din aceste conferințe învață atât unii cât și alții.

(Articol publicat în „Ucitelskaia Gazeta")

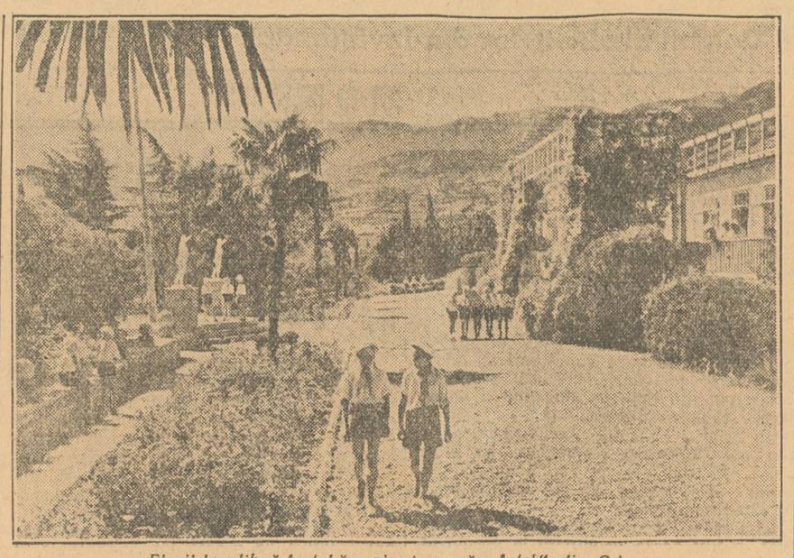

Elevii la odihnă în tabăra pionierească „Artek" din Crimeea

Organizația de pionieri în timpul verii

In vacanța de vară organizația de pionieri nu-și întrerupe munca, ci își schimbă numai formele de activitate în funcție de condițiile noi din această perioadă. In ultimii ani cadrele didactice sovietice și instructorii de pionieri au acumulat o experiență bogată în privința întăririi colectivului de pionieri și elevi.

Grija principală a cadrelor didactice și a instructorilor de pionieri trebue să fie organizarea vacanței copiilor care nu pleacă nicăieri în timpul verii. In hotărîrea celui de al XI-lea Congres al Comsomolului se spune: „In timpul vacanței de vară în orașe și în raioanele orășănești trebue să se stabilească câte unadouă școli pentru muncă cu copiii. In aceste școli câtiva învățători sau profesori vor fi însărcinați să lucreze în timpul vacanței. După un plan stabilit, școlile trebue să ducă o largă activitate cultural-educativă, să organizeze excursii, marșuri, jocuri sportive de massă, concursuri de cultură fizică, vizionări de filme, etc.

In clasele mari se recomandă ca în timpul verii să se organizeze detașamente de pionieri care să ducă muncă politico-educativă, culturală și sportivă în rândurile copiilor. Organizațiile comsomoliste ale orașelor și centrelor muncitorești trebue să participe activ la amenajarea și înzestrarea parcurilor, terenurilor sportive și stadioanelor pentru copii".

Cadrele didactice și instructorii de pionieri trebue să aibă grijă, chiar dacă personal nu pot participa la munca de vară, ca totul să fie pregătit și bine organizat, ca munca să aibă un conținut viu și atractiv, corespunzător particularităților de vârstă ale copiilor, în așa fel încât să se asigure o odihnă justă.

Formele activității de vară cu copiii se deosebesc fără îndoială de munca în timpul anului școlar. In primul rând, vara, munca se duce mai mult în aer liber. Planul muncii de vară prevede un loc important muncii politico-educative. Convorbirile cadrelor didactice, ale instructorilor de pionieri și ale părinților cu copiii în cadrul adunărilor pionierești, întâlnirile și discuțiile cu oamenii cunoscuți își găsesc o reflectare largă în toate planurile de muncă ale detașamentelor. In afară de aceasta detașamentele organizează adunări interesante închinate lui V. I. Lenin și I. V. Stalin, adunări care au loc în muzee sau în casele pionierilor. Pionierii organizează ședințe cu referate pe teme morale ca: „Ce înseamnă bine și ce înseamnă rău", „Onoarea pionierului", „Prietenia și tovărășia", etc., referate despre flota maritimă și aeriană, despre Miciurin și Lâsenco, despre noile construcții comuniste.

Munca dusă cu copiii mici, confecționarea de jucării, jocurile, poveștile etc., formează de asemenea o parte din planul de muncă de vară al detașamentelor de pionieri. Un mare succes îl au serile de „întrebări și răspunsuri" organizate de pionieri.

Un loc însemnat în planurile muncii de vară este ocupat de citirea în colectiv, organizarea de consfătuiri literare, adunări pionierești pe teme literare, alcătuirea unor recenzii de cărți, etc. „Pionierskaia Pravda" este un permenent tovarăș de drum al pionierilor în timpul verii.

In domeniul culturii fizice, toți pionierii și școlarii trebue să învețe să facă gimnastică, să se pregătească pentru a trece normele B.G.T.O. (Fii gata pentru muncă și apărare) să cunoască diferite jocuri, să participe la spartachiadele detașamentului lor, etc.

Sub îndrumarea cadrelor didactice pionierii și școlarii studiază raionul lor, bogățiile lui naturale, economia, noile construcții. Ei fac cunoștință cu fruntașii în muncă din raion, fac excursii și plimbări în împrejurimile localității lor, pregătesc herbare, colecții pentru organizarea colțului naturii vii din școală, vizitarea locurilor însemnate din punct de vedere istoric din raionul lor.

Munca de vară prevede și organizarea diferitelor cercuri pentru pionieri și școlari, cercuri de „mâini îndemânatece", de aeromodele, științe naturale, literatură, dansuri. In timpul verii unitățile de pionieri organizează și ele adunări, sărbătoriri, carnavaluri, a căror pregătire se face în cadrul detașamentului. Adunările solemne și sărbătoririle se fac în „ziua sportivului", ziua flotei maritime militare, ziua aviației staliniste. De asemenea, se fac zile ale prieteniei popoarelor din U.R.S.S., ale luptei pentru pace, „ziua pădurilor", a florilor, a recoltei, a cânteculul, etc. Pentru a se evita supraîncărcarea copiilor cu sarcini este bine să nu se facă mai mult de o sărbătorire sau adunare de unitate într'o lună.

Indrumarea zilnică a activității de vară de către școală și Comsomol contribue la organizarea unei odihne care are un scop precis, este vie și atractivă, contribuind din plin la întărirea colectivului copiilor.

(După un articol de N. PANOVA, publicat în „Necialnaia Scola")

S'a încheiat un nou an școlar în Uniunea Sovietică

In școlile sovietice s'a încheiat acest an școlar cu rezultate mult mai bune decât în anul trecut. Ridicarea calității muncii instructiv-educative și a conținutului său ideologic a fost ajutată de genialele lucrări ale tovarășului Stalin în legătură cu problemele lingvistice. Ele au înarmat pe profesorii sovietici cu teoria marxistă care a îngăduit școlii să rezolve cu succes problemele importante ale predării nu numai pentru limba rusă ci și pentru limbile străine, literatură și alte obiecte de învățământ. O mare influență asupra predării disciplinelor biologice au avut discuțiile consacrate învățăturii academicianului I. P. Pavlov. Trebue deasemenea să remarcăm folosul adus de generalizarea și larga răspândire a experienței pedagogice înaintate care a contribuit la ridicarea măestriei pedagogice și a calității predării.

In școlile și în tehnicumurile sovietice au învățat anul acesta 37 de milioane de tineri, adică cu 8 milioane mai mult decât în ajunul celui de al doilea război mondial. In Republica Rusă au dat examene peste 11 milioane de elevi, iar în Ucraina peste 4 milioane de elevi. In Republica Uzbecă numărul acestora este de aproape două ori mai mare decât în 1950. In Republica Belorusă au terminat școala elementară un număr de două ori mai mare de elevi iar în școala medie un număr de odată și jumătate ori mai mare decât în anul trecut. In regiunea Moscovei sute de școli au terminat anul școlar fără niciun repetent. Un procent de 30% din aceștia au fost notați cu cele mai mari note (4 și 5) la toate obiectele de învățământ. La școala de șapte ani din Cliasminsk (raionul Puskin) au primit astfel de aprecieri majoritatea elevilor. Această școală se distinge printr'un înalt nivel al instrucției și educației elevilor. Aici a fost organizat în mod exemplar procesul de învățământ, activitatea din afara clasei și școlii. Profesorii au ținut legături zilnice cu părinții elevilor și s'au interesat împreună cu ei de educația acestora.

Tot astfel au muncit și profesorii din capitala Sovietică — Moscova. 4000 de profesori din Moscova (din totalul de 23.000) au terminat acest an școlar fără repetenți. Peste 2000 de clase nu au niciun elev rămas în urmă. Examenul de maturitate a fost luat de peste 99 la sută din absolvenții școlilor medii. Din aceștia peste 2000 de tineri au primit Medalia de Aur sau de Argint. In raionul Moskvoreț din Capitală, 37 la sută din elevi au fost notați cu „bine" și „foarte bine". In raionul Leningrad 65 la sută din elevii claselor a IV-a au fost notați cu „bine" și „foarte bine".

Răspunsurile scrise și orale ale absolvenților școlilor medii ne arată o largă creștere a nivelului cultural și politic al elevilor. Elevii din clasa a X-a din școlile medii din Moscova au prezentat compoziții la literatură la un înalt nivel ideologic și într'o frumoasă limbă literară. Li s'au dat trei teme din care fiecare a ales câte una, după dorință. In multe școli majoritatea elevilor au ales tema: „Figurile măreț ale conducătorilor Revoluției, Lenin și Stalin, în romanul „Pâinea" de Alexei Tolstoi". Foarte bune au fost și compozițiile: „Gorki, fondatorul realismului socialist", „Reconstrucția socialistă a satului" în romanul lui Șolohov „Pământ desțelenit". Compozițiile au fost scrise după un plan bine chibzuit, au fost bine argumentate cu material faptic. In toate compozițiile elevii au dovedit o adâncă înțelegere a patriotismului sovietic, dorința nobilă de a fi cât mai folositori Patriei lor scumpe și muncii ei pașnice și creatoare. Lucrările scrise sunt pline cu mulțumiri la adresa Partidului Comunist și a conducătorului oamenilor muncii I. V. Stalin, pentru copilăria fericită și perspectiva largă pe care o are tineretul sovietic.

Serioase cunoștințe au arătat elevii și la fizică, chimie, matematică, științe naturale. La aceasta a contribuit în mare parte buna utilare a cabinetelor de chimie și fizică. In multe școli există terenuri de experiențe și grădini botanice. Așa, de pildă, Școala Medie Nr. 5 din Cunțevsk a organizat o minunată grădină botanică în care sunt crescute 300 de specii diferite de plante. Profesoara de biologie Praskovia Rubțova, o miciurinistă, a transmis copiilor ei temeinice cunoștințe și le-a format puternice deprinderi de aplicare a cunoștințelor în practică.

In prezent absolvenții școlilor elementare și medii care doresc să-și continue învățătura dau examene de admitere în școlile medii tehnice și în institutele de învățământ superior. In acest an institutele de învățământ superior primesc în anul I peste 350.000 de studenți. Acesta va fi cel mai mare număr în anii de după război. Incă în timpul cursurilor elevii au fost ajutați pentru alegerea profesiei. Așa, de pildă, Școala Medie de Fete din Horehovo-Zuevsk în vacanța de iarnă a organizat adunări cu viitorii absolvenți și cu studenții care au venit în vacanță. Intre aceștia se aflau studenți din 12 institute de învățământ superior și dela diferite specialități: metalurgie, industria carboniferă, transporturi, construcții, artiști, doctori, agronomi, etc. Studenții au povestit în mod amănunțit despre specialitatea lor și despre condițiile de muncă în instituțiile respective. Astfel de adunări s'au organizat și cu participarea specialiștilor. In instituțiile de învățământ superior s'au organizat consultații pentru absolvenți. Presa și radioul i-au informat unde pot să învețe după ce termină școala. In prezent școlile și organele învățământului public analizează cu grijă activitatea anului școlar trecut pentru ca, sprijinindu-se pe bogata experiență a învățătorilor și profesorilor, să dobândească rezultate și mai bogate în noul an școlar.

ALEXANDRU SOLOVIEV

Incheierea anului școlar la școala muzicală din Petrozavodsc, R.S.S. Carelo-Finâ

La școala muzicală din Petrozavodsc s'a încheiat anul școlar. Această școală pregătește muzicanți, cântăreți, dirijori de orchestre simfonice și coruri, precum și conducători de colective de artiști amatori.

Școala are o clasă specială pentru studierea instrumentului național al poporului carelo-fin — cantela.

Majoritatea celor ce învață la aceste școli muzicale sunt copii ai tăietorilor de lemne și ai pescarilor. 90% din numărul studenților au luat la examene note excelente. Studenții Nicolai Varapaev, fiul unui tăietor de lemne și Nadejda Filipova, fiica unui pescar dirijează singuri orchestre simfonice și coruri mari.

In prezent, la școala muzicală din Petrozavodsc încep înscrierile de noi studenți. Numărul cererilor primite din diferite orașe și sate ale R.S.S. Carelo-Finâ este aproape de 3 ori mai mare față de anul trecut. (Agerpres).

Sesiunea plenară a Academiei de Științe agricole din U. R. S. S. închinată problemelor irigației

La Academia de Științe agricole „Lenin" din Moscova, s'a încheiat sesiunea plenară, consacrată problemelor irigației în regiunea Volga, în regiunea pericaspică, Sudul Ucrainei și Nordul Crimeii. Au fost audiate numeroase rapoarte asupra activității Institutelor de Cercetări Științifice, care se ocupă de problemele agriculturii irigate în stepele secetoase. Oamenii de știință au elaborat metode, agrotehnice și regimuri de irigare pentru diferitele plante agricole. Institutul Unional de hidrotehnică și amelioratii a propus noi metode de luptă împotriva pierderilor de apă în sol în timpul irigării, care se aplică astăzi cu succes la construirea canalelor. Luând cuvântul în încheiere, marele om de știință, academicianul Alexei Costeacov, a subliniat marile succese obținute de oamenii de știință și ingineri în studierea problemelor irigării. De rezolvarea acestor probleme se ocupă zeci de institute de cercetări științifice și stațiuni experimentale, care acordă colhozurilor un important sprijin în organizarea agriculturii irigate. (Agerpres).

Preocupări pentru ridicarea nivelului predării

(Pe marginea unor corespondențe sosite la redacție)

Incă de multă vreme, o serie de articole și corespondențe ale cititorilor „Gazetei Invățământului" își așteaptă rândul pentru a fi publicate sau discutate. Unele din aceste corespondențe dovedesc preocupări serioase pentru continua îmbunătățire a muncii didactice, pentru necontenita ridicare a nivelului de cunoștințe al elevilor noștri. Cum este și firesc, în bună parte ele tratează probleme de metodologie.

Să începem cu planul de lecție trimis de învățătorul Hrincescu Vasile, din comuna Mihoveni, raionul Suceava. Este vorba de planul de lecție de științele naturii la clasa a IV-a elementară: „Cum este condusă electricitatea de diferite materiale" Ceeace se remarcă dela bun început este faptul că propunătorul se gândește destul de serios la mijloacele prin care crede că ar face pe copii să înțeleagă mai ușor și să asimileze mai temeinic cunoștințele prevăzute pentru lecția respectivă. Faptul acesta este confirmat de materialul intuitiv și de experiențele ce-și propune să le facă la lecție. Sârme de diferite metale, fire de mătasă, bumbac, cauciuc, baghete de sticlă, plăci sau izolatori de porțelan, becuri electrice de lanternă, baterii pentru lămpi de buzunar, o sonerie, sunt lucruri care stau la îndemâna oricui și care, într'adevăr, pot constitui materialul didactic necesar pentru demonstrarea conductibilității sau neconductibilității electricității.

Ca metodă de predare este ales experimentul. Planul cuprinde două experiențe: una pentru demonstrarea conductibilității ,iar alta pentru demonstrarea neconductibilității. Procedând astfel, elevii își formează noțiuni clare care se fixează temeinic în memorie.

Planul de lecție prezintă însă și defecțiuni serioase. Lipsește mai întâi preocuparea de a lega cunoștințele noi de cele vechi. Acest lucru privește atât pregătirea lecției, cât și înfiripărea unor astfel de legături în însăși desfășurarea ei. Este drept că planul cuprinde un așa zis moment al „corelației cu alte obiecte". Aici este o greșeală, și încă una din cele mai însemnate. Nu avem niciun fel de lecție a cărei construcție să ceară introducerea în mod special a unui astfel de moment. Corelația între obiectele de învățământ este un principiu de care se ține seama în primul rând la alcătuirea planurilor de învățământ. Legătura între un domeniu de cunoștințe și altul rămâne un principiu de care trebue să ținem seama în întreaga desfășurare a lecției. Recurgem la cunoștințele elevilor din celelalte domenii de cercetare atunci când acestea ne înlesnesc perceperea materialului nou și ne ajută la o mai temeinică pătrundere și fixare a acestuia. Corelația prin urmare cere să ținem seama de ea în oricare moment din desfășurarea lecției. Ce înseamnă pentru tovarășul Hrincescu „corelația lecției cu alte obiecte?" Inseamnă a vorbi copiilor despre foloasele electricității, despre mecanizarea agriculturii, despre Dneprostroi, Magnitogorsk, Donbas, Baku, etc., despre lucrările dela hidrocentrala „Lenin", Prisaca Dornei, etc. Proporțiile acestui „moment", depășeau, în planul tovarășului Hrincescu, cu mult momentul explicării și transmiterii materialului nou. Se înțelege că astfel de momente nu au ce căuta în planul unei lecții privind materialele bune conducătoare de electricitate și materialele rele conducătoare de electricitate la clasa IV-a elementară. Fără îndoială că în cadrul lecțiilor noastre vom vorbi și despre urlașele realizări în domeniul electrotehnicii în Uniunea Sovietică și la noi. Dar nu este îngăduit ca acest lucru să-l facem oricând și oriunde. Nu ne este îngăduit apoi să dăm prea mari proporții unor probleme de această natură. Astfel lecțiile își pierd specificul lor propriu, transformându-se în lecții de politică curentă. Dar despre aceste lucruri tovarășul Hrincescu își mai propune să vorbească și într'un alt moment anterior și anume în partea din lecție cuprinsă sub titulatura: „Politizarea lecției". Cu deosebire că aici avea o parte bună și anume aceea care se referă la sfaturile date copiilor în legătură cu protecția sârmelor și izolatorilor de telefon, a stâlpilor, cablurilor și becurilor electrice, ceeace, desigur, nu înseamnă politizare.

In structura planului de lecție tovarășul Hrincescu strecoară elemente ale pedagogiei burgheze. El vorbește astfel despre scopuri „formale" și „materiale" în locul termenului mai adecvat de scopul instructiv-educativ. De altfel, în privința terminologiei autorul planului rămâne permanent pe pozițiile vechii pedagogii: pregătire, anunțare, predare, sistematizare, aplicare, pe care le amestecă apoi cu termeni ca „politizarea lecției", „Corelația lecției cu alte obiecte", etc.

Se înțelege că în cazul acesta sunt necesare noi eforturi pentru a putea pătrunde structura lecției după indicațiile pedagogiei sovietice, pentru a putea pătrunde și aplica principiile de învățământ ale acestei pedagogii, principii cerute de noua structură și de noua orientare a școlii noastre. Acest lucru nu este greu de făcut pentrucă la îndemâna noastră se găsesc tratatele de pedagogie, publicate încă de multă vreme în limba română.

★

„Ascultarea elevilor cu ajutorul elevilor" este titlul articolului tovarășului profesor Ghiță Simion dela Școala Elementară din comuna Botoșana, raionul Gura Humorului. Articolul arată că procedeul de a „asculta elevii cu ajutorul elevilor" s'a născut din necesitatea de a înviora pe elevi în timpul orelor, de a le menține atenția încordată la lecții. Care este tehnica acestui procedeu? La lecțiile obișnuite tovarășul Ghiță Simion ascultă trei elevi. La lecțiile de repetare ascultă șase elevi. Scoate elevii „în stânga sau în dreapta catedrei" stabilește care este lecția sau capitolul din care se va face asculiarea. Cere apoi restului elevilor din clasă să formuleze „câte o întrebare din lecția anunțată pentru ascultare". Fiecare din elevii scoși la lecție primește trei întrebări formulate de trei elevi, numiți de profesor. După această primă etapă urmează răspunsurile, pe rând, ale elevilor scoși la lecție. Dacă, spune tovarășul Ghiță Simion, vreuna din întrebări ar fi prea ușoară „o completez întrebând pe elev și despre alte probleme legate de întrebarea pusă". Mai departe. In timpul ascultării, elevii care au pus întrebările își notează răspunsurile, fiecare pentru întrebarea pe care a formulat-o. In cazul când răspunsul i se pare nesatisfăcător acesta este dator să completeze.

In continuare, în articol se tratează despre modul cum elevii apreciază răspunsurile celor ascultați, de unde rezultă că aprecierea elevilor ascultați este făcută de acord cu toți elevii clasei.

Acesta ar fi în general procedeul. Să vedem acum dacă își găsește vreo justificare pedagogică. Mai întâi trebue remarcat faptul că profesorul „stabilește lecțiile sau capitolele din care vor fi ascultați" elevii abia în momentul când începe ascultarea. Acest lucru de fapt nu se face nici măcar în perioada de repetare și sintetizare a materiei dela sfârșitul anului școlar. La orice lecție, indiferent de etapa în care ne aflăm, elevul trebue să știe din timp ce are de pregătit, care lecție problemă sau capitol constitue obiectul ascultării la o anumită oră Ceeace putem face însă la începutul oricărei ore de ascultare este de a readuce în centrul preocupărilor elevilor problemele ce urmează a fi discutate la lecție, fie reamintindu-le profesorul, fie reamintindu-le unul din elevi, numit de profesor, bineînțeles respectând principiul că orice întrebare trebue să se adreseze clasei întregi.

Este bine să pună elevii întrebări colegilor scoși la lecție? In general nu este de recomandat acest procedeu, cu atât mai mult când este vorba de clasele elementare. Intrebările le pune profesorul. Asupra acestui lucru, dacă profesorul vrea ca lecția să se desfășoare în bune condițiuni el trebue să se gândească din timp. Ceeace înseamnă că profesorul își notează în planul de lecție întreg sistemul de întrebări cu ajutorul cărora controlează dacă elevii și-au însușit cunoștințele prevăzute de programa școlară Mai mult, nu este deloc rău dacă profesorul s'a gândit din vreme și asupra elevilor pe care-i va examina la lecție. Cu alte cuvinte, în planul său de lucru profesorul își notează atât întrebările pe care le va pune cât și elevii cărora se vor adresa aceste întrebări. De ce este bine să fie făcut acest lucru cu mult înainte de lecție? Pentru faptul că în cuprinsul oricărei lecții există o anumită succesiune logică de idei și de fapte a căror stabilire cere timp și perspicacitate. Este greu de închipuit cum s'ar putea realiza acest lucru în mod just și expeditiv de profesor dacă înainte de lecție nu s'a gândit serios asupra acestei probleme. Desigur că acest lucru este cu mult mai greu pentru elevi.

A doua chestiune. Un profesor care respectă principiul individualizării la lecție ține seama de posibilitățile fiecărui elev, de gradul lui de pregătire, de atitudinea pe care acesta o are față de munca școlară și, însfârșit, de o serie întreagă de condiții specifice fiecărui elev în parte. Tocmai de aceea într'un fel se va proceda când este vorba de ascultarea unui elev bun la învățătură și într'alt fel în cazul unui elev cu mai puține succese în munca școlară. Este foarte îndoelnic apoi dacă elevii vor putea izbuti să formuleze întrebările în mod just și dacă aceste întrebări vor cuprinde esențialul problemelor ce urmează a fi discutate. Tehnica întrebărilor nu este o treabă ușoară. Adeseori ea se deprinde greu chiar de către profesor.

Lăsând întrebările pe seama elevilor, riscăm să pierdem mult timp cu formularea lor de către elevi, și, ceeace este și mai important riscăm să pierdem ceeace este esențial în cuprinsul lecției. Mai riscăm, în ultima instanță, să producem chiar animozități în rândul elevilor. Nu rareori se poate întâmpla ca elevul ascultat să se supere și să dușmănească pe colegul care l-a formulat o întrebare anevoioasă sau confuză.

Pe de altă parte credem că numai în aparență elevii sunt activi în cazul procedeului „ascultării elevilor de către elevi". Nu e greu de înțeles acest adevăr dacă ne gândim că după formularea întrebărilor singurii elevi care sunt vizați să răspundă sunt numai elevii care au pus întrebările. Firesc este însă ca întreg efectivul clasei să urmărească, să fie obligat a urmări întreaga desfășurare a lecției. Firesc este ca fiecare elev să se simtă în situația de a fi întrebat în orice moment al lecției.

De nerecomandat este și „notarea elevilor cu ajutorul elevilor". Notarea elevilor reprezintă un drept al profesorului, o datorie a lui, datorie care decurge din sarcinile generale ce îi sunt încredințate în calitate de pedagog. Nota este un mijloc pedagogic pe care numai profesorul experimentat îl poate folosi în mod adecvat pentru fiecare caz în parte. Altfel se ajunge la tocmeală și la situații în care profesorul este privit într'o lumină nu tocmai favorabilă, fapt care nu trebue să se întâmple. Profesorul nu trebue să-și piardă niciodată prestigiul și autoritatea sa în fața elevilor. Nota este și ea, printre multe alte mijloace, calea care-i asigură acest prestigiu. Rolul profesorului în școală este rolul unui conducător, rol la care nu trebue să renunțe. Contrariu se alunecă pe linia pedagogiei așa zisei „școale active", în care elevul trebue să facă totul așa cum poate și mai ales așa cum vrea, situație care duce la o desfășurare haotică și fără perspective a muncii didactice.

★

„Cum procedez ca să înțeleg și să memorez cele învățate" este titlul articolului trimis de profesorul George Verginoiu dela Școala Elementară din Răsvadul de Jos. Articolul redă procedeul de memorizare a baladei populare „Cântecul răscoalei din 1907". Pentru memorizarea baladei, unul din elevii acestui profesor, după ce citise bucata „Cum învață Ilici" și-a făcut un plan de lucru în care își notase mai întâi documentarea asupra răscoalei țăranilor din 1907. In acest scop el își propunea să citească romanul „Descult" al lui Zaharia Stancu, nuvela „Bijuterii de familie" a lui Petre Dumitriu și poezia „1907" a lui Alexandru Vlahuță. După această fază preliminară elevul începe studiul poeziei „citind prima strofă și făcându-i transpunerea în proză, pe maculator". Citește poezia de două ori odată cu glas tare și odată în gând Scrie apoi ultimele cuvinte dela fiecare vers, unele sub altele, și subliniază silabele rimelor. Citește odată aceste cuvinte, citește după aceea strofa întreagă, o spune cu glas tare

Să asigurăm o vacanță plăcută și folositoare elevilor noștri

Vacanța elevilor în Orașul Stalin

In orașul nostru s'au organizat din timp tabere permanente în cadrul cărora se desfășoară o activitate bine organizată, astfel încât tineretul școlar să aibă nu numai prilejul de a se odihni după eforturile unui întreg an școlar, dar și de a continua, în forme noi, activitatea din școală. Munca instructivă și educativă în tabere va fi asigurată de 12 profesori de limba română, 7 profesori de geografie și 7 profesori de științe naturale, etc repartizați de secția învățământ a regiunii Stalin.

La 13 Iulie s'a inaugurat o primă tabără permanentă. Tabăra este organizată de secția de muncă și prevederi sociale a sfatului popular. Aici se odihnesc numai copiii din localitate, repartizați în serii de 200 de copii. Dela 1 Iulie funcționează două tabere orășenești pentru pionieri. Fiecare serie din aceste tabere cuprinde câte 100 de copii. Uzina „Steagul Roșu" asigură zilnic transportul pionierilor și a cadrelor didactice în tabără și acasă. Ca și uzinele „Sovromtractor" ea a dat ajutor la înzestrarea taberei cu materialul necesar jocurilor și feluritelor distracții pentru copii.

In prima săptămână a lunii Iulie, au mai fost deschise încă 16 tabere de curte, conduse de învățători și profesori.

In prima săptămână activitatea a prezentat o serie de greutăți.

Elevii s'au adunat într'un număr destul de restrâns, 20—40 elevi zilnic. Și aceasta din cauză că profesorii și învățătorii școlilor respective nu au depus îndeajuns de multe sforțări pentru a stârni interesul elevilor pentru viața din tabără și nici suficiente sforțări pentru a convinge părinții copiilor de folosul și necesitatea unei vacanțe organizate pentru copiii lor. Aceste tabere nu sunt încă deajuns de înzestrate cu material sportiv și didactic.

Unele tabere au cerut sprijinul întreprinderilor. Astfel, Școala Elementară nr. 3 este patronată de întreprinderea „Flacăra Păcii".

Pentru popularizarea taberelor directorii au fost îndrumați să mobilizeze pe toți elevii din localitate. Ei nu au subestimat nici ajutorul comitetelor de părinți. Un fapt merituos este exemplul pionierilor din tabăra de curte a Liceului Mixt Maghiar. Aceștia au strâns o însemnată cantitate de deșeuri și fier vechi pe care valorificându-le au realizat sumele necesare pentru cumpărarea unui aparat de radio.

Deosebit de plăcut este în tabăra orășănească a uzinelor Sovromtractor. Aici găsim săli frumos payoazate, destinate diferitelor activități în cercuri.

Pentru elevii școlilor medii din oraș s'au organizat patru cluburi Activitatea elevilor cuprinde aici indeletniciri cu caracter sportiv, literar, științific. Se organizează vizionări colective de filme și teatre, excursii, se fac recenzii de cărți citite.

In cadrul acestor forme de organizare și de desfășurare a activității elevilor în timpul vacanței de vară, învățătorii și profesorii se străduesc să facă viața cât mai plăcută și totodată timpul cât mai folos petrecut. Printre multiplele mijloace ce stau la îndemână sunt șezătorile artistice, excursii bine pregătite, competiții de volley, ping-pong, baschet, șah, etc. Cuprinzând cât mai mulți copii în taberele orășenești, la cluburile pentru elevi, avem posibilitatea să ținem pe elevi sub controlul, supravegherea și îndrumarea școlii și izbutim totodată să asigurăm continuitatea între anul școlar încheiat și anul școlar care se apropie și să împiedicăm astfel multe pierderi din cunoștințele elevilor. Pe această cale copiii se odihnesc și în același timp se și pregătesc pentru noul an școlar.

IULIA PASTOR
Inspector la secția de învățământ a regiunii Stalin

Tabere pionierești în orașul Botoșani

In ziua de 2 Iulie s'a desfășurat serbarea deschiderii taberelor de curte dela Școala Nr. 1 Băeți și Nr. 3 Fete și a taberei orășenești dela Liceul de Fete din Botoșani. La festivitatea deschiderii au luat parte reprezentanți ai regionalei U.T.M., colectivul de profesori, precum și un mare număr de părinți.

Luând cuvântul, tovarășa Eliza Moldoveanui directoarea taberei a felicitat pe elevi pentru felul în care au știut să sărbătorească deschiderea activității lor de vară. In timpul șederii în tabără elevii vor face opt excursii în regiunea Botoșani și Nordul Moldovei, pentru a-și îmbogăți cunoștințele de științe naturale și geografie. Va mai funcționa un cerc de artiști amatori, un cerc „Prietenii cărții" precum și un cerc sportiv.

EMIL ANTONOVICI
corespondent

In comuna Tomnatic

In comuna Tomnatic, regiunea Timișoara, pionierii își trăesc primele zile de tabără. Un loc de frunte în activitatea taberei de curte îl ocupă adunarea spicelor. Pionierii și elevii sunt împărțiți în zece brigăzi care zilnic adună cu hărnicie de pe holde spicele rămase. Până în prezent au rezultat din spicele culese 115 kg. grâu. S'a evidențiat brigada I-a și a IV-a în frunte cu pionierii: Hubert H., Wambach H., Damașotii M., Bodo E., Boboiciov M.

V. PLACINTARU
corespondent

Un strand pentru școlari

Pentru a da posibilitatea tineretului școlar să se antreneze și apoi să treacă normele de înot pentru obținerea insignei G.M.A. comitetul orășenesc C.C.F.S. în colaborare cu secția de învățământ și organizația U.T.M. a Capitalei au pus la dispoziția tineretului dela școlile medii, strandul de lângă tabăra de sport C.C.F.S.

Incepând dela 16 Iulie și până la închiderea sezonului, tineretul școlar va avea la dispoziție în mod gratuit acest strand la care vor avea accesul elevii și elevele aspiranți G.M.A. în fiecare zi între orele 9—12 și 16—18.

In fiecare Sâmbătă vor avea loc concursuri pentru înregistrarea normelor G.M.A. și pregătirea în vederea campionatelor școlare de înot ale Capitalei, care vor avea loc la sfârșitul lunii August.

Activitatea cercurilor în tabăra de vară dela Steierdorf-Anina

O formă specifică a educației în tabără o constitue, ca și în școală, munca în diferite cercuri. Această muncă în tabăra de pionieri și școlari dela Steierdorf-Anina este organizată în cercurile „tinerii naturaliști și geografi" și „prietenii cărții".

Așezată într'o regiune pitorească, înconjurată cu păduri conifere, străjuită de stânci calcaroase cu doline și peșteri, dar mai ales cu mine de piatră și cărbuni de cea mai bună calitate, localitatea Steierdorf-Anina oferă acestor cercuri un bogat material intuitiv, legat de temele care se desbat în cadrul acestor cercuri.

De pildă, în cadrul cercului „tinerilor naturaliști și geografi" au fost planificate excursii mici și mari în vederea cunoașterii regiunii, a florei, a faunei caracteristice acestei localități cât și pentru studierea structurei geologice a regiunii, pentru colectarea de insecte și plante, etc.

Activitatea cercului „prietenii cărții" s'a dus în cadrul celor două grupe pe vârste. In prima grupă au intrat copiii între 7 și 10 ani, iar în cea de a doua copiii între 10 și 14 ani. Activitatea acestui cerc constă în lecturi și referate despre cărțile citite (de exemplu „Povestea unui snop de grâu", „Povestiri" de M. Sadoveanu, pentru copiii din prima grupă și „Soarele de stepă" de Pavlenko, „Gulia Koroliova" de E. Ilina pentru copiii din grupa doua). Activitatea lui Serioja Emilianov din „Soarele de stepă" la culegerea spicelor, la salvarea grămezilor de grâu dela inundații a contribuit la desvoltarea muncii în colectiv și păstrarea bunului obștesc. De asemenea, moartea eroicei Gulia Coroliova, din romanul cu același titlu, a impresionat profund pe membrii cercului.

De asemenea în cadrul taberei noastre mai există și un cerc al „artiștilor amatori" care este aproape fără viață deoarece întreaga activitate a membrilor cercului nu a fost organizată și condusă de un tovarăș de specialitate.

Copiii veniți să-și petreacă vacanța în tabăra dela Steierdorf-Anina au posibilitatea să-și îmbogățească cunoștințele prin cunoașterea mediului înconjurător, alături de o intensă și bogată activitate de gimnastică ce se desfășoară sub conducerea unui profesor de specialitate.

V. I. CATARAMA
corespondent

O activitate bogată se desfășoară în tabăra de pionieri din Poiana Stalin

Datorită grijii Partidului și a Guvernului pentru copiii oamenilor muncii, vara aceasta își petrece vacanța în tabere un număr mai mare de pionieri decât în anul trecut. Organizarea odihnei de vară a pionierilor evidențiați în învățătură se desfășoară de asemeni în condiții bune. Au fost organizate o serie de tabere noi în cele mai frumoase regiuni ale țării. Una din taberele noi care a luat ființă anul acesta este tabăra turistică de pionieri dela Poiana Stalin. Aici își vor petrece vacanța aproximativ 2500 pionieri, veniți din toate colțurile țării. In prezent sunt cuprinși în tabără 400 pionieri în majoritatea lor veniți din regiunile Baia-Mare, Cluj și Rodna. 50 de instructori, învățători și profesori, sunt permanent în mijlocul pionierilor, fiecare având sub îngrijire directă câte 7—9 pionieri. In programul general al taberei sunt prevăzute mai multe excursii, trei focuri de tabără, jocuri și câteva excursii pentru strângerea de plante medicinale. Programele zilnice sunt variate pentru a face viața pionierilor cât mai plăcută.

DOBROSSY I., GALEA S. și CAMPEANU N.
corespondenți

---

fără a se mai uita în carte. Învață după același procedeu strofa a doua, repetă prima strofă împreună cu a doua. La fel procedează pentru restul strofelor. Pentru fixare, profesorul Verginoiu care și-a însușit metoda expusă mai sus, preconizează analiza literară a întregei poezii.

Este drept că pentru a memoriza mai ușor un anumit material trebue, înainte de toate, să înțelegi destul de bine problemele cuprinse de materialul respectiv. Acest lucru este necesar și pentru a evita o memorizare mecanică. Practica ne arată că cu cât ne sunt mai clare ideile și faptele de memorat, cu cât între aceste idei și fapte se crează legături mai numeroase și mai organice, cu atât fixarea cunoștințelor se face mai ușor și mai durabil. De aceea, atât în studiul individual, cât și în transmiterea cunoștințelor făcută la clasă de către profesor, firesc este a se porni dela cunoscut la necunoscut, dela simplu la compus, de'a apropiat la îndepărtat. Acest lucru îl facem în partea pregătitoare a lecției, adică în acea parte în care readucem în memoria copiilor fapte și idei despre care ei au mai învățat, fie în cadrul obiectului respectiv, fie în cadrul celorlalte obiecte, idei și fapte care au directă legătură cu ideile și faptele conținute de lecția nouă. In cazul lecției în discuție, profesorul s'ar fi referit la romanul lui Zaharia Stancu, la nuvela lui Petru Dumitriu sau la poezia lui Vlahuță dacă toate acestea ar fi fost studiate anterior, la lecții sau în cadrul lecturii individuale a elevilor. Contrariu, ne-am fi referit la lecțiile din istoria R.P.R. și eventual la întâmplări povestite de bătrâni în legătură cu răscoalele țărănești din 1907 și chiar cu diferite forme de protest din timpurile mai apropiate ale dominației burghezo-moșierești. Memorizarea poeziei „Cântecul răscoalei din 1907" nu cere neapărat studiul celorlalte producții literare care tratează despre aceeași problemă. Scopul instructiv-educativ al acestei balade nu poate fi redus numai la analiza evenimentelor din 1907 și la felul cum aceste evenimente s'au resfrânt în literatură, indiferent dacă este vorba de literatura cultă sau populară. Memorizând poezia, reîmprospătăm în mintea copiilor o serie de fapte strâns legate de viața mizeră a țăranilor crunt exploatați sub regimul burghezo-moșieresc. Prin aceasta îmbogățim mintea copiilor cu o serie de noi cunoștințe și le formăm, în același timp, ura împotriva exploatării și a exploatatorilor. Dar nu numai acésta este scopul lecției. Este știut că lecțiile de memorizare urmăresc în primul rând desvoltarea capacității de memorizare a elevilor noștri. Ele desvoltă memoria și înarmează totodată pe elevi cu tehnica învățării ideilor și faptelor, le formează dictiunea etc.

Acum câteva cuvinte în ce privește însăși tehnica memorizării. Este bun procedeul de a citi în întregime poezia, de a analiza strofă cu strofă și de a-i rezuma conținutul prin discuții cu elevii. Această primă operație este foarte importantă. Ea dă un neprețuit ajutor pentru învățarea pe de rost a versurilor. Înțelegerea sensului crează legături între versuri și strofe, dă unitatea întregului și exclude primejdia memorizării mecanice. Cea de a doua etapă cuprinde învățarea pe de rost a textului. Aici intervine fenomenul repetiției. Greutatea constă însă numai în organizarea acestui proces. Adică în alegerea unităților logice unități care pot cuprinde întreaga poezie, câte o strofă sau un grup de strofe. Indicații în această privință ne sunt date de conținutul de idei și fapte al bucății respective. O deosebită atenție trebue acordată legăturii dintre unitățile logice. Metoda mixtă este, desigur, cea mai indicată. In această privință tovarășul Verginoiu a procedat bine. Dacă bucata de memorat este mare se recomandă ca memorizarea ei să se facă în mai multe ore, cu condiția ca între aceste ore să fie un oarecare interval de timp. Munca aceasta nu este neapărat necesar să fie făcută numai la clasă. Elevul poate învăța, după același procedeu, și singur, acasă.

Înșiruirea ultimelor cuvinte dela fiecare vers dintr'o strofă sau mai multe strofe, subliniarea silabelor care formează rimele versurilor și învățarea acestora în mod mecanic nu o credem de mare folos, îndeosebi pentru faptul că atenția elevului poate fi îndreptată mai mult spre silabele rimelor decât spre sensul versurilor. Nu o credem de mare folos pentru faptul că pe această cale lăsăm drum liber unei învățări mecanice.

Greșit, în procedeul tovarășului Verginoiu, este și folosirea analizei literare ca mijloc de fixare a cunoștințelor, după ce în prealabil operațiunea principală și anume memorizarea poeziei fusese deja făcută. Fixarea temeinică a unei bucăți se face prin repetarea în gând sau cu voce tare, după prima sau a doua citire a unei strofe, a unei grupări de strofe sau chiar a bucății în întregime când aceasta nu este de mari proporții. Fixarea temeinică se face prin repetări la intervale mai mari de timp. De aceea elevii trebue îndrumați să-și revizuiască din timp în timp cunoștințele, repetând în gând sau cu voce tare lecțiile învățate anterior, indiferent de obiectul de învățământ. Cu atât mai mult trebue urmat acest procedeu când este vorba de bucăți în proză sau de versuri învățate pe de rost.

★

Cele câteva însemnări pe marginea corespondențelor scrise de profesorii și învățătorii școlii noastre noi, ne dovedesc, după cele arătate mai sus cât de serioase sunt preocupările lor pentru ridicarea nivelului predării. Ele ne dovedesc încercări susținute de a învăța principiile pedagogiei științifice și de a se folosi în practica lor de fiecare zi de aceste principii. Ele dovedesc însă în același timp și faptul că trebue continuată, cu toată vigoarea, lupta pentru abandonarea vechilor principii și practici pedagogice burgheze, iar pe de altă parte, pentru pătrunderea principiilor și bogatelor învățăminte pe care ni le pun la îndemână studii ca „Pedagogia" de Cairov, „Psihologia" de Smirnov, „Probleme de psihologie a copilului" de Ananiev și altele.

Prof. I. DINICU

Viața copiilor în căminele de zi de pe șantierele Canalului Dunăre-Marea Neagră

Grija Partidului și a Guvernului nostru se îndreaptă cu deosebire asupra copiilor constructorilor Canalului Dunăre-Marea Neagră. Prin înființarea celor patru cămine de zi la Cernavodă (oraș), Poarta Albă (șantier), Constanța și Năvodari (șantier), s'au creat copiilor cele mai bune condițiuni de trai. Despovărate de grija copiilor, mamele pot să muncească acum cu mai mult folos la construirea Canalului.

Pe nisipul ce acoperă curtea căminului de zi din Năvodari (șantier), tovarășele educatoare, ajutate de mamele copiilor, au cărat pământ negru scos din albia Canalului, amenajând o frumoasă grădină de flori și una de legume pe care copiii au semănat și îngrijesc zilnic plantele.

Viața sănătoasă pe care o duc copiii în aer liber e completată, astfel, cu activitatea pe parcelă prin care copiii își desvoltă dragostea pentru muncă, pentru oamenii muncii care construesc sub ochii lor Canalul, fala Republicii noastre.

Observările făcute de copii în mijlocul naturii, completate cu cele de pe parcelă, contribue nu numai la acumularea unei cantități minime de cunoștințe, care să formeze baza pentru învățământul elementar. Ele dau posibilitatea copiilor să gândească, să judece asupra factorilor care influențează în desvoltarea plantelor, să observe cum se naște și moare fiecare anotimp, le cultivă dragostea pentru pământul Patriei.

Din lucrările sesiunii a VI-a lărgite a Academiei R. P. R.

Principiile predării limbii în U. R. S. S. și rolul lingvisticii pentru ridicarea nivelului predării limbii ruse în R.P.R.

Rezumatul referatului ținut de tov. N. Pascu, prorector al Institutului Pedagogic de Limbă și Literatură Rusă „Maxim Gorki"

Referatul tovarășului Pascu începe prin a arăta însemnătatea pe care Vladimir Ilici Lenin a acordat-o limbii ruse, în perioada de dinaintea Marii Revoluții, în vederea făuririi unității de luptă a tuturor popoarelor din Rusia împotriva țarismului. După instaurarea Puterii Sovietice limba rusă a devenit o a doua limbă maternă a popoarelor din cuprinsul Uniunii Sovietice. Sub influența limbii și literaturii ruse a luat un mare avânt cultura fiecărei naționalități, cultură națională în formă și socialistă în conținut. După Revoluția din Octombrie, în Uniunea Sovietică s'au creat sute de institute pedagogice pentru pregătirea profesorilor de limba rusă S'au elaborat programe, manuale școlare și s'a îmbunătățit materialul didactic, creându-se în același timp și o vastă și variată literatură pentru tineretul studios

In timpul țarismului studiul gramaticii da elevilor noțiuni foarte neclare despre fenomenele și faptele limbii. Cunoștințele absolvenților de școli medii erau foarte sărace. Aceasta se datora faptului că nu existau manuale de limba rusă care să respecte cerințele științei despre limbă, care să fie elaborate din îmbinarea practicii predării limbii cu activitatea lingvistică a cercetătorilor. Acest lucru nu s'a putut realiza datorită faptului că lingviștii priveau pe atunci problemele limbii în spirit idealist, ei neputând sesiza raporturile de reciprocitate dintre practica și teoria limbii.

Inainte de revoluție limba rusă se preda la naționalitățile conlocuitoare la un nivel scăzut. Predarea ei era pusă în slujba politicii de rusificare a naționalităților.

In mâinele puterii sovietice limba rusă a devenit un mijloc puternic de legătură între popoare, un puternic factor de promovare și popularizare a culturii socialiste. Au fost alcătuite programe și manuale noi. Pentru alcătuirea unui sistem de predare a limbii au fost folosiți profesori practicieni și lingviști. Știința despre limbă însă a avut de înfrânt o serie de dificultăți chiar în anii de după Revoluție. Până în 1930 s'a dus lupta împotriva unor tendințe extremiste prezentate de curentul „gramaticii formale". In această vreme știința despre limbă s'a desvoltat în condițiile dominației ideologice și practice a curentului „noua teorie a limbii", inaugurat de Marr. Totuși în acești ani au apărut lucrări de valoare: „Sintaxa limbii ruse" de academician Sahmatov, „Sintaxa limbii ruse" de profesor Peșkovski, „Limba rusă contemporană" de academician Vinogradov, la care se pot adăoga articolele academicianului Șcerba. Aceste lucrări au dat un mare sprijin autorilor de manuale de limbă rusă pentru școlile pedagogice, îndeosebi cele redactate de academicienii Șcerba și Vinogradov. Nivelul predării limbii ruse în școli s'a ridicat la nivelul cerințelor lingvisticii. Grupareа marristă a luat între timp o poziție de critică răuvoitoare, de defăimare și discreditare a manualelor stabile. Influența marristă asupra procesului de predare a limbii ruse s'a exercitat mai mult prin directivele Ministerului Învățământului, prin activitatea Institutului de perfectionare a cadrelor didactice, a secțiilor de învățământ regionale și uneori raionale, fără însă a reuși să influențeze asupra elaborării manualelor. Prestiunea regimului marrist s'a resimțit însă în ultimii ani și în studiul limbii. Mulțumită intervenției personale a tovarășului Stalin în discuțiile asupra problemelor de lingvistică, studiul limbii materne și a celorlalte limbi a căpătat condiții favorabile pentru îmbunătățirea continutului științific și pentru perfecționarea formelor de predare.

Pentru profesorii și învățătorii care predau limba rusă, lucrările lingvistice ale tovarășului Stalin sunt deosebit de importante pentru faptul că au stabilit specificul limbii și direcția în care trebue să se concentreze cercetările științifice, stabilind că „gramatica limbii și fondul principal de cuvinte alcătuesc baza și specificul limbii", că „multumită gramaticii limba are posibilitatea de a da gândirii forma materială". Tovarășul Stalin atrage atenția asupra însemnătății ei practice pentrucă numai cu ajutorul gramaticii învățăm exprimarea corectă, deprindem scrisul corect și limba literară.

Predarea limbii ruse trebue să ajute la formarea concepției materialiste despre lume a elevilor, să ușureze desvoltarea și desăvârșirea gândirii logice, să înlesnească formarea calităților morale indispensabile constructorilor socialismului. Școala sovietică și-a îndeplinit cu succes această îndatorire. Manualele de limbă rusă, de gramatică, textele de citit și cele destinate exercițiilor gramaticale, literatura extrașcolară au contribuit din plin la educarea tineretului în spirit comunist. Manualul sovietic se ocupă de ceeace este mai caracteristic și mai profund în viața sovietică. Textele destinate exercițiilor de gramatică și ortografie urmăresc în același timp și lărgirea cunoștințelor elevilor și formarea gândirii lor.

Ce este nou în predarea limbii ruse după discuțiile asupra problemei de lingvistică? Nou este faptul că la baza studiului limbii ruse în școală a fost pus studiul gramaticii. S'au lămurit raporturile dintre morfologie și sintaxă. S'a accentuat asupra studiului conținutului vocabularului la orele de citire explicativă. Paralel cu studiul gramaticii s'a cerut să fie lămurite și chestiunile istorice legate de rolul limbii pentru societatea omenească. In procesul studiului limbii ruse de către elevii școlilor naționale trebue să fie folosite cunoștințele elevilor în domeniul limbii materne spre a fi comparate cu fenomenele gramaticale sau lexice ale limbii ruse Profesorul de limba rusă în școala nerusă trebue să fie un bun cunoscător al limbii materne a elevilor.

★

Oricine știe cât de mare este contribuția elementului slav în formarea poporului și a limbii române. Desvoltarea limbii române este astăzi îndeobște cunoscută ca fiind strâns legată de desvoltarea limbii și culturii ruse. Una din cauzele care au făcut ca evoluția țărilor române să fie legată de evoluția poporului rus trebue socotit sprijinul dat de Rusia în lupta pentru scuturarea jugului otoman și cucerirea independenței. La aceasta trebue neapărat adăogată și marea valoare a limbii și literaturii ruse, limbă pe care Engels o admira pentru „bogăția resurselor stilistice, vigoarea și originalitatea ei".

Studiul limbii ruse, introdus în școlile noastre începând din anul 1948, creează condiții prielnice desvoltării și adâncirii revoluției noastre culturale. Studierea experienței Uniunii Sovietice este tot așa de necesară pentru construirea socialismului cum, de exemplu, este necesar aerul pentru desvoltarea organismelor vii. De însușirea justă a acestei experiențe depinde în mare parte mișcarea noastră înainte în toate domeniile de activitate. Noi studiem limba rusă pentrucă în această limbă sunt scrise operele științifice, literare, cele mai înaintate din lume, operele geniale ale lui Lenin și Stalin, pentrucă în această limbă au scris marii scriitori rusi și sovietici Puschin, Lermontov, Cernisevschi, Necrasov, Tolstoi, Cehov, Gorki, Maiacovschi, Fadeev, Șolohov, etc.

Introducerea limbii ruse ca obiect de studiu în școlile de toate gradele a pus problema cadrelor care să predea limba rusă. In acest scop s'a înființat Institutul Pedagogic de Limbă și Literatură Rusă „Maxim Gorki". In același scop au fost organizate câteva școli pedagogice cu limba rusă ca limbă de predare, au fost organizate pe lângă Institutul „Maxim Gorki" o secție prin corespondență și cursurile serale pentru oamenii din câmpul muncii doritori să cunoască limba rusă. In vara trecută s'au organizat mai multe centre pentru ridicarea calificării cadrelor didactice. S'au organizat cursuri de limba rusă la radio. Toate acestea au avut drept urmare îmbunătățirea predării limbii ruse în școli și creșterea numărului celor ce-și însușesc temeinic limba marelui popor rus.

Totuși realizările în predarea limbii ruse sunt destul de mici în raport cu posibilitățile ce le avem. Trebue amintit că Ministerul Învățământului Public a folosit o singură formă și aceea destul de îngustă, cursurile de vară de o lună, pentru ridicarea nivelului predării limbii ruse. Până acum nu a recurs la forma cursurilor pe o perioadă mai îndelungată, formă care a dat bune rezultate în practica școlii sovietice.

★

Să cercetăm acum manualele. Să vedem care sunt neajunsurile manualelor de limba rusă folosite în școlile noastre. In câteva cuvinte ele s'ar rezuma la următoarele: nu respectă cerințele principiului educativ, nu se observă un anumit sistem în alcătuirea lor, nu crează condițiile unui serios studiu al gramaticii, nu țin seama de particularitățile de vârstă ale elevilor. Manualele nu satisfac principiul didactic care cere ca învățământul să fie educativ. Manualele nu au, în bună parte, nici o valoare instructivă, politică sau literară. Textele nu vorbesc despre marii dascăli ai marxism-leninismului, nici de realizările republicii noastre. Manualele nu au decât foarte puține texte din scriitorii rusi și sovietici. Manualul de clasa IV-a cât și cel de clasa V-a cuprind nu mai puțin de 40 de pagini în care se ocupă de alfabet. E de observat apoi că în manualul de clasa IV-a se găsesc cuvinte (conducători de pildă) pe care nu le mai întâlnim apoi decât în manualul de clasa VII-a. Analiza manualului de clasa IV-a ne mai scoate în evidență și faptul că se dau copiilor să învețe cuvinte izolate fără posibilitate de a le lega în propoziții. Acest lucru ne este ilustrat de faptul că în manual găsim 34 substantive, 99 verbe și numai 39 adjective.

Tovarășul Stalin a pus în fața școlii sarcina ca prin studiul gramaticii limbii ruse să se desvolte gândirea elevilor, să-i învețe să observe, să analizeze și să compare elementele limbii, să stabilească legăturile dintre ele, să deosebească esențialul, să fie în stare să tragă concluzii. Manualul de clasa IV-a nu dă elevului nicio noțiune de gramatică. Se vede că autorul acestui manual consideră inaccesibile aceste elemente elevului de clasa IV-a. Deși acesta a învățat aproape toată gramatica elementară a limbii române. Manualele pentru clasele V—VII nu urmăresc un anumit sistem în predarea cunoștințelor de gramatică și nici nu formulează vreo lege gramaticală. Conțin exerciții puține. Textele sunt alcătuite nemetodic. Manualele nu țin apoi cont de particularitățile de vorbire ale elevilor. Elevii din clasa XI-a învață pe același manual ca și elevii din clasa IX-a. In prezent studiul limbii ruse se face numai pe baza manualului, ceeace nu este just. Tineretul trebue să-și lărgească vocabularul, să adâncească deprinderea cititului, scrisului și traducerii, folosindu-se de literatură în limba rusă. Bibliotecile școlare nu dispun nici măcar de un minimum de opere sau reviste în limba rusă. Nu mai adăogăm faptul că în școală nu se folosesc și alte forme pentru consolidarea cunoștințelor de limbă rusă, cum ar fi de pildă, serate literare, referate, declamații, gazete de perete în limba rusă.

Este de remarcat deasemeni că nu se pot crea condițiuni prielnice pentru studiul practic al limbii ruse, fără a pune la dispoziție tineretului un bun dicționar ruso-român și româno-rus. Dicționarul alcătuit de Serghievschi și Martișevskaia nu mai corespunde. La baza noului dicționar trebue pusă învățătura tovarășului Stalin despre fondul principal de cuvinte al limbii ruse. In mâna tineretului studios mai trebue pus și un dicționar ortografic. Dicționarul lui Usocov este necesar să fie pus de acord cu ultimele cuceriri ale lingvisticii. Pentru studiul limbii ruse se mai cere și o bună metodică care să rezolve problemele practice și în același timp specifice ale predării limbii ruse în școlile noastre. De această lipsă s'au folosit anumite elemente pentru a-și strecura vederile cosmopolite în domeniul metodelor de predare. E vorba de cursul de metodică litografiat în 1948 sub auspiciile A.R.L.U.S.ului și Institutului „Maxim Gorki", curs în care sunt preamărite metodele americane. Cursul trebue de urgență retras din circulație.

Dat fiind lipsurile semnalate mai sus este necesar să acordăm mai multă atenție cercurilor pedagogice și schimbului de experiență pentru profesorii care predau limba rusă în problemele de predare a limbii ruse nu și-a îndeplinit menirea nici „Gazeta Învățământului", nici secția de învățământ a Capitalei care avea mai multe posibilități decât alte secții din țară. Cercurile pedagogice nu înarmează pe profesori cu experiența profesorilor sovietici de limba rusă, nu desbat probleme specifice privind problema limbii ruse în școli. Aceasta se explică și prin faptul că organele M I P. nu au dat destulă atenție acestei probleme Cu totul nemulțumitor a fost folosit și ajutorul cadrelor de limba rusă și de pedagogie ale Institutului „Maxim Gorki".

Lipsurile arătate se datoresc faptului că n'am folosit toate mijloacele pentru însușirea experienței sovietice. Se datoresc apoi lipsei programelor, manualelor bine întocmite, literaturii metodice și lipsei materialului didactic și a legăturii între școală și instituțiile științifice ale Academiei R.P.R. Atitudinea de absolut desinteres din partea institutelor de lingvistică față de problema manualelor este de neînțeles. Suntem în fața unei evidente rupturi între teoria pedagogică și practica pedagogică, ruptură foarte primejdioasă. Oamenii de știință și oamenii practicii trebue să fie interesați în realizarea unei strânse colaborări. Pe această cale oamenii de știință își însușesc experiența practicii, iar practicienii primesc prețioase îndrumări științifice.

Școlile elementare și medii ca și institutele de învățământ superior așteaptă dela aceste institute indicații precise de a căror realizare depinde îmbunătățirea radicală a predării limbii ruse. In linii mari cred că Ministerul Învățământului Public și instituțiile de lingvistică ale Academiei trebue să se ocupe de următoarele chestiuni deosebit de importante.

Trebue să organizăm cursuri cu o durată mai mare (5-6 luni) pentru pregătirea a cel puțin 1000 profesori de limba rusă care să predea la clasele V-VII. Absolvenții acestor cursuri să-și ridice apoi nivelul cunoștințelor, urmând studiul în cadrul secției fără frecvență a Institutului „Maxim Gorki". Trebue să se ia măsuri pentru îmbunătățirea activității la cursurile serale și fără frecvență.

Până la începutul anului școlar să se întocmească și să se pună la îndemâna profesorilor programa școlară pentru limba rusă, atât pentru școlile elementare și medii cât și pentru școlile pedagogice superioare și institute. Institutele de lingvistică trebue să îndice colectivelor de elaborare a programelor și manualelor liniile principale pe care să le respecte în activitatea lor. Aceste colective să se orienteze după munca colectivelor de elaborare a programelor pentru predarea limbii ruse în școlile neruse ale Uniunii Sovietice.

Pe baza programelor va trebui să pășim la alcătuirea unor noi manuale de limba rusă. In acest scop este neapărat necesară colaborarea dintre reprezentanții Institutului de lingvistică, ai Institutului Pedagogic „Maxim Gorki" și cei mai buni profesori de limba rusă. Ei trebue să studieze, în prealabil, manualele de limba rusă pentru școlile neruse din Uniunea Sovietică și să aprofundeze discuțiile lingvistice din U.R.S.S. In lumina acestor date consider necesar ca în manualul de clasa VII—VIII-a elevii să găsească materialul despre lexiconul limbii ruse, date despre uriașul număr de cuvinte și expresii din limba rusă, despre sinonimele limbii ruse despre întrebuințarea cuvintelor în mod figurat, despre formarea cuvintelor, îmbogățirea vocabularului limbii ruse pe seama vocabularului altor limbi, despre slavisme, etc.

Manualele pentru clasele X și XI vor trebui să rezerve 12-15 ore pentru „Bazele învățăturii staliniste despre limbă". Este necesar ca profesorii să aibă la îndemână broșuri speciale care să le îndice problemele lexice ale limbii ruse și bazele învățăturii staliniste despre limbă, să le dea indicații precise de felul cum trebue să facă prelucrarea acestui material.

Viitorul manual pentru clasa IV-a trebue să dea elevilor cunoștințe elementare de gramatică. Pentru însușirea acestora elevii sunt ajutați de faptul că în clasele anterioare învață gramatice elementară a limbii materne. Spre a se evita disolvarea gramaticii în lexicul limbii ruse, trebue să se elaboreze de urgență manuale de gramatică a limbii ruse cu totul separate de manualele-crestomații. Manualele de gramatică trebue să conțină un apreciabil număr de exerciții.

In manualele din școlile Uniunii Sovietice diferențierea între sintaxă și morfologie începe numai din clasa III-a. Noi va trebui să stabilim dacă numai în clasa IV-a vom face sintaxa și morfologia limbii ruse în mod nediferențiat, iar din clasa V-a le vom studia separat, sau dacă, ținând seama de faptul că elevii din clasa IV-a au noțiuni de morfologie și sintaxă a limbii materne, vom începe chiar din această clasă cu studiul diferențiat al sintaxei și morfologiei limbii ruse. O altă problemă importantă care așteaptă rezolvarea este aceea a stabilirii măsurii în care se poate recurge la comparația fenomenelor gramaticale ale limbii ruse cu cele ale limbii române. Credem necesară elaborarea unui manual de gramatică comparativă a acestor două limbi.

Este necesar să se tipărească o metodică elementară pentru predarea limbii ruse în lumina concluziilor discuțiilor lingvistice din U.R.S.S. In această metodică profesorul trebue să găsească răspunsuri clare la toate întrebările pe care le pune practica zilnică a predării limbii ruse.

Operele tovarășului Stalin în legătură cu problemele lingvisticii deschid perspective din cele mai largi specialiștilor care lucrează în învățământ și le ușurează într'o mare măsură sarcinile ce le revin pentru îmbunătățirea metodelor de predare.

In ajutorul directorului de școală

Planul activității de vară al directorului școlii pedagogice din Deva

Munca de vară a directorului dela Școala Pedagogică din Deva este călăuzită de râvna organizării unui început de nou an școlar, în condiții mai bune ca anul trecut. Din analiza muncii făcută la sfârșitul anului a rezultat ,pentru tovarășul director C. Popescu, ca și pentru cadrele didactice dela școala pe care o conduce o serie de învățăminte care vor trebui să fie puse în practică, începând din Septembrie viitor. Dar pentru a porni cu pași siguri în noul an școlar, pregătirile premergătoare trebuesc făcute din vreme. Și pentru buna lor reușită este necesar ca această muncă să fie, așa cum ne învață experiența școlii sovietice, judicios planificată.

Planul directorului referitor la condițiile materiale, cuprinde două sectoare de activitate a Școlii Pedagogice din Deva: pregătirea și amenajarea localului pentru începerea cursurilor și buna gospodărire a internatului și a fermei, pentru a da cât mai mare randament și a avea o capacitate cât mai mare de cazare și de hrănire a elevilor.

Pentrucă localul școlii este destul de vechi, directorul a prevăzut în planul său de activitate pe vară printre cele dintâi probleme repararea și curățirea localului. Intrucât localul va găzdui cursurile I.C.D. de vară, reparațiile la acoperiș, curățitul și văruitul erau aproape gata încă dela 15 Iulie. Până la deschiderea cursurilor se vor mai face mici reparațiuni la mobilierul școlar, la bănci, table, scaune — lucru absolut necesar bunei funcționări a școlii. In problema asigurării condițiilor materiale ale școlii, direcția s'a îngrijit din vreme de procurarea combustibilului. Având experiența anului trecut, când școala și mai ales internatul, au suferit din pricina lipsei de lemne, anul acesta conducerea s'a silit ca școala să aibă adus până acum mai bine de jumătate din combustibilul necesar. In planul directorului este trecut ca, până la începutul cursurilor, lemnele și cărbunii să fie procurați în întregime Și va trebui să depună toate insistențele pentru a îndeplini cele trecute în plan.

Planul de vară al direcției cuprinde de asemenea o seamă de lucrări în grădina de zarzavat și la ferma scolii. Aici școala are semănate mari cantități de legume și zarzavat. Aceasta îi va îngădui să facă o bună și eftină aprovizionare și va putea spori numărul elevilor primiți în internat. Personalul de serviciu, elevii și cadrele didactice, prin muncă voluntară, au ajutat și vor ajuta încă la îngrijirea fermei și la pregătirea bulionului, a murăturilor și la înmagazinarea rațională a zarzavatului și a legumelor. Deasemeni internatul scolii are 15 porci, întreținuți din resturile dela masa internatului și dela fermă.

Dar în afară de grija pentru asigurarea condițiilor materiale necesare deschiderii cursurilor, în planul de activitate a directorului Școlii Pedagogice din Deva se dă o atenție deosebită îmbunătățirii procesului de învățământ. Acest fapt este deosebit de important. El dovedește că directorul a înțeles sarcina lui de îndrumător al întregii activități din școală. Apreciind just marea importanță a cadrelor didactice în pregătirea viitorilor învățători, conducerea Școlii Pedagogice din Deva se preocupă de o cât mai bună pregătire a acestor cadre în vederea noului an școlar .Cadrele didactice formează figura centrală în procesul pedagogic, în munca de instruire și educare a viitorilor învățători pe care îi crește Școala Pedagogică din Deva. De aceea ele trebue să depună, încă din timpul verii, o muncă sistematică și perseverentă pentru a-și ridica nivelul științific și măestria pedagogică .In acest scop directorul a prevăzut în planul său două ședințe de lucru cu cadrele didactice. După concediu, învățătorii și profesorii acestei școli vor fi ajutați să-și planifice materia, să-și întocmească planurile calendaristice și planurile de lecții.

In această activitate de planificare, profesorii vor fi sfătuiți și ajutați să țină seama, în primul rând, de experiența și de rezultatele muncii din anul trecut, așa cum au fost analizate în consiliile și cercurile pedagogice, așa cum au fost expuse în bilanțul dela încheierea anului școlar. Direcția și-a propus să urmărească îndeaproape ca profesorii să dea atenția cuvenită capitolelor mai importante în predarea cărora au întâmpinat greutăți. Ea va sfătui pe profesori să consacre mai multă muncă pentru alcătuirea planurilor calendaristice, pentru pregătirea materialului intuitiv sau ilustrativ, pentruca asimilarea acestor capitole să fie asigurată în anul următor, de către toți elevii. Tovarășul director s'a preocupat în mod special de profesorii de limba română și matematici care vor preda la o clasă a anului III alcătuită din elevi proveniți dela școlile profesionale. Ținând seama de nivelul cunoștințelor și de lipsurile acestor clase la română și matematici, profesorii vor întocmi un program special. Efortul va fi astfel dozat ca prin mijloace simple, clare, accesibile și vii, până la sfârșitul anului școlar, acești elevi dornici de învățătură să ajungă la nivelul cunoștințelor și pregătirii necesare unui bun învățător. In planul directorului este prevăzută și pregătirea, din timpul vacanței, a materialului didactic necesar bunei desfășurări a cursurilor. Laboratorul va fi reorganizat, lipsurile completate, procurându-se material și aparate noi. Se va îngriji deasemenea ca aparatele și materialele din laborator să fie mai bine și mai metodic orânduite pentru a se economisi la maximum timpul necesar lecțiilor, pentru ca succesul experiențelor să fie asigurat, făcându-se astfel din laborator un mijloc puternic de legătură între teorie și practică.

Deasemeni pentru muzeul de științe naturale al școlii, profesorii de specialitate vor clasifica piesele colecționate de elevi în timpul vacanței și vor revizui colecțiile noi, reparând deteriorările produse în timpul anului trecut. Colectivul de științe naturale, ajutat de elevii care sunt în oraș, va alcătui o serie de schițe și planșe necesare unora dintre lecții. Asemenea schițe vor trebui să fie gata până la începutul anului școlar.

In ajutorul pe care îl dă cadrelor didactice, direcția școlii ține seama că aici se pregătesc, în deosebi, pedagogi. De aceea în planul său directorul arată o atenție deosebită bibliografiei pedagogice pe care profesorii sunt îndemnați s'o studieze în timpul vacanței. Această bibliografie se referă atât la specialitatea respectivă cât și la metodica fiecărui obiect. Viitorilor învățători trebue să li se prezinte lecții cât mai bune, cât mai expresive, mai vii, mai științific alcătuite, lecții care să le slujească, la toate materiile, ca model în munca din școala unde vor preda mâine.

Mergând pe această linie și adâncind interesul cadrelor didactice pentru problemele pedagogice și pentru cele de specialitate, direcția acestei școli a programat discuția unor probleme de metodică și didactică, ivite în cadrul lecțiilor ținute anul trecut. In legătură cu aceste probleme, bibliografia este alcătuită în așa fel încât, la fiecare obiect, se face atât o revenire asupra capitolelor mai însemnate din pedagogia lui Cairov ori din metodică și o completare cu materialul citit în presa sovietică de specialitate, în articolele apărute în „Analele Româno-Sovietice" seria Pedagogie-Psihologie sau în „Gazeta Învățământului".

Conducerea școlii năzuește ca prin aceste discuții să ajute efectiv studiul individual al cadrelor didactice care nu urmează cursurile de îndrumare de vară, contribuind în acest chip la completarea cunoștințelor științifice și profesionale, precum și la aprofundarea principiilor pedagogiei științifice.

Un punct important din planul de activitate al directorului Școlii Pedagogice din Deva este și problema școlarizării. Școala este programată în anul viitor cu două clase la anul I. In urma examenului de admitere, clasa de fete a fost completată. La clasa de băeți a anului I n'au reușit însă decât 7 elevi. Aceasta a arătat o lipsă însemnată în popularizarea școlii. Pentru a remedia această lipsă și a completa locurile vacante, directorul școlii are un plan de lucru care pornește dela colaborarea cu secția de învățământ și dela popularizarea școlii prin presa locală și sfârșește cu ajutorul solicitat elevilor din anii II-IV care au fost invitați să îndemne cât mai mulți absolvenți ai clasei a VII-a spre școala pedagogică. Arătând importanța învățătorului în opera de desvoltare a Patriei și de educare comunistă a tinerelor generații, insistând asupra însemnătății școlii pedagogice, arătând ce minunat lucru este să ajuți la crearea oamenilor noi, directorul nădăjduește ca în toamnă să-și completeze clasa cu elevi cât mai buni, din sânul clasei muncitoare și al țărănimii muncitoare, care să devină cadre bine pregătite pentru învățământ.

Planul de activitate al directorului Școlii Pedagogice din Deva este destul de amplu și de judicios alcătuit. El este totodată bine adaptat la situația în care se află școala. Dar el are unele lipsuri care trebuesc neapărat înlăturate. Așa, de pildă, socotim că în planul ei pe vară direcția trebue să dea o mai mare atenție procurării manualelor didactice. Aceasta pentru că școlile pedagogice trebue să folosească, în mod provizoriu, unele manuale ale liceelor, manuale care trebuesc procurate din vreme. Ele trebuesc studiate, cu atenție, de profesori și selecționate capitolele în conformitate cu programa școlilor pedagogice. Numai așa manualele pot deveni un ajutor important în muncă.

Totodată, remarcăm faptul că din planul directorului nu se vede legătura cu organizațiile de masă și cu comitetul de părinți, al căror ajutor trebue să fie deosebit de prețios, atât în asigurarea bazei materiale cât și în problema școlarizării. Direcția nu a apelat și nu apelează decât incidental și sporadic la ajutorul părinților, de exemplu, deși are mulți elevi chiar din oraș. O legătură strânsă, organică, între școală și familie trebue neapărat creată și la această școală cât mai repede, cu toate că mulți părinți locuesc la țară. Tovarășul director, ca profesor de pedagogie, știe foarte bine că familia trebue să fie direct interesată în instrucția și educația copiilor, că ea trebue să fie transformată într'un bun colaborator al școlii, așa cum ne arată Macarenco. La fel, organizațiile de masă trebue să formeze un sprijin de bază în găsirea mijloacelor locale pentru îmbunătățirea bazei materiale a școlii, în menținerea disciplinei, în educarea unor cetățeni conștienți de ajutorul pe care-l dau massele în orânduirea vieții fiecăruia.

Direcția nu a dat suficientă atenție problemei cursului de vară pentru cei mai buni elevi din anul III. Astfel se explică faptul că școala nu are niciun elev de anul III care să se pregătească în timpul verii, pentru a da examen de anul IV. Aceasta este o lipsă care nu va fi decât în parte împlinită printr'o foarte bună pregătire a tuturor elevilor și, în special, a celor din anul IV. Deasemeni în cadrul planului de activitate pe vară, conducerea școlii trebue să dea responsabilități precise fiecărui învățător și profesor, ajutoare principale într'o muncă bine și just organizată. Astfel planul riscă să rămână o lucrare de birou.

La alcătuirea ca și la realizarea planului de muncă în timpul verii ca și la alcătuirea planului general de activitate al școlii în timpul anului, trebue să participe fiecare membru al colectivului. Acest plan trebue să fie opera concretă, vie și colectivă a tuturor celor care muncesc în școală, a tuturor celor care contribue într'un fel sau altul la instruirea și educarea comunistă a tineretului școlar .

Inlăturând aceste lipsuri, direcția Școlii Pedagogice din Deva va izbuti să contribue și mai mult la buna pregătire a noului an școlar și să-i asigure roade depline.

DUMITRU ALMAȘ

Învățătorul fruntaș din Stolnici

Era o căldură copleșitoare. Soarele de Iulie părea că vrea să coacă într'o zi toate roadele. Deși erau cele două; tovarășul învățător Alexandru Iliescu lucra concentrat la tabelul de împunere a gospodăriilor agricole pe 1951. In mijlocul unei săli de clasă, strânsese în jurul mesei câteva bănci pe care întinsese tabelele și acum lucra la centralizarea datelor. In celelalte săli, zidarii spoiau de zor.

Invățătorul Iliescu este fericit astăzi că poate să munceaască în voie în comuna Stolnici, din raionul Costești, regiunea Argeș. Vesel, robust, povestește viața lui plină de greutăți, dar și de izbânzi. Fiu de muncitor ceferist, a cărui leafă nu putea să acopere lipsurile familiei, a urmat școala normală din Pitești numai cu bani împrumutați. Din 1933 s'a sbătut să intre învățător în Stolnici. Dar atitudinea demnă a tânărului învățător care nu se pleca cu slugărnicie în fața boerului Bălăceanu, dragostea cu care el sta de vorbă pela răspânțiile drumurilor cu robii de pe moșia acestuia, nu puteau să-i fie favorabile. Fostul moșier a luat toate măsurile ca acest prieten al „calicilor" să nu fie învățător în comuna lui. In 1945 însă, când s'a întors biruitor de pe frontul de Apus, a fost numit director al școlii. Invățătura partidului nostru l-a ajutat să crească, să devie un om nou.

— Am înțeles să mă răzbun pe toată răutatea câinească a boerilor și a chiaburilor, spunea el, muncind fără preget pentru crearea unei vieți mai bune în comuna noastră. In conferințele pe care le țineam la căminul cultural, le arătam țăranilor noștri viața fericită a colhoznicilor din Uniune. In serile de lectură pe care le organizam în timpul iernii la școală le citeam broșuri despre progresele înaintate ale agriculturii socialiste. De când am citit romanul „Pământ desțelenit" nu mai aveam astâmpăr. Ardeam de nerăbdare să văd și în comuna noastră o gospodărie agricolă colectivă.

Și în dragostea lui fierbinte pentru acest vis scump, învățătorul Iliescu a găsit și mijloacele de realizare. Astăzi, gospodăria agricolă colectivă din Stolnici, formată din 53 de familii, treeră grâul care va umple hambarele celor ce l-au muncit și nu ale boerului. La fiecare arie, învățătorul Iliescu a pus lozinci care îmbărbătează țăranii muncitori să strângă recolta la timp. In timpul secerișului a strâns împreună cu elevii școlii spicele de grâu rămase pe terenul gospodăriei agricole colective și al gospodăriei agricole de stat.

Țăranii muncitori vorbesc cu drag despre munca lui ca învățător, ca director și ca deputat. Anul acesta a avut clasa IV-a. Au promovat toți copiii. Cu cele două eleve care îi rămâneseră în urmă a făcut zi de zi meditații. Una dintre ele, micuța Burcică Ioana, fiica unei colectiviste, l-a răsplătit această muncă luând 10 la proba scrisă de matematică, la examen. Dar grija lui nu s'a răsfrânt numai asupra clasei sale, ci asupra întregii școli. Datorită sprijinului pe care l-a acordat profesorilor tineri, datorită îndrumărilor date cu privire la planificarea lecțiilor de repetiție și sinteză, precum și atmosferei sănătoase create în școală, cadrele didactice dela Școala Elementară din Stolnici au încheiat anul școlar cu 98 la sută promovați, iar absolvenții clasei a VII-a care au dat examen la școlile medii, au reușit toți cu medii mari, aducând cinste școlii și directorului ei.

Intreaga comună se mândrește cu învățătorul Alexandru Iliescu. Din cei 270 analfabeți câți erau în 1947, au mai rămas numai 3 pentru anul I.

— Numai datorită tovarășului director știu astăzi să semnez, a spus tovarășa Costică Andreica. Ce și-a mai bătut capul cu mine și eu nu vream deloc să viu la școală. Credeam că numai copiii pot să învețe carte. Și acum uite! M'am semnat așa de frumos pe Apelul pentru un Pact al Păcii, că par'că rădeau literele mele.

Pentru dragostea pe care o are față de copii, față de școală și față de gospodăria agricolă colectivă, țăranii muncitori din Stolnici l-au ales deputat în Sfatul Popular. Și el se străduește zi de zi să cinstească atât titlul de învățător, cât și pe cel de deputat printr'o muncă devotată și temeinică.

ZIUA MINERULUI

Poporul muncitor din țara noastră așteaptă cu nespusă bucurie ziua de 12 August, zi în care va avea fericitul prilej ca alături de minerii care lucrează în adâncul pământului să sărbătorească „Ziua minerului".

Sărbătorirea acestei zile pe întreg cuprinsul patriei noastre constitue o dovadă în plus, a grijii și dragostei cu care partidul și guvernul nostru privesc către oamenii muncii care își sporesc elanul lor în lupta pentru mai mult cărbune, pentru mai mult oțel.

Faptul că începând din acest an oamenii muncii din întreprinderile miniere vor putea sărbători o zi a lor, „Ziua minerului", ne dovedește totodată câtă încredere își pune poporul muncitor în brațele voinice ale sfredelitorilor galeriilor subterane, în voința lor dârză de a lupta pentru construirea socialismului. Dovedesc, în același timp, că viața minerului este grea dar frumoasă, viață călită în lupta împotriva uzurpatorilor de drepturi, a capitaliștilor, care în 1929 au răspuns cu gloanțe la strigătul minerilor din Lupeni care își cereau dreptul la un trai mai omenesc.

In desvoltarea economiei patriei noastre minerii ocupă un loc însemnat. Cărbunele pe care Lenin l-a numit pâinea industriei este săpat astăzi de muncitorii mineri în proporții tot mai mari, prin metode din ce în ce mai avansate.

Tot mai mulți sunt minerii care folosesc din plin metodele sovietice înaintate. Metoda stahanovistului Golovin, se aplică pe o scară largă de minerii dela Aninoasa, care în cinstea „Zilei minerului" și a celei de 23 August și-au luat angajamentul de a da 5.500 tone de cărbune peste plan. La fel și-au luat angajamente și minerii din Valea Jiului. 3000 tone de cărbuni vor da peste plan minerii din colectivul minei Lupeni. Aplicând metoda stahanovistului Kuznețov, minerii din Aninoasa și-au luat angajamentul de a recondiționa și reda producției 1000 m. de lanț crater, 80 bucăți palete crater, 25 burghii spirale, etc. Angajamente asemănătoare au fost luate de colectivele minelor din Jieți-Lonea, a celor dela exploatările Petrila, Vulcan, Uricani, Baia-Mare, Brad, etc.

Munca minerilor este astăzi plină de avânt pentrucă viața lor este din zi în zi tot mai bună și mai frumoasă. Cantine și cămine au fost create prin grija partidului și guvernului în toate regiunile industriale și miniere. Locuințe mari și spațioase au fost puse la dispoziția oamenilor muncii din mine și întreprinderile de prelucrarea metalelor. Cluburi și colțuri roșii, biblioteci tot mai numeroase și mai bogate sunt puse la dispoziția minerilor fie ei chiar și din cele mai îndepărtate colțuri ale țării. Zeci de case de odihnă și multe sanatorii sunt puse la dispoziția minerilor. Zeci de dispensare pentru mineri și copiii acestora au fost create. Pretutindeni au luat ființă școli elementare în care copiii minerilor învață carte dela învățători și profesori cu dragoste de poporul muncitor. In multe părți ca la Brad, Petroșani, Baia-Mare, etc. au fost înființate școli medii tehnice miniere, școli ce pregătesc cadrele de mâine, pe viitorii mineri ai patriei noastre Institutul Cărbunelui din Petroșani pregătește cadre cu o calificare înaltă. Toate acestea s'au făcut din dragostea cu care partidul și guvernul nostru, întregul popor muncitor înconjoară pe minerii din patria noastră.

Cu totul alta este situația minerilor din țările imperialiste. In U.S.A. minerii sunt aruncați în temnițe și închisori pentrucă îndrăznesc să-și ceară dreptul la pâine. In Africa de Sud minerii sunt condamnați să moară de foame, în Anglia muncesc în condițiuni tehnice înapoiate iar în Franța sunt aruncați pe drumuri, pradă mizeriei și foametei. In alte țări ca de pildă în Iugoslavia titoistă, minerii sunt obligați să muncească 12-14 ore pe zi pentru niște salarii de mizerie. Viața minerilor din țara noastră devine pe zi ce trece mai bună.

Deaceea, astăzi, când în țara noastră oamenii muncii se pregătesc pentru această măreață sărbătoare a minerilor, trebue să ne unim forțele pentru a o întâmpina cu noi succese în munca noastră. Lozinca cu care minerii întâmpină „Ziua minerului" și 23 August „Nicio echipă sub normă!" trebue să constitue un îmbold și pentru cadrele didactice. Fiecare învățător și profesor, fiecare director de școală, fiecare inspector, trebue să se gândească ce poate face el pentru a întâmpina „Ziua minerului" așa cum se cuvine.

Pregătirea localurilor de școli în vederea deschiderii noului an școlar, amenajarea de internate și cantine, preocuparea pentru organizarea unei vacanțe plăcute pentru copiii oamenilor muncii trebue să fie una din preocupările principale ale cadrelor didactice în întâmpinarea acestei zile. Mobilizați de sindicatele de învățământ, învățătorii și profesorii vor trebui să ducă o largă activitate cu copiii în cadrul cluburilor muncitorești iar echipele artistice vor putea organiza manifestații speciale pentru minerii și muncitorii din diferite întreprinderi.

In cadrul activității cu copiii pe timpul verii trebue înscrisă vizionarea unor filme ca „Minerii din Krasnodon", Minerii din Donbas", citirea diferitelor broșuri și cărți din viața minerilor sovietici. In cercurile de lectură ale grupelor sindicale trebuesc citite cărți ca „Pământul Kuznețkului", „Minerii sovietici" etc.

Popularizarea acestei acțiuni printr'o strânsă colaborare cu S.R.S.C., prin căminele culturale, în rândurile maselor de țărani muncitori va întări și mai mult alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Intâmpinând „Ziua minerului" cu noi succese în munca noastră cinstim munca acelora care în fundul pământului lucrează cu spor pentru îndeplinirea planului cincinal. Intâmpinând această zi cu noi realizări în munca noastră, contribuim tot mai mult la lupta pentru socialism, la lupta pentru apărarea păcii.

Odihna de vară a personalului didactic

Ținând seama de specificul și de importanța deosebită pe care o au instrucția și educația în formarea tinerilor noastre generații de constructori ai socialismului, partidul și guvernul au hotărît ca dreptul de odihnă al personalului didactic să fie acordat după cum urmează:

Educatoarele, învățătorii dela clasele I—IV și profesorii dela clasele V—VII, ca și cei din învățământul mediu, au dreptul la 12 zile lucrătoare concediu de bază, prevăzut în Codul Muncii, la care se adaogă încă 12 zile lucrătoare, în total deci 24 zile lucrătoare.

Personalul didactic din învățământul preșcolar, elementar și mediu care n'a împlinit 11 luni de muncă neîntreruptă are dreptul la un concediu de odihnă egal cu două zile lucrătoare pentru fiecare lună de muncă, începând dela data numirii în învățământ și numai în timpul vacanței de vară.

Secțiile de învățământ regionale și raionale sunt obligate să la de îndată măsuri ca educatoarele, învățătorii și profesorii să-și poată lua concediu până la data de 1 Septembrie, să-și poată completa zilele de concediu dacă până acum numărul acestora nu atinge quantumul de 24 zile lucrătoare. Se recomandă însă ca repartizarea zilelor de concediu să fie astfel făcută încât să nu rămână școală fără învățător și profesor, încât să nu stagneze lucrările necesare deschiderii noului an școlar. Elevii, în vacanță, nu pot rămâne în afara influenței școlii. Sunt elevi care au de trecut examene de corigență, absolvire sau admitere. Mai sunt și elevi cuprinși în învățământul fără frecvență care au de asemenea examene de trecut. Școala trebue să se ocupe de pregătirea lor, să le stea la îndemână cu îndrumări, să le organizeze lecții și ore de consultații. Insfârșit, școala are multe lucrări de efectuat înainte de începerea noului an școlar.

Circulara Ministerului Invățământului Public Nr. 54 323 din 14 Iulie a.c prevede totuși cazuri când personalul didactic poate lua concediu și după 1 Septembrie. Aceasta numai când, din cauza sarcinilor date în timpul vacanței de vară cum ar fi, de pildă, directorii de tabere, educatoarele din căminele de zi și colonii, conducătorii și lectorii de cursuri I.C.D. nu pot beneficia de concediu până la data deschiderii noului an școlar.

Stabilirea celor 24 de zile lucrătoare de concediu pentru personalul didactic din învățământul preșcolar, elementar și mediu constitue pentru toți învățătorii, profesorii una din dovezile marii prețuiri ce se acordă în regimul nostru de democrație populară muncii de educație și instrucție. Acest fapt constitue un puternic îndemn pentru toți oamenii școlii, un îndemn de a se pregăti cu și mai multă grijă pentru noul an școlar, de a depune și mai susținute eforturi în pregătirea și pentru buna desfășurare a lecțiilor în noul an școlar. Să folosim deci din plin cele 24 zile de concediu pentru odihnă și pentru strângerea de noi forțe, cerute de primul an de muncă al primului nostru Plan Cincinal!

Note politice externe

In realitate, după cum a confirmat postul de radio „Columbia Broadcasting Corporation", autoritățile americane trimiseră intenționat spre Kaisung, caravana celor 20 de corespondenți, știind dinainte că nu li se va permite accesul la conferință, dar căutând un pretext, fie el oricât de pueril, pentru a întrerupe temporar tratativele. Ceeace guvernul Statelor Unite a urmărit era să „sugereze" posibilitatea unui eșec al negocierilor de armistițiu, spre a sili Congresul să voteze o serie de legi legate de programul supra-înarmărilor, — și asta, deoarece sub influența opiniei publice, unii membri ai Congresului încercau să se îndoiască de necesitatea continuării programului de militarizare. Cum, însă, partea coreeano-chineză a lichidat repede pretextul căutat de cei din Washington, negocierie dela Kaisung au trebuit să fie deîndată reluate și deocamdată, cu toate că ostilitățile continuă să secere zilnic mereu alte vieți, plenipotențiarii yankei nu se arată deloc dispuși să înlesnească o rapidă încheere cu succes a tratativelor. Dimpotrivă, totul lasă să se întrevadă că imperialiștii americani vor ridica noi și mari obstacole în calea reușitei conferinței, întrucât ei nu urmăresc semnarea unui armistițiu pe baze rezonabile și juste, care să netezească terenul pentru o reglementare democratică a problemei coreene și pentru consolidarea păcii în Extremul Orient și în restul lumii.

★

Evenimentele din ultimele zile au scos, din nou ,puternic în evidență, hotărîrea criminală a guvernanților imperialiști de a continua, în ritm accelerat, preparativele lor războinice și, în consecință, de a încorda tot mai mult tensiunea internațională. După cum era și firesc, propunerea Uniunii Sovietice pentru încheierea unui armistițiu în Coreea, salutată cu un uriaș entuziasm de către toate popoarele lumii însetate de pace, a obligat cercurile conducătoare ale Statelor Unite să accepte, sub presiunea opiniei publice mondiale, negocierile dela Kaisung Deabia fuseseră începute, însă, aceste negocieri, și beliciștii din Washington au și întreprins o serie de acțiuni menite să zădărnicească, anticipat, orice posibilitate de atenuare a psihozei de război pe care o întrețin de atâția ani, în mod artificial. Astfel, în intervalul a câtorva zile, acești aventurieri criminali nu numai că au și executat o primă manevră pentru a sabota discuțiunile deabia începute dela Kaisung, dar au mai luat totodată inițiative în legătură cu Japonia și Germania Occidentală, de o deosebită gravitate pentru pacea întregii lumi.

★

In ceeace privește negocierile de armistițiu din Coreea, lipsa de sinceritate a guvernului Statelor Unite s'a manifestat, cu un cinism rar întâlnit, chiar după stabilirea primului contact între plenipotențiarii celor două părți beligerante. Intr'adevăr, partea americană s'a prezentat la tratativele dela Kaisung fără propuneri concrete care să contribuie la desfășurarea cu succes a discuțiunilor. Iar atunci când reprezentanții Armătei Populare Coreene și ai voluntarilor chinezi au propus, după cum era legitim și elementar, retragerea respectivă a trupelor la Nord și Sud de paralela 38, precum și retragerea tuturor trupelor străine din Coreea, delegații americani s'au grăbit să evite examinarea acestor chestiuni, declarând că ele ar avea un „caracter politic" — și nu numai militar. Și ca și cum această obstrucție n'ar fi demascat îndeajuns reaua credință cu care delegații yankei au venit la Kaisung, ei au mai încercat, 48 de ore după începutul tratativelor, o nouă și grosolană manevră. Au încercat să aducă la conferință un număr de 20 gazetari, fără a fi anunțat în prealabil delegația coreeană. Pretextând acest incident imperialiștii au întrerupt conferința câteva zile.**

★

Și dovezi concrete, în acest sens, în afară de manevrele lor obstrucționiste dela Kaisung ni le aduc noile măsuri pe care guvernul Statelor Unite și vasalii săi le-au luat sau sunt pe cale să le ia cu privire la Japonia și Germania Occidentală.

In legătură cu Japonia, Departamentul de Stat a dat publicității, în mod intenționat în acest moment, textul tratatului separat de „pace", — tratat ce urmează a fi semnat, la începutul lui Septembrie, la San-Francisco. Atât în ceeace privește procedura, cât și în ceeace privește conținutul, tratatul separat încalcă brutal toate prevederile acordurilor dela Cairo, Yalta și Potsdam. Intr'adevăr, toate aceste acorduri stipulau obligația pentru puterile învingătoare de a elabora împreună un tratat multilateral, la semnarea căruia să participe toate țările care au luptat cu armele contra Japoniei agresoare și care tratat să creeze condițiile necesare pentru transformarea Japoniei într'un stat independent, pașnic și democrat. In loc de aceasta, — în loc, adică, de a da curs repetatelor propuneri sovietice pentru încheerea unui tratat în conformitate cu menționatele acorduri inter-aliate, — imperialiștii din Washington au alcătuit odiosul și ilegalul tratat separat, încercând să monopolizeze reglementarea problemei japoneze.

Această caricatură monstruoasă nu este un tratat de pace, ci un instrument menit să „legalizeze" colonizarea economiei nipone de către trusturile din Wall-Street și transformarea Japoniei în principalul arsenal asiatic al coaliției războinice conduse de imperialiștii americani. Că așa este, o demonstrează nu numai procedura folosită, care a înlăturat U.R.S.S. și R. P. Chineză dela elaborarea tratatului, dar și cuprinsul acestui criminal tratat, care nu stipulează nici o clauză privitoare nici la limitarea forțelor armate ale Japoniei și nici la interzicerea industriei sale de război. Dacă la acestea mai adăugăm că el trece sub o semnificativă tăcere drepturile Chinei asupra Taiwanului și a insulelor Pescadores, precum și soarta actualelor baze militare din Japonia, se poate conclude că acest tratat nu este nici măcar în aparență un tratat de pace, ci pur și simplu un lat imperialist american aruncat de gâtul Japoniei, spre a fi împlasă în agresiunea planuită de asasinii din Wall-Stret. Dealtminteri, intenția monopoliștilor americani de a menține ocupată Japonia, pentru a o controla discreționar, a fost cu cinism mărturisită de către Departamentul de Stat, care a precizat că imediat după ce tratatul separat va fi fost încheiat, guvernele din Washington și Tokio vor semna o „alianță", prin care trupele americane vor fi autorizate să rămână, pe termen nelimitat, pe teritoriul Japonez.

Cât despre Germania Occidentală, agresorii americani au accelerat, ostentativ, în ultimele zile, măsurile de remilitarizare, de refacere a Wehrmachtului și de includere a acestuia în forțele coaliției atlantice. Astfel, din porunca guvernului Statelor Unite, toți vasalii săi marshallizați au proclamat „încetarea stării de război cu Germania" — nu cu toată Germania bine înțeles, ci exclusiv cu „Republica" strigoilor dela Bonn. Scopul acestei manevre este de a se refuza semnarea tratatului de pace cu Germania și de a perpetua regimul de ocupație în această țară. Totdeodată, pretinsa „încetare a stării de război" urmărește să pregătească psihologic reconstituirea Wehrmachtului vest-german și includerea sa sub ordinele lui Eisenhower. Ceeace imperialiștii yankei au urmărit era de a provoca iluzia redobândirii „egalității de drepturi" în sânul populației vest-germane, spre a se putea „mai lesne" obține participarea acesteia la împlinirea țelurilor războinice ale aventurierilor din Wall-Street. Și cum era de așteptat, imediat după proclamarea „încetării stării de război", Adenauer a și trimis la Paris pe Blank consilierul său militar spre a negocia refacerea Wehrmachtului și participarea acestuia „pe picior de egalitate", în coaliția Atlanticului, în timp ce zilnic Mac Cloy, înaltul comisar american în Germania de Apus, pretinde „grăbirea procesului de integrare a forțelor vest-germane în armata europeană".

★

Așa dar, în timp ce întreaga omenire, ale cărei speranțe au fost adânc însuflețite de negocierile pentru armistițiu în Coreea, cere puterilor imperialiste să folosească acest precedent pentru a porni o altă politică, — o politică de pace, bazată pe reglementarea pe cale de discuțiuni pașnice a litigiilor internaționale, — blocul războinic condus de Statele Unite agravează necontenit măsurile sale agresive Conducătorii acestui bloc se înșeală, însă, în socotelile lor handitești, deoarece la fel și împreună cu toate celelalte popoare ale lumii, poporul japonez și poporul german s'au ridicat și luptă activ contra planurilor criminale ale imperialiștilor americani și vasalilor lor. In toate țările, pe toate continentele, uriașa mișcare pentru pace, — prin impunerea încheierii unui Pact al Păcii între cele cinci puteri, — se extinde mereu mai mult.

FOILETON

Sancțiunea I-a „Observația"

Un grup de părinți din raionul Sighișoara a scris gazetei, întrebând dacă e just ca elevii să fie trimiși în tabere de odihnă la mare, înainte de a trece examenele de sfârșit de an. In dorința lor de a ști că li s'a rezervat copiilor o vacanță liniștită, părinții întreabă dacă se poate ca acei elevi să fie promovați pe baza notelor obținute în timpul anului școlar și deci să fie scutiți de un examen pe care ar trebui să-l dea în August. Cererea părinților referitoare la promovarea elevilor fără examen se poate să nu fie satisfăcută, ea contravenind dispozițiunilor generale. Oricum, scrisoarea semnala un fapt neștiut: trimiterea unor elevi la odihnă înainte de examen. Și gazeta a căutat să se informeze. A scris secției de învățământ a raionului Sighișoara, cerând lămuriri.

Până aici nimic deosebit.

Deosebit este însă răspunsul secției de învățământ.

Se poate ca, de obicelu, secția Sighișoara să lucreze foarte bine. Se poate să fi realizat multe lucruri bune. Dar în chestia asta a cam scrântit-o. Secția face greșala de a crede că scrisoarea părinților l-a cam șifonat prestigiul și-l cam compromite buna reputație.

Deaceea, adresa pe care ne-o trimite ca răspuns, seamănă cu glasul și gestul nervos al cuiva mușcat de viespi.

In loc să ne arate, documentat, cum stă cazul, să vadă ce greșală s'a săvârșit și cum o va remedia, secția de învățământ Sighișoara se sburlește și răspunde înțepat și dur.

Conținutul și chiar și dactilografia arată că e foc pe acel „grup de părinți" care semnalează o neregulă. Iar mânia l-a turbat și l-a pus în mare fierbere îndecata. Și, ca omul la mânie își însușește o concepție ciudată și absurdă despre corespondențele ce se trimit presei, iar această concepție o traduce în fapt prin găsirea unui țap ispășitor. Se întâmplă ca țapul ispășitor să fie un cadru didactic, un învățător. Atunci secția are prilejul să-i tragă o chelfăneală. Se gândește să-l sancționeze pentru îndrăzneala de a fi scris la gazetă. Adică, la drept vorbind, îl sancționează fără a se gândi, pentru o faptă pentru care noi felicităm pe cel care ne-au semnalat-o.

Neajunsul mare al secției în această chestiune este că, după ce a comis greșala de a pedepsi pe unul care scrie presei, mai face și tărăboi. Se mai și laudă în adresa către gazetă, în termeni ca aceștia: „Pentru atitudinea nejustă a tov. Vasile Vasile, secția învățământ l-a pedepsit cu sancțiunea I-a. „Observația";

In urma unei atare măsuri, își închipuia oare secția de învățământ Sighișoara că o să-i spunem bravo! și o s'o fritiisim pentru măsurile pe care știe să le ia împotriva corespondenților de presă?

S'a înșelat amarnic.

A săvârșit un act abuziv și absurd îl înfierăm cu toată tăria.

Și amintim că există unele sancțiuni care, având însușirea bumerangului, se întorc împotriva celui care le folosește greșit.

RADU TUDOR

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26, Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA „Scrisul Liber", Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 6. Telefon: 4.92.96. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni, 130 lei; Instituții anual, 500 lei.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public si al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL III Nr. 121 | 4 PAGINI 5 LEI | JOI 26 IULIE 1951

In numărul de azi:

● Asigurarea planului de școlarizare sarcină de seamă. (pag. 1-a).

● Să întâmpinăm sesiunea Biroului Executiv al F. I. S. I. cu noi succese în muncă (pag. 1-a).

● Recenzie Egon Weigl: „Despre concepția și activitatea pedagogică a lui A. S. Macarenco". (pag. 2-a).

● Secția de învățământ în lunile de vară (pag. 2-a).

● Pregătirea cadrelor didactice pentru noul an școlar (pag. 2-a).

● Secția de învățământ a regiunii Severin în acțiunea de pregătire a noului an școlar (pag. 3-a).

● 130 de ani dela nașterea lui Vasile Alecsandri (pag. 3-a).

● Aspecte din practica în producție a studenților la Istrița. (pag. 4-a).

● Vacanța pionierilor din Cluj și Târgul Mureș.

● Fruntași în munca de învățământ.

ASIGURAREA PLANULUI DE ȘCOLARIZARE – SARCINA DE SEAMA

Ne mai desparte doar o lună și jumătate până la data când școlile își vor relua din nou activitatea. Peste 2 milioane de copii, dintre care mulți vor veni pentru prima oară la școală, vor începe cursurile la începutul lunii Septembrie.

Partidul și Guvernul nostru acordă o deosebită grijă școlii. Desvoltarea învățământului public din țara noastră necesită condiții deosebite pentru o bună însușire a instrucției și educației bazate pe învățătura marxist-leninist-stalinistă. Este necesară în acelaș timp, o bună pregătire a cadrelor didactice, din punct de vedere ideologic și profesional. Grija pentru școală, pentru educația și instrucția tineretului a devenit și în țara noastră o preocupare a întregului popor muncitor. Deaceea, în acțiunea de pregătire a noului an școlar pe lângă organele școlare, învățători, profesori, secții de învățământ, etc., sunt la fel de interesate organizațiile de massă, Sfaturile Populare precum și părinții elevilor.

In anul ce s'a încheiat de curând, cadrele didactice din țara noastră, sub îndrumarea Partidului, au obținut frumoase rezultate în domeniul învățământului. S'a lărgit simțitor învățământul claselor V-VII, cuprinzând un număr destul de mare de elevi. Învățătorii și profesorii au dovedit în mare măsură că și-au însușit atât materia de specialitate cât și metodele de predare, ceeace a determinat ca lecțiile lor să fie tot mai bune. Datorită acestui fapt numărul elevilor care au învățat temeinic a crescut, iar numărul elevilor repetenți și al celor corigenți a scăzut simțitor.

Reforma învățământului cere să asigurăm tuturor copiilor de vârstă școlară dreptul la învățătură.

Experiența anului trecut ne arată că au fost multe sate și orașe în care au rămas neșcolarizați un număr de copii. Aceasta ne arată că în aceste sate și orașe nu s'a efectuat un recensământ temeinic al copiilor de vârstă școlară, că nu s'a cunoscut numărul copiilor noi veniți mai ales în orașe, că, însfârșit, a lipsit acea grijă de care trebuiau să dea dovadă directorii de școli, secțiile de învățământ și toate cadrele didactice spre a nu rămâne copii neșcolarizați.

Recensământul din 27 Mai a. c. a dovedit că multe din deficientele anului trecut au fost înlăturate. Au fost învățători, profesori și secții de învățământ ca de exemplu cele din raioanele Odorhei, Stalin, Târgoviște, Galați, Reșița etc. care au arătat o largă preocupare în recenzarea copiilor de vârstă școlară. Au fost însă și unele cadre didactice care nu au privit cu seriozitate problema recenzării și deci a școlarizării copiilor. Astfel, învățătorul Mărășescu, dela Școala Elementară Cornetu-Cricov din raionul Cricov regiunea Prahova, s'a mulțumit să consulte doar registrele de stare civilă fără a merge pe teren din casă în casă, din care cauză el a recenzat în clasa I-a și pe copiii decedați sau pe unii care plecaseră din comună. Deasemeni, în unele părți ca de pildă la Școala Elementară Mixtă Nr. 2 din Târgoviște au fost recenzați copii care încă nu aveau vârsta de 7 ani.

Pentru a se înlătura toate aceste lipsuri va trebui ca în timpul scurt ce a mai rămas să se treacă la o depistare pe teren, a tuturor copiilor ce urmează a veni la școală. Urmând exemplul secțiilor de învățământ din regiunile Stalin și Vâlcea care au și început controlul pe teren, toate secțiile de învățământ regionale și raionale vor trebui să treacă la efectuarea acestei verificări în așa fel, ca în primele zile ale lunii August operațiunea să fie terminată. Fiecare școală trebue ca în jurul acestei date să-și cunoască numărul de elevi pentru fiecare clasă în parte și în special pentru clasa I-a. Directorii de școli și toți învățătorii sau profesorii sunt datori a lămuri din timp cauzele pentru care unii copii ar fi împiedicați de a frecventa cursurile școlare, luptând în acelaș timp pentru înlăturarea acestor cauze In acest scop, directorii de școli vor trebui ca în consiliile pedagogice dela începutul lunii August să facă repartizările claselor pentru a da posibilitatea învățătorilor și profesorilor să-și cunoască elevii din vreme adică înainte de deschiderea școlilor, să stea de vorbă cu părinții acestora, în special cu acei al căror copii vin pentru prima oară la școală. Pentru ca această acțiune să fie dusă în bune condițiuni va trebui ca toți învățătorii și profesorii să fie prezenți la posturile lor dela începutul lunii August, astfel ca să se poată ocupa de școala unde vor lucra dela 1 Septembrie, să-și cunoască elevii și să-și poată planifica munca.

Trebue deasemeni, desvoltat interesul Sfaturilor Populare în școlarizarea copiilor. Exemplul Sfatului Popular regional Vâlcea, care a dat sarcini concrete Sfaturilor raionale și comunale pentru sprijinirea școlilor, trebue să constitue un exemplu viu pentru celelalte Sfaturi Populare.

Învățătorii și profesorii, directorii de școli, secțiile de învățământ raionale și regionale, trebue să se străduiască pentru a obține sprijinul Sfaturilor Populare în școlarizarea tuturor copiilor de vârstă școlară, în obținerea de fonduri pentru procurarea de îmbrăcăminte călduroasă și încălțăminte, ca și în asigurarea transportului copiilor ce locuesc la depărtări mari de școală.

Acolo unde depărtarea de școli este prea mare, cât și în satele mici unde nu există încă școli, iar numărul de copii permite înființarea de posturi noi, secțiile de învățământ se vor îngriji de trimiterea învățătorilor, iar cu ajutorul Sfaturilor Populare și al organizațiilor de massă se vor crea condițiile materiale: local pentru școală, mobilier, etc. și locuințe pentru cadrele didactice.

O problemă importantă de care vor trebui să se ocupe secțiile de învățământ este organizarea instrucției și educației copiilor care n'au venit la timp la școală și care au vârsta între 8-12 ani. Aceștia trebuesc înscriși de îndată în clasele respective, iar acolo unde numărul lor e mai mare se pot forma chiar clase speciale.

Asigurarea unei bune școlarizări depinde de felul cum cadrele didactice, directorii și secțiile de învățământ vor ști să-și organizeze munca și să lămurească pe elevi și părinții acestora asupra necesității învățăturii de carte. Secțiile de învățământ, directorii și toate cadrele didactice trebue să asigure cuprinderea în clasele I-IV a tuturor copiilor de vârstă școlară. Ei trebue să asigure în acelaș timp cuprinderea în clasa a V-a a elevilor care au absolvit clasa a IV-a elementară. Va trebui deasemeni ca absolvenții a șapte clase elementare să fie îndrumați către clasa a VIII-a a școlilor medii și medii tehnice asigurându-se astfel, atât planul acestor școli cât și pregătirea tineretului nostru cu o cultură generală.

Nu trebue uitată grija pe care organele școlare trebue să o aibă pentru asigurarea numărului de elevi în școlile medii, școlile medii tehnice, școlile pedagogice, școlile profesionale cât și în institutele de învățământ superior.

In timpul ce a mai rămas până la examenele de admitere din a doua jumătate a lunii August, învățătorii și profesorii, secțiile de învățământ și facultățile respective trebue să ducă o intensă muncă de îndrumare a elevilor spre școlile care pregătesc viitoarele cadre de educatori cât și spre cele ce pregătesc cadre de tehnicieni pentru economia națională a țării noastre.

Astfel, trebuesc îndemnate cât mai multe eleve care au absolvit șapte clase elementare spre a se îndrepta către școlile pedagogice de educatoare și cât mai mulți dintre absolvenții școlilor medii spre a urma Institutul „Maxim Gorki", Facultățile de Matematică-Fizică, Școlile Superioare Pedagogice, școli și institute ce asigură o pregătire științifică viitorilor educatori ai tineretului din patria noastră. Deasemeni, vor trebui popularizate cât mai mult școlile medii tehnice de minereuri, de petrol, școlile de activiști culturali, școlile financiare și de științe comunale ca și Facultățile de Piscicultură, Mașini Agricole, Îmbunătățiri Funciare, Măsurători Terestre, etc care pregătesc cadrele necesare economiei naționale a țării noastre, și al căror plan de școlarizare trebue să stea în atenția tuturor factorilor de răspundere ai școlii.

Pentru o bună școlarizare este necesară în acelaș timp o grijă deosebită pentru pregătirea elevilor slabi, a celor corigenți sau amânați la examene. Învățătorii și profesorii au datoria de a-i pregăti pe aceștia pentru a-și însuși în mod temeinic cunoștințele necesare prezentării lor la examene.

Asigurarea planului de școlarizare depinde însă și de felul cum vor fi întreținute școlile.

Exemplul școlilor din regiunea Vâlcea și Teleorman care au și fost aprovizionate cu lemne trebue extins la toate școlile din țara noastră.

In asigurarea școlarizării copiilor trebue asigurat deasemeni mobilierul, materialul didactic și manualele școlare necesare. Școlile care nu au mobilier suficient vor trebui să și-l procure înainte de deschiderea cursurilor. Deasemeni, acolo unde materialul didactic n'a fost distribuit școlilor, așa cum e cazul regiunii Bârlad va trebui ca acesta să fie repartizat și trimis de îndată școlilor din regiune

O sarcină tot atât de importantă în asigurarea planului de școlarizare îl constitue grija pentru crearea de internate și cantine. Lărgirea rețelei internatelor în mediul rural este un mijloc important pentru cuprinderea în școli a tuturor copiilor. In regiunea Teleorman, de pildă, s'a pus în plan înființarea a zece internate noi, dintre care 9 au fost fixate pe lângă școlile de șapte ani din diferite comune ale regiunii. Nu tot aceeași preocupare s'a văzut pentru înființarea internatelor pe lângă școlile elementare din raionul Hârlău, regiunea Iași unde secția de învățământ nu a arătat nici o preocupare pentru înființarea acestora, deși în raion nu există decât un singur internat.

Problemele mari și de răspundere care se ridică în fața școlii noastre cer din partea Ministerului Învățământului Public și a organelor sale eforturi sporite, cer, totodată, cadrelor didactice o atenție deosebită față de problemele școlii.

Grija partidului și a guvernului nostru pentru școală, pentru copiii patriei noastre, pentru educația și instrucția lor, trebue să stârnească interesul tuturor factorilor de răspundere pentru viitorul tineretului din țara noastră. Deaceea, se impune ca în noul an școlar să depunem toate eforturile pentru ca niciun copil apt pentru școală să nu rămână neșcolarizat pentru ca fiecare școală și fiecare institut de învățământ superior să cuprindă numărul de elevi și studenți planificat.

Importantele hotărîri ale Biroului Consiliului Mondial al Păcii

Cu prilejul sesiunii sale dela Helsinki, Biroul Consiliului Mondial al Păcii a luat o serie de hotărîri de o mare însemnătate pentru întărirea păcii în întreaga lume.

Examinarea situației internaționale actuale arată că lupta pentru pace trebuie intensificată. Intr'o Rezoluție adoptată în acest sens, Biroul Consiliului Mondial constată, pe de o parte, că anul de lupte crâncene din Coreea a dovedit că încercările de a soluționa conflictele internaționale prin forță sunt zadarnice și că negocierile și nu războiul sunt mijlocul cel mai eficace pentru reglementarea divergențelor dintre state. Pe de altă parte, situația internațională a fost considerabil agravată de politica puterilor imperialiste care au zădărnicit tratativele quadripartite dela „Palatul Roz", accelerează cursa monstruoasă a înarmărilor, multiplică crearea de baze militare agresive, remilitarizează Germania Occidentală și Japonia, încearcă încheerea unui tratat separat cu această din urmă țară și provoacă noi conflicte în Orientul Apropiat.

Toate acestea arată că pacea lumii este tot mai serios amenințată și că sarcini deosebit de mari și urgente se impun luptătorilor pentru pace de pretutindeni. Aceste sarcini, Rezoluția Biroului Consiliului Mondial le definește cu forță și claritate. In primul rând, — precizează Rezoluția, — trebuie să facem totul pentru a sprijini eforturile în vederea încheierii unui armistițiu în Coreea, ca o primă etapă în bătălia mondială pentru pace. Această primă etapă odată câștigată, s'ar face posibile negocieri mai largi — negocieri ce trebue să ducă la încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri, deschis tuturor statelor. Dat fiind că O.N.U. s'a dovedit incapabilă să îndeplinească misiunea sa principală, — menținerea păcii, — **„negocierile între cele cinci mari puteri sunt acum singurul mijloc pentru reglementarea divergențelor existente".**

După ce relevă că numai presiunea opiniei publice și voința de pace a popoarelor vor impune asemenea negocieri, Rezoluția Biroului Consiliului Mondial scoate, cu vigoare, în evidență, consecințele favorabile pe care încheerea unui Pact al Păcii le va avea pentru situația întregii omeniri. Prima consecință trebuie să fie revenirea Organizației Națiunilor Unite la principiile și țelul ei Chartei. A doua consecință a Pactului Păcii va fi crearea posibilității unei dezarmări generale, progresive, simultane și controlate; dezarmare care trebuie să înceapă nu numai cu o simplă încetare a cursei înarmărilor, ci și printr'o interzicere totală și strict controlată a armelor atomice și altor mijloace de exterminare în massă, ca și printr'o reducere considerabilă a forțelor armate și a armamentelor marilor puteri; iar controlul va trebui extins nu numai la armele declarate și la producția lor, dar să se permită în acelaș timp și cercetarea pentru descoperirea armelor și producției care nu ar fi fost declarate. A treia consecință a Pactului Păcii va consta în aceea că, odată înlăturate cauzele de tensiune, se va putea restabili o colaborare rodnică și multilaterală între popoare, făcându-se posibilă creșterea nivelului de trai și folosirea resurselor economice ale tuturor țărilor, cu respectarea independenței lor naționale. In legătură cu necesitatea restabilirii relațiilor economice normale între țări, menționăm că Biroul Consiliului Mondial al Păcii a publicat o Rezoluție specială, prin care anunță că Conferința Economică Internațională, la care vor participa numeroși reprezentanți calificați din diferitele ramuri ale economiei atât din țările lagărului socialismului cât și din țările capitaliste, se va ține la Moscova, până la sfârșitul anului în curs.

In lumina celor trei consecințe mai sus expuse, Pactul Păcii între cele cinci mari puteri apare ca un instrument hotărîtor, deoarece, după cum arată Biroul Consiliului Mondial, el **„va face cu putință nu numai prevenirea pericolului imediat de război, ci și făurirea unei păci trainice".** Deaceea, Consiliul Mondial al Păcii, în calitatea sa de reprezentant al tuturor popoarelor iubitoare de pace, se adresează tuturor oamenilor simpli și cinstiți din lume, chemându-i să-și încordeze și mai mult sforțările în lupta lor solidară contra uneltitorilor de masacre, pentru a impune încheerea armistițiului în Coreea și semnarea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri. **„Toți bărbații și femeile, toate popoarele sunt deopotrivă interesate de pace,** — închele Rezoluția Consiliului Mondial. **Dacă vor să evite pieirea, își vor uni voința de pace, neținând seama de ceeace îi separă, și cauza păcii va fi salvată"**

Cele 337 milioane de semnături adunate până acum câteva zile pe Apelul pentru un Pact al Păcii, în 43 de țări ale lumii, dovedesc hotărîrea popoarelor de a se împotrivi activ războiului.

Și asta nu-i decât un început.

Pacea va fi apărată până la capăt.

Au început cursurile I. C. D.

Miercuri 25 Iulie a.c., au început în toată țara cursurile de vară I.C.D. La București, deschiderea cursurilor a avut loc la Universitatea „C. I. Parhon", în prezența celor 600 de învățători și profesori care vor urma cursurile de îndrumare, a inspectorilor secțiilor de învățământ ale raioanelor din Capitală și a membrilor birourilor sindicale raionale.

Cuvântul de deschidere a fost rostit de tov. C. Petricu, directorul secției de învățământ a Sfatului Popular al orașului București care a subliniat deosebita însemnătate a acestor cursuri pentru ridicarea nivelului ideologic, politic și profesional al cadrelor didactice.

A urmat apoi expunerea primei lecții „Lupta forțelor păcii în frunte cu Uniunea Sovietică, împotriva imperialismului agresiv american și englez", ținută de prof. univ. Al. Romanovici, rectorul Institutului de Agronomie din București.

Căminele de zi din regiunea Prahova lucrează în condiții tot mai bune

An de an rețeaua de instituții preșcolare se mărește și, paralel cu aceasta se îmbunătățesc tot mai mult condițiile în care ele își desfășoară activitatea.

Multe din realizările din acest domeniu se datoresc ajutorului neprecupețit și permanent pe care il dau comitetele de sprijin și organizațiile U.F.D.R. O frumoasă acțiune de strângere a fondurilor necesare pentru ajutorarea căminelor sezoniere din cuprinsul regiunii Prahova au adus în ultimul timp comitetele de sprijin din Ploești care au strâns suma de 85.000 lei, din raionul Târgoviste care au strâns 92.000 lei și cele din Câmpina, care au strâns 70.000 lei, sume din care au fost înzestrate căminele cu mobilier și lenjerie. Tot în acest scop, secția de învățământ, în colaborare cu organizația U.F.D.R. din raionul Sinaia, a organizat o serie de serbări câmpenești dela care s'a strâns suma de 68.000 lei ce a fost dată căminelor sezoniere din celelalte raioane ale regiunii Prahova care au cămine sezoniere.

In același timp, regionala U.F.D.R. Prahova, organizând serbări câmpenești festivaluri artistice, bazare au strâns 650.000 lei, sumă pe care au destinat-o tot înzestrării căminelor sezoniere.

Toate aceste actiuni au contribuit simțitor la îmbunătățirea hranei copiilor, la înzestrarea căminelor sezoniere cu toate cele necesare, pentru ca ele să poată asigura copiilor o bună desvoltare multilaterală.

Sprijin campaniei de recoltare

Văzând că secerișul în raion e în întârziere Sindicatul Salariaților din Învățământ — raionul Alexandria, regiunea Teleorman, a luat hotărîrea de a sprijini campania de recoltare a păioaselor pentru a nu se pierde niciun bob. In scopul acesta în zilele de 2 și 4 Iulie au ieșit pe teren deplasându-se la gospodăria agricolă de stat Vitănești un număr de 60 salariați.

Aici au prestat 480 ore muncă voluntară strângând și făcând clăi, 39.000 snopi de grâu și realizând astfel o economie de circa 11.700 lei.

S'au evidențiat în muncă tov. S Constantinescu, Dinu Toma, Tr. Magna, V. Georgescu și Ion Alexandru.

Din realizările regimului nostru de democrație populară

Desvoltarea învățământului în limbile naționalităților conlocuitoare

In Republica Populară Română, învățământul public constitue, așa cum arată Legea pentru Reforma Învățământului „un drept egal pentru toți cetățenii, fără deosebire de sex, naționalitate și religie". Ca urmare a acestei legi, școlile în limba naționalităților conlocuitoare au devenit un puternic instrument de luptă pentru crearea unei culturi naționale în formă și socialiste în conținut, pentru făurirea unei patrii fericite a tuturor oamenilor muncii.

Prin grija Partidului și a Guvernului au funcționat anul acesta 898 de unități de învățământ preșcolar în limbile naționalităților conlocuitoare, cu 199 mai multe decât cele din anul școlar 1949/50 și cu 350 mai multe decât în anul școlar 1948/49. Numărul copiilor cuprinși în unitățile preșcolare în limba maternă în acest an școlar este de 46.400, cu 3.121 mai mulți decât în 1949/50 și cu 7.641 mai mulți decât în 1948/49.

In învățământul elementar au funcționat în acest an școlar 2236 școli în limba maternă și 44 de secții în limba maternă pe lângă școlile cu limba de predare română, față de 2169 școli și 103 secții în anul școlar 1949/50 și 2190 școli în anul școlar 1948/49. In aceste școli au fost cuprinși în anul acesta 235.920 elevi față de 231.209 elevi în 1949/950 și 215.145 în 1948/949.

In învățământul mediu au funcționat în limbile naționalităților conlocuitoare în acest an școlar, 161 de unități școlare în care au învățat 21.473 elevi, față de 132 de unități cu 16.541 elevi în anul școlar 1949/950, și cele 106 unități care au cuprins 13.723 elevi în anul școlar 1948/49.

In învățământul superior funcționează 17 facultăți cu limba de predare maghiară la care au fost înscriși în anul acesta 2.956 studenți față de 2.887 studenți în anul școlar 1949/950 și de 2835 studenți în anul școlar 1948/949.

Datorită acestor realizări ale regimului nostru de democrație populară, prietenia strânsă între poporul român și naționalitățile conlocuitoare se cimentează necontenit, iar școala în limba maternă devine o armă puternică de educare a tinerei generații în spiritul dragostei de Patrie și a internaționalismului proletar.

Mereu mai multe internate, cămine, cantine și burse pentru fiii poporului muncitor

Grija Partidului și a Guvernului nostru pentru crearea unor condiții de viață mereu mai bune pentru copiii poporului se face din ce în ce mai puternic simțită. Numărul internatelor, al cantinelor, al căminelor, al burselor sporește cu fiecare an. Astfel, în anul școlar 1948/949 au funcționat 637 internate și cămine, în care au fost cuprinși 52.405 elevi și studenți. In anul școlar 1949/950, numărul internatelor și al căminelor a crescut la 1.061, cuprinzând 81.410 elevi și studenți, pentru ca în acest an școlar să ajungă la 1787 cu 140.448 studenți și elevi.

A crescut de asemeni, an de an, numărul cantinelor. Iată care este situația în această privință:

In anul școlar 1948/949 existau 693 cantine, la care luau masa 61.014 elevi și studenți. In anul următor, 1070 cantine au deservit 102.630 elevi și studenți, iar în acest an școlar au funcționat 1764 cantine, la care au luat masa 172.537 elevi și studenți. Deosebit de însemnate sunt realizările în domeniul îmbunătățirii condițiilor de studii create elevilor și studenților prin acordarea burselor. Astfel, în timp ce în anul școlar 1948/949 numărul acestora a fost de 100.153. în 1949/950 se urcă la 156.399 iar în 1950/951 la 206.000.

Numărul mereu sporit de internate, cămine, cantine și burse asigură dreptul la învățătură masselor largi ale poporului muncitor și contribue la crearea unei culturi a poporului și pentru popor.

Să întâmpinăm sesiunea Biroului Executiv al F.I.S.I. cu noi succese în muncă

Intr'un mare număr de țări de pe întreg globul pământesc, învățătorii și profesorii desfășoară o intensă luptă pentru libertatea și progresul școlii, pentru libertatea educației, pentru pace.

In această măreață luptă a cadrelor didactice, Federația Internațională a Sindicatelor de Învățământ are un rol important. Pe lângă faptul că urmărește crearea unei puternice solidarități între cadrele didactice din toate țările ea luptă pentru progresul școlii, pentru educația tineretului în spiritul apropierii între popoare și al luptei pentru pace. Ea luptă în acelaș timp împotriva politicii țărilor imperialiste care urmăresc militarizarea școlilor și demască cu hotărîre pe propagandiștii ideii unui nou război.

F. I. S. I. luptă totodată pentru apărarea intereselor economice și sociale ale oamenilor muncii din învățământ și sprijină, în cadrul Federației Sindicale Mondiale, crearea solidarității internaționale a oamenilor muncii din toate țările. F.I.S.I este organul internațional al cadrelor didactice, care organizează schimburi de experiență între diferite țări în cadrul ședințelor internaționale și a congreselor sale. Astfel de schimburi de experiență s'au făcut cu ocazia Conferinței dela Viena din August 1950 și a celei dela Sofia din Februarie 1951. In curând, la Erfurt, în R. D. Germană în „Casa Învățătorului", se va ține o nouă sesiune a Biroului Executiv al F.I.S.I. Sesiunea aceasta va avea loc dela 20—27 August 1951, având drept scop întărirea luptei învățătorilor și profesorilor din toată lumea pentru pace. Cu acest prilej se va analiza și activitatea generală întreprinsă de F.I.S.I pentru punerea în practică a hotărîrilor Conferinței dela Sofia

La sesiunea lărgită a Biroului Executiv al F.I.S.I. se vor prezenta mai multe rapoarte, dintre care unele vor trata despre următoarele probleme:

a) Lupta cadrelor didactice pentru progresul școlii și pentru apărarea păcii;

b) Educarea tineretului din Germania.

Un moment important în activitatea acestei sesiuni îl va constitui, fără îndoială întâlnirea membrilor Biroului Comitetului Executiv al F.I.S.I. cu muncitorii întreprinderilor din Erfurt și membrii Caravanei Internaționale a învățătorilor luptători pentru pace.

Formată din inițiativa învățătorilor și profesorilor progresiști din Franța, această Caravană a strâns pe teritoriul Franței, numeroase semnături pe Apelul pentru un Pact al Păcii. In ziua de 30 Iulie a. c. ea va pleca dela Clermont Ferrand — Franța, — spre Berlin. Printre membrii Caravanei, vor fi mulți învățători și profesori din Franța, din Anglia și Belgia. In drum către Berlin, Caravana va trece prin Italia de Nord unde i se va alătura delegația învățătorilor italieni luptători pentru pace. Pe întregul parcurs, membrii Caravanei se vor întâlni cu diferite organizații muncitorești, organizații învățătorești, organizatii de tineret și cu populația care aderă cu entuziasm la lupta clasei muncitoare pentru pace. Astfel de întâlniri vor avea loc la Genua și Milano, în Italia. In Cehoslovacia, Sindicatul Oamenilor Muncii din Învățământ va arăta membrilor Caravanei care sunt realizările din domeniul învățământului, într'o țară de democrație populară. Ajunși la Berlin pe ziua de 12 August a. c., membrii Caravanei vor lua parte la Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților precum și la lucrările dela Erfurt. Acolo, ei vor arăta Biroului Executiv al F.I.S.I acțiunea învățătorilor și profesorilor pentru apărarea păcii și progresul școlii, după care se vor înapoia trecând prin Austria și Elveția în orașul Mulhouse din Franța.

Lucrările ce se vor desfășura la Erfurt constitue un pas hotărît înainte pe drumul unei vieți mai bune pentru oamenii muncii din învățământ din țările capitaliste. Participarea la lucrările Sesiunii a reprezentanților organizațiilor profesionale ale învățătorilor și profesorilor, din Galia Nouă de Sud (Australia), New York, Africa Colonială, America Latină, F.I.A.I și F I P E S.C.O., a reprezentantului Cooperației franceze, a învățământului public laic, ca și a reprezentantului F. S. M. va da posibilitatea ca pe întreg cuprinsul globului să fie cunoscută hotărîrea de luptă unită a cadrelor didactice pentru libertatea și progresul omenirii.

Sarcini mari și frumoase revin și cadrelor didactice din țara noastră în întâmpinarea acestei sesiuni In lupta desfășurată pentru întărirea păcii între popoare, împotriva unui nou război pe care îl pregătesc imperialiștii americani și englezi, învățătorii și profesorii din țara noastră au desfășurat o largă acțiune la sate și orașe. Dar munca învățătorilor și profesorilor nu se termină aci. Pentru îndeplinirea Planului de Stat, pentru construirea socialismului și apărarea păcii ei trebue să lupte tot mai hotărît. Intâmpinarea lucrărilor Biroului F.I.S.I. trebue să însemne pentru fiecare membru al Sindicatelor de Învățământ un nou efort în muncă.

Birourile sindicale raionale și regionale îndrumate de partid și sprijinite activ de Uniune, trebue să popularizeze cât mai larg acțiunea întreprinsă de către învățători și profesorii progresiști din Franța, Anglia, Belgia, Italia etc. Ele trebue să arate tuturor membrilor sindicatelor ce importanță are în lupta pentru pace și progres F.I.S.I să mobilizeze pe fiecare membru în cunoașterea tuturor acțiunilor întreprinse de acest departament internațional al F. S. M și să-i antreneze în realizarea hotărîrilor ce se vor lua la Erfurt

Cunoscând și urmărind activitatea F.I.S.I., învățătorii și profesorii din țara noastră se vor convinge și mai mult de lupta pe care o duc cadrele didactice de pretutindeni în apărarea păcii.

Mobilizați de birourile sindicale, membrii sindicatelor noastre trebue să-și sporească eforturile pentru a pregăti din timp deschiderea noului an școlar. Terminarea la timp și în bune condițiuni a reparațiilor localurilor de școli, verificarea elevilor pentru a nu rămâne niciun copil de vârstă școlară în afara școlii, pregătirea laboratoarelor, a muzeelor, confecționarea materialului didactic, etc. sunt realizări cu care învățătorii și profesorii trebue să întâmpine Sesiunea dela Erfurt a F.I.S.I..

Aceste realizări trebue să fie, deasemenea, strâns împletite cu sărbătorirea zilei de 23 August, măreața sărbătoare a oamenilor muncii din patria noastră. In cinstea acestui glorios eveniment învățătorii și profesorii trebue să intensifice studiul individual pentru cunoașterea metodicilor și a pedagogiei școlare, și să ducă o muncă organizată de lămurire a țărănimii muncitoare asupra luptei popoarelor pentru pace. Sindicatele de învățământ trebue să sprijine și să mobilizeze pe toți învățătorii și profesorii în acțiunea de lămurire a țărănimii sărace și mijlocase spre a se uni în mari gospodării agricole colective; ele trebue să trimită cât mai multe echipe culturale le sate să antreneze pe învățători și profesori în munca căminelor culturale și a Comitetelor de luptă pentru pace

O sarcină importantă ce revine Uniunii în întâmpinarea Sesiunii lărgite a Biroului Executiv al F.I.S.I. și a zilei de 23 August este aceea de a urmări și îndruma pe teren munca birourilor sindicale, de a face cunoscute acțiunile întreprinse de oamenii muncii din învățământ din alte țări prin toate mijloacele ce îi stau la îndemână

Lucrările Sesiunii Biroului Executiv al F.I.S.I. trebue să însemne pentru orice membru al sindicatelor de învățământ un nou angajament de muncă și luptă pentru construirea unei vieți noi, pentru socialism și pentru pace.

C. PRISECARU

=U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ=

Pregătirea cadrelor didactice pentru noul an școlar

In întreaga Uniune Sovietică se desfășoară pe un front larg pregătirea pentru începerea noului an școlar. In orașe și în sate se ridică noi clădiri de școli și se repară școlile existente. Uzinele și fabricile pregătesc material didactic. In tipografii se desfășoară o întrecere entuziastă pentru editarea milioanelor de manuale pentru școlarii sovietici.

Dar succesul muncii școlilor nu depinde numai de asigurarea bazei lor materiale, ci și de buna pregătire a cadrelor didactice. Tocmai de aceea secțiile de învățământ trebue să se îngrijească zi de zi, cu perseverență, de ridicarea nivelului cultural și pedagogic al învățătorilor și profesorilor. Cadrele didactice au datoria să-și desăvârșească necontenit cunoștințele în domeniul disciplinei lor, în domeniul pedagogiei și al psihologiei și în domeniul științei științelor — teoria marxist-leninistă.

Învățătorii și profesorii sovietici nu pot trăi numai cu ceeace au dobândit cândva. Luminoasa realitate creatoare a Țării Socialismului pune în fața școlii noi și noi sarcini, iar mersul înainte al științei sovietice face să crească mereu cerințele pe care poporul sovietic le are față de învățători și profesori.

In centrele orășenești și raionale se desfășoară în prezent activitatea cursurilor de vară pentru ridicarea calificării cadrelor didactice. Institutul de perfecționare a cadrelor didactice din Azerbaidjan a organizat anul acesta cursuri de vară pentru învățători în 45 de centre raionale, antrenând lectori din rândurile celor mai buni profesori și metodologi ai institutelor pedagogice. După terminarea cursurilor, se vor organiza excursii în regiune sau la marile șantiere.

Tot atât de bine sunt organizate cursurile de vară și la Gorki, Krasnodar și în alte centre.

Secțiile de învățământ sunt datoare să ia toate măsurile pentru ca aceste cursuri de vară să dea într'adevăr cadrelor didactice cunoștințe bogate și noi, pentru ca învățătorii și profesorii să-și poată ridica într'adevăr nivelul ideologico-teoretic și calificarea pedagogică.

Zeci de mii de cadre didactice trec prin cursurile de vară. Este însă imposibil ca întreaga armată a învățătorilor și profesorilor să fie cuprinsă în aceste cursuri. De aceea, în pregătirea cadrelor didactice pentru noul an școlar se rezervă un loc important studiului individual. Ridicarea calificării nu este o chestiune personală a cadrelor didactice, ci o datorie profesională, la fel ca și instruirea și educarea elevilor. Învățătorii și profesorii nu au voe să rămână pe loc, să trăiască cu formulele și deducțiile vechi sau să se bizue pe un stagiu îndelungat, căci stagiul și măestria nu sunt totdeauna același lucru.

Fiecare învățător și profesor trebue să-și facă un plan amănunțit de studiu individual. Cadrele tinere trebue să-și axeze acest plan pe cunoașterea manualelor și a programelor la obiectele pe care le vor preda. Pe lângă aceasta, învățătorii și profesorii tineri trebue să studieze în amănuntime metodicile și indicațiile din programe.

In munca de pregătire pentru noul an școlar, învățătorii și profesorii cu experiență au la dispoziție bibliografia necesară, conspecte, planuri și însemnări din materialul studiat anterior, albume cu tăeturi din ziare, etc. Față de toată această bogăție ei nu au o atitudine de arhivari. Fiecare învățător sau profesor care lucrează în mod creator își îmbogățește, își schimbă și își înoiește necontenit conspectele și planurile. El le pune la curent cu ultimele realizări ale științei și tehnicii, cu ultimele succese ale Uniunii Sovietice care merge pe calea progresului și a înfloririi. In noul an școlar, profesorul de geografie va vorbi într'un fel nou elevilor săi despre mărețele construcții ale comunismului. Anul trecut, construcțiile abia începuseră. Acum se pot folosi, pe lângă cifre și date tehnice, și fapte concrete despre cuceririle naturii, despre inovatori, despre excavatoarele și macaralele uriașe care caracterizează puterea industrială și economia sovietică.

Profesorul de literatură va adăoga în planurile sale numele și operele noi ale literaturii sovietice care crește necontenit, iar profesorul de istorie va analiza noua etapă a luptei pentru pace a omenirii progresiste.

Este ușor de înțeles că succesul instruirii și educării elevilor nu depinde numai de buna pregătire a fiecărui profesor în parte ,ci și de munca în comun a întregului colectiv pedagogic. De aceea, conducătorii de școli trebue să se gândească încă de pe acum la continutul muncii consiliului pedagogic, a cercurilor și a comisiilor metodologice.

Toate organele învățământului, dela Minister la secția raională, sunt obligate să înarmeze fără ostenire pe învățători și profesori cu măestria și cunoștințele necesare, să satisfacă în întregime cerințele lor culturale, antrenând în această muncă toate organizațiile de massă.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

Organizațiile obștești în ajutorul școlii

Lucrurile acestea s'au întâmplat la începutul lui Mai. In orașul Novabad avea loc consfătuirea regională a șefilor de secții raionale și orășenești de învățământ. Participanții la consfătuire și-au luat atunci angajamente mari și de răspundere: să repare clădirile și inventarul școlilor, să pregătească tot combustibilul pentru iarnă, să asigure manualele, materialul didactic, caietele și rechizitele necesare, să înzestreze complet laboratoarele și să îndeplinească planul învățământului de șapte ani.

In ajutorul organelor învățământului au venit toate organizațiile obștești din regiune. In ziarul republican „Kommunist Tadjikistana" s'a publicat apelul oamenilor muncii din raionul Stalinabad către oamenii muncii din întreaga republică, prin care aceștia erau chemați să ajute școlile prin toate mijloacele pentru pregătirea în vederea noului an școlar.

Acest apel a fost primit cu multă însuflețire de oamenii muncii din regiunea Garmsk.

....Anul trecut, raionul Obi-Garmsk a fost în întrecere cu raionul vecin, Komsomolabad. In raionul Obi-Garmsk s'au construit atunci, din inițiativa colhoznicilor, nouă școli elementare cu patru clase și două școli cu șapte clase. Acum, oamenii muncii din acest raion s'au angajat din nou să ajute organele învățământului. Colhoznicii din artelul „Moskva" s'au angajat să construiască până la 15 August o clădire nouă pentru școala de șapte ani, să amenajeze un teren de sport, să asigure băncile, mesele și scaunele necesare școlii și să procure o bibliotecă pentru elevi. Membrii colhozurilor „Kommunism" și „Dimitrov" au început și ei să construiască câte o clădire pentru școlile de șapte ani.

Cadrele secției de învățământ din raionul Tovîl-Dorinsk au pornit la completarea laboratoarelor și a bibliotecilor școlare, strâng manuale și caiete. Pregătindu-se pentru noul an școlar, cadrele didactice își ridică nivelul cunoștințelor la cursurile de vară, în institutiile de învățământ prin corespondență și prin studiul individual.

Un ajutor neprețuit îl acordă școlii organizațiile comsomoliste.

...La poalele muntelui Petru I în valea în care curg apele repezi ale râului Surhob, se află colhozul „Lenin". Comsomoliștii colhozului s'au hotărît să repare cu puterile lor proprii clădirea școlii și locuințele cadrelor didactice. Conducerea colhozului a susținut inițiativa comsomoliștilor, dându-le materialul lemnos, varul, cuiele și geamurile necesare. Printre comsomoliști s'au găsit tâmplari, tencuitori, sobari și geamgii, care au organizat o brigadă de reparații formată din opt oameni, sub conducerea secretarului organizației comsomoliste Rahimov.

Materialul de construcții, ca și instrumentele și uneltele au fost aduse la timp. Abia se terminaseră lecțiile în școală și comsomoliștii au și pornit, în mod organizat, la repararea școlii.

Comsomoliștii colhozului „Lenin" s'au adresat tuturor organizațiilor comsomoliste din regiune, chemându-le să urmeze exemplul lor. Chemarea aceasta a fost aprobată de comitetul regional comsomolist și a găsit un puternic răsunet în toate colțurile regiunii. Comsomoliștii colhozului „Krupskaia" s'au angajat să repare clădirea școlii de șapte ani și locuințele cadrelor didactice, asigurând combustibilul pentru tot anul. Comsomoliștii colhozului „Bolșevic" au contribuit la repararea a trei școli elementare.

Organizațiile comsomoliste din nenumărate raioane ale regiunii noastre sprijină puternic școlile în munca lor de pregătire a noului an școlar

D. KONDRATOV
inspector al secției de învățământ a regiunii Karmsk, R.S.S. Tadjikă
(Din „Ucitelskaia Gazeta")

Secția de învățământ în lunile de vară

Acum, când majoritatea cadrelor didactice sunt în concediu, atenția conducerii fiecărei școli este îndreptată către pregătirea noului an școlar — repararea clădirilor și a mobilierului, procurarea combustibilului, materialului didactic etc.

Organele învățământului, începând cu veriga de bază — secția raională de învățământ trebue să se preocupe, alături de problemele cu caracter administrativ-economic, și de munca organizatorică și pedagogică. In centrul atenției organelor învățământului stau astăzi importantele probleme ale generalizării experienței pedagogice, pregătirea pentru consfătuirile din August ale cadrelor didactice, și organizarea diferitelor cursuri de ridicare a calificării învățătorilor și profesorilor

Secția de învățământ nu este numai o secție economico-organizatorică a comitetului executiv al Sovietului respectiv, nu este numai locul unde se concentrează materialul statistic în domeniul învățământului. Ea este, în primul rând, statul major al activității pedagogice dintr'un raion, oraș sau regiune. Aici, la secția de învățământ, vin toate datele care privesc munca școlilor, a cabinetelor pedagogice, activitatea cadrelor didactice, rezultatele la învățătură ale elevilor, etc. Și de aceea una din cele mai însemnate sarcini ale secției de învățământ este studierea și generalizarea tuturor acestor materiale în scopul de face din ele un bun al întregului colectiv pedagogic al raionului, al orașului sau al regiunii.

In legătură cu aceasta trebue să vorbim despre un document important pe care îl elaborează secțiile de învățământ în această perioadă și anume despre darea de seamă pe anul școlar 1950—1951. Darea de seamă cu privire la munca școlilor și a secției de învățământ nu este numai o listă de cifre sau o culegere de constatări cu caracter general. Ea trebue să constitue analiza pedagogică a activității școlilor și a secției de învățământ, o monografie a situației învățământului într'un raion, într'o regiune sau într'o republică. Darea de seamă trebue să fie o expunere a felului cum s'a transformat în realitate un plan și să arate perspectivele muncii în anul școlar viitor. Numai astfel va avea o valoare pedagogică pentru organele superioare, pentru secția de învățământ însăși și, însfârșit, pentru școlile a căror activitate o reflectă

Este bine ca dările de seamă anuale ale secțiilor de învățământ să fie multiplicate pentru ca să fie citite nu numai de către organele superioare ci și de cadrele didactice din școli.

O altă problemă importantă a activității de vară a secțiilor de învățământ este pregătirea consfătuirilor din August ale cadrelor didactice. Pregătirea acestor consfătuiri este o sarcină serioasă și de răspundere ce revine secțiilor de învățământ.

Expozițiile pedagogice trebue să fie și ele în centrul atenției secțiilor de învățământ. Aceste expoziții trebue privite ca unul din mijloacele schimbului de experiență, iar secțiile de învățământ trebue să aibă grijă de organizarea conținutului lor tocmai din acest punct de vedere. Obiectele expuse aici trebue să arate într'un mod evident care sunt sarcinile ce stau în fața școlii pentru îmbunătățirea muncii didactice. O expoziție pedagogică bine organizată constitue o armă convingătoare de agitație și propagandă în jurul experiențelor celor mai înaintate

Secțiile de învățământ trebue să acorde cea mai mare atenție cursurilor organizate în timpul verii, folosind pe larg datele și faptele din practica școlilor.

Legătura vie cu școlile și cadrele didactice va da secțiilor de învățământ posibilitatea de a îndruma operativ și just din punct de vedere pedagogic instituțiile de învățământ din raza lor de activitate. Analizarea tuturor amănuntelor vieții pedagogice, cunoașterea școlilor și a muncii lor, descoperirea experienței pedagogice înaintate, studierea și generalizarea acestei experiențe — iată sarcina actuală care trebue să stea în centrul atenției fiecărei secții de învățământ.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

Desenul în grădinița de copii — mijloc de pregătire a copiilor pentru scris

Pregătirea copiilor pentru învățătura din școală este una din sarcinile cele mai importante ale grădiniței de copii. In procesul educării copiilor de vârstă preșcolară se desvoltă caracterul activ al gândirii, dorința de a cunoaște, interesul față de învățătură și față de dobândirea cunoștințelor și a deprinderilor, concentrarea atenției, perseverența. In acelaș timp, activitatea din grădinița de copii în ce privește limba maternă, cunoașterea naturii, socotitul, desenul și cântul contribue la succesul învățăturii din școala elementară la obiectele corespunzătoare.

In grădinița de copii desenul ocupă un loc însemnat. In anii dinainte de școală copiii dobândesc anumite cunoștințe și abilități, destul de importante pentru continuarea cu succes a învățăturii în privința desenului în școală, precum și pentru învățarea scrierii.

Pregătirea mâinii copilului pentru scriere nu este o sarcină de bază a învățării desenului în grădinița de copii. Totuși, această sarcină trebue să fie considerată importantă, dacă se ține seamă de însemnătatea pe care o are formarea deprinderilor de scriere corectă a elevilor, formarea deprinderilor de scriere rapidă, cursivă și frumoasă.

Chiar în școală începutul predării scrierii este îmbinat cu desenul. Pe primele pagini ale abecedarelor se văd deseori desene de obiecte și modele decorative simple pe care elevii din clasa I-a trebue să le deseneze și ei.

In grădinița de copii, începând cu vârsta de trei ani, copiii desenează aproape în fiecare zi. Ei dobândesc deprinderi de folosire a creionului, deprinderi care se înrădăcinează temeinic în clipa intrării lor în școală Sarcina grădiniței de copii este de a învăța pe copii să stea corect în timpul desenului, să țină și să folosească corect creionul în timpul desenării. Dacă educatoarele nu se ocupă de acest lucru, copiii își formează deprinderi nejuste, iar învățătorii sunt nevoiți să îndeplinească în clasa I-a munca grea a corectării deprinderilor.

Tehnica folosirii creionului și pensulei la desen nu coincide în totul cu tehnica scrierii cu creionul și cu tocul. Deaceea trebue să se acorde o deosebită atenție felului cum se învață desenul în grădiniță, pentru ca niciun copil să nu dobândească deprinderi care să împiedice formarea deprinderilor de scriere în școală. Deasemenea trebue să se găsească procedee de desen care pot contribui la dobândirea unor deprinderi folositoare pentru învățarea scrierii. In mod deosebit trebue să se studieze serios problema pregătirii copiilor din grupa celor mari pentru învățarea scrierii în școală.

In articolul de față ne vom opri la desen numai din punctul de vedere al pregătirii copiilor prin desen pentru scriere. Desenul și scrierea sunt direct legate de coordonarea mișcărilor mâinii, libertatea acestor mișcări, elanul lor, apăsarea, ritmul, ușurința precizia și siguranța mișcării. Aceste calități pot fi formate cu condiția desvoltării aptitudinii de a măsura din ochi, de a controla mișcările cu privirea, de a subordona mișcările voinței și conștiinței, de a face mișcări voluntare și apoi de a realiza automatizarea mișcărilor. Aceste calități se desvoltă în procesul învățării desenului în mod treptat și succesiv, în cursul trecerii lor prin grupa celor mici, mijlocii și mari. Trebue să arătăm că la formarea acestor calități contribue toate formele de activitate plastică (modelajul, tăierile din hârtie, etc.).

Conținutul desenului trebue să fie cunoscut copilului, pentru a fi îndeplinit fără greutăți. Sarcina tehnică de a colora egal și dens, de a trage linii drepte și sigure devine accesibilă copiilor de vârstă preșcolară dacă acest lucru se are în vedere la desen. Astfel, copiii colorează egal și îngrijit un steag roșu sau rochia nouă a unei fete, dorind să arate că pânza este nouă și bună, fără găuri. Indicațiunile educatoarei asupra felului cum trebue îndeplinite diferite sarcini sunt primite cu bucurie și însușite bine de către copii. Forma cea mai favorabilă pentru formarea deprinderilor tehnice este desenul decorativ. Aici atenția copiilor este îndreptată asupra liniilor, formelor și culorilor din care sunt alcătuite modelele. Cele mai potrivite modele sunt ornamentele populare. Covoarele, broderiile, sculpturile în lemn și ornamentele de pe vasele de lut dau copiilor o bogăție de forme și culori, o mare varietate a conținutului și a structurii ornamentului. Obiectele din grădinița de copii, înfrumusețate cu diferite modele decorative trebue să fie folosite de educatoare pentru desvoltarea gustului artistic al copiilor, pentru trezirea interesului lor față de profesiunile artistice, pentru înfrumusețarea obiectelor. In cadrul folosirii ornamentelor pentru formarea abilităților tehnice ale copiilor trebue alese și câteodată executate modele decorative accesibile copiilor. Aceste modele trebue așezate pe un perete, în ordinea de creștere a dificultății de executare. Desenul decorativ în grădinițele de copii se face în general în culori. Desenul decorativ cu creioane colorate se face în grupa celor mari, când copiii cunosc modul de a desena modelele cu culori. El se face pe hârtii de dimensiune mică, modelul fiind alcătuit din linii și mici forme colorate.

In practica grădinițelor de copii se folosesc diferite feluri de exerciții pentru pregătirea directă a mâinii copilului pentru scriere. Cel mai răspândit exercițiu este hașurarea unui spațiu cu linii paralele trase în creion. Această hașurare se apropie direct de tehnica scrierii, deoarece ea deprinde degetele copilului cu tragerea egală a unor linii paralele. Insă ea trebue făcută corect, prin mișcări ale degetelor, ținând pe loc încheietura mâinii. Dimensiunile spațiului de hașurat nu trebue să depășească 2-3 cm. Liniile trebue trase într'o singură direcție: oblic, de sus în jos. Formele de hașurat pot fi pătrate sau dreptunghiulare. Se pot hașura și cifre, comunicând în acelaș timp copiilor cifra respectivă. Deasemenea se pot hașura și diferite modele simple. In îndeplinirea acestei teme, copiii trebue să folosească numai creioane moi și destul de lungi. Dacă nu există creioane colorate de acest fel, trebue să se folosească creionul negru. Hașurarea cere o încordare a atenției și un autocontrol care face ca această muncă să poată fi dusă numai cu copiii din ultimul an, înainte de intrarea în școală. In această perioadă copiii se pregătesc cu plăcere și conștient pentru învățătura în școală. Ei fac hașurările cu interes și cu atenție, căutând să tragă linii egale și să miște corect degetele. Aceste exerciții trebue să dureze puțin (4-5 minute) și nu este nevoie să fie îmbrăcate în diferite forme atractive

In afară de hașurare se folosește câteodată desenarea de modele cu creionul pe fâșii înguste de hârtie. Copiii se deprind să deseneze diferite linii și forme între două linii paralele apropiate una de alta.

Elementele literelor și literele însești sunt învățate de copii în școală neformând o sarcină a grădiniței de copii. De aceea nu trebue să se includă în mod artificial aceste elemente în modele pe care le învață copiii.

N. P. SAKULINA
candidat în științe pedagogice
(După un articol publicat în revista „Doșcolnoe Vospitanie")

VIAȚA FERICITĂ

In tabăra pionierească „Știința" din regiunea Moscova. După gustarea de dimineață, copiii se îndreaptă spre pădure.

RECENZIE

Egon Weigl: „DESPRE CONCEPȚIA ȘI ACTIVITATEA PEDAGOGICĂ A LUI A. S. MACARENCO"

In fața școlii noastre stă astăzi măreața sarcină de a educa oameni devotați cu totul cauzei socialismului, oameni capabili nu numai să înțeleagă politica Partidului și a Statului nostru de democrație populară, ci să o și aplice, să lupte pentru ea. Școala noastră trebue să educe oameni care să gândească și să acționeze în spiritul comunist, oameni care să devină constructori conștienți ai socialismului, luptători activi pentru pace.

A educa omul de tip nou, constructorul vieții noi în țara noastră — constructorul socialismului — este o operă de mare însemnătate. Forțele și cunoștințele necesare pentru a rezolva această problemă educatorii le capătă din tezaurul teoriei marxiste-leniniste, din experiența pedagogiei sovietice, — cea mai înaintată din lume.

Una din verigile importante pentru rezolvarea acestei sarcini este, deci, însușirea și aplicarea creatoare, la condițiile concrete ale țării noastre a pedagogiei sovietice, care a cunoscut un avânt deosebit prin valorificarea moștenirii lui A. S. Macarenco. In această direcție lucrarea profesorului univ. Dr. Egon Weigl „Despre concepția și activitatea pedagogică a lui A. S. Macarenco" apărută recent în Editura de Stat își are importanța ei.

Realizarea unui studiu asupra lui Macarenco comportă dificultăți serioase, cu atât mai mult cu cât materialul documentar ce poate fi utilizat astăzi la noi, este încă insuficient.

Cu toate acestea autorul a reușit să învingă, în bună parte, aceste dificultăți asigurând, pe deoparte, unitatea fiecărui capitol ce reliefează, rând pe rând, principiile sistemului pedagogic al lui Macarenco, iar pe de altă parte o legătură organică între toate capitolele.

Lucrarea profesorului E. Weigl „Despre concepția și activitatea pedagogică a lui A. S. Macarenco" este compusă din două părți:

1. Principiile de bază ale concepției pedagogice a lui Macarenco.
2. Educația în familia sovietică.

Prima parte se referă, în general, la educarea copiilor în colective mari (coloniile de muncă, școala, organizațiile de copii și tineret)

In această parte, după enunțarea domeniilor activității pedagogice și a izvoarelor sistemul pedagogic al lui A. S. Macarenco, lucrarea prezintă următoarele probleme esențiale ale sistemului pedagogic al marelui creator sovietic: lupta lui Macarenco împotriva pedagogiei burgheze, educația în colectiv, prin colectiv și pentru colectiv, educația prin muncă și pentru muncă, educația disciplinei conștiente, reeducarea copiilor și tinerilor vagabonzi și delicvenți

Autorul subliniază principiile de bază ale sistemului pedagogic al lui Macarenco cum ar fi: principiul educației în colectiv, prin colectiv și pentru colectiv, principiul formării liniilor de perspectivă, al acțiunii paralele, al umanismului socialist strâns legat de optimismul pedagogic, al exigenței și respectului față de personalitatea elevului.

In partea a doua a lucrării, autorul se ocupă cu problema aplicării principiilor pedagogice ale lui Macarenco la colectivul familiei sovietice, subliniind unele aspecte importante ale educației comuniste ca: scopul și importanța educației comuniste în familia sovietică, structura familiei sovietice, educația multilaterală în familia sovietică și problema legăturii dintre școală și familie.

In problemele pe care le tratează în partea a doua a lucrării, profesorul E. Weigl arată că A. S. Macarenco a fost primul pedagog sovietic, care prin lucrările sale închinate problemelor referitoare la familie și educația în familie s'a ocupat de această importantă problemă.

In tratarea tuturor problemelor profesorul E. Weigl a știut să folosească în mare măsură acele citate din operele lui Macarenco care să sprijine și să ilustreze ideile pedagogice, călăuzitoare ale marelui pedagog sovietic

In general se poate spune că lucrarea profesorului Egon Weigl se prezintă ca un studiu documentat al operelor lui Macarenco și reușește să redea în mod clar principiile care stau la baza sistemului pedagogic al marelui pedagog.

Lucrarea profesorului E. Weigl prezintă, însă, și unele lipsuri.

Astfel nu s'a subliniat decât în mică măsură faptul că din operele lui Macarenco iradiază vigoare și încredere nemărginită în justețea cauzei clasei muncitoare, că din ele emană optimismul revoluționar și hotărîrea de luptă împotriva tot ce este dușmănos regimului sovietic. Nu s'a stăruit suficient asupra unei probleme de o importanță capitală din opera pedagogică a lui A. S. Macarenco și anume că Macarenco punea și rezolva fiecare problemă a educației comuniste în spiritul învățăturilor Partidului Comunist (bolșevic). „Cauza noastră — a spus Macarenco în unul d'n ultimele sale discursuri — este cauza educației comuniste, este o cauză de importanță mondială".

Deoarece aceste probleme au fost tratate în treacăt de către autor, nici chestiunea patriotismului sovietic și a luptei împotriva imperialismului atâtător de războaie, de jaf și asuprire, pe care marele pedagog sovietic le considera ca sarcini pedagogice esențiale în lupta pentru victoria socialismului și comunismului, nu sunt bine înfățișate.

Deasemeni, autorul nu a scos în evidență fatul că Macarenco considera Comsomolul ca fiind o forță îndrumătoare și diriguitoare a colectivului școlar. Nu a arătat că traducerea în practică a ideilor lui A. S. Macarenco, cu privire la educația în colectiv și prin colectiv este posibilă numai dacă conținutul principal al activității organizațiilor comsomoliste și de pionieri din școală, este năzuința continuă de a merge înainte sau după cum spune Macarenco, dacă conținutul principal al acestei activități comune este „mersul către un scop bine precizat".

Odată cu subliniarea principiilor fundamentale ale sistemului pedagogic al lui Macarenco, autorul nu a stăruit asupra faptului că aceste principii se bazează pe învățătura leninist-stalinistă despre omul de tip nou, despre raporturile de colaborare dintre oameni în statul socialist. Nu a arătat că aceste principii oglindesc, de fapt caracterul progresist al sistemului sovietic de educație, care s'a format în marea Țară a Socialismului victorios.

La capitolul „Educația prin muncă și pentru muncă" autorul nu a scos în mod deosebit în evidență faptul că educația prin muncă constitue particularitatea cea mai însemnată a sistemului pedagogic al lui Macarenco, că educația dragostei față de muncă este una din principalele condiții ale educației în spiritul moralei comuniste, că educația dragostei față de muncă îl desvoltă pe om atât din punct de vedere fizic cât și spiritual, întărindu-i credința în forțele sale.

Nu a arătat că în U.R.S.S. este astăzi actuală problema generalizării experienței acumulate până acum de către școlile și profesorii care au aplicat în mod creator ideile pedagogice ale lui A. S. Macarenco.

De fapt în aceasta și constă marea slăbiciune a cărții. Autorul s'a mărginit doar să expună concepția pedagogică a lui Macarenco, fără a căuta să arate în ce măsură ideile pedagogice ale lui Macarenco sunt valorificate deja în școlile sovietice.

In articolul „Să se aplice în mod creator moștenirea pedagogică a lui A. S. Macarenco" din „Ucitelscaia Gazeta" nr. 26 se arată că Secția orășenească de învățământ din orașul Sverdlovsk și institutul său de perfecționare a cadrelor didactice, au organizat o consfătuire cu învățătorii și profesorii privitoare la aplicarea creatoare a moștenirii pedagogice a lui A. S. Macarenco. Din articol reiese felul în care învățătorii și profesorii din acest oraș, conducându-se după principiul formării liniilor de perspectivă al lui Macarenco, pun în fața colectivului perspective din ce în ce mai înalte, deoarece perspectiva zilei de mâine, ca o continuare firească a zilei de azi, servește drept mijloc puternic de educație a elevilor.

Școala lor organizează în mod sistematic conferințe și întâlniri cu oamenii de seamă din U.R.S.S. întreținând și corespondență cu acești oameni.

In articolul amintit din „Ucitelscaia Gazeta" se arată cum la una din consfătuiri a fost invitat tov. Ponomariov, muncitor renumit și laureat al Premiului Stalin. Cu această ocazie tov. Ponomariov a povestit despre dragostea și entuziasmul pe care îl manifestă muncitorii din Uzina Uralmaszavod în lupta pentru o cât mai înaltă productivitate a muncii, despre devotamentul lor față de Patria Sovietică, față de popoarele sovietice, despre rolul conducător al Partidului, care însuflețește colectivul acestei uzine pentru noi realizări.

Cu toate lipsurile arătate mai sus, lucrarea prof. E. Weigl are meritul de a fi reușit să scoată în evidență adevărul că sursa victoriei teoriei și practicei pedagogice a lui A. S. Macarenco asupra pedagogiei reacționare burgheze o constitue baza marxist-leninistă și combativitatea bolșevică a ideilor sale pedagogice. Din întreaga lucrare se desprinde clar ideia, că opera pedagogică a lui Macarenco, bazată pe învățătura clasicilor marxism-leninismului despre educație este parte integrantă a științei pedagogice sovietice, că această știință, îmbogățită de către Macarenco prin descoperirea unor noi principii și metode ale educației comuniste, constitue arma puternică pentru formarea omului de tip nou, a constructorilor comunismului în U.R.S.S., ai socialismului în țările de democrație populară.

Această lucrare poate fi de un real folos pentru toți cei interesați în munca pedagogică: învățători, profesori, studenți, instructori de pionieri, părinți, cărora li se ușurează aplicarea ideilor pedagogice ale lui A. S. Macarenco.

C. C. BENDER

Secția de învățământ a regiunii Severin în acțiunea de pregătire a noului an școlar

In dorința de a asigura condițiile mereu mai bune pentru desfășurarea activității școlilor, secția de învățământ a regiunii Severin, îndrumată de Comitetul Regional de Partid, a început pregătirile pentru noul an școlar, cu mult timp înainte de încheierea anului școlar trecut. Datorită îndrumărilor și sprijinului permanent primit dela regiune, secțiile raionale lucrează deasemeni organizat, întocmind planuri de muncă sistematice și concrete, a căror realizare o urmărește cu stăruință zi de zi.

In cadrul unei ședințe care a avut loc încă la începutul lunii Martie și la care au participat delegatul comitetului regional de partid și delegații tuturor organizațiilor de masă, s'au discutat problemele principale legate de deschiderea anului școlar și anume: repararea și curățirea localurilor de școală, terminarea localurilor noi, repararea și completarea mobilierului, aprovizionarea cu combustibil, amenajarea și aprovizionarea internatelor, etc. De asemeni secția regională de învățământ a discutat cu inspectorii raionali, în cadrul unor ședințe următoare, problema școlarizării, a repartizării cadrelor didactice, a procurării manualelor, cerând secțiilor raionale să întocmească și să înainteze s'tuații cât mai amănunțite în această privință. In acelaș timp, s'au dat instrucțiuni clare asupra felului cum vor trebui duse la îndeplinire sarcinile legate de aceste probleme. In luna Mai, șefii secțiilor raionale au prezentat rapoarte cu privire le măsurile pe care le-au luat pentru deschiderea în bune condițiuni a noului an școlar. Cu acest prilej s'a analizat munca desfășurată până la acea dată și s'au stabilit măsurile ce trebuesc luate pentru viitor. Pe baza planurilor înaintate de secțiile raionale, organele de control dela regiune au putut urmări îndeaproape felul cum se desfășoară munca și au putut ajuta să fie rezolvate la timp greutățile.

Ținând o bună legătură cu terenul, atât prin ședințele lunare cu șefii secțiilor raionale cât mai ales, prin depozitările permanente ale organelor de îndrumare și control și ale lui personal, șeful secției de învățământ a regiunii Severin a cunoscut în amănunt mersul lucrărilor în diferitele etape de muncă și a putut să ia măsuri imediate acolo unde se constatau lipsuri, astfel încât acum, în întreaga regiune, cea mai mare parte a școlilor sunt complet pregătite pentru începerea activității în noul an școlar.

GRIJA PENTRU ASIGURAREA BAZEI MATERIALE A ȘCOLILOR

Una din preocupările de seamă ale secției de învățământ a regiunii Severin a fost asigurarea condițiilor materiale necesare muncii școlilor în noul an. Datorită perseverenței cu care secția regională a urmărit realizarea sarcinilor trasate, cea mai mare parte a școlilor au terminat complet lucrările de reparații și curățenie și sunt aprovizionate cu combustibil. Printre școlile care au terminat de pe acum toate pregătirile sunt acelea din comunele Berzasca, Naidăș, Tirol, Dolinești, Oțelul Roșu, Armeniș, Școala Nr. 2 — Reșița și multe altele. Până acum au fost terminate localurile noi din Răchitova și Valeapai. Se lucrează intens la terminarea localurilor noi pentru școlile din Bratova, Șopotul Nou, Potoc și Borloveni Vechi. In cuprinsul regiunii multe școli au trebuit să ia măsuri pentru sporirea sălilor de clasă, dat fiind numărul mare de elevi înscriși. Astfel, la Zorlenții Mare s'au amenajat, cu mijloace locale, două săli iar la Carașova s'au luat măsuri pentru amenajarea unei săli corespunzătoare pentru clasa a VI-a a școlii croate. De asemeni, s'au prevăzut localurile și mobilierul necesar pentru cele 27 unități preșcolare și pentru cele șase școli elementare care se vor înființa anul acesta. In orașul Reșița, Uzinele Sovrommetal au construit un local în cartierul nou „Mociur", asigurând astfel școlarizarea tuturor copiilor de muncitori din acest cartier depărtat al orașului. Conducerea uzinelor și-a luat angajamentul ca până la 1 Septembrie să confecționeze cu mijloace proprii tot mobilierul necesar pentru școala și pentru grădinița care vor funcționa în noul local.

Acolo unde directorii școlilor s'au interesat îndeaproape și au urmărit în mod stăruitor să asigure deschiderea cursurilor în bune condițiuni, s'au obținut realizări îmbucurătoare. Regiunea are la conducerea școlilor oameni de nădejde, care se străduesc să realizeze cât mai bine sarcinile ce le revin. Printre aceștia se numără tovarășul Olaru Nicolae, directorul Școlii Elementare din comuna Oțelul Roșu, raionul Caransebeș și tovarășa Ioana Pavel, directoarea școlii elementare din comuna Tirol, care au dat dovadă de mult simț gospodăresc și de interes deosebit pentru crearea unor condiții cât mai bune pentru desfășurarea activității în noul an școlar.

Directori cu dragoste de școală, buni gospodari și care muncesc neobosit pentru a asigura elevilor un an școlar bogat în roade sunt mulți în regiunea Severin. Alături de tovarășii de mai sus pot fi dați ca exemplu Predescu Pantelimon, directorul Școlii Elementare din Orșova, Floarea Matei dela Școala Elementară din Bozovici, Pisc Dumitru, director adjunct la Liceul Mixt — Caransebeș, Milutin Mihai, directorul Liceului Mixt din Oravița și mulți alții. Sunt însă și câțiva tovarăși, care nu au început încă reparațiile și curățenia școlilor lor, dând dovadă de delăsare, de lipsă de interes pentru școală. Printre aceștia sunt directorii școlilor din Svinița și din Fârliug.

Pentru ca să nu se mai repete situația din anul trecut când, din cauza neajunsurilor, școlile au întâmpinat mari greutăți în privința aprovizionării cu combustibil, în anul acesta secția de învățământ regională, în colaborare cu Direcția Silvică, a luat măsuri ca sfaturile populare raionale să poată procura din vreme lemnele dela ocoalele silvice. Ca urmare a acestei măsuri, acum aproape toate școlile din regiune au asigurată întreaga cantitate de lemne necesare.

Secția de învățământ a regiunii Severin a dat în grija secțiilor raionale problema asigurării hranei elevilor din internate, cerându-le să ia din timp măsuri în acest scop, ținând seama de condițiile reale și de posibilități le locale. In această privință s'a lucrat cu cele mai bune rezultate în raionul Reșița, unde șeful secției de învățământ, tovarășul Munteanu Augustin, ajutat de tovarășul inspector Talomir Ion, din colectivul secției, s'a îngrijit ca toate grădinele școlare să fie cultivate. In cadrul unei ședințe care s'a ținut la raionul Reșița, directorul școlii din Fizeș, tovarășul Sasu Ion, s'a angajat să predea o cantitate de 90 kg zarzavat internatu'ui din Tirol. Fiecare școală s'a angajat să dea internatelor o cantitate minimă de 5 kg. buIon și 5 kg murături.

SE IMBOGĂȚESC LABORATOARELE

Odată cu grija pentru asigurarea bazei materiale, secția de învățământ a regiunii Severin s'a preocupat și de problema confecționării, cu mijloace locale, a materialului didactic, pentru completarea celui trimis de Minister. In acest scop secția a îndrumat școlile să ceară sprijinul părinților și, acolo unde este posibil, și pe cel al întreprinderilor, care pot să le furnizeze materialul necesar confecționării. Pentru a încuraja inițiativele de acest fel, secția de învățământ a popularizat prin presă și în cadrul ședințelor realizările școlilor în această privință. Ca urmare școlile au trecut la acțiune

La Școala Pedagogică mixtă din Caransebeș sub îndrumarea profesorului de fizică, și cu sprijinul susținut al maestrului de lucru manual, elevii au lucrat zile de-a-rândul cu mult interes la confecționarea unor serii de aparate pentru laboratoarele de fizică, cu scopul de a se înzestra școlile elementare cu șapte clase din cadrul regiunii care sunt lipsite de ele. S'au construit astfel și până acum au fost terminate complect 20 de serii compuse din câte 14 aparate fiecare. S'au construit scripeți, balanțe, vase comunicante, morișca hidraulică, aparatul pentru măsurat dilatarea lichidelor, pirometrul cu cadran, pendul electric, planul înclinat și multe altele.

Toate aceste piese s'au realizat fără cheltuieli, din materialele pe care le-au procurat elevii și profesorii cu mijloace proprii. Fabrica de butoaie din Caransebeș a sprijinit și ea această frumoasă acțiune a Școlii Pedagogice Mixte, punând la dispoziție întregul material lemnos necesar.

Piesele executate cu multă grijă sunt acum pregătite în laboratorul școlii, gata să fie trimise școlilor elementare care au atâta nevoie de ele. Prin această acțiune școala și mai ales elevii sunt mândri că au putut contribui prin munca lor la îmbunătățirea nivelului de predare al lecțiilor, ceeace va avea ca urmare o mai bună pregătire științifică a elevilor la materia respectivă. Seriile de aparate vor fi trimise în primul rând acelor școli unde vor fi încadrați absolvenții Școlii Pedagogice Mixte din Caransebeș.

Inițiative asemănătoare au luat și alte școli din regiunea Severin. Așa de pildă în orașul Reșița, tovarășul Crama, profesor de fizică la școala elementară Nr. 2, antrenând părinții elevilor în acțiunea de confecționare a materialului didactic, a reușit să sporească simțitor numărul aparatelor de fizică. Tatăl elevului Balaci din clasa V-a a confecționat o mașină cu aburi, iar tatăl elevului Tuscan câteva aparate electrice. Părinții care lucrează la Uzinele Sovrommetal au obținut pentru școală, din partea întreprinderii un dulap întreg cu substanțe chimice și numeroase eprubete și alte aparate de sticlă.

Tot cu ajutorul părinților, tovarășul Negru Rusalim, directorul școlii elementare Nr. 3 din Reșița, care este profesor de fizică, a reușit să construiască aparatul pentru demonstrarea presiunii lichidelor, pendulul lui Maxwel, turbina cu vapori, dinamometrul și altele. Tovarășul Negru Rusalim își petrece o mare parte din timpul său liber lucrând în școală diferite aparate.

PENTRUCA TOȚI COPIII SA FRECVENTEZE REGULAT CURSURILE

Secția de învățământ a regiunii Severin a acordat o grijă deosebită realizării planului de școlarizare. Pentru a cunoaște numărul elevilor care trebue cuprinși în școli, secția regională a cerut raioanelor tabele cu numele elevilor pe clase, cerând în acelaș timp să se specifice, în fiecare caz în parte, greutățile care ar împiedica o frecvență regulată. Rezolvarea problemelor create de situația fiecărui elev revine în primul rând sfatului popular al comunei. Dacă acesta nu poate să le rezolve singur, cere sprijinul raionului, iar acolo unde nici raionul nu poate face față, este înștiințată secția regională pentru a interveni ea cu măsurile necesare.

Tot în vederea asigurării unei frecvențe cât mai bune, învățătorii care au fost repartizați la clasele I-a vizitează acum acasă pe viitorii lor elevi, pentru ca aceștia să cunoască încă înainte de începerea anului pe învățătorul lor, să se apropie de școală, să cunoască îndatoririle pe care le vor avea în viața nouă pe care o vor începe. Cu prilejul acestor vizite, învățătorii stau de vorbă cu părinții, caută să trezească interesul copiilor pentru munca școlară, făcându-i astfel să vină cu drag la școală din prima zi.

Tovarășii din colectivul secției de învățământ a raionului Reșița au mers și ei personal în sate și au dus muncă de lămurire printre părinții elevilor. Tovarășul Munteanu Augustin, șeful secției, a stat de vorbă cu părinții elevilor din comunele Dognecea, Vermeș, Târnova, iar tovarășul Tatomir Ion s'a deplasat la Fizeș, Fârliug și Vermeș.

In vederea asigurării planului de școlarizare în anul I al școlilor medii, s'a făcut încă în ultima lună a anului școlar încheiat o anchetă printre elevi pentru a cunoaște preferințele lor. In felul acesta s'a putut constata că foarte mulți elevi aleg școlile siderurgice și mai puțini se îndreaptă spre școala de cooperație, școală silvică, etc. De aceea, în munca de lămurire cu elevii s'a pus un accent deosebit pe popularizarea acestor școli. Școlile medii interesate au primit instrucțiuni în legătură cu acțiunile ce trebuesc duse pentru recrutarea elevilor. Profesorii s'au deplasat în comune pentru a sta de vorbă cu absolvenții clasei a VII-a. Directorul Școlii de Artă din Reșița a determinat personal câțiva elevi dela Anina și Steierdorf să se înscrie la această școală. In urma acestor măsuri, majoritatea școlilor și-au îndeplinit planul de școlarizare. Acțiunea de îndrumare a elevilor care nu s'au înscris încă la școlile medii continuă, organizată cu grijă de secția regională de învățământ.

O GRIJA DEOSEBITA FAȚA DE INVAȚATORI ȘI PROFESORI

Conștienți că asigurând cadrelor didactice condiții cât mai bune de muncă activitatea școlilor va fi mai rodnică, membrii colectivului secției de învățământ a regiunii Severin s'au ocupat foarte serios de această importantă problemă. S'au dat dispoziții ca la fiecare secție raională să se formeze o comisie cu scopul de a verifica în fiecare comună modul cum sunt cazați învățătorii și profesorii și acolo unde se constată o situație nemulțumitoare, să se ia măsuri imediat. De asigurarea unor cât mai bune condiții de trai a cadrelor didactice se interesează îndeaproape chiar președintele comitetului executiv al sfatului popular regional, tovarășul Botezatu Vasile, care a mers în nenumărate rânduri să viziteze acasă pe învățători și profesori, pentru a vedea cum locuesc. De problema aceasta s'au îngrijit cu deosebire raioanele Caransebeș și Reșița. Secțiile de învățământ ale orașului Reșița și raionului Reșița s'au îngrijit de pregătirea locuințelor pentru învățătorii și profesorii noi numiți, astfel încât aceștia să poată fi găzduiți în bune condiții chiar din ziua când se prezintă la post. In această privință, secția de învățământ a Regiunii a primit ajutorul sfatului popular și al sindicatului salariaților din învățământ. In acelaș timp, în colaborare cu secția comercială s'au luat măsuri pentru ca și în anul acesta să funcționeze cantine pentru cadrele didactice în comunele Berzovia, Vermeș și altele. Pentru învățătorii fără familie din comunele Secul, Fârliug și Doman s'a asigurat masa la cantinele muncitorești.

Pentru ca noul an școlar să se deschidă în bune condițiuni, secția de învățământ a regiunii Severin a luat toate măsurile pentru trimiterea unui număr de învățători și profesori atât dela școlile cu limba de predare română cât și dela școlile cu limba de predare a naționalităților conlocuitoare la cursurile I. C. D. S'au luat din timp măsuri pentru cazarea cursiștilor și s'a luat legătura cu secția comercială pentru asigurarea unei bune aprovizionări. Sala în care se țin conferințele, ca și sălile pentru seminarii, au fost pregătite din vreme. De asemeni, s'a dat o deosebită atenție utilării laboratorului de care se vor folosi cursanții și aprovizionării bibliotecii cu tot materialul bibliografic necesar. Lectorii au fost numiți din vreme și secția regională, îndrumată de Comitetul Regional de Partid, s'a îngrijit de buna lor pregătire. Secția de învățământ s'a preocupat însă mai puțin de procurarea materialului concret din experiența școlilor din regiune, material necesar ilustrării lecțiilor și seminariilor. Această lipsă trebue grabnic remediată, astfel încât cursurile care au început de curând să se poată desfășura cu rezultate cât mai bune.

REZULTATELE UNEI STRANSE COLABORARI

Dacă secția de învățământ a regiunii Severin a reușit să termine în cea mai mare parte pregătirile pentru începerea noului an școlar, acest lucru se datorește îndrumărilor primite dela comitetul regional de partid, ca și faptului că a știut să colaboreze just cu celelalte secții ale sfatului popular, să-și atragă sprijinul comitetului executiv, precum și al organizațiilor de masă.

Secțiile de învățământ ale raioanelor au reușit de asemeni să-și ușureze munca, atrăgând în acțiunea de pregătire a noului an școlar organizațiile de masă. Colaborarea lor cu celelalte secții ale sfatului popular se desfășoară deasemeni în bune condițiuni. Legătura între secția de învățământ și comitetul executiv al sfatului popular regional asigură îndeplinirea la timp a multor sarcini pe care secția le-ar fi rezolvat cu greu singură, ca de pildă procurarea materialelor pentru reparații, aprovizionarea cu combustibil etc. Șeful secției de învățământ a regiunii Severin, tovarășul A Cojocaru, făcând parte din comitetul executiv, ține o strânsă legătură cu acesta, iar problemele de învățământ ocupă un loc de frunte în cadrul preocupărilor comitetului executiv. In urma unei ședințe de lucru, comitetul executiv al regiunii Severin a luat o serie de hotărâri, care au venit mult în ajutorul școlilor. Astfel, s'au dat dispoziții tuturor comitetelor executive raionale și comunale să acorde tot sprijinul secțiilor de învățământ respective așa încât în cel mai scurt timp să fie reparate, curățate și aprovizionate cu combustibil toate școlile din regiune. Și rezultatele nu au întârziat să se arate.

Datorită sprijinului acordat de secția comercială, au putut fi la timp aprovizionate internatele și grădinițele sezoniere.

In Raionul Reșița, secția gospodării locale a contribuit în mare măsură la terminarea construcțiilor școlare și a reparațiilor din raion. Șeful acestei secții s'a deplasat personal în comuna Bocșa Vasilovei și s'a interesat de stadiul în care se găseau lucrările de reparare a școlii. Pentrucă 36 de copii din comuna Bratova rămâneau neșcolarizați din lipsa unui local de școală, secția gospodării locale a întocmit un deviz, a procurat o parte din material și a angajat meșteri care să execute lucrările necesare în vederea amenajării unor săli de clasă. In comuna Copăcele, unde școala era neîncăpătoare, secția financiară a alocat suma de 300.000 lei pentru lărgirea localului.

Specialiștii care lucrează la secția agricolă a sfatului popular au dat elevilor și profesorilor îndrumările necesare în ceeace privește cultivarea cu legume a loturilor școlare din anumite regiuni. Deasemeni, secția de artă și cultură a sprijinit secția de învățământ în ce privește asigurarea unei bune frecvențe la cursurile de alfabetizare. Aceeași colaborare a existat între secția de învățământ și Comitetul pentru cultură fizică și sport.

Dar nu peste tot această colaborare a fost asigurată. In raionul Almaj de exemplu, secția financiară a sfatului popular raional a îngreuiat munca școlilor prin neplata la timp a drepturilor materiale ale elevilor (cheltuieli de întreținere, burse).

Secția de învățământ a regiunii Severin precum și secțiile raionale au știut să atragă și să cointereseze în întreaga lor activitate și organizațiile de masă. Fiecare inspector din secția de învățământ a regiunii ține legătură cu una din organizațiile de masă: Sindicat, U.T.M., U.F.D.R., Frontul Plugarilor, Uniunea Populară Maghiară, Comitetul Antifascist German și Crucea Roșie. Datorită acestei legături, care există și la raioane și în comune, colaborarea este asigurată.

La gospodăria agricolă colectivă „Steaua Roșie" din comuna Jupa, raionul Caransebeș, nu exista grădiniță sezonieră, fapt care îngreuia mult munca țărancelor colectiviste. Cu sumele obținute prin organizarea unui festival artistic, U.F.D.R.-ul a asigurat fondurile necesare deschiderii căminului.

Sfatul popular, împreună cu Comitetul de sprijin pentru ocrotirea mamei și a copilului, au procurat pentru căminul de zi din Caransebeș mobilier, veselă și îmbrăcăminte în valoare de 285.000 lei. Din suma de 44.000 lei, realizată în urma unei serbări, U.F.D.R.-ul a cumpărat veselă și îmbrăcăminte pentru copiii din grădinițele sezoniere. La Berzovia, membrele organizației U.F.D.R. au însămânțat și îngrijit o grădină de zarzavat de care se folosește grădinița sezonieră din comună. Tovarășa Țăranu Maria, din biroul U.F.D.R. al raionului Reșița a vizitat toate grădinițele sezoniere din raion, sesizând secția de învățământ asupra deficiențelor observate, pentru a se putea trece imediat la remedierea lor. In comuna Bocșa Vasiovei organizația U.F.D.R. a mobilizat un mare număr de nestiutori de carte, sprijinind în felul acesta munca de alfabetizare.

Satul Cornățelul din raionul Caransebeș, deși este împrăștiat pe o mare întindere și-a îndeplinit planul de alfabetizare cu 100 la sută tocmai datorită sprijinului U.F.D.R.-ului și al celorlalte organizații de masă. Chircea Marin, membru în Frontul Plugarilor din comuna Târnava, raionul Reșița, a mobilizat pentru cursurile de alfabetizare 20 de nestiutori de carte.

Sindicatul Salariaților din Învățământ sprijină de asemeni munca secțiilor de învățământ îngrijindu-se de trimiterea la odihnă a cadrelor didactice și de pregătirile în vederea deschiderii noului an școlar. Prin grija Sindicatului s'au amenajat la Herculane săli unde vor fi cazați învățătorii și profesorii care au nevoie de băi. Consiliul sindical raional Reșița a sprijinit pe tovarășii Grama și Dima în munca de pavoazare a ariilor. Tot în raionul Reșița s'a luat legătura cu ocoalele silvice, care au furnizat școlilor uscături pentru foc la un preț scăzut.

A FOST LASATA PE ULTIMUL PLAN PROBLEMA PREGATIRII ELEVILOR PENTRU EXAMENE

Dacă secția de învățământ a regiunii Severin s'a străduit și a reușit să ajungă la realizări mari în ceeace privește asigurarea condițiilor materiale și a planului de școlarizare, ea a neglijat însă aproape complet până acum pregătirea elevilor pentru examenele din toamnă. Datorită unei proaste programări a concediilor, nu s'au asigurat școlile cu cadrele didactice necesare pentru această muncă. Chiar acolo unde, începând dela 18 Iulie, școlile pretind că au început munca cu elevii care urmează să se prezinte la examenele de corigență și de admitere, totul s'a redus la afișarea unui anunț prin care acești elevi sunt chemați la școală. Dacă elevii nu au venit, ceeace s'a și întâmplat în cele mai multe cazuri, nu s'au luat măsuri pentru ca ei să fie aduși la școală. Această lipsă se datorește în primul rând faptului că secția de învățământ regională nu s'a preocupat de această problemă, lăsând-o pe ultimul plan.

Acum, când celelalte sarcini legate de începerea în bune condițiuni a noului an școlar sunt îndeplinite în mare măsură, timpul care a mai rămas trebue să fie folosit pentru buna pregătire a elevilor, pentru a asigura promovarea cu succes a examenelor care se vor desfășura la sfârșitul lunii August.

★

In clădirea sfatului popular a regiunii Severin, în fața ușii dela intrarea secției de învățământ, se află o hartă mare ce ra'oanele regiunii. Aci, la sfârșitul fiecărei etape de muncă secția de învățământ lipește cartonașele care indică în ce proporție s'au îndeplinit în fiecare raion sarcinile din plan. Această cifră reprezintă efortul depus de fiecare raion în parte în etapa încheiată. Harta a arătat până acum, pe rând, situația promovării elevilor la sfârșitul anului, procentajul împlinirii planului de reparații și curățenie, etc. Șefii secțiilor raionale se întrec în a vedea raionul lor în frunte. Șeful secției regionale se străduește ca harta întreagă să oglindească o muncă rodnică pe întregul cuprins al regiunii, și nicio secție să nu rămână în urmă. Până acum, sfatul popular a avut mulțumirea să citească pe hartă situații îmbucurătoare. Toate eforturile trebue acum concentrate pentru ca elevii să promoveze cu succes examenele și să intre în anul școlar viitor cu temeinice cunoștințe, asigurându-se astfel obținerea unor rezultate și mai bune în anul școlar care va începe în curând.

130 de ani dela nașterea lui Vasile Alecsandri

După 130 de ani dela nașterea lui Vasile Alecsandri, opera sa, atât de variată prin conținutul ei bogat, își desvăluie adevărata semnificație, așa cum însuși autorul ei l-a dat-o atunci când, în timpul luptelor sociale și politice din veacul trecut, căuta să precizeze rostul artei, pe care o concepea numai în strânsă legătură cu năzuințele progresiste ale vremii sale.

Critica patronată de T. Maiorescu și continuată de elevii acestuia a încercat vreme îndelungată să treacă sub tăcere ceeace poetul crease valabil până la intrarea sa în Societatea Junimea. Dogmatismul estetic al acestei critici, pe cât de îngust, pe atât de interesat, aprecia favorabil, de pildă, Pastelurile, în mare în care poeziile cuprinse în acest ciclu înfățișau o lume desprinsă de realitate, într'o viziune idealizantă a vieții muncitorilor plugari, a căror trudă grea pe moșiile boerești trebuia să apară într'un cadru idilic de neîntrerupte clipe de fericire.

Insăși imaginea lui Alecsandri a fost falsificată, poetul apărând ca un boier distant, trăind fie izolat în conacul dela Mircești, fie în saloanele dela Iași, înțepenit în atitudini prestante și privind din când în când cu o bunăvoință calculată la cei din jurul său.

Astăzi însă, din cercetarea vieții și a operei sale, ne apare adevăratul Alecsandri. Este, mai întâi, tânărul cu ochi luminoși și ageri, care cutreeră neobosit, împreună cu prietenul său, A. Russo, potecile munților Moldovei, în căutarea comorilor poetice ale poporului, având nestrămutată convingere că numai cunoașterea adâncă a poeziei populare poate promova o literatură valabilă: „Poporul este izvorul celor mai poetice creații, celor mai nepieritoare opere; și poeții mari, care apar ca niște rari meteori, nu sunt decât revelatorii maeștri ai poeziei popoarelor concentrată în sânul lor".

Este, apoi, acelaș tânăr care, în primele sale creații poetice,—ciclul **Doine,**—se așează în rândul cântăreților anonimi ai suferințelor și luptelor celor mulți:

Sânt sătul de biruri grele,
Și de plug și de lopată,
De ciocoi, de zapciele
Și de sapă lată

Poezia sa este străbătută de dorul răzbunării împotriva „ciocoilor":

Oliolo, ciocoiu bogate!
Ici de-ai trece din păcate
Să-ți arunc doi gloanți în spate!

La Iași, Alecsandri luptă pentru crearea unui teatru românesc, pe scena căruia să apară nu melodrame străine, așa cum se obișnuia până la 1840, ci întâmplări și oameni vii.

In felul acesta, teatrul a încetat de a constitui un simplu mijloc de amuzament pentru o boierime aflată în plină decadență. Comediile scrise de Alecsandri desvăluiau tot putregaiul unei orânduiri împotriva căreia duceau lupta elementele progresiste. In condițiile grele de atunci, în care libera exprimare a criticii nu era posibilă, Alecsandri a recurs la vechiul procedeu de a îmbrăca în haina comicului denunțarea ascuțită a multor dintre relele sociale ale timpului: „... **fiindcă la noi nu posedăm încă nici libertatea tribunei, nici arma zilnică a jurnalismului, am proectat să-mi fac din teatru un organ spre biciuirea năravurilor rele și a ridicolelor societății noastre**". In această critică, gândul lui Alecsandri era veșnic îndreptat spre acei mulți care sufereau din cauza celor ridiculizați în comediile sale: „**De-desupt, la bază, stă întins pe brânci poporul... peste dânsul împlegații subalterni ai guvernului și ai proprietarilor de moșii; iar peste aceștia diferitele clase de boieri mici, mijlocii și mari, purtând în spinare pe unul din ei care a devenit Voevod. Nimic mai trist decât aspectul poporului strivit! Nimic mai viclean și mai brutal decât tipul subalternilor puși în contact cu ei; nimic mai umil decât fizionomia boierilor mici; nimic mai grotesc decât îngâmfarea boierilor mari**".

Prin caracterul lor realist, comediile lui Alecsandri, ca și acele de mai târziu ale lui Caragiale, constituie un important document pentru cunoașterea variatelor aspecte de viață, caracteristice societății timpului, în plin proces de transformare. Critica burgheză s'a căznit și în direcția aceasta să le diminueze valoarea, scoțând în evidență fie rătăcirile ideologice ale autorului, fie izvoarele străine prelucrate de Alecsandri. Dar accentul nu trebue pus pe aceste aspecte ale operei autorului. Cunoașterea justă a părților negative implică în chip necesar recunoașterea celor pozitive, care au contribuit efectiv la mersul înainte al societății. In felul acesta, comediile lui Alecsandri sunt o verigă din lanțul căruia astăzi i se adaogă, prin lupta clasei muncitoare, condusă de Partid, verigi noi ale libertății și progresului. Nu trebue să ne înșele apoi minuțioasele cercetări comparatiste care au făcut din teatrul lui Alecsandri o anexă parazitară a dramaturgiei străine. Chiar dacă Alecsandri a împrumutat uneori schematismul unor comedii franceze, el le-a dat un conținut autentic. Tipurile ca și atitudinea critică a autorului lor nu-și găsesc corespondențe în teatrul similar francez.

Menținându-se pe aceeași poziție combativă, Alecsandri participă activ, prin creațiile sale, la luptele pentru realizările sociale și politice din programul revoluționarilor care nu admiteau concesii reprezentanților vechii orânduiri. Astfel, în timpul revoluției dela 1848, în ciuda apartenenței sale de clasă, Alecsandri nu se lasă înșelat, ca atâția alții, de discriminările interesate ale acelor care, chiar din timpul acela, se plasaseră în rândurile trădătorilor. Prieten și cald admirator al lui Bălcescu, Alecsandri este deplin conștient că independența politică nu poate fi desprinsă de lupta pentru eliberarea celor mulți de sub jugul tiraniei economice și sociale. Acest lucru apare limpede în poezia „**Deșteptarea României**".

Fericit acel ce calcă tirania sub picioare!
Care vede'n a lui țeară libertatea
re'nviind.
Fericit acel ce calcă tirania sub picioare!
Pentru patria sa moare,
Nemurire moștenind.

E drept că și Alecsandri, ca și Alexandrescu sau Cezar Boliac, a fost absorbit o vreme de unele sentimente care îi limitau cadrul tematic. Fără a se lăsa furat de sumbre meditații pretins filosofice, ca Gr. Alexandrescu și, în parte,

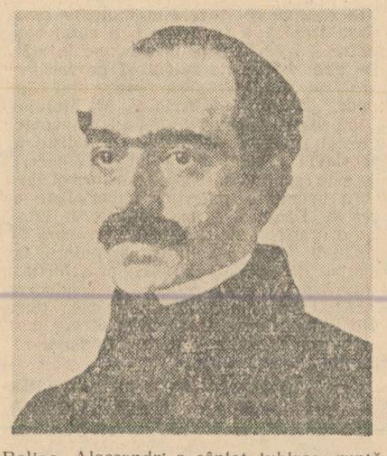

Boliac, Alecsandri a cântat iubirea, ruptă izolată de tumultul vieții în versuri fără rezonanțe adânci. Dar, ca și poeții progresiști din Muntenia, și-a dat seama că această izolare în propria sa viață sentimentală îl înstrăinează de marile năzuințe ale epocii sale, diminuând însăși valoarea operei literare. Efortul de a depăși aceste limite apare lămurit în poezia „**Cântece și sărutări** (1855):

Când țeara geme sub apăsare
Mai bine-mi place s'aud sunând
Un răcnet aspru de răsbunare
Decât oftare
De amor blând.

Visul iubirii dulce străbate,
Focul poetic e răpitor
Dar nu-s cuvinte mai înfocate
Ca libertate
Și viitor.

Lupta pentru unirea Munteniei și a Moldovei găsește ecouri puternice în poezia lui Alecsandri, după cum, mai târziu, aceea pentru scuturarea jugului turcesc pe câmpiile bulgare trezește același tineresc avânt al creației. Notele romantice lipsesc cu totul din ciclul „Ostașii noștri". Totul este văzut prin prizma unui realism autentic, plin de încredere în viitor.

Această îmbinare creează valoarea unică a povestirii simple și cu atât mai emoționante din lunga poezie „**Peneș Curcanul**". Critica burgheză s'a ferit să evidențieze, printr'o analiză mai atentă, acest aspect realist, atât de valabil și de propriu felului de comportare a țăranului nostru, așa cum a știut Alecsandri să-l înfățișeze în „Ostașii noștri". Măestria artistică este prezentă în toate sectoarele creației poetice, dela varietatea ritmului până la alegerea imaginilor din comparații, metafore, etc. Atenția noastră trebue să se oprească stăruitor la peisajele minunate cuprinse în acest ciclu de poezii, în care Alecsandri a înfățișat uneori în perspectivă largă aspecte din natură, iar alteori a surprins unele amănunte semnificative și pitorești. Humorul său, plin de tinerească dragoste, dă viață fenomenelor mărunte, nebăgate în seamă de privirea omului obișnuit. Iată „șopârla de smarald" care, în plin soare, apare pe malul Siretului, privind lung la poet, sau, în timpul concertului dat de privighetoare care umește întreaga lume, „**numai macul roș la față, doarme dus pe ceea lume**".

Apariția în arena vieții politice românești, a monstruoasei coaliții burghezo moșierești, cu toată urmările ei, a avut o influență nefavorabilă asupra poetului. Lipsit de o precisă orientare ideologică, în locul luptei împotriva tuturor samavolniciilor impuse de monstruoasa coaliție, Alecsandri preferă acum să se țină departe de viața politică a țării. Această încercare a poetului nu poate reuși și el alunecă pe panta idealizării boerimii și a șovinismului, care umbresc anumite părți ale operei sale.

Aproape întreaga operă a lui Alecsandri, legată de năzuințele progresiste ale vremii sale, de ceeace este mai propriu și autentic în viața mai largă a poporului nostru, ne impune o nouă cercetare atentă a ei, în studii monografice, pentru a putea desprinde adevărata ei valoare. In special va trebui reliefat faptul că Alecsandri, spre deosebire de unii contemporani ai săi, de care îl apropie lupta comună pentru realizarea ideilor progresiste, s'a pătruns de adevărul că numai prin adâncirea creației poetice a poporului se poate făuri o literatură valabilă. Și această adâncire el a realizat-o în bună parte și a transmis-o poeților care au venit după dânsul. In felul acesta poezia lui Eminescu nu va apare ca un fenomen de sine stătător, fără filiație, ci, într'o bună măsură, va primi explicație prin raportarea ei la creația anterioară a lui Alecsandri. Făuritor al adevăratei limbi poetice, Alecsandri va fi judecat așa cum el însuși a precizat cu o intuiție surprinzător de justă: „**Pentru a judeca și a prețui meritul unui autor trebue a cunoaște bine timpul în care el a scris, gradul de cultură a limbii în care el a fost îndemnat a scrie și dificultățile de tot soiul prin care geniul său și-a făcut drum, pentru ca să lasă la lumină**".

Invățătorii și profesorii școlilor noastre trebue să facă cunoscute elevilor cele mai bune trăsături ale operei lui Alecsandri, trebue să folosească această operă pentru a arăta elevilor dragostea nețărmurită care îl lega pe poet de popor, patriotismul lui fierbinte. In opera de educare a tineretului studierea și cunoașterea adâncă a creației lui Alecsandri trebue să fie o armă puternică în mâna învățătorilor și a profesorilor noștri.

Fruntași în munca de învățământ

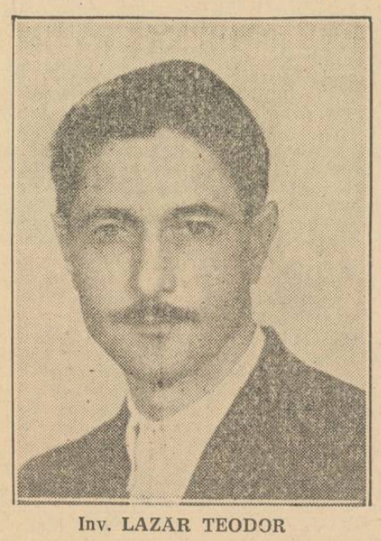

Inv. LAZĂR TEODOR

Școala Elementară cu comuna Urișor, raionul Deș.

Deși suferind și cu destule greutăți familiare nu a precupețit niciun efort pentru realizarea unui învățământ științific și pentru culturalizarea maselor.

Din 1945 și până în prezent a alfabetizat 242 de analfabeți. De asemenea, duce o intensă muncă de lămurire pentru înființarea unei gospodării colective, în comuna sa și a reușit cu ajutorul țăranilor muncitori și folosind toate resursele locale să introducă în comună și școală lumina electrică. Intreaga muncă educativă, politică și socială este completată cu o intensă activitate în cadrul căminului cultural.

Inv. TRIFON LUDMILA

Școala Elementară Nr. 12, cantonul Garcin, Orașul Stalin.

Energică și combativă tovarășa Trifon Ludmila reușește prin muncă voluntară și prin folosirea mijloacelor locale să ridice cu ajutorul locuitorilor o școală nouă și să deschidă o cantină pentru copii. De asemenea cu fonduri strânse la diferitele serbări date de școală a putut să îmbrace copiii cei mai lipsiți.

Realizarea acestor construcții i-a permis să asigure o frecvență de 100 la sută, deși majoritatea copiilor sunt romi.

Drept răsplată pentru munca ei susținută și plină de abnegație, locuitorii au ales-o deputată în Sfatul Popular. Ea a fost decorată cu „Medalia Muncii".

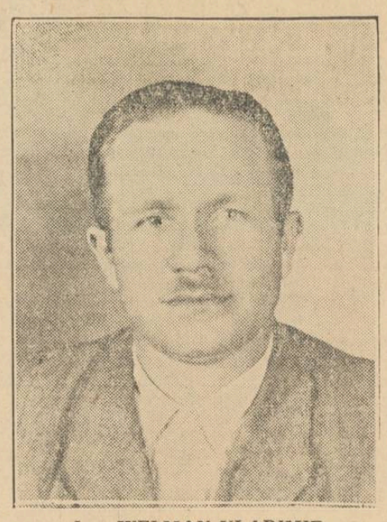

Inv. WELMAN VLADIMIR

Școala Elementară din comuna Vârghiș raionul Racoș.

Element muncitor și bine pregătit profesional o obținut frumoase rezultate în activitatea didactică.

Cunoscând mărețele realizări ale oamenilor sovietici, luptă acum pentru înființarea gospodăriilor agricole colective. In urma muncii de lămurire la care și-a adus și el contribuția, în satul Eliseni și Vârghiș s'au înființat gospodării agricole colective. De asemeni folosind resursele locale și având sprijinul Sfatului Popular și al locuitorilor a înființat un internat pentru 40 de elevi. Este decorat cu „Medalia Muncii".

Vacanța pionierilor din Cluj și Târgul Mureș

Amurgul serii cerne liniște deasupra dealurilor Ciujului. Se întunecă. Dintr'odată, o firavă lumină răsbate besna. E focul pionieresc care salță vesel în pădurea Hoia. Pentru pionerii din Cluj, ceasurile petrecute în jurul focului pionieresc, după o excursie în care au cules plante sau au strâns spice, ceasurile în care cântă, povestesc și spun snoave în jurul focului, sunt de neuitat.

In orașul Cluj funcționează trei tabere orășenești și cinci tabere de curte, care și-au început activitatea la 1 Iulie. Ele sunt încadrate cu profesori de limba română, de limba maghiară, de geografie, științe naturale, muzică și educație fizică. Profesorii conduc cercurile de specialitate după programul fixat în colaborare cu organizația U.T.M. Tabăra orășenească Nr. 2 duce o activitate foarte intensă. Cei 60 de pionieri români și maghiari cuprinși în această tabără petrec aici o vacanță odihnitoare și plăcută. Pentru o mai deplină apropiere între elevii români și maghiari, conducătorii taberei au organizat un cerc de conversații româno-maghiare, menit să deprindă reciproc pe unii pionieri cu limba celorlalți. Cercul este frecventat cu mult drag de un număr mare de pionieri.

In orele lor libere, pionierii pregătesc programe artistice, pe care le prezintă în zilele de sărbătoare, invitând părinții și populația din cartier.

Cunoștințele copiilor s'au îmbogățit mult datorită excursiilor și vizitelor făcute la muzeele din localitate, la grădina botanică, la gospodăria de Stat din Mănăștur și la Gospodăria Colectivă din Luna de jos.

★

In regiunea Mureș s'au organizat cinci tabere orășenești, care cuprind un efectiv de 819 pionieri. In diferitele centre ale regiunii mai sunt organizate 82 tabere de curte care vor cuprinde cca. 4.000 de pionieri. De asemenea, pe lângă fiecare școală unde există o organizație de pionieri s'au înființat cluburi.

Mândria tuturor pionierilor din Tg. Mureș este „Casa Pionierească" spațioasă, luminoasă și frumos pavoazată. Un aspect deosebit de sărbătoresc are „Camera lui Lenin și Stalin" din această casă, cameră unde pionierii se adună la ședințe solemne. Foarte frecventată este camera unde se găsește biblioteca. Chiar zilele trecute s'au mai primit încă 300 de volume pe care pionierii le citesc cu deosebit interes.

In fiecare cameră a „Casei Pionierilor" se văd orarii care indică programul activităților.

La „Casa Pionierească", pionierii din Tg. Mureș se ocupă cu îndeletniciri practice în atelierul de tâmplărie și cel electrotehnic. Pentru înzestrarea acestor ateliere, U.T.M.-iștii din diferitele școli tehnice vin în ajutorul pionierilor făcându-le aparate și instrumente.

„Casa Pionierească" din Tg. Mureș a devenit adevăratul cămin al pionierilor români și maghiari, care își petrec aici o bună parte din zi.

Mai multă grijă pentru ridicarea nivelului profesional al învățătorilor necalificați

Desvoltarea necontenită a învățământului nostru face să crească tot mai mult nevoia de cadre calificate, care să asigure, încă dela prima verigă a învățământului, școala elementară, o instrucție și o educație de înaltă calitate. Pentru a se da cadrelor didactice cu o pregătire incompletă, care predau în învățământul elementar, posibilitatea de a dobândi o calificare pedagogică, s'au organizat în școlile noastre pedagogice examene fără frecvență, care au loc în cursul lunii August. Ministerul Învățământului Public a dat în mai multe rânduri indicații precise secțiilor de învățământ cu privire la popularizarea examenelor fără frecvență, la antrenarea și la sprijinirea învățătorilor necalificați în pregătirea temeinică pentru aceste examene.

Totuși, mai sunt încă multe secții de învățământ care nu acordă suficientă atenție acestei probleme. Astfel, cu toate că în regiunea Constanța sunt folosiți foarte mulți învățători necalificați, secția regională n'a popularizat suficient examenele fără frecvență ale școlilor pedagogice, antrenând doar un număr extrem de redus de învățători. Asemenea lipsuri există și în alte regiuni care n'au organizat just consultațiile, n'au controlat munca de pregătire a învățătorilor necalificați pentru examene și n'au antrenat suficient organizațiile de massă în munca de lămurire cu privire la datoria fiecărui învățător de a-și ridica nivelul de calificare.

Exemplele pozitive ale secției de învățământ a regiunii Stalin, care a organizat un curs de pregătire colectivă de o lună, cuprinzând circa 60—70 la sută dintre cadrele necalificate din regiune, sau ale secției de învățământ a raionului Crevedia, regiunea București, care a organizat un curs pentru toți cei 30 de învățători necalificați din raion, trebue să fie urmate de toate secțiile noastre de învățământ. Faptul că aceste două secții au asigurat, cu mijloace locale, toate condițiile materiale — hrană, cazare bibliografie — dovedește că este posibilă printr'o muncă planificată și susținută, organizarea unor forme active de ajutorare a învățătorilor necalificați.

Acum, când până la examene a mai rămas un timp limitat, secțiile de învățământ trebue să înmulțească orele de consultații la centrele de pregătire, să verifice încă odată justa repartizare a profesorilor consultanți de specialitate, să controleze munca centrelor de consultații din stațiunile de odihnă, să organizeze diferite forme de pregătire colectivă și să prevină cu hotărâre supraîncărcarea ată a învățătorilor care se prezintă pentru examene, cât și a profesorilor care îi ajută în această muncă. Astfel se va asigura participarea masivă și desfășurarea la un nivel înalt a examenelor fără frecvență în școlile pedagogice, creindu-se un nou contingent de cadre calificate, atât de necesare școlii noastre.

In cinstea Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace dela Berlin

Aspecte din practica în producție a studenților la Istrița

Se treeră. Aria pare un furnicar. Unii trag căruțele încărcate cu snopi de grâu în apropierea batozei. Alții, duc pleava spre marginea ariei stârnind un nor de praf subțire, cenușiu. In via de lângă arie „Perla de Șaba" stă aurie în bătaia soarelui arzător. Iar dincolo, spre deal, porumbul de nutreț cade sub coase. Cât vezi cu ochii, oamenii dau lupta pentru pâinea poporului. Pe fețele lor vezi mulțumire și fericire. Lângă ei, pe pământurile pepinierii Istrița, din raionul Mizil, studenții anului II ai Institutului Agronomic din București fac practica.

GRUPA FRUNTAȘĂ

— Porumbul de nutreț cosit și așezat în straturi și bine presat în groapa siloz din fața voastră, așa după cum ați învățat la cursuri asigură o hrană substanțială și variată vitelor și în special cornutelor care dau lapte. In continuare asistentul Itoafă Eugen arată că prin așezarea corectă a porumbului de nutreț în această groapă permitem să se facă fermentația lactică de care avem nevoie și nu fermentația butilică care face porumbul necomestibil. După ce a arătat și alte metode de așezarea porumbului de nutreț și a timpului și modului cum trebue să fie urmărit întreg procesul, studenții grupei a VI-a au fost repartizați unii la cosit porumbul, alții la strâns și încărcat în căruțe, câțiva la cărat cu căruțele și 6 la așezat porumbul în groapa silozului.

Astăzi, eforturile vor fi înzecite. E ziua de muncă închinată celui de al III-lea Congres Mondial al Tineretului și Studenților.

Nu trecu mult timp și căruțele încărcate cu porumbul de nutreț sosiră la groapa de așezat.

— Să ai în iarnă dughie, borceag, lucernă și porumbul acesta, apoi, scoți în primăvară vite de ți-i mai mare dragul să le privești — spuse Szabo Maria, prietenei sale Lenuș Spinu. Sunt cele mai harnice din grupă și cele mai bune studente. Lenuș Spinu este fruntașă la învățătură, iar Szabo Maria venită din Ungaria să urmeze Institutul Agronomic dela noi a reușit din primul an să se evidențieze. Acum face practică alături de buna ei prietenă Spinu Lenuș. Fiecare cunoaste viața prietenei sale. Maria, la vorbit lui Lenuș despre viața din trecut a țăranilor muncitori maghiari, despre viața tatălui ei care astăzi este împroprietărit în urma reformei agrare din 1945 și despre frumusețile pustei maghiare din jurul Csongrad-ului.

— Hoo, neastâmpărato, că minghiar merem; spuse opintindu-se în hățuri Toth Karoly. E și el venit din Ungaria. E printre cei mai harnici și mai iubiți studenți veniți la practică.

A stârnit o vădită admirație printre colegii lui în privința timpului scurt în care a învățat românește. Venit în Octombrie la Institut, în luna Februarie și-a dat aproape toate examenele în limba română. De abia așteaptă să treacă cele două săptămâni de practică care au mai rămas pentru ca să plece în satul lui de lângă Szolnok să le povestească părinților, prietenilor și colegilor lui viața frumoasă și dragostea cu care a fost primit și înconjurat.

Seara se apropie. Normele au fost depășite. Angajamentul luat de grupa fruntașă a fost realizat. Herteanu Aurel Toth Carol, Spinu Elena, Ionescu Ioan, Szabo Maria și Popescu Napoleon, au lucrat minunat.

Dar, dincolo în via cea mare, grupa II lucrează la cositul varietății Aligoté tratată pe port-altoiul Berlandier Riparia Cober 5 BB. Concitoarea și cosorul în mâinile lui Strungaru Ilie, Cioc Gheorghe, Stoica Aurelia devin arme puternice în lupta contra filoxerei. Muncesc de zor fiindcă sunt în întrecere. De data aceasta au fost întrecuți. Dar au înaintea lor două săptămâni când pot deveni ușor grupă fruntașă.

SUNTEM MULȚI, PUTERNICI ȘI UNIȚI

In după amiaza acelei zile de 19 Iulie cerul se închise până hăt departe. De aproape două ore se sbuciumau norii deasupra satului. Ploua torențial. Cu toate acestea în fața pepinierei Istrița, viața și tinerețea pulsau mai puternic, freamătul era mai neastâmpărat. Studenții veniți la practică, muncitorii dela fabrică și dela pepinieră alături de țărani așteptau cu nerăbdare să treacă Ștafeta Păcii.

Intr'un târziu, ploaia încetă. Pe șoseaua dinspre Mizil apărură cicliștii, purtătorii ștafetei. In rândurile celor prezenți, freamăt și entuziasm. Lozinci — expresii a voinții lor de pace și luptă pentru socialism — începură să fie scandate. După o scurtă cuvântare ținută de studentul Stănculescu Alex., în care a arătat felul cum au înțeles să întâmpine studenții aflați la practică cel de al treilea Congres Mondial al Tineretului și Studenților, Stafeta păcii a fost înmânată studentei Diaconița Maria, primul schimb al studenților.

Incepu să alerge spre schimbul II. In mâna dreaptă ține strâns mesagiul de pace al tineretului, cuvântul lor răspicat. E emoționată și fericită că poartă mesagiul păcii. Nu visase niciodată că viața ei de copilă chinuită, fiica unui țăran sărac din Moldova va fi într'o zi atât de însorită. Ieri, când a fost declarată fruntașe la învățătură, acolo, în amfiteatrul mare al clădirii noi și azi când aleargă purtând cu ea mesagiul păcii, își dă mai bine seama că munca ei alături de munca celorlalți colegi este pusă în slujba construirii socialismului, măreț ideal al oamenilor noi. De bucurie și fericire ar vrea să spună oamenilor dela arie care salută chiuind și tuturor acelor care ședeau lângă șosea că lupta pentru pace a tineretului și a popoarelor nu poate fi înfrântă de poftele nesățioase ale agresorilor americano-englezi, fiindcă suntem mulți, puternici și uniți.

„ARICIUL LA PRACTICA"

Asa este intitulat colțul satiric al gazetei de perete „3-5 Martie".

Articolele, caricaturile expuse, aduc acel spirit incisiv, plin de humor. Totuș cei atinși au văzut în ele caracterul educativ. N'au scăpat nici cei ce n'au înțeles cât de importantă este o justă atitudine față de munca în colectiv, a spiritului de echipă și nici studentele care făceau de serviciu la bucătărie, și tăiau porții inegale de pâine. Și nici chiar conducerea administrativă a pepinierei care n'au dat ochelari de protecție pentru munca la arie. Cu toate acestea în „Ariciul la practică" și în general în gazeta de perete „3-5 Martie" nu se observă o preocupare mai intensă pentru aprofundarea cunoștințelor teoretice, sarcină care e pusă pe un plan secundar. Ce-ar fi dacă „Ariciul" plecat la practică la Pepiniera Istrița ar critica atitudinea complet nejustă față de muncă și colectiv a lui Timiș Ioana și a altor, sau ar cerceta puțin referatele zilnice din caetul de practică ale unor studenți, care unele, așa cum sunt concepute și scrise merită să fie afișate „în orginal" la colțul patrupedului țepos? De asemenea gazeta de perete a rămas în urmă față de anumite evenimente și mai are prezente articole care se preocupau de activitatea unor studenți din grupele care au plecat.

★

Peste sat liniștea se așternuse de mult. Tăcerea nopții aducea tuturor o binefăcătoare odihnă. In sala de mese a pepinierii Istrița se auzeau acordurile unei viori. Studenții sărbătoreau pe fruntașii în muncă din ziua record.

C. CIUCHINDEL

„Recoltând la timp și bine, pâine multă vom obține"

Aceasta a fost lozinca cu care pionierii și școlarii din comuna Munteni de Jos raionul Vaslui, regiunea Bârlad, au pornit la strângerea spicelor de pe ogorul țăranului sărac Petrache Panainte. Cei 75 de pionieri și școlari, conduși de cadrele didactice respective, au strâns numai de pe o suprafață de 0,50 ha. 4 saci cu spice.

In această acțiune patriotică întreprinsă de tinerile vlăstare din comuna Munteni de Jos, s'a evidențiat în mod deosebit pioniera Volocan Gh. Elena dela Școala Elementară Gura Munteni, care cu pumnul plin de spice a spus: „Adunând spicele rămase pe ogoare, vom contribui din plin la desvoltarea economică a Patriei noastre la apărarea păcii".

Invățători și profesori!

Participați la concursul cu tema: **„Cum realizez în munca mea școlară educația elevilor în spiritul patriotismului socialist, al dragostei față de Uniunea Sovietică, al internaționalismului proletar și al luptei pentru pace"** organizat de „Gazeta Învățământului" și „Editura de Stat pentru literatură științifică".

Condițiile concursului au fost publicate în nr. 117 al gazetei noastre.

Să fim propagandiști ai metodelor agrotehnice înaintate

Metoda treeratului după graficul orar a batozarului sovietic Nicolae Brediuc

Conștienți de însemnătatea rolului lor de propagandiști ai metodelor agrotehnice înaintate, învățătorii școlilor noastre răspândesc în rândurile țărănimii muncitoare cunoștințe din ce în ce mai numeroase privind sporirea productivității muncilor agricole. In această acțiune ei folosesc din plin minunata experiență sovietică, ajutor neprețuit pentru desvoltarea agriculturii noastre pe drumul socialismului, pe drumul belșugului și al bunei stări.

Pentru a veni în ajutorul învățătorilor care își duc munca în rândurile țăranilor muncitori, publicăm în acest număr o expunere a metodei treeratului după graficul orar al batozarului sovietic Nicolae Brediuc.

Pentru creșterea productivității batozelor, cu scopul de a termina treeratul în timp cât mai scurt, evitând astfel o serie de pierderi, Nicolae Brediuc, mecanic de batoză din S.M.T. Berezneamsk, regiunea Cernigov, a organizat treeratul după metoda graficului-orar. Introducerea acestei metode se poate realiza prin organizarea mai bună a muncii, prin folosirea întregii capacități de lucru a batozei și prin folosirea justă a timpului de lucru.

Lucrând cu o batoză MK cu lățimea de lucru 1100 mm., (asemănătoare cu batoza „Vasile Roaită"), Nicolae Brediuc a reușit să treere în 24 ore peste 100 tone cereale (norma fiind de 24 tone).

Pentru a aplica această metodă este necesar să se facă unele modificări la batoză și anume, să se scoată jumătate din știpcile scuturătorului de paie (o știpcă se scoate și una se lasă). Se construiesc apoi două platforme de scândură de 3,5 2 m. care se fixează pe câte patru stâlpi tari, de lemn, de o parte și de alta a batozei, în dreptul tobei. Se mai fac câte două planșete de scândură, acoperite cu tablă neagră, de 1:1 m. Acestea se așează chiar pe batoză, de o parte și alta a cosului batozei și înclinate foarte puțin în spre cosul batozei. De o parte și de alta a batozei, se construiesc câte două șire de cereale care urmează a fi treerate, adică în total patru șire care trebue să cuprindă recolta de pe 60—70 ha.

Cum se organizează munca? Doi oameni (vălari) introduc cerealele primite dela doi ajutori de vălari în cosul tobei. Fiecare ajutor de vălar primește snopii deslegați dela un desleagător de snopi și-i împinge înspre vălar, pe platforma de dimensiunile 1/1 m.

Pe fiecare din cele două platforme de lemn, de o parte și alta a batozei, stă câte un muncitor care dă snopii la desleagători de snopi. Pe câte o șiră din ambele părți ale batozei lucrează câte șapte oameni trecând snopii din mână în mână către batoză.

Organizându-se munca în acest fel, batoza poate fi alimentată într'un ritm rapid și uniform, ceeace duce la un randament mare și la executarea unei munci de bună calitate.

La aria gospodăriei agricole colective „Drumul lui Lenin" din comuna Vlădeni-Ialomița, unde tractoristul Culea Gheorghe dela S.M.T.-Hagieni a introdus această metodă de treerat, au mai fost repartizați la celelalte munci patru oameni la gurele de boabe, doi oameni la pleavă, doi oameni la paie, opt oameni la tărâșuri și trei oameni cu trei perechi de cai toi la tărâșuri. Deasemeni, s'au repartizat opt oameni la șira de paie, un om la cântar, un mecanic agricol, un tractorist și un brigadier. In total, au lucrat 51 oameni și trei perechi de animale. Vălarii s'au schimbat din oră în oră, iar cei doi oameni dela pleavă și acel care încarcă tărâșul la două ore.

Rezultatul obținut se înscrie pe o tablă la arie, din oră în oră. La batoză, dacă se simte nevoie, se fac și alte modificări: se mărește turația la elevatorul care poartă cupele, perdelele se ridică mai sus pentru a nu împiedica ieșirea paielor, iar la treeratul grâului nu se folosește grohăitorul. De asemeni, se micșorează deschiderea vântului mare și se ridică scândura din fața lui, iar sita primului curățitor se curăță bine.

Cu toate că numărul de oameni care deservesc batoza este mai mare atunci când se aplică metoda graficului orar a stahanovistului Nicolae Brediuc, cheltuiala de muncă omenească pe tona treerată este mai mică decât atunci când se treeră după metoda obișnuită.

La gospodăria agricolă colectivă „Drumul lui Lenin" din Vlădeni-Ialomița, cu toate că timpul a fost nefavorabil (vânt), s'au treerat în opt ore 21 tone de grâu (norma batozei cu lățimea de lucru de 1350 mm cu care s'a lucrat fiind de 15.5 tone în 10 ore). A doua zi în prima oră de treerat, a fost înscris rezultatul pe tabla dela arie: 2 750 kg. grâu treerat.

Extinderea aplicării metodei graficului orar în muncile de treerat duce la micșorarea duratei timpului necesar treeratului, micșorează prețul de cost al treeratului, îngăduie realizarea de economii la combustibil și micșorarea pierderilor provocate de întârzierea treeratului.

Inginer HAȚEGAN
S.R.S.C.

Note politice externe

Poporul-frate polonez a sărbătorit, la 22 Iulie, cea de a 7-a aniversare a renașterii țării sale.

In condițiile internaționale actuale, când, pentru a încerca să amâne prăbușirea lumii capitaliste, imperialiștii americani se străduiesc să împingă omenirea într'un nou masacru mondial, această aniversare a căpătat o deosebită semnificație. Prin mărețul bilanț de înfăptuiri cu care poporul muncitor polon s'a înfățișat la această aniversare, s'a dovedit încă odată, cu o mare forță superioritatea orânduirii de democrație populară față de orânduirea burgheză, scoțându-se în evidență posibilitățile inepuizabile de care dispune puterea populară. Prezența la aceste festivități a delegației Uniunii Sovietice în frunte cu V. M. Molotov, precum și a delegațiilor tuturor țărilor de democrație populară și a reprezentanților forțelor progresiste din țările capitaliste, — a arătat încăodată solidaritatea de nesdruncinat ce leagă între ele toate popoarele iubitoare de pace strâns unite în jurul invincibilei Țări a Socialismului și a marelui Stalin.

★

In cuvântarea pe care a pronunțat-o cu prilejul acestei aniversări, Boleslaw Bierut, președintele Republicii Polone, referindu-se la criminalele uneltiri războinice ale imperialiștilor americani și vasalilor lor marshallizați, a afirmat: „La fel ca și Uniunea Sovietică și toate țările de democrație populară, noi suntem preocupați de construcția pașnică. La fel ca și Uniunea Sovietică și toate țările de democrație populară, noi nu vrem să ne amestecăm în treburile altor state și credem în posibilitatea coexistenței pașnice și a colaborării largi între popoare, în ciuda deosebirii între sistemele social-politice". **Și tovarășul Bierut a adăugat:** „La fel ca și Uniunea Sovietică și toate țările de democrație populară, lupta pentru pace este pentru noi chestiunea principală".

Această adâncă dorință de pace nu este determinată de un sentiment de slăbiciune, ci, dimpotrivă, de încrederea în superioritatea orânduirii de democrație populară, care, pentru a propăși mereu pe drumul construirii socialismului n'are nevoie decât de o pace durabilă. In legătură cu succesele luptei pentru pace și progres, tovarășul Bierut a subliniat cu tărie eficacitatea tot mai hotărîtoare a ideilor internaționalismului proletar, care înfrățește astăzi sub steagul aceleiași grandioase bătălii populare masele muncitoare din toate țările. „Prietenia tot mai puternică cu popoarele U.R.S.S., cu țările de democrație populară, cu Republica Democrată Germană și cu forțele care luptă pentru pace și progres în întreaga lume, — **a precizat președintele R. Polone,** — constitue izvorul puternic și de nesecat al mândriei patriotice și al forței poporului nostru constituie chezășia libertății și independenței noastre, izvorul credinței noastre în triumful inevitabil al năzuințelor și eforturilor noastre, izvorul credinței în triumful păcii, adevărului și dreptății, în triumful socialismului".

Cu un deosebit interes și cu dragoste fierbinte au fost primite discursurile rostite de V. M. Molotov și G. K. Jukov. Relevând mărețele înfăptuiri economice, sociale și culturale, realizate de puterea populară în cei 7 ani ce s'au scurs dela înființarea Republicii Polone, tovarășul Molotov a arătat că aceste înfăptuiri au devenit posibile și au fost realizate „datorită faptului că relațiile dintre țările noastre se desvoltă acum pe baza principiilor internaționalismului proletar, pe baza principiilor lui Lenin-Stalin, sub conducerea cărora au fost puse bazele și este întărită colaborarea multilaterală între popoarele care s'au smuls din robia capitalistă. Această colaborare se întemeiază pe recunoașterea egalității în drepturi a popoarelor mari și mici, pe ajutorul reciproc frățesc dintre ele și pe lupta comună pentru cauza victoriei socialismului sub steagul lui Lenin-Stalin".

In continuare, tovarășul Molotov arată soarta tragică a Iugoslaviei, a cărei conducere a încăput prin înșelăciune în mâinile unei bande de spioni și provocatori care au trădat cauza propriului lor popor. „Acum — **afirmă V. M. Molotov** — toți văd că banda Tito-Kardelj-Rankovici a restabilit deja rânduielile capitaliste în Iugoslavia, a răpit poporului toate cuceririle sale revoluționare și a transformat țara într'o unealtă a puterilor imperialiste agresive. Dându-și seama că poporul iugoslav o urăște, această bandă mercenară de criminali, care s'a furișat la putere, își menține deocamdată puterea prin teroare sângeroasă și prin metode de conducere fasciste. Această situație nu poate dura mult timp. Popoarele Iugoslaviei vor găsi căile spre libertate și spre închiderea regimului titoist-fascist".

Ce reiese din jalnica soartă a Iugoslaviei? „Reiese de aici, — **subliniază tovarășul Molotov,** — că noi trebuie să fim în gardă față de dușmanii camuflați ai internaționalismului proletar că popoarele iubitoare de libertate trebue să fie credincioase până la capăt principiilor leninist-staliniste ale internaționalismului și să le apere ca fiind temelia temeliilor colaborării frățești dintre popoare". **Aceasta cu atât mai mult, cu cât în momentul de față blocul puterilor imperialiste** „a trecut la politica pregătirii fățișe a unui nou război mondial și chiar la acte de agresiune directă".

In legătură cu aceasta, V. M. Molotov arată că statele din coaliția agresivă a Atlanticului au pornit pe drumul cursei neînfrânate a înarmărilor, că ele procedează la remilitarizarea Germaniei Occidentale și a Japoniei, că sunt create mereu alte baze militare americane în Europa și Orientul Apropiat. Imperialiștii americani și sateliții lor „se grăbesc — **arată tovarășul Molotov** — să realizeze aceste planuri aventuriere în pofida oricărei speranțe, fără a se da înlături dela violarea flagrantă a convențiilor internaționale. Acest lucru nu poate însă să ascundă faptul că în lagărul imperialismului are loc atât o creștere a contradicțiilor interne în diferite țări, cât și ascuțirea luptei dintre cliciile guvernante ale statelor".

De aici se desprinde sarcina de a se întări, pe toate căile, vigilența popoarelor pentru a preîntâmpina războiul și a apăra pacea. „Numai în aceasta — **arată tovarășul Molotov** — putem vedea o garanție de nădejde a asigurării păcii".

In cuvântarea pe care a pronunțat-o cu aceeași ocazie, Mareșalul Uniunii Sovietice, G. K. Jukov, — a relevat indestructibila prietenie ce leagă popoarele sovietice și poporul polonez, — prietenie cimentată de sângele vărsat în comun pentru o cauză comună. „Astăzi, — **a spus Mareșalul Jukov,** — când imperialiștii pregătesc intens un nou război împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară, ei urmăresc să submineze colaborarea și prietenia frățească între popoarele noastre. Noi trebuie să facem tot ce ne stă în putință pentru a întări prin toate mijloacele prietenia noastră și să luptăm fără cruțare împotriva acelora care încearcă să o slăbească".

★

Sărbătorirea a 7 ani dela eliberarea Poloniei, a dovedit încăodată forța uriașă a lagărului păcii și socialismului forță de neînvins, care pășește din victorie în victorie.

Fiecare elev să aibă toate manualele necesare!

Se apropie noul an școlar. In curând școlile noastre vor primi iar mii de elevi dornici să învețe, după o vacanță frumoasă, lucruri noi, care să-i înarmeze, să-i pregătească în activitatea pe care o vor duce, după terminarea școlii, pentru înflorirea scumpei noastre Patrii, pentru pace în lume. Pe fiecare pupitru, în fața fiecărui elev, ca niște buni tovarăși de muncă, trebue să stea manualele, cărțile care îi ajută în activitatea lor de fie care zi.

Prin grija Partidului și a Guvernului s'a asigurat editarea unui număr de manuale nemaiîntâlnit în țara noastră. Datoria cadrelor didactice este de a face ca toate aceste manuale să ajungă în școli. Școlile trebue să facă la timp comenzile de manuale necesare, să urmărească aducerea lor în librării și cooperative și să comunice îndată Ministerului, Edituri de Stat, Centrului de Difuzare a Cărții Școlare, Centrocoop sau „Gazetei Învățământului" orice lipsuri constatate în privința difuzării manualelor. Trebue combătute cu hotărâre neglijențele, delăsarea și manifestările de birocratism în toate verigile sistemului de difuzare.

Deasemeni, trebue să se acorde o deosebită atenție transmiterii manualelor folosite anul trecut. Aceste manuale, păstrate cu grijă, trebue să fie puse la dispoziția copiilor în noul an școlar, în așa fel încât să se acopere întreg necesarul de manuale.

Invățătorii, profesorii, conducerile școlilor, secțiile de învățământ să ia toate măsurile pentru ca încă din prima zi de școală fiecare elev să aibă toate manualele.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26. Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA „Scrisul Liber" Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 6. Telefon: 4.92.96. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni, 130 lei; instituții anual, 500 lei.
Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii"

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public si al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL III Nr. 122 | 4 PAGINI 5 LEI | JOI 2 AUGUST 1951

In numărul de azi:

- O puternică manifestație pentru pace a tineretului din întreaga lume — de Cornelia Filipaș, membru în Biroul C.C. al U.T.M. (pag. I-a).
- In valea Ialomiței, pe unul din șantierele socialismului (pag. I-a).
- Grija pentru condițiile de trai ale învățătorilor și profesorilor (pag. II-a).
- Consfătuirile din August (pag. II-a).
- Institutul de perfecționare a cadrelor didactice din Moscova (pag. II-a).
- Prima promoție a cursurilor de ingineri de exploatare (pag. III-a).
- Studierea unei teme la cursurile I.C.D. (pag. III-a).
- Unele concluzii cu privire la predarea limbii române în anul școlar 1950—1951 (pag. III-a).
- O nouă victorie a oamenilor muncii din țara noastră (pag. IV-a).
- Note politice externe (pag. IV-a).

Școala în sprijinul sectorului socialist al economiei naționale

In țara noastră se desvoltă astăzi într'o măsură mereu sporită sectorul socialist al economiei naționale. Poporul muncitor din țara noastră, sub conducerea Partidului clasei muncitoare, luptă pentru consolidarea și desvoltarea sectorului socialist existent, condiție esențială a înfrângerii rămășițelor capitaliste din economia țării.

In această direcție școala are un rol de frunte. Învățământul nostru de tip nou, născut din năzuințele masselor largi, este menit să servească interesele întregului popor muncitor. Tocmai de aceea Ministerul Învățământului Public și organele lui trebue să acorde toată atenția școlilor din sectorul socialist, pentru ca ele să poată contribui la consolidarea victoriilor obținute și la lărgirea lor.

Urmând linia Partidului și Guvernului, M.I.P. a fost preocupat de ridicarea la un nivel tot mai înalt a școlilor din sectorul socialist industrial și din cel agricol. In anul școlar 1950—1951, în localitățile în care au existat unități socialiste agricole au funcționat 2599 de școli elementare, din care 1146 școli de șapte ani De asemeni, pe lângă marile centre industriale ale țării ca: Ploești, Orașul Stalin, Bacău, Timișoara, Reșița, Baia-Mare, Hunedoara, etc. majoritatea școlilor elementare au fost școli cu șapte clase. In afară de acestea, în toate centrele industriale ale țării noastre au fost înființate școli profesionale și școli medii tehnice după ramura de producție de bază a regiunii respective, școli ce urmează a pregăti viitoarele cadre tehnice necesare producției. Astfel, pe Valea Jiului, la Lupeni, a fost înființată o școală medie tehnică de cărbuni, iar la Petroșani funcționează un Institut al Cărbunelui. In regiunea Prahova au fost create școli medii tehnice de petrol la Ploești, Târgoviște, Câmpina, Moreni, etc. Pe lângă marile uzine din Orașul Stalin, dela Reșița, Hunedoara, Bacău, Galați, Brad, Baia-Mare, București, etc. au fost înființate de asemeni școli medii tehnice și profesionale de siderurgie, de minereuri, de energie electrică; în regiunile agricole, viticole, horticole, etc. au fost create școli pentru pregătirea cadrelor necesare ramurii de producție respective.

Desvoltarea rețelei de școli atât în sectorul industrial cât și în cel agricol socialist a creat necesitatea înființării internatelor și a cantinelor unde copiii oamenilor muncii din fabrici și uzine, din mine și întreprinderile economice, ca și cei ai țărănimii muncitoare din G.A.S., S.M.T. și G.A.C. să poată fi întreținuți. Numai pe lângă școlile de șapte ani din satele și comunele cu unități agricole socialiste au funcționat în anul școlar trecut 353 internate, la care se mai adaogă încă un însemnat număr de internate și cămine create pe lângă școlile din centrele industriale.

O atenție deosebită s'a acordat apoi înzestrării acestor școli cu mobilier, material didactic, biblioteci, etc. Majoritatea școlilor au fost renovate, reparate, iar acolo unde s'a simțit nevoie, au fost construite noi localuri, ori s'au adăugat noi săli și dependințe.

Un sprijin puternic au primit școlile din partea întreprinderilor industriale și a comitetelor de sprijin formate din părinții elevilor. In Orașul Stalin, de exemplu, marile întreprinderi „Steagul Roșu", „Temelia", „Sovromtractor" au dat un larg sprijin școlilor în care copiii muncitorilor învață carte, înzestrându-le cu laboratoare, cu mobilier, muzee, etc. Tot astfel, întreprinderile „Steaua Roșie", „Proletarul" din Bacău, „Comuna din Paris" dela Piatra Neamț, „Sovrommetal"-Reșița, întreprinderile „Sovrompetrol" din regiunea Prahova și „Sovromcărbune" din Valea Jiului s'au interesat în mod deosebit de buna înzestrare și funcționare a școlilor pe care le tutelează. Deasemeni școlile de pe șantierul Canalului Dunăre-Marea Neagră au primit un prețios ajutor în mobilier, material didactic, iar în unele părți au fost construite noi localuri (Poarta Albă, Ovidiu, etc.).

In multe părți, unde există G.A.S. și G.A.C., ca la Gugești raionul Huși sau Ciorani-Prahova, școlile au fost sprijinite în reparații și amenajări; în amenajarea grădinilor școlare ca la Nisipari și Castelul din regiunea Constanța. In alte părți, ca la Cilieni-Corabia, membrii G.A.C. au ajutat școala în confecționarea materialului didactic și formarea unui muzeu Multe internate ale școlilor elementare din satele cu G.A.S. și G.A.C. au fost sprijinite cu alimente, iar cele din centrele industriale au primit paturi, pături, etc.

Realizările obținute până în prezent reprezintă fără îndoială un succes important al regimului nostru de democrație populară.

Noul an școlar care se va deschide în curând va trebui să ne găsească și mai bine pregătiți pentru ca într'adevăr școlile din sectorul socialist să-și poată începe cursurile în cele mai bune condițiuni.

Grija directorilor de școli și a secțiilor de învățământ trebue îndreptată asupra asigurării condițiilor materiale ale școlilor și internatelor. In acest scop, ele trebue să stăruie pentru obținerea unui larg sprijin din partea întreprinderilor industriale (fabrici și uzine), a G.A.S., S.M.T.-urilor și G.A.C. Exemplul întreprinderilor din regiunile Prahova, Stalin, Bacău, etc. care au luat în îngrijirea lor diferite școli trebue extins la toate școlile din sectorul socialist al industriei și agriculturii noastre. Va trebui, de asemeni, să se acorde o atenție deosebită extinderii numărului de internate și cantine pentru a se asigura condițiile necesare pentru învățătură copiilor care au absolvit primele patru clase elementare.

Secțiile de învățământ și directorii vor trebui să vegheze ca elevii acestor școli să-și primească la timp bursele acordate prin grija Partidului și a Guvernului. Aceste burse vor trebui folosite cu rost de catre toate școlile.

Învățătorii și profesorii, directorii de școli și inspectorii trebue să se îngrijească îndeaproape ca toate școlile din sectorul socialist să fie înzestrate din timp cu mobilier suficient, cu laboratoare și biblioteci. De asemeni, ei trebue să se îngrijească din vreme de aprovizionarea cantinelor pentru copiii oamenilor muncii cu toate cele necesare, de aprovizionarea cu combustibil a tuturor școlilor și internatelor.

O altă sarcină de seamă care revine secțiilor de învățământ din sectorul socialist este ca toate școlile să fie încadrate cu cadrele didactice cele mai bune, bine pregătite din punct de vedere politic și profesional, capabile să lupte pentru ridicarea nivelului cu'tural al oamenilor muncii și al țărănimii muncitoare.

Învățătorii și profesorii încadrați la școlile din sectorul socialist, ca și cei dela școlile din învățământul nostru de toate gradele, trebue să se conducă în toată activitatea lor după principiul că atât industrializarea, cât și colectivizarea țării se realizează în procesul unei îndârjite lupte de clasă împotriva elementelor capitaliste, chiaburii și speculanții, dușmani de moarte ai poporului nostru muncitor. Ei trebue să aibă mereu viu în minte că ascuțirea luptei de clasă în domeniul politic și economic nu poate să nu se resfrângă și asupra școlii. Dușmanul de clasă se împotrivește cu îndârjire muncii constructive pe care o duce astăzi, sub conducerea Partidului, poporul nostru.

Iată de ce el caută pe toate căile să zădărnicească mărețele noastre înfăptuiri, în special în acele sectoare care sunt hotărîtoare pentru economia noastră națională In această acțiune, el caută să se slujească și de școală, încercând să strecoare în rândurile elevilor ideologia putredă burgheză, să zădărnicească opera de educare comunistă a tineretului.

Impotriva acestor încercări mârșave, învățătorii și profesorii, diriginții și directorii de școli, trebuie să lupte cu hotărîre și să aplice cu consecvență directivele Partidului și Guvernului, cu privire la învățământ. Ei nu trebuie să uite nici o clipă sarcina pe care o au de a pune munca lor de instruire și educare în slujba consolidării și desvoltării statului nostru de democrație populară.

In activitatea lor ei trebuie să se sprijine pe colaborarea cu Uniunea Tineretului Muncitor și cu organizațiile de pionieri care duc o susținută muncă cultural-politică în rândurile elevilor.

Pentru învățătorii și profesorii care vor preda la școlile din sectorul socialist trebuie să fie o datorie de onoare, ca absolvenții lor să devină cele mai bune cadre. De aceea, încă din timpul verii ei trebuie să studieze metodicile diferitelor obiecte de învățământ, să cunoască programele școlare și conținutul manualelor, să-și întocmească planurile de muncă. De asemenea ei trebuie să-și înscrie în planurile lor de muncă studiul individual al lucrărilor marxism-leninismului care le sunt de un real folos în munca lor.

In toate aceste acțiuni, sindicatele de învățământ au un rol important. Preocupate zi de zi de bunul mers al școlilor prin colaborare cu secțiile de învățământ, cu celelalte sindicate, cu organizațiile de massă, cu sfaturile populare și cu părinții elevilor, ele trebuie să asigure din ce în ce condiții materiale tot mai bune pentru școlile noastre din sectorul socialist.

Școlile și institutele din sectorul socialist al economiei naționale trebue să pregătească acele cadre absolut necesare desvoltării ramurilor industriale în fiecare regiune a țării. Școala aflată într'o comună în care există o gospodărie agricolă colectivă, trebue să servească drept model pentru celelalte școli din împrejurimi. Invățătorii și profesorii din aceste școli trebue să muncească în așa fel atât pe tărâm profesional, cât pe tărâm politico-social, încât activitatea lor să ducă la întărirea și atragerea a noi familii de țărani muncitori în gospodăriile agricole colective existente.

Bunul mers al școlilor din sectorul socialist contribue la consolidarea acestui sector, la victoria păcii și la construirea orânduirii socialiste în țara noastră.

O puternică manifestație pentru pace a tineretului din întreaga lume

de Cornelia Filipaș
Membru în Biroul C.C. al U.T.M.

Ne mai despart doar câteva zile de cea mai grandioasă manifestare din ultimul timp a tineretului, de cel de al treilea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace dela Berlin.

Delegații tineretului din toate colțurile lumii, reprezentanți ai celor peste 72 milioane tineri încadrați în puternica Federație Mondială a Tineretului și ai celor 5 milioane de studenți care fac parte din U.I.S. — precum și cele 2 milioane de tineri germani ce vor veni la Berlin — vor manifesta încă odată hotărîrea lor de a lupta pentru apărarea păcii, împotriva acelor care vor să deslănțuie un nou măcel mondial, imperialiștii americani și lacheii lor. La Festival, tineretul de pretutindeni va manifesta pentru încheerea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri, va manifesta împotriva provocărilor războinice ale imperialiștilor americani și englezi, împotriva remilitarizării Germaniei Occidentale și Japoniei, va manifesta pentru pace, împotriva războiului imperialist.

Festivalul va prilejui o minunată demonstrație a sentimentelor de prietenie și solidaritate a tineretului lumii. Iată de ce imperialiștii încearcă să împiedice ținerea Festivalului. Ei au alocat 1.500.000 dolari pentru organizarea provocărilor, pentru măsuri polițienești împotriva tineretului din Germania Occidentală și împotriva participanților la Festival. Slugile dela Bonn ale imperialiștilor au interzis activitatea Uniunii Tineretului Liber German în Germania Occidentală, au adus mii de agenți provocatori la granițele Republicii Democrate Germane. In Finlanda și Italia, preoții catolici amenință cu excomunicarea pe tinerii catolici ce vor pleca la Festival. In Elveția, guvernul interzice lipirea afișelor Festivalului. Cu toate acestea, imperialiștii nu vor putea împiedica participarea tineretului la întâlnirea păcii dela Berlin. La Festival vor veni 1650 tineri englezi; 75.000 de tineri din Germania Occidentală s'au înscris pentru plecarea la Festival; delegații malaezi au și plecat spre Berlin.

Vastul și variatul program ce se va desfășura în cadrul Festivalului va cuprinde 378 reprezentații artistice ale diferitelor țări, concursuri internaționale între coruri și echipe de dansuri naționale, un concurs internațional pentru cel mai bun cântec de tineret, pentru cea mai bună poezie. Se vor organiza concerte, expoziții, prezentări de filme, conferințe, meetinguri, întâlniri între diferite delegații, etc. De asemeni, Uniunea Internațională a Studenților organizează în cadrul Festivalului cea de a XI-a Ediție a Jocurilor Mondiale Universitare de vară.

La Festivalul dela Berlin se vor întâlni tineri din toate colțurile lumii. Aici vor veni reprezentanții celui mai fericit tineret din lume, mândria tineretului democrat de pretutindeni, reprezentanții gloriosului Comsomol, avantgarda tineretului din lumea întreagă. Vor veni reprezentanți ai viteazului popor coreean, care luptă cu dârzenie împotriva barbarilor imperialiști, vor veni tineri chinezi și tineri din țările de democrație populară, care construesc o viață nouă, precum și tineri din țările capitaliste și coloniale care luptă pentru eliberarea lor de sub cizma imperialismului cotropitor, pentru un trai mai bun. Festivalul va însemna o măreață sărbătoare a tineretului iubitor de pace.

Tinerii constructori ai socialismului din țara noastră întâmpină Festivalul cu un deosebit avânt. Ei îl întâmpină în condițiile bătăliei pe care poporul nostru, sub conducerea Partidului în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, o duce pentru îndeplinirea înainte de termen a Planului Cincinal, plan al bunei stări și al păcii. In uzine, pe ogoare și în școli, tineretul nostru și-a înmulțit eforturile în cinstea Festivalului. Până la 20 Iulie, 154 utemiști lucrau în contul anului 1952. S'au creat noi brigăzi utemiste, noi posturi utemiste de control, se duce lupta pentru realizarea de economii peste plan. Tinerii dela Depoul C.F.R. Piatra-Olt au realizat economii în valoare de 4.500.000 lei. Până la 15 Iulie, tineretul țării noastre realizase în cinstea Festivalului economii în valoare de peste 100.000.000 lei. La sate, tinerii întâmpină Festivalul în bătălia pentru strângerea recoltei, pentru asigurarea pâinii poporului nostru muncitor.

Alături de tinerii din fabrici și de pe ogoare, elevii și studenții s'au străduit să întâmpine cu cinste Festivalul. Incheierea anului școlar a dovedit eforturile pe care tineretul studios l-a depus pentru câștigarea bătăliei examenelor. Numeroși elevi și studenți au fost premiați pentru succesele obținute în învățătură. Printre aceștia se numără Berbecea Elena dela Școala Pedagogică din București, Sablici Gheorghe dela Liceul mixt Sârbesc din Timișoara, Ion Rechedan dela Universitatea „C. I. Parhon" și mulți alții.

In vacanță, elevii și studenții au luat parte la bătălia pentru strângerea primei recolte a Planului nostru Cincinal.

Prin grija deosebită a Partidului și a Guvernului, delegația noastră care va lua parte la Festival este cea mai reprezentativă delegație de tineret ce a plecat vreodată peste hotare. Ea este formată din peste 1000 membri — tineri muncitori, țărani, elevi, studenți și pionieri. De asemenea vor pleca la Berlin ansambluri artistice, coruri, echipe de dansuri, orchestre, soliști și numeroși sportivi ce vor participa la cea de a XI-a Ediție a Jocurilor Mondiale Universitare de vară.

Asigurând, alături de celelalte delegații succesul Festivalului dela Berlin, delegația noastră va aduce o contribuție puternică la întărirea lagărului păcii și al socialismului, care are în frunte Uniunea Sovietică și pe cel mai bun prieten al tineretului din întreaga lume, pe marele Stalin.

Din realizările regimului nostru

In valea Ialomiței, pe unul din șantierele socialismului

Se apropie de sfârșit construcția puternicei hidrocentrale Moroeni. Mai sunt doar câteva luni și de aici, din valea Ialomiței, dela uzina hidrocentralei, va porni spre întreprinderi, gospodării agricole și locuințe, energia care va ușura munca oamenilor și le va face viața mai bună, mai frumoasă. Cu ajutorul neprețuit al Uniunii Sovietice, un nou pilon se va ridica, falnic, pe drumul Patriei noastre spre socialism.

In lungul minunatei văi a Ialomiței, ale cărei ape se rostogolesc înspumate printre uriașe blocuri de stânci, mărginite pe ambele maluri de pădure deasă ce coboară din vârful munților — pe o întindere de câțiva kilometri, s'a întins șantierul.

Sus, în capătul șantierului, la Dobrești, sunt aproape terminate barajul și pereții rezervorului care, cu brațele sale puternice de piatră, va cuprinde apa Ialomiței, o va domoli și o va îndruma pe tunelul lung de câțiva kilometri, aproape complet săpat în munte. O mică porțiune a mai rămas de perforat la acest tunel, în care tehnicienii muncesc la complexele lucrări de întărire a pereților. La capătul de jos al tunelului, la Gâlma, unde apa va cădea, dela mai multe sute de metri, în jos spre turbină, se așează temelia trainică a uzinei, se ridică zidurile digurilor între care apa, după ce-și va face munca la care a pus-o omul, se va scurge liniștită mai departe. In jur, pe poalele munților, se ridică clădirile în care vor fi locuințele celor ce vor deservi hidrocentrala, birourile, clubul, cantina. In acest capăt al șantierului mai răsună încă, din când în când, puternicele bubuituri ale exploziilor, care sfărâmă stâncile și fac loc pentru construcții.

Constructorii hidrocentralei roesc dela un capăt la celălalt al șantierului. La baraj, la „ferestre" — tunelurl laterale ce duc la tunelul prin care va curge apa — la digurile celor doi afluenți ai Ialomiței, a căror apă va fi și ea captată, la uzină, peste tot întâlnești oameni arși de soarele de munte, îmbrăcați în salopete cenușii. Cea mai mare parte dintre aceștia lucrează aici dela început, dela deschiderea șantierului. Pentru muncă li s'au creat condiții minunate. Barăcile solide, curate, electrificate, aprovizionarea bogată, echipamentul de protecție, cluburile, totul dovedește grija Partidului și a Guvernului pentru om, dragostea pentru acești constructori ai socialismului.

... Seara, când munca se termină, pe șantier începe o altă activitate. Iată, la clubul dela punctul de muncă Rătei, se adună unul câte unul muncitorii. Sunt și mai tineri și mai bătrâni. Se așează la mese, cu caietele în față. Unul dintre ei, cu un carnet în mână, se apropie de tabla din sala clubului, începe să facă o schiță, calculează, discută cu inginerul de lângă el. Aci este școala de calificare pentru zidari tuneliști gradul II. Nu este singura. Pe șantier mai sunt școli de mecanici gradul I și II, și de zidari constructori gradul II. S'au înscris în ele muncitori tineri, dornici să învețe o meserie, iar alături de ei și maiștri cu experiență, care vor să cunoască latura teoretică a profesiei lor. In cei doi ani care au trecut dela începerea lucrărilor, pe șantier au fost calificați zeci de mecanici, dulgheri, zidari, tuneliști care și-au împletit cunoștințele practice dobândite în munca la baraj, la tunel, la uzină, cu acele cunoștințe teoretice necesare pentru a da o muncă de înaltă productivitate.

... Și la clubul dela punctul Gâlma este multă lume. Tinerele și tinerii muncitori dela acest punct de lucru s'au adunat la repetiție pentru dansuri și cor. Jocurile și cântecele populare românești și sovietice se succed cu vioiciune. Acești tineri constructori, pe lângă munca încordată de fiecare zi, desfășoară o frumoasă activitate culturală.

Toată lumea învață pe șantier. Muncitorii înscriși în școlile de calificare își ridică nivelul profesional, zeci de elevi și studenți veniți la practică învață să aplice cunoștințele dobândite în școli și institute, tehnicienii și inginerii acumulează o bogată experiență în muncă la această vastă construcție. Șantierul întreg este o școală în care se pregătesc, se călesc cadrele pentru noi și noi construcții socialiste ale mărețului nostru Plan Cincinal și ale Planului de Electrificare a țării. Acum, în cinstea zilei de 23 August, ziua eliberării Patriei noastre de către glorioasa Armată Sovietică, muncitorii, tehnicienii și inginerii își încordează cu elan eforturile, realizând noi succese în construcție, noi economii, noi depășiri de norme. Iar țelul pentru care muncesc cu atâta entuziasm este arătat răspicat, chiar la intrarea pe șantier: sus pe munte, la capătul tunelului de unde apa va cădea cu uriașă putere, dela multe sute de metri, prin conducta de forță, spre turbine ,mâini harnice au alcătuit, din litere mari cât două staturi de om, cuvântul scump care exprimă acest țel luminos: PACE.

Regimul nostru de democrație populară acordă o atenție deosebită învățământului preșcolar, creând o largă rețea de grădinițe și grădinițe sezoniere.

In clișeu: La Cernavodă, o grădiniță pentru copiii oamenilor muncii de pe șantierul Canalului Dunăre-Marea Neagră

PREGĂTIRI PENTRU NOUL AN ȘCOLAR

Școala elementară din comuna Tirol, raionul Reșița, a început de mult pregătirile pentru începerea noului an școlar. O deosebită atenție se dă amenajării și aprovizionării internatului în care vor fi primiți în acest an școlar un număr mai mare de elevi. S'a început confecționarea mobilierului, s'au mărit bucătăria și spălătorul internatului și s'a făcut aprovizionarea cu lemne și alimente. In această acțiune directorul școlii a primit sprijinul organizației de partid, al sfatului popular și al gospodăriei agricole colective din comună.

IOANA PAVEL
corespondent

★

Cadrele didactice din regiunea Galați sunt hotărîte să întâmpine ziua de 23 August, ziua eliberării Patriei noastre de către glorioasa Armată Sovietică cu noi realizări în muncă. In centrul preocupărilor lor stă munca de pregătire pentru deschiderea noului an școlar. Aproape toate școlile au început reparațiile, facerea curățeniei, aprovizionarea cu combustibil, etc.

Secția de învățământ împreună cu directorii școlilor depun toate eforturile ca până la 23 August pregătirile pentru începerea noului an școlar să fie terminate.

★

In vederea deschiderii noului an școlar, la Școala Elementară din Zlătărei au început de mult lucrările de reparație precum și aprovizionarea cu combustibil. In acelaș scop, învățătorii din comună însoțiți de câte un deputat al sfatului popular comunal vizitează toate gospodăriile, pentru ca niciun copil de vârstă școlară să nu rămână anul acesta în afara școlii.

N. MARINESCU
corespondent

—o—

Se construește o nouă școală în raionul Sighet

In comuna Rona de Sus din raionul Sighet a început construirea unei școli noi. Zidăria trebuia terminată până la 1 August. Datorită străduinței muncitorilor care au folosit metode sovietice de muncă, zidăria a fost terminată cu 7 zile înainte de termenul fixat. S'au evidențiat în această muncă tovarășii: Iacob Anton, Hozoș Pavel, Strimbei Alexandru și Bereș Alexandru.

ULICI IOAN
corespondent

—o—

Pionierii sprijină munca de recoltare

Pionierii din regiunea Constanța constituiți în 739 de echipe sprijină munca de recoltare strângând până în prezent 5.498 kg. grâu și 700 kg. mazăre și culegând 300 kg fasole verde, 300 kg. ceapă, 200 kg. cartofi, etc. In fruntea acțiunii s'au situat pionierii din comuna Ostrov, raionul Adamklisi, care au strâns peste 700 kg. grâu, și cei din comuna Babadag, raionul Baia.

De asemeni, pionierii și elevii Școlii Elementare din Ovidiu au lucrat 2.000 ore la plivitul straturilor de zarzavat la gospodăria anexă a Canalului și alte 160 ore la cules mazăre și fasole în aceeași gospodărie.

★

Indrumați de organizația U.T.M. pionierii din comuna Belobreșca raionul Moldova Nouă regiunea Severin au strâns numai în câteva zile o însemnată cantitate de grâu. S'au evidențiat pionierii Stoicovici Ana, Milenov'ci Ralița, Mincovici Sposa și Volovici Mireana.

—o—

In excursii prin țară

Excursia organizată în vara aceasta de Ministerul Industriei Alimentare pe ruta Ploești- Ghimeș- Ciceu- Târgu Mureș- Cluj Orașul Stalin pentru elevii Școlii Profesionale de cultura tutunului din comuna Armășești regiunea Ialomița a fost un minunat prilej pentru ca aceștia să-și cunoască țara și să culeagă multe și prețioase învățăminte.

Elevii au vizitat cu acest prilej fabrici, școli, institute, muzee, saline, au cunoscut regiuni de șes, de deal, de munte, au văzut defileuri, trecători, viaducte, sonde, culturile câmpului.

Foloasele bogatelor învățăminte culese de elevi în urma acestei excursii nu vor întârzia să se arate în munca noului an școlar care va începe în curând.

—o—

Se desvoltă activitatea culturală

Pe lângă orchestra căminului cultural orășenesc „Ștefan Gheorghiu" din Râmnicu-Vâlcea, în care sunt încadrați și un mare număr de învățători și profesori, de câteva luni a luat ființă în cadrul Sindicatului salariaților din învățământ din acest oraș o orchestră formată din membrii Sindicatului. Colectivul are mai mulți violoniști, violoncelișți și diverși alți instrumentiști precum și patru soliști pentru voce.

N. CONSTANTINESCU
Corespondent

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Institutul de perfecționare a cadrelor didactice din Moscova

In Uniunea Sovietică se duce o muncă sistematică, organizată și planificată de perfecționare a cadrelor didactice, de ridicare a calificării lor pedagogice. Această muncă este îndeplinită de o rețea de instituții speciale — institutele de perfecționare a cadrelor didactice. Unul din aceste institute se află la Moscova. Sute de cadre didactice din școlile Moscovei vin zilnic aici pentru a-și îmbogăți și completa cunoștințele, pentru a-și desăvârși metodele de predare, pentru a-și împărtăși experiența în muncă.

In planul de studiu al acestui Institut sunt două cicluri: unul general și unul special. Ciclul general conține lecții de materialism dialectic și istoric și lecții de pedagogie. Ciclul special este organizat în așa fel ca profesorii să poată cunoaște ultimele realizări ale științei și să se poată familiariza cu metodica de predare a temelor mai dificile.

In expunerea lecțiilor sunt antrenați cei mai mari oameni de știință ai capitalei Uniunii Sovietice. Lecțiile de matematică, de pildă, sunt expuse de acad. prof. Markușevici, cele de psihologie sunt ținute de acad. prof. Kornilov, cele de chimie de dr. V. Ismailski, cele de geografie de vicepreședintele Academiei de Științe Pedagogice, prof. B. Orlov, lecțiile de biologie de acad. A. Oparin, etc.

Pentru lucrările practice există în Institut nenumărate laboratoare înzestrate cu un bogat utilaj. Pentru nevoile Institutului, Statul Sovietic alocă anual până la 2 milioane de ruble.

Lecțiile din cadrul ciclurilor nu sunt singurele forme de ridicare a calificării cadrelor didactice. Aici se țin regulat lecții cu privire la diferitele obiecte de studiu și activează sistematic diferite seminarii de specialitate. Printre lecțiile ținute de curând în Institut se poate cita: „Învățătura lui I. V. Stalin despre limbă", „Perspectivele de desvoltare a lingvisticii sovietice", „Învățătura lui I. P. Pavlov", etc.

Studierea și generalizarea experienței înaintate a celor mai buni învățători și profesori din Moscova ocupă un loc însemnat în munca Institutului. In Institut există un colectiv de metodologi care studiază nemijlocit în școli munca dusă de cadrele didactice. Deseori învățătorii și profesorii înșiși scriu despre metodele lor de muncă. Observațiile metodologilor și materialele redactate de cadrele didactice sunt culese de Institut, aranjate în diferite expoziții, editate în culegeri speciale de lucrări. In ultimul timp, Institutul a editat culegerile „Școala elementară", „Munca diriginteluí", „Predarea fizicii", „Munca în rândurile părinților", „Activitatea extrașcolară", etc.

Odată cu creșterea măestriei pedagogice a cadrelor didactice sovietice se îmbunătățește sistematic munca instructiv-educativă din școli și se ridică nivelul ideologico-politic al predării, cunoștințele elevilor sovietici devenind tot mai adânci și mai temeinice.

Lucrări practice de chimie într'unul din laboratoarele Institutului.

Consultantul de fizică al Institutului face o expunere de specialitate.

Profesorii școlilor din Moscova la lecția de desen.

Noua promoție a Universității din Kiev

Anul acesta, circa 900 de tineri au absolvit Universitatea din Kiev. 30% din numărul lucrărilor de diplomă prezentate au fost propuse spre publicare, deoarece au o deosebită valoare științifică și practică. Absolvenții Universității vor lucra în diferite regiuni din țară. O parte din ei sunt trimiși pe mărețele șantiere ale comunismului.

Universitatea din Kiev, fondată în anul 1834, este una din cele mai vechi din Țara Socialismului. In cei 117 ani de existență, au învățat aici zeci de mii de studenți. Peste 10.000 de persoane și-au însușit o cultură superioară în anii regimului sovietic. In prezent, cele 12 facultăți ale Universității sunt frecventate de circa 5.000 de studenți. Această Universitate pregătește specialiști în 42 de profesii diferite.

TINERII CERCETĂTORI AI REGIUNII

Cercul „tinerilor cercetători ai regiunii" din școala Nr. 4 din Novgorod a fost creat încă dela începutul anului școlar trecut, din inițiativa profesoarei de istorie I. A. Jukova. Colaboratorii științifici ai muzeului din Novgorod au luat în grija lor acest cerc. Cu ajutorul lor a fost elaborat un plan de muncă, s'au stabilit temele pentru referate și itinerariile de excursii. „Regiunea noastră în trecutul îndepărtat", „Monumente arheologice ale slavilor răsăriteni", „Orașele ruse din Evul Mediu Novgorod și Pskov" — iată câteva din temele ședințelor cercului.

Fiecare ședință începe cu o conferință ținută de unul din colaboratorii științifici ai muzeului. Apoi, elevii fac comunicări. In decurs de un an, tinerii cercetători ai naturii au studiat piesele din muzeu, au vizitat șantierele de săpături arheologice, au cercetat monumentele vechi din regiune.

Elevele Nina Korotkova și Galia Beliakova au ținut referate despre instalațiile vechiului Novgorod, care întrecea cu mult prin desvoltarea sa orașele Europei Apusene. Aici canalizarea și pavajul au apărut cu mulți ani înainte de a fi apărut în țările apusene. Săpăturile au arătat că la Novgorod străzile erau pavate încă din secolul al XI-lea, pe când strada principală a Parisului a fost pavată pentru prima dată abia în 1184. Și mai târziu au apărut primele pavaje în alte orașe ale Europei Apusene.

Tinerii cercetători ai naturii au studiat istoria culturii și artei din Novgorod. In referatele lor, ei au arătat că încă din secolul XII existau aici școli de pictură. Multe construcții civile și în special bisericești erau inegalabile prin arhitectura și frescele lor, față de construcțiile țărilor din Europa Apuseană. De peste granițe veneau oameni la Novgorod să învețe dela pictorii de icoane și maeștrii în pictarea frescelor.

Elevul Serioja Eromolinski, din clasa VIII-a, a pregătit un referat despre apărarea Novgorodului. El a vorbit într'un chip foarte atractiv despre glorioasele fapte de arme ale locuitorilor orașului, despre apărarea Rusiei de cotropitori în timpul anilor grei ai jugului tătaro-mongol, despre luptele duse de locuitorii Novgorodului sub conducerea lui Alexandru Nevski.

Cercul a organizat un interesant festival istoric, pentru care a pregătit o frumoasă expoziție de desene și schițe, precum și fotografii de locuri istorice. In această expoziție se vedeau uriașele daune provocate orașului de către cotropitorii fasciști în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei și renașterea Novgorodului după război prin grija Partidului, a Guvernului și a tovarășului Stalin personal.

In zilele vacanței de vară, tinerii cercetători ai regiunii continuă să studieze istoria orașului și a regiunii lor. Impreună cu profesoara lor, tovarășa Jukova, ei fac excursii în împrejurimile Novgorodului, cercetează șantierele de săpături arheologice care descoperă vechile centre populate, vizitează monumentele istorice, țin jurnale în care își notează observațiile, fac desene și schițe după cele văzute, etc.

Membrii cercului tinerilor cercetători ai naturii duc în timpul verii o intensă corespondență cu elevii din Tiumen și din regiunea Krasnodar. Ei povestesc în scrisorile lor despre cele văzute în cadrul activității lor, vorbesc despre trecutul glorios și minunatul prezent al orașului și al regiunii lor natale.

(Din „Ucitelscaia Gazeta")

Știri din Uniunea Sovietică

Pregătiri intense în școlile superioare din U. R. S. S. în vederea noului an școlar

Școlile superioare din Țara Sovietică se pregătesc cu intensitate în vederea noului an școlar. Pretutindeni se înregistrează numeroase cereri de înscriere din partea celor ce doresc să-și continue studiile.

In școlile superioare din Moscova vor fi admiși în anul I circa 60.000 studenți. In prezent se construesc și se reconstruesc peste 50 de localuri de școli superioare în Moscova, Leningrad, Kiev, Minsc și alte orașe. Numeroase universități și institute se vor îmbogăți anul acesta cu noi laboratoare, săli de învățământ, cămine, săli de studii și de sport.

40 de edituri centrale pregătesc pentru școlile superioare noi manuale și materiale didactice. Studenții vor avea la dispoziție circa 5 milioane de manuale din diferite domenii ale științei. (Agerpres).

Cresc rândurile intelectualității kirghize

Școlile superioare și tehnice din Kirghizia au promovat anul acesta un număr de specialiști cu 20% mai mare față de cel din anul trecut. Tuturor acestora li se crează largi posibilități pentru activitatea în producție. Circa 2.000 de învățători din noua promoție vor lucra în școlile din orașele și satele Republicii. Intreprinderile industriale, agricultura și colectivele de intelectuali s'au completat cu un mare număr de noi specialiști. Numeroși absolvenți ai școlilor superioare, care au hotărît să se consacre științei se înscriu pentru aspirantură. la filiala kirghiză a Academiei de Științe a U.R.S.S., la Universitatea de Stat din Kirghizia, sau pleacă să-și continue studiile la institutiile stiintifice din Moscova și Leningrad, precum și la alte instituții din Uniunea Sovietică.

Din an în an sporesc cadrele naționale ale intelectualității kirghize, care s'a format de abia în anii regimului sovietic. Numărul specialiștilor, absolvenți ai școlilor superioare din Republică, este de 3 ori mai mare față de anul 1940. Aproximativ în aceeași măsură a crescut și numărul colaboratorilor științifici.

Grija pentru condițiile de trai ale învățătorilor și profesorilor

Cine vizitează școala de șapte ani din Konstantinovskaia, regiunea Stavropol, rămâne uimit de condițiile minunate în care trăesc aici cadrele didactice. Fiecare familie ocupă o casă separată, cu 2-3 camere mari și luminoase. In aceste case, care aparțin școlii, există tot confortul necesar, electricitate, radio, etc. Pe lângă fiecare casă se găsește o grădină cu pomi fructiferi și legume. Recolta acestor grădini acoperă în întregime necesitățile familiilor care locuesc în casele școlii. Deasemenea, învățătorii și profesorii au la dispoziție parcele de teren arate gratuit de sovhozul vecin. Sovhozul ajută cadrelor didactice și la strângerea recoltei. Toate locuințele sunt reparate periodic și primesc tot combustibilul necesar.

„Terminând munca, învățătorii și profesorii noștri au posibilitatea de a se odihni în mod plăcut acasă", — scrie tovarășa K. I. Lutenko, membră în comitetul sindical al școlii. — „Fiecare poate să citească un ziar sau o carte, stând într'un chioșc îmbrăcat în verdeață sau într'un hamac din grădină. Fiecare poate, dacă vrea, să lucreze în grădina de fructe sau legume..."

Aceste condiții au putut fi create datorită grijii președintelui sovietului local și a directorului sovhozului. De asemenea, directorul școlii, care este deputat în sovietul regional și președinte al comitetului sindical local, se ocupă intens de crearea unor condiții bune de trai pentru cadrele didactice.

Iată un exemplu de atitudine cu adevărat bolșevică față de învățători și profesori, de adevărată atenție față de traiul lor!

Exemplul școlii din Konstantinovskaia a fost citat la Plenara Comitetului Central al Sindicatului Salariaților din școlile elementare și medii ale R.S.F.S.R., care a avut loc de curând și în cadrul căreia s'a discutat despre grija pentru condițiile de trai ale cadrelor didactice din regiunea Stavropol. In referatele șefului secției regionale de învățământ și al președintelui comitetului sindical regional au fost citate multe alte exemple asemănătoare. In special a fost citat raionul Molotov. Pe lângă faptul că au știut să lichideze fluctuația cadrelor didactice, organizațiile și organele conducătoare din acest raion de stepă, care se găsește la câteva zeci de kilometri de calea ferată, au reușit să facă astfel încât învățătorii și profesorii să caute ei înșiși să fie numiți aici. In acest raion se poartă o mare grijă cadrelor didactice, asigurându-se fiecăruia cele mai bune condiții materiale de viață. Aproape toți învățătorii și profesorii locuesc în case confortabile, care aparțin școlilor sau comunelor, iar zeci de cadre didactice au avut posibilitatea să-și construiască case proprii.

Pentru crearea unor bune condiții necesare fiecărui învățător și profesor trebue dusă o luptă energică și perseverentă. De acest lucru ne putem convinge prin multe exemple din practica aceleiași regiuni. Școala Medie din raionul Zelenciuc, care are 27 de învățători și profesori nu avea la dispoziție decât trei case puțin confortabile, în care locuiau cinci familii. Ceilalți învățători și profesori erau nevoiți să închirieze camere de la locuitori. Când secția regională de învățământ și comitetul sindical regional au început să se ocupe serios de această problemă, mergând pe teren, ele au reușit să convingă pe conducătorii raionali și sovietele locale că până când nu se va rezolva complet problema locuințelor pentru cadrele didactice, școlile nu vor putea lucra normal. Cu ajutorul lor au fost analizate toate posibilitățile locale, găsindu-se case în care să fie găzduite cadrele didactice, reparându-se temeinic aceste case și punându-se la dispoziția școlilor multe locuințe noi. Astăzi, școala are șapte case de locuit, în care s'au instalat 15 familii de învățători și profesori. Toate aceste case sunt bine puse la punct din toate punctele de vedere, au fost electrificate și radioficate. In afară de aceasta, 9 cadre didactice locuesc în case proprii, de asemenea electrificate.

Referatele secției regionale de învățământ și comitetului sindical regional, discutate la Plenara Comitetului Central al Sindicatului, au dat posibilitatea de a se releva realizările pozitive ale organelor și organizațiilor regionale în privința asigurării condițiilor de trai ale cadrelor didactice. Intr'adevăr, secția regională de învățământ și comitetul sindical regional s'au ocupat serios de această problemă, discutând-o în multe ședințe speciale, organizând deplasări pe teren împreună cu reprezentanții organizațiilor regionale de partid și sindicale, etc. De două ori pe an se țin consfătuiri raionale cu tinerii învățători și profesori în legătură cu condițiile de trai ale acestora. De asemenea în perioada pregătirii școlilor, a căminelor și a grădinițelor de copii pentru noul an școlar, se acordă o deosebită atenție și îmbunătățirii condițiilor de locuit ale învățătorilor și profesorilor (repararea locuințelor, aducerea combustibilului, etc.).

Referatele secției regionale de învățământ și comitetului sindical al regiunii Stavropol au fost puse în discuția Plenarei Comitetului Central al Sindicatului după o cercetare serioasă a situației reale din această regiune. Subliniind realizările obținute de secția de învățământ și comitetul sindical, Comitetul Central al Sindicatului a arătat în acelaș timp și lipsurile care mai există, cerând cu hotărîre lichidarea lor. Urmând exemplul Comitetului Central al Sindicatului, toate organizațiile sindicale trebue să se ocupe cu seriozitate și perseverență de îmbunătățirea condițiilor de trai ale cadrelor didactice.

Partidul, Guvernul și tovarășul Stalin personal au arătat și arată necontenit o mare grijă părintească față de învățători și profesori. Incă în Hotărîrea din 25 August 1932, C. C. al P. C. (b) al U.R.S.S. a trasat ca sarcină Comisariatelor Poporului pentru Invățământul Public din republicile unionale, precum și organelor de partid și de stat, să asigure prin toate mijloacele condițiile necesare cadrelor didactice pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor lor de cinste și de răspundere. Munca sistematică de ridicare a nivelului idologic și politic, de desăvârșire a măestriei pedagogice și de îmbogățire a culturii generale a cadrelor didactice, asigurarea produselor alimentare și a mărfurilor industriale pentru cadrele didactice, plata la timp a salariilor, grija pentru familia, locuința și odihna învățătorilor și profesorilor, atitudinea atentă pentru nevoile lor de fiecare zi — toate acestea, după cum arată Hotărîrea C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S., „trebue să caracterizeze îndeplinirea efectivă de către organele sovietice și de partid a directivelor Partidului cu privire la atitudinea leninistă față de învățători și profesori". Secțiile de învățământ și comitetele sindicale trebue să țină minte totdeauna această importantă sarcină pe care le-o trasează Partidul.

(Articol de fond din „Ucitelskaia Gazeta" Nr. 58 din 21 Iulie 1951).

Consfătuirile din August

In Uniunea Sovietică consfătuirile din August ale cadrelor didactice au devenit de mulți ani o tradiție. Ele sunt așteptate cu interes de cadrele didactice, iar secțiile de învățământ se pregătesc pentru ele cu seriozitate. Aceste consfătuiri constituie o formă activă de discutare creatoare a rezultatelor anului școlar încheiat și a perspectivelor anului școlar viitor.

Anul acesta, consfătuirile din August se vor desfășura cu un deosebit elan. Examenele din primăvara aceasta au fost o mărturie limpede a creșterii necontenite a școlii sovietice. Nenumărate școli și cadre didactice au încheiat anul școlar fără niciun repetent, dând elevilor cunoștințe adânci și temeinice. Un rol excepțional în ridicarea calității predării l-au avut lucrările tovarășului Stalin cu privire la lingvistică. Aceste lucrări au ajutat școlii să se elibereze de sub influența marrismului, care aducea daune uriașe predării limbilor rusă, materne și străine. Anul care s'a încheiat s'a desfășurat de asemenea sub semnul unei serioase restructurări a predării disciplinelor biologice pe baza învățăturii lui Miciurin și Pavlov. In școli s'a acumulat o bogată și interesantă experiență în predarea tuturor obiectelor. Sarcina organelor învățământului este de a face ca bogata experiență a fruntașilor în munca pedagogică să devină un bun al tuturor cadrelor didactice.

In plenarele consfătuirilor din August ale cadrelor didactice din R.S.F.S.R. se vor pune în discuție două referate. Conținutul primului trebue să fie constituit de rezultatele muncii școlilor din raionul sau orașul respectiv în anul școlar 1950-1951 și sarcinile pentru noul an școlar. Cel de al doilea referat va fi închinat expunerii experienței înaintate a muncii diferitelor școli și cadre didactice în domeniul celor mai actuale probleme ale procesului instructiv-educativ. O ordine de zi aproape la fel s'a stabilit și într'o serie de alte republici unionale. Firește că punerea în plenare a unor probleme atât de importante presupune o pregătire excepțional de serioasă a referatelor.

Practica ultimilor ani arată că unii șefi de secții de învățământ, ținând referate cu privire la primul punct din ordinea de zi nu privesc destul de creator sarcina pe care o au în față, sarcina de a arăta cadrelor didactice o imagine sigură și completă a situației învățământului în școlile din raionul sau orașul respectiv. Uneori în referate se expun amănunțit numai rezultatele statistice ale muncii didactice în anul încheiat. Se sistematizează minuțios numai cifrele care arată câți elevi, în câte școli și la ce obiecte au note suficiente sau insuficiente. Dar aceste date cifrice, fără îndoială necesare, nu sunt totdeauna urmate de o analiză pedagogică temeinică a calității cunoștințelor elevilor, a cauzelor care provoacă rămânerile în urmă și repetențiile. Analiza cantitativă se observă și în aprecierea muncii cadrelor didactice atât a fruntașilor cât și a celor care nu asigură un înalt nivel al învățăturii elevilor lor.

Pentru înlăturarea acestor lipsuri în desfășurarea consfătuirilor din August, Ministerul Invățământului al R.S.F.S.R. a dat îndrumări prin care toți șefii de secție sunt obligați să facă în referatele lor o analiză completă a organizării muncii instructiv-educative, a nivelului învățăturii, a temeiniciei și a adâncimii cunoștințelor elevilor pe clase și pe obiecte, să facă o analiză adâncă a educației patriotismului sovietic, a moralei comuniste, a spiritului de disciplină.

In cadrul analizei făcute asupra situației muncii instructiv-educative, fără îndoială că un loc important trebue acordat experienței celor mai bune cadre didactice, care dau elevilor lor din an în an cunoștințe tot mai temeinice. In această problemă nu se poate admite în niciun caz mărginirea la indici formali. Trebue să se arate cadrelor didactice întreg sistemul de muncă al pedagogilor-maeștri, caracterizându-se procedeele și mijloacele concrete prin folosirea cărora acești maeștri obțin o înaltă calitate a cunoștințelor elevilor la obiectul lor, înlăturând repetența.

Analiza multilaterală a situației instruirii și educării în școlile raionului sau ale orașului este o premiză necesară pentru determinarea sarcinilor concrete din viitorul an școlar. Aprecierea critică a muncii instructiv-educative va ajuta la trasarea măsurilor practice pentru înlăturarea lipsurilor existente și pentru consolidarea succeselor dobândite.

Pregătindu-se pentru consfătuirile din August, secțiile de învățământ acordă atenția principală organizării ședințelor plenare și nu acordă câteodată destulă atenție pentru ca și munca secțiilor organizate din cadrul consfătuirilor să fie interesantă și productivă. Ca urmare, activitatea participanților la ședințele pe secții se reduce uneori la planificarea materialului pe obiecte pentru primul semestru al noului an școlar. Ședințele de secții trebue să facă o analiză completă și adâncită a conținutului și a metodelor de predare, a calității cunoștințelor stăpânite de elevi la fiecare obiect, determinându-se căile concrete de îmbunătățire pe viitor a predării diferitelor discipline.

Fără îndoială că trebue să se acorde o deosebită atenție organizării muncii în secțiile de limba rusă și biologie. Restructurarea predării limbii ruse pe baza învățăturii tovarășului Stalin cu privire la lingvistică a și dat o serie de rezultate pozitive. Dar ar fi o greșală să se afirme că toți profesorii de limba rusă au rezolvat cu succes această problemă extrem de complexă. Faptul că procentul de rămași în urmă la limba rusă este încă ridicat ne obligă să continuăm lupta dârză pentru ridicarea calității predării acestui obiect. Cu atât mai prețioasă va fi discutarea lipsurilor în cadrul secțiilor de limba rusă cu privire la restructurarea predării acestui obiect, precum și arătarea exemplelor de muncă pozitivă a profesorilor respectivi. In prezent există o bogată experiență și în predarea biologiei pe baza învățăturilor lui Pavlov și Miciurin. Această experiență trebue generalizată și adusă ca obiect al unor discuții creatoare în secțiile biologice.

Succesul oricărei acțiuni depinde în primul rând de temeinicia cu care oamenii ce răspund de această acțiune se pregătesc pentru organizarea ei. Organizând referatele ce se vor ține în plenare, secțiile de învățământ nu se pot bizui numai pe forțele proprii ale referenților. In pregătirea referatelor trebue să fie atras un larg activ format din cele mai bune cadre didactice ale raionului sau orașului și din cadrele institutiilor de învățământ pedagogic. Aceasta este metoda de lucru a secțiilor de învățământ fruntașe. De exemplu, secția de învățământ a raionului Beloe Ozero, regiunea Vologda, în preajma consfătuirilor, discută tezele referatului secției împreună cu activul cadrelor didactice. Analiza prealabilă în colectiv a conținutului pe care îl va avea referatul va ridica fără îndoială nivelul lui calitativ.

Este foarte important să se obțină o asemenea situație ca toate colectivele pedagogice ale școlilor să vină la consfătuirile din August cu un bogat material concret și având în prealabil adânc analizate rezultatele muncii lor de un an, cu succesele și lipsurile acestela serios argumentate. O asemenea pregătire a colectivelor pedagogice pentru consfătuirile din August este chezășia participării lor active și creatoare la lucrările consfătuirilor.

Consfătuirile din August ale cadrelor didactice sunt o tribună de schimb a experienței înaintate, un mijloc extrem de efectiv de apreciere critică a căii parcurse. Secțiile de învățământ trebue să depună mari eforturi pentru a crea la aceste consfătuiri toate condițiile necesare desfășurării unei critici și autocritici concrete și curajoase, metodă sigură pentru înlăturarea a tot ceeace ar putea frâna mersul înainte al școlii sovietice.

(Articol de fond publicat în „Ucitelskaia Gazeta" Nr. 57 din 18 Iulie 1951)

Pregătirea elevilor sovietici pentru examenele din toamnă

Ministerul Invățământului al R.S.F.S.R. a trimis în școli instrucțiuni cu privire la pregătirea elevilor pentru examenele din toamnă. In aceste instrucțiuni se stabilește o serioasă responsabilitate din partea directorilor de școli cu privire la justa organizare a muncii cu elevii care au rămas să dea examene în toamnă. Directorii școlilor au ca sarcină să elaboreze planuri concrete de muncă pentru pregătirea acestor elevi. Planurile trebuesc aduse la cunoștința părinților, cu care trebue să se pună în acord și problema formelor de muncă cu elevii rămași în urmă. Părinții trebue consultați în toate problemele legate de pregătirea elevilor pentru examenele din toamnă.

Lecțiile individuale și în grup, precum și consultațiile cu elevii trebue începute după un program precis, însărcinând cu conducerea lor cadrele didactice experimentate. Pentru elevi trebue să se rezerve săli de clase speciale, un număr suficient de manuale, caiete și material didactic.

Ministerul Invățământului cere ca lecțiile să fie ținute pe cât posibil în grupe omogene, formate din elevi cu un nivel egal de pregătire. In orașe și în centrele muncitorești asemenea grupe pot fi formate din elevi înscriși în mai multe școli. Secțiile de învățământ trebue să asigure un control permanent asupra pregătirii elevilor pentru examenele din toamnă. Trebue să se asigure de asemenea alcătuirea și trimiterea la timp în școli a textelor de lucrări scrise pentru examenele în clasele IV—IX. Examenele scrise pentru certificatul de maturitate trebue să fie date cu texte trimise de Minister.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

Prima promoție a cursurilor de ingineri de exploatare

An cu an, învățământul nostru înregistrează noi succese. Odată cu încheierea anului școlar 1950—1951, cursurile speciale de ingineri de exploatare au fost absolvite de prima promoție de studenți muncitori.

Cei doi ani de activitate desfășurată în cadrul acestor cursuri au confirmat pe deplin justețea hotărîrii Partidului și Guvernului nostru de a înființa cursurile de ingineri de exploatare, care au deschis larg porțile învățământului superior pentru elementele muncitorești din întreprinderi, mine sau șantiere, acelora care vor să-și îmbogățească cunoștințele și să ajungă la o înaltă cultură tehnică. Mii de oameni ai muncii, care în trecut au fost ținuți departe de știință și cultură, au posibilitatea acum, prin aceste cursuri, să-și completeze practica lor de producție cu datele științei și să contribue astfel mai activ la opera de industrializare a țării noastre.

Perseverența cu care învață studenții muncitori, disciplina și seriozitatea lor în muncă, spiritul de răspundere de care dau dovadă cei mai mulți dintre ei constituie elementul nou al acestor cursuri din învățământul superior. Rezultatul celor trei sesiuni de examene trimestriale din acest an școlar a arătat că între studenții cursurilor de ingineri de exploatare există un mare număr de elemente capabile care, îmbinînd cunoștințele lor practice cu cele teoretice, acumulate la institute, vor putea face față în cele mai bune condițiuni sarcinilor pe care le vor primi la intrarea în producție ca ingineri de exploatare.

Datorită atitudinii pe care o au față de muncă și ajutorului susținut și organizat al cadrelor didactice, studenții muncitori au reușit să asimileze cunoștințele predate și să promoveze în mare număr. Astfel, toți studenții înscriși la Institutul de Siderurgie, la Institutul de Mecanică din Cluj și la Institutul de Industria Lemnului din București au promovat integral examenele. De asemenea, la cea mai mare parte din restul institutelor, procentul de promovați este ridicat. Așa, de pildă, la Institutul Căilor Ferate procentul absolvenților este de 96,5 la sută.

Aceste rezultate bune se datoresc în mare măsură și justei organizări a procesului de învățământ din institute. Cursurile s'au desfășurat după planuri de învățământ unice, întocmite de M.I.P., de acord cu ministerele de resort. De asemeni, pentru a unifica și coordona materiile ce se predau la cursurile de ingineri de exploatare, Ministerul Învățământului Public a întocmit, în colaborare cu celelalte ministere, programe unice pentru materiile de cultură generală și pentru o parte din materiile de cultură tehnică.

In afara orelor de curs, lucrări și seminarii prevăzute în planurile de învățământ, cadrele didactice au acordat toată importanța cuvenită orelor de consultații și au sprijinit grupele de învățătură. In ședințele colective de catedră s'a desbătut problema găsirii celor mai bune metode de muncă, a ridicării calității cursurilor, s'au ținut lecții model urmate de discuții.

Un stimulent deosebit de important în munca studenților la învățătură a fost și legătura lor cu întreprinderile, care i-au ajutat în mare măsură în adâncirea cunoașterii procesului de producție, în legarea teoriei de practică. Studenții Institutului Politehnic din Iași au vizitat numeroase întreprinderi, lămurindu-se la locul de producție asupra unor probleme teoretice, iar studenții anului II, dela Institutul de Siderurgie Reșița, și-au făcut studiile la materiile tehnice chiar în uzine.

Interesul pentru învățătură trezit în cadrul acestor cursuri îi determină pe studenți să continue munca de pregătire profesională și după terminarea cursurilor. Majoritatea depun eforturi serioase pentru pregătirea examenului de stat. In cadrul acestor preocupări, 2 studenți de la Facultatea de Textile au pus la punct o inovație privind industria tricotajelor, iar studentul Stere Nicolae, dela Facultatea de Mecanică a Institutului Politehnic din București, care este fruntaș la învățătură, a publicat în „Revista Matematică" un studiu relativ la calculul tuburilor elicoidale. Entuziasmul cu care absolvenții acestor cursuri pregătesc în prezent, în întreprinderi, proectul ce-l vor prezenta la examenul de stat, dovedește că ei sunt pe deplin conștienți de necesitatea unei pregătiri profesionale cât mai temeinice.

Calitatea rezultatelor obținute la sfârșitul acestor doi ani se datorește în mare măsură și justei recrutări a celor mai bune elemente din întreprinderi. Apreciind în mod just importanța cursurilor de ingineri de exploatare pentru desvoltarea industriei noastre, unele conduceri ale întreprinderilor au căutat să repartizeze elementele muncitorești cele mai înaintate din întreprinderea respectivă, muncitori fruntași, inovatori, oameni care dovedesc interes pentru ridicarea nivelului lor cultural și profesional, care prezintă cele mai largi posibilități de desvoltare profesională. Astfel, printre alți muncitori distinși cu Ordinul Muncii sau cu Medalia Muncii, au fost admiși la cursurile de ingineri de exploatare fruntași ai mișcării stahanoviste din țara noastră ca Luigi Strenati, Erdely, Pop Victor și alții. Ei s'au dovedit a fi fruntași și la învățătură, dându-și toată silința pentru a pătrunde cât mai profund tainele științei.

Totuși, cursurile de ingineri de exploatare au avut și unele lipsuri. Așa, de pildă, nu toate întreprinderile au respectat principiul recrutării celor mai bune elemente, trimițând la institute elemente slabe, necorespunzătoare. Astfel, la Institutul de Piscicultură din Constanța și la Institutele de Minereuri din Timișoara și Bran au fost admiși oameni fără o calificare în producție, care nu aveau deci pe ce să fundamenteze materialul teoretic studiat. De asemenea, s'au făcut greșeli și în ceeace privește încadrarea studenților la diferite specialități, procedându-se la repartizarea lor fără să se țină seama de meseria lor de bază. Ministerul Învățământului Public nu a organizat un control temeinic al muncii desfășurate în toate aceste institute și nici nu a asigurat, împreună cu ministerele de resort, aprovizionarea institutelor cu manuale.

Activitatea acestor doi ani de funcționare a cursurilor de ingineri de exploatare constitue o prețioasă experiență pentru viitorii ani școlari. Pentru a înlătura lipsurile, Ministerul Învățământului Public, de acord cu ministerele de resort, a întocmit din timp instrucțiuni în vederea recrutării și pregătirii în cât mai bune condițiuni a candidaților ce se vor prezenta la examenul de admitere în toamna acestui an. In prezent, candidații muncitori urmează un curs de pregătire de 45 de zile, care funcționează pe lângă 9 institute tehnice de învățământ superior. De asemeni, un număr de 365 studenți muncitori din specialitățile Ministerului Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice se pregătesc în patru școli medii tehnice.

Conducerile institutelor unde funcționează aceste cursuri de ingineri de exploatare, conștiente de importanța pe care o au aceste cadre tehnice muncitorești în realizarea Planului Cincinal și a Planului de Electrificare a țării, se străduesc să la toate măsurile necesare pentru ca viitorii ani școlari să dea Patriei cadre tehnice cu o calificare cât mai ridicată.

C. POPOVICI

Mai multă atenție muncii de alfabetizare la întreprinderea „Marinarul" din Galați

Alfabetizarea neștiutorilor de carte este una din sarcinile importante care preocupă în mod egal atât pe învățători și profesori cât și comitetele sindicale de întreprindere sau instituție ori sfaturile populare.

La întreprinderea „Marinarul" din Galați însă lipsește interesul pentru alfabetizarea neștiutorilor de carte. Deși numărul neștiutorilor de carte nu este prea mare (8 în anul I și 11 din anul II) nu s'a reușit încă a se obtine o mobilizare totală a acestora pentru a frecventa regulat cursurile.

Însăși modul de organizare al cursurilor este defectuos. Orele de curs fiind aranjate între cele două schimburi ale muncitorilor, nu se poate asigura o frecvență satisfăcătoare. Acest fapt explică dealtfel destul de clar, cauza pentru care atunci când pe ziua de 6 Iulie a. c. nici nu se începuse încă lecția, tovarășele Stan Elena și Dobrea Ioana au fost nevoite să plece dela cursuri pentru a nu se opri mașinile din lucru.

Deasemeni la Intreprinderea „Marinarul"-Galeți nu s'a stăruit suficient pentru o intensă muncă de lămurire, asupra importanței științei de carte printre analfabeți. Lipsind această acțiune este lesne de înțeles că unii tovarăși ca: Elena Nicolau să spună că timp de trei luni nimeni nu l-a spus că se fac cursuri de alfabetizare.

Este de altfel și o lipsă a conducerii întreprinderii și mai ales a sindicatului care nu s'au interesat mai îndeaproape de îmbunătățirea muncii de alfabetizare. Tovarășul Gh. Misăilă, directorul întreprinderii, recunoaște dealtfel că până în prezent nici nu se cunoaște bine ce carte știu muncitorii cu o vechime mai mică în întreprindere. Sindicatul, arată el, nu s'a interesat deloc de îmbunătățirea acestei situații. Acestea se văd dealtfel și din condițiile în care se țin cursurile. Pentru cei 19 neștiutori de carte nu s'a găsit decât doar o singură masă la care pot lucra 6-8 cursiști, două-trei scaune lungi și o tablă. Toate acestea așezate într'o magazie, în care mai sunt ținute lăzi, cutii, scânduri, etc. Lipsa de organizare se observă și din faptul că neștiutorii de carte necunoscând precis zilele când au cursuri, vin fără cărți și caiete, așa cum s'a întâmplat cu tov. Furtună Chiriachița.

Pentru îndreptarea muncii cei doi învățători care au fost repartizați de secția de învățământ să lucreze aici, au datoria de a stărui cât mai mult pentru îmbunătățirea atât a frecvenței cât și a condițiilor de muncă cu analfabeții.

Indrumate de organizația de partid, conducerea întreprinderii, sindicatul, organizația U. T. M. trebue să sprijine munca de alfabetizare cunoscând că însăși îmbunătățirea procesului de producție depinde de calificarea tot mai înaltă a muncitorilor acestei întreprinderi.

Deasemeni secția de învățământ a orașului Galați va trebui să se ocupe mai intens de îmbunătățirea muncii de alfabetizare din întreprinderea „Marinarul", stăruind pentru obținerea unei bune frecvențe, arătând cadrelor didactice care predau la cursuri cum trebue să lucreze și controlând în același timp activitatea lor, controlând dacă această muncă se duce în mod planificat, dacă se obțin rezultate pozitive și să lupte pentru înlăturarea tuturor lipsurilor.

C. PETRIȘAN

Studierea unei teme la cursurile I. C. D.

In întreaga țară se desfășoară, de câteva zile, cursurile I.C.D. Profesorii încadrați în această importantă formă de ridicare a calificării, lectorii, conducerile cursurilor și secțiile de învățământ își îndreaptă acum eforturile spre același scop: o cât mai temeinică studiere a temelor din planul cursurilor, asigurarea unui nivel științific și metodologic cât mai înalt studiului fiecărei teme în parte, în fiecare etapă a acestui studiu. Incepând cu lecția, continuând cu ședința în care lectorii pregătesc seminarul și încheind cu acest seminar, trebue să se asigure o adâncă și conștientă însușire a cunoștințelor, precum și cea mai strânsă legătură a acestor cunoștințe de munca din școală, de activitatea practică a cadrelor didactice în domeniul educației comuniste a tineretului nostru.

Felul cum se desfășoară cursurile I.C.D. organizate de secția de învățământ a orașului București dovedește că această preocupare pentru calitatea muncii există atât din partea conducerii cursurilor și a lectorilor, cât și din partea învățătorilor și profesorilor cursanți. Intelegând rolul însemnat pe care îl vor avea aceste cursuri pentru ridicarea calității muncii în școli, conducerea a reușit să antreneze un număr de conferențiari calificați, care țin lecțiile la un înalt nivel științific, iar lectorii și cursanții adâncesc cu atenție materialul comunicat la aceste lecții, străduindu-se să asigure o temeinică însușire a problemelor studiate.

Astfel, la studierea temei „Primul Plan Cincinal — plan de construire a bazei economice a socialismului în țara noastră și sarcinile școlii și ale cadrelor didactice în acest domeniu", s'au văzut o serie de aspecte pozitive importante. Lecția ținută de tovarășul Radu Stancu a avut o serioasă fundamentare teoretică, fiind expusă amănunțit, clar și sistematic, ținând tot timpul trează atenția cursanților. Ședința cu lectorii, condusă de tov. Ion Artin, directorul cursurilor, a fost foarte vie, lectorii aducând completări juste și căutând să-și lămurească problemele, pentru a veni bine pregătiți la seminarii. Un fapt pozitiv este acela că la ședință a participat și conferențiarul, care a putut astfel să facă diferite completări și să lămurească o serie de chestiuni ce n'au putut fi adâncite în cadrul lecției.

La seminarul II al profesorilor de fizică, condus de tov. Victoria Iacomi, discutarea temei s'a desfășurat, de asemenea, într'un mod activ, cursanții manifestând mult interes pentru problemele puse în discuție, dovedind că posedă multe cunoștințe în domeniul studiat, aducând exemple din munca lor în școală, analizând, în special Planul de Electrificare, din punct de vedere tehnic, ridicând probleme de specialitate și făcând legătura cu problemele internaționale, cu lupta pentru pace. Lectorul a condus cu destulă pricepere seminarul, antrenând majoritatea cursanților în discuții, folosind metoda comparării realităților din țara noastră față de cele din țările capitaliste și dirijând în mod just discuțiile dintre cursanți.

Unul din scopurile de bază ale studiului temei n'a putut fi însă atins decât într'o măsură cu totul insuficientă. Este vorba de legarea cunoștințelor teoretice cu practica muncii în școală. Această lipsă a pornit dela lecție și s'a răsfrânt — inevitabil — atât asupra ședinței cu lectorii, cât și asupra seminarului. Conferențiarul, analizând prea pe larg în introducere problema planificării și aducând prea multe noțiuni de economie politică, a încărcat peste măsură tema, ne mai rămânând loc pentru o analiză amănunțită a sarcinilor școlii și ale cadrelor didactice în acest domeniu. Sarcinile au fost enumerate în fugă la lecție, au fost discutate în mod formal la ședința cu lectorii, iar în seminar analiza punctului respectiv s'a transformat, dat fiind că timpul rezervat seminarului se scursese, într'o înșiruire desordonată de banalități. N'au reușit din discuții nici căile concrete prin care școala contribue la realizarea Planului Cincinal și a Planului de Electrificare, nici metodele practice prin care aceste măreațe planuri trebue să fie aduse la cunoștința elevilor.

De altfel, nici materialul teoretic existent în abundență, în dauna problemelor practice, n'a putut fi adâncit suficient, tocmai din cauza abundenței lui. Numărul mare de noțiuni complexe de economie politică (repartizarea venitului național, reproducția socialistă lărgită, n.e.p.-ul și multe altele) a făcut ca o parte din aceste noțiuni să fie însușite mecanic și să rămână confuze.

Punctajul propus de directorul cursurilor, împreună cu conferențiarul, pentru discuțiile din seminar a fost axat pe aceeași linie, cu multe probleme teoretice și neglijând legătura cu școala. In același timp, punctajul, foarte complicat, cu nenumărate puncte și subpuncte, constituia prin însăși redactarea lui o piedică în buna desfășurare a discuțiilor, născând încurcături mai ales la ședința cu lectorii care, copleșiți de prezentarea prea complexă a problemelor, au plecat cu unele chestiuni însușite mecanic, mulțumindu-se cu răspunsurile directorului sau ale conferențiarului.

Și în seminar au fost o serie de lipsuri de metodică. Lectorul n'a tras totdeauna concluzii la problemele discutate, lăsându-le pe unele în suspensie și trecând direct, după ultima completare făcută de un cursant, la problema următoare. De asemenea, nu s'a folosit în seminar, ca material ajutător, decât o hartă a Planului de Electrificare, neaducându-se grafice în legătură cu Planul Cincinal, planșe, etc. Insfârșit, o serie de probleme sau exprimări greșite ale cursanților n'au fost îndreptate de lector.

O răspundere serioasă pentru toate aceste lipsuri revine secției de învățământ a orașului București, care nu acordă suficientă atenție sarcinii de a îndruma din punct de vedere metodologic activitatea cursurilor I.C.D. Dacă secția de învățământ ar fi controlat încă din primele zile munca direcției și a lectorilor cu toată seriozitatea, asistând la lecții, la ședințele cu lectorii și la seminarii, ar fi putut înlătura multe din lipsurile constatate.

Pentru a se asigura un just conținut și metode eficace de muncă la cursuri, este nevoie ca direcția cursurilor să stea amănunțit de vorbă cu conferențiarii, arătându-le pe ce trebue să pună în special accentul, precum și nivelul la care pot să-și țină lecțiile, în funcție de gradul de pregătire al cursanților. In ședințele cu lectorii trebue analizate amănunțit toate problemele, ca să nu rămână nimic confuz. In același timp, trebue să se discute aici probleme de metodică ale seminarului în care se va discuta tema respectivă. Pentru buna desfășurare a ședințelor cu lectorii și a celor de seminar este bine ca punctajul pentru discuții, cât mai limpede și mai sistematic, să fie stabilit din timp și multiplicat, căci altfel se îngreunează simțitor ședințele. In afară de aceasta, secția de învățământ, împreună cu conducerea cursurilor, ar trebui să analizeze posibilitatea de a evita ca seminariile pentru o temă să se țină abia după ce a fost expusă lecția următoare. In condițiile muncii încordate ce se cere cursanților, acest sistem de lucru reprezintă și el o greutate de care trebue să se țină seama.

Cadrele noastre didactice vin cu dragoste la cursurile I.C.D., dorind să folosească din plin acest ajutor prețios în munca lor de ridicare a calificării profesionale. Trebue să acordăm cea mai mare atenție conținutului și metodelor de lucru în această formă de învățământ, lichidând cu hotărîre lipsurile, pentru ca ajutorul primit să fie într'adevăr efectiv și cadrele didactice să poată intra mai bine pregătite în noul an școlar.

V. SAPUNA

Pregătiri pentru examenele din toamnă

In scopul unei cât mai temeinice pregătiri a elevilor care dau examene în toamnă, la Liceul Nr. 3 de băeți — București, încă dela 15 Iulie, au început să funcționeze cursurile de meditație pentru elevii corigenți și pentru elevii scutiți de frecvență care dau examenele în toamnă.

Astfel, pentru limba română, limba rusă, istorie, geografie, matematică și științe naturale s'au fixat câte două ore de obiect pe săptămână, iar pentru limba franceză, fizică, chimie, constituție și psihologie câte o oră pe săptămână.

In această activitate cadrele didactice se bucură de un real sprijin din partea organizației de U.T.M. și pionieri.

BIBLIOGRAFIE

care se recomandă pionierilor și școlarilor pentru lectură în vacanță

PENTRU CLASA A V-a

I. Creangă: Amintiri din copilărie
M. Sadoveanu: Povestiri din trecut
V. Ilina: Gulia Coroliova
M. Cremene: Povestea Scânteii
I. Soinic: Isprăvile noastre
V. Potop: Nucul
Al. C. Constantinescu: Cei trei voinici
P. Pavlenco: Soarele de stepă
J. Verne: Copiii Căpitanului Grant

PENTRU CLASA A VI-a

V. Cataev: O pânză în depărtare
P. Luscalov: Nufărul roșu
M. Gorki: La stăpâni
A. Musatov: Copiii din Stejari
V. Saveliev: Asaltul Palatului de Iarnă
I. Liestanov: Băețandrul din Urali
S. Mihailov: Vreau acasă
V. Cataev: Fiul regimentului

Toate aceste cărți au apărut în Editura Tineretului

Unele concluzii cu privire la predarea limbii române în anul școlar 1950-1951

Predarea limbii române în școlile noastre constitue o problemă deosebit de însemnată, esențială pentru desvoltarea revoluției noastre culturale. Școlii, în primul rând, îi revine sarcina de a înarma tineretul cu cunoștințe temeinice despre limbă, de a-l îndruma să prețuiască marea comoară a limbii naționale făurită de popor, de a face din ea un instrument însemnat de luptă pentru desvoltarea construcției pașnice, pentru clădirea unei vieți fericite.

In anul școlar care s'a încheiat, predarea limbii române în școlile noastre a înregistrat o serie de progrese. Apariția genialei lucrări a tovarășului Stalin „Marxismul și problemele lingvisticii" a dat un imbold puternic desvoltării predării limbilor în școli. Articolele publicate în presă și conferințele publice cu privire la genialele învățături ale tovarășului Stalin despre lingvistică au fost urmărite cu un deosebit interes de masa largă a învățătorilor și profesorilor de specialitate. Un mare număr de învățători și profesori au participat la sesiunea științifică din Martie a Academiei R.P.R., la care s'a desbătut pe larg însemnătatea lucrărilor tovarășului Stalin. De asemeni, trebue subliniată larga participare a învățătorilor și profesorilor de limbă la desbaterile recentei sesiuni lărgite a Secțiunii a VI-a de limbă, literatură și artă a Academiei R.P.R. împreună cu Ministerul Învățământului Public și Uniunea Scriitorilor, participare care a adus o contribuție deosebit de prețioasă la desfășurarea lucrărilor sesiunii.

Ministerul Învățământului Public a dat în anul acesta școlilor o serie de îndrumări cu privire la predarea limbii române, care aveau ca scop să creeze condițiile de lichidare a unor lipsuri, îndeosebi în ceeace privește cunoștințele gramaticale și ortografice ale elevilor.

Toate acestea au dus la o îmbunătățire a predării limbii române în școală, la o creștere a nivelului de cunoștințe al elevilor. Examenele de promovare și absolvire cu care s'a încheiat anul școlar au fost un prilej de verificare a acestei creșteri. Astfel, în lucrările scrise ale elevilor dela diferite școli, ca de pildă ale elevilor din anul IV al Școlii Pedagogice de Băeți din Craiova, din clasa XI-a a Liceului de Fete din Sibiu, din clasa VII-a a Școlii Elementare din comuna Caraula-Plenița, greșelile de gramatică și ortografie sunt rare, formularea este corectă, iar expunerea justă și sistematică a materialului dovedește o temeinică pregătire.

Tovarășul profesor care a predat limba română la clasa XI-a a Liceului Clasic din Craiova a întocmit, împreună cu elevii, un tablou care înfățișa, paralel cu evenimentele economice și social-politice petrecute între anii 1800-1950, scriitorii și operele care au reflectat aceste evenimente.

Temele și lucrările date elevilor de profesoara de limba română dela Școala Elementară din comuna Saschiz-Sighișoara au dovedit că tovarășa profesoară și-a însușit în bună măsură învățătura stalinistă cu privire la însemnătatea gramaticii, datorită căreia „limba capătă posibilitatea de a îmbrăca gândurile umane în învelișul material al limbii". (I. V. Stalin).

Dar dacă o bună parte din cadrele noastre didactice au început să studieze temeinic problemele predării limbii române, dacă mulți profesori și învățători au depus eforturi serioase pentru ridicarea nivelului lor de pregătire prin însușirea și aprofundarea învățăturilor tovarășului Stalin, se mai pot constata încă o serie de lipsuri însemnate în această privință.

Unii învățători nu dau suficientă atenție predării noțiunilor de ortografie și nu asigură însușirea acestor cunoștințe de către elevi, ceeace face ca elevii să termine primele patru clase elementare fără să știe să scrie corect. Tezele de examen ale elevilor din clasa IV-a a Școlii Elementare din comuna Dioști-Caracal au arătat că învățătoarea acestei clase a neglijat cu totul problema ortografiei și nu s'a străduit să obțină ca elevii ei să-și însușească o scriere corectă. De asemeni, unii profesori de limba română dela școlile medii au subapreciat importanța recapitulării cunostintelor de gramatică în clasele VIII—XI. In unele școli, ca de pildă Școala Pedagogică de Educatoare din Craiova, Liceul Seral din Mediaș, Liceul de Fete din Bacău, Liceul de Fete din Piatra-Neamț, Liceul Nr. 4 de Fete din București, circulara Ministerului Învățământului Public referitoare la introducerea orelor de gramatică a fost considerată ca o chestiune secundară, neobligatorie, ceeace a dus la rezultate negative în cunoștințele elevilor.

Modul de exprimare al elevilor nu este încă observat cu toată atenția. Ba uneori, în graba de a pune întrebări ajutătoare, chiar unii profesori de limba română dau un conținut greșit exprimării lor, așa cum face de pildă tovarășa profesoară dela clasa X-a a Liceului Mixt din Mediaș, care întreba la examen: „Ce l-a determinat pe țărani să devină lobagi?" Nu se îndrumează și nu se stăvilește pretutindeni nici tendința elevilor de a aluneca spre o frazeologie goală și sforăitoare. Așa s'a întâmplat, de exemplu, la examenul de constituție al anului IV dela Școala Pedagogică de Băeți din Craiova, unde profesorul n'a corectat greșelile de acest fel ale elevilor.

In unele dintre școlile cu limba de predare a naționalităților conlocuitoare, elevii știu să reproducă textul din manualul de limba română, dar nu au cunoștințe suficiente pentru a lega o convorbire în afară de text, vocabularul lor este sărac și în consecință fac frecvente greșeli de gramatică. Așa se întâmplă, de pildă, la clasa VI-a a Școlii Pedagogice cu limba de predare germană din Sighișoara.

Deși s'a insistat în mod special ca profesorii tuturor disciplinelor să corecteze, în lucrările scrise ale elevilor, pe lângă greșelile care se referă la obiectul lor, și greșelile de vocabular și gramatică, din cercetarea tezelor de matematică la examenele din vara 1951 reese că abia 20 la sută din aceste teze sunt corectate și din acest punct de vedere.

La aceste lipsuri se mai poate adăoga și munca uneori superficială și formală a multora dintre cercurile pedagogice de specialitate. De pildă, la cercul pedagogic de limba română dela Liceul Nr. 4 de Băeți din București, atât referatul cât și toate discuțiile duse în jurul temei „Alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare", puteau fi valabile pentru orice fel de cerc pedagogic: de matematică, de istorie, de fizică, etc. — întrucât nimic din conținutul referatului sau al discuțiilor nu lega problema alianței dintre clasa muncitoare cu țărănimea muncitoare de sarcinile predării limbii române în școli.

Toate aceste lipsuri se datoresc, în bună măsură și faptului că Ministerul Învățământului Public, Uniunea Sindicatelor de Invățământ, Institutul de Lingvistică al Academiei R.P.R., Uniunea Scriitorilor și revistele de specialitate n'au dat un sprijin destul de susținut școlii.

In comunicarea cu titlul „Lucrările tovarășului Stalin cu privire la știința limbii și sarcinile lingviștilor din R.P.R., ținută la Sesiunea din Martie a Academiei R.P.R., tov. L. Răutu, vorbind despre faptul că manualele de limba română editate de M.I.P. nu cuprind decât în foarte mică măsură operele de proză și poezie ale celor mai buni scriitori ai noștri, sublinia: „Tovarășul Stalin ne învață că limba și legile ei pot fi înțelese numai în cazul când sunt studiate în indisolubilă legătură cu istoria poporului căruia îi aparține limba studiată și care este creatorul acestei limbi. Nu facem decât să îngreunăm cunoașterea limbii, a fondului ei de cuvinte, a gramaticii ei, dacă în locul unor fragmente din marii scriitori români punem elevii să învețe limba și stilul unui traducător ocazional și anonim".

Recenta sesiune lărgită a Secției a VI-a de limbă, literatură și artă a Academiei R.P.R., împreună cu Ministerul Invățământului Public și Uniunea Scriitorilor a scos de asemenea în evidență multe din cauzele care au determinat lipsurile în predarea limbii române în școli. Reluând problema manualelor și a programelor școlare de limba română, sesiunea a constatat că deși „a fost eliminată din manuale și programe propaganda reacționară, mistică și șovină cu care școala burgheză-moșierească otrăvea mințile elevilor"... totuși „...situația nefavorabilă din lingvistică a influențat negativ și învățământul. Atât programele școlare cât și manualele — inclusiv cele apărute după reforma învățământului — nu au ținut seama de importanța gramaticii în predarea limbii, morfologia a fost subestimată în favoarea sintaxei, studiul foneticii a fost programat după cel al sintaxei, iar desvoltarea unor deprinderi ortografice la elevi a fost neglijată. Programele și manualele de limba română nu leagă studiul gramaticii de desvoltarea gândirii elevilor, nu țin seama de principiul istorismului în tratarea fenomenelor de limbă.

Programele și manualele nu dau importanța cuvenită bogăției lexicale a limbii noastre contemporane, nu dau importanța cuvenită literaturii clasice românești, mijloc principal de îmbogățire a limbii elevilor. In redactarea programelor și manualelor s'a ținut prea puțin seama de principiile pedagogice de bază în predarea limbii". (Hotărîrea Sesiunii lărgite a Secțiunii a VI-a — știința limbii, literatură și artă — a Academiei R.P.R.).

Indrumările Ministerului Invățământului Public cu privire la unele îmbunătățiri imediate în predarea limbii române, ca și programul minimal pentru clasa XI-a, menit să înlocuiască ultima broșură de teze provizorii, au fost date școlilor cu mare întârziere, abia în a doua jumătate a anului școlar, atunci când planurile calendaristice erau de mult alcătuite și când restructurarea lor a dus, cum era și natural, la o muncă făcută în grabă și deci, adesea superficială și formală.

Materialul ajutător pentru predarea limbii române în școlile cu limba de predare a naționalităților conlocuitoare n'a fost transmis acestor școli până la sfârșitul anului școlar, ceeace a determinat mari greutăți în folosirea manualului unic de limba română în care nu se stabilea nicio legătură între caracteristicile limbii materne respective și limba română.

Institutul de Lingvistică al Academiei R.P.R. și Societatea de Științe Istorice, Filologice și Folclor nu au cercetat programele, manualele și metodicile de predare a limbii române, revista „Cum Vorbim" n'a analizat niciodată această problemă, iar „Gazeta Invățământului" s'a preocupat cu totul insuficient de practica predării limbii române în școli.

Școlii noastre îi revine sarcina de a aplica în mod creator genialele învățături ale tovarășului Stalin privitoare la studiul limbii și la importanța cunoașterii temeinice a acestei comori făurită de popor. Pentru a asigura realizarea acestei sarcini Ministerul Invățământului Public a pornit sub îndrumarea Partidului și cu ajutorul Institutului de Lingvistică și al Uniunii Scriitorilor, la revizuirea programelor și a manualelor de limba română. Incă înainte de deschiderea noului an școlar, învățătorii și profesorii de limba română vor începe să primească instrucțiuni privitoare la folosirea actualelor manuale, astfel încât să poată fi evitate o serie de greșeli care ar rezulta din aplicarea lor.

Organizarea, în cadrul cursurilor I.C.D de vară, a unui curs pentru învățătorii și profesorii care predau limba română la clasele V—VII, ca și a unui curs pentru acei care predau limba română la școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare va ajuta mult la calificarea acestora și va duce la o ridicare a nivelului predării limbii române.

Ministerului Invățământului Public îi revine de asemeni sarcina de a asigura, prin inspectorii săi generali, îndrumarea școlilor în ceeace privește predarea limbii române și controlul aplicării de către secțiile de învățământ și școlile elementare și medii a directivelor Partidului și Guvernului cu privire la îmbunătățirea predării limbii române.

Secțiile de învățământ trebue să dea o atenție deosebită atât încadrării școlilor cu învățători și profesori de limba română, cât și repartizării în funcția de responsabili ai cercurilor pedagogice de specialitate a celor mai bune cadre din rândurile învățătorilor și profesorilor de limba română. De asemeni, secțiile de învățământ vor trebui să se îngrijească îndeaproape, prin inspectorii regionali și raionali, de felul cum se predă limba română în școli și, în colaborare cu birourile sindicale regionale și raionale, vor trebui să studieze și să generalizeze cele mai bune experiențe din practica școlilor.

In vederea pregătirii unei munci creatoare în anul care începe, învățătorii și profesorii de limba română vor trebui să aprofundeze cu deosebită seriozitate lucrările tovarășului Stalin referitoare la lingvistică. Pentru o mai bună planificare a materiei, ei vor trebui să studieze cu atenție manualele și metodicile, ca și instrucțiunile Ministerului Invățământului Public cu privire la îmbunătățirea predării limbii române și să înscrie în plan orele absolut necesare de gramatică dela clasa II-a până la clasa XI-a. Consultarea și studierea materialelor Sesiunii Academiei R.P.R și cercetarea publicațiilor și a revistelor de specialitate, trebue să devină o sarcină de seamă a celor ce vor preda limba română în anul școlar 1951—1952.

Studiind îndeaproape experiența școlii sovietice în ceeace privește aplicarea învățăturii tovarășului Stalin cu privire la limbă, analizând îndeaproape lipsurile predării limbii române în anul trecut și muncind stăruitor pentru înlăturarea lor, școlile noastre vor izbuti să facă din studiul limbii române o armă puternică de educare a tineretului în spiritul dragostei nemărginite pentru Patrie, în spiritul luptei pentru pace, pentru construirea unei vieți fericite.

CORALIA CALIN
Inspector general în Ministerul Invățământului Public

In cinstea zilei minerului

Pionierii întâmpină pe minerii fruntași

La gura puțului „Gh. Gheorghiu-Dej" dela Mina Anina s'a adunat către prânz lume multă. Printre minerii ce-și așteaptă ora de intrare în mină, printre tehnicienii și funcționarii întreprinderii, sunt și mulți pionieri din sat, îmbrăcați în haină de sărbătoare. Și ei vor să întâmpine echipa minerului fruntaș Covaci Ioan, care în șase luni și douăzeci și cinci de zile și-a îndeplinit planul pe un an întreg.

Cele câteva sute de elevi și pionieri conduși de învățători și profesori așteaptă cu emoție sosirea echipei. Ei rostesc numele lui Covaci — iar în gândurile lor multe fire din lecturile despre oamenii sovietici se împletesc cu acelea ale minerilor fruntași din Anina.

Dintr'o margine a mulțimei, un pionier strigă deodată vesel: „Uite-l, vine"!

Sute de priviri zâmbitoare se îndreaptă către minerul Covaci Ioan, care coboară împreună cu echipa lui din colivie.

Tobele și trompetele pionierilor împreună cu cântecul voios al fanfarei sărbătoresc victoria minerului fruntaș.

Florile oferite de pionieri șefului de echipă Covaci Ioan sunt semnul dragostei cu care cei veniți să-i întâmpine prețuesc munca și lupta acestor oameni, care dau cu drag Patriei, cât mai mult cărbune, pentru îndeplinirea planului, pentru pace.

Citesc cărți despre viața minerilor

In dorința de a cunoaște cât mai mult viața minerilor membrii grupei sindicale dela Liceul Mixt din Petroșani raionul Lupeni, adunați la colțul roșu în ziua de 30 Iulie a.c. au citit în colectiv cartea „Minerii sovietici". Lectura acestei cărți a fost făcută de tovarășa Natalia Dumbravă în fața celor 14 membri ai grupei printre care erau învățători și profesori, personal administrativ și oameni de îngrijire ai școlii.

După citirea cărții mulți dintre cei prezenți au discutat despre viața frumoasă a minerilor sovietici.

Mobilizate de grupa sindicală, cadrele didactice dela acest liceu au făcut apoi câteva ore de muncă voluntară, la Mina Petrila — lucrând alături de muncitorii din această mină.

Pentru cunoașterea vieții minerilor, membrii grupei sindicale dela Liceul din Petroșani au propus ca în ziua de 31 Iulie, unul dintre minerii fruntași din Valea Jiului să arate pionierilor și elevilor cât și cadrelor didactice modul cum muncesc ei, spre a da Patriei noastre cât mai mult cărbune pentru îndeplinirea primului nostru Plan Cincinal.

TOMOȘOIU MARIA
corespondent

Mai multă grijă pentru organizarea vacanței elevilor

In taberele și cluburile pionierești din orașul și regiunea Bârlad, elevii și pionierii își petrec o vacanță plăcută. Ei își adâncesc cu acest prilej cunoștințele învățate în școală, pregătindu-se pentru noul an școlar.

Pe lângă activitatea desfășurată în cercurile științifice și culturale, pionierii au dat un prețios ajutor și în campania de recoltare. Ei au strâns până în prezent sute de kilograme de grâu și alte cereale. Numai în raionul Bârlad cele 276 de echipe au strâns în câteva zile 320 kg. grâu, 260 kg. fasole și au recoltat mazărea de pe o suprafață de 2 ha.

Cu toate aceste rezultate se mai găsesc încă în regiunea noastră unele școli unde cadrele didactice n'au dat suficientă atenție activității pe timpul verii cu elevii lor. Astfel în comuna Șuletea, din raionul Murgeni, atunci când se făceau pregătiri pentru deschiderea taberei de pionieri tovarășul Iorga Vasile, directorul școlii, a motivat că profesorii plecând la I.C.D. nu se vor putea ocupa de tabără. Tot așa directorul școlii și învățătorii Andrei și Zamfira Cocuz din Muntenii de Sus și Moara Domnească raionul Vaslui nu au deschis clubul spunând că nu au instrucțiuni dela secția de învățământ.

La unele școli, ca de pildă la Școala Elementară Nr. 5 Băeți și Nr. 1 Fete din Bârlad, cluburile sunt nefrecventate iar activitatea taberelor de curte este insuficientă.

Secțiile de învățământ ar trebui să se îngrijească mai îndeaproape de activitatea acestor tabere, să sprijine atât organizațiile U.T.M. și de pionieri cât și cadrele didactice în munca lor. Procedeul secției de învățământ a orașului Bârlad care lasă pe directorul taberei orășenești „să se descurce singur" arată ce puțină importanță acordă această secție problemei taberelor și odihnei elevilor pe timpul verii.

POPA TEODOR
corespondent

MUZEUL ROMÂNO-RUS

La 3 Noembrie 1948, din inițiativa și cu sprijinul Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român s'a organizat în București Muzeul Româno-Rus.

Acest Muzeu a contribuit și contribue într'o largă măsură la cunoașterea și studierea relațiilor sociale, politice, diplomatice, economice, militare și culturale dintre poporul nostru și popoarele din U.R.S.S., care s'au desfășurat fără încetare dealungul vremurilor, cum și a ajutorului multilateral pe care l-am primit și îl primim zilnic din partea marii Uniuni Sovietice și personal din partea tovarășului Stalin în acțiunea pentru pace și construirea socialismului în Republica Populară Română.

Muzeul Româno-Rus din București conține o serie de documente, cărți, reviste, ziare, stampe, fotografii, monede, picturi etc., care dovedesc că din timpuri străvechi s'a făurit o legătură trainică între noi și popoarele din U.R.S.S. și că această legătură se desăvârșește necontenit prin ajutorul frățesc pe care-l primim clipă cu clipă din partea Uniunii Sovietice.

In ziua de 23 Februarie 1951, ziua aniversării eroicei Armate Sovietice, au fost deschise în colaborare cu A.R.L.U.S. și Institutul de Studii Româno-Sovietic al Academiei R.P.R., 27 de filiale ale Muzeului Româno-Rus în toate capitalele de regiuni.

Muzeul Româno-Rus din București cum și filialele din capitalele de regiuni au fost vizitate până acum de zeci de mii de persoane, muncitori din fabrici și uzine, țărani muncitori și funcționari, ofițeri și ostași, profesori, studenți, elevi, etc., de majoritatea școlilor de cadre de partid și sindicale și de numeroase delegații din U.R.S.S. și republicile de democrație populară, venite la diferite congrese în Republica Populară Română.

Numeroși muncitori, profesori, studenți, elevi și militari au venit zilnic să studieze materialul documentar din Muzeu pentru referate, conferințe, articole, lucrări, etc.

Invățători și profesori!

Participați la concursul cu tema: *„Cum realizez în munca mea școlară educația elevilor în spiritul patriotismului socialist, al dragostei față de Uniunea Sovietică, al internaționalismului proletar și al luptei pentru pace"*, organizat de „Gazeta Invățământului" și Editura de Stat pentru Literatură Științifică.

Condițiile concursului au fost publicate în Nr. 117 al gazetei noastre.

O nouă victorie a oamenilor muncii din țara noastră

Oamenii muncii din țara noastră au primit cu nespusă bucurie Comunicatul Comisiunii de Stat a Planificării și Direcțiunii Centrale de Statistică asupra îndeplinirii Planului de Stat pe trimestrul II al anului 1951. Cifrele cuprinse în acest Comunicat sunt dovezi grăitoare ale succeselor de fiecare zi ale regimului nostru de democrație populară, pe drumul construirii unei puternice economii socialiste, chezășie a viitorului nostru fericit.

Aceste cifre ne spun că pe întreaga industrie planul producției globale pe trimestrul II al anului 1951 a fost îndeplinit în proporție de 101,8%. Pe ambele trimestre depășite ale acestui an, planul producției globale în industrie a fost îndeplinit în proporție de 107,8% atingându-se un nivel de 131,7% față de semestrul I al anului 1950.

Citind comunicatul te simți cuprins de o legitimă mândrie că trăești într'o țară care construește socialismul, că simți ridicându-se zi de zi în jurul tău mărețul edificiu al construcției pașnice și creatoare. Acest edificiu se înalță acum în toate țările de democrație populară care după exemplul luminos și cu ajutorul neprecupețit al marii Patrii a Socialismului, Uniunea Sovietică, se îndreaptă cu pași repezi spre socialism.

In R. Polonă planul pe cel de-al doilea trimestru al anului a fost îndeplinit în proporție de 102,3%, în R. Cehoslovacă planul semestrial cu 101,3%, industria din R.P. Bulgaria a înregistrat în acest trimestru o creștere de 14,5% față de trimestrul corespunzător al anului precedent. Aceste rezultate ca și rezultatele îndeplinirii Planului în țara noastră arată lumii întregi că în țările de democrație populară se desvoltă o economie sănătoasă și prosperă. Cheia succeselor țărilor de democrație populară, garanția trăiniciei acestor succese o constitue ajutorul pe care Uniunea Sovietică îl dă țării noastre și celorlalte țări de democrație populară. Experiența sovietică, tehnicienii sovietici, metodele înaintate sovietice ca și schimburile comerciale bazate pe criterii de deplină egalitate și necesități reciproce -- iată ce caracterizează relațiile dintre aceste țări. Care e în acest timp situația în țările capitaliste, în țările care gravitează în orbita dolarului și care beneficiază de așa zisul „ajutor american"? Planul Marshall a dus la ruina economică a acestor țări, în Franța sau Italia industria de pace a fost desființată locul ei fiind luat de industria de război de pe urma căreia beneficiază doar rechinii capitaliști, în timp ce masele se sbat în foame și mizerie.

In țările marshallizate nici nu poate fi vorba de o creștere a producției industriale de pace, de o ridicare cât de mică a nivelului de trai. In contrast izbitor cu aceste țări, în țara noastră ca și în celelalte țări de democrație populară sunt mereu înregistrate noi și noi succese în domeniul desvoltării unei puternice industrii de pace capabile să asigure popoarelor din aceste țări un trai fericit și îndestulat. Față de perioada corespunzătoare a anului trecut, în țara noastră producția de oțel a crescut pe cel de-al doilea trimestru al anului 1951 la 113,1%, cea de laminate la 109,3%, de cărbuni la 126,3%. Desvoltarea sectorului industriei grele duce totodată și la o puternică desvoltare a industriei de bunuri de larg consum care asigură poporului nostru muncitor un trai tot mai îndestulat. In cel de-al doilea trimestru al anului 1951 s'au fabricat de pildă cu 32% mai multe țesături de lână, cu 28% mai multă încălțăminte, cu 96,9% mai multe aparate de radio ca în perioada corespunzătoare a anului trecut.

Raportând deasemeni la cel de-al doilea trimestru al anului 1950 s'a fabricat cu 35% mai multă pâine, cu 60,8% mai multe produse zaharoase, cu 24,3% mai mult săpun. Creșterea continuă a nivelului de trai al maselor muncitoare din țara noastră ,creștere care se oglindește în rezultatele îndeplinirii Planului constitue răspunsul cel mai nimerit la murdara propagandă pe care imperialiștii americani și englezi, dușmanii noștri de moarte și slugoii lor titoiști o duc împotriva țării noastre. La 7 ani dela eliberarea țării noastre de către glorioasele Armate Sovietice, patria noastră dragă, Republica Populară Română se poate mândri cu un bilanț strălucit în toate domeniile. Cât de puternică este grija și dragostea pe care Partidul Muncitoresc Român și Guvernul țării noastre o poartă în permanență pentru bunăstarea poporului nostru muncitor, o dovedesc minunatele realizări pe tărâmul social-cultural.

Revoluția culturală care se desfășoară sub ochii noștri răscolește din adâncuri forțele creatoare ale poporului nostru muncitor. Una din preocupările de frunte ale Partidului și Guvernului în țara noastră o constitue astăzi lichidarea analfabetismului.

Citind Comunicatul asupra îndeplinirii Planului pe 1951 vedem că numai în cursul acestei perioade au absolvit cursurile de alfabetizare un număr de 450.000 neștiutori de carte. Ln această acțiune au fost antrenați un număr de 60.000 învățători și profesori și 13.000 instructori din afara învățământului. In timp ce în țările capitaliste se cheltuesc majoritatea fondurilor din buget pentru fabricarea de tunuri și bombe și școlile se închid din lipsă de mijloace, în țările lagărului păcii cum este țara noastră învățământul constitue o preocupare de frunte. Partidul și Guvernul nostru acordă deasemeni o atenție deosebită ridicării calificării profesionale a oamenilor muncii. In cursul acestui trimestru un număr de 47.000 muncitori au urmat cursurile școlilor de calificare.

Pentru asigurarea unor cât mai bune condițiuni de muncă tineretului școlar numărul de burse acordate în cel de-al doilea trimestru al anului a atins cifra de 206.000 adică cu 32% mai mult decât în anul precedent.

Tot în acest trimestru au fost puse în funcțiune 115 biblioteci noi și 152 de cămine culturale. Toate acestea arată că realizările oamenilor muncii în domeniul producției industriale, efortul lor pe drumul construirii socialismului în țara noastră, se răsfrâng în folosul însuși al poporului nostru muncitor care poate astfel beneficia în mod nelimitat de ele.

Realizările minunate ale oamenilor muncii din țara noastră oglindite în Comunicatul asupra îndeplinirii Planului pe cel de-al doilea trimestru al anului 1951 trebue să constitue un imbold puternic pentru îndeplinirea și depășirea Planului pe cel de-al treilea trimestru, trimestrul hotărîtor al Planului pe 1951. Lichidând rămânerile în urmă care s'au mai ivit în unele sectoare, antrenați în întrecerea socialistă în cinstea zilei de 23 August, oamenii muncii din țara noastră dau cu hotărîre bătălia pentru îndeplinirea Planului pe 1951 înainte de termen, aducând prin aceasta o însemnată contribuție la lupta pentru pace, pentru socialism.

Fruntași în munca de învățământ

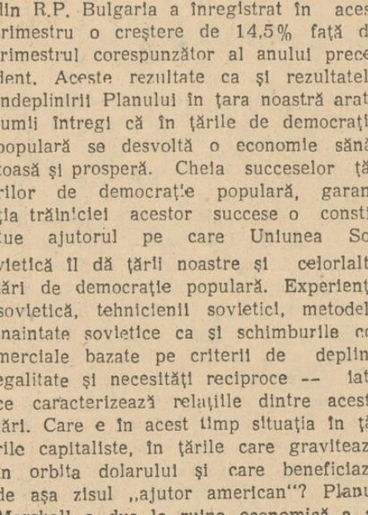

Invățătorul FOAMETE VLAD directorul Școlii Elementare din comuna Poplaca, raionul Sibiu s'a impus prin pregătirea sa profesională, prin corectitudinea, atașamentul și dragostea sa față de muncă. Cu mult spirit de inițiativă și organizare a reușit să înființeze prin mijloace proprii un bogat laborator și muzeu. Elevii lui sunt bine pregătiți și disciplinați. El nu a precupețit niciun efort muncind cu multă abnegație și în cadrul cămînului cultural unde a format un minunat cor pe patru voci.

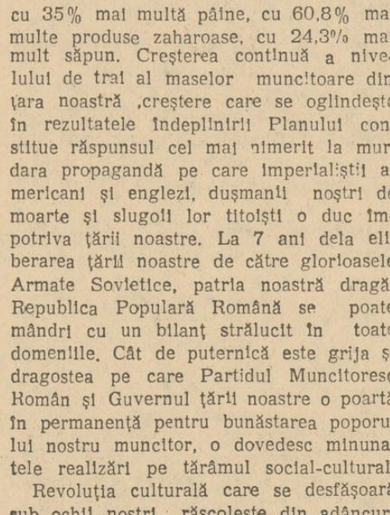

Invățătoarea IORDANESCU SILVIA dela Liceul de Băeți Nr. 2 din București, prin muncă și perseverență și mai ales prin metoda sa de predare a reușit ca în tot timpul anului să aibă o frecvență de 100 la sută și nici un repetent la sfârșitul anului școlar. Elevii ei sunt disciplinați și bine pregătiți. Nu a precupețit niciun efort în cei patru ani de când îngrijește cei 30 de copii, fii ai ostașilor din Divizia Tudor Vladimirescu.

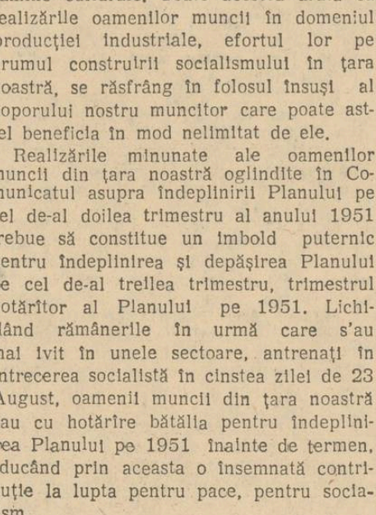

Invățătorul BLEBEA GHEORGHE dela Liceul Clasic Mixt din București este bine pregătit profesional. In anul școlar 1950 — 1951 a avut clasa I-a elementară cu 43 de elevi. La sfârșitul anului școlar nu a avut niciun repetent datorită străduinței de zi de zi de a cunoaște pe fiecare copil cum se desvoltă și în ce mediu trăește. Iar toate aceste observații au fost trecute în fișele întocmite de el pentru fiecare elev. Acestea i-au permis să aibă astăzi elevi bine pregătiți și foarte disciplinați.

Note politice externe

Negocierile dela Kaisung, care durează de aproape patru săptămâni, nu au dat încă rezultatele așteptate cu înfrigurare de întreaga omenire iubitoare de pace. Zilnic, mârșava intervenție americană continuă să facă noi victime de ambele părți, deoarece cu toate nobilele și stăruitoarele sforțări depuse de delegații Armatei populare coreene și ai voluntarilor chinezi, imperialiștii americani au zădărnicit până acum orice acord. Astfel, aceștia nu numai că se opun oricărei discuțiuni asupra retragerii curânde a tuturor trupelor străine de pe teritoriul Coreei, deși este evident că numai printr'o asemenea măsură se poate asigura redobândirea independenței și instaurarea unei păci trainice pentru această țară, dar ei mai resping chiar și stabilirea liniei de demarcație între părțile beligerante pe paralela 38-a, cu toate că este clar că în acest mod s'ar crea premiza pentru reglementarea încetării focului. In ciuda tuturor acestor evidențe, agresorii yankei tărăgănează negocierile și prelungesc războiul lor barbar.

Dece? Pentru că ei nu doresc realmente reglementarea justă, pașnică și grabnică a problemei coreene, ci, dimpotrivă, prelungirea deliberată a războiului lor de agresiune contra Coreei — război pe care vor să-l extindă la restul Asiei. Refuzul lor de a reveni la paralela 38-a și la stabilirea unei zone demilitarizate deoparte și de alta a acestei paralele, precum și încăpățânarea cu care se feresc de a lua în considerație retragerea tuturor trupelor străine, demonstrează intenția lor de a rămâne nelimitat în Coreea și de a transforma regiunea actualmente ocupată de ei într'o bază pentru continuarea și extinderea agresiunii. Că acesta este planul criminal al imperialiștilor din Washington, ne-o dovedesc, cu prisosință, evenimentele din ultimele zile. Ne referim, în primul rând, la provocările pe care piralii aerieni americani nu contenesc să le săvârșească împotriva teritoriului național al Republicii Populare Chineze. Ne referim, deasemenea, la elaborarea de către Departamentul de Stat a monstruosului proect de tratat separat de „pace" cu Japonia, care tinde să „legalizeze" reînarmarea necondiționată și includerea acestei țări în dispozitivul de agresiune al Statelor-Unite. Ne referim, în plus, la febrilele pregătiri de intervenție armată pe care agresorii yankei le fac în vederea unui atac contra Republicii Democrate a Viet-Namului, unde plănuiesc să trimită mercenari japonezi și kuomintangisti. Ne referim, însfârșit, la repetatele declarații ale lui Truman, Acheson, Marshall și alții, care au lăsat să se înțeleagă, cu un ticălos cinism, că politica lor de forță și război nu va fi cu nimic schimbată, „indiferent de rezultatele negocierilor dela Kaisung" — și că supra-înarmarea blocului puterilor imperialiste va fi nu numai continuată, dar și accelerată.

Totul este, deci, perfect clar. Dacă aventurierii sângeroși din Washington au acceptat să-și trimită plenipotențiarii la Kaisung, faptul se explică prin teama lor de a nu se discredita și mai mult în fața opiniei lor publice. Puși cu spatele la zid de către propunerile sovietice, formulate de Malik, și constrânși de imensa speranță de pace pe care aceste propuneri au ridicat-o în întreaga lume, acești barbari au trebuit să consimtă la începerea discuțiilor de armistițiu, pe care se străduiesc acum să le zădărnicească în fel și chip. După cum a arătat însă Rezoluția Consiliului Mondial al Păcii, adoptată recent la Helsinki, popoarele din toate țările doresc și vor încheierea grabnică a unui veritabil armistițiu în Coreea, spre a se netezi calea pentru un Pact al Păcii între cele cinci mari puteri și o reglementare justă și cuprinzătoare a problemelor internaționale aflate în litigiu.

★

In același timp cu aceste desfășurări din Extremul-Orient, agresorii din Washington continuă să desăvârșească planurile lor războinice și în Europa.

După cum se știe, Acheson a convocat pe vasalii săi din Londra și Paris la o conferință, care se va ține, în curând, în capitala Statelor-Unite, în scopul de a se „oficializa" remilitarizarea Germaniei Occidentale și integrarea noului Wehrmacht în trupele coaliției atlantice, sub comanda lui Eisenhower. In acest interval, pretinsa „Republică" dela Bonn se transformă, nu numai cu încuviințarea, dar și din ordinul imperialiștilor americani, într'un al IV-lea Reich nazist și revanșard. Este îndeajuns să menționăm că foștii generali ai lui Hitler au și început să-și mobilizeze, pe față, soldații, grupându-i pe toți, ofițeri și trupă, într'o asociație unică a foștilor luptători. In plus, înalții comisari occidentali, care dictează la Bonn, au mers chiar până a anula directivele din 1945, prin care se interzicea propaganda nazistă și rasistă, căutând astfel să atragă sub drapelul noului Wehrmacht toată pleava de asasini SS și alți criminali de război.

Totodată, imperialiștii americani au încheiat, zilele astea, un acord militar cu călăul fascist Franco. Ei se pregătesc, deasemenea, să oficializeze intrarea Greciei lui Paul von Glücksburg și a Turciei lui Baiar, în pactul Atlanticului, în timp ce Iugoslavia banditului Tito este înarmată și transformată rapid în bază de agresiune contra țărilor cu democrație populară învecinate. Simultan, din porunca Departamentului de Stat s'a luat în considerație „revizuirea" tratatului de pace cu Italia, în sensul ca această țară, inclusă în coaliția atlantică, să se poată supraînarma și să poată furniza lui Eisenhower o cantitate mai mare de carne de tun. Dealtminteri, spre a subjuga masele din țările marshallizate, care luptă dârz și activ contra războiului, imperialiștii yankei impun o grăbire a procesului de fascizare a acestor state, — fascizare pentru care tonul îl dă însăși fascizarea pe care Administrația Truman o impune vieții publice americane. Pe scurt în tot cuprinsul lagărului imperialist, beliciștii din Washington acționează, în prezent, în scopul de a accelera mobilizarea militară, economică și „psihologică" în vederea deslănțuirii unui al treilea masacru mondial.

★

Dela aceste planuri mârșave și până la realizarea lor este însă o distanță mare, — o distanță pe care lupta solidară a tuturor popoarelor lumii pentru pace, libertate și progres, o lărgește neîncetat. Această luptă a silit pe aventurierii din fruntea Statelor Unite să-și trimită delegați la Kaisung. Această luptă a obligat, în ultimele zile, guvernele din Filipine, Birmania și India, înfeudate Wall-Street-ului, să respingă textul tratatului separat cu Japonia, elaborat de Departamentul de Stat. Această luptă a dus și duce la contracararea remilitarizării și renazificării Germaniei de Vest. Și tot această luptă a forțat guvernele satelite ale Franței și Angliei să se opună intrării Spaniei lui Franco în coaliția atlantică. Și lupta popoarelor contra războiului, fascismului și mizeriei crește pe zi ce trece, masele de pretutindeni ridicându-se spre a impune hotărîrile forului lor suprem, — Consiliul Mondial al Păcii. Așa cum arăta V. M. Molotov, în discursul său magistral dela Varșovia, „mișcarea Partizanilor Păcii crește deasemenea în țările capitalismului, în Occident ca și în Orient".

Cauza păcii este o cauză universală. Deaceea ea antrenează, sub steagul său, sute și sute de milioane de oameni, ale căror acțiuni și a căror vigilență trebue să sfârșească prin a izola pe conducătorii imperialiști și prin a-i constrânge la o revizuire generală a politicii lor criminale.

Din R. P. Chineză

Mari pregătiri pentru Ziua Armatei Populare de Eliberare

In întreaga Chină s'au desfășurat pregătiri intense pentru 1 August, Ziua Armatei Populare de Eliberare.

In Nancian, locul unde a avut loc la 1 August 1927 răscoala care a dus la formarea primului nucleu al Armatei Populare de Eliberare, numeroase afișe, picturi, conferințe, povestesc poporului despre luptele eroice ale Armatei Populare de Eliberare.

In numeroase părți ale Chinei ostașii organizează împreună cu populația locală numeroase serbări. Astfel, va avea loc o trecere în revistă a trupelor Armatei Populare de Eliberare în Tihua, capitala provinciei Sinkian. Multe unități militare își vor petrece ziua asistând la parade militare speciale, competiții, proectări de filme, piese de teatru, etc. Ostașii și-au luat de asemenea angajamente în muncile productive la care ei participă.

Atât la sate cât și la orașe, guvernul și poporul folosesc această ocazie ca să facă bilanțul muncii depuse în anii trecuți pentru ajutorarea familiilor luptătorilor și martirilor din Armata Populară de Eliberare. Au fost elaborate planuri prin care se asigură acestor familii ajutoare însemnate. (Agerpres).

Grija pentru mamă și copil în China de Nord-Est

După cum anunță agenția CHINA NOUA fiecare fabrică și mină din China de Nord-Est va avea în curând o creșă sau o grădiniță de copii, sau chiar amândouă. Guvernul popular el Chinei de Nord-Est a dat de curând instrucțiuni în vederea realizării acestui scop.

Fiecare întreprindere industrială al cărei muncitori au mai mult de zece copii, va avea cel puțin o creșă. Grădinițe de copii vor fi organizate în uzinele al căror muncitori au peste 20 de copii între 3-6 ani. Toate cheltuielile urmează să fie suportate de conducere. Administrațiile locale și filialele organizațiilor feminine vor ajuta la administrarea acestor grădinițe și creșe.

Copiii tuturor muncitorilor și funcționarilor se pot bucura de aceste grădinițe.

Ocrotirea mamei și a copilului a înregistrat mari progrese în ultimii ani în China de Nord-Est. **Dela eliberare numărul creșelor din fabrici și mine a crescut de zece ori.** In acest fel, femeile muncitoare au fost eliberate treptat de grijile și piedicile inutile care le rețineau acasă, iar avântul lor în muncă a crescut în mare măsură. **Șapte mame muncitoare dela o fabrică de cauciuc din Mukden au devenit muncitoare model.** (Agerpres).

Din R. P. Albania

Sporește numărul școlilor

Invățământul și cultura au devenit un bun al maselor largi populare din Albania. In regiunea Berata, unde înainte de război existau numai 150 școli elementare, în anii puterii populare au fost construite 85 de școli noi, dintre care 5 de câte șapte clase și o școală pedagogică. Ele sunt frecventate de peste 10 mii de elevi. Anul acesta, în întreaga țară funcționează 2.019 școli elementare — față de 643 în 1938 — iar personalul didactic a crescut de 3,5 ori față de 1938.

Invățământul elementar este general și obligatoriu iar absolvenților li se creiază condițiile pentru a-și continua studiile în școlile de șapte clase. In prezent, în țară funcționează 192 școli de șapte clase, față de 11 câte erau în 1938. Institutul Pedagogic, ale cărui cursuri durează doi ani, pregătește cadre de învățători pentru aceste școli.

Tineretul învață diferite profesii în școlile tehnice superioare precum și în cadrul numeroaselor cursuri și școli profesionale de doi ani create în anii puterii populare.

Statul manifestă o grijă deosebită pentru copiii muncitorilor și țăranilor săraci, precum și pentru cei ce și-au pierdut părinții în timpul războiului de eliberare națională. Pentru aceștia s'au deschis cămine unde sunt educați mii de copii, cheltuielile de întreținere fiind suportate de stat.

MACHETA PĂCII

In cinstea Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace, elevii Școlii Medii Metalurgice Nr. 1 din București au lucrat în atelierele școlii o machetă ce simbolizează lupta pentru pace și care va fi trimisă la Berlin.

Lucrarea a fost realizată de un colectiv în care s'au evidențiat maiștrii: Martinescu Teodor, Lentz W., Nissim H., Cârțan Ion, precum și elevii Faur Ion, Constantin Ion, Moscovici M. și Dobrin Pandele.

Prof. DANIEL FELLER

Poșta redacției

● VETURIA IUGA — Iași. Fiind prea sumar expuse succesele și eforturile cadrelor didactice în munca cultural-socială, materialul nu poate fi publicat. Vă rugăm să reveniți complectând datele trimise.

● LAZAR PETRU și MOCANU M. — comuna Antonești-Zeletin, reg. Bârlad. Abonamentele se fac la centrul de difuzare al raionului de care aparțineți.

Materialul trimis în legătură cu examenul de sfârșit de an școlar nu ilustrează eforturile depuse de cadrele didactice în obținerea acestor frumoase succese.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26, Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA „Scrisul Liber" Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 6. Telefon: 4.92.96. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni, 130 lei; Instituții anual, 500 lei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii"

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta Învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL III Nr. 123 | 4 PAGINI 5 LEI | VINERI 10 AUGUST 1951

In acest număr:

- IN CINSTEA ZILEI DE 23 AUGUST: Muncesc cu drag pentru fiii minerilor — Școlile din regiunea Baia Mare se pregătesc pentru deschiderea noului an școlar — Se ridică școli noi (Pag. 1-a).
- Casa de odihnă din Repino — de Vl. Bulgakov (Pag. 2-a).
- Klavdia Arhipova, învățătoare a poporului (Pag. 2-a).
- Inspectorul V. B. Demuri (Pag. 2-a).
- O condiție a succesului: munca în colectiv (Pag. 3-a).
- In legătură cu manualul de anatomia și fiziologia omului pentru clasa X-a (Pag. 3-a).
- Institutul orășenesc de perfecționare a cadrelor didactice din Leningrad (Pag. 3-a).
- O zi la casa de odihnă de la Brădet (Pag. 4-a).
- In prag de nou an școlar (articol reprodus din „Scânteia") (Pag. 4-a).
- Elevii se întorc din tabere cu noi și bogate cunoștințe (Pag. 4-a).
- Note politice externe (Pag. 4-a).

Impreună cu toți oamenii muncii

Din an în an se ridică numărul școlilor de toate gradele, se înmulțește numărul elevilor și studenților, se îmbunătățește tot mai mult calitatea învățământului. Pe acest drum școala este ajutată de întreg poporul nostru muncitor, de toți oamenii muncii din Republica Populară Română. Înconjurat de dragostea și grija partidului, a guvernului, a organizațiilor obștești și a maselor largi populare, învățământul înregistrează necontenit noi și noi succese, adâncind și desvoltând revoluția noastră culturală.

Acum, în perioada pregătirii pentru începerea unui nou an școlar, dragostea poporului pentru școală este deosebit de evidentă. Prin eforturile comune ale sfaturilor populare, ale cadrelor didactice, ale părinților, ale tuturor organizațiilor de massă și ale întreprinderilor, școlile își asigură baza materială necesară unui învățământ științific, educării și instruirii tinerei generații de constructori activi ai socialismului.

Pentru sfaturile populare și secțiunile lor de învățământ se pune ca o sarcină deosebită strângerea legăturilor cu organizațiile de massă și întreprinderile socialiste. Cu sprijinul larg al acestora se pot crea condițiile cele mai bune pentru pregătirea bazei materiale a școlilor, care vor începe curând un nou an de muncă. In regiunea Timișoara, la propunerea secției regionale de învățământ, sfatul popular regional a dat o hotărâre specială cu privire la pregătirea noului an școlar. In această hotărâre se arată măsurile ce trebuesc luate pentru asigurarea bazei materiale a școlilor, construcții, reparații, cazarea și aprovizionarea noilor cadre didactice, etc. Și rezultatele nu au întârziat să se arate. Cu ajutorul oamenilor muncii au fost puse la punct clădirile de școli ale unei serii întregi de comune din raioanele Sânnicolau, Deta și Lugoj. 50 la sută din combustibilul necesar pentru tot anul a și fost adus în școlile din orașul Lugoj. In regiunea Bacău, la Podoleni, s'a amenajat pe lângă școala elementară o grădină de zarzavaturi de 2 ha. cu instalații de irigare. Intreprinderile din Tg.-Ocna au dat materiale în valoare de 200.000 lei pentru repararea unui internat. La Bacău, întreprinderile care patronează diferite școli din oraș ajută la reparații. Mamele elevilor dintr'o serie de internate din raionul Gurahont, regiunea Arad, fac conserve pentru cantinele internatelor. La Sebiș și la Hălgami, în aceeași regiune, părinții elevilor au cultivat cartofi în grădinile școlilor. Insfârșit, la București, la liceele nr. 3 de fete și 10 de băieți, comitetul de sprijin format din părinții elevilor a organizat o intensă acțiune de pregătire pentru începerea cursurilor. Cu materialul (humă, var, vopsea, clei, etc.) dat de Atelierele Grivița C.F.R., cu munca voluntară a zidarilor și a dulgherilor, părinți ai elevilor, aceste școli își vor asigura bune condiții de lucru pentru noul an școlar.

Toate aceste fapte și multe altele dovedesc limpede uriașul interes cu care oamenii muncii din țara noastră privesc școala, adâncа lor cointeresare la desfășurarea în bune condițiuni a activității instructiv-educative în instituțiile de învățământ.

Pe un asemenea sprijin nu se pot bizui niciodată pepinierele de sclavi și asasini pe care clicile de exploatatori și atâțători la războaie le-au creat în școlile din țările capitaliste. Și nici nu poate fi altfel. Monopoliștii americani și englezi, cu slugile lor din toate țările lagărului imperialist, au aservit școala intereselor lor de jaf și asuprire, săpând o prăpastie de netrecut între „învățământul" creat de ei și massele celor ce muncesc. Interesele oamenilor simpli, care vor să-și crească fiii și fiicele în spiritul progresului și al păcii, sunt în adâncă contradicție cu politica antipopulară a guvernelor capitaliste în domeniul învățământului, politică ce tinde spre educarea unor servi docili, gata să se lase transformați în carne de tun pentru interesele claselor exploatatoare.

Cu totul alta este situația școlii în Uniunea Sovietică, țara care construește astăzi comunismul. Aici Partidul Bolșevic, Guvernul U.R.S.S. și tovarășul Stalin personal, iar cu ei întreg poporul sovietic, înconjoară școala cu cea mai atentă grijă, cu toată dragostea ce se cuvine acestei instituții de pregătire a tinerilor constructori ai comunismului.

In U.R.S.S. pregătirea fiecărui nou an școlar ia proporțiile unei campanii de massă pe întreaga Uniune. Angajamentele socialiste pentru pregătirea școlilor în vederea începerii cursurilor sunt luate în colectiv de conducătorii organelor de partid și sovietice, ai organizațiilor sindicale și comsomoliste, ai întreprinderilor și instituțiilor. Cu un minunat elan patriotic se desfășoară întreceri socialiste între raioane, orașe, regiuni și chiar republici. Pe lângă uriașele sume acordate de Stat, contribuția materială și munca voluntară a milioanelor de oameni crează școlii sovietice condiții de muncă nemaiîntâlnite în istorie, ajutând-o să fie într'adevăr cea mai înaintată din lume. Organele învățământului și cadrele sovietice din învățământ au un merit excepțional în această privință, ele reușind să stimuleze și să îndrumeze pe linia cea mai justă inițiativa masselor care se ridică în ajutorul școlii.

Realizările obținute până în prezent în țara noastră în domeniul acesta arată că noi am pornit cu siguranță pe drumul luminat de minunata experiență a școlii sovietice. Sarcina secțiilor de învățământ, a directorilor și a tuturor cadrelor didactice este de a urma și mai îndeaproape experiența școlii sovietice, de a desvolta cât mai mult succesele obținute, antrenând peste tot toate forțele care pot ajuta pentru o cât mai temeinică pregătire a noului an școlar.

Asigurarea bazei materiale a școlii este o problemă la rezolvarea căreia pot și trebue să fie atrași toți părinții, toate organizațiile de massă, sindicale, de tineret, de femei, sfaturile populare, cooperativele, întreprinderile socialiste din circumscripția școlară respectivă. Pentru construcții sau reparații de clădiri și mobilier, precum și pentru confecționarea materialului didactic și a utilajului de laborator se pot obține materiale prin sprijinul întreprinderilor, la lucrări pot fi antrenați părinții meseriași, care vor veni cu dragoste să muncească la școala unde învață copiii lor. Cu ajutorul sfaturilor populare, al sindicatelor și al organizațiilor de U.T.M. și U.F.D.R. se pot organiza zile de muncă voluntară pentru îngrijirea grădinilor de zarzavaturi, pentru pregătirea conservelor, aducerea combustibilului, repararea lenjeriei internatelor, pentru organizarea de gazde comune, etc.

Lichidarea analfabetismului în țara noastră se poate realiza numai dacă se închid definitiv izvoarele lui, adică rămânerea copiilor în afara școlii. Pentru aceasta, trebue îndeplinit cu strictețe planul de școlarizare. Sub lozinca „Niciun copil de vârstă școlară în afara școlii" trebue dusă o largă campanie de lămurire în rândurile părinților, cu ajutorul tuturor organizațiilor de massă, pentru cuprinderea în învățământ a tuturor copiilor care au împlinit vârsta respectivă. Iar pentru cursurile de alfabetizare trebue asigurate din timp cu ajutorul organizațiilor de massă și al întreprinderilor, o cât mai bună mobilizare a analfabeților și asigurarea condițiilor materiale (săli, material didactic, rechizite).

De asemenea, o sarcină de răspundere pe care sfaturile populare și secțiunile lor de învățământ o pot îndeplini cu sprijinul organizațiilor de massă este asigurarea unor condiții bune de trai pentru cadrele didactice și în special pentru cele care intră anul acesta în învățământ.

Pentru ca întreaga muncă de pregătire în vederea deschiderii noului an școlar să dea roade cât mai bogate, trebue dusă o luptă necruțătoare împotriva tuturor lipsurilor în ce privește colaborarea cu organizațiile de massă, economice etc. Asemenea lipsuri există. De pildă, în regiunea Hunedoara, deși secția de învățământ ține ședințe regulat cu reprezentanții organizațiilor de massă, deși sfatul popular a luat chiar o hotărâre specială, în școli munca se duce fără un sprijin sistematic din partea organizațiilor de massă. Aceasta tocmai din cauză că nici secția de învățământ, nici organizațiile de massă n'au dus o temeinică muncă de îndrumare și control pe teren.

Lipsurile de acest fel trebuesc lichidate de urgență. O strânsă și efectivă colaborare cu organizațiile de massă, părinții elevilor, poate asigura cele mai bune condiții de lucru școlilor noastre.

Fiecare nou succes al învățământului nostru reprezintă un nou pas pe drumul revoluției culturale, pe drumul construirii socialismului în țara noastră, o nouă lovitură dată dușmanului de clasă intern și extern. Fără îndoială că deschiderea în cele mai bune condițiuni a acestui an școlar, primul care începe în cadrul mărețului nostru Plan Cincinal, va însemna o lovitură din cele mai serioase pentru dușmanii regimului nostru de democrație populară și că aceștia vor căuta să folosească toate mijloacele pentru a împiedica buna pregătire a începerii cursurilor. Vigilența oamenilor din învățământ în acțiunea pregătirii noului an școlar trebue dublată de o vigilență de massă, pentru prevenirea și demascarea încercărilor de sabotare, sub orice formă și oriunde s'ar ascunde ele.

Stimulând și îndrumând cu înțelepciune inițiativa miilor de prieteni ai școlii în acțiunea de pregătire a noului an școlar, sfaturile populare, direcțiile de școli și colectivele pedagogice vor reuși să asigure condițiile pentru a ridica învățământul nostru la o treaptă superioară.

Pe traseul Canalului Dunăre-Marea Neagră

Școlile de pe traseul Canalului Dunăre-Marea Neagră au desfășurat în timpul vacanței de vară o intensă activitate. Astfel, școlile din Medgidia au dat ajutor gospodăriei agricole din localitate la culesul mazărei. La fel au procedat și școlile din Faclia, Cernavodă și Ovidiu. Pionierii dela școlile din Seimenii Mici au ajutat în munca de strângere a recoltei pe salariații agricoli, dela gospodăria agricolă a Canalului. Tot la Seimenii Mici precum și la Medgidia pionierii au plivit peste 3 ha. de grădină. In timpul verii Școala Elementară din Năvodari-Sat a cultivat o grădină cu zarzavat, care poate servi ca model celorlalte școli din regiune.

In acțiunea de reparare a școlilor în vederea deschiderii noului an școlar s'a căutat să se folosească pe cât posibil resursele locale. La Nisipari reparațiile s'au efectuat cu ajutorul personalului existent iar la Ovidiu pionierii au sprijinit această muncă, ajutând la transportarea materialelor. La Valea-Neagră cadrele didactice au reușit să antreneze în această muncă pe părinții copiilor și pe alți oameni din sat.

Tot în timpul vacanței, elevii școlilor adună plante medicinale precum și pae de grâu din care se vor împleti în școală pălării pentru preșcolari care vor fi folosite anul viitor pentru plaje.

ROȘEANU OSCAR
Șeful Diviziei Învățământ Public a Canalului Dunăre-Marea Neagră

In cinstea zilei de 23 August

Muncesc cu drag pentru fiii minerilor

Alături de muncitorii mineri din Valea Jiului, oamenii muncii din școli întâmpină cu aceeași mare bucurie ziua de 12 August — Ziua Minerilor și măreața zi de 23 August — ziua eliberării Patriei noastre de către ostașii sovietici.

Învățătorii și profesorii din Valea Jiului sunt mândri că muncesc în această regiune a țării noastre, regiune al cărui aspect se schimbă pe zi ce trece și devine din ce în ce mai frumoasă și mai îmbelșugată. Se mândresc și simt o deosebită bucurie pentrucă trăesc și muncesc alături de fruntași în producție ca Bartha Iosif, Kopetin Geza, Dumitraș Victor, îmbold în munca învățătorilor și profesorilor, a copiilor care, însetați de muncă, învață tot mai bine, arată tot mai multă dragoste și mai mult interes pentru știință și tehnică, pentru cultură.

Profesorii și învățătorii sunt plini de bucurie când văd că elevii lor înțeleg eforturile făcute de părinții lor, că au înțeles grija ce le-o poartă Partidul și Guvernul și dragostea cu care îi înconjoară. Astfel, în urma eforturilor făcute de personalul didactic și de elevi, la Liceul Mixt din Petroșani, la sfârșitul anului, 312 elevi au promovat clasa și numai 8 au rămas corigenți.

In cinstea Zilei Minerului și a zilei de 23 August, personalul didactic din Valea Jiului și-a luat angajamentul de a-și spori eforturile pentru intensificarea muncii culturale, de a lupta și mai mult pentru a transmite elevilor cât mai bogate cunoștințe, de a le face o educație temeinică în spiritul unei atitudini juste față de muncă, în spiritul dragostei de Patrie, în spiritul internaționalismului proletar.

De asemeni, învățătorii și profesorii și-au luat angajamentul în cinstea acestei zile și a marii sărbători, 23 August, să facă muncă voluntară în minele din Valea Jiului și să ducă cât mai multă muncă culturală în rândurile masselor muncitoare.

In acest fel, ei sunt siguri că vor contribui la construirea socialismului în Patria noastră, la apărarea păcii în omenire.

Prof. DUMBRAVA ION
corespondent

Școlile din regiunea Baia Mare se pregătesc pentru deschiderea noului an școlar

In vederea deschiderii în bune condițiuni a noului an școlar, secțiunea de învățământ a regiunii Baia-Mare a luat din timp toate măsurile. Sub lozinca „Niciun copil de vârstă școlară să nu rămână în afara școlii" cadrele didactice au efectuat în întregime lucrările de recensământ și de repartizare a elevilor la școli.

Prin grija Partidului și a Guvernului s'au repartizat școlilor anul acesta mai multe burse, s'au înființat noi internate cum sunt acelea din Pribilești, Libotin, Budești, orașul Sighet și Ocna Șugatag. O altă preocupare a secțiunii de învățământ regionale este aceea a terminării la timp a reparațiilor și a curățeniei. Printre școlile care au terminat la timp aceste lucrări sunt acelea din comunele Botiz, Mădăraș, Beltiug, Ciocârlău, Ilba, Pribilești și Ocna Șugatag. Aprovizionarea cu combustibil este în mare parte asigurată.

In ceeace privește înzestrarea internatelor, Sindicatul Salariaților din Învățământ a dat un real sprijin punând la dispoziție o bună parte din inventarul fostului internat a Casei Învățătorilor din Satu-Mare. In cinstea zilei de 23 August la toate școlile din regiunea Baia Mare munca de pregătire a anului școlar s'a intensificat pentru ca această mare zi de sărbătoare să fie întâmpinată cu cât mai multe realizări.

Se ridică școli noi

Odată cu începerea anului școlar noi localuri de școală vor fi date în folosință. Clădirea și amenajarea localurilor de școli și universități care să permită desfășurarea în bune condițiuni a procesului de învățământ ocupă un loc însemnat în ansamblul general al preocupărilor partidului și guvernului. In fiecare an se amenajează localuri, se clădesc altele noi și se termină cele începute cu ani și ani în urmă și lăsate în părăsire de vechile regimuri burghezo-moșierești.

★

Acolo unde regimurile burghezo-moșierești exploatau în modul cel mai crâncen pe oamenii muncii, ținuți în întunericul neștiinței de carte, astăzi se înalță tot mai multe școli pentru copiii oamenilor muncii, tot mai multe cămine culturale, cinematografe, cluburi, etc.

In Valea-Jiului în ultimii doi ani numeroase școli au fost clădite și renovate. La Petroșani de exemplu s'au clădit din nou două școli elementare, una în Dorănești și alta în Malcea. Începând cu acest an școlar intră în funcțiune noua clădire a Institutului de Cărbune din Petroșani. O altă școală elementară s'a ridicat în Sohodol, iar la Bărbăteni s'a renovat aproape complet vechiul local. Datorită eforturilor depuse în cinstea marii sărbători de 23 August vor fi terminate în curând frumosul local al Școlii Medii Tehnice de Cărbune din Lupeni și localurile de școală din Jieți și Bănița.

★

Școlile noi care se amenajează și se construesc pretutindeni în țara noastră urmăresc îndeaproape ritmul marilor noastre construcții care pregătesc baza economică a socialismului în Republica Populară Română.

O uriașă manifestație a tineretului luptător pentru pace

La 5 August s'a deschis la Berlin, într'o atmosferă de mare entuziasm, cel de al III-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace. S'au întrunit aici sute de mii din cei mai buni reprezentanți ai tinerei generații de astăzi. Tineretul lumii și-a trimis reprezentanții la Berlin pentru a dovedi atâtătorilor la război voința lui dârză de a apăra pacea. Tineri și tinere din toate țările lumii, din Australia până în Anglia, dela Alasca până la țărmurile Argentinei, demonstrează astăzi în Germania că ei nu vor război și că știu să lupte împotriva lui.

Tineretul se găsește în primele rânduri ale luptătorilor pentru pace. Tocmai deaceea imperialiștii americano-englezi și slugile lor au făcut atâtea încercări furioase de a împiedica desfășurarea cu succes a Festivalului dela Berlin. Reprezentanții tineretului din țările capitaliste au fost supuși la persecuții polițiste, maltratări și arestări, au fost vânați cu câini polițiști, reținuți la frontiere și aruncați în închisori. In acest fel a fost împiedicată să participe la Festival înflăcărata luptătoare franceză pentru pace Raymonde Dien. In felul acesta, în ciuda declarațiilor mincinoase ale lui Morrison despre „libertate" s'au pus mari piedici delegaților tineretului englez la Festival. Dar toate aceste tentative n'au putut opri tineretul. Intr'un șuvoi neîntrerupt el a venit și continuă să vină spre capitala Germaniei.

Alături de reprezentanții tineretului au sosit, în calitate de oaspeți de onoare al Festivalului, hotărîtul luptător pentru pace Nazim Hikmet, laureat al Premiului Internațional al Păcii, poetul chilian Pablo Neruda și scriitorul brazilian Jorge Amado.

In tribuna centrală a stadionului „Walter Ulbricht" au luat loc membrii guvernului Republicii Democrate Germane, membrii corpului diplomatic și oaspeții de onoare. Zecile de mii de oameni care umpluseră până la refuz stadionul și străzile din jur au întâmpinat cu aplauze furtunoase pe președintele R. D. Germane, Wilhelm Pieck, pe generalul de armată V. I. Ciuikov, președintele Comisiei Sovietice de Control din Germania, pe ambasadorul G. M. Pușkin, conducătorul misiunii diplomatice a U.R.S.S. în R. D. Germană, pe Otto Grotewohl, președintele Consiliului de Miniștri al R. D. Germane, pe Max Reimann, președintele Partidului Comunist din Germania Occidentală și pe ceilalți conducători ai poporului german.

La ora 13,15, în sunetele orchestrelor, a început parada participanților la Festival. Parada a fost deschisă de un grup de tineri care purtau steagul alb cu emblema Festivalului, iar apoi au defilat delegațiile tineretului din diferite țări.

Aplauze entuziaste au salutat trecerea delegațiilor albaneză, boliviană, engleză, chineză, coreeană, română, sovietică, vietnameză, etc. Tineri din țările capitaliste au trecut în rând cu cei din țările de democrație populară și cu eroicul tineret sovietic, conducătorul luptei pentru pace al tineretului din întreaga lume.

Parada a fost încheiată de o lungă coloană a tineretului din amândouă zonele Germaniei.

La orele 16.30 a început grandioasa demonstrație a sportivilor germani, după care a avut loc un match de fotbal între echipa sovietică „Dinamo" și selecționata R. D. Germane, terminat cu scorul de 5-1 pentru „Dinamo". Până noaptea târziu s'au desfășurat pe toate scenele din Berlin spectacole ale ansamblurilor tineretului din țările participante la Festival.

In ziua de a doua zi a Festivalului, delegațiile din R. P. D. Coreeană, Republica Populară Română, Republica Cehoslovacă, etc., au prezentat programe care au provocat admirația miilor de spectatori. Tot în această zi a avut loc, cu un uriaș succes, primul concert dat de membrii delegației sovietice. Productiile tinerilor muzicieni, cântăreți și dansatori sovietici au fost primite cu ovații furtunoase.

Marți 7 August au început, pe stadionul Kantianstrasse, întrecerile de atletism în cadrul ediției a XI-a a Jocurilor Mondiale Universitare de Vară, la care sportivii sovietici, maghiari, cehoslovaci, români, etc., au înregistrat succese minunate.

In ciuda mărșavelor încercări ale provocatorilor la un nou război din America, Anglia, Franța și celelalte țări subjugate de imperialiști, la Berlin continuă să se desfășoare cu un uriaș succes măreața sărbătoare a tineretului luptător pentru pace din lumea întreagă.

Fruntași în munca de învățământ

Tov. Costăchescu Gheorghe, *dela școala elementară din comuna Padea, raionul Sadova, duce o muncă susținută ca director al școlii și ca profesor de științe naturale. Urmărind ca țărănimea muncitoare să învețe și să aplice metodele agrotehnice sovietice, a realizat în grădina miciurinistă a școlii iarovizarea grâului, cultivarea ierburilor perene, polenizarea artificială a plantelor, etc.*

Tov. Costăchescu Gheorghe își închină neobosit toată activitatea sa școlii și comunei sale, aducându-și astfel contribuția la construirea socialismului în Patria noastră.

Cei 23 de ani de muncă pe tărâmul școlii depuși până în prezent de tovarășa Boneanu Alexandrina, *învățătoare în comuna Lehliu, regiunea Ialomița, sunt tot atâția ani puși în slujba ridicării nivelului cultural al poporului muncitor, în slujba înfloririi vieții acestuia.*

In marea ei dragoste pentru copiii oamenilor muncii s'a străduit să-și îmbunătățească an de an metodele de predare și să creeze în același timp tuturor copiilor posibilitatea de a frecventa regulat școala.

Pentru comuna Lehliu, tov. Boneanu Alexandrina este un element de mare nădejde.

Invățătorul Grama Lazăr, *dela școala elementară Nr. 2 din orașul Reșița, regiunea Severin, obține minunate rezultate în predarea materiei sale, fizico-chimice. Antrenând elevii, părinții, folosind mijloacele locale și cerând concursul și sprijinul întreprinderilor Sovrommetal Reșița și a secției de învățământ a raionului a reușit să instaleze unul din cele mai bogate laboratoare de fizică și chimie pe lângă școala sa. Crearea acestui bogat laborator i-a permis să aibă elevi bine pregătiți în acest domeniu.*

Au întârziat pregătirile pentru deschiderea noului an școlar

Deficiențe în munca secțiunii de învățământ a raionului Piatra-Neamț

Deși ne mai despart așa puțin timp de data deschiderii noului an școlar, totuși în raionul Piatra-Neamț cele mai multe școli nu s'au pregătit în vederea deschiderii cursurilor. Acest lucru se datorește faptului că secțiunea de învățământ a raionului s'a mulțumit să traseze doar o serie de sarcini directorilor de școli fără ca apoi să se ocupe îndeaproape de mersul lucrărilor pe teren. Era mult mai bine dacă secția de învățământ lua măsuri ca reparațiile, curățenia și celelalte lucrări de pregătirea deschiderii noului an școlar să se facă înainte de începerea cursurilor I.C.D. când directorii se găseau în majoritate la școlile lor.

Din cele 114 școli existente circa 60 din ele sunt în bună stare, iar la celelalte trebuesc făcute reparații. La școlile din Dumbrava-Roșie, Calu, Vaduri, Ștefan cel Mare, Războieni reparațiile încă nu au început. De asemeni aprovizionarea cu combustibil nu s'a făcut la nicio școală din raion.

Dacă secțiunea de învățământ a raionului Piatra-Neamț nu va lua de urgență măsuri pentru remedierea acestor lipsuri, unele școli vor fi puse în imposibilitate ca la 1 Septembrie să-și înceapă cursurile.

Planul de școlarizare trebue realizat

Incă dela 15 Iulie a. c. au început să funcționeze la Universitatea „C. I. Parhon" din București cursurile de pregătire a candidaților pentru examenele de admitere. Primele facultăți la care au început să funcționeze aceste cursuri au fost Facultatea de Matematică și cea de Chimie. Celelate facultăți și-au început cursurile de pregătire pe data de 1 August.

Pentru studenții din provincie, Universității i-au fost repartizate un număr de 350 burse (cantină și cămin) pentru tot timpul cât vor ține cursurile de pregătire. Deși au fost create aceste condiții, la multe facultăți numărul studenților care urmează aceste cursuri este foarte mic în raport cu numărul locurilor. Astfel, la Facultatea de Filosofie cursurile sunt urmate de 40 de candidați, deși sunt 120 locuri în anul I iar la Facultatea de Psihologie-Pedagogie s'au prezentat doar 26 de candidați pentru 100 de locuri. Acest lucru dovedește că facultățile respective nu au făcut nici în timpul anului și nici în timpul vacanței tot ceeace le-ar fi stat în putință în vederea asigurării planului de școlarizare pentru anul universitar ce va începe în curând.

Tot în vederea deschiderii noului an s'a început amenajarea și curățirea localurilor în care vor funcționa căminele și cantinele studențești. Dar la Universitatea „C. I. Parhon" nu se simte încă apropierea noului an. Pavoazarea este făcută la întâmplare iar în unele locuri lozinci învechite atârnă pe pereți în dezordine.

In timpul scurt care a rămas, conducerea facultăților respective trebue să ia toate măsurile pentru a asigura realizarea planului de școlarizare, pentru a asigura condițiile materiale necesare bunei desfășurări a cursurilor.

Măsuri întârziate

In raionul Negrești, regiunea Iași, reparațiile și curățenia școlilor încă nu începuseră la data de 1 August. Sfatul popular al raionului nu a putut pune până la această dată la dispoziția școlilor materialele necesare; scânduri, ciment, var, tablă, etc., deoarece U.C.C.-ul nu s'a îngrijit din vreme să aducă astfel de materiale.

Văzând această situație secția de învățământ a luat ea măsuri pentru remedierea acestui neajuns, trimițând un delegat special la Cooperativa Forestieră Taslăul din raionul Piatra-Neamț pentru a aduce 20 m. c. de scânduri și 300.000 de bucăți dranițe. In acelaș timp un alt delegat a fost trimis la Câmpulung-Moldova pentru a aduce două vagoane de var.

Aceste măsuri au fost însă luate cu prea multă întârziere. Dacă abia după 1 August delegații au plecat să aducă materialele, înseamnă că lucrările se vor executa de acum înainte, ceeace înseamnă că ele vor coincide cu munca de pregătire a elevilor și va împiedica buna desfășurare a acestei munci. Mai mult, este foarte îndoelnic dacă până la 1 Septembrie vor putea fi terminate toate lucrările astfel încât localurile de școală să poată primi pe elevi chiar din prima zi.

Pentru ca acest lucru să nu se întâmple trebuesc luate măsuri de urgență ca reparațiile să se desfășoare într'un ritm rapid.

DUMITRU SEVASTRU
corespondent

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Casa de odihnă din Repino

Repino este o staţiune pe malul golfului Finic. Ea poartă numele marelui pictor rus Repin, care a trăit aici. La Repino se află o casă de odihnă a cadrelor didactice, aşezată în mijlocul unei păduri de brad.

In această casă de odihnă nu vin numai cadrele didactice din oraşul şi regiunea Leningrad. Poţi întâlni aici profesori din Murmansk, din Arhanghelsk sau Novgorod, din Kaluga, din Tula şi din Moscova. Cine nu este ispitit să se odihnească în apropiere de oraşul lui Lenin, să viziteze acest oraş eroic, să cerceteze locurile istorice din împrejurimi!

Până acum doi ani, la Repino era numai un mic sanatoriu pentru cadrele didactice. Printr'o hotărâre a Comitetului Central al Sindicatului Salariaţilor din şcolile elementare şi medii ale R.S.F.S.R., sanatoriul a fost transformat într'o casă de odihnă. Dar personalul a rămas acelaş. Oamenii aceştia îşi iubesc munca iar ca rezultat, condiţiile de viaţă a celor ce se odihnesc aici sunt minunate. Medicul casei de odihnă consultă cu atenţie pe fiecare nou venit, stabilindu-i regimul individual şi tratamentul. Cel venit la odihnă ştie dacă are voie să facă gimnastică, bale, masaje, excursii. Sub observaţiile medicului şi ale sorei se fac băi de soare, plimbări terapeutice pe aşa numitul „teren de cură", precum şi diferite tratamente electrice. Deasemeni, în sanatoriu funcţionează şi un cabinet dentar.

Directoarea casei de odihnă, Maria Gheorghievna Tarasova, a fost la început profesoară, dar apoi a studiat medicina şi a devenit medic. Poate că tocmai datorită acestei fericite îmbinări a celor două profesiuni, ea reuşeşte să „înţeleagă" atât de bine pe învăţătorii şi profesorii care se odihnesc după munca lor grea şi plină de răspundere. Aici se face totul pentru ca învăţătorii şi profesorii să se poată reconforta cât mai bine. Toţi salariaţii casei au o atitudine deosebit de îndatoritoare: niciodată nu se spune „nu" celor veniţi la odihnă. Dacă cererile acestora sunt raţionale şi realizabile, ele trebue să fie numaidecât îndeplinite. Dacă cererile sunt de neîndeplinit, lucrul acesta trebue să fie comunicat de unul din conducătorii casei de odihnă. Această atenţie faţă de nevoile şi dorinţele cadrelor didactice este ridicată aici la rangul de principiu pe care nimeni nu are voie să-l încalce.

Precizia în muncă este cea de a doua condiţie pusă de directoarea casei de odihnă întregului personal. Totul trebue să fie înfăptuit într'un timp stabilit cu precizie. Conform programului zilei, gustarea de dimineaţă, prânzul şi masa de seară se încep la ore fixe. Deasemeni, la ore fixe se deschide biblioteca, pleacă autobuzul de excursii, începe o conferinţă, etc. Acest ritm de muncă este acceptat cu plăcere de cei ce se odihnesc aici.

Responsabilul cultural al casei de odihnă M. N. Malinovski, are grijă ca învăţătorii şi profesorii să nu se plictisească şi să rămână cu cât mai multe impresii plăcute. Cadrele didactice fac excursii la Leningrad şi în minunatele lui cartiere mărginaşe, la lacul Razliv, unde V. I. Lenin se ascundea într'o colibă de urmărirea guvernului provizoriu contrarevoluţionar, la locurile unde Armata Sovietică a dus lupte eroice împotriva hitleriştilor şi a finlandezilor albi, acolo unde trecea aşa numita „linie Mannerheim", străpunsă de eroicii ostaşi sovietici, etc. In fiecare seară învăţătorii şi profesorii pot asculta referate documentare despre situaţia internaţională sau conferinţe cu teme pedagogice sau general ştiinţifice. Deseori se organizează concerte ale artiştilor din Leningrad sau ale echipelor culturale din cluburile cadrelor didactice ale Leningradului. Din primele zile ale fiecărei serii venite la odihnă, tovarăşul Malinovski alege pe cei ce doresc să participe la activitatea culturală ca recitatori, cântăreţi sau dansatori.

Bucătarul şef K. D. Rotatici lucrează de aproape 40 de ani în această specialitate şi este un adevărat maestru în munca sa. Cei mai exigenţi vizitatori îi recunosc priceperea de a varia la nesfârşit mâncărurile, de a pregăti feluri neobişnuit de gustoase. El cunoaşte foarte bine bazele ştiinţifice ale hranei dietetice, cunoaşte cu precizie vitaminele pe care le conţin alimentele şi de aceea, când vine o serie nouă, el ţine în faţa cadrelor didactice un referat amănunţit despre alimentarea raţională.

In căsuţele în care stau cei veniţi la odihnă sunt camere curate, luminoase şi plăcute. Camerele sunt mici şi cadrele didactice sunt repartizate în ele ţinându-se seama de vârsta şi deprinderile lor. Aranjarea lor şi felul cum primesc ei această aranjare nu interesează numai pe grijulia soră a casei de odihnă, ci şi pe directoarea însăşi.

— Avem nevoie de odihnă completă şi am găsit-o aici, — spune A. T. Antonova, profesoară la şcoala Nr. 48 din Leningrad. — Atmosfera intimă, atitudinea atentă a personalului, hrana minunată, toate acestea mi-au ajutat să mă reconfortez foarte repede.

Profesoara de limba rusă O. P. Şesterikova din Leningrad şi-a adus la casa de odihnă manualele dela Institutul în care studiază prin corespondenţă de mai mulţi ani. In preajma examenelor ea a fost trimisă în această casă de odihnă unde, cu toate că nu s'a despărţit aproape nicio clipă de manuale, s'a odihnit minunat.

Profesoara Valentina Ivanova Starikova din Tula povesteşte glumind:

— Datorită venirii la Repino am întâmpinat de două ori primăvara în anul acesta. Când am plecat din Tula se scutura floarea liliacului. Iar când am venit aici, liliacul abia începuse să înflorească. Multe impresii vii am să iau de aici. De neuitat vor rămâne excursiile noastre la Leningrad, vizitarea Ermitajului, călătoria în istmul Kareliei ..

Mulţi dintre învăţătorii şi profesorii care trec pe la casa de odihnă din Repino scriu în cartea de sugestii cuvinte calde de mulţumire faţă de personalul casei, pentru atitudinea şi grija lui caldă.

VL. BULGAKOV

(articol publicat în „Ucitelskaia Gazeta")

Klavdia Arhipova, învăţătoare a poporului

Invăţătoarea Klavdia Arhipova

In şcoala medie din satul Cerkizovo, de lângă Moscova, lucrează învăţătoarea poporului Klavdia Arhipova. 45 de ani de muncă a dat ea cauzei educării tinerei generaţii. Terminând liceul, Klavdia Arhipova a plecat în acest sat, alegându-şi nobila profesiune de învăţătoare.

Munca ei s'a desfăşurat, la început, în condiţii grele. Guvernul ţarist acorda prea puţină atenţie învăţământului. Mijloacele alocate nu ajungeau nici pentru cele mai necesare cheltueli. Şcoala avea un aspect părăginit. Ea se compunea, toată, dintr'o colibă, aplecată într'o parte, cu o singură clasă.

Numai după Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie s'a deschis în faţa învăţătoarei un câmp larg pentru o adevărată activitate creatoare. Nemărginindu-se numai la munca din şcoală, ea a creat în primii ani ai puterii sovietice cursuri de lichidare a analfabetismului printre adulţi, a participat la munca sovietului sătesc, a lucrat la casa de lectură, a organizat biblioteci. N'a existat o muncă obştească în sat la care ea să nu fi participat în modul cel mai activ. Toate forţele şi experienţa sa, acumulată în mulţi ani de muncă, învăţătoarea le-a închinat profesiunii sale iubite. In clasele ei nu există elevi rămaşi în urmă. Ea găseşte totdeauna timp să-şi viziteze elevii acasă, să stea de vorbă cu părinţii, să dea sfaturi înţelepte cu privire la educarea copiilor.

Clasele învăţătoarei Arhipova au devenit un fel de laborator al măestriei pedagogice. Zeci de învăţători tineri asistă la lecţiile ei, învăţând dela ea metodele cele mai înaintate de muncă. La consfătuirile metodologice ale cadrelor didactice, ea ţine des referate despre experienţa sa.

In lunga sa viaţă de muncă, Klavdia Arhipova a educat şi a instruit mii de copii. Mulţi dintre foştii ei elevi au devenit ingineri, medici, teologi, cadre ştiinţifice, agronomi, învăţători şi profesori. Prietenia începută în şcoală nu s'a terminat. Din cele mai îndepărtate colţuri ale Uniunii Sovietice vin la bătrâna învăţătoare scrisori dela foştii ei elevi. Aceştia îi scriu despre munca lor, despre succesele lor, despre planurile lor de viitor, sfătuindu-se cu ea. Pentru munca ei îndelungată şi rodnică, învăţătoarea a primit de două ori ordinul Lenin.

La lecţia de limba rusă

ŞTIRI DIN UNIUNEA SOVIETICĂ

O presă universală de mare randament creată de un lăcătuş din R.S.S. Moldovenească

La fabrica de ceramică arhitecturală din Chişinău a fost instalat un nou agregat — o presă universală de mare randament pentru fabricarea tuburilor de ceramică de diferite dimensiuni. Planul de construcţie al acestei prese a fost elaborat de lăcătuşul fabricii, — Maxim Sepelov, membru al asociaţiei ştiinţifice a tehnicienilor şi inginerilor.

Prin simplitatea şi eftinătatea ei, presa creată de Sepelov se deosebeşte mult de maşinile similare fabricate de firmele străine şi consumă de zece ori mai puţină energie electrică.

Sepelov este creatorul şi al altor construcţii originale ca: agregatul pentru formarea plăcilor de teracotă, o presă pentru producţia de cărămizi speciale pentru umplere.

Zeci de muncitori-inventatori din industria R.S.S. Moldoveneşti au îmbogăţit în ultima vreme tehnica, construind noi maşini perfecţionate.

Un lăcătuş dela secţia de întreţinere a căii ferate din Bender, feroviarul Dmitri Matveenco, a inventat un cărucior măsurător de cale cu înregistrare automată.

Muncitorii-inovatori sunt sprijiniţi prin toate mijloacele. Ei au la dispoziţie ateliere şi materiale pentru realizarea invenţiilor lor, li se dau consultaţii de către cei mai de seamă specialişti (Agerpres).

FILME PRODUSE IN ŢĂRILE DE DEMOCRAŢIE POPULARĂ PROIECTATE PE ECRANELE ORAŞELOR ŞI SATELOR DIN R.S.S. CAZAHĂ

Pe ecranele din Alma-Ata — capitala Cazahstanului — rulează cu succes filmul „Istoria unei familii", produs în Republica Democrată Germană. Numai în trei cinematografe, acest film a fost vizionat în decurs de patru zile de circa 15.000 de spectatori. Oamenii muncii cazahi manifestă un deosebit interes faţă de operele artei cinematografice din ţările de democraţie populară şi din Republica Populară Chineză. Anul acesta, în oraşele şi satele Republicii au fost prezentate 14 filme produse în aceste ţări, care au fost vizionate de peste 2 milioane de oameni. S'au bucurat de un deosebit succes filmele chineze „Soldatul de oţel" şi „Victoria poporului chinez", filmul polonez „Două brigăzi", filmele ungureşti „Focul" şi „Ianika".

In tundra îndepărtată

Şcoala de şapte ani din Narian-Mar deserveşte trei colhozuri de creştere a renilor din raionul Nijnie-Peciori. In raza şcolii intră un teritoriu foarte întins, pe care se află 110 gospodării. Din cauza împrăştierii punctelor populate şi a specificului desvoltării economice şi culturale a populaţiei locale, şcoala-internat are o uriaşă însemnătate pentru realizarea învăţământului general şi pentru organizarea muncii instructiv-educative. Copiii sunt departe de părinţii lor în tot timpul anului şcolar, iar şcoala este lipsită de posibilitatea de a comunica regulat cu părinţii. Şcoala şi internatul sunt chemate să înlocuiască familia copiilor veniţi din tundră. Cadrele didactice din şcoală şi internat trebue să asigure educaţia comunistă, înalta calitate a învăţăturii, un regim sănătos de viaţă pentru copii, o odihnă instructivă şi interesantă pentru aceştia.

Toţi cei 144 de elevi ai şcolii din Narian-Mar trăesc în internat şi nu plătesc nici taxe şcolare nici întreţinerea. Cea mai bună împrejurare pentru stabilirea legăturii între colectivul pedagogic şi părinţii elevilor este perioada recrutării elevilor în şcoală. In vara anului 1947, învăţătoarea M. G. Kuznetova, făcând recensământul copiilor de vârstă şcolară, a dus o intensă muncă culturală în rândurile populaţiei din tundră. Ea a ţinut referate despre munca şcolii în colhozuri, la sesiunea Sovietului tundrei şi la festivitatea organizată de „Ziua renului", la 1 August. Ca rezultat, ea a stabilit întregul contingent de copii de vârstă şcolară, dela clasa I-a până la a VII-a. La 28 August, 120 de copii veniseră, pe calea apei, la şcoală.

De atunci, cadrele didactice ale şcolii pleacă în fiecare an în tundră în timpul vacanţei de vară. In luna Mai a anului trecut, a fost trimisă la Sovietul tundrei tânăra învăţătoare M. G. Bobrova. Ea a făcut recensământul copiilor din toate colhozurile, a adus la cunoştinţa conducerilor colhozurilor şi a populaţiei felul cum munceşte şcoala şi a discutat personal cu părinţii despre trimiterea copiilor la şcoală. In luna August, pentru a asigura venirea din timp a copiilor la şcoală, a plecat în tundră o altă învăţătoare, comsomolista F. I. Korepanova. Şi de data aceasta toţi copiii au fost cuprinşi în învăţământ şi au venit din timp la şcoală, cu mijloace de transport asigurate de către şcoală.

Din primele zile ale vieţii din internat copiii se deprind cu mediul neobişnuit pentru ei, se deprind cu regimul şi programul zilei în internat şi în şcoală, se obişnuesc cu viaţa în colectiv. Ei încep să înţeleagă repede limba rusă şi să vorbească în această limbă. Până la sfârşitul anului, copiii se încadrează complet în viaţa şcolii.

Despărţiţi pentru mult timp de părinţi şi de tundra lor dragă, copiii nu se plictisesc în şcoala-internat, ducând o viaţă organizată într'un colectiv strâns unit. Simţind grija şi dragostea învăţătorilor, ei îi consideră oamenii cei mai apropiaţi şi nu fac n'cio deosebire între şcoală şi casa lor natală.

Intrunirea adunării generale a părinţilor elevilor din şcoală este un mare eveniment nu numai pentru şcoală, ci şi pentru întreaga tundră. Această adunare poate fi făcută numai odată pe an, atunci când stahanoviştii crescători de reni vin la consfătuirea lor din Narian-Mar, pentru a face schimb de experienţă şi pentru a-şi expune rezultatele metodelor înaintate de creştere a renilor şi de vânătoare în tundra de dincolo de cercul polar.

Anul acesta, adunarea generală a părinţilor s'a ţinut la 1 Martie într'o atmosferă solemnă s'au adunat în cea mai mare clasă a şcolii toţi părinţii, profesorii, învăţătorii, educatorii din internat şi elevii. Sănliile trase de reni ale părinţilor au rămas cu 24 de ore mai mult în Narian-Mar din cauza acestei adunări. Unii părinţi au venit aici cu toată familia. Astfel a venit întreaga familie a lui Ledkov: tatăl, cel mai bun crescător de reni din regiune, soţia lui şi copiii mai mici. Tot aici era şi fiica lor, elevă în prima clasă a şcolii. Mulţumită de întâlnirea cu părinţii, cu fraţii şi surorile mai mici, ea nu s'a depărtat de lângă ei tot timpul adunării.

După darea de seamă citită de directorul şcolii au început discuţiile, la care au participat mulţi dintre părinţi. Cele spuse de ei au arătat cât de mare este interesul crescătorilor de reni faţă de şcoală. Pe lângă problemele legate de condiţiile de viaţă ale copiilor în internat, ei se interesează şi de situaţia muncii instructiv-educative, de calitatea cunoştinţelor şi a deprinderilor dobândite de copii în şcoală şi în internat, de organizarea timpului lor liber.

Acum 20 de ani, crescătorul de reni Ledkov a fost primul elev din clasa directorului şcolii. Astăzi, el este cel mai bun prieten al şcolii, sprijinitorul ei activ. El se preocupă necontenit de învăţătura tuturor copiilor, mobilizând pe toţi părinţii în ajutorul şcolii, pentru o cât mai bună educare a copiilor.

— In timpul vacanţei, elevii noştri ne sunt de mare ajutor — a spus tovarăşul Ledkov la adunare. — Astfel, când vaccinăm renii, copiii noştri ţin evidenţa. Elevii mai mari organizează în colhozuri lecturi colective de cărţi şi ziare. Noi vedem cu toţii cum cresc, se desvoltă şi primesc o justă educaţie sovietică toţi copiii noştri. Ne bucurăm de succesele lor şi vrem să ajutăm din toate puterile şcoala în care învaţă.

Comsomolista Taleeva, sora unei eleve, a arătat că toţi elevii se interesează mai mult de viaţa colhozurilor. Când vin acasă în vacanţe, ei ajută foarte mult pe colhoznici. Majoritatea elevilor din ultimele clase sunt pionieri şi comsomolişti activi.

Crescătorul de reni A. F. Kotokov a spus:

— Nouă, în tundră, ne trebue profesori, medici, zootehnicieni şi alţi specialişti. De aceea şcoala şi noi, părinţii, trebue să căutăm ca toţi copiii noştri să intre în şcolile medii şi superioare, să devină patrioţi ai tundrei sovietice natale, gata să participe activ la transformarea ei.

Intâlnirea cu părinţii s'a încheiat cu un festival artistic executat de copii şi cu o masă comună la cantina internatului.

Astfel se realizează legătura directă a şcolii-internat cu familiile elevilor. Această legătură permite şcolii să asigure începerea la timp a cursurilor, să realizeze învăţământul general de şapte ani, să organizeze în cele mai bune condiţiuni viaţa copiilor şi să le educe dragostea pentru şcoală, pentru învăţătură, pentru cadrele didactice.

(Articol publicat în „Ucitelskaia Gazeta")

Numeroase opere ale scriitorilor străini traduse în limba uzbecă

Ultimul număr al revistei literare uzbece „Zvezda Vostoca" (Steaua Orientului), publică alături de operele scriitorilor uzbeci versuri ale cunoscutului poet turc Nazim Hikmet, laureat al premiului internaţional Stalin pentru întărirea păcii între popoare. Printre versurile traduse în limba uzbecă se află ciclul „Scrisori din închisoare", „Paul Robeson" şi „Inima mea".

In ultimul timp, au fost traduse în limba uzbecă operele scriitorului francez Louis Aragon, ale unor scriitori polonezi, ale poeţilor germani Erich Weinert, Kurt Kuba şi ale altor fruntaşi ai culturii mondiale, care luptă pentru pace în întreaga lume.

Pe aleile parcului unei case de odihnă din Uniunea Sovietică

Intrecerea socialistă între cultivatorii de bumbac din Azerbaidjan şi cei din Uzbekistan

Cultura bumbacului a devenit una din principalele ramuri ale agriculturii R.S.S. Azerbaidjene. Peste 500 de colhozuri comasate din republică se ocupă în prezent cu cultivarea acestei plante preţioase.

Astăzi, colhozurile cultivatoare de bumbac, care obţin venituri de milioane de ruble, au devenit un fenomen obişnuit. Anul trecut, cultivatorii de bumbac din Azerbaidjan au primit circa 300 milioane ruble numai premii-suplimente pentru depăşirea planului livrărilor de bumbac brut către stat.

La obţinerea acestor succese a contribuit în mare măsură întrecerea socialistă pentru o recoltă bogată, care se desfăşoară între cultivatorii de bumbac din Azerbaidjan şi cei din Uzbekistan.

Cultivatorii de bumbac din cele două republici organizează un larg schimb de experienţă, se ajută în permanenţă reciproc în muncă. Una din minunatele tradiţii ale acestei întreceri este controlul reciproc periodic asupra îndeplinirii angajamentelor. De curând, în Azerbaidjan a sosit în acest scop o brigadă din R.S.S. Uzbecă, alcătuită din 21 membri Eroi ai Muncii Socialiste, preşedinţi de colhozuri fruntaşe, directori de S.M.T.-uri, colaboratori ştiinţifici şi specialişti. Aceştia au controlat munca de pe plantaţiile de bumbac a 29 de raioane, a 30 de S.M.T.-uri şi a circa 200 de colhozuri, luând cunoştinţă de modul îndeplinirii contractului de întrecere socialistă. In vederea schimbului de experienţă, delegaţia, împreună cu reprezentanţii Ministerului culturii bumbacului din Azerbaidjan au organizat în colhozuri şi în centrele raionale conferinţe şi întâlniri ale fruntaşilor. Cultivatorii de bumbac uzbeci au dat chiar pe ogoare sfaturi colhoznicilor cum să sporească recolta la hectar a bumbacului.

Inspectorul V. B. Demuri

Era în timpul anului şcolar.

Vestea că a venit inspectorul şi că a doua zi va asista la lecţii s'a răspândit repede printre învăţători şi profesori. Se înserase, dar profesoara Tamara Mgebrova era încă în şcoală. Deschizând cartea de lectură, ea răsfoia pagină după pagină, căutând să găsească cele mai bune fragmente pentru citire la lecţie. Faptul că inspectorul ar putea veni în clasa ei o emoţiona. Ea revizuise de câteva ori planul de lecţie, făcând diferite îndreptări şi completări şi totuşi un sentiment asemănător cu cel din ajunul examenului n'o părăsea.

In cancelarie intră directorul şcolii.

— E bine că sunteţi încă aici, — spuse el. — Inspectorul dorea să stea de vorbă cu dvs. El va veni curând aici.

Discuţia inspectorului din Minister cu profesoara a durat aproape două ore. In acest timp, ea a reuşit să-i arate nu numai planul lecţiei pe a doua zi ci şi să-i povestească despre clasa ei, expunându-i greutăţile pe care le are în muncă.

A doua zi, când inspectorul a venit la lecţie, profesoara şi-a dus munca cu siguranţa şi însufleţirea obişnuită. Prezenţa inspectorului nu numai că nu-i era o greutate, dar o încuraja pe profesoară.

Inspectorul a urmărit lecţia, făcând scurte însemnări într'un carnet. După ce a sunat de ieşire, el s'a apropiat de profesoară pentru a-i spune părerea sa despre lecţie.

Venirea inspectorului Ministerului Invăţământului al R.S.S. Georgiene, profesorul emerit V. B. Demuri, lasă totdeauna o urmă adâncă în viaţa colectivului pedagogic al şcolii respective. Numele lui este bine cunoscut cadrelor didactice georgiene. El are în spatele său aproape 40 de ani de activitate pedagogică. Sute de profesori de limba rusă se numesc cu mândrie elevi ai lui Demuri. Unii dintre ei au învăţat la el în şcoală sau în Institutul Pedagogic, alţii au studiat numeroasele lui lucrări de metodică a limbii ruse. De 17 ani tovarăşul Demuri este inspector al Ministerului Invăţământului. In primii patru ani, el a controlat şcolile în legătură cu problemele generale ale procesului instructiv-educativ. Din anul 1938 el este inspector de limba rusă pentru şcolile georgiene.

Inspectorul Demuri studiază cu adâncă atenţie şi seriozitate şcolile vizitate, căutând să găsească cele mai bune căi pentru înlăturarea lipsurilor şi metodele necesare pentru continua perfecţionare a predării. Nu s'a întâmplat încă niciun caz în care, venind într'o şcoală, inspectorul să stea câteva minute la diferite lecţii, la diferiţi profesori, permiţându-şi să facă observaţii generale, superficiale. Ca un adevărat reprezentant al controlului de stat, el îşi pune ca sarcină verificarea adâncită a îndeplinirii programei de stat pentru limba rusă de către şcoală.

Tovarăşul Demuri nu admite niciodată ca un profesor să încalce planul de lecţii stabilit din timp. El lasă pe profesori să-şi facă lucrarea scrisă, interogarea elevilor sau expunerea materialului nou în conformitate cu planul. Când, după verificarea şcolii, inspectorul îşi expune referatul în cadrul consiliului pedagogic, observaţiile lui folosesc nu numai profesorilor de limba rusă ci şi întregului colectiv. Cu convingere, citând fapte şi exemple — rezultate ale unor observaţii atente şi precise — inspectorul vorbeşte despre problemele didactice generale. Astfel, asistând la lecţiile profesorilor de limba rusă dintr'o şcoală îndepărtată din munţi, tovarăşul Demuri a analizat în faţa consiliului pedagogic al acestei şcoli metodele de organizare a lecţiilor, de interogare a elevilor, vorbind despre ceeace poate ajuta profesorilor în obţinerea disciplinei şi a unei bune organizări a clasei. După aceste observaţii, inspectorul a analizat amănunţit problemele metodice legate de obiectul respectiv. Cu ajutorul materialului viu, cules printr'o notare amănunţită, câteodată cuvânt cu cuvânt, a lecţiilor, inspectorul a arătat experienţa învăţătorilor care au organizat lecţii interesante în legătură cu lexicul. Analizând lucrările scrise, el a atras atenţia cadrelor didactice asupra greşelilor tipice ale elevilor, explicând cauzele lor.

O trăsătură caracteristică a tovarăşului Demuri este tactul lui pedagogic. Ţinând totdeauna seama de sarcinile sale, el ştie să se apropie cu metode individuale de fiecare profesor şi de fiecare colectiv didactic, găsind trăsăturile lor principale, descoperind lipsurile şi arătând cauzele şi metodele de înlăturare ale greşelilor. De aceea, dispunând de un bogat material pentru generalizări, el nu expune niciodată concluzii fomale în şedinţele consiliilor pedagogice. Observaţiile şi măsurile practice propuse de el, chiar în limitele aceluiaş cerc de probleme, au mai multe variante, în funcţie de condiţiile şcolilor respective. Astfel, de exemplu, profesoarei Ecaterina Asatianei din şcoala medie din Lailaş, ai cărei elevi cunoşteau bine limba rusă şi aveau deprinderi temeinice de scriere, inspectorul i-a propus să acorde mai multă atenţie analizei textului operelor literare. Observând că în clasa III-a a şcolii medii din Ciatur profesorii reuşesc să obţină o bună tehnică a citirii la elevii lor, inspectorul le-a recomandat să îmbunătăţească munca pentru desvoltarea vorbirii copiilor.

Stând necontenit pe poziţii juste, inspectorul, ca un adevărat pedagog, trasează cu siguranţă şi pricepere căile practice de îmbunătăţire a calităţii predării. De obicei, controlând o şcoală, el lasă în procesul-verbal al consiliului pedagogic observaţii şi propuneri redactate cu precizie, care trebue să fie luate în considerare şi îndeplinite. Dacă găseşte în munca unor profesori lipsuri serioase, care cer timp îndelungat pentru îndreptare, el ia această şcoală sub observaţie specială. Astfel, inspectând şcolile de băeţi şi fete Nr. 1 din Kutaisi, tovarăşul Demuri a constatat că aici comisiile metodologice de limba rusă au o existenţă formală şi că în fapt nu activează. Punând în discuţie teme rupte de practica pedagogică vie, aceste comisii nu îndeplineau sarcinile de stat pe care le-a trasat Ministerul Invăţământului pentru munca lor. In aceste şcoli nu se studiau periodic lucrările scrise ale elevilor, nu se organizaseră cercuri literare şi nu se acorda suficientă atenţie lecturii extraşcolare.

Toate aceste lipsuri constatate de inspector se reflectau în calitatea cunoştinţelor elevilor. Tovarăşul Demuri nu s'a mărginit numai la a arăta profesorilor felul cum se poate îmbunătăţi calitatea predării. O lege nescrisă a tovarăşului Demuri este ca, după 2-3 luni, să vină încăodată în şcolile unde controlul şi ajutorul lui sunt necesare, să verifice dacă într'adevăr s'a produs o cotitură. Câteodată este nevoie să vină în asemenea şcoli de câteva ori la rând, până când munca începe să se desfăşoare în cele mai bune condiţii, în conformitate cu cerinţele programei de stat. Astăzi, de exemplu, şcolile din Kutaisi sunt printre cele mai bune din Republică în ceeace priveşte predarea limbii ruse. Şi aceasta este un merit al inspectorului din Minister care, muncind cu perseverenţă, plin de răbdare şi planificat, a obţinut ridicarea calităţii muncii acestor şcoli.

Tovarăşul V. B. Demuri poate fi cu greu găsit în Minister. Toată viaţa lui constă din călătorii prin Republică. Şi chiar în capitală, în Tbilisi, scurtul timp pe care îl petrece între două deplasări pe teren este şi el rezervat şcolilor. Această strânsă apropiere de viaţa şcolii, de toate problemele care preocupă cadrele didactice, cunoaşterea adâncă a procesului pedagogic şi bogata lui experienţă personală dau tovarăşului Demuri dreptul moral de a inspecta şcolile, de a învăţa pe învăţători şi profesori, de a fi un adevărat controlor de stat.

E. KRECETOVA

(Articol publicat în „Ucitelskaia Gazeta")

In ajutorul directorului de școală

O condiție a succesului: munca în colectiv

Încă nu se încheiase anul școlar 1950-1951 când am început să mă preocup de pregătirile pentru anul școlar viitor. Eram hotărît ca de data aceasta să încep toate lucrările din vreme pentru a nu mai întâmpina greutățile din trecut. Știam că de felul cum eu, directorul școlii, voi ști să organizez munca și să o încep la timp, depinde în mare măsură obținerea unor rezultate cât mai bune. Eram preocupat îndeaproape și de îmbunătățirea metodelor mele de muncă. În această privință experiența anului încheiat avea să-mi fie primul sprijin. Am primit de asemeni prețioase îndrumări din partea secției raionale de învățământ.

Dorind ca din an în an activitatea din școala noastră să fie mai rodnică am căutat să-mi îmbogățesc cunoștințele citind cât mai mult material sovietic în legătură cu activitatea școlii. Am căutat în același timp să învăț și din experiența altor directori. Cu prilejul ședințelor dela secția raională de învățământ am discutat cu mulți tovarăși și am găsit rezolvarea multor probleme. La plenara cadrelor didactice din raion ținută în ziua de 1 Iulie a.c. școala elementară de șapte ani din comuna Borca a fost dată ca exemplu pentru activitatea desfășurată în cursul anului. Școala din Borca a primit steagul producției pe anul 1951. Aveam deci în raion, la numai câțiva kilometri de comuna noastră, o școală fruntașă, un director care a știut să conducă școala lui pe un drum rodnic. Am stat de vorbă cu tovarășul Drapac Gheorghe, directorul acestei școli, pentru a afla dela el cum și-a organizat munca, ce metode a folosit pentru ca școala lui să fie acum printre școlile fruntașe. Tovarășul Drapac mi-a arătat că a ajuns la rezultate frumoase datorită faptului că a antrenat pe toți membrii colectivului într'o activitate susținută, că a reușit să repartizeze just sarcinile și a îndrumat și controlat permanent îndeplinirea lor. Succesul școlii din Borca a fost deci un rod în primul rând al muncii colective, al activității dusă în strânsă colaborare, al interesului manifestat de fiecare membru al colectivului pentru binele mersului școlii. Vorbind cu tovarășul Drapac mi-am dat bine seama care sunt cauzele care au făcut ca lucrurile în școala mea să nu meargă de ajuns de bine, deși alergam dela o muncă la alta pentru ca să pot cuprinde cât mai mult. Am înțeles acum în mod clar că nu aceasta aveam eu de făcut. Datoria mea ca director era să repartizez sarcinile fiecăruia și să-i sprijin pe oameni pentru a le duce la îndeplinire, iar nu să fac eu totul. Sistemul meu de lucru nu putea să ducă decât la o activitate nesistematică, la necuprinderea întregii munci, la executarea cu întârziere a sarcinilor. Am înțeles astfel că în anul acesta pentru a preîntâmpina greutățile va trebui să pun bază pe munca în colectiv, dându-mi seama că aceasta constituie marea forță a școlii. Aflasem marea lipsă din munca mea. Drumul era de acum ușor. Știam bine ce aveam de făcut. Nevoile școlii le cunoșteam până în cele mai mici amănunte. Trebuia acum să le aduc la cunoștința colectivului, să le repartizez după posibilitățile fiecăruia și după numărul oamenilor, să-i mobilizez pe toți pentru a contribui cu tragere de inimă la îndeplinirea lor. Trebuia să formez și în școala mea un colectiv închegat care să ducă lupta umăr la umăr pentru asigurarea succesului.

Am ținut o ședință cu personalul didactic, administrativ și de serviciu în care am arătat, în linii mari, ceeace aveam de îndeplinit în cursul verii pentru deschiderea în bune condițiuni a noului an școlar. Trebuiau reparate sobele, trebuia amenajată încă o clasă de curs a cărei lipsă am simțit-o în anul încheiat; trebuia făcută apoi curățenia, reparat mobilierul, rezolvată problema transportului lemnelor, care ne-a creat multe greutăți în anul precedent; trebuiau executate, de asemeni, o serie de lucrări la internat în vederea îmbunătățirii condițiilor de cazare și învățătură ale elevilor; trebuia instalată lumina electrică în câteva încăperi, reparate o serie de planșe și aparate din laborator; trebuia îngrijită grădina de zarzavat.

După ce am adus la cunoștință colectivului toate aceste sarcini pe care trebuia să le îndeplinim până la deschiderea școlii am luat în discuție pe rând fiecare punct, pentru a stabili de comun acord cum trebue dusă munca și cine răspunde de executare. Am difinitivat astfel planul nostru de activitate pe lunile de vară. Printre primii și-au luat angajament femeile de serviciu. Una avea să îngrijească grădina de zarzavat, alta să repare sobele. Pentru curățirea localului li s'au repartizat în mod egal încăperile. Pentru a nu fi nevoiți să plătim mână de lucru din afară, contabilul școlii, care cunoaște și tâmplăria, s'a angajat să execute toate lucrările de această natură. În afară de aceasta, el și-a luat angajamentul să instaleze spălătoare la internat și să pună stinghii de lemn la toate planșele din laborator pentru mai buna lor întreținere.

Pe rând toate sarcinile au fost acoperite. Fiecare membru al colectivului știa acum ce avea de făcut și mai știa, în același timp că lucrul trebuia să se îndeplinească în cel mai scurt timp, pentru a putea apoi să ne ocupăm de alte probleme, ca de pildă, pregătirea elevilor pentru examenele de admitere și de corigență din toamnă, asigurarea planului de școlarizare, întocmirea planului muncii instructiv-educative, etc.

Am urmărit, de atunci zi de zi, felul cum sunt îndeplinite sarcinile și am căutat să dau eu în primul rând un bun exemplu. Concediile cadrelor didactice au fost astfel organizate încât să se asigure la timpul potrivit executarea muncii legată de fiecare etapă. Așa de exemplu, știind că profesorii dela clasele V-VII vor avea de pregătit în cursul lunii August pe elevi pentru examene, au fost programați la concediul în luna Iulie.

În îndeplinirea lucrărilor legate de asigurarea bazei materiale am primit sprijinul sfatului popular care a pus la dispoziție materialele necesare.

Datorită devotamentului și dragostei cu care colectivul școlii și-a dus la îndeplinire sarcinile din planul de muncă, toate lucrările au fost terminate la timp, în bune condițiuni și fără multe cheltueli. Clasele sunt acum curate și frumos pavoazate, internatul amenajat cu spălătoare, sobe bune și lumină electrică, laboratorul este în ordine. O dovadă de mult interes pentru problemele școlii au arătat tovarășa Rugină Ana și tovarășul Sajgo Filip din personalul administrativ.

Lucrările gospodărești fiind terminate, am intrat în etapa a doua de muncă. Acum colectivul didactic sprijină îndeplinirea planului de școlarizare ducând muncă de lămurire cu părinții. Paralel cu aceasta ei studiază manualele și metodicile, își revăd planurile de muncă din anul trecut și caută ca pe baza lor și a experienței câștigate în munca desfășurată să-și alcătuiască pentru noul an școlar planuri mai sistematice, mai amănunțite și mai concrete. Fiecare membru al colectivului didactic se ocupă, de asemeni, de procurarea materialului didactic necesar lecțiilor. S'au întocmit liste de cărțile și broșurile apărute în ultimul timp, cu care urmează să ne îmbogățim biblioteca școlii.

Suntem în pragul deschiderii noului an școlar pe care ne străduim să-l întâmpinăm bine pregătiți. Datorită muncii colective și întăririi acestei munci noi vom asigura pentru noul an succese și mai de seamă, spre folosul Patriei noastre, care își va putea primi pentru marile șantiere ale socialismului elemente și mai bine pregătite.

VASILE DUMITRESCU
Directorul Școlii Elementare
Tulgheș, raionul Ceahlău

In cinstea celui de
AL III-lea FESTIVAL MONDIAL AL TINERETULUI ȘI STUDENȚILOR PENTRU PACE, DELA BERLIN
In EDITURA TINERETULUI
au apărut:

I. Moscu: TINERETUL PROGRESIST DIN LUMEA INTREAGĂ INCADRAT IN F. M. T. D. și U.I.S. LUPTĂ PENTRU PACE, IMPOTRIVA IMPERIALISMULUI

„TINERETUL LUMII"
Revistă a F. M. T. D.
Nr. 60
Inchinată Festivalului

L. Cosmodemianscaia: „POVESTIRE DESPRE ZOIA ȘI ȘURA"

Să întărim activitatea G.M.A. în cinstea zilei de 23 August

Înființând complexul sportiv de stat G.M.A. Partidul și Guvernul nostru, în grija deosebită pe care o poartă tineretului, au pus la îndemâna acestuia un puternic mijloc de întărire fizică și morală.

În cinstea zilei de 23 August, ziua eliberării țării noastre de către glorioasa Armată Sovietică de sub jugul fascismului, trebue intensificată mai mult activitatea elevilor noștri în trecerea normelor G.M.A.

Acum când activitatea de vară a pionierilor, școlarilor, se desfășoară în tabere și cluburi bine organizate, sub îndrumarea continuă a profesorilor, fiecare elev, fiecare tânăr, poate să se pregătească cu ajutorul profesorilor de educație fizică pentru a participa cu succes la trecerea probelor de: înot, cursa cu obstacole, atletism, turism, jocuri sportive, tir, etc.

Înotul este una din probele obligatorii care condiționează luarea insignei G.M.A. Norma de înot este proba care se poate practica și trece în bune condițiuni în cursul lunii August. În cadrul cluburilor și a taberelor de vară tineretul școlăresc are posibilitatea să se pregătească în cele mai bune condițiuni în acest scop. La strandurile și solariile unde sunt organizate cluburile de elevi, aceștia pot face exerciții de înot. În București, de exemplu, cinci strânduri sunt puse la dispoziția elevilor. La strandul Floreasca probele de înot pot fi trecute în fața comisiei de control și examinare în zilele de marți și vineri între orele 9-12. În celelalte orașe și sate de pe cuprinsul țării secțiunile de învățământ în colaborare cu C.C.F.S. vor putea să inițieze cursuri de înot locale. La aceste cursuri sunt chemați să-și dea concursul în primul rând profesorii de educație fizică, profesorii de alte specialități și chiar elevii care știu să înoate bine. Aceștia pot să ajute pe elevii începători și pe tinerii țărani muncitori să învețe înotul și să-i determine să participe la trecerea probei.

Complexul de stat G.M.A. pregătește tineretul pentru o muncă rodnică pusă în slujba poporului muncitor, pentru un trai mai fericit și îmbelșugat.

Voi continua să-mi ridic nivelul profesional

Și la Satu-Mare ca pe întreg cuprinsul țării a avut loc în ziua de 25 Iulie a. c. deschiderea festivă a cursurilor I.C.D. pentru cadrele didactice din regiunea Baia-Mare. În cadrul acestor cursuri, noi studiem metodicele sovietice și materialul de specialitate. Aici muncim intens fiind ajutați de lectorii și responsabilii de seminarii. Sub supravegherea atentă a direcțiunii școlii se coordonează întreaga muncă ideologico-profesională, astfel încât să poată fi înlăturate, pe cât este cu putință, toate greutățile.

Fac parte din seminarul Nr. 1-Matematici și am venit pentru prima dată la cursurile I.C.D. Pe zi ce trece îmi dau tot mai mult seama cât de mare și real este ajutorul pe care îl capăt cu prilejul acestor cursuri. Lecțiile care se predau aici îmi ajută să-mi ridic nivelul ideologic și profesional, să înțeleg mai bine problemele de ordin politic și să pătrund mai adânc în studiul matematicii.

Pentru ca rezultatele să fie cât se poate de bune noi am împărțit seminariul în patru grupe. Înlăuntrul acestora noi desbatem și rezolvăm toate problemele de care ne izbim atunci când trecem la aprofundarea pe calea muncii individuale, a lecțiilor. În grupele de seminarii ne completăm cunoștințele ajutându-ne unii pe alții. Între grupele noastre este o adevărată întrecere. Fiecare dintre noi și fiecare grupă în totalitatea ei se străduește să dovedească o cât mai temeinică pregătire. De aceea, după cursuri sunt sigur că reintors la locul meu de muncă, voi putea preda lecțiile de geometrie și algebră cu și mai mult succes decât până acum. Cursurile îmi dau o serie de noțiuni, îmi limpezesc o serie de probleme și îmi deschid un orizont mai larg în ce privește domeniul matematicii. Ele îmi înlesnesc în viitor nu numai munca dela clasă, printr'o mai bună și mai temeinică organizare a lecției ci și munca de ridicare a propriei mele calificări. Voi pleca dela cursuri cu hotărîrea fermă de a continua să-mi lărgesc și adâncesc și mai mult cunoștințele căpătate aici.

Prof. LUTOȘ GHEORGHE

In legătură cu manualul de anatomia și fiziologia omului, pentru clasa X-a

Pentru formarea unei educații comuniste, studiul anatomiei și fiziologiei omului prezintă o mare importanță. De aceea se și cere o deosebită atenție din partea celor ce se străduesc să prezinte mănunchiul de cunoștințe din acest domeniu în cadrul unui manual școlar.

Un bun manual de anatomia și fiziologia omului trebue să cuprindă înainte de toate noțiuni despre structura organismului și procesele fiziologice pe baza înțelegerii materialist-dialectice a vieții, să arate caracterul material al proceselor care se produc în organism, unitatea organismului, unitatea dintre formă și funcțiune, etc. El trebue să prezinte problemele astfel încât din cunoașterea lor să rezulte pentru elevi o serie de convingeri științifice și de concluzii practice, aplicabile în viața de fiecare zi.

Este în afară de orice îndoială că față de vechile manuale, manualul de anatomia și fiziologia omului pentru clasa X-a tipărit în anul 1950, constitue un însemnat pas înainte. El înarmează pe elevi cu numeroase cunoștințe asupra anatomiei corpului omenesc și a fiziologiei acestuia, îi înarmează cu multe adevăruri științifice din acest domeniu.

Rolul pozitiv al manualului ne este dat și de faptul că nu a fost subestimată învățătura lui Pavlov, în ce privește teoria reflexelor condiționate și influența acestora asupra digestiei și a altor procese fiziologice. Manualul conține materialul privitor la unitatea organismului, cuprinde chiar și unele date în legătură cu rolul însemnat al sistemului nervos în funcționarea generală a organismului. În cuprinsul său nu lipsesc nici problemele de igienă practică. Totuși manualul cuprinde o serie de greșeli care au putut fi observate abia după importantele discuții organizate anul trecut de Academia de Științe a U.R.S.S. și de Academia de Științe Medicale a U.R.S.S în legătură cu învățătura genialului fiziolog I. P. Pavlov, ca și după o serie de noi cuceriri în domeniul biologiei cum ar fi de pildă aceea a descoperirilor profesoarei Lepeșinskaia.

În manualul de anatomia și fiziologia corpului omenesc nu se tratează îndeajuns despre rolul sistemului nervos în procese de importanță, cum sunt acelea ale glandelor de secreție internă. Nu acordă suficientă atenție rolului sistemului nervos central pentru unitatea organismului, nu indică părerile lui Lenin și Stalin asupra rolului creerului în procesul cunoașterii, al oglindirii lumii exterioare în conștiința omului.

Manualul nu prezintă destul de lămurit faptul că în organismul viu orice parte a sistemului nervos central este în stare să schimbe funcția altor organe, fapt ce rămâne valabil și pentru creerul mic și pentru sistemul nervos simpatic. Se uită faptul că, așa cum afirmă Pavlov, „cu cât este mai desvoltat sistemul nervos al organismului viu cu atât acesta este mai centralizat, cu atât secțiile superioare ale lui sunt un ordonator și distribuitor a întregii activități a organismului. Această secție superioară ține sub controlul ei toate fenomenele care se produc în corp".

Tocmai de aceea în folosirea manualului de anatomie și fiziologie pentru clasa X-a este necesar ca până la scoaterea lui într'o ediție revizuită și completată, profesorii de științe naturale să țină seamă de rezultatele Sesiunii Științifice Unite a Academiei de Științe a U.R.S.S. și a Academiei de Științe Medicale a U.R.S.S. Pentru elevi trebue să fie limpede că funcția organismului trebue înțeleasă în legătura sa cauzală cu condițiile de existență ale acestuia; ei trebue ajutați să înțeleagă marele rol al celui de al doilea sistem de semnalizare, reflexele condiționate, în viața organismelor superioare. Iată deci în studiul acestui obiect este neapărat necesar să se pună un deosebit accent pe studiul sistemului nervos atât atunci când este vorba de capitolul consacrat acestor probleme cât și în cadrul studiului celorlalte organe și procese ale organismului. Pentru a ajuta pe elevi să tragă concluzia că funcțiile psihice ale omului sunt legate de un organ material este necesar să se arate metodele de studiere a creerului și realizările practice ale medicinei. Trebue de asemeni să se stăruie asupra desvoltării emisferelor cerebrale ale omului în raport cu emisferele cerebrale ale animalelor.

Marii dascăli ai omenirii K. Marx, Fr. Engels, V. I. Lenin și I. V. Stalin au arătat că datorită procesului muncii și a relațiilor sociale bazate pe acest proces, omul a ieșit din starea animală. Acest lucru trebue să reiasă clar din manualul de anatomie de clasa X-a.

La capitolul despre celulă și țesuturi nu se găsește nimic cu privire la noile cercetări ale savanților sovietici. În urma descoperirilor savantului sovietic Makarov s'a înlăturat formularea idealistă a procesului de diviziune celulară. Manualul nostru cuprinde vechea interpretare eronată. El vorbește despre teoria celulară a lui Virchow potrivit căreia orice celulă provine din altă celulă și că în afara celulelor nu există viață. „Teoria lui Virchow, spune profesoara O. B. Lepeșinskaia a constituit o bază de plecare pentru ipoteza existenței veșnice a celulei, ceeace a dus la pătrunderea în biologie, a fideismului, credința amestecului forțelor supranaturale organizatorice". Esența reacționară, mecanicistă și idealistă a teoriei lui Virchow care a stat la baza weismanism-morganismului a fost combătută și spulberată de teoriile savantei sovietice Olga Lepeșinskaia, teorie care reprezintă o confirmare a miciurinismului despre cauzele și proceselor schimbărilor calitative intervenite în desvoltarea organismului viu. În predarea anatomiei la clasa X a va trebui să corectăm aceste erori. Dar pentru aceasta este necesar ca profesorii să cunoască bine teoriile lui Pavlov și ale prof. Lepeșinskaia. Ele pot fi găsite în Analele Româno-Sovietice, seria Biologie Nr. 2 și în revista „Natura" Nr. 4/1950. Pentru profesorii de științele naturale acest material este necesar, deoarece pe baza lui ei pot completa în timpul lecțiilor lipsurile manualului.

Prof. G. VASILIU-VALCEA

Să popularizăm metodele agrotehnice înaintate

Tăciunele porumbului și combaterea lui

După anii repetați de secetă, în această vară lanurile de porumb ne vestesc o recoltă bogată. În întreaga țară munca țăranilor muncitori va fi răsplătită din plin.

Frumusețea lanurilor nu trebue să ne ducă însă la gândul că nu mai avem nimic de făcut pentru a mări recoltele. Să ne gândim doar la vagoanele de boabe de porumb care sunt pierdute prin atacarea plantelor de tăciune.

Tăciunele porumbului produce umflături mari până la 15 cm. în diametru pe orice parte a plantei de porumb. Cel mai adesea sunt atacate tulpinele și știuletele (înflorescența femeiască); tăciunele atacă însă tot atât de ușor tecile frunzelor și moțul porumbului (florile bărbătești). Destul de rar este atacată și rădăcina. Umflăturile acestea, pline la coacerea lor cu un praf negru, de unde le vine numele de tăciune, sunt produse de atacul unei ciuperci foarte înrudită cu ciupercile care produc tăciunele la grâu, orz sau la ovăz. Prafu nu reprezintă altceva decât organele de înmulțire ale ciupercei (spori speciali numiți clamidospori). Atacul este mai puternic când plantele au ajuns la 1 m. înălțime. Infecțiunea este încetinită sau sporită de condițiile climatice. Când solul este umed iar în aer se găsesc vapori de apă, ciuperca atacă mai greu. În perioadele de uscăciune, așa cum se întâmplă deobicei în țara noastră începând din luna Iulie și când soarele luminează puternic, infecțiunea de tăciune este mare. Anumiți spori de ciupercă, care în condiții prielnice pot rezista în pământ până la 5 ani, ajung — duși de vânt sau de insecte — ca păduchele porumbului și sfredelitorul porumbului, pe organele plantei unde germinează (încolțesc). Țesuturile ciupercii cresc, pătrund în plantele de porumb și se hrănesc cu substanțele lor nutritive. Pe părțile atacate se formează pungi la început albe argintii apoi, când se coc, negre, care ajung până la mărimea pumnului. Când este atacat știuletele, nu se mai formează deloc boabe, ci o masă neagră de spori ai ciupercii, rămânând neatacată doar mătasa porumbului.

Pagubele produse pot fi foarte mari. Dacă la fiecare ha. ar fi atacați 100 știuleți ar însemna pentru economia țării pierderi de 1800—2000 vagoane de porumb. Însă în afară de pierderea totală a știuleților atacați, mai scade și producția știuletilor de pe plantele care au alte părți atacate de tăciune, prin faptul că ciuperca suge hrana plantelor, procentul de zahăr scade, moțul atacat nu mai poate da praf (polen) care să fecundeze mătasea știuletelui și nu se formează boabe. În anii secetoși, prielnici ciupercii, infecția poate ajunge la 15—20% din lan, iar pagubele sporesc la zeci de mii de vagoane. O altă serie de pagube sunt produse de diferite boli cauzate animalelor care consumă cocenii atacați de tăciune: colici, diaree, avorturi etc.

Combaterea tăciunelui. Între solurile cultivate, „Dintele de cal de Petroșani" este cel mai rezistent la tăciune. Porumburile „Dinte de cal" sunt mai rezistente în general decât porumburile românești cu bob rotund și tare. Dintre acestea porumbul românesc dobrogean și mai ales Pignoletto sunt cele mai puțin rezistente.

Umflăturile de tăciune apar întâi la baza plantei de porumb și adesea nici nu sunt observate; ele produc însă foarte mulți spori, care sunt duși apoi pe alte plante, atacând lanuri în masă. Combaterea trebue să înceapă cu strângerea acestor mici umflături, dela baza tulpinei, înainte ca ele să se coacă. După strângere umflăturile nu trebue lăsate grămadă undeva la marginea lanului și nici duse la grămada de gunoi. Aici, expuse la soare, ele se coc și răspândesc mai departe infecțiunea. Îngropându-le în pământ la peste 50 cm. adâncime, sporii ciupercii nu mai pot ieși la suprafață și pier. Tot așa de eficace este și arderea pungilor de tăciune după recoltarea lor, înainte de coacere. Se înțelege că se vor strânge umflăturile ori de câte ori vor apare după aceea pe restul plantei și se vor arde sau îngropa, totdeauna înainte de a se coace.

Rezultate bune în combaterea tăciunelui de porumb dă stabilirea unei rotații științifice a plantelor pe același teren, așa cum se poate face numai pe suprafețe mari de teren. În Uniunea Sovietică, unde porumbul, în cadrul rotațiilor din colhozuri, vine pe același teren după mai mulți ani, sporii de ciupercă mor în pământ înainte de a ataca din nou. Deaceea atacurile de tăciune sunt reduse.

Prin puțină muncă în plus, depusă la combaterea tăciunelui, prin lămurirea țăranilor muncitori de către învățători și profesori, țara poate câștiga mii de vagoane de porumb contribuindu-se astfel la bunăstarea tuturor oamenilor muncii din țara noastră.

VICTOR BARNAURE
Ing. Agronom

O grădiniță sezonieră bine gospodărită

Luna aceasta a început să funcționeze în Roșiești, raionul Vaslui, o nouă grădiniță sezonieră pentru copiii colectiviștilor și țăranilor săraci și mijlocași din comună. Această grădiniță este sprijinită atât de Comitetul Executiv a Sfatului Popular cât și de gospodăria agricolă colectivă și cooperativă care o aprovizionează cu alimentele necesare. Astfel Comitetul Executiv a dat 1000 kg. lemne și 50 kg. de cartofi iar gospodăria agricolă colectivă „7 Noembrie" a dat peste 20 kg. mazăre, cartofi și aprovizionează zilnic grădinița cu zarzavaturi din grădina gospodăriei.

ANTOHI GHEORGHE
corespondent

Institutul orășenesc de perfecționare a cadrelor didactice din Leningrad

Una din calitățile de seamă ale învățătorului sovietic este preocuparea permanentă de a-și ridica nivelul profesional de a se ține la pas cu desvoltarea științelor pedagogice, de a-și îmbunătăți continuu munca prin aplicarea experienței celei mai bune, atât a muncii sale personale, cât și a celor mai buni pedagogi din întreaga țară.

Problema studierii și a răspândirii experienței celei mai înaintate a fost ridicată pentru prima oară în Hotărîrea C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S. din 1936 „Despre devierile pedologice în munca Comisariatelor Poporului pentru Educație". În această hotărîre C.C. al Partidului a arătat necesitatea ridicării pedagogiei sovietice la un nivel înalt științific și totodată, a subliniat că una din condițiile esențiale ale îndeplinirii acestei sarcini este legătura cât mai strânsă cu școala și studierea bogatei experiențe a învățătorilor fruntași. În urma acestei Hotăriri a Partidului Bolșevic, au început să ia o amploare nemaiîntâlnită conferințele personalului didactic cu scopul de a face schimb de experiență și au luat ființă institutele orășenești, regionale și raionale de perfecționare a cadrelor didactice. Scopul acestor institute este acela de a da un ajutor permanent și organizat învățătorilor și profesorilor dela școlile elementare și medii, la toate disciplinele.

În întreaga Uniune în momentul de față lucrează aproape 70 de asemenea institute, care reprezită un neprețuit ajutor, atât pentru învățătorul tânăr și încă neexperimentat, cât și pentru învățătorii și profesorii cu un stagiu îndelungat în muncă.

În Leningrad există două asemenea institute: unul orășenesc, pentru cadrele didactice din oraș și împrejurimi, și altul regional, care lucrează cu învățătorii și profesorii din întreaga regiune.

Institutul orășenesc de perfecționare a cadrelor didactice din Leningrad a fost înființat în anul 1938 și de atunci și-a îndeplinit permanent sarcina de onoare de a ajuta cadrelor didactice să-și ridice nivelul profesional.

Institutul lucrează sub directa conducere a secțiunii orășenești de învățământ, care îi și finanțează. Munca Institutului este organizată în așa fel, încât în timp de 5 ani, prin cursurile sale de un an, trec absolut toți profesorii de școală medie din Leningrad. Cu alte cuvinte, după fiecare 5 ani de activitate, fiecare profesor are posibilitatea de a frecventa aceste cursuri de perfecționare de un an. În aceste cursuri, Institutul cuprinde în fiecare an, aproximativ 1000 de cadre didactice, directori de studii, directori de școli și bibliotecari.

Cabinetele pe obiecte ale Institutului de perfecționare sunt unități în care se poate găsi tot materialul necesar pentru predarea obiectelor, respectiv: material ilustrativ, tabele, tablouri prelucrări metodice, etc. De asemeni, profesorul de specialitate poate găsi aici sistematizată experiența de predare a celor mai buni profesori ai orașului, poate primi consultațiile metodiștilor. Tot aici, profesorul poate găsi toată literatura pedagogică și metodică pentru predarea obiectului său.

Despre felul cum lucrează un cabinet al Institutului de perfecționare a cadrelor didactice putem să ne dăm seama din scurta analiză a muncii cabinetului de pedagogie. Acest cabinet are ca scop organizarea muncii instructiv-educative în școală. Cabinetul pune la dispoziția cadrelor didactice patru mari standuri cu material pe temele:

1. V. I. Lenin despre sarcinile tineretului.
2. I. V. Stalin despre educația comunistă.
3. Realizările Hotărîrilor Congresului al XI-lea al Comsomolului.
4. Literatura pedagogică sovietică.

În aceste standuri, învățătorul sau profesorul găsește ceeace este mai important în problemele respective și nu numai material teoretic, ci și exemple din experiența școlii. Standurile au mai mult un rol propagandistic, ca un imbold pentru studierea bogatului material care există în cabinet. Pentru aceasta, în fiecare stand se găsesc fișele cărților și ale manuscriselor pe care învățătorul le poate studia în cabinet.

Materialul de care dispune cabinetul este extrem de variat. Aici se pot găsi stenogramele rapoartelor și lecțiilor ținute de profesorii Institutului sau de cei mai buni profesori din școlile medii, stenogramele adunărilor de pionieri, rapoarte privitoare la problemele muncii de dirigenție, la conferințele pionerești organizate în diferite școli, material privitor la relațiile între școală și familie, etc. Întreg acest material reprezintă generalizarea experienței celor mai buni învățători și profesori.

Sarcina principală a cabinetului este de a veni în ajutorul diriginților, al căror rol are o mare importanță în sistemul educației comuniste.

Cabinetul ține în mod organizat, seminarii cu diriginții școlilor din oraș. În cadrul acestor seminarii se discută, în special, probleme legate de munca educativă și de activitatea organizațiilor comsomoliste în școală. Deasemeni, se organizează lecții pe diferite teme, conferințe și consultații. Asemenea cabinete sunt organizate pentru toate obiectele: matematici, fizică, limba și literatura rusă, geografie, etc.

Cabinetele funcționează pe lângă fiecare catedră a Institutului, care este împărțit pe facultăți. La seminariile organizate de către cabinete se poate înscrie orice învățător sau profesor după dorință.

Cursurile de perfecționare de un an sunt organizate pe facultăți. Orarul în școală se întocmește în așa fel încât profesorii să poată avea o zi liberă pe săptămână pentru a putea asculta lecțiile la Institut, fără să fie scoși din producție. Una din metodele de muncă ale facultăților și catedrelor o constitue așa numitele seminarii mobile, care se caracterizează prin aceea că profesorii Institutului, împreună cu învățătorii și profesorii cursiști, se deplasează în școală la lecțiile celor mai bune cadre didactice pentru a vedea în practică în ce constă succesul lor. După asemenea lecții, întotdeauna au loc discuții și se trag concluzii asupra stilului de muncă al învățătorului sau profesorului respectiv. Institutul duce o intensă muncă de massă, organizând lecții teoretice în legătură cu diferite probleme științifice și lecții referitoare la metodica de predare a diferitelor obiecte. Deasemeni, se duce o muncă de răspândire a experienței celor mai bune cadre didactice. În această muncă, sunt antrenați profesorii Institutelor Pedagogice și ai Universității din Leningrad, cei mai buni învățători și profesori, cei mai buni metodiști.

În programul de studii al cursurilor de un an, pe lângă materiile de specialitate intră și materii ideologice (marxism-leninism, materialismul dialectic și istoric), cărora li se acordă o foarte mare atenție.

Un mare ajutor în munca pedagogilor îl constitue expoziția pedagogică a cărei sarcină este de a populariza experiența celor mai buni învățători și profesori. Această expoziție permanentă pedagogică a Institutului de perfecționare a cadrelor didactice din Leningrad cuprinde aproape 10 săli, care, sunt organizate de fiecare catedră în parte. O sală mare cuprinde material în legătură cu desvoltarea învățământului în orașul Leningrad înainte și după Revoluție. Sălile cuprind standuri cu material ilustrativ, care popularizează în mod științific experiența pedagogilor în diferite probleme. În standuri se găsesc pliculețe cu trimiteri la manuscrisele care oglindesc experiența celor mai buni învățători și profesori și care se pot consulta în secția de manuecrise a expoziției. Această secție posedă peste 600 de lucrări.

Deosebit de interesantă este sala care ne face cunoscută desvoltarea învățământului în Leningrad. Materialele din această sală sunt cu atât mai grăitoare, cu cât reprezintă lucruri reale din viața concretă a școlii. Așa de pildă, în primul stand, care povestește despre desvoltarea școlii până la Revoluție, întâlnim portretele câtorva tineri învățători care în vremea aceea deabia își începeau activitatea și fragmente din amintirile lor despre școala țaristă. Mai departe, în alte standuri, care arată desvoltarea școlii până în zilele noastre, îi întâlnim din nou ca învățători emeriți, decorați cu Ordinul Lenin.

Interesante sunt standurile care povestesc despre creșterea enormă a numărului școlilor și elevilor în timpul planurilor cincinale staliniste, ca și standurile care povestesc despre felul cum au funcționat școlile în timpul eroicei blocade a Leningradului. În condițiile cele mai grele când cotropitorii bombardau fără întrerupere orașul, școlile și-au continuat munca. Nu rareori se întâmpla ca lecția să înceapă în clasă și să continue în adăpost. Cu toate acestea, procesul de învățământ n'a fost întrerupt o singură zi. Toate acestea reies din materialele concrete ale expoziției, din jurnalele școlilor, din povestirile elevilor și ale pedagogilor, din fotografii. Din această sală pleci adânc mișcat de tăria și vitejia elevilor și profesorilor sovietici, pleci adânc convins că, în aceste grele împrejurări, școala și întregul sistem de educație comunistă și-a arătat superioritatea față de orice școală și de orice sistem de educație din lume.

Iată pe scurt, în ce constă munca dusă într'o instituție sovietică de tip nou, care își pune ca sarcină ajutorul organizat și permanent al cadrelor didactice, care luptă zi de zi pentru ridicarea nivelului muncii pedagogice, pentru educarea în condiții optime a tineretului sovietic.

LAZARESCU CONSTANTIN
student al Institutului Pedagogic
„Herțen" din Leningrad

Din realizările regimului nostru

Sporește numărul cadrelor didactice

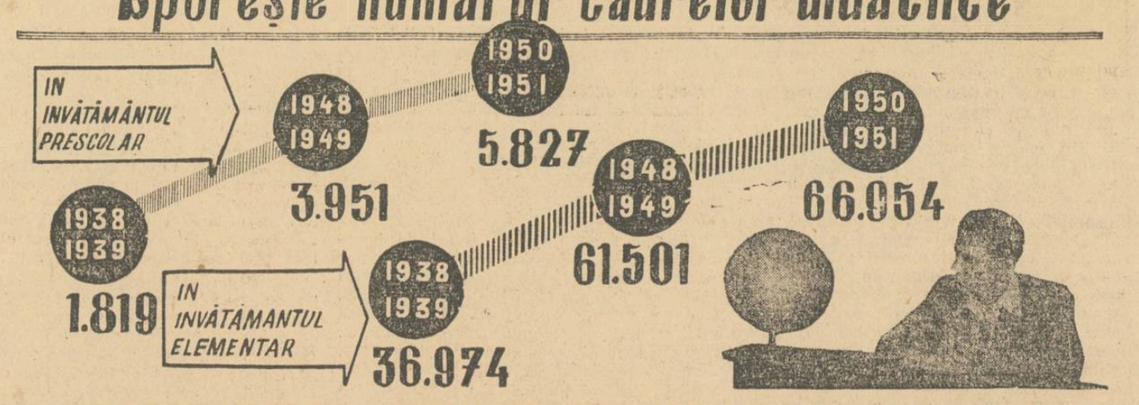

In regimul nostru de democrație populară numărul cadrelor didactice crește dela an la an.

De unde în anul 1938/1939 aveam 1819 educatoare, în anul școlar 1948/1949 numărul lor a crescut cu încă 2132, iar până în anul 1950/1951, deci numai într'un singur an s'au mai adăugat încă 1876 educatoare ajungându-se la 5827 cadre didactice pentru învățământul preșcolar.

In învățământul elementar în anul 1948/1949 am avut cu 24.527 mai multe cadre didactice decât în 1938/1939 iar până în 1950/1951 numărul acestora a crescut cu încă 5453.

O zi la casa de odihnă dela Brădet

Apa Vâlsanului aleargă înspumată, rostogolindu-se peste pietrele răvășite pe albia râului.

Satele resfirate pe vale se întind unul după altul. Casele albe cu temelii de piatră, acoperite cu șindrilă sunt și ele răvășite până sub poalele pădurii.

Șoseaua urcă tot mai sus. De după o cotitură apare în față Brădetul. E un sat frumos, așezat la poalele unui piciorde munte. Dincolo de apa Vâlsanului se zăresc fâlfâind peste brazi drapelele roșii și tricolore dela intrarea în tabăra de studenți — Brădet. Pe aleele umbrite, grupuri de studenți și studente se îndreaptă către sala de mese. E ora 12.30. Într'un colț, la una din mese, tovarășul Diaconu, absolvent al Școlii Speciale de doi ani din București, discută cu studenta Dănilă Maria dela Facultatea de Științe Juridice a Universității „Victor Babeș" din Cluj. La aceeași masă mai sunt încă doi studenți. Unul e timișorean, altul din Iași.

— Să tot stai la Brădet — spune tovarășul Duțu dela Brăila. Și ca el toți studenții și studentele din tabără își exprimă recunoștința pentru grija cu care Partidul și Guvernul se îngrijesc spre a le crea o vacanță plăcută și odihnitoare.

Realizările dela Brădet sunt, fără îndoială, pentru toți studenții trimiși aici, un prilej de adevărată reconfortare. Prin grija Uniunii Sindicatelor de Învățământ cele două pavilioane au fost curățate, ornate cu tablouri și lozinci.

Un grup de excursioniști coboară obosiți dinspre culmile înalte ale Făgărașului. E cale lungă de acolo. Se opresc la tabără. Intinși pe iarbă ei admiră peisagiul. Alături de cele două pavilioane în partea de Nord sunt băile. Mai încolo sunt alte clădiri mai mici pentru personalul administrativ al taberei. Jos, către Vâlsan, sunt bucătăria, sala de mese, magazia de alimente și farmacia. Pretutindeni e curat și ordine. Directorul taberei, mereu printre studenți. Totul este organizat în așa fel ca vacanța studenților să fie cât mai frumoasă.

Către orele 4 p. m. freamătul începe din nou. Pe terenul sportiv amenajat de studenții unei serii trecute, cele două echipe de volley stau gata să înceapă matchul. Prima echipă în tricouri galbene e reprezentativa unei întreprinderi din Pitești. A doua e formată dintre cei mai buni sportivi din tabără. Jocul începe printr'un ropot de aplauze și lozinci strigate în cinstea celui de al III-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace, dela Berlin. Un grup de studente oferă în semn de caldă prietenie buchete de flori oaspeților piteșteni.

In câteva minute terenul de sport este înconjurat de sute de spectatori. Printre studenți și studente s'au amestecat flăcăi și fete din sat. Toți privesc cu dragoste la cei care luptă pe teren cu înversunare.

Mulțimea adunată se retrage din fața sălii de mese. Cei peste 1000 de săteni și studenți stau amestecați jos pe iarbă, alții, pe băncile adunate din parc. Câțiva țărani muncitori, împreună cu un grup de studenți stau de vorbă în fața gazetei taberei. E și tovarășul Gh. Itulescu, președintele sfatului popular printre ei. Citesc articolele apărute cu o zi înainte și vorbesc despre felul cum studenții din tabăra Brădet au întâmpinat Festivalul dela Berlin.

Privirile multora rămân ațintite asupra sonetelor care redau câte un aspect al vieții din tabără. Se opresc apoi asupra colțului epigramelor. Sunt acolo criticate obiceiuri pe care probabil le mai practică unii studenți. In special una le place tare mult. Ea satirizează pe acei studenți care „păstrează", la masă, locul celor întârziați:

„Unii se trezesc acasă,
Alții așa s'au învățat
Insă cert, e că la masă
Iți răspund — „e ocupat".

Alta este adresată campionilor sportivi ai taberei, studenților Marincescu și Marcu, care refuză a face sport cu studenții începători, ca unii ce sunt mai avansați.

Alături, pe o masă, un stand de cărți, înconjurat de un grup de studenți și săteni din sat. Răsfoiesc cărțile frumos aranjate, trimise aici prin grija Partidului.

Festivalul începe. Imnul Tineretului, cântat de corul studenților, crează un moment înălțător. Cuvântul tov. Buică Virgil, membru în Comitetul regional U. T. M.-Argeș, este urmărit cu mult interes. Apoi, corul cântă cu multă măestrie bucățile: „Noi nu cerșim pacea — o cucerim", iar echipa de dansuri execută Brâuleții fetelor, Huțurca și alte câteva jocuri din diferite colțuri ale țării.

Când seara se lăsase de-abinele iar becurile începură a lumina potecile, în sălile celor două case de odihnă, perechi, perechi studenții jucau șah. Alții ascultau radio, iar unii, mai în fund, citeau cărți pe care le luaseră dela bibliotecă sau răsfoiau ziarele și revistele care le stau permanent la îndemână.

Pentru Uniunea Sindicatelor de Învățământ realizarea casei de odihnă dela Brădet pentru studenții fruntași la învățătură este una din acțiunile de frunte pe care ea le-a îndeplinit în cursul acestui an. Străduințile și eforturile Uniunii fac ca zi de zi viața studenților din Brădet să fie tot mai frumoasă, tot mai plăcută. Casa de odihnă dela Brădet este și ea o mărturie a grijii pe care Partidul și Guvernul o poartă tineretului studios din Patria noastră pentru a-i crea o vacanță plăcută după un fructuos an școlar.

C. PRISECARU

Până la 25 Iulie, pe șantierele Canalului Dunăre - Marea Neagră, a fost îndeplinit planul de alfabetizare pentru anul acesta

Pe șantierele Canalului Dunăre-Marea Neagră planul de alfabetizare pe anul în curs a fost îndeplinit la 25 Iulie 1951.

Au fost alfabetizați 3700 neștiutori de carte.

Cu acest prilej, învățătorii și profesorii dela școlile acestui măreț șantier și-au luat angajamentul ca până la 30 Octombrie a.c. să alfabetizeze încă 750 neștiutori de carte.

In cinstea Festivalului Mondial dela Berlin

Pentru întâmpinarea celui de al III-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților dela Berlin, Comitetul Regional U.T.M.-Suceava a antrenat un număr de 5094 de pionieri și elevi care constituiți în 672 echipe au strâns până în prezent 3000 kg. spice. Comitetul regional U.T.M. a hotărît ca între 4—12 August să fie organizată săptămâna strângerii spicelor. Toată această muncă a fost dinainte organizată, iar cantitatea de spice care va fi adunată va fi treerată și predată comisiei de colectări de pe lângă sfatul popular al comunei.

400 de cadre didactice învață la Râmnicul-Vâlcea

Peste 400 de învățători și profesori studiază în cadrul cursurilor I. C. D. organizate la Râmnicul-Vâlcea.

Prelegerile ținute până acum: „Lupta forțelor păcii", „30 de ani de luptă a Partidului", „Statul de democrație populară", „Eliberarea țării noastre de către Uniunea Sovietică", „Planul Cincinal", etc. la care au fost antrenați conferențiari, dintre care cea mai mare parte sunt în activul comitetului regional de partid, au fost la nivelul științific corespunzător.

Pentru buna desfășurare a muncii cursiștii au alcătuit colective pentru menținerea unei bune discipline, pentru organizarea gazetelor de perete, a activității artistice și sportive, etc.

La început au fost unele lipsuri în desfășurarea cursurilor. La primele 2-3 teme nu s'a păstrat o deplină concordanță între conținutul lecțiilor și cele ce se frământau în seminariile ce urmau. In lumina criticii și a autocriticii, atât din partea cursiștilor cât și din partea conferențiarilor și a lectorilor, această situație s'a îmbunătățit, discuțiile din seminarii mergând acum pe linia adâncirii și a concretizării celor expuse la lecții.

Condițiile de muncă, organizarea însăși a muncii și ritmul ei tot mai sporit vor asigura un nivel mai înalt de pregătire cursanților, astfel încât mulți învățători și profesori vor începe noul an școlar cu forțe proaspete, cu mai multă îndemânare și pricepere în munca cu elevii.

GHEORGHE BOBEI
corespondent

Poșta redacției

B. NICHITA. — Reveniți cu date concrete privind articolul dvs. „Sarcini pentru începutul de an școlar".

SOFIA POPESCU, Craiova. — In materialele pe care ni le trimiteți ocupați-vă de o singură problemă. Era mai bine dacă ne arătați care sunt oamenii care au muncit efectiv la școală pentru obținerea acestor realizări și nu pe cei care au răspuns de lucrări la regiune sau raion.

V. BALAIȚA, Focșani. — Examenul de titularizare, depus în anul 1950 de unii profesori care potrivit deciziei Nr. 42844 din 1950 au trecut la gradul IV, a dat posibilitatea tov. care nu au avut studii superioare, să fie considerați calificați ca profesori.

In ceeace privește urmarea cursurilor I.C.D. acestea se fac la propunerea unității respective, pentru însușirea noilor metode de lucru.

In prag de nou an școlar *)

In curând, școlile din patria noastră își vor deschide din nou porțile, pășind în anul școlar 1951/52. Planul Cincinal, planul construirii bazei socialismului în țara noastră, pune în fața învățământului nostru public — instrument principal al revoluției culturale — sarcini de mare însemnătate.

Partidul și guvernul, urmând exemplul Uniunii Sovietice, au acordat și acordă o atenție deosebită învățământului public, întăririi bazei lui științifice, legării lui organice cu problemele practice ale construcției socialismului. Sute de școli noi au apărut în orașele și satele noastre. S'au creat aproape 100 de facultăți și institute superioare de învățământ menite să răspundă nevoii crescânde de cadre pe tărâmul construirii economiei și culturii socialiste. Cursurile de doi ani pentru ingineri de exploatare au cuprins până în prezent peste 2.500 de muncitori fruntași, care vor lărgi anul acesta rândurile intelectualității noi, ieșite din sânul poporului muncitor. Au luat ființă numeroase școli pentru naționalitățile conlocuitoare. Sutele de mii de burse în bani, cămin și cantină, „bursele republicane" acordate în anul școlar 1950—1951 constituie încă o dovadă grăitoare a grijii statului nostru de democrație populară pentru a crea fiilor oamenilor muncii posibilități din ce în ce mai largi de a-și însuși comorile științei și culturii, de a deveni constructori prieepuți și entuziaști ai patriei socialiste.

Datorită muncii patriotice a învățătorilor noștri, an de an se risipește noaptea analfabetismului, în care burghezia și moșierimea au ținut o bună parte a poporului nostru.

Realizările învățământului fac parte integrantă din politica de construcție pașnică a regimului nostru de democrație populară, slujesc cauza păcii și a socialismului. Oamenii muncii, profesorii și învățătorii noștri privesc cu ură și dispreț acțiunea criminală a magnaților dolarului și a agenților lor, care — în Statele Unite ca și în țările subjugate de imperialiști cum e Iugoslavia — batjocoresc învățământul, militarizându-l și transformându-l într'o școală a urii între rase și popoare, a atățării instinctelor animalice. **„Noi nu avem în vedere vreo pregătire în domeniul culturii generale... nici pregătirea profesională** — declară cu cinism „pedagogul" american Fitzpatrick — **decât doar cu excepția acelor laturi care fac parte integrantă din pregătirea militară... însușirea artei de a ucide oameni, indiferent de faptul că cineva e savant, administrator sau militar".** Adevărat canibal al zilelor noastre!

Regimul nostru de democrație populară este un regim al păcii, al vieții, al culturii. Școala noastră făurește oameni care iubesc cultura și progresul, care sunt gata să lupte pentru aceste nobile năzuințe ale omenirii, pentru socialism, împotriva imperialiștilor americano-englezi.

In patria noastră se desfășoară acum, în prag de nou an școlar, munca pentru asigurarea deschiderii cursurilor la timp și în bune condițiuni.

O problemă căreia trebue să i se dea cea mai mare atenție, atât în întreaga muncă de pregătire a noului an școlar cât și în cursul anului, o constitue **ridicarea calității învățământului pe o treaptă superioară.**

Acest obiectiv nu poate fi atins decât printr'o muncă susținută de ridicare a nivelului ideologic, politic și profesional al cadrelor didactice, de care depinde în mod direct calitatea învățământului. Partidul și guvernul au acordat o atenție deosebită acestei probleme. Cursurile de Indrumare a Corpului Didactic au adus o contribuție însemnată în restructurarea învățământului nostru pe baze noi, științifice. Peste 100.000 de învățători și profesori au absolvit cursurile I. C. D. în anii 1948—1951. Vara aceasta vor fi încadrate în I. C. D. peste 20.000 cadre didactice. O mare atenție trebue dată coordonării muncii celei mai înaintate părți din vechile noastre cadre didactice cu munca tinerelor cadre, crescute în școala noastră nouă, încadrării noilor absolvenți în colective puternice, în așa fel încât să-și poată însuși tot ce e valoros în practica pedagogică și să contribue totodată la extinderea și aprofundarea metodelor pedagogice științifice sovietice în învățământul nostru.

In noul an școlar trebue pornită o largă acțiune de popularizare și extindere a celei mai valoroase experiențe a cadrelor noastre didactice în aplicarea creatoare a metodelor pedagogice sovietice. Trebue dusă o luptă hotărîtă împotriva pericolului rutinei și anchilozării care amenință pe unii învățători și profesori, pericolul de a pierde simțul noului. Grija permanentă de a învăța, de a poseda o înaltă măestrie pedagogică trebue să constitue un punct de onoare în munca fiecărui învățător și profesor.

La baza întregii activități didactice și educative a învățătorilor și profesorilor trebue să stea studiul temeinic al marxism-leninismului. Aceasta se poate realiza în primul rând prin studiul individual organizat, prin urmărirea regulată a presei și literaturii de partid, prin încadrarea în învățământul de partid și sindical. Numai în acest fel va putea fi ridicat nivelul predării lecțiilor în învățământul nostru public. Membrii corpului didactic trebue să se țină la curent cu desvoltarea științei, cu noile cuceriri ale științei sovietice, să le răspândească și să le lege de sarcinile construirii socialismului în țara noastră. O sarcină de frunte o constitue aplicarea în predarea limbilor a învățăturilor lui I. V. Stalin despre lingvistică, predarea științelor biologice pe baza învățăturilor lui Pavlov și Miciurin, ridicarea nivelului predării matematicii și fizicii, în special în școlile tehnice. In centrul eforturilor pentru ridicarea calității învățământului trebue să stea munca de educare a tineretului în spiritul patriotismului și internaționalismului proletar.

In munca de pregătire a noului an școlar, o atenție deosebită trebue dată alfabetizării. De pe acum organele de îndrumare și control din Ministerul Invățământului Public, în strânsă colaborare cu secțiunile de învățământ ale Sfaturilor Populare, trebue să înceapă o campanie largă pentru îndeplinirea sarcinii puse de Planul Cincinal și anume alfabetizarea în anul școlar 1951—1952 a tuturor neștiutorilor de carte din sectorul socialist al agriculturii și să aibă în centrul preocupărilor regiunile miniere și industriale. Este necesar ca învățătorii și cei ce predau la cursurile de alfabetizare să lupte pentru ridicarea calității predării cunoștințelor scris-citirului. Ministerul Invățământului Public are datoria să organizeze din timp efectuarea recensământului, veghind să nu se repete greșelile din anul trecut când recensământul neștiutorilor de carte s'a făcut în multe locuri în mod formal și birocratic.

Pentru lichidarea completă a analfabetismului trebue asigurată închiderea izvorului său, prin îndeplinirea planului de școlarizare. Planul de școlarizare este o lege de stat și trebue îndeplinit ca o lege. Invățătorii trebue să înceapă de pe acum, temeinic și convingător, munca de lămurire cu părinții sub lozinca: „niciun copil de vârstă școlară în afara școlii". O problemă deosebit de importantă o constitue asigurarea continuității învățământului pentru clasele 5 și 7.

Pentru asigurarea bazei materiale a învățământului în noul an școlar trebue grăbită terminarea construcțiilor de noi școli și terminarea reparațiilor în curs. Secțiunile de învățământ ale Sfaturilor Populare au un rol hotărîtor în această acțiune. In regiunile Timișoara, Suceava, Arges, Baia Mare, organele locale de partid și de stat au acordat o atenție deosebită pregătirii din vreme a localurilor de școli. In unele locuri însă ca, de pildă, în comuna Berca, din regiunea Buzău, comuna Târcăbești, din regiunea Bucuresti, Comitetele Executive ale Sfaturilor Populare dovedesc o neglijență de neiertat față de aceste probleme.

Până în prezent, Ministerul Invățământului Public nu a desfășurat o muncă temeinică de control pentru a putea interveni operativ în urgentarea reparațiilor și construcțiilor școlare. Toate organele de control ale Ministerului Invățământului Public au datoria să fie pe teren, dând un ajutor efectiv în munca de pregătire a noului an școlar. Asigurarea din timp a manualelor și cursurilor necesare, trimiterea de pe acum a programelor analitice sunt sarcini din cele mai importante ale Ministerului Invățământului Public.

Secțiunile de învățământ ale Sfaturilor Populare trebue să se ocupe de îmbunătățirea condițiilor de trai ale cadrelor didactice, să primească cu căldură și dragoste cadrele care intră acum în învățământ, îngrijindu-se de aprovizionarea lor cu lemne, hrană, îmbrăcăminte.

Comitetele regionale și raionale de partid trebue să acorde o mare însemnătate pregătirii noului an școlar. Ele au sarcina ca în această perioadă să ajute și să întărească sectoarele de învățământ public. Sectoarele de învățământ public trebue să acorde o deosebită atenție întăririi și îmbunătățirii muncii direcțiel școlilor.

Comuniștii din școli și facultăți trebue să lupte pentru ridicarea calității învățământului, pentru educarea comunistă a tineretului; să desfășoare larg critica și autocritica, muncind în așa fel încât obiectivul principal al activității lor să fie acela de a trece școala lor în rândul școlilor fruntașe.

Grija pentru școală trebue să constitue o preocupare permanentă a organizațiilor de partid, U.T.M. și sindicat. Organizațiile U.T.M. trebue să țină o strânsă legătură cu conducerea școlilor și facultăților respective, dând un ajutor efectiv în munca de gospodărire a școlii, în întocmirea definitivă a orarillor, în pregătirea generală a noului an școlar. Activiști de partid, oameni ai muncii de toate categoriile, înconjurați cu grijă școala poporului, sprijiniți munca măreață și grea a școlii, nobila misiune a învățătorilor și profesorilor!

*) (Articol de fond apărut în „Scânteia" nr. 2109 din 4 August 1951).

Note politice externe

Schimbul de mesaje între Truman, președintele U.S.A., și N. M. Șvernik, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al Uniunii Sovietice, precum și rezoluția prin care Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. răspunde rezoluției votate de către Congresul Statelor-Unite, se află, în prezent, în centrul atenției opiniei publice mondiale.

Guvernanții imperialiști ai Statelor-Unite, înspăimântați de rezistența crescândă a popoarelor față de planurile lor războinice, încearcă să scuture răspunderea pe care o poartă pentru actuala situație internațională, pentru masacrele pe care le comit în Coreea, pentru mizeria care domnește în țările aservite lor. In mesajul său N. M. Șvernik arată, într'adevăr, în mod luminos, că poporul sovietic cunoaște foarte bine dorința arzătoare de pace a poporului american, dar poporul sovietic mai știe că „în unele state există forțe ce aspiră la dezlănțuirea unui nou război mondial în care anumite cercuri văd o sursă de îmbogățire a lor". Și după ce relevă că guvernele care aspiră la menținerea păcii, nu în vorbe ci în fapte, trebuie să renunțe la practicile discriminatorii împotriva U.R.S.S., care duce consecvent o politică de apropiere și prietenie între popoare, N. M. Șvernik menționează necesitatea de a se apăra pacea lumii prin renunțarea la cursa înarmărilor, prin reducerea înarmărilor și interzicerea armei atomice, prin stabilirea unui control asupra executării acestei interziceri și prin încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci puteri.

La rândul ei, rezoluția Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. demonstrează, pe bază de documente inatacabile și cu o logică de fier, că cei ce ridică „bariere artificiale" în calea colaborării sovieto-americane și, în general, în calea instaurării unei păci trainice în lume, sunt conducătorii Statelor-Unite, în contrast cu politica Uniunii Sovietice, care, în mod constant, apără pacea și este pentru coexistența pașnică a celor două sisteme. „Politica de pace a Uniunii Sovietice, — arată rezoluția Prezidiului Sovietului Suprem, — se bazează pe sprijinul deplin și necondiționat al popoarelor Țării Sovietice, în care nu există clase și grupuri interesate în dezlănțuirea războiului. Uniunea Sovietică nu are niciun fel de planuri agresive, nu amenință nicio țară și niciun popor. Forțele armate ale Uniunii Sovietice nu duc nicăeri război și nu participă la niciun fel de operațiuni militare. Popoarele Uniunii Sovietice sunt în întregime absorbite de îndeplinirea sarcinilor construcției pașnice". **In continuarea demonstrației sale, rezoluția citează diferitele oferte formulate de către U.R.S.S. în legătură cu stabilirea unei păci mondiale durabile, — oferte succesiv respinse de către Statele-Unite, — și arată că** „poporul sovietic nu poate înțelege pentru care motive pașnice, Guvernul U.S.A. respinge până în prezent propunerea Guvernului Sovietic cu privire la încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci puteri".

Terminând, rezoluția Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. subliniază, cu putere, că primele măsuri importante ce trebuiesc luate, dacă cei ce conduc Statele-Unite ar dori în chip sincer o pace trainică, sunt înlăturarea discriminărilor față de Uniunea Sovietică în toate domeniile relațiilor internaționale și semnarea unui Pact al Păcii între cele cinci puteri, la care s'ar putea alătura și alte state care aspiră la consolidarea păcii.

Din nou, opinia publică internațională are prilejul să aprecieze, pe concret, cine vrea colaborare democratică și pace — și cine nu. Odată cu mesajul lui N. M. Șvernik și cu rezoluția Prezidiului Sovietului Suprem, diriguitorii Statelor Unite sunt puși în fața propriilor lor răspunderi.

In mesajul său, Truman spune că este de datoria șefilor guvernelor respective „de a folosi toate mijloacele cinstite", care duc la realizarea năzuințelor de pace ale popoarelor. Principalul „mijloc cinstit" în acest sens este, astăzi, semnarea unui Pact al Păcii între cele cinci puteri, așa cum o cer toate popoarele lumii. Dacă, din nou, conducătorii Statelor Unite vor îndrăsni să refuze încheierea unui asemenea Pact, atunci ei se vor demasca definitiv drept o clică de asasini, care unelțesc cu premeditare deslănțuirea unui al treilea masacru mondial.

Iată deci, contribuind la lămurirea pozițiilor respective ale celor două lagăre față de cele mai acute probleme ale vieții internaționale, răspunsurile viguroase și precise ale lui N. M. Șvernik și Prezidiului Sovietului Suprem constituie un nou și prețios sprijin dat de către U.R.S.S. apărării cauzei păcii în întreaga lume.

Ultimele evenimente din Coreea confirmă, încăodată, că imperialiștii americani intenționează să continue agresiunea lor contra acestei țări — agresiune pe care vor s'o extindă pe întreg teritoriul Asiei.

Intrucât reprezentanții coreano-chinezi, manifestând o concretă voință de acord, înlăturaseră obstacolele anterior ridicate de reprezentanții americani, atât în ceeace privește neutralizarea zonei Kaisung cât și în legătură cu elaborarea ordinei de zi, trimiși generalului Ridgway au creiat, în chip artificial, alte dificultăți. Astfel, după ce săptămâni dearândul au continuat să se opună stabilirii liniei de armistițiu pe paralela 38-a, așa cum o cer realitățile militare și logica, acești domni au mers chiar până a părăsi din nou conferința, sub pretextul de astădată că niște sentinele ale forțelor populare au trecut la câteva sute de metri de imobilul unde se desfășoară negocierile dela Kaisung.

In fond, acest nou și ridicol pretext trebuia să servească, în concepția acestor sabotori ai păcii, drept paravan pentru refuzul lor de a accepta trasarea liniei de demarcație pe paralela 38-a, — refuz lipsit de orice argument valabil. Intr'adevăr, forțele populare au trecut de două ori la Sud de paralela 38-a în cursul anului scurs, iar trupele intervenționiștilor imperialiști au trecut și ele paralela, tot de două ori, în acelaș interval de timp. In plus, forțele populare dețin astăzi 145 km. din paralela 38 și inamicul deține 165 km.; iar în ceeace privește suprafețele controlate respectiv la Sud și Nord de paralelă ele sunt de 3.630 km. p. pentru forțele populare și de 4.630 km. p. pentru trupele agresoare. Intrucât, deci, este o mică diferență între liniile de paralelă și suprafețele de ambele părți ale paralelei deținute în prezent de părțile beligerante, este prin urmare just, echitabil și conform situației frontului ca paralela 38-a să fie fixată ca linie de armistițiu. Cu atât mai mult, cu cât în propunerea sa de a se începe tratativele de armistițiu, Malik preconizase retragerea reciprocă a trupelor dela paralela 38-a, fapt care întâmpinase o aprobare universală.

Neputând răspunde nimic logicii sdrobitoare a realităților, plenipotențiarii americani au preferat să invoce cele mai stupide motive pentru a întrerupe din nou discuțiunile. Popoarele lumii, însă, inclusiv poporul american, pretind, după cum a arătat Rezoluția dela Helsinki a Consiliului Mondial al Păcii, încheierea grabnică a armistițiului din Coreea, care trebuie să servească drept început nu numai pentru reglementarea problemei coreene, dar și pentru o soluționare pe cale pașnică a celorlalte probleme internaționale în litigiu.

Dar eșecurile nu le colecționează numai suzeranii de peste Ocean, ci și valeții lor din țările satelite. In ultima săptămână, laburistul Morrison, ministrul de Externe al Angliei, dorind să complacă stăpânilor săi din Wall-Street s' City, a luat o inițiativă care s'a întors ca un bumerang, sdrobind manevra a cestui social-trădător. După cum se știe șeful Forreign-Office-ului a vrut, cu toi dinadinsul, să „colaboreze" la „Pravda". Lecția pe care acest slugoi al imperialiștilor anglo-americani a primit-o din partea redacției „Pravdei" a fost atât de severă și ea a avut un ecou mondial într'atât de răsunător, încât până și cele mai ultra-reacționare ziare din Occident au ajuns să-l dojenească pe ministrul englez pentru gestul său necugetat.

Este îndeajuns să arătăm, de pildă, că până și o foaie ca „Daily Mail", specializată în calomnii anti-sovietice, critică inițiativa lui Morrison, pe care o consideră drept „nechibzuită". Referindu-se la magistralul răspuns al „Pravdei", acest ziar conservator britanic scrie: **„Calul troian pe care Morrison a crezut că îl sirecoară la Kremlin s'a dovedit a fi un cal nărăvaș. El l-a lovit puternic pe Morrison și ne-a lovit pe toți cu copita peste dinți".** Războinicii englezi și americani deplâng inițiativa lui Morrison, deoarece ea s'a tradus printr'o nouă demascare a politicii anglo-americane, în fața întregii opinii publice internaționale, care a avut din nou prilejul să aprecieze și să compare atitudinea concretă a Uniunii Sovietice și a adversarilor ei în problemele fundamentale ale lumii.

In felul acesta, gestul lui Morrison s'a soldat printr'un serios succes pentru lagărul socialismului și păcii — printr'un nou și usturător eșec pentru tabăra atățătorilor la un al treilea masacru mondial.

Monștrii imperialiști care ar dori să dea foc întregii lumi spre a-și mai prelungi tică-oasele lor privilegii, mai au, zilele acestea, și un alt motiv de turbare neputincioasă. In ciuda tuturor samavolniciilor, represiunilor polițiste și opreliștilor de tot soiul, la Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace participă, alături de cei 2 milioane de tineri din întreaga Germanie, 26.000 de tineri din 90 de țări. Această grandioasă manifestare de o amploare fără precedent în istoria mișcării internaționale a tineretului demonstrează solidaritatea tinerilor de pe tot cuprinsul globului, în lupta pentru instaurarea unei păci durabile. Prin gura reprezentanților lor cei mai calificați, tinerii din toate țările afirmă, cu acest măreț prilej, nestrămutata lor hotărîre de a-și încorda sforțările pentru a bara calea războiului urzit de aventurierii americani și de mercenarii lor marshallizați. Și este mai mult decât un simbol faptul că această uriașă demonstrație a tineretului mondial pentru pace se desfășoară la Berlin, în inima Germaniei, țară pe care imperialiștii se străduesc s'o transforme în principal focar al unui nou măcel general.

Dela Berlin ucigașii imperialiști primesc avertismentul solemn al tineretului lumii, dornic de pace, progres și cultură. Cel de al 3-lea Festival Mondial este o nouă și măreață manifestare a voinței tineretului de pretutindeni de a-și intensifica lupta până la atingerea idealurilor sale de viață; este o nouă și extraordinară dovadă a creșterii nestăvilite și năvalnice a forțelor păcii în arena internațională.

Elevii se întorc din tabere cu noi și bogate cunoștințe

Ca formă de activitate instructiv-educativă în tabără, cercurile constitue un mijloc de îmbogățire și aprofundare a cunoștințelor pionierilor și școlarilor, o ocupație plăcută și atrăgătoare. Dar, pentru a atinge aceste obiective este necesară o bună organizare a lor, având în vedere condițiile specifice în care se poate lucra în tabără, vârsta și aptitudinile copiilor.

Ținând seama de aceste considerente, noi am organizat cercurile în felul următor: după prelucrarea planului de muncă al taberei s'a făcut de către responsabilul cu munca cercurilor o scurtă prelucrare asupra conținutului, scopului și mijloacelor pe care le va folosi fiecare cerc în parte, spre a face cât mai atractivă munca și a stimula interesul copiilor. Mobilizarea în cercuri a fost continuată de către instructorii de detașamente în adunările de grupă, cu care ocazie au fost alese colectivele de pionieri și școlari ce urmau să asigure, alături de conducătorul cercului — profesorul — organizarea, mobilizarea și antrenarea în muncă a membrilor cercurilor.

Fiecare cerc în parte, sub conducerea profesorului respectiv, a trecut la întocmirea planului general de muncă, conform specificului muncii lui, potrivit cu vârsta și pregătirea grupelor de pionieri și școlari. Planul de muncă s'a întocmit pe zile, specificând materialul de cercetat, sedințele care se vor ține și cuprinzând date suplimentare pentru pregătirea ședințelor și a materialului necesar.

La cercul tinerilor geografi și naturaliști discuțiile începeau dela constatările făcute de elevi pe teren, se bazau pe materialul adunat de ei, pe notările făcute în timpul excursiilor și pe cunoștințele din timpul anului. Vizitele la fabrici și întreprinderi au sporit interesul copiilor pentru participarea la acest cerc și au lămurit o serie de probleme discutate în cadrul orelor de curs.

La cercul „Prietenii cărții" s'au făcut recenzii din: „Povestea unui om adevărat", „Nufărul roșu", „Mica școlăriță", etc. Biblioteca a fost cercetată de 398 cititori. S'au făcut lecturi și prelucrări din revista „Știință și tehnică pentru tineret", s'a organizat un colț viu al naturii care reprezenta regiunea cu Valea Moldovei, munții, flora și fauna regiunii.

Datorită unei activități variate pentru organizarea și conducerea căreia responsabilii de cercuri au pus toată priceperea lor, pionierii și elevii din tabăra Nr. 2 dela Gura Humorului au învățat multe lucruri noi, ceeace va contribui în mod simțitor la îmbunătățirea muncii lor și obținerea unor mai bune rezultate la învățătură în noul an școlar.

Prof. CEZAR LEONTESCU

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26. Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA „Scrisul Liber" Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 6 Telefon: 4.92.96. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni 130 lei; instituții anual, 500 lei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii"

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL III Nr. 124 | 4 PAGINI 5 LEI | JOI 16 AUGUST 1951

In acest număr:

● Pregătirea pentru noul an școlar în Uniunea Sovietică (Articol redactat după convorbirea cu I. Cairov, ministrul Învățământului Public din R.S.F.S.R.) Pag. 2-a.

● Întâmpinarea tinerelor cadre didactice — de S. Iazakov, ministru adjunct al Ministerului Învățământului Public din R. S. F. S. R. (Pag. 2-a).

● Învățătorul îndrumă munca independentă a elevilor — de Domocoș Emil, student la Institutul Pedagogic „Herțen" din Leningrad (Pag. 2-a).

● Toată grija pentru tinerele cadre! (Pag. 3-a).

● Cursurile de pregătire a candidaților la Institutul Politehnic din București — de Ștefan Vencov (Pag. 3-a).

● Să ne ocupăm din vreme de problemele muncii de alfabetizare (Pag. 3-a).

● Spor la lucru Congresului corespondenților muncitori și țărani! (Pag. 4-a).

● Note politice externe (Pag. 4-a).

Inaltă prețuire — înalte obligații

La 23 August vom sărbători 7 ani dela eliberarea țării de către ostașii glorioasei Armate Sovietice. In aceste zile de adâncă bucurie Partidul clasei muncitoare și Guvernul Republicii noastre Populare au adus la cunoștința întregului popor Hotărîrea privitoare la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor din învățământul preșcolar, elementar și mediu. Verigă din șirul lung de victorii obținute de regimul nostru de democrație populară, Hotărîrea deschide noi perspective de progres, noi perspective de desvoltare a capacității creatoare a tuturor oamenilor muncii și în special a tuturor cadrelor didactice din învățământul preșcolar, elementar și mediu. Ea este o expresie cuprinzătoare a atitudinii plină de grijă pe care o are Partidul și Guvernul față de învățătorii și profesorii noștri, față de problemele școlii, față de întregul popor muncitor însetat de adevărurile științei și culturii înaintate. Incă odată cei ce muncesc în cuprinsul școlii pot aprecia atenția deosebită pe care clasa muncitoare o acordă construcției culturale în general și învățământului în special.

„Falanga învățătorilor constitue o parte din cele mai necesare a marei armate a oamenilor muncii din țara noastră, care construesc viața nouă, pe baze socialiste". Această învățătură a tovarășului Stalin este aplicată de către Partidul clasei muncitoare din țara noastră în problemele învățământului. Regimul nostru de democrație populară acordă învățătorilor și profesorilor un rol de seamă în opera de construire a socialismului, dând o înaltă considerație muncii lor.

Hotărîrea a subliniat încă odată înalta apreciere pe care Partidul și Guvernul nostru o acordă cadrelor didactice în pregătirea profesională și în educarea tinerii generații. Sub regimurile trecute, ca și toți oamenii muncii învățătorii și profesorii erau sacrificați atunci când trebuiau plătite împrumuturile înrobitoare contractate la băncile imperialiștilor de peste mări și oceane. Invățătorii și profesorii erau printre primii asvârliți în ghiarele șomajului atunci când crizele inerente societății capitaliste măcinau economia națională.

Impreună cu muncitorii de la Grivița, cu marea massă a salariaților, învățătorii și profesorii au simțit curbele de sacrificiu din anul 1929—1933. Au fost guverne a căror „faimă" s'a datorat numai faptului că n'au plătit cu lunile salariile celor ce munceau în școli.

Și dacă în țara noastră vremurile acelea au apus pentru totdeauna, în țările capitaliste școala este supusă astăzi la aceleași practici înrobitoare. Cercurile oficiale din Statele Unite au fost nevoite să recunoască în repetate rânduri decăderea în care a ajuns învățământul în țara stăpânită de cei mai înverșunați dușmani ai culturii. Sumele alocate în Statele Unite pentru școală sunt atât de infime încât milioane de copii americani nu pot urma cursurile elementare și mii și mii de învățători și profesori rămân zilnic fără posturi.

In vreme ce în Statele Unite în fiecare lună sunt alocate zeci de miliarde de dolari pentru cheltuielile de înarmare, Partidul și Guvernul nostru hotărăsc alocarea a încă 3.000.000.000 (trei miliarde lei) anual pentru mărirea fondului de salarii ale personalului didactic din învățământul preșcolar, elementar și mediu. Aceasta este încă o dovadă a politicii de pace dusă de regimul nostru de democrație populară, o dovadă a năzuințelor de progres ale întregului popor muncitor care dorește să asigure toate condițiile necesare înfloririi Patriei.

In condițiile politice, economice și sociale existente astăzi în Patria noastră este posibilă o asemenea atenție acordată școlii ca aceea pe care o exprimă Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române cu privire la măsurile pentru îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu.

In Patria Socialismului, Uniunea Sovietică, se construesc în fiecare an sute și sute de noi localuri de școală. An de an crește numărul elevilor și studenților.

Mulți învățători și profesori din școala noastră au muncit și muncesc spornic, aplicând învățămintele culese din școala sovietică. Astfel sunt Costăchescu G. dela școala elementară din com. Padea, raionul Sadova, Boneanu Alexandrina, învățătoare în com. Lehliu, regiunea Ialomița sau Blebea Gheorghe dela liceul clasic mixt din București.

Hotărîrea cuprinde o serie de măsuri menite să ridice pe o treaptă mai înaltă condițiile de viață ale cadrelor didactice. Vor fi elaborate noi norme de salarizare, fundamentate pe calificarea profesională și stagiul de activitate al învățătorilor și profesorilor, educatoarelor, directorilor de școli, etc.

Regimul de democrație populară acordă toată grija celor ce își închină viața nobilei profesii de educatori ai fiilor oamenilor muncii. Aceștia vor primi o indemnizație de instalare egală cu un salariu lunar. In aceeași vreme, pentru toate cadrele didactice Hotărîrea prevede asigurarea de locuințe și construirea de locuințe corespunzătoare acolo unde acestea lipsesc, aprovizionarea cu combustibil, cu produsele raționalizate, și dreptul de a lua masa la cantina școlară, iar acolo unde acestea nu există dreptul de a lua masa la cantinele sfatului popular, S.M.T.-urilor, etc. Totodată se va da în folosință gratuită pentru trebuințele personale ale cadrelor didactice dela sate și familiilor lor un lot de grădină de 1/4 ha., pentru fiecare familie. Hotărîrea recomandă C.G.M.-ului să sporească numărul locurilor în stațiunile de odihnă pentru învățători și profesori.

Cea de a doua parte a Hotărîrii este consacrată măsurilor menite să ducă la ridicarea nivelului profesional și ideologic, la îmbunătățirea procesului de învățământ și a activității cultural-educative a cadrelor didactice.

Folosind vasta experiență a școlii sovietice Partidul și Guvernul au pus în fața Ministerului Învățământului Public sarcina creării unui larg sistem de calificare și perfecționare a cadrelor didactice. In fața învățătorilor și profesorilor vor sta cele mai largi posibilități de a-și ridica necontenit nivelul ideologic și profesional. Prin această Hotărîre se pun bazele unor variate forme de ridicare a calificării cadrelor didactice începând cu Institutul pentru perfecționarea învățătorilor și profesorilor și terminând cu serviciul special ce va fi creat pentru aprovizionarea cu cărți.

Hotărîrea C.C. al P.M.R. deschide pentru cadrele didactice o nouă perioadă de muncă, o perioadă în care măsurile luate de partid vor îmbunătăți efectiv condițiile de trai și de muncă a cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu.

In fața celor ce muncesc în învățământ trebue să stea ca o sarcină permanentă problema obținerii unei mai înalte calificări, a însușirii cât mai desăvârșite a măestriei pedagogice. Numai o susținută și continuă muncă de îmbogățire a cunoștințelor poate asigura predarea la un nivel înalt a diferitelor discipline.

Studiul prin corespondență, cu asigurarea unui concediu plătit necesar consultațiilor și examenelor, cursurile speciale de perfecționare de 3—6 luni, răspândirea teoretică a experienței școlii și pedagogiei sovietice de către institutul de studii pedagogice ce va fi înființat în acest scop, cabinetele pedagogice ce vor fi organizate la regiuni și treptat la raioane, crează cadrelor didactice cele mai vaste posibilități de activitate creatoare.

Hotărîrea recomandă Comitetului Executiv al C.G.M. să ia măsuri grabnice pentru ca Uniunea Sindicatelor din Invățământ să lichideze lipsurile serioase pe care le are în ce privește munca educativa-culturală în rândurile cadrelor didactice cât și în ceeace privește îmbunătățirea condițiilor materiale și culturale ale învățătorilor și profesorilor.

Deasemeni, Hotărîrea recomandă atât Ministerului Învățământului Public cât și Uniunii Sindicatelor din Învățământ să ia măsuri pentru îmbunătățirea activității „Gazetei Învățământului", pentru întărirea colectivului redacțional, și asigurarea unui larg activ de colaboratori astfel ca „Gazeta Învățământului" să poată contribui și mai mult la ridicarea nivelului ideologic, politic și profesional al cadrelor didactice.

Cadrele didactice trebue antrenate și legate tot mai mult și mai temeinic de munca din școală, care constitue sarcina lor principală, deosebit de importantă și de măreață.

In ridicarea nivelului profesional al cadrelor didactice un rol de seamă îl au operele pedagogice sovietice. Hotărîrea recomandă A.R.L.U.S.-ului și Institutului Româno-Sovietic al Academiei R.P.R., să asigure cadrelor didactice reviste sovietice și traduceri din materialele sovietice de specialitate.

Tovarășul Stalin a arătat deosebita însemnătate a studiului marxism-leninismului pentru specialiștii din orice domeniu de activitate. Fără studiul marxism-leninismului, nu este posibilă o muncă rodnică, desfășurată pe baze științifice, capabile să descifreze nu numai istoria ci și perspectivele viitorului. Fără însușirea creatoare a tezaurului clasicilor marxism-leninismului, nu este posibil o activitate cu adevărat vie.

Tocmai de aceea Comitetul Central al Partidului pune prin această Hotărîre Organizațiilor de partid sarcina îndrumării învățătorilor și profesorilor către studiul planificat al operelor clasicilor marxism-leninismului, a lucrărilor conducătorilor Partidului nostru, a documentelor Partidului.

Hotărîrea prevede ca organele de partid și de stat să întărească prestigiul profesorilor și învățătorilor, să combată orice tendințe de subapreciere a rolului cadrelor didactice în instruirea tineretului și în opera de construire a socialismului. Ar trebui combătute acele tendințe de neînțelegere a rolului învățătorului și profesorului din partea unor organe locale, care subapreciază munca și prestigiul cadrelor didactice. Hotărîrea pune accentul cu toată greutatea pe întărirea prestigiului cadrelor didactice iar sfaturile populare vor trebui să țină seama de acest fapt.

La rândul lor, cadrele didactice au datoria de a lupta pentru a dobândi și merita prestigiul acordat de Partid și Guvern. Ele trebue să demaște cu hotărîre elementele necorespunzătoare din rândul lor, elemente care încearcă să frâneze mersul înainte al școlii noastre.

Deosebita atenție ce se acordă cadrelor didactice se reflectă și în aprobarea dată de Comitetul Central al Partidului și de Guvern pentru ținerea în cursul anului 1951, a Congresului Invățătorilor din Republica Populară Română.

Hotărîrea Comitetului Central al Partidului și Guvernului crează învățătorilor și profesorilor condiții de rodnică activitate pusă în slujba celor ce muncesc. Titlul de învățător sau profesor emerit, titlul de învățător, sau profesor fruntaș, vor fi acordate pentru a sublinia o asemenea activitate. Muncind temeinic, cu abnegație și entuziasm, ca activiști de frunte ai operei de construire a socialismului, învățătorii și profesorii noștri vor dobândi din ce în ce mai mult înalta prețuire, stima și recunoștința întregului popor muncitor.

Hotărîrea C.C. al P.M.R. cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă a cadrelor didactice vine tocmai acum când pregătirile pentru deschiderea noului an școlar sunt în toi. Deschizând drumuri noi pentru viața și rolul ce-l au de îndeplinit în opera de construire a socialismului, Hotărîrea va da învățătorilor și profesorilor un nou elan în muncă. Ei vor începe noul an școlar cu bucuria că munca lor capătă o înaltă apreciere și semnificație, cu siguranța că sunt permanent ajutați și îndrumați de Partid, cu încrederea că munca lor va fi apreciată cu înaltele titluri de profesor și învățător emerit și fruntaș.

Hotărîrea

Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române cu privire la măsurile de îmbunătățire a condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu

In îndeplinirea funcției sale cultural-educative, statul dictaturii proletariatului încredințează școlii, învățătorilor și profesorilor sarcina de onoare și răspundere a instruirii și educării copiilor și tineretului școlar, spre a deveni cetățeni conștienți și devotați cauzei poporului, cauzei socialismului. Invățătorii și profesorii au marea misiune de a contribui la lichidarea neștiinței de carte, moștenită dela regimul burghezo-moșieresc, la ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii, la pregătirea cadrelor noi de care are nevoie poporul în marea operă de construire a socialismului în Republica Populară Română.

In politica sa școlară, regimul nostru de democrație populară se călăuzește de înalta învățătură a marxism-leninismului. Curând după victoria Revoluției Socialiste din Octombrie, marele Lenin arăta că „învățătorul poporului trebue să fie ridicat la noi, la o înălțime la care n'a stat, nu stă și nici nu poate sta în societatea burgheză". Iar tovarășul Stalin, subliniind rolul învățătorului în opera de construire a socialismului, spune: „Falanga învățătorilor constitue o parte din cele mai necesare a marii armate a oamenilor muncii din țara noastră, care construesc o viață nouă pe baze socialiste".

Un rol de mare însemnătate în construirea vieții noi socialiste, în întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, îl au învățătorii dela sate. „Să devină una din verigile care unesc massele țărănești cu clasa muncitoare — iată sarcina principală a învățătorului dela sat, dacă vrea într'adevăr să servească cauza poporului său, cauza libertății și independenței poporului". (I. V. Stalin).

I.

Pentru a asigura continua ridicare a nivelului ideologic, politic și profesional al învățătorilor și profesorilor și a îmbunătăți condițiile lor de viață și de muncă, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și Guvernul Republicii Populare Române hotărăsc:

1. — Ministerul Învățământului Public împreună cu Ministerul de Finanțe vor elabora în termen de două săptămâni dela apariția acestei hotăriri, noi norme de salarizare a învățătorilor, profesorilor, educatoarelor, directorilor de școli, șefilor secțiilor de învățământ, inspectorilor școlari, etc. corespunzătoare calificării profesionale și stagiului de activitate pedagogică. Fondul anual de salarii pentru personalul didactic din învățământul preșcolar, elementar și mediu va fi sporit cu începere dela 1 Septembrie 1951 cu suma de lei 3.000.000.000 (trei miliarde).

Comitetele executive ale sfaturilor populare sunt obligate să asigure cu exactitate plata salariilor învățătorilor și profesorilor.

2. — Se va acorda o indemnizație de instalare egală cu un salariu lunar educatoarelor, învățătorilor și profesorilor tineri, numiți pentru prima oară în învățământ, într'o altă localitate decât cea în care au domiciliat.

3. — Pentru evidențierea învățătorilor, profesorilor și educatoarelor care depun o muncă intensă și obțin rezultate deosebite în munca de alfabetizare și de școlarizare, Ministerul Învățământului Public și Ministerul de Finanțe vor elabora și prezenta Consiliului de Miniștri, în termen de o lună dela apariția prezentei Hotăriri, un sistem de premiere specială.

4. — Sfaturile populare locale sunt obligate să asigure cadrelor didactice dela sate locuințe corespunzătoare, cu plata chiriei conform legii. Acolo unde nu există posibilități de cazare, sfaturile populare vor lua măsuri pentru construirea cu mijloace locale, a unor locuințe pentru cadrele didactice și familiile acestora.

5. — Școlile și cadrele didactice vor primi până la data de 1 Octombrie, întreaga cantitate de combustibil ce li se cuvine. Transportul combustibilului la destinație va fi asigurat prin mijloace locale, de către comitetele executive ale sfaturilor populare comunale. Pentru iluminat, se va asigura fiecărei familii de învățător și profesor minimum 6 litri de petrol pe lună, iar în timpul verii câte 3 litri lunar, în localitățile unde nu este introdusă lumina electrică.

6. — Acolo unde există cantine școlare, cadrele didactice vor putea lua masa la cantină în condițiile stabilite de Hotărîrea Consiliului de Miniștri Nr. 145 din 19 Februarie 1951. Acolo unde lipsesc cantine școlare, dar există cantine ale sfatului popular, ale S.M.T. sau gospodăriei de stat, etc. se va asigura cadrelor didactice posibilitatea de a lua masa la cantină, în condițiile stabilite pentru salariații instituțiilor respective.

7. — Se va da în folosință gratuită pentru trebuințele personale ale cadrelor didactice dela sate și familiilor lor un lot de grădină de 1/4 ha., pentru fiecare familie. Atribuirea acestui lot se va face acelora care nu au teren agricol și folosirea lui va dura pe tot timpul cât beneficiarul va funcționa în localitatea respectivă.

8. — Ministerul Comerțului Interior în colaborare cu Centrocoop va elabora și prezenta Consiliului de Miniștri, în termen de două săptămâni dela publicarea acestei Hotăriri, măsuri de îmbunătățire a aprovizionării învățătorilor și profesorilor din mediul sătesc cu alimente și mărfuri industriale de larg consum (îmbrăcăminte, încălțăminte, etc.).

9. — Se recomandă Confederației Generale a Muncii de a spori numărul de locuri pentru profesori și învățători, care vor beneficia în mod gratuit sau cu preț redus de odihnă și tratament.

10. — Comitetele executive ale sfaturilor populare cu sprijinul Uniunii Tineretului Muncitor și altor organizații de massă vor iniția în întreaga țară acțiuni cetățenești, voluntare în vederea reparării, mai bunei amenajări și lărgirii localurilor existente cât și a construirii — acolo unde acest lucru este necesar — de noi localuri de școală, cu folosirea largă a mijloacelor locale.

II.

1. — In vederea ridicării nivelului profesional și ideologic pentru îmbunătățirea procesului de învățământ și activității cultural-educative a cadrelor didactice, Ministerul Învățământului Public va îmbunătăți și lărgi sistemul de calificare și perfecționare a cadrelor didactice. Se va crea învățătorilor posibilitatea de a urma prin corespondență cursurile institutelor de învățământ superior. Cadrelor didactice care studiază prin corespondență li se vor acorda — în afara concediilor de odihnă — concedii plătite (două săptămâni în vacanța de vară) pentru consultații și examene.

Ministerul Învățământului Public va înființa cursuri speciale de perfecționare de 3—6 luni, cu scoaterea din producție. Cei scoși din producție pentru cursuri de perfecționare vor primi din bugetul Ministerului Învățământului Public salariul conform încadrării și întreținerea pe durata cursurilor.

2. — Ministerul Învățământului Public va înființa un institut pentru perfecționarea cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu.

3. — Pentru ridicarea nivelului cercetărilor pedagogice legate de însușirea și aplicarea la condițiile țării noastre a experienței școlii și pedagogiei sovietice, pentru îmbunătățirea planurilor și programelor de învățământ, Ministerul Învățământului Public va organiza un institut de cercetări pedagogice.

4. — In vederea îmbunătățirii activității cercurilor pedagogice pentru valorificarea și generalizarea experienței înaintate a cadrelor didactice, Ministerul Învățământului Public va organiza în centrele regionale și treptat în cele raionale cabinete pedagogice.

5. — Se recomandă Comitetului Executiv al Confederației Generale a Muncii să ia grabnice măsuri în vederea lichidării lipsurilor serioase pe care le are Uniunea Sindicatelor din Invățământ în ce privește munca educativă-culturală în rândurile cadrelor didactice cât și în ce privește grija pentru satisfacerea nevoilor materiale și culturale ale profesorilor și învățătorilor. Uniunea Sindicatelor din Invățământ va sprijini Ministerul Învățământului Public în acțiunea de ridicare a calificării cadrelor didactice și în organizarea schimbului de experiență, va desfășura o largă muncă politică și educativă în rândul cadrelor didactice și se va preocupa îndeaproape de îmbunătățirea asistenței sociale și în general a condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice.

6. — Se recomandă A.R.L.U.S.-ului și Institutului Româno-Sovietic al Academiei Republicii Populare Române ca în colaborare cu Ministerul Învățământului Public să asigure cadrelor didactice revistele sovietice și traduceri din materialele sovietice de specialitate, în vederea însușirii de către învățători și profesori a experienței acumulate de școala sovietică, în decursul glorioasei sale existențe. Editura de Stat pentru literatură științifică și didactică și Editura „Cartea Rusă" vor lărgi planul lor de editare a lucrărilor marilor pedagogi ruși și sovietici.

7. Ministerul Învățământului Public va lua măsurile necesare pentru întărirea activității societăților științifice de matematică și fizică, de științe naturale și geografie, de istorie, filologie și folklor, ca și pentru asigurarea unui nivel ridicat publicațiilor acestora.

8. — Ministerul Învățământului Public va edita o revistă periodică de pedagogie care să contribue la ridicarea nivelului pedagogic al cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu, la însușirea de către aceștia a metodelor de predare cele mai avansate — metodele sovietice — la creșterea de noi cadre de pedagogi.

Impreună cu Uniunea Sindicatelor din Invățământ, va lua măsuri de îmbunătățire a activității „Gazetei Învățământului", întărind colectivul redacțional, asigurând colaborarea celor mai bune cadre didactice și participarea la viața gazetei a masselor de învățători și profesori.

9. — Ministerul Învățământului Public va lua măsuri pentru a asigura completarea bibliotecilor școlare cu cărțile necesare pentru buna desfășurare a procesului de învățământ.

10. — Pentru a realiza o îmbunătățire radicală în domeniul elaborării și editării manualelor didactice necesare școlilor se hotărăște transformarea actualului sector de manuale didactice din cadrul Editurii de stat pentru literatură științifică și didactică într'o Editură de stat pentru literatură didactică și pedagogică.

11. — Direcția Generală a Editurilor, Industriei Poligrafice, Difuzării Cărții și Presei de pe lângă Consiliul de Miniștri va organize un serviciu special de aprovizionare a profesorilor și învățătorilor cu cărți prin poștă și prin alte mijloace.

12. — Organizațiile de partid trebue să acorde o atenție permanentă muncii în rândurile profesorilor și învățătorilor membri și nemembri de partid. Trebuește intensificată munca de ridicare a nivelului politic, ideologic și cultural al profesorilor și învățătorilor.

Organizațiile de partid vor organiza studierea de către profesori și învățători a operelor clasicilor marxism-leninismului, a lucrărilor conducătorilor partidului nostru, a documentelor partidului. In centrele cu mai mulți profesori și învățători, în afară de studiul individual, se vor organiza cercuri de studiere a Istoriei P.C. (b) al U.R.S.S. și a altor opere ale clasicilor marxism-leninismului.

Organizațiile Uniunii Tineretului Muncitor vor intensifica activitatea lor în rândul învățătorilor și profesorilor tineri, în rândul elevilor școlilor pedagogice și al studenților ce se pregătesc pentru munca didactică, în vederea desvoltării în rândul acestora a dragostei pentru munca de educare a tineretului în spiritul patriotismului socialist și prieteniei între popoare, al atitudinii noi față de munca de răspundere și de onoare a învățătorului și profesorului, în spiritul devotamentului față de cauza socialismului și păcii.

Organizațiile de partid și comitetele executive ale sfaturilor populare vor lua măsuri împotriva încărcării învățătorilor și profesorilor cu sarcini numeroase și în special cu sarcini nelegate de activitatea didactică (șefi de sectoare agricole, supravegherea lucrărilor de drumuri și altele), și vor asigura acestora condițiile necesare îndeplinirii sarcinilor de învățământ.

Pentru ridicarea nivelului cultural al celor ce muncesc, buna îndrumare a activității gospodărești și a acțiunilor cu caracter de massă, cadrele didactice vor fi chemate să participe la munca politică și culturală în rândurile populației.

Organele de partid și de stat trebuie să întărească prestigiul profesorilor și învățătorilor, să combată orice tendințe de subapreciere a rolului ce trebuie să l aibă învățătorii și profesorii în opera de construire a socialismului.

13. — Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și Guvernul Republicii Populare Române aprobă propunerea Ministerului Învățământului Public și a Uniunii Sindicatelor din Invățământ de a se organiza în cursul anului 1951, Congresul Invățătorilor din Republica Populară Română.

III.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și Guvernul Republicii Populare Române hotărăsc:

1. — Ministerul Invățământului Public în colaborare cu Uniunea Sindicatelor din Invățământ va propune în termen de o lună, Consiliului de Miniștri spre decorare și pentru acordarea titlurilor de „învățător emerit" și „profesor emerit" pe cei mai buni învățători și profesori care au dovedit merite deosebite la catedră în munca de instruire și educare a elevilor, în acțiunea de lichidare a neștiinței de carte și de ridicare a nivelului cultural al masselor.

Invățătorii și profesorii emeriți, ca și cei decorați cu Ordinul Muncii se vor bucura de dreptul:

— de a fi trimiși anual cu prioritate în stațiuni de cură sau odihnă pe seama Confederației Generale a Muncii;

— de a li se reduce la jumătate stagiul stabilit pentru avansări;

— de a fi scutiți de taxe școlare pentru copiii lor în învățământul mediu și superior.

2. — Invățătorii și profesorii decorați cu Medalia Muncii se vor bucura de dreptul:

— de a fi trimiși anual cu prioritate în stațiuni de cură sau odihnă pe seama Confederației Generale a Muncii;

— de a fi scutiți de taxe școlare pentru copiii lor în învățământul mediu și superior.

3. — Se vor înființa titlurile de „învățător fruntaș" și „profesor fruntaș", care vor fi acordate prin Decizia Ministerului Invățământului Public învățătorilor și profesorilor care muncesc cu devotament și avânt, obținând rezultate bune la catedră și în acțiunea de culturalizare a masselor. Invățătorii și profesorii fruntași se vor bucura de dreptul de scutire de taxă școlară pentru copiii lor, în învățământul mediu și superior.

★

La temelia politicii noastre școlare stă învățătura măreață a marxism-leninismului și bogata experiență a școlii sovietice. Indatorirea de bază a învățătorilor și profesorilor este să studieze și să-și însușească operele geniale ale marilor Lenin și Stalin, înaltele realizări ale pedagogiei sovietice, pentru a contribui cu pricepere, cu devotament și abnegație la opera de răspândire a culturii în popor, pentru a instrui și educa un tineret stăpân pe știință, devotat cu trup și suflet patriei noastre, Republica Populară Română, și cauzei măreți a socialismului și păcii.

Indatorirea învățătorilor și profesorilor este de a lupta cu avânt și hotărîre împotriva înapoierii și întunericului în care poporul nostru a fost ținut timp de secole de clasele exploatatoare, de a lupta fără milă împotriva dușmanilor poporului muncitor, ai regimului de democrație populară și ai păcii, de a contribui la eliminarea elementelor dușmănoase ce au mai rămas în rândurile învățătorilor și profesorilor, de a întări prin aceasta unitatea de muncă și prestigiul cadrelor didactice.

Pe drumul acesta, profesorii și învățătorii își vor putea îndeplini cu succes misiunea nobilă de educatori ai generației tinere, de ziditori ai socialismului, de participanți activi la opera de înflorire, de propășire și întărire a Patriei noastre.

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Pregătirea pentru noul an școlar în Uniunea Sovietică

(Articol redactat după convorbirea cu I. Cairov, ministrul Învățământului Public din R.S.F.S.R.)

După munca perseverentă din timpul anului școlar, tinerii cetățeni sovietici își întăresc acum sănătatea, dobândesc forțe noi. Mii de pionieri și școlari se găsesc în tabere pionierești, în sanatorii plutitoare pe Marea Neagră, pe Volga, pe Don și pe alte ape mari ale Uniunii Sovietice. Iubitorii de călătorii se urcă pe vârfurile munților Caucazului și Pamirului, străbat cărările pădurilor siberiene, se îndreaptă pe drumurile ce duc spre mărețele construcții ale comunismului. Cei mai buni elevi din Moscova, Leningrad, Sverdlovsk, Kiev și alte orașe își petrec vara la „Artek", pe malul Mării Negre, prima tabără pentru copii din lume.

In acest timp, în întreaga Uniune Sovietică se fac pregătiri intense pentru noul an școlar, care va începe la 1 Septembrie. Se construesc noi clădiri de școli și internate, se fac reparații, se tipăresc manuale, se aduc rechizite, se procură combustibilul, se pune în ordine mobilierul școlar, se completează laboratoarele cu utilaj și material didactic, se face totul pentru a se crea elevilor condițiile necesare pentru învățătură și profesorilor pentru munca lor rodnică.

La această importantă muncă de stat participă din plin organizațiile de partid, sovietele, sindicatele și organizațiile comsomoliste. Intrecerea socialistă, puternic stimulent al muncii rodnice a oamenilor sovietici, este larg răspândită și în acest domeniu. Republicile, regiunile și raioanele se întrec în pregătirea cât mai bună și la timp a școlilor în vederea începerii cursurilor. Constructorii și tipografii, muncitorii din industria lemnului și a hârtiei, colectivele nenumăratelor fabrici și uzine care produc material didactic și rechizite se întrec pentru întâietatea în muncă.

Mii de pietrari, tâmplari, zugravi sovietici muncesc acum pentru construirea noilor școli în care în curând vor începe să învețe copiii sovietici. La 1 Septembrie elevii Uniunii Sovietice vor primi mii de clase noi, luminoase și mari, înfrumusețate cu dragoste de către constructori. In anul 1951 numai Ministerul Învățământului din R.S.F.S.R. construește 390 de școli noi, cu săli de sport, cluburi pionerești și alte încăperi speciale pentru munca extrașcolară a elevilor. Sute de școli noi se construesc pentru elevii din Ucraina, Bielorusia, Georgia și alte republici unionale.

Multe școli sunt construite, prin mijloace proprii, de către uzine, fabrici, mine, întreprinderi de căi ferate etc. Numai în Dombas se construesc acum 30 de școli noi prin mijloacele întreprinderilor locale.

Toți oamenii muncii din orașele și satele sovietice se străduesc să participe personal la pregătirea școlilor pentru începerea cursurilor. Din inițiativa lor se organizează muncă voluntară de masă, la care participă muncitori, colhoznici, funcționari, gospodine, studenți, etc. De curând a fost organizată o zi de muncă voluntară în orașele și satele regiunii Pskov. In această zi întreprinderile și colhozurile au ajutat cu 500 de autocamioane și 10.000 de căruțe. Prin muncă voluntară s'au procurat pentru școli 10.000 m.c. lemne, 3000 m.c. de material de construcții, s'au amenajat peste 100 de terenuri de sport și multe grădini de școli.

Un mare ajutor în ce privește pregătirea pentru noul an școlar este acordat școlilor de către întreprinderile care le patronează. Ele furnizează școlilor material de construcție, trimit muncitori pentru repararea clădirilor, ajută la înzestrarea laboratoarelor și a sălilor de clasă. Astfel, întreprinderile care patronează școala nr. 7 din Stalingrad au efectuat reparațiile de interior ale școlii, au pus în ordine instalațiile de încălzire și canalizare, au adus lemne pentru toată iarna. In colaborare cu cadrele didactice, întreprinderile au confecționat pentru școală 300 de obiecte de material didactic, au făcut o hartă electrică numită „Denumirile rusești pe harta lumii", etc. Administrațiile întreprinderilor au dat bani pentru cumpărarea de noi aparate necesare laboratoarelor de chimie și fizică. Asemenea exemple pot fi aduse cu mii de.

O perioadă de muncă încordată a venit și pentru tipografii sovietici, care anul acesta trebue să dea 166 de milioane exemplare de manuale școlare. Pentru învățământ lucrează 100 de întreprinderi poligrafice, printre care unele din cele mai mari din țară: Tipografia model Nr. 1 „A. A. Jdanov", „Pecatnîi Dvor" și altele. Din inițiativa colectivului tipografiei „Krasnii Proletarii" din Moscova, tipografii se află în întrecere socialistă pentru editarea înainte de termen a manualelor, astfel încât la 1 Septembrie toți elevii să aibă toate manualele necesare.

Uniunea Sovietică este prima țară din lume în care învățământul a devenit accesibil tuturor elevilor. In Uniunea Sovietică toate popoarele învață în limba lor maternă. Predarea în școlile sovietice se face în peste 100 de limbi. Peste tot se realizează învățământul gratuit și obligatoriu de 7 ani.

Statul sovietic creează toate condițiile pentru ca niciun copil de vârstă școlară să nu rămână în afara școlii. In raioanele Kazahstanului s'au creat școli mobile pentru copiii crescătorilor de reni, ai pescarilor din Nordul îndepărtat, ai muncitorilor dela atelierele mobile de căi ferate. De asemenea, pentru acești copii s'au creat nenumărate internate gratuite, în care elevii sunt educați de pedagogi și educatori experimentați.

Statul Sovietic acordă sume uriașe pentru învățământ. In anul 1951 s'au alocat, în acest scop, 59 miliarde ruble. Oamenii sovietici nu precupețesc nici munca, nici mijloacele materiale pentru ca tânăra generație să devină cultă, instruită, o generație de constructori demni ai societății comuniste căre care Țara Sovietelor merge cu succes sub conducerea genială a marelui Stalin.

Poporului sovietic, Partidului Comunist și tovarășului Stalin copii sovietici le datorează întreaga lor copilărie fericită, viitorul lor luminos, minunat.

In școala medie de fete Nr. 10 din Stalinabad învață 450 de eleve tadjice și 200 uzbece.

In clișeu: eleva Mustallam Saidova din clasa II-a.

Turneul teatrelor din Azerbaidjan în satele republicii

In prezent, în perioada muncilor agricole de vară, teatrele din Azerbaidjan pleacă în turneu în satele republicii. Artiștii Filarmonicii de Stat — cântăreți, dansatori și muzicanți — au dat 50 de concerte pentru păstorii de pe pășunile de munte. O brigadă de artiști ai Filarmonicii se află în prezent în satele din stepă, unde dă o serie de spectacole pentru colhoznici. Cinci colective teatrale au vizitat numeroase sate din republică dând o serie de spectacole cu piese ale clasicilor ruși și ale dramaturgilor sovietici, printre care și piesa „Oameni de bună credință" de Mdivani și „Dincolo de cel de al doilea front" de Sobko, consacrate luptei popoarelor pentru pace. (Agerpres).

O interesantă lucrare științifică apărută în Editura R.A.S.S. Cabardine

Editura Republicii Autonome Cabardine a tipărit ultimul volum al culegerii „Note științifice" publicate de Institutul local de cercetări științifice.

Prezintă un deosebit interes articolul savantului cabardin Kerefov, consacrat soiurilor de cereale și plante tehnice de înaltă productivitate create de el. Aplicând metoda selecționării, Kerefov a obținut un soi superior de porumb alb, care pe ogoarele irigate dă o recoltă de circa 600 de puduri boabe la hectar. El a creat și un soi nou de grâu de toamnă „de Nalcic", care depășește cu 25—30 puduri recolta la hectar a solurilor obișnuite. Grâul „de Nalcic" se coace cu 15 zile mai devreme decât celelalte soiuri și se recoltează bine cu combina. O serie de specii de plante agricole, create de selecționerii cabardinieni, se însămânțează pe suprafețe întinse nu numai în R.A.S.S. Cabardină, ci și în republicile vecine — în Osetia de Nord și Daghestan.

Articolul lui Clopov, candidat în științele tehnice, este consacrat folosirii bogatelor resurse hidro-energetice ale râurilor de pe munții înalți din Cabardinia. In anii regimului sovietic, în republică au fost construite numeroase canale, care servesc la irigarea ogoarelor din raioanele secetoase. Aceste canale sunt folosite totodată la construirea stațiunilor hidroelectrice sătești. In cei cinci ani de după război au fost construite în Republică zeci de noi stațiuni electrice. Colhoznicii cabardinieni folosesc larg electricitatea, atât în gospodăriile proprii cât și la muncile agricole. **(Agerpres).**

In întâmpinarea tinerelor cadre didactice

de S. IAZAKOV
ministru adjunct al Ministerului Învățământului din R.S.F.S.R.

Inconjurați de atenția și de grija permanentă a Partidului Bolșevic și a Guvernului U.R.S.S., învățătorii și profesorii sovietici îndeplinesc sarcini de răspundere în domeniul instruirii și educării tinerei generații, aducând prin aceasta o prețuită contribuție muncii de construire a comunismului în Uniunea Sovietică.

In școlile din R.S.F.S.R. lucrează aproape 800.000 de cadre didactice. Creșterea necontenită a rețelei școlare cere în fiecare an noi și noi cadre didactice. In 1951 peste 70.000 de tineri au absolvit instituțiile de învățământ pedagogic și au fost trimiși de Ministerul Învățământului în școli, cămine și grădinițe de copii. Peste 1000 de tineri specialiști au și sosit în școlile din regiunea Primorie. Aproape 1300 de tinere cadre didactice sunt trimise în școlile din Kamciatka, Ciukotka, în regiunea Habarov. 829 de cadre didactice de toate specialitățile vor veni la începutul anului școlar în Sahalin și insulele Kurile.

In fața organelor învățământului stă o sarcină de răspundere: organizarea unei cât mai bune primiri a tinerilor specialiști.

Anul trecut, regiunea Tiumen a organizat deosebit de bine primirea tinerelor cadre didactice. Biroul Comitetului Regional de Partid al P.C. (b) al U.R.S.S. a adoptat o hotărâre specială în această privință. Conducătorii Comitetului Regional de Partid și ai Sovietului Regional au stat de vorbă cu noii veniți, le-au vorbit despre specificul regiunii, despre sarcinile de perspectivă, despre rolul intelectualilor în rezolvarea problemelor actuale ale regiunii. După instrucțiunile Comitetului Regional de Partid, au fost organizate în raioane întâlniri între tinerele cadre didactice, secretarii comitetelor raionale de partid și președinții sovietelor raionale. In întreaga regiune s'au asigurat condițiile care să îngădue noilor veniți să ajungă repede la locul de muncă și să primească locuințe.

Tinerii învățători și profesori au simțit prin aceasta că sunt necesari, că au fost așteptați, că se contează pe ei. Atenția din partea organelor de partid și de stat le-a trezit dorința de a dovedi prin fapte că vor ști să justifice speranțele oamenilor care i-au primit.

In fiecare regiune și în fiecare raion organele învățământului sunt obligate să alcătuiască neîntârziat un plan concret de primire a tinerilor specialiști. Este necesar să se prevadă unde se vor opri tinerii învățători și profesori sosiți în centrele regionale sau raionale. Șefii secțiunilor de învățământ trebue să inspecteze personal camerele rezervate pentru noii veniți. De asemenea trebue să se dea sarcini speciale unor oameni pentru întâmpinarea celor veniți la gară. Fiecare inspector are sarcina să facă personal cunoștință cu cadrele didactice sosite în raionul lui. Expunerea făcută de inspectori cu privire la munca ce stă în fața tinerelor cadre didactice, cu privire la colectivul școlii în care aceștia vor lucra, cu privire la succesele și lipsurile în munca instructiv-educativă a colectivului respectiv va fi deosebit de folositoare începătorilor. In acest fel poate fi stabilită prima legătură între inspectori și tinerele cadre didactice. Inspectorii trebue să contribue la alcătuirea mai rapidă a actelor necesare și la trimiterea tinerilor specialiști la locul de muncă.

In centrele regionale vor veni mari grupe de cadre didactice repartizate pentru prima dată la muncă. Trebue să se organizeze o frumoasă primire. Multe secțiuni regionale au organizat bine această muncă, trasând măsuri concrete și repartizând cu precizie oamenii pentru desfășurarea cu succes a primirii noilor veniți.

Șeful secțiunii de învățământ a regiunii Riazan a dat un ordin special tuturor șefilor de secțiuni raionale și directorilor de școli în legătură cu primirea tinerilor pedagogi. Deosebit de importantă în acest ordin este indicația dată directorilor de școli de a face cunoștință noilor veniți cu întreg colectivul pedagogic, de a-i ajuta să redacteze documentele necesare pentru începerea anului școlar, de a le arăta rezultatele anului școlar trecut și de a-i pregăti pentru consfătuirea raională a cadrelor didactice.

Cabinetul pedagogic raional din Stanovliansk, regiunea Orel, desfășoară o muncă extrem de interesantă în domeniul transmiterii experienței cadrelor didactice mai vechi pentru înarmarea noilor veniți. Incă înainte de începerea anului școlar, profesorii experimentați vorbesc începătorilor despre felul cum obțin ei succese în studierea celor mai grele capitole ale programelor, le arată caietele elevilor și le atrag atenția asupra experienței lor de muncă în legătură cu caietul fiecărui elev, le aduc în față materialul intuitiv, le dau planurile lor pentru viitorul an școlar.

Comitetul regional sindical al regiunii Gorki împreună cu secțiunea regională de învățământ a organizat anul trecut în amănunțime întâlniri între tinerii specialiști și învățătorii și profesorii emeriți și decorați. Cele mai bune cadre didactice au vorbit despre experiența lor dând multe sfaturi prețioase începătorilor. Intr'o serie de raioane ale acestei regiuni s'au asigurat din timp cărțile de metodică necesare tinerilor specialiști.

Este foarte justă atitudinea acelor directori care ajută pe începători să cunoască experiența școlii, tradițiile ei, profesorii cu experiență. Directorii aceștia previn pe noii veniți asupra unor eventuale greșeli și îi ajută să-și găsească repede locul lor în colectiv. Absolvenții instituțiilor de învățământ pedagogic vin în școală cu cunoștințe proaspete, cu idei noi. Ei trebue să fie ajutați să-și aleagă tema care îi interesează cel mai mult din domeniul pedagogiei generale, al psihologiei, al metodicii sau al unei discipline speciale, programându-se referatul lor asupra acestei teme în fața consiliului pedagogic. Un referat bine pregătit va da tânărului specialist posibilitatea să simtă folosul pe care a și început să-l aducă în munca întregului colectiv și să primească aprecierea noilor săi tovarăși.

In regiunile Tula, Kalinin și Smolensk secțiunile de învățământ acordă o deosebită atenție absolvenților școlilor pedagogice, care vor lucra în clasele V—VII. In consfătuirile metodologice din cadrul cercurilor de specialitate se duce o muncă organizată specială cu aceștia. Sub îndrumarea unor profesori experimentați ei analizează în amănunt fiecare punct din programa școlară, rezolvă problemele mai complicate, alcătuesc planuri pentru câteva lecții pe teme diferite, etc. Intr'adevăr, acestei categorii de începători îi este necesar un sprijin practic deosebit.

Secțiunile de învățământ, cabinetele pedagogice și direcțiile de școli trebue să țină minte cât de important este pentru începător să cunoască din timp condițiile concrete în care va trebui să muncească. Pregătirea lui amănunțită pentru cursuri este chezășia succesului în muncă și a consolidării interesului față de profesiunea sa. Din primele zile trebue să educăm la tinerii învățători și profesori o mare dragoste de muncă și un sever simț al răspunderii pentru orice sarcină pe care o au de îndeplinit. Trebue să arătăm tinerilor specialiști că succesul cadrelor didactice fruntașe este asigurat în primul rând de dragostea de muncă și perseverența acestora.

Inaltul nivel ideologic al celor mai bune cadre didactice sovietice, setea nestinsă de a se perfecționa, — sunt exemple pentru începători. De aceea, chiar dela prima întâlnire cu tinerii învățători și profesori, conducătorii secțiunilor de învățământ sau ai școlilor trebue să stabilească felul cum aceștia își propun în noul an școlar să se ocupe de ridicarea nivelului lor ideologico-teoretic. Conducătorii secțiunilor de învățământ și ai școlilor trebue să le recomande diferite forme de ridicare a nivelului care să asigure succesul muncii colectivului pe baza experienței din anul trecut.

Este necesar să se acorde toată atenția asigurării condițiilor de trai ale noilor veniți. Secțiunea de învățământ a regiunii Kaluga a și primit din multe raioane copii ale contractelor încheiate între sovietele sătești și colhoznici pentru închirierea de locuințe destinate cadrelor didactice. La secția regională de învățământ se poate afla de pe acum casa în care va locui fiecare învățător sau profesor. Lucrul acesta este foarte important pentru începători căci astfel ei simt dela primii pași grija care îi înconjoară.

In regiunea Riazan, mulți președinți de soviete sătești în colaborare cu directorii de școli aleg locuințe pentru noii veniți și se îngrijesc de asigurarea condițiilor de trai necesare pentru aceștia.

Cu cât directorii de școli și șefii de secțiuni regionale și raionale vor manifesta mai multă grijă pentru tinerele cadre didactice, cu atât acestea își vor începe cu mai multă liniște și siguranță munca lor pedagogică și rezultatele activității lor vor fi mai efective.

De curând la Ministerul Învățământului din R.S.F.S.R. au fost ascultate referatele directorilor institutelor pedagogice cu privire la pregătirile pentru trimiterea absolvenților la locurile de muncă. Din referate a reeșit că mai există o serie de lipsuri. Directorii institutelor și ai școlilor pedagogice sunt obligați să se preocupe cu un înalt simț al răspunderii de pregătirile și organizarea trimiterii tinerelor cadre didactice la locurile de muncă, antrenând în această problemă organizațiile obștești ale instituțiilor de învățământ respective.

Organizarea precisă și justă a muncii de trimitere a tinerilor specialiști din instituțiile de învățământ pedagogic și de primire a acestora de către secțiile de învățământ și de către școli va asigura îndeplinirea indicațiilor Partidului și Guvernului cu privire la justa folosire a cadrelor.

(Din „Uciteliskaia Gazeta")

Inființarea unei Academii de Agricultură în orașul Tartu din R.S.S. Estonă

In orașul Tartu s'a înființat Academia Estonă de Agricultură care va începe să funcționeze la 1 Septembrie a. c. Academia are șapte facultăți: de agronomie, cadastru, mecanizarea agriculturii, zootehnie, medicină veterinară, hidroameliorații și tehnică forestieră.

Academia Estonă de Agricultură dispune de 17 clădiri cu numeroase auditorii, cabinete de studii și laboratoare, precum și de două gospodării mari experimentale și de studii. Cinci clădiri au fost destinate căminelor studențești.

In anul 1952 se va începe construirea corpului principal de învățământ, care va avea un volum de 70.000 metri cubi.

Anul acesta vor fi primiți la Academie aproximativ 400 studenți. Numărul total al acestora se va ridica în anii apropiați la 1.300 oameni. (Agerpres).

Activitatea expediției Academiei de Științe a R.S.S. Cazahă pe traseul canalului principal turcmen

Peste 200 de oameni de știință participă în prezent la expedițiile complexe trimise de Academia de Științe din Kazahstan pe traseul canalului principal turcmen.

Programul expediției cuprinde cercetări geologice, geobotanice și întocmirea de hărți pedologice pe o suprafață de 11 milioane hectare, studierea zăcămintelor de materiale de construcție în perspectivă, elaborarea diferitelor tipuri de terasamente rutiere, experimentarea plantelor agricole în diferite zone de teren și climat, precum și o serie de alte cercetări.

Intr'o perioadă relativ scurtă au fost obținute rezultate importante. Detașamentul hidrogeologic a executat în depresiunea Pericaspică a hartă geologică pe o suprafață de 270.000 de hectare, a descris peste 30 de fântâni și izvoare, a îndeplinit peste 600 de diferite analize de sol și o serie de alte lucrări.

Detașamentul pentru cercetarea materialelor de construcție a examinat o serie de zăcăminte de gresie calcaroasă, de nisipuri, calcar și gips. Cinci detașamente pedologice au terminat harta pedologică a unei suprafețe mai mari de 1.5 milioane hectare.

Detașamentul de naturaliști al expediției a cules materiale interesante cu privire la flora și fauna regiunilor din vecinătatea traseului canalului dela Stalingrad.

Invățătorul îndrumă munca independentă a elevilor

In Uniunea Sovietică problema educației este strâns legată de problema desvoltării multilaterale a personalității școlarului sovietic capabil a se orienta independent în munca sa, în activitatea colectivului în care se va integra. Școala sovietică formează destoinici constructori ai comunismului și de aceea întreg procesul de instrucție și educație trebue să creeze tineretului „...posibilitatea de a elabora singur vederi comuniste" (Lenin, vol. 30, ed. III rusă. Cuvânt la al III-lea Congres al Comsomolului).

Munca independentă a elevilor în procesul de instrucție și educație are scopul de a asigura însușirea materialului în mod conștient. V. I. Lenin în lecția „Despre stat" arată importanța muncii independente. Adresându-se studenților din Sverdlovsk el spune: „Și cel mai important este ca în urma citirii discuțiilor și lecțiilor voastre... să aveți posibilitatea de a vă apropia de aceste probleme în mod independent... Numai atunci, dacă veți învăța în mod independent să analizați problema dată — numai atunci puteți să vă socotiți destul de tari în convingeri și suficient de pregătiți ca să le apărați în fața oricui și oricând". (vol. 24 ed. III rusă pag. 363).

Viața oamenilor înaintați se caracterizează printr'un înalt grad de muncă independentă, de perspicacitate în activitate, căci munca independentă nu contrazice simțul colectiv, ci e legată de aceasta. Numai condițiile și relațiile de muncă ale sistemului de producție socialist concretizează vădit această situație în manifestarea de masă a patriotismului socialist, unde pentru prima dată a apărut mișcarea stahanovistă, rezultat al gândirii și practicii creatoare a personalității strâns legată de colectiv.

Hotărîrea C. C. al P. C. (b) din 25 August 1932 „Despre programele de învățământ și regimul în școală" arată: „In mod sistematic copiii trebuesc obișnuiți cu munca independentă practicând pe scară întinsă diferite teme în scopul însușirii unui anumit volum de cunoștințe (rezolvarea de probleme și exerciții, pregătirea de modele, adunarea plantelor, întocmirea lotului școlar în scopuri instructive). Conform experienței bogate a pedagogiei sovietice s'a constatat că succesul muncii elevului depinde de felul în care înțelege și poate urmări explicația învățătorului. Ar fi mecanic și formal a presupune că pentru munca independentă a elevului trebue rezervată o anumită parte din timpul unei lecții — presupunând că e suficient momentul fixării materialului predat. Invățătorul conduce în orice moment al lecției munca independentă de însușire a materialului predat. In școala elementară sunt multe posibilități pentru a educa gândirea independentă a elevilor. Invățătorul organizează în așa fel munca în clasă încât elevii nu numai să rețină, dar și, ceeace este mai important, să înțeleagă materialul predat.

Procedeele de activizare a muncii independente sunt felurite: discuția pe diferite teme, interpretarea textelor din manual sau din altă carte, observarea tablourilor (artistice, analiza hărții, rezolvarea problemelor de aritmetică, etc.). Principalul este că în timpul lecției învățătorul arată metodele de bază în muncă, arată cum se rezolvă o problemă (ce mijloc de calcul poate întrebuința), astfel ca fiecare din elevi să poată rezolva independent operația dată.

In fiecare din procedeele indicate mai sus sunt cuprinse elementele muncii independente pe care învățătorul le desvoltă în timpul lecției. Pentru desvoltarea muncii independente la elevi este necesară o expunere minuțioasă, exerciții cu respectarea riguroasă a consecvenței, înlănțuirii și sistematizării în fixarea materialului, e necesară studierea particularităților individuale ale copiilor.

Obișnuința muncii intelectuale se dobândește treptat. Acest proces e de lungă durată și necesită multe exerciții. Dacă elevul muncește bine în clasă, judecă și rezolvă independent problemele date, este o premiză sigură că va munci bine și acasă, în lipsa ajutorului dat de învățător. Aceasta este o garanție că deprinderile de muncă se vor definitiva, că învățământul va fi temeinic.

Cum îndrumează, organizează și conduce învățătorul munca independentă a elevilor în timpul lecțiilor?

Exemplele sunt culese în timpul practicei la școlile Nr. 210 și Nr. 217 din Leningrad.

In controlul temelor de acasă învățătorul are în vedere nu numai faptul că tema a fost rezolvată, dar mai ales află cum a fost îndeplinită, în ce mod a fost obținut rezultatul. Invățătorul Alexei Petrovici la lecția de aritmetică în clasa V-a a școlii Nr. 210 având ca temă „Fracțiile" chiar dela începutul lecției, în controlul temelor de acasă, desvoltă deprinderi independente de muncă la școlari prin întrebări. „Spune-mi cum ai făcut" ? „Cum de ai primit atâta ?", „Cum se poate rezolva altfel, mai simplu, exercițiul ?".

Prin corectarea greșelilor se poate înlătura mecanicismul și formalismul. Un factor decisiv al ridicării nivelului intelectual al elevilor este autocontrolul. Incă din clasele școlii elementare copiii primesc deprinderi de autocontrol fiind ajutați de munca de îndrumare a învățătorului. Astfel învățătoarea V. A. Samarina lasă elevilor din clasa IV-a a școlii Nr. 210 să-și corecteze uneori singuri greșelile scriind doar pe marginea caietelor: „Tu ai rezolvat greșit. Află în ce constă greșala ta". Sau: „In această propoziție (cuvânt) este o greșală. Află singur și corectează". Pentru elevii mai slabi indică și pagina manualului respectiv. Invățătoarea respectă particularitățile individuale ale copiilor și în același timp înlătură formalismul căci elevii sunt puși în situația de a-și cerceta și verifica mereu cunoștințele, de a le aplica practic.

In expunerea materialului se are în vedere ca elevii să participe cât mai activ în aflarea noilor cunoștințe și noțiuni. Invățătorul nu se grăbește să spună totul elevilor. E nepedagogic și dăunător. Pune cât mai multe întrebări dacă materialul permite chiar și în expunerea noului material: „de ce", „pentru ce", etc. căci aceasta condiționează desvoltarea gândirii la copii, implicit a muncii independente.

Invățătoarea Alexandra Nicolaevna în lecția „Moscova, capitala U.R.S.S." predată la clasa IV-a școala Nr. 210 folosește conversația: „Pentru ce trebuiau ziduri în jurul Moscovei acum 500 de ani ?", ca să desvolte gândirea în predarea noului material. Având la bază materialul dela istorie, copiii participă activ la închegarea noii lecții.

La lecția de geografie dela clasa IV-a a școlii Nr. 210 din Leningrad, învățătoarea Alexandra Nicolaevna, în predarea noului material, îndrumează munca independentă a fiecărui elev în discuția: „Ce depărtare este între Leningrad și Moscova ?" In clasa III-a voi ați lucrat după scara de proporții. Eu măsor pe harta mare iar voi, fiecare pe atlasele voastre. Ce măsurăm ? Cu ce unități de măsură vom lucra ? Ce vom face mai departe ? etc.

Sau interpretarea tabloului „Sfatul în Fili" la clasa IV-a școala Nr. 217 — Leningrad, la lecția de istorie „Războiul de Apărare a Patriei din 1812" studenta practicantă Maia Rogan, anul III, în cursul povestirii intervine cu întrebări asupra tabloului ce-l expune în fața elevilor, pentru a stimula gândirea independentă a fiecărui școlar. — „Kutuzov s'a sfătuit cu comandanții de oștiri". Cum a decurs sfatul generalilor vedem din acest tablou. De ce acești generali se uită plecați la Kutuzov ? Cum gândiți voi ?

Toți generalii au înțeles că oștirile trebuiau retrase ? Care nu înțelegeau ? Ia uitați-vă bine", etc. Acest fel de a pătrunde în compoziția tabloului desvoltă gândirea fiecărei eleve. Copiii participă activ la interpretarea și judecarea tablourilor prezentate. Sub îndrumarea învățătoarei ei descoperă trăsăturile caracteristice ale acțiunii, ale personagiilor.

In planul desvoltării muncii independente la elevi, o importanță deosebită o au temele de acasă. Invățătorul urmărește două țeluri: a) fixarea cunoștințelor și deprinderilor câștigate la lecție; b) obișnuința elevului să lucreze independent fără îndrumarea directă a învățătorului.

Când și cum se propun temele de acasă elevilor ? Stilul de muncă al învățătorilor și elevilor se fundamentează în timpul lecțiilor. Dacă în timpul lecției nu se fixează deprinderi de lucru atunci nici succesul îndeplinirii temelor nu este asigurat.

De aceea, propunerea temelor de acasă trebue să constitue o parte a lecției prevăzută în plan. Temele nu se dau la repezeală ori în acompaniamentul clopoțelului. Uneori se propun după predarea noului material. In unele cazuri când lecția nouă este organic legată de materialul precedent, temele se pot propune înainte de expunere. In multe cazuri se propun la sfârșitul lecției după fixare și repetare. Invățătoarea Alexandra Nicolaevna, dela școala 210, la lecția de geografie „Moscova capitala U.R.S.S." clasa IV-a a propus tema de acasă odată cu trecerea dela repetarea materialului vechi la materialul nou. Arată elevilor concret ce vor avea de făcut și amintește elevilor că lecția se va continua câteva ore.

Sarcina voastră — a spus ea — este următoarea: să povestiți ceeace eu vă spun la lecții și materialul din carte. Deschideți cărțile la pag. 69 și uitați-vă cât e de mare tema noastră. Pentru data viitoare noi luăm numai prima parte. Mai departe. Cine citește „Pionerskaia Pravda" ? In mai multe numere se poate găsi material pentru tema noastră. Invățătoarea scrie la tablă indicând pagina. La sfârșitul lecției învățătoarea se adresează din nou copiilor: „N'ați uitat ce aveți de făcut pentru data viitoare? Ia spune Misa.

Invățătorul Alexei Petrovici dela clasa V-a școala Nr. 210 la lecțiile de matematică lămurește în clasă felul în care elevii vor munci independent acasă. In fixarea materialului rezolvă câteva cazuri asemănătoare celor propuse pentru acasă. La sfârșitul lecției se adresează clasei „In exercițiul 4 ce aveți de făcut?" Elevii urmăresc în cărți. „Prin calcul mintal se poate rezolva ? Are asemănare cu vreunul din exercițiile rezolvate azi?" Invățătorul mai are timp să lămurească felul în care elevii vor îndeplini temele de acasă, pentrucă până la clopoțel mai sunt câteva minute. Invățătorul se interesează de buna organizare a muncii elevului în clasă dar și acasă. Prin sfaturile pe care le dă părinților în legătură cu organizarea muncii și îndeplinirea temelor după un regim rațional, învățătorul conduce indirect munca independentă a școlarului. Dragoste și interes pentru obiectele de învățământ se dobândesc prin înlăturarea independentă a greutăților. La copii se observă multă bucurie după rezolvarea unei probleme grele. In asemenea momente el începe să respecte munca sa, să câștige încrederea în forțele sale, să se ocupe în mod serios de obiectele de învățământ. Elevii sunt entuziasmați nu numai de cunoștințele ce le câștigă dar și de procesul de înlăturare a lipsurilor proprii și greutăților în drumul spre noi succese. Indrumând și controlând munca independentă a elevilor în clasă și prin temele de acasă învățătorul sovietic sădește conștiința scopului — puternic îmbold al motivelor de acțiune în munca școlarului sovietic, crează premizele orientării juste în muncă desvoltând prin colectiv și pentru colectiv inițiativa și independența în acțiune a personalității școlarului, organizează „tonul major" prin înlăturarea greutăților din munca școlarului.

Astfel se desvoltă și cresc continuatorii de mâine ai glorioaselor cuceriri ale științei și culturii sovietice, far luminos pentru întreaga omenire muncitoare în drum spre socialism și pace.

DOMOCOȘ EMIL
student anul III la Institutul Pedagogic „Herțen" din Leningrad

Să ne ocupăm din vreme de problemele muncii de alfabetizare

Acțiunea pentru alfabetizarea neștiutorilor de carte a căpătat, în ultimii ani, o amploare tot mai mare. Ea a devenit o acțiune de onoare și de mare răspundere, care a cuprins massele de învățători și profesori de pe întreg cuprinsul Patriei noastre. Mai mult încă. Ea a devenit o preocupare a tuturor organizațiilor de massă și a tuturor oamenilor muncii. Tocmai datorită acestor cauze putem spune cu siguranță că în anii primului nostru Plan Cincinal această hidoasă moștenire a vremurilor de guvernare burghezo-moșierească va fi complet lichidată. Regimul de democrație populară educă în așa fel pe toți cei ce muncesc încât pe masa fiecăruia să se găsească ziarul, revista, cartea.

Se socotesc astăzi cu sutele de mii numărul tinerilor și vârstnicilor, care la îndemnul Partidului au învățat să se folosească de cuvântul scris în viața lor de toate zilele. Este adevărat că în timpul destul de scurt de când poporul muncitor și-a luat definitiv soarta în propriile mâini, ar fi greu să ne închipuim că am fi putut ajunge la lichidarea completă a neștiinței de carte a celei peste o treime din populația totală a țării. Uriașe au fost sforțările cadrelor didactice pentru îndeplinirea planului de școlarizare, pentru aducerea la școală a tuturor copiilor de vârstă școlară. Aceasta este singura cale care închide izvorul analfabetismului. Această cale nu poate fi în niciun caz deocamdată, singura valabilă. Ea a fost însoțită, și va mai fi încă o bucată de vreme, de funcționarea cursurilor de alfabetizare. In prezent nu suntem prea departe nici de data deschiderii noului an școlar al cursurilor obișnuite, după cum nu suntem prea departe nici de data deschiderii cursurilor de alfabetizare. Și pentrucă adeseori se întâmplă ca absorbiți fiind de unele preocupări importante și la ordinea zilei, cum ar fi de pildă acum pregătirile pentru deschiderea noului an școlar, să pierdem prea mult din vedere probleme de asemeni importante probleme însă de care, neocupându-ne din timp, ajung la un moment dat, prin urgența lor, să depășească posibilitățile noastre la etapa respectivă. Și tocmai de aceea este absolut necesar ca încă de pe acum să studiem și problema cursurilor de alfabetizare pe care le vom deschide și le vom avea de condus odată cu începerea muncilor agricole de toamnă. Aceasta la sate, pentrucă la oraș ele au un caracter permanent. Problema alfabetizării necesită studiu serios și multă cheltuială de energie. Aceasta, mai întâi pentru faptul că având de lucru cu oameni în vârstă trebue să ne gândim la metode și procedee speciale atât în ceeace privește predarea propriu zisă cât și în ce privește crearea interesului pentru carte, pentru scris și citit.

A doua serie de probleme este aceea legată de însăși școlarizarea acestora. Învățătorul are deseori de învins mentalități învechite: „Calul bătrân nu-l mai învești să tragă la ham", etc., mentalități abil folosite de dușmanul de clasă, care încearcă să împiedice desvoltarea poporului nostru. Trebue să ținem seama că în acest an vor fi chemați la cursurile de alfabetizare neștiutori de carte care au depășit vârsta de 40 de ani.

Condițiile acestea specifice ne cer multă perspicacitate și multă perseverență. In curând va începe recensământul analfabeților. Cadrele didactice trebue să știe câți adulți vor avea la cursurile de alfabetizare și pe cine anume vor avea la aceste cursuri. In acest scop însă trebue depusă multă muncă. E timpul când la căminul cultural, în vizitele noastre acasă pentru a ne informa asupra unor date pentru copiii care vin pentru prima dată la școală, cu prilejul recensământului, a diferitelor ocazii când întâlnim neștiutorii de carte și chiar în timpul unor vizite special organizate, să vorbim acestora despre necesitatea de a învăța carte, despre ușurința cu care și ei vor deprinde meșteșugul cititului și al scrisului.

In vederea pregătirii pentru noul an școlar la cursurile de alfabetizare, mai socotim necesar organizarea de discuții și împărtășirea de experiențe în cadrul consiliilor pedagogice la școlile cu multe cadre didactice, organizarea de discuții și împărtășirea de experiențe pe grupe de comune și chiar pe raioane.

Să luăm deci, din timp, măsurile necesare realizării și depășirii planului de alfabetizare în noul an școlar, măsuri absolut necesare unei bune funcționări a cursurilor.

Mă pregătesc pentru noul an școlar

In cei 14 ani de muncă în școală m'am convins că bunul mers al întregii activități, buna pregătire a elevilor, depinde în cea mai mare măsură de felul cum știm noi, cadrele didactice, să ducem munca, de propria noastră pregătire.

Cunoștințele pe care le-am primit în școala regimurilor trecute nu mă puteau ajuta să instruesc și să educ pe elevii noștri de astăzi, pe viitorii constructori ai socialismului. Iată de ce cu fiecare an am căutat să învăț tot mai mult, să învăț din experiența mea și dintr'a altora, să citesc pentru a-mi îmbogăți mereu cunoștințele cu învățăturile adevăratei științe pedagogice. Operele marelui pedagog sovietic A. S. Macarenco au fost pentru mine cel mai de preț îndrumător.

De câțiva ani sunt director și învățător al Școlii Elementare din comuna Tăcuta, raionul Codăești — regiunea Iași. Și în anul acesta, ca și în alți ani, lunile de vară au fost pentru mine un prilej de a studia, de a mă pregăti mai bine în vederea muncii din anul școlar viitor. Am căutat să trag învățăminte din munca desfășurată în anul precedent, din greutățile și succesele avute. Știu că muncind bine în școală sunt de folos satului meu, sunt de folos patriei mele dragi, căre'a vreau să-i dau elemente cât mai conștiincioase, cât mai capabile să ducă o muncă rodnică și creatoare.

In vederea pregătirii noului an școlar 1951-1952 ca director, am avut o grijă deosebită pentru pregătirea localului de școală. In vederea asigurării unor condiții bune de învățătură am căutat să fac reparațiile, amenajările și curățenia localului, am completat lipsurile în mobilier și material didactic. Am luat în acelaș timp toate măsurile pe care le-am crezut necesare în vederea îndeplinirii planului de școlarizare, astfel încât niciun elev de vârstă școlară să nu rămână în afară de școală. Pentru întocmirea recensământului și a înscrierii elevilor am mobilizat pe toți învățătorii și profesorii școlii și împreună cu ei am mers acasă la elevi pentru a cunoaște îndeaproape situația fiecăruia în parte și a da lămuririle necesare părinților. Tot în vederea asigurării planului de școlarizare și a frecvenței regulate am ținut în școală ședințe cu părinții.

Petrecându-mi concediul de odihnă, prin grija Sindicatului, în stațiunea Govora am avut prilejul să strâng pentru laboratorul școlii diferite roci din această regiune. Am adus chiar material mai mult decât era necesar școlii noastre, pentru a da și altor școli din comunele învecinate.

Pentru ca munca din anul viitor, să se desfășoare dela început în mod organizat, acum în timpul care a mai rămas până la deschiderea cursurilor, cum toate lucrările gospodărești sunt terminate, îmi întocmesc cu grijă planul general de muncă al școlii. In acest scop, folosesc în afară de planul de anul trecut broșura „Planificarea muncii în școală" de Novicov, instrucțiunile Ministerului Învățământului Public precum și programele școlare.

In acelaș timp mi-am planificat în așa fel munca încât o bună parte din activitate o întrebuințez pentru pregătirea mea ideologică-politică și profesională, fără de care sunt convins că nu pot obține frumoase rezultate în munca școlară.

Urmărind zilnic presa, citind cât mai mult din lucrările clasicilor marx'sm leninismului, studiind tot mai mult pedagogii sovietici, Macarenco, Cairov, urmărind desbaterile Academiei R P R., am reușit să-mi dau tot mai bine seama de ceeace am de făcut în noul an școlar.

Pe baza acestor învățături mi-am putut întocmi ușor planul de muncă pentru materia pe care o predau în școală.

Studiind manualele didactice, am reușit să cunosc bine materia ce urmează a o preda în anul școlar viitor și să cunosc greșelile pe care le-am săvârșit în munca mea de până acum, spre a le putea îndrepta în viitor.

Pot spune că pentru deschiderea noului an școlar întreg colectivul școlii din comuna Tăcuta, raionul Codăești, a muncit cu dragoste și interes. Școala noastră este acum pregătită, curată, clasele pavoazate, combustibilul asigurat; laboratorul școlii mai bogat, bibl'oteca completată cu multe cărți și reviste. Pentru ca succesul muncii din anul care vine să fie însă asigurat trebue ca noi să fim mai bine pregătiți, noi învățătorii și profesorii să avem cunoștințe mai bogate în domeniul educativ și al specialității noastre. In acest scop să folosim timpul care a mai rămas până la începerea cursurilor.

ȘTEFAN CIUDIN
Directorul școlii din Comuna Tăcuta

Cursurile de pregătire a candidaților la Institutul Politehnic din București

De câțiva ani institutele de învățământ superior și facultățile noastre organizează în timpul vacanței de vară o serie de cursuri menite să ajute pe tinerii absolvenți ai diferitelor școli medii, care doresc să se prezinte la examenele de admitere în aceste institute și facultăți.

Institutul Politehnic din București a organizat în vara aceasta cursurile de pregătire din vreme. Conducerea Institutului a trebuit să împartă această activitate în două direcții, în care programele și metodele de lucru trebuiau să fie, în mod natural, diferite. Aceasta în funcție de problemele ridicate la organizarea cursurilor de pregătire pentru cand'datii muncitori meniți a intra în facultățile de exploatare, precum și a cursuri'or pregătitoare pentru cei ce candidează la facultățile de patru ani.

Conducerea Institutului nostru s'a preocupat în primul rând de organizarea cursurilor de pregătire pentru prima categorie de candidați. Cu ajutorul celor mai experimentate dintre cadrele didactice ale Institutului, s'a alcătuit din vreme un program pentru parcurgerea elementelor de matematici, fizică și limba română. Intr'un timp socotit suficient din punct de vedere pedagogic (45 de zile), în perioada 15 Iulie—1 Septembrie, s'a planificat pregătirea tinerelor elemente provenite din sânul clasei muncitoare, evidențiate în munca din întreprinderi și alese cu grijă de ministerele de resort. Programul cursurilor este parcurs prin'r-o muncă de 6 ore pe zi. La prezentarea acestor candidați, direcția administrativă și direcția de studii i-au primit și i-au repartizat după normele stabilite asigurându-le cazarea și hrana. Impărțiți în grupe, candidații au început și își continuă și astăzi munca de pregătire, în mod regulat și cu mult interes pentru noua lor formă de activitate. Li s'au dat tuturor materialul didactic și rechizitele necesare, așa încât fiecare a avut la îndemână din prima ședință tot ce trebuia.

Pentru această perioadă de pregătire am grupat pe cei mai buni pedagogi ai noștri care, după primele două săp'tămâni de lucru au obținut rezultate frumoase. In vizitele noastre de control am remarcat totdeauna ordinea, atenția și aplicațiile ce se efectuau fie la tablă, fie în colectiv. Munca de pregătire se duce serios și cu deosebită înțelegere, atât din partea profesorilor cât și a candidaților.

Cursurile pregătitoare pentru absolvenții școlilor medii teoretice sau tehnice au început mai târziu. Perioada aceasta, la început de 20 de zile, s'a redus ulterior la 15 zile. Am obținut, prin grija Ministerului Invățământului Public, un număr de 200 de burse (casă și masă) pentru acești candidați. Numărul de locuri a fost repede acoperit. Atribuirea burselor a fost făcută cu promptitudine și atenție. In limita posibilităților, s'a dat și altor candidați cu medii mari de absolvire casă și masă contra cost.

Din spusele candidaților, am observat că în unele locuri s'a făcut greșala că nu li s'a explicat limpede de către direcțiile școlilor medii, caracterul facultativ al cursurilor noastre. Unii absolvenți din orase îndepărtate, având note excepționale de bune și putând foarte bine să se pregătească acasă pentru examene, trebuiau să nu vină și să lase locul celor ce aveau cu adevărat nevoie de ajutorul nostru. Mulți au fost făcuți să înțeleagă de direcțiile școlilor lor că aceste cursuri sunt obligatorii pentru examenul de admitere. Faptul acesta ne-a îngreunat munca de alegere a celor ce efectiv trebuiau să rămână la cursuri.

Pentru cursurile de pregătire în vederea examenelor la facultățile de patru ani au fost programate cu precizie principalele chestiuni din domeniul matematicii, fizicei și chimiei, astfel ca ele să fie parcurse în intervalul de timp dat, lucrându-se câte 5 ore pe zi.

Suntem convinși că aceste cursuri pregătitoare vor ajuta serios pe candidați la examenele de admitere și vor constitui un prilej de perfecționare și de mai bună organizare pentru anul viitor, pe baza constatărilor făcute în acest an.

ȘTEFAN VENCOV
Rectorul Inst'tutului Politehnic din București

7 ani de mărețe realizări

Ca și în oricare alt raion din țară

Peste orășelul Pașcani din regiunea Iași războiul a crestat răni adânci. Dărâmăturile caselor distruse de război se văd încă pe multe străzi ale orașului. Satele raionului Pașcani se zăresc printre lanuri, la poalele dealurilor. Războiul a distrus însă multe din ele; Bourenii, Tătărușii au fost complect dărâmate. In multe altele, zeci de case, școli, instituții, au fost dărâmate, vieți omenești au fost pierdute.

Ca pretutindeni în alte sate, și aici, moșierimea cu sute și mii de hectare a ținut țărănimea muncitoare în întuneric și mizerie. In mai toate satele în anii dinainte de război, se înălța semeț conacul impunător al moșierului, înconjurat de livezi, de parcuri întregi de brazi, împrejmuit de ziduri puternice de piatră, alături de care deabia se zăreau bordeiele învelite cu pae ale țăranilor ce trudeau pe moșiile boerești zi și noapte.

Invățătura de carte nu era decât un apanaglu al celor avuți. Țăranii muncitori din sate întregi erau analfabeți. La Brătești, peste 400 de țărani muncitori nu știau o boabă de carte; la Gâștești, sat mic, se numărau în anii dinaintea războiului aproape 200 de neștiutori de carte. Peste 50 la sută din locuitorii dela Todirești Vechi au fost găsiți fără știință de carte cu ocazia recensământului din 1947; la fel ca aceștia se aflau și cei dela Motca, dela Cristești, Stolniceni, dela Muncelu și din alte părți.

Căminele culturale erau inexistente, iar acolo unde figurau, nu aveau niciun fel de activitate menită a îndruma țărănimea muncitoare pe drumul culturii și progresului. Școlile, în cele mai multe sate funcționau în case particulare, fără mobilier și de multe ori fără școlari.

Peste toate acestea războiul banditesc impotriva Uniunii Sovietice a așternut un negru zăbranic. In multe sate școlile au fost distruse complet sau avariate, casele dărâmate, oamenii lăsați pe drumuri fără adăpost, flămânzi și goi.

★

Situația economică și culturală a satelor și comunelor din raionul Pașcani era grea după război. Dar grija Partidului și a Guvernului nostru, pentru bunăstarea tuturor oamenilor muncii a schimbat numai în câțiva ani înfățișarea satelor din acest raion.

Viața pulsează azi cu o nouă vigoare în toate satele. In școli, în căminele culturale care s'au înmulțit tot mai mult pe cuprinsul raionului, în casele de nașteri, în dispensare, pretutindeni crește și înflorește o viață nouă.

Astăzi raionul numără 64 de școli, dintre care 52 școli elementare cu patru clase iar 12 școli de șapte ani. In locul școlilor dărâmate în timpul războiului în ultimii trei ani au fost construite 20 de școli elementare cu 58 de săli de clasă. S'au făcut reparații radicale la alte două școli iar 17 localuri grav avariate au fost reparate, cu sprijinul larg al țăranilor muncitori din acest raion. Au fost construite localuri noi pentru grădinițele de copii, au fost înființate nouă internate la sate în care 460 de elevi dela școlile cu șapte clase au primit găzduire. S'au înființat cantine în care multe sute de copii orfani și săraci au primit hrană. 12 grădinițe sezoniere funcționează în vara aceasta. La Pașcani funcționează un liceu mixt și o școală de tractoriste în care învață peste 750 de copii de muncitori și de țărani muncitori din cuprinsul raionului.

Numărul mare al neștiutorilor de carte scade dela an la an. Din cei 4226 analfabeți recenzați în anul trecut, 1207 au fost alfabetizați, iar 1035 și-au însușit în bună parte cunoștințele anului I și au fost promovați. In curând numărul lor va scade tot mai mult datorită eforturilor pe care învățătorii și profesorii ajutați de Sfaturile Populare, de organizațiile de massă și sindicate, sub îndrumarea organizațiilor de partid, le depun în fiecare sat din cuprinsul raionului.

Cultura pătrunde astăzi tot mai mult în rândul maselor. In 60 de sate din raionul Pașcani au fost înființate după 23 August 1944, cămine culturale care desfășoară o rodnică activitate. Dotate cu biblioteci al căror număr de cărți crește lunar și cu mii de cititori, acestea sprijină intens acțiunea de ridicare culturală a satelor. La Pașcani, funcționează o bibliotecă centrală care numără în prezent peste 2800 volume, citite de aproape 400 de oameni. Activitatea culturală a raionului Pașcani este intensificată prin existența celor cinci aparate de proecție care funcționează în satele Cristești, Lespezi, Hălărești, Muncelul de Jos și Ruginoasa, precum și a celor 36 aparate de radio cu care au fost dotate căminele culturale. La gospodăriile agricole colective Cristești, Stolniceni-Ghițescu și Muncelu funcționează colțuri roșii, dotate cu biblioteci bogate, aparate de radio, și frecvențate de sute de țărani muncitori. Și toate aceste realizări se datoresc Partidului nostru drag, eforturilor oamenilor muncii care de șapte ani se străduie și muncesc spre a-și face o viață din ce în ce mai plăcută și mai frumoasă.

Țăranii muncitori tineri și vârstnici vin cu tot mai multă dragoste în jurul căminelor culturale. 36 de echipe de cor, o fanfară și mulți soliști s'au ridicat din mijlocul satelor raionului Pașcani. Cu mare dragoste au fost ascultați la concursul echipelor artistice ale căminelor culturale, la 5 August a.c. cântăreții din fluer Sârghe Mircea dela Ciohorâni, Baba Gheorghe dela Hârtoape, Ion a Mariei din Bosteni și Neamțu Ion din Valea-Seacă sau Luca Ion din Ciohăreni ce-i zice din frunză minunate doine și cântece populare ori Vasile Sandu dela Bourenî care cântă din coajă de mesteacăn cu multă măestrie.

Frumoasă activitate desfășoară și echipa artistică din Lespezi care numără peste 80 de persoane, compusă din români, ucrainieni, ruteni și evrei, condusă cu multă dragoste de învățătorul Gordun Ion, ca și echipa d'n Tătăruș condusă de învățătorul Gh. Stan ori cea din Valea-Seacă de sub conducerea învățătorului Dumitru Hulpac.

Activitatea culturală în raionul Pașcani crește pe zi ce trece. Crește pentrucă printre oamenii care activează pentru ridicarea culturală a masselor se găsesc țărani muncitori ca Toma Petrache din Muncelul de Sus care, de trei ani de zile este un bun bibliotecar al căminului cultural, sau ca țăranul muncitor Mândru Constantin din Mogoșești care desfășoară o intensă muncă de popularizare a cărții. Activitatea culturală a acestui raion crește pentru că printre sutele de oameni care muncesc cu drag pentru ridicarea culturală a masselor sunt și mulți învățători și profesori. Exemplul învățătorului Stefar Constantin, directorul căminului din Hârtoape, care a reușit să mobilizeze 57 de familii de țărani săraci și mijlocași spre a se construi un local nou pentru căminul cultural este urmat de tot mai mulți învățători și profesori.

O viață nouă înflorește în satele raionului Pașcani. Școli noi, dispensare, case de nașteri, cămine culturale, cinematografe, biblioteci, se ridică din an în an. Oamenii muncii din acest raion privesc cu încredere viitorul. Peste 300 de elevi au terminat cursurile școlilor medii în ultimii cinci ani; aproape 200 au intrat în școli medii tehnice unde se pregătesc spre a deveni cadre tehnice necesare fabricilor și uzinelor țării noastre. Mai bine de 50 de tineri au absolvit cursurile diferitelor institute de învățământ superior. Ei sunt astăzi ingineri, agronomi, medici, profesori. Mulți s'au reîntors în satele lor ,unde muncesc cu râvnă pentru crearea unor condiții tot mai bune de viață pentru oamenii muncii.

O nouă viață a răsărit în orașele și satele din raionul Pașcani, ca și în toate raioanele țării.

C. PRISECARU

La Bicaz se ridică o uriașă construcție a păcii

Pe Valea Bistriței, oamenii muncii s'au luat la întrecere cu măreția naturii. Ascultând chemarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, de a da Patriei energia electrică necesară construirii socialismului, muncitorii, tehnicienii și inginerii au pornit lupta pentru zăgăzuirea valurilor Bistriței și crearea hidrocentralei „V. I. Lenin" cea mai puternică sursă de energie electrică din primul nostru Cincinal.

Plini de elan, ei luptă pentru crearea puternicului stăvilar dela Cârnu, prin formarea marelui lac de acumulare în spatele acestui stăvilar, prin forarea unui tunel de aducțiune pe o distanță de aproape 5 km., pe sub munte, la Botoșanul, până în satul Stejar, unde s'au fixat amplasamentele viitoarei uzine și au început să fie aduse piesele turbogeneratoarelor.

Dela Pângărați în sus, șantierul căilor ferate freamătă de muncă. Mii de brațe vânjoase așează traversele, întind șinele, construesc cele patru poduri peste Bistrița ca la sfârșitul primului an din Cincinal calea ferată să ajungă până la Bicaz, până la picioarele barajului dela Cârnu.

Pretutindeni, pe distanță de zeci de kilometri, strălucesc acoperișurile albe ale barăcilor, ale caselor, construite pentru cei care ridică hidrocentrala, uriaș izvor de putere și lumină.

Dela 2 August au început săpăturile la tunelul-intrare dela Poiana Cârnului. Aici lucrează maistrul șef miner Izvonaru Iosif, unul din cei mai cu experiență săpători de tunele din țară, cu școală de maistru miner la Petroșani. El are echipe fruntașe cum este echipa lui Duma Ion și Gogi Samoil și lucrători care dublează normele zilnic, cum sunt muncitorii Dima Augustin, Marcos Simion sau Marian Gheorghe. Maistrul șef miner deabia așteaptă ceasul când, dând de stânca tare, va avea prilejul să întrebuințeze forța compresoarelor sovietice care stau gata instalate, când va folosi perforatoarele de 150 kg. trimise de marea Țară a Socialismului. Toți minerii au aici locuințe noi, frumoase, așezate în colonia „Tunel Intrare" pe un tăpșan însorit străjuite de cetatea înaltă a Ceahlăului. Ei au cele mai bune condițiuni de trai și de muncă și abia așteaptă să deschidă calea de apă, vâna uriașă de energie strânsă în lacul de baraj și trimisă în aripile viitoarelor turbine.

Pe șantierul dela Bicaz nu-i neglijată nici problema culturii. In anul acesta pe șantierul de pe Valea Bistriței au funcționat opt centre de alfabetizare. In majoritatea lor au predat învățătorii și profesorii dela școlile din regiune.

Șantierul dela Bicaz a ajutat mult practica de vară a elevilor dela Școala Medie Hidrotehnică. Elevii au fost găzduiți în barăci prin grija conducerii șantierului, iar elevele la Școala Elementară din Bicaz. Inginerii specialiști au ajutat pregătirea viitoarelor cadre, dându-le prețioase îndrumări și creându-le condiții favorabile de muncă.

Școlile din regiunea Bacău au făcut numeroase excursii pe șantierul hidrocentralei. Cadrele didactice și elevii au avut prilejul să vadă mărețele realizări ale Partidului, au avut prilejul să-și dea seama de efortul pe care-l depun oamenii muncii care lucrează pe acest mare șantier al Cincinalului, pentru a da Patriei mai multă putere, mai multă lumină.

Munții și valurile Bistriței privesc parcă mândri la toată uriașa sforțare de a transforma natura, de a o pune în slujba oamenilor, de a o înfrumuseța cu lacuri, cu poduri, cu mărețe clădiri, cu șosele și căi ferate care escaladează înălțimile. Pe acești munți este inscrisă cu litere mari, albe, lozinca sub care oamenii de pe șantierul hidrocentralei „V. I Lenin" își duc munca: „U. R. S. S. — Pace".

Toată grija pentru tinerele cadre!

Anul acesta un însemnat lot de absolvenți ai școlilor pedagogice și ai unora dintre facultăți vor începe în școli munca de instrucție și educație. Sunt elemente tinere care în anii de studii și-au însușit multe cunoștințe și și-au format multe deprinderi. Cunoștințe și deprinderi deosebit de prețioase pentrucă în școlile noastre medii și superioare ei au învățat pe baza unor noi principii didactice și a unei noi organizări școlare. Au învățat pe baza experienței școlii sovietice însușite și aplicate de organele noastre de învățământ, experiență care este cristalizată fie în manuale, fie în metodici sau alt material de specialitate, fie în metodele și procedeele folosite de profesori în activitatea lor dela clasă și din afară de clasă.

Cadrele tinere vin deci în învățământul nostru având o serioasă pregătire științifică de strictă specialitate și pedagogică. Ele vin cu elanul lor tineresc, cu dorința fierbinte de a ajuta cu forțele lor la creșterea nivelului învățământului nostru de toate gradele. Sunt cadre devotate, cu perspectivă, crescute prin grija de fiecare clipă a Partidului nostru. Tocmai de aceea învățătorii și profesorii tineri, noi veniți în învățământ, trebue să se bucure de toată atenția din partea organelor școlare raionale și regionale cât și a organelor administrative locale. Este neapărat necesar ca dela bun început aceștia să simtă îndeaproape grija organelor școlare și administrative. Să simtă dela primul contact cu realitățile raionului și localității unde vor lucra faptul că sunt așteptați ca elemente de nădejde, ca elemente în care se pun multe speranțe atât în ce privește munca lor școlară cât și în ce privește aportul pe care ei îl vor aduce pentru desvoltarea culturală a raionului și localității respective.

Sub regimurile burghezo-moșierești învățătorul sau profesorul, dacă își găsea un loc în învățământ, nu prezenta interes nici măcar pentru organele școlare. Nimeni nu se interesa dacă noul venit are locuință corespunzătoare, dacă are asigurată masa, etc. Invățătorul și profesorul trebuiau să se descurce singuri. Și dacă se descurca, se descurca pretându-se la tot felul de umilințe și contractând tot felul de datorii bănești și „morale" față de potentații zilei, față de moșierii și chiaburii satului.

Cu totul altele sunt condițiile de viață, cu totul altele sunt realitățile astăzi. Cu totul altul este rolul învățătorului și profesorului și fundamental deosebită este considerația de care se bucură învățătorii și profesorii școlii noastre noi. Ei nu mai sunt singuri și nu trebue să se simtă singuri chiar acolo unde și astăzi s'ar mai afla autorități școlare și administrative care să fi uitat că au îndatorirea de a lua toate măsurile necesare atât pentru deschiderea școlii în bune condiții materiale: local, mobilier, etc., cât și pentru asigurarea unor bune condiții de viață pentru cadrele didactice. Este drept că în anii trecuți au fost cazuri când nici organele școlare și nici cele administrative locale n'au întreprins nimic pentru a încartirui pe învățători, pentru a le înlesni aprovizionarea cu articole de îmbrăcăminte și hrană.

Lipsurile de anul trecut trebuesc însă lichidate. Și aceasta se poate obține cu ajutorul organizațiilor de massă și obș'ești, al masselor de părinți ai elevilor, al întreprinderilor și instituțiilor de stat care ajută din ce în ce mai stăruitor școala. In anul acesta Sfaturile Populare regionale, raionale și comunale au luat o serie de măsuri pentru a ajuta învățătorilor și profesorilor tineri să-și creeze chiar dela începutul anului școlar condiții normale de viață și de muncă. In acest sens este demn de remarcat acțiunea secțiunii de învățământ a sfatului popular al regiunii Argeș. Aici s'a reușit să se găsească din timp locuințe pentru învățătorii și profesorii care vin pentru prima dată în această regiune.

Biroul regional P. M. R s'a preocupat de problema asigurării condițiilor de trai și muncă a absolvenților din anul acesta și a cadrelor didactice mai vechi, dar străine de localitatea unde funcționează. Hotărirea luată de către birou trasează ca sarcină sfaturilor populare de a găsi camere corespunzătoare, de a asigura hrana învățătorilor și profesorilor, combustibilul și petrolul necesare învățătorilor și profesorilor dela sate.

Din cei 200 absolvenți repartizați regiunii Argeș pentru învățământul elementar și mediu până acum li s'a asigurat locuință și hrană în condițiuni bune și la preț convenabil, la 120 de învățători și profesori. Și aceasta datorită sfaturilor populare care au arătat o deosebită dragoste față de cadrele didactice.

In raionul Curtea de Arges, sfatul popular a trimis o comisie specială pe teren pentru a cerceta în ce măsură camerele și cele necesare traiului au fost asigurate de către sfaturile populare comunale.

Sfatul popular regional, în scopul de a cunoaște mai bine pe tinerii absolvenți și de a le dovedi dragostea cu care regimul nostru înconjoară pe noii educatori, a organizat pentru ziua de 19 August o festivitate închinată intrării în producție a 200 de învățători și profesori.

Cu această ocazie ei vor primi salutul Comitetului regional de partid și al sfatului popular regional. 5 fruntași din învățământ vor împărtăși din experiența lor și vor arăta grija Partidului și a Guvernului față de tinerii absolvenți, în contrast cu viața de mizerie și nesiguranță a absolvenților dinainte de 23 August 1944.

Pentru ca tinerii absolvenți să fie introduși temeinic în viața orașului sau satului unde merg, secțiunea de învățământ a regiunii și secțiile raionale au stabilit dinainte un plan chibzuit pentru primirea absolvenților și dirijarea lor pe locul de producție.

Dela raion aceștia vor fi conduși de un inspector raional sau regional în satul unde au fost repartizați.

In regiunea Iași învățătorii și profesorii noi veniți au încă de pe acum asigurată locuința. Sfaturile populare de a ci le vor distribui lemne pentru iarnă. In urma hotăririi comitetului executiv al sfatului popular regional, sfaturile populare comunale vor vinde la prețuri oficiale zarzavaturile și legumele necesare învățătorilor și profesorilor. S'au făcut înlesnirile necesare pentru ca la școlile cu internat învățătorii și profesorii noi să poată lua masa acolo.

Multă grijă pentru cadrele tinere se vede de asemenea în regiunea Dolj. Aici s'a înființat din timp la regiune și la raioane câte o comisie specială care să se ocupe în mod deosebit de problema cadrelor tinere. S'au asigurat locuințele. In ședința cu președinții sfaturilor populare raionale dela 9 August s'a atras în mod deosebit atenția acestora asupra problemei primirii și asigurării condițiilor de viață corespunzătoare pentru cadrele tinere de învățători și profesori. Sfatul popular regional a pus la îndemână o mașină care să transporte pe învățătorii și profesorii noi veniți în localitățile respective. Aprovizionările cu zarzavaturi și legume se fac dela grădinile de zarzavaturi ale sfaturilor. In baza unui ordin al comitetului executiv învățătorii și profesorii pot lua masa la cantinele existente, fie ale sfaturilor populare, fie ale diferitelor întreprinderi care depind de acestea, cum ar fi de pildă fabrica „Hormcia" dela Podari. S'au luat deasemenea toate măsurile pentru aprovizionarea cu alimentele raționalizate. In prezent sunt în curs de executare și măsurile pentru aprovizionările cu lemne.

Astfel de măsuri sunt luate în mai toate regiunile. Cu deosebire însă că în unele din ele nu s'a trecut dincolo de barierele birocratismului. Aceasta în sensul că sfaturile populare, secțiile de învățământ ale acestora s'au mulțumit numai să pună problema, să dea dispoziții și să aștepte. Ori este foarte bine știut că orice ordin devine eficace numai dacă este urmărită cu perseverență executarea lui.

Este un fapt pozitiv că sfatul popular al regiunii Sibiu, de pildă, a dat ordin sfaturilor populare raionale, și mai departe, celor dela comune pentru a se îngriji de cazarea și transportul de la gară a învățătorilor noi veniți. Este, desigur, un fapt pozitiv că secția de învățământ a regiunii Constanța, primind dispozițiile Ministerului Invățământului Public, a organizat prelucrarea acestora la raioane și a dat dispoziții ca cest lucru să fie făcut până în ultima comună sau ultimul sat al raionului. Pozitiv este și faptul că secția de învățământ a sfatului popular al regiunii Focșani a discutat problema cadrelor tinere cu comitetul executiv al sfatului.

Atât însă nu este deajuns. La aceste regiuni, ca și în toate celelalte cazuri, când organele școlare s'au mărginit numai la aspectul formal al problemei, sunt necesare măsuri urgente de control pe teren, la raioane și în comune, pentru a se stabili din vreme dacă sunt asigurate locuințe și posibilitățile de aprovizionare pentru învățători și profesori. Este foarte bine dacă secțiunile de învățământ dau mandat în mod special unui inspector care să se ocupe serios de această problemă.

Alături însă de problemele cartiriului și aprovizionării cadrelor tinere se mai ridică și probleme de ordin didactic. Un învățător sau profesor nou venit la o școală se află de fapt într'o situație în care nu știe de unde să înceapă și cu ce să înceapă. El nu cunoaște problemele specifice ale școlii, ale clasei pe care o va avea de condus. El nu cunoaște localitatea și regiunea respectivă pentru a se putea orienta în folosirea posibilităților acesteia în predarea lecțiilor. El nu cunoaște elevii, capacitatea lor, etc. Neavând practică școlară, decât numai atât cât i-au putut da lecțiile ținute la școala de aplicație și cât i-a îngăduit contactul cu această școală, va întâmpina greutăți în organizarea planului calendaristic, a folosirii materialului didactic în alcătuirea planurilor de lecții pentru probleme de pildă, de care nu s'a izbit în practica lui din anii de studiu. Tocmai de aceea este nevoie să se lărgească și să se extindă experiența regiunii Argeș care, cum am văzut mai sus, ajută cadrele tinere prin expunerile învățătorilor și profesorilor fruntași despre activitatea lor școlară.

Este necesar să se organizeze dela bun început ajutorul cadrelor tinere din punct de vedere didactic mai ales în consiliul pedagogic, prilej când învățătorii sau profesorii cu experiență prezintă planurile de lecții sau planuri calendaristice, ridică și discută probleme legate de activitatea generală a școlii.

Este foarte important ca în activitatea lor de început învățătorii și profesorii tineri să fie ajutați a face față feluritelor dificultăți de care eventual se vor izbi. Invingându-le ei își vor spori încrederea în forțele lor proprii și vor ajuta ca elevii lor să progreseze cu temeinicie în studiul diferitelor obiecte.

Iată de ce, acum când ne mai despart doar puțin timp de data începerii noului an școlar, este necesar ca sfaturile populare și organizațiile de massă, secțiile de învățământ regionale și raionale să acorde toată atenția primirii cadrelor tinere.

A. DARIE

„Scânteii" noastre dragi

Oamenii muncii din țara noastră sărbătoresc 20 de ani dela apariția primului număr al „Scânteii" organ al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român.

Apariția „Scânteii", acum 20 de ani, în condițiile celei mai crunte ilegalități a însemnat aplicarea de către Partidul clasei muncitoare din țara noastră a învățăturilor leninist-staliniste cu privire la rolul și însemnătatea presei ca agitator, propagandist și organizator colectiv.

Dela primul său număr organul central al Partidului clasei muncitoare a apărat cu devotament și consecvență desăvârșită cauza întregului popor muncitor.

In vremea în care tăiușul exploatării burghezo-moșierești și al trusturilor imperialiste se implânta adânc în trupul oamenilor muncii, „Scânteia" a mobilizat massele în vederea luptei pentru satisfacerea revendicărilor lor. Nu există muncitor din indiferent care ramură de producție care să nu fi simțit și în acele vremuri sprijinul larg al „Scânteii" pentru satisfacerea revendicărilor lor în luptă aprigă cu exploatatorii. Organul central al Partidului s'a preocupat îndeaproape de lupta muncitorilor ceferiști, a petroliștilor din Valea Prahovei, contribuind într'o largă măsură la mobilizarea și organizarea masselor de oameni ai muncii în marea bătălie de clasă din anul 1933. „Scânteia" a mobilizat și organizat muncitorii mineri, ea s'a preocupat îndeaproape de nevoile muncitorilor textiliști crunt exploatați de burghezia românească și cea străină. N'a existat nicio acțiune a clasei muncitoare din țara noastră la care „Scânteia" să nu-și fi adus aportul ei. „Scânteia" a apărat interesele țărănimii muncitoare în fața lăcomiei și exploatării nerușinate a moșierilor și a capitaliștilor. Luptând zi de zi pentru desăvârșirea revoluției burghezo-democratice, popularizând viața fericită a țărănimii sovietice, marile realizări ale agriculturii colhoznice, „Scânteia" a arătat drumul pe care trebue să pășească țărănimea muncitoare în vederea eliberării ei, drumul alianței cu clasa muncitoare, singura interesată în eliberarea masselor țărănimii muncitoare.

In anii teroarei negre exercitată de burghezie și moșierime „Scânteia" a militat cu o profundă dragoste față de interesele poporului nostru muncitor pentru prietenia cu Patria oamenilor liberi — Uniunea Sovietică. Fiecare număr al ziarului aducea vești noi despre succesul înregistrat în opera de construire a socialismului. Oamenii muncii sorbeau putere de luptă din victoriile obținute de Patria Socialismului condusă de genialul învățător și conducător al popoarelor, tovarășul Stalin.

Condusă și îndrumată de Comitetul Central al Partidului, „Scânteia" a militat cu pasiune bolșevică pentru cauza păcii. In paginile ziarului au fost demascate pactele și pregătirile de război ale guvernelor burghezo-moșierești îndreptate împotriva Uniunii Sovietice. „Scânteia" a arătat că războiul pe care îl pregătesc clasele exploatatoare din România împreună cu imperialiștii de peste hotare este îndreptat împotriva intereselor poporului nostru muncitor, că un asemenea război va aduce numai moarte și jale pentru cei mulți, pentru ca un pumn de exploatatori să-și poată rotunji și mai mult averile.

„Scânteia" a luptat cu hotărîre împotriva diversiunilor naționaliste ale guvernelor burghezo-moșierești, pentru frăția popoarelor.

Condusă și îndrumată de Comitetul Central al Partidului, „Scânteia" a adus o contribuție de seamă la întărirea vieții de partid, la călirea politică, ideologică și organizatorică a rândurilor Partidului, în ciuda sălbaticei represiuni la care erau supuși comuniștii.

Apariția legală a „Scânteii", după eliberarea țării de către Armata Sovietică, a fost întâmpinată cu nespusă dragoste de către oamenii muncii. Marea încredere de care se bucură ziarul a fost relevată și de nemaivăzuta creștere a tirajului lui, care a întrecut cu mult tirajele oricărui ziar burghez de pe vremuri. In condițiile create după eliberarea Patriei de către Armata Sovietică, „Scânteia" a continuat și desvoltat glorioasele sale tradiții de luptă în slujba poporului muncitor.

Organul Comitetului Central al Partidului a mobilizat și organizat massele în lupta împotriva majorității reacționare din guvernele ce s'au succedat în intervalul de timp dela 23 August 1944 și până la 6 Martie 1945. Ziarul a chemat massele la luptă pentru confiscarea pământurilor moșierești, contribuind astfel la închegarea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, a demascat politica trădătoare a lui Rădescu care țintea să stăvilească avântul revoluționar al masselor conduse de Partidul clasei muncitoare. După actul dela 6 Martie 1945, „Scânteia" a dus o susținută acțiune împotriva sabotajului patronal, pentru redresarea economică a țării.

Desființarea monarhiei și naționalizarea principalelor mijloace de producție au deschis noi și largi perspective de desvoltare clasei muncitoare și întregului popor muncitor. In acțiunea de realizare a primelor noastre planuri de stat și astăzi în opera de realizare și depășire a primului nostru Plan Cincinal, „Scânteia" a răspândit metodele sovietice de muncă, inițiativele fruntașilor noștri în producție, adăugând o contribuție de seamă la lupta pentru mărirea producției și productivității muncii.

„Scânteia" a mobilizat massele în lupta împotriva dușmanului de clasă dinlăuntru și din afara țării, împotriva tuturor acelor care vor să ne răpească libertatea și independența, amenințând pacea lumii întregi.

Oamenii muncii au găsit în paginile „Scânteii" adevărul despre mașinațiunile de război ale imperialiștilor americani și englezi, care vor să asvârle lumea într'un al treilea război mondial. Mișcarea mondială a partizanilor păcii, din care face parte imensa majoritate a poporului nostru, a fost larg popularizată în paginile ziarului. „Scânteia" a popularizat și popularizează zi de zi politica de pace a Uniunii Sovietice, contribuția hotărîtoare pe care Patria Socialismului și tovarășul Stalin o aduc instaurării unei păci drepte și trainice în lume.

Dela înființarea sa „Scânteia" condusă de Partid, a militat pentru o cultură strâns legată de aspirațiile masselor largi. In paginile ei a fost apărat patrimoniul valoros al culturii noastre naționale. Învățătorii, profesorii, elevii și studenții au găsit în organul Comitetului Central al Partidului un apărător înfocat al intereselor lor, care erau în acelaș timp interesele întregului popor muncitor.

După preluarea puterii de către clasa muncitoare, aliată cu țărănimea muncitoare, „Scânteia" a adus o nouă contribuție la opera de transformare și desvoltare a culturii noastre, a învățământului nostru. Problemele școlii sunt desbătute cu regularitate în paginile organului Comitetului Central al Partidului și învățătorii și profesorii primesc de fiecare dată un ajutor de preț în munca lor. Urmărind cu atenție fiecare etapă de desvoltare a școlii, fiecare etapă din munca unui an școlar, „Scânteia" îndrumă învățământul nostru spre noi succese.

„Scânteia" a cultivat și răspândit principiile presei bolșevice, principiile presei de tip nou. Intreaga presă din Republica noastră Populară se străduie să-și însușească bogata experiență a organului Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român. Gazeta noastră a învățat și învață și ea din bogata experiență a „Scânteii". Popularizarea experienței înaintate a celor mai destoinice cadre didactice, ajutorarea învățătorilor și profesorilor în însușirea bogatului tezaur de învățăminte al școlii și pedagogiei sovietice, lupta pentru alungarea putredelor teorii ale pedagogiei burgheze din școală sunt sarcini ce trebue să intre tot mai mult în preocuparea „Gazetei Învățământului".

Au trecut 20 de ani dela apariția primului număr al „Scânteii". Militând cu consecvență pentru triumful ideilor lui Lenin și Stalin, organul Comitetului Central al Partidului a câștigat dragostea întregului popor muncitor. Oamenii muncii din învățământ, alături de toți cei ce muncesc în Republica noastră Populară, trimit un călduros salut „Scânteii" căreia îi urează noi și însemnate succese pe drumul luptei pentru pace și socialism.

In cinstea zilei de 23 August

Insuflețiți de dorința de a întâmpina ziua eliberării țării noastre printr'o cât mai temeinică pregătire pentru începerea noului an școlar, învățătorii și profesorii dela școlile din raionul Nicolae Bălcescu din București obțin zi de zi noi realizări.

La Școala Elementară Nr. 11 Băeți curățenia a fost terminată. Profesori și elevi lucrează în prezent lozinci și pregătesc materialul de pavoazare, atât în vederea zilei de 23 August cât și în vederea deschiderii noului an școlar. In această muncă direcția școlii s'a bucurat din plin de sprijinul părinților elevilor. Intreaga curățenie a fost făcută cu ajutorul comitetului de sprijin. Tatăl elevului Ionescu Cornel din clasa I-a și-a luat angajamentul ca până la 23 August să paveze curtea școlii o porțiune de 40/2,50 m. prin muncă voluntară și a antrenat în această muncă și pe alți părinți de elevi. Lucrarea a și început de câteva zile și curând va fi terminată.

*

In anul acesta secțiunile de învățământ precum și directorii de școli s'au străduit să întâmpine ziua de 23 August cu noi și noi realizări în ceeace privește pregătirea pentru deschiderea noului an școlar. Construcțiile de școli precum și amenajarea și repararea localurilor existente ocupă un loc important în cadrul acestor preocupări. In munca de construcții și reparații, atât secțiunile de învățământ cât și unii directori de școli au știut să obțină colaborarea organizațiilor de massă precum și sprijinul părinților. Astfel, în comuna Măgura, raionul Cislău, regiunea Buzău, Sfatul Popular, împreună cu conducerea școlii, au dat un festival, iar cu suma realizată se va termina construirea unei săli de clasă. Tot în regiunea Buzău în raionul Pogoanele, satul Juguri, prin munca voluntară a sătenilor s'a amenajat un local pentru școală, iar în comuna Brăcăreața se construește, prin muncă voluntară, o sală de clasă. De asemeni, în comuna Smârdan, prin muncă voluntară, s'au fabricat un număr de 30.000 cărămizi care vor fi întrebuințate pentru construirea unei săli de clasă. Sfatul Popular din comuna Săgeata din aceeași regiune a cultivat cu cereale 25 ha. teren, iar cu suma realizată în urma vânzării produselor se vor construi două săli de clasă.

—o—

200.000 lei economii

Incă înainte de încheierea anului școlar, secțiunea de învățământ a raionului Baia de Aramă, regiunea Gorj a și început munca de pregătire pentru începutul noului an școlar. S'a trecut imediat la repararea localurilor de școală, la repararea dependințelor, a mobilierului, a materialului didactic, amenajarea grădinilor școlare, întocmirea listelor de înscriere a elevilor, etc.

Cadrele didactice din acest raion au fost sprijinite în munca lor de sfaturile populare și de celelalte organizații de massă și de oameni din sat. Sfaturile populare din comunele Ponoare, Nadanova, Mărășești, Godinești, Tismana, Rosiuta, Florești, au contribuit atât prin fonduri cât și prin muncă voluntară la pregătirea pentru noul an școlar.

Datorită acestor contribuții s'a realizat pe întreg raionul o economie de 200.000 lei.

Spor la lucru Congresului corespondenților muncitori și țărani!

O neprețuită însemnătate pentru mișcarea corespondenților din țara noastră o are Congresul corespondenților muncitori și țărani, ale cărui lucrări se vor desfășura la București în 18 și 19 August. A găsi metodele cele mai noi și mai variate pentru răspândirea prin presă a realizărilor uriașe pe care le obțin oamenii muncii în lupta pentru construirea socialismului, a găsi formele cele mai felurite, a populariza experiențele inovatorilor și tehnicienilor fruntași, a adânci munca ce s'a dus pentru scoaterea la iveală și combaterea lipsurilor cu ajutorul presei — iată căror probleme importante Congresul corespondenților muncitori și țărani va trebui să le găsească o justă rezolvare.

Bucurându-se de dreptul pe care regimul nostru de democrație populară l-a înscris în Constituție, oamenii muncii din patria noastră participă cu pasiune, cu iscusință, la construirea unui stat care aparține celor ce muncesc. Expresie a acestei inițiative creatoare a masselor largi populare o constitue și mișcarea corespondenților care folosesc libertatea presei în scopul făuririi mai grabnice a orânduirii socialiste.

Răsfoiți ziarele! Câte experiențe noi de muncă n'au fost împărtășite prin presă de către corespondenți și câte dintre ele n'au fost puse apoi în practică în toate colțurile țării?

Iată, în campania agricolă din vara aceasta. Cuvântul tipărit a dus până în cel mai îndepărtat colț al țării noastre experiențele cele mai bune în munca de recoltare a cerealelor. Metoda stahanovistului Nicolai Brediuk de a treera cerealele după graficul orar, metodă împărtășită cititorilor „Scânteii" de Gheorghe Colea, tractorist dela Hagieni-Ialomița, sistemul de cuplare a batozelor de treerat, utilizarea întregii capacități de lucru a tractoarelor, toate aceste experiențe rodnice au fost explicate pe scară largă și au contribuit la obținerea unei recolte îmbelșugate.

Minerul Kopetin Gheza, urmând exemplul minerilor sovietici și aplicând acest exemplu la condițiile concrete ale minei sale, a reușit în cursul anului trecut să dea două norme anuale, iar în acest an, până la 2 Iulie, a îndeplinit sarcinile de plan. Popularizându-i-se prin presă metoda, sute de mineri au obținut rezultate rodnice în extragerea unor cantități din ce în ce mai mari de cărbune.

In urma popularizării prin presă a experienței minerului fruntaș Isotea Alexandru dela exploatarea Lazăr, sute de mineri au început să lucreze după metoda de lucru „Un om la perforator".

Câte din experiențele sovietice nu s'au extins în urma popularizării lor prin presă de către muncitorii fruntași? Metoda inginerului Kovaliov (studierea științifică a experienței în muncă a celor mai buni fruntași), metoda strungarului Bâkov (strunjirea rapidă a metalelor dure), metoda Lidiei Corabelnikova (economisirea materialelor) au devenit cunoscute nu numai celor care lucrează în ramura de industrie respectivă, dar și multor altor oameni ai muncii.

La conferințele raionale și regionale care au precedat Congresul corespondenților muncitori și țărani s'a subliniat însemnătatea materialelor critice trimise ziarelor în ceeace privește demascarea sabotorilor, combaterea birocratismului și a năravurilor care frânează mersul înainte al construirii socialismului. Rubricile din ziare intitulate „Pe urma corespondențelor nepublicate" arată câte fapte dăunătoare au fost demascate cu ajutorul corespondenților de presă.

Congresul corespondenților muncitori și țărani constitue un minunat prilej de a trece în revistă succesele obținute până acum de corespondenți, de a analiza munca depusă pe acest tărâm și de a găsi mijloacele cele mai potrivite pentru lărgirea rețelei de corespondenți de presă.

Numai cu ajutorul redactorilor, ziarul nu poate cuprinde toate aspectele vieții care clocotește la fiecare pas în patria noastră. Corespondenții ajută prin munca lor neobosită la îmbrățișarea de către presă a tuturor problemelor care frământă massele muncitoare, contribue, prin scrisul lor, la îndeplinirea și depășirea sarcinilor primului nostru plan cincinal, la lupta pentru apărarea păcii.

In lucrările Congresului corespondenților muncitori și țărani se vor folosi din plin experiența presei bolșevice în frunte cu „Pravda" lui Lenin și Stalin, învățăturile lui Lenin și Stalin despre presă.

Congresul corespondenților muncitori și țărani va reprezenta o puternică manifestare a înfloririi Patriei noastre, o mare sărbătoare a oamenilor muncii care luptă pentru făurirea unei noi orânduiri — orânduirea socialistă.

De peste hotare

Noi manuale școlare sunt pregătite în R. P. Albania

Ministerul Invățământului Public din R. P. Albania a pregătit pentru noul an școlar 1951—1952, pentru a fi puse sub tipar o serie de manuale destinate școlilor elementare de 7 ani și celor medii; deasemeni sunt în pregătire o serie de metodici și programe pentru personalul didactic precum și broșuri destinate consolidării legăturilor dintre școală și părinții elevilor.

La începutul anului școlar vor fi publicate circa 28 manuale diferite, cu un tiraj de 780.000 exemplare. In cursul anului se vor edita pentru școlile de mai sus și pentru Institutul Superior de Pedagogie 80 manuale, cu un tiraj total de 1.700.000 exemplare. Noua ediție a acestor manuale a fost făcută după modelul manualelor sovietice.

Numărul manualelor școlare publicate a crescut în fiecare an. In cursul ultimilor doi ani s'au tipărit 253 manuale cu un tiraj de 2.502.000 exemplare. In afară de aceasta s'a acordat o grijă deosebită tipăririi manualelor în limba greacă pentru școlile națiunii conlocuitoare grecești. Astăzi elevii națiunilor conlocuitoare posedă pentru toate materiile manuale în limba maternă. (Agerpres).

Note politice externe

Modul negativ, deadreptul ostil în care guvernul Statelor Unite a reacționat față de mesajul președintelui Șvernik și de rezoluția Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., l-a demascat încă odată, ca fiind o adunătură de ucigași, care instigă, cu o criminală premeditare, la deslănțuirea unui al treilea măcel mondial.

Nedesmințit credincioasă politicii ei externe staliniste, de pace și colaborare democratică, Uniunea Sovietică a propus, după cum se știe, prin intermediul acestor două documente, încheierea unui Pact de Pace între cele cinci puteri principale, precum și renunțarea de către Statele Unite la practicarea a tot felul de măsuri discriminatorii față de țările lagărului socialismului. In concepția judicioasă a conducătorilor U.R.S.S., semnarea unui asemenea Pact și abandonarea de către autoritățile americane a practicilor discriminatorii în relațiile cu Uniunea Sovietică și democrațiile populare, — practici a căror adoptare Washingtonul a impus-o tuturor țărilor marshallizate, — va avea drept consecință imediată o serioasă destindere internațională, creindu-se premizele pentru o pace dreaptă și durabilă. Or, față de această nouă inițiativă sovietică, pozitivă și concretă, cum au reacționat imperialiștii care conduc Statele Unite? Deabia se scurseseră câteva ore dela publicarea celor două documente, când Departamentul de Stat a transmis o declarație prin care, cu furie, respinge propunerile sovietice, sub grosolanul pretext că ele ar constitui... „o manevră de propagandă". La ce bun — spunea, în substanță, această josnică declarație, — la ce bun să se încheie un Pact al Păcii, din moment ce există deja Charta Națiunilor Unite? Cât despre măsurile de discriminare, în legătură cu care rezoluția Prezidiului Sovietului Suprem cita o serie de exemple precise, pomenita declarație s'a limitat pur și simplu să le ignoreze.

Graba cu care Departamentul de Stat a respins Pactul de Pace și invocarea existenței Chartei O.N.U.-lui au apărut, deîndată, tuturor, ca o manevră foarte stângace. Intr'adevăr, faptul că guvernul Statelor Unite nici n'a astentat să studieze atentnoile propuneri sovietice înainte de a-i formula răspunsul, a dezvăluit în acelaș timp furia oarbă cu care conducătorii din Washington acționează și teama lor de opinia publică, pe care, prin rapiditatea refuzului lor, au căutat s'o influențeze într'un sens defavorabil. In plus, invocând existența O.N.U.-ului, despre care oricine știe astăzi că imperialiștii americani, grație unei majorități de guverne satelite, au transformat-o dintr'un instrument de pace într'un instrument de război, care servește exclusiv „legalizării" măsurilor agresive ale Washingtonului, Departamentul de Stat a arătat, în văzul și auzul întregii lumi, că nu urmărește pacea ci războiul.

Felul grosolan și furios în care conducătorii Statelor Unite au răspuns la nobilele propuneri ale Uniunii Sovietice s'a întors împotriva lor însăși, silindu-i să se auto-denunțe ca uneltitori criminali și odioși contra vieții popoarelor. Mânia pe care massele populare din toate țările globului, inclusiv massele americane, au manifestat-o față de atitud'nea adoptată de Truman și Acheson, fideli exponenți ai tâlharilor sângeroși din Wall-Street, a fost într'atâta de puternică, încât până și cei mai notorii belicoși din Congresul Statelor Unite au fost obligați să critice „nechibzuința" Departamentului de Stat. Astfel, de pildă, senatorul Green a declarat că propunerile sovietice „nu trebuiesc respinse, ci verificate". Senatorul Wherry a spus: „Scrisoarea guvernului rus nu trebuie privită superficial". Iar senatorul Gilette a fost și mai explicit: „Dorința de pace, — a spus el, — e atât de mare încât nu ne putem permite să respingem propunerea de convocare a unei conferințe".

Asemenea aprecieri, venite din partea unor instigatori la război cunoscuți, ilustrează eficacitatea crescândă a luptei popoarelor pentru pace și demonstrează că, în însuși interiorul Statelor Unite, mișcarea pentru pace a luat un mare avânt. Dovadă că așa este e faptul că în cursul ultimei sale conferințe de presă Truman a încercat să dea înapoi, nemai făcând nici o aluzie la respingerea propunerilor sovietice. Popoarele au încetat de mult să se mai încreadă în vorbele ipocrite ale imperialiștilor; ele știu că menținerea păcii depinde de lupta lor solidară și numai de aceasta. Deaceea, ele își încordează în prezent sforțările lor, spre a impune încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci puteri, în favoarea căruia s'au exprimat, sub semnătură, până'n momentul de față, peste 430 milioane de oameni din diverse țări și continente.

La această măreață luptă a tuturor popoarelor, noile propuneri sovietice, cuprinse în mesajul lui N. M. Șvernik și în rezoluția Prezidiului Sovietului Suprem, au adus o nouă și puternică contribuție.

Eficacitatea crescândă a mișcării populare mondiale pentru pace a putut fi măsurată, zilele acestea, și cu prilejul reluării negocierilor dela Kaisung. Intr'adevăr, opoziția clocotitoare manifestată de opinia publică internațională a silit pe generalul Ridgway să dea ordin plenipotențiarilor săi, care abandonaseră conferința de armistițiu sub ridiculul pretext că niște sentinele nord-coreene pătrunseseră în zona neutră, să revină la masa negocierilor. Cu această ocazie, intervenționiștii americani au arătat, din nou, că ei nu urmăresc în mod sincer reinstaurarea păcii în Coreea, ci continuarea agresiunii contra poporului coreean și extinderea acestei agresiuni contra celorlalte popoare ale Asiei.

După cum se știe, plenipotențiarii americani stăruie mai departe, cu o criminală nerozie, în pretenția lor de a se stabili linia de demarcație și zona demilitarizată mult la Nord de paralela 38. Reamintim că linia actuală a frontului încalecă paralela 38 ambele părți beligerante deținând sub controlul lor sectoare aproape egale din paralelă. Logic și firesc este, deci, ca linia de demarcație să fie însăși paralela 38, iar zona demilitarizată să fie fixată deoparte și de alta a acesteia. Or, după cum generalul Nam Ir l-a obligat, cu harta în mână, pe amiralul Joy să recunoască, imperialiștii americani au îndrăsneala să pretindă ca linia de demarcație și zona demilitarizată să fie stabilită adânc în Nord de paralelă, nesocotind voit actuala linie a frontului astfel că dacă acest lucru s'ar întâmpla linia de demarcație și zona demilitarizată ar trebui să pătrundă în interiorul pozițiilor forțelor populare.

Cu alte cuvinte, agresorii americani au cinismul să pretindă a lua sub controlul lor, fără luptă, o mare întindere din teritoriul Republicii Populare Democrate Coreene. Se înțelege dela sine că generalul Nam Ir, șeful delegației Armatei Populare Coreene și a voluntarilor chinezi, a respins, în termeni viguroși și aspri, o asemenea obrăznicie, al cărei substrat este astăzi foarte limpede. Ceeace imperialiștii din Washington urmăresc prin formularea nejustificată a acestei pretenții este, înainte de toate, asigurarea unor poziții strategice mai favorabile pentru continuarea planuită a agresiunii. Totodată, încercând să împingă pe teritoriul R.P.D. Coreene linia de armistițiu, aceștii nesătioși briganzi doresc să dobândească controlul asupra exploatării zăcămintelor de tungsten, materie primă necesară înarmărilor, — zăcăminte care se află situate în respectiva regiune. In sfârșit, dacă acești domni refuză stabilirea liniei de demarcație pe traseul paralelei 38, faptul se mai explică, după cum mărturisea un comentator imperialist, prin aceea că „dacă s'ar reveni la paralelă, s'ar da o nouă consacrare existenței Republicii Populare Democrate Coreene". Ca și cum pentru a exista, eroică, mândră și suverană, R.P.D. Coreeană ar avea nevoie de o asemenea „consacrare"!

Refuzând mai departe să accepte propunerile generalului Nam Ir și târgănând negocierile dela Kaisung, agresorii yankei și-au demascat, cu brutalitate, intențiile lor mârșave care tind la continuarea și extinderea conflictului coreean. Și o dovadă suplimentară, ne-o oferă continuarea de către Ridgway a provocărilor aviatice contra R. P. Chineze și folosirea monstruoasă, în ultimele zile, în Coreea, a bombelor cu gaze toxice, — și asta deși discuțiunile de armistițiu continuă. Ostilitatea activă pe care aceste criminale intenții și acțiuni ale imperialiștilor americani le întâmpină, astăzi, din partea poporului american, a popoarelor Asiei și a tuturor popoarelor lumii, constituie însă o serioasă frână în calea planurilor banditești ale celor din Washington.

Popoarele cer, cu glas puternic, încheierea grabnică a unui armistițiu just în Coreea, ca prim pas spre o reglementare nu numai a problemei coreene, dar spre o reglementare cuprinzătoare și a altor probleme internaționale în litigiu. Agresorii de peste Ocean ar face bine să asculte, din timp, glasul popoarelor și să revină pe pământul realităților. Ei trebuie să știe că frontul popoarelor este ferm hotărît să lupte până la capăt, adică până la completa zădărnicire a tuturor planurilor războinice ale aventurierilor imperialiști.

FESTIVALUL MONDIAL AL TINERETULUI ȘI STUDENȚILOR PENTRU PACE

Intâlnirea între delegații români și reprezentanții tineretului sovietic

BERLIN, 14. (Agerpres). — dela trimisul special al Agenției „Agerpres".

Luni 13 August, a avut loc o întâlnire între delegații români și glorioșii reprezentanți ai tineretului sovietic în „Sala Păcii" din clădirea VAB (clădire în care a avut loc conferința europeană a muncitorilor împotriva remilitarizării Germaniei).

Delegația sovietică, condusă de Kocemasov, a fost întâmpinată cu aplauze furtunoase. Intâlnirea a decurs într'o atmosferă cu adevărat sărbătorească.

Luând cuvântul în numele delegației române, tovarășul Paul Cornea, secretar al C.C. al U.T.M. a declarat între altele:

Această întâlnire cu reprezentanții tineretului sovietic, cu glorioșii reprezentanți ai Comsomolului, este pentru noi o mare cinste și sărbătoare. Mare este dragostea și recunoștința pe care tineretul român le poartă tineretului sovietic. Poporul nostru și tineretul nostru nu vor uita niciodată că Armatele Sovietice sunt acelea care le-au eliberat de sub jugul cotropitorilor fascișți. Poporul și tineretul nostru nu vor uita niciodată că grație generosului ajutor sovietic și sprijinului acordat de marele Stalin, noi putem construi socialismul în R.P.R. Tineretul țării noastre, care desfășoară o largă activitate pe tărâmul construirii socialismului, urmează exemplul glorioșului Comsomol. In nenumărate ocazii, U.T.M.-ul a simțit nemijlocit ajutorul glorioșului tineret sovietic. Așa cum a arătat iubitul nostru conducător, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, pentru tineretul Republicii noastre nu poate exista cinste mai mare decât aceea de a fi considerat tovarăș de luptă al comsomoliștilor.

Ținem să mulțumim din inimă reprezentanților gloriosului Comsomol pentrucă ne-au dat prilejul să admirăm măestria artiștilor sovietici, tehnica desăvârșită a sportivilor, înalta măestrie a reprezentanților artei sovietice.

Vrem să-i asigurăm încă odată pe tovarășii sovietici că vom face tot ce ne stă în putință pentru a urma exemplul lor minunat.

Luând cuvântul din partea grupului tinerilor comsomoliști, Margareta Ghiriavenko a declarat între altele:

Dragi prieteni, țin să vă mulțumesc pentru primirea călduroasă pe care ne-ați făcut-o și să vă transmit un salut înflăcărat din partea întregului tineret sovietic. Noi suntem fericiți că trăim în marea Țară a Socialismului, avangarda lagărului păcii. Intregul popor sovietic muncește acum pentru construirea societății comuniste, la care tineretul sovietic, prin muncă și entuziasmul său, participă în mod activ.

Manifestările din cadrul Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților dela Berlin arată că forțele păcii și progresului cresc în fiecare zi.

Tineretul sovietic se străduește pe toate căile să întărească prietenia cu toate popoarele lumii. El nu va permite atâtătorilor la război să deslănțuie un nou măcel!

A urmat un frumos program artistic cu concursul artiștilor români și sovietici.

Examenele de admitere în învățământul superior încep la 25 August

Comunicatul Ministerului Invățământului Public.

Inscrierea candidaților la examenul de admitere în învățământul superior se va face la toate universitățile, politehnicile, institutele și școlile superioare pedagogice din țară, până în ziua de 21 August 1951 inclusiv.

Se recomandă candidaților, ca la înscriere să țină seama de numărul locurilor planificate la fiecare facultate, ca și de numărul burselor ce se vor acorda studenților din anul I.

Examenele de admitere în învățământul superior vor avea loc între 25 August și 3 Septembrie 1951.

Examenele de corigențe pentru studenți se vor trece între 8 și 12 Septembrie 1951.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26. Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA „Scrisul Liber" Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 6. Telefon: 4.92.96. ABONAMENTE: Anual. 250 lei; 6 luni. 130 lei; instituții anual. 500 lei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii"

Trăiască 23 August, ziua eliberării Patriei noastre de către glorioasa Armată Sovietică!

PROLETARI DIN TOATE ŢĂRILE UNIŢI-VA!

Gazeta învăţământului

Organ al Ministerului Invăţământului Public şi al Uniunii Sindicatelor din Invăţământ

ANUL III Nr. 125 | 4 PAGINI 5 LEI | JOI 23 AUGUST 1951

**Slavă marelui Stalin,
cel mai iubit prieten al poporului nostru,
genialul învăţător şi conducător al oamenilor muncii din întreaga lume,
marele stegar al luptei pentru pace şi socialism**

23 AUGUST

Au trecut 7 ani decând Armata Sovietică, înfrângând pe ocupanţii fascişti, a deschis o nouă pagină în istoria poporului nostru. Sub conducerea Partidului clasei muncitoare, exploataţii şi asupriţii din ţara noastră au sfărâmat rând pe rând barierele care se ridicau în calea mersului nostru înainte, în calea instaurării regimului de democraţie populară.

Ziua de 23 August 1944 este considerată de către poporul muncitor drept cea mai însemnată sărbătoare a sa, pentrucă ea cuprinde o înaltă semnificaţie naţională şi socială, cum încă Patria noastră n'a cunoscut.

Orânduirea burghezo-moşierească, cu intenţia de a înşela massele, a stabilit câteva sărbători ale aşa zisei „independenţi". Fiecare din ele însă nu reprezenta altceva decât independenţa pe care şi-o asigurase clasele exploatatoare de a jefui nestingherite poporul flămând şi împilat.

Cu totul alt caracter are ziua de 23 August. Atunci pentru prima dată, imensa majoritate a poporului nostru şi-a dobândit independenţa şi posibilitatea de a o folosi în interesul lui pentru făurirea unui viitor cu adevărat fericit. Ziua de 23 August 1944 înseamnă cu adevărat o mare sărbătoare naţională tocmai fiindcă ea a fost făurită cu sprijinul direct şi hotărîtor al unei armate care reprezintă primul stat al muncitorilor şi ţăranilor din lume.

Cu deosebită limpezime apare caracterul măreţului act dela 23 August 1944, dacă ne gândim la soarta ţărilor încăpute pe mâna ocupanţilor imperialişti americani şi englezi. Grecia, pe pământul căreia au debarcat trupele engleze şi americane, a fost transformată într'o adevărată vale a plângerii. Sute de mii de patrioţi umplu lagărele, mai numeroase astăzi decât în vremea ocupanţilor nazişti. Iar din independenţa naţională a ţării n'a mai rămas nicio urmă. Nici Franţa, „mare putere", şi nici celelalte ţări marshalizate n'au astăzi o situaţie mai bună. Popoarele din aceste ţări sunt nevoite să poarte o luptă aspră, de zi cu zi, pentru a-şi recâştiga independenţa pierdută.

Patria noastră este astăzi pentru prima dată liberă, poporul nostru trăeşte astăzi cu adevărat independent, făurindu-şi soarta pe care a năzuit-o de veacuri.

Patria Socialismului ne-a oferit posibilitatea de a câştiga independenţa naţională şi sprijinul ei neprecupeţit, a apărat şi apără libertăţile cucerite, în faţa tuturor atacurilor imperialiştilor războinici din Statele Untie şi Anglia.

Pe baza acestor cuceriri, Partidul clasei muncitoare a desfăşurat şi mai larg steagul luptei pentru eliberarea socială a masselor exploatate dela oraşe şi sate.

Măreţe sunt cuceririle dobândite de poporul nostru pe această cale. Intr'o perioadă istorică relativ scurtă noi am străbătut drumul dela orânduirea semi feudală la regimul de democraţie populară care chezăşueşte opera de construire a socialismului.

Sub conducerea clasei muncitoare şi a Partidului, au fost confiscate pământurile moşiereşti şi moşierimea a fost desfiinţată ca clasă. In tolul acestei lupte a fost făurită alianţa dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare, bază a regimului de democraţie populară.

Desăvârşirea revoluţiei burghezo-democratice, uriaşa activitate desfăşurată de Partid pentru refacerea economiei naţionale, succesele dobândite pe calea maturizării politice a masselor largi muncitoare şi a însuşirii de către acestea a artei de a conduce au copt condiţiile necesare naţionalizării principalelor mijloace de producţie. Cu acest act revoluţionar nu numai puterea politică ci şi cele mai însemnate sectoare ale economiei naţionale au fost preluate de către clasa muncitoare alături de ţărănimea muncitoare.

Deveniţi stăpânii bogăţiilor lor, oamenii muncii îndrumaţi zi de zi de Partidul clasei muncitoare au început o măreaţă operă de transformare a ţării pe baze socialiste. Naţionalizarea principalelor mijloace de producţie a dat posibilitate Partidului şi Guvernului de a trece la planificarea economiei naţionale, asigurând un ritm rapid de desvoltare a tuturor sectoarelor de activitate.

După doi ani de muncă planificată, ţara noastră a reuşit să investească 269 miliarde lei pentru desvoltarea economiei naţionale, pentru ridicarea nivelului material şi cultural al oamenilor muncii. Au fost create ramuri noi în economia Patriei, care au dat o nebănuită desvoltare industriei de maşini unelte.

Succese deosebite au fost obţinute în agricultură. Plugul de lemn a fost isgonit din gospodăria ţăranilor muncitori. In locul lui, apar tot mai des pe câmpiile Patriei minunatele tractoare făurite de mintea şi braţele oamenilor muncii dela noi, cu sprijinul larg al Uniunii Sovietice. Staţiunile de maşini şi tractoare înfiinţate asigură unităţilor socialiste dela sate şi întregei ţărănimi muncitoare posibilitatea desfăşurării unei munci la un cât mai înalt nivel tehnic şi ştiinţific. Gospodăriile agricole colective, în care au intrat de acum zeci de mii de familii de ţărani muncitori, au dat roade bogate. Ele luminează viaţa satelor noastre, demască prin fapte uneltirile chiaburilor răspândind adevărul, convingând massele ţărănimii muncitoare de foloasele lucrului în comun.

Ca cerul de pământ se deosebesc astăzi condiţiile culturale în care se desvoltă poporul muncitor de cele din trecut. In locul spoielii de cultură putredă fiindcă era aservită claselor exploatatoare, se înalţă astăzi în ţara noastră tot mai sus noua cultură fundată pe bazele marxist-leniniste pusă în slujba poporului muncitor.

In acest cadru, învăţământul a căpătat un rol nou pe care nu l-a avut şi n'a putut să-l aibă în trecut. Desvoltarea învăţământului nostru pe baza cuceririlor şcolii şi pedagogiei sovietice este considerat de Partidul clasei muncitoare şi Guvernul Republicii noastre Populare, drept veriga principală a întregei revoluţii culturale. Hotărirea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român şi a Guvernului Republicii Populare Române privitoare la îmbunătăţirea condiţiilor de muncă şi de viaţă ale cadrelor didactice din învăţământul preşcolar, elementar şi mediu, arată marea importanţă ce se acordă şcolii, în care sunt educaţi tinerele generaţii de constructori ai socialismului şi comunismului.

A crescut, în cei 7 ani dela eliberare, numărul şcolilor de toate gradele şi al învăţătorilor şi profesorilor care predau în ele. Au apărut noi forme de învăţământ. Acordându-se o deosebită atenţie învăţământului tehnic, şcoala serveşte astăzi marilor interese ale poporului care îşi făureşte un trai din ce în ce mai îmbelşugat.

Măreţele realizări obţinute în cei 7 ani de viaţă liberă au făcut posibilă smulgerea ţării noastre din sistemul mondial al economiei capitaliste. Aceasta a însemnat o lovitură dată trusturilor monopoliste din lumea întreagă, care au pierdut un pion de seamă al agresiunii împotriva Patriei Socialismului, o sursă de materii prime şi o piaţă de desfacere a produselor lor.

Uniunii Sovietice şi marelui prieten şi îndrumător al poporului nostru I. V. Stalin îi datorăm faptul că într'o perioadă relativ scurtă din rândul ţărilor imperialiste de pe glob noi am devenit o ţară înaintată spre care privesc cu admiraţie popoarele ce sufăr încă jugul exploatării.

Poporul nostru muncitor a devenit o forţă în marele front al păcii. Milioane şi milioane de oameni ai muncii din ţara noastră sunt mândri de răspunderea pe care o au în apărarea acestui bun suprem al omenirii şi ei pun întreaga lor capacitate de muncă şi toată puterea politică şi economică a Patriei în asigurarea păcii ameninţată de monştrii imperialişti din Statele Unite şi Anglia.

Măreţe perspective se ridică astăzi în faţa noastră, perspective ce sunt înregistrate în marea carte a Planului Cincinal. Fiecare om al muncii se află la un post înaintat de luptă pentru pace, pentru fericire. Cifrele Planului vor prinde viaţă prin munca noastră încordată de fiecare zi. Trebue, ca în cinci ani, să construim baza economică a orânduirii socialiste. Sarcină minunată ce va aduce glorie înfăptuitorilor ei. Oamenilor muncii din şcolile de toate gradele le revine un rol de seamă în realizarea Planului Cincinal.

La sfârşitul Cincinalului ei trebue să cuprindă în clasele I-IV ale învăţământului elementar toţi copiii de vârstă şcolară, 560.000 elevi în clasele V-VII, 383.000 în învăţământul mediu şi 78.000 de studenţi în învăţământul superior. Analfabetismul va fi lichidat în întregime.

Condiţiile de muncă şi de viaţă necesare pentru obţinerea acestor rezultate au fost realizate. Munca plină de abnegatie, luminată de o înaltă conştiinţă politică va asigura îndeplinirea sarcinilor. Învăţând mai mult noi vom reuşi să înarmăm elevii şi studenţii noştri cu cunoştinţele necesare viitoarei lor activităţi.

Poporul nostru se află încadrat într'o uriaşă bătălie. Munca lui constructivă este destinată apărării păcii de atacurile duşmanilor de clasă dinlăuntru şi din afara graniţelor. Suntem siguri de victorie pentrucă suntem strâns uniţi în jurul Partidului şi Guvernului nostru, pentrucă luptăm pentru o cauză dreaptă şi nobilă. Noi vom păşi mereu pe drumul păcii şi socialismului fiindcă avem zi de zi ajutorul neprecupeţit al Patriei Socialismului şi al genialului conducător de popoare, învăţătorul oamenilor muncii din lumea întreagă, tovarăşul Stalin.

„Patriotismul se împleteşte în mod armonios cu ideologia internaţionalismului proletar. Numai în frontul unic socialist, numai ca prieten şi aliat al Uniunii Sovietice, poporul român şi-a împlinit cea mai arzătoare năzuinţă a sa: libertatea şi independenţa naţională. Datorită marii Ţări a Socialismului şi luptând alături de ea, poporul român şi-a recăpătat încrederea în forţele proprii şi a început a face din ţara sa, înapoiată, jefuită şi hulită de lumea occidentală, o ţară înaintată şi puternică, cu care se poate mândri".

(Din „Raportul cu prilejul adunării festive în cinstea zilei eliberării", ţinut de tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej în ziua de 22 August 1949).

Prietenia Uniunii Sovietice, garanţie a independenţei şi prosperităţii ţării noastre

Numai şapte ani au trecut decând, printr'un salt uriaş, Armata Sovietică a împins linia frontului cu câteva sute de kilometri dincolo de dispozitivul de apărare inamic Iaşi-Chişinău, îngăduind astfel ţării noastre să scape din căţuşele fascismului german şi ale dictaturii antonesciene.

Câte lucruri minunate s'au petrecut de atunci! Dintr'o ţară supusă şi îngenunchiată am devenit o ţară liberă şi independentă. Dintr'o ţară înapoiată, fără o industrie puternică, dintr'o ţară a plugului de lemn şi a milioanelor de analfabeţi, dintr'o ţară în care bolile sociale şi mizeria secerau anual sute de mii de vieţi omeneşti, suntem astăzi o ţară care pune bazele unei puternici industrii grele, care construeşte bazele economice ale socialismului, o ţară în care agricultura se mecanizează şi treptat, treptat trece spre un sistem superior de muncă, munca pe întinsele suprafeţe de teren ale gospodăriilor colective, o ţară în care bolile sociale sunt pe cale de dispariţie, în care spitalele, sanatoriile, casele de odihnă, staţiunile balneo-climaterice sunt puse la îndemâna oamenilor muncii, o ţară în care se înfăptueşte o mare revoluţie culturală.

Dintr'o ţară în care stăpâneau bancherii şi moşierii, dintr'o ţară a exploatării şi asupririi naţionale, am devenit o ţară condusă de clasa muncitoare aliată cu ţărănimea muncitoare, o ţară în care principalele mijloace de producţie au devenit bunul poporului muncitor, o ţară în care naţionalităţile conlocuitoare se bucură de toate drepturile.

Numai şapte ani au trecut decând, ieşind din neagra ilegalitate, partidul a condus poporul muncitor din biruinţă în biruinţă, astfel încât astăzi să fim stăpâni pe propria noastră soartă. Bogăţiile ţării nu mai sunt în mâinile trusturilor americane şi engleze. Cărbunele şi petrolul, aurul şi argintul, fierul şi zincul, arama, aluminiul şi mercurul, bogăţiile pădurilor, şi apelor sunt bunuri puse în slujba oamenilor muncii.

Iţi creşte inima de bucurie văzând cum se înalţă maestos furnalele combinatelor siderurgice, cum se întinde mereu spre mare canalul care va abate apele Dunării dând viaţă regiunii aride a Dobrogei şi ducând vapoarele cu mărfuri pe un drum mai scurt spre „marea cea mare". Iţi creşte inima de bucurie şi mândrie văzând proporţia lucrărilor pentru şantierul care la Bicaz va domoli şuvoaiele Bistriţei şi le va îndrepta înspre turbinele hidrocentralei „V. I. Lenin" dela Stejar; iţi creşte inima de bucurie privind şantierele care brăzdează în lung şi în lat platurile frumoase şi bogate ale Patriei noastre dragi. Tractoarele, treerătoarele şi semănătoarele, multe maşini unelte, rulmenţi pe bile şi alte fabricate şi semifabricate, care grevau serios economia ţării prin importurile scumpe de peste graniţă, sunt astăzi produse de industria noastră nouă şi tot mai puternică.

Suntem mândri astăzi de noua orientare a învăţământului şi culturii noastre. A crescut numărul şcolilor şi al elevilor. Fiii muncitorilor şi ai ţăranilor muncitori au toate înlesnirile pentru a deveni cadre de înaltă calificare. Cartea, revista şi ziarul duc astăzi ştiinţa până în cele mai îndepărtate sate şi cătune.

Sunt mari şi nenumărate realizările acestor şapte ani de viaţă liberă. Ele sunt mari pentrucă mare este şi ajutorul, care în mod neprecupeţit ne sprijină în biruirea greutăţilor şi a înapoierii noastre economice şi culturale, în biruirea mizeriei, pentru crearea unei vieţi de bună stare şi fericire.

Realizările uriaşe ale poporului nostru n'ar fi putut fi obţinute fără ajutorul frăţesc pe care l-am primit şi continuăm să-l primim din partea Uniunii Sovietice, fără dragostea pe care ne-o poartă personal tovarăşul Stalin. Datorită prieteniei frăţeşti a Uniunii Sovietice noi nu suntem singuri. Imperialiştii americani şi englezi nu se mai pot amesteca în treburile noastre interne. Ei nu mai pot dicta poporului român guvernele care să-l conducă. Ei nu-l mai pot impune concesionări oneroase prin care să se vândă pe un preţ de nimic avutul nostru naţional, aşa cum se întâmpla pe vremea când ţara se afla în mâna moşierilor şi bancherilor. Ei nu ne mai pot porunci „modul lor de viaţă", nu ne mai pot porunci legile după care să ne conducem şi „prietenille" pe care să ni le alegem. Tăiate sunt firele care ne legau de mâini şi de picioare şi ne ţineau la îndemâna şi pofta vampirilor din Wall-Street şi City. Tăiate pentrucă în anii aceştia, braţul vânjos al prietenului nostru — marea Ţară a Socialismului — ne-a fost mereu pavăză contra tuturor încercărilor, manevrelor şi acţiunilor guvernelor Statelor Unite şi Angliei, fie în cadrul discuţiilor pentru încheierea tratatului de pace dela Paris, fie cu prilejul insinuărilor acestora la adresa ţării noastre în cadrul Organizaţiei Naţiunilor Unite.

Progresele uriaşe dobândite în sectorul economiei noastre, lupta încununată de succes a poporului muncitor pentru făurirea unei economii socialiste, se datoresc înţelegerii şi prieteniei ce ne-o poartă marea noastră vecină dela Răsărit, Uniunea Sovietică. Poporul român nu poate uita împrumuturile de cereale care ne-au salvat dela pericolul foametei, nu poate uita faptul că măreţele construcţii din ţara noastră nu ar fi cu putinţă fără ajutorul economic, tehnic şi ştiinţific al Uniunii Sovietice. Experienţa, utilajul, tehnicienii şi specialiştii sovietici ne-au ajutat şi ne ajută la clădirea unei industrii grele, la refacerea şi desvoltarea economiei noastre naţionale.

Suntem astăzi o ţară mai puternică ca oricând în trecutul nostru. Suntem o ţară puternică prin economia noastră, prin dârzenia cu care poporul nostru este hotărît să-şi apere pacea şi cuceririle lui democratice, puternică prin alianţele noastre încheiate cu U.R.S.S. şi ţările de democraţie populară. Şi vom rămâne o ţară puternică şi ne vom bucura de libertate şi independenţă, de prosperitate şi progres, pentrucă vom păstra cu sfinţenie alianţa şi colaborarea cu Ţara Socialismului şi cu ţările de democraţie populară. Aceasta este calea pe care ne călăuzeşte Partidul. Altă cale spre pace şi socialism nu există.

Soarta poporului iugoslav ne-a arătat şi mai limpede acest lucru. Spionii Tito-Rankovici au dus Iugoslavia în braţele bancherilor americani şi englezi. Poporul iugoslav, care a luptat cu atâta eroism împotriva ocupanţilor germani, nu are astăzi libertatea dorită. Din mâinile sceleraţilor hitlerişti, el a căzut în mâinile imperialiştilor americani şi englezi, şi a slugoilor lor, banditii titofascişti. El luptă împotriva tiraniei instaurată în Iugoslavia de agenţii Washington-ului şi Londrei, luptă pentru a împiedica scurgerea bogăţiilor ţării în profitul imperialiştilor americani şi englezi, luptă pentru a face din ţara lui un bastion al păcii şi democraţiei, pentru a zădărnici planurile agresive ale aţâţătorilor la război, de a transforma Iugoslavia într'un cap de pod de unde să fie atacate ţările de democraţie populară şi Uniunea Sovietică.

Popoarele Iugoslaviei suferă astăzi aceeaşi împilare ca şi popoarele de sub jugul imperialiştilor americani şi englezi.

Poporul nostru, însă, merge, sub conducerea Partidului, pe drumul prosperităţii şi al unui trai din ce în ce mai bun şi mai fericit, pe acelaş drum pe care merg toate ţările de democraţie populară. Prietenia şi alianţa cu Uniunea Sovietică este o garanţie a construirii socialismului, a acelei orânduiri lipsite de exploatare şi exploatatori.

Şi acest lucru este determinat din însăşi structura Statului Sovietic. Fiind un stat în care a fost desfiinţată exploatarea omului de către om, un stat în care au fost lichidate clasele exploatatoare şi a fost înlăturat antagonismul de clasă, între actele guvernului sovietic şi năzuinţele poporului sovietic nu sunt şi nu pot fi deosebiri de vederi. Eliberat de exploatare şi asuprire, poporul sovietic urmăreşte un singur ţel — construirea comunismului, a vieţii în care omul să se simtă cu adevărat om, în care să aibă bucuria deplină de a trăi liber şi fericit. Intreaga operă de construire a comunismului este menită să sprijine popoarele dornice să-şi construiască o viaţă nouă, socialistă.

Lupta poporului nostru muncitor şi a celorlalte ţări de democraţie populară este înconjurată de dragostea marelui popor sovietic. Popoarele sovietice ajută din toate puterile tinerele democraţii populare ca ele să devină ţări puternice, convinse fiind că pe această cale contribue şi mai mult la întărirea lagărului păcii şi al democraţiei. Caracterul acestor relaţii, principiul pe care ele se bizue, le dă trăinicia şi soliditatea ce nu vor putea fi clintite de niciun fel de încercări din partea duşmanilor noştri dinlăuntru şi din afară.

Deaceea sărbătorirea a şapte ani dela eliberarea noastră de către Armata Sovietică, a şapte ani de colaborare frăţească între poporul român şi cel sovietic, ne este prilej de recunoştinţă pentru marea Ţară a Socialismului, pentru cel mai bun prieten şi învăţător al poporului nostru, tovarăşul Stalin, pentru Partidul nostru drag care ne conduce pe acest drum de biruinţi.

ÎNVĂȚĂM DIN EXPERIENȚA ȘCOLII SOVIETICE

Pentru zidirea unei vieți prospere și îmbelșugate

Motto: *Unitatea teoriei și a practicii, iată calea adevărată pentru știință.*
(C. A. TIMIRIAZEV)

Facultatea de Horticultură din București, înființată ca urmare a aplicării reformei învățământului din 1948, are menirea să formeze tehnicieni cu pregătire superioară în toate ramurile horticole și viticole.

Intrucât absolvenții acestei facultăți trebue să devină tehnicieni de tip nou, având o înaltă pregătire teoretică și practică, cadrele didactice dela catedra de legumicultură și culturi forțate a adoptat metode cu totul noi de predare a cursurilor teoretice și de executare a aplicațiunilor practice în laboratoare și pe teren. Aplicând metode sovietice în predarea cursurilor, noi ne-am străduit să formăm elemente care să stăpânească ramura pentru care se pregătesc, elemente care atunci când vor fi chemate la conducerea gospodăriilor agricole de stat sau colective, să poată să silească pământul să dea nu cât vrea, ci, prin aplicarea cuceririlor științei agrobiologice și a tehnicii sovietice, să producă atâta cât este în stare să dea.

Pentru cunoașterea practică a speciilor de legume studiate la cursul teoretic și pentru lucrările practice, catedra a organizat, pe suprafață de 1 ha., un câmp didactic, în care a cultivat majoritatea speciilor de legume cultivate. La organizarea câmpului didactic catedra a fost ajutată de Academia Agricolă „C. A. Timiriazev" din Moscova și de Institutul de Genetică și Selecție din Odesa, care ne-au trimis colecții de semințe din diferite soiuri rare de pătlăgele roșii, pepeni verzi și galbeni, varză, gulii, napi și altele. Pentru experimentare au fost folosite, în primul rând, pătlăgelele roșii. Această specie prezintă o importanță mai mare pentru grădinăritul dela noi, prin faptul că este cea mai răspândită în cultură și pentrucă, datorită valorii nutritive a fructelor și a posibilităților ei de industrializare, este consumată pe o scară largă.

Prin experientele întreprinse am urmărit ca din soiurile de pătlăgele roșii răspândite astăzi în cultură, să creiem soiuri noi, mai productive dar în același timp și mai precoce, am urmărit ca aceste legume de mare consum să fie accesibile din timp și la prețuri scăzute pentru toți oamenii muncii. In acest scop am aplicat metoda hibridării sexuate între soiuri și am obținut câteva forme de heterozis (Augusta x Olandeze; Imun x Minunea Pieței) cu o creștere mult mai viguroasă și cu o producție cu 33-45 la sută mai mare decât producția celui mai bun soi părintesc.

Prin faptul că hibridarea vegetativă este una din principalele metode de modificare dirijată a naturii plantelor, pe lângă metoda hibridării sexuate între soiuri, am folosit pe o scară largă și metoda mentorului. In acest scop am executat altoiri între diferite soiuri de pătlăgele roșii (36 combinații), între pătlăgelele roșii și vinete (9 combinații), între pătlăgelele roșii și ardei gras (3 combinații), între cortofi și pătlăgele roșii (4 combinații), între pepeni galbeni și dovlecei (o combinație), între ardei gras și ardei decorativ (2 combinații), între pătlăgelele roșii și ardei decorativ (2 combinații), între pătlăgelele vinete și ardei decorativ (2 combinații), între pătlăgele roșii și fizalis (6 combinații), etc.

Hibridările vegetative executate au avut darul să demonstreze influența covârșitoare a portaltoiului asupra altoiului. Dintre acestea cele mai importante sunt altoiurile între unele soiuri de pătlăgele roșii (Olandeze x Augusta) și altoirile între pătlăgele roșii, ca portaltoi și pătlăgele vinete ca altoi. Influența mentorului (pătlăgele roșii) asupra pătlăgelelor vinete (altoi) s'a manifestat printr'o vigoare mult mai mare față de mentor și cu o producție de circa 39 la sută mai mare decât a acestuia. Acest spor de producție se explică prin faptul că sistemul radicular, foarte bogat al pătlăgelelor roșii, furnizează pătlăgelelor vinete o cantitate de hrană mult mai mare decât proprille lor rădăcini.

Aplicarea mentorului în cazul unor soiuri de pătlăgele roșii a dat un spor de producție chiar în anul altoirii. In anul următor hibrizii vegetativi, obținuți pe această cale, au dat producție cu circa 45 la sută mai mare decât cei mai buni dintre părinți. In același timp primele fructe coapte s'au obținut cu circa 10-14 zile mai de vreme față de mentori.

După cum se vede, aplicarea în practică a metodei mentorului duce la o sporire a producției și la grăbirea coacerii fructelor. Celelalte altoiri executate între soiuri, specii și genuri de legume au demonstrat că și prin hibridarea vegetativă, caracterele dobândite se transmit prin ereditate. Astfel pe această cale s'a obținut schimbarea colorației și formei fructelor de pe altoi. De asemeni s'a observat și o influență a portaltoiului în ceeace privește însușirile tehnologice ale fructelor.

In afară de hibridările sexuate și cele vegetative, în culturile de pătlăgele roșii din seră s'au tratat inflorescențele cu hormoni vegetali sintetici, obținându-se fructe mai mari și fără semințe. Pe baza acestor rezultate, în anii următori, hormonii vegetali sintetici se vor folosi și la culturile de pepeni verzi, castraveți și dovlecei, cu scopul de a obține fructe fără semințe.

In câmpul de experiență al catedrei s'a aplicat de asemenea la pătlăgelele roșii și ceapa de apă sistemul de irigație prin infiltrație, folosit în ultimul timp în colhozurile legumicole sovietice, obținându-se o producție cu 12-27 la sută mai mare față de metodele de irigație prin mundare folosite înainte. Prin aplicarea metodei elaborate de academicianul T. D. Lâsenco, a jarovizării semințelor de legume, s'au obținut la varză și morcovi sporuri de producție până la 33 la sută față de mentor.

Din cele de mai sus se poate trage concluzia că aplicarea în practică a metodelor agro-biologice miciuriniste și a celor agrotehnice au un mare viitor, întrucât ele deschid orizonturi noi și în domeniul biologiei și se trasează calea unor lucrări creatoare ce vor duce la rezolvarea unui întreg șir de probleme, care frământă astăzi pe mulți practicieni și oameni de știință.

Folosind astfel vasta experiență a științei sovietice, colectivul catedrei de legumicultură dela Facultatea de Horticultură din București își dă silința să pregătească tehnicieni de tip nou, care să ajute la zidirea societății noi, a unei vieți prospere, bogate și fericite.

TEODOR BORDEIANU
Profesor la Facultatea de Horticultură București

Bogată și prețioasă este experiența sovietică

Este greu a cuprinde în câteva pagini experiența bogată a școlii sovietice, experiență care a dat activității mele o nouă înțelegere a procesului instructiv-educativ, și desigur roade pe care nu le culesesem până atunci.

De aceea din nesfârșitul șirag al învățămintelor scoase din experiența școlii sovietice mă voi opri numai asupra câtorva din ele, pe care în etapa actuală le consider foarte necesare. Trebue să vedem mai întâi faptul că dela învățători și profesorii sovietici am învățat să dăm și muncii didactice un caracter ordonat, cu un cuvânt, caracterul unei munci planificate. Nu mai lucrăm, prin urmare, la voia întâmplării, sistem care ne ducea fie în situația că terminam materia mult mai de vreme, fie în siutația, și aceasta era cea mai frecventă, că rămâneam cu o mulțime de lecții în urmă, lecții cu care rămâneam an de an dator fiecărei clase. Planificarea calendaristică anuală și semestrială ne scoate din acest impas. Dar nu numai atât. Ea ne asigură, în acelaș timp, și o înaintare rațională și temeinică în ce privește însușirea cunoștințelor. Aici intervine marele rol al lecțiilor de repetiție dela începutul anului școlar, din cursul și dela sfârșitul semestrului și, mai ales, lecțiile de repetiție și sintetizare dela sfârșitul anului școlar.

Trebue să remarc în al doilea rând că din literatura pedagogică sovietică am învățat să prețuesc omul, să văd în fiecare copil constructorul de mâine al vieții noastre noi. An învățat să învinge prejudecata burgheză a împărțirii copiilor în „buni" și „răi" în „capabili" și „incapabili", etc. Acest fapt mi-a ajutat să port grija și răspunderea față de orice copil a cărui educație și instrucție mi-a fost încredințată. Să-i port grija în sensul de a fi mereu atent cu fiecare din ei, de a purta continuu evidența progreselor și insuccesclor lor, de a cerceta cauzele acestora din urmă și de a găsi mijloacele adevărate pentru rezolvarea lor. De mare folos în această privință mi-a fost aplicarea principiului școlii sovietice: cunoașterea particularităților elevului și desvoltarea celor pozitive, luptând în același timp pentru înlăturarea celor negative.

Cunoașterea elevului joacă un rol deosebit în activitatea noastră didactică. Cunoașterea elevului chiar înainte de a deveni elev. Dela învățătorii sovietici am învățat că înainte de a fi adus pe copilul de șapte ani la școală, se merg acasă la părinții acestuia, să stau de vorbă cu viitorul meu elev, cu părinții lui, să cunosc condițiile în care s'a desvoltat și trăește copilul. Faptul acesta îmi dă numeroase indicații asupra măsurilor ce trebue să întreprind pentru a-i asigura o desvoltare normală. Această cunoaștere prealabilă a particularității viitorilor noștri elevi rămâne valabilă nu numai pentru copiii care vin în clasa I-a elementară. Este tot așa de valabilă pentru oricare din viitorii noștri elevi. Mă refer la cazurile când ne vin în clasă elevi din alte școli. Adeseori nu sunt destul de concludente observațiile și notările consemnate în actele ce însoțesc pe elev când pleacă dela o școală la alta.

Foarte folositoare mi-au fost apoi indicațiile cu caracter metodologic, mai ales indicațiile în legătură cu organizarea muncii didactice pentru copiii din clasa I-a elementară. Din „Ucitelskaia Gazeta" și anume din articolul „Moi pervoclasnichi", publicat în Nr. 69 din 30 August 1950, scris de K. Voronțov, învățător la Școala Medie Nr. 12 din Novosibirsk, am învățat, de pildă, că înainte de a trece la predarea propriu zisă a lecțiilor din abecedar, este necesar să mă ocup, pe de o parte, de desvoltarea vorbirii elevilor, iar pe de altă parte, de formarea deprinderilor necesare trecerii la scrierea cuvintelor. De aceea, în primele lecții mă străduesc să obișnuesc pe copii să se exprime corect, să distingă un cuvânt de altul în propozițione, să distingă sunetele și gruparea acestora în silabe. Această pregătire în prealabil îmi înlesnește analiza și sinteza cuvintelor atunci când am de predat o literă nouă. Paralel cu această muncă obișnuesc pe copii, prin exerciții speciale, să țină și să mânuiască creionul pe cât se poate de corect și de îndemânatec. De asemeni, această perioadă îmi ajută să formez copiilor deprinderea de a executa corect elementele grafice necesare scrierii. Tot dela învățătorul K. Voronțov am învățat să folosesc din plin materialul didactic pentru lecțiile de citit-scris. Din acelaș articol am învățat să fiu atent asupra diferitelor particularități din vorbirea elevilor mei. Am învățat să-mi notez într'un carnet special aceste particularități și să iau din timp măsurile necesare pentru înlăturarea defectelor. Am remarcat astfel în rândul copiilor mei multe cazuri de elevi „tăcuți", timizi, fără inițiativă. Am întâlnit de asemeni, copii cu defecțiuni în pronunțarea consonantelor r, l, c, etc, defecțiuni pe care le-am înlăturat prin exerciții speciale. Tot în articolul sus amintit am învățat ca în munca cu copiii să nu neglijez faptul că este absolut necesar, chiar din clasa I-a elementară, să mă adresez nu numai memoriei ci și gândirii copilului.

De un real folos în munca mea didactică pentru celelalte clase și mai ales pentru acele cazuri când am luat în primire elevi pe care nu-i mai avusesem până aci, a fost organizarea unor lucrări de control. Acest lucru îl fac la începutul fiecărui an școlar, în prima săptămână și în cursul anului școlar, cel puțin de trei ori pe semestru. La ce îmi ajută lucrările de control? In primul rând să-mi dau seama de nivelul general al elevilor, să-mi dau apoi seama dacă nu cumva în timpul vacanței de vară s'au produs serioase lacune în fondul lor de cunoștințe. In al doilea rând să sesizez anumite lipsuri caracteristice unui număr mai însemnat de elevi. Acest fapt îmi ajută să fac chiar dela începutul anului școlar unele modificări necesare în planul calendaristic anual și semestrial. Modificări în sensul de a introduce unele lecții de recapitulare a unor probleme din anii trecuți sau în sensul de a pune un accent deosebit pe anumite probleme sau anumite capitole din materia curentă. Acest fapt îmi îngădue să cunosc anumite cazuri de elevi care au neapărată trebuință de sprijin. Organizez deci chiar dela începutul anului școlar ajutorul reciproc al elevilor și, în același timp, pun un accent deosebit pe ajutorul individual dat acestora. De elevii slabi mă ocup, prin urmare, chiar din primele zile. Organizez pentru fiecare din aceste cazuri lecții speciale și mă îngrijesc să le dau pentru munca de acasă exerciții și teme care să le permită să ajungă la nivelul clasei respective. Procedeul acesta folosit din plin de profesorii și învățătorii sovietici a fost confirmat și de practica noastră școlară.

Dar în câte alte probleme nu ne-a ajutat presa și publicațiile sovietice de specialitate? In problema disciplinei, a educației comuniste a elevilor, în munca cu pionierii, în crearea și stimularea interesului părinților pentru școală, etc., etc.

Bogată și prețioasă este experiența școlii sovietice. Nenumărate sunt izvoarele din care putem soarbi această experiență. Dar pentru aceasta este necesar să ne însușim limba rusă, să ne perfecționăm și să ne sporim îndemânarea și capacitatea de a ne folosi de acest prețios instrument. Aceasta și pentru faptul că ori câte sforțări ar face edituriile noastre, traducând și tipărind din operele și publicațiile sovietice, totdeauna rămâne un material imens de care noi ne vom putea folosi fără posedarea limbii lui Lenin și Stalin. In pragul noului an școlar și cu prilejul sărbătoririi a șapte ani dela eliberarea țării noastre de către glorioasa Armată Sovietică să pornim cu și mai multă dârzenie pentru pătrunderea și aplicarea experienței școlii sovietice.

T. CARABULEA
Învățător la școala elementară din comuna Dealul Lung, raionul Focșani, regiunea Putna

Am găsit răspuns la problemele care mă frământau

Am început munca de educatoare cu tot entuziasmul aceluia care iubește copiii și vrea să muncească neobosit și cât mai bine pentru a vedea cum aceștia se desvoltă armonios și multilateral, cum ei devin cu fiecare zi mai plini de voioșie și mai independenți, mai disciplinați și mai întreprinzători.

Numai după câteva săptămâni de activitate au început însă greutățile. Fiecare copil în parte îmi punea o serie de probleme, pentru fiecare în parte trebuia să găsesc o cale potrivită de a-l educa și eu simțeam că nu voi putea să mă descurc ușor. Dacă lui Nicușor era destul să-i arăt o jucărie ca să-l liniștesc și să-i dau o ocupație plăcută, pentru Ionuț asta nu era de ajuns. Dacă pe unii dintre copii îi puteam atrage ușor în activitatea colectivă, cu alții aceasta era foarte greu... De multe ori când eram în plină desfășurare a unei activități un copil bătea pe vecinul său, altul se scula dela locul lui; când trebuia să strângem materialele de lucru unii le lăsau pe masă, în dezordine, alții le aruncau pe jos și fugeau. Ajunsesem uneori să cred că este imposibil să fac ca totul să meargă bine și, văzând că nu obțin rezultatele pe care le așteptam, începusem să mă descurajez. Neliniștea mea a crescut mai mult când mamele copiilor au început să vină zilnic să mi se plângă, să-mi arate greutățile pe care le întâmpină ele acasă, să-mi spună cum copiii lor sunt neastâmpărați, cum strică tot ce au în mână, etc. Ele veneau la mine ca să mă întrebe ce au de făcut, să găsească ajutorul meu. Eu eram aceea care trebuia să le îndrumez. Trebuia să găsesc pentru fiecare un răspuns bun, un sfat, o încurajare. De unde să învăț toate acestea?

Am început să citesc. Am recitit mai atent decât altădată pedagogia preșcolară de Leușina tradusă din limba rusă. Am citit capitol cu capitol îndrumătorul Prescolar întocmit după cel sovietic. Am căutat în reviste și ziare articolele sovietice legate de munca mea, pe care le-am urmărit cu cel mai viu interes.

In cărțile și articolele citite am găsit răspuns la toate problemele care mă frământau. Pe această cale ,a studiului am primit ajutorul educatorilor și specialiștilor sovietici. Studierea materialului sovietic, a experienței educatorilor sovietici m'a pregătit atât pentru munca mea cât și pentru ajutorul pe care trebuia să-l dau părinților. Am început să dau mamelor îndrumări din ce în ce mai sigură pe mine.

Articolele pedagogilor sovietici S. R. Kovalevskaia, A. P. Usova, D. V. Mendjerișkaia, A. I. Sorokina și alții mi-au arătat cum trebue să organizez și să conduc activitățile cu copiii de vârstă preșcolară astfel încât ei să participe cu interes, să se încadreze în colectiv; cum trebue conduse jocurile, pentru ca ele să atragă pe copii și să le desvolte gândirea, imaginația; cum trebue desvoltată vorbirea copiilor. Educatorii sovietici mi-au arătat câtă influență are asupra copilului exemplul și cât este de necesară și rodnică strânsa colaborare cu familia. Am înțeles că pentru a obține rezultate în munca mea este nevoie să mă apropii și să cunosc pe fiecare copil în parte, să aflu cauzele care fac să aibă manifestări nepotrivite, atitudine nedisciplinată. Dela D. P. Ționskaia, educatoare la grădinița de copii a raionului Sovietsk din Moscova și dela multe altele am învățat cum să sădesc în sufletul copiilor dragostea de natură, spiritul tovărășesc. Exemplul educatorilor sovietici m'a călăuzit pas cu pas. El m'a învățat să am încredere în copii și să le insuflu și lor încredere în propriile lor forțe; m'a învățat să-mi planific activitatea și să-mi analizez în spirit critic rezultatele muncii mele, pentru a învăța din lipsuri și din realizări.

In același timp, literatura sovietică pentru copii mi-a fost de mult folos. Cu ajutorul povestirilor scrise de Oseeva, sau a poeziilor lui Mihalkov, am educat la copiii mei bunele deprinderi, curatul, dragostea de muncă. Din poveștile citite din Emelianova copiii au aflat despre viața oamenilor sovietici și a copiilor sovietici al căror exemplu au căutat să-l urmeze. Prin conținutul lor adânc educativ, prin forma lor artistică, poveștile și poeziile din literatura sovietică au exercitat o hotărîtoare influență asupra copiilor.

Zi de zi greutățile din munca mea s'au împuținat. Pentrucă știam să-mi organizez mai bine activitățile obligatorii, copiii mă urmăreau acum cu mai mult interes. Pentrucă știam să conduc cu mai multă pricepere și cu mai mult tact activitățile la libera alegere, copiii lucrau în bună înțelegere, în colectiv.

Mamele nu au mai venit nici ele să se plângă, ci veneau acum să-mi spună cu bucurie succesele lor, simțitoarea schimbare în bine a copiilor.

Acum când în căminul pe care îl conduc copiii sunt disciplinați, se ajută reciproc, sunt atenți și buni tovarăși, mă gândesc câtă schimbare față de primele zile de muncă, fată de felul cum se purtau copii mei atunci, față de dezordinea pe care o făceau ei. Dacă am putut realiza astăzi atâtea lucruri pozitive aceasta se datorește materialului sovietic de îndrumare pe care l-am folosit, exemplului educatorilor sovietici pe care l-am urmat, bogatei experiențe a pedagogilor sovietici care m'a îndrumat zi de zi.

Având la îndemână din ce în ce mai mult material sovietic de îndrumare roadele muncii noastre vor fi mai mari. Zilele acestea am citit cu mulțumire Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri cu privire la măsurile de îmbunătățire a condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu. Vorbind despre ridicarea nivelului profesional și ideologic pentru îmbunătățirea procesului de învățământ și a activității cultural-educative a cadrelor didactice, Hotărîrea prevede organizarea unui „Institut de Cercetări Pedagogice" care va contribui la ridicarea nivelului cercetărilor pedagogice legate de însușirea și aplicarea la condițiile țării noastre a experienței școlii și pedagogiei sovietice". Aceasta va asigura școlii noastre un succes din ce în ce mai mare.

GEORGETA BALDESCU
Directoarea Căminului Nr. 1
C. G. M.-București

Un ajutor prețios

Reforma învățământului, inițiată de Partidul Muncitoresc Român, a pus bazele unui nou învățământ în Patria noastră. Ea a dat o importanță deosebită învățământului tehnic. De aceea, ca urmare a aplicării acestei reforme în țara noastră, au luat ființă numeroase școli medii tehnice pentru diferite specialități.

Fiind școli cu totul noi, la început am întâmpinat serioase greutăți, atât în ce privește recrutarea cadrelor didactice de specialitate cât și în alegerea și sistematizarea cunoștințelor și în formarea deprinderilor prevăzute de programele școlare ale acestor școli. La început fiecare profesor inginer, în lipsa manualelor, căuta să-și adune materialul documentar necesar predării, și se străduia folosind diferite mijloace, să facă accesibile cunoștințele ce trebuiau transmise elevilor. In această privință, la unele materii problema devenea foarte dificilă. Am putea cita drept exemplu obiectul „Calculul și construcția mașinilor unelte", despre care în limba română nu aveam pe atunci niciun fel de documentare, cât de cât completă.

In prezent învățământul mediu tehnic dispune, pentru o bună parte din obiectele de învățământ, de manualele respective, editate de Editura Tehnică care a folosit bogatele izvoare de documentare sovietice. Unele din manuale sunt chiar o traducere integrală a manualelor sovietice. Așa este cazul manualului de „Mecanica și rezistența materialelor", de I. N. Veselovski.

Inainte, în limba română am avut un singur manual de mecanică mai complet și, într'o anumită măsură, mai pedagogic întocmit. Folosind metoda dialectică, Veselovski tratează unele chestiuni sub o formă cu totul nouă și sub diferite aspecte extrem de interesante. Pentru exemplificare voi prezenta câteva din acestea:

Condițiunile de echilibru la care trebue ales întâi corpul sau punctul potrivit, să aplicăm în punctul ales forțele și reacțiunile și, în fine, să exprimăm condiția că acestea se echilibrează;

Acțiunea și reacțiunea, care deși sunt egale și de sens contrar, nu se echilibrează deoarece sunt aplicate la corpuri diferite;

Legătura între massă și forță pe care le exprimă în sistemul tehnic și fizic, legătură atât de incomplet tratată în manualele noastre, a căpătat în manualul lui Veselovski, am putea spune, forma perfectă, eliminând îndoiala care mai persistă la mulți din elevii noștri care studiază această parte din fizică sau mecanică.

Exemplele sunt numeroase și extrem de instructive, mai ales atunci când este vorba de aplicații industriale la care Veselovski recurge foarte des. Acest manual, rezultat al experienței și științei înalte sovietice, reprezintă un exemplu de felul cum trebuesc tratate problemele, de felul cum trebue întocmit un manual, de felul cum se gradează cunoștințele așa încât ele să poată fi asimilate de elevi.

Experiența sovietică este vastă. Ea ne stă la îndemână și o putem folosi pentru ușurarea muncii noastre și pentru pregătirea temeinică a elevilor.

ING. GH. TOMESCU
profesor la Școala Medie Tehnică Metalurgică Nr. 2 din București

Invățând și folosind experiența lui A. S. Macarenco

— Clasa IX-a este clasă „rea", aceasta era părerea unanimă a profesorilor dela liceul nostru. Copii gălăgioși, nedisciplinați, fără tragere de inimă la învățătură. Să fii diriginte la această clasă era și mai greu de conceput, pentrucă era mai greu să îndrepți răul de cât să-l eviți, cel puțin așa își spuneau mulți dintre noi.

Timpul s'a scurs. Am înaintat în materie și cu aceasta am crezut că prin muncă mai încordată, prin mai multă grijă față de examene, prin ședințele dela orele de diriginție în cadrul cărora să fie abordate problemele desfășurării muncii dela clasă și din afară de clasă, vor aduce dela sine o ameliorare simțitoare a situației disciplinei elevilor din această clasă. Mai contam totodată și pe faptul că timpul mai îndelungat de convietuire, de muncă comună, va șterge multe din tendintele anarhice ale unor elevi, îi va apropia mai mult unul de altul (în clasă se aflau și multe elemente noi) îi va apropia de profesori și le va mări dragostea și respectul față de aceștia. E drept că aceste considerente și-au găsit îndreptățirea, dar într'o măsură destul de insuficientă față de exigentele școlii. Clasa se mișca înainte, dar mersul ei era un mers de melc.

Intre timp am studiat o serie de materiale sovietice privitoare la disciplina elevilor. Ceeace însă mi-a adus o lumină revelatoare asupra acestei spinoase probleme a clasei a IX-a A au fost lucrările lui Macarenco, în deosebi Poemul Pedagogic și Opere Pedagogice Alese, volumul I. Mi-am dat atunci seama că în clasă încă nu se formase un colectiv solidar de elevi, nu se organizase nici munca îndestul de judicios, nu se făcuse apel cu destulă fermitate la elementul constructiv din ființa fiecărui elev.

După vacanța de iarnă, într'o ședință la ora de diriginție am căzut de acord să ne organizăm clasa, respectiv cei 42 de elevi în trei grupe, fiecare având în frunte câte un responsabil. Pe clasă și de acord cu clasa, a fost stabilit un responsabil, șef de clasă. Repartizarea elevilor în grupe s'a făcut ținând seama de prietenille create între elevi, de cartierul în care locuesc. S'a avut de asemeni în vedere ca în fiecare grupă să fie o repartiție aproximativ egală de elevi buni, și slabi. Grupele au fost așezate în clasă pe câte un rând de bănci, de altfel în bună parte această operațiune era aproape efectuată. La prima ședință după constituire am făcut analiza muncii dela clasă și din afară de clasă a fiecărei grupe de elevi. S'a stabilit atunci care grupă se prezintă mai bine la învățătură, care din ele este mai disciplinată, cu mai puține abateri, cu frecvență mai bună, cu ținută mai îngrijită.

Cu prilejul acestei analize s'a născut spontan ideea întrecerii între grupe. Grupa mai slabă a provocat la întrecere celelalte grupe atât în ceeace privește învățătura, fapt care va fi constatat prin notele înregistrate de profesori în catalog, cât și prin îndeplinirea celorlalte îndatoriri: frecvență școlară, ordine în clasă, comportament corespunzător față de profesori, colegi și oameni din afara școli. Tot atunci a răsărit ideea unui panou cu turnuri: pentru învățătură, frecvență și disciplină. Graficul celor trei turnuri se schimba săptămânal la ora de diriginție. Grupele fruntașe la frecvență, disciplină și învățătură, ridică steguletul roșu pe turnul respectiv. Dacă de pildă nicio grupă nu apare în timp de o săptămână cu vreo abatere dela regulile de purtare, steguletele lor sunt ridicate pe turnul disciplinei. Dacă, dimpotrivă vreuna din ele nu și-a respectat angajamentele, la turnul disciplinei îi dispare steguletul respectiv. Tot așa, dacă, de pildă, grupele 2 și 3 n'au avut nicio notă sub cinci, steguletele lor urcă la turnul învățăturii, în timp ce grupa I-a rămâne codașe pentru un patru.

Intre cele trei turnuri de pe panou se află o notă explicativă pentru fiecare grupă cu evidențiatii și codașii la cele trei obiective ale întrecerii.

Cum decurgea o ședință de diriginție după organizarea clasei pe grupe?

Se prezenta mai întâi raportul responsabilului pe clasă. Raportul trebuia să oglindească întreaga activitate a grupelor, cu părțile ei pozitive sau negative dintre două ședințe. El se ocupa îndeosebi de sarcinile și angajamentele luate de fiecare grupă în cursul ședinței din săptămâna trecută. Referatul este urmat de întrebări și discuții. Se iau hotărîri și noi sarcini. Se stabilesc grupele și elevii fruntași precum și grupele de elevi codași, dacă este cazul, fapt care se consemnează în graficul celor trei turnuri.

Desigur că ședința noastră, dacă între timp nu se ivise vreun caz deosebit nu durează mai mult de 18—20 de minute. Restul timpului era destinat referatului potrivit instrucțiunilor Ministerului Invățământului Public.

Aplicând acest mod de lucru s'a văzut cum în scurt timp clasa IX-a A și-a schimbat complet situația, atât în ceeace privește disciplina propriu zisă cât și în ceeace privește învățătura. Faptul acesta a ușurat mult atât sarcina dirigintelui cât și munca profesorilor care predau la această clasă.

Desigur că modul acesta de organizare a clasei și de lucru în orele de diriginție trebue continuat, urmărit cu perseverență, încercat și de alți colegi, așa încât din înmănuncherea mai multor fapte și experiențe să putem ajunge la concluzii valabile. Organizarea și funcționarea unui colectiv de elevi bine închegat este o muncă complexă care trebue dusă cu pricepere și perseverență. Si acest lucru îl putem face învățând cât mai mult din experiența școlii sovietice, aplicând această experiență la condițiile școlii noastre și efectuând în același timp schimb de vederi asupra încercărilor și rezultatelor obținute de fiecare dintre noi. In felul acesta vom ajuta școala să-și îndeplinească marea ei misiune de instruire și educare a tinerelor noastre generații de constructori ai socialismului.

VASILE CRISTOVICI
dirigintele clasei a IX-a A dela Liceul de Băeți din Tg. Jiu

Rezultate tot mai bune

Dacă din zi în zi lipsurile din munca mea se împuținează și obțin rezultate tot mai bune atât în activitatea mea la catedră cât și în aceea de conducere a școlii, aceasta se datorește bogatului material sovietic pe care îl avem la îndemână pe scară din ce în ce mai largă.

Una din cele mai mari lipsuri ale mele în activitatea de conducere a școlii rezultă din faptul că duceam această muncă mai mult singură. Nu foloseam, sau foloseam în prea mică măsură ajutorul ce l-aș fi putut avea din partea cadrelor didactice și a întregului colectiv al școlii. Din această cauză n'am reușit întotdeauna să cuprind toate sectoarele de activitate, să observ la timp toate lipsurile, să găsesc cele mai bune metode de îndreptare a lor și, desigur, bunul mers al școlii a suferit.

Experiența școlii sovietice m'a ajutat să văd această lipsă și să îmbunătățesc munca. Citind material sovietic în legătură cu activitatea directorului am văzut că în conducerea școlii sovietice rolul hotărîtor, alături de director, îl are consiliul pedagogic, ca organ colectiv superior de conducere a întregii munci instructiv-educative din școală. Vorbind despre directorul școlii sovietice, A. Soloviev dă ca exemplu pe Ivan Novikov, directorul Școlii Elementare Nr. 110 din Moscova care este o școală model: „Dacă veți întreba pe directorul școlii, Ivan Novikov, în ce constă secretul succeselor școlii vă va răspunde că nu-i niciun secret și că realizările se explică prin faptul că în școală lucrează un colectiv pedagogic strâns unit" — spune autorul. Pe colectiv am căutat să pun și eu bază. De aceea am urmărit zi de zi să întăresc colaborarea între cadrele didactice, să fac din consiliul pedagogic al școlii pe care o conduc cel mai apropiat sprijin al meu. In anul trecut, înainte de deschiderea școlilor, am convocat consiliul pedagogic în două ședințe de lucru pentru alcătuirea planului general de activitate pe întregul an, urmărind îndrumările din broșura „Planificarea muncii în școală" de Novikov. Odată fixate obiectivele principale pe care trebuia să le urmărească școala noastră în tot timpul anului, am trecut la defalcarea planului anual pe etape de muncă, la repartizarea sarcinilor concrete pe colective mai mici, alcătuite din profesori, personal administrativ și de îngrijire, eleve și chiar părinți acolo unde specificul muncii o cerea.

Un colectiv de profesoare s'a ocupat de problema școlarizării, precum și de menținerea unei frecvențe regulate. Având această răspundere colectivul a dus o susținută muncă de lămurire cu părinții, a întocmit regulat grafice de frecvență, a vizitat la domiciliu pe elevele care absentau, a luptat pentru combaterea absentării nemotivate. Datorită ajutorului primit din partea colectivului, munca mea în această privință a fost mult ușurată și sarcinile din plan au fost îndeplinite.

Pentru a putea controla și îndruma desfășurarea procesului de învățământ, un alt colectiv a studiat îndeaproape metodicile sovietice, articolele din reviste, în care se dădeau indicații în legătură cu predarea, întocmirea planurilor de lecții, procurarea și folosirea materialului didactic, etc. Pe baza acestui material sovietic colectivul a putut îndruma munca instructiv-educativă din școala noastră. Ca rezultat, din 451 de elevi, 142 au fost evidențiate la învățătură.

Colectivele care au primit sarcina să se ocupe de activitatea educativă, de munca diriginților, au învățat și ele permanent din experiența școlii sovietice, reușind astfel să îndrume cu succes munca de educare a tineretului nostru în spirit comunist, pentru a făuri vrednici constructori ai socialismului și dârîi luptători pentru pace.

Mi se umplea inima de bucurie când vedeam cum crește rodul muncii noastre în școală, cum zi de zi elevele noastre obțineau noi succese la învățătură și disciplină, cum ele erau fruntașe în sport. Toate acestea se datorau școlii sovietice, învățătorului exemplu pe care ea ni l-a dat, ajutându-ne să rupem cu trecutul și să pornim încrezători pe luminosul drum deschis școlii noi.

ALEXANDRINA SMERICA
Directoarea Liceului de Fete — Bacău

La Hunedoara după șapte ani de viață nouă

Măreţele realizări de până astăzi chezăşuesc realizări şi mai măreţe de mâine

Drum larg, drum nou spre viață nouă a deschis în fața Patriei noastre măreţele evenimente dela 23 August 1944. Zdrobind hoardele hitleriste, glorioasele Armate ale Țării Socialismului au întins frățească mână de ajutor poporului nostru.

De atunci, de șapte ani, poporul nostru eliberat, unit sub steagul Partidului păşeşte din victorie în victorie. Frontul construcției socialiste înaintează în ritm nestăvilit, cucerind noi şi noi poziții în lupta pentru deplina nimicire a exploatării, pentru fericirea şi traiul îmbelşugat al poporului.

In prima linie a acestui front de luptă pentru socialism păşesc muncitorii industriei noastre grele, făurarii care încheagă veriga cea mai puternică a economiei Patriei noastre dragi. Spre ei sunt îndreptate privirile şi gândurile tuturor oamenilor muncii. Victoriile lor sunt victoriile întregului popor încleştat în lupta pentru viața cea nouă. Munca lor e pildă şi îndemn pentru fiecare luptător în puternicul front al socialismului şi păcii.

★

Zi şi noapte, schimb după schimb, fără oprire, lucrează puternicul Combinat Siderurgic al Hunedoarei, post înaintat al industriei noastre grele. Tot mai multă fontă, tot mai mult oțel, tot mai multe laminate ies pe porțile uzinelor, îndreptându-se către nenumăratele întreprinderi prelucrătoare de pe întreg cuprinsul țării. In toate secțiunile Combinatului, pe o imensă suprafață de teren, pulsează o muncă de o uriaşă intensitate. Aici sunt furnalele înalte, alcătuind un complex măreț. La intervale scurte, tot mai scurte, pe rând, furnalele, conduse de oameni tăcuți şi îndemânatici, slobozesc „descărcăturile" de fontă topită ce se scurge ca o lavă în jgheaburi spre forme. Iar sus pe platformele din vârfurile furnalelor vagonetele circulă fără oprire, încărcând automat furnalele veşnic aprinse.

Mai departe se ridică masive cuptoarele Siemens-Martin. Necontenit răsună aici uruitul greu al podurilor rulante cu macarale uriaşe care transportă oțel topit, turnându-l în forme. Şi fără încetare noi râuri de oțel orbitor, se scurg din cuptoarele oțelăriei. Şarjele rapide, elaborate după metoda oțelarului stahanovist Matulineț din Țara Sovietică, fac ca oamenii aproape să nu mai pridibească cărând blocurile de oțel turnat. Din ce în ce mai mult oțel! — iată scopul oamenilor de aici.

Alături se întinde hala imensă a laminoarelor. Macaralele cu mişcări precise introduc unul după altul blocurile de oțel în cuptoarele care-şi deschid singure porțile. Blocurile încinse la alb sunt duse apoi repede şi cu tot atâta precizie spre laminoare. Treptat, treptat, blocul inasiv se lungeşte, devine un stâlp de oțel roşu-alb, apoi trecând iar şi iar printre sulurile tot mai strânse ale laminoarelor, se subțiază, devine bare lungi, tot mai lungi şi mai subțiri, după voia oamenilor care umblă liniştiți printre aceşti şerpi de foc ce se duc şi vin fâlfâind pe platforma de metal.

In jurul furnalelor, al cuptoarelor de oțel şi al laminoarelor freamătă şi munca minerilor dela Ghelar şi Teliuc, a puternicei uzine electrice a Combinatului, a barajului şi pompelor de apă de pe Cerna, a nenumăratelor ateliere anexe, mari şi cu utilajul cel mai modern, a laboratorului, a marilor depozite, a căii ferate a Combinatului. In mine se scoate tot mai multă materie primă. In uzină dudue puternic motoarele uzinei electrice. In ateliere strungarii încep să lucreze la câte două şi trei strunguri, să aplice metodele stahanoviştilor sovietici Bâkov şi Bortkievici. In laborator se descoperă noi metode de lucru, se studiază oțelurile speciale date de cuptoarele Siemens-Martin.

Pe imensul teren al combinatului se întind clădiri şi hale masive, şerpueşte un păienjeniş de căi ferate, trec locomotive, camionete, vagonete, oameni. Uriaşul Combinat Siderurgic al Hunedoarei este în plină ofensivă cu toate forțele şi rezervele sale.

★

Rezemați de unul din stâlpii de susținere ai furnalelor doi muncitori stau de vorbă. Imensitatea furnalelor şi a instalațiilor de mecanizare îi face chiar mici de tot. De acolo ei nu ajung nici până la nivelul deschizăturii de unde se scurge fonta din furnale. Şi totuşi, aceşti doi oameni, conducătorul tehnic Augustin Stanciu şi şeful de schimb Ion Artean, împreună cu oamenii lor din echipă, conduc complicatul proces ce se desfăşoară în interiorul uriaşului producător de fontă.

Ei sunt doi din miile de muncitori ai Combinatului Siderurgic, din miile de oameni care prin munca lor duc înainte producția, o îmbunătățesc mereu şi o fac să se ridice zi de zi pe noi culmi. „Fiecare dintre noi — spune tovarăşul Augustin Stanciu — caută să se conducă după principii ştiințifice în elaborarea fontei. Fiecare caută să obțină, prin aplicarea acestor principii, fontă cât mai multă şi mai bună, dirijând într'un anumit fel procesul de producție". Şi prin frământarea acestor sisteme, prin folosirea lor în cadrul întrecerii socialiste creşte producția, creşte productivitatea, creşte calitatea muncii. Conduşi de Partid şi având în frunte pe comuniști, muncitorii lucrează cu abnegație, cu eroism, ținând sus steagul luptei pentru socialism. Aşa lucrează Ion Oprea, prim-topitorul furnalist care a câştigat de trei ori întrecerea pe profesiuni, depăşind planul în medie cu 54 la sută. Aşa lucrează prăjitorul furnalist Constantin Macovei, care a câştigat de cinci ori întrecerea şi şi-a îndeplinit la 20 Iunie întreg planul pe 1951. Aşa lucrează utemistul Alexa Petrovici, primtopitor oțelar la „Cuptorul Tineretului"-Siemens-Martin, care a salvat o şarjă de oțel de 60 de tone, în valoare de 800.000 lei astupând „stihul" de scurgere desfundat, punându-şi în joc însăşi viața.

Aşa lucrează prim-topitorul oțelar Petre Forțu, care a elaborat 10 şarje rapide după metoda sovietică, ajungând la cel mai înalt vârf de utilizare al cuptoarelor, atins în siderurgie. Aşa lucrează comunistul Gheorghe Alexandrescu, prim-laminorist, care a câştigat de două ori în întrecere titlul de „Cel mai bun laminorist", depăşind norma cu 46 la sută şi reducând indicii de întrebuințare a energiei electrice dela 70 kw. pe tonă la 65.

Şi exemplele pot fi înmulțite mereu: la atelierele mecanice, şeful de atelier Ion Ghiran şi strungarul comunist Carol Tausch, secretarul organizației de bază au inițiat trecerea la lucrul la două strunguri. Primul care a făcut-o a fost tovarăşul Tausch. Acum tot mai mulți strungari cer să li se dea să lucreze la două strunguri, sau chiar la trei şi patru. Strungarul Dionisie Muntean şi-a preluat strungul în păstrare socialistă, după metoda Ninei Năzarova şi a ajuns să facă 400 metri de span pe minut. Secretarul organizației de bază P.M.R. dela laborator, Ion Gostian, a inventat un sistem de sudare a creuzetelor de platină, care înainte la cea mai mică spărtură se trimiteau la topit.

Aceste minunate realizări se datoresc creşterii necontenite a nivelului profesional al muncitorilor şi tehnicienilor. In combinat se aplică pe scară întinsă, metoda sovietică Kotlear, de calificare la locul de muncă. Şcolile profesionale ridică oameni ca Elena Gavrilă, fostă îngrijitoare care astăzi e laborantă şi face independent analize chimice grele şi se pregăteşte de examen pentru un grad şi mai înalt de calificare în munca sa, precum şi mulți alți oameni din toate secțiile combinatului. Iar Şcoala Medie Tehnică Siderurgică şi şcolile de ucenici ale secțiilor şi atelierelor pregătesc aici, pe loc noile cadre, oamenii care vor veni mâine să preia schimbul dela cei de azi, continuând frumoasa tradiție a siderurgiştilor hunedoreni.

★

Pe dealul înverzit dela Apus de oraş, departe de fumul coşurilor înalte ale combinatului, se întinde „Orașul Nou", un prim cartier de locuințe muncitoreşti construite din 1947 până azi. 260 de apartamente şi două blocuri cu 80 de camere au fost date în folosința muncitorilor fruntaşi ai combinatului.

Nu numai grija, ci dragostea, dragostea caldă pentru om se vede, se impune în aceste minunate clădiri. Aşezate la o bună depărtare una de alta, căsuțele acestea înconjurate cu valuri de flori în toate culorile şi pomi roditori, scăldate în razele soarelui de vară, albe, cu acoperişuri roşii par o priveliştе de basm. Nimic nu poate fi mai grăitor ca ilustrarea grijii cu care Partidul şi statul nostru înconjoară pe oamenii muncii, decât acest „Oraş-Nou" care abia a început să crească.

Tot aici chiar la intrare, la poalele dealului se înalță două clădiri mari cu ferestre înalte, cu scări largi: sunt clădirile Şcolii Profesionale Siderurgice şi ale internatului ei. Aci se vor pregăti aproape 3000 de copii ai siderurgiştilor, în excepționale condiții de învățătură. Tot aici, în apropiere, se întinde un excelent stadion de fotbal, pista şi gropile de atletism, tribuna. Şi acesta e doar terenul de antrenament, nu cel de competiții.

★

In incinta Combinatului, mai într'o parte, se înalță un coş alb, care întrece în înălțime toate celelalte coşuri. Din el nu răzbate încă palele de fum; pe vârful lui neînnegrit sunt patru litere roşii uriaşe: PACE. In jur se înalță schele până departe. Dintr'o enormă groapă dreptunghiulară ies benzile rulante, ducând neîncetat pământul escavat. Peste tot camioane, căruțe, oameni cu roabe, mormane de saci de ciment, nisip, mănunchiuri de vergi pentru beton armat, stive de scânduri; un aspect de mare şantier. Şi într'adevăr este un şantier mare. Aici se construieşte furnalul Nr. 5 „Furnalul Păcii" care va fi cel mai mare din Sud-Estul Europei.

Această construcție nu este unica aici. Intreg Combinatul se desvoltă într'un ritm furtunos. In cadrul Planului Cincinal sunt prevăzute lucrări de mari proporții la furnale, lărgirea oțelăriei existente şi construirea uneia noi, mult mai mari, schimbări mari la hala laminoarelor, construirea de instalații moderne, mecanizate, în toate secțiile, crearea de fabrici anexe, desvoltarea sectorului minier şi multe altele.

De altfel şi până în prezent, dela 23 August 1944 s'au produs schimbări uriaşe. După eliberarea țării nu funcționau aici decât două din cele patru furnale existente. O situație asemănătoare era şi în celelalte secții. Sarcinile uriaşe care stau în faţa industriei grele au cerut o desvoltare accelerată a producției. Prin investițiile masive care s'au făcut şi continuă să se facă, prin munca entuziastă, eroică a siderurgiştilor, prin ajutorul puternic al Uniunii Sovietice s'a creat un ritm de desvoltare care întrece nemăsurat de mult ritmul de desvoltare sub regimul capitalist. In câțiva ani s'a ajuns la o producție de cinci ori mai mare, decât în trecut. Şi aceasta este doar un început. In faţa siderurgiştilor din Hunedoara stă sarcina de a contribui cu una din părțile cele mai însemnate la îndeplinirea prevederilor Planului Cincinal în domeniul siderurgiei: o creştere cu 243 la sută a valorii producției globale şi o ridicare a productivității cu 49 la sută în 1955 faţă de 1950. Creşte şi se desvoltă neîntrerupt marele Combinat.

Alături de construcțiile industriale se vor desvolta în proporții uriaşe construcțiile sociale. Vor fi ridicate, pe o suprafață de circa 4.000 metri pătrați, până în 1957, blocuri de locuințe pentru 60.000 de oameni. (după recensământul din 1941 în întreaga Hunedoară erau 6.000 de locuitori), se vor construi trei mari magazine de stat, un oficiu P.T.T., o policlinică, o fabrică de pâine, o şcoală, o grădiniță de copii, o creşă, se vor crea parcuri şi zone verzi, un mare stadion, o sală de gimnastică şi multe, multe altele.

...In sala de conferințe din clădirea direcției generale a Combinatului este o machetă: Hunedoara la sfârşitul Planului Cincinal. Tot malul stâng al Cernei va fi ocupat de construcțiile industriale ale Combinatului. Iar pe malul drept se întinde, până în pădurile de pe dealul Cizicului, orașul muncitoresc. Clădiri monumentale, parcuri, stadioane, mii de locuințe, iar în mijlocul pădurii, un mare sanatoriu — casă de odihnă. Multe din cele proectate pe machetă au şi fost realizate. Şi mai multe sunt în curs de realizare. Sub ochii noştri, în câțiva ani, se va schimba faţa Hunedoarei. Țara va avea aici un centru industrial de prim ordin, o bază de nădejde pentru munca noastră creatoare, pentru desvoltarea noastră paşnică.

★

Cât de mărşave par, în comparație cu această minunată desvoltare, țicăloasele pregătiri de război ale imperialiştilor! In timp ce la noi poporul luptă pentru bunăstare, pentru belşug, uzinele trusturilor monopoliste pregătesc armament pentru un nou război, iar trustmenii îşi trimit slugile să sape la temelie munca noastră paşnică.

Pentru a zădărnici planurile lor agresive dau furnaliştii, oțelarii şi laminoriştii Hunedoarei tot mai multe şi mai bune produse. Pentru a strivi încercările lor de sabotaj, de spionaj, de diversiune, stau de veghe toți siderurgiştii. Aici pulsează puternic viața pe care Partidul o dăruieşte întregii Patrii, viața de muncă minunată, de realizări măreţe, de luptă şi fericire.

VALENTIN SAPUNA

Invățătorii şi profesorii veniți în București la cursurile I.C.D. citesc cu bucurie Hotărîrea C.C. al P.M.R. şi a Guvernului R.P.R.

Mă voi strădui să cinstesc prin fapte vrednice înalta prețuire

Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român şi a Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Române cu privire la măsurile de îmbunătățire a condițiilor de trai şi de muncă ale cadrelor didactice din învățământul elementar şi mediu. Am citit-o cu o nespusă emoție dela un capăt la altul. Din fiecare rând reese înalta cinstire şi prețuire pe care Partidul şi Guvernul o acordă cadrelor didactice din învățământul preşcolar elementar şi mediu, cadre care în regimurile trecute au fost ținute în cea mai neagră mizerie şi umilință.

Am absolvit şcoala normală în anul 1936; dar abia peste câțiva ani am reuşit să intru în învățământ, ca suplinitor, cu un salariu care nu-mi ajungea n'ci pentru mâncare. In anul 1939, inspectoratul şcolar din Iaşi m'a purtat cu săptămânile şi cu lunile ca suplinitor prin satele Trifeşti, Holboca, Iazul Nou şi Vânători, iar ca urmare, pe timpul verii, nu mi-au plătit n'ci nenorocitul acela de salar, motivând că nu am vechime pentru a mă putea bucura de acest drept.

Pentru ca să-şi încropească un cămin modest învățătorul trebuia să se umilească la chiaburi, la moşieri şi la slugile lor. Câtă deosebire între acele vremuri de tristă amintire şi între prețuirea pe care Hotărîrea de astăzi, unică în istoria învățământului nostru, o acordă cadrelor didactice.

Astăzi, Partidul şi Guvernul, pe lângă că se îngrijeşte ca fiecare tânăr învățător sau profesor să fie repartizat imediat în învățământ, îi asigură totodată şi condițiile materiale, ca ajutor de instalare, locuință, combustibil, alimente raționalizate, primirea în folosință a unui lot de pământ pentru nevoi personale, etc. Noul sistem de salarizare precum şi celelalte măsuri prevăzute în Hotărîre, vin să dovedească încă odată prețuirea pe care Partidul clasei muncitoare şi Guvernul o acordă acelora care au menirea de a educa tânăra noastră generație în spiritul moralei comuniste, a dragostei de Patrie, în spiritul luptei pentru pace.

Din salariul de mizerie pe care îl primeam în anii din urmă nu puteam să-mi procur nici măcar câteva cărți care să mă ajute în munca mea la catedră. Astăzi, prin Hotărîre, noi orizonturi se deschid în faţa noastră, a învățătorilor, cărora în trecut ne erau închise toate drumurile spre o înaltă calificare profesională, spre învățământul superior. Prin îmbunătățirea şi lărgirea sistemului de calificare şi perfecționare a cadrelor didactice, prin cursuri speciale, se dă învățătorilor posibilitatea de a-şi ridica nivelul profesional, politic şi ideologic fapt care duce la îndeplinirea mai cu uşurință a sarcinilor ce le sunt încredințate.

Peste puțin timp, cei mai meritoşi învățători şi profesori care au depus eforturi deosebite în munca la catedră, în munca pentru lichidarea analfabetismului, pentru ridicarea culturală a țărănimii muncitoare, vor primi titlul de învățători şi profesori emeriți sau fruntaşi. Ei vor constitui pentru noi toți o mândrie şi un exemplu în întreaga noastră activitate.

Alături de tovarăşii mei de muncă, sub îndrumarea Partidului, nu voi precupeți niciun efort la munca din şcoală, în lupta contra neştiinței de carte, în lupta pentru ridicarea culturală a satelor, străduindu-mă să cinstesc prin fapte vrednice, înalta prețuire pe care o acordă Partidul, nouă, cadrelor didactice.

BODRUG ŞTEFAN
învățător la Şcoala Elementară din comuna Floreşti, raionul Crevedia regiunea București

Hotărîrea izvorăşte din dragostea ce ne-o poartă Partidul şi Guvernul

Am citit cu emoție şi bucurie Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român şi a Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Române cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai şi muncă ale cadrelor didactice din învățământul elementar şi mediu. De câteva zile încoace, în toate recreațiile, învățătorii şi profesorii din seminarul nostru de limbă română discută cu înflăcărare perspectivele ce se deschid prin această Hotărîre oamenilor muncii din şcolile elementare şi medii. Fiecare dintre noi se simte înconjurat de dragostea caldă şi grija părintească a Partidului Muncitoresc Român şi a Guvernului Republicii noastre

Vom avea salarii mai bune, vom avea locuințe corespunzătoare, cantine şcolare, vom intra în iarnă cu tot combustibilul necesar. Pentru ridicarea nivelului nostru ideologic şi profesional, pentru îmbunătățirea muncii noastre de instruire şi educare a fiilor oamenilor muncii din Patria noastră, se va lărgi sistemul de calificare şi perfecționare a cadrelor didactice, ni se va da posibilitatea să urmăm prin corespondență cursurile institutelor de învățământ superior. Se vor organiza cursuri speciale de perfecționare şi cabinete pedagogice în centrele regionale şi raionale. Institutul de cercetări pedagogice pe care-l va organiza Ministerul Învățământului Public ne va ajuta să ne însuşim şi mai temeinic experiența şcolii şi pedagogiei sovietice, s'o aplicăm şi mai bine la condițiile țării noastre. Se va mări numărul publicațiilor pedagogice şi se vor asigura mijloacele de procurare a lor.

Niciodată educatorii tinerelor generații n'au fost puşi într'o situație mai de cinste ca astăzi! Prestigiul nostru se ridică tot mai mult şi cu el creşte avântul nostru în muncă. Bucuria acestor zile îmi aduce şi mai bine aminte viața grea trăită cu 20 de ani în urmă, când mă găseam pe meleagurile Hunedoarei, ca învățător începător, desbrăcat şi flămând, umilit şi desconsiderat până şi de părinții elevilor mei. Guvernanții de pe atunci care împărțeau veniturile țării cu lipitorile de peste granițe nu găseau fonduri şi pentru noi. Am flămânzit şi am îndurat gerul aspru al iernii, iar când am protestat la Deva, boierul Argentoianu a trimis armata şi ne-a alungat ca pe nişte câini.

Aşa am trăit în trecut, în lipsuri şi sărăcie. Când chinurile foamei ajungeau de nesuportat împărțeam cu copiii pâinea adusă de aceştia la şcoală. Ce le păsa hrăpăreților şi jefuitorilor de umilința noastră? Dacă îndrăzneam să ridicăm glasul, unii miniştri ne sfătuiau să vindem cărbuni şi tutun, iar alții şi „mai miloşi", să ne aruncăm în mare... Care învățător sau profesor din țara noastră poate uita acele zile? Cine poate ierta disprețul cu care eram priviți de primarii şi chiaburii satelor?

Astăzi, datorită eliberării țării noastre de către glorioasele Armate Sovietice, datorită luptei Partidului nostru, suntem mândri că facem parte din marea armată a învățătorilor din Republica Populară Română. Hotărîrea Comitetului Central şi a Consiliului de Miniştri cu privire la îmbunătățirea vieții noastre arată tuturor ce înseamnă adevărata prețuire a educatorilor poporului, ce condiții li se pot crea atunci când conducerea este în mâna clasei muncitoare, aliată cu țărănimea muncitoare. Fiecare alin'at al acestei Hotărîri este izvorît din dragostea adâncă ce ne-o poartă Partidul şi Guvernul țării noastre.

Eu înțeleg să-mi arăt recunoştința față de conducătorii Patriei noastre, față de inițiatorii acestei Hotăriri, muncind cât mai intens pentru a-mi însuşi în cadrul acestor cursuri de îndrumare cât mai multe şi mai temeinice cunoştințe. In'ors la locul meu de muncă, mă voi strădui zi de zi să desfăşor o activitate planificată şi pregătită cu toată conştiinciozitatea. Nu voi uita nicio clipă că toate eforturile mele şi ale elevilor mei trebue să fie strânse împletite cu interesele clasei muncitoare şi ale Partidului ei conducător, cu lupta dârză dusă de întreg poporul nostru muncitor pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii. Voi lupta fără preget împotriva neştiinței de carte şi împotriva oricărei influențe a ideologiei duşmanului de clasă. Voi folosi toate mijloacele pe care mi le va pune la îndemână Partidul şi Guvernul țării noastre, pentru a da o muncă de înaltă calitate, pentru a pregăti cadrele să construiască o lume nouă.

NICOLAE MANEA
învățător dela cursurile I.C.D.-Piteşti

Şcoala nouă în regiunea Stalin

Din munții Bucegi şi până în Harghita, din munții Vrancei şi până în Perşani, în fiecare uzină, fabrică, în fiecare mină şi şcoală nouă, în fiecare sat, în fiecare gospodărie agricolă de stat, S.M.T. sau gospodărie agricolă colectivă din regiunea Stalin, o viață nouă şi fericită pulsează datorită regimului nostru de democrație populară.

Munca şi faptele strungarului Karacsony dela Sovromtractor, a minerului Broscan Oprea dela „Muncitorul", a colectivistului Vasile Avram dela gospodăria agricolă colectivă din Hărman, a profesoarei Maria Temelie, directoarea Şcolii Pedagogice din Orașul Stalin, crescuți şi călițI de învățăturile Partidului, stau drept mărturie a luptei dârze pentru Cincinal şi pace, a dragostei şi recunoştinței pe care ei o poartă Partidului.

Satele Ilieni, Mugeni, Măeruş, Dobolii de Jos, Iunca Călnicului. Lemnia, unde s'a aprins lampa lui Ilici, satele Sânpaul, Brădeşti, Vama-Buzăului, Părâul-Caprei, Simonești, Săzieni, în mijlocul cărora s'au înălțat siluetele albe ale şcolilor noi; telefericul şi combinatul sportiv de iarnă din Poiana-Stalin, locuințele muncitoreşti de pe lângă uzinele „Sovromtractor" şi „Steagul Roşu", vorbesc tuturor despre minunatele realizări ale regimului nostru de democrație populară în cei şapte ani dela eliberarea Patriei noastre de către glorioasa Armată Sovietică.

Numai colindând țara poți să vezi cum ea îşi schimbă faţa, cum au crescut oameni călițI puternici şi hotăriți, cum în fiecare sat, cuvântul Partidului stă drept călăuză tuturor acțiunilor minunate ale oamenilor muncii din țara noastră.

★

Melodia cântecului tineresc „Szép gyeremkem joj ki a rétre" cântat de copiii Căminului de zi al uzinelor textile „Gheorghe Doja" din orașul Sf. Gheorghe se aude până în mijlocul curții. N'apuci să închizi bine uşa dela intrare când copiii te întâmpină cu acel „ionapot kivanok" spus silabisit şi cântat. Rămâi plăcut surprins de tot ce vezi. Mici şi dolofani, cu obrajii îmbujorați, îmbrăcați în şorțulețe albastre, cu părul blond, micuții te privesc fără să se despartă de jucăriile lor, cu ochii lor mari şi frumoşi. Pe pereți, tablouri intuitive. In dulapurile ce stau înşirate de-a-lungul pereților se văd prin uşile de sticlă diverse jucării: elefanți, țepuri, cocoşi, cuburi colorate, unelte agricole în miniatură. Dincolo, în camera vecină, paturi albe aşteaptă să-i primească pentru odihnă.

Bătaî Palne, fruntaşă de cinste a uzinei soții Gall la fel ca şi ceilalți muncitori ai uzinelor şi fabricilor noastre, nu se mai gândesc cu teamă la viitor, nu mai poartă grija copilului lăsat singur acasă, nu-şi mai zic: „Oare nu l-o fi călcat vreo maşină? Nu şi-o fi rupt vreun picior sau vreo mână? Oare vecina i-o fi dat ceva de mâncare?" Astăzi lucrează cu dragoste şi spor fiindcă ştiu că datorită Partidului şi Guvernului, copiii lor cresc în dragostea părintească a educatorilor.

Ei cresc veseli şi sănătoşi; criminalii englezi şi americani nu-i vor putea atinge, fiindcă mamele, surorile şi frații lor încadrați în frontul uriaş al partizanilor păcii nu vor permite să se declanşeze un nou război mondial. Fiindcă ei nu doresc să se întâmple aceleaşi fapte criminale şi josnice pe care barbarii americani le săvârşesc astăzi asupra paşnicului popor coreean.

★

Cu ani în urmă, flămânzi şi goi, copiii romilor din satul Gârcin erau nevoiți să meargă zilnic câte 5 km. până la şcoala din satul vecin. De câte ori, în nopțile lor de lungă priveghere în jurul focurilor nu discutau ce bine ar fi să aibă şi romii o şcoală în sat. De câte ori nu şi-au luat inima în dinți plecând pela plasă sau la oraş unde înaintau petiții prin care cereau să li se facă şcoală şi în satul lor. Intotdeauna, însă, cererile lor constituau obiectul batjocorii stăpânilor moşieri şi bancheri.

A venit 23 August. De atunci şi viața lor s'a schimbat. In satul lor a început să se ridice un frumos local de şcoală. Astăzi în cinstea celei de a şaptea aniversări a eliberării Patriei noastre de către glorioasa Armată Sovietică, şcoala elementară din Gârcin va fi terminată.

In clasele luminoase şi spațioase, copiilor din Gârcin, ca şi tuturor copiilor din şcolile elementare din țara noastră învățătorii şi profesorii le vor preda învățăturile cărților.

Şcoala elementară din Gârcin e o şcoală nouă, una din multele şcoli ridicate prin grija Partidului şi Guvernului

★

In sala de proecte a Institutului de Mecanică din Orașul Stalin lumina se stinge noaptea târziu. Deasupra meselor de desen candidații pentru examenul de stat îşi întocmesc proectele sub îndrumarea profesorilor.

Aplecat deasupra unei mese Florea Ion proectează profilul cutii de viteze pentru lucrarea sa „Adaptarea motorului I.A.R. 23 la a camionetă de o tonă şi jumătate. Să se facă calcul performanțelor şi rentabilitatea pe tonă km.". Se opreşte îndreptându-şi spatele. Calm, cu ochii privind satisfăcut planşa terminată îşi scoate o țigară. E obosit, dar pe faţa lui vezi dârzenia caracteristică muncitorului nou. In munca lui, în tot ceeace face şi gândeşte, străbate bucuria şi mândria că face parte din intelectualitatea nouă ieşită din rândurile clasei muncitoare. Acum doi ani muncitorii uzinelor „Steagul Roşu" din Orașul Stalin l-au trimis să urmeze cursurile facultății de ingineri de exploatare. A muncit cu dragoste, cu o voință şi o forță de neînchipuit. N'a dat niciun pas înapoi atunci când greutățile s'au ivit. Aşa îl învățase Partidul, aşa a văzut la tovarăşii lui din uzină. Media 9,20 vorbeşte despre munca lui, despre dragostea cu care a învățat şi a felului cum a ştiut să răspundă încrederii ce i-au acordat-o muncitorii, tovarăşii lui de muncă, atunci când a fost trimis la facultate.

De câte ori nu se gândeşte la viața lui, la copilăria lui chinuită. Niciodată el, fiul unui țăran sărac cu şapte copii din Sânmartinul de Câmpie, nu crezuse că după viața lui chinuită va avea posibilitatea să înveți şi să ajungă inginer. După ce fugise dela explotatorul Beică Augustin unde încercă să învețe meseria, reuşeşte să intre la uzinele „Astra" unde după câțiva ani ajunge cu greu să se califice ajustor mecanic. Aici l-a găsit 23 August. Exploatatul de până atunci sfărâmă lanțurile robiei ale regimului burghezo-moşieresc care-l încătuşase. Steagul roşu sub faldurile căruia se înrolase armata de proletari sub conducerea Partidului, primi un nou combatant. Un minunat constructor al socialismului, un luptător neînfricat pentru apărarea păcii.

Institutul de Mecanică din Orașul Stalin se numără printre zecile de institute şi facultăți din țară, create de regimul nostru de democrație populară, care pregătesc cadre de ingineri mecanici, specialişti în maşini-unelte şi tractoare. E unul din institutele unde se plămădesc sute şi sute de îndrăzneți constructori ai socialismului. E una din zecile şi sutele de cetăți, create de Partid, care-şi deschid larg porțile în faţa tineretului dornic să-şi însuşească ştiința, fără de care nu există progres.

★

Era în vara lui 1949. Muncitorii uzinelor şi fabricilor din Orașul Stalin aflaseră o veste mare. Poiana Honterus din spatele uzinelor „Steagul Roşu" a primit atunci o nouă întrebuințare şi anume aceea de a se construi în mijlocul ei un centru şcolar profesional. Exact la un an, dela luarea hotăririi opt blocuri cu 48 de dormitoare care cuprindeau 1.500 de elevi, o şcoală cu 14 săli de clasă, cu săli de laboratoare, amfiteatre, săli de desen şi patru mari ateliere, grup sanitar şi administrativ, îşi profilau siluetele lor svelte şi albe pe pânza verde a brazilor.

In toamna anului 1950, Poiana Honterus asculta un cântec nou, cunoştea o viață nouă. In mijlocul ei, 1500 de tineri învățau să mânuiască strungul, freza, forja, se pregăteau să devină harnici şi ridicați muncitori ai uzinelor noastre.

Orașul uceniciior, cetatea plămădirii cadrelor necesare fabricilor şi uzinelor noastre e una din realizările minunate ale Partidului şi Guvernului nostru.

★

In afară de şcolile cu limba de predare română, au fost create zeci şi zeci de şcoli pentru populația maghiară şi germană. In fiecare pas, în această vastă şi bogată uzină, întâlneşti marile realizări obținute de poporul nostru pe tărâmul învățământului. Ele arată marea grijă a Partidului şi Guvernului pentru cultura oamenilor muncii.

C. CIUCHINDEL

TRĂIASCĂ PARTIDUL MUNCITORESC ROMÂN, FORȚA CONDUCĂTOARE IN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ!

In cinstea zilei de 23 AUGUST

Invățătorii și profesorii din regiunea Vâlcea își îndeplinesc angajamentele luate

Invățătorii și profesorii din regiunea Vâlcea au întâmpinat cu entuziasm cea de a șaptea aniversare a eliberării Patriei noastre de către glorioasa Armată Sovietică.

Angajamentele luate în cadrul ședințelor de grupă sindicală au fost îndeplinite, în mare parte, înainte de termen. Mulți învățători și profesori au dat un prețios sprijin construcțiilor școlare, reparării și amenajării localurilor de școli, reușind ca până la 23 August, 80 la sută din școlile din regiune să fie pregătite în vederea deschiderii noului an școlar.

Până la 15 August a. c. din cele 11 școli planificate a fi construite în regiunea Vâlcea, până la 31 Decembrie a. c., trei au fost terminate, iar la celelalte opt se fac ultimele lucrări. De asemeni din numărul total de 442 de școli existente în întreaga regiune 337 au fost reparate până la 20 August. In munca de reparații a localurilor, o muncă stăruitoare a depus tovarășul Ion Mihuț, directorul școlii din Horezu care a terminat reparația cu mult înainte de data prevăzută în plan.

Tot pe linia pregătirilor în vederea deschiderii noului an școlar învățătorii și profesorii, directorii de școli și organele secțiunilor de învățământ ale raioanelor au mers pe teren și au stat de vorbă cu elevii și părinții — asigurând astfel o bună școlarizare a copiilor de vârstă școlară.

Pentru înzestrarea internatelor și aprovizionarea cantinelor au fost luate măsuri din vreme ca acestea să aibă mobilierul, combustibilul și alimentele necesare

La cele 12 grădini de zarzavat de pe lângă internatele din regiune lucrările de întreținere au fost făcute în parte de personalul didactic, reușindu-se ca unele din acestea să aibă recolte foarte bune.

Tot în cinstea zilei de 23 August, învățătorii și profesorii din regiunea Vâlcea împreună cu elevii lor, au strâns diferite materiale vechi și au recoltat plante medicinale.

Până în prezent au fost adunate peste 2.000 kg. de plante medicinale diferite, s'au adunat 20.000 kg. fier vechi, etc. De asemeni, personalul didactic a depus peste 3.000 ore de muncă voluntară la amenajarea parcului de cultură și odihnă din grădina „Zăvoiu" din Râmnicul-Vâlcea care se va deschide în cinstea zilei de 23 August, făcând în acest fel o economie de 63.600 lei.

Realizările frumoase ale cadrelor didactice din regiunea Vâlcea au fost îmbinate cu multe acțiuni culturale desfășurate de echipele artistice la sate și în stațiunile balneo-climaterice din regiune.

C. RADOI
corespondent

Economii la reparația școlii

Personalul de îngrijire dela Școala Pedagogică de Fete din Blaj și-a luat angajamentul ca în cinstea zilei de 23 August să execute o serie de lucrări de reparație în cadrul școlii. Constituindu-se într'un număr de trei echipe au reușit până în prezent să realizeze importante economii. Echipa de spoitori a obținut economii în valoare de 140.000 lei. Echipa condusă de tov. Deneș Ștefan a dărâmat două ziduri cu o suprafață de 60 metri pătrați, realizându-se o economie de 15 000 lei. De asemeni, echipa în frunte cu tov Conciu Alexandru a realizat, la materiale și la mâna de lucru, o economie de 40.000 lei .

In felul acesta, Școala Pedagogică de Fete va putea deschide noul an școlar în cele mai bune condițiuni, realizându-se totodată importante economii

ZEILER ANTONIU
corespondent

Au adunat materiale și deșeuri

In dorința de a contribui cât mai mult la opera de construire a socialismului în Patria noastră, elevii împreună cu învățătorii și profesorii dela școala Roșiori din comuna Dulcești, raionul Roman, au depus o intensă muncă de colectare a materialelor și deșeurilor.

In cinstea zilei de 23 August, colectivul acestei școli a reușit să adune cantitatea de 25 kg. fier vechiu, 15 kg. de hârtie maculatură și 3 kg. cârpe precum și alte materiale pe care le-au predat oficiului de colectare D.C.A.

Deasemeni, pionierii și elevii școlii, sub conducerea învățătorilor, au treerat spicele adunate de pe ogoare recoltând o cantitate de 30 kg. boabe pe care le-au predat Statului, ca o contribuție a pionierilor și elevilor dela școala din satul Roșiori.

In această muncă s'au evidențiat în mod special elevii: Leoarda Elena, Șerban Ioana din clasa V-a și pionierul Năstase Alexandru din clasa VI-a.

BOGZA ALEXANDRU
corespondent

Cadrele didactice salută cu entuziasm Hotărîrea C. C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R. P. R.

Pe întreg cuprinsul Patriei noastre învățătorii și profesorii adunați în meetinguri și-au exprimat recunoștința pentru Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române cu privire la măsurile de îmbunătățire a condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu.

LA BARLAD

Peste 400 de învățători și profesori aflați la cursurile I.C.D. precum și multe cadre didactice din orașul Bârlad s'au adunat în ziua de 18 August a. c. în sala „6 Martie" din acest oraș, spre a manifesta devotamentul lor față de Partid și Guvernul țării noastre.

Tovarășul Gh. Podoleanu, șeful secțiunii de învățământ a regiunii a făcut cu această ocazie o expunere asupra Hotărîrii.

Au urmat apoi discuții în care învățătorii și profesorii au vorbit despre felul cum erau obligați să muncească sub vechile regimuri burghezo-moșierești arătând condițiile lor de viață din acele vremuri.

In ziua de 19 August a. c. au avut loc asemenea adunări la Răchitoasa, Podul Turcului, Murgeni, Vaslui și Huși.

LA SIBIU

Un număr de peste 500 învățători și profesori din regiunea Sibiu care urmează cursurile I.C.D. s'au adunat în ziua de 20 August a.c. pentru a-și manifesta dragostea față de Partidul clasei muncitoare și Guvernul Republicii Populare Române pentru Hotărîrea cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu.

Invățătorii și profesorii prezenți și-au luat angajamente de a munci și mai mult pentru ridicarea nivelului lor ideologic, politic și profesional de a depune tot mai mult efort pentru ridicarea tinerelor generații în spiritul moralei comuniste și de a munci tot mai intens pentru culturalizarea maselor.

Fruntași în munca de învățământ

Nu de multă vreme a fost numit tovarășul Alexe Costache la școala elementară din comuna Stâlpu, raionul Buzău. In acest scurt timp el a câștigat prețuirea țăranilor muncitori și a elevilor săi.

Inființând un laborator și organizând un teren de experiențe în grădina școlii, obținând minunate rezultate în munca de alfabetizare, participând activ la toate manifestările obștești din comuna sa, învățătorul Alexe Costache se numără în rândurile învățătorilor fruntași din Patria noastră.

Când primul cămin de zi din regiune a luat ființă în Buzău, la conducerea lui a fost numită tovarășa Manole Alexandrina. De atunci, datorită muncii neprecupețite și dragostei pe care tov. Manole o poartă copiilor celor ce muncesc, Căminul de zi Nr. 1 este în fruntea tuturor căminelor din regiune.

Educatoarea nu și-a limitat munca la activitatea din cămin. Ea a contribuit la organizarea grădinițelor sezoniere, a activat în cadrul căminului cultural și a inițiat formarea unei echipe artistice.

Munca tovarășei Manole Alexandrina este un exemplu de urmat în lupta pentru construirea socialismului, pentru pace.

Corespondentul de presă, sprijin activ în opera de construire a socialismului

In zilele de 18 și 19 August au avut loc la București lucrările primului Congres al corespondenților muncitori și țărani din Republica Populară Română, primul Congres al acelora pe care tovarășul Stalin i-a numit comandanți ai opiniei publice proletare. Acest eveniment constituie un hotărîtor pas înainte pe drumul îmbunătățirii muncii de presă, un hotărîtor pas înainte pentru o și mai strânsă legătură a ziarului cu masele largi ale poporului nostru muncitor — izvorul principal al forței sale.

In urma eliberării poporului nostru de sub jugul imperialist, în presa noastră de tip nou a pătruns tot mai larg cuvântul celor ce muncesc, și-a putut spune cuvântul orice om cinstit mânat de dorința sinceră de a contribui la propășirea Patriei. Simțind că ziarele sunt ale lor, oamenii muncii au învățat să se adreseze cu încredere ziarelor, știind că vor găsi în ele un apărător neobosit al intereselor lor. Astfel, presa noastră de partid și-a atras odată cu numărul tot mai mare de cititori și un număr din ce în ce mai mare de corespondenți, care, însuflețiți de un adânc patriotism, dornici să ajute lupta Partidului împotriva a tot ce este învechit și dăunător, i-au făcut cunoscute fapte, i-au făcut cunoscuți oameni care au muncit bine și au criticat pe acei care sub orice formă încercau să frâneze mersul nostru înainte ; au arătat cu curaj lipsurile și neajunsurile aparatului de partid și de stat, demascând cu hotărîre uneltirile dușmanilor.

Avem astăzi zeci de mii de muncitori și țărani corespondenți. Pentru ca ziarul să-și împlinească rolul său de propagandist, agitator și organizator colectiv, pentru ca el să devină într'adevăr o ascuțită armă a Partidului nostru în lupta pentru socialism și pentru pace, trebue ca numărul lor să sporească tot mai mult, și, pe de altă parte, să se ridice nivelul politic și ideologic al corespondenților pentru ca ei să poată răspunde cu succes sarcinilor de cinste care le revin.

La Congresul din 18-19 August, corespondenții muncitori și muncitoare din fabrici, uzine, ateliere, mine, țărani colectiviști, țărani săraci și mijlocași, tractoriști și tehnicieni dela S.M.T., învățători și gospodine au venit cu dorința arzătoare de a înțelege mai bine însemnătatea și sarcina muncii lor, de a căpăta o mai largă orientare, de a cunoaște și experiența celorlalți. Luând cuvântul ei au arătat experiența lor în această muncă de corespondenți, felul cum au popularizat succesele în producție și metodele înaintate de muncă ale muncitorilor fruntași, cum au utilizat arma criticii față de lipsurile și abaterile constatate, greutățile întâmpinate pe teren, etc.

Participarea la Congres a reprezentanților ziarelor patriotice comuniste și muncitorești frățești, în frunte cu reprezentanții glorioasei „Pravde" și ai ziarului „Pentru pace trainică, pentru democrație populară", care au adus salutul lor precum și participarea corespondenților muncitori și țărani din numeroase țări a făcut să se întărească solidaritatea internațională, să sporească dorința celor ce muncesc din lumea întreagă de a lupta umăr la umăr, mai dârz, sub steagul măreței învățături ale lui Lenin și Stalin pentru triumful ideilor înaintate progresiste, în toate țările globului.

A spune adevărul, este un lucru de neconceput în lumea capitalistă. In timp ce acolo presa folosește minciuna, calomniile, insinuările pentru a servi scopul monopoliștilor și atâțătorilor la război, la noi, după modelul presei bolșevice, rolul presei de partid crește zi de zi devenind tot mai mult, așa cum cerea Lenin, un instrument de reeducare economică a maselor, un instrument de informare a maselor, asupra felului în care trebue să fie organizată munca în chip nou, un mijloc prin care Partidul antrenează masele la conducerea treburilor obștești.

In perioada construirii bazelor socialismului la noi, când în toate sectoarele de muncă se depune o activitate neobosită și se duce lupta împotriva oricărei stagnări, când trebue întărită lupta pentru apărarea păcii, în fața presei de partid și a detașamentului ei de masă, — corespondenții muncitori și țărani — stau îndatoriri de cea mai mare răspundere. Despre aceste îndatoriri, despre forța, succesele și sarcinile deosebit de importante ale mișcării corespondenților din țara noastră a vorbit corespondenților tovarășul I. Chișinevschi, secretar al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri Cuvântul tovarășului Iosif Chișinevschi a contribuit la lămurirea corespondenților, i-a făcut să înțeleagă mai bine rolul lor, să întărească spiritul lor de răspundere, ceeace va avea drept rezultat îmbunătățirea muncii de presă, pentru ca aceasta să ducă cu și mai mult folos mai departe lupta pentru construirea socialismului în țara noastră, pentru apărarea păcii.

Din lucrările Congresului s'au desprins limpede sarcinile mari pe care trebue să le îndeplinească astăzi corespondenții noștri de presă. Una dintre aceste sarcini este răspândirea experienței înaintate. Corespondenții trebue să scrie ziarului pentru a înmulți exemplul bun al celor care muncesc cu eroism pe marele șantier al construcției socialiste, al celor care aduc noul în muncă, în organizarea producției; ei trebue să descopere pe acei care folosesc metodele vechi de lucru, care sunt birocrați, risipitori, leneși, care nu respectă disciplina în muncă și 'să supună faptele lor, privite prin prisma intereselor generale, judecății opiniei publice.

Stând în primele rânduri ale constructorilor socialismului, fiind cei mai aprigi luptători împotriva dușmanilor, corespondenții nostri muncitori și țărani trebue să dea dovadă de o înaltă vigilență revoluționară, semnalând la timp uneltirile mârșave ale dușmanului de clasă, mobilizând masele împotriva viclenilor chiaburești, împotriva sabotorilor și spionilor, a dușmanilor strecurați în aparatul de partid și de stat. Corespondenții trebue să trimită ziarelor scrisori cu date și fapte bine verificate, pentru a nu induce în eroare, a nu desorienta și compromite oameni și instituții. In acelaș timp, pentru ca mișcarea corespondenților să-și îndeplinească rolul ei în asigurarea mersului nostru înainte, ziarul trebue să urmărească fiecare semnal, fiecare propunere a corespondenților, fiecare sesizare justă, până la obținerea unui rezultat practic.

Congresul la care au participat mii de corespondenți fruntași ai luptei pentru pace și socialism va asigura obținerea unor și mai mari victorii ale poporului nostru muncitor sub conducerea Partidului și cu ajutorul frățesc al Uniunii Sovietice pe calea măreață, luminată de ideile lui Lenin și Stalin. Prin îndrumările primite, prin schimbul de experiență prilejuit de acest Congres, munca în toate sectoarele se va îmbunătăți, presa noastră va duce cu succes mai departe lupta pentru adevăr, pace și socialism, devenind mai combativă în lupta antiimperialistă, sprijinind mai cu hotărîre campania pentru pace.

Congresul din 18-19 August a mobilizat corespondenții presei noastre la acțiuni mai rodnice. Congresul corespondenților va contribui mult și la îmbunătățirea muncii în școlile noastre. Corespondenții noștri din învățământ au înțeles că trebue să scrie cu mai mult curaj atât despre cei care obțin realizări în munca instructiv-educativă a școlii, despre metodele lor, cât și despre cei care mai seamănă otravă în mintea copiilor noștri, care nu arată interes și dragoste pentru școală. Corespondenții învățători și profesori trebue să ajute școala, să scoată din rădăcini otrava naționalismului șovin și a cosmopolitismului din mentalitatea cadrelor didactice.

Hotărîrea Partidului și Guvernului nostru cu privire la măsurile de îmbunătățire a condițiilor de trai și de muncă a cadrelor didactice din învățământul preșcolar, elementar și mediu va duce la crearea unor mai bune condiții de muncă în școli, deschizând perspective largi, luminoase învățământului. Problema creșterii nivelului învățământului nostru trebue să fie o preocupare a corespondenților noștri. Incadrați în marea armată a corespondenților muncitori și țărani, cadrele didactice vor contribui la îmbunătățirea activității didactice, la desvoltarea continuă a învățământului public.

Sporește necontenit numărul unităților școlare

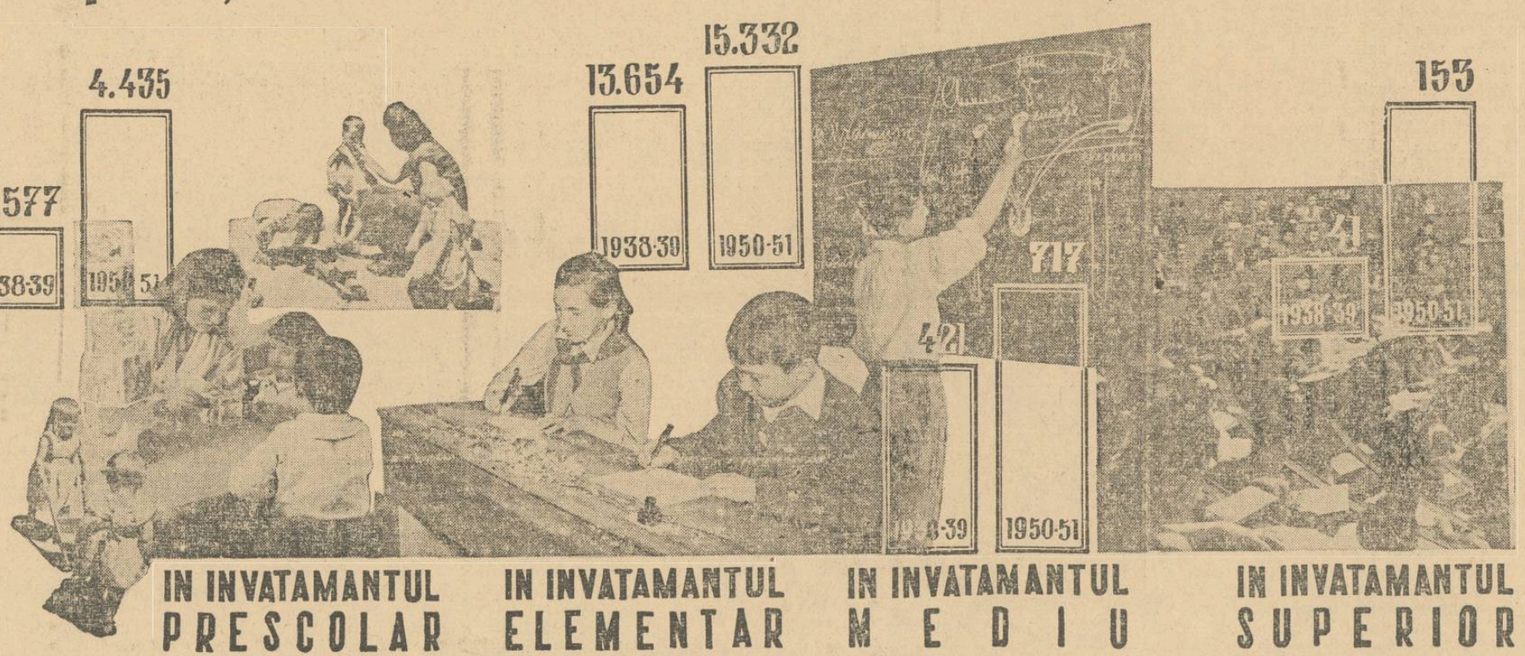

Note politice externe

Din nou, Guvernul Sovietic a adus o puternică și concretă contribuție la acțiunea de apărare a păcii mondiale. După cum s'a anunțat, Guvernul U.R.S.S. a hotărît, într'adevăr, să participe la Conferința dela San-Francisco pentru tratatul de pace cu Japonia. Această hotărâre a stârnit, cum era de așteptat, un interes considerabil în toate țările lumii.

Reamintim că în baza principalelor documente internaționale, — ca declarația Națiunilor Unite, declarația dela Cairo, acordul dela Ialta, declarația și acordul dela Potsdam, precum și pe baza deciziunilor adoptate de Comisia pentru Extremul Orient, — urma să se încheie, în cel mai scurt timp posibil, un tratat de pace cu Japonia. Ce fel de tratat anume? Un tratat care să fie elaborat printr'o pregătire comună de către puterile principale care au dus războiul împotriva Japoniei și prin participarea tuturor statelor care au luptat împotriva acestei țări ; un tratat just și echitabil și nu unul impus prin forță, un diktat ; un tratat care să asigure demilitarizarea, democratizarea și independența Japoniei.

In loc de aceasta, ce s'a întâmplat ? Călcând în picioare toate aceste angajamente internaționale, la care au subscris și care se află în vigoare, guvernanții Statelor Unite au dus, în mod sistematic, în calitatea lor de putere ocupantă, o politică ce s'a tradus prin remilitarizarea și refascizarea Japoniei, transformând această țară totdeodată într'o bază strategică ofensivă, într'un arsenal, într'o furnizoare de trupe mercenare. Dorind să dea o aparență de „legalitate" acestei politici criminale, imperialiștii americani au mers, în ultima vreme, până la a săvârși cea mai mârșavă dintre ilegalități, monopolizând în întregime elaborarea tratatului cu Japonia, — tratat a cărui ceremonie de semnare ar trebui să aibă loc, la 4 Septembrie crt., la San-Francisco. Ce fel de tratat este acesta ne-o indică însuși faptul că redactarea lui este opera exclusivă a lui John Foster Dulles, unul dintre cei mai turbați instigatori la război aflați în slujba Wall-Street-ului. Și într'adevăr, alcătuit fără consultarea Uniunii Sovietice și a Chinei, care au avut un rol hotărîtor în sdrobirea militarismului japonez, tratatul elaborat de Dulles este cel mai monstruos act arbitrar internațional, deoarece el tinde să consfințească reînarmarea nelimitată, refascizarea totală și integrarea accelerată a Japoniei în dispozitivul războinic al Statelor Unite în Pacific.

Aceasta este cu atât mai evident, cu cât în același timp cu semnarea tratatului respectiv, Statele Unite urmează să încheie cu guvernul din Tokio și un tratat militar bilateral, în virtutea căruia trupele americane vor avea libertatea de a rămâne în Japonia pe termen fără limită. Caracterul războinic și agresiv al acestor inițiative ale imperialiștilor din Washington întâmpină, însă, opoziția îndârjită a popoarelor Asiei și a tuturor popoarelor lumii. Deaceea Truman și Acheson au convocat Conferința dela San-Francisco, în speranța că la această reuniune, unde urma, după socotelile lor, să participe numai reprezentanții guvernelor satelite, semnarea tratatului separat cu Japonia va putea fi smulsă fără prea mari dificultăți.

Sub presiunea puternică a maselor populare, guvernele Indiei, Birmaniei, Indoneziei și chiar al Filipinelor, au fost obligate, efectiv, să ridice serioase obiecțiuni față de procedura sau conținutul tratatului confecționat de Dulles. Insuși guvernul Franței, care obișnuit ascultă gudurându-se de ordinele Departamentului de Stat, s'a văzut silit să formuleze un protest oficial „pentru faptul că Franța n'a fost consultată cu privire la elaborarea tratatului cu Japonia". Cât despre Anglia, deși Morrison a capitulat complet față de Dulles, cercurile politice din Londra, după cum anunță ziarele britanice, „se îndoiesc dacă o reglementare a problemei japoneze, la care nu ia parte nici China și nici U.R.S.S., ar putea fi cât de cât viabilă".

Această stare de spirit ostilă ce domnește în sânul sateliților Statelor Unite a alarmat Departamentul de Stat. Alarma s'a transformat însă, deadreptul într'o panică isterică, în ultimele zile, odată cu anunțarea hotărîrii Uniunii Sovietice de a lua parte la Conferința dela San-Francisco. Când la 20 Iulie a. c., Acheson trimisese o invitație, în sensul acesta, Guvernului Sovietic, el nădăjduia, desigur că U.R.S.S. va refuza participarea, în așa fel încât totul se va petrece numai „în familie", adică între suzeran și vasali. Ori, spre surpriza și disperarea domnilor din Washington, Uniunea Sovietică, credincioasă metodei staliniste de a folosi toate prilejurile pentru a apăra pacea, securitatea și legalitatea internațională, a răspuns afirmativ invitației primite, precizând că ea va fi reprezentată la San-Francisco printr'o delegație condusă de A. A. Gromiko, care va formula propunerile guvernului sovietic în legătură cu tratatul de pace cu Japonia. „Răspunsul Moscovei constituie o bombă diplomatică", declară ziarul oficios „Washington Post", mărturisind astfel desnădejdea cumplită ce a pătruns cercurile conducătoare americane numai la auzul unei participări sovietice, — participare menită să aducă o contribuție la preîntâmpinarea războiului și, prin aceasta, la zădărnicirea planurilor criminale ale imperialiștilor yankei. Revenindu-și din dureroasa sa surpriză, Acheson a căutat, în mod jalnic, să „pareze lovitura", precizând că „spre a se preveni orice neînțelegere", ține să afirme că scopul Conferinței dela San-Francisco este „numai de a semna proectul de tratat" elaborat de Dulles și nu de a ocaziona discuții „ce ar putea duce la modificarea textului acestui tratat". Cu alte cuvinte, Acheson are neobrăzarea nemai pomenită să pretindă că guvernul Statelor Unite are dreptul de a impune un diktat, nu numai Japoniei, dar și puterilor care au luptat cu armele împotriva agresorilor niponi.

Procedând astfel, imperialiștii americani își pregătesc alte dureroase surprize. La San-Francisco ei nu vor putea împiedeca să răsune glasul puternic al Uniunii Sovietice, în apărarea păcii și legalității internaționale. Și atunci, aventurierii din Washington vor putea constata că tot mai puțini sunt aceia care-i urmează pe calea criminală pe care s'au angajat. Și asta pentrucă popoarele Asiei știu că un tratat care prevede remilitarizarea și refascizarea Japoniei, un tratat separat ce nu va purta semnătura U.R.S.S. și a R.P. Chineze, este o armă îndreptată contra vieții lor.

Impotriva politicii războinice dusă de clica de asasini de peste Ocean și de complicii ei britanici, francezi și alții, se ridică tot mai invincibil frontul popoarelor doritoare de pace.

Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților, care a întrunit, timp de două săptămâni, la Berlin, 2 milioane de tineri reprezentând tineretul din Germania și din întreaga lume, s'a încheiat printr'o uriașă manifestare de pace. Toți acești tineri, vorbind în numele întregului tineret mondial, înfrățit astăzi în aceeași măreață luptă, au reînoit jurământul lor de a duce mai departe cu sforțări sporite, până la capăt, nobila bătălie pentru apărarea păcii. După ce, la început, presa imperialistă s'a străduit să minimalizeze însemnătatea Festivalului dela Berlin, multe dintre ziarele și revistele reacționare au fost obligate, sub șdrobitoarea evidență a faptelor, să revină la realitate. Astfel, cu amărăciune, organe britanice ca „Newstatesman and Nation" sau „Spectator", au sfârșit prin a admite că **„Festivalul Mondial dela Berlin a constituit un succes neîndoios"** și că **„n'ar servi la nimic ca acest fapt să fie negat".** Uriașa întrunire a tineretului de pretutindeni, în capitala Germaniei, a constituit, într'adevăr, dovada că noile generații opun un NU hotărît războiului și că imperialiștii se află rupți de propriul lor tineret.

Una dintre consecințele imediate ale succesului acestui de al III-lea Festival este că va da un imbold și mai mare campaniei de strângere de semnături pe Apelul pentru un Pact al Păcii între cele cinci puteri. După cum reiese din comunicarea făcută zilele acestea de către Consiliul Mondial al Păcii, numărul semnăturilor strânse, până acum, pe Apel, se ridică la peste 430 milioane. Faptul că în multe țări campania pentru strângerea semnăturilor se află în plină desfășurare și că în unele țări ea nici nu a început încă, îngăduie să se conchidă că cifra de 500 milioane de semnături, atinsă pentru Apelul dela Stockholm, va fi de astă dată cu mult depășită.

Acest gigantic plebiscit mondial pentru un Pact al Păcii a cărui încheiere a fost din nou cerută recent, de către Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., este replica hotărîtă a popoarelor la toate josnicele comploturi imperialiste.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26. Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA „Scrisul Liber" Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 6. Telefon: 4.92.96. ABONAMENTE: Anual. 250 lei; 6 luni. 130 lei; Instituții anual. 500 lei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii"

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL III Nr. 126 | 4 PAGINI 5 LEI | JOI 30 AUGUST 1951

Indatorirea de bază a învățătorilor și profesorilor este să studieze și să-și însușească operele geniale ale marilor Lenin și Stalin înaltele realizări ale pedagogiei sovietice, pentru a contribui cu pricepere, cu devotament și abnegație la opera de răspândire a culturii în popor, pentru a instrui și educa un tineret stăpân pe știință, devotat cu trup și suflet patriei noastre, Republica Populară Română, și cauzei mărețe a socialismului și păcii.

Din Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române cu privire la măsurile de îmbunătățire a condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu

Pentru ridicarea nivelului politic și profesional al cadrelor didactice

Marile victorii obținute de poporul nostru muncitor sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, cuprind și succesele dobândite pe tărâmul creării unei noi culturi, succese care au deschis largi perspective acțiunii de instruire și educare a maselor largi populare. Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române cu privire la măsurile de îmbunătățire a condițiilor de trai și muncă ale cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu are o deosebită importanță în desvoltarea culturală a țării noastre.

In timp ce stăpânirea burghezo-moșierească nu se interesa niciodată de posibilitățile de pregătire ale învățătorilor și profesorilor, regimul nostru de democrație populară a acordat o deosebită atenție organizării cursurilor de îndrumare a cadrelor didactice. An după an, mii și zeci de mii de învățători și profesori au urmat aceste cursuri, orientându-se în problemele de ideologie și în problemele noii pedagogii bazate pe marile realizări ale școlii sovietice. In vara aceasta, peste 20.000 de învățători și profesori, dornici să depună noi eforturi pentru desăvârșirea lor profesională, au urmat cursuri de îndrumare, în cadrul cărora, pe lângă problemele de ideologie și cele de pedagogie și metodologie, ei s'au lămurit și asupra diferitelor probleme ridicate de experiența lor personală. Dacă în Statele Unite, mii de învățători sunt șomeri, iar alte mii sunt nevoiți să se angajeze în munci care nu le corespund, din cauza investițiilor fabuloase ce se fac în scopuri războinice, în țara noastră se deschid largi perspective pentru îmbunătățirea continuă a condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice.

Învățătorii și profesorii școlilor noastre, au, așa cum subliniază Hotărîrea Partidului și a Guvernului, sarcini deosebit de însemnate în opera de culturalizare a maselor, în desvoltarea revoluției culturale. Ei trebue să întărească permanent calitatea muncii lor în școală, trebue să corespundă cerințelor culturale mereu mai înalte ale poporului muncitor.

Exemplul măreț al învățătorilor și profesorilor sovietici, care muncesc cu entuziasm neobosit pentru continua lor pregătire ideologică și profesională trebue să fie urmat de toate cadrele didactice, dela cele mai tinere până la cele mai vârstnice. In acest an școlar, primul an de învățământ din Cincinal, se impune cu necesitate ridicarea nivelului științific, politic și pedagogic al întregii activități didactice. Rezultatele importante obținute în anul școlar 1950—1951 trebuesc depășite. Trebue adâncită și mai bine munca de instruire și educare a tinerelor generații în spiritul moralei comuniste, trebue să introducem și mai adânc spiritul de partid în toată activitatea noastră. Fiecare lecție, fiecare oră de dirigenție, fiecare lecție de alfabetizare și fiecare conferință ținută în cadrul căminului cultural trebue să contribue efectiv la însușirea temeinică a noii concepții despre lume și viață. Trebuesc obținute noi succese în ceeace privește educarea tineretului nostru în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar.

Aplicând cu dragoste Hotărîrea Comitetului Central și a Consiliului de Miniștri, pentru a obține o îmbunătățire efectivă a procesului de învățământ și a activității cultural-educative, învățătorii și profesorii trebue să studieze cu toată convingerea la cursurile de calificare și perfecționare a cadrelor didactice. Numărul celor care vor urma prin corespondență cursurile institutelor de învățământ superior va fi dovada vie a interesului pe care mii de învățători din țara noastră îl au pentru studiile superioare, va fi dovada dorinței lor puternice pentru desăvârșirea profesională. S'au prăbușit zăgazurile create de burghezie în calea desvoltării învățătorimii noastre.

Cursurile speciale de perfecționare de 3—6 luni, pe care le va organiza Ministerul Învățământului Public, ca și Institutul pentru perfecționarea cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu vor da învățătorilor și profesorilor posibilitatea să se înarmeze cu noi mijloace de instruire și educație. Munca desfășurată în cadrul acestor cursuri trebue să se completeze cu un studiu individual organizat al operelor pedagogice apărute în Editura de Stat, al materialelor publicate în Analele Româno-Sovietice și în „Gazeta Învățământului", cu o contribuție cât mai activă în munca cercurilor pedagogice. Cabinetele pedagogice regionale și raionale ce vor lua ființă vor ajuta învățătorii și profesorii să se lămurească în toate problemele legate de activitatea lor practică, vor contribui la ridicarea nivelului pedagogic al lecțiilor, la adâncirea conținutului ideologic al muncii din școală, la generalizarea experienței înaintate.

Munca de pregătire profesională trebue însă strâns împletită cu cea de pregătire ideologică. Aceasta este cheia realizării adevăratului caracter științific al învățământului nostru, acesta este drumul adevăratei educații comuniste a fiilor oamenilor muncii. In noul an școlar, cadrele didactice trebue să acorde mai mare atenție studierii operelor clasicilor marxism-leninismului, lucrărilor conducătorilor Partidului nostru și documentelor Partidului. Invățând din experiența anilor trecuți, cu sprijinul organizațiilor de partid și al organizațiilor sindicale, învățătorii trebue să studieze temeinic aceste opere, atât în colectiv, cât și individual. Așa după cum arată Hotărîrea, în centrele cu mai mulți profesori și învățători, se vor organiza cercuri de studiere a Istoriei P.C. (b) al U.R.S.S. și a altor opere ale clasicilor marxism-leninismului.

Experiența de până acum ne arată că, acolo unde învățătorii și profesorii au muncit fără preget pentru înarmarea lor cu ideologia clasei muncitoare, rezultatele muncii didactice au fost mult mai temeinice și mai rodnice. Astfel, tovarășa Matei Floarea, învățătoare la Școala Elementară din comuna Bozovici, raionul Almaj-Mehadia, regiunea Severin, datorită eforturilor continue pe care le-a făcut pentru însușirea temeinică a învățăturii marxist-leniniste, datorită grijii pe care a avut-o pentru aplicarea justă a acestei învățături în conținutul lecțiilor sale, a reușit să ridice în mare măsură calitatea învățământului în școala pe care o conduce. Așa se explică faptul că la sfârșitul cursurilor, Școala Elementară din Bozovici a ajuns în rândul celor mai bune unități școlare din raion.

Alți învățători și profesori, ca tovarășul Niculescu Mihail, directorul Școlii Elementare Nr. 55 din raionul Lenin, orașul București, tovarășul Ghibedea Vasile, profesor de geografie la Școala Pedagogică de Băeți din Timișoara și tovarășul Meszaros Nicolae, directorul Liceului Maghiar Nr. 1 din Cluj, convinși că rezultatele muncii lor depind în primul rând de nivelul lor politic și ideologic, studiază cu deosebită dragoste operele clasicilor marxism-leninismului, căutând să antreneze și pe alți tovarăși în această muncă. Istoria P.C. (b) al U.R.S.S. și „Problemele leninismului" îi-au ajutat să fie vigilenți și necruțători față de orice influență a ideologiei burgheze și să folosească din plin arma criticii și autocriticii.

Urmând exemplul lor, cadrele noastre didactice trebue să ducă o muncă permanentă și organizată pentru ridicarea continuă a nivelului ideologic și profesional singura cale de cucerire a unor noi succese în învățământ. Folosind toate condițiile create de Partidul și Guvernul Republicii noastre Populare prin Hotărîrea din 16 August, învățătorii și profesorii trebue să prețuiască grija și dragostea ce le-o poartă oamenii muncii printr'o activitate temeinică, prin însușirea operelor geniale ale marilor Lenin și Stalin, prin cunoașterea adâncită a înaltelor realizări ale pedagogiei sovietice. Învățătorii și profesorii înarmați cu învățătura Partidului nostru trebue să cunoască problemele politice internaționale, succesele obținute de partizanii păcii și să fie continuu la curent cu problemele economice, politice și culturale ale regiunii și raionului respectiv, ale țării, pentru a lega strâns conținutul lecțiilor de realitatea vie înconjurătoare. Numai muncind astfel, învățătorii și profesorii vor fi adevărați educatori ai fiilor oamenilor muncii, numai astfel ei vor contribui cu pricepere și devotament la instruirea și educarea unui tineret capabil să construiască socialismul, capabil să lupte cu abnegație pentru apărarea păcii.

Către

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român

București

Salariații din învățământ din orașul și raionul Sighișoara, luând cunoștință de Hotărîrea Partidului și a Guvernului cu privire la măsurile de îmbunătățire a condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu, își exprimă recunoștința față de Partid și Guvern pentru deosebita prețuire arătată învățătorilor și profesorilor.

Hotărîrea ne îndeamnă să luptăm cu și mai mult avânt pentru instruirea și educarea elevilor noștri, pentru construirea socialismului în scumpa noastră Patrie, pentru apărarea păcii.

Noi, învățătorii și profesorii din orașul și raionul Sighișoara ne luăm următoarele angajamente: să studiem și să ne însușim temeinic operele geniale ale lui Lenin și Stalin; să studiem și să aplicăm realizările minunate ale pedagogiei sovietice, conștienți fiind că numai astfel vom putea educa și instrui un tineret capabil să contribue la făurirea vieții noi, să luptăm pentru școlarizarea tuturor copiilor de vârstă școlară; să lichidăm în cursul viitorului an școlar analfabetismul în comunele: Bunești, Criș, Daneș, Nadeș, Sapartoc, Vachid, Albești, Hetur, Cund și Laslea; să ducem o luptă hotărîtă pentru ridicarea nivelului cultural al țărănimii muncitoare. In felul acesta ne vom îndeplini datoria față de poporul nostru, față de cauza păcii scumpă oamenilor muncii din toată lumea.

Biroul Comitetului Sindical al salariaților din învățământ din raionul Sighișoara

Sub steagul biruitor al internaționalismului proletar

Poporul nostru muncitor a sărbătorit cu deosebit entuziasm cea de a 7-a aniversare a eliberării țării noastre, măreața zi de 23 August. In această zi, care poate fi considerată pe drept cuvânt cea mai mare sărbătoare a Patriei noastre, sute de mii de oameni ai muncii din Capitală și din întreaga țară au demonstrat dragostea lor fierbinte și atașamentul nemărginit față de marea Uniune Sovietică, eliberatoarea țării noastre, față de marele Stalin, cel mai iubit și mai bun prieten al poporului nostru. Nesfârșitele coloane de manifestanți din Piața Generalissimul Stalin unde s'a desfășurat demonstrația oamenilor muncii din Capitală, atmosfera de înaltă sărbătoare care a domnit la această manifestație au constituit cea mai bună dovadă a recunoștinței poporului român față de eliberatorii țării. Urale puternice, repetate la nesfârșit, au salutat cu entuziasm fierbinte pe mareșalul K. E. Voroșilov, șeful delegației sovietice care a participat la sărbătorirea zilei de 23 August.

23 August 1951 a însemnat pentru poporul nostru o glorioasă trecere în revistă a succeselor dobândite dela ziua eliberării sale de către gloriosa Armată Sovietică, succese dobândite de clasa noastră muncitoare sub conducerea Partidului ei de avantgardă, Partidul Muncitoresc Român.

In cuvântarea ținută cu prilejul zilei de 23 August, tovarășul Vasile Luca a expus pe larg în ce constau aceste succese și cât de uriașă este importanța lor pentru făurirea unui viitor fericit al poporului nostru muncitor. Intr'un timp relativ scurt, sub conducerea Partidului, oamenii muncii din țara noastră au reușit să scoată țara din înapoierea în care a lăsat-o burghezia.

Reforma revoluționară a naționalizării înfăptuită de clasa muncitoare sub conducerea Partidului și avântul revoluționar al oamenilor muncii porniți să-și făurească o viață nouă, au permis ca, numai în două planuri anuale, producția industrială să crească de 2,4 ori față de 1948, adică mai mult decât într'un sfert de veac sub regimul burghezo-moșieresc. In prezent, oamenii muncii din țara noastră au trecut la realizarea Planului Cincinal, măreț program de construire a bazelor economice ale socialismului, în urma căruia Patria noastră se va transforma într'o țară cu o industrie socialistă desvoltată și cu o agricultură în mare parte mecanizată. Nivelul de trai al oamenilor muncii va crește în anul 1955, conform Planului, cu 80 la sută față de anul 1950.

Spumegă de mânie imperialiștii americani și englezi în fața acestor rezultate. Dușmani de moarte ai poporului nostru, ei au sperat că planurile noastre se vor prăbuși, că vor reuși prin uneltirile lor mârșave să ne abată de pe drumul pe care am pornit cu hotărîre.

Dar clasa noastră muncitoare, condusă și îndrumată de Partid, a stat și stă de veghe. Recentul proces al bandei de spioni imperialiști în frunte cu Romanescu a dovedit că în încercările lor de a-și strecura uneltele în rândurile noastre, imperialiștii se lovesc de voința dârză a poporului nostru muncitor, hotărît să împiedice cu orice preț acest lucru.

Zadarnic au încercat imperialiștii să ne atragă în monstruosul plan Marshall, zadarnic au încercat și încearcă încă să calomnieze poporul nostru și mărețele lui realizări. Astăzi, după 7 ani dela eliberarea României de către glorioasele Armate Sovietice, aceste realizări stau mărturie a politicii juste dusă de Partidul și Guvernul nostru pe drumul alianței și prieteniei indestructibile cu marea Uniune Sovietică, eliberatoarea noastră. Ajutorul sovietic care în toți acești ani ne-a fost acordat în chip nemărginit, alianța cu Uniunea Sovietică, Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre țările noastre, au chezășuit și chezășuiesc succesele noastre pe drumul înfăptuirii socialismului.

Ca și celelalte țări de democrație populară care merg pe același drum cu noi, țara noastră cunoaște astăzi un nou gen de relații internaționale, fără precedent în istorie. Aceste relații sunt cu totul deosebite de relațiile dintre imperialiștii americani și sateliții lor, țările marshallizate. In timp ce planul Marshall a adus mizerie și foamete unor țări cu imense resurse naturale și cu o puternică industrie națională ca Anglia, Franța, Italia, în timp ce relațiile între imperialiștii americani și sateliții lor sunt relațiile dintre stăpân și sluga întreținută, gata de orice josnicii, între țările lagărului democrației și socialismului în frunte cu Uniunea Sovietică se desvoltă relații pe bază de deplină egalitate în drepturi a tuturor popoarelor mari și mici. Aceste relații se desvoltă pe baza principiilor internaționalismului proletar, pe baza politicii leninist-staliniste de pace și prietenie între popoare. Astfel se desvoltă și se întăresc prietenia și colaborarea frățească între popoarele țărilor libere care cuprind 800 milioane de oameni în Europa și Asia.

Puterea și trăinicia acestui gen de relații dintre state și dintre popoare sunt demonstrate și prin unanimitatea cu care toate țările lagărului democrat celebrează sărbătorile naționale ale diferitelor state de democrație populară. Cu prilejul celei de a 7-a aniversări a eliberării țării noastre poporul sovietic a trimis o delegație în frunte cu mareșalul K. E. Voroșilov, încercat prieten de luptă al lui Lenin și Stalin; au participat deasemeni delegații guvernamentale și delegații de oameni ai muncii din R. P. Chineză, R. P. Mongolă, R. D. Germană, R. Polonă, R. Cehoslovacă, R. P. Ungară, R. P. Bulgaria și R. P. Albania.

Exprimând dragostea și interesul poporului sovietic pentru realizările poporului nostru, mareșalul K. E. Voroșilov a spus cu prilejul sărbătorii de 23 August: „In decursul ultimilor 7 ani, poporul român a pășit sub conducerea Partidului său Muncitoresc, pe calea sigură a întăririi legăturilor frățești cu Uniunea Sovietică și țările de democrație populară, a luptat împreună cu ele pentru pace, pentru socialism. Aceasta este singura politică justă, ea este temelia de granit a cuceririlor democratice, chezășia libertății și independenței României, chezășia succesului construirii societății socialiste și a viitorului fericit al minunatului popor român, popor luptător, popor constructor".

O asemenea prietenie, un asemenea gen de relații internaționale dintre state fundate pe internaționalismul proletar sudează într'un mănunchi de neclintit puternicul lagăr al păcii, democrației și socialismului în frunte cu marea Uniune Sovietică. Alianța noastră indestructibilă cu lagărul păcii și socialismului constitue cel mai bun răspuns dat de poporul nostru imperialiștilor americani și englezi atățători la un nou război. „Poporul nostru stă neclintit în lagărul păcii și socialismului în frunte cu marea Uniune Sovietică, alianța cu Uniunea Sovietică, Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre țările noastre, au chezășuit și chezășuiesc succesele noastre pe drumul înfăptuirii socialismului.

Astăzi când imperialiștii americani târăgănesc cu rea credință încheierea armistițiului din Coreea ucigând fără milă copii și femei, când ei reînarmează Germania Occidentală și Japonia și când trimisul lui Truman, atățătorul la război Harriman face „vizite" lui Tito pentru a pune la punct împreună planurile lor agresive, poziția țării noastre de partea lagărului păcii este mai împede ca oricând. Numai astfel putem zădărnici planurile imperialiștilor americani și englezi care fierb de ură neputincioasă că au scăpat din mâini bogățiile țării noastre și care ar vrea să ne vadă din nou în genunchiați capitalismului înrobitor. Numai astfel pot fi păstrate și consolidate cuceririle revoluționare ale poporului nostru muncitor, cuceriri care ne sunt atât de scumpe.

Una din aceste cuceriri o constitue revoluția culturală, revoluție care scoate la iveală forțele creatoare ale poporului nostru pentru a le pune în slujba păcii, democrației și socialismului.

Niciodată nu au fost create în țara noastră asemenea condiții pentru ridicarea nivelului cultural și social al poporului. Noi și noi instituții culturale, universități, laboratoare, școli, iau ființă pe întinsul țării, dovada grijii pe care Partidul și Guvernul o acordă pentru desvoltarea științei și culturii în țara noastră.

Recenta Hotărîre a Partidului și Guvernului reprezintă un însemnat pas înainte pe drumul desăvârșirii revoluției culturale. Aplicând învățătura leninistă care spune că învățătorul poporului trebue să fie ridicat la o înălțime la care n'a stat, nu stă și nici nu poate sta în societatea burgheză, regimul nostru de democrație populară creează toate condițiile necesare pentru ca învățătorul să-și poată îndeplini rolul său.

Bucurându-se de avantagiile pe care i le crează regimul nostru și în special recenta Hotărîre, avantagii care prevăd pe lângă o mai bună salarizare și posibilitatea unei înalte calificări în muncă prin crearea de cursuri și școli speciale în acest scop, tuturor cadrelor didactice din țara noastră le revine înalta misiune și datoria de a crește noile generații în spiritul patriotismului fierbinte, al dragostei nemărginite față de Uniunea Sovietică și marele Stalin, în spiritul internaționalismului proletar. Astfel ei vor aduce alături de toți oamenii muncii din țara noastră, o contribuție din cele mai importante la cauza păcii și socialismului.

La apariția Hotărîrii, în raionul Pitești

Vestea apariției Hotărîrii Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri cu privire la măsurile de îmbunătățire a condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu s'a răspândit repede în cele mai îndepărtate sate din raionul Pitești. Educatoarele, învățătorii și profesorii s'au întrunit de îndată să discute pe larg despre noile drepturi ca și despre sarcinile care le revin prin Hotărîre. Prin scrisori adresate conducătorilor noștri și prin scrisori trimise redacțiilor ziarelor ei și-au exprimat recunoștința lor față de Partidul clasei muncitoare care deschide noi orizonturi și noi căi de desvoltare învățământului nostru și celor care muncesc în școală.

Invățătorii și profesorii care se găseau la I.C.D. au prelucrat la cursuri această Hotărîre iar pentru cellalți secțiunea de învățământ a raionului a organizat adunări pe centre de comune.

In comuna Merișani s'au adunat învățătorii și profesorii din șase comune. Ei au venit aici, ca la o adevărată sărbătoare „cu inima plină de bucurie și de încredere.

Atunci când tovarășul Apostolache a vorbit despre repartizarea tinerelor cadre în învățământ și mai ales despre felul cum sunt ele astăzi primite și ajutate în muncă, el și-a povestit propria-i viață: „Am absolvit școala normală în anul 1934, dar nu am putut ocupa un post în învățământ până în anul 1938. Iată cum înțelegeau vechii guvernanți să folosească elementele tinere cu dragoste de muncă. Astăzi mi s'a umplut sufletul de bucurie când l-am întâlnit pe tovarășul Ruginescu Ion, director la Școala Elementară din comuna Valea Mărului, ducându-se la secțiunea de învățământ a raionului Pitești, ca să întâmpine pe tânăra învățătoare Marinescu Elena care a fost repartizată la școala pe care o conduce. Directorul școlii s'a îngrijit din timp să-i asigure locuință, combustibil, tot ce-i este necesar. Și acesta nu este un caz izolat. Secțiunile de învățământ au luat măsuri să asigure bune condiții de viață și de muncă tinerelor cadre, solicitând pentru aceasta sprijinul sfaturilor populare".

Invățătorii Lis Ion și Petrișor Constantin, din comuna Zărnești, și-au arătat prin cuvinte pornite din inimă, dragostea și recunoștința față de Partidul și Guvernul nostru care acordă o înaltă prețuire învățătorilor și profesorilor, educatori ai tinerei generații.

Zilele acestea secțiunea de învățământ a raionului Pitești va premia pe cei mai buni învățători, profesori și educatoare din raion, fapt care va constitui un stimulent și un îndemn pentru cadrele didactice. In acest scop a fost repartizată secțiunii de învățământ a raionului suma de 174.000 lei pentru premierea cadrelor didactice din învățământul elementar și 63.000 lei pentru premierea educatoarelor.

Prin noua Hotărîre, cadrele didactice din învățământul elementar și mediu vor avea posibilitatea să-și ridice necontenit nivelul lor ideologic, politic și profesional. 120 învățători și profesori din regiunea Argeș, viitorii lectori, au urmat cursuri de perfecționare. Mulți învățători și-au arătat dorința de a urma cursurile fără frecvență ale unei facultăți.

Discuțiile pe care le-au purtat învățătorii și profesorii din comunele raionului Pitești s'au desfășurat în jurul fiecărui punct al Hotărîrii. Ei și-au arătat prin angajamentele luate dorința de a munci cu și mai mult elan în noul an școlar pentru înlăturarea neștiinței de carte, pentru ridicarea culturală a maselor.

Astfel, tovarășa Glușescu Hermina din comuna Dobrogostea și-a luat angajamentul să ajute la construirea a încă două săli pentru elevii claselor V—VII care urmează acum cursurile, unii la Bascov și alții la Merișani. Cărămida necesară acestei construcții a și fost procurată. Tovarășul învățător Lupașcu I. din comuna Borlești, unde școala este în construcție, și-a luat angajamentul să conducă astfel lucrările încât până la începerea cursurilor ele să fie complet terminate, iar școala să-și înceapă activitatea în noul local.

Prin eforturile sporite în muncă, prin întreaga lor activitate, cadrele didactice din raionul Pitești împreună cu învățătorii și profesorii din întreaga țară vor ști să se arate vrednici de noile perspective pe care le deschide apariția Hotărîrii Comitetului Central al Partidului și a Consiliului de Miniștri.

Aspecte dela parada și demonstrația dela 23 August

In clișeu: *Două aspecte dela parada și demonstrația din 23 August, desfășurate sub semnul dragostei frățești pentru Uniunea Sovietică și geniului conducător de popoare, tovarășul Stalin, sub semnul luptei pentru pace și socialism.*

IN PREAJMA NOULUI AN ȘCOLAR

Și-au amenajat școala prin muncă voluntară

Pentru deschiderea în bune condiții a noului an școlar, cadrele didactice și țăranii muncitori din comuna Traniș-Alejd au reparat vechiul local de școală, căruia i-au adăogat o nouă clădire amenajată cu locuințe pentru cadrele tinere, un dormitor pentru 60 de elevi și o sală pentru ploaie. Toate reparațiile și amenajările au fost realizate prin contribuția sfatului popular, raionul Alejd și al sfatului popular al comunei Valea Drăganului, precum și prin muncă voluntară prestată de cadrele didactice și țăranii muncitori din Traniș.

In cinstea Hotărîrii Partidului și a Guvernului cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice, învățătorii și țăranii muncitori din Traniș și-au luat angajamentul ca, prin mijloace locale, să clădească până în luna Mai 1952 încă două săli de clasă.

AUREL NEGRU
Traniș-regiunea Bihor

Deficiențe în difuzarea manualelor

Difuzarea manualelor școlare suferă deficiențe la Odorhei. In timp ce pentru geografie există în rafturile librăriilor un surplus de 1000 manuale, pentru alte materii, manualele lipsesc în bună măsură.

Cu toate că librăria din oraș a avizat secțiunea de învățământ iar aceasta, la rândul ei, Centrul de difuzare și Ministerul Invățământului Public, totuși, până în prezent, nu se semnalează nici o îmbunătățire în difuzarea manualelor.

Este necesar să se ia urgente măsuri pentru a îmbunătăți difuzarea manualelor la Odorhei, pentru ca în noul an școlar școlile să fie asigurate cu manuale în număr suficient pentru toate materiile.

Școala elementară mixtă din Azuga se pregătește pentru deschiderea noului an școlar

In vederea deschiderii în bune condițiuni a noului an școlar cadrele didactice dela Școala Elementară Mixtă din Azuga au asigurat terminarea lucrărilor de curățenie și de reparație iar în vederea îndeplinirii planului de școlarizare au revizuit listele de înscriere pe clase și au vizitat elevii la domiciliu pentru ca niciun copil să nu rămână în afara școlii.

De asemeni duc o susținută muncă de lămurire atât cu elevii cât și cu părinții celor care au terminat clasa a IV-a și care urmează să se înscrie în clasa V-a.

Tot în vederea deschiderii noului an școlar profesorii și învățătorii dela această școală au început să-și planifice munca pe care o vor duce în orele de curs și în orele educative.

MAGALESCU NICOLAE
corespondent

Să nu mai întârzie nici o clipă

Deși nu mai sunt decât câteva zile până la deschiderea noului an școlar, când școlile vor trebui să întâmpine pe elevi cu săli curate, frumos ornate, cu o înfățișare plăcută și atrăgătoare, totuși se mai găsesc unele localuri unde reparațiile nici n'au început până în prezent.

La Pașcani, de exemplu, la data de 12 August a. c. în centrul orașului, la Școala Elementară Mixtă nu se vedea nicio preocupare pentru repararea localului de școală. Buruienile au început să crească în voie pe lângă zidurile clădirii. Pe terenul dinspre stradă aceste buruieni cresc printre pietre, dar nici un învățător sau profesor al școlii nu le-a văzut. Curtea este și ea neîngrijită, plină de murdării, având aspectul unui loc în care se adună care pentru bâlci. Și aceasta se întâmplă la o școală, unde în aceeași curte funcționează și un centru S.A.N.E.P.I.D. Motivele invocate de organele de conducere ale școlilor din acest raion care au făcut ca școala aceasta să nu fie încă reparată sunt cu totul nejuste.

Faptul că tovarășul Gh. Cojocaru lipsește motivat din școală chiar dela sfârșitul anului școlar, că tov. I. Bobei a plecat în concediu, nu îndreptățește cu nimic pe tovarășa Eugenia Zăhărescu, care girează direcția, de a nu fi luat măsuri din vreme pentru începerea reparațiilor și mai ales pentru curățenia curții.

Starea acestui local trebue să preocupe mai intens atât sfatul popular al orașului cât și secția de învățământ a raionului care trebue să observe și să ia grabnice măsuri ca și această școală să întâmpine pe elevi în noul an școlar reparată, curată și bine îngrijită atât în exterior cât și în interior.

Economii prin muncă voluntară

In cinstea zilei de 23 August, personalul didactic dela Școala Medie Tehnică de Comerț din Iași a lucrat voluntar din 180 m. pânză 10 fețe de masă, 38 cearceafuri, 12 fețe de pernă și 12 stoluri, pentru cantina și internatul școlii, realizându-se în felul acesta o economie de 4020 lei.

IUGA VETURIA
corespondent

U. R. S. S. NE ÎNVAȚĂ

Pregătirea învățătorilor și profesorilor pentru noul an școlar

Pentru învățătorii și profesorii sovietici vacanța de vară este rezervată pentru odihnă și pentru perfecționarea pregătirii lor pedagogice. În timp ce unii din ei se odihnesc în sanatorii, întreprind diferite excursii prin țară, alții se pregătesc la cursuri și seminarii sau studiază singuri diferite materiale și probleme. În lunile de vară, învățătorii și profesorii se pregătesc pentru a face față sarcinilor care le sunt puse în față de către noul an școlar.

Partidul Comunist și Guvernul Sovietic au creat toate condițiile necesare unei munci roditoare, necesare desvoltării și perfecționării învățământului. În fiecare an Guvernul Sovietic alocă sute de milioane de ruble pentru ridicarea calificării și a muncii didactice a învățătorilor și profesorilor. Pretutindeni, în timpul vacanței de vară, se organizează cursuri de scurtă durată. Se țin conferințe și seminarii pentru învățători și profesori. Mai mult, învățătorii și profesorii înșiși pregătesc conferințe științifice și pedagogice în cadrul cărora scot în evidență experiența înaintată a școlii.

Nici institutele de perfecționare a învățătorilor și profesorilor nu-și întrerup cursurile și nici cabinetele metodologice raionale nu-și încetează activitatea. Vara aceasta ele au lucrat după un plan în baza căruia personalul didactic a fost ajutat în vederea pregătirii pentru un nou an școlar.

Prin cursurile destinate ridicării calificării, organizate pe lângă institutele de perfecționare, trec în fiecare vară zeci de mii de salariați din învățământ. Numai în Moscova și în regiunea Moscovei de pildă, au fost cuprinși în vara aceasta peste 6000 de profesori și învățători. Cursurile durează câte o lună de zile. Pentru a cuprinde un număr cât mai mare de oameni ele se țin în trei serii consecutive. Imediat după terminarea lecțiilor, respectiv după încheierea anului școlar, o mare parte din învățătorii claselor I—IV și din profesorii dela clasele mai mari, care nu sunt ocupați cu examenele, sunt repartizați în prima serie de cursuri, serie care termină studiul la 20 iunie. Cursurile pentru seria a doua se termină la 20 Iulie. Seria a treia își încheie activitatea în ziua de 20 August.

Planurile și programele cursurilor cuprind, pentru fiecare specialitate, probleme curente ale muncii didactice, probleme care dau posibilitate profesorilor și învățătorilor să-și completeze cunoștințele, să se informeze asupra ultimelor cuceriri științifice, asupra experienței înaintate a celor mai buni maeștri ai muncii pedagogice.

În planul școlar al cursurilor pentru învățătorii care predau la clasele I—IV sunt prevăzute probleme în legătură cu studiul lucrărilor tovarășului Stalin în legătură cu lingvistica, în legătură cu gramatica limbii ruse, cu metodica citirii expresive, în legătură, însfârșit, cu literatura pentru copii.

Planurile cuprind deasemenea lecții care tratează teme cu caracter politic și științific, precum și vizite la muzee și expoziții. Cursurile de limba și literatura rusă pentru profesorii dela clasele V—VII se ocupă în primul rând cu problemele de bază ale metodicii predării limbii ruse în aceste clase, pe baza genialelor lucrări ale tovarășului Stalin în legătură cu problemele de lingvistică. Planul cursurilor pentru pregătirea profesorilor de biologie cuprinde două părți: o parte științifico-teoretică și o parte practică. În prima parte intră problemele cele mai noi ale acestei științe cum ar fi de pildă, învățătura lui Pavlov, principiile fundamentale ale învățăturii miciuriniste. Această parte științifico-teoretică este expusă într'o serie de lecții ținute de specialiști cu calificare superioară și de diferiți savanți. A doua parte a programului cuprinde lucrări practice pe loturile școlare și în stațiunile tinerilor naturaliști, precum și studiul muncii bazelor și stațiunilor experimentale ale institutelor de cercetări agronomice. Pentru profesorii din Moscova și din regiunea Moscovei, studiul agriculturii și al creșterii vitelor este înlesnit de stațiunile și bazele Academiei de Agronomie „Timiriazev" și de baza experimentală din orașul Moscova a Academiei de Științe Agricole „Lenin".

În acest an se acordă o atenție deosebită și problemelor de educație estetică a elevilor. Deaceea și profesorii de desen au fost chemați la cursurile de perfecționare.

La cursurile de perfecționare țin conferințe cei mai de seamă savanți ai Țării Sovietice, doctori în științe, profesori universitari și un mare număr de învățători și profesori practicieni cu multă experiență. Anul acesta, de pildă, institutele pedagogice și institutele Academiei de Științe Pedagogice au trimis pentru diferite lecții un număr de peste 150 de profesori universitari și colaboratori științifici.

În timpul verii este mare numărul învățătorilor și profesorilor care studiază singuri. Pentru acestia institutele de perfecționare a învățătorilor și profesorilor au elaborat din timp material atât în legătură cu metodica cât și în legătură cu conținutul muncii lor, au stabilit formele organizatorice ale acestei munci. Cu ajutorul cabinetelor pedagogice raionale cadrele didactice prelucrează diferite teme pedagogice și metodologice, se pregătesc să țină conferințe cu caracter științific și practic, conferințe referitoare la schimbul de experiență și la „lecturile pedagogice". În cadrul „lecturilor pedagogice" organizate de către Academia de Științe Pedagogice s'au ținut în ultimul timp 1828 de referate, întocmite de către învățătorii și profesorii practicieni din toate colțurile țării noastre. Subiectele acestor referate au fost stabilite în funcție de problemele pentru a căror rezolvare lucrează cu dârzenie învățătorii și profesorii sovietici. Între acestea putem remarca referatele privitoare la metodica educației comuniste a elevilor, la căile de reorganizare a predării limbii pe baza genialelor lucrări ale tovarășului Stalin în legătură cu lingvistica, referate privitoare la predarea biologiei pe baza învățăturilor lui Pavlov și Miciurin, privitoare la învățământul politehnic al elevilor, activitatea organizațiilor de comsomol și pionieri, folosirea creatoare a ideilor pedagogice ale lui Macarenco, etc.

Unul din cele mai îndrăgite genuri de ridicare a calificării învățătorilor și profesorilor sunt excursiile și călătoriile. În acest an au făcut excursii peste 250.000 de învățători și profesori. Scopul excursiilor și călătoriilor este acela de a îmbogăți cunoștințele, de a da posibilitatea unei mai adânci cunoașteri a succeselor industriei și agriculturii a marilor lucrări de înfăptuire a planului stalinist de transformare a naturii. Sute de învățători și profesori călătoresc în raioanele măreților construcții ale comunismului. Nu de mult un grup de profesori de geografie au vizitat șantierul Canalului Volga-Don. 50 de cadre didactice din Moscova au plecat în Ucraina pentru a vizita Dneproghesul. localitatea Askani-Nova, construcțiile hidrocentrale dela Kahovka. O grupă de învățători și profesori călătoresc în Asia Mică pe traseul marelui canal Turcmen. Peste 100 de profesori de geografie dela școlile din Moscova și din regiunile Moscovei au efectuat o excursie de studiu pe ruta Moscova-Kusbas-Altai. Interesante călătorii fac și profesorii de istorie. Un grup însemnat din această venind din Moscova au vizitat localitatea Iaroslav, apoi Șcerbakov de unde s'au îndreptat spre Leningrad. El studiază monumentele vechi rusești, localitățile istorice ale bătăliilor din Marele Război pentru Apărarea Patriei. Mii de profesori sosesc la Miciurinsk, patria marelui savant Miciurin.

Toate aceste mijloace îngăduie profesorilor și învățătorilor să se pregătească pentru noul an școlar și să-și îndeplinească cu cinste sarcinile care stau în fața lor în legătură cu instrucția și educația comunistă a copiilor.

K. JURAVLEOV

ȘTIRI DIN UNIUNEA SOVIETICĂ

GRIJA PENTRU MAMĂ ȘI COPIL IN CAZAHSTAN

In Cazahstan s'a lărgit considerabil rețeaua consultațiilor pentru copii și femei și s'au deschis multe lăptării care servesc copiilor o hrană specială. Recent au fost puse în funcțiune patru sanatorii noi pentru copii. Statul cheltuește sume enorme pentru lărgirea instituțiilor de asistență pentru copii și maternități. Cu 30 de ani în urmă în Republica Cazahă aceste instituții erau puțin numeroase. Astăzi însă numărul lor este suficient în fiecare regiune. In creșe și grădinițe de copii permanente și sezoniere își primesc educația circa 120.000 copii de muncitori, colhoznici și funcționari. Peste 100.000 copii își petrec vacanța de vară în taberele de pionieri, sanatorii și solarii. Anul trecut prin aceste instituții au trecut 180 000 copii — dublu în comparație cu anul 1944.

CULTURA SATULUI LITUANIAN

Dela instaurarea regimului sovietic cultura satului lituanian a înaintat cu pași gigantici. Sute de mii de țărani au învățat carte. Dorința oamenilor pentru învățătură a crescut considerabil. In prezent satele acestei țări posedă cluburi, lectorate, școli și stațiuni de radioficare. Zeci de copii ai colhoznicilor învață în școlile superioare. In satul Vilunea, regiunea Kaunas, unde înainte de instaurarea regimului sovietic nu erau nici zece oameni cu știință de carte, astăzi se primesc zilnic peste 100 de ziare, multe scrisori, cărți și reviste. In acest sat fiecare familie de țărani este abonată la ziare.

In anii de după război numărul țăranilor abonați la ziare a crescut în această republică de 15 ori. Deasemenea și rețeaua oficiilor poștale sătești s'a lărgit considerabil. (Agerpres).

SCRIITORII DIN R.S.S. AZERBAIDJANĂ CONSACRĂ OPERELE LOR LUPTEI PENTRU PACE

Revista „Revoluția și Cultura" — organ al Uniunii scriitorilor sovietici din R.S.S. Azerbaidjană — publică numeroase opere închinate luptei pentru pace. Schița lui Aslanov „Pentru Pace" descrie lupta poporului sovietic pentru triumful păcii. Noul volum al culegerilor în versuri al poetului Zeinal Halil este intitulat „Cântecul păcii și libertății". Vastul roman al lui Mir Djalal intitulat „Noul oraș" descrie munca pașnică a oamenilor sovietici constructori ai unui nou oraș din R.S.S. Azerbaidjană (Agerpres).

COLHOZURILE DIN UZBEKISTAN ȘI CONSTRUESC SPITALE PROPRII

Colhozurile comasate din Uzbekistan și-au creat spitale proprii. Anul acesta în colhozurile din Uzbekistan se vor deschide 50 de asemenea instituții medicale. Pentru munca la sate au fost trimiși 400 de tineri medici, care au absolvit Institutul de Medicină în anul 1951 precum și 900 de sanitari, moașe și surori de caritate. (Agerpres).

DAREA DE SEAMĂ A COLECTIVULUI UNEI ORCHESTRE FILARMONICE IN FAȚA MUNCITORILOR

In grădina mare și umbroasă a unei întreprinderi industriale din Capitală — uzina de mașini unelte „Crasnâi Proletarii" s'au strâns, în timpul pauzei pentru prânz, aproximativ 3.000 de muncitori, ingineri, tehnicieni și funcționari ai uzinei pentru a asculta darea de seamă a colectivului orchestrei filarmonice din Moscova.

Reprezentanții organizației pentru programarea concertelor a capitalei au expus planul lor de lucru pentru viitorul sezon de concerte.

Învățământul superior sovietic în pragul noului an școlar

Prof. VIACESLAV ELIUTIN
ministru adjunct al învățământului superior al U. R. S. S.

Învățământul superior sovietic se pregătește pentru noul an școlar care, în Uniunea Sovietică, începe la 1 Septembrie.

Uriașe sunt proporțiile pe care le-a luat desvoltarea industriei, uriașe sunt transformările din domeniul agriculturii, dârză este lupta pentru ridicarea nivelului cultural al poporului sovietic. Toate acestea cer învățământului superior să îmbunătățească în mod substanțial pregătirea cadrelor cu calificare superioară, necesare tuturor domeniilor economiei naționale și construcției culturale. Datorită grijii Partidului Comunist și a Guvernului Sovietic, în Uniunea Sovietică, școala obține mereu succese noi. In anii de după război s'au refăcut și construit din nou peste 350 de școli superioare. In prezent, în Uniunea Sovietică există peste 800 de universități, institute, academii. La 1 Septembrie a.c. se deschid alte 10 școli noi superioare. Printre ele este și Universitatea de Stat din capitala Republicii Sovietice Chirchize, orașul Frunze, cea de a 33-a universitate din țară. Construirea acestei universități este o mărturie vie a grijii pe care Statul Sovietic o are față de ridicarea nivelului cultural al tuturor popoarelor din marea familie a oamenilor sovietici. Cu 35 de ani în urmă erau cu totul izolate cazurile de chirchizi știutori de carte. In prezent în această republică nu mai există niciun analfabet. Zeci de mii de chirchizi au terminat cursurile unei școli medii sau superioare. In anul acesta noua universitate va primi 400 de tineri și de tinere.

In acest an, ca și în anii trecuți, la 1 August, în toate școlile superioare au început examenele de admitere. Universitățile și institutele din Uniunea Sovietică vor primi în acest an mai mult de 300.000 de tineri. In Uniunea Sovietică instrucțiunea superioară este accesibilă fiecărui om, indiferent de rasă, de stare socială sau naționalitate. Oricare tânăr sau tânără are drepturi egale, cu nimic îngrădite, pentru a se înscrie și a urma o școală superioară.

In Țara Socialismului nu există specialitate care să nu stârnească interesul tinerilor patrioți sovietici. Anul acesta, se bucură de multă popularitate specialitățile cerute de marile construcții hidrotehnice care din inițiativa lui I. V. Stalin se construesc pe Volga, Nipru, Amu-Daria și Don. Incă din primele săptămâni de înscriere la Institutul de Ingineri Constructori din Moscova, de pildă, s'au prezentat 800 de cereri numai pentru Facultatea de Hidrotehnică. De două ori mai mare decât în anul trecut este numărul acelora care au cerut să fie înscriși în Facultatea de Construcții și Arhitectură a Institutului de Construcții din Simbirsc. Afluența tinerilor spre universități este mare. Așa, de pildă, la Universitatea din Moscova, pentru două mii și ceva de locuri s'au prezentat peste 5000 de candidați între care se află peste 1100 de absolvenți ai școlilor medii care posedă medalia de aur și de argint, medalii care le dau dreptul să intre fără examen în învățământul superior. Știrile în legătură cu primele înscrieri la examenele de admitere ne dovedesc faptul că școala dă universității și institutelor un mare număr de elevi. La examene tinerii și tinerele dovedesc profunzimea și trăinicia cunoștințelor lor. La 1 Septembrie vor începe lecțiile peste 1.400.000 de studenți. In felul acesta, Uniunea Sovietică ocupă ca și anul trecut primul loc în lume în ce privește numărul celor care învață în institutele de învățământ superior.

Oamenii care lucrează în institutele de învățământ superior sovietice și studențimea sovietică sunt însuflețiți de o singură dorință: să învețe și să creeze în condiții de pace. Grandioasele construcții ridicate de Statul Sovietic pentru binele poporului deschid studenților sovietici, inginerilor de mâine, agronomilor, militanților culturali, largi perspective pentru munca creatoare.

Literatura pentru copii

Nu de mult, la Moscova s'a închis expoziția cărții și picturii pentru copii organizată de editura de stat a literaturii pentru copii a R.S.F.S.R. și de uniunea pictorilor sovietici. La organizarea acestei expoziții au luat parte renumiți scriitori, pictori, savanți și pedagogi sovietici. Organizată într'una dintre cele mai bune săli din Moscova expoziția a stârnit un viu interes pentru opinia publică sovietică. Ea a fost vizitată de cetățeni din Moscova, de oaspeți din republicile unionale, de reprezentanți ai diferitelor țări. In cadrul expoziției au fost expuse aproape 400 de cărți editate în mod special pentru copii în ultimii doi ani și aproape 700 de ilustrații la cărțile pentru copii. Tot aici au fost expuse și noile ilustrații ale artistului emerit D. Smarinov, executate în legătură cu romanul „Afacerea Ariamonov", de Maxim Gorki, ilustrațiile academicienilor Kukrîniksi la romanul „Mama" a lui Gorki o serie de ilustrații executate de diferiți pictori cu ocazia ediților jubiliare ale operelor lui Gogol, desene ale lui Filipovschi la comediile lui Moliere, gravuri în lemn ale lui A. Gocearov la operele alese ale lui Byron, pentru care i s'a conferit Premiul Stalin și ilustrațiile tânărului pictor Dubinschi la povestirile lui A. Gaidar.

Spectatorii au vizitat cu un deosebit interes sala în care au fost expuse cărțile cu ilustrații pentru copii de vârstă preșcolară și elevi din clasele mici. O imagine clară despre bogăția lumii legendare și a celei reale care completează cărțile sovietice pentru copii au format-o ilustrațiile minunat colorate ale pictorilor Plastov, Lepedev, Nicolschi, Ermolaev, Vosnețov, Canevschi și alții.

In 1933 din inițiativa lui A. M. Gorki a fost constituită cea mai mare editură de literatură pentru copii din țară, editură care tipărește în tiraje uriașe literatura pentru tinerii cititori. Printre cărțile editate pentru copii și tineret se află și operele lui Gorki, Vladimir Malacovschi, Nicolae Ostrovschi, Alexei Tolstoi, Arcadie Gaidar, Alexandru Fadeev, Boris Polevoi, Valentin Cataev și ale altor renumiți scriitori sovietici. Literatura sovietică pentru copii este caracterizată prin faptul că ea cuprinde fenomenele zilnice, că prezintă sincer și clar realitatea sovietică. Scriitorii sovietici care scriu pentru copii crează cărți emoționante despre măreața Patrie a Socialismului, despre bogățiile ei, despre lupta popoarelor pentru pace împotriva atâțătorilor la război, despre patriotismul oamenilor sovietici. Literatura pentru copii ajută poporului sovietic să educe generația tânără în spiritul dragostei față de Țara Socialismului în respectul față de popoarele altor țări, ajută să educe curajul și cinstea, bucuria de viață și iubirea de muncă, cu un cuvânt să educe și să formeze trăsăturile necesare construirii societății comuniste.

Mândria literaturii sovietice pentru copii, dragostea ei față de toți cei ce muncesc și sunt asupriți, lumea gândurilor și sentimentelor clare a acestei literaturi se opune fundamental literaturii burgheze pentru copii, literatură care astăzi în țările occidentale corupe sufletele tinere, cultivă ura de rasă și instinctele josnice. Foarte mult căutate de către tinerii cititori sunt cărțile în care se vorbește despre munca creatoare a oamenilor sovietici, despre eroismul luptei lor pentru comunism. Printre acestea putem cita: „Soarele în stepă" de P. Pavlenco, „Copilasul" de I. Lixtanova, „Brigada isteților" de V. Curoșchina, etc. Foarte mult căutate de către copii sunt cărțile în care se vorbește despre școala sovietică, despre viața organizațiilor de comsomol și pionieri, despre munca nobilă a învățătorilor. Intre acestea putem cita: „Cu tine sunt tovarășe" de M. Prilemaev", „Poveste despre prieteni" de I. Carnauhov, „Clasa mea" de F. Vigdorov, etc. Cu mult interes băeții și fetele citesc cărțile scrise de oameni ilustri din Uniunea Sovietică. Editura de Stat a literaturii pentru copii a editat în trei rânduri cărțile eroului Uniunii Sovietice I Colodub, ale eroului muncii socialiste A. Iacovlev, cartea despre conducătorul tinerilor din tânăra gardă dela Crasnodon, Oleg Cosevoi scrisă de mama eroului, E Cosevoi, cartea eroilor Uniunii Sovietice Zoia și Alexandru Cosmodiansc.

Pentru copii se editează basme populare și poeme epice, cărți despre viața poporului lor, despre situația copiilor de peste graniță, despre lupta pentru pace a oamenilor progresiști din toată lumea. In multe tiraje sunt editate operele lui Pușchin, Lermontov, Crîlov, Gogol, Necrasov, Turgheniev, L. Tolstoi, Cehov și ale altor clasici ai literaturii ruse. Tot în tiraje mari sunt publicate cărțile pentru copii de scriitori străini. An de an se tipăresc operele lui Ș. Perro, ale fraților Grimm, G. Andersen, Mark Twain, D. Swift, Ch. Dickens, V. Scott, V. Hugo, J. London și ale altor scriitori. In ultimii doi ani în editura de stat pentru copii a R.S.F.S.R. au apărut într'un tiraj de 400.000 de exemplare operele lui Jules Vernes. Copiii sovietici caută cu mult interes operele scriitorilor chinezi, polonezi, cehoslovaci, bulgari, unguri, mongoli și români. Basmele populare din diferite țări ale lumii se editează cu ilustrații colorate. De curând, au ieșit de sub tipar basmele populare chineze și cehoslovace pentru copiii mai mici. In prezent se pregătesc pentru tipar basmele bulgărești, unguresti și românești. Partidul Comunist și Guvernul Sovietic acordă o mare grijă pentru desvoltarea literaturii pentru copii și ajută permanent pe scriitori să creeze noi opere literare pentru copii.

Conform hotărîrii Guvernului Sovietic, la Moscova, pe lângă editura de Stat de literatură pentru copii, s'a construit și o casă a cărții pentru copii, institutie care nu se află în nicio altă țară din lume Aici se studiază interesele și cerințele tinerilor cititori, se organizează întâlniri între scriitori pentru copii și cititorii lor, se discută manuscrise și cărți noi. In vacanța de primăvară se organizează anual „Săptămâna cărții pentru copii". In aceste zile se află foarte multe bazare cu cărți școlare, se organizează întâlniri între elevi, scriitori, pictori, autori de cărți preferate.

Un uriaș colectiv de scriitori și pictori muncesc în vederea creării cărților pentru copii în toate republicile Uniunii Sovietice. Pe fondul de aur al literaturii pentru copii, au apărut cărțile popoarelor ucrainian, belorus, armean, gruzin, uzbec, turcmen, etc, care locuesc în marea Uniune Sovietică. Copiii sovietici au o minunată, interesantă și atrăgătoare literatură care îi ajută să se educe în spiritul devotamentului față de ideile lui Lenin și Stalin, să crească luptători hotărîți pentru un viitor luminos, pentru comunism.

VASILII COMPANIET
redactor șef al Editurii de Stat a literaturii pentru copii

Cu privire la munca educativă din câteva unități școlare

Munca de educare comunistă a tineretului Republicii noastre Populare, muncă pe care Partidul clasei muncitoare a încredințat-o școlii, se înfăptuește an de an cu tot mai mult succes. Colaborând strâns cu Uniunea Tineretului Muncitor, școala formează elevilor noștri trăsăturile omului nou, pregătindu-i să participe activ la construirea socialismului, să lupte neînfricat pentru apărarea Patriei și pentru pace.

Cercetând munca educativă din câteva unități școlare se poate costata că învățătorii și profesorii au avut la îndemână tot mai mult material pedagogic, au cunoscut mai îndeaproape bogata experiență a educatorilor sovietici, fapt care a contribuit mult la obținerea unor noi succese în educația elevilor. Învățăturile lui A. S. Macarenco, ale cărui opere s'au răspândit și s'au studiat pe scară largă în cadrul cercurilor pedagogice sau individual au fost aplicate cu bune rezultate în numeroase școli. Din operele lui Macarenco, învățătorii și profesorii noștri au înțeles însemnătatea pe care o are colectivul în educația elevilor și au căutat să formeze în clasele lor colective bine închegate, stimulând spiritul de răspundere al elevilor și inițiativa lor.

Ministerul Învățământului Public a dat în anul acesta școlilor o serie de îndrumări privind desfășurarea activității extrașcolare și organizarea unor acțiuni de massă cu caracter educativ cu prilejul diferitelor sărbători ale clasei muncitoare. Deasemeni, îndrumările cu privire la munca educativă pe care le-au primit șefii secțiunilor de învățământ la consfătuirile pe țară au determinat o reală îmbunătățire a activității educative a școlilor.

Unele secțiuni de învățământ s'au preocupat mai activ în anul acesta de îndrumarea muncii educative. Astfel, secțiunea de învățământ a orașului Sibiu a organizat în cursul anului conferințe urmate de discuții, cu scopul de a orienta învățătorii și profesorii în problemele pedagogice. In urma acestor conferințe, în toate școlile din Sibiu s'a constatat o simțitoare îmbunătățire a disciplinei elevilor.

Deosebit de însemnată a fost contribuția organizațiilor de tineret la justa desfășurare a muncii educative, în școlile de care ne vom ocupa în acest articol. Activitatea U.T.M.-ului cu privire la educația politică a elevilor și pionierilor completează și adâncește cunoștințele pe care aceștia le primesc la lecții, contribue puternic la educarea lor în spiritul dragostei înflăcărate pentru patrie, în spiritul internaționalismului proletar, în spiritul dragostei nemărginite față de cel mai fericit tineret din lume, tineretul sovietic, în spiritul înfrățirii tineretului muncitor din lumea întreagă în lupta pentru pace, împotriva imperialismului atâțător la război.

Principala formă de activitate a școlii fiind lecția, aceasta a fost, în același timp, și principalul mijloc de educare comunistă a elevilor. In cadrul lecții lor, elevii și-au format o concepție științifică despre lume. Învățători ca Alexa Costache, dela Școala Elementară din comuna Stâlpu, raionul Buzău, profesori ca Pop Alexandru, care a predat matematica la Liceul Nr. 9 din București sau Gh. Cosmescu, care a predat fizica la Liceul de Băieți din Pitești și numeroși alții au obținut rezultate pozitive în munca lor instructiv-educativă prin seriozitatea cu care și-au pregătit lecțiile și prin nivelul științific înalt la care au predat materia.

Învățătorii și profesorii au înțeles că educarea elevilor noștri în spiritul luptei pentru pace și încadrarea lor în rândurile luptătorilor pentru pace este datoria cea mai de seamă. Iată de ce, cu prilejul lecțiilor, ei au vorbit elevilor despre viața înfloritoare din țările iubitoare de pace, în fruntea cărora stă Țara Socialismului, arătându-le contrastul care există între viața oamenilor muncii din aceste țări și mizeria și întunericul în care trăesc oamenii muncii din țările capitaliste și cele subjugate lor. La lecțiile de limba română, de limba rusă, de fizică, de geografie, de istorie sau de științe naturale, elevii au aflat despre marile realizări din U.R.S.S., despre uriașa luptă pentru transformarea naturii pe care o duc cu succes oamenii sovietici, despre marile hidrocentrale, despre agrotehnica sovietică. Ei au aflat de asemeni despre realizările țărilor de democrație populară și au cunoscut prietenia de nesdruncinat care leagă pe oamenii muncii din aceste țări în marea familie a popoarelor libere. Elevii noștri au întâmpinat marile sărbători ale clasei muncitoare ca 1 Mai, aniversarea Partidului, etc. prin eforturi sporite în muncă și prin manifestații de dragoste și entuziasm tinerese pentru viața nouă pe care le-o creează Partidul și Guvernul țării. Ei au sprijinit activ campania de ajutorare a poporului coreean, campania de strângere a semnăturilor pe Apelul pentru un Pact al Păcii.

Elevii noștri au înțeles că pentru ei, sarcina cea mai de seamă în lupta pentru pace este întărirea permanentă a muncii de învățătură. Puternic mobilizați de organizațiile U.T.M. din școli, ei au făcut în această privință eforturi susținute și au obținut o serie întreagă de succese. Deosebit de grăitor este, în acest sens, rezultatul concursului de limba română, matematică și fizică în organizarea cărula Uniunea Tineretului Muncitor a avut o contribuție deosebit de însemnată. Trezind în elevi dorința de a munci mereu mai mult și mai bine, lămurindu-i prin fapte concrete asupra importanței pe care o are studiul lor de astăzi pentru viitoarea lor activitate de constructori ai socialismului, organizațiile U.T.M. și de pionieri din școli au fost factori puternici în mobilizarea elevilor pentru succesul bătăliei examenelor.

Orele educative din unele unități școlare au fost pentru diriginți mijlocul principal de a cunoaște pe elevi și de a-i îndruma. Faptul că, în cadrul acestor ore, s'a făcut regulat, analiza muncii din cursul săptămânii și că abaterile au fost supuse judecății colective a elevilor, a contribuit mult la creșterea spiritului de răspundere individual și colectiv și la formarea unei noi atitudini față de învățătură.

Punând la dispoziția elevilor variatele forme ale activității extrașcolare, — cercuri, adunări tematice, șezători, etc. — școlile au reușit să ocupe în mod plăcut, interesant și instructiv timpul lor liber, luptând astfel împotriva unor ocupații dăunătoare și dând în acelaș timp elevilor posibilitatea să se desvolte în direcția spre care fiecare din ei arăta înclinații deosebite. Elevii au fost antrenați să participe la acțiuni de interes patriotic ca: plantarea pomilor, colectarea fierului vechi și a deșeurilor, strângerea spicelor etc. Și în această direcție s'a simțit cu deosebită putere influența pozitivă a organizațiilor pionierești. Pionierii din Ploești și Târgoviște au plantat mari suprafețe cu puieți. Elevii școlilor medii din Pitești au muncit voluntar la amenajarea Parcului Tineretului „Trivale".

Un factor care a contribuit deasemeni la îmbunătățirea muncii educative a fost întărirea, în acest an școlar, a culturii fizice și sportului în școli. Mobilizați de către organizațiile U T M. pentru trecerea probelor Complexului Sportiv de Stat G.M.A., luând parte la diferitele competiții sportive, ducând o activitate mai susținută în cadrul cercurilor sportive din școli, elevii noștri s'au întărit fizicește pentru a putea deveni oameni puternici, sănătoși și călîți, constructori hotărîți ai socialismului.

In cursul acestui an s'au evidențiat în munca educativă din școli un mare număr de învățători și profesori care, urmând exemplul educatorilor sovietici, s'au apropiat cu grijă și înțelegere de copii, au căutat să-i cunoască și, prin îndrumarea atentă de fiecare clipă, prin propriul lor exemplu, au făcut din ei copii disciplinați, cu dragoste de muncă și cu încredere în puterile lor. Ca diriginte la Școala Medie Tehnică de Comerț Nr. 3 din București tovarășa Coralia Părălanu a reușit să obțină la elevele ei o disciplină bună, o atitudine justă, conștiincioizitate și dragoste de școală. In numeroase școli, datorită grijii permanente a întregului colectiv pedagogic și îndrumării atente a directorilor s'a ajuns la lichidarea completă a întârzierilor dela ore, a purtării necuviincioase, a suflatului și copiatului. Pot fi date ca exemplu în această privință Școala Elementară Nr. 25 de Băeți — București sau școala Nr. 1 din Tg. Neamț, care au obținut în felul acesta o simțitoare îmbunătățire a comportării elevilor.

O realizare însemnată în munca educativă a fost organizarea vacanței elevilor. Datorită grijii Partidului și a Guvernului nostru pentru întărirea tineretului Patriei s'au organizat în timpul vacanței tabere pentru pionieri și școlari. De asemeni, au funcționat în timpul acestei vacanțe tabere orășenești, tabere de curte și colburi. In tabere, elevii de diferite naționalități au avut prilejul să se cunoască îndeaproape, să lege prietenii strânse și să simtă puternic dragostea caldă cu care îi înconjoară întreg poporul nostru muncitor.

Trebue să arătăm însă că, pe lângă aceste succese însemnate, la unele din școlile a căror activitate a fost studiată se mai întâlnesc serioase lipsuri în munca educativă. In primul rând, trebue să ne referim la lipsurile mari în ceeace privește asigurarea disciplinei elevilor. In unele școli elevii s'au abătut dela regulile de purtare, dovedind o atitudine necuviincioasă, întârzând sau fugind dela ore, nerespectând pe cei mari, etc. Au fost școli unde disciplina a devenit o problemă atât de grea, încât părea de nerezolvat. La Școala Pedagogică de Băeți din Bacău, catalogul anului I B era plin de observații: elevii se bat în clasă, au fugit dela școală, mănâncă în ore, etc. Elevii din Tg. Ocna au avut purtări necuviincioase în afara școlii. La Școala Elementară Nr. 42 din cartierul Irisz Cluj disciplina a lăsat mult de dorit și aceasta a mers mână în mână cu proastele rezultate care s'au obținut la învățătură.

Nici legătura cu părinții elevilor n'a fost peste tot asigurată. In școlile medii din orașul Lugoj, de exemplu, legătura cu părinții a fost foarte slabă în cursul acestui an.

Căror cauze li se datoresc lipsurile muncii educative din școlile de mai sus? Desigur, în primul rând faptului că unii învățători și profesori nu s'au străduit suficient să-și îmbogățească cunoștințele pedagogice, studiind îndeaproape literatura sovietică, căutând să cunoască cât mai bine luminoasa experiență a școlii și a pedagogiei sovietice. Astfel de învățători și profesori ai căror elevi încalcă disciplina, nu văd că abaterile elevilor se datoresc greșelilor din proprie lor muncă. Lipsindu-le priceperea pedagogică, ei cer sancțiuni, așteaptă ca prin ele să se rezolve problema disciplinei. Dar nu sancțiunea este mijlocul la care trebue să recurgă în primul rând. Desigur aplicată cu pricepere, sancțiunea justă este necesară. Trebue însă îndepărtată cu desăvârșire din școală sancțiunea nejustă și metodele barbare de sancționare care, departe de a avea o influență pozitivă asupra disciplinii copiilor, înjosesc dem

Vacanța fericită a tineretului Patriei

In poienele munților și pe țărmul însorit al mării, tinerele vlăstare ale patriei noastre, pionieri și școlari, petrec zilele fericite ale unei vacanțe cu adevărat de neuitat.

Taberele de pionieri obișnuite, taberele orășenești și de curte, cluburile, casele de pionieri, freamătă de tinerețe, de cântec și de voie bună.

Curând, în curțile școlilor și până departe pe străzi, vor răsuna glasurile tinere ce-și vor povesti tot ce au văzut și au trăit în această minunată vacanță. Mai presus de orice vor povesti despre grija pe care au simțit-o la fiecare pas, despre grija cu adevărat părintească pe care le-au arătat-o Partidul și Guvernul, despre dragostea cu care i-au înconjurat educatorii.

Amintiri neuitate vor păstra pionierii și școlarii dela taberele din Homorod și Vatra Dornei, dela Mamaia și Poiana Stalin, dela Vasile Roaită și Rășinari, dela Sinaia și Eforie, și din atâtea și atâtea stațiuni balneare sau climaterice, întinerite de răsul sglobiu al zecilor de mii de vlăstare ale oamenilor muncii din țara noastră, dintre care mulți își ațintesc pentru prima oară privirile spre crestele munților sau spre largul necuprins al mării.

Cu mult drag își vor aduce aminte pionierii despre primele zile din tabăra lor: cum și-au înfrumusețat tabăra, cum și-au ales stegarii, primul lor festival artistic, focurile de tabără, despre organizarea cercurilor. După aptitudini și dorințe ei au trecut fie la cercul „Prietenii Cărții" fie la cercul „Tinerii Naturaliști" sau cel al „Tinerilor Geografi", „Artiști Amatori", etc. Și mai mulți au fost cei care s'au înscris la „Cercul pentru studierea Statutului U.T.M.".

Pot uita ei oare convorbirile educative? La convorbirea „Tovarășul Stalin, cel mai iubit prieten și părinte al copiilor de pe întreg pământul" n'a fost pionier să nu ia cuvântul. Toată dragostea lor pentru cel ce le-a deschis drumul spre fericire și veghează la asigurarea ei s'a simțit puternic în manifestările lor entuziaste.

Unii au strâns plante pentru ierbare, alții și-au complectat insectarele, geografii au alcătuit hărți. Au făcut sport, excursii, au editat minunate gazete de perete.

Așa a fost la tabăra dela Homorod, și tot astfel a fost peste tot: o vacanță fericită, vegheată și îndrumată de Partidul iubit, cântat de pionieri în versuri și cântece în jurul focului de tabără.

Să urmărim câteva scrisori ale acestor pionieri. Iată, de pildă, câteva crâmpeie din scrisoarea pionierei Cojocaru Paraschiva din Piatra-Neamț: „Noi ne simțim aici, în tabără, fericite cum n'am fost niciodată. Vedem atâtea frumusețI adunate într'un singur loc al patriei noastre scumpe. E frumoasă țara noastră și noi îi putem admira astăzi frumusețile ei și ne putem bucura de ele în țara noastră liberă". Și ceva mai departe: „Noi știm că nu pe tot globul pământesc copiii au asemenea viață, că sunt state unde mai există exploatarea, unde copii de vârsta noastră și chiar mai mici muncesc din zori și până'n noapte pentru a trăi". Și pioniera Cojocaru Paraschiva continuă: „Multe sunt bucuriile dăruite nouă de partidul care ne ocrotește copilăria. Vom lupta și noi pentru pace, alături de părinții și frații noștri mai mari pentru ca să ne putem păstra pe veci fericirea noastră".

Sau iată câteva rânduri scrise Directoarei taberei dela Timiș de către eleva Olguța Teodosiu la înotarcerea ei acasă: „Timpul petrecut la Timiș mi-a legat copilăria de toți cei cu care am stat acolo și pe care îi voi socoti mereu ca pe niște frați și surori. Am învățat multe și mai presus de orice viața din colectiv a constituit ea însăși o școală pentru mine. Am văzut și mai limpede grija care se poartă copiilor oamenilor muncii pentru a le face o viață cât mai lipsită de griji".

Pionierul Haralambie Martinescu scrie dela Vasile Roaită: „Noi ne întărim trupurile la plajă. Ne gândim cu emoție la copiii din Coreea. Ei sunt uciși în mod barbar de către cotropitorii americani. Gândul la ei ne face să luptăm și mai dârz, din toate puterile, pentru pace. Din toată inima noi îi iubim pe apărătorii ei, care au în frunte pe cel mai scump prieten, pe părintele nostru drag, pe marele Stalin".

Acestea sunt gândurile pionierilor și școlarilor ce și-au petrecut atât de minunat vacanța. Ei simt că de vacanța lor, de distracțiile și bucuriile lor, de cântecele și munca lor s'a îngrijit Partidul — făuritorul vieții lor fericite.

Ca un răspuns dat acestei griji, sună cuvintele scrise de pionierul Alexandru Tudorache dela tabăra „Vatra Dornei": „Am petrecut cea mai frumoasă vacanță din viața mea. M'am odihnit, am învățat, m'am bucurat din plin de minunatele zile de vară. Am căpătat puteri noi. Sunt gata să reîncep plin de avânt învățătura".

I. ISAIIA

Pentru lichidarea neștiinței de carte

Din zi în zi, tot mai mare este numărul scrisorilor și al telegramelor prin care cei peste 70.000 de învățători și profesori își manifestă bucuria și recunoștința lor față de înalta prețuire pe care Partidul și Guvernul le-o arată prin Hotărîrea din 16 August a. c. In toate scrisorile și telegramele lor, învățătorii și profesorii din Patria noastră își iau angajamentul de a lupta cu dârzenie pentru instruirea și educarea tinerei generații, pentru culturalizarea masselor muncitoare, pentru lichidarea neștiinței de carte. Angajamentul lor va prinde în curând viață.

Anul școlar 1951—1952, primul an al Planului Cincinal, va trebui să înregistreze realizări necunoscute până în prezent la noi în legătură cu lichidarea neștiinței de carte

Recensământul neștiutorilor de carte, ca primă etapă în desfășurarea muncii de alfabetizare, va trebui să fie pregătit cu o deosebită grijă, astfel încât să se asigure dela început înregistrarea tuturor neștiutorilor de carte.

„Nicio muncă constructivă, ne învață tovarășul Stalin, nicio muncă de stat, nicio muncă în vederea întocmirii planurilor nu este posibilă fără o evidență justă, iar aceasta este imposibilă fără statistică". Cunoscând numărul neștiutorilor de carte grupați pe regiuni, raioane și comune, pe sexe, vârstă, limbă maternă și sectoare de activitate, se va putea începe munca în mod planificat, iar planurile alcătuite vor avea o bază reală.

Recensământul neștiutorilor de carte va arăta secțiunilor de învățământ și școlilor, sarcinile ce le stau în față, care sunt greutățile ce le au de lichidat, unde anume trebue să-și întărească eforturile, ce mijloace au la dispoziție și care sunt metodele cele mai potrivite în legătură cu lichidarea neștiinței de carte.

Odată cunoscute aceste situații se va putea planifica în mod just munca de alfabetizare a tuturor neștiutorilor de carte.

Ținând seama de experiența anului școlar trecut, Ministerul Învățământului Public a luat din timp o serie de măsuri menite a veni în ajutorul cadrelor didactice, care vor preda la cursurile de alfabetizare, cât și directorilor de școli, secțiilor de învățământ, etc.

In ședințele de lucru organizate de Ministerul cu șefii secțiunilor de învățământ dela regiuni, cu îndrumătorii Comisiei de Stat pentru aplicarea legii sfaturilor populare, cu delegații conducerii centrale ai organizațiilor de massă și ai Comitetului pentru Așezămintele Culturale, s'au stabilit de comun acord sarcinile ce revin fiecărei instituții și organizații în parte, și s'a hotărît totodată a se trimite la regiuni, raioane și comune instrucțiuni speciale pentru fiecare instituție sau organizație de massă care va ajuta munca de alfabetizare.

Pe lângă instrucțiunile privitoare la recensământ, trimise tuturor școlilor, Ministerul a tipărit în acelaș timp și formulare statistice necesare înregistrării tuturor neștiutorilor de carte.

Cu toate măsurile luate până în prezent de Ministerul Învățământului Public, recensământul nu se va putea totuși desfășura în bune condițiuni, dacă șefii secțiunilor de învățământ, directorii de școli și cadrele didactice nu-și vor organiza munca după un plan bine stabilit, dacă nu se va asigura o temeinică pregătire a efectuării recensământului.

Învățătorii și profesorii vor trebui să țină seama că, în perioada de pregătire a recensământului, dela 1—23 Septembrie, accentul trebue pus pe munca de agitație și propagandă în vederea mobilizării și cointeresării masselor largi pentru problema alfabetizării neștiutorilor de carte. Recensământul nu este numai o muncă de descoperire și înregistrare a neștiutorilor de carte, ci este și un minunat prilej de lămurire a masselor asupra importanței lichidării neștiinței de carte; asupra grijii permanente pe care Partidul și Guvernul nostru o arată ridicării nivelului cultural al poporului nostru muncitor.

Folosind experiența anului școlar trecut, munca de agitație va fi mult ușurată în acest an. Rezultatele bune ale muncii de alfabetizare obținute în anul trecut, de către regiunea Hunedoara, s'au datorat tocmai unei bune organizări a acțiunii de agitație cu ocazia efectuării recensământului neștiutorilor de carte.

Folosind larg sprijinul Partidului, Secțiunea de învățământ Hunedoara, a găsit forme variate de agitație. Gazetele de perete, gazetele de stradă, megafoanele, presa locală, etc., s'au preocupat intens să popularizeze recensământul, antrenând în această muncă toate cadrele didactice, toate instituțiile și organizațiile de massă.

Alte secțiuni de învățământ au folosit în munca de agitație fotomontagii, lozinci, grafice, fotovitrine, precum și afișe și lozinci tipărite.

In toate ocaziile au fost popularizați fruntașii în munca de alfabetizare, ca și acei care, după absolvirea cursurilor, s'au calificat în diferite munci, deținând azi posturi de răspundere.

Pentru o bună desfășurare a efectuării recensământului neștiutorilor de carte, șefii secțiunilor de învățământ, directorii de școli și cadrele didactice trebue să țină permanent legătura cu instituțiile și organizațiile de massă cerând sprijinul lor.

Secțiunile de învățământ trebue să antreneze presa locală dându-i material informativ asupra felului cum se desfășoară pregătirea și efectuarea recensământului.

Munca de lămurire va trebui intensificată îndeosebi în sectoarele principale ale construcției socialismului: marile șantiere, unitățile industriale, sectorul socialist al agriculturii. Aici trebue să fie folosite la maximum toate mijloacele de agitație și, îndeosebi, munca de lămurire și prelucrare a recensământului în cadrul grupelor sindicale.

Învățătorii și profesorii trebue să se ferească de a duce o muncă sectară. Atitudinea nejustă pe care a avut-o directorul Școlii Elementare „Cuza Vodă" din Călărași, care spunea anul trecut că recensământul se poate face de către învățători și profesori și fără ajutorul organizațiilor de massă, ne arată cum nu trebue să lucreze cadrele didactice. De asemeni, procedeul greșit al secțiunei de învățământ a orașului Reșița, care a ținut ședință de instructaj cu directorii de școli, fără să fi convocat și pe delegații instituțiilor, întreprinderilor și ai organizațiilor se massă din localitate, va trebui evitat în acest nou an școlar.

Pentru o bună desfășurare a muncii de efectuare a recensământului neștiutorilor de carte, între 1—8 Septembrie, secțiunile de învățământ, directorii de școli și cadrele didactice trebue să ducă munca împreună cu organizațiile de massă, cu conducerile întreprinderilor socialiste, sub îndrumarea și cu sprijinul direct al organizațiilor de partid.

Intre 9—23 Septembrie a.c. în strânsă colaborare cu organizațiile locale învățătorii și profesorii trebue să ducă o intensă muncă de descoperire a neștiutorilor de carte și de lămurire a lor. Ei vor trebui în acelaș timp să lupte împotriva mentalității gresite a acelor care se lasă greu convinși de importanța științei de carte, cât și împotriva tuturor uneltirilor dușmanilor de clasă.

Colectivele care vor merge pe teren, vor trebui să demaște orice încercare a dușmanului de clasă de a sabota efectuarea recensământului neștiutorilor de carte.

Folosind cât mai larg experiența anului școlar trecut și îndrumările Ministerului Învățământului Public trimise fiecărei școli elementare și medii, să pregătim efectuarea recensământului din acest an școlar în cele mai bune condițiuni, contribuind astfel la lichidarea neștiinței de carte.

Un important document de Partid și de Stat

Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri din Republica Populară Română cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu este o dovadă vie a grijii pe care Partidul o acordă ridicării culturale a poporului nostru și celor care contribue la cauza nobilă a luminării masselor și educării tinerei noastre generații în spirit comunist.

Cine citește cu atenție acest însemnat document își poate da seama de semnificația profundă pe care o conține fiecare capitol și paragraf, își poate da seama de grija pe care Partidul nostru o are față de învățători și profesori.

In plin efort de îndeplinire a primului an din Cincinal, când forțele noastre se îndreaptă spre opera de industrializare a țării, de socializare a agriculturii, Partidul și Guvernul au hotărît să sporească cu 3 miliarde fondul anual de salarii pentru cadrele didactice din învățământul preșcolar, elementar și mediu. Această măsură care se adaogă la cele luate pentru desvoltarea economiei noastre naționale, pentru construirea de noi uzine și fabrici, de locuințe muncitorești, sanatorii, creșe etc., demonstrează odată mai mult politica de pace dusă de Statul nostru de democrație populară. Căci numai un stat care dorește fierbinte pacea, care întrebuințează toate resursele sale pentru scopuri înalte, pentru o viață mai bună a poporului muncitor, numai un asemenea stat poate elabora o Hotărîre ca aceasta.

Pe lângă noile norme de salarii, pe lângă inițierea unui sistem special de premiere, pe lângă asigurarea condițiilor materiale de trai și de muncă, Hotărîrea ne acordă largi posibilități în ceeace privește calificarea noastră profesională, ridicarea nivelului politic și ideologic. Se vor înființa cursuri speciale de 3 și 6 luni, se vor crea învățătorilor posibilități de a urma prin corespondență cursurile institutelor de învățământ superior, se va înființa un institut special pentru perfecționarea cadrelor didactice. Organizarea cabinetelor pedagogice raionale și regionale, editarea unei reviste periodice de pedagogie, mărirea numărului de cărți în bibliotecile școlare, sunt tot atâtea măsuri care vor aduce o contribuție serioasă la ridicarea nivelului nostru profesional, politic și ideologic, la însușirea celor mai avansate metode de predare, metodele sovietice.

Și pentru ca această activitate să se poată desfășura cât mai intens, pentru ca noi, învățătorii și profesorii, să avem timpul necesar pentru pregătirea temeinică a lecțiilor și pentru propria noastră pregătire, Hotărîrea atrage atenția tuturor organizațiilor de partid și comitetelor executive ale sfaturilor populare să nu ne încarce cu sarcini numeroase și necorespunzătoare, așa cum s'a întâmplat și în regiunea noastră, în comunele Belcești și Bădeni, raionul Hârlău și în comuna Mogoșești, raionul Pașcani, unde învățătorii au fost întrebuințați, în dauna activității școlare de vară, drept șefi de tarla.

Dacă această Hotărîre vine să aducă serioase îmbunătățiri condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice noi, învățătorii și profesorii trebue să înțelegem că poporul muncitor așteaptă dela noi tot mai multe succese în activitatea pe care o depunem. Așa după cum se arată în Hotărîre, organizațiile de partid se vor ocupa permanent de ridicarea nivelului nostru politic, ideologic și cultural. Organizațiile de partid vor iniția studierea temeinică a operelor clasicilor marxism-leninismului, a lucrărilor conducătorilor Partidului nostru și a Istoriei P.C. (b) al U.R.S.S. Să răspundem la chemarea Partidului cu toată dragostea și cu tot devotamentul, depunând eforturi susținute atât în munca noastră individuală cât și în cercurile de studiu în colectiv. Aplicând în lecțiile noastre învățăturile tovarășului Stalin cuprinse în lucrarea „Marxismul și problemele lingvisticii", învățătura lui Pavlov, a lui Miciurin și a lui Macarenco, vom reuși să ridicăm simțitor nivelul științific al activității noastre didactice.

Suntem hotărîți să ducem cu cinste la îndeplinire angajamentele pe care ni le-am luat cu prilejul prelucrării Hotărîrii, suntem hotărîți să luptăm cu dârzenie pentru ca munca noastră să fie cu adevărat ,așa cum arată tovarășul Stalin, „una din verigile care unesc massele țărănești cu clasa muncitoare".

In orașul și regiunea Iași, numeroși învățători și profesori au primit munci de răspundere în conducerea treburilor obștești, sunt deputați în sfaturile populare comunale, regionale sau orășenești, sunt decorați cu Ordinul sau Medalia Muncii. Invățători și profesori ca Ignat Nistor din Popești, decorat cu „Ordinul Muncii" ca și deputații Trofin Ioan, Ciurea Elena, Tcaciuc Octav, Viorica Botez, Faivel Roro și alții fac cinste cadrelor didactice din orașul și regiunea noastră. In curând, Ministerul Invățământului Public, în colaborare cu Uniunea Sindicatelor din Invățământ, va face primele propuneri pentru decorarea celor mai buni învățători și profesori sau pentru distingerea lor cu titlul de „profesor emerit" sau „învățător emerit". Pentru ca și pe piepturile câtor mai mulți învățători și profesori din orașul și regiunea noastră să fie prinse astfel de decorații și distincții, avem datoria ca în noul an școlar să luptăm cu și mai multă hotărîre pentru apărarea păcii, pentru apărarea roadelor muncii noastre.

C. ILIE
profesor la liceul de băieți Nr. 1, Iași

Angajamentele noastre

După victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie V. I. Lenin spunea: „Invățătorul poporului trebue să fie ridicat la o înălțime la care n'a stat, nu stă și nici nu poate sta în societatea burgheză".

Consecvent învățăturii leninist-staliniste Partidul nostru arată zi de zi tot mai multă grijă pentru oamenii muncii din școli. Ridicarea nivelului de trai, condițiile de ridicare a nivelului pregătirii politice și profesionale, ridicarea prestigiului învățătorilor și profesorilor, toate aceste prevederi ale Hotărîrii Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu mi-a umplut inima de nespusă bucurie. Citind Hotărîrea — expresia înaltei cinstiri și prețuiri a Partidului — mi-am adus aminte de anii începutului profesiunii mele de dascăl.

Terminasem școala normală în 1937, după 8 ani de eforturi și lipsuri mari. Câte speranțe nu mi-am legat de terminarea școlii, condiții omenești de trai, de muncă, desăvârșirea pregătirii profesionale. In zadar. Regimul burghezo-moșieresc era străin de nevoile dascălilor. El ne oferea doar posibilitatea să murim de foame. Deabia după un an, în Octombrie 1938 am primit un post de învățător suplinitor. Leafa n'am primit-o însă decât începând după trei luni, timp în care a trebuit să fac zeci de intervenții. Din salariul de mizerie de 1.800 lei pe lună trebuia să plătesc 1.200 lei gazda. Odată anul școlar încheiat, am rămas din nou pe drumuri. Au urmat noi plângeri, noi petiții la „domnul revizor". Dar în zadar. Au trecut ani fără să mai ajung la catedră.

A venit 23 August. Cucerirea puterii de stat de către clasa muncitoare a pus capăt pentru totdeauna acelor vremuri de umilinți, suferințe și nedreptate. In timp ce în trecut așteptam ani de zile până să fim numiți în învățământ ca să primim un salariu de mizerie azi, datorită grijii Partidului și Guvernului, noii absolvenți sunt numiți imediat în învățământ, primind o primă specială, egală cu un salariu întreg. In timp ce în trecut cadrelor didactice li se aplicau curbe de sacrificiu, astăzi Partidul și Guvernul nostru au elaborat o Hotărîre dovedind prețuirea și cinstea ce le acordă educatorilor tinerei generații. In timp ce în trecut trebuia să plătim două treimi din salariu pentru locuință și hrană astăzi, prin grija partidului și a guvernului sfaturile populare și organizațiile de massă iau măsuri în vederea creării condițiilor celor mai bune de trai și de muncă pentru învățători și profesori. In trecut dreptul la odihnă era numai al celor ce nu trudeau nicidată. Astăzi, Hotărîrea recomandă Confederației Generale a Muncii ca, pe lângă locurile existente, să se sporească numărul de locuri la odihnă pentru învățători și profesori.

De unde în trecut învățătorii nu aveau nicio posibilitate să-și ridice nivelul profesional, astăzi problema ridicării nivelului ideologic, profesional și cultural e o problemă căreia i se acordă toată atenția.

Pentru toate acestea, alături de tovarășii mei de muncă, sub îndrumarea Partidului nu voi precupeți niciun efort în munca mea din școală, în lupta contra neștiinței de carte, a ridicării culturale a satului, străduindu-mă totodată să cinstesc prin fapte înalta prețuire a Partidului și Guvernului nostru.

GOȚONOGA PLATON
învățător la școala elementară din Carcaliu, raionul Măcin, regiunea Constanța

Voi cinsti prin fapte înalta prețuire a Partidului

Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române cu privire la măsurile de îmbunătățire a condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu mi-a umplut inima de nespusă bucurie. Citind Hotărîrea — expresia înaltei cinstiri și prețuiri a Partidului — mi-am adus aminte de anii începutului profesiunii mele de dascăl.

Terminasem școala normală în 1937, după 8 ani de eforturi și lipsuri mari. Câte speranțe nu mi-am legat de terminarea școlii, condiții omenești de trai, de muncă, desăvârșirea pregătirii profesionale. In zadar. Regimul burghezo-moșieresc era străin de nevoile dascălilor. El ne oferea doar posibilitatea să murim de foame. Deabia după un an, în Octombrie 1938 am primit un post de învățător suplinitor. Leafa n'am primit-o însă decât începând după trei luni, timp în care a trebuit să fac zeci de intervenții. Din salariul de mizerie de 1.800 lei pe lună trebuia să plătesc 1.200 lei gazda. Odată anul școlar încheiat, am rămas din nou pe drumuri. Au urmat noi plângeri, noi petiții la „domnul revizor". Dar în zadar. Au trecut ani fără să mai ajung la catedră.

A venit 23 August. Cucerirea puterii de stat de către clasa muncitoare a pus capăt pentru totdeauna acelor vremuri de umilinți, suferințe și nedreptate. In timp ce în trecut așteptam ani de zile până să fim numiți în învățământ ca să primim un salariu de mizerie azi, datorită grijii Partidului și Guvernului, noii absolvenți sunt numiți imediat în învățământ, primind o primă specială, egală cu un salariu întreg. In timp ce în trecut cadrelor didactice li se aplicau curbe de sacrificiu, astăzi Partidul și Guvernul nostru au elaborat o Hotărîre dovedind prețuirea și cinstea ce le acordă educatorilor tinerei generații. In timp ce în trecut trebuia să plătim două treimi din salariu pentru locuință și hrană astăzi, prin grija partidului și a guvernului sfaturile populare și organizațiile de massă iau măsuri în vederea creării condițiilor celor mai bune de trai și de muncă pentru învățători și profesori. In trecut dreptul la odihnă era numai al celor ce nu trudeau nicidată. Astăzi, Hotărîrea recomandă Confederației Generale a Muncii ca, pe lângă locurile existente, să se sporească numărul de locuri la odihnă pentru învățători și profesori.

De unde în trecut învățătorii nu aveau nicio posibilitate să-și ridice nivelul profesional, astăzi problema ridicării nivelului ideologic, profesional și cultural e o problemă căreia i se acordă toată atenția.

Pentru toate acestea, alături de tovarășii mei de muncă, sub îndrumarea Partidului nu voi precupeți niciun efort în munca mea din școală, în lupta contra neștiinței de carte, a ridicării culturale a satului, străduindu-mă totodată să cinstesc prin fapte înalta prețuire a Partidului și Guvernului nostru.

GOȚONOGA PLATON
învățător la școala elementară din Carcaliu, raionul Măcin, regiunea Constanța

Neprețuitul ajutor al pedagogiei sovietice

Deosebit de frumoasă este munca noastră, a educatoarelor, care dăm copiilor Patriei primele noțiuni despre lume și despre viață, care îi pregătim să devină elevi harnici și conștienți, capabili să ducă o muncă de sine stătătoare, veseli și plini de inițiativă.

In această muncă a noastră exemplul educatoarelor sovietice și experiența rodnicei lor activități ne sunt un ajutor neprețuit. Partidul și Guvernul nostru ne-au înlesnit din plin cunoașterea acestei experiențe. Cu atât mai mult ne-o vom putea însuși acum când perspectivele pe care ni-le deschide Hotărîrea Partidului și Guvernului ne vor asigura cele mai minunate condițiuni pentru ridicarea pregătirii noastre politice și profesionale. In munca noastră a educatoarelor, fiecare material sovietic de specialitate nou citit constituie un ajutor de cea mai mare însemnătate pentru îmbunătățirea metodelor de lucru, un sprijin în aflarea căilor de îndreptare a lipsurilor. Deaceea, caut să citesc mai mult, tot mai mult, pentru ca activitatea mea să fie cât mai rodnică.

Citind despre minunatele parcele amenajate pe lângă grădinițele sovietice parcele pe care copiii singuri le plantează și le îngrijesc, m'am preocupat de această problemă și mi-am propus amenajarea unei astfel de parcele pe lângă grădinița pe care o conduc. Copiii, cu mâna lor, au pus sămânța, au îngrijit-o urmărind desvoltarea și creșterea plantelor, pentru ca apoi toți ei să culeagă toamna semințele. — „Invățați copiii să crească plantele la fel cum îi învățați abecedarul și aritmetica și le veți înfrumuseța viața" — spunea savantul sovietic I. V. Miciurin. Intr'adevăr, în modul acesta, comparând plantele și cunoscându-le însușirile, copiii și-au îmbogățit mult cunoștințele despre natură. Pe această cale am căutat să trezesc la copii dragostea față de natură, atitudinea plină de grijă față de fiecare plantă precum și dorința de a o îngriji până crește.

Multe învățăminte am tras din articolele semnate de A. A. Volcova, licențiată în științele pedagogice, redactor șef al revistei de pedagogie preșcolară „Doșcolnoe vospitanie". Dela ea am învățat că în instituția preșcolară desenul trebue privit ca un mijloc de cunoaștere a mediului înconjurător, ca una din căile de ascuțire a simțurilor și de formare a unei juste înțelegeri a realității: că totodată desenul, bine îndrumat, contribue la însușirea deprinderilor de muncă creatoare.

Folosind în practica mea educativă experiența educatoarelor sovietice fruntașe, am reușit să îmbogățesc reprezentările copiilor prin observări în natură, prin exerciții și jocuri premergătoare desenului. Dându-le îndrumările tehnice necesare, am obținut ca, la sfârșitul anului, copiii mei să poată reda imagini compuse din câte 6—7 elemente cu legătură între ele, de unde până atunci nu puteau reda decât obiecte izolate.

In vacanța de vară mi-am îmbogățit mai mult cunoștințele în legătură cu practicarea desenului, citind articolul din revista „Educația preșcolară" Nr. 4 din 1951 unde se dau îndrumări despre exersarea mâinii copilului pentru scris.

Preocupată de problema începutului de an școlar am căutat în vacanță această material privitor la această problemă. Am aflat astfel, din articolele publicate în revistele pedagogice sovietice că pentru ca întreaga activitate din cursul anului să se poată desfășura în bune condițiuni, este foarte important ca, încă dela început, să se țină o adunare generală cu părinții, în care să se analizeze realizările și lipsurile din anul trecut, să se tragă concluzii pentru noul an și să se arate părinților cum pot ei contribui la obținerea unor bune rezultate. Materialele sovietice citite scoteau în evidență necesitatea vizitelor la domiciliul părinților și în special, la copiii noi veniți, pentru a cunoaște mediul în care trăesc. Articolele legate de începutul noului an școlar arătau că este foarte necesar să desvoltăm dela început la copii atitudinea justă față de bunul obștesc. Toate aceste învățături fac acum parte și din sistemul meu de muncă.

Aș putea să dau exemple nenumărate despre sprijinul pe care l-am primit în rezolvarea diferitelor probleme ale muncii cu copiii prescolari. Rezultatul acestui ajutor se vede în atitudinea copiilor din grădinița pe care o conduc, în răspunsurile lor, în întreaga lor activitate din grădiniță și din afară de grădiniță.

S. GUȚU
Directoarea grădiniței Nr. 5 București

nitatea lor, le sdruncină încrederea în ei înșiși, fac din ei oameni timorați și incapabili să muncească și să lupte cu dârzenie pentru înfrângerea greutăților. Este tipic în această privință cazul învățătorilor și profesorilor dela Școala Elementară Nr. 24 din cartierul Irisz-Cluj, despre care am vorbit mai sus. Faptul că acești învățători și profesori au folosit metode barbare de sancționare a elevilor se datorește lipsei lor de pregătire profesională, rămânerii lor la concepția despre educație a stăpânirii burghezo moșierești.

O altă cauză a lipsurilor muncii educative în școlile despre care am vorbit, o constitue formalismul care caracterizează activitatea unora dintre educatorii școlilor noastre. Acest formalism se vădește atât la lecții, atunci când se fac „actualizări" forțate, care nu pot atrage și convinge pe elevi, cât și la orele educative sau în activitatea extrașcolară. Sunt unii diriginți care nu-i conving pe elevi prin exemplul personal și se mulțumesc doar să le vorbească despre necesitatea unei atitudini juste, ținându-le adevărate discursuri, dar nu se străduesc să caute mijloace concrete, să organizeze acțiuni care i-ar putea mobiliza pe elevi și i-ar duce în mod firesc la dorința de a-și însuși o nouă atitudine.

In mare parte, lipsurile muncii educative se datoresc și insuficienței preocupări a secțiunilor de învățământ pentru această activitate a școlilor. Unele secțiuni, cum ar fi de pildă Gorj, Teleorman, Buzău, Dolj, Bârlad, s'au ocupat în special de problemele organizatorice ale muncii didactice, neglijând îndrumarea și controlul activității educative. Aceste secțiuni n'au ținut o legătură strânsă cu organizația U.T.M., nu s'au preocupat să cunoască și să analizeze laturile pozitive și negative ale muncii educative, să studieze și să generalizeze experiențele pozitive și să caute căile de lichidare a lipsurilor.

Indrumările Ministerului Învățământului Public cu privire la desfășurarea muncii educative au ajutat, în parte, la îmbunătățirea acestei munci. Trebue să arătăm însă că ele au fost adesea incomplete și insuficiente. In adevăr, Ministerul a trimis secțiunilor de învățământ și școlilor instrucțiuni privitoare la sărbătorirea diferitelor zile festive, la funcționarea cercurilor, la folosirea diferitelor forme de activitate extrașcolară, etc. Aceste instrucțiuni nu s'au referit însă decât la aspectele organizatorice ale acestor activități. In tot cursul anului școlar, Serviciul Educativ din Ministerul Învățământului Public n'a trimis școlilor niciun singur material de îndrumare privind metodele muncii educative. Tocmai de aceea sunt încă în școlile noastre învățători și profesori care privesc îngust această muncă și consideră că ea se duce numai în anumite ore ale programului și în anumite împrejurări. Munca de educare în spirit comunist a elevilor este însă mult mai complexă, ea cuprinde toate activitățile din școală. Ea privește în mod egal și organizarea unei excursii școlare, și atitudinea învățătorului și profesorului în clasă, și organizarea timpului liber al elevilor, și ora educativă propriu zisă și trebue dusă de fiecare om care muncește în școală. Iată de ce erau necesare îndrumări mult mai amănunțite privind nu numai formele, ci și metodele cu ajutorul cărora se îndeplinește întreaga activitate educativă a școlii.

Cu toate că Serviciul Educativ din Ministerul Învățământului Public s'a preocupat de numeroase aspecte ale activității elevilor în afară de școală, el a neglijat aproape cu totul problema atât de însemnată a îndrumării lecturii elevilor și a organizării bibliotecilor școlare. Sistemul de aprovizionare a școlilor cu cărți a fost în întregime defectuos. In primul semestru al anului școlar s'au trimis cărți fără să se țină seama de nevoile școlilor. Incepând din Ianuarie 1951, fondul pentru biblioteci a fost repartizat în bugetul sfaturilor populare. Ministerul n'a urmărit însă folosirea sumelor alocate și aceasta a făcut ca unele regiuni, cum este de pildă Suceava, să nu le folosească deloc, iar alte regiuni, cum sunt Sibiu, Prahova etc., să le folosească nejust sau să le dea altă întrebuințare.

Pentru ca în anul școlar care va începe în curând, munca educativă să fie mai rodnică, să înregistreze succese mai mari, vor trebui lichidate toate aceste lipsuri constatate în munca Ministerului, a secțiunilor de învățământ, a directorilor, a diriginților, profesorilor și învățătorilor. Ministerul Învățământului Public va trebui să trimită din timp școlilor lămuriri metodice cu privire la desfășurarea orei educative, a activității în școală și în afară de școală la felul cum trebuesc organizate ședințele și convorbirile cu părinții, la organizarea lecturii elevilor, etc. Va trebui să se reînceapă campania pentru aplicarea în viața școlilor a regulilor de purtare pentru elevi și să se dea indicații concrete privind modul de funcționare a internatelor. Organele de control ale ministerului și ale secțiunilor de învățământ vor trebui să aibă dela început în centrul preocupărilor lor problemele educative, îndrumând și urmărind îndeaproape activitatea școlilor și din acest punct de vedere.

In anul acesta va trebui ca ficare învățător și profesor în parte să se străduiască pentru a găsi forme noi, mai vii, mai variate pentru mobilizarea elevilor la lupta pentru pace, pentru întărirea curentului antiimperialist din școală. Grija pe care Partidul și Guvernul nostru o poartă cadrelor didactice, grijă care se desprinde limpede din recenta Hotărîre cu privire la măsurile de îmbunătățire a condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu, va trebui răsplătită printr'o muncă mai temeinică, mai sistematică, mai neobosită. Devotamentul și priceperea de care dau dovadă educatorii sovietici, marea lor dragoste pentru copii și dorința de a învăța mereu pentru a și îmbunătăți metodele trebue să caracterizeze și activitatea învățătorilor și profesorilor noștri, trebue să intre și în stilul lor de muncă, pentru ca și elevii noștri să fie asemeni elevilor sovietici, elemente temeinic pregătite, forțe de nădejde în construirea unei vieți noi, fericite, luptători dârzi pentru socialism, pentru pace.

Au început examenele de admitere în învățământul superior

25 August. Sălile și culoarele institutelor superioare și ale facultăților freamătă de viață. Sunt candidații anului I care încep acum examenul de admitere.

Emoția generală se pierde într'un tumult de veselie tinerească și de încredere. Candidații știu că dincolo, în sălile de curs, îi așteaptă cu înțelegere viitorii lor profesori, cei care le vor conduce pașii mai departe, pe drumul însușirii științei înaintate.

De altfel, candidații și examinatorii lor nu se întâlnesc acum pentru prima dată. Ei s'au cunoscut cu săptămâni înainte, la cursurile speciale de pregătire care s'au desfășurat anul acesta la toate facultățile și institutele de învățământ superior.

La Institutul Politehnic din București, cursurile de pregătire au început la 6 August. 500 de studenți s'au pregătit aici câte 5 ore pe zi, mai ales la matematică, fizică și chimie. In afara cursurilor și a seminariilor, Institutul a afișat și o serie de probleme de examen pentru studiul individual, fixând pentru acestea ore de consultații.

Prin grija Partidului și a Guvernului țării, 268 candidați au primit în toată această perioadă burse în locuință și masă, în afară de semiburse și locuri în cămin pentru solvenți. Această măsură a făcut ca mulți studenți din provincie să-și poată pune la punct pregătirea în condiții bune.

Cei 500 de candidați care au urmat cursul de pregătire au fost împărțiți în patru serii.

In ziua examenului, buna organizare și-a arătat roadele. La ora indicată, fiecare candidat se găsea în sala și la locul stabilit. Pentru fiecare sală de examen a fost numit un responsabil, ajutat de câțiva dintre studenții Institutului, printre care și mulți utemiști.

Ajutorul organizației U.T.M. nu a început însă în ziua examenului. Stând permanent în mijlocul candidaților, utemiștii au dat îndrumări, au sfătuit și au încurajat pe viitorii lor colegi.

★

La Facultatea de Matematică și Fizică, cursurile de pregătire s'au deschis la 15 Iulie printr'o adunare festivă, la care tovarășul decan a arătat importanța acestei facultăți în acțiunea de pregătire a cadrelor de constructori ai socialismului în țara noastră.

Timp de peste o lună, 160 de candidați au urmat cursurile de pregătire la matematică și fizică, câte 4 ore pe zi. Accentul s'a pus mai ales pe matematică. Candidații care aveau lipsuri în pregătire au alcătuit o grupă specială, cu care s'a muncit mai intens.

Dintre candidații care au urmat cursul de pregătire, mai mult de 100 au beneficiat de locuință și masă în mod gratuit.

La examenul de admitere s'au prezentat 410 candidați, un număr mult mai mare față de anul trecut, ceeace arată că tineretul școlar înțelege tot mai mult importanța acestei facultăți, pentru desvoltarea învățământului nostru.

In ziua examenului, a domnit o ordine exemplară și candidații au lucrat cu multă seriozitate. Un fapt nou este acela că premianții la concursul de matematică pe țară au fost admiși fără examen.

★

La Institutul „Maxim Gorki", sălile de clasă și culoarele strălucesc de curățenie. Totul este gata, până în cele mai mici amănunte, pentru începerea noului an școlar. In cinstea zilei de 23 August Institutul și-a luat angajamentul să termine pregătirile pentru noul an școlar. Acest angajament a devenit o realitate cu care Institutul se poate mândri.

Cursurile de pregătire au început la 1 August cu 250 candidați. Ele s'au ținut la toate obiectele de examen, o atenție specială fiind acordată pregătirii la limba rusă.

De remarcat este că absolut toți candidații înscriși la examenul de admitere au urmat cursul de pregătire, cu o frecvență de 100 la sută. Ei au avut cu toții cantină și cămin gratuit, pe toată perioada pregătirii și a examenului.

Pentru o mai bună pregătire, candidații au fost împărțiți dela început pe grupe. Cursurile de pregătire s'au ținut zilnic, câte 5-6 ore pe zi.

Urmând îndrumările organizației de partid, cadrele didactice, organizația U.T.M. și Sindicatul studenților din Institut au stat tot timpul în mijlocul candidaților. Intre membrii grupelor s'a creat astfel o legătură strânsă de prietenie și ajutor reciproc. La aceasta a contribuit mult organizația U.T.M. a Institutului care a organizat reuniuni tovărășești, vizite la expoziții și muzee, vizionări de filme, etc.

Examenul a decurs într'o atmosferă de optimism sănătos și muncă încordată. Subiectele de lucrări scrise ca și cele pentru examinarea orală au fost alese cu grijă pentru a da candidaților posibilitatea să facă expuneri sintetice și cât mai complecte.

Astfel, la limba română, un candidat a avut să vorbească despre problema celor două culturi în societățile cu clase antagoniste, iar la Constituție despre lupta de clasă în Republica Populară Română în etapa actuală. Răspunsurile clare și precise au arătat nivelul ridicat al candidaților, rezultat al pregătirii lor din școlile medii, dar și al muncii încordate la cursurile de pregătire și al dragostei cu care au fost primiți și ajutați de colectivul de studenți și profesori ai Institutului „Maxim Gorki".

Candidații își arată cu toții încrederea în perspectivele ce li se deschid în urma absolvirii cursurilor Institutului. Iată, de pildă, ce ne declară tovarășa Agaci Tereza, absolventă a Școlii Speciale de doi ani din București: „Sunt muncitoare filatoare la Industria Lânii din Timișoara. Am urmat Școala Specială de doi ani și mi-a plăcut foarte mult limba rusă. Am căutat să o învăț cât mai bine. Vreau să devin profesoară de limba rusă, pentru a învăța tineretul limba marelui popor sovietic, limba lui Lenin și Stalin. Imi voi da toată silința să răspund prin munca mea încrederii ce mi-a acordat-o Partidul. Vreau să lupt pentru a deveni o bună profesoară de limba rusă, una din zecile de mii de învățători și profesori cărora recenta Hotărâre a Partidului și Guvernului le acordă o înaltă încredere".

★

In orașul Cluj, examenele de admitere la facultăți decurg într'o atmosferă entuziastă, caldă. Candidații, fii de muncitori, colectiviști, țărani săraci și mijlocași, funcționari sau învățători sunt înconjurați cu dragoste de profesorii facultăților și de studenți.

Pregătiți temeinic la cursurile premergătoare, cazați la cămine în condiții optime, viitorii studenți dela Universitățile „V. Babeș" și „Bolyai" au dat mai toți lucrări scrise bune, iar acum se prezintă cu dragoste și cu încredere pentru examenul oral.

Printre sutele de candidați plini de tinerețe, și de încredere, îată-l și pe Adalbert Mogoș, absolvent al Școlii Medii Tehnice de Administrație Economică din Tg. Mureș. Fiu de muncitor, a rămas orfan de tată la sfârșitul celui de al doilea război mondial.

Regimul nostru de democrație populară a creat condiții egale de viață și de muncă pentru toate naționalitățile conlocuitoare. Tinerii români sau maghiari au dreptul și posibilități largi de a urma, în limba respectivă, orice școală, dela școala elementară până la institutele superioare.

Prezentându-se împreună cu alți 36 de candidați la Facultatea de Pedagogie și Psihologie, Adalbert Mogoș a dat teze bune la istorie și română. Așteptând examenul oral la istoria generală, la limba și literatura română și la Constituție tovarășul Adalbert Mogoș este nespus de bucuros: „Deabia aștept să încep cât mai repede cursurile. Din 1949 am activat cu drag în organizația U.T.M. ca șef al secției școli și pionieri a Comitetului organizației U.T.M. a raionului Reghin, regiunea Mureș. Comitetul regional U.T.M. m'a îndrumat să urmez cursurile Facultății de Pedagogie și Psihologie. Mă voi strădui să-mi însușesc cât mai bine disciplinele acestei facultăți, conștient fiind că acolo, în raionul meu, voi putea să-mi dau contribuția la marea și însemnata operă de educare a tineretului în spirit comunist.

In adunări festive cadrele didactice își manifestă entuziasmul față de recenta Hotărâre a Partidului și Guvernului

IN RAIONUL ORADEA

Educatoarele, învățătorii și profesorii din raionul Oradea, adunați în ședința festivă, și-au exprimat bucuria față de apariția recentei Hotărâri a Partidului și Guvernului. După cuvântul de deschidere rostit de tov. Szabo Ludovic, șeful secțiunii de învățământ a raionului Oradea, au vorbit numeroși învățători și profesori, care și-au luat angajamentul de a munci cu și mai mult avânt pentru desvoltarea și mai departe a învățământului nostru.

LA PLOEȘTI

In sala frumos pavoazată a Teatrului de Stat din Ploești, peste 700 de educatoare, învățători și profesori au manifestat devotamentul lor nemărginit față de Partid și Guvern cu prilejul apariției Hotărârii cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu. Ședința festivă a fost deschisă de tov. Aspasia Vasiliu șeful secțiunii de învățământ a orașului Ploești. După cuvântul tov. Dragnea Nicolae, care a vorbit în numele Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ, numeroși învățători și profesori și-au luat angajamente concrete în legătură cu pregătirea deschiderii noului an școlar.

La sfârșitul ședinței în aplauzele entuziaste ale celor prezenți, s'a expediat o telegramă tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, secretar general al C.C. al Partidului Muncitoresc Român.

Prof. GH. ANGELESCU
corespondent

In cinstea tinerilor învățători

Cu o deosebită căldură au fost întâmpinate în regiunea Argeș tinerele cadre didactice care intră în învățământ. Peste 700 de învățători și profesori din orașul Pitești și regiunea Argeș s'au adunat în ziua de 19 August pentru a întâmpina pe cei aproape 200 de tineri învățători care intră în învățământ în acest an școlar.

La această adunare au fost prezenți reprezentanți ai Comitetului regional de partid, ai sfaturilor populare, ai Sindicatului de Învățământ, ai U.T.M.-ului, ai organizațiilor de masă, etc.

După ce tov. Teodor Iordache membru în biroul regional P.M.R. a urat bun sosit tinerilor absolvenți a fost citită Hotărârea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române cu privire la măsurile de îmbunătățire a condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu. Cu acest prilej au mai luat cuvântul tov. C. Monda, președintele Comitetului Executiv al sfatului popular regional, tov. I. Dumitriu, președintele Comitetului Executiv al sfatului popular al orașului Pitești și alții care au subliniat grija pe care o au Partidul și Guvernul față de învățători și profesori.

Numeroși învățători și profesori și-au exprimat bucuria ce simt citind această Hotărâre și au arătat înalta prețuire pe care Partidul și Guvernul o poartă personalului didactic.

Festivitatea s'a încheiat printr'o masă comună oferită în cinstea tinerilor învățători după care a urmat un frumos festival artistic.

PROFIRA ARSENE
corespondentă

Poșta Redacției

● **Zavate Lucreția-Bacău.** Ne bucură sprijinul pe care vreți să-l dați gazetei noastre. Este necesar să ne trimiteți numărul de telefon la care vă putem căuta în cazuri urgente. Veți primi în curând un instructaj cu problemele actuale ale învățământului public.

● **Alex. Tărăniță-Boroaia.** Propunerea dvs. este deocamdată, nerealizabilă. In curând însă, redacția noastră va lua în discuție această problemă ridicată de altfel și în cadrul lucrărilor Congresului corespondenților muncitori și țărani.

Până la rezolvare, vă rugăm să continuați a ne scrie ca și până acum, despre problemele care frământă școala în preajma deschiderii cursurilor.

Să îndeplinim cu cinste sarcinile trasate de Hotărîrea Partidului și a Guvernului

In lumina Hotărîrii Partidului și a Guvernului cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu, în raionul Cluj, pregătirile pentru începerea noului an școlar s'au intensificat. După prelucrarea temeinică a Hotărîrii în patru centre (Cluj, Apahida, Gilău, Mociu) cei mai mulți învățători și profesori, însuflețiți de perspectivele luminoase de trai și de muncă ce li se deschid prin grija deosebită a Partidului și Guvernului, depun o strădanie neobosită pentru a asigura o cât mai bună desfășurare a muncii în noul an școlar. O contribuție de seamă si-au dat cadrele didactice atât la lucrările de finisaj dela noul local al Școlii Elementare din comuna Florești, satul Tăus, cât și la executarea diferitelor reparații la alte școli. Astfel din fondurile strânse cu prilejul festivalului artistic dat de elevii școlii din comuna Căpuș — satul Agârbici, s'au putut efectua diferite reparații în interiorul școlii din această comună. Deasemeni, în afară de reparațiile executate la Școala Elementară de șapte clase cu limba de predare maghiară din comuna Săvădisla, satul Vlaha, elevii îndrumați de învățătorul Kiss Adalbert, au lucrat cu dragoste la repararea materialului didactic și la confecționarea unor rame pentru tablouri. La alte școli, cum ar fi de exemplu, școala elementară cu șapte clase din comuna Feleac și școlile elementare cu patru clase cu limba de predare română și maghiară din comuna Florești, satul Luna de Sus, s'a tras în acest an lumina electrică.

Hotărîrea Partidului și a Guvernului a avut darul să contribue efectiv la intensificarea muncii activului sfatului popular raional. Lucrările pentru revizuirea planului de școlarizare, în care sunt incluși 12 020 elevi pentru clasele I—IV, sunt aproape terminate. Pentru traducerea în viață a învățăturilor obținute la cursurile I.C.D. din această vară, în scopul îmbunătățirii activității cercurilor pedagogice, secțiunea de învățământ a procedat la reorganizarea activității acestor cercuri. Astfel, a fixat funcționarea cercurilor în 26 de centre, desemnând ca responsabili de cercuri pe învățătorii și profesorii care s'au evidențiat la cursurile I.C.D.

Cu prilejul prelucrării Hotărîrii, cadrele didactice dela 132 unități școlare din cuprinsul raionului Cluj — dintre care 94 cu limba de predare română și 31 cu limba de predare maghiară — și-au luat angajamentul să-și îndeplinească cu cinste sarcinile. Ei au hotărît să lupte pentruca niciun copil de vârstă școlară să nu rămână în afară de școală, să lichideze neștiința de carte până la sfârșitul anului 1953, etc. Este drept că mai sunt unele școli care au rămas în urmă cu pregătirea pentru noul an școlar (de pildă, Școala Elementară din comuna Gilău, unde n'a fost terminată nici măcar curățenia). Dacă unele sfaturi populare comunale sprijină temeinic aplicarea Hotărîrii, altele însă nu-și cunosc încă îndatoririle ce le revin. Din acest motiv, de pildă, apropierea deschiderii noului an școlar găsește Școala Elementară cu patru clase din satul Someșul Cald nereparată, cu acoperișul stricat, cu dușumeaua deteriorată. Nereparată este și Școala Elementară cu patru clase din comuna Măguri-Ruset. Aprovizionarea cu combustibil este iarăși o problemă acută, programările întârziind. Sunt apoi cooperative ca aceea din satul Căpușul-Mare, unde nu există preocupări nici pentru buna aprovizionare cu rechizite școlare, caiete, creioane, cretă, etc., nici pentru aprovizionarea cadrelor didactice dela cele cinci școli elementare din comună, cu produse raționalizate și de larg consum. Deasemeni, există învățători care nu au locuințe corespunzătoare.

Comitetul executiv al sfatului popular al raionului Cluj are datoria să se preocupe mai temeinic de aplicarea Hotărîrii Partidului și Guvernului. Prin cercetarea atentă a stărilor de lucruri de pe teren, prin secțiile sale de resort — și, în primul rând, prin secțiunea de învățământ, prin îndrumarea neîntârziată a comitetelor executive ale sfaturilor populare comunale, pot și trebue să fie luate din vreme o serie de măsuri eficiente menite să creeze cele mai bune condiții de funcționare a școlilor în noul an.

Pe urmele materialelor apărute în gazeta noastră

In Nr. 123 al „Gazetei Învățământului" a apărut o informație intitulată: „Planul de școlarizare trebue realizat" — în legătură cu unele deficiențe care existau la Universitatea „C. I. Parhon" din București în ceeace privește asigurarea planului de școlarizare și rămânerea în urmă a lucrărilor de amenajare a localului Universității în vederea deschiderii noului an școlar.

Rectoratul Universității „C. I. Parhon" ne trimite o scrisoare în care subliniază justețea criticii adusă de gazeta noastră și arată că, într'adevăr, la Facultățile de Filosofie, Pedagogie și Psihologie și Fizico-Matematici numărul candidaților era insuficient. Rectorul Universității, tov. C. Balmuș arată că lipsurile s'au datorit, în cea mai mare parte, decanatelor facultăților respective care nu au organizat la timp popularizarea facultăților lor în rândurile absolvenților școlilor medii. Au fost luate măsuri, decanatele bucurându-se de concursul utemiștilor care au dus o susținută muncă de lămurire în rândurile candidaților și i-au îndrumat spre facultățile al căror plan de școlarizare era amenințat să nu fie îndeplinit. Deasemeni, decanii tuturor facultăților Universității „C. I. Parhon" au avut sarcina să păstreze o legătură permanentă și să se informeze reciproc asupra desfășurării înscrierilor pentru examenele de admitere.

In legătură cu pregătirea condițiilor materiale ale noului an universitar, se arată că amenajarea și curățirea localurilor Universității vor fi terminate între 1-15 Septembrie, iar pavoazarea a fost inoită în cinstea zilei de 23 August.

★

Răspunzând materialului critic „Deficiențe în munca secțiunii de învățământ a raionului Piatra-Neamț" apărut în Nr. 123 al gazetei noastre, secțiunea de învățământ a regiunii Bacău ne arată că, în urma ajutorului primit din partea Comitetului raional de partid și a Sfatului Popular al raionului Piatra-Neamț, reparațiile la școlile din raionul Piatra-Neamț s'au executat — până la 24 August a. c. — în proporție de 75 la sută.

★

In timp ce majoritatea instituțiilor de învățământ și a organelor locale vizate în materialele critice apărute în gazeta noastră răspund, și arată felul cum au înțeles să ia măsuri pentru remedierea deficiențelor semnalate, mai există însă și unele instituții care nu dau nicio urmare criticilor aduse prin gazetă desconsiderând astfel ajutorul ce li se dă în muncă. Un exemplu în acest sens îl constitue secțiunea de învățământ a regiunii Bârlad și secțiunea de învățământ a Capitalei care n'au răspuns până în prezent criticilor aduse de „Gazeta Învățământului". Aceasta dovedește că șefii celor două secțiuni nu înțeleg însemnătatea semnalărilor făcute și nu aplică Hotărârea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea ziarului „Scânteia".

Tovarășul I. Chișinevschi, în expunerea rostită cu prilejul Congresului corespondenților muncitori și țărani, reamintea: „Hotărârea Biroului Politic al Comitetului Central cu privire la activitatea ziarului „Scânteia" obligă toate organele de partid și de stat, precum și instituțiile de orice fel vizate de materialele critice apărute fie în „Scânteia", fie în alt organ de presă, să discute criticile aduse și să răspundă ziarului în zece zile dela publicarea materialului respectiv, arătând starea de lucruri și măsurile luate. Deasemenea ele sunt datoare ca în termen de două săptămâni dela primirea adresei prin care un ziar le comunică semnalul critic al unui corespondent din câmpul muncii, să răspundă ziarului, arătând cercetările întreprinse și măsurile luate". Iar mai departe, referindu-se la acele organe de partid și de stat care nu răspund în timpul cuvenit criticilor ziarului și semnelor corespondenților, tovarășul I. Chișinevschi subliniază: „Asemenea organe de partid și de stat se dovedesc a fi codașe în ceeace privește înțelegerea noilor relații sociale și însușirea experienței sovietice în acest domeniu".

Este necesar ca secțiunile de învățământ București și regiunea Bârlad să-și analizeze atitudinea față de criticile aduse de gazeta noastră și să ia de îndată măsurile de cuviință.

Pentru o știință înaintată

Ziarul PRAVDA publică un cuprinzător articol al lui Adam Rapacky, ministrul învățământului superior și al științei din R. Polonă, intitulat „Pentru o știință înaintată". Regimul de democrație populară a desrobit forțele creatoare ale poporului polonez — scrie Rapacky — a creiat condițiile cele mai favorabile pentru desvoltarea științei polone, pentru transformarea științei într'un factor puternic al luptei pentu socialism.

Creșterea rapidă a rețelei instituțiilor de cercetări științifice și școli superioare constitue o dovadă vie a grijii neobosite a Partidului pentru înflorirea științei în Polonia democrat-populară. In anii dinainte de război existau în țară numai câteva instituții de cercetări științifice. In ultimul timp funcționează 70 de instituții de cercetări științifice și alte instituții de cercetări. In țară funcționează deasemeni 70 de școli superioare, cifră care este de aproape 2,5 ori mai mare decât înainte de război. In prezent, numărul studenților depășește cifra de 120.000. In regiunile din Estul și Sud-Estul țării, în trecut înapoiate din punct de vedere economic și cultural, s'au deschis școli superioare.

Sub influența măreților cuceriri sociale ale poporului muncitor și succese lor repurtate în construcția economică și culturală, — scrie în continuare Rapacky — în rândurile oamenilor de știință polonezi progresiști au loc transformări profunde. O mare parte din oamenii științei, urmând exemplul clasei muncitoare, participă cu entuziasm la îndeplinirea sarcinilor planului de șase ani. De acest lucru ne putem da seama chiar și din faptul că, guvernul democratic a instituit premii de stat pentru realizări în domeniul științei, progresului tehnic, în domeniul literaturii și al artei. De curând, guvernul a conferit premii de stat unui grup de oameni ai literaturii și artei, muncitori inventatori și raționalizatori. In aceste premii își găsește expresia înalta apreciere acordată muncii creatoare a oamenilor de știință progresiști ai Poloniei.

Inscrierile în instituțiile de învățământ superior din R.P. Bulgaria

In cursul anului școlar 1951-1952 în institutele de învățământ superior din R.P. Bulgaria vor fi admiși în anul I 9000 de tineri și tinere care au terminat cu succes cursul școlilor de învățământ unic și al școlilor speciale. Pe lângă aceasta, în institutele de învățământ superior vor fi admise 1250 persoane care au terminat cu succes cursurile pregătitoare pentru muncitori și muncitoare.

Cea mai mare parte din acești tineri muncitori vor studia în diversele secțiuni ale Institutului Politehnic, unde se ridică noi cadre pentru acoperirea nevoilor sporite ale industriei socialiste. Numărul noilor studenți care învață în aceste institute superioare este determinat de nevoile ivite datorită uriașului efort de construcție socialistă din R. P. Bulgaria. Tuturor acestor candidați le sunt acordate largi posibilități pentru a-și alege specialitatea.

La Facultățile de drept, Economie politică și Litere ale Universității din Sofia vor fi admiși aproximativ 2000 tineri, în timp ce la Academia de Economie rurală vor fi admiși peste 1000 tineri și tinere. Un număr de peste 1000 persoane urmează să se înscrie la Institutul Politehnic. Pentru îndeplinirea planului de formare de noi cadre care să lucreze în domeniul sănătății publice, la Academia de Medicină vor fi admiși aproximativ 1000 de tineri.

La Sofia și în orașele de provincie vor fi organizate cursuri pentru candidații la examenul de admitere la Facultatea de Litere și la Institutul Politehnic din Sofia. (Agerpres).

In atenția secțiunilor de învățământ ale Sfaturilor Populare

Comisia de Stat pentru Aplicarea Legii Sfaturilor Populare a luat măsuri în vederea procurării combustibilului pentru școlile din mediul urban și rural. Aceste măsuri vor fi duse la îndeplinire de comitetele executive ale sfaturilor populare.

In acest sens, secțiunile de învățământ se vor adresa întreprinderilor de combustibil de pe lângă sfaturile populare, care vor face distribuirea pe baza planului de repartiție.

Organele Ministerului Gospodăriei Silvice au primit, prin circulara Nr. 6195 din 28 Iulie 1951 instrucțiuni pentru asigurarea aprovizionării populației din mediul rural cu lemne de foc. Aceste instrucțiuni privesc și asigurarea aprovizionării cu lemne de foc a personalului didactic.

In ceeace privește aprovizionarea cadrelor didactice din mediul rural, care nu au încă cartelă, aceasta se va face de către unitățile Ministerului Gospodăriei Silvice, în colaborare cu sfaturile populare.

Comitetele executive ale sfaturilor populare au primit deasemeni, din partea Comisiei de Stat pentru Aplicarea Legii Sfaturilor Populare, sarcina să asigure și transportul combustibilului.

Ministerul Învățământului Public atrage din nou atenția secțiunilor de învățământ că sunt direct răspunzătoare de aprovizionarea la timp a unităților școlare și a personalului didactic cu lemne de foc.

Pentru ducerea la îndeplinire a acestei sarcini, nu trebue cruțat niciun efort.

Note politice externe

Dela începutul negocierilor pentru armistițiu în Coreea, devenise neîndoios că agresorii imperialiști urmăreau nu succesul tratativelor, ci zădărnicirea lor.

Este îndeajuns să reamintim că, atât în cadrul strict al discuțiunilor dela Kaisung, cât și în afara acestui cadru, aventurierii din Washington au săvârșit, chiar din primele zile ale negocierilor, o serie de acțiuni samavolnice și criminale menite să ducă la o încordare crescândă între părțile beligerante. Astfel, în timp ce la masa tratativelor, delegații lui Ridgway, n'au încetat o clipă de a face imposibil orice progres, continuând să stăruie în cererile lor obraznice și absurde, pirații aerieni ai aceluiaș Ridgway au agravat în chip monstruos bombardamentele lor contra Coreei de Nord, mergând până la a folosi bombe cu gaze toxice. Deasemenea, în tot acest interval, banditii aerieni americani au repetat gesturile lor de provocare și agresiune la adresa R. P. Chineze. In ultima vreme, la aceste crime s'au adăugat și încălcările tot mai dese ale zonei neutre dela Kaisung, — încălcări care au culminat, în ziua de 19 August, prin uciderea, în interiorul acestei zone, a unui voluntar chinez, de către un detașament al părții americane. Ca o încoronare sinistră a acestui lung șir de crime și samavolnicii, iată că agresorii americani nu au ezitat, pentru a provoca întreruperea negocierilor, să încerce săvârșirea unui atentat la însăși viața membrilor delegației forțelor populare dela Kaisung. Intr'adevăr, după cum s'a anunțat, la 22 August, un avion american a pătruns deasupra zonei neutre și a executat un bombardament, cu intenția vădită de a atinge sediul delegației coreeano-chineze.

După cum era firesc Kim Ir Sen, comandantul suprem al Armatei Populare Coreene și generalul Peng Teh Huai, comandantul voluntarilor chinezi, au hotărît suspendarea tratativelor până în momentul în care partea americană va fi luat măsurile corespunzătoare în legătură cu această nouă și gravă provocare.

Bestialii ucigași americani s'au înșelat de două ori. Ei s'au înșelat când au crezut că autorii bombardamentului dela 22 August, săvârșit tâlhărește, la adăpostul întunericului nopții, nu vor putea fi repede și cu precizione identificați. Ei au fost identificați și demascați, pe bază de dovezi materiale concrete și neîndoioase. Acești asasini se mai înșeală însă și cu privire la roadele acestei mârșave diversiuni în legătură cu Conferința dela San-Francisco. In ciuda tuturor presiunilor exercitate împotriva lor, guvernele Indiei și Birmaniei au încunoștiințat, în mod oficial, Departamentul de Stat, asupra hotărîrii lor de a nu participa la semnarea tratatului separat cu Japonia. De pe acum se poate afirma că la San-Francisco vor fi, la 4 Septembrie, o serie de invitați, ca de pildă U.R.S.S., Republica Polonă, Republica Cehoslovacă, pe care Acheson le invitase convins fiind că nu vor veni; în schimb, vor fi lipsă la apel alte guverne, pe care Acheson își întemeiase mascarada dela San-Francisco, spre a da iluzia unei adeziuni a „popoarelor" Asiei la tratatul separat cu Japonia.

Popoarele Asiei, precum și popoarele din întreaga lume, cer încheierea unui tratat de pace multilateral cu Japonia, un tratat care să asigure transformarea Japoniei într'o țară independentă, democratică și pașnică. Cât despre întreruperea negocierilor de armistițiu dela Kaisung, provocată de către imperialiștii din Washington, vom reaminti avertismentul recent dat de către Kim Ir Sen. **„Dacă agresorii americani vor încerca să continue agresiunea și să extindă războiul, renunțând la soluționarea pașnică a chestiunii Coreene, intervenționiștii nu vor evita înfrângerea definitivă și pieirea lor"** — a spus conducătorul poporului coreean.

Averell Harriman, specialistul d-lui Truman în cele mai sumbre combinații războinice, a făcut o călătorie de inspecție călăului Tito, pentru a-i da acestuia noi dispoziții în legătură cu pregătirile de război ale clicii dela Belgrad.

In întrevederea care a avut loc la Bled, sângerosul Tito i-a arătat că, într'adevăr, el face totul și nu se dă înlături dela nimic pentru a menține regimul fascist, regim care a lichidat cuceririle democratice ale poporului.

Nici nu s'a depărtat Harriman de frontierele Iugoslaviei, și călăul Tito a și anunțat proectul unui „plan" pentru reorganizarea întregului sistem economic al țării, plan care desăvârșește restaurarea capitalismului. Radio Londra s'a și grăbit să anunțe că acest plan „prevede reducerea controlului guvernamental asupra comerțului și industriei în Iugoslavia" și constitue „un imbold pentru aceia care urmăresc un câștig oarecare".

Planul nu poate fi pus însă în aplicare decât la 1 Ianuarie; Tito nu se simte în putere să-l aplice încă, deoarece ienicerii săi nu izbutesc să sugrume voința poporului, rezistența masselor împotriva acestui sângeros regim de opresiune. D-l Harriman mulțumit de acest plan, de această nemărginită dovadă de credință, a declarat în cadrul unei conferințe de presă: „Dacă mai aveam unele îndoieli, întrevederea cu mareșalul Tito mi le-a risipit".

Harriman a mai afirmat că la Bled a discutat și „Probleme în legătură cu războiul și pacea" și a mărturisit presei că „analiza situației făcută de Tito este asemănătoare aproape în toate privințele cu propria mea părere".

Iată cât de limpede se arată cum călăul Tito a jertfit sângele eroicului popor iugoslav în interesul capitalismului american, cum acțiunile bandei titoiste dela Belgrad sunt mânuite dela Washington, cum actele provocatoare comise împotriva țărilor de democrație populară nu sunt altceva decât uneltirile imperialiste menite să aprindă butoiul de pulbere în Balcani. Cu tot „planul" lui, Tito nu va izbuti să oprească dezastrul economic al Iugoslaviei, după cum nu va izbuti să scape de răspunderea la care va fi tras, — împreună cu echipa lui de asasini și trădători — de către popoarele greu încercate ale Iugoslaviei.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26, Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28, Telefon Nr. 1.51.70. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni, 130 lei; instituții anual, 500 lei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii"

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL III Nr. 127 | 4 PAGINI 5 LEI | JOI 6 SEPTEMBRIE 1951

In acest număr:

- Măreața forță a internaționalismului leninist-stalinist, de Z. Issaev (Pag. 2).
- La lecțiile de gramatică (Pag. 2).
- Școlile sovietice și-au reînceput munca.
- Profesorul de biologie Paporkov vorbește despre experiența sa. (Pag 2).
- Indicații cu privire la repartiția mătăriei în școlile de toate tipurile în anul școlar 1951—1952 (Pag. 3).
- Programele și instrucțiunile pentru predarea obiectelor de învățământ pe anul școlar 1951—1952 (Pag. 3).
- Pentru buna desfășurare a recensământului neștiutorilor de carte (Pag. 4).

Sarcinile imediate ale școlii noastre

Călăuzit de înalta învățătură a marxism-leninismului, regimul nostru de democrație populară acordă o mare atenție învățământului public, verigă principală a revoluției noastre culturale, fără de care nu este posibilă construirea socialismului.

An de an se construesc noi clădiri școlare și noi săli de clasă, an de an sporește numărul elevilor cuprinși în școlile noastre de toate gradele. Față de cele 13.654 de unități școlare câte au funcționat în anul școlar 1938—1939 pentru învățământul elementar, în anul școlar 1950/1951 numărul lor s'a ridicat la 15.332 In învățământul mediu de la 421 unități existente în anul școlar 1938/39, s'a ajuns la 717 unități în anul 1950/51, iar în învățământul superior numărul Institutiilor a crescut dela 41. câte erau în 1938/39, la 153 în 1950-51.

Dând o deosebită prețuire învățătorilor și profesorilor, educatori ai generației tinere, făuritori ai cetățenilor noi, Hotărirea Comitetului Central al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale învățătorilor și profesorilor vine în totul pregătirii noului an școlar să creeze cadrelor didactice condiții mai bune de muncă pentru a îndeplini cu cinste mărețele sarcini ce stau în fața școlii în primul an școlar al cincinalului.

Uriașele succese obținute în domeniul politic, economic și cultural de toți oamenii muncii din patria noastră, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, au deschis noi perspective de desvoltare scolii noastre, i-au creat noi sarcini Trebuesc din ce în ce mai multe cadre de tehnicieni cu un nivel cultural cât mai ridicat, trebuesc din ce în ce mai mulți oameni luminați, capabili să contribue cu dragoste și cu convingere la înflorirea patriei noastre, la îndeplinirea Planului Cincinal și a Planului de Electrificare a țării. „Învățătorii și profesorii — arată dela început Hotărirea din 16 August, au marea misiune de a contribui la lichidarea neștiinței de carte, moștenită dela regimul burghezo-moșieresc, la ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii, la pregătirea cadrelor noi de care are nevoie poporul în marea operă de construire a socialismului în Republica Populară Română".

Indeplinirea acestor sarcini necesită din partea cadrelor didactice noi eforturi, atât pentru realizarea unui înalt nivel științific al învățământului, cât și pentru cuprinderea în școli a tuturor copiilor de vârstă școlară și pentru cuprinderea tuturor neștiutorilor de carte la cursurile de alfabetizare.

Pentru a duce la bun sfârșit sarcinile ce le revin, școlile noastre trebue să ia, încă înainte de deschiderea cursurilor, o serie de măsuri menite să asigure îndeplinirea planurilor de școlarizare și de alfabetizare.

Intre 25 August și 10 Septembrie a.c., inclusiv, se vor face înscrierile elevilor în școlile elementare și în institutiile preșcolare. Cadrele didactice, directorii de școli și secțiunile de învățământ au datoria de a populariza obligativitatea înscrierii tuturor copiilor de vârstă școlară în clasele I-IV și de a convinge pe elevi și pe părinții lor de necesitatea înscrierii în clasele V—VII. In acest scop, învățătorii și profesorii, cu sprijinul direct al sfaturilor populare, vor căuta să folosească toate mijloacele locale: presă, radio, amplificatoare, afișe la școală, la sfatul popular, la căminul cultural, la cooperativă, la sediul organizațiilor de massă.

O atenție specială trebue să se acorde cuprinderii în școală a copiilor amânați la începutul anului școlar 1950—1951, repetenților clasei I din acest an școlar și tuturor copiilor între 8—12 ani, inclusiv, care nu au fost înscriși până acum la nici o școală. Secarea definitivă a isvoarelor analfabetismului impune ca toți acești copii să fie descoperiți, recenzați și înscriși la școală. Recensământul efectuat în vara aceasta a înregistrat serioase lipsuri. Au mai rămas încă multi copii neînscriși în tabelele de recensământ, iar alții au fost încadrați la întâmplare în diferitele categorii. Aceste lipsuri pot fi înlăturate printr'o revenire asupra acestei munci, printr'o cercetare riguroasă a tuturor celor care din diferite motive au fost omiși.

Numai înscrierea în școală a tuturor copiilor de vârstă școlară, însă nu poate asigura îndeplinirea planului de școlarizare. Trebuesc cercetate cauzele care au împiedicat în anul școlar trecut pe anumiți copii să urmeze la școală. Unii au fost determinați să întrerupă cursurile din cauza distanței prea mari de școală, alții din motive de boală, iar alții, cei mai mulți, au fost reținuți pentru diferite munci în gospodăria părintească, sau, ca argați, în gospodăriile chiaburilor. Directorii de școli și cadrele didactice în general trebue să solicite sprijinul sfaturilor populare, pentruca împreună să ia măsurile necesare adecvate fiecărei categorii din acești copii, care în anii trecuți îngroșau rândurile neștiutorilor de carte.

Aplicarea Hotărîrii Consiliului de Miniștri din 26 Februarie 1951 va contribui în largă măsură la înlăturarea acestor cauze. Astfel, pentru școlarizarea copiilor din clasele I—IV, care locuesc în satele izolate în care nu există școli elementare și nici nu se pot înființa din cauza numărului mic de copii, Hotărîrea acordă burse cu ajutorul cărora o parte din acești copii vor fi cazați și întreținuți la gazde. Secțiunile de învățământ regionale și raionale au datoria de a repartiza la timp aceste burse, iar directorii școlilor și învățătorii claselor respective trebue să organizeze cazarea acestor copii cu toată grija și dragostea lor de educatori. De asemenea, pentru elevii claselor I—VII ale învățământului elementar Hotărîrea acordă 18.000 burse de echipament, a căror repartizare va urmări în primul rând cuprinderea în școală a tuturor copiilor neșcolarizați la clasele I—IV și realizarea unei frecvențe regulate la clasele V-VII. Aceeaș Hotărîre alocă fonduri importante pentru acordarea de cărți și rechizite școlare unui procent de 10% din numărul total al elevilor bursieri din clasele V—VII și unui procent de 10% din numărul total al elevilor din clasele I—IV. Șefii secțiunilor de învățământ regionale și raionale trebue să urgenteze repartizarea tuturor acestor ajutoare și să dea toate îndrumările necesare pentruca Regulamentul Ministerului Învățământului Public cu privire la aplicarea Hotărîrii Consiliului de miniștri privind drepturile elevilor din învățământul elementar și mediu (de toate categoriile) să fie cât mai just aplicat.

Inființarea celor 180 de unități școlare de 4 ani prevăzută pentru 1 Septembrie 1951 va contribui de asemenea la școlarizarea copiilor din cătunele îndepărtate. Directorii de școli, învățătorii și profesorii trebue să solicite sprijinul tuturor organizațiilor de massă pentru a mobiliza cât mai mulți cetățeni la muncă voluntară. Fiecare unitate școlară trebuie să fie gata pregătită la 15 Septembrie pentru a oferi școlarilor cele mai bune condiții de muncă.

Socializarea agriculturii noastre, industrializarea țării necesită desvoltarea cât mai largă a învățământului elementar de 7 ani. La sfârșitul Cincinalului, învățământul nostru trebue să cuprindă 560 000 elevi în clasele V—VII, 383.000 în învățământul mediu și 78 000 de studenți în învățământul superior. Indeplinirea primului nostru Cincinal impune deci o muncă susținută pentru realizarea cu succes a fiecărui plan de școlarizare atât la clasele V—VII cât și în învățământul mediu din care își recrutează studenții învățământul superior.

Acțiunea pentru îndeplinirea planului de școlarizare trebue strâns împletită cu acțiunea pentru pregătirea noului an al cursurilor de alfabetizare Numai în felul acesta se vor seca definitiv izvoarele analfabetismului, numai în felul acesta se va răspândi cultura în massele largi populare.

Una din condițiile esențiale ale obținerii unor rezultate bune și a unei juste planificări a muncii de alfabetizare este cunoașterea cât mai completă și mai precisă a numărului neștiutorilor de carte. Pentruca planurile anuale alcătuite pentru această muncă să aibe o bază reală, regiunile, raioanele și comunele trebue să cunoască dela început numărul neștiutorilor de carte pe sexe, vârstă, limbă maternă și sectoare de activitate De aceea, învățătorii și profesorii trebue să acorde toată atenția cuvenită organizării recensământului general al neștiutorilor de carte, care se va desfășura sub lozinca: „N'ciun neștiutor de carte nerecenzat".

In această acțiune, cadrele didactice nu sunt singure. Ele au alături de ele, sprijinul direct al sfaturilor populare și al tuturor organizațiilor de massă Succesul învățătorilor și profesorilor va depinde în largă măsură de felul cum vor ști să se folosească de posibilitățile de mobilizare ale acestor organizații

Ca și în celelalți ani, dușmanul de clasă va încerca din nou să împiedice desfășurarea recensământului în bune condiții. Învățătorii și profesorii nostri, trebue să fie mult mai vigilenți și să demaște la timp orice acțiune dușmănoasă

In munca de lămurire dela om la om pe care cadrele didactice, împreună cu colectivele organizate, vor duce-o în săptămânile dela 9—23 Septembrie, este necesar să se arate cauzele rămânerii în întuneric a celor peste 4.000.000 de oameni ai muncii, în timpul regimului burghezo-moșieresc. numărul mare al celor care dela 23 August 1944 încoace au ieșit din beznа întunericului, viața nouă la care sunt chemați ca cetățeni constienți

Ca și în acțiunea desfășurată pentru îndeplinirea planului de scolarizare, cadrele didactice trebuie să folosească în munca de agitație pentru acțiunea de alfabetizare toate mijloacele locale: presa, gazeta de stradă, gazeta de perete în întreprinderi și institutii, megafoane, turnalele cinematografice, etc. Cu sprijinul grupelor sindicale ale salariaților din învățământ și al organizațiilor de massă se pot organiza conferințe, șezători, serbări artistice, precum și convorbiri de lămurire.

O atenție specială trebue să se acorde înregistrării tuturor neștiutorilor de carte, verificării, centralizării și prelucrării datelor obținute în urma recensământului pentruca secțiunile de învățământ regionale și raionale să poată trimite M I P. o situație exactă pe baza căreia să se ia cele mai juste măsuri.

Indeplinirea tuturor acestor sarcini va da posibilitate cadrelor didactice să deschidă noul an școlar în condiții mult mai bune, va asigura noi succese în munca de alfabetizare. Având mereu în față mărețele perspective deschise învățământului de către regimul nostru de democrație populară, învățătorii și profesorii, directorii de școli și șefii secțiunilor de învățământ trebue să muncească cu devotament și abnegație pentru a lichida definitiv neștiința de carte din satele și orașele țării noastre, pentru a instrui și educa, așa cum spune Hotărîrea „un tineret stăpân pe știință, devotat cu trup și suflet Patriei noastre Republica Populară Română, și cauzei măreț a socialismului și păcii.".

Indeplinirea tuturor acestor sarcini imediate, nu este posibilă fără sprijinul larg al organizațiilor de massă și al întreprinderilor socialiste. De aceste probleme trebue să se preocupe îndeaproape nu numai învățătorii, profesorii și secțiunile de învățământ, ci și comitetele executive ale sfaturilor populare Secțiunile de învățământ, învățătorii, profesorii, directorii de școli, asigurându-și sprijinul comitetelor executive ale sfaturilor populare și al organizațiilor de masse, pot fi siguri de justa rezolvare a problemelor ce se ridică în legătură cu munca noului an școlar.

Constructorii comunismului în fruntea luptei pentru pace

In Uniunea Sovietică începe în cursul lunii Septembrie semnarea Apelului pentru încheerea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri. Această minunată veste a umplut de bucurie inimile sutelor de milioane de oameni simpli din toate țările, care văd în Uniunea Sovietică bastionul și chezășia păcii în lume.

In Rezoluția Plenarei Comitetului Sovietic pentru Apărarea Păcii, se spune că oamenii sovietici: **„sunt gata să apere din răsputeri, sub conducerea Partidului lui Lenin- Stalin, cauza Păcii și securității popoarelor".**

Cu nesfârșit entuziasm au întâmpinat oamenii sovietici Rezoluția Plenarei Comitetului Sovietic pentru Apărarea Păcii. Pe întreg întinsul Uniunii Sovietice, în orașe și colhozuri, în uzine și laboratoare, au loc meetinguri ale oamenilor muncii care salută cu bucurie minunata veste a începerii campaniei de semnături în U.R.S.S.

„Milioane de oameni simpli din întreaga lume își îndreaptă privirile cu speranță spre Uniunea Sovietică, spre marele stegar al păcii tovarășul Stalin. Suntem fericiți că poporul nostru se află în primele rânduri ale luptătorilor pentru pace" — a spus stahanovistul Trofim Sevcenko, la adunarea muncitorilor uzinei „Transsignal" din Kiev. Așa a vorbit și Lidia Korabelnicova, șefă de brigadă la fabrica „Comuna din Paris" din Moscova, așa a vorbit și colhoznicul Brokan din colhozul „Tina" din R.S.S. Letonă, așa a vorbit și Alexandr Mardjanian, inginerul șef al unei uzine din Erevan.

Cuvântul oamenilor sovietici este cuvântul păcii, munca oamenilor sovietici este închinată măreței opere de construcție pașnică, gândurile și năzuințele poporului sovietic sunt închinate cauzei sfinte a apărării păcii.

Uniunea Sovietică apără cu hotărîre neclintită cauza păcii pentrucă ea desfășoară o operă uriașă de construcție pașnică. Incă din primele zile ale existenței Statului Sovietic, omenirea întreagă a văzut limpede că întreaga politică a acestui Stat se bazează pe ideia păcii. De atunci și până azi, Uniunea Sovietică a dus și duce o luptă neobosită pentru apărarea păcii. Lupta pentru reducerea armamentelor, pentru interzicerea armei atomice, pentru încheerea unui Pact al Păcii între cele cinci puteri, a căror inițiativă a avut-o Uniunea Sovietică, a arătat tot mai limpede popoarelor justețea politicii staliniste de pace.

Oamenii simpli din întreaga lume întâmpină cu entuziasm începerea campaniei de semnături în U.R.S.S. Ei știu că cuvântul și angajamentul oamenilor sovietici cântărește greu, ei știu că acei ce semnează sunt apărătorii neînfricați ai Stalingradului, învingătorii hitleriștilor și ai militarismului japonez, constructorii giganticelor hidrocentrale dela Kuibîșev și Kahovka.

„Omenirea știe cât de mult cântărește semnătura unui sovietic și că listele de semnături îi vor face pe atițătorii la război să se gândească de două ori" — a spus Ilya Ehrenburg la Plenara Comitetului Sovietic pentru Apărarea Păcii.

Inceperea campaniei de semnături pe Apelul pentru un Pact al Păcii în Uniunea Sovietică constitue o nouă și puternică lovitură dată atițătorilor la un nou război, imperialiștii americani și englezi. Campania de semnături în U.R.S.S. vine să-i demaște odată mai mult pe trumani, pe achesoni și pe aiții de teapa lor care, uneltind cu înfrigurare, la ordinul Wall-Streetului, pentru un nou război, încearcă să calomnieze Uniunea Sovietică. Agresorii imperialiști, uciga și mamelor și copiilor din Coreea, nu cunosc nici o rușine. Ei greșesc amarnic însă crezând că mai pot înșela popoarele. Schimbul de mesagii între președintele Truman și N. M. Șvernik a arătat clar că imperialiștii încearcă manevrele cele mai josnice pentru a poza în apărătorii păcii. Vorbele imperialiștilor se bat însă cap în cap cu faptele lor. Același Truman care vorbește de intenții pașnice față de Uniunea Sovietică în mesagiul său, cere noi și noi credite Congresului american pentru a utila mașina de război îndreptată împotriva Uniunii Sovietice.

Astăzi, când cursa înarmărilor dusă de imperialiști a atins proporții nebunești, când tratatele dela Kaisung sunt târgănate din ordinul Wall-Streetului și imperialiștii încearcă să extindă agresiunea din Coreea, când remilitarizarea Germaniei Occidentale și a Japoniei nu mai lasă nici o îndoială asupra intențiilor imperialiștilor de a transforma aceste țări în bastioane ale unei noi agresiuni, lupta pentru apărarea păcii capătă un sens mai înalt ca oricând. Hotărîte să ia cauza menținerii păcii în propriile lor mâini, popoarele lumii se opun cu hotărîre atițătorilor la un nou război. Cele aproape 450 000 000 semnături pe Apelul pentru un Pact al Păcii strânse până acum în întreaga lume arată că unitatea de nesdruncinat a lagărului păcii este mai puternică decât oricând.

Aflându-se în fruntea lagărului păcii, Uniunea Sovietică chezășuește prin forța ei morală și materială victoria în lupta pentru apărarea păcii în lume. Milioanele de semnături ale oamenilor sovietici pe Apelul pentru un Pact al Păcii vor constitui o nouă și strălucită biruință în lupta pentru pace. Strânși uniți în jurul Uniunii Sovietice, având în frunte pe primul stegar al luptei pentru pace, pe marele Stalin, popoarele lumii vor ști să zădărnicească uneltirile atițătorilor la un nou război.

Pentru întărirea muncii cultural-educative a Uniunii Sindicatelor de Invățământ

Hotărîrea Partidului și a Guvernului cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu a fost primită cu nemărginită bucurie de învățătorii și profesorii din întreaga țară.

Document de o deosebită importanță, oglindind linia Partidului și a Guvernului în ceeace privește desvoltarea învățământului în țara noastră, Hotărîrea din 16 August arată limpede rolul școlii în opera de construire a socialismului Ea este, în același timp, expresia vie a grijii deosebite pe care Partidul și Guvernul țării o acordă celor ce slujesc cauza nobilă a luminării maselor, a educării generațiilor tinere ale Patriei noastre.

Școala noastră are măreața sarcină de a educa tineretul în spiritul dragostei fierbinți față de Patrie și al devotamentului nețărmurit față de cauza internaționalismului proletar, în spiritul dragostei față de Uniunea Sovietică, și al vigilenței și al urii împotriva dușmanilor progresului, ai păcii și ai libertății popoarelor.

Cadrele didactice trebue să fie răspânditorii științei și culturii în rândurile muncitorimii și țărănimii muncitoare. Activitatea lor trebue să răspundă cerinței pe care tovarășul Stalin a pus-o în fața învățătorilor sovietici, acela de a fi „una din verigile care unesc massele țărănești cu clasa muncitoare".

Pentru a îndeplini cu cinste aceste sarcini, învățătorii și profesorii școlilor noastre trebue să își însușească temeinice cunoștințe politice, ideologice și pedagogice, trebue să atingă un înalt nivel științific și cultural. Iată deci Hotărîrea Partidului și a Guvernului cere organelor de Partid, organelor conducătoare ale învățământului și Uniunii Sindicatelor de învățământ să acorde o atenție deosebită muncii cultural politice în rândurile cadrelor didactice.

După reforma învățământului verigă importantă în revoluția noastră culturală, care a pus bazele unui învățământ științific, atât Ministerul Invățământului Public cât și Uniunea Sindicatelor de învățământ, au căutat să creeze, sub directa îndrumare a partidului, forme de învățământ care să cuprindă treptat pe toți slujitorii școlii.

Uniunea Sindicatelor de Invățământ, îndrumată de Confederația Generală a Muncii a inițiat o serie de forme de învățământ pentru ridicarea nivelului politic, ideologic, cultural și profesional al cadrelor didactice, și a sprijinit formele de învățământ organizate de Ministerul Invățământului Public Astfel în anul școlar 1950 51, ca și în anii precedenți, s'au organizat în cadrul sindicatelor de învățământ cursurile serale care au cuprins în deosebi activiști sindicali. Anul acesta au funcționat, în cadrul sindicatelor de învățământ 177 asemenea cursuri, care au fost frecventate de 5223 cursiști.

Cele 25 de lecții, urmate de seminarii, ținute pe baza unor teze pregătite de către C G M. sau de către Uniunea Sindicatelor de Invățământ, au tratat probleme politice și sindicale, cu caracter intern și internațional, sau teme legate direct de desfășurarea procesului de învățământ

Pentru responsabilii grupelor sindicale au funcționat, în anul școlar expirat, un număr de 33 cursuri de instructaj, cuprinzând 766 cursiști.

Numărul relativ mic de cursuri serale și de instructaj care au funcționat în cursul anului 1951 1952 se datorează și unor cauze obiective, (cum ar fi, de exemplu greutatea deplasării din unele comune până la centrele unde au putut fi organizate cursurile, dar și lipsurilor Uniunii Sindicatelor de Invățământ, care n'a știut să găsească cele mai potrivite mijloace pentru desvoltarea acestor cursuri. Sunt încă multe raioane (în regiunea Cluj, de pildă) în care n'au funcționat astfel de cursuri, din comoditatea organelor sindicale sau din lipsa lor de interes.

In cadrul activității cluburilor și a colțurilor roșii, s'au organizat, pe lângă consfătuiri de producție, schimburi de experiență, prezentări de cărți urmate de desbateri ample (ca la Clubul de învățământ București) și conferințe izolate sau pe cicluri.

Un sprijin prețios dat cadrelor didactice de către sindicatele noastre a fost mărirea numărului de biblioteci și a numărului de volume necesare studiului pentru ridicarea nivelului politic, ideologic, cultural și profesional al învățătorilor și profesorilor.

In timpul verii, activitatea unora dintre bibliotecile sindicale a fost extinsă la brigăzile de tractoriști și la arii. Așa, de pildă învățătoarea Maria Custorescu, din satul Inainte, comuna Coara Doicești, raionul Călmățui, a organizat la arii lecturi în colectiv, urmate de discuții

Pentru sprijinirea activității cursurilor I.C.D. din vara aceasta, sindicatele noastre, în urma recomandării Uniunii, au pus la dispoziția conducerilor acestor cursuri un bogat material bibliografic.

Dar, pe lângă aceste realizări, au existat în activitatea educativ-culturală a Uniunii Sindicatelor de Invățământ o serie întreagă de lipsuri. Hotărîrea Partidului și a Guvernului subliniază necesitatea „lichidării lipsurilor serioase pe care le are Uniunea Sindicatelor din învățământ în ceeace privește munca educativ-culturală în rândurile cadrelor didactice, cât și în ce privește grija pentru satisfacerea nevoilor materiale și culturale ale profesorilor și învățătorilor."

Uniunea nu a știut să folosească toate mijloacele pentru organizarea temeinică a muncii educativ-culturale în rândurile cadrelor didactice. Fie că nu a delimitat precis sarcinile care-i reveneau în această privință, socotind că parte din ele aparțin Ministerului Invățământului Public, fie că n'a analizat serios și cu curaj programul Confederației Generale a Muncii în legătură cu desfășurarea și conținutul cursurilor serale de cadre sindicale, Uniunea și-a desfășurat activitatea educativ-culturală fără efortul cerut de condițiile actuale pentru cuprinderea tuturor cadrelor didactice în diverse forme de învățământ. Aceasta se datorește lipsei de interes pentru creșterea nivelului ideologic și politic al cadrelor noastre didactice, comodității și lipsei de combativitate de care a dat dovadă Uniunea care nu și-a însușit încă forme juste de muncă.

Așa se explică și dece folosirea întregului fond cultural al Uniunii și al sindicatelor nu a fost o preocupare de zi de zi a Uniunii. Numai astfel se poate înțelege dece în anul 1950 rămâneseră neutilizate la sindicatul Cluj, suma de aproape un milion și jumătate lei, la sindicatul București peste două milioane, iar din fondul cultural al Uniunii se folosiseră doar 34% din prevederi.

Deși difuzarea materialului pedagogic sovietic și desvoltarea cursur lor de limba rusă constitue o problemă centrală pentru îmbunătățirea activității instructiv educative a învățătorilor și profesorilor, Uniunea n'a studiat temeinic această problemă și n'a găsit formele cele mai potrivite pentru organizarea acestor activități.

Deasemeni, Uniunea n'a acordat însemnătatea cuvenită studierii și popularizării, în cadrul grupelor sindicale a experienței înaintate pedagogice Aceasta trebuia să fie însă o sarcină centrală a Uniunii noastre, pe linia desvoltării activității profesionale a cadrelor didactice. Deasemeni, Uniunea ar fi trebuit să ia în considerație și alte forme de sprijinire a activității desfășurate zi de zi la catedră de către învățătorii și profesorii noștri

O altă lipsă serioasă în munca Uniunii este aceea că n'a organizat un control efectiv și sistematic al îndeplinirii sarcinilor culturale. Vizitele pe teren ale activiștilor Uniunii au fost întâmplătoare și legate aproape întotdeauna, de problemele organizatorice. Indrumarea și controlul n'au ajuns aproape niciodată până la grupe, astfel încât Uniunea n'a putut avea o imagine completă a lipsurilor și greutăților întâmpinate de cele mai multe unități sindicale, informându-se numai din rapoartele scrise ale sindicatelor regionale și raionale.

Atrăgând atenția Uniunii Sindicatelor din Invățământ asupra necesității de a lichida grabnic lipsurile sale în ceeace privește munca educativ culturală în rândurile cadrelor didactice, Hotărîrea Partidului și a Guvernului constitue un sprijin puternic și un ajutor prețios în organizarea muncii noastre de viitor.

Planul operativ referitor la îmbunătățirea muncii educativ-culturale a sindicatelor, pe care l-a întocmit Uniunea în urma apariției Hotărîrii, cuprinde o serie întreagă de sarcini care urmează să fie îndeplinite în timp. Unele dintre acestea, cum sunt de pildă cele referitoare la organizarea cursurilor prin corespondență în institutele de învățământ superior, la organizarea Institutului pentru perfecționarea cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu, sau la organizarea cabinetelor pedagogice, prevăd o colaborare strânsă cu Ministerul Invățământului Public. Altele, care privesc direct Uniunea, au și început, în parte, să capete forme concrete. Astfel, pentru urgenta mărire a numărului de cărți în bibliotecile sindicale, Uniunea a luat înțelegere cu Centrul de Difuzare a Cărții pentruca, începând din primele zile ale lunii Septembrie, să se expedieze pe adresa sindicatelor raionale de învățământ un număr important de cărți cu caracter ideologic, pedagogic și literar

Pentru îmbunătățirea activității bibliotecilor sindicale, Uniunea va organiza până la sfârșitul anului, pe centre de regiuni, ședințe de instructaj cu responsabilii bibliotecilor din centrele raionale.

Până la 31 Decembrie se vor deschide la raioane 114 cursuri sindicale din cele 200 programate pe întregul an Deasemeni, din cele 300 de cursuri de instructaj programate își vor începe activitatea înainte de 1 Ianuarie 1952. 73 de cursuri pentru responsabilii de grupă. Celelalte cursuri urmează să fie organizate în cursul lunilor imediat următoare.

Pentru desfășurarea unei largi munci politice și educative în rândurile cadrelor didactice, Uniunea va întocmi un plan de activitate a cluburilor, colțurilor roșii, echipelor artistice, corurilor, etc. astfel, încât acestea să contribue la o largă difuzare a materialelor pedagogice și culturale Planul Uniunii, ca și planurile sindicatelor, vor trebui să fie planuri concrete, care să prevadă măsuri precise în ceeace privește rezolvarea problemelor privitoare la educația politică și ideologică a cadrelor didactice și la ridicarea nivelului lor cultural: răspândirea cărții, organizarea unui sistem de informare asupra problemelor interne și internaționale, organizarea schimbului de experiență și, în deosebi, preocuparea continuă pentru perfecționarea măestriei pedagogice și pentru însușirea măreței experiențe a pedagogiei sovietice prin organizarea unor cât mai numeroase cursuri de limba rusă.

Educarea unor adevărați constructori ai socialismului, a unor luptători hotărîți, pentru pace, poate să se desfășoare cu succes numai printr'o luptă hotărîtă împotriva ideologiei burgheze, prin propagarea cât mai largă în rândurile cadrelor didactice a învățăturii marxist-leniniste. Iată de ce organele sindicatelor de învățământ cât și fiecare membru al grupelor sindicale din școli au datoria să lupte cu perseverență pentru însușirea cunoștințelor ideologice, pentru însușirea pedagogiei sovietice, pentru introducerea în practica școlilor noastre a celor mai înaintate metode de muncă.

EMIL BOLDAN
membru în Comitetul Executiv al Uniunii Sindicatelor din Invățământ

Hotărîrea Partidului și Guvernului dă un nou avânt muncii școlilor noastre

In rândurile membrilor grupei sindicale a salariaților din învățământ din comuna Șura-Mică, raionul Sibiu, Hotărîrea Partidului și a Guvernului a stârnit un entuziasm puternic. Invățătorii și profesorii din Șura-Mică au studiat cu atenție fiecare punct al Hotărîrii, fiecare prevedere a ei, discutând pe larg minunatele posibilități de desvoltare care se deschid acum muncii didactice.

A înarma copiii și tineretul Patriei cu cunoștințe temeinice, a-i educa astfel încât să devină oameni conștienți și devotați cauzei poporului, a contribui la lichidarea neștiinței de carte și la ridicarea continuă a nivelului cultural al oamenii muncii, a contribui la formarea cadrelor de constructori ai socialismului — iată sarcinile mari și pline de răspundere pentru a căror îndeplinire se pregătesc să muncească cât mai bine învățătorii și profesorii din Șura-Mică.

Hotărîrea Partidului și a Guvernului acordă cadrelor didactice condițiile deosebit de prielnice pentru desfășurarea activității lor. Datoria fiecărui om al muncii din școală este acum — așa cum au subliniat în discuțiile lor învățătorii și profesorii din Șura-Mică, — aceea de a studia cu râvnă neobosită bazele științei marxist-leniniste, de a și însuși temeinic experiența măreață a școlii sovietice și de a aplica cele învățate în viața de fiecare zi a școlii.

Conștienți de faptul că întreg poporul nostru muncitor care sprijină și prețuiește activitatea învățătorilor și a profesorilor, așteaptă roadele tot mai bune ale acestei activități și se bizue pe ele, membrii grupei sindicale a salariaților de învățământ din Șura-Mică sunt hotărîți să-și sporească înzecit eforturile, pentru a răspunde cu cinste cerințelor înalte ale poporului.

☆

Hotărîrea Partidului și a Guvernului privitoare la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice subliniază în mod deosebit marea misiune care revine învățătorilor și profesorilor în lichidarea neștiinței de carte. Citând cuvintele tovarășului Stalin privitoare la rolul învățătorilor dela sate, care trebue „să devină una din verigile care unesc massele țărănești cu clasa muncitoare", Hotărîrea Partidului și a Guvernului scoate puternic în evidență sarcina de mare însemnătate a învățătorilor în întărirea alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Aceste pasagii ale Hotărîrii au fost discutate în adâncime de cei peste 300 de învățători și profesori din raionul Negrești, regiunea Iași, care s'au adunat într'o ședință plenară pentru a prelucra Hotărîrea Partidului și a Guvernului. Ei și-au arătat voința fermă de a munci astfel încât să devină adevărați răspânditori ai științei în rândurile oamenilor muncii, adevărați propagandiști ai vieții noastre noi.

Aceste angajamente presupun o muncă dârză, dusă zi de zi. Incepe în curând un nou an în munca de alfabetizare. Sarcini imediate stau în fața învățătorilor și profesorilor. Cadrele didactice din raionul Negrești se pregătesc intens pentru îndeplinirea lor, organizând desfășurarea recensământului neștiutorilor de carte, ducând o activitate susținută în rândurile lor, pentru a-i convinge să urmeze regulat cursurile, îngrijindu-se de asigurarea condițiilor materiale care vor înlesni munca. Deasemeni, ei nu uită acțiunile cultural-educative pe care trebue să le desfășoare în cadrul tuturor manifestărilor vieții sătești: conferințele la căminul cultural, propagarea agrotehnicii înaintate, îndrumarea echipelor artistice, etc.

Zi de zi trebue să se îmbunătățească munca școlii. Invățătorii și profesorii din raionul Negrești știu că roadele întregii lor activități depind de nivelul pregătirii lor. Angajamentele pe care și le-au luat în această privință arată limpede că ei sunt pe deplin conștienți de marea însemnătate a sarcinilor care le stau în față, de înalta prețuire pe care le-o arată Partidul, Guvernul și întreg poporul muncitor.

☆

Membrii colectivului didactic al Școlii Pedagogice de Băeți din Craiova, discutând sarcinile care le revin în urma Hotărîrii Partidului și Guvernului cu privire la măsurile de îmbunătățire a condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice, și-au luat angajamente concrete în legătură cu activitatea instructiv-educativă pe care o vor desfășura în noul an școlar.

Invățătorii și profesorii acestei școli vor începe să studieze sistematic experiența școlii și a pedagogiei sovietice, cercetând amănunțit și atent metodicile, urmărind materialul pedagogic tradus și publicat în presă intensificându-și munca în cercurile pedagogice. Noul an școlar trebue să aducă — au arătat ei — o simțitoare ridicare a nivelului întregii lor activități De aceea, și-au luat angajamentul ca, pe baza învățăturilor pedagogiei sovietice, să-și îmbunătățească metodele de predare, să transmită elevilor cunoștințe cât mai exacte, să lege cât mai strâns învățământul de viață, să pregătească pe elevi pentru o muncă independentă și creatoare. Ei și-au arătat în același timp hotărîrea de a împleti strâns lecțiile lor de lupta tot mai dârză pentru pace, de a educa pe elevi în spiritul devotamentului pentru cauza poporului muncitor, de a face din ei constructori activi și conștienți ai socialismului, care să urască cu înverșunare pe dușmanii libertății și ai păcii, care să lupte neînfricați pentru apărarea vieții noastre noi.

U. R. S. S. NE ÎNVAȚĂ

Măreața forță a internaționalismului leninist-stalinist

Unitatea muncitorilor din lumea întreagă în lupta împotriva asupririi capitaliste este o condiție deosebit de importantă a eliberării lor politice și sociale. „Proletari din toate țările uniți-vă!" — această chemare de luptă au adresat-o, cu peste o sută de ani în urmă, întemeietorii socialismului științific, Marx și Engels, muncitorilor din toate colțurile globului pământesc. Marii conducători și dascăli ai proletariatului au văzut în unirea eforturilor revoluționare ale tuturor muncitorilor, fără deosebire de naționalitate și rasă, unul din factorii hotărîtori ai doborîrii capitalismului și ai victoriei comunismului.

Internaționalismul proletar contrastează puternic cu naționalismul burghez. Așa cum arată V. I. Lenin, naționalismul burghez și internaționalismul proletar sunt două lozinci opuse. conform celor două mari lagăre de clasă din lume și exprimă două politici, două concepții despre lume în problema națională.

Naționalismul burghez este ideologia urii față de om; el dă naștere neîncrederii, dușmăniei și neînțelegerii între naționalități. Ațâțând o națiune împotriva alteia, burghezia caută să desbine massele populare și. prin aceasta, să slăbească lupta lor comună împotriva asupririi capitaliste.

Naționalismului burghez, care prostește și îndobitocește massele, i se opune ideologia internaționalistă a clasei muncitoare. La baza internaționalismului proletar stă ideia egalității depline, a colaborării și prieteniei între popoare. Bazat pe teoria cea mai revoluționară, pe teoria marxist-leninistă, internaționalismul proletar strânge rândurile muncitorilor de toate naționalitățile, îi unește într'o singură familie, crează între popoare raporturi de încredere reciprocă, de conviețuire pașnică și de ajutor reciproc, frătesc.

Un exemplu măreț. care întruchipează cu cea mai mare consecventă ideile și principiile internaționalismului proletar, este Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice, — această minunată întruchipare a colaborării între popoarele libere și egale în drepturi, creată de către genialii conducători și învățători ai popoarelor, V. I. Lenin și I. V. Stalin.

In familia frățească a popoarelor socialiste, cu ajutorul activ și multilateral al marelui popor rus, popoarele care au fost înapoiate înainte și-au arătat toate aptitudinile creatoare inepuizabile, forțele lor uriașe în reorganizarea vieții pe baze noi, comuniste, realizând în acest domeniu succese importante.

Acest lucru a devenit posibil datorită faptului că popoarele din U.R.S.S. și-au dobândit libertatea în urma victoriei Revoluției din Octombrie, care a realizat revoluțiile național-coloniale în țara noastră nu sub steagul dușmăniei naționale, ci sub steagul încrederii reciproce și al apropierii frățești între muncitorii și țăranii popoarelor din U.R.S.S., nu în numele naționalismului. ci în numele internaționalismului, așa cum arată I. V. Stalin.

Prietenia de nesdruncinat între popoarele patriei noastre socialiste multinaționale este principala cucerire a politicii naționale a Partidului Bolșevic, izvor puternic al forței și al mărețului prestigiu internațional al Uniunii Sovietice. Simpatia profundă pe care o nutresc față de Uniunea Sovietică popoarele dornice de libertate din lumea întreagă, relațiile internaționale largi pe care le au muncitorii din U.R.S.S. cu muncitorii din alte țări, sunt bazate în primul rând pe faptul că întreaga structură a vieții și a activității statului sovietic, întregul caracter al ideologiei și politicii lui, toate normele lui morale și toate principiile lui politice sunt temeinic pătrunse de ideile egalității de drepturi și ale prieteniei popoarelor, de ideile păcii și ale unității internaționale a muncitorilor din toate țările.

Pe aceste idei mărețe este bazat și patriotismul sovietic — expresia înaltă a internaționalismului leninist-stalinist. Partidul bolșevic ne învață că adevăratul internaționalism se desvoltă acolo unde există o dragoste puternică față de propriul popor, unde există respect față de tradițiile lui democratice și revoluționare, față de cultura lui avansată. față de limba lui, față de tot ce este legat de lupta lui de eliberare și de creșterea conștiinței lui naționale.

Oamenii noștri sunt pătrunși de sentimentul profund al mândriei naționale sovietice pentru măreața patrie socialistă, care a adus o contribuție neprețuită tezaurului civilizației și culturii mondiale, operei de desvoltare progresistă a omenirii. Țara noastră este patria măreței învățături internaționale a lui Lenin și Stalin — leninismul —, care este realizarea cea mai înaltă a culturii ruse și mondiale, culmea gândirii sociale progresiste actuale, stindardul victorios al muncitorilor din toate țările în lupta lor de eliberare din robia capitalistă și asuprirea națională, pentru victoria democrației și a socialismului. In țara noastră s'a născut, a crescut și s'a întărit măretul Partid Bolșevic, partidul transformărilor revoluționare. sub a cărui înțeleaptă conducere, pentru prima dată în istorie, popoarele sovietice — pionieri ai construirii comunismului victorios — au pus capăt asupririi.

Patriotismul sovietic se bazează pe conștiința clară a superiorității regimului și a culturii noastre față de regimul și cultura capitalismului. Patriotismul sovietic nu se împacă cu propovăduirea exclusivismului național, cu nesocotirea și ura față de celelalte popoare. In sentimentul mândriei naționale pe care în mod legitim îl încearcă omul sovietic și care este îndreptățit de acel rol înalt pe care l-a avut și-l are patria noastră în istoria omenirii, nu există nici o picătură de îngâmfare. nu există nimic ce ar putea, în măsură cât de mică, să înjosească demnitatea națională a altor popoare. Așa cum ne învață tovarășul Stalin, forța patriotismului sovietic — constă în aceea că el nu are la baza sa prejudecăți rasiale sau naționaliste, ci devotamentul profund și credința poporului față de patria sa sovietică — colaborarea frățească a muncitorilor tuturor națiunilor din țara noastră. El ne arată că în patriotismul sovietic se îmbină armonios tradițiile naționale ale popoarelor. și interesele de viață comune ale tuturor muncitorilor din Uniunea Sovietică. și subliniază faptul că patriotismul sovietic nu desbină, ci dimpotrivă unește toate națiunile din țara noastră într'o singură familie frățească.

In acelaș timp, popoarele din Uniunea Sovietică au un profund respect față de drepturile și independența popoarelor din alte țări și sunt pătrunse de dorința cea mai sinceră de a trăi în pace și prietenie cu aceste popoare.

Intreaga activitate ideologică. culturală și educativă a partidului bolșevic este pătrunsă de spiritul patriotismului sovietic, legat organic de internaționalismul proletar. Partidul lui Lenin și Stalin desvoltă și cultivă în popor dragostea fierbinte și conștientă față de patria socialistă, devotamentul plin de abnegație față de interesele ei. Partidul Bolșevic îi învață pe oamenii sovietici să fie gata de a-și apăra patria. de a păstra cinstea ei, gloria și demnitatea ei, de a nu-și precupeți forțele pentru întărirea puterii ei economice și culturale. Partidul subliniază mereu și cu insistență, că a fi patriot al Țării Socialismului înseamnă a întări prin toate mijloacele relațiile de prietenie între popoare, a cultiva spiritul de respect și încredere reciprocă, a contribui la unirea și colaborarea mereu mai strânsă între popoare.

Internaționalismul proletar este contrariul cosmopolitismului burghez, este dușmanul lui neîmpăcat. La baza cosmopolitismului burghez stă o idee profund reacționară, îndreptată împotriva suveranității naționale și a independenții popoarelor, împotriva tradițiilor lor de eliberare națională, împotriva culturii lor naționale. Propovăduind ideile mincinoase cosmopolite, imperialiștii americani și englezi și slugile lor, socialiștii de dreapta, caută să înlăture noțiunea de cinste națională, să înăbușe sentimentul patriotismului și, prin aceasta, să înăbușe voința popoarelor de a lupta pentru independența și libertatea lor națională.

Internaționalismul proletar este bazat pe o idee diametral opusă, al cărui profund caracter progresist constă în aceea, că ea pleacă dela recunoașterea suveranității și independenței popoarelor, ca un factor foarte important al desvoltării lor naționale libere. Internaționalismul unește popoarele într'o uniune strânsă, frățească, nu pe baza suprimării tradițiilor și culturilor naționale, ci pe baza înfloririi multilaterale a creației lor culturale naționale.

Tânăra generație a țării noastre este educată în spiritul patriotismului sovietic și al prieteniei de nezdruncinat a popoarelor, în spiritul internaționalismului socialist. In nenumărate cuvântări către comsomoliști și tineret, tovarășul Stalin a subliniat cu hotărîre problema educației internaționale. El arată că internaționalismul este ideea fundamentală care trebuie să străbată activitatea Comsomolului. Tovarășul Stalin învață tineretul sovietic să țină sus steagul internaționalismului leninist, să lupte pentru pacea și prietenia între popoare, să întărească prin toate mijloacele legăturile frățești internaționale între muncitorii tuturor limbilor și raselor lumii.

Școlii sovietice îi revine un rol important în realizarea acestei mărețe sarcini. Școala crește o generație de oameni care se deosebesc nu numai printr'o cultură largă. prin cunoașterea temeinică a bazelor științei, ci și prin înalta lor conștiință comunistă, printr'un patriotism activ, prin convingeri adânc progresiste, prin ideile și normele moralei comuniste. Dintre aceste norme ale moralei comuniste fac parte relațiile frățești și de prietenie față de oamenii de altă naționalitate. respectul față de particularitățile culturii și ale felului lor de viață. Tineretul patriei noastre este gata să-și organizeze relațiile cu tineretul altor popoare pe baza egalității, a încrederii mutuale și a ajutorului tovărășesc reciproc. Școlarii sovietici cresc în spiritul internaționalismului consecvent, care prin însăși natura sa este dușmanul oricărei manifestări a rasismului, și a oricărui fel de prejudecăți șovine.

Sarcina școlii și a cadrelor didactice este ca, prin toate mijloacele pedagogice. prin toate metodele activității instructiv-educative, să desvolte și să cultive acest spirit al internaționalismului leninist-stalinist printre elevi, să educe patrioți devotați ai Patriei socialiste, internaționaliști convinși și conștienți.

Z. ISAEV
(după un articol publicat în „Ucitelscaia Gazeta")

ȘTIRI DIN U.R.S.S.

TREIZECI DE INSTITUȚII CULTURALE ȘI DE UTILITATE PUBLICA INTR'UN COLHOZ

Pentru a comanda o haină, până nu demult, membrii artelului agricol „Stalin" din raionul Șamșadin din R.S.S. Armeană, erau nevoiți să plece la centrul raional, la o depărtare de 25 km. Acum însă în colhoz s'a deschis un atelier de confecțiuni.

Aceasta este a treizecea dintre instituțiile de utilitate publică sau culturale ale acestui colhoz de munte. Afară de un club spațios și o școală medie completă, în artelul agricol există un hotel, un oficiu poștal, un spital, un ambulatoriu, o casă de naștere, o farmacie.

Colhoznicii duc o viață civilizată. La interval de câte o zi, la cinematograful satului rulează cele mai bune filme sovietice. Cele trei biblioteci sătești sunt asiduu frecventate de colhoznici. In colhoz sunt șase magazine. (Agerpres).

PREGATIREA CADRELOR DE SPECIALIȘTI PENTRU CONSTRUIREA CENTRALELOR HIDROELECTRICE ȘI CANALELOR

Școala superioară sovietică a promovat anul acesta sute de specialiști pentru construirea centralelor hidroelectrice și canalelor. Mulți absolvenți și-au consacrat lucrările lor de diplomă proiectării de centrale hidroelectrice, construirii diferitelor construcții hidrotehnice, problemelor irigării și aprovizionării cu apă. In prezent, ei își vor putea aplica cunoștințele nemijlocit la construirea giganticelor centrale hidroelectrice și canalelor de pe Volga și Nipru, din Ucraina și Turcmenia.

Incepând cu anul viitor pregătirea cadrelor de ingineri constructori, energetiști și amelioratori se va extinde în mare măsură. Ei vor fi pregătiți în 53 de școli superioare care vor promova în perioada anilor 1951-1955 peste 13.000 de specialiști.

NOII ABSOLVENȚI AI ȘCOLILOR SUPERIOARE DIN U.R.S.S. VOR DA UN NOU AVANT ECONOMIEI NAȚIONALE

In toate ramurile economiei naționale și culturii din Țara Sovietică pornesc la muncă peste 195.000 de tineri specialiști, care au absolvit anul acesta școlile superioare. Printre aceștia sunt circa 30.000 de ingineri, specialiști în diferite ramuri ale tehnicii; peste 12.000 de oameni au absolvit școli superioare care pregătesc cadre pentru agricultură.

Cea mai mare promoție au dat-o institutele pedagogice. Anul acesta, numai Ministerul învățământului public din Republica Federativă Rusă a plasat în muncă în școli, cămine și grădinițe de copii circa 70.000 de pedagogi.

Absolvenților tuturor școlilor superioare sovietice li se acordă un larg câmp de activitate. Astfel, de exemplu, tinerii care au absolvit Institutul Agricol din Turcmenia, vor lucra fiecare după preferință în colhozurile și sovhozurile Republicii, în laboratoare științifice, iar unii absolvenți își vor continua studiile în aspirantură.

Studenții institutului de medicină din Tbilisi au făcut încă înainte de absolvirea cursurilor o cerere cu rugămintea de a fi plasați la munca pentru deservirea medicală a constructorilor principalului Canal Turcmen. Cererea tinerilor medici a fost satisfăcută și în prezent, ei se pregătesc să plece în Asia Centrală. Ceilalți absolvenți ai Institutului vor lucra la instituțiile medicale din orașele și satele Georgiei, precum și ale altor republici unionale. (Agerpres).

Școlile sovietice și-au reînceput munca

La 1 Septembrie a început în școlile sovietice noul an școlar. In această zi, în anul acesta ca și în fiecare an, majoritatea ziarelor sovietice au închinat articolele lor de fond începutului activității în școli.

Merită să înfățișăm câteva fapte care caracterizează grija ce se acordă în U.R.S.S. tinerei generații și felul în care Statul Sovietic asigură condițiile necesare instruirii și educării copiilor.

In vacanța de vară, în întreaga Uniune Sovietică s'a lucrat intens la repararea clădirilor școlare. Numai în R.S.F.S.R. au fost reparate 60.000 de școli. Intr'o proporție asemănătoare s'a dus această muncă și în celelalte republici sovietice. Așa cum se întâmplă în fiecare an, în luna August au fost date în folosință numeroase clădiri școlare noi. In R.S.S. Ucraina, de pildă, s'au construit în anul acesta 600 noi localuri de școală.

S'au luat deasemenea numeroase măsuri pentru realizarea învățământului general de 7 ani. Astfel, s'a mărit numărul internatelor în regiunile cu populație rară. In Republica Estonă, de exemplu, sunt astăzi 356 internate bine înzestrate, pe când până la instaurarea puterii sovietice în Estonia erau cu totul numai 60 de internate, și acestea foarte prost înzestrate.

Până la 1 Septembrie, editurile sovietice au editat 166.000.000 de noi exemplare de manuale, în 59 de limbi ale popoarelor din U.R.S.S. Numai școlile din R.S.F.S.R. au primit în acest an școlar manuale, material demonstrativ, hărți, diagrame, etc. în sumă de 160.000.000 ruble.

A crescut deasemeni marea armată a învățătorilor sovietici. In anul școlar trecut, ea număra 1.600.000 de oameni. La 1 Septembrie au sosit în școlile din R.S.F.S.R. 60.000 de tineri profesori și învățători care și-au terminat numai cu 2 luni în urmă pregătirea pedagogică. Ei își încep acum nobila muncă de educare a viitorilor cetățeni ai societății sovietice.

Grija Statului Sovietic pentru școală, larga desbatere în jurul problemelor școlii se explică în primul rând prin însemnătatea sarcinilor care stau în fața învățământului sovietic. Desvoltarea continuă a nivelului cultural al întregei populații este o condiție indispensabilă pentru construirea societății comuniste. Iată dece rolul școlii în Uniunea Sovietică este deosebit de însemnat.

In școlile sovietice, munca de instruire și educare a elevilor are scopul de a forma viitori cetățeni cu o pregătire multilaterală.

Așa cum a subliniat I. A. Kairov ministrul învățământului public din R.S.F.S.R., într'un articol publicat în „Pravda" în luna Iulie a acestui an, în procesul de însușire a bazelor științei elevilor sovietici li se formează o concepție științifică asupra lumii, asupra legilor de desvoltare a naturii și societății, și minunatele trăsături ale patriotismului sovietic. Cinstea și adevărul, respectul pentru cei în vârstă, dragostea de muncă, tendința de a fi în primele rânduri ale constructorilor comunismului, — luptători pentru pace, — respectul pentru oamenii muncii din toată lumea și nemărginita iubire față de patria socialistă, iată minunatele calități pe care le formează școala sovietică.

Caracterul instrucției și imensele sume care se cheltuesc pentru desvoltarea învățământului în U.R.S.S. (numai în anul acesta s'au cheltuit în acest scop 59 miliarde ruble), sunt expresia vie a umanismului socialist propriu poporului sovietic.

Școala sovietică se desvoltă neîncetat. Nu tot astfel se petrec însă lucrurile în țările capitaliste. In Statele Unite, de exemplu, politica pregătirilor de război se reflectă dezastruos în învățământ. După cum se știe, în U.S.A. se acordă învățământului public mai puțin de 1% din buget. Majoritatea covârșitoare a cheltuelilor bugetare este destinată înarmărilor. Nu e de mirare că așa numita „problemă a școlii" se ascute în U.S.A. din an în an. Condițiile de studiu în școlile americane sunt excepțional de grele. Deseori, într'o singură clasă învață 70 și chiar 90 de elevi. 1.000.000 până la 1.250.000 de școlari părăsesc în fiecare an învățătura în școlile elementare și pleacă să-și caute de lucru.

In U.R.S.S., începutul noului an școlar este o adevărată sărbătoare a culturii socialiste. In anul acesta, deschiderea școlilor a coincis cu pregătirile masselor de milioane ale poporului sovietic în vederea conferințelor regionale și republicane ale partizanilor păcii, care își vor pune semnătura lor pe Apelul pentru încheierea unui Pact al Păcii.

Oamenii sovietici apără cu hotărîre pacea lumii. Pregătind tineretul pentru munca pașnică și constructivă, poporul sovietic își arată puternica lui voință de a apăra pacea, fericirea copiilor și minunatul lor viitor.

O. MOȘENSKI

Profesorul de biologie Paporkov vorbește despre experiența sa

Intr'una din ședințele prezidiului Comitetului Central al Sindicatului Salariaților din școlile elementare și medii din R.S.F.S.R. a fost ascultat referatul profesorului de biologie M. A. Paporkov, de la școala de șapte ani din Nikolo-Kormsk, regiunea Iaroslavl, asupra experienței acestuia în domeniul restructurării predării biologiei pe baza învățăturii miciuriniste.

— Școala noastră, — a spus M. A. Paporkov, — are 4 ha. de pământ, dintre care 3,5 ha. sunt cu culturi de câmp. In jurul școlii, pe un teren de 0,5 ha. avem grădina de legume, grădina de pomi fructiferi, serele și grădina de flori. Noi acordăm o mare însemnătate terenului nostru didactico-experimental. In acest laborator viu, elevii au posibilitatea să-și lărgească și să-și adâncească cunoștințele dobândite la lecțiile de biologie. Munca pe terenul experimental este cel mai bun mijloc de legare a teoriei de practică. Această muncă pregătește pe elevi pentru viitoarea lor activitate practică în cadrul economiei agricole socialiste.

Lecțiile practice pe teren sunt obligatorii pentru toți elevii din clasele V—VII. Aceste lecții se fac odată pe săptămână, după cursuri, pe baza unui program special alcătuit. La începutul și la sfârșitul anului școlar lecțiile de botanică în clasele V—VI se fac numai pe terenul experimental. Pentru ca munca practică pe acest teren să aibă cât mai multă eficacitate, clasa este împărțită în două grupe, cu fiecare dintre ele ducându-se munca separat, în timp diferit.

In afară de lecțiile practice obligatorii pe terenul experimental se fac lecții strâns legate de studierea cursului de fizică, de trei ani. In școala noastră se organizează experiențe din domeniul agriculturii. Școala a început să lucreze la introducerea sistemului de cultură prin asolament, la început pe terenurile de culturi de câmp și zarzavaturi, iar din anul trecut și în grădina de pomi fructiferi. Ducând această muncă experimentală, elevii se conving că pentru a obține recolte bogate trebue să studieze, sub toate aspectele, organismele vegetale și pe baza acestui studiu să creeze condițiile necesare pentru creșterea și desvoltarea lor. In general, tinerii noștri naturaliști își duc munca singuri. Activitatea experimentală desvoltă spiritul lor de observație, interesul pentru cercetări, perseverența și deprinderea de a duce lucrurile totdeauna la bun sfârșit.

Elevii nu încetează să lucreze pe terenul lor experimental nici vara. Caracterul muncii de vară este analizat din timp, planificându-se în amănunt această muncă. Colectivele de muncă se formează pe baza principiului teritorial, în așa fel ca elevii care locuesc aproape unul de altul să vină la școală împreună.

In primele săptămâni s'au făcut experiențe simple dar cu timpul am început să dăm elevilor lucrări mai grele. Am elaborat un plan tematic în care erau prevăzute aproape 100 de experiențe diferite. Rezultatele experiențelor au permis să dăm colhozurilor din jur semințe speciale și să dovedim că în condițiile raionului nostru se pot culege câte două recolte la mai multe specii de plante.

De peste zece ani tinerii noștri naturaliști fac în mod sistematic observații. Culegând materialul rezultat din aceste observații, am alcătuit un calendar al naturii din raion. Acest calendar este folosit de colhozurile din împrejurimi pentru stabilirea termenelor de efectuare a diferitelor lucrări agricole. De asemeni în fiecare an, tinerii naturaliști organizează o largă campanie de massă pentru apărarea și atragerea păsărilor care distrug insectele vătămătoare pentru culturi.

M. A. Paporkov a vorbit despre excursiile și marșurile prin regiunea natală pentru studierea faunei și florei locale, a bogățiilor naturale ale regiunii și a folosirii lor de către colhoz. Excursiile de 5-8 zile sunt consacrate de obicei temei „Cum transformă omul natura".

— Participarea la munca experimentală — a spus M. A. Paporkov — face să crească interesul elevilor pentru studiu. Toți tinerii naturaliști au note foarte bune. Ei iubesc și se interesează tot mai mult de munca agricolă. Majoritatea elevilor școlii noastre se înscriu, la terminarea ei, în școlile de agronomie; 37 foști elevi ai școlii noastre au devenit agronomi.

Documentatul referat al profesorului M. A. Paporkov a provocat un viu schimb de păreri. A. E. Stavrovski, colaborator științific superior al Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R., care a studiat munca profesorului de biologie și a directorului M. A. Paporkov, a subliniat marea valoare a experienței pedagogice a acestuia. Minunat maestru-pedagog, M. A. Paporkov îmbină cu pricepere predarea biologiei cu munca practică pe terenul experimental și cu variata activitate extrașcolară a tinerilor naturaliști.

— Aș vrea să mai subliniez — a spus A. E. Stavrovski — că tovarășul Paporkov nu limitează munca dusă cu tinerii naturaliști numai la activitatea pe terenul experimental. Elevii lui studiază cu elanul unor tineri cercetători întreaga regiune natală, depun o variată activitate obștească. Toată această muncă are o foarte mare însemnătate pentru desvoltarea agriculturii raionului.

Educând tendința spre activitate obștească a elevilor săi, M. A. Paporkov este el însuși un model pentru ei. El este secretar al organizației de bază a comunei, ține sistematic referate și conferințe în fața colhoznicilor despre diferite probleme științifice și, în primul rând, despre problemele biologiei miciuriniste.

Profesoara emerită L. A. Pomeranțeva, membră a prezidiului Comitetului Central al Sindicatului, a subliniat și ea marea valoare a experienței pedagogice a profesorului de biologie, care educă adevărați miciuriniști, pregătind pentru agricultura socialistă cadre minunate de viitori fruntași și inovatori.

Președintele C. C. al Sindicatului I. I. Grivkov a arătat că experiența profesorului Paporkov va fi larg răspândită. Prezidiul C. C. al Sindicatului a hotărît adoptarea experienței expuse în referat și a luat măsuri pentru popularizarea ei. S'a hotărît să se ceară Academiei de Științe Pedagogice să studieze și să generalizeze această experiență, publicând-o într'o broșură specială.

(Din „Ucitelskaia Gazeta").

Corespondenții științifici — o nouă formă de colaborare creatoare între știință și producție

Colaborarea creatoare dintre oamenii de știință și cei din producție se îmbogățește mereu cu noi și eficace forme de luptă pentru progresul tehnic. O inițiativă interesantă a fost manifestată de colaboratorii Institutului de construcții al Academiei de Științe din Georgia. In scopul unei cât mai strânse legături cu producția s'a creat în întreprinderile țării o rețea a corespondenților științifici.

Temele lucrărilor științifice ale acestor corespondenți sunt stabilite de consiliul științific al Institutului. Ele sunt mereu actuale, deoarece exprimă nevoile vitale ale întreprinderilor. In timpul elaborării acestor teme, corespondentul științific este pus în condițiuni deosebit de favorabile, având la dispoziție nu numai laboratoarele și consultanții științifici ai Institutului, dar și largi posibilități de experimentare chiar în producție. Rezultatele cercetărilor acestor corespondenți științifici se verifică deobicei imediat în practică și se și introduc în producție.

Pe lângă Institutul de construcție al Academiei de Științe din R.S.S. Georgiană lucrează în prezent 34 corespondenți științifici printre care conducătorii construcțiilor și inginerii șefi ai marilor șantiere. (Agerpres).

La lecțiile de gramatică

In cadrul cercurilor metodologice, învățătorii care predau la clasele elementare dela Școala Medie de Fete Nr. 272 din Moscova, au studiat în mod serios lucrările tovarășului Stalin: „Cu privire la marxism în lingvistică", „Despre unele probleme ale lingvisticii", „Răspuns unor tovarăși". Studierea lucrărilor staliniste ei au făcut-o în strânsă legătură cu examinarea problemelor practice ale predării limbii. Invățătorii dela această școală au ajuns la concluzia că în școala elementară, unde se pun bazele scrierii corecte, trebue să se acorde o deosebită atenție lecțiilor de adâncire a morfologiei. Deaceea ei își consacră primele lecții repetării materialului din anul trecut. Ele sunt necesare pentru întărirea deprinderilor ortografice ale elevilor. Inainte de a face dictarea de control, învățătoarea Elisabeta Alexandrovna Vasilieva dela clasa III-a a găsit potrivit să procedeze la revizuirea regulilor gramaticale învățate în anul trecut.

— Copii, am să vă dictez acum mai multe propozițiuni iar voi să aveți grijă să aplicați toate regulile de scriere corectă. Așa și-a început lecția tovarășa Vasilieva. O fetiță scrie pe tablă: „Sobaca umnoe jivotnoe" (câinele este un animal inteligent) și explică „sobaca" (câinele) se scrie cu „o" în prima silabă. Cuvântul acesta nu poate fi schimbat. Noi trebue să știm pe de rost cum trebue scris. In cuvântul „jivotnoe" (animal) eu am scris „i" în prima silabă pentrucă grupul „ji" se scrie întotdeauna cu „i".

Eleva următoare scrie propozițiunea: „Gde-to ptencic piscit, ojidania pisci" (undeva un puișor piuie, așteptând hrana). Eleva a explicat corect de ce în cuvântul „ptencic" nu se pune semnul moale după consonanta „n". Ea însă nu a ales cu destulă grijă cuvântul de control (proverocinoe slovo) cu ajutorul căruia să poată verifica scrierea corectă a derivatului său „piscit", „piscia". Acest fapt a provocat o puternică reacție în clasă. Elevele au ridicat imediat mâinele. Cu ajutorul lor învățătoarea a găsit cuvântul respectiv „pisc" (țipăt).

Din această lecție remarcăm ca element nou faptul că la lecțiile de morfologie învățătoarea găsește legătura strânsă dintre regulile gramaticale și deprinderile ortografice. A existat un timp când locul principal la lecții era ocupat de teorie. Invățătorii reușeau ca elevii lor să expună corect regulile și particularitățile unuia sau altuia din fenomenele lingvistice. In practică însă aplicarea regulilor se controla numai pe calea exemplelor orale. La lecțiile de gramatică scrierea era trecută pe ultimul plan. Intr'o oră abia dacă se reușea să se scrie 2—3 propozițiuni. Acum la fiecare lecție învățătoarea Vasilieva are grijă să se scrie cel puțin 10 propozițiuni și câteva cuvinte fără legătură între ele pentru a face exerciții de despărțire în silabe. Acest fapt se datorește și însușirii conștiente a regulilor dar și formării deprinderilor ortografice.

Incă și mai bine, faptul acesta se observă la clasa a IV-a unde cunoștințele de gramatică ale elevilor sunt mai vaste. Invățătoarea Ana Mihailovna Bruc dela clasa a IV-a învață pe copii „să judece" în timp ce scriu. O elevă scrie pe tablă propozițiunea: „Graci hodit po zemle i copaet iio crepchim nosom" (cioara merge pe pământ și-l sapă cu ciocul ei puternic). Ea începe să explice:

— In cuvântul „graci" n'a pus la sfârșit semnul moale pentrucă acest substantiv este de genul masculin. Noi știm că la sfârșitul cuvintelor de genul masculin semnul moale nu se scrie după sibilante. Acest lucru se face numai la substantivele de genul femenin. La sfârșitul cuvântului „hodit" noi scriem terminația „it" fiindcă, după cum știm, verbul acesta este de conjugarea a doua pentrucă la persoana a treia plural are terminația „iat". Cuvintele „po zemle" le scriu separat fiindcă cuvântul „po" este aici prepoziție, iar prepozițiile nu se scriu niciodată împreună cu substantivele.

In mod stăruitor Ana Mihailovna amintește elevilor că și în timpul dictării ei trebue să se gândească, ca și atunci când răspund la tablă.

— Dacă veți proceda astfel, continuă ea, voi niciodată nu veți greși.

Acest procedeu dă rezultate bune. Faptul a fost confirmat cu prilejul examinării lucrărilor de dictare care aproape că nu aveau greșeli.

Lecțiile de gramatică ale tovarășelor Vasilieva și Bruc sunt presărate cu diferite teme. Repetând, de pildă, declinarea substantivelor, uneori Ana Mihailovna Bruc cere clasei să se gândească la substantivele de declinarea întâia, a doua și a treia, alteori să scrie propozițiuni cu aceste substantive, să explice scrierea corectă a unuia sau a altuia din cuvinte, să despartă cuvintele în părțile lor componente, să schimbe prefixele, etc. In exercițiile scrise, un loc deosebit este ocupat de dictări. Invățătoarele dau deosebită atenție acestui procedeu pe care îl folosesc drept un puternic mijloc instructiv. Deaceea ele au și hotărît ca săptămânal să organizeze câte o dictare de control pentru toate clasele.

Programele și manualele de gramatică pentru primele patru clase sunt alcătuite astfel încât materialul sintactic să se găsească chiar dela primele teme. Pentru sistematizarea lucrărilor de gramatică învățătorii dela școala 272 au hotărît să studieze mai întâi morfologia, adică părțile vorbirii și părțile componente ale cuvintelor și numai după aceea să treacă la studiul propozițiunilor. Tot aici s'a hotărît ca în cazul analizei propozițiunilor legătura dintre cuvinte să se facă cu ajutorul întrebărilor puse pentru aflarea cazurilor substantivelor respective. Analiza gramaticală trebue să-i învețe pe elevi să scrie corect terminațiile cazurilor. Tocmai de aceea este și necesar ca ei să învețe cum pot afla cazurile substantivelor.

O. PETUHOVA

Programele și instrucțiunile pentru predarea obiectelor de învățământ în anul școlar 1951-1952

Ministerul Învățământului Public comunică că se retrag din circulație și se scot definitiv din uzul școlilor elementare și medii, următoarele programe editate în anii trecuți, deoarece nu mai corespund repartiției de ore și materiei pe clase pe anul școlar 1951—52:

Limba Română cl. V—VII;
Limba rusă cl. V—XI;
Istoria R.P.R. cl. VII-a;
Istoria Antică cl. VIII-a (afară de liceele clasice);
Istoria R.P.R. cl. X—XI;
Constituția cl. VII-a și a XI-a;
Fizica cl. VI-a și a VIII-a;
Chimia cl. VII-a;
Botanica cl. V-a;
Zoologia cl. VI-a;
Istoria Pământului cl. VII-a;
Botanica cl. VIII-a;
Istoria Pământului cl. X-a;
Biologia cl. XI-a;
Geografia Fizică Generală cl. V-a
Geografia Continentelor cl. VI-a;
Geografia R.P.R. cl. VII și XI;
Geografia Fizică Generală cl. VIII-a (afară de școlile pedagogice);
Geografia U.R.S.S. și a țărilor de democrație populară cl. IX-a;
Geografia țărilor capitaliste cl. X-a.

In anul școlar 1951—1952 rămân valabile programele vechi care nu figurează în lista de mai sus, precum și următoarele programe și instrucțiuni noi ce se vor trimite școlilor.

I. *Școli cu limba de predare română*

Instrucțiuni pentru completarea Indrumătorului Învățătorului (cl. I—IV).

INVAȚAMANTUL ELEMENTAR cl. V-VII

Programa de limba română cl. V—VII; Programa de științe naturale cl. V—VII; Instrucțiuni pentru predarea istoriei cl. V—VII; Instrucțiuni de utilizarea manualelor de limba română cl. V—VII; Instrucțiuni pentru predarea limbii ruse cl. V—VII.

INVAȚAMANTUL MEDIU LICEE

Programa de limba și literatura română cl. VIII-XI. Programa de istorie cl. VIII-a. Programa de istorie a R.P.R. cl. X—XI.

Programa de fizică și chimie cl. VI—VIII Programa de științe naturale cl. VIII—XI. Programa de geografie cl. V—XI. Instrucțiuni pentru predarea limbii ruse (aceste instrucțiuni sunt valabile pentru toate tipurile de școli medii). Instrucțiuni pentru predarea matematicii în clasa XI-a. Programul de Constituție cl. VII și a XI-a.

LICEELE SERALE

Programa de limba și literatura română cl. VIII—XI. Instrucțiuni pentru predarea obiectelor de învățământ la liceele serale (Istoria, matematica, fizica și chimia, științele naturale, geografia, desenul, ora educativă).

LICEELE CLASICE

Instrucțiuni pentru predarea istoriei cl. VIII-a.

ȘCOLILE PEDAGOGICE DE INVAȚATORI ȘI EDUCATOARE

Programa de limba și literatura română. Programa de lucrări practice (lucru manual). Instrucțiuni pentru predarea obiectelor de învățământ (istoria, științele naturale, geografia, geologia, activitatea și practica pionierească, practica pedagogică continuă).
Programa de literatură pentru copii.

CURS SPECIAL DE UN AN PENTRU EDUCATOARE

Instrucțiuni pentru predarea obiectelor de învățământ.

ȘCOLI MEDII TEHNICE

Programe de limba și literatura română. Programa de istorie.

II. *Pentru școlile cu limba de predare a naționalităților conlocuitoare*

Programa de limba și literatura română cl. VIII—XI. Instrucțiuni pentru predarea limbei ruse cl. V—VII.

PENTRU ȘCOLILE CU LIMBA DE PREDARE MAGHIARA

Indrumătorul Învățătorului cl. I — IV. Instrucțiuni pentru lucrări practice cl. I—IV. Instrucțiuni pentru geologie cl. I—IV. Programa de educație fizică cl. I—IV. Programa de limba maghiară cl. V—VII. Programa de educație fizică cl. V—VII. Programa de istoria literaturii maghiare cl. VIII—XI.

PENTRU ȘCOLILE CU LIMBA DE PREDARE GERMANA

Indrumătorul Învățătorului (cl. I—IV). Instrucțiuni pentru lucrări practice cl. I—IV. Instrucțiuni pentru geologie cl. I—IV. Programa de limba germană cl. V—VII.

PENTRU ȘCOLILE CU LIMBA DE PREDARE UCRAINIANA

Instrucțiuni pentru folosirea manualelor și a broșurilor.

PENTRU ȘCOLILE CU LIMBA DE PREDARE RUSĂ

Instrucțiuni pentru folosirea manualelor și a broșurilor.

PENTRU ȘCOLILE CU LIMBA DE PREDARE SARBĂ

Instrucțiuni pentru predarea limbii materne cl. I—IV. Instrucțiuni pentru predarea limbii materne cl. V—VII.

PENTRU ȘCOLILE CU LIMBA DE PREDARE TATARĂ

Programa pentru limba tătară cl. I—IV.

PENTRU ȘCOLILE CU LIMBA DE PREDARE TURCA

Programa pentru limba maternă cl. I—IV.

PENTRU ȘCOLILE CU LIMBA DE PREDARE SLOVACA

Programa de limba maternă cl. V—VII. Programa de limba maternă pentru școlile pedagogice.

PENTRU ȘCOLILE CU LIMBA DE PREDARE BULGARA

Programa de limba maternă cl. I—IV. Programa de limba maternă cl. V—VII. Programa de limba maternă pentru școlile pedagogice.

PENTRU ȘCOLILE CU LIMBA DE PREDARE IDIȘ

Programa de limba maternă cl. I—IV. Programa de limba maternă cl. V—VII.

Indicații cu privire la repartiția materiei în școlile de toate tipurile, în anul școlar 1951-1952

Deoarece nu toate programele și instrucțiunile pentru predarea obiectelor de învățământ în anul școlar 1951-1952 vor ajunge în școli până la începerea anului școlar, dăm mai jos indicații asupra repartizării materiei pe clase, pentruca învățătorii și profesorii să-și poată planifica activitatea în primele zile ale anului școlar.

Școala elementară cl. I—IV

Se va preda după Indrumătorul Învățătorului atât în școlile cu limba de predare română, cât și în cele cu limba de predare a naționalităților conlocuitoare.

La limba maternă în școlile cu limba de predare a naționalităților conlocuitoare se va ține seama de indicațiile din Indrumătorul Învățătorului cu privire la predarea limbii române și de numărul de ore prevăzut în planul de învățământ la limba maternă respectivă. La limba română în școalele cu limba de predare a naționalităților conlocuitoare se va preda conform instrucțiunilor trimise de M.I.P. în anul precedent.

Clasele V—XI

LIMBA ROMANA

Clasa V-a — Lectură literară. Noțiuni de teoria literaturii (4 ore săptămânal). Gramatica: fonetică, morfologie, sintaxă. (5 ore săptămânal).

Clasa VI-a. — Lectură literară. Noțiuni de teoria literaturii. (3 ore săptămânal). Gramatica: fonetică, morfologie, sintaxă. (4 ore săptămânal).

Clasa VII-a. — Lectură literară. Noțiuni de istoria și teoria literaturii. (3 ore săptămânal). Gramatica: fonetică, morfologie, sintaxă (3 ore săptămânal).

(Pe baza manualelor folosite în anul școlar trecut).

Clasa VIII-a și a IX-a. — Istoria literaturii române din cele mai vechi timpuri până la V. Alecsandri, inclusiv. (4 ore săptămânal). Gramatica (fonetica, morfologia, sintaxa) și vocabularul limbii române. (2 ore săptămânal).

Clasa X-a. — Istoria literaturii române (scriitorii dela 1848 și marii clasici — inclusiv G. Coșbuc — până la „Contemporanul". (4 ore săptămânal). Gramatica (fonetică și morfologie) și vocabularul limbii române. (1 oră săptămânal).

Clasa XI-a. — Istoria literaturii române dela apariția „Contemporanului" până astăzi. Se va începe cu G. Coșbuc, care n'a fost făcut în anul precedent. (3 ore săptămânal). Gramatica (recapitularea foneticii, morfologiei și sintaxei) și vocabularul limbii române. Lucrările tovarășului Stalin în legătură cu limba (1 oră săptămânal).

LIMBA ȘI LITERATURA MATERNĂ ȘI LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ IN ȘCOLILE CU LIMBA DE PREDARE A NAȚIONALITĂȚILOR CONLOCUITOARE.

Limba și literatura maternă în școlile cu limba de predare a naționalităților conlocuitoare se va preda, ținându-se seama de indicațiile pentru predarea limbii române în școlile cu limba de predare română, adaptate la limba și literatura maternă și la numărul de ore prevăzut în planul de învățământ. Limba și literatura română se va preda conform instrucțiunilor trimise de M.I.P. în anul școlar 1950-1951.

Aceste indicații sunt valabile atât pentru liceele serale și clasice, cât și pentru școlile pedagogice și școlile medii tehnice cu limba de predare a naționalităților conlocuitoare.

★

Repartiția materiei pe clase la celelalte obiecte de învățământ este aceeași, atât pentru școlile cu limba de predare română, cât și pentru școlile cu limba de predare a naționalităților conlocuitoare, respectându-se numărul de ore prevăzut în planul de învățământ.

LIMBA RUSA

In cl. V-VII se va preda după manualele folosite în anul școlar 1950-1951.

In învățământul mediu, se va preda după manualul clasei a VII-a, acolo unde materia respectivă nu a fost terminată în anul precedent. Acolo unde această materie a fost terminată, se va face o recapitulare a materiei, până la apariția manualului nou.

MATEMATICA

La cl. V-VI-VII-VIII-IX și X se va preda materia conform programei utilizate în anul școlar 1950-1951.

La cl. a XI-a se va preda Astronomia, (1 oră săptămânal) conform programei utilizate în anul școlar 1950-1951.

In celelalte 4 ore pe săptămână se va recapitula și aprofunda materia predată în clasele VIII-IX și X și se va trata: Algebra în 43 ore, Geometria plană în 36 ore, Geometria în spațiu în 17 ore și Trigonometria în 24 ore.

FIZICA

La clasa a VI-a se va face Mecanica și noțiuni despre sunet.

La clasa a VII-a. — Electricitatea, Acustica și Optica.

La clasa a VIII-a. — Mecanica până la Mișcarea de rotație.

La clasa a IX-a. — Căldura și Fizica moleculară.

La clasa a X-a. — Vibrații și unde, Acustica și Optica.

La clasa a XI-a. — Electricitatea.

CHIMIA

Clasa a VII-a. — Chimia neorganică și organică.

Clasa a VIII-a. — Oxizi — Baze — Acizi — Săruri — Halogenii — Oxigenul și Sulful — Soluțiile și Sistemul Periodic al lui D. I. Mendeleev.

Clasa a IX-a — Chimia neorganică. Metaloizi.

Clasa a X-a. — Chimia neorganică. Metale.

Clasa a XI-a. — Chimia organică.

ȘTIINȚE NATURALE

Clasa a V-a. — Botanica partea I-a (viața plantei).

Clasa a VI-a. — Botanica partea a II-a (principalele plante de cultură și sistematica lor). Zoologia partea I-a (nevertebrate).

Clasa a VII-a. — Anatomia și Fiziologia. Istoria Pământului și broșura de Geologie „Minerale și roci".

Clasa a VIII-a. — Noțiuni generale de Botanică și Zoologie.

Clasa a IX-a. — Zoologia.

Clasa a X-a. — Anatomia și Fiziologia Omului. Istoria Pământului și broșurile de Geologie: „Cristalografie și Mineralogie" și „Noțiuni de Petrografie".

Clasa a XI-a. — Biologia.

GEOGRAFIA

Clasa a V-a. — Geografia Fizică Generală și broșura de Geologie: „Minerale și roci".

Clasa a VI-a. — Privire generală asupra Geografiei Fizice a continentelor a câtorva țări capitaliste, a U.R.S.S. și a țărilor de democrație populară.

Clasa a VII-a. — Geografia Fizică a R.P.R. și noțiuni de Geografie Economică a R.P.R.

Clasa a VIII-a. — Geografia Economică a R.P.R.

Clasa a IX-a. — Geografia Fizică și Economică a U.R.S.S. și Geografia Economică a țărilor de democrație populară.

Clasa a X-a. — Geografia Economică a țărilor capitaliste.

Clasa a XI-a. — Geografia Fizică și Economică a R.P.R.

ISTORIA

Clasa a V-a. — Istoria Antică.

Clasa a VI-a. — Istoria Evului Mediu.

Clasa a VII-a — Istoria Modernă și Contemporană (în întregime) și Istoria R.P.R.

Clasa a VIII-a. — Istoria Modernă și Contemporană dela 1648-1870.

Clasa a IX-a. — Istoria Evului Mediu.

Clasa a X-a. — Istoria Modernă și Contemporană (în întregime) și Istoria R.P.R. până la 1821.

Clasa a XI-a. — Istoria R.P.R. dela 1821 până azi.

CONSTITUȚIA

Clasa a VII-a și a XI-a.— Constituția R.P.R.

Psihologia, Limbi străine, Educația Fizică, Desenul, Muzica — se vor preda conform programelor din anul școlar 1950-1951.

LA LICEE SERALE, se va preda ca și la Liceele de zi, ținându-se seama de repartiția de ore respective pe 1951-1952.

LA LICEELE CLASICE se va preda ca și la Licee cu excepția Istoriei, Limbi latine și eline care se va preda conform programei din anul școlar 1950-1951.

Școli pedagogice de învățători

LIMBA ROMANA

Anul I. — Istoria literaturii române din cele mai vechi timpuri până la V. Alecsandri (inclusiv) (3 ore săptămânal).

Gramatica (fonetica și morfologia) și vocabularul limbii române (3 ore săptămânal).

Anul II. — Istoria literaturii române din cele mai vechi timpuri până la V. Alecsandri (inclusiv) (3 ore săpămânal).

Gramatica (verbul, părțile de vorbire neflexibile și sintaxa propoziției) și vocabularul limbii române (2 ore săpămânal).

Anul III. — Istoria literaturii române (scriitorii dela 1848 și marii noștri clasici — inclusiv G. Coșbuc) până la apariția Contemporanului (3 ore săptămânal).

Gramatica (sintaxa frazei) și vocabularul limbii române (2 (1) ore săptămânal). Metodica Scris-Citit (0 (1) ore săptămânal).

Anul IV. — Istoria literaturii române dela apariția Contemporanului până astăzi. Se va începe cu G. Coșbuc care n'a fost făcut în anul precedent. (2 ore săptămânal).

Gramatica (recapitularea foneticii, morfologiei și sintaxei)și vocabularul limbii române. Lucrările tovarășului Stalin în legătură cu limba (2 ore săptămânal).

Literatura pentru copii (6 ore la sfârșitul anului școlar).

Metodica scris-cititului și metodica citirii (1 oră săptămânal).

LIMBA RUSA

Sunt valabile indicațiile date pentru Licee.

MATEMATICA-FIZICA-CHIMIA

Se va preda materia conform programei din anul școlar 1950-1951.

ȘTIINȚE NATURALE

Anul I. — Anatomia și Fiziologia Omului (2 ore săptămânal). Practica Agricolă (0 (1) ore săptămânal).

Anul II. — Botanica (2 ore săptămânal). Practica Agricolă (0 (1) ore săptămânal).

Anul III. — Istoria Pământului — Geologia (2 (1) ore săptămânal). Metodica Științelor Naturale (0 (1) ore săptămânal). Practica Agricolă (1 oră săptămânal).

Anul IV. — Biologia (1 oră săptămânal). Practica Agricolă (0 (2) ore săptămânal). Metodica Științelor Naturale (2 (0) ore săptămânal).

GEOGRAFIA

Anul I. — Geografia, Fizică Generală și broșurile de Geologie: „Noțiuni de Cristalografie și mineralogie" și „Noțiuni de Petrografie".

Anul II. — Geografia U.R.S.S.

Anul III. — Geografia Fizică și Economică a R.P.R.

Anul IV. — Geografia Fizică și Economică a R.P.R. (2 ore săptămânal), Metodica Geografiei (1 oră săptămânal).

ISTORIA

Anul I. — Istoria Modernă și Contemporană (în întregime).

(Urmare în pagina 4-a)

Să întărim legăturile școlii cu părinții elevilor!

In zilele de 13 și 14 Octombrie se va desfășura la București Conferința Națională pentru Apărarea Copilului. Toți acei care iubesc copiii patriei, toți acei care vor să asigure tinerei generații un viitor fericit, întâmpină această Conferință printr'o luptă dârză și hotărîtă pentru pace, prin eforturi sporite în muncă.

Instituțiile care au în sarcina lor educarea, instruirea și sănătatea copiilor din Republica noastră Populară, precum și organizațiile de massă, întreprind în întâmpinarea Conferinței numeroase acțiuni menite să ducă la îmbunătățirea muncii lor astfel încât să asigure condiții cât mai prielnice desvoltării multilaterale a copiilor.

Pregătirile pentru Conferință au loc tocmai în etapa deschiderii noului an școlar, în etapa în care școlile noastre — datorită noilor condiții de trai și de muncă pe care Hotărîrea partidului și guvernului le asigură cadrelor didactice — își reîncep activitatea cu puteri înzecite.

Una din acțiunile pe care școala trebue să le organizeze în această etapă a activității ei este întărirea legăturii cu familia, atragerea părinților în acelaș efort de construire a unui viitor luminos pentru toții copiii patriei. In acest scop directorii de școli vor trebui să organizeze imediat după deschiderea anului școlar, ședințe plenare cu părinții elevilor. Pregătind aceste ședințe cu ajutorul organizațiilor de masă, directorii de școli trebue să obțină ca toți părinții să fie de față, trebue să intensifice interesul lor pentru activitatea școlii și să-i mobilizeze pentru acțiunile ei.

In acest număr publicăm un material în ajutorul directorilor în ceeace privește organizarea discuțiilor cu părinții în prima ședință plenară închinată problemelor școlarizării, frecvenței și problemelor materiale ale școlii.

In ședința ținută la Sofia între 20-26 Iunie, Comitetul Executiv al F.D.I.F. a hotărît organizarea unei Conferințe Internaționale pentru Apărarea Copilului.

La această Conferință, delegați din toate țările lumii vor discuta problema îmbunătățirii vieții copilului, vor căuta împreună căile prin care viața tuturor copiilor să devină mai frumoasă, mai îmbelșugată, mai fericită.

Conferința Națională care va avea loc în țara noastră va urmări să trezească mai puternic în conștiința părinților și a tuturor acelora care se ocupă de îngrijirea și educarea copiilor, spiritul de răspundere pentru viața și pentru educarea lor.

Oamenii cinstiți din lumea întreagă nu pot să rămână indiferenți față de situația grea pe care regimul capitalist o crează copiilor celor ce muncesc din țările subjugate dolarului și din colonii. Ei nu pot să asiste nepăsători la barbara ucidere în massă a copiilor din Coreea, pe care o dă în vileag ancheta întreprinsă de F.D.I.F. Ei se solidarizează în lupta pentru înlăturarea nedreptăților, pentru ca fiii oamenilor muncii din aceste țări să nu mai fie condamnați din fragedă vârstă la muncă istovitoare, la neștiință, pentru ca milioanele de vieți fragede să nu mai piară măcinate de boli și foamete, pentru ca toți copiii să primească o educație sănătoasă, pentru ca ei să fie crescuți și pregătiți pentru viață, nu pentru războiul de jaf și cotropire pe care-l urzesc bancherii de peste Ocean și slugile lor.

Este bine cunoscută tuturor lipsa de supraveghere a copiilor celor ce muncesc din Statele Unite, Anglia, Franța, Italia. In aceste țări, copiii oamenilor muncii nu primesc nici cele mai elementare ajutoare sanitare. Situația copiilor este înspăimântătoare în Grecia, Spania, Portugalia. Aici copiii sunt întrebuințați la cele mai grele și nesănătoase munci în industria textilă și în mine. Din cauza lipsei de îngrijire sanitară, în majoritatea colonilor din Africa și Asia 50% din copii mor până la etatea de 5 ani. Milioane de copii ai oamenilor muncii din țările capitaliste și dependente sunt lipsiți de posibilitatea de a învăța carte. In America, țara în care exploatatorii au câștigat miliarde de pe urma celor două războaie mondiale nu se acordă nimic pentru construcții școlare.

Dar nemăsurat mai rău stau lucrurile în ceeace privește învățământul din țările coloniale. 70-99% din populația țărilor dependente și coloniale din Africa de Sud și Asia, din America de Sud și Insulele Oceanului Pacific este analfabetă.

Partidele comuniste și muncitorești din țările capitaliste apără cu dârzenie drepturile mamei și copilului și luptă în condiții grele pentru a da posibilitatea tuturor copiilor celor ce muncesc să învețe carte și să se bucure de condiții mai bune de viață.

Lupta pentru o viață mai bună, pentru sănătatea și pentru viitorul fericit al copiilor este strâns legată de lupta comună pentru pace și libertate, pe care o duce lumea progresistă în frunte cu Uniunea Sovietică.

Masele muncitoare din țările capitaliste privesc cu multă încredere spre marea Țară a Socialismului, unde copiii sunt înconjurați de grija Partidului Comunist Bolșevic și a Guvernului, a Comsomolului și a Sindicatelor, unde sub înțeleapta conducere a tovarășului Stalin, pașii copiilor sunt îndrumați spre un viitor luminos, unde ei se bucură de stima și iubirea întregului popor.

Pe drumul arătat de marea țară a socialismului merg cu succes țările de democrație populară ale căror popoare, trezite la o viață liberă, luând puterea în propriile lor mâini așează pe primul plan grija pentru copii.

Eliberată de glorioasa Armată Sovietică și cu ajutorul permanent al Țării Socialismului victorios, țara noastră construește astăzi o viață tot mai fericită copiilor ei. Partidul Muncitoresc Român, conducătorul oamenilor muncii din R.P.R., acordă toată atenția creării celor mai bune condițiuni pentru sănătatea și educarea copiilor. Ocrotirea mamei și copilului, obligativitatea învățământului elementar gratuit pentru toți copiii în limba lor maternă sunt garantate prin Constituție. Aceasta înseamnă cuprinderea unui număr din ce în ce mai mare de copii în cămine de zi, grădinile de copii, școlile elementare de 7 ani și școlile medii, înseamnă înființarea tot mai multor școli pentru toate naționalitățile conlocuitoare, înseamnă construirea de noi localuri, înzestrarea lor cu mobilier, material didactic și inventar gospodăresc, crearea de noi internate și cantine.

Prăocuparea din ce în ce mai mare pentru eliberarea mamei muncitoare pe timpul producției de grija creșterii copiilor cât și pentru educația justă a acestora din cea mai fragedă vârstă, o dovedesc cele 4.435 cămine și grădini de copii. Pentru școlarizarea tuturor copiilor de vârstă școlară a fost lărgită rețeaua școlilor, înființându-se tot mai multe unități în cartierele muncitorești și în cătunele și satele cele mai izolate.

In acelaș timp, învățământul de 7 ani se desvoltă pe fiecare an, cuprinzând un număr tot mai mare de copii. Numai în anul școlar 1950/51 numărul școlilor elementare a crescut cu 166, iar 181 școli elementare de 4 ani au fost transformate în școli de 7 ani.

Atât instituțiile preșcolare cât și școlile elementare și medii se bucură din plin de sprijinul partidului și guvernului. Căminele de zi și grădinele de copii au fost înzestrate cu material didactic. In cămînele de zi și căminele sezoniere 86.136 copii primesc trei și chiar cinci mese pe zi. In anul acesta, sume importante au fost alocate pentru reparații, amenajări și construirea de noi localuri școlare. Intr'un singur an, numărul internatelor pentru elevii din învățământul elementar a crescut cu 583, iar numărul elevilor cuprinși în ele, a ajuns la 44.352. Deasemeni, numărul burselor a crescut dela 50.339, cât era anul trecut, la 59.960.

Buna gospodărire a localului unde copiii oamenilor muncii își petrec cea mai mare parte a zilei nu este astăzi lăsată numai în sarcina școlii. Sub îndrumarea Partidului, Sfaturile Populare, sindicatele, U. T. M. și U. F. D. R. sprijină căminele, grădinele de copii, școlile și internatele, îmbunătățindu-le condițiile de funcționare.

Organizația U. F. D. R. a sprijinit și ea foarte îndeaproape învățământul. In regiunea Cluj a realizat suma de 850.000 lei pentru căminele sezoniere. U. F. D. R. a dat deasemeni un ajutor prețios școlilor pentru repararea și înzestrarea localurilor de școală și a internatelor, cât și pentru înființarea planului de școlarizare.

Trebuie subliniat sprijinul dat școlilor de către muncitori, care s'au apropiat cu interes și dragoste de școala noastră nouă. In Orașul Stalin, muncitorii din uzinele Sovromtractor au contr'but cu suma de 2 milioane lei la terminarea localului școlii elementare Nr. 15, uzinele Steagul Roșu au ajutat școala Nr. 16, iar uzinele Brainer Bela au executat reparații la școala elementară Nr. 2.

Alături de acțiunile organizațiilor de massă și ale întreprinderilor, de mare ajutor pentru școală este sprijinul familiei, al părinților. Știind că în școlile noastre lucrează astăzi oameni devotați și apropiați de copii, îndrumători pricepuți și plini de înțelegere, părinții au venit cu încredere la ei și au discutat împreună despre măsurile ce trebuesc luate pentru bunul mers al instituțiilor școlare. Ei s'au interesat îndeaproape de nevoile școlilor și, în timpul liber, fiecare după priceperea și posibilitatea lui, a căutat să fie de folos școlii. In regiunea Hunedoara sub îndrumarea organizației de partid, prin contr'buția locuitorilor, s'a construit un local de școală în comuna Stănija, și s'au terminat reparațiile localurilor din comuna Almajul Mare. Comitetele de părinți din comuna Matca — regiunea Putna au procurat mobilier în valoare de 88.000 lei; în comuna Hodoș — regiunea Bihor s'au făcut reparații de mobilier în valoare de 16.000 lei. Deasemeni, s'au confecționat 25 paturi pentru internatul din Vadul Crișului, aceeași regiune.

Anul acesta își vor deschide porțile pentru copiii Republicii noastre Populare noi grădini de copii, cămine și școli. Dat fiind desvoltarea dela an la an a învățământului nostru, numeroase sarcini noi stau anul acesta în fața școlii. Sprijinul tot mai apropiat al părinților, colaborarea strânsă între școală și familie vor contribui mult la îndeplinirea cu succes a acestor sarcini.

Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu creează școlilor noastre noi și minunate condiții de desvoltare. Mobilizând Comitetele Executive ale Sfaturilor Populare și celelalte organizații de massă la organizarea de acțiuni cetățenești voluntare în vederea reparării, amenajării și lărgirii localurilor de școală, construirii de localuri noi, etc., această Hotărîre dă școlilor posibilitatea să învingă la timp greutățile pentru a-și putea desfășura activitatea cu tot mai bune rezultate.

Sprijinul părinților va ușura mult munca dusă de școli pentru îndeplinirea sarcinii trasate de primul nostru plan cincinal, aceea de a cuprinde în primele clase ale școlilor elementare pe toți copiii de vârstă școlară. In acest scop, părinții pot duce muncă de lămurire în rândurile acelora care nu sunt încă pătrunși de necesitatea de a-și trimite copiii la școală și-i reține acasă pentru munca în gospodărie. Deasemeni, ei pot sprijini acțiunea de procurare a îmbrăcămintei necesare unora dintre copii.

Pentru a crea tuturor copiilor de vârstă școlară posibilitatea să urmeze școala, vor trebui găsite numeroase gazde. Și în această privință părinții pot ajuta școala, căutând pe acei oameni ai muncii care pot oferi copiilor condiții bune de viață și de învățătură.

Indeplinirea planului de școlarizare la clasele V-VII și asigurarea frecvenței de 100% poate fi sprijinită de părinți, deasemeni, prin muncă de lămurire, precum și prin ajutorul acordat la amenajarea și lărgirea internatelor, la aprovizionarea lor pentru iarnă, la efectuarea lucrărilor de întreținere și curățenie, la procurarea mijloacelor de transport pentru copiii care locuesc la distanțe mai mari.

Aprovizionarea elevilor cu cărți și rechizite este una din condițiile de care depinde buna desfășurare a întregului proces instructiv-educativ. Părinții trebue să se îngrijească din vreme de procurarea acestora pentru copiii lor.

★

Prelucrându-se în ședințele cu părinții sarcinele pe care școala trebue să le ducă la îndeplinire, organizându-se echipe mixte formate din învățători și profesori, reprezentanți ai organizațiilor de massă și părinți, care să ducă muncă de lămurire, activizând dela începutul anului comitetele de părinți, antrenând părinții să sprijine efectiv școala prin diferite acțiuni organizate în scopul îmbunătățirii condițiunilor de activitate, sarcinile ce stau în fața noastră vor putea fi rezolvate la timp și bine, iar eforturile comune vor duce la obținerea unor rezultate cât mai frumoase în noul an școlar.

In raionul Craiova s'a asigurat în bună parte difuzarea manualelor școlare

In raionul Craiova, acțiunea de difuzare a manualelor școlare a început încă din luna Iunie. Au fost atunci convocați la Secțiunea de Învățământ a raionului toți directorii de școli cărora li s'au dat instrucțiuni în acest sens. Odată cu încheerea cursurilor, s'au luat măsuri pentru a se asigura transmiterea manualelor vechi.

După ce s'a cunoscut numărul manualelor vechi, stocul de manuale existent în cooperative și numărul elevilor din școli în anul școlar 1951/1952, Secțiunea de Învățământ a raionului a luat legătura cu Centrul de Librării și Difuzare a Cărții, care a procurat întregul stoc de manuale necesar școlilor din raion. Centrocoopul a luat de îndată legătura cu toate cooperativele sătești îndemnându-le să se prezinte pentru a și ridica manualele în ziua în care au fost programate.

Până la data de 2 Septembrie, 80% din cooperative ridicaseră dela centru numărul necesar de manuale școlare, restul de cooperative fiind programate pentru primele 10 zile din luna Septembrie.

Printre comunele care au în cooperative întregul stoc de manuale școlare putem cita următoarele: Cotofenii din Față, Segarcea, Leu, Castranova, Cosoveni, Chindeni, Calapăr, Isvor, Siminicul de Sus, Goiești, etc. In aceste comune, s'au afișat anunțuri prin care părinții sunt înștiințați și îndemnați să cumpere manuale. Învățătorii duc de asemeni o muncă susținută de lămurire cu părinții în acest sens.

Manualele vechi, depozitate la școală, vor fi distribuite de către directorul școlii, restul elevilor rămânând să și procure manualele direct dela cooperativă.

Pe întregul raion, procentul de manuale vechi este de 35%, numărul manualelor existente în stoc la cooperative de anul trecut atinge un procent de 15%, iar restul de manuale (50%), care au fost comandate la centrul de difuzare, au fost ridicate de cooperative în proporție de 80%.

La școala elementară cu 7 clase din comuna Leu, numărul elevilor înscriși în anul școlar 1951—1952 este de 405. Pe clase, difuzarea manualelor se va face în felul următor: la clasa I-a, din 87 elevi 37 vor primi manuale vechi, iar 50 manuale noi, (existente în stoc la cooperative, parte de anul trecut parte de anul acesta). La clasa II-a, din 60 de elevi, 29 vor primi manuale vechi, iar 31 noi; la clasa III-a, din 91 elevi 40 vor primi manuale vechi și 51 elevi manuale noi, etc. Din numărul total de 405 elevi pe întreaga școală 181 elevi vor primi manuale vechi, iar 224 elevi se vor aproviziona cu manuale noi dela cooperative.

Dacă în momentul de față o mare parte din școlile din raionul Craiova și-au asigurat numărul necesar de manuale școlare, acest lucru se datorește faptului că a existat o strânsă colaborare între Secțiunea de Învățământ a raionului, Centrocoop și Centrul de Librării și Difuzare a Cărții, că directorii școlilor au comunicat cifra exactă a necesarului de manuale, iar Secțiunea de Învățământ s'a îngrijit din timp să cunoască numărul manualelor vechi, stocul existent în cooperative, și numărul elevilor putând în felul acesta să comande restul de manuale școlare necesare.

In raionul Vârtoapele trebuie luate măsuri grabnice

In majoritatea școlilor din regiunea Teleorman, directorii au luat toate măsurile pentru a asigura difuzarea manualelor școlare. In raionul Drăgănești, de exemplu, cele mai multe școli au și terminat aprovizionarea.

Nu tot astfel se prezintă însă situația la unele școli din raionul Vârtoapele.

In aceste școli directorii nici nu știu precis ce au de făcut. Tov. Năfrănită Nichifor, de exemplu, care este directorul școlii elementare din comuna Olteni, a comandat cărți noi pentru toți cei 225 de elevi ai școlii, fără să țină seama de faptul că se pot folosi un număr destul de mare din manualele vechi și fără să țină seama de stocul de manuale rămase din anul trecut în cooperativă.

In aceeași situație se găsesc școlile din Dobrogostea, Orbeasca de Sus și Orbeasca de Jos. Directorul școlii din Orbeasca de Jos, tov. Neață Ștefan, a luat legătura cu gestionarul cooperativei, s'a interesat de numărul manualelor rămase din anul trecut în depozitul cooperativei, dar până la data de 4 Septembrie nu prezentase încă cooperativei nota cuprinzând numărul de manuale necesare elevilor.

Aceste deficiențe se datoresc și lipsei de îndrumare din partea secției de învățământ a raionului Vârtoapele.

Secțiunea de învățământ a acestui raion n'a dat până în prezent decât vagi îndrumări directorilor de școli în ceeace privește asigurarea difuzării manualelor școlare. Dela data de 23 Iulie, când a cerut școlilor să trimită un tabel cuprinzând necesarul de manuale, secțiunea nu a mai trimis niciun fel de instrucțiuni școlilor din raion în această privință; nu le-a arătat că este necesar să țină seama de numărul manualelor vechi care mai pot fi folosite, n'a controlat desfășurarea muncii de difuzare pe teren și, în general, n'a dat atenție acestei probleme.

Secția de învățământ și directorii școlilor din raionul Vârtoapele trebue să ia măsuri grabnice pentru îmbunătățirea acțiunii de difuzare a manualelor, îngrijindu-se ca toți elevii să fie aprovizionați cu manualele necesare.

A șaptea aniversare a eliberării Bulgariei

Poporul frate bulgar sărbătorește la 9 Septembrie a șaptea aniversare a eliberării sale de sub jugul fascist. După o luptă grea și îndelungată care a costat nenumărate jertfe și suferințî, clasa muncitoare în frunte cu partidul ei de avantgardă, Partidul Comunist Bulgar, a reușit la 9 Septembrie 1944, în urma înaintării victorioase a Armatelor Sovietice în Balcani, să deslănțuie o puternică insurecție populară măturând regimul fascist.

Amintirea zilelor din Septembrie 1944 va fi mereu vie în inimile oamenilor muncii din Bulgaria. In acele zile luminoase care marcau o cotitură hotărîtoare în istoria poporului bulgar, poporul a luat soarta Bulgariei în propriile sale mâini. După ani grei de roabe hitleristă, răsărise soarele libertății pentru poporul bulgar.

„Răscoala armată dela 9 Septembrie — arăta Gheorghi Dimitrov — reprezintă o cotitură istorică în desvoltarea țării noastre. Cu ajutorul hotărîtor al Armatei Sovietice răscoala dela 9 Septembrie a deschis drumul pentru construirea socialismului în țara noastră".

Transformări fundamentale au urmat în viața poporului bulgar. Bulgaria a devenit o republică populară care se îndreaptă cu pași repezi spre socialism.

Naționalizarea fabricilor, a băncilor, a minelor a dat posibilitatea poporului muncitor bulgar să-și făurească o economie puternică și înfloritoare.

După îndeplinirea și depășirea planului economic bienal, poporul bulgar a trecut la înfăptuirea Planului Cincinal. Acest plan prevede ca volumul producției să crească în timp de cinci ani cu 275,6 la sută față de volumul d'inainte de război.

Pe acest drum au și fost înregistrate succese însemnate. Astfel nivelul producției industriale din 1950 a depășit cu 42,2% nivelul prevăzut pentru acest an de planul cincinal. Pe trimestrul II al anului 1951 — al doilea an al planului cincinal — producția globală industrială a R.P. Bulgaria a crescut cu 19,3% față de perioada corespunzătoare a anului trecut. Lupta pentru industrializarea Bulgariei, pentru transformarea ei dintr'o țară înapoiată agrară într'o țară cu o puternică capacitate industrială câștigă pe zi ce trece în amploare. Astăzi poporul bulgar se poate mândri cu uzinele sale moderne pentru reparații de automobile „Vâlco Cervencov" și „Vasil Colarov", cu fabrica de aparataj electric de joasă tensiune „Climent Voroșilov" și altele.

Uzinele de construcții de mașini din R.P. Bulgaria au pus la punct construirea a 63 noi tipuri de mașini. Construcții de noi fabrici și uzine sunt în curs în R.P. Bulgaria. Astfel se construește în orașul socialist Dimitrovgrad, primul oraș socialist din R.P. Bulgaria, puternica stațiune electrică „Marița —3", una din cele mai mari din țară.

Deasemeni în curând se va termina prima etapă a construcției centralei termoelectrice „Republica". Mărirea continuă a capacităților industriale a țării aduce cu sine și o continuă ridicare a nivelului de trai al celor ce muncesc.

Astfel în 1950 s'au produs în R.P. Bulgaria țesături de bumbac de trei ori mai mult decât în 1939. Planul pe 1951 prevede ca în comparație cu anul trecut aprovizionarea populației să fie simțitor sporită.

Toate aceste înfăptuiri se datoresc politicii înțelepte a Partidului Comunist bulgar și a Guvernului. Urmând pilda glorioasă a Partidului Comunist Bolșevic al Uniunii Sovietice, Partidul Comunist Bulgar, având în frunte pe tovarășul Vâlco Cervencov duce o politică consecventă de strângere a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare. Transformarea socialistă a agriculturii din R.P. Bulgaria prin crearea de noi și noi cooperative agricole asigură în chip strălucit trăinicia acestei alianțe.

O deosebită atenție o acordă Partidul și Guvernul transformărilor în domeniul social și cultural.

Ministerul Instrucțiunii publice și sfaturile populare din R.P. Bulgaria au depus o muncă uriașă pentru a crea copiilor bulgari condiții de învățământ prielnice. Au fost construite noi școli bine amenajate, astfel că în prezent ministerul Instrucțiunii publice are sub conducerea sa aproximativ 8.500 școli, adică cu 2.000 mai multe decât existau înainte de eliberarea Bulgariei.

Toate aceste realizări au fost posibile în urma eliberării Bulgariei de sub jugul fascist, în urma victoriilor istorice ale Armatei Sovietice eliberatoarea poporului bulgar. Gândurile pline de recunoștință ale oamenilor muncii din R. P. Bulgaria se îndreaptă spre Uniunea Sovietică spre marele Stalin, cel mai iubit prieten al poporului bulgar. O prietenie de nesdruncinat leagă poporul bulgar de popoarele sovietice și de popoarele celorlalte țări de democrație populară. Ajutorul neprecupețit pe care Marea Uniune Sovietică îl dă poporului bulgar chezășuește construirea socialismului în R.P. Bulgaria.

Poporul bulgar și-a însușit pe deplin învățătura iubitului său conducător Gheorghi Dimitrov care a spus că prietenia cu Uniunea Sovietică este tot atât de necesară pentru poporul bulgar, ca soarele și aerul pentru orișice ființă vie.

In spiritul acestei învățături, în spiritul înaltelor principii leninist-staliniste ale internaționalismului proletar, al dragostei nesdruncinate pentru Uniunea Sovietică și marele Stalin, sărbătorește poporul bulgar cea de-a 7-a aniversare a eliberării sale.

Poporul bulgar care a știut să stârpească din mijlocul său odioasa bandă de spioni și sabotori imperialiști în frunte cu Traicio Kostov, stă astăzi de veghe împotriva uneltirilor imperialiste.

Cele 6 milioane de semnături pe Apelul pentru un Pact al Păcii strânse în R.P. Bulgaria, au afirmat încăodată în fața întregii lumi voința nesdruncinată de pace a poporului bulgar.

Cu prilejul celei de a 7-a aniversări a eliberării Bulgariei, poporul român mergând pe același drum luminos al construirii socialismului, urează noi și noi succese poporului frate bulgar. Strânși uniți împotriva mârșavelor uneltiri ale bandei titoiste, împotriva planurilor criminale imperialiste de dezlănțuire a unui nou război mondial, popoarele bulgar și român, pășesc cu fermitate alături de popoarele celorlalte țări de democrație populară, în uriașul lagăr al păcii și democrației în frunte cu Uniunea Sovietică în frunte cu conducătorul iubit al popoarelor în lupta pentru pace, marele Stalin.

Școala din Fieni este gata să-și primească elevii

Datorită unei munci organizate și a unei strânse colaborări cu Sfatul Popular, școala elementară din Fieni-Prahova va putea începe noul an școlar în bune condițiuni. Sălile de clasă sunt proaspăt reparate și văruite, iar exteriorul localului a fost spoit. Un însemnat sprijin a dat școlii șantierul Sovromconstrucția nr. 3, care a pus la dispoziție o bună parte din materialele necesare.

Învățătorii nu și-au precupețit timpul și au muncit cu dragoste pentru ca toate lucrările de pregătire în vederea deschiderii noului an școlar să fie la timp terminate. Astfel ei au reparat 21 bănci, au vopsit tablele și s'au îngrijit de curățirea și pavoazarea localului. In această muncă a fost atras și comitetul de sprijin al școlii care a contribuit cu materiale pentru curățirea tâmplăriei precum și cu becurile electrice necesare. Cadrele didactice dela școala din Fieni duc acum o muncă susținută pentru îndeplinirea planului de școlarizare și pentru asigurarea frecvenței regulate a elevilor. In acest scop, s'a intensificat munca de lămurire în rândurile părinților și se cercetează încăodată situația elevilor din clasele I—IV rămași neșcolarizați, pentru a se putea lua toate măsurile în vederea cuprinderii lor în școală.

In curând, învățătorii din Fieni își vor începe munca în noul an școlar. Minunatele perspective pe care le deschide munci lor Hotărîrea Partidului și a Guvernului privitoare la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice le fac să lucreze cu și mai mult avânt, îi fac să se pregătească temeinic pentru a fi în stare să răspundă cu cinste sarcinilor mărețe care li s'au încredințat.

O excursie în regiunea Stalin

In zilele de 27 și 28 August, un număr de aproape 200 de învățători și profesori care se aflau la cursurile I. C. D. București au vizitat frumoasele ținuturi ale regiunii Stalin. Prin grija Sindicatului de Învățământ al Orașului Stalin, excursioniștii au fost găzduiți la Liceul de fete din oraș. Cea mai mare parte dintre excursioniști au urcat la Poiana Stalin, iar unii, la cabanele C.G.M. depe Postăvarul și Cristianul Mare.

Intorși dela cursurile I.C.D. cu frumoasele impresii ale excursiei, cadrele didactice și-au început pregătirile în vederea muncii pe care o vor desfășura în noul an școlar.

Prof. IONEL AISNER
Corespondent

In atenția profesorilor de limba franceză

In anul școlar 1951—1952, noul manual de Franceză pentru clasa a X-a, Ediția 1951, va fi utilizat atât de elevii din clasa a X-a, cât și de elevii din clasa a XI-a.

Vechile manuale de Franceză pentru clasele a X-a și a XI-a nu vor mai fi folosite în școală.

Poșta redacției

Alex. Tărăniță — Am primit articolul dvs. în legătură cu difuzarea manualelor. Ați înțeles just faptul că difuzarea manualelor este deosebit de importantă pentru deschiderea anului școlar în bune condiții. Ar fi trebuit însă să adăugați și o serie de exemple concrete din localitatea dvs. care să arate în mod practic cum decurge difuzarea manualelor. In viitor, vă rugăm ca toate corespondențele pe care ni le trimiteți să fie ilustrate cu exemple concrete întrucât numai astfel puteți ajuta pe cititorii noștri să înțeleagă o serie de probleme.

Al. Diaconescu — Am trimis scrisoarea dvs. organelor competente și în curând vă vom răspunde.

Pentru buna desfășurare a recensământului neștiutorilor de carte

Hotărîrea Partidului și a Guvernului cu privire la măsurile de îmbunătățire a condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu subliniază în mod deosebit contribuția învățătorilor la ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii și la acțiunea de lichidare a neștiinței de carte. Munca de alfabetizare pe care o duc învățătorii școlilor noastre sub îndrumarea Partidului și a Guvernului, dă an de an roade tot mai bune. Conștienți de însemnătatea măreței lor misiuni, învățătorii noștri trebue să muncească cu hotărîre pentru lichidarea analfabetismului. Mobilizând în această acțiune organizațiile de massă, ei trebue să găsească pe toți acei care n'au trecut încă prin cursurile de alfabetizare, să-i înregistreze și să ducă o largă muncă de agitație pentru a-i cuprinde la cursuri.

Recensământul neștiutorilor de carte, care se va desfășura în toată țara în ziua de 23 Septembrie, va arăta secțiilor de învățământ și școlilor ce sarcini le revin în acest an în privința muncii de alfabetizare. De buna desfășurare a acestui recensământ depinde stabilirea unei evidențe exacte a neștiutorilor de carte, depinde justa planificare a muncii de alfabetizare în acest an. Iată dece secțiunile de învățământ regionale din toată țara au organizat, conform instrucțiunilor Ministerului Învățământului Public, consfătuiri cu organele raionale de învățământ, dându-le sarcini precise în ceeace privește desfășurarea recensământului. La rândul lor, secțiunile vor prelucra sarcinile privitoare la recensământ cu directorii școlilor iar aceștia vor da instrucțiuni amănunțite învățătorilor și profesorilor care au sarcina de a efectua recensământul.

★

Secțiunea de învățământ a regiunii Arges a prelucrat instrucțiunile privitoare la felul în care va decurge recensământul, în prezența șefilor secțiunilor de învățământ raionale precum și în prezența reprezentanților organizațiilor de massă și a principalelor întreprinderi industriale din oraș.

Darea de seamă pe care a prezentat-o secția regională de învățământ asupra întregii munci de alfabetizare din anul trecut a scos în evidență rezultatele bune obținute la sfârșitul anului, precum și greșelile săvârșite, din analiza cărora s'au putut trage învățăminte pentru viitor. Darea de seamă a accentuat faptul că o parte din deficiențe s'au datorat insuficientei pregătiri și lipsurilor în desfășurarea recensământului din anul trecut. Secția de învățământ n'a arătat suficient cadrelor didactice din regiunea Argeș că trebue să atragă în munca lor organizațiile de massă, la sate în special și sprijinul organizațiilor sindicale din întreprinderi. Pregătirea efectuării recensământului a fost făcută superficial, fapt care a făcut ca cifra de analfabeți care a fost comunicată Ministerului să nu fie cea reală. Astfel, unii învățători nefiind pătrunși de însemnătatea acestei munci, au recenzat foști analfabeți care la data aceia absolviseră cursurile de alfabetizare. Nu s'a cerut deasemeni, în această perioadă, sprijinul secțiunilor sanitare de pe lângă sfaturile populare, recenzându-se oameni bolnavi și incapabili de a învăța carte, așa cum s'a întâmplat în raionul Muscel S'au recenzat deasemeni o serie de analfabeți care depășiseră limita de vârstă. Secțiunile de învățământ raionale s'au mulțumit să înregistreze aceste date fără să le verifice pe teren, fapt care a îngreunat munca de alfabetizare pentru întreg cursul anului.

Dat fiind că de buna organizare și desfășurare a recensământului neștiutorilor de carte depinde justa planificare a întregii munci de alfabetizare, secțiunile de învățământ raionale, și mai departe, directorii de școli, vor trebui să folosească din plin experiența anului trecut pentru ca în acest an școlar nici un neștiutor de carte să nu rămână nerecenzat. Pentru ca această muncă să se desfășoare în cele mai bune condițiuni, s'a constituit o comisie regională care răspunde de buna desfășurare a recensământului neștiutorilor de carte și de bunul mers al muncii de alfabetizare în general. Această comisie, care lucrează sub îndrumarea comitetului regional de partid, este formată din reprezentanți ai organizațiilor de massă, ai diferitelor întreprinderi și din învățători fruntași în munca de alfabetizare. Comisii asemănătoare vor fi constituite și la raioane și în comune.

In cadrul discuțiilor care au avut loc în această consfătuire, șefii secțiunilor raionale de învățământ, precum și reprezentanții organizațiilor de massă și-au luat angajamentul să pregătească temeinic desfășurarea recensământului, urmărind ca lucrările să decurgă în bune condițiuni până în cele mai îndepărtate sate.

Indicații cu privire la repartiția materiei în școlile de toate tipurile, în anul școlar 1951-1952

(Continuare din pagina 3-a)

Anul II. — Istoria R.P.R. până la 1821.

Anul III. — Istoria R.P.R. până la 1821.

Anul IV. — Istoria R.P.R. dela 1821 până azi (2 ore săptămânal). Metodica Istoriei (1 oră săptămânal).

CONSTITUȚIA

Anul III. — Constituția R.P.R.

LUCRARI PRACTICE

Până la primirea noii programe se va executa material didactic din lemn.

Pedagogia și Istoria Pedagogiei, Psihologia, Higiena școlară, Desenul-Caligrafia, Muzica, Ed. Fizică și Practica pedagogică se vor preda conform instrucțiunilor din anul școlar 1950-1951.

Școli pedagogice de educatoare

LIMBA ROMANA

Anul I. — Aceeași materie ca și la școlile pedagogice de învățători.

Anul II. — Aceeași materie ca și la școlile pedagogice de învățători.

Anul III. — Aceeași materie ca și la școlile pedagogice de învățători, fără instrucțiunile pentru predarea scris-cititului.

Anul IV — Istoria literaturii române dela apariția Contemporanului până astăzi (2 ore săptămânal).

Gramatica (recapitularea foneticii, morfologiei și sintaxei) și vocabularul limbii române. Lucrările tovarășului Stalin în legătură cu limba (2 (1) ore săptămânal).

Literatura pentru copii (în a doua jumătate a anului școlar) (0 (1) ore săptămânal).

LIMBA RUSA

Sunt valabile indicațiile date pentru licee.

ȘTIINȚE NATURALE ȘI GEOGRAFIE

Aceleași indicații ca la școlile pedagogice de învățători; nu se face Metodica Științelor Naturii și Metodica Geografiei.

ISTORIA

Anul I. — Istoria Modernă și Contemporană.

Anul II. — Istoria R.P.R. până la 1918.

Anul IV. — Istoria R.P.R. în întregime.

CONSTITUȚIA

Anul III. — Constituția R.P.R.

Matematica, Fizica, Chimia, Pedagogia Preșcolară și Istoria Pedagogiei, Psihologia, Higiena școlară, Higiena preșcolară, Desenul, Muzica, Educația Fizică, Lucrări practice și Practica Pedagogiei se vor preda conform instrucțiunilor din anul școlar 1950-1951.

Școli medii tehnice

LIMBA ROMANA

Anul I. — Istoria literaturii române din cele mai vechi timpuri până la V. Alecsandri (inclusiv) (2 ore săptămânal).

Gramatica (fonetica, morfologia, sintaxa) și vocabularul limbii române (2 ore săptămânal).

Anul II — Istoria literaturii române din cele mai vechi timpuri până la apariția Contemporanului (2 ore săptămânal).

Gramatica (fonetica, morfologia, sintaxa) și vocabularul limbii române (2 ore săptămânal).

Anul III. — Istoria literaturii române, începând dela 1848 până astăzi (2 ore săptămânal).

Gramatica (o recapitulare a foneticii, morfologiei și sintaxei) și vocabularul limbii române (1 oră săptămânal).

LIMBA RUSA

Conform indicațiilor date pentru licee.

ISTORIA

Anul I. — Istoria R.P.R. până la 1821.

Anul II. — Istoria R. P. R. (în întregime).

Anul III. — Istoria R. P. R. (în întregime).

Realizări și deficiențe în îndeplinirea planului de școlarizare

Secțiunea de Învățământ a regiunii Stalin dă o atenție deosebită îndeplinirii planului de școlarizare. In acest scop s'au luat o serie de măsuri care să asigure condițiile necesare școlarizării tuturor copiilor de vârstă școlară.

Astfel, s'a rezolvat din timp problema repartizării învățătorilor și profesorilor la toate școlile, așa încât nici o clasă n'a rămas fără învățător. Deasemenea, școlile noi din comunele Cața și Herculan, raionul Racoș, din comunele Corund și Niculeni, raionul Odorhei, Codlea, raionul Stalin, Ha'dula și Ghilința, raionul Târgul Săculesc, ca și acelea din comunele Zagon și Dealul Târgului, raionul Sf. Gheorghe, au fost încadrate din timp cu cadrele didactice necesare.

Secțiunea de învățământ a regiunii Stalin s'a preocupat de crearea tuturor condițiilor materiale necesare bunei desfășurări a învățământului. Astfel, au fost amenajate internate noi în comunele Dacia, raionul Racoș, Livezi și Săn Simion, raionul Cluc, Alungeni, raionul Tg. Secuiesc, Vârșag și Satu Mare raionul Odorhei, care vor cuprinde 340 de elevi. Totodată, secțiunea de învățământ a regiunii a repartizat internatelor 166 de paturi noi, 1192 de paturi noi, 2010 metri pânză pentru saltele, 3000 metri pânză pentru cearceafuri și pânză pentru 1000 fețe de perne. Din suma de 3 milioane 892.000 lei alocați pentru procurarea îmbrăcămintei s'au cumpărat până acum 200 perechi bocanci, 100 de paltoane, 100 de bășți și 100 șepci, urmând ca într'un viitor apropiat să se procure 200 rânduri de haine.

Școlile din raionul Stalin și Cluc au folosit pentru rezolvarea problemelor care le stăteau în față resursele locale. Puternic sprijinite de organizațiile de massă, școlile din aceste raioane au izbutit să creeze condițiile necesare școlarizării tuturor elevilor de vârstă școlară. In aceste sens pot fi date ca exemplu școlile elementare din Intorsura Buzăului și din comuna Barcani, raionul Stalin.

Sfatul popular al regiunei Stalin a dat secțiunii de învățământ un ajutor susținut pentru îndeplinirea planului de școlarizare.

Pentru secțiunea de învățământ a orașului Stalin, asigurarea școlarizării tuturor copiilor de vârstă școlară n'a constituit până în prezent o preocupare seriasă. Secțiunea n'a arătat școlilor sarcinile ce le revin pentru îndeplinirea planului de școlarizare. Aceasta se poate observa din situația existentă pe teren. Astfel, directorul școlii elementare mixte Nr. 11 nu știe nimic în legătură cu situația celor 10 copii rămași neșcolarizați în anul trecut în circumscripția sa. Deasemeni, nu știe dacă în intervalul dintre 27 Mai — data recensământului copiilor neșcolarizați — și 1 Septembrie au mai venit alți copii în circumscripția școlii.

Până la data de 1 Septembrie secțiunea de învățământ a orașului Stalin n'a rezolvat problema repartizării cadrelor didactice, nu s'a interesat îndeaproape de crearea condițiilor materiale necesare bunei desfășurări a procesului de învățământ și nu a organizat verificarea recensământului din 27 Mai a. c., pentru a asigura astfel cuprinderea în școli a tuturor copiilor de vârstă școlară. Vina e cu atât mai mare, cu cât din această cauză rămân neșcolarizați în special copiii din cartierele muncitorești. Totodată, secțiunea de învățământ a orașului Stalin n'a dat o atenție serioasă muncii de lămurire care trebue dusă în rândurile părinților pentru a-i convinge să-și trimită copiii la școală, după cum nu s'a preocupat nici de interesarea maselor largi de părinți pentru rezolvarea problemelor școlii.

Situația școlarizării la școlile elementare din cartierele mărginașe ale Orașului Stalin trebue îndreptată. Este necesar să se verifice grabnic pe teren recensământul din 27 Mai, astfel încât până la începerea cursurilor, situația copiilor neșcolarizați să fie cunoscută și rezolvată. Deasemeni, trebue rezolvate deîndată problemele care privesc încadrarea școlilor cu personalul didactic necesar și asigurarea condițiilor materiale. Secțiunea de Învățământ a orașului Stalin trebue să se preocupe de lichidarea grabnică a lipsurilor pe care le are aplicând în viață sarcinile pe care le pun în fața școlii Hotărîrea Partidului și a Guvernului cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice. Colectivul Secțiunii de Învățământ trebue să găsească de îndată măsurile concrete de îndreptare a lipsurilor și să lupte pentru îmbunătățirea activității ei.

C. CIUCHINDEL

Obligațiile directorilor școlilor sătești în legătură cu difuzarea manualelor

In munca de fiecare zi a școlilor noastre, în lupta lor pentru obținerea unor succese din ce în mai mari în ceace privește instruirea și educarea elevilor, manualele școlare au un rol deosebit de însemnat. Ele constitue unealta principală în munca învățătorilor și profesorilor și sunt totodată izvorul cel mai însemnat de cunoștințe al elevilor. Deaceea, grija pentru aprovizionarea la timp a elevilor cu toate manualele necesare trebue să fie acum, în etapa deschiderii noului an școlar, în centrul atenției directorilor de școală.

In anul acesta, difuzarea manualelor școlare a fost organizată în comun de către Ministerul Învățământului Public, Direcția Generală E.P.D. și Centrocoop. Dacă centrele raionale de librării și cooperativele dela sate trebue să fie permanent aprovizionate cu manuale, directorii de școală au datoria să țină permanent legătura cu cooperativele și să le indice cu exactitate numărul de manuale necesare elevilor din școala lor.

Mulți dintre directorii școlilor sătești, care s'au preocupat îndeaproape de asigurarea difuzării manualelor și au ținut o legătură strânsă cu cooperativele au înlesnit aprovizionarea cu manuale a tuturor elevilor, astfel încât acum această acțiune este aproape terminată în școlile lor. Sunt însă unii directori care n'au dat suficientă atenție acestei probleme. Chiar în numărul de față publicăm câteva materiale care arată — pe lângă realizările în această privință a unora dintre directorii școlilor sătești — și o serie de lipsuri ale altora.

Este necesar ca directorii școlilor să ia de îndată măsuri pentru ca, în zilele care au mai rămas până la deschiderea anului școlar, să asigure procurarea manualelor pentru toți elevii.

Pentru asigurarea bunei difuzări a manualelor școlare, directorii școlilor trebue să cunoască numărul exact al elevilor care își pot procura manuale vechi, al acelora dintre ei care au nevoe de manuale noi și să țină o legătură strânsă cu cooperativele pentru a cunoaște stocul de manuale rămase în cooperative din anul trecut și pentru a le indica numărul manualelor care trebuesc comandate la centrul raional de librării.

Luând măsuri operative pentru ca toți elevii școlilor să aibă la timp toate manualele necesare, directorii școlilor noastre vor îndeplini astfel una din condițiile care determină în mare măsură desfășurarea în bune condițiuni a muncii în noul an școlar.

Note politice externe

Un eveniment de o importanță excepțională pentru ansamblul situației internaționale l-a constituit, săptămâna aceasta, schimbul de telegrame dintre I. V. Stalin și Mao Tse Dun, cu prilejul aniversării a șase ani dela înfrângerea Japoniei imperialiste.

Subliniind rolul hotărîtor pe care glorioasa Armată Sovietică l-a avut în capitularea necondiționată a Japoniei, președintele Guvernului Central Popular al R. P. Chineze Mao Tse Dun exprimă în numele poporului său recunoștința profundă pentru ajutorul acordat de Uniunea Sovietică și genialul său conducător I. V. Stalin în războiul împotriva cotropitorilor japonezi.

O alianță dintre cele mai trainice leagă cele două mari popoare, sovietic și chinez, popoare care au de spus un cuvânt hotărîtor, datorită poziției și importanței lor — în ceeace privește situația din Asia și Extremul Orient ca și în ceeace privește situația din lumea întreagă. Acest lucru nu le este desigur pe plac imperialiștilor americani care odată cu pierderea Chinei au pierdut principala lor poziție din această parte a lumii. Deaceia și sforțările disperate ale imperialiștilor de a se menține cu orice preț în Asia, deaceia și politica lor criminală de remilitarizare a Japoniei, de transformare a acestei țări într'o bază a agresiunii în Extremul Orient și în întreaga lume.

Conferința dela San Francisco care și-a început lucrările la 4 Septembrie, conferință convocată de imperialiștii americani, are tocmai de scop să impună un așa zis tratat de pace cu Japonia, care să permită prelungirea la infinit a ocupației militare americane în Japonia, care să permită transformarea ei într'un permanent focar de război. Acest lucru îl recunoaște de fapt însăși presa reacționară americană. „Adevărata însemnătate a tratatului de pace proiectat cu Japonia — scrie Lawrence, observatorul ziarului New York Herald Tribune — este că el netezește calea spre remilitarizarea Japoniei împotriva Chinei comuniste și Rusiei Sovietice".

Participarea Uniunii Sovietice la Conferința dela San Francisco este însă de natură să dejoace planurile imperialiștilor. La această conferință, după cum a declarat A. A. Gromiko, șeful delegației sovietice, Uniunea Sovietică „va prezenta propriile sale propuneri în legătură cu tratatul de pace cu Japonia". Aceste propuneri urmăresc să pună baza unor relații normale cu Japonia conform principiilor stabilite la Cairo și Potsdam, principii pe care imperialiștii le-au călcat cu nerușinare în picioare.

Participarea Uniunii Sovietice la Conferința dela San Francisco a însemnat o puternică lovitură pentru imperialiștii americani care credeau că-și vor aranja lucrurile cum le convine, doar între ei și sateliții lor. Dealtfel, dela bun început ei au îndepărtat dela discuții Republica Populară Chineză, țara care a suferit cel mai mult de pe urma agresiunii japoneze. Această josnică manevră a imperialiștilor a fost înfierată cum se cuvine în declarația lui Ciu En Lai, care în numele poporului său consideră nul și neavenit orice tratat de pace cu Japonia la elaborarea căruia nu ar participa și R. P. Chineză.

O altă lovitură primită de imperialiști este și refuzul Indiei și Birmaniei de a participa la Conferință, deși guvernele acestor țări sunt considerate ca satelite ale Wall Street-ului. Ziarul chinez HSIN WENSIH PAO arată pe drept cuvânt cum refuzul Indiei și Birmaniei a fost ca un „duș rece" pentru guvernele reacționare ale Statelor Unite, Marii Britanii și Japoniei.

In fața acestei situații imperialiștii caută prin diverse manevre procedurale să prefacă conferința într'o simplă formalitate, lucru ce dealtfel îl intenționau dela bun început. Prin limitarea cuvântului delegaților la numai cinci minute, prin faptul că niciun delegat nu poate lua de două ori cuvântul ca și prin împuternicirea președintelui de a întrerupe pe orice orator, imperialiștii încearcă să împiedice delegația sovietică, ca și delegațiile R. Polone și R. Cehoslovace, participante la conferință, să-și spună cuvântul.

Manevrele imperialiste sunt însă sortite eșecului. Chiar dacă ei, uzând ca deobicei de majoritatea mecanică a sateliților, vor impune un tratat de pace separat cu Japonia, planurile lor de agresiune în Extremul Orient vor fi spulberate.

Puternica alianță sovieto-chineză constitue cea mai concludentă garanție în acest sens.

Subliniind acest lucru în răspunsul său la telegrama lui Mao Tse Dun, cu prilejul celei de a 6-a aniversări a înfrângerii Japoniei I. V. Stalin spune: *„Nu poate exista nicio îndoială că prietenia de nesdruncinat dintre Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză servește și va servi cauzei asigurării păcii în Extremul Orient împotriva tuturor și oricăror agresori și incendiatori de război".*

★

Dându-și seama de nereușita încercărilor de a-și menține dominația în Extremul Orient, imperialiștii americani și englezi se agață cu disperare de Coreea unde de cincisprezece luni ei continuă să ducă un război banditesc exterminând fără milă bătrâni, femei și copii, distrugând până la pământ orașele și satele coreene. Siliți în urma puternicei presiuni a opiniei publice mondiale, să accepte propunerea lui I. A. Malik de începere a tratativelor de armistițiu, imperialiștii se silesc din răsputeri să zădărnicească aceste tratative.

Chiar dela începutul tratativelor, partea americană a refuzat cu încăpățânare să discute măcar chestiunea retragerii trupelor străine din Coreea și a cerut printr'un ultimatum stabilirea liniei de demarcație la nord de paralela 38, unde se află importante zăcăminte de materii prime strategice prețioase și importante puncte de sprijin militar.

In ultimul timp ei au pornit o serie de provocări agresive încălcând neutralitatea zonei dela Kaisung, provocări care pe măsură ce se apropie data deschiderii Conferinței dela San Fnacisco în legătură cu tratatul de pace cu Japonia, au luat un caracter din ce în ce mai nerușinat. Cu numai 15 zile înainte de Conferința dela San Francisco, soldații sud-coreeni au ucis un comandant de pluton al poliției militare dela Kaisung. Trei zile mai târziu a fost bombardat sediul delegației coreene și a voluntarilor chinezi. Aceasta s'a petrecut în noaptea de 22 August când un avion militar „al trupelor O.N.U." a pătruns în zona dela Kaisung și a aruncat mai multe bombe la numai câteva zeci de metri de reședința delegaților coreeni, apoi a mitraliat această regiune și a dispărut.

Un nou și mârșav act de provocare a fost săvârșit acum câteva zile de către un avion al „forțelor O.N.U." care a pătruns în zona neutră dela Kaisung și a efectuat un bombardament în ziua de 1 Septembrie la orele 0,30. Bombele au căzut la 500—600 metri de reședința generalului Nam Ir a cărui asasinare fusese plănuită prin acest bombardament.

Protestele repetate ale generalilor Nam Ir șeful delegației coreene și Peng Teh-Huai șeful delegației voluntarilor chinezi, adresate lui Ridgway nu au dus la niciun rezultat. Ofițerii de legătură americani trimiși să ancheteze la fața locului au răspuns cu obrăznicie și brutalitate ofițerilor coreeni, negând cu nerușinare faptul că schijele bombelor și resturile de napalm găsite ar fi de proveniență americană. Când unul din ziariștii străini aflați acolo l-a replicat colonelului american că faptele sunt prea evidente pentru a fi negate acesta i-a răspuns scurt: **„Nu vorbesc cu d-ta șefule. Nu te băga".**

Procedeele uzitate de imperialiștii americani la Kaisung nu mai lasă nicio umbră de îndoială asupra hotărîrii lor de a zădărnici tratativele. Comandantul american, „călăul Ridgway", ucigaș al mamelor și copiilor coreeni târăgănează de peste 50 de zile tratativele dela Kaisung. Prin diverse provocări ei caută să întrerupă mereu lucrările conferinței pentru a le suspenda până la urmă în mod definitiv. Acest lucru se desfășoară desigur conform dorinței magnaților din Wall-Street care realizează profituri însemnate de pe urma furnizării de armament pentru agresiunea din Coreea. Apare deasemeni deosebit de elar faptul că prin provocările dela Kaisung imperialiștii au încercat să creeze o atmosferă încordată de război pentru a-și desăvârși planurile criminale de încheiere a tratatului de pace separat cu Japonia, pentru a-și putea continua și extinde agresiunea din Extremul Orient.

In fața voinței dârze a poporului coreean care nu se lasă intimidat de provocările americane dela Kaisung, în fața voinței de nesdruncinat a popoarelor din Asia și din întreaga lume de a apăra pacea, planurile imperialiste sunt sortite unui eșec rușinos.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26. Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28. Telefon Nr. 1.51.70. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni, 130 lei; Instituții anual, 500 lei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii"

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL III Nr. 128 | 4 PAGINI 5 LEI | JOI 13 SEPTEMBRIE 1951

In acest număr:

- Organizația de partid — sufletul colectivului pedagogic (Pag. 2-a).
- Primele lecții de aritmetică la clasa I-a de **M. K. Șcerbak** (Pag. 2-a).
- **Pentru aplicarea strictă a Hotărîrii cu privire la cadrele didactice :** Se creează condiții mai bune de trai și de muncă. — Trebue să depășim situațiile „mulțumitoare". — O atitudine care nu mai poate dăinui (Pag. 3-a).
- Sarcinile directorului în prima etapă a anului școlar (Pag. 3-a).
- Sunt gata să încep munca didactică de **C. Prichea, învățătoare la școala elementară de fete Nr. 6 din București** (Pag. 3-a).
- Grupa sindicală în ajutorul cadrelor tinere (Pag. 4-a).
- Mai multă grijă pentru pregătirea recensământului neștiutorilor de carte (Pag. 4-a).
- Note politice externe (Pag. 4-a).

Spre noi succese ale învățământului nostru!

Învățătorii și profesorii școlilor noastre încep un nou an de muncă. Mari și însemnate au fost realizările lor de până acum. Crește din ce în ce mai mult numărul învățătorilor și al profesorilor fruntași care transmit elevilor lor cunoștințe temeinice și îi educă într'un spirit nou pregătindu-i să devină luptători activi și conștienți în frontul socialismului și al păcii. Zi de zi se întărește munca lor de lichidare a neștiinței de carte, de răspândire a culturii. Datorită străduinței lor neobosite, învățători ca Ion Trofin din raionul Negrești, regiunea Iași, Eugenia Antohi din Gârcin, regiunea Stalin, Temistocle Niculescu din Cioranii de Sus —Prahova, profesorul Asztalos Emeric din Reghin și mulți alții ca ei au obținut succese deosebit de frumoase. Pentru meritele lor, ei au fost distinși cu Medalia Muncii, asemeni tuturor fruntașilor din țara noastră.

Acum, toți învățătorii și profesorii școlilor noastre se pregătesc să-și reînceapă munca. Sfaturile Populare și sindicatele, organizațiile de massă și întreprinderile, părinții elevilor și păturile largi ale oamenilor muncii s'au strâns anul acesta mai mult decât oricând în jurul școlii, luptând activ sub conducerea organizațiilor de partid, pentru crearea celor mai bune condiții de activitate a școlilor noastre, traducând cu dragoste în viață Hotărîrea Partidului și a Guvernului cu privire la măsurile de îmbunătățire a condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice.

Grija nemărginită a Statului nostru pentru copiii și tineretul Patriei o arată deosebit de grăitor sporirea continuă a numărului de școli și de cadre didactice și sumele deosebit de însemnate care se acordă desvoltării învățământului, o arată organizarea în condiții din ce în ce mai bune a odihnei elevilor și cadrelor didactice, o arată Hotărîrea Consiliului de Miniștri prin care se acordă elevilor și studenților noi burse în bani și echipament, manuale și rechizite școlare.

Nicicând școlile din țările capitaliste n'au cunoscut și nici nu pot cunoaște o asemenea grijă din partea Statului.

Ziarul american „New-York Times" a arătat de curând că în Statele Unite se cheltuesc pentru casele de jocuri de noroc sume de patru ori mai mari decât pentru învățământ. Dar „New-York Times" n'a arătat principalul: n'a arătat că în Statele-Unite și în țările înrobite lor se cheltuesc sume infinit mai mari pentru înarmări, pentru pregătirea unui nou măcel mondial.

Cu totul altfel stau lucrurile în Patria noastră. Urmând drumul glorios al Uniunii Sovietice, Statul nostru de democrație populară, încadrat în marea familie a popoarelor libere, făurește o cultură nouă, în slujba poporului, în slujba păcii. Cu fiecare an care trece, un număr tot mai mare de copii și tineri sunt cuprinși în școlile elementare, în licee și școli tehnice, în institute și universități. Desvoltarea învățământului nostru ne umple inimile de o justificată mândrie și ne face să întâmpinăm cu încredere și entuziasm începutul unei noi etape în munca noastră.

In anul școlar pe care-l începem acum, învățătorii și profesorii noștri trebue să facă un mare pas înainte pe drumul însușirii măreței experiențe a școlii sovietice, pe drumul calificării lor profesionale, pe drumul ridicării nivelului lor ideologic și politic. Intreaga muncă a școlii noastre trebue să se ridice în anul acesta la un nivel mai înalt. Congresul Învățătorilor, care se va ține așa cum arată Hotărîrea Partidului și a Guvernului în anul acesta va prilejui o analiză adâncă a activității desfășurată până acum de oamenii muncii din școlile noastre, va prilejui o largă popularizare a experienței înaintate a fruntașilor și va constitui o însemnată cotitură în munca școlii.

Chiar din prima zi a acestui an școlar, oamenii muncii din învățământ trebue să aibă limpede în față obiectivele principale ale activității lor. Hotărîrea Partidului și a Guvernului subliniază cu tărie aceste obiective. Înlăturând lipsurile muncii lor din anul trecut, învățătorii și profesorii trebue să desvolte și să adâncească succesele obținute până astăzi. Este necesar ca nivelul științific al predării să fie ridicat la o treaptă calitativ nouă, superioară.

Trebue să se stăruie în mod deosebit asupra acelor obiecte care sunt în primul rând legate de opera de creare a cadrelor necesare înfăptuirii primului nostru plan cincinal. Învățătorii și profesorii trebue să arate o atenție deosebită predării matematicii, materie de bază pentru făurirea unui tineret care să poată înfăptui cu succes marile sarcini ale construcției socialiste. Dând elevilor cunoștințe temeinice de matematică, ei trebue să cultive cu perseverență dragostea lor pentru această disciplină. In predarea fizicii, a științelor naturale, a geografiei, cadrele didactice trebue să folosească cele mai înaintate cuceriri ale științei și să lege fiecare cunoștință pe care o dau elevilor de practica vie a construcției socialiste. Trebue să se aplice în mod creator în predarea limbii române genialele învățături ale tovarășului Stalin privitoare la studiul limbii, trebue traduse în viață hotărîrile sesiunii lărgite a Secțiunii a VI-a (Știința Limbii, Literatură și Artă) a Academiei R.P.R. Necontenit trebue îmbunătățită predarea limbii ruse, pentru a înarma tineretul cu arma prețioasă a cunoașterii tezaurului uriașei experiențe a operei de construire a socialismului.

Mare și însemnată este misiunea învățătorilor și a profesorilor, care înfăptuesc educarea tinerei generații în spiritul patriotismului socialist, al internaționalismului proletar, al luptei organizate pentru apărarea păcii. In munca lor, ei trebue să se bizue pe activitatea organizațiilor Uniunii Tineretului Muncitor și ale pionierilor, principalul ajutor al școlii pentru întărirea disciplinii, pentru continua îmbunătățire a cunoștințelor elevilor, pentru înfăptuirea educației comuniste.

In fața învățătorilor și a profesorilor stă sarcina plină de răspundere a înlăturării definitive a analfabetismului în cursul primului plan cincinal. Trebue să fie necontenit îmbunătățită frecvența neștiutorilor de carte, trebue perfecționate zi de zi metodele de predare. Trebue dusă o luptă hotărîtă pentru școlarizarea tuturor copiilor de vârstă școlară, creându-se asemenea condiții încât niciun copil să nu rămână în afara școlii. Grija pentru amenajarea internatelor, pentru aprovizionarea cantinelor școlare, pentru asigurarea mijloacelor de transport a elevilor care locuesc departe de școală, trebue să ocupe un loc important în activitatea școlilor noastre. Atrăgând în sprijinul școlii părinții elevilor, organizațiile de massă și pe toți oamenii muncii, învățătorii și profesorii vor izbuti să ducă la bun sfârșit aceste mari îndatoriri.

Învățătorii și profesorii au sarcina de onoare de a răspândi cultura în rândurile masselor largi. Ei trebue să devină propagandiști tot mai activi ai ideilor luminoase ale socialismului în masse, trebue să arate țăranilor muncitori drumul minunat al unei vieți noi.

Indeplinirea tuturor acestor sarcini nu poate fi concepută fără o necontenită ridicare a nivelului ideologic, politic și profesional al cadrelor didactice. Hotărîrea Partidului și a Guvernului crează condiții deosebit de prielnice pentru aceasta. Cercurile și cabinetele pedagogice, Institutul de perfecționare a cadrelor didactice, institutul de cercetări pedagogice și înainte de toate, grija organizațiilor de partid pentru ridicarea nivelului ideologic și politic al cadrelor didactice vor duce la o necontenită ridicare a nivelului muncii din școală. Colectivele pedagogice ale fiecărei școli trebue să lupte, sub conducerea organizațiilor de partid pentru însușirea temeinică a ideologiei marxist-leniniste, pentru studierea și aplicarea creatoare a pedagogiei sovietice și a măreței experiențe a școlilor din Uniunea Sovietică.

Secțiunile de Învățământ, Comitetele executive ale sfaturilor populare, birourile regionale și raionale ale sindicatelor de învățământ au datoria să aplice cu cea mai mare strictețe toate prevederile Hotărîrii, să se preocupe îndeaproape de îmbunătățirea condițiilor de trai ale cadrelor didactice și să ia toate măsurile care să asigure o bună desfășurare a muncii lor. Lichidând lipsurile pe care le-au avut până acum, sindicatele trebue să întărească îndeosebi munca educativ-culturală în rândurile cadrelor didactice. Secțiunile de învățământ și sindicatele au datoria de a controla și de a îndruma necontenit, din prima zi de curs, activitatea tuturor școlilor, pentru a asigura ridicarea continuă a învățământului nostru pe o treaptă superioară. O sarcină deosebită a organelor conducătoare de învățământ este studierea, popularizarea și extinderea experienței pozitive a învățătorilor și profesorilor fruntași, preocuparea de a găsi ceeace este înaintat în munca didactică, de a desvolta elementele vieții noi, socialiste, care ocupă un loc din ce în ce mai mare în școlile noastre.

Învățătorii și profesorii nu trebue să uite nicio clipă că munca școlii se desfășoară în condițiile ascuțirii luptei de clasă. In articolul „Vigilența revoluționară a popoarelor în lupta pentru socialism" publicat în „Pravda" din 4 Septembrie 1951, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej spunea : „Se știe că dușmanul duce o muncă de subminare nu numai în economie, dar și în domeniul ideologiei, unde folosește metodele cele mai perfide și rafinate. Arma ideologică a dușmanului de clasă este naționalismul burghez". Și mai departe : „Dușmanul folosește, mai ales în rândurile intelectualității, ideile otrăvite ale cosmopolitismului... De aceea lupta împotriva naționalismului și a cosmopolitismului este o parte integrantă a luptei pentru socialism".

Învățătorii și profesorii, directorii școlilor, colectivele secțiilor de învățământ și conducătorii sindicatelor trebue să fie luptători activi în frontul ideologic, să întărească necontenit lupta împotriva ideologiei burgheze, să crească tineretul nostru în spiritul urii aprinse față de dușmanii din lăuntrul și din afara țării. Și ei trebue să țină minte că orice nou succes în munca de educație comunistă a tineretului, în munca de răspândire a culturii în masse este o nouă lovitură dată dușmanului, un nou pas pe drumul întăririi luptei pentru pace, un nou pas spre culmile luminoase ale socialismului.

SPOR LA MUNCĂ, DRAGI TOVARĂȘI!

Incepem un nou an școlar, primul an școlar din mărețul nostru Plan Cincinal. Prin grija Partidului, a Guvernului și a întregului popor muncitor, școlii noastre i se crează condiții deosebit de bune pentru o activitate rodnică pe tărâmul educației comuniste a tinerei generații, pe tărâmul formării unor noi luptători în frontul socialismului și al păcii.

Hotărîrea Partidului și a Guvernului cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice arată marea însemnătate pe care regimul nostru de democrație populară o acordă învățământului. In fața oamenilor muncii din școli stau sarcini de mare răspundere, legate de cerințele culturale mereu crescânde ale poporului nostru muncitor.

Incepem un nou an școlar, un nou an de muncă și luptă hotărîtă pentru întărirea și desvoltarea învățământului nostru, pentru o cultură înaintată în slujba poporului, de muncă și luptă hotărîtă împotriva dușmanilor vieții noastre noi, de muncă și luptă hotărîtă pentru întărirea construcției socialiste, pentru menținerea și consolidarea păcii.

Vă urez, dragi tovarăși învățători, educatoare, profesori și elevi, spor la muncă, pentru ca fiecare zi de școală, fiecare lecție nouă, fiecare acțiune a voastră să însemne un pas înainte pe drumul necontenitei ridicări a nivelului învățământului, pentru creșterea și înflorirea scumpei noastre Patrii, Republica Populară Română.

Vă felicit cu prilejul începutului de an școlar!

I. NISTOR
Ministru adjunct al Învățământului Public

Toate eforturile pentru un nou avânt al școlii noastre!

Școli noi în raionul Suceava

Secția de învățământ a raionului Suceava s'a interesat îndeaproape de deschiderea cursurilor în cele mai bune condițiuni. La 1 Septembrie, marea majoritate a școlilor din raion erau curățate, reparate, gata să primească elevii pentru noul an școlar.

Comitetul executiv al sfatului popular raional, aplicând sarcinile Hotărîrii Partidului și Guvernului cu privire la măsurile de îmbunătățire a condițiilor de muncă și de trai ale cadrelor didactice, acordă o deosebită atenție problemelor școlii. Astfel, comitetul executiv s'a îngrijit de amenajarea și lărgirea localurilor de școli, de terminarea construcțiilor noi și de aprovizionarea școlilor cu alimentele necesare pentru cantine.

Sub îndrumarea permanentă a comitetului raional de partid și cu ajutorul activ al sfatului popular, secția de învățământ a raionului Suceava a obținut succese frumoase în ceeace privește construirea noilor localuri. In comuna Scheia, de pildă, unde Ministerul Învățământului Public alocase fonduri pentru construirea unei școli cu 4 clase, s'a construit, prin folosirea resurselor locale, o școală cu 6 clase. Deasemeni, în locul unei singure clase pe lângă școala din comuna Verești, s'au construit 2 săli de clasă și o cancelarie. Aceste realizări se datoresc faptului că în jurul școlii au fost mobilizate organizațiile de massă și țăranii din gospodăria agricolă colectivă. Ei au pus la dispoziția școlii peste 150 de care, care au adus dela 30 km. depărtare piatra necesară construcției. Directorul școlii din Scheia, tov. Plăcintă Ambrozie, a muncit cu deosebită râvnă pentru terminarea la timp a localului școlii. Aceiași grijă a arătat-o și tov. Strugaru Gheorghe, director la școala din Verești, care, puternic sprijinit de organizația de partid a izbutit să folosească din plin resursele locale și să realizeze mari economii.

Sfaturile populare ale comunelor Scheia și Verești au colaborat îndeaproape în vederea terminării la timp a construcțiilor, împrumutându-și materiale pentru ca lucrările să nu stagneze.

Cadrele didactice din raionul Suceava au ajutat prin contribuția lor la construirea unei școli cu trei încăperi în cătunul Florinta din comuna Milhoveni, dând astfel celor 30 de copii din acest cătun posibilitatea să învețe în condiții bune.

D. ALMAȘ

In preajma deschiderii cursurilor

Se deschid cursurile școlilor! In librării, elevii își cumpără manualele care îi vor însoți în munca lor din acest an școlar.

Un comitet de părinți activ

Școlarizarea tuturor copiilor de vârstă școlară nu mai este astăzi preocuparea numai a cadrelor didactice. Masse tot mai largi de cetățeni au început să considere încadrarea tuturor copiilor în școală ca o datorie a lor. Comitetele de părinți de pe lângă școli sunt în fruntea acestei acțiuni. Astfel, comitetul de părinți de pe lângă Școala Elementară Nr. 1 din Cugir se preocupă în mod deosebit de deschiderea în bune condițiuni a noului an școlar și mai ales de problema școlarizării. Intr'o ședință comună a comitetului de părinți și a cadrelor didactice la care s'a discutat problema școlarizării și a unei bune frecvențe, membrii comitetului de părinți și-au luat angajamentul să viziteze acasă câte 3—4 elevi și, în special, pe acei care în anul școlar trecut au avut o frecvență slabă. Mergând pe teren, pentru recensarea și atragerea la școală a tuturor elevilor, membrii comitetului i-au sfătuit pe părinți să-și înscrie din timp copiii la școală, să le procure manuale și rechizite școlare, iar pe părinții copiilor, cari au avut frecvență slabă anul trecut, i-au invitat să ia parte la viitoarele ședințe de comitet, pentru a-i face să înțeleagă necesitatea de a-și trimite copiii regulat la școală și de a colabora în mod permanent cu școala.

Pentru ca anul acesta nici un copil să nu rămână în afara școlii și pentru ca frecvența să se îmbunătățească în mod simțitor, comitetul de părinți a confecționat haine și a procurat rechizite pentru o parte din elevi, s'a îngrijit de cazarea acelora care vor veni din satele de munte Bucur și Mugești, pentru a urma clasa V-a.

CACIAN V.
corespondent

In comuna Mihăilești toți copiii de vârstă școlară vor merge la școală

In librăria din comuna Mihăilești, regiunea București, poți întâlni în fiecare zi părinți și copii care cumpără cărți și rechizite școlare. Tot aici găsești de multe ori pe învățătoarea care va pune pentru prima dată condeiul în mâna viitorilor elevi. Ea îi așteaptă și în librărie pentru a-i mai lămuri asupra cărților și rechizitelor de care vor avea nevoie chiar din prima zi de școală.

După ce și-a terminat concediul, la 28 Iulie, învățătoarea Bădulescu Petra, care va preda la clasa I-a, a început să umble din casă în casă pentru a-și cunoaște viitorii elevi. Pela unii a trecut odată, pe la alții de mai multe ori. A stat de vorbă cu părinții și copiii, le-a spus la fiecare câte o vorbă bună. De aceea, părinții au întâmpinat-o cu dragoste și cu multă înțelegere. Nițu Dumitru, de pildă, s'a arătat fericit că anul acesta își va trimite la școală primul copil. Iar țăranca muncitoare Manolache Elena, care își dă anul acesta fetița în clasa I-a, a spus:

„Nu numai că vreau s'o dau la școală, dar vreau să iasă prima".

Dar la școală vor veni anul acesta nu numai copiii care împlinesc 7 ani. Vin și copii care, deși sunt trecuți de 7 ani, din diferite motive au rămas în anii trecuți înafara școlii. Din categoria acestora, învățătoarea dela clasa I-a a găsit 3 copii. E drept, că pentru aducerea lor la școală a trebuit să ducă o muncă mai stăruitoare. Dar în urma repetatelor vizite pe care le-a făcut la copii acasă, în urma muncii de lămurire dusă cu părinții acestora, ea a reușit să-i atragă spre școală. Astfel, odată cu Ilie Maria de 7 ani, va veni la școală și sora ei Tudora care a împlinit 10 ani.

In felul acesta, nici un copil din comuna Mihăilești în vârstă școlară nu va rămâne înafara școlii.

V. POIANA
corespondent

Comitetul Orășenesc București al P. M. R. organizează acțiunea de ridicare a nivelului ideologic și politic al cadrelor didactice

Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice acordă o deosebită însemnătate problemelor legate de ridicarea nivelului ideologic și politic al învățătorilor și profesorilor. „Indatorirea de bază a învățătorilor și a profesorilor — subliniază Hotărîrea — este să studieze și să-și însușească operele geniale ale marilor Lenin și Stalin, înaltele realizări ale pedagogiei sovietice, pentru a contribui cu prisosință, cu devotament și abnegație la opera de răspândire a culturii în popor, pentru a instrui și educa un tineret stăpân pe știință, devotat cu trup și suflet Patriei noastre, Republica Populară Română, și cauzei măreți a socialismului și păcii".

In vederea creării unor condiții cât mai bune pentru studierea marxism-leninismului de către cadrele didactice, Hotărîrea cere organizațiilor de partid „să acorde o atenție permanentă muncii în rândurile profesorilor și învățătorilor membri și nemembri de partid". Organizațiile de partid, se spune în Hotărîre, „vor organiza studierea de către învățători și profesori a operelor clasicilor marxism-leninismului, a lucrărilor conducătorilor partidului nostru a documentelor partidului".

In anul trecut, în cadrul organizațiilor de bază din școlile Capitalei au funcționat cursuri serale, cercuri de studii pentru Cursul Scurt de Istorie a P.C. (b) și pentru Scurta Biografie a tovarășului Stalin, în care au fost cuprinși învățători și profesori membri de partid. Deasemeni, Comitetul Orășenesc București al P.M.R. a organizat un ciclu de conferințe care s'au ținut în cadrul clubului salariaților din învățământ. Aceste cursuri și conferințe erau însă neîndestulătoare. Comitetul Orășenesc București al P.M.R. a trecut acum la lărgirea și întărirea învățământului politic pentru învățători și profesori. Astfel, în școlile din cuprinsul fiecărui raion al Capitalei vor începe să funcționeze, odată cu deschiderea anului școlar în învățământul de partid, cercuri de studiu pentru Cursul scurt de Istorie a P. C. (b) al Uniunii Sovietice, cercuri de studiu pentru „Scurta Biografie a tovarășului Stalin" și cercuri de studiu pentru Scurta expunere a vieții și activității lui V. I. Lenin. Deasemeni, pe lângă cabinetele de partid ale raioanelor se vor organiza consultații și discuții cu învățătorii și profesorii care vor studia individual operele clasicilor marxism-leninismului, lucrările conducătorilor Partidului nostru, documentele Partidului. In toate aceste verigi ale învățământului politic vor fi cuprinși învățători și profesori, membri și nemembri de partid.

In prezent, pregătirea învățământului politic în rândurile învățătorilor și profesorilor este în plină desfășurare. Aplicând instrucțiunile primite din partea Comitetului Orășenesc București al P.M.R. comitetele raionale de partid au pregătit cu birourile organizațiilor de bază din școli sarcinile ce le revin pentru aplicarea prevederilor Hotărîrii Partidului și a Guvernului, au organizat recrutarea cursiștilor și au desemnat propagandiști bine pregătiți pentru fiecare verigă de învățământ. In raionul Grivița Roșie, de exemplu, activiștii secției de agitație și propagandă ai comitetului raional au stat de vorbă cu secretarii organizațiilor de bază din cuprinsul raionului, dând îndrumări precise pentru organizarea cercurilor de studii. In acest raion, circa 600 de educatoare, învățători și profesori vor fi încadrați în cele 10 cercuri de studiu a Cursului Scurt de Istorie a P.C. (b) al Uniunii Sovietice, în cele 11 cercuri de studiu a Scurtei Biografii a tovarășului Stalin și în cele 24 cercuri de studii a Scurtei expuneri a vieții și activității lui V. I. Lenin, care vor începe să funcționeze dela 15 Septembrie.

In raionul Stalin, pe lângă ședințele speciale cu birourile organizațiilor de bază, s'au organizat în școli și adunări deschise de partid, în cadrul cărora învățătorii și profesorii membri și nemembri de partid au discutat pe larg sarcinile care le revin în vederea ridicării nivelului lor ideologic și politic. La adunarea care a avut loc la școala nr. 30, de pildă, învățătorii și profesorii au arătat ce mare însemnătate va avea studiul organizat al marxism-leninismului pentru ridicarea muncii lor pe o treaptă superioară și și-au luat angajamentul de a frecventa cu cea mai mare regularitate ședințele cercurilor de studiu, de a învăța sistematic și de a consulta întreaga bibliografie recomandată.

O deosebită însemnătate acordă Comitetul Orășenesc București al P.M.R. criteriilor după care se face recrutarea cadrelor didactice pentru diferitele verigi de învățământ. In acest sens, comitetul orășenesc a atras atenția comitetelor raionale asupra necesității de a recruta cursiști numai pe baza cunoașterii pregătirii lor și a dorinței lor de a se încadra în diferitele cercuri de studiu. Inlăturând din munca lor organizarea mecanică, birocratică a cercurilor de studiu, comitetele raionale și birourile organizațiilor de bază din școli trebue să asigure compoziția justă a acestor cercuri, — astfel încât participanții cercurilor să aibă într'adevăr pregătirea necesară cercului respectiv — și trebue să asigure totodată condițiile pentru frecvența regulată a cursanților.

Deasemeni, se acordă o atenție deosebită recrutării propagandiștilor, care sunt aleși din rândurile învățătorilor și profesorilor fruntași, cu o bună pregătire ideologică și politică. In vederea înarmării acestora cu cunoașterea problemelor metodice, ei au fost cuprinși în cursurile scurte de calificare a propagandiștilor organizate de Comitetul Orășenesc București al P. M. R.

Discuțiile ce se vor desfășura în cadrul cercurilor de studiu în care vor fi cuprinse cadrele didactice vor urmări — odată cu înarmarea învățătorilor și profesorilor cu cunoașterea bazelor marxism-leninismului — și deprinderea lor de a lega organic cele studiate de munca lor de zi cu zi. Fiecare lecție ținută în clasă, fiecare acțiune pe tărâm obștesc a cadrelor didactice trebue să fie pătrunsă de spirit partinic, de un devotament puternic pentru cauza clasei muncitoare, iată deci Comitetul Orășenesc București al P.M.R. a cerut comitetelor raionale să organizeze desfășurarea discuțiilor în cercurile de studiu ale învățătorilor și profesorilor, astfel încât să fie strâns legate de problemele muncii lor: educarea elevilor în spirit comunist, munca culturală în rândurile masselor, lichidarea analfabetismului, lupta împotriva ideologiei burgheze, împotriva obiectivismului și cosmopolitismului.

Ședințele cercurilor de studiu, orele de consultații și studiul individual vor ajuta într'o măsură foarte însemnată pe învățătorii și profesorii noștri să înțeleagă mai bine care sunt sarcinile muncii lor în școală și în afară de școală și le vor da posibilitatea să găsească cele mai bune căi pentru a-și duce cu succes la îndeplinire aceste sarcini. Pentru aceasta însă, este nevoie ca ei înșiși să depună o stăruință continuă și să-și însușească în mod creator cele studiate. Adresându-se învățătorilor fruntași dela școlile orășenești și sătești, Mihail Ivanovici Kalinin spunea : „Marxism-leninismul nu se studiază de dragul studiului, nu se studiază de formă. Noi studiem marxism-leninismul nu ca să-l cunoaștem în mod formal, cum se învăța înainte catechismul. Noi studiem marxism-leninismul ca metodă, ca instrument cu ajutorul căruia să stabilim în mod just conduita noastră politică, socială și personală. Noi credem că aceasta este cea mai puternică armă a omului în viața lui practică".

Studiind temeinic bazele științei marxist-leniniste, învățătorii și profesorii vor izbuti să înțeleagă în adâncime pedagogia științifică, vor putea să-și însușească mult mai lesne neprețuita experiență a școlii sovietice și vor învăța s'o aplice în mod creator la condițiile concrete ale muncii lor. Inarmându-se cu știința marxist-leninistă, ei vor putea să lupte cu mai multă combativitate pentru răspândirea culturii în rândurile oamenilor muncii, pentru educarea copiilor și a tineretului Patriei în spiritul luptei pentru pace, pentru socialism, pentru construirea unui viitor fericit.

VICTOR UTTO

1.188 elevi din raionul Ceahlău primesc manuale gratuite

Prin grija secțiunii de învățământ a raionului Ceahlău, 1188 elevi dela școlile elementare primesc manuale gratuite puse la îndemână de către sfatul popular al regiunii Bacău. Manualele au fost ridicate dela Librăria Noastră de către directorii școlilor. Astfel, pentru clasele I-IV au fost repartizate câte 200 serii complete, pentru clasele V-VI, câte 100 serii iar pentru clasa VII-a 80 serii.

Elevilor maghiari dela școlile din comunele Corbu și Tulgheș, li s'au pus la dispoziție 108 serii complete. Valoarea totală a manualelor se ridică la suma de 344.060 lei.

V. DUMITRESCU
corespondent

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

In republicile unionale din Asia Centrală unde sub regimul țarist nu existau nici măcar școli elementare, funcționează astăzi o bogată rețea de instituții de învățământ. Clișeul de mai sus reprezintă o grupă de studente, împreună cu profesoara lor, dela Institutul Pedagogic din Leninabad, la o lecție practică de științe naturale.

Organizația de partid - sufletul colectivului pedagogic

Partidul Bolșevic și Comitetul Central al Partidului acordă o deosebită atenție învățământului public, problemele acestuia aflându-se în permanență în centrul atenției lui. Organizațiile de bază din școli și din cadrul secțiilor de învățământ sunt chemate să asigure traducerea în viață a directivelor partidului cu privire la învățământul public. Organizațiilor de bază le revine, în felul acesta, un rol de mare răspundere. Ele trebue să fie sufletul întregului colectiv pedagogic al școlii, elementul de conducere a activității acestuia.

Nu de mult „Ucitelskaia Gazeta" a publicat două corespondențe privitoare la activitatea desfășurată în școală de două organizații de partid: organizația de partid a școlii nr. 27 din Ijev și organizația de partid a școlii din Krasnotkatk, regiunea Jaroslavl. Prima organizație de partid a obținut rezultate frumoase și a exercitat o puternică influență asupra muncii de fiecare zi a școlii, asupra calității instruirii și educării elevilor. Cea de a doua organizație n'a reușit însă să obțină astfel de rezultate. Prin ce se explică succesele primei organizații de partid și insuccesele celei de a doua? Prin faptul că organizația de partid din Ijev este mai perseverentă în acțiuni, mai pretențioasă față de munca ce o desfășoară membrii și nemembrii de partid din școală. Insuccesele celeilalte organizații de partid din școală sunt o urmare a faptului că aceasta din urmă se ocupă de prea multe probleme deodată. Organizează ședințe peste ședințe, la hotăriri peste hotăriri și nu se ocupă tocmai de problema principală, adică de munca politică în rândurile cadrelor școlii, de educarea acestora. Această organizație de partid n'a urmărit cu destulă insistență îndeplinirea propriilor ei hotăriri. De multe ori, ea a acționat neținând seama de sarcinile curente ale școlii. Rezultă de aici, că uneori munca de partid în școală este ruptă în mod artificial de problemele colectivului pedagogic, că munca unor organizații de partid din școală se desfășoară formal. Este știut însă că munca de partid nu trebue și nu poate să sufere formalismul și aceasta cu atât mai mult, cu cât munca de partid are în vedere în primul rând educarea și călirea cadrelor. Faptele mai arată, deasemenea, că unii tovarăși nu înțeleg just munca. Ei cred că organizațiile de partid, având ca sarcină principală munca politică de massă, nu trebue să se ocupe deloc de problemele producției, că, în general, lor li se cuvine numai domeniul propagandei și al agitației „pure".

Munca politică, organizatorică și agitatorică de partid asigură realizarea lozincilor și directivelor partidului, ajută progresul necontenit, zi de zi, al economiei, culturii, științei, literaturii și artei. Făurirea comunismului în Uniunea Sovietică cere creșterea necontenită a calității muncii în orice sector — mare sau mic, productiv sau ideologic. „La noi — spunea M. I. Kalinin — unii oameni sunt înclinați să considere comunismul ca pe ceva abstract, neintroducând în această noțiune un conținut concret. Dar ce înseamnă comunismul? Aceasta înseamnă: să dai cât mai multă producție și de o cât mai bună calitate. Aici am în vedere nu numai producția muncii fizice, ci și pe aceea a muncii intelectuale — producția inginerilor, arhitecților, scriitorilor, învățătorilor, medicilor, artiștilor, pictorilor, muzicienilor, etc". Este firesc ca organizația de partid din școală să fie chemată să lupte pentru îmbunătățirea calității „producției" colectivului ei, a calității instruirii și educării copiilor și tineretului.

Desigur că în rezolvarea acestei sarcini organizația de partid își are o cale proprie și metode proprii, stabilite în statutul P. C. (b) al U.R.S.S. Ea asigură, din punct de vedere politic, rezolvarea sarcinilor de producție, educă cadrele colectivului său, sprijină școala să ajungă în rândurile întreprinderilor și instituțiilor fruntașe în muncă. Directorul școlii, organizația sindicală și cea de partid luptă împreună pentru ca în cadrul colectivului lor să se rezolve cu succes toate sarcinile trasate de Partid. Ei acționează conform principiului: **fiecare la locul său și, în acelaș timp, toți împreună.**

Directorul școlii este conducătorul unic și cu drepturi depline al instituției respective de învățământ. Fără a înlocui pe director, fără a se amesteca în funcțiunile lui operative, organizația de partid la toate măsurile pentru ca, așa cum cere Comitetul Central al Partidului, „să asigure realizarea conducerii unice în administrarea școlii". Directorul conduce instituția de învățământ care i-a fost încredințată. Organizația de partid se ocupă, în primul rând, cu munca politică în rândurile colectivului școlii, cu educația comunistă a acestuia. Astfel, ea contribue în mod activ la înlăturarea lipsurilor care împiedică justa organizare a instruirii și educării elevilor. La rândul său, conducătorul instituției de învățământ trebue să îmbine conducerea unică cu pricepere de a se sprijini pe organizația de partid, pe organizațiile sindicale și comsomolistă, precum și pe activul fără de partid.

Comitetul Central al P. C. (b) al U.R.S.S. a explicat tuturor organizațiilor de partid, printr'o hotărire specială, principiile conducerii unice, bazele și sensul justei repartizări a funcțiilor și a obligațiilor organizațiilor de partid, sindicale și administrative. In hotărîrea Comitetului Central se arăta că aceste baze ale repartizării funcțiilor „nu numai că nu neagă, ci dimpotrivă presupun cea mai strânsă legătură, ajutorul reciproc și crearea unei atmosfere cu adevărat tovărășești în muncă, atmosferă care exclude posibilitatea familiarismului și a mușamalizării reciproce a greșelilor".

Munca de partid în colectivul pedagogic trebue organizată în strânsă legătură cu rezolvarea principalelor sarcini ale școlii. Tovarășul Stalin ne învață că succesele economice trebue să fie îmbinate, să meargă mână în mână cu succesele muncii politice de partid, că nu se poate separa politica de economie, că în viață, în practică, ele există împreună și acționează împreună. Cel care crede că în munca practică se poate separa economia de politică, intensificând munca economică cu prețul diminuării muncii politice, sau dimpotrivă, intensificând munca politică în dauna muncii economice, va suferi inevitabil un eșec.

Urmând indicațiile staliniste, organizațiile de patrid ale colectivelor pedagogice și ale secțiilor de învățământ trebue să desfășoare tot mai activ munca politică de massă și munca organizatorică de partid, și, educând cadrele în spirit bolșevic, să contribue la rezolvarea cu succes a sarcinilor de răspundere pe care Partidul Bolșevic le-a trasat școlii sovietice.

(Articol publicat în „Ucitelskaia Gazeta").

SPRE CULMILE ȘTIINȚEI

Tânărul poet Rasul Hamsatov, din Dagestan, a scris un cântec luminos și pătruns de fericire despre satul său natal Cioh, despre viața satului său, despre oamenii lui în fața cărora s'au deschis căile drepte și frumoase către munca liberă, către știință, către cultură, către fericire.

La 1 Septembrie, în satul Cioh s'au deschis ușile școlii medii locale. 20 de cadre didactice au intrat în clase. Sute de băeți și fete cu pielea bronzată — viitori medici, agronomi, ingineri — s'au așezat în bănci.

In aceeași zi și la aceeași oră școlarii din Moscova și Leningrad, din Sahalin și Murmansk, din Kiev și Tbilisi, din Talin și Erevan, din Minsk și Vladivostok, toată armata puternică a școlarilor din Țara Socialismului, tineri și curajoși constructori ai comunismului, au salutat pe învățătorii lor iubiți, iubitul lor Guvern și Partid, pe primul prieten al copiilor sovietici, tovarășul Stalin.

In aceeași zi, la catedrele marilor săli de cursuri ale școlilor superioare sovietice s'au ridicat oamenii de știință pentru a-și citi primele prelegeri în fața studenților. 1.300.000 de studenți și studente sovietice vor învăța în acest an în cele peste 800 de școli superioare ale Uniunii Sovietice.

Iar când deasupra orașelor s'a lăsat întunerecul serii, când s'a terminat munca în primul schimb din întreprinderi, în școlile serale au venit sute de mii de tineri — lăcătuși strungari, frezori...

Aproape 40.000.000 de copii și tineri și-au început la 1 Septembrie cursurile în instituțiile de învățământ ale Țării Sovietelor. Uriașă cifră! Iar dacă ținem seama că în afară de aceasta există în Uniunea Sovietică o uriașă rețea de cercuri și cursuri de toate tipurile, că peste o lună începe să lucreze întreg sistemul uriaș al învățământului politic de partid, precum și pregătirea rezervelor muncii, că ofițerii, soldații și marinarii forțelor noastre armate se instruesc deasemenea zilnic cu perseverență, putem spune fără nici o exagerare, că în Uniunea Sovietică toată lumea învață.

Școala sovietică, îndrumată de Partidul Bolșevic a obținut rezultate deosebite în instruirea și educarea tinerei generații. Statul Sovietic acordă cu o mână darnică noi și noi zeci de miliarde de ruble pentru cultura și instruirea poporului. Cifra de 50 miliarde ruble alocate pentru învățământ anul acesta, sunt indiciul urîașei griji a guvernului pentru creșterea culturii socialiste.

La 1 Septembrie, în prima zi a noului an școlar, zeci de milioane de copii și oameni sovietici au început cursurile. Ei au deschis cu emoție primele pagini ale manualelor și caietelor. Ei s'au gândit cu emoție la viitorul lor, viitor nedespărțit de soarta Patriei iubite.

Oamenii sovietici înțeleg că știința înseamnă putere. Poporul Sovietic s'a consacrat în întregime îndeplinirii măreților sarcini ale păcnicei construcții comuniste. Pentru a îndeplini aceste sarcini grandioase, oamenilor sovietici le sunt necesare cunoștințe adânci, le este necesară o muncă dârză și inspirată, le este necesară pacea — îndelungată și trainică!

(după articolul de fond din „Literaturnaia Gazeta" nr. 104 — Sept. 1951).

Legătura între catedre și colhozuri

Experiența catedrelor și a organizațiilor agricole ale Academiei Agricole din Letonia ne arată că legăturile dintre institutele agricole de învățământ superior, stațiunile de mașini și tractoare și sovhozuri, pot da rezultate numai atunci când ele poartă un caracter sistematic.

Punându-și sarcina de a generaliza și propaga experiența inovatorilor în agricultură, catedrele s'au străduit să stabilească legături permanente și durabile cu colhozurile. In cadrul discuțiilor privitoare la o colaborare creatoare cu stațiunile de mașini și tractoare din Dobelsk, colaboratorii catedrelor împreună cu specialiștii stațiunilor, au stabilit măsurile necesare introducerii graficului orar de muncă a tractoarelor necesare raționalizării diferitelor procese de producție pe baza metodei inginerului Kovaliov. Au organizat cursuri și au ținut o serie de conferințe din domeniul științei agricole. In afară de legăturile cu întreprinderile agricole, catedrele au stabilit legături permanente cu Ministerul de Agricultură. Din însărcinarea acestuia, catedrele au elaborat o serie de instrucțiuni cu caracter organizatorico-agricol. Cu ajutorul colectivelor acestor catedre, s'au elaborat peste 400 de feluri de asolamente. Catedrele au participat, deasemeni, la elaborarea proiectelor de construcții de colhozuri. Colaboratorii catedrelor au participat activ și la organizarea cursurilor pentru ridicarea calificării președinților de colhozuri, a directorilor dela stațiunile de mașini și tractoare, a șefilor secțiilor agricole raionale și a zootehnicienilor raionali. In această muncă au fost atrași peste 100 de studenți din anul IV dela facultățile de agronomie, zootehnie și ameliorări funciare.

Primele lecții de aritmetică la clasa I-a

Dela început trebue să amintesc că prima mea grijă este ca la lecțiile de aritmetică să folosesc din belșug materialul intuitiv. De aceia mă îngrijesc ca fiecare elev să aibă asupra sa 10 bețișoare, 10 patrate din carton, 10 triunghiuri, 10 dreptunghiuri, 10 cercuri, o colecție de monede de 1, 2, 3, și 5 copeici, cartonașe cu cifre. Pentru mine personal pregătesc mașina de socotit suedeză, îmi confecționez o casetă cu material didactic aritmetic (cuburi și paralelipipede) și alt material din carton reprezentând figuri de fructe, legume, figuri de iepuri și ciuperci, o stinghie pe care se poate așeza materialul de calculat ,o colecție de cifre mari, un clopoțel, multe figuri geometrice (patrate, dreptunghiuri, triunghiuri, cercuri).

In perioada pregătitoare este știut că se învață număratul până la 10, înainte și înapoi și cifrele până la 5. In acest timp deprind pe copii cu ordinea lucrurilor, ca de exemplu: „Eu stau în primul rând de bănci, iar tu stai în al patrulea rând de bănci", „Eu stau în banca a doua, iar tu stai în banca cincea". Cunoașterea ordinei lucrurilor are o mare însemnătate practică. Copiii trebue să știe bine locul pe care-l ocupă fiecare număr în ordinea lor naturală, de exemplu: după care număr urmează numărul 5, înaintea cărui număr se află numărul 2, între care numere se află numărul 4 etc. Deasemenea, copiii trebue să învețe să compare un număr cu altul, spre pildă: care din numere este mai mare 5 sau 3, care din numere este mai mic, 4 sau 2?

Pentru a pregăti bine pe copii în vederea operațiunilor aritmetice de adunare și scădere, trebue neapărat să organizăm munca astfel încât copiii să învețe cum se compun numerele în cadrul 1-10.

Prima zi. Formarea noțiunilor de „unul" și de „mult"

Formarea noțiunilor de „unul" și de „mult" se face folosind întrebarea: „Voi, copii, ați spus că ați venit la școală să învățați, iar eu să vă învăț carte. Ați venit mulți să învățați? Majoritatea ridică mâinile. Intreb pe câțiva din cei care au ridicat mâna și aprob: „Da, sunteți mulți. Voi toți ați venit să învățați carte. Sunteți mulți elevi. Dar câți învățători aveți?" Mai toți elevii ridică mâna. Cei întrebați răspund: „unul". Aprob: „Da, numai unul".

Prezint după aceia un tablou pe care este desenat un brad iar sub el câteva ciuperci. La întrebarea: „Ce se vede în acest tablou?, copiii răspund: „Se vede un brad iar sub el multe ciuperci". Arăt după aceia un tablou reprezentând un măr în care se află multe mere. Mai arăt că în clasă se află o catedră și multe bănci. Cer copiilor să arate singuri ce alte obiecte mai sunt în număr mare în clasă și ce alte obiecte se află nu mai câte unul. Pun 3-4 copii să numere florile dela ferestrele clasei. După aceia le spun: „Acum vom învăța să numărăm cu toții. Scoateți bețișoarele, luați-le în mâna stângă. Arătați-mi un bețișor. Puneți-l încet pe bancă. Luați acum încă un bețișor și îl puneți alături. Câte bețișoare aveți pe bancă? Două, răspund copiii. Acum mai puneți unul lângă acestea etc.. Socotim astfel până la 10 bețișoare. Le numărăm încăodată, în cor. După aceia bețișoarele se strâng în săculețele lor. Cer copiilor să-și scoată cărțile de aritmetică. Le explic: „Această carte ne ajută să învățăm să socotim. Ea se numește carte de aritmetică". Ne uităm la prima pagină pe care este desenată o găină și mulți puișori, un clocan și multe cule. Fixez încăodată noțiunea de „unul" și de „mult". Ne uităm după aceia la pagina următoare pe care se află desenat o școală și mulți copii care vin spre ea. Cer copiilor să numere câte școli sunt desenate aici și câți copii merg spre școală. Copiii numără. Cel care a numărat mai întâi, ridică mâna. In felul acesta prezint copiilor noțiunile aritmetice și aflu cum știu ei să numere. Trec apoi la pagina 3-a a manualului. Ei află apoi ce este un caiet, o peniță, un creion, o călimară. Generalizez: „Toate acestea sunt lucruri care ajută școlarului să învețe să scrie, să citească și să socotească". Cer apoi să numere câte caiete, câte penițe, câte creioane și călimări se află pe banca lor. Copiii ridică mâna și răspund. In continuare fac exerciții cu caseta de calcul. Scot din aceasta cercuri tăiate din carton și le așez unul după altul în compartimentele casetei. Elevii văd cum se formează o zece. Ei socotesc împreună cu mine. Chem 3-4 copii în fața casetei și-i pun să numere. Numărăm după aceia în cor. Trecem acum la numărarea abstractă. Intreb: „Cine știe să numere până la zece?" Mai mult de jumătate din copii ridică mâna. Câțiva numără individual iar după aceia numărăm în cor. Pentru a înviora clasa fac un minut de cultură fizică. Trec la întuirea caietului de aritmetică. Le spun: „Acum vă voi da caiete în care vom scrie cifrele 1, 2, 3, etc. Vedeți, foile sunt albe. Noi vom scrie pe ele. Să întoarcem o foaie. Aceasta este prima foaie Ea are două pagini. Aceasta este prima pagină iar cealaltă este pagina a doua". In fiecare caiet se află o bucată de placaj în care au fost tăiate din vreme stelute și pe care se află desenat un steguleț roșu. Atrag atenția copiilor asupra acestora și le prezint apoi altă bucată de placaj pe care am desenat o stea mare roșie și câteva stegulețe. Le spun: „Aici este o singură stea și mai multe stegulețe. Hai să le desenăm și noi". Explic cum se desenează steaua pe bucata de placaj. Toți copiii desenează cu plăcere și majoritatea din ei reușesc să facă acest lucru în bune condițiuni. După aceia întreb: „Câte stele am desenat?" Copiii răspund: „Una". Dar ce am văzut înainte că se află mai mult?" Copiii răspund: „Stegulețe", „Acum vom desena câte un steguleț". In fiecare caiet este desenat câte un steguleț. Terminând lecția, dau temă pentru acasă. Atrag atenția copiilor care nu au adus bețișoare, ca în ziua următoare să le aducă neapărat. Incepând cu ziua o doua, bețișoarele vor rămâne în săculețele lor, la școală.

Ziua II-a. Scrierea cifrei 1 și numărarea până la 10

Lecția II-a o încep prin controlul temelor date pentru acasă. Cele mai bune lucrări le arăt întregei clase, scoțând în evidență îngrijirea și sârguința cu care sunt executate. Controlez apoi felul cum știu copiii să numere până la 10, folosind material intuitiv diferit și apoi în mod abstract. Trec la întuirea paginei a 4-a din manualul de aritmetică. Organizez o conversație despre această pagină. „Ce pomi cresc în grădină? Câți sunt? Câți oameni lucrează în grădină? Ce fel de muncă fac ei? Câte coșuri vedeți în grădină? Dar scări? Ce fel de fructe vedeți desenate în partea de jos a paginei?" Numim fructele și le numărăm. Arătăm ce este mai mult și ce este mai puțin. Le cer să deseneze acasă o grupă de fructe din această pagină. Repet lecția de ieri, amintesc că am desenat o stea și mai multe stegulețe. Intreb ce obiecte sunt numai câte unul în clasă. Le arăt apoi un cub și le spun că numărul 1 se poate scrie cu un anumit semn, cu o cifră. „Uitați-vă bine, continuu, am să vă arăt cifra 1. Pentru ca să scriu că în clasa noastră este o masă, un scaun, o ușă, trebue să scriu această cifră care se numește unu sau unitate". Cer copiilor să caute în plicurile lor cifra 1 și să o arate. Copiii execută această temă. Continuu: „Aceasta este o cifră de tipar (arăt modelul). Iată cum se scrie cifra unu de mână. Să învățăm și noi cum se scrie cifra unu. Uitați-vă atenți la tablă, eu voi scrie în pătrățele cifra unu iar voi să-mi spuneți din câte părți se compune și de câte ori am scris-o". Copii răspund că cifra unu se compune din două părți, din două linioare una mai scurtă și mai subțire și una mai lungă și mai groasă. „Acum, spun în continuare, vom învăța să scriem fiecare parte a acestei cifre iar după aceia vom scrie cifra în întregime". Scriu primul element și explic: „Aceasta este o linie aplecată. Se scrie într'un pătrățel. Pornim dintr'un colț într'altul, de jos în sus. Scrieți și voi o linie aplecată în caietele voastre". Amintesc copiilor cum trebue să stea în bancă în timpul scrisului și cum să țină creionul. Continuăm cu scrierea celui de al doilea element al cifrei unu. „Aceasta este o linie dreaptă. Ea se scrie în două pătrățele, din colțul de sus până în colțul de jos". Incă din ajun am avut grijă să scriu în caietele copiilor, la începutul rândului, modelul și elementele cifrei unu. Pentru acasă le dau să scrie 1-2 rânduri cu cifra unu.

Ziua III-a. Invățarea numărului 2

Incep lecția prin controlul temelor de acasă. Cer copiilor să scrie cifra unu în câte un rând de caiet. Scriem la tablă această cifră. După aceia trec la formarea noțiunii numărului doi. Arăt copiilor un cub și-l întreb câte cuburi am, după care îl pun pe stinghia de pe tablă. După aceia mai scot un cub și îl pun lângă cel dintâi. Intreb pe copii câte cuburi sunt acum. Copiii le numără și află că sunt două. Arăt după aceia două creioane, două cărți și întreb câte obiecte le-am arătat. Cer să arate și ei două bețișoare. Intreb câte mâini, câte picioare are omul. Ce obiecte sunt în clasă câte două. Le cer să pună pe bancă câte un bețișor. Intreb ce trebue să facem ca să avem două bețișoare. Lămurim din câte unități este compus numărul doi. Cercetăm tăblița de numărat a lui Emenov. Vedem ce obiecte și câte sunt desenate în această tăbliță. Trec la întuirea cifrei doi. Spun: „Căutați în plicurile voastre și arătați-mi cifra doi. Unde ați văzut o estfel de cifră? Copiii își amintesc de numărul caselor, de cifrele de pe cadranul ceasului. Continuu: „Uitați-vă și spuneți-mi câți copii stau în fiecare bancă? Copiii răspund: „Câte doi copii". „Ridicați-vă voi (arăt la doi copii) și mergeți la tablă. Câți copii sunt? Doi, răspund copiii din bănci. Când mergem să ne plimbăm, mergem perechi de câte doi copii. Ce alte obiecte mai sunt în perechi de câte doi? Copiii răspund o pereche de mănuși, o pereche de galoși, o pereche de ghete. Chem la tablă 5 copii. Cer să se așeze perechi. Se formează două perechi, iar un copil rămâne singur. Chem încă un copil. Se mai formează o pereche. Intreb: „In care bancă stau Boris și Elena? In banca a doua, răspund copiii. „In care bancă stau Mihai și Petru? In banca întâia, răspund alți copii. Ne familiarizăm în felul acesta cu noțiunile „primul" și „al doilea". Mai departe intuim materialul de pe pagina a 8-a a manualului de aritmetică. Copiii sunt puși să deseneze în caiete câte două obiecte de acelaș fel. Acest lucru îl pot face pe bucata de placaj. Ei vor putea să deseneze două mere, doi morcovi sau două cercuri. Dacă rămâne timp, putem să facem diferite grupări de cercuri, în perechi pe care să le colorăm. Acasă copiii vor desena încă două obiecte de acelaș fel.

Ziua IV-a. Scrierea cifrei 2

Se repetă materialul predat. Copiii numesc cifrele cunoscute: unu și doi. Repetăm numărarea până la 10 și pentru prima oară învățăm să numărăm unitățile. Cu ochii închiși copiii ascultă și spun de câte ori a sunat clopoțelul, de câte ori am bătut cu nuiaua în masă, odată sau de două ori. Revedem încăodată cifra doi. Copiii găsesc că această cifră are „căpușor", „picioruș" iar jos o „ghetuță". Scriu de mai multe ori în caiete cifra doi. Le arăt la tablă de unde trebuie să înceapă scrierea acestei cifre și cum trebue să fie scrisă: „Căpușorul" se scrie în pătrățelul de sus, „piciorușul" se face aplecat, din partea de sus a pătrățelului în partea de jos, iar „ghetuța" se face în partea de jos a pătrățelului. Cifra doi este mai greu de scris. Scrierea model și schițarea ei ajută însă copiilor. Ei scriu cifra doi pe două rânduri. Altfel copiii obosesc și încep să scrie greșit. Inainte de începerea exercițiului, amintesc elevilor cum trebue să stea în bănci, cum trebue să țină creionul și fac un minut de cultură fizică. Pentru acasă ei vor scrie cifra doi pe două rânduri.

Ziua V-a. Cunoașterea numărului trei și a elementelor lui componente

Ca deobicei cercetez temele pentru acasă, scot în evidență lipsurile în scrierea cifrei doi. Cer elevilor să scrie încăodată un rând cu această cifră. Pe stinghia tablei pun două cuburi. Copiii numără câte cuburi se află pe stinghie. In dreapta acestora mai așez un cub. Intreb câte cuburi se află alci. Numărăm în cor. Le cer să scoată din săculețe câte două bețișoare și să le pună pe bancă lar alături de ele să mai așeze încă un bețișor. Numărăm bețișoarele de pe bancă. Chem la catedră doi copii. Intreb câți copii au venit. Chem încă un copil și îl așez alături de cei chemați mai înainte. Intreb și acum câți copii avem. Arăt două mere (poate fi folosit și un tablou) și întreb ce trebue să fac pentru ca să am trei mere. Explic cum am obținut numărul trei: prin adăugarea unui măr la celelalte două. Cer copiilor să-mi arate trei bețișoare, dar să le țină în amândouă mâinile. Elevul numit arată că într'o mână are un bețișor iar în cealaltă are două bețișoare. Cu ajutorul bețișoarelor alcătuim un triunghiu. Controlez în fugă executarea acestei teme. De ob'cei, aproape toți copiii îl execută corect. Cer copiilor să închidă ochii și să asculte de câte ori bat cu nuelușa în masă. La început voi bate de două ori consecutiv, iar după aceea voi mai bate încă odată. Intreb de câte ori am bătut și în ce fel am bătut cu nuelușa în masă. Chem 2-3 copii și le cer să bată în palmă de trei ori în acelaș timp. Exercițiul îl repet apoi cu toți copiii.

Trag apoi concluziile. Intreb ce număr am învățat astăzi și care din numere este mai mare trei sau doi. Cer copiilor să-mi arate trei obiecte din clasă de acelaș fel (copiii îmi arată trei ferestre, trei cărți, trei creioane, etc.).

Procedez la prezentarea cifrei trei. Le spun: „Acum am să vă arăt cifra trei. Uitați-vă bine la ea și o să-mi spuneți din câte părți se compune (din două părți). Cu ce se aseamănă această parte (cu o jumătate de cerc)". Cer copiilor să caute în plicurile lor cartonașul cu cifra trei. O găsesc și mi-o arată. Controlez poziția cifrei în mâinile copiilor. Putem întreba pe copii unde au mai văzut o astfel de cifră. Numărăm în cor până la trei înainte și înapoi (1, 2, 3 și 3, 2, 1). Cer elevilor să deseneze trei obiecte, grupându-le diferit. Ei desenează mai întâi 3 ciuperci, una după alta. Desenează apoi 2 ciuperci una lângă alta, iar mai deoparte încă o ciupercă. Se poate proceda și invers-: întâi o ciupercă și apoi 2 ciuperci. Lecția o încheiem prin întrebarea: „Despre ce număr am învățat noi astăzi?" Ca temă pentru acasă cer copiilor să deseneze câte trei obiecte de acelaș fel, așezându-le, fiecare cum îi place, iar sub ele conturul a trei cercuri care se ating în câte un punct.

Ziua VI-a. Scrierea cifrei 3

Controlez, ca și până acum, temele pentru acasă. Cercetez desenele de pe pagina a IX-a a manualului. Numărăm peștii și undițele lor. Deasemenea, ciupercile. Deslegăm ghicitoarea: „Cine nu are gură și mănâncă fân cu trei dinți" (furca). Numărăm găinile și observăm că în prima poză sunt desenate o găină neagră și două găini albe. In total trei găini. In poza a doua se află o găină albă și două găini negre. In total trei găini. Arăt copiilor cifra trei. Le cer să-mi arate trei bănci, iar după aceea banca a treia. Numesc rândurile băncilor în clasă. Rândul de lângă ușă este primul rând, rândul dela mijloc este al doilea rând iar cel de lângă fereastră este al treilea rând de bănci. După aceea arăt pe tablă cum trebue să scriem cifra 3. Explic: „Cifra 3 se scrie în două pătrățele. In pătrățelul de sus se scrie o jumătate de oval iar în pătrățelul de jos altă jumătate de oval, legate între ele. Jumătatea de oval de sus este mai mică. Jumătatea de oval de jos este mai mare. Aceasta se termină în pătrățelul de jos printr'un punct". Deschizând caietele copiii găsesc scris de către învățător cifra 3, ca model. Pentru a deprinde pe copii cu scrierea corectă și frumoasă a cifrei 3 este suficient ca la lecție să se scrie două rânduri în caiete cu această cifră. La început propun copiilor să scrie în caiet numai trei cifre. Le cer după aceea să mai scrie alte trei și tot așa până la sfârșitul rândului. Controlez rândurile de bănci și urmăresc atent pe fiecare elev. Pentru înviorare mă folosesc de minutul de cultură fizică. Acasă le dau să scrie două rânduri cu cifra 3 și să deseneze linii la libera alegere.

M. K. ȘCERBAC
(Din Nacialnaia Școla)

(Continuare în numărul viitor)

Pentru aplicarea strictă a Hotărîrii cu privire la cadrele didactice

Se creează condiții mai bune de trai și de muncă

Sindicatul de învățământ din regiunea Dolj se îngrijește de îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice.

Imediat după apariția Hotărîrii, Sindicatul Regional Dolj a luat măsuri să fie preluc rată cu toată massa salariaților din învățământ. După ce fiecare învățător și profesor a cunoscut îndeaproape întreg cuprinsul acestei Hotărîri, Sindicatul Regional de Învățământ Dolj, sprijinit îndeaproape de organizația de partid, de consiliul sindical regional și de sfatul popular, a luat numeroase măsuri pentru ca sarcinile ce se desprind din Hotărîre să fie îndeplinite.

Pentru aplicarea practică a paragrafului 5, care prevede că „școlile și cadrele didactice vor primi până la data de 1 Octombrie întreaga cantitate de combustibil ce li se cuvine", sindicatul a luat legătura cu întreprinderea „Combustibil", stabilind măsuri concrete în acest scop. Drept rezultat, cadrele didactice din Craiova au și început să primească cota integrală de lemne. Transportul combustibilului la destinație s'a asigurat cu ajutorul comitetului executiv al sfatului popular al raionului Craiova.

Pentru buna găzduire a cadrelor didactice noi numite în învățământ, Sindicatul Salariaților din Învățământ al regiunii a luat legătura cu oficiile de închiriere și cu sfaturile populare locale cerându-le să asigure spațiul locativ corespunzător. In acelaș timp, s'au luat măsuri pentru înscrierea cadrelor didactice la cantinele existente. In cinstea primirii noilor învățători și profesori, Sindicatul de Învățământ al raionului Craiova a organizat un frumos festival în Parcul Poporului din acest oraș. Și Biroul Sindical din raionul Plenița s'a ocupat îndeaproape de cadrele tinere. Aci s'au luat măsuri pentru înființarea și funcționarea pe lângă școli a comisiilor de sprijin al noilor cadre. Aceste comisii ajută activ secțiunea de învățământ și școlile să asigure toate condițiile care vor îngădui tinerilor învățători și profesori să desfășoare o muncă rodnică.

In acelaș timp pentru a sprijini acțiunea de ridicare a nivelului profesional al cadrelor didactice sindicatul regional a pus la dispoziția învățătorilor și profesorilor un bogat material bibliografic (peste 1500 volume), colecțiile de ziare și reviste din bibliotecile raionale.

Sunt însă raioane unde nu s'au luat măsuri suficiente pentru realizarea tuturor prevederilor Hotărîrii. Astfel, dacă raioanele Plenița și Balș s'au îngrijit de primirea și găzduirea în bune condițiuni a noilor cadre, ele nu s'au îngrijit în acelaș timp ca învățătorii și profesorii să primească și cantitatea de lemne care li se cuvine, neluând nici o măsură în acest scop.

Unele școli mai întâmpină greutăți din cauză că sfatul popular nu le dă sprijinul necesar. La Băilești, de exemplu, secretarul sfatului popular nu numai că nu a ajutat școala să facă la timp reparațiile în vederea începerii cursurilor, dar a încălcat chiar în mod direct prevederile Hotărîrii, obligând pe învățători și pe profesori să presteze muncii în afară de școală, tocmai în perioada când erau în toi pregătirile pentru deschiderea noului an școlar și aceștia aveau de îndeplinit numeroase sarcini în școală.

Sindicatul salariaților din învățământ al regiunii Dolj trebue să se îngrijească zi de zi de aplicarea prevederilor Hotărîrii Partidului și Guvernului pentru îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice. Contribuind la asigurarea tuturor măsurilor în vederea cazării cadrelor didactice tinere, a aprovizionării învățătorilor și profesorilor cu combustibil, cu alimente și cu produse de larg consum, sindicatul trebue să acorde totodată o atenție deosebită muncii cultural-educative în rândurile cadrelor didactice. Este necesar să fie puternic întărită munca cursurilor serale sindicale și a cursurilor de instructaj, activitatea cluburilor, a colțurilor roșii și a bibliotecilor sindicale.

Deasemeni, sindicatul trebue să ducă, odată cu începerea noului an școlar, o muncă susținută de studiere și generalizare a experienței învățătorilor și profesorilor fruntași și să acorde un sprijin larg acțiunii de ridicare a nivelului profesional al cadrelor didactice.

E. NACU

Trebuie să depășim situațiile „mulțumitoare"

In raionul Câmpina, regiunea Prahova, Hotărîrea Partidului și a Guvernului cu privire la cadrele didactice a fost primită — ca și în întreaga țară — cu o justificată bucurie și oamenii au pornit îndată la aplicarea ei. S'a asigurat prelucrarea Hotărîrii până jos în școli, s'au ținut ședințe comune ale diferitelor instituții și organizații și s'a trecut și la fapte concrete.

După spusele tovarășilor care au răspunderea acestei munci, s'au obținut până în prezent o serie întreagă de rezultate într'adevăr mulțumitoare. Cadrele didactice nou venite au fost primite cu grijă de secțiunea de învățământ care a anunțat imediat sfaturile populare din comunele unde noii veniți erau repartizați, cerând, pe baza Hotărîrii, asigurarea locuințelor și a locurilor necesare în cantine. Toți învățătorii și profesorii au obținut cartele de lemne, etc. Deosebit de bine au fost primiți tinerii învățători la Aricești, comună cu gospodărie agricolă colectivă, unde au avut locuința și masa asigurată imediat. Mulți dintre președinții sfaturilor populare, ca tovarășii Iancu Zaharescu din orașul Câmpina, Ion Ionescu dela raionul Câmpina, Vasile Moise din Cocorăștii-Mislei, Georgescu din Breaza și alții se ocupă personal de școli, mergând pe teren și rezolvând operativ o serie de probleme grele.

In îndeplinirea punctelor din Hotărîre, privitoare la ridicarea nivelului ideologic și profesional al cadrelor didactice, secțiunea de învățământ a organizat 48 de cercuri de studiere a Istoriei P.C. (b) al Uniunii Sovietice și a volumului de Rezoluții și Hotărîri ale C.C. al P.M.R. pentru membrii de partid și cadrele didactice fără partid, luând măsuri și pentru organizarea studiului individual al cadrelor didactice care se găsesc la distanțe de peste 3 km. unul de altul și deci nu pot participa la ședințele cercurilor. Biroul sindical raional a luat măsuri pentru îmbogățirea bibliotecilor din școli cu încă 300 volume, pentru înființarea a 10 biblioteci volante și a unei școli de cadre sindicale până la 7 Noembrie. etc. Centrul de Difuzare a Cărții a organizat și el în mod just aprovizionarea școlilor și a cadrelor didactice cu cărți și rechizite.

Înșiruirea acestor realizări pozitive se poate continua cu cele obținute de U.T.M., Crucea Roșie, U.F.D.R., etc. Insă dintr'o analiză mai temeinică se constată că în spatele acestei situații „mulțumitoare" se găsesc și lipsuri serioase. Tovarășii din raionul Câmpina n'au dus munca în adâncime. Indeosebi, nu s'a controlat pe teren îndeplinirea sarcinilor trasate pe baza Hotărîrii. Astfel, deși există un contract cu „Combustibilul", numai 10% din școli au primit până în prezent lemne și, ceeace este cu totul nejust, școlile primesc cărbuni în proporție de 50% din combustibil. Sfaturile populare n'au asigurat transportarea combustibilului, după cum n'au asigurat în multe școli din oraș și raion îndeplinirea contractelor cu cooperativa „Reconstrucția" pentru repararea și curățirea școlilor. Nici problema spațiului locativ pentru cadrele didactice nu este complect rezolvată. Biroul sindical raional „n'a știut" că în raion au sosit cadre didactice tinere. Comitetul raional U.T.M se pregătește să organizeze primirea festivă a noilor veniți abia în cadrul festivității de deschidere a cursurilor, iar organizația de bază U.T.M. formată anul acesta pentru prima dată cu învățători și profesorii utemiști din oraș, nu s'a preocupat să alcătuiască în colaborare cu secțiunea de învățământ un plan de muncă în conformitate cu specificul activității lor.

Una din lipsurile cele mai grave este în legătură cu cele 48 de cercuri de studiu arătate mai sus. De existența lor nu știa decât secția de învățământ care le organizase, iar comitetul raional de partid a încadrat pe membrii de partid în alte forme de învățământ de partid.

Toate acestea arată că nu trebue să ne împăcăm nici o clipă cu realizările calificate drept „mulțumitoare". Hotărîrea Partidului și a Guvernului trebue studiată în adâncime, adaptată la condițiile locale și tradusă cu perseverență în practică, verificând pe teren îndeplinirea strictă a fiecărui punct al ei.

V. SAPUNA

O atitudine care nu mai poate dăinui

Unul dintre sfaturile populare care nu acordă importanța cuvenită măsurilor ce trebuesc luate în urma Hotărîrii Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice—este Sfatul Popular Someșeni, regiunea Cluj.

Nici Ștefan Lepeșan, învățător cu o familie de 6 persoane, nici Alexandru Teodorean, învățător cu o familie de 4 persoane, nici unul din ceilalți 14 învățători care funcționează în această comună n'au primit până acum programarea cotelor de combustibil. Deși s'a înaintat de mult sfatului popular tabelul cu necesarul de combustibil pentru învățători, sfatul popular nu a luat până acum nici o măsură. Lucrul acesta nu este deloc întâmplător, dacă ne gândim că sfatul popular nu se îngrijește nici de nevoile școlii elementare cu 7 clase din comună. Astfel, sfatul popular comunal nu sprijină în nici un fel repararea cuptoarelor pentru ars brichete la școală, deși știe bine că aceste cuptoare sunt complect deteriorate și că din acest motiv s'a întâmplat un accident în anul școlar trecut.

Problema locuințelor corespunzătoare pentru învățători, deasemenea, n'a fost rezolvată. Sunt învățători, ca de pildă, Letița Tăcut, cu familia de 4 persoane, sau Mihai Petrașcu, care locuesc în condiții grele. Alți învățători sunt mutați din loc în loc. Nici de alte nevoi ale învățătorilor nu se ocupă sfatul popular comunal. Deși acest sfat popular posedă un teren arabil întins, el nu a luat până acum nici o măsură pentru repartizarea locurilor de grădină fixate cadrelor didactice. Deasemenea, sfatul popular nu s'a preocupat de aprovizionarea cadrelor didactice prin cooperativele locale.

Această atitudine greșită a sfatului popular din comuna Someșeni față de problemele și nevoile cadrelor didactice, trebue neîntârziat schimbată. Invățătorii trebue să se bucure de toată grija și de toată atenția organelor locale ale puterii de Stat, așa cum se lucrează în alte raioane, ca de pildă, raionul Câmpeni. In acel raion, în urma măsurilor luate de către Comitetul executiv al sfatului popular raional, comitetele executive ale sfaturilor populare comunale au luat, la rândul lor, o serie de măsuri pentru aplicarea Hotărîrii Partidului și a Guvernului țării noastre.

Astfel, deși raionul cuprinde locuri de munte, cu case rari, totuși s'a reușit să se găsească până acum 57 locuințe pentru învățători. Mulți dintre cei 43 absolvenți ai Școlii Pedagogice din Abrud, numiți anul acesta în învățământ, în satele moțești, au primit locuințe, ca de exemplu Constantin Mera, numit în comuna Câmpeni, satul Mihoești, tov. Nicolae Bălan, numit în comuna Arada. Locuințe bune au mai primit și unii învățători transferați, ca de exemplu soții Elena și Teodor Crișan, transferați la școala elementară cu 7 clase din comuna Secătura, satul Neagra. Tot prin organele locale ale puterii de stat, s'au luat măsuri pentru aprovizionarea cu lemne de foc. Astfel s'au stabilit pădurile unde trebuesc ridicate lemnele, atât pentru școli, cât și pentru locuințele învățătorilor. S'au luat deasemenea măsuri în vederea asigurării atelajelor necesare transportului lemnelor. In unele locuri, ca de exemplu în comunele din preajma Arieșului, s'a trecut la organizarea plutăritului. Lemnele vor fi transportate pe apă și depozitate în comunele Avram Iancu și Gârda.

Munca desfășurată în acest fel de unele organe ale puterii de stat, care dau importanța cuvenită Hotărîrii, va duce la îndeplinirea cu cinste a sarcinilor pentru îmbunătățirea condițiilor de viață ale cadrelor didactice.

V. SPIRIDON

Sunt gata să încep munca didactică

Anul trecut am lucrat cu clasa II-a a școlii elementare de fete nr. 6 din București. La sfârșitul anului școlar, am obținut rezultate frumoase atât în ceeace privește instruirea elevilor, cât și educarea lor în spirit nou. Totuși, din analiza muncii pe care mi-am făcut-o la încheierea cursurilor, au reieșit o serie de lipsuri pentru a căror înlăturare m'am hotărît să muncesc tot timpul vacanței de vară.

Materialul sovietic apărut în presa noastră cu privire la problemele de învățământ m'a ajutat să-mi dau seama că munca de pregătire pentru noul an școlar este una din condițiile necesare care asigură succesul muncii didactice. De aceea, pentru a răspunde cu cinste încrederii pe care mi-au acordat-o Partidul și Guvernul țării noastre — atât ca învățătoare, cât și ca deputată în sfatul popular al Capitalei, m'am hotărît să întâmpin noul an școlar mult mai bine pregătită decât în anii trecuți. Urmând exemplul învățătorilor și profesorilor sovietici care muncesc cu entuziasm deosebit pentru ridicarea continuă a nivelului lor ideologic și profesional, am pornit la muncă, având mereu în față reprezentarea rezultatelor obținute, dar mai ales a lipsurilor. Primul lucru pe care am considerat că trebue să-l fac a fost cunoașterea adâncită a cauzelor care au provocat aceste deficiențe în activitatea mea școlară, precum și pătrunderea clară a fiecărei scăderi în parte. In acest scop, am verificat din nou ultimele lucrări de control la limba română și matematică, pentru a cunoaște mai bine care sunt greșelile cele mai frecvente și care este nivelul de cunoștințe al fiecărei eleve. In acelaș timp, am studiat cu răbdare carnetul meu de observări, reflectând cu seriozitate asupra valabilității tuturor concluziilor trase. Am constatat astfel ,că eu nu-mi cunosc încă îndeajuns de bine elevele. Că sunt o mulțime de întrebări la care eu nu găsesc răspunsul cel mai just, datorită lipsei de material faptic, datorită necunoașterii tuturor particularităților de viață ale acestor eleve. Deasemenea, greșelile repetate pe care elevele mele le fac în folosirea linioarei și a apostrofului, precum și exprimarea stângace a unora dintre ele, mi-au arătat că încă nu am ajuns să aplic cu destulă îndemânare metodele sovietice privitoare la predarea vorbirii și scrierii corecte, că încă mai am mult de învățat în această direcție.

Pentru a înlătura aceste lipsuri, pentru a-mi cunoaște mai bine elevele și pentru a reuși în activitatea pe care voi desfășura-o în noul an școlar să le desvolt interesele, să le ajut mai temeinic în desvoltarea cunoștințelor și în formarea deprinderilor, am pornit să le vizitez din nou la domiciliu. Am stat de vorbă cu fiecare părinte în parte și am căutat să-l ajut în înțelegerea îndatoririlor pe care le au ca părinți față de patrie, față de școala în care învață fiicele lor. Acolo unde am observat că eleva nu are condiții prielnice de muncă, am discutat cu părinții asupra mijloacelor cu ajutorul cărora s'ar putea organiza un colț de muncă propriu pentru pregătirea lecțiilor.

Cu prilejul acestor vizite, am cunoscut și mai bine comportarea elevelor mele în familie, legăturile de prietenie pe care le au, precum și atitudinea lor față de munca în afară de clasă, față de treburile propriei lor gospodării. Am aflat astfel, că unele din cele care au o ținută neglijentă și care sunt desordonate și în întocmirea lucrărilor, acasă nu sunt antrenate în niciun fel de muncă. Aplicând învățăturile pe care le-am tras din „Cartea pentru părinți" a lui Macarenco, precum și din „Poemul pedagogic", am sfătuit pe părinții acestor eleve să le stimuleze în munci potrivite vârstei lor, să le acorde răspundere în îndeplinirea diferitelor sarcini ale gospodăriei, dar mai ales să le desvolte dragostea pentru ordine și curățenie. Am combătut cu toată puterea anumite concepții greșite ale unor părinți care susțin că în timpul vacanței copiii nu trebue să facă niciun efort intelectual pentru a se întrema din punct de vedere fizic. Le-am arătat acestora pericolul pe care-l prezintă ruperea de carte pe o perioadă atât de mare: pierderea deprinderii de a citi, uitarea unei bune părți din materialul asimilat, etc.

După ce mi-am sistematizat tot materialul cules cu privire la cunoașterea copiilor, pentru a avea reprezentarea clară a întregii munci pe care voi desfășura-o cu clasa III-a, am luat programele școlare, manualele de clasa III-a, îndrumătorul și metodicile și am început să le studiez cu toată seriozitatea. Cunoașterea acestora, ca și a lipsurilor avute în anul școlar trecut m'au făcut să acord mai mare importanță anumitor capitole din metodici. Am studiat, de pildă, cu deosebită atenție, capitolul „Lecturi cu conținut practic" din metodica citirii, întrucât manualul de limba română de clasa III-a cuprinde multe bucăți de acest fel. Pentru a găsi procedeele cu ajutorul cărora să ajut fiecare elevă să calculeze mintal cu ușurință și, totodată, pentru a le desvolta judecata, din metodica aritmeticii, am adâncit, cu deosebire, capitolul „Calculul mintal".

Pentru a-mi ușura munca, am selecționat textele din manuale, exemplele dificile de gramatică și problemele mai grele de aritmetică și am reflectat asupra metodelor pe care va trebui să le folosesc ca să predau elevelor cunoștințe cât mai temeinice, ca să găsesc calea prin care să realizez o însușire conștientă a acestui material. Această pregătire mi-a dat posibilitatea să trec la întocmirea unei planificări mult mai bune decât cea din anul trecut. Totuși, pentru a evita orice greșeli, am revăzut broșura „Planificarea muncii în școală" de I. K. Novicov și am recitit articolele privitoare la planificare din „Gazeta Învățământului". In felul acesta, am înțeles importanța pe care trebue să o dau orelor de recapitulare a materiei la începutul anului școlar, corectării temelor din timpul verii, organizării materialului intuitiv strâns de eleve în colecții de insecte, de plante, de minerale locale, organizării colțului viu al naturii, precum și organizării excursiilor. Un număr însemnat de ore, în afară de predarea lecțiilor, am prevăzut și pentru lucrările de control și repetarea materiei la sfârșitul primului pătrar. Inainte de a prezenta planul calendaristic și planul tematic al primului pătrar tovarășei directoare spre aprobare, am căutat să aduc toate modificările care să-mi asigure desfășurarea unei munci planificate, rodnice.

Pedagogia sovietică mi-a fost un îndreptar prețios și în întocmirea orariului. Obiectele mai grele le-am programat în a doua și a treia zi a săptămânii, iar în cursul zilei am avut grijă ca aceste materii să fie repartizate în ora 2-a și a 3-a, când atenția copiilor atinge maximum de concentrare.

In ultimele zile care mi-au mai rămas, sunt preocupată în mare măsură de îndeplinirea planului de școlarizare. Intrucât vreau să intru în noul an școlar împreună cu toate elevele mele, nici una să nu-mi lipsească, caut să iau din nou legătura cu fiecare copil în parte, cu familiile lor. Cu acest prilej, mă interesez dacă sunt sănătoși, dacă și-au procurat cărțile și rechizitele necesare, dacă au tot ce le trebue pentru a urma regulat la școală, pentru a porni chiar dela început în condiții bune de muncă. In această acțiune, sunt îndeaproape sprijinită atât de către conducerea școlii, cât și de către comitetul de părinți din școală, care a cumpărat cărți, rechizite și unele articole de îmbrăcăminte pentru elevele al căror părinți au mai puține posibilități materiale.

Nerăbdătoare să înceapă mai repede activitatea lor ca eleve în clasa III-a, multe fetițe vin zi de zi la școală și mă ajută la pavoazarea și împodobirea clasei. Le-a plăcut deosebit de mult îndemnul ale cărui litere le-au decupat chiar ele: „Prin învățătură, muncă și disciplină veți fi folositori scumpei noastre Patrii".

Vreau ca ziua de 15 Septembrie să fie o adevărată sărbătoare atât pentru mine, cât și pentru eleve și pentru părinții lor. Noile condiții create pentru cadrele didactice, prin Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri mi-au ridicat elanul în muncă, m'au făcut să-mi sporesc și mai mult eforturile, pentru a fi gata să-mi încep activitatea didactică chiar din prima zi de școală.

C. PRICHEA
învățătoare
Școala Elementară de Fete
Nr. 6 — București

Cadrele didactice sprijină munca de construcție a școlilor

Insuflețiți de Hotărîrea Partidului și a Guvernului privitoare la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu, învățătorii și profesorii din raionul Trușești, regiunea Botoșani, desfășoară cu elan sporit bătălia pentru pregătirea deschiderii noului an școlar.

In satul Stolniceni se grăbesc lucrările pentru construirea unui nou local de școală. Zidăria și acoperișul au și fost terminate. In prezent se lucrează ușile și geamurile. Cadreje didactice, care au antrenat în această muncă și pe părinții elevilor, și-au luat angajamentul ca până pe ziua de 1 Octombrie să termine toate lucrările. Tot prin mijloace locale și prin muncă voluntară s'a construit o școală în satul Romanești-Vale. Și aici, lucrările vor fi terminate până la data de 15 Octombrie. Deasemeni, în satul Popoaia, unde analfabetismul a constituit până mai eri o adevărată plagă, datorită străduinței cadrelor didactice și a sătenilor, s'a clădit o școală care va putea fi terminată în curând. Deasemeni, se vor termina curând localurile de școală din comuna Dobarcenii Noi și din satul Berza.

Un număr însemnat de școli din raionul Trușești au fost complect refăcute. Printre acestea se pot cita școlile din Badiuț și Rouseni.

Pentru a se crea condiții cât mai bune de învățătură fiilor oamenilor muncii, în raionul Trușești s'a dat o deosebită atenție amenajării internatelor școlare. Astfel, localul internatului din comuna Trușești este aproape terminat iar localul internatului din Ștefănești a fost complect refăcut.

O școală care trebue urgent ajutată

Comuna Dealul Lung din raionul Focșani, regiunea Putna, se află situată pe versantele înălțimilor subcarpatice care însoțesc valea seacă a Râmnei. Fără terenuri proprii de cultură, țărănimea săracă de aici a lucrat, pe un preț de nimic, la exploatările forestiere ale unui trust străin care în mai puțin de 20 de ani a pustiit întreaga regiune.

Dar, acolo unde altădată abia dacă licărea luminița firavă a unei școli primare cu 30-40 de copii, regimul nostru de democrație populară a deschis o școală elementară de 7 ani și alte câteva școli elementare de 4 ani în satele și cătunele împrăștiate ale acestei comune. Se înțelege că regimurile burghezo-moșierești n'au lăsat aici nici localuri de școală și nici măcar un procent cât de cât însemnat de știutori de carte. Tocmai deaceea sfatul popular raional și îndeosebi secția de învățământ a acestuia ar fi trebuit să acorde toată atenția școlilor din această comună. Ar fi de așteptat astfel ca aici să se fi luat toate măsurile pentru construirea unui local de școală sau cel puțin să se fi îngrijit de amenajarea, în acest scop, a unuia din fostele conace ale celor doi boieri care au exploatat și huzurit pe seama țărănimii sărace de aici. Cu totul firesc era ca secția de învățământ raională să fi trimis acestei școli din mobilierul și echipamentul repartizat de Ministerul Învățământului Public școlilor din raion. Secția de învățământ raională însă a uitat de această școală aflată fără mobilier îndestulător, fără echipament pentru cantină și dormitoare. Altfel nu se explică decе nici până astăzi, în pragul noului an școlar, școala n'a fost ajutată să intre în folosința fostului conac al boierului Dăbuleanu. Mai mult, la data de 6 Septembrie a. c. nu era efectuată și nici asigurată măcar curățenia generală a camerelor folosite anul trecut drept săli de clasă.

Să vedem apoi atitudinea secției de învățământ a raionului Focșani pentru încadrarea școlii cu personal didactic. In prima decadă a lunii Septembrie la școală se știa, că în acest an școlar, la clasele V-VII, vor funcționa patru învățători, absolvenți de școli normale sau școli pedagogice și un profesor suplinitor, absolvent a 8 clase de liceu industrial, iar la clasele I-IV doi învățători, absolvenți a 4-6 clase ale fostelor școli secundare. Prin urmare, și în acest an, școala dela Dealul Lung nu va avea niciun profesor sau învățător cu pregătirea necesară pentru munca ce o prestează la școală, niciun învățător calificat pentru clasele I-IV, și niciun profesor calificat la clasele V-VII.

Nu este nevoie să stăruim asupra faptului, că în repartiția cadrelor, trebue să se țină seama ca fiecare școală să aibă un anumit număr de cadre didactice calificate, astfel ca munca să se desfășoare la un nivel cât mai înalt. Este nevoe ca secția de învățământ să ia grabnice măsuri pentru a asigura școlii elementare din această comună atât localul de școală, prin trecerea fostului conac boieresc de aici în folosința complectă a școalei, cât și mobilierul necesar sălilor de clasă, cantinei și dormitoarelor. Secția să ia grabnice măsuri pentru încadrarea școlii cu personal didactic corespunzător. Să trimită aici cel puțin un profesor de matematică. Să urmărească și să îndrumeze îndeaproape activitatea didactică din această școală.

Școala merită o grijă deosebită din partea secției, ținând seama și de faptul că elevii ei, sunt în proporție de aproape 100% fii de țărani săraci, ținând seama că absolvenții acestei școli, prin buna lor pregătire și prin atașamentul lor pentru regimul nostru de democrație populară care le-a deschis largi perspective de învățătură, vor putea deveni aprigi luptători pentru înfăptuirea socialismului în țara noastră.

A. CRININ

Sarcinile directorului în prima etapă a anului școlar

In timpul vacanței de vară directorii de școli și-au îndreptat atenția asupra pregătirii noului an școlar. Puternic sprijiniți de colectivele de învățători și profesori, de organizațiile de massă, de părinți, ei s'au îngrijit de repararea și curățirea școlii și a internatului, de procurarea alimentelor pentru cantină, de revizuirea laboratorului și a muzeului școlar, de pregătirea elevilor pentru examenele de toamnă etc.

După deschiderea cursurilor, directorii și cadrele didactice au ca principală preocupare problema desfășurării cât mai rodnice a procesului instructiv-educativ.

Hotărîrea Partidului și a Guvernului cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice, dă un nou avânt activității școlilor noastre, crează condiții deosebit de prielnice ridicării nivelului întregii munci din școală. Un rol însemnat în coordonarea acestei munci, în asigurarea justei ei desfășurări revine directorului. El asigură organizarea, îndrumarea și controlul activității colectivului pedagogic și administrativ al școlii.

In anul școlar trecut numeroși directori ai școlilor noastre și-au îndeplinit cu cinste sarcinile, au condus cu pricepere activitatea școlilor și au obținut rezultate bune. In anul acesta activitatea directorilor trebue să meargă mai departe, trebue să fie ridicată pe o treaptă superioară.

Una din primele măsuri cu care directorii își încep activitatea este repartizarea cadrelor la clase și alegerea diriginților. Aci, directorul va trebui să procedeze cu deosebită grijă. Conducerea claselor va trebui încredințată celor mai destoinici dintre profesori celor cu mai multă autoritate, cu capacitate organizatorică.

Odată repartizate cadrele și activitatea începută, directorul trebue să urmărească cu deosebită atenție îndeplinirea planului de școlarizare.

In același timp ei au citit materialul sovietic apărut în diferite traduceri și publicații, au studiat manualele și metodicile și și-au întocmit planul de muncă pentru a putea desfășura în cât mai bune condițiuni munca de îndrumare și control a activității din școală.

Directori ca tov. C. Borș, dela liceul de băieți din Piatra Neamț, I. Tupan dela școala elementară din comuna Tâmna, raionul Strehaia, regiunea Gorj, ca Melania Filimon dela centrul liceelor de fete 5—7—8 București și mulți alții au depus eforturi neobosite în vederea pregătirii noului an școlar.

Directorii școlilor dela sate vor cere sprijinul Sfaturilor Populare, al organizațiilor de massă și al părinților pentru asigurarea mijloacelor de transport al elevilor care locuesc departe, pentru găsirea gazdelor, pentru procurarea îmbrăcămintei, etc., făcând astfel încât să nu mai existe nicio piedică în calea unei frecvențe regulate și niciun copil de vârstă școlară să nu rămână în afara școlii. Dela prima absență a unui copil, învățătorul sau dirigintele va trebui să pornească la cercetarea cauzelor, iar directorul va urmări ce măsuri s'au luat în fiecare caz în parte.

Având asigurată frecvența tuturor elevilor la școală, directorul va trebui să asigure în același timp o cât mai justă desfășurare a muncii instructiv-educative. Pentru aceasta el va controla, va studia și găsi căile prin care să asigure tuturor elevilor manualele și rechizitele necesare aceasta fiind o condiție esențială pentru buna însușire a cunoștințelor.

Munca instructiv-educativă a noului an școlar trebue să înceapă printr'o analiză atentă a activității desfășurate în anul trecut. In ședința de început de an cu întregul colectiv al școlii, directorul va trebui să scoată în evidență ceeace a fost pozitiv în această activitate, pentru a se generaliza și desvolta, să sublinieze în același timp ceeace a fost negativ, să arate lipsurile, stabilind apoi, împreună cu întreg colectivul pedagogic, ce măsuri se vor lua pentru înlăturarea lor.

Lipsurile care au ieșit la iveală cu prilejul analizei muncii anului încheiat vor trebui aduse din nou în discuție colectivului didactic al școlii pentru a se lua măsuri concrete în vederea lichidării lor. Deasemenea trebue discutate măsurile concrete prin care experiența pozitivă a anului trecut poate fi îmbogățită și generalizată în întreaga școală.

Chiar din primele săptămâni directorul trebue să urmărească îmbunătățirea predării fiecărui profesor și învățător, să urmărească și să sesizeze la timp cauzele rămânerii în urmă la învățătură a unor elevi, să îndrumeze pe profesori și să controleze dacă aceștia întrebuințează mijloacele potrivite pentru preîntâmpinarea rămânerii în urmă și pentru înlăturarea acestui fenomen atunci când s'a ivit.

Munca cercurilor de elevi, a cercurilor de specialități pentru profesori, trebuesc și ele organizate cu grijă, punându-se la conducerea lor elementele cele mai capabile.

Acel directori care se afundă dela începutul anului în munca administrativă și neglijează munca instructiv-educativă pierd controlul asupra activității profesorilor și învățătorilor, ceeace face ca această muncă să se desfășoare la întâmplare, neorganizat și deci să ducă la rezultate proaste. Munca de bază în școală este aceea de instruire și educare a elevilor și acest lucru trebue să-l înțeleagă bine fiecare director. Va trebui dusă din prima zi de școală lupta pentru un înalt nivel al lecțiilor, pentru o bună predare. Directorul va cere fiecărui membru al colectivului planul de muncă și va controla îndeplinirea lui. Sarcina de a asista la lecții, de a cunoaște pe fiecare învățător sau profesor în activitatea cu elevii, se impune din primele zile. Asistând la ore, directorul descoperă dela început lipsurile și poate interveni cu cel mai mult folos, înainte ca acestea să ia proporții.

Desigur, nu toți membrii colectivului au experiența suficientă. Fiecare devine stăpân pe munca lui numai în urma unei practici îndelungate. Această muncă practică trebue organizată și susținută îndeaproape de către director. El va organiza asistențele cadrelor noi la lecțiile profesorilor cu experiență, și pe de altă parte, asistențele profesorilor cu experiență la lecțiile cadrelor tinere. Profesorii tineri vin cu entuziasm în școală. Ei trebue ajutați pentru ca acest entuziasm să fie întreținut și să crească, prin obținerea unor rezultate bune.

Deasemeni, directorul trebue să se ocupe dela începutul anului de asigurarea unei bune discipline în școală. Din primele zile ale anului școlar, va trebui să se prelucreze cu elevii regulile de purtare, va trebui să li se atragă atenția asupra cerințelor școlii, asupra atitudinii pe care trebue s'o aibă în școală și în afară de școală, pentru a trezi simțul datoriei și spiritul de răspundere al fiecăruia.

Pentru buna rezolvare a sarcinilor legate de munca instructiv-educativă a elevilor, directorul va trebui să statornicească relații strânse cu U.T.M. și cu organizația de pionieri, va trebui să atragă colaborarea organizațiilor de tineret în rezolvarea problemelor privind munca educativ-politică în rândurile elevilor.

In prima săptămână de școală, directorii vor organiza ședințe plenare cu părinții. Aceste ședințe vor trebui să pună bazele unei strânse colaborări cu familia elevilor. Cu acest prilej, directorul va stabili liniile mari ale planului de activitate comună. In această privință el va da o atenție deosebită îndrumării pedagogice a părinților, nu se va mulțumi numai cu atragerea lor în sprijinul material al școlii.

In vederea sprijinirii active a muncii pe care o vor desfășura cadrele didactice pentru ridicarea nivelului lor ideologic și politic, directorii se vor îngriji ca învățătorii și profesorii să aibă suficient timp pentru studiu și ca în bibliotecile școlilor să existe materialul bibliografic necesar. Directorii înșiși trebue să fie un exemplu pentru întregul colectiv al școlilor în ceeace privește temeinica studiere a marxism-leninismului. Ei trebue să acorde o deosebită atenție în același timp problemelor legate de ridicarea nivelului profesional al învățătorilor și profesorilor.

Directorul se va îngriji îndeaproape ca în biblioteca școlii să existe publicațiile referitoare la problemele de învățământ, ca de pildă: Contemporanul, Gazeta Învățământului, Cum Vorbim, Natura, Revista de matematică și fizică, etc. El va organiza discutarea, în cadrul consiliilor pedagogice, a problemelor ridicate de aceste publicații, în vederea aplicării învățămintelor trase la condițiile specifice ale școlii respective.

Din munca de conducere a școlilor sovietice, directorii noștri trebue să învețe cum să-și ducă ei înșiși munca, pentru obținerea unor succese cât mai depline. Directori ca Diomina, dela școala din Fediakino, ca Anatolie Sergheevici Volcov, cunoscuți învățătorilor și profesorilor noștri din volumul „Școala satului" de V. Selivanov și ca atâția alții de pe întreg cuprinsul Uniunii Sovietice, trebue să aibă și școala noastră din ce în ce mai mulți.

Prevăzând în planul său toate sarcinile legate de prima etapă a anului școlar, specificând măsurile concrete pe care le va lua și urmărind zi de zi îndeplinirea lor, directorul va crea în școală o atmosferă sănătoasă de muncă susținută, conștiincioasă, al cărui imbold viu și permanent va trebui să fie propria lui activitate.

E. MANAC

Noi burse pentru elevii merituoși

In cuprinsul raionului Ceahlău funcționează pe lângă școlile elementare de 7 ani, 8 internate. In anul școlar trecut, au fost repartizate școlilor din raionul nostru un număr de 108 burse. Pentru noul an școlar au fost repartizate încă 36 burse pentru elevii claselor V—VII. Totodată, ca să se asigure școlarizarea elevilor din clasele I—IV care locuesc la distanțe mari, secțiunea de învățământ a regiunii Bacău a repartizat pentru acești ia un număr de 20 burse. Din cele 364 burse, prin buna administrare a directorilor, se vor asigura condiții optime de învățătură celor mai merituoși elevi din raionul Ceahlău.

O măreață sărbătoare a artei noastre populare

Finala concursului căminelor culturale care a avut loc de curând în Capitală a scos la iveală minunatele resurse artistice ale poporului nostru. In clișeu: corul; căminului cultural „Horia" din com. Poiana Sibiu, regiunea Sibiu, evidențiat în cadrul concursului.

Grupa sindicală în ajutorul cadrelor tinere

Anul acesta un însemnat număr de absolvenți ai școlilor pedagogice și facultăților de toate categoriile păsesc pentru prima dată în învățământ. Ziua de 15 Septembrie va fi o zi mare în viața lor.

Tinerii învățători și profesori păsesc pragul noului an școlar cu mult elan, cu forțe proaspete. Ei sunt însă cadre fără experiență în munca didactică. Ei nu și-au format în cadrul muncii practice îndemânarea pedagogică necesară. Tocmai de aceea, fără îndrumarea cadrelor cu experiență, ei pot pierde, chiar dela primele piedici, o bună parte din elanul lor tineresc de muncă. Aceasta însă nu trebue să se întâmple. Grupele sindicale ale salariaților din învățământ trebue să ia toate măsurile pentru ca primirea tinerelor cadre să constituie un prilej de întărire a dragostei lor pentru profesiunea pe care și-au ales-o, să fie expresia vie a grijii pe care le-o poartă Partidul și Guvernul țării noastre.

Se înțelege că prima grijă a grupei sindicale față de tânărul învățător sau profesor va fi aceea de a se interesa de condițiile de trai ale acestuia, de casă, de asigurarea unui loc la cantină, etc.

Grupa sindicală trebue să-l orienteze pe proaspătul absolvent în noul mediu de muncă, atât cel din școală, cât și cel din afara școlii.

In general, este bine ca oricare învățător și profesor să cunoască dela început condițiile de muncă ale unității respective, să cunoască greutățile activității lui viitoare, mijloacele cu care aceste greutăți pot fi învinse, oamenii și organizațiile care-l pot ajuta în munca lui de fiecare zi. Grupa sindicală este aceea care prin membrii ei trebue să informeze, să îndrumeze și să ajute pe tânărul învățător sau profesor pentru a cunoaște specificul satului sau orașului unde lucrează, specificul cartierului și al populației cu care va avea mai des contingențe. Este foarte indicat să se știe toate acestea pentru ca atunci când se vor ivi dificultăți în rezolvarea unela sau alteia din probleme ca de pildă cazul unui elev care lipsește dela școală, învățătorul sau profesorul tânăr să știe cum să vorbească cu părinții copilului, să știe cum să i convingă pe aceștia, pentru a-și trimite copilul regulat la școală.

Tot grupa sindicală, prin membrii ei, este aceea care trebue să dea informații asupra specificului localității și regiunii, eventual asupra diferitelor întâmplări mai importante din trecutul istoric al acesteia. In acest scop, responsabilul grupei sindicale poate organiza împreună cu grupa sa excursii de informare din punct de vedere geografic, economic sau cultural. De mare folos sunt vizitele la întreprinderile și instituțiile mai însemnate, vizitele la o stațiune de mașini și tractoare, la o gospodărie agricolă de stat, la o gospodărie agricolă colectivă, la un șantier, etc. Din toate aceste vizite, tânărul învățător sau profesor va culege elementele care-l vor ajuta în mod substanțial atunci când își va întocmi planul calendaristic și planurile de lecții, atunci când va ține lecții la clasa ce i s'a încredințat.

Pentru orientarea profesională a noilor cadre didactice, grupa sindicală poate organiza chiar dela început ajutorul reciproc. Ea poate face acest lucru însărcinând pe unul din membrii săi ridicați din punct de vedere politic și profesional, să ajute tânărului învățător sau profesor la organizarea și desfășurarea propriu zisă a muncii. Acestuia îi sunt neapărat necesare îndrumări în ceeace privește alcătuirea planurilor de lecții și desfășurarea lecțiilor, îndrumări privitoare la folosirea materialului didactic, la atitudinea față de copii în împrejurări diferite. Intocmirea planurilor împreună cu profesorii care au o practică pedagogică îndelungată, asistarea reciprocă la lecții au ca urmare progresul necontenit al nivelului predării și crearea unei atmosfere de înțelegere și colaborare între membrii colectivului pedagogic. Ședințele de comunicare a experienței învățătorilor și profesorilor fruntași, ședințele de analiza muncii fiecărui membru al grupei sindicale sunt apoi un al doilea mijloc important prin care grupa sindicală își aduce contribuția ei la îndeplinirea planului de școlarizare.

Activitatea grupei sindicale pentru ajutorarea cadrelor tinere este, însă, mult mai largă. Grupele sindicale trebue să sprijine cu toată atenția cercurile organizate de către organizațiile de partid pentru studierea operelor clasicilor marxism-leninismului, a documentelor Partidului nostru, a Istoriei Partidului Comunist (b) al U.R.S.S. Planul de lucru al fiecărei grupe sindicale trebue să cuprindă prelucrări cu caracter politic, ideologic și profesional, referate despre evenimentele interne și internaționale recenzii de cărți noi apărute, prezentarea și punerea în discuție a unei experiențe pozitive în cadrul muncii didactice, etc. Toate acestea sunt forme de lucru în care trebue atrase cu toată seriozitatea și cadrele tinere.

O deosebită atenție trebue dată atragerii tânărului învățător sau profesor în activitatea bibliotecii, a colțului roșu, în activitatea echipelor artistice de cor, dans, teatru, în orchestra de instrumente populare, etc. Activând în cadrul acestora, mulți dintre ei își vor desăvârși cunoștințele, vor descoperi noi talente care vor putea fi folosite apoi în munca de culturalizare a poporului nostru muncitor.

Grupele sindicale trebue să mobilizeze pe toți învățătorii și profesorii tineri ca și pe cei vârstnici pentru ca prin căminele culturale, prin casele de citit, prin echipele artistice ce le vor conduce, să pună în slujba ridicării nivelului cultural al maselor largi întreaga lor putere de creație și de muncă.

Antrenarea tinerilor învățători și profesori în activitatea A.R.L.U.S.-ului și a Societății pentru Răspândirea Științei și Culturii, trebue să constitue, de asemenea, una din preocupările grupelor sindicale.

Responsabilii cu munca culturală de la grupele sindicale trebue să obțină apoi ca fiecare învățător sau profesor tânăr să primească și să citească o revistă sau un ziar. El trebue să stăruie ca volumele din bibliotecile școlare, bibliotecile sindicale și ale căminelor culturale să fie citite și studiate. Trebue să stăruie ca fiecare învățător sau profesor să-și formeze o bibliotecă proprie pe care să și-o completeze treptat, cu cele mai noi cărți și broșuri.

Acolo unde sunt mai mulți învățători și profesori, trebue să se acorde o deosebită atenție activității desfășurate în cadrul cluburilor și al colțurilor roșii. Aici, învățătorii și profesorii se pot odihni o oră sau două după munca încordată din cursul zilei, aici pot citi o carte în liniște, pot asculta o conferință, un referat sau recenzie, pot asculta radio, juca șah, etc. Pentru aceasta însă, trebuesc studiate posibilitățile de înființare a bibliotecilor sindicale și a colțurilor roșii în cât mai multe comune unde numărul personalului didactic este mai numeros și unde până în prezent acestea nu există.

Uniunea Sindicatelor din Invățământ trebue, deasemeni, să controleze cât mai des munca de pe teren pentru ca birourile provizorii sindicale, regionale și raionale să nu se limiteze numai la munca din birou, ci dimpotrivă ele să desfășoare o intensă muncă de îndrumare, să aibă un contact tot mai strâns cu grupele sindicale din cadrul școlilor.

Ajutați permanent de organizațiile de partid, având în frunte pe comuniștii din învățământ și sprijinindu-se pe o colaborare și dragoste tovărășească izvorâtă din munca comună, tinerii învățători și profesori vor putea astfel să crească tot mai mult din punct de vedere al pregătirii lor politice și profesionale. Ei vor putea duce, în bune condițiuni munca ce le-a fost încredințată, ajutând astfel la opera de construire a unei vieți noi în scumpa noastră patrie.

C. PRISECARU

Mai multă grijă pentru pregătirea recensământului neștiutorilor de carte

Folosind larg instrucțiunile trimise de către Ministerul Invățământului Public și experiența muncii din anul trecut, secțiile de învățământ ale sfaturilor populare din întreaga țară desfășoară pregătirile în vederea efectuării recensământului general al neștiutorilor de carte.

Secțiunea de învățământ a regiunii Bârlad a convocat prin sfatul popular, pe reprezentanții organizațiilor de massă, ai presei și ai organizațiilor culturale și a ținut cu ei o ședință de lucru în vederea pregătirii recensământului general, alcătuind un plan concret de muncă.

Deasemeni, secțiunea de învățământ a raionului Petroșani, a convocat într'o adunare plenară toate cadrele didactice din raion, delegații organizațiilor de massă, ai institutiilor culturale, ai presei, precum și pe reprezentanții întreprinderii „Sovromcărbune", cerându-le sprijinul în vederea organizării recensământului neștiutorilor de carte.

Astfel de ședințe au organizat și secțiunile de învățământ ale regiunilor Iași, Galați, Bacău, Bihor, etc.

Mai sunt însă unele secțiuni de învățământ și unii directori de școli care nu aplică instrucțiunile Ministerului Invățământului Public și nu au început încă munca de pregătire a recensământului. Astfel, secțiunea de învățământ a regiunii Botoșani nu s'a preocupat să mobilizeze în această acțiune toate organizațiile care pot contribui la buna organizare a recensământului sau să folosească toate mijloacele locale în munca de agitație în vederea recensământului, mulțumindu-se să prelucreze superficial instrucțiunile privind recensământul numai cu colectivele secțiilor raionale de învățământ.

O condamnabilă nepăsare în legătură cu efectuarea recensământului a dovedit șeful secțiunii de învățământ a regiunii Stalin. Până în ziua de 3 Septembrie el nu luase încă nici o măsură care să asigure mobilizarea personalului didactic, a organizațiilor de massă, a instituțiilor culturale și a presei în vederea organizării recensământului. Atunci când delegatul Ministerului Invățământului Public i-a cerut să convoace o ședință de prelucrare a instrucțiunilor cu privire la organizarea recensământului, el a declarat că poate asigura planul de alfabetizare și fără asemenea ședințe. Determinat totuși să aplice instrucțiunile date de Minister, șeful secțiunii de învățământ a convocat în ziua de 4 Septembrie o ședință de lucru la care au participat președintele sfatului popular regional, delegații organizațiilor de massă precum și inspectorii de raioane. El însuși a lipsit dela această ședință, deși avea posibilitatea să fie prezent.

In unele regiuni, cum este de pildă Hunedoara, nici chiar colectivele secțiunilor regionale de învățământ nu cunosc îndeaproape instrucțiunile Ministerului.

Buna organizare a recensământului care se va desfășura în toată țara în ziua de 23 Septembrie este o condiție deosebit de însemnată pentru stabilirea unei evidențe exacte a numărului neștiutorilor de carte și, deci, pentru justa planificare a muncii de alfabetizare. De aceea, Sfaturile populare, șefii secțiunilor regionale și raionale de învățământ și directorii de școli trebue să organizeze cu deosebită grijă pregătirile pentru efectuarea recensământului, să mobilizeze în acest scop massele largi de oameni ai muncii, și să desfășoare o susținută muncă de agitație în rândurile neștiutorilor de carte pentru a asigura o cât mai precisă evidență a lor și pentru a putea planifica just munca de alfabetizare în acest an școlar.

Pentru aplicarea strictă a Hotărîrii cu privire la cadrele didactice*)

Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române cu privire la măsurile de îmbunătățire a condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu are o deosebită însemnătate. Ea luminează rolul școlii și al cadrelor didactice în desfășurarea revoluției culturale și indică măsurile concrete care trebuesc luate pentru a da un nou avânt culturalizării masselor și a asigura educarea științifică, patriotică și internaționalist proletară a tinerei generații.

Invățătorii și profesorii văd în Hotărîre expresia vie a grijii și prețuirii pe care partidul și guvernul le poartă școlii și slujitorilor ei, desvoltării și înfloririi culturii naționale. Cadrele didactice și-au manifestat în adunări, prin scrisori și telegrame dragostea și recunoștința față de partid și guvern și și-au luat angajamente concrete de a îndeplini cu toată însuflețirea misiunea nobilă ce le-a fost încredințată. Unii învățători și profesori au și trecut la realizarea acestor angajamente.

Ne aflăm în ultima fază a pregătirilor pentru deschiderea noului an școlar. **Aceste pregătiri trebue să se desfășoare sub semnul însușirii profunde și al aplicării stricte a Hotărîrii de către organizațiile de partid și de massă, de către organele de stat și cadrele didactice.**

Intr'o serie de regiuni s'a trecut la punerea în practică a Hotărîrii. Astfel, în Argeș s'a organizat primirea sărbătorească a tinerilor învățători și profesori nou numiți în regiune. S'au luat măsuri pentru a li se asigura locuințe și aprovizionarea. Deasemeni, în regiunea Arad, o serie de Sfaturi Populare, s'au îngrijit de cazarea cadrelor didactice și au stabilit cantinele unde vor lua masa. In raionul Gurahonț de pildă și în alte centre au și fost repartizate învățătorilor cotele de lemne. Comitetul regional de partid Buzău a trecut la pregătirea propagandiștilor care vor conduce cele 52 de cercuri de studiu al Cursului Scurt de Istorie a P. C. (b) al U.R.S.S., pentru cadrele didactice.

Pe de altă parte, conform Hotărîrii, s'au elaborat noile norme de salarizare a cadrelor care muncesc în domeniul învățământului. Ele vor intra în vigoare retroactiv pe luna Septembrie.

Ritmul general în care se desfășoară aplicarea efectivă pe teren a Hotărîrii nu poate fi însă considerat satisfăcător.

In multe părți se așteaptă să se termine prelucrarea până jos a Hotărîrii și numai apoi să se treacă la acțiuni concrete. Prelucrarea trebue într'adevăr să continue, dar aceasta nu înseamnă ca aplicarea Hotărîrii să fie amânată. Aceste două acțiuni pot și trebue să se desfășoare paralel.

Sunt comitete regionale de partid care n'au sesizat încă marea însemnătate a Hotărîrii și în consecință nu au pus la loc de frunte în preocupările lor problemele ridicate de Hotărîre. Unele comitete regionale, ca de pildă Comitetul regional Galați, au analizat cu multă întârziere Hotărîrea și nu și-au alcătuit un plan concret de muncă pentru aplicarea ei. Unele organe locale de presă n'au popularizat suficient Hotărîrea. Astfel ziarul „Ialomița Liberă" nici măcar nu a publicat textul Hotărîrii.

Contrar prevederilor precise ale Hotărîrii, în unele locuri, ca de pildă în regiunea Baia Mare, persistă încă o atitudine condamnabilă de nepăsare față de condițiile de trai ale cadrelor didactice. Sfaturile Populare din comuna Trip, raionul Ouaș, și Ungureni, raionul Tg. Lăpuș, n'au luat nicio măsură pentru a asigura învățătorilor locuințe corespunzătoare. Este cu totul inadmisibil ca în unele locuri învățătorii să fie folosiți încă la munci care n'au nicio legătură cu sarcinile lor. Nu poate fi niciun moment îngăduită atitudinea față de cadrele didactice, a Comitetului Executiv al Sfatului Popular din satul Ostrov, raionul Măcin, regiunea Galați, care, chiar și după apariția Hotărîrii, a pus pe învățători să facă noaptea de serviciu la telefon; deasemeni, trebue blamat și tras la răspundere secretarul Sfatului Popular al raionului Băilești, regiunea Dolj, care a dat dispoziție ca învățătorii să meargă la câmp, pentru a cosi și strânge fânul.

Hotărîrea partidului și guvernului este o armă ascuțită în lupta pentru lichidarea subaprecierii muncii școlare și a cadrelor didactice, pentru desrădăcinarea abaterilor și greșelilor care au existat până acum în această privință.

Este necesar ca toate birourile comitetelor regionale de partid să analizeze în lumina Hotărîrii situația învățământului și a cadrelor didactice din regiunea respectivă să întocmească pe o perioadă mai lungă un plan de muncă, prevăzând sarcini concrete, termene precise, responsabilități personale pentru aplicarea Hotărîrii până jos, în comune.

Sarcina ridicării nivelului ideologic al cadrelor didactice este și trebue să fie în primul rând o problemă de partid. Comitetele și organizațiile de partid au datoria să se ocupe nemijlocit și sub toate aspectele de organizarea și controlarea educării politico-ideologice a cadrelor didactice.

Ministerul Invățământului Public are un rol central în înfăptuirea Hotărîrii. El are sarcina să pornească fără întârziere, pe baza unui plan bine întocmit, la îmbunătățirea sistemului de calificare profesională a cadrelor didactice, lărgind și întărind rețeaua cercurilor pedagogice, organizând învățământul superior prin corespondență pentru cadrele didactice din școlile elementare și medii, ridicând nivelul „Gazetei Invățământului" etc. Ministerul trebue să coordoneze și să controleze felul cum se desfășoară aplicarea Hotărîrii.

Sfaturile Populare au obligația să folosească resursele locale pe scară cât mai largă, pentru a determina o îmbunătățire simțitoare a condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice.

Repararea, curățirea și aprovizionarea tuturor școlilor cu combustibil nu pot suferi nicio amânare. Problema locuințelor și a aprovizionării trebue rezolvată nu numai pentru cadrele didactice noi, ci și pentru cele vechi, analizându-se situația fiecăruia în parte. Nu de mai mică importanță este asigurarea aprovizionării cadrelor didactice dela sate cu îmbrăcăminte, încălțăminte și alte mărfuri de larg consum prin cooperative. Deaceea Ministerul Comerțului Interior, Centrocoopul au datoria să controleze îndeaproape cum se aplică instrucțiunile date de ele pe baza sarcinilor ce le revin din Hotărîre. Așa cum prevede Hotărîrea, până la 1 Octombrie cadrele didactice trebue să primească întreaga cantitate de combustibil, transportat la destinație cu mijloace locale. In acest scop, precum și în vederea aprovizionării învățătorilor cu petrolul necesar pentru luminat, trebue luate din timp toate măsurile.

Este deosebit de important ca aceste măsuri să nu se limiteze la reședințele de regiuni și raioane, ci să fie extinse până jos în comune și cătune.

Un rol important în aplicarea Hotărîrii revine sindicatelor din învățământ. Așa cum arată Hotărîrea, munca acestor sindicate a avut lipsuri serioase. Uniunea nu s'a ocupat serios nici de problemele materiale, nici de cele culturale ale cadrelor didactice. Intărirea conducerii Uniunii, a comitetelor și grupelor sindicale, activizarea lor, este una din cele mai urgente sarcini ale C.G.M.

Organizarea informării regulate a învățătorilor și profesorilor asupra problemelor de politică internă și internațională, răspândirea largă a cărții printre cadrele didactice, organizarea studiului limbii ruse, introducerea pe scară largă a studierii temeinice a experienței pedagogice sovietice și a schimbului de experiență pentru răspândirea metodelor înaintate de predare sunt îndatoriri de cinste ale Uniunii Sindicatelor din Invățământ. Sindicatele trebue să acorde toată grija și atenția aplicării Hotărîrii și rezolvării problemelor materiale ale cadrelor didactice.

Niciun fel de acțiune în domeniul învățământului nu se poate concepe fără participarea activă a tineretului. U.T.M.-ul trebue să intensifice munca de educare politică a tinerilor învățători mai ales la sate, precum și a viitoarelor cadre didactice, care se pregătesc în școlile pedagogice. Educarea tineretului școlar în spiritul respectului față de învățători și profesori, întărirea disciplinei, sprijinirea conducerii școlii sunt sarcini de bază ale U.T.M.-ului în școli.

Aplicarea Hotărîrii partidului și guvernului cere o muncă încordată, luptă dârză împotriva rutinei și birocratismului, vigilență și luptă împotriva elementelor dușmănoase, care nu privesc cu ochi buni măsurile care contribue la progresul țării noastre.

Invățătorii și profesorii sunt chemați să pună ei înșiși umărul la îndeplinirea Hotărîrii partidului și guvernului. Ei trebue să aibă inițiativă și să dea tot sprijinul în folosirea mijloacelor locale și organizarea acțiunilor obștești, pentru crearea condițiilor materiale necesare desfășurării în bune condițiuni a muncii culturale și didactice.

Străduindu-se să-și însușească și să aplice învățăturile geniale ale clasicilor marxism-leninismului, uriașa experiență a pedagogiei sovietice, luptând fără încetare pentru a se debarasa de povara vechilor concepții burgheze și mic-burgheze asupra școlii, marea armată a învățătorilor și profesorilor va ridica munca sa la înălțimea sarcinilor însemnate ce-i stau în față, la înălțimea încrederii și prețuirii pe care le-o acordă partidul și poporul.

Activiști de partid și de stat, elevi și eleve, educatoare, învățători și profesori, dați viață cu forțe unite Hotărîrii partidului și guvernului, faceți din Hotărîre o armă puternică în pregătirea cu succes a noului an școlar, în ridicarea la un nivel mai înalt a întregului nostru învățământ!

*) Articol de fond publicat în „Scânteia" nr. 2138.

Note politice externe

La 8 Septembrie, Conferința dela San Francisco și-a încheiat lucrările cu semnarea așa numitului „tratat de pace" cu Japonia. Felul în care s'a desfășurat, această conferință a scos la iveală odată mai mult dedesubturile „faimoasei diplomații totale" americane, metodele mârșave de care uzează imperialiștii atunci când e vorba să-și pună la punct planurile lor agresive de dezlănțuire a unui nou război mondial. Căci după cum pe bună dreptate remarcă în cuvântarea sa A. A. Gromiko conducătorul delegației sovietice la Conferința dela San Francisco: **„proiectul americano-englez nu este un tratat de pace, ci un tratat de pregătire a unui nou război în Extremul Orient".**

Convocând Conferința dela San Francisco imperialiștii americani au crezut că vor putea să-și aranjeze „în liniște" această „afacere" impunând cu ajutorul docilei și obișnuitei lor „mașini de vot" proiectul de tratat de pace separat cu Japonia. Dela bun început ei au sperat că Uniunea Sovietică nu va participa la Conferință, dela bun început ei au exclus Republica Populară Chineză neinvitând-o la Conferința dela San Francisco.

Participarea Uniunii Sovietice la Conferința dela San Francisco a răsturnat însă socotelile imperialiștilor. Cuvântările viguroase ale lui A. A Gromiko rostite la conferință, ca și declarația făcută celor 300 de reprezentanți ai presei de conducătorul delegației sovietice au demascat în fața opiniei publice mondiale caracterul agresiv al așa zisului „tratat de pace" separat cu Japonia, faptul că el ascunde planurile hrăpărețe ale imperialiștilor.

Planurile imperialiste au reieșit limpede și din faptul că la numai câteva ore dela semnarea tratatului a fost semnat și un acord bilateral americano-japonez, care prevede staționarea de trupe americane în Japonia. Călcând cu brutalitate în picioare convențiile dela Cairo, Potsdam și Yalta imperialiștii americani urmăresc să transforme Japonia într'un bastion al agresiunii în Extremul Orient. Actualul tratat de pace separat cu Japonia nu are de scop decât să „legalizeze" o stare de fapt deja existentă: acțiunea de remilitarizare a acestei țări, pe care o duc cu perseverență imperialiștii americani, bestialii agresori din Coreea. Proiectul americano-englez de tratat de pace cu Japonia urmează calea practicii existente a autorităților americane de ocupație din Japonia de reînviere a organizațiilor militare, de creare și extindere a bazelor militare, terestre, navale și aeriene în Japonia, de reconstituire a armatei terestre, a flotei maritime și a aviației japoneze. Incurajând planurile revanșarde ale clicii războinice a samuarilor japonezi, imperialiștii americani și englezi vor să readucă pe scena istoriei pe militaristii japonezi care au pornit în repetate rânduri pe calea agresiunii împotriva altor state, în special împotriva țărilor vecine cu Japonia. Ei vor să pună din nou în mișcare pe mârșavii ucigași care au folosit arma bacteriologică infectând cu microbi de holeră și ciumă regiuni întinse din China, ucigași care au fost demascați cu prilejul procesului dela Habarovsc.

Pregătind „tratatul de pace" separat cu Japonia imperialiștii americani și englezi au crezut că vor putea înșela opinia publică asupra planurilor revanșarzilor japonezi. Cu ajutorul unei frazeologii lipsite de logică ei au invocat motive de „autoapărare" pe care chipurile Japonia, — țară care nu este amenințată de nimeni — ar trebui să le la pentru prevenirea unei viitoare agresiuni. Insăși presa imperialistă a trebuit să recunoască însă insuccesul la care este sortită o asemenea stratagemă. Ziarul reacționar New York Times, sublinia că numeroși delegați la conferință **„având o memorie mai bună și cunoștințe mai exacte despre japonezi decât americanii"** își exprimă neliniștea în legătură cu politica americană față de Japonia. Iar corespondentul ziarului New York Herald Tribune recunoaște că proiectul american de tratat de pace este **„extrem de nepopular".** Acest lucru s'a văzut dealtfel și din faptul cum au reacționat țările asiatice ca de pildă India și Birmania care au refuzat pur și simplu să trimită delegați la conferință, acest lucru a reieșit clar și din felul cum a fost semnat proiectul american de tratat de pace Proiectul americano-englez de tratat de pace a fost semnat de țări dintre care marea majoritate n'au participat de fapt la războiul împotriva Japoniei și care se află la mii de kilometri de această țară Cea mai mare parte sunt țările satelite din America Latină și Europa occidentală, ai căror delegați nici nu reprezintă de fapt voința popoarelor din aceste țări, ale căror guverne sunt salariate ale Wal Streetului.

Tratatul american de pace separat cu Japonia nu reprezintă altceva decât un pelec de hârtie fără valoare. Căci de pe acest tratat lipsesc tocmai semnăturile acelor țări care au de spus un cuvânt hotărîtor în Asia și Extremul Orient: Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză și India.

Deaceia tratatul american de pace cu Japonia a și fost întâmpinat cu vii proteste în întreaga lume. Poporul japonez respinge cu indignare acest tratat, făcut fără voia lui. Cele 5 milioane de semnături pe Apelul pentru un Pact al Păcii strânse în Japonia arată că poporul japonez continuă să lupte cu hotărîre pentru o Japonie independentă, pentru pacea în Asia și în întreaga lume.

Conferința dela San Francisco a constituit un nou și rușinos eșec pentru politicienii imperialiști, eșec pe care însuși senatorul american atâtătorul la război Mc Carran trimis ca observator al Senatului la Conferință, era nevoit să-l recunoască, subliniind că Gromiko a obținut cea mai mare victorie a sa și că poziția americanilor în Extremul Orient rămâne extrem de precară în urma Conferinței.

In Grecia monarho-fascistă s'au desfășurat zilele trecute, alegeri parlamentare. Rezultatele necomplecte ale acestor alegeri arătau că Uniunea Democrată de Stânga (E.D.A.) a obținut un număr de 147.523 voturi din cele 1.220.147 numărate până atunci. Aceasta constitue o victorie răsunătoare a forțelor democrate grecești, forțe care se opun din răsputeri, cruntei urgii pe care au dezlănțuit-o în Grecia călăii monarho-fasciști din ordinul stăpânilor lor imperialiștii americani. Imperialiștii americani au pus mari speranțe în alegerile din Grecia unde ei reușesc cu greu să mențină măcar pentru câtva timp un guvern la putere. Faptul că dela începutul ocupației anglo-americane s'au schimbat în Grecia 29 de guverne oglindește grava criză politică din această țară.

In actualele alegeri au candidat pe deoparte blocul reacționar reprezentat: de clica militaristă a lui Papagos actualul premier, sprijinit de americani, de grupul așa ziselor partide de centru în frunte cu Venizelos om al englezilor, de partidul populist al fostului prim ministru Tsaldaris și de așa zisul partid „democrat-socialist" al lui Papandreu. De cealaltă parte se află forțele progresiste constituite într'un front unic Uniunea Democrată de Stânga. Programul electoral al acestui front întocmit de Partidul Comunist și Partidul Țărănesc Grec prevede lupta pentru o Grecie independentă și democrată eliberată de ocupanții imperialiști.

Lozinca Uniunii Democrate de Stânga în aceste alegeri este: **„pace, democrație, amnistie".** Rezultatele alegerilor din Grecia constitue o dovadă grăitoare a faptului că poporul grec se opune dictaturii mareșalului Papagos sprijinit de imperialiștii americani. In ciuda cumplitei terori monarho-fasciste Uniunea Democrată de stânga a obținut 13% din voturi, devenind astfel al patrulea grup parlamentar ca mărime și lăsând mult în urmă partidul populist al lui Tsaldaris, și așa zisul partid „democrat-socialist" al lui Papandreu.

Succesul Uniunii Democrate de Stânga este deosebit de remarcabil în orașele mari. Astfel la Atena ea a obținut aproape 20% din voturi, la Pireu și Corfu 22%, la Salonic, Larissa și Lerios 28%. Pare de necrezut că într'o țară ca Grecia în care domnește cruntă teroare monarho-fascistă se află printre candidații democrați aleși fruntași ai mișcării de rezistență ca Manolis Glezos și Toni Ambatielos condamnați la moarte și deținuți într'o închisoare monarho-fascistă.

Cu toate că alegerile din Grecia s'au desfășurat conform instrucțiunilor gauleiterului american în Grecia, Peuvifoy, într'o atmosferă de teroare cumplită și atacuri gangsterești împotriva forțelor democrate, cu toate că monarho fasciștii au recurs la falsuri grosolane, amenințări și înșelăciuni, rezultatul acestor alegeri a dovedit odată mai mult că forța poporului grec este invincibilă că poporul grec va scutura până la urmă jugul umilitor și greu al ocupației imperialiste.

Invățători și profesori! Participați la concursul organizat de Gazeta Invățământului și Editura de Stat pentru Literatură Științifică și Didactică!

Pentru popularizarea celor mai înaintate metode ale învățătorilor și profesorilor fruntași, Gazeta Invățământului și Editura de Stat pentru Literatură Științifică și Didactică au organizat un concurs cu tema: „CUM REALIZEZ IN MUNCA MEA ȘCOLARA EDUCAȚIA ELEVILOR IN SPIRITUL PATRIOTISMULUI SOCIALIST, AL DRAGOSTEI FAȚA DE UNIUNEA SOVIETICA, AL INTERNAȚIONALISMULUI PROLETAR ȘI AL LUPTEI PENTRU PACE".

Gazeta Invățământului și Editura de Stat pentru Literatură Științifică și Didactică cheamă pe învățători și profesori să participe în număr cât mai mare la acest concurs, pentru a împărtăși și altora metodele folosite în practica lor școlară.

Lucrările se vor trimite până la data de 1 Octombrie pe adresa: EDITURA DE STAT PENTRU LITERATURA ȘTIINȚIFICA ȘI DIDACTICA — REDACȚIA PEDAGOGICA — București, Strada Brezoianu nr. 23, purtând mențiunea: PENTRU CONCURS.

Se instituie, pentru cele mai bune lucrări, următoarele premii:

Premiul I în valoare de lei 25.000.
Premiul II în valoare de lei 15.000.
Premiul III în valoare de lei 10.000.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26. Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28. Telefon Nr. 1.51.70. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni, 130 lei; Institutii anual, 500 lei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii"

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public si al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL III Nr. 129 | 4 PAGINI 5 LEI | JOI 20 SEPTEMBRIE 1951

In acest număr:

Profesorii și învățătorii sovietici semnează pentru pace (Pag. 2).

Intr'una din cele mai bune școli, de **I. Friedland** (Pag. 2).

Primele lecții de aritmetică la clasa I-a, de **M. Șcerbac**, învățătoare emerită (Pag. 2).

Educația marxist-leninistă a cadrelor didactice (Pag. 2).

Pentru aplicarea strictă a Hotărîrii cu privire la cadrele didactice (Pag. 3).

Lista manualelor ce se vor folosi în școlile cu limba de predare română în anul școlar 1951—1952 (Pag. 3).

Grija pentru studenții anului I (Pag. 3).

Vizita învățătorilor și profesorilor francezi la Uniunea Sindicatelor din învățământ (Pag. 4).

Note politice externe (Pag. 4).

Sarcini însemnate ale organizării muncii didactice

Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice deschide perspective largi muncii școlilor noastre. Pentru a da viață sarcinilor mărețe pe care le prevede Hotărîrea, pentru a ridica nivelul științific al predării și pentru a organiza just munca de instruire și educare, învățătorii și profesorii noștri trebue să pornească din primele zile ale anului școlar o activitate sistematică și planificată.

Experiența de până acum ne arată că acolo unde cadrele didactice au înțeles importanța pe care o au organizarea și planificarea muncii didactice, rezultatele au fost bune. Școala pedagogică de băeți din Craiova, liceul de băeți nr. 4 din București, ca și numeroase alte școli își datorează în mare parte succesele tocmai grijii cu care direcția și colectivele pedagogice au organizat desfășurarea procesului de învățământ. Acolo unde problema organizării și planificării muncii din școală a fost neglijată, cum s'a întâmplat, de pildă, la școala elementară din Plenița, rezultatele n'au putut fi mulțumitoare, și nu s'a asigurat o calitate înaltă a cunoștințelor elevilor.

Primul lucru pe care trebue să-l facă fiecare învățător sau profesor care pornește la organizarea muncii sale este cunoașterea planului de învățământ. Studierea acestui plan îi dă profesorului posibilitatea să cunoască locul pe care-l ocupă obiectul său în sistemul obiectelor de studiu, importanța ce i se acordă și totodată materiile pe care se poate baza în predarea obiectului respectiv.

Pentru a se asigura o mai bună planificare a materiei și un control mai regulat al cunoștințelor, ca și pentru a se înlesni o cât mai sistematică și temeinică repetare a materiei, anul școlar va fi împărțit în patru etape de muncă numite pătrare.

Planul de muncă al fiecărui pătrar trebue să cuprindă numărul orelor necesare pentru fiecare capitol, sub-capitol și lecție, materia ce se va preda în acest timp, precum și materialul didactic ce va fi folosit. Este necesar, deasemenea, ca în plan să se indice și mijloacele ce se vor folosi pentru adâncirea și lărgirea cunoștințelor, vizite, excursii etc., temele de sinteză în cadrul cărora se va face repetarea precum și bibliografia pe care o va folosi învățătorul sau profesorul.

Intocmirea planului de muncă al fiecărui pătrar trebue să fie temeinic chibzuită, atât în ceeace privește repartizarea materiei, cât și folosirea metodelor de predare. Învățătorii și profesorii trebue să evite parcurgerea grăbită și superficială a materiei, ca și desfășurarea prea înceată a muncii didactice, fapt care are ca urmare încărcarea lecțiilor la sfârșitul anului școlar sau, — și mai rău — neterminarea programei școlare. Planificarea muncii didactice trebue astfel întocmită încât să asigure pe deplin o însușire conștientă a materialului și o temeinică sistematizare a cunoștințelor. De aceea, la începutul primului pătrar, învățătorii și profesorii trebue să prevadă un număr de zile pentru repetarea materiei din anul precedent, insistând cu deosebire asupra capitolelor care au legătură directă cu materia ce se va preda în acest pătrar, pentru ca apoi să intre în mod organizat și pe baze solide în predarea materiei noi.

Este necesar ca învățătorii și profesorii să aibă continuu o atitudine conștientă față de realizarea planului de muncă al fiecărei etape în parte și față de planul fiecărei lecții. Altfel, planificarea rămâne o simplă formalitate care nu contribue cu nimic la adâncirea muncii didactice. Intrucât întocmirea fiecărui plan al unui pătrar va trebui să aibă la bază cercetarea amănunțită a modului cum s'a realizat planul pătrarului anterior, studierea rezultatelor obținute, a lipsurilor și a greutăților întâmpinate, — cadrele didactice trebue să-și noteze zi de zi observațiile lor cu privire la îndeplinirea planului. Numai astfel învățătorii și profesorii vor avea posibilitatea să întocmească planuri concrete de activitate, bazate pe realitatea vie a muncii desfășurate, numai astfel planificarea va duce cu adevărat la îmbunătățirea procesului de învățământ.

O grijă deosebită trebue să se arate, deasemenea, organizării muncii educative. Inainte de a porni la această acțiune, învățătorul sau dirigintele trebue să-și cunoască bine clasa pe care o conduce. In prima parte a planului el trebue să-și fixeze elementele caracteristice ale clasei cu care va lucra: nivelul la învățătură al clasei întregi și al fiecărui elev în parte, comportarea clasei și a fiecărui elev, situația disciplinii, etc. Din studierea adâncită a acestei caracterizări, se pot desprinde sarcinile care trebuesc aduse la îndeplinire. Pe baza acestor sarcini, învățătorul sau dirigintele trebue să indice în plan măsurile cu ajutorul cărora își propune să ajungă la realizarea sarcinilor fixate: organizarea activității în ora educativă și în afară de clasă, ajutorul dat elevilor rămași în urmă la învățătură, coordonarea muncii profesorilor clasei în vederea evitării supraîncărcării elevilor cu teme și sarcini extrașcolare și organizarea muncii cu părinții elevilor (ședințe, vizite la domiciliu, ore de convorbiri cu părinții, etc.).

O deosebită atenție trebue să se acorde planului organizației U.T.M. și al organizației de pionieri din școală. Activitatea acestor organizații, activitate care este subordonată planului școlii — constitue ajutorul principal al învățătorilor și profesorilor pentru obținerea unor cunoștințe temeinice, pentru asigurarea disciplinei elevilor. De aceea, directorii, diriginții, învățătorii și profesorii trebue să ajute în mod organizat la întocmirea planurilor de activitate ale pionierilor și utemiștilor din școli. Ajutorul lor nu trebue însă să limiteze rolul și inițiativa organizațiilor de tineret din școală.

O altă problemă căreia trebue să i se acorde atenția cuvenită chiar dela începutul anului școlar, este problema notării elevilor. Un control bine organizat și o apreciere justă a cunoștințelor elevilor contribue în largă măsură la însușirea sistematică și temeinică a materiei de învățământ. Dar pentru aceasta, controlul trebue să fie cât mai des, iar nota trebue să oglindească cât mai exact atât cantitatea cât și calitatea cunoștințelor. Trebue înlăturată ou desăvârșire atitudinea de indiferență pe care au avut-o în anul școlar trecut unii învățători și profesori față de problema notării, apreciind întreaga muncă a elevilor dintr'un trimestru sau semestru cu o singură notă — și aceea dată la întâmplare. In acest an școlar, fiecare învățător sau profesor trebue să controleze cunoștințele elevilor săi de mai multe ori în cursul unui pătrar. Folosind atât examinarea orală, cât și lucrările de control curente și generale, cadrele didactice trebue să aibă imaginea clară a desvoltării treptate a elevilor lor. Inlăturând atât indulgența nepermisă, cât și exigența exagerată, învățătorii sau profesorii trebue să stimuleze elevii pentru o muncă din ce în ce mai susținută.

Largile posibilități pe care le deschide învățătorilor și profesorilor noștri Hotărîrea Partidului și a Guvernului, pentru ridicarea calificării lor profesionale ca și pentru ridicarea nivelului lor ideologic și politic, studierea atentă și susținută a bogatei experiențe a școlii sovietice, schimbul de experiență care se va desfășura într'o măsură din ce în ce mai mare — toate acestea vor înarma cadrele noastre didactice cu noi și noi mijloace de îmbunătățire a procesului de învățământ. Folosirea acestor mijloace, aplicarea lor în munca vie, de fiecare zi, a școlilor noastre trebue să ducă la ridicarea pe o treaptă nouă, superioară, a muncii de instruire și educare a tineretului nostru, la făurirea unor cadre de constructori activi și conștienți ai socialismului, luptători înflăcărați pentru pace, pentru viitorul fericit al Patriei.

Au început cursurile pentru ridicarea nivelului ideologic și politic al cadrelor didactice

„Învățătura lui Lenin și Stalin ne luminează calea spre socialism". — Aceste cuvinte scrise în limbile română și maghiară pe un mare panou roșu dominau sala frumos pavoazată a sindicatului salariaților din învățământ din Sf. Gheorghe. Aici a avut loc, la 17 Septembrie, ședința festivă de deschidere a cursurilor de ridicare a nivelului ideologic și politic al cadrelor didactice organizate de comitetul orășenesc de partid din Sf. Gheorghe.

Luând cuvântul, tovarășul Bernard, reprezentantul comitetului raional P.M.R. a arătat în introducere importanța studiului învățăturilor lui Marx, Engels, Lenin, Stalin, subliniind faptul că, în urma Hotărîrii Partidului și a Guvernului învățătorilor și profesorilor li se creează condiții deosebit de bune pentru ridicarea nivelului ideologic și politic.

Vorbitorul a trecut apoi la analiza modului cum a decurs învățământul politic al învățătorilor și profesorilor membri de partid în anul trecut. El a arătat cu exemple că acolo unde cercurile de studiu au funcționat bine, aceasta s'a reflectat în mod pozitiv asupra muncii în școală și asupra activității comuniștilor din școli în rândurile maselor. Au existat și o serie de lipsuri. In unele cazuri, recrutarea celor ce urmau să studieze s'a făcut în mod mecanic, fără o temeinică muncă de lămurire. Propagandiștii n'au fost aleși cu destulă atenție, unii dintre ei necorespunzând într'un mod satisfăcător sarcinii încredințate.

In încheiere, tovarășul Bernard, menționând că în anul școlar trecut nici comitetul raional n'a controlat suficient această muncă, a arătat că în anul acesta, secția de propagandă și agitație a comitetului raional, punând în practică prevederile Hotărîrii Partidului și Guvernului a lucrat la reorganizarea temeinică a cercurilor de studiu, pentru învățători și profesori membri și nemembri de partid, hotărînd ca pe viitor să pună un accent tot mai serios pe ridicarea nivelului ideologic și politic al cadrelor didactice.

La sfârșitul ședinței festive s'a comunicat organizarea și programul cercurilor de studiu. Astfel, la 26 Septembrie vor avea loc seminariile primelor trei cercuri dintre care două cercuri de studiu al Istoriei P.C. (b) al U.R.S.S., unul în limba română și unul în limba maghiară, conduse de tovarășii Natalia Mazarache și Iosif Izsak, precum și un cerc în care se va studia „Scurta expunere a vieții și activității lui V. I. Lenin", cerc condus de tovarășa I. Cintos.

Invățătorii și profesorii din orașul Sf. Gheorghe au primit cu multă însuflețire deschiderea anului de învățământ politic, ferm convinși că însușirea învățăturii marxist-leniniste îi va înarma și mai mult în lupta pentru educarea în spirit comunist a tinerei generații.

A INCEPUT NOUL AN ȘCOLAR

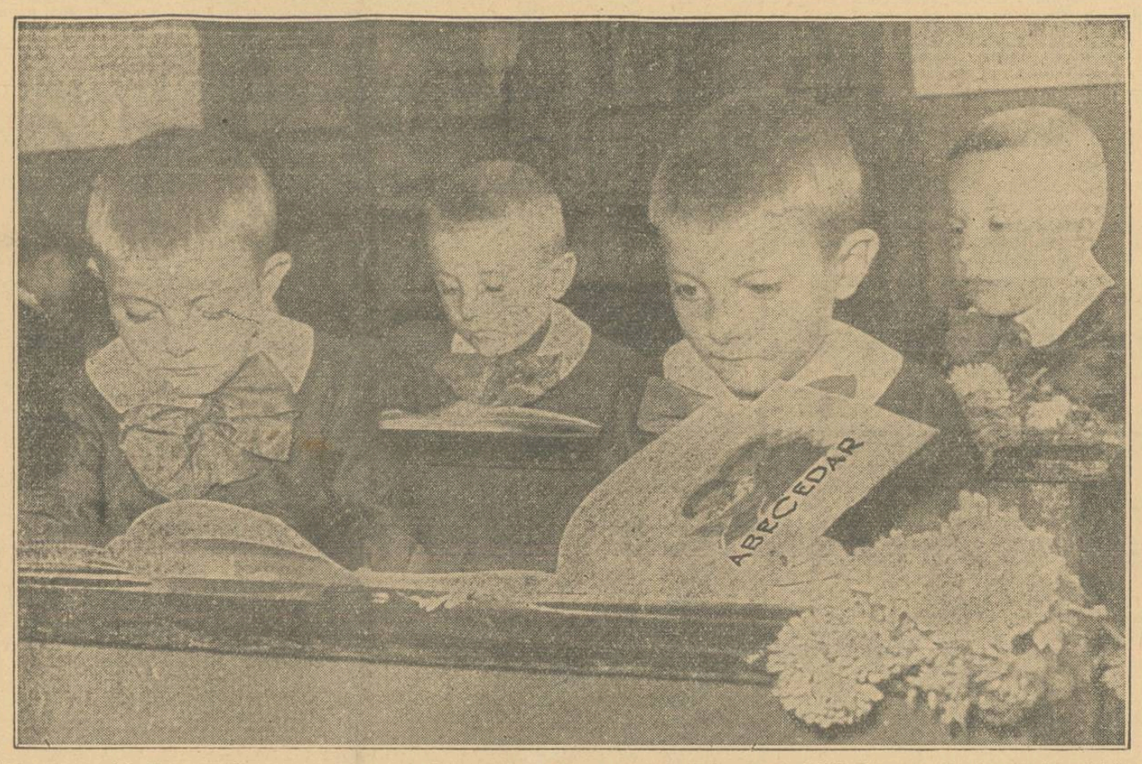

Prima zi pe băncile școlii. Micuții elevi din clasa I-a a școlii elementare nr. 40 din cartierul C.F.R.-Steaua din București răsfoiesc curioși abecedarul

Zi de mare sărbătoare

Până la 15 Septembrie 1951, Covaci Francisc era unul din montatorii fruntași ai secției întâia tender a atelierelor C.F.R.-Cluj. Grupa sa — fruntașă și ea pe secție — se pricepea de minune la confecționarea tampoanelor, arcurilor de atelaje, aparatelor de cuplare, etc. In timpul liber Covaci Francisc se ocupa cu drag de o serie de îndatoriri gospodărești, el fiind și deputat în sfatul popular al orașului Cluj. Ca membru în Comisiunea permanentă de învățământ, tov. Covaci a pus mult suflet în ultimul timp pentru asigurarea bunei pregătiri a deschiderii noului an școlar.

Dela 15 Septembrie a. c. Covaci Francisc a devenit și el elev de școală. La o școală nouă însă, de o înaltă ținută politică-educativă, creată prin grija Partidului și Guvernului în scopul ridicării unei noi intelectualități din rândurile clasei muncitoare: Școala specială de doi ani.

Ca și alte sute de muncitori, colectiviști, țărani muncitori, care au reușit cu succes la școlile speciale de doi ani din București, Iași, Timișoara, Orașul Stalin, Brăila și Oradea, Covaci Francisc pășește acum pragul școlii speciale de doi ani din orașul Cluj. El nu-i singur. Il însoțesc cu entuziasmul năvalnic al tinereții setoase de cât mai multă învățătură, de cunoștințe, alți 450 de tovarăși dintre care 360 la secția cu limba de predare română și 90 la secția cu limba de predare maghiară.

Sala de conferințe a casei universitare din Cluj e plină de tineret, fruntași în muncă, inovatori, raționalizatori. Mulți dintre elevi sunt decorați cu „Ordinul Muncii" sau cu „Medalia Muncii", mulți sunt activiști de frunte în organizațiile de partid, în organizațiile de masă, în sfaturile populare. Tinerii se împrietenesc repede și leagă vorbă între ei: escavatoristul Neagu Chivulescu depe șantierul Canalului Dunăre—Marea Neagră cu tractoristul Ion Petrovschi șef de brigadă la S.M.T. „Toporu" raionul Giurgiu; montatorul Aurel Răcășan dela „Sovrompetrol" Trestul II Moreni, cu colectivistul Alexandru Moș din comuna Someș-Odorhei raionul Jibou, etc. Alți elevi se interesează printre grupuri de fruntași examenului de admitere reușiți cu media zece: Mircea Bec, lăcătuș la atelierele C.F.R.-Cluj și Florică Ștefan, tehnician de șantier la întreprinderile feroviare de construcții-Cluj. Aflându-i le strâng călduros, tovărășește mâna.

Fruntaș la uzinele „Ianoș Herbak", distins la 23 August 1949 cu „Medalia Muncii" pentru merite deosebite în muncă, Szas Caroly s'a dovedit și fruntaș la învățătură. El a absolvit primul anul I dela secția cu limba de predare maghiară dela această școală. Acum, împreună cu alți elevi trecuți cu succes în anul II îi înconjoară cu dragoste tovărășească, caldă, pe noii elevi ai școlii. El le împărtășesc cu drag amănunte asupra felului de funcționare a școlii, asupra studiului individual, a studiului pe grupe și a orelor de consultație acordate cu mult interes de profesori. Cu toții au numai cuvinte de laudă pentru condițiile de cazare în școală: săli mari și luminoase, dormitoare curate, încălzite cu gaz metan, hrană gustoasă consistentă, servită de trei ori pe zi, bibliotecă bine înzestrată cu tot felul de cărți, terenuri pentru toate sporturile puse la dispoziție prin grija C.C.F.S. orășenesc. In plus elevii primesc salariul din producție pe toată durata școlii în scopul întreținerii familiei lor, — fapt care confirmă încăodată grija Partidului și Guvernului pentru fiii poporului muncitor.

Porțile învățământului de stat au primit în acest an cu drag și pe absolvenții școlii speciale de doi ani din Cluj. La Institutul Feroviar din București s'au prezentat bine pregătiți la examenul de admitere absolvenții: Zudor Gheorghe, fost lăcătuș la atelierele C.F.R. Simeria, Bâria Iosif, sudor la aceleași ateliere, etc. Teodorescu Niță miner la combinatul metalurgic Baia-Mare s'a înscris la Facultatea de Mașini Agricole-București, Banlay Rozalia, urzitoare la Fabrica „România Muncitoare" din Cluj s'a înscris la Facultatea Agrotehnică dela Institutul Agronomic din Cluj.

Deschiderea cursurilor celui de al treilea an al școlii speciale de doi ani din Cluj s'a făcut într'un cadru sărbătoresc. După cuvântarea tovarășului director Ion Mesaroșin, care a subliniat importanta sarcină acordată de Partid și Guvern cadrelor didactice dela această școală, au luat cuvântul tovarășii: Deac Vasile, președintele Comitetului Executiv al Sfatului Popular orășenesc și secretarul comitetului orășenesc de partid, care au asigurat școala de întregul lor sprijin scoțând în relief importantul pas făcut pe drumul revoluției culturale, prin înființarea și funcționarea școlilor speciale de doi ani.

In numele elevilor ,tov. Szas Caroly din anul II s'a angajat să sprijine pe elevii din anul I pentru a-și asimila cât mai bine cunoștințele și a putea deveni astfel cât mai curând elevi fruntași la învățătură.

V. SPIRIDON

Să luptăm pentru victoria socialismului la sate!

Experiența Uniunii Sovietice ne-a arătat că fără o economie socialistă care să cuprindă atât orașul cât și satul, nu este posibilă construirea societății socialiste. Nu este posibilă existența și desvoltarea industriei socialiste, fără existența unei agriculturi socialiste. Această problemă, în Uniunea Sovietică, se punea cu destulă ascuțime prin anii 1927-1928, adică atunci când producția industrială atinsese nivelul dinainte de războiul mondial, când Partidul Bolșevic pregătea mărețele planuri cincinale, când, însfârșit, executarea însăși a acestor planuri era în funcție și de o nouă desvoltare a agriculturii. Această cale nouă neîntâlnită până aci în istoria producției agricole, a adus țăranimii muncitoare din U.R.S.S. belșugul și bunăstarea, făcând posibil, în același timp aprovizionarea orașelor cu produse alimentare și a industriei cu materii prime. „Succesele politicii de colectivizare, a spus I. V. Stalin, se explică, între altele, prin faptul că această politică se bazează pe liberul consimțământ în desfășurarea colectivizării și că politica aceasta ține seama de diversitatea împrejurărilor din diferite regiuni ale U.R.S.S. Nu trebuesc create colhozuri cu sila. Aceasta ar fi prostesc și reacționar. Mișcarea colhoznică trebue să se sprijine pe susținerea activă a maselor de bază ale țăranimii".

Aceasta este calea pe care a preconizat-o și Partidul Muncitoresc Român în ședința plenară din 3-5 Martie 1949. Aceasta este în general și calea care, în cei doi ani ce s'au scurs dela această plenară, a dus la înfăptuirea celor peste 1000 de gospodării colective. Sprijinite și îndrumate permanent de Partid, gospodăriile agricole colective și-au consolidat pozițiile din punct de vedere economic și organizatoric, iar anul acesta, cum spune „Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român asupra muncii pe tărâmul construirii gospodăriilor agricole colective și al întovărășirilor agricole", unele din ele au obținut deosebit de însemnate succese. Intre acestea Hotărîrea citează gospodăria colectivă „Progresul" din regiunea Ialomița care în cei doi ani de existență și-a sporit considerabil ramurile de producție: orezărie, grădină de legume, livadă, fermă cu vaci de lapte, creșcătorie de porci, turmă de oi, fermă de păsări, ateliere de fierărie, lemnărie, etc. E deajuns să amintim cazul colectivistului Olteanu Ilie dela gospodăria din Lenauheim Timișoara, care pentru 596 zile-muncă prestate în cursul anului 1950 a primit, împreună cu soția și fiica sa, importanta cantitate de cereale de 11.731 kg.

Referindu-se însă la ritmul creșterii numărului gospodăriilor colective, Hotărîrea scoate în evidență faptul că plenara din 3-5 Martie 1949 stabilea că extinderea numărului acestor gospodării este în funcție de creșterea industriei socialiste, de formarea cadrelor de agronomi, de creșterea conștiinței maselor largi ale țărănimii muncitoare. Au fost însă cazuri când nu s'a adâncit destul de serios această linie a Partidului, când în goana după „cifre mari" unele organe locale au recurs la metode de constrângere, săvârșind astfel abuzuri grosolane și samavolnicii condamnabile.

Hotărîrea scoate deasemenea în evidență pericolul așazisei politici a „autodeschiaburirii" și a admiterii unor elemente exploatatoare în sânul gospodăriilor colective, precum și o serie de dificultăți în ce privește respectarea principiilor statutului adoptat de membrii acestor gospodării.

O formă care pregătește trecerea la munca în gospodăria agricolă colectivă, preconizată de Partid și căreia nu i s'a dat destulă importanță, este asocierea țăranilor muncitori pentru cultivarea împreună a pământului. Până acum, în multe cazuri, această formă de asociere nu a avut nici caracterul de permanență și nici nu e dus totdeauna la comasarea terenurilor, fapt care prezintă serioase dificultăți pentru folosirea rațională a tractoarelor și celorlalte mașini agricole. Și în acest caz ca și în cazul formei superioare de asociere s'a făcut marea greșală de a nu se fi respectat întotdeauna principiul întovărășirii și contractării pe bază de liber consimțământ.

Comitetul Central stabilește o serie de sarcini pentru comitetele regionale și raionale de partid, pentru organele de stat și conducerile gospodăriilor colective, sarcini prin îndeplinirea cărora trebue să se ajungă în primul rând la o serioasă consolidare a gospodăriilor colective existente, fiindcă întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective existente este în momentul de față sarcina principală în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii. Pentru înființarea noilor gospodării, Comitetul Central cere respectarea cu strictețe a hotărîrilor stabilite de plenara din 3-5 Martie 1949 și atrage atenția că: „Singura metodă a Partidului, care trebue folosită în munca de organizare a gospodăriilor colective este metoda de convingere, munca de lămurire a țărănimii muncitoare". In această privință învățătorii și profesorii care lucrează la sate vor da un prețios sprijin. Pentru aceasta, munca politică de lămurire pe care o desfășoară în sânul maselor de țărani muncitori trebue să se bizue pe o temeinică și aprofundată studiere a învățăturii lui Lenin și Stalin, a experienței colhozurilor sovietice, precum și a documentelor Partidului nostru cu privire la transformarea socialistă a agriculturii. Invățătorii și profesorii pot, deasemeni, veni cu o însemnată contribuție ținând conferințe sau organizând discuții în cadrul căminelor culturale cu privire la diferite teme cu caracter politic și tehnic din domeniul agriculturii.

In ceeace privește pregătirea cadrelor, Comitetul Central cere ca Ministerul Agriculturii în colaborare cu Ministerul Invățământului Public și cu ajutorul secției agrare și a celei de agitație și propagandă ale C. C. să întocmească de urgență un plan de pregătire a cadrelor și preconizează o serie de măsuri care trebuesc luate de Ministerul Agriculturii și alte organe de stat și de partid care să asigure cadre calificate cu ajutorul cărora agricultura noastră să facă noi și însemnate progrese.

Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român asupra muncii pe tărâmul construirii gospodăriilor agricole colective și a întovărășirilor agricole este un document care precizează cu și mai multă limpezime calea ce trebue urmată pentru a duce agricultura noastră pe drumul luminos al socialismului.

Incepem în bune condițiuni munca noastră didactică

Suntem prima serie de absolvenți ai universităților care pășim pragul școlii după apariția Hotărîrii Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Guvernului cu privire la ridicarea nivelului de trai și de muncă a cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu.

Pe vremea regimurilor burghezo-moșierești tinerii profesori așteptau luni și ani de zile pentru ca să fie repartizați la vreo școală în schimbul unui salariu care de abia le ajungea pentru gazdă și masă. Astăzi noii absolvenți sunt imediat repartizați în învățământ, în regiunea pe care ei o preferă iar grija pentru tinerele cadre a devenit o realitate.

Am absolvit Facultatea de Filologie anul acesta și după câteva săptămâni am și primit ordinul de numire. Am fost repartizate în raionul Suceava. Șeful secțiunii de învățământ a raionului ne-a primit cu toată căldura, ne-a asigurat transportul până la Burdujeni-Gară unde am fost repartizate iar acolo ni s'a asigurat cazarea chiar în localul școlii, unde locuim în condiții optime. Colegii noștri cu experiență ne-au ajutat să începem în bune condițiuni munca didactică.

Alături de tovarășii noștri de muncă, sub îndrumarea Partidului, nu vom precupeți nici un efort în lupta contra neștiinței de carte, în lupta pentru ridicarea culturală a maselor, în lupta pentru pace.

DUDU LIUBA și TANSANU SILVIA
profesoare la Școala Elementară
Burdujeni-Gară

Își îngrijesc laboratorul

In laboratorul de științe naturale al liceului de băieți nr. 7 din București s'a desfășurat în preajma începutului de an școlar o vie activitate. Sub îndrumarea profesorilor, colective de elevi au pus ordine în rafturile cu planșe, au etichetat, au reparat, au făcut prospecte și indicatoare pentru o cât mai ușoară orientare în găsirea materialului necesar lecțiilor.

In această acțiune, comitetul de părinți a fost de un prețios sprijin, acordând fondurile necesare.

Alături de elevi, colectivul profesorilor de specialitate a lucrat la revizuirea colecțiilor de roci și minerale, la alcătuirea ierbarelor pentru clasele a V-a și a VIII-a, folosind în acest scop materialul ales din cele mai bune ierbare ale elevilor.

Fiindcă preparatele anatomice din borcane nu fuseseră revizuite de mult timp și lichidul conservant în unele scăzuse la jumătate, iar în altele se tulburase în așa măsură că nu se mai putea observa bine conținutul, a fost chemat un tehnician, care să revizuiască toată colecția și să dea indicații cu privire la schimbarea lichidelor din borcane. Acesta a arătat că este neapărat necesar ca preparatele să se conserve în aceleași substanțe, că după ce se va vărsa lichidul vechi, preparatul anatomic trebue spălat cu grijă în apă distilată, că se spală și borcanul cu acid pentru a îndepărta precipitatul care s'a depus pe pereții lui, etc. Conform indicațiilor s'a preparat o soluție de alcool. La 200 c.c. spirt rafinat de 95° s'a întrodus cu grijă preparatul. Pentru preparatele păstrate în formol, s'a pregătit o soluție de formol 2% pregătită din 1 litru apă distilată, 50 cm³ de formol 40%. La închiderea borcanelor s'a procedat cu multă atenție pentru a nu fi închise bule de aer. S'a uns marginea dopului de sticlă cu o alifie preparată din 3 părți ceară de albine + 1 parte untură de porc + ½ parte sacâz, amestecate la cald. S'a legat cu țiplă impermeabilizată cu smoală.

Această operație fiind terminată, s'a revizuit colecția de mamifere și păsări împăiate și s'au reparat stricăciunile. Cu multă grijă, elevii îndrumați de profesori au reparat mulajele anatomice (ochi, ureche, laringe, etc.), au revizuit mulajele de ciuperci și flori care erau într'o mare dezordine. Unele erau rupte, altele se desprinseră de pe suporturi, își pierduseră etichetele, etc. In câteva zile toate au fost reparate și puse la locul lor.

Toată această muncă depusă cu multă râvnă a făcut ca, acum, la începutul noului an școlar, laboratorul școlii să fie în perfectă ordine și să strălucească de curățenie.

MIHAI IACOB
corespondent

Constructorii tineri

Elevii și elevele școlii medii tehnice de mecanici agricoli din Bacău s'au angajat încă dela sfârșitul anului școlar să-și mărească localul de școală prin construirea de noi săli și dependințe. Constituiți în patru brigăzi compuse din 40 de elevi utemiști, și-au ales dintre ei un comitet numit: „Sfatul construcției noi", care s'a îngrijit permanent de munca și de condițiile de trai ale tinerilor constructori.

Prin munca plină de abnegație a tinerilor elevi, au putut fi recuperate din dărâmarea unor clădiri vechi puse la dispoziție de Sfatul Popular orășenesc, un număr de 55.000 de cărămizi, 250 kg. tablă, 25 m. c. grinzi și scânduri și diverse alte materiale.

Cele patru brigăzi de elevi au lucrat sub conducerea tov. inginer Minter Isac, profesor la această școală, care a întocmit și planurile noii construcții. Pentru începerea lucrărilor construirii a patru săli de clasă și a două dormitoare, întreprinderea „Sovromconstrucție nr. 4" Bacău a pus la dispoziția școlii întreaga cantitate de ciment, necesară pentru turnarea fundației și ridicarea construcției.

Lucrările continuă cu intensitate. După ce au terminat de dărâmat cele două construcții vechi și de cărat tot materialul, elevii au început săpăturile pentru soclu și în scurt timp ei au și turnat fundația. Ei s'au angajat ca până la 7 Noembrie a. c. întregul local să fie terminat.

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Profesorii și învățătorii sovietici semnează pentru pace

Claudia Ivanovna Danilova, directoarea Școlii Medii de Fete nr. 97 din raionul Crasnopresnensc, Moscova, povestește elevelor despre conferința regională a partizanilor păcii, care s'a ținut în Palatul Sindicatelor.

— Depe tribuna sălii coloanelor, a spus Claudia Ivanovna, a răsunat cu o nouă putere glasul oamenilor muncii din Moscova, glasul protestului ferm împotriva celor ce amenință cu grozăviile unui nou război.

A ridicat mâna, cerând cuvântul, Liusia Ivanovna:

— Noi, tineri și tinere, am fost martorii Marelui Război pentru Apărarea Patriei. Sunt numai șase ani de când s'a terminat și incendiatorii americani se străduesc din nou să aprindă flăcările unui nou război mondial. Eu mi-am pierdut pe tata și nu vreau ca și alți copii să-și piardă părinții lor. Tineretul sovietic va lupta activ pentru pace!

Vorbește apoi învățătoarea Alexandra Petrovna Nosova:

— Reacționarii încearcă iar să dezlănțuie războiul. Omenirea n'a uitat însă grozăviile hoardelor fasciste. Poporul sovietic dorește pacea, iar noi, profesorii, suntem gata să depunem toate eforturile spre a educa aprigi luptători pentru pace.

Elevele din clasele mari, care au împlinit 16 ani, împreună cu profesorii lor, semnează Apelul.

★

Eri la orele 9 dimineața, s'au întrunit profesorii, educatorii și personalul administrativ dela Căminul de Copii nr. 22 din raionul Molotov-Moscova.

— Tovarăși, s'a adresat directoarea, adunarea noastră de astăzi este consacrată semnării Apelului Consiliului Mondial pentru un Pact al Păcii între cele cinci mari puteri. Astăzi, noi vom semna acest important document. Noi, cei strânși aici, știm foarte bine cât de mari sunt grozăviile pe care războiul le aduce oamenilor simpli și mai ales copiilor. Ne amintim de clipele grele pe care le-au îndurat copiii noștri care și-au pierdut pe cei mai dragi ai lor, ne amintim de groaza din privirile lor, de amărăciunea lor cu totul nefirească copilăriei. Încă nu s'au vindecat rănile din inimile lor și ațâțătorii la un nou război amenință lumea cu nenorociri și mai mari. Oamenii sovietici nu doresc războiul. Poporul nostru este ocupat cu construcțiile pașnice și noi nu vom îngădui agresorilor să dezlănțuie un nou război. Cu gândul la elevii noștri, la viitorul lor semnăm astăzi Apelul pentru un Pact al Păcii.

Vorbesc după aceea mai mulți profesori și elevi din clasa a X-a.

— Războiul mi-a răpit părinții, spune Nina Tișkina în vârstă de 16 ani. Tatăl ei, conducătorul unui detașament de partizani, a fost spânzurat de nemți.

— La Căminul de copii eu am găsit o a doua familie. Dar nici eu, nici alte fete nu vom uita niciodată suferințele îndurate. Noi nu vrem ca și alți copii să trăiască astfel de clipe. Noi, tineretul, nu vrem război, noi vrem să învățăm pentruca după aceea să luăm parte la marile construcții ale comunismului. Noi toți semnăm Apelul pentru un Pact al Păcii, fiindcă știm că fiecare semnătură a noastră este o lovitură dată planurilor criminale ale ațâțătorilor la război.

(din „Ucitelskaia Gazeta")

Intr'una din cele mai bune școli

Școala Medie nr. 29 din Kirov este una din școlile fruntașe ale orașului. In fruntea ei sunt conducători experimentați: directoarea Sapojnicova și directoarele de studii Șcliaeva și Safronova. In colectivul pedagogic al școlii au intrat în ultimii ani multe cadre didactice tinere. Toate acestea au avut o influență favorabilă asupra rezultatelor muncii în școală. Anul trecut aproape jumătate din elevele școlii au terminat cursurile cu note foarte bune.

Lupta pentru ridicarea nivelului ideologic și teoretic al predării, pentru o înaltă calitate a fiecărei lecții, la fiecare dintre cadrele didactice — iată principala cauză a succeselor școlii.

In colectivul pedagogic, printre cele 38 cadre didactice sunt mulți maeștri ai muncii pedagogice, ale căror lecții sunt un exemplu pentru ceilalți. In școală sunt multe cadre didactice tinere, cărora pedagogii cu experiență le acordă un ser os ajutor. Repartizarea cadrelor didactice pe clase se face astfel ca profesoarele tinere sau cu o pregătire mai slabă să poată învăța sistematic dela tovarășele lor mai experimentate. Iată de pildă aritmetica este predată în clasele a V-a paralele de experimentata profesoară Lobovicova și profesoara începătoare Șubina; tânăra profesoară Alidova predă limba rusă și literatura în clasele V-a și a VIII-a, iar în clasele paralele respective predă profesoara Beliucova, responsabila cercului metodologic de lingvistică și tov. Maliugin, unul din cei mai bătrâni pedagogi ai școlii.

Profesoarele tinere asistă la lecțiile tovarășelor lor mai în vârstă și se sfătuesc tot timpul cu acestea. Profesoarele cu experiență cercetează deseori planurile celor tinere, venind din timp în timp la lecțiile acestora.

Vizitarea reciprocă a lecțiilor a început anul acesta chiar din prima zi de școală. La 1 Septembrie tovarășa Șubina a asistat la clasa V-a la o lecție a tovarășei Lobovicova. Tânăra profesoară de istorie Ohapkina a fost ajutată în pregătirea pentru lecții de observațiile pe care le-a culeș în timpul lecțiilor dela clasa VIII-a, ale profesoarei Balvanovici.

Ridicarea calității lecțiilor în școală este asigurată printr'un control intern bine organizat.

Cinci cadre didactice noi au intrat anul acesta în colectivul școlii. Chiar din prima zi de școală fiecare dintre acestea a fost vizitată la lecții de directoare sau de directoarele de studii. Acestea au vizitat de câteva ori și cele două clase nou formate. In total, în primele patru zile de cursuri, tov. Sapojnicova a asistat la 18 lecții, tov. Șcliaeva la 23 de lecții iar tov. Safronova la 11 lecții.

In școală se acordă o deosebită atenție extinderii experienței înaintate. Anul trecut, de pildă, mulți dintre cei mai buni profesori au lucrat la generalizarea experienții lor și apoi au ținut referate la ședințele de „Lecturi pedagogice" în cadrul școlii. Acum s'a stabilit o tematică pe baza căreia cadrele didactice vor lucra în acest nou an școlar.

Am vizitat la lecții pe mulți dintre profesorii școlii. Tov. Vșivțeva a ținut o minunată lecție de botanică la clasa a V-a. Folosind cu pricepere bogatul teren experimental al școlii, ea a știut, dela început, să trezească interesul micilor sale eleve, ilustrând cu un material concret, viu și accesibil, minunatele cuvinte ale lui Miciurin: „Noi nu putem aștepta darurile naturii; noi trebue să le smulgem, aceasta este sarcina noastră".

La lecția de algebră la clasa VII-a tovarășa Bartașek a antrenat în muncă activă pe toate elevele. Ea le-a dat o serie de probleme și exerciții, la rezolvarea cărora a participat întreaga clasă.

La lecția de limba franceză a tovarășei Voscresenskaia, elevele clasei a VIII-a au citit corect și au tradus nu numai din limba franceză în limba rusă, dar și din limba rusă în limba franceză, îndeplinind corect analiza gramaticală.

Bogată în conținut a fost lecția de istorie din clasa a IX-a. Profesoara Balvanovici învață pe elevele sale să facă formulări precise și să tragă concluzii pe baza faptelor istorice, le cere să cunoască temeinic hărțile și cronologia istorică.

La fiecare lecție s'a observat tendința cadrelor didactice de a obține o atitudine conștientă din partea elevelor față de materialul studiat. La oricare lecție fie că era vorba de fizică, de limba rusă sau de istorie, profesoarele întrebau pe eleve: „de unde se vede că aceste afirmații sunt juste? Dovediți acest lucru. Cum puteți demonstra justețea celor ce ați spus voi?", etc.

Toate cadrele didactice acordă o mare atenție vorbirii corecte a elevelor, cerându-le să-și formuleze cu precizie răspunsurile.

Intr'una din primele zile ale anului școlar s'a ținut o consfătuire operativă cu toate cadrele didactice care lucrează la clasa V-a. In fața lor a fost pusă problema lichidării lipsurilor constatate de conducerea școlii în timpul asistării la lecții. Directoarele au remarcat insuficienta folosire a materialului intuitiv și nepriceperea unora dintre cadrele didactice de a antrena întreaga clasă, de a face pe fiecare elevă să lucreze la lecție. Cu acest prilej s'a cerut cadrelor didactice, ca în cel mai scurt timp, să cunoască pe fiecare elevă, să cunoască lacunele acestora în povestirea cunoștințelor căpătate la lecții și să studieze mijloacele practice pentru lichidarea lipsurilor.

I. FRIEDLAND

(Articol publicat în „Ucitelskaia Gazeta")

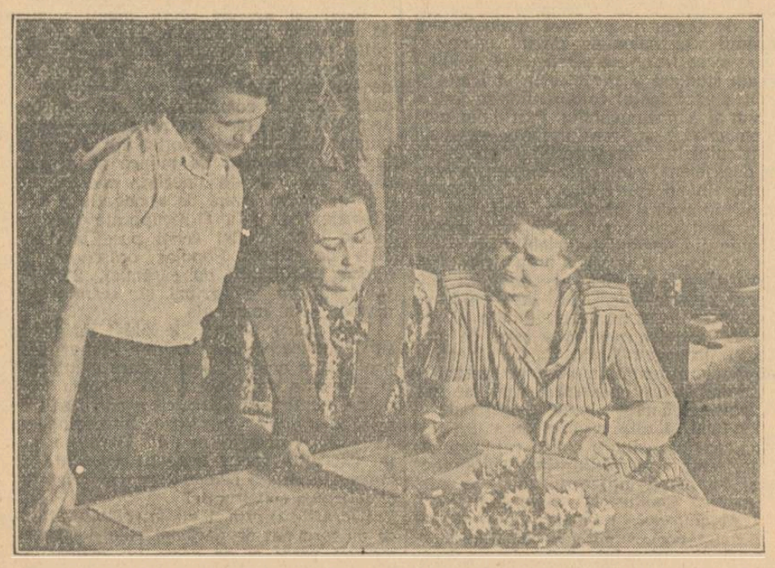

Pentru cadrele didactice sovietice legătura cu familiile elevilor constitue un prețios sprijin în munca didactică. Prin vizitele la domiciliul elevilor, învățătorii și profesorii din U.R.S.S. au posibilitatea de a cunoaște condițiile de învățătură aptitudinile și înclinațiile copiilor! In clișeu: o profesoară din Moscova stă de vorbă cu mama elevului său, în legătură cu o compoziție literară reușită a acestuia.

ȘTIRI DIN U.R.S.S.

Editarea unei serii de manuale didactice pentru colhoznici intitulată „Agronomia la domiciliu"

Colegiul Ministerului agriculturii al U.R.S.S. a aprobat planul de editare a unei serii de manuale didactice pentru studiile individuale ale colhoznicilor intitulate: „Agronomia la domiciliu". Manualele își propun să ajute pe colhoznicii, care au absolvit școala de 7 clase, să studieze individual știința agronomică și să devină meșteri ai agriculturii socialiste.

„Agronomia la domiciliu" va fi editată în cinci serii, consacrate problemelor lucrării câmpului, creșterii vitelor, horticulturii, legumiculturii și apiculturii. Fiecare cititor va căpăta cunoștințele necesare cu privire la ramura agricolă care-l interesează. Seria „Cultura câmpului" va fi alcătuită din 16 broșuri, care vor cuprinde cunoștințe asupra organizării muncii în colhoz, asupra vieții plantelor și principiilor agriculturii, asupra culturii cerealelor și a diferitor alte culturi de câmp, asupra mecanizării lucrărilor, precum și asupra altor probleme. Seria „Creșterea vitelor" va fi alcătuită din 11 broșuri. Una dintre acestea va cuprinde elemente de medicină veterinară.

La întocmirea manualelor „Agronomia la domiciliu" participă peste 100 de autori — profesori și asistenți ai Academiei de Agricultură „K. A. Timireazev" din Moscova, colaboratori științifici ai Institutului unional de cercetări științifice în domeniul creșterii vitelor, ai Institutului de pomicultură „I. V. Miciurin" și ai altor institute științifice din țară. Colectivul autorilor este condus de I. V. Iacușin, F. F. Liscun, P. N. Iacovlev, membri activi ai Academiei Unionale de Științe agricole „V. I. Lenin", de profesorul V. I. Feldstein și de alți eminenți oameni de știință.

La întocmirea manualelor „Agronomia la domiciliu" participă deasemenea vestiți meșteri ai agriculturii socialiste, printre care și C. A. Borin, M. F. Ciomâi, P. A. Malinin, A. F. Liliscov laureați ai premiului Stalin, Eroi ai Muncii Socialiste.

Se îmbunătățesc necontenit condițiile de viață ale oamenilor muncii din Lituania

Pentru muncitorii dela combinatul de încălțăminte „Ukaras" din Lituania s'a construit un palat de cultură și s'a deschis un sanatoriu de noapte. Numeroși muncitori din industria încălțămintei au primit întreținere gratuită la casele sanatoriale din Crimeea, Caucaz și alte regiuni ale U.R.S.S. Toate aceste cheltueli se fac pe seama fondului directorial.

Aceste fonduri sunt un izvor suplimentar de îmbunătățire a condițiilor culturale și de viață ale muncitorilor sovietici. In prezent peste 100 de întreprinderi industriale din Lituania dispun de fonduri directoriale. In ultimii ani, pe seama acestor fonduri, în uzinele și fabricile din Republică s'au deschis peste 200 de cluburi, biblioteci și colțuri roșii. Din aceste fonduri au fost create deasemenea multe instituții preșcolare, au fost amenajate stadioane, mii de muncitori și funcționari și-au petrecut concediul în cele mai frumoase stațiuni balneo-climaterice ale Țării Sovietice. (Agerpres).

La Moscova s'a deschis o expoziție a pictorilor amatori

La Moscova, la Palatul de Cultură al muncitorilor din industria alimentară a U.R.S.S. s'a deschis o expoziție de desene și picturi executate de Studioul muncitoresc al artiștilor amatori. La această expoziție sunt prezentate peste 120 de lucrări executate de muncitori dela diferite întreprinderi ale industriei alimentare. La expoziție ocupă un loc de frunte tablourile „Lenin în orașul Gorki" executat de mecanicul Frohin, „Muncitorul" de tehnologul Vasiliev, portrete de stahanoviști precum și alte opere. In prezent, pe lângă toate cluburile muncitorești mari din Țara Sovietică au fost create studiouri de arte plastice. Aici, studiază în timpul lor liber zeci de mii de muncitori și funcționari.

Primele lecții de aritmetică la clasa I-a

(urmare din numărul trecut)

Ziua VII-a
Repetarea numerelor 1, 2, 3

In această zi trebue să facem neapărat o repetare a numerelor predate până acum. Intreb pe copii ce numere au învățat. Scriu la tablă cifra 1, las un loc liber și scriu apoi cifra 3. Intreb dacă am scris în ordinea cuvenită și pe care cifră nu am scris-o. Chem un copil la tablă și îi cer să scrie cifra care lipsește. Cer apoi câtorva elevi să vină la caseta cu cifre și să găsească cifrele cunoscute de ei. Pun apoi întrebarea: „Am trei creioane, cine poate spune cum putem să le împărțim?" Copiii vor arăta trei procedee. Cer apoi să împarță ei trei caiete la doi elevi. Acum ei se convinge că numărul 3 nu poate fi împărțit în mod egal la doi elevi, că trebue să dăm unui elev două caiete iar altuia un caiet. Iau apoi două cuburi și le dau la doi copii. Fiecare a primit în mod egal câte un cub. Spun apoi: „Iată acum trei cărți. Mișu ia dela mine una. Socotiți câte cărți ne-a rămas?" Copiii numără apoi până la 3 înainte și înapoi. (1 2, 3 și 3, 2. 1). Chem la tablă pe Vova, Fedea și Vitea. Le cer să se așeze în linie și să ridice mâna pe rând. Intâi primul, după aceea al doilea și apoi al treilea. Numărăm în cor, în ordine. Primul, al doilea, al treilea. Cer unui alt copil să numere până la 10. Numărăm apoi cu toții împreună. Repetăm numărarea înapoi. La început numără un elev iar după aceea toți copiii. Numărăm încăodată până la 10 și înapoi. Cer elevilor să scoată din plicuri monetele și să arate o copeică. Intreb: „Cum aflu știut voi că aceasta este o copeică? Copiii răspund: „Aici se află scris cifra 1". In acelaș fel se procedează pentru monetele de 2 și 3 copeici. Chem mai mulți elevi la tablă. Pe unul îl pun să scrie cifra 1 pe altul cifra 2 iar pe al treilea cifra 3. Ca încheiere, repet scrierea cifrelor 1, 2, 3 în caiete. Se scrie câte un rând de fiecare cifră. Am avut grijă să scriu mai dinainte pentru fiecare rând câte o cifră model. Dacă rămâne timp copiii desenează linii, conturul unor frunze. Ca temă pentru acasă le cer să scrie câte un rând pentru fiecare din cifrele învățate. In caietele copiilor am scris dinainte câte o cifră model.

Ziua a VIII-a
Numărul și cifra 4

Controlând temele pentru acasă, urmăresc să văd care dintre copii n'a reușit să scrie cifra 3. După lecții fac cu ei lucrări suplimentare. Pentru a consolida cele însușite în ajun, îi pun să scrie încă un rând de cifre 3.

Trec la numărul și cifra 4. Pe stinghia tablei pun trei siluete de iepurași și întreb câți iepurași sunt. „Cum ați aflat aceasta"? — „I-am numărat" — răspund copiii. Cer să numere cu voce tare: „unu, doi, trei". Adaog la cei trei iepurași încă unul și întreb câți iepurași avem acum. Cer din nou să numere în cor: „Unu, doi, trei, patru". Intreb cum am obținut numărul patru. Elevii răspund: „La trei am adaogat unul".

Dau deoparte trei bile dela mașina de socotit și pun întrebarea: „Ce trebue să facem ca să avem patru bile?" Copiii răspund: „Trebue să adaogăm încă o bilă". Adaog și numărăm împreună.

Cer elevilor să arate patru bețișoare mai întâi toate într'o mână, iar apoi aceleași patru bețișoare în amândouă mâinile. Unii copii au acum într'o mână trei bețișoare iar în cealaltă unu; alții au în fiecare mână câte două bețișoare. Le dau o nouă temă: să alcătuiască din patru bețișoare un patrat. Copiii fac cu plăcere această figură. Intreb: „Câte picioare are masa, scaunul?" Le cer să-și arate patru degete la o mână și patru degete la două mâini. Unii arată un deget la o mână și trei la cealaltă, iar alții câte două la fiecare mână.

Copiii numără apoi cuburile de pe stinghia depe tablă, iau câte un cub, scădem în cor câte unul. Chem pe 2-3 elevi și le cer să numere dela unu la patru și înapoi. In acelaș fel numărăm toți împreună. Chem la tablă patru elevi și îi așez în rând. Intreb: „Cine dintre voi este primul, să ridice mâna. După primul cine vine? (al doilea) iar după al doilea? (al treilea) iar după al treilea? (al patrulea). Numărăm: „Primul, al doilea, al treilea, al patrulea". Pun pe cei care stau în rând să numere ei singuri. Acum să-mi spuneți care este rândul al patrulea de bănci? Ridicați mâna cei care stați în banca a patra". Urmează discuții pe baza tabelului lui Emenov, după care facem momentul de cultură fizică. Trec la cunoașterea cifrei patru. O arăt și spun: „Așa se scrie cifra patru". Cer să caute în plicuri cifra patru și să mi-o arate. Il întreb unde au văzut această cifră (pe autobus, pe troleybus, etc). Deschidem manualul de aritmetică la pagina 10. Intreb „Câte pisici sunt desenate aici? Cum stau ele? (trei împreună și una deoparte). Numărați câți brazi sunt aici și câte roate are căruța. Ce mai este desenat aici? (pentru steaguri). Spuneți-mi cum sunt așezate steagurile? (trei și unul, două și două, unul și trei). Să desenăm în caiete cifra patru".

Pe primul rând elevii desenează patru patrate la distanță de un pătrățel unul de altul. Pe cel de al doilea rând, trei patrate la distanță de un pătrățel, iar al patrulea la o distanță de trei pătrățele. Pe cel de al treilea rând ei desenează două patrate la o distanță de un pătrățel, apoi lasă un spațiu de trei pătrățele și iar fac două patrate la o distanță de un pătrățel. Trec la recapitularea celor învățate: „Ce cifră am învățat noi astăzi? Cum putem s'o formăm?" Pentru acasă vor desena patru morcovi pe trei rânduri, mai întâi trei și unu apoi două și două, apoi câte unul.

Ziua IX-a
Scrierea cifrei 4

După verificarea temei pentru acasă, întreb: „Ce număr am învățat eri? Care sunt obiectele din clasa noastră care sunt câte patru? (cele patru picioare ale mesei, ale scaunului). Scoateți din plicurile voastre și arătați-mi cifra patru. Scoateți și arătați-mi toate cifrele pe care le-am învățat până acum. Spuneți, după care cifră vine patru? (după trei). Care este mai mare trei sau patru? Care este mai mic patru sau doi? Care este cifra cea mai mare din toate cele pe care le cunoaștem? Care este cea mai mică?"

„Acum vom învăța să scriem cifra patru". Le arăt pe tablă cum trebue scrisă această cifră și le spun: „Cifra patru este alcătuită din trei bețișoare și se scrie în două pătrățele". Primul bețișor, aplecat, se scrie în pătrățelul de sus și intră puțin în al doilea pătrățel. Dela acest bețișor tragem spre dreapta un bețișor culcat care ajunge aproape pe marginea pătrățelului. Insfârșit, scriem ultimul bețișor, mai lung. Acesta începe mai jos decât primul bețișor și ajunge până la marginea de jos a celui de al doilea pătrățel. Le arăt și le explic de trei ori cum trebue scrisă cifra patru. Intreb: „Câte părți are cifra patru? (trei părți). Care sunt aceste părți? (prima parte — un bețișor aplecat, a doua — un bețișor culcat, a treia, un bețișor aplecat). Copiii întuesc modelul cifrei patru scris din timp de învățător în caietul lor. Chem la tablă 2—3 elevi și îi pun să scrie această cifră în pătrățele, văzând cu acest prilej ceeace n'au înțeles ei și ceeace le vine greu să facă. Scriu încăodată cifra pe tablă, explicând în acelaș timp. Elevii scriu cifra patru pe două rânduri. Urmăresc nu numai scrierea corectă a cifrelor, ci și felul cum stau copiii în bănci, cum își țin caietele și creioanele. Dacă îmi rămâne timp, închei lecția cu desenarea unui chenar format din pătrățele pe care copiii le colorează cu creioane de diferite culori. Pentru acasă le dau să scrie pe două rânduri cifra patru și să deseneze un chenar.

Ziua X-a
Numărul și cifra 5

Ca de obicei, verific temele pentru acasă și recapitulez cele învățate: „Copii ce cifre cunoașteți? (1, 2, 3, 4) Jura, vino la tablă, arată-mi cifra 1. Ce obiecte din clasa noastră sunt câte unul? Cine va arăta tabelul în care se găsește cifra 2? Găsiți în plicurile voastre cifra 2 și arătați-o. Dacă la 2 adăogăm 1, cât vom avea? Unde avem desenată cifra 3? Arată Victor! Cum sunt așezate cele trei cercuri? (câte unul la rând, două și unul, unul și două). Arătați-mi cu două mâini trei bețișoare. Ce obiecte sunt trei la noi în clasă? (trei ferestre, trei ursuleți pe tablou). Arătați-mi cifra 3 (copiii scot cifra trei din plicurile lor cu cifre). Câte roți are căruța? Cum sunt ele așezate? (două și două). Cum se mai poate forma într'un alt fel cifra 4? (unul și trei). Arătați-mi patru degete la două mâini. Căutați în plic cifra 4 și arătați-o. Numărați în cor până la patru și înapoi.

Trecem la învățarea numărului cinci: „Să vină la tablă Jura, Petea, Misa și Vanea. Să numărăm câți băeți au venit. Serioja, vino și tu lângă ei. Câți sunt ei acum? Să-i numărăm toți împreună (copiii numără în cor: 1, 2, 3, 4, 5). Iar acum să-i numărăm în ordine: primul, al doilea, al treilea, al patrulea, al cincilea. Uitați-vă la stinghia de lângă tablă și spuneți-mi câte cuburi sunt acolo? (patru). Cine a ghicit, fără să numere, că sunt patru cuburi? (un copil răspunde: „cuburile stăteau câte două, iar doi și cu doi fac patru"). Apropii cuburile unul de altul și spun: „Așa dar avem aici patru cuburi. Vitea, pune lângă aceste cuburi încă unul. Câte cuburi avem acum? Cum am obținut numărul 5? (patru și cu unul fac cinci). Luați în mâini patru bețișoare și adăogați la ele încă unul. Să numărăm câte bețișoare sunt acum. Numără Vitea: (unul, două, trei, patru, cinci) iar acum să numărăm în cor. Uitați-vă la mâinile voastre și spuneți-mi câte degete aveți la fiecare mână. Cum sunt ele așezate? (Patru degete împreună, iar unul mai laoparte). Așa este copii. Acest deget este cel mare. Iar acum am să vă spun o ghicitoare: Cinci băețași, cinci căsuțe. Au plecat băețașii prin căsuțele lor călduroase. — Cine a ghicit să ridice mâna. Spune Valeriu (băețașii sunt degetele noastre, iar căsuțele sunt mânușile). Arătați-mi mâna dreaptă. Câte degete are? Iar acum arătați-mi stânga. Aceasta câte degete are? Să numărăm degetele dela ambele mâini, să le numărăm în cor. (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10). Inseamnă că la mâini avem în total 10 degete. Acum copii ascultați de câte ori va suna clopoțelul. Trebue să stați foarte liniștiți, pentru ca fiecare să poată auzi limpede loviturile în clopoțel și să le numere bine. Inchideți ochii și ascultați (lovesc cu creionul în clopoțel de patru ori la rând iar a cincea lovitură o dau după o scurtă pauză). Deschideți ochii. Care dintre voi a putut să numere loviturile? (aproape toți copiii ridică mâna). Spune Jura, câte lovituri ai auzit? ((am auzit cinci lovituri). Dar cine a observat și cine ține minte cum am lovit? (la început ați lovit de patru ori apoi încăodată). Așa este copii. Numărul cinci l-ați găsit și după clopoțel. Numărul cinci se inseamnă în scris prin cifra 5. Uitați-vă aici cu atenție și spuneți-mi câte steaguri sunt pe acest tablou? (cinci steaguri). Iar alături de ele (descopăr partea acoperită a tabloului) este tipărită cifra 5. Dar aceasta ce cifră e? (le arăt o altă cifră 5). Cine dintre voi a văzut cifra 5 și unde? (casa numărul 5, apartamentul numărul 5), cifra 5 pe ceas, nota 5 în caietul unei surori mai mari). Scoateți cifra 5 din plicurile voastre. Cine dintre voi poate spune cum este scrisă cifra 5 și din ce părți este compusă? (de la un bețișor drept pleacă în jos o jumătate de oval, iar din partea de sus a bețișorului, pleacă o codiță). In ce parte pleacă „codița" dela bețișorul drept? La dreapta sau la stânga?

Momentul de cultură fizică. Cer copiilor să deschidă caietele și să pregătească creioanele colorate: „Acum vom desena cinci cluperci". Le arăt cum se desenează clupercile în pătrățelele caietului: „Desenăm cinci cluperci una după alta într'un singur rând. Le mai desenăm încăodată, dar le așezăm în așa fel ca atunci când am obținut numărul 5: la început patru cluperci la rând, iar apoi încă una, ceva mai departe (eu desenez pe tablă iar copiii desenează și colorează clupercile în caiete). Sub cele patru cluperci se scrie cifra 4 iar sub ultima cifra 1". Pentru acasă le dau să deseneze 5 obiecte oarecare și să le așeze cum le place.

Urmând acelaș procedeu, în ziua XI-a predau formarea noțiunii numărului cinci, iar în ziua a XII-a scrierea acestei cifre. Ca și în cazul celorlalte numere și cifre, folosesc din belșug materialul intuitiv. In ziua următoare fac o recapitulare a tuturor numerelor învățate și scriem toate cifrele.

M. SCERBAC
învățătoare emerită
(din „Nacialnaia Școla" nr. 7, 1951)

Educația marxist-leninistă a cadrelor didactice

Partidul Bolșevic privește educația marxist-leninistă a intelectualității sovietice ca pe una din sarcinile sale cele mai însemnate. Partidul, îndeplinind indicațiile staliniste călăuze din punct de vedere ideologic și politic cadrele statului sovietic pentru ca acestea să se poată orienta în mod creator în condițiile vieții interne și internaționale.

„Călirea ideologică, — spunea A. A. Jdanov la cel de al XVIII-lea Congres al P. C. (b) al U.R.S.S., — educă în oamenii sovietici conștiința demnității de cetățean sovietic și încrederea în forțele proprii. Astăzi mai mult ca niciodată răsună cu deosebită tărie cuvintele tovarășului Stalin că teoria dă practicienilor forța orientării, încrederea în sine, perspectiva și prinderea nu numai de a vedea, ci și de a prevedea evenimentele".

Cadrele didactice sovietice — învățătorii și profesorii din școlile orășenești și sătești, profesorii din școlile și institutele pedagogice, educatoarele din căminele și grădinițele de copii, cadrele din organele învățământului, oamenii științei pedagogice — alcătuesc un detașament însemnat în uriașa armată a intelectualității sovietice. El îndeplinesc sarcina ideologică de răspundere a instruirii și educării tinerei generații de constructori activi ai comunismului.

Este firesc ca pentru cadrele didactice sovietice **înarmarea cu teoria înaintată marxist-leninistă să fie o chestiune de o însemnătate vitală.** Un învățător care nu-și lărgește cunoștințele teoretice, orizontul politic, nu este în stare să îndeplinească sarcina complexă de educator ideologic al tineretului.

Experiența anului școlar trecut din învățământul de partid a arătat că învățătorii și profesorii sovietici sunt pătrunși de conștiința însemnătății pe care o are studiul marxism-leninismului pentru **succesul întregii munci din școală.**

Organele conducătoare de partid și organizațiile de partid din instituțiile de învățământ pedagogic, din școli și din secțiile de învățământ au acordat și acordă multă atenție pregătirii ideologico-politice a cadrelor din învățământ. Formele instruirii teoretice a pedagogilor devin tot mai variate. Se studiază Istoria P.C. (b) al U.R.S.S., filosofia, economia politică, istoria relațiilor internaționale. Mulți învățători și profesori sunt încadrați în universitățile de marxism-leninism.

Metoda de bază a pregătirii politice pentru o parte însemnată a colectivelor pedagogice este metoda încercată a vechii generații de bolșevici, metoda studierii individuale a teoriei marxist-leniniste. **Trebue să desvoltăm prin toate mijloacele gustul cadrelor noastre pentru studiul politic individual,** pentru studierea individuală a problemelor teoretice, pentru citirea cărții politice.

Ucitelskaia Gazeta a publicat de curând articolul secretarului adjunct al organizației de partid al școlii pedagogice din Tomsk, în care se arăta experiența organizării muncii de propagandă în această școală. Organizația de partid a școlii folosește de mai mulți ani metoda studierii individuale a operelor clasicilor marxism-leninismului de către tot mai multe cadre didactice. Organizația de partid a pus la punct sistemul de consultații, a introdus în practică citirea de referate și a realizat o serie de alte măsuri pentru ca studierea teoriei revoluționare în colectiv să se desfășoare într'un mod activ și creator.

Incepe noul an școlar în rețeaua învățământului de partid. Organizațiile de partid au pus la punct această rețea. In multe organizații de partid din institute și școli problemele pregătirii pentru noul an de învățământ de partid s'au discutat la ședințele birourilor și în adunări de partid la care au participat și cadrele didactice fără partid. Astfel au fost analizate în amănunțime problemele pregătirii ideologico-teoretice a cadrelor în organizația de partid a institutului pedagogic din Kuibâșev. Aici se simte o grijă serioasă pentru ca schimbul activ de păreri și discuțiile vii tovărășești să se aplice pe larg pentru a trezi un interes adânc față de problemele studiate. Deasemenea, o serioasă pregătire pentru noul an de învățământ a fost făcută în școala medie nr. 29 din Moscova. 12 profesori din clasele superioare vor studia după planuri individuale. In acest an organizațiile de partid se pregătesc să folosească pe scară largă metoda consfătuirilor teoretice, care provoacă un deosebit interes în rândurile colectivului pedagogic. Trebue subliniat că în această școală nu numai organizația de partid este aceea care se ocupă de problemele ridicării nivelului ideologic și teoretic. Aceste probleme sunt și în centrul atenției directorului școlii și a comitetului sindical. Lucrul acesta este foarte important. Pentru succesul învățământului politic al cadrelor este extrem de însemnat ca învățătorii și profesorii să simtă totdeauna o atenție deosebită, în ce privește această muncă, din partea conducătorilor lor, să vadă exemplul personal al acestora pentru căutirea lor ideologică.

Pregătirea ideologică-teoretică a cadrelor conducătoare din învățământ trebue să stea în centrul atenției noastre. Cadrele secțiunilor raionale și regionale precum și ale ministerului învățământului sunt obligate să învețe necontenit, să-și ridice propriul lor nivel ideologic. Fără aceasta ele nu pot fi la înălțimea cerințelor de organizatori și conducători ai unui însemnat sector ideologic.

Felul cum activează cercul de studiere a Istoriei P.C. (b) al U.R.S.S. sau seminarul de studiere a Biografiilor lui I. V. Stalin și V. I. Lenin, a filosofiei, economiei politice, a politicei externe a U.R.S.S. și a relațiilor internaționale actuale, felul cum învață tovarășii înscriși în universitățile marxist-leniniste, felul cum decurge îndeplinirea planurilor de studiu individual — toate acestea trebue să intereseze necontenit organizația de partid și organizația sindicală, trebue să intereseze pe fiecare conducător al unui colectiv. Trebue să ținem minte necontenit indicațiile tovarășului Stalin că, dacă dintr'un motiv sau altul începe să meargă prost propaganda noastră de partid, dacă începe să meargă prost munca de educare marxist-leninistă a cadrelor noastre, dacă slăbește munca noastră de ridicare a nivelului politic și teoretic al acestor cadre, dacă personalul didactic încetează să se intereseze de perspectivele mersului nostru înainte, încetează să înțeleagă justețea cauzei noastre și se transformă în practicieni care îndeplinesc orbește indicațiile venite de sus, este sigur că va merge prost întreaga noastră muncă de stat și de partid.

Deaceea să avem cât mai multă grijă de educația ideologică marxist-leninistă a cadrelor didactice, de creșterea lor politică!

(Articol de fond publicat în „Ucitelskaia Gazeta")

Pentru aplicarea strictă a Hotărîrii cu privire la cadrele didactice

Dând viață prevederilor Hotărîrii

Hotărîrea Partidului și a Guvernului cu privire la îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu, a fost primită cu o nespusă bucurie de către toți învățătorii și profesorii dela școlile din regiunea Bacău.

Grija Biroului provizoriu sindical regional, a birourilor provizorii sindicale raionale și a secțiunilor de învățământ, a fost ca sarcinile izvorîte din Hotărîre să fie puse imediat în practică.

Printr'o strânsă colaborare cu Sfaturile Populare, cât și cu reprezentanții diferitelor întreprinderi economice, s'a reușit a se realiza o bună parte din sarcini. Învățătorii și profesorii tineri, noi numiți în regiunea Bacău, au fost în majoritate cazați și li s'a asigurat transportul până la comunele și satele unde au fost repartizați. Un prețios concurs l-au dat președinții Comitetelor Executive ale Sfaturilor Populare, care s'au interesat îndeaproape de găsirea locuințelor pentru învățătorii și profesorii numiți sau mutați în regiune. Astfel a procedat, de exemplu, tov. N. Morușanu, președintele Comitetului executiv al sfatului popular Serbești din raionul Bacău, care împreună cu tov. Eugenia Țântă au asigurat locuința învățătorului Gh. Temelie, Deasemeni învățătoarei Udrea Florica dela școala Hoit comuna Letea Veche raionul Bacău, i s'a găsit locuință corespunzătoare prin grija sfatului popular, a tov. Vasile Bălăiță, directorul școlii și a tov. Crihan Constantin, responsabilul grupei sindicale. La Săbăuani în raionul Roman doi din învățători au primit locuințe bune; la Răpi, Mănăstirea Cașin și Oituz, în raionul Tg. Ocna, prin grija președinților sfaturilor populare, toți învățătorii și profesorii au primit locuințe corespunzătoare și tot astfel în multe sate din raioanele: Piatra-Neamț, Buhuși, Ceahlău, Tg. Neamț, etc.

Pentru punerea în practică a Hotărîrii, sindicatele, secțiile de învățământ și multe comitete executive ale sfaturilor populare comunale din regiunea Bacău, au luat toate măsurile pentru aprovizionarea cu lemne, cu petrol, cu articole de îmbrăcăminte și încălțăminte, îngrijindu-se în același timp și de asigurarea alimentării personalului didactic. In unele părți ca la Pângărați, Negrești, Tarcău, Roznov, Bicaz, etc. din raionul Piatra-Neamț, personalul didactic a fost aprovizionat cu lemne pentru toată iarna prin grija sfaturilor populare.

In ceeace privește asigurarea hranei, mulți învățători și profesori s'au înscris la cantinele internatelor școlare, ale G.A.S., sau ale sfaturilor populare. La Podoleni, de pildă, în raionul Buhuși, iau masa la cantina internatului opt învățători. Tot astfel la Tarcău în raionul Piatra Neamț, la Răpi, în raionul Tg. Ocna, la Răcăciuni în raionul Bacău și în multe alte părți învățătorii și profesorii s'au înscris să ia masa la cantinele internatelor școlare. Pentru ca aceștia să-și poată primi ratiile respective, secțiunea comercială a sfatului popular regional a luat toate măsurile necesare pentru ca odată cu primirea alimentelor pentru cantinele școlare, să se ridice și cotele pentru personalul didactic.

In afară de aceste importante realizări, obținute până în prezent, secțiile de învățământ și sindicatele din regiunea Bacău, se îngrijesc acum ca toți învățătorii și profesorii care au dreptul să primească suprafața de 1/4 ha. teren pentru grădină, să fie trecuți pe tabele.

In același timp se pregătește acțiunea pentru ridicarea nivelului politic și profesional al cadrelor didactice. Biroul provizoriu sindical din raionul Piatra-Neamț a organizat în acest scop șase biblioteci mobile în satele cele mai îndepărtate ale raionului. Sub conducerea Comitetului de Partid raional, au fost organizate în raionul P. Neamț, 18 cercuri pentru studiul Istoriei P.C. (b) al U.R.S.S., în orașul Bacău au fost organizate 12 asemenea cursuri.

Realizările înfăptuite în regiunea Bacău sunt însă abia la început. Ele trebue să continue cu tot mai multă intensitate. Birourile provizorii sindicale nu trebue să se limiteze numai la munca de birou, la înregistrarea cazurilor de neaplicare a Hotărîrii sau la abateri săvârșite de anumite organe. Ele trebue să lupte pentru înlăturarea lipsurilor. In raionul Roman, spre exemplu, biroul provizoriu sindical trebue să se îngrijească mai îndeaproape de cazarea tinerelor cadre. Tot astfel trebue dusă munca și în orașul Bacău, unde mai sunt învățători și profesori care așteaptă ore și zile întregi la serviciul spațiului locativ pentru a-și primi locuințe.

Totodată, atât sindicatele, cât și secțiunile de învățământ vor trebui să stăruie cât mai mult pentru ca învățătorii să-și primească cotele de petrol prevăzute în Hotărîre și să fie aprovizionați din vreme cu combustibilul necesar, acțiune care merge foarte încet până în prezent. Ei trebue să combată în același timp atitudini greșite ca acelea ale directorului gospodăriei agricole de stat Călugăra din raionul Bacău, care în loc să primească cu dragoste pe tov. Gh. Mărgăritescu la cantina G.A.S., a răspuns că „la el, nu este restaurant de stat".

Înlăturând aceste lipsuri, luptând tot mai mult pentru punerea în practică a sarcinilor Hotărîrii, sindicatele, secțiile de învățământ și toți învățătorii și profesorii din regiunea Bacău vor contribui la desvoltarea învățământului pus în slujba construirii socialismului, a luptei pentru pace.

C. PRISECARU

In raionul Racoș nu s'a făcut aprovizionarea cu combustibil

Comitetele executive ale sfaturilor populare și secțiunile de învățământ au luat măsuri pentru aplicarea Hotărîrii privitoare la cadrele didactice. Sfaturile populare comunale au primit dispoziții pentru ca toți învățătorii și profesorii numiți sau mutați la școlile din cuprinsul raionului să fie cazați în condițiuni bune. Învățătorii și profesorii pot lua masa la cantinele sfaturilor populare.

In ceea ce privește prevederile Hotărîrii în legătură cu ridicarea nivelului ideologic și politic al cadrelor didactice, secțiunea de învățământ lucrează la un plan potrivit căruia învățătorii și profesorii vor fi încadrați în forme de învățământ după cunoștințele pe care le au, cursurile urmând să înceapă în curând.

O lipsă în aplicarea Hotărîrii o constitue faptul că învățătorii și profesorii nu au primit cota de combustibil ce li se cuvenea. Deși secțiunea de învățământ a întocmit din timp tabelele nominale ale celor îndreptățiți, totuși ocoalele silvice din raionul Racoș nu s'au îngrijit să livreze cadrelor didactice cantitatea de combustibil ce li se cuvine. In această privință este necesar ca secțiunea de învățământ a regiunii Stalin să ia legătură cu Direcția Silvică pentru ca până la data prevăzută de Hotărîre toți profesorii și învățătorii din raionul Racoș să fie aprovizionați cu combustibil.

Lista manualelor ce se vor folosi în școlile cu limba de predare română în anul școlar 1951 — 1952

CL. I-a

Abecedar (toate edițiile); Limba Română (toate edițiile); Aritmetica (toate edițiile); Abecedar muzical.

CL. II-a

Limba Română (toate edițiile); Aritmetica (toate edițiile); Abecedar muzical.

CL. III-a

Limba Română (toate edițiile); Aritmetica (toate edițiile); Șt. Naturii și Geografia (toate ediție).

CL. IV-a

Limba Română (toate ediție); Limba Rusă (ediția 1950); Aritmetica (toate ediție); Șt. Naturii (toate ediție); Istoria și Geografia (toate ediție).

CL. V-a

Limba Română: ediția 1949 și 1950. Nu se va folosi manualul provizoriu 1949: **Limba Rusă** ediția 1948, 1949 (care începe cu o lecție introductivă și cu alfabetul) și ediția 1950; **Aritmetica cl. V-VI** (toate ediție). Se folosește și în cl. VI-a; **Culegere de probleme V-VI** (ediția 1951). Se folosește și în cl. VI-a; **Botanica cl. V-VI-a** ediția 1951. Se folosește și în cl. VI, VIII și în anul II școli pedagogice; **Geografia fizică** (toate ediție); **Minerale și roci** (broșură — ediția 1951); **Istoria Antică** (toate ediție); **Muzica** (toate ediție)

CLASA VI-a

Limba română ediția 1949 și ediția 1950. Nu se va folosi manualul provizoriu 1949; **Limba Rusă** ediția 1950 (se va folosi și manualul ediția 1948, care începe cu poezia „Portretul lui Lenin"); **Aritmetica cl. V—VI-a** (toate ediție); **Culegere de probleme** cl. V—VI (ediția 1951); **Geometrie** (toate ediție); **Algebra** (toate ediție); **Fizica** (toate ediție); **Botanica cl. V—VI-a** (ediția 1951); **Zoologia** (ediția 1951); **Geografia Continentelor** (toate ediție); **Istoria Evului Mediu** (toate ediție); **Muzica** (toate ediție).

CLASA VII-a

Limba Română ediția 1949 și 1950. Nu se va folosi manualul provizoriu ediția 1949; **Limba Rusă** ediția 1950. Se va folosi și manualul de cl. VI—VII ediția 1949; **Algebra** (toate ediție); **Geometria** (toate ediție); **Fizica** (toate ediție); **Chimia** (toate ediție); **Anatomia și Fiziologia Omului** (toate ediție); **Minerale și roci** (broșură) ediția 1951. Se folosește și în cl. V-a; **Istoria Pământului** (toate ediție); **Geografia R.P.R.** ediția 1951; **Istoria R.P.R.** ediția 1951; **Istoria Modernă și Contemporană** (toate ediție); **Muzica** (toate ediție).

CLASA VIII-a

Istoria Literaturii Române cl. VIII—IX-a ediția 1951. Se folosește și în cl. IX-a, în anul I—II șc. pedagogice și în anul I școli tehnice. **Limba Rusă** cl. VIII—XI (ediția 1951). Se folosește și în cl. IX, X și XI precum și în anii I, II, III și IV șc. pedagogice și anul I. II, III școli medii tehnice. **Limba Franceză** (ediția 1949 și 1950). **Limba Engleză** (toate ediție). **Limba Germană** (toate ediție). **Algebra** (toate ediție). Se folosește și în anul I șc. pedagogice. **Geometria** VIII—IX-a (toate ediție). Se folosește și în cl. IX-a și în anul I, II șc. pedagogice. **Fizica** (toate ediție). Se folosește și în cl. VI, VIII și în anul II școli pedagogice. **Fizica culegeri de probleme** cl. VIII—XI-a (toate ediție). **Zoologia** (toate ediție). Se folosește și în cl. VIII-a. **Geografia U.R.S.S. și a Democrațiilor Populare** (toate ediție). Se folosește și în anul II șc. pedagogice). **Istoria Evului Mediu** (toate ediție). Se folosește și în cl. VIII.

CLASA X-a

Istoria Literaturii Române (ediția 1951). Se folosește și în anul III șc. pedagogice și anul II șc. medii tehnice. **Limba Rusă** cl. VIII—XI-a. **Limba Franceză** (ediția 1951). Se folosește și în cl. XI-a. **Limba Engleză** (toate ediție). Se folosește și în cl. XI-a. **Limba Germană** (toate ediție). Se folosește și în cl. XI-a. **Trigonometria** cl. IX—X-a (toate ediție). **Geometria** (toate ediție). Se folosește și în anul II și III șc. pedagogice. **Algebra** cl. IX—X (toate ediție). **Fizica** (toate ediție). Se folosește și în anul II șc. pedagogice. **Fizica culegeri de probleme** cl. VIII—XI-a (toate ediție). **Chimia** (toate ediție). Se folosește și în cl. VIII-a și în anul III șc. pedagogice. **Istoria Pământului** (toate ediție). Se folosește și în anul III șc. pedagogice. **Noțiuni de Cristalografie și Mineralogie** (broșuri) ediția 1951. Se folosesc în anul I și III al șc. pedagogice. **Noțiuni de Petrografie** (broșură) ediția 1951. Se folosesc în anul I și III al șc. pedagogice. **Anatomia și Fiziologia Omului** (toate ediție). Se folosește și în anul I al șc. pedagogice. **Geografia țărilor capitaliste** (ediția 1950). Se folosește și în anul II șc. pedagogice. **Istoria R. P. R.** cl. X—XI-a (ediția 1951). Se folosește și în cl. XI și în anii I, II, III șc. medii tehnice și în anii II, III, IV șc. pedagogice. **Istoria Modernă și Contemporană** (toate ediție). Se folosește și în cl. VIII-a și în anul I șc. pedagogice.

CLASA XI-a

Istoria Literaturii Române I (ediția 1951). Se folosește în anul IV șc. pedagogice și în anul III șc. medii tehnice; **Istoria Literaturii Române** II (ediția 1951). Se folosește în anul IV șc. pedagogice și în anul IV șc. medii tehnice; **Rusa** cl. VIII—XI (ediția 1951); **Franceza** cl. X-a (ediția 1951); **Germana** cl. X-a (toate ediție); **Engleza** cl. X-a (toate ediție); **Astronomia** (toate ediție); **Algebra** cl. VIII, IX-X (toate ediție); **Geometria** cl. VIII, IX, X (toate ediție); **Trigonometria** cl. IX-X (toate ediție); **Fizica** (toate ediție). Se folosește în anul II șc. pedagogice; **Fizica culegere de probleme** VIII-XI (toate ediție); **Chimia** (toate ediție); **Biologia** (toate ediție). Se folosește în anul IV al șc. pedagogice; **Geografia R.P.R.** (ediția 1951); se folosește în anul III și IV al școlilor pedagogice; **Istoria R.P.R.** (ediția 1951); **Psihologia** (toate ediție).

Școlile pedagogice

ANUL I

Istoria Literaturii Române cl. VIII-IX, (ediția 1951); **Limba Rusă** cl. VIII-XI (ediția 1951); **Fizica** cl. VIII și IX (toate ediție); **Aritmetica** șc. pedagogice (ediția 1951); **Culegeri de probleme pentru** șc. pedagogice (ediția 1951); **Algebra** cl. VIII-a (toate ediție); **Geometria** cl. VIII-IX-a (toate ediție); **Trigonometria** cl. IX-X (toate ediție); **Anatomia și Fiziologia Omului** cl. X-a (toate ediție); **Noțiuni de Cristalografie și Mineralogie** (broșură) (ediția 1951); **Noțiuni de Petrografie** (broșură) (ediția 1951); **Istoria Modernă și Contemporană** cl. X-a (toate ediție); **Geografia Fizică Generală** (toate ediție);

ANUL II

Istoria Literaturii Române cl. VIII-IX (ediția 1951); **Limba Rusă** cl. VIII-XI-a (ediția 1951); **Aritmetica școli pedagogice** (ediția 1951); **Culegeri de probleme școli pedagogice** (ediția 1951); **Geometria** cl. VIII-IX și X-a (toate ediție); **Algebra** cl. IX-X (toate ediție); **Fizica** cl. X-XI (toate ediție); **Botanica** cl. V-VI (ediția 1951); **Geografia țărilor capitaliste** (ediția 1950); **Geografia U.R.S.S. și a țărilor de democrație populară** cl. IX-a (toate ediție); **Istoria R.P.R.** cl. XI-a (ediția 1951); **Psihologia** cl. XI-a (toate ediție); **Pedagogia Generală** broșurile I, II, III, IV și V.

ANUL III

Istoria Literaturii Române cl. X-a (ediția 1951); **Limba Rusă** cl. VIII-XI (ediția 1951); **Aritmetica școli pedagogice** (ediția 1951); **Culegere de probleme pentru școli pedagogice** (ed. 1951); **Geometria cl. X** (toate ediție); **Istoria Pământului** cl. X-a (toate ediție); **Noțiuni de Cristalografie și Mineralogie** (broșură) ediția 1951; **Noțiuni de Petrografie** (broșură) (ediția 1951). **Chimia** cl. IX-X (toate ediție); **Geografia R.P.R.** cl. XI-a (ediția 1951); **Istoria R.P.R.** cl. XI-a (ediția 1951); **Pedagogia Generală** (broșurile VI, VII și VIII); **Instrucțiuni pentru predarea cititului și a scrisului** (toate ediție) — se folosește și în anul IV; **Metodica Aritmeticii cl. I-IV** (toate ediție) — se folosește și în anul IV; **Metodica St. Naturale** cl. I-IV (toate ediție — se folosește și în anul IV; **Metodica Desenului** (toate ediție); **Abecedarul Muzical pentru cl. I-II** elementare; **Metodica activităților obligatorii** (toate ediție); **Metodica educației fizice pentru învățământul preșcolar** (toate ediție).

ANUL IV

Istoria Literaturii Române cl. XI-a (partea I-a și a II-a, ediția 1951); **Limba Rusă** cl. VIII-XI (ediția 1951); **Biologia Generală** (toate ediție); **Geografia R.P.R.** cl. XI-a (ediția 1951); **Istoria R.P.R.** cl. XI-a (ediția 1951); **Instrucțiuni pentru predarea cititului și a scrisului** (toate ediție); **Metodica Citirii** (toate ediție); **Metodica Aritmeticii** cl. I-IV (toate ediție); **Metodica Șt. Naturale** (toate ediție); **Metodica Geografiei** (toate ediție); **Metodica Istoriei** cl. I-IV (toate ediție); **Higiena școlară** cl. VIII-a (toate ediție); **Manual de Higienă de Marzeev** (Editura de Stat); **Indrumătorul preșcolar** (toate ediție).

LICEE CLASICE

Limba Latină cl. VIII-a (ediția 1951); **Limba Latină** cl. IX-a (ediția 1951); **Limba Latină** cl. X-a (ediția 1951); **Limba Latină** cl. XI-a (ediția 1951); **Limba Elină** cl. IX-a (ediția 1951); **Limba Elină** cl. X-a (ediția 1951); **Limba Elină** cl. XI-a (ediția 1951); **Istoria Antică** cl. VIII-a (toate ediție).

Atenție deosebită recensământului neștiutorilor de carte!

Trei zile ne mai despart de ziua când în întreaga țară se va efectua recensământul neștiutorilor de carte. In scopul efectuării în bune condițiuni a acestei importante acțiuni, secțiunile de învățământ, directorii de școli și toți învățătorii și profesorii desfășoară o intensă muncă pentru ca lucrările ce se vor face la 23 Septembrie a.c. să fie cât mai bune și mai reale. Un sprijin prețios în pregătirea lucrărilor de recensământ îl dau sindicatele de învățământ care pe lângă munca de lămurire dusă prin membrii lor au antrenat în jurul acestei acțiuni și celelalte organizații de massă.

Lucrările de pregătire sunt în toi. In regiunea Buzău, secțiunea de învățământ a Sfatului Popular regional, în urma ședințelor ce a ținut între 3 și 6 Septembrie, și-a întocmit un plan de muncă bine studiat, iar după acela a trecut imediat la îndrumarea și controlul muncii pe teren.

In orașul Arad s'au făcut afișe în limbile română și maghiară care au fost așezate la locuri vizibile în oraș și la școli și în care se făcea apel la populație pentru a ajuta la buna desfășurare a recensământului neștiutorilor de carte.

Prin presă, prin stațiunile de radioficare, prin dispozitive cinematografice, prin munca de lămurire dela om la om, etc. neștiutorii de carte din regiunea Bihor sunt sfătuiți a se prezenta singuri și a se înscrie la cursurile de alfabetizare.

In alte regiuni, ca de pildă în regiunile Severin, Hunedoara, Rodna, Mureș, etc. precum și în orașul București, munca de lămurire a crescut în ultimul timp în mod simțitor. In București, de exemplu, echipe volante formate din învățători și profesori și delegate ale U.F.D.R. duc zilnic muncă de lămurire din casă în casă pentru depistarea neștiutorilor de carte și pentru popularizarea importanței lichidării neștiinței de carte.

Cu toate acestea însă, mai sunt încă unele secțiuni de învățământ regionale și raionale și unii directori de școli care au subapreciat importanța pregătirilor în vederea recensământului neștiutorilor de carte ce se va efectua la 23 Septembrie a.c.

Această subapreciere se vede din modul cum a înțeles spre exemplu secțiunea de învățământ a regiunii Teleorman să se ocupe de pregătirea în bune condițiuni a recensământului. Datorită faptului că atât secția de învățământ a regiunii cât și secțiile raionale, nu și-au întocmit un plan concret de muncă până în ziua de 15 Septembrie a.c. în această regiune nu se începuse nici un fel de agitație iar formularele pentru înregistrarea neștiutorilor de carte nu se împărțiseră încă la școli. Munca de control pe teren era inexistentă. Mulți directori de școli nu studiaseră nici instrucțiunile Ministerului Învățământului Public referitoare la recensământ.

Tot astfel în regiunea Vâlcea, până la 12 Septembrie secțiunea de învățământ nu ținuse nici o ședință de lucru la care să invite reprezentanții organizațiilor de massă și ai presei pentru a studia problemele efectuării în bune condițiuni a recensământului neștiutorilor de carte și a începe în mod organizat munca de pregătire a acestei lucrări.

Și mai condamnabilă este atitudinea secțiunii de învățământ a regiunii Cluj care până la data de 11 Septembrie a.c. nici nu cunoștea conținutul circularei Ministerului cu privire la modul de efectuare a recesământului.

In timpul scurt ce a mai rămas până la 23 Septembrie a.c. — dată când se va efectua în toată țara recensământul neștiutorilor de carte, secțiunile de învățământ și directorii de școli sunt datori de a face toate eforturile pentru ca lucrările de înregistrare a neștiutorilor de carte să se efectueze în cât mai bune condițiuni. Numai printr'o bună îndeplinire a acestei importante acțiuni, munca de alfabetizare — din primul an al planului nostru cincinal — va da rezultatele mult așteptate de către întregul popor muncitor din țara noastră.

—o—

In atenția învățătorilor și profesorilor

Gazeta Învățământului și Editura de Stat pentru literatură științifică și didactică anunță că termenul pentru primirea lucrărilor la concursul cu tema „CUM REALIZEZ IN MUNCA MEA ȘCOLARA EDUCAȚIA ELEVILOR IN SPIRITUL PATRIOTISMULUI SOCIALIST, AL DRAGOSTEI FAȚA DE UNIUNEA SOVIETICA, AL INTERNAȚIONALISMULUI PROLETAR ȘI AL LUPTEI PENTRU PACE" se prelungește până la data de 15 NOEMBRIE 1951.

Gazeta Învățământului și Editura de Stat pentru literatura științifică și didactică cheamă pe învățători și profesori să participe în număr cât mai mare la acest concurs, pentru a împărtăși și altora experiența lor.

Lucrările se vor trimite pe adresa: EDITURA DE STAT PENTRU LITERATURA ȘTIINȚIFICA ȘI DIDACTICA — REDACȚIA PEDAGOGICA, București, Strada Brezoianu nr. 23, cu mențiunea PENTRU CONCURS.

Se institue, pentru cele mai bune lucrări, următoarele premii:

PREMIUL I: în valoare de lei 25.000;
PREMIUL II: în valoare de lei 15.000;
PREMIUL III: în valoare de lei 10.000.

Grija pentru studenții anului I

Iuliu Csechi
director de studii al Universității „Bolyai" din Cluj

La universitatea „Bolyai" din Cluj și la cele două secții ale Școlii Superioare Pedagogice, care funcționează pe lângă această universitate, își vor începe în curând studiile superioare peste 650 de tineri absolvenți ai școlilor medii. Rezultatele examenelor de admitere arată că în acest an universitatea va primi multe elemente care și-au însușit cunoștințe temeinice în școala medie. Dar pentru a obține rezultate cât mai bune la învățătură cu studenții anului I, conducerea universității, decanii, catedrele și cadrele didactice ajutătoare trebue să muncească nu numai perseverent și cu tragere de inimă, dar și în mod planificat, ținând în cea mai mare măsură seama de specificul anului I la școlile superioare.

Analiza rezultatelor obținute în anul școlar precedent ne-a arătat că multe din greutățile care s'au ivit în ceeace privește învățătura studenților din anul I ar fi putut fi evitate dacă acești studenți ar fi primit mai mult ajutor și dacă trecerea lor dela metodele de muncă întrebuințate în școlile medii la metodele muncii în universități ar fi fost ușurată printr'o temeinică lămurire la început de an și printr'o îndrumare permanentă din partea cadrelor didactice.

Consiliul universității a discutat această problemă în timpul vacanței și a luat o serie de hotărîri menite să asigure îmbunătățirea muncii cu studenții anului I. Astfel, s'a hotărît ca „Indrumătorul pentru studiul individual" editat în anul școlar precedent în colaborare cu universitatea „Babeș" să fie prelucrat în așa fel încât să dea în mod special lămuriri și îndrumări practice studenților din anul I, explicându-le structura și formele de învățământ universitar, metodele de muncă ce se aplică, necesitatea planificării muncii fiecărui student, etc. Acest îndrumător urmează să apară încă înaintea începerii cursurilor.

Deasemenea s'a hotărît ca organizarea grupelor de studenți la anul I să fie făcută cu cea mai mare grijă, atât în ce privește compoziția fiecărei grupe, cât și pentru asigurarea unei bune conduceri. Astfel, grupele de studenți nu vor fi organizate în anul I decât după ce catedrele vor cunoaște nivelul studenților. Răspunderea conducerii grupelor va fi încredințată elementelor celor mai bune, celor mai ridicate din punct de vedere ideologic și profesional, din rândurile cadrelor didactice ajutătoare.

Cunoașterea noilor noștri studenți este una din condițiile de bază a succesului în muncă. Numai pe baza cunoașterii temeinice a nivelului de pregătire cu care vin din școala medie, numai pe baza cunoașterii deprinderilor de muncă pe care le stăpânesc, și a nivelului lor politic și ideologic se pot găsi metodele cele mai potrivite pentru a le veni în ajutor, pentru a le da o educație sănătoasă. In această privință, experiența anului trecut ne-a arătat că este necesar ca la toate facultățile să se discute și să se rezolve în mod just problema lecțiilor-introductive, care trebue să formeze un fel de punte între școala medie și facultate. Astfel, în anul școlar trecut s'a observat abia după câteva luni că studenții din anul I al Facultății de Matematică-Fizică au avut unele lipsuri destul de serioase în cunoștințele lor de matematică elementară ceeace a îngreunat în mare măsură înțelegerea și însușirea cursurilor de specialitate. Dacă aceste lipsuri vor fi descoperite din timp, chiar la începutul anului, dacă se va proceda dela caz la caz, conform situației reale a fiecărei grupe și a fiecărui student, se va ușura în cea mai mare măsură munca și se va asigura nu numai desvoltarea elementelor bine pregătite, dar și succesul în muncă al întregii masse studențești.

Problemele disciplinei, ale frecvenței regulate, ale muncii sistematice pe baza consultării și prelucrării bibliografiei indicate, probleme care privesc pe toți studenții, vor forma obiectul unei preocupări deosebite în ce privește studenții din anul I. De felul cum vor fi ei îndrumați, controlați și ajutați să se obișnuiască dela început cu o atitudine justă, conștientă față de muncă, depinde evitarea lipsurilor ce se mai constată în această privință în anii superiori.

Intre studenții anului I se află numeroși activiști U.T.M., tineri cu experiență în munca educativ-politică. Ei trebue să formeze un activ de bază pe care este necesar să-l cunoaștem și căruia trebue să-i încredințăm sarcini de răspundere în cadrul grupelor de studenți. Planul de muncă al universității noastre prevede măsuri concrete în ceeace privește colaborarea dintre organizația U.T.M., sindicatul studențesc și grupă.

Trebue să mai amintim, ca o sarcină foarte serioasă a cadrelor didactice, grija pentru condițiile de viață ale noilor studenți, care întâmpină la începutul vieții lor universitare numeroase greutăți. Studentul care nu simte ajutorul universității, care este lăsat să se lupte singur cu aceste greutăți se poate descuraja și, în multe cazuri, părăsește școala. Dacă se acordă însă acestei probleme interesul necesar, se pot găsi soluții care să asigure studenților condițiile prielnice unei munci organizate și rodnice.

Grija pentru studenții anului I constitue o preocupare serioasă a universității noastre în perioada de pregătire a noului an școlar. Măsurile concrete pe care consiliul universității le-a prevăzut pentru a asigura un ajutor multilateral acordat studenților anului I trebue să usureze cât se poate de mult adaptarea lor la condițiile noi de muncă, pentru ca tinerii studenți să devină cât de repede conștienți de drepturile și îndatoririle lor față de universitate, față de poporul nostru muncitor, care le creează condiții din ce în ce mai bune de desvoltare.

Din țările de democrație populară

Grija pentru tineretul studios în R. P. Ungară

Guvernul popular al R. P. Ungare manifestă o grijă permanentă pentru sănătatea tineretului studios, creându-i toate condițiile pentru un învățământ temeinic și odihnă sănătoasă.

Sub regimul burghez, în țară erau foarte puțini medici de școli; de altfel aceștia aveau numai obligația de a efectua vaccinarea. In prezent deservirea medicală a elevilor a fost radical reorganizată. Elevii se află sub o permanentă supraveghere medicală. In școlile mari s'au deschis cabinete dentare. Pentru copiii cu sănătatea șubredă au fost create sanatorii unde învățământul se îmbină cu tratamentul medical și cu un regim special alimentar.

Așa numitele camere de învățământ acordă deasemenea un mare sprijin elevilor. Copiii ai căror părinți sunt în câmpul muncii rămân după orele de învățământ și își pregătesc toate lecțiile sub îndrumarea unor pedagogi experimentați, iar după aceea primesc un prânz gustos și consistent.

In anul școlar 1950/51, un număr de 14.000 de elevi, în special copii de muncitori și țărani muncitori, au locuit în căminele școlilor. (Agerpres).

Polonia populară construește noi centre culturale

Alături de construcțiile industriale care se desfășoară pe larg în Polonia în cadrul planului de șase ani, se duce deasemenea în întreaga țară munca de construire și refacere a unor importante centre culturale.

Teatrul Mare din Varșovia, unul din cele mai frumoase din Europa, va găzdui în curând în localul său Opera de Stat, precum și școala de balet.

Școla de muzică „Moniuszho" va funcționa în sala Filarmonicii, care este în prezent în construcție. Lucrările de renovare a Palatului Raczanski, unde funcționează în prezent Academia de Sculptură și Pictură, sunt aproape terminate, iar Palatul Ostrogski, care a fost în trecut locuința unor bogați moșieri, va fi predat în curând Asociației Frederic Chopin.

Teatrul Național al Importantului centru industrial Lodz (oraș cu 600.000 locuitori) va cuprinde 1.500 locuri. La Gdansk, refacerea Vechiului Oraș — unul din cele mai frumoase monumente medievale din Europa — este în toi.

In numeroase sate, cooperative agricole de producție și ferme de stat se construesc cluburi sătești și case de cultură iar numărul cinematografelor sătești va crește de cinci ori în cadrul planului de șase ani. (Agerpres).

Participați la campania strângerii jirului

Dela 1 Octombrie până la 20 Octombrie a. c. se va desfășura în toată țara, în zona fagului, campania pentru strângerea jirului.

Cercetările științifice sovietice au dovedit că fructul fagului, cules într'o enumită perioadă și conservat în anumite condițiuni, prezintă o neprețuită valoare prin uleiul care se poate extrage din el. Uleiul extras din jir conține un mare procent de substanțe grase comestibile a căror valoare nutritivă depășește, în ce privește numărul caloriilor, pe cel mai bun ulei extras din semințele de floarea soarelui.

Pădurile noastre de fag pot da o recoltă anuală de jir care valorificată se poate evalua la zeci de miliarde lei. Anul acesta fructul fagului este de o foarte bună calitate și se găsește în cantități însemnate. Colectorii statului vor plăti pentru fiecare kg. de jir 5-10 lei, în funcție de cantitatea colectată. Prin participarea directă la această campanie, în zilele de sărbătoare și în unele după amieze, când orarul poate îngădui acest lucru, școala își poate crea venituri bănești pentru acoperirea diferitelor ei nevoi.

Fiind vorba de o campanie ale cărei rezultate trebue să aducă statului venituri de cel puțin 6 miliarde lei, învățătorii și profesorii care-și desfășoară activitatea în satele și orașele din regiunile cu fag pot și trebue să ajute la munca de lămurire în ce privește felul cum trebue recoltat și conservat jirul până în momentul predării colectorilor statului.

Au asigurat o bună frecvență

Incă cu mult înainte de începerea anului școlar cadrele didactice din regiunea Bihor au desfășurat o largă activitate în vederea asigurării unei bune frecvențe pentru anul școlar 1951/52. Secțiunea de învățământ a regiunii a urmărit chiar din primele zile frecvența elevilor iar secțiunile de învățământ raionale au comunicat regiunii în fiecare zi, telefonic, rezultatele centralizate. Astfel, în prima zi de școală pe întreaga regiune frecvența a atins un procent de 91% la clasa I-a, la clasele II—IV-a a atins un procent de 90%, la clasa V-a 93%, iar la anul I al școlilor medii s'a atins o frecvență de 90%.

In întreaga regiune, școlile din 111 comune și-au asigurat încă din primele zile o frecvență de 100%. Printre acestea se numără școlile din comunele Abramul, Fegernic, Derna, Cornițelul, Bratca etc. Școala slovacă din Sintea și-a asigurat deasemeni o bună frecvență.

Mai sunt însă școli ca acele din comunele Pelicei raionul Șimleu, Bădăcini, Reghea, Tulea și altele unde cadrele didactice nu s'au străduit să-și asigure chiar dela începutul anului școlar o bună frecvență. Directorii acestor școli trebue să ia toate măsurile pentru ca în cel mai scurt timp problema frecvenței să fie revolvată.

Sesiunea Biroului Executiv al Federației Internaționale a Sindicatelor din Invățământ

Intre 20 și 28 August a.c. a avut loc la Ehrfurt, în Republica Democrată Germană, sesiunea lărgită a Biroului Executiv al Federației Internaționale a Sindicatelor de Invățământ. La lucrările acestei sesiuni au participat — în afară de membrii biroului — și observatori, delegați ai cadrelor didactice din următoarele țări: China, Italia, Franța, Austria, Republica Democrată Germană, Germania Apuseană, Suedia, Marea Britanie, Portugalia, Africa de Nord, Statele Unite ale Americii și America Latină.

Lucrările au fost conduse de președintele Federației, savantul Henri Wallon. Problemele care s'au discutat în cadrul sesiunii lărgite a Biroului Executiv al F.I.S.I. au fost următoarele: analiza activității F.I.S.I., după sesiunea dela Sofia din Februarie 1951; lupta pe care o duc cadrele didactice, alături de toți oamenii muncii, pentru pace și pentru democratizarea învățământului; situația învățământului din Republica Democrată Germană și din Germania Occidentală.

In urma raportului de activitate — prezentat de secretarul general, Paul Delanoue — și a discuțiilor purtate pe marginea raportului, Biroul Executiv a constatat că, dela sesiunea dela Sofia, Federația și-a întărit acțiunea de îmbunătățire a condițiilor economice și sociale ale învățătorilor și profesorilor din țările capitaliste, și-a întărit lupta pentru realizarea unității internaționale a tuturor cadrelor didactice și pentru apărarea păcii.

In timpul care s'a scurs dela sesiunea dela Sofia învățătorii din Cipru și din două provincii ale Indiei s'au alăturat F.I.S.I. Deasemeni, s'au organizat primele schimburi de delegați între învățătorii și profesorii din diferite țări. Așa, de exemplu, un număr de învățători și profesori francezi au vizitat de curând țara noastră, petrecându-și concediul împreună cu învățătorii și profesorii școlilor noastre.

Din inițiativa F.I.S.I. s'a organizat o caravană a păcii, la care au participat 160 de profesori și învățători din Franța, Anglia, Italia, Austria, Belgia și Africa de Nord.

F.I.S.I. a organizat în acest interval manifestări ale cadrelor didactice împotriva urmăririi ilegale a învățătorilor și profesorilor progresiști de către guvernele reacționare din diferite țări capitaliste. Trebue subliniate în mod deosebit acțiunile desfășurate de învățătorii și profesorii italieni, printre care conferințele naționale „Școala și războiul", grevele și acțiunile pentru îmbunătățirea situației cadrelor didactice din Italia.

Biroul Executiv a luat cunoștință de grevele organizate în vederea îmbunătățirii condițiilor de viață și de muncă ale cadrelor didactice din Statele Unite, Japonia, Belgia, Franța, Grecia, Chile, Uruguai, de acțiunile comune pentru democratizarea învățământului întreprinse de profesorii și studenții din Tunisia, ca și de acțiunea comună pentru apărarea învățătorilor și profesorilor urmăriți sau destituiți din cauza atitudinii lor progresiste organizată de profesorii și studenții din Madrid, Barcelona, Paris, Madras și din unele orașe din Statele Unite și din Italia. Biroul Executiv a luat deasemeni cunoștință de acțiunile comune organizate de cadrele didactice progresiste împreună cu organizațiile femeilor democrate pentru îmbunătățirea condițiilor de viață ale copiilor din Italia, Franța și din țările Africei de Nord.

Analizând situația învățământului din Republica Democrată Germană și din Germania Occidentală, sesiunea a constatat că, în timp ce în Republica Democrată Germană tineretul din școlile de toate gradele este educat în spiritul luptei pentru pace, pentru democrație și pentru libertatea popoarelor, în Germania Occidentală, unde stăpân nu este poporul, ci imperialiștii americani, tineretul este educat în spiritul ideologiei fasciste.

Lucrările dela Ehrfurt au arătat că în fața cadrelor didactice stau sarcini mari în ceeace privește întărirea luptei pentru democratizarea învățământului, pentru pace, pentru demascarea atățătorilor la război.

Hotărîrile adoptate de către Biroul Executiv al F.I.S.I. în legătură cu lupta cadrelor didactice pentru pace, împotriva militarizării învățământului în țările capitaliste, pentru mărirea bugetelor destinate învățământului, pentru îmbunătățirea situației materiale și juridice a cadrelor didactice, pun în fața sindicatelor noastre de învățământ noi și însemnate sarcini. Intărind lupta lor pentru ridicarea continuă a nivelului învățământului, pentru educarea copiilor și a tineretului în spirit comunist, în spiritul luptei hotărîte pentru pace, învățătorii și profesorii școlilor noastre vor întări totodată, alături de învățătorii progresiști din toată lumea, acțiunea Federației Internaționale Sindicale de Invățământ.

APOLZAN ION
Secretar al Uniunii Sindicatelor din Invățământ

Vizita delegației de învățători și profesori francezi la Uniunea Sindicatelor din Invățământ

Intr'o atmosferă de caldă prietenie, învățătorii și profesorii francezi, care și-au petrecut concediul de odihnă în țara noastră, au făcut, în dimineața zilei de 6 Septembrie a. c., o vizită Uniunii Sindicatelor din Invățământ din țara noastră. După urarea de bun sosit, rostită de tov. Mihai Nanu, președintele Uniunii, profesorul Surét Canale, conducătorul delegației, mulțumind pentru frumoasa primire și pentru condițiile minunate de care s'au bucurat în timpul șederii lor în Republica noastră, a vorbit despre lupta învățătorilor și profesorilor francezi împotriva atățătorilor la război. „Mulți învățători și profesori francezi, a spus între altele profesorul Surét Canale, își dau seama că Franța a devenit o colonie a imperialiștilor americani. De aceia elementele cele mai ridicate din sânul lor se străduesc să lămurească masele largi ale cadrelor noastre didactice pentru a înțelege dedesubtul propagandei și acțiunilor guvernanților vânduți imperialiștilor americani și englezi".

Vorbind în continuare despre frumoasele realizări întâlnite pretutindeni în țara noastră, șeful delegației franceze a arătat că toate acestea sunt cu totul altfel prezentate poporului francez. „Conducătorii Franței, a spus el, vor să amețească poporul francez cu tot felul de minciuni grosolane. Despre acest lucru noi ne-am convins văzând lucrurile cu ochii noștri și adevărul asupra minunatelor realizări de aici, din patria voastră".

Delegația de învățători și profesori francezi a pus apoi diferite întrebări membrilor din conducerea Uniunii și a Ministerului Invățământului Public interesându-se îndeaproape de situația învățământului din țara noastră, de structura și conținutul acestuia, de numărul școlilor și elevilor, de asistența socială de care se bucură muncitorii de toate categoriile și cei din învățământ. Invățătorii și profesorii francezi au mai cerut lămuriri în legătură cu cercetările științifice, lichidarea neștiinței de carte, cu problemele de sport, etc.

In după amiaza aceleiași zile, delegația de învățători și profesori francezi a avut o întâlnire prietenească cu învățătorii și profesorii din Capitală, la Clubul Sindicatelor de Invățământ din București. Cu acest prilej șeful delegației a vorbit despre condițiile grele de viață și de muncă ale cadrelor didactice franceze. El a arătat că în mediu puterea de cumpărare a salariilor învățătorilor și profesorilor a scăzut cu 50% în raport cu situația din 1938. A arătat apoi că în timp ce creditele afectate învățământului în cadrul bugetului general pe anul 1949 erau de 11,7%, de 7% în anul 1950, în 1951 alocările pentru învățământ ating abia procentul de 6,6%. Nu acelaș lucru însă se întâmplă cu fondurile destinate înarmărilor și pregătirilor de război care dela 19% cât erau în anul 1950, au ajuns la 29% în anul 1951.

In continuare șeful delegației învățătorilor și profesorilor francezi a stăruit asupra tendinței tot mai accentuate a guvernanților francezi de a fasciza învățământul. Deasemeni, a arătat în ce situație grea se găsesc unele colonii în ce privește școlarizarea copiilor de vârsta școlară. In Africa Neagră, de exemplu, abia 4% din numărul total al copiilor de vârsta școlară sunt școlarizați iar în Madagascar numărul copiilor școlarizați este mai mic chiar decât numărul copiilor școlarizați la sfârșitul secolului trecut. După aceea profesorul Surét Canale a vorbit despre lupta pe care o duc învățătorii și profesorii francezi, uniți în sindicate pentru școlarizarea tuturor copiilor de vârstă școlară, pentru acordarea de condiții materiale mai bune pentru cadrele didactice, pentru desvoltarea unei culturi naționale.

Emoționat de cele văzute în țara noastră, șeful delegației învățătorilor și profesorilor francezi a arătat că toate cuceririle obținute de clasa muncitoare din țara noastră sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, în frunte cu luptătorii ca Gh. Gheorghiu-Dej și Ana Pauker, constitue pentru intelectualii progresiști francezi un îndemn de luptă tot mai îndârjită pentru independența lor națională, pentru crearea unui viitor mai fericit. Conduși de Partidul Comunist Francez, având în frunte pe Maurice Thorez, poporul francez dorește o sinceră prietenie cu U.R.S.S. și cu țările de democrație populară. El nu va lupta niciodată împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară.

Prezentând apoi situația învățământului din Tunis, învățătorul Mahmudi Hachmi a arătat că din numărul de peste 1.000.000 de copii tunisieni de vârstă școlară, peste 900.000 nu pot urma la școală. In acelaș timp însă copiii capitaliștilor francezi din Tunis în număr de numai 34.000, ai capitaliștilor italieni în număr de 11.000 și ai altor capitaliști au toate posibilitățile de a învăța în școli. Populația tunisiană este în majoritate analfabetă. Impotriva acestei situații, clasa muncitoare din Tunis, condusă de partidul comunist tunisian luptă cu îndârjire. Cele văzute în țara noastră, spunea vorbitorul, „vor întări și mai mult lupta poporului tunisian, pentru independența națională, pentru întărirea solidarității între popoare și pentru pace".

Invățătorii și profesorii francezi care au vizitat de curând țara noastră, pornesc în patria lor întăriți în credința unei vieți mai bune, întăriți pentru lupta împotriva războiului pe care vor să-l dezlănțuie imperialiștii. Ei duc poporului francez dorința de pace și progres a poporului nostru eliberat. Ei vor vorbi oamenilor muncii din Franța și din colonii despre marele progres al poporului român, despre marile noastre realizări pe tărâm politic, economic și cultural. Invățătorilor și profesorilor francezi li se vor prezenta minunatele perspective care prin grija partidului și a regimului nostru de democrație populară s'au deschis învățătorilor, profesorilor și tineretului nostru.

C. PETRIȘAN

Tâlharii în sutană au fost osândiți

Banda de spioni, trădători și complotiști în slujba imperialismului americano-englez și a Vaticanului și-a primit pedeapsa. Justiția noastră, exprimând voința întregului popor, a osândit cu hotărîre, după merit, pe mârșavii dușmani ai patriei noastre libere. Rețeaua conspirativă „Jakab" în care imperialiștii atățători la război își puseseră atâtea speranțe, a fost nimicită datorită vigilenței revoluționare a oamenilor muncii și a organelor securității poporului nostru.

Procesul care a avut loc a dovedit cu fapte de necombătut că atât oamenii Vaticanului, tâlhari în sutană strecurați în țara noastră, cât și trădătorii de țară care uneltau vinderea Patriei, au fost slugi plătite ale imperialiștilor d'n America și Anglia, după cum fuseseră înainte slugi ale fasciștilor lui Hitler. Ascunzându-se sub haina bisericească și atrăgând elementele cele mai reacționare, dușmani înverșunați ai poporului muncitor, ei au pus la cale transmiterea de informații secrete asupra vieții noastre de stat și asupra muncii noastre constructive, au pus la cale bande subversive care, cu armament american, urmau să comită acte de teroare, diversiune și sabotaj.

Orânduirea noastră socială și de stat asigură cea mai deplină libertate de manifestare a tuturor cultelor, dar poporul muncitor nu poate să admită ca la adăpostul unora dintre aceste culte să se sape temeliile mărețului edificiu al socialismului și al păcii, pentru construirea căruia muncesc toți oamenii cinstiți, aparținând tuturor naționalităților și cultelor d'n țară. Deaceea, sentința necruțătoare dar dreaptă a justiției populare a fost primită cu egală satisfacție de toți oamenii muncii din Patria noastră. Odată mai mult, poporul a văzut la ce ticăloșii recurg imperialiștii pentru atățarea unui nou război mondial. Odată mai mult oamenii muncii au înțeles că furia dușmanului crește pe măsura succeselor noastre și că fiecare nou pas pe drumul socialismului, pe drumul păcii, trebue urmat de o vigilență tot mai ascuțită împotriva încercărilor mereu mai înverșunate ale vrăjmașilor din afară și din țară de a încetini mersul nostru victorios înainte.

—o—

Poșta redacției

N. P. Popa — Muntenî — Tecuci. Articolul dvs. „Educația nouă, operă măreață de înfăptuire a socialismului" este prea mult detașat de munca practică de fiecare zi a școlii unde lucrați. Priviți teoreticul prin prizma concretului, a aplicării lui la cazuri desprinse din viața de fiecare zi. Orientați-vă, cu alte cuvinte, în articolele ce ni le trimiteți spre problemele practice ale școlii unde funcționați. Prezentați-ne fapte reale din care să poată învăța și alți învățători și profesori. Reveniți în acest sens.

C. Stefănescu-Ogrezeni. Sunt lăudabile încercările dvs. de a completa materialul didactic și de a face astfel lecțiile de fizică accesibile și atractive pentru elevi. Pentru a putea populariza însă încercările dvs. în ce privește, de pildă, „barometrul din lemn de brad" și „barometrul din beteală", este necesar ca acestea să fie verificate de specialiștii serviciului din minister care se ocupă cu materialul didactic. In acest scop, puteți trimite serviciului susamintit câte un exemplar din aceste instrumente.

Teodora Andrei — Filimon Sârbu — raionul Făurei. Pentru a vă putea întocmi o justă planificare a muncii dvs. școlare, studiați mai întâiu programa de limba română pentru clasele V — VII pe anul școlar 1951/1952 editată de Ministerul Invățământului Public și trimisă tuturor școlilor din țară. Cercetând atent această programă veți putea planifica materia pe întregul an școlar fără nici un fel de greutăți.

In preajma Zilei Forțelor Armate ale R. P. R.

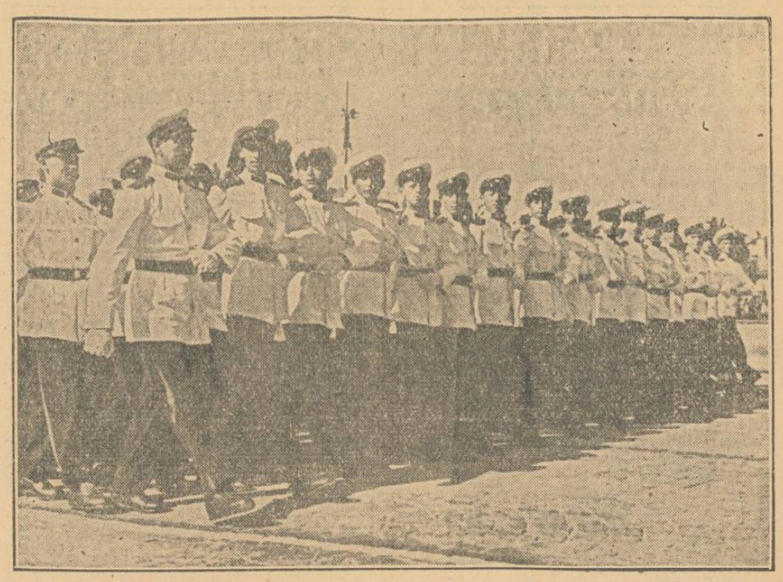

In școlile militare elevii, recrutați dintre cei mai buni fii ai poporului nostru muncitor, își însușesc o temeinică pregătire. Ei sunt înconjurați de grija și de dragostea tuturor oamenilor muncii din Patria noastră. **In clișeu:** Intr'o ținută impecabilă elevii școlii Medii Militare „Dimitrie Cantemir" defilează cu prilejul zilei de 23 August

Deschiderea noului an școlar *)

Astăzi încep cursurile în școlile elementare și medii din țara noastră. Primul an școlar din cadrul planului cincinal se deschide sub semnul Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice. Marea armată de învățători și profesori, elevi și părinți văd în această Hotărîre o expresie a înaltei prețuiri acordate școlii de către regimul nostru de democrație populară, o nouă și puternică dovadă a politicii sale de pace, de ridicare necontenită a nivelului de viață și de cultură al oamenilor muncii.

Perspective mărețe se deschid în fața învățământului nostru. Planul cincinal prevede suma de 40 miliarde lei pentru nevoile învățământului public. Pentru îndeplinirea sarcinii de plan a cuprinderii în școală a tuturor copiilor de vârstă școlară, se acordă anul acesta 4 500 de burse noi pentru găzduirea copiilor ce locuesc departe de școală și 18.000 burse noi în îmbrăcăminte și încălțăminte. Numărul burselor în bani pentru elevii claselor V-VII a sporit dela 60 000, câte erau anul trecut, la 93.000. S'au construit numeroase școli noi. Mai mulți fii de muncitori și țărani muncitori intră anul acesta în licee, școli medii tehnice și institute superioare de învățământ.

Anul acesta, măsurile de pregătire luate de Ministerul Invățământului Public, ajutorul dat de multe Sfaturi Populare, de organizații de masă și comitete regionale și raionale de partid, cu toate lipsurile care mai există în unele părți, au fost mai temeinice și mai eficace. Toate acestea umplu de mândrie patriotică inima fiecărui învățător, a fiecărui elev, a fiecărui părinte care luptă pentru viitorul fericit al tinerei generații. Ei știu că milioane de copii ai Americii, ai Franței și celorlalte țări călcate de cisma imperialiștilor americani nu cunosc bucuria începutului de an școlar. In Statele Unite ale Americii, în vreme ce se cheltuesc sume uriașe pentru înarmare, rămân milioane de analfabeți și semianalfabeți. In Iugoslavia, transformată de călăul Tito în colonie și bază militară americano-engleză, școala se află în plină decădere. Cele mai mari clădiri aparținând școlilor sunt folosite de către fasciștii titoiști ca închisori și cazărmi.

In patria noastră liberă, partidul și guvernul, urmând exemplul Uniunii Sovietice, acordă atenție deosebită învățământului public, iar problema desvoltării și îmbunătățirii necontenite a școlii a devenit o cauză a întregului popor muncitor.

In fața învățătorilor și profesorilor se pune cu deosebită ascuțime, în acest an, sarcina de a lupta cu consecvență pentru ridicarea calității predării la un înalt nivel științific și educativ. Aceasta ne-o cere ritmul tot mai rapid al construirii socialismului în țara noastră, nevoia crescândă de cadre temeinic pregătite. Cuvintele tovarășului Stalin, despre cadrele de specialiști necesare construirii socialismului, să se graveze cu litere de foc în mintea fiecărui profesor și elev. „Diletantismul și atotștiința — ne învață I. V. Stalin — nu sunt pentru noi altceva decât cătușe". O serioasă îmbunătățire a procesului de învățământ este însă cu putință numai printr'o muncă perseverentă desfășurată în tot cursul anului pentru ridicarea nivelului ideologic, politic și profesional al cadrelor didactice.

Indatorirea de bază a cadrelor didactice în această privință — așa cum subliniază Hotărîrea partidului și guvernului — constă în însușirea și aplicarea măreței învățături marxist-leniniste și a bogatei experiențe a școlii sovietice. Insușirea principiilor marxism-leninismului și pedagogiei sovietice, îmbogățirea necontenită a culturii generale cu noile realizări ale științei, literaturii și artei, urmărirea sistematică a problemelor de politică internă și internațională constitue pentru învățători și profesori condiții fundamentale pentru a-și ridica măestria pedagogică, pentru a-și îndeplini cu succes măreața lor misiune de a educa în spirit comunist tânăra generație și a o face stăpână pe știință.

A educa tineretul în spirit comunist înseamnă a crește un tineret nou, curajos, însuflețit de înalte idei și sentimente, un tineret care să nu dea înapoi în fața greutăților ci să le învingă cu dârzenie. Principala sarcină educativă a cadrelor didactice este să cultive în rândurile tineretului dragostea pentru patria noastră, Republica Populară Română, mândria națională pentru marile cuceriri de astăzi ale poporului nostru muncitor; pentru tradițiile lui progresiste, hotărîrea de a munci pentru binele și înflorirea patriei și a o apăra împotriva oricăror dușmani.

Dragostea de patrie este de nedespărțit de dragostea pentru marele Stalin, pentru Țara Socialismului care străjuește pacea, de solidaritatea cu toate popoarele care luptă pentru pace. A educa în spirit comunist înseamnă în același timp a trezi și a cultiva în tineret spiritul de luptă împotriva a tot ce este potrivnic progresului, ură neîmpăcată față de asupritorii popoarelor, incendiatorii Coreei, atățătorii la războiul american și englezi.

Tineretul nostru trebue să fie totodată temeinic înarmat cu bazele științelor pentru a putea realiza cu succes mărețele sarcini ale construirii socialismului. Deaceea, predarea tuturor materiilor la un înalt nivel științific și legarea strânsă a teoriei cu problemele practice ale planului cincinal este o datorie de frunte a cadrelor didactice.

In predarea limbii române și a limbilor naționalităților conlocuitoare, învățătorii și profesorii trebue să se călăuzească după genialele învățături din lucrările tovarășului Stalin, cu privire la problemele lingvisticii. La baza predării științelor biologice trebue să stea învățăturile lui Miciurin și Pavlov. Predarea matematicii și fizicii și a tuturor științelor tehnice necesită o serioasă îmbunătățire. O condiție pentru realizarea acestui obiectiv, în școlile medii tehnice, o constitue calificarea pedagogică a inginerilor și tehnicienilor care predau în aceste școli noi. Din partea lor se cere un efort deosebit. Tinerii încredințați lor astăzi sunt specialiștii de mâine care vor lucra cot la cot cu ei.

Partidul și guvernul creează prin recenta Hotărîre cu privire la cadrele didactice condițiile materiale și morale pentru îndeplinirea tuturor acestor sarcini măreț. Iată deci este necesar să fie traduse în viață punct cu punct toate prevederile Hotărîrii.

Ministerul Invățământului Public are datoria să urgenteze aplicarea Hotărîrii în special în ceeace privește îmbunătățirea și lărgirea calificării ideologice și profesionale a cadrelor didactice și să controleze pe teren felul cum organele sale îndeplinesc Hotărîrea.

Activizarea cercurilor pedagogice, organizarea schimbului de experiență sunt sarcini din cele mai arzătoare care stau în fața Uniunii Sindicatelor de Invățământ, chiar acum la începutul anului școlar. Impreună cu Sfaturile Populare, sindicatele au datoria să acorde cea mai mare atenție îmbunătățirii condițiilor de trai ale cadrelor didactice. Din păcate, mai sunt o serie de Sfaturi Populare — de pildă în regiunea Teleorman — care nu respectă Hotărîrea în această privință.

Pentru organizațiile de U.T.M., din cadrul școlilor, principala sarcină o constitue lupta pentru calitatea învățăturii și sprijinul activ dat direcției școlii pentru întărirea disciplinei și educarea comunistă a elevilor. U.T.M.-iștii trebue să fie cei mai buni dintre fruntașii la învățătură, exemplu de disciplină.

De cea mai mare importanță pentru ridicarea la un nivel mai înalt a învățământului în noul an școlar este activitatea de îndrumare și control îndeplinită de către comitetele regionale și raionale de partid. Aplicarea Hotărîrii partidului și guvernului și îndeosebi problemele educației ideologice a cadrelor didactice trebue să stea în centrul preocupărilor secțiilor de propagandă și agitație și sectoarelor de învățământ public ale comitetelor de partid. In acest an școlar, șefii sectoarelor de învățământ public vor trebui să lupte pentru specializarea lor în problemele învățământului public pentru a putea îndruma cu pricepere munca școlară în așa fel ca să dea cele mai bune rezultate.

Să luptăm cu toate puterile pentru a ridica școala noastră la înălțimea marilor sarcini ale făuririi vieții noi, socialiste, în patria noastră! A lupta pentru ca niciun copil de vârstă școlară să nu rămână în afara școlii, a lupta pentru o educație patriotică și științifică înaltă, înseamnă a sluji cauza măreață a păcii.

Poporul muncitor urează elevilor și elevilor, învățătorilor și profesorilor, succese și spor la muncă în noul an școlar!

*) *Articol de fond apărut în ziarul „Scânteia" nr. 2144*

Note politice externe

După ce la Conferința dela San Francisco imperialiștii americani și englezi și sateliții lor au adoptat așa zisul tratat de pace separat cu Japonia în scopul grăbirii și intensificării pregătirilor de război în Extremul Orient, a avut loc la scurt interval o altă conferință cu țeluri nu mai puțin agresive convocată de miniștrii de externe ai Statelor Unite, Angliei și Franței. Acești trei reprezentanți ai unor guverne care duc fățiș o politică de dezlănțuire a unui al treilea război mondial s'au întrunit între 10 și 14 Septembrie la Washington. După cum a reieșit din însăși declarația comună publicată de cei trei miniștri, scopul acestei conferințe a fost realizarea de către puterile occidentale a unor noi acțiuni separate față de Germania și în primul rând intensificarea remilitarizării Germaniei Occidentale și includerea ei în pactul agresiv al Atlanticului de Nord.

Din hotărîrile luate la această conferință la care după cum se vede problema refacerii mașinei de război germane a stat pe primul plan se pot desprinde trei puncte principale. Astfel s'a hotărît în primul rând ca ocuparea Germaniei de către trupele celor trei puteri occidentale U.S.A., Franța și Marea Britanie să înceteze în primăvara anului 1952, cele trei puteri rezervându-și însă dreptul de a menține trupe în Germania Occidentală „pentru apărarea republicii federale". Avem așa dar de-a face ca și în cazul tratatului cu Japonia încheiat de imperialiști la San Francisco — cu o nouă încercare grosolană de a camufla planurile agresive imperialiste sub masca unei așa zise „apărări" invocând pericole inexistente.

In al doilea rând, s'a hotărît la Washington ca trupele germane să fie incluse în „sistemul de securitate al țărilor Uniunii Atlanticului". In al treilea rând i s'a promis guvernului Adenauer „egalitate în drepturi" în chestiunile occidentale și „suveranitate" în chestiunile interne, prevăzându-se în acelaș timp bineînțeles posibilitatea pentru „aliații occidentali" de a se amesteca în treburile Germaniei Occidentale sub pretextul menținerii „securității" acesteia.

Hotărîrile luate de cei trei miniștri ai celor trei puteri occidentale la conferința dela Washington demască din nou în fața lumii întregi politica criminală pe care imperialiștii o duc față de Germania.

In chestiunea rezolvării pașnice și democratice a problemei germane, imperialiștii au adoptat dintru început o politică de călcare în picioare a principiilor stabilite la Yalta și Potsdam, principii care preconizau necesitatea instaurării unui stat democrat și pașnic al întregii Germanii. Ca și în cazul Japoniei, imperialiștii nu au făcut la Washington altceva decât să consfințească o stare de fapt deja existentă, căci știut este că în anii care s'au scurs dela înfrângerea Germaniei hitleriste, ei au dus o politică de remilitarizare a Germaniei Occidentale, de transformare a ei într'un bastion al agresiunii. Numai acum câteva zile, au început în Germania Occidentală între Bremen și Hanovra manevre militare, care după cum anunță agenția REUTER sunt „cele mai mari manevre militare din Europa Occidentală dela sfârșitul războiului". La aceste manevre participă „aproape 100.000 soldați ai unui număr de 7 națiuni membre ale tratatului Atlanticului de Nord".

Eliberând pe Krupp și pe ceilalți criminali de război, punând în fruntea trupelor de mercenari ai noului Wehrmacht pe foștii generali ai lui Hitler, ca generalii Guderian, Student, Manteuffel și alții, autoritățile de ocupație din Germania Occidentală și marionetele lor din guvernul dela Bonn vor să arunce din nou poporul german pe calea agresiunii, vor să-l prefacă în carne de tun pentru a servi intereselor magnaților din Wall Street.

Dar după cum sublinia Otto Grotewohl în cuvântarea sa rostită la ședința extraordinară a Camerei Populare a R. D. Germane **„poporul german nu vrea să devină o națiune de sinucigași"**. Poporul german nu se lasă asmuțit de imperialiști împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară. Poporul german știe că Uniunea Sovietică a dus și duce o politică fermă de respectare a principiilor dela Potsdam sprijinind crearea unei Germanii unite, democrate și pașnice. De curând guvernul sovietic a adresat o notă guvernului francez în care demască din nou țelurile agresive ale Pactului Atlanticului de Nord, precum și rolul așa zisului plan Schuman de creare a unui supertrust al oțelului și cărbunelui, controlat de americani și așa zisului plan Pleven de includere a forțelor armate ale Germaniei Occidentale în „armata unită" a Europei occidentale.

Hotărîrile Conferinței dela Washington au stârnit un val de indignare în rândurile poporului german. In ședința extraordinară a Camerii Populare a R. D. Germane a fost citită o declarație guvernamentală și a fost adoptat un Apel către poporul german prin care se cere intensificarea luptei pentru organizarea unor alegeri libere pe întreaga Germanie și grăbirea încheierii tratatului de pace cu Germania. Declarația guvernamentală și Apelul Camerii Populare a R. D. Germane a avut un viu răsunet în masele poporului german. Faptul că 96 la sută din populația R. D. Germane s'a pronunțat în cadrul referendumului popular împotriva remilitarizării Germaniei Occidentale, faptul că în Germania Occidentală pretutindeni unde a fost organizat referendumul popular 80—90 la sută din populație s'a pronunțat deasemeni împotriva remilitarizării constitue o chezășie că poporul german nu va înceta o clipă lupta pentru o Germanie unită, democrată și pașnică, refuzând să slujească drept carne de tun pentru satisfacerea planurilor imperialiste.

In Uniunea Sovietică și în țările de democrație populară, școlile și universitățile și-au deschis din nou porțile primind în anul acesta un număr și mai mare de elevi și studenți, fii ai oamenilor muncii. Nicăeri în lume nu sunt asigurate asemenea condiții de învățământ ca în Marea Țară a Socialismului, Uniunea Sovietică. Deasemeni în țările de democrație populară printre care se numără și țara noastră, o deosebită grijă se acordă desvoltării învățământului. Recenta Hotărîre a Partidului și Guvernului din țara noastră cu privire la cadrele didactice a deschis noi și largi posibilități de desvoltare pentru învățământul nostru. Cu totul alta este situația din țările lagărului imperialist unde cursa nebunească a înarmărilor care umple cu bani pungile fabricanților de tunuri aduce mizeria maselor muncitoare. In aceste țări fondurile pentru învățământ sunt din ce în ce mai reduse, condițiile în care învață copiii în școli sunt dintre cele mai dezastruoase.

Un exemplu tipic în această privință îl prezintă Iugoslavia titoistă. Odată cu legiuirile economice și politice menite să grăbească restaurarea capitalismului în Iugoslavia, clica titoistă a făcut și unele „reforme culturale", al căror scop este să limiteze cât mai mult accesul tineretului muncitor în școli și universități. Caracterul fascist al „noii reforme" reiese și din interviewul acordat recent ziarului „POLITICA" de către Rodoliub Ciolacovici, președintele comitetului pentru știință și artă de pe lângă guvernul iugoslav. Referindu-se la faptul că „porțile universităților vor fi închise pentru fiii de muncitori el a declarat: **„Acești elevi nu au posibilitatea nici din punct de vedere fizic, nici din punct de vedere psihic să urmeze universitățile".**

Odată cu fascizarea școlilor iugoslave, cu introducerea „modului de viață american" în școli, se înrăutățesc și condițiile de activitate ale școlilor.

O cruntă mizerie domnește în școlile titoiste. Anul trecut datorită faptului că școlile nu au fost aprovizionate cu combustibil, iar elevii au fost lipsiți de îmbrăcăminte și încălțăminte, în 700 de școli s'a învățat numai de trei ori pe săptămână. Un mare procent de elevi sunt bolnavi de boli contagioase iar circa 70 la sută din copiii din cămine sunt bolnavi de tuberculoză osoasă.

Școlile iugoslave se închid una după alta. Până în luna Aprilie a anului în curs s'au închis 29 școli medii și 106 școli industriale.

Guvernul titoist a dezlănțuit o cruntă teroare împotriva elementelor progresiste din școli și universități. Ei sunt arestați, internați în lagăre și chiar uciși. In lagărul de concentrare Loria se află internați 2000 studenți. In cursul anului școlar 1950—1951 au fost eliminați dela universitatea din Belgrad 1236 studenți, adică 12 la sută din numărul total al studenților.

Aceasta este situația în învățământul din Iugoslavia, pe care călăul Tito și clica sa o transformă pe zi ce trece într'o bază de agresiune în Balcani, la dispoziția imperialiștilor americani și englezi.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26, Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28. Telefon Nr. 1.51.70. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni, 130 lei; Instituții anual, 500 lei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii"

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL III Nr. 130 | 4 PAGINI 5 LEI | JOI 27 SEPTEMBRIE 1951

In acest număr:

Cabinetul pedagogic și succesele școlii. (Pag. 2).

Din experiența unui profesor de matematici, de **A. Sankievici.** (Pag. 2).

Statul Sovietic — stat al păcii, de **F. Șutnicov.** (Pag. 2).

„Cantemiriștii", de **V. Sapuna.** (Pag. 3).

Pentru stricta aplicare a Hotărîrii cu privire la cadrele didactice. (Pag. 3).

Cu elevii clasei a IX-a spre noi realizări, de **Maria Popescu.** (Pag. 3).

La Institutul „Maxim Gorki" s'au deschis cursurile. (Pag. 3).

Rezoluția Biroului Executiv al Federației Internaționale a Sindicatelor din Învățământ. (Pag. 4).

„Cântăm pacea și prietenia între popoare", (Pag. 4).

Note politice externe. (Pag. 4).

2 Octombrie, Ziua Forțelor Armate ale R. P. R.

In ziua de 2 Octombrie, oamenii muncii din țara noastră sărbătoresc Ziua Forțelor Armate ale Republicii Populare Române. Instituirea de către Prezidiul Marii Adunări Naționale a acestei sărbători este o dovadă a înaltei prețuiri pe care o acordă partidul, guvernul și întreg poporul muncitor armatei de tip nou, Armatei Populare. Sărbătorirea zilei de 2 Octombrie constituie un minunat prilej de cimentare a legăturilor dintre popor și armată, dintre neobositii constructori ai socialismului și forța care să străjuiască neclintită în apărarea muncii lor pașnice.

Ziua de 2 Octombrie a fost proclamată zi de sărbătoare a Forțelor noastre Armate, pentrucă ea are o înaltă semnificație istorică. Acum 8 ani, în 1943, datorită intensei munci politice desfășurată de antifasciștii și comuniștii români aflați în U.R.S.S., în frunte cu tovarășii Ana Pauker și Vasile Luca, prizonierii români din Uniunea Sovietică s'au adresat tovarășului Stalin cu cererea de a aproba constituirea unor unități de voluntari români pe teritoriul sovietic, unități care să pornească la luptă împotriva hoardelor fasciste, pentru eliberarea patriei. Tovarășul Stalin a aprobat cererea prizonierilor români în ziua de 2 Octombrie 1943. Ca urmare a acestui gest unic în istorie a luat ființă prima unitate militară românească democrată: Divizia „Tudor Vladimirescu". Alături de glorioasa Armată Sovietică, această divizie — care a căpătat apoi numele de Divizia „Tudor Vladimirescu-Dobrețin" — în fruntea unităților românești care au intors armele împotriva criminalilor hitleriști, și-a făcut cu cinste datoria față de cauza poporului, contribuind la eliberarea României, Ungariei și Cehoslovaciei, cimentând pentru totdeauna prietenia și frăția de arme româno-sovietică. Divizia „Tudor Vladimirescu-Dobrețin" formează sâmburele Armatei noastre Populare.

După terminarea războiului antihitlerist, partidului nostru i-au revenit sarcini mari în domeniul militar. Sfărâmarea aparatului de stat burghezo-moșieresc, cerută ca necesitate de dezvoltarea istorică a țării noastre, impunea totodată și sfărâmarea vechii armate, moștenire tristă a regimurilor trecute. Armata burghezo-moșierească era un instrument orb în mâna claselor exploatatoare pentru reprimarea oamenilor muncii și constituia totodată un pion al agresiunii antisovietice. Regimul burghezo-moșieresc a scos armata împotriva țăranilor răsculați în 1907, împotriva demonstranților din 13 Decembrie 1918, împotriva eroicilor greviști dela Grivița în anul 1933. Regimul burghezo-moșieresc a trimis armata să lupte în războiul criminal antisovietic deslănțuit de fascismul german. Această armată, urîtă de popor, trebuia sfărâmată.

Introducând în armată — peste capul reacțiunii burghezo-moșierești și al monarhiei — aparatul politic, înființând organizații de partid, partidul nostru a educat politicește masa militarilor în spiritul dragostei față de cauza poporului, al dragostei față de Uniunea Sovietică și tovarășul Stalin, în spiritul urii neîmpăcate împotriva dușmanilor patriei noastre, imperialiștii americani și englezi.

Concomitent cu aceasta, s'a dus o acțiune puternică de eliminare din armată a elementelor putrede, corupte, legate prin mii de fire de interesele claselor exploatatoare.

Înlăturarea reprezentanților burgheziei din guvern, răsturnarea monarhiei și instaurarea Republicii Populare Române, au deschis perspective noi pentru făurirea Armatei Populare. Aplicându-se experiența Partidului Comunist (bolșevic) în domeniul construirii Forțelor Armate, armata a fost organizată pe baza principiilor marxist-leniniste, pe baza științei militare staliniste, în perfectă concordanță cu interesele întregului popor muncitor. După exemplul glorioasei Armate Sovietice, Armata noastră Populară a devenit un instrument al dictaturii proletariatului.

Armata noastră Populară, făurită după modelul Armatei Sovietice, este armata muncitorilor și țăranilor muncitori, armata frăției între naționalitățile conlocuitoare din țara noastră, o armată pătrunsă de spiritul internaționalismului proletar. In aceste trăsături constă forța și vitalitatea ei.

Vlăstar iubit al poporului muncitor, Armata Populară își contopește ființa cu poporul. Nobilă și măreață este misiunea ei, izvorîtă din politica partidului nostru, din sarcinile ce stau în fața regimului de democrație populară — formă a dictaturii proletariatului.

„Scut al intereselor poporului și al Republicii Populare Române, școala a popularului, astfel concepem noi misiunea armatei în Republica Populară Română" — spune tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej vorbind despre rolul armatei noastre.

Intreaga pregătire de luptă ca și pregătirea politică a militarilor, pregătire care se desfășoară sub conducerea partidului, are de scop tocmai de a face din armata noastră scutul puternic al apărării intereselor poporului și Republicii noastre, împotriva oricui ar încerca să împiedice munca pașnică de construire a socialismului. Educând pe tinerii ostași în spiritul dragostei și devotamentului nețărmurit pentru patria noastră, pentru Uniunea Sovietică și tovarășul Stalin, ridicând necontenit nivelul politic, ideologic și cultural al ostașilor, armata noastră contribue din plin la creșterea cetățeanului nou al Republicii noastre Populare, merităndu-și cu cinste titlul acordat de partid prin cuvintele Secretarului General al Comitetului Central al P.M.R., tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, acela de „adevărată instituție de cultură... adevărată școală de educație cetățenească, patriotică și democratică".

Armata noastră Populară consideră ca o sarcină de cinste de a da țării nu numai apărători iscusiți ci și cetățeni luminați, conștienți de drepturile și datoriile lor. Dacă în trecut cazărmile burghezo-moșierești erau închisori pentru fiii oamenilor muncii, oficine de beznă intelectuală și de îndobitocire, cazărmile de astăzi au devenit adevărate focare de lumină. Diversele forme ale învățământului politic și de massă, care se desfășoară în armată sub directa conducere a organelor politice, a organizațiilor de partid și a organizațiilor U.T.M. constitue o vastă acțiune de ridicare a nivelului ideologic și politic al militarilor. Se duce deasemeni o muncă neobosită pentru ridicarea nivelului cultural al ostașilor. Mii și mii de tineri care au intrat în armată neștiutori de carte s'au întors acasă meșteri în ale scrisului și cititului. Prin lupta pe care o duce pentru lichidarea neștiinței de carte, a misticismului și superstițiilor, prin bogata activitate culturală desfășurată în cercurile de studii, în cluburile ostășești, prin activitatea echipelor artistice, prin nenumăratele forme pe care le folosește pentru culturalizarea ostașilor, Armata noastră aduce o prețioasă contribuție la revoluția culturală din țara noastră.

In rândurile armatei, fiii oamenilor muncii au căpătat largi posibilități de a stăpâni tehnica, de a se califica în diferite ramuri de producție. In fiecare an, armata noastră dă țării numeroase cadre de constructori ai socialismului: tractoriști, electricieni, mecanici, șoferi, radiotelegrafiști, socotitori, etc. Intre școala nouă și armata nouă există o legătură indisolubilă. Activitatea ideologică, cultural-educativă din armată, fac din aceasta, pe drept cuvânt, o prelungire a școlii. In armată, militarii au prilejul să aplice practic cunoștințele căpătate pe băncile școlilor, să și le reîmprospăteze, să și le înmulțească.

Educând tineretul școlar în spiritul patriotismului și al internaționalismului proletar, în spiritul urii neîmpăcate împotriva dușmanilor patriei noastre dinăuntru și din afară, desvoltând dragostea lor față de Forțele noastre Armate, școala își aduce contribuția ei la pregătirea viitorilor militari. Cunoscând de pe băncile școlii ce minunată misiune are armata, cunoscând ce apără armata, tinerii fii ai oamenilor muncii îmbracă și poartă cu cinste mândra uniformă de ostaș al Armatei Republicii Populare Române.

Ziua de 2 Octombrie, în care întregul popor muncitor sărbătorește Armata sa, constitue un nou prilej pentru învățătorii și profesorii școlilor noastre de a munci cu și mai multă însuflețire pentru a educa tineretul în spiritul dragostei; calde față de Armata noastră Populară, pentru a cultiva în rândurile elevilor dorința sinceră ca, atunci când vor deveni ostași, să poarte cu cinste și demnitate uniforma scumpei noastre armate, muncind neobosiți pentru a deveni apărători vrednici ai cauzei măreți a socialismului și păcii.

In întâmpinarea Zilei Forțelor Armate

Sirena Atelierelor „Grivița-C.F.R." izbucni odată cu clopoțelul care anunța terminarea recreației la Școala elementară de fete Nr. 40 din raionul Grivița Roșie. Elevele clasei a VII-a A începeau ora educativă.

Tovarășa profesoară Popescu Alexandrina, dirigintă a clasei a VII-a A, s'a pregătit să discute astăzi cu elevele ei despre marea sărbătoare populară dela 2 Octombrie, despre Ziua Armatei R.P.R. Fiecare elevă se grăbește să povestească. Unele au frați în Armata Republicii noastre. Altele au asistat la festivalurile date de ostași, i-au văzut defilând la serbarea de 23 August, sau i-au întâlnit în timp ce mergeau în grupuri pe stradă, cântând cântecele lor avântate în care se vorbește despre apărarea muncii pașnice a poporului, despre dragostea pentru patria care construește socialismul.

Vie și interesantă a fost discuția elevelor și a dirigintei lor. Ea le-a vorbit în cuvinte calde despre armata noastră și invincibila Armată Sovietică, despre trecutul lor comun de luptă în războiul dela 1877 și în războiul antihitlerist, despre minunatul patriotism care însuflețește astăzi pe ostașii noștri — și le-a arătat fotografii care înfățișează viața fericită a tinerilor care fac parte din armata poporului.

Către sfârșitul orei, toate elevele clasei discutau cu aprindere. Vorbeau despre conducătorii forțelor noastre armate, conducători ieșiți din rândurile poporului muncitor, despre îndrumătorii iubiți ai celor care stau strajă păcii, straja viitorului fericit al tineretului patriei.

„Pentru noi, a spus pioniera Teodorescu Cornelia, sărbătoarea aceasta a armatei și a întregului popor muncitor este un puternic imbold de realizare a unor noi succese în munca noastră de învățătură, în străduințile noastre pentru obținerea unor cunoștințe adânci și temeinice".

Pregătindu-și în felul acesta elevele să întâmpine Ziua Armatei, tovarășa dirigintă Popescu Alexandrina a făcut din ora educativă un puternic mijloc de întărire a educației patriotice, de întărire a luptei pentru pace.

Incepe un nou an de muncă rodnică în învățământul superior

Peste câteva zile, sălile universităților și ale institutelor noastre de învățământ superior se vor umple iarăși de freamătul miilor de studenți care păsesc cu entuziasm într'un nou an de muncă rodnică.

Noul an universitar se deschide sub semnul luptei pentru pregătirea unor noi cadre de intelectuali cu o înaltă calificare științifică, constructori conștienți ai economiei și ai culturii noastre socialiste.

Pe drumul pregătirii unor astfel de cadre, învățământul superior din țara noastră a înregistrat până acum însemnate succese. Ocupându-se îndeaproape de asigurarea planului de școlarizare și a frecvenței regulate a studenților, îmbunătățind organizarea procesului de învățământ și luptând pentru ridicarea continuă a nivelului științific al prelegerilor, numeroase instituții de învățământ superior au obținut rezultate pozitive în activitatea lor didactică. Printre acestea se numără Facultatea de Mecanică a Institutului Politehnic din București, Institutul de Limba și Literatura rusă „Maxim Gorki", Universitatea „Bolyai" din Cluj, Facultatea de Chimie Industrială din Iași, etc.

In timp ce Universitățile din țările subjugate dolarului sunt transformate din ce în ce mai mult într'o școală a urii, a războiului și a distrugerii — în Patria noastră, care face parte din marele și puternicul front al socialismului și al păcii — învățământul superior crește și se desvoltă necontenit. Noi și noi contingente de fii ai oamenilor muncii au posibilitatea să-și însușească știința cea mai înaintată. Partidul, Guvernul și întreg poporul nostru muncitor înconjoară tineretul studios cu toată grija și cu toată dragostea, creându-i condiții din ce în ce mai bune de viață, de învățătură.

Datorită imensului ajutor politic, economic, tehnic și științific pe care-l dă Uniunea Sovietică, conducătoarea luptei popoarelor pentru pace și socialism, țara noastră construește socialismul folosind tehnica cea mai înaintată, tehnica sovietică. Faptul acesta ridică în fața noastră, cu deosebită ascuțime, problema pregătirii cadrelor superioare tehnice și științifice care să stăpânească tehnica înaintată, care să fie capabile de a o folosi în mod just, care să muncească cu un devotament fierbinte pentru construirea vieții noi, socialiste.

Invățământului nostru superior, în primul rând, îi revine sarcina de a rezolva problema făuririi cadrelor de comandă de care au nevoie marile șantiere ale socialismului, uzinele metalurgice, unitățile industriei extractive, hidrocentralele, gospodăriile agricole colective, — toate ramurile atât de numeroase și de variate ale construcției noastre economice și culturale.

Indeplinirea acestei sarcini de o însemnătate hotărîtoare pentru desvoltarea economiei și a culturii noastre socialiste cere institutelor de învățământ superior să-și concentreze atenția asupra problemelor esențiale, asupra verigilor celor mai importante ale activității lor.

In fața cadrelor de conducere ale universităților și institutelor noastre, în fața tuturor cadrelor didactice se pune cu toată hotărîrea problema ridicării nivelului muncii didactice. Grija pentru conținutul științific al predării, pentru folosirea celor mai juste metode de muncă, pentru legarea organică a cunoștințelor predate de practica vie a construcției socialiste constitue o sarcină centrală a învățământului nostru superior. Catedrele trebue să desfășoare o muncă temeinică și creatoare pentru o cât mai bună pregătire a cursurilor, a seminariilor, a tuturor formelor de activitate didactică. Aceasta cere tuturor cadrelor didactice din învățământul superior să-și însușească și să aplice pe o scară cât mai largă experiența institutelor de învățământ superior din Uniunea Sovietică, să cunoască și să studieze în adâncime lucrările oamenilor de știință sovietici.

Unele colective de catedră s'au preocupat îndeaproape, în cadrul pregătirilor pentru deschiderea noului an, de problema ridicării nivelului științific al prelegerilor. Astfel, de exemplu, catedra de economia capitalismului dela Institutul de Studii Economice și Planificare din București a pregătit cu mult timp înainte de deschiderea cursurilor un număr de lecții care, discutate în colectiv, au putut fi serios îmbunătățite. Această grijă pentru pregătirea cât mai temeinică a muncii didactice trebue să pătrundă adânc în practica instituțiilor noastre de învățământ superior.

Infăptuirea cu succes a sarcinilor mari și complexe care stau în fața învățământului superior cere fiecărui profesor, conferențiar, șef de lucrări și asistent să nu aștie nicio clipă faptul că este necesar să împlinească organic lupta lor pentru ridicarea necontenită a nivelului științific al predării cu lupta împotriva ideologiei dușmane. Fiecare profesor sau conferențiar, fiecare șef de lucrări și fiecare asistent trebue să fie pe deplin conștient de faptul că lipsa unei atitudini combative față de ideologia putredă a capitalismului dă apă la moara dușmanului. In articolul „Vigilența revoluționară a popoarelor în lupta pentru socialism" publicat în „Pravda" din 4 Septembrie 1951, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej arăta:

„Se știe că dușmanul duce o muncă de subminare nu numai în economie, dar și în domeniul ideologiei, unde folosește metodele cele mai perfide și rafinate. Ar-

(Continuare în pag. 4-a)

Doi ani dela proclamarea Republicii Populare Chineze

La 1 Octombrie se împlinesc doi ani dela proclamarea Republicii Populare Chineze. Sdrobind după o luptă îndelungată jugul imperialismului și al cârmuirii sale de pază, cârca lui Ciang Kai Shek, poporul chinez și-a luat soarta în propriile sale mâini pornind să-și făurească o viață liberă și fericită.

Victoria revoluției din China a însemnat o lovitură de moarte dată imperialiștilor americani și englezi. Au crezut desigur imperialiștii, au crezut magnații îmbulbați de bogății din Wall Street că vesnic se vor înfrupta din avutul poporului chinez. Forțele reacțiunii mondiale priveau cu dispreț lupta și sforțările poporului chinez, pentru emancipare și independența națională. Dar forțele revoluționare chineze s'au dovedit a fi cu mult mai mari decât socoteau dușmanii de moarte ai Chinei, imperialiștii americani și englezi.

Cu o previziune genială, tovarășul Stalin arăta încă acum 25 de ani care sunt perspectivele revoluției din China. El spunea: **„Forțele mișcării revoluționare din China sunt imense. Ele nu s'au manifestat încă cum trebue. Ele abia se vor manifesta în viitor. Cârmuitorii din Occident și Orient care nu văd aceste forțe și nu țin seama de ele în măsura cuvenită vor avea de suferit de pe urma acestui fapt".**

Urmând învățătura stalinistă, urmând exemplul glorios al Partidului Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice, Partidul Comunist Chinez, detașamentul de avantgardă al clasei muncitoare din China, având în frunte pe iubitul conducător al poporului chinez, Mao Tse Dun, a dus poporul chinez la victorie. Victoria poporului chinez s'a datorat mai multor factori. Ea a devenit posibilă în primul rând ca o urmare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie care a deschis o eră nouă în istoria popoarelor, care a arătat popoarelor lumii drumul spre eliberarea de sub jugul capitalist. Victoria revoluției din China s'a mai întemeiat și pe faptul că Armata Sovietică a sdrobit fascismul hitlerist și japonez. Pe această bază, poporul chinez, condus de gloriosul său Partid Comunist, a putut duce cu succes lupta sa de eliberare.

După victoria revoluției chineze ajutorul sovietic neprecupețit acordat Chinei a deschis largi posibilități de desvoltare economiei chineze, a creat condițiile necesare pentru ca poporul chinez să poată lichida starea de înapoiere, urmare a exploatării coloniale în care a fost ținut.

Datorită ajutorului sovietic bătălia pentru industrializarea rapidă a Chinei se dă cu deosebit succes. Realizări minunate au fost obținute de muncitorii chinezi în cei doi ani dela proclamarea Republicii Populare Chineze.

O importanță primordială în faza actuală a desvoltării Chinei o constitue aplicarea reformei agrare. Până în prezent reforma agrară a fost înfăptuită pe un teritoriu cu o populație rurală de 270 milioane locuitori și este în curs de aplicare în restul țării. Reforma agrară reprezintă o problemă vitală pentru China.

Dar bătălia construirii Chinei noi nu se dă numai în producție. Ea se dă și în formarea omului nou. Revoluția culturală din China înlocuește vechea mentalitate moștenită dela regimul burghezo-feudal. In formarea omului nou Guvernul Central Popular al R. P. Chineze acordă o deosebită importanță învățământului. In R.P. Chineză există în prezent 400.000 școli elementare și medii. In afară de aceasta în China au luat ființă numeroase instituții speciale de învățământ superior. In acest an urmează să fie admiși în instituțiile de învățământ superior 35.000 de noi studenți. O deosebită atenție o acordă guvernul Universității populare chineze, care este prima universitate populară din China. Ea a luat ființă în 1950, mai ales pentru a permite fruntașilor în producție și cadrelor de conducere să facă studii superioare. Se procedează deasemeni la reorganizarea a peste 500 școli tehnice pregătitoare, pentru a le ridica la un nivel superior, astfel ca ele să corespundă sarcinilor construcției naționale.

Succesele înregistrate de poporul chinez dela proclamarea Republicii Populare Chineze îi fac să turbeze de furie pe imperialiști. Victoria revoluției din China care a slăbit considerabil lagărul imperialist și a întărit lagărul democratic, faptul că armata populară chineză eliberează în mod pașnic Tibetul, faptul că voluntarii chinezi luptă în Coreea, faptul că revoluția chineză are o influență hotărîtoare asupra luptei de eliberare a popoarelor din Sud-Estul Asiei, nu le convine imperialiștilor. Deaceea ei organizează provocări împotriva R.P. Chineze, deaceea avioanele americane violează mereu spațiul aerian al Chinei, deaceea imperialiștii americani au deslănțuit agresiunea din Coreea pentru a o extinde împotriva Chinei, deaceea insula Taiwan cotropită de imperialiști este pusă la dispoziția lui Ciang Kai Shek ca o bază de agresiune împotriva Chinei.

Incheierea Tratatului separat de pace cu Japonia, dela San Francisco, la care imperialiștii nici nu au invitat R. P. Chineză sub motivul că ei nu o recunosc, a constituit o nerușinată provocare împotriva poporului chinez. Dar împotriva uneltirilor imperialiste, prietenia dintre U.R.S.S. și R. P. Chineză stă ca o stâncă de granit, chezășie a păcii în Asia.

In răspunsul său la telegrama lui Mao Tse Dun cu prilejul celei de-a 6-a aniversări a înfrângerii Japoniei, tovarășul Stalin spune: **„Nu poate exista nicio îndoială că prietenia de nesdruncinat d'ntre Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză servește și va servi cauzei asigurării păcii în Extremul Orient împotriva tuturor și a oricăror incendiatori de război".**

Cuvintele marelui Stalin întăresc credința poporului chinez în lupta pentru construirea unei Chine noi, a unei Chine socialiste.

Armata — o înaltă școală

In unitățile Armatei noastre populare se duce o largă activitate pentru ridicarea nivelului ideologic și politic al ostașilor. Clișeul de mai sus reprezintă doi ostași, în biblioteca unei subunități, studiind Operele tovarășului Stalin.

In cinstea lui 7 Noembrie

ANGAJAMENTELE COLECTIVULUI DIDACTIC AL ȘCOLII PEDAGOGICE DIN VASLUI

In cinstea zilei de 7 Noembrie, personalul didactic, administrativ și de îngrijire dela Școala Pedagogică din Vaslui, mobilizat de grupa sindicală, și-a luat o serie de angajamente în cinstea celei de a 34-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Astfel, învățătorii și profesorii acestei școli s'au angajat să organizeze în cinstea zilei de 7 Noembrie schimburi de experiență în munca didactică. Personalul administrativ și de îngrijire va organiza un schimb de onoare în ziua de 1 Noembrie. Tot în cinstea zilei de 7 Noembrie profesorii vor organiza grupele de învățătură până la data de 3 Noembrie, data încheierii primului pătrar al anului școlar.

Deasemeni, membrii grupei sindicale dela această școală s'au mai angajat să amenajeze până la data de 1 Noembrie a. c. terenul sportiv din curtea școlii și să termine construcția unei clădiri din materiale recuperate.

In acelaș timp, întreg personalul Școlii Pedagogice de fete din Vaslui s'a angajat a studia cât mai intens operele clasicilor marxism-leninismului și Istoria P.C. (b) al U.R.S.S. pentru a-și ridica necontenit nivelul ideologic-politic și profesional.

V. I. CATARAMA
corespondent

ANGAJAMENTELE ȘCOLII DE PIELARIE DIN RÂMNICU-VÂLCEA

Insuflețiți de hotărîrea de a întâmpina cu noi realizări în muncă cea de a 34-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, învățătorii, profesorii și personalul administrativ dela Școala de Pielărie din Râmnicu-Vâlcea au pornit cu un deosebit elan la muncă în noul an școlar.

In cadrul unei ședințe a grupei sindicale ei și-au luat angajamentul de a obține în cinstea măreței sărbători a oamenilor muncii de prețuri ieftini economii în valoare de circa 500.000 lei — prin întrebuințarea justă a diverselor materiale recuperate pe care le folosesc la lucrările de întreținere a școlii precum și de a munci cu eforturi sporite pentru îmbunătățirea continuă a procesului de învățământ în școala lor.

E. DUMITRESCU
corespondent

Pregătiri pentru începerea muncii de alfabetizare

Secțiunea de învățământ a raionului Sadova, regiunea Dolj, se preocupă intens de pregătirea muncii de alfabetizare. Șeful secțiunii, tovarășul Petrescu, se îngrijește îndeaproape de crearea tuturor condițiilor care vor asigura justa desfășurare a acțiunii de alfabetizare și frecvența regulată la cursuri a neștiutorilor de carte. Astfel, au fost stabilite din timp centrele de alfabetizare din întreg raionul, atât acelea care vor funcționa pe lângă întreprinderi și pe lângă școlile elementare, cât și acelea organizate pe grupuri de locuințe. Este terminată deasemeni repartizarea nominală a cadrelor didactice care vor preda la aceste centre și s'au întocmit listele nominale ale neștiutorilor de carte care vor fi repartizați fiecărui învățător și profesor.

Pentru o cât mai bună desfășurare a muncii de agitație în rândurile neștiutorilor de carte, s'au organizat echipe formate din delegați ai Sfatului Popular, ai organizațiilor U.F.D.R., U.T.M., Frontul Plugarilor, A.R.L.U.S., etc. care își desfășoară zi de zi munca, arătând viitorilor cursiști ai centrelor de alfabetizare însemnătatea acestei acțiuni.

In cadrul căminelor culturale din raion se țin săptămânal întruniri cu neștiutorii de carte. La aceste consfătuiri se citesc diferite reviste și broșuri pentru a li se trezi astfel interesul pentru lectură.

Secțiunea de învățământ a asigurat prin mijloace locale, încă din timpul verii, fondurile necesare pentru procurarea tuturor manualelor și rechizitelor de care vor avea nevoie cursiștii.

In prezent, munca de pregătire a deschiderii cursurilor de alfabetizare este în plină desfășurare, secțiunea de învățământ continuând să antreneze în această activitate pe reprezentanții tuturor organizațiilor de massă.

Un ajutor prețios

Materialul didactic este un ajutor de mare preț în munca mea didactică. Predau în același timp la două clase. Inainte de începerea anului școlar mi-am planificat întreaga materie. Acum îmi pregătesc zi de zi planurile de lecții, materialul bibliografic și material didactic. Am observat însă că lecțiile merg totuși greoi la clasa I-a din cauză că elevii nu pot mânui bine materialul intuitiv în special, alfabetul decupat. De aceea folosesc o tablă cu stinghii, la care este atașată și mașina cu bile.

Am confecționat alfabetul decupat în 4 serii și cu ajutorul lui predau fiecare pagină a abecedarului, după instrucțiunile privind predarea citit-scrisului. Elevii clasei mele lucrează la alfabetul decupat pe bancă, în timp ce se lucrează și la tablă. Tabla este folosită și la aritmetică; punem pe ea cartonașele cu cifre sau cu cerculețe și folosim totodată și bilele.

Am confecționat și un abac, după modelul din metodică, până la sute de milioane. Acest material îmi ajută foarte mult la predarea lecțiilor.

C. MUȘTUC
Invățător în com. Căldărușanca raionul Mizil, regiunea Buzău

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

CABINETUL PEDAGOGIC ȘI SUCCESELE ȘCOLII

Cabinetul pedagogic raional este chemat să joace un rol însemnat în organizarea activității metodologice, în ridicarea nivelului ideologic și profesional al cadrelor didactice.

Responsabila cabinetului pedagogic din raionul Ialutorovsk — regiunea Tiumen, Z. F. Krivokorâtova, care are un stagiu pedagogic de nouăsprezece ani, este deosebit de energică și plină de inițiativă. Ea organizează și îndrumează cu multă pricepere și în forme variate ajutorul metodic pentru învățătorii dela sate.

Cabinetul pedagogic din Ialutorovsk acordă o atenție deosebită conducerii activității cercurilor pedagogice. De obicei, în lunile August și Ianuarie, înainte de consfătuirile raionale ale cadrelor didactice, responsabila cabinetului organizează un instructaj amănunțit pentru învățătorii și profesorii care conduc cercurile pedagogice. Pe baza tematicii activității cercurilor, alcătuită de institutul pentru perfecționarea cadrelor didactice, pe baza datelor culese de inspectori și pe baza observațiilor personale în legătură cu activitatea școlilor și a învățătorilor raionului, tovarășa Krivokorâtova ajută pe conducătorii cercurilor pedagogice să discute cele mai actuale probleme de metodică.

Datorită activității cabinetului, activitatea profesorilor de biologie s'a însuflețit considerabil în anul trecut. La cercurile pedagogice s'au ținut următoarele referate: „Rolul terenului de cultură în predarea biologiei miciuriniste"; „Biologii miciuriniști — laureați ai Premiului Stalin și miciuriniștii din regiunea Tiumen"; „Lucrările de toamnă pe terenul de cultură", etc. Profesorii din raionul Ialutorovsk au desfășurat deasemeni o serie de lucrări practice: curățirea pomilor, îngrijirea plantelor târâtoare, prelucrarea butașilor, sădirea pomilor, etc. La sfârșitul semestrului, profesorii au ascultat o dare de seamă cu tema: „Despre reorganizarea predării biologiei pe baza învățăturii lui Miciurin". După aceasta, profesorii de biologie și-au împărtășit experiența lor în ceeace privește reorganizarea predării biologiei. Profesorul A. Veselvski, dela școala medie din Zavodo — Ucovsk, a vorbit despre rezultatele lucrării sale „Importanța instructiv-educativă a șezătorilor și conferințelor științifice cu privire la biologie ale elevilor din clasele VIII—X".

Planificând activitatea cercului lor pedagogic, profesorii de biologie au prevăzut o serie de lecții practice (controlul încolțirii semințelor, altoirea pomilor, folosirea faunei și florei locale la lecțiile de științele naturale, etc.) ca și asistarea la lecția deschisă a cercului tinerilor naturaliști, ținută de tov. profesor V. Zareanov și la lecția deschisă ținută de tov. profesor V. V. Veselevski pe terenul de cultură.

Organizarea lecțiilor deschise pe terenul de cultură și a diferitelor lecții practice este caracteristică activității multora dintre cercurile pedagogice. Astfel, după expunerea cu tema „Rezolvarea problemelor tipice în al doilea semestru", învățătorii claselor III s'au ocupat cu rezolvarea acestor probleme. Profesorii de limba rusă și învățătorii claselor IV, după ce au ascultat comunicarea cu privire la metodica analizei gramaticale în timpul lecțiilor, au făcut ei înșiși o analiză gramaticală în scris. Rezultatele lucrărilor practice au dat conducătorilor de cercuri posibilitatea să descopere lipsurile pe care le au unii învățători în rezolvarea problemelor, în efectuarea analizei gramaticale sau în aplicarea metodelor de predare și să înlăture la timp aceste lipsuri.

In anul trecut, cercurile pedagogice ale învățătorilor din raionul Ialutorovsk au început să analizeze operele literare ale laureaților Premiului Stalin. Sub conducerea profesorilor de literatură ai școlii medii, învățătorii au analizat cartea lui V. Ajaev, „Departe de Moscova" și a lui P. Pavlenko — „Fericirea".

Nu este nevoie să dovedim că nivelul activității instructiv-educative a școlii depinde în mare măsură de controlul și conducerea pedagogică a muncii cadrelor didactice. Deaceea, cabinetul pedagogic acordă o deosebită atenție activității directorilor de școli. Cabinetul convocă sistematic consfătuiri raionale cu directorii școlilor elementare și medii. La aceste consfătuiri se fac expuneri în legătură cu organizarea controlului în interiorul școlii, cu activitatea directorului și a consiliului pedagogic, cu desfășurarea lecțiilor deschise, etc. In cadrul acestor consfătuiri, conducătorii de școli fac schimb de experiență.

Toate acțiunile desfășurate de cabinetul pedagogic din Ialutorovsk urmăresc un scop fundamental — acela de a face cunoscute învățătorilor, profesorilor și directorilor de școli diferite forme și metode de activitate instructiv-educativă, de a ajuta cadrele didactice să-și însușească aceste metode, îmbunătățind astfel calitatea cunoștințelor și a deprinderilor elevilor. Acelaș scop este urmărit și în organizarea studiului individual al învățătorilor și profesorilor.

Conform indicațiilor date de cabinetul pedagogic raional, întregi colective de învățători și profesori își aleg anumite probleme cu caracter general pedagogic, pentru a le studia mai adânc. Astfel, de exemplu, colectivul pedagogic al școlii de 7 ani d'n Lâbaev și-a propus să studieze problema privitoare la activitatea individuală a elevilor în școală și acasă. Învățătorii școlii elementare din Ialutorovsk au studiat sistemul de desvoltare a vorbirii elevilor din clasele I—IV. Profesorii de limba rusă dela clasele V-a au studiat problema predării ortografiei vocalelor neaccentuate. Profesorii de geografie din școlile medii au pregătit tema „Activitatea individuală a elevilor la geografie", profesorii de biologie tema: „Terenul de cultură, bază a studiului botanicei întemeiat pe învățătura miciurinistă", etc.

In cadrul studiului individual, învățătorii și profesorii alcătuesc planuri de lucru în legătură cu tema, studiază amănunțit literatura corespunzătoare și controlează în practică anumite metode.

Din când în când, în cadrul cabinetului pedagogic se prezintă rapoarte ale învățătorilor și profesorilor care studiază individual. Astfel, tov. U. Kostricova, directoarea școlii din Lâbaev, a vorbit despre activitatea colectivului de profesori pentru cultivarea la elevi a deprinderilor de muncă individuală în clasă și acasă. Ea a arătat ascultătorilor probleme de aritmetică, alcătuite de elevi, compuneri ale elevilor, albume confecționate de ei, etc. Tov. N. Gladkin, directorul școlii medii din Ialutorovsk, a povestit cum au studiat profesorii de limba rusă și învățătorii dela clasele I—IV în chip creator și practic problema vocalelor neaccentuate și la ce rezultate considerabile au ajuns.

Trebue să remarcăm că, în ultimii ani învățătorii și profesorii din raionul Ialutorovsk participă mult mai activ la toate acțiunile privind schimbul de experiență. La prima conferință regională dedicată educației politico-ideologice a elevilor din clasele I—IV și la conferința diriginților, învățătorii și profesorii din raionul Ialutorovsk au vorbit despre felul cum rezolvă problemele educației comuniste a copiilor în procesul activității instructiv-educative. Cuvântările lor au fost ilustrate de un bogat material demonstrativ: planșe, placarde, diagrame, scheme, albume, etc. — confecționate de profesori și elevi.

Școlile din raionul Ialutorovsk au luat parte activă la prima expoziție regională de agricultură. Ele au primit 6 premii din cele 11 acordate școlilor din regiune pentru buna organizare a activității pe terenul de cultură.

Faptul cel mai îmbucurător este acela că în ultimul timp, cunoștințele elevilor din școlile raionului Ialutorovsk s'au îmbunătățit considerabil.

Toate acestea confirmă încă odată faptul că buna organizare a activității cabinetului pedagogic este un factor important de care depinde în mare măsură succesul muncii instructiv-educative a școlilor.

(După un articol de N. Docșina).

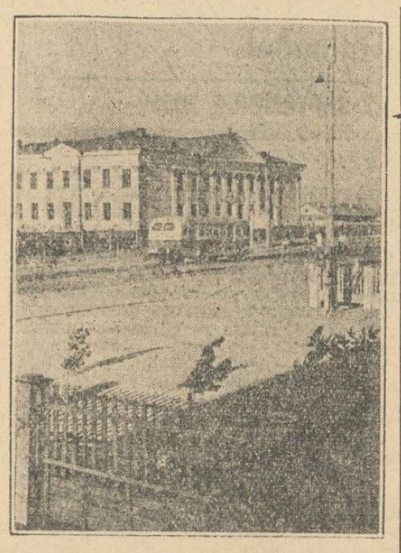

O școală nouă pentru copiii constructorilor Canalului Volga-Don

Legături strânse cu școala

Institutul Pedagogic din Cerkask are strânse legături cu școala. Formele acestor legături sunt din cele mai felurite. Profesorii școlilor medii și elementare sunt chemați să participe la activitatea catedrelor, în munca de conducere a grupelor de studenți care fac practică pedagogică. Împreună cu profesorii-biologi dela facultatea de științe naturale, ei au examinat amănunțit problemele legate de predarea biologiei în institut și în școli în lumina succeselor obținute de științele biologice sovietice. Pentru profesorii din oraș și din raion s'au organizat mai multe conferințe în care s'au discutat problemele cuprinse în hotărîrea sesiunii pavloviene.

Institutul a stabilit legături și cu cele mai apropiate școli din raion. Sunt mai mulți ani de când elevii din clasele a X-a vin la institut pentru a executa diferite lucrări de laborator cerute de lecțiile de chimie și fizică. Aici ei execută lucrările care sunt greu de efectuat în condițiile de muncă ale școlilor sătești.

Consolidarea legăturilor d'ntre institut și școli se face și prin folosirea grădinii botanice, în suprafață de 10 ha., grădină care are parcele model și care pot fi vizitate de oricare din profesorii care se îngrijesc de astfel de parcele la școlile lor, precum și de oricare profesor și elev. Un deosebit interes îl prezintă apoi muzeul miciurinist al institutului.

In mod sistematic institutul organizează întâlniri între studenți și profesorii școlilor elementare și medii. Cu acest prilej profesorii vorbesc despre munca lor și sunt consultați de către profesorii dela catedra de pedagogie în legătură cu diferite probleme practice.

Cu ajutorul filialei societății pentru răspândirea cunoștințelor politice și științifice, institutul organizează, în școlile din oraș, în special pentru părinți, conferințe tratând teme pedagogice, ca de pildă: „Lenin și Stalin despre educația comunistă", „Sarcinile familiei în educația comunistă", „Educația fizică a copiilor în școală și familie", „Cum trebue părinții să ajute pe copii să învețe", „Educația muncii în familie", „Bolile infecțioase la copii și prevenirea lor".

Institutul mai organizează și seminarii pentru profesorii de fizică, chimie, geologie, limbă și literatură. Cu ajutorul institutului, pe lângă secția de învățământ raională, s'a organizat un seminar pentru directorii de școli.

Și mai mult institutul se apropie de școală cu prilejul practicei pedagogice, în timpul căreia studenții lui devin membri ai colectivului de profesori și lucrează ca ajutoare ale diriginților de clasă.

Legăturile dintre institut și școală devin legături permanente. Colectivul pedagogic le privește ca una din condițiile principale pentru pregătirea tinerelor cadre.

Docent M. V. MOISENCO

(articol publicat în „Vestnic Vâsșei Scoli")

Analiza gramaticală la clasele I-II

Analiza gramaticală este cel mai bun mijloc pentru a învăța gramatica în primele clase elementare. Ea formează elevilor deprinderea de a raționa logic și ajută la consolidarea și controlul cunoștințelor lor. Datorită analizelor gramaticale copiii încep să înțeleagă mai bine fenomenele limbii. Treptat, treptat, din cunoștințele gramaticale răzlețe se formează un sistem just de cunoștințe, se ridică nivelul cunoștințelor despre limbă, copiii încep să dea mai multă atenție cuvintelor și legăturii dintre cuvinte în cadrul propozițiilor.

In școala elementară, analiza gramaticală trebue să se facă atât la lecțiile de gramatică cât și la cele de citire. Greșesc învățătorii cari se mărginesc a face analiza gramaticală numai la lecțiile de gramatică. In cazul acesta, cunoștințele elevilor nu pot fi temeinice și deaceea vom fi nevoiți să rezervăm mult timp pentru repetarea materiei. Ori este știut că tocmai analiza gramaticală este forma cea mai bună pentru o repetare sistematică. Deaceea, eu încep cu analiza chiar din prima perioadă a abecedarului. Desigur că aceasta nu este încă o analiză în adevăratul sens al cuvântului, ci mai degrabă o pregătire a copiilor pentru analiză, în forma cea mai elementară. Am constatat însă că o astfel de pregătire dă rezultate pozitive.

Compunând cuvinte cu înțeles, din litere răzlețe (decupate) copilul face în mintea lui și analiza și sinteza cuvântului. La început, el trebue să descompună cuvântul dat în silabe și sunete; apoi, luând literele corespunzătoare, compune din ele cuvântul. Aceasta este o lucrare foarte complicată pentru un copil de 7 ani, însă eu antrenez cât se poate de mult pe copii la asemenea lucrări, până la terminarea abecedarului. Aceasta le ajută să înțeleagă mai târziu diferitele forme fonetice și ortografice. Copiii vor desface, cu ușurință, cuvintele în silabe și vor deosebi toți atât de ușor vocalele și consonantele. Afară de aceasta, copiilor li se desvoltă memoria vizuală, care joacă un mare rol la scris.

Tovarășul Stalin ne arată că „Sensul cuvintelor și exprimarea au o însemnătate deosebită în studiul limbii". El însă ne previne să nu acordăm o însemnătate exagerată sensului cuvintelor, în dauna gramaticei.

Incă în prima perioadă a abecedarului, copiii citesc cuvinte răzlețe și scurte propoziții. Eu însă urmăresc cu perseverență ca citirea să nu fie mecanică și controlez tot timpul dacă copiii înțeleg just sensul cuvintelor și al expresiilor. De exemplu, un elev citește cuvintele, „car, cărăuș". Eu pun întrebarea: — Ce facem cu carul? Ce face cărăușul? — Cu carul cărăm lemne, fân, pâie. Cărăușul este omul care cară diferite materiale cu carul la depărtări mai mari.

Copilului de clasa I-a nu trebue să-i punem întrebări ca: „Ce este carul? Cine este cărăușul? La astfel de întrebări el nu va putea răspunde. Învățătorul trebue să fie inventiv în formarea întrebărilor, astfel încât copilul să înțeleagă dintr'odată sensul cuvântului.

După observările mele, formarea deprinderii de a verifica sensul cuvintelor produce deprinderea de a privi cu atenție fiecare cuvânt, fapt care influențează asupra sortsului corect. Incă din prima perioadă a abecedarului elevii se întâlnesc cu propoziția. Când, în semestrul II, elevii trec la studierea gramaticii, ei sunt în stare să afle cu ușurință câte propoziții sunt în exercițiul dat, despre cine sau despre ce se vorbește în fiecare din ele.

Aproape la fiecare lecție de citire și gramatică, aleg cu elevii propoziții și întreb: „Despre cine, sau despre ce se vorbește aici? Ce fel de semn este pus la sfârșitul propoziției? Cu ce fel de literă este scris primul cuvânt din propoziție?" Ca rezultat al acestor exerciții, elevii pot să analizeze, la sfârșitul anului școlar, o mică propoziție.

Gramatica este logica limbii, spunea Usinski. Această logică trebue astfel desvăluită copiilor încât să fie cât mai evidentă pentru ei. Deaceea, elevii trebuesc deprinși încă din clasa I-a să facă demonstrații și să se bazeze pe cunoștințele lor de gramatică. Exercițiile de analiză pot fi efectuate nu numai la lecțiile de scris, ci și la citire. De exemplu: noi citim textul: „Ursul trândav". Acolo se întâlnesc propozițiile: „Incotro fugi, cumetre? Incotro te grăbești vulpișoară?"

Din experiența unui profesor de matematici

Prin termenul „exerciții orale" sau „calcul mintal" nu trebue să înțelegem numai calculul mintal în aritmetică. Calculul mintal nu se poate învăța dintr'odată. Este nevoie de exerciții îndelungate, atât în ceeace privește materialul ales special pentru acest lucru, cât și în ceeace privește materialul din programa oricărei lecții de matematică. Calculul mintal are o deosebită importanță educativă. Nu este vorba numai de practica în sine, ci și de educarea deprinderii elevilor de a face analiza și de a căuta noi căi pentru simplificarea ei. Calculul mintal nu numai că nu va fi un impediment în metodica predării ci, d'mpotrivă, prin folosirea lui, metodica își va atinge mai sigur scopurile, deoarece calculul mintal cultivă calitatea cea mai de preț din punctul de vedere al metodicii — orientarea matematică.

Să exemplificăm aceasta printr'un exercițiu:

$79^2 - 77 \times 79 = ?$

Pentru a calcula acest exercițiu, se poate folosi desigur hârtia și creionul. Totuși, el se poate rezolva foarte repede și ușor în gând, ceeace poate servi ca o minunată ilustrare a paradoxului „Matematica este arta de a alege calculele". Intr'adevăr, la acest exercițiu trebue doar să scoatem pe 79 în afara unei paranteze:

$79\,(79 - 77) = 158$

Lecțiile din școli trebue să decurgă în așa fel încât să ducă la educarea deprinderii copiilor de a sesiza repede. Metodele de calcul greoaie și nerationale obișnuesc elevii cu scrierea inutilă, cu o risipă de timp prețios, stagnând sau înăbușind rapiditatea gândirilor.

Calculul scris mecanizează în mare măsură procesul socotitului, în timp ce calculul oral stimulează cele mai prețioase deprinderi de gândire, memoria, atenția, pricepera de a analiza și de a combina. Deaceea, profesorii de matematică trebue să acorde exercițiilor orale o importanță deosebită. La algebră este necesar să se folosească mai des calculul oral la alcătuira formulelor, la calcularea conform formulelor de înmulțire și împărțire prescurtate și a transformării lor inverse, la descompunerea factorilor primi în operațiunile cu fracțiile algebrice, în alcătuirea ecuațiilor după enunțarea problemelor (scrisă sau orală) la rezolvarea celor mai simple ecuații de gradul I cu o necunoscută și a celui mai simplu sistem de ecuație, etc.

Multe probleme geometrice se pot de asemenea rezolva prin calcul oral. Cele mai folositoare sunt problemele care nu au un caracter de calcul (cum ar fi acele în care se cere să se calculeze suprafețele și volumele) ci probleme cu privire la proprietățile geometrice ale figurilor și corpurilor (de exemplu: „Este posibil un triunghiu cu laturile de 3 m., 5m. și 8m.?"; „există o legătură între raza cercului circumscris unui triunghiu dreptunghiu și mediana ipotenuzei?"; „cum trebue construită o anumită figură pe baza elementelor ei date?"). Desigur că nu trebue evitate nici exercițiile cu caracter de calcul.

In geometria în spațiu, reprezentarea spațială are o mare însemnătate. Grija profesorului trebue să fie îndreptată aici către desvoltarea imaginației spațiale. Elevilor li se par grele primele teoreme despre poziția reciprocă a dreptelor și a planurilor în spațiu. Este bine să li se dea probleme de felul următor: Cu câte drepte dintr'un plan este paralelă o dreaptă paralelă cu acest plan? cu una? cu mai multe? cu oricare?", „Câte planuri se pot trece printr'un punct dat paralel cu o dreaptă dată? Câte drepte paralele cu un plan se pot trece printr'un punct din afara acestui plan?"

Se știe că formarea ecuațiilor prezintă o mare greutate pentru elevi. De aceea, după ce elevii capătă deprinderi sigure în rezolvarea unor ecuații formate și își însușesc ideea de bază a formării ecuațiilor, eu prevăd trei lecții (constructive sau la intervale) pentru învingerea dificultății principale în alcătuirea ecuațiilor: fixarea raporturilor funcționale, alegerea necunoscutelor, potrivirea expresiilor echivalente ca sens. Pentru aceasta, mă folosesc în parte și de scriere, redactând pe scurt enunțarea problemei. Problema se rezolvă oral, se stabilește numărul căutat, se discută raporturile și se determină expresiile care se pot egala unele cu altele. Elevii, obișnuiți să lucreze independent, propun deseori alte rezolvări. Le discutăm, le comparăm și apreciem toate mijloacele de rezolvare propuse. Ecuațiile înseși nu le rezolvăm, deoarece ele sunt de obicei mai simple decât cele rezolvate înainte, ca ecuații formate.

Se înțelege că atât înaintea acestor lecții, cât și după ele, rezolvarea problemelor cu ecuații se face în mod obișnuit, cercetându-se atât rădăcinile cât și ecuația însăși și verificându-se rezolvarea ei.

Pentru predarea unui capitol greu din cadrul unei teme, eu pregătesc 15-20 de chestiuni fără amănunte tehnice și al căror scop este în special acela de a lămuri fondul copitolului respectiv.

Exercițiile orale de felul celor arătate mai sus concentrează gândirea elevilor asupra chestiunilor importante, contribuind la educarea acelei „orientări matematice" a elevilor, datorită căreia ei pot sesiza esența chestiunii și cheia rezolvării ei.

Desigur că nu trebue micșorată însemnătatea exercițiilor scrise. Ele ocupă și trebue să ocupe un loc central în învățământul matematicii. Dar, pe lângă aceasta, este necesar ca întotdeauna, la orice lecție, să se folosească fiecare posibilitate de calcul sau transformare orală accesibilă clasei. Este bine să se enunțe și chiar să se expună în clasă lozinca: „Tot ce poți, calculează oral!".

Calculul oral este un mijloc puternic în lupta împotriva formalismului, un mijloc de dobândire a unor cunoștințe solide și de formare a unor deprinderi temeinice. Noi, profesorii, trebue să-i învățăm pe elevii noștri să prețuiască timpul, să lucreze rațional, să stăruie în lupta pentru obținerea rezultatelor cu o irosire cât mai mică de timp și de muncă. Exercițiile și transformările orale la matematică trebue să ocupe un loc important în școală.

A. SANKIEVICI

(după un articol publicat în „Ucitelskaia Gazeta")

Au început cursurile prin corespondență la institutele superioare

Au început cursurile la institutiile superioare de învățământ prin corespondență d'n U.R.S.S. Institutele și secțiile lor prin corespondență au înscris până acum 110.000 de studenți. Circa 3.000 de studenți s'au înscris la cursurile celor șapte facultăți ale Institutului Politehnic Unional prin corespondență. Au început învățătura și studenții Institutului Unional prin corespondență de construcții de mașini. Filialele acestei institutii de învățământ superior funcționează pe lângă cele mai mari întreprinderi din Moscova, Sverdlovsc, precum și din alte orașe ale Uniunii Sovietice.

Un mare număr de studenți s'au înscris la institutele unionale prin corespondență de textile și industrie ușoară. Aici studiază, fără a eși din producție, țesători și maiștri din fabricile textile.

Zeci de mii de profesori își ridică nivelul profesional urmând cursurile secțiilor prin corespondență ale institutelor pedagogice.

(Agerpres)

STATUL SOVIETIC — STAT AL PĂCII

Poporul sovietic este un participant și un inspirator activ al măreței mișcări progresiste contemporane, care exprimă interesele vitale ale tuturor maselor muncitoare — mișcarea pentru pace, având ca scop împiedicarea realizării planurilor mârșave ale imperialiștilor care pregătesc un nou război.

In politica internațională s'au stabilit cu precizie două linii, — linia lagărului păcii, al democrației și socialismului, condus de U.R.S.S. și linia lagărului imperialismului și al războiului, având în frunte cercurile conducătoare din Statele Unite ale Americii.

Uniunea Sovietică duce neclintit o politică de pace, luptă pentru pace, tinde spre o colaborare cinstită între popoare. Această situație este cu totul naturală și normală, deoarece politica de pace și lupta pentru pace decurg d'n însăși natura Statului Socialist, din bazele principiale ale orânduirii socialе sovietice și din interesele poporului sovietic. Pacea și orânduirea sovietică, pacea și socialismul sunt noțiuni inseparabile și organic legate.

Esența acestei probleme constă în faptul că în Statul Sovietic nu există clase exploatatoare care, de obicei, sunt singurele interesate în război. Desființând până la capăt exploatarea omului de către om în interiorul țării, poporul sovietic, sub conducerea marelui Partid al lui Lenin și Stalin a lichidat prin aceasta cauzele și premizele care nasc în lumea capitalistă politica de jaf a imperialismului.

In Țara Socialismului a fost d'strusă odată pentru totdeauna proprietatea particulară asupra uneltelor și mijloacelor de producție, care este baza exploatării maselor muncitoare și a politicii externe agresive. In Uniunea Sovietică s'a stabilit o economie socialistă planificată, care exclude crizele și șomajul ce șubrezesc țările capitaliste și grăbesc deslănțuirea războaielor imperialiste.

Poporul Sovietic respinge șovinismul și asuprirea națională. In Statul Sovietic socialist multinațional nu există și nu pot exista desbinări între națiuni. In timp ce țările capitaliste sunt sfâșiate de contradicțiile antagonice interne, Uniunea Sovietică se sprijină în lupta ei pentru pace pe forțe motrice uriașe ca unitatea moral-politică a societății sovietice, prietenia neclintită între popoarele din U.R.S.S. și patriotismul sovietic dătător de viață.

O mărturie vie a dorinței de pace a popoarelor Uniunii Sovietice este campania din vara anului 1950 pentru strângerea semnăturilor pe Apelul dela Stockholm cu privire la interzicerea armei atomice. Acest document istoric a fost semnat de peste 115.000.000 cetățeni sovietici, adică de întreaga populație adultă a Statului Socialist.

Reflectând dragostea de pace a oamenilor sovietici și urmărind scopul de a consolida pacea și relațiile de prietenie dintre popoare, Sovietul Suprem al U.R.S.S. a adoptat la 12 Martie 1951 Legea pentru Apărarea Păcii. Prin această lege, statul sovietic a înfierat propaganda de război, în orice formă s'ar duce, ca pe cea mai grea crimă împotriva umanității.

Un act însemnat al Statului Sovietic pe tărâmul luptei pentru pace a fost Decizia Prezidiumului Sovietului Suprem al U.R.S.S. din 20 Decembrie 1949 cu privire la instituirea, în legătură cu aniversarea a 70 de ani dela nașterea genialului conducător al întregii omeniri progresiste, Iosif Vissarionovici Stalin, a premiilor internaționale Stalin „Pentru consolidarea păcii între popoare".

Lupta pentru o pace trainică și pentru independența popoarelor constitue conținutul principal al politicii externe a Uniunii Sovietice. Din primele zile dela apariția Statului Socialist, politica externă sovietică a căutat să scape lumea de război, să facă să eșueze planurile agresive ale statelor imperialiste și să folosească orice posibilitate pentru prevenirea războiului. Chiar la 7 Noembrie 1917, în prima zi a proclamării Puterii Sovietice, cel de al II-lea Congres al Sovietelor din întreaga Rusie a declarat în Apelul către muncitori, soldați și țărani, că puterea sovietică va propune o pace democratică imediată tuturor popoarelor.

In anul 1924, caracterizând politica externă a Statului Sovietic, tovarășul Stalin a arătat că Uniunea Sovietică este unica țară din lume care poate să realizeze și realizează într'adevăr o politică de pace, nu în mod fățarnic, ci cinstit și deschis, cu hotărîre și consecvență.

Statul Sovietic duce o politică hotărîtă de pace, demascând forțele agresive și îndreptându-și eforturile spre asigurarea unei securități trainice a popoarelor, nu numai în prezent, ci și în viitor. In anul 1950, la cea de a V-a Sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, nu altcineva ci tocmai Guvernul Sovietic a prezentat un proect de declarație cu privire la înlăturarea pericolului unui nou război și la consolidarea păcii și securității popoarelor. In acest document istoric Guvernul Sovietic propunea din nou să se condamne și să se interzică propaganda pentru un nou război, să se interzică folosirea armei atomice, ca armă de agresiune și distrugere în massă a oamenilor, să se încheie un pact pentru consolidarea păcii între cele cinci mari puteri.

Statul Sovietic a arătat de nenumărate ori posibilitatea coexistenței pașnice a sistemului socialist și a sistemului capitalist. In Mai 1948 a răsunat în întreaga lume vocea liniștită și hotărîtă a tovarășului Stalin, care a declarat că Guvernul U.R.S.S. consideră că, cu toată deosebirea dintre sistemele economice și ideologice, coexistența celor două sisteme și reglementarea pașnică a divergențelor dintre U.R.S.S. și Statele Unite nu sunt numai posibile, ci și extrem de necesare în interesul păcii generale.

Nu tot astfel privesc însă cercurile imperialiste din statele capitaliste problema colaborării pașnice între popoare. Pe aceste cercuri nu le interesează pacea și colaborarea, ci războiul și desbinările. El'e șantajează masele muncitoare cu inexistentul „pericol sovietic", caută să înșele pe oameni simpli cu afirmații mincinoase asupra faptului că Statul Sovietic ar considera imposibilă coexistența pașnică a țărilor socialiste și capitaliste.

Oricât de răuvoitoare ar fi însă intențiile și oricât de clevetitoare ar fi minciunile răspândite cu privire la politica externă a Statului Sovietic e'e nu pot goni din conștiința sutelor de milioane de oameni simpli din lumea întreagă convingerea fermă că Uniunea Sovietică este o chezășie a păcii și cel mai hotărît și mai sincer luptător pentru pace. Realitatea confirmă cu toată forța cuvintele lui V. I. Lenin care a arătat că politica de pace a Statului Sovietic este aprobată de majoritatea zdrobitoare a populației pământului.

Imperialiștii d'n Statele Unite și Anglia contau pe faptul că Uniunea Sovietică va ieși slăbită din cel de al doilea război mondial, că ea nu va putea să se mențină pe propriile sale picioare și că va trebui să caute ajutor în lumea capitalistă. Dar aceste speranțe și visuri s'au dovedit neîntemeiate și s'au sfărâmat. Uniunea Sovietică a ieșit din acest război — fără seamăn în istoria omenirii — și mai puternică, cu o autoritate și influență în viața internațională mult mai mare. Sub genialа conducere a tovarășului Stalin și a glorioșului Partid Bolșevic, poporul sovietic a reușit, prin munca sa eroică și perseverentă, fără nici un ajutor dinafară, să înlăture cu succes greutățile perioadei de după război, ob-

ținând o nouă și puternică creștere a economiei, a culturii, a bunei stări a maselor.

Un viu exemplu al uriașei puteri și al creșterii multilaterale a Statului Sovietic este îndeplinirea cu succes și depășirea de către poporul sovietic a planului cincinal de după război pentru refacerea și desvoltarea economiei naționale. Oamenii sovietici și toți prietenii lor de peste granițe au întâmpinat cu entuziasm istoricele hotăriri ale Guvernului Sovietic cu privire la mărețele construcții staliniste de pe Volga și Amu-Daria, de pe Don și Nipru. Acestea sunt pagini noi și vii ale luptei poporului sovietic pentru victoria comunismului.

Imperialiștii americano-englezi, arși de setea dominației mondiale, se pregătesc pentru un nou război al cărui țel să fie îndreptat împotriva Uniunii Sovietice, a Chinei și a țărilor de democrație populară. In acest scop, imperialiștii atâtă isteria războinică, măresc nemăsurat de mult bugetele de război — și așa umflate — continuă goana nestăpânită a înarmărilor, împânzesc întreaga lume cu baze militare, refac potențialul industriei de război din Germania și Japonia — într'un cuvânt, fac totul pentru a arunca omenirea în vâltoarea războiului mondial.

Dar oricât ar turba reacțiunea imperialistă, ea nu are puterea să fâneze mersul înainte al istoriei omenirii, de a zdrobi dorința de pace și progres a maselor muncitoare. Popoarele nu vor război!

Astăzi, mână în mână cu Uniunea Sovietică își duce lupta pentru pace și prietenie între popoare marea popor chinez. Țară semicolonială într'un trecut apropiat, China este în condițiile de azi un stat independent și democratic, care are un cuvânt hotărît în arena internațională. Umăr la umăr cu poporele Uniunii Sovietice și Chinei s'au ridicat la luptă pentru pace și prietenie între popoare țările de democrație populară — Polonia, Cehoslovacia, Ungaria, Bulgaria, România, Albania. Cu hotărîre a intrat în lagărul păcii Republica Democrată Germană. Pentru cauza păcii, pentru libertate și independență luptă eroic poporul coreean împotriva intervenționiștilor americano-englezi. Luptă pentru independență poporul malaiez, poporul vietnamez și alte popoare iubitoare de libertate.

Genialul conducător și învățător al poporului sovietic și al întregii omeniri progresiste, tovarășul Stalin, a unit în lupta pentru pace și democrație masele muncitoare d'n Apus și din Răsărit, d'n Nord și din Sud. „Vocea puternică a marelui Stalin pentru apărarea păcii în întreaga lume a pătruns pe întreg globul pământesc, — arată K. E. Voroșilov, — a pătruns în sufletele și inimile oamenilor muncii, ale oamenilor progresiști din întreaga lume"

Sute de milioane de oameni ai muncii, cu toată teroarea și cu toate persecuțiile din partea cercurilor imperialiste sunt partizani ai păcii. Acum câteva luni, Consiliul Mondial al Păcii a lansat un Apel cu privire la încheerea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri. Sub acest Apel s'au pus semnătura până acum 450.000.000 partizani ai păcii din 48 de țări. Nu este nicio îndoială că acest document de însemnătate istorică va fi semnat cu bucurie de toată populația adultă a Țării Sovietelor și că prin aceasta Apelul va avea o și mai mare putere.

Prin lupta sa neobosită și consecventă pentru pace împotriva lagărului imperialist, Statul Sovietic s'a atras încrederea neclintită și devotamentul fără margini al tuturor popoarelor iubitoare de pace. Spre Țara Sovietică sunt îndreptate privirile întregii omeniri progresiste, care învață dela ea și o ia ca exemplu, știind că Uniunea Sovietică este condusă mereu înainte de marele stegar al păcii — tovarășul Stalin.

F. ȘUTNICOV

(articol publicat în „Ucitelskaia Gazeta")

„CANTEMIRIȘTII"

O comandă scurtă — și rândurile de elevi în uniforme militare se ridică în fața profesorului intrat în clasă:

— Tovarășe profesor, clasa 10-a B este gata pentru lecție, — raportează cu o voce sonoră de adolescent încheietorul de ploton. Conform programului zilei, în școala medie militară „Dimitrie Cantemir" a început o nouă oră de matematici. Rând pe rând, de tablă se apropie elevii și treptat tabla se acoperă de cifre și litere. Ecuațiile de gradul IV, V, VI sunt rezolvate una după alta cu ușurință. Profesorul, tovarășul Toma Constantinescu, conduce cu deosebită pricepere munca clasei, reușind să antreneze pe fiecare elev în rezolvarea ecuațiilor. Atent la orice remarcă sau propunere venită din clasă, profesorul răspunde cu voioșie la toate nelămuririle ivite..

In clasă nu este o liniște rigidă, apăsătoare. Acești băieți voinici, în haine militare, sunt atât de concentrați și participă într'un ritm atât de viu la munca întregului lor colectiv, încât în clasă domnește un freamăt plăcut, în care se contopesc armonios discuțiile dintre profesor și elevi, foșnetul caietelor și lunecarea creței pe tablă. Și această activitate intensă, perseverentă, creatoare, continuă fără întreruperi, fără oprire, tot timpul orei. In ea se vede limpede atitudinea conștientă, pozitivă, a colectivului de elevi, se vede limpede hotărirea lor de a-și însuși temeinic cunoștințele științifice atât de necesare muncii pentru care se pregătesc.

...In curtea largă și acoperită cu țarină din spatele școlii răsună comenzi militare. Un pluton de elevi trece în rânduri strânse, în pas de marș. Comenzile sunt executate cu precizie și cu o adevărată eleganță militară. Plotonul pășește strâns, ca un singur trup, cu un ropot sacadat de bocanci.

Este ora de pregătire militară. Sub comanda ofițerului, elevii clasei a 10-a D învață salutul, întoarcerile, pasul de marș, pasul de front... Disciplina este desăvârșită. Dorința de a stăpâni cât mai bine primele elemente ale pregătirii lor de ostași îi face pe elevi să asculte și să execute cu deosebită atenție fiecare indicație a comandantului lor. Cei care deprind mai repede o mișcare îi ajută pe ceilalți — și în ochii fiecăruia strălucește bucuria când o comandă este corect executată de ploton. Iar când aud: „Rupeți rândurile!" se adună cu toții, voioși, în jurul ofițerului, comentând cu aprindere progresul lor în învățătură obținut la această oră.

In clasa 8-a D, a intrat un ofițer. Este ora de pregătire politică. Ofițerul vorbește despre Republica noastră, ca formă de trecere dela capitalism la socialism. In cuvinte simple, corespunzătoare vârstei elevilor, el arată învățătura lui Lenin și a tovarășului Stalin despre construirea socialismului, descrie condițiile și căile de construire a socialismului în țara noastră.

„Statul nostru — spune ofițerul — ca formă de trecere dela capitalism la socialism, are ca sarcini principale îngrădirea și lichidarea claselor exploatatoare, construcția economică, desvoltarea culturii și educarea poporului și apărarea țării împotriva dușmanilor dinăuntrul și dinafară. Voi, — se adresează el elevilor, — care veți deveni cadre ale armatei poporului, sunteți cei care veți lupta în primul rând pentru îndeplinirea acestei sarcini de apărare a țării. Dar nu numai atât. Armata noastră nouă este chemată să contribue la realizarea tuturor celorlalte sarcini ale Statului". — Și lecția continuă, ofițerul explicând amănunțit elevilor rolul ostașilor în regimul nostru de democrație populară. Trece apoi la expunerea problemelor construirii socialismului, la arătarea succeselor mărețe de până azi și a sarcinilor de viitor. Un material bogat, complex, care cere acestor viitoare cadre militare o dârză încordare a minții, iar educatorului o mare măestrie pedagogică, pentru a asigura forțelor noastre armate oameni de înaltă pregătire ideologică și politică.

Ansamblul artistic al școlii medii militare „Dimitrie Cantemir"

In această școală, de unde absolvenții vor trece în instituțiile superioare de învățământ militar, învață copiii cei mai buni ai celor mai înaintați oameni ai muncii din Patria noastră. Părinții lor, oameni care au cunoscut din plin exploatarea capitalistă, luptă azi, ca frontași în fabrici și uzine, ca membri ai gospodăriilor agricole colective, ca activiști de răspundere în aparatul de partid și de stat, pentru construirea socialismului. Iar ei, elevii, luptă pentru însușirea cât mai temeinică a cunoștințelor științifice militare și politice în școală.

Școala este mândră de fruntașii ei. Elevul Valeriu Voichița, din clasa 10-a A este fiu de muncitor. A terminat primul clasele elementare, iar acum are nota 10 la aproape toate obiectele și este ajutorul comandantului său. Elevul Eduard Neagu, din clasa 9-a C, este fiul unui muncitor dela fabrica „Prima Banat" din Timișoara; înainte de 23 August 1944, familia lui suportese din greu crâncena exploatare burgheză; acum, elevul Neagu este fruntaș la învățătură și încheetor de ploton. Și tatăl lui Valeriu Gheorghiu este muncitor. In primele clase ale școlii primare, înainte de 23 August, — spune elevul Gheorghiu, — părinții mei nici nu se bucurau că învăț bine, căci tot n'aveau bani să mă dea să învăț mai departe. Dar acum am cele mai minunate condiții de învățătură și muncesc cu drag pentru a deveni un bun militar". Și într'adevăr, Valeriu Gheorghiu reușește să obțină rezultate excelente. Este fruntaș la învățătură, lucrează activ în organizația U.T.M. pe unitate și este încheetor de ploton. El ajută cu dragoste pe tovarășii săi de clasă. In afară de aceasta se ocupă intens de literatură: citește articole de critică literară, versurile lui Pușkin, Maiakovski, Dan Deșiu și scrie și el versuri.

...După amiază, într'un colț al cancelariei, doi profesori discută despre lupta lui Lenin împotriva narodnicismului. Sunt profesorii comuniști Petre Marinescu și Frone Bădulescu. Impreună cu tovarășa Seilig, membră de partid, și cu tovarășa Ioana Mușatescu, precum și cu toți ceilalți profesori, ei au venit la seminarul de marxism-leninism care se ține regulat în școală. Intreg colectivul didactic muncește cu perseverență pentru ridicarea nivelului ideologic, profesional. Toți sunt conștienți că numai astfel vor putea corespunde nobilei sarcini de pregătire a cadrelor pentru armata poporului muncitor. Iar în strânsă colaborare cu ei, muncesc cadrele militare ale școlii, ofițerii comandanți de plotoane care se ocupă cu dragoste de pregătirea militară și politică a elevilor, urmărind și stimulând zi de zi creșterea acestora, făcând zilnic noi pași în cunoașterea fiecărui elev și contribuind activ la desvoltarea celor mai bune însușiri ale lui.

★

Intreg acest colectiv — elevi, profesori și ofițeri— a fost cuprins de o puternică însuflețire în cadrul campaniei de sărbătorire a Zilei Armatei. Elevii și-au luat angajamentul să învețe cât mai bine, să aibă o ținută cât mai corectă și să-și ajute tovarășii la învățătură și pregătire militară. Membrii colectivului didactic s'au angajat să facă în cinstea Zilei Armatei planuri de lecții cât mai bune și să înmulțească materialul didactic. Stația de radioficare a școlii a deschis o campanie de popularizare a elevilor fruntași, s'au pregătit serbări care se vor da în școală și în comunele din jur. Deasemeni s'a organizat un concurs de caricaturi cu premii. Fiecare a ținut să arate, prin contribuția sa, hotărirea dârză de a întâmpina sărbătoarea populară a Zilei Armatei prin realizări concrete și cât mai bogate în munca de pregătire a cadrelor armatei noastre, strajă a Patriei, a păcii și a independenței poporului nostru muncitor.

V. SAPUNA

Pentru stricta aplicare a Hotărîrii cu privire la cadrele didactice

Realizări și lipsuri în regiunea Bihor

Comitetul regional P.M.R. Bihor se ocupă îndeaproape de îndeplinirea sarcinilor trasate de Hotărîrea Partidului și a Guvernului cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și muncă ale cadrelor didactice. Indrumând permanent comitetul executiv al sfatului popular și secția de învățământ în ceeace privește organizarea acțiunilor de îmbunătățire a situației materiale a școlilor și a cadrelor didactice, Comitetul regional de partid îse ocupă totodată și de cuprinderea învățătorilor și a profesorilor în diferite verigi ale învățământului de partid.

S'a dat o deosebită atenție cazării tinerelor cadre. Sfaturile populare ale raioanelor Șimleu, Bihor și Aleșd au acordat tinerilor învățători și profesori nou numiți în învățământ avansuri pentru instalare. Sfaturile populare ale comunelor din aceste raioane s'au îngrijit îndeaproape de asigurarea locuințelor pentru cadrele didactice. Astfel a procedat, de exemplu, sfatul popular din comuna Pocola, raionul Beiuș, care a asigurat locuințe corespunzătoare învățătorilor și profesorilor din comună.

Sfatul popular al regiunii Bihor a izbutit să aprovizioneze cu combustibil, până la 20 Septembrie, numai o parte a cadrelor didactice. Astfel, în raionul Șimleu au primit lemne 150 de învățători și profesori. In 16 comune din raionul Beiuș aprovizionarea cu combustibil a cadrelor didactice a fost complect terminată. Deasemeni, s'a terminat aprovizionarea cu combustibil a cadrelor didactice din 4 comune din raionul Aleșd.

Pentru a asigura aprovizionarea cadrelor didactice cu alimente și obiecte de larg consum, secțiunea comercială a sfatului popular regional a dat dispoziții organelor sale, indicându-le modalitățile de aprovizionare a învățătorilor și profesorilor.

S'a început acțiunea de distribuire a loturilor pentru grădinile de zarzavat. Colaborând cu secțiunile agricole, comitetele executive ale sfaturilor populare raionale se îngrijesc ca această acțiune să se desfășoare cât mai grabnic și mai bine.

Pe lângă aceste realizări se constată însă și o serie de lipsuri destul de serioase în ceeace privește aplicarea Hotărîrii Partidului și Guvernului în regiunea Bihor. Așa, de exemplu, nu poate fi considerată mulțumitoare situația aprovizionării cu combustibil. Acțiunea de aprovizionare nu funcționează bine datorită faptului că secțiunea regională de învățământ n'a indicat cifrele exacte ale necesarului de lemne, cât și din cauză că întreprinderea „Combustibilul" și ocolele silvice au amânat nemotivat eliberarea lemnelor.

Unele raioane au lipsuri și în ceeace privește asigurarea cazării învățătorilor și profesorilor. Sfatul popular al orașului Oradea, de exemplu, nu s'a preocupat în niciun fel de procurarea locuințelor pentru cei 8 învățători și profesori numiți în oraș. Deasemeni, sfatul popular al comunei Marghita a rezolvat foarte repede cererile unor persoane care au solicitat locuință mult mai târziu decât învățătorii și profesorii numiți în comună, iar cererilor acestora nu le a dat niciun fel de atenție.

O astfel de situație nu mai poate dăinui. Este necesar ca toți cei cărora le revine sarcina de a asigura îndeplinirea prevederilor Hotărîrii Partidului și Guvernului — comitetele executive ale sfaturilor populare, secția de învățământ a regiunii și secțiile raionale, sindicatele de învățământ, etc. — să ia măsuri urgente pentru lichidarea lipsurilor existente. Urmând îndeaproape îndrumările comitetului regional de partid, sfaturile poulare și organele învățământului din regiunea Bihor trebue să antreneze în acțiunile pe care le întreprind în vederea aplicării Hotărîrii organizațiile de massă, întreprinderile și massele largi ale părinților.

Mai multă atenție controlului îndeplinirii sarcinilor

Organele de partid și de stat din regiunea Prahova au luat numeroase măsuri în scopul de a asigura o justă aplicare a Hotărîrii Partidului și Guvernului cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice. Sub îndrumarea permanentă a comitetului regional de partid, comitetul executiv al Sfatului Popular Prahova și secțiunea de învățământ s'au îngrijit de cazarea tinerilor învățători și profesori, de asigurarea combustibilului, etc. Secția de propagandă și agitație a comitetului regional de partid a organizat numeroase cercuri de studii pentru învățători și profesori, membri și nemembri de partid. Biroul provizoriu sindical al regiunii s'a îngrijit de înființarea bibliotecilor mobile în fiecare raion și le-a aprovizionat cu volumele necesare.

Sunt însă numeroase comune în care Sfaturile Populare nu dau suficientă atenție îndeplinirii sarcinilor care le revin prin Hotărîre. Astfel, în comuna Puchenii Mari, învățătorilor și profesorilor li s'au repartizat drept combustibil crengi care trebue aduse dela o distanță de 95 km., ceeace face ca transportul lor să coste de cinci ori mai mult decât ar costa lemnele. In comuna Văleni, Sfatul Popular arată același dezinteres pentru aprovizionarea cadrelor didactice cu combustibil.

Lipsuri serioase se constată și în ceea ce privește cazarea tinerelor cadre. In comuna Nucet din raionul Târgoviște, soții învățători Nemeș nu au primit nici până în prezent locuință. In aceeaș situație se află tovarășa educatoare Mitruță Constanța. Sfatul Popular din această comună nu s'a îngrijit de altfel nici de amenajarea unei săli pentru grădinița din comună.

Și în orașul Ploești sunt cadre didactice (ca de exemplu tov. Drăguță Elena sau tov. Ionescu Virginia) cărora nu li s'au asigurat locuințe corespunzătoare.

Există deasemeni o serie de lipsuri și în ceeace privește aprovizionarea învățătorilor și a profesorilor cu alimente raționalizate. In comuna Bătrâni, de exemplu, cadrele didactice nu primesc regulat alimentele raționalizate, iar în alte comune și sate alimentele raționalizate nu au mai fost distribuite învățătorilor de 4—5 luni de zile. Deasemeni, în unele cazuri, învățătorilor și profesorilor li se fac greutăți în privința înscrierii lor la cantine, așa cum se întâmplă cu cei 13 învățători și profesori din comuna Românești.

Toate aceste lipsuri se datoresc în bună parte faptului că nu peste tot membrii comitetelor executive ale sfaturilor populare și directorii de școli s'au preocupat de stricta aplicare a sarcinilor trasate de Partid și Guvern. Este de datoria Sfatului Popular, a secțiunii de învățământ a regiunii Prahova și a biroului provizoriu sindical al regiunii de a controla mai îndeaproape felul cum își duc munca organele raionale și comunale și de a lua grabnice măsuri pentru ca prevederile Hotărîrii să fie aplicate cu strictețe în tot cuprinsul regiunii.

GH. ANGELESCU
corespondent

BIBLIOGRAFIE

I. V. STALIN — opere vol. 10
*** Biografie — Teohari Georgescu

★

N. G. Cernâșevschi — „Principiul antropologic în filosofie".
A. S. Macarenco — „Opere pedagogice alese" vol. I și II

★

*** Să îmbunătățim necontenit munca organizatorică în sindicate.

*** Despre protecția muncii în Republica Populară Română

★

T. Sădâcbecov — „Oameni de azi"
Galina Nicolaevna — „Secerișul"

★

P. Dumitriu — „Drum fără pulbere"
I. Călugăru — „Oțel și pâine"
G. Florescu — „Ucenicie"
T. Coșovei — „Prietenie".

La Institutul „Maxim Gorki" s'au deschis cursurile

La Institutul „Maxim Gorki" au început cursurile. Sute de studenți din toate colțurile țării s'au adunat iar pentru a începe un nou an de muncă, spre a-și desăvârși cunoștințele de limbă rusă, spre a se pregăti cât mai temeinic să devină profesori de limba rusă. Printre ei, nenumărați tineri și tinere, proaspeți absolvenți ai liceelor, pășesc în institut pentru prima oară, dornici să cunoască cât mai repede minunata limbă a lui Lenin și Stalin.

In anul acesta, deschiderea cursurilor la Institutul „Maxim Gorki" a fost pregătită din timp, fapt care înlesnește mult desfășurarea organizată a muncii chiar din primele zile ale anului școlar. S'au clădit 5 noi săli de curs — iar curățenia și pavoazarea au fost terminate încă din luna August. O contribuție însemnată la pregătirea deschiderii noului an de învățământ au adus-o membrii organizației U. T. M. din Institut. Constituiți în brigadă, ei au muncit cu deosebită râvnă, ajutând să fie terminată la timp construcția noilor săli de curs. In tot timpul vacanței ei s'au îngrijit îndeaproape de pregătirea studenților care au avut de dat examene în toamnă ca și de pregătirea candidaților.

In ziua de 24 Septembrie a avut loc deschiderea festivă a cursurilor. Tovarășul A. A. Gorțevschi, director de studii, a vorbit studenților anului I despre caracterul nou și atât de interesant al muncii pe care o încep, despre felul cum trebue să-și planifice timpul, despre marea și nobila misiune a acelora care vor înarma tineretul patriei cu cunoașterea limbii ruse.

In seara aceleași zile a avut loc o întrunire tovărășească a studenților. Dintre vechii studenți ca Georgian Ion, Holtenwanger Florea, Voiculescu Mircea, Fălticineanu Rita și Horvath Elisa, au arătat noilor studenți ce metode de lucru au folosit pentru a deveni fruntași.

In prima zi a cursurilor, colectivul pedagogic al institutului s'a întrunit într'un consiliu și a discutat pe larg sarcinile care-i revin în cursul anului școlar, mai ales în prima perioadă de muncă. Profesorii, conferențiarii și cadrele ajutătoare care lucrează la Institutul „Maxim Gorki" sunt permanent preocupați de ridicarea nivelului lor ideologic, politic și profesional. Și în acest an se va organiza în cadrul institutului un ciclu de conferințe urmate de seminarii. O atenție deosebită se va acorda studierii temeinice a lucrărilor tovarășului Stalin privitoare la lingvistică. Pentru o cât mai bună desfășurare a muncii didactice se va întări colaborarea dintre catedre și se vor folosi forme organizate de ajutorare a cadrelor tinere de către profesorii cu experiență.

Colectivul pedagogic și tinerii studenți ai institutului „Maxim Gorki" pășesc cu entuziasm într'un nou an de muncă, hotărîți să nu precupețească nici timpul nici eforturile pentru a obține noi succese, pentru a răspunde cu cinste sarcinilor mari și nobile care le stau în față.

Cu elevii clasei a IX-a spre noi realizări

Succesele obținute în anul școlar trecut de către tovarășa Turturică Elena, profesoară de matematică la liceul de băieți nr. 8 din București, nu numai că nu au făcut-o să se liniștească, dar i-au mărit elanul, i-au trezit dorința puternică de a duce împreună cu elevii săi o muncă și mai organizată și mai temeinică în noul an școlar.

Aplicând cu consecvență învățătura pedagogiei sovietice și căutând să adapteze la clasele ei experiența școlii sovietice, această profesoară nu a uitat nicio clipă cuvintele lui Kalinin cu privire la legătura indisolubilă ce trebue să existe între educația și instrucția elevilor. Acest neprețuit ajutor, ca și îndrumările Partidului și ale Guvernului nostru i-au dat posibilitatea să încheie anul școlar cu rezultate care au făcut cinste atât clasei pe care a condus-o, cât și întregului colectiv al școlii. Din cei 43 de elevi ai clasei a VIII-a B unde a fost dirigintă, niciunul nu a rămas corigent sau repetent la vreo materie. Nivelul ridicat al cunoștințelor matematice pe care îl au elevii acestei clase s'a observat cu deosebire cu prilejul concursului de matematică-fizică organizat de Ministerul Învățământului Public și de Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor. 6 elevi au fost premiați la etapa rațională, 2 la etapa regională, iar la etapa finală, unul a fost premiat și al doilea menționat.

Fiecare lecție predată de tovarășa Turturică a avut ca scop, pe lângă transmiterea cunoștințelor, formarea deprinderilor și desvoltarea unei gândiri științifice a elevilor și desvoltarea unui puternic interes pentru studiul matematicii. Interesul a fost considerat de această profesoară drept chezășia principală a succesului în însușirea conștientă a materiei. Ea a reușit să arate elevilor săi importanța considerabilă pe care o are cunoașterea matematicii în realizarea măreților construcții socialiste din patria noastră. Folosind materialul din presă referitor la succesele obținute de poporul nostru muncitor în industrializarea țării și în transformarea socialistă a agriculturii, — tovarășa Turturică a compus probleme al căror conținut a contribuit în largă măsură la desvoltarea dragostei elevilor pentru patrie, la cunoașterea perspectivelor minunate care se deschid țării noastre. Aceasta a avut ca rezultat o atitudine conștientă a elevilor față de studiul matematicii și creșterea interesului lor pentru adâncirea acestui studiu. Mulți dintre ei sunt abonați la revista „Fizică-Matematică", ale cărei probleme ei le urmăresc și le rezolvă cu deosebită precizie, ceeace a făcut ca numele lor să apară destul de des în revistă la rubrica „Rezolvări de probleme".

Aceste rezultate se datoresc în mare măsură și ajutorului puternic pe care tovarășa profesoară l-a primit din partea directiei și din partea organizației U.T.M. din școală, precum și permanentei ei colaborări cu părinții elevilor.

Folosind experința anului trecut și ținând seama de faptul că prima condiție a obținerii unor cunoștințe temeinice este pregătirea amănunțită a profesorului, tovarășa Turturică a pornit această acțiune de pregătire printr'o analiză riguroasă a propriei sale munci. Fără să se mulțumească cu succesele obținute, ea și-a descoperit astfel multe lipsuri, mai ales în ceeace privește organizarea și planificarea muncii. A constatat, de pildă, că din lipsa unei organizări temeinice a activității sale, a fost nevoită să întocmească un singur plan de lecție la mai multe clase paralele, deși este pe deplin convinsă că acest lucru nu este just, întrucât nu pot exista două clase la care munca să se desfășoare în condiții absolut asemănătoare.

Pe deplin conștientă de faptul că rezultatele predării depind în mare măsură de organizarea muncii și de planificarea ei, tovarășa profesoară s'a hotărît să fie mult mai exigentă față de propria ei muncă, să-și întocmească o planificare mai adâncă, mai chibzuită, pentru a avea chiar dela începutul anului școlar reprezentarea clară a întregii activități, a metodelor și a materialului pe care îl va folosi, a rezultatelor la care va trebui să ajungă.

Exemplul profesorilor sovietici, care obișnuesc să se pregătească pentru noul an școlar încă din timpul vacanței de vară, i-a arătat calea pe care trebue să o urmeze în această privință. Cu mult înainte de începerea cursurilor, a studiat din nou planul de învățământ, programele, manualele și a revăzut cele 5 capitole din manualul de pedagogie referitoare la teoria învățământului (didactic). Pe baza acestui material și-a întocmit planul pentru prima etapă a activității ei, pe capitole, subcapitole și lecții, prevăzând pentru fiecare temă numărul de ore necesar.

O importanță deosebită a acordat tovarășa Turturică repetării materiei din anul trecut. Pentru a ajuta elevii să-și însușească temeinic materia de clasa IX-a, pentru a asigura desfășurarea reușită a primelor lecții, ea a ales cu grijă temele pentru repetiție, ținând seama atât de legătura pe care o au cu materia nouă, cât și de felul cum au fost înțelese în anul școlar trecut. Ca să aibă certitudinea că planul său de muncă este întocmit pe baza cunoașterii nivelului de cunoștințe al fiecărui elev în parte, a cerut elevilor să revadă materia de clasa VIII și să-și noteze pe un bilețel toate temele care nu le sunt pe deplin lămurite. A constatat astfel că mulți elevi au cerut să se repete reprezentarea grafică a funcțiunilor de gradul I și II și rezolvarea sistemelor prin metoda grafică, ca și probleme despre patrulatere înscriptibile. Urmărind să realizeze o înțelegere temeinică a generalizărilor, a concluziilor și a regulilor, ca și aprofundarea și sistematizarea întregului material care pregătește înțelegerea primelor lecții noi de clasa IX, tovarășa profesoară și-a selecționat din timp problemele și exercițiile cele mai tipice, care ușurează extragerea regulilor. Deasemenea, ținând seama de nivelul de cunoștințe al fiecărui elev, a prevăzut în planul său teme individuale pentru acasă, teme a căror rezolvare să ducă la completarea lacunelor, la ridicarea nivelului general al clasei.

In cadrul lecțiilor de repetiție, tovarășa Turturică a rezolvat împreună cu elevii clasei un mare număr de probleme și exerciții, care i-au dat posibilitatea să sesizeze atât greșelile tipice, cât și pe cele care aparțin numai anumitor elevi. Desfășurarea muncii a determinat-o să-și modifice planul întocmit și să insiste și asupra altor probleme pe care nu le prevăzuse. Astfel, de pildă, greutățile întâmpinate de unii elevi, în rezolvarea diferitelor probleme i-au arătat că trebue să insiste mai mult asupra valorii trinomului de gradul II pentru x = plus sau minus infinit.

Acolo unde i s'a părut că elevii nu posedă cunoștințe închegate asupra materiei care are legătură directă cu materia de clasa IX-a, tovarășa profesoară a demonstrat tema în întregime, căutând să mobilizeze întreaga clasă, dar mai ales pe elevii noi, în lămurirea diferitelor aspecte. Astfel, în vederea studiului semnului trinomului de gradul II, a stabilit din nou cu elevii formele în care poate fi scris acest trinom.

Această repetare sistematică a materiei de clasa VIII-a, ca și studierea adâncită a manualului de clasa IX-a, întocmirea cu grijă a planurilor de lecții, formularea exactă a regulilor și a generalizărilor ca și alegerea atentă a materialului demonstrativ i-au înlesnit mult predarea materiei noi.

Astfel, în predarea lecției „Semnul trinomului de gradul II", (pe care a considerat că trebue să o predea înaintea logaritmilor), tovarășa Turturică a reușit nu numai să-i facă pe elevi să simtă că noua materie le este pe deplin accesibilă, ci că vor obține în însușirea ei succese și mai importante decât în anul trecut.

In prima parte a lecției, după verificarea temelor lucrate acasă, a repetat descompunerea în factori a trinomului de gradul II, formele trinomului asupra cărora stăruise în cadrul lecțiilor de repetiție și reprezentarea lui grafică. După ce a comunicat elevilor tema lecției și scopul ei, a trecut la explicarea materialului nou. Pentru a asigura o înțelegere clară a materialului nou, și-a ales în așa fel exercițiile, încât acestea nu numai că prezentau pe primul plan elementele esențiale ale temei respective, dar ajutau totodată pe elevi să descopere cu ușurință regula. De asemenea, ordinea în care au fost analizate aceste exerciții i-a condus pe elevi către generalizare. Pornind astfel dela cazuri particulare, tovarășa profesoară a analizat cu elevii săi cazul general, ceeace i-a permis să stabilească cu ușurință regula semnului trinomului de gradul II: trinomul ax^2+bx+c are același semn cu coeficientul lui x^2, oricare ar fi valoarea numerică atribuită lui x exceptând cazul când cele două rădăcini ale trinomului sunt reale și diferite și x are o valoare cuprinsă între rădăcini.

Căutând să mobilizeze întreaga clasă în analiza și sinteza materialului, în stabilirea legăturilor dintre cunoștințele noi și cele vechi, prin întrebări clare și concise, tovarășa Turturică a reușit să obțină răspunsuri precise dela mai toți elevi și le-a dat posibilitatea să-și însușească în mod conștient regula. Acest lucru s'a putut observa imediat în promptitudinea cu care elevii au rezolvat exercițiile de aplicare a regulei, în entuziasmul cu care aceștia cereau să treacă la tablă pentru a rezolva noi exerciții.

Folosind planul lecției întocmit cu grijă și din timp, tovarășa profesoară le-a dat elevilor ca temă pentru acasă exerciții care cuprind toate cazurile din generalizare (rădăcini reale, diferite, egale și imaginare).

Succesul acestei lecții arată încăodată deosebita importanță pe care o are o justă organizare și planificare a muncii, ca și pregătirea conștiincioasă a profesorului pentru fiecare lecție în parte.

MARIA POPESCU

Sprijinirea campaniei de strângere a jirului — o datorie patriotică!

Regimul nostru de democrație populară creează mari perspective posibilităților de valorificare a bogățiilor țării. Nenumărate surse de energie pe care conducerea burghezo-moșierească le ignora cu desăvârșire sunt astăzi valorificate pentru a ușura viața milioanelor de oameni ai muncii. Hotărîrea Consiliului de Miniștri privitoare la organizarea strângerii cantității de jir din fructificația anului 1951 pentru extragerea uleiului comestibil arată odată mai mult grija deosebită pe care regimul nostru de democrație populară o poartă aprovizionării oamenilor muncii cu produse de bună calitate, prin punerea în valoare a tuturor izvoarelor de bogății.

Indeplinirea acestei hotăriri cere eforturi unite pentru ca roadele bogate ale pădurilor noastre de fagi să fie strânse la timp și în bune condițiuni. In această largă campanie școala este chemată să aducă contribuția ei, atât prin participarea elevilor școlilor elementare și a învățătorilor la colectarea jirului, cât și prin munca de lămurire și agitație pe care cadrele didactice trebue să o ducă în rândurile țărănimii muncitoare.

Invățătorii și profesorii trebue să arate elevilor și părinților lor nu numai foloasele pe care le are fiecare cetățean care participă la această acțiune, ci și faptul că sprijinirea acestei largi campanii constituie o datorie patriotică pentru fiecare cetățean conștient al Republicii noastre.

Șefii secțiilor raionale de învățământ trebue să țină o legătură strânsă cu comisiile organizate pentru această muncă, spre a primi îndrumarea tehnică necesară și pentru a informa cu precizie cadrele didactice și elevii asupra zonelor de recoltare. Directorii de școli, pe lângă îndrumările primite dela secția raională de învățământ, trebue să ia parte la toate ședințele de instructaj ce se vor ține în comune.

In timpul desfășurării muncii de colectare, învățătorii și profesorii trebue să supravegheze îndeaproape pe elevi, să asigure o activitate organizată și disciplinată. In afară de hrana pe ziua întreagă, elevii trebue să aducă cu ei greble, mături, saci, coșuri și să fie îmbrăcați cu haine corespunzătoare acestei munci. Ei trebue să fie convinși că aceasta nu este o excursie sau o plimbare, ci o muncă serioasă, care va aduce venituri țării întregi. Elevii între 9—14 ani vor fi conduși numai în pădurile apropiate, unde se pot deplasa pe jos. Cei care au trecut de 14 ani pot merge și în alte localități, după indicațiile comisiei raionale, dar numai cu condiția ca învățătorii și profesorii, ajutați de organizația U.T.M. și de Sfatul Popular din comună, să asigure mijloacele de transport, luând toate măsurile necesare pentru asigurarea unei munci disciplinate.

Pe lângă supravegherea elevilor și mobilizarea țărănimii muncitoare în această acțiune, cadrele didactice mai au datoria de a ține evidența cantităților recoltate de elevii lor. O comisie formată din directorul școlii, câțiva membri ai consiliului pedagogic și secretarul U.T.M. sau instructorul de pionieri trebue să predea jirul strâns de elevi organelor cooperației, iar sumele rezultate din retribuția legală să fie folosite, așa după cum prevede Hotărîrea, pentru satisfacerea intereselor imediate ale elevilor.

Invățătorii și profesorii, directorii de școli și șefii secțiilor de învățământ trebue să atragă atenția elevilor asupra faptului că această muncă trebue făcută numai în timpul lor liber.

Organizând cu toată grija munca de recoltare a jirului, folosind sprijinul organizațiilor U.T.M. și de pionieri, cadrele didactice și elevii vor reuși să educă un aport însemnat în această acțiune cu caracter patriotic.

Pentru o justă planificare a muncii de alfabetizare!

Datorită măsurilor luate de Ministerul Invățământului Public, ca și activității desfășurate de către secțiunile de învățământ și școli, recensământul neștiutorilor de carte care a avut loc în ziua de 23 Septembrie s'a efectuat în condițiuni mai bune decât în anul școlar trecut.

Colectivele de recensori, formate din învățători, profesori și delegați ai organizațiilor de massă, au mers din casă în casă și timp de două săptămâni au desfășurat o susținută muncă de lămurire în rândurile neștiutorilor de carte.

Acum, fiecare școală știe precis numărul neștiutorilor de carte pe care îi are în circumscripție, cunoaște vârsta și profesiunea lor, și astfel își poate planifica în amănunțime munca de alfabetizare.

Acolo unde nu vor putea fi cuprinși la cursuri toți neștiutorii de carte, se va da o atenție deosebită cuprinderii muncitorilor de pe marile șantiere, acelora din sectorul minier și industrial, din sectorul piscicol forestier, și tinerilor.

Este necesar ca în acest an să fie alfabetizați toți neștiutorii de carte din sectorul socialist al agriculturii. Ridicarea nivelului cultural al membrilor gospodăriilor agricole colective, ca și al salariaților gospodăriilor agricole de stat este o condiție însemnată pentru transformarea acestora în centre model pentru țărănimea muncitoare din gospodăriile individuale.

Ținând seama de îndrumările Ministerului Invățământului Public, secțiunile de învățământ trebue să verifice cifrele de plan ale școlilor. Faptul că în anul trecut aceste cifre n'au fost controlate peste tot a dus la o serie întreagă de greutăți. Astfel, de exemplu, secțiunea de învățământ a regiunii Bihor, care avea posibilități mari de alfabetizare, și-a propus să cuprindă la cursuri numai 24.000 neștiutori de carte din cei 41.000 recenzați. In schimb, secțiunea de învățământ a regiunii Dolj, care fără să țină seamă de posibilități își propusese să alfabetizeze pe toți cei 55794 analfabeți recenzați, n'a izbutit să realizeze acest lucru.

Pentru principalele sectoare economice ale fiecărei regiuni sau raion este necesar să se întocmească o evidență specială a neștiutorilor de carte, pentru a se putea lua măsuri cât mai juste privind alfabetizarea lor.

Sarcina lichidării neștiinței de carte privește în primul rând cadrele didactice, însă ea este și o sarcină a sfaturilor populare regionale, raionale și comunale, o sarcină a organizațiilor de massă. Șefii secțiunilor de învățământ și directorii de școli trebue să socotească ca o datorie a lor aceea de a ține o legătură strânsă cu conducerea sfaturilor populare, cărora să le arate rezultatele recensământului din 23 Septembrie și să stabilească împreună cu ele mijloacele de realizare a planului lor.

Urmând îndrumările organizațiilor de partid, sfaturile populare trebue să ia măsuri care să asigure buna desfășurare a muncii de alfabetizare și să controleze îndeaproape planificarea sarcinilor de alfabetizare pentru anul școlar 1951/52.

Rezoluția Biroului Executiv al Federației Internaționale a Sindicatelor din Învățământ

In urma sesiunii dela Ehrfurt, Biroul Executiv al Federației Internaționale a Sindicatelor din Învățământ luând în considerare creșterea pericolului unui nou război mondial, sabotarea bugetelor acordate culturii în țările capitaliste, coloniale și dependente, înrăutățirea situației materiale și juridice a cadrelor didactice și militarizarea crescândă a școlilor din aceste țări, hotărăște următoarele:

1. Să adreseze, în numele F.I.S.I. o scrisoare deschisă tuturor organizațiilor naționale sau internaționale ale cadrelor didactice, indiferent dacă fac parte din F.I.S.I. sau nu, cerându-le să-și unească toate forțele în vederea unei acțiuni comune pentru apărarea intereselor sociale și economice ale cadrelor didactice, pentru mărirea bugetelor acordate culturii.

2. Organizațiilor naționale li se recomandă să țină conferințe naționale la care să participe cadrele didactice care fac parte din diferite sindicate cât și delegați ai altor sindicate ai organizațiilor de tineret și de femei. La aceste conferințe se va discuta asupra mijloacelor de luptă împotriva situației din ce în ce mai grele a școlii în lagărul imperialist și împotriva pericolului unui nou război. Pentru organizarea acțiunilor de protest se recomandă organizațiilor naționale să se bazeze pe experiența cadrelor didactice din Italia. Organizațiile naționale trebue să organizeze conferințe în orașe și sate, asigurând o participare largă a părinților. In acelaș scop se recomandă să se pregătească și să se organizeze manifestații și demonstrații cu caracter larg de masă.

3. Biroul Executiv atrage în mod deosebit atenția tuturor organizațiilor naționale și internaționale asupra necesității de a organiza adunări pentru muncitori și țărani în cadrul cărora învățători și profesori să vorbească despre situația actuală a culturii; despre necesitatea luptei pentru o educație democrată și pentru o școală deschisă tuturor păturilor populației.

4. Secretariatul F.I.S.I. va căuta mijloacele pentru a organiza conferințe cu învățători și profesori din Africa și America. In cadrul acestor conferințe se vor discuta diferite probleme în legătură cu situația cadrelor didactice, cu dreptul la învățătură pentru toți copiii și cu democratizarea învățământului.

5. Secretariatul F.I.S.I. ca și organizațiile care fac parte din F.I.S.I. trebue să arate în cea mai largă măsură, cauzele ce duc la înrăutățirea crescândă a situației școlilor din țările capitaliste. In presa locală și națională trebue să se publice date precise despre situația economică a învățătorilor și profesorilor și despre bugetele acordate culturii.

6. Experiența organizării caravanei internaționale pentru pace trebue folosită pentru organizarea unor acțiuni asemănătoare.

7. Acțiunea de desbinare dusă de anumite organizații reacționare ale cadrelor didactice trebue să fie demascată prin toate mijloacele — presă, radio, etc.

8. Campania pentru strângerea semnăturilor pe Apelul pentru încheierea unui Pact al Păcii între cele 5 puteri trebue să fie intensificată în rândurile cadrelor didactice. Învățătorii și profesorii trebue să fie chemați să strângă ei înșiși semnături.

9. Organizațiile naționale, în colaborare cu organizațiile de tineret și de femei, trebue să ia parte activă la pregătirea și organizarea conferințelor naționale pentru ocrotirea copilului.

10. Biroul Executiv atrage atenția tuturor organizațiilor care fac parte din F.I.S.I. asupra necesității de a lua măsuri de demascare a acțiunilor întreprinse de anumite organizații ale cadrelor didactice sau de anumiți învățători și profesori în favoarea propagandei de război sau în vederea sprijinirii pregătirilor pentru un nou război.

11. Se va întocmi un plan concret pentru schimbul de delegații în anul 1952.

12. Organizațiile care fac parte din F.I.S.I. trebue să informeze regulat Secretariatul asupra experienței lor în organizarea luptei pentru apărarea intereselor învățătorilor și profesorilor și pentru pace. Secretariatul va populariza în cea mai largă măsură experiențele organizațiilor progresiste.

13. Secretariatul F.I.S.I. trebue să se adreseze celorlalte organizații internaționale pentru a cerceta posibilitățile de a organiza împreună o conferință internațională a învățătorilor și profesorilor în anul 1952.

14. Hotărîrea Comitetului Executiv al Federației Mondiale a Tineretului Democrat de a organiza o conferință mondială pentru apărarea drepturilor tinerilor muncitori trebue susținută, sprijinindu-se activ pregătirile pentru această conferință.

Un institut pentru naționalitățile conlocuitoare din China de Nord-Vest

După cum anunță agenția de știri CHINA NOUA la Lanciau a fost deschis un institut pentru naționalitățile conlocuitoare din China de Nord-Vest. Sunt admiși la acest institut studenți de 12 naționalități diferite: mongoli, tibetani, unguri, cazahi, tătari, uzbeci și alții.

Sub conducerea Partidului Comunist Chinez și a Guvernului Central Popular s'a realizat unitatea pe bază de deplină egalitate în drepturi între naționalitățile conlocuitoare. Sarcina urgentă a partidului și a guvernului este de a desvolta și consolida această unitate. Creșterea de cadre din rândurile naționalităților conlocuitoare va crea condițiile pentru desvoltarea și progresul acestor naționalități.

—o—

5000 de cursuri de limba rusă în R. P. Bulgaria

Asociația prieteniei bulgaro-sovietice în colaborare cu organizațiile sindicale, Uniunea tineretului popular al lui Dimitrov și Frontul Patriei organizează în noul an școlar studierea în massă a limbii ruse de către oamenii muncii bulgari.

In fabrici, uzine, instituții și gospodăriile agricole, cooperative și de stat s'a prevăzut deschiderea a circa 5.000 de cursuri, la care vor învăța peste 100.000 de oameni. La oraș, cursurile și-au început activitatea dela 1 Septembrie, iar la sate vor începe la 15 Octombrie.

In acest an școlar se va continua predarea limbii ruse prin radio.

In prezent, în țară se desfășoară pregătirea și recalificarea profesorilor de limba rusă. La aceste cursuri învață peste 3.000 de învățători. Interesul crescând pentru limba rusă al oamenilor muncii bulgari este o nouă dovadă a tot mai strânsei prietenii bulgaro-sovietice.

—o—

Poșta Redacției

Veturia Juga — Iași. — Corespondența dvs. „Biblioteca dela Școala Medie Tehnică de Comerț" ar putea fi îmbunătățită dacă ați descrie mai pe larg organizarea bibliotecii, dacă ați arăta cum funcționează, cum se preocupă conducerea școlii și secția de învățământ de completarea ei, etc. Vă rugăm să ne trimiteți cât mai curând un asemenea material.

S. Nițâ. — Articolul dvs. cuprinde o serie întreagă de probleme privitoare la activitatea din timpul verii la Școala Medie Tehnică de Petrol din Târgoviște. Noi vă rugăm să ne trimiteți o corespondență în care să prezentați detaliat o singură problemă, de exemplu aceea a materialului didactic, despre care aminitiți numai în treacăt. Ați putea arăta cum au fost construite aparatele de fizică și chimie, cum a fost complectat laboratorul, cum s'a confecționat materialul didactic pentru studiul matematicilor, etc. Vă rugăm să arătați în articolul pe care ni-l veți trimite ce anume aparate au fost lucrate și de către cine, ce greutăți s'au întâmpinat și cum au fost rezolvate, cum este folosit în munca din școală materialul didactic, — și orice alte date în legătură cu această problemă și care credeți că ar putea ajuta și muncii altor școli.

Al. Diaconescu — Continuați a ne trimite corespondențe privind desfășurarea lecțiilor, activitatea consiliilor și a cercurilor pedagogice, desfășurarea muncii de control și îndrumare a secțiunii de învățământ asupra muncii învățătorilor și profesorilor în cadrul căminului cultural, etc.

Unor secretari de școli elementare, medii și profesionale. — Vă comunicăm că Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri din 16 August 1951 se referă numai la cadrele didactice din învățământul elementar și mediu. Pentru toți acei care doresc să devină învățători sau profesori, școlile medii pedagogice, școlile superioare pedagogice, ca și numeroase facultăți și institute organizează cursuri serale și prin corespondență. Urmând aceste cursuri vă puteți califica și deveni învățători sau profesori.

„Cântăm pacea și prietenia între popoare"

Sâmbătă 22 Septembrie a avut loc la București, în sala Ateneului R.P.R., deschiderea festivă a „Săptămânii Muzicii Românești" în cadrul căreia — pe lângă numeroasele concerte ale diferitelor orchestre, coruri, ansambluri, etc. — se desfășoară și a doua plenară a Uniunii Compozitorilor din R. P. R., precum și lucrările juriului internațional care va premia cele mai izbutite lucrări muzicale închinate păcii și prieteniei între popoare.

Lozinca „Să cântăm pacea și prietenia între popoare" sub care se desfășoară manifestările din cadrul săptămânii muzicii românești, precum și participarea oaspeților de peste hotare, în frunte cu compozitorii sovietici Zaharov, Aruțiunian și Soloviev-Sedoi, arată conținutul internaționalist al luptei poporului nostru pentru pace și socialism, luptă în care se încadrează, ca militanți înflăcărați și muzicienii noștri. Manifestările care au loc în cadrul săptămânii muzicii românești dovedesc că muzica noastră a devenit o armă puternică în această luptă.

Puternicul ajutor al Partidului, Hotărîrea P.C. (b) din Februarie 1948 asupra muzicii, muzicologia și critica sovietică precum și exemplul viu al muzicienilor sovietici călăuzesc zi de zi activitatea compozitorilor noștri, care se încadrează tot mai hotărît în marele front al constructorilor socialismului. Cântecele lui M. Vescan, A. Vieru, V. Popovici, M. Andrieu, H. Jerea și ale altora au cucerit maselele. Mobilizând poporul și insuflețindu-l, aceste cântece îl conduc totodată spre forme muzicale mai înalte, spre care năzuesc astăzi din ce în ce mai mulți oameni ai muncii din patria noastră.

In cadrul concertelor din săptămâna muzicii românești se execută lucrări noi ca oratoriul „Sub soarele păcii" de H. Jerea, „Balada lui Gh. Doja" de C. Palade, oratoriul „Tudor Vladimirescu" de Gh. Dumitrescu, Allegro simfonic de S. Natra precum și lucrările cele mai bune create după 23 August de către compozitori ca M. Socor, Sabin Drăgoi, Mihail Andrieu, Anatol Vieru, Paul Constantinescu, Zeno Vancea și alții.

In concertele de muzică de cameră se execută lucrările compozitorilor Radu Paliade, Ludovic Feldman, Tiberiu Brediceanu, G. Enacovici, I. Dumitrescu, T. Ciortea, M. Jora, M. Barberi, I. Gheciu, I. Borgovan și alții. Claritatea imaginilor cele mai multe din aceste lucrări, expresia lor concentrată și plină de sentimente avântate spre lumina vieții noi, sunt o puternică mărturie a caracterului nou al muzicii noastre.

Concertul de muzică distractivă în cadrul căruia se vor executa lucrări ca „Din inimă-ți cânt, țara mea" de J. Lettcni, „Cântec de zis cu armonica" de Radu Drăgan și Elli Roman, „S'a aprins lumina'n sat" de J. Cerbu, „Țara mea" de A. Giroveanu, arîile din operetele compozitorilor N. Kiroulescu, F. Barbu și Florin Comișel, arată preocuparea compozitorilor de muzică ușoară pentru ridicarea neîncetată a nivelului artistic al cântecelor lor.

Concertul coral este format din peste 30 de lucrări ale maeștrilor progresiști din trecut ca I. Vidu, I. Mureșeanu, G. Dima, G. Cucu, D. Kirlac precum și ale compozitorilor I. Chirescu, Matei Socor, O. Varga, A. Vieru, M. Elsikovitz, H. Schwartzman, M. Chirlac, A. Stoia ș. a. Cântecele populare prelucrate de compozitori, cântecele clasicilor noștri, cele mai frumoase și puternice cântece de massă programate arată importanța deosebită ce se dă astăzi artei corale, care are rolul de a îndrepta cultura melodică pe drumul tradiției sănătoase, pe drumul creației populare, fără de care nu se poate făuri o adevărată muzică cu caracter popular, națională în formă și socialistă în conținut.

Concertul orchestrei populare „Barbu Lăutaru" a Institutului de Folclor, festivalul echipelor câștigătoare la concursul pe țară al căminelor culturale și festivalul ansamblurilor de cântece și jocuri din Capitală înregistrează programul săptămânii muzicii românești, aducând mărturia succeselor înregistrate până acum de arta noastră populară.

Pentru oamenii muncii din școli, desvoltarea vieții muzicale din patria noastră, succesele compozitorilor și ale tuturor muzicienilor noștri înseamnă un nou mijloc de întărire a educației comuniste a tineretului, un nou mijloc de întărire a luptei pentru pace.

Ședința Uniunii Sindicatelor din Învățământ cu președinții birourilor provizorii sindicale

Comitetul Executiv al Uniunii Sindicatelor din Învățământ a ținut de curând o ședință de lucru cu președinții birourilor provizorii sindicale regionale, cu președinții birourilor provizorii sindicale ale raioanelor orașului București, cu președinții sindicatelor studențești și ai școlilor speciale de doi ani. In cadrul acestei ședințe s'a analizat munca pe care au dus-o până acum sindicatele din învățământ pentru aplicarea Hotărîrii Partidului și Guvernului cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice, și felul cum au sprijinit sindicatele pregătirile în vederea deschiderii noului an școlar. In concluziile ședinței s'au tras sarcinile ce stau în fața sindicatelor din învățământ în prima etapă a anului școlar.

In ceeace privește prelucrarea și aplicarea Hotărîrii din 16 August 1951 și pregătirea deschiderii noului an școlar, au fost prezentate două rapoarte de activitate: unul din partea regiunii Dolj și altul din partea regiunii Prahova.

In raportul său, tovarășa Firănescu Glicheria, președintele biroului provizoriu sindical al regiunii Dolj a arătat că, pentru ridicarea nivelului ideologic, politic și profesional al cadrelor didactice, birourile provizorii raionale din regiunea Dolj au organizat 58 cercuri de lectură, 273 conferințe în cadrul cluburilor și colțurilor roșii, și au aprovizionat cu cărți noi cele 184 de biblioteci sindicale. Peste 50 de învățători și profesori din întreaga regiune au fost numiți lectori la cursurile serale sindicale.

Referitor la modul cum sindicatele din regiunea Dolj au sprijinit pregătirea deschiderii noului an școlar, tov. Firănescu Glicheria a arătat că, datorită munci învățătorilor și profesorilor, 306 localuri au fost radical reparate și 121 de școli au fost văruite. Multor școli li s'au complectat ferestrele, li s'au reparat ușile, iar la un număr de 149 școli s'a reparat mobilierul.

Tovarășul I. Georgescu, președintele biroului provizoriu sindical al regiunii Prahova, a arătat în raportul său că în regiunea Prahova, unde există o strânsă colaborare între sindicate și secțiile de învățământ, s'a muncit intens pentru pregătirea deschiderii cursurilor, construindu-se noi localuri de școli, amenajându-se noi săli de clasă în raioanele Târgoviște, Câmpina, Cricov și în multe sate din raionul Sinaia. Tov. Georgescu a insistat apoi asupra preocupărilor sindicatelor din regiunea Prahova în ceeace privește problema aprovizionării și a cazării noilor cadre cât și în ce privește acțiunile pentru ridicarea calificării profesionale și pentru creșterea nivelului politic-ideologic al membrilor sindicatelor.

Luând cuvântul, tovarășul Petrușca I., responsabilul secției administrativ-financiare a Uniunii a stăruit asupra importanței ce o prezintă îndeplinirea planului financiar al sindicatelor. Dând exemplu sindicatelor Moinești și Urziceni, care nu au cheltuit nici o sumă din fondul cultural și birourile raionale I. V. Stalin și Grivița Roșie din București, care au cheltuit abia 10% din suma ce o au la dispoziție, tovarășul Petrușca a scos în evidență că aceasta constitue o greșeală importantă care trebue grabnic remediată. El a vorbit apoi despre însemnătatea descentralizării caselor de ajutor reciproc.

Tovarășul Boldan Emil, membru în Comitetul Executiv al Uniunii, a criticat atitudinea delegaților Ministerului Invățământului Public, pentru participarea lor sporadică la această ședință și pentru faptul că nu au luat parte activă la discuțiile ce s'au purtat pe marginea rapoartelor prezentate. A stăruit apoi asupra faptului că din rapoarte și discuții a reieșit că în multe regiuni și raioane nu există o strânsă colaborare între secțiile de învățământ și sindicate. A recomandat ca aceste raioane și regiuni să ia ca exemplu sindicatele din regiunile Cluj, Prahova și din raionul Lenin-București, spre a putea întări colaborarea între cele două foruri — egal interesate în rezolvarea problemelor de învățământ. In continuare, tov. Boldan a arătat cum trebue să lucreze sindicatele pentru punerea în aplicare a Hotărîrii în ceeace privește activitatea cultural-educativă. Stăruind îndeosebi asupra organizării formelor de învățământ sindical, asupra sprijinirii cadrelor didactice care studiază în diferite verigi ale învățământului de partid precum și asupra organizării la sate, în colaborare cu celelalte sindicate a unor cursuri mixte, la care să participe membrii grupelor sindicatelor din diferite ramuri de producție.

Din partea C.G.M. a luat cuvântul tovarășul Câmpeanu. Analizând cuprinsul rapoartelor prezentate, el a recomandat o serie de măsuri ce trebuesc luate pentru învingerea greutăților, insistând ca birourile sindicale regionale să știe întotdeauna să se ocupe de lucrurile care le privesc direct.

Tovarășul Ion Apolzan, secretar al Uniunii, a arătat că datorită discuțiilor desfășurate în această ședință, munca sindicatelor de învățământ se va îmbunătăți. Atât rapoartele cât și discuțiile au scos însă în evidență și o serie întreagă de lipsuri ale sindicatelor și ale Uniunii, lipsuri legate în special de insuficienta cunoaștere a felului cum se desfășoară pe teren acțiunile în vederea îndeplinirii sarcinilor prevăzute de Hotărîrea Partidului și a Guvernului.

Tovarășa Maria Gângaciu, responsabila secției de asigurări sociale a Uniunii, a vorbit despre Hotărîrea C.G.M. din 23 Mai 1951, după care a arătat realizările și lipsurile Uniunii și ale birourilor sindicale în organizarea odihnei salariaților.

Concluziile au fost trase de tov. Mihail Nanu, președintele Uniunii, care a arătat necesitatea de a grăbi ritmul în care sunt aduse la îndeplinire sarcinile prevăzute în Hotărîrea Partidului și Guvernului cu privire la cadrele didactice.

Arătând care este rolul sindicatelor în ridicarea nivelului ideologic și profesional al membrilor lor, vorbitorul a subliniat necesitatea întăririi învățământului sindical, a cursurilor de limba rusă, a cercurilor pedagogice, precum și necesitatea organizării unui larg schimb de experiență. El a insistat apoi asupra lipsurilor pe care le-au avut sindicatele și Uniunea în organizarea muncii lor culturale, arătând căile pentru înlăturarea acestor lipsuri. Subliniind însemnătatea rolului pe care-l au sindicatele de învățământ în ceeace privește aplicarea strictă a Hotărîrii, președintele Uniunii Sindicatelor de Învățământ a cerut birourilor provizorii sindicale regionale să-și sporească eforturile în muncă, astfel încât în cinstea zilei de 7 Noembrie să fie puse în aplicare toate sarcinile trasate de Partid și Guvern prin Hotărîrea din 16 August 1951.

Începe un nou an de muncă rodnică în învățământul superior

(Urmare din pag. 1-a)

ma ideologică a dușmanului de clasă este naționalismul burghez...

Dușmanul folosește, mai ales în rândurile intelectualității, ideile otrăvite ale cosmopolitismului. După cum arată faptele, cosmopolitismul este o anticameră a spionajului în folosul imperialiștilor. Cosmopoliții fără de patrie cad foarte ușor în brațele spionajului anglo-american. De aceea lupta împotriva naționalismului și cosmopolitismului este o parte integrantă a luptei pentru socialism".

Aceste cuvinte ale secretarului general al Comitetului Central al Partidului nostru trebue să călăuzească activitatea de zi cu zi a tuturor acelora cărora li s'a încredințat misiunea nobilă de a contribui la făurirea cadrelor de constructori ai socialismului.

In lupta pentru realizarea unui învățământ cu adevărat științific, pentru combaterea rămășițelor ideologiei burgheze, pentru însușirea științei marxist-leniniste și pentru educarea comunistă a tineretului, catedrele de marxism-leninism au o importanță hotărîtoare. In anul universitar trecut, rolul conducător al acestor catedre s'a întărit într'o măsură însemnată. Seminarul cadrelor didactice dela catedrele de științe sociale din toată țara, care s'a desfășurat de curând la București, a subliniat această creștere a activității lor și a scos și mai puternic în evidență însemnătatea rolului lor conducător. Este necesar ca, în acest an universitar, catedrele de marxism-leninism să ridice necontenit nivelul teoretic al activității pe care o desfășoară, să întărească ajutorul pe care-l dau celorlalte catedre în ceeace privește asigurarea unui înalt nivel ideologic al predării tuturor disciplinelor și să îndrumeze din punct de vedere politic întreaga activitate instructiv-educativă a facultăților.

A doua sarcină centrală a instituțiilor noastre de învățământ superior este aceea de a asigura îndeplinirea strictă a planului de școlarizare, de a asigura îndeplinirea Planului de Stat în domeniul învățământului.

In lupta desfășurată în acest an pentru cuprinderea unui număr cât mai mare de studenți, numeroase unități de învățământ superior au folosit în mod just o serie de mijloace care au asigurat îndeplinirea planului de școlarizare. Printre acestea se numără Facultatea de Matematici a Universității „C. I. Parhon", Școala Superioară Pedagogică din București, etc. Trebue subliniată în deosebi activitatea desfășurată în acest sens de Institutul „Maxim Gorki". Ingrijindu-se ca toți studenții, inclusiv acei din anul I, să fie anunțați pe diferite căi (Sindicat, U.T.M., etc). asupra datei la care se deschid cursurile, Institutul a izbutit să înregistreze realizări serioase în acțiunea de școlarizare.

Odată cu începerea anului universitar, conducerile instituțiilor de învățământ superior, rectoratele și decanatele trebue să acorde cea mai mare atenție realizării unei frecvențe regulate a tuturor studenților. Prin grija Partidului și a Guvernului nostru, condițiile de muncă și de trai ale studenților au fost simțitor îmbunătățite. In anul 1950/51 s'au acordat în învățământul superior 9944 burse iar 65 de studenți fruntași au căpătat burse republicane. 10 la sută dintre studenții buni la învățătură au primit, pe lângă bursa obișnuită, 1.000 de lei lunar pentru nevoi personale. S'a îmbunătățit deasemeni simțitor situația căminelor și a cantinelor. Capacitatea căminelor a crescut la 8682 locuri și 17.000 de studenți au avut posibilitatea să mănânce la cantine. S'au acordat fonduri însemnate pentru înzestrarea bibliotecilor, a laboratoarelor și pentru procurarea materialului didactic. Instituțiile noastre de învățământ superior au datoria să gospodărească cu cea mai mare grijă toate fondurile acordate de S'at, astfel încât să asigure unui număr cât mai mare de studenți posibilitatea de a duce o muncă regulată. Pe lângă aceasta, conducerile facultăților și catedrele trebue să țină un contact strâns cu fiecare student în parte, să se intereseze — acolo unde este cazul — de motivele care împiedică o frecvență regulată și să ia deîndată măsurile necesare. O grijă deosebită trebue acordată, în această privință, studenților anului I. Trebue subliniat faptul că, în preajma deschiderii acestui an universitar, o serie de Universități și Institute s'au preocupat în mod special și din timp de această problemă. Astfel, de exemplu, colectivele pedagogice ale Universității „Bolyai" din Cluj și ale celor două secții ale Școlii Superioare Pedagogice care funcționează pe lângă această universitate au acordat o atenție deosebită primirii celor peste 650 de noi studenți care își vor începe curând studiul în universitate. Luând măsuri pentru asigurarea unui ajutor multilateral dat acestor noi studenți, atât în ceeace privește condițiile materiale cât și ceeace privește munca didactică, s'a prevenit posibilitatea pierderii studenților în cursul anului, ca și aceea a unei frecvențe neregulate.

Conducerile instituțiilor de învățământ superior trebue să rezolve problema frecvenței chiar din prima etapă a anului universitar. Controlând și analizând regulat, din primele săptămâni de activitate, evidența frecvenței, rectoratele și catedrele trebue să dea o adevărată bătălie pentru ca fiecare student intrat în facultate să-și continue studiile și să devină cu adevărat unul din mîile de specialiști de care are nevole patria noastră.

Antrenând întreaga massă a studenților la un studiu regulat și sistematic, luptând necontenit pentru însușirea unor cunoștințe adânci și temeinice, pentru întărirea disciplinei sprijinind acțiunile de asigurare a frecvenței, organizațiile U.T.M. din facultăți și institute constitue un factor esențial în educarea comunistă a studenților. Iată deci conducerile instituțiilor de învățământ superior și catedrele trebue să se bizue, în întreaga lor activitate, pe ajutorul puternic al organizațiilor Uniunii Tineretului Muncitor.

Largi și minunate sunt perspectivele ce se deschid în fața învățământului nostru superior. Astăzi, în prag de nou an universitar, urăm cu căldură tuturor cadrelor didactice și studenților spor la muncă și o activitate rodnică și creatoare.

Note politice externe

La Ottawa în capitala Canadei a avut loc sesiunea Consiliului Uniunii Atlanticului de Nord la care au participat miniștrii afacerilor externe, ai finanțelor și ai apărării din țările incluse în acest bloc agresiv. Conferința dela Ottawa a urmat imediat după conferința dela Washington unde miniștrii de externe ai Statelor Unite, Angliei și Franței au luat o serie de măsuri agresive printre care la loc de frunte se situa chestiunea refacerii rapide a mașinei de război germane și includerea ei în blocul Atlantic.

La Ottawa s'a discutat în primul rând despre crearea unei „armate europene" și despre includerea în această armată a forțelor mercenare ale Germaniei Occidentale, despre revizuirea tratatului de pace cu Italia în scopul de a se permite Italiei să aibă o armată cu un efectiv nelimitat, despre includerea Greciei și Turciei în blocul Atlanticului și despre soluționarea problemei „repartizării poverii reînarmării" țărilor din Europa Occidentală.

Ceeace au urmărit în primul rând delegații americani la Ottawa a fost ca să obțină dela „aliații" lor atlantici aprobarea necondiționată a hotărîrilor adoptate la Conferința dela Washington. Presa americană nu ascundea faptul că una din misiunile esențiale ale sesiunii dela Ottawa era de a accelera ritmul programului de reînarmare și de a obține contingente suplimentare de carne de tun în țările vasale Statelor Unite în cărdășia agresivă atlantică. Pentru acest lucru delegații americani au uzat ca de obicei de poziția lor predominantă în această cărdășie de relațiile dintre stăpân și slugă care caracterizează pe „aliații" atlantici.

Un ziarist american se exprima foarte plastic în acest sens referindu-se la „plesniturile de bici" cu care unchiul Sam a încercat la Ottawa să-și dreseze subalternii. El a întâmpinat însă dificultăți serioase din partea acestora. Incă dela început sesiunea dela Ottawa a scos la iveală serioase divergențe care macină relațiile dintre „aliați". Cauza principală a acestor divergențe a fost opoziția pe care au făcut-o delegații țărilor satelite atunci când stăpânii americani le-au cerut să intensifice și mai mult cursa înarmărilor pe socoteala țărilor lor. Această opoziție nu s'a datorat desigur căutași de puțin unor subite intenții pașnice ale conducătorilor țărilor incluse în pactul Atlantic. Opoziția s'a datorat faptului că accelerarea ritmului militarizării în țările pactului Atlantic are consecințe dezastruoase pentru economia acestor țări. Sateliții americanilor au cerut în mod insistent la Conferința dela Ottawa ca Statele Unite să-și asume o parte mai mare din „povara înarmărilor".

Ministrul afacerilor externe al Olandei Stikker a declarat fățiș: „scăderea continuă a nivelului de trai al popoarelor din Europa pune în pericol frontul nostru intern".

Delegații americani au întâmpinat o puternică opoziție și în ceeace privește chestiunea includerii Greciei și Turciei în pactul Atlanticului de Nord. Cu toate că până la urmă „bossul" american și-a impus voința în ceeace privește Grecia și Turcia, cu toate că Acheson și ministrul american de finanțe Suyder au respins brutal propunerea ca Statele Unite să suporte partea cea mai însemnată a cheltuielilor pentru înarmare, cu toate că până la urmă Bidault a acceptat construirea a 30 baze aeriene și navale pe teritoriul Frantei, Conferința dela Ottawa a însemnat un nou eșec pentru imperialiști. Ea a arătat cât de șubred este terenul pe care imperialiștii încearcă să clădească un „edificiu atlantic", cât de puternice sunt contradicțiile care macină legăturile dintre imperialiști.

Comunicatul publicat la sfârșitul sesiunii Consiliului Atlanticului de Nord recunoștea că: „rapoartele biroului pentru chestiunile producției de război și ale biroului financiar și economic, precum și discuțiile pe marginea acestor rapoarte au scos la iveală o serie de greutăți în domeniul producției și în domeniul economici..."

La aceste greutăți se adaugă nemulțumirea crescândă a maselor din țările atlantizate, nemulțumire de care imperialiștii sunt nevoiți spre durerea lor să țină seamă.

Astfel Brown comentatorul ziarului „New York Journal and American", care aparține trustului de presă Hearst, subliniază cu enervare că numărul persoanelor care se împotrivesc războiului crește mereu.

Iar ziarul american **„Baltimore Sun"** arăta că „obiectiile" cercurilor conducătoare din Europa Occidentală față de cererile americane de sporire a alocațiilor militare se explică prin aceea că aceste cercuri conducătoare se tem de protestele popoarelor din țările lor.

Voința popoarelor de a opri mâna criminală a agresorilor imperialiști devine pe zi ce trece mai puternică. O victorie însemnată în această privință a fost obținută de poporul australian care a dat o nouă și puternică lovitură atățătorilor la război. Este vorba de rezultatul referendumului care a avut loc la 22 Septembrie în Australia în chestiunea modificării constituției, modificare îndreptată împotriva Partidului Comunist. Ascultând de ordinul stăpânilor lor din Wall Street ai căror lachei prea supuși sunt, guvernanții reacționari ai Australiei încearcă de multă vreme să pună în ilegalitate Partidul Comunist. Guvernul Menzies izbutise la un moment dat să ilegalizeze Partidul Comunist, folosindu-se de o mică majoritate a parlamentului. Sub presiunea maselor însă Curtea de Casație australiană a fost nevoită să anuleze hotărîrea parlamentului calificând-o ca neconstituțională.

Organizând referendumul dela 22 Septembrie guvernul Menzies a făcut o nouă și disperată încercare de a impune totuși scoaterea Partidului Comunist în afara legii prin modificarea Constituției. Dacă ar fi obținut împuternicirile cerute, guvernul ar fi avut dreptul să dizolve Partidul Comunist, precum și drepturi largi de a se amesteca în chestiunile sindicale și de a dizolva toate organizațiile democratice. In intențiile lor criminale guvernanții australieni se călăuzesc după exemplul stăpânilor dela Washington care încearcă și dânșii cu disperare să pună în ilegalitate Partidul Comunist. Teroarea dezlănțuită în toate țările capitaliste împotriva comuniștilor arată teama de care sunt cuprinși guvernanții reacționari ai acestor țări care știu că comuniștii se află în fruntea luptei pentru pace, pentru libertatea și independența popoarelor. Ca și arestările recente de fruntași comuniști din Japonia, manevra guvernului australian de a pune în ilegalitate Partidul Comunist vine tocmai într'un moment în care imperialiștii au parafat tratatul de pace separat cu Japonia, dela San Francisco, care le permite să aibă mână liberă în ceeace privește remilitarizarea Japoniei și transformarea ei într'un bastion al agresiunii în Extremul Orient. Deasemeni, imperialiștii au încheiat la San Francisco un tratat militar între U.S.A., Australia și Noua Zeelandă, un fel de pact al Pacificului, după modelul pactului agresiv al Atlanticului de Nord. Incercând să pună în ilegalitate Partidul Comunist, guvernanții australieni vor să împiedice pe comuniștii din Australia să deschidă ochii maselor împotriva politicii criminale duse de Menzies și acoliții săi. Această politică de înhămare a Australiei la carul războinic american are consecințe dezastruoase pentru economia Australiei. De 15 luni de când este la putere guvernul Menzies, costul vieții a sporit cu circa 35 la sută. Creșterea prețurilor sub guvernul Menzies este după cum relata ziarul australian **„Tribune"** cea mai mare din istoria Australiei.

Manevra guvernului Menzies îndreptată împotriva Partidului Comunist a suferit un eșec rușinos. Poporul australian a răspuns cu un **nu** hotărît intențiilor guvernului. Pentru a obține împuternicirile dorite guvernul ar fi trebuit să obțină majoritatea voturilor și cel puțin patru state din șase câte sunt, ar fi trebuit să se pronunțe pentru modificarea constituției. Guvernul nu a reușit însă nici să întrunească majoritatea voturilor nici să obțină sprijinul majorității statelor. Eșecul planurilor guvernamentale a sdruncinat poziția guvernului Menzies și așa destul de șubredă. Leaderii laburiști Colwell și Ferguson au cerut demisia guvernului.

Răspunsul poporului australian cu ocazia referendumului a însemnat o nouă și importantă victorie a forțelor păcii. El a dovedit din nou și fără putință de tăgadă că aceste forțe pot să-și spună cuvântul, că ele pot zădărnici planurile atățătorilor la război.

Lista manualelor ce vor fi folosite în anul școlar 1951—1952 în școlile cu limba de predare a naționalităților conlocuitoare

In școlile cu limba de predare maghiară se vor folosi în anul școlar 1951-1952 aceleași titluri (în limba maghiară) și ediții ce se folosesc și în școlile cu limba de predare română, cu următoarele excepții:

Geografia U.R.S.S. și a țărilor de democrație populară cl. IX-a — numai ediția 1950.

Geografia țărilor capitaliste cl. X-a — numai ediția 1951.

Istoria literaturii maghiare cl. IX-a — numai ediția 1951.

Istoria literaturii maghiare cl. X-a — ediția 1951.

Limba română cl. III-a — numai ediția 1951.

Limba română cl. IV-a — numai ediția 1951.

In școlile cu limba de predare germană se vor folosi în anul școlar 1951-1952 aceleași titluri (în limba germană) și ediții ce se folosesc și în școlile cu limba de predare română, cu următoarele excepții:

Limba germană cl. VII-a — ultima ediție, 1951.

Istoria și Geografia R.P.R. cl. IV-a — ediția 1950.

Geografia continentelor cl. VI-a — ediția 1950.

Geografia țărilor capitaliste cl. X-a — ediția 1951.

Istoria Evului Mediu cl. VI-a — ediția 1951.

Istoria Modernă și Contemporană cl. VII-a ediția 1951.

In școlile cu limba de predare a altor naționalități conlocuitoare se vor folosi ediții apărute până în prezent și care n'au fost retrase prin dispoziții speciale ale M.I.P.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26, Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28, Telefon Nr. 1.51.70. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni, 130 lei; Institutii anual, 500 lei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii"

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL III Nr. 131 | 4 PAGINI 5 LEI | JOI 4 OCTOMBRIE 1951

In acest număr:

Istoria Partidului Bolșevic — călăuza noastră spre socialism (Pag. 2).

Esența disciplinei în școala sovietică (pag. 2).

Cum organizez lecțiile de citire la clasele mici (pag. 2).

SĂ RIDICAM NIVELUL MUNCII DIDACTICE! O lecție de constituție — Nu verbalism steril ci muncă reală — Învăț pe elevii mei cum să la note la lecții — Să desvoltăm roadele obținute în anul trecut (pag. 3).

6 ani dela constituirea Federației Sindicale Mondiale (pag. 4).

S'au deschis cursurile în institutiile de învățământ superior (pag. 4)

Decăderea învățământului în Iugoslavia titoistă (pag. 4).

Aplicând Hotărîrea Partidului și Guvernului (pag. 4).

Note politice externe (pag. 4).

Să pregătim temeinic deschiderea cursurilor de alfabetizare!

La 1 Noembrie va începe primul an de alfabetizare din cadrul planului cincinal. Pe lângă sarcina de oncare și răspundere a instruirii și educării fiilor oamenilor muncii, cadrele didactice au și marea misiune de a contribui la lichidarea neștiinței de carte, la răspândirea culturii în masele largi populare. Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale cadrelor didactice cheamă educatoarele, învățătorii și profesorii să lupte cu și mai mare avânt și hotărîre împotriva „înapoierii și întunericului în care poporul nostru a fost ținut timp de secole de clasele exploatatoare".

Noul an școlar de alfabetizare ce se apropie trebue să înregistreze succese și mai mari, trebue să însemne un mare pas înainte pe drumul îndeplinirii sarcinii principale ce revine revoluției noastre culturale în cadrul primului plan cincinal: lichidarea completă a neștiinței de carte. Necontenita desvoltare a industriei și a agriculturii noastre necesită din ce în ce mai mulți oameni luminați care să participe în mod conștient la realizarea măreților construcții socialiste, care să lupte cu convingere și cu devotament pentru apărarea cuceririlor obținute de clasa muncitoare, în alianță cu țărănimea muncitoare, sub conducerea Partidului nostru. Socialismul, după cum ne învață clasicii marxism-leninismului nu poate fi construit cu analfabeți. Este necesar să fie necontenit întărită munca de lichidare a neștiinței de carte.

De aceea, pregătirea temeinică și din timp a anului școlar de alfabetizare are o deosebită importanță. Trebuesc luate din vreme măsuri care să asigure o desfășurare rodnică a cursurilor de alfabetizare, care să asigure realizarea sarcinilor ce stau în fața tuturor factorilor chemați să contribue la această muncă.

In anul școlar trecut, numeroși învățători și profesori din Patria noastră au muncit cu deosebit entuziasm, neprecupețind nici un efort, pentru ca în satele lor să pătrundă cât mai adânc lumina cărții, pentru ca un număr mereu mai mare de oameni ai muncii să poată participa la măreața operă de construire a socialismului. Printre aceștia se numără învățători fruntași ca Lazăr Teodor din comuna Urișor, raionul Dej, Alexe Costache din comuna Stâlpu, raionul Buzău și numeroși alții. Șefii secțiunilor de învățământ regionale și raionale, directorii de școli și cadrele didactice, învățând din experiența anului trecut, trebue să știe să folosească dela început sprijinul efectiv pe care pot să li-l dea sfaturile populare și organizațiile de massă. In cursul ședințelor de lucru ce se vor organiza între 10 și 20 Octombrie la școli și la sfaturile populare, cu delegații instituțiilor culturale și ai organizațiilor de massă, ai întreprinderilor, ai presei și ai comisiilor de alfabetizare, cadrele didactice trebue să sprijine analiza adâncită a lipsurilor muncii de alfabetizare din anul trecut, să tragă învățăminte pentru viitoarele cursuri și ținând seama de rezultatele recensământului, să definitiveze planul de muncă al acțiunii de alfabetizare. Greșelile constatate cu ocazia recensământului din 23 Septembrie trebuesc bine studiate, cercetate cauzele și luate măsuri pentru înlăturarea lor. Cu atitudini ca aceea a secțiunii de învățământ a regiunii Buzău, care s'a mulțumit să se informeze asupra desfășurării recensământului prin sfaturile populare și ca aceea a tovarășului Lăzurcă Ion, directorul școlii elementare din satul Ciosa, raionul Bistrița, regiunea Rodna, care nu a putut să amâne rezolvarea intereselor sale personale pentru îndeplinirea unei datorii patriotice, munca de alfabetizare nu poate avea rezultatele pe care le așteaptă întregul popor muncitor. De asemenea, trebuesc asupra criticate atitudinile de delăsare constatate în această privință, așa cum s'a putut observa la secțiunea de învățământ a regiunii Dolj, care s'a trezit în perioada recensământului fără un plan de control care să indice persoanele ce aveau să urmărească pe teren executarea măsurilor luate și al cărei plan de muncă nu era decât o parafrazare a circulării trimise de Minister. Datorită acestei planificări superficiale a muncii de către secțiunea de învățământ regională, unele școli din regiune n'au dat importanța cuvenită acestei probleme.

Folosind just arma criticii și autocriticii, în cadrul acestor ședințe de lucru, trebue să se ecoată bine în evidență atât greșelile directorilor de școli și ale cadrelor didactice, cât și ale tuturor organelor chemate să sprijine această acțiune. Numai în felul acesta se va putea porni dela început o muncă organizată ale cărei rezultate să le depășească pe cele din anul trecut, atât din punct de vedere cantitativ, cât și calitativ.

Așa după cum s'au dat instrucțiuni de către Așezămintele Culturale, în ziua de 28 Octombrie a.c., la toate căminele culturale din țară se vor ține ședători a căror temă centrală va fi lupta pentru lichidarea neștiinței de carte. Cu acest prilej, cadrele didactice trebue să popularizeze rezultatele muncii de anul trecut, evidențiind pe cei care au depus mare stăruință la învățătură, precum și pe toți cei care au sprijinit activ munca de alfabetizare.

Ziua de 1 Noembrie, ziua deschiderii cursurilor de alfabetizare în toate orașele și satele țării noastre, trebue să fie o adevărată sărbătoare nu numai pentru cei care intră într'o nouă perioadă de muncă — ci și pentru toți locuitorii din comună. Cadrele didactice trebue să asigure, cu această ocazie, participarea reprezentanților sfatului popular, ai instituțiilor culturale, ai întreprinderilor, ai organizațiilor de massă, ai presei și ai comisiei de alfabetizare. In cuvântul de deschidere, directorul școlii trebue să arate importanța lichidării neștiinței de carte în opera de construire a socialismului și grija deosebită pe care Partidul și Guvernul nostru o poartă pentru ridicarea nivelului cultural al maselor. Totodată, ei trebue să arate condițiile în care se desfășoară lupta pentru pace a popoarelor, în frunte cu Uniunea Sovietică și să sublinieze importanța istorică pe care o are revoluția socialistă din Octombrie pentru toate popoarele lumii, pentru eliberarea oamenilor muncii de sub jugul exploatării, pentru smulgerea lor din bezna întunericului.

Pentru a asigura dela început o bună frecvență la cursurile de alfabetizare, cadrele didactice trebue să desfășoare, în timpul de care mai dispun până la deschiderea cursurilor, o intensă muncă de agitație și de lămurire. In cadrul acestei munci, învățătorii și profesorii trebue să folosească toate mijloacele locale, să mobilizeze toate instituțiile culturale, întreprinderile, presa, să solicite sprijinul tuturor organizațiilor de masă, cu deosebire al sfaturilor populare și al organizațiilor U.T.M. și U.F.D.R.

Această muncă trebue să continue tot timpul cursurilor pentru ca fiecare neștiutor de carte, cuprins la cursurile de alfabetizare, să fie îndeaproape îndrumat și supraveghiat. Gazetele de perete și de stradă, presa locală, lozincile, panourile, graficele, megafoanele, diapozitivele, fotomontajele, diferitele șezători, conferințe și lecturi organizate în cadrul căminelor culturale și afișarea la sfaturile populare și întreprinderi, a fruntașilor la învățătură — sunt mijloace a căror folosire s'a dovedit deosebit de rodnică în anul școlar trecut.

Secțiunile de învățământ regionale și raionale trebue să se străduiască să găsească forme noi în această muncă de agitație. Aplicând Hotărîrea din 16 August, ele trebue să cunoască temeinic activitatea desfășurată de învățători și profesori la cursurile de alfabetizare, pentru a-i evidenția pe cei ce muncesc cu devotament și obțin rezultate bune.

Totodată, secțiunile de învățământ trebue să fie continuu preocupate nu numai de asigurarea unei frecvențe regulate, ci și de îmbunătățirea procesului de învățământ. Experiența anului școlar trecut arată că mai toate secțiile de învățământ regionale și raionale au acordat mult mai mare importanță problemelor organizatorice, neglijând în schimb îndrumarea muncii de predare. In acest an școlar, secțiunile de învățământ trebue să sprijine în mod activ îmbunătățirea metodelor de predare la cursurile de alfabetizare, organizând în acest scop schimburi de experiență, în cadrul cărora să popularizeze cele mai bune metode folosite de cadrele didactice ai căror cursiști înregistrează progrese importante.

Dar pentru ca munca de îndrumare și control a secțiunilor de învățământ să constitue un sprijin efectiv în desfășurarea cursurilor de alfabetizare, este nevoe de o planificare din timp a acestela. Numai astfel, secțiile vor reuși să cuprindă toate unitățile, vor reuși să ia măsuri imediate acolo unde se constată deficiențe. Deși alfabetizarea neștiutorilor de carte este o sarcină ce revine întregului colectiv al secției, pentru a se asigura o muncă organizată, ca și în anul trecut, la fiecare regiune, un inspector școlar va avea răspunderea muncii de alfabetizare.

La rândul lor, cadrele didactice trebue să dovedească o atitudine mult mai conștientă față de această muncă în noul an școlar. Pe baza recensământului efectuat, fiecare învățător și profesor trebue să știe dinainte numărul de neștiutori de carte pe care are sarcina să-i alfabetizeze și să-i cunoască astfel încât să poată folosi cele mai bune mijloace pentru a-i convinge asupra necesității de a veni la cursuri. De asemenea, ei trebue să-și planifice din timp munca pe care o vor desfășura în tot timpul cursurilor (1 Noembrie — 30 Aprilie la orașe și 1 Noembrie — 31 Martie la sate).

In anul școlar trecut, mulți învățători și profesori foloseau la cursurile de alfabetizare aceleași metode care sunt întrebuințate și la clasele I-IV, fără să țină seama de desvoltarea cursiștilor, de interesele și experiența lor. Pentru a înlătura aceste greșeli este necesar ca învățătorii și profesorii să-și însușească mai temeinic indicațiile metodice primite cu privire la predarea citit-scrisului și a aritmeticii și să studieze cu mai multă seriozitate metodica citirii și a aritmeticii. Ei trebue să fie pe deplin convinși că una din condițiile esențiale pentru asigurarea unei frecvențe regulate este și calitatea lecțiilor predate, este interesul pe care învățătorii și profesorii reușesc să-l stârnească în cadrul acestor lecții. Legând conținutul lecțiilor de marile realizări din patria noastră, cursiștii vor simți cum sunt ajutați să se orienteze în viață, să înțeleagă importanța măreților construcții la care sunt chemați să participe ca factori activi.

Pentru ca munca de alfabetizare să se desfășoare dela început în bune condițiuni, — trebue să se asigure din timp toate condițiile materiale. Impreună cu sfaturile populare, cu comitetele de întreprinderi și cu organizațiile de masă, directorii de școli și cadrele didactice trebue să se îngrijească de stabilirea sălilor în care vor funcționa aceste cursuri, de procurarea combustibilului necesar, a petrolului lampant, a cărților și rechizitelor necesare.

Grija tuturor factorilor chemați să lupte împotriva analfabetismului trebue să se îndrepte cu deosebire către regiunile industriale și localitățile cu gospodării agricole colective, gospodării agricole de stat, stațiuni de mașini și tractoare, pentru ca în aceste regiuni și localități să fie cuprinși toți neștiutorii de carte. O atenție specială trebue să se acorde, de asemenea, în toate regiunile țării, tineretului și mai ales recruților.

Pregătind cu temeinicie deschiderea cursurilor de alfabetizare, luând toate măsurile necesare pentru rodnica desfășurare a acestei munci, cadrele didactice, directorii de școli și șefii secțiunilor de învățământ regionale și raionale își vor asigura noi succese pe drumul ridicării acestui învățământ la un nivel mai înalt, își vor îndeplini cu cinste o mare datorie patriotică.

ȘCOALA IN ORAȘELE ȘI SATELE NOASTRE

In întâmpinarea Conferinței Naționale pentru Apărarea Copilului

Alături de toți oamenii muncii din țara noastră, învățătorii și profesorii întâmpină Conferința Națională pentru apărarea Copilului cu noi eforturi în muncă. Aplicând instrucțiunile Ministerului Învățământului Public cu privire la pregătirea acestei Conferințe, cadrele didactice duc o largă acțiune de antrenare a părinților elevilor în jurul școlii. Astfel, în regiunea Bihor, numeroși oameni ai muncii au contribuit, înainte de deschiderea noului an școlar, la amenajarea a 30 de săli de clasă. Datorită muncii susținute de lămurire pe care învățătorii și profesorii au dus-o în rândurile părinților, școlile din Bihor au înregistrat o frecvență deosebit de bună chiar din primele zile ale anului școlar. 110 școli din regiune au realizat dela început o frecvență de sută la sută.

In regiunea Gorj, școlile și organizațiile de massă, în special U.F.D.R., dau o deosebită atenție mobilizării maselor largi de părinți în acțiunile organizate pentru întâmpinarea Conferinței, folosind în acest scop agitația vizuală, radio-amplificatoarele, gazetele de perete și de stradă, presa locală, fotomontajele, etc. In preajma deschiderii noului an școlar, 1500 de copii au primit cărți și rechizite.

De asemeni, s'a procurat îmbrăcăminte copiilor dela Orfelinatul din Târgu-Jiu, celor dela căminul de zi din comuna Sediu, ca și celor din comuna Filiași.

Cu ajutorul Consiliului Sindical s'au creat condiții mai bune de funcționare căminelor de zi de pe lângă întreprinderile C. A. M. și fabrica de Confecțiuni din Târgu-Jiu.

Muncind zi de zi pentru asigurarea condițiilor materiale necesare bunei funcționări a școlilor, ca și pentru îmbunătățirea metodelor muncii instructiv-educative, antrenând în acțiunea de ocrotire a copiilor massele largi ale oamenilor muncii, cadrele didactice întăresc necontenit lupta lor pentru pace, pentru apărarea vieții fericite a copiilor.

★

Pentru a întâmpina Conferința Națională a Copilului cu noi realizări, secțiunea de învățământ a regiunii Rodna sprijinită de Comitetul executiv al sfatului popular regional va deschide în cursul lunii Octombrie, în întreaga regiune, mai multe cămine de zi. Se va deschide un cămin la Bistrița-Bârgăului pe lângă I.P.E.I.L., unul în comuna Baia Borșa, raionul Vișeu, pentru copiii salariaților întreprinderii „Bucovina II" și unul la Bulean pentru copiii muncitoarelor care lucrează la topitoria de cânepă.

Pe măsură ce problema inventarului va fi rezolvată, se vor deschide și alte cămine pentru copiii camenilor muncii din regiunea Rodna.

Elevii ajută la culesul bumbacului

La Gospodăria Agricolă de Stat din comuna Mironești, raionul Vidra, regiunea București a început culesul bumbacului. Pionierii din satele Mironești, Ciumați, Ciurari și Izvoarele sub conducerea învățătorilor au sprijinit această acțiune. Ei au mers, după terminarea cursurilor, la Gospodăria Agricolă de Stat din Mironești, unde, numai în câteva ore au cules 565 kgr. bumbac.

Intorși acasă elevii au vorbit părinților lor despre necesitatea executării la timp a lucrărilor agricole și i-au sfătuit să sprijine și ei munca Gospodăriei agricole de Stat.

G. STATNIC
corespondent

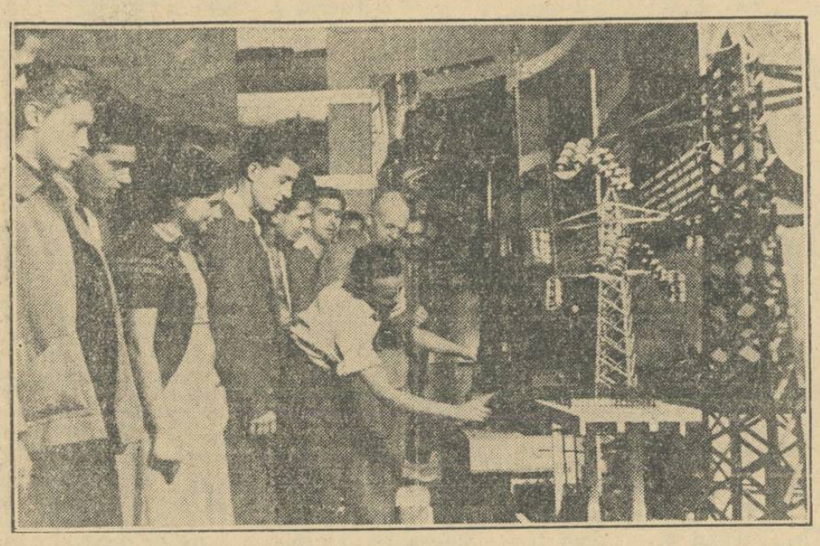

La Facultatea de Arhitectură din București s'a deschis o expoziție a institutiilor de învățământ pendinte de Ministerul Energiei Electrice. Standurile, minunat aranjate cu lucrările practice ale elevilor și studenților, oglindesc munca rodnică ce se depune în învățământul electrotehnic, învățământ menit să ridice cadre necesare realizării mărețului Plan de Electrificare a țării.

Acțiunea de strângere a jirului în regiunea Bârlad

Păduri de fag nu sunt prea multe în regiunea Bârlad. Dar anul acesta, recolta de jir a fost atât de abundentă încât și aici în codrii dela Măcești, Lipovăț, Florești, Chițoc, Gădeasa, Poenești, Dobrina, Bunești, Rusca și în alții din raioanele Zeletin, Vaslui și Huși, miile de tineri muncitori, țărani și elevi ieșiți să recolteze jirul au strâns din zori și până în seară cantități importante de fructe ce vor produce mari cantități de ulei.

Duminecă, elevii școlilor din regiunea Bârlad, alături de tinerii muncitori, s'au trezit din zori. Erau bine echipați. Aveau deasemeni tot ce este necesar recoltării jirului. In curtea Școlii Pedagogice din Bârlad, alături de ei sunt și profesorii. Se dau ultimele sfaturi. Când mașinile au pornit, glasul sutelor de tineri a trezit orașul. Ca și ei au ieșit din raioane mii de elevi.

Au fost unii care au adunat frumoase cantități de jir. Iată de pildă echipa compusă din 6 elevi și condusă de Roman Maria din anul III dela Școala Pedagogică Huși. Ea a strâns 11,900 kg. jir. Dar au fost elevi care au strâns și mai mult. Petrovici Ștefan, Stoicescu Petre, Panaitiu Octav și Mandra Ene din anul III, Școala Viticolă Huși, au depășit pe toți colegii lor. Și Zanovschi Valeriu dela școala Pedagogică Bârlad a obținut rezultate însemnate. Spre bucuria celor prezenți, s'au inițiat întreceri. Echipa lui Varvara Mircea, secretarul organizației U.T.M., a ieșit prima.

Și unii profesori și învățători au dat ajutor.

Dacă profesorul Mihăilescu dela Școala Pedagogică Bârlad a fost dela plecare până în ultimul moment alături de elevi, nu se poate spune același lucru despre profesorul Cosciug Teodor din aceeași școală, care a transformat această zi într'o zi de excursie, plimbându-se prin păduri și admirând natura.

Invățătoarea Chifor Elena dela școala elementară Chițov din comuna Lipovăț, raionul Vaslui, a ieșit cu cei 25 pionieri în pădure, două ore. Apoi știind că este nuntă în sat, a plecat la ora 11½ din pădure, deși avea instrucțiuni să stea până după amiază.

Acțiunea de recoltare a jirului a început în condiții bune în regiunea Bârlad. Școlarii și pionierii mobilizați de către U.T.M. au răspuns cu entuziasm la chemare.

Profesorii și învățătorii trebue să considere această acțiune ca o datorie a lor de onoare, ca o contribuție adusă de ei la îmbunătățirea traiului poporului nostru muncitor.

Acest lucru trebuie să fie permanent și în atenția tov. Podoleanu, șeful secției de învățământ a Sfatului Popular regional Bârlad, care s'a mulțumit de a da doar dispoziții scrise dar nu a controlat prin organele sale dacă ele au fost aplicate cum trebue.

Dacă s'ar fi controlat temeinic nu s'ar fi putut întâmpla cazuri ca acela al învățătoarei Zălaru Ecaterina din com. Gunoaie de Sus, raionul Zeletin care n'a lăsat să iasă elevii la recoltare, motivând că nu i s'a adus de către nimeni la cunoștință că elevii vor trebui să întreprindă astfel de acțiuni.

Cum acțiunea de recoltare a jirului este o problemă de sezon, școlile din regiune trebue să respecte instrucțiunile Ministerului, răspunzând cu entuziasm la această acțiune de importanță națională.

Numai așa școlile din regiunea Bârlad își vor face datoria. Numai așa regiunea Bârlad va putea să ajute cu forțele ei la realizarea planului general de recoltare a jirului.

I. ISAIIA

O bună frecvență

In vederea asigurării unei bune frecvențe, încă din luna August cadrele didactice din raionul Roșiorii de Vede, sprijinite de organizațiile de masă, au vizitat la domiciliu pe toți elevii care urmau să se înscrie la școală.

Aceasta a avut drept urmare faptul că din primele zile elevii s'au prezentat în număr mare la școală. Astfel, în comuna Ologi, la clasa I, din 35 înscriși au frecventat școala 34; la clasa II-a, din 49 înscriși au frecventat 49; la clasa III. din 41 au frecventat 41, iar la clasa a IV-a din 31 înscriși, au frecventat 30.

In comuna Dracia, la clasele I—IV, din 213 înscriși au frecventat în primele zile 188 iar la clasele V—VII din primele zile frecvența a fost de 100%.

In preajma deschiderii cursurilor de alfabetizare

In cartierul „1 Mai' din Brăila au început pregătirile în vederea deschiderii cursurilor de alfabetizare. In urma recensământului neștiutorilor de carte, având o evidență exactă a acestora, cadrele didactice dela școala elementară din cartier au trecut imediat la organizarea muncii și la împărțirea sarcinilor pe oameni. Anul acesta, în cartier vor funcționa 4 centre, două la școală și două, în alte puncte ale cartierului. S'a stabilit cine va preda la fiecare centru și cine anume va face mobilizarea pentru asigurarea unei cât mai bune frecvențe. Dacă totuși vor fi unii analfabeți care nu vor putea să se deplaseze la centrele respective, învățătorii vor merge la ei acasă.

Pentru ca munca de alfabetizare să poată începe la timp și în bune condițiuni, cadrele didactice s'au îngrijit din timp de procurarea manualelor și a rechizitelor necesare, precum și de aprovizionarea cu combustibil.

N. TEȘCANU
Corespondent

O școală nouă în cătunul Bratova

Acum câteva zile, în cătunul Bratova, raionul Reșița, s'a inaugurat un nou local de școală. Până acum 2-3 ani copiii din cătunul Bratova erau nevoiți să parcurgă distanțe de 4-5 km. pentru a merge la școala în satul Teragova. Acum un an, țăranii muncitori de aici, îndrumați de organizația de partid din comună, s'au hotărît să ridice un local de școală. Au muncit cu multă râvnă la spartul și căratul pietrelor, la facerea cărămizilor, la adunarea materialului lemnos și transformarea lui, etc., realizându-se în felul acesta o economie de circa 800.000 lei.

Sărbătoarea prilejuită de inaugurarea acestui local de școală a fost deschisă de către tovarășul Dalea M. președintele comitetului executiv al sfatului popular din Târnova. Au mai luat cuvântul tov. Loga, vicepreședintele sfatului popular al raionului Reșița, tov. Munteanu A. șeful secțiunii de învățământ a raionului Reșița și tov. Cojocaru I. șeful secțiunii de învățământ a orașului Reșița care au subliniat grija Partidului și a Guvernului pentru ridicarea culturală a țărănimii muncitoare prin construirea de noi școli.

A urmat apoi un frumos program artistic executat de echipa căminului cultural „N. Bălcescu" din Târnova și de elevii școlilor din comunele vecine.

FLORIN UZUM PAȘA
corespondent

La a doua aniversare a proclamării Republicii Democrate Germane

La 6 Octombrie se împlinesc doi ani dela crearea R. D. Germane. Acum doi ani în cadrul celei de a 9-a sesiuni a Consiliului Poporului German a fost adoptat Manifestul Frontului Național al Germaniei Democrate prin care adevărații reprezentanți ai poporului german au proclamat Republica Democrată Germană. Ea a fost creată în spiritul acordurilor încheiate la Yalta și Potsdam, acorduri care prevedeau transformarea Germaniei într'un stat democrat și iubitor de pace. Crearea Republicii Democrate Germane corespunde totodată năzuințelor pașnice ale poporului german care fusese atât de crunt înșelat de călăii hitleriști. Victoria glorioaselor armate sovietice care au înfrânt fiara fascistă a dat poporului german posibilitatea să-și ia soarta în propriile sale mâini și să creeze Republica Democrată Germană. Acesta a fost un moment istoric de o importanță covârșitoare pentru menținerea păcii în lume. Constituirea R. D. Germane a fost răspunsul binemeritat pe care poporul german iubitor de pace l-a dat imperialiștilor americani, englezi și francezi care au călcat în picioare acordurile dela Yalta și Potsdam și care urmăresc să reînvie fiara fascistă transformând Germania Occidentală într'un bastion al agresiunii.

In scrisoarea adresată lui Wilhelm Pieck și Otto Grotewohl, tovarășul Stalin spunea, cu prilejul constituirii R. D. Germane:

„Constituirea Republicii Democrate Germane iubitoare de pace înseamnă un punct de cotitură în istoria Europei. Nu poate fi îndoială că existența unei Germanii iubitoare de pace și democrație alături de existența Uniunii Sovietice iubitoare de pace, exclude posibilitatea unor noi războaie în Europa, pune capăt vărsării de sânge în Europa și face imposibilă înrobirea țărilor europene de către imperialiștii mondiali".

Cuvintele tovarășului Stalin au dat un puternic imbold poporului german în lupta sa pentru o Germanie unită, democrată și pașnică.

Sub conducerea Partidului Socialist Unit din Germania, în jurul căruia se grupează celelalte partide democratice în cadrul Frontului Național, poporul german având în frunte clasa muncitoare a pornit pe drumul unei vieți noi.

Înfăptuirea importantelor reforme democratice, reforma agrară, a învățământului naționalizarea industriei, care a aparținut hitleriștilor criminalilor de război au deschis în fața poporului german posibilitatea de a trece la refacerea planificată a țării. Numeroase succese au fost obținute de poporul german pe drumul construcției pașnice. A fost îndeplinit cu succes Planul bienal, numai în 18 luni. Acest plan de creștere a producției globale a întregii industrii a fost îndeplinit în proporție de 106,8 la sută. Indeplinirea și depășirea planului bienal au făcut posibile o masivă reducere de prețuri la articolele de larg consum și mărirea ratiilor de alimente, contribuind astfel la ridicarea nivelului de trai. La 1 Ianuarie 1951 a intrat în vigoare primul plan cincinal al R. D. Germane, 1951-1956. Acest plan prevede mărirea producției industriei pașnice aproape de două ori în comparație cu 1936.

Planul cincinal acordă o deosebită atenție industriei de construcții de mașini, a cărei producție se va cifra la 221 la sută în comparație cu anul 1950.

Una din principalele sarcini ale planului cincinal este ridicarea bunei stări materiale a populației. Până la sfârșitul planului cincinal, salariile muncitorilor, funcționarilor, inginerilor și tehnicienilor care lucrează în economia națională se vor mări în comparație cu 1950 cu 16,8 la sută, iar în industrie cu 20 la sută. O viață nouă înflorește astăzi în R. D. Germană. O deosebită atenție este acordată creșterii tinerii generații într'un spirit democratic și pașnic.

Porțile școlilor sunt larg deschise fiilor de muncitori și țărani. In școli funcționează organizații de pionieri, care îi ajută pe elevi la studii și la organizarea cu folos a timpului liber. In R. D. Germană există un teatru central pentru copii, o editură de literatură pentru copii, un ziar pentru copii DER JUNGE PIONER și numeroase cluburi de pionieri. Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților care a avut loc anul acesta la Berlin a cimentat și mai mult prietenia dintre tineretul german și tineretul iubitor de pace din întreaga lume.

Succesele obținute de poporul german în domeniul construcției pașnice au fost posibile datorită sprijinului neprecupețit al Uniunii Sovietice, eliberatoarea poporului german.

In fabricile și uzinele din R. D. Germană muncitorii aplică cu succes metodele stahanoviștilor sovietici.

Relațiile de prietenie și schimburi economice au fost stabilite între R. D. Germană și țările de democrație populară cu care au fost încheiate acorduri bilaterale.

R. D. Germană a fost primită în Consiliul de Asistență economică mutuală, fapt ce a deschis perspective și mai luminoase desvoltării pașnice a R. D. Germane.

Fără îndoială că imperialiștii atățători la război nu pot vedea cu ochi buni desvoltarea pașnică a R. D. Germane. Interesul imperialiștilor și în primul rând al imperialiștilor americani este de a folosi poporul german drept „carne de tun" într'un nou război îndreptat împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară. Cu ajutorul clicii de trădători dela Bonn în frunte cu Adenauer și social democratul de dreapta, trădătorul Schumacher, imperialiștii americani reînvie armata hitleristă și intensifică pe toate căile producția de război. Remilitarizarea Germaniei Occidentale are consecințe nefaste pentru poporul german. Numărul șomerilor în Germania Occidentală atinge 2 milioane.

Planurile criminale imperialiste de a reînvia marina de război germană au fost parafate de curând la Conferințele războinice ale imperialiștilor dela Washington și Ottawa; la aceste conferințe s'a hotărît definitiv includerea Germaniei Occidentale în blocul agresiv al Atlanticului de Nord.

Dar poporul german se ridică cu hotărîre împotriva planurilor imperialiste. Propunerile lui Otto Grottewohl și cele ale Camerei Populare a R. D. Germane pentru convocarea unei Conferințe pe întreaga Germanie și grăbirea încheierii tratatului de pace cu Germania au fost salutate cu entuziasm de poporul german.

Faptul că 96 la sută din populația R. D. Germane s'a pronunțat în cadrul referendumului popular, împotriva remilitarizării Germaniei Occidentale și că în Germania Occidentală pretutindeni unde a fost organizat referendumul popular 80—90 la sută din populație s'a pronunțat deasemeni împotriva remilitarizării țării, constitue o chezășie că poporul german dorește fierbinte pacea și libertatea.

Popoarele din întreaga lume salută cu entuziasm lupta poporului german pentru o Germanie unită, democrată și pașnică. Existența Republicii Democrate Germane, care pe zi ce trece devine mai puternică, mai înfloritoare chezășuește victoria poporului german în această luptă.

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

ESENȚA DISCIPLINII IN ȘCOALĂ SOVIETICĂ

Fiecare orânduire socială își creează disciplina sa, unul din cele mai importante elemente ale moralei sociale de clasă.

In societatea împărțită în clase antagonice bazată pe asuprire și exploatare, disciplina constituie un instrument al claselor dominante cu ajutorul căruia ele își întăresc dominația economică și politică asupra oamenilor muncii. Constrângerea, violența sunt cele mai importante mijloace pentru stabilirea disciplinei în societatea bazată pe exploatare. Caracterul acestei constrângeri, care se schimbă în diferitele perioade ale desvoltării sociale, depinzând de modul de producție și de organizarea activității productive a oamenilor, determină și caracterul disciplinei unei orânduiri sociale.

Burghezia și ideologia ei încearcă să mascheze caracterul de clasă și de exploatare al disciplinii muncii din întreprinderile capitaliste. Trădătorii clasei muncitoare — socialiștii de dreapta din U. S. A., Anglia și din alte țări ale lagărului imperialist, încearcă să prezinte lucrurile astfel ca și când disciplina în întreprinderile capitaliste s'ar stabili doar pentru menținerea ordinei, care este necesară potrivit „condițiilor tehnice" ale marii producții și că în menținerea acestei ordini sunt interesați atât întreprinzătorii cât și muncitorii. In realitate, disciplina silită a muncii din țările burgheze este îndreptată spre întărirea exploatării celor ce muncesc. Amenzile, amenințarea somajului, teroarea politică — iată mijloacele cu ajutorul cărora capitaliștii „disciplinează".

Disciplina socialistă, ca manifestare a noilor relații sociale ce decurg din particularitățile societății socialiste, din caracterul socialist al relațiilor de producție, se deosebește în mod radical, principial, de disciplina capitalistă. Ca rezultat al victoriei Marei Revoluții Socialiste din Octombrie s'a petrecut măreața trecere istorică „...dela disciplina impusă de exploatatori la disciplina conștientă și voluntară" (Lenin).

In învățătura leninist-stalinistă sunt formulate clar caracterul și legile fundamentale ale disciplinei socialiste. In cuvântarea sa la al III-lea Congres al Comsomolului, marele conducător al revoluției socialiste, V. I. Lenin, vorbind despre disciplina noii orânduiri sociale, subliniază faptul că această disciplină este o disciplină conștientă, subliniază unitatea de voință, solidaritatea colectivului constructorilor socialismului în lupta lor împotriva societății exploatatoare. Lenin opune disciplina socialistă conștientă a muncitorilor și țăranilor disciplinei societății burgheze, disciplinei asupririi și înrobirii celor ce muncesc. Disciplina conștientă este „disciplina încrederii și organizării", „disciplina tovărășească, disciplina respectului reciproc, disciplina independenței și a inițiativei în luptă" (Lenin).

Disciplina socialistă a muncii este disciplina oamenilor muncii înșiși. La noi nu există exploatarea omului de către om. Relațiile socialiste ale oamenilor în muncă sunt relații de colaborare tovărășească și de ajutor reciproc al unor muncitori eliberați de exploatare. In condițiile orânduirii socialiste, oamenii muncii sunt interesați într'o disciplină puternică în muncă, ca stăpâni ai producției socialiste, ca constructori ai comunismului. Disciplina socialistă asigură o înaltă productivitate a muncii, contribue la întărirea puterii economice a Patriei și, pe această bază, asigură creșterea bunei stări materiale a oamenilor muncii.

Vorbind despre disciplina conștientă a oamenilor muncii, V. I. Lenin subliniază totodată și o altă latură a disciplinei noi, subordonarea fiecărui membru al colectivului voinței majorității, cerințelor statului socialist.

Marii învățători și conducători ai omenirii, Lenin și Stalin, au arătat continuu că disciplina socialistă este o disciplină de fier în muncă. Ea „...nu exclude, ci presupune subordonarea conștientă și de bună voe, căci numai disciplina conștientă poate fi într'adevăr o disciplină de fier".

Prin ce mijloace se obține o disciplină conștientă în muncă? Disciplina socială nouă, determinată de noua orânduire socială nu cade deagata din cer: ea se creează în lupta îndelungată și îndârjită împotriva tuturor forțelor ,tradițiilor și rămășițelor lumii vechi. Plecând dela faptul că conștiința constitue cea mai importantă trăsătură a disciplinei oamenilor muncii, învățătura leninist-stalinistă consideră convingerea ca mijlocul principal în lupta pentru disciplina socialistă. Agitația și propaganda, întrecerea socialistă, întregul sistem al educației ideologiei societății trebue să fie îndreptat spre formarea disciplinei noi a oamenilor muncii. Recunoscând convingerea ca mijloc principal al educației disciplinei sociale noi, Lenin și Stalin arată și necesitatea constrângerii. Vorbind despre acest lucru, Lenin subliniază că „...noi am aplicat constrângerea în mod just și cu succes atunci când am știut să punem mai întâi la baza ei convingerea" [1]).

Disciplina conștientă în muncă presupune responsabilitatea severă a fiecărui om al muncii pentru munca îndeplinită și pentru purtarea lui. In articolul „Sarcinile curente ale puterii sovietice" V. I. Lenin vorbea despre necesitatea „... de a învăța să unești democratismul mecingiurilor masselor celor ce muncesc, furtunos, clocotitor ca revărsarea primăvăratecă a apelor care trec peste toate malurile, cu disciplina de fier în timpul muncii, cu supunerea neconditionată — față de voința unei singure persoane, a conducătorului sovietic, în timpul muncii" [2]).

In conformitate cu învățătura lui Lenin și Stalin despre disciplina socialistă, articolul 130 al Constituției U.R.S.S. arată că una din cele mai importante obligații ale cetățeanului sovietic este: „să respecte legile, să mențină disciplina muncii, să-și îndeplinească cinstit datorile sociale, să respecte regulile conviețuirii în societatea socialistă".

Disciplina — respectarea normelor și regulilor de muncă și conviețuire în societatea socialistă — constitue una din cele mai importante trăsături ale moralei comuniste a oamenilor sovietici. Disciplina conștientă a oamenilor muncii este alimentată de patriotismul sovietic creator, de dragostea devotată față de Patria lor socialistă.

Școala sovietică este o parte organică a societății sovietice, indestructibil legată de întreaga viață a poporului. Ea își organizează munca instructiv-educativă plecând dela scopurile de stat ale educației. Există o legătură strânsă între disciplina în muncă a societății sovietice și disciplina elevilor din școala sovietică: disciplina școlii sovietice oglindește caracterul disciplinei socialiste din țara noastră. Indeplinind sarcina pregătirii elevilor ca viitori participanți în producția socialistă, școala educă pe copii în spiritul cerințelor disciplinei sociale în muncă. Conținutul disciplinei școlare și metodele educării ei sunt legate de particularitățile activității copiilor și ale desvoltării lor în procesul învățământului.

In opoziție cu mușturuiala absurdă a vechii școli, cu deprinderea mecanică a copiilor de a asculta, școala sovietică realizează principiul disciplinei socialiste conștiente. Disciplina conștientă a elevilor școlii sovietice se bazează nu numai pe înțelegerea cerințelor cu privire la purtarea lor în școală și în afară de ea, ceeace desigur e necesar, dar și pe convingerea necesității normelor și regulilor disciplinei și a comportării organizate. Se înțelege că atingerea disciplinei conștiente la elevi prelinde dela școală și dela pedagogi o intensă muncă educativă.

Trebue să arătăm că unul din principiile conducătoare ale disciplinei școlare, însușirea și respectarea conștientă a acesteia de către elevi, este adesea înțeles greșit de unii pedagogi.

Unii directori și profesori reduc noțiunea de disciplină conștientă la lecții de morală despre folosul disciplinei, etc. Ei se tem să prezinte elevilor cerințe severe, neconditionate, crezând că copiii singuri vor ajunge să-și dea seama de necesitatea comportării organizate. O atare înțelegere a disciplinei conștiente a elevilor și opunerea ei disciplinei severe decurge din subaprecierea împrejurării că școala lucrează cu copii, că gradul conștiinței la diferite vârste nu este acelaș. In aceste cazuri nu se ține seama de o condiție importantă a influenței pedagogice asupra copilului: cerințele îi formează conștiința, contribue la însușirea din partea lui a unor norme determinate de purtarea în colectiv. Ținând seama totuși, că desvoltarea copilului se realizează în procesul educației și instruirii lui, profesorul trebue să formeze în mod perseverent atitudinea conștientă a elevilor față de cerințele disciplinei. Cunoașterea legilor desvoltării pe vârste a copiilor îi va ajuta să realizeze în mod just educarea disciplinei elevilor. Disciplina conștientă este rezultatul muncii educative multilaterale.

Disciplina școlii sovietice trebue să fie fermă, bazată pe subordonarea neconditionată a elevilor față de profesor, față de educator. Subordonarea neconditionată a elevului față de voința educatorului nu contrazice caracterul conștient al disciplinei școlare. La fel ca și disciplina socială sovietică, disciplina elevilor școlii noastre trebue să fie plină de inițiativă, adică să se manifeste în tendința activă a elevului de a îndeplini cât mai bine cerințele, ordinele, dispozițiile și lucrul cel mai de seamă, — în tendința spre o muncă organizată, spre îndeplinirea datoriei din proprie inițiativă.

Eminentul pedagog sovietic A. S. Macarenco, în ale sale „Lecții despre educația copiilor" scria: „Uneori se consideră că disciplinat este omul care se distinge prin supunere. Desigur, în majoritatea cazurilor dela fiecare om se cere o executare rapidă și întocmai a dispozițiilor organelor și persoanelor superioare. Și cu toate acestea, în societatea sovietică așa numita supunere constitue o însușire cu desăvârșire insuficientă a omului disciplinat. Simpla supunere nu ne poate satisface, cu atât mai mult nu ne poate satisface supunerea oarbă care se cerea în mod obișnuit în școala veche, înainte de revoluție".

Cetățeanului sovietic i se cere o disciplină mai complexă, principial diferită. El trebue să aibă inițiativă și voință creatoare, să știe să aleagă în orice condițiuni o purtare justă, cât mai folositoare societății și să găsească în el tăria de a continua să se poarte astfel până la sfârșit, indiferent de greutăți. Disciplina sovietică este „disciplina luptei și a biruinței".

Determinând caracterul general al disciplinei școlare, să trecem acum la desvăluirea conținutului ei. In ce constă disciplina elevului școlii sovietice? Disciplina conștientă a elevilor se manifestă în primul rând în respectarea regulilor și cerințelor date de școală, în executarea punctuală și conștiincioasă a obligațiilor școlare. Totodată disciplina conștientă cere dela elevi să îndeplinească regulile stabilite ale atitudinii socialiste și față de alte feluri de muncă (munca socială-practică, munca fizică în familie, munca potrivită cu puterile lor în timpul vacanțelor în producția colhoznică, etc.). Una din manifestările de bază ale disciplinei conștiente a elevilor școlii sovietice o constitue atitudinea socialistă față de proprietatea socialistă și particulară, în speță, atitudinea plină de grijă față de avutul școlii.

Disciplina conștientă cere dela elevi o comportare organizată atât în școală, cât și în afară de ea. Noțiunea de disciplină conștientă a elevilor include și respectarea conștientă și neconditionată a unor norme și reguli foarte importante pentru conviețuirea în societatea socialistă, ca de pildă respectul și purtarea cuviincioasă față de părinți, față de cei mai în vârstă și față de tovarăși. Respectul adânc față de profesor. Recunoașterea neconditionată a autorității lui constitue cea mai importantă trăsătură a disciplinei scolarului sovietic. Disciplina conștientă a elevului școlii sovietice se caracterizează și prin faptul că și în lipsa controlului extern permanent, el își îndeplinește conștiincios obligațiile ce i se cer. Un elev disciplinat nu numai că respectă singur cerințele disciplinei școlare, dar luptă cu hotărâre și împotriva lipsei de disciplină a tovarășilor săi. Normele fundamentale ale disciplinei elevilor sunt formulate în „Regulile pentru elevi", introduse prin decizia Comisariatului Poporului pentru învățământ al R.S.F.S.R. din 5 August 1943. Ele constitue legea vieții școlarului.

Scopul final al educației disciplinei este ca elevul să atingă nivelul de conștiință, care să-l îngăduie să privească normele și regulile de conviețuire în societatea socialistă ca fiind ale sale proprii. Deaceea, una din sarcinile cele mai importante ale educării disciplinei este formarea vederilor și convingerilor care stau la baza înțelegerii din partea copiilor a normelor și regulilor. Convingerile și regulile însă trebuesc transformate permanent în viață în procesul purtării lor disciplinate. Iar pentru aceasta e necesară deprinderea elevilor cu organizarea și disciplina. A. S. Macarenco sublinia că disciplina se naște nu numai din convingerea intelectuală ci și din experiența conștientă, din acțiunea tovărășească practică, colectivă. In acest fel, sistemul educației disciplinei elevilor în școala sovietică include formarea vederilor și convingerilor referitoare la disciplină, înțelegerea treptată de către elevi a normelor și regulilor disciplinei, precum și deprinderea elevilor în procesul vieții și activității lor colective cu disciplina, adică educarea deprinderilor de purtare organizată corespunzătoare.

(Din „Sovetscaia Pedagoghica")

1) V. I. Lenin. Opere (vol. 26, pag. 74).
2) V. I. Lenin. Opere (vol. 22, pag. 464).

Nu va fi război

In întreaga Uniune Sovietică se desfășoară o largă campanie în jurul semnării Apelului pentru încheierea unui Pact al Păcii. In adunarea colaboratorilor științifici și aspiranților Institutului pentru Teoria și Istoria Pedagogiei de pe lângă Academia de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R. tovarășul N. M. Sorobov, secretarul organizației de partid a Institutului și delegat la conferința regională a partizanilor păcii, a ținut un referat despre „poporul sovietic în lupta pentru pace".

Tovarășii care au luat cuvântul au arătat voința dârză a cadrelor științei pedagogice sovietice de a sluji cu credință cauzei păcii, alături de întreg poporul sovietic.

— Popoarele Uniunii Sovietice, a spus colaboratorul științific V. N. Scosâriov, știu bine ce înseamnă pacea și ce înseamnă războiul. Pacea este viața și fericirea milioanelor de oameni. Războiul este moarte și distrugere, foamete și boli, sărăcirea popoarelor și îmbogățirea pumnului de paraziți din Wall-Street.

Cu adâncă emoție a vorbit tovarășa T. S. Carpovici. Ea a amintit cuvintele tovarășului Stalin care spunea că în mintea popoarelor sunt încă prea vii grozăviile războiului de curând terminat. Ea a fost de trei ori sub bombardamentele fasciștilor germani și nu vrea ca fiica ei, prietenele acesteia și toți copiii din lume să suporte ororile unui nou război.

Toți cei 111 participanți la adunare au semnat Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

(din „Ucitelskaia Gazeta").

Cum organizez lecțiile de citire la clasele mici

Organizarea citirii explicative la clasele mici prezintă o greutate destul de mare pentrucă aici trebue să te ocupi nu numai de conținutul bucății citite, ci și de o serie întreagă de alte probleme, cum ar fi, de pildă, tehnica cititului, deprinderea unei citiri expresive, îmbogățirea vocabularului și folosirea diferitelor procedee, povestiri, conversații, întrebări, etc. La citirea unei bucăți, profesorul trebue să știe să aleagă mijloacele și metodele cele mai eficace. In cazul unei povestiri sau poezii, de obicei, îmi împart munca în trei etape. Organizez mai întâi o conversație sau fac o expunere introductivă, cu prezentări de ilustrații sau poze. Organizez după aceia citirea bucății de către elevi și în unele cazuri de învățător, după care urmează întrebările învățătorului pentru a controla felul cum înțeleg copiii cele citite. Mă ocup apoi de conținutul bucății respective, de explicarea cuvintelor neînțelese, de problema formării deprinderii temeinice a tehnicii cititului. După aceasta urmează teme pentru acasă.

In timpul muncii preliminarii, elevii fac cunoștință cu materialul nou, prind firul ideii principale, încep să înțeleagă cuvintele noi și își perfecționează chiar tehnica cititului. In timpul celei de a doua lecturi, elevii încep o muncă serioasă și atrăgătoare pentru citirea expresivă și cunoașterea mai temeinică a materialului citit. Munca asupra vocabularului în timpul citirii din prima lectură se desfășoară pe un alt plan: atenția este îndreptată asupra cuvintelor și expresiilor care cer o anumită intonație și expresivitate.

Scopul celei de a treia etape este de a da posibilitate elevilor să aprofundeze materialul citit, să citească expresiv, să povestească curent, să răpundă precis la întrebările puse, să asculte cum răspund alți elevi, să-și spună eventualele lor complectări, să primească mulțumiri pentru noile lor cunoștințe, să afle aprecierea muncii lor (notele).

Socotesc necesar să arăt că etapele propuse nu sunt neapărat obligatorii a fi efectuate în trei lecții. Ele pot fi parcurse și în două lecții și câteodată chiar numai într'o lecție. Aceasta depinde de complexitatea și mărirea bucății de citit de bogăția și de importanța conținutului lui.

In timpul muncii preliminarii a unei bucăți de lectură trebue să procedezi în diferite feluri. Inainte de a o'ti textul trebue să organizezi o convorbire introductivă cu clasa. In alt caz trebue să folosești o expunere introductivă. Altădată trebue să începi chiar cu citirea bucății de către copii. Când trebue să aplici unul sau altul din aceste procedee? Dacă în povestirea propusă pentru citit este vorba despre ceva din viața copiilor, din cele citite mai înainte, din excursii, observații, în acest caz înaintea primei lecturi faci o convorbire cu clasa. Cu ajutorul întrebărilor, fixezi în mintea copiilor cunoștințele în legătură cu această temă. De exemplu, este necesară o convorbire înainte de a citi bucata „Vrăbiile" (din „Limba Maternă"). Copiii sunt întrebați dacă au văzut vrăbii, unde le-au văzut, ce au făcut vrăbiile, cum sunt, ce fac ele în timpul iernii, etc.

Povestiri introductive sunt necesare de pildă la bucata „Omul sub zăpadă", „Bradul din Socolnic" („Limba Maternă", partea I). O scurtă povestire introductivă este folositoare și înainte de citirea bucății „Pe câmpul colhoznic" („Limba Maternă" partea II), îndeosebi pentru elevii dela oraș. Trebue să se arate elevilor rolul președintelui de colhoz, să li se vorbească despre brigadieri și munca brigăzilor, etc.

Se poate începe cititul fără să se mai organizeze o convorbire atunci când materialul este destul de simplu, când greutățile textului pot fi învinse de elevi cu puțin ajutor din partea învățătorului în procesul cititului. Astfel de povestiri sunt: „Prietenul adevărat", „Sămburele" („Limba Maternă" partea I), „Cuvântul fermecat", „Colectivul" „Frunzele cenușii" („Limba Maternă" partea II).

In cadrul muncii preliminare a unei bucăți se pune întrebarea dacă trebue ca la început să citească învățătorul. Consider că în clasele mici poezile și povestirile trebuesc citite, la început, de învățător, pentruca printr'o citire expresivă să trezească la copii emoțiile corespunzătoare, pentruca ei să simtă intonațiile corecte, pauzele, ritmul cititului. Deasemeni, povestirile literare, bogate în conținut, la început trebue să fie citite de învățător. In acest caz, elevii prind esența operei. Bucățile literare care sunt destul de clare pentru elevi se pot citi direct de către aceștia. După ce învățătorul citește tare povestirea, este necesar să pună 1—2 întrebări în legătură cu ceeace a'tit. In cea mai mare parte se vor referi la scurte caracterizări ale personagiilor. Așa se poate proceda la povestirea „Cine este mai groznic"; „Cine este dușmanul șoricelului și pentruce?" La povestirea „Vulpea și Cocorul" (partea I): pentruce s'a terminat prietenia dintre vulpe și cocor?

La bucata „Pe câmpul colhozului" (partea II) se poate pune întrebarea: pentruce le plăcea copiilor să lucreze? La bucata „Pentru scrisori și reviste" (partea II): pentruce tata a poruncit să dea cheile lui Valea?

Cititul materialului nou se face după fragmente mici dar cu înțeles. Invățătorul pune întrebări în legătură cu conținutul fragmentului citit pentru a verifica cum au înțeles elevii diferite cuvinte, sau expresii. De pildă: cum trebue să înțelegi o astfel de expresie? Cum se poate spune altfel, înlocuind cuvântul dat cu altul corespunzător după înțeles?

(Din Nacialnaia Școla)

Școlile serale din Leningrad au primit 40.000 de cereri de înscriere

Cu fiecare an crește numărul tinerilor muncitori doritori de învățătură. Anul trecut au studiat la școlile serale din Leningrad 30.000 de tineri, în prezent aceste școli au înregistrat 40.000 de cereri de înscriere.

Organizațiile comsomoliste participă activ la complectarea școlilor serale. In toate întreprinderile și instituțiile au avut loc adunări publice comsomoliste consacrate temelor: „Fiecare tânăr muncitor trebue să absolve măcar o școală medie", „Cunoștințe înseamnă putere", etc. Acestor teme le-au fost deasemenea consacrate și adunările organizațiilor comsomoliste pe ateliere și ale grupurilor comsomoliste.

La școlile serale învață brigăzi, secții și schimburi întregi de tineret. La uzina „Kirov" vor studia peste 1000 de tineri și tinere.

Deosebit de mare este afluența de cereri la școlile serale din raioanele Văborg și Kalinin. In primul — și-au exprimat dorința de a studia circa 4000 de tineri și tinere, iar în cel de al doilea, — peste 4500 persoane. (Agerpres)

Istoria Partidului Bolșevic — călăuza noastră spre socialism

In ziua de 1 Octombrie s'au împlinit 13 ani dela apariția genialei opere staliniste „Cursul scurt de Istorie a P.C. (b) al U.R.S.S.". Comuniștii și toți oamenii muncii din lumea întreagă consideră aceastăzi drept o sărbătoare a lor, drept aniversarea unui eveniment istoric de însemnătate mondială. Și într'adevăr apariția acestei lucrări a însemnat o uriașă contribuție la tezaurul învățăturii marxist-leniniste și, în acelaș timp, o uriașă contribuție la lupta revoluționară a popoarelor. Istoria Partidului Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice este istoria partidului de avantgardă al mișcării revoluționare a proletariatului mondial, istoria acelui partid care, pentru prima dată în lume, a reușit să conducă masele asuprite la răsturnarea exploatatorilor și la desăvârșirea construcției socialismului, tar astăzi conduce poporul sovietic spre culmile luminoase ale comunismului. Oamenii muncii din lumea întreagă găsesc în Istoria P. C. (b) al U.R.S.S. singurul drum care-i poate scăpa de exploatare, singurul drum în lupta pentru o viață mai bună. Studierea măreței lupte a Partidului lui Lenin și Stalin educă pe oamenii muncii în spiritul internaționalismului proletar și al patriotismului socialist, mobilizând masele muncitoare la o dârză luptă revoluționară împotriva exploatării și asupririi.

Sintetizând în mod genial tezaurul socialismului științific și al experienței revoluționare a Partidului Bolșevic, Cursul scurt este o adevărată enciclopedie a cunoștințelor de bază ale marxism-leninismului. Istoria Partidului este o lucrare fundamentală pentru toate partidele comuniste și muncitorești din lume, este o ilustrare vie a marxism-leninismului în acțiune, constituind, pentru fiecare partid de tip nou, cel mai prețios îndreptar pentru aplicarea creatoare a învățăturii lui Marx, Engels, Lenin și Stalin la practica luptei revoluționare anti-imperialiste.

Pentru partidul nostru pentru întreg poporul muncitor din Republica Populară Română experiența Partidului Bolșevic este un far luminos care ne arată drumul pe care trebue să-l urmăm pentru a construi fără burghezie și împotriva ei o viață îmbelșugată și fericită.

In articolul „Exemplul măreț de construire a socialismului", tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, arătând realizările obținute de poporul nostru în drum spre socialism, scrie: „noi știm că vom obține succese și mai importante, dacă vom ține totdeauna seamă de învățămintele drumului glorios parcurs de Partidul Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice".

Și Partidul nostru, conștient de acest lucru, merge hotărît pe drumul lui Lenin și Stalin, combătând fără cruțare pe cei care, încearcă să strecoare în masse convingerea că ar mai putea exista și o altă cale pentru construirea societății socialiste.

★

Incă din adâncă ilegalitate, Istoria Partidului Bolșevic a fost pentru luptătorii comuniști din țara noastră cea mai de nădejde călăuză. Cu toate eforturile disperate ale politicii burghezo-moșierești, Cursul scurt de Istorie a P. C. (b) al U.R.S.S. pătrundea tot mai mult în rândurile muncitorimii, ajungea în fundul temnițelor în care erau aruncați comuniștii, era citit peste tot cu dragoste și studiat cu temeinicie. Din el și-au tras fruntașii clasei noastre muncitoare învățătura pentru a conduce întreg poporul la lupta împotriva orânduirii capitaliste. Istoria Partidului Bolșevic ne-a călăuzit spre răsturnarea dictaturii fasciste. Când — prin eliberarea țării noastre de către Armata Sovietică — a putut fi făurit actul revoluționar dela 23 August 1944, experiența Partidului lui Lenin și Stalin ne-a învățat cum trebue consolidată puterea politică smulsă din mâinile asupritorilor.

Istoria P. C. (b) al U.R.S.S. a arătat Partidului clasei muncitoare calea sigură pe care trebue să fie condus poporul pentru construirea cât mai rapidă a bazelor socialismului. Istoria Partidului Bolșevic ne-a învățat: „Industrializarea socialistă a țării, iată veriga principală dela care trebue pornită și desfășurată construirea economiei naționale socialiste". Și industria noastră grea a cunoscut o desvoltare care ar fi fost de neconceput în regimul burghezo-moșieresc. Planul nostru cincinal prevede pentru viitor o desvoltare și mai intensă a tuturor sectoarelor acestei industrii de bază. Cei mai mulți dintre muncitorii noștri, urmând exemplul minunat al stahanoviștilor sovietici, luptă cu entuziasm pentru necontenita mărire a producției și productivității muncii în metalurgie, siderurgie, industria extractivă și industria de mașini-unelte.

Geniala operă a tovarășului Stalin ne-a arătat că cea mai importantă sarcină a partidului este asigurarea alianței trainice dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare în opera de construire a socialismului. Bazându-se pe lozinca leninistă de a se sprijini pe țărănimea săracă, a strânge alianța cu țărănimea mijlocașă și a duce o luptă necruțătoare împotriva chiaburimii, Partidul nostru s'a orientat spre transformarea socialistă a agriculturii. Urmând exemplul colhoznicilor sovietici, țăranii noștri muncitori au și format până acum peste 1000 de gospodării agricole colective. Invățând din experiența luptei duse de P. C. (b) al U.R.S.S. pentru colectivizarea agriculturii însemnătatea uriașă a liberului consimțământ al țăranilor muncitori în aderarea la gospodăria colectivă, Partidul nostru duce o luptă necruțătoare împotriva denaturării politicii de convingere în problema transformării socialiste a agriculturii.

Cursul scurt al Istoriei P. C. (b) al U.R.S.S. ne arată deosebit de limpede lupta consecventă și hotărîtă pe care au dus-o bolșevicii pentru pace, împotriva imperialismului atâtători la război. Această luptă este o pildă vie pentru comuniștii din patria noastră. Partidul Muncitoresc Român, mobilizatorul întregului popor la lupta organizată pentru prevenirea unui nou război, ne conduce cu fermitate pe drumul menținerii și consolidării păcii.

Istoria Partidului Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice ne-a arătat calea justă pentru rezolvarea problemei naționale și pentru desfășurarea revoluției culturale. Ea ne-a arătat sarcinile uriașe care stau în fața învățământului pentru pregătirea cadrelor necesare tuturor ramurilor de activitate.

Din Istoria P.C. (b) al U.R.S.S. am văzut uriașa însemnătate a luptei ideologice pe care o ducem astăzi pentru combaterea influenței dușmanului de clasă care propagă șovinismul, ura de rasă și cosmopolitismul, care folosește unelte mârșave ca social-democrații de dreapta sau titoiștii. Folosind experiența Partidului Bolșevic, Partidul nostru, conștient că lupta de clasă se ascute cu fiecare nou pas spre socialism, a mobilizat întreg poporul la o necontenită vigilență revoluționară, demascând uneltirile mârșave ale dușmanilor Patriei noastre. Călăuziți de învățăturile Partidului Bolșevic, întreg poporul nostru luptă pentru consolidarea statului nostru de democrație populară formă a dictaturii proletariatului, instrument principal în opera de construire a socialismului.

Partidul nostru, Partidul Muncitoresc Român, avantgardă a clasei muncitoare și a poporului Patriei noastre, construit pe bazele ideologice, teoretice, organizatorice și tactice ale Partidului Bolșevic se întărește necontenit, și merge cu hotărîre pe drumul arătat de geniala operă stalinistă, conducând întreg poporul pe acest drum, spre noi și noi victorii în opera de făurire a orânduirii socialiste.

Opera tovarășului Stalin „Cursul scurt de Istorie a P. C. (b) al U.R.S.S." este astăzi din ce în ce mai răspândită în rândurile masselor largi populare. 800.000 de exemplare ale Cursului scurt au fost tipărite până azi în țara noastră. 3800 de cercuri de studiu s'au deschis în toamna aceasta și în ele studiază peste 62.000 de oameni. Tot mai mulți comuniști și oameni ai muncii fără de partid se apleacă asupra paginilor lucrării staliniste, căutând în ea rezolvarea teoretică a problemelor pe care le întâlnesc în munca lor zilnică și călăuzindu-se după învățăturile ei luminoase.

★

Datorită grijii Partidului nostru, în anul acesta a crescut deosebit de mult numărul învățătorilor și profesorilor membri și nemembri de partid, care studiază în mod organizat tezaurul învățăturii marxist-leninist-staliniste. Hotărîrea Comitetului Central al P.M.R. și a Guvernului, din 16 August 1951, arată limpede, în legătură cu noile sarcini ale cadrelor didactice: „Trebuește intensificată munca de ridicare a nivelului politic, ideologic și cultural al profesorilor și învățătorilor". La baza muncii de ridicare a nivelului politico-ideologic trebue să stea tocmai studierea aprofundată a enciclopediei cunoștințelor de bază ale marxism-leninismului — Cursul scurt de Istorie a P.C. (b) al U.R.S.S.

De curând au început să funcționeze în școlile noastre cercuri politice de studiere a Istoriei P. C. (b) al U.R.S.S. In aceste cercuri, învățători și profesorii membri și nemembri de partid își însușesc, sub îndrumarea organizațiilor de partid, teoria marxist-leninistă, înarmându-se cu ideologia clasei muncitoare și a Partidului ei.

Studierea Istoriei Partidului Bolșevic trebue să ducă pe învățătorii și profesorii noștri la o mai adâncă înțelegere a marii însemnătăți pe care o are școala în construirea socialismului. In cadrul studiului individual și al discuțiilor în seminarii vor trebui scoase tot timpul în evidență învățăturile referitoare la munca din școală, pentru a se traduce astfel în mod creator în viața politica Partidului pe tărâmul învățământului.

Cunoștințele teoretice dobândite de cadrele didactice trebue să contribue la asigurarea unui învățământ științific. Inarmați cu cunoașterea legilor de desvoltare a naturii, a societății și a gândirii umane, profesorii vor putea realiza, în procesul predării disciplinelor, formarea unei concepții științifice a elevilor asupra lumii, justa întelegere a fenomenelor studiate la lecții. Cunoscând temeinic căile și mijloacele de luptă ale Partidului, cadrele didactice vor putea realiza, în munca din școală, educația comunistă a elevilor în spiritul patriotismului, al internaționalismului proletar, al dragostei fără margini față de marea noastră prietenă Uniunea Sovietică și față de genialul ei conducător tovarășul Stalin.

In acelaș timp, studiind Istoria P. C. (b) al U.R.S.S. învățătorii și profesorii vor deveni activiști de massă conștienți, cu drumul luminat de învățătura stalinistă. Ei vor găsi linia justă a muncii de lămurire, de convingere, pe care trebue s'o ducă în sânul țărănimii muncitoare pentru transformarea socialistă a agriculturii și, răspunzând cerințelor culturale mereu mai mari ale poporului, vor putea contribui cu succes, prin răspândirea în masse a științei și culturii, la realizarea revoluției culturale în țara noastră.

Istoria Partidului Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice ne arată uriașa însemnătate a luptei ideologice. Invățământul nostru reprezintă un sector extrem de însemnat al frontului ideologic. Datoria cadrelor didactice este ca însușindu-și învățătura marxist-leninist-stalinistă, să lupte cu cea mai mare hotărîre împotriva oricăror manifestări ale ideologiei dușmanului de clasă din țară și de peste granițe.

Pentru îndeplinirea tuturor acestor sarcini este necesar să se acorde cea mai serioasă atenție bunei desfășurări a muncii în cercurile de studiu. Trebue să se asigure tot timpul o cât mai bună pregătire a propagandiștilor și a celor ce studiază, precum și o strânsă legătură între cunoștințele studiate și practica muncii în școli.

Din Istoria P. C. (b) al U.R.S.S. vom învăța cum putem contribui la măreața operă de construire a socialismului și de apărare a păcii, operă la făurirea căreia participă fiecare om al muncii din Patria noastră. Aniversarea a 13 ani dela apariția Cursului scurt de Istorie a P.C. (b) al U.R.S.S. trebue să fie un viu îmbold pentru adâncirea și extinderea studiului acestei geniale opere a marelui conducător și învățător al popoarelor, tovarășul Iosif Vissarionovici Stalin.

V. SAPUNA

SĂ RIDICĂM NIVELUL MUNCII DIDACTICE!

O lecție de Constituție

După ce controlează dacă lipsește cineva dela lecție, profesorul care predă Istoria și Constituția la clasele V.VII dela școala elementară din comuna Miercurea, raionul Sebeș, regiunea Sibiu, trece la ascultarea lecției predată în ora trecută: „Statul și dreptul feudal".

Controlează mai întâi dacă elevii și-au fixat corect noțiunile de stat și de drept. Elevii răspund curajos, siguri pe cunoștințele lor. Ei arată că statul este, după definiția dată de Engels, un instrument de asuprire în mâinile clasei dominante. Stăruie apoi asupra faptului că statul este un produs al desvoltării societății, că funcția lui ca instrument de asuprire rămâne atâta timp cât există clase sociale, că din moment ce dispar aceste clase dispare și această funcție a statului, bineînțeles dacă pentru aceasta s'au creat și condițiile internaționale necesare. Elevii trec apoi în revistă funcțiile statului sclavagist, vorbesc despre clasele fundamentale ale acestei orânduiri și precizează în ce condiții economice și istorice apare noul stat care vine să înlocuiască statul vechi slavagist.

— Trecerea la o orânduire socială nouă răspunde o elevă, se datorește în primul rând desvoltării forțelor de producție și apariției unui nou mod de producție.

— Ce deosebire este între un sclav și un iobag? întreabă profesorul.

— Sclavul, răspunde o elevă, era pentru proprietar un simplu instrument de muncă pe care-l putea folosi în orice condițiuni. Sclavul putea fi vândut și chiar omorît. Iobagul este un om mai liber. El are casa și pământul său, unelte sale de muncă, însă rămâne cu multe îndatoriri față de stăpânul feudal.

— Rezultă că și iobagul trebuia să muncească pentru marii feudali, că prin urmare și iobagul era exploatat, că o parte din munca lui intra în folosul altora decât al lui personal. Ce caracter avea aceasta cedare și prin ce mijloace era asigurată?

— Nu se făcea de bună voie. Ea purta un caracter forțat. Și de data aceasta instrumentul de asuprire erau statul feudal și dreptul feudal.

Profesorul conduce apoi discuția despre forma aceasta de stat în Europa și la noi și arată că rămășițe ale dreptului feudal au durat până la marea reformă agrară din anul 1945 când țăranul intrând în stăpânirea pământului, desființând clasa moșierilor a scăpat de povara grea a dijmelor și a clăcii. Profesorul discută deasemeni despre formele de luptă și de protest din partea iobagilor împotriva exploatării feudale. In felul acesta el stabilește că unul din factorii care au săpat la temelia orânduelii feudale este lupta de clasă între iobagi și feudali. Stabilirea celui de al doilea factor nu era greu. El trebuia să fie de ordin economic. Acest lucru era cunoscut elevilor. Ei știau că perfecționarea uneltelor, desvoltarea forțelor de producție și ca urmare naștere unei noi clase sunt elementele care distrug vechea orânduire. De aceea profesorul face apel la cunoștințele elevilor din domeniul istoriei.

— Amintiți-vă, ce s'a întâmplat în regiunile maritime în Nordul peninsulei italiene în perioada care a urmat cruciadelor?

— In aceste părți, răspunde un elev, s'au desvoltat centrele comerciale și manufacturiere dela Veneția, Genua și Milano.

— Dar pe litoralul Atlanticului după descoperirea Americii?

— Aici s'au desvoltat și mai mult manufacturile și centrele comerciale.

— Cine-și mai amintește, ce erau aceste manufacturi?

— Atelierele mari în care lucrau meșteșugarii sub conducerea unui patron.

Conversația de până acum a condus în mod firesc la prezentarea materialului nou în legătură cu statul și dreptul burghez. Profesorul începe să explice că datorită cererii de produse în noile teritorii de peste Ocean, până unde pătrunseseră corăbiile spaniole și portugheze, apoi engleze olandeze și franceze, se simți nevoia extinderii atelierelor manufacturiere și a sporirii producției prin noi metode de muncă și prin folosirea de noi unelte. Rând pe rând apărură mașini care înlocuiră tot mai mult mâna omului, dar care în același timp prin complicarea procesului de producție și prin mărirea volumului mărfurilor produse, atraseră în noile ateliere un număr tot mai mare de oameni. Dar de unde să fi oamenii dacă aceștia nu pot părăsi satul de care sunt legați de glie prin legile și dreptul feudal? Cum se pot vinde mărfurile numeroase produse de aceste mașini dacă legile feudale îngrădesc piața, nu asigură libera desvoltare a schimbului, etc.?

De aici se ajunge foarte ușor la un nou conflict social, la lupta între burghezi, noua clasă apărută în sânul societății feudale și între feudali. Acesta deveni conflictul principal care se rezolvă prin victoria burgheziei. Rolul conducător trecu în mâinile celor ce stăpâneau mijloacele principale de producție, în mâinile proprietarilor de fabrici, în mâinile clasei burgheze. Se creiază un nou stat și un nou drept, statul burghez și dreptul burghez. Burghezii se înconjoară de legi care le asigură exploatarea muncitorilor în cadrul unei noi orânduiri, orânduirea capitalistă.

In discuții cu elevii profesorul stabilește baza economică a fiecărei orânduiri sociale de până acum precum și relațiile între diferite clase sociale. Stabilește apoi faptul că noua orânduire socială se bazează pe munca lucrătorului liber, angajat de către capitalist ca salariat. Se lămurește elevii că în orânduirea capitalistă omul este mai liber decât iobagul dar că în același timp această libertate a lui îi aduce și eliberarea de mijloacele de producție. Singurul bun de care dispune este forța de muncă pe care, pentru ca să trăiască, trebue să o vândă marelui capitalist care-l pune să lucreze pentru el.

Profesorul descrie condițiile grele de muncă și de viață ale muncitorului din fabrică și ateliere dela sfârșitul secolului al 18-lea și a secolelor următoare și arată că dela un timp muncitorii înțeleg că viața lor grea se datorește faptului că patronii îi exploatează. El arată că în mod științific acest lucru a fost dovedit de către Marx și Engels. Concentrați în mare număr în mari întreprinderi industriale, muncitorii încep să se unească și să lupte împreună împotriva capitaliștilor prin greve, demonstrații și apoi prin lupta directă armată.

Aici copiii își amintesc din istorie de revoluțiile din 1905 și apoi cea din 1917 din Rusia care s'a terminat prin victoria definitivă a proletariatului.

— Să vedem acum care sunt formele de stat burghez precum și ce cuprinde dreptul burghez.

Prin discuții cu elevii, profesorul scoate în evidență că în orânduirea burgheză clasa dominantă este burghezia, clasă care odată cu creșterea ei contribue și la desvoltarea unei noi clase — muncitorimea — destinată a deveni groparul burgheziei. Burghezia deține puterea economică și politică, dictează legile în parlament, deține puterea în stat, armata, poliția, închisorile, aparatul judecătoresc și cel administrativ, învățământul, etc. pe care le folosește exclusiv în beneficiul ei și împotriva proletariatului. Legile burgheziei decretează egalitatea și libertatea, dar uită să spună, că acestea sunt reale numai pentru exploatatori, pentru stăpânii banului, ai fabricilor și uzinelor. De aici fățărnicia statului și dreptului burghez care vorbește în numele întregului popor și care se consideră drept stat democratic.

In continuare profesorul organizează discuții cu elevii din care scoate în evidență că statul și dreptul burghez sunt expresie a orânduirii burgheze, că orânduirea burgheză s'a născut datorită desvoltării manufacturii și mașino-fabricii, a forțelor de producție, că baza economică a orânduirii burgheze o formează proprietatea particulară asupra mijloacelor de producție deținută de o mână de oameni și munca salariată a marei majorități a poporului muncitor, că în orânduirea burgheză sunt două clase fundamentale, burghezia și muncitorimea, că burghezia se folosește și ea de forță pentru apărarea și asigurarea marilor ei profituri, realizate prin exploatarea muncitorimii, că dreptul burghez, legile și constituția burgheză sunt expresia voinței și intereselor burgheziei, că orânduirea burgheză este și ea trecătoare și în sfârșit, că în mod inevitabil ea face loc unei noi orânduiri, orânduirea socialistă.

Tot prin discuții profesorul stabilește, împreună cu elevii, că în țara noastră nu mai este o orânduire capitalistă ci un regim care construește socialismul. Acelaș lucru îl constată și despre celelalte țări de democrație populară.

— Dar în America, Anglia, Franța și în alte țări din Apus, ce orânduiri și state avem?

— Capitaliste, răspund copiii. Aici muncitorii sunt crunt exploatați, lăsați fără de lucru și posibilități de trai chiar. Acolo legile sunt făcute de capitaliști și îndreptate împotriva oamenilor muncii. Alegerile sunt falsificate iar poporul muncitor nu pretutindeni în aceste țări are deputați în parlament. Acolo se duce lupta pentru înlăturarea burgheziei dela putere, pentru zădărnicirea încercărilor marilor bancheri și industriași de a trimite din nou pe muncitori în focul ucigător al războiului, îndreptat împotriva statelor unde dominația de clasă a burgheziei a fost complect nimicită.

Lecția și-a atins scopul. Elevii și-au însușit cunoștințele prevăzute de program pentru lecția respectivă. Ei și-au întărit chiar cunoștințele dela celelalte lecții și dela celelalte obiecte, în cazul acesta istoria. Elevii și-au format și întărit sentimentul de ură împotriva claselor exploatatoare împotriva țărilor și statelor care urzesc noi războaie. Lecția a reușit pentrucă profesorul a pornit totdeauna dela apropiat la depărtat, dela cunoscut la necunoscut, pentrucă profesorul a dat timp și ocazie elevilor să gândească și să vorbească.

prof. I. DINICU

Profesorul Vasilescu Alexandru, dela Liceul de Băeți Nr. 1 din București, dă consultații individuale elevilor care au întâmpinat greutăți în rezolvarea temelor primite la lecții

Învăț pe elevii mei cum să ia note la lecții

In cadrul discuțiilor care s'au purtat anul trecut la cercul pedagogic dela liceul de băeți Nr 1 din București cu privire la rolul profesorului în îndrumarea studiului individual al elevilor s'a ridicat și problema notițelor, a importanței lor didactice și a felului în care elevii trebuesc îndrumați să le întocmească și să le folosească.

Controlând maculatoarele în orele de dirigenție și observând pe elevi în timpul explicațiilor am constatat că numai o mică parte din ei știu să ia notițe care să le fie cu adevărat folositoare. Mi-am propus atunci ca, în acest an școlar, chiar dela început, să dau îndrumări concrete elevilor mei și să nu-i mai las să ia notițele la întâmplare.

Observasem că unii din ei notau pe foi volante, sau chiar pe coperta manualelor. Alții aveau un maculator special, dar notau explicațiile la rând, în ordinea în care se desfășurau lecțiile la diferitele materii, celace îi făcea să piardă mult timp pentru a găsi lecția căutată.

Unii elevi au tendința de a nota cuvânt cu cuvânt tot ce spune profesorul. Cum acest lucru este foarte greu de realizat, mulți dintre ei scapă cu totul anumite probleme, iar altele sunt notate parțial, uneori neinteligibil. Dar chiar dacă elevul reușește să scrie citeț și repede, procedeul nu este totuși recomandabil. Căutând să scrie tot, el scapă uneori tocmai esențialul — și scopul notițelor este tocmai acela de a sublinia ideile principale. Am întrebat, anul trecut, pe o astfel de elevă din clasa a VII-a, care scria „tot", despre o problemă în legătură cu notițele luate. Mi-a cerut s'o scuz: nu înțelesese, căci tocmai era ocupată să scrie ceeace spuneam eu.

Alți elevi obișnuesc să noteze telegrafic, deseori numai titlul lecției și câteva cuvinte răzlețe. Astfel de notițe nu folosesc cătuș de puțin.

Am semnalat câteva din cele mai frecvente greșeli făcute de elevii mei la luarea notițelor. Sunt încă și altele. Vina principală că elevii nu știu să ia notițe o avem noi profesorii, care nu ne-am preocupat deloc de această problemă, lăsând pe elevi să se descurce singuri.

Anul acesta n'am mai lăsat ca lucrurile să meargă la întâmplare. I-am învățat pe elevi cum să-și împartă maculatoarele pe obiecte de studiu. Am recomandat celor din clasele V—VII să scrie pe maculatoarele lor numai ceeace se notează pe tablă, adică schema lecției și desenele explicative. Chiar la clasele mai mari, baza notițelor rămâne textul scris de profesor pe tablă, la care se mai adaogă câteva idei explicative și câteva date. Pentru mine este deci și mai important să explic lecția nouă cu creta în mână. Pentru a ușura notarea, caut să vorbesc nuanțat, subliniind ideile principale, repetându-le și făcând apoi scurte pauze.

Am arătat elevilor mei că cele mai bune notițe sunt acelea care redau lecția sub formă de schemă grafică, deoarece pot fi parcurse repede și foarte ușor.

Am început să controlez mai des maculatoarele elevilor, dându-le indicații acolo unde constat lipsuri în notarea explicațiilor. Controlul notițelor îmi arată și gradul de atenție cu care urmăresc elevii lecția. Notițele luate dezordonat sau neciteț arată că elevul nu a fost interesat la lecția respectivă. Mai multe pagini de felul acesta în caietul unui elev îmi arată că trebue să-l observ cu atenție și să-l ajut mai îndeaproape să înțeleagă explicațiile și să le noteze bine.

Dacă majoritatea elevilor iau notițe proaste, înseamnă că trebue să-mi revizuesc metoda de predare.

Am arătat dela început elevilor că notițele nu suplinesc manualul, ci sunt numai un auxiliar al acestuia. I-am îndrumat să înceapă a învăța lecția consultând mai întâi notițele, pentru a reface în minte schema ei. Consultarea ulterioară a manualului completează schema. Le-am recomandat, deasemeni, ca înaintea fiecărei ore de curs să revadă lecția, folosind pentru aceasta notițele.

Observ acum zi de zi o îmbunătățire în felul cum elevii iau notițe cu prilejul explicațiilor, ceeace duce, în același timp, la creșterea nivelului lor la învățătură.

N. SAVU
corespondent

Nu verbalism steril, ci muncă reală

— Copii, ce ați avut pentru azi?
— Bastonul pe spațiul mic.
— Să lasă cineva la tablă să scrie bastonul cu rotundul sus pe un spațiu mic. Treci tu! (elevul indicat trece la tablă și scrie bastonul întors spre dreapta).
— A scris bine copii?
— Nuu, răspund câteva voci.
— De ce?
— Trebue aplecat un pic spre dreapta!
— Ieși tu și scrie-l!
— Care este bine scris, copii?
— De unde a început să scrie?
— De jos în sus.
— Cum trebue scris?
— ...?
— Cu ce fel de linii?
— Cu linii subțiri și linii groase.

Propunătorul desface apoi un sul de hârtie și, ținându-l cu ambele mâini de margini, îl arată copiilor și întreabă:

— Copii, vă place acest tablou?
— Cu ce prinde bălatul peștele?
— Cu undița.
— Ce este o undiță?
— ...?!
— Este o zăluță, spune propunătorul.
— Astăzi vom învăța să scriem o zăluță.
— Ce vom învăța să scriem azi?
— Noi astăzi vom învăța să scriem o zăluță, pe spațiul mic.

Scoate apoi un cârlig cu două capete, decupat din hârtie, și îl fixează cu ace pe tablă.

— Iată copii o zăluță. Vedeți că merge de aici (arată în partea de sus) merge în sus rotund, scoboară în jos aplecat spre stânga și apoi formează un rotund spre dreapta. Fiți atenți, vă scriu o zăluță pe tablă. (Scrie pe jumătate din tablă o zăluță la fel cu zăluța decupată din hârtie).

— Cu ce fel de linii am scris-o?
— Cu linii subțiri și linii groase.
— Cum am scris zăluța, la spune și tu!
— Cu linii subțiri și linii groase.
— Deci, cum se scrie zăluța?
— Cu linii subțiri și linii groase (răspunde un copil).
— Când am spus că se scrie cu linii subțiri și linii groase? (Cu greu scoate răspunsuri monosilabice: atunci când a mers cu creta în sus a scris subțire, iar când a mers în jos a scris gros).
— Fiți atenți cum scriem zăluța cu degetul în aer! (Execută mișcări cu degetul în aer, închipuind zăluța).
— Acum, cu degetul pe bancă. (Copiii execută aceleași mișcare cu degetul pe bancă. Propunătorul trece pe la fiecare bancă și corectează).
— Vă dau acum la fiecare câte o zăluță s'o așezați la fel cu aceea de pe tablă (copiii execută operația, propunătorul controlează).

Copiii scriu apoi o zăluță în caet, după aceea mai scriu 3 zăluțe cu aplicarea aceleași teorii cu linii groase și linii subțiri, după care elevii primesc ca temă pentru acasă să scrie trei rânduri de zăluțe.

In felul de mai sus s'a desfășurat predarea semnului grafic „zăluță" la clasa I-a elementară dela Școala Pedagogică de Băieți din Sibiu, în ziua de 25 Septembrie 1951. Care a fost rezultatul? Din 24 de elevi, jumătate nu izbutiseră să scrie în trei sferturi de oră un singur semn grafic care să îndeplinească un minimum de condiții.

De ce nu au izbutit copiii să și-l reprezinte exact și să-l deseneze cât mai adecvat? Din desfășurarea lecției rezultă un verbalism exagerat, o descriere sterilă care, repetată la nesfârșit, s'a transformat într'un lucru cu totul mecanic, redus la „linii subțiri și linii groase". Timp de 3/4 de oră elevii buni, câtiva bineînțeles, abia dacă au executat șase zăluțe. Repetarea la nesfârșit și prezentarea unui obiect pe care copiii l-au văzut numai din hârtie (prezentat de propunător) n'au stârnit interesul elevilor, nu le-a ținut atenția încordată, imaginile nu i-au impresionat. Propunătorul nu a folosit pentru intuire, corpuri vii, ci numai umbre, „umbre fără suflet", cum spunea Comenschi despre imaginile fără prototipul lor real.

Care era scopul lecției de mai sus? Să formeze copilului imaginea cârligului cu două capete, să-i obișnuiască ochiul cu reprezentarea grafică a acestuia și să-i formeze deprinderea de a desena această reprezentare grafică. De unde trebuia pornit? Dela contemplarea vie, cum spunea Lenin. Nu însă dela contemplarea unei imagini. Copilul trebuia să aibă în față corpul respectiv. In cazul acesta nu era nevoie de un tablou în care copilul să vadă o undiță, element care de fapt nu ocupă locul central în cadrul tabloului, care nu este scos pe primul plan astfel încât copilul să vadă undița în primul rând și nu alteeva. Undița în cadrul semnului grafic al cârligului cu două capete și nu al zăluței (zăluța este rotundă, cel mult ovoidală) nu era deloc indicată. Trebuia căutat un alt obiect, mult mai bine cunoscut de copii. Se putea lua, de pildă, cârligul de care măcelarii atârnă carnea, cârligul unui lanț de împiedicat carul, de scos apa din fântână, etc. Astfel de cârlig trebuia adus în clasă și intuit.

După o intuiție stăruitoare, avându-se bineînțeles grija permanentă ca obiectul să păstreze poziția dorită, cârligul trebuia fixat pe un colț al tablei, atârnat de un cui. Cârligul trebuia desenat apoi sub ochii copiilor și în mărime naturală, pe tablă. Trebuia desenat apoi încă odată, în mărimea cerută de spațiile mici ale tablei. După ce caietele ar fi fost împărțite copiilor, trebuia să li se ceară să le deschidă la pagina pe care au desenat bastoane. Trebuia să li se arate că în colțul din stânga din pagina următoare se află desenat un cârlig la fel ca și cel depe tablă. Copiii trebuiau să-l privească cu atenție și să deseneze și ei în caietul lor și pe același rând câte un cârlig ascuțit la amândouă capetele. Fiecare copil trebuia controlat apoi în parte și ajutat să deseneze cât mai exact. Cei mai buni trebuiau dați ca exemplu în fața clasei și puși să deseneze și la tablă. Trebuia să li se ceară apoi tuturor copiilor să execute grupuri de câte două cârlige. Controlând și ajutând pe fiecare în parte, propunătorul trebuia să scoată din nou în evidență pe cele mai bune și să pună să deseneze la tablă pe 2-3 copii care reușiseră să facă progrese. Pe această cale elevii ar fi fost stimulați. Trebuia să li se ceară după aceea să scrie un rând complect de cârlige ascuțite la amândouă capetele.

Procedându-se astfel, nu mai era nevoie să li se facă teoria că acest semn se scrie din linii subțiri și linii groase. In realitate, nici nu este făcut din mai multe linii, așa după cum nici cârligul real nu este format din mai multe bucăți. Trebuia să li se creeze copiilor imaginea exactă a obiectului și prin desenare repetată a imaginei acestuia li se creia și deprinderea de a o executa cât mai aproape de forma lui reală. Pentru cei care nu ar fi deprins încă desenarea corectă a semnului predat, trebuia să se pregătească din vreme cartoanșe pe care să se fi desenat semnul respectiv și să se fi săpat pe desen urme adânci cu creionul, astfel încât, pus să plimbe creionul pe desenul de pe cartonaș, copilul ar fi repetat mișcarea exactă. Pentru acasă trebuia să li se ceară să deseneze trei rânduri de cârlige ascuțite la amândouă capetele, grupate câte două și trei.

Trebuie remarcat că în perioada pregătitoare predării abecedarului nu scriem ci desenăm: bastonașe, bice, cârlige, cerculețe, ovale, jumătăți de ovale, etc., formând deprinderea copilului de a trage linii, de a observa atent poziția liniilor, cu un cuvânt îi obișnuim ochiul cu imaginea diferitelor obiecte și-i deprindem mâna cu desenarea acestor imagini. Este mai puțin pretențios, mai interesant însă pentru copii, mai aproape de puterea lor de înțelegere și cu mai mult folos practic pentru pregătirea în vederea predării literelor propriu zise. Această preocupare nu se vede în planul calendaristic al primelor două săptămâni de școală. Învățătoarea trebuia ca întreg sistemul de lecții din acest timp să-l fi conceput în vederea pregătirii elevului pentru perioada abecedarului. In acest timp, la toate celelalte obiecte din programă, desen, cultură fizică, desvoltarea vorbirii, etc., trebuia să facă lecții care să formeze copilului deprinderea de a sta corect în bancă, de a ține bine creionul, de a păstra poziția reglementară a caietului, deprinderea de a trage tot felul de linii, de a executa diferite semne, toate însă pe baza desenului de obiecte reale (casă cu fereastră și ușe, casă cu gard și brazi, găleată, minge, soare cu raze simetrice, frunză de tei sau de fasole, etc.) din care se desprinde apoi în mod natural semnul grafic corespunzător. Aceasta este și perioada când trebue obișnuit copilul să se exprime în propoziții scurte, perioada când învață să deosebească cuvintele în propoziție, silabele în cuvinte și sunetele în silabe și cuvinte. Acum este timpul când învață să facă analiza și sinteza fonetică a cuvintelor. Fără pregătirea mâinii pentru scris, fără deprinderea ochiului cu linii și imagini de obiecte de tot felul și fără deprinderea auzului de a distinge sunetului care intră în formarea cuvintelor, învățătorul întâmpină serioase dificultăți în predarea lecțiilor.

Și acum încă o observație. Caietele de caligrafie, folosite pentru scris de către elevii de clasa I-a nu au o liniatură complectă, nu au și liniatură oblică care să ajute copilului să-și formeze mai ușor deprinderea scrierii oblice. Spațiile acestor caiete obligă pe copii să execute semne prea mici pentru mâna și ochiul lor încă neformate. De acela este bine să fie folosite pentru scrierea semnelor grafice câte două spații, unul mic și unul mare pentru bastonașe, bice, un spațiu mare pentru ovale, cârlige cu două capete, bastonașe mici, etc., aceasta pentrucă o scriere măruntă este cu mult mai anevoios de executat de către copii, fapt care le produce multe confuzii și greșeli.

Din cele de mai sus rezultă că la școala Pedagogică de Băeți din Sibiu trebuesc făcute însemnate eforturi pentru revizuirea metodelor de predare, care, după cât se vede, au rămas cu mulți ani în urmă. Este necesar ca și aici să se studieze serios materialul sovietic care ne stă la îndemână în revistele sovietice de specialitate. Acest lucru trebue făcut cu atât mai mult cu cât aici este vorba și de pregătirea viitorilor noștri învățători.

A. DARIE

Să desvoltăm roadele obținute în anul trecut

Munca dirigintelui, indiferent de clasa care îi este atribuită, comportă o deosebită răspundere.

El trebue să aibă o deosebită grijă părintească pentru un mare număr de copii. Să le urmărească mersul la învățătură, să-i ajute să-și completeze lacunele la diferite obiecte de studiu, să lupte pentru asigurarea unei cât mai prielnice atmosfere de muncă, să crească, însfârșit, copiii în spiritul educației comuniste.

Pentru îndeplinirea acestor sarcini, în vara anului 1950, am avut grijă să-mi revizuiesc, dar mai ales să-mi complectez cunoștințele de pedagogie, să mă informez asupra muncii practice a altor diriginți, dar mai ales să cercetez activitatea corespunzătoare a profesorilor sovietici, activitate care se găsește pe larg expusă în presa de specialitate. Am citit cu atenție încordată, lucrările lui Macarenco — „Poemul Pedagogic" și „Steaguri pe turnuri" în care este descrisă pe larg viața elevilor din coloniile „Maxim Gorki" și „Dzerjinski". Mult ajutor am primit însă din studiul celor două volume „Opere pedagogice alese" ale aceluiaș mare pedagog sovietic, traduse până acum în limba română. Orientarea teoretică am obținut-o mai ales din studierea adâncită a lucrării lui S. A. Cairov „Pedagogia".

Fusesem anunțată că în cursul anului școlar 1950—1951 voi fi diriginta, la clasa V-a. Pornind la lucru, mi-am alcătuit mai întâi un caiet personal de diriginte. Am notat în el numele și pronumele fiecărei eleve și o serie de date în legătură cu situația familiară, starea părinților, ocupația lor, studiile făcute, comportamentul lor față de copii, atitudinea lor față de cellalți oameni. Nu m'am mulțumit însă cu atât. Elevele îmi erau încă necunoscute. Nu lucrasem cu ele până atunci. Trebuia totuși să am o părere chiar sumară asupra fiecăreia din ele. Pentru aceasta, m'am adresat învățătorilor care lucraseră cu ele. Acest lucru nu era deloc greu pentrucă majoritatea elevelor mele din clasa V-a terminaseră clasa IV-a chiar la liceul nostru. In plus, mai aveam și marele avantaj de a cerceta lucrările de control dela sfârșitul anului trecut. In felul acesta, mi-am dat mai ușor seama de situația lor la învățătură, de nivelul lor de cunoștințe, de lacunele pe care le avea fiecare elevă la diferite obiecte de studiu.

Munca aceasta am combinat-o apoi cu vizitele făcute la familiile elevelor. Dela un timp, m'am gândit că nu ar fi de loc rău dacă înseși elevele între ele s'ar cunoaște mai mult. Dacă, adică, s'ar cunoaște nu numai din condițiile de muncă și de viață dela școală. In acest scop, cu prilejul vizitelor de peste săptămână, am luat cu mine și câte 2-3 eleve. Și presupunerea mea că printr'o cunoaștere mai temeinică, elevele se vor simți și mai mult legate între ele, colectivul se va întări, fapt care va ajuta fără îndoială la desfășurarea cât mai normală a muncii școlare, a fost pe deplin îndreptățită. Cu această ocazie, de pildă, elevele din clasa V-a au aflat că colega lor Gânsoc Viorica locuia la marginea orașului într'o căsuță pirpirie, că ea trebuia să îngrijească de casă, să facă mâncare pentru familie. Am văzut cât de mult muncește Viorica și ce ordine este acasă la ei. In felul acesta, ele au iubit-o și prețuit-o și mai mult, mai ales că și la învățătură era un element bun, deși în timpul ei liber trebuia să facă o mulțime de treburi. Dela ea însă elevele mele au învățat și altceva și anume să prețuiască munca și strădaniile părinților lor, să fie mai ordonate și mai muncitoare. Cu prilejul acestor vizite, am găsit și unele cauze ale rămânerii în urmă la învățătură ale unora din elevele mele. Intre acestea, citez cazul elevelor Popovici F. și Barbu M., prima cu părinți ce nu o puteau îngriji, iar cea de a doua orfană de război. Barbu M. locuia la o familie care o punea la prea multe munci, astfel încât nu-i mai rămânea timp liber pentru pregătirea lecțiilor. Am făcut atunci demersurile necesare și am isbutit să le aduc pe amândouă la internatul școlii. La sfârșitul anului prima a fost evidențiată, iar cea de a doua și-a ridicat situația generală a notelor cu cel puțin două puncte.

La primele ședințe educative am întocmit un plan de muncă privind activitatea în școală și un plan personal pentru fiecare elevă. Primul plan a fost afișat în clasă, iar cel de al doilea și l-a afișat fiecare elevă în camera ei de lucru. Nu m'am mulțumit însă cu atât. Știam că o muncă planificată, dar necontrolată este o muncă mult mai puțin de jumătate făcută. Deaceea mi-am propus să controlez în dese rânduri dacă elevele mele lucrează po'rivit planului întocmit. Constatările făcute pe teren mi-au indicat că la început a fost destul de greu elevelor să execute întocmai prevederilor planurilor. Cu timpul însă și datorită verificărilor și îndrumărilor mele permanente și stăruitoare ele au început să vadă roadele muncii ordonate și să-și formeze deprinderea de a munci după plan. La aceasta a contribuit și faptul că la ședințele educative puneam mereu în discuție felul cum și-au îndeplinit sau nu și-au îndeplinit îndatoririle lor școlare, așa cum rezulta din constatările făcute cu prilejul vizitelor. Eleva care mă însoțea trebuia să facă o dare de seamă în fața colegelor ei, după care se angajau discuții pe marginea problemelor ridicate în cadrul acestei dări de seamă. Și ca să dau un exemplu, amintesc cazul elevei Godescu Dorina, care n'a fost găsită acasă în orele când trebuia să-și pregătească lecțiile și nici nu fusese trimisă după treburi de părinți. La ședință eleva și-a recunoscut greșala și și-a luat, în același timp, angajamentul de a nu se mai abate dela îndatoririle ei de elevă. Ea a fost des controlată și s'a constatat că-și respectă cuvântul.

In clasa mea am avut pe primul semestru trei eleve, care au rămas corigente la 2, 3 și 4 obiecte. Rămânerea lor în urmă am observat-o mult mai de vreme. Am urmărit mai întâi să văd care le este atitudinea față de munca școlară. Toate erau elemente sârguitoare. Nu-și pierdeau timpul cu alte ocupații. Își respectau planul de muncă și nu odată au fost găsite muncind și peste timpul fixat pentru pregătirea lecțiilor. Am stat atunci de vorbă cu profesoarele la ale căror materii nu aveau succes la învățătură. Profesoarele s'au ocupat mai atent de aceste eleve și curând și-au dat seama de cauza rămânerii în urmă a acestor eleve. Ele au constatat că elevele în cauză nu au cunoștințele necesare pentru a putea înțelege materia curentă. Trebuia în acest caz să se revizuiască în mod serios fondul lor aperceptiv și să se stabilească măsurile și mijloacele pentru ridicarea nivelului cunoștințelor lor. Am organizat atunci lecții suplimentare și ajutorul individual din partea profesoarelor. In calitatea mea de diriginta, am stat de vorbă cu fiecare elevă în parte și le-am dovedit că pot învăța mult mai bine, că trebue neapărat să facă acest lucru. Am avut apoi grija că atât în discuții individuale repetate cât și în cadrul orei educative să le încurajez spunându-le câte o vorbă bună pentru fiecare din răspunsurile lor bune din cursul săptămânii. Se înțelege că pentru aceasta am avut un contact permanent cu profesoarele. Rezultatul a fost că în semestrul II elevele și-au îndreptat simțitor situația, astfel încât la sfârșitul anului nu am avut în clasa V-a nici o elevă corigentă sau repetentă.

De mare ajutor pentru buna desfășurare a muncii în școală mi-au fost apoi legăturile strânse cu instructoarea de pionieri. Multe din cazurile de abateri dela regulele de purtare, atât în ce privește atitudinea elevelor față de muncă, cât și față de profesori și ceilalți oameni au fost rezolvate fie prin intervenția directă a instructoarei de pionieri, fie prin discutarea cazului în cadrul ședințelor organizației.

La aceasta mai trebue să adaug și contribuția ședințelor cu părinții elevelor, ședințe în cadrul cărora discutam despre situația la învățătură și comportamentul elevelor și la care, în același timp, dam sfaturi de ordin pedagogic și citeam pasagii și bucăți din operele lui Macarenco. Acestea le alegeam în funcție de specificul cazurilor-lvite între două ședințe cu părinții. Dacă, de pildă, o elevă nu înregistra succese la învățătură din cauza exemplului rău de acasă, a felului desordonat de a se purta mama sau tata, alegeam bucata respectivă din „Cartea pentru părinți" o citeam împreună și organizam o discuție pe marginea ei. Și tot așa în alte cazuri. In felul acesta se creia o linie unică între atitudinea școalei și a familiei, fapt care ducea neapărat la îndreptarea lucrurilor. Părinții au învățat mult din aceste ședințe și deaceea le-au și apreciat.

Munca și experiența de anul trecut îmi este de un important ajutor în acest an școlar. De ajutor îmi este carnetul personal cu însemnări privitoare la munca și comportarea, la particularitățile și caracteristicile fiecărei eleve de anul trecut, eleve pe care le am și anul acesta, într'o clasă însă mai mare, clasa VI-a. De un neprețuit ajutor îmi sunt materialele sovietice, experiența profesorilor sovietici înmănunchiată în cadrul acestora. De aici și îndatorirea ce ne revine tuturor învățătorilor și profesorilor diriginți ca odată cu începerea anului școlar să pătrundem și mai mult studiile și operele pedagogilor sovietici și să le aplicăm cu perseverență în viața școlii noastre.

ELEONORA NEGULESCU
Liceul de fete
din Tg. Jiu

6 ani dela constituirea Federației Sindicale Mondiale

S'au împlinit șase ani de când la Paris s'au întrunit 272 delegați din 56 țări, reprezentând 64 milioane de oameni ai muncii din lumea întreagă, la Primul Congres Sindical Mondial. Atunci s'a făurit organizația internațională a oamenilor muncii pentru apărarea drepturilor și libertăților lor, pentru apărarea păcii, organizație care fu denumită Federația Sindicală Mondială.

Dela înființare, Federația Sindicală Mondială a îmbinat lupta clasei muncitoare din țările capitaliste pentru cucerirea drepturilor ei cu lupta clasei muncitoare de pretutindeni pentru pace și prietenie între toate popoarele lumii.

Sarcini mari și importante s'au încredințat atunci, în Octombrie 1945, Federației Sindicale Mondiale. Mari prin faptul că trebuiau ajutați oamenii muncii spre a-și organiza sindicate profesionale, în țările capitaliste, mari prin aceia că F.S.M. i se încredința nobila misiune de a lupta împotriva manifestărilor de orice natură ale fascismului, indiferent de forma lor sau de numele sub care s'ar ascunde. F.S.M. avea deasemeni sarcina de a lupta împotriva războiului imperialist, a cauzelor lui, de a lupta pentru stabilirea unei păci trainice și durabile între popoare. Federația Sindicală Mondială avea sarcina să lupte pentru crearea unei organizații internaționale în stare să împiedice orice agresiune. F.S.M. avea sarcina să lupte împotriva reacțiunii, pentru obținerea și respectarea tuturor libertăților democratice ale tuturor popoarelor, să reprezinte interesele tuturor oamenilor muncii din lumea întreagă în organele internaționale, cum ar fi de pildă O.N.U.

In sfârșit, F.S.M. i s'a încredințat nobila sarcină de a se ocupa necontenit de educația membrilor sindicatelor — în ce privește problema unității lor internaționale, de a le trezi conștiința răspunderii ce o poartă fiecare pentru realizarea scopurilor și a sarcinilor ce stau în fața sindicatelor.

Anii care s'au scurs au dovedit că Federația Sindicală Mondială și-a îndeplinit și continuă a-și îndeplini cu cinste mărețele sarcini ce i-au fost trasate de către Congresul dela Paris din 1945.

In cei șase ani dela înființarea ei, F.S.M. a luptat neîncetat împotriva regimului fascist al lui Franco, împotriva monarho-fasciștilor greci, împotriva guvernelor fascizate de teapa lui Tito din Iugoslavia. Glasul F.S.M. a răsunat oridecâteori se lovea în oamenii muncii din țările capitaliste fie prin decretarea sau votarea unor legi antimuncitorești fie prin alte măsuri samavolnice luate de guvernele claselor exploatatoare. F.S.M. a luptat cu dârzenie pentru menținerea păcii, chemând pe oamenii muncii de pretutindeni să participe la lupta organizată a partizanilor păcii.

Trebue să mai amintim apoi de lupta F. S. M. pentru unitatea în rândurile sale a tuturor organizațiilor sindicale. Afilierea la F.S.M. a sindicatelor din Germania, Japonia, Indonezia, Viet-Nam, Coreea de Nord și de Sud, R. P. Mongolă, Tunis, Chili, Filipine, etc. a dat posibilitatea creării unei temeinice unități internaționale sindicale. Deasemeni, trebue amintită — ca un serios succes al F.S.M. — înființarea departamentelor profesionale internaționale.

Federația Sindicală Mondială a demascat acțiunea scizioniștilor sindicali de teapa lui Deakin, Carey, Tewson, Murray, Green, Kupers — leaderi de dreapta ai sindicatelor din țările capitaliste (AFL, CIO, în U.S.A. ori TUC în Anglia) care străcurați în conducerea F.S.M. — căutau să spargă unitatea de luptă a oamenilor muncii și să lichideze F.S.M.

Luptând împotriva trădătorilor clasei muncitoare—F.S.M. a luptat în același timp pentru pace, pentru libertatea oamenilor muncii din țările capitaliste. Dela primul congres mondial al partizanilor păcii oamenii muncii au căpătat un program de luptă împotriva „Planului Marshall", a „planului Schuman" ori a „pactului Atlanticului", — programe susținute de către Sindicatele afiliate F.S.M. La al 2-lea Congres al F.S.M. ținut la Milano au fost zdrobite încercările burgheziei imperialiste de a sparge unitatea de luptă a clasei muncitoare și lupta pentru pace a oamenilor muncii au fost ridicate pe o treaptă și mai înaltă.

Consecventă acțiunii de apărare a păcii F.S.M. a sprijinit acțiunea de strângere a semnăturilor pe Apelul dela Stockholm — și sprijină strângerea semnăturilor pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii pentru un Pact al Păcii între cele cinci mari puteri.

Lupta pentru încetarea cursei înarmărilor, pentru interzicerea armei atomice a fost împletită cu lupta pentru încetarea războiului din Coreea, cu lupta împotriva remilitarizării Germaniei Occidentale și a Japoniei.

Lupta pentru apărarea păcii este una din sarcinile de căpetenie care stă în fața F.S.M. Cuvintele marelui conducător al oamenilor muncii din lumea întreagă — tovarășul Stalin „Pacea va fi menținută și consolidată, dacă popoarele vor lua în propriile lor mâini cauza menținerii păcii și o vor apăra până la capăt". au răsunat în lumea întreagă. Ele sunt o puternică chemare la lupta pentru pace — împotriva provocatorilor la război — americani și englezi.

Pentru oamenii muncii din țara noastră, pentru învățători și profesorii care se ocupă de educația tineretului Patriei noastre se impune un efort sporit pentru ca aceste cuvinte ale tovarășului Stalin să fie cunoscute și trăite de fiecare om al muncii din țara noastră, de fiecare tânăr sau elev. Sindicatelor de învățământ le revine măreața sarcină de a face cunoscute cât mai mult acțiunile întreprinse de F.S.M., de Departamentele Profesionale Internaționale ale F.S.M.

Unindu-ne forțele în lupta pentru pace, să fim alături de F. S. M. organizația noastră internațională, să o întărim cu forța noastră de muncă și de luptă, convinși că în felul acesta apărăm cauza păcii și libertății popoarelor.

A început concursul de desen pentru elevii școlilor elementare

Educarea tineretului în spiritul luptei pentru pace trebue să fie una dintre preocupările permanente ale cadrelor noastre didactice. Experiența anilor trecuți ne arată că aceasta se poate realiza numai printr'o muncă sistematică, organizată, în tot timpul desfășurării procesului instructiv educativ.

Pentru educarea elevilor în spiritul luptei pentru pace, în spiritul dragostei de patrie, Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. împreună cu Uniunea Tineretului Muncitor și cu Ministerul Invățământului Public au organizat un concurs de desen, la care vor participa elevii claselor I-VII. Acest concurs este organizat cu ocazia conferinței naționale a copiilor, iar desfășurarea lui va coincide cu unele etape ale sărbătoririi lunii prieteniei româno-sovietice.

Diriginții și profesorii vor trebui să mobilizeze în jurul acestui concurs întreaga massă de elevi ai cursului elementar. Profesorii de desen sau învățătorii vor vorbi elevilor despre caracterul acestui concurs, despre felul în care se va desfășura. Lucrările elevilor vor trebui să reprezinte aspecte din munca de construire a socialismului în țara noastră, aspecte din viața fericită a pionierilor din U.R.S.S. și din țările de democrație populară, din viața școlilor și a organizațiilor noastre de pionieri aspecte din lupta pentru pace din țările capitaliste și din colonii precum și aspecte din viața grea și lipsită de bucurii a copiilor din aceste țări. Prin temele alese, concursul trebue să contribue la educarea elevilor în spiritul luptei pentru pace.

Trebue să li se spună elevilor că cele mai bune lucrări vor fi trimise Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R. P. R. și că parte din aceste lucrări vor fi reproduse în presa locală. Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. va alcătui un album în care vor fi reproduse cele mai reușite lucrări, atât din punct de vedere al formei cât și al conținutului.

Comisia de selecționare a desenelor va trebui să țină seama nu atât de valoarea artistică a lucrărilor, pentrucă acest lucru nu se poate cere elevilor de curs elementar, cât de forma în care ele vor fi prezentate, de inițiativa avută în alegerea temelor, de originalitatea în forma de prezentare.

In toată perioada de desfășurare a concursului, secțiunile de învățământ vor trebui să acorde tot sprijinul Comitetelor de luptă pentru pace precum și organizațiilor U.T.M. în vederea organizării comisiilor, a selecționării materialelor, etc.

Prin participarea unui cât mai mare număr de elevi, prin buna organizare a expozițiilor și vizitarea lor de către un număr cât mai mare de elevi și de părinți, concursul de desen va fi o însemnată contribuție a școlii în lupta pentru pace.

S'au deschis cursurile în instituțiile de învățământ superior

La Universitatea „C. I. Parhon" din București

Sute și sute de tineri puteau fi văzuți Luni, 1 Octombrie, pe Bulevardul 6 Martie, îndreptându-se spre Facultatea de Științe Juridice din București: deschiderea noului an universitar este unul dintre cele mai de seamă evenimente pentru studenții Universității „C. I. Parhon" din București.

Alături de profesori, conferențiari și asistenți, studenții au venit să sărbătorească cu firească bucurie începerea unei noi perioade de muncă susținută, ce-i va ridica și în acest an pe o treaptă mai înaltă de calificare.

La orele 9 — ora deschiderii festivității — aula Facultății de Științe Juridice era neîncăpătoare pentru numeroasa asistență din întreaga Universitate.

Cuvintele academicianului profesor Constantin Balmuș, rectorul Universității, au pătruns adânc în inimile studenților. Vor învăța cu îndârjire, zi de zi, își vor intensifica eforturile la învățătură, pentru a contribui la întărirea forțelor păcii, la construirea socialismului în țara noastră. Partidul se îngrijește de viața studenților din Patria noastră. Condițiile materiale care au fost create studenților, condiții mult îmbunătățite în acest an — le oferă posibilitatea de a se concentra asupra specializării temeinice în diferitele domenii, pentru însușirea științei. Niciodată, nici unul dintre studenți nu trebue să scape din vedere un lucru foarte însemnat; ei sunt cadrele de specialiști pe care le așteaptă cu multă bucurie poporul nostru muncitor.

După închiderea festivității, studenții au participat la primele ore de curs din noul an universitar.

C. ROMAN

La Institutul Cărbunelui din Petroșani

Cadrele didactice și studenții celor trei facultăți ale Institutului Cărbunelui din Petroșani au păsit la 1 Octombrie, într'un nou an de muncă rodnică. Deschiderea festivă a cursurilor s'a desfășurat în prezența tovarășilor Gheorghe Covaci, ministru adjunct la Ministerul Industriei Petrolului și Cărbunelui, Klamencsek Emil, secretar al comitetului raional de partid Valea Jiului, Sârbu Gheorghe, vicepreședinte al Uniunii Mine, Petrol și Gaz Metan, prof. univ. M. Cuciuc, reprezentanți ai organizațiilor locale de massă, etc.

Cuvântul de deschidere a fost rostit de tov. Biro Martin, director al Institutului, care a vorbit studenților despre însemnătatea pe care o are lupta lor pentru însușirea tehnicii miniere, despre marea misiune care le revine lor, viitoare cadre de comandă într'unul din sectoarele cele mai importante ale construcției socialiste.

Tov. ministru adjunct Gheorghe Covaci a urat studenților spor la muncă în noul an universitar, sfătuindu-i să nu precupețească nici un efort pentru a deveni tehnicieni cât mai buni, care să cunoască în adâncime tehnica minieră sovietică, cea mai înaintată din lume.

Au luat apoi cuvântul tov. M. Cuciuc și tov. Klamencsek Emil, iar în numele studenților a vorbit tov. Mihai Bujor.

Luându-și angajamentul de a munci cu neobosită stăruință pentru însușirea unor cunoștințe adânci și temeinice, studenții Institutului Cărbunelui din Petroșani își încep activitatea în noul an universitar, conștienți că fiecare succes al lor la învățătură este o nouă victorie în lupta pentru construirea socialismului, în lupta pentru pace.

M. GAVRILESCU

La Institutul Politehnic din Timișoara

Cei peste 500 de studenți ai Institutului Politehnic din Timișoara s'au adunat din nou în ziua de 1 Octombrie pentru a sărbători deschiderea anului universitar. Tovarășul rector Belegăr Ion le-a vorbit despre minunatele perspective care se deschid în Republica noastră viitoarele cadre de specialiști. El i-a îndemnat să muncească stăruitor pentru a fi bine pregătiți, capabili să îndeplinească sarcinile ce le revin în opera de construire a socialismului în patria noastră. Analizând felul cum s'a dus munca anul trecut, tovarășul rector a arătat că, în acest an, conducerea institutului a luat măsuri pentru a stabili o mai strânsă legătură cu producția, cu întreprinderile, lucru ce va contribui la creșterea nivelului profesional al studenților.

A luat apoi cuvântul tovarășul decan David Frenkel. El a vorbit studenților despre exemplul minunat al tinerilor sovietici care, printr'o muncă neobosită, își însușesc cea mai înaltă știință și tehnică din lume, știința și tehnica sovietică.

Din partea organizației de bază U.T.M. a vorbit tovarășul Francisc Gyulai care, adresându-se studenților, le-a arătat sarcinile ce revin organizației de bază U.T.M. în noul an universitar.

Printre profesorii și asistenții care au vorbit au fost și profesorii Victor Gheorghiu și Ion Cornea care și-au luat angajamentul să-și îmbunătățească metodele de predare, să muncească mai planificat pentru a îndeplini astfel cât mai bine sarcinile ce le stau în față.

A vorbit și studentul muncitor Ion Nițoiu. El a mulțumit Partidului pentru grija pe care o poartă tinerilor muncitori, creindu-le posibilitatea să urmeze studii superioare. In numele studenților muncitori din anul I, el și-a luat angajamentul de a învăța cu dragoste, aducând și în facultate ritmul producției din fabrică.

Hotărîți să-și îndeplinească cu cinste sarcinile, studenții au intrat la primele ore de curs.

G. LAZARESCU

Aplicând Hotărîrea Partidului și Guvernului

In lumina Hotărîrii Partidului și a Guvernului cu privire la cadrele didactice, Sindicatul Salariaților din Invățământ și secția de învățământ a sfatului popular al orașului de subordonare republicană Iași au luat o serie de măsuri menite să contribue la ridicarea nivelului de trai al învățătorilor și profesorilor.

Astfel, îndrumată de comitetul de partid orășenesc și având sprijinul activ al comitetului executiv al sfatului popular, secțiunea de învățământ s'a preocupat de primirea sărbătorească a tinerilor profesori și învățători, asigurându-le cazarea și luând măsuri pentru achitarea la timp a indemnizațiilor de instalare.

Colectivul de conducere al secțiunii de învățământ și biroul sindical au urmărit pe teren condițiile în care trăiesc cadrele didactice și familiile lor, intervenind pe lângă Oficiul Spațiului Locativ pentru satisfacerea imediată a cererilor de locuință. Oficiul Spațiului Locativ însă dă dovadă de nepăsare față de situația cadrelor didactice și nu caută să soluționeze cererile lor. Astfel, nu i s'a repartizat nici până acum locuință tovarășului Eusebiu Foghi, care de 8 luni de zile locuește cu soția sa, profesoară, la o distanță de 5 km. de oraș. Nu s'a atribuit până în prezent locuință profesoarei Aurelia Tomescu dela școala elementară de băieți nr. 5, care ocupă de multă vreme o cameră insalubră și degradată.

De aceiași neîngăduită nepăsare dă dovadă și întreprinderea „Combustibilul". Deși tabelele au fost întocmite din timp și sumele vărsate în întregime, I.C.S. Combustibilul nu a livrat până în prezent decât 50% din cantitatea de combustibil, nerespectând data de 1 Octombrie pe care o prevede Hotărîrea. Aprovizionarea cadrelor didactice cu lemne întâmpină greutăți și din cauză că nu s'au luat măsuri de către comitetul executiv al sfatului popular orășenesc pentru reglementarea transporturilor.

Pentru asigurarea unei mese cât mai consistente, secția de învățământ a luat măsuri din vreme pentru lărgirea capacității cantinei învățătorilor și profesorilor dela 300 la 500 persoane — făcând și o serie de noi instalații.

Deoarece în raza orașului Iași intră și satele Bucium, Galata, Doi Peri, Păcureți, Copou și Bejan, secția agricolă a sfatului popular a pus la dispoziția învățătorilor loturi de grădină de câte 1/4 ha. spre folosință gratuită pentru trebuințele personale. Deasemeni, în urma intervenției secțiunii comerciale de pe lângă Uniunea raională a cooperativelor de consum, unitățile cooperatiste din aceste sate distribue cu precădere cadrelor didactice alimentele și mărfurile industriale de larg consum de care au nevoie.

Pentru a se asigura o permanentă ridicare a nivelului ideologic și politic al cadrelor didactice, secțiunea de învățământ, îndrumată de comitetul de partid și sprijinită de biroul sindical, a organizat cercuri de politică curentă, cercuri pentru studierea Cursului scurt al Istoriei P. C. (b) al U. R. S. S., cercuri de studiu al Scurtei expuneri a vieții și activității lui V. I. Lenin și pentru studiul Scurtei Biografii a tovarășului Stalin. Deasemeni, un număr de învățători și profesori vor studia individual sau în cadrul universității serale de partid. Sindicatul a organizat 16 școli serale.

C. ALEXANDRU
corespondent

Material intuitiv pentru lecțiile de limba rusă

Predarea limbii ruse în școlile noastre poate fi mult ușurată prin folosirea la lecții a materialului intuitiv. Elevii prind sensul cuvintelor mai exact și le memorizează mai ușor dacă li se prezintă tablouri reprezentând obiecte ori derumărea respectivă sau acțiuni rezumate în câteva propoziții scurte. Asemenea tablouri există prin școli în număr încă destul de neîndestulător. La îndemâna profesorului de limba rusă nu stau însă materiale intuitive care să-l ajute la predarea gramaticii. In acest caz acestea trebuesc confecționate de profesor. Tocmai de aceea profesorii de limba rusă din orașul nostru s'au întrunit în ziua de 10 Septembrie pentru a discuta problema materialului didactic pentru limba rusă și pentru a pune, în același timp, bazele unui cab'net metodic de limba rusă. S'a întocmit atunci un plan de lucru și s'au stabilit sarcini precise pentru fiecare partic'pant. S'a pornit imediat la lucru. S'au confecționat litere de tipar colorate în negru și în roșu și s'au executat scheme care vor fi folosite la lecțiile de gramatică.

Amintim că materialul intuitiv confecționat va sta și la îndemâna profesorilor de limba rusă din satele mai apropiate de oraș. Vom avea deasemenea grijă de a ajuta cadrele tinere cu material didactic, cu îndrumări metodice, dat fiind faptul că nouă, celor dela oraș, ne stă la îndemână un bogat material metodologic sovietic și dat fiind și faptul că noi avem posibilitatea de a ne întruni mai des pentru discutarea unor astfel de probleme.

P. BULENCEA
profesor la Școala Tehnică Agricolă din Râmnicu-Sărat

In curând apare REVISTA DE PEDAGOGIE

Decăderea învățământului în Iugoslavia titoistă

Clica fascistă dela Belgrad, pornind pe calea goanei pentru înarmări și a transformării țării într'un cap de pod al agresorilor imperialiști, sugrumă toate năzuințele poporului, inclusiv învățământul pentru massele largi ale oamenilor muncii. O parte covârșitoare a bugetului național iugoslav (peste 73%) este destinat realizării politicii criminale militariste a titoiștilor, în timp ce pentru învățământ nu se dă aproape nimic. Mai mult decât atât, pe baza legii adoptate de scupșina titoistă, întreg sistemul de învățământ tehnic a fost dat în seama autorităților locale, care au posibilități materiale foarte reduse. In legătură cu aceasta au fost lichidate așa numitele ministere republicane ale învățământului, iar în locul lor au fost create consilii de învățământ și cultură. Sarcinile acestor consilii se limitează numai la „elaborarea proectelor de legi" și „realizarea supravegherii organizării învățământului pe teren".

Dela primii pași ai activității lor practice, consiliile de învățământ și cultură au desfășurat o largă ofensivă împotriva întregului sistem de învățământ public. „Proectele de legi", elaborate de ele tind la închiderea unui număr cât mai mare de școli și la reducerea la minimum a numărului de elevi. Astfel, în Serbia, la propunerea consiliului de învățământ și cultură, școlile medii incomplecte (de șase clase) din orașele Lik, Ivanița, Lazarevaț, Lapovo și Velica Plana au fost transformate în școli elementare cu patru clase, iar liceele complecte din orașele Trstenik, Surdulița, Bela Palanka și Pliepolie au fost transformate în școli de șase clase. Toate acestea sunt justificate prin „insuficiența personalului pedagogic și a clădirilor școlare". Și într'adevăr în școlile iugoslave sunt puțini învățători și profesori. Numărul lor, după cum recunoaște presa titoistă, s'a micșorat, în comparație cu anul 1945, dela 34.000 la 24.000. Numai 50% dintre cadrele didactice au studii medii și superioare complecte. In județul Splick (Dalmația), în anul școlar trecut, n'au funcționat 18 școli din lipsă de cadre didactice. Cu toate acestea, fără a ține seama de criza de cadre pedagogice, anul acesta, la stăruințele consiliilor de învățământ și cultură, au fost închise șase școli pedagogice în care învățau peste 2.000 de tineri și tinere.

Școlile din Iugoslavia se găsesc într'o situație extrem de grea. In anul școlar 1950/51 peste 700 de școli au fost închise în timpul iernii din cauza lipsei de combustibil. De obicei școlile se adăpostesc în cocioabe. In satul Lenușa (Pohori) copiii învață într'un grajd, în satul Cog (Cosovo) ei învață într'un turn părăsit și dărăpănat, iar în satele Crivița și Rubișno Pole (Serbia), în colibe țărănești, stând pe pământul gol. In Insula Hovdra (pe malul Adriaticei) după cum arată ziarul „Slobodna Dalmatia", „în anul școlar trecut au existat școli în care elevii din primele clase n'au învățat nici șapte litere din alfabet". De vină, remarcă ziarul, „nu sunt elevii ci diferite împrejurări". La început n'au fost învățători, apoi a lipsit combustibilul, iar odată cu începerea ploilor de toamnă lecțiile au fost împiedicate de umezeală. Apa curgea prin acoperișurile găurite.

In ceeace privește învățământul superior, acesta este accesibil în Iugoslavia numai păturilor privilegiate. Locurile din universități sunt ocupate de copiii numeroasei camarile titoiste, precum și ai burgheziei orășenești și sătești. In ultimii doi ani au fost excluși din universități peste 4.500 de studenți proveniți din rândurile muncitorilor și țăranilor săraci. Studenții fii ai oamenilor muncii duc o jalnică existență. Căminele universităților seamănă cu niște adăposturi pentru vagabonzi. Mulți dintre studenți nu sunt în stare să suporte mizeria și părăsesc învățătura. Fițuica titoistă „Glas" arată că la Școala Tehnică Superioară din Belgrad în anul școlar 1948—1949 s'au înscris 1080 de studenți dintre care numai 410 au ajuns în anul III. Și mai au încă doi ani de învățătură.

Transformând tineretul în carne de tun, necesară atâtătorilor imperialiști la un nou război, conducătorii fasciști de la Belgrad introduc în școli și universități un regim de cazarmă. Mușchiuliala militară, iată ce caracterizează educația tineretului iugoslaviei. George Porchenier corespondentul ziarului francez „Monde" comunică faptul că „pe străzile Belgradului defilează fără sfârșit studenți și elevi".

La militarizarea școlilor și a instituțiilor de învățământ superior titoiștii sunt ajutați de patronii lor imperialiști. Toți mai des la catedrele universităților din Iugoslavia apar „savanți" din Anglia, care propovăduesc pe față rasismul și alte concepții reacționare, pline de ură față de oameni. Pătruns de o deosebită satisfacție, ziaristul american Argiriss arată că „Universitatea din Belgrad a făcut un mare pas înainte: în toate facultățile ei conferințele cu privire la disciplinele politice sunt reduse la minimum". Dar principalul este că unui scriitor reacționar invitat să citească un ciclu de conferințe de filosofie „i s'a permis să-și exprime pe larg atitudinea sa negativă față de marxism".

Din zi în zi tineretul iugoslav se ridică tot mai hotărît împotriva criminalei politici militariste a titoiștilor. Se știe de pildă, că 12.000 de studenți ai Universității din Belgrad au refuzat în primăvara aceasta să se prezinte la examenele pentru disciplinele militare. Nevoind să recunoască deschis că studenții boicotează pe Tito și pe profesorii obscurantiști și fasciști, ziarul „Borba" arată că „deseori studenții sunt grosolani, fără tactul necesar" și că „în protestul lor față de profesori nu cunosc măsură".

V. KIRSANOV

Note politice externe

S'au scurs aproape trei luni de când au fost începute tratativele dela Kaisung, în vederea încetării focului în Coreea. Reamintim că în concepția Uniunii Sovietice, care, prin glasul lui Malik, propusese aceste negocieri, armistițiul trebuia să fie numai un prim pas necesar către o reglementare de ansamblu a problemei coreene. Ori, în ciuda timpului ce a trecut de atunci, nu s'au putut fixa nici măcar preliminariile armistițiului. Sângele continuă să curgă în Coreea, iar problemele Extremului-Orient au fost neîncetat complicate și agravate.

Dece? Pentru că reprezentanții guvernului Statelor-Unite au venit la Kaisung nu ca să ajungă la o înțelegere, ci, sub paravanul unor ipocrite palavre despre înțelegere, să saboteze orice posibilitate de acord. Evenimentele din ultimele trei luni au confirmat, într'adevăr, cu prisosință, că imperialiștii americani urmăresc în chip sistematic **prelungirea războiului din Coreea și extinderea lui la întreg Extremul Orient.** Astfel că, dacă ei au acceptat să vină la Kaisung a'fost numai, pe deoparte, pentru a nu se compromite și mai mult în fața opiniei lor publice și, pe de altă parte, pentru a câștiga timp în vederea desăvârșirii planurilor lor criminale. Deaceea, odată veniți la Kaisung, ei au ridicat tot felul de piedici artificiale în fața conferinței, au violat mereu zona neutră din jurul acestei localități, au continuat agresiunile lor aeriene contra teritoriului chinez, au încheiat tratatul de „pace" separat cu Japonia spre a accelera reînarmarea acesteia, au pus pe picior „coaliția Pacificului", — iar de șase săptămâni încoace refuză să reia tratativele pentru încetarea focului, întrerupte din cauza lor.

După cum se știe, doritori de a vedea curmată cât mai curând încăierarea care însângerează de atâta timp pământul tragic al Coreii, comandanții supremi ai Armatei populare coreene și voluntarilor chinezi au propus, în ultimele săptămâni, în mod stăruitor, reluarea necondiționată a negocierilor dela Kaisung, deși erau perfect îndreptățiți să pună unele condițiuni prealabile. Totuși, imperialiștii americani prin Ridgway, se eschivează și refuză să dea ordin plenipotențiarilor săi să revină la masa verde a discuțiilor de armistițiu, cu toate că opinia publică mondială, inclusiv opinia publică americană, dorește și cere acest lucru. Intrebarea care se pune este deci: guvernul Statelor Unite stăruie în acest refuz, care-l demască în fața propriului său popor și a întregii lumi? Explicația acestei atitudini este că „diplomația totală" a lui Acheson a împins politica externă americană într'un asemenea impas, încât ea nu mai are mijloace de a salva aparențele și de a camufla intențiile războinice ale conducătorilor Statelor Unite. Astăzi este clar, pentru oricine, că imperialiștii de peste Ocean urmăresc să se servească de prelungirea războiului din Coreea ca de o **justificare permanentă** pentru preparativele lor militare agresive. Contribuabililor americani, care se plâng de restricții, inflație și supraimpozite, li se răspunde de către cei din Washington, că... războiul din Coreea continuă și că deci trebuie să tacă și să accepte. Când deunăzi guvernele vasale au ridicat obiecțiuni contra diktatului american în privința tratatului separat cu Japonia și contra procedurii Conferinței dela San Francisco, cei din Washington au recurs din nou la același argument: războiul din Coreea continuă și deci n'aveți încotro! Deasemenea, Washingtonul se pregătește să folosească acest răspuns și cu prilejul viitoarei sesiuni a Adunării Generale a O.N.U.-ului, care se va întruni în Noembrie la Paris. Și aceasta, fără a mai vorbi de faptul că războiul din Coreea mai oferă trusturilor americane posibilitatea de a realiza beneficii tot mai fabuloase depe urma acestui conflict și a cursei înarmărilor.

Iată deci războiul din Coreea este continuat, — război care, în mintea dementă a criminalilor din Wall-Street și a procuriștilor lor politici din Washington, trebuie să servească drept început pentru o agresiune generalizată și până atunci, drept „scuză" pentru preparativele acestei agresiuni generalizate. Și iată, deasemenea, deci, cu toate nobilele eforturi făcute de către delegații forțelor populare din Coreea, negociatorii americani resping reluarea tratativelor de armistițiu. Atitudinea gangsterească a imperialiștilor americani nu numai că este osândită, cu mânie, de către toate popoarele lumii, dar ea a ajuns să nelinițească profund pe însiși slugile lor. Se știe că militariștii americani, rămași la concepția falimentară a lui Mac Arthur, ar vroi să încerce, din nou, să „cucerească" Nordul Coreei și agenția „China Nouă" a desvăluit, recent, aceste mârșave planuri. Făcându-se interpretul opoziției pe care proectul unor asemenea aventuri le întâmpină, de pildă, în opinia publică engleză, ziarul reacționar britanic „Times" arată că „singura soluție realistă" este „încheierea unui armistițiu pe paralela 38-a". Faptul că până și un asemenea ziar burghez a ajuns să sugereze ceeace pretind partizanii păcii de pretutindeni este o dovadă în plus a justeței propunerilor făcute de către delegatul Uniunii Sovietice.

Noile aventuri criminale, pregătite de imperialiștii americani, sunt de pe acum cunoscute. Popoarele sunt deci avertizate și în consecință, ele își încordează tot mai mult puterile în lupta lor comună pentru pace. Din nou, scocotelile celor din Washington vor fi răsturnate, căci frontul mondial al popoarelor este mai puternic decât pumnul de asasini, care au luat drumul lui Hitler.

★

Evenimentele din Iran au ilustrat, dealtminteri, în ultimele zile, spre turbarea spumegândă a celor din Washington și Londra, eficacitatea crescândă a luptei popoarelor pentru libertate, progres, dreptate și pace.

Acum șapte luni, sub presiunea maselor iraniene, Parlamentul din Teheran s'a văzut silit să voteze naționalizarea industriei petrolifere, fapt care atrăgea după sine, în mod firesc și automat, lichidarea faimoasei societăți petrolifere „Anglo-Iranian Oil", prin intermediul căreia capitaliștii englezi controlau nu numai petrolul Iranului, dar totodată și întreaga viață economică și politică a acestei țări. Se cunosc atât opoziția furioasă manifestată de către guvernul Attlee, acționând în numele monopolurilor britanice, cât și perfidele manevre ale guvernului Statelor-Unite, care s'a străduit, tot timpul, să utilizeze naționalizarea promulgată pentru a înlesni înlocuirea controlului englez asupra petrolului iranian, prin cel al trusturilor petrolifere americane. In scopul de a apăra poziția imperialiștilor britanici în Iran, „socialistul" Attlee a pus în funcțiune toate mijloacele dela corupție până la amenințarea cu folosirea forței armate și dela momeală până la recursul la „arbitrajul" Curții Internaționale de Justiție. Cât despre Truman, prefăcându-se că „sprijină" pe englezi, dar făcând în realitate exclusiv jocul magnaților yankei ai petrolului, el a încercat, rând pe rând, diverse mijloace de imixtiune, dela scrisorile personale adresate șefului guvernului iranian și până la trimiterea lui Harriman la Teheran, în rolul de „mediator".

Toate aceste josnice intrigi s'au lovit, în cele din urmă, de ferma hotărîre a poporului iranian, care s'a ridicat dârz la luptă, pentru a impune aplicarea legii de naționalizare, pentru a impune, adică, în ultimă analiză, independența țării sale. In felul acesta, deși în cercurile parlamentare presiunile anglo-americane pare să fi avut o „influență moderatoare", primul ministru Mosadik a fost obligat să dea satisfacție revendicării masselor și să lichideze societatea „Anglo-Iraniană". Attlee a tot nădăjduit că, retrăgând flota de vase-cisterne și determinând astfel încetarea activității rafinăriilor dela Abadan, va îngenunchia poporul Iranului. El s'a înșelat cumplit: acest șantaj odios nu numai că n'a slăbit lupta poporului iranian, dar a îndârjit-o în așa măsură, încât Mosadik a trebuit să ordone tuturor tehnicienilor și funcționarilor englezi să părăsească, până la 5 Octombrie, teritoriul Iranului, cu toate că imperialiștii din Londra, spre a preîntâmpina această măsură, au masat în Golful Persic numeroase vapoare de război.

Constatând cu surpriză ineficacitatea amenințărilor lor de ordin militar, laburiștii încearcă în prezent o nouă manevră disperată: ei s'au adresat Consiliului de Securitate, pentru a obține „condamnarea" Iranului și a avea, astfel, o „justificare" din partea O. N. U.-lui pentru o intervenție armată. In același timp, guvernul englez a mai declarat intenția sa de a împiedica Iranul să vândă în străinătate produsele sale petrolifere, sub pretextul că aceste produse ar aparține societății „Anglo-Iraniene", care a încetat să mai existe de câteva luni. In ceeace privește recursul la Consiliul de Securitate, el n'are absolut niciun temei legal, întrucât acest for nu este îndreptățit să se amestece în politica internă a niciunei țări.

Această desgustătoare manevră dovedește, însă, că la fel ca și pentru stăpânii lor din Washington, mijloacele de acțiune ale laburiștilor, în politica externă, sunt astăzi mincinoase, intrigile, șantajul cu forța și războiul. Lupta curajoasă a poporului iranian, care n'a ezitat să înfrunte atât pe imperialiștii englezi cât și pe cei americani, poate să impună până la urmă satisfacerea revendicărilor vitale ale oamenilor muncii din Iran.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26, Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28. Telefon Nr. 1.51.70. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni, 130 lei; Instituții anual, 500 lei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii"

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL III Nr. 132 | 4 PAGINI 5 LEI | JOI 11 OCTOMBRIE 1951

În acest număr:

Patriotismul sovietic creator (pag. 2-a).

Să ridicăm nivelul ideologic al întregii noastre activități! (pag. 2-a).

Temele generale școlare. (pag. 2-a).

Pentru stricta aplicare a Hotărîrii cu privire la cadrele didactice! (pag. 3-a).

Conferința Națională pentru Apărarea Copilului, prilej de întărire a legăturilor între școală și familie (pag. 3-a).

Planul profesorului de limba română (pag. 3-a).

Pentru viața fericită a copiilor, pentru pace (pag. 4-a).

Se deschid cursurile populare de limba rusă (pag. 4-a).

Să sprijinim activ campania însămânțărilor de toamnă! (pag. 4-a).

Note politice externe (pag. 4-a).

CUVÂNTUL MARELUI STALIN, IMBOLD IN LUPTA PENTRU PACE A POPOARELOR

Intreaga omenire iubitoare de pace întâmpină cu nestăvilită bucurie și satisfacție răspunsul tovarășului Stalin la întrebările corespondentului ziarului „Pravda" cu privire la arma atomică. Sutele de milioane de oameni simpli din întreaga lume, care doresc fierbinte pacea, care vor să apere viața și viitorul copiilor lor, văd în răspunsul marelui Stalin chezășia triumfului cauzei apărării păcii în lume.

Răspunsul tovarășului Stalin constituie un document de o valoare excepțională în actuala situație internațională. Acest document istoric este menit să dea un nou avânt luptei popoarelor din întreaga lume pentru pace, să întărească credința fierbinte a popoarelor în posibilitatea apărării păcii. Răspunsul tovarășului Stalin vine să dea o nouă și sdrobitoare lovitură atâtătorilor la război. Clar și răspicat, cuvântul stalinist de pace se aude din nou într'un moment în care forțele negre ale războiului rânjesc mai amenințătoare ca oricând, în care imperialiștii americani și englezi, mârșavi atâtători la un nou război își intensifică la maximum pregătirile războinice.

Sabotarea de către imperialiștii americani a tratativelor de armistițiu dela Kaisung, încheierea la San Francisco, a așazisului tratat de pace cu Japonia, tratat care preface Japonia într'un bastion al agresiunii americane în Extremul Orient, convocarea conferințelor dela Washington și Ottava care au avut drept rezultat includerea Germaniei Occidentale în pactul agresiv al Atlanticului de Nord, iată dovezi strigătoare ale pregătirilor de război ale imperialiștilor, ale dorinței lor de a preface Europa și lumea întreagă într'un câmp de luptă și distrugere. Vorbele goale ale imperialiștilor despre așa zisa lor dorință de pace nu mai pot înșela astăzi pe nimeni. Declarații demagogice ca ale ministrului de externe al Marii Britanii, Morrison, sau ca mesajul lui Truman adresat lui N. M. Șvernic, în care se pomenește despre „intențiile pașnice" față de Uniunea Sovietică și popoarele sovietice, au fost demascate așa cum se cuvine. Masca a fost demult smulsă de pe chipul hâd al lupilor imperialiști. Dorința lor de a dezlănțui cât mai repede războiul, apare azi mai limpede ca oricând. Însuși președintele Truman nu a ezitat să declare în mod deschis și nerușinat la 17 Septembrie că pentru actualii guvernanți ai Statelor Unite „un acord cu Rusia nu valorează nici măcar hârtia pe care este scris". Atâtători la război își dau astfel arama pe față. Declarațiile lor cinice sunt totodată însoțite de fapte. De curând președintele Truman a semnat o lege care prevede alocarea a aproape 6 miliarde dolari pentru construcția de baze militare atât în Statele Unite cât și în alte țări.

Dar forțele păcii nu pot fi intimidate. Tocmai într'un moment în care imperialiștii urlă despre noile lor tipuri de arme, în care ei atâtă mai mult ca oricând isteria războinică, răspunsul tovarășului Stalin dat corespondentului ziarului „Pravda" vine să spulbere cu o nouă lovitură politica de șantaj a imperialiștilor.

„Desigur, — spune tovarășul Stalin — agresorii vor ca Uniunea Sovietică să fie neînarmată în cazul unui atac al lor împotriva ei. Dar, Uniunea Sovietică nu este de acord cu aceasta și e de părere că pe agresori trebue să-i întâmpini pe deplin pregătit".

Ce puternică lovitură pentru agresorii imperialiști! Ce drastic avertisment pentru ucigașii mamelor și copiilor din Coreea, pentru bestiile cu chip de om care se laudă că „vor ucide copiii în leagăn, bătrânii la rugăciune, bărbații și femeile la munca câmpului".

Arma atomică a **încetat de a fi demult un monopol al imperialiștilor.** In comunicatul agenției TASS din 27 Septembrie 1949, se arăta că: **„Uniunea Sovietică a găsit secretul armei atomice încă din 1947".**

Eșecul șantajului atomic îi face să spumege de mânie pe imperialiști. Ucigașii dela Hiroshima care au aruncat bomba atomică asupra acestui oraș atunci când nu mai era nevoe, deoarece intervenția Uniunii Sovietice în războiul împotriva Japoniei a fost hotărîtoare pentru înfrângerea agresorilor japonezi, au căutat cu disperare o ieșire din impas. Ei nu puteau privi liniștiți cum comunicatul Agenției TASS și cele 500 milioane de semnături puse pe Apelul dela Stockholm, pentru interzicerea armei atomice au pus capăt șantajului atomic. Deaceea ei au continuat să intensifice la maximum cursa înarmărilor și isteria războinică. Numai acum câtva timp agenția Associated Press anunța că Groenlanda și Islanda sunt transformate în baze pentru lansarea de proectile-rachetă și pentru bombardiere atomice.

Știind că nu pot conta pe participarea propriilor lor popoare la un nou război, imperialiștii încearcă să întrețină mitul despre așa zisa superioritate a armamentului pe care-l dețin, a noilor tipuri de arme, a noilor tipuri de bombe atomice. Răspunsul tovarășului Stalin vine să spulbere noile încercări de șantaj ale imperialiștilor. **„Experimentarea bombelor atomice de diferite calibre se va face și de acum înainte, potrivit cu planul apărării țării noastre împotriva unui atac al blocului agresiv anglo-american"**, — arată tovarășul Stalin în răspunsul său.

Existența armei atomice în posesia Uniunii Sovietice constitue un important factor al apărării păcii. Dela bun început Uniunea Sovietică a fost pentru interzicerea necondiționată a armei atomice, pentru încetarea fabricării ei.

In numeroasele desbateri dela O.N.U., delegatul Uniunii Sovietice, A. I. Vâșinski **a arătat necesitatea interzicerii armei atomice și a stabilirii unui strict control internațional asupra producției de energie atomică.** El a cerut ca energia atomică să fie utilizată în scopuri pașnice și nu pentru distrugeri.

„Noi dorim — a spus la 10 Noembrie 1949, A. I. Vâșinski la O.N.U. — **să punem energia atomică în slujba îndeplinirii marilor sarcini ale construcției pașnice, pentru a arunca munți în aer, pentru a schimba cursul apelor, pentru a iriga deșerturile și pentru a deschide drumuri noi de viață acolo unde rareori, a păsit piciorul omului".**

Aceste cuvinte spuse la scurt timp după comunicatul agenției TASS care arăta că Uniunea Sovietică deține secretul armei atomice veneau să confirme cele spuse și în comunicat, că în ciuda faptului că deține această armă, Uniunea Sovietică se va menține pe vechea ei poziție de interzicere neconditionată a armei atomice.

Propunerile sovietice cu privire la interzicerea necondiționată a armei atomice au fost respinse de politicienii imperialiști. Propunerea sovietică ca interzicerea armei atomice și controlul să se facă simultan a fost deasemeni respinsă cu ajutorul mașinii de vot imperialiste dela O.N.U. Aceste manevre ale imperialiștilor au demonstrat fără putință de tăgadă că ei sunt împotriva interzicerii armei atomice, că ei nu se pot împăca cu gândul că nu dețin monopolul acestei arme. Această politică a fost continuată cu încăpățânare de imperialiști. **„Personalitățile din Statele Unite sunt nemulțumite de faptul că secretul armei atomice îl posedă nu numai Statele Unite ci și alte țări și, în primul rând, Uniunea Sovietică. Ele ar vrea ca Statele Unite să aibă monopolul producției bombei atomice, pentru ca Statele Unite să aibă posibilitatea nelimitată de a intimida și șantaja alte țări"**, — spune tovarășul Stalin.

Dar speranțele deșarte ale agresorilor imperialiști au fost înșelate! Nemaiavând monopolul armei atomice ei nu mai pot folosi șantajul și intimidarea. **„Eu cred** — spune tovarășul Stalin — **că adepții bombei atomice pot consimți ca arma atomică să fie interzisă numai dacă vor vedea că nu mai au monopolul ei".**

Eșecul suferit de imperialiști umple de bucurie și speranță inimile milioanelor și milioanelor de partizani ai păcii din toate țările. Acești oameni privesc cu nețărmurită încredere spre Uniunea Sovietică, apărătoarea păcii, înspre tovarășul Stalin, stegarul apărării păcii în lume. Oamenii simpli din întreaga lume salută cu entuziasm cuvintele marelui Stalin.

Faptul că, după cum arată tovarășul Stalin — Uniunea Sovietică este pentru interzicerea armei atomice și pentru încetarea producției armei atomice, ca și pentru instituirea unui control internațional, constitue o nouă și puternică afirmare a politicii consecvente de pace a Uniunii Sovietice.

Dar controlul internațional pe care-l cere Uniunea Sovietică nu este în niciun caz „controlul" pe care-l visează imperialiștii americani. Aceștia au căutat să impună încă de multă vreme faimosul plan Baruh-Lilienthal care prevedea crearea unui supertrust atomic care să rezerve partea leului monopoliștilor americani.

„Nu este greu de înțeles — spune tovarășul Stalin — **că acesta nu este un control, ci o batjocorire a controlului, o înșelare a năzuințelor de pace ale popoarelor".**

Popoarele lumii nu se vor lăsa însă înșelate. Hotărîte să ia cauza apărării păcii în propriile lor mâini, ele își pun toată încrederea în politica stalinistă de pace și prietenie între popoare. Milioanele de semnături pe Apelul pentru un Pact al Păcii ale oamenilor sovietici arată încăodată că în mâna oamenilor sovietici arma atomică este o armă a păcii. Arma atomică în mâinile poporului sovietic, în mâinile constructorilor comunismului, chezășuește desvoltarea operei de construcție pașnică în țările aflate în lagărul socialismului, chezășuește somnul liniștit al copiilor, chezășuește triumful luptei popoarelor pentru libertate și pace.

Pentru poporul muncitor din țara noastră, răspunsul tovarășului Stalin constitue un prilej de nețărmurită bucurie. Acest răspuns întărește încrederea poporului nostru în victoria cauzei păcii, în posibilitatea construirii socialismului în țara noastră.

Dragostea fierbinte pe care poporul nostru muncitor o nutrește pentru marea Uniune Sovietică, eliberatoarea noastră, pentru învățătorul și conducătorul iubit al popoarelor, tovarășul Stalin, se oglindește în felul în care este sărbătorită „Luna prieteniei româno-sovietice". Această măreață sărbătoare care se desfășoară în fiecare an în țara noastră în preajma aniversării Marii Revoluții Socialiste din Octombrie a devenit un simbol al prieteniei de nezdruncinat dintre poporul sovietic și poporul român.

Sărbătorirea „Lunii prieteniei româno-sovietice" din acest an se face în condițiile luptei ascuțite dintre lagărul păcii și lagărul atâtătorilor la război, în condițiile creșterii nemăsurate a forțelor păcii în lume.

Răspunsul tovarășului Stalin la întrebările corespondentului ziarului „Pravda" cu privire la arma atomică, vine să sporească și mai mult dragostea și încrederea poporului nostru pentru marea Uniune Sovietică, pentru marele Stalin.

Răspunsul tovarășului Stalin, la întrebările corespondentului ziarului „Pravda", înarmează popoarele lumii, mișcarea uriașă a partizanilor păcii, cu convingerea că forțele păcii sunt capabile să apere pacea până la capăt.

Răspunsul tovarășului I. V. STALIN la întrebările corespondentului ziarului PRAVDA cu privire la arma atomică

MOSCOVA, 6 (Agerpres). — TASS transmite:

PRAVDA din 6 Octombrie publică următorul răspuns al tovarășului I. V. Stalin la întrebările corespondentului ziarului PRAVDA cu privire la arma atomică.

INTREBARE: Ce credeți despre zarva pe care a stârnit-o zilele acestea presa străină în legătură cu experimentarea bombei atomice în Uniunea Sovietică?

RĂSPUNS: Intr'adevăr, recent a avut loc la noi experimentarea unuia din tipurile bombei atomice. Experimentarea bombelor atomice de diferite calibre se va face și de acum înainte, potrivit cu planul apărării țării noastre împotriva unui atac al blocului agresiv anglo-american.

INTREBARE: In legătură cu experimentarea bombei atomice, diferite personalități din Statele Unite dau alarma, țipând că securitatea Statelor Unite e primejduită. Există vreun temei pentru o asemenea alarmă?

RĂSPUNS: Nu există niciun temei pentru o asemenea alarmă.

Personalitățile din Statele Unite nu pot să nu știe că Uniunea Sovietică este nu numai împotriva folosirii armei atomice, ci și pentru interzicerea ei, pentru încetarea fabricării ei. După cum se știe, Uniunea Sovietică a cerut, în câteva rânduri, interzicerea armei atomice, dar de fiecare dată a primit un refuz din partea puterilor blocului Atlantic. Aceasta înseamnă că în cazul unui atac al Statelor Unite împotriva țării noastre, cercurile conducătoare ale Statelor Unite vor folosi bomba atomică. Tocmai această împrejurare a silit Uniunea Sovietică să aibă arma atomică, pentru a întâmpina pe deplin pregătită pe agresori.

Desigur, agresorii vor ca Uniunea Sovietică să fie neînarmată în cazul unui atac al lor împotriva ei. Dar, Uniunea Sovietică nu este de acord cu aceasta și e de părere că pe agresori trebue să-i întâmpini pe deplin pregătit.

Așa dar, dacă Statele Unite nu intenționează să atace Uniunea Sovietică, alarma personalităților din Statele Unite trebue considerată ca lipsită de temei și falsă, deoarece Uniunea Sovietică nu are de gând să atace vreodată Statele Unite sau vreo altă țară.

Personalitățile din Statele Unite sunt nemulțumite de faptul că secretul armei atomice îl posedă nu numai Statele Unite, ci și alte țări și, în primul rând, Uniunea Sovietică. Ele ar vrea ca Statele Unite să aibă monopolul producției bombei atomice, pentru ca Statele Unite să aibă posibilitatea nelimitată de a intimida și șantaja alte țări. Dar, la drept vorbind, pe ce temei și cu ce drept gândesc ele astfel? Oare interesele menținerii păcii cer un asemenea monopol? N'ar fi mai just să se spună că lucrurile stau tocmai invers, că tocmai interesele menținerii păcii cer, în primul rând, lichidarea acestui monopol, iar apoi și interzicerea necondiționată a armei atomice? Eu cred că adepții bombei atomice pot consimți ca arma atomică să fie interzisă numai dacă vor vedea că nu mai au monopolul ei.

INTREBARE: Ce părere aveți despre un control internațional asupra armei atomice?

RĂSPUNS: Uniunea Sovietică este pentru interzicerea armei atomice și pentru încetarea producției armei atomice. Uniunea Sovietică este pentru instituirea unui control internațional în scopul ca hotărîrea cu privire la interzicerea armei atomice, la încetarea producției armei atomice și la folosirea exclusiv în scopuri civile a bombelor atomice deja fabricate — să fie executată cu toată strictețea și conștiinciozitatea. Uniunea Sovietică este tocmai pentru un asemenea control internațional.

Personalitățile americane vorbesc și ele despre „control", dar „controlul" lor pornește nu dela încetarea producției armei atomice, ci dela continuarea acestei producții și încă în cantități corespunzătoare cantității de materie primă de care dispune o țară sau alta. Așa dar, „controlul" american pornește nu dela interzicerea armei atomice, ci dela legalizarea și consfințirea ei. Prin aceasta se legalizează dreptul atâtătorilor la război de a extermina cu ajutorul armei atomice zeci și sute de mii de locuitori pașnici. Nu este greu de înțeles că acesta nu este un control, ci o batjocorire a controlului, o înșelare a năzuințelor de pace ale popoarelor. Se înțelege că un astfel de „control" nu poate să satisfacă popoarele iubitoare de pace, care cer interzicerea armei atomice și încetarea fabricării ei.

Luna prieteniei cu marele popor sovietic

Oamenii muncii din țara noastră sărbătoresc cu entuziasm, între 7 Octombrie și 7 Noembrie, Luna prieteniei româno-sovietice. Devenită o minunată tradiție a poporului nostru, această lună a prieteniei este în fiecare an un prilej de caldă manifestare a recunoștinței și a atașamentului nostru față de Uniunea Sovietică, Țara Socialismului victorios, bastionul păcii în întreaga lume.

Sărbătorirea Lunii prieteniei româno-sovietice, care culminează cu aniversarea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, constitue o trecere în revistă a neprețuitului ajutor pe care poporul sovietic l-a acordat țării noastre, a sprijinului frățesc pe care Uniunea Sovietică ni-l dă pentru construirea socialismului în Patria noastră. Toate realizările de până azi, începând cu actul istoric dela 23 August 1944, nu puteau fi posibile fără existența și sprijinul Țării Socialismului. Conducându-se după înaltele principii ale internaționalismului proletar, Uniunea Sovietică a dat țării noastre un sprijin puternic și multilateral, care ne-a permis să pășim cu succes la construirea socialismului. Cu ajutorul Uniunii Sovietice, în Patria noastră se desvoltă astăzi o puternică industrie grea și o agricultură socialistă, înflorește o cultură nouă în slujba poporului.

Strălucita experiență a școlii sovietice este un far ce călăuzește pas cu pas activitatea oamenilor muncii din școlile noastre. Materialele privitoare la desvoltarea învățământului public în U.R.S.S., lucrările pedagogilor ruși și sovietici, metodicile și publicațiile padagogice sovietice ne ajută zi de zi în opera de construire a școlii noastre noi. Inaintați cu învățămintele teoriei și practicei pedagogice a Țării Socialismului, învățătorii și profesorii noștri obțin mereu noi succese în munca de educație comunistă a elevilor.

Prietenia cu puternica și nebiruita Uniune Sovietică este pentru noi cea mai sigură chezășie a păcii, a desvoltării noastre pașnice, cea mai sigură garanție împotriva pericolului unui nou război mondial plănuit de imperialismul anglo-american.

Luna prieteniei româno-sovietice este prilej pentru o mai adâncă și mai bună cunoaștere a minunatei realități din U.R.S.S., a măreței opere de construire a comunismului și a celor care desăvârșesc această operă — oamenii sovietici. Manifestările organizate în întreaga noastră țară în această lună ne vor face să aflăm ultimele realizări pe tărâmul industriei, al agriculturii și al culturii sovietice, ne vor face să cunoaștem îndeaproape mărețele victorii ale constructorilor comunismului, bogata lor experiență, metodele lor de muncă. Iar aceasta va duce, fără îndoială, la intensificarea folosirii bogatei experiențe sovietice în țara noastră, la aplicarea creatoare a metodelor sovietice în munca întreprinderilor, a gospodăriilor agricole și a instituțiilor noastre culturale.

Pentru cunoașterea temeinică a uriașului tezaur al experienței Uniunii Sovietice, tot mai mulți oameni ai muncii din țara noastră învață cu perseverență limba rusă. In cadrul Lunii prieteniei româno-sovietice se va deschide anul școlar al cursurilor populare de limba rusă, care vor asigura masselor largi ale poporului nostru posibilitatea de a studia limba culturii sovietice, limba lui Lenin și Stalin.

Un rol deosebit de însemnat în această lună revine Asociației Române pentru legăturile de prietenie cu Uniunea Sovietică — A.R.L.U.S. Cuprinzând în rândurile sale tot mai mulți muncitori, țărani muncitori și intelectuali, A.R.L.U.S.-ul va contribui din ce în ce mai mult la popularizarea Uniunii Sovietice și la cultivarea dragostei poporului nostru față de poporele marii Țări a Socialismului.

In școlile noastre, sărbătorirea Lunii prieteniei româno-sovietice trebue să constitue un nou imbold pentru îmbunătățirea muncii instructiv-educative, pentru asigurarea unui învățământ științific și a educației comuniste a elevilor. Pentru profesorii, învățătorii și educatoarele din țara noastră, această lună a prieteniei trebuie să fie un puternic îndemn la adâncirea muncii de studiere și aplicare a pedagogiei sovietice, a metodelor verificate prin bogata experiență a școlii sovietice, un puternic îndemn la adâncirea studierii limbii ruse, pentru a avea posibilitatea de a consulta direct bogata literatură și presă pedagogică sovietică.

Educația comunistă a elevilor noștri trebue să capete un nou avânt în întâmpinarea măreței aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. In lecții și în orele educative, cadrele didactice trebue să arate elevilor rolul conducător al Uniunii Sovietice în marele lagăr mondial al păcii, ajutorul neprețuit pe care l-a acordat țării noastre, minunatele realizări în drumul ei victorios spre comunism. In această perioadă, elevilor trebue să li se recomande, la lecții, prin vitrine de cărți, prin gazetele de perete, etc., să citească și să aprofundeze cât mai multe cărți sovietice.

Luna prieteniei româno-sovietice este un minunat prilej pentru învățători și profesori de a da un nou avânt muncii de cultivare a dragostei copiilor față de marele conducător al popoarelor, tovarășul Stalin. Prin discuții, prin compuneri cu teme ca „Dece iubesc pe tovarășul Stalin", „Ce momente din viața tovarășului Stalin m'au impresionat cel mai mult", „Ce am învățat din lupta dusă de tovarășul Stalin" etc., cadrele didactice vor putea obține o mai adâncă cunoaștere a vieții și a luptei lui I. V. Stalin de către elevi, precum și creșterea dragostei și a recunoștinței copiilor față de marele prieten al poporului nostru — tovarășul Stalin.

Este bine să se organizeze în această perioadă întâlniri cu oameni care au vizitat Uniunea Sovietică sau cu fruntașii în producție care aplică metode sovietice. Deasemenea, școlile pot iniția vizionarea în colectiv a filmelor și pieselor de teatru sovietice, a expozițiilor deschise în cadrul Lunii prieteniei româno-sovietice, etc. Manifestările culturale și sportive ale elevilor din această perioadă trebue să contribue și ele la cunoașterea realizărilor Uniunii Sovietice și la creșterea dragostei copiilor față de ea.

O atenție deosebită trebue să dea școlile inițierii unor acțiuni de înfrumusețare a mormintelor eroilor sovietici care și-au dat viața în lupta pentru eliberarea Patriei noastre. Aceste acțiuni vor contribui extrem de mult la cultivarea dragostei și recunoștinței elevilor noștri față de Țara Socialismului.

In activitatea lor obștească, învățătorii și profesorii noștri trebue să intensifice în luna aceasta popularizarea, prin cămine culturale sau în cadrul S.R.S.C., a minunatelor realizări din Uniunea Sovietică. In acelaș timp, ei trebue să asigure începerea și desfășurarea în cele mai bune condițiuni a cursurilor populare de limba rusă pentru masele largi ale oamenilor muncii.

Luna prieteniei româno-sovietice — sărbătoare a întregului popor, să fie un imbold pentru desăvârșirea muncii noastre din școli, un prilej de cultivare în rândurile elevilor noștri și a maselor largi a dragostei nemărginite față de marea și puternica Uniune Sovietică și față de genialul ei conducător, cel mai bun prieten al poporului nostru — tovarășul Iosif Vissarionovici Stalin!

In cinstea Conferinței Naționale pentru Apărarea Copilului

In cinstea Conferinței Naționale pentru Apărarea Copilului pe ecranele Capitalei va rula filmul documentar „Palatul Pionierilor". Această nouă realizare a tinerei noastre cinematografii descrie în mod viu și atractiv minunatul dar pe care Partidul l-a făcut copiilor Patriei. Frumusețea bătrânului palat al Cotrocenilor, varietatea activităților din cercuri, bogata înzestrare a întregului Palat al Pionierilor sunt cea mai limpede dovadă a grijii și a dragostei părintești cu care sunt înconjurați copiii în Republica noastră Populară.

In clișeu o scenă din filmul „Palatul Pionierilor".

Inmânarea insignei de „fruntaș în învățătură" la Institutul Pedagogic „Maxim Gorki"

La Casa Prieteniei Româno-Sovietice a avut loc Duminică 7 Octombrie deschiderea Lunii Prieteniei Româno-Sovietice în cadrul Institutului Pedagogic „Maxim Gorki".

Cu această ocazie a fost sărbătorit un eveniment cu totul nou în învățământul nostru superior. S'au împărțit insigne de „fruntaș în învățătură" unui mare număr de studenți ai institutului, care în anul școlar 1950—1951 au obținut medii între 9—10.

Solemnitatea a fost deschisă de tov. Barbu Zaharescu, rectorul Institutului, care a subliniat rolul pe care îl are în consolidarea prieteniei româno-sovietice Institutul Pedagogic „Maxim Gorki". Deasemenea vorbitorul a subliniat că împărțirea insignelor de „fruntaș în învățătură" vădește grija și dragostea cu care partidul și guvernul înconjoară tineretul studios.

Tov. prof. N. Pascu, prorectorul Institutului a arătat că pe viitor insignele de „fruntaș în învățătură" se vor conferi la sfârșitul fiecărei sesiuni de examene.

Cu prilejul înmânării insignelor studenții fruntași au fost salutați și felicitați de o delegație de pionieri, de organizația U.T.M. a uzinelor „Dinamo" — organizație fruntașe pe raionul Gh. Gheorghiu-Dej din Capitală — de organizația de partid și U.T.M. a Institutului, de delegațiile sindicatului, ale corpului didactic și ale studenților.

Festivitatea a luat sfârșit printr'un program artistic prezentat de studenți.

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

SĂ RIDICĂM NIVELUL IDEOLOGIC AL INTREGII NOASTRE ACTIVITĂȚI!

De curând organizațiile de partid au convocat în numeroase republici și ținuturi din țara noastră consfătuiri în legătură cu diferite probleme de învățământ public. La aceste consfătuiri s'a stăruit în mod deosebit asupra necesității intensificării activității ideologice în rândurile cadrelor pedagogice, asupra grijii ce trebue acordată aspectului ideologic și educativ al întregii activități a școlii noastre. Despre aceste sarcini s'a vorbit la consfătuirile organizate de Comitetul de Partid al ținutului Altai și de comitetul regional de Partid din Novosibirsc, de Comitetul Central al P. C. (b) din Chirghizia, de Comitetul Central al P.C. (b) din Republica Moldovenească, de Comitetul Central și Comitetul din Bacu al P.C. (b) din Azerbaidjan, etc.

Partidul Bolșevic acordă o atenție deosebită călirii ideologice a oamenilor noștri, educației lor comuniste și înarmării lor teoretice. Partidul cere ca instituțiile noastre ideologice să lucreze pătrunse de conștiința înaltei răspunderi pe care le-a încredințat-o poporul. Ministerele învățământului, secțiunile de învățământ regionale și de ținut au subliniat adeseori la diferite ședințe și adunări, și pe drept cuvânt, că ministerele învățământului sunt instituții ideologice. Problemele cu conținut ideologic trebue să se găsească întotdeauna în câmpul de observații ale ministerelor învățământului și ale organelor lor locale. Fără îndoială că ministerele învățământului și secțiunile de învățământ trebue să rezolve numeroase probleme administrative și organizatorice. Totuși, caracterul și sarcinile acestor instituții cer ca problemele de educație ideologică să stea întotdeauna pe primul plan.

Într'adevăr, ministerele învățământului și secțiunile de învățământ trebue să rezolve la fiecare pas problemele care sunt legate direct de educația ideologică a tineretului. Conținutul de idei al predării diferitelor obiecte, educația comunistă a copiilor și a tineretului în spiritul patriotismului sovietic, activitatea organizațiilor de pionieri și comsomoliste, nivelul ideologic al manualelor ,al cărților pentru copii, al presei pedagogice, desvoltarea criticii și autocriticii în colectivele noastre, problemele științei pedagogice, pregătirea marxist-leninistă a cadrelor pedagogice toate acestea sunt probleme ideologice ale practicii de fiecare zi a organelor de conducere ale învățământului public. In procesele lor verbale inspectorii acordă prea rar atenția cuvenită acestor probleme.

Ministerele învățământului și secțiunile învățământului public trebue să pună în centrul preocupărilor lor în primul rând, problemele ideologice. Ele trebue să se conducă după politica Partidului Bolșevic. Articolele publicate recent în ziarul „Pravda" împotriva denaturărilor ideologice în literatură au subliniat încă odată necesitatea de a lupta împotriva oricăror manifestări ale lipsei de idei și ale apolitismului, care prejudiciază interesele poporului și ale statului sovietic. Consfătuirile de partid în domeniul învățământului public care s'au ținut în ținuturi, regiuni și republici, pun în fața conducerii învățământului public sarcina directă de a se ocupa zi de zi de activitatea ideologică și politică, de educația ideologică a tineretului școlar, de educația ideologică a masselor largi ale cadrelor didactice.

Ministere'e învățământului și secțiunile de învățământ trebue să rezolve numeroase probleme curente, trebue să se ocupe de numeroase lucruri mărunte. Dar ele nu trebue să uite că latura ideologică a sarcinei primite este principalul în munca lor.

Tovarășul Stalin a vorbit adeseori despre pericolul bolii practicismului îngust și a practicismului lipsit de principii. El a criticat pe acei care „acționează" foarte „energic" dar sunt lipsiți de perspectivă, nu știu „să le potrivească" și deaceea se abat dela drumul just. Tovarășul Stalin amintea cadrelor noastre, cum Vladimir Ilici Lenin își bătea joc de boala practicismului, cum trata el „practicismul îngust" și „practicismul stupid" și cu ce forță opunea acestei boli activitatea revoluționară vie, munca activă luminată de o perspectivă clară. Și în ministerele învățământului și în secțiunile învățământului public trebue să domine un astfel de stil de muncă. Trebue să se lupte împotriva practicismului îngust, trebue să se manifeste un interes cât mai viu față de aspectul ideologic al activității școlilor și instituțiilor de învățământ superior, față de viața ideologică a colectivelor pedagogice, față de munca politică în rândurile cadrelor didactice.

In intensificarea conducerii activității ideologice și în reorganizarea în acest sens, a aparatului de conducere al organelor învățământului, un rol important revine organizațiilor de partid din ministerele învățământului și din secțiunile de învățământ. Ele sunt chemate să ridice prin toate mijloacele nivelul ideologic al vieții aparatului, să contribue la îndeplinirea rapidă și justă a directivelor partidului ca să nu se înrădăcineze boala practicismului îngust și lipsit de principii. Organizațiile de partid sunt chemate să aibă grijă de înarmarea ideologică a cadrelor din aparatul de conducere în sensul larg al acestui cuvânt având în vedere nu numai pregătirea teoretică a tovarășilor, ci căutând ca întreaga lor activitate de zi cu zi să fie pătrunsă de o ideologie profund bolșevică, de un adevărat spirit partinic. Organizațiile de partid din ministerele învățământului și din secțiunile de învățământ sunt obligate să aibă grijă ca aparatul acestor instituții să acorde cea mai mare atenție activității ideologice astfel încât să se înrădăcineze temeinic în munca aparatului stilul leninist-stalinist. Vorbind despre stilul bolșevic de conducere, tov. Stalin a subliniat că nu este vorba despre stilul literar, ci despre stilul în muncă, despre ceeace este deosebit și specific în practica leninismului, și care crează un deosebit tip de militant leninist. Leninismul este o școală teoretică și practică, școala care formează un deosebit tip de activist de partid și de om de stat, care crează un stil deosebit, stilul leninist în muncă.

Cerința pe care ne-o pune cu insistență viața și anume de a ne îndrepta hotărît atenția către aspectul ideologic al muncii noastre, trebue să o adresăm și organelor sindicale de conducere și pentru aceste organe este deasemenea foarte importantă problema activității politice în rândurile cadrelor didactice.

Sindicatele sunt obligate să ducă o largă activitate educativă. Ele înainte de toate rezolvă sarcina de cinste pusă de V. I. Lenin și anume să educe noua armată a personalului pedagogic care trebue să fie strâns legată de partid, de ideile lui, care trebue să fie pătruns de spiritul lui.

Partidul Bolșevic desfășoară o acțiune intensă în ceeace privește educația comunistă a masselor. Cadrele didactice contribue activ la această acțiune. Ministerele învățământului și secțiunile de învățământ sunt instituții ideologice de răspundere, în practica cărora problemele ideologice trebue să fie întotdeauna pe primul plan.

(După „Ucitelskaia Gazeta")

TEMELE GENERALE ȘCOLARE

Sunt încă 20 de minute până încep lecțiile și totuși aproape toate fetele sunt la școală. Multe din ele țin în mână câte un ziar.

Despre ce este vorba? Ce se petrece astăzi? Nimic neobișnuit. Așa începe fiecare zi de muncă la Școala Medie de Fete Nr. 585 din Moscova. Cu 10 minute înainte de începerea lecțiilor se aude sunetul clopoțelului. Fetele se împrăștie repede prin clase. Pe coridoare se așterne liniștea. In clase dela clasa V până la clasa IX-a începe momentul de informație politică, care durează 10 minute.

In fiecare zi 2—3 fete informează clasa despre evenimentele internaționale curente. Asistă și profesorul care ține prima lecție. Oricând i se pot cere explicații. El are însă și dreptul de a pune diferite întrebări elevelor.

In ultimele zile tema principală a fost lupta pentru pace, răsunetul provocat în inimile tuturor oamenilor simpli de pe glob de Apelul Consiliului Mondial al Păcii. Dar despre evenimentele vieții contemporane, despre lupta pentru pace în școală se vorbește nu numai în cadrul celor 10 minute de informații politice...

Sună clopoțelul. In clasa a IX-a B începe lecția de literatură. Tema lecției: „Tradiția lui Bielinschi în literatura noastră, în cultura noastră".

Scopul lecției este de a da elevelor din clasa a IX-a indicații pentru lucrările scrise pe care le vor face în viitorul apropiat. Totdeauna Iulia Alexandrovna leagă temele de compunere cu actualitatea. Potrivit planului, astăzi ea face o lecție nouă. O atenție deosebită îi acordă personagiului politic „Vissarion". O impresie deosebită produc cuvintele lui Bielinschi: „In viitor noi, în afară de sabia victorioasă, vom pune în greutatea istoriei și ideile înaintate ruseți".

Citând cuvintele lui Hertzen despre Bielinschi, Iulia Alexandrovna subliniază în mod deosebit că problemele politice și sociale au fost pentru Bielinschi „probleme de viață și de moarte".

Pentru literatura noastră contemporană, problemele culturii sovietice sunt deasemenea probleme „de viață și de moarte". Lupta pentru pace se află astăzi în centrul vieții internaționale. Participarea activă a poeților, scriitorilor, artiștilor, gânditorilor în această luptă este urmarea tradiției lui Bielinschi care totdeauna a pus ideile, literatura, arta în slujba poporului său.

Lecția următoare la aceiași clasă este o lecție de geografie. Ea este ținută de către B. E. Gundina. Tema lecției: „Harta politică a globului pământesc după cel de al doilea război mondial". După ce întreabă două eleve despre cele ce au învățat la lecția trecută, tovarășa Gundina trece la lecția nouă. Pornind dela cuvintele tovarășului Stalin: „poporul sovietic a salvat civilizația Europei", ea arată elevilor rolul jucat de Uniunea Sovietică în cel de al doilea război mondial.

— S'a terminat cel de al doilea război mondial. Lumea s'a împărțit în două lagăre. S'au format noi țări democratice în Europa și în Asia. Populația Uniunii Sovietice și a noilor state democratice se ridică la aproape jumătate din populația totală a globului. In clasă e liniște. Cele povestite de profesoară sunt lucruri cunoscute elevelor. Ele citesc în fiecare zi ziarele, vorbesc despre situația internațională în cadrul celor 10 minute de informații politice. Dar când acest material devine conținutul propriu zis al lecției, când acesta este prezentat în mod sistematic, tema stârnește destulă atenție din partea elevelor. Pe nesimțite, tov. Gundina trece apoi dela expunerea lecției, la discuții. Răspunzând la întrebările puse, elevele povestesc despre creșterea forțelor revoluționare în toată lumea după cel de al doilea război mondial, despre încercările imperialiștilor din Anglia și Statele Unite pentru a declanșa un nou război. Ele aduc fapte concrete: războiul din Coreea, bazele militare din Oceanul Pacific, goana înarmărilor în Statele Unite, neîndeplinirea de către Anglia și Statele Unite a hotărîrilor lunte cu prilejul diferitelor conferințe mondiale „planul Marshall", etc.

— Cum reacționează oamenii simpli din toată lumea față de aceste încercări — întreabă profesoara. Toate elevele ridică mâna. Nu este nimeni care să nu dorească să vorbească despre lupta pentru pace. Răspunzând la întrebarea pusă, elevele din clasa IX-a nu fac pur și simplu constatări asupra mișcării pentru pace în toată lumea. Ele știu „istoria problemei". Una din eleve povestește despre primul și al doilea congres mondial, pentru apărarea păcii, alta despre Apelul dela Stockholm și Apelul Consiliului Mondial al Păcii. Elevele subliniază rolul conducător al Uniunii Sovietice în lupta pentru pace. La sfârșitul lecției profesoara indică planul după care elevele vor pregăti materialul necesar lecției următoare. Punctul central al planului este: „U.R.S.S. și țările de democrație populară ca bază a lagărului democratic și reazim al păcii. Lupta pentru pace și Consiliul Mondial al Păcii".

Tovarășa Gundina ca și tovarășa I. A. Ohotina au creiat obișnuința elevelor de a se folosi de materialul din gazete. Anul trecut, sub conducerea tovarășei Gundina, elevele au pregătit numeroase lucrări scrise. Lucrările lor s'au remarcat printr'o tematică desvoltată, prin largi vederi politice și printr'o bună prezentare. Iată de pildă caietul uneia din eleve din clasa a VI-a: doi copii în costume peticite. Unul din ei este înarmat cu o pensulă. El scrie pe pereții caselor cuvântul „PAIX" iar altul observă de după colț să nu fie descoperiți de cineva. Lucrarea se numește: „Copiii în lupta pentru pace". Folosindu-se de materiale publicate în „Pionierskaia Pravda", „Pravda" și „Ogoniok", elevele din clasa VI-a povestesc despre viața copiilor din India, din Franța și din Anglia.

Iată acum o altă lucrare: „Orașul diavolului galben". Pe copertă siluetele hidoase ale unor sgârie nori. Preponderează culorile negre și galbene. Aceasta este, deasemeni, o lucrare la geografie, însă pentru elevele din clasa a IX-a. Prima parte cuprinde o descriere a orașului New York. Eleva se folosește de pamfletele lui M. Gorki, de materiale din gazete și din manuale. Cea de a doua parte este consacrată structurii politicii Americii, încercările imperialiștilor din U.S.A. de a aprinde un nou război și lupta pentru pace în toată lumea.

Această orientare a muncii, actualitatea ei, este asigurată prin aceea că toți profesorii își alcătuesc planul pentru munca din afară de școală în funcție de temele generale școlare pentru anul respectiv, teme care trebuesc alese cât mai apropiat de vârsta și interesele copiilor.

Alegând pentru acest an tema indicată de cuvintele lui V. M. Molotov: „Toate drumurile duc la comunism", diriginții de clasă își planifică în funcție de aceasta activitatea lor educativă, iar profesorii fixează o serie de teme (fiecare elevă alege una care-i place) care vor fi lucrate în mod individual de către eleve, în timpul lor liber.

In legătură cu temele școlare generale responsabilul bibliotecii alcătuește un plan de lucrări privitoare la lecturile înafară de clasă, lecturi care trebue să fie paralele cu cele din clasă. Acest plan este aprobat de consiliul pedagogic.

Munca organizațiilor de comsomol și pionieri este deasemeni concepută în funcție de aceste teme. Totuși tema școlară generală trebue să pătrundă și în cadrul lecțiilor. In aceasta poate și constă secretul marilor succese ale colectivului de profesori dela școala nr. 585 din Moscova.

I. FINKELSTEIN
profesoară la Școala nr. 666 din Moscova

Un oraș înfloritor al minerilor din Armenia

In Armenia s'au desfășurat în ultimii ani mari lucrări de amenajare a orașelor. Un exemplu edificator în această direcție este orașul minerilor armeni — Kafan. Această localitate, care într'un trecut nu prea îndepărtat era o așezare înapoiată, murdară și plină de praf, s'a transformat astăzi într'un oraș bine amenajat, cu cartiere întregi de blocuri de locuințe și numeroase grădini și parcuri. In orașul Kafan funcționează numeroase instituții culturale — un teatru, câteva cinematografe, un muzeu și cluburi pentru muncitori. Aci apare un ziar care oglindește viața și munca minerilor.

Anul acesta s'au făcut importante lucrări de amenajare a orașului Kafan, precum și a așezărilor înconjurătoare. S'au asfaltat piețele și străzile, și s'a îmbunătățit fluxul electric. Conducta de apă principală a orașului a fost prelungită și s'au executat mari lucrări pentru împodobirea lui cu verdeață.

Direcția minelor a înființat în împrejurimile orașului o casă de odihnă și două sanatorii de noapte, unde muncitorii se odihnesc sau urmează un tratament medical fără a lipsi din producție. (Agerpres).

La conferința regională a partizanilor păcii din regiunea Moscova

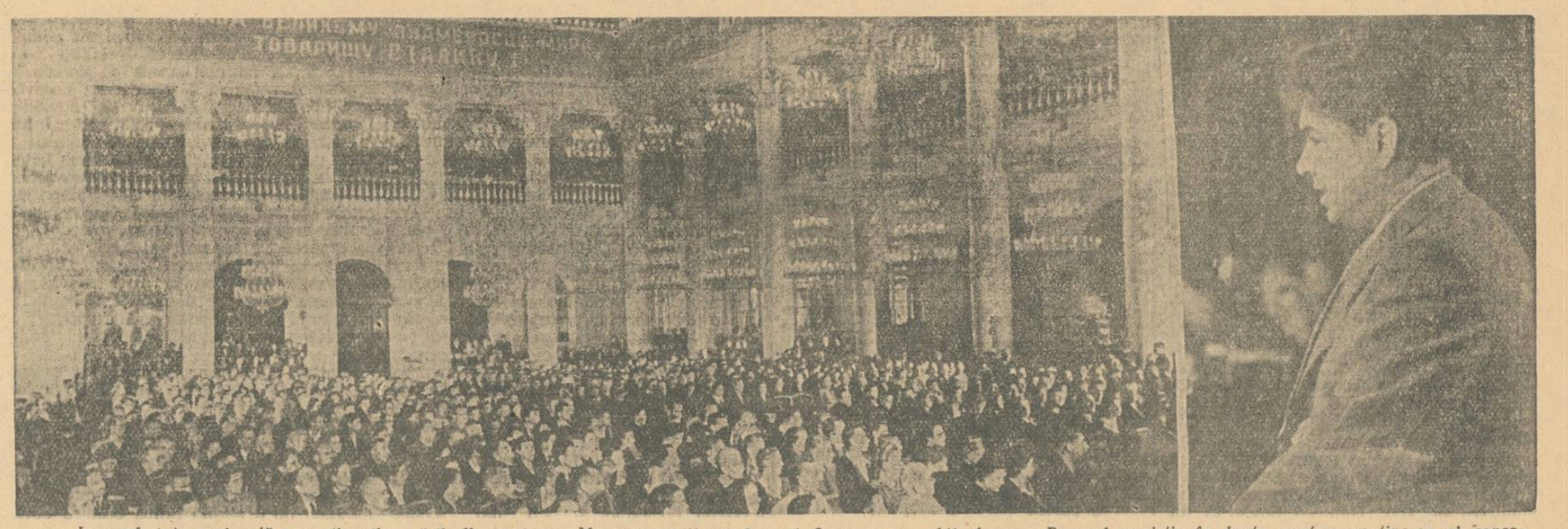

La conferința regională a partizanilor păcii din regiunea Moscova scriitorul Leonid Leonov a vorbit despre „Poporul sovietic în lupta pentru menținerea și consolidarea păcii".

— Astăzi, când la chemarea Comitetului Sovietic pentru Apărarea Păcii, — și-a încheiat cuvântarea Leonid Leonov, — în toată țara se desfășoară campania de strângere a semnăturilor pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii, locuitorii din Moscova și regiunea Moscovei își spun cuvântul lor hotărît: nu va fi război! Suntem încredințați că rațiunea și voința de fier a popoarelor va apăra cauza păcii, al cărei steag este purtat de tovarășul Stalin!

In clișeu: *Conferința partizanilor păcii din regiunea Moscova. Vorbește Leonid Leonov.*

Laboratoarele Universității din Moscova vor fi înzestrate cu aparate moderne

Pentru laboratoarele, cabinetele și muzeele care vor fi instalate în noua clădire a Universității din Moscova sosește încontinuu utilaj științific. Acest utilaj este alcătuit din cele mai perfecționate și originale aparate, pentru toate domeniile fizicii, chimiei, mecanicii și biologiei și alte ramuri ale științei și tehnicii moderne. La proiectarea și fabricarea noului utilaj lucrează circa 400 de oameni de știință, specialiști în diferite domenii.

PATRIOTISMUL SOVIETIC CREATOR

Format în decursul secolelor și mileniilor, sentimentul dragostei de patrie, sentimentul patriotismului este din timpuri străvechi propriu popoarelor Uniunii Sovietice.

In decursul întregii sale istorii eroice multiseculare, marele popor rus a dat de nenumărate ori lumii un exemplu de patriotism autentic și adânc.

Rusia s'a desvoltat și s'a întărit în lupte crâncene împotriva cotropitorilor străini care încercau să înrobească poporul rus iubitor de libertate. Toate încercările nenumăraților dușmani ai acestui popor — polonezii și tătarii, cavalerii germani și intervenționiștii polonezi, cotropitorii suedezi și „marea armată" a lui Napoleon s'au sfărâmat, izbindu-se de bărbăția neînfrântă a rușilor pentru care, după cum spunea Cernisevschi „este absurdă chiar ideea posibilității unui jug străin".

Inainte de Octombrie 1917, dragostea pentru patrie chema poporul la luptă necruțătoare împotriva asupritorilor. Marii democrați ruși Hertzen, Bielinschi Cernișevschi, Dobroliubov au arătat că adevărata dragoste față de patrie constă în lupta pentru libertatea ei.

In condițiile grele ale țarismului și feudalismului, cu toată lipsa completă de drepturi politice și cu tot monstruosul jug economic care apăsa asupra lui, poporul rus a obținut succese uriașe în toate domeniile științei și tehnicii, literaturii și artei. Marele scriitor proletar A. M. Gorki scria: „In domeniul artei, poporul rus a desvăluit o forță uimitoare, creând în condiții îngrozitoare o literatură minunată, o pictură uimitoare și o muzică originală care entuziasmează întreaga lume. Gura poporului era închisă, aripile sufletului lui erau legate, dar inima lui a născut zeci de mari artiști ai cuvântului, ai sunetelor, ai culorilor... Nu numai abundența talentelor născute în Rusia în secolul al 19-lea, ci și uimitoarea lor varietate ne umple inimile de mândrie".

Ieșit din sânul poporului rus, marele partid a lui Lenin și Stalin a strâns în rândurile sale pe cei mai buni reprezentanți ai oamenilor muncii de toate naționalitățile din Rusia și a condus masele la răsturnarea țarismului și a capitalismului, la distrugerea închisorii țariste a popoarelor. Strângându-se în jurul proletariatului rus și sprijinindu-se pe ajutorul lui frățesc și dezinteresat, popoarele Rusiei, sub conducerea gloriosului partid bolșevic în frunte cu marii conducători ai revoluției, Lenin și Stalin, au obținut eliberarea lor socială și națională, creind pe a 6-a parte a globului puternicul Stat Sovietic.

S'a îndreptățit pe deplin geniala prezicere a lui I. V. Stalin care a declarat la cel de al VI-lea Congres al Partidului Bolșevic: „Nu este exclus ca tocmai Rusia să fie țara care să deschidă drumul spre socialism".

Rusia sovietică a devenit o adevărată patrie a oamenilor muncii. Popoarele Țării Sovietelor, apărând în lupte grele cuceririle lor împotriva atacurilor imperialismului mondial și a agenturii lui interne — gardiștii albi, menșevicii, socialiștii revoluționari, naționaliștii burghezi, — au consolidat în țara lor cea mai înaltă orânduire socială de stat — orânduirea sovietică și au realizat visul secular al omenirii, clădind într'un termen excepțional de scurt mărețul edificiu al socialismului.

Pe baza victoriei revoluției socialiste și a mărețelor ei cuceriri istorice a apărut patriotismul sovietic, un patriotism nou din punct de vedere principial, un patriotism de tip superior, necunoscut până atunci în istoria omenirii.

Cea mai însemnată trăsătură a patriotismului sovietic este dragostea fierbinte, fără margini, a celor mai largi masse populare față de orânduirea socială și de stat apărută ca rezultat al victoriei Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Dacă orânduirea socială burgheză se bazează pe dominația proprietății capitaliste private asupra mijloacelor de producție și slujește interesele claselor exploatatoare, — orânduirea sovietică, bazată pe proprietatea obștească asupra mijloacelor de producție, este o orânduire cu adevărat populară, crescută din sânul poporului și bucurându-se de puternicul sprijin al acestuia.

Dacă societatea burgheză este o societate a asupririi sociale și naționale, unde la unul din poli se găsește o bogăție nemăsurată și parazitară, iar la celălalt lipsa de drepturi, mizeria și munca forțată, — societatea socialistă sovietică este o familie unică, măreață, în care nu mai există asuprire națională a oamenilor liberi ai muncii — muncitori, țărani și intelectuali, uniți prin scopuri și interese comune.

Dacă în societatea capitalistă disproporția dintre forțele de producție și relațiile de producție se manifestă în neîmpăcate contradicții de clasă, în activitatea revoluționară a clasei muncitoare, îndreptată spre distrugerea sistemului social-economic stabilit de exploatatori, — în societatea socialistă există o deplină conformitate între forțele de producție și relațiile de producție, fapt care se reflectă în unitatea morală și politică a poporului sovietic, în prietenia popoarelor Uniunii Sovietice și în patriotismul sovietic, care formează forțele motrice ale societății sovietice.

La baza patriotismului sovietic se află dragostea fără margini față de patria socialistă și față de popor, devotamentul fără margini față de cauza socialismului, față de Partidul Bolșevic și față de marele Stalin.

Patria omului sovietic este țara în care pentru prima dată în istoria omenirii, a fost creată o orânduire fără exploatarea omului de către om, țara unui ritm nemaiîntâlnit de desvoltare economică și a creșterii necontenite a bunei stări materiale a populației, țara celei mai înaintate culturi din lume, a unei culturi care merge în avantgarda desvoltării spirituale a omenirii.

Patriotismul sovietic este un patriotism conștient, la baza căruia stă ideea comunismului, înțelegerea superiorității radicale a orânduirii sociale sovietice față de orânduirea capitalistă. Patriotismul sovietic este patriotismul poporului creator, al poporului constructor, care se mândrește în mod justificat cu realizările și succesele sale.

Patriotismul sovietic are un caracter general, este un patriotism al întregului popor. Inaltul sentiment de patrie este propriu în egală măsură clasei muncitoare, țărănimii colhoznice și intelectualității sovietice. In această constă deosebirea radicală dintre patriotismul oamenilor sovietici și patriotismul în țările capitaliste, unde patriotismului sincer și adânc al oamenilor muncii i se opune naționalismul, cosmopolitismul burgheziei care se închină numai la „vițelul de aur", trădând cu ticăloșie și cinism interesele naționale pentru interesele sale de clasă, folosind agentura sa în rândurile mișcării muncitorești — socialiștii de dreapta. Exemple vii pentru acest lucru sunt furnizate astăzi de politica trădătoare a cercurilor din Franța, Anglia, Italia și alte țări capitaliste, care aduc ca jertfă regilor dolarului interesele naționale ale popoarelor lor.

Patriotismul sovietic este un patriotism activ. Dragostea față de patria socialistă își găsește expresia în lupta activă a cetățenilor sovietici pentru înflorirea patriei socialiste, pentru desvoltarea ei multilaterală. Adevăratul sentiment al patriotismului sovietic înseamnă tendința nobilă de a-și da toate forțele, toată energia, toate cunoștințele pentru binele Uniunii Sovietice, pentru cauza comunismului. Patriotismul sovietic naște eroismul de masse al muncitorilor, colhoznicilor și intelectualilor în toate sectoarele vieții sociale. Dragostea oamenilor sovietici pentru patrie se manifestă în aspirația de a o face tot mai bogată și mai puternică, iar poporul tot mai fericit.

In patriotismul sovietic, dragostea pentru patrie se îmbină organic cu ura față de dușmanii acesteia, cu lupta hotărîtă împotriva a tot ceeace împiedecă progresul; patriotismul sovietic înseamnă necontenita creare a noului, creația revoluționară în toate domeniile vieții sociale, dorința neînfrântă de a merge înainte și hotărîrea de a suporta orice greutăți și jertfe în numele patriei.

Una din trăsăturile cele mai importante ale patriotismului sovietic este caracterul lui internațional. Patriotismul sovietic este cea mai înaltă expresie a internaționalismului socialist. El unește toate popoarele, indiferent de naționalitate, într'un unic și măreț colectiv, strângându-le într'o unică familie frățească de constructori ai comunismului. Liber de prejudecăți rasiale și naționale, patriotismul sovietic apropie popoarele din U.R.S.S., trezește încrederea reciprocă și prietenia între ele și creează în sânul fiecăruia dintre aceste popoare tendința de a depune partea sa de efort pentru cauza comună de construire a comunismului.

Rolul conducător și hotărîtor în desvoltarea și cultivarea patriotismului sovietic aparține partidului lui Lenin-Stalin, care educă în oamenii sovietici principalele calități ale patriotismului sovietic — hotărîrea de a sluji fără preget patria, de a jertfi interesele personale în numele interesului colectivului și, dacă este nevoie, de a merge până la autojertfire în numele patriei. Patriotismul poporului sovietic și devotamentul față de puterea sovietică au fost izvorul nemaivăzutului eroism și al abnegației fără margini a oamenilor sovietici în anii războiului civil și al luptei împotriva intervenționiștilor, în anii luptei împotriva haosului economic, pentru refacerea economiei naționale, în epoca cincinalelor staliniste, a construirii și desăvârșirii socialismului.

Deosebit de viu s'a manifestat forța patriotismului sovietic în perioada Marelui Război pentru Apărarea Patriei, când întregul popor sovietic, sub conducerea Partidului Bolșevic și a genialului său învățător I. V. Stalin, s'a ridicat în apărarea patriei socialiste, a salvat patria și a salvat popoarele lumii de înrobire, iar civilizația mondială de pieire. Insuflețiți de ideea patriotismului, ostașii Armatei Sovietice au săvârșit în luptele cu cotropitorii germano-fasciști acte de eroism fără seamăn. In spatele frontului au muncit fără preget muncitorii colhoznicii și intelectualii, aprovizionând neîntrerupt Armata Sovietică, cu tot ceeace era necesar pentru luptă și victorie. Faptele de eroism în muncă ale oamenilor sovietici din spatele frontului, — spune tovarășul Stalin, — ca și nemuritoarele fapte de arme ale ostașilor noștri pe front, izvorăsc din fierbintele și fecundul patriotism sovietic.

După victoria asupra Germaniei hitleriste și a Japoniei imperialiste, mișcarea patriotică a masselor populare s'a desfășurat cu o forță nemaiîntâlnită. Grija patriotică pentru o nouă înflorire a patriei, pentru construirea societății comuniste, a însuflețit pe oamenii sovietici la un măreț eroism în muncă. Poporul sovietic este conștient că el e stăpânul tuturor bogățiilor minunatei sale țări și creatorul vieții noi, iar aceasta naște în el un adânc atașament și o adâncă dragoste față de producția sa socialistă, față de munca sa. Omul sovietic vede limpede în succesele țării și ale poporului său partea ce revine sectorului său de muncă. Caracterul liber și creator al muncii își găsește o expresie vie și deplină în întrecerea socialistă, metoda comunistă în construirea socialismului.

Pentru rezolvarea sarcinilor istorice ale construirii comunismului, împreună cu întreg poporul muncește cu abnegație intelectualitatea sovietică.

Intreaga țară sovietică ridică mărețele construcții ale comunismului pe Volga și pe Nipru, pe Don și în deșerturile din Kara-Rum, transformând natura după mărețul plan stalinist.

Poporul sovietic, antrenat în munca pașnică și creatoare, apără prin toate forțele cauza păcii în întreaga lume. Măreața lui patrie s'a ridicat în fruntea frontului internațional al păcii, luptând activ pentru apărarea păcii și demascând uneltirile ațâțătorilor la război americano-englezi. In prezent, întreg poporul sovietic semnează cu o uriașă însuflețire Apelul Consiliului Mondial al Păcii cu privire la încheierea unui Pact al Păcii între cele 5 mari puteri.

Inimile oamenilor sovietici sunt pline de mândrie pentru marea lor patrie și pentru iubitul lor Partid Bolșevic. In țara sovietică, poporul și comunismul s'au unit într'un tot unitar de nedespărțit. In unitatea neînfrântă a Partidului și poporului, în dragostea fără margini a oamenilor sovietici față de marele Stalin constă forța nebiruită a patriotismului sovietic creator.

V. ZAVADSCHI

Pentru stricta aplicare a Hotărîrii cu privire la cadrele didactice!

Să se rezolve problema cazării și aprovizionării cadrelor didactice în regiunea Cluj

In cadrul desbaterilor celei de a treia sesiuni a sfatului popular regional Cluj, un punct important din ordinea de zi l-a constituit analiza felului în care a fost aplicată Hotărîrea Partidului și a Guvernului cu privire la cadrele didactice. Din raportul prezentat de tovarășul Gh. Sabău, șeful secțiunii de învățământ cât și din discuțiile sesiunii — în cadrul cărora au luat cuvântul deputații regionali Nicolae Goldberger, Ernest Gall, Aurel Cora, Ion Leanu etc., au reieșit o serie de lipsuri în aplicarea Hotărîrii. Astfel s'a văzut că nici comitetul executiv al sfatului popular regional, nici secțiunea de învățământ nu s'au ocupat în suficientă măsură de traducerea în viață a celor stabilite de Hotărîre. Din acest motiv, de pildă, n'a putut fi rezolvată până acum problema locuințelor și problema cazării cadrelor tinere. Tovarășul învățător Ilie Berindei, repartizat în comuna Gârda, raionul Câmpeni, în loc să fie primit cu grijă tovărășească, să fie cazat prin grija sfatului popular comunal, a fost nevoit să doarmă în podul unei locuințe. La Turda, alți cinci învățători și profesori sunt fără locuințe din care cauză sunt nevoiți să doarmă în sălile de clasă ale școlii. Nici problema aprovizionării cadrelor didactice cu lemne de foc, în special a celor dela sate nu este încă rezolvată. Deși sfatul popular regional — la intervenția secțiunii de învățământ — a luat măsurile necesare, aprovizionarea cu lemne este întârziată de ocoalele silvice care nu s'au îngrijit din timp de demarcarea parchetelor de pădure.

Problema loturilor de grădină pentru învățători este nerezolvată, până acum neluându-se nici o măsură în acest sens.

In afară de lipsurile subliniate mai sus, sunt unele sfaturi populare comunale care contravin prevederilor Hotărîrii încărcând pe învățători cu sarcini care nu intră în competința lor. Un astfel de caz s'a petrecut în comuna Aghireș, unde un număr de șapte învățători au primit ca sarcină din partea sfatului popular comunal să răspundă de mersul însămânțărilor și să pornească dela 5 dimineața la munci cu caracter agricol.

Toate aceste lipsuri au fost criticate aspru de deputați. In urma discuțiilor care s'au purtat sesiunea a putut lua o serie de hotărîri importante în vederea aplicării mai temeinice în regiunea Cluj a Hotărîrii Partidului și Guvernului cu privire la cadrele didactice.

Astfel, s'a decis prelucrarea din nou la regiune, raioane și comune a Hotărîrii, analizarea celor realizate și lichidarea neîntârziată a lipsurilor constatate în special în ce privește cazarea și aprovizionarea cadrelor didactice din mediul rural.

Mai multă atenție asigurării condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice din raionul Tulcea

Sfatul popular, secția de învățământ și biroul sindical al raionului Tulcea au luat încă înainte de deschiderea noului an școlar o serie de măsuri pentru aplicarea Hotărîrii Partidului și Guvernului cu privire la cadrele didactice.

Au fost luate în primul rând măsuri pentru a asigura condiții favorabile învățătorilor tineri repartizați în diferite comune ale raionului. Datorită acestei griji, tovarășii învățători Vicol Sanda din comuna Horia, Barbu Ion din comuna Somova și Gornoavă Argentina din comuna Parches au fost cazați în bune condițiuni și li s'au asigurat locuri la cantine. In oraș, cu sprijinul biroului sindical și al Sfatului Popular, doi învățători au primit locuințe corespunzătoare pentru ei și familiile lor.

Sunt însă o serie întreagă de probleme cărora Sfaturile populare comunale nu le-au dat suficientă atenție și care, din această cauză, n'au fost încă rezolvate. Așa este, de pildă, problema combustibilului. Dacă în satele I.G. Duca, Agighiol, Calica, Sarinasuf și altele s'au adus lemne pentru învățători, în comuna Somova de pildă, referentul șef al sfatului popular, tov. Catara, pretinde că nu i s'a dat dispoziția să se îngrijească de lemnele învățătorilor. Un caz asemănător s'a petrecut și în comuna Cataloi.

In ceeace privește repartizarea petrolului lampant pentru cadrele didactice, unii responsabili de cooperative, destul de puțini la număr, au dat câte un litru de petrol învățătorilor. Majoritatea cadrelor didactice nu au primit însă petrol și așa s'a putut întâmpla că învățătorii din comuna Somova au trebuit să-și întocmească planurile de lucru și temele la lumina opaițului.

Sfaturile populare comunale nu au luat deasemeni nici o măsură pentru a repartiza loturile de grădină cuvenite învățătorilor.

Deși biroul sindical a făcut intervenții pentru ca tinerele cadre didactice numite în învățământ și prezentate la post să primească cota de salariu cuvenit și rambursarea cheltuielilor de transport, totuși, până la data de 4 Octombrie nu se luase nici o măsură pentru achitarea drepturilor lor.

Aceste lipsuri se datoresc în mare parte faptului că tovarășii din comitetul executiv al sfatului popular raional nu acordă importanța cuvenită controlului îndeplinirii sarcinilor pe care le pune Hotărîrea Partidului și Guvernului, lăsând aceste probleme numai în seama secției de învățământ. Această atitudine trebue grabnic revizuită. Comitetul executiv trebue să ia grabnice măsuri pentru a asigura stricta aplicare a tuturor prevederilor Hotărîrii, sprijinind mult mai activ secția de învățământ și acordând toată grija condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice.

S. NAUM

Munca organizațiilor U. T. M. în rândurile elevilor

Noul an școlar, primul din planul nostru cincinal, pune în fața organizațiilor U.T.M. din școli sarcini deosebit de însemnate în ceeace privește munca politică-educativă în rândurile elevilor. Inviățând din bogata experiență a activității pe care o duce în școală Comsomolul, organizațiile U.T.M. din întreaga țară au trecut la o muncă organizată, care a și început să-și arate roadele.

Incă înainte de începerea școlilor, comitetele U.T.M. și-au analizat munca din anul trecut și, discutând lipsurile activității pe care au dus-o, au luat măsuri pentru înlăturarea lor. Comitetul raional U.T.M. „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Capitală, de pildă, a mobilizat pe activiștii din școli pentru o cât mai rodnică muncă privind pregătirea deschiderii cursurilor. Datorită acestei mobilizări, organizațiile de bază U.T.M. și detașamentele de pionieri din școli au adus o contribuție serioasă la acțiunile de reparare și înfrumusețare a localurilor de școală. Astfel, la școlile elementare mixte nr. 7 Chiajna, 16 Februarie, etc., precum și la școala medie tehnică administrativă de fete nr. 4, un număr mare de utemiști și pionieri au muncit cu sârguință pentru înfrumusețarea școlii lor. O inițiativă demnă de menționat a fost aceea a elevelor utemiste dela școala pedagogică de fete nr. 2, care au contribuit la amenajarea laboratorului de fizică și a sălii de științe naturale.

Tot din inițiativa organizației de bază U.T.M. și a detașamentelor de pionieri s'a organizat un larg schimb de manuale între elevi. Astfel, mobilizați de U.T.M., pionierii din comuna Târnavele, raionul Vida, regiunea Teleorman, au donat 317 manuale care au fost înmânate pionierilor și școlarilor. Deasemeni, s'au organizat schimburi de manuale între elevi la școala elementară de fete nr. 4 și la școala elementară de băieți nr. 42 din București.

Primele zile de școală au fost o adevărată sărbătoare pentru utemiști și pionieri. Iată ce scrie eleva Margareta Schmidt din clasa VII-a a școlii elementare din centrul comunal Borșa, raionul Vișeu, regiunea Rodna. „Ți-e drag să înveți în școala noastră nouă și curată. Noi, toți elevii, am avut manuale școlare după care să învățăm. 80 de copii au primit gratuit toate manualele iar ceilalți o parte din ele".

Aceste câteva rânduri oglindesc bucuria vieții fericite a elevilor din școlile noastre, rod al grijii pe care le-o poartă Partidul și întreg poporul muncitor din țara noastră.

La începutul acestui an școlar, elevii, sub îndrumarea organizației U.T.M., și-au luat din primele zile angajamente în ceeace privește învățătura și frecvența. De un real ajutor pentru ridicarea nivelului lor la învățătură este organizarea sprijinului dat de către U.T.M.-iștii fruntași colorilalți elevi. Indreptând unele lipsuri din anul trecut, elevii și-au luat angajamentul să învețe, încă din primele zile, cu sârguință, organizațiile U.T.M. punându-și în planul lor controlul permanent al felului în care se respectă aceste angajamente.

Pentru a-și putea duce cu succes la îndeplinire sarcina învățătură, organizațiile U.T.M. au trecut la punerea în aplicare a Hotărîrii C.C. al U.T.M. cu privire la supraîncărcarea elevilor cu diferite sarcini extrașcolare. Trăgând concluzii practice din munca anului trecut, organizațiile de bază U.T.M. și-au planificat în așa fel activitatea, încât elevii să nu mai fie supraîncărcați cu munci extrașcolare care-i sustrag dela sarcina lor cea mai importantă, învățătura.

Sădind în fiecare U.T.M.-ist și pionier însușiri calități morale, organizațiile U.T.M. au pășit cu succes la realizarea planurilor lor de muncă, devenind astfel încă din primele săptămâni dela începerea școlilor, factor de seamă în ridicarea nivelului de învățătură al elevilor — principalul lor aport în lupta pe care toți oamenii cinstiți din lumea întreagă o duc pentru apărarea păcii.

I. ISAIIA

Concurs literar în școli

Comitetul Național pentru organizarea Lunii Prieteniei Româno-Sovietice, a inițiat un concurs literar în cadrul școlilor medii din întreaga țară, închinat prieteniei româno-sovietice.

Concursul va avea loc în ziua de 28 Octombrie 1951. —

Pregătindu-se pentru participarea la concurs, citind bibliografia indicată, elevii au încă un prilej să cunoască operele literare sovietice și, prin ele, viața și aspectul moral al omului sovietic.

Cele mai bune lucrări vor fi premiate, într'un cadru festiv, în școli, în centrele regionale și la București.

Profesorii de limba maternă vor sprijini elevii care se pregătesc pentru concurs, ajutându-i să-și procure materialul documentar necesar, dându-le consultații și organizând discuții literare, în cadrul cărora se vor desbate probleme legate de obiectul concursului.

O cât mai bună pregătire a studenților!

Una din cele mai însemnate probleme în lupta pentru obținerea unui nivel înalt al cunoștințelor este aceea a îndrumării muncii studenților. Experiența predării cursului de calcul diferențial și integral studenților din anul I dela Facultatea de Fizico-Matematici din București mi-a arătat în anul trecut că studenții care au avut cele mai mari dificultăți la asimilarea materiei au fost aceia care nu posedau temeinic materia școlilor medii, deși nu toate cunoștințele corespunzătoare interveneau efectiv la curs. Lucrul acesta a devenit și mai clar pentru mine atunci când am avut în față, la sfârșitul primului semestru, rezultatele unei probe de control. Din 89 candidați prezentați la proba de control, 41 aveau lacune în cunoștințele de matematică și fizică.

In anul acesta, pentru a înlătura dela început greutățile ce s'ar ivi din cauza neomogenității cunoștințelor pe care le au studenții din anul I, voi introduce în curs o parte pregătitoare, în cadrul căreia îmi propun să trec în revistă noțiunile matematice elementare, indispensabile materiei pe care o predau. In acest scop voi căuta să-mi fac o părere cât mai precisă cu putință asupra nivelului cunoștințelor elementare ale studenților, printr'o probă scrisă de control preliminară.

In al doilea rând, m'am îngrijit ca în cadrul fiecărei grupe de studenți să se afle câțiva cu o pregătire mai serioasă, care să-l poată antrena și ajuta pe ceilalți la studiu.

Mi-am propus să organizez, cu sprijinul conducerii facultății și al organizației U.T.M., ore suplimentare de seminar pentru studenții cu o pregătire inițială insuficientă. In orele suplimentare voi preda acestor studenți în mod cât mai concis noțiunile matematice esențiale care le lipsesc și voi acorda o atenție deosebită îndrumărilor pentru studiul individual. Le voi cere să rezolve ei înșiși o serie de probleme din manualele de liceu, ceeace constitue un foarte bun exercițiu.

Experiența anului trecut mi-a arătat însă că frecvența la orele suplimentare a acestei categorii de studenți a fost destul de slabă — și anume că tocmai studenții cei mai puțin pregătiți le-au evitat. De aici rezultă necesitatea unei strânse legături între catedră, conducerea facultății și organizația U.T.M. pentru a lua măsuri care să asigure participarea acelora cărora le sunt necesare.

Deasemeni, pentru a obține ca toți studenții — chiar și cei cu o pregătire mai slabă — să fie permanent la curent cu materia predată la curs, mi-am alcătuit planul calendaristic în așa fel încât la început cursul avansează într'un ritm mai lent, insistând prin numeroase aplicații asupra noțiunilor noi.

Munca de îndrumare a studiului individual al studenților are o însemnătate deosebită mai ales acum, la începutul anului universitar, când ei își organizează studiul pentru întreaga etapă a unui semestru. Deaceea, stărui în special asupra acestei probleme, obișnuindu-i pe studenți să nu se mărginească a citi în mod mecanic materia, ci de a parcurge capitolele punct cu punct, luându-și notițe amănunțite, căutând să pătrundă esența chestiunilor studiate.

Pentru a îndruma studenții să consulte tratatele sovietice de specialitate, voi organiza, împreună cu conducerea facultății, afișarea la bibliotecă, pentru uzul studenților, a unor liste bibliografice care să le indice ce anume material trebue studiat.

O problemă însemnată o constitue, de asemeni, alegerea chestiunilor care vor fi discutate la seminar. Imi propun să mă opresc asupra acelor probleme care îmi vor îngădui să fac mereu apel la cunoștințele anterioare ale studenților, pentru a le reîmprospăta astfel în memoria lor. O atenție deosebită voi acorda orelor de consultații, care constitue pentru mine un bun prilej de cunoaștere a studenților și de îndrumare a muncii lor.

Prof. univ. CAIUS IACOB

Planul profesorului de limba română

Intârzierea apariției programei și a manualelor de limba română ne-a creat nouă, profesorilor de limba română, dificultăți serioase în ceeace privește organizarea și planificarea muncii în acest an școlar. Ne-am început activitatea în clasă fără să știm exact care va fi materia pe care o vom preda, fără să putem avea dela început un plan precis de muncă. Totuși, s'au putut lua chiar în aceste condiții unele măsuri care să ajute la pregătirea planificării și care să ne îngăduie să începem o activitate organizată.

Iată deci, în primele lecții pe care le-am ținut cu elevii clasei a XI-a am pornit să execut o serie de lucrări înaintea apariției programei, deci înainte de a-mi putea alcătui planul calendaristic. Am început prin a controla lectura personală a elevilor, pentru a-mi da seama cu ce anume va trebui să fie completată această lectură. Deasemeni, am controlat, printr'o lucrare scrisă, posibilitățile elevilor de a-și expune în scris ideile iar la lecțiile de recapitulare am căutat să verific nivelul lor de cunoștințe asupra istoriei literaturii și asupra gramaticii, precum și felul cum știu să expună oral aceste cunoștințe. Mi-am recitit apoi observațiile notate cu prilejul analizei muncii din anul trecut.

După ce mi s'a comunicat ce anume se va studia în clasa XI-a, am început să mă preocup de materialul ajutător de care voi avea nevoie: Am cercetat tot materialul apărut în traducere în publicațiile noastre în legătură cu desbaterile desfășurate în Uniunea Sovietică în jurul lucrării tovarășului Stalin „Marxismul și problemele lingvisticii". Deasemeni, mi-am adunat materialul publicat cu prilejul sesiunilor Academiei R.P.R. din Martie și Iulie 1951. Am cercetat apoi edițiile noi și vechi ale operei scriitorilor din sec. 20, am căutat fotografii, reproduceri de manuscrise în facsimil, etc. Am cules din colecția „Scânteii" documente publicate cu prilejul sărbătoririi a 30 de ani dela înființarea Partidului. Vizitând încă odată muzeul „Lupta revoluționară a poporului", și muzeul Româno-Rus am alcătuit o listă a materialelor utile studiului literaturii în clasa XI-a. Am alcătuit apoi o listă provizorie de cărți pe care le voi recomanda pentru lectura în afară de clasă în timpul primului pătrar și am cules informații cu privire la planul editorial al Editurii de Stat pentru literatură și artă (E. S. P. L. A.).

Am cercetat la biblioteca A.R.L.U.S. fișierul de articole extrase din periodice, am parcurs sumarul revistei „Viața Românească" și al altor publicații pentru a-mi alcătui o bibliografie minimală cu privire la problemele ce vor fi studiate în clasa XI-a.

Ținând seama de durata anului școlar, mi-am calculat numărul de ore de care voi dispune în total și pe fiecare pătrar în parte.

Datorită datelor pe care mi le-am culeș cu privire la cunoștințele elevilor, ca și datorită faptului că îmi organizasem din timp munca de procurare a materialului ajutător, am putut să-mi planific cu ușurință materia, de îndată ce am cunoscut programa. Primul lucru pe care l-am făcut a fost să citesc întreaga programă din scoarță în scoarță, pentru a avea o viziune de ansamblu. Am recitit apoi cu atenție introducerea, precizându-mi obiectivele pe care trebue să le urmăresc în predare și metodele pe care le voi folosi. In lumina lor am studiat cu grijă programa clasei a XI-a. Am trecut apoi la planificarea calendaristică a întregii materii, ținând seama de problemele specifice clasei cu care voi lucra în anul acesta.

După indicațiile programei, materia clasei a XI-a trebue să fie parcursă în 72 ore. In afară de aceasta, 7 ore sunt rezervate studiului operei lui Coșbuc (materie rămasă din clasa a X-a). Mi-am făcut socoteala că e neapărat necesar să rezerv încă: 8 ore pentru cele patru lucrări scrise la sfârșitul pătrarelor și pentru respectivele ore de discuție a lucrărilor; 4 ore de recapitulare a materiei din anul precedent; 6 ore de sinteză la sfârșitul anului; 2 ore de control sistematic al lecturii în afară de clasă și un număr de ore pentru diverse lucrări scrise. Dar anul școlar nu cuprinde decât 102 ore pentru istoria literaturii. Deaceea, va trebui ca, în cadrul temelor cu caracter general sau al celor de studiu monografic al unui autor — cum sunt de pildă temele „Curentul Contemporanul", „Desvoltarea literaturii noastre după 23 August 1944", „Gh. Coșbuc", „M. Sadoveanu", etc. — cărora programa le acordă un număr mare de ore, să rezerv timp pentru lucrările scrise.

După ce am stabilit astfel repartiția orelor pe capitole, am trecut la precizarea împărțirii capitolelor pe lecții și ore. Această împărțire mi-a cerut însă mai mult timp, deoarece am întâmpinat câteva probleme care se cereau rezolvate cu deosebită grijă. Mult de gândit mi-a dat în special capitolul: „Lupta între realism și antirealism în literatura română la sfârșitul secolului 19 și începutul secolului 20. Simbolismul, poporanismul, sămănătorismul". Era aici pericolul de a arunca o lumină cu totul nejustă asupra operei lui Macedonski, Ibrăileanu și Iosif, încadrându-i mecanic în lecțiile despre simbolism, (Macedonski), poporanism, (Ibrăileanu), sămănătorism, (Iosif). Am rezolvat această problemă trecând în planul calendaristic 1 oră pentru lecția: „România în preajma anilor 1900; „Răscoalele din 1907 și atitudinea marilor scriitori". In opoziție cu aceasta, voi vorbi în aceeași oră despre: „Curentele literare antirealiste: Simbolismul, sămănătorismul, poporanismul. O altă oră o voi rezerva discutării operei lui Macedonski și Iosif și o a treia oră pentru discutarea operei lui Ibrăileanu.

Deasemeni, mi-a dat de gândit capitolul „Lupta între realism și antirealism în perioada dintre cele două războaie". Ce extensiune să dau prezentării introductive? Cum să grupez în lecții pe scriitorii și poeții ale căror opere oglindesc veridic realitatea? Cât să vorbesc despre Rebreanu, Camil Petrescu, Cezar Petrescu, Cocea, Călugăru, Beniuc, Bogza? Toate acestea ținând seama, de faptul că întregului capitol nu-i sunt rezervate decât 5 ore? Am recurs aici la soluția următoare: am rezervat o oră prezentării introductive, 1 oră lecției despre Rebreanu, 1 oră lecției despre Camil Petrescu și Cezar Petrescu (prezentarea critică a războiului imperialist), 1 oră lecției despre Cocea, Geo Bogza (folosirea pamfletului și a reportajului) și Călugăru și 1 oră lecției despre Beniuc.

După ce am rezolvat problema repartiției pe ore, am notat în dreptul fiecărei lecții materialul ajutător la care voi recurge și am stabilit lista de opere pe care o voi comunica din vreme elevilor ca lectură în afară de clasă. Am ales apoi teme cât mai variate pentru lucrările scrise și am programat aceste lucrări, pentru a le putea anunța imediat elevilor. M'am oprit la următoarele teme: 1. Recenzia unei cărți; 2. Desvoltarea mișcării muncitorești și desvoltarea unei critici și estetici materialiste; 3. Critica regimului burghezo-moșieresc oglindită în literatură; 4. Realismul socialist; 5. Reportaj literar (acesta va fi alcătuit în urma unei vizite pe care o vor face elevii la o gospodărie agricolă colectivă, într'o întreprindere, la o expoziție, etc.); 6. Invățând din experiența înaintașilor; 7. Drumul creației lui Mihai Beniuc; 8. Eroul pozitiv în literatura noastră de azi.

In cuprinsul celor 33 de ore de gramatică am programat deasemeni două lucrări scrise: 1. Studiul limbii, o datorie patriotică; 2 Lupta pentru o limbă literară, cu caracter adevărat popular.

Planul calendaristic este pentru mine un instrument deosebit de însemnat în munca de organizare a predării. Bizuindu-mă pe el, îmi voi pregăti în amănunțime planurile de lecții pentru fiecare capitol în parte, astfel încât să-mi pot duce la îndeplinire în cât mai bune condițiuni sarcina de a transmite elevilor cunoștințe temeinice și adânci asupra limbii și asupra istoriei literaturii noastre.

EUGEN CAMPUS
profesor la Liceul Nr. 1 de băieți din București.

Conferința Națională pentru Apărarea Copilului, prilej de întărire a legăturii între școală și familie*)

Educația comunistă a tinerei generații este o condiție de bază pentru continua înflorire a Patriei noastre, pentru întărirea Statului nostru în care se construește socialismul.

A educa copiii Patriei în spiritul unui înflăcărat patriotism, a le da o temeinică pregătire multilaterală, a face din ei cetățeni conștienți capabili să muncească cu pricepere și dârzenie, capabili să învingă orice greutăți, iată sarcinile pe care trebue să le îndeplinim.

In statul nostru de democrație populară, sarcina educării tineretului în spirit comunist revine școlii, familiei și organizațiilor de tineret.

Toți acești factori trebue să cultive în copii calități, năzuințe și interese care să corespundă pe deplin sarcinilor construirii societății socialiste. Justa educare a copiilor în familie este una din condițiile pregătirii unei generații de luptători înflăcărați și dârzi pentru socialism. Aceasta creează părinților o răspundere deosebit de însemnată, le impune sarcini mari și importante.

In cinstea Conferinței Naționale a Copilului, școlile vor organiza ședințe cu părinții. Aceasta va fi un minunat prilej de a strânge mai mult legătura dintre școală și familie, de a mobiliza părinții în sprijinul școlii, de a face din ei colaboratori de seamă în munca de instruire și educare a elevilor. Vorbind în aceste ședințe părinților despre sprijinul pe care ei pot să-l dea școlii și despre necesitatea de a menține în mod permanent legătura strânsă cu școala, învățătorii și diriginții le vor arăta exemple pozitive concrete din viața școlii respective, vor populariza experiențele acelora dintre ei care au obținut succese însemnate în munca de educare a copiilor în familie.

Invățătorii și diriginții vor arăta părinților că ei trebue să reprezinte pentru copii, prin propria lor comportare, un exemplu demn de urmat. Nu trebue să existe o contradicție între cerințele lor educative și viața de fiecare zi a familiei. Ideile pe care părinții le pun la baza procesului educativ trebue să fie însușite și respectate în primul rând de ei înșiși. Numai în acest fel își pot câștiga încrederea și autoritatea față de copii.

„Să nu credeți că educați copilul numai atunci când vorbiți cu el, când îl povățuiți sau îi porunciți — spune marele pedagog sovietic Macarenco. Il educați în fiecare moment al vieții și chiar când nu sunteți acasă. Felul cum vă îmbrăcați, cum vorbiți cu alți oameni și despre alți oameni, cum vă bucurați sau vă întristați, cum vă purtați cu prietenii sau dușmanii, cum râdeți, cum citiți ziarul, toate acestea au pentru copii o mare însemnătate... lipsa de stăpânire a părinților, vulgaritatea, purtarea nedemnă, certurile în familie schilodesc copiii".

Părinții trebue să pregătească oameni muncitori, care să se poată încadra în colectiv, care să fie capabili să realizeze sarcinile cerute de construirea socialismului, dând ei înșiși prin propria lor viață, exemple de muncă, de corectitudine, de interes pentru activitatea obștească.

Pentru a face din copiii noștri luptători activi în frontul păcii, trebue ca fiecare clipă din viața familiei să oglindească eforturile depuse de membrii ei pentru menținerea păcii, pentru întărirea Patriei. In desfășurarea întregului proces educativ, părintele trebue să fie un exemplu viu în toate privințele, un exemplu pozitiv demn de imitat.

In munca educativă nu se admit contradicții. De unde să știe copilul care este drumul pe care trebue să meargă dacă un tel îl arată școala, un alt tel familia? Deasemeni, și în sânul fiecărei familii trebue să existe unitate de vederi, trebue să se asigure o influență unică din partea tuturor membrilor ei. Dispozițiile contradictorii date de părinți subminează autoritatea lor, dezorientează copilul, îl împiedică să fie disciplinat. Nimic mai dureros pentru un copil decât neînțelegerea între părinți.

Succesul educației comuniste a copiilor depinde în mare măsură de linia unitară și de justa colaborare între profesori, părinți și organizația de tineret. Colaborarea justă, linia unitară în activitatea de educare a copiilor o asigură școala. Ea este aceea care creează legătura permanentă dintre organizațiile de tineret și părinți, aceea care antrenează familia în rezolvarea sarcinilor pe care Partidul le-a trasat școlilor și organizațiilor de tineret.

Unitatea în ceeace privește munca instructiv-educativă pe care o desfășoară școala, familia și organizația de tineret, nu trebue să rămână numai un principiu teoretic. Acești trei factori trebue să se străduiască să pună în practică acest principiu, deoarece fiecare în parte nu poate să realizeze o educație complexă, nu poate să realizeze desvoltarea multilaterală a copilului.

Sunt cazuri când elevi buni și pionieri activi, acasă devin neascultători, dezordonați, sau nu vor să dea nici un ajutor în gospodărie. In alte cazuri, copiii se comportă bine acasă, dar rămân în urmă la învățătură sau se dezinteresează de munca organizației de tineret. Aceasta este o urmare a faptului că nu există tocmai acea colaborare despre care vorbeam. Dacă unii părinți urmăresc comportarea copiilor lor în școală, sunt totuși mulți care nu știu ce activitate desfășoară copiii lor în cadrul organizației de tineret, deoarece nu cunosc scopul și munca organizației, nici sarcinile pe care copiii lor le primesc acolo. Asemenea exemple dovedesc în mod clar că niciodată cunoașterea lipsurilor pe care le au copiii și îndreptarea lor nu se poate face numai de unul din cei trei factori care răspund de educarea lor. Pentru cunoașterea și îndreptarea acestor lipsuri este necesară colaborarea strânsă dintre școală, familie și organizațiile de tineret.

Școala este instituția de stat care are rolul conducător în procesul educativ, deoarece aici lucrează oameni cu o pregătire specială, oameni care au experiență în munca educativă și care cunosc metodele care trebuesc folosite. Părinții trebue să ajute școala în îndeplinirea sarcinilor ei și să ceară acesteia îndrumări pentru a și să ducă cu succes la bun sfârșit educația copiilor în familie.

Părinții trebue să socotească ca o obligație a lor ridicarea necontenită a nivelului lor de cunoștințe pedagogice, pentru a duce la îndeplinire cu cele mai bune rezultate munca de educare comunistă a copiilor lor. Ei trebue să adreseze școlii pentru a-i cere ajutor în rezolvarea tuturor greutăților ivite în munca educativă. Ei trebue deasemeni, să frecventeze cursurile organizate de școală în acest scop (cursuri de îndrumare pedagogică, cursuri de alfabetizare, de limba rusă).

Pentru școală este deosebit de necesar sprijinul material din partea părinților. Aceștia pot contribui în mod simțitor la crearea unor condiții mai bune de muncă pentru elevi, ajutând în special la rezolvarea problemei școlarizării copiilor și la asigurarea unei frecvențe regulate, ducând muncă de lămurire în rândul acelor părinți care nu înțeleg încă importanța învățăturii și nu-și trimit copiii la școală.

Părinții pot și trebue să ajute școala și în rezolvarea cu succes a procesului instructiv-educativ. In acest scop prima lor datorie este să dea o importanță deosebită sarcinei principale a elevilor, învățătura, creindu-le condiții bune de muncă în familie și supraveghind pregătirea lecțiilor acasă. Trebue să explicăm părinților că aceste condiții pot fi create cu ușurință dacă li se acordă atenția necesară. A respecta unui copil orele programate pentru efectuarea temelor, a-i asigura un colț liniștit în casă, un scaun, o masă pentru lucru, aceasta este la îndemâna oricui.

Pentru asigurarea condițiilor bune de muncă, familia trebue să alcătuiască împreună cu dirigintele un regim al zilei copilului, în care să fie repartizate în mod just ore de învățătură, de activitate distractivă și de odihnă. In indicațiile pe care cadrele didactice le vor da părinților se va ține seama de particularitățile vârstei și de rezistența fizică a fiecărui copil. Regimul zilei va evita supraîncărcarea elevilor, astfel încât întreaga lor energie să fie concentrată asupra învățăturii și sănătatea lor să nu aibă de suferit. Dozarea acestor preocupări trebue astfel făcută, încât orele de masă și de somn să rămână neschimbate, activitatea extrașcolară să se facă în zilele când elevii au mai puține lecții de pregătit iar activitatea gospodărească în zilele când programul școlar este mai restrâns. Dacă prin regimul zilei trebue să se asigure evitarea supraîncărcării elevilor cu munci afară de învățătură, el trebue totuși să fie astfel alcătuit încât să cuprindă sarcini privitoare la munca în gospodărie care nu trebue neglijată de elevi.

Părinții trebue să ia atitudine hotărîtă pentru interzicerea absențelor sau a întârzierii copiilor dela cursuri. Ei au datoria să urmărească felul în care învață copiii lor, să le controleze caietele, să urmărească dacă și cum își fac temele. Părinții trebue să cunoască deasemeni bine regulile de purtare pentru elevi pentru ca, împreună cu școala, să urmărească traducerea în viață a acestor reguli.

Părinții care sunt specialiști în diferite ramuri de activitate pot ajuta școala în îndrumarea diferitelor cercuri de specialitate pentru elevi. Deasemeni, părinții care au o pregătire adecvată, pot sprijini școala prin ajutorarea copiilor rămași în urmă la învățătură. Un minunat exemplu educativ pentru elevi va constitui munca părinților evidențiați sau inovatori. Venind în școală și vorbind elevilor despre realizările lor ei dau un real ajutor școlii în munca educativă.

Un alt ajutor pe care îl pot aduce părinții în îndeplinirea sarcinilor instructiv-educative ale școlii este să asigure pe cât posibil condiții de muncă copiilor ai căror părinți sunt ocupați mai mult timp în producție. Astfel, în familiile unde copiii sunt supraveghiați de o bunică, sau unde mama este casnică, pot fi invitați să-și facă lecțiile și copiii ai căror mame sunt la lucru.

Dacă conștiința răspunderii față de educația copiilor pătrunde din ce în ce mai mult în rândurile părinților, mai sunt încă unii care au atitudine necorespunzătoare față de copiii lor. Sunt familii care răsfață copilul, împiedecând în felul acesta buna lui educare, sau, ceeace este mai grav, care îl neglijează, sub motivul multiplelor ocupații sau din simplă nepăsare. Unii părinți caută să scape de răspunderea educativă pe care o au, trimițându-și copiii la internate, chiar atunci când locuesc în orașul în care se află școala pe care o frecventează copilul lor.

Nicidun fel de ocupație nu poate justifica însă desinteresul părinților față de aceste sarcini de seamă.

Părinții trebue să considere ca o sarcină a lor personală ca, în cadrul colectivului în care muncesc, în cercul lor de cunoștințe, să nu se ivească asemenea cazuri negative. In organizațiile de masă în care activează, părinții conștienți de sarcina lor de educatori trebue să intereseze pe toți ceilalți membri în sprijinirea și rezolvarea problemelor școlare și să ducă muncă de propagandă printre ei pentru a-i atrage spre probleme pedagogice și educative.

Ținând o legătură strânsă cu școala, părinții își vor putea îndeplini sarcina lor de educatori, vor putea asigura creșterea unei generații demne de sarcinile care-i sunt încredințate și capabile să le realizeze, vor contribui și pe această cale la construirea socialismului în patria noastră, la apărarea păcii.

*) Acest material va fi prelucrat în ședințele cu părinții pe care școlile le vor organiza în cinstea Conferinței Naționale a Copilului. Directorii, învățătorii și diriginții vor trebui să țină seama de pregătirea diferitelor categorii de părinți și vor căuta să întărească prin exemple concrete din viața școlii ideile pe care le expun. La alegerea exemplelor se va urmări în special popularizarea exemplelor pozitive de educație în familie. Expunerea va fi urmată de discuții la care vor trebui antrenați părinții care păstrează o strânsă legătură cu școala și care au o experiență pozitivă în munca educativă.

Pentru viața fericită a copiilor, pentru pace

Conferința Națională pentru Apărarea Copilului ce se va desfășura în țara noastră în zilele de 13—14 Octombrie este pregătită pe baza acțiunilor organizate pentru îmbunătățirea muncii institutiilor, a organizațiilor de massă și a tuturor oamenilor muncii care lucrează în domeniul educației și al îngrijirii sănătății copiilor. Această Conferință mobilizează masse largi de părinți și educatori, în îmbunătățirea condițiilor de viață și de învățătură ale copiilor noștri.

Pregătită de către Comitetul Național al Copilului cu participarea activă a organizațiilor U.F.D.R., C.G.M. și U.T.M., a Ministerului Sănătății, a Ministerului Învățământului, a Comitetului pentru Artă și a Comitetului Permanent de luptă pentru Pace, această conferință constituie un prilej de a strânge și mai mult rândurile oamenilor muncii în jurul problemei esențiale a poporului nostru — lupta pentru pace, lupta pentru apărarea vieții copiilor noștri.

Crimele și barbariile fără seamăn comise de imperialiștii americani și englezi în Coreea, atitudinea lor sălbatică față de copiii coreeni și sumele din ce în ce mai mari investite în construcții de baze militare, în înarmarea țărilor în cadrul planului Marshall, umplu de îngrijorare inimile tuturor oamenilor cinstiți de pe întreg globul pământesc, indiferent de religie sau opinie politică.

Pentru a înlătura acest pericol îngrozitor, pentru a îmbunătăți viața milioanelor de copii, oamenii muncii din Patria noastră, răspunzând cu entuziasm chemării Comitetului Național al Copilului, au depus serioase eforturi pentru repararea, îngrijirea și înzestrarea institutiilor preșcolare, a școlilor și internatelor cu tot ce le trebue, au căutat să atragă masse cât mai largi în lupta pentru pace.

Răspunsul dat de tovarășul Stalin corespondentului ziarului „Pravda" cu privire la arma atomică întărește încrederea tuturor oamenilor cinstiți legați prin dragostea adâncă de viața și viitorul copiilor, îi asigură de faptul că omenirea poate fi ferită de cataclismul unui război atomic, le sporește puternic forțele în lupta pentru pace și îi mobilizează pentru a munci cu și mai mare devotament pentru viața fericită a copiilor din Patria noastră și din întreaga lume.

Urmând exemplul măreț al Uniunii Sovietice, care ca nicio altă țară din lume, acordă o deosebită atenție îngrijirii mamelor și copiilor, în țara noastră problema mamei și a copilului a devenit o însemnată problemă de Stat. Ajutoarele familiale acordate de Stat, numărul mereu mai mare al dispensarelor de circumscripție în care se organizează consultații pentru copii și femei, dispensarele rurale de copii cu staționar, bucătăriile dietetice, cursurile „Școala Mamei" organizate de către Ministerul Sănătății cu sprijinul organizației U.F.D.R. și al Crucii Roșii, creșterea numărului spitalelor de copii, al secțiilor de pediatrie și al medicilor pediatri, ca și întărirea asistenței copilului și formarea noilor cadre de specialitate în domeniul ocrotirii mamei și copilului — toate aceste măsuri au dus la o simțitoare descreștere a mortalității infantile.

Numărul tot mai mare al institutiilor preșcolare, care a crescut dela 1878 câte erau înainte de reformă la 4435, cuprinzând 199.096 de copii, majoritatea fii de muncitori și de țărani muncitori, gratuitatea învățământului în cele 15.332 de școli elementare, creșterea numărului de școli de 7 ani, numărul tot mai mare de școli medii tehnice și teoretice și cele 59.960 burse și 44.032 de locuri în cele 1125 de internate care au funcționat pe lângă școlile elementare, — toate sunt dovezi puternice ale grijii și dragostei nețărmurite cu care Partidul și Guvernul Patriei noastre înconjoară pe fiii oamenilor muncii, pentru a forma din aceste tinere vlăstare cadre capabile să construiască socialismul, să ducă mai departe cultura și tehnica noastră. Aceeași dragoste și grijă părintească se resfrânge și asupra copiilor naționalităților conlocuitoare. Justa aplicare a învățăturii staliniste cu privire la problema națională a dus la desvoltarea învățământului în limba maternă a naționalităților conlocuitoare. În țara noastră funcționează școli în cele 13 limbi ale naționalităților conlocuitoare, având cadre speciale și manuale în limba lor proprie.

Spre deosebire de școlile din Statele Unite și din Anglia, precum și de toate școlile din țările supuse dolarului, unde se propagă ura de rasă și unde se întreține cu cinism psihoza războiului, smulgând din sufletele copiilor orice speranță, orice perspectivă a viitorului, — în școlile noastre, urmându-se învățătura pedagogiei și a experienței școlii sovietice, se cultivă dragostea nemărginită pentru toți oamenii muncii din lumea întreagă, se cultivă curajul și inițiativa, încrederea în forțele proprii și o puternică dragoste pentru mărețele construcții ale viitorului.

Importantele succese obținute de școala noastră nouă se datoresc și faptului că ea este înconjurată de grija întregului popor muncitor. Sfaturile populare, organizațiile U.F.D.R., U.T.M. și sindicale, ca și comitetele de sprijin și comitetele de părinți, urmând îndrumarea Partidului nostru, înconjoară școlile și institutiile preșcolare cu deosebită dragoste și grijă părintească. Răspunzând cu un entuziasm deosebit la chemarea Partidului și a Guvernului, care, prin Hotărârea din 16 August le trasează sarcini concrete în legătură cu felul cum trebue să sprijine viața școlii și a cadrelor didactice, toate aceste organizații au obținut minunate realizări care vor constitui în cadrul Conferinței Naționale dovezi puternice ale voinței de pace a poporului nostru, a dragostei lui puternice pentru copiii Patriei.

Toate aceste realizări nu sunt decât un început în munca urîașă pe care sunt chemați să o desfășoare toți cetățenii conștienți din Patria noastră pentru a crea mijloacele prin care copiii țării să poată deveni patrioți înflăcărați, constructori activi ai socialismului, apărători convinși și puternici ai păcii și libertății popoarelor. Sunt necesare noi eforturi, sunt necesare legături mai strânse și mai organizate între cadrele noastre didactice, părinții copiilor și organizațiile de massă. Educatoarele, învățătorii și profesorii trebue să se apropie și mai mult de părinți, pentru ca împreună să muncească cu dragoste pentru făurirea omului nou al societății socialiste. Pentru a adânci și mai mult caracterul științific al învățământului nostru, învățătorii și profesorii trebue că se străduiască în găsirea celor mai bune metode de predare, să ajute la îmbunătățirea metodelor pedagogice din căminele de copii.

Având mereu în față exemplul luminos al Uniunii Sovietice unde s'au creat condițiile pentru cea mai fericită copilărie, unde numai în vara aceasta peste 6 milioane de copii au fost trimiși în tabere de odihnă și unde, așa după cum spunea Jdanov, copiii cresc „ca florile unei minunate grădini, sub soarele grijii staliniste", secțiunile de învățământ, cadrele didactice și directorii de școli trebue să dovedească prin delegații lor care vor participa la această conferință că sunt conștienți de răspunderea pe care o au față de viitorul copiilor pe care îi îngrijesc și îi educă.

Conferința Națională pentru Apărarea Copilului trebue să constitue pentru toți oamenii muncii din școli un prilej de strângere a legăturilor dintre școală și familie, un prilej de încordare și mai puternică în lupta pentru ridicarea învățământului la un nivel mai înalt, pentru crearea unei vieți fericite a copiilor din Patria noastră.

Impletind lupta și munca lor neobosită pentru crearea unor condiții de viață și de învățătură din ce în ce mai bune pentru copiii noștri cu lupta tuturor oamenilor muncii pentru apărarea vieții copiilor din lumea întreagă — cadrele noastre didactice vor contribui efectiv la întărirea luptei pentru pace, la înlăturarea pericolului ce amenință viața copiilor.

Se deschid cursurile populare de limba rusă

Opera de construire a socialismului în țara noastră este de neconceput fără folosirea creatoare a neprețuitei experiențe sovietice în toate domeniile de activitate. Dar cunoașterea directă, nemijlocită a acestei experiențe, a științei sovietice, a nesecatelor comori ale literaturii ruse și sovietice este strâns legată de cunoașterea limbii ruse. Dornici să-și însușească această experiență, să cunoască cele mai bune metode de muncă, să cunoască mărețele realizări ale oamenilor sovietici, peste 100.000 de oameni ai muncii din țara noastră au urmat în anul trecut cursurile populare de limbă rusă.

In întreaga țară au loc în luna aceasta, Luna Prieteniei Româno-Sovietice, numeroase manifestări prin care poporul nostru își arată nemărginita dragoste față de eliberatoarea noastră, Uniunea Sovietică și față de iubitul ei conducător, tovarășul Stalin. In cadrul Lunii Prieteniei Româno-Sovietice își încep activitatea și cursurile populare de limba rusă. Mobilizarea unui număr cât mai mare de oameni ai muncii care să se înscrie la aceste cursuri trebue să constitue una din sarcinile de seamă ale secțiilor de învățământ și ale cadrelor didactice. Experiența a arătat că acolo unde a existat o strânsă colaborare între comisiile regionale și raionale A.R.L.U.S., care organizează cursurile populare de limba rusă și între organizațiile de massă, acolo unde munca de agitație a fost dusă în mod organizat și secțiunile de învățământ au mobilizat și îndrumat pe profesorii de limbă rusă, rezultatele obținute au fost dintre cele mai bune. Dintre secțiunile de învățământ care au sprijinit această acțiune în cursul anului școlar trecut, pot fi numărate secțiunile de învățământ ale regiunilor Argeș, Botoșani, Suceava, Iași, Cluj, Sibiu, care au mobilizat și îndrumat activitatea profesorilor și a cunoscătorilor de limbă rusă care au predat la cursuri.

Învățătorii din sate au reușit deasemeni să mobilizeze în jurul acestor cursuri un mare număr de țărani muncitori. Astfel, în comunele Plopenii Mari și Ungureni, raionul Săveni, regiunea Botoșani, datorită în mare măsură muncii de agitație duse de cadrele didactice, numărul celor înscriși la cursurile de limbă rusă a fost mare. Tot prin grija cadrelor didactice în multe raioane s'au constituit pe lângă secțiunile de învățământ colective de profesori care au controlat și îndrumat munca lectorilor.

Sunt însă unele secțiuni de învățământ care nu au dat importanța cuvenită mobilizării și îndrumării activității profesorilor care au lucrat în cadrul cursurilor populare de limbă rusă. Așa sunt, de exemplu, secțiunile de învățământ ale regiunilor Timișoara, Galați, Ialomița.

La 22 Octombrie cursurile populare de limbă rusă își vor reîncepe activitatea. In întâmpinarea acestei date organizațiile A.R.L.U.S. sprijinite de organizațiile de massă duc o susținută muncă de agitație.

Secțiunile de învățământ ale sfaturilor populare au și ele sarcini însemnate în această privință. Trebue să se ducă o muncă intensă de mobilizare a tuturor profesorilor de limbă rusă pentru a preda la cursuri, iar odată cu începerea acestora, secțiunile vor trebui să îndrumeze și să controleze permanent munca lor.

Profesorii de limbă rusă trebue să fie conștienți de însemnătatea sarcinii ce li se încredințează. Ei trebue să se îngrijească de asigurarea frecvenței regulate a cursanților și de buna desfășurare a lecțiilor, astfel încât să obțină un nivel cât mai ridicat de cunoștințe. Ei vor trebui să se apropie de oamenii muncii care urmează aceste cursuri, să-i facă să iubească limba marelui popor sovietic, trebue să le arate perspectivele pe care le deschide cunoașterea limbii ruse. Incă din primele ore, profesorii și cunoscătorii de limbă rusă vor trebui să-și planifice munca, să se îngrijească ca fiecare cursant să aibă un manual, să controleze regulat temele. Iar secțiunile de învățământ prin inspectorii de limbă rusă vor trebui să dea o atenție deosebită activității desfășurate la cursurile populare de limbă rusă.

Muncind în felul acesta, secțiunile de învățământ și cadrele didactice vor aduce o puternică contribuție la opera de răspândire a cunoștințelor de limbă rusă, la cunoașterea neprețuitelor comori ale experienței măreței Uniuni Sovietice.

Pentru desvoltarea largă a mișcării stahanoviste!

Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române cu privire la stahanoviștii și fruntașii în producție și stimularea lor morală și materială dă un nou impuls muncii din fabrici, din uzine și de pe marile șantiere, asigură noi condiții pentru ridicarea întrecerii socialiste la o treaptă superioară.

Apreciind deosebita însemnătate pe care o are extinderea glorioasei experiențe a mișcării stahanoviste din U.R.S.S. precum și munca entuziastă a muncitorilor noștri fruntași participanți la întrecerea socialistă, — Partidul și Guvernul patriei noastre asigură prin această hotărîre crearea unor condiții mai bune pentru desvoltarea mișcării stahanoviste, pentru stimularea, recompensarea și popularizarea fruntașilor stahanoviști, pentru extinderea aplicării metodelor înaintate în muncă.

Pe baza rezultatelor obținute în muncă și a consecvenței în realizări, câștigătorii întrecerii socialiste — muncitorii, tehnicienii, inginerii, funcționarii, echipele, brigăzile, turele de serviciu, secțiile și întreprinderile — vor putea obține pe lângă titlul de fruntași, următoarele distincțiuni: „Steaua Fruntașului în Producție", „Fanionul echipei sau brigăzii fruntașe în producție", „Steagul Roșu de producție al conducerii întreprinderii și comitetului de întreprindere", „Steagul Roșu al Ministerului și Uniunii Sindicale respective", „Drapelul de Producție al Consiliului de Miniștri și Steagul Roșu de producție pe țară al Confederației Generale a Muncii", „Flamura Stahanovistului", „Diploma de Onoare a Intreprinderii", „Inscrierea în cartea de onoare a întreprinderii", „Diploma de onoare a Ministerului", „Inscrierea în Cartea de Onoare a Ministerului" și „Insigna Ministerului: Evidențiat în Întrecerea Socialistă pe Ramură".

Pe lângă aceste înalte distincții, fruntașii în producție vor primi premii și se vor acorda avantaje materiale atât lor cât și copiilor lor care urmează la școală.

Confederația Generală a Muncii, Uniunile Sindicale și Ministerele de resort au sarcina să dea o deosebită atenție popularizării stahanoviștilor, a fruntașilor în producție, a brigăzilor și turelor fruntașe sau stahanoviste, a metodelor înaintate folosite de aceștia. In acest scop, C.G.M. și Uniunile sindicale vor contribui la răspândirea cât mai largă a noilor metode de muncă.

Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri deschide largi perspective îmbunătățirii metodelor de muncă, desvoltării continue a noului, a inițiativei creatoare a maselor largi de muncitori.

Respectarea strictă a Regulamentului de aplicare a acestei Hotărîri va da muncitorilor posibilitatea să aprecieze just munca lor, le va mări încrederea în posibilitățile lor creatoare. Totodată, aplicarea acestei Hotărîri va aduce o serioasă contribuție la intensificarea întrecerii socialiste, la ridicarea ei pe o treaptă superioară, prin desvoltarea mișcării stahanoviste, va mări entuziasmul muncitorilor noștri în lupta pentru îndeplinirea și depășirea primului nostru plan cincinal.

Roadele aplicării acestei Hotărîri vor ridica mult producția țării noastre atât din punct de vedere cantitativ, cât și calitativ, vor aduce o serioasă contribuție la ridicarea nivelului cultural al tuturor celor ce muncesc, vor contribui la întărirea economică a patriei noastre, la întărirea forțelor păcii.

Învățătorii—propagandiști ai metodelor agrotehnice înaintate

Să sprijinim activ campania însămânțărilor de toamnă!

Suntem în plină campanie a arăturilor și însămânțărilor de toamnă. Hotărîrea Partidului și a Guvernului cu privire la aceste munci pune și în fața cadrelor didactice sarcini însemnate. Învățătorii și profesorii au datoria de a contribui la succesul acestei campanii prin răspândirea în rândurile țărănimii muncitoare a cunoștințelor agrotehnice sovietice, cu ajutorul cărora munca poate fi îndeplinită la timp și în bune condițiuni, asigurându-se o recoltă bogată în anul viitor.

Aplicând bogata experiență a cluburilor sătești sovietice, în țara noastră s'au organizat, începând din toamna trecută, cercuri agrozootehnice pe lângă căminele culturale, iar în unitățile socialiste ale agriculturii s'au organizat cercuri în cadrul societății de științe agricole „I. V. Miciurin" conduse de tehnicieni și învățători. Aceste cercuri au desfășurat până în prezent o rodnică activitate de răspândire și aplicare a metodelor agrotehnice sovietice, datorită cărora s'au obținut rezultate nemaiîntâlnite până acum în țara noastră.

In cadrul cercurilor agrotehnice au fost folosite cele mai variate metode de muncă: lecții și referate ținute de tehnicieni, învățători și profesori, prin care au fost popularizate noile metode agrotehnice, discutarea inovațiilor în munca agricolă și popularizarea fruntașilor în această muncă, experiențe de laborator și aplicarea pe teren a metodelor agrotehnice sovietice.

In primăvara trecută, la cercul micurinist de pe lângă gospodăria agricolă colectivă din Șelimbăr, regiunea Sibiu — cerc condus de învățătorul Marin Dobre — s'a pus în practică tarovizarea grâului, altoirea roșiilor pe cartofi, polenizarea artificială a floarei soarelui și a secarei, etc., obținându-se recolte cu mult mai mari decât cele obișnuite. In prezent, acest cerc pregătește deschiderea cursurilor agrotehnice de iarnă pentru colectiviști și țăranii muncitori. Tot aici a fost pregătit un teren special pentru aplicarea metodei recoltelor comparative.

Țăranii muncitori din comuna Tutaru-Argeș, sub îndrumarea învățătorului, au selecționat și au experimentat puterea de încolțire a semințelor, iar pe tarlalele lor au răspândit tot gunoiul pus pe platforme din iarnă, obținând astfel peste 2.000 kgr. grâu la hectar.

Membrii cercului agrotehnic din Rășinarii Sibiului, cu sprijinul învățătorului Stan Ionescu, au învățat să facă altoiri „sub coajă" și „în triunghiu" — altoiri neobișnuite până atunci în aceste locuri. Tot astfel, a fost tarovizat grâul de către țăranii muncitori din comuna Călmățui, regiunea Galați, sub îndrumarea responsabilului cercului agrotehnic, învățătorul Căpraru.

Multe cercuri agrotehnice au făcut aplicații practice în domeniul agriculturii. In vara aceasta, în urma rezultatelor obținute, s'au făcut schimburi de experiențe între comuna Șelimbăr-Sibiu și alte comune, schimburi de experiențe care au contribuit mult la răspândirea metodelor agrotehnice.

Aceste realizări ne îndreptățesc să credem că învățătorii și profesorii noștri vor ști și în campania din toamna aceasta să ducă în rândurile țărănimii muncitoare o muncă susținută de propagandă agrotehnică pentru asigurarea unei recolte bogate. Nici un bob de grâu să nu fie însămânțat înainte de a fi selecționat prin triorare, apoi tratat cu abavită contra mălurii. Nicio palmă de pământ planificată pentru a fi însămânțată cu grâu de toamnă să nu fie amânată în primăvară!

Dar rolul cadrelor didactice nu se oprește aici. Odată cu actuala campanie trebue dusă munca de lămurire pentru selecționarea chiar dela cules a celor mai desvoltați știuleți de porumb, cu cele mai frumoase boabe ce trebue semănate în primăvară. In acelaș timp, prin desene sau fotografii în gazetele de stradă, trebue popularizați fruntașii în munca agricolă care au aplicat metode înaintate și au obținut cele mai bune rezultate. In fiecare cerc micurinist învățătorul trebue să fie lectorul cel mai activ în campania de explicare a metodelor agrotehnice propuse de tehnicieni sau culese din conferințe și broșuri.

Chiar de pe acum trebue să se arate țărănimii muncitoare foloasele parazăpezilor pentru obținerea unor recolte bogate, explicându-li-se totodată cum trebue construite aceste parazăpezi.

O deosebită atenție trebue dată extinderii culturilor textile și oleaginoase, medicinale, aromate și legumicole, a sorgului și a altor plante care au o deosebită importanță pentru desvoltarea diferitelor ramuri industriale. Cadrele didactice trebue să arate țărănimii muncitoare marile foloase pe care le vor avea prin încheerea contractelor de cultură pentru aceste plante industriale.

Tarlarizarea culturilor, întovărășirile și înființarea de noi gospodării colective sunt probleme în jurul cărora învățătorimea noastră trebue să desfășoare o intensă muncă de lămurire, explicând amănunțit țăranilor muncitori Hotărîrea Partidului cu privire la munca pe târâmul construirii gospodăriilor agricole colective și al întovărășirilor agricole.

In curând se va deschide la București Expoziția Agricolă a R. P. R. care va înfățișa ultimele realizări ale agriculturii noastre pe drumul folosirii experienței înaintate a agriculturii și agrotehnicii sovietice. Pentru ca un număr cât mai mare de țărani muncitori să poată vizita această expoziție, trebue dusă de pe acum o vie agitație, organizându-se grupurile care vor veni la expoziție. Elevii școlilor tehnice agricole nu trebue să lipsească nici ei dela această expoziție.

Trebue să se țină seama de faptul că actuala campanie se duce în focul unei tot mai ascuțite lupte de clasă. Chiaburii și uneltele lor încearcă prin cele mai variate forme să împiedice bunul mers al muncii, răspândind tot felul de svonuri cu privire la măsurile luate în domeniul agriculturii și inițiind acțiuni dușmănoase. Și aici cadrele didactice au un rol însemnat. In ședințele dela căminele culturale, în adunările cu părinții, în gazetele de stradă și în convorbirile cu țăranii muncitori, învățătorii și profesorii trebue să demaște fără cruțare uneltirile chiaburilor.

Intreaga noastră învățătorime este chemată să ajute prin toate mijloacele grăbirea însămânțărilor de toamnă și aplicarea pe scară cât mai largă a măsurilor agrozootehnice în timpul iernii. Succesul campaniei de toamnă va însemna o nouă întărire a patriei noastre, un nou pas spre socialism, spre belșug și pace.

C. BORCESCU

Vizitele lui N. K. Goncearov la Ministerul Învățământului Public și la Institutul „Maxim Gorki"

Miercuri 10 Octombrie înainte de amiază, N. K. Goncearov, doctor în științe pedagogice, membru al delegației sovietice care a venit în țara noastră cu prilejul Lunii Prieteniei Româno-Sovietice, a făcut o vizită în Ministerul Învățământului Public.

In după amiaza zilei de Miercuri, N. K. Goncearov, a conferențiat la Institutul pedagogic de limba și literatura rusă „Maxim Gorki" despre: „Procesul de predare în școala sovietică, în lumina teoriei marxist-leniniste a cunoașterii".

N.K. Goncearov a subliniat în conferința ținută, înalta misiune de educatori și de răspânditori ai limbii și literaturii ruse în rândul oamenilor muncii din țara noastră pe care o vor avea absolvenții Institutului „Maxim Gorki".

Conferința, care a expus la un înalt nivel teoretic și științific principiile pedagogiei sovietice, a fost urmărită cu un viu interes.

Învățători și profesori! Participați la concursul organizat de „Gazeta Învățământului" și Editura de Stat pentru Literatura Științifică și Didactică

Gazeta Invățământului și Editura de Stat pentru literatura științifică și didactică cheamă învățătorii și profesorii să participe în număr cât mai mare la concursul cu tema: „CUM REALIZEZ IN MUNCA MEA ȘCOLARA EDUCAȚIA ELEVILOR IN SPIRITUL PATRIOTISMULUI SOCIALIST, AL DRAGOSTEI FAȚA DE UNIUNEA SOVIETICA, AL INTERNAȚIONALISMULUI PROLETAR ȘI AL LUPTEI PENTRU PACE".

Lucrările se vor trimite până la data de 15 Noembrie 1951 pe adresa: EDITURA DE STAT PENTRU LITERATURA ȘTIINȚIFICA ȘI DIDACTICA, București, Strada Brezoianu Nr. 23.

Ele vor fi prezentate unui juriu care va alege lucrările ce vor fi premiate și tipărite.

Se institue pentru cele mai bune lucrări următoarele premii:

PREMIUL I, în valoare de lei 25.000
PREMIUL II în valoare de lei 15.000
PREMIUL III în valoare de lei 10.000

BIBLIOGRAFIE

La biblioteca Institutului de Studii Româno-Sovietic al Academiei R.P.R. se găsesc numeroase materiale pedagogice extrase din publicațiile sovietice de specialitate. Fișe rezumative ale acestor materiale se vor găsi și la centrele de documentare care se vor înființa în cinstea Lunii Prieteniei Româno-Sovietice de către Institutul de Studii Româno-Sovietic al Academiei R.P.R. în colaborare cu A.R.L.U.S. în centrele regionale și în orașele de subordonare republicană.

Publicăm în acest număr un extras din lista bibliografică în legătură cu tema „Predarea limbii ruse":

Kairov I. A. — Situația și sarcinile predării limbii ruse în școală în lumina învățăturii lui I. V. Stalin despre limbă (Ucit. Gazeta 10/3 Dec. 1951).

* * * — Consfătuirea unională a profesorilor de limbă rusă (Ucit. Gazeta 10/3 Febr. 1951).

Lubacov N. — Din experiența studierii bazelor morfologiei și ortografiei. (Ucit. Gazeta 13/14 Febr. 1951)

Dobromâslov V. — Lecții de generalizare despre limbă. (Ucit. Gazeta 30/14 Apr. 1951).

* * * — Limba rusă în școala națională. (Ucit. Gazeta 47/6 Iunie 1951).

* * * — Despre situația și sarcinile predării limbii ruse în școală. (Nacialnaia Școla 4/1951).

Redozuobov N. B. — Problemele de bază ale predării limbii ruse în școala elementară (cl. I—IV) (Nacialnaia Școla 4/1951).

Rojdestvenschi N. S. — Sub semnul ridicării nivelului ideologic și teoretic al predării limbii ruse. (Nacialnaia Școla 4/1951).

Note politice externe

După cum se știe, de o lună și jumătate de când au provocat, intenționat, întreruperea tratativelor de armistițiu din Coreea, imperialiștii yankei au zădărnicit continuu orice posibilitate de reluare a discuțiunilor dela Kaisung. Acum, în ciuda voinței lor de ruptură, ei au fost obligați să revină la masa verde a negocierilor cu singura deosebire că în loc ca tratativele să fie purtate la Kaisung, ele vor fi ținute la câțiva kilometri de această localitate — la Panmunjon.

Intrebarea care se pune este ce anume a determinat pe agresorii americani să reia negocierile pe care, timp de trei luni, le-au sabotat cu cinism, în fel și chip? Când au impus suspendarea tratativelor, planul acestor aventurieri sângeroși devenise evident pentru toată lumea. Ceeace ei urmăreau era, în fond, vechiul plan criminal al lui Mac Arthur: cucerirea Nordului Coreei și extinderea războiului la Republica Populară Chineză. In acest scop, odată cu întreruperea conversațiilor de armistițiu, la 23 August crt., Ridgway a dezlănțuit o ofensivă de mari proporții, menită să ducă la „străpungerea" liniilor deținute de forțele populare și să dea, — după cum se lăudau anticipat gangsterii din fruntea Pentagonului, — „o concluzie militară conflictului din Coreea".

Această faimoasă ofensivă s'a încheiat însă cu un nou eșec.

Aceste repetate înfrângeri, paralizând aplicarea planului Mac Arthur, au silit pe Bradley, șeful marelui stat-major al Statelor Unite, să vină, acum câteva zile, la Tokio și în Coreea, spre a „studia personal situația". După câte se vede, rezultatul acestor „studii" a fost dintre cele mai triste, din moment ce Ridgway a trebuit, drept urmare, să ordone plenipotențiarilor săi să reia tratativele de armistițiu.

Eșecul ofensivei lor de vară, eșecul ofensivei lor de toamnă, eșecul jalnic înregistrat de măsurile de „mobilizare generală" decretate de Li-Sin-Man în Coreea de Sud, moralul tot mai scăzut al soldaților americani, impopularitatea crescândă a agresiunii contra Coreei în sânul poporului Statelor Unite și intensificarea combativității forțelor populare chino-coreene au alarmat profund, pe imperialiștii din Washington. In consecință, sub presiunea tuturor acestor factori ei au fost obligați să dea înapoi și să reia negocierile la Panmunjon. Desigur, asta nu înseamnă că ei au renunțat la planul lor criminal de a continua și de a extinde războiul din Coreea, ci numai că ei vor să câștige timp. Faptul, totuși, că planul acesta a primit o lovitură serioasă și că aventurierii americani au fost siliți să facă un pas înapoi, constitue un nou succes al forțelor păcii. El dovedește că aceste forțe sunt în stare să ridice în calea agresiunii imperialiste baraje tot mai eficace.

Este, deci, de datoria tuturor partizanilor păcii de a activiza și mai puternic lupta lor pentru a impune guvernului american grabnica încheiere a unui armistițiu just în Coreea, spre a se stinge un primejdios focar de război.

Imperialiștii americani și sateliții lor au primit, dealtfel, zilele acestea, un nou avertisment puternic din partea maselor vest-europene. Ne referim la primele rezultate ale alegerilor cantonale din Franța, din care o primă „tranșă" a avut loc Duminica trecută. Cu acest prilej, poporul francez a arătat, din nou, că el dorește pacea și urăște războiul.

Inainte cu ani, alegerile de consilieri generali din fruntea cantoanelor Franței, aveau mai mult un caracter gospodăresc și administrativ, decât politic. Dela război încoace, însă, aceste alegeri au un caracter eminamente politic și ele oferă, în raport cu alegerile legislative, o indicație suplimentară asupra orientării opiniei publice franceze. Ceeace se mai cere deasemenea menționat, este că, la fel ca și pentru alegerile legislative din 17 Iunie trecut, alegerile cantonale se desfășoară pe baza unui sistem electoral reacționar și fraudulos, — anume pe baza unui scrutin majoritar și nu proporțional, astfel că el permite combinațiile cele mai necinstite între partidele „majorității". In aceste condițiuni, ceeace interesează nu este numărul consilierilor aleși, ci numărul voturilor exprimate, deoarece numai acestea din urmă arată sprijinul real de care un partid beneficiază în țară.

Dela începutul campaniei electorale, Partidul Comunist Francez a spus clar că se angajează în luptă pe o platformă conformă cu gravitatea problemelor momentului actual. Ori dintre toate problemele deschise la ordinea zilei, problemele internaționale sunt cele mai importante, deoarece de rezolvarea lor depind azi, în bună măsură, cele mai multe dintre chestiunile de ordin intern. In substanță, platforma pe care s'au prezentat comuniștii în aceste alegeri era NU războiului, nu reînarmării Germaniei apusene, nu ocupării Franței de către americani, nu Pactului Atlantic, — pentru o Franță liberă și democrată, pentru pace în întreaga lume! Că o asemenea politică răspunde pe deplin intereselor și năzuințelor maselor franceze, ne-o demonstrează rezultatul primului tur de scrutin de Duminică, — rezultat care arată că peste 24% din voturile exprimate au fost date Partidului Comunist Francez, care a întrunit astfel **cel mai mare număr de sufragii dintre toate partidele.**

Acest rezultat este cu atât mai strălucit și mai semnificativ cu cât guvernul Pleven a întreprins tot ce-i stătea în putință pentru a dezinteresa massele de aceste alegeri — dovada o avem în enormul număr de abțineri dela vot — și cu cât trădătorii din fruntea partidului socialist au făcut jocul partidelor reacționare și mai ales al gaulliștilor. Așa dar, chiar dela primul tur de scrutin Partidul Comunist Francez și-a confirmat din nou larga încredere de care se bucură în sânul poporului, — și-a afirmat din nou poziția sa de prim partid politic al Franței. Viitorul tur de scrutin, care trebuie să aibă loc Duminica viitoare, va consolida și mai mult acest rezultat.

După cum e și firesc, comentatorii proimperialiști „deplâng" acest rezultat, care avertizează pe cei din Washington că dacă guvernul Pleven a putut fi cumpărat, poporul francez nu este de vânzare. Alarmați, unii senatori yankei vorbesc iar de reducerea creditelor Marshall, „întrucât ele nu folosesc la nimic". Cât despre Eisenhower, el i-a comunicat primului ministru francez că nu-i place deloc „cum a mers treaba". Luptătorii pentru pace din toate țările se bucură însă din toată inima de noua izbândă a forțelor progresului, libertății și păcii din Franța.

In curând apare

„REVISTA DE PEDAGOGIE"

Sugestiile și colaborările se trimit pe adresa: Ministerul Învățământului Public, Biroul Pedagogic, str. A. S. Popov Nr. 28 București Pe plic se va menționa: pentru „Revista de Pedagogie"

REDACȚIA: București. Str. A. S. Popov Nr. 26. Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28. Telefon Nr. 1.51.70. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni 130 lei; instituții anual 500 lei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii"

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL III Nr. 133 | 4 PAGINI 5 LEI | JOI 18 OCTOMBRIE 1951

In acest număr:

Preocupări în legătură cu predarea matematicii — de P. Dorf, candidat în științele pedagogice (Pag. 2-a).

Experiența noastră — de G. Smirnov, directorul de studii al școlii medii de fete nr. 17 din orașul Kalinin (Pag. 2-a).

Un club cu o rodnică activitate — de C. Prisecaru (Pag. 3-a).

Pentru îmbunătățirea calității învățământului mediu tehnic (Articol de fond reprodus din ziarul „Scânteia") (Pag. 3-a).

Ne însușim și aplicăm experiența școlii sovietice (Folosirea materialului intuitiv la lecțiile de aritmetică) (Pag. 3-a).

Urmând și aplicând învățătura lui Mičurin (Pag. 3-a).

O condiție în buna desfășurare a prelegerii istorice (Pag. 3-a).

O cât mai bună desfășurare a cursurilor de alfabetizare. (Pag. 4-a).

Lupta împotriva fascizării școlii în Franța subjugată (Pag. 4-a).

Note politice externe (Pag. 4-a).

Pentru o cât mai bună desfășurare a cursurilor populare de limba rusă!

Cursurile populare de limba rusă, care se deschid la 22 Octombrie își încep activitatea în atmosfera sărbătorească a lunii prieteniei cu marele popor sovietic.

Cursurile populare de limba rusă s'au născut din dorința maselor de oameni ai muncii din țara noastră de a învăța limba marelui popor rus, limba lui Lenin și Stalin, din dorința de a studia bogata experiență a Statului Sovietic în toate domeniile de activitate.

Cu ajutorul măreței Uniuni Sovietice, noi construim bazele socialismului, ne ridicăm o puternică industrie grea, garanție a independenței țării noastre, punem bazele unei noi agriculturi — ale agriculturii socialiste. Ne făurim o nouă cultură. Industria, agricultura, cultura noastră au drept far călăuzitor industria, agricultura și cultura sovietică. Experiența oamenilor sovietici în orice sector de activitate devine un neprețuit ajutor pentru construirea socialismului în patria noastră. In anii planurilor noastre de stat, mai ales în primul an al planului nostru cincinal, acest lucru a devenit evident pentru orice muncitor sau tehnician din industrie sau agricultură, pentru orice minier sau petrolist, metalurgist sau chimist, activist pe tărâmul științei, culturii, artei sau educației.

Cuprinși de avântul creator al construcției socialiste, oamenii muncii din țara noastră lucrează cu râvnă și abnegație, se străduiesc permanent să sporească producția, aplicând noi și noi metode de muncă. Din propria lor practică în uzine și pe ogoare, în laboratoare și în școli ei știu că problemele de producție sunt rezolvate tocmai prin cunoașterea metodelor și tehnicii sovietice. Insușirea acestei minunate experiențe, însușirea ei cât mai temeinică prin folosirea unor izvoare cât mai directe, este unul din cele mai puternice îmboldiri pentru oamenii muncii din țara noastră în ce privește cunoașterea cât mai grabnică a limbii ruse.

Răspunzând acestei năzuințe, organizațiile A.R.L.U.S., sindicatele și celelalte organizații de massă dau anul acesta o și mai mare extindere cursurilor populare de limba rusă, astfel încât acestea să cuprindă cât mai mulți oameni ai muncii.

Experiența dobândită în activitatea lor, din anul trecut, alcătuirea unui manual special, pregătirea instrucțiunilor metodologice în legătură cu folosirea manualului, alegerea cu grijă a cadrelor ce vor preda la cursuri, sunt condițiuni care asigură în acest an o mai bună desfășurare a acestei largi și însemnate munci de răspândire a cunoștințelor de limba rusă în rândurile masselor.

In această acțiune, învățătorii și profesorii trebue să aducă o contribuție însemnată. Unii din ei, cei ce nu cunosc limba rusă, vor urma aceste cursuri; alții vor fi profesori. Și unii și alții însă vor trebui să fie un exemplu în muncă. Cei ce urmează cursurile, prin sârguința la învățătură și prin ajutorul pe care trebuie să-l dea colegilor lor de studiu. Cei ce predau, prin străduința de a face lecții cât mai atrăgătoare, potrivit puterii de înțelegere a fiecărui cursist.

Condițiile materiale care să îngăduie buna desfășurare a cursurilor populare de limba rusă vor fi asigurate de A.R.L.U.S. de sindicate, de toate organizațiile de massă, care se vor îngriji de încălzirea și luminarea localurilor, de înzestrarea lor cu mobilierul necesar, de procurarea manualelor, a rechizitelor și a materialului didactic.

Sarcina învățătorilor și a profesorilor care vor preda la cursuri este aceea de a da toată atenția metodelor de predare, de a obține însușirea de către cursiști a unor cunoștințe cât mai temeinice. Aceasta este principala lor îndatorire. De aceea, fiecare învățător și profesor care va preda la cursuri trebue să caute să-și perfecționeze cât mai mult metodele de muncă. Trebue să tindem ca în acest an întreaga activitate a cursurilor populare de limba rusă să fie ridicată pe o treaptă superioară. De mare folos în această privință sunt schimburile de experiență între profesorii care conduc cursurile. Secțiile de învățământ regionale și raionale, prin organele lor de îndrumare și control, trebue să vină în ajutorul celor ce predau la cursuri. Inspectorii de limba rusă au datoria să-i ajute pe aceștia prin sfaturi metodice asupra felului cum trebue să se desfășoare lecțiile, asupra diferitelor forme de prezentare interesantă a cunoștințelor.

In predarea limbii ruse, trebue să folosim cât mai mult toate mijloacele care ne stau la îndemână: vizionarea filmelor sovietice, învățarea cântecelor cu text rusesc, a poeziilor, etc. Pe această cale, obișnuim pe cursiști să distingă sunetele, grupele de sunete și cuvintele rusești, să distingă accentul limbii ruse, să-și îmbogățească vocabularul și să-și însușească topica limbii ruse. Cursiștii trebue să fie îndrumați să urmărească lecțiile de limba rusă transmise prin radio, emisiunile de radio ale posturilor sovietice și emisiunile în limba rusă ale posturilor noastre de radio. Dar nu toți acei care urmează cursurile populare de limba rusă au radio. De aceea, este bine să se organizeze la cămine culturale, care de multe ori sunt tocmai sediile acestor cursuri, audiții radiofonice pentru colectivele de cursiști.

Paralel cu învățarea lecțiilor, cu însușirea vocabularului cuprins în acestea, cursiștii trebue îndrumați să folosească presa sovietică. Ei trebue să citească scurte știri, care la început să nu depășească 7—8 rânduri. Ei vor folosi pentru aceasta dicționarul și, acolo unde nu se vor putea descurca îndeajuns, se vor adresa profesorului, pentru ca acesta să-i ajute a traduce textul respectiv. Profesorii vor reuși astfel să obțină ca acei care frecventează cursurile să simtă progresele pe care le fac, să ducă o muncă de sine stătătoare și să vadă perspectiva apropiată a folosirii limbii ruse în viața lor de toate zilele.

Profesorul care predă la cursurile de limba rusă trebue să țină seama de ocupațiile și preocupările variate ale cursiștilor săi. Pe unii îi interesează problemele muncii în fabrică, pe alții problemele muncii pe ogoare, pe alții problemele culturale, etc. Profesorul trebue să ia în considerare aceste particularități care intervin în viața și preocupările fiecăruia din cursiștii săi. De aceea, la fiecare lecție el trebue să transmită cursiștilor, pe lângă cuvintele noi, cuprinse în lecția respectivă, și o serie de cuvinte din domeniul activității lor.

In procesul de însușire a limbii ruse de către vârstnici, profesorul trebue să stăruie în prima etapă asupra pronunțării corecte a sunetelor. El trebue să organizeze cât mai multe exerciții de pronunțare. Nu trebue uitat apoi că este foarte util pentru cursiști să-și noteze în caiet fiecare cuvânt nou învățat. Aceasta îi ajută să memoreze mai bine și să-și repete materialul însușit. Este necesar ca profesorii cursurilor de limba rusă să folosească larg, în munca lor, materialul didactic, pentru a ajuta cursiștilor să-și însușească cât mai ușor cunoștințele de limba rusă. Deasemeni, ei trebue să studieze cu toată atenția manualul după care vor preda, precum și instrucțiunile metodice privind folosirea lui. El trebue să acorde cea mai mare grijă pregătirii lecțiilor, condiție însemnată a succesului muncii de predare.

Pentru oamenii muncii din școli, care își încep acum activitatea în cadrul cursurilor de limba rusă, luna prieteniei româno-sovietice și măreața sărbătoare dela 7 Noembrie trebue să însemne un nou prilej de a-și întări munca, de a răspunde cu cinste nobilei misiuni de răspândire în rândurile masselor a cunoștințelor de limba rusă, limba constructorilor comunismului, limba lui Lenin și Stalin.

Festivitate în cinstea tinerelor educatoare

Aplicând sarcinile prevăzute în Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice, Birourile provizorii raionale sindicale de învățământ-București se preocupă îndeaproape de sprijinirea și îndrumarea muncii cadrelor tinere, nou numite în învățământ. Astfel, Vineri 12 Octombrie a avut loc la Clubul Sindicatelor de învățământ-București festivitatea primirii celor 116 tinere absolvente ale școlilor pedagogice de educatoare încadrate la unitățile preșcolare din regiunea București.

Vorbind tinerelor educatoare, tov. D. Fulga, directoarea clubului, le-a arătat însemnătatea Hotărîrii partidului și guvernului pentru desvoltarea învățământului nostru, pentru continua ridicare a nivelului muncii didactice. Tov. Ciolac, inspector al secției de învățământ a orașului București a vorbit educatoarelor despre importanța studierii și aplicării experienței pedagogiei și a școlii sovietice pentru justa desfășurare a activității lor, pentru obținerea unor rezultate cât mai bune în munca de educație comunistă a copiilor.

Uniunea Sindicatelor de Învățământ a dăruit fiecăreia dintre educatoarele nou numite câte un exemplar din Istoria Partidului Comunist (b) al U. S. și din Scurta Biografie a tovarășului Stalin, precum și cărți cu conținut profesional.

A urmat apoi o ședință de lucru, în cadrul căreia s'a desfășurat un schimb de experiență în ceeace privește justa planificare a muncii în căminele și grădinițele de copii. Tovarășa Toader Ileana, educatoare la Căminul 1 Mai-Giulești, a desvoltat un referat în care a arătat, cu exemple concrete, cum a planificat munca organizatorică și educativă în unitatea unde lucrează.

IN CINSTEA ZILEI DE 7 NOEMBRIE

Elevii școlilor noastre se pregătesc pentru marea sărbătoare

Pregătirile pentru întâmpinarea zilei de 7 Noembrie au adus în școlile de pe cuprinsul patriei noastre o nouă însuflețire și un nou avânt în muncă. Elevi și profesori — toți și-au sporit înzecit eforturile, toți muncesc cu râvnă deosebită pentru a întâmpina cu cinste marea sărbătoare dela 7 Noembrie.

Elevele școlii elementare de fete nr. 5 din București și-au luat angajamentul să-și întărească serios munca de învățătură la limba rusă. Ele s'au hotărît să scrie în limba rusă scrisori către pionierele din Uniunea Sovietică, să le vorbească despre școala lor, despre grija caldă cu care Partidul, Guvernul și întreg poporul muncitor îi înconjoară pe copiii patriei noastre, despre dragostea copiilor pentru tineretul sovietic, pentru marele prieten și ocrotitor al copiilor din lumea întreagă, tovarășul Stalin. Pioniera Deceanu Anca scrie o scrisoare pionierei Neli Danilova, elevă în clasa a VI-a la o școală din Moscova. „Niciodată copiii din patria noastră nu au avut o viață mai fericită și mai plină de bucurii" — își începe ea scrisoarea. Și povestește mai departe despre succesele la învățătură ale colegelor ei, despre activitatea organizației pionierești, despre chipul drag al tovarășului Stalin, care însuflețește pe toate pionierele din școală la o muncă mereu mai spornică.

Cu aceiași dragoste cu care unele dintre eleve scriu scrisori colegelor lor din Uniunea Sovietică, alte eleve lucrează la fotomontaje sau la confecționarea albumelor. Iată, de pildă, elevele din clasa V-a au pregătit cu grijă un fotomontaj cuprinzând imagini din viața popoarelor din Uniunea Sovietică. Explicațiile acestor imagini ele le-au scris cu litere mari, în limba rusă. Lângă colțul A.R.L.U.S., au aranjat o vitrină cu cărți. Sunt cărți sovietice pentru copii și tineret.

La cercul de lectură al școlii, acasă, în orele libere, la biblioteca pentru copii a Consiliului General A.R.L.U.S, ele citesc mereu mai multe din cărțile sovietice, care le povestesc despre minunatele însușiri ale tineretului sovietic, care le învață să fie curajoase și vesele, neobosite și dârze, aidoma acelor tineri sovietici care le sunt atât de dragi.

La Școala Medie Tehnică de Petrol din Ploești domnește printre elevi aceiași însuflețire. La ora educativă a anului III se duc discuții în jurul filmului „Zoia" pe care elevii l-au văzut de curând.

— Ceeace m'a impresionat mai mult, spune elevul Sandu Alexandru, este faptul că Zoia, care avea atâtea lucruri de făcut, care era o comsomolistă de frunte, era și una din cele mai bune la învățătură. Zoia este un neprețuit exemplu de curaj, de abnegație, de patriotism înflăcărat pentru noi toți, pentru tineretul din lumea întreagă.

Dar câte lucruri nu știu elevii acestei clase despre viața, munca și lupta poporului sovietic? Ei au citit „Tânăra Gardă", „Povestiri despre Zoia și Șura", au citit romanul „Secerișul", și multe alte cărți traduse din rușește. Ei știu multe lucruri despre Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, despre marile construcții staliniste, despre glorioasa Armată Sovietică care nea eliberat de sub jugul hitlerist. In cinstea zilei de 7 Noembrie ei pregătesc acum lucrări literare, desene și picturi, versuri pentru expoziția pe care o vor inaugura în curând.

Și la Școala Pedagogică cu limba de predare maghiară din Miercurea Ciucului, pregătirile pentru 7 Noembrie sunt în toi. Pavoazarea a și început. Toate clasele pregătesc fotomontaje. Unele s'au luat chiar la întrecere. Tovarășul Kacsa Martin, diriginte la clasa a VI-a a organizat cu elevii săi câteva discuții în legătură cu felul în care trebue să aplice tineretul patriei noastre mărețul exemplu al tineretului sovietic. Eleva Vanca Ilona din clasa VI-a a arătat că prima datorie a unui elev care-și iubește cu adevărat patria, care vrea să contribue activ la lupta pentru pace, este aceea de a lupta cu neobosită dârzenie pentru obținerea unor cunoștințe temeinice, pentru a-și însuși cât mai bine știința pe care o va pune mâine în slujba poporului, în slujba apărării păcii.

Pentru ca elevii să afle cât mai multe lucruri despre Uniunea Sovietică, despre știința înaintată sovietică, profesorii vorbesc elevilor la lecții și în cadrul cercurilor științifice despre minunatele realizări ale oamenilor sovietici, despre marile construcții ale comunismului.

Elevii de pe întreg cuprinsul țării noastre se pregătesc cu aceiași însuflețire pentru sărbătorirea măreței zile de 7 Noembrie, având în inima lor recunoștința fierbinte pentru marea Țară a Socialismului prin al cărei ajutor li s'au deschis zorii unei vieți noi și fericite.

Pregătiri pentru deschiderea cursurilor de alfabetizare

Lichidarea neștiinței de carte constituie o sarcină permanentă a cadrelor didactice din raionul Negrești regiunea Iași, care și-au luat angajamentul ca în cinstea zilei de 7 Noembrie să se pregătească astfel încât noul an școlar la cursurile de alfabetizare să înceapă în condiții și mai bune de cât în anii trecuți.

Invățătorii ajutați de Partid și organizațiile de massă au dus o intensă muncă de lămurire în rândurile țărănimii muncitoare. Rezultatele n'au întârziat să se arate. Intre acestea menționăm cazul țăranului sărac Iordache Pătrașcu din satul Vadul Vejii, comuna Gârbești raionul Negrești, care a cerut responsabilului echipei, învățătorul Antonică Anton, să-l înscrie la școală, cu toate că are vârsta de 65 ani.

Anul acesta vor fi cuprinși la cursurile de alfabetizare 3700 neștiutori de carte. Cadrele didactice însă și-au luat angajamentul să cuprindă 526 neștiutori de carte peste plan. In prezent se fac eforturi pentruca până la 1 Noembrie să fie asigurate condițiile materiale pentru buna funcționare a cursurilor: lumină, lemne de foc, manuale și rechizite școlare.

Sărbătorirea zilei de 7 Noembrie sporește și mai mult elanul de muncă al cadrelor didactice, astfel încât cursurile de alfabetizare vor începe la timp și în condițiuni bune.

DUMITRU SEVASTRU
corespondent

Angajamentele școlii elementare din Chișoda

Pentru întâmpinarea măreței zile de 7 Noembrie, cea de a 34 aniversare a Revoluției Socialiste din Octombrie, colectivul didactic și de îngrijire de la Școala Elementară din satul Chișoda, raionul Timișoara, și-a luat o serie de angajamente privind îmbunătățirea muncii didactice. Tovarășul director Gruia Boldureanu și tovarășii învățători Ana Târș și Ioan Meininger și-au luat angajamentul să asigure o frecvență regulată de 100%. In luna Prieteniei Româno-Sovietice, tovarășii vor scrie câte 4 articole pentru gazeta de stradă, gazeta de perete a grupei sindicale și gazeta de perete a căminului cultural în care vor vorbi despre marea noastră prietenă, Uniunea Sovietică. Și-au propus deasemeni să pregătească pentru fiecare clasă câte o gazetă festivă în cinstea zilei de 7 Noembrie.

Tot în cinstea acestei zile, ei și-au luat angajamentul să îmbunătățească lecțiile, planurile acestora, să folosească din plin materialul didactic pentru a ridica astfel cât mai mult calitatea învățământului.

11.563 kgr. bumbac culese de elevi

In cinstea zilei de 7 Noembrie elevii Școlii Profesionale C.A.M.-Armășești, raionul Urziceni, regiunea Ialomița, au dat ajutor la culesul bumbacului depe ogoarele G.A.S.-Borănești.

In medie, în cele opt zile de lucru, elevii au realizat zilnic câte 24 kg. pentru fiecare elev. S'au evidențiat elevii Andreșanu Dumitru, Filip Elena și Tudor Maria. In total elevii au cules 11.563 kg. bumbac.

In felul acesta prin succesele obținute elevii Școlii Profesionale Armășești și-au manifestat dragostea și devotamentul lor față de patria lor liberă, Republica Populară Română. Ei sunt conștienți că prin munca lor au ajutat la îmbunătățirea traiului oamenilor muncii.

Rezultatele frumoase obținute pe ogoarele de bumbac sunt urmate îndeaproape de rezultate tot atât de frumoase și în cinstea aceleiași mărețe zile — 7 Noembrie — și la munca lor școlară.

PETRE ȘTEFAN

Lucrările Conferinței Naționale pentru Apărarea Copilului

Lucrările Conferinței Naționale pentru Apărarea Copilului, desfășurate la București între 13—14 Octombrie a.c., au exprimat voința unită a poporului de a face viața copiilor noștri cât mai fericită, de a-i apăra împotriva planurilor criminale ale incendiatorilor lumii, imperialiștii americano-englezi.

Cuvântul participanților la Conferință a pus în lumină realizările Republicii noastre Populare pe tărâmul ocrotirii copilului. Datorită grijii permanente a Partidului Muncitoresc Român, viața copiilor din Patria noastră înflorește cu fiecare zi ce trece. Ea se apropie din ce în ce mai mult de soarta fericită a copiilor din Uniunea Sovietică, acolo unde grija pentru copii constitue sarcina primordială a întregului popor. „Marele nostru învățător și cel mai bun prieten al copiilor, I. V. Stalin, ne învață că tineretul este viitorul nostru, speranța noastră. El trebue să ne înlocuiască pe noi, bătrânii și să poarte steagul nostru până la victoria finală", — a spus N. K. Goncearov, care în numele delegației sovietice a oamenilor de știință, artă și cultură, a adus Conferinței salutul oamenilor muncii din Uniunea Sovietică.

Mândri de succesele realizate în lupta poporului nostru pentru construirea socialismului, participanții la Conferință au subliniat cu aplauze entuziaste cuvintele lui N. K. Goncearov. „Noi, oamenii sovietici, urmărim cu o mare atenție succesele tinerei Dvs. Republici, bucurându-ne de realizările obținute de poporul român în industrie, agricultură și în domeniul culturii și, cu multă bucurie, vă transmitem experiența noastră pe care am acumulat-o în construirea societății socialiste".

Subliniind cele mai importante sarcini în lupta pentru pace, pentru a asigura copiilor dreptul la viață, la o viață plină de bucurii, tovarășa Constanța Crăciun, președinta U.F.D.R., a desvoltat referatul „Lupta poporului nostru pentru apărarea vieții și viitorului fericit al copiilor".

Tov. Constanța Crăciun a arătat în referatul său contrastul izbitor dintre viața fericită a copiilor din Uniunea Sovietică și țările de democrație populară și viața chinuită a copiilor din țările aservite dolarului. „Exterminarea cu premeditare a femeilor, bătrânilor, copiilor, sălbăticiile și nelegiuirile pe care imperialiștii americani le săvârșesc în Coreea, umplu de revoltă și ură dreaptă inimile oamenilor cinstiți din lumea întreagă" — a spus tov. Constanța Crăciun, arătând unul din aspectele politicii criminale a agresorilor yankei.

„Creșterea generației tinere este o datorie de mare răspundere" — a continuat vorbitoarea. Ea revine școlilor, Uniunii Tineretului Muncitor, familiei, scriitorilor și artiștilor, poporului nostru muncitor, fiecăruia dintre noi.

Partidul și guvernul nostru au creat condițiile pentru creșterea și educarea tinerei generații. Sub regimul nostru de democrație populară s'au deschis 4678 școli noi elementare și 396 școli medii. Avem 3132 instituții preșcolare și școli elementare în limbile naționalităților conlocuitoare.

Peste 206.000 copii și tineri învață ca bursieri, iar 10% dintre elevii primelor clase primesc gratuit rechizite școlare. Pentru prima dată anul acesta s'au acordat burse pentru elevii din primele clase ale școlilor elementare".

După ce a arătat sarcinile Ministerului Sănătății, Ministerului Invățământului Public și ale organizațiilor de massă, vorbitoarea și-a încheiat astfel referatul:

„Nu este în lume putere mai mare decât dragostea părintească. Pentru viața copiilor lor luptă femeile coreene până la ultima suflare. Pentru viața copiilor lor, mamele din țările capitaliste, greviste ori soții de greviști înfruntă gloanțele jandarmilor.

Noi, datorită minunatei Uniuni Sovietice, avem fericirea să trăim și să muncim liberi și liberi să ne creștem copiii. Pentru apărarea lor, a fericirii și a vieții lor, patria ne cere să muncim cu dragoste și sârg".

Tovarășa Constanța Crăciun a arătat în continuare participanților la Conferință condițiile create de Partidul și Guvernul nostru pentru protecția femeii-mame, a familiilor cu mulți copii și a mamelor singure, pentru creșterea și educarea tinerei generații.

Delegata greacă, Keti Halivopulu, a transmis Conferinței salutul miilor de mame îndoliate, al părinților celor deportați și uciși, al orfanilor și copiilor persecutați din Grecia. „Regimul monarho-fascist din Atena a consacrat drept unică formă de „educare" lagărele de tip Makronissos și urgia teroristă — a spus delegata greacă. La Makronissos sunt torturați sute de copii care nu au împlinit încă 15 ani, 15.000 copii au fost smulși din brațele mamelor lor și trimiși în lagărele așa zise „de reeducare" din Lero, Rodos, Trikeri, Vidos, și aceasta numai pentrucă părinții lor sunt democrați.

Situația învățământului în Grecia este din cele mai jalnice" — a arătat Keti Halivopulu — stârnind indignarea și ura dreaptă a participanților la Conferința Națională pentru Apărarea Copilului.

Cuvântul participanților la discuțiile în jurul referatului tovarășei Constanța Crăciun au scos la iveală rezultatele minunate obținute din colaborarea organelor de stat cu organizațiile de massă în acțiunea pentru apărarea vieții copiilor. Lupta dusă de regimul nostru de democrație populară pentru scăderea mortalității infantile, despre care a vorbit tov. dr. V. Mârza, ministrul Sănătății, marea acțiune de transformare revoluționară a învățământului ce se înfăptuiește în țara noastră, sub îndrumarea partidului și folosind vasta experiență a școlii sovietice, despre care a vorbit tov. V. Nistor, ministru-adjunct al Invățământului Public, umplu de bucurie și de mândrie inima fiecărui om cinstit care își iubește patria.

După cuvântul a numeroși participanți, acad. Mihail Sadoveanu a închis lucrările Conferinței, arătând că entuziasmul cu care cei prezenți au votat moțiunea Conferinței, constitue un angajament din partea celor prezenți și totodată o chezășie că ei vor ști să ducă la îndeplinire sarcinile ce au fost trasate.

„In momentul când plecăm fiecare să ne continuăm munca, să luptăm pentru binele și fericirea copiilor — a încheiat acad. Mihail Sadoveanu — exprimând întregul nostru devotament către cei care veghează asupra sforțărilor noastre, care le sprijină și le consideră ca absolut necesare pentru progresul țării, către Partidul Muncitoresc Român și către iubitul conducător al poporului nostru, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

Ne îndreptăm gândurile cu dragoste și recunoștință către gloriosul Partid Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice și către marele povățuitor și îndrumător al lumii noi, tovarășul Stalin".

Lucrările Conferinței Naționale pentru Apărarea Copilului terminate printr'o entuziastă manifestație pentru genialul învățător al omenirii muncitoare, Iosif Vissarionovici Stalin, au constituit o nouă cotitură în lupta pentru apărarea vieții și viitorului fericit al copiilor.

Cât mai multe cercuri agrotehnice

Conduse de bogata experiență a cluburilor sătești sovietice, cercurile agrozootehnice din țara noastră au desfășurat, începând din toamna anului trecut o rodnică activitate de însușire a celor mai înaintate metode agrotehnice sovietice.

Indrumate de organizațiile de partid locale, sprijinite și ajutate zi de zi de tehnicienii și specialiștii agronomi și veterinari dela S. M. T.-uri, G.A.S., dela secțiile agricole regionale și raionale, cercurile agrotehnice în care învățătorii și profesorii au un rol de frunte, au obținut rezultate neîntâlnite până acum în țara noastră în domeniul agrotehnicii.

In cadrul cercurilor agrotehnice au fost întrebuințate cele mai variate metode de muncă: lecții și referate ținute de specialiști, tehnicieni și învățători, conferințe publice în care au fost popularizate cele mai bune metode agrotehnice, discuții sub formă de seminarii la fiecare lecție, în care membrii cercului au desbătut în amănunțime problemele predate de lector; discutarea înovațiilor și realizărilor fruntașilor în producție din satul respectiv; experiențe de laborator și de pe teren; lucrări practice pe terenurile gospodăriilor agricole colective sau pe alte terenuri experimentale; expoziții permanente cu material ilustrativ și documentar cu produse ale cercului și cu produse agricole comparative obținute pe diferite terenuri și prin diferite metode, în satul respectiv; vizite la diferite stațiuni experimentale și de cercetări agricole, la gospodăriile agricole de stat și S.M.T.-uri, toate având acelaș scop: pregătirea membrilor cercului cu cunoștințe cât mai temeinice, teoretice și practice, în domeniul agrotehnicei.

Pentru aceasta, în cadrul cercurilor au fost desbătute probleme în legătură cu încercarea puterii de germinație a semințelor, selecționarea semințelor, importanța mușchilor agricole cu mijloace mecanizate și întrebuințarea tuturor mijloacelor locale pentru îmbunătățirea lucrărilor în agricultură.

Astfel, în cadrul cercului agrotehnic din Geoagiu, regiunea Hunedoara, s'au ținut lecții cu următoarele subiecte: Cum putem mări productivitatea solului; Pregătirea semințelor pentru însămânțări; Lupta contra buruienilor, lecții care au ajutat țăranilor muncitori să înțeleagă și să pătrundă importanța lucrărilor științifice pentru agricultură și importanța pregătirilor din timp și în cât mai bune condițiuni a însămânțărilor.

Multe din cercurile agrotehnice au trecut încă din toamnă la activitate practică agricolă. Astfel, cercurile agrotehnice din Semlac, regiunea Arad, Rugănești, regiunea Stalin și altele, au aplicat pe terenurile gospodăriilor agricole colective metoda însămânțării în rânduri încrucișate. In urma lecțiilor ținute în cursul iernii în jurul acestei probleme, membrii cercurilor s'au convins de superioritatea acestei metode și s'au pregătit mai temeinic pentru ca s'o aplice într'o și mai mare măsură în perioada însămânțărilor.

In vara aceasta, tov. Schweininger Ion, învățător, responsabilul cercului din Șag, regiunea Timișoara, învățând din experiența marilor învățați sovietici, a obținut, după un studiu amănunțit și după o practică îndelungată, spice de 21 cm. lungime. Acest lucru a făcut pe țăranii muncitori din sat să vină cu multă dragoste la lecțiile cercului agrotehnic și să se intereseze îndeaproape de metodele agrotehnice sovietice.

Expozițiile permanente organizate de cercurile agrotehnice au fost pentru țărănimea muncitoare adevărate focare de răspândire a metodelor cele mai înaintate în agricultură. Astfel, expoziția cercului agrotehnic din Biled, regiunea Arad a fost vizitată în curs de două luni de 560 țărani muncitori din sat. In Jebel, regiunea Timișoara, 1800 țărani muncitori au vizitat expoziția permanentă. Numai în cursul unei săptămâni, expoziția din Șag a fost cercetată de 120 țărani muncitori, luându-și însemnări și discutând cu însuflețire asupra celor văzute.

O realizare deosebit de frumoasă a cercurilor agrotehnice este introducerea în agricultura noastră a celor mai avansate metode sovietice de cultivare a pământului.

Printr'o muncă plină de devotament învățătorul Dumitru Căpraru, responsabilul cercului agrotehnic din Călmățui, Galați, învățătorul Marin Dobre, responsabilul cercului din Selimbăr, Sibiu și alții, studiind „Agrobiologia" savantului sovietic T. D. Lâsenco, au făcut în iarna trecută pregătirile necesare pentru iarovizarea grâului de toamnă, transformându-l în grâu de primăvară, iarovizarea cartofilor, a floarei soarelui, a porumbului și a altor cereale.

In felul acesta, îmbinând pregătirea teoretică cu aplicațiile practice, folosind în permanență îndrumările Comitetului pentru Așezămintele Culturale și ale Ministerului Agriculturii, care publică săptămânal, în revista „Alb'na", „Sfaturi practice agrotehnice" și lunar un „Calendar agrotehnic", cercurile agrotehnice ale căminelor culturale constitue un ajutor prețios în mobilizarea și lămurirea țărănimii muncitoare în lupta pentru îndeplinirea cu succes a campaniilor agricole.

Trebue menționat faptul că o bună parte din aceste cercuri sunt conduse de învățătorii și profesorii școlilor elementare. Munca lor, începută în anul trecut, este dusă în această nouă etapă cu și mai multă sârguință. Ei sunt încurajați, ca și țăranii muncitori pe care-i au în cerc, de minunate rezultate practice obținute în muncă. Incercările acestor cadre didactice trebuesc puse în practică în fiecare sat din țara noastră. Trebue luptat deci pentru constituirea și funcționarea cercurilor agrotehnice în fiecare sat. In felul acesta învățătorii pot deveni propagandiști activi ai agrotehnicei înaintate sovietice, ajutând pe această cale la creșterea continuă a producției noastre agricole.

L. STANCU

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

PENTRU PACE!

La școala medie de fete din Lunjevsk, regiunea Moscova, eleva Liudmila Nivișkina din clasa X-a semnează Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

EXPERIENȚA NOASTRĂ

Însăși viața a impus colectivului nostru ca în anul trecut să acorde o deosebită atenție muncii educative în școală.

Școala noastră este nouă. Ea funcționează abia în al doilea an. Elevii noștri sunt veniți dela diferite școli. Tocmai de aceea era nevoe să rezolvăm, înainte de toate, problemele de organizare a colectivului de elevi, problema creării activului clasei pentruca, pe această bază, să obținem o mai bună calitate a învățământului și să întărim disciplina în muncă a elevilor.

Aceste probleme au cerut să ne ocupăm în mod serios de activitatea diriginților de clasă. Pentru a le coordona și dirija munca am organizat o secție a diriginților de clasă, care ținea ședințe de trei ori pe lună. Tovarășii au făcut schimb de experiență, au elaborat diferite probleme teoretice ca de pildă, despre educația morală comunistă, despre studiul biografiei oamenilor eminenți ai patriei noastre în vederea educării trăsăturilor pozitive ale elevilor, despre educația voinței și caracterului, despre particularitățile psihologice ale copilului, despre rolul dirigintelui de clasă în lupta pentru asigurarea succesului elevilor la învățătură, etc.

Trebue să spunem că aceste probleme au cerut diriginților de clasă o serioasă gândire asupra problemelor teoretice. Le-a impus să citească revistele pedagogice, să găsească mijloacele cele mai adecvate pentru rezolvarea problemelor educației comuniste a elevilor. Secția s'a ocupat și de planificarea muncii dirigintelui de clasă. In alcătuirea planurilor de muncă, ne-am străduit să ținem seama de interesele și particularitățile copiilor. Ne-am gândit la diferite mijloace educative și la faptul ca acestea să fie în concordanță cu măsurile luate de organizațiile de pionieri, comsomoliști și elevi.

Analizând munca diriginților de clasă, am ajuns la concluzia că este nevoe să organizăm adunările de elevi altfel de cât până acum. Ne-am convins că adunările de elevi care nu trec dincolo de o examinare plictisitoare a succesului și purtării elevilor nu-și ating țelul, nu au nici o influență educativă asupra elevilor. In locul acestor adunări am hotărît să introducem, „ora educativă" a dirigintelui de clasă, în cadrul căreia elevii să pună probleme interesante. Această muncă era cu totul nouă pentru noi. Noi trebuia însă ca împreună să găsim formele de organizare și desfășurare a acestei „ore".

S'a hotărît să se organizeze mai întâi „ore educative" deschise, pe rând la toți diriginții de clasă. Prima oră de acest fel a fost organizată de către dirigintele clasei VI-a tov. Baclastov, având ca temă: „Indeplinirea Hotărîrii Congresului al XI-lea al Comsomolului despre școală". Tov. Baclastov s'a gândit foarte serios în ce privește pregătirea acestei ore și a organizat desul de bine cuvântările elevilor. Cei ce-au asistat au apreciat în mod pozitiv munca educativă organizată de tov. Baclastov, muncă ce a provocat în rândul elevilor o serioasă critică și autocritică.

In cea de a doua jumătate a anului toți diriginții de clasă au consacrat „ora educativă" diferitelor teme: „Cartea, cel mai bun prieten al omului", la clasa V-a, „Eroul meu iubit", la clasa VI-a, etc. Treptat, treptat, diriginții de clasă au încetat să mai organizeze cu elevii discuții „moralizatoare". Tematica orei educative i-a obligat să facă pregătiri în cursul săptămânii astfel încât la rândul său dirigintele trebuia să se îngrijească zilnic de munca educativă a elevilor săi. Faptul acesta a dus la bune rezultate în ce privește înlăturarea neajunsurilor din activitatea și purtarea diferiților elevi.

Școala noastră este o școală mare. Ea este frecventată de 1100 de elevi. La început n'am putut să organizăm serviciul de ordine cu elevii în timpul recreațiilor. Problema aceasta a fost obiectul unei serioase discuții în cadrul secției diriginților de clasă. Problema însă a fost rezolvată tot în procesul schimbului de experiență reciproc. Diriginta clasei VIII-a C, tov. Holcova a organizat pe elevi astfel încât să dea un ajutor esențial administrației și profesorilor de serviciu. Secretul succesului ei era simplu: Tov. Holcova pregătea din timp pe copii pentru ziua când trebuia să facă de serviciu, stabilea pentru fiecare locul și îndatoririle lui. Dimineața controla personal cum își face fiecare serviciul. La sfârșitul zilei strângea pe elevii de serviciu și asculta rapoartele lor în legătură cu activitatea de peste zi, lăuda pe cei mai buni, arăta greșelile celorlalți. Faptul acesta a determinat pe elevi să privească aceste îndatoriri cu toată atenția ce se cuvenea.

Succese remarcabile în organizarea elevilor în timpul recreațiilor au obținut și învățătorii dela clasele a III-a, paralele. Munca educativă intensă cu copiii a asigurat supunerea necondiționată a acestora față de tovarășii lor de serviciu. Către sfârșitul primului semestru, profesorii apropae că nu mai era nevoie să intervină în ajutorul elevilor de serviciu, ci numai să conducă activitatea lor. Experiența aceasta arată că ordinea și disciplina conștientă a elevilor poate fi obținută numai prin îndeplinirea cu exactitate a cerințelor tuturor profesorilor.

Să dăm ca exemplu activitatea frumoasă a unuia din diriginții noștri de clasă, tov. V. A. Cheilenicov, care a obținut un succes deplin în ce privește învățătura elevilor lui din clasa V-a. Faptul acesta este și mai semnificativ dacă ne gândim că la începutul anului școlar trecut clasa era neorganizată, sgomotoasă. In primul pătrar, din 39 de elevi, 6 aveau note slabe la învățătură. Tov. Cheilenicov a început cu „apropierea" elevilor față de ei înșiși. A organizat mai multe excursii în natură, cu prilejul cărora a cunoscut mai bine pe copii, a vizitat pe cei mai mulți dintre ei acasă, a organizat discuții cu ei, a citit lucrări de literatură, le-a povestit episoade din istoria războiului pentru apărarea patriei. Toate acestea le-a făcut cu multă căldură și convingere. S'ar părea că nu este nimic deosebit în munca lui. Totuși trebue să remarcăm sistemul sever al muncii educative, o anumită succesiune a acțiunilor dirigintelui de clasă, perseverența urmăririi scopului.

Este în afară de orice îndoială că noi nu am făcut încă totul. In acest an școlar ne vom continua munca începută.

G. SMIRNOV

Directorul de studii al Școlii Medii de Fete Nr. 17 din orașul Kalinin

Școală la domiciliu

Chiar la începutul anului școlar elevul Valentin Ermacov s'a îmbolnăvit, iar apoi când băiatul a început să se întremeze, medicul i-a interzis totuși să frecventeze școala. Regimul obișnuit de școală era prea greu pentru acest copil, care suferise de o boală gravă. Pe de altă parte, Valea se necăjea că ar putea rămâne în urma tovarășilor săi sau că ar fi nevoit să repete anul.

Examinând cu multă atenție starea sănătății lui Valea medicii policlinicii de copii au ajuns la concluzia că băiatul va putea învăța, însă nu în condițiile obișnuite ale școlii. Părinții lui Valea Ermacov s'au adresat secțiunii învățământului public din Bacu pentru a li se veni în ajutor. După câteva zile, la domiciliul lui Valea s'au prezentat câțiva învățători pentru a alcătui un program special după care Valea va învăța sub conducerea unor pedagogi experimentați.

Toți elevii „școlii la domiciliu" din Baku sunt copii care nu s'au restabilit complect de pe urma unei boli sau care sunt încă suferinzi. Învățând în acest fel, ei urmează totodată un tratament special. La alcătuirea programului de învățătură pedagogii țin seama de toate aceste particularități ale elevilor lor.

Această școală elementară la domiciliu funcționează de 11 ani. Ea are toate clasele, dela cl. I-a la cl. VII-a inclusiv. Aici învață 185 copii și predau 56 învățători și profesori. Lecțiile sunt predate în limbile azerbaidjană și rusă. Elevii mai învață limba engleză, franceză sau germană.

Lecțiile se țin regulat, după un program precis, iar directoarea școlii Saghibat Mirzoeva și directorul de studii Vladimir Vladimirovici Cozlov controlează în mod riguros activitatea cadrelor didactice. Programul școlii la domiciliu nu diferă întru nimic de programul școlii obișnuite, însă lecțiile individuale permit învățătorului să realizeze programul într'o perioadă mai scurtă.

Lecțiile nu se țin zilnic. Elevii din primele trei clase au câte 6 ore pe săptămână, cei din cl. IV-a, 8 ore, cei din clasa VII-a 14 ore.

Toți elevii au un carnet în care profesorul notează tema lecției și exercițiile pentru a doua zi. Elevii sunt ascultați zilnic, iar aprecierile răspunsurilor lor se trec în mod obligatoriu în carnet. Acest sistem constituie un mijloc eficace de stimulare a elevilor. Școala dispune de o colecție de material didactic portativ.

Școala la domiciliu Nr. 219 din Baku face parte din sistemul general al școlilor Ministerului Învățământului public al R.S.S. Azerbaidjene. Elevii ei se bucură de aceleași drepturi ca și absolvenții celorlalte școli elementare. Și în aceste școli învățământul este gratuit.

Majoritatea elevilor, care au învățat un timp oarecare în școala la domiciliu continuă învățătura în clasa respectivă în școala de tip obișnuit.

Invățătorii vorbesc cu legitimă mândrie despre foștii lor elevi și cunosc viața tuturor acestora. Adela Djafarova, Ruben Babaev, Ramis Dadașev ca și alți absolvenți ai școlii la domiciliu învață în prezent în clasele superioare ale școlilor obișnuite. Vladimir Ivanov este student al școlii tehnice economico-financiare, iar Jana Zaltman este studentă la conservator.

Școala la domiciliu este un nou exemplu luminos al grijei și dragostei pe care Statul Sovietic le poartă copiilor săi.

Bibliotecile pentru copii din R. S. S. Cazahă

La Alma Ata, capitala R.S.S. Cazahe, s'a deschis o bibliotecă pentru copii, care dispune de peste 10.000 de cărți în limbile rusă, cazahă și uigură. Anul acesta se vor cheltui 100.000 de ruble pentru completarea fondului de cărți al acestei biblioteci.

In prezent în R.S.S.Cazahă funcționează peste 55 biblioteci raionale și orășenești pentru copii cu peste 400.000 volume

Preocupări în legătură cu predarea matematicii

Profesorii de matematici au început și ei un nou an școlar. In acest an școlar programele au rămas aproape neschimbate, însă caracterul învățământului a devenit mai complex. Profesorului i se pretind noi și noi cerințe. Este nevoie de o mai adâncă studiere a matematicii, de deprinderi practice mai bune pe care trebue să și le formeze elevii, de un mai puternic instinct de luptă împotriva formalismului în predare. Fiecare profesor trebue să-și amintească despre marea răspundere pe care o are în munca ce o presteaz. Fiecare trebue să știe că orice greșală a lui se reflectă în munca sutelor de elevi pe care îi formează.

In anii trecuți mulți profesori nu au dat o serioasă atenție instrucțiunilor explicative dela sfârșitul programei școlare la matematică, instrucțiuni care puneau o serie intreagă de probleme importante. Citind-o cu atenție, profesorul dela clasa a V-a, de pildă, află că în această clasă repetarea materialului studiat în școala elementară nu este o simplă repetare a acestuia. Aici trebue să introduci simbolul, să subliniezi legile operațiunilor aritmetice, să ai în vedere, de exemplu, că în cazul înmulțirii și adunării intră în funcțiune legile permutărilor și combinărilor, că la scădere și împărțire aceste legi nu se aplică. Instrucțiunile explicative trebuesc deaceea cu multă atenție studiate în cazul cursului de geometrie care se predă în clasa V-a. Trebue să dăm elevilor din clasa V-a posibilitatea să-și formeze rezerve de figuri geometrice și de fapte din cele mai simple, strâns legate de acestea. In această privință au o bună experiență câteva școli din raionul Soveto din Moscova unde geometria în clasa V-a se studiază în tot timpul anului, o oră pe săptămână, și unde se realizează o economie de timp datorită faptului că fracțiile zecimale se studiază mai înainte decât de obicei.

Materialul de geometrie din cursul de aritmetică nu a căpătat încă procedee de studiu bine definite. Deaceea inițiativa creatoare a profesorului în acest domeniu trebue să fie ajutată la orice pas. Să dăm un exemplu. Pentru stabilirea suprafeței cercului, în practica școlară se folosește formula $S = \pi R^2$. In producție însă (tâmplărie, forestiere, etc.) adeseori se măsoară diametrul și pentru a nu mai căuta în fiecare caz raza folosind diametrul respectiv, se întrebuințează formula $S=3,14 D^2$ supra $4=0,78 D^2$.

Dacă ții seama apoi de faptul că patratul diametrului este suprafața unui patrat înscris în cercul dat, atunci suprafața cercului este egală cu 0,78 din suprafața patratului construit pe diametru. Explicând această formulă cu ajutorul desenului, profesorul duce pe elev la un procedeu practic pentru calcularea suprafeței cercului. Elevul își va aminti ușor numărul 0,78. Memoria copilului se întărește prin astfel de exerciții. Nu au dreptate profesorii din clasele mari care se împotrivesc acestui procedeu și care atunci când fac obiecțiuni se referă la lipsa unei astfel de formule din manualul lui Kiselev. Printre alte procedee acesta are tot dreptul de a fi încetățenit.

Adeseori în școală se poate auzi că „linia dreaptă este drumul cel mai scurt între două puncte", că „axioma este adevărul care nu trebue dovedit", că „mărimea absolută a unui număr este numărul fără semn", etc. In legătură cu acestea, profesorul ar putea găsi o justă formulare dacă s'ar folosi de indicațiile cuprinse în instrucțiunile explicative, dacă ar analiza în mod profund noul manual și îndreptările respective. Multe din greutăți ei ar putea să le evite cerând și ajutorul comisiei metodologice raionale. In câteva școli în comisiile metodologice, care cuprind pe toți profesorii de matematică, intră și profesori care predau desenul tehnic și fizica. Faptul acesta duce la rezultate prețioase: studiul matematicii devine mai apropiat de viață, studiul fizicei se face mai profund. Experiența celor mai bune școli arată că este bine ca în fiecare lună comisiile școlare să țină două ședințe, într'o anumită zi din săptămână și la o anumită oră. Una din ședințe trebue consacrată chestiunilor curente: repartiția materialului de studiu pe pătrare și luni, studierea problemelor mai grele în legătură cu predarea și educația, stabilirea conținutului lucrărilor concrete, analiza rezultatelor lor, notițele în caietele elevilor, etc. O a doua ședință se consacră muncii în legătură cu articolele din gazetă, în legătură cu noile manuale, culegerile de probleme, etc. Această muncă, îmbinată cu examinarea problemelor interesante, are puternică influență asupra perfecționării predării, stimulează foarte serios pe profesor în munca pentru propria sa perfecționare. Iată drept exemplu tematica lucrărilor uneia din școlile din Moscova, alcătuită de comisia metodologică:

„Procedee pentru rezolvarea problemelor de aritmetică" (articolele profesorului I. V. Arnold publicate în Buletinul Academiei de Științe Pedagogice nr. 4, cartea lui Filicev și Cecmarev, cu același titlu, cursul de metodica aritmeticii, scris de Berezanschi, Cicighin și Bradis).

„Introducere în studiul geometriei la clasa V-a" (articolul profesorului Dubnov, publicat în Buletinul Academiei de Științe Pedagogice nr. 4, articolul scris de Stratilatov și Ponomarev, publicat în revista „Matematica în Școală" nr. 4/1949).

„Analiza manualelor pentru clasele VI, VII" (manualele de algebră, alcătuite de Alexandrov, Colmogorov și Goncearov, precum și cele alcătuite de Fadeev și Sominschi, cartea lui Barsucov: „Ecuațiile de gradul I în școala medie", manualul de geometrie, alcătuit de Glagolev și alții).

„Numere raționale" (articolele profesorilor A. I. Hincin și P. I. Dorf, apărute în revista „Matematica în Școală" nr. 3 din 1939, articolele tovarășului Mătăsuc, apărute în revista „Matematica în Școală" nr. 5/1947, cursurile de analiză matematică).

„Teoria progresiilor (Matematica în Școală nr. 3/1951).

„Ecuații trigonometrice. Funcții trigonometrice inverse" (manualul de trigonometrie, alcătuit de Bermant și Ilusternic, „Funcții trigonometrice inverse", scris de Novoselov).

Remarcăm totuși că studiul comisiei metodologice asupra manualului de geometrie a lui Glagolev a fost urmat de experiența unei noi repartiții de materiale pentru noile lecții de geometrie la clasa VI-a. După cum se știe, în manualul lui Kiselev există această ordine succesivă: linia dreaptă, unghiul, triunghiul; din noi linii drepte (paralele), din noi triunghiuri. In manualul lui Glagolev există o altă ordine succesivă: linia dreaptă, două linii drepte: coincidența și intersecția lor, adică teoria unghiului; linii drepte paralele, teoria finală despre triunghiu.

Această ordine succesivă asigură exprimarea clară a sistemului de expunere, plenitudinea inducției (trei poziții posibile ale liniilor drepte pe o suprafață și excluderea celei de a patra), demonstrarea teoriei dreptelor paralele. Datorită teoriei dreptelor paralele se înlesnește studiul triunghiului (de exemplu: teoremele despre unghiul exterior).

Tematica ședințelor comisiilor metodologice școlare, după cum arată experiența, este bine să fie planificată în lumina unui anumit sistem de probleme, de pildă, pentru o jumătate de an. Un mare ajutor trebue să primească școala din partea Institutului de perfecționare prin consultații și sfaturi în legătură cu conținutul muncii pedagogice al activității comisiei metodologice.

P. DORF

candidat în științele pedagogice

Din experiența muncii unui seminar al oamenilor de știință *)

Știința este menită să fie o făclie, o forță măreață în calea poporului sovietic, care pășește ferm înainte spre triumful comunismului. Iată dece tovarășul Stalin, prezentând în cuvântarea sa istorică din 9 Februarie 1946 grandiosul program al construcției postbelice, a pus în fața savanților sovietici sarcina nu numai să ajungă, dar să și întreacă în scurt timp realizările științei de dincolo de hotarele țării noastre.

Savanții sovietici muncesc cu însuflețire pentru îndeplinirea acestor indicații ale marelui conducător al poporului sovietic, iar partidul le dă zi de zi ajutor, luminându-le calea cu lumina învățăturii marxist-leniniste.

Ideile Partidului Bolșevic ajută pe savanții sovietici să demaște teoriile pseudo-științifice, să biruie rămășițele ploconirii în fața culturii burgheze reacționare și să-și pună ideile lor creatoare în slujba intereselor poporului lor.

Demascarea și zdrobirea orientării reacționare weismannist-morganiste în biologie a arătat în mod concret urlașa însemnătate pe care o are aplicarea conștientă a metodei dialectice și a materialismului filosofic marxist în activitatea științifică a savanților. E explicabilă deaceea tendința savanților sovietici de a-și însuși profund bazele teoretice ale partidului nostru — materialismul dialectic și materialismul istoric. Ținând seama de această tendință, Comitetul de partid al Institutului pedagogic de stat „Lenin" din Moscova a creat o serie de seminarii pentru corpul profesoral al institutului. Eu am fost însărcinat cu conducerea seminarului de filosofie pentru corpul profesoral dela facultatea de științe naturale și fizico-matematici.

Compoziția seminarului era foarte variată în ce privește specialitatea participanților, printre aceștia aflându-se fiziceni, chimiști, matematicieni, biologi, astronomi. Din cele 17 persoane care participau la seminar, 4 erau profesori, 6 docenți, 7 aspiranți și asistenți. Majoritatea studiase materialismul dialectic și materialismul istoric după programul institutelor de învățământ superior, iar unii conduseseră ei înșiși cercuri și seminare în rețeaua învățământului de partid.

O compoziție atât de variată în ce privește specialitatea și calificarea elevilor seminarului mi-a creat, firește, unele greutăți în alegerea metodei de muncă. Trebuia să găsesc o metodă care să corespundă cerințelor tuturor elevilor, iar diversitatea specialităților lor să poată fi folosită în vederea ridicării nivelului teoretic și științific al muncii seminarului.

La baza întregii munci a seminarului stătea îndrumarea tovarășului Stalin: „Istoria științei arată că metoda dialectică este o metodă cu adevărat științifică: începând cu astronomia și terminând cu sociologia, se confirmă pretutindeni ideea că în lume nu există nimic veșnic, că totul se schimbă, totul se desvoltă. In consecință, în natură trebue să privim totul din punctul de vedere al mișcării, al desvoltării. Și aceasta înseamnă că întreaga știință contemporană este pătrunsă de spiritul dialecticii" (I. V Stalin, Opere vol. 1, Ed. P.M.R., pag. 306).

Eu mi-am pus ca sarcină să-i ajut pe elevii seminarului să-și însușească în mod profund ideia esențială că „întreaga știință contemporană este pătrunsă de spiritul dialecticii", că fiecare teză a materialismului dialectic lărgește orizontul cercetărilor științifice, îl înarmează pe savant cu metoda unui studiu mai aprofundat și mai cuprinzător al specialității sale, al legăturii ei cu celelalte discipline, al legăturii științei cu sarcinile construcției socialiste. O astfel de orientare în munca seminarului îi unea și îi satisfăcea pe elevi iar diversitatea specialităților lor contribuia la ridicarea nivelului științific al muncii seminarului și îmbogățea cunoștințele elevilor cu cunoștințe din diferitele domenii ale științei.

O importanță considerabilă a avut-o și împrejurarea că printre participanții la seminar se aflau mari specialiști în diferite domenii ale științei, ca, de pildă, profesorul P. I. Popov — astronom, autor de manuale de astronomie; profesorul V. I. Suharev — mare specialist în domeniul anatomiei și histologiei; profesorul D. I. Perepiolchin — matematician; docentul A. A. Uranov — botanist, un strălucit lector și mare specialist în domeniul sistematicii plantelor; docentul S. D. Bescov — cercetător și inovator talentat în domeniul metodelor de predare a chimiei.

La baza planului de învățământ stătea programul cursului de materialism dialectic și materialism istoric pentru Institutele superioare de învățământ pe anul 1948, aprobat de Ministerul Învățământului Superior.

Studiul principalelor teze ale filosofiei marxiste se făcea după operele clasicilor marxism-leninismului. Fiecare elev studia individual întreaga bibliografie recomandată pentru temă și o rezuma în mod obligatoriu. După aceasta unul dintre elevi ținea la ora de seminar un referat amplu, care era apoi discutat în mod amănunțit. Pentru același subiect se mai pregăteau câteva referate, în fond coreferate. Coreferenții clarificau tema respectivă, sau o anumită problemă în legătură cu tema, aducând un bogat material din domeniul specialității lor. Restul elevilor participau activ la discuții, fiecare aducând câte ceva nou din domeniul științific în care lucrează.

Așa, de pildă, profesorul Popov, în referatul său bogat în conținut și interesant ca formă, pe tema: „Cauzalitatea în fizică și idealismul în fizică", a pus în lumină analiza leninistă a idealismului în fizică și a izvoarelor lui, oprindu-se asupra stadiului actual al problemei și asupra trăsăturilor caracteristice ale savanților burghezi.

Totodată, pentru specialiștii din alte domenii, el a desvăluit esența principiului nedeterminării și a arătat concluziile pe care le trag din acest principiu savanții burghezi.

Profesorul V. I. Suharev, în referatul său: „Conexiunea generală dintre fenomene și condiționarea lor în natură și societate", a folosit pentru ilustrare un fenomen foarte interesant, care servește biologilor drept obiect de studiu, așa numita „apă vie". (Se știe că apa minerală luată direct dela izvor are proprietăți curative mai bune decât aceeași apă turnată în sticle).

Aproape la fiecare referat se năștea discuții deosebit de aprinse în legătură cu demascarea esenței reacționare a teoriei burgheze weismannist-morganiste. Aceasta avea o mare importanță și prin aceea că unii din elevi plătiseră ei înșiși la timpul lor, într'o măsură sau alta, un tribut acestei pseudoștiințe.

Discutând în felul acesta, se reușea să se îmbrățișeze în mod larg și din toate punctele de vedere problema, fapt care contribuia la clarificarea ideilor pe care și le formase fiecare participant la seminar în urma studiului individual al materialului.

Tema era considerată ca fiind studiată numai după ce participanții la seminar nu mai aveau nicio întrebare de pus în legătură cu ea. După aceasta, într'o scurtă cuvântare de încheere, făceam bilanțul discuțiilor și dădeam o apreciere asupra referatelor nu numai din punctul de vedere al tezelor generale ale materialismului dialectic, dar și cu privire la esența diferitelor teze științifice. Faptul că aveam studii filozofice și studii în domeniul științelor naturii, m'a ajutat să fac față acestei sarcini.

Folosind această metodă în munca noastră, am rămas oarecum în urma programului. Din cele șapte teme recomandate de cabinetul de partid al Comitetului Moscova și al Comitetului organizației Moscova a P. C. (b) al U.R.S.S., în anul școlar trecut noi am studiat numai cinci.

Discutând însă rezultatele muncii seminarului la adunarea de partid a institutului, toți elevii au fost în mod unanim de părere că în cazul de față nu trebue să accelerăm ritmul, deoarece munca meticuloasă și consecventă a seminarului face să crească nu numai nivelul politic, dar și calificarea profesională. De pildă, la discutarea problemei: „Categoriile dialecticii materialiste" (lege, fenomen, esență, cauzalitate), s'a văzut că mulți dintre participanții în seminar, expunând aceste teze în lecțiile lor de specialitate, dădeau definiții greșite. Discutarea acestor probleme pe baza exemplelor din fizică, chimie, botanică, biologie și din fenomenele politice din viața curentă a ajutat să se descopere greșelile și să se clarifice noțiunile cu privire la aceste probleme.

Făcând o apreciere asupra muncii dela seminar, N. V. Naraeva, care și-a terminat aspirantura, scrie următoarele: „Mie personal, orele dela seminar mi-au dat foarte mult în sensul ridicării pregătirii teoretice. Tezele esențiale au devenit ceva lăuntric, ceva inerent gândirii mele, și nu simple fraze învățate pe de rost.

Cunoștințele dobândite la seminar le-am folosit în munca mea de pregătire a disertației și la ținerea lecțiilor politice în cadrul grupei. Am întocmit cu totul altfel a doua lecție de probă, în care am ilustrat, pe bază de material concret, unele teze ale materialismului dialectic".

Caracterizându-și munca dela seminar, docentul A. A. Uranov declară următoarele:

„La seminar, cu personal am câștigat foarte mult. Intâi — deși filosofia nu este specialitatea mea —, căutând să aplic tezele materialismului dialectic în activitatea mea practică, am început pentru întâia oară să simt în mod concret adânca unitate a sarcinilor tuturor științelor, începând cu știința despre lumea anorganică și terminând cu știința despre societate.

Al doilea, seminarul a fost pentru mine un teren practic pentru aplicarea tezelor filosofice generale la cel mai felurit și concret material, atât din domeniul teoriei științelor concrete, cât și din domeniul vieții practice. Al treilea, pe baza deprinderilor dobândite la seminar, am avut posibilitatea să expun cu mai mult curaj și mai multă siguranță, la cursurile mele, realizările teoretice ale botanicii, sprijinindu-mă în mod conștient pe principiile generale ale materialismului dialectic. Printre altele, am prelucrat partea finală a cursului meu de sistematică a plantelor consacrat analizei legilor evoluției plantelor.

Seminarul m'a ajutat să-mi revizuesc în mod critic conceptiile biologice generale în legătură cu marea cotitură care s'a produs datorită victoriei biologiei michuriniste în țara noastră. Am început acum să privesc altfel, de pe o bază mai largă, problemele formării speciilor, problemele influențării reciproce a plantelor, problema rolului omului în evoluția dirijată a ființelor organice. Conceptiile asupra unor probleme teoretice pe care le studiasem anterior în șir pe bază de cercetări științifice (problema influențării reciproce a plantelor), și care m'au dus la concluzii deosebite de cele stabilite în știință, au fost confirmate din punct de vedere filosofic general".

Și ceilalți participanți la seminar au dat o apreciere pozitivă muncii seminarului.

Toate transformările în conștiința participanților la seminar s'au produs sub influența teoriei marxist-leniniste. Ideile care au pus stăpânire pe oameni au transformat concepțiile lor asupra lucrurilor. In felul acesta, principala sarcină trasată seminarului de către organizația de partid a facultății, și anume: să înarmeze pe oamenii de știință cu metoda marxism-leninismului, a fost realizată în prima etapă în mod satisfăcător.

Trebue să relev încă o împrejurare foarte importantă. Aproape toți membrii organizației de partid a facultății au făcut parte din seminar, și, în urma muncii seminarului încununate de succes, toți comuniștii simt că nivelul lor politic a crescut, iar organizația de partid în ansamblul ei s'a întărit și s'a închegat și mai mult.

In acest an școlar noi ne continuăm munca la seminar și sunt sigur că ea va da rezultate și mai mari.

S. BALEZIN,

conducătorul seminarului corpului profesoral al Institutului pedagogic de stat „Lenin" din Moscova

(Din broșura „Cum să organizăm un seminar", apărută în editura P. M. R., colecția „In ajutorul propagandistului")

Un club cu o rodnică activitate

Pe tovarășa Aurica Turcov, directoarea Clubului Sindicatului Învățământ din Iași, o găsești în fiecare zi la club. Mereu preocupată de îmbunătățirea muncii clubului, ea nu precupețește nici o clipă pentru ca planul de activitate să fie îndeplinit la timp și cu rezultate cât mai bune. Întregul colectiv al clubului muncește cu deosebită tragere de inimă. Dela bibliotecă nu lipsesc niciodată în orele de program nici tovarășa Paraschiva Blănaru, nici tovarășa Lucreția Mandrea, nici Alexandra Gălățeanu. Preocupate ca nici o carte sau broșură să nu fie nearanjate, neînregistrate sau nenumerotate, ele sunt mereu într'un du-te-vino pe lângă dulapurile noi și frumoase în care sunt așezate pe mărimi cele aproape zece mii de volume. Un dulap special este rezervat ziarelor și revistelor cusute frumos de responsabila acestui sector, tovarășa Dorina Agape. În fiecare zi, dela orele 16 până seara târziu, biblioteca freamătă de oameni setoși de cultură. Peste 1000 de cititori permanenți a înregistrat până în prezent biblioteca acestui club, iar numărul volumelor citite lunar întrece cifra de 1500 de cărți.

Fotomontajele, vitrinele aranjate cu migală, cărțile înregistrate și rânduite în dulapuri, după sistemul de clasificare zecimal, atrag curiozitatea vizitatorilor.

— Fii te rog bună și dă-mi cartea „Scurtă expunere asupra vieții și activității lui Lenin", se adresează un profesor cu părul cărunt, bibliotecarei.

— Mi-e dă-mi volumul 10 al operelor tovarășului Stalin, i se adresează bibliotecarei un învățător dela o școală din Păcurari.

— Dă-mi și mie cărți pentru copii — spune o educatoare cu surâs tineresc și privirea vioaie.

— Eu vreau „Secorișul" de Galina Nicolaeva, spune un profesor dela Liceul Nr. 1.

— Și eu „Operele pedagogice alese" ale lui Macarenco, cere o învățătoare dela Școala pedagogică de fete.

Bibliotecara nu mai prididește cu eliberarea cărților — trecându-le în fișele special întocmite pentru fiecare carte în parte.

În cadrul clubului se țin regulat conferințe, consfătuiri între învățătorii și profesorii fruntași, se desfășoară schimburi de experiență, se organizează cercuri de lectură, campionate de șah, etc.

Așa se petrec lucrurile timp de câteva ore în camera bibliotecii. Alături, în camera vecină, la cele câteva mese, cititori de toate vârstele cercetează revistele și ziarele cele mai noi.

Colectivul de conducere al clubului Sindicatului de învățământ-Iași a izbutit în mare măsură să organizeze și să planifice just activitatea culturală. În această privință, clubul a fost puternic sprijinit de către comisia culturală a sindicatului.

De fiecare obiectiv al planului răspunde unul dintre membrii colectivului. Așa de pildă, de organizarea consfătuirilor cu învățătorii și profesorii fruntași se ocupă, tovarășa A. Turcov, directoarea clubului, de organizarea recenziilor răspunde tovarășa Lucia Pop, de planificarea conferințelor tov. profesor Constandache Mihai, de înzestrarea celor 42 biblioteci volante ca și de urmărirea lor pe teren se interesează tovarășa Al. Gălățeanu iar de echipele artistice se îngrijește responsabilul resortului artistic al clubului.

Munca culturală desfășurată de Clubul Sindicatului Învățământ-Iași ajută în mare măsură membrilor sindicatului să-și îmbunătățească munca atât pe tărâm profesional, cât și în ceeace privește culturalizarea maselor. Lectura sistematică a cărților organizată la club, conferințele științifice și pedagogice, organizarea schimburilor de experiențe, expozițiile, etc., sunt un sprijin serios în munca zilnică, desfășurată de învățătorii și profesorii din Iași.

De două ori pe lună au loc conferințe cu teme politice, literare și de știință pedagogică, ținute de către cei mai buni profesori din oraș.

Recenzia cărții „Steaguri pe turnuri" a lui A. S. Macarenco, de exemplu, la care au participat profesorii și elevii Școlii de Reeducare din Iași a constituit un prețios ajutor în munca acestei școli.

O atenție deosebită se acordă, prin planul de muncă al clubului, răspândirii cărților de ideologie, precum și materialului apărut în legătură cu lupta pentru pace.

Planul de muncă al clubului mai cuprinde și activitatea echipelor artistice de amatori și a orchestrei care numără aproape 100 de persoane. Astfel, planul prevede ore de repetiții ale acestor echipe, ore de ridicare a nivelului politic și artistic al membrilor echipelor precum și zilele când acestea vor fi pe teren. Până în prezent, atât corul cât și orchestra clubului au organizat programe în comunele Bals, Buznea, Tg. Frumos, Comarna, Frumușica, Vlădeni, Colibița, Cuci, ș. a.

Planul mai prevede o serie de sarcini în legătură cu pavoazarea clubului, cu activitatea educativă a copiilor, formarea unei orchestre de muzicuțe, etc.

Activitatea clubului Sindicatului de învățământ-Iași are însă o serie de lipsuri care trebuesc grabnic remediate. Una din sarcinile de căpetenie ale activității clubului trebuie să fie răspândirea experienței sovietice. Acestei sarcini nu i se acordă însă toată atenția cuvenită. Este necesar ca acei care conduc și îndrumează munca clubului să folosească toate formele de activitate prin care pot realiza această sarcină și să acorde cea mai mare însemnătate studierii și generalizării celor mai bune experiențe în ceeace privește aplicarea creatoare a învățăturilor pedagogiei și practicii școlilor sovietice. Clubul poate organiza experiențe practice de aplicare a învățăturilor sovietice în legătură cu disciplina elevilor, în legătură cu problemele de metodică, în legătură cu ajutorarea elevilor rămași în urmă, etc.

Deasemeni, trebue extinsă activitatea cu copiii, organizându-se programe artistice pentru copii, întâlniri între fruntașii din producție și copii, etc.

Clubul trebue să atragă în activitatea lui colective cât mai largi de învățători, profesori de școli medii și universitari și să extindă colaborarea între aceștia, folosind forme cât mai variate de activitate.

Planul de muncă al clubului va trebui să acorde deasemeni o deosebită atenție sprijinului pe care trebue să-l dea oamenii de știință muncitorilor din fabrici și uzine, precum și legăturii între diferitele facultăți și școlile medii, între profesorii universitari și învățători, etc.

Este necesar deasemeni ca gazeta de perete a clubului să ocupe un loc mai însemnat în activitatea lui, iar articolele publicate aici să constitue o permanentă îndrumare a celor ce frecventează clubul.

Îndeplinind aceste importante sarcini, desvoltând și mai departe metodele juste folosite până acum, conducerea clubului din Iași și comitetul sindical vor reuși să-și îndeplinească una din cele mai importante sarcini ale lor, sarcina de a ajuta în mod activ cadrele didactice în munca de făurire a unei generații de tineri cu o educație multilaterală, ziditori conștienți ai socialismului în Patria noastră.

C. PRISECARU

O condiție în buna desfășurare a predării istoriei

Predarea istoriei în școala medie are scopul de a desvolta concepția marxist-leninistă despre lume a elevilor, de a-i educa în spiritul patriotismului și al internaționalismului proletar.

Pentru a obține însușirea de către elevi a noțiunilor de istorie, pentru a-i face să cunoască toate laturile vieții sociale sub aspectul desvoltării lor și al legăturilor reciproce dintre ele, profesorul de istorie trebue să se folosească în primul rând de manual, unealta de bază a muncii didactice.

Tovarășul profesor Dragomirescu Ion, care predă istoria la clasa XI-a a Liceului de Băieți nr. 4 din București, și-a planificat munca de predare folosind activ manualul și ținând totodată seama de observațiile critice aduse acestui manual în prefața la lucrarea „Istoria României în limba rusă" de I. Zviaghin — reprodusă în „Contemporanul" din 22 Decembrie 1950. Planul calendaristic al tov. profesor Dragomirescu este bazat pe periodizarea științifică a Istoriei României și a fost întocmit în conformitate cu cele cinci faze de desvoltare ale societății omenești. Astfel, el a izbutit să împartă just în pătrare întregul material de bază tratat în manual.

Tovarășul Dragomirescu folosește manualul și la întocmirea planurilor zilnice, pentru pregătirea fiecărei lecții în parte. Și în această privință el ține îndeaproape seama de observațiile critice ale lui I. Zviaghin. Ajutorul de bază în munca lui de pregătire a lecțiilor ca și în îndrumarea studiului elevilor rămâne însă manualul. Deasemeni, folosind manualul, elevii aduc la îndeplinire temele pe care trebue să le facă acasă, cum ar fi, de pildă, referatele, schițele, tablourile cu diferite caracterizări, etc. — teme care lărgesc și adâncesc în mare măsură cunoștințele căpătate la orele de curs.

În felul acesta munca tovarășului profesor Dragomirescu a pornit dela început pe un drum bun, elevii săi însușindu-și sistematic noțiunile de istorie.

Nu tot astfel însă au procedat tovarășele profesoare Cernea Natalia și Bădărău Natalia, care predau istoria la clasele a XI-a dela centrul liceelor de fete 5-7-8 din București. Neglijând manualul, aceste tovarășe nu și-au întocmit, dela începutul anului, pe baza lui, planul calendaristic și planurile de lecții ceeace a dus la o slabă însușire de către eleve a cunoștințelor de istorie. Faptul că tovarășele profesoare nu îndrumează suficient nici munca individuală a elevelor, neaccentuând asupra necesității folosirii manualului, face deasemenea ca elevele să-și însușească incomplect și superficial materia predată. Este necesar ca fiecare profesor de istorie să se bizue în munca lui în primul rând pe manual. Până la apariția noii ediții a manualului de istorie pentru clasa XI-a, ei trebue să folosească ediția din 1949 a acestui manual, ținând seamă de criticile care i s'au adus și folosind în acelaș timp, tot materialul ajutător care apare în publicațiile noastre.

Conferințe și programe artistice închinate însămânțărilor

În regiunea București au loc tot mai des conferințe ale cadrelor didactice închinate reușitei campaniei agricole de toamnă, care împreună cu programele artistice bine pregătite și axate pe aceiași temă, atrag țărănimea muncitoare în număr tot mai mare.

În comuna Gogoșari a avut loc o frumoasă manifestare culturală în cadrul căreia tovarășul învățător Ancu Ion, directorul căminului cultural, a vorbit despre „Campania agricolă de toamnă". În cuvinte convingătoare învățătorul Ancu Ion a arătat ce înseamnă a semăna la timp și în bune condițiuni cu mașinile agricole.

Marea însemnătate a conferinței stă însă în faptul că elevii Popescu Stelică și Florică I. Natalia au făcut coreferate asupra temei expusă mai înainte, expunerile acestor elevi fiind urmate de prezentări de scheme și grafice.

Pentru îmbunătățirea calității învățământului mediu tehnic *)

Una din cele mai arzătoare sarcini ale construirii socialismului este — alături de justa folosire a vechilor cadre de specialiști și tehnicieni — formarea unui mare număr de noi cadre de specialiști, din rândurile clasei muncitoare și ale țărănimii muncitoare.

În opera de creștere a cadrelor necesare economiei țării, un loc important îl ocupă școlile medii tehnice—creație a regimului de democrație populară. Cele 366 școli medii tehnice de diferite specialități, repartizate în principalele regiuni și raioane ale țării, au dat anul trecut prima promoție de tehnicieni care au și intrat în producție. Unii din ei ocupă posturi de răspundere în întreprinderi și fac față cu succes sarcinilor lor. Alți absolvenți își continuă studiile în Institute de învățământ superior.

Bucurându-se de atenția deosebită și sprijinul puternic al partidului și guvernului, școlile medii tehnice s'au putut desvolta și au putut obține o serie de realizări. Printr'o mai bună organizare și utilare a atelierelor și laboratoarelor s'au îmbunătățit lecțiile practice. Au fost tipărite o serie de manuale noi și de curând a luat ființă o secție de manuale în cadrul Editurii Tehnice. Unii profesori de discipline tehnice — profesori și tehnicieni din producție — au reușit să-și îmbunătățească metodele de predare urmând cursuri I. C. D. Anul acesta școlile s'au deschis în condițiuni mai bune.

Cu toate aceste realizări, în funcționarea școlilor medii tehnice mai sunt încă numeroase lipsuri care împiedică ridicarea calității învățământului la nivelul cerințelor mari pe care le pune planul cincinal, ritmul rapid al desvoltării noastre economico-culturale. Pentru a face anul acesta pași mari înainte în domeniul învățământului mediu tehnic este necesar **să ne îndreptăm eforturile în direcția ridicării nivelului științific și pedagogic al tuturor lecțiilor și îndeosebi al lecțiilor de specialitate.** Cea mai importantă lipsă a lecțiilor constă în aceea că unele nu sunt deloc legate de problemele practice actuale ale construirii socialismului iar multe sunt în mod insuficient sau formal legate de aceste probleme.

Predarea abstractă, ruptă de realitate, de viața actuală, lipsa unei preocupări permanente pentru legătura dintre teoria și practică, nivelul pedagogic scăzut al lecțiilor sunt cauze esențiale ale faptului că unii absolvenți ai școlilor medii tehnice nu corespund în producție, au un nivel de cunoștințe nesatisfăcător sau nu reușesc la examenele de admitere în învățământul superior. Lipsurile acestea își au rădăcina și în nivelul politic-ideologic și pedagogic încă scăzut al unor cadre didactice din școlile tehnice, în rămășițele ideologiei burgheze care mai dăinuie la unii. Ministerele de resort și M.I.P. nu au acordat suficientă atenție educării acestor cadre.

În privința manualelor și programelor mai sunt deasemeni mari lipsuri de conținut și de organizare. Programele școlilor agricole nu au fost destul de bine axate pe nevoile concrete ale desvoltării agriculturii noastre pe drumul socialismului. Unele ministere, cum este cel al Sănătății, au creat confuzii în organizarea procesului de învățământ schimbând programele de mai multe ori într'un timp relativ scurt, iar alte ministere, ca de pildă ministerul Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice nici nu au alcătuit programe pentru toate materiile.

Serioase deficiențe există în domeniul manualelor. La o serie de materii nu s'au elaborat deloc manuale, la altele, între care cele de limba română și limba rusă elaborarea lor a întârziat. Lipsesc o serie de manuale în școlile tehnice cu limba de predare maghiară. Ministerele de resort nu au organizat și asigurat la timp colectivele pentru controlarea și scoaterea manualelor necesare.

Conducerea școlilor medii tehnice este sarcina ministerelor de resort, dar un rol deosebit de important îl revine Ministerului Învățământului Public. Nu se poate spune că M.I.P. și-a îndeplinit până acum acest rol în mod satisfăcător. M.I.P. nu are nici acum o direcție specială pentru îndrumarea învățământului tehnic. El n'a asigurat școlile tehnice cu toate manualele de cultură generală și nu a acordat atenția cuvenită predării matematicii, limbii române și limbii ruse în aceste școli.

Defecțiunile serioase care au existat în colaborarea dintre M. I. P. și ministerele de resort nu au fost lichidate în întregime. Unele direcții de cadre și învățământ, cum este cea din Ministerul Industriei Cărbunelui și Petrolului, nu răspund la inițiativele M.I.P. și nu colaborează suficient cu acest minister.

O problemă fundamentală nerezolvată încă nici la M.I.P. și nici la ministerele de resort este **controlul pe teren al școlilor medii tehnice.** Acest control este extrem de slab și defectuos. Se simte lipsa unui colectiv de inspectori bine instruiți care să controleze problemele de conținut ale învățământului; actualii inspectori ai ministerelor controlează mai mult gestiunile școlilor.

Ministerele sunt direct răspunzătoare de conținutul și nivelul științific și politic al manualelor și programelor precum și al activității didactice. Ele trebue să ia toate măsurile pentru a asigura îndrumarea și controlul în acest sens.

Este necesar ca pe lângă traducerea și folosirea masivă a lucrărilor sovietice de specialitate să fie mult lărgit programul de traducere a manualelor sovietice și grăbit ritmul tipăririi acestor traduceri. Aceste lucrări și manuale sunt pentru noi de o importanță uriașă. Ele pun la dispoziția constructorilor socialismului din țara noastră măreața experiență și metodele înaintate ale construirii comunismului. Ele au o imensă influență educativă și mobilizatoare asupra elevilor și ajută în mod hotărâtor la lichidarea rămânerii în urmă a unor cadre didactice în ceeace privește însușirea științei și tehnicii sovietice.

Prevederile despre creșterea cadrelor tehnice, cuprinse în recenta Hotărâre a partidului și guvernului asupra muncii pe tărâmul construirii gospodăriilor agricole colective și al întovărășirilor agricole, constitue indicații principale prețioase pentru toate tipurile de școli medii tehnice, care trebue să crească „oameni stăpâni pe cunoștințele tehnice ale domeniului de specialitate, strâns legați de munca practică de teren și având totodată o pregătire politico-ideologică corespunzătoare".

În această direcție ministerele trebue să ia de acum măsuri eficace și pentru organizarea mai bună a practicii elevilor în producție, care a avut anul trecut serioase deficiențe. Trebue îmbunătățită și extinsă aplicarea sistemului sovietic de tutelare a școlilor medii tehnice de către întreprinderi. Ministerul Învățământului Public are datoria să intervină mai activ și mai eficace în problemele procesului de învățământ al școlilor medii tehnice.

Conform Hotăririi partidului și guvernului cu privire la cadrele didactice, atât M.I.P. cât și celelalte ministere precum și sindicatele salariaților din învățământ au obligația de a da cea mai mare atenție educării politico-ideologice și pedagogice a profesorilor din școlile tehnice, considerând aceasta ca o problemă cheie a învățământului.

Cadrele didactice din școlile medii tehnice au datoria patriotică să-și ridice neîncetat nivelul ideologic și pedagogic, să-și însușească glorioasa experiență a pedagogiei sovietice, să se țină la curent cu noile cuceriri ale științei sovietice, să-și îmbunătățească metodele de predare. Fiecare lecție trebue să fie organic legată de problemele practice ale construirii socialismului, bogată în exemple vii luate din viața noastră nouă. Unii profesori predau asemenea lecții. În lecțiile sale inginerul Sabin Papp dela fabrica „Partizanul Păcii" din Mediaș, dă exemple concrete din munca uzinelor din localitate, arată contribuția importantă a oamenilor de știință ruși și sovietici în problemele de tehnica securității, subliniază superioritatea U.R.S.S. și a țărilor de democrație populară față de țările capitaliste în domeniul teoretic și practic al materiei predate.

Profesorii nu trebue să uite nici o clipă că pregătesc cadre de tehnicieni pentru construirea unei orânduiri noi, socialiste, patrioți înflăcărați, prieteni devotați ai Uniunii Sovietice, apărători dârzi ai păcii. Deaceea ei trebue să folosească fiecare lecție pentru a educa pe elevi în spirit patriotic, în spirit comunist.

Plini de mândrie că se pregătesc să devină cadrele de conducere a economiei noastre, tehnicieni de frunte ai șantierelor, fabricilor, școlilor, institutelor culturale unde crește noua viață socialistă a patriei noastre, elevii școlilor medii tehnice trebue să învețe cu perseverență pentru a cuceri cetatea științei. Organizațiilor U.T.M. le revine un rol din cele mai importante în întărirea disciplinei și în crearea unei atmosfere de studiu serios printre elevi.

Comitetele regionale și raionale de partid trebue să acorde o mai mare atenție învățământului mediu tehnic.

Așa cum arată Hotărârea cu privire la cadrele didactice, organizațiile de partid au datoria să se ocupe îndeaproape de organizarea studiului marxist-leninismului în rândul cadrelor didactice.

Efortul comun al cadrelor didactice și al elevilor, al ministerelor de resort și al M.I.P. va aduce școlilor medii tehnice în acest an școlar noi și noi succese pe drumul întăririi tehnicii noastre cu oameni capabili s'o stăpânească și s'o ducă mai departe.

*) *Articol de fond publicat în ziarul „Scânteia" nr. 2167.*

Urmând și aplicând învățăturile lui Miciurin

Condus de principiul marelui transformator al naturii Miciurin: „Noi nu putem aștepta daruri dela natură; sarcina noastră este de a i le smulge", m'am gândit să obțin pătlăgele roșii (Solanum lycopersicum L) o plantă care să aibă tulpină lemnoasă, să reziste la ger, să aibă fructe comestibile și cu o coacere timpurie. În scopul acesta mi-am ales ca port-altoi un subarbust din familia cartofului (Solanaceo Juss) și anume lăsnicilorul (Solanum dulcamara L.) care e foarte bine adaptat la clima secetoasă din regiunea noastră. Am plantat câteva plantule de lăsnicior în grădina Școalei Tehnice Viticole din Huși în primăvara anului 1950. Am altoit cinci exemplare de pătlăgele roșii de lăsnicior. Toate cinci exemplare s'au prins și în felul acesta am obținut un hibrid vegetativ dintre Solanum lycopersicum L și Solanum dulcamara L. Fructele acestui hibrid au ajuns în toamna anului 1950 la maturitate. Hibrizii vegetativi, prezentau o lignificare mai mare a tulpinei decât tulpina de Solanum lycopersicum — pătlăgica roșie. În primăvara aceasta, semințele acestor hibrizi vegetativi au fost semănate în răsadnițe alături de semințele de Solanum lycopersicum L, apoi repicate și răsădite în grădina școalei. S'a observat că plantulele ești din semințele hibrizilor vegetativi au rezistat bine la temperatura scăzută dela începutul primăverii. S'au desvoltat normal, pe când plantule de Solanum lycopersicum L. care erau răsădite alături de ele în grădina școalei au suferit din cauza frigului. Hibrizii vegetativi au înflorit cu două săptămâni înaintea pătlăgelelor roșii, iar fructele lor au început să dea în pârgă la sfârșitul lunei Iunie. Ca mărime fructele sunt mijlocii și cu un gust plăcut. Tulpina acestor hibrizi prezintă și ea o lignificare mai mare ca la Solanum lycopersicum L. Pe de altă parte, anul acesta, am altoit din nou acești hibrizi vegetativi pe Solanum Dulcamara L. De data aceasta se observă și mai mult influența port-altoiului asupra altoiului. Tulpina altoiului prezintă o lignificare și mai pronunțată ca la hibrizii vegetativi din anul 1950, iar frunzele pe lângă faptul că au o conformație specială, nervurile folioleor prezintă la maturitate o colorație albăstrue, datorită antocyanelor care se găsesc în cantitate mare la port-altoi (Solanum Dulcamara L.) Am uitat să menționez că hibrizii vegetativi din anul 1950 au rezistat la înghețurile din toamna anului 1950 cu o săptămână mai mult decât Solanum lycopersicum L. Cred că hibrizii vegetativi din anul curent vor rezista și mai mult la îngheț.

Toată această muncă am făcut-o împreună cu inginerul agronom dr. Bălțatu și cu elevii din ultimii ani. Încercările noastre au fost deosebit de instructive pentru elevi. Ei au învățat în mod practic miciurinismul. Faptul acesta le-a sporit spiritul de observație, le-a format un puternic imbold pentru studiul serios al materiilor de strictă specialitate pe care aplicându-l creator pot ajunge la rezultate cu totul noi.

I. MINTEANSCHI
profesor

In vizită la o fermă

La ferma experimentală din comuna Bulbucata, regiunea București, muncitorii și tehnicienii continuă să obțină noi și importante succese prin aplicarea metodelor sovietice.

Una din metodele sovietice aplicate la această fermă experimentală a fost și însămânțarea porumbului în rigole. Pentru aceasta, în toamna trecută s'a făcut ogorîtul la o adâncime de 22-25 cm. la cele cinci hectare destinate experienței, iar în primăvară, după ce s'a dat cu polidiscul, s'a rărițat la o adâncime de 15-20 cm. În fundul șanțurilor s'a pus cu semănătoarea sămânță de porumb la o distanță de 70 cm. între rânduri, după care s'au executat 3 prașile, în același timp rărindu-se porumbul la 50 cm. fir de fir.

Datorită acestei metode a rezultat o producție de 5.000 km. de porumb la hectar.

Despre această metodă a vorbit tovarășul agronom al fermei experimentale Bulbucata, Mitriev Pavel, elevilor școalei elementare din comuna Mihăilești, regiunea București care au venit în număr de 120 pentru a vedea minunatele rezultate date de ferma experimentală.

După ce au vizitat toate secțiile fermei notându-și cu atenție metodele folosite, elevii s'au îndreptat spre comună mulțumind agronomului Mitriev pentru lămuririle date.

FLORIAN STANESCU
corespondent

Ne însușim și aplicăm experiența școlii sovietice

Folosirea materialului intuitiv la lecțiile de aritmetică

Predarea aritmeticii în școala elementară are o deosebită importanță. Pe lângă faptul că transmite elevilor o serie de noțiuni și de cunoștințe elementare de matematică, ea contribue în largă măsură și la desvoltarea multilaterală a elevilor, la desvoltarea inteligenței, a memoriei, a atenției și imaginației, la întărirea voinței și la formarea convingerilor și concepțiilor comuniste. Rezultatele educative ale lecțiilor de aritmetică sunt condiționate atât de ordonarea sistematică a materiei respective și de metodele de predare, cât și de folosirea justă a materialului didactic și demonstrativ.

Asigurarea unei percepții și înțelegeri conștiente a diferitelor noțiuni aritmetice, ca de pildă, noțiunea de unitate, de număr întreg, de număr fracționar, număr concret, număr abstract și noțiunea de problemă, necesită un învățământ intuitiv, concret, bogat în imagini. Urmând calea cunoașterii indicată de Lenin —dela contemplare vie la gândirea abstractă și dela aceasta înapoi la realitatea concretă — și ținând seama de faptul că copilul gândește concret — în școala elementară sovietică, întregul învățământ al aritmeticii se întemeiază pe întrebuințarea largă a intuiției, fără ca aceasta să fie considerată ca un scop în sine, ci numai un mijloc ajutător.

Dorind să cunoască în adâncime și să aplice în munca ei metodele folosite în școala sovietică, tovarășa Stoian Franciscа dela școala elementară „3 August" din raionul Gheorghiu-Dej, București, a început să studieze temeinic, încă din cursul anilor școlari trecuți Metodica Aritmeticii de A. S. Pceico pentru a folosi același material didactic și demonstrativ care se folosește în școala sovietică, precum și pentru a ști să-l întrebuințeze cât mai just și mai rodnic, pentru a ajuta pe toți copiii clasei sale să se ridice dela gândirea concretă la gândirea abstractă, dela perceperea și înțelegerea faptelor matematice particulare la înțelegerea regulelor, a generalizărilor. Metodica și articolele apărute în „Gazeta Învățământului" în cadrul paginii „U.R.S.S. ne învață" au ajutat-o nu numai la cunoașterea adâncă a folosirii unui bogat material didactic și demonstrativ, ci și la confecționarea unor noi materiale, care i-au făcut lecțiile mai interesante, mai atractive.

În anul școlar trecut, a lucrat cu elevii clasei I. Anul acesta are clasa II, deci lucrează cu elevii săi în continuare. Urmând indicațiile metodicianului sovietic Pceico, tovarășa Stoian a pornit în predarea aritmeticii de clasa I dela calculul cu obiecte obișnuite, pentruca apoi, în măsura lărgirii domeniului numeric și totodată a desvoltării gândirii și imaginației elevilor, să treacă treptat la folosirea tablourilor, deci a imaginei obiectelor și, în sfârșit, a schemelor, a tabelelor și a desenelor convenționale.

Dela început a acordat o deosebită atenție atât materialului demonstrativ, adică materialului de care trebuia să se folosească în clasa pentru a face demonstrații, pentru a explica elevilor diferitele metode de calcul, reguli de efectuare a operațiilor sau procedee de rezolvare a problemelor, cât și materialului didactic, adică materialului de care se folosesc elevii în mod individual, pentru a efectua temele primite.

Ca material intuitiv școala l-a pus la îndemână mașina cu bile, metrul de lemn metrul de mușama, metrul de tâmplărie, ruleta, kilogramul, gramul și cântarul. Îi lipseau, deci, cutia de aritmetică, tablele. Între timp, a mai primit un abac, repartizat școlii de către secțiunea de învățământ. Urmând exemplul învățătorilor sovietici, care an de an se străduesc să reînoiască materialul demonstrativ, îmbogățind în felul acesta materialul intuitiv al școlii și ridicând în mod firesc calitatea predării, în pregătirea fiecărei lecții, tovarășa Stoian a căutat să găsească și forma intuitivă cea mai adecvată. Ea și-a confecționat astfel, planșe cu diferite desene, care reprezintă compunerea și descompunerea numerelor. Pe aceste planșe sunt desenate fructe, flori, păsări, colorate cât mai artistic, pentru a contribui în mod indirect și la desvoltarea noțiunilor de culoare. De asemenea pentru a învăța pe elevi scrierea corectă a cifrelor, și-a confecționat planșe cu liniatura caietului de aritmetică. Luând ca model tablele numerice prelucrate de V. L. Emenov, a întocmit planșe care reprezentau mai întâi imaginea intuitivă a numărului printr'un grup de obiecte, apoi figuri numerice dispuse în diferite combinații și în sfârșit, reprezentarea convențională a numărului respectiv, prin cifra corespunzătoare tipărită și scrisă. Ca să câștige timp cât mai mult în predarea lecțiilor de aritmetică, a desenat și tabele de exerciții după modelul tablelor pentru calcul mintal prelucrate de Marteli, iar ca să-și facă lecțiile cât mai atrăgătoare, ca să desvolte interesul copiilor pentru însușirea noțiunilor de aritmetică, a căutat să folosească toate jocurile matematice indicate în metodica lui Pceico, precum și alte jocuri asemănătoare. Așa, de exemplu, în aplicarea lecțiilor, desena uneori câte un cerc, în centrul căruia punea o cifră cu unul din semnele operațiilor aritmetice învățate. De jur împrejurul cercului, scria diferite cifre care trebuiau calculate rând pe rând cu cea din centru. O săgeată trasă dela centru la una din cifre indica cifra dela care trebue să se înceapă calculul. Alteori desena triunghiuri și exagoane regulate, scrlind în fiecare colț al figurii câte o cifră care trebue calculată cu cifra din centru.

Pentrucă abacul primit de școală prin secția de învățământ era prea mic, tovarășa Stoian și-a confecționat ea singură un abac, pentru a ajuta elevii să înțeleagă mai ușor scrierea numerelor. Pe o bucată de carton roșu, a desenat în două coloane, cifrele dela 1 până la 9 (inclusiv). Peste acest carton, a aplicat o hârtie albă pe care, de asemenea, a tras liniile celor 2 coloane (coloana zecilor și a unităților, întrucât în clasa întâia se numără numai până la 100). A cusut apoi aceste linii cu punctul în urma acului și apoi a tăiat hârtia albă, lăsând de o parte și de alta a liniilor cusute, câte 2 mm. de hârtie albă. Pe sub aceste mici margini de hârtie albă alunecă în sus și în jos niște fâșii de carton alb care acoperă cifrele de pe cartonul roșu. Elevii s'au deprins în scurt timp, să citească numerele pe abac, să le analizeze și să facă sinteza lor pe caiete (să scrie numărul format pe abac).

O grijă permanentă a avut tovarășa învățătoare și pentru aprovizionarea fiecărui copil cu tot materialul didactic necesar. Pe lângă bețișoare, fiecare elev avea boabe de fasole sau de mazăre, pietricele puse în cutii de chibrituri, precum și monede de carton, foarte mult folosite în rezolvarea problemelor-acțiuni, care atrăgeau pe elevi într'un mod deosebit.

Folosirea acestui bogat material intuitiv, după indicațiile metodicii sovietice, au ajutat-o în foarte mare măsură la predarea unor cunoștințe temeinice, la desvoltarea interesului întregului colectiv al clasei pentru lecțiile de aritmetică. Majoritatea elevilor din clasa I de anul trecut au ajuns la sfârșitul anului să depășească faza intuitivă, să calculeze fără ajutorul materialului intuitiv, să rezolve probleme numai pe baza judecății.

În acest an școlar, întrucât primul capitol nu este decât o recapitulare a materiei de anul trecut, a fost nevoită să recurgă foarte puțin la materialul didactic și mai puțin la materialul demonstrativ. Totuși, întrucât a trebuit să consolideze cunoștințele predate în clasa I-a printr'un număr mare de probleme, în pregătirea fiecărei lecții a reflectat serios asupra modului în care poate să explice mai clar și mai concret diferitele aspecte ale problemelor. Și aici, ajutată tot de metodica sovietică, a găsit o formă foarte atractivă pentru copii, și care le ușurează mult înțelegerea problemelor. Aceasta constă în însoțirea enunțului problemei de către o planșă pe care sunt desenate obiectele cu prețurile lor. Când nu are timp să lucreze astfel de planșe, desenează cu cretă colorată pe dosul tablei, înainte de a intra la lecții. Imaginile obiectelor, însoțite de cifrele care indică prețurile lor, îi ajută pe copii să memoreze mult mai repede datele problemei și totodată să o judece cu mult mai mare claritate.

Această muncă conștiincioasă, întemeiată pas cu pas pe experiența școlii sovietice, a dus la rezultate deosebit de importante. Majoritatea elevelor calculează cu repeziciune și cu precizie, cunoscând bine regulile adunării și scăderii până la 100 și ale împărțirii și înmulțirii până la 20. În rezolvarea problemelor, răspunsurile date de eleve dovedesc o judecată desvoltată și deprinderea de a se exprima corect. La proba scrisă de control planificată în ziua de 15 Octombrie, la sfârșitul primului capitol, din 22 de eleve 14 au luat nota 10.

Toate acestea sunt încă o dovadă puternică a importanței considerabile pe care o are însușirea temeinică a metodicilor sovietice, a importanței pe care o are folosirea materialului intuitiv după indicațiile acestora.

MARIA POPESCU

Să fie aprovizionate școlile cu lemne!

Dacă celelalte pregătiri, încadrarea cadrelor didactice, găsirea de locuințe corespunzătoare, reparatul localurilor de școli, aprovizionarea cantinelor și internatelor cu zarzavaturi au fost terminate în bune condițiuni la școlile din raionul Fălticeni, apoi aprovizionarea cu combustibil, a școlilor și cadrelor didactice, se prezintă într'o condamnabilă delăsare.

Deși sfaturile populare comunale au încheiat din timp contracte cu I. C. S. „Combustibilul" pentru aprovizionarea școlilor și cadrelor cu lemne, până în prezent nu se văd semne că elevii, învățătorii și profesorii vor fi feriți de frigul iernii.

Cazul celor 3 școli din comuna Bogdănești și al celor 5 școli din comuna Râșca, care nu au încă combustibil, este aproape generalizat în tot raionul Fălticeni.

Școala Nr. 1 din Boroaia, școală cu 80 de elevi la internat, n'are lemne nici pentru pregătirea hranei elevilor, deși numai la 7 km. distantă sunt depozite cu lemne ale I. C. S. „Combustibilul"

Secțiile de învățământ raionale și regionale trebue să depună toate eforturile în cadrul sfaturilor populare pentru a se lua măsuri urgente în vederea aprovizionării cu lemne a școlilor și cadrelor didactice.

ALEXANDRU TARANIȚA
corespondent

BIBLIOGRAFIE

Citiți lucrările literare care înfățișează chipul bolșevicului, al luptătorului pentru o lume mai bună, pentru comunism, pentru pace:

N. Ostrovschi: Așa s'a călit oțelul (roman) Ed. V-a.
V. Ivanov: Parhomenco (roman) Ed. II-a.
A. Tolstoi: Pâinea (roman) Ed II-a.
M. Husein: Comisarul (schițe).
C. Treniev: „Pe malurile Nevei" (piesă în 5 acte).
V. Vișnevschi: Neuitatul an 1919 (piesă în 3 acte).
M. Șolohov: Pământ desțelenit (roman) Ed. II-a.
V. Popov: Oțel și sgură (roman) Ed. II-a.
V. Ajaev: Departe de Moscova (roman) Ed. II-a.
P. Ignatov: Insemnările unui partizan.
A. Feodorov: Obcomul clandestin în acțiune.
V. Iliencov: Un membru de partid (schițe).
P. Pavlenco: Fericirea (roman).
A. Râbacov: Oameni la volan (roman).

Lucrările menționate au apărut în editura „Arius — Cartea Rusă".

O cât mai bună desfășurare a cursurilor de alfabetizare!

Adesea-ori se spune că munca de alfabetizare este o muncă din cele mai grele. Aceasta nu atât din cauza unor condiții de lucru obiective cât mai ales din cauze de ordin subiectiv. In acest ultim caz afirmațiile de mai sus se referă la adulții care îți răspund de multe ori: „vezi-ți de treabă tovarășe învățător, nu știi că pe calul bătrân nu-l mai poți învăța să tragă la ham. Și apoi, la ce-mi mai folosește cartea, mie femeie bătrână". Aceste obiecțiuni reprezintă de fapt veriga principală, poziția cheie pe care trebue s'o cucerim și dela care să pornim mai departe bătălia pentru lichidarea neștiinței de carte. Trebue, prin urmare să formăm neștiutorilor de carte, încă din perioada premergătoare venirii lor la cursuri, convingerea că învățând carte se vor ajuta pe ei înșiși la învingerea greutăților pe care viața le pune în cale. Trebue cu alte cuvinte să le dovedim că ziarul, revista, cartea sunt ajutoare de neprețuit în viața fiecăruia dintre ei.

Intrebarea firească pe care trebue să și-o pună apoi fiecare învățător și profesor care va preda la cursurile de alfabetizare ar fi următoarea: prin ce mijloace pot ajunge să stârnesc interesul pentru carte în rândurile adulților? O rețetă general valabilă nu poate fi dată. In astfel de situații cel mai indicat lucru este să pornești dela condițiile specifice fiecărui loc în parte. In unele sate, de pildă, căminele culturale au izbutit să creeze grupe de citit, au izbutit să antreneze în activitatea lor culturală un număr însemnat de tineri și vârstnici. Aici condițiile sunt mai prielnice. Aici se poate porni dela popularizarea cazurilor de țărani muncitori care au învățat multe lucruri folositoare pentru gospodăria lor frecventând, de pildă, cercurile agrotehnice. Aici în perioada pregătitoare a cursurilor de alfabetizare se poate aranja ca membrii acestor cercuri să invite din când în când la ședințele lor și 3-4 neștiutori de carte. Faptul acesta și cele ce vor vedea ei din activitatea cercului, îi va impresiona, le va stârni interesul pentru carte în ale căror pagini se ascund atâtea lucruri minunate. In alte cazuri însă, acolo unde nu s'au format încă nuclee de cititori și cercuri pentru diferite activități se pot folosi clăcile de toamnă care în acest timp se organizează fie pentru torsul cânepii sau al lânii, fie pentru desghiocatul porumbului. Cum pot fi folosite astfel de clăci? Aici se pot face, lecturi din diferite cărți de știință popularizată, astfel încât cei ce nu știu carte să vadă foloasele ei.

Opera aceasta însă trebue continuată acasă la fiecare neștiutor de carte pe care nu l-am putut aduce la un cerc agrotehnic sau la o clacă de toamnă. Ea trebue apoi însoțită de o serioasă pregătire a învățătorului și profesorului pentru cursurile de alfabetizare. Este bine să se înțeleagă faptul că frecvența regulată la cursuri se asigură și prin interesul pe care-l stârnește modul atrăgător și interesant de a ține lecțiile. Este foarte important ca adulții să simtă din primele zile progresul muncii lor de învățare și mânuire a slovelor. Pentru aceasta însă este neapărat necesar să ne gândim serios la metodele ce le vom întrebuința. Ar fi foarte greșit dacă procedeele folosite la clasa I-a elementară le-am folosi aidoma la cursurile de alfabetizare. Vom păstra însă linia generală a procedeelor de predare a cetit-scrisului. Va fi necesar, prin urmare să rezervăm în planul nostru de lucru cel puțin 4—5 lecții în care să facem exerciții de analize și sinteze fonetice și exerciții pregătitoare pentru trecerea la scris. Vom face, la început, câteva noțiuni de gramatică, în special propoziționea, fără a plictisi pe oameni cu definiția propoziționii. Vom vorbi despre faptul că oamenii se înțeleg între ei cu ajutorul limbajului articulat, că oamenii au posibilitatea să-și exprime gândirea cu ajutorul cuvintelor. In felul acesta îi facem să înțeleagă că vorbirea oamenilor, o povestire, o discuție, cuprinde gândiri spuse, sau în cazul ziarelor, cărților, revistelor, scrisorilor, gândiri scrise. Prin exemple luate din viața lor, arătăm apoi că uneori suntem nevoiți să vorbim rar, că în astfel de cazuri pronunțăm cuvintele despărțindu-le în părți mai mici. Pe aceiași cale trecem dela silabe la sunete. Nu vom uita ca analiza să o însoțim totdeauna de sinteză, de reînmănunchierea sunetelor în silabe, a silabelor în cuvinte, a cuvintelor în propoziționi. Pentru a face lecțiile de analiză și sinteză interesante, ne vom strădui să presărăm în desfășurarea lor cunoștințe care să-i atragă. Le vom putea povesti astfel despre faptul că limbajul omului a fost la început un limbaj nearticulat, foarte apropiat de răcnetul animalelor, dar că în procesul muncii și în timp de zeci și sute de mii de ani omul a ajuns să îmbine sunetele în cuvinte și cuvintele în propoziționi. Acest lucru îl putem concretiza cu exemple aduse din viața copilului. La început acesta scoate numai sunete fără înțeles, încetul pe încetul ajunge să spună cuvinte izolate și abia mai târziu formează scurte propoziționi, gânduri bine închegate. Nu mai zice de exemplu: „Mamă-apă", ci se exprimă corect „mamă vreau apă".

Ce vom mai putea face pentru atragerea adulților? In fiecare zi vom alege pentru lectură câte-o bucată scurtă care citită cu multă grijă, pe cât posibil artistic, să producă prin conținutul și prin forma de prezentare voia bună și interesul cursiștilor.

Pentru pregătirea mâinii în vederea scrisului vom face în primele zile desene simple: o casă cu uși și ferestre, cu gard, cleie de fân de care stă rezimat un cârlig de scos fân. Din acest desen combinat scoatem apoi numai semnul cârligului de scos fân. Il vom desena întâi mai mare și în diferite grupări de 2—3 și 4 cârlige care se succed. Când acesta este bine executat, fapt care este posibil chiar din prima zi, le vom putea spune că acesta este semnul pe care oamenii, și l-au ales pentru a arăta prezența unui singur obiect: un băț, o piatră, un măr, un păr, o casă, etc. Același lucru este necesar să-l urmărim cu prilejul predării oricărei cifre și al oricărui semn de sunet, etc. Prin urmare se recomandă ca lecțiile noastre din perioada pregătitoare să depășească cu mult limitele acelorași lecții la copiii de 7 ani.

Să chibzuim deci din timp atât asupra mijloacelor ce le vom folosi pentru formarea interesului pentru carte al adulților, cât și pentru pregătirea judicioasă a lecțiilor pe care le vom preda adulților. Să ne facem deci, încă de pe acum, un plan calendaristic care să se bizue pe cunoașterea exactă a capacității fiecăruia din viitorii noștri elevi, să ne pregătim din timp planuri desvoltate de lecții cel puțin pentru primele două săptămâni, să pregătim cu grijă materialul didactic de care vom avea nevoie în cursul predării, precum și bucățile de lectură sau istoricoarele pe care le vom citi sau povesti la cursuri, având permanent grija ca acestea să nu fie nici sub nivelul și nici depășind nivelul de pregătire și cercul de preocupări al adulților.

Inceputul muncii de alfabetizare contează nespus de mult în desfășurarea ulterioară a cursurilor. Să asigurăm un început bun pentru a ne bucura apoi și de rezultate bune la încheerea acestor cursuri.

A. DARIE

Grija pentru copiii eroilor bulgari căzuți în luptă împotriva fascismului

Pe strada „G. Ghenov" din Sofia, se ridică o clădire masivă. La intrarea principală, pe o placardă neagră se află inscripția: „Cămin pentru orfanii ai căror părinți au căzut în lupta împotriva fascismului". Patria recunoscătoare se îngrijește de copiii celor ce și-au dat viața pentru eliberarea ei.

Pe parchetul care lucește ca oglinda se află un covor moale. Micile paturi albe sunt acoperite cu cuverturi albastre înflorate.

Afară se aude zgomot. Înșirați pe două rânduri, copiii, — sub conducerea profesoarei — încep gimnastica de dimineață.

Urmează micul dejun, iar la ora 9 încep orele de studiu.

In sala mare și curată se află un portret al lui Lenin, iar sub el, cuvintele: „Învățați, învățați, învățați!". Aplecați asupra cărților, copiii au început cu avânt noul an școlar.

Căminul „Gavril Ghenov" este organizat și administrat de Ministerul sănătății și prevederilor sociale, care suportă toate cheltuielile acestei instituții. Sub permanenta îndrumarea a directoarei N. Terzieva și a trei educatoare, locuesc și învață aici 60 de copii între 7 și 10 ani. In timpul verii copiii au petrecut două săptămâni în Hisarlâca, regiunea Kiustendil. Intre timp căminul a fost reparat și zugrăvit. El strălucește de curățenie. Bucătăria este bine amenajată și are un bucătar priceput. Biblioteca plină de cărți pentru copii este la dispoziția acestora. Odată pe săptămână copiii merg la cinematograf.

Partidul și guvernul acordă o atenție deosebită copiilor luptătorilor care și-au jertfit viața pentru libertatea poporului. In toate orașele mai mari ale R. P. Bulgaria există asemenea cămine pentru orfani, în care copiii eroilor căzuți cresc și sunt educați. Partidul și guvernul îi înconjoară cu dragoste și le asigură un viitor fericit.

Se lasă seara. Grădina căminului este plină de miresmele florilor. Copiii au înconjurat pe educatoare și ascultă cu atenție povestirea ei despre marea sărbătoare națională a poporului bulgar — 9 Septembrie și despre eroii căzuți pentru libertate.

— Ei au murit pentru ca noi să trăim astăzi fericiți și liberi, ca să nu se mai repete grozăviile războiului! — termină educatoarea.

Copiii încep să cânte despre libertate și pace.

Apoi ei se îndreaptă spre dormitoare. In curând căminul este cufundat în liniște și somn. Micuța Nadia Budinova doarme liniștită. Ea, ca și toți copiii din R. P. Bulgaria, este înconjurată de grija permanentă a Partidului Comunist Bulgar. (Agerpres).

Economii prin folosirea resurselor locale

Profesorii dela Școala Tehnică Mecanică Agricolă din regiunea București și-au luat numeroase și însemnate angajamente în cinstea zilei de 7 Noembrie, ziua sărbătoririi celei de a 34-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Astfel, grupa sindicală condusă de profesoara Elena Rață și-a luat angajamentul de a organiza ședințe în care să se studieze experiența școlii sovietice, grupe de învățământ și cercuri pedagogice.

Școala a hotărît să economisească prin folosirea resurselor locale suma de lei 255.300.

Cadrele didactice participă la opera de culturalizare a masselor

Invățătorii și profesorii din regiunea Mureș întăresc necontenit munca lor în rândurile masselor. Ei activează intens în cadrul căminelor culturale, în filialele Societății pentru răspândirea științei și culturii, în conferințe în fabrici, în gospodăriile agricole colective, etc.

Printre acei care duc o neobosită muncă culturală se numără, de pildă, tovarășul Dinu Caranfil, din raionul Târnăveni, care a vorbit țăranilor muncitori din comuna Siliea și din comunele învecinate despre folosirea metodelor agrotehnice sovietice la cultura sfeclei de zahăr. Invățătorul Szöke din comuna Sânnicolau a dus o susținută muncă de lămurire în rândurile țăranilor muncitori pentru a-i convinge să se întovărășească și să-și lucreze pământul cu mașinile dela S.M.T. Cadrele didactice din comuna Subcetate, raionul Gheorgheni, au ținut numeroase conferințe de popularizare a științei, susținând astfel activ lupta împotriva misticismului și superstițiilor.

In orașul Târgu Mureș, cadrele didactice participă permanent la activitatea Societății pentru răspândirea științei și culturii. Invățătorii și profesorii vorbesc adesea la consfătuirile organizate de SRSC în întreprinderi și instituții. Deosebit de activ lucrează în cadrul S.R.S.C. cadrele didactice dela Institutul Medico-Farmaceutic „Bolyai" din localitate.

De curând, secția de învățământ a orașului a luat inițiativa de a organiza, în colaborare cu S.R.S.C., cicluri de conferințe pentru părinți în cadrul ședințelor care se țin în școli.

Cercuri pentru ridicarea nivelului ideologic și politic al cadrelor didactice din raionul Ceahlău

Una din principalele sarcini trasate de Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață ale cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu, este ridicarea nivelului ideologic și politic al cadrelor didactice.

Pe linia îndeplinirii acestei sarcini, în raionul Ceahlău, din inițiativa Secției de Agitație și Propagandă a comitetului raional de Partid și cu sprijinul secției de învățământ, s'au organizat 13 cercuri de studiu pentru cadrele didactice. La aceste cercuri participă educatoare, învățători și profesori din raion, membri și nemembri de partid, în număr de aproape 200.

Pentru a se asigura o funcționare cât mai bună a cercurilor, propagandiștii au fost aleși dintre învățători și profesorii fruntași. O parte dintre aceștia au frecventat la începutul lunii Septembrie, prin grija Comitetului regional P.M.R. Bacău, cursurile pregătitoare pentru propagandiști. Pentru cadrele didactice dela școlile cu limba de predare maghiară din comuna Tulgheș s'a organizat un cerc în limba maghiară.

VASILE DUMITRESCU
corespondent

Lupta împotriva fascizării școlii în Franța subjugată

Astăzi, în Franța, sub semnul pregătirilor pentru războiul împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară, rolul școlii se limitează la formarea unor roboți gata să servească drept carne de tun generalului Eisenhower — slujind astfel imperialismul american. Incepând din 1947, guvernele celei de a IV-a Republici, urmând exemplul pe care l-a dat Pétain în 1940—1944 merg tot mai mult pe drumul folosirii școlii pentru planurile lor tâlhărești.

Un prim mijloc de a lichida școala progresistă constă în reducerea investițiilor care li se alocă. Din 1949 până în 1951, creditele destinate învățământului au trecut dela 11,7 la sută din buget (1949) la 7,04 la sută (1950) și la 6.6 la sută (1951). In același timp, creditele militare oficiale treceau dela 19 la sută în 1950 la 29 la sută în 1951. Este limpede că nu pot fi crescute în mod nelimitat cheltuielile militare (care, ținând seamă de creditele acordate la alte capitole, ating în realitate cam jumătate din buget) și să se satisfacă în același timp nevoile școlilor. Nu numai că nu există construcții de școli noi — atunci când numărul copiilor școlarizați crește fără încetare și când statisticile oficiale arată că sunt 1.100.000 de analfabeți — dar înseși întreținerea și reparațiile indispensabile nu sunt asigurate. Numeroase școli distruse de război n'au fost încă reconstruite. S'a calculat că, în ritmul actual al construcției, durata mijlocie a unei clădiri școlare ar trebui să fie de 1000 de ani.

Natural, creditele afectate salariilor sunt de asemeni micșorate. Cu toate că este necesar, nu se creează posturi noi și se refuză titularizarea suplinitorilor. Salariile învățătorilor și profesorilor sunt considerabil devalorizate în raport cu alte categorii.

Actualul guvern se pregătește — în complicitate cu socialiștii de dreapta — să micșoreze și mai mult creditele acordate învățământului public, pentru a transforma școlile în școli particulare confesionale care le par a prezenta mai multă garanție. In acest scop, o comisie formată din ministrul socialist de dreapta Lepie și prezidată de către socialistul de dreapta Paul Boncour prepară proecte care tind la o adevărată fascizare a învățământului, oficializând școlile confesionale, supunând învățământul unui nou „statut", care lichidează toate elementele progresiste pe care le conține statutul învățământului din Franța și mai ales independența față de cler și independența relativă de care se puteau bucura cadrele didactice față de guvern.

Dar, cu toată complicitatea conducătorilor reformiști ai organizațiilor autonome ale învățământului, profesorii și învățătorii sunt ferm hotărîți să apere școala progresistă și pacea. Atunci când, în primele luni ale anului 1950, guvernul și majoritatea parlamentară care îl sprijinea au încercat să reducă creditele bugetare destinate învățământului și cercetărilor științifice, Federația Educației Naționale, afiliată la Confederația Generală a Muncii, mobilizează masele cadrelor didactice și, cu ajutorul organizațiilor muncitorești știu să grupeze într'o largă mișcare de protest părinții elevilor și pe toți prietenii școlii. Această acțiune, dusă în ciuda manevrelor conducătorilor sindicatelor autonome, trebuia să ducă la votarea de către parlament a unei legi prezentate de către deputatul comunist Thamier, lege care interzicea orice suprimare a creditelor din bugetul educației naționale pentru anul 1950.

Această acțiune este legată de acțiunea care se duce împotriva comisiei statutului școlar, numită în mod obișnuit comisia Paul Boncour. Federația Educației Naționale a atras atenția tuturor cadrelor didactice asupra pericolului grav pe care-l prezintă această tentativă la adresa învățământului public, ca și asupra ipocriziei planului de naționalizare a învățământului pregătit de către sindicatul autonom al învățătorilor și care, ținând seama de caracterul fascizant al statului francez, nu poate decât să facă din școală un instrument al pregătirilor imperialiste de război.

Rezultatele pozitive obținute în cursul acestei lupte pentru apărarea școlii progresiste au arătat maselor de învățători și profesori posibilitățile care li se oferă pentru apărarea drepturilor lor. Invățătorii și profesorii francezi au participat în număr foarte mare la campania organizată de către Uniunea Generală a Federațiilor de Funcționari (afiliată Confederației Generale a Muncii) pentru revalorizarea salariilor, pentru fixarea unui minimum de viață care va trebui să servească în mod legal ca bază pentru fixarea salariilor și, în general, pentru respectarea dispozițiilor statutului general al funcționarilor, stabilit în 1946 de către Maurice Thorez, pe atunci vicepreședinte al consiliului. Numeroși învățători și profesori au contribuit, alături de funcționarii membri ai Confederației Generale a Muncii, la organizarea comitetelor de coordonare sau a comitetelor de unitate care grupează pe plan departamental sau local pe toți funcționarii, inclusiv acei care sunt aderenți ai sindicatelor autonome.

Acum câteva luni s'a constituit o mișcare a cadrelor din învățământul universitar numită „Mișcarea celor 150". Scopul acestei mișcări este lupta împotriva atâtătorilor la război și lărgirea schimburilor culturale între diverse țări.

Cadrele didactice au adus o contribuție importantă în acțiunea de strângere a semnăturilor atât pe Apelul dela Stockholm cât și pe Apelul pentru încheerea unui Pact al Păcii între cele 5 mari puteri. In numeroase școli personalul didactic a semnat în unanimitate. Deasemeni, învățătorii și profesorii au obținut numeroase semnături ale părinților elevilor lor.

Hotărîți să apere cu neclintită dârzenie drepturile democratice, tot mai numeroși învățători și profesori din Franța se încadrează în frontul mondial al luptei pentru pace, pentru libertate, împotriva uneltirilor mârșave ale imperialiștilor atâtători la război.

Cercul tinerilor electricieni

In vara aceasta sute de elevi și cetățeni au vizitat Școala Nr. 4 de Băieți din raionul Constanța, unde era amenajată expoziția „Electrificarea țării". Profesoara de fizico-chimice, tovarășa Eugenia Dumitru, nu mai prididea dând explicațiile necesare, mânuind diferite manete și butoane prin care se dirija curentul electric care da viață machetei mari cât pardoseala unei clase.

O linie ferată în miniatură înconjoară terenul, trecând printr'o gospodărie agricolă colectivă, printr'o gară cu două linii de garaj, peste un pod, pe lângă o hidrocentrală, o moară, pe lângă un orășel de munte electrificat și străbate apoi o câmpie largă pe care se văd numeroase tractoare trăgând pluguri cu câte 6 brazde. Lângă gospodăria colectivă se vede Stația de Mașini și Tractoare și un cămin cultural. Dela o rețea de înaltă tensiune care vine de'a hidrocentrală, curentul pleacă în toate părțile și aprinde becurile electrice dela moară, S.M.T., căminul cultural, dela școală, precum și din casele muncitorilor.

Un vagon de tramvai cu remorcă pornește la răsucirea unui buton și, ca aevea, viața care va clocoti în câțiva ani în satele și orașele noastre se vede într'o sală de clasă, făurită de un colectiv de elevi, formați în spiritul educației noi.

Ca să ajungă aici profesoara a pornit cu un cerc format din cei mai buni elevi la fizico-matematici, destul de restrâns la începutul anului școlar, apoi mărit din ce în ce mai mult până la cuprinderea tuturor elevilor din clasele VI și VII.

Prelucrând temeinic și pe înțelesul elevilor raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej asupra planului de electrificare, apoi articole din Licurici, Știință și Tehnică, Știință și Cultură, profesoara a trezit un viu interes la elevii școlii, interes care a depășit momentul prelucrărilor și a făcut ca elevii să înceapă a se preocupa de problemele electricității în timpul lor liber, acasă. Lecțiile în clasă au început a fi complectate de ei cu un material din ce în ce mai bogat: albume cu tăieturi din revistele citite în legătură cu subiectul zilei, un voltmetru făcut dintr'o cutie de cremă de ghete, un electromagnet, un aparat Morse, lucrat rudimentar, dar funcționând îndată ce e pus într'un circuit electric. Un grup de trei elevi au construit din placaj un aparat de proecție care funcționează perfect.

Numeroase planșe au venit să concretizeze interesul din ce în ce mai mare al elevilor. In fiecare clasă a crescut câte o mică bibliotecă științifică, cuprinzând cărți și reviste donate de elevi și câte un mic laborator cu lucrările elevilor. Câte 3—4 elevi s'au grupat și au început să lucreze acasă, în orele libere, în mici laboratoare de fizică și chimie.

V. ROBU

Note politice externe

Nota sovietică de răspuns la declarația anglo-franco-americană, relativă la revizuirea tratatului de pace cu Italia, constitue un document de o mare însemnătate internațională.

După cum se știe, nesocotind voința de independență și pace a poporului italian, guvernul De Gasperi a înfeudat Italia în coaliția războinică a așa-zisei Uniuni Atlantice. In urma acestui fapt, Italia a devenit astăzi un satelit al Statelor-Unite, un teritoriu ocupat de către trupele americane și care este pe cale de a fi astfel organizat încât să furnizeze principala forță de infanterie de care are nevoie coaliția imperialistă. Această politică violează în mod grav clauzele tratatului de pace, care prevăd că Italia nu poate participa la o coaliție îndreptată împotriva vreuneia dintre puterile învingătoare; ori este prea bine cunoscut faptul că Pactul Atlanticului este un instrument de război orientat contra Uniunii Sovietice, cosemnatară a tratatului de pace. In același timp tratatul cu Italia se mai află grav încălcat și prin aceea că vastul program de înarmare, pe care guvernul din Roma îl înfăptuește, din ordinul și cu concursul guvernului Statelor-Unite depășește considerabil potențialul militar defensiv prevăzut pentru această țară. Cum această înarmare ofensivă a Italiei nu poate fi efectuată din plin, din pricina obligațiilor în ființă ale tratatului de pace, imperialiștii anglo-franco-americani au luat inițiativa revizuirii acestuia, astfel încât să obțină totodată „legalizarea" violărilor săvârșite și să se debaraseze, pe viitor, de orice restricții în acest domeniu.

In nota sa de răspuns, guvernul sovietic demască, în chip magistral, această politică criminală. „**Guvernele U.S.A., Marii Britanii și Franței urmăresc**, — arată nota sovietică, — **să folosească revizuirea tratatului de pace cu Italia pentru a adapta teritoriul Italiei, resursele ei în oameni și materiale, la realizarea scopurilor agresive ale Pactului Atlanticului de Nord, ceeace corespunde întregii orientări a politicii agresive a U. S. A., Marii Britanii și Franței.** Cu consecventa sa principialitate guvernul sovietic respinge o asemenea „revizuire" a tratatului care ar consacra decăderea Italiei la rangul de colonie a puterilor imperialiste, dar se declară în același timp de acord cu o revizuire cinstită a clauzelor tratatului, care ar restabili această țară în situația de stat egal în drepturi cu celelalte state. O asemenea revizuire nu poate avea loc — spune nota sovietică — „**decât în cazul când Italia va ieși din blocul agresiv al Atlanticului de Nord**", adică în cazul când Italia ar dobândi independența ei, în cazul în care poporul italian și-ar vedea îndeplinite aspirațiile sale.

Mai departe, nota guvernului sovietic dă o lecție de înaltă morală internațională guvernanților imperialiști, arătând că revizuirea tratatului cu Italia nu poate fi efectuată făcându-se totodată discriminări față de alte țări. „**Guvernul sovietic declară că nu are de ridicat obiecțiuni împotriva revizuirii tratatului de pace cu Italia, împotriva revizuirii restricțiilor stabilite prin tratatul de pace, împotriva admiterii Italiei în Organizația Națiunilor Unite cu condiția unei revizuiri similare a tratatului de pace cu Bulgaria, Ungaria, Finlanda și România și admiterii lor în O.N.U., aceste țări aflându-se în cursul războiului în aceeași situație ca Italia**".

Uniunea Sovietică a precizat, din nou, că ea este pentru promovarea acestor principii de corectitudine internațională, că ea este pentru respectarea strictă a angajamentelor internaționale. La fel ca și popoarele român, maghiar și bulgar, poporul italian are un nou prilej de a constata că Marea Țară a Socialismului este apărătorul permanent al onoarei, drepturilor și intereselor de viață ale tuturor popoarelor, fie ele mari sau mici.

★

Imperialiștii războinici și prădalnici din Londra și Washington au primit, în ultimele zile, în Orientul Apropiat și Mijlociu, o nouă serie de lovituri, care dovedesc năvalnica intensificare a mișcării de eliberare în întreaga lume capitalistă.

După dureroasa înfrângere suferită recent în Iran, unde, odată cu isgonirea lor, imperialiștii britanici au pierdut investiții în valoare de 500 milioane de lire sterline și 30 milioane de tone de petrol anual, a venit înfrângerea și mai gravă înregistrată de ei în Egipt. Și mai gravă deoarece în Egipt nu este vorba numai de investiții, ci mai ales de interese strategice de o foarte mare însemnătate, atât pentru Imperiul Marii Britanii cât și pentru coaliția agresivă a conspiratorilor atlantici. Ori, în urma extraordinarei presiuni exercitate de massele populare egiptene, încurajate în lupta lor de succesul dobândit de poporul din Iran, guvernul și parlamentul din Cairo au abrogat tratatul de alianță, din 1936, încheiat între Anglia și Egipt sau, mai exact, impus Egiptului de către Anglia. Prin acest gest, Egiptul a înțeles să rupă lanțurile înrobitoare în care Marea Britanie îl ținea de atâția ani și, proclamând independența completă a țării, să determine plecarea trupelor engleze staționate în zona canalului de Suez.

Deîndată, după cum era de așteptat, guvernul britanic a încercat, ca și cu prilejul evenimentelor din Iran, o manevră perfidă, oferind Egiptului următoarea alternativă: ori acceptă să intre într'un așazis „pact în 5" al Mediteranei Orientale — adică în coaliția războinică pe care complotiștii atlantici o alcătuiesc acum în această regiune — și în acest caz Anglia aprobă abrogarea alianței anglo-egiptene; ori Egiptul refuză o asemenea participare și în acest caz Anglia nu acceptă abrogarea tratatului din 1936. Acest șantaj nemernic, care, în fond, nu dădea prilej Egiptului să aleagă decât între jugul englez și jugul multilateral „atlantic", adică între a fi ocupat numai de către trupe britanice sau de către trupe anglo-franco-turco-americane, a fost respins. In urma uraganului de proteste pe care o atare „propunere" l-a stârnit în sânul poporului egiptean, doritor de independență și pace, guvernul din Cairo a respins, cu hotărîre, orice participare la blocul militar imperialist. In felul acesta, conducătorii din Londra și Washington au suferit o nouă și serioasă înfrângere.

Desigur, lupta nu face decât să înceapă și ea va fi lungă și grea deoarece cabinetul britanic a declarat cu cinism că, în ciuda abrogării alianței anglo-egiptene, el va continua să-și mențină garnizoanele sale în această țară. Totuși, biruința inițială a poporului egiptean, care a impus anularea diktatului din 1936, constitue o chezășie că isbânda finală va fi obținută și că, la fel ca și în Iran imperialiștii englezi vor fi până la urmă înfrânți; massele egiptene, conduse de clasa muncitoare, vor neatârnare națională, vor progres economic, vor dreptate socială și vor pace — țeluri pe care ele au înțeles că nu le pot atinge decât dacă Egiptul duce o politică de neparticipare la niciun bloc imperialist și de prietenie și colaborare economică cu țările lagărului socialismului și, în primul rând, cu U.R.S.S. Dealtminteri, înseși agențiile americane anunță că la Cairo se vorbește insistent, ca un ecou al voinței populare, despre necesitatea încheierii unui tratat de neagresiune cu Uniunea Sovietică — tratat, care, completând politica de neutralitate, „ar da o garanție promovării securității Egiptului".

Opoziția activă față de politica de subjugare, exploatare și război dusă de puterile imperialiste tinde să se generalizeze rapid în sânul popoarelor arabe. Intr'adevăr, sub influența directă a evenimentelor din Iran și Egipt, massele din Irak au intensificat și ele presiunea asupra guvernului din Bagdad, care, deși docil servitor al guvernului britanic, a fost obligat să ceară, în mod oficial, revizuirea tratatului de alianță pe care Anglia l-a impus Irakului în 1930 și în virtutea căruia englezii mențin două mari baze militare pe teritoriul acestei țări. Răsunetul acestor întâmplări în sânul popoarelor din Orientul Mijlociu și Apropiat este într'atâta de profund, încât după unele știri rezultă că până și guvernul Transiordaniei, numit de către Colonial Office din Londra, ar da în prezent „semne de independență", astfel că se prevede și o apropiată „încordare în sânul relațiilor anglo-transiordaniene".

Imperiul Britanic se descompune. Acest fenomen firesc, înscris în legile istoriei, nu poate fi oprit și el merge mai departe, accelerându-se, orice ar face și întreprinde imperialiștii englezi și stâpânii lor imperialiștii din Statele Unite, care vor să le preia succesiunea. Slăbirea continuă a lagărului imperialist și antidemocratic accentuează superioritatea covârșitoare a lagărului democratic și antiimperialist. Deaceea succesele popoarelor din Orientul Apropiat și Mijlociu au o vastă însemnătate internațională și vin să întărească lupta pentru menținerea păcii în întreaga lume.

Lupta împotriva fascizării școlii în Franța subjugată

Invățători și profesori! Participați la concursul organizat de „Gazeta Invățământului" și Editura de Stat pentru literatura științifică și didactică!

Gazeta Invățământului și Editura de Stat pentru literatură științifică și didactică cheamă învățătorii și profesorii să participe în număr cât mai mare la concursul cu tema: „**Cum realizez în munca mea școlară educația elevilor în spiritul patriotismului socialist, al dragostei față de Uniunea Sovietică, al internaționalismului proletar și al luptei pentru pace**".

Lucrările se vor trimite până la data de 15 Noembrie 1951 pe adresa: **Editura de Stat pentru literatura științifică și didactică**, București, Strada Brezoianu Nr. 23.

Ele vor fi prezentate unui juriu care va alege lucrările ce vor fi premiate și tipărite.

Se instituie pentru cele mai bune lucrări următoarele premii:

Premiul I în valoare de lei 25.000
Premiul II în valoare de lei 15.000
Premiul III în valoare de lei 10.000

In curând apare
„REVISTA DE PEDAGOGIE"

REDACȚIA: București. Str. A. S. Popov Nr. 26. Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28. Telefon Nr. 1.51.70. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni 130 lei; instituții anual 500 lei.
Tiparul Combinatul poligrafic „CASA SCANTEII".

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL III Nr. 134 | 4 PAGINI 5 LEI | JOI 25 OCTOMBRIE 1951

In acest număr:

Scopurile educației în școala sovietică — Conferință ținută de N. K. Goncearov, doctor în științe pedagogice, membru în delegația oamenilor de știință și cultură sovietici, sosită în țară cu prilejul „Lunii Prieteniei Româno-Sovietice" (pag. 2-a).

In avantgarda colectivului (pag. 2-a).

In colaborare cu instructorii de pionieri — de E. Crecetova (pag. 2-a).

NE INSUȘIM ȘI APLICAM EXPERIENȚA SOVIETICA: In munca de conducere a școlii — Știința societică ne călăuzește zi de zi (pag. 3-a).

La deschiderea cursurilor populare de limba rusă (pag. 3-a).

Mai multă grijă pentru asigurarea frecvenței în Universități! — de A. Bolcaș, (pag. 3 a).

Sarcinile comisiilor de litigii în lupta pentru aplicarea Hotărîrii cu privire la cadrele didactice — de Marin Sulică, președintele Uniunii Sindicatelor de Învățământ (pag. 4-a).

Note politice externe (pag. 4-a).

Experiența școlii sovietice — izvor nesecat de învățăminte

In Patria noastră se desfășoară acum Luna prieteniei româno-sovietice. Aceasta este pentru oamenii muncii din învățământ un prilej de a trece în revistă realizările obținute de școala noastră cu sprijinul frățesc al Uniunii Sovietice, un prilej de a analiza felul cum au folosit ei înșiși minunatele învățături ale bogatei experiențe a școlii sovietice, un prilej de a găsi noi căi prin care această experiență să fie folosită mai larg pentru ridicarea nivelului învățământului nostru.

In lupta pentru transformarea revoluționară a școlii noastre, Partidul Muncitoresc Român, călăuzindu-se de genialele învățături ale lui Lenin și Stalin cu privire la înfăptuirea revoluției culturale și folosind experiența istorică a Uniunii Sovietice, îndrumează și sprijină puternic munca de creare a unei școli noi, care să le formeze elevilor o concepție științifică justă despre natură și societate, care să educe tineretul în spirit comunist, care să-și pună întreaga activitate în slujba ridicării nivelului cultural al poporului, în slujba construirii socialismului.

Prin grija Partidului și a Guvernului experiența școlii sovietice a putut pătrunde în massa învățătorilor și profesorilor noștri pe numeroase căi. La îndemâna oamenilor muncii din școlile noastre stau astăzi manuale redactate pe baza manualelor sovietice, precum și metodicile sovietice care sintetizează și generalizează experiența muncii practice a școlii sovietice, tratate științifice, lucrări cu conținut pedagogic. S'au tradus și s'au editat într'un tiraj însemnat operele marelui pedagog sovietic Macarenco, „Probleme de psihologia copilului" sub redacția lui Ananiev, „Probleme de psihologia înțelegerii" sub redacția profesorului Smirnov, „Rolul exemplului în educația copiilor" de Boldârev, „Educatoarele grădinițelor de copii despre munca lor", sub redacția lui E. I. Voleova, etc. Experiența sovietică pătrunde în școlile noastre și prin publicațiile periodice care prezintă învățătorilor și profesorilor noștri numeroase articole oglindind metodele de muncă ale profesorilor sovietici. Seria „Pedagogie Psihologie" a analelor Româno-Sovietice, editate de Institutul de Studii Româno-Sovietic al Academiei R. P. R., „Gazeta Învățământului", numeroasele publicații ale societăților științifice traducerile existente în bibliotecile A.R.L.U.S., toate acestea pun la îndemâna cadrelor noastre didactice un bogat material privind experiența oamenilor muncii din școlile sovietice.

In cadrul cursurilor de îndrumare organizate de Centrul I. C. D., ca și în cadrul cercurilor pedagogice, învățătorii și profesorii școlilor noastre au studiat principiile pedagogiei și metodele școlii sovietice, însușindu-și cunoștințe temeinice care i-au ajutat să desfășoare o activitate mereu mai rodnică.

Facultățile de pedagogie, școlile superioare pedagogice și școlile medii pedagogice, care-și bazează întreaga lor activitate pe strălucita experiență a pedagogiei sovietice, înarmează pe viitorii învățători și profesori cu cunoașterea temeinică a pedagogiei celei mai înaintate, pedagogia sovietică.

Mărețul exemplu al școlii și pedagogiei sovietice arată învățătorilor și profesorilor noștri cum trebue să muncească pentru a da o temeinică pregătire științifică elevilor și cum să facă din ei patrioți înflăcărați, apărători hotăriți ai păcii, care să urască cu înverșunare pe dușmanii păcii și libertății, oameni capabili să ducă o muncă independentă, creatoare. Prețuind bogata și valoroasa experiență a școlii sovietice, din ce în ce mai mulți învățători și profesori se străduesc s'o aplice în munca lor de fiecare zi. Figura învățătoarei Claudia Borina, a profesoarei Ecaterina Martînenova, a directorului de școală Ivan Novicov, sunt pentru cadrele noastre didactice exemple strălucite, care îndeamnă la o muncă stăruitoare, plină de devotament. Învățătorii și profesorii noștri se străduesc să-și însușească tot mai mult stilul de muncă al oamenilor sovietici.

Experiența școlii sovietice a arătat oamenilor muncii din școlile noastre că ei trebue să lege în mod organic munca lor de fiecare zi de practica construcției socialiste. Ei au învățat astfel să facă din lecțiile lor mijloace puternice de pregătire a elevilor pentru munca practică. Astfel, de pildă, la școala elementară din Ovidiu, profesorii de fizică, de geografie și de științe naturale au desfășurat o mare parte din activitatea lor cu elevii claselor V și VI pe șantierele Canalului Dunăre-Marea Neagră. Numeroși învățători și profesori merg cu elevii lor în fabrici și uzine, îi duc să viziteze gospodăriile agricole colective, organizează lecții practice pe lotul școlar, folosesc din plin laboratoarele.

In școala noastră nouă pătrunde tot mai mult principiul organizării și planificării muncii instructiv-educative. Tot mai numeroși sunt învățătorii și profesorii care, urmând exemplul strălucit al educatorilor sovietici, organizează și planifică amănunțit activitatea lor, obținând astfel rezultate din ce în ce mai bune. Astfel procedează, de exemplu, tovarășul N. Mitruț, directorul școlii pedagogice de băieți din Craiova, sau tovarășul Drăghici Gheorghe, dela liceul Nr. 3 băieți din Cluj.

Învățând din munca oamenilor sovietici cum trebue să conducă activitatea instructiv-educativă, ei își însușesc într'o măsură tot mai însemnată priceperea de a dirija în mod sistematic activitatea desfășurată de elevi. Iată, de exemplu, pe tovarășa Coralia Pârâianu, diriginta la școala medie de comerț Nr. 3 fete — București, care caută în primul rând să constitue ea însăși un exemplu de muncă conștiincioasă și de atitudine justă. De aceea, elevele ei învață cu dragoste și interes, sunt disciplinate și conștiincioase. Folosind activ sprijinul pe care îl dă organizația U. T. M. din școală, tovarășa Pârâianu reușește să îndrumeze munca întregului colectiv al clasei.

Sunt din ce în ce mai mulți învățători și profesori care, însușindu-și experiența educatorilor sovietici, organizează în clasele lor colective închegate, în care elevii colaborează și se ajută reciproc.

Școala sovietică a arătat învățătorilor și profesorilor noștri că, pentru a obține rezultate bune în munca lor, ei trebue să țină seama îndeaproape de particularitățile de vârstă ale elevilor, să le respecte individualitatea, să folosească cu fiecare elev în parte metodele cele mai potrivite. Așa a învățat să lucreze profesorul Gheorghe Petrovici dela Liceul Mixt din Curtea de Argeș, sau învățătoarea Sucitu Alexandrina dela Liceul Nr. 8 de Băeți din București. Și ca ei, mulți alți învățători și profesori se apropie cu înțelegere și căldură de elevii lor și caută să le îndrumeze cu grijă, pas cu pas, desvoltarea.

Este necesar însă ca experiența sovietică să pătrundă și mai adânc în practica tuturor școlilor noastre și toți cei ce muncesc în școală să cunoască amănunțit și să folosească larg experiența școlii sovietice. In școlile noastre au fost cazuri când, din cauza studierii superficiale, învățătorii și profesorii n'au știut să folosească din plin minunata experiență sovietică. Unii învățători și profesori, cum sunt aceia dela școala elementară nr. 7 din Arad, de exemplu, au aplicat mecanic învățătura lui Macarenco, fără a o adapta la condițiile specifice școlii noastre. Se întâlnesc încă școli în care munca se desfășoară neplanificat, cum se întâmplă, de pildă, la Liceul Mixt din Râmnicu Sărat. Nu pretutindeni învățătorii și profesorii leagă just munca lor de practica construcției socialiste.

Faptul că învățătorii și profesorii școlilor noastre n'au studiat până acum suficient de temeinic experiența școlii sovietice se datorește, în bună parte, muncii unilaterale a Centrului I. C. D., care nu s'a ocupat suficient de îndrumarea muncii învățătorilor și profesorilor în direcția studierii sistematice a experienței sovietice. Inspectorii generali ai Ministerului Învățământului Public n'au cercetat nici ei în adâncime modul cum se aplică în școlile noastre experiența sovietică și n'au îndrumat suficient cadrele didactice în această privință. Deasemeni, nici secțiile de învățământ și nici organele sindicale nu au urmărit suficient modul cum se studiază și cum se aplică experiența sovietică în școli și nu s'au preocupat, în măsura în care ar fi trebuit s'o facă, de răspândirea învățămintelor pedagogiei sovietice. „Gazeta Învățământului" nu a popularizat decât în foarte mică măsură activitatea acelor cadre didactice care au știut să aplice cu succes experiența școlii sovietice la condițiile muncii lor. Deși a publicat mereu material pedagogic sovietic, „Gazeta Învățământului" nu a urmărit cum aplică învățătorii și profesorii metodele care li se fac cunoscute și n'a popularizat cele mai bune experiențe privind aplicarea acestor metode.

Hotărîrea Partidului și a Guvernului din 16 August a. c. deschide largi posibilități de răspândire a experienței școlii sovietice în rândurile învățătorilor și profesorilor noștri. Hotărîrea prevede crearea unui Institut de perfecționare a cadrelor didactice și a unui Institut de cercetări pedagogice. In activitatea sa, Institutul de perfecționare va pune un accent deosebit pe studiul individual al materialului pedagogic sovietic, studiu care se va desfășura pe baza unor programe sistematice și unitare. In vederea îmbunătățirii activității cercurilor pedagogice, Institutul va înființa în fiecare regiune un cabinet pedagogic, care va organiza deasemeni studiul experienței sovietice. Institutul de cercetări pedagogice va ridica nivelul cercetărilor pedagogice din țara noastră legate de însușirea și aplicarea experienței școlii și pedagogiei sovietice. „Revista de Pedagogie", care va apare în curând, va pune la îndemâna învățătorilor și profesorilor un bogat material sovietic, le va prezenta experiența înaintată a cadrelor noastre didactice, modul creator al aplicării de către acestea a prețioasei învățături sovietice. Experiența școlii sovietice va fi larg răspândită, așa cum prevede Hotărîrea, prin publicațiile societăților științifice de matematică și fizică, de științe naturale și geografie, de istorie, filologie și folclor. Institutul Româno-Sovietic și A.R.L.U.S. vor asigura cadrelor didactice revistele sovietice și traducerî de materiale sovietice de specialitate. Deasemeni, Editura de Stat și Editura Cartea Rusă vor lărgi planul lor de editare a lucrărilor marilor pedagogi ruși și sovietici.

Congresul învățătorilor, care se va desfășura anul acesta, va prilejui desbaterea pe scară foarte largă a mijloacelor de cunoaștere și de răspândire a experienței sovietice. El va însemna totodată un minunat prilej de generalizare a experiențelor înaintate în domeniul aplicării creatoare a metodelor sovietice în școala noastră.

Vizita pe care o face în țara noastră, în cadrul Lunii Prieteniei Româno-Sovietice, doctorul în științe pedagogice N. K. Goncearov, constitue pentru noi încă un important ajutor din partea oamenilor sovietici.

In timp ce școala noastră, primind ajutorul puternic al minunaților oameni sovietici, urcă an de an trepte tot mai înalte, în țările subjugate dolarului învățământul decade necontenit. In școlile lagărului imperialist, copiii nu sunt pregătiți pentru o muncă constructivă, pentru viață — ei sunt învățați să distrugă și să omoare.

Pentru ca planurile mârșave ale agresorilor imperialiști să fie zădărnicite, pentru ca toate popoarele lumii să poată trăi și munci în pace, învățătorii și profesorii școlilor noastre se încadrează tot mai activ în rândurile apărătorilor păcii, în fruntea cărora pășește marea Țară a Socialismului, condusă de genialul strălucit al lui Iosif Visarionovici Stalin. Contribuția cea mai însemnată pe care învățătorii și profesorii patriei noastre o aduc în uriașa luptă a popoarelor pentru pace este munca lor neobosită și plină de devotament pentru educarea comunistă a copiilor și a tineretului. In această muncă, strălucita experiență sovietică le este far călăuzitor și izvor nesecat de învățăminte.

In cinstea zilei de 7 Noembrie

La Palatul Pionierilor, în preajma marii sărbători

La un capăt al Bucureștiului, sus pe dealul înecat în verdeață, se află un palat. E tare bătrân palatul acesta. Are chilii vechi de sute de ani și săli boltite. Coloane cu capetele lucrate în stil vechi românesc, îl străjuesc. Și totuși, acest palat e nespus de tânăr. El nu seamănă întru nimic cu un vechi monument, încărcat de tăcere și uitare. Nu penumbră, ci soare și lumină. Nu tăcere, ci râs vesel și sgomotos. Nu săli dormitând îmbătrânite în amintirea unor fapte care aparțin de mult istoriei, ci încăperi pline de viață, în care se întâmplă neîncetat evenimente noi, în care se plămădește sufletul celor care vor făuri istoria de mâine. Un steag roșu străjuește în vârful acestui palat, Palatul Pionierilor. In pârâiașe mici sau în râuri mari, revărsându-se din tramvaie, venind pe jos, în bătaia tobelor, sau în grupuri de câte doi trei, pionierii se îndreaptă spre Palat. Câte unul trage în urma sa un omuleț mic, cu o tichiuță cu pompoane, care joacă vesele în ritmul tobelor.

...L-a luat și pe Nicuțăță, să vadă.

O SCRISOARE CĂTRE PRIETENI DRAGI

In Duminica asta, parcă numărul copiilor care vin la Palat e și mai mare ca deobicei. Copiii intră pe poartă grăbiți, îi fac un semn din cap tovarășului Țică, portarul din gheretă, cu care sunt prieteni la toartă, și aleargă spre săli.

Sus, în sala de lectură, câțiva s'au și strâns la o masă. Ei șușotesc. O fetiță cu coadele împletite frumos și strânse într'o cordeluță, stă aplecată peste o coală de hârtie. Ea scrie, iar ceilalți îi dictează.

Doroghie druzia pioneri...

adică:

Dragi prieteni pionieri,

Vă mai amintiți scrisoarea noastră, în care vă povesteam cum am sărbătorit, după exemplul vostru, al celor din Kiev, ziua păsărilor?

Vrem să vă povestim acum ce o să fie în Palatul nostru de 7 Noembrie...

★

...Toc, toc-toc-toc, toc, unu, doi, trei, toc-toc, allo, aici Palatul, allo, se aude?

La etajul 3, cercul radio pregătește difuzoarele pentru festival.

...Sunt 12 perechi, ele vin pe la mijloc, ținându-se de mână. La etajul 2, în sala de balet, tovarășa Clara Volini dă indicații pentru un dans rus.

...La etajul I, în sala de jocuri, o profesoară mică, suită pe un scaun, pare că vrea să dea aripi unui cântec țâșnit din zeci de piepturi.

...Lui Stalin, slavă, slavă-i cântăm.

Pe drumul lui...

Corul repetă!

...Jos, în parc, în sala de teatru, scena e luminată. Pe scenă „actorii", cu obrajii roșii și ochii pasionați. Se pune în scenă „Misiunea specială" de Mihalcov. Piesa aceasta, care e formată aproape în întregime din urmărirea unui joc pionieresc, îi face să uite aproape că sunt pe scenă. Ei se împart cu adevărat în cele două tabere adverse, „nordicii" și „sudicii".

Maria-Ghenia, îi spune Liubei — adică lui Carola: „Când am să fiu mare, am să mă duc să învăț la Institutul care-și trimite absolvenții în cele mai primejdioase misiuni!" Ceilalți „actori" ascultă și dau din cap: Da, fără îndoială, așa gândesc pionierii sovietici. Ei sunt îndrăzneți și au dovedit-o. Ce mândri trebue să se simtă ei!...

...In sala de gimnastică un grup de copii învață să facă piramide.

...Intr'un colț al parcului, un copil repetă o poezie. Dintr'o parte a Palatului răsună goarna. Din altă parte se aude un cântec împletit de vioară și pian. Prin ferestrele deschise țâșnește muzica unei orchestre.

...Dar tată aci și o oază de liniște. Nici un sgomot nu pătrunde pe după ușile închise. Un pionier apasă clanța cu băgare de seamă și o închide grijuliu după el. Aci, în sala aceasta în care a intrat, sunt o seamă de meșteri. Imbrăcați cu șorțuri mari și murdari de pământ, ei lucrează fără să întoarcă ochii.

Sus, pe un piedestal, dominând, stă bustul lui Lenin aproape terminat.

Alături, pionierul Mihai Șerbu privește cu ochi micșorați, dela distanță, ceea ce va fi în curând copia „Soldatului sovietic dela Berlin".

Un grup privește cu mândrie un medalion: chipul tovarășului Stalin e gata.

E LUNA PRIETENIEI NOASTRE

...In sala de lectură, pioniera scrie mai departe: ...„Multe se pregătesc în Palatul nostru pentru 7 Noembrie, — continuă scrisoarea. Și nenumărate scrisori vor pleca din cercurile noastre spre prietenii noștri cei mai dragi: pionierii din Moscova, din Leningrad, din Kiev, din Minsk, sau din Tbilisi. In ele se va vorbi și de recenziile pe care noi, cei din cercul de lectură, le facem despre cărțile în care e vorba de viața noastră. Și de vizitele noastre la muzeele și expozițiile din care cunoaștem și mai bine țara voastră, mărețele ei înfăptuiri și pe iubitul ei conducător, tovarășul Stalin.

Toate acestea, prieteni, le înfăptuim cu gândul la voi. In săptămânile acestea, dragi prieteni sovietici, suntem mai mult ca oricând aproape de voi. E doar luna prieteniei noastre"...

★

Intr'un colț al sălii de lectură e o pioniera mică, care scrie, șterge și scrie iar.

In fața ei, pe hârtie, sunt așternute versuri. Titlul lor e

„Scrisoare către tovarășul Satlin.

Iți mulțumesc, tovarășe Stalin, pentru lupta ta,

Iți mulțumesc pentru dușmanii nimiciți,

Prin lupta ta suntem azi copii liberi, fericiți..." scrie mica pioneră și dă din cap. Acuma-i mulțumită.

MIOARA ȘT. CREMENE

Școala noastră întâmpină măreața aniversare

O minunată însuflețire a cuprins întreg colectivul școlii noastre, profesori și elevi, în aceste zile de sărbătoare ale lunii prieteniei româno-sovietice.

Insuși aspectul școlii s'a schimbat. Mâinile harnice ale copiilor au împodobit toate sălile în întâmpinarea zilei de 7 Noembrie. Peste tot se simte apropierea marii sărbători, peste tot se simte dragostea pentru cei ce au făurit revoluția, pentru oamenii sovietici, pentru Lenin, pentru tovarășul Stalin. Fiecare caută să muncească acum cât mai bine, să ridice tot mai mult nivelul învățăturii și al muncii educative pentru a întâmpina cu cinste cea de a 34-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Direcția și consiliul pedagogic al școlii, înțelegând uriașa însemnătate pe care o poate avea campania de întâmpinare a zilei de 7 Noembrie, au luat o serie de măsuri serioase cu scopul de a realiza în procesul instructiv-educativ cunoașterea de către elevi a importanței Marii Revoluții Socialiste din Octombrie pentru țara noastră, precum și cunoașterea cât mai adâncită a marilor figuri ale lui Lenin și Stalin, genialii conducători ai revoluției.

Astfel, în consiliul pedagogic ce a avut loc în ziua de 11 Octombrie s'au luat o serie de hotăriri în ceeace privește întâmpinarea de către elevi și profesori a zilei de 7 Noembrie, aducându-se o completare importantă la hotărîrile luate în ședințele anterioare. S'a hotărît ca învățătorii și profesorii să introducă în predarea lecțiilor, la obiectele respective, date referitoare la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, momente din viața lui Lenin și Stalin, conducătorii popoarelor în lupta lor pentru eliberare, pentru ca astfel elevii să-și poată îmbogăți cunoștințele privitoare la acest măreț eveniment istoric și să fie trezită în ei admirația și dragostea pentru Lenin și Stalin, pentru Uniunea Sovietică, pentru oamenii sovietici. De asemeni s'a hotărît ca profesorii, în special cei de limba română, să recomande elevilor diferite lecturi în legătură cu Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. O atenție deosebită a fost dată cercurilor pe materii, ale căror teme sunt consacrate în această perioadă exclusiv realizărilor din U.R.S.S. și prieteniei cu Uniunea Sovietică.

Direcția a urmărit și urmărește felul cum această hotărîre a consiliului pedagogic a fost dusă și continuă a fi dusă la îndeplinire. Astfel, tov. prof. Eugenia Zaharescu, predând la clasa VI-a o lecție despre cartea „Sunt mândră de tine" de L. Cosmodemianscaia, a făcut o legătură justă cu lupta comuniștilor din anii marii revoluții. Deasemeni, tov. Zaharescu Eugenia a organizat cu elevii clasei a VI-a C. lecturi din „Pionierul" și alte publicații pentru copii și tineret care se referă la viața tov. Stalin. In clasa IX-a la limba franceză, tov. Ștefan Georgescu, la lecția „La rencontre" a scos în evidență figura marelui Lenin și dragostea fierbinte cu care l-au înconjurat muncitorii și țăranii ruși. S'a arătat că aceeași dragoste fierbinte a oamenilor muncii de pretutindeni înconjoară astăzi pe tov. Stalin.

La cercul istorico-social ședința din ziua de 23 Octombrie a fost închinată Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Pentru adâncirea muncii educative și pentru concretizarea celor învățate în întâmpinarea zilei de 7 Noembrie, pentru a urmări măsura în care elevii au reușit să înțeleagă uriașa însemnătate a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie pentru țara noastră și rolul lui Lenin și Stalin, făuritorii revoluției, s'au programat lecții speciale consacrate acestei teme. Aceste lecții, ținute de către profesorii de limba română, istorie, etc. se vor desfășura în ora VI-a, în acele zile în care clasele respective au numai 5 ore. Astfel, în ziua de 24 Octombrie, tov. Dumitru Buzolanu a ținut o lecție specială la clasa a VII-a. In primele patru clase elementare aceste lecții vor fi ținute de către învățătorii claselor respective. De asemeni, tema principală la orele educative din săptămâna 1-7 Noembrie o va constitui Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. Tot în orele educative se vor face prelucrări și discuții privind muzeele și expozițiile vizitate și filmele sovietice vizionate, în legătură cu marele eveniment sărbătorit la 7 Noembrie.

Organizând în mod temeinic activitatea noastră în cinstea zilei de 7 Noembrie, căutând să lichidăm orice formalism și improvizare, antrenând întregul colectiv al școlii în această acțiune, vom face pe elevi să înțeleagă că Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a schimbat mersul istoriei omenirii și a deschis drum larg spre desființarea exploatării omului de către om, a făcut posibilă crearea Uniunii Sovietice, țara care construește comunismul, apărătoarea păcii în lumea întreagă.

FL. TUTUGAN
Directorul liceului de băeți Nr. 1 din București

SĂPTĂMÂNA CĂRȚII SOVIETICE

Cartea sovietică este un prieten nedespărțit al fiecărui om al muncii din țara noastră. In toate domeniile, în industrie, în agricultură, în știință, oamenii muncii găsesc în cartea sovietică un îndreptar de preț pentru activitatea lor.
In clișeu: *un stand organizat cu prilejul „Săptămânii Cărții Sovietice" la Librăria „Cartea Rusă" din București*

Din țările de democrație populară

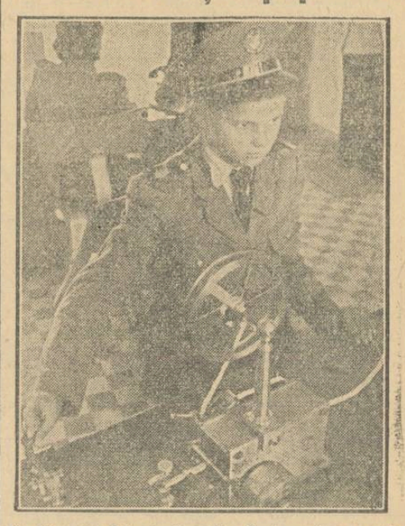

La Palatul Pionierilor din Budapesta, o pioniera învață semnalizările Morse

IN 1957 R. P. CHINEZĂ VA AVEA UN MILION DE INVĂȚĂTORI

In anul 1957 R. P. Chineză va dispune de un milion de învățători pentru școlile elementare. In acest fel se va da la 80% din totalul copiilor dela sate posibilitatea de a merge la școală. Aceste hotărîri au fost luate cu prilejul unei conferințe speciale a Guvernului Central Popular al R. P. Chineze cu privire la învățământul elementar și mediu.

In această conferință s'a subliniat că înfăptuirea reformei agrare în numeroase regiuni și refacerea industriei și agriculturii au avut drept urmare îmbunătățirea condițiilor de trai ale oamenilor muncii din această țară. Aceștia își trimit copiii la școală într'un număr nemaiîntâlnit. In prezent, numărul copiilor care urmează la școlile elementare este de peste 37 milioane, depășind cu 55% cel mai înalt nivel atins înainte de război.

Totuși, dorința de a învăța este atât de mare încât cu actualele posibilități nu i se poate face față.

Conferința Guvernului Central Popular cu privire la învățământul elementar și mediu a adoptat deasemeni măsuri pentru consolidarea și îmbunătățirea situației școlilor existente, pentru înființarea de noi școli și pentru popularizarea profesiunii de învățător.

O ȘCOALĂ PENTRU NOII SCRIITORI CEHOSLOVACI

Un număr de 42 noi scriitori — unii tineri studenți, alții femei și bărbați maturi cu numeroși ani de experiență în uzine și ogoare — au terminat recent o școală superioară de trei săptămâni la Casa scriitorilor dela Dobris, în apropiere de Praga. Acest curs a fost organizat pentru a doua oară de către Uniunea scriitorilor din R. Cehoslovacă pentru începătorii talentați ale căror poeme și nuvele au fost publicate în ziare și reviste.

Autori cunoscuți le-au împărtășit cu acest prilej metodele lor de lucru și au luat parte la ample discuții asupra chestiunilor în legătură cu compoziția, alegerea materialului, limba, precum și numeroase alte probleme ridicate de către începători. Printre acești autori au fost primul ministru Zapotocky, ale cărui romane „Se ridică noi luptători" și „Lumina roșie deasupra orașului Hladno" se bucură de cea mai largă răspândire; cunoscuta scriitoare cehoslovacă Maria Majerova, Jiri Marek și Vaclav Rezac, laureați ai premiului de Stat, poetul Stanislav Neuman, precum și Alena Bernaskova și Vojtech Cach — care au dat în staginea trecută piese care s'au bucurat de un deosebit succes

PESTE UN SFERT DE MILIARD DE FORINȚI INVESTIȚI PENTRU ÎNVĂȚĂMÂNTUL PUBLIC IN R. P. UNGARĂ

Alocațiile pentru învățământul public pe anul 1951 depășesc în R.P. Ungară suma de un sfert de miliard forinți. Circa 100 milioane forinți din această uriașă sumă se întrebuințează pentru construirea de universități și institute, precum și pentru utilarea acestora. In anul 1938 în Ungaria au existat 12 institute și universități, iar în prezent numărul lor se ridică la 23.

In vreme ce în trecut R.P. Ungară abia dispunea de câteva școli medii industriale, la începutul anului 1951 au funcționat în această țară 51 de școli medii tehnice. La Diósgyör s'a înființat o nouă școală tehnică pentru industria siderurgică. Incă în cursul acestui an se va termina construirea noilor ateliere-școli ale școlii tehnice textile din Gyor.

La Budapesta a început să funcționeze o școală tehnică pentru mecanizarea muncilor de construcție.

Un loc important îl ocupă în planul de investiție pe anul 1951 și școlile medii economice, gimnaziile și căminele studențești.

In anul 1938 numărul total al studenților dela universități și institute era de 11.500. In anul școlar curent numai în primul an al acestor școli s'au înscris 17.000 de studenți.

Anul trecut 17.000 studenți au beneficiat de burse, iar în anul curent acest număr se va ridica la 24.000. Se vor înființa numeroase noi cămine. Incă în cursul acestui an se va termina construirea căminului studențesc din Miskolc. In afară de aceasta, se vor înființa cămine moderne utilate în orașele Tatabánya, Diósgyör, Ozd și Salgotarján.

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

In avantgarda colectivului

In ultimul timp, la conducerea organizațiilor de partid din școlile regiunii din Leningrad, s'au ridicat multe cadre tinere și capabile de a sta în fruntea colectivelor pedagogice, asigurând continua ridicare a calității muncii de instruire și educare a tinerei generații. Comitetul regional al P.C. (b) al U.R.S.S. din Leningrad și-a luat ca sarcină să îmbunătățească munca dusă cu secretarii organizațiilor de partid din școli, învățându-i zi de zi cu folosirea unor metode juste în munca de partid.

O formă activă de pregătire a cadrelor de partid a fost seminarul secretarilor organizațiilor de partid ale cadrelor didactice din căminele de copii și din școlile pedagogice ale regiunii, seminar care s'a ținut de curând în Palatul Smolnâi. Acest seminar a fost precedat de o îndelungată pregătire.

Primul referat ascultat la seminar a fost cel al tov. Kazmin, secretar al comitetului regional de partid, cu privire la sarcinile organizațiilor de partid din școli în domeniul educației ideologice a cadrelor didactice. Referentul, precum și secretarii organizațiilor de partid care au luat parte la discuții au arătat, cu exemple convingătoare din viața școlilor, că pregătirea ideologică a cadrelor didactice și educația lor politică trebue să constitue obiectul grijii principale a organizațiilor de partid, că aceasta este cea mai însemnată condiție pentru ridicarea nivelului ideologic și științific al predării, pentru îmbunătățirea întregii munci instructiv-educative a școlii.

Din referatele cu privire la rolul și sarcinile organizațiilor de partid în școli, de a ajuta la îmbunătățirea predării limbii ruse în lumina indicațiilor tovarășului Stalin asupra problemelor lingvistice, de a ajuta la îmbunătățirea predării științelor naturale în spiritul Hotărîrii sesiunii științifice cu privire la învățăturile lui I. V. Pavlov, precum și prin comunicările diferiților participanți la seminar s'au tras multe concluzii extrem de folositoare. S'a constatat că în multe școli comuniștii au devenit organizatorii studierii aprofundate a lucrării tovarășului Stalin „Marxismul și problemele lingvisticii", precum și a materialelor sesiunii pavloviene. In școala din Boksitogorsk, raionul Tihvinsk, s'au analizat într'o ședință de partid rapoartele comuniștilor profesori de limba rusă și literatură cu privire la felul cum se realizează restructurarea predării acestui obiect. Intr'o adunare de partid deschisă, s'a discutat problema situației muncii de predare a limbii ruse și a literaturii în lumina învățăturii staliniste despre limbă.

Tovarășa Malâșeva, șefa secției școlii a comitetului regional de partid a sfătuit pe secretarii organizației de partid să discute cât mai curând aceste probleme în adunări deschise de partid, arătând modul cum trebue pregătite și conduse aceste adunări.

Pregătind seminarul secretarilor organizațiilor de partid din școli, activiștii comitetului regional au constatat din studierea activității acestor organizații, că unii secretari au greutăți în planificarea muncii de partid, în repartizarea sarcinilor de partid, în pregătirea și conducerea adunărilor de partid. Unii tovarăși nu știu destul de bine să realizeze conducerea politică a organizațiilor sindicale a cadrelor didactice, precum și a organizațiilor de comsomol și pionieri, nu știu cum trebue îndrumate gazetele de perete. Pe de altă parte, s'au descoperit experiențe prețioase într'o serie de domenii importante ale muncii de partid. La seminar au fost organizate referate ale secretarilor cu privire la toate aceste probleme. Activiștii comitetului regional au ajutat în prealabil pe referenți să analizeze și studieze experiența și să facă deducțiile și generalizările necesare. Deaceea, în referatele cadrelor de pe teren au fost tratate probleme actuale și pline de interes. In special s'a lămurit bine importanta problemă a stabilirii ordinei de zi a adunărilor de partid. S'a subliniat necesitatea ca organizațiile de partid să se preocupe intens de problemele vieții școlare, de ridicarea calității muncii de instruire și educare a elevilor. Problemele pedagogice nu trebue puse în discuția adunărilor de partid în acelaș mod ca la ședințele consiliului pedagogic sau la consfătuirile de producție, căci astfel adunările de partid își pierd caracterul politic și orientarea, nedând comuniștilor indicații cu privire la ridicarea rolului lor de avantgardă și la intensificarea influenței partidului asupra întregului colectiv pedagogic. La seminar s'a apreciat pozitiv faptul că în adunările de partid se țin referate despre situația internațională, despre lupta poporului sovietic pentru pace, despre uneltirile atâtătorilor la război, imperialiștii anglo-americani, etc. In cadrul seminarului s'a lămurit cu precizie că organizațiile de partid din școli sunt de tipul organizațiilor de instituție și că, datorită acestui lucru, după cum arată Statutul P.C. (b) al U.R.S.S. „nu se pot folosi de funcțiile de control". „Specificul activității celulelor sovietice, — arată A. A. Jdanov, — constă în aceea că ele nu pot lua asupra lor funcțiile de control asupra muncii instituției sovietice în esență" — pentru aceasta există instanțe superioare de partid și de stat. Dar aceasta nu înseamnă că organizațiile de bază din instituțiile sovietice nu au posibilitatea de a influența asupra muncii. Dimpotrivă, rolul organizațiilor de partid sovietice este deosebit de important. Deosebit de important este și rolul organizațiilor de partid școlare.

Problemele privind ridicarea calității muncii de instruire și educare a elevilor, precum și problemele administrative ale școlii, pot și trebue să fie discutate în adunările de partid. Ocupându-se de aceste probleme și antrenând întregul colectiv la analizarea lor, organizațiile de partid să nu dubleze munca directorului sau a directorului de studii, să nu i înlocuiască, ci să-i ajute activ, prin toate mijloacele pe care le au la îndemână și în primul rând prin necontenita îmbunătățire a muncii politico-educative în rândurile cadrelor didactice. Caracterul relațiilor reciproce dintre conducătorii școlilor și organizațiile de partid este determinat tocmai de acestea.

Dacă directorul școlii primește critica lipsurilor din munca școlii și le înlătură cu hotărîre, organizația de partid trebue să-l ajute în această privință. Dacă însă directorul școlii nu dă atenție problemelor sesizate de organizația de partid, dacă se opune colectivului, dacă are lipsuri serioase și nu dorește să le înlăture, organizația de partid este obligată să semnaleze acest lucru organelor conducătoare de partid și prin aceasta să ajute la descoperirea din vreme a lipsurilor școlii și la prevenirea rămânerii ei în urmă. Organizațiile de partid care nu fac acest lucru, care ocolesc problemele însemnate ale vieții școlare, care nu le discută în adunările de partid și nu le semnalează organelor superioare de partid lipsurile serioase, înseamnă că nu îndeplinesc sarcinile trasate organizațiilor de bază din instituțiile sovietice de către Statutul P. C. (b) al U.R.S.S.

Comitetul regional al P. C. (b) al U.R.S.S. a dat indicații secretarilor comitetelor raionale și orășenești de partid cu privire la organizarea seminarilor regulate cu secretarii organizațiilor de partid din școli și de a înarma sistematic tinerele cadre de partid din școli cu cunoașterea teoriei și practicii muncii de partid, cu experiența conducerii de partid. Comitetul regional a recomandat să se analizeze periodic dările de seamă ale secretarilor organizațiilor de partid din școli în birourile comitetelor de partid, raionale și orășenești, să se organizeze consfătuiri ale acestor secretari cu comitetele de partid în privința problemelor curente, inclusiv acelea care fac parte din specificul muncii de partid din școli.

S. NEGHINSKI, I. IȚCOV
(articol publicat în „Ucitelskaia Gazeta")

Cu o uriașă însuflețire continuă în Uniunea Sovietică semnarea Apelului Consiliului Mondial al Păcii.

In clișeu: *semnarea Apelului la Institutul Pedagogic din Kaluga. Semnează I. Katerinocikin, candidat în științe pedagogice.*

Profesorul sovietic, apărător și propagandist al păcii

Pe zi ce trece, în Uniunea Sovietică ia o tot mai mare amploare campania pentru strângerea de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii pentru încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri. La chemarea Comitetului Sovietic pentru apărarea păcii de a semna Apelul, oamenii sovietici au răspuns ca adevărați patrioți gata să apere, sub conducerea partidului lui Lenin-Stalin, marea și dreapta cauză a păcii.

Profesorii sovietici pășesc împreună cu poporul lor, în primele rânduri ale partizanilor și apărătorilor activi ai păcii. Educați de Partidul Bolșevic, ei au slujit și slujesc cu credință și cinste cauza întregului popor și interesele acestuia, educă elevii în spiritul dragostei nemărginite de Patrie și al respectului profund față de nobila idee a păcii.

Atât în anii construcției pașnice, cât și în zilele Marelui Război pentru Apărarea Patriei, și în prezent, în anii de după război, ani de înfăptuire a grandioaselor idei și planuri constructive în U.R.S.S., profesorul sovietic merge în pas cu poporul său.

Astăzi când în Țara Sovietică se desfășoară larg mișcarea partizanilor păcii, profesorul pășește în primele rânduri ale acestei mișcări. In cuvântările rostite de profesori la adunările lor, în referatele pe care le țin în fața populației, în scrisorile adresate presei răsună sentimentele și gândirile profund emoționante ale acestor oameni care și-au consacrat întreaga lor viață uneia din cele mai nobile cauze — educarea tinerei generații.

— Lucrez de 40 de ani în școală, — a spus dela tribuna conferinței regionale din Kemerovo, a partizanilor păcii, Olga Anatolievna Filimonova cea mai bătrână profesoară dela școala Nr. 19 din Kemerovo. Din acești ani, 34 am lucrat în școala sovietică. 34 de ani de muncă pedagogică creatoare și plină de bucurii. Fiecare zi de muncă mă convinge tot mai mult că școala sovietică este cea mai democratică și cea mai umană din lume, care educă minunați apărători ai dreptății. Imi pun semnătura pentru pace, pentru fericirea elevilor mei, pentru munca mea nobilă de educare.

— Nimic nu întruchipează atât de viu cuvântul pace, — a spus învățătoarea Abdulaeva dela tribuna conferinței partizanilor păcii din Uzbekistan, — ca școlile noastre, palatele și taberele de pionieri și toate acele minunate focare create în țara noastră pentru educarea tinerei generații. Poporul sovietic, iubitul nostru conducător și învățător tovarășul Stalin acordă copiilor întreaga lor dragoste, întreaga lor atenție. Și în aceasta se manifestă în mod strălucit năzuințele pașnice ale poporului și guvernului sovietic.

Copiii sovietici sunt educați de mici în spiritul dragostei de pace. Astăzi elevii din clasele superioare ale școlilor sovietice semnează alături de profesorii lor apelul la lupta pentru pace, împotriva atâtătorilor la un nou război.

— Noi n'avem nevoe de război, — a spus Olga Romanovscaia absolventa școlii Nr. 312 din Leningrad. — Elevii din Leningrad își mai amintesc încă de lecțiile ținute în clase neîncălzite, lecții care se întrerupeau nu la sunetul clopoțelului, ci la sunetul sirenelor de alarmă și la explozille bombelor. Tineretul sovietic împreună cu partizanii păcii de pe întregul glob va apăra cu hotărîre pacea.

— Pace — înseamnă școli luminoase și noi Palate ale pionierilor, — a spus la conferința regională a partizanilor păcii dela Costroma, Ludmila Antipova din orașul Nerehta, elevă în cl. X-a. Pace înseamnă Palatul științei construit la Moscova pe Colinele lui Lenin, pace — înseamnă realizarea visurilor noastre. Să știe atâtătorii la război că noi, tinerii și tinerele sovietice, împreună cu întregul popor luptăm și vom lupta activ pentru o pace trainică și îndelungată.

Minunat este tineretul crescut și educat de școala sovietică!

Profesorul sovietic este nu numai educatorul elevilor săi în spiritul dragostei de pace, el este și un organizator activ al luptei pentru pace, un propagandist înflăcărat al invincibilei idei a păcii. In comitetele pentru apărarea păcii, în comisiile de sprijinire a Comitetului Sovietic pentru apărarea păcii, în calitatea sa de lector, vorbind auditorilor săi despre lupta pentru pace, — pretutindeni profesorul sovietic este un participant activ la mișcarea milioanelor de oameni care s'au ridicat pentru a spune un „Nu" sever războiului. Cuvântul cald al profesorului, — agitator și propagandist — povestirile sale despre marele stegar al păcii, Stalin, însuflețesc pe partizanii păcii să-și strângă mai mult rândurile, să consolideze din ce în ce mai mult puterea mare și de neînvins a mărețului lagăr al păcii.

In colaborare cu instructorii de pionieri

In clasa VI-a A este ora de istorie. Pe tablă se află așezată harta imperiului roman. Un elev vorbește despre campania lui Hannibal. Prin ferestrele largi se văd contururile uriașelor clădiri noi, acoperite de ceața dimineții de toamnă. Foarte aproape de școală se găsește uzina „Kalibr" în care lucrează părinții elevilor de aici. Și se pare că în clasă se aude răsuflarea fierbinte a vieții intense a uzinei.

O tânără profesoară expune conținutul lecției noi — lupta dela Cannes, întrarea romanilor în Siracuza și Capua, înfrângerea lui Hannibal. Ea desenează pe tablă planul pozițiilor armatei romane și cartagineze în timpul vestitei lupte dela Cannes. In clasă este liniște. Toți ascultă cu atenție încordată. Când profesoara întreabă cine poate expune noua lecție, se ridică o pădure de mâini.

Răspunde Potapov. El și-a fixat bine datele lecției. Copiii însă caută să aducă completări. Se vede că elevii au ascultat cu atenție, ținând minte chiar fapte mai puțin importante și multe amănunte. Ei cunosc numele consulilor, fac caracterizări ale armatelor romane și cartagineze, vorbesc despre lupta hotărîtă a romanilor împotriva armatelor lui Hannibal. Copiii au înțeles bine pe profesoară. Ei sunt în stare să arate cauzele înfrângerii talentatului conducător de oști. Se vede că clasa știe să lucreze activ, percepe în mod creator materialul de studiu și este adânc interesată de studiul acestui obiect.

In recreație, copiii înconjoară pe tânăra profesoară. Margarita Vasilievna Malâșeva este și diriginta clasei. Lângă ea se află Ceremuhin președintele consiliului detașamentului de pionieri și alți pionieri activiști și școlari. Ei discută despre ultimele cărți citite, despre viitorul campionat de șah, despre repetiția din seara viitoare a piesei pregătită de pionieri, despre aproiata vizionare a spectacolului „Suvorovștii" pentru care întreaga clasă a și cumpărat bilete.

— Margarita Vasilievna, să nu uitați că astăzi avem ședința Consiliului de detașament, — spune Ceremuhin: Vrem să discutăm despre felul cum respectă elevii regimul zilei.

Când asculți discuțiile acestor copii, când vezi poziția lor disciplinată, când observi viața plină de conținut și activă a pionierilor, înțelegi limpede dece la lecția de istorie toți elevii au fost atât de atenți și disciplinați. Detașamentul de pionieri este un adevărat ajutor al profesorilor în munca instructivă și educativă.

Detașamentul nu s'a născut din'r'odată. Și profesoara comsomolistă Margarita Vasilievna Malâșeva își amintește cât de greu a fost pentru dânsa prima întâlnire cu elevii acum un an.

Intr'una din zilele de Septembrie ale anului trecut Margarita Vasilievna stătea de vorbă cu elevii săi despre un spectacol organizat de detașamentele de pionieri ale claselor a V-a. Unul dintre elevi a întrebat:

— Voi juca și eu în piesă?

— Vrei să joci?

— Dacă voi fi obligat voi juca.

Acest răspuns era tipic pentru elevii clasei pe care abia o luase în primire. Elevii se evidențiau prin cunoștințele lor temeinice și prin disciplină, dar nu știau să-și manifeste inițiativa, preferând să se supună, pur și simplu cerințelor superiorilor lor. Trecând în clasa V-a și văzându-se lipsiți de o supraveghere zilnică și severă, neauzind dispoziții, s'au simțit dintr'odată ușurați și disciplina a scăzut simțitor.

Tocmai atunci Margarita Vasilievna fusese numită diriginta a clasei. O situație asemănătoare era și în alte clase. Fiecare dintre clase prezenta anumite greutăți. Comunicându-și primele observații asupra elevilor lor, toate diriginții au ajuns la concluzia că trebue să se organizeze o interesantă muncă pionierească în detașamentele din aceste clase. Trebuia să se obțină ca organizația pionierească să devină un sprijin de nădejde al cadrelor didactice pentru educarea elevilor. Directorul școlii a susținut cu căldură pe tinerele profesoare.

Astăzi profesoarele sunt diriginte în clasa a VI-a. Intre ele s'a format o caldă prietenie. Este caracteristic faptul că și viețile lor se aseamănă. Fiecare din ele, fără a întrerupe lecțiile în școală, studiază prin corespondență în școli superioare, fiecare are puțină experiență în ce privește munca în clasele elementare și predă de foarte puțin timp în clasele V VII. Planurile de muncă cu pionierii sunt alcătuite de toate împreună. De multe ori ele nu pot spune cine a fost inițiatorul unei anumite acțiuni pozitive în cadrul colectivului lor.

...De mult a sunat sfârșitul ultimei ore, dar camera pionierească este încă plină de copii. Elevii o înconjoară pe diriginta clasei a VI-a B, Zinaida Dimitrievna Isaieva. Se discută cu înflăcărare despre un viitor spectacol. Pionierii din clasa a VI-a sunt vestiți în școală pentru priceperea cu care organizează spectacole, la care participă atât ca actori, cât și ca decoratori sau regisori.

Intr'un colț al camerei, diriginta clasei a VI-a B Elvira Pavlovna Ceburașkina discută cu elevii despre felul cum trebue să se organizeze informațiile politice. Până acum aceste informații erau făcute de către diriginta. Acum detașamentul de pionieri a hotărît să folosească pentru aceasta activul său.

Pionierii din clasa a VI-a E unde este diriginta Ana Danilovna Levocikina au o altă pasiune — cartea. Câte cărți minunate de literatură și de istorie au citit copiii împreună cu instructorul lor! Din inițiativa pionierilor s'a organizat, în clasă, o conferință în legătură cu o carte istorică.

Prietenia care leagă pe tinerele profesoare, leagă și detașamentele de pionieri. Această prietenie s'a născut în timpul vizitelor comune la muzee și în timpul spectacolelor comune, în timpul călătoriilor, în orele interesantei activități din cercuri. Munca interesantă care ocupă zilele tinerilor leniniști, trezește inițiativa lor, îi învață să lucreze individual, le ridică nivelul cultural general, formează atitudinea lor conștientă față de învățătură.

Anul acesta, organizația de partid a cadrelor didactice și organizația comsomolistă acordă o deosebită atenție muncii detașamentelor de pionieri. Secretara comitetului comsomolist Irina Ivanovna Tolmacova este și ea diriginta într'o clasă a VI-a. Impreună cu prietenele ei ea analizează planurile muncii pionierești și participă activ la interesantele acțiuni ale pionierilor.

Unitatea de pionieri a școlii nr. 287 poartă numele lui Serghei Godovicov, comsomolist la Uzina Kalibr, Erou al Uniunii Sovietice, mort în luptele pentru Patrie. Nu există în școală pionieri care să nu cunoască glorioasele fapte de arme ale lui Serghei Godovicov, eroul crescut de organizația comsomolistă a uzinei. Despre viața lui simplă și soarta lui eroică tinerele profesoare vorbesc tot timpul copiilor. Ele vor ca pionierii de azi să devină tot atât de buni, cinstiți și devotați Patriei, cum a fost comsomolistul al cărui nume îl poartă unitatea lor.

E CRECETOVA
(articol publicat în „Ucitelskaia Gazeta")

Scopurile educației în școala sovietică

Extrase din conferința ținută de N. K. Goncearov, doctor în științe pedagogice, membru în delegația sovietică, sosită în țară cu prilejul Lunii Prieteniei Româno-Sovietice

Problema scopurilor educației face parte din problemele cele mai importante ale pedagogiei.

Pedagogia burgheză este deprinsă să considere conținutul educației și al învățământului numai ca un mijloc pentru atingerea scopului. Și este de înțeles acest lucru mai întâi pentrucă scopurile se formulau foarte adesea extrem de nebulos, iar în al doilea rând, conținutul reacționar al educației și al învățământului era mascat de considerațiuni asupra scopurilor ideale ale educației pentru a căror atingere se pot folosi anumite mijloace.

Oricât de fin s'ar fi formulat scopurile educației de către pedagogia burgheză, conținutul învățământului și al educației burgheze dă posibilitatea să se descopere esența lor de exploatare. Dar și scopurile în sine ale educației, făcând abstracție de sensul lor, scot la iveală esența de clasă a educației. Iată dece pedagogii burghezi încearcă să formuleze astfel scopurile educației, încât să nu arate dependența educației de politica claselor conducătoare, spre a tăinui orientarea de clasă a educației.

Scopurile educației își găsesc expresia în conținutul învățământului și al educației. Conținutul învățământului și al educației nu poate fi descoperit fără determinarea scopurilor. Numai după ce sunt determinate scopurile educației se poate vorbi de conținut, cât și de mijloacele de realizare a acestuia. Această situație a fost exprimată admirabil de marele pedagog rus C. D. Uşinschi. In prefața la lucrarea sa „Omul ca obiect al educației" el scria: „Ce ați fi spus de un arhitect care, punând fundamentul unei clădiri noi, nu ar fi putut să ne răspundă la întrebarea: Ce vrea el să construiască, — un templu... o casă simplă în care s'ar fi trăit în tihnă, niște porți frumoase dar inutile, pe care le-ar fi admirat trecătorii, un hotel aurit pentru a fi locuit de călătorii nesocotiți, — ori poate o bucătărie pentru a fierbe alimentele, ori poate un muzeu pentru păstrarea obiectelor rare sau, în fine, o magazie pentru depozitarea unor vechituri de tot felul, de care nu are nevoie nimeni? Acelaș lucru ar trebui să spuneți despre un educator care nu ar putea să explice lămurit tuturor scopurile activității sale educative".

Scopurile educației nu sunt eterne și invariabile; ele se schimbă în funcție de desvoltarea societății. Chiar într'un regim social, împărțit în clase antagoniste, pentru diferite pături sociale ale populației se urmăresc diferite scopuri educative — pentru cei avuți unele, pentru cei lipsiți altele.

Oricum ar fi determinate scopurile educației de către pedagogia burgheză, ele au toate ceva comun; și acest lucru comun este pregătirea tineretului în spiritul supunerii față de regimul burghez. Chiar dacă văd scopul educației în fericire, în reîntoarcerea la natură, sau chiar în educația armonioasă, în a servi adevărul, frumosul, binele — la baza tuturor acestor determinări stă esența societății burgheze — exploatarea omului de către om.

Drept apostol al pedagogiei reacționare burgheze contemporane este socotit pedagogul pragmatist american John Dewey. El consideră că educația este metoda de bază a progresului social, metoda de bază pentru desvoltarea democrației. Educația nu poate fi un mijloc de pregătire pentru viață ci este însăși viața. Copilul nu poate fi pregătit pentru viitor, întrucât nu se poate prevedea cum se va desfășura viața copilului. Copilul trebue să fie pregătit pentru toate întâmplările vieții, prin urmare, scopul educației, după Dewey, este însăși viața. Dar viața totuși este foarte complicată și multilaterală, ea are multe contraziceri și Dewey înțelege bine aceasta. Deaceea, el consideră necesar ca educația tineretului să se facă în spiritul împăcuirii sociale. Sistemul de educație trebue să fie cosmopolit și trebue să corespundă problemelor de unire a oamenilor. „Însăși viața l-a unit pe oameni într'o unitate de muncă". Dewey este foarte categoric contra faptului ca elevii din școală să înțeleagă chiar într'o măsură minimă opoziția între interesele celor ce muncesc și ale burgheziei.

Scopurile educației formulate de Dewey sunt determinate de politica reacționară a burgheziei americane și sunt mascate de discuții asupra intereselor generale ale întregului popor american.

Gânditorii progresiști puneau în fața educației un scop determinant — desvoltarea multilaterală a personalității. Dar realizarea unui asemenea scop în cadrul societății burgheze este absolut imposibilă — și deaceia, asemenea scopuri au constituit obiectul unor visări nobile, deși reflectau unele premize obiective pentru asemenea scopuri, premize care luau naștere chiar în condițiile societății burgheze.

Mijloacele mecanizate de producție și tehnica înaltă, desvoltate în condițiile capitalismului cer un muncitor cult și cu educație multilaterală. Cu toate acestea, caracterul capitalist al producției îl transformă pe muncitor într'o anexă a mașinei, într'un automat.

Creșterea forțelor productive, descoperirile științifice și tehnice reclamă muncitori educați și culți. Dar cu toate acestea, burghezia se teme să dea muncitorilor o cultură mai vastă, se teme să nu făurească adversari mai puternici. Engels a determinat foarte exact această situație arătând că burghezia acordă muncitorilor numai atâta cultură cât este necesar pentru interesele ei. Sub dominația capitalismului, nici nu poate fi vorba despre educația unui om cu cultură multilaterală. Educația în societatea capitalistă are un caracter evident contradictoriu și care este expresia antagonismului general al regimului capitalist. La baza acestor contradicții stă sistemul de economie capitalistă, separarea orașului de sat, a muncii intelectuale de cea fizică, a producătorului de mijloacele de producție.

Calitățile unui om cu cultură generală pot și trebue să fie rezultatul educației numai într'o societate cu regim social nou, organizată cu pricepere, în societatea pe care o construiesc oamenii muncii. In societatea socialistă, școala și educația se construiesc pe cu totul alte baze decât acelea care au fost în epoca precedentă.

Scopul educației comuniste — desvoltarea intelectuală multilaterală a omului — nu numai că include tot ce este mai bun, mai progresist, în istoria mondială a desvoltării gândirii pedagogice, dar exprimă și desvoltarea viitoare a educației cuprinsă în pedagogia socialistă. Scopul acesta exprimă problemele concrete politice ale regimului social nou. Problema capitală politică a Partidului nostru și a Statului Sovietic este construirea societății comuniste. Construirea societății comuniste reclamă oameni conștienți, cu cultură generală intelectuală, morală, fizică, oameni culți și educați, oameni devotați operei noastre, cu sentimentul desvoltat al mândriei sovietice naționale.

Noul regim social a creat toate posibilitățile pentru educația multilaterală, a creat toate condițiile pentru realizarea efectivă a tuturor celor visate de cei mai buni înaintași, reprezentanți ai gândirii pedagogice.

Scopurile educației în societatea socialistă își găsesc desvoltarea și concretizarea în conținutul educației și culturii. Conținutul învățământului și al educației în școala sovietică se găsește în concordanță directă cu scopul educației.

Construirea societății comuniste cere un înalt nivel ideologic, conștiință, încredere în dreptatea operei noastre, în puterea de a subordona interesele personale celor ale societății. Educația și cultura multilaterală a omului ajută realizarea cu succes a acestei probleme.

Societatea comunistă presupune cea mai înaltă disciplină organizată, productivitatea muncii, desvoltarea maximă a forțelor productive. Educația multilaterală ușurează rezolvarea acestei probleme.

Societatea comunistă presupune satisfacerea în cel mai înalt grad a tuturor necesităților materiale și spirituale ale membrilor săi. Cultura generală este o premiză dintre cele mai însemnate în rezolvarea acestei probleme.

Tot mersul desvoltării construirii societății noi reclamă educarea unei generații tinere cu cultură multilaterală.

Munca pentru educarea copiilor în spirit comunist trebue să înceapă înainte de toate cu înarmarea elevilor cu bazele științelor. Nici nu se poate gândi că educația comunistă poate fi realizată fără însușirea bazelor științelor. Construirea societății comuniste cere tot mai multe și mai multe cunoștințe. In fața școlii stă o problemă bine determinată — să se dea elevilor cunoștințe solide și sistematice. Ridicarea nivelului cultural și tehnic al poporului, înlăturarea antagonismului între munca intelectuală și fizică nu sunt posibile fără o muncă bine organizată a școlii. Numai stăpânind cunoștințe cu adevărat științifice se poate construi societatea nouă.

Școala este obligată să dea elevilor cunoștințe adânci de cultură generală și să lupte împotriva superficialității. Școala trebue să-i înarmeze pe elevi cu o sumă de cunoștințe de asemenea natură, încât ei să înțeleagă cât mai bine că comunismul este o consecință a desvoltării anterioare a societății omenești, a desvoltării anterioare a științei.

Educația intelectuală este elementul principal și hotărîtor în educația omului nou. Fără cunoștințe științifice nu se poate construi societatea nouă. Lenin spunea că învățătura lui Marx s'a răspândit atât de mult pentrucă este justă, este construită pe fundamentul solid al cunoștințelor umane.

Însușirea științei dă posibilitatea de a cunoaște legile de desvoltare a naturii și a societății umane; fără a-i înarma pe elevi cu bazele științelor, nu este posibilă formarea concepției științifice, marxist-leniniste, asupra lumii.

Educația intelectuală este un factor dintre cei mai importanți în desvoltarea multilaterală a personalității copilului. In cadrul educației intelectuale se desvoltă gândirea, memoria, imaginația, se îmbogățește toată lumea interioară a copilului.

Constructorii societății comuniste au nevoe de o cultură multilaterală, de un orizont larg, de cunoștințe speciale în anumite domenii. Cultura largă generală este dată mai întâi de școală; asigurarea unei înalte educații intelectuale a tineretului prin școală constitue o premiză dintre cele mai importante pentru înlăturarea antagonismului între munca intelectuală și cea fizică.

Partidul Comunist și Guvernul Sovietic acordă multă atenție școlii care înarmează tânăra generație cu bazele științei și luptă hotărît împotriva tuturor încercărilor de a coborî nivelul educației științifice.

Numai într'o societate socialistă poate fi asigurată educația intelectuală pentru toată massa copiilor. Predarea științelor despre natură și societate se organizează în școala noastră astfel încât școala formează la elevi bazele unei concepții științifice asupra universului, fără de care nu este posibilă educația comunistă.

De educația intelectuală este legată în mod direct educația politehnică. Marx arată că învățământul face cunoscute copiilor și adolescenților principiile fundamentale ale tuturor proceselor productive și le formează deprinderea de a mânui cele mai simple unelte.

Invățământul politehnic nu este un învățământ profesional. El are în vedere înarmarea elevilor cu cunoștințele necesare pentru un om de orice specialitate. Engels subliniază în „Principiile comunismului", că oamenii de cultură generală sunt oameni capabili să se orienteze în tot sistemul de producție.

Programul Partidului Comunist (b) al Uniunii Sovietice cerând introducerea în țara noastră — în perioada dictaturii proletariatului — a învățământului general și politehnic obligatoriu pentru toți copiii de ambele sexe, până la 17 ani, arată că prin învățământul politehnic se înțelege învățământul care face cunoscute în teorie și în practică toate ramurile principale de producție. Programul cere, în acelaș timp, să se creeze o asemenea școală care să realizeze o legătură strânsă între învățământ și munca socială productivă, care să pregătească oameni de cultură generală — pe membrii societății comuniste.

Prima și fundamentala condiție pentru realizarea cu succes a problemelor învățământului politehnic este însușirea bazelor științei. Fără a cunoaște bazele științelor naturale, ale fizicii, chimiei, matematicii, nu se pot studia bazele producției, bazele industriei moderne.

In Hotărîrea C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S. despre școala elementară și medie — din 5 Septembrie 1951, se arată că orice încercare de a rupe politehnicizarea școlii de însușirea sistematică și solidă a științelor, mai ales a chimiei, a fizicii și a matematicii, a căror predare trebue bazată pe programe bine definite și minuțios elaborate, pe planuri de studii care să se aplice după orarii precis stabilite, reprezintă o denaturare grosolană a ideii despre școala politehnică.

Scopul educației și al instruirii tineretului, spune Lenin, trebue să fie educarea lui în spiritul moralei comuniste. Morala comunistă rezultă din problemele construirii societății noi și este subordonată acestor probleme.

Trăsătura fundamentală a omului nou — membru al societății comuniste — este atitudinea lui nouă față de muncă, atitudinea lui comunistă față de muncă. Munca în condițiile societății socialiste exprimă necesitatea unui organism sănătos, ea nu

Ne însușim și aplicăm experiența sovietică

In munca de conducere a școlii

„Când conducerea este bună, chiar cadrele mijlocii încep să lucreze bine; când conducerea este rea, chiar cadrele bune nu dau ceeace sunt capabile să dea", spunea A. A. Jdanov.

Iată de ce, cum am primit conducerea Liceului de Fete Nr. 1 din Cluj, am înțeles că prima mea datorie este să citesc, să mă pregătesc pentru a-mi putea duce în bune condițiuni munca. Bogata experiență pe care școala sovietică, sub îndrumarea Partidului Bolșevic, a acumulat-o dealungul gloriosei sale existențe, este pentru mine un izvor permanent de învățăminte. Am învățat dela marii pedagogi sovietici, am învățat din experiența directorilor și profesorilor școlii sovietice. A. Subin, Grigori Emelianov, Vera Tutockina și atâția alții sunt îndrumătorii mei apropiați. Dela fiecare învăț lucruri prețioase, fiecare îmi ajută să rezolv greutățile ivite în munca de conducere a școlii, să îndrept lipsurile, să îndrumez activitatea pe un drum rodnic. Dela Grigori Emelianov, directorul Institutului regional de perfecționare a cadrelor didactice din Moscova, am învățat să am încredere în posibilitatea de a face din fiecare elev un tânăr cu însușiri cât mai bune. El spune: fiecare elev poate stăpâni cu succes cunoștințele, dacă instruirea și educarea lui sunt just organizate. Un elev „slab" poate învăța bine, unul „leneș" poate să devină sârguincios, un elev „nedisciplinat" poate deveni un elev disciplinat. Aceste cuvinte m'au întărit în lupta mea. Învățătoarea K. Guskova, dela Școala Nr. 18 din Orchovo-Zuevo, Tatiana Speranskaia și atâți alți fruntași ai școlii sovietice au dovedit prin munca lor, prin rezultatele la care au ajuns că, într'adevăr, fiecare elev poate stăpâni cu succes cunoștințele dacă instruirea și educarea lor sunt bine organizate. In Uniunea Sovietică sunt zeci de mii de învățători și profesori care lucrează fără corigenți și repetenți. Vreau ca exemplul lor să-l urmeze colectivul școlii noastre. Deaceea, caut să întăresc și în conștiința profesoarelor din colectivul nostru pedagogic încrederea în posibilitatea de a schimba pe elevi, caut să trezesc în fiecare profesoară dorința de a munci cât mai bine, de a urmări zi de zi să se apropie de eleve, să le cunoască și să ajute pe fiecare în parte.

Am căutat să organizez în așa fel munca școlii încât cadrele tinere să învețe dela cele cu experiență. In școala noastră lucrează câteva profesoare experimentate. Cu ajutorul lor, făcând ca experiența lor să devină un bun al întregului colectiv, caut să lupt împotriva lipsurilor, pentru ca elevele școlii să fie temeinic pregătite, pentru ca și în școala noastră numărul elevelor rămase în urmă la învățătură să fie cât mai redus și până la urmă inexistent.

De mare ajutor în această direcție mi-a fost raportul ținut de I. A. Cairov, ministrul învățământului public din R.S.F.S.R. — „Despre îmbunătățirea calitativă a activității instructiv-educative în școli" — publicat în Uciteliskaia Gazeta nr. 16 din 1950. Analizând cauzele care determină rămânerea în urmă a elevelor la unele materii, I. A. Cairov subliniază ca fiind principale: predarea nesistematică, formalismul, lipsa de legătură cu viața, cu practica. Am învățat să cercetez activitatea desfășurată în școala noastră în lumina acestor constatări. Asist la lecții, controlez cu regularitate cataloagele și astfel știu de unde trebue să pornesc mai întâi, de care materii și de care clase să mă ocup în primul rând. Din articolul lui N. Ciumacov, care vorbește despre felul cum trebue să se facă controlul lecțiilor am învățat că, înainte de a asista la lecții, trebue să cunosc planul întocmit pentru desfășurarea ei, și apoi să urmăresc atât aspectul științific al predării, cât și atitudinea profesoarei în timpul lecției, atenția, interesul și disciplina elevelor, cunoștințele și deprinderile lor, activitatea profesoarei cu elevele slabe, etc. Urmărind cu prilejul asistențelor lecții, aceste puncte, chiar dela începutul anului am putut ajuta ca munca profesoarei de fizică dela clasa VIII-a și a profesoarei de istorie dela clasa XI-a, B să se îmbunătățească. Atât constatările pozitive, cât și cele negative, le-am discutat în cadrul consiliilor pedagogice, pentru a face astfel să se curme dela început răul, pentru a face ca întregul colectiv să muncească sistematic, să fie orientat.

Școala sovietică dă o mare atenție îndrumării și ajutorării cadrelor tinere. Am citit nenumărate materiale din care se desprinde grija deosebită a școlii sovietice față de începători. Urmând aceste exemple, am căutat să organizez și în școala noastră ajutorarea cadrelor tinere de către întregul colectiv și, în special, de către cadrele cu experiență. Profesoarele tinere au primit indicații cu privire la întocmirea planului de muncă, a planurilor de lecții, cu privire la lecturile pedagogice necesare; au asistat la lecțiile profesoarelor cu experiență.

Pedagogia sovietică ne-a arătat că trebue să acordăm o mare însemnătate sprijinului pe care îl pot da școlii organizațiile de pionieri și utemiști, ne-a arătat că trebue să ținem o legătură cât mai strânsă cu părinții elevilor. Aplicând aceste învățăminte, colectivul pedagogic al școlii noastre obține rezultate din ce în ce mai bune în munca educativă.

In anul acesta, caut să adâncesc și să lărgesc cunoașterea experienței sovietice de către întregul colectiv al școlii noastre. In acest scop, profesoarele de limba rusă au primit sarcina să urmărească în mod regulat publicațiile sovietice și să expună în cadrul consiliilor pedagogice, conținutul articolelor care pot veni direct în sprijinul muncii noastre.

Ca directoare de școală știu că nu am dreptul să rămân în urmă, că trebue să dau eu, în primul rând exemplul cel mai bun. Pentru a putea să conduc cât mai bine școala, caut să cunosc cât mai îndeaproape experiența conducătorilor de școli din Uniunea Sovietică, experiență cu ajutorul căreia am reușit să rezolv atâtea probleme grele ivite în munca mea. Și pentru a putea cunoaște această experiență în mod nemijlocit, învăț acum cu stăruință limba rusă, astfel încât în cel mai scurt timp să pot urmări singură materialele publicate în revistele, ziarele și cărțile sovietice.

AURORA GIURGIU
directoarea Liceului de Fete Nr. 1 din Cluj

Știința sovietică ne călăuzește zi de zi

Studierea temeinică a științei sovietice ne dă nouă, oamenilor muncii din învățământul superior, posibilitatea de a merge pe un drum just, pe drumul adevărului științific. Folosind realizările celei mai înaintate științe din lume, știința sovietică, noi vedem limpede direcția în care trebuie să ne desfășurăm activitatea științifică și învățăm să creăm o legătură vie între cunoștințele pe care la predăm la cursuri și practica construcției socialiste. Știința sovietică ne-a arătat că datoria noastră, a acelora care lucrăm la catedre și în laboratoare, este de a pune întreaga noastră muncă în slujba formării viitoarelor cadre de specialiști, în slujba acțiunii de transformare a țării noastre într'o țară a belșugului și a luminii.

Știința sovietică ne ajută să predăm studenților noștri cunoștințe cu adevărat științifice, bazate pe concepția despre lume a partidului marxist-leninist.

Aprofundând cele mai noi realizări în domeniul celulei, care formează capitolul de bază al morfologiei plantelor, pe baza lucrărilor savanților sovietici I. V. Miciurin, T. D. Lâsenco, O. Lepeșinscaia și Macarov, ne-a fost posibil să combatem teoriile antiștiințifice weissmannist-morganiste în considerarea structurii și diviziunii nucleului, și să interpretăm just teoria originii celulei și desvoltării ei din substanță vie necelulară, dovedită științific și experimental de savanta O. Lepeșinscaia. Prin această teorie, savanta O. Lepeșinscaia dărâmă teoria reacționară, idealistă, mistică și antiștiințifică a lui Virchow potrivit căruia fiecare celulă se naște din altă celulă preexistentă și că în afara celulei nu există nimic viu.

Folosind manualele sovietice Jucovschi — „Botanica"; Razdovschi — „Anatomia plantelor"; Cursanov, Comarnițchi, Meyer, Razdovschi și Uranov, „Botanica I", tratatele Agrobiologia de Lâsenco, Pedagogia de Williams și lucrările „Situația în științele biologice"; „Impotriva mendelism-morganismului reacționar", etc. străbătute de firul conducător al biologiei miciuriniste, am putut explica structurile organismelor vegetale în strânsa lor relație cu condițiile mediului, — unitatea indisolubilă între organism și mediu.

Prin cunoașterea lucrărilor savantului sovietic A. L. Tachtadjian, privind „Evoluția morfologică a angiospermelor", am putut da o interpretare justă diferitelor organe ca rădăcina, tulpina, frunza și floarea, și modificărilor lor la plantele superioare, considerându-le ca rezultate din interdependența dintre organism și mediu.

Literatura sovietică de specialitate pe care o folosim dă și cercetărilor noastre științifice o nouă orientare. Experiențele lui I. V. Miciurin, continuate strălucit de T. D. Lâsenco și elevii săi între care Gluscenco stau la baza cercetărilor întreprinse de noi încă în 1949 privind influența port-altoiului asupra altoiului și invers, exprimată în structura anatomică și citologică a plantelor în generațiile următoare.

Călăuziți de concepția lui Macarov privind structura nucleului și diviziunile nucleare, facem studii în această direcție, extinzând sfera de cercetare a nucleului și asupra diviziuni meiotice (de formare a celulelor reproducătoare) la plante.

Noua interpretare materialist-dialectică dată procesului fecundației de T. D. Lâsenco în diferitele sale scrieri, interpretare verificată pe cale experimentală în lumea plantelor de N. V. Turbin și E. N. Bogdanova, și explicată pe cale citologică de I. E. Ellengorn și V. V. Svetozarova, ne-a determinat să începem studii în această direcție și în laboratorul de morfologie a plantelor, pentru a aduce noi dovezi în sprijinul acestei interpretări.

Toate aceste cercetări sunt în lucru și se execută într'un colectiv în care lucrează și studenții, pentru a contribui la desvoltarea cercetării științifice pe un drum nou, pe drumul științei adevărate, sprijinită de cuceririle reprezentanților acestei științe, care este cea a darwinismului sovietic creator.

Dr. ION T. TARNAVSCHI
conferențiar universitar la Facultatea de Științe Naturale — București

Vom ridica munca de alfabetizare pe o treaptă superioară

In raionul Rădăuți, ca și în alte raioane ale țării, neștiința de carte a fost foarte răspândită, în special în satele cu populație ucraineană, care a fost crunt exploatată și asuprită de guvernele naționaliste și șovine din trecut. Așa, de exemplu, în cătunele Lupcina, Măgura, Costileva, Ehriște, Cununschi și Dublovschi ale comunelor Ulma și Brodina până în 1948, întreaga populație a trăit în întuneric și ignoranță.

In noile condiții create de regimul nostru de democrație populară, lumina științei de carte pătrunde tot mai adânc în rândurile maselor largi populare. Astfel, în raionul nostru, în anul școlar 1949-1950 au trecut cu succes cursurile de alfabetizare 3170 de foști neștiutori de carte, iar în anul școlar 1950—1951 au promovat aceste cursuri 2915 tovarăși.

Acolo unde directorii de școli au dus o muncă susținută, după un plan bine chibzuit, antrenând în această acțiune întregul colectiv al cadrelor didactice și folosind permanent sprijinul sfatului popular comunal și al organizațiilor de massă, rezultatele au fost îmbucurătoare. Pot fi date ca exemplu în această privință școlile din Burba, Ulma-Nisipitul, Bălinești, Vicov de Sus-Est, Călinești Cuparenco, Frătăuții Noi-Căpreni, Văscăuți, Horonic de Sus-Est și Dealul Ederii — care au realizat planul de alfabetizare în proporție de 90—100%.

Totuși, în anul școlar trecut, munca de alfabetizare a avut multe lipsuri. Unii directori de școli au lucrat în mod haotic, fără să întocmească planuri concrete de muncă. Din această cauză, ei au deschis cursurile de alfabetizare cu întârziere și fără să asigure condițiile materiale necesare unei desfășurări rodnice a acestei activități. Așa este cazul școlii elementare din Vicov de Sus-Bivolarie. Alte școli n'au urmărit în mod sistematic frecvența cursiștilor și n'au căutat forme noi pentru învingerea greutăților, ceeace a avut ca urmare neîndeplinirea planului de alfabetizare. Școlile elementare Vicovul de Sus-Laura, Voitinel, Arbore pe Clit, Ulma-Centru, Dublovschi, Ehriște și Măgura de pădă, n'au îndeplinit planul decât în proporție de 50%.

Deficiențe serioase în munca de alfabetizare a avut și secțiunea de învățământ, care s'a ocupat aproape exclusiv de aspectul organizatoric, neglijând însuși conținutul muncii.

Pornind dela experiența anului școlar trecut, secțiunea de învățământ a raionului Rădăuți, hotărâtă să ridice în acest an nivelul muncii de alfabetizare, a luat o serie de măsuri menite să asigure o bună desfășurare a cursurilor. Astfel, s'a constituit un colectiv care lucrează planul de muncă al acțiunii de alfabetizare, ținând seama de instrucțiunile Ministerului Invățământului Public și ale secțiunii de învățământ regionale, precum și de condițiile specifice ale fiecărei comune, de greutățile întâmpinate în anul trecut.

Urmând îndrumările primite, vom căuta să antrenăm în această muncă pe toți oamenii din raionul nostru, făcând din alfabetizare, așa după cum ne învață Lenin, o adevărată acțiune de massă. In acest scop, cadrele noastre didactice, în munca de lămurire și de mobilizare pe care o duc acum pe teren, țin o strânsă legătură cu comitetele executive ale sfaturilor populare comunale, cu deputații din comisiile de învățământ, cu activiștii organizațiilor de massă, cu intelectualii din comună, cu foștii analfabeți și cu toți cei ce știu carte și sunt dornici să participe la această mare acțiune patriotică.

Datorită acestei strânse colaborări, în multe comune s'au asigurat atât sălile necesare, cât și combustibilul, gazul lampant, cărțile și rechizitele. Prin ajutorul organizațiilor de massă au fost convinși să vină la cursuri și analfabeții care altădată nici nu voiau să stea de vorbă în această privință.

In cinstea zilei de 7 Noembrie, a 34-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, ne vom mobiliza toate forțele pentru a deschide la timp și în bune condițiuni toate cursurile de alfabetizare din raionul nostru și pentru a ridica această muncă pe o treaptă superioară.

ERVIN ABRAMOVICI
Șeful Secțiunii de Invățământ a raionului Rădăuți

Mai multă grijă pentru asigurarea frecvenței în Universități

Sarcina de bază a institutelor de învățământ superior e aceea de a pregăti tehnicieni și specialiști cu un înalt nivel științific, care să știe să aplice în practică cunoștințele lor, care să știe să le pună în slujba poporului, în slujba construcției socialiste.

Una din condițiile esențiale care asigură o cât mai bună pregătire a viitoarelor cadre de specialiști este realizarea unei frecvențe regulate a tuturor studenților. Iată deci problema frecvenței a devenit la noi una din problemele disciplinii de stat, una din problemele căreia toți factorii ce contribue la bunul mers al activității în institutele de învățământ superior îi acordă o atenție deosebită.

Experiența anilor trecuți ne arată că în facultățile unde frecvența a fost regulată, rezultatele obținute la examene au fost cele mai bune și că, dimpotrivă, cel mai mare procent de studenți căzuți la examene se constată acolo unde cursurile n'au fost frecventate regulat.

Pentru a înlătura dela început lipsurile pe care le determină frecvența neregulată a studenților, cele mai multe din re conducerile unităților noastre de învățământ superior, bizuindu-se pe ajutorul activ al organizațiilor U.T.M. din facultăți, au dus din primele zile de curs o muncă susținută pentru realizarea frecvenței regulate, astfel încât aceasta să devină un fenomen de massă. Astfel, în anul IV al Facultății de Științe Naturale a Universității Al I. Cuza — Iași, în anul I al Facultăților Matematică-Fizică, Chimie și Geologie-Geografie dela Universitatea „C. I. Parhon" din București ca și în anii II și IV dela Facultatea de Istorie a aceleași universități, în anul I dela Facultățile Matematică-Fizică, Chimie, Științe Naturale, Geologie-Geografie dela Universitatea „V. Babeș"-Cluj, etc. s'a înregistrat o frecvență de sută la sută chiar din primele zile.

Sunt însă unele facultăți unde frecvența lasă încă foarte mult de dorit. Astfel, s'a înregistrat o frecvență scăzută la Facultățile de Științe Juridice și de Filologie dela Universitatea „C. I. Parhon"-București, la anul I al Facultăților de Istorie și Filologie dela Universitatea „V. Babeș" din Cluj, la Institutul Pedagogic-Timișoara, la Școlile Superioare Pedagogice, la facultățile Institutului de Științe Economice și Planificare din București.

Acest lucru se datorește, în primul rând faptului că asigurarea frecvenței regulate la cursuri nu se pășește pretutindeni în centrul preocupărilor organelor de conducere ale institutelor de învățământ superior. A contribuit deasemeni la scăderea frecvenței faptul că unele conduceri ale facultăților n'au organizat bine activitățile legate de începutul anului școlar (împărțirea cărților, repartizarea burselor, etc.). Aceste activități desfășurându-se în timpul orelor de curs, s'a determinat o serioasă scădere a frecvenței. Este cazul Facultății de Științe Naturale-București, unde la 5 Octombrie au fost prezenți în anul I 122 de studenți, la 7 Octombrie 118 studenți, iar la 9 Octombrie numai 40 studenți; sau cazul anului I dela Facultatea de Filologie a Universității „C. I. Parhon"-București, unde la data de 7 Octombrie au fost 177 de studenți prezenți, iar la 9 Octombrie numai 98.

O altă latură a problemei frecvenței este aceea a înscrierii studenților în anii superiori, pe bază promovării tuturor examenelor în anii anteriori. Pierderile înregistrate datorită faptului că unii studenți nu se mai reînscriu sunt destul de mari la unele unități de învățământ superior. Astfel, la Școala Superioară Pedagogică din București, din cei 477 de studenți promovați în anul I s'au înscris în anul II numai 220; la Institutul Pedagogic din Timișoara, unde în anul trecut au frecventat 215 studenți în anul I, acum frecventează anul II doar 106 studenți; la Institutul de Științe Economice și Planificare anul trecut au fost în anul I 1.475 de studenți iar în acest an s'au înscris în anul II numai 1.141 de studenți.

Față de aceste lipsuri în legătură cu frecvența, conducerile institutelor de învățământ superior nu trebue să se limiteze doar la simpla înregistrare a prezenței studenților ci, pe baza analizei cauzelor care provoacă o scădere a frecvenței, ele trebue să ia din timp măsurile necesare pentru asigurarea participării regulate a tuturor studenților la cursuri și pentru întărirea disciplinei lor în muncă.

Pentru aceasta, conducerile institutelor de învățământ superior vor organiza ședințe cu responsabilii de grupe și de an, arătându-le marea răspundere pe care ei o au în asigurarea frecvenței regulate a studenților și cerându-le să urmărească stăruitor îndeplinirea acestei sarcini. Pentru a putea acționa efectiv în vederea îmbunătățirii frecvenței, responsabilii de grupe trebue să cunoască îndeaproape situația fiecărui student în parte. El trebue să știe dacă lipsa studenților dela cursuri are sau nu motive justificate, dacă studenții din grupa lor sunt sănătoși sau bolnavi, dacă sunt în producție, dacă nu ar putea ieși din producție, dacă nu sunt înscriși la două facultăți, ceeace nu le permite să frecventeze regulat nici una, etc. Responsabilul de grupă va sta de vorbă cu fiecare student care lipsește dela cursuri, pentru a-i cunoaște situația, pentru a-i pune în față hotărît problema obligativității frecvenței, pentru a-l determina să frecventeze regulat cursurile. Totodată, decanatele se vor adresa în scris studenților care locuesc în alt oraș, cerându-le să-și clarifice situația.

Deasemenea, problema asigurării frecvenței trebue desbătută în grupa studențească, mobilizându-se întregul colectiv la urmărirea și sprijinirea prezenței la cursuri. In acest scop se va organiza afișarea la zi a graficelor de frecvență, se vor folosi gazetele de perete, lozinci etc.

Măsurile de îndrumare și control în vederea îmbunătățirii frecvenței vor trebui îmbinate cu măsuri administrative, care pot merge dela mustrare până la pierderea bursei, la pierderea dreptului de a se prezenta la examen și la eliminarea studentului care nu înțelege să aibă o frecvență regulată la cursurile pe care este dator să le urmeze. Organele de conducere ale institutelor de învățământ superior trebue să arate o deosebită și permanentă grijă pentru mobilizarea cadrelor didactice și a colectivelor de catedră pentru munca de îmbunătățire a frecvenței studenților.

In îndeplinirea acestor sarcini, organele de conducere trebue să țină o strânsă colaborare cu organizațiile U.T.M. din facultăți și cu sindicatele de studenți, dela care pot primi un ajutor prețios.

A. BOLCAȘ

La deschiderea cursurilor populare de limba rusă

Zeci de mii de oameni ai muncii manuale și intelectuale încep în cursul acestei săptămâni studiul limbii minunate a lui Lenin și Stalin, a lui Pușkin și Maiakovski.

Cursurile populare de limba rusă au luat naștere din dorința arzătoare a oamenilor muncii din Republica noastră Populară de a cunoaște limba fruntașilor stahanoviști care construesc comunismul, a colhoznicilor maeștri ai recoltelor bogate, a vitejilor ostași care ne-au eliberat Patria de sub jugul fascismului.

La fel ca în întreaga noastră țară, s'a deschis un curs popular de limba rusă și în raionul 23 August din Capitală — circumscripția XVI-a — curs a cărui conducere mi-a fost încredințată. Faptul că deschiderea cursului a avut loc în cadrul Lunii marii prietenii cu poporul sovietic, a făcut ca prima lecție să aibă un caracter cu adevărat sărbătoresc.

In ziua deschiderii cursului nostru, sediul circumscripției U.F.D.R., în care urma să ne ducem munca, era frumos împodobit cu flori și lozinci. Au venit la deschidere reprezentanți ai comitetului de partid și ai organizațiilor de massă. Cursistele, femei muncitoare din cartier, au întâmpinat cu bucurie începerea studiului limbii ruse. „Intregul nostru colectiv, — a spus tovarășa Hass, al cărei fiu este student în Uniunea Sovietică, — începe cu dragoste învățătura limbii marelui popor sovietic. Suntem încredințate că în curând vom izbuti să cunoaștem mai bine minunata viață din Țara Socialismului, apărătoarea păcii lumii". La sfârșitul ședinței de deschidere, tovarășa Maria Demetrian a propus, în numele tuturor cursistelor, ca lecțiile să se țină de două ori pe săptămână — și nu odată cum era programate, — pentru ca în felul acesta să se asigure posibilitatea însușirii unor cunoștințe trainice. Stabilirea lecțiilor bisăptămânale a fost primită cu cea mai mare bucurie de toate tovarășele înscrise.

In acest nou an de muncă, folosind experiența anului trecut, voi căuta să-mi cunosc bine cursistele, pentru a face diferențierile necesare și pentru a-mi planifica munca în raport cu nivelul lor de cunoștințe. Deasemenea, voi căuta să aplic învățarea pe grupe mici, pentru a veni în ajutorul tovarășelor mai puțin pregătite. In același timp, pentru a le ușura însușirea gramaticii limbii ruse, le voi explica treptat noțiunile elementare ale gramaticii limbii române.

Ținând seama de timpul liber limitat al cursistelor, voi căuta să-mi pregătesc lecțiile cât mai conștiincios, folosind din plin metodele sovietice de predare, pentru a asigura o fixare temeinică a cunoștințelor și formarea deprinderilor de vorbire și de scriere în limba rusă. Intrucât la aceste cursuri sunt condiții deosebite de cele din școală, voi căuta să folosesc metode adecvate particularităților de vârstă ale cursistelor, interesului lor, experienței câștigate de ele.

Pentru a familiariza pe cursiste cu limba rusă și pentru a le stimula încrederea în forțele lor, voi stărui mai des asupra noțiunilor uzuale și voi stimula conversația pe baza temelor studiate.

Cursul popular de limba rusă având menirea de a cultiva interesul și dragostea pentru Uniunea Sovietică, pentru marele popor sovietic, constructor al comunismului, voi căuta să folosesc în cadrul lecțiilor cât mai mult material documentar — ziare, reviste, ilustrații — cu ajutorul cărora le voi face cunoscute mărețele realizări din Țara Socialismului. In același scop, le voi îndemna să vizioneze cât mai multe filme sovietice.

Cu fiecare lecție predată, voi căuta să antrenez tot mai mult în muncă întregul colectiv de cursiste, ajutându-le cu dragoste să-și însușească minunata limbă rusă, care le va da posibilitatea studierii nemijlocite a tezaurului experienței marelui popor sovietic în opera de construire a socialismului.

ELENA CARCEVSCHI
profesoară de limba rusă la școala elementară Nr. 33 fete din București.

INFORMAȚIE

Deoarece concursul de desen, inițiat de Comitetul Permanent de luptă pentru pace, Ministerul Invățământului Public și C.C. U.T.M., concurs care se desfășoară în școlile elementare, a început în unele localități cu întârziere, data încheierii lui în școli va fi amânată până la 1 Noembrie.

---

mai este o povară grea și nu se execută din constrângere, ci provoacă bucurie; ea este, după cum a arătat tovarășul Stalin, o chestiune de onoare, de glorie, de vitejie și eroism. Atitudinea comunistă față de muncă este legată de tendința omului de a da societății cât mai mult, de a lucra cât mai conștiincios în folosul tuturor, cu un maximum de productivitate.

Atitudinea comunistă față de muncă cere oamenilor muncii mai mult spirit de organizare, de ordine, de disciplină.

O parte componentă deosebit de însemnată a educației comuniste este formarea unei discipline conștiente. Disciplina și succesele elevilor la învățătură depind direct una de alta.

Disciplina este una din condițiile esențiale ale educației comuniste în privința atitudinii față de muncă. Pentru elevi, munca este în primul rând învățătura. Educația disciplinei elevilor are drept scop să asigure succesul lor la învățătură, să le provoace tendința conștientă spre învățătura excepțională și să-i pregătească pentru munca organizată și disciplinată de mai târziu — în institutiile de învățământ superior, în producție, în Armata Sovietică. Atitudinea comunistă față de muncă este strâns legată de atitudinea comunistă față de proprietatea socială, de grija pentru avutul socialist, produsul muncii sociale. Educarea generațiilor tinere în acest spirit constitue și ea o latură esențială a educației morale. Ea trebue deasemenea să constitue o trăsătură caracteristică în conduita disciplinată a elevilor.

Manifestarea principală a conduitei oamenilor sovietici este atitudinea lor față de patria socialistă.

A educa tineretul în spiritul patriotismului sovietic înseamnă a înrădăcina în conștiința lui ideia comunității de interese a tuturor popoarelor care locuesc în Țara Sovietelor și înțelegerea superiorității regimului socialist în comparație cu cel burghez.

Tineretul nostru trebue să fie educat în spiritul luptei pentru apărarea patriei socialiste, care i-a creat o viață fericită. A educa o generație tânără de patrioți sovietici, oameni care sunt devotați până la capăt patriei, Partidului Bolșevic, Guvernului Sovietic și marelui conducător al lumii muncitoare, tovarășul Stalin, a educa oameni care urăsc pe dușmanii poporului — iată una din sarcinile cele mai importante ale școlii.

Patriotismul sovietic înseamnă dragoste fără margini față de patria socialistă și dorința de a o apăra, înseamnă dragoste pentru țara cucerită cu sângele poporului dela capitaliști și moșieri, pentru țara care a eliberat omenirea de ororile fascismului. Iată deci educația tinerii generații în spiritul patriotismului sovietic reprezintă o atât de însemnată sarcină patriotică.

Sarcina care stă în fața școlilor sovietice este aceea de a realiza educația unor membri ai societății sovietice, adică a unor oameni care înțeleg interesele acestei societăți și nu despart interesele personale de interesele colectivului, căci în Uniunea Sovietică nu există contradicții între individ și societate. Dar căutând să educăm la elevi spiritul colectivist, noi acordăm deasemenea toată atenția necesară și înclinărilor individuale, cerințelor și intereselor fiecărui copil. Educația fiecărui copil în parte se face prin colectiv, iar colectivul crește și se consolidează prin educația fiecărui individ. Profesorul care-și iubește meseria, care iubește copiii, trebue să țină minte cuvintele tovarășului Stalin, care ne învață că oamenii trebue să fie crescuți cu grija și cu atenția cu care grădinarul își crește pomul fructifer care-i e drag.

Aceste cuvinte staliniste au o legătură directă cu munca pedagogică. Numai apropiindu-ne cu atenție de elevi, numai desvoltând din plin individualitatea lor, putem să le cultivăm spiritul colectivist. In colectiv și cu ajutorul colectivului se desvoltă capacitățile fiecărui individ.

Tovarășul Stalin a arătat că socialismul nu poate fi separat de interesele individuale. Satisfacerea cea mai deplină a intereselor personale o poate da numai societatea socialistă. Mai mult decât atât, societatea socialistă reprezintă unica garanție solidă a apărării intereselor individuale.

Aceasta este morala umanismului socialist. O asemenea comportare față de oameni, o asemenea recunoaștere a interdependenței și a unității între interesele individuale și cele sociale trebue să formeze obiectul educației copiilor noștri.

A educa patrioți sovietici înseamnă totodată a educa oameni care înțeleg limpede scopurile construcției, oameni cu o voință neînfrântă, oameni care merg cu elan spre scopul final.

Exemple de oameni cu scopuri limpezi, perseverenți, cu voință și caracter ferm, sunt conducătorii Partidului Bolșevic — Lenin și Stalin. Toată viața și activitatea lor arată cu câtă perseverență și hotărâre au muncit ei pentru întemeierea partidului, cum l-au oțelit în lupta cu dușmanii, în lupta cu greutățile, cu câtă perseverență și hotărâre au învins toate greutățile, tinzând spre un scop bine definit — victoria revoluției socialiste și construirea societății comuniste. Cei mai buni oameni ai Uniunii Sovietice întruchipează în ei trăsăturile omului nou, trăsăturile caracterului bolșevic.

In școala sovietică elevilor li se dau cunoștințe cu adevărat științifice, care stau la baza concepției științifice asupra lumii. Cultivând o concepție cu adevărat științifică a elevilor asupra lumii, noi le dăm o reprezentare justă asupra legilor de desvoltare a naturii și societății omenești. Concepția științifică asupra lumii este incompatibilă cu superstițiile și prejudecățile, care dau o imagine denaturată, dăunătoare, asupra societății.

Intreaga operă de educație în spiritul moralei comuniste cere cunoașterea normelor morale pe care le determină caracterul relațiilor noi, socialiste. Astfel, educația morală este strâns legată de educația intelectuală.

O parte esențială și necesară, care intră în componența educației comuniste este educația fizică. Tânărul sovietic patriot înflăcărat trebue să fie nu numai cult și educat, ci și puternic și călit, gata pentru muncă și apărarea patriei. Educația fizică are drept scop să desvolte la elevi un organism puternic, rezistent, oțelit, să desvolte îndemânarea și frumusețea mișcărilor. Legătura dintre educația fizică și cea intelectuală se exprimă pe de o parte prin aceea că exercițiile fizice se bazează pe înțelegerea conștientă de către elevi a acestei activități, iar pe de altă parte, în aceea că întărirea organismului și a sănătății elevilor duce și la o mai mare productivitate a activității lor intelectuale. Educația fizică este legată deasemeni și de educația estetică, întrucât ea are în vedere și grija pentru frumusețea mișcărilor corpului omenesc.

Prin educație estetică se înțelege introducerea tineretului studios în lumea frumosului, mai ales pentru cunoașterea universului prin operele de artă. Prin înțelegerea frumosului prin artă, lumea înconjurătoare se poate cunoaște mai bine. In opera de artă se reflectă experiența uriașă a societății omenești și este necesar ca, pe baza celor mai bune imagini artistice, să se nască în elevi sentimentul frumosului, să se desvolte atitudinea lor justă față de frumos, să se desvolte gustul și critica estetică. Educația estetică joacă un rol foarte important în desvoltarea imaginației și a posibilității de creație a copiilor, desvoltându-le gustul de a crea frumosul și îmbogățind viața lor emoțională. Educația estetică are în vedere și desvoltarea facultății copiilor de a se bucura de frumusețile naturii, de a introduce estetica în muncă și în viața lor de toate zilele, mai ales în timpul lor liber.

Studiind principalele părți componente ale educației comuniste, constatăm că ele sunt foarte strâns legate între ele, contopindu-se într'un avânt spre țelul comun — educația multilaterală a omului a cărui concepție comunistă asupra lumii stă la baza conduitei lui comuniste.

Sarcinile comisiilor de litigii în lupta pentru aplicarea Hotărîrii cu privire la cadrele didactice

MARIN SULICĂ
Președintele Uniunii Sindicatelor de Învățământ.

Hotărîrea Partidului și a Guvernului din 16 August 1951 pune în fața organelor de învățământ și a organelor sindicale sarcini deosebit de însemnate în ceeace privește asigurarea condițiilor de trai și de muncă ale învățătorilor și profesorilor din școlile noastre.

An de an, legile țării noastre reflectă tot mai adânc grija și dragostea caldă a Partidului pentru toți oamenii muncii din Patria noastră, pentru apărarea și consolidarea tuturor drepturilor și libertăților cucerite.

Printre legiuirile regimului nostru de democrație populară, Codul Muncii este o lege de mare însemnătate. El reglementează în amănunțime drepturile și îndatoririle muncitorului față de întreprinderea socialistă.

Toate cele 16 capitole cuprinse în Codul Muncii, referitoare la procesul de producție, la raporturile dintre muncitor și întreprindere, la raportul dintre conducerea de stat și muncitor — au ca scop mărirea producției atât din punct de vedere cantitativ cât și calitativ, precum și crearea unor condiții cât mai bune de viață și de muncă pentru oamenii muncii. Instrumentul prin care Codul Muncii este tradus în viața de toate zilele a oamenilor muncii sunt comisiile de litigii.

Comisiile de litigii sunt forurile care judecă în prima instanță neînțelegerile survenite între întreprindere și muncitor, între instituție și salariatul său. Despre ele tratează capitolul 16 din Codul Muncii sub titlul: „Jurisdicția muncii".

Studierea adâncită a articolelor 114 și 115 din acest capitol și a articolelor 18, 19, 20, 21 din capitolul III, ne arată că orice îndepărtare din serviciu făcută printr'o simplă adresă a autorității către cel angajat, este o călcare a Codului Muncii și ca urmare, cel lovit de măsura abuzivă este îndreptățit a se adresa comisiilor de litigii.

Articolul 116 din capitolul 16 („Jurisdicția muncii") ne arată că comisiile de litigii au caracterul unor comisii de rezolvare a conflictelor de muncă prin hotărîrile luate de comun acord de către membrii care alcătuiesc comisiunile. In cazul când nu se ajunge la acest acord, ele trimit din oficiu dosarul judecătoriei populare care judecă după regulile sale.

Codul Muncii se aplică și funcționarilor publici, a căror numire în funcție este echivalentă contractului de muncă. Uniunea Sindicatelor de Învățământ, în înțelegere cu Ministerul Învățământului Public și în conformitate cu prevederile Codului Muncii a instituit în toate raioanele și la toate comitetele de instituție comisii pentru soluționarea litigiilor de muncă. Unele dintre aceste comisii și-au înțeles menirea și au dat rezultate bune, așa cum este cazul comisiei de litigii din raionul Nicolae Bălcescu din București, comisie care, din patruzeci de litigii, a soluționat prin hotărîri juste, treizeci și trei. Totuși și aici s'au constatat unele greșeli. De pildă, nu s'au înființat asemenea comisii și pe lângă comitetele de instituție, ceeace a îngreunat mult activitatea comisiei pe raion. Deasemenea, această comisie a făcut cităreа celor în cauză, prin telefon, ceeace este neîngăduit de lege.

In unele regiuni ale țării, însă, s'au constatat greșeli și mai mari. In regiunea Dolj, de exemplu, organele Ministerului Învățământului Public au comis grave abateri dela Codul Muncii, îndepărtând din învățământ cadre didactice ale căror fapte nu se încadrau în art. 20 din Codul Muncii. Aceste măsuri nedrepte au avut uneori la bază motive pur personale. Unii inspectori și șefi ai secțiunilor de învățământ au îndepărtat din școală cadre capabile, a căror vinovăție nu s'a putut dovedi. Astfel, a fost scos din învățământ învățătorul Negreț, fost director în comuna Maglavit. Deasemenea, în raionul Brabova au fost îndepărtați pe nedrept din școală 16 învățători, iar în raionul Plenița 23. Din pricina nejustei atitudini a unor inspectori și șefi ai secțiilor de învățământ, în unele locuri comisiile de litigii sunt intimidate și evită să-și facă datoria. Cazuri de acest gen s'au petrecut în raionul Brăila, unde șeful secției de învățământ a dat afară, pur și simplu, comisia de litigiu, refuzând să ia act de hotărîrea ei. In raionul Focșani, a fost exclus din școală învățătorul Stavrache, pe simplul motiv — neargumentat — că activitatea sa este „negativistă".

Comisiile de litigiu au datoria să ia o poziție fermă și să combată cu toată vigoarea orice abatere de la justa aplicare a Codului Muncii. Ele trebue să vegheze cu toată grija pentru ca orice lege a regimului nostru de democrație populară să fie aplicată cu strictețe.

In deosebi, comisiile de litigii trebue să urmărească stricta aplicare a Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Guvernului cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice, luptând pentru rezolvarea justă a litigiilor legate de neîndeplinirea unor puncte din această Hotărîre.

Pentru a înlătura pe viitor orice abatere, organele sindicale trebue să pășească de îndată la reorganizarea comisiilor de litigii. Pentru îmbunătățirea muncii acestor comisii, este necesar să se prelucreze în modul cel mai temeinic Codul Muncii și instrucțiunile Uniunii privitoare la aplicarea acestuia. Organele sindicale au deasemenea datoria să semnaleze la timp greutățile întâmpinate, pentru ca Uniunea să poată lua măsurile necesare fără întârziere. Toți cei care fac parte din comisiile de litigii nu trebue să uite nicio clipă că grija față de salariații din învățământ înseamnă grija față de școală, față de procesul de învățământ, înseamnă grija față de copiii țării. De felul cum ei își vor îndeplini sarcinile primite, depinde în mare măsură bunul mers al școlii, depinde însăși îndeplinirea planului de Stat în sectorul învățământului.

Condițiile politice, economice și sociale existente astăzi în Patria noastră fac posibilă o nouă viață pentru cei ce educă pe fiii oamenilor muncii. Răspunzând cu dragoste la chemarea Partidului pentru aplicarea Hotărîrii cu privire la cadrele didactice, să creăm învățătorilor și profesorilor noștri condițiile care să-i ajute să-și îndeplinească cu succes, — așa cum arată Hotărîrea — „misiunea nobilă de educatori ai generației tinere, de ziditori ai socialismului, de participanți activi la opera de înflorire, de propășire și întărire a Patriei noastre".

Colectivul școlii pedagogice de educatoare din Cluj luptă pentru îmbunătățirea muncii

In cinstea zilei de 7 Noembrie, personalul didactic, administrativ și de serviciu al Școlii Pedagogice de Educatoare din Cluj a hotărît să-și întărească munca, să-și sporească eforturile pentru obținerea unor rezultate cât mai bune. Cadrele didactice se preocupă intens de îmbunătățirea muncii lor în cercurile de studiu organizate de comitetul raional de partid sau în cursurile serale sindicale. Deasemeni, ele acordă o deosebită însemnătate ridicării nivelului profesional, studiind individual în mod organizat lucrările sovietice de pedagogie traduse de edituriile noastre.

Intre obiectivele planului de muncă al școlii pentru întâmpinarea zilei de 7 Noembrie se numără, de asemeni, activitatea pentru deschiderea în bune condițiuni a cursurilor de alfabetizare, organizarea schimbului de experiențe între cadrele didactice, complectarea materialului didactic prin confecționarea — în cadrul școlii — a unor planșe, instrumente și aparate necesare predării lecțiilor, vizionarea împreună cu elevele a filmelor sovietice, vizite la gospodăria agricolă de stat, la expoziții și la grădina botanică, etc. Deasemeni, planul prevede realizarea unor economii însemnate prin utilizarea rațională a materialelor de curățenie, a rechizitelor de birou și a rechizitelor școlare.

Pentru realizarea acestui plan de muncă întreg colectivul școlii a stabilit o legătură strânsă cu organizația sindicală, cu organizația U.T.M. din școală și cu părinții elevilor.

SFECLA ELEUTERIE
corespondent

Festivaluri cu prilejul Lunii Prieteniei Româno-Sovietice

Școala Pedagogică de Fete din Vaslui a organizat în cinstea Lunii prieteniei româno-sovietice două conferințe urmate de festivaluri. Conferințele au avut ca temă lupta pentru pace și aniversarea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Programul artistic a fost compus din coruri, recitări în limbile română și rusă, dansuri sovietice, românești, precum și o piesă de teatru.

La ambele conferințe a participat un public numeros.

V. I. CATARAMA

La școala profesională mixtă din Suceava s'a desfășurat, în cinstea Lunii prieteniei româno-sovietice, un festival în cadrul căruia a conferențiat tovarășa profesoară Mihăescu Lucreția. Arătând progresele uriașe pe care le-a înregistrat țara noastră cu ajutorul neprecupețit al Uniunii Sovietice, vorbitoarea a subliniat cu putere realizările obținute în privința învățământului.

Conferința a fost urmată de un festival artistic prezentat de elevele școlii.

I. REISMAN
corespondent

Lucrări apărute în „Săptămâna Cărții Sovietice"

M. GORKI: Klim Samghin — vol. I (Editura de Stat pentru Literatură și Artă).
I. M. TOIDZE: Album (Editura de Stat pentru Literatură și Artă).
A. VENEDIKTOV: Proprietatea socialistă de stat — vol.I și II (Editura de Stat pentru Literatură Științifică și Didactică).
I. ȘARIKOV: Victoria regimului colhoznic — salt revoluționar în desvoltarea societății sovietice (Editura de Stat pentru Literatură Științifică și Didactică).
Teoria statului și dreptul (Editura de Stat pentru Literatură Științifică și Didactică).
I. P. PAVLOV: Prelegeri (Editura Academiei R. P. R.).
N. GRIBACIOV: Primăvara în colhozul „Pobeda" (Editura Cartea Rusă).
N. NIKITIN: Aurora boreală (Editura Cartea Rusă).
A. PERVENȚEV: Cocîubei (Editura Cartea Rusă).
T. JURAVLIOV: Ostașul Antipov (Editura Cartea Rusă).
V. ERMILOV: Literatura sovietică în lupta pentru pace (Editura Cartea Rusă).
Antologia poeților decembriști (Editura Cartea Rusă).
Cântec despre oastea lui Igor (Editura Cartea Rusă).
V. GALAKȚIONOV și A. AGRANOVSKI: Zorile unei măreți construcții (Editura Cartea Rusă).
L. TRAUBERG și K. KOZINȚEV: Scenarii (Editura Cartea Rusă).
Teatrul sovietic 1925—1932 (Editura Cartea Rusă).
A. IACOB: Rolul și importanța societăților sovieto-române. (Editura Cartea Rusă).
M. T. VLAD: Impresii din Moscova (Editura Cartea Rusă).
N. BIRIUKOV: Apele Narînului (Editura Tineretului)
V. MAIAKOVSKI: Tineretului (Editura Tineretului).
L. SAVELIEV: Asaltul Palatului de Iarnă (Editura Tineretului).
N. GUBAREV: Pavlik Morozov (Editura Tineretului).
I. GHERMAN: Povestiri despre Dzerjinski (Editura Tineretului).
E. IUNGA: Corabia nemuritoare (Editura Tineretului).
Stegarii timpurilor noi (Editura Tineretului).
Stahanoviștii din Moscova (Editura C. G. M.).
E. CAMILAR: Pe drumul belșugului (Editura C.G.M.).
E. KARACSONY: Prietena noastră mașina (Editura C. G. M.).

Peste 2.000.000 cărți sovietice în limba română pentru tineretul patriei noastre

112 opere sovietice în limba română, destinate tineretului, au fost tipărite până la 15 Octombrie 1951 de „Editura Tineretului". Tirajul acestor opere depășește cifra de 2.000.000 de exemplare. Printre aceste lucrări, figurează 10 romane distinse cu „Premiul Stalin".

Dintre operele tipărite, unele au cunoscut tiraje care reflectă puternic mersul avântat spre cultură al tineretului din Republica noastră Populară. Astfel, opera lui V. I. Lenin **„Sarcinile Uniunilor Tineretului"** a fost tipărită în șapte ediții care totalizează 145.000 exemplare, operele lui I. V. Stalin **„Sarcinile Tineretului"** și **„Despre sarcinile Comsomolului"** au cunoscut până azi cinci ediții în țara noastră; tirajul lor a fost de 115.000 exemplare.

Operele literare sovietice pentru tineret, romane și povestiri se editează în tiraje de câte 40.000—60.000 exemplare, fără ca aceste tiraje să poată satisface toate cererile de cărți.

In care altă țară decât în Patria constructorilor comunismului sau în țările ce au sfărâmat jugul capitalismului a fost înregistrată vreodată o asemenea grijă pentru o sănătoasă orientare culturală a tineretului și o asemenea sete de carte?

Ne pregătim pentru deschiderea cursurilor de alfabetizare

Prin recensământul din 23 Septembrie a.c. efectuat în orașul Arad, au fost înscrisi 2117 analfabeți. Din aceștia, avem sarcina să alfabetizăm în acest an școlar peste 1300 de neștiutori de carte. Intrucât în anul școlar trecut am realizat planul în proporție de 107%, anul acesta ne vom strădui să depășim și mai mult planul, pentru a da țării cât mai mulți oameni capabili să se califice într'o muncă oarecare, cât mai mulți cetățeni capabili să participe în mod conștient la măreața operă de construire a socialismului, la lupta dusă de sutele de milioane de partizani ai păcii împotriva planurilor războinice ale imperialiștilor americani și englezi.

In acest scop, secțiunea de învățământ a orașului Arad a luat o serie de măsuri menite să asigure o bună desfășurare a cursurilor. Astfel, după centralizarea datelor recensământului, am defalcat numărul neștiutorilor de carte, pe care ne-am propus să-i cuprindem, pe școli și centre de alfabetizare, am repartizat cadrele didactice pentru această muncă și am organizat o ședință cu reprezentanții organizațiilor de masse și ai întreprinderilor pentru a stabili sarcinile ce revin fiecărei unități în parte, pentru a duce o acțiune mult mai organizată decât cea din anul trecut. De asemenea, am prelucrat împreună cu cadrele didactice circulările primite și am alcătuit o comisie specială, formată din cadre didactice cu o bogată experiență și care au obținut rezultate bune în munca de alfabetizare. Această comisie are sarcina să îndrumeze și să controleze întreaga activitate desfășurată în cadrul cursurilor de alfabetizare din orașul nostru.

Pentru a ridica în acest an calitatea muncii de predare la cursurile de alfabetizare, ne-am propus ca îndată după începerea cursurilor, să organizăm pe timp de 2 luni un instructaj cu cadrele didactice.

Hotărîrea Partidului și a Guvernului cu privire la cadrele didactice ne trasează sarcini concrete în legătură cu munca de alfabetizare. Pentru a răspunde cu cinste acestor sarcini, secțiunea de învățământ a orașului Arad, împreună cu sfatul popular, cu comitetele de întreprindere din fabrici și uzine, precum și cu celelalte organizații de massă, se interesează îndeaproape de lămurirea și mobilizarea cursiștilor, de asigurarea condițiilor materiale. Unele comitete de întreprindere, ca cele dela întreprinderea „Flora", uzinele „U.T.A." și „Tricoul Roșu" au dus o intensă muncă de pregătire, datorită căreia ei sunt gata să înceapă cursurile în bune condiții.

Secțiunea de învățământ a orașului Arad, dornică să obțină rezultate din ce în ce mai bune, pentru a înlătura lipsurile avute în anul școlar trecut, își va întocmi un plan al ieșirilor pe teren, având grijă să cuprindă toate unitățile și să sprijine cu deosebire centrele în care munca de alfabetizare întâmpină greutăți mari. In felul acesta, suntem siguri că vom contribui efectiv la răspândirea științei de carte în toate cartierele orașului nostru.

NAHLIK LADISLAU
inspector școlar Arad

Învățătorii-propagandiști ai metodelor agrotehnice înaintate

Să mobilizăm țărănimea muncitoare pentru executarea arăturilor adânci de toamnă

In cadrul campaniei agricole de toamnă, învățătorilor noștri le revine ca o sarcină deosebit de însemnată, munca de lămurire dusă în rândurile țăranilor muncitori cu privire la arăturile de toamnă.

Ogoarele adânci de toamnă constituie o verigă importantă din sistemul de lucrări menite să sporească fertilitatea solului. Ele asigură pregătirea în cele mai bune condițiuni a terenului pentru semănăturile de primăvară.

Efectuarea arăturilor de toamnă cât mai din timp prezintă o serie de avantaje serioase. Astfel, se mărește rezerva de apă a solului, datorită afânării stratului dela suprafață, lucru ce se amplifică simțitor atunci când sub arătură se introduce și bălegarul de grajd. Experiențele din Uniunea Sovietică arată că rezerva de apă crește cu 15-85 vagoane la ha. în aceste terenuri. Prin arăturile de toamnă se distrug buruienile care au răsărit după desmiriștire și se mută dela locul lor ouăle, larvele și nimfele diferitelor insecte dăunătoare, precum și cuiburile diferitelor rozătoare. Deasemenea, se asigură în timpul iernii, sub acțiunea înghețului și dezghețului, o afânare a solului, o stare grăunțoasă a lui, foarte favorabilă pentru plante.

Arătura din toamnă ușurează muncile de primăvară, care se reduc la o simplă netezire a terenului și la pregătirea lui cu cultivatorul la adâncimea la care se seamănă. Prin aceasta se asigură o mare economie de apă și se realizează la timp însămânțările de primăvară. In acest mod se obțin, datorită avantajelor și condițiunilor favorabile care se creează, sporuri importante de producție.

Astfel, acolo unde s'a făcut o arătură adâncă de toamnă pe un teren care a fost și desmiriștit, recolta de ovăz a fost de 2055 kgr./ha. Acolo unde nu s'a desmiriștit, dar s'a făcut arătura de toamnă, recolta a fost de 1885 kgr./ha., iar unde s'a arat primăvara, înainte de semănat, recolta a fost numai de 1450 kgr. la ha.

Cu cât arătura de toamnă se face mai de timpuriu, cu atât aduce recolte mai mari. Dacă terenul este invadat de pir, arătura adâncă de toamnă se face cât mai din timp și urmează după o prealabilă lucrare cu polidiscul făcută în lungul și latul terenului. Aceasta duce la mărunțirea rădăcinilor puternice ale pirului și le forțează să dea noi lăstare, care secătuesc ultimele rezerve ale acestor stoloni, fapt care determină moartea lor sub arătura adâncă de toamnă.

Adâncimea arăturii de toamnă variază dela caz la caz, în funcție de felul solului și de felul plantelor ce urmează să fie cultivate. In general, solurile nisipoase se ară mai la suprafață, iar cele argiloase, care sunt mai grele, reci, compacte, se ară mai adânc. Pentru orz și ovăz de primăvară, arătura trebue să fie de 20-22 cm. Dacă urmează ca primăvara să se semene prăjitoare (porumb, cartofi, floarea soarelui, zarzavaturi), adâncimea poate crește cu 4-5 cm., iar pentru ricin, bumbac și în special pentru sfecla de zahăr, adâncimea arăturii de toamnă trebuie să fie de 27-30 cm.

O bună arătură de toamnă se realizează cu plugul cu antetrupiță. Cu această unealtă perfecționată, stratul de 10 cm. dela suprafață este luat de trupița mică a plugului și este aruncat în fundul brazdei ce s'a tras anterior, iar stratul următor (dela 10-22 cm.) este pus peste primul. Acest strat are o bună structură, și este bogat în substanțe hrănitoare. Savantul sovietic Williams a arătat că antetrupița este „cea mai importantă problemă a agronomiei sovietice revoluționare".

Trebuie să combatem părerea greșită că dacă s'a făcut desmiriștirea, nu mai trebuie să se facă arături adânci de toamnă, știut fiind că o arătură adâncă de toamnă care urmează după desmiriștire, combate mult mai bine buruienile, completând efectele bune ale desmiriștitului. Rezultă de aici, că pe terenurile unde s'a făcut desmiriștirea urmează să se facă arătura adâncă de toamnă la adâncimea cerută de felul solului și de felul plantelor ce se vor cultiva. Când terenul este uscat, se va micșora lățimea brazdei sau se vor scoate 1-2 cormane dela plugul polibrăzdar.

Intotdeauna, arătura de toamnă trebue făcută perpendicular pe direcția vântului dominant, pentru a opri zăpada după fiecare coamă. Rezultă de aici că arătura de toamnă nu se grăpează. Grăpatul se impune numai în regiunile unde solul nu îngheață deloc sau numai puțin timp și când se prevede o iarnă cu zăpadă puțină. Pe terenurile în pantă, arătura se face dealatul coastei (pe curba de nivel), pentru ca fiecare brazdă să constitue un zăgaz în calea apei provenite din ploi sau din topirea zăpezii. In felul acesta, apa este silită să se infiltreze în sol, fără a se scurge la vale.

Arăturile adânci de toamnă trebuie să constitue pentru toți învățătorii și profesorii dela sate obiectul unei munci de lămurire de zi cu zi. El vor contribui prin aceasta la asigurarea celor mai bune condițiuni pentru o recoltă bogată în anul 1952.

Ing. TEODOR MOSCALU
Secretar de Secție la Societatea de Științe Agricole „I. V. Miciurin"

Pentru o colaborare cât mai strânsă între școli și casele de copii

Prin trecerea caselor de copii de la Ministerul Prevederilor Sociale la Ministerul Învățământului Public, noi sarcini revin secțiunilor de învățământ regionale și raionale.

Secțiunea de învățământ de pe lângă sfatul popular al raionului Bacău, ținând seama de importanța acestor sarcini, îndată ce a luat în primire cele 5 case de copii, a căutat să complecteze toate posturile de educatori cu elemente corespunzătoare.

Cu prilejul vizitelor făcute pe teren la diferite școli și case de copii din raioanele Roman și Târgu Neamț de către delegatul secției de învățământ, un inspector școlar care are sarcina să se ocupe special de această problemă a constatat că unii învățători au o atitudine nejustă față de școlarii crescuți în casele de copii. In loc să le creeze condiții cât mai bune în clasă, acești învățători îi neglijează cu totul.

Pentru a se înlătura această atitudine greșită s'au organizat consfătuiri între educatorii caselor de copii și cadrele didactice care au în clasele lor elevi în aceste case. Cu prilejul acestor consfătuiri, s'a arătat că atât educatorii cât și învățătorii trebue să aibă o atitudine justă față de acești copii. S'a subliniat, deasemeni, necesitatea unei colaborări mai strânse între școli și casele de copii. Astfel, s'a hotărît ca educatorii să asiste la lecții, pentru a cunoaște cât mai bine comportarea și nivelul de cunoștințe al copiilor. In acelaș scop, învățătorii vor trebui să viziteze copiii pentru a cunoaște atât condițiile lor de viață, cât și comportarea lor în afară de școală.

GH. FRIGURA
inspector școlar

Note politice externe

In ultimele săptămâni Uniunea Sovietică și-a reînoit nobilele ei sforțări în vederea preîntâmpinării isbucnirii unui nou măcel mondial.

După istoricul interview acordat de I. V. Stalin ziarului „Pravda", în legătură cu armele atomice, — interview, care, prin precizările pe care le-a adus, a reprezentat o nouă și serioasă înfrângere a atomiștilor americani, — diplomația sovietică a dat, în continuare, o serie de sdravene lovituri uneltirilor războinice ale puterilor imperialiste. Este vorba de declarația guvernului U.R.S.S. adresată guvernului Statelor-Unite, cu privire la situația din Coreea și la relațiile sovieto-americane, precum și de notele sovietice relative respectiv la revizuirea tratatului de pace cu Italia, la răspunderile ce apasă guvernul Franței pentru remilitarizarea Germaniei Occidentale și la răspunderile guvernului Norvegiei pentru politica dușmănoasă pe care o duce față de Uniunea Sovietică.

Toate aceste documente ale politicii staliniste de pace demască puternic, cu o logică și o argumentare de fier, criminalele mașinațiuni ale ațâțătorilor la război americani și sateliților lor. Sfâșiând în modul cel mai oportun valurile de minciună și ipocrizie cu care conspiratorii atlantici încearcă să camufleze pregătirile lor războinice ofensive, noile note sovietice pun guvernele în chestiune în fața sdrobitoarelor responsabilități ce le revin și de care ele se străduiesc zadarnic să scape. Aceste responsabilități sunt, dealtminteri, astăzi, cu atât mai evidente, cu cât notele sovietice mai sus menționate nu se limitează numai la demascarea țelurilor agresive ale blocului imperialist, ci repetă, cu aceeași consecvență ca și până acum, propuneri pozitive și concrete pentru consolidarea păcii mondiale. Astfel, în declarația sa din 15 Octombrie, adresată guvernului american, se află afirmat, drept concluzie, că **„Guvernul Sovietic, urmând politica sa de pace și năzuind neobosit spre stabilirea colaborării cu toate țările care sunt gata să colaboreze cu Uniunea Sovietică, este de acord să examineze, cu participarea Guvernului Statelor-Unite ale Americii, toate chestiunile importante și nereglementate și să discute măsurile pentru îmbunătățirea relațiilor internaționale, inclusiv relațiile dintre Uniunea Sovietică și Statele-Unite ale Americii".**

Ajutând popoarele din țările respective, ca și opinia publică din întreg lagărul imperialist, să vadă tot mai deslușit spre ce îngrozitoare prăpastie le îndreaptă politica clicilor reacționare care le cârmuiesc, recentele acte ale diplomației sovietice duc totodată la o și mai accentuată izolare națională și internațională a guvernanților imperialiști. Duc, adică, la o întărire a frontului păcii.

Neclintit credincioasă cauzei apărării vieții popoarelor, cauzei menținerii păcii și promovării colaborării și legalității internaționale, politica externă stalinistă a Țării Socialismului continuă să păstreze, ferm, inițiativa în arena mondială.

In Egipt, încordarea dintre englezi și egipteni s'a agravat considerabil în ultimele zile. S'au înregistrat, într'adevăr, nu numai ciocniri violente între trupele engleze și populația egipteană, dar și încăierări sângeroase între trupele engleze și trupele egiptene. Intreg poporul acestei țări pretinde, în conformitate cu dreptul său legitim, imediata plecare a forțelor britanice, care, după abrogarea tratatului de alianță anglo-egiptean din 1936, nu mai au nici o „justificare juridică și politică" de a mai rămâne pe solul Egiptului. Guvernul Attlee însă nu numai că n'a retras garnizoana sa din zona Canalului de Suez, dar zilnic, atât pe calea aerului cât și pe mare, trimite într'acolo mereu alte trupe de întărire. Mai mult: trupele engleze au trecut la preluarea controlului asupra tuturor pozițiilor strategice din timpul războiului, — inclusiv numeroase căi, stațiuni de pompaj, mijloace de trafic și de transport, etc., — violând, astfel, cu un brutal cinism, suveranitatea Egiptului. Asistăm, așa dar, la un act de agresiune militară din partea imperialiștilor britanici împotriva acestei țări, a cărei „vină" este de a vroi să fie liberă să se administreze cum dorește, fără prezența baionetelor engleze. Această mârșavă agresiune este săvârșită cu consimțământul și sprijinul diplomatic al guvernului Statelor-Unite, așa după cum o dovedesc înseși declarațiile repetate făcute de Acheson.

Ceeace imperialiștii anglo-americani urmăresc prin această demonstrație de forță este un nou și odios șantaj, anume de a sili Egiptul să participe la „pactul în cinci", anexa mediteraneană a coaliției agresive a Atlanticului de Nord. Șeful departamentului de Stat a mărturisit-o clar, cu prilejul ultimei sale conferințe de presă, când a spus că **„Egiptul nu poate scăpa de obligațiile sale"** și că **„trebuie să intre"** în blocul Mediteranei orientale, alături de Turcia, Statele-Unite, Anglia și Franța, — propunere, pe care, sub presiunea mâniei poporului, guvernul Nahas Pașa a respins-o în termeni categorici. Evoluția evenimentelor din zilele din urmă tinde să arate, însă, că și acest nou șantaj, întemeiat pe agresiunea militară a Angliei, este sortit eșecului. Masele egiptene s'au ridicat, într'adevăr, cu dârzenie și avânt, la luptă contra ocupanților britanici și, în general, contra planurilor de înrobire și război ale imperialiștilor americani și englezi. In așa fel, încât, în ciuda tuturor „influențelor" ce se exercită de către Washington și Londra asupra cercurilor conducătoare dela Cairo, Nahas Pașa a trebuit să adopte o atitudine fermă, declarând că **„guvernul egiptean nu-și va modifica poziția oricare ar fi sacrificiile pe care aceasta le implică".** La rândul său, ministrul de Externe Sirag ed Din Pașa a precizat, răspunzând insinuărilor lui Acheson și Morrison, că **„poporul Egiptului este neliniștit de ocuparea teritoriului său de către Marea Britanie și nu de o așa-zisă amenințare ce ar veni din partea Uniunii Sovietice".** Luni, adresându-se unei mari mulțimi, care manifesta împotriva agresiunii engleze, Nahas Pașa a afirmat că **„dușmanul și-a pierdut capul"** și că **„guvernul egiptean a luat toate măsurile pentru a face față situației create și a obliga pe inamicul britanic să plătească pentru toate crimele sale".**

Care sunt aceste măsuri? Pe plan național s'a proclamat mobilizarea generală luându-se în acelaș timp dispozițiile pentru instituirea unui blocus al trupelor engleze. Muncitorii care lucrau în zona Canalului de Suez pentru garnizoana britanică au părăsit locurile de muncă. Privilegiile de toate felurile de care trupele engleze beneficiau conform tratatului din 1936, au fost suprimate. In întreg Egiptul a luat o mare amploare campania pentru boicotarea mărfurilor britanice. Pe plan internațional, deasemenea, guvernul egiptean se pregătește să depună plângere la O.N.U. împotriva agresiunii Angliei. **„Noi, — a precizat primul ministru egiptean, — vom face astfel ca întreaga lume să ia cunoștință de toate crimele săvârșite de imperialiștii englezi în Egipt".**

Evenimentele din Egipt sunt în plină desfășurare. Avântul crescând de care dau dovadă masele egiptene, conduse de clasa muncitoare, în lupta lor pentru independență și pace, chezășuește însă isbânda lor oricare ar fi piedicile puse de gangsterii imperialiști.

Acești atentatori la viața și drepturile popoarelor au suferit, dealtfel, un nou și dureros eșec și în noua lor manevră contra Iranului. După cum se știe, isgoniți din această țară, imperialiștii englezi au vrut să revină, investiți de binecuvântarea Consiliului de Securitate. Dintru început era evident că acest for nu avea nicio calitate de a se ocupa de naționalizarea societății „Anglo-Iranian Oil", care este un act intern, de stricta jurisdicție și competență a Iranului. Imperialiștii englezi și suzeranii lor americani, care nu sunt însă la prima lor grosolană încălcare a Cartei O.N.U.-lui, au vrut să impună Consiliului de Securitate, grație „mașinii de vot", discutarea „diferendului anglo-iranian" — și, prin urmare, să oblige Iranul să accepte un nou diktat imperialist. S'au înșelat amarnic! „Mașina de vot" n'a funcționat, deoarece s'a defectat sub presiunea opiniei publice mondiale. Astfel că rezoluția engleză, care urmărea ca Iranul să fie silit să reia negocierile cu Anglia în chestiunea participării acesteia în producția petroliferă iraniană, neputând întruni majoritatea sufragiilor, dezbaterea a trebuit să fie amânată fără termen, — până când Curtea Internațională de Justiție va statua asupra competenței Consiliului de Securitate în această problemă. Deși sprijiniți de americani și francezi, imperialiștii britanici au înregistrat cu acest prilej o gravă înfrângere. Ceeace a triumfat a fost teza susținută de către delegația sovietică, — teză după care independența unei țări înseamnă totodată și libertatea de a dispune, în chip suveran, de bogățiile ei naturale, fără nici un amestec din afară.

Comentând înfrângerea suferită de către guvernul Attlee în Consiliul de Securitate, „Manchester Guardian", scrie: **„Acest eșec, care vine după toate celelalte eșecuri suferite de Marea Britanie în Orientul Apropiat și Mijlociu, dovedește că suntem singuri și că lumea nu ne mai ascultă".** La rândul său, alt mare ziar reacționar englez, „Times", analizând toate aceste eșecuri, constată cu tristețe că guvernanții imperialiști, hipnotizați de propria lor propagandă, au crezut că „mâna Moscovei" este vinovată de extraordinara efervescență ce domnește astăzi în lumea arabă. **„Noi n'am înțeles realitățile, — observă „Times". Preocupați exclusiv de combaterea lagărului comunist noi nu ne-am dat seama că lumea capitalistă nu constituie un tot închegat și că divergențe serioase există în rândul ei. Astăzi, suntem din această pricină surprinși de evenimente. In întâmplările din Orientul Apropiat și Mijlociu, rolul Uniunii Sovietice nu este acela care s'a crezut. Nu U.R.S.S. provoacă turburările din această regiune, ci popoarele din această regiune se sprijină pe Uniunea Sovietică în acțiunile lor contra noastră".** Că într'un ziar ca „Times" au trebuit să apară asemenea aprecieri asupra situației, ilustrează elocvent că până și observatorii cei mai retrograzi ai vieții internaționale nu mai pot nega întotdeauna noile realități din lume.

Aceste realități proclamă că marea majoritate a omenirii s'a angajat într'o grandioasă bătălie pentru progres, libertate și pace.

In curând apare
„REVISTA DE PEDAGOGIE"

REDACȚIA: București. Str. A. S. Popov Nr. 26. Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28. Telefon Nr. 1.51.70. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni 130 lei; instituții anual 500 lei.
Tiparul Combinatul poligrafic „CASA SCANTEII".

Trăiască a 34-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie!

PROLETARI DIN TOATE ŢĂRILE, UNIŢI-VĂ!

Gazeta învăţământului

Organ al Ministerului Învăţământului Public şi al Uniunii Sindicatelor din Învăţământ

ANUL III Nr. 135 | 4 PAGINI 5 LEI | SÂMBĂTĂ 3 NOEMBRIE 1951

In acest număr:

- Rolul activ al organizaţiei de partid din şcoală.
- Urmând exemplul şcolii din Ţara Socialismului victorios.
- Spor la muncă în noul an şcolar de alfabetizare!
- Un nou pas înainte pe drumul apărării păcii în lume.
- Instrucţiuni cu privire la noile norme de încadrare şi salarizare a cadrelor didactice.
- Ştiinţa păcii şi a făuririi. de acad. E. PATON
- Vine marea...

A 34-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie

Cu emoţie şi recunoştinţă sărbătoresc oamenii muncii din lumea întreagă evenimentul cel mai de seamă din istoria omenirii: victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie. Nicicând în istoria luptelor pentru libertate a popoarelor n'a fost salutată cu atâta bucurie o biruinţă a celor asupriţi cum a fost primită victoria proletariatului din Rusia acum 34 de ani. Nu este ţară pe glob unde an de an să nu fi crescut în inimile oamenilor muncii mândria şi dragostea pentru drumul glorios al primei ţări socialiste. Fiecare pas înainte al Puterii Sovietice, fiecare primejdie ce ar ameninţa Patria muncitorilor şi ţăranilor trezesc în sufletul oamenilor cinstiţi un ecou puternic; ei urmăresc cu grijă felul cum se desvoltă vlăstarul iubit al proletariatului mondial: primul stat socialist.

Succesul minunat al proletariatului din Rusia, prin doborîrea puterii imperialiste pe a şasea parte a globului şi prin construirea unei orânduiri noi, socialiste, a dovedit clasei muncitoare din întreaga lume că în rândurile sale există nemărginite forţe creatoare, că proletariatul poate să conducă nu numai fără burghezie şi împotriva ei, dar chiar mai bine decât ea. Exemplul viu, puternic şi convingător al construcţiei socialismului în U.R.S.S. este un zdrobitor act de acuzare împotriva tuturor duşmanilor proletariatului care afirmau că acesta nu se poate lipsi de jugul brutal al imperialiştilor.

Existenţa Uniunii Sovietice, rodul cel mai de seamă al victoriei revoluţiei socialiste — a dat un avânt puternic mişcării de eliberare a proletariatului din lumea întreagă. Din succesele planurilor cincinale staliniste, din victoria de importanţă istorică a Uniunii Sovietice în cel de al doilea război mondial, din măreţele succese ale luptei pentru construirea comunismului se conving şi învaţă oamenii muncii de pretutindeni că drumul Ţării Sovietice este drumul spre fericirea omenirii. U.R.S.S. — prin ajutorul ei internaţionalist, a făcut posibilă ruperea din lagărul imperialismului — după victoria împotriva fascismului — a încă 600 milioane de oameni. Ţări ca uriaşa Chină, ca republicile de democraţie populară din Europa şi Asia au pornit pe drumul unei desvoltări democratice sau socialiste într'un ritm grabnic, tocmai pentrucă alături de ele se află forţa economică, morală, politică şi militară a primului stat socialist. Nici n'ar putea fi vorba de posibilitatea construirii socialismului în ţările de democraţie populară, dacă aceste ţări n'ar fi avut ajutorul Uniunii Sovietice.

Fiecare om al muncii din ţara noastră este convins că fără ajutorul internaţionalist al Statului Sovietic, fără grija personală a celui mai bun prieten al ţării noastre, tovarăşul Stalin, noi n'am reuşi ca, numai în 7 ani, între 1948—1955, să facem să crească de 6 ori valoarea producţiei industriale, n'am reuşi să construim atât de grabnic bazele socialismului în scumpa noastră Patrie. Existenţa Uniunii Sovietice, experienţa ei în construirea socialismului, nu numai că ne învaţă cum să construim socialismul, dar scurtează foarte mult drumul pe care-l urmăm în această direcţie. Tovarăşul Gheorghiu-Dej a sintetizat în următoarele cuvinte însemnătatea pentru ţara noastră a existenţei U.R.S.S.: „Fără Uniunea Sovietică mersul nostru spre socialism ar fi de neînchipuit. Nouă ne-ar fi greu să rezistăm singuri presiunii imperialiştilor, iar independenţa şi suveranitatea statului nostru ar fi pierdute — aşa cum s'a întâmplat cu ţările în care au intrat armatele anglo-americane, şi nu Armata Sovietică eliberatoare — dacă nu ar fi ajutorul şi sprijinul economic, moral şi prezenţa efectivă a Uniunii Sovietice, care să ne apere împotriva încălcărilor imperialiştilor".

Pentru oamenii muncii din ţara noastră, ca şi pentru aceî din toate ţările ce construesc socialismul, experienţa glorioasă a Partidului Bolşevic este un izvor dătător de viaţă, care-i însufleţeşte la noi victorii pe drumul spre o viaţă mai bună. Dela Ţara Sovietică, din lupta eroică a oamenilor sovietici învaţă poporul nostru să-şi iubească cu înflăcărare Patria, să lupte cu avânt pentru a da viaţă înainte de termen planului cincinal şi planului de electrificăre a ţării noastre. După pilda Uniunii Sovietice a luat naştere în ţara noastră cea mai viabilă mişcare a timpurilor noastre, stahanovismul. Exemplul ţărănimii colhoznice arată ţăranilor muncitori ce au de făcut pentru a înlătura definitiv urmele trecutului negru de mizerie şi suferinţă.

Deosebit de însemnată pentru noi este folosirea marilor cuceriri ale ştiinţei şi culturii sovietice, cele mai înaintate din lume. Pătrunse de nemărginita dragoste stalinistă pentru om, izvorîte din aspiraţiile cele mai adânci ale poporului, ştiinţa şi cultura sovietică ne-au ajutat să punem bazele unei culturi legate de popor în ţara noastră. In făurirea acestei culturi, un loc deosebit de însemnat îl ocupă învăţământul public. Pe baza experienţei sovietice, noi avem astăzi un învăţământ legat puternic de practica construirii socialismului. Invăţământul nostru de toate gradele cuprinde din ce în ce mai mulţi fii de muncitori şi ţărani muncitori. Prin grija Partidului şi a Guvernului se îmbunătăţesc condiţiile de învăţătură ale elevilor şi studenţilor, se îmbunătăţesc condiţiile de viaţă şi de calificare a cadrelor didactice. Dispare cu totul imaginea învăţătorului „apostol" care era nevoit să trăiască din mila sătenilor sau slujind pe chiabur. Munca lui este acum cinstită şi respectată, aşa cum ne învaţă pilda marii Uniuni Sovietice, unde educatorii tinerii generaţii sunt o mare forţă pusă în slujba progresului societăţii socialiste.

De existenţa Uniunii Sovietice şi de lupta ei este legată marea amploare pe care a luat-o mişcarea de eliberare din ţările coloniale şi dependente. Dacă astăzi arde pământul sub picioarele imperialiştilor americani, englezi şi francezi, în Asia, în Africa, în puţin cunoscuta Australie, apoi aceasta se datoreşte în primul rând faptului că aceste popoare văd în Uniunea Sovietică modelul unui stat în care s'a realizat deplina egalitate a popoarelor şi naţiunilor. Popoarele care au suferit secole dearândul jugul colonialiştilor sunt înflăcărate la lupta pentru a scutura jugul asupririi imperialiste, de exemplul convieţuirii pe baza egalităţii depline a tuturor naţiunilor socialiste din U.R.S.S. Deosebit de puternic le vorbeşte acestor popoare pilda marelui popor chinez, care s'a eliberat din lanţurile sclaviei imperialiste tocmai datorită existenţei Uniunii Sovietice, victoriei ei împotriva fascismului. „Dacă n'ar exista Uniunea Sovietică — spune Mao Ţze-dun — dacă nu s'ar fi cucerit victoria în cel de-al doilea război mondial, dacă — şi aceasta e deosebit de important pentru noi — imperialismul japonez n'ar fi fost sdrobit, dacă în Europa n'ar fi luat fiinţă ţările de democraţie nouă... în acest caz presiunea forţelor reacţionare internaţionale ar fi fost mult mai puternică. Oare am fi putut obţine victoria în asemenea condiţii? Firește că nu!"

Prestigiul şi dragostea de care se bucură Uniunea Sovietică în lumea întreagă se datoresc faptului că toţi oamenii cinstiţi văd în ea cel mai puternic bastion al păcii. Drumul Ţării Socialismului, din ziua victoriei Revoluţiei din Octombrie şi până astăzi, este drumul greu dar glorios al luptei pentru asigurarea unei păci trainice în lume. Dela decretul pentru pace — actul de naştere al puterii sovietice — din 8 Noembrie 1917 până la înfăptuirea giganticelor construcţii ale comunismului de astăzi, nici un moment oamenii sovietici nu s'au abătut dela cuvintele lui Stalin, genialul conducător al comunismului mondial: „Noi suntem pentru pace şi apărăm cauza păcii". Consecvenţa Uniunii Sovietice în lupta pentru pace, forţa politică, economică şi militară pe care aceasta o pune în joc pentru apărarea cauzei păcii, dau curaj tuturor luptătorilor pentru pace din lumea întreagă, îi însufleţesc la fapte eroice în această grandioasă bătălie pentru viitorul luminos al omenirii. Tocmai existenţa Uniunii Sovietice, politica ei continuă de pace au dat posibilitatea să se creeze acel front organizat al partizanilor păcii, capabil să răstoarne planurile criminale ale imperialiştilor americani. Chemările poporului sovietic de a se interzice arma atomică, de a se pune sub controlul internaţional producţia de energie atomică, de a se stabili relaţii de prietenie şi colaborare între popoare pe baza egalităţii între state sunt un îmbold pentru oamenii muncii din toate ţările, de a se strânge şi mai puternic în jurul bastionului păcii, U.R.S.S.

Viu şi plin de putere, ca un act de acuzare sdrobitor împotriva imperialismului ce vrea să nimicească civilizaţia, vorbesc lumii întregi despre voinţa de pace a Patriei Socialismului măreţele construcţii din U.R.S.S., făuritoarele bazelor tehnico-materiale ale comunismului. Ele arată omenirii că numai eliberate de exploatare, trăind şi muncind liber masele muncitoare pot să-şi făurească cele mai curajoase visuri pe care apoi să le transforme în realitate.

Construcţiile comunismului umplu de mândrie inimile tuturor luptătorilor pentru pace din lume. Ei văd în aceasta garanţia că niciodată şi în niciun fel nu vor reuşi monştrii omenirii să întoarcă istoria de pe drumul pe care a îndreptat-o revoluţia din Octombrie, de pe drumul pe care au îndreptat-o genialii conducători ai Partidului Bolşevic — Lenin şi Stalin. Ei se încredinţează şi mai mult că orice încercare de acest fel, departe de a slăbi forţele păcii şi socialismului în lume, duce la întărirea acestor forţe, la creşterea puterii statului socialist şi a întregului lagăr al păcii.

Cinstind cel mai mare eveniment din istoria omenirii, victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, încrederea noastră în triumful deplin al ideilor atotbiruitoare ale marxism-leninismului este tot mai puternică.

Credinţa nestrămutată în victorie izvorăşte din faptul că în fruntea lagărului păcii, sufletul şi voinţa sa, este cel mai mare om al timpurilor noastre, geniul omenirii muncitoare, Iosif Vissarionovici Stalin.

Drumul şcolii sovietice, călăuză a învăţământului nostru

MIHAIL ROŞIANU

Preşedintele Comitetului pentru Aşezămintele Culturale din R.P.R. de pe lângă Consiliul de Miniştri

In zilele din preajma celei mai luminoase sărbători proletare, în zilele din preajma aniversării Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, privirile oamenilor muncii din lumea întreagă se îndreaptă cu adâncă dragoste către primul Stat al muncitorilor şi ţăranilor, către măreaţa Uniune Sovietică, făurită în focul luptelor revoluţionare din Octombrie 1917.

In 34 de ani, Uniunea Sovietică a obţinut victorii strălucite în construirea orânduirii socialiste şi a trecut la construirea comunismului, arătând oamenilor muncii de pretutindeni unde duce drumul lui Octombrie.

„Revoluţia din Octombrie, a spus tovarăşul Stalin, nu a fost numai o revoluţie în domeniul relaţiilor economice şi politico-sociale, ea a fost totdeodată o revoluţie în gândire, în ideologia clasei muncitoare". Plămădind o societate nouă şi instaurând dictatura proletariatului, revoluţia din Octombrie a creat condiţiile necesare pentru formarea unei culturi noi, necunoscută până atunci, — cultura socialistă a masselor. In faţa statului sovietic stătea sarcina de a pune stăpânire pe moştenirea culturală a trecutului, de a preface toate valorile culturale progresiste în bunuri ale întregului popor, de a ridica ştiinţa şi cultura pe trepte încă neatinse în istoria omenirii.

In vestita sa lucrare „Sarcinile imediate ale puterii sovietice", Lenin vorbea despre problemele creării noilor relaţii de producţie, ale ridicării productivităţii muncii, ale disciplinei muncii socialiste, ale evidenţei şi controlului. El arăta în acelaş timp că îndeplinirea acestor sarcini extrem de importante nu este posibilă fără o largă desfăşurare a muncii de luminare şi de educare a poporului, de desvoltare a culturii.

In domeniul educaţiei şi al învăţământului public, regimul capitalist lăsase statului sovietic o grea moştenire. Incă în perioada pregătirii Revoluţiei din Octombrie, Lenin a formulat programul Partidului Bolşevic cu privire la învăţământul public. Programul prevedea, pe deoparte, înlăturarea a tot ce era rutină, anchiloză, a tot ce trăgea înapoi, iar pe de altă parte, păstrarea cu grijă a tot ce era de preţ şi de folos noului regim. Reconstruirea şcolii şi reforma şcolară înfăptuită de puterea sovietică puneau problema sdrobirii şi înlăturării radicale a bazelor vechi ale şcolii prerevoluţionare. La 3 zile după Revoluţia din Octombrie, a apărut Chemarea Comisariatului Poporului pentru Invăţământ către toţi cetăţenii Rusiei, chemare care proclama ca prim scop lupta pentru lichidarea analfabetismului şi introducerea învăţământului general obligatoriu şi gratuit, astfel încât toată populaţia să devină ştiutoare de carte. Dar puterea sovietică, putere cu adevărat democratică, nu putea limita învăţământul la primele elemente ale ştiinţei de carte. Deaceea, la o lună după instaurarea puterii sovietice s'a dat decizia de organizare a şcolii medii. In Iulie 1918, marele Lenin a semnat decretul pentru organizarea întregului învăţământ al statului sovietic.

In măreţul proces al construcţiei socialiste, învăţătorii şi profesorii sovietici erau chemaţi să îndeplinească o înaltă misiune: să ridice nivelul cultural şi conştiinţa oamenilor muncii. „Invăţătorii şi profesorii, spunea V. I. Lenin, trebue să se contopească cu întreaga masă luptătoare a oamenilor muncii". „Sarcina noii pedagogii — arată el — este de a uni activitatea didactică cu sarcina organizării socialiste a societăţii. Aceasta înseamnă a preface şcoala într'un instrument al dictaturii proletariatului, în interesul zdrobirii totale a rezistenţei exploatatorilor şi al înfăptuirii orânduirii comuniste".

Şcoala sovietică a putut îndeplini această măreaţă şi nobilă muncă de educaţie comunistă a tinerei generaţii numai pentrucă învăţătorii şi profesorii sovietici, îndrumaţi de Partidul Bolşevic, au încadrat activitatea lor în lupta masselor, au legat organic munca lor de sarcinile construirii Statului Socialist.

La primul congres pentru învăţământ din întreaga Rusie ţinut în August 1918, Lenin a desvoltat principalele teze ale pedagogiei marxist-leniniste. El a vorbit despre caracterul de clasă al şcolii şi despre spiritul de partid al învăţământului, lămurind concepţia marxist-leninistă asupra rolului şcolii, asupra rolului cunoştinţelor şi al culturii, în lupta oamenilor muncii pentru socialism, după cucerirea puterii. Cu acel prilej, Lenin a subliniat că în lupta pentru victoria socialismului în Rusia, luptă care este începutul şi garanţia victoriei socialismului în întreaga lume, învăţământul public are o importanţă extremă. El este o parte integrantă a acestei lupte. „In societatea capitalistă, spunea Lenin, ştiinţa este monopolul celor bogaţi. Una din sarcinile fundamentale ale revoluţiei culturale este să smulgă burgheziei acel monopol".

Ducând mai departe învăţătura lui Lenin, tovarăşul Stalin a stabilit în mod precis rolul cultural educativ al statului sovietic şi a arătat căile de înfăptuire a revoluţiei culturale. Astăzi, după 34 de ani dela Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, Uniunea Sovietică, este ţara celui mai înaintat învăţământ din lume, a celei mai înalte pedagogii, a celei mai înalte culturi. Invăţământul de 7 ani a devenit un învăţământ general de masse, gratuit şi obligatoriu, realizând cu succes sarcinile măreţe ale educaţiei comuniste a copiilor şi tineretului sovietic. Astăzi, când se construesc bazele comunismului, în foarte multe regiuni ale Ţării Sovietice a devenit obligatoriu şi învăţământul de 10 ani.

Invăţământul superior a luat un avânt nemaiăvăzut. Incă din 1939 numărul studenţilor în Uniunea Sovietică era mai mare decât în 22 de state europene, luate împreună. An după an, un număr tot mai mare de tineri tehnicieni şi oameni de ştiinţă, ingineri constructori şi agronomi, geologi şi botanişti, medici şi profesori, părăsesc băncile universităţilor şi ale institutelor de învăţământ superior şi îşi încep, alături de masele de milioane ale oamenilor sovietici, munca rodnică pusă în slujba înfloririi Patriei, în slujba apărării păcii şi a construirii comunismului.

Eliberat de sub jugul capitaliştilor şi moşierilor, poporul nostru îşi clădeşte, cu ajutorul Uniunii Sovietice, o viaţă fericită, socialistă. In lupta noastră pentru construirea acestei vieţi, învăţământul şi educaţia constitue o pârghie de bază.

Creşterea vertiginoasă a economiei ţării noastre, întărirea puterii statului popular cer cadre din ce în ce mai numeroase de intelectuali devotaţi poporului, care să stăpânească cuceririle cele mai înaintate ale ştiinţei şi tehnicii. Crearea acestor cadre constitue o parte a luptei pentru construirea socialismului.

Experienţa primilor ani ai regimului de democraţie populară a deschis ochii muncitorilor şi ţăranilor din ţara noastră şi i-a ajutat să se convingă prin propria lor practică de viaţă, cât de necesare sunt şi ce putere au cunoştinţele în activitatea constructivă a oamenilor muncii eliberaţi. Ei înţeleg tot mai mult măreţia activităţii culturale pe care o desfăşoară statul de democraţie populară sub îndrumarea Partidului nostru, care păşeşte pe drumul glorios deschis de măreţul Partid Comunist (b) al Uniunii Sovietice. Deceaceea, creşte neîncetat şi avântul lor pentru însuşirea ştiinţei şi culturii. Vârstnici sau tineri, în cursurile de alfabetizare, în şcoli, în biblioteci, în universităţi şi institute, în cursuri de calificare, în cercuri de lectură, frecventând în număr din ce în ce mai mare conferinţele şi muzeele, căminele culturale şi cluburile, spectacolele de cinematograf şi de teatru, toţi oamenii muncii din ţara noastră învaţă, îşi însuşesc cu sete ştiinţa şi cultura cea adevărată. Se înfăptueşte sub ochii noştri revoluţia culturală.

In această activitate pentru construirea culturii noi, socialiste, a poporului, căile ne sunt luminate de experienţa poporului sovietic. Invăţământul este veriga principală a revoluţiei culturale din ţara noastră. Incă din anul 1948, prin reforma revoluţionară a învăţământului, şcoala noastră a fost reorganizată pe principiile şcolii sovietice şi se desvoltă în strânsă legătură cu procesul construcţiei socialiste a Patriei noastre.

Uriaşele succese obţinute în domeniul politic, economic şi cultural de oamenii muncii din Patria noastră sub conducerea Partidului pun noi şi noi sarcini în faţa şcolii noastre şi îi deschid tot mai largi perspective de desvoltare.

Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român şi a Consiliului de Miniştri al R.P.R. cu privire la cadrele didactice subliniază puternic rolul înalt pe care statul de democraţie populară îl acordă şcolii, învăţătorilor şi profesorilor, şi creează condiţiile care să îngăduie învăţământului nostru să îndeplinească cu cinste ţelurile măreţe ale şcolii noi. Indeplinirea acestor sarcini ale şcolii noi nu este cu putinţă însă fără ca învăţătorii şi profesorii să-şi călăuzească munca lor după înalta învăţătură marxist-leninist-stalinistă, fără să-şi însuşească bazele teoretice şi practice ale pedagogiei sovietice.

La primul Congres al învăţătorilor din întreaga Rusie, din 1918, Lenin arăta că furia imperialiştilor internaţionali, care se năpustiseră asupra tânărului stat sovietic, se explica tocmai prin aceea că ei vedeau în existenţa statului socialist un exemplu pentru massele muncitoare exploatate din lumea întreagă, iar aceasta era foarte primejdios pentru capitalism. Şi într'adevăr primejdia s'a dovedit reală: pilda primului stat al muncitorilor şi ţăranilor a arătat calea spre socialism ţărilor de democraţie populară, arată calea spre o viaţă liberă şi fericită tuturor popoarelor lumii. Cu atât mai mult turbează imperialiştii astăzi, când popoarele sovietice deschid drumul către o treaptă şi mai înaltă de viaţă de cât aceea la care s'au ridicat după Marea Revoluţie din Octombrie 1917, astăzi când ele deschid drumul către comunism.

Strălucitele victorii ale Uniunii Sovietice luminează căile tuturor popoarelor din lume către o aşezare superioară a vieţii materiale şi către culmile cele mai înalte ale culturii.

Şcoala sovietică este farul ce călăuzeşte învăţământul din ţara noastră şi din toate ţările democraţiilor populare pentruca el să fie instrument de întărire continuă a puterii populare, de construire a orânduirii fericite a socialismului, de întărire a luptei pentru biruinţa păcii în lume.

U. R. S. S. NE ÎNVAȚĂ

Rolul activ al organizației de partid din școală

Școala rezolvă problemele complexe și pline de răspundere ale instruirii și educării copiilor și tineretului. Pentru aceasta este mobilizată energia întregului colectiv de cadre didactice, astfel încât predarea să se desfășoare la un înalt nivel ideologic, iar educarea tineretului studios să corespundă cerințelor partidului față de școala sovietică. Este firesc că și organizația de partid — această forță conducătoare a colectivului pedagogic — trebue să țină necontenit în centrul atenției sale tot ceeace privește nemijlocit instruirea și educarea școlarilor.

Statutul P.C. (b) al U.R.S.S. cere organizației de bază să desfășoare o largă muncă politică de massă, agitatorică și organizatorică, muncă ce are ca scop îndeplinirea lozincilor și hotărîrilor partidului. Statutul Partidului Bolșevic cere ca fiecare organizație să se îngrijească în acelaș timp de îndeplinirea planului de producție, a sarcinilor de producție ale întreprinderii sau instituției respective și ca membrii acestei organizații să fie un exemplu în respectarea disciplinei de muncă și stat, în însușirea tehnicii muncii lor, ridicându-și necontenit calîficarea.

In practica sa zilnică, școala sovietică se conduce după hotărîrile Comitetului Central al Partidului cu privire la diferite sectoare concrete ale activității ei, hotăriri care subliniază însemnătatea lecției ca formă de bază a muncii instructiv-educative, care determină rolul de răspundere al cadrelor didactice în întregul proces instructiv-educativ și care stabilesc o ordine și un regim determinat în școală.

Pentru îndeplinirea acestor hotăriri ale partidului cu privire la școală, pentru îndeplinirea indicațiilor partidului cu privire la problemele ideologice, trebue să lupte cu toată perseverența și cât mai activ organizația de partid din școală, care are datoria de a se interesa adânc de munca învățătorilor și profesorilor, de conținutul ideologic al lecțiilor, de fondul întregii activități educative a școlii.

Organizațiile de partid din școli care își înțeleg just sarcinile luptă pentru ca activitatea lor să cuprindă problemele vitale ale întregului colectiv, caută să pătrundă în însuși fondul instruirii și educării elevilor, caută să atragă atenția colectivului în primul rând asupra laturii ideologice a sarcinilor încredințate, caută să analizeze public, în colectiv, tocmai conținutul ideologic al muncii instructiv-educative în toate manifestările ei multilaterale. Organizația de partid este întotdeauna atentă la tot ceeace este direct legat de îmbunătățirea activității membrilor colectivului școlii — **experiența** fruntașilor, **critica** lipsurilor și greșelilor, **educația ideologică** a cadrelor.

Munca de partid cere mai multă calificare decât oricare altă muncă. Ea are particularitățile sale, specificul său exceptional. „Care sunt particularitățile, — spunea M. I. Kalinin la consfătuirea secretarilor organizațiilor de partid din Moscova, — care deosebesc munca de partid de toate celelalte? Mi se pare prea îngustă părerea că deosebirea constă în faptul că ea se ocupă numai cu agitația, cu propaganda, cu educația comunistă în sensul strâmt al cuvântului. Munca de partid constă în aceea că, dacă ne putem exprima astfel, ea introduce în orice muncă, chiar în cea mai tehnică și mecanică, spiritul unei poziții partinice, al unei atitudini partinice". Trebue oare să mai arătăm că această definiție a muncii de partid este deosebit de actuală în ceeace privește organizația de partid din școală, care acționează pe tărâmul unei „producții" strict ideologice?

Nu puține sunt exemplele de organizații de partid din școli care își ocupă tot mai trainic, tot mai solid, locul lor de avantgardă, nu numai în munca de agitație și propagandă, ci și în întreaga muncă de producție a colectivului. Organizația de partid a școlii nr. 63 din Kiev a ridicat în cadrul colectivului, cu toată perseverența bolșevică, o serie întreagă de probleme legate de nivelul ideologic al predării, de educația comunistă a elevilor, atrăgând atenția cadrelor didactice asupra concluziilor serioase ce reies din cunoscutul articol al „Pravdei" cu privire la denaturările ideologice în literatură. In „Ucitelscaia Gazeta" se publică o serie de articole ale secretarilor de organizații de partid din școli, articole în care se arată creșterea continuă a rolului de avantgardă al profesorilor comuniști.

In viața țării sovietice, este de mult cunoscută legea că un bolșevic, un comunist, în orice post ar fi, orice muncă i s'ar încredința, este totdeauna un exemplu pentru cei ce muncesc în jurul lui. La consfătuirea secretarilor organizațiilor de partid din școli, convocată de curând de Comitetul Central al P.C. (b) din Republica Moldovenească s'a subliniat în mod just ideea că **profesorul comunist trebue să fie un exemplu pentru toți ceilalți pedagogi ai școlii.** Această idee trebue susținută și răspândită prin toate mijloacele.

Organizația de partid din școală își poate îndeplini cu succes rolul său conducător numai dacă nu va lucra „de una singură", ci atrăgând activul obștesc, îndrumând zi de zi activitatea multilaterală a organizației sindicale și comsomoliste, conducându-le cu pricepere și, în acelaș timp, sprijinându-se puternic pe ele.

Din zi în zi cresc cerințele partidului și statului sovietic față de școală, care instruește și educă tânăra generație de constructori ai comunismului. Crește în aceeaș măsură și rolul organizației de partid din școală. Căci, așa cum spunea A. A. Jdanov, „cresc în mod gigantic sarcinile muncii noastre organizatorice, răspunderea organizațiilor de partid cu privire la conducerea acestei opere".

(Articol de fond din „Ucitelscaia Gazeta" nr. 87 (3589) din 31 Oct. 1951).

Cărți apărute anul acesta în U.R.S.S.

Pe an ce trece crește în U.R.S.S. numărul cărților de știință. In comparație cu anul 1945 numărul volumelor ieșite de sub tipar s'a mărit aproape de 4 ori. Planul întocmit pe anul 1951 prevede editarea a peste 600 de titluri de cărți științifice având 10.500 pagini de autor. In afară de aceasta Academia de Științe din U.R.S.S. tipărește 40 de reviste.

Printre cele mai de seamă ediții ale acestui an trebuesc socotite și două volume de lucrări ale lui M. V. Lomonosov, și cinci volume de lucrări de D. I. Mendeleev cu care se încheie această mare ediție academică a lucrărilor valorosului chimist rus.

A apărut deasemeni volumul V și ultimul, al Operelor lui P. L. Cebâșev, precum și volumele următoare ale Operelor lui Charles Darwin, V. Docuceaev, N. Krilov, V. L. Komarov, I. M. Gubgin și D. N. Prianicinicov. Extrem de interesante sunt cele două volume „Istoria culturii Rusiei antice", și al treilea (ultimul) din „Moștenirea literară a lui V. G. Belinski".

In prezent se află sub tipar primele volume ale lucrărilor „Istoria Moscovei" și „Istoria U.R.S.S.".

Din seria operelor într'un singur volum „Clasicii științei" au ieșit de sub tipar operele lui A. M. Butlerov, N. E. Vedinski și P. A. Costâcev. Se găsesc deasemeni sub tipar operele lui I. I. Mecinicov , A. J. Covalevski și V. I. Struve.

A fost terminată ediția populară a operelor lui A. S. Pușkin.

Zilele acestea a apărut primul volum al operelor scrise de întemeietorul literaturii Ostiei de Nord — Costa Hetagurov.

Edițiile ca acea a culegerii articolelor lui M. Gorki „Pentru pace și democrație", volumele „Morala burgheză — arma reacțiunii imperialiste", „Geografia burgheză în slujba imperialismului american" și altele, răspund problemelor ce preocupă toate popoarele în legătură cu apărarea și întărirea păcii.

Se pregătesc deasemenea o serie de lucrări științifice populare, închinate mărețului plan stalinist de transformare a naturii, precum și constructiilor comunismului. Primele din această serie vor apare lucrările academicianului A. V. Winter „Mărețele construcții ale comunismului" cât și cele ale profesorului V. A. Covda „Mărețul plan de transformare a naturii".

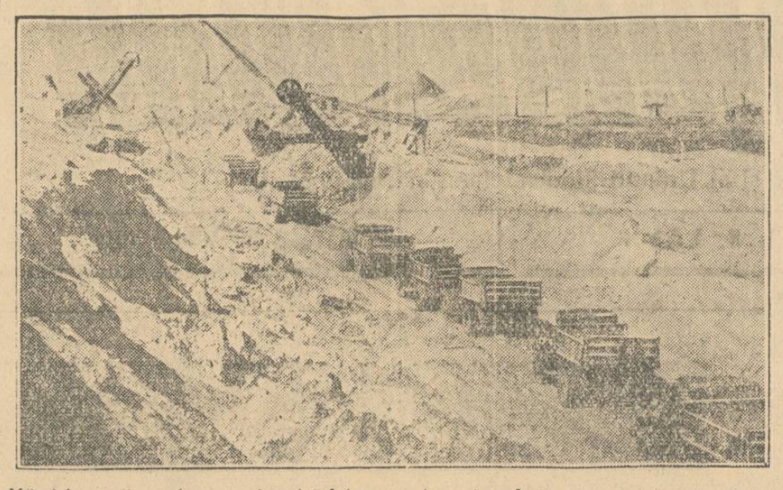

Mărețele șantiere ale comunismului folosesc cele mai perfecționate mașini, asigurând o înaltă productivitate a muncii. In orice colț al fiecărui șantier se pot întâlni minunatele mașini sovietice: escavatoare, pompe aspiratoare de pământ, screpere, buldozere, etc. In clișeu: Puternicele escavatoare sovietice de pe șantierul nodului hidraulic Timliansc încarcă cu pământ un convoi de camioane basculante

ȘTIINȚA PĂCII ȘI A FĂURIRII

E. PATON

Erou al Muncii Socialiste
Membru activ al Academiei de Științe a R.S.S. Ucrainene

In anii războiului, Institutul de Electrosudură al Academiei de Științe a R.S.S. Ucrainiene a lucrat în Urali. In vara anului 1944 ne-am întors în Ucraina. Nu voi uita niciodată ceeace am văzut. Când am plecat, am lăsat aici o regiune minunată, transformată de puterea sovietică, iar când m'am întors am văzut numai ruine. Furnale aruncate în aer, mine inundate, orașe și sate arse... N'am recunoscut Kievul! Peste tot se vedeau urmele sângeroase ale barbarilor fasciști. Zeci de mii de cadavre în gropile comune, podurile de peste Nipru dinamitate...

Tin foarte bine minte sentimentele care ne-au cuprins atunci. O uriașă ură împotriva flarelor fasciste care au călcat în picioare roadele muncii poporului, precum și o mare sete de muncă, setea de a reface totul, de a reconstrui totul. Chiar în a treia zi după întoarcere, colaboratorii institutului au pornit prin uzinele distruse pentru a vedea cu ce le poate ajuta institutul. Și din acel moment a început o activitate încordată de refacere a uzinelor și a minelor.

Colectivul institutului nostru a căutat să ajute întreprinderile în rezolvarea problemelor celor mai urgente. In primii ani de după război, când mijloacele de transport cereau cisterne pentru benzină și petrol, noi am ajutat una din întreprinderi să organizeze producția masivă de cisterne. In aceeași perioadă, când în Donbass se simțea o lipsă acută de vagonete, institutul a ajutat unei uzini să organizeze producția în serie a vagonetelor de cărbuni. Un nou mijloc de sudură verticală a oțelului a fost creat pentru a ajuta întreprinderile metalurgice în refacerea furnalelor. Tot atunci am început să lucrăm în domeniul construirii podurilor sudate.

Intreaga industrie se prefăcea într'un ritm intens. Ca răspuns la cererile oamenilor sovietici, colectivul institutului a creat un tractor universal de sudură și un aparat de sudură semiautomat, cu ajutorul cărora muncitorii din industria noastră au început ofensiva decisivă împotriva sudurii manuale. Astăzi, aparatele noastre automate și semiautomate sudează poduri și schelete de blocuri uriașe, furnale și vase fluviale, cazane și cuptoare Siemens-Martin, locomotive și instalații, turbine și vagoane, țevi și mașini agricole — tot ce ne cere construcția noastră pașnică.

Institutul rezolvă sarcinile practice mari, îmbinându-le strâns cu munca teoretică. In acești 6 ani de pace colaboratorii institutului au pătruns în multe taine ale proceselor electrice și metalurgice. 15 colaboratori ai institutului au susținut disertații în care generalizau în mod teoretic multe probleme de bază ale sudurii. Colectivul nostru a organizat un curs universitar de sudură automată și semiautomată.

Colectivul nostru înțelege bine că rezultatele acestei munci se datoresc în primul rând tovarășului Stalin, iubitului nostru Partid, Guvernului, grijii și ajutorului lor.

Intorcându-se din Urali, institutul nostru a primit o clădire nouă, mai mare. Statul ne-a ajutat să înzestrăm din nou laboratoarele și atelierele. Am primit aparate scumpe, excepționale. Am primit noi mașini și mecanisme. In fiecare an institutul cheltuiește pentru cercetări științifice câteva milioane de ruble. Fără exagerare se poate spune că avem tot ceeace ne este necesar pentru o rodnică activitate științifică.

Planurile colectivului nostru sunt planuri de muncă pașnică pentru binele omului. Institutul nostru are un plan de perspectivă de câțiva ani. Ne revine sarcina să elaborăm metodele de sudură a unor noi tipuri de oțeluri, fonte și metale neferoase. Ne revine sarcina să creăm procedee sigure de lucru pentru uriașele mașini folosite pe mărețele șantiere ale comunismului. Ne revine sarcina să elaborăm noi aparate de înaltă productivitate pentru sudura țevilor cu diametre mari, care vor deservi hidrocentralele și canalele ce se construesc în zilele noastre.

Minunată, atrăgătoare muncă! Noi nu vrem ca munca aceasta a noastră să fie întreruptă de dușmanii omenirii, care amenință întreaga lume cu incendiul unui nou război.

In ziua când colaboratorii institutului nostru au semnat Apelul Consiliului Mondial al Păcii cu privire la încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri, în sala noastră de conferințe au răsunat cu adâncă sinceritate cuvintele despre pace, despre viață, despre frăția între popoare, cuvinte pline de ură împotriva celor care vor să arunce omenirea într'un război sângeros.

Atâtători la un nou război ar trebui să se gândească la sensul adânc al votului unanim pe care l-a dat pentru pace poporul sovietic.

VINE MAREA...

A. ȘEININ

In stepa în care vara drumurile sunt ca de piatră și poți merge sute de kilometri fără să vezi cea mai mică băltoacă, am auzit cuvintele minunate: — Vine marea. Aceste cuvinte au fost spuse de un cazac înalt, cu o șapcă arsă de soare pe ceafă. El stătea pe marginea drumului, lângă un „ZIS" de patru tone, în care se găsea o încărcătură neobișnuită: pomi fructiferi mari, și tufe de viță de vie legate cu grijă.

— Unde le duceți?

— In colhozul „Krupskaia".

— Vă mutați?

— Ne-am mutat... Ne luăm grădinile...

Am vrut să-i mai cer amănunte, dar șoferul își terminase treaba la motor și se urcase în cabină, la volan. Cazacul își luă rămas bun dela mine:

— Mă iertați, — spuse el. — Vine marea și noi mai avem multe de dus.

Vine marea... Ea nu există încă pe hărțile geografice, dar a și început să vină, a și început să se apropie. Zgomotul ei se aude în colhozurile de pe Don, când răsună exploziile, când se prăbușesc malurile din jurul barajului, când râul se aruncă înspumat în rezervorul pregătit de constructori.

Zeci de sate s'au mutat în alte locuri. S'au mutat cu casele și construcțiile colhoznice, cu fermele de animale și păsări, cu stațiunile de mașini și tractoare, cu grădinile și viile lor. In locurile ce se vor înunda au rămas numai câteva cocioabe care vor fi dărâmate.

Acum, alături de eroismul în muncă al constructorilor nodului hidraulic Timlianskaia și ai Canalului Volga-Don, către care privește întreaga țară, poate fi așezată măreția muncii modeștilor tâmplari, zidari și șoferi ai puțin cunoscutei întreprinderi „Selstroi". Intr'un timp extrem de scurt ei au mutat peste 120 de centre populate — sate și cătune. Alături de numele vestitului escavatorist Ivan Hudiacov dela Canalul Volga-Don se poate așeza pe drept numele lui Nicola Kozlov dela Canalul Cozlov, minunatul tâmplar din raionul Nijni-Cir, care a construit cu grijă, gospodărește, sute de case colhoznice.

Numele satelor au ramas aceleași, dar satele însăși nu mai sunt deloc cele dinainte. Ele au devenit mai frumoase, mai bogate, mai corespunzătoare traiului.

Exista un cătun — Nagavsk. Câteva zeci de căsuțe răspândite prin stepă. Acum, pe ambele părți ale unei uliți largi sunt așezate case curate, cu acoperișul de tablă. Schimbări mari s'au petrecut și în satele Suvorovskaia, Vesiolaia și multe altele. Ele au fost construite în noile locuri după proectele arhitecților, proecte aprobate în adunări generale ale populației. In centrul satelor sunt școli, cluburi, clădirile conducerii colhozurilor. Se amenajează parcuri și stadioane.

Cătunul Nijni-Cir era de mult împărțit în două părți. Pe deal erau numai câteva clădiri. Cei mai mulți locuitori stăteau într'o vale unde primăvara și toamna era un noroi de netrecut. Astăzi, toți locuitorii cătunului s'au mutat pe deal. După proectele arhitecților din Stalingrad se construește un sat nou, în care locul cel mai important îl ocupă portul și plaja maritimă.

In cătunul Suvorovskaia am văzut noi denumiri de străzi: Strada Mării, Strada Litoralului. Și lucrul acesta nu uimește pe nimeni aici, cu toate că deocamdată cătunul este înconjurat de stepa secetoasă.

Vine marea... Va trece mai puțin de o jumătate de an și valurile ei se vor rostogoli chiar prin fața caselor. Satele de stepă vor deveni sate de litoral. Pe debarcaderele lor se vor opri motonavele venite din Odesa și Rostov la Stalingrad, Astrahan, Gorki și Moscova. Acolo unde astăzi tâmplarii și zidarii demontează ultimele construcții din vechiul Nijni-Cir, adâncimea Mării Timliansk va atinge 9 metri.

Am pornit prin locurile unde apa se va urca la 18 metri, la 20 de metri, și mai sus.

Rezervorul Timliansk va fi o adevărată mare. Lungimea lui este de 350 km, iar lățimea ajunge în unele locuri la 22 km. Massa uriașă de apă va permite irigarea a sute de mii de hectare de pământ secetos. Acolo unde astăzi cresc doar scaeți, se vor întinde câmpiile de bumbac, orez și grâu. Apropierea și abundența apei va permite să se ridice de mai multe ori numărul de vite, să se crească păsări de apă, să se desvolte grădinăritul. O regiune uriașă, egală ca teritoriu cu câteva state europene, regiune despre care până acum geografii scriau că este puțin potrivită pentru viața omului, prin voința oamenilor sovietici se va transforma în câțiva ani într'un colț înfloritor al Uniunii Sovietice.

— Acum, în colhozurile raionului Cotelnikovsk, — spune Alexandra Alexeievna Bugaenco, președinta comitetului executiv al sovietului raional — vă puteți întâlni cu următoarea situație: pentru fiecare animal este stabilită o normă de apă. Nu-i nimic de făcut. Apa trebue scoasă dela adâncimi enorme. Fântânile seacă adesea. Dar lucrul acesta a devenit un trecut. Acum problema apei este aproape rezolvată. La primăvară va veni la noi marea...

Cabinetul președintelui colhozului „Budionnîi" din raionul Nijni-Cir. In camera încăpătoare nu găsești loc — cum se zice — nici să arunci un ac. Se ține ședința conducerii colhozului. Și aici se vorbește de venirea mării. Președintele colhozului, Gheorghi Luchici Valcov ține o dare de seamă asupra felului cum se desfășoară construcția instalațiilor de irigare. Anul viitor, 400 de ha. de teren vor primi apă din Marea Timliansk. Tânăra agronomă Lidia Arjanova ridică problema revizuirii planului de muncă al cercului agrotehnic

— Ce trebue să învățăm noi pe colhoznici? — spune ea cu aprindere. — Ingrijirea culturilor în condițiile stepei secetoase? Cine are nevoie de asta, dacă lanurile vor fi irigate?

La sfârșitul ședinței s'a ridicat problema achiziționarii unei bărci cu motor pentru colhoz.

In gloriosul letopiseț al construcției nodului hidraulic Timlianskaia vor fi fără îndoială multe pagini consacrate oamenilor plini de abnegație care lucrează la curățirea fundului viitoarei mări. 5000 de muncitori, funcționari și colhoznici din regiunea Stalingrad au pornit voluntari la tăierea pădurilor.

In cel de al XI-lea sector de tăiere a pădurilor trăiesc și muncesc lucrătorii și funcționarii din raioanele Dzerjinski și Stalin, colhoznicii din Ilovl și Log. Ei s'au așezat aici temeinic. Pe două rânduri s'au întins colibele de bârne. Tăietorii și-au construit o cantină, un magazin, o baie, un centru de consultații medicale. Șeful sectorului, Piotr Anisimovici Gorbaciov vorbește despre viața taberei:

— La început dormeam noaptea în jurul focurilor. Ziua, când tăiam copacii, era bine, cald. Noaptea însă înghețam. Am început să ne facem coliba. Dar n'aveam niciun cui. Dacă trimeteam în oraș după cuie, pierdeam timp. Am avut noroc că s'au găsit șoferi care ne-au făcut colibe ca pe front: repede și fără cuie. Iar printre arhitecții din Stalingrad s'a găsit unul, care ne-a ajutat să facem planul și a și devenit conducătorul construcției. Greutatea nu consta în aceasta. Noi am venit cu toții să tăiem copacii, dar cum s'o facem, nu știa nimeni. Am învățat dela tăietorii experimentați. Astăzi avem echipe care depășesc de 3-4 ori norma.

Tăietorii de păduri au hotărît să îndeplinească planul nu la 1 Ianuarie, cum era prevăzut, ci la 15 Noembrie.

Din zorii zilei pădurea se trezește sub scrâșnetul ferestraelor și izbiturile topoarelor. Copacii tăiați sunt aduși cu căruțele la drum. Aici ei sunt încărcați în camioane mari și duși dincolo de zona ce va fi inundată. Iar deasupra Donului bubue exploziile. Minerii desrădăcinează buturugile, aruncând în aer din rădăcini copacii seculari.

Vine marea!

(Din „Literaturnaia Gazeta")

Desvoltarea rețelei de învățământ pe șantierele nodului hidraulic dela Cuibâșev

Pe șantierele nodului hidraulic dela Cuibâșev s'au creat noi instituții de învățământ pentru constructori. In orășelul muncitoresc Comsomolsc s'a deschis o filială a Institutului industrial dela Cuibâșev cuprinzând facultățile de energetică și hidrotehnică. La aceste facultăți s'au înscris 150 de studenți: șefi de șantiere, șefi de echipă și tehnicieni.

La școala hidrotehnică medie, creată pe șantierul dela Stavropol au început deasemeni cursurile. La secțiile de construcții hidrotehnice, industriale și civile s'au înscris circa 250 de studenți. Ziua ei muncesc pe șantiere, iar seara învață la școala tehnică medie. Lecțiile sunt predate de către colaboratorii calificați, ingineri și tehnicieni ai direcției construcțiilor din Cuibâșev.

In orașul Stavropol este în curs de construcție un orășel școlar. Se înalță blocuri mari unde vor fi instalate laboratoarele, cabinetele de geologie, de materiale de construcție, geodezie, arhitectură, precum și o mare bibliotecă cu o sală de lectură. Se construesc noi clădiri destinate locuințelor profesorilor.

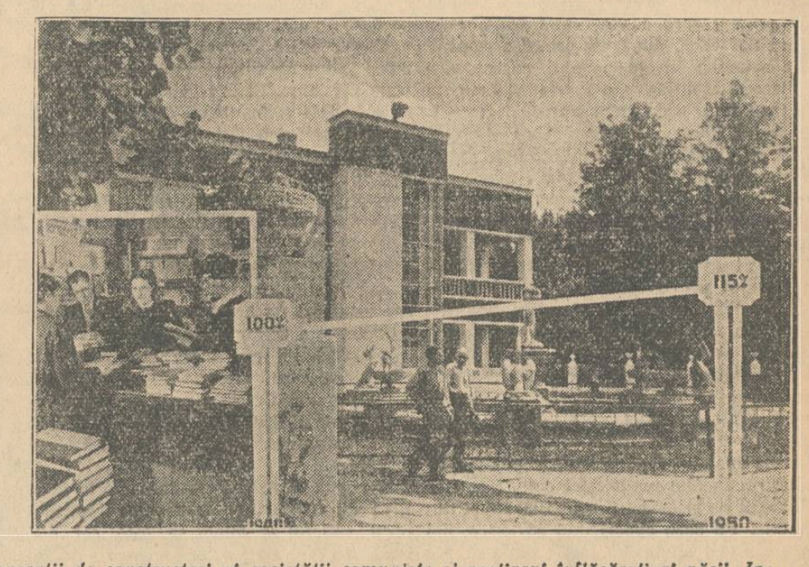

Invățământul și cultura au ajuns la o uriașă desvoltare în Uniunea Sovietică. Nenumăratele școli de toate gradele realizează cu succes educația tinerei generații de constructori ai societății comuniste și partizani înflăcărați ai păcii. Institutiile culturale răspândesc în massele largi ale oamenilor sovietici cele mai înaintate cunoștințe politice, științifice și culturale.

Numai în ultimii zece ani, din 1940 până în 1950, numărul elevilor din școlile elementare, de șapte ani și medii de toate tipurile a crescut dela 29.000.000 la 37.00.000. Numărul studenților sovietici a crescut, în aceeaș perioadă, dela 812.000 la 1.247.000. Iar cluburile și bibliotecile de massă dela orașe și sate sunt cu 15% mai multe în comparație cu anul 1940.

Urmând exemplul şcolii din Ţara Socialismului victorios

Roade tot mai bogate culege şcoala noastră, în toate ramurile ei de muncă, din aplicarea stăruitoare a nesecatului tezaur de experienţă al şcolii sovietice. In munca de organizare a învăţământului şi în activitatea cadrelor didactice cu elevii, în predarea diferitelor discipline şi în munca educativă, în grija pentru oamenii muncii din şcoli şi în toate celelalte probleme ale învăţământului, măreţul exemplu al şcolii din Ţara Sovietelor, face să crească tot mai mult elementul nou, înaintat, socialist. Urmând drumul străbătut cu glorie de şcoala sovietică, şcoala noastră devine din ce în ce mai mult o şcoală a poporului, verigă de bază în desăvârşirea revoluţiei culturale, factor de seamă în lupta pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii

O unitate de muncă bine organizată

Pe biroul încărcat de hârtii al tovarăşului Grigore Savu, directorul liceului nr. 10 de băieţi din raionul Griviţa Roşie al Capitalei, se află la îndemână o broşură: „Planificarea muncii în şcoală, de I. K. Novicov". Sfaturile înţelepte ale lui I. K. Novicov, unul dintre cei mai buni directori de şcoală din Uniunea Sovietică, sunt mult folosite de conducerile liceelor nr. 10 de băieţi şi nr. 3 de fete, care funcţionează în aceeaş clădire. Colectivul numeros al celor două licee, cu 38 de cadre didactice şi 1400 de elevi şi eleve, duce o muncă rodnică, creatoare, care tinde spre acelaş scop comun — pregătirea unor noi constructori ai socialismului şi partizani ai păcii.

Organizarea unui asemenea colectiv nu este o treabă uşoară. Dar conducerile celor două şcoli, folosind experienţa şcolilor sovietice, au realizat multe lucruri bune pe acest drum. „Tovarăşa Ana Rotaru, dela comitetul raional de partid, ne îndrumează necontenit în muncă, — spune tovarăşul Grigore Savu. — Ea a fost lucrătoare la Atelierele Griviţa Roşie şi ne învaţă acum să luptăm la fel cu ceferiştii pentru aplicarea metodelor sovietice în munca noastră". Şi într'adevăr, pe baza experienţei şcolilor din Ţara Socialismului, la liceele nr. 10 de băieţi şi nr. 3 de fete procesul instructiv-educativ este organizat cu pricepere. Fiecare om are limpede în faţă sarcinile ce-i revin şi fiecare sarcină este bine repartizată. Iar controlul şi îndrumarea muncii se realizează în mod sistematic, intervenind acolo unde apar greutăţile. Aşa se explică faptul că, unii profesori care înainte îşi pregăteau planuri de lecţii superficiale, obţin astăzi bune rezultate în clasele lor. Colectivele didactice ale şcolilor reuşesc să ducă o serioasă muncă cu părinţii şi o frumoasă activitate cultural artistică. Şcoala participă activ la munca centrului de radioficare din cartierul Griviţa Roşie. Tot în acelaş timp se duce lupta cu succes pentru rezolvarea diferitelor probleme de organizare a bazei materiale, ca înfiinţarea unei cantine, amenajarea unei săli de sport şi multe altele.

Experienţa şcolii sovietice le-a arătat tovarăşilor din aceste două şcoli că munca poate da cele mai bune rezultate numai în condiţiile unei amănunţite planificări. Traducând în viaţă această învăţătură, cadrele didactice ale liceelor nr. 10 de băieţi şi nr. 3 de fete alcătuesc în fiecare an, pe baza experienţei câştigate în anii trecuţi, pe baza noilor sarcini puse în faţa şcolii, pe baza exemplului şcolilor sovietice, temeinice planuri de muncă, începând cu planul general de muncă al şcolii şi terminând cu planurile calendaristice ale cadrelor didactice.

Nelipsită este pe masa directorilor mapa cu toate planurile de muncă pe anul şcolar în curs, inclusiv planurile organizaţiilor utemiste şi pionereşti. Un loc de frunte îl are planul de muncă al consiliului pedagogic, care urmăreşte îmbunătăţirea procesului de învăţământ prin aplicarea metodelor sovietice.

O luptă dârză, susţinută, a fost necesară pentru a ridica şcolile la acest nivel. Dela gimnaziul mixt înfiinţat aici în 1922, gimnaziu în care clicile conducătoare din acea vreme căutau să crească pe copii în spiritul supunerii faţă de exploatatori, şi până la cele două licee bine organizate de astăzi a fost un drum lung şi greu. Eliberarea ţării de către Armata Sovietică, izgonirea exploatatorilor, apoi reforma revoluţionară a învăţământului şi folosirea experienţei sovietice au asigurat o însemnată creştere a acestor şcoli.

Dar niciunul dintre învăţătorii şi profesorii acestor şcoli nu se îndoeşte că mai are încă mult de făcut. Trebue să se ducă o muncă stăruitoare pentru asigurarea disciplinii elevilor, pentru ridicarea nivelului predării, pentru obţinerea unor cunoştinţe cât mai temeinice.

Sufletul muncii de aici sunt comuniştii. In cea mai strânsă legătură cu direcţia, sprijinind-o activ, organizaţia de bază P.M.R., a cărei secretară e tovarăşa profesoară Eugenia Niţescu, luptă cu hotărîre pentru necontenita creştere a calităţii muncii, pentru necontenita ridicare a nivelului cadrelor didactice. Comuniştii sunt un exemplu în această privinţă. Toţi sunt cuprinşi în diferite forme de învăţământ. Cinci dintre ei participă la un cerc de politică curentă, alţi zece studiază Istoria P. C. (b) al U.R.S.S., iar cinci frecventează cursurile universităţii serale de partid a Organizaţiei de Bucureşti P.M.R. In activitatea lor din şcoală, munca de ridicare a nivelului ideologic şi politic se răsfrânge pozitiv: direcţiile celor două licee, puternic sprijinite de organizaţia de bază, îndrumează întregul colectiv de profesori, obţinând de pe acum rezultate frumoase. Astfel, spre pildă, urmărind numai pe cei 33 de elevi care în anul şcolar trecut au dat în acelaş timp examene de clasa X-a şi a XI-a se poate vedea că ei au intrat toţi printre primii în diferite institute de învăţământ superior. Zece dintre absolvenţii celor două licee studiază acum în Uniunea Sovietică...

...In cabinetul directorului intră un tânăr. Zâmbind prietenos, el se apropie de tovarăşul Grigore Savu.

— Am venit să văd când se ţine cercul literar şi am intrat şi la dvs., să vă cer un sfat...

Studentul Dumitru Ciorcoveanu, dela Institutul de Căi Ferate, la fel ca şi Arcadie Ulinici dela Institutul Agrotehnic, ca şi mulţi alţi foşti elevi ai acestui liceu continuă să ţină o strânsă legătură cu şcoala din care au plecat, participând activ la viaţa ei.

Este o vie mărturie a rezultatelor obţinute de acest colectiv în plină desvoltare.

O profesoară a şcolii noastre noi

Ca de obicei, înainte de a intra în clasă tovarăşa Ana Lipşa şi-a mai aruncat odată privirea asupra planului de lecţie. Rând pe rând profesoarele au luat sub braţ cataloagele şi au pornit spre clase.

Când uşa clasei a X-a B s'a deschis, cele 36 de eleve care aşteptau în linişte, repetând lecţia, s'au ridicat în picioare şi, ca de fiecare dată, au condus cu priviri senine şi pline de încredere pe profesoara lor până la catedră. Incepe o nouă oră de fizică. S'a făcut linişte.

Profesoara şi-a început lecţia cu întrebări adresate întregii clase. Câteva eleve au fost scoase la tablă să deseneze. Multe au fost întrebate din bancă şi au primit note. Lecţia „Oscilaţii longitudinale" a fost parcursă în întregime. Elevele au dovedit că au înţeles bine cum se propagă oscilaţiile longitudinale pe un resort în spirală, cum se fac comprimările şi dilatările în undele longitudinale etc.

Dacă răspunsurile au fost corecte, dacă lecţia s'a ştiut acesta este un lucru obişnuit la fizică. La această materie elevele vin întotdeauna bine pregătite.

Cum a ajuns profesoara de fizică dela liceul de fete din Galaţi să obţină dela elevele ei această atitudine faţă de muncă, această conştiinciozitate, acest interes? Ea a învăţat din experienţa profesorilor sovietici noile metode de muncă şi ştie că atunci când lecţiile sunt interesante şi bine predate, când profesorul reuşeşte, prin ţinuta sa, prin stilul său de muncă, prin atitudinea justă şi plină de înţelegere faţă de elevi, să-şi câştige respectul şi încrederea lor, atunci munca în şcoală devine o plăcere, atât pentru profesori cât şi pentru elevi. Atunci lecţiile se desfăşoară cu cele mai bune roade.

Figurile învăţătorilor şi profesorilor sovietici, ale acelor învăţători şi profesori care ştiu să muncească cu tot sufletul în şcoală, au fost pentru profesoara de fizică dela liceul de fete din Galaţi exemplul luminos pe care s'a străduit zi de zi să-l urmeze. Ea a avut ca model pe Valentina Şipova, profesoară în şcoala nr. 369 din Moscova, şi pe atâţia alţi învăţători şi profesori sovietici, dela care a învăţat cum să trezească interesul şi dragostea elevelor pentru învăţătură, cum să le stimuleze pe fiecare în parte, cum să le îndrumeze. Strădania ei are rezultate din ce în ce mai îmbucurătoare. Elevele sunt bine pregătite, ştiu să mânuiască aparatele din laborator, ştiu să desfăşoare o muncă independentă. La tovarăşa Lipşa nota este nu numai un mijloc de apreciere a cunoştinţelor elevelor, ci şi un mijloc de stimulare. Pe elevele cu note mari ea le îndrumă, le trezeşte dorinţa de a menţine aceste note, de a învăţa mereu mai mult. Pe elevele cu note mici le ascultă cât mai des pentru ca să le obişnuiască cu munca. La tablă sau din bancă, în cursul unei ore de fizică răspund majoritatea elevelor din clasă. Deaceea, la fizică nu sunt eleve codaşe. Primele note mici sunt pentru profesoară semnalul de alarmă care-i spune: grijă deosebită pentru eleva aceasta. „Caut să rezolv problema rămânerii în urmă a elevelor, nu lăsând totul pe seama grupelor de învăţătură, ci ocupându-mă cu deosebită grijă în timpul orelor de elevele pe care le văd că nu merg în pas cu celelalte — spune ea. Sunt atâţia profesori sovietici care lucrează ani în şir fără corigenţi şi fără repetenţi. Ei au ajuns la acest rezultat prin grija atentă faţă de fiecare copil în parte. Aşa vreau să lucrez şi eu. Exemplul acestor profesori mă străduesc să-l urmez pas cu pas".

La fel ca ora dela clasa X-a B, s'au desfăşurat toate cele patru ore pe care tovarăşa Lipşa le-a avut în ziua aceea. La sfârşitul orelor, pregătindu-se să plece, ea a mai discutat cu directoarea şcolii, câteva chestiuni în legătură cu materialul didactic venit de curând dela minister. „Abia aşteaptă elevele să vadă noile aparate. Le-am vorbit despre ele şi sunt pline de nerăbdare".

Şi-a aşezat în servietă caietul de planuri, alături de manual, de metodică şi de ultimul număr din Revista Matematică şi Fizică. Cu acest material venise la şcoală. Servieta ei era plină de cărţi, aşa ca şi a unei eleve. Pentrucă să poată învăţa pe alţii, ea însăşi învaţă zi de zi.

La câţiva paşi dincolo de poarta şcolii, o ajunge din urmă un grup de eleve. Profesoara le anunţă subiectul referatului care urmează să se ţină în cadrul Societăţii pentru Răspândirea Ştiinţei şi Culturii. Nu e nevoie să le mai îndemne să vină. Elevele au mai fost la conferinţele pe care profesoarele lor le ţin în cadrul acestei societăţi şi spun singure, cu bucurie, că vor veni. Şi aşa, înconjurată din toate părţile de elevele care îi tot puneau întrebări, profesoara s'a îndepărtat pe strada acoperită de frunze ruginii. Pe stradă, ca şi în şcoală, ea îşi continuă munca de educatoare.

O profesoară a şcolii noastre noi...

Colectivul anului III-G

Era la sfârşitul anului şcolar trecut.

Dirigintele anului II G dela Şcoala Medie Tehnică de Petrol din Ploeşti era mulţumit. Clasa lui dăduse ultima teză şi, cu prilejul acesta, el a putut să vadă că în rândurile elevilor lui s'a închegat cu adevărat un colectiv, un colectiv care ştie să reacţioneze just. Un elev fusese surprins de colegii lui copiind la teză. Şi toţi ceilalţi s'au ridicat cu indignare împotriva unei asemenea greşeli, care ştirbea prestigiul întregii clase. Protestele veneau din toate părţile. Nici o încercare de solidarizare cu cel vinovat. Elevul cu pricina a simţit pentru prima dată că face parte dintr'un colectiv unit, care şi-a format o opinie sănătoasă. A început să-şi dea seama că trebue să se schimbe, că trebue să devină cinstit şi muncitor.

Elevii anului III-G socotesc astăzi drept duşman al colectivului pe acela care atunci când i s'ar atrage atenţia asupra unei

Viitorii constructori ai socialismului învaţă să mânuiască uneltele şi maşinile cu care se vor întâlni la terminarea şcolii.
In clişeu: La cercul de mecanică din Palatul Pionierilor din Capitală.

greşeli, răspunde: „Ce-ţi pasă ţie?" „Ce te interesează?"

Dar pentru ca anul III-G să devină un astfel de colectiv unit, disciplinat, în stare să ducă până la capăt o acţiune, s'a străbătut un drum lung şi nu lipsit de greutăţi.

In anul şcolar trecut, când dirigintele Paul Popescu s'a întors la muncă, după o lipsă mai îndelungată, în şcoală se vorbea de clasa lui ca de cea mai nedisciplinată. Numărul elevilor corigenţi întrecea cu mult pe cel al promovaţilor. Atunci şi-a dat seama că numai muncind organizat, numai făcând din fiecare elev un prieten al său, va putea să se îndrepte o stare de lucruri care nu mai putea suferi nici o întârziere. Dirigintele cunoştea bine opera lui Macarenco şi o folosise în munca lui. De curând terminase de citit „Steaguri pe turnuri". Din această carte a aflat multe lucruri noi. A început să lucreze cu sârg, încrezător în succesele pe care nu se putea să nu le obţină.

Mai întâi a arătat elevilor că dintr'o clasă codaşă la învăţătură şi nedisciplinată, prin strădania fiecăruia în parte, ei pot deveni o clasă fruntaşă, iar când se va vorbi în şcoală despre „clasa geologilor", — aşa cum o numesc ceilalţi elevi ai şcolii — fiecare să ştie că aici munceşte un colectiv harnic şi disciplinat.

Clasa a ales din mijlocul ei un colectiv de patru elevi fruntaşi la învăţătură. Ei l-au ajutat mult pe diriginte. In jurul lor s'au strâns toţi elevii, în patru grupe. Treptat, fiecare elev a început să simtă dorinţa ca grupa lui să fie cea mai bună. Intr'un timp destul de scurt s'au schimbat multe lucruri în clasa dirigintelui Paul Popescu. La un moment dat, elevii, „geologi" au semnat şi un angajament prin care se obligau să păstreze disciplina şi să lupte pentru obţinerea unor rezultate cât mai bune la învăţătură. Se apropia sfârşitul anului. Graficul la învăţătură urca în fiecare zi. Totuşi, se mai luau note slabe. In această direcţie şi-a îndreptat dirigintele întreaga atenţie. La sfârşitul anului, din cei 39 elevi corigenţi pe primul semestru, au rămas numai 4 codaşi.

In sufletul elevilor din anul II G începuse să încolţească mândria de a fi şi ei în rândul elevilor buni, ba chiar de a deveni fruntaşi în anumite acţiuni. Pentru prima dată ei au pregătit singuri un festival.

Când a fost vorba să înceapă lucrările pentru nivelarea curţii, colectivul acestei clase a fost cel dintâi. Anul II G a avut cele mai multe ore de muncă voluntară din şcoală. Dirigintele a lucrat cot la cot cu elevii. Excursiile care au urmat au contribuit şi mai mult la întărirea colectivului. Iar practica de vară a constituit cea mai vie dovadă că elevii se simt legaţi între ei, că trăiesc viaţa de colectiv. Au plecat la practică în toate colţurile ţării. Dar n'au încetat să se gândească unii la alţii să-şi scrie. Dirigintele a primit el însuşi numeroase scrisori. Elevii începuseră să-l considere un prieten şi un sfătuitor.

Şi câte acţiuni nu au dus elevii anului III-G, în mai puţin de un an de zile! Dirigintele lor însă ştie că mai are de muncit mult pentru a face din clasa lui un colectiv asemănător acelora pe care le constitue fiecare clasă din Uniunea Sovietică. El ştie că educaţia în colectiv este una din condiţiile hotărîtoare pentru creşterea unei generaţii sănătoase, cu o nouă atitudine faţă de muncă, pătrunsă de iubire fierbinte pentru Patrie, de dorinţa dârză de a apăra pacea şi viitorul fericit.

Tineretul învaţă să construiască viaţa nouă

Elevele anului IV dela şcoala pedagogică de educatoare din Oraşul Stalin au îndrăgit mult studiul geografiei. Iată-le la lecţia: Câmpiile din R.P.R. In ascultarea lecţiei anterioare — (Regiunea subcarpatică), la întrebările clare şi precise ale profesoarei, răspunsurile curg unul după altul. Clasa întreagă nu mai are astâmpăr. Fiecare elevă doreşte să treacă la hartă şi să vorbească despre formele de relief ale regiunii subcarpatice, despre bogăţiile ascunse în sânul pământului, despre valorificarea bogăţiilor ţării noastre. O elevă vorbeşte despre izvoarele de petrol. Cu mândrie ea arată munca petroliştilor pentru extragerea aurului negru. O altă elevă vorbeşte despre folosirea lignitului inferior la Doiceşti şi Filipeştii de Pădure unde se construesc uzine termoelectrice, care vor furniza energie pentru uzinele noastre, pentru oraşele noastre, pentru electrificarea satelor, pentru construirea liniei ferate electrice dintre Oraşul Stalin şi Câmpina.

Legătura dintre clasă şi profesoară devine din ce în ce mai strânsă. Elevele cunosc bine geneza celor două câmpii, a Dunării şi a Tisei. Tovarăşa profesoară, Maria Şuţu, ştie să trezească interesul elevelor pentru însuşirea noilor cunoştinţe, legând continuu materialul predat de practica construcţiei noastre socialiste. Vorbind despre valoarea economică a câmpiilor, ea pune faţă în faţă agricultura înapoiată, extensivă şi nemecanizată din trecut, cu agricultura nouă, intensivă, mecanizată, folosită acum de gospodăriile agricole colective şi de stat. Folosind metodele agrotehnice înaintate, ţăranii muncitori, îndrumaţi de Partidul nostru au început să folosească asolamentele, îngrăşămintele, să selecţioneze mai bine seminţele, să obţină roade mai bogate. Elevele îşi notează cu vădit interes cifrele care ilustrează recoltele obţinute la hectar în gospodăriile agricole colective şi în gospodăriile individuale.

Tovarăşa profesoară povesteşte mai departe elevelor despre perspectivele ce se deschid satelor şi oraşelor aşezate în aceste câmpii, prin îndeplinirea planului cincinal, prin socializarea agriculturii, precum şi despre tinerele păduri ce vor creşte în partea de răsărit a ţării noastre pentru a slăbi puterea vânturilor, pentru a atrage ploile. Regiunile de câmpie, ameninţate an de an de secetă, se vor acoperi de holde bogate. Aşa după cum prevede cincinalul, 120.000 ha. vor fi irigate şi smulse pentru totdeauna din ghiarele secetei. Profesoara explică metodele după care aceste lanuri întinse de semănături vor primi apă la vreme şi atât cât le trebue.

— Ce ape vor fi folosite pentru aceste irigaţii, — întreabă o elevă, dând glas gândului ce încolţise în mintea mai multor eleve.

Şi profesoara vorbeşte elevelor despre mărirea debitului de apă al văii Siretului, datorită lacului de acumulare ce se va forma pe valea Bistriţei, la picioarele Ceahlăului.

— Apa din acest lac de acumulare va servi deci şi hidrocentralei „Lenin" dela Stejar şi irigaţiilor ce se vor face în partea de răsărit a ţării, — remarcă o elevă din fundul clasei, care a şi schiţat pe maculatorul ei perdelele de împădurire şi canalele de irigaţie.

Profesoara arată rolul gospodăriilor agricole colective în valorificarea acestor câmpii, în creşterea bogăţiilor ţării noastre.

— Frumoase şi bogate vor fi satele noastre, tovarăşă profesoară, — se bucură eleva Elena Braic, fiică de ţăran muncitor.

In privirile ei, în glasul şi zâmbetul ei, se citeşte bucuria şi neastâmpărul tineretului nostru, dornic să contribue cu toată puterea lui de muncă şi de luptă la construirea vieţii celei noi. Clasa întreagă o priveşte cu dragoste, pentrucă ea exprimă gândurile lor comune, bucuria lor puternică pentru perspectivele zilei de mâine.

Din munca învăţătorilor şi profesorilor sovietici, cadrele didactice din şcolile noastre au învăţat să lege strâns, organic, activitatea lor de practica construcţiei socialiste. Invăţătorii şi profesorii din şcolile noastre se străduesc zi de zi să lege lecţiile lor de munca uriaşă care se desfăşoară în Patria noastră pentru construirea unei vieţi noi. Tovarăşa Maria Şuţu, profesoară de geografie dela Şcoala Pedagogică de fete din Oraşul Stalin, ajutată de ştiinţa sovietică, învaţă să aplice acest principiu al didacticii sovietice şi se străduește să facă din obiectul său un puternic mijloc de educaţie comunistă.

După exemplul Casei de Cultură „Vâborg"

Pe unul din bulevardele Capitalei, în apropiere de Cişmigiu, se află Clubul Sindicatelor de Invăţământ.

Casa aceasta a devenit un centru de viaţă culturală pentru învăţătorii şi profesorii membri ai Sindicatelor de Invăţământ din Bucureşti, un centru de răspândire a experienţei şcolii şi pedagogiei sovietice.

★

Una din preocupările de frunte ale conducerii clubului este să ajute în mod activ pe învăţători şi profesori în lupta lor pentru aplicarea noilor metode de muncă în şcoală, pentru îmbunătăţirea calitativă a muncii şi îndeplinirea sarcinilor de plan.

Urmând exemplul Casei de Cultură „Vâborg" colectivul cercului de orientare profesională se străduește să organizeze astfel activitatea de îndrumare încât să facă din club un centru de popularizare şi de răspândire a metodelor pedagogice sovietice. Activitatea secţiei de orientare profesională ajută astfel pe mulţi învăţători şi profesori în ridicarea cunoştinţelor lor profesionale, pe baza metodelor sovietice.

In zilele când au loc conferinţe cu teme pedagogice, consultaţii, referate şi schimburi de experienţă, sala de conferinţă a clubului devine neîncăpătoare pentru numărul mare de învăţători şi profesori. Urmând experienţa cluburilor şi a caselor de cultură ale sindicatelor de învăţământ din Uniunea Sovietică, care atrag în jurul lor colective largi de oameni de ştiinţă, conducerea clubului din Bucureşti a reuşit să atragă în activitatea clubului pe unii academicieni şi profesori universitari din ţara noastră, care au ţinut interesante conferinţe. Astfel, au fost ascultate aici conferinţele „Genialele învăţături ale lui I. V. Stalin despre lingvistică", „M. I. Kalinin, prieten al învăţătorilor şi tineretului", „I. P. Pavlov şi unele probleme de pedagogie", etc.

Consfătuirile organizate cu cadrele didactice pentru discutarea planurilor calendaristice şi de lecţii, schimbul de experienţă organizat pentru directorii de şcoli elementare şi medii, ca şi consultaţiile organizate cu sprijinul Facultăţii de Pedagogie, au ajutat mult la orientarea învăţătorilor şi profesorilor. Şi toate aceste realizări ale clubului se datoresc aplicării experienţei cluburilor şi caselor de cultură sovietice.

Conducerea clubului ştie însă că trebue să-şi intensifice mult activitatea pentru popularizarea cât mai largă în rândurile tuturor cadrelor didactice din Bucureşti, a experienţei şcolii sovietice, folosind pentru aceasta forme cât mai variate. Deasemeni, colectivul clubului va trebui să depună o muncă mult mai stăruitoare pentru generalizarea experienţelor pozitive de aplicare a metodelor sovietice de către învăţătorii şi profesorii noştri.

★

In biblioteca clubului e linişte. Aplecată deasupra unui registru, tovarăşa Ioana Apolzan, responsabila bibliotecii, studiază atentă catalogul cărţilor primite în ultimul timp. Alături, pe masă, stau instrucţiunile în care se arată cum trebue organizată biblioteca.

— „Dela bibliotecari ca Evghenia Alexeievna Stratanovskaia şi A. D. Voronova am învăţat cum trebue popularizată cartea, cum trebuesc atraşi oamenii spre a citi, spune tovarăşa responsabilă, arătându-ne un grafic care indică creşterea numărului de cărţi, al numărului de cititori şi al cărţilor citite.

Este adevărat de altfel că numărul acestora a crescut simţitor. Dela 31.670 volume câte erau în August 1950, numărul volumelor a crescut până în Ianuarie 1951 la 59.364, în timp ce numărul de cititori s'a ridicat dela 210 la 1528 în acelaş timp.

Metodele întrebuinţate pentru atragerea cititorilor le-au învăţat activiştii bibliotecii tot dela bibliotecarii sovietici. Experienţa Clubului Invăţătorilor din Leningrad, a caselor de cultură „Vâborg" şi „Cama", folosite de Clubul Sindicatelor de Invăţământ din Bucureşti le-au arătat că organizarea recenziilor, a prezentării cărţilor, constitue un preţios ajutor dat cadrelor didactice în ridicarea muncii lor profesionale. Colectivele editurilor „Cartea Rusă", „Editura de Stat" şi mulţi profesori au ajutat munca clubului pe acest tărâm.

Prezentarea cărţilor de literatură cum sunt „Insemnările unui partizan" de P. Ignatov, „Incendiatorii" de N. Spanov, „Apa vie" de Cojevnikov, „Şcoala" de A. Gaidar, ca şi a cărţilor pedagogice ca „Texte pedagogice alese" ale lui Herzen, „Operele pedagogice" ale marelui pedagog sovietic Macarenco, recenzia unor cărţi ca „Yankei în China", simpozioanele organizate pentru prezentarea şi discutarea operelor lui Caragiale, Coşbuc, Maxim Gorki şi ale altor scriitori români şi sovietici au atras un însemnat număr de învăţători şi profesori, de asistenţi, conferenţiari şi profesori universitari în munca culturală a clubului. Standurile permanente de cărţi organizate la club atrag zi de zi atenţia cititorilor. Un fişier special, întocmit cu sprijinul Institutului de Studii Româno-Sovietic, arată celor care vin aci materialul sovietic tradus pentru diferite probleme de pedagogie, psihologie, filosofie, etc. Sunt apoi expuse multe traduceri din literatura pedagogică sovietică, care ajută mult la orientarea în muncă a învăţătorilor şi profesorilor.

Creşte mereu numărul învăţătorilor şi al profesorilor care vin la biblioteca clubului să citească, să-şi îmbogăţească cunoştinţele, ştiind că astfel vor putea lucra mai mult şi mai bine în şcolile lor, că vor putea obţine succese mereu mai mari în munca de educare comunistă a tineretului.

★

Din munca cluburilor sovietice, conducerea clubului din Bucureşti a învăţat că un puternic mijloc de strângere a legăturilor de prietenie între învăţătorii şi profesorii din ţara noastră cu cei din alte ţări este organizarea unor întâlniri între unii şi alţii tocmai aici, în cadrul clubului.

Vizitele delegaţiilor de profesori din alte ţări, întâlnirile dintre aceştia şi învăţătorii şi profesorii noştri, au întărit sentimentul unităţii internaţionale între oamenii muncii din învăţământ. Aci au putut fi văzuţi şi ascultaţi învăţători şi profesori din R. P. Bulgaria, din R. P. Ungară sau R. D. Germană, profesorul H. Wallon, unul dintre fruntaşii mişcării partizanilor păcii, Paul Delanoue, secretar general al F.I.S.I., care au stat ore întregi de vorbă cu învăţătorii şi profesorii noştri povestindu-le despre munca şi lupta lor.

★

Toate sălile clubului sunt pline de oameni. Unul după altul, învăţătorii şi profesorii vin aci spre a învăţa, spre a se odihni. In una din săli se mai aud încă acordurile pianului. Are loc acolo o lecţie pentru copiii salariaţilor. In atelierul de artă plastică, câţiva profesori îşi pregătesc materialele pentru pictură. Pe un panou mare de pânză, unul dintre ei lucrează la tabloul tovarăşului Stalin, care va fi terminat în cinstea zilei de 7 Noembrie. Alţii organizează standurile de cărţi, aranjând ultimele volume apărute în cinstea lunii prieteniei româno-sovietice.

★

Pe drumul ridicării necontenite a nivelului muncii noastre, cunoaşterea şi aplicarea experienţei sovietice ne este un ajutor nepreţuit. Experienţa sovietică îndrumează zi de zi fiecare nou pas al nostru către cucerirea ştiinţei, către stăpânirea metodelor de muncă prin care vom face să crească o generaţie de tineri căliţi şi curajoşi, instruiţi şi puternici, constructori devotaţi ai socialismului şi aprigi apărători ai păcii.

In laboratoarele şcolilor noastre, elevii aplică în practică cunoştinţele dobândite la cursuri, realizând, după exemplul şcolii sovietice, unitatea dintre învăţătură şi viaţă.
In clişeu: *Elevii Şcolii Medii Tehnice de Chimie din Bucureşti, în ora de laborator.*

Pentru profesorii şi învăţătorii din ţara noastră stau la dispoziţie tot mai multe cluburi, colţuri roşii şi biblioteci unde, în timpul liber, ei găsesc un bogat material care îi ajută să fie la curent cu ultimele noutăţi în domeniul ştiinţei şi literaturii.
In clişeu: *In biblioteca Clubului Sindicatelor de Invăţământ din Bucureşti.*

Un nou pas înainte pe drumul apărării păcii în lume

La 1 Noembrie s'a deschis la Viena cea de a doua sesiune a Consiliului Mondial al Păcii. In orașul care a îmbrăcat haină de sărbătoare pentru a întâmpina acest eveniment istoric, au sosit delegați din toate țările lumii.

Consiliul Mondial al Păcii, acest înalt for reprezentativ al voinței unanime de pace a popoarelor, se întrunește într'un moment în care forțele războiului și forțele păcii sunt încleștate într'o luptă pe viață și pe moarte, într'un moment în care, mai mult ca oricând, voința nesdruncinată de a apăra pacea popoarelor lumii trebue să-și spună cuvântul.

Dela prima sesiune a Consiliului Mondial al Păcii care s'a întrunit la Berlin, imperialiștii americani și englezi, dușmani de moarte ai popoarelor, și-au sporit uneltirile războinice. In urma conferințelor partenerilor atlantici dela Washington și Ottawa, a fost hotărîtă includerea Germaniei Occidentale în pactul agresiv al Atlanticului de Nord, punerea pe picioare a noului Wehrmacht, includerea Greciei și Turciei în blocul agresiv al Orientului Mijlociu și o serie de alte măsuri menite să grăbească dezlănțuirea războiului.

Conferința dela San Francisco pentru încheierea așa zisului tratat de pace cu Japonia a avut drept scop să accelereze remilitarizarea Japoniei și transformarea ei într'un cap de pod al agresiunii în Extremul Orient.

Imperialiștii americani și englezi nici nu mai fac astăzi un secret din pregătirile lor de dezlănțuire a războiului. Pline de ură și venin sunt declarațiile cinice ale agresorilor imperialiști care au dezlănțuit focul războiului în Coreea.

Tineretul Statelor Unite este educat în spiritul urii și al războiului, cercurile conducătoare din U.S.A. având grijă să crească noii SS-iști. Astfel, revista „National parentteacher", organ al „Asociației unite a părinților și profesorilor" scrie într'unul din numerele sale: „Țara are nevoie de oameni care vor ucide pe alții, pentru a supraviețui ei înșiși". „Nouă ne trebue — spune revista — asasini, și nimic altceva". Iată cum educă guvernanții Statelor Unite noua generație, iată ce valoare pot avea cuvintele lor mieroase despre pace și colaborare, pe care au început să le vânture în ultimul timp, în urma presiunii opiniei publice care urăște de moarte războiul.

In dorința lor furibundă de a dezlănțui un nou război, imperialiștii americani alocă credite uriașe pentru înarmare. Peste 100 miliarde dolari, cifra cea mai mare din istoria Statelor Unite, au fost alocate anul acesta în buget pentru fondul creditelor de război.

Statele Unite se pregătesc să cheltuiască 7 miliarde de dolari numai pentru înarmarea sateliților lor din blocul Atlanticului de Nord. De curând, la cererea președintelui Truman, Congresul american a permis recrutarea a 4 milioane tineri pentru forțele armate.

Uneltirile criminale ale imperialiștilor americani în vederea dezlănțuirii războiului se împletesc cu cele ale sateliților lor, cu presiunile colonialiștilor britanici în Iran și Egipt, cu războiul criminal dus de colonialiștii francezi în Vietnam, cu ofensiva reacțiunii din țările capitaliste împotriva elementelor cinstite și democrate și a organizațiilor progresiste.

Sfidând voința unanimă de pace a popoarelor, imperialiștii americani și englezi continuă să se pronunțe împotriva propunerii sovietice de a se încheia un Pact al Păcii între cele cinci puteri. Ei persecută pe partizanii păcii din țările capitaliste și fac totul pentru a aduce la putere în aceste țări pe fasciști. Ei intensifică prigoana și exploatarea din colonii, pentru a-și crea un spate al frontului, pentru a stoarce materiile prime necesare ducerii unui nou război.

In fața criminalelor planuri imperialiste se ridică însă o forță organizată, capabilă să le zădărnicească aceste planuri. Această forță este mișcarea uriașă a partizanilor păcii din lumea întreagă, formată din sutele de milioane de oameni simpli care dorasc fierbinte pacea, care luptă pentru a împiedica pe asasinii omenirii să dezlănțuie un nou măcel mondial.

Mișcarea uriașă a partizanilor păcii cunoaște o amploare fără precedent în istorie. Din ea fac parte oameni de toate rasele, de toate credințele, de toate profesiile, indiferent de opinia lor politică, dar care sunt partizani hotăriți ai păcii, ai împiedicării dezlănțuirii unui nou război. Forul conducător al acestei mișcări este Consiliul Mondial al Păcii, a cărui sesiune se desfășoară în prezent în capitala Austriei.

O dovadă a forței uriașe a acestei mișcări o constitue numărul imens de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii pentru încheerea unui Pact al Păcii între cele 5 puteri. Peste un sfert din populația globului, peste 562 milioane de oameni au semnat până acum Apelul pentru un Pact al Păcii. Această cifră uriașă, care a întrecut cifra semnăturilor pe Apelul dela Stockholm, este menită să dea de gândit imperialiștilor atățători la război.

Sesiunea Consiliului Mondial al Păcii care s'a deschis la Viena va constitui o nouă și puternică lovitură dată trumanilor și achesonilor, va însemna un nou și important pas înainte pentru desăvârșirea campaniei de semnături pe Apelul pentru un Pact al Păcii, pentru întărirea organizatorică a mișcării partizanilor păcii din lumea întreagă.

Sesiunea Consiliului Mondial al Păcii are loc într'un moment în care imperialiștii atățători la război au suferit o nouă și grea înfrângere în urma răspunsului tovarășului Stalin la întrebările corespondentului ziarului „Pravda" cu privire la arma atomică.

Cavalerii șantajului atomic, adepții planului Baruch-Lilienthal de creare a unui supertrust atomic sub controlul american, au văzut spulberându-li-se speranțele for exprimate în declarațiile repetate ale atățătorilor la război de a supune Uniunea Sovietică și țările lagărului păcii unui bombardament cu bombe atomice.

„Desigur — spune tovarășul Stalin în răspunsul său la întrebările corespondentului ziarului „Pravda" — **agresorii vor ca Uniunea Sovietică să fie neînarmată în cazul unui atac al lor împotriva ei. Dar Uniunea Sovietică nu este de acord cu aceasta și e de părere că pe agresori trebue să-i întâmpini pe deplin pregătit".**

Sesiunea Consiliului Mondial al Păcii care s'a deschis la Viena are în fața sa sarcini importante pentru a traduce în viață voința de pace a popoarelor, mai ales că ea se ține într'un moment în care Organizația Națiunilor Unite a fost transformată de imperialiști într'un instrument al politicii lor agresive.

Prezența delegației sovietice la sesiunea Consiliului Mondial al Păcii va aduce cuvântul de pace al constructorilor comunismului. Cele peste 96 de milioane de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii strânse până acum în Uniunea Sovietică constitue o chezășie a voinței de pace a oamenilor sovietici.

Prin hotărîrile pe care le va lua, sesiunea Consiliului Mondial al Păcii va da un nou și puternic avânt mișcării partizanilor păcii. Măreața învățătură stalinistă care spune că pacea poate fi salvată dacă popoarele vor lua cauza apărării păcii în propriile lor mâini și o vor apăra până la capăt constitue îmboldul la lupta pentru pace a popoarelor.

Insuflețite de geniul marelui Stalin, având în frunte marea Uniune Sovietică, popoarele sunt hotărîte să apere pacea până la capăt.

Spor la muncă în noul an școlar de alfabetizare!

GH. PLOEȘTEANU
Directorul Direcției Învățământului Elementar din M.I.P.

La 1 Noembrie s'au deschis cursurile de alfabetizare din întreaga țară. A început primul an școlar de alfabetizare al Planului Cincinal, Plan care prevede lichidarea completă a neștiinței de carte.

Peste cinci sute de mii de oameni ai muncii, neștiutori de carte, care sub regimul burghezo-moșieresc au fost supuși celei mai crunte exploatări și mizerii, vor învăța anul acesta să scrie și să citească, își vor îmbogăți cunoștințele și vor putea deveni astfel cetățeni activi în munca de construire a socialismului în țara noastră, luptători dârzi în frontul partizanilor păcii.

Alfabetizarea în anul acesta a celor 550.000 neștiutori de carte, așa cum prevede Planul de Stat pe 1951, este o sarcină a sfaturilor populare locale și, în primul rând, o sarcină de cinste care revine secțiunilor de învățământ și cadrelor didactice. Muncind în strânsă colaborare cu organizațiile de massă, căminele culturale și conducerile întreprinderi[illegible]ganele de învățământ și școlile vor putea realiza cu succes această sarcină.

Măsurile de pregătire a noului an școlar al cursurilor de alfabetizare, măsuri luate de Ministerul Învățământului Public, de secțiunile de învățământ și școli precum și ajutorul dat de sfaturile populare, organizațiile de massă și căminele culturale, cu toate lipsurile care mai există în unele regiuni, au fost mai eficace decât în anul școlar precedent. Aceste pregătiri au început încă din luna August. Recensământul neștiutorilor de carte a fost organizat în condițiuni mai bune decât în anii trecuți, iar munca de agitație a cuprins masse mult mai largi.

Metodele de muncă s'au îmbunătățit simțitor. In orașul Sibiu, secțiunea de învățământ a organizat la stațiunea de radioamplificare convorbiri cu cei alfabetizați în anii trecuți. In ziua recensământului, în comuna Govora, regiunea Vâlcea, ca și în comunele Dobriceni și Băbeni din aceeași regiune, munca a fost deosebit de bine organizată, colectivele de învățători și delegați ai sfaturilor populare, ai organizațiilor U. F. D. R., U. T. M. și Frontul Plugarilor vizitând toate casele și asigurând succesul recenzării neștiutorilor de carte.

In timp ce școlile noastre sunt deschise fiilor celor ce muncesc, în timp ce tot mai numeroși oameni ai muncii din țara noastră își însușesc lumina culturii, în Statele Unite peste 6 milioane de copii de vârstă școlară au rămas în afara școlilor și peste 10 milioane oameni continuă să rămână în întunericul neștiinței de carte și să se sbată în ghiarele mizeriei, ca urmare a exploatării sălbatice și a cheltuielilor uriașe făcute pentru pregătirea unui nou război. In aceeași stare de înapoiere și mizerie se sbat și oamenii muncii din statele aservite imperialismului american și englez. In Franța, mii și mii de copii nu au putut urma anul acesta cursurile unei școli, n'au cunoscut bucuria deschiderii noului an școlar. In Iugoslavia, călăul Tito a transformat școlile în închisori și cazărmi, folosindu-le ca noi mijloace de asuprire a poporului muncitor.

Eliberată de către glorioasa armată sovietică și folosind, în toate domeniile de activitate bogata experiență a oamenilor sovietici, țara noastră, la fel ca toate țările de democrație populară, duce marea bătălie pentru școlarizarea tuturor copiilor de vârstă școlară și pentru completa lichidare a neștiinței de carte. Este suficient să arătăm că numai în ultimii ani au învățat să scrie și să citească peste 2 milioane de neștiutori de carte, dintre care 1 milion au primit certificate echivalente cu certificatul de 4 clase elementare.

Noul an școlar de alfabetizare pune în fața cadrelor didactice sarcini noi atât în ce privește cuprinderea la cursuri a neștiutorilor de carte cât și în ce privește ridicarea nivelului predării.

Pentru cuprinderea la cursuri a tuturor neștiutorilor de carte planificați în anul acesta și pentru asigurarea unei frecvențe regulate, cadrele didactice trebue să lucreze permanent în cea mai strânsă legătură cu sfaturile populare, cu organizațiile de massă, cu căminele culturale și conducerile întreprinderilor și să ducă o intensă muncă de agitație care să lămurească massele largi asupra necesității lichidării neștiinței de carte. Deasemeni, ei trebue să acorde cea mai mare însemnătate îmbunătățirii muncii de predare.

In legătură cu predarea cunoștințelor la cursurile de alfabetizare, Nadejda Konstantinova Krupskaia spunea: „Trebue să dăm neștiutorilor de carte nu numai cheia pentru cunoaștere, ci să le arătăm și ușile pe care pot să le deschidă cu ajutorul acestei chei. Trebue să căutăm ca în același timp cu tehnica științei de carte să lărgim și orizontul intelectual al elevilor".

Pentru a face lecțiile interesante și rodnice, cadrele didactice trebue să lege permanent ceeace se învață la cursuri cu problemele ridicate de realitățile vieții noastre, de practica construcției socialiste. Ei trebue să aibă în același timp grija să facă din cursurile de alfabetizare un mijloc de ridicare a nivelului politic și cultural al masselor, să sădească în sufletul cursiștilor dragostea față de scumpa noastră Patrie, Republica Populară Română, față de Uniunea Sovietică, bastionul păcii și securității popoarelor și față de tovarășul Stalin, învățătorul oamenilor muncii din întreaga lume.

Secțiunile de învățământ și școlile au sarcina de a intensifica și îmbunătăți pregătirea cadrelor care predau la cursurile de alfabetizare, prin organizarea unor cursuri speciale, prin cercurile pedagogice, prin consiliile pedagogice, prin folosirea continuă a schimbului de experiență și prin popularizarea fruntașilor în munca de alfabetizare.

Metodele de muncă ale învățătorilor fruntași, ca C. Vasiliu din comuna Tunsu, regiunea Iași, care a știut să-și lege lecțiile de viață și să desvolte gustul pentru citirea ziarelor și revistelor la cursanți, sau ca Elisabeta Deac din Salonta-Bihor, care pe lângă munca sa la cursuri a organizat lecții pentru instructorii voluntari, trebue extinse în toată țara.

Lupta pentru lichidarea neștiinței de carte se pune îndeosebi la sate, acolo unde există 89% din totalul neștiutorilor de carte din țara noastră. In legătură cu lichidarea neștiinței de carte la sate, tov. Gh. Gheorghiu-Dej ne învață: „Organizarea socialistă a agriculturii înseamnă nu numai lichidarea stării înapoiate a agriculturii, dar și lichidarea analfabetismului și a stării culturale înapoiate a țărănimii muncitoare.

In acest scop vor trebui mobilizați învățătorii satelor, care au un rol însemnat în munca de lămurire și îndrumare a celor ce muncesc dela țară".

Deasemeni, trebue acordată o atenție deosebită cursurilor de alfabetizare care funcționează pe lângă marile șantiere și în cadrul întreprinderilor industriale.

Un ajutor deosebit de însemnat în lupta pentru lichidarea neștiinței de carte este Hotărîrea Comitetului Central al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri din 16 August 1951, care arată grija Partidului și a Guvernului nostru pentru învățători și profesori, pentru acei cărora li s'a încredințat misiunea de onoare de a crește tineretul țării noastre și de a ridica nivelul cultural al masselor. Pentru evidențierea învățătorilor, profesorilor și educatoarele care depun o muncă intensă și obțin rezultate deosebite în acțiunea de alfabetizare și școlarizare se elaborează, așa cum prevede Hotărîrea, un sistem special de premiere.

La începutul acestui nou an școlar de alfabetizare să ne luăm angajamentul ca fiecare zi de cursuri, fiecare lecție nouă, fiecare acțiune nouă să însemne un pas înainte în lupta pentru lichidarea neștiinței de carte, pentru înflorirea scumpei noastre Patrii, pentru pace.

Să ne luăm angajamentul că vom lupta cu tot entuziasmul, cu toată puterea, pentru îndeplinirea și depășirea planului de alfabetizare, pentru o temeinică însușire a cunoștințelor predate.

Învățătorii — propagandiști ai metodelor agrozootehnice înaintate

Pregătiri în vederea iernării animalelor

In această perioadă, cadrele noastre didactice care-și duc munca în rândurile țărănimii muncitoare pot populariza metodele zootehnice folosite de colhoznicii sovietici. Astfel, ei pot vorbi țăranilor muncitori despre pregătirile în vederea iernării animalelor.

Rasele de animale trebue mereu îmbunătățite pentru a se obține dela ele produse în cantitate cât mai mare și de calitate cât mai bună. In această privință, între celelalte mijloace de îmbunătățire a creșterii animalelor, pregătirea lor în vederea iernării are un rol din cele mai importante după cum ne învață știința zootehnică sovietică și ne dovedesc rezultatele frumoase obținute de practica colhoznicilor din Uniunea Sovietică.

Aceste mari succese ale zootehniei sovietice se datoresc metodelor noi de cercetare, bazate pe legătura dintre știință și practică.

Noile teorii ale biologiei sovietice creatoare, teorii care au fost verificate de practică, ne arată limpede că condițiile de viață în care sunt puse animalele le imprimă acestora modificări care se pot transmite la urmași prin ereditate. Emeritul savant sovietic T. D .Lâsenco ne arată că hrana și condițiile de întreținere „formează baza creșterii randamentului animalelor domestice, a perfecționării raselor existente și a creșterii de rase noi".

Prin condiții de întreținere se înțelege, în primul rând, adăpostirea animalelor, apoi îngrijirea corporală, mișcarea etc.

Adăposturile pentru animale joacă un rol important în desvoltarea și producția acestora, cu atât mai mult cu cât animalele sunt de rase mai perfecționate și cu cât ele sunt obligate a sta mai mult în grajd. Pentru ca animalele să poată folosi cât mai bine furajele consumate, este necesar să aibă adăposturi cât mai bune.

Un grajd friguros sau prea călduros produce în organismul animalului o luptă contra frigului sau contra căldurii, luptă care se exteriorizează prin diferite procese fiziologice cu cheltuiala hranei consumate. Tocmai din această cauză toată atenția trebue să se îndrepte din timp în spre asigurarea unor condiții cât mai bune de întreținere a animalelor.

Învățătorii vor explica țăranilor muncitori că trebue să se îngrijească din timp de repararea pereților, a ușilor, a ferestrelor și a acoperișului grajdului, așa încât să nu sufle vântul și să intre zăpada înăuntru. Fiecare animal trebuie legat într'un loc anumit, unde el trebue să se obișnuiască și unde trebue să vină atunci când intră în grajd. Trebue deasemeni ca grajdul să fie luminos, călduros și curat întreținut.

Pentru animalele de reproducție sau pentru cele care trebuie să fete se pune un așternut cât mai gros și cât mai curat, care să țină cald animalului care fată și noilor născuți.

Pe lângă adăpostire bună, animalele mai au nevoie și de o hrană bună, potrivită rasei și vârstei lor. Hrana trebuie dată în fiecare zi la aceleași ore, căci dacă animalele se obișnuesc să mănânce la ore regulate, atunci mănâncă cu mai multă poftă, hrana se asimilează mai bine și animalele se desvoltă mai ușor.

Pentru ca hrana să fie folositoare trebue să fie de calitate bună și să cuprindă elemente nutritive. Rațiile alimentare se întocmesc pe baze de norme, în funcție de rasă și scopul exploatării lor.

In timpul iernii, fânul de bună calitate alcătuește hrana de bază. La unele tainuri de peste zi, fânul poate fi înlocuit parțial cu paie tocate, pleavă, sau coceni tocați precum și sfeclă de nutreț tocată sau porumb murat, economisindu-se în felul acesta fânul.

In afară de aceste furaje, animalele mai au nevoie de așa numitele furaje concentrate, care sunt alcătuite din boabe sau uruieli de cereale, șroturi sau făinuri rezultate din măcinarea turtelor din care se scot uleiurile.

La toate acestea trebue să se adauge cantitatea necesară de săruri minerale și vitamine, absolut necesare trebuințelor organismului.

Pentru o mai bună documentare asupra felului cum trebue hrănite animalele, este bine să se citească cartea lui Liscun „Creșterea animalelor în colhozuri" unde se găsesc numeroase indicații și care vor ajuta mult învățătorilor să îndrumeze țărănimea muncitoare în privința pregătirii animalelor pentru iarnă.

Apa care se dă animalelor trebue să fie în cantitate suficientă, indiferent de anotimp. Iarna trebue să fim atenți când adăpăm animalele care trebue să fete, căci apa prea rece poate să le facă să avorteze.

In ceeace privește igiena animalelor, trebue acordată o grijă deosebită curățirii zilnice a corpului animalelor, pentru ca în felul acesta sângele să circule mai puternic, iar respirația și asimilația să se facă mai bine. In colhozurile din U.R.S.S. prin curățirea regulată a vacilor de lapte s'a ajuns la un spor de producție de lapte cu 7—8%. Peria și țesala, sau cârpa plină de praful scos de pe animale nu se scutură pe jos, ci într'o lădiță anume construită pentru ca praful să nu se împrăștie.

Deasemeni, este importantă așezarea animalelor în grajd. Învățătorii trebue să sfătuiască pe țăranii muncitori să nu așeze de exemplu, vacile mari pe două rânduri cap la cap, căci în felul acesta se pot răspândi diferite boli, cum ar fi tuberculoza.

Se recomandă a se așeza vacile pe două rânduri, crupă la crupă, cu o alee centrală de serviciu și câte una pe margini pentru administrarea hranei. Animalele se pot aranja și pe un singur rând când sunt puține.

Dacă vom izbuti să antrenăm pe țăranii muncitori să folosească larg aceste metode recomandate de practica zootehniei sovietice, vom contribui la obținerea unui număr cât mai mare de animale care să ne ofere produse superioare și la scăderea prețului de cost al acestor produse.

Ing. TRAIAN VOLCINSCHI
Secretar de Secție la Societatea de Științe Agricole „I. V. Miciurin"

Instrucțiuni cu privire la noile norme de încadrare și salarizare a cadrelor didactice

In vederea aplicării Hotărîrii Consiliului de Miniștri Nr. 1087 din 8 Octomb. 1951, cu privire la noile norme de încadrare și salarizare a cadrelor didactice, Ministerul Învățământului Public aduce la cunoștință următoarele:

Potrivit instrucțiunilor trimise anterior secțiunilor de învățământ, învățătorii, profesorii, educatoarele, instructorii superiori de pionieri dela școlile aparținând Ministerului Învățământului Public, ca și profesorii și maeștrii de practică dela școlile medii tehnice și școlile profesionale, vor pregăti actele pentru dovedirea studiilor (diploma, certificatul sau adeverința instituției de învățământ respective și, după caz, dovada titularizării sau trecerii dela gradul V la gradul IV pe baza deciziilor Ministerului Învățământului Public); pentru dovedirea stagiului de activitate în învățământ, vor pregăti certificatele sau adeverințele oficiale, eliberate de școlile sau instituțiile unde au funcționat. (Profesorii și maeștrii care predau la școlile medii tehnice și școlile profesionale vor pregăti și certificate și adeverințe dela întreprinderile sau instituțiile la care au funcționat).

Actele vor fi prezentate directorilor, școlilor și instituțiilor preșcolare respective, în original, însoțite de câte o copie legalizată la notariatele de Stat sau la judecătorii, conform legilor în vigoare.

Directorii școlilor sau ai instituțiilor preșcolare vor verifica actele prezentate, vor opri copiile legalizate, restituind originalul și vor constitui cu aceste copii dosarul cuprinzând dovezile de studii și stagiul pentru fiecare învățător, profesor, etc.

In cazul când învățătorii, profesorii etc. nu pot prezenta, din anumite cauze, și copii legalizate de pe actele originale, vor prezenta originalele, însoțite de o copie simplă de pe fiecare act. In acest caz, dosarele întocmite vor cuprinde atât actele originale cât și copiile.

Actele originale vor fi restituite posesorilor după ce operațiunile în legătură cu încadrarea au fost terminate la raion și numai după ce copiile depuse au fost certificate pentru conformitate de către șeful secțiunii de învățământ a raionului (a orașului de subordonare regională).

★

La data de 10 Noembrie, directorii școlilor vor înainta dosarele întocmite, însoțite de un borderou în dublu exemplar — alcătuit după modelul alăturat — secțiilor de învățământ raionale, respectiv ale orașelor de subordonare republicană. O copie a borderoului rămâne la școală.

Regiunea.....
Raionul.....
Comuna (orașul).....
Satul (strada nr).....

BORDEROU
de actele necesare încadrării personalului didactic
dela Școala.....

	Numele și Prenumele	Clasele la care predă	Actele de studii	Actele de stagiu
1	2	3	4	5
1	Drăgan Ion	II	Diploma Școlii Pedagogice	1 adeverință de stagiu de
			Nr. 1 Băieți București Nr. 133 din 1949	2 ani
2	Ionescu Petre	V, VI și VII	Diploma de Bacalaureat Nr. 153/1935 eliberată de liceul Gh. Șincai București și comunicată secțiunii de învățământ a Jud. Iași Nr. 140/950 de filializare conform Deciziei Ministerului Învățământului Public Nr. 42844/950	4 adeverințe de stagiu cu un total de 15 ani
3	Popescu Ana	VI, VII. X și XI	Diploma de licență în Matema Hist Nr. 475/938 eliberată de Facultatea de Litere a Universității Iași	2 adeverințe de stagiu cu un total de 13 ani
	Total		4 acte	7 acte

Director Data

Borderoul se complectează în 3 exemplare, din care unul se va reține în arhiva școlii iar două vor fi înaintate secțiunii de învățământ a raionului, împreună cu copiile actelor menționate în coloanele 4 și 5.

In coloana 2 se vor trece numele și pronumele fiecărei educatoare, învățător sau profesor, arătând în coloanele următoare, pentru fiecare în parte, datele ce sunt indicate în titlul formularului. In coloana 3 se vor trece clasele la care predă. In coloana 4 se vor menționa toate actele prezentate de fiecare în parte, din care reies studiile făcute sau calificarea recunoscută prin decizii date de Ministerul Învățământului Public In coloana 5 se va arăta numărul actelor de stagiu prezentate și timpul total de stagiu rezultat din aceste adeverințe.

După ce a fost înscris tot personalul didactic existent la școala respectivă, se va face totalul coloanelor 4 și 5.

Muncitori fruntași în mijlocul elevilor

In cinstea zilei de 7 Noembrie, elevele din anii IV A și B dela Școala Pedagogică de fete din Carei, regiunea Baia Mare, au invitat pe tovarășul Constantin Drăgoiu, strungar fruntaș în producție, care le-a vorbit despre metodele noi de muncă învățate de el dela strungarii sovietici.

Elevele celor două clase l-au primit într'o atmosferă sărbătorească. Toate erau dornice să afle cum a ajuns tovarășul Drăgoiu fruntaș în producție. Expunându-și metoda de lucru, tovarășul Drăgoiu a arătat că punerea în aplicare a minunatelor metode ale stahanoviștilor sovietici l-a ajutat mult să depășească pianul de producție. Metoda stahanovistei N. Nazarova l-a învățat să întrebuințeze la maximum mașinile, să înlăture timpii morți, să întrețină în bună stare și în perfectă ordine toate uneltele și mașinile, etc.

Expunerea a stârnit un viu interes, dovedit și prin întrebările numeroase puse de către eleve.

Tovarășii profesori prezenți la această întâlnire au avut mult de învățat. Ei și-au întărit convingerea că întâlnirile cu fruntașii în producție constitue un mijloc puternic de educare a tineretului în spiritul dragostei față de muncă, al patriotismului socialist și al prieteniei față de marea Țară a Socialismului.

Elevele școlii pedagogice din Carei au avut, datorită acestei întâlniri, prilejul să vadă și mai bine felul în care metodele stahanoviștilor sovietici ajută oamenilor muncii din Patria noastră în efortul lor de a-și îmbunătăți necontenit activitatea, de a contribui cât mai activ la opera de construire a socialismului.

ANDREI PETRUȘCA

Citiți „UCITELSCAIA GAZETA" (Gazeta Învățătorului)

Gazeta oglindește munca școlii sovietice, a institutelor pedagogice și de învățători, a școlilor pedagogice, a caselor de copii și a instituțiilor de învățământ preșcolar; popularizează experiența pedagogilor sovietici, înfățișează viața sindicatelor de învățământ din Uniunea Sovietică, analizează activitatea Ministerelor Învățământului și a secțiunilor de învățământ.

Abonamentele se fac la „Centrul de Difuzare a Presei" din București, str. Const. Mille Nr. 14 și la toate centrele din provincie, precum și la librăriile „Cartea Rusă" și „Librăria Noastră" din toată țara.

Școala Medie Tehnică Comercială din Brăila întâmpină ziua de 7 Noembrie

Ca în toate școlile de pe cuprinsul țării noastre, și în Școala Medie Tehnică Comercială din Brăila ziua de 7 Noembrie este întâmpinată cu pregătiri însuflețite, la care participă întregul colectiv al școlii: elevi, profesori, personal administrativ și de îngrijire. Elevii și-au luat angajamentul să-și sporească eforturile, pentru a reduce complet absențele nemotivate, și lucrează intens pentru pavoazarea școlii.

Pretutindeni, în fiecare clasă, se desfășoară o activitate rodnică, pentru împodobirea claselor, a holurilor cu lozinci și fotomontaje. Mulți dintre elevi s'au pregătit pentru a participa la concursul artistic organizat în cinstea celei de a 34-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Au apărut și continuă să apară în fiecare clasă gazete festive.

Intr'o ședință a consiliului pedagogic, cadrele didactice ale școlii au discutat în adâncime modul cum trebue să vorbească la lecții elevilor despre însemnătatea zilei de 7 Noembrie și despre ajutorul pe care-l dă Uniunea Sovietică țării noastre.

In săptămâna dela 22—29 Octombrie au fost programate în școală următoarele manifestări: la 22 Octombrie s'a inaugurat săptămâna cărții sovietice printr'o conferință cu titlul: „Iubiți cartea, izvor de cunoștințe"; la 24 Octombrie s'a ținut conferința: „Copiii sovietici, cei mai fericiți copii din lume". Ambele conferințe au fost urmate de coruri și recitări; la 31 Octombrie s'a ținut conferința: „Cum sunt educați copiii sovietici". La aceste manifestări au participat elevii și întregul colectiv didactic și administrativ al școlii. S'a amenajat deasemeni o vitrină a cărții sovietice.

In cadrul orelor educative din aceste săptămâni elevii au discutat despre rolul cărții sovietice în lupta pentru pace.

IN CURÂND
apare
„REVISTA DE PEDAGOGIE"

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26. Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28. Telefon Nr. 1.51.70. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni 130; Instituții anual 500 lei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL III Nr. 136 | 4 PAGINI 5 LEI | SÂMBĂTĂ 10 NOEMBRIE 1951

In acest număr:

- Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, îndrumătorul școlii și slujitorilor ei — de N. POPESCU-DOREANU, Ministrul Învățământului Public.
- Internaționalismul proletar — o puternică armă ideologică a bolșevismului — de N. MATIUȘCHIN.
- Premierea cadrelor didactice care s'au distins în munca de alfabetizare.
- Pentru apărarea păcii în lume.
- Noile norme de încadrare și salarizare a educatoarelor, învățătorilor și profesorilor.

Sub steagul biruitor al Marelui Octombrie

Intreaga omenire iubitoare de pace a sărbătorit cu nestăvilit entuziasm cea de-a 34-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. In fiecare an această aniversare este întâmpinată de popoarele din toate țările ca un prilej de măreață sărbătoare, ca un eveniment care măsoară drumul luminos al omenirii spre comunism. Mărețele realizări ale Uniunii Sovietice în cei 34 ani care s'au scurs dela Marea Revoluție din Octombrie stau chezășie a faptului că Uniunea Sovietică este astăzi o forță uriașă de neînvins, care stă în slujba apărării păcii în lume și a construirii unui viitor fericit al popoarelor sovietice și al întregii omeniri. Aceste mărețe realizări sunt oglindite în fiecare an cu prilejul zilei de 7 Noembrie în Raportul rostit la Ședința Solemnă a Sovietului din Moscova consacrat Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Omenirea întreagă așteaptă întotdeauna acest raport, ca pe un eveniment de o importanță politică excepțională, conștientă fiind că de realizările Uniunii Sovietice, de creșterea nemăsurată a capacității economice și politice a Statului Socialist, depinde soarta păcii, depinde salvarea viitorului omenirii. Raportul prezentat în anul acesta de tovarășul L. P. Beria, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a însemnat pentru popoarele întregii lumi încă o mărturie a faptului că Uniunea Sovietică constitue chezășia apărării păcii, vieții și fericirii popoarelor lumii.

Impresionante și mărețe sunt cifrele din raport, care măsoară creșterea uriașă a capacității industriale a Uniunii Sovietice, imensele ei succese realizate pe tărâm economic, științific și cultural. Având în frunte gloriosul Partid Bolșevic, care organizează și însuflețește poporul sovietic, însuflându-i devotamentul și eroismul în muncă, oamenii sovietici au obținut realizări în domeniul muncii de construcție pașnică pe care nicio altă țară din lume nu le-ar fi putut obține.

Raportul tovarășului Beria constitue o oglindă fidelă a giganticelor înfăptuiri din Uniunea Sovietică. Citind acest Raport răsare în fața ochilor imensul șantier al construcției de pace, care este astăzi Țara Sovietelor. După ce a îndeplinit cu succes și a depășit primul plan cincinal de după război, planul postbelic de refacere și desvoltare a economiei naționale a U.R.S.S., poporul sovietic a pășit cu entuziasm spre noi succese în muncă. Referindu-se la realizările oamenilor sovietici din acest an, tovarășul Beria subliniază că rezultatele muncii în domeniul construcției economice în cursul primelor 10 luni ale acestui an arată că planul economiei naționale pe anul 1951 va fi îndeplinit și depășit. In comparație cu anul trecut, producția industrială înregistrează o creștere de peste 15 la sută și va depăși de două ori producția anului antebelic 1940.

Uriașa capacitate industrială a Uniunii Sovietice va putea fi și mai mult sporită în urma succeselor obținute în domeniul electrificării. Anul acesta Uniunea Sovietică va produce mai multă energie electrică decât Anglia și Franța la un loc.

Fără îndoială că asemenea cifre, realizări de asemenea proporții nu pot fi obținute decât de Statul cu economia cea mai înaintată din lume, de cât de Statul Socialist în care a fost desființată pentru totdeauna exploatarea omului de către om. In timp ce în țările capitaliste producția industrială este în scădere, în Uniunea Sovietică producția industrială va depăși în anul acesta de două ori producția anului 1940. Mărețele realizări ale Uniunii Sovietice în opera de construcție pașnică, capacitatea crescândă industrială a Uniunii Sovietice vădesc uriașa superioritate a Statului Socialist asupra statelor capitaliste, state a căror economie este în continuă descompunere.

După ce a înfăptuit în Uniunea Sovietică socialismul, poporul sovietic a pășit cu încredere și forțe sporite să înfăptuiască comunismul. Mărturia construirii comunismului o constitue giganticele lucrări din Uniunea Sovietică de o amploare necunoscută încă până acum în istorie, marile hidrocentrale de pe Volga, Don, Nipru și Amu Daria. Zorii comunismului se întrevăd astăzi în U.R.S.S. Succesele uriașe din industrie și agricultură vor duce la ridicarea nemai văzută a nivelului de trai, la ștergerea treptată a deosebirilor dintre sat și oraș.

In Uniunea Sovietică, stațiunile de mașini și tractoare îndeplinesc în prezent peste două treimi din toate muncile agricole din colhozuri. Anul acesta, pe mai mult de 60 la sută din întreaga suprafață cultivată cu cereale, strângerea recoltei s'a efectuat cu combainele.

Viața omului sovietic devine tot mai îmbelșugată și mai fericită. O asemenea viață au pornit să-și construiască și oamenii muncii din țările de democrație populară, o asemenea viață visează să poată trăi și popoarele din țările supuse robiei capitaliste. Iată decе realizările mărețe ale constructorilor comunismului sunt scumpe întregii omeniri, iată decе oamenii muncii din întreaga lume văd în existența și înflorirea Uniunii Sovietice chezășia viitorului lor fericit.

Dar odată cu înflorirea economică a Uniunii Sovietice crește și capacitatea ei de apărare. **„Armata Sovietică și Flota Maritimă Militară, care posedă neîntrecute calități morale de luptă, cunoscute întregii lumi,** — arată tovarășul Beria în Raportul său — **dispun de toate genurile de armament modern pentru a da o lovitură nimicitoare tuturor celor care nesocotind lecțiile convingătoare ale istoriei, ar îndrăzni să atace din nou patria noastră".**

Acest lucru să servească de avertisment mârșavilor agresori imperialiști. Ce lamentabil eșec au suferit imperialiștii în urma Răspunsului tovarășului Stalin la întrebările corespondentului ziarului PRAVDA cu privire la arma atomică! Cavalerii șantajului atomic, Trumanii, Achesonii, Baruchii și Lilienthalii au văzut spulberate iluziile lor de a-și presăra bombele asupra orașelor și satelor Uniunii Sovietice.

Analizând condițiile internaționale în care a fost sărbătorită anul acesta aniversarea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, tovarășul Beria arată că Uniunea Sovietică se află în fruntea luptei pentru pace, în fruntea luptei pentru zădărnicirea uneltirilor criminale ale atâțătorilor la război. Fără îndoială că imperialiștii nu pot vedea cu ochi buni realizările uriașe ale oamenilor sovietici, înflorirea și întărirea continuă a Statului Socialist. Ei se tem de întrecerea pașnică cu socialismul, ei sunt împotriva acordurilor cu Uniunea Sovietică, acorduri care presupun coexistența pașnică a celor două sisteme și pe care Uniunea Sovietică s'a arătat întotdeauna dispusă să le încheie. **„Imperialiștilor nu le trebue acorduri** — subliniază tovarășul Beria în Raportul său. **Ei se tem de acorduri cu Uniunea Sovietică întrucât asemenea acorduri pot zădărnici planurile lor agresive și vor face inutilă cursa înarmărilor care le asigură supraprofituri de miliarde".**

Tovarășul Beria se ocupă pe larg în Raportul său de contrastul izbitor dintre politica sovietică de pace și prietenie între popoare și dintre politica războinică a agresorilor imperialiști. Citând cuvintele marelui Stalin care a spus că baza politicii Guvernului Sovietic, a politicii lui externe, este ideea păcii, tovarășul Beria arată sforțările pe care Uniunea Sovietică le-a făcut și le face pentru menținerea păcii în lume.

In Raportul său, tovarășul Beria demască diversiunile imperialiștilor care încearcă să prezinte politica lor drept o politică de pace. Tovarășul Beria arată despre ce fel de „pace" vorbesc imperialiștii, o „pace" ale cărei „condiții" să fie dictate de Statele Unite, o „pace" în care **„popoarele lumii ar trebui să cadă în genunchi în fața capitalului american".** Pentru a obține aceasta, imperialiștii nu încetează politica lor de intimidare și șantaj, zăngănindu-și fățiș armele și lăudându-se cu „obuze fantastice". Acest lucru nu le poate fi însă de niciun folos. **„Dacă este cineva care ar trebui să se teamă de consecințele unui nou război mondial** — spune tovarășul Beria — **apoi aceștia sunt în primul rând, capitaliștii din America și din alte țări burgheze, întrucât un nou război va pune în fața popoarelor chestiunea caracterului dăunător al regimului capitalist, care nu poate trăi fără războaie, și chestiunea necesității ca acest regim sângeros să fie înlocuit printr'un alt regim, regimul socialist, tot așa cum s'a întâmplat în Rusia după primul război mondial, așa cum s'a întâmplat în țările de democrație populară din Europa și Asia după cel de al doilea război mondial".**

Raportul tovarășului Beria cu prilejul ședinței solemne convocate în cinstea celei de a 34-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie constitue o profundă analiză marxist-leninistă a situației internaționale și a perspectivelor de viitor. El ne dă o imagine clară despre echilibrul de forțe în lume, despre superioritatea vădită a forțelor lagărului păcii, în frunte cu Uniunea Sovietică, asupra forțelor războiului.

Raportul tovarășului Beria înarmează popoarele din lumea întreagă în lupta lor de zădărnicire a planurilor imperialiștilor atâțători la război. Pentru poporul nostru muncitor, constructor al socialismului cea de a 34-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și Raportul tovarășului Beria, au constituit un prilej de nestăvilită bucurie și încredere în viitor.

La ședința solemnă din sala Ateneului R. P. R., tovarășa Ana Pauker a subliniat în cuvântarea ținută cu acest prilej, realizările obținute de poporul nostru muncitor, realizări pe care le datorăm Marii Revoluții din Octombrie și Uniunii Sovietice eliberatoare. In numai trei ani de economie planificată am reușit să refacem economia națională pe care capitaliștii o aduseseră în stare de haos. Planul cincinal de construire a bazei economice a socialismului în țara noastră, mărețul plan de electrificare, construirea canalului Dunăre—Marea Neagră, deschid perspective și mai luminoase poporului nostru muncitor. Mână în mână cu desvoltarea economică a țării noastre merge desvoltarea pe plan cultural. Lupta pentru lichidarea analfabetismului, cursurile de calificare urmate de muncitori, ridicarea unei noi intelectualități din rândurile poporului muncitor, înflorirea unei arte și culturi puse în slujba poporului, iată rezultatele revoluției culturale în țara noastră. Toate acestea nu ar fi fost posibile fără existența Uniunii Sovietice fără ajutorul ei neprecupețit.

Poporul nostru muncitor iubește cu înflăcărare pacea. Cele peste 11 milioane de semnături pe Apelul pentru un Pact al Păcii au însemnat o nouă dovadă că poporul nostru se alătură lagărului păcii și socialismului în frunte cu Uniunea Sovietică și marele Stalin.

Dorința fierbinte de pace a poporului nostru se împletește strâns cu dragostea lui nețărmurită pentru Uniunea Sovietică, pentru marele Stalin.

Este de datoria cadrelor noastre din învățământ, a învățătorilor și profesorilor, să educe tânăra generație în spiritul dragostei fierbinți și al atașamentului față de Uniunea Sovietică și de marele Stalin în spiritul internaționalismului proletar.

Invățătorii și profesorii trebue să facă cunoscute elevilor uriașele realizări ale poporului sovietic, să folosească mijloacele cele mai variate pentru a le arăta în imagini cât mai grăitoare, viața fericită a copiilor și a tineretului sovietic. In cadrul lecțiilor și al activității extrașcolare ei trebuie să arate elevilor forța invincibilă a marii Uniuni Sovietice, țăria de nezdruncinat a lagărului păcii și socialismului, superioritatea forțelor păcii asupra forțelor războiului.

Elevii noștri trebue să știe că munca lor de zi cu zi este ocrotită de existența lagărului păcii, că la liniștea lor ca și la liniștea poporului nostru muncitor și a popoarelor din întreaga lume, veghiază neînfricatul stegar al păcii în lume, iubitul conducător al omenirii muncitoare, tovarășul Stalin.

Scumpe tovarășe Gheorghiu-Dej,

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Române te salută pe D-ta, luptător neclintit pentru cauza lui Lenin și Stalin, conducător iubit al partidului, cu prilejul împlinirii a 50 de ani.

Intrând în mișcarea revoluționară din anii tinereții, ți-ai consacrat viața luptei pentru eliberarea oamenilor muncii de sub jugul exploatării burghezo-moșierești și al asupririi imperialiste, pentru salvarea țării din dezastrul războiului antisovietic, pentru victoria regimului de democrație populară, pentru construirea societății socialiste în țara noastră. Prin întreaga D-tale activitate revoluționară trece ca un fir roșu lupta consecventă pentru prietenia cu Uniunea Sovietică — chezășia independenței statului nostru și a construirii victorioase a socialismului în R.P.R. In activitatea de partid și de stat, D-ta, călăuzindu-te după învățătura lui Lenin și Stalin, punând în slujba patriei toate forțele și cunoștințele D-tale, ai îndeplinit cu cinste sarcinile ce ți le-au încredințat partidul și statul.

Poporul român și naționalitățile conlocuitoare din R.P.R. prețuesc în gradul cel mai înalt serviciile aduse patriei de D-ta. Prin munca D-tale energică și neobosită, ca secretar general al Comitetului Central al partidului și om de stat, fiind în fruntea luptei partidului pentru crearea Republicii Populare Române și pentru construirea socialismului în țara noastră, ai dobândit profundul respect și dragostea fierbinte a poporului nostru.

Iți urăm din toată inima, scumpe tovarăș de luptă, ani mulți de sănătate și muncă rodnică în fruntea partidului, spre binele patriei, sub steagul atotbiruitor al lui Marx-Engels-Lenin-Stalin.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român

Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Române

8 Noembrie 1951

Tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej

București

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice vă trimite Dumneavoastră, conducătorului Partidului Muncitoresc Român, un salut frățesc cu prilejul celei de a 50-a aniversări și vă urează multă sănătate și noi succese în activitatea Dumneavoastră pentru binele poporului român.

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

Moscova, 6 Noembrie 1951.

Decret pentru atribuirea titlului de „EROU AL MUNCII SOCIALISTE" din Republica Populară Română și conferire a Medaliei de Aur „SECERA ȘI CIOCANUL", tovarășului GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

Pentru merite deosebite în fața Patriei, în fața poporului, în fața clasei muncitoare și Partidului:

cu prilejul împlinirii a 50 de ani dela nașterea sa,

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române, Atribue titlul de „EROU AL MUNCII SOCIALISTE" din Republica Populară Română și conferă Medalia de Aur „SECERA ȘI CIOCANUL", tovarășului GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ.

PREȘEDINTELE PREZIDIULUI MARII ADUNĂRI NAȚIONALE A REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

C. I. Parhon

SECRETARUL PREZIDIULUI MARII ADUNĂRI NAȚIONALE A REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

M. Fl. Ionescu

București, la 6 Noembrie 1951

Măreața demonstrație în cinstea zilei de 7 Noembrie

In dimineața zilei de 7 Noembrie, Capitala Republicii noastre era împodobită cu mii de steaguri roșii și tricolore, cu tablourile marilor dascăli ai omenirii muncitoare, Marx-Engels-Lenin-Stalin, cu tablourile conducătorilor poporului nostru, în frunte cu tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, și cu tablourile conducătorilor partidelor comuniste și muncitorești din toată lumea. Numele celui mai iubit om din lume, numele tovarășului Stalin, stegarul luptei pentru pace a popoarelor, a fost scandat necontenit de massele uriașe de demonstranți. Ziua de 7 Noembrie a constituit pentru oamenii muncii din Capitala Patriei noastre încă un prilej de manifestare a solidarității cu proletarii de pe tot globul, a înfrățirii tuturor oamenilor cinstiți în lupta pentru pace, a prieteniei cu toate forțele care luptă pentru triumful vieții, împotriva atâțătorilor la un nou război mondial.

Impresionantă a fost manifestația entuziastă a oamenilor muncii din fabrici și uzine, a tineretului și a oamenilor de știință și de cultură care și-au arătat neclintita dorință de a lupta pentru viitorul lor însorit, neturburat de ororile războiului. In ziua de 7 Noembrie, copiii școlilor noastre, conduși de învățătorii și profesorii lor au înălțat sute de porumbei albi și mii de baloane pe care era scris cuvântul „pace".

MEETINGUL DIN PIAȚA GENERALISSIMUL STALIN

Grandioasa demonstrație în cinstea zilei de 7 Noembrie s'a deschis la ora 9 în Piața Generalissimul Stalin printr'un entuziast meeting. Aplauze și ovații înflăcărate au salutat sosirea la tribuna centrală a conducătorilor partidului și guvernului, a reprezentanților diplomației ai Uniunii Sovietice și ai celorlalte țări prietene, a membrilor delegației sovietice care ne-au vizitat țara în Luna Prieteniei Româno-Sovietice și a altor invitați.

In tribuna centrală au luat loc tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, secretar general al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, Ana Pauker, Vasile Luca, Teohari Georgescu, L. Rădăceanu, I. Chișinevschi, Al. Moghioroș, secretari ai Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, și alți membri ai C.C. al P.M.R.

Deasemeni au luat loc în tribuna centrală, acad. prof. dr. C. I. Parhon, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, tov. dr. Petru Groza, președintele Consiliului de Miniștri, precum și alți membri ai Prezidiului Marii Adunări Naționale și ai guvernului.

Au asistat reprezentanții Corpului Diplomatic: S. I. Kavtaradze, ambasadorul Uniunii Sovietice, I. A. Korolev, prim consilier al Ambasadei Uniunii Sovietice, S. S. Spandarian, consilier al Ambasadei Uniunii Sovietice, Van Iu-pin, ambasadorul R. P. Chineze, Wojciech Wrzosek, ambasadorul R. Polone, Dobri Terpeșev, ambasadorul R. P. Bulgaria, Robert Schmeltz, ambasadorul R. Cehoslovace, Laszlo Pataki, ministrul R. P. Ungare, K. Hobdari, însărcinat cu afaceri ad-interim al R. P. Albania, H. Göck, însărcinat cu afaceri ad-interim al R. D. Germane.

In tribuna centrală au mai luat loc M. B. Mitin, membru al Academiei de Științe a U.R.S.S.; membrii delegației oamenilor de știință, artă și cultură din U.R.S.S., în frunte cu academicianul V. P. Nikitin; conducătorul Ansamblului de Stat de dansuri populare al U.R.S.S., Igor Moiseev, conducătorul delegației sportivilor sovietici, Evghenie Sezăi, precum și D. F. Belov, reprezentantul permanent al VOKS-ului în R.P.R.

In cele patru tribune care se aflau de o parte și de alta a tribunei oficiale au luat loc numeroși invitați: fruntași de seamă ai științei, artei și culturii, stahanoviști din industrie, fruntași din agricultură, activiști de partid, conducători ai organizațiilor de massă, ai instituțiilor economice și de stat, reprezentanți ai Forțelor Armate ale R.P.R., fruntași decorați cu înalte distincții ale Republicii Populare Române etc.

Se aflau deasemeni membri ai Ambasadei Uniunii Sovietice și ai misiunilor diplomatice din celelalte țări prietene, precum și grupul de muncitori și activiști sindicali coreeni ce se află în țara noastră.

De cealaltă parte a pieții a fost instalată tribuna rezervată sutelor de fruntași din industrie și agricultura socialistă.

Meetingul pentru sărbătorirea a 34 de ani dela Marea Revoluție din Octombrie a fost deschis prin intonarea imnului R.P.R. și a imnului U.R.S.S. Tovarășul Gh. Stoica, membru supleant al C.C. al P.M.R., prim secretar al comitetului orășenesc P.M.R. București a adresat apoi un călduros salut oamenilor muncii din Capitală, felicitându-i cu prilejul celei de a 34-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

„Acum 34 ani — a spus tovarășul Gh. Stoica — proletariatul rus, condus de marele Partid Bolșevic, a doborît puterea

(Continuare în pag. 4-a)

Un aspect dela măreața demonstrație a oamenilor muncii din Capitală cu prilejul zilei de 7 Noembrie

U. R. S. S. NE ÎNVAȚĂ

O învățătoare sovietică luptătoare pentru pace

In ținuturile întinse din Iaroslavl, în zecile de sate de dincolo de Volga, toată lumea dela mic la mare, cunoaște pe învățătoarea Ana Pavlovna Opecușina. Ea a venit în sat ca fată tânără și de 34 de ani învață pe copiii țăranilor. Aproape toți intelectualii satului colhoznic au învățat în școala ei. Inginerii și medicii, tractoriștii, pedagogii și constructorii de azi au venit, când erau copii plini de dorința de a cunoaște și zburdalnici, în clasa Anei Pavlovna.

Invățătoarea le-a deschis tuturor ochii spre lume, i-a învățat lucruri bune, dându-le cu dărnicie mintea și inima ei, răbdarea și dragostea ei. Sute de tineri și tinere colhoznice crescuți și educați de ea au ieșit pe drumul larg al vieții. Iar astăzi, în băncile școlii sătești a Anei Pavlovna stă o nouă generație, stau copiii și nepoții primilor ei elevi.

Noua și luminoasa clădire a școlii de pe malul abrupt al Volgăi se vede de departe. O femeie înaltă, cu părul cărunt, umblă prin grădină, înconjurată ca de obicei de un grup de copii. Această grădină plină de o pașnică încântare, cu meri și stejari tineri, cu mesteceni, cu nuci cu frunze late, este sădită de mâinile grijulii ale copiilor satului și ale învățătoarei. Având ca specialitate biologia, Ana Pavlovna învață pe elevi să înțeleagă în adâncime legile naturii. „Din primii ani — spune ea — eu învăț pe copii să iubească și să respecte munca, să muncească în mod creator, să păzească cu dragoste bogățiile create de mâinile oamenilor și să urască tot ceeace aduce distrugere și moarte".

...In clasa VIII-a a început lecția de biologie. Ana Pavlovna povestește elevilor despre faptul că dragostea față de oameni, față de înflorirea vieții pe pământ este una din nobilele tradiții ale marilor oameni de știință ruși. Ea vorbește despre Lomonosov, Secenov, Pavlov, Timiriazev și Miciurin, ale căror descoperiri au fost inspirate de ideile dătătoare de viață ale dragostei pentru oameni, de ideile luptei pentru fericire și pace, pentru bunăstarea oamenilor și înflorirea vieții în lume. Ana Pavlovna vorbește copiilor și despre lucrările contemporanilor — biologii și cercetătorii sovietici — oameni care realizează planul stalinist pentru transformarea naturii, care fac să renască la viață pustiurile arse de soare și cercetează problemele prelungirii vieții.

— Realizările științei sovietice slujesc cauza înfloririi, cauza progresului și a păcii, — își încheie ea lecția. — Trebue să fiți mândri că vă aparține un viitor luminos, — spune ea tinerilor și tinerelor din clasă. — Aveți datoria să munciți pentru ca Patria noastră să devină tot mai bogată și mai frumoasă. Voi vă veți folosi de toate cuceririle culturii omenești, veți apăra pacea și fericirea oamenilor simpli și cinstiți din întreaga lume.

Invățătoarea cu părul cărunt poate fi văzută nu numai în clasă, nu numai în grădina școlii printre copii, nu numai în biroul său, în fața caietelor și a cărților ei dragi. Ea trăește viața întregului sat și se găsește totdeauna acolo unde se hotărăște succesul luptei pentru o recoltă înaltă, în brigăzile colhoznicilor, pe arii, în clubul sătesc și în casele țărănești. Intâlnindu-se cu oamenii satului colhoznic, ea le vorbește cu cuvinte simple și inimoase, care ajung până la sufletul lor, le povestește despre tot ceeace frământă pe oamenii cinstiți din lumea întreagă, despre pace, despre prietenie, despre măreața unitate a popoarelor lumii în lupta pentru viață, lumină și fericire. Ea arată țăranilor colhoznici că politica de pace a guvernului sovietic exprimă gândurile și aspirațiile întregului popor sovietic, căruia îi sunt scumpe nu numai realizările culturii patriei, ci și ale celei mondiale.

— Astăzi, luptând pentru pace, noi luptăm pentru dreptul de a trăi și de a munci, de a citi marile creații ale lui Pușkin și Goethe, ale lui Tolstoi și Heine, de a asculta muzica lui Ceaikovschi și Beethoven, de a vedea piesele lui Cehov și Schiller.

Convorbirile acestea calde durează mult. Și despre orice s'ar vorbi, despre întinderile de lângă Volga, despre prezentul și viitorul satului natal, cuvântul măreț, atotbiruitor și cald „pace" răsună puternic și hotărît în vorbele oamenilor .

...Noaptea înstelată se lasă deasupra satului. S'au stins luminile în case și numai o fereastră dela locuința învățătoarei mai strălucește. Ana Pavlovna se pregătește pentru lecțiile de a doua zi. Ea notează într'un carnet cuvintele înțelepte ale lui Timiriazev : „Numai știința și democrația, cunoașterea și munca, într'o unire strânsă, liberă și bazată pe înțelegerea reciprocă, umbrite de acelaș steag roșu, simbol al păcii în întreaga lume — vor învinge totul și vor clădi totul din nou pentru binele întregii omeniri".

„Trebue să amintesc numaidecât elevilor aceste cuvinte" — gândește Ana Pavlovna. Ea se simte cuprinsă de o imensă fericire — fericirea de a educa oameni noi, de a trăi în Țara Sovietică, unde patria păzește sub aripa sa puternică pacea copiilor săi.

S. KRECETOVA

Uniunea Sovietică este primul stat din lume în care învățământul a devenit accesibil celor mai largi straturi ale populației, în care copiii tuturor popoarelor învață în limba lor maternă. In școlile sovietice se predă în peste 100 de limbi naționale ale popoarelor din URSS. In întreaga țară s'a realizat învățământul general, gratuit și obligatoriu de șapte ani. In anul 1951, Statul Sovietic a alocat 59 miliarde ruble pentru învățământ. In școlile elementare și în școlile medii învață 37 milioane de elevi. In școlile superioare au studiat în anul 1950 1.247.000 de studenți, față de 812.000 căi erau în anul 1940.

Să perfecționăm metodele de educare a studenților

Școala superioară sovietică este chemată să pregătească constructori activi ai comunismului, oameni cu un nivel ideologic înalt, instruiți și devotați cauzei partidului lui Lenin și Stalin. In școala superioară, tineretul se înarmează cu teoria atotbiruitoare marxist-leninistă, își însușește realizările științei și cea mai înaintată experiență, dobândește călirea necesară producției și deprinderi organizatorice, se formează în spiritul moralei comuniste, se desvoltă din punct de vedere fizic și își lărgește orizontul estetic.

Colectivul Academiei Agricole „Timiriazev" din Moscova caută cu perseverență să îmbunătățească metodele activității educative, folosind cele mai variate forme ale ei pentru ridicarea nivelului conștiinței comuniste a studenților.

Se știe că un mijloc foarte important de educație este însăși predarea. In școala sovietică predarea se caracterizează prin orientarea ei comunistă. Ea formează la studenți concepția marxist-leninistă despre lume, îi înarmează cu cunoștințe științifice pentru construirea cu succes a comunismului. Procesul de învățământ ridică nivelul cultural al studentului, ceeace este una din sarcinile principale ale educației. Fiecare prelegere, fiecare seminar, fiecare lucrare de laborator — orientarea lor ideologică, conținutul, organizarea și metodica lor — toate educă pe studenți. Tocmai deaceea Academia arată o grijă permanentă pentru ridicarea nivelului ideologic al predării.

O mare importanță educativă pentru studenți au prelegerile și rapoartele eroilor muncii socialiste, ale inovatorilor din industrie, din colhozuri și sovhozuri, ale maeștrilor cunoscuți ai agriculturii, ale acelor care lucrează pe câmp, care cresc vite, ale tractoriștilor. Ei povestesc studenților despre activitatea lor în producție și le împărtășesc cea mai bună experiență a agriculturii socialiste.

Asemenea întâlniri se desfășoară deobicei într'o atmosferă sărbătorească și trezesc în tineret un interes viu, fac să crească dragostea lor pentru producție.

O atenție deosebită acordă Academia activității educative cu studenții anului I. Trecând pragul școlii superioare, băeții și fetele trebue să se adapteze la condiții noi, să-și însușească metodele de lucru ale școlii superioare, să se deprindă să prețuiască factorul timp. Ei au nevoie de ajutor, de o atitudine atentă, de sfaturi tovărășești.

Conținutul și metodele activității educative care se desfășoară în Academie în afara orelor de curs sunt foarte variate. Rectoratul organizează conferințe în legătură cu situația internațională, cu probleme de filosofie, istorie, literatură, muzică sau teatru, în legătură cu viața și activitatea marilor oameni de știință, în legătură cu realizările și descoperirile științei. Aici se organizează întâlniri ale studenților cu scriitori și poeți, conferințe cu cititorii, la care participă autorii operelor analizate. Aceste întâlniri și conferințe antrenează întotdeauna un mare număr de ascultători și trezesc un viu interes.

Cabinetul de cinematograf prezintă în fiecare săptămână filme științifice legate de problemele biologiei și agriculturii, filme care sunt însoțite de conferințe.

In cadrul clubului lucrează numeroase cercuri artistice și anume : cercul de teatru, coriștii, soliștii, cercul coregrafic, cercul de lectură artistică, de artă plastică, de literatură, acordeoniștii, etc. ; s'a organizat deasemeni o orchestră cu instrumente de suflat. La club se organizează sistematic seri de odihnă a studenților, la care participanții cercurilor dau concerte. De desvoltarea și călirea organismului studenților se ocupă catedra de educație fizică și societatea sportivă „Știința" care numără 1600 de studenți ai Academiei. Catedra și clubul sportiv elaborează pentru fiecare an un vast program de concursuri pentru diferite forme ale sportului : box, bicicletă, volei, gimnastică, popice, patinaj, atletism ușor, ski, înnot, football, hokei, etc. Interesul studenților față de cultura fizică și sport crește neîncetat.

Toată această atitudine educativă multilaterală primită de studenți este prevăzută în planul calendaristic și tematic cu privire la diferite manifestări cu caracter politic, cultural și de masse pentru fiecare jumătate de an. In plan se oglindește activitatea rectoratului, ținerea prelegerilor în ajutorul celor care studiază individual Istoria P.C. (b), teoria agrară și economia agriculturii socialiste, conferințe teoretice, întâlniri cu scriitorii, cu oamenii de știință, conferințe pentru cititori, organizarea a tot felul de expoziții, vizionarea filmelor științifice, activitatea colțurilor roșii în cămine, activitatea clubului, excursiile, întrecerile sportive. Acest plan se aprobă de către direcție, de către comitetul de partid, de comitetul comsomolului și sindicat, se redactează într'un tiraj mare și se comunică fiecărui student.

Trebue să ținem seamă că colectivul este o forță educativă uriașă.

Sarcina Academiei este să creeze asemenea relații în colectiv încât individul conștient să se subordoneze voinței colectivului. Opinia publică a colectivului, care sprijină acțiunile pozitive și desaprobă manifestările negative, care apreciază conduita fiecărui membru din colectiv este o forță deosebit de puternică. Sub influența opiniei publice, studentul se deprinde să aprecieze conduita sa din punct de vedere al opiniei publice, caută să se perfecționeze. Activitatea sistematică cu studenții a cadrelor didactice și a organizațiilor de massă determină crearea unei opinii publice juste a colectivului și folosirea cu succes a influenței acestei opinii în interesele educației. Trebuie să căutăm ca acel colectiv studențesc de bază, care este grupa de studenți, să devină în fapt centrul întregii activități de educație politică și culturală de masse.

Noi căutăm ca profesorii și conferențiarii, decanii, organizația comsomolistă și sindicală să aprecieze sever fiecare acțiune nejustă a unui student, să creeze o atitudine de intransigență din partea opiniei publice față de cei care încalcă disciplina la învățătură sau regulile traiului în comun, sau fac fapte nedemne. Totodată, în Academie se condamnă cu hotărâre substituirea activității educative prin măsuri administrative, lipsa de atenție și respectul insuficient față de studenți.

Forța hotărîtoare în problema educației studenților este colectivul de profesori și conferențiari. Succesul activității educative depinde în primul rând de nivelul ideologic, de nivelul practic și teoretic al pregătirii lor, de măestria pedagogică a profesorilor, docenților și asistenților.

Este foarte important ca toate cadrele științifice și pedagogice să participe activ la rezolvarea problemelor educației comuniste a studenților, să arate o grijă neobosită pentru ridicarea conștiinței lor, pentru cultivarea calităților morale înalte, pentru a putea astfel să pretindă dela studenți îndeplinirea aceloraș condițiuni.

Conducându-se după indicațiile lui Lenin și Stalin despre educația comunistă a noilor cadre, bazându-se pe experiența pozitivă existentă, înlăturând cu hotărâre toate lipsurile, perfecționând metodele de educație, colectivul Academiei realizează noi succese în pregătirea constructorilor comunismului, pentru pregătirea unor oameni cu un nivel înalt, instruiți, culți și activi.

Studenții sovietici ajută pe colhoznici la construirea de stațiuni hidroelectrice

Printre studenții din Leningrad s'a statornicit o tradiție minunată : de trei ani în șir, după examenele de primăvară, ei pleacă prin sate, ajută la construirea uzinelor electrice colhoznice, a clădirilor publice și canalelor de irigație, la instalarea telefoanelor și la radioficarea colhozurilor.

In 1949, după pilda dată de Institutul Politehnic „M. I. Calinin", pe șantierele hidrocentralelor colhoznice au plecat 5.000 de oameni. In vara anului trecut au lucrat în colhozuri 10.000 studenți constructori.

Participarea binevoită în massă a studenților la electrificarea satelor și la construcțiile din colhozuri nu este întâmplătoare. Interesul viu față de societate este o trăsătură caracteristică a zilelor noastre, o însușire a oamenilor societății socialiste. Studenții sovietici sunt copii ai oamenilor muncii. Lor le este apropiat și scump tot pentru ceeace trăiește și luptă poporul. Ei nu vin ca musafiri în viață, ci ca demni urmași și continuatori ai operelor începute de generația mai în vârstă, de constructori ai comunismului.

In două luni, pe șantierele de construcție ale uzinelor electrice sătești, tineretul a executat lucrări de terasament în volum de 52.592 metri cubi, fascine — în volum de 1.684 metri cubi, lucrări de beton — în volum de 10.056 metri cubi; a montat trei turbine, a montat zeci de kilometri de conducte de transmisiune. Cu ajutorul studenților, trustul „Obestroiges" (pentru construcția de centrale hidroelectrice regionale) și-a îndeplinit înainte de termen planul anual de producție.

Ajutând cu munca sa țărănimii colhoznice să realizeze un nou avânt al agriculturii socialiste, tineretul universitar își însușește noi cunoștințe și o bogată experiență. Studentul sovietic înțelege că numai îmbinată cu practica știința devine o mare forță. Iată de ce se bucură de atâta popularitate printre studenți ideia colaborării prietenești a oamenilor științei și muncii, iată dece, urmând încă institutele de învățământ superior, tinerii sovietici întreține o strânsă legătură cu producția.

Participarea la construirea uzinelor electrice sătești a ajutat studenților din multe institute superioare să-și însușească mai bine specialitatea lor. Inarmați cu experiența căpătată pe șantierele de construcție ale uzinelor hidroelectrice sătești, studenții Bogatov, Benatova, Costrița și Parșin au întocmit în timpul practicii de vară pe unul din șantiere o serie de proiecte originale. Proiectele lor au permis să se realizeze până la 30% economii de material lemnos de construcție.

Participarea studenților la lucrările de construcție a uzinelor hidroelectrice a exercitat o mare influență asupra activității societăților științifice studențești. Tematica lucrărilor științifice ale studenților s'a apropiat mai mult de viață.

Organizațiile comsomoliste universitare nu numai că au participat la construcții, dar au dus și o muncă politică și culturală de masse în sânul populației locale. Studenții au ținut conferințe, au dat concerte, au ajutat comsomoliștilor colhoznici să-și organizeze mai bine timpul liber.

Studenții din Leningrad au strâns și au donat bibliotecilor sătești 50.000 cărți.

Filme sovietice pentru copii

Cineaștii sovietici crează cu bucurie filme pentru copii, pentru cei mai mici dar totodată cei mai exigenți spectatori ai cinematografului sovietic.

In ultimii cinci ani, studioul „Soiuzmultfilm" a produs peste 50 de filme în culori. Numărul lor crește pe an ce trece. La scenarii lucrează cei mai de seamă scriitori pentru copii din țară : S. Mihalcov, S. Marsak, L. Cassil, V. Cataev, A. Iacobson și mulți alții.

Studioul „Soiuzmultfilm" alege pentru prezentare pe ecran cele mai bune povești din bogata literatură clasică pentru copii și desfășoară o muncă intensă pentru crearea de scenarii pe teme actuale — mai pe înțelesul tinerilor spectatori sovietici. Studioul crează filme despre viața școlarilor, a elevilor școlilor militare „Suvorov" și „Nahimov", sau filme care înfățișează bogăția Țării Sovietice.

Recent, acest studio a produs un film în culori în trei serii „Poveste despre un pescar și un peștișor", după basmul cu același titlu de A. S. Pușkin, în care rolurile principale sunt interpretate de actorii B. Circov și A. Zueva.

Cei mai buni actori de cinematograf, artiștii Teatrului de Artă din Moscova, ai Teatrului Mic și ai altor teatre participă în mod activ la turnarea filmelor pentru copii.

Desvoltarea rețelei de biblioteci sătești

Biblioteca satului Lucovișce, regiunea Pscov, deservește sute de cititori. Ea organizează adesea expoziții, serate literare și conferințe.

In ultimii ani, în satele regiunei Pscov s'a deschis un mare număr de biblioteci sătești. Recent au fost deschise încă 10 biblioteci sătești. Rețeaua bibliotecilor de pe lângă colhozurile comasate se lărgește considerabil, iar fondul lor de cărți se îmbogățește pe zi ce trece. In total, bibliotecile acestei regiuni numără peste un milion de volume.

In U. R. S. S. se construesc 50 de clădiri noi pentru institutele de învățământ superior

In Uniunea Sovietică se construesc și reconstruesc peste 50 de clădiri unde vor funcționa institute de învățământ superior.

Se înalță noile corpuri ale clădirii Institutului politehnic „N. Bauman" din Moscova. O clădire cu cinci etaje, cuprinzând auditorii, săli de studii și laboratoare, reprezentând prima etapă a construcțiilor, a și fost dată în folosință.

Institutul de energetică „V. M. Molotov" și Institutul inginerilor hidraulici „V. R. Williams" construesc localuri de școli și locuințe. Pe șoseaua Caluga se vor înălța clădirile Institutului petrolifer și ale Institutului de mine „I. V. Stalin". Se construesc deasemenea clădiri noi destinate unei serii întregi de alte institute de învățământ superior din capitala sovietică: Institutul silvic, Institutul pentru construcția de autostrăzi și Institutul de chimie tehnologică.

Se construesc, deasemenea, clădiri noi pentru institutele de învățământ superior din Voronej, Stalingrad, Celiabinsc, Minsc, Kiev și alte orașe.

Editarea de conferințe pentru răspândirea cunoștințelor politice și științifice

Societatea Unională pentru răspândirea cunoștințelor politice și științifice a editat, în ultimii trei ani, textele a 2.140 de conferințe ținute la Moscova și în alte orașe din țară. O parte considerabilă a acestor conferințe a fost ținută de muncitorii frunași și colhoznici. Conferințele lor asupra noilor metode de muncă se bucură de o mare popularitate. Tirajul total al conferințelor editate a atins numărul de 100 milioane exemplare.

Internaționalismul proletar — o puternică armă ideologică a bolșevismului

N. MATIUȘKIN

In toate etapele de luptă ale Partidului, internaționalismul proletar a ocupat un loc important în arsenalul său ideologic.

Internaționalismul proletar este ideologia unirii clasei muncitoare în lupta pentru pace, democrație și socialism, ideologia egalității în drepturi și prieteniei între popoare, ideologia luptei împotriva asupririi naționale și coloniale, împotriva barbariei și înrobirii imperialiste.

Bazele acestei măreți ideologii au fost puse de Marx și Engels. Desvoltarea multilaterală a internaționalismului proletar a fost făcută în lucrările lui Lenin și Stalin.

Internaționalismul proletar a luat naștere în lupta cruntă împotriva naționalismului și cosmopolitismului burghez.

Temându-se ca de moarte de unirea forțelor democratice revoluționare, burghezia caută să submineze solidaritatea de clasă a oamenilor muncii. In acest scop, ea întrebuințează pe de o parte tot felul de predici asupra „păcii între clase" în sânul națiunii, asupra „armoniei" de interese în cadrul național, iar pe de altă parte, atâță ura și discordia între națiuni.

Naționalismul și șovinismul burghez au luat forme deosebit de hidoase în perioada imperialismului. Naționalismul bestial și ura de rasă au fost uneltele fascismului german. Pe urmele predecesorilor lor hitleriști pășesc astăzi pretendenții americano-englezi la dominația lumii. Ei duc o propagandă șovinistă deșănțată proclamând „superioritatea" rasei anglo-saxone.

Naționalismul și șovinismul burghez nu reprezintă un steag național, ci un steag al exploatatorilor. Este cu totul firesc deaceea ca însoțitorul naționalismului burghez să fie cosmopolitismul burghez, folosit și el de capitaliști pentru a otrăvi conștiința masselor.

Din afară, naționalismul și cosmopolitismul apar ca două noțiuni diferite.

Naționalismul are menirea de a desvolta în tot chipul prejudecățile naționaliste și ura zoologică față de alte popoare, de a cultiva superioritatea de rasă a „propriei" națiuni față de „celelalte", de a obține privilegii pentru propria națiune — mai exact, pentru clasele exploatatoare ale propriei națiuni — pe seama prejudicierii drepturilor, a discriminării și asupririi altor națiuni.

Cosmopolitismul cultivă disprețul față de interesele naționale, o atitudine indiferentă, nihilistă față de tradițiile naționale progresiste. Cosmopolitismul predică renunțarea la suveranitatea națională a popoarelor, suprimarea frontierelor dintre state, crearea unui „stat mondial" și a unui „guvern mondial".

Naționalismul și cosmopolitismul nu sunt, cu toate acestea, două antipoduri, ci două noțiuni gemene : atât naționalismul cât și cosmopolitismul exprimă ideologia dușmăniei și urii între națiuni, a asupririi unui popor de către altul.

In vremurile noastre, cosmopolitismul este ideologia oficială a imperialismului american. Campania șovinistă furioasă din interiorul țării este întovărășită de o campanie cosmopolită tot atât de furioasă, impertinentă și deșănțată, pe arena internațională. Propaganda planurilor imperialiste pentru crearea a tot felul de „coasociații" între statele capitaliste ale Europei Occidentale și între alte state, campania împotriva suveranității naționale, încercările de a înrobi popoarele din Europa Occidentală cu ajutorul „planului Marshall" și de a înjgheba tot soiul de blocuri sub egida Statelor Unite — toate acestea se camuflează sub steagul negru al cosmopolitismului.

In opoziție cu ideologia burgheză de pervertire a conștiinței poporului, de dezarmare a oamenilor muncii în fața dușmanilor lor de clasă, Lenin și Stalin au desvoltat ideologia internaționalismului proletar, a egalității în drepturi și a prieteniei între popoare.

Lenin și Stalin au arătat că în interesul oamenilor muncii nu este împăcarea contradicțiilor de clasă în sânul națiunii și atâțarea luptei între națiuni, ci intensificarea luptei de clasă a oamenilor muncii din diferite națiuni împotriva exploatatorilor „proprii" și „străini".

Lenin a dovedit în mod științific deplina posibilitate de a se satisface interesele naționale ale popoarelor în procesul înfăptuirii sarcinilor generale de clasă ale oamenilor muncii, în urma instaurării puterii muncitorilor și țăranilor. Conduși de Lenin și Stalin, bolșevicii au demascat cu hotărâre atât șovinismul mare-rus cât și atitudinea nihilistă față de problema națională, față de sentimentele naționale și interesele popoarelor, ei au sprijinit călduros lupta popoarelor împotriva asupririi naționale și inegalității între națiuni. Totodată, bolșevicii au demascat cu aceeași hotărâre cele mai mici încercări din partea burgheziei naționalilor asuprite de a folosi drapelul național în scopurile lor lacome, în scopurile atâțării prejudecăților naționaliste.

Lenin și Stalin ne învață că sentimentul de mândrie națională pentru propria cultură, pentru propria Patrie, pentru propriile tradiții progresiste, înseamnă în acelaș timp respectul și dragostea față de cultura altor popoare.

In anii construirii socialismului, pozițiile internaționalismului proletar au căpătat în Țara Sovietică o trăinicie de nezdruncinat. In locul vechii Rusii, sfâșiate de contradicții sociale și naționale, a apărut și s'a transformat într'o mare putere Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice — întruchiparea vie a ideilor leninist-staliniste de prietenie între popoare.

Datorită înfăptuirii industrializării socialiste a țării, colectivizării agriculturii și revoluției culturale, a înflorit atât Țara Sovietică în întregul ei, cât și fiecare republică sovietică, fiecare naționalitate sovietică în parte.

In lupta pentru socialism, popoarele Țării Sovietice, conduse de Partidul Bolșevic, și-au înfăptuit visurile lor strămoșești, au creat valori din cele mai mari în toate domeniile vieții sociale și de stat. O serie de popoare sovietice, cu sprijinul călduros al fraților lor de alte naționalități și, în primul rând, al marelui popor rus, sub călăuzirea înțeleptului partid al lui Lenin și Stalin, au ajuns la socialism, sărind peste stadiul desvoltării capitaliste.

Insuși faptul victoriei socialismului în Țara Sovietică este rezultatul activității creatoare comune a milioanelor de patrioți sovietici de diferite naționalități.

Statul Sovietic, așa cum arată I. V. Stalin, este un stat socialist multinațional deplin închegat și care a suportat toate încercările, un stat a cărui trăinicie ar trebui s'o invidieze orice stat național din orice parte a lumii.

Unitatea popoarelor sovietice, strânse în jurul Partidului Bolșevic și a Guvernului Sovietic, a constituit una din condițiile hotărîtoare ale marii victorii a Uniunii Sovietice în Războiul pentru Apărarea Patriei împotriva Germaniei hitleriste.

Partidul Bolșevic a educat și educă pe oamenii muncii de diferite naționalități în spiritul colaborării și ajutorului mutual tovărășesc, în spiritul iubirii față de Patria lor socialistă și al mândriei naționale sovietice. Partidul educă în sânul popoarelor U.R.S.S. o înaltă conștiință a intereselor comune, sentimentul de răspundere față de statul socialist și față de frații lor de alte naționalități, le strânge tot mai mult în jurul marelui popor rus, într'o singură familie frățească.

Ideile leninist-staliniste ale internaționalismului proletar, care au triumfat în Uniunea Sovietică, au avut cea mai profundă influență asupra oamenilor muncii din lumea întreagă.

Lenin și Stalin au subliniat mereu unitatea de nedespărțit a sarcinilor naționale și internaționale ale oamenilor muncii din U.R.S.S. și din lumea întreagă. Poporul sovietic este vital interesat în întărirea legăturilor sale internaționale, pentrucă sprijinirea Țării Sovietelor de către massele de oameni ai muncii de pe glob a ușurat și ușurează construirea comunistă în U.R.S.S. Proletariatul internațional este vital interesat în succesele Uniunii Sovietice, căci întărirea Țării Socialismului victorios subminează pozițiile capitalismului internațional și întărește pozițiile revoluționare ale proletarilor din toate țările.

„Internaționalist — spune tovarășul Stalin — este acela care este gata să apere U.R.S.S. fără rezerve, fără șovăieli, deoarece U.R.S.S. este baza mișcării revoluționare mondiale, și fără a apăra U.R.S.S. nu este cu putință a apăra, a duce înainte această mișcare revoluționară. Căci acel care își propune să apere mișcarea revoluționară mondială fără U.R.S.S. și împotriva U.R.S.S., merge împotriva revoluției, se rostogolește în mod inevitabil în lagărul dușmanului revoluției".

Cârmuitorii iugoslaviei de astăzi au dus o politică dușmănoasă față de U.R.S.S., au rupt cu tradițiile internaționaliste ale Partidului Comunist Iugoslav și au pășit pe calea naționalismului. Clica fascistă a lui Tito-Rankovici, căutând să ascundă poporului iugoslav trădarea sa, caută să dovedească faptul că Iugoslavia poate să-și păstreze independența fără sprijinul partidelor comuniste ale altor țări, fără sprijinul țărilor de democrație populară, fără sprijinul U.R.S.S. Dar acum este vădit că o asemenea orientare naționalistă a dus la degenerarea Iugoslaviei într'o republică burgheză obișnuită, la pierderea independenței Iugoslaviei, la transformarea ei într'o colonie a țărilor imperialiste.

Din exemplul Uniunii Sovietice, oamenii muncii din țările capitaliste, popoarele asuprite din colonii și din țările dependente se conving cu ochii proprii că, eliberați de cătușele asupririi sociale și naționale, muncitorii și țăranii obțin posibilități nelimitate pentru desvoltarea forțelor lor materiale și spirituale, că ei pot să desvolte economia și cultura lor, să conducă treburile statului lor nu mai rău, ci mai bine decât capitaliștii, că tocmai massele populare sunt creatorii istoriei și promotorii progresului social.

Oamenii muncii din U.R.S.S. au săvârșit în Războiul pentru Apărarea Patriei din 1941-1945 o măreață faptă eroică de ordin internațional.

O urmare directă a victoriei istorice a Uniunii Sovietice împotriva imperialismului german a fost apariția țărilor de democrație populară, apariție care a dat o nouă și puternică lovitură sistemului imperialist. Imbinarea misiunii eliberatoare a Armatei Sovietice cu mișcarea de eliberare națională a popoarelor a dat putință oamenilor muncii din aceste țări ca, sub conducerea partidelor comuniste și muncitorești să răstoarne dominația forțelor reacționare și să-și statornicească propria lor putere sub forma democrației populare. Uniunea Sovietică a ajutat oamenilor muncii din statele de democrație populară să-și consolideze victoria și le acordă un ajutor desinteresat în construirea unei vieți noi.

Intărirea solidarității internaționale a oamenilor muncii reprezintă o sarcină de luptă a prezentului, de o importanță vitală. Dușmanii păcii și democrației, folosind arma otrăvită a naționalismului burghez și a cosmopolitismului, mizează cel mai mult pe desbinarea forțelor masselor populare. Această miză poate și trebue să fie anihilată prin solidaritatea crescândă a partizanilor lagărului democratic, ale cărui forțe sunt incomparabil mai puternice decât forțele lagărului imperialismului.

Trăim într'un secol în care imperialismul se apropie nestăvilit de pieirea sa și această pieire va veni cu atât mai repede cu cât își vor strânge mai tare forțele massele populare din toate țările.

(Din Comsomolscaia Pravda)

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, îndrumătorul școlii și slujitorilor ei

★

N. POPESCU-DOREANU
Ministrul Învățământului Public

★ ★

În toată țara, oamenii muncii dela orașe și sate sărbătoresc la 8 Noembrie pe iubitul conducător al poporului nostru, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, cu prilejul împlinirii a 50 de ani dela nașterea sa. Slujitorii școlii își manifestă cu acest prilej dragostea lor fierbinte pentru acela de numele căruia sunt legate marile înfăptuiri ale regimului nostru de democrație populară, printre care și adâncile transformări din sectorul învățământului și culturii.

Având în frunte pe tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, poporul nostru muncitor a cucerit puterea politică și a pornit pe drumul industrializării și electrificării țării, pe drumul transformării socialiste a agriculturii, pe drumul desvoltării unei culturi noi, pe drumul socialismului.

Sub îndrumarea tovarășului Gheorghiu-Dej, învățământul public dela noi a devenit un învățământ pentru popor, care se desvoltă pe linia socialismului, înfrângând pas cu pas rămășițele vătămătoare ale trecutului, influențele cosmopolite și anti-științifice.

Conducând poporul spre construirea socialismului, pe drumul plin de glorie al lui Lenin și Stalin, tovarășul Gheorghiu-Dej a îndrumat învățământul către rezolvarea marii probleme a pregătirii cadrelor pentru socialism. In ultimii trei ani, au fost înființate sau desvoltate, sub îndrumarea sa, numeroase institute și facultăți de învățământ superior, școli și cursuri diferite, care pregătesc cadre calificate în specialități ce nu existau sau erau neglijate în regimul trecut.

Guvernele burghezo-moșierești, împotrivindu-se desvoltării industriei și agriculturii, pentru a menține țara în stare de dependență și supunere față de imperialismul apusean, împiedicau în acelaș timp și pregătirea de cadre pentru industrie și agricultură.

Instituțiile de învățământ din trecut pregăteau mai ales cadre pentru aparatul birocratic și represiv al statului reacționar sau cadre pentru producția meșteșugărească și nu pregăteau sau pregăteau cu totul insuficient cadre pentru cele mai importante ramuri ale industriei și agriculturii.

Instituțiile noastre de învățământ superior, ca și diferitele școli și cursuri de calificare, pregătesc astăzi specialiști în exploatarea petrolului, cărbunelui sau minereurilor, siderurgi, geologi, specialiști în electro-energetică, în prelucrarea metalelor, a lemnului, în construcții de mașini industriale și agricole, în agro-tehnică, în zootehnie, îmbunătățiri funciare, piscicultură, alimentație, etc., în afară de cadrele necesare învățământului, culturii, artei și sănătății.

Credincios discipol al lui Lenin și Stalin, tovarășul Gheorghiu-Dej ne învață că aceste cadre de specialiști trebuesc pregătite nu ca simpli specialiști în industrie, agricultură, artă, etc., ci ca specialiști în industria și agricultura socialistă, în arta socialistă, ca cetățeni conștienți ai Patriei noastre socialiste, legați de popor, dornici să înfăptuiască, în specialitatea lor, linia partidului și dorința poporului: socialismul.

Dar aceasta încă nu este de ajuns. Pentru ca să putem deveni o țară cu economie și cultură socialistă este nevoe, ne învață tovarășul Gheorghiu-Dej, să lichidăm analfabetismul și starea culturală înapoiată a țărănimii muncitoare, să sporim rețeaua de școli, să asigurăm în școli „un minimum de cunoștințe generale pentru întregul tineret", iar „elementelor celor mai valoroase și înzestrate ieșite din popor, calea spre cele mai înalte trepte ale științei".

Putem constata astăzi cu bucurie că în rândurile învățătorilor și profesorilor au pătruns și au început să dea roade cuvintele pline de învățăminte și de entuziasm ale conducătorului nostru iubit, tovarășul Gheorghiu-Dej.

Activitatea unor învățători și profesori ca tov. Gh. Costăchescu, directorul școlii elementare din comuna Padea, raionul Sadova, regiunea Dolj, care lucrează cu elevii săi și atrage țărănimea muncitoare la lucrările ce execută, după metodele miciuriniste, pe lotul școlii sau ca tovarășii Harca Constantin din satul Săsar, raionul Baia Mare și Gorodea Paraschiva din satul Baba Ana, raionul Mizil (Buzău) care desfășoară o activitate plină de roade atât în școală cât și în munca de ridicare a nivelului cultural al satelor, arată că oamenii muncii din învățământ au pornit cu hotărîre pe acest drum.

Cu acelaș devotament și entuziasm, numeroși învățători și învățătoare, profesori și profesoare urmează îndemnurile tovarășului Gheorghiu-Dej, construind sau amenajând, cu mijloace locale, noi săli de clasă și internate pentru elevi, înfruntând greutăți de tot felul, pentru a aduce la știința de carte și la cultură pe cei lăsați în întuneric de mizerabilele regimuri trecute și muncind cu drag la catedră pentru a educa copiii și tineretul Patriei noastre în spiritul învățăturii partidului, în spiritul păcii și socialismului.

Dar însăși viața și activitatea tovarășului Gheorghiu-Dej sunt pentru noi, oamenii muncii din școli, o pildă vie pe care s'o urmăm noi înșine și pe care s'o sădim cu drag în inimile elevilor.

Tovarășul Gheorghiu-Dej este un exemplu de principialitate revoluționară, de atitudine neînduplecată contra abaterilor de orice fel dela învățătura marxist-leninistă, de combativitate dârză împotriva dușmanilor păcii și socialismului, un exemplu de dragoste față de poporul muncitor și de încredere nemărginită în forța poporului organizat și în puterea lui de creație pe drumul progresului.

„Avem un popor harnic, spune tovarășul Gheorghiu-Dej, care și-a câștigat dreptul de a fi liber, dreptul de a se bucura de roadele muncii sale. Avem un popor a cărui maturitate politică crește în fiecare zi pe măsură ce forțele sale avansate își fac datoria să-i trezească conștiința politică și să-i întărească încrederea în forțele sale proprii, în resursele naturale ale țării noastre și în posibilitățile de a crea o țară bogată și frumoasă, cu un popor ridicat din punct de vedere material și cultural, un popor fericit.

Spre această fericire mergem cu toată hotărîrea, pentrucă suntem convinși că vom ieși victorioși".

Învățând dela tovarășul Gheorghiu-Dej, oamenii muncii din școli trebue să crească copiii și tineretul și să educe massele în spiritul patriotismului socialist care înseamnă dragoste de popor, muncă neprecupețită pentru înălțarea Patriei și binele poporului, mândrie pentru realizările poporului nostru și ură nestinsă împotriva imperialiștilor provocatori de războaie, împotriva exploatării și asupririi capitaliste și moșierești, împotriva dominației imperialiste.

Patriotismul socialist, ne învață tovarășul Gheorghiu-Dej, se deosebește ca dela cer la pământ de naționalismul burghez. Copiii și tineretul țării noastre trebue să fie educați ca dușmani ai șovinismului și rasismului și ca prieteni devotați ai înțelegerii pașnice între popoare, în spiritul solidarității cu toate popoarele ce luptă pentru pace, pentru libertate și viață mai bună, în spiritul internaționalismului proletar.

„Influențele străine, spune tovarășul Gheorghiu-Dej, se refugiază cu deosebită ușurință în domeniul ideologiei, în literatură, în artă, în știință. Deaceea, continuarea activă a luptei pe frontul ideologic împotriva influențelor imperialiste, împotriva atitudinii admirative în fața culturii în putrefacție din țările capitaliste, împotriva influențelor reformiste și revizioniste în teorie și politică — reprezintă o sarcină extrem de însemnată".

Dela tovarășul Gheorghiu-Dej învățăm că acela este un patriot al țării noastre care unește puternic, nedeslipit, dragostea sa de patrie, cu iubirea nemărginită față de Uniunea Sovietică și față de tovarășul Stalin, eliberatorul și sprijinitorul nostru.

„Niciodată în istorie n'a răsunat atât de puternic o voce pentru cauza eliberării popoarelor cum răsună azi vocea Uniunii Sovietice, vocea lui Stalin. Această voce are un ecou puternic în inima și conștiința tuturor popoarelor, a celor libere, ca și a celor subjugate. Pentru toate popoarele, numele lui Stalin este imboldul eroismului și al gloriei poporului U.R.S.S., este o chemare la noi fapte eroice". Aceste cuvinte ale tovarășului Gheorghiu-Dej umplu de speranță inimile oamenilor cinstiți din țara noastră.

A 50-a aniversare a tovarășului Gheorghiu-Dej este pentru oamenii muncii din școli un prilej de mare bucurie, de încredere în viitor, un prilej de manifestare a mulțumirii adânci ce-i datorăm pentru dragostea și grija deosebită ce are față de școală, față de copii și tineret, față de instruirea și educarea lor, și în acelaș timp, pentru grija ce arată cadrelor didactice, condițiilor de muncă și de viață ale acestora, prestigiului și nobilei lor misiuni.

Alături de toți oamenii muncii din țară, să urăm scumpului nostru tovarăș Gh. Gheorghiu-Dej sănătate și viață lungă pentru înălțarea Patriei noastre socialiste, pentru viitorul fericit al copiilor și tineretului.

Telegrame adresate tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej

Tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej

La sărbătorirea celei de a 50-a aniversări a zilei Dvs. de naștere, în numele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române și în numele meu personal, vă trimit cele mai sincere și călduroase urări de sănătate și viață îndelungată, pentru a vă putea continua și de azi înainte lupta și munca Dvs. pentru grăbirea construirii socialismului în Republica Populară Română.

Viața și lupta Dvs. de până la 23 August 1944 s'au împletit, iubite tovarășe Gheorghe Gheorghiu-Dej, cu luptele și suferințele poporului nostru muncitor, iar după eliberarea țării noastre de către Armatele Sovietice, cu luptele și biruințele clasei noastre muncitoare. Deaceea, pentru întregul nostru popor muncitor ziua de astăzi este o zi de mare bucurie, pe care o sărbătorim din tot sufletul.

Vă urez, iubite tovarășe Gheorghiu-Dej, să trăiți mulți ani pentru a conduce clasa noastră muncitoare și întreg poporul român din victorie în victorie, către orânduirea socialistă.

8 Noembrie 1951

Prof. Dr. C. I. Parhon
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române

Scumpe tovarășe Gheorghe Gheorghiu-Dej

Cu prilejul împlinirii a 50 de ani dela nașterea Dvs. vă rog în numele Partidului Comunist din China și al meu personal să primiți felicitări călduroase.

Vă urez multă sănătate.

Pekin, 6. XI. 1951.

Președintele Comitetului Central
al Partidului Comunist din China
Mao Tze-dun

Tovarășului Gheorghiu-Dej

București

Cu prilejul celei de a 50-a aniversări, Comitetul Central al Partidului Muncii din Coreea vă transmite sincere și calde salutări, urând Partidului Muncitoresc Român noi succese în lupta pentru păstrarea păcii, pentru socialism.

Phenian, 5.XI.1951.

Președintele Comitetului Central
al Partidului Muncii din Coreea
Kim Ir Sen

Tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej

București

Cu ocazia împlinirii a 50 de ani, primiți din partea mea personal precum și din partea tuturor comuniștilor italieni calde felicitări de viață lungă și mereu noi succese în lupta pe care o conduceți în fruntea poporului român pentru pace și socialism.

Roma, 7 Noembrie 1951

Palmiro Togliatti

Tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej

București

Dragă tovarășe Gheorghe Gheorghiu-Dej,

In numele Partidului celor ce muncesc din Ungaria și al întregului popor ungar vă trimitem salutări fierbinți și urări din toată inima cu ocazia aniversării Dvs. de cincizeci de ani. Noi salutăm pe curajosul organizator al luptei eroice a poporului muncitor român, care în fruntea Partidului Muncitoresc Român, în spiritul înțeleptului conducător și al marelui învățător al nostru al tuturor — tovarășul Stalin — duce cu succes, în ritm grandios, poporul muncitor frățesc român pe drumul glorios al construirii socialismului. Din toată inima vă dorim, dragă tovarășe Gheorghiu-Dej, de a duce încă mulți ani, în cea mai bună sănătate, munca Dvs. plină de succes pentru înflorirea Republicii Populare Române, pentru apărarea măreței cauze a păcii, pe frontul construirii victorioase a socialismului.

Cu salutări comuniste fierbinți
Secretar General
al Partidului celor ce muncesc
din Ungaria
M. Rákosi

Tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej

Scumpe prietene și tovarăș,

Colegiul de redactori al gazetei, „Pentru pace trainică, pentru democrație populară !", organ al Biroului Informativ al partidelor comuniste și muncitorești, vă salută călduros pe Dvs., conducător încercat al Partidului Muncitoresc Român și al oamenilor muncii din România, în ziua celei de a 50-a aniversări a Dvs.

Ați trecut un drum mare, greu și glorios de luptă revoluționară pentru cauza clasei muncitoare, pentru eliberarea poporului român de sub dictatura monarho-fascistă și de sub jugul imperialiștilor străini, pentru libertatea și independența României.

Eliberarea României de către glorioasa Armată Sovietică de sub jugul fascist a deschis o nouă eră în istoria poporului român, care înseamnă adevărata sa renaștere națională și socială.

Sub conducerea gloriosului Partid Muncitoresc Român condus de Dvs., oamenii muncii din România au lichidat monarhia burghezo-moșierească, au instaurat în țară regimul de democrație populară și, înfrângând rezistența înverșunată a dușmanilor poporului, au înfăptuit reforma agrară revoluționară, au naționalizat industria, transportul, băncile și în scurtă vreme au făurit o temelie trainică pentru înfăptuirea socialismului în România.

Poporul român, popor luptător, popor ziditor al vieții noi, face astăzi parte integrantă din marele lagăr al păcii, democrației și socialismului. Poporul român merge cu pași siguri din victorie în victorie în lupta pentru construirea societății socialiste în țara sa, în lupta pentru păstrarea și consolidarea păcii în întreaga lume.

Vă urăm din toată inima, scumpe tovarășe Gheorghiu-Dej, multă sănătate și ani mulți de viață pentru binele oamenilor muncii din România care construesc cu succes socialismul în țara lor liberă, sub măreful și invincibilul steag al lui Lenin și Stalin.

București, 8 Noembrie 1951.

Colegiul de redactori al gazetei
„Pentru pace trainică,
pentru democrație populară !"

Premierea cadrelor didactice care s'au distins în munca de alfabetizare

La Clubul Sindicatelor de Învățământ din București a avut loc, în ziua de 4 Noembrie, festivitatea înmânării premiilor unui număr de 100 de învățători și profesori care s'au distins în munca de alfabetizare. Festivitatea s'a desfășurat în prezența tovarășilor: St. Moraru, secretar general al Confederației Generale a Muncii, I. Nistor, ministru adjunct la Ministerul Învățământului Public, M. Sulică, președintele Uniunii Sindicatelor din Învățământ, I. Mavrodin, vicepreședinte al U.S.I. I. Apolzan, secretar al U.S.I., precum și numeroși președinți și secretari ai sindicatelor regionale, reprezentanți ai presei, învățători și profesori. Deasemeni, a luat parte la festivitate prof. N. K. Goncearov, doctor în științe pedagogice, membru al delegației oamenilor de știință, artă și cultură din U.R.S.S.

Tovarășul I. Boldan, responsabilul secției culturale a U.S.I. a expus un amplu raport asupra felului în care a decurs acțiunea de alfabetizare, subliniind părțile pozitive și negative ale muncii tuturor factorilor chemați să rezolve această însemnată sarcină. A vorbit apoi tovarășul I. Nistor, ministru adjunct la Ministerul Învățământului Public, care a arătat importanța acțiunii de lichidare a analfabetismului. A urmat apoi înmânarea premiilor. La încheierea festivității, prof. N. K. Goncearov a felicitat în calde cuvinte pe învățătorii și profesorii premiați.

Au fost premiați următorii tovarăși:

Regiunea Suceava: Ivan Elena, Cașvana-Gura Homorului; Poleac Vasile, Com. Uidești; Răspopoi Elena, Gura Humorului; Mihăescu Eugenia, Bosanci-Suceava.

Regiunea Botoșani: Mihailovici Maria, Botoșani; Cremenciuc Valeria, Dumbrăvița-Dorohoi; Dimitriu Aspazia, Copălău-Botoșani.

Regiunea Iași: Vasiliu Constantin, Tansa-Negrești; Rusu Anton, Pocreanca-Codăești; Călugăreanu Sidonia, Hârlău; Calcai Vladimir, Osci-Iași.

Regiunea Bacău: Iovu Vasile, Marginea-Răsboieni-Neamț; Bernevic Nicolae, Botești-Roman; Sava Elvira, Leca-Bacău.

Regiunea Bârlad: Bostan Janeta, Vutcani-Huși; Costache Gheorghe, Rădoleștii-Vaslui; Cristea Elena, Suletea-Murgeni.

Regiunea Putna: Rău Costică, Faraoanele-Focșani; Ivan Silviu, Lepșa Vrâncioaia-Năruja; Tcaciuc Vasile, Panciu.

Regiunea Galați: Alexandru Teodosia, Cudalbi-Bujoru; Limea Elisabeta, Pisc-Brăila; Manea Gheorghe, Văcăreni-Măcin.

Regiunea Constanța: Codelici Alexandru, Ciocârlia de Jos; Ionescu Mircea, Topalu-Hârșova; Toader Ana, Târgușor-Medgidia.

Regiunea Ialomița: Constantinescu Ilie, Călărași; Marin St. Dumitru, Gârbov; Boneanu Alexandrina, Lehliu.

Regiunea Buzău: Precup Dumitru, Dulbanu-Amaru-Mizil; Vlad Gheorghe, Caragele-Pogoanele; Tudorancea Margareta, Basca Chiojd-Cislău.

Regiunea Prahova: Rădulescu Maria, Tinosu; Ghete Gratian Poenari-Rali; Georgescu Gheorghe, Doicești.

Regiunea București: Constantinescu Ștefania, Greaca-Oltenița; Ispas Maria, Cătunești-Brănești; Statnic Gleb, Ciumați-Vidra.

Regiunea Argeș: Bratu Ion, Nămăești-Mușcel; Popescu Constantin, Fierbinți-Găești; Manea G. Ion, Ranciocov-Cârstieni-Topoloveni.

Regiunea Teleorman: Stoenescu Ștefan, Găuriciu-Zimnicea; Marinescu Ilie, Miroși-Roșiori; Dumitrescu Emil, Adămești-Alexandria; Purcărescu Florea, Rădoleștii din Vale-Vârtoape.

Regiunea Vâlcea: Rizoiu Constantin, Popești-Orlești Raionul Drăgășani; Oncete Maria, Dângești-Loviștea; Ivănescu Nicolae, Lăpușata-Lădești.

Regiunea Dolj: Goaga Ștefan, Raieti Sadova; Dumitrescu Maria, Listeava Sadova; Ionescu Constantin, Segarcea-Craiova.

Regiunea Gorj: Teodorescu Aurel, Cordești-Hurezani; Purcea Elena, Flămânda Vânju-Mare; Gogaltan Marius, Gornovița-Baia.

Regiunea Hunedoara: Oancea Petre, Valea Dosului Rusi Alba; Fotescu Nicolae, Bălata-Deva; Patrascu Moise, Petrila Jieți-Petroșani.

Regiunea Severin: Marinescu Constantin, Dezești-Reșița; Boguleanu Teofilia, Cornuțel Caransebeș; Alboi Ion, Luncaviță-Almaj.

Regiunea Timișoara: Vlajic Octavia, Icloda Timișoara; Botoiu Achim, Sudriaș, Jupani-Lugoj: Dobiciu Eugenia, Lugoj: Horvath Ghizela, Deta.

Regiunea Arad: Dumitrescu Ioana, Petriș-Lipova, Neagrau Emilia, Tămajda-Criș; Mera Cornel, Soimeț-Butura-Gurahonț.

Regiunea Bihor: Bădulescu Dumitru, Beiuș; Kiss Elisabeta, Oradea; Bako Elisabeta, Salonta; Pantea Florica, Salonta-Cepiu.

Regiunea Baia Mare: Harca Constantin, Săsar-Baia Mare; Racz Ioan, Coltău, Baia Mare; Pop Dumitru, Iojib-Satu Mare.

Regiunea Rodna: Ursa Anton, Sângeorz-Băi; Bochiș Cornelia, Prundul Bârgăului; Olasin Nicolae, Crasna Vișeu; Nicula Alexandru, Târlișiua-Beclean.

Regiunea Mureș: Bartha Bela, Tg. Mureș; Pop Emilia, Sânmartin-Mureș; Madarasz Gabriela, Joseni-Gheorghieni; Ciobotaru Patrichie, Bobohalma-Târnăveni.

Regiunea Stalin: Zissu Gheorghe, Teliu-Stalin, Deac Ștefan, Vlahița-Odorhei; Ilyes Irina, Micfalău-Sf. Gheorghe; Keresztes Ecaterina, Racoș.

Regiunea Cluj: Leahu Ion, Avram-Iancu-Câmpeni; Lazar Teodor, Urișor-Dej; Teodor Ion, Săndulești Copăceni-Turda.

Regiunea Sibiu: Hobai Alecu, Boiu-Sighișoara; Halmaciu Nicolae, Ocna-Sibiului-Sibiu; Costea Maria, Saroșul; Ivan Ioan, Apoldul de Sus-Sebeș.

Raioanele din București:

Raionul Lenin: Popescu Copăceni Gr. Nicolae, Secția de învățământ.

Raionul Gheorghiu-Dej: Gahniuc Constanța, Șc. Elem. Chiajna.

Raionul I. V. Stalin: Grigoraș Fulga, Șc. Elem. 31 fete.

Raionul Griviția Roșie: Georgescu Ana, Filatura Dacia.

Raionul 23 August: Bolchi Dorina, „F.R.B.".

Raionul 1 Mai: Graita Tita, Șc. Elem. mixtă Andronache.

Raionul T. Vladimirescu: Popescu Aneta, Intrepr. „Elena Pavel".

★

— „Niciodată în trecut nu ne-au fost recunoscute meritele și munca. Niciodată guvernele și partidele nu s'au ocupat de viața noastră. Fac parte dintr'o generație mai veche, am 20 de ani în învățământ, așa că știu ce înseamnă nepăsarea și impilarea regimului burghezo-moșieresc — a spus la festivitate învățătoarea Alexandrina Boneanu din comuna Lehliu, regiunea Ialomița. — Cu totul altfel stau lucrurile azi, în statul nostru de democrație populară, care acordă școlii un rol atât de însemnat, a continuat ea. Plec înălțată dela această festivitate. Mi-a crescut înmiit hotărîrea de a nu precupeți nici o clipă pentru a lichida, în anul acesta chiar, analfabetismul la gospodăria colectivă și a mări numărul alfabetizaților în sectorul care mi-e încredințat".

Ca Alexandrina Boneanu au simțit și au vorbit toți cei chemați la București să primească premii pentru munca lor în sectorul alfabetizării.

Premierea celor 100 de învățători și profesori este începutul traducerii în fapt a uneia dintre prevederile Hotărîrii C.C. al P.M.R. cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice din învățământul mediu și elementar. Premierea marchează totodată un pas însemnat pe drumul stimulării eforturilor depuse de cadrele noastre didactice în lupta pentru stârpirea neștiinței de carte, a eforturilor lor de a se încadra tot mai puternic în lupta clasei muncitoare pentru construirea socialismului în țara noastră.

„Modeștii eroi", așa cum i-a numit prof. N. K. Goncearov în cuvântul său de felicitare — învățătorii premiați au muncit cu neprecupețită râvnă pentru luminarea celor ținuți în întuneric de regimurile trecute, și au izbutit să alfabetizeze un număr din ce în ce mai mare de oameni ai muncii. Foști neștiutori de carte sunt astăzi conducători de S.M.T., de întreprinderi, sunt forțe noi în marea bătălie a construirii lumii noi.

In atmosfera înălțătoare a sărbătoririi, au răsunat cuvinte calde și entuziaste angajamente. Leahu Ion din Câmpenii Clujului s'a angajat să lupte fără odihnă, ca să aducă lumină moților din raionul său. Leahu Ion este unul din învățătorii care s'a distins în mod deosebit în munca de alfabetizare. Până la numirea lui în fruntea secției de învățământ a raionului, a muncit în comuna Avram Iancu, comună risipită în lungi kilometri, pe creste, povârnișuri și văi adânci. Tovarășul Leahu a răzbit toate greutățile. A știut să ceară și să folosească sprijinul și colaborarea organizațiilor de massă, și-a organizat munca în așa fel încât a reușit să mărească numărul celor cuprinși la cursuri dela 62, câți erau înscriși la început, la 285, din care au promovat 270. Au fost premiați învățători a căror muncă s'a distins în chip deosebit. Anton Rusu din Poiana Codăești, regiunea Iași, a folosit, pentru atragerea analfabeților la cursuri, serile culturale și clăcile, reușind până la urmă să aibă aproape sută la sută absolvenți; Dimitriu Aspasia din comuna Copălău, raionul Botoșani, cu sprijinul organizațiilor de massă, a alfabetizat la ciclul I 85 neștiutori de carte, cu patru mai mulți decât avea planificați. In același timp, la ciclul II al cursului pe care l-a condus tov. Dimitriu au promovat 36 de absolvente; Rău Costică, directorul școlii din comuna Faraoanele, raionul Focșani, a amenajat un local pentru cursurile de alfabetizare și a procurat și confecționat singur toate materialele și rechizitele; Bratu Ion din Nămăești Mușcel a reușit ca într'un centru de rudari să aducă la cursurile de alfabetizare pe toți neștiutorii de carte, dând 24 de promovați. Oancea Petre, din satul Rusi, raionul Alba, a construit cu mijloace locale o școală și a reușit să cuprindă numeroși vârstnici și tineri la cursurile de alfabetizare; 8 dintre absolvenții lui au astăzi abonamente la „Scânteia". In cadrul ședinței de premiere au fost aplaudați pe rând Cremenciuc Valeria din Dumbrăvița-Dorohoi, Constantinescu Ilie din Călărași-Ialomița, Maria Oncete din Dângești, Loviștea, Botoiu Achim din Sudriaș Jupani-Lugoj, învățători, învățătoare și profesori din Câmpia Dunării, din Țara Moților, de pe Văile Siretului, oameni care au luptat cu devotament pentru stârpirea neștiinței de carte.

Odată cu dorința lor fierbinte de muncă, învățătorii premiați au dus cu ei, în satele din câmpiile și munții noștri, noi cunoștințe căpătate în schimburile de experiență organizate sub îndrumarea Uniunii Sindicatelor din Învățământ. Au dus cu ei cuvântul plin de căldura prieteniei adevărate și lumina înaltei științe pedagogice sovietice, împărtășită de prof. N. K. Goncearov. Și înarmați cu forțe noi, învățătorii premiați s'au angajat să dea viață îndemnului din cuvântul de închidere, rostit de tovarășa Ileana Mavrodin, vicepreședinte al Uniunii Sindicatelor din Învățământ: să popularizeze ce au învățat nou, să facă din fiecare copil un patriot adevărat, un om mândru de Patria sa, mândru de eroismul oamenilor care făuresc viața frumoasă de astăzi, să lupte cu mai multă îndârjire pentru stârpirea analfabetismului, pentru răspândirea culturii în masse.

Pentru apărarea păcii în lume

La Viena s'au desfășurat între 1 și 7 Noembrie lucrările celei de-a doua sesiuni a Consiliului Mondial al Păcii. Reprezentanți ai popoarelor din 48 țări, oameni de diverse rase, religii și concepții politice, au participat la această sesiune. Sesiunea Consiliului Mondial al Păcii deia Viena a marcat o etapă importantă în lupta hotărîtoare pentru apărarea păcii, pe care o duc popoarele din lumea întreagă.

Pe primul plan al discuțiilor s'a situat problema care este astăzi centrală în lupta pentru pace, problema încheierii unui Pact al Păcii între cele cinci puteri. Propunerea pentru încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci puteri a fost făcută pentru prima dată de către A. I. Vișinski, delegatul Uniunii Sovietice la O.N.U. In jurul ideii încheierii unui Pact al Păcii, ideie care a fost în repetate rânduri respinsă de puterile imperialiste, s'au strâns sutele de milioane de partizani ai păcii din toate țările, care văd în încheierea unui Pact al Păcii posibilitatea înlăturării pericolului unui nou război.

Cât de puternică este voința popoarelor de a vedea realizată această ideie a încheierii unui Pact al Păcii o dovedesc cele 562 milioane de semnături pe Apelul pentru un Pact al Păcii, strânse până acum în lumea întreagă.

Raportul „Posibilitățile și mijloacele pentru încheierea unui Pact al Păcii' a fost prezentat la sesiunea Consiliului Mondial al Păcii deia Viena de către Pietro Nenni. El a analizat în raportul său rezultatele campaniei de semnături pe Apelul pentru încheierea unui Pact al Păcii, arătând că această campanie nu s'a terminat. Această campanie a spus Nenni „va lua sfârșit abia atunci când scopul va fi atins".

Nenni a subliniat și necesitatea intensificării muncii organizatorice și politice în toate țările, în rândurile tuturor păturilor populației. Nenni a arătat totodată însemnătatea pe care o au și alte mișcări pentru pace, care se desvoltă paralel cu mișcarea partizanilor păcii în fruntea căreia se află Consiliul Mondial al Păcii.

Printre aceste mișcări el a citat mișcarea pentru neutralitate din India, precum și faptul că în rândurile social-democraților și liberalilor se accentuiază deasemeni tendința spre înțelegerea faptului că cursa înarmărilor și pregătirea unui război sunt incompatibile cu instituțiile liberale și democratice.

Al doilea raport pe ordinea de zi a sesiunii a fost prezentat de Branca Fialho, delegata Braziliei, membră în Biroul Consiliului Mondial al Păcii.

Raportul intitulat „Despre desvoltarea legăturilor culturale între popoare" a analizat cauzele care nu permit înfăptuirea apropierii între popoare prin intermediul culturii. Branca Fialho a arătat că tensiunea internațională și existența pericolului unui nou război mondial nu permit înfăptuirea celor hotărîte la cel de-al doilea Congres Mondial al Păcii, în domeniul științei și artei.

Branca Fialho a propus, în numele oamenilor de cultură, ca înaltul for al mișcării pentru pace care este Consiliul Mondial al Păcii, să se adreseze intelectualilor din toate țările și să le arate răspunderea pe care o poartă pentru salvarea civilizației și culturii. Branca Fialho a propus deasemeni, Consiliului Mondial al Păcii să ia o serie de măsuri menite să ducă la întărirea legăturilor culturale între popoare printre care convocarea unei conferințe internaționale a personalităților din domeniul învățământului.

Prin problemele desbătute, prin amploarea pe care au luat-o lucrările, cea de-a doua sesiune a Consiliului Mondial al Păcii dela Viena a exprimat năzuințele unanime de pace ale sutelor de milioane de partizani ai păcii din întreaga lume, care și-au pus cu încredere semnăturile pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii și care privesc spre Consiliul Mondial al Păcii ca spre forul îndreptățit să conducă mișcarea partizanilor păcii din întreaga lume.

Hotărîri de o importanță excepțională pentru desfășurarea viitoare a luptei pentru pace au fost luate în cadrul sesiunii dela Viena.

Printre aceste hotărîri se situează în primul rând Apelul adresat de Consiliul Mondial al Păcii Organizației Națiunilor Unite și popoarelor lumii.

In acest Apel, Consiliul Mondial al Păcii atrage atenția Adunării Generale a O.N.U. asupra mai multor probleme importante de a căror rezolvare depinde menținerea păcii în lume.

Astfel, Apelul subliniază că: **„numai pe calea tratativelor și a concilierii pot fi realizate acordurile necesare pentru desvoltarea pașnică a întregii lumi".**

Acest lucru este de o extremă importanță dacă ne gândim la manevrele imperialiștilor americani, care încearcă pe orice cale să impună o politică de dictat în rezolvarea problemelor internaționale.

Intrucât acordurile internaționale trebue să se extindă și asupra Asiei, Consiliul consideră necesară admiterea Republicii Populare Chineze în O.N.U .

O altă problemă o constitue chestiunea germană. Astăzi, când imperialiștii americani se silesc să transforme, în baza hotărîrilor dela Washington și Ottawa, Germania Occidentală în principalul bastion al agresiunii imperialiste în Europa, Consiliul Mondial al Păcii cheamă O.N.U., **„să facă uz de influența sa pentru a obține respectarea acordurilor internaționale în chestiunea dezarmării Germaniei și pentru a grăbi încheerea tratatului de pace, care ar face posibilă retragerea trupelor de ocupație și restabilirea unei Germanii unite și demilitarizate".**

Un alt punct al Apelului se referă la restabilirea păcii în Asia, problemă care interesează întreaga omenire.

Situația din Asia a fost mult agravată de Conferința dela San Francisco, unde imperialiștii americani au pecetluit măsurile lor criminale de remilitarizare a Japoniei.

Apelul Consiliului Mondial al Păcii cere, în legătură cu aceasta, încheierea în primul rând a armistițiului în Coreea și asigurarea drepturilor popoarelor din Asia la independență și integritate teritorială, fără vreun amestec străin.

Situația din Orientul Mijlociu este deasemeni analizată în Apel. Apelul consideră ca o condiție a menținerii păcii în această parte a lumii recunoașterea dreptului la autodeterminare a popoarelor Egiptului, Iranului, Marocului și tuturor celorlalte țări din Orientul Apropiat și Mijlociu și din Africa de Nord.

Această problemă este de o importanță excepțională astăzi, când imperialiștii englezi își manifestă fățiș și brutal politica lor de șantaj și presiune dedându-se la mârșave provocări în Egipt și în Iran.

Cursa nebunească a înarmărilor din țările capitaliste contribue la încordarea la maximum a tensiunii internaționale. Deaceea, Apelul Consiliului Mondial al Păcii consideră că **„este necesar să se procedeze la o dezarmare simultană progresivă și controlată în mod eficace".**

Apelul se referă, în primul rând, la interzicerea armei atomice și a celorlalte mijloace de exterminare în massă.

Această propunere capătă o importanță deosebită în lumina ultimului eșec suferit de imperialiști în urma răspunsului tovarășului Stalin la întrebările corespondentului ziarului PRAVDA cu privire la arma atomică, răspuns care a dus la spulberarea șantajului atomic.

Odată cu Apelul, adresat O.N.U. și popoarelor lumii, Consiliul Mondial al Păcii a adoptat o rezoluție asupra campaniei pentru încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri, o rezoluție asupra dezarmării, o rezoluție asupra relațiilor culturale între popoare, o rezoluție asupra tratatului de pace cu Japonia, asupra problemei germane, asupra Coreei, a țărilor din Sud-Estul Asiei și Vietnamului, precum și asupra țărilor din Orientul Apropiat și Mijlociu.

Cea de-a doua sesiune a Consiliului Mondial al Păcii prezintă o importanță excepțională pentru desvoltarea mișcării pentru pace, astăzi când sforțările imperialiștilor de a deslănțui războiul sunt mai evidente ca oricând. Chiar zilele acestea ziarul reacționar american NEW YORK TIMES arăta că țelul principal al planurilor americane de reînarmare este ca țările Europei Occidentale să pregătească, până în Iunie 1954, 60 divizii pe deplin echipate.

Popoarele lumii nu vor război și urăsc războiul. Ele își dau seama de catastrofa spre care ar vrea să le târască imperialiștii americani și guvernele satelite din țările marshallizate. Cea de-a doua sesiune a Consiliului Mondial al Păcii este menită să dea un nou și puternic avânt luptei pentru pace a popoarelor. Conștiente că în mâinile lor se află cauza menținerii păcii în lume, popoarele vor ști să traducă în viață hotărîrile sesiunii dela Viena a Consiliului Mondial al Păcii.

Chezășia victoriei popoarelor în lupta pentru pace o constitue faptul că în fruntea mișcării pentru pace se află puternica și invincibila Uniune Sovietică, apărătoarea păcii și independenței popoarelor, o constitue faptul că frontul uriaș al partizanilor păcii este condus de primul stegar al luptei pentru pace, marele Stalin.

Noile norme de încadrare și salarizare a educatoarelor, învățătorilor și profesorilor

Peste câteva zile vor începe în toată țara operațiunile de încadrare a educatoarelor, învățătorilor și profesorilor dela toate unitățile noastre de învățământ preșcolar, elementar și mediu, aplicându-se prevederile Hotărîrii Partidului și Guvernului privind îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice și aplicându-se principiile de salarizare prevăzute în Hotărîrea Consiliului de Miniștri din 8 Octombrie 1951.

Criteriile după care se va face încadrarea sunt studiile, vechimea în învățământ și funcția îndeplinită. Dat fiind faptul că în școlile noastre funcționează educatoare, învățători și profesori care nu au studiile complecte cerute de funcțiunea pe care o îndeplinesc, personalul didactic este împărțit în două mari categorii. In prima categorie intră educatoarele, învățătorii și profesorii care au studii corespunzătoare gradului de învățământ respectiv sau cei asimilați cu aceștia.

Astfel, în învățământul preșcolar, în categoria I-a intră educatoarele cu studii superioare, cu diploma școlilor pedagogice sau diploma fostelor școli normale de conducătoare. Tot în această categorie intră și educatoarele titularizate pe bază de decizii date de Ministerul Invățământului Public, educatoarele care la data de 1 Septembrie 1950 se aflau încadrate la gradul IV pe baza absolvirii cursurilor unei școli pedagogice sau ale fostelor școli normale dela care nu obținuseră diploma, precum și pe baza absolvirii actualelor școli medii sau a fostelor școli de grad secundar. Aici intră și absolventele cursului special de educatoare, care au la bază cel puțin trei clase ale unei școli medii și cel puțin șase clase ale fostelor școli de grad secundar.

In categoria a doua intră educatoarele care au terminat cursurile unei școli pedagogice sau ale unei foste școli normale, dar care nu au obținut diploma respectivă și care nu îndeplinesc condițiile pentru încadrarea la categoria I-a. Aici intră și educatoarele absolvente ale cursului inferior sau ale cursului de gradul I dela fostele școli de grad secundar, dar care au fost titularizate ca urmare a diferitelor decizii ale Ministerului Invățământului Public sau care la data de 1 Septembrie 1950 se găseau încadrate la gradul IV, precum și educatoarele absolvente ale cursului special de educatoare, care au la bază mai puțin de trei clase ale școlilor medii sau mai puțin de șase clase ale fostelor școli de grad elementar. Se încadrează provizoriu în această categorie și educatoarele care nu îndeplinesc aceste condiții, dar care urmează să treacă o probă de verificare.

Stagiul de activitate se împarte în patru perioade: 0—5 ani, 5—10 ani, 10—20 ani, peste 20 ani. Educatoarele din categoria întâia vor primi, în funcție de stagiu, 7500, 8300, 9300 și 10.300 lei lunar. Cele din categoria II-a vor fi încadrate, tot în funcție de stagiu, cu 6000, 6500, 7000 și 7500 lei.

Invățătorii vor fi încadrați la categoria I-a dacă au studii superioare, posedă diploma școlilor pedagogice sau diploma fostelor școli normale. Vor fi asimilați acestora învățătorii titularizați prin decizia Ministerului Invățământului Public, cei care se găseau încadrați la gradul IV la data de 1 Septembrie 1950, dacă au terminat cursurile unei școli pedagogice sau școli normale, dar nu au obținut diploma de învățător, dacă sunt absolvenți ai unei școli medii sau ai unei foste școli de grad secundar, dacă sunt absolvenți ai cursului special de învățători și au la bază cel puțin trei clase de școală medie sau cel puțin șase clase ale fostelor școli de grad secundar.

In categoria II-a se încadrează absolvenții fără diplomă ai școlilor pedagogice sau ai fostelor școli normale, absolvenții școlilor medii sau ai fostelor școli de grad secundar, absolvenții cursului inferior dela fostele școli de grad secundar, dacă au fost titularizați prin decizia Ministerului Invățământului Public, învățătorii absolvenți ai cursului special de învățători, care au la bază mai puțin de 3 clase ale unei școli medii sau șase clase ale unei foste școli secundare. Cei ce nu îndeplinesc aceste condiții se vor încadra totuși provizoriu în această categorie, urmând să treacă ulterior o probă de verificare a cunoștințelor.

Instructorii superiori de pionieri sunt încadrați ca învățătorii dela categoria I-a.

Stagiul de vechime se repartizează tot în patru grupe, ca și la educatoare, gruparea de mai sus fiind valabilă și pentru învățătorii și profesorii care predau la clasele V—VII sau clasele VIII—XI și școlile pedagogice și medii tehnice.

Invățătorii din categoria I-a vor primi, în funcție de vechime, următoarele salarii: 8000, 8.800, 9.800 și 10.800 lei, iar cei dela categoria II-a vor avea 6.500, 7.000, 7.500 și 8.000 lei.

Personalul didactic care predă la clasele V—VII dela școlile de 7 ani și dela școlile medii, se încadrează în modul următor: la categoria I-a, profesorii cu studii complecte (examen de stat, licență, diplomă) absolvenții institutiilor de învățământ superior actuale și ai fostelor instituții de învățământ superior, profesorii ingineri proveniți din subingineri, pe baza Decretului Nr. 388 din 11 Octombrie 1949, absolvenții (fără examen de stat sau licență) ai institutiilor de învățământ superior, titularizați pe baza deciziilor Ministerului Invățământului Public, dacă au minimum cinci ani de practică în învățământ, absolventele Secției Normale de Gospodărie cu durata de doi ani, dacă au ca studii de bază cursurile complecte ale unei foste școli secundare, profesorii de educație fizică, dacă au cel puțin cinci ani de practică în învățământ și dacă promovează cursurile și examenele stabilite de Ministerul Invățământului Public.

Se încadrează în categoria II-a absolvenții (fără examen de stat, licență sau diplomă) institutiilor de învățământ superior care nu îndeplinesc condițiile celor dela categoria I-a, profesorii care au cel puțin doi ani de studii la institutiile de învățământ superior, profesorii titularizați prin Decizia Ministerului Invățământului Public, proveniți din învățători cu diploma școlilor pedagogice sau a fostelor școli normale, absolvenții școlilor medii sau ai fostelor școli secundare, absolvenții actualelor și fostelor institutii de învățământ superior, de muzică, artă dramatică, arte frumoase ,educație fizică, pentru orele pe care le predau în afara specialității lor, profesorii de educație fizică, absolvenții școlilor medii tehnice de cultură fizică, ai școlilor pedagogice de educație fizică, ai secțiilor de educație fizică de pe lângă școlile pedagogice, ai secții normale dela fostul institut de educație fizică, ai cursului special de un an de educație fizică și care nu îndeplinesc condițiile pentru cei dela categoria I-a. In aceiași categorie intră și profesorii de educație fizică, absolvenți ai cursurilor de inițiere de educație fizică, organizate de Ministerul Invățământului Public în colaborare cu Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport, absolvenții școlilor particulare de gimnastică, coregrafie și balet. Cei ce nu îndeplinesc nici aceste condiții vor fi încadrați provizoriu la categoria II-a, urmând să dea ulterior examenul de verificare a cunoștințelor.

Ținând seama de studii și de stagiul în învățământ, profesorii care predau la clasele V—VII vor fi salarizați astfel: cei dela categoria I cu 10.000, 11.500, 13.500 și 15.500 lei, iar cei dela categoria II-a cu 9.000, 10.000, 11.000 și 12.000 lei.

Profesorii care predau la clasele VIII—XI și la școlile pedagogice se încadrează la categoria I dacă au studii complecte, examen de stat sau examenul de licență. Acestora li se asimilează și profesorii care sunt absolvenți ai institutiilor de învățământ superior, dar care nu au examenul de stat sau licență, dacă au cel puțin opt ani de stagiu în învățământ. La categoria II-a se încadrează profesorii absolvenți ai institutiilor de învățământ superior, dar care nu au examenul de stat sau licență și care nu îndeplinesc condițiile de stagiu, profesorii de îndeletniciri practice dela școlile pedagogice, profesorii care au cel puțin doi ani de studii la institutiile de învățământ superior.

Profesorii din categoria I-a vor fi salarizați în funcție de stagiu în învățământ cu 10.500, 12.000, 14.000, 16.000 lei, iar cei dela categoria II-a cu 9.500, 10.500, 11.500 și 12.500 lei.

Instrucțiunile Ministerului Invățământului Public pentru aplicarea Hotărîrii Consiliului de Miniștri Nr. 1087 din 8 Octombrie 1951 cu privire la încadrarea personalului didactic din școlile elementare, profesionale, medii și institutiile preșcolare, prevăd deasemeni retribuirea activității de profesor diriginte cu 1.200 lei lunar pentru clasele V—VII și cu 1.500 lei lunar pentru clasele VIII—XI sau anii I—IV dela școlile medii și profesionale. Ele prevăd, deasemeni, un spor de 10% pentru personalul didactic dela școlile de aplicație ale Ministerului Invățământului Public, unde se face practică pedagogică.

Normele de salarizare și criteriile de încadrare pentru personalul didactic dela școlile medii tehnice și profesionale prevăd pentru profesorii de cultură tehnică specială un spor, de salariu în funcție de diferite categorii.

Retribuirea directorilor și directorilor adjuncți se face în funcție de numărul de elevi și de gradul de învățământ al institutiei ce o conduc, de studii și de stagiul în învățământ. Pentru institutiile preșcolare, salariul variază între 8.300 lei și 11.500 lei la categoria I-a și între 6.800—7.200 lei și 8.300—8.700 lei la categoria II-a. Pentru directorii școlilor elementare de 4 ani (cel puțin 3 clase sau cel puțin 35 de elevi) — în cadrul funcției cărora intră și obligația didactică integrală a funcției de învățător, — retribuția începe dela 9.500 lei pentru acei care au o vechime până la 5 ani, studiile pentru categoria I-a și lucrează la o școală cu 1—4 posturi 'și merge până la 12.800 lei pentru acei care au un stagiu de peste 20 ani în învățământ. Pentru școlile elementare cu peste patru posturi, retribuția la categoria I începe dela 10.000 lei și ajunge până la 13.300 lei în cazul când există internat. Pentru directorii care se încadrează în categoria II-a (categoria este dată de studii) salarizarea începe dela 8.000 lei și ajunge la 10.500 lei, în funcție de vechime, de numărul posturilor și de existența internatului ca și pentru cei dela categoria I-a.

Aceleași criterii sunt aplicate directorilor care conduc școlile elementare de 7 ani, liceele, școlile pedagogice și școlile medii tehnice. Salariul lor se stabilește în funcție de studii, stagiul în învățământ și numărul de clase. Se mai crează o diferență prin existența internatelor la școlile de 7 ani. Minimum de salariu este 11.800 lei pentru directorii care se încadrează în categoria I-a și lucrează la o școală de 7 ani și de 10.800 lei pentru directorii care se încadrează în categoria II-a, iar maximum este de 18.800 lei pentru directorii care se încadrează în categoria I-a și au un stagiu de peste 20 ani și de 15.300 lei pentru directorii care se încadrează în categoria II-a, cu aceiași vechime și lucrează într'o școală cu internat și peste 13 clase. In raport cu sporul acordat directorilor dela școlile elementare de 7 ani, directorilor dela școlile medii, licee și școli pedagogice li se mai adaugă un spor de 2000 lei.

Sporuri de salarii revin și inspectorilor, criteriul pentru salarizarea acestora fiind funcția îndeplinită și stagiul în învățământ. Salariile lor se fixează între 12.000 lei pentru un inspector raional, având un stagiu în învățământ până la 5 ani și 24.000 pentru un inspector general din Minister având un stagiu de peste 20 ani.

Noua salarizare se aplică începând dela 1 Septembrie 1951. Până la această dată se face și calculul de stagiu. Lipsa a trei luni la stagiul unei grupe de vechime se adaogă în favoarea salariatului. In calcularea vechimii în învățământ intră și anii de funcționare ca revizor sau inspector școlar, referent didactic, salariat în organizațiile de partid, organizațiile de massă și la așezămintele culturale, timpul petrecut în concentrare sau mobilizare (cu condiția ca mai înainte să fi funcționat în învățământ), timpul în care nu au putut funcționa în învățământ cei deținuți, deportați, internați sau suspendați din cauza legilor și măsurilor fasciste, rasiale, cei urmăriți din cauza activității lor democratice, precum și timpul petrecut la cursurile de perfecționare organizate pentru cadrele didactice. Invățătorilor și profesorilor emeriți și celor decorați cu „Ordinul Muncii" li se reduce la jumătate stagiul pentru avansare, începând din anul în care au primit distincția.

Secțiile de învățământ raionale și regionale trebue să prelucreze în toate detaliile instrucțiunile Ministerului Invățământului Public pentru aplicarea Hotărîrii Consiliului de Miniștri privind încadrarea și salarizarea personalului didactic, astfel încât să nu rămână nici un fel de nedumerire pentru nici unul din învățătorii, profesorii și educatoarele din raionul și regiunea respectivă. Este bine să se accentueze că oricine s'ar simți neîndreptățit pentru încadrarea făcută are libertatea să conteste până la cele mai înalte foruri școlare precum și să se adreseze oricăror altor organe superioare de stat, dacă crede de cuviință, așa cum arată instrucțiunile M.I.P.

Comisiile de încadrare care lucrează la regiuni și raioane trebue să arate o grijă deosebită rezolvării fiecărui caz în parte, trebue să aplice cu strictețe normele privind încadrarea și salarizarea personalului didactic, trebue să traducă în viață, cu cea mai mare atenție și cât mai curând prevederile Hotărîrii Partidului și Guvernului nostru cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice.

Ședința Comitetului Central al U. S. I.

In zilele de 1 și 2 Noembrie s'a desfășurat la București, în sala de festivități a Clubului Sindicatelor de Invățământ, ședința Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor de Invățământ. Pe lângă membrii Comitetului Central ai Comitetului lărgit executiv și activiștii U.S.I., au participat la această ședință președinții și secretarii birourilor provizorii sindicale regionale și președinții și secretarii birourilor raionale de învățământ din București.

Au mai fost de față Stelian Moraru membru în Biroul Executiv al C.G.M. și I. Nistor, ministru adjunct la Ministerul Invățământului Public.

La ordinea de zi a ședinței au fost următoarele puncte:

1. Raport cu privire la stadiul de aplicare a Hotărîrii C.C. al P.M.R. și Consiliului de Miniștri din 16 August 1951 cu privire la îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu și sarcinile sindicatelor în aplicarea acestei hotărîri — prezentat de tov. I. Apolzan secretarul U.S.I.

2. Raport cu privire la desfășurarea muncii comisiei asigurărilor sociale — prezentat de tovarășa Maria Gângaciu, responsabila secției de asigurări sociale a U.S.I.

3. Raportul cenzorilor cu privire la executarea bugetului asigurărilor sociale pe anul 1950/1951.

4. Cooptarea de membri noi în C.C. al U.S.I. și alegerea de noi membri în C.C. al U.S.I.

Raportarele au fost urmate de întrebări și discuții, la care au participat numeroși președinți și secretari de sindicate și numeroși membri ai C.C. al U.S.I.

Măreața demonstrație în cinstea zilei de 7 Noembrie

(Urmare din pag. 1-a)

claselor exploatatoare și a făurit Statul Sovietic. Marea Revoluție Socialistă din Octombrie este evenimentul cel mai de seamă din întreaga istorie a omenirii. Transformând în realitate visul de veacuri al masselor asuprite și exploatate, Revoluția din Octombrie a inaugurat o eră nouă în viața societății, era eliberării popoarelor de sub orice fel de robie. Revoluția din Octombrie a dat un avânt nemaiîntâlnit luptei proletariatului internațional împotriva exploatării capitaliste și a deschis epoca revoluțiilor coloniale sub conducerea proletariatului.

Zadarnice au fost încercările imperialismului mondial de a nimici Puterea Sovietică. In cei 34 ani care s'au scurs dela Revoluția din Octombrie, forța politică și economică a Statului Sovietic a crescut tot mai mult".

După ce a demascat visurile nebunești de dominație mondială pe care le nutresc imperialiștii, vorbitorul a încheiat: „Poporul nostru a întâmpinat marea aniversare de astăzi cu noi realizări pe tărâmul construcției economice și culturale manifestându-și dragostea fierbinte pentru Țara Revoluției din Octombrie. La a 34-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste, gândul nostru se îndreaptă plin de dragoste și adâncă recunoștință către acela care, alături de Lenin, a făurit Statul Sovietic, către marele geniu al omenirii muncitoare, învățătorul și conducătorul nostru tovarășul Stalin".

★

In sunetele Marșului Partizanilor, demonstrația oamenilor muncii a fost deschisă de studenții și elevii universităților și școlilor de partid din Capitală.

Au urmat elevii din școlile Direcției Generale a Rezervelor de Muncă. Aproape 3000 de tineri și tinere în uniforme albastre au trecut într'o aliniere perfectă, stârnind entuziasmul asistenței. Au trecut apoi în rânduri compacte muncitorii dela Uzinele „23 August", dela „Timpuri Noi", muncitorii ceferiști dela „Griviția Roșie". care au adus cu ei valuri de flamuri roșii, sute și sute de portrete ale conducătorilor partidului și guvernului. Din piepturile lor s'au ridicat spre tribune ovații puternice, iar cuvintele „slavă lui Stalin" au dominat manifestația în cursul celor cinci ore.

In fața tribunei, muncitorii dela „23 August" au ridicat un panou pe care erau scrise rezultatele muncii lor din acest an. In felul acesta, muncitorii și tehnicienii dela „23 August" au raportat conducătorilor iubiți ai poporului că încă dela 2 Noembrie și-au îndeplinit cu cinste sarcinile pe anul 1951.

Metalurgiștii dela „Vulcan" au raportat cu entuziasm succesele înregistrate în întâmpinarea zilei de 7 Noembrie și și-au reafirmat hotărîrea lor dârză de a respecta angajamentul pentru împlinirea planului în 11 luni. Colectivul de tehnicieni și muncitori ai uzinelor „Vasile Roaită" au purtat cu mândrie un panou cu telegrama adresată tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej prin care raportează că au început să lucreze în contul anului viitor.

11 întreprinderi electrotehnice, printre care fabrica de motoare electrice „Dinamo", au sărbătorit cea de a 34-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie cu planul anual în întregime îndeplinit. Trecând prin fața tribunei, muncitorii și tehnicienii dela uzinele „Dinamo" au aclamat puternic pe tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, din inițiativa și sub îndrumarea căruia a fost elaborat grandiosul plan de electrificare a țării.

SOLIDARITATEA CU OAMENII MUNCII DE PRETUTINDENI

Alături de pancartele care arătau succesele obținute în muncă, demonstranții au purtat cu mândrie portretele tovarășului Stalin, ale membrilor Biroului Politic al gloriosului Partid Bolșevic, ale lui Mao Țze-dun, Kim Ir Sen, Boleslaw Bierut, Clement Gottwald, Vâlco Cervencov, Mathias Rakosi, Enver Hodja, Wilhelm Pieck, Maurice Thorez, Palmiro Togliatti, Dolores Ibarruri, etc.

Participanții la grandioasa manifestație din Piața Stalin au adresat saluturi călduroase oamenilor muncii din Spania și Grecia, acelora care, în condițiile celei mai aspre reacțiuni, luptă pentru libertate și pace împotriva guvernelor din țările lor aservite imperialismului american și englez. Prin pancarte au fost adresate deasemenea saluturi entuziaste bravilor patrioți iugoslavi care, înfruntând cea mai cruntă teroare, luptă împotriva clicii titoiste, pentru readucerea Iugoslaviei în lagărul păcii și democrației.

RECUNOȘTINȚA PARTIDULUI

Delegați ai țărănimii muncitoare, în frunte cu grupuri de călăreți, cu steaguri și buchete mari de flori, cu portrete ale conducătorilor clasei muncitoare și-au arătat hotărîrea de a lupta alături de clasa muncitoare, sub conducerea partidului pentru construirea socialismului și apărarea păcii. Colectiviștii gospodăriei „Alexandru Sahia" din comuna Mânăstirea au raportat cu mândrie roadele muncii lor: 5.000 kgr. porumb la ha. în timp ce recolta obișnuită era de 1.500 kgr. la ha. Au trecut pe rând membrii gospodăriilor agricole colective din Grădinari, Vârtejul, Coconi, Livedea, etc. Pe fețele luminoase strălucea dragostea fierbinte pentru partid, pentru conducătorii lui, care îndrumându-i pe drumul colectivizării le-au dat bucuria vieții bune de astăzi.

MANIFESTEAZĂ ELEVII, STUDENȚII, PROFESORII

In coloane compacte a manifestat tineretul studios al Capitalei. Elevi și studenți și-au arătat, în nestăvilit entuziasm, dragostea și recunoștința pentru conducătorii partidului și guvernului, care le-au asigurat condiții minunate de învățătură.

Ajunși în fața tribunei, oamenii de știință au salutat pe conducătorii partidului și guvernului nostru, pe solii științei și artei sovietice, manifestând, prin entuziasmul lor, hotărîrea de a-și pune întreaga putere de muncă în slujba construirii socialismului în patria noastră.

Au fost primiți cu puternice aplauze studenții cursurilor speciale proveniți din rândurile muncitorilor, care au manifestat în cadrul Institutului Politehnic. Ei sunt expresia vie a revoluției culturale ce se desfășoară în țara noastră.

Sub faldurile unei mări de drapele de toate culorile, au defilat sportivii. Ei au trecut în ordine perfectă, în ritmul puternic al marșului sportivilor de Dunavechi. Pe pieptul multora strălucea insigna G.M.A. Puternice aplauze au răsplătit toate asociațiile sportive, dar mai ales pe acei care, în sunetul tobelor, au format, cu trupurile lor, în mijlocul pieții, stema Partidului nostru.

★

Demonstrația sărbătorească a sutelor de mii de oameni ai muncii din orașul și regiunea București a luat sfârșit la orele 14.

Desfășurată sub semnul luptei pentru pace, grandioasa demonstrație a poporului cu prilejul zilei de 7 Noembrie a însemnat un prilej puternic de manifestare a dragostei oamenilor muncii pentru Țara Socialismului, pentru I. V. Stalin, conducătorul luptei pentru pace a popoarelor.

Invățătorii, propagandiști ai metodelor agrotehnice înaintate

Insilozarea cartofilor și a sfeclei furajere

Invățătorii și profesorii care își duc munca în rândurile țărănimii muncitoare trebue să acorde o atenție deosebită problemei păstrării recoltelor bogate de cartofi și sfeclă furajeră din anul acesta. Astfel ei trebue să arate țăranilor muncitori că atunci când pivnițele gospodăriei nu sunt deajuns de încăpătoare, sfecla furajeră și cartofii se păstrează în silozuri.

Pentru o bună păstrare a acestor produse atât de valoroase, pentru a le feri de putrezire și de diferite boli caracteristice rădăcinoaselor depuse în silozuri, trebue să se respecte următoarele reguli:

— Silozurile se fac pe câmp, în apropierea gospodăriei și a drumurilor de acces spre gospodărie, pe un loc ridicat, puțin înclinat pentru a se scurge apa din ploi și zăpadă.

— Nu se vor face silozuri pe locul unde au mai fost în anii trecuți sau în apropierea platformelor de bălegar, precum și în terenuri umede.

— Silozurile cu dimensiunile mai potrivite sunt acelea care au lățimea de 2 m. Lungimea trebue să fie determinată de cantitatea de cartofi care se însilozează, netrebuind să depășească totuși 12 m. Când sunt mai mulți cartofi, este bine să se facă mai multe silozuri, care să fie așezate paralel, la distanța de 4 m., iar direcția lor să fie paralelă cu vântul dominant în regiune. Invățătorii propagandiști ai metodelor agrotehnice trebue să arate țăranilor muncitori că în siloz, cartofii și sfecla se așează în formă de piramidă, înaltă de 1,00 m. — 1,30 m. iar din 2 în 2 m. se așează tuburi de scânduri pentru aerisire. Tuburile acestea se fac din 3 scânduri lungi de 1,60 m — 1.70 m. iar deasupra se face un acoperiș în 2 pante pentru a se evita pătrunderea apei.

Odată cu scoborirea temperaturii, silozurile se acoperă cu un strat de pământ de 30 cm. spre vârf și 40 cm. spre bază, iar spre capătul din bătaia vântului se așează un strat de 40 cm. pământ spre vârf și 50 cm. spre bază.

In siloz se menține temperatura între +2° și +5°. Ori de câte ori se constată urcarea temperaturii trebue să se desfunde tuburile de aerisire, pentru a readuce temperatura la +2° — +5°C.

Pământul cu care se acoperă silozul se ia din părțile laterale ale lui, dela o distanță de 50 cm., creându-se în acest fel în jurul silozului un șanț de 50—60 cm. lățime și 30—40 cm. adâncime, șanț care va colecta apa ce se scurge de pe coamele silozului.

Invățătorii vor atrage atenția țăranilor muncitori ca în tot timpul păstrării, să fie atenți la următoarele probleme:

— silozul poate aburi, e semn că s'a urcat temperatura în interior.

— silozul se prăbușește din loc în loc, e semn că în anumite porțiuni putrezește sfecla sau cartofii. Această putrezire poate avea loc din cauza diferitelor boli. In acest caz, aceste porțiuni se descoperă și se elimină cartofii sau sfeclele bolnave.

— pot îngheța cartofii sau sfeclele de pe lângă tuburile de aerisire. In acest caz, se așează paie sau coceni de porumb pe lângă tuburi, iar când nu e prea frig se elimină din silozuri porțiunile înghețate.

Propagând recomandările avansatei științe agricole sovietice, învățătorii vor contribui la obținerea unor produse de calitate pentru hrana omului, a animalelor și pentru aprovizionarea industriei noastre cu materii prime.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26. Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28. Telefon Nr. 1.51.70. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni 130; Instituții anual 500 lei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL III Nr. 137 | 4 PAGINI 5 LEI | SÂMBĂTĂ 17 NOEMBRIE 1951

In acest număr:

● Învățătura lui Lenin și Stalin despre bazele ideologice ale partidului marxist — de Iosif Cernea.

● Propagandist al păcii — de E. Cernîșeva.

● Sarcinile sindicatelor în acțiunea de aplicare a Hotărîrii Partidului și Guvernului cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice.

● Propunerile sovietice la O.N.U. — expresie a voinței de pace a popoarelor.

Un puternic imbold pentru activitatea oamenilor muncii din învățământ

Pe baza Hotărîrii Partidului și Guvernului cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice, în întreaga țară au început lucrările de aplicare a noilor norme de încadrare și salarizare a educatoarelor, învățătorilor, profesorilor, directorilor și inspectorilor din învățământul nostru.

Noul sistem de salarizare, creșterea salariilor cadrelor didactice, sporurile de salariu pentru cei care au sarcini speciale (profesorii dela școlilele de aplicație, cei cu pregătire tehnică, diriginții, directorii, etc.), criteriile juste de încadrare după noile norme, toate acestea arată grija, atenția pe care o acordă regimul nostru de democrație populară muncii în școală, însemnătatea ce se dă la noi problemelor educației.

Alături de toate celelalte măsuri pe care le prevede Hotărîrea Partidului și Guvernului cu privire la ridicarea nivelului de trai al cadrelor didactice — asigurarea unor locuințe corespunzătoare, procurarea combustibilului, asigurarea cantinelor, darea în folosință gratuită a loturilor de grădină, aprovizionarea cu alimente și mărfuri de larg consum, — măsuri care au devenit posibile numai în condițiile regimului de democrație populară — noile norme de salarizare sunt o expresie grăitoare a grijii Partidului și Guvernului pentru acei care își închină viața nobilei profesii de educatori ai tinerii generații.

In timp ce în Statele Unite se acordă învățământului doar 1% din buget și din fiecare 5 copii unul rămâne în afară de școală, în timp ce profesorii din Anglia sunt siliți din cauza proastei salarizări, să lucreze noaptea, în Statul nostru de democrație populară se acordă învățătorilor și profesorilor o înaltă considerație, li se crează condiții din ce în ce mai bune de trai și de muncă.

In America și în toate statele înrobite de imperialiști școala decade din ce în ce mai mult. Alocând sume uriașe pentru pregătirea unui nou război mondial, pentru armament și muniții, pentru fabricarea celor mai îngrozitoare arme de distrugere, atâtorii la război reduc tot mai mult mijloacele prevăzute pentru învățământ.

Cu totul alta este situația învățământului din Patria noastră, unde învățătorii și profesorii se bucură de prețuirea și grija Partidului și Guvernului, de prețuirea și grija tuturor oamenilor muncii.

Criteriile care stau la baza noului nostru sistem de încadrare și salarizare a cadrelor didactice și a cadrelor de conducere din învățământ sunt calificarea profesională și stagiul de activitate în învățământ. De justa aplicare a acestor criterii depinde atât succesul muncii de încadrare cât și eficacitatea noilor norme în munca din școală.

Cel mai însemnat dintre criteriile de încadrare și salarizare este cel al calificării profesionale. In cadrul noilor norme se dă o deosebită atenție pregătirii cadrelor didactice. Deaceea, pentru încadrarea educatoarelor, învățătorilor, profesorilor și directorilor din toate instituțiile de învățământ s'au stabilit două categorii precis delimitate: în categoria I-a intră numai cei ce au studii **complecte** pentru gradul de învățământ respectiv, sau cei asimilați în mod special cu cei dintâi; în categoria II-a sunt încadrați cei ce au studii incomplecte. Pentru a sublinia marea însemnătate ce se acordă calificării profesionale necesare asigurării unui înalt nivel calitativ al predării, între cele două categorii de încadrare s'au stabilit diferențe de salarii. Astfel, de pildă, un învățător cu studii incomplecte, chiar dacă are peste 20 de ani de vechime în învățământ, primește un salariu egal cu un învățător calificat, în primul an de muncă în școală, încadrat în categoria I. In afară de aceasta, salariul celor din categoria I-a crește mult mai mult, odată cu vechimea, decât al celor din categoria II-a. Acest sistem de salarizare urmărește în mod special stimularea celor cu o calificare insuficientă de a-și complecta studiile, și de a se înscrie în instituții superioare de învățământ. Incadrarea pe categorii, conform studiilor, se aplică atât cadrelor didactice cât și directorilor, căutându-se și în acest caz să se obțină o ridicare a calificării celor ce conduc unitățile învățământului nostru.

Aplicarea riguroasă a criteriului calificării profesionale, alături de multiplele măsuri ce se vor lua pentru ridicarea calificării cadrelor didactice, vor contribui din plin la asigurarea unui nivel tot mai înalt al muncii în școală.

Criteriul stagiului de activitate în învățământ, concretizat în stabilirea a patru grupe de vechime, cu salarizare diferită, crescând în raport cu anii de muncă, este și el un criteriu calitativ, acumularea experienței de muncă în învățământ fiind ea însăși un mijloc de ridicare a calificării profesionale. Tocmai de aceea în calcularea stagiului nu se va ține seamă decât de activitatea în domeniul învățământului și al culturii, cu excepțiile precis delimitate în instrucțiunile cu privire la încadrare. Faptul că învățătorilor și profesorilor fruntași în învățământ — emeriți și decorați cu „Ordinul Muncii" — li se reduce stagiul la jumătate, începând din anul în care primesc distincția, subliniază încă odată prețuirea deosebită pe care o acordă partidul și guvernul celor care-și îndeplinesc cu cinste sarcinile care le-au fost încredințate.

Salarizarea după criteriul funcției îndeplinite este o traducere în viață a principiului socialist al retribuției după muncă. Astfel, învățătorii sau profesorii care predau într'o școală de grad superior celei pentru care sunt pregătiți, vor fi încadrați conform normelor prevăzute pentru gradul școlii în care lucrează. In baza acelaiași principiu, profesorii cu pregătire tehnică dela școlile tehnice și profesionale, cadrele didactice din școlile de aplicație, din școlile cu ateliere de producție, diriginții, etc. vor primi sporuri de salariu conform cu munca specială sau suplimentară pe care o depun.

Esențialul în munca de aplicare a noilor norme este justa încadrare a educatoarelor, învățătorilor și profesorilor și îndeplinirea la timp a lucrărilor. Fiecare încadrare trebue făcută cu respectarea strictă a criteriilor și a drepturilor omului respectiv, pe baza actelor pe care acesta le posedă **în momentul încadrării,** pentru a se evita orice erori și denaturări.

Acum, când ultimul act oficial — instrucțiunile — a fost difuzat pe teren întreaga răspundere revine secțiunilor de învățământ. Inspectorii generali și regionali trebue să îndrumeze cu cea mai mare grijă secțiunile raionale de învățământ în munca de încadrare. Comisiile regionale și raionale de încadrări vor determina, prin felul cum vor ști să lucreze, succesul în această muncă grea și complexă. In acelaș timp trebue să se asigure, odată cu aplicarea noilor norme, lichidarea lipsurilor cu privire la plata salariilor și organizarea plății regulate și la timp a drepturilor ce se cuvin fiecărui profesor și învățător, până în cele mai îndepărtate cătune ale țării.

Deasemeni, trebue să se acorde o grijă deosebită aducerii la îndeplinire a tuturor măsurilor pe care le prevede Hotărîrea, astfel încât să se asigure prin realizarea acestor măsuri o serioasă creștere a salariului real al cadrelor didactice.

Largi și luminoase sunt perspectivele pe care le deschid învățământului nostru Partidul și Guvernul țării. Muncind cu râvnă pentru educarea generației de viitori constructori ai socialismului, ducând lumina culturii în rândurile maselor, luptând activ pentru continua înflorire a vieții poporului, învățătorii și profesorii din școlile Patriei noastre vor izbuti să fie factori de seamă în frontul construcției culturale, în frontul socialismului și al păcii.

Inființarea burselor „Gheorghe Gheorghiu-Dej"

Consiliul de Miniștri a dat o hotărîre, publicată în Buletinul Oficial, privind înființarea cu începere din anul școlar 1951/1952 a 35 burse anuale de câte 6.000 lei lunar denumite burse „Gheorghe Gheorghiu-Dej", care se vor acorda celor mai merituoși studenți.

Bursele se repartizează astfel: Universitatea „C. I. Parhon", București, 4 burse; Universitatea „Al. I. Cuza", Iași, 3 burse; Universitatea „V. Babeș", Cluj, 3 burse; Universitatea „Bolyai", Cluj, 3 burse; Institutul Politehnic București, 4 burse; Institutul Politehnic Timișoara, 3 burse; Institutul Politehnic Iași, 3 burse; Institutul Mecanică, Orașul Stalin, 3 burse; Institutul Agronomic București, 3 burse; Institutul de Petrol și Gaze București, 3 burse; Institutul de Construcții, București, 3 burse.

Aceste burse se acordă studenților de către Comitetul pentru Învățământul Superior de pe lângă Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Române. (Agerpres).

Expoziția „Aspecte din construirea comunismului în U.R.S.S."

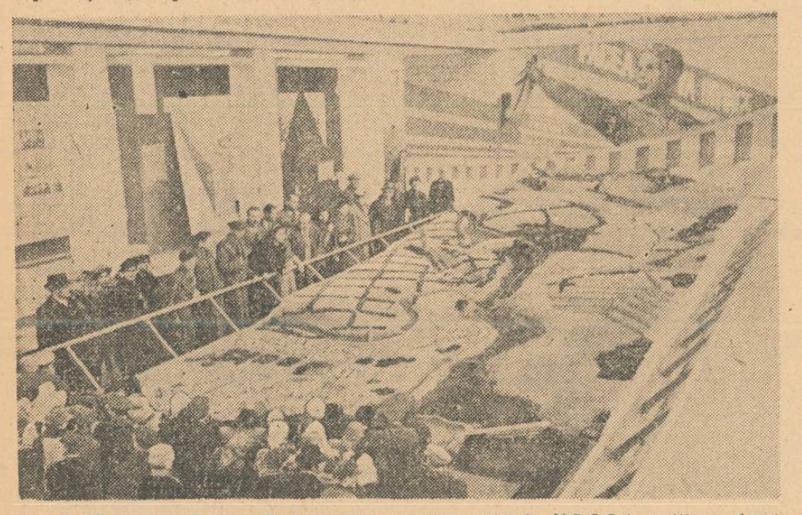

La Expoziția „Aspecte din construirea comunismului în U.R.S.S.", mulțimea de vizitatori înconjoară macheta care reproduce reliefuI întinsului pământ sovietic pe care se dă uriașa bătălie pentru transformarea naturii.

Sprijiniți lupta eroică a poporului coreean pentru libertate și independența națională!

Cetățeni și cetățene ai Republicii Populare Române,

A trecut mai bine de un an de când imperialiștii americano-englezi au atacat pașnicul popor coreean, de când agresorii, care au suferit grele înfrângeri, asasinează în furia lor neputincioasă femeile, bătrânii și copiii din Coreea, transformă în ruine orașe și sate.

Dar voința de luptă a poporului coreean, care apără cauza dreaptă a libertății și independenței sale naționale, nu poate fi înfrântă.

Poporul coreean nu este singur în această luptă. Alături de el se află întreaga omenire iubitoare de pace care consideră că prin lupta sa eroică, poporul coreean, sprijinit de vitejii voluntari chinezi, apără însuși dreptul popoarelor la viață pașnică și liberă.

A sprijini această luptă e datoria omenească și patriotică a fiecărui cetățean al patriei noastre.

Anul trecut oamenii muncii au răspuns cu avânt și căldură la chemarea de a ajuta poporul coreean. Intre 24 Noembrie—9 Decembrie a. c. se va desfășura în țara noastră o nouă acțiune de strângere de obiecte călduroase și alimente nealterabile pentru ajutorarea eroicului popor coreean.

Să dăm din toată inima haine călduroase și alimente pentru ajutorarea poporului coreean, știind că, sprijinind lupta sa dreaptă, contribuim la apărarea păcii în întreaga lume.

Comitetul pentru ajutorarea poporului coreean

Pentru o rodnică muncă a sindicatelor de învățământ în acțiunea de alfabetizare

Emil Boldan
membru în Comitetul Executiv al U.S.I.

Una din problemele cele mai însemnate ale revoluției noastre culturale o constituie lichidarea neștiinței de carte, stârpirea din rădăcină a acestei rușinoase moșteniri a trecutului. Creând condițiile pentru lichidarea totală a neștiinței de carte până la sfârșitul primului nostru plan cincinal și pentru alfabetizarea tuturor neștiutorilor de carte din sectorul socialist al agriculturii încă în anul acesta, Partidul și Guvernul nostru încredințează în primul rând școlii aducerea la îndeplinire a acestei misiuni.

In acțiunea de alfabetizare, anul școlar 1950/51 a marcat, prin rezultatele sale, un pas însemnat înainte atât în aceeace privește organizarea cursurilor cât și calitatea predării. Deosebit de însemnată a fost experiența organizării pentru prima oară, în Ianuarie 1951, a unei susținute acțiuni comune a tuturor factorilor interesați în îndeplinirea muncii de alfabetizare — sfaturile populare, școala, sindicatele de învățământ, organizațiile de massă și căminele culturale. Rezultatele acestei acțiuni comune au arătat că numai printr'o strânsă colaborare a tuturor acestor factori se pot obține realizări însemnate în acțiunea de alfabetizare, se poate grăbi lichidarea totală a neștiinței de carte.

Sindicatele de învățământ au contribuit în mare măsură, în cursul anului școlar trecut, la buna desfășurare a muncii de alfabetizare. Organele sindicale au sprijinit organizarea recensământului neștiutorilor de carte s'au preocupat de justa planificare a acestora, au procurat o parte din materialul didactic, combustibilul necesar, etc.

Totuși, datorită slabei colaborări între sfaturile populare, școală, sindicate și organizațiile de massă, în prima parte a anului școlar trecut munca de alfabetizare a avut o serie de lipsuri însemnate. In unele comune cum sunt: Poenari, Pleșoi regiunea Dolj, Trușești, regiunea Botoșani, etc. recensământul neștiutorilor de carte s'a făcut mecanic, din birou, sau cu mare întârziere. La Remetea Mare și Șandra, regiunea Timișoara, o lună după deschiderea cursurilor nu erau asigurate condițiile materiale necesare (petrol, lămpi, etc).

Lipsa unui control organizat și a îndrumării muncii celor care au predat la cursuri a determinat deasemeni, în prima parte a anului școlar, frecvența scăzută a neștiutorilor de carte la cursuri. Trebue să menționăm și faptul că unele comitete de întreprindere au avut o atitudine de nepăsare față de munca de alfabetizare, neglijând astfel îndeplinirea unei însemnate sarcini de stat.

Incepând din luna Ianuarie, colaborarea strânsă a secțiilor de învățământ, a organelor sindicale, a organizațiilor de massă și a căminelor culturale a dus la o reală îmbunătățire a muncii, atât în ceeace privește asigurarea condițiilor materiale cât și a frecvenței și a calității predării. S'au folosit în acest scop mijloace variate cum ar fi, de pildă, antrenarea tuturor organelor locale în munca de agitație, organizarea cursurilor de instructaj pentru cadrele care au predat voluntar (regiunile Prahova, Cluj) etc. S'a folosit în largă măsură și activitatea culturală în rândurile țăranilor muncitori — cläcile, serile culturale, echipele artistice (Iași, Cluj, Vâlcea etc). Deasemenea, s'au organizat ședințe de analiză a muncii în cadrul cărora s'au popularizat cele mai bune metode folosite de fruntașii în munca de alfabetizare.

Numeroși sunt învățătorii și profesorii care au muncit cu o râvnă deosebită în cadrul acestei acțiuni. Tovarășul Leahu Ion din comuna Avram Iancu, raionul Câmpeni, a organizat cu deosebită pricepere centre de alfabetizare la domiciliul neștiutorilor de carte, pe grupe de case, și a știut să folosească larg sprijinul organizațiilor de massă. Datorită acestei metode, el a izbutit să cuprindă la cursuri 285 de neștiutori de carte, cu 223 mai mulți decât frecventau la începutul anului. Învățătorii Deac Ștefan, din comuna Vlahița, raionul Odorhei, și Ilieș Irina, din comuna Micfalău, raionul Sf. Gheorghe, și-au întocmit planuri amănunțite de muncă pe baza cărora și-au dus activitatea și astfel au reușit să obțină rezultate bune în asigurarea frecvenței și predarea lecțiilor. Tovarășul Lazăr Teodor, din comuna Urișor, raionul Dolj, a ajutat îndeaproape în muncă 5 instructori voluntari, recrutați din rândurile țăranilor muncitori din comună și a desfășurat o muncă intensă în cadrul cămînului cultural. Tovarășul Rusu Anton, din comuna Poiana-Pocreaca, raionul Codăești, regiunea Iași, a știut să folosească serile culturale pentru atragerea la cursuri a locuitorilor unui cătun de romi, reușind să obțină un procent de 99% promovați. Numeroși alți învățători și profesori din toate colțurile țării noastre au folosit în munca lor metode înaintate, isbutind să ducă lumina cărții în rândurile țăranimii muncitoare ținută atât de multă vreme în întuneric de sălbateca asuprire a regimurilor burghezo-moșierești. Pentru munca lor rodnică, învățătorii și profesorii fruntași care s'au distins în acțiunea de alfabetizare au fost premiați în cadrul unei ședințe festive de Uniunea Sindicatelor de Învățământ.

Ca rezultat al colaborării și muncii rodnice a cadrelor didactice au fost promovați, la sfârșitul anului școlar, 489.950 neștiutori de carte. Mulți dintre ei sunt folosiți astăzi în posturi de răspundere sau sunt fruntași în producție. Tovarășul Pancu Ion a fost numit, după absolvirea cursurilor de alfabetizare, director la S. M. T. „Ștefan cel Mare"-Piatra Neamț, tovarășul Petre Dulamă, lucrător la fabrica de ciment Azuga, este astăzi fruntaș în producție.

Experiența anului de alfabetizare 1950/51 trebue să constitue un îndreptar pentru cursurile din anul acesta. Folosind larg experiența pozitivă a fruntașilor, cadrele noastre didactice vor trebui să aplice în munca lor metodele cele mai bune, vor trebui să-și pună toată pricepere și toată râvna în acțiunea de răspândire a științei de carte.

Este necesar ca birourile sindicale dela regiuni și raioane să acorde cea mai mare însemnătate sprijinirii active a acțiunii de alfabetizare, să studieze și să generalizeze experiența fruntașilor în această muncă, să folosească toate formele care le stau la îndemână — ședințe de producție, cluburile și colțurile roșii, etc. — pentru a îndruma îndeaproape munca învățătorilor și profesorilor care lucrează la cursurile de alfabetizare.

Pentru a asigura o cât mai bună îndeplinire a sarcinilor cu privire la alfabetizare care revin cadrelor noastre didactice, prin Hotărîrea Partidului și Guvernului, birourile sindicale regionale și raionale trebue să țină o permanentă legătură cu secțiile de învățământ, astfel încât să cunoască în amănunțime dispozițiile în legătură cu alfabetizarea primite de acestea dela Ministerul Învățământului Public. Deasemeni, ele vor păstra o legătură strânsă cu celelalte sindicate, cu comitetele de întreprindere și cu toate organizațiile de massă în scopul obținerii unei mai bune mobilizări a analfabeților la cursuri. In colaborare cu aceste organizații se vor forma echipe de îndrumători care să ducă muncă de lămurire din casă în casă și dela om la om.

O atenție deosebită se va da alfabetizării muncitorilor din fabrici precum și țăranilor muncitori din sectorul socialist al agriculturii. Birourile sindicale vor îndruma cadrele didactice să alfabetizeze individual, acasă la ei, pe acei neștiutori de carte care din diferite motive, — bătrânețe, infirmitate, boală — nu frecventează cursurile la centre.

Birourile provizorii ale sindicatelor noastre trebue să organizeze schimburi de experiență între cei care duc munca de alfabetizare pentru a-i ajuta să-și însușească metodele de lucru ale fruntașilor. Se vor întocmi planuri concrete de muncă, în așa fel încât grupele sindicale să traseze sarcini precise membrilor lor pentru munca de alfabetizare și să controleze îndeaproape felul în care aceste sarcini se aduc la îndeplinire. Atât la sediile birourilor provizorii regionale cât și la cele raionale și la grupe, trebue să se întocmească grafice (la grupe pentru fiecare membru în parte, la raioane pentru fiecare grupă și la regiune pentru fiecare raion) care să oglindească munca de alfabetizare dusă în fiecare săptămână și lună. Birourile sindicale raionale și regionale vor populariza prin presa locală, prin gazetele de perete și de stradă, pe învățătorii fruntași care, prin folosirea metodelor înaintate, obțin cele mai bune rezultate și se vor preocupa îndeaproape de premierea celor mai buni dintre ei. Deasemenea, ele vor critica și vor căuta să ajute pe acei care nu-și duc în bune condițiuni munca.

Acolo unde numărul mare de analfabeți nu poate fi cuprins de învățătorii și profesorii existenți, aceștia, în strânsă colaborare cu celelalte organizații de massă, trebue să antreneze instructori voluntari, în special în regiunile muntoase și cele pescărești, unde neștiutorii de carte lucrează timp îndelungat în afara satelor și din această cauză nu pot fi alfabetizați de către învățători. In aceste regiuni, sindicatele vor urmări ca grupele sindicale din satele mai apropiate de centrele de exploatare forestieră sau de colibele pescarilor să trimită săptămânal învățători bine pregătiți, care să ajute instructorilor voluntari să-și pregătească lecțiile mai grele pentru săptămâna următoare. Se va lua, deasemenea, legătura cu întreprinderea de care țin acele centre, pentru a se asigura transportul acestor învățători și hrana lor pe tot timpul deplasării.

O sarcină deosebită ce revine sindicatelor noastre în problema alfabetizării este urmărirea îndeplinirii cifrei de plan. Urmărind regulat frecvența, birourile raionale și regionale vor putea lua la timp măsuri pentru îmbunătățirea ei, acolo unde este cazul.

Este necesar ca Gazeta Învățământului să acorde cea mai mare însemnătate sprijinirii acțiunii de alfabetizare, publicând materiale în ajutorul celor care predau la cursuri, popularizând experiențele înaintate și metodele folosite de învățătorii fruntași. Deasemeni Uniunea Sindicatelor din Învățământ va trebui să organizeze pe scară largă studierea și generalizarea experiențelor pozitive și să mobilizeze permanent massa învățătorilor și profesorilor pentru obținerea unor cât mai bune rezultate.

Astăzi, când în întreaga țară poporul muncitor luptă cu hotărîre pentru îndeplinirea și depășirea marilor sarcini ale cincinalului, lupta pentru lichidarea analfabetismului, pentru culturalizarea masselor, este o sarcină patriotică de o deosebită însemnătate pe care oamenii muncii din învățământ trebue s'o înfăptuiască în cât mai bune condițiuni.

OPERATORUL

In dorința de a cunoaște cât mai mult puterea electricității care, la sfârșitul Planului Cincinal, va lumina multe din satele țării noastre, pionierii și elevii Școlii Elementare din comuna Șipote, raionul Iași, au rugat pe profesorul lor ca, la cercul științific, temele ce urmau să fie discutate să fie mai mult din domeniul electricității. Unul din subiectele prelucrate în cerc a fost „Dinamul, ca producător de energie electrică". Schița făcută pe tablă a fost urmată de câteva lecții practice cu motorul electric al cinematografului din căminul cultural. Acesta a fost desfăcut, arătându-se părțile din care este format și cum se transmite curentul electric până la aparatul de proiecție.

Nu mică a fost bucuria noastră, când după câteva lecții am auzit pe pionierul Teodor Pintilie din clasa a VII-a spunând plin de bucurie pionierului Constantin Crăciun: „Gata ! Am învățat să port motorul !". Zi de zi, pionierul Teodor Pintilie a stat pe lângă profesorul său, care se îngrijește, în cadrul căminului, de proiecțiile cinematografice. A ascultat cu nesaț sfaturile în privința punerii în mișcare a motorului. Și munca lui n'a fost zadarnică...

...Căminul, deși destul de mare, era în ziua acea prea mic pentru a cuprinde pe toată lumea. Bărbați, femei, tineri și bătrâni se îngrămădiseră la intrare pentru a vedea filmul „Tânăra Gardă". Nerăbdarea cu care oamenii așteaptă să vadă acțiunile eroice ale comsomoliștilor îi face să se agite până la venirea operatorului, care trebue să ruleze filmul mult așteptat. Dar operatorul întârzie. Deodată, unul dintre pionierii din sală se ridică și pășește cu încredere spre cabina de proiecție. Este pionierul Teodor Pintilie. El cere cu insistență directorului căminului cultural să-i permită lui să ruleze filmul în lipsa operatorului. Directorul șovăe, dar văzând că operatorul tot nu vine, se hotărăște „Dă-i drumul !".

Bătutul, îmbujorat de bucurie, prinde voinicește manivela motorului, învârte de câteva ori, până când se produce scânteia și motorul se pune în mișcare, învins de dârzenia pionierului. Cu multă ușurință, Teodor Pintilie, așează cele două role ale filmului, trece cu îndemânare filmul de pe prima rolă prin fața lămpii de proecție, apoi prin fața becului de ton și, în cele din urmă, pe cea de a doua rolă. Potrivește curentul la rheostat, până ajunge la 120 de volți și, însfârșit, aprinde lampa de proecție și pune în legătură fișele pentru sunet.

Cu un zâmbet triumfător, pionierul-operator privește prin gemuletul cabinei, acțiunile de pe ecran și oamenii ce le urmăresc cu atenție.

La terminarea filmului, operatorul de 14 ani este asaltat de felicitările oamenilor din sală. Dar operatorul nostru rămâne mai departe lângă motor. El curăță de praf fiecare șurub, șterge lentilele, cu aerul unui vechi operator specialist în cinematografie, ștergându-și broboanele de sudoare provocate de căldura motorului.

Exemplul pionierului Teodor Pintilie a însuflețit pe elevii școlii și astăzi, îmbinând mereu teoria cu practica cercul nostru științific dă rezultate tot mai frumoase, pregătind cadre tinere, cu dor de muncă pentru înflorirea Patriei noastre, pentru apărarea păcii.

Prof. M. GAROFEANU

Școala în orașele și satele noastre

Pentru ridicarea nivelului pregătirii cadrelor didactice

In raionul Tg. Neamț din regiunea Bacău s'au organizat, prin grija comitetelor de partid, 18 cercuri de studiu a cursului scurt de Istorie a Partidului Comunist (b) al U.R.S.S., pentru învățători și profesori, membri și nemembri de partid. Incepând dela 28 Octombrie a început să funcționeze o școală pentru cadrele didactice cu responsabilități în grupele sindicale.

Deasemeni, funcționează 6 cercuri de studiu a diferitelor broșuri la care participă 35 de tovarăși, și 9 cercuri de limbă rusă pentru cadrele didactice.

C. APOSTOL
corespondent

Expoziția cărții la Școala Superioară Pedagogică

In sala de lectură a bibliotecii Școlii Superioare Pedagogice a fost amenajată o expoziție a cărții. Expoziția a cuprins 4 standuri: Lenin și Stalin făuritori ai Partidului Comunist (bolșevic) al U.S. Poporul Sovietic construește pașnic comunismul; U.R.S.S. în fruntea luptei pentru pace și U.R.S.S., sprijin neprețuit în construirea socialismului în țara noastră.

Studenții școlii, împreună cu colectivul de bibliotecari, au sortat cu multă pricepere cărțile, în așa fel încât au fost expuse cele mai însemnate volume și broșuri.

Expoziția a fost vizitată cu foarte mult interes de studenții institutului.

Au construit o hidrocentrală în miniatură

Elevii clasei a VII-a dela școala elementară Nr. 3 din Sibiu au construit, sub îndrumarea profesorilor, o hidrocentrală în miniatură, cu cădere de apă, cu tunel, șosele, poduri și așezări omenești în miniatură. Cu ajutorul acestei hidrocentrale, lecțiile de electricitate sunt mai ușor predate și mai bine intuite. Construirea hidrocentralei le-a fost inspirată de un detaliu din romanul „Secerișul", al Galinei Nicolaeva, unde scriitoarea sovietică vorbește de elevii învățătoarei Lena, care au construit macheta colhozului lor, ținând-o la zi cu toate inoirile.

Pregătiri în vederea participării la concursul artistic inițiat de C. G. M.

Sindicatul salariaților din învățământ Ploești se ocupă cu deosebit interes de pregătirea echipei de teatru și recitatori care trebue să participe la concursul inițiat de C.G.M. Până acum echipele de teatru au în repertoriul lor patru piese: „Cerere în căsătorie" de A. Cehov, „Gogoașa", „Gentlemeni americani" și „Zestrea Ilenuței".

Pregătirea acestor piese s'a făcut în două și trei repetiții săptămânal, sub îndrumarea artistică a tovarășului Balaban Mihai, actor al Teatrului de Stat.

Echipa recitatorilor, care numără șase tovarăși a pregătit până în prezent 24 de poezii care oglindesc lupta oamenilor muncii în construirea socialismului, dragostea față de partidul nostru, față de Uniunea Sovietică și marele Stalin.

Prof. GH. ANGELESCU
corespondent

Frecvență 100 la sută in satul Ivaneș, com. Bicaz-Chei

Una dintre problemele cele mai însemnate pe care trebue să le rezolve școala din satul Ivaneș, com. Bicaz-Chei, raionul Piatra Neamț, o constitue asigurarea frecvenței regulată a copiilor. Casele resfirate pe văile munților, depărtarea mare de școală a îngreunat frecvența regulată a copiilor la lecții, mai ales pe vreme rea. Pentru a remedia acest neajuns cadrele didactice dela această școală au stabilit o strânsă legătură cu părinții elevilor, cerând ajutorul lor în această privință.

Datorită acestei legături, la școala din Ivaneș se realizează acum o frecvență de 100%. 9 din elevii care au terminat în Iunie clasa IV s'au înscris anul acesta în clasa a V-a a școlii elementare de 7 ani din comuna Bicaz-Chei. Una dintre învățătoare, având în clasă două eleve bolnave care nu pot veni la școală, lucrează cu ele la domiciliu, deși locuesc la 5 km de școală.

Inv. DORINA STROE

U. R. S. S. NE ÎNVAȚĂ

Propagandist al păcii

E. CERNÎȘEVA

Noaptea ninsese. Dar prima nea n'a durat mult. Până a se topi zăpada însă, tânărul orășel muncitoresc Vesiegonsc a devenit minunat de frumos, a întinerit parcă și mai mult.

In anii puterii sovietice acest orășel a luat cu totul altă înfățișare, s'a născut din nou chiar. Un rezervor uriaș de apă a ocupat aproape întreg cuprisul vechiului orășel întemeiat acum aproape 200 de ani. S'au păstrat numai o parte din vechile clădiri, s'au mai păstrat pe un loc mai înalt, — pe dealul Socolov. Nu departe de aici s'au construit peste 700 de case. In noul orășel au apărut multe întreprinderi : o fabrică de conserve de pește, un combinat de produse lemnoase, o fabrică de textile, ateliere de reparații navale, cooperative de producție, etc. Copiii muncitorilor învață în două școli de 7 ani și într'o școală medie. Și cu toate că, după cum spun în glumă localnicii orășelul a fost un timp „coborît în grad", transformându-se din orășel în centru muncitoresc de subordonare raională, el nu poate fi comparat nici pe departe cu orășelul dinainte de revoluție, al cărui unic monument era... închisoarea orășenească. Despre această închisoare vorbește Gogol în „Suflete moarte" : ...judecata scrie iarăși : Să fie transferat într'un oarecare Vesiegonsc. Și pleci din închisoare în închisoare și spui, cercetându-ți noul adăpost : „Nu, închisoarea din Vesiegonsc este mai curată : cu toate că acolo sunt babe, este și loc și societate mai multă".

Aceste rânduri ale nemuritoarei opere a lui Gogol sunt cunoscute de fiecare elev din Vesiegonsc. Cel mai bătrân profesor din oraș, Fedor Vasilievici Stepuhin, membru activ al Societății Unionale pentru Răspândirea Cunoștințelor Politice și Științifice, scrie despre anii din preajma revoluției în articolul său intitulat „Trecutul Vesiegonsc-ului și al împrejurimilor lui" : „autorul acestor rânduri ține minte cum la Vesiegonsc în timpul iarmaroculuі se vindeau clopote pe care le cumpărau starostii bisericești, icoane, săpun și lumânări din Cazan și manufactură din Moscova. Tot orașul se prefăcea într'un han care slujea umil negustorimii..."

Toate acestea aparțin acum trecutului îndepărtat. Orășelul a devenit altul. Seara, în cluburile muncitorești bătrâni și tineri vin să citească reviste și ziare, să joace șah, să lucreze în cercurile artistice, la cor. Oamenii vin cu plăcere să asculte o conferință, în special, dacă vorbește profesorul emerit Fedor Vasilievici Stepuhin. Conferențiarul lor preferat este întâmpinat cu respect la ușa clubului și toți îl întreabă cu grijă de sănătate. Cu toate că anul acesta Fedor Vasilievici a trecut de 70 ani, el este mereu viu și ochii lui ageri privesc mereu veseli. Cercetează cu privirea pe cei adunați în sală. Câți dintre ei sunt elevii lui ? Mulți, foarte mulți. Fedor Vasilievici educă acum a patra generație.

„Deseori, când mă uit la vreunul dintre elevii care mă ascultă cu atenție, — scrie bătrânul profesor în jurnalul său, — îmi aduc aminte că și bunicul lui m'a ascultat tot cu atâta atenție.....".

Și astăzi Fedor Vasilievici se adresează oamenilor maturi adunați în sală — muncitori și funcționari din uzine — tot atât de simplu și prietenesc ca și atunci când le vorbea în clasă. Și nici nu poate fi altfel, când la masa prezidiului, alături de directorul uzinei, stă eleva lui Iulia Ramenscaia, astăzi directoare a atelierului fruntaș în întrecere, când în primul rând de scaune sunt foștii lui elevi : mecanicul Antișihin, stahanovista Arjanova, contabilul Kuznețov și mulți alții.

— Prieteni, — își începe conferința Fedor Vasilievici, să vorbim despre ceeace se petrece astăzi în lume.

El vorbește atât de simplu încât îl înțelege oricine, atât de fierbinte, încât nimeni nu poate rămâne indiferent.

— Fapt este, — spune el, — că oamenii depe întreg pământul înțeleg bine acum pentru cine muncesc. Iată, noi muncim pentru noi și deaceea munca noastră nu ne este o greutate ci o bucurie. Noi vedem că acolo unde până eri erau pustiuri, iar oamenii flămânzeau, astăzi înfloresc grădini, iar depe câmpii se culeg recolte bogate. Seceta va fi în curând stăvilită de pădurile sădite de mâinile oamenilor sovietici. și toate acestea le facem noi pentru noi, pentru copiii noștri. Iată dece ne bucură munca pașnică, dece căutăm să muncim cât mai bine. Și chiar bătrân, omul vrea mereu să fie de folos patriei, pentrucă munca îi este necesară omului sovietic la fel ca și aerul. Iată cum stau lucrurile...

Conferențiarul se oprește pentru o clipă. In sală e liniște adâncă. Ascultătorii înțeleg că ultimele cuvinte ale conferențiarului se referă în primul rând la el însuși. El știu că bătrânul profesor, care mai mult de jumătate de veac din viață a dat-o nobilei munci de educare a copiilor, nu-și poate închipui viața fără muncă.

Profesorul povestește despre lupta oamenilor simpli din toate țările capitaliste dusă împotriva asupritorilor lor, despre faptul că ei nu vor războaie sângeroase, isvor de venituri fabuloase pentru capitaliști. El povestește despre sălbăticiile intervenționiștilor din Coreea, despre suferințele micului și iubitorului de libertate popor coreean.

— Sângele curge acolo în valuri, dar oamenii nu se supun și nu se vor supune niciodată ! Alături de coreeni, umăr la umăr, ca frații, luptă voluntarii chinezi. Și peste tot, în fiecare țară ei au aliați — oamenii simpli și cinstiți care înțeleg cui îi convine războiul. Și americanii nu vor învinge niciodată pe coreeni, niciodată !

— Dar priviți-i pe egipteni, — continuă el, și vorbește despre Egipt ca și cum ar fi cu totul în vecinătatea Vesiegonsc-ului — egiptenii nu mai vor să îndure asuprirea englezilor. N'avem nevoie, zic ei, de voi, vrem să fim singuri stăpâni în țara noastră. Îi alungă pe englezi. Iar pentru capitaliștii englezi renunțarea la colonii este tot una cu renunțarea la toată bogăția și puterea lor. Și bogătașii englezi nu vor asta. Dar nu numai egiptenii luptă împotriva cotropitorilor. Uitați-vă ce se întâmplă în Filipine, în Indonezia. Și pentru toate popoarele, pilda în lupta pentru libertate și pace este Uniunea Sovietică.

Conferința s'a terminat de mult, dar ascultătorii tot îl mai înconjoară pe bătrânul profesor, îl întreabă dece laburiștii au fost înfrânți în alegeri, cum se mai desfășoară lupta în Coreea, cum crește mișcarea partizanilor păcii.

— Ei, acum le-am lămurit pe toate, — spune satisfăcut bătrânul muncitor Tipin. Îți mulțumesc, Fedor Vasilievici, pentru strădania de a ne lămuri despre toate. Iar conferința următoare te rog să ne-o ții despre raionul Vesiegonsc, despre bogățiile lui și despre felul cum se va desvolta.

Fedor Vasilievici consimte cu plăcere. Economia raionului lui este una din temele lui preferate. Lecția de astăzi la geografie la clasa VIII-a. D. cu tema „Sistemul apelor din U.R.S.S." și-a încheiat-o cu o povestire despre însemnătatea economică a râurilor din raion.

— Știi care este lungimea râului nostru ? întrebă bătrânul profesor pe un elev. Ia închipuiești că în orășelul nostru a venit o delegație de elevi din Cehoslovacia și unul dintre ei îți cere să-i spui lungimea râului din raionul nostru.

Elevul tace. Fața lui, până la zulufii neastâmpărați, se acoperă de roșeață. Îi este grozav de rușine să tacă în fața acestui oaspete închipuit din Cehoslovacia. Și celorlalți elevi le este rușine. Și cu toate că este puțin probabil că oaspetele cel curios va ajunge prea repede în orășelul lor, copiii notează cu grabă și cu grijă în caete cifrele care arată lungimea râului lor.

Fedor Vasilievici învață neobosit pe copii și pe cei mari să-și iubească Patria și regiunea. Deseori convorbirile, referatele și conferințele și le ține în muzeul regional din orășel. Învățătorii și profesorii de aici au depus multă muncă pentru organizarea muzeului. Directorul muzeului este tot o profesoară, o fostă elevă a lui Fedor Vasilievici — Ecaterina Petrovna Gherasimova.

Deosebit de însuflețit devine bătrânul profesor atunci când ajunge la bogățiile regiunii. Despre fiecare pietricică sau pasăre împăiată el vorbește cu căldură și dragoste. Și niciodată nu uită să arate copiilor prima pasăre de apă apărută în orășel după formarea rezervorului de apă.

Acasă el pleacă târziu de tot dela școală. Familie n'are, acasă nu-l așteaptă nimeni. Merge fără să se grăbească : pe drum te poți gândi bine. Dar aceasta nu-i reușește totdeauna : deseori câte cineva îi este tovarăș de drum.

Astăzi, la ieșirea din școală, Fedor Vasilievici era așteptat de o fată, o elevă cu o lanternă electrică nouă în mână.

— Fedor Vasilievici, pot să vă conduc acasă ? — spune ea. — Am primit în dar lanterna și astăzi este polei pe stradă. Puteți să cădeți. Am să vă luminez drumul.

— Foarte bine, — consimte profesorul, — într'adevăr aș fi putut să cad.

Ei merg ținându-se de mână. Profesorul discută prieteneșe cu fata. Fata caută să meargă mai încet. Nici profesorul nu se grăbește. Se simt foarte bine împreună. Și când, însfârșit s'au despărțit în fața casei, Fedor Vasilievici a mai rămas mult în poartă să se uite în urma ei. Este o reprezentantă a celei de a patra generații de elevi ai lui. Ce va deveni ea când va fi mare, ce loc va ocupa în viață ?

Mulți dintre elevii lui sunt ingineri, medici, învățători. Pe unul din ei, profesorul universitar P. P. Corokin, doctor în Științele Fizico-Matematice, Fedor Vasilievici l-a întâlnit la conferința regională a partizanilor păcii. In marea sală a teatrului din Kalinin, profesorul și elevul și-au strâns călduros mâna. Și când președintele Comitetului de Inițiativă pentru Convocarea Conferinței Regionale a Partizanilor Păcii — profesorul universitar P. P. Corovkin a dat cuvântul bătrânului său profesor, glasul lui a răsunat deosebit de cald și emoționant.

Fedor Vasilievici este delegat la conferință din partea raionului Vesiegonsc. Și de data aceasta el vorbește depre elevii lui.

— Când am plecat la Conferința Partizanilor Păcii, elevii din primele clase mi-au spus la despărțire : „Fedor Vasilievici, duceți-vă la Kalinin și acolo, la ședință, opriți războiul, căci noi trebue să învățăm. Avem o școală nouă". Le-am răspuns că toți copiii sovietici au un apărător puternic — Patria mamă — și că aceasta nu va permite atâtătorilor la război să le întunece copilăria fericită.

O furtună de aplauze a fost răspunsul la aceste cuvinte. Și astăzi, aducându-și aminte de cuvântarea lui, Fedor Vasilievici își aduce aminte în același timp de cel care a devenit stegar al luptei pentru pace din întreaga lume — tovarășul Stalin. Bătrânul profesor a avut fericirea să vadă pe marele conducător. Aceasta s'a întâmplat la cel de al XVIII Congres Extraordinar al Sovietelor din R.S.F.S.R., când s'a aprobat noua constituție. Chipul marelui Stalin a rămas pentru totdeauna în mintea lui...

In decurs de o jumătate de veac Fedor Vasilievici a învățat mii de copii, a ținut mii de referate, conferințe și convorbiri pentru vârstnici, începând dela convorbirile în jurul unui felinar cețos în perioada prerevoluționară și terminând cu conferințele despre lupta pentru pace. Și cu toate acestea i se pare că a făcut încă prea puțin : ar vrea să facă și mai mult.

...Umbra fetiței cu lanterna în mână, a cotit de mult după colțul străzii, dar bătrânul profesor — propagandist al păcii — a stat încă în pragul casei, gândindu-se la ea la toți cei pe care i-a învățat și i-a educat și la toți cei pe care îi învață astăzi să lupte, prin munca lor, pentru pace.

Articol publicat în „Ucitelscaia Gazeta"

Cum verifică inspectorul sistemul de lucru al profesorului

A. N. VOLKONSKI
și
M. P. MALÂȘEV

Verificarea sistemului de lucru al profesorilor cere inspectorilor înainte de toate să asiste la lecții. In această chestiune, nu se poate admite lipsa de ordine sau munca la întâmplare .Dacă inspectorul cercetează programul zilnic al lecțiilor, spre a se hotărî la ce lecție vrea să asiste, sau dacă urmează în această privință sugestiile directorului, aceasta nu constitue un control de stat. Este necesar ca munca de control să se desfășoare după un plan stabilit din timp și alcătuit pe baza aplicării în școală a programelor de stat. Dacă este vorba, de exemplu, de îndeplinirea programelor de stat în ceeace privește aritmetica, în primele 4 clase este bine să se analizeze numai această problemă în clasele paralele ale școlii inspectate și ale altor școli ale raionului. Aceasta va permite inspectorului nu numai să compare rezultatele între ele, dar și să treacă la generalizarea unui bogat material concret privind problema respectivă. Nu este just să se creadă că asistând 10—12 minute la o lecție îți poți forma o idee exactă asupra cunoștințelor elevilor, asupra pregătirii metodologice a profesorului sau asupra aptitudinilor lui pentru munca pedagogică.

A ști să apreciezi lecția la justa ei valoare nu este o chestiune atât de ușoară. Pentru aceasta se cere experiență pedagogică, cunoașterea metodelor de predare, observarea atentă a comportării la lecție atât a profesorului însuși, cât și a elevilor. Nu orice profesor, chiar destul de experimentat, știe totdeauna să aprecieze just lecția la care a asistat.

Metodele de inspectare a lecției au specificul lor și acest specific trebue însușit de acei care inspectează desfășurarea învățământului în școală.

Inainte de controlul lecției de către inspector, trebue să fie făcută pregătirea prealabilă a acestui control. In pregătirea controlului, inspectorul stabilește înainte de toate **scopul asistării la lecție.** A intra în clasă „așa" pentru a vedea cum predă profesorul lecția, aceasta înseamnă a pierde timpul degeaba.

Scopul asistării la lecție poate să fie diferit : verificarea executării în timp a programelor, verificarea cunoștințelor elevilor, a metodelor de lucru ale profesorilor, etc. Adesea se pune un scop și mai general : a verifica modul de predare al unui obiect oarecare în întregul său.

Dacă inspectorul vrea să fie un controlor calificat, este obligat să cunoască partea respectivă din programa analitică a materiei, nota explicativă anexată la această programă, în care se dă o deosebită atenție metodelor de predare, precum și să cunoască manualul. El trebue să fie la curent cu literatura respectivă, în mod special cu cea metodologică și pedagogică ; el trebue să parcurgă materialul metodologic, trebue să vadă notițele profesorilor experimentați, care au predat lecții cu această temă.

Este foarte important ca vizitarea lecțiilor să se facă împreună cu directorul. Vizitarea lecțiilor în comun dă inspectorului posibilitatea să vadă cum apreciază conducătorul școlii lecțiile la care asistă și el. Este deasemeni necesar ca inspectorul să cerceteze caetul în care directorul a făcut însemnări asupra lecțiilor la care a asistat înainte. Aceste note nu constitue o chestiune particulară a directorului școlii, ci sunt un document oficial, supus controlului. Inspectorul este obligat să cunoască ce a observat directorul la lecții, dacă există un sistem în aceste observații, dacă notele sunt înscrise ordonat, ce concluzii și propuneri a făcut directorul în consiliul pedagogic al școlii, etc.

Discutând cu directorul, inspectorul îi cere să facă o scurtă caracterizare a profesorului ale cărui lecții intenționează să le verifice, să aprecieze metodele de predare ale profesorului, însușirile lui individuale. Inspectorul trebue să vadă planul anual sau trimestrial al profesorului și, ceeace este deosebit de important, însemnările asupra lecțiilor și aprecierea lor, făcute de cei care au asistat la lecțiile acestui profesor, însemnările directorului, ale ajutorului său, ale diriginteluі.

După ce a discutat cu directorul și a văzut toate aceste însemnări, inspectorul își formează o idee prealabilă asupra activității profesorului. Aceasta îi va permite ca, în timpul lecției audiate, să-și concentreze atenția asupra părților pozitive și negative ale predării profesorului, semnalate de cei care au asistat înaintea lui la aceste lecții.

Inainte de lecție **este obligatorie o scurtă convorbire cu profesorul.** In această convorbire se clarifică tema lecției, scopul și câteodată se examinează și planul ei.

Metodicienii consideră în mod foarte just fiecare lecție ca pe o verigă într'o serie de alte lecții pe o anumită temă. De aci decurge exigența lor de a nu aprecia o lecție izolată de alte lecții cu aceiași temă. Trebue stabilită legătura lecției inspectate cu cele precedente și trebue determinat dacă această lecție dă material suficient pentru lecția ce urmează.

Este evident că o lecție bună reprezintă **un proces unitar și integral.** Conținutul ei este strâns legat de acțiunea educativă asupra elevilor și de metodele de predare. Inspectorul trebue să aprecieze întreaga lecție **ca un singur tot.** Dar pentru a atinge scopul nostru, trebue să desfacem lecția în elementele ei componente și să apreciem separat părțile ei, adică trebue să procedăm la analiza lecției. Numai făcând o analiză amănunțită a lecției, inspectorul va putea să stabilească cauza principală a părților pozitive sau negative în munca de predare a profesorului și să semnaleze influența acestor cauze asupra modului de desfășurare a lecției.

Observând și analizând lecțiile și lucrările scrise ale elevilor, inspectorul nu se poate mărgini numai la problemele didactice generale și anume : conținutul lecției, întocmirea ei, metoda de formare și de verificare a cunoștințelor, organizarea activității elevilor la lecție, nivelul cunoștințelor și al deprinderilor elevilor. Aceasta este desigur important. Dar just procedează acel inspector care pe lângă chestiunile didactice se ocupă și de chestiunile concrete de ordin metodic ale obiectului respectiv. Aceasta cere însă din partea inspectorului o pregătire nu numai didactică, dar și metodică în raport cu materia predată.

A studia lecțiile nu înseamnă numai a le observa și a face însemnări, ci și a analiza, a determina ce este bun și ce este rău, a stabili cauzele reușitei și neajunsurilor profesorului.

Trebue să arătăm deasemeni că trebue analizate nu numai lecțiile, ci și tot ce este legat în mod organic de ele : planurile de lecții ale profesorului, lucrările scrise ale elevilor, notele trecute în catalogul clasei, adică **întregul sistem de lucru al profesorului.**

Printre inspectori și directorii școlilor, există unii adversari principiali ai oricăror scheme de inspectare. Ei spun : mersul însuși al lecțiilor îți va spune căror probleme trebue să le dai atenție. Orice scheme sunt artificiale. Unii inspectori, urmărind minuțios schema, pierd din câmpul lor de observare întreaga desfășurare a lecției, nu văd pe profesor însuși. Alergând după lucruri mărunte și dorind să găsească în fiecare lecție răspunsuri la toate întrebările schemei, inspectorul pierde din vedere până la urmă ceea ce este principal.

De sigur, dacă se va urmări schema orbește, căutându-se la fiecare lecție răspunsuri la toate întrebările ei, se poate da celei mai desăvârșite lecții aprecierea cea mai descurajatoare. Nu orice lecție poate să fie supusă aprecierii după forma schemei. Cu asemenea scheme, care reglementează toate amănuntele predării, se poate compromite orice inițiativă a unui profesor activ. Incătușarea muncii profesorului este o rămășiță a neîncrederii burghieze în forțele creatoare și în inițiativa profesorului sovietic. După cum nu orice lecție trebue să fie întocmită obligatoriu într'o succesiune sau desvoltare stabilită odată pentru totdeauna, tot așa și observațiile inspectorului nu pot fi închise în niște scheme, stabilite odată pentru totdeauna.

Trebue totuși să existe un punct oarecare de orientare în aprecierea lecției. El este necesar mai ales pentru un inspector începător. Inspectorul are nevoie de norme generale de apreciere a muncii de predare. Aceste norme trebue să fie bazate pe legi pedagogice, didactice și metodice. Inspectorul trebue să le aplice ținând seama de toate condițiile activității pedagogice a profesorului. Inspectorul are deasemeni nevoie și de anumite puncte de plecare pentru examinare (planul prealabil), pentru ca să aibă posibilitatea să sistematizeze materialul observațiilor sale adunate din mai multe lecții.

Inainte de toate, inspectorul trebue să aibă în față directivele Partidului cu privire la activitatea instructiv-educativă a școlii. Aceste directive sunt determinate de scopul comun, trasat de Partid școlii sovietice : educarea unei generații capabile să construiască comunismul.

Inspectorul este obligat să verifice la lecții cum se **înfăptuește educația comunistă** a elevilor, adică însușirea de către elevi a bazelor științelor, formarea conceptiilor comuniste, cunoașterea aplicării lor la opera construirii socialismului, **formarea caracterului bolșevic.**

Inspectorul dă o atenție deosebită **conținutului lecțiilor, conținutului predării.** Cunoștințele elevilor trebue să fie strict științifice. Inspectorul trebue să verifice dacă cunoștințele ce le predă profesorul elevilor corespund cu datele științei și dacă conținutul lor are o bază ideologică.

Inspectorul trebue deasemenea, să urmărească în ce măsură elementele educației comuniste decurg **organic** din materialul lecției, dacă profesorul n'a recurs la o legătură artificială, n'a făcut analogii nereușite, etc.

Totalizând rezultatele controlului făcut de inspector asupra metodelor de lucru folosite de profesor în timpul lecției, am schițat problemele principale ale inspectării în această latură a lecției. Ele se rezumă la următoarele : a) dacă metodele întrebuințate de profesor corespund cu conținutul lecției. b) dacă profesorul desfășoară lecția în mod consecvent. c) dacă el expune materialul într'o formă ușor asimilabilă. d) dacă aplică metode intuitive. e) dacă caută să obțină dela elevi însușirea temeinică a cunoștințelor. f) dacă lucrează și individual cu elevii. g) dacă contribue la educarea comunistă a elevilor.

Inspectorul trebue ca, cu toată seriozitatea, să se gândească ce atitudine va avea față de profesorul, pe care-l inspectează. Profesorul, în principiu, trebue să cunoască observațiile, concluziile și propunerile inspectorului încă înainte de ședința consiliului pedagogic în care inspectorul face expunerea integrală și generală asupra muncii școlii. Este foarte important ca, după fiecare lecție, inspectorul să comunice profesorului părerea sa, scurt, reținut și cu menajamente.

Figura unui inspector tăcut, impresionează în rău pe profesori. După două-trei lecții vizitate și examinarea lucrărilor scrise, este absolut obligatoriu pentru inspector, să procedeze la o convorbire mai lungă cu profesorul, dacă e posibil, în prezența directorului sau directorului de studii.

Această convorbire a inspectorului cu profesorul trebue să fie una din metodele de bază ale lucrului lui în școală. Activitatea fiecărui profesor prezintă totdeauna anumite particularități și cere din partea inspectorului o atenție anumită și observări sau propuneri potrivite fiecăruia. Trebue avut în vedere că organizându-se astfel convorbirea cu profesorul, nu numai că se înfăptuesc cerințele procedeului metodologic cel mai important al modului de inspectare, dar și ale acelui bun simț necesar, pe care profesorul este în drept să-l ceară dela inspector.

In ajutorul cadrelor didactice care studiază Istoria Partidului Comunist (b) al Uniunii Sovietice

Invățătura lui Lenin și Stalin despre bazele ideologice ale Partidului Marxist

IOSIF CERNEA

La sfârșitul secolului al 19-lea, capitalismul intră într'o nouă fază de desvoltare a sa, — imperialismul — care este, în acelaș timp, și ultimul său stadiu de desvoltare. Vechile contradicții ale capitalismului — cum ar fi de pildă contradicția dintre capital și muncă, ca urmare a adâncirii exploatării clasei muncitoare de către monopoliști — se ascut la maximum. Dar pe lângă vechile contradicții apar contradicții noi, specifice stadiului imperialist, cum ar fi contradicțiile dintre grupele de state imperialiste în vederea reîmpărțirii sferelor de influență sau contradicțiile dintre statele imperialiste și colonii, ca urmare a creșterii luptei de eliberare națională a popoarelor coloniale și dependente. Toate aceste contradicții, care duc la ascuțirea luptei de clasă dintre burghezie și proletariat, pun la ordinea zilei problema revoluției proletare.

In analiza pe care o face capitalismului în stadiul său imperialist în lucrarea sa genială „Imperialismul, stadiul cel mai înalt al capitalismului", Lenin trage concluzia istoricește confirmată că imperialismul este ajunul revoluțiilor proletare.

Țările din răsăritul Europei prezentau însă un caracter deosebit din punctul de vedere al desvoltării capitaliste. Spre deosebire de apusul Europei, unde s'au desvoltat puternice state capitaliste imperialiste ca Anglia, Franța, Germania, Italia, etc., statele din răsăritul Europei și, în primul rând, Rusia țaristă, rămâneseră înapoiate din punct de vedere capitalist, cu un regim absolutist semi-feudal.

In Rusia țaristă, la sfârșitul secolului al 19-lea și începutul secolului 20 găsim o împletire de formațiuni social-economice precapitaliste, feudale cu formele cele mai înaintate ale capitalismului monopolist. Exploatarea moșierească și capitalistă adâncea mizeria masselor de muncitori și țărani, aducându-i într'o stare de înapoiere economică, culturală și sanitară de neînchipuit.

Jugul capitalului străin transformase Rusia țaristă într'un vasal al țărilor capitaliste din apus. In același timp, Rusia țaristă, în care popoarele gemeau sub cea mai cruntă asuprire națională, se prezenta ca o țară imperialistă față de popoarele înapoiate din Asia.

In aceste împrejurări are loc, la începutul secolului nostru, o creștere uriașă a valului revoluționar al masselor împotriva țarismului.

In primele rânduri ale luptei revoluționare a masselor împotriva țarismului pășea proletariatul rus. După el mergeau celelalte clase și pături sociale oprimate de țarism : țărănimea, tineretul studios și însăși burghezia liberală care însă, temându-se de revoluție, își manifesta caracterul ei de clasă reacționară prin tendința de a cădea la înțelegere cu țarismul împotriva luptei revoluționare a masselor și a intereselor generale ale democrației. Unica forță socială capabilă să ducă până la capăt lupta pentru doborirea regimului țarist și pentru instaurarea unui regim democratic s'a dovedit a fi clasa muncitoare. Astfel, **„clasa muncitoare din Rusia ridică steagul luptei revoluționare împotriva puterii țariste".** (Istoria P. C. (b) al U. S. Ed. III-a pag. 41).

Creșterea valului revoluției populare în Rusia țaristă a dovedit de fapt că, la începutul secolului nostru, centrul mișcării revoluționare s'a strămutat din apusul în răsăritul Europei — și aceasta nu în mod întâmplător. In timp ce apusul Europei sfârșise cu revoluțiile burghezo-democratice, răsăritul Europei intra deabia în faza acestor revoluții. Insă spre deosebire de țările din apusul Europei, Rusia țaristă a intrat în perioada acestor revoluții în condițiile în care burghezia devenise o clasă reacționară, opusă desvoltării și progresului social, o clasă care nu mai era în stare să lupte până la capăt pentru propriile ei revendicări. Deasemeni, Rusia țaristă a intrat în perioada acestor revoluții cu un proletariat mai numeros, concentrat în mari centre industriale, mai călit în luptele de clasă cu burghezia și moșierimea și având o stare de spirit revoluționară. Deaceea arăta Lenin că proletariatul rus trebue să devină forța de avantgardă în lupta tuturor claselor și păturilor sociale oprimate de țarism și să conducă această luptă până la capăt.

„Istoria — scria Lenin — **a pus acum în fața noastră sarcina cea mai imediată, care este cea mai revoluționară dintre toate sarcinile imediate ale proletariatului din orice țară. Implinirea acestei sarcini, doborîrea celui mai puternic reazim al reacțiunii nu numai europene, dar putem spune acum și asiatice, ar face din proletariatul rus avantgarda proletariatului revoluționar internațional".** —(„Ce-i de făcut ?" Ed. P.C.R. pag. 63-64).

Pentru a putea îndeplini această sarcină istorică, clasa muncitoare din Rusia avea nevoe de un conducător politic, de un partid marxist unic și centralizat, în stare să transforme proletariatul rus într'un luptător de avantgardă pentru democrație, în stare să înmănuncheze toate mișcările de protest într'un singur șuvoi revoluționar anti-absolutist, în stare în sfârșit să organizeze asaltul general împotriva absolutismului. Un asemenea partid însă nu exista în Rusia în acea perioadă. (1900—1903).

Mai mult de cât atât. Mișcarea social-democrată din Rusia din acea vreme se afla într'o stare de extremă confuzie ideologică și fărămițare organizatorică datorită faptului că la conducerea ei se aflau așa zișii „tineri", care luaseră temporar locul vechilor conducători, denumiți „bătrâni". In frunte cu Lenin, smulși de poliția țaristă din rândurile mișcării muncitorești, „Tinerii" au adus în mișcarea muncitorească, odată cu lipsa lor de pregătire teoretică, o stare gravă de confuzie cu privire la problemele ideologice, politice și organizatorice ale partidului.

Această stare de lucruri a făcut loc în rândurile social-democrației rusi curentului oportunist cunoscut în istoria mișcării muncitorești din Rusia sub numele de „economism".

„Economismul" în mișcarea muncitorească din Rusia nu era decât o varietate a oportunismului internațional. In mișcarea muncitorească internațională, oportunismul a apărut sub forma revizionismului, în persoana social-democratului german Bernstein. Revizionismul nu era decât o critică burgheză a tezelor fundamentale ale marxismului. Această „critică" a dus inevitabil pe reprezentanții revizionismului la negarea conținutului revoluționar al teoriei marxiste, și anume, la negarea ideii luptei de clasă și, ca o consecință inevitabilă în societatea capitalistă, la negarea ideii dictaturii proletariatului.

Conducătorii internaționalei a II-a, în frunte cu Kautsky, adoptând tezele revizioniste, s'au transformat în agenți ai burgheziei în rândurile mișcării muncitorești și au târît partidele social-democrate ale internaționalei a II-a în mlaștina oportunismului, adică pe calea împăcării de clasă cu burghezia, falsificând marxismul și trădând interesele de clasă ale proletariatului.

Pe acest drum al trădării intereselor de clasă ale proletariatului au vrut să împingă „economiștii" mișcarea muncitorească din Rusia. Impotriva lor au luptat Lenin și tovarășul Stalin, apărând conținutul științific revoluționar al învățăturii marxiste și ideia partidului proletar unic și centralizat.

In legătură cu crearea partidului proletar revoluționar, Lenin arăta atunci că sarcina principală care stă în fața marxiștilor revoluționari rusi este realizarea unității ideologice, politice și organizatorice a mișcării muncitorești.

S'a ridicat o întrebare firească : cu ce trebue începută construirea partidului unic al clasei muncitoare ? In această privință existau mai multe păreri : unii credeau că trebue convocat al doilea congres al partidului, care să unească organizațiile locale într'un singur partid. Lenin, dimpotrivă, era de altă părere. **„El considera că înainte de convocarea congresului trebue lămurite scopurile și sarcinile partidului... trebue spus cinstit și sincer partidului că există două păreri diferite asupra scopurilor și sarcinilor partidului: părerea „economiștilor" și aceea a social-democraților revoluționari".** (Istoria P. C. (b) al U. S. Ed. III pag. 47).

Lenin arăta atunci că sarcina cea mai importantă, înainte de a trece la unificarea organizațiilor locale, este sdrobirea ideologică a „economiștilor". In îndeplinirea acestei sarcini, primul pas practic trebuia să fie editarea unui ziar politic de luptă pe întreaga Rusie, ziar care să ducă o intensă muncă de propagandă și agitație în favoarea concepțiilor social-democrației revoluționare. Un asemenea ziar a fost „ISKRA", al cărei plan fusese conceput de Lenin încă în deportare și care a început să apară, sub conducerea lui, în anul 1900.

In Nr. 4 din Mai 1901 al „Iskrei" apare articolul lui Lenin „Cu ce să începem ?" în care este schițat planul concret de construire a Partidului, plan desvoltat mai târziu de Lenin în celebra sa carte „CE-I DE FACUT ?".

Din momentul apariției „Iskrei" (Dec. 1900), tovarășul Stalin se situează ferm pe pozițiile ei în problemele ideologice și organizatorice ale Partidului. După modelul „Iskrei" ia ființă în 1901, din inițiativa și sub conducerea tovarășului Stalin, cel dintâi ziar social-democrat ilegal din Georgia — „Brdzola" (Lupta)— care răspândea ideile „Iskrei" leniniste.

In colonele acestui ziar, tovarășul Stalin susține și desvoltă ideile leniniste cu privire la rolul teoriei revoluționare în mișcarea muncitorească, cu privire la sarcinile politice ale proletariatului și cu privire la organizarea partidului revoluționar al proletariatului.

Activitatea tovarășului Stalin în această perioadă se caracterizează printr'o luptă neobosită împotriva oportuniștilor („economiștilor") din rândul organizațiilor social-democrate din Transcaucazia, pentru triumful ideilor revoluționare ale marxismului și pentru aplicarea și desvoltarea lor consecventă în condițiunile de atunci ale Rusiei.

Insemnătatea istorică a lucrării lui V. I. Lenin „CE-I DE FACUT ?" și a lucrării tovarășului Stalin „PE SCURT DESPRE DIVERGENȚELE DIN PARTID" constă tocmai în aceea că aceste lucrări au sdrobit din punct de vedere ideologic economismul și au înarmat mișcarea muncitorească din Rusia cu teoria revoluționară a marxismului.

Cursul Scurt de Istorie a P. C. (b) al U. S. arată că **„principiile teoretice desvoltate în cartea „Ce-i de făcut ?" au constituit ulterior temelia ideologiei Partidului Bolșevic".** (pag. 56 Ed. III P.M.R.).

Care sunt așadar aceste principii teoretice care au constituit ulterior și constitue și astăzi **bazele ideologice ale partidului de tip nou ?**

Impotriva oportuniștilor care negau rolul teoriei revoluționare ca factor ce imprimă mișcării muncitorești spontane un caracter conștient și o înarmează cu înțelegerea științifică a căilor celor mai scurte și a mijloacelor celor mai sigure în lupta pentru cucerirea puterii politice, Lenin a formulat principiul teoretic fundamental care spune că **„fără teorie revoluționară nu poate exista nici mișcare revoluționară"**, arătând că **„rolul luptătorului de avantgardă poate fi îndeplinit numai de un partid călăuzit de o teorie înaintată".**

Impotriva oportuniștilor care susțineau că trebue să așteptăm până când proletariatul își va elabora, prin propriile sale forțe, ideologia socialistă, Lenin și tovarășul Stalin au arătat că **ideologia socialistă se naște în afara mișcării muncitorești, în mintea unor oameni culți care stăpânesc știința și sunt în stare s'o ducă mai departe.** Deabia prin intermediul lor ideologia socialistă este transmisă elementelor celor mai înaintate ale proletariatului, organizate într'un partid și care, la rândul lor, o introduc în lupta de clasă a proletariatului. In acest fel, Lenin și tovarășul Stalin au formulat principiul fundamental după care **partidul marxist reprezintă unitatea dintre practică și teorie, dintre mișcarea muncitorească spontană și teoria socialismului științific, iar sarcina principală a partidului marxist este ridicarea resturilor massei proletariatului la nivelul de conștiință a partidului.**

Impotriva oportuniștilor care susțineau că lupta de clasă a proletariatului trebue să fie o luptă economică împotriva patronilor și guvernului burghez, Lenin a desvoltat teza **luptei politice revoluționare împotriva orânduirii bazate pe exploatare — luată în totalitatea ei — și a statului burghez ca dictatură organizată a burgheziei,** acesta fiind unicul mijloc de răsturnare a burgheziei și de cucerire a puterii politice de către proletariat.

Impotriva oportuniștilor care susțineau că prin crearea unui partid politic proletar independent, care să conducă lupta revoluționară a proletariatului, s'ar exercita o „violență inutilă" împotriva mișcării muncitorești, pe care nimeni și nimic nu poate s'o abată de pe calea desvoltării treptate, cale pe care se desvoltă dela

Lucrările ședinței plenare a Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor de Invățământ

In zilele de 1 și 2 Noembrie 1951, în sala de festivități a clubului sindicatelor de învățământ din București s'a desfășurat ședința Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor de Invățământ.

Participarea la această ședință a membrilor Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor de Invățământ, a președinților și secretarilor birourilor provizorii sindicale regionale din toată țara, a președinților și secretarilor birourilor sindicale ale raioanelor din București, ca și a întregului activ al Uniunii, a prilejuit o desbatere largă și cuprinzătoare a celor mai însemnate probleme care stau în fața sindicatelor noastre de învățământ.

Raportul privind stadiul de aplicare a Hotărîrii Partidului și Guvernului din 16 August 1951 și sarcinile sindicatelor în aplicarea acestei Hotărîri a fost expus de către tovarășul Ion Apolzan, secretar al Uniunii Sindicatelor de Invățământ.

Ilustrând cu date concrete realizările obținute de sindicate în acțiunea desfășurată pentru aplicarea Hotărîrii și scoțând în evidență lipsurile acestei acțiuni, raportul a fost ascultat cu un viu interes de toți cei prezenți. Intrebările puse asupra raportului, ca și discuțiile care au urmat, au arătat hotărîrea conducătorilor organelor sindicale de a duce cât mai bine la îndeplinire sarcinile trasate de Partidul și Guvernul nostru.

Intrebările și discuțiile au îngăduit totodată desfășurarea pe scară largă a criticii și autocriticii, scoțând la iveală unele lipsuri însemnate ale muncii Comitetului Central al Uniunii. Astfel, tovarășii Galeriu I. — (Timișoara), Niță — (Bacău), Firănescu G. — (Dolj), Filipescu Gh. — (Iași), Munteanu I. — (Sibiu), și alții, au ridicat o serie de probleme în legătură cu întârzierea trimiterii instrucțiunilor referitoare la aprovizionarea cadrelor didactice cu combustibil, petrol, etc., în legătură cu modul de plată al îndemnizației de instalare pentru cadrele tinere, cu organizarea activității cercurilor pedagogice, cu organizarea cursurilor populare de limba rusă, cu funcționarea comisiilor de litigii, cu modalitatea acordării premiilor, cu sprijinirea de către sindicate a diferitelor forme de perfecționare profesională a cadrelor didactice, etc.

In cadrul discuțiilor, tovarășul C. Rădoi (Vâlcea) a insistat asupra lipsurilor constate în munca birourilor sindicale regionale și raionale cu privire la aplicarea Hotărîrii, lipsuri arătate în raportul prezentat de tovarășul I. Apolzan.

Tovarășul I. Galeriu (Timișoara) s'a ocupat de cauzele care au determinat întârzierea aplicării unor prevederi ale Hotărîrii în unele regiuni și raioane, cauze care se datoresc atât întârzierilor în munca organelor centrale cât și faptului că unele organe regionale sau raionale nu execută dispozițiile primite. Ca exemplu, tovarășul Galeriu a citat cazul unor învățători și profesori din regiunea Timișoara care nu au fost sprijiniți în obținerea de locuințe corespunzătoare de către comitetele executive ale unor sfaturi populare și cărora nu li s'a distribuit petrolul necesar. Unii funcționari au arătat o totală lipsă de grijă față de nevoile cadrelor didactice. Astfel, de exemplu, șeful depozitului de petrol din Timișoara spunea unor învățători din Sân-Andrei „să vină la anul" pentru a-și primi cotele de petrol.

Probleme asemănătoare au mai ridicat și tovarășii V. Oncescu, președintele biroului sindical al raionului „Gh. Gheorghiu-Dej" — București, Tarța (Baia Mare), Arinescu (Hunedoara), N. Pavel (Bârlad), etc.

Tovarășul Niță, membru în C. C. al U. S. I. a arătat că o lipsă a Comitetului Executiv al Uniunii este și aceia că s'a rupt de activul Comitetului Central, considerând că poate să-și ducă munca și singur și neglijând prin aceasta sprijinul pe care l-ar putea primi dela membrii săi. Astfel, tovarășul Niță a arătat că ședințele sunt prea distanțate în timp, ceeace face ca sarcinile ce revin membrilor Comitetului Central să nu fie suficient cunoscute iar sprijinul pe care aceștia l-ar putea da sindicatelor noastre să fie aproape inexistent. Tot din această cauză informațiile conducerii Uniunii asupra problemelor terenului sunt insuficiente și unele greutăți în buna funcționare a școlilor nu sunt prevenite la vreme.

Tovarășul Niță a arătat apoi defecțiunile ce se constată în acțiunea de premiere a cadrelor didactice la regiuni și raioane. La Bacău, de exemplu, secțiunea de învățământ a făcut tabele de premiere pe care sindicatul nu le-a cunoscut. Nu le-au cunoscut de altfel nici oamenii care au fost premiați; ei auzeau doar svonuri că ar fi trecuți pe tabloul de premiere și, informându-se la secțiunea de învățământ, aceasta îi trimitea la secțiunea financiară ca să-și încaseze premiul. In acest fel, prilejul premierilor n'a fost folosit pentru a se populariza cât mai larg metoda fruntașilor în munca didactică. Ocupându-se de activitatea de ridicare a nivelului politic și profesional al cadrelor didactice, de activitatea cluburilor, a colțurilor roșii, de redactarea și difuzarea manualelor școlare, de mișcările de cadre după deschiderea anului școlar, de legalizarea actelor cadrelor didactice, necesare pentru noile încadrări în schema de salarizare, etc., tovarășul Niță a arătat, pe rând, lipsurile observate pe teren, lipsuri datorite slabei îndrumări și controlului insuficient din partea organelor de conducere, subliniind în acelaș timp importanța ce o prezintă, în îndreptarea acestor stări de lucruri, activizarea birourilor regionale și raionale și controlul cât mai des al sarcinilor de către activiștii Uniunii și ai Ministerului Invățământului Public.

Printre cei care au mai luat cuvântul au fost tovarășii C. Apostol (Ialomița) care a vorbit despre metodele de activizare a grupelor sindicale, subliniind necesitatea ca de munca birourilor raionale să răspundă un activist care să aibă numai această sarcină și care să poată astfel îndruma îndeaproape munca grupelor sindicale. Tovarășul Apostol a insistat deasemeni asupra necesității de a se întări colaborarea dintre secțiunile de învățământ și sindicate, asupra muncii învățătorilor și profesorilor în opera de culturalizare a maselor, etc.

Tovarășul Nistor (Rodna) a subliniat în discuțiile sale o serie de realizări în acțiunea de aplicare a Hotărîrii. El a insistat în special asupra stăruințelor depuse de învățătorii și profesorii din regiunea Rodna pentru lichidarea analfabetismului. In raionul Vișeu, de exemplu, unde unele comune, ca Borșa ori Cârlibaba, se întind pe câte 40 de km, munca de alfabetizare a învățătorilor și a profesorilor a fost deosebit de rodnică.

Au mai vorbit deasemeni, în cadrul discuțiilor, tovarășii I. Georgescu (Prahova), Nagy (Mureș) și Ionescu (Suceava) care s'au ocupat de problema loturilor pentru grădini, de rolul consiliilor pedagogice în orientarea profesională a cadrelor didactice, etc.

Propuneri juste pentru îmbunătățirea muncii organizatorice a sindicatelor de învățământ au făcut tovarășii Bucșa (Cluj), Munteanu (Sibiu), Oprescu (Teleorman), etc. Tovarășul Bucșa a propus să se înființeze comitete de secție autogestionate în cadrul universităților și să se organizeze cursuri de 5—6 zile în timpul vacanțelor pentru responsabilii de grupă.

Tovarășul I. Munteanu a arătat că datorită metodelor juste întrebuințate de biroul sindical al regiunii Sibiu pentru realizarea unor cât mai strânse legături cu terenul, majoritatea sarcinilor au și fost îndeplinite în această regiune.

Tovarășul Oprescu (Teleorman) a arătat că Uniunea va trebui să se străduie necontenit spre a cunoaște în adâncime realitățile terenului iar birourile regionale și raionale vor trebui să informeze la timp și cât mai just Uniunea asupra realizărilor și lipsurilor din munca lor. El a cerut deasemeni ca Uniunea să arate o grijă mai mare pentru complectarea schemei birourilor regionale. In continuare, tovarășul Oprescu a arătat că membrii birourilor regionale trebue să controleze deopotrivă munca tuturor birourilor sindicale raionale, ajutându-le atât în planificarea muncii lor cât și în îndeplinirea sarcinilor din plan.

Tovarășul N. Pavel (Bârlad) a propus organizarea unor schimburi de experiență între raioane și regiuni privind munca sindicală iar tovarășul Spiru (regiunea Stalin) s'a ocupat de problema organizării unei mai bune aprovizionări a cadrelor didactice cu articole alimentare și de îmbrăcăminte. El a cerut, deasemeni, mai multă operativitate în trimiterea instrucțiunilor de către Uniune.

Au mai luat apoi cuvântul numeroși tovarăși care s'au ocupat de mijloacele de ridicare a nivelului ideologic și profesional al cadrelor didactice, de modul cum trebue organizată munca în cadrul cluburilor sindicale și al colțurilor roșii, de munca pentru ridicarea autorității membrilor din conducerea birourilor sindicale, etc.

Din partea Uniunii au luat cuvântul printre alții tovarășii Ileana Mavrodin, Emil Boldan, Elvira Moraru, etc.

Tovarășul Emil Boldan a vorbit despre întărirea muncii Uniunii pentru ridicarea nivelului ideologic, politic, cultural, și profesional al cadrelor didactice în urma apariției Hotărîrii Partidului și a Guvernului din 16 August 1951. Arătând care sunt realizările de până acum în această privință — organizarea cursurilor serale și de instructaj, a conferințelor în cadrul cluburilor și colțurilor roșii, sprijinirea activității cercurilor pedagogice, etc. — tovarășul Boldan a cerut să se acorde cea mai mare atenție mobilizării cadrelor didactice și atragerii unui număr cât mai mare de învățători și profesori la o muncă activă în cadrul tuturor acestor forme, să trimită gazetei materiale de popularizare a experienței învățătorilor și profesorilor fruntași.

Tovarășa Mavrodin a insistat asupra importanței muncii de ridicare a nivelului ideologic al cadrelor didactice, arătând condițiile prielnice create prin Hotărîrea Partidului și Guvernului pentru desvoltarea largă a învățământului politic și a ridicării calificării profesionale a cadrelor didactice. Arătând care sunt sarcinile sindicatelor pentru ridicarea continuă a nivelului predării, tovarășa Mavrodin a arătat însemnătatea răspunderii personale în muncă și a cerut birourilor sindicale să combată cu hotărîre superficialitatea în muncă și nepăsarea față de nevoile școlii. In continuare, vorbitoarea s'a ocupat despre faptul că învățătorii și profesorii trebue să acorde cea mai mare însemnătate îndeplinirii nobilei misiuni de educare a tineretului în spirit comunist și de răspândire a culturii în massele largi ale poporului nostru. Subliniind rolul care revine, în această privință, grupelor sindicale, tov. Mavrodin a arătat că trebue să se îngrijească îndeaproape de îndeplinirea tuturor prevederilor Hotărîrii și să folosească larg, în munca lor, arma criticii și autocriticii.

★

In cea de-a doua zi a ședinței, tovarășa Maria Gângaciu, responsabila secției de asigurări sociale a U. S. I., a prezentat un raport cu privire la munca comisiei de asigurări sociale. Intrebările și discuțiile desfășurate în jurul acestui raport, discuții la care au participat printre alții, tovarășul Tarța (Baia Mare), Nagy (Mureș), Goldenberg (Botoșani) Tecovici (raionul T. Vladimirescu-București), Telvescu (Gorj), Dogaru (Galați), etc. au scos în relief faptul că în anul acesta prin grija comisiei de asigurări sociale munca de organizare a odihnei salariaților s'a îmbunătățit mult. Deasemeni, a fost mult mai bine organizată de data aceasta și odihna pe cont propriu.

In după amiaza aceleiași zile, tovarășul M. Sulică, președintele Uniunii a propus cooptarea unor noi membri în Comitetul Central. Au fost aleși în unanimitate, ca membrii noi în Comitetul Central al Uniunii Sindicatelor de Invățământ, tovarășii Ileana Mavrodin, Aurel Pop, Iancu Blanche și Elena Huzar.

Tovarășul Marin Sulică a supus apoi spre discutare un proiect de hotărîre care, după ce a fost complectat cu unele propuneri ale celor prezenți, a fost aprobat de către întreaga adunare.

A vorbit apoi tovarășul Stelian Moraru, membru în Comitetul Executiv al C.G.M., arătând sarcinile de mare importanță care stau în fața Uniunii Sindicatelor de Invățământ și a birourilor sindicale regionale și raionale.

In cuvântul de închidere, tovarășul Marin Sulică, președinte al U. S. I., a arătat că roadele pozitive ale ședinței Comitetului Central al Uniuni vor ajuta atât conducerii Uniunii, organelor sindicale regionale și raionale cât și grupelor sindicale să-și îmbunătățească munca, să contribue activ la îndeplinirea sarcinilor prevăzute în Hotărîrea Partidului și Guvernului și să mobilizeze învățătorii și profesorii în lupta pentru educarea comunistă a tineretului, pentru culturalizarea masselor, pentru apărarea păcii și construirea socialismului în Patria noastră.

Sarcinile sindicatelor în acțiunea de aplicare a Hotărîrii Partidului și Guvernului cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice

Raport prezentat la ședința din 1—2 Noembrie 1951 a Comitetului Central al U. S. I. de către tov. I. Apolzan, secretar al U.S.I.

Ședința Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din Invățământ a fost convocată pentru a analiza activitatea sindicatelor de învățământ și felul cum s'au dus la îndeplinire sarcinile care decurg din Hotărîrea Partidului și a Guvernului în legătură cu îmbunătățirea condițiilor de viață și de muncă ale cadrelor didactice și totodată pentru a se stabili mijloacele practice care să asigure îndeplinirea sarcinilor instructiv-educative care stau în fața școlilor noastre.

Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Guvernului Republicii Populare Române din 16 August a.c. subliniază rolul important și de cinste care revine învățătorilor și profesorilor în statul nostru de democrație populară și stabilește totodată o serie de măsuri privind îmbunătățirea condițiilor de viață și de muncă ale personalului didactic.

Comitetului Executiv al U.S.I. i-au revenit, prin această Hotărîre, sarcini deosebit de însemnate. Imediat după apariția Hotărîrii, Uniunea a întreprins o largă acțiune pentru popularizarea acestui important document. In acest scop noi am studiat în amănunțime fiecare punct din Hotărîre, felul cum fiecare din aceste puncte trebuesc înțelese și mijloacele practice de înfăptuire a lor. Din discuțiile cadrelor didactice cu prilejul prelucrării Hotărîrii, din telegramele și scrisorile primite din partea învățătorilor și profesorilor depe întreg cuprinsul țării noastre, din constatările făcute pe teren rezultă că Hotărîrea Partidului și a Guvernului a fost primită cu deosebită însuflețire și că ea a determinat un nou avânt în munca școlii.

Impreună cu Ministerul Invățământului Public, Comitetul Executiv al Uniunii a trecut la constituirea unei comisii mixte, alcătuită din reprezentanți ai Uniunii și ai Ministerului, care să stabilească legături cu departamentele cărora le reveneau diferite sarcini în ce privește aplicarea unor puncte din Hotărîre și împreună cu care trebuia să se coordoneze întregul complex de măsuri și acțiuni pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață ale cadrelor didactice. Aceste acțiuni se refereau la stabilirea normelor de salarizare și încadrare, la aprovizionarea învățătorilor și profesorilor cu lemne, petrol lampant, alimente raționate, la asigurarea locuințelor corespunzătoare.

In prezent, Uniunea trebue să facă toate eforturile necesare pentru a obține o cât mai grabnică efectuare a lucrărilor de încadrare. Și aceasta îi va fi cu atât mai ușor cu cât, în această privință, noi putem afirma că problema cea mai grea, și anume stabilirea normelor de salarizare și de încadrare, a fost deja rezolvată. Depinde acum de organele care lucrează la regiuni și raioane ca aceste norme să fie cât mai just aplicate, iar operațiile de încadrare cât mai grabnic efectuate.

Pentru aprovizionarea cu combustibil a școlilor, a învățătorilor și profesorilor din mediul rural din regiunile deficitare s'a obținut o cantitate de 1.500 vagoane de lemne. In restul țării aprovizionările se fac prin posibilități locale. In mediul urban, aprovizionarea s'a făcut în bune condiții, pe bază de cartelă. Sunt regiuni unde acest lucru s'a făcut cu multă promptitudine, datorită atenției pe care au dat-o acestei probleme organele locale. Intre aceste regiuni am putea cita regiunile Baia Mare și Teleorman, unde aprovizionările sunt pe terminate. In unele locuri, sfaturile populare sătești au asigurat până și transportul lemnelor acasă la învățători și profesori. Putem cita sfaturile populare ale comunelor Ciocârlău și Ville Satu Mare din regiunea Baia Mare, Bivolița din regiunea Teleorman etc. Sunt însă unele regiuni și raioane unde această problemă a fost privită cu superficialitate, cu desconsiderare chiar. In unele locuri, ca, de pildă, în regiunea Ialomița, la Pitești, etc. s'a intervenit cu măsuri inoperante și birocratice, fapt care a dus la mari întârzieri și serioase deficiențe. In comunele Becicherecul Mic, Bețenova Nouă, Ortișoara, Stanciova, Socoșul Turcesc, Chersinul Mare, Remetea Mare și Izvin din regiunea Timișoara, învățătorii și profesorii nou numiți nu au primit nici cartele și n'au fost trecuți pe tabelele pentru lemne. Trebue să se ia grabnice măsuri pentru remedierea acestei situații.

Pentru aprovizionarea școlilor, a cursurilor de alfabetizare și a cadrelor didactice cu petrol lampant, în urma demersurilor întreprinse de Uniune și Ministerul Invățământului Public au fost alocate cotele respective de petrol în cea mai mare parte a țării. Putem considera că, în această privință lucrurile se desfășoară destul de satisfăcător. Se mai observă totuși unele defecțiuni pe alocurea: Constanța, Ialomița, Gorj, Teleorman, Arad. Pentru a soluționa grabnic problema aceasta, Uniunea, împreună cu Ministerul Invățământului Public vor face demersurile necesare pe lângă organele Centrocoopului și Competrolului.

S'au obținut o serie de realizări și în ce privește aprovizionarea cadrelor didactice cu alimente, îmbrăcăminte și încălțăminte. In regiunea Rodna, în unele raioane din regiunea Baia Mare, etc. uniunile cooperatiste au creiat secții de aprovizionare pentru personalul didactic care lucrează la sate, prin unitățile cooperative sătești. Mai sunt totuși și în această privință unele lipsuri. In regiunile Timișoara, Mureș și Sibiu s'au produs întârzieri în ce privește aprovizionarea cu zahăr, ulei, făină, etc.

Multe din aceste probleme n'au putut fi soluționate la timp din lipsa de informare asupra stărilor de fapt. Sindicatele noastre au datoria să urmărească îndeaproape felul cum sunt aplicate la sate prevederile Hotărîrii, să sesizeze cazurile de abateri organelor locale și să comunice și Uniunii aceste abateri.

In continuare raportorul a vorbit despre problema locuințelor, problemă care mai rămâne încă nerezolvată în unele centre industriale. S'a trecut deasemeni la repartizarea loturilor de teren arabil așa cum prevede Hotărîrea.

După ce a trecut în revistă realizările privind locurile rezervate pentru anul viitor cadrelor didactice în stațiunile balneoclimaterice, ca și realizările privind ajutoarele și împrumuturile acordate de casele de ajutor reciproc, raportorul a vorbit despre propunerile făcute de sindicate pentru conferirea unor distincții învățătorilor și profesorilor fruntași. Secretarul U.S.I. a trecut apoi la o altă problemă importantă ridicată de Hotărîre, și anume la îndatorirea pe care o au cadrele didactice de a fi propagatorii științei și culturii în rândurile maselor, oprindu-se în special asupra misiunii învățătorilor dela sate. Vorbind despre ajutorul pe care îl dă Uniunea Sindicatelor din Invățământ acțiunii de ridicare a nivelului ideologic, politic, cultural și profesional al cadrelor didactice, tov. I. Apolzan a spus:

In vederea îndeplinirii sarcinilor care-i revin pe această linie, Uniunea Sindicatelor din Invățământ a întreprins o serie întreagă de acțiuni. Noi am sprijinit munca de cuprindere a învățătorilor și profesorilor, membri și nemembri de partid, în vergile învățământului de partid. Astfel, în regiunile Prahova și Baia Mare au fost cuprinși în învățământul politic și învățătorii și profesorii din cele mai îndepărtate sate, aceștia fiind încadrați în veriga studiului individual și controlați lunar.

Comitetul Executiv al Uniunii a reușit să înzestreze sindicatele noastre cu circa 20.000 de volume în valoare de 2.500.000 lei. In acelaș scop s'a luat inițiativa centralizării la raioane a bibliotecilor sindicale precum și a constituirii bibliotecilor mobile. Este însă nevoie, judecând după unele aspecte ale activității bibliotecilor din regiunile Ialomița, Sibiu, Rodna și altele, să întreprindem o acțiune serioasă pentru întărirea muncii bibliotecilor sindicale, pentru o mai bună organizare și desfășurare a muncii lor, astfel încât cartea să capete o mai mare circulație, ajungând până la cele mai răzlețe și îndepărtate grupe sindicale.

In colaborare cu S.R.S.C. noi am inaugurat un ciclu de conferințe cu caracter politic și ideologic. Pentru ridicarea nivelului ideologic și profesional, Uniunea a organizat cursuri serale sindicale și cursuri de instructaj aproape în fiecare centru raional și regional, uneori chiar și în comune. Pe aceiaș linie se plasează acum și activitatea cluburilor și a colțurilor roșii, care organizează conferințe și consfătuiri strâns legate de problemele concrete ale procesului de învățământ. Ca exemplu în această privință pot fi date cluburile din București și din Iași.

Până în prezent noi n'am isbutit însă să ne ocupăm cu mai multă insistență de organizarea consultațiilor și îndrumărilor privind munca didactică a unităților noastre școlare. Acelaș lucru se poate spune și în ceeace privește organizarea acțiunii de calificare a cadrelor didactice prin mijlocirea cursurilor prin corespondență. Aceste probleme sunt astăzi privite cu toată seriozitatea de Comitetul nostru Executiv și credem că își vor găsi curând soluționarea cuvenită.

Experiența noastră de până acum ne arată că este absolut necesar să ne îndreptăm și mai mult atenția asupra chestiunilor legate de munca didactică a învățătorilor și profesorilor. Ridicarea nivelului ideologic-politic și a calificării profesionale a cadrelor didactice sunt cele două mari obiective ale activității noastre actuale.

In continuare, raportorul a vorbit despre problema alfabetizării neștiutorilor de carte și a sprijinirii gospodăriilor agricole colective de către învățători și profesori, ilustrând cu numeroase date activitatea rodnică a cadrelor didactice pe aces tărâm. Insistând apoi asupra faptului că acțiunea de lichidare a neștiinței de carte trebue larg susținută de sindicatele noastre, tov. I. Apolzan a subliniat necesitatea antrenării în această acțiune a organizațiilor de massă, stabilindu-se o colaborare strânsă între sindicatele de învățământ și aceste organizații.

Pentru desfășurarea unei largi munci politice și educative în rândurile cadrelor didactice, pentru pregătirea temeinică a acestora în vederea îmbunătățirii muncii de culturalizare a maselor, Uniunea și sindicatele locale trebue să întocmească planuri concrete, care să cuprindă măsuri precise și practice în vederea răspândirii cărții până în cele mai îndepărtate grupe sindicale, în vederea organizării unui sistem de informare a cadrelor didactice în legătură cu problemele interne și internaționale, în vederea organizării schimbului de experiență, a însușirii experienței școlii sovietice și a continuei ridicări a calificării cadrelor didactice. Un prilej deosebit de prielnic pentru desbaterea tuturor problemelor legate de ridicarea nivelului muncii didactice, pentru generalizarea experienței înaintate și pentru însușirea pe scară largă a învățăturilor pedagogiei și școlii sovietice îl va constitui Congresul Invățătorilor care se va ține în curând. In munca de mobilizare a învățătorilor pentru întâmpinarea Congresului, sindicatele de învățământ au un rol însemnat. Ele trebue să ajute la pregătirea lucrărilor, la organizarea conferințelor raionale și regionale, la buna desfășurare a lucrărilor congresului.

Sarcinile sindicatelor noastre, după cum vedem, sunt multe și deosebit de importante. Pentru îndeplinirea lor se cere să muncim cu râvnă, cu pricepere, și în mod organizat. Va trebui să revizuim schema organizatorică a secțiilor muncii culturale de massă și organizatorice din cadrul Uniunii. Deasemeni, va trebui să găsim noi forme organizatorice și în cadrul sindicatelor noastre, în cadrul birourilor sindicale dela regiuni și raioane. Intr'o anumită privință, numărul de activiști scoși din producție care lucrează la regiuni este satisfăcător pentru trebuințele muncii noastre. Nu aceiaș situație avem la raioane. In 120 de raioane nu lucrează niciun activist scos din producție. Din această cauză munca merge greu și nu se poate realiza o bună legătură între grupele sindicale și birourile regionale. Avem nevoie de organe de control și îndrumare pentru grupele sindicale. In alegerea organelor noastre dela regiuni și raioane trebue să depunem multă grijă. Să alegem oameni devotați și bine orientați, oameni care să poată asigura îndeplinirea în bune condițiuni a sarcinilor și care să ajute efectiv munca unităților noastre sindicale. Practica ne arată că nu totdeauna am isbutit să facem acest lucru.

Deasemeni, din experiența noastră de până acum am învățat că este necesar să dăm mai multă atenție îndrumărilor, instructajului. Pripa și neadâncirea problemelor fac loc superficialității în muncă și interpretărilor greșite. Până acum n'am folosit seminarul ca mijloc de control al instructajelor și al îndrumărilor date. De multe ori ne-am mulțumit cu îndrumările transmise pe calea circulărilor. Din această cauză se întâmplă că la unele regiuni instrucțiunile să fie citite individual de fiecare activist. Fiecare înțelegând în felul său, nu mai era asigurată o linie unică în munca de îndeplinire a sarcinilor primite. Se întâmpla chiar ca unele instrucțiuni să nu fie cunoscute de toți membrii biroului. S'a mai greșit apoi și cu procedeul instructajului pe probleme, reduse la specificul fiecărei comisii care funcționa pe lângă biroul sindical. Faptul acesta avea ca urmare o îngustare a orizontului și perspectivei muncii sindicatului respectiv.

Este știut că îndrumarea și controlul îndeplinirii sarcinilor sunt două elemente de seamă pentru desfășurarea în bune condiții a oricărei munci. Activul Uniunii a făcut însă greșala de a nu cuprinde în munca sa de îndrumare și control toate regiunile. Unele au fost prea des văzute, deși nu era necesar, iar altele dimpotrivă, deși era necesar. De aici se explică și faptul că în unele regiuni și raioane sindicatele noastre nu cunosc munca terenului, a grupelor sindicale. Acest lucru s'a întâmplat până și în București unde grupa sindicală din Apărătorii Patriei n'a fost vizitată, dela raionare și până acum, de nici unul din membrii biroului sindical al raionului Nicolae Bălcescu. In privința organizării controlului și îndrumării muncii sindicale a activiștilor care lucrează și în producție s'au obținut o serie de realizări în regiunea Sibiu. Activiștii biroului sindical al regiunii și-au organizat munca profesională astfel încât luni și sâmbătă sunt liberi și pot astfel controla și îndruma munca grupelor sindicale. Tovarășii din biroul regional au în grija lor munca unui număr anumit de raioane iar cei din birourile raionale munca unui număr de grupe sindicale. Numeroase birouri sindicale s'au orientat just în munca sindicală Aceste birouri își desfășoară activitatea după un plan de muncă bine cumpănit, discută problemele care se ivesc în munca lor în spirit critic și autocritic, au întărit disciplina în muncă. Mai mult, ele au reușit să organizeze colective obștești care le ajută în muncă, izbutind astfel să cuprindă și să ducă la bun sfârșit sarcinile ce le revin. In rândul acestora pot fi menționate birourile sindicale din regiunile Iași, Hunedoara, Mureș, Bârlad și Bihor. Nu putem trece însă cu vederea unele aspecte negative ale muncii birourilor sindicale din regiunile Vâlcea, Arad, Argeș, Ialomița, sau a birourilor sindicale din raioanele Horez și Severin, unde s'a lucrat mecanic, sectar și s'au folosit metode de comandă. Se observă apoi că activul unor birouri sindicale regionale și raionale se înfundă în hârtii în dauna cunoașterii terenului și a ajutorării muncii grupelor sindicale.

Trebue să folosim cât mai larg sprijinul și îndrumarea pe care le primesc birourile noastre sindicale din partea comitetelor de partid ale regiunilor și raioanelor în vederea întăririi spiritului partinic în muncă și pentru realizarea unei cât mai bune colaborări între organele administrative și cele sindicale.

De felul cum vom complecta schema noastră organizatorică cu un activ corespunzător din punct de vedere al pregătirii lui, de felul cum vom ajuta organele noastre prin instructaje bine gândite și prin justa și temeinica organizare a muncii de îndrumare și control, de felul cum vom ști să aplicăm cele mai bune metode de muncă și să colaborăm cu organizațiile de massă și în special, de felul cum vom folosi îndrumarea Partidului depinde sucesul în munca sindicatelor noastre.

Dat fiind sarcinile mari care revin membrilor sindicatelor cu privire la educarea și instruirea tineretului nostru și la ridicarea nivelului cultural al masselor, unitățile noastre sindicale trebue să-și întețească munca, dând o deosebită atenție problemelor legate de ridicarea nivelului ideologic și politic al cadrelor noastre didactice și să acorde un interes din ce în ce mai mare problemelor noastre de producție, muncii didactice. Numai astfel vom putea duce la îndeplinire în cât mai bune condițiuni însemnatele sarcini care ne revin prin Hotărîrea Partidului și Guvernului nostru.

---

sine, prin propriile sale forțe. Lenin și tovarășul Stalin au desvoltat principiul teoretic fundamental după care **partidul clasei muncitoare trebue să fie forța politică de avantgardă în lupta de clasă a proletariatului, fără de care e de neconceput victoria proletariatului asupra burgheziei.**

Impotriva oportuniștilor care preconizau ideea unui partid democratic de reforme sociale, Lenin și tovarășul Stalin au luptat pentru un **partid al revoluției sociale, capabil să conducă proletariatul până la victoria definitivă asupra burgheziei.**

Luptând împotriva oportunismului, Lenin și tovarășul Stalin au desvoltat principiul teoretic fundamental care spune că **victoria ideologiei marxiste în rândurile mișcării muncitorești este indisolubil legată de sdrobirea ideologică a oportunismului.**

Acestea sunt principiile ideologice fundamentale desvoltate de Lenin și tovarășul Stalin în lupta împotriva oportunismului. Aceste principii înarmează astăzi partidele marxist-leniniste din țările capitaliste și subjugate în lupta lor pentru cucerirea libertății și a independenței naționale, pentru eliberarea proletariatului de sub exploatarea capitalistă. Deasemeni, aceste principii înarmează astăzi partidele marxist-leniniste din țările eliberate din lanțul imperialist în lupta lor pentru construirea economiei și a culturii socialiste.

Să luăm, de pildă, problema revoluției proletare și a dictaturii proletariatului și să vedem ce rol imens a avut teoria leninistă a revoluției proletare și a dictaturii proletariatului pentru victoria socialismului în Uniunea Sovietică și pentru pregătirea și deslănțuirea revoluției proletare în celelalte țări. Analizând economia capitalistă în stadiul ei imperialist, Lenin descoperă legea desvoltării inegale și în salturi a statelor capitaliste și arată că tendința reîmpărțirii lumii între statele imperialiste provoacă o ruptură a echilibrului în sistemul relațiilor internaționale, fapt care duce în mod inevitabil la războiul imperialist. Războiul imperialist, ne învață Lenin, creează condițiile ruperii frontului mondial al imperialismului în punctul său cel mai slab și, totodată, posibilitatea și necesitatea cuceririi puterii politice de către proletariat în țara respectivă. Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a confirmat pe deplin justețea acestei teze leniniste, iar al doilea război mondial a adus o nouă confirmare a acestei teze prin lărgirea spărturii în frontul mondial al imperialismului odată cu nașterea țărilor de democrație populară, a victoriei revoluției populare din China și a nașterii R. D. Germane.

Teoria leninistă a revoluției proletare a înarmat partidele comuniste din toate țările cu conștiința necesității luptei revoluționare împotriva propriei burghezii, pentru răsturnarea ei și pentru cucerirea puterii politice ca o condiție a slăbirii imperialismului și grăbirii victoriei revoluției în toate țările.

Cucerirea puterii politice de către proletariat aduce pe primul plan problema transformării revoluționare a societății capitaliste în societate socialistă. Construcția economiei și a culturii socialiste ridică o sumă de probleme noi, a căror rezolvare cu succes cere o temeinică cunoaștere a teoriei marxist-leniniste.

Partidul nostru este forța conducătoare în lupta clasei muncitoare și a poporului muncitor pentru construcția socialismului în patria noastră. In această măreață luptă pentru lichidarea trecutului de întuneric și exploatare, de mizerie și suferințe pentru massa covârșitoare a poporului, partidul nostru este călăuzit de teoria înaintată marxist-leninistă și de experiența uriașă a P. C. (b) al U. S. Sub conducerea partidului nostru și cu ajutorul frățesc, multilateral al Uniunii Sovietice în toate domeniile construcției, pășim cu pași fermi pe drumul glorios al Statului Socialist, sdrobind fără cruțare încercările dușmanilor noștri de a ne împiedica înaintarea pe acest drum.

O mare importanță acordă partidul nostru, în împrejurările actuale interne și internaționale, problemei ridicării nivelului ideologic și politic al cadrelor noastre din toate domeniile de activitate socială.

Inarmarea cadrelor care lucrează în domeniul construcției culturale cu teoria marxist-leninistă trebue să facă pe fiecare activist de pe frontul revoluției culturale să se pătrundă de importanța socială a muncii pe care o depune, de răspunderea pe care o poartă în fața țării și a poporului muncitor pentru educația comunistă a tineretului, pentru culturalizarea masselor, pentru reconsiderarea valorilor culturale ale trecutului nostru, pentru desvoltarea unei culturi noi, națională în formă și socialistă în conținut.

La baza reformei învățământului din țara noastră stau principiile educației bolșevice și, în primul rând, principiul patriotismului și al internaționalismului proletar. In ura lor turbată împotriva democrației și socialismului, imperialiștii americani au pornit o campanie furibundă pe tărâm ideologic împotriva culturii și științei, împotriva progresului omenirii. Ei au pus cultura și știința, morala și justiția în slujba agresiunii. Naționalismul burghez și cosmopolitismul sunt armele principale cu care ei încearcă să otrăvească conștiința popoarelor în scopul cuceririi dominației mondiale.

Ideile înaintate ale comunismului științific, învățătura lui Marx-Engels-Lenin-Stalin reprezintă farul care călăuzește lupta omenirii progresiste împotriva forțelor întunericului, pentru o viață pașnică și constructivă, pentru cultură și progres social.

In țara noastră liberă, cultura, știința, învățământul ocupă un loc de cinste în construcția planificată a noii societăți. Munca de educare a tinerei generații în spirit comunist cere un înalt nivel ideologic și politic al cadrelor din învățământ. Predarea disciplinelor științifice pe baza concepției materialismului dialectic, concepția cea mai înaintată despre lume, concepția partidului de tip nou, legătura indisolubilă a cunoștințelor științifice cu practica construcției socialiste, sădirea sentimentului de dragoste pentru adevăr și încrederea în puterea creatoare a omului, dragostea fierbinte față de patrie și popor, indisolubil legată de stima și respectul față de oamenii muncii din celelalte țări, dragostea față de Uniunea Sovietică, eliberatoarea noastră și față de tovarășul Stalin, conducătorul comunismului mondial, sunt numai câteva din ideile cu care ne înarmează studiul Istoriei P. C. (b) al U. S. și tradiția de luptă a Partidului nostru pentru viitorul luminos al patriei.

Infăptuirea acestor idei cu care ne înarmează știința marxist-leninistă are loc astăzi în țara noastră în condițiile ascuțirii luptei de clasă și în lupta împotriva rămășițelor vechii ideologii burgheze, antipatriotice și antipopulare. Deaceea trebue să considerăm că a îndeplini cu cinste sarcinile educației comuniste a tinerii generații înseamnă a participa activ la înfăptuirea construcției socialiste în patria noastră.

Propunerile sovietice la O. N. U.– expresie a voinței de pace a popoarelor

Recentul discurs rostit de șeful delegației sovietice, A. I. Vișinski, în cadrul deschiderii lucrărilor celei de a șasea sesiuni a Adunării Generale O.N.U. dela Paris, a arătat încă odată popoarelor lumii și în chipul cel mai limpede posibil voința nesdruncinată de pace a Uniunii Sovietice, caracterul consecvent și ferm al acestei politici. Subliniind condițiile excepționale în care se desfășoară actuala sesiune a O.N.U., condiții ale încordării tensiunii dintre cele două lagăre, lagărul păcii în frunte cu Uniunea Sovietică și lagărul războiului condus de Statele Unite, A. I. Vișinski a arătat cum din ce în ce mai mult, Organizația Națiunilor Unite, menită la începuturile ei să asigure colaborarea și menținerea păcii între popoare, s'a transformat într'un instrument al războiului, făcând jocul politicii americane de jaf și agresiune.

A. I. Vișinski a amintit că la sesiunea precedentă a Adunării Generale O.N.U. au fost adoptate o serie de rezoluții al căror caracter agresiv nu poate înșela pe nimeni. Printre aceste rezoluții se numără rezoluțiile cu privire la așa numitele măsuri colective, la instituirea blocadei și a embargoului asupra mărfurilor exportate în China, rușinoasa rezoluție cu privire la declararea Republicii Populare Chineze drept agresor și mai ales rezoluția menită să acopere cu steagul O.N.U., mârșava agresiune americană din Coreea.

In acelaș timp, în urma uneltirilor blocului anglo-american la O.N.U., în urma manevrelor majorității mecanice anglo-americane care constitue „mașina de vot" a imperialiștilor, au fost respinse propunerile de pace și colaborare dintre popoare, prezentate de Uniunea Sovietică și de țările de democrație populară.

Ca și în ceilalți ani, delegația Statelor Unite și a țărilor satelite dolarului, au venit la O.N.U. cu intenția clară de a sabota lucrările actualei sesiuni, de a împiedica Adunarea Generală O.N.U. să ia în sfârșit o serie de măsuri eficace capabile să ducă la o destindere a situației internaționale, la înlăturarea pericolului unui nou război. Despre acest lucru nu lasă nicio îndoială sforăitoarele discursuri ale lui Acheson și Eden la O.N.U., discursuri pline de calomnii la adresa Uniunii Sovietice, discursuri menite să înșele vigilența popoarelor, să prezinte politica agresivă a Statelor Unite drept o politică de pace.

In cuvântarea sa A. I. Vișinski a demascat afirmațiile demagogice ale reprezentanților Statelor Unite și Angliei, caracterul fățarnic al așa ziselor lor declarații de pace și colaborare. Intr'adevăr la ce intenții pașnice te poți aștepta din partea Statelor Unite, stat care continuă criminala agresiune din Coreea, care înarmează Germania Occidentală și Japonia în vederea unui nou război mondial și care potrivit datelor oficiale americane a prevăzut pe anul 1951—1952 cheltuieli militare în buget în valoare de 81,8 miliarde dolari, adică de 76 ori mai mari decât în 1939? La ce intenții pașnice te poți aștepta din partea Statelor Unite când însuși președintele Truman a declarat recent că tratatele cu Uniunea Sovietică nu valorează nici măcar cât hârtia pe care sunt scrise?

Obișnuiți să folosească O.N.U. drept un instrument al politicii lor agresive, imperialiștii anglo-americani au venit cu niște așa zise propuneri, pentru reducerea înarmărilor. Sistemul propus de americani nu urmărește însă dezarmarea ci acoperirea sub firma O.N.U. a unui întreg sistem de spionaj imperialist. Propunerile imperialiștilor au fost prezentate de însuși Truman într'un discurs pronunțat la 7 Noembrie și în care a susținut o așa zisă declarație tripartită a Statelor Unite, Angliei și Franței în care se vorbește chiar de un „program de reducere a armamentelor și a armei atomice". A. I. Vișinski a demascat în Adunarea Generală falsele propuneri de pace ale imperialiștilor, calificându-le drept „o adevărată speculare a ignoranței sau a naivității popoarelor".

Însăși presa imperialistă a fost nevoită dealtfel să recunoască caracterul fățarnic al propunerilor imperialiste. Astfel ziarul NEW YORK TIMES califica aceste propuneri ca „un nou refren" pentru „Vocea Americii" și sublinia că prin prezentarea lor Statele Unite au urmărit în primul rând, să furnizeze aliaților lor „o temă de propagandă care să poată fi folosită în întreaga lume". Iar ziarul Daily Compass scria cu referire la propunerile anglo-franco-americane: „Nota celor trei puteri este un document al războiului psihologic prezentat în așa fel încât să semene cu o ramură de măslin".

Cu astfel de propuneri vin imperialiștii americani la O.N.U., cu astfel de vorbărie goală despre pace și colaborare încearcă ucigașii mamelor și copiilor din Coreea, să înșele popoarele lumii, pentru a le putea folosi drept carne de tun într'un nou și sângeros măcel mondial.

Discursul vehement al șefului delegației sovietice A. I. Vișinski care demască aceste uneltiri a răsunat ca un sever avertisment la adresa O.N.U.

„Este timpul ca Organizația Națiunilor Unite să-și amintească de sarcinile ei de bază... a spus A. I. Vișinski. **Este timpul să se dea o ripostă forțelor agresive, care împing lumea spre un nou război mondial."**

O.N.U. trebue să revină la rolul inițial ce i-a fost fixat de Chartă, rol pe care i-l reamintește Apelul pe care cea de-a doua sesiune a Consiliului Mondial al Păcii, for reprezentativ al voinței unanime de pace a popoarelor l-a adoptat la Viena.

Demascând uneltirile politicienilor imperialiști A. I. Vișinski a afirmat din nou la O.N.U. voința de pace a Uniunii Sovietice.

In Raportul ținut la ședința solemnă consacrată celei de-a 34-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie tovarășul L. P. Beria a declarat: **„Politica noastră externă se bizue pe forța Statului Sovietic. Numai politicienii naivi pot considera caracterul ei pașnic drept o lipsă de încredere în propriile noastre forțe".** Propunerile Uniunii Sovietice prezentate spre aprobare Adunării Generale O. N. U. de A. I Vișinski în actuala sesiune, afirmă încă odată voința de pace a popoarelor sovietice, încrederea nesdruncinată în propriile lor forțe. Propunerile sovietice prevăd în primul rând că a fi membru al Organizației Națiunilor Unite nu este compatibil cu participarea la blocul agresiv al Atlanticului de Nord, sau cu crearea de baze militare în primul rând de către Statele Unite, pe teritorii străine. In al doilea rând propunerile sovietice cer încetarea imediată a focului în Coreea și încheierea armistițiului.

Susținând la O.N.U. necesitatea încetării focului în Coreea, Uniunea Sovietică se face și de astădată ecoul voinței unanime a popoarelor lumii care au salutat cu entuziasm propunerea făcută mai de mult de delegatul U.R.S.S. în Consiliul de Securitate, I. A. Malik, pentru încheierea unui armistițiu în Coreea. A treia propunere a delegației sovietice recomandă convocarea unei Conferințe mondiale a tuturor statelor — indiferent dacă fac parte sau nu din O. N. U. — conferință care să examineze chestiunea reducerii substanțiale a forțelor armate și a înarmărilor, precum și măsurile practice pentru interzicerea armei atomice și pentru instituirea unui control internațional în această privință.

In felul acesta Uniunea Sovietică prezintă din nou un program real de desarmare care prevede interzicerea armei atomice, condiție esențială pentru menținerea păcii și securității în lume. Câtă deosebire între propunerile reale de dezarmare prezentate de U. R. S. S. și așa zisul program de desarmare pe care încearcă să-l prezinte domnii imperialiști.

Ultima propunere a delegației U.R.S.S. se referă la necesitatea încheierii unui Pact al Păcii între cele 5 puteri, Statele Unite, Marea Britanie, Franța, R. P. Chineză și Uniunea Sovietică, și chiamă toate popoarele să se alăture acestui Pact.

Se știe cu cât entuziasm au salutat popoarele lumii ideia încheierii unui Pact al Păcii. Cele 562 milioane de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii sunt deosebit de concludente în acest sens. Propunerile delegației sovietice făcute la actuala sesiune a Adunării Generale O. N. U. constitue o nouă și puternică afirmare a politicii staliniste de pace.

Popoarele lumii, hotărîte să ia cauza menținerii păcii în propriile lor mâini și să o apere până la capăt se alătură propunerilor sovietice, văzând în aceste propuneri și în politica de pace a Uniunii Sovietice chezășia menținerii păcii în lume.

O școală nouă în Săcele

Străbătând orașul Săcele spre pasul Bratocea, de cum treci apa limpede a Târlungului, îți răsar în față printre pomi bordeiele sărace ale romilor.

Veacuri întregi a sălășluit în aceste bordeie sărăcia, bolile și întunericul. Ținându-și cu greu viața în timpul verii din vânzarea fructelor de pădure, a coșurilor, iarna cei mai mulți dintre romi cerșeau. Copiii lor, rareori învățau carte, la școala din Satulung situată la vreo 5 km. de cătunul lor. Cel mai adesea lucrau împreună cu părinții. In ajunul alegerilor din trecut, li se promitea romilor marea cu sarea. Niciodată însă nu s'a făcut pentru ei ceva. Ei nu erau considerați oameni.

Dar dimineața aceasta de Octombrie nu se aseamănă cu niciuna din cele pe care le-au trăit în întunecatul trecut romii din cartierul Gârcin. Astăzi, ei inaugurează școala nouă, mândră, la zidirea căreia au lucrat cu mâinile lor.

In primul an, școala a funcționat într'o baracă de pe șantierul C.F.R. Târlungul, iar în al doilea an într'un canton. La nceput hici copiii, nici părinții nu înțelegeau rostul școlii. Ajutate de Partid, învățătoarele au reușit să-i apropie din ce în ce mai mult de carte.

Incepând din Mai 1950, un spectacol impresionant se oferea trecătorului. In jurul celor două învățătoare, care adesea săpau sau cărau var și a bravului maistru Bartoș Andrei, care a condus tot timpul lucrările, se afla furnicar de romi din comună, mai cu seamă copii. Peste 80.000 de cărămizi vechi au curățat copiii de moloz, iar cei mai mari au cărat pe acoperiș 40.000 de țigle. Sute de care de pământ au fost cărate cu roabele. Intre cei ce munceau și însufleteau în muncă pe ceilalți, se afla tânărul rom Brumar Gheorghe, ales mai apoi deputat al orașului Săcele.

Cu ajutoarele materiale primite din partea Sfatului Popular orășenesc și a Ministerului Invățământului Public, lucrările au progresat văzând cu ochii. Mai erau însă multe de făcut. Invățătoarea Ludmila Trifon a bătut la toate ușile și nu le-a găsit închise. N'au întâmpinat-o priviri dușmănoase sau nepăsătoare așa cum întâlneau pretutindeni în trecut, când voiai să dai viață unui vis îndrăzneț. Muncitorii dela „Electroprecizia" au instalat voluntar lumină electrică. Elevii școlii medii de construcții din Săcele au confecționat o parte din mobilier, iar elevii școlii medii electrotehnice au ajutat la curățenia generală a localului. Școala a crescut mândră, rod al muncii tuturor, al dorinței lor de a ridica pe romi din întuneric. Trei săli mari de clasă, coridoare largi, bucătărie și cantină, trei camere pentru învățători, toate arată ce se poate realiza atunci când există inițiativă și colaborare în noile condiții create de regimul nostru de democrație populară. Copiii au împodobit tablourile cu chenare frumoase. In fiecare clasă stau la loc de cinste tablourile tovarășului Stalin și ale tovarășului Gheorghiu-Dej.

Curtea școlii împodobită cu nuci tineri și înconjurată de gard nou e plină de oameni, care au venit să asiste la inaugurarea mândrului local. Copiii, îmbrăcați în costume naționale, de-abia așteaptă să înceapă serbarea.

— Bucuria acestei zile ne umple inimile tuturor — spune tovarășa Trifon, depănând povestea construirii școlii.

In cuvintele calde ale vorbitorilor este exprimată dragostea și recunoștința adâncă față de Partidul nostru, care-și îndreaptă toată grija părintească față de oamenii muncii din cele mai depărtate sate și cătune ale patriei.

— Partidul nostru ne vorbește prin fapte — a spus tânărul deputat Brumaru Gheorghe. Până mai deunăzi am fost umiliți, disprețuiți. Partidul ne-a scos la lumină. Noi, ne vom arăta dragostea și recunoștința față de Partidul și Guvernul Patriei noastre trimițând copiii regulat la școală și lămurind pe toți bărbații și pe toate femeile, care nu știu să scrie și să citească să urmeze cursurile de alfabetizare.

INFORMAȚIE

In Editura Tineretului a apărut broșura „Indrumări în munca cu pionierii" Ediția II-a.

Broșura se difuzează prin Librăria Noastră în întreaga țară.

Să folosim în munca din școală revistele de specialitate

Pentru munca pe care o duc în clasă, învățătorii și profesorii noștri de limba română, de matematică, de științe naturale, de fizică sau de geografie au un sprijin prețios în revistele editate de societățile științifice din țara noastră. Publicații ca „Natura", „Revista Matematică și Fizică", sau „Cum vorbim" pun la dispoziția cadrelor didactice articole teoretice și metodologice de specialitate care, studiate și folosite la lecții, pot contribui la o serioasă îmbunătățire a procesului de învățământ la obiectele respective.

Astfel, în numărul 2/51 al revistei „Natura", la rubrica „Științele naturale și geografia în învățământ" se publică articolul „Rolul imaginației la lecțiile de geografie" de T. A. Corman, articol în care, cu ajutorul a numeroase exemple din practica profesorilor sovietici, autorul arată cum trebue folosită imaginația elevilor în lupta contra formalismului în cunoștințe. La rubrica „Indrumări practice", conf. univ. I. Gugiuman publică un articol intitulat „Realizarea câtorva adaptări și inovații în laboratorul de geografie dela Universitatea din Iași, care ușurează munca didactică și științifică". In numărul 3/51 al aceleiași reviste se publică un articol de S. A. Selifonov, intitulat „Cum organizez munca pe terenul școlar".

„Revista Matematică și Fizică", editată de Societatea de Științe Matematice și Fizice din R.P.R., publică în fiecare număr interesante propuneri de probleme și exerciții al căror conținut este legat de practica construirii socialismului. Cadrele noastre didactice din învățământul elementar și mediu pot folosi cu succes în munca lor aceste exerciții.

Revista „Cum vorbim" publică în ultimul său număr (9—10/51) un articol de V. E. Sârkina despre „Intelegerea de către elevi a expresivității limbii". Deasemeni, revista publică articolul „Pentru o lingvistică marxistă" de acad. Iorgu Iordan și „Critica proiectelor de ortografie" de prof. Al. Graur și acad. Emil Petrovici. Articolul „Pentru o rubrică de metodică", semnat de prof. Al. Bistriteanu, ridică o serie de probleme ale metodicii de predare a limbii române ca și unele chestiuni legate de cercetarea structurii gramaticale a limbii noastre, pe care autorul le propune să fie discutate de către profesorii de specialitate din școlile noastre.

Cercetând îndeaproape materialele publicate în revistele societăților științifice, învățătorii și profesorii noștri vor găsi răspuns la multe din problemele pe care le ridică activitatea lor didactică. Deasemeni, ei se pot adresa acestor reviste în legătură cu problemele de specialitate care-i interesează și pentru care vor primi răspunsuri calificate.

Din țările de democrație populară

Viața copiilor și a tineretului din R. P. Ungară

Lipsită de bucurii era viața copiilor oamenilor muncii din Ungaria burghezo-moșierească. La sate, de exemplu, fiecare al treilea copil nu învăța la școală, deoarece nu avea încălțăminte. Copii de 6—7 ani erau puși la tot felul de munci sau erau dați „ca ucenici" pe la micii meseriași, care mai mult îi băteau decât îi învățau meserie. Numeroși copii mureau din lipsă de asistență medicală.

Această situație jalnică s'a schimbat începând din primăvara anului 1945. Chiar în cursul îndeplinirii planului trienal de refacere a economiei naționale a Ungariei, mortalitatea în rândurile sugarilor a scăzut de 1,5 ori față de anii dinainte de război. Datorită creării unei rețele de dispensare și sanatorii pentru combaterea tuberculozei, speciale pentru copii, s'au redus simțitor cazurile de îmbolnăvire de tuberculoză.

In prezent, când țara îndeplinește cu succes planul cincinal construcția de instituții pentru copii a luat un și mai mare avânt. Numai în cursul anului trecut numărul locurilor din creșe a crescut de circa 4 ori. Planul cincinal prevedea inițial deschiderea de noi creșe cu 6.000 de locuri. In prezent, în legătură cu majorarea sarcinilor planului cincinal, s'a hotărît construirea de noi creșe cu o capacitate de 30.000 locuri.

S'au deschis un mare număr de școli. Guvernul maghiar a dat un decret cu privire la gratuitatea învățământului în școlile de 8 clase. Elevii nevoiași primesc ajutoare din partea statului.

Guvernul acordă multă atenție organizării odihnei copiilor. Funcționează câteva Palate ale pionierilor, înzestrate cu biblioteci, laboratoare și cabinete bine utilate. Intr'un parc pitoresc de pe muntele Libertății, a fost construită o cale ferată pentru copiii din Budapesta, care se bucură de o mare popularitate în rândurile pionierilor. In împrejurimile capitalei maghiare a funcționat o mare tabără de pionieri.

In genere, copiii își petrec vacanțele în taberele înființate în cele mai frumoase stațiuni balneo-climaterice ale țării, situate pe malul lacului Balaton, în munți și pe malul Dunării. In aceste așa numite tabere centrale se odihnesc serii de câte 14.000—15.000 copii, iar în marea tabără dela Csillebérc, serii de câte 3.200 pionieri. Societatea tinerilor turiști organizează în fiecare vară excursii de 8 zile pentru 16.000 de copii. In afară de aceste mari tabere de pionieri, funcționează și așa numitele tabere de pionieri locale, în care se odihnesc copiii din orașul, raionul sau școala respectivă.

In afară de aceasta, Consiliul General al Sindicatelor din R.P. Ungară acordă anual copiilor 40.000 foi de drum la sanatorii și case de odihnă.

Copiii până la vârsta de 6 ani sunt trimiși împreună cu mamele lor la casele sanatoriale, înființate special în acest scop.

In constituția R.P. Ungară se spune: „Republica Populară Ungară acordă o deosebită importanță educării și desvoltării tineretului, apără cu consecvență interesele acestuia".

Astăzi mii de copii de muncitori și țărani năzuesc cu sete spre știință și cultură. Incă în anul școlar trecut, 59% din numărul studenților înscriși în primii ani ai școlilor superioare, erau fii și fiice de muncitori și țărani muncitori.

Statul asigură tineretului condiții optime de studiu. Majoritatea studenților primesc dela stat burse, locuiesc în cămine bine amenajate, primesc masa la cantine de 2—3 ori pe zi.

Datorită regimului de democrație populară, tânăra generație a R. P. Ungară duce astăzi o viață fericită.

(Agerpres)

In cinstea învățătorilor și profesorilor nou numiți în învățământ în regiunea Hunedoara

De curând a avut loc la Deva o adunare festivă în cinstea cadrelor didactice nou numite în învățământ.

Tovarășul Bodea Ioan, secretar al Sfatului Popular Regional, a arătat în cuvântul pe care l-a ținut cu acest prilej că învățătorilor și profesorilor nou numiți în regiunea Hunedoara li s'au acordat locuințe corespunzătoare și hrană prin cantinele școlilor, ale Sfatului Popular, ale gospodăriilor agricole de Stat sau ale întreprinderilor. In numele Sfatului Popular al Regiunii tovarășul Bodea Ioan și-a luat angajamentul că traducerea în fapt a Hotăririi Partidului și a Guvernului cu privire la îmbunătățirea condițiilor materiale ale cadrelor didactice va fi o preocupare permanentă pentru Sfatul Popular.

Tovarășa Doroga Ileana, șeful secției învățământ, a arătat sarcinile ce revin noilor cadre didactice pentru educarea tinerei generații. Deasemeni, a vorbit despre acțiunea pe care a început-o secția de învățământ, cu sprijinul sectorului de învățământ al Comitetului Regional de partid, pentru ridicarea nivelului politic, ideologic și profesional al cadrelor didactice prin încadrarea lor în cercuri de studii a Istoriei P.C (b), cercuri pedagogice și studiul individual.

Cu prilejul acestei întruniri, Sindicatul Salariaților din Invățământ a premiat 13 învățători și profesori din regiune care au avut realizări deosebite în acțiunile de alfabetizare, școlarizare și construcții școlare. Printre cei premiați sunt tovarășii I. Vârvon, educatoare la grădinița de copii Petroșani, Țăranu Gheorghe, dela școala elementară nr. 1 și 2 Alba, Lăncăjan Gheorghe dela liceul de băieți Alba, Sulea Ioan, din Baia de Criș, Paraschivoiu Constantin din Brotuna, Sârbu Gavrilă din Pesteana, Enescu Constantin din Cernești, Gotcu Constantin din Șibot, Zamfir Constantin din Ghelar, Fodor Magdalena din Ighiu, Achițel Gheorghe din școala pedagogică Deva, Moraru Iuliu din Săcărâmb, și Sibișan Viorel din Bretea Mureșană.

In cuvinte pline de entuziasm învățătorii și profesorii nou numiți cât și cei premiați și-au luat angajamente concrete pentru îmbunătățirea muncii lor.

A rulat apoi filmul sovietic „Torentul Tinereții" din care tinerii învățători au putut să desprindă o serie de învățăminte necesare în munca de educare a tineretului.

MICLEANU AUREL

Invățătorii — propagandiști ai metodelor agrotehnice înaintate

Apărarea livezilor de pomi roditori împotriva animalelor rozătoare

Odată cu apropierea iernii, învățătorii din satele noastre trebue să ducă în rândurile țăranilor muncitori munca de lămurire pentru organizarea, în afară de alte măsuri agrotehnice de iarnă, a apărării pomilor fructiferi împotriva rozătoarelor.

Printre dușmanii plantațiilor de pomi, mai cu seamă a celor tineri, se numără și iepurii de câmp.

In timpul iernii, principala hrană a acestora o constitue coaja pomilor tineri și a arborilor forestieri. Dintre pomii roditori, ei preferă mai mult coaja merilor și a perilor, coajă care se desprinde mai ușor decât la alți pomi. De cele mai multe ori, pomii atacați se usucă și pier.

Ca metode de apărare împotriva iepurilor, se folosesc măsurile preventive, care privesc ocrotirea plantațiilor de pomi fructiferi, a pepinierelor, cât și a iepurilor înșiși.

Iepurii nu devin dăunători decât iarna, de aceea și măsurile de apărare trebuiesc luate în preajma iernii, adică toamna, după căderea frunzelor.

Ca principale măsuri de combatere se obișnuesc: 1. Formarea de culturi din diferite plante care-și mențin vegetația și în cursul iernii și pe care iepurii le consumă cu plăcere. Aceste culturi se fac din următoarele plante: varză palmier, drob de mături și rapiță de toamnă. Se mai folosesc și crăci de foioase moi (plop, salcie, arbori fructiferi) care se pun spre a da iepurilor un material pe care să-l roadă, și spre a găsi în ele cantitatea de tanin pe care o necesită digestia lor 2. Ungerea pomilor cu diferite substanțe rău mirositoare sau care nu pot fi roase. Se folosește, de exemplu, ungerea tulpinii pomilor cu lut amestecat cu pleavă sau cu paie tocate. Acest amestec fereste tulpinele pomilor atât de iepuri cât și de gerurile aspre. Se mai poate folosi un amestec de balegă de cornute amestecat cu nisip. Primăvara se perie tulpina, care este apoi spălată de ploi. Se mai folosește apoi ungerea cojii pomilor cu un amestec format din 3 părți var și 2 părți funingine, sau cu o pastă formată din sânge dela abator și lut galben. Specialiștii sovietici recomandă un amestec bun format din soluție de var (câteodată cu lut și bălegar) la care se adaugă fenol, creolină și o cantitate mare de sare de bucătărie. Aceste amestecuri sunt bune pentru iernile mai uscate. In iernile mai umede, rezultatele cele mai bune le dă învelirea pomilor cu diferite materiale. Dintre acestea, cele mai recomandate sunt: stuful, ramurile de conifere, tulpinele de floarea soarelui despicate în lung, tulpinele de cânepă, mărăcini, pelin, vrejuri de dovleac, pepeni ș. a. După ce se învelește tulpina cu unul din aceste materiale, se leagă cu fire de răchită, tei sau rafie. Nu se recomandă să se folosească paiele sau cocenii, deoarece în acestea se încuibează șoarecii, care rod apoi pomii. Cu rezultate bune se pot folosi plasa de sârmă (site), cutiile de lemn sau carton gudronat.

Cu foarte bune rezultate se poate folosi și metoda împrejmuirii livezilor sau a pepinierelor cu plase de sârmă galvanizată. Gardul trebue bine întins, iar la partea de jos, sârma poate fi și puțin îngropată în pământ. Deasupra se întinde o sârmă ghimpată. Garduri mai ieftine se pot face din araci sau din bețe de floarea soarelui, care se așează în picioare, fiind petrecute sus și jos printre două sârme.

Invățătorii trebue să arate țăranilor muncitori că folosind oricare din aceste metode, ei trebue să aibă grijă în tot timpul iernii, de a controla pomii, căci într'o singură noapte un iepure poate roade parțial 300-400 de puieți dintr'o pepinieră.

Aplicarea acestor măsuri va aduce o importantă contribuție la mărirea patrimoniului nostru pomicol, la crearea de noi plantații masive de pomi fructiferi, la mărirea cantității de fructe pentru populația muncitoare dela orașe și sate.

Ing. T. MOSCALU
Secretar de secție la Societatea de Științe Agricole din R. P. R. „I. V. Miciurin"

IN ATENȚIA PROFESORILOR ȘI INVĂȚĂTORILOR

Editura Tineretului a C.C. al U.T.M. a tipărit de curând **„Agenda mea"** un interesant și folositor carnet de însemnări pentru pionieri și școlari.

Prin bogatul său conținut, **„Agenda mea"** îndrumă și ajută școlarii în alcătuirea programului lor zilnic. In ea se pot trece diferite însemnări în legătură cu lecțiile, notele primite și anumite acțiuni legate de activitatea școlară.

Nenumărate sfaturi pentru activitatea extrașcolară cuprinse în această agendă vor pregăti copiii în vederea trecerii probelor sportive, îi vor ajuta în organizarea excursiilor și îi vor iniția în problemele sanitare de prim ajutor. **„Agenda mea"** cuprinde, deasemenea, materiale care contribue la desvoltarea cunoștințelor tehnice ale elevilor, dându-le indicații practice asupra unor probleme de electricitate, radiofonie, telefonie etc.

Tipărită după modelul agendelor sovietice pentru copii, **„Agenda mea"**, pentru anul școlar 1951-52 trebue să devină un prieten drag și nedespărțit al pionierilor și școlarilor din țara noastră.

Să îndrumăm pionierii și școlarii să folosească acest carnet de însemnări care-i va ajuta să-și planifice și să-și organizeze munca mai bine.

„Agenda mea" se găsește de vânzare la toate librăriile din țară.

Note politice externe

Negocierile pentru încheierea armistițiului în Coreea au intrat în a cincia lună, fără să se fi ajuns încă la niciun rezultat concret. Din care pricină? Răspunsul, dat de fapte, este categoric: pentru că guvernul Statelor-Unite nu vrea să ajungă la un acord real, care să stingă acest periculos focar de război, ci dorește, dimpotrivă, cu tot dinadinsul, nu numai dăinuirea conflictului din Coreea, dar și extinderea lui. Că așa este, o dovadă definitivă ne-o oferă atitudinea de tărăgănare adoptată de delegații americani, la Pam-Mun-Jom, față de ultima propunere a delegaților coreeni și chinezi.

Acum câteva zile, delegații coreeni și chinezi au propus stabilirea liniei de încetare a focului pe însăși linia actuală a frontului, — zona demilitarizată urmând să cuprindă teritoriul lăsat liber prin retragerea fiecărei părți beligerante cu 2 km. în spatele acestei linii.

Ori, în loc ca această propunere să fie acceptată și să se treacă la operațiune pe teren, să se accelereze acordul asupra celorlalte puncte și să se încheie armistițiul, plenipotențiarii imperialiști au inițiat noi manevre diversioniste, menite să tărăgăneze ordonarea încetării focului. Intr'adevăr, delegații americani au început imediat să se opună, cu cinism, oricărei fixări precise a liniei de demarcație și a zonei neutre, cerând... discutarea altor puncte depe ordinea de zi, deși punctul relativ la delimitarea liniei de armistițiu nu fusese pe deplin epuizat. Ceeace a îndreptățit pe șeful delegației forțelor populare să pună următoarea întrebare: „Dacă cealaltă parte poate nesocoti, după bunul ei plac, o ordine de zi asupra căreia s'a căzut de acord în cursul tratativelor, cum am putea fi siguri de respectarea oricărui acord pe care l-ar semna?" Reprezentanții Washingtonului, la Pam-Mun-Jom, multiplică manevrele lor obstrucționiste, ridicând mereu alte „obiecțiuni".

Este, astăzi, pe deplin clar că perspectiva unei opriri a ostilităților neliniștește profund cercurile conducătoare din Statele Unite — și asta din mai multe motive. Mai întâi, pentru că încheierea armistițiului în Coreea ar lipsi guvernul american de una dintre principalele sale „justificări" pentru continuarea cursei înarmărilor. Nu de mult, Truman a mărturisit, la o conferință de presă, că un armistițiu în Coreea ar putea provoca o încetinire a ritmului de realizare a programului de înarmare și că aceasta ar fi „cel mai catastrofal lucru care ar putea surveni în Statele-Unite". Și explicația suplimentară a acestei spaime o dă, cu o neobrăzare grosolană, bancherul Edward Rubin, președintele consorțiului „Selected American Chares Incorporated", care a declarat că „dacă pacea va fi realizată este greu să ne putem închipui prin ce va fi înlocuit programul de înarmare, această pârghie a economiei noastre".

Ori, dacă armistițiul se încheie în Coreea, contribuabilii din Statele Unite nu vor mai voi să plătească mereu alte impozite, iar Congresul, la rândul său, nu va mai vota, atât de ușor, mereu alte credite militare, mai ales că se apropie alegerile prezidențiale. Dar guvernul american mai are și un alt motiv pentru a zădărnici acordul la negocierile dela Pam-Mun-Jom: prelungindu-se aceste tratative, prelungindu-se adică ostilitățile, ministerul american de externe speră să poată avea o „platformă mai bună" pentru ca reprezentanții săi, la Adunarea Generală O.N.U. să poată lua o poziție intransigentă față de Republica Populară Chineză. Ceeace imperialiștii americani urmăresc, în acest domeniu, este nu numai de a împiedica admiterea Chinei populare în O.N.U., dar totodată și de a obține votarea de către Adunarea Generală a unor sancțiuni economice și militare contra R. P. Chineze. In felul acesta, aventurierii din Washington, nădăjduiesc să înlăture eventualitatea unor negocieri pentru încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri și să pregătească, diplomatic, terenul, în vederea extinderii agresiunii din Coreea la China și apoi la restul Asiei și lumii.

Aceste planuri criminale întâlnesc împotrivirea crescândă a tuturor popoarelor după cum o demonstrează cele 562 milioane de semnături puse pe Apelul pentru un Pact al Păcii între cele cinci mari puteri, printre care Republica Populară Chineză. Cu prilejul recentei sale sesiuni dela Viena, Consiliul Mondial al Păcii a chemat pe partizanii păcii, din toate țările pământului, să-și intensifice sforțările de colectare a semnăturilor pe Apel, spre a se impune semnarea Pactului. In acelaș timp, Consiliul Mondial al Păcii a atras atenția opiniei publice de pretutindeni asupra necesității de a se înteți campania pentru încheierea grabnică a armistițiului din Coreea.

Prin ultimele propuneri ale delegației coreeano-chineze la Pam-Mun-Jom, imperialiștii americani se află puși cu spatele la zid și nimic, nicio manevră și nicio diversiune nu le va îngădui să scape de răspundere.

Desfășurarea evenimentelor din Orientul Apropiat și Mijlociu vine dealtfel să confirme că toate popoarele vor libertate, progres și pace, — țeluri pentru atingerea cărora massele arabe s'au ridicat, activ, la luptă.

După întâmplările din Iran și cele din Egipt, guvernanții americani și englezi au inițiat, după cum se știe o perfidă manevră, menită să cuprindă toate țările Orientului Mijlociu, într'un nou lanț imperialist. Este vorba de crearea așa zisului „Comandament al Orientului Mijlociu", pseudonimul unui bloc militar agresiv, anexă a coaliției Atlanticului. In acest scop, guvernele american, englez, francez și turc au adresat tuturor țărilor arabe din această regiune note, pentru a le „consulta" asupra participării lor la alcătuirea respectivului bloc agresiv. Egiptul a respins, cu hotărîre, aceste noi cătușe imperialiste, afirmând poziția sa neutralistă. Dârza luptă a maselor din Egipt și Iran a stimulat într'atâta voința de independență și pace a tuturor maselor arabe, încât, sub presiunea populară, guverne ca acelea ale Arabiei Saudite și Iemenului au trebuit să ia, și ele, atitudine potrivnică față de proiectul americano-anglo-franco-turc, declarându-se solidare cu poziția luată de Egipt. In plus, presiunea maselor este, în Siria, atât de mare, încât primul ministru sirian, care se arăta favorabil proiectului imperialist, a fost obligat să-și dea demisia.

Turbând de mânie, Acheson, Eden, Schuman și valetul lor turc au trecut la măsuri de șantaj. Intr'o „declarație" dată publicității, acum câteva zile, acești domni au nemaipomenita îndrăsneală să precizeze că guvernele Statelor Unite, Angliei, Franței și Turciei sunt hotărîte să înglobeze statele arabe în blocul militar al Orientului Mijlociu, „fie că statele arabe acceptă sau nu să coopereze". Cu alte cuvinte, puterile imperialiste au cinismul să declare, chiar în timpul când Adunarea Generală a Națiunilor Unite se află întrunită în sesiune, că statele arabe vor sau nu, teritoriile lor vor fi trecute sub ocupația forțelor americane, engleze, franceze și turcești, iar popoarele și resursele lor vor fi folosite pentru scopurile războinice ale monopoliștilor din Washington, Londra și Paris. Această declarație constitue cel mai ticălos atentat la suveranitatea și integritatea unor țări — și încă a unor țări membre ale O. N. U.-lui! Iată o nouă pildă concretă de modul în care guvernanții americani, englezi și francezi „respectă" prevederile Chartei Națiunilor Unite, care interzice cu strășnicie orice amestec în afacerile statelor și orice violare a suveranității lor!

Luând act de acest nou atentat imperialist, Consiliul Mondial al Păcii condamnă, în chip solemn, într'o rezoluție specială „încercările de a se impune un pact militar popoarelor din regiunea mediteraniană, Orientul Apropiat și Mijlociu, Africa de Est și de Nord, ca fiind o serioasă amenințare pentru pacea generală". Și după ce relevă samavolniciile săvârșite de englezi în Egipt, rezoluția Consiliului Mondial al Păcii cere „retragerea neîntârziată a tuturor trupelor străine din Egipt și Sudan, pentru ca aceste țări să-și poată hotărî în mod liber propria lor soartă".

Iată cum acționează Consiliul Mondial al Păcii, în contrast cu O.N.U., cărula imperialiștii îi impun, grație majorității lor formale, ratificarea politicii lor de jaf, subjugare și război. Deaceea, după cum este și firesc, popoarele Orientului Mijlociu își îndreaptă, astăzi, tot mai mult privirile către țările lagărului socialismului și păcii, condus de Uniunea Sovietică, lagăr care se solidarizează activ cu lupta tuturor popoarelor pentru libertate și pace.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26. Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28. Telefon Nr. 1.51.70. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni 130; Instituții anual 500 lei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățamântului Public și al Uniunii Sindicatelor din Invățământ

ANUL III Nr. 138 | 4 PAGINI 5 LEI | SÂMBĂTĂ 24 NOEMBRIE 1951

In acest număr:

● Studierea individuală a marxism-leninismului — de V. A. Galchin.
● Să îmbunătățim munca de asigurări sociale a sindicatelor de învățământ — de Maria Gângaciu, membru în Comitetul Executiv al U.S.I.
● O lecție de literatură rusă.
● Comitetul regional U.T.M. sprijină munca tinerilor învățători și profesori — de Ion Marcu, prim secretar al Comitetului regional U.T.M.-Dolj.
● Fruntașă în munca de alfabetizare.
● Note politice externe.

Munca de alfabetizare — o îndatorire patriotică*)

In desfășurarea revoluției culturale în țara noastră, o sarcină de cea mai mare însemnătate o constitue lichidarea neștiinței de carte. Sarcinile construirii socialismului în industrie, în agricultură, nu pot fi îndeplinite decât de oameni luminați, capabili să-și însușească și să stăpânească știința și tehnica cea mai înaintată.

Partidul și statul nostru de democrație populară, urmând exemplul uriașei revoluții culturale înfăptuite în U.R.S.S., desfășoară din plin lupta împotriva analfabetismului, pentru ridicarea maselor spre lumină, spre știință, pentru atragerea lor la munca de conducere a statului.

Datorită acestei politici au fost alfabetizați până acum peste 2.000.000 de oameni din cei peste 4.000.000 de analfabeți pe care ni i-a lăsat întunecatul regim burghezo-moșieresc. In acest timp, în statele „civilizate" imperialiste și în țările subjugate lor — ca rezultat al politicii fasciste-obscurantiste, al cheltuielilor militare uriașe și al neglijării învățământului civil, al mizeriei maselor muncitoare — numărul analfabeților este în creștere ridicându-se de pe acum la 20.000.000 în Statele Unite, 3.000.000 în Anglia, 1.100.000 în Franța.

In patria noastră până la sfârșitul planului cincinal analfabetismul va fi cu totul stârpit. Sate întregi, ca de pildă Viișoara din regiunea Teleorman și Grajduri din regiunea Argeș, sate în care pe vremea regimului burghezo-moșieresc domneau ignoranța și misticismul, nu mai au astăzi niciun analfabet. In 44 de sate din regiunea minieră Baia Mare analfabetismul a fost complect lichidat. Un mare grup dintre cei care au absolvit cursurile de alfabetizare urmează diferite școli, iar unii îndeplinesc munci de răspundere. Mulți țărani muncitori au fost ajutați de învățători, în timpul cursurilor de alfabetizare, să cunoască mai bine adevăratul drum al țărănimii sărace și mijlocașe și, rupându-se de chiaburii la care slugăreau, să intre în gospodăriile agricole colective, devenind elemente fruntașe în muncă.

Frecvența la cursurile de alfabetizare s'a îmbunătățit, iar procentul de promovați a crescut simțitor.

Aceste succese se datoresc în mare parte muncii patriotice și pline de abnegație a învățătorilor. Înfăptuind Hotărîrea cu privire la cadrele didactice, partidul și guvernul au apreciat succesele deosebite ale unor învățători fruntași în munca de alfabetizare, dându-i exemplu pe întreaga țară. De curând, 100 de învățători fruntași în munca de alfabetizare au primit premii pentru munca depusă.

Anul acesta campania de deschidere a cursurilor de alfabetizare s'a desfășurat în condiții mai bune decât anul trecut. Recensământul din 23 Septembrie a fost alcătuit, în general, pe baze științifice. Munca Ministerului Invățământului Public în această direcție s'a îmbunătățit. Controlul pe teren a funcționat mai bine. In majoritatea întreprinderilor industriale cursurile s'au deschis la timp și în bune condițiuni.

Totuși, o serie de lipsuri manifestate anul trecut s'au ivit și anul acesta. In unele comune, ca de pildă în comunele Horezu, Pleșoi, Cângiova, din regiunea Dolj, recensământul s'a efectuat în mod birocratic și formal, cu încălcarea directivelor M.I.P. Unele secții de învățământ nu au respectat data recesământului, așa cum s'a întâmplat în raionul Trușești, regiunea Botoșani.

Data începerii cursurilor nu a fost respectată de toate centrele de alfabetizare, iar mobilizarea la cursuri s'a făcut superficial. In comuna Vidra din regiunea Putna, cursurile s'au deschis pe data de 12 Noembrie cu 7 prezenți din 45 înscriși. La gospodăria colectivă din Ceacu-Ialomița, cursurile s'au deschis la timp, însă din 201 înscriși au fost prezenți 7, iar dela deschidere și până acum, numărul celor ce frecventează nu a trecut de 15.

La orașe, în unele întreprinderi, comitetele de partid, organizațiile de massă, sindicatele nu au dat importanța cuvenită alfabetizării. La conducătorii unora din marile noastre întreprinderi s'a observat tendința de a privi alfabetizarea ca o acțiune ruptă de munca uzinei, tendința de a nu înțelege că această sarcină se încadrează organic în opera de construcție a socialismului și că îndeplinirea ei este de importanță vitală pentru îndeplinirea planului de producție, ridicarea calității muncii, formarea de noi cadre și calificarea acestora. In București, la uzinele „21 Decembrie", directorul întreprinderii a motivat întârzierea deschiderii cursurilor de alfabetizare prin faptul că muncitorii au sarcini de producție.

In unul din cele mai importante centre industriale din țară — raionul Hunedoara — șeful secției de învățământ a Sfatului Popular raional, tov. Stoian Ciucescu, nu a luat niciun fel de măsuri pentru începerea cursurilor de alfabetizare.

Ministerul Invățământului Public nu a condus campania de alfabetizare pe baza unui plan de perspectivă bine întocmit, fapt care s'a resimțit în întârzierea cu care Ministerul a trimis instrucțiunile și fișele de recensământ. Deasemeni M.I.P. nu a controlat felul în care se face difuzarea manualelor și nu a luat niciun fel de măsuri pentru ca centrele de alfabetizare să primească la timp cărțile necesare.

In actualul an școlar Ministerul Invățământului Public, Sfaturile Populare, precum și comitetele de partid regionale și raionale și organizațiile de bază vor trebui să acorde cea mai mare atenție și întreg sprijinul muncii de alfabetizare în sectorul socialist al agriculturii și în special în gospodăriile colective, veghind la îndeplinirea cu strictețe a sarcinii de plan: lichidarea complectă în 1951—1952 a analfabetismului în acest sector. Lichidarea urgentă a analfabetismului în gospodăriile agricole colective este o parte integrantă a muncii de întărire economico-organizatorică a gospodăriilor colective. Gospodăriile colective trebue să fie gospodărite de conducători pricepuți care să-și poată însuși metodele sovietice de organizare a muncii; socotitorii, brigadierii, șefii de echipe din gospodăriile colective trebue să știe să dea norme individuale juste, să socotească bine zilele-muncă, să țină o strictă evidență a bunurilor gospodăriei, să aplice metodele agrotehnice sovietice, să știe ce îngrășăminte naturale și chimice trebuesc folosite, când și în ce cantitate. Crearea ramurilor anexe de producție înseamnă noi ocupații pentru țăranii colectiviști; ei trebue să știe cum trebuesc îngrijite în mod științific animalele și păsările de diferite rase, să fie pricepuți în cultura bumbacului, orezului, sfeclei de zahăr, etc. Asemenea sarcini nu pot fi îndeplinite fără stârpirea analfabetismului. „Organizarea socialistă a agriculturii — spune tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — înseamnă nu numai lichidarea stării înapoiate a agriculturii, dar și lichidarea analfabetismului și a stării culturale înapoiate a țărănimii muncitoare".

Ministerul Invățământului Public va trebui să folosească drept principală metodă de muncă controlul și îndrumarea directă pe teren. Pentru popularizarea celor mai bune metode de predare, M.I.P. are datoria să organizeze un larg schimb de experiență între cadrele didactice.

Principala sarcină în munca de alfabetizare o constitue ridicarea calității predării și asigurarea desvoltării cunoștințelor căpătate de vechile serii de absolvenți.

Cadrele didactice care predau la cursurile de alfabetizare trebue să se considere adevărați activiști pe tărâm cultural, lărgind orizontul politic și cultural al celor pe care-i alfabetizează, ajutându-i să devină luptători conștienți și activi ai construirii societății socialiste. *Invățătorii satelor constitue factorul principal și cel mai important în munca de convingere și antrenare a țărănimii muncitoare neștiutoare de carte, pe calea alfabetizării.*

Secțiunile de învățământ ale Sfaturilor Populare, în strânsă colaborare cu organizațiile de massă, au datoria să asigure o frecvență de sută la sută. Esențial pentru realizarea unei bune frecvențe este crearea condițiilor materiale de funcționare a cursurilor (căldură, lumină, local). Deasemeni, secțiunile de învățământ ale Sfaturilor Populare sunt direct răspunzătoare de îndeplinirea planului de școlarizare, a cărui nerespectare duce la deschiderea izvorului analfabetismului.

Organizațiile sindicale, precum și organizațiile U.T.M. și U.F.D.R. trebue să ducă o temeinică muncă de lămurire și convingere pentru alfabetizarea neștiutorilor de carte, antrenând în această direcție pe foștii analfabeți. Organizațiile sindicale din întreprinderi au datoria să creeze condițiile necesare asigurării unei bune frecvențe.

Sarcini de mare răspundere revin în munca de lichidare a analfabetismului comitetelor regionale și raionale de partid, care vor trebui să privească alfabetizarea nu ca o campanie, ci ca pe un adevărat front de luptă, unde dacă nu activează la timp, lasă drum dușmanului. Comitetele regionale și raionale de partid trebue să considere alfabetizarea ca o sarcină politică de primă importanță, de îndeplinirea căreia răspund în aceeași măsură în care răspund de îndeplinirea planului de producție. *Ele au datoria să introducă până în cea mai îndepărtată organizație de bază linia partidului în problema revoluției culturale, instruind temeinic organizațiile de bază dela sate și din întreprinderi asupra importanței muncii de alfabetizare.*

Să nu precupețim niciun efort pentru a obține noi succese în munca de alfabetizare, pentru a face din toți cetățenii patriei noastre oameni luminați, pricepuți constructori ai socialismului.

**) Articol de fond din „Scânteia" nr. 2199.*

La Iași s'au deschis cursurile Universității serale de marxism - leninism

De curând a avut loc la Iași deschiderea festivă a Universității serale de marxism-leninism pentru cadrele didactice.

Cuvântul de deschidere a fost rostit de tovarășul L. Lesner, secretar al Comitetului Regional P.M.R.-Iași. După ce a arătat că deschiderea Universității serale de marxism-leninism este o urmare firească a grijii deosebite pe care Partidul o are pentru ridicarea nivelului ideologic și politic al cadrelor noastre didactice, tovarășul Lesner a vorbit despre însemnătatea cursurilor acestei Universități.

Ridicându-și nivelul politic și ideologic prin însușirea științei marxist-leniniste, învățătorii și profesorii vor putea să desfășoare o activitate mai rodnică, vor ridica pe o treaptă superioară munca lor de educare comunistă a tineretului.

A urmat apoi lecția „Studierea Istoriei Partidului Comunist (bolșevic) al U.R.S.S. — puternic mijloc de însușire a bolșevismului", ținută de tovarășul Ștefan Ioan, membru în biroul Comitetului Regional P.M.R.-Iași.

C. ILIE
corespondent

Școala în orașele și satele noastre

Un nou cămin cultural

Nu de mult a fost inaugurat noul local al căminului cultural din satul Răchitișul de Jos, comuna Strugari, raionul Moinești. Localul cuprinde o sală mare de festivități, o cameră pentru bibliotecă și o sală de lectură.

Căminul cultural nou construit este rodul muncii țăranilor muncitori din comună. El au fost ajutați permanent de către învățătorii școlii elementare care, pe lângă acțiunea de lămurire pe care au desfășurat-o, au muncit pentru ridicarea localului. Cu prilejul inaugurării căminului, echipa artistică a dat o frumoasă șezătoare. In cadrul festivității de inaugurare s'a ținut o conferință despre sprijinul multilateral pe care îl dă Uniunea Sovietică poporului nostru care construește socialismul. In aceiași zi, caravana cinematografică a prezentat „Bătălia Stalingradului".

Condiții de învățătură din ce în ce mai bune

Cu sprijinul organizației de Partid, conducerea și cadrele didactice ale liceului de fete din Piatra Neamț au înființat anul trecut un internat pentru 50 de eleve. Mobilierul și întreg utilajul a fost procurat cu ajutorul părinților. In acest fel s'a asigurat elevelor interne condiții bune de învățătură.

In anul acesta s'a ridicat problema sporirii numărului de locuri în internat pentru a se da cât mai multor eleve posibilitatea de a se bucura de avantajele internatului.

Cu toate greutățile ivite, din cauza lipsei de spațiu locativ, printr'o bună utilizare a tuturor încăperilor școlii cadrele didactice și direcția au stabilit să asigure lărgirea internatului până la 100 de locuri.

Internatul are acum 3 dormitoare mari, două săli pentru meditație și o sufragerie.

Se lucrează în prezent, cu ajutorul comitetului de părinți, la construirea unui spălător.

MARGARETA FABRICANTU
corespondentă

Au sprijinit electrificarea comunei lor

In ziua de 8 Noembrie a. c. în comuna Mârșa din raionul Crevedia, regiunea București s'a aprins lumina electrică. La înfăptuirea acestei însemnate realizări au contribuit cu mult entuziasm și cadrele didactice ale comunei, desfășurând o intensă acțiune de lămurire și organizând șezători pentru procurarea fondurilor necesare. Deasemenea, ei au muncit voluntar în orele libere pentru construirea uzinei, la instalarea stâlpilor și a rețelei electrice.

MARIN STROE
corespondent

Incheierea concursului literar organizat de revista „Pogonici"

De curând a avut loc la Palatul Pionierilor din Capitală încheierea festivă a concursului literar organizat de revista „Pogonici" pentru elevii școlilor elementare. Pionierii și elevii au ascultat o cuvântare în care li s'a vorbit despre însemnătatea concursului la care au participat. S'au citit apoi fragmente din cele mai bune lucrări ale copiilor premiați.

După un frumos program artistic, la care și-au dat contribuția artiștii Sarah Manu și G. Timică și orchestra de copii a Comitetului de Radio, a urmat împărțirea premiilor.

Cătunul Pintec are astăzi școală

In stânga șoselei care merge dela Ceahlău spre Tulgheș, dincolo de apa Bistricioarei, deoparte și de alta a pârâiașului care șerpuește printre culmile dela poalele Ceahlăului, se află cătunul Pintec. O înșiruire de câteva zeci de case atrage atenția trecătorilor. In afară de sărăcie, ruină și asuprire, altceva mai bun nu au adus regimurile trecute pentru oamenii din cătunul Pintec.

De școală, nici vorbă. Cine să se mai gândească la asta, pentru copiii oamenilor rătăciți în munți, la peste 15 km. de reședința comunei Bicazul-Ardelean? Ca să poată rezolva treburile la primărie, oamenii din Pintec pierdeau câte 2 zile, și mai mult.

Dar vremurile au trecut. S'au schimbat multe în țară, s'a schimbat și conștiința oamenilor. In primul an după aplicarea reformei învățământului, în satele vecine s'au înființat școli pentru luminarea minții copiilor — fii de țărani sau muncitori. La Poiana-Veche, de exemplu, pentru cei peste 40 de copii care până atunci frecventau cursurile la 3—4 km. depărtare, s'a înființat o școală cu 2 învățători. La Pintec era mai greu, din cauza numărului redus de copii și a depărtării satului. La recensământul efectuat în luna Iulie în acest an, în cătunul Pintec s'au găsit 12 copii pentru clasa I-a, 5 pentru clasele II—IV-a și aproape 20 analfabeți, adică atâta cât ar fi fost suficient pentru un învățător, care să lucreze în mod conștiincios.

Pentru aceasta, sub îndrumarea organizației de partid, tovarășul Podoleanu Constantin, șeful secției de învățământ a raionului Ceahlău, ajutat de comisia permanentă de învățământ de pe lângă sfatul popular raional, și-a propus să deschidă cât mai degrabă o școală la Pintec. La începutul lui Noembrie o învățătoare inimoasă s'a oferit să muncească în acest cătun. In ziua de 4 Noembrie, președintele comisiei permanente de învățământ de pe lângă sfatul popular raional s'a deplasat în cătunul Pintec pentru a pregăti deschiderea școlii, având sprijinul larg al țăranilor muncitori. Astfel, țăranul Bordea Ion a oferit o cameră până când școala își va putea clădi un local propriu. El are doi copii de școală: Ileana în clasa III-a și Ana în clasa I-a. Până acum fata cea mai mare a urmat cursurile la școala din Bistra, la vreo 6 km. depărtare. Tovarășul Mucenicu Ion, care are un copil în clasa IV-a, și era nevoit ca în fiecare toamnă să-și trimită copilul în satul Bistra, numai să nu rămână fără învățătură, tovarășii Grigore Timaru, Maria Cojocaru și mulți alții au sprijinit puternic crearea școlii. Toți țăranii muncitori sunt bucuroși că își pot da copiii la școală. Sunt bucuroși și vârstnicii, azi neștiutori de carte, dar care în curând vor putea citi o carte, un ziar, o broșură, etc., de unde vor putea să înțeleagă mai bine motivele pentru care au fost lipsiți până acum de știința de carte.

Acum, școala s'a deschis. Băncile au fost asigurate prin grija directorului școlii elementare din Tulgheș. S'au procurat cărțile și rechizitele. Se lucrează prin muncă voluntară, o tablă de scris. Până acum frecventează 15 copii, care privesc cu dragoste școala cea nouă. Organizația de partid a raionului se îngrijește, îndeaproape de școala din cătunul Pintec, care va ajuta celor 50—60 locuitori să devină oameni de nădejde ai regimului nostru.

VASILE DUMITRESCU
corespondent

Consiliul pedagogic se preocupă de îmbunătățirea muncii din școală

Consiliul pedagogic al școlii elementare din Ocna Sibiului dă o atenție deosebită problemelor legate de îmbunătățirea muncii didactice. Discutând pe larg, în cadrul consiliului planul de muncă al școlii pentru acest an, cadrele didactice s'au oprit în special asupra acelor capitole din plan care privesc metodele de lucru pentru ridicarea nivelului predării și asupra acțiunii de alfabetizare și culturalizare pe care trebue s'o desfășoare în rândurile masselor.

Pentru ridicarea nivelului predării, se analizează pe rând, în cadrul ședințelor consiliului pedagogic, felul cum se desfășoară munca fiecăruia dintre învățătorii și profesorii școlii. Asistarea la lecții îi dă directorului școlii posibilitatea să expună în consiliul pedagogic observațiile sale. Aceasta duce la descoperirea lipsurilor celor mai însemnate și la găsirea căilor cu ajutorul cărora pot fi înlăturate. Rezultatele pozitive ale muncii consiliului pedagogic au și început să se arate. Astfel, de pildă, învățătorii și profesorii de limba română obțin succese în ceeace privește îmbunătățirea ortografiei elevilor.

Cadrele didactice ale școlii elementare din Ocna Sibiului se preocupă în mod deosebit de întărirea muncii de alfabetizare. In strânsă legătură cu organizațiile de massă, au izbutit să mobilizeze un număr de absolvenți ai cursurilor de alfabetizare din anii trecuți, tovarăși care au în prezent sarcini de răspundere în comună și care lucrează ca instructori voluntari la centrele de alfabetizare. Datorită colaborării strânse între școală și organizațiile de massă, vor putea fi alfabetizați în cursul acestui an școlar toți neștiutorii de carte din comună.

V. HALMACIU
corespondent

Un colț al naturii vii

La școala pedagogică de fete din Carei s'a amenajat, cu mijloace locale, un colț al naturii vii. Colțul cuprinde un acvariu cu plante exotice și plante de baltă, cu peștișori, broaște, lipitori și melci de apă. Deasemenea, s'au procurat și colivii cu păsări și suporturi pentru flori și glastre.

Pentru cunoașterea lucrărilor legate de îngrijirea colțului viu, elevele cercului „tinerelor naturaliste" au lucrat la serviciul horticol al sfatului popular al orașului. In felul acesta, ele au învățat să îngrijească plantele de cameră, să facă experiențe privind înmulțirea vegetativă a plantelor decorative și butășirea la ghețișoare și mușcate. Ele urmăresc regulat încolțirea semințelor și verificarea puterii lor de încolțire.

Din activitatea culturală a studenților din Timișoara

In dorința de a desfășura o cât mai largă activitate culturală în rândurile maselor, studenții Facultății Agrotehnice din Timișoara au înființat o echipă de cor, compusă din 80 persoane, și o echipă de dansuri, care cuprinde 24 persoane. In echipa artistică sunt 6 studenți care știu să spună versuri iar echipa teatrală este compusă din 12 persoane. Deasemeni, s'a organizat o orchestră de 7 persoane.

Comitetul sindical al facultății acordă un sprijin puternic echipelor artistice, înzestrându-le cu toate cele necesare. De curând au fost cumpărate costume naționale în valoare de 155.000 lei, și diferite instrumente muzicale. Echipele artistice dau numeroase reprezentații la sate, desfășurând bogate programe artistice pentru țăranii muncitori.

IOJA ROZALIA
corespondent

Activitatea extrașcolară a elevilor din satul Hârtop

In cursul lunii Octombrie, elevii școlii elementare din Hârtop, raionul Piatra Neamț conduși de cadrele didactice, au ajutat munca gospodăriei de Stat din localitate, recoltând 2 vagoane cartofi. Pentru această muncă elevii au primit aproape 10.000 lei, din care și-au procurat rechizite școlare și s'au abonat la „Pionierul" și „Scânteia Tineretului".

Activitatea de vară a fost și ea rodnică. Elevii au colectat câteva zeci de kilograme de plante medicinale, pe care le-au donat „Crucii Roșii" și au strâns 4 kg. gândaci de frasin.

Deasemenea, cu sprijinul organizației raionale U. T. M., s'a organizat o interesantă excursie pe Valea Bistriței, unde elevii au putut vedea lucrările marelui șantier al socialismului Hidrocentrala „V. I. Lenin".

Uzină electrică și cinematograf în comuna Butia, raionul Tg. Frumos

In sala căminului cultural din comuna Butia, raionul Tg. Frumos, s'au adunat peste 500 de săteni să sărbătorească inaugurarea uzinii electrice și a cinematografului. După ce au luat cuvântul reprezentanți ai partidului și ai organizațiilor de massă, care au arătat grija partidului și a guvernului nostru pentru culturalizarea masselor muncitoare del sate, a urmat un frumos program artistic, executat de echipa artistică a unității de pionieri nr. 1 din Tg. Frumos și de taraful căminului cultural din satul Smeu, comuna Lungani. A urmat apoi rularea primului film.

V. PREOTU
corespondent

Pentru poporul frate coreean!

Sunt 17 luni de când imperialiștii americani și englezi seamănă moartea și distrugerea în Coreea, transformând în cenușă munca atâtor generații. Sunt 17 luni de când poporul coreean, înfruntând cele mai îngrozitoare lipsuri, luptă cu eroism împotriva fiarelor care i-au invadat țara, înecând-o în sânge și scrum.

Bestialității și furiei crescânde a monștrilor de peste Ocean, poporul coreean îi opune cel mai fierbinte patriotism și cea mai îndârjită hotărîre de a apăra pământul și libertatea fiilor săi. Nici bombardamentele înspăimântătoare, nici napalmul, nici bacteriile, nici atrocitățile fără seamăn săvârșite zi de zi împotriva populației civile nu i-au putut sfărâma minunata unitate și forță de luptă.

Astăzi, poporul coreean are o armată mai puternică, ofițeri cu bogată experiență militară, un corp de comandă bine sudat. Pe de altă parte, el este sprijinit de voluntarii chinezi, a căror participare la lupta lui este expresia cea mai vie a solidarității frățești dintre popoarele din lagărul democratic.

Deasemenea, tot ca o manifestare a acestei solidarități, se intensifică în lumea întreagă mișcarea pentru încetarea intervenției americane în Coreea, mișcare care a reușit să impună bancherilor din Wall-Street începerea tratativelor de armistițiu.

Sute de milioane de partizani ai păcii își exprimă adeziunea lor la cauza eroicului popor coreean prin uriașe meetinguri, prin demonstrații de protest și greve, prin organizarea de acțiuni în vederea strângerii de fonduri sau ajutoare, etc. Oamenii muncii din lumea întreagă trimit mii de vagoane de îmbrăcăminte și alimente pentru eroicii ostași coreeni, pentru femeile și copiii din Coreea.

Poporul nostru, integrându-se în această uriașă manifestare a solidarității internaționale, a răspuns cu dragoste și entuziasm la toate acțiunile întreprinse până acum pentru ajutorarea poporului coreean. Astăzi el este chemat din nou să sprijine lupta eroicilor ostași coreeni care își varsă sângele pentru cauza comună a păcii și libertății popoarelor.

Masse largi de oameni ai muncii din patria noastră își manifestă încăodată sentimentele lor de dragoste pentru eroicii ostași coreeni și pentru familiile lor, atât de greu încercate de acest război dus de tâlharii de peste Ocean și de bandele lisînmaniste.

Acțiunea de ajutorare a poporului coreean, care se desfășoară astăzi în țara noastră este întâmpinată cu însuflețită căldură și de către cadrele noastre didactice. Participând activ la campania desfășurată în rândurile oamenilor muncii, învățătorii și profesorii școlilor noastre folosesc acest prilej pentru a adânci munca lor, pentru a întări educația copiilor și tineretului în spiritul luptei pentru pace, în spiritul internaționalismului proletar și al urii neîmpăcate împotriva dușmanilor păcii.

Astfel, de pildă, cadrele didactice dela școala de băieți nr. 47 din București acordă acestei acțiuni o atenție deosebită. In cadrul unei ședințe a consiliului pedagogic, învățătorii și profesorii acestei școli au discutat pe larg sarcinile care le revin în această campanie și metodele pe care trebue să le folosească în munca lor cu elevii și părinții, pentru a-i mobiliza să sprijine cu toată dragostea acțiunea de ajutorare a eroicului popor coreean. Ei au hotărît astfel ca, pe lângă participarea la grupele de colectare, organizarea manifestărilor artistice, etc. să folosească forme cât mai variate în cadrul muncii instructiv-educative pentru a face cunoscută elevilor lupta dârză a poporului coreean și a desvolta sentimentul lor de solidaritate cu toți acei care luptă pentru a asigura pacea întregii lumi.

In acelaș fel, toți învățătorii și profesorii din școlile noastre pot folosi lecțiile și orele educative, activitatea extrașcolară, șezătorile și ședințele cu părinții pentru a realiza cu succes sarcinile ce revin școlii în campania de ajutorare a eroicului popor coreean.

Vorbind în cadrul lecțiilor de limba română, de istorie, de geografie despre arta și cultura poporului coreean, despre trecutul lui de luptă, despre bogățiile și frumusețile țării lui, despre eroii lui, despre realizările minunate pe care le-a obținut regimul de democrație populară după eliberarea țării de către Uniunea Sovietică, învățătorii și profesorii vor izbuti să facă pe copii să înțeleagă cât de dreaptă este lupta pe care o duce astăzi acest popor pentru a-și apăra patria, pentru a apăra pacea lumii. In orele educative, diriginții vor discuta cu elevii despre minunatul eroism care însuflețește poporul coreean în lupta lui împotriva nemernicilor mercenari ai Wall-Streetului. Ei pot citi elevilor fragmente din „Raportul comisiei internaționale a femeilor pentru constatarea atrocităților săvârșite de trupele americane și lisînmaniste din Coreea" pentru a le arăta și mai bine toată josnicia barbarilor cotropitori. In felul acesta ei pot trezi în elevi ura adâncă împotriva dușmanilor omenirii și pot întări puternic munca de educare în spiritul internaționalismului proletar, în spiritul luptei pentru pace.

In cadrul cercurilor de literatură și al cercurilor „prietenii cărții" se pot citi cu elevii materiale literare care vorbesc despre eroismul coreenilor, despre dragostea lor de patrie, despre solidaritatea popoarelor lumii în lupta pentru apărarea păcii. Organizând cu elevii discuții în jurul acestor texte literare, adâncind conținutul lor, învățătorii și profesorii îi vor face să simtă mai puternic, să înțeleagă mai bine toată grozăvia războiului nedrept de cotropire pornit de imperialiștii americani și toată măreția luptei poporului coreean. Se pot folosi deasemeni, caricaturi, desene și fotografii care prezintă în adevărata lor lumină pe purtătorii „culturii" dolarului și arată distrugerile cumplite provocate de ei în orașele și satele Coreei.

Invățătorii și profesorii pot organiza, deasemeni, adunări tematice în cadrul cărora unii elevi se pregătească referate despre lupta poporului coreean, alții să recite versuri care înfățișează eroismul lui, să învețe cântece care arată solidaritatea popoarelor lumii în lupta pentru pace, să citească fragmente literare în care este prezentată lupta ostașilor coreeni și a voluntarilor chinezi. Se pot folosi, în acest scop, revistele și publicațiile pentru copii — iar la clasele mai mari materialele apărute în „Scânteia", „Viața Românească", „Contemporanul", etc.

Tot în cadrul activității extrașcolare, elevii pot edita numere speciale ale gazetelor de perete închinate campaniei de ajutorare a poporului coreean. Cadrele didactice îi vor îndemna să folosească forme cât mai variate — articole, desene, caricaturi, versuri, grafice, etc. pentru ca gazetele de perete să poată impresiona puternic pe cititori, mobilizându-i la acțiunea de ajutorare a poporului coreean.

In desfășurarea acestei campanii, cadrele didactice trebue să folosească larg sprijinul organizațiilor U.T.M. și de pionieri din școală, a căror muncă politico-educativă în rândurile elevilor se leagă strâns de activitatea cadrelor didactice în educarea elevilor în spiritul luptei pentru pace, în spiritul internaționalismului proletar și al urii nestinse împotriva dușmanilor vieții.

Ședințele cu părinții pot constitui un prilej prielnic pentru antrenarea părinților în campania de ajutorare a poporului coreean. Legând munca lor în rândurile părinților de intensificarea luptei pentru pace, învățătorii și profesorii trebue să le arate că numai întegrându-se activ în frontul apărătorilor păcii pot asigura viitorul fericit al copiilor lor.

In cadrul acțiunii de alfabetizare sau în cadrul muncii pe care o desfășoară în rândurile masselor, învățătorii trebue să fie răspânditori activi ai ideii de luptă pentru pace, trebue să contribue puternic la mobilizarea oamenilor muncii în campania de ajutorare a eroicului popor coreean.

Ridicând necontenit calitatea procesului de învățământ, îmbinând munca educativă cu formele de participare activă la campania de ajutorare a poporului coreean, învățătorii și profesorii școlilor noastre contribue la întărirea luptei pentru pace, în fruntea căreia se află marea Uniune Sovietică, condusă de geniul tovarășului Stalin, stegarul neînfricat al păcii.

U. R. S. S. NE ÎNVAȚĂ

Institutul pedagogic din Leningrad

In toamna aceasta peste 1.000 de tineri și tinere au intrat în marea familie studențească a Institutului Pedagogic „Herzen" din Leningrad. Printre ei sunt cei mai diferiți tineri. Rașid Ahmetov este muncitor la fabrica textilă dintr'un mic orășel tătar. Primăvara trecută el a absolvit școala serală pentru adulți luând medalia de aur și s'a hotărît să devină profesor de literatură. In aceeași facultate cu el s'a înscris Lilia Gaiducova din Bielorusia, ai cărei părinți sunt învățători într'o școală sătească. Alexandra Nasco s'a născut în Moldova. Părinții ei, colhoznici, au fost omoriți în timpul războiului de către fasciști, iar ea, împreună cu un frate și o soră, a fost educată într'un cămin de stat care i-a dat posibilitatea să termine școala pedagogică. După aceea i s'a propus să lucreze ca educatoare într'o grădiniță de copii, dar ea a vrut să învețe mai departe și a venit la Leningrad.

Colectivul institutului i-a primit cu bucurie și grijă pe noii studenți. Rașid Ahmetov, Lilia Gaiducova, Alexandra Nasco, la fel ca toți cei noi veniți, s'au instalat în casele repartizate de sovietul orășenesc pentru studenții institutului. In aceste camere se găsesc dormitoare, camere pentru studiu individual și săli de masă. Pentru camerele mobilate și deservire studenții plătesc numai 17 ruble pe lună, adică 8% din bursă.

Studenții trăiesc o viață plină de conținut. Anii de studenție nu sunt numai ani de învățătură, ci și de educație. Institutul face totul pentru ca absolvenții săi să fie oameni desvoltați sub toate aspectele.

Cele 11 facultăți ale institutului se găsesc pe una din străzile centrale ale Leningradului. Aici sunt pregătiți profesori de limba rusă, de literatură, istorie, matematică și fizică, chimie, științe naturale, geografie, limbi străine, cultură fizică, profesori pentru școlile pedagogice, specialiști în domeniul educației preșcolare. In secția „Popoarele din Nord" se studiază predarea tuturor obiectelor în limbile materne ale evencilor, iacuților, ciucciilor, aleuților și a reprezentanților a 15 alte naționalități care până la Revoluție nu aveau nici o scriere proprie. O facultate specială pregătește profesori și educatori pentru școlile de orbi și surdo-muți.

Studenții dobândesc în cei patru ani de învățătură o calificare superioară. Printre profesorii institutului sunt mulți oameni de știință cunoscuți în întreaga țară, purtând titlul de onoare de savanți emeriți ai Republicii, membri ai Academiei de Științe Pedagogice și laureați ai premiului Stalin. Intreg programul de studiu este construit în așa fel încât toate cunoștințele teoretice să fie zilnic consolidate prin deprinderi practice.

Institutul are un muzeu geologic și unul zoologic, peste 100 de laboratoare minunat înzestrate, etc. In zilele frumoase, studenții fac lucrări practice la stațiunea experimentală geografico-biologică a institutului, care se găsește în apropierea Leningradului, pe malul râului Oredej. Studenții fac semănături pe loturile experimentale și culeg recoltele, trăgând concluziile teoretice în urma experiențelor. Pe câmpiile stațiunii studenții se familiarizează cu toate instrumentele și aparatele folosite pentru măsurători topografice. Pe malul abrupt al râului ei studiază probleme de geologie. Mulți dintre ei fac la stațiune primele cercetări de sine stătătoare. Alexandr Salazkin, student în anul IV, a studiat solul și a descoperit cauzele repartizării vegetației pe teritoriul stațiunii, care se întinde pe mai mult de 15 ha. Ana Smogol, studentă în același an, a studiat influența diferitelor îngrășăminte minerale asupra recoltei de secară.

Astfel se consolidează și se îmbogățesc cunoștințele dobândite la lecții. In același timp se dobândește și arta complexă a transmiterii cunoștințelor. Toate facultățile studiază istoria și teoria pedagogiei și a psihologiei, precum și metodicele de predare a obiectelor. Incepând din anul II, studenții își petrec în fiecare an o lună în școală. La început ei asistă numai, ca audienți, la lecțiile profesorilor experimentați, participă la analiza acestor lecții, iar apoi vin zilele când studenții au posibilitatea să-și încerce propriile lor forțe.

O intensă muncă educativă se desfășoară în cadrul clubului studențesc unde se organizează conferințe, concerte, întâlniri cu pedagogii emeriți, cu artiști, scriitori și pictori cunoscuți. După cursuri se adună la club cercurile de artiști amatori, cercurile de muzică, de dramă, de coreografie.

Biblioteca Institutului are peste 1 milion 200.000 volume. Studenții citesc cu același interes atât lucrări de specialitate, cât și opere literare. Pe masa unui student al facultății de chimie am văzut versuri lirice, la un filolog am găsit cărți despre ultimele descoperiri în domeniul biologiei. Și mult timp după ce sunt citite, cărțile își trăiesc o a doua viață: se discută despre ele cu aprindere, sunt analizate în amănunțime.

In programul de studiu al institutului, este prevăzută și cultura fizică. In afară de aceasta, fiecare student are posibilitatea de a se ocupa de orice fel de sport. Studenții au la dispoziție un bazin de iarnă pentru înnot și canotaj, o cabană de sky, un stadion. Mulți dintre viitorii profesori au și obținut mari realizări sportive. K. Stradovscaia, Elena Kuznețova, Oleg Berezoveț au cucerit titlul de maeștri ai sportului.

Anii de studenție trec repede. In fiecare vară, institutul acordă diploma de profesor unui număr de aproape 1.000 dintre studenții săi. Peste 20.000 de foști studenți ai institutului lucrează ca profesori în școlile Uniunii Sovietice. Și cei mai mulți dintre ei n'au pierdut legătura cu institutul care i-a pregătit.

E. DOROSINSCAIA

Pătrunzând în amănuntele vieții școlare

I

Pentru a hotărî unde și în ce sector este nevoie, cu precădere, de ajutorul comuniștilor, organizația noastră de bază a ascultat la începutul anului școlar 1950-1951 comunicarea directorului școlii, membru de partid, cu privire la rezultatele muncii instructiv-educative și cu privire la sarcinile noului an școlar. S'a remarcat că în colectiv nu s'a organizat suficient de bine schimbul de experiență, iar metodele de predare ale celor mai buni învățători nu au fost popularizate. S'a arătat de asemeni că nu s'a ridicat cu destulă energie problema sporirii simțului de răspundere în muncă a tuturor cadrelor didactice. Sfătuindu-ne cu învățătorii și profesorii nemembri de partid am ajuns la concluzia unanimă că problemele ridicării nivelului muncii educative și instructive trebue să rețină într'o măsură mult mai mare decât până acum atenția organizației de bază a școlii.

Inainte de toate s'a hotărît să se stăruie asupra îmbunătățirii predării limbii ruse, în lumina lucrărilor tovarășului Stalin asupra lingvisticii. Care a fost angajamentul pe care și l-a luat în primul rând organizația de bază? Ea a trecut în mod activ la organizarea studiului acestor opere staliniste de către colectivul pedagogic. Numai după ce s'a încredințat că fiecare învățător și profesor și-a însușit profund minunatele idei staliniste privind concepția marxistă asupra lingvisticii, organizația de bază a putut trece la etapa următoare și anume la examinarea problemelor practice ivite în cursul predării limbii în școală. Am început să ne pregătim pentru o discuție serioasă a acestei teme în cadrul organizației de bază. Secretarul organizației de bază a pregătit referatul „Despre situația predării limbii ruse în școală", iar profesorii de limba rusă au pregătit coreferate.

Au fost scoase la iveală lipsurile esențiale în predarea limbii, lipsuri care s'au constatat în munca diferiților profesori. Pregătirea intensă în vederea examinării acestor probleme și schimbul larg de păreri care au avut loc ne-au îngăduit să putem da sugestii concrete și, prin aceasta, să sprijinim activ pe conducătorii școlii. Astfel, organizația de bază a atras atenția întregului colectiv asupra problemei predării limbii în lumina lucrărilor tovarășului Stalin, arătând importanța principială a acestei probleme. Mai departe, detaliile concrete ale acestei mari probleme (analiza gramaticală, îmbunătățirea limbii scrise și vorbite a elevilor, etc.) au fost desbătute amănunțit în consiliul pedagogic, în cercurile pedagogice, etc.

Eforturile unite ale organizației de bază și ale întregului colectiv pedagogic ne-au adus la sfârșitul anului anumite rezultate. Invățătoarele dela clasele I-II, tovarășele Ilinscaia, Rezumscaia, Comovalova nu au avut nici un repetent. Profesorii din clasele a VII-a au obținut și ei rezultate bune, toți elevii lor fiind promovați la limba rusă. Din cei 275 de elevi din clasele elementare, 267 au obținut note bune la limba rusă, iar din cei 284 de elevi din clasele superioare, 271 au terminat cu succes anul școlar.

Organizația de partid a examinat apoi în amănunțime problema nivelului predării biologiei și a constituției.

Prin urmare, una din formele participării noastre la îmbunătățirea muncii instructiv-educative a fost sporirea atenției față de conținutul ideologic și științific al predării în școală.

II

Statutul Partidului Bolșevic cere fiecărui comunist să fie un exemplu la locul său de producție. Este deci firesc ca organizația de bază, care trasează întregului colectiv sarcina îmbunătățirii calității muncii instructiv-educative, să ceară cu deosebită tărie îndeplinirea acestei sarcini de către pedagogii comuniști.

Acordând o mare importanță autorității dirigintelui clasei, organizația de partid a cerut cu perseverență celor 3 comuniști care îndeplinesc această sarcină de răspundere să fie un exemplu pentru toți ceilalți diriginți. Am reușit să obținem anumite rezultate. Tov. Cornilova, membră de partid, a stabilit un contact strâns cu părinții, a dus o intensă muncă de educare și de strângere a rândurilor colectivului de elevi. Aproape toți elevii ei au promovat cu succes, iar colectivul lor este cel mai bine organizat din toată școala. Tov. Arhipova, membră de partid, diriginta clasei a VI-a, a reușit să realizeze o disciplină conștientă și o însușire profundă și temeinică de către elevi a materialului de studiu.

Ori de câte ori era nevoie, noi am ridicat în public problema calității muncii dirigintelui. In clasa VI-a B, munca instructiv-educativă era nesatisfăcătoare. Cunoștințele elevilor și disciplina lor lăsau de dorit față de celelalte clase. De comun acord cu conducătorii școlii, organizația de bază a analizat situația clasei a VI-a B și a inclus această problemă în ordinea de zi a unei adunări deschise de Partid. Pentru ca toți tovarășii să-și dea seama care este punctul cel mai slab al muncii, pentru ca ei să vadă ce trebue îndreptat și cum trebue îndreptat, noi am pus pe ordinea de zi două comunicări: una a dirigintelui clasei a VI-a B, a cărui muncă necesita o critică serioasă și alta a profesoarei Cornilova, care a organizat bine munca educativă, astfel încât ceilalți diriginți puteau învăța dela ea cum să-și desfășoare munca în clasă și în rândurile pionierilor.

Așa dar, o altă formă a participării noastre concrete la îmbunătățirea muncii instructiv-educative a școlii este asigurarea sub toate aspectele a rolului de avantgardă al profesorului comunist.

III

Pentru a îmbunătăți activitatea noastră comună, organizația de bază trebue să folosească larg activul ei, ajutoarele sale și, în primul rând, organizația de comsomol din școală. Organizația noastră de bază acordă organizației de comsomol multă atenție și îi consacră multe forțe. Planul activității ei este alcătuit cu participarea directă a comuniștilor și nici o ședință a comitetului comsomolului, nici o adunare comsomolistă nu are loc fără participarea activă a comuniștilor. Invățătorii comuniști au ținut în fața comsomoliștilor referatele: „Rolul organizației de comsomol din școală în lupta pentru asigurarea succesului la învățătură", „Comsomolul — ajutorul Partidului în munca de educare comunistă a tinerilor pionieri" „Ce înseamnă o viață puternică", „Educarea prieteniei", etc.

Secretarul comitetului comsomolist a prezentat organizației de bază raportul său pe marginea căruia s'au făcut numeroase propuneri concrete și constructive. Și trebue să spunem că autoritatea organizației comsomoliste a crescut mult în ochii elevilor, că ea a devenit un ajutor credincios al organizației de bază și al întregului colectiv pedagogic în lupta pentru îmbunătățirea calității cunoștințelor și a disciplinei liber consimțite. Toți comsomoliștii noștri au terminat cu succes anul școlar.

Acestea sunt câteva exemple ale participării organizației de bază din școală la îmbunătățirea muncii instructiv-educative.

A. DOMONOSOVA

Secretar al organizației de partid din școala de căi ferate Nr. 2 din gara Benderi

Contribuția lui Mihail Lomonosov la desvoltarea științei ruse și mondiale

Anatolii Kapustinskii
membru corespondent al Academiei de Științe din U.R.S.S.

Luna aceasta s'au împlinit 240 de ani dela nașterea genialului fiu al poporului rus, marele om de știință Mihail Lomonosov, care a slăvit prin descoperirile sale știința rusă și a adus o neprețuită contribuție tezaurului cunoștințelor omenești.

Mihail Lomonosov s'a născut în Nordul îndepărtat al Rusiei, la Curostrov, aproape de vărsarea Dvinei în Marea Albă. Fiu de pescar, el a manifestat din copilărie calități excepționale. Setea nestinsă de a cunoaște l-a făcut pe Lomonosov să părăsească Nordul la vârsta de 19 ani și să plece la Moscova, unde s'a înscris la Academia Slavo-Greco-Latină. Insă dorința tânărului Lomonosov de a studia științele naturale și istoria n'a putut fi satisfăcută între zidurile academiei clericale. In 1736 el a devenit student al Universității de pe lângă Academia de Științe din Petersburg.

La terminarea studiilor, Lomonosov a început, cu o excepțională dorință de muncă, să facă lucrări științifice, realizând în scurt timp descoperiri care l-au ridicat la nivelul celor mai mari oameni de știință ai epocii sale. Ceea ce îl caracterizează pe Lomonosov este tendința de a-și pune cercetările în slujba practicii, de a introduce realizările sale în producție, pentru înflorirea patriei, pentru binele poporului din rândurile căruia a ieșit.

E greu să se enumere toate marile succese obținute de acest eminent savant patriot în diferite ramuri ale științei. Ne vom opri la cele mai importante.

Lui Mihail Lomonosov îi aparține descoperirea unei importante legi a chimiei — legea menținerii greutății (a massei). Incă din anul 1756 el a întreprins o serie de experiențe, iar în 1760 a ținut la consfătuirea Academiei de Științe celebrul său referat „Raționament asupra soliditățiși lichidității corpurilor", referat editat în același an în limba latină. Realizând călirea unei serii de metale la temperaturi înalte, în vase închise ermetic, călire care ducea la apariția „pământului" (oxidul de metal) și cântărind cu atenție vasele înainte și după experiență, Lomonosov a constatat că greutatea substanțelor luate pentru reacția chimică este egală cu greutatea substanțelor obținute. „Prin experiențele noastre s'a constatat, — scria el, — că părerea vestitului Robert Boyle este falsă, căci fără pătrunderea aerului din afară greutatea metalului ars rămâne aceeași". Peste 21 de ani, savantul francez Lavallier a publicat aceeași lege în numele său, fără a aminti de Lomonosov.

Manifestându-se ca un materialist consecvent, care luptă împotriva diferitelor substanțe „inponderabile" și „incognoscibile", pentru reprezentări precise, limpezi și confirmate prin practică asupra atomilor și moleculelor, asupra lumii ca realitate existentă în afara noastră, Lomonosov s'a apropiat primul, în toată amploarea, de problema conservării și a eternității materiei. El a arătat că „această lege naturală generală (a păstrării materiei A. K.) pătrunde și în înseși regulile mișcării", formulând în acest fel și ideea care stă la baza legii conservării energiei.

In cartea sa „Considerațiuni asupra cauzei căldurii și a frigului" Lomonosov pune baza întregii teorii moderne a termo-dinamicii, a învățăturii despre căldură. Explicând căldura prin mișcarea permanentă și haotică a unor particule mărunte, invizibile ochiului și care formează corpurile, el arată în același timp ideile principale ale teoriei cinetice a gazelor. Pentru a aprecia întreaga însemnătate a genialei opere a lui Lomonosov pentru practică este suficient să arătăm că fără desvoltarea termo-dinamicii n'ar fi fost posibilă crearea motoarelor termice, a motoarelor cu combustie internă și a tehnicii frigului, realizări care sunt atât de caracteristice pentru progresul tehnic din timpurile noastre.

Lomonosov a făcut îndelungate cercetări în domeniul termo-chimiei, pentru obținerea temperaturilor joase, pentru stabilirea proprietăților termice ale corpurilor, cercetări care au permis desvoltarea teoriei căldurii în domeniul chimiei. Aceasta a fost deosebit de important pentru desvoltarea tehnologiei chimice și a metalurgiei moderne. Se poate spune că nimeni în știință n'a făcut mai mult decât Lomonosov pentru stabilirea bazelor învățăturii despre massă și energie.

Marele om de știință a fost un adevărat inovator în domeniul metodologiei chimiei. El a scris: „Chimistul care nu cunoaște fizica se aseamănă cu un om care trebue să caute totul prin pipăit. Aceste două științe sunt atât de strâns unite între ele, încât nu pot exista deloc una fără alta". Urmând această idee, el a căutat să elaboreze chimia pe o bază strict cantitativă, folosind măsurătorile fizice pentru rezolvarea problemelor chimice. Acest principiu metodologic s'a dovedit extrem de rodnic, ducându-l pe Lomonosov la crearea unei noi științe — chimia-fizică, știință care îmbină două ramuri înrudite ale cunoașterii. Tocmai acest principiu a făcut posibilă realizarea celor mai mari descoperiri ale epocii noastre. In anul 1752 el a scris „Cursul adevăratei chimii-fizice" în care expune cu extremă limpezime scopul și conținutul noii discipline. Lomonosov a organizat activitatea practică cu studenții, ajutându-i să elaboreze primele disertații în domeniul acestei noi ramuri a chimiei. Pe drept cuvânt, Lomonosov este considerat părintele chimiei-fizice.

Atât conducerea activității practice a studenților cât și nenumăratele experințe și cercetări ale lui Lomonosov s'au desfășurat în laboratorul Academiei de Științe, laborator creat după planul și conducerea lui în Octombrie 1778. Acest laborator era minunat înzestrat cu aparate fizice (cântare, microscoape, magneți, aparate inventate și construite de Lomonosov pentru măsurarea durității și telescopul lui, etc.), cu cele mai variate cuptoare pentru experiențe la temperaturi înalte și cu reactive. Laboratorul lui Lomonosov a fost primul laborator științific de chimie din Rusia, grăuntele care a dat mai târziu roade bogate și dela care pleacă istoricul multor mii de laboratoare chimice care reprezintă astăzi mândria științei sovietice.

Aproape în toate științele naturii Lomonosov a adus o contribuție de neprețuită însemnătate. Lui îi aparțin lucrări științifice ca „Primele baze ale metalurgiei", „Despre straturile pământului", „Cuvânt despre nașterea metalelor", etc.

Lomonosov a crescut cu grijă tinerele cadre de savanți ruși, ținând conferințe și conducând activitatea practică a studenților.

Marele om de știință rus a dat reprezentări cu totul noi în domeniul chimiei sticlei și a silicatelor. El a construit la Ust-Rudița o fabrică de sticlă, ceramică și mozaic. Și astăzi, în sala de conferințe a Academiei de Științe din Leningrad se găsește un uriaș tablou în mozaic „Bătălia dela Poltava" executat de însuși Lomonosov, căci marele om de știință era în același timp un eminent artist.

Multe din lucrările lui Lomonosov au fost publicate în timpul vieții lui, fiind larg răspândite nu numai în Rusia, ci și dincolo de granițe. Insă multe din ele au rămas nepublicate și numai la sfârșitul secolului trecut descoperirile și legile stabilite de el au început să fie tot mai răspândite în literatura științifică și didactică. Astăzi, numele lui Mihail Lomonosov se poate întâlni în toate programele și cărțile de chimie, de fizică, de chimie-fizică, de mineralogie, de geo-chimie, de geologie, de metalurgie, de tehnologie chimică și de multe alte discipline. Numele lui Lomonosov este purtat de Universitatea din Moscova, întemeiată din inițiativa lui. Numele lui Lomonosov este unul din cele mai vestite nume scrise pe steagul științei înaintate sovietice.

Construirea unui strung optic de șlefuit pentru prelucrarea pieselor de profil complex

La o uzină din Leningrad s'a terminat experimentarea strungului optic de șlefuit pentru prelucrarea pieselor de profil complex. Strungul de sistem optic, creat de constructorii uzinei, mecanizează complect operațiile care până acum se executau cu mâna, sporind de zeci de ori productivitatea muncii. Sistemul optic al ecranelor montate pe strung permite urmărirea preciziunii cu care se prelucrează piesele cele mai mărunte. Noul strung își va găsi o largă aplicare în întreprinderile care produc aparate de precizie. La uzină a fost fabricată deasemenea o mașină automată pentru șlefuirea suprafețelor sferice.

Transformări radicale în viața satelor din regiunile muntoase ale Daghestanului

In anii regimului sovietic, aulele din Daghestan și-au schimbat radical aspectul. Republica s'a acoperit cu o rețea deasă de școli elementare, de 7 clase și medii. Majoritatea așezărilor din munți au case de cultură, cluburi, săli de lectură. Peste 100 de aule colhoznice dispun de stațiuni electrice și de stațiuni de amplificare proprii.

Inainte de Marea Revoluție din Octombrie, aproape întreaga populație a aulului Cumuh era analfabetă. In prezent, copiii țăranilor din acest aul învață la școala medie. Aici există o casă de cultură, o bibliotecă, o instalație cinematografică staționară, o stațiune de amplificare. In anii puterii sovietice, sute de locuitori ai aulului și-au însușit o cultură superioară, 15 persoane sunt doctori și candidați în științe. (Agerpres).

Noi tipuri de mașini perfecționate create în uzinele U. R. S. S.

In uzinele Uniunii Sovietice s'au creat anul acesta numeroase tipuri noi de mașini-unelte de înaltă productivitate. A dat rezultate excelente semiautomatul cu 12 tije pentru strunjire, sfredelire și filetare în interiorul corpurilor de montare. Randamentul acestui agregat este de 25 piese pe oră, iar simplicitatea construcției sale permite muncitorului să lucreze în ritm rapid, la mai multe strunguri deodată.

Noul agregat cu 16 tije efectuiază 500 găuri pe oră în bolțurile tractoarelor pe șenile. El lucrează automat, și are un transportor special pentru aducerea și expedierea pieselor.

Studierea individuală a marxism-leninismului

V. A. GALCHIN
Doctor în istorie la Universitatea din Moscova

Sute de mii de studenți din toți anii studiază operele geniale ale clasicilor marxism-leninismului. Cursurile și seminariile la bazele marxism-leninismului, la economie politică, la materialism dialectic și istoric cer studenților să studieze individual mărețele opere ale lui K. Marx, F. Engels, V. I. Lenin și I. V. Stalin.

Metoda principală de însușire a teoriei revoluționare este metoda studiului individual al operelor clasicilor marxism-leninismului. Prelegerea, ca mijloc important al activității didactice, urmărește înainte de toate să ajute pe studenți în studiul lor individual. Prelegerile prezintă ideile „Cursului scurt de istorie a P.C. (b) al U.R.S.S." și ale altor opere clasice, ea dă studenților orientare pentru studiul individual al principiilor expuse. Dacă prelegerea, în genere, se bazează pe expunerea detaliată a ideilor marxism-leninismului, atunci activitatea de seminar trebue să dea un bogat material faptic, care să ilustreze aceste idei și acțiuni, să concretizeze principiile teoretice, prin exemple din istoria relațiilor internaționale, din viața economică a U.R.S.S. și a țărilor de peste granițe, să ajute la înțelegerea faptelor luate din viață. Dar nici cea mai interesantă prelegere și niciun seminar nu vor putea înlocui lectura și studiul individual al operelor geniale ale marxism-leninismului.

Catedra de marxism-leninism dela Universitatea de Stat „Lomonosov" din Moscova, acordând o deosebită importanță problemelor de organizare a activității individuale a studenților, popularizează necontenit experiența metodică în acest domeniu și caută să obțină ca studenții să citească în mod creator operele clasice, să aprofundeze temeinic conținutul lor ideologic.

Chiar din prima zi de școală cadrele didactice caută să-i facă pe studenți să înțeleagă că ei au datoria să studieze operele întemeietorilor marxism-leninismului cu foarte mare atenție și conștiinciozitate, că trebue să folosească un bogat material bibliografic, că trebue să studieze cum au studiat K. Marx, F. Engels, V. I. Lenin și cum studiază I. V. Stalin. Expunerea metodelor de muncă creatoare a clasicilor teoriei revoluționare este sarcina cea mai importantă a cadrelor didactice și a celor care lucrează la cabinetul de marxism-leninism al universității.

Fiecare operă a clasicilor marxism-leninismului este un model de cercetare științifică profundă, este rezultatul unei mari activități creatoare. Fiecare dintre ele este pătrunsă de spirit combativ și răspunde la problemele fundamentale ale epocii sale. Nu se pot studia operele clasicilor marxism-leninismului după metoda școlară: „de aici, până aici", folosindu-se numai anumite citate, principii, părți sau capitole. O asemenea atitudine mecanică față de studierea lucrărilor clasicilor marxism-leninismului se respinge cu hotărire, iar studenților li se arată, prin exemple concrete, unde duce studierea dogmatică și talmudistă a operelor clasice.

Extrem de însemnate din punct de vedere principial și metodologic sunt sfaturile date de cadrele didactice cu privire la locul pe care trebue să-l ocupe „Cursul scurt de Istorie a P.C. (b) al U.R.S.S." în activitatea individuală a studenților, când studiază o operă a clasicilor marxism-leninismului. Atunci când se studiază lucrările lui K. Marx, F. Engels, V. I. Lenin și I. V. Stalin trebue să se apeleze în primul rând la „Cursul scurt de Istorie a P.C. (b) al U.R.S.S.", această enciclopedie a cunoștințelor de bază în domeniul marxism-leninismului, cartea care sintetizează principale acțiuni ale Partidului Bolșevic, experiența lui revoluționară, care arată felul cum lupta politică a Partidului în toate etapele ei de desvoltare istorică se inspiră din mărețele idei ale întemeietorilor și corifeilor științei revoluționare.

Mulți dintre sdudenți au început cu deosebit interes să întocmească referate. Catedra a arătat pe larg ce loc ocupă referatele în lucrările lui V. I. Lenin și I. V. Stalin. Cu alcătuirea de referate a început activitatea științifico-publicistică și teoretică a lui V. I. Lenin.

V. I. Lenin a folosit referatele ca o armă de luptă a partidului proletariatului în lupta împotriva dușmanilor marxismului. Referatele lui au constituit evenimente politice pline de interes în viața social-democrației revoluționare, au fost un model de spirit combativ bolșevic.

Folosind referatele lui Lenin, ca și toate lucrările lui V. I. Lenin și I. V. Stalin, ca pe niște exemple clasice pe care trebue să le urmăm atunci când pregătim referate științifice sau didactice, analizând pe larg anumite referate, catedra a știut să trezească interesul studenților pentru întocmirea referatelor.

Dar a alcătui un referat nu este un lucru simplu. Referatul este o compunere literară care dela început până la sfârșit este scrisă de către autor. Ca să se facă o asemenea lucrare, este nevoe de unele deprinderi preliminare. Deaceea catedra acordă în primul rând o mare importanță înarmării studenților cu deprinderea de a conspecta lucrările clasicilor marxism-leninismului. Un conspect bun nu fixează numai cunoștințele legate de principalele fapte, ci pregătește pe studenți și pentru etapa ulterioară a studiului individual, pentru întocmirea referatelor.

Conspectarea nu trebue să se reducă numai la citate. „Noi trebue să căutăm — spunea M. I. Calinin, — ca studenții noștri să știe să formuleze singuri ideile lor, să opereze singuri cu bagajul lor intelectual și să nu citeze numai din cărți și nici într'un caz să nu fie, cum s'a exprimat Plehanov, „biblioteci răvășite" 1).

Caracterul conspectului arată în mare măsură dacă studentul și-a însușit teoria creator sau dogmatic. Deaceea, catedra obligă cadrele didactice să se intereseze mereu de conspectele studenților, să-i ajute să treacă dela citate separate la expunerea legată a materialului citit.

Uneori studenții, în special cei din anul I declară profesorilor lor că atunci când citesc operele clasice nu înțeleg anumite părți, alineate și chiar fraze sau cuvinte. In acest caz trebue să explicăm studenților că, dacă este vorba de termeni, de cuvinte străine, de fapte necunoscute, de evenimente sau persoane, trebue să folosească informațiile bibliografice: manuale, enciclopedii, dicționare și alt material științific în legătură cu clasicii marxism-leninismului. Dacă nu se înțelege o parte oarecare din lucrare, ea trebue citită din nou. Trebue să-l deprindem pe student să nu-și plimbe privirea pe alineatele și paginile cărților, ci să citească foarte atent, concentrat, câteodată să citească din nou ca să cunoască mai temeinic toată bogăția de idei, principiile teoretice care se găsesc în cartea studiată, în articolele sau în rapoartele clasicilor marxism-leninismului.

Principalul este ca, studiind teoria revoluționară, studenții să-și însușească metoda marxist-leninistă, să se deprindă să rezolve problemele practice ale activității concrete ale actualității, în spirit bolșevic. Deaceea noi încurajăm citatele și exemplele din actualitate, precum și comparațiile în conspectele studenților. M. I. Calinin spunea că pentru însușirea cu succes a teoriei marxist-leniniste este nevoie ca oamenii să privească larg lumea, ca să înțeleagă și să sintetizeze practica lor. Intreaga viață, spunea el, toate științele, arta, literatura, tot trecutul, prezentul și chiar viitorul omenirii — totul este la dispoziția noastră, ca un foarte bogat tezaur al celor mai vii, mai strigătoare, mai intuitive și convingătoare ilustrări ale bazelor marxism-leninismului. Fiecare principiu teoretic al marxism-leninismului ajunge până în fundul inimii, devine o achiziție din viață, dacă acest principiu teoretic este întărit de fapte și evenimente concrete, de exemple vii din viața poporelor și a țărilor din lumea întreagă.

Desvoltând o asemenea atitudine creatoare față de teorie, deprinzând pe studenți să folosească exemple din cele mai diferite domenii ale științei, din viață, noi îi pregătim să fie capabili pentru sintetizări mai adânci, pentru pregătirea referatelor închinate unor lucrări.

Se înțelege că nu se poate cere dela studenți să facă referate complecte asupra unor lucrări ale clasicilor marxism-leninismului ca „Manifestul Partidului Comunist", „Ce-i de făcut?", „Două tactici ale social-democrației în revoluția democratică", „Materialism și empiriocriticism", „Despre bazele leninismului", etc. Pentru aceste lucrări, noi recomandăm referate tematice închinate anumitor probleme.

Unii profesori organizează la seminarii discuții în jurul referatelor studenților în legătură cu unele probleme ale teoriei marxist-leniniste și ale istoriei bolșevismului. Unul dintre studenții din anul I dela facultatea de economie a pregătit și a citit la seminar un referat bun cu următorul subiect: „Problemele dialecticii în lucrarea lui I. V. Stalin „Marxismul și problemele lingvisticii". Acest referat a cerut din partea studentului un studiu individual temeinic. Pe baza studierii profunde a lucrărilor lui I. V. Stalin cu privire la lingvistică, referatul a arătat contribuția uriașă pe care a adus-o tovarășul Stalin dialecticii marxist-leniniste. Studenții dela facultatea de economie au lucrat următoarele referate: „Importanța lucrării lui I. V. Stalin „Anarhism sau socialism". „Apariția filosofiei marxiste, o măreață cotitură revoluționară în știință", „I. V. Stalin despre lupta între nou și vechi, între ceeace moare și ceeace se naște, ca izvor și conținut interior al procesului de desvoltare", etc.

In funcție de componență și nivelul de pregătire al studenților dela diferite facultăți trebue să recomandăm și alte teme pentru referate, de pildă: „Materialismul dialectic — concepția despre lume a partidului marxist-leninist", „V. I. Lenin și I. V. Stalin despre spiritul de partid în filosofie", „Despre importanța metodei dialectice marxiste pentru activitatea practică a partidului proletariatului", „Despre bază și suprastructură" și altele.

Intocmirea referatului este o sarcină dificilă pentru mulți studenți din anul I. Deaceea nu trebue să se exagereze, cu atât mai mult cu cât citirea referatelor trebue să alterneze cu discuțiile vii din cadrul seminarului. Un referat care a fost întocmit și care nu se ține trezește de multe ori la studenți un sentiment de nemulțumire. Insă este foarte important ca toți studenții din anul I, — în special într'o universitate, unde sunt pregătiți nu numai profesori pentru școlile medii, dar și specialiști cu pregătire mai largă — să dobândească deprinderi de redactare a referatelor, să știe să întocmească bibliografia problemei studiate, să dea o formă literară materialului strâns, etc. Acest lucru îl au în vedere profesorii noștri și mulți dintre ei dau studenților subiecte potrivite.

In anul II, aplicarea referatelor poate fi lărgită. Aici se recomandă pentru referate de obicei, următoarele subiecte: „I. V. Stalin despre importanța istorică a uriașei transformări revoluționare care a avut loc în satul sovietic între anii 1929—1930", „Elaborarea de către I. V. Stalin, pe baza indicațiilor lui V. I. Lenin, a teoriei colectivizării agriculturii", „Importanța istorică mondială a Constituției Staliniste", „Crearea de către I. V. Stalin a învățăturii unitare și complecte cu privire la statul socialist", etc.

Un referat care n'a fost recenzat de către profesor, n'a fost citit în grupă, n'a stârnit discuții aprinse — nu este decât un cartus orb. Deaceea, profesorul trebue nu numai să consulte referatele, dar și să organizeze recenzarea referatelor de către studenți, căutând ca toată grupa să cunoască referatul.

In activitatea didactică și în activitatea de cercetări științifice a studenților referatul trebue să fie rezultatul unui studiu individual aprofundat al operelor clasicilor marxism-leninismului. Dar esențialul în studierea marxism-leninismului este însușirea metodei marxist-leniniste, capacitatea de a rezolva toate problemele practice ale realității concrete, ale actualității, în spirit bolșevic. Fără îndoială că referatele vor ajuta pe studenți să studieze mai temeinic istoria bolșevismului.

1) M. I. Calinin, Despre educația comunistă, ediția 3-a, 1947, pg. 284.

Colhoznicii din regiunea Lvov au obținut mari succese în muncă

Anul acesta, tinerele colhozuri din regiunea Lvov au obținut mari succese în desvoltarea agriculturii.

Mecanizarea producției colhoznice a sporit cu 57%, față de anul trecut. Aratul, însămânțarea cerealelor și a plantelor industriale, recoltarea și treeratul au fost aproape în întregime executate cu ajutorul mașinilor de producție sovietice.

Creșterea mecanizării producției colhoznice se datorește grijii Guvernului Sovietic pentru consolidarea colhozurilor din partea de Apus a Ucrainei. Numai în decurs de un an, parcul de mașini al S.M.T.-ului din regiune a crescut de zece ori.

In prezent, în regiunea Lvov nu există ramură a producției colhoznice, unde să nu se folosească mecanismele.

Cărți ale inovatorilor în producție

Filiala Uralo-siberiană a „Mașghizului" din Sverdlovsc editează anul acesta 30 de cărți și broșuri tratând experiența înaintată a constructorilor de mașini stahanoviști din Ural și Siberia.

Recent, a apărut cartea stahanovistului V. Cercașin dela uzina de motoare de turbine din Ural, intitulată „Metode înaintate aplicate la operația de marcare". Autorul descrie inovațiile introduse de el, care permit sporirea în mare măsură a productivității muncii.

Vestitul lăcătuș I. Belcov dela uzina pentru construcția mașinilor de transport din Sverdlovsc a îndeplinit în anii planului cincinal postbelic 20 de norme anuale. In broșura sa „Metode de înaltă productivitate folosite la fabricarea dispozitivelor" el împărtășește experiența sa acumulată în raționalizarea producției.

„Metodele productive de strungărie" — astfel este intitulată broșura strungarului P. Ostapenco dela uzina „Uralmaș", care aplică în muncă metodele rapide. Autorul a elaborat și introdus în producție cutite originale pentru tăierea rapidă a metalelor.

Numeroase cărți, care popularizează experiența înaintată, sunt scrise de oameni de știință din Ural, în colaborare cu stahanoviștii întreprinderilor industriale. (Agerpres).

Să îmbunătățim munca de asigurări sociale a sindicatelor de învățământ

Maria Gângaciu
Membru în Comitetul Executiv al U.S.I.

Prin grija continuă pe care Partidul și Guvernul Patriei noastre o acordă oamenilor muncii din toate ramurile de activitate, viața lor devine din ce în ce mai bună, din ce în ce mai frumoasă. An de an se îmbunătățesc condițiile de trai și de muncă ale constructorilor socialismului. In timp ce în țările capitaliste muncitorii lucrează în condiții grele, cu instalații vechi, care pun permanent în pericol viața și sănătatea lor, în timp ce în Statele Unite ale Americii muncitorii sunt jefuiți într'un mod barbar, iar cheltuielile destinate acțiunii social-culturale nu reprezintă nici 2% din buget, — la noi au fost alocate în acest an pentru nevoile social-culturale 19 miliarde lei, adică 18% din bugetul general al statului.

Alături de toți oamenii muncii, învățătorii și profesorii din școlile Patriei noastre se bucură de condiții tot mai bune de trai și de muncă. Hotărîrea Partidului și a Guvernului din 16 August este o dovadă vie a grijii cu care statul nostru de democrație populară înconjoară pe oamenii muncii din școli.

In realizarea sarcinilor pe care le prevede Hotărîrea, munca de asigurări sociale a sindicatelor are un rol deosebit de însemnat.

Adunările generale ale sindicatelor, adunări în cadrul cărora s'a discutat munca de asigurări sociale, ca și controlul organizat de Uniunea Sindicatelor de Invățământ, arată că în acest an, munca de asigurări sociale s'a desfășurat în condiții mult mai bune decât în anii trecuți. Numeroase grupe sindicale din școlile și facultățile noastre, înțelegând însemnătatea acestei munci au căutat să-și îndeplinească sarcinile în această privință cu deosebită conștiinciozitate, ajutând salariații din învățământ să se poată bucura de toate condițiile bune de viață și de muncă care le sunt acordate de către statul nostru de democrație populară. Mulți dintre delegații cu asigurările sociale din grupele sindicale au desfășurat o muncă rodnică și perseverentă. Astfel, tovarășii Popa Maria dela grupa din Bratca, raionul Aleșd, regiunea Bihor, Oancea Ana, dela grupa din Flămânzești, raionul Curtea de Argeș, Slătineanu Haralambie, dela grupa din Tutana din același raion, Pandelescu Angela, dela grupa școlii pedagogice din Slatina ca și mulți alții s'au interesat îndeaproape de condițiile de trai ale tovarășilor din grupă și s'au preocupat ca tovarășii să-și primească la timp ajutoarele cuvenite. Fără să-și precupețească timpul sau forțele, acești tovarăși au făcut vizite la domiciliu, străbătând uneori distanțe destul de mari.

Sunt deasemeni numeroase comisii raionale care au obținut rezultate bune în muncă. Comisia de asigurări a raionului Stalin din București, de pildă, a desfășurat o activitate deosebit de însemnată. Tovarășul Ghica, responsabilul comisiei, a întocmit o serie de grafice în care sunt prezentate în mod sugestiv toate realizările din raion pe linie de asigurări sociale. Aceste grafice sunt ținute la zi și ele ilustrează felul cum munca de asigurări sociale, îmbunătățindu-se continuu, contribue la desfășurarea rodnică a procesului de învățământ. Înțelegându-și pe deplin sarcinile, comisia de asigurări sociale din raionul Stalin a ținut o strânsă legătură cu delegații de asigurări sociale dela grupe și cu comisiile dela comitetele de instituție, atât prin ședințe de instructaj, cât și printr'o justă organizare a muncii de îndrumare și control.

Asemenea rezultate bune au obținut și tovarășii Halip Liviu, responsabilul comisiei de asigurări sociale a biroului sindical regional Cluj și tovarășul Bălan, dela biroul sindical regional Iași. Acești tovarăși cunosc temeinic problemele de asigurări sociale și acordă toată importanța cuvenită justei mânuiri a bugetului de care dispun.

O realizare însemnată pe linia asigurărilor sociale a constituit-o asigurarea odihnei de vară a salariaților, a studenților și copiilor. Anul acesta, C.G.M. a repartizat Uniunii noastre 4.400 locuri de odihnă la munte sau la mare, și 1.080 locuri pentru cură în sanatoriile balneare ale Ministerului Sănătății. Pe lângă acestea, sindicatele au asigurat prin propriile lor forțe și alte locuri de odihnă la munte sau la mare, dând unui număr cât mai mare de salariați posibilitatea să se bucure de o odihnă plăcută. Astfel, biroul sindical raional Cluj a organizat odihna la Cojocna, biroul regional Oradea a organizat casa de odihnă dela Haicu, unde au fost cuprinși 274 tovarăși. Biroul regional Vâlcea a organizat case de odihnă la Techirghiol, la Ocnele Mari, la Olănești și la Govora.

In urma apariției Hotărîrii C.C. al P.M.R. cu privire la cadrele didactice, ni s'au mai repartizat de către C.A.S.S. încă 200 de locuri la odihnă și cură.

Studenții din sindicatele studențești ale Uniunii noastre, majoritatea fii ai oamenilor muncii, au primit 2310 locuri la odihnă și 103 la cură, iar pentru cei care studiază în U.R.S.S. s'au asigurat încă 1237 locuri.

Unele sindicate au reușit să asigure o masă bună și o cazare mulțumitoare a cadrelor didactice la casele de odihnă organizate pe cont propriu. Așa, de pildă, sindicatul Vâlcea a cazat tovarășii în camere curate și le-a oferit o masă gustoasă și consistentă la un preț redus. Numeroase sindicate, ca de exemplu cel din raionul Turda, s'au străduit să organizeze la locurile de odihnă și manifestări culturale.

In general, munca de asigurări sociale a înregistrat în acest an o serie de succese. Majoritatea sindicelor au mânuit cu pricepere fondurile și au reușit să trimită la odihnă un număr mult mai mare de salariați față de anul trecut.

Totuși, sunt încă în munca de asigurări sociale unele lipsuri a căror înlăturare necesită o mai temeinică înțelegere a importanței acestei activități și o muncă mai bine organizată.

Astfel, nu toți delegații cu asigurări sociale dela grupe și-au înțeles misiunea lor. Tovarășa Elena Petrache, de exemplu, dela grupa sindicală Tătaru, raionul Călmățui-Galați nu a popularizat drepturile acordate salariaților prin asigurările sociale, ceeace a dus la încasarea acestor drepturi cu întârziere de 5 luni. Alți tovarăși, ca Victoria Popescu din Pietroșița, raionul Pucioasa, sau Elena Manolescu din Buciumeni au subapreciat munca de asigurări sociale, neparticipând la nicio ședință de instructaj din Ianuarie până în Septembrie. Unii delegați cu munca de asigurări sociale, ca cei din raioanele Bârlad, Bacău, Piatra-Neamț nu trec datele necesare și nu semnează certificatele medicale, ceeace a avut ca urmare calcularea greșită a ajutorului de boală sau întârzierea plății lui.

Aceste greșeli se datoresc în mare măsură faptului că nu toți delegații cu asigurări sociale dela grupe au primit îndrumările necesare. Birourile sindicale din raioanele Criș și Lipova din regiunea Arad, de pildă, ca și cele ale raioanelor Mihăilești și Crevedia din regiunea București, nu s'au preocupat deloc de instruirea delegaților. Munca slabă a unora dintre comisiile raionale de asigurări sociale reflectă deasemenea lipsa de interes a unora dintre birourile sindicale regionale în această direcție. Nu toate birourile sindicale regionale au dat îndrumările necesare pentru întărirea disciplinei în muncă, pentru eliberarea justă a certificatelor medicale, sau pentru justa recrutare a tovarășilor care să meargă în stațiunile de odihnă sau la cură. Biroul sindical al regiunii Rodna, de exemplu, a dovedit un desinteres nepermis în organizarea controlului muncii de asigurări sociale.

Multe din lipsurile semnalate au drept cauză lipsurile din activitatea Uniunii Sindicatelor de Invățământ. Activiștii Uniunii n'au sprijinit cu perseverență munca de asigurări sociale a sindicatelor locale. Nu s'a verificat, de pildă, dela început felul cum au organizat sindicatele odihna salariaților.

Este necesar ca munca de asigurări sociale să fie mai temeinic organizată atât în cadrul grupelor sindicale, cât și al birourilor sindicale dela regiuni și raioane. Birourile regionale trebue să urmărească mai atent folosirea cadrelor pe linie de asigurări sociale. In acest scop, ele au datoria să sprijine instruirea acestor cadre prin cursuri de instructaj și școli medii de cadre ale C.G.M.

Indrumând just munca delegaților cu asigurări sociale, birourile sindicale trebue să organizeze totodată un control amănunțit, care să asigure îndeplinirea în bune condițiuni a sarcinilor trasate. Schimbul de experiență trebue să fie cât mai larg folosit, fiind un mijloc deosebit de just pentru continua îmbunătățire a muncii. Este necesar, deasemeni, să se acorde cea mai mare însemnătate popularizării celor mai bune metode de muncă ale comisiilor de asigurări sociale.

O grijă deosebită va trebui să se arate, în vacanța acestui an școlar, unei cât mai bune repartizări a salariaților la odihnă, pentru a se înlătura astfel unele lipsuri care au mai dăinuit încă în vacanța trecută.

Aplicând sarcinile trasate în Hotărîrea Partidului și a Guvernului cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice, sindicatele de învățământ trebue să vegheze cu mai multă grijă la asigurarea drepturilor materiale ale învățătorilor și profesorilor noștri și să înlăture toate greutățile care provoacă întârzieri în încasarea drepturilor cuvenite, astfel încât munca de asigurări sociale să devină din ce în ce mai mult un sprijin puternic în ridicarea calității învățământului nostru, în îndeplinirea și depășirea primului nostru Plan Cincinal.

Grija pentru localurile de școală și internate în regiunile Severin și Arad

In acest an școlar, numeroase școli din regiunea Severin și-au început activitatea în localuri noi, spațioase și bine amenajate. S'au construit astfel de localuri în comunele Greoni, Răchitova, Bratova, Valeapai, Rusova-Veche, Reșița, Mociur.

In prezent sunt în construcție localurile din comunele Borlovenii-Vechi, Sapotul Nou, Potoc, Rusovca Nouă.

Deasemeni, au fost reparate prin muncă voluntară școlile din comunele Soceni, Carasova, Steierdorf, Secul și altele.

Sfaturile populare au dat un sprijin puternic acțiunii de amenajare a localurilor și sălilor de clasă pentru grădinițele de copii și școlilor elementare din comunele Vama Marga, Bănia, Fizes, Socol, Belobreșca, Tirol, Dalboset, Caransebeș, Oravița, Bocșa Română, Reșița, Bozovia.

Deosebit de stăruitor s'au ocupat de această acțiune vicepreședintele sfatului popular al raionului Reșița, tovarășul Loga Ignea, care a mobilizat pe săteni la munca pentru terminarea localului de școală.

Astfel, sătenii din cătunul Bratova, au realizat prin muncă voluntară 1.800.000 lei economii. In comunele Borlova Șicheviță, Vărădia și Carasova au fost înființate internate noi. Internatele existente la Orșova, Tirol, Berzovia, Belobreșca și Bozovici și-au sporit capacitatea. Prin grija sfatului popular s'au atribuit internatelor din comunele Mehadia, Belobreșca, Borlova, Dalbroșet, localuri corespunzătoare. La Orșova sfatul popular a pus la dispoziție două localuri spațioase pentru un internat de fete și unul de băieți.

O atenție deosebită s'a dat în regiunea Severin aprovizionării internatelor cu alimente. O bună parte din cantitatea de grâu (peste 7.000 kgr.) rezultă din spicele adunate de elevi în urma secerișului.

Pentru conservele de iarnă necesare internatelor, au fost folosite legumele culese din grădinile școlare. Astfel, internatul din Moldova Nouă s'a aprovizionat prin mijloace locale cu 160 litri bulion, 400 kgr. cartofi, 200 kgr. ceapă, etc. Internatul liceului mixt din Oravița s'a aprovizionat cu 2000 kgr. cartofi, 700 kgr. mere, 150 kgr. fasole, 150 kgr. ceapă, etc.

★

Și în regiunea Arad sfaturile populare s'au interesat îndeaproape de problema asigurării localurilor de școală. In comuna Olari, sfatul popular a pus la dispoziție mijloacele de transport necesare pentru materiale de construcție. In comuna Comlăuș s'au realizat prin posibilitățile locale, trei săli de clasă, în comuna Pâncota două săli, în comuna Avram Iancu o sală de clasă iar la Vărșani o sală pentru laborator.

La Gurahonț, sfatul popular a pus la dispoziția internatului școlii elementare un local corespunzător și a asigurat complectarea numărului de paturi necesare.

Pentru stricta aplicare a Hotărîrii cu privire la cadrele didactice

Se asigură condiții bune de trai cadrelor didactice

Urmărind punerea în aplicare a sarcinilor prevăzute în Hotărîrea din 16 August a.c. secțiunea de învățământ a regiunii Severin s'a îngrijit îndeaproape să creieze cadrelor didactice condiții bune de trai și de muncă. S'au luat în primul rând măsuri ca salariile să fie plătite la timp. In această regiune nu a mai existat nici un caz de învățător sau profesor care să nu fi primit la timp salariul. O atenție deosebită s'a acordat în același timp instalării cadrelor tinere sau a acelora care au venit pentru prima oară într'o localitate, în locuințe corespunzătoare. In raionul Almăj-Mehadia, secretarul sfatului raional, împreună cu șeful secției de învățământ, au vizitat fiecare locuință repartizată tinerilor învățători și, în majoritatea cazurilor, au asistat personal la instalarea lor în noile locuințe.

Toți învățătorii și profesorii care funcționează în orașe sau localități unde sunt cantine și internate au masa asigurată la aceste cantine. In orașul Caransebeș, profesorii și învățătorii iau masa la cantina sfatului popular, cei din Reșița și Bocșa iau masa la cantinele muncitorești, iar cei din comunele Tirol, Berzovia, Domașnea, Oțelul Roșu, etc. iau masa la cantinele de pe lângă internatele școlilor.

Trebue grabnic îmbunătățită aprovizionarea cu combustibil a cadrelor didactice din regiunea Cluj

In regiunea Cluj, acțiunea de aprovizionare cu lemne de foc a cadrelor didactice se desfășoară defectuos. Societatea „Combustibilul" a repartizat în această regiune 18 vagoane lemne pentru raionul Cluj, 30 vagoane pentru raionul Dej, 28 vagoane pentru raionul Gherla și 16 pentru raionul Turda. Până în prezent însă numai raioanele Cluj și Turda au primit cota prevăzută. In raionele Dej și Gherla nu s'a primit încă nimic.

Nici cantitățile repartizate nu acoperă în întregime necesitățile cadrelor didactice. In raionul Turda, din cele 16 vagoane lemne s'au aprovizionat numai 137 cadre didactice, iar restul de 170 n'au primit până acum nimic. Situația este mai grea în raionul Jibou, unde Ocolul Silvic aprovizionează cadrele didactice repartizându-le uscături, crăci, etc. Chiar dacă acestea s'ar aduna din tot cuprinsul raionului, nu pot asigura combustibilul decât pentru 12.000 familii din cele 23.000 câte există. Deoarece sfaturile populare nu s'au îngrijit să aplice la timp prevederile Hotărîrii, mulți învățători au pornit cu securile în spate să taie lemne din pădure.

Trebue ca toți acei în sarcina cărora revine problema asigurării combustibilului pentru cadrele didactice, să găsească cât mai urgent căile prin care greutățile de această natură să fie înlăturate.

Aprovizionarea cu alimente a cadrelor didactice din regiunea Galați

Pentru aducerea la îndeplinire a sarcinilor trasate de Hotărîrea Partidului și Guvernului cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice, în toate raioanele din regiunea Galați s'au ținut ședințe comune cu participarea tuturor instituțiilor și organizațiilor care au sarcini în această privință. Discuțiile purtate au dus la întocmirea unor planuri de muncă, prin care s'au prevăzut măsurile concrete ce trebuesc luate. Activitatea desfășurată pe baza planurilor alcătuite a făcut ca până acum să se ajungă la realizări însemnate pe această linie.

Pe lângă problema cazării cadrelor didactice în locuințe corespunzătoare și aprovizionarea lor cu combustibil, s'a dat o atenție deosebită aprovizionării cu alimente. In acest scop, secțiunile comerciale se îngrijesc ca învățătorii și profesorii să primească alimentele raționalizate la timp. In comunele unde nu există brutării, învățătorii și profesorii primesc făina necesară pe câte 10 zile înainte. S'au luat deasemeni măsuri ca prin regionala U.C.C. să se aprovizioneze cadrele didactice cu alimente neraționalizate prin cooperative. In raionul Bujoru au sosit la cooperative, în cantități suficiente, conserve, mezeluri, paste făinoase, etc. In orașele Brăila și Tulcea, precum și în comuna Filimon Sârbu din raionul Făurei, s'au creat în cadrul cooperativelor secții speciale pentru aprovizionarea cu îmbrăcăminte și încălțăminte. Numai pentru raioanele Făurei și Călmățui s'a planificat distribuirea a 1.050 metri de stofă.

Sfatul popular al regiunii Galați se străduește ca, în tot cuprinsul regiunii, să se dea o deosebită atenție aplicării prevederilor Hotărîrii din 16 August a.c., pentru a se ajunge astfel la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice.

Mai multă atenție față de oamenii muncii din școli

Sfatul popular al regiunii Arad, în colaborare cu Societatea „Competrol", a asigurat într'o bună măsură cantitatea de petrol necesară cadrelor didactice. Totuși, dat fiindcă nu s'au depus toate străduințele, sunt încă o serie de comune unde situația este grea în această privință. Astfel, de exemplu, învățătorii din comuna Sân Martin nu au primit cota de petrol, iar la Pădureni, președintele cooperativei, tovarășul Chirilă, neținând seama de sarcina trasată de Hotărîre, a refuzat în mod categoric să distribue petrol cadrelor didactice.

Aceeași situație este și în ceeace privește aprovizionarea cu combustibil. Invățătorii din comunele Șintea Mare, Sân Martin, Zerind, Ant. Hălmagiu, Hălmăjel, nu au primit nici o cantitate din lemnele necesare, și aceasta datorită faptului că nu s'au asigurat, de către sfaturile populare locale, mijloacele de transport.

Pentru ca prevederile Hotărîrii să fie îndeplinite, sfatul popular al regiunii Arad are obligația să rezolve grabnic problema aprovizionării cadrelor didactice cu petrol și combustibil, pentru a le asigura astfel condiții bune de muncă.

In atenția directorilor de școli

Ministerul Invățământului Public a comunicat școlilor, prin secțiile de învățământ, dispozițiile referitoare la aprovizionarea elevilor cu caiete, arătând de asemeni și numărul de file de caiete stabilit pentru fiecare elev din școlile elementare și medii pe tot anul și repartizat pe luni, ca și numărul caietelor repartizate pentru cadrele didactice.

Pentru procurarea caietelor, s'a recomandat școlilor să ia legătura cu librăriile și cooperativele, prin delegați care vor avea asupra lor tabele numerice de elevi, vizate de direcțiile școlilor.

Pentru a asigura o cât mai bună aprovizionare a elevilor cu caiete, directorii școlilor vor comunica imediat librăriilor și cooperativelor numărul elevilor pe clase și numărul cadrelor didactice. Deasemeni, directorii trebue să se îngrijească să ridice de îndată dela librării și cooperative întreaga cotă de caiete planificată pe lunile Octombrie și Noembrie.

Buna aprovizionare a elevilor cu caiete depinde în primul rând de operativitatea cu care directorii școlilor vor lua aceste măsuri.

Comitetul regional U. T. M. sprijină munca tinerilor învățători și profesori

Ion Marcu
Prim secretar al Comitetului regional U.T.M.-Dolj

Hotărîrea Partidului și a Guvernului cu privire la măsurile de îmbunătățire a condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice pune în fața organizațiilor Uniunii Tineretului Muncitor o sarcină deosebit de însemnată, aceea de a-și intensifica activitatea în rândurile învățătorilor și profesorilor tineri. Aplicând această sarcină, organizațiile U.T.M., sub conducerea Partidului, se ocupă îndeaproape de activitatea tinerelor cadre didactice, îndrumând și sprijinind pe acei care își încep acum munca nobilă de educare în spirit comunist a fiilor oamenilor muncii.

In toamna aceasta ca și în anii trecuți, sute de tineri, învățători și profesori și-au început munca didactică. Organizațiile U.T.M. le-au dat numeroase îndrumări privind felul cum trebue să-și desfășoare activitatea, cerându-le totodată să lucreze astfel încât să devină factori activi în școală, fruntași în munca didactică.

Sprijinit puternic de Partid, comitetul regional U.T.M. Dolj desfășoară o acțiune largă în rândul tinerelor cadre de învățători și profesori, urmărind justa aplicare a Hotărîrii cu privire la cadrele didactice. Comitetele raionale U.T.M. din regiunea noastră au organizat consfătuiri cu tinerii învățători și profesori, consfătuiri la care au luat parte și reprezentanți ai secțiunilor de învățământ și în cadrul cărora s'au dat indicații privitoare la felul cum trebue să se desfășoare munca didactică, colaborarea învățătorilor utemiști cu organizațiile de bază U.T.M. dela sate și cu celelalte organizații de massă, etc.

Invățătorii și profesorii utemiști dela sate făceau parte, până nu de mult, din organizațiile de bază U.T.M. sătești. De curând, acolo unde au existat mai mult de trei învățători utemiști, s'au constituit organizații separate ale învățătorilor. Până în prezent, în regiunea noastră au fost create 16 organizații de bază ale învățătorilor, urmând să se creeze, în cel mai scurt timp și altele.

Comitetul regional dă o atenție deosebită ridicării nivelului muncii profesionale a învățătorilor și profesorilor tineri. In această direcție se îndreaptă în primul rând efortul organizațiilor de bază. Sprijinind munca tinerelor cadre didactice în ceeace privește însușirea învățăturilor pedagogiei sovietice, înlesnind schimbul de experiență, ajutându-i să studieze individual pentru a-și ridica necontenit nivelul pregătirii profesionale, organizațiile de bază U.T.M. îndeamnă pe tinerii învățători și profesori să mobilizeze pe tinerii neutemiști din colectivele pedagogice pentru îmbunătățirea continuă a muncii didactice.

Dintre tinerii învățători utemiști mulți au devenit fruntași în școlile în care lucrează. Datorită muncii lor rodnice în școală, parte din ei au fost cooptați membri în birourile raionale U.T.M., așa cum sunt cooptați pretutindeni utemiștii fruntași în muncă. Astfel, tov. Aurelia Dâmboi, din comuna Lazu, este membră în biroul raional U.T.M. Craiova, tov. Fana Fojcă din comuna Goicea Mare face parte din biroul raional Băilești, tov. Ioana Scarlat este membră în biroul raional U.T.M. Caracal, etc.

Invățătorii tineri, în frunte cu utemiștii sprijină activitatea cercurilor de naturaliști. In comunele Redea și Măcieșul de jos, de pildă, munca lor în această privință este deosebit de rodnică. Invățătorii tineri din comuna Izbiceni se preocupă de activitatea cercurilor pe specialități ale pionierilor. Deasemeni, în tot timpul desfășurării concursului de desen din școli, tinerele cadre didactice au îndrumat și au urmărit îndeaproape munca elevilor.

Unii învățători utemiști au fost numiți directori de școli. Și în acest caz, cei mai mulți dintre ei au reușit să desfășoare o activitate rodnică. Muncind cu multă tragere de inimă învățătorul utemist Popescu Ilie, directorul școlii elementare din comuna Podari, raionul Craiova, a obținut rezultate bune în conducerea procesului instructiv-educativ în școală. Deasemeni, el a izbutit într'un timp scurt să mobilizeze un număr mare de țărani muncitori în jurul căminului cultural și să asigure participarea lor la toate manifestările ce au loc în cadrul căminului. Aceiași muncă rodnică o desfășoară învățătorii tineri, în frunte cu utemiștii și în acțiunea de alfabetizare și de culturalizare a maselor, străduindu-se să fie peste tot propagandiști ai cărții și ai culturii. Astfel, învățătorul Chiruțu Ion din comuna Vârtop, raionul Plenița ca și învățătorul Bărbuțeanu Ion din comuna Izbiceni, raionul Craiova, care este și instructor superior de pionieri, conduc cercurile de studiu ale tineretului sătesc din comunele respective. Deasemeni, tovarășul Videșteanu Visarion membru în biroul organizației U.T.M., conduce cercul de studiu al tinerilor săteni din comuna Vișina Nouă, raionul Corabia.

Organizațiile U.T.M. din regiunea noastră s'au preocupat îndeaproape de asigurarea condițiilor de trai ale tinerelor cadre didactice. Ținând o strânsă legătură cu sfaturile populare, ei au putut să asigure cazarea unor tineri învățători care veneau pentru prima dată în sat. Putem da ca exemplu, în această privință, organizația U.T.M. din comuna Apele Vii, raionul Caracal.

In ceeace privește preocuparea pentru ridicarea nivelului ideologic și politic al cadrelor didactice, comitetele raionale U.T.M., sprijinite de Partid, s'au îngrijit ca fiecare învățător utemist să fie încadrat într'o formă de învățământ.

Dacă cele mai multe organizații U.T.M. au reușit să îndrumeze întreaga activitate a cadrelor tinere de învățători și profesori prin stabilirea unei colaborări permanente cu secțiunile de învățământ, prin alcătuirea unor planuri comune de lucru, mai sunt totuși cazuri în care colaborarea lasă de dorit. Pentrucă în raionul Balș nu a existat o colaborare strânsă între organizația U.T.M. și secțiunea de învățământ, munca didactică și viața de organizație nu s'au îmbinat în școli în mod armonios. Aceeași lipsă de colaborare se poate observa și între comitetul orășenesc U.T.M. din Craiova și între secțiunea de învățământ a orașului Craiova.

Instrucțiunile redactate în comun de către Ministerul Invățământului Public și Comitetul Central U. T. M. vor ajuta mult la desfășurarea unei activități rodnice în regiunea noastră. Aceste instrucțiuni au fost prelucrate la toate raioanele cu directorii de școli și cu instructorii de pionieri, întocmindu-se apoi planuri de lucru. In felul acesta, instrucțiunile vor fi cunoscute și duse la îndeplinire până în ultimele organizații de bază.

Folosind larg îndrumările pe care le primesc din partea organizațiilor de partid, organizațiile U.T.M. din regiunea noastră vor reuși să ajute în munca lor tinerele cadre de învățători și profesori, astfel încât aceștia, urmând exemplul minunat al învățătorilor comsomoliști, să-și ducă la îndeplinire sarcina nobilă și plină de răspundere care le-a fost încredințată.

O lecție de literatură rusă

Un obicei de mult stabilit printre elevii profesoarei de limba și literatura rusă M. I. Istokina, dela școala pedagogică cu limba de predare rusă din București, este să nu aștepte verificarea cunoștințelor de către profesoară, ci să-i arate singuri dacă, din anumite cauze, n'au putut să-și pregătească lecțiile. Acest fapt, în aparență neînsemnat, caracterizează cât se poate de bine relațiile juste stabilite între profesoară și elevi, încrederea pe care o au elevii în profesoara lor, respectul pe care și l-a cucerit aceasta prin metodele sale înaintate de muncă.

Lecția de literatură în anul II B al acestei școli a început tocmai astfel. Indată după ce eleva de serviciu a anunțat că în clasă nu lipsește nimeni și după ce tovarășa Istokina a întrebat „Ce avem pentru astăzi", unul dintre elevi s'a ridicat și i-a comunicat că, simțindu-se rău, n'a putut pregăti lecțiile. Anunțând acest lucru, elevul știa că la lecția următoare va fi verificat, căci și aceasta constitue un obicei în clasă. Intr'adevăr, tovarășa Istokina a început, și de astădată, prin interogarea elevilor nepregătiți sau slab pregătiți la lecția trecută.

— Cine a scris fabula „Lupul și mielul", pe care am avut-o de învățat pentru azi? — întreabă ea pe un elev care în ora trecută a primit notă insuficientă. — Vorbește-mi despre autorul fabulei.

Și elevul începe să expună viața și activitatea marelui fabulist rus Krîlov. Fără a-l întrerupe, ajutându-l numai din când în când, profesoara ascultă cu atenție pe elev, atrăgând și pe ceilalți elevi în discuție, după ce primul a terminat expunerea biografiei și a recitat expresiv fabula.

— Și care este morala fabulei?, — îl întreabă profesoara în încheiere.

— Fabula descrie, — răspunde elevul după o foarte scurtă ezitare, — samovolniciile guvernanților din timpul țarului.

— Bine, ai răspuns corect, trebue numai să ții mai bine minte datele, de pildă cea a nașterii lui Krîlov, pe care ai uitat-o. Este nevoie să cunoști aceste date; ele îți vor folosi mai târziu. In general, ai știut. Ai nota 9.

In același fel urmează interogarea altui elev, care arată unele amănunte din biografia lui Krîlov, persecuțiile la care era supus acesta, condamnarea lui de către Potiomkin, etc. Prin întrebări ajutătoare, profesoara îl face să stabilească legătura dintre opera lui Krîlov și cea a lui Radiscev. Elevul arată astfel că acești doi mari scriitori ruși au criticat orânduirea nedreaptă din Rusia, unde drepturile oamenilor se determinau, după cum spune Krîlov, „nu după minte, ci după moștenire și bogăție".

Și acestui elev tovarășa Istokina îi arată în ce privință s'a prezentat slab (în modul de exprimare) îi arată că trebue să se mai exerseze în vorbire și îi comunică nota pusă.

— Iar acum, copii, gândiți-vă: ce apropiere de idei este între această fabulă și „Mumu" de Turghenev? Gândiți-vă bine!

— Ambele opere literare cuprind aspecte ale asupririi moșierești, răspunde un elev. — Lupul din „Lupul și mielul" și boieroaica din „Mumu" reprezintă pe asupritori și arată samavolnicia lor față de poporul de jos.

Antrenând într'o convorbire vie pe aproape toți elevii clasei, tovarășa Istokina lămurește însemnătatea internațională a fabulelor lui Krîlov, care sunt traduse în multe limbi străine, analizează fabula ca gen literar și discută despre legăturile dintre Krîlov și Derjavin, Karamzin, Lermontov și Pușkin.

Tot prin discuții vii, ea stabilește evenimentele istorice importante din timpul vieții lui Krîlov și felul cum s'au reflectat acestea în opera lui, trecând astfel cu ușurință, aproape pe nesimțite, la lecția nouă — „Lupul în curtea câinilor" — fabulă care descrie invazia lui Napoleon în Rusia.

In cuvinte simple, accesibile înțelegerii elevilor, folosind în expunere amănunte istorice interesante, tovarășa Istokina vorbește despre invazia lui Napoleon, despre rolul marelui Kutuzov în organizarea apărării Patriei.

— Văzând că-l amenință înfrângerea, Napoleon, — încheie ea, — a început tratative, căutând să înșele pe ruși. Dar marele comandant de oști Kutuzov i-a înțeles șiretenia, a rupt tratativele și i-a zdrobit armata. Tocmai aceste fapte le descrie fabula lui Krîlov.

Se trece apoi la citirea pe fragmente a întregii fabule. După fiecare fragment citit, profesoara discută cu elevii, subliniind ideile pe care le conține fragmentul respectiv. Pe baza citatelor din textul fabulei, tovarășa Istokina actualizează cu îndemânare figura lupului, și prin întrebări limpezi, îi face pe elevi să arate analogia dintre invazia lui Napoleon asupra Rusiei, atacul banditesc al lui Hitler împotriva Uniunii Sovietice și intervenția cotropitorilor americani în Coreea. Deasemenea, ea determină pe elevi să scoată în evidență patriotismul poporului rus, rolul marelui comandant de oști Kutuzov. In cuvinte calde, elevii vorbesc amănunțit despre marele stegar al păcii despre conducătorul iubit de toate popoarele lumii, tovarășul Stalin.

După ce se termină analizarea întregii fabule, tovarășa Istokina pune o serie de întrebări generale, pentru a vedea în ce măsură fabula a fost înțeleasă, lămurind încăodată problemele mai grele.

La sfârșitul lecției mai cere câtorva elevi să citească fragmente din fabulă, insistând asupra ponunțării și arătând celor slabi nevoia de a se exersa în citirea cu voce tare.

Intreaga lecție a dovedit că tovarășa Maria Ivanovna Istokina știe să lucreze într'un mod viu, atractiv și accesibil elevilor. Lecția a fost bine planificată, în timpul ei desfășurându-se fără grabă verificarea cunoștințelor, predarea lecției noi, indicarea temei de executat acasă, consolidarea cunoștințelor dobândite. Se remarcă deasemenea atenția dată fiecărui elev în parte, arătarea lipsurilor specifice ale fiecăruia și căile de îndreptare, precum și grija deosebită pentru limbă, pentru modul de exprimare al elevilor.

Faptul că în analizarea operelor literare s'a pornit totdeauna dela arătarea condițiilor istorice în care acestea au fost create a asigurat deplina lor înțelegere și justa actualizare. Textele literare predate la această lecție au fost folosite cu pricepere pentru educarea elevilor în spiritul patriotismului și al luptei pentru pace, împotriva cotropitorilor imperialiști.

Munca tovarășei Istokina nu se limitează la orele ei de curs. Ea folosește cele mai variate mijloace pentru realizarea succesului în muncă. De pildă, pentru a asigura intuiția la lecția despre fabula „Lupul în curtea câinilor" ea a luat legătură cu profesorul de desen, obținând ca elevii să execute, la ora de desen, o schiță care să prezinte scena descrisă în fabulă. Deasemenea, un sistem introdus din inițiativa ei în întreaga școală este acela al verificării zilnice a caietelor elevilor.

Folosind toate aceste metode de muncă, tovarășa M. I. Istokina reușește să obțină frumoase rezultate în clasele ei. Elevii cu care lucrează ea își însușesc cu succes cunoștințele, iar nivelul lor de pregătire crește într'un ritm rapid. Ei se înarmează temeinic pentru viitoarea lor muncă de educatori ai tinerei generații de luptători pentru socialism, pentru pace. Metodele de muncă ale tovarășei M. I. Istokina pot servi ca exemplu pentru cadrele didactice, în special pentru profesorii de limbă și literatură.

V. SAPUNA

Fruntașă în munca de alfabetizare

Când a primit vestea că este premiată de către Uniunea Sindicatelor de Învățământ pentru rezultate excepționale în munca de alfabetizare, învățătoarea Bako Elisabeta dela Școala Elementară Nr. 2 din Salonta a simțit o nespusă bucurie. Și-a adus aminte de toți acei pe care i-a ajutat să-și însușească învățătura cărții. A privit prin lumina lină a toamnei, gândindu-se că acum va trebui să-și întețească înzecit eforturile la alfabetizare. Mai sunt încă numeroși neștiutori de carte, acolo, la marginea Salontei și ea e hotărîtă să facă tot ce-i stă în putință spre a-i scoate din beznă.

Atunci când muncea la grădinăria unor chiaburi și apoi în fabrica de spirt din Șeini, tânăra Bako Elisabeta a cunoscut adânca noapte a neștiinței de carte. Mai târziu a învățat, cu multă greutate, patru clase elementare. Dar mulți din cei din jurul ei nu știau nici să se iscălească, nici să socotească prețul zilelor pe care le trudeau pentru patronii jupuitori. După ce a învățat carte, i-a ajutat uneori pe tovarășii săi să scrie câte o scrisoare, ori le-a descifrat câte-o citație. Dar în 1939, Bako Elisabeta a fost dată afară dela fabrica de spirt. S'a întors să muncească iarăși în grădinile de zarzavat ale chiaburilor. Trebuia să întrețină pe toți cei 7 membri ai familiei. Muncea din greu, dar gândul ei era mereu la carte.

Dorea să ajungă învățătoare. Ziua muncea și noaptea învăța. Dar în școală nu era primită ; se cereau taxe, cărți, uniforme. De astea nu avea însă de unde să aibă Bako Elisabeta. S'a chinuit să dea examen particular, până în 1944, când, după eliberarea Patriei noastre, ajutată de organizația U.T.C., s'a putut înscrie în anul III al școlii pedagogice din Satul Mare,

In anul următor a ajuns învățătoare în Episcopia Bihorului. Aici, dela început, pe lângă munca din clasă, s'a preocupat și de tinerii neștiutori de carte. In anul următor, ca responsabilă culturală a organizației de tineret din satul Uliacul de Munte tovarășa Bako a pregătit serbări cu tineretul sătesc. Cântece și jocuri învățau ușor și neștiutorii de carte. Dar când au vrut să reprezinte o piesă de teatru, au văzut că nu pot învăța rolurile dacă nu știu să citească. Totuși piesa le-a plăcut foarte mult. Au vrut s'o joace. Învățătoarea a stat îndelung de vorbă cu ei. Așa, șase tineri și două tinere au cerut să-i ajute să învețe carte. Și au învățat. Azi, acești tineri sunt fruntași utemiști în acel sat.

In anul școlar 1949-50, tovarășa Bako a plecat voluntară în regiunea Bacău. Prin grija Partidului nostru se înființase o școală pentru ciangăii din Satul Nou. Aici, în ciuda chiaburilor care speriau copiii, învățătoarea a izbutit să aducă tineretul la școală. Cu ajutorul organizației de partid și al utemiștilor a demascat pe chiaburi, arătând oamenilor ce scop urmăresc acești tâlhari, cărora nu le dădea de fel mâna să vadă că, de unde în Satul Nou 95% din locuitori fuseseră neștiutori de carte, acum pătrunde aici lumina științei și a culturii.

Tovarășa Bako a cunoscut îndeaproape viața satului, a muncit și a luptat alături de țăranii muncitori din sat. Împreună cu fetele de seama ei a învățat a pieptăna fuioarele de cânepă, a toarce lână, a împleti ciorapi, a țese pânză. Așa a putut merge cu ele la șezători. Iar aici, la șezători, n'a venit cu mâna goală. A adus cărți, reviste, ziare. Le-a citit din ele și femeilor. Le-a arătat câte pot afla și câte pot învăța dacă știu să descâlcească slovele. După câteva săptămâni, multe fete și femei au grăit învățătoarei : — Ajută-ne să învățăm și noi carte.

Astfel, biruind piedicile și cursele dușmanilor, a strâns 35 de cursiști pe care, muncind sârguincios, i-a putut promova în anul II.

In anul școlar trecut, învățătoarea Bako Elisabeta și-a început activitatea la școala nr. 2 din Salonta. Aici s'a angajat să alfabetizeze neștiutorii de carte dela gospodăria agricolă de stat aflată la o distanță de 13 km. de Salonta. Pe drumuri grele, pe ploaie și glod, a mers să aprindă lumina științei de carte în mintea a 37 de țărani muncitori. Dela început le-a vorbit atât de cald, de apropiat și de convingător, încât nu se mai săturau ascultând-o și au dobândit mare încredere în ea. Pentru deschiderea cursurilor avea nevoie de manuale, de rechizite.

— Am făcut apel la pionierii din clasa mea. Ei ne-au adus 12 manuale, 40 de caiete, 13 creioane. Ni le-au dăruit cu dragoste și înțelegere: „Să învețe toți oamenii carte", au spus ei. Și ne-am folosit de darurile pionierilor până când G.A.S. ne-a furnizat rechizitele necesare.

Dacă am obținut asemenea rezultate bune, spune tovarășa Bako, o datoresc ajutorului și îndrumărilor pe care mi le-a dat Partidul. Permanent, în orice sat am fost, în orice împrejurare grea m'am aflat, am primit ajutorul tovarășilor din organizația de partid. Fără acest ajutor nu izbuteam să aduc la lumina cărții atâția oameni, să contribui la sfășierea vălului de întuneric pe care l-a lăsat regimul moșierilor români și al grofilor unguri în mintea oamenilor.

Dintre foștii ei elevi la cursul de alfabetizare, tovarășa Bako se mândrește cu I. Ciutic, care este astăzi șef de secție în G.A.S., cu Gyulai Francisc, brigadier la orezărie și care a prins atâta dragoste pentru învățătură încât vrea să urmeze și clasa a V-a. Acolo, departe de oraș, oamenii odinioară neștiutori de carte citesc acum zilnic „Scânteia", reviste, broșuri despre agrotehnica sovietică și pun învățătura lor în practică. Chiar responsabilul cercului de citit din gospodărie este un fost neștiutor de carte.

Pentru anul școlar 1951-52, învățătoarea Bako Elisabeta și-a trecut în plan să lucreze cu toți cei 13 cursiști din anul II din Gospodăria Agricolă de Stat Birobanya și să înceapă alfabetizarea romîlor dela marginea Salontei.

Tovarășii dela organizația de partid îmi îndrumează necontenit munca. Mă ajută sfatul popular, sindicatul.

Și eu sunt hotărîtă să nu precupețesc nici un efort pentru ca munca mea să devină mai bună și mai rodnică decât până acum.

DUMITRU ALMAȘ

Grija Institutului Politehnic din Timișoara pentru condițiile de viață ale studenților

Partidul și Guvernul nostru acordă o deosebită atenție îmbunătățirii continue a condițiilor de viață și de învățătură ale studenților. Bursele, cantinele, căminele, bibliotecile, ale căror număr sporește an de an, reprezintă un ajutor puternic pe care-l dă statul nostru de democrație populară creării noilor cadre de constructori ai socialismului.

Având din partea Partidului și Guvernului un sprijin atât de larg, rectoratele universităților și institutelor de învățământ superior au sarcina să folosească în așa fel fondurile acordate încât să poată asigura studenților condiții cât mai bune de viață și de învățătură.

Pe acest drum, Institutul Politehnic din Timișoara a obținut unele realizări. Astfel, din cei 1920 studenți ai Institutului 1644 sunt bursieri. Pentru studenții acestui institut există deasemeni 164 burse a 1000 lei lunar pentru cheltuieli personale, 7 burse republicane a 5000 lei și 3 burse „Gheorghe Gheorgiu-Dej" a 6000 lei lunar.

In căminele pe care le are la dispoziție rectoratul Institutului Politehnic din Timișoara locuesc 997 studenți, iar la cele două cantine iau masa un număr de 1850 studenți. Prin serviciul social administrativ, rectoratul se îngrijește de buna funcționare a acestor cămine și cantine, la măsuri ca ele să fie bine amenajate sau aprovizionate. In toate căminele există infirmerii, frizerii, ateliere de cizmărie și croitorie, care lucrează pentru studenți în condiții avantajoase.

Deoarece în acest an școlar numărul studenților a crescut dela 1620 la 1920 s'a simțit nevoia creării unui cămin nou. De curând Sfatul Popular a repartizat Institutului un local în care sunt găzduiți 300 de studenți.

Pentru hrana studenților, în momentul de față cantinele au asigurat 25% din cantitatea de cartofi și alte zarzavaturi. O parte din acestea provin din cultivarea celor 3 ha. de pământ pe care le-a avut rectoratul și care au fost lucrate cu ajutorul personalului de îngrijire și al personalului administrativ. Pentru primăvară, Sfatul Popular orășenesc a pus la dispoziția rectoratului încă 3 ha. pământ care vor fi cultivate pentru aprovizionarea cantinelor. Sfatul Popular al orașului a intervenit de curând la Ministerul Agriculturii pentru a se repartiza Institutului Politehnic și o fermă la Ortișoara.

Toate problemele legate de condițiile materiale ale studenților sunt discutate pe larg în ședințele sindicale. In ședințele de grupă, studenții analizează felul cum funcționează căminele și cantinele și fac propuneri concrete pentru înlăturarea lipsurilor. Deasemenea organizația U.T.M. se ocupă îndeaproape de aceste probleme. U.T.M. duce acum o largă acțiune pentru îmbunătățirea condițiilor de funcționare a căminelor și cantinelor. Se strâng în acest scop sugestii dela studenți, astfel încât, cu mijloacele existente, printr'o mai bună gospodărire a fondurilor, să se poată îmbunătăți masa la cantină și condițiile în care sunt cazați în cămine.

U.T.M. desfășoară o susținută muncă de educare a studenților în spiritul respectului față de bunul obștesc. Deasemeni, comitetul U.T.M. a discutat situația studenților noi veniți în institut, care trebue să fie primiți ca solvenți la cantinele rectoratului.

Toate problemele privitoare la condițiile materiale ale studenților care se discută în ședințele organizației U.T.M. sau ale sindicatului studențesc sunt apoi discutate în ședințele comune la care participă directorul administrativ, șeful serviciului social al rectoratului și studenții responsabili cu problemele cantinei și căminului. In aceste ședințe, studenții arată care sunt greutățile pe care le întâmpină și fac propuneri cu privire la înlăturarea lor.

Dacă mai sunt încă lipsuri, dacă studenții mai întâmpină încă o serie întreagă de greutăți, dacă ei nu au încă acele condiții materiale care se pot realiza cu mijloacele existente, aceasta se datorește faptului că nu toți acei care au datoria să asigure îndeplinirea acestei sarcini s'au preocupat serios de rezolvarea ei. Aprovizionarea cantinelor nu a fost făcută din timp și nici căminele nu au fost pe de-a întregul amenajate înainte de deschiderea noului an universitar. Deși rectoratul a făcut toate demersurile necesare, Sfatul Popular nu a pus la dispoziție o clădire pentru amenajarea unui nou cămin. Problema aceasta a fost rezolvată de Sfatul Popular numai atunci când s'a constatat că cele trei cămine sunt supraaglomerate, iar o parte din studenți nu au unde locui. Astfel, de curând s'a creat un nou cămin. Dar dacă studenților dela Facultatea de Electrotehnică li s'a repartizat căminul „7 Noembrie" unde sunt camere spațioase și luminoase, cu mobilier confortabil și frumos, dacă și în celelalte două cămine, „Iosif Gall" și „Iustin Georgescu" sunt condiții bune, cei 300 de studenți care locuesc în căminul nou înființat nu au deocamdată la dispoziție mobilierul necesar : lipsesc dulapurile, mesele, etc.

Dar chiar în căminul „7 Noembrie", unde studenții ar putea trăi în cele mai bune condițiuni, sunt încă greutăți. Astfel, nu toate băile funcționează, multe chiuvete sunt stricate, există țevi sparte și apa se scurge pe pereți, nu s'a amenajat o sală de lectură. Aceasta se datorește atât faptului că administratorul se desinteresează cât și faptului că până în a doua jumătate a lunii Noembrie căminul nu a avut un comitet de conducere care să se îngrijească de treburile gospodărești, care să sesizeze la timp serviciul social al rectoratului despre cele necesare, etc.

In ceeace privește masa studenților, aceasta nu este întotdeauna gustoasă și bine pregătită. Din aceleași alimente, la una din cantine se gătește bine, la alta prost. In această privință, studenții au dat sugestii în caietul de observații al cantinei respective.

In urma criticii și sugestiilor lor s'a îmbunătățit într'o oarecare măsură serviciul la cantină, fără a fi nevoie să crească numărul personalului de serviciu. Direcția administrativă a rectoratului nu a luat însă măsuri pentru repararea sobei la bucătăria cantinei nr. 1, sau pentru asigurarea tuturor tacâmurilor necesare la masă.

Cu mijloacele existente, condițiile materiale ale studenților dela Institutul Politehnic din Timișoara se pot simțitor îmbunătăți. Pentru aceasta este necesar însă ca rectoratul să se ocupe mai serios de aceste probleme, să ia măsuri ca administratorii căminelor să-și facă datoria, să se facă la timp reparațiile necesare, să se creeze comitete de studenți în fiecare cămin. Rectoratul nu trebue să se mulțumească numai cu sesizările sindicatelor studențești sau ale comitetelor U.T.M., ci să organizeze și un control sistematic la cantine și cămine, să cerceteze caietele cu observații, pentru a cunoaște direct și permanent situația și a lua măsuri de îmbunătățire.

Pentru îmbunătățirea condițiilor în care trăesc studenții, este necesar, în acelaș timp ca decanii, profesorii și cadrele didactice ajutătoare să se intereseze activ de aceste probleme știind că buna pregătire a studenților, că randamentul pe care ei îl dau în muncă, depind în mare măsură de condițiile în care trăesc.

Dacă unii profesori au înțeles acest lucru și se îngrijesc îndeaproape de felul cum este aprovizionată cantina, de felul cum sunt cazați studenții, de sănătatea lor etc. — așa cum face, de pildă, decanul facultății de Electrotehnică, cei mai mulți socotesc că aceste probleme nu-i privesc. Atitudinea lor trebue grabnic schimbată.

Prin grija Partidului și Guvernului studenții noștri au astăzi posibilitatea să învețe în condițiuni mereu mai bune. Trebue însă ca toți acei care au în sarcina lor problema pregătirii studenților — rectorii, decanii și întreg corpul didactic din Universități și Institute de învățământ superior — să se ocupe cu seriozitate de o cât mai bună gospodărire a fondurilor acordate de Stat, să arate mai mult interes pentru această sarcină a lor, conștienți fiind că în felul acesta contribue la buna pregătire a viitoarelor cadre de constructori ai socialismului.

EMILIA MANAC

Învățătorii—propagandiști ai metodelor agro-zootehnice înaintate

Combaterea pestei porcine

In activitatea lor de răspândire a metodelor sovietice privind agrotehnica și zootehnia, învățătorii trebue să atingă probleme cât mai variate, privind toate laturile muncii agricole. Astfel, în această etapă, ei pot arăta țăranilor muncitori cum trebue să prevină și să combată pesta porcină.

Hotărîrea Nr. 1108 din 14 Oct. 1951 a Consiliului de Miniștri pune ca sarcină mărirea efectivului de porci în țara noastră. In acest scop este necesar să se folosească toate metodele de prevenire și combatere a bolilor care provoacă pierderi destul de mari în șeptelul de porci.

Una din bolile extrem de molipsitoare și care produce pagube însemnate creșterii porcilor este pesta porcină. Această boală, produsă de un virus (microb ce nu se vede la microscop) care se înmulțește mai ales în sânge, se complică deobiceiu cu alți microbi care atacă plămânii și intestinele. Virusul pestei porcine este molipsitor pentru porcii de toate vârstele, iar boala poate apare în orice anotimp.

Virusul pestei porcine se găsește în sângele și în toate organele animalului bolnav. El este destul de rezistent la acțiunea mijloacelor de distrugere. La temperaturile sub 80° rezistă relativ destul de mult față de alți microbi, iar frigul îl conservă. In carnea înghețată, de exemplu, poate fi găsit după 3 luni. Sarea de bucătărie și fumul influențează în mică măsură posibilitățile virusului. Dintre substanțele ce-l distrug, cea mai activă și mai utilizată este soda caustică în concentrație de 2%. Puterea de îmbolnăvire a virusului pestos este foarte mare: este suficientă o cantitate de 1/300.000 cc de sânge dela un animal bolnav pentru a îmbolnăvi un porc.

Rezistența organismului animalului bolnav scade în urma turburărilor produse de către virus, iar ca o consecință a acestui fapt alți microbi atacă organismul slăbit. Virusul pestei porcine apare în sângele animalelor într'un timp foarte scurt dela infecție. Organele cele mai bogate în virus sunt: splina, ganglionii limfatici, măduva oaselor și ficatul. Eliminarea virusului din organism se face pe calea tuturor secrețiilor și excrețiilor animalului.

Animalele atinse de boală încep să răspândească virusul chiar după 24 ore dela infecție. Virusul pestei porcine pătrunde în organism odată cu alimentele, prin gură. Infecția se poate face însă și prin plămâni sau prin piele.

Atunci când apare, boala cuprinde un număr mare de porci. La început sunt atinși porcii de toate vârstele, mai târziu se îmbolnăvesc mai ales purceii, care fac boala într'o formă mai gravă.

Pesta porcină cuprinde efective mari, ca o urmare a numeroaselor posibilități de răspândire a virusului. Boala este răspândită de către animalele bolnave, de cele trecute prin boală timp de circa 30 de zile, de către om, prin folosirea tuturor produselor rezultate în urma tăierii, precum și prin contact direct în grajduri, târguri, la pășune, etc. Boala poate fi dusă la distanțe mari prin intermediul porcilor purtători de virus, în aparență sănătoși. Odată pătruns în organism, după ce trece în sânge, virusul pestei porcine se înmulțește și produce turburări extrem de grave ce se traduc prin febră, roșeață și rupturi de vase de sânge. Virusul atacă vasele sanguine, iar sângele ese în afara lor sub formă de puncte sau pete roșii. Pesta porcină se manifestă foarte variat. Semnele bolii sunt în funcție de puterea și rezistența organismului și de tăria virusului.

La începutul bolii, porcii au febră. După 2-3 zile prezintă alte semne ca: lipsa complectă de poftă de mâncare, somnolență, evită mișcările, au capul și coada lăsate în jos, se ascund în așternut. etc. Temperatura nu trece de 42°. In formele mai grave, pe lângă febră mare se observă o paralizie a părții posterioare a corpului și animalele mor foarte repede. In forma obișnuită, animalele au febră, constipație — urmată deobicei de o diaree cu sânge — iar moartea survine, în acest caz, la cel mai târziu 7 zile, într'un procent de 80%. In altă formă, boala este de lungă durată (săptămâni și chiar luni) In această formă intervin complicații produse de alți microbi, începând cu a 7-a până la a 10-a zi de boală. Aceste complicații se pot localiza la intestine sau plămâni. Animalele slăbesc, sângele se împuținează, iar pielea se întărește, formând cruste.

Dacă deschidem corpul unui porc mort de pestă, vom găsi semnele lăsate de virus, semne care nu sunt însă întotdeauna aceleași. In mod obișnuit, se găsesc rupturi de vase sanguine. Identificarea bolii atunci când animalul mai trăiește este destul de greu de făcut. De cele mai multe ori este nevoie de un examen al semnelor de pe cadavru pentru precizarea bolii.

Învățătorii trebue să arate țăranilor muncitori că boala poate fi evitată prin aplicarea strictă a unor măsuri preventive. Inainte de a fi introduși într'o gospodărie, porcii trebuiesc ținuți în carantină cel puțin două săptămâni. Dacă se îmbolnăvesc, trebue anunțat de urgență serviciul veterinar care va lua măsuri de injectare cu ser a animalelor sănătoase, va izola și injecta animalele suspecte, iar pe cele bolnave le va sacrifica.

Este interzisă utilizarea ca hrană a resturilor dela bucătărie, fără ca ele să fie bine fierte. Intr'o exploatare de porci este interzisă intrarea persoanelor, a vehiculelor sau a animalelor (câini, cai,boi) streine de gospodărie, pentrucă pot aduce boala pe haine, roți, copite, etc. Carnea porcilor sacrificați poate fi consumată, însă trebue bine fiartă. Porcii pot fi protejați contra bolii prin injectarea la timp cu anumite preparate (seruri, vaccinuri).

Pesta porcină este o boală care a produs și produce încă pagube destul de mari. De aceea combaterea acestei boli este impusă prin lege și numai prin respectarea strictă a măsurilor de prevenire și aplicarea justă a metodelor de combatere, atunci când boala apare, se poate stăvili această boală care constitue o piedică în calea realizării planului nostru cincinal în domeniul zootehnic.

asist. univ. VALENTIN MINCIUNA
colaborator al Societății de Științe Agricole „I. V. Miciurin"

BIBLIOGRAFIE

Editura de Stat pentru Literatura Științifică

N. G. Cernâșevschi: Principiul antropologic în filosofie.

C. V. Plehanov: Contribuții la problema desvoltării concepției moniste asupra istoriei.

F. I. Hashacih: Despre posibilitatea de cunoaștere a lumii.

S. V. Vinogradov și A. F. Cuzmin: Logica.

M. C. Blagovescenschi: Republica Populară Mongolă.

V. Nichiforov, G. Erenburg, M. Iurlev: Revoluția populară din China.

I. N. Semionov: Geopolitica fascistă în slujba imperialismului american.

Mihail Sadoveanu: Despre marele povestitor Ion Creangă.

V. Bârlădeanu: Călătorind pe pământul eroicei Coree.

* * * Prima sesiune a Consiliului Mondial al Păcii.

* * * Poporul nostru a semnat pentru un Pact al Păcii.

Colonel M. Mihalache: Armata R. P. R. — strajă a păcii și independenței patriei noastre.

* * * Armata Populară Chineză de eliberare.

Conf. Dr. Păunescu C. și Dr. Laurian N.: Cum auzim.

M. Florescu: Cauza dreaptă a Vietnamului va triumfa.

Prof. univ. I. G. Popescu: Despre atomi.

Dr. V. Mârza: Origina și evoluția omului.

Prof. univ. M. Filipescu: Cum s'au transformat animalele în decursul vremurilor.

* * * Coșbuc împotriva superstițiilor.

* * * Dece doarme și visează omul.

★

Lucrări de Istorie:

N. A. Mașchin: Istoria Romei antice.

V. I. Avdiev: Istoria Orientului antic.

V. S. Sergheev: Istoria Greciei antice.

Pentru copiii orfani ai R. P. D. Coreene

In apropierea unui crater produs de explozia unui obuz stau și plâng amarnic 3 copii, — două fetițe și un băiat. Inecată în lacrimi, fetița mai mare mângâie cu mânuța obrajii însângerați ai mamei și cu o voce subțire și fără putere o roagă pe mama ei:

— Mamă, dragă mamă, deschide ochii, scoală-te!

Insă Pac Ciun Hva, o țărancă coreeană, mama celor 3 copii, nu va mai deschide ochii niciodată. Copiii nu-și vor mai vedea niciodată mama. Tatăl acestor copii a fost împușcat de americani numai pentrucă a lucrat la Banca Populară. Două fetițe și un băiat au rămas orfani de tată și mamă. Unde să se ducă acești copilași? Cui să-i ceară de mâncare? Dacă ar fi fost în timpul vechiului regim colonialist japonez, sau în Sudul Coreei, unde mai stăpânesc încă yankeii, orfanii coreeni ar porni în lumea largă, încotro văd cu ochii, pentru ca să cerșească în genunchi un pumn de orez.

Insă puterea populară s'a îngrijit de copiii patrioților coreeni. Ei nu au soarta îngrozitoare a orfanilor coreeni din Sudul țării, unde mii și zeci de mii de copii orfani, desbrăcați și desculți, chinuiți de foame și boli, rătăcesc prin ținuturile ocupate de americani.

Comitetul popular din orașul Phenian l-a repartizat pe copiii țărancei Pac Ciun Hva la căminul de copii. Le este foarte greu fără tată și mamă, însă ei nu sunt lăsați în voia soartei. Sunt ocrotiți de puterea populară.

In R. P. D. Coreeană sunt în prezent peste 250.000 de copii orfani. Această cifră nu este complectă, deoarece banditii americani continuă să bombardeze orașele și satele pașnice din Coreea. Oricât de mare ar fi numărul copiilor orfani din Coreea, în provinciile eliberate de Armata Populară, nu veți întâlni totuși copii care să umble din casă în casă după cerșit. Guvernul R. P. D. Coreene și Partidul Muncii manifestă o grijă părintească pentru copii. Este greu să se creeze condiții favorabile pentru copii în timpurile grele de război. Insă chiar în aceste condiții extrem de grele, autoritățile din R. P. D. Coreeană au găsit mijloacele necesare pentru a nu lăsa copiii în mizerie.

La începutul anului curent, Consiliul de Miniștri al R. P. D. Coreene a adoptat o hotărîre specială cu privire la organizarea creșelor, a grădinițelor de copii, a căminelor și școlilor pentru copiii patrioților coreeni căzuți în război. In țară s'au deschis circa 1.800 grădinițe de copii pentru copiii de 3—6 ani.

Pentru copiii dela 7 la 12 ani se deschid școli elementare, a căror întreținere este suportată de către statul popular.

Pentru băeții și fetele mai mari se deschid școli tehnice de medicină, școli tehnice de telecomunicații și altele.

Din inițiativa muncitorilor, țăranilor și funcționarilor a luat naștere o minunată mișcare patriotică: cine are posibilitatea înfiază 1—2 copii orfani. Mulți au luat chiar câte 3 copii.

Eroicul popor coreean ocrotește cu grijă viața și sănătatea copiilor. El este convins că va obține victoria asupra dușmanului de moarte și că soarele libertății va lumina întregul pământ al patriei sale.

(Agerpres)

Note politice externe

Opinia publică mondială a putut aprecia, din nou, pe bază de fapte concrete și nu pe simple vorbe, cine vrea pace, o pace trainică, o pace întemeiată pe o dezarmare adevărată — și cine nu.

După cum se știe, Statele-Unite, Anglia și Franța au propus, în Adunarea Generală a O.N.U.-ului, la Paris, un așa-zis proect de „reglementare, limitare și reducere proporțională a tuturor armamentelor și forțelor armate". Prin acest „program", care s'ar aplica pe etape, recensământul armamentelor, inclusiv al armelor atomice, ar fi prima operațiune ce s'ar efectua; iar ulterior, într'o etapă care nu este nicidecum precizată și care ar depinde de hotărîrea puterilor imperialiste, ar urma eventual să se ordone și reducerea înarmărilor, — ultimele trebuind să fie reduse armele atomice. O asemenea concepție asupra „dezarmării", pe cât de cinică pe atât de absurdă, arată, dacă totuși mai era nevoie, că ceeace vor guvernele american, englez și francez nu este reducerea efectivă a înarmărilor și interzicerea bombelor atomice, ci, dimpotrivă, continuarea preparativelor militare agresive.

In cel de-al doilea mare discurs pe care l-a pronunțat, la 16 Noembrie, dela tribuna Adunării Generale, A. I. Vișinski a demascat, cu măestria sa cunoscută, întreg mecanismul acestui „program". Intr o analiză strălucită, cu o logică de fier și întemeindu-se pe realitatea faptelor, ministrul sovietic de Externe a demonstrat că ceeace se ascunde sub propunerea celor trei puteri imperialiste este voința de a zădărnici, cu orice preț, instaurarea unei veritabile securități colective, care nu poate fi creată decât printr'o reducere reală a armamentelor și prin interzicerea necondiționată a armelor atomice. Ce prevede „programul" americano-anglo-francez ? El prevede că inventarierea tuturor armamentelor să fie făcută **înainte** de a se adopta hotărîrea de a se reduce armamentele și armele atomice. In plus, „programul" celor trei puteri nu prevede nici chiar în ultima sa etapă interzicerea armelor atomice, **ci numai reducerea lor.** Ori, după cum a subliniat, cu vigoare, tovarășul Vișinski, un adevărat plan pentru o pace dezarmată trebue să înceapă, în chip firesc, cu hotărîrea de a se reduce armamentele și de a se interzice armele atomice, fiind dela sine înțeles că după luarea unei asemenea hotărîri **„toate statele vor fi obligate să prezinte în cel mai scurt timp informații cu privire la armament".**

Ministrul sovietic de Externe a arătat, cu acest prilej, că U.R.S.S. a fost întotdeauna de această părere și că **„încă din Decembrie 1946, la prima sesiune a Adunării Generale, delegația Uniunii Sovietice a propus să se recunoască necesitatea prezentării de informații cu privire la forțele armate și la armamente de către toate statele membre ale Organizației Națiunilor Unite".** Punând carul înaintea boilor, cerând mai întâi informații asupra tuturor armamentelor și apoi reducerea lor, guvernanții imperialiști denunță singuri „programul" lor ca fiind o ipocrită manevră propagandistică. Dealtminteri, însăși presa oficioasă din Washington recunoaște că prin propunerea respectivă cele trei guverne au căutat o diversiune, devenită necesară în urma creșterii „neliniștitoare" a mișcării mondiale a partizanilor păcii. „Dacă cele trei guverne, — scrie, de pildă, „Washington Post", — n'ar fi fost atât de adânc neliniștite din pricina stării opiniei publice internaționale, ele n'ar fi elaborat propunerea lor...".

In contrast cu aceste pălăvrăgeli fățarnice despre „dezarmare", A. I. Vâșinski a propus, după cum se știe, în numele guvernului sovietic, un adevărat plan pentru instaurarea unei păci trainice în întreaga lume.

In ultimul său mare discurs din Adunarea Generală, ministrul sovietic de Externe a prezentat, în completare, următoarele propuneri: **interzicerea necondiționată a armei atomice; reducerea cu o treime în curs de un an a armamentelor și forțelor armate ale celor cinci membri permanenți ai Consiliului de Securitate; prezentarea, de către toate statele, la scurt timp după adoptarea hotărîrilor privind interzicerea armei atomice și reducerea armamentelor și forțelor armate ale marilor puteri, a unor date oficiale complete privitoare la situația armamentelor și forțelor armate; instituirea unui organ internațional de control, în cadrul Consiliului de Securitate, a cărui funcțiune va fi verificarea îndeplinirii hotărîrilor referitoare la interzicerea armei atomice și la reducerea armamentelor și forțelor armate, ca și verificarea informațiilor prezentate de state în legătură cu armamentele și forțele armate.**

In scopul realizării tuturor acestor principii, propunerile suplimentare de mai sus prevăd, în acelaș timp, o serie de măsuri de ordin practic, de o mare eficacitate.

Iată ansamblul planului sovietic pentru instaurarea unei păci durabile în lume! Din simpla lui comparație cu „programul" celor trei guverne imperialiste, se poate deduce că, dacă acesta din urmă ar fi, prin ipoteză, aplicat, el nu s'ar traduce decât prin crearea unei comisiuni de recensământ al armamentelor. In ceeace privește restul, războiul din Coreea ar continua, cursa înarmărilor clasice și atomice ar continua și ea, ca și înarmarea Germaniei Occidentale și a Japoniei, astfel că, peste câteva luni, omenirea s'ar găsi în fața unei situații internaționale considerabil agravate. Dimpotrivă, acceptarea judiciosului plan sovietic ar duce la dizolvarea blocului agresiv al Atlanticului, ar curma deîndată măcelul din Coreea, ar deschide calea pentru o conferință internațională a dezarmării (la care ar participa R.P. Chineză ca și celelalte țări astăzi nereprezentate la O.N.U.), — pe scurt, ar scădea imediat încordarea actuală și s'ar pune premize temeinice pentru o pace trainică.

Deaceea, planul sovietic înfățișat de A. I. Vâșinski, — plan care se inspiră din arzătoarea voință de pace a tuturor popoarelor, — este un adevărat apel la acțiune contra războiului și pentru pace, apel care a găsit un cald ecou în inimile tuturor oamenilor cinstiți din întreaga lume.

Guvernul Sovietic a adresat guvernelor american, englez și francez o notă cu privire la chestiunea Triestului. Reamintim că în notele sale din 20 Aprilie și 8 Iulie 1950, Guvernul Sovietic a mai atras atenția guvernelor Statelor-Unite, Angliei și Franței asupra răspunderii ce le revine pentru neîndeplinirea prevederilor tratatului de pace cu Italia, privitoare la Teritoriul Liber Triest. Se știe că tratatul de pace cu Italia stipulează că acest Teritoriu trebue să fie proclamat neutru și că, în plus, el trebue să fie demilitarizat. Deasemenea, tratatul mai prevede ca un guvernator să fie numit de către Consiliul de Securitate, după care urmează să fie format un Consiliu guvernamental provizoriu, să fie convocată Adunarea Constituantă și să se elaboreze Constituția Teritoriului Liber. In sfârșit, tratatul mai dispune că, după expirarea termenului de 135 de zile dela numirea guvernatorului, toate forțele străine să fie retrase depe Teritoriul Liber. Mai mult: încă înainte de semnarea tratatului cu Italia, cele patru mari puteri hotăriseră, de comun acord, că guvernatorul Teritoriului Liber trebue numit până la 15 Septembrie 1947, — adică până la intrarea în vigoare a tratatului de pace cu Italia.

Incălcând, în chipul cel mai grosolan, toate aceste hotărîri guvernele american, englez și francez, au zădărnicit până în prezent numirea guvernatorului, împiedicând prin aceasta organizarea Teritoriului Liber Triest în conformitate cu prevederile tratatului de pace. Până în momentul de față, Teritoriul este în mod ilegal administrat de autoritățile militare anglo-americane și titoiste, care au instituit un regim de teroare fascistă în zonele lor respective de ocupație. Dar nu numai atât: imperialiștii americani și englezi au transformat Teritoriul într'o bază militară agresivă, în vederea integrării Triestului în planurile lor războinice. In prezent, guvernanții celor trei puteri occidentale merg și mai departe, pregătind împărțirea pur și simplu a Teritoriului Liber între Italia și Iugoslavia titoistă, — fapt care adaugă o nouă gravă violare a tratatului la seria precedentă de grosolane încălcări. In acest fel, ocolindu-se complet obligațiile tratatului, resursele umane și materiale ale Teritoriului ar fi total adaptate planurilor agresive ale puterilor imperialiste, care le-ar putea folosi fără nici o opreliște juridică.

In nota sa, Guvernul Sovietic demască, puternic, toate aceste uneltiri criminale, arătând că măsurile deja înfăptuite, ca și proiectata împărțire a Teritoriului, nesocotesc nu numai clauzele tratatului de pace cu Italia, dar și interesele de viață ale populației acestui Teritoriu. Totodată, împărțirea acestuia este, în chipul cel mai evident, incompatibilă cu sarcinile menținerii păcii și securității în Europa, putând provoca doar noi complicații în regiunea respectivă. Deaceea, nota sovietică insistă, din nou, ca guvernele celor trei puteri occidentale să reintre în legalitate și să-și îndeplinească obligațiile pe care le-au subscris prin tratatul de pace cu Italia. In acest sens, Guvernul Sovietic cere ca să se numească, fără întârziere, de către Consiliul de Securitate, guvernatorul Teritoriului Liber, spre a se putea pune în aplicare statutul permanent al Teritoriului, în așa fel încât să se treacă la retragerea trupelor străine și la lichidarea bazei militare și navale anglo-americane ilegale din Triest.

Dealtminteri, încălcările de mai sus ale tratatului de pace cu Italia, de către anglo-americani, nu sunt singurele pe care aceștia le-au săvârșit în acest domeniu Reamintim, cu acest prilej, că puterile imperialiste au mai violat grav pomenitul tratat atunci când au târît Italia în Pactul agresiv al Atlanticului, când au silit aceasta țară să se supra-înarmeze dincolo de nivelul autorizat de tratat. Pentru a „legaliza" toate aceste infracțiuni, guvernele american, englez și francez au pretins deunăzi „revizuirea" acestui tratat, adică adaptarea lui la „noile realități", anume: transformarea Italiei într'o colonie economică și într'o furnizoare de carne de tun pentru aventurierii „atlantici". Și acești criminali, care nesocotesc cu un cinism brutal toate obligațiile tratatului de pace cu Italia, mai au neobrăzarea să glăsuiască despre așa-zisele „violări" ale tratatelor de pace de către țările de democrație populară! Mărșăvia evidentă a propriilor lor nelegiuiri demască singură caracterul calomnios al „acuzațiilor" pe care conducătorii imperialiști le aduc împotriva Republicilor Populare.

REDACȚIA : București, Str. A. S. Popov Nr. 26. Telefon : 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28. Telefon Nr. 1.51.70. ABONAMENTE: Anual, 250 lei ; 6 luni 130 ; Instituții anual 500 lei.
Tiparul : Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii

Pentru a nu se ivi impedimente la expedierea ziarelor Vă rugăm a achita în fiecare lună anticipat taxa abonamentelor.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL III Nr. 139 | 4 PAGINI 5 LEI | SÂMBĂTĂ 1 DECEMBRIE 1951

In acest număr:

- Învățătura lui Lenin și a tovarășului Stalin despre bazele organizatorice ale partidului de tip nou — de Iosif Bercu, conferențiar universitar.
- Munca culturală la sate — de M. Kolesnicov.
- Organizarea excursiilor cu copiii de vârstă preșcolară în timpul iernii.
- Câteva observații în legătură cu limba în care sunt redactate manualele noastre școlare — de Ovid Crohmălniceanu.
- Unele probleme ridicate de activitatea școlilor în primul pătrar.
- Note politice externe.

Rolul însemnat al învățătorilor la sate

In lupta pe care o duce poporul nostru, sub conducerea Partidului, pentru transformarea socialistă a agriculturii, învățătorii dela sate au un rol deosebit de însemnat. Lor, în primul rând, le revine sarcina de cinste de a fi răspânditori ai culturii în rândurile țărănimii muncitoare, de a lupta necontenit pentru înfăptuirea revoluției culturale la sate.

Muncind activ la cursurile de alfabetizare și în cadrul instituțiilor culturale de massă — cămine culturale, biblioteci, case de citit, colțuri roșii — învățătorii satelor desfășoară, sub conducerea organizațiilor de Partid, o largă acțiune cultural-educativă, răspândind în rândurile țăranilor muncitori știința de carte, cunoștințe social politice și cunoștințe agricole, popularizând vasta experiență a colhozurilor sovietice ca și experiența și succesele primelor noastre gospodării agricole colective. In felul acesta, ei contribue la lupta pe care o desfășoară Partidul nostru pentru ridicarea nivelului de cultură al țărănimii muncitoare, pentru realizarea unei agriculturi înaintate, așezată pe baze socialiste.

Învățători ca Aron Bogdan din Sălișteu-Sibiu sau Corneliu Coadă din Frumușeni, regiunea Arad, dau o atenție deosebită muncii culturale, desfășurând o activitate stăruitoare în căminele culturale. Ei lucrează activ în cadrul caselor de citit din satele lor, organizează echipe artistice și izbutesc să atragă în munca culturală un număr din ce în ce mai mare de țărani muncitori. Tovarășii C. Balaban, învățător la Școala Elementară din comuna Osmanul-Brăila și Dobre Marin din Șelimbăr-Sibiu, participă la activitatea cercurilor agrotehnice, țin lecții în cadrul acestor cercuri și lămuresc țărănimea muncitoare asupra metodelor agrotehnice înaintate folosite de colhoznicii din Uniunea Sovietică.

Învățători ca Rusu Anton din Pocreaca, raionul Codăești și Aspazia Dumitriu din Copălău-Botoșani muncesc cu o rârnă neobosită la cursurile de alfabetizare, ducând lumina științei de carte în rândurile țărănimii muncitoare.

Hotărîrea C.C. al P.M.R. asupra muncii pe tărâmul construirii gospodăriilor agricole colective și al întovărășirilor agricole, din 18 Septembrie a. c., trasează sarcini deosebit de însemnate în ceeace privește întărirea muncii cultural-educative în vederea atragerii țărănimii muncitoare pe drumul agriculturii socialiste. In lumina acestor sarcini trebue să-și desfășoare activitatea culturală învățătorii dela sate. Trebue înlăturate grabnic și cu hotărîre atitudinile de nepăsare față de aceste probleme, atitudini care mai dăinue, pe alocuri, la unii dintre învățătorii noștri. Astfel, de pildă, învățătorii din comuna Spătărei-Teleorman socotesc că munca în rândurile țărănimii muncitoare nu intră în sarcinile lor și arată o lipsă totală de interes față de activitatea culturală a satului. Hotărîrea Partidului și a Guvernului cu privire la cadrele didactice subliniază limpede rolul de mare însemnătate pe care îl au învățătorii dela sate în construirea vieții noi, socialiste, în întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare. Citând cuvintele tovarășului Stalin, care arată că sarcina principală a învățătorului dela sate este „să devină una din verigile care unesc masele țărănești cu clasa muncitoare", Hotărîrea scoate puternic în evidență misiunea pe care o au învățătorii de a fi purtători ai culturii în masse.

Perioada de iarnă este un prilej de puternică întărire a muncii cultural-educative pe care o duc învățătorii. Ei trebue să folosească larg toate formele care le stau la îndemână — cursurile de alfabetizare, șezătorile și serile culturale, conferințele, cercurile agrotehnice și cercurile de răspândire a cunoștințelor politice, științifice și literare, activitatea echipelor artistice — pentru a ridica nivelul calitativ al activității culturale și pentru a mobiliza în cadrul ei un număr din ce în ce mai mare de țărani muncitori.

Intreaga muncă a învățătorilor în acest domeniu trebue să fie axată în primul rând pe sarcinile ce decurg din Hotărîrea Partidului din 18 Septembrie a. c. In centrul atenției învățătorilor trebue să fie popularizarea cât mai largă a experienței agriculturii sovietice. Ei au datoria să facă cunoscute țăranilor muncitori metodele agrotehnice înaintate, să le vorbească despre viața și succesele colhoznicilor sovietici. In acest scop trebue folosite formele cele mai variate: conferințe, lecții la cercurile agrotehnice, organizarea discuțiilor cu țăranii care au vizitat Uniunea Sovietică, recenzii și lecturi din cărțile sovietice, panouri și fotomontagii, vizionarea filmelor, etc.

O deosebită atenție trebue să acorde învățătorii dela sate popularizării experienței și succeselor colectiviștilor din țara noastră. Folosind materialele din presă și date concrete din regiunea și raionul în care lucrează, ei trebue să răspândească experiența fruntașilor în muncă din gospodăriile agricole colective, luptând pentru ridicarea conștiinței patriotice a colectiviștilor, arătându-le că munca lor de fiecare zi este strâns legată de dezvoltarea continuă a Statului nostru, de construirea socialismului.

Învățătorii trebue să acorde, deasemeni, o atenție deosebită organizării acțiunilor culturale cu caracter literar și artistic. In cadrul caselor de citit ei trebue să popularizeze operele scriitorilor sovietici și ale scriitorilor noștri — în deosebi acelea care arată drumul minunat străbătut de colhoznicii din Uniunea Sovietică care construesc astăzi, sub conducerea Partidului Bolșevic, comunismul, sau care vorbesc despre lupta Partidului nostru pentru socializarea agriculturii, pentru construirea unei vieți fericite în satele Patriei noastre.

Muncind pentru o continuă ridicare a nivelului activității echipelor artistice, învățătorii dela sate trebue să urmărească educarea ideologică-artistică a țărănimii muncitoare și să desvolte cu grijă și cu dragoste tinerele talente care se ridică din rândurile ei.

Intreaga muncă culturală pe care o desfășoară învățătorii satelor trebue să fie strâns împletită cu educarea țărănimii muncitoare în spiritul luptei pentru pace, pentru apărarea cuceririlor poporului, împotriva uțătătorilor la război, imperialiștii americani și englezi, și a slugilor lor, chiaburii. Ei trebue să arate țăranilor muncitori că întărirea continuă a gospodăriilor colective existente în Patria noastră și crearea a noi și noi gospodării mari și puternice au o însemnătate hotărîtoare în lupta pe care o duce poporul nostru muncitor, sub conducerea Partidului, pentru pace, pentru construirea unei vieți mai bune.

Este limpede că pentru a răspunde cerințelor mari care le stau în față în domeniul muncii culturale, învățătorii trebue să fie ei înșiși oameni culți, să stăpânească temeinic cunoștințele pe care au datoria să le răspândească. Pentru aceasta ei trebue să citească necontenit presa, publicațiile de specialitate în domeniul agrotehnic, reviste și cărți de știință și literatură. Învățătorii trebue să se îngrijească în deosebi de ridicarea continuă a nivelului muncii lor culturale, căutând stăruitor să înlăture îngustarea acestei munci, reducerea ei la forme mecanice, îndepărtarea ei de problemele mari ale construcției noastre socialiste.

Vorbind învățătorilor despre datoria lor de a-și răspândi cunoștințele în masse, de a lua parte zi de zi la viața socială, M. I. Kalinin spunea: „este de dorit ca în activitatea voastră culturală să introduceți elemente sociale, de stat, elemente politice; altfel cultura voastră își va pierde orientarea și va căpăta un caracter de așazisă „cultură locală", va pierde legătura cu cultura de stat, cu cerințele culturale de stat. Munca culturală pe care o faceți trebue legată de întreaga muncă de construcție socialistă".

Iată deci, pentru a putea fi adevărați propagandiști ai culturii în masse, învățătorii trebue să muncească stăruitor pentru ridicarea nivelului lor ideologic și politic. Studierea temeinică a bazelor științei marxist-leniniste va da învățătorilor noștri posibilitatea de a lega strâns, organic, munca lor culturală de massă cu sarcinile generale care stau astăzi în fața poporului nostru în lupta pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii.

Secțiile de învățământ și sindicatele trebue să sprijine necontenit munca culturală pe care o desfășoară învățătorii satelor și să creeze condiții pentru continua ei îmbunătățire. Ținând o legătură strânsă cu secțiile de artă și cultură ale sfaturilor populare, cu căminele culturale și filialele organizației A.R.L.U.S. și ale Societății pentru răspândirea științei și culturii, secțiile de învățământ și birourile sindicale trebue să pună la dispoziția învățătorilor dela sate — prin biblioteci, cluburi, colțuri roșii, — broșuri de popularizare a științei agrotehnice, reviste, volume de literatură, etc. Secțiile de învățământ și sindicatele nu trebue să se mulțumească numai cu rezultate pozitive din punct de vedere statistic, ci au datoria să se îngrijească cu deosebire de calitatea muncii cultural-educative pe care o desfășoară învățătorii. Grupele și birourile sindicale, consiliile pedagogice ale școlilor sătești și secțiile de învățământ trebue să discute conținutul ideologic și nivelul științific al conferințelor ținute de învățători, al activității lor în cadrul cercurilor agrotehnice și caselor de citit, etc. Cunoscând aspectele concrete ale muncii cultural-educative, sindicatele și secțiile de învățământ trebue să popularizeze cele mai bune experiențe ale învățătorilor în acest domeniu și să îndrumeze necontenit activitatea culturală a colectivelor de pedagogi și a grupelor sindicale.

Ducând linia Partidului în masse, mobilizând țărănimea muncitoare pentru înfăptuirea transformării socialiste a agriculturii, învățătorii noștri, activiști obștești, agitatori și propagandiști, vor aduce o serioasă contribuție la măreața operă a întregului popor care luptă pentru o viață pașnică și fericită.

Pentru crearea unor condiții mai bune de învățătură

Hotărîrea Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române cu Nr. 1256 din 14 Noembrie 1951 aprobă ca o cotă de 30% din taxele școlare încasate de unitățile școlare de învățământ mediu și superior să constitue mijloace speciale extrabugetare, la dispoziția unităților școlare respective.

Unitățile școlare vor folosi aceste mijloace speciale în conformitate cu dispozițiunile Hotărîrii Consiliului de Miniștri Nr. 588 din 10 Iunie 1950 și cu instrucțiunile Ministerului de Finanțe Nr. 5000 din 15 Iunie 1950, pentru înzestrarea bibliotecilor, a laboratoarelor și a muzeelor școlare, pentru amenajarea terenurilor sportive, pentru procurarea utilajului și a echipamentului sportiv și pentru completarea mobilierului școlilor.

Școlile vor primi lămuriri amănunțite privitor la felul cum trebuesc gestionate și folosite aceste fonduri.

La aniversarea Constituției Staliniste

Efortul măreț al popoarelor sovietice pentru înfăptuirea visului de veacuri al omenirii, comunismul, se desfășoară sub semnul luminoaselor principii înscrise în Constituția Stalinistă, adoptată la 5 Decembrie 1936 de către cel de al VIII-lea Congres extraordinar al Sovietelor.

Anii scurși dela această dată istorică au supus unor probe hotărîtoare forța și viabilitatea diferitelor regimuri politice existente în lume. Acești ani au demonstrat până la evidență falimentul „democrației" burgheze, democrație trunchiată și fățarnică, rai al bogătașilor, pe care avan menit să ascundă exploatarea oamenilor muncii. „Democrația" burgheză și-a vădit din plin esența reacționară, s'a demascat ca generatoare a fascismului sângeros, s'a dovedit un camuflaj abil al uneltirilor criminale ale imperialiștilor provocatori de război.

Cei 15 ani scurși dela evenimentul istoric al adoptării Constituției Staliniste au demonstrat în acelaș timp superioritatea și viabilitatea democrației sovietice, democrație desfășurată consecvent și întemeiată pe înlăturarea exploatării omului de către om.

Expresie a acestui tip superior de democrație, Constituția Stalinistă oglindește în istoricul său etapele fundamentale ale desvoltării Țării Socialismului victorios.

Prima Constituție Sovietică a fost aceia a R.S.F.S.R., adoptată în 1918 de către cel de al V-lea Congres al Sovietelor. Pregătită prin decretele istorice ale Puterii Sovietice din primele zile ale existenței sale (proclamarea trecerii întregii puteri în mâinile sovietelor, decretul asupra păcii, decretul asupra pământului, declarația drepturilor popoarelor din Rusia, declarația drepturilor poporului muncitor și exploatat, etc), Constituția R.S.F.S.R. a fost expresia experienței câștigată de massele revoluționare, sub conducerea Partidului Bolșevic. Asigurând oamenilor muncii toate drepturile, această Constituție a fixat principiile fundamentale ale orânduirii sovietice și a proclamat scopul acesteia — construirea socialismului. Ea a servit drept model pentru constituțiile celorlalte republici sovietice, născute în focul luptei împotriva contrarevoluției interne și a intervenționiștilor străini. Primele constituții sovietice au servit astfel drept flamură a luptei pentru victoria orânduirii fără clase antagoniste și fără exploatare.

In 1922, pe baza politicii naționale leninist-staliniste a luat ființă Uniunea Sovietică, Statul Sovietic multinațional, marea familie de popoare stăpâne pe soarta lor, pe puterea politică și economică, având o cultură națională în formă și socialistă în conținut. Nașterea Uniunii Sovietice, prin unirea liber consimțită a Republicilor Sovietice în interesul comun al întăririi capacității de apărare împotriva lumii capitaliste ostile și în interesul comun al creării condițiilor celor mai prielnice pentru înfăptuirea socialismului a impus elaborarea unei Constituții noi, care să corespundă noilor realități. Aceasta a fost Constituția din 1924, sub flamura căreia oamenii sovietici, conduși de Partidul lui Lenin și Stalin, au realizat reconstrucția economiei naționale a U.R.S.S. și victoria sistemului socialist.

In 1936, socialismul biruise în toate domeniile economiei naționale, aducând cu sine schimbări fundamentale în structura de clasă a societății sovietice și în relațiile dintre națiunile U.R.S.S. Victoria socialismului, nimicirea exploatării omului de către om, impunea modificarea legii fundamentale a Statului Sovietic.

O comisie constituțională specială, sub conducerea tovarășului Stalin, a elaborat proiectul noii Constituții. Publicat în Iunie 1936, acest proect a fost supus, timp de 5 luni și jumătate, discuției întregului popor, fiind apoi adus în desbaterea Congresului al VIII-lea al Sovietelor.

La 5 Decembrie 1936, Congresul a adoptat Constituția — denumită Stalinistă, după inspiratorul și creatorul ei, tovarășul Stalin. Ziua de 5 Decembrie este de atunci pentru oamenii sovietici zi de sărbătoare, întâmpinată an de an cu noi și măreațe succese în opera de desvoltare a Patriei Socialismului victorios.

Ca dela cer la pământ se deosebește Constituția Stalinistă de constituțiile burgheze. Raportul tovarășului Stalin asupra proiectului de Constituție — raport care este un document de excepțională însemnătate ideologică și politică — scoate în evidență cu deosebită tărie particularitățile esențiale ale Constituției Sovietice, în opoziție cu cele ale constituțiilor burgheze.

Constituțiile burgheze întăresc baze capitalismului, principiile acestuia: proprietatea privată, exploatarea omului de către om. Dimpotrivă, Constituția Stalinistă statornicește lichidarea bazelor și principiilor capitalismului, victoria orânduirii socialiste în U.R.S.S. Constituțiile burgheze întăresc dominația burgheziei, dictatura ei, împărțirea societății în clase antagoniste. Constituția Stalinistă statornicește lichidarea claselor exploatatoare și existența exclusivă a claselor prietene — muncitorii și țăranii. Constituția Stalinistă întărește dictatura clasei muncitoare, clasa cea mai înaintată a societății. Spre deosebire de constituțiile burgheze, care pornesc dela premiza inegalității naționale și rasiale, Constituția Stalinistă este adânc internaționalistă. Ea pornește dela principiul egalității tuturor națiunilor și raselor în toate sferele vieții economice și sociale, de Stat și culturale. In opoziție cu constituțiile burgheze, cu democratismul lor ipocrit, sau chiar cu negarea fățișă a libertăților și drepturilor democratice, Constituția U.R.S.S. se caracterizează prin democratismul ei consecvent, fără rezerve și îngrădiri și prin asigurarea mijloacelor de înfăptuire a drepturilor și libertăților cucerite de popor.

Acest democratism consecvent își are isvorul în faptul că baza economică a democrației sovietice este ea însăși democratică întrucât poporul are la dispoziție toate bogățiile țării, fie pentru nevoile sociale, fie pentru nevoile individuale ale fiecărui cetățean. Tocmai pe această bază s'a putut realiza egalitatea socială și națională a cetățenilor, s'a putut suprima șomajul, s'a putut proclama munca drept o datorie și o cinste a fiecăruia. Dreptul la muncă, adică garanția dată fiecărui cetățean de a putea munci și de a fi plătit după cantitatea și calitatea muncii sale, dreptul la odihnă, la învățământ, la asigurări sociale, au devenit legi conducătoare ale societății sovietice. Democrația sovietică asigură participarea activă și hotărîtoare a poporului la conducerea treburilor de Stat. Numărul deputaților în toate Sovietele dela Sovietul Suprem al U.R.S.S. și până la Sovietele sătești este de circa un milion cinci sute de mii de oameni. Deputații trebuie să dea socoteală poporului, sunt responsabili față de alegătorii lor. Democrația sovietică asigură masselor largi mijloacele materiale necesare exercitării drepturilor lor. Astfel, în ceiace privește dreptul la învățământ, se poate spune că întreaga Uniune Sovietică este o imensă școală. Peste 39 milioane elevi învață în școlile elementare, medii și superioare, iar alte zeci de milioane se instruesc în nenumăratele categorii de cursuri, cercuri și seminarii. Nicăieri pe lume nu sunt atât de prețuiți învățătorii și profesorii ca în U.R.S.S. Mii de învățători și profesori reprezintă pe concetățenii lor în Sovietele locale, în Sovietele Supreme ale Republicilor Sovietice și în Sovietul Suprem al U.R.S.S. Situația materială a cadrelor didactice din U.R.S.S. este dintre cele mai înfloritoare, iar posibilitățile lor de desvoltare și perfecționare sunt nesfârșite. Inflorirea democrației autentice în U.R.S.S. se exprimă în desvoltarea tot mai rapidă a vieții culturale a țării, tot așa cum se exprimă în unitatea morală și politică a societății sovietice, în înflăcăratul patriotism sovietic, în prietenia și ajutorul frățesc reciproc al popoarelor din U.R.S.S., în prietenia și ajutorul frățesc pe care-l acordă țărilor ce construesc socialismul.

Evenimentele istorice care au avut loc în ultimii 15 ani au confirmat tăria principiilor înscrise în Constituția Stalinistă. Sub steagul ei, oamenii sovietici au desfășurat mai larg opera lor creatoare. Sub steagul Constituției Staliniste oamenii sovietici au frânt șira spinării cotropitorului fascist. Sub steagul Constituției marelui Stalin se ridică astăzi în U.R.S.S. marile construcții ale păcii și comunismului.

Evenimentele istorice au confirmat justețea indicațiilor staliniste cu privire la însemnătatea internațională a Constituției U.R.S.S. In raportul său la proiectul de Constituție, tovarășul Stalin spunea: „noua Constituție a U.R.S.S. va fi un act de acuzare contra fascismului, un act care va arăta că socialismul și democrația sunt de neînvins". Iar în continuare: „noua Constituție a U.R.S.S. va fi un ajutor moral și un sprijin real pentru toți aceia care duc astăzi lupta contra barbariei fasciste". Intr'adevăr, tocmai Țara Socialismului a fost aceea care a eliberat de sub jugul fascismului țările din Estul și Sudul Europei. Tocmai victoriile Armatei Sovietice asupra fascismului german și a militarismului japonez au permis unui șir de popoare din Europa și Asia să apuce calea desvoltării spre orânduirea socialistă.

Astăzi, Constituția Stalinistă este un ajutor moral și un sprijin efectiv pentru toți acei care duc lupta pentru democrație, împotriva reacțiunii imperialiste.

Astăzi, Constituția Stalinistă este un act de acuzare împotriva forțelor întunecate ale imperialismului agresiv și, în acelaș timp, o dovadă a invincibilității socialismului și democrației.

Principiile dătătoare de viață ale Constituției Staliniste devin tot mai mult un bun al popoarelor. Ele au slujit drept călăuză țărilor de democrație populară — printre care și Patriei noastre, Republica Populară Română — în alcătuirea legilor fundamentale, potrivit cu condițiile de desvoltare istorică în care se găsesc. Așa cum a arătat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în raportul asupra proectului de Constituție a Republicii Populare Române, „în Constituția noastră figurează drepturi cetățenești noi, pe care nu le proclamă și nu le garantează decât Constituția Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice și, după exemplul ei, cele ale țărilor democrației noi".

Lumina Constituției Staliniste pătrunde în colțurile cele mai îndepărtate ale pământului, insuflețește oamenii muncii la luptă împotriva imperialiștilor războinici și întărește încrederea maselor populare în victoria socialismului și democrației în întreaga lume. Pentru milioane și milioane de oameni de pe întregul glob, ziua Constituției Staliniste este zi de sărbătoare și, în acelaș timp, zi de strângere a rândurilor în jurul Uniunii Sovietice, bastion de nevinsului lagărului luptătorilor pentru pace, democrație și socialism.

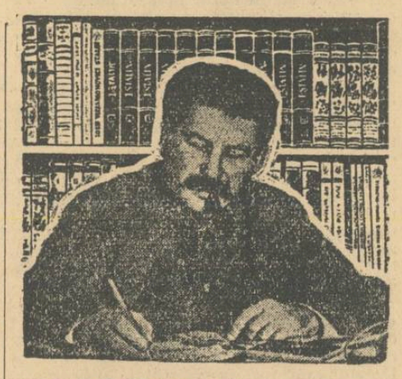

STALIN
OPERE · VOL II

EDITURA PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÂN

Liceul de fete Nr. 1 din București a primit numele eroinei Zoia Cosmodemianscaia

Pe frontispiciul Liceului de fete Nr. 1 din București sunt scrise cu litere mari cuvintele: „Comsomolistul trebue să fie gata să sacrifice Patriei toate puterile lui și la nevole chiar viața". Sunt cuvintele tinerei eroine sovietice Zoia Cosmodemianscaia.

Au trecut zece ani de când călăii naziști au asasinat-o mișelește pe acela care, în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, a dat dovadă de curaj, de abnegație, de nemărginită dragoste față de patrie. Chipul luminos al Zoiei înflăcărează astăzi tineretul din întreaga lume în lupta pentru apărarea păcii.

Acum, când se împlinesc zece ani dela moartea eroinei Zoia Cosmodemianscaia, liceul nr. 1 de fete din București a primit numele de Liceul de fete „Zoia Cosmodemianscaia". Ziua de 29 Noembrie a fost o adevărată zi de sărbătoare pentru elevele școlii.

— Suntem mândre că școala noastră a primit acest nume — a spus eleva Mioara Albu, secretara organizației UTM din școală.

Cu prilejul festivității care a avut loc în școală a luat cuvântul tov. Cornelia Filipaș, membră în biroul C.C. al UTM. Au mai vorbit tov. Georgeta Hagi, directoarea școlii, și tov. A. Manolache directorul Direcției Învățământului Mediu din Ministerul Învățământului Public.

Inainte de a se începe festivalul artistic, o delegație de trei pioniere și-au luat, în numele unității lor, angajamentul de a urma pilda pionierilor sovietici și de a fi fruntașe la învățătură, așa cum sunt pionierii școlii „Zoia Cosmodemianscaia" din Moscova.

Au realizat o frecvență regulată a tuturor elevilor

In scopul de a asigura frecvența regulată a tuturor elevilor, cadrele didactice dela Școala elementară din comuna Poiana, raionul Dorna, au desfășurat o susținută muncă de lămurire în rândurile elevilor și părinților.

Fiecare elev a fost vizitat de învățătorul său de cel puțin 3—4 ori dela începutul anului până acum. Cu prilejul fiecărei vizite, învățătorii au discutat pe îndelete cu părinții elevilor despre scopul pe care-l urmărește școala, despre grija Partidului și a Guvernului nostru pentru educarea și instruirea copiilor și a tineretului.

Sfatul popular comunal a dat un ajutor puternic școlii în această acțiune, sprijinind munca de lămurire. In felul acesta, frecvența elevilor a fost mult îmbunătățită, și cadrele didactice pot să-și desfășoare în bune condițiuni munca de predare.

Concursul artistic al echipelor sindicale din raionul Gura-Humorului

In ziua de 25 Noembrie a. c., a avut loc în orașul Gura-Humorului, în faza raională, concursul artistic al echipelor sindicale.

La acest concurs, biroul raional al sindicatului din învățământ a prezentat două piese de teatru și câteva declamații. In urma concursului, echipa grupei sindicale a salariaților din învățământ din comuna Frasin-Bucșoaia, prezentând piesa de teatru „In pețit" s'a clasat pe locul I, cu media 9.50, iar echipa grupei sindicale din învățământ din Stulpicani cu piesa „Unde e câștigul?", a luat locul al III-lea cu media 7,60.

Un reușit punct al concursului a fost „Balada femeii care și-a pierdut iubitul în răsărit", poezie de Nina Cassian, interpretată de învățătoarea Iliuț Veronica.

Programul concursului a fost urmărit de către un public foarte numeros.

In comuna Găvojdia, raionul Lugoj, s'a înființat un muzeu sătesc

Cadrele didactice dela școala elementară din comuna Găvojdia, raionul Lugoj, având ajutorul sfatului popular și al organizațiilor de massă locale, au reușit să înființeze, în cadrul planului de muncă extrașcolară, un muzeu sătesc.

Prin obiectele expuse, acest muzeu prezintă aspecte din viața satului și exemplare din industria casnică rurală. Obiectele au fost strânse de către învățători și elevi. Astfel, muzeul a fost înzestrat cu piese reprezentând: cusături și broderii vechi, vase de lut, împletituri, încrustări în lemn, fotografii vechi, monete, documente, etc.

Organizarea acestui muzeu constitue încă un pas în răspândirea culturii în rândurile țăranilor muncitori din satul Găvojdia.

UN AN DELA ALEGEREA DEPUTAȚILOR IN SFATURILE POPULARE

Se împlinește un an de când poporul nostru muncitor, pășind cu mândrie în fața urnelor, și-a dat votul în primele alegeri pentru organele locale ale puterii de Stat, sfaturile populare. La 3 Decembrie 1950, milioane de alegători ai Patriei noastre au votat pentru cei mai buni fii ai poporului muncitor, care să-i reprezinte cu cinste în sfaturile populare, să lupte pentru înfăptuirea politicii Partidului și Guvernului.

La 3 Decembrie 1950 au fost alese sfaturile populare, organizațiile cele mai democratice, organizații care se bucură în fața maselor, de cea mai mare autoritate și care, așa cum arată tovarășul Stalin, „ușurează la maximum participarea maselor la construirea statului nou și în direcția desvoltării ulterioare și maxime a energiei, inițiativei, capacității creatoare a maselor". De un an de zile deputații poporului muncesc în fiecare regiune, raion sau comună. Ei aduc o contribuție puternică la buna organizare a activității obștești, la sporirea producției în întreprinderi și în gospodăriile agricole de stat sau colective, la desvoltarea economică și culturală a patriei noastre. Ei se ocupă îndeaproape de valorificarea nesecatelor resurse locale, ajutând la înflorirea fiecărei regiuni, a fiecărui raion, a fiecărei comune din Republica noastră Populară.

Printre miile de deputați propuși și aleși de poporul nostru muncitor se numără mulți învățători și profesori, fruntași în munca de învățământ, luptători neobosiți pe frontul revoluției culturale din țara noastră. Au fost atunci propuși și aleși învățătoarea Steliana Alexiu din orașul Brăila, conferențiarul universitar Grigore Popa, profesorul Nicolae Mihăilescu și numeroși alții asemenea lor.

Lucrând în cadrul secțiunilor de învățământ public sau al comisiunilor permanente de învățământ, deputații aleși din rândurile cadrelor didactice au pornit, după instalarea sfaturilor populare, la o susținută muncă pentru intensificarea procesului de învățământ, pentru o mai bună organizare a școlilor, pentru lichidarea neștiinței de carte.

In decursul unui an de muncă și, în deosebi, în urma apariției Hotărîrii Partidului și Guvernului cu privire la cadrele didactice, sfaturile populare au obținut importante succese în opera de ridicare pe o treaptă superioară a învățământului nostru preșcolar, elementar și mediu. Numeroase sunt satele și comunele țării noastre în care datorită cadrelor didactice, sprijinite din plin de comitetele executive ale sfaturilor populare, s'a lichidat neștiința de carte. Astfel, desfășurând o muncă sistematică și primind ajutorul permanent al deputaților-învățători, cadrele didactice din Ciumați-Bacău au alfabetizat pe toți cei 76 neștiutori de carte din comună. Tot așa, la gospodăria agricolă colectivă „Bobâlna" din comuna Sălațiu, regiunea Cluj, astăzi nu mai există nici un om care să nu știe să citească.

In anul care a trecut, în zeci și zeci de sate ale Patriei s'au ridicat noi localuri de școală. Multă vreme, comuna Ghindărești din regiunea Constanța a fost lipsită de un local de școală corespunzător. Prin ajutorul sfatului popular și cu participarea directă a cadrelor didactice, țăranii muncitori au lucrat cu drag pentru construcția unei noi clădiri, prevăzute cu trei săli de clasă și o cancelarie.

Invățământul nostru preșcolar, elementar și mediu și-a îmbunătățit necontenit munca datorită sprijinului care i-a fost acordat de către deputații poporului. Deputata Elena Cristofor din București, de pildă, se ocupă îndeaproape de viața școlii elementare de băieți Nr. 27, ia parte cu regularitate la ședințele consiliului pedagogic, se interesează îndeaproape de disciplina elevilor, de legăturile pe care școala le menține cu părinții, de bunul mers al muncii de alfabetizare.

In acțiunea de aplicare a Hotărîrii Partidului și Guvernului cu privire la cadrele didactice, deputații au dus o muncă susținută pentruca prevederile Hotărîrii să prindă viață. Astfel, deputații din raionul Făurei s'au îngrijit ca învățătorii să primească la timp loturile de pământ care li se dau în folosință. Deputații din regiunile Hunedoara, Sibiu, Argeș s'au îngrijit de locuințele cadrelor didactice nou numite. In regiunea Bihor, sfaturile populare s'au preocupat îndeaproape de aprovizionarea cu combustibil a cadrelor didactice.

Un viitor luminos se deschide învățământului nostru. Planul de cinci ani prevede fonduri mari pentru noi localuri de școli la orașe și sate, pentru laboratoare, săli de educație fizică, internate, cămine și cantine școlare, pentru nenumărate acțiuni care vor duce la continua desvoltare a școlii poporului. In înfăptuirea acestui plan, rolul deputaților din sfaturile populare este deosebit de important.

A trecut un an de rodnică activitate a deputaților din sfaturile populare. Ei pornesc acum spre noi realizări, spre noi succese în muncă. Ajutând și mai departe școala în opera ei de instruire și educare a tinerei generații, de culturalizare a maselor, deputații sfaturilor populare vor fi un factor activ în realizarea revoluției noastre culturale.

Oameni de stat de tip nou, ieșiți din adâncurile poporului, deputații sfaturilor populare contribue din plin la împlinirea înainte de termen a Planului Cincinal, la desvoltarea socialistă a Patriei noastre, la întărirea luptei pe care o duc toți oamenii muncii pentru apărarea păcii.

U. R. S. S. NE ÎNVAȚĂ

Munca culturală la sate

M. KOLESNICOV
responsabilul secției culturale a C.C. al Sindicatului salariaților din școlile elementare și medii din R.S.F.S.R.

Sindicatul salariaților din școlile elementare și medii din R.S.F.S.R. numără în rândurile sale peste un milion și jumătate de membri. O mare parte din aceștia lucrează la sate. Sub conducerea organizațiilor de partid, comitetele regionale și raionale ale sindicatului și așezămintele lor culturale — cluburile, casele învățătorului, colțurile roșii și bibliotecile — desfășoară o largă activitate pentru educarea comunistă a oamenilor muncii din satele colhoznice, organizează răspândirea cunoștințelor politice și științifice și acordă un ajutor metodic și organizatoric cluburilor sătești, caselor de cultură, caselor de lectură și bibliotecilor. Comitetul Central al sindicatului acordă o mare atenție muncii politico-educative și culturale de masă dela sate. Instructorii Comitetului Central al sindicatului vizitează des centrele sătești, regionale și raionale, controlează activitatea așezămintelor culturale sindicale, studiază și generalizează experiența lor în organizarea muncii politice de masă și ajută comitetele sindicale să înlăture lipsurile existente în acest domeniu. Rezultatele acestui control sunt discutate în ședințele Prezidiumului și în consfătuirile activului sindical. Astfel, de exemplu, Prezidiumul Comitetului Central al Sindicatului a dezbătut problema „Despre participarea membrilor sindicatului la munca politică de masă și cultural-educativă la sate". Hotărirea adoptată în legătură cu această problemă a fost larg desbătută la plenarele comitetelor sindicale regionale și raionale, precum și la adunările sindicale.

In scopul îndeplinirii acestei hotăriri, Comitetul Central al sindicatului acordă în mod sistematic un ajutor practic comitetelor sindicale în ceeace privește îmbunătățirea muncii politico-educative la sate. Deplasându-se pe teren, activiștii Comitetului Central al sindicatului țin consfătuiri consacrate schimbului de experiență în organizarea muncii culturale, ajută comitetelor regionale și raionale să mobilizeze intelectualitatea sătească la munca culturală de massă desfășurată de sindicate și să îmbunătățească activitatea comisiilor culturale de pe lângă comitetele de întreprindere.

Un loc important în munca cultural-educativă a organizațiilor sindicale îl ocupă propaganda prin conferințe. Peste 185.000 învățători sunt lectori și conferențiari. In cursul anului trecut, ei au ținut 377 mii de conferințe și lecții, peste 900 mii de convorbiri cu temele cele mai variate din domeniul politic, din domeniul agriculturii și al științelor naturale.

In ultimii ani, în multe sate au fost create lectorate care au devenit centre de răspândire a cunoștințelor politice și științifice. Numai în R.S.S. Autonomă Tătară există 800 de lectorate sătești, iar în regiunea Saratov circa 400. De cele mai multe ori, aceste lectorate sunt conduse de directorii și de învățătorii școlilor. Lectoratele din colhozuri contribue la popularizarea celor mai importante hotăriri ale partidului și ale guvernului, privitoare la desvoltarea agriculturii, la transformarea naturii, la desvoltarea creșterii vitelor. Ele constitue o adevărată școală pentru transmiterea experienței fruntașilor în munca colhoznică.

O vastă propagandă prin conferințe desfășoară în rândurile populației sătești colectivul școlii medii din satul Ivanovo, raionul Bazarno-Carabula.

Membrii comisiei culturale de pe lângă organizația sindicală a acestei școli discută deseori cu colhoznicii despre temele care îi interesează pe aceștia și numai în urma acestor discuții se întocmește tematica conferințelor și planul ținerii lor. In anul trecut lectoratul a organizat, la cererea colhoznicilor, un ciclu de conferințe despre truntașii în agricultură din regiunea Saratov, precum și conferințe pe următoarele teme: „Planul stalinist de transformare a naturii", „I. V. Miciurin — marele transformator al naturii". La conferințe se folosesc exemple din viața locală. O astfel de organizare a propagandei prin conferințe contribue la ridicarea nivelului politic și cultural al colhoznicilor, contribue la desvoltarea activității lor în producție.

Comitetele regionale ale sindicatului dau o mare atenție propagandei prin conferințe la sate, studierii și răspândirii experienței celor mai buni conferențiari obștești. In acest scop, comitetul regional din Tatars a controlat munca lectoratului sătesc din Cuperbașc, a studiat experiența în muncă a învățătorului Petropavlovschi, unul dintre cei mai buni lectori din raionul Verhne-Uslonsc, experiența în munca de lector a învățătoarei Gafarina din raionul Arsc, precum și a altor lectori și conferențiari, analizând aceste exemple în ședința prezidiului, la care au participat activul de lectori și cel sindical. Studierea sistematică a muncii culturale de massă, a felului cum se organizează conferințele și lecțiile, dă comitetului sindical regional posibilitatea de a informa în mod regulat organizațiile sindicale despre cea mai bună experiență în munca conferențiarilor și lectorilor, despre metodele și formele de îndrumare ale acestora de către comitetele sindicale.

Comitetele sindicale regionale din Saratov, Gorchi, etc. popularizează experiența acumulată de activul cultural sindical, la seminarii, la consfătuirile conducătorilor lectoratelor sătești și ale președinților comitetelor de întreprindere ale sindicatelor.

In anii de după război, rețeaua de cluburi, case de lectură și biblioteci colhoznice din satele R.S.F.S.R. s'a lărgit considerabil. Deasemenea, a crescut și numărul cercurilor artistice de amatori. Spre a se veni în ajutorul conducătorilor acestor așezăminte culturale, s'a dat o mare importanță patronării cluburilor, caselor de lectură și bibliotecilor colhoznice de către comitetele orășenești și raionale ale sindicatului de învățământ. Această patronare are un caracter multilateral și se manifestă prin sprijinirea colhozurilor în organizarea activității cluburilor și colțurilor roșii, în buna gospodărire a satului, în desvoltarea horticulturii, în reglementarea funcționării stațiunilor de radioficare ale satului și a radioficării caselor, în amenajarea cluburilor și a caselor de lectură, prin trimiterea de biblioteci mobile, etc, în colhozurile patronate.

Cea mai răspândită formă de ajutorare și care s'a dovedit a fi foarte eficace este trimiterea în sate a echipelor de agitație compuse dintr'un conferențiar, un bibliotecar, câțiva participanți ai cercurilor artistice de amatori și un acordeonist. Cu ajutorul acestor echipe de agitație, activiștii culturali din sate organizează în cluburi, iar vara la munca câmpului, conferințe și convorbiri, concerte, cititul cu glas tare din opere literare, etc. Echipa de agitație dă un ajutor metodic cercurilor artistice sătești, le ajută în alegerea repertoriului, în pregătirea și organizarea spectacolelor și concertelor.

Un ajutor însemnat acordă cluburilor colhoznice organizațiile sindicale din regiunea Tambov. Astfel, întregul colectiv pedagogic al școlii medii din Satinsc, raionul Sampur, participă activ la munca clubului sătesc. Cu sprijinul învățătorilor și al profesorilor, clubul organizează regulat expoziții de cărți și conferințe cu cititorii.

Pretutindeni colhoznicii manifestă un viu interes pentru cărțile nou apărute. Ținând seama de cererile cititorilor, organizațiile sindicale din școli ajută cluburile și bibliotecile colhoznice în organizarea conferințelor cu cititorii și a „serilor literare". Aceste conferințe, la care deobicei fac expuneri profesorii de literatură, decurg întotdeauna într'o atmosferă însuflețită și cu participarea activă a auditorilor. Și învățătorii dela sate organizează adeseori astfel de conferințe cu cititorii și serate literare.

In satul Coliaje, regiunea Briansk, tovarășele învățătoare Popova, Coriovca și Polescenco, citind romanul „Departe de Moscova" de V. Ajaev au împărtășit impresiile lor activului colhoznic. La propunerea învățătoarelor, la clubul colhozului s'a organizat o conferință cu cititorii asupra acestei cărți. Clubul organizează în mod regulat citirea cu glas tare a cărților precum și conferințe cu cititorii despre cele mai bune opere literare, distinse cu Premiul Stalin.

Este necesar ca organizațiile sindicale să sprijine zi de zi munca politică și culturală desfășurată de organizațiile sătești de partid printre colhoznici.

Trebue să se acorde o atenție deosebită muncii în legătură cu comasarea colhozurilor. In această privință, activitatea de massă trebue să fie deosebit de intensă, să-i mobilizeze pe colhoznici la o muncă plină de însuflețire, arătându-le toate avantagiile gospodăriei agricole socialiste mari pentru obținerea unui puternic și continuu avânt al agriculturii.

O importanță deosebit de mare pentru desvoltarea continuă a agriculturii o are problema popularizării și introducerii în toate colhozurile a celor mai înaintate realizări ale științei agrotehnice sovietice și a experienței bogate a fruntașilor în muncă din colhozuri.

In rezolvarea acestei probleme un rol important îl au lectoratele sătești. Organele sindicale au datoria să ajute organizațiile de partid în munca de întărire a lectoratelor sătești existente, în îmbunătățirea calității muncii pe care o desfășoară acestea și în crearea unor lectorate noi acolo unde ele nu există încă.

Partidul Bolșevic și Guvernul Sovietic arată o grijă permanentă desvoltării agriculturii socialiste. Străduindu-se să întărească și să desvolte cât mai mult munca culturală de massă și munca politico-educativă la sate, organizațiile sindicale de învățământ vor ajuta oamenilor din satele colhoznice în îndeplinirea sarcinei lor de bază, aceea de a crea un belșug de produse agricole, aducând prin aceasta contribuția lor la opera de construire a comunismului.

(După revista „Sindicatele profesionale").

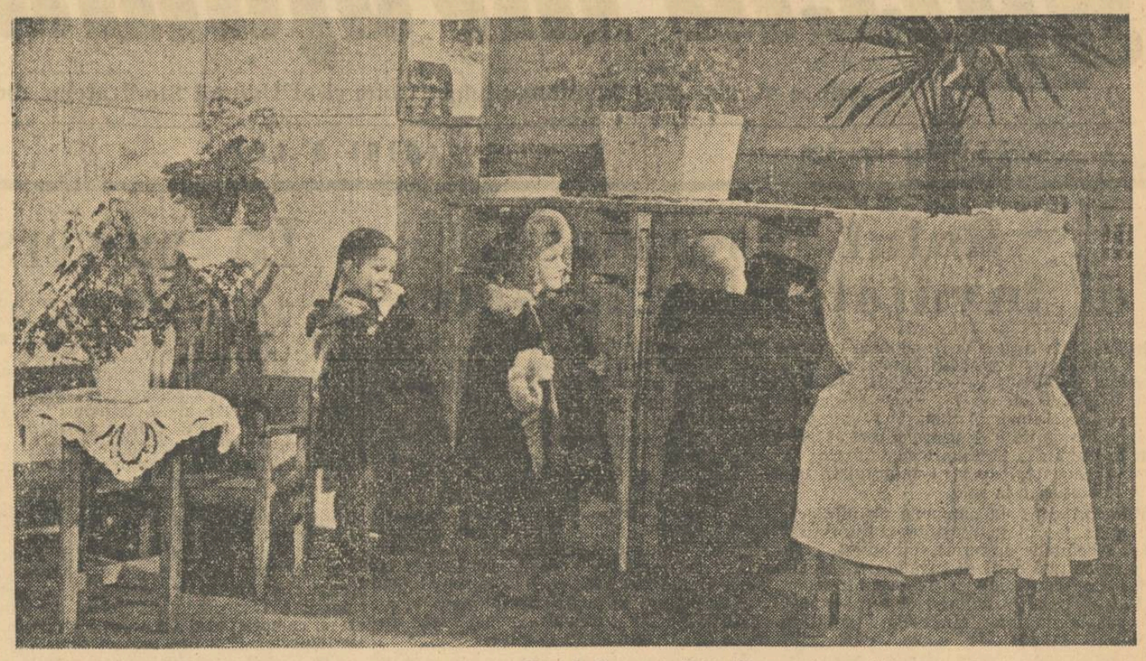

Copiii din grădinița de copii a uzinei „Krasnii Excavator" din Kiev se întorc dela excursie.

Organizarea excursiilor cu copiii de vârstă preșcolară în timpul iernii

Una din metodele fundamentale de cunoaștere a naturii de către copiii din grupa celor mari este organizarea excursiilor și a plimbărilor.

Excursiile și plimbările impresionează puternic pe copii, îi ajută să cunoască mai profund obiectele și fenomenele naturii, să observe legăturile dintre acestea. Cu prilejul excursiilor, copiii fac cunoștință cu viața plantelor și a animalelor, văd cum se adaptează acestea pentru a se apăra și a se hrăni, etc. In felul acesta se pot cultiva la copii primele noțiuni ale concepției materialiste.

Sarcina educatoarei este de a ajuta pe copii să iubească natura patriei lor, să vadă frumusețile ei, să o admire. Din atașamentul acesta față de locul unde se juca în copilărie se naște la omul matur dragostea pentru natura locurilor natale, pentru patria lui.

In fiecare anotimp organizăm excursii și plimbări în parc, în grădină, pe câmp, la râu și pe străzile din apropierea suburbiei Cojovca, o suburbie cu gospodării agricole mici, unde copiii pot vedea cum se strânge recolta de zarzavaturi și cum se fac muncile de primăvară în grădini și în livezi.

Cunoscând natura înconjurătoare, alcătuim planul excursiei în natură înainte de începerea fiecărui anotimp, pe baza materialului prevăzut în programe, ținând seamă atât de gradul de desvoltare al copiilor cât și de caracteristicile naturii înconjurătoare.

Excursiile făcute a doua oară au o deosebită importanță. Ele ajută copiilor să-și explice legătura cauzală care există între fenomenele naturii, fixează și precizează noțiunile lor, îi obișnuește să facă observații amănunțite și să sesizeze schimbările petrecute în viața plantelor și animalelor.

Pentru a desvolta la copii spiritul de observație, educatoarea trebuie ea însăși să aibă acest spirit de observație, trebue să vadă ce este interesant pentru copii în natura înconjurătoare și să vorbească copiilor de observațiile ei. In drum spre grădinița de copii, educatoarea observa, de pildă, păsările, timpul, copacii. Adeseori aducea copiilor ceva interesant. Astfel odată, într'o zi de toamnă târzie, a adus o omidă și a povestit copiilor că omizile iernează într'o crăpătură de gard sau sub frunzele uscate. Altă dată, ea a povestit că a văzut un cârd de păsări călătoare care s'au lăsat în parc să se odihnească, pentruca să sboare mai departe în ținuturile calde. Ea a vorbit și despre coloritul frumos al cerului, pe care l-a observat dimineața, la răsăritul soarelui.

Copiilor le plăceau aceste povestiri și le așteptau. Acum, în drum spre grădinița de copii, ei au început să observe singuri păsările, copacii, cerul, timpul și să povestească despre cele văzute.

La desvoltarea interesului lor pentru aceste lucruri au ajutat sarcinile pe care le dădea educatoarea copiilor. De pildă, să caute urmele pe zăpadă, să găsească o pasăre și să observe ce face ea, să examineze de ce culoare este și să povestească cele ce au văzut; să găsească un copac pe care au mai rămas frunze; să găsească copacul cel mai gros din parc; să observe ce frumos stau fulgii de zăpadă pe crengile brazilor, etc. Câteodată, educatoarea povestea copiilor întâmplări interesante din copilăria ei sau le citea cărți cum ar fi, de pildă „Calendarul pițigoiului" de V. Bianchi, și altele. Toate aceste metode au ajutat mult la desvoltarea interesului și spiritului de inițiativă al copiilor.

Excursiile de iarnă au fost făcute în parc. Prima excursie s'a făcut în Decembrie, după prima ninsoare. A fost ușor să se compare aspectul parcului din vară și iarnă. Am arătat copiilor că arțarul și plopul își păstrează fructele — „mărgelele" și „năsucurile"; le-am arătat apoi pițigoii cu pieptul de culoare roșcată, le-am spus că ei vin din Nord să ierneze la noi, de îndată ce cade zăpada și că păsările care iernează la noi se hrănesc cu fructele rămase în copaci.

A doua excursie în parc a avut ca scop să arate copiilor frumusețea peisagiului de iarnă și să-i obișnuiască a recunoaște copacii după coajă și crengi.

In parc era foarte frumos și era o liniște ca nici odată. Copacii, acoperiți cu brumă, arătau ca în basme. Copiii i-au privit mult timp în tăcere. Admirând frumusețea peisagiului de iarnă, educatoarea a cerut copiilor să observe cum arată copacii pe care-i cunosc, așa cum sunt gătiți iarna.

In ziua următoare excursia s'a repetat. Copiii spuneau cu regret că pe crengile copacilor „nu mai este bruma cea frumoasă, ca eri" și întrebau: „Ce s'a făcut cu bruma? Când vor mai fi copacii așa de frumoși?" In desene, copiii au reprezentat bruma pe copaci. Toate acestea au arătat că ei au început să înțeleagă și să simtă frumusețea naturii, dar nu puteau deocamdată să exprime în cuvinte sentimentele lor.

Apoi am organizat o excursie într'o livadă, unde le-am arătat copiilor cu câtă grijă sunt acoperiți iarna pomii fructiferi, pentru ca să nu-i roadă iepurii, cum sunt acoperite rădăcinile și cum sunt înfășurate cu paie trunchiurile pentru ca să nu degere și să poată da o recoltă bogată la vară.

In timpul acestei excursii, copiii au manifestat o activitate mai intensă decât la cele precedente. Ei puneau mâna pe trunchiurile copacilor și întrebau dece unii pomi au coaja sgrunțuroasă, iar alții netedă. Lelia a observat că merii au coaja netedă de culoare cafenie, iar perii au o coajă neagră și sgrunțuroasă.

Sarcina noastră, a educatoarelor, era să arătăm câmpul iarna și încotro sboară ciorile ca să doarmă afară din oraș. Majoritatea copiilor n'au văzut niciodată câmpul și așteptau cu nerăbdare această excursie.

Ieșind afară din oraș, am văzut întinderile câmpului acoperite cu zăpadă și dunga albastră a pădurii profilată la orizont. Era liniște.

Copiii tăceau și se uitau în depărtare.

— Iată cum arată câmpul — a spus încântat Petea.

— Ce liniște este aici! Nimeni nu ciripește, numai câinii latră, — spuse, dus pe gânduri, Foma.

Copiii au început să râdă: „Câinii latră în oraș" — se auzîră câteva voci.

Educatoarea întrebă: „Dar ce este fața asta de masă albă, cu care e îmbrăcat tot câmpul?" — „Zăpadă, zăpadă" se auzi din toate părțile.

— Adevărat. Acum, copii, să ne uităm la pădurea aceea. M'ați întrebat încotro sboară ciorile noaptea. Ele pleacă afară din oraș și dorm în această pădure, iar dimineața vin în oraș să-și caute de mâncare lângă casele oamenilor.

In timpul acestei excursii am observat că priveliștea de iarnă a trezit la copii un interes mai mare și i-a făcut să vorbească mai activ decât aspectele vii ale toamnei. Aceasta se datorește faptului că la copii s'au trezit interesul și spiritul de observație, că ei au început să simtă, să vadă frumusețea și măreția naturii, au învățat să se exprime.

— Azi, în drum spre grădiniță, am văzut pițigoi în parc. Credeam că bilele roșii le-a agățat cineva în pom. Mă apropii și văd că bilele se mișcă și cântă, — povestește plastic Iura.

— Azi am văzut cerul roșu, iar norii erau aurii. Soarele răsare atât de frumos, încât credeam că s'a aprins casa, povestește Vitea.

— Am văzut azi o păsărică care seamănă cu vrabia, numai că are un moț pe cap și nu sărea, ci mergea ca omul, — spune Lelia.

— Azi, un câine s'a luat la bătaie cu o cioară pentru un os. Cioara a găsit un os și a început să-l ciugulească. Câinele a observat, a venit în fugă și a gonit pe cioară. Cioara s'a îndepărtat puțin, învârtindu-se în jurul câinelui. Câinele ținea osul și mârâia la cioară, — povestește Vova copiilor care s'au adunat în jurul lui.

Copiii s'au deprins să observe și să caute singuri răspunsurile la întrebările mai grele. Voi da un exemplu.

Mulți dintre ei s'au interesat de diferitele urme care se văd pe zăpadă. Intr'o zi, au găsit în parc urmele unui câine și au început să discute. Unii spuneau că sunt urme de câine, alții spuneau că sunt urme de iepure. Vitea și Vova au urmărit urme de degete pe zăpadă și, după plimbare, l-au cercetat pe Djec, câinele din curte, și au constatat că laba lui are cinci degete. Pe această bază au început să demonstreze că urmele din parc aparțin câinelui.

Educatoarea le-a spus că nu se poate să ne ghidăm după aceste semne căci și câinele și iepurele au câte cinci degete. I-a învățat că urmele pe zăpadă se deosebesc după formă și anume: urmele câinelui sunt în formă de șănțișor iar urmele iepurelui imită brăduleții.

In felul acesta pregătim pentru școală copiii cu un spirit de observație desvoltat și care iubesc natura.

Mari premii acordate unor raționalizatori și inovatori din industria ușoară sovietică

Muncitorii, inginerii, tehnicienii și funcționarii întreprinderilor Ministerului industriei ușoare din U.R.S.S. au prezentat, dela începutul acestui an, peste 89.000 de propuneri raționalizatoare, urmărind o cât mai bună folosire a tehnicei, realizarea de economii de materii prime, precum și îmbunătățirea calității producției. Perfecționările tehnice și invențiile introduse în producție permit realizarea unei economii anuale de 208.000.000 ruble.

Autorii propunerilor folosite în producție au primit premii în valoare de circa 9.000.000 ruble.

Viața culturală în satele lituaniene

Statul Sovietic cheltuieste anul acesta peste 42 milioane ruble pentru stimularea activității așezămintelor de culturalizare din satele R.S.S. Lituaniene. Această Republică numără astăzi peste 3.250 de cluburi sătești — lectorate și case de cultură, pe lângă care funcționează 4.000 de colective de dramă, corale, ansambluri de instrumente populare și alte diferite cercuri. La cluburile sătești se organizează conferințe și referate, se proiectează filme, se dau diferite spectacole. Un astfel de club se află în colhozul „Laisva" din regiunea Claipeda. Aici fiecare al treilea colhoznic face parte din echipa de artiști amatori a clubului. Cercul dramatic a pus în scenă anul acesta cinci piese noi. Repertoarul colectivului coreografic include dansuri lituaniene și ale popoarelor din țările de democrație populară. Colhozul se mândrește cu numeroși muzicanți, pictori și poeți talentați.

In ajutorul cadrelor didactice care studiază Istoria P. C. (b) al U.R.S.S.

Învățătura lui Lenin și a tovarășului Stalin despre bazele organizatorice ale partidului de tip nou

In istoria gloriosului Partid Bolșevic, lupta lui Lenin și a tovarășului Stalin pentru făurirea bazelor organizatorice ale partidului revoluționar al clasei muncitoare ocupă un loc deosebit de însemnat. Studierea Cursului Scurt de Istorie a P.C. (b) al U.R.S.S. trebue să înarmeze pe membrii de partid și pe luptătorii pentru cauza socialismului din țara noastră cu înțelegerea clară a faptului că învățătura leninist-stalinistă asupra bazelor organizatorice constitue unul din factorii victoriei proletariatului în lupta pentru sfărâmarea societății burgheze. Lenin și tovarășul Stalin au dat o mare atenție făuririi unității ideologice a partidului, subliniind totodată că aceasta nu este suficientă dacă nu este îmbinată cu unitatea materială a organizării.

„Organizarea — a scris Lenin — este singura armă pe care o are proletariatul în lupta sa pentru cucerirea puterii". Și mai departe: „...proletariatul va putea deveni — și va deveni în mod inevitabil — o putere de neînvins numai datorită faptului că unirea ideologică întemeiată pe principiile marxismului este consolidată de unitatea materială a organizării care grupează milioanele de oameni ai muncii în armata clasei muncitoare".

Trebue subliniat dela început că principiile organizatorice ale partidului au fost apărate de Lenin și Stalin într'o luptă dârză împotriva oportuniștilor și a reformiștilor de tot soiul, care vroiau să păstreze vechea concepție social-democrată, după care principalul instrument de luptă al clasei muncitoare este fracțiunea parlamentară, iar partidul o anexă a acesteia. Această concepție social-democrată a făcut ca partidele oportuniste ale Internaționalei a II-a să fie incapabile să conducă lupta revoluționară a proletariatului în perioada imperialismului. Vorbind despre marile obiective și sarcini ale proletariatului în această perioadă și despre incapacitatea partidelor social-democrate de a le face față, tovarășul Stalin ne învață: „A rămâne cu astfel de sarcini pe umeri, având în frunte vechile partide, înseamnă a te găsi în stare de complectă dezarmare. Este inutil a mai dovedi că proletariatul nu putea să se împace cu o asemenea situație". (I. V. Stalin „Problemele leninismului" pag. 112 Ed. P.M.R. 1948).

Studiind bazele organizatorice ale partidului de tip nou, trebue să scoatem în evidență importanța și atenția pe care a acordat-o partidul nostru însușirii principiilor organizatorice leninist-staliniste, care au constituit temelia vieții interne a Partidului Comunist din România. La congresele al II-lea și al III-lea ale P.C.R., ținute în anii 1922—1924 și, mai ales, la congresul al V-lea, ținut în 1932, problemele organizatorice au stat în centrul atenției partidului. In raportul prezentat la adunarea solemnă din 8 Mai 1951 cu prilejul celei de-a 30 aniversări a partidului, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a arătat că partidul nostru a dus o luptă permanentă pentru introducerea în organizațiile sale a principiilor organizatorice leniniste. In partidul nostru au fost zdrobite și înlăturate, în special la congresul al V-lea, rămășițele social-democrate în ce privește organizarea partidului, dându-se o mare atenție celulelor de fabrică, pentru a întări legăturile partidului cu massele proletare.

★

In cartea lui Lenin „Un pas înainte, doi pași înapoi", apărută în anul 1904, ca și în lucrările tovarășului Stalin „Clasa proletarilor și partidul proletarilor" și „Despre bazele leninismului" se arată care sunt bazele organizatorice ale partidului revoluționar marxist-leninist. Ele au fost formulate în capitolul II al „Istoriei Partidului Comunist (b) al U.R.S.S. — Curs scurt", sub forma a șase principii organizatorice, care sintetizează această învățătură leninist-stalinistă.

Primul principiu ne arată că **partidul este detașamentul de avantgardă al clasei muncitoare**, un detașament marxist, conștient. In acest detașament intră cele mai bune elemente ale clasei, cele mai înaintate, cu cea mai îndelungată și bogată experiență revoluționară. Dacă partidul n'ar fi un detașament de avantgardă, n'ar putea să îndeplinească sarcina de **conducător politic** al clasei muncitoare, s'ar menține în coada masselor, ar fi o unealtă a burgheziei. A fi conducător politic, — ne învață tovarășul Stalin, — înseamnă a te ridica deasupra intereselor momentane, zilnice ale clasei muncitoare, înțelegând interesele de viitor, perspectivele desvoltării mișcării revoluționare. O bună pildă în această privință o constitue politica de industrializare socialistă pe care a desfășurat-o Partidul Bolșevic. Infrângând părerile trotchiștilor și ale altor dușmani ai revoluției, tovarășul Stalin a arătat că industrializarea socialistă nu înseamnă orice desvoltare a industriei, ci mai ales a industriei grele și, în special, a industriei de mașini. Aceasta a impus anumite sacrificii clasei muncitoare din U.R.S.S. în acea perioadă, dar a dus în schimb la transformarea Uniunii Sovietice într'o puternică țară industrială, capabilă să-și apere independența națională și a cărei industrie grea a permis apoi desvoltarea puternică a industriei ușoare. Același drum îl urmează și partidul nostru, ținând seama de necesitățile și sarcinile desvoltării spre socialism a Patriei noastre.

Stabilind că partidul trebue să fie detașament de avantgardă, Istoria P.C. (b) ne învață că el poate să-și exercite acest rol numai dacă este înarmat cu teoria revoluționară, cu cunoașterea legilor desvoltării societății, a legilor luptei de clasă a proletariatului. In același timp trebue să înțelegem că, fiind detașamentul clasei, partidul nu este rupt de clasă, că păstrează cele mai strânse legături cu clasa muncitoare. Aplicând acest principiu organizatoric leninist, Partidul nostru a condus mari bătălii de clasă pentru doborîrea regimului burghezo-moșieresc, pentru instaurarea dictaturii proletariatului și conduce astăzi întreg poporul muncitor pe calea socialismului. Luptele dela Grivița din Februarie 1933, lichidarea dictaturii fasciste în România, alungarea monarhiei, nu ar fi fost posibile dacă partidul nostru nu ar fi fost format din elemente de avantgardă, călite în lupte, capabile să facă orice sacrificii pentru triumful cauzei proletariatului, dacă n'ar fi avut astfel de conducători ca tovarășii Gheorghiu-Dej, Ana Pauker, Vasile Luca, Teohari Georgescu și alții, care au aplicat cu fermitate strategia și tactica leninist-stalinistă și s'au călăuzit de experiența gloriosului Partid Bolșevic.

In concepția leninistă partidul este un **detașament organizat al clasei muncitoare.** Studiind Istoria P.C. (b) ne apare clar că triumful acestui principiu a fost obținut în luptă aprigă cu reprezentanții oportunismului în mișcarea muncitorească din Rusia și, în special cu Martov, care susținea că membru al partidului poate fi orice grevist, lăsând astfel deschise porțile fortăreței partidului pentru tot soiul de intelectuali șovăelnici, care oscilau după direcția vântului, fie el oricât de slab. La congresul al II-lea al partidului — în 1903 — s'a dus o puternică discuție în jurul punctului I al statutului care, în formularea leninistă, cerea ca membru de partid să fie numai acela care recunoaște programul partidului, îl sprijină material-ceește și face parte dintr'o organizație a partidului. Martov și oportuniștii care îl susțineau cereau doar primele două condiții. Poziția lui Martov reflecta tocmai atitud'nea anarho-boierească a intelectualității burgheze, care se teme de disciplină, de organizare. Dar Lenin a arătat că fără disciplina de fier liber consimțită a membrilor de partid, fără unitate de voință nu poate fi condusă lupta proletariatului și nu poate fi obținută victoria. Ideia principală ce rezultă din acest principiu organizatoric este că sarcinile istorice care stau în fața proletariatului pot fi înfăptuite numai prin organizare. Istoria P.C. (b) ne învață că „...partidul n'are nevoie de membri pentru care disciplina de partid este o povară și care se tem să facă parte dintr'o organizație de partid. Muncitorii nu se tem de disciplină și nici de organizare; ei intră de bună voie într'o organizație a partidului din moment ce au luat hotărîrea să devină membri de partid. De disciplină și de organizare se tem numai intelectualii cu stare de spirit individualistă și aceștia într'adevăr vor rămâne în afara partidului" (Istoria P.C. (b) al U.R.S.S., Edit. P.M.R., ediția III-a, pag. 69)

Organizațiile de partid formează un tot unic pentrucă partidul constitue o sumă de organizații conduse de un centru unic.

Problema de a stabili cine poate fi membru de partid a preocupat Partidul clasei muncitoare din România încă din anul 1922, la cel de al II-lea congres, unde s'a adoptat statutul provizoriu care stabilea principiul leninist de recunoaștere a calității de membru de partid. Acest principiu s'a păstrat și în statutul adoptat de Conferința Națională a P.C.R. din 1945 și la congresu' Partidului Muncitoresc Român din 1948. Vorbind despre congresul al II-lea, tovarășul Gheorghiu-Dej arată că acesta a întocmit statutul provizoriu al Partidului Comunist din România pe baza tezelor și hotărîrilor Internaționalei Comuniste. Călăuzindu-se de învățătura lui Lenin și a tovarășului Stalin asupra bazelor organizatorice ale partidului de tip nou, statutul stabilea organele superioare și inferioare ale partidului, relațiile dintre organele de partid și membrii de partid potrivit centralismului democratic, definea calitatea de membru de partid și fixa ca datorie a membrilor de partid: a lupta pe linia hotărîrilor partidului pentru răspândirea ideilor comuniste, a lua parte la adunările, manifestările și toate acțiunile partidului, a plăti cotizația, a păstra cinstea proletară, a da exemplu de devotament de clasă și a executa însărcinările primite dela partid. Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej atrage atenția asupra necesității ca să nu fie tolerați în organizații membrii de partid fictivi, care nu îndeplinesc cele mai elementare condiții impuse de calitatea de membru al partidului de avantgardă al clasei muncitoare.

Cel de al treilea principiu organizatoric al partidului marxist-leninist constă în aceia că partidul nu este un simplu detașament organizat al clasei muncitoare, **ci forma supremă de organizare a proletariatului.** De aici trebue să înțelegem că partidul nu este singurul detașament, singura

Unele probleme ridicate de activitatea școlilor în primul pătrar

Introducerea noii structuri a anului școlar, — împărțirea lui în pătrare — și folosirea noilor cataloage constitue un puternic mijloc de asigurare a unei planificări mai juste a materiei, a unui control mai des al cunoștințelor elevilor și a unei repetări mai sistematice.

Majoritatea școlilor elementare și medii din țară au organizat, la începutul anului școlar, ședințe speciale ale consiliilor pedagogice, în cadrul cărora s'au discutat diferitele probleme legate de activitatea în fiecare pătrar cât și de folosirea catalogului. Munca aceasta de început a întâmpinat însă o serie de greutăți. Au fost școli care au primit foarte târziu programele de învățământ din care cauză învățătorii și profesorii din aceste școli au fost împiedicați să-și întocmească la timp planurile calendaristice anuale și, întemeiate pe acestea, planurile primului pătrar.

Cu toate acestea, acolo unde munca a fost bine organizată, școlile au izbutit să-și îndeplinească în bune condițiuni sarcinile, încheind la timp și cu bune rezultate primul pătrar al anului școlar. Majoritatea profesorilor au căutat în perioada recapitulării dela începutul anului școlar să cunoască bine gradul de cunoștințe al elevilor și să le dea toate noțiunile necesare înțelegerii și consolidării noului material al anului respectiv. Mulți dintre ei au predat lecții temeinice, au folosit din plin materialul intuitiv și au sistematizat conștiincios, fiecare lecție predată. Așa au lucrat, de pildă, cadrele didactice dela Colegiul Popular „Nicolae Bălcescu" din Craiova care, pentru a obține rezultate cât mai bune, pentru a antrena pe toți elevii într'o muncă organizată și susținută, și-au pregătit cu temeinicie fiecare lecție în parte, s'au preocupat îndeaproape de îmbunătățirea cunoștințelor fiecărui elev și de organizarea justă a timpului lor liber. O muncă rodnică au dus, deasemenea, cadrele didactice dela liceul de fete din Călărași, unde din 158 eleve frecvente la clasele I—IV, pe primul pătrar, 80 au obținut note între 8 și 10 și numai 3 au luat note sub 5. Rezultate asemănătoare s'au obținut și la școala elementară de 7 ani, cu limba de predare română din Ocna-Mureș, raionul Aiud, regiunea Cluj, la școala elementară cu limba de predare maghiară din comuna Vărgata, regiunea Mureș, precum și la școlile elementare nr. 10 și nr. 29 din Arad și la școala elementară cu 7 clase din comuna Bârsa, regiunea Arad. In toate aceste școli, învățătorii și profesorii, respectând cu strictețe planificarea întocmită, au reușit să parcurgă cu succes întreaga materie prevăzută în program și să încheie la timp primul pătrar cu un număr foarte scăzut de elevi cu note sub 5.

Folosind lucrările de control curent și controlând cât mai des cunoștințele elevilor, majoritatea învățătorilor și profesorilor și-a putut da seama cât de necesară este verificarea regulată a cunoștințelor elevilor. Ei s'au convins și mai mult că notele obținute sunt o oglindă fidelă nu numai a muncii elevilor, a greutăților întâmpinate de aceștia în pregătirea lecțiilor, ci și a propriei lor munci, a felului cum au reușit ei să explice lecțiile, să lege cunoștințele de viață, de practica construirii socialismului în țara noastră. Trecând zi de zi în catalog notele puse, cu data respectivă și specificând cu regularitate subiectul lecției, așa după cum cer rubricile noului catalog, cadrele didactice au urmărit cu ușurință creșterea fiecărui elev în parte, au cunoscut lacunele și i-au ajutat să-și complecteze cunoștințele.

Nu tot astfel stau însă lucrurile în acele școli, unde directorii și cadrele didactice n'au acordat importanța cuvenită problemelor pe care le ridică noua structură a anului școlar. Din această cauză, unii învățători și profesori n'au întocmit o planificare temeinică, n'au prevăzut ore de repetare, și sistematizare a materialului predat la sfârșitul pătrarului. Din aceeași cauză, unele cadre didactice au confundat lucrările de control curent cu vechile extemporale, iar unele au omis să planifice lucrările de control general, ceeace a avut ca urmare îngrămădirea acestora în ultimele zile ale pătrarului. Așa s'a întâmplat, de pildă, la școlile elementare din comunele Vârșari, Olari și Grăniceri din raionul Criș, regiunea Arad. In alte școli cadrele didactice și-au întocmit planificarea numai după manuale, fără să țină seama de programele școlare, de planurile de învățământ, așa cum au făcut, de exemplu, unele cadre didactice din regiunea Constanța.

S'au constatat greșeli și în folosirea noilor cataloage, în efectuarea unui control regulat al cunoștințelor elevilor. Cadrele didactice din comuna Buceș, raionul Brad, de exemplu, nu și-au procurat noile cataloage. Ei se găsesc deci în plină desfășurare a celui de al doilea pătrar fără să fi notat regulat cunoștințele elevilor, fără a fi încheiat situația școlară pe primul pătrar. Deasemenea, învățătorii dela școala Sarmisegetuza nu au pus nici o notă pe primul pătrar. Asemenea situație este cu totul nepermisă și învățătorii dela aceste școli sunt datori să lichideze neîntârziat aceste lipsuri. Inspectorii raionali și regionali trebue să controleze activitatea acestor cadre didactice și să ia imediat măsuri de îndreptare.

Trebue să se renunțe, deasemenea, la comoditatea pe care o manifestă unii învățători și profesori care trec în catalog subiectele lecțiilor predate în mod cu totul vag: „exerciții" la gramatică, „solfegii" la muzică, etc., fără să indice tema. Rubrica respectivă din noile cataloage are menirea să-l ajute pe profesor să urmărească atât munca sa proprie, cât și munca elevilor săi și de aceia trebue complectată cu deosebită grijă.

Mai dăinuie încă, deși în mai mică măsură decât în anii trecuți, greșeli în ceeace privește aprecierea cunoștințelor elevilor. Unii profesori, de pildă, temându-se că nu vor avea timp suficient pentru ascultarea elevilor și neînțelegând importanța folosirii lucrărilor de control curent, s'au grăbit, la începutul anului școlar, să dea cât mai multe note, fără să cunoască temeinic gradul de cunoștințe al elevilor. Alți profesori, mergând pe linia tradițională a notelor puse la sfârșitul trimestrului sau semestrului, — s'au trezit la capătul pătrarului fără posibilitatea de a încheia situația școlară, ceeace i-a determinat să dea note mici la obiectele de studii pentru diferite abateri disciplinare. Așa, de exemplu, profesoara de științe naturale dela școala medie tehnică de cooperație din Hațeg a dat nota 3 întregii clase pentrucă una din eleve a suflat.

Frecvența acestor greșeli se explică în mare măsură și prin faptul că munca de îndrumare și control a fost foarte slabă în această perioadă atât la regiuni, cât și la raioane. Absorbiți de tot felul de munci administrative, unii inspectori regionali și raionali nu și-au putut îndeplini sarcina lor esențială, aceia de a sprijini cadrele didactice în ridicarea calității învățământului.

Pentru înlăturarea acestei situații, pentru a îmbunătăți rezultatele muncii, trebue dusă o luptă susținută împotriva rutinei, împotriva tendinței spre formalism și superficialitate. In primul rând, trebue întărită munca de îndrumare și control. Inspectorii regionali și raionali trebue să-și planifice vizitele în școli și să acorde mai multă atenție cunoașterii și popularizării experiențelor înaintate. Pentru a sprijini cât mai puternic munca școlilor, inspectorii raionali trebue să folosească învățătura obținută în cadrul cursurilor I.C.D. și să lucreze cu ajutorul colectivelor de specialiști formate din cei mai buni profesori din raion. Comitetele executive ale sfaturilor populare au datoria, așa cum prevede Hotărîrea Partidului și a Guvernului cu privire la cadrele didactice, să asigure colectivelor dela secțiile de învățământ, învățătorilor și profesorilor, posibilitatea de a desfășura munca în școală și pe tărâm cultural, înlăturând orice supraîncărcare a lor cu munci administrative. Directorii de școli, trebue să îndrumeze zi cu zi desfășurarea procesului de învățământ în unitățile pe care le conduc. Ei trebue să asiste la lecții în mod organizat, să discute în consiliile pedagogice materialul cules și să sprijine mai mult cadrele tinere în planificarea muncii și în pregătirea lecțiilor.

Invățând din experiența pătrarului trecut, cadrele didactice trebue să studieze cu mai multă atenție programele, să respecte cu strictețe planificarea întocmită și să depună mai multe eforturi în pregătirea lecțiilor, în repetarea și sistematizarea materiei la sfârșitul pătrarului. Pentru a obține o justă apreciere a cunoștințelor elevilor, pentru a-i stimula la o muncă încordată și susținută, ei trebue să asculte elevii chiar dela începutul pătrarului și să treacă cu consecvență în catalog atât notele cât și subiectele lecțiilor predate. Deasemeni, trebue să se arate o grijă deosebită ajutorării elevilor rămași în urmă alcătuirii grupelor de învățătură și controlului cât mai des al cunoștințelor elevilor slabi.

Invățătorii și profesorii, diriginții, directorii trebue să întărească necontenit legătura lor cu organizația U.T.M. din școală — principalul ajutor în obținerea unor cunoștințe temeinice — și să colaboreze permanent cu părinții elevilor.

Sub conducerea organizațiilor de bază din școli și cu ajutorul grupelor sindicale, colectivele pedagogice trebue să lupte stăruitor pentru ridicarea nivelului predării, pentru o cât mai bună organizare a activității instructiv-educative. Toate acestea pot fi obținute numai printr'o temeinică muncă de ridicare a nivelului ideologic și politic, prin studierea adâncită a metodelor pedagogice sovietice și prin organizarea unui cât mai larg schimb de experiențe.

MARIA POPESCU

O lecție legată de viață

In planul de muncă al tovarășei Medeianu Bojina dela liceul de fete din Orașul Stalin e prevăzută predarea temei „Petrolul" la clasa XI-C, în trei lecții. Ultima este despre valorificarea rațională a petrolului. Ca de obiceiu, lecția începe cu repetarea materialului predat în cele două lecții anterioare: origina și extracția petrolului și produsele obținute prin distilarea petrolului.

Profesoara insistă asupra formării petrolului. Elevele cunosc bine teoria anorganică a lui Mendeleief, ca și teoria organică a lui Engler și-și dau seama că aceste teorii sunt juste, întrucât ele pot fi dovedite prin experiență. Mai toate elevele știu că petrolul este un amestec de hidrocarburi solide, lichide și gazoase și că are temperatura de fierbere aproximativ între 30° și 40°. Ajutată de pedagogia sovietică și de metodicile sovietice, tovarășa Medeianu urmărește continuu înțelegerea legăturii cauzale. Intrebările ei clare și concis formulate se succed cu necesitate logică.

Urmând exemplul profesorilor sovietici, tovarășa Medeianu vrea să asigure o însușire conștientă a lecției noi. In acest scop, ea caută să aducă în conștiința elevelor tot materialul vechi de care are nevoie pentru înțelegerea celui nou. Astfel, ea cercetează dacă elevele au noțiuni clare despre cracajul catalitic. Nemulțumită de numărul degetelor ridicate, profesoara stabilește din nou, împreună cu elevele clasei, că acest fenomen constă în ruperea lanțurilor lungi de hidrocarburi sub acțiunea unei temperaturi și presiuni ridicate, pentru a le transforma în produse cu temperatura de fierbere mai scăzută.

Studierea tipologiei lecțiilor îi dă posibilitate să folosească forme cât mai variate în activitatea sa. Considerând că elevele pot urmări mai bine desfășurarea lecției dacă au o schemă în față, tovarășa Medeianu, îndată după anunțarea subiectului lecției și scrierea lui la tablă, le arată elevelor problemele principale în jurul cărora va concentra expunerea materialului nou și după care ele trebue să-și repete lecția acasă.

Și fără să neglijeze colaborarea continuă cu clasa, tovarășa profesoară expune succesiv lecția nouă, după următoarele probleme, pe care le scrie cu grijă pe tablă: 1) Repartizarea pe glob a surselor petrolifere, 2) Compoziția petrolului, 3) Felul exploatării petrolului, 4) Contribuția industriei petrolului la desvoltarea industriei socialiste și 5) Ajutorul Uniunii Sovietice în desvoltarea industriei petrolului la noi în țară.

In desvoltarea primului punct se înjghebează o vie discuție cu privire la lupta poporului iranian pentru apărarea surselor de petrol. Discuția devine și mai antrenantă în tratarea exploatării petrolului. Profesoara vorbește despre exploatarea sălbatică capitalistă dela noi din țară, care se făcea în mod intensiv, secătuind izvoarele de petrol și uzând instalațiile. Vorbește despre saltul făcut de industria noastră petroliferă, datorită ajutorului primit dela marea noastră prietenă, care ne-a dat mașini perfecționate și cadre tehnice. Prin trecerea acestei bogății în mâinile clasei muncitoare, și datorită ajutorului sovietic, s'a putut ajunge la noi la valorificarea rațională a petrolului. Elevele ascultă cu deosebit interes explicațiile profesoarei cu privire la cracajul catalitic al petrolului. Folosind cunoștințele vechi ale lor, tovarășa Medeianu le ajută să înțeleagă cum prin aplicarea cracajului catalitic se mărește cantitatea produselor superioare.

Noile metode de muncă folosite în industria noastră petroliferă, depășirile de norme obținute de petroliștii noștri fruntași sunt în parte cunoscute de eleve din reviste și ziare. Tovarășa profesoară amintește elevelor sarcinile trasate în planul cincinal, cu privire la extracția petrolului.

Deși și-a notat în plan să încheie lecția cu întrebări puse de eleve pentru a lămuri anumite chestiuni neînțelese, tovarășa Medeianu a neglijat acest lucru.

Deasemenea, în explicarea temei pentru acasă este prea grăbită. Ea nu indică elevelor toate materialele pe care trebue să le citească pentru a-și însuși cât mai temeinic materialul și nu le explică modul cum trebue să-și pregătească lecția acasă.

Totuși, întreaga lecție s'a desfășurat la un nivel ridicat din punct de vedere științific. Felul cum a condus lecția, expunerea sistematică și clară a materialului, participarea efectivă a elevelor și răspunsurile lor precise și corect formulate, cunoștințele lor bogate în legătură cu marile realizări ale construcției noastre socialiste, toate arată rezultatele la care se poate ajunge printr'o muncă conștiincioasă și bine orientată din punct de vedere pedagogic.

Câteva observații asupra limbii în care sunt redactate manualele noastre școlare

Genialele lucrări ale tovarășului Stalin cu privire la marxism și problemele lingvisticii au deschis căi luminoase cercetărilor științifice în cele mai variate domenii. Desvăluind esența limbii ca fenomen social și zdrobind teoriile vulgarizatorilor marxismului în această direcție, tovarășul Stalin a subliniat rolul uriaș pe care-l joacă limba în viața societății.

„Fără o limbă înțeleasă de societate și comună pentru membrii ei, societatea își încetează producția, se destramă și încetează de a exista ca societate. In acest sens, limba fiind un mijloc de comunicare, este în acelaș timp și un instrument de luptă și de desvoltare a societății". (I. V. Stalin. Marxismul și Problemele Lingvisticii — Editura P.M.R. pag. 24).

In lumina învățăturii staliniste apare clară importanța limbii naționale. Partidul nostru a chemat pe savanți, pe scriitori, pe specialiști, ca și pe toți cei legați de munca pentru propășirea limbii românești să-și unească eforturile în vederea rezolvării problemelor care stau înaintea lingvisticii noastre. Desbaterile din ultima sesiune a Academiei R.P.R. au fost consacrate acestor sarcini iar partidul prin organul Comitetului său Central, „Scânteia", a dat și dă un ajutor deosebit de prețios acestei munci de mare răspundere.

Invățarea limbii materne în școlile de diferite grade ocupă în mod firesc un loc de seamă în complexul problemelor amintite mai sus. De aceia, limba manualelor școlare și mai ales a manualelor menite chiar studiului limbii și literaturii, trebue să constitue o preocupare la fel de importantă pentru cele mai variate categorii de cetățeni ai Republicii noastre Populare, dela învățătorul care pune cel dintâi cartea în mâinile copiilor până la savantul și cercetătorul care lucrează în institutele Academiei.

Nu este o exagerare când spunem că atenția pentru limbă în manualele școlare și în special în cele care se adresează claselor mici trebue să fie mai mare decât oriunde. Omul matur, care a învățat limba din practica vieții sociale, chiar dacă are în general, un mare respect pentru cuvântul scris, atunci când întâlnește un text redactat într'un grai pocit își dă seama de acest lucru, îl dă la o parte și nu se apucă să vorbească incorect. Dar „cartea de citire" e primul material tipărit care intră în mâna copilului. In clasă, pe baza cărții de citire, începe lărgirea sistematică a noțiunilor elevului. Cartea școlară, care trece prin mâinile a milioane de copii, e cartea lor de căpătâi, cartea care are prestigiul școlii. Copilul nu este în măsură să recunoască singur expresiile greșite, incorecte din punctul de vedere al limbii. El le învață așa și desvățul e mult mai greu.

Citind manualele noastre școlare se poate constata că în parte au reușit să dea elevilor materialul într'o formă accesibilă, clară, într'un stil simplu, pe înțelesul elevilor. Față de limba manualelor din trecut, pretențioasă, scorțoasă și aridă, limba din manualele noastre e mult mai apropiată de limba poporului. După exemplul sovietic, în multe din manualele pentru studiul științelor naturii s'au introdus bucăți de lectură, prezentări scurte într'un stil vioi, care reușesc să cucerească atenția școlarului, îl fac să pătrundă cu ușurință și cu drag în împărăția științei.

Cu toate acestea, manualele mai au numeroase și grave lipsuri în ceeace privește limba și stilul diferitelor texte. Aceste lipsuri decurg fie dintr'o redactare neîngrijită dintr'o stilizare superficială cum se întâmplă cu multe manuale de geografie, aritmetică, fizică, istorie, etc., fie dintr'o concepție de bază greșită asupra studiului limbii materne cum se întâmplă în manualele de limba română, mai ales cele pentru clasele II-a și a V-a.

In manualele amintite există foarte puțin material din operele clasicilor literaturii noastre. In locul unei povestiri de Creangă, în locul unei poezii de Alecsandri, alcătuitorii manualelor au reprodus adesea lucrările unor autori necunoscuți, improvizați.

In aceleași manuale se întâlnește o abundență de traduceri. Multe dintre acestea sunt deformate de versiuni românești slabe, lipsite de valoare literară și, câte odată, greșite.

Partidul ne-a învățat să vedem în neglijarea folosirii operelor clasicilor noștri pentru studiul limbii urmele unei concepții periculoase, având la bază o subapreciere a însemnătății moștenirii literare, o abatere proletcultistă în problemele pedagogice.

Tovarășul Stalin ne-a arătat că limba și legile ei pot fi înțelese numai în cazul când sunt studiate în indisolubilă legătură cu istoria poporului căruia îi aparține limba studiată și care este creatorul acestei limbi. Operele clasicilor ca și materialul folkloric, constituind una din expresiile forței creatoare a poporului nostru dealungul vremurilor, îngădue tocmai studiul aprofundat, viu, al limbii.

In acelaș spirit, traducerile din manuale trebue să fie, la rândul lor, opere de un înalt nivel literar, adevărate creații la care și-au dat contribuția cei mai buni scriitori ai noștri.

Ca urmare a unor astfel de greșeli limba multor manuale și mai ales a celor de română, suferă serios. In primul rând, cărțile de citire nu țin seama de necesitatea îmbogățirii treptate a vocabularului elevului, pornind mai întâi dela însușirea fondului principal de cuvinte al limbii noastre.

Astfel, în manualele de limba română pentru clasele I-IV, de pildă se pot găsi numeroase cuvinte grele, pe care copiii de vârsta respectivă nu le cunosc și nu le înțeleg. Așa, în manualul pentru clasa II-a se dau fără explicații cuvinte ca „teică" (pag. 32), în cel pentru clasa III-a „scorușă" (pag. 42), „canton" (pag. 18), „butace" (pag. 137) etc. In schimb în manualul de clasa a V-a întâlnim explicate cuvinte ca: „sur" „cotlon" și chiar „suman". Există bucăți cu o mare sărăcie de vocabular, cu numeroase cuvinte repetate. In bucata „Doi copii în pădure" (clasa IV-a) unele cuvinte se repetă de două și de trei ori în cuprinsul unei singure pagini.

Textele clasicilor sunt un exemplu minunat de aplicare a fiecărui cuvânt din limbă cu înțelesul lui precis, nuanțat. Ele sunt un exemplu de ceeace înseamnă să ai „simțul limbii", să cunoști în profunzime unde se potrivește și unde nu se potrivește un cuvânt, care e de fapt nuanța ce deosebește stilistic până și sinonimele.

Neglijarea textelor din autorii clasici și folosirea unor traduceri proaste a făcut ca în manuale să se găsească cuvinte și expresii improprii, sunând strident și fals. Astfel, în manualul de limba română pentru clasa II-a, păsările „...zboară pe copaci și tufe" (pag. 33); în manualul pentru clasa a III-a se folosește expresia „noianul de daruri" sau „câinia", într'o poezie (pag. 401) se spune „ciocoii turbă 'nebuniți de glod". Cum poate cineva înnebuni de glod (care înseamnă noroi), e foarte greu de priceput. In manualul de limba română pentru clasa a IV-a în bucata „Am plecat la colindat" se crează singularul „zor" pentru „zori". Ori, zor înseamnă cu totul altceva, și anume grabă.

Dar necunoașterea sensului exact al cuvintelor nu se întâlnește doar în manualele de limba română. In manualul de aritmetică pentru clasa a IV-a, se vorbește, în problema 567, de un bloc de fier „în formă de cub cu ...capac". Se spune „vedeți pe cântar" în loc de „cântăriți", „sac de cartofi" în loc de sac cu cartofi. In problema 513 se vorbește de „secerarea... fânului".

Tovarășul Stalin ne învață că vocabularul limbii se modifică treptat, că în el intră expresii noi legate de trebuințele noi ale oamenilor, de desvoltarea societății. Este datoria manualelor să popularizeze cuvintele noi în cadrul textelor legate de actualitate. Acestea trebuesc însă date în forma lor corectă, cu o mare grijă, astfel încât înțelesul lor exact să fie pătruns de fiecare. Altfel, ele se învață papagalicește și se folosesc anapoda. In unele bucăți, de exemplu, se folosește greșit expresia „colectivă" pentru „gospodărie agricolă colectivă" și o poezioară începe: „colectiva noastră are... (etc.)", ceeace tinde chiar spre o deformare a înțelesului.

Intre lipsurile manualelor noastre în ceeace privește limba trebuesc înscrise numeroasele greșeli gramaticale. Vocabularul singur nu e suficient pentru a învăța să vorbești corect. Mai trebue să știi să legi cuvintele după regulile gramaticale ale limbii. Este foarte frecventă în manuale folosirea greșită a timpurilor verbelor: prezentul amestecat cu perfectul simplu, cu perfectul compus și cu mai mult ca perfectul, uneori fără nicio noimă. Așa se întâmplă în bucata „Povestea Focului", din manualul pentru clasa IV-a. Deasemeni în manualul de istorie pentru clasa IV-a la pagina 13, citim că Decebal „știa că lupta cu romanii de abia începe și se pregătește de război".

Dar nerespectarea regulilor gramaticale se mai manifestă și prin acorduri greșite. In manualul de limba română pentru clasa III-a, la pag. 44 citim „că băieții... le folosea". In manualul de limba română pentru clasa a V-a, contrazicând recomandațiile date elevilor la capitolul de gramatică, autorii spun într'o poezie, „N'ascultați de chiaburime, că ei vor"... Și în continuare în aceleași versuri persoanele sunt schimbate după fantezie: când e vorba de singular, când de plural, după cum o cere ritmul sau rima (Plugușorul pag. 122).

Dar puțina atenție acordată limbii de către alcătuitorii manualelor se răsfrânge puternic și în construcțiile sintactice. Propozițiile relative sunt băgate una într'alta, ceeace face ca înțelesul frazei să devină obscur și topica ei imposibilă. Iată un exemplu dintr'o bucată. „Perspectiva, ce izbea dintr'odată imaginația lăsând să se vadă adevăratele puteri ale omului, ale forțelor cu care cerca să pornească în marea luptă ce avea să se dea, cu natura înconjurătoare"... (Aci într'o unică frază s'au făcut trei relativizări.

In poezia „Fii gata" (clasa III-a pag. 44) citim:

„Când goarna răsună
Și chiamă armata
Ea spune deasemeni
Soldat să fii gata!

Cine spune, se întreabă cititorul, goarna sau armata?

Necunoașterea regulilor sintactice duce la construirea unor propoziții defectuoase, pe care copilul le ia ca bune și pe care la rândul său, le folosește. Faptul e cu atât mai grav cu cât cunoștințele sale gramaticale în primele clase sunt reduse.

O problemă deosebit de importantă, legată strâns de limba manualelor, este cea a stilului. Nu este suficient ca frazele să fie construite corect din punct de vedere gramatical, să aibă un vocabular format din cuvinte corespunzătoare vârstei elevului. Este de dorit ca textul bucăților să fie redactat într'un stil potrivit, viu, plăcut, capabil a trezi interesul elevilor. Faptul că în manualele de limba română măestria literară a bucăților date spre lectură a fost neglijată, faptul că multe teme legate de realitățile noastre n'au fost lucrate de scriitori de frunte a dus adesea la folosirea unui stil plat plin de șabloane. Mulți mai consideră problemele stilistice probleme neglijabile. Aici se ascunde în fond o subapreciere în genere a ceeace înseamnă valoarea literară a unui text. Academicianul V. Vinogradov, vorbind despre stil, cita cuvintele lui Pușkin: „Rațiunea este inepuizabilă în ceeace privește legarea cuvintelor". Toate cuvintele pot fi găsite în lexicon, dar cărțile care apar mereu nu sunt o repetare a lexiconului. Prin ansamblul stilistic al operei, autorul face o apreciere emoțională asupra faptelor descrise, se definește într'o măsură pe sine. Stilul plat, fad, lipsit de expresivitate, trădează o lipsă de participare, o sărăcie de idei și de sentimente. Un exemplu tipic în această privință îl oferă scurtele notițe biografice referitoare la clasicii noștri din manualul de limba română pentru clasa V-a. Aici cuvintele parcă ies dintr'o mașină automată. „In piesele sale, (e vorba de Delavrancea) prezintă aspecte din trecutul nostru". „In aceeași operă ni se înfățișează viața unor țărani din Humulești, satul în care s'a născut el", etc. Formule de acestea se găsesc din belșug în tezele de istorie a literaturii.

In bucata intitulată „In valea Cara-Su primii oameni trasează axa Canalului" textul sună cam așa: ... „erau cuprinși de acea neliniște, care îi cuprindea întotdeauna în fața unui lucru nou, în fața unui lucru care simțeau ei bine, cu toate că"...

Problema limbii și a stilului nu trebue neglijată deloc nici în celelalte manuale, pentrucă și aici precizia noțiunilor științifice, claritatea expunerii e legată de stăpânirea limbii.

Termeni greoi, expresii confuze și forme greșite gramaticale se mai întâlnesc pe alocuri și în manualul de fizică pentru clasa IV-a și a VI-a.

Formulări și construcții gramaticale defectuoase conțin și manualele de matematici, mai ales aritmetica pentru clasa IV-a. Deasemeni, manualele nu respectă reguli unice ortografice și în text se întâlnesc foarte numeroase greșeli cu acest caracter.

Fiindu-ne cunoscute lipsurile de mai sus, este datoria noastră să pășim la grabnica lor înlăturare. Așa cum s'a arătat în desbaterile sesiunii Academiei R.P.R. din Martie 1951, în munca de alcătuire a manualelor școlare de toate felurile și, mai ales, a celor menite studiului limbii, trebue atrași cei mai buni specialiști ai noștri, scriitori de frunte, profesori cu o bogată experiență. Să ne amintim că marele Creangă s'a aplecat cu dragoste și migală pe fiecare pagină a abecedarului său, cu conștiința că săvârșește o treabă de mare răspundere. Urmând exemplul lui, să facem ca manualele noastre școlare să fie un mijloc minunat de a sădi în sufletul copiilor dragostea pentru limba maternă.

OVID S. CROHMALNICEANU

In Franța marshallizată

ȘCOLI IN... GRAJDURI

In presa franceză încep să apară din ce în ce mai frecvente știri despre faptul că numeroși copii nu urmează cursurile școlare din cauza lipsei de localuri, iar în școlile existente nu sunt condiții normale pentru învățământ.

In preajma noului an școlar, ziarul LIBERATION scrie că la Paris „peste 10.000 de copii nu vor putea frecventa în anul 1951—1952 școlile de stat, deoarece ele sunt prea puține". Ziarul arată că pentru a se crea condiții normale pentru învățământ este necesar să se construiască cel puțin 100 de școli noi.

La Paris, după cel de al doilea război mondial a fost construită numai... o singură școală nouă (!)

Majoritatea localurilor de școli nu au fost de mult timp reparate, devenind inutilizabile. Potrivit ziarului l'HUMANITE, în centrul orașului Bergerac se află o școală al cărei etaj superior nu poate fi folosit deoarece este pur și simplu periculos să intri. Acoperișul fiind stricat, el poate să se prăbușească oricând. Și acest fapt nu este deloc izolat.

Copiii care locuiesc în regiunea Paysage (districtul Nontrom), trebue să parcurgă 11—14 km până la școala cea mai apropiată.

Școala din departamentul Vienna Superioară se află instalată în grajdul în care sunt adăpostite și vacile. Prin peretele despărțitor se aude cum rumegă cornutele, iar în încăpere mișună șobolanii.

In districtul Jevodan, peste 50 de școli se află în grajduri văruite în grabă. In curte se află cai și vaci.

In întreaga Franță, 700.000 de copii învață în încăperi dăunătoare pentru sănătate, prea strâmte sau cu totul nepotrivite pentru învățământ.

In acelaș timp, Franța cheltuiește într'o singură zi pentru scopuri de război fonduri cu care s'ar putea construi 111 școli!

Totuși, toate aceste fapte nu au împiedicat guvernul să reducă cu 16,3% față de anul 1950 creditele destinate pentru construcția de școli pe anul 1951, pentru a face „economii bugetare".

Dacă această situație alarmează populația, cârmuitorilor francezi în schimb nu le pasă că tineretul părăsește școlile. Ei au nevoe de carne de tun pentru războiul pe care-l pregătesc. Astfel, fostul ministru de război al Franței, socialistul de dreapta Ramadier a scris următoarele într'o circulară secretă adresată directorilor de școli: „Fără îndoială că în școlile voastre există tineri care, neputând găsi de lucru după absolvirea școlii sau netrecând examenele, vor ajunge într'o situație dificilă. Acestora trebue să li se propună serviciul militar în armatele coloniale".

Acesta este „viitorul" pe care trădătorii Franței îl pregătesc generației tinere.

formă de organizare a proletariatului. Clasa muncitoare este cuprinsă în diferite organizații: sindicate, organizații de tineret, de femei, sfaturi populare, cooperative, asociații culturale, sportive, etc. Majoritatea acestor organizații sunt însă fără de partid și numai unele din ele aderă direct la partid. Ele sunt totuși organizații ale clasei muncitoare și deci reprezintă interesele acestei clase, interese care merg într'o singură direcție. Tocmai datorită faptului că proletariatul are un singur interes de clasă doborîrea jugului capitalist și construirea socialismului, aceste organizații trebuesc îndreptate spre un țel unic, conduse de un singur centru. Acest centru este partidul care, cuprinzând cele mai bune elemente ale clasei muncitoare, cele mai conștiente și mai revoluționare, unite printr'o organizare și o disciplină de fier, poate să îndrume și să conducă aceste organizații de massă. De aceia partidul, prin structura și compoziția sa, este forma supremă de organizare a clasei muncitoare. Studiind acest principiu organizatoric de bază, este necesar să înțelegem felul în care partidul exercită conducerea în organizațiile de massă. Tovarășul Stalin dă în această privință o indicație clară: „Aceasta nu înseamnă, desigur că organizațiile fără partid — sindicatele, cooperativele, etc. — trebue să fie în mod formal subordonate conducerii de partid. E vorba numai ca membrii partidului, care fac parte din aceste organizații, ca oameni, fără îndoială, cu influență, să întrebuințeze toate mijloacele spre a convinge organizațiile fără de partid să se alăture, în activitatea lor, partidului proletariatului și să accepte de bună voie conducerea lui politică". (Problemele leninismului pag. 121).

Un model de aplicare creatoare a acestui principiu de conducere a organizațiilor de massă îl constitue rezoluțiile Comitetului Central al P.M.R. luate în Decembrie 1948 cu privire la munca în rândurile tineretului și a sindicatelor. Rolul de conducere al comuniștilor reese din faptul că ei sunt în aceste organizații principalul factor de îndrumare și mobilizare a masselor pentru înfăptuirea liniei trasate de partid. Este bine să subliniem că această metodă de conducere a organizațiilor de massă trebue să nu dea loc la diferite teorii contrarevoluționare — „independența" și „neutralitatea" acestor organizații — și deasemeni să combată orice tendință de avantgardism din partea organizațiilor revoluționare de tineret. O importanță deosebită are în condițiile actuale conducerea de către comuniști a celei mai largi mișcări din istorie, mișcarea pentru apărarea păcii. A. A. Jdanov a arătat încă în 1947 că în măsura în care partidele comuniste și muncitorești vor ține sus steagul luptei pentru independența națională și pentru apărarea păcii, planurile agresive ale imperialiștilor vor putea fi sdrobite. „Inițiatorii și forța conducătoare în lupta pentru pace din toate țările sunt partidele comuniste. Datorită curajului și spiritului lor de abnegație în lupta pentru interesele vitale ale oamenilor muncii, pentru apărarea păcii și a suveranității popoarelor, partidele comuniste au câștigat încrederea masselor largi populare", spune tovarășul L. P. Beria în Raportul ținut la 6 Noembrie 1951.

O parte integrantă a bazelor organizatorice o constitue principiul după care **partidul reprezintă legătura între detașamentul de avantgardă și massele clasei muncitoare.** Legătura cu massele are în concepția leninist-stalinistă un rol hotărîtor în viața partidului. Lupta pentru înfăptuirea sarcinilor sale nu poate fi dusă fără ajutorul de zi cu zi al celor ce muncesc. Fără legătura cu massele, fără sprijinul lor, partidul este condamnat la pieire inevitabilă.

Partidul Bolșevic a făcut din acest principiu călăuza activității sale de fiecare zi. Triumful Revoluției din Octombrie, zdrobirea contrarevoluției și a intervenției străine, construirea socialismului, marea biruință în lupta pentru apărarea Patriei, primele succese pe calea comunismului, se datoresc tocmai legăturii permanente și încrederii masselor, care au făcut din Partidul lui Lenin și Stalin o forță de nebiruit. „Se poate socoti ca o regulă — spune tovarășul Stalin — faptul că atâta timp cât bolșevicii își vor păstra legăturile lor cu massele largi ale poporului, ei vor fi de neînvins. Și, dimpotrivă, e deajuns ca bolșevicii să se rupă de masse și să-și piardă legăturile cu ele, e deajuns ca ei să se acopere de rugina birocratismului, pentru ca să-și piardă orice forță și să se prefacă într'o nimica toată".

Increderea și sprijinul masselor au făcut din Partidul nostru, un puternic partid al clasei muncitoare, capabil să înfrunte și să biruie orice greutăți.

Tovarășul Gheorghiu-Dej ne învață că legătura cu massele este una din legile de desvoltare a Partidului nostru. „Tăria partidului stă în legătura sa cu massele. Partidul nostru va putea să rezolve cu succes orice problemă, va putea învinge orice greutate dacă el își va întări și lărgi legătura cu massele, dacă învățând massele el va învăța dela ele și va fi atent la părerile și criticile oamenilor muncii". Ecoul puternic al chemărilor Partidului pentru îndeplinirea înainte de termen a Planului pe anul 1951, entuziasmul cu care oamenii muncii au întâmpinat cea de a 30-a aniversare a Partidului arată că mii și mii de fibre leagă Partidul de clasa muncitoare și de toți cei ce muncesc.

Subliniind încă dela început că partidul alcătuește un sistem unitar de organizații, trebue să înțelegem că acestea sunt conduse dintr'un centru unic, **pe baza principiului centralismului democratic.** Aplicarea consecventă a acestui principiu de organizare înseamnă că partidul are un statut unic, cu o disciplină unică. Organul conducător este congresul partidului, iar între congrese, comitetul central. Ca expresie a centralismului este faptul că minoritatea trebue să se supună hotărîrilor majorității, organele inferioare celor superioare. Aplicarea principiului centralismului are o mare însemnătate în lupta partidului, ajutând la asigurarea unității de voință, la mobilizarea forțelor spre realizarea scopului comun. Când partidul are posibilități de a activa legal și nu este silit să folosească munca conspirativă, atunci toate organele de conducere, dela cele inferioare până la cele superioare sunt alese prin votul membrilor de partid. Astfel, organizațiile de partid își duc activitatea pe principiul centralismului democratic. Lenin a arătat încă din anul 1904 că dacă condițiile de teroare țaristă nu permit asigurarea acestui principiu, în momentul când țarismul va fi răsturnat, el va fi instaurat în partid. Și într'adevăr, imediat după Februarie 1917, Partidul Bolșevic și-a desfășurat întreaga sa activitate pe baza centralismului democratic, care a înflorit și s'a desvoltat pe măsura creșterii Partidului și a lărgirii legăturilor sale cu massele. In Partidul nostru, centralismul constitue deasemeni un principiu organizatoric după care se desfășoară întreaga muncă de partid. In momentul de față, Comitetul Central și personal tovarășul Gheorghiu-Dej acordă o atenție deosebită respectării Statutului Partidului și desfășurării unei largi democrații interne în partid. In acest scop s'au desfășurat și se desfășoară alegerile organelor conducătoare de partid. Ele au menirea să aducă în fruntea organizațiilor de bază cei mai activi și mai capabili membri de partid, să constitue un prilej de desfășurare a criticii și autocriticii, să ducă, în general, la îmbunătățirea muncii de partid.

Istoria Partidului Comunist (b) ne învață cât de dăunătoare este lipsa **unității și a disciplinii interne în interiorul partidului.** Experiența partidului nostru confirmă deasemeni că fără o disciplină fermă, unită, conștientă, obligatorie în aceiași măsură și pentru conducători și pentru simplii membri ai partidului nu pot fi duse la capăt sarcinile partidului. Lipsa de disciplină duce la sfărâmarea unității partidului, la crearea fracțiunilor care macină forța partidului, îl rupe de masse și îl împiedecă să-și exercite rolul său de conducere. Oportuniștii social-democrați ca și troțchiștii, dușmani de moarte ai proletariatului, au căutat mereu să provoace fracțiuni și discuții în partid tocmai pentru a-i slăbi unitatea organizatorică. Lenin și tovarășul Stalin s'au ridicat împotriva acestor încercări. La Congresul al X-lea al P. C. (b) ținut în anul 1921, o rezoluție specială adoptată în urma propunerii lui Lenin arată că unitatea este cel mai de preț bun al partidului. Tovarășul Stalin, zdrobind pe menșevici, troțchiști, buhariniști și alți dușmani ai socialismului, a luptat fără preget pentru asigurarea acestui principiu organizatoric fundamental. Invățând din experiența Partidului Bolșevic, Partidul nostru a căutat să nimicească, în partid, ori de câte ori s'a manifestat, orice fracțiune. Existența fracționismului în partidul nostru în anii 1929-30 a dus la consecințe grele: ruperea partidului de masse, desconspirarea celor mai bune cadre de partid și darea lor pe mâna siguranței burgheze; partidul n'a mai exercitat rolul său de conducător al masselor tocmai într'o perioadă de creștere a avântului revoluționar. Această stare de lucruri se datora faptului că în conducerea partidului se aflau elemente stăpânite de mentalitatea mic burgheză, dornici de aventură și care îndepărtau din posturi de răspundere elementele proletare. In acelaș timp, în partid existau multe rămășițe ale concepției oportuniste social-democrate în problemele politice, ideologice și organizatorice. Această luptă fracționistă a fost zdrobită cu ajutorul frățesc al Internaționalei Comuniste, ceeace a permis ca partidul să-și reia rolul său de conducător al masselor și să ducă apoi clasa muncitoare spre eroicele bătălii dela Grivița și din Valea Prahovei în Ianuarie și Februarie 1933. In momentul de față, unitatea de voință și disciplina de fier sunt absolut necesare luptei victorioase pentru socialism. Tocmai de aceea tovarășul Gheorghiu-Dej atrage atenția asupra necesității combaterii oricăror devieri dela linia partidului și asigurarea unității sale politice și organizatorice. „Pe alocuri, — spune tovarășul Gheorghiu-Dej, — mai există o atitudine liberalistă în fața unor elemente strecurate în partid, care nu sunt de acord cu linia partidului. Un asemenea liberalism nu are ce căuta în rândurile noastre".

Studiul bazelor organizatorice ale partidului trebue să scoată în evidență însemnătatea acestora în lupta actuală a tuturor partidelor comuniste și muncitorești. In țările de democrație populară, ca și în țările capitaliste, unitatea partidului, legătura cu massele, asigurarea conducerii de către partid a numeroaselor organizații de massă sunt condiții absolut necesare pentru ca lupta partidului să poată fi biruitoare. In țările unde se construește socialismul, partidul nu poate să-și exercite sarcina sa de instrument principal al dictaturii proletariatului dacă nu pune la temelia activității sale principiile organizatorice leninist-staliniste bolșevice. In țările în care clasa muncitoare luptă pentru dărâmarea exploatării, rolul de conducător al partidului marxist-leninist este condiția hotărîtoare a succesului.

Partidul clasei muncitoare din România a luptat cu deosebită fidelitate pentru a aplica în întreaga sa activitate învățătura leninist-stalinistă asupra bazelor organizatorice ale partidului. Succesele sale de până acum și cele ce vor veni se datoresc tocmai fidelității față de marea învățătură a lui Lenin și Stalin și aplicării creatoare a experienței gloriosului Partid Comunist Bolșevic al U.R.S.S.

IOSIF BERCU
conferențiar universitar

Pentru stricta aplicare a Hotărîrii cu privire la cadrele didactice în regiunile Vâlcea și Gorj

Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române cu privire la măsurile de îmbunătățire a condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu este o expresie cuprinzătoare a atitudinii plină de grijă pe care o are Statul de democrație populară față de învățători și profesori, față de problemele școlii. Cerând organelor de partid și de stat, sindicatelor de învățământ și organizațiilor de massă să acorde cea mai mare atenție problemelor legate de activitatea școlii, Hotărîrea Partidului și a Guvernului trasează o serie de sarcini a căror strictă aducere la îndeplinire are o importanță deosebit de mare pentru desvoltarea învățământului nostru, pentru continua ridicare a nivelului muncii instructiv-educative.

Nicicând în trecutul țării noastre guvernele burghezo-moșierești n'au luat măsuri pentru îmbunătățirea situației celor ce muncesc în școală. Nicicând învățătorii din țările capitaliste nu pot aștepta dela guvernele lor o asemenea grijă. In Statele Unite, mii și mii de învățători cinstiți sunt aruncați în ghiarele mizeriei și ale șomajului, sau siliți să se angajeze în munci mai prejos de calificarea lor, aceasta pentrucă pe imperialiști nu-i interesează decât un singur lucru: pregătirea unui nou război.

In patria noastră, poporul construește socialismul, făurește o cultură nouă, pusă în slujba păcii. In țara noastră, după exemplul Uniunii Sovietice, grija și dragostea tuturor oamenilor muncii înconjoară pe învățători și profesori.

Pentru a se asigura stricta aplicare a tuturor prevederilor Hotărîrii Partidului și Guvernului au fost luate, pe linie centrală, măsuri care îngăduie aducerea la îndeplinire în bune condițiuni a fiecăruia dintre punctele ei. Puse în practică de organele locale, aceste măsuri au dus până în prezent la o reală îmbunătățire a activității cadrelor didactice. Lipsurile care mai dăinue încă, în unele regiuni, în ceeace privește stricta aplicare a Hotărîrii trebue grabnic înlăturate, astfel încât să se creeze pretutindeni condiții bune de muncă și de viață tuturor cadrelor didactice.

Analiza cu privire la stadiul de aplicare a Hotărîrii Partidului și Guvernului în regiunile Vâlcea și Gorj a scos în evidență faptul că măsurile luate până acum în această direcție au determinat o întărire a muncii în școală. Astfel, în regiunea Vâlcea, activitatea organelor de partid și de stat în rândurile cadrelor didactice s'a îmbunătățit în urma apariției Hotărîrii, ceeace a dus la pregătirea temeinică a deschiderii noului an școlar. Localurile de școli au fost reparate la timp și opt construcții școlare au fost terminate. S'au luat măsuri pentru aprovizionarea școlilor cu lemne. Tinerii învățători și profesori numiți la școlile din regiune au fost primiți sărbătorește, ceeace a făcut ca aceștia să pornească în noua lor muncă cu încredere și entuziasm. S'a acordat o atenție deosebită aprovizionării elevilor cu manuale școlare, astfel încât să-și poată începe în bune condițiuni învățătura. Ca urmare a măsurilor luate de organizațiile de partid, 1293 de cadre didactice au fost cuprinse în cercurile de studiu al Cursului Scurt de Istorie a P.C. (b) al U.R.S.S., la Școala de Marxism-Leninism de pe lângă Comitetul regional de partid din regiunea Vâlcea sau la studiul individual al documentelor Partidului nostru. Rezultatele pozitive ale acestei acțiuni se vădesc în faptul că învățătorii și profesorii înțeleg mai adânc politica Partidului nostru și că ei au început să aplice mai stăruitor această politică în munca pe care o desfășoară în școală și pe tărâm cultural.

In regiunile Vâlcea și Gorj sunt însă și o serie de lipsuri în ceea ce privește aplicarea prevederilor Hotărîrii. Hotărîrea acordă o importanță deosebită sarcinilor pe care trebuie să le aducă la îndeplinire comitetele executive ale sfaturilor populare în ceeace privește îmbunătățirea condițiilor de trai ale cadrelor didactice, deoarece aceste condiții asigură învățătorilor și profesorilor posibilitatea de a da întreaga lor putere de muncă pentru educarea tinerii generații. In regiunile Vâlcea și Gorj au fost însă unele încălcări în ceeace privește aplicarea acestor prevederi ale Hotărîrii, datorită neglijenței unor activiști din aparatul sfaturilor populare. Este cu desăvârșire inadmisibilă atitudinea acestor activiști din regiunea Gorj, care încearcă să justifice lipsurile ivite în munca de aplicare a Hotărîrii spunând că aceasta se desfășoară „în condițiunile specifice ale regiunii și așa cum permit acestea".

Cu toate că Hotărîrea a trasat ca sarcină ca până la 1 Octombrie a. c. să fie terminată- aprovizionarea cadrelor didactice cu întreaga cantitate de combustibil care li se cuvine, acest lucru nu s'a întâmplat nici în regiunea Gorj, nici în regiunea Vâlcea. Dezinteresul de neîngăduit pentru această problemă al unor secții ale sfatului popular regional Gorj a făcut ca în această regiune, până la data de 20 Noembrie să nu fie îndeplinită sarcina pusă de Hotărîre cu privire la aprovizionarea cadrelor didactice cu întreaga cantitate de lemne.

Nici sfaturile populare comunale din regiunea Vâlcea n'au luptat pentru rezolvarea la vreme a problemei aprovizionării cu lemne a cadrelor didactice. In raionul Horez mai sunt încă unele comune în care învățătorii n'au fost aprovizionați. In raioanele Drăgășani și Bălcești s'au distribuit 15 vagoane de lemne, dar acestea nu acoperă încă cantitatea necesară. In regiunea Vâlcea, din neglijența unor funcționari ai comitetului executiv al sfatului popular 46 de internate nu au încă combustibilul de care au nevoie.

In regiunea Gorj mai sunt cazuri când nu se asigură achitarea la zi a salariilor, așa cum prevede Hotărîrea. Deși comitetul executiv al sfatului popular luase în mod just hotărîrea de a achita la timp indemnizațiile de salarii cadrelor nou numite în învățământ, organele în subordine au neglijat achitarea lor.

Dacă în ceeace privește satele, sfaturile populare au luat unele măsuri pentru a asigura cadrelor didactice locuințe corespunzătoare, în schimb în orașele R. Vâlcea, Tg. Jiu și Turnu Severin mai sunt cazuri în care această problemă n'a fost rezolvată. Astfel, de pildă, deși secretarul sfatului popular regional Gorj, tov. Floroiu, a fost sezizat în repetate rânduri asupra faptului că tov. profesor Munteanu nu are locuință, a refuzat să se intereseze de cazarea lui. Și în regiunea Vâlcea, în unele comune cum sunt Runcu, Voicești, Micloși, sfaturile populare nu au depus suficientă stăruință pentru a asigura locuințe cadrelor didactice.

Deși centrul regional al Uniunii Cooperativelor de Consum din Gorj a primit dela organele centrale întregul stoc de mărfuri destinate cadrelor didactice din mediul sătesc, le ține și astăzi în magaziile centrelor cooperatiste raionale și nu le distribue învățătorilor.

In regiunea Vâlcea, Competrolul a furnizat întreaga cantitate de combustibil necesar cadrelor didactice, dar ea nu este distribuită la timp. In unele comune, cum sunt Gherolu, Balota, Stichești, Buzești, li s'au distribuit până acum învățătorilor numai câte 3 litri de petrol pe lună, deși au dreptul la 6 litri.

Hotărîrea Partidului și a Guvernului scoate puternic în evidență rolul deosebit care revine școlii în acțiunea de lichidare a neștiinței de carte. Sfaturile populare, sindicatele de învățământ și organizațiile de massă sunt chemate să sprijine activ școala pentru îndeplinirea acestor sarcini de mare răspundere. In unele comune din regiunile Gorj și Vâlcea, lucrul acesta nu s'a făcut însă simțit. Nu este deloc întâmplător faptul că frecvența la cursurile de alfabetizare din regiunea Gorj este încă nesatisfăcătoare. Aici, comisiile de coordonare a acțiunii de alfabetizare, alcătuite din reprezentanți ai tuturor instituțiilor și organizațiilor care răspund de bunul mers al acestei acțiuni, nu-și îndeplinesc sarcinile primite.

Sfatul popular al regiunii Vâlcea n'a acordat importanța cuvenită Hotărîrii Partidului și nu s'a ocupat suficient de punerea în aplicare a prevederilor Hotărîrii. Deasemeni, comitetul executiv al sfatului popular din regiunea Gorj nu s'a îngrijit de complectarea secției de învățământ, cu toate că aceasta nu este încadrată cu numărul de inspectori necesari și nu are asigurată nici conducerea. Așa se explică faptul că secția lucrează neorganizat, nu-și îndeplinește rolul de conducător al muncii didactice din școlile regiunii și nu are o înțelegere politică a activității pe care trebue s'o desfășoare. Sfatul popular are datoria să asigure secției de învățământ un colectiv puternic și bine pregătit, să creeze condițiile necesare pentru ca acest colectiv să-și poată îndeplini cu eficacitate rolul de îndrumător al școlilor, fără a fi supraîncărcat cu sarcini administrative, care ar stânjeni bunul mers al muncii.

O parte din vină o poartă și inspectorul general din Ministerul Învățământului Public, tov. Alexandrina Ionescu, care avea sarcina să îndrumeze munca școlilor și a secțiilor de învățământ din regiunea Gorj și să controleze felul în care se aplică Hotărîrea. Tovarășa inspector general n'a cercetat însă decât superficial felul cum sunt aduse la îndeplinire prevederile Hotărîrii și n'a luat măsuri pentru lichidarea lipsurilor din munca secțiilor de învățământ.

Pentru a lichida lipsurile în acțiunea de asigurare a unor condiții bune de trai și de muncă ale cadrelor didactice și pentru a înlătura tendința de subapreciere a rolului învățătorilor și profesorilor în opera de construire a socialismului, birourile comitetelor de partid ale regiunilor Vâlcea și Gorj au luat, în urma ședințelor de analiză a muncii în domeniul învățământului public, o serie de hotărîri însemnate. Aceste hotărîri obligă comitetele executive ale sfaturilor populare să ia măsuri concrete pentru a rezolva grabnic problemele legate de îmbunătățirea condițiilor de trai ale cadrelor didactice și trasează o serie de sarcini cu privire la ridicarea nivelului muncii instructiv-educative. Ele prevăd, de asemeni, datele până la care vor trebui să fie aduse la îndeplinire toate aceste măsuri, stabilind răspunderi precise în această privință.

Justa aplicare a hotărîrilor luate va duce, fără îndoială, la îmbunătățirea condițiilor în care trăiesc și lucrează învățătorii și profesorii din regiunile Gorj și Vâlcea, va întări munca pe care ei o desfășoară în școli și în rândurile maselor, va duce la creșterea prestigiului cadrelor și al școlii.

Fiecare nouă măsură pentru îmbunătățirea condițiilor de trai și muncă ale cadrelor din învățământul nostru înseamnă un nou pas pe drumul realizării revoluției culturale, o nouă palmă usturătoare pe obrazul imperialiștilor atățători la război, dușmani ai culturii și ai progresului.

Să ne înzecim eforturile în lupta pentru crearea celor mai bune condiții de desvoltare a învățământului, pentru înflorirea școlii noastre noi!

ION VASILIU

Lectura, un prețios ajutor în munca școlară

Una din metodele de lărgire a cunoștințelor elevelor folosită de cadrele didactice dela Școala Pedagogică de Fete din Timișoara este lectura extra-școlară.

Astfel, elevele din clasele I-IV sunt abonate la revista Pogonici și o citesc regulat, ceeace contribue mult la îmbogățirea vocabularului lor.

Biblioteca clasei a III-a conține până în prezent 122 de cărți și reviste pentru copii iar numărul acestora continuă să sporească. In fiecare Sâmbătă elevele acestei clase organizează, sub conducerea învățătoarei, după orele de curs, o oră de lectură în colectiv. In biblioteca școlii, lozinci frumos aranjate atrag pe copii. Ei citesc cu stăruință cărți potrivite vârstei lor, ascultă lectura făcută în colectiv de o elevă sau de învățătoare.

Toate învățătoarele școlii se străduesc să trezească gustul copiilor pentru lectură. Povestirea unor frânturi din diferite cărți, prezentările scurte ale unor bucăți de lectură și controlul permanent al înțelegerii celor citite sunt metodele cele mai des folosite de acestea. Deasemeni, elevele au fost antrenate să-și facă caiete speciale, în care își notează cărțile citite, fac scurte rezumate asupra lor, scriu numele autorilor și unele cuvinte noi, învățate din lectura acestor cărți.

Ora de lectură organizată în cadrul bibliotecii este folosită și pentru citirea diferitelor fragmente, pentru povestirea unor bucăți citite, pentru caracterizarea personagiilor principale.

Multe lecturi sunt folosite pentru explicarea unor lecții făcute în clasă. Astfel, după ce elevele au învățat la geografie despre bușolă, ele au citit în colectiv cartea „Un căpitan la 15 ani".

BIBLIOGRAFIE

Citiți lucrările de pedagogie și psihologie apărute în „Editura de Stat pentru Literatura Științifică și didactică.

A. S. MACARENCO: Opere pedagogice alese, 3 volume.

M. F. ȘABAEVA: A. I. Herzen despre educație.

E. I. VOLCOVA: Educatoarele grădinițelor de copii despre munca lor.

N. I. BOLDAREV: Rolul exemplului în educația copiilor.

A. N. SMIRNOV: Probleme de psihologia înțelegerii.

A. N. LEONTIEV și A. V. ZAPOROJEȚ: Probleme de psihologia copilului de vârstă preșcolară.

B. G. ANANIEV: Probleme de psihologia copilului.

A. S. MACARENCO: Poemul pedagogic, ed. II.

★

L. I. TIMOFEEV: Literatura sovietică rusă. Editura Cartea Rusă. 544 pag. 350 lei.

Prof. B. B. CUDRIAVȚEV: Mihail Vasilievici Lomonosov. Viața și opera Editura Cartea Rusă. 112 pag., 50 lei.

B. M. TAREEV: Materiale electrotehnice Editura Tehnică, 184 pag., 250 lei.

E. I. GAGARIN ȘI S.V. RUDNEV Motoare termice. Editura Tehnică, 533 pag., 758 lei.

M. I. CLUȘIN: Studiul procesului de tăiere a metalelor, Editura Tehnică, 148 pag., 210 lei.

A. M. GLINTERNIC: Gimnastica sportivă. Editura Cultură Fizică și Sport 318 pag., 185 lei.

Pentru poporul frate coreean

„Ajutăm cu drag poporul coreean!"

Imbrăcate toate în sorțulețe albe, cu funde roșii la gât, cu mâinile la spate, elevele clasei a II-a dela școala elementară de fete nr. 40 din București își așteaptă învățătoarea. Au atâtea lucruri de povestit! Eri a fost Duminică. Și pe la casele lor au trecut echipele de muncitori, funcționari, femei și tineri, care au străbătut Capitala în lung și în lat și au strâns îmbrăcăminte călduroasă și alimente pentru acei care, în Coreea, luptă cu arma în mână, ca să apere libertatea. Oamenii au dat cu tragere de inimă. Mâini bătătorite de muncitori, mâini încă neîndemânatice de copii, au împăturit cu grijă obiecte care vor fi trimise acolo unde războiul a prefăcut totul în cenușă.

★

Acum câteva zile în cadrul unei lecții de citire tovarășa învățătoare Natalia Dumitriu a vorbit elevelor sale despre lucruri și fapte pe care ele le mai auziseră. Dar parcă niciodată nu le înțeleseseră atât de bine. Ele au aflat că departe de aici, în Coreea, imperialiștii americani săvârșesc cele mai monstruoase crime, că mii de copii au rămas orfani și că pentru dânșii noi trimitem acum ajutoare, în îmbrăcăminte și hrană.

In clasă s'a făcut liniște adâncă. Din cele spuse de învățătoarea lor, elevele au înțeles că acolo, departe, copii ca și ei suferă din pricina grozăviilor războiului.

Și iată că a sosit și ziua colectei. Nici o elevă din clasa a II-a nu a plecat Duminică de acasă. Toate au așteptat să primească echipcie. Echipa care a colectat pe strada Caraiman, a fost întâmpinată la casa dela nr. 92 de o fetiță blondă. Era eleva Francisca Talaș din clasa a II-a. Iar a doua zi, în clasă se ridică emoționată în picioare și spune:

— Eu, tovarășă învățătoare, am dat pentru copiii din Coreea o rochiță călduroasă, cu flori. Am spălat-o bine și am călcat-o înainte de a o impacheta. Rodica Duțu a pregătit un pachet cu o fustă, o bluză și o rochie, iar Vrânceanu Cristiana a trimis copiilor din Coreea două cutii cu alimente.

Rând pe rând, elevele clasei a II-a au arătat cu câtă dragoste au întâmpinat părinții lor echipele care au colectat îmbrăcăminte călduroasă și alimente pentru ajutorarea poporului coreean. Iar când aceste haine și alimente vor ajunge în Coreea, tinerii, bătrânii și copiii de acolo vor simți că ei nu sunt singuri, că milioanele de oameni cinstiți din lumea întreagă sprijină lupta lor pentru libertate, pentru pace.

10 ani dela crearea Uniunii Tineretului Albanez

Acum 10 ani, la 23 Noembrie 1941, a fost întemeiată Uniunea Tineretului Comunist Albanez, care sub conducerea Partidului și-a îndeplinit cu cinste sarcinile, mobilizând în timpul ocupației tineretul albanez la lupta pentru eliberarea Albaniei.

Aproape 70% din luptătorii din unitățile de partizani care luptau împotriva ocupanților erau formate din tineret.

Uniunea Tineretului Comunist și întregul tineret albanez au dat dovadă de un înalt patriotism și dragoste de patrie.

După eliberare, tineretul albanez și-a îndeplinit cu cinste sarcinile în opera de construire a bazelor socialismului în R. P. Albania. Partidul și guvernul i-au încredințat construirea a numeroase și importante lucrări și el a justificat această încredere. Astfel a construit autostrada Kukes-Peșcopi, liniile de cale ferată Durres-Tirana, Durres-Elbasan și altele, a luat parte activă la construcțiile socialismului în R. P. Albania: combinatul textil „Stalin", rafinăria de zahăr „Maliq", centrala hidroelectrică „Lenin". Peste 100.000 tineri și tinere au lucrat la aceste mari construcții, care au devenit o adevărată școală pentru ei.

Partidul și guvernul au apreciat cum se cuvine munca tinerilor albanezi.

4.200 tineri care au lucrat la marile construcții au fost decorați cu diferite ordine și medalii, iar alți 20.000 au fost proclamați muncitori de șoc.

Din rândurile Uniunii Tineretului au ieșit mii de cadre pentru economia națională. Numai pe șantierele tineretului s'au format aproape 11.000 muncitori calificați.

Note politice externe

Nedesmințit credincios politicii sale externe, Guvernul Sovietic continuă, cu o neobosită energie, nobila sa luptă pentru instaurarea unei păci trainice în întreaga lume. In timp ce la Paris, A. I. Vișinski duce o dârză bătălie pentru a promova instituirea unei adevărate securități colective, întemeiată pe interzicerea armei atomice și pe reducerea armamentelor și forțelor armate, diplomația sovietică nu încetează, pe dealtă parte, străduințele ei, prin mijlocirea cancelariilor, pentru zădărnicirea diverselor acțiuni agresive puse la cale de puterile imperialiste.

După cum se știe, Guvernul U.R.S.S. a adresat în ultimile săptămâni, guvernelor „atlantice", o serie de note prin care stabilea, în chip judicios și hotărît, răspunderea lor pentru încălcările grosolane ale unor acorduri și angajamente în vigoare. Reamintim notele trimise Franței, cu privire la violarea dispozițiunilor dela Potsdam și a termenilor alianței franco-sovietice de către cabinetul Pléven, care sprijină remilitarizarea și refascizarea Germaniei occidentale. Reamintim, deasemenea, notele trimise Norvegiei și Turciei, în legătură cu participarea guvernelor acestora la coaliția agresivă a Atlanticului și cu atitudinea tot mai dușmănoasă față de Uniunea Sovietică adoptată de respectivele guverne în vremea din urmă. Reamintim, în sfârșit, notele trimise Statelor Unite, Angliei și Franței, relative la „revizuirea" tratatului de pace cu Italia și la gravele încălcări ale acestui tratat de către cele trei puteri, în privința statutului Teritoriului Liber Triest.

La aceste note au venit să se adauge, în ultimele zile, o altă serie de documente diplomatice de o excepțională însemnătate. Menționăm, în primul rând, drastica notă de protest adresată, la 21 Noembrie, Statelor-Unite, de către Guvernul Sovietic, în legătură cu apucăturile tipic gangsterești practicate de către guvernanții americani în relațiile internaționale. Este vorba de promulgarea de către Truman a așa zisei „legi pentru securitatea mutuală", prin care se prevede, în mod deschis și oficial, alocarea a 100 milioane dolari pentru finanțarea „oricăror persoane selecționate care locuiesc în Uniunea Sovietică, Polonia, Cehoslovacia, Ungaria, România, Bulgaria, Albania..., ori a persoanelor care au fugit din aceste țări, sau pentru gruparea lor în detașamente de forțe armate care să sprijine organizația tratatului Atlanticului de Nord, sau pentru alte scopuri".

Cu alte cuvinte, guvernul american ia asupra sa, în mod public, pe cale de lege, organizarea și finanțarea unor grupuri armate pe teritoriul U.R.S.S. și al Republicilor Populare, în vederea desfășurării unei activități de sabotaj, subminare și diversiune dinlăuntrul sau din afara țărilor susmenționate. Asistăm, deci, la un act fără absolut nici un precedent în raporturile dintre state, în timp de pace. Intr'adevăr, nici chiar Hitler sau Mussolini n'au cutezat, nici măcar în accesele lor de megalomanie furioasă, să promulge o asemenea lege! Dealtfel, măsura luată de Truman, prin care „legiferează" amestecul Statelor-Unite în afacerile interne ale țărilor din lagărul socialismului este cu atât mai scelerată și criminală, cu cât ea încalcă nu numai morala și uzanțele internaționale, ci însești principiile fundamentale ale Chartei O.N.U.-ului, ca și obligațiile asumate de guvernul Statelor-Unite, prin acordul încheiat cu prilejul stabilirii legăturilor diplomatice normale dintre U.S.A. și U.R.S.S.—acord prin care ambele țări s'au angajat să-și respecte reciproc suveranitatea și să se abțină dela orice amestec în treburile interne ale celeilalte părți. **„Adoptarea acestei legi, —** subliniază cu putere nota sovietică, — **nu poate fi apreciată altfel decât ca un act agresiv urmărind să complice și pe viitor relațiile dintre Statele-Unite și Uniunea Sovietică și să agraveze situația internațională".**

Desigur, Guvernul Sovietic nu s'a limitat numai la trimiterea notei în chestiunea aventurierilor bezmetici din Washington, care au ridicat gangsterismul, terorismul și sabotajul la înălțimea unei politici externe permanente. Prin glasul lui A. I. Vișinski, Uniunea Sovietică s'a adresat deîndată președintelui Adunării Generale a Națiunilor Unite, cerându-i înscrierea urgentă pe ordinea de zi a discutării acțiunilor agresive prevăzute de respectiva lege promulgată de președintele Statelor-Unite. Cu ocazia ultimului său mare discurs, din 24 Noembrie, pronunțat în fața Comitetului Politic al O.N.U., ministrul sovietic de externe a analizat, în chip magistral, această problemă. Cu numai vreo două zile înainte, Acheson declarase că nici un plan de dezarmare nu va putea fi aplicat dacă încordarea mondială se menține. „Trebuie să spunem cinstit și deschis că există o legătură directă între posibilitatea de a realiza sistemul dezarmărilor și temperatura internațională" — precizase șeful „diplomației totale". Ceeace el evita, însă, să precizeze este tocmai faptul că pentru a împiedica interzicerea armei atomice și reducerea înarmărilor, guvernul american se străduește, în mod sistematic, să ridice mereu „temperatura internațională". Intr'o replică mușcătoare, Vișinski a scos la iveală toată abjecta fărnicie ce se ascunde sub pălăvrăgelile imperialiste despre dezarmare și a citat legea trumaniană la care ne referim mai sus, ca fiind cea mai recentă ilustrare a felului în care guvernanții de peste Atlantic înțeleg „necesitatea scăderii temperaturii internaționale".

Mai mult ca probabil, Acheson se va strădui, grație „mașinii de vot", să împiedice înscrierea acestei probleme pe agenda Adunării Generale a O.N.U.-lui. Oricât s'ar trudi, însă, el nu va putea anula considerabila indignare pe care desvăluirile aduse de nota sovietică și discursul lui A. I. Vișinski în legătură cu legea pomenită au provocat-o în întreaga lume. Guvernul american se află țintuit la stâlpul infamiei, ca unul ce urmărește cu orice preț agravarea relațiilor internaționale spre a putea deslănțui un nou măcel mondial.

In aceeași zi în care adresase Statelor-Unite nota susmenționată, Guvernul Sovietic a mai trimis o serie de note guvernelor din Egipt, Siria, Liban, Irak, Arabia Saudită, Yemen și Israel, în legătură cu proectatul „comandament al Orientului Mijlociu".

Spre a atrage aceste țări în dispozitivul strategic al coaliției lor agresive, guvernele Statelor-Unite, Angliei, Franței și Turciei au „propus" guvernelor statelor arabe și Israelului înglobarea într'un „comandament", adică într'un bloc militar al Orientului-Mijlociu ca anexă a blocului Atlanticului de Nord. Sub presiunea maselor populare, care s'au ridicat cu un impetuos avânt la luptă pentru libertate și pace, unele dintre guvernele respective s'au văzut obligate să respingă „propunerea" puterilor imperialiste, în timp ce altele mai „meditează" încă. Deruțați de amploarea pe care o ia solidaritatea în luptă a tuturor popoarelor din Orientul-Mijlociu, agresorii din Washington și Londra se străduiesc acum, în fel și chip, să utilizeze față de guvernele țărilor în cauză cele mai „convingătoare" mijloace, — mijloace care merg dela momeală și corupție până la amenințări și șantaj.

In aceste condițiuni, Guvernul Sovietic a considerat, pe bună dreptate, necesar, să-și precizeze, în termeni clari, atitudinea față de proectatul „comandament al Orientului-Mijlociu", conceput ca un instrument de agresiune împotriva Uniunii Sovietice. In notele adresate, la 21 Noembrie, guvernelor celor șase state arabe și guvernului israelian, Guvernul Sovietic analizează, pe temeiul unor fapte neîndoioase, țelurile „propunerii" americano-anglo-franco-turcești.

„Planul de creare a unui comandament al Orientului-Mijlociu, — arată notele sovietice, — **prevăzut în propunerile celor patru state, nu are nimic comun cu interesele menținerii păcii și securității în Orientul Apropiat și Mijlociu și nici cu adevăratele interese naționale ale statelor din această regiune. Acest lucru este confirmat de faptul că organizarea acestui comandament implică planuri vaste de creare a noi baze militare și de extindere a bazelor militare existente în Egipt, Irak, și în alte țări ale Orientului Apropiat și Mijlociu, precum și prelungirea staționării în aceste țări a forțelor armate străine și aducerea pe teritoriile lor a unor noi forțe armate străine, în ciuda voinței exprimate de populația acestor țări".** Ori — adaugă mai departe notele — **toate acestea „nu pot să nu ducă la pierderea independenței și suveranității acestor țări și la subordonarea lor față de anumite alte puteri mari, care încearcă să folosească teritoriile și resursele materiale ale acestor țări — petrol, bumbac, etc. — în scopurile lor agresive".**

In continuare, după ce spulberă minciuna imperialistă despre o așa-zisă amenințare ce ar exista pentru aceste țări, din partea U.R.S.S., nota reamintește atitudinea plină de înțelegere și simpatie pe care, Uniunea Sovietică a arătat-o întotdeauna față de aspirațiile naționale ale popoarelor Orientului și față de lupta lor pentru independență și suveranitate. Deaceea, în concluzie, notele sovietice, subliniind că apreciază pe deplin poziția adoptată în prezent de guvernul Egiptului față de „propunerile" susmenționate ale celor patru state, consideră util să atragă atenția celor șapte guverne ale Orientului-Mijlociu asupra faptului că participarea eventuală a țărilor respective la așa numitul comandament al Orientului-Mijlociu **„ar prejudicia serios relațiile existente între U.R.S.S. și aceste țări, precum și menținerea păcii și securității în regiunea Orientului Apropiat și Mijlociu".**

In notele din 24 Noembrie, adresate guvernelor Statelor-Unite, Angliei, Franței și Turciei, Guvernul Sovietic se ocupă de aceeași problemă. La fel ca și în notele către cele șapte state ale Orientului-Mijlociu, în notele trimise celor patru guverne inițiatoare Uniunea Sovietică denunță, cu putere, scopurile acaparatoare și agresive ale „propunerii" acestora pentru crearea menționatului „comandament". In încheierea acestor note, Guvernul Sovietic afirmă că el **„nu poate trece cu vederea aceste noi planuri agresive, care și-au găsit expresia în crearea comandamentului Orientului Mijlociu, într'o regiune situată în apropierea granițelor Uniunii Sovietice".** Deasemenea, Guvernul U.R.S.S. consideră necesar să declare că **„răspunderea pentru situația care poate rezulta în urma acestui fapt o vor purta guvernul Statelor-Unite, și alți inițiatori ai creării comandamentului susmenționat".** Tot în ziua de 24 Noembrie, în marele său discurs în fața Comitetului Politic al O.N.U.-lui, A. I. Vișinski s'a referit, la rândul său, la proectul americano-anglo-franco-turc pentru înjghebarea blocului militar al Orientului Mijlociu, care constitue o nouă și gravă amenințare la pacea întregii lumi.

Puterile imperialiste nu mai pot face un pas pe calea pregătirilor lor războinice fără să nu întâlnească împotrivirea calmă dar hotărîtă a marii Țări a Socialismului. Deaceea popoarele lumii, toate popoarele, se alătură Uniunii Sovietice, a cărei luptă pentru pace și colaborare democratică o sprijină tot mai activ.

Învățătorii—propagandiști ai metodelor agro-zootehnice înaintate

Iernarea stupilor

Pentru creșterea continuă a cantităților de miere și de ceară, precum și pentru asigurarea polenizării culturilor de plante entomofile (adică a plantelor a căror polenizare se face prin intermediul insectelor), este absolut necesar să se mărească numărul coloniilor de albine. Indeplinirea în bune condițiuni a acestei sarcini este legată de folosirea pe scară cât mai largă a experienței apicultorilor sovietici, care au reușit să obțină în acest domeniu succese nemaiîntâlnite în nicio altă țară.

Învățătorii dela sate pot aduce o contribuție însemnată la popularizarea acestei experiențe arătând țăranilor muncitori care sunt metodele folosite de apicultorii sovietici și ajutându-le să pună ei înșiși în practică aceste metode.

Astfel, învățătorii trebue să arate țăranilor muncitori că este necesar să asigure din timp astfel de condiții încât în primăvară colonia de albine să aibă muscă suficientă.

In urma unei permanente îngrijiri raționale, colhozul „Belca" din ținutul Crasnoiarsc a obținut în ultimii cinci ani câte 110 kgr. miere dela fiecare familie de albine. Pentru asigurarea unor condiții optime de iernare, o colonie puternică are nevoie numai de 16—18 kgr. miere, iar pentru o colonie mai slabă, restrânsă pe 3—4 rame, ajung 9—10 kgr. Consumul maxim în timpul iernii este de 6 kgr. miere de colonie, restul de miere rămâne pentru noile generații de albine care se nasc și continuă viața stupului cu mai mult spor și belșug.

Pentru o bună iernare a stupilor este necesar să se asigure albinelor o miere de calitate superioară, pentru a se evita în felul acesta încărcarea intestinelor lor cu reziduri care, fiind apoi eliminate, murdăresc fagurii.

Mierea cea mai bună este cea de vară. Apicultorul trebue să aibă grijă să rezerve rame pline cu această miere, rame care se vor repartiza apoi coloniilor. Aceste rame pline trebuiesc puse în mijlocul cuibului. Este bine ca mierea să ocupe jumătatea de sus a fiecărui fagure, pentru ca albinele să se poată aduna sub forma unui ghem, pe jumătatea de jos a fagurilor, acolo unde sunt celulele goale în care se depozitează aerul cald ce ajută organismului în lupta contra gerurilor de iarnă.

Invățătorii trebue să arate țăranilor muncitori că, în cazul când le lipsesc rezervele de miere, le pot înlocui printr'o hrănire masivă cu sirop sau miere desinfectată în prealabil prin fierbere. Siropul de zahăr se prepară într'o proporție de 2 litri apă fiartă plus 1 kgr. zahăr, în care se adaugă câteva boabe de cuișoare pentru parfumarea siropului.

Numărul ramelor ce vor fi lăsate în colonii pentru iernare va fi în raport cu condițiile în care se va face iernarea: afară sau înăuntru, la adăpost. Cu cât mediul exterior este mai rece se impune o restrângere a ghemului de albine pe un număr mai mic de rame.

Stupul pregătit pentru iernare trebue să fie bine încheiat, să nu aibă crăpături și să fie așezat în locuri ferite de vânturi reci.

Pentru o mai bună izolare, stupul se poate înveli cu saltele de paie sau cârpe. Dacă iernarea se face în adăpost, stupii se transportă atunci când gerul a început să fie mai puternic. Invățătorii trebue să atragă atenția țăranilor muncitori asupra necesității de a îngriji încăperea în care se transportă stupii. Aceasta trebue să fie uscată, ferită de mucegaiu, suficient de aerisită și nu prea luminoasă. Urdinișele vor fi larg deschise și prevăzute cu gratii protectoare, prin care albinele pot circula.

In unele regiuni din Uniunea Sovietică iernarea stupilor se face în tranșee săpate în pământ. In acest scop se aleg terenuri permeabile, pe costișe, pentru ca apa să se scurgă ușor. Se pun lemne pe fund, apoi un rând de stupi, apoi din nou lemne, acoperite cu un strat de paie și altul de pământ. Se amenajează un sistem de ventilație la ambele capete ale tranșeei și se lasă astfel stupii toată iarna. La noi se mai folosește și sistemul de iernare a stupilor în cojoc: stupii, așezați pe un postament, sunt izolați cu paie. In spatele stupilor se construește un gard din bețe de floarea soarelui sau coceni de porumb, iar deasupra se pune un capac din scânduri, peste care se așează paie și carton gudronat care se întinde și pe părțile laterale, apărându-le împotriva umezelii.

Din apropierea stupilor care iernează afară trebuiesc stârpite rozătoarele și ciocănitoarele, care neliniștesc albinele.

Toate aceste neajunsuri pot fi înlăturate prin construirea unei prisăci bune și înzestrate cu tot utilajul necesar unei bune iernări. De aceea, învățătorii trebue să îndemne pe membrii gospodăriilor agricole colective să construiască astfel de prisăci, care asigură un randament bun al coloniilor lor de albine.

Ing.-zoot. VOLCINSCHI TRAIAN

Secretar de Secție la Societatea de Științe Agr. „I. V. Miciurin"

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26. Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28. Telefon Nr. 1.51.70. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni 130; Instituții anual 500 lei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL III Nr. 140 | 4 PAGINI 5 LEI | SÂMBĂTĂ 8 DECEMBRIE 1951

In acest număr:

- Educarea atitudinii comuniste a elevilor față de muncă în școală și în familie.
- Rezolvarea problemelor de aritmetică cu elevii din clasa IV-a elementară — de prof. I. Duică.
- Pentru întărirea muncii grupelor de studenți — de A. Negrea, director de studii al Universității V. Babeș" din Cluj.
- Răsfoind carnetul unui director adjunct — de E. Mănac.
- Note politice externe.

Pentru îmbunătățirea muncii în învățământul superior fără frecvență

In munca de pregătire a cadrelor de specialiști necesari construirii socialismului în Patria noastră, învățământul superior fără frecvență ocupă un loc însemnat. Datorită grijii Partidului și Guvernului nostru pentru ridicarea unor cadre calificate, un număr mereu mai mare de oameni ai muncii își continuă studiile fără a ieși din producție, pentru a putea astfel să corespundă sarcinilor noi pe care le pune în fața lor desvoltarea continuă a tuturor ramurilor economiei și culturii noastre.

Pentru a se asigura însușirea de către studenți a tuturor cunoștințelor necesare, secțiile și facultățile fără frecvență trimit acestora planul de învățământ, programa și bibliografia, le dau în scris teme pentru lucrările de control și indicații metodice. In cursul anului de studiu se organizează în centrele regionale, consultații colective și prelegeri de sinteză, iar la încheierea perioadei de studiu individual are loc o sesiune de lecții și seminarii recapitulative, lucrări practice, examene și colocvii.

Faptul că cei care studiază fără frecvență lucrează în producție — și, în majoritatea cazurilor chiar în acea ramură a producției pentru care se specializează prin cursurile fără frecvență — face ca studiul lor teoretic, îmbogățit de experiența practică, să ducă la o serioasă calificare profesională.

Deosebit de important devine acest fapt atunci când este vorba de munca învățătorilor. Pentru aceștia, cursurile fără frecvență reprezintă un mijloc foarte însemnat de ridicare a calificării. Hotărîrea Partidului și Guvernului cu privire la cadrele didactice acordă o mare însemnătate acestor cursuri. „Se va crea învățătorilor — spune Hotărîrea — posibilitatea de a urma prin corespondență cursurile institutelor de învățământ superior". Iar mai departe Hotărîrea arată că tuturor cadrelor didactice care studiază prin corespondență li se vor acorda, în afara concediilor de odihnă, concedii plătite pentru consultații și examene.

In timp ce în țările subjugate dolarului tot mai mulți intelectuali sunt sortiți șomajului, în țara noastră desvoltarea continuă a construcției economice și culturale cere mereu mai multe cadre cu o calificare superioară. Singurul scop al școlilor superioare din țările imperialiste este de a pregăti tehnicieni ai distrugerii, specialiști ai exterminărilor în massă. Scopul învățământului nostru superior — ca și acela al învățământului din toate țările lagărului păcii — este să pregătească constructori ai vieții noi, ai vieții pașnice și fericite a poporului.

In anul universitar 1950—51, după exemplul școlilor superioare sovietice, s'au organizat pe lângă unele facultăți din țara noastră cursuri fără frecvență, ale căror rezultate trebue să constitue un îndreptar pentru adâncirea muncii în acest domeniu. Aceste cursuri, care au funcționat pe lângă Facultățile de Matematică-Fizică ale Universităților din București, Iași și Cluj, ca și pe lângă Institutul „Maxim Gorki" din București, au acumulat în bună parte o experiență pozitivă. Facultatea de Matematică-Fizică din București a comunicat la timp studenților fără frecvență planurile de învățământ, programul de studiu la fiecare materie în parte și indicațiile pentru planificarea calendaristică a muncii individuale, ceeace a dus la unele rezultate bune în munca studenților. Pentru a asigura prezența unui număr cât mai mare de studenți la sesiunea de examene, Institutul „Maxim Gorki" a dus o serioasă campanie de mobilizare, obținând rezultate pozitive. Deasemeni, Institutul a trimis consultații individuale scrise studenților care aveau nelămuriri asupra unor probleme.

O deosebită atenție a dat lucrărilor de control ale studenților fără frecvență Facultatea de Matematică-Fizică dela Universitatea „Bolyai" din Cluj care, pe lângă indicațiile privind studiul individual, a trimis studenților îndrumări prin care le atrăgea atenția asupra greșelilor tipice din lucrările de control și asupra felului cum trebuesc îndreptate. Facultatea de Matematică-Fizică din Iași a luat inițiativa justă de a veni în ajutorul studenților fără frecvență, trimițându-le lecții asupra unor probleme care nu erau cuprinse în cursuri.

In activitatea secțiilor și a facultăților fără frecvență au existat însă și o serie de lipsuri pentru a căror înlăturare trebue să se lupte cu hotărîre și perseverență. Printre acestea cele mai însemnate privesc în special grija pentru îndrumarea studiului individual și întocmirea unor programe de studiu corespunzătoare nivelului de pregătire al studenților. La Facultatea de Matematică-Fizică din București, de pildă, n'a existat o preocupare susținută pentru ajutorarea studenților în ceeace privește studiul individual. Institutul „Maxim Gorki" n'a trimis planurile de învățământ decât foarte târziu, și nu în acelaș timp la toți studenții, ceeace a făcut ca aceștia să nu-și poată organiza bine studiul. Prea puțină atenție s'a acordat și lucrărilor de control. Observațiile făcute de profesori cu privire la aceste lucrări aveau scopul să ajute studenții în lichidarea lacunelor din cunoștințele lor, iar indicațiile date în urma analizei lucrărilor trebuiau să constitue un ghid în munca individuală. Unele facultăți n'au ținut însă seama de acest lucru. Astfel, la Institutul „Maxim Gorki" și la Facultatea de Matematică-Fizică dela Universitatea „C. I. Parhon" multe lucrări au fost cu totul lipsite de îndrumări, sau însoțite de indicații sumare și superficiale.

Adesea li s'a cerut studenților să întocmească un număr prea mare de lucrări de control, fără să se țină seama că aceasta era în dauna calității lucrărilor. Dealtfel, chiar temele pentru lucrările de control au fost uneori prea grele pentru nivelul de pregătire al studenților. Acest caracter l-au avut, de exemplu, unele teme date de Facultatea de Matematică-Fizică din București.

Consultațiile colective organizate de facultăți în centrele regionale și raionale au o deosebită importanță pentru îmbunătățirea pregătirii individuale a celor care studiază fără frecvență. Dacă facultățile din Iași și din Cluj au înțeles însemnătatea acestor consultații și s'au preocupat într'o oarecare măsură de organizarea lor, facultățile din București n'au dat nicio atenție acestei probleme.

In anul acesta, activitatea cursurilor fără frecvență trebue să însemne un mare pas înainte. Numărul sporit de secții fără frecvență asigură cuprinderea mai multor studenți, ca și înmulțirea ramurilor de specializare. Au început să funcționeze cursuri fără frecvență pe lângă Facultatea de Planificare a Institutului de Științe Economice și Planificare din București, iar în curând se vor înființa asemenea cursuri și pe lângă unele institute tehnice.

Odată cu începerea studiului, trebue să se acorde cea mai mare atenție organizării și îndrumării muncii individuale. In acest scop trebue folosite forme variate: indicații metodice, consultații individuale în scris și consultații colective, lucrări de control, lucrări de laborator, prelegeri de sinteză, etc. Este necesar ca materia programată pe întreg anul școlar să fie împărțită în atâtea teme mari câte lucrări de control sunt prevăzute în planul de învățământ, ținându-se seama ca studenții să nu aibă de întocmit decât două lucrări pe lună la toate disciplinele împreună. Răspunsurile scrise ale profesorilor asupra acestor lucrări să fie formulate cu cea mai mare conștiinciozitate, arătând studenților lipsurile cele mai însemnate și dându-le indicațiile metodice și bibliografice necesare.

Deasemeni, va trebui să se acorde cea mai mare însemnătate organizării în colaborare cu secțiile de învățământ a consultațiilor colective și a prelegerilor de sinteză, în care se va insista asupra clarificării acelor probleme despre care lucrările de control vor arăta că au fost mai puțin înțelese.

Un rol însemnat revine secțiilor de învățământ ale sfaturilor populare. Luptând pentru ridicarea calificării unui număr cât mai mare de învățători din regiunea sau raionul lor, secțiile de învățământ trebue să acorde, prin metodiștii și inspectorii de specialitate, un ajutor permanent celor care studiază fără frecvență. Secțiile de învățământ trebue să se preocupe stăruitor de crearea celor mai bune condiții de studiu pentru cadrele didactice care studiază prin corespondență, evitând supraîncărcarea lor cu munci extrașcolare.

Învățătorii care urmează fără frecvență cursurile diferitelor facultăți trebue să folosească din plin toate mijloacele care le sunt puse la îndemână, prin grija Partidului și a Guvernului nostru, pentru a-și însuși cunoștințe cât mai temeinice, o calificare cât mai serioasă. Ei au datoria să-și întocmească, pe baza programelor și îndrumărilor primite, un plan de studiu pe care să-l respecte cu strictețe, să aibă caiete de studiu individual la fiecare materie în parte, să studieze și să conspecteze regulat bibliografia recomandată și să frecventeze toate formele de studiu programate în cursul școlarității.

Să facem toate eforturile pentru ca învățământul superior fără frecvență să fie o verigă puternică a sistemului de pregătire a cadrelor de specialiști atât de necesari pentru îndeplinirea măreților sarcini ce ne stau în față.

Intr'o școală nouă

Anul acesta, țăranii muncitori din satul Chersăcosu, comuna Pogăneşti, raionul Huși au avut bucuria să-și vadă copiii începând cursurile școlare într'un local nou. Ei au muncit cu multă râvnă împreună cu învățătorii pentru a termina la timp ultimele lucrări ale școlii.

Odată cu deschiderea cursurilor s'a pus pe primul plan al activității asigurarea frecvenței regulate a elevilor. Cadrele didactice ale școlii au dus o perseverentă și intensă muncă de lămurire dela om la om. S'au ținut ședințe cu părinții și s'au făcut vizite la domiciliul elevilor. Roadele acestei munci neobosite n'au întârziat să apară. Puțin după începerea cursurilor, majoritatea elevilor au început să frecventeze foarte regulat cursurile.

Acum, la școala din satul Chersăcosu s'a realizat o frecvență de sută la sută. Învățătorii școlii duc o muncă stăruitoare pentru ridicarea nivelului predării, pentru obținerea unor cunoștințe temeinice ale elevilor.

PERIȘOARA CONSTANTIN
corespondent

Școala în orașele și satele noastre

Aplicând metodele agrotehnice sovietice

La Școala Pedagogică de Invățătoare din Ploești, profesoara de științe naturale a arătat elevelor cum se face iarovizarea. Acasă elevele au repetat experiențele, aplicând metoda academicianului T. D. Lâsenco pentru încolțirea cartofilor. Deasemenea, ele au experimentat însămânțarea după metoda Gorbunov. Elevele au constatat astfel că leguminoasele crescute din semințe întregi sunt mai desvoltate.

La Școala Pedagogică de Invățătoare din Ploești se duce o frumoasă muncă experimentală, sala de științe naturale fiind bine înzestrată, așa încât fiecare elevă are posibilitatea să lucreze la o masă separată, individual. Tot aici s'a organizat cel mai bun colț al naturii vii din oraș și regiune.

Sindicatele de învățământ participă la concursul artistic interraional

Concursul artistic interraional, la care au participat și echipele artistice ale Sindicatului Salariaților din Invățământ a deschis largi posibilități de afirmare artistică și culturală cadrelor noastre didactice.

Sindicatele de învățământ din raioanele Rădăuți, Gura Humorului, Câmpulung și Suceava, organizând câte 3 și 4 echipe artistice și prezentând scenete și piese serios pregătite au reușit să obțină numeroase premii.

Sindicatul din raionul Rădăuți s'a situat în frunte. Trei piese prezentate de acest sindicat au fost premiate cu premiul I și II. Sindicatul din Gura Humorului a obținut, pentru două piese, premiul I și II, iar Sindicatul din Suceava a obținut un frumos succes cu piesa „Comoara lui Badea Todiraș" pentru care a primit premiul I. De asemenea, s'a evidențiat și sindicatul din raionul Câmpulung.

I. DARDALA
corespondent

Condiții mai bune de trai și de muncă pentru cadrele didactice din regiunea Canalului Dunăre-Marea Neagră

Pentru asigurarea unor condiții bune de trai și de muncă ale cadrelor didactice din regiunea Canalului Dunăre-Marea Neagră s'au luat numeroase măsuri în vederea îndeplinirii sarcinilor trasate de Hotărîrea Partidului și Guvernului din 16 August a. c. Astfel, toți învățătorii și profesorii nou numiți au primit indemnizațiile de instalare. A fost pe de-a întregul rezolvată problema aprovizionării cadrelor didactice dela sate cu petrol lampant. Deasemeni, s'a asigurat masa la cantine și posibilitatea de aprovizionare a cadrelor didactice cu alimente și obiecte de larg consum prin cele mai apropiate depozite ale Direcției Generale a Canalului Dunăre-Marea Neagră.

Părinții în ajutorul căminelor de zi

Comitetele de sprijin de pe lângă căminele de zi din Ploești se ocupă îndeaproape de buna înzestrare a acestor cămine. Astfel, la căminul de zi „Petre Gheorghe", părinții au întreprins lucrări pentru lărgirea căminului și au procurat șorțulețe pentru copii, halate pentru personalul de serviciu și diferite lucruri pentru gospodăria căminului (cazan și albie de rufe, etc.). La fel au procedat și părinții copiilor din căminul de zi „6 Martie", care au dat căminului 20 de paturi cu saltele, cearceafuri și pături.

In muzeul de științe-naturale al Centrului școlar al liceelor de fete 2, 10, 13.

Organizarea colectivelor de elevi la școala pedagogică din Deva

Cadrele didactice din școala noastră s'au preocupat îndeaproape de problema organizării colectivelor de elevi.

In planul de muncă al școlii pe acest an școlar, plan discutat în ședințele consiliului pedagogic încă înainte de începerea cursurilor, sarcina organizării unor astfel de colective a ocupat un loc însemnat. Diriginții au studiat din pedagogia lui Cairov și din operele lui Macarenco, capitolele în legătură cu această problemă, după care am discutat-o în două ședințe ale consiliului pedagogic și am trecut la punerea ei în aplicare.

Indată după începerea cursurilor diriginții, în strânsă legătură cu organizația U.T.M., pe școală, au format câte șase colective în fiecare clasă. Un colectiv se preocupă de problema învățăturii și a disciplinei, altul de gospodăria clasei (curățenia, stare sanitară, încălzit, păstrarea mobilierului, etc.) altul de gazeta de perete, altul de activitatea artistică și pavoazarea clasei, altul de activitatea culturală: antrenarea elevilor la cercurile școlare, redactarea articolelor la ziare și reviste, abonări la diverse publicații, participarea la conferințe, referate, etc. și, în sfârșit, un al șaselea colectiv are sarcina de a se preocupa de activitatea sportivă a elevilor.

Impărțirea clasei în colective s'a făcut după o prealabilă discutare a sarcinilor concrete ce revin fiecărui colectiv, ținându-se seama și de dorințele și înclinațiile elevilor. In fiecare colectiv au intrat dela 5 până la 8 membri; numărul lor diferă după mărimea clasei și după specificul activității colectivului. Fiecare colectiv are un responsabil ales dintre cei mai buni utemiști, iar responsabilul U.T.M. pe clasă coordonează, îndrumează și controlează activitatea tuturor colectivelor din clasă. In felul acesta s'a asigurat, dela început, o strânsă colaborare cu organizația U.T.M. care ajută efectiv activitatea colectivelor din clase.

Odată organizate, colectivele și-au început activitatea. Elevii din colective activează în sectorul respectiv, antrenând în același timp la muncă elevii din toată clasa. Ei răspund de sarcinile fixate, fără ca prin aceasta să se divizeze activitatea clasei în sectoare fără legătură între ele. Așa, de exemplu, elevii din colectivul de învățătură și disciplină îndrumează și antrenează în această activitate pe toți elevii.

Pentru buna funcționare a colectivelor s'au luat o serie de măsuri. De pildă: s'a hotărît stabilirea unor sarcini concrete, în funcție de specificul colectivului și ținând seama de vârsta elevilor din fiecare clasă. Printre aceste sarcini s'au fixat: îndreptarea elevilor slabi, ordinea în sălile de meditație, frecvența, pavoazarea clasei, gazeta de perete, abonamente la ziare, etc.

Dar elevii organizați în colective n'au fost lăsați fără sprijinul cadrelor didactice. Activitatea colectivelor este îndrumată și controlată de diriginți. Ei le fixează sarcini concrete, participă la analiza muncii și iau măsuri pentru înlăturarea lipsurilor. Colectivele sunt sprijinite deasemeni de biroul organizației de bază U.T.M., prin responsabilii pe clase. Deasemeni, colectivele sunt ajutate în munca lor de elevii și profesorii de serviciu pe școală, precum și de directorul școlii.

Deși colectivele funcționează numai de două luni, am reușit totuși să îmbunătățim simțitor disciplina elevilor și să asigurăm studiul în sălile de meditație în condițiuni mult mai bune decât în anul trecut.

Programul nostru școlar și extrașcolar, deși avem 20 clase și 700 elevi, se desfășoară într'o atmosferă de ordine și cu o disciplină impusă de colective. Prin aceasta ele ajută în mod efectiv cadrele didactice și direcția școlii.

Micile abateri care se mai întâlnesc la unii elevi sunt scoase la iveală și criticate, zi de zi, în colectivele respective.

In activitatea elevilor din școala noastră se observă o creștere a încrederii în forțele lor proprii și o sănătoasă tendință de întrajutorare, pentru reușita acțiunilor conduse de colectivele claselor.

CONSTANTIN POPESCU
Directorul Școlii Pedagogice Mixte — Deva

Au reparat școala cu mijloace locale

La școala elementară din comuna Jijila, raionul Măcin, regiunea Galați, este o sală de clasă separată de corpul școlii. Această sală de clasă se găsea în ultimul timp în stare de nefuncționare, din cauza acoperișului care era complet distrus.

Preocupate de a da copiilor cele mai bune condiții de învățătură, cadrele didactice au luat măsuri pentru repararea acoperișului. In acest scop au făcut apel la țăranii muncitori din comună, care prin muncă voluntară, au pus în stare de funcționare și această sală.

Inv. SOFIA ALBU
corespondentă

Concurs artistic interșcolar la Piatra-Neamț

Concursul artistic interșcolar care a reunit laolaltă școlile medii din orașul Piatra-Neamț s'a ținut în ziua de 2 Decembrie în sala de serbări a Liceului de Băieți. Au prezentat echipe comune: Liceul de Băieți cu Școala Pedagogică de Educatoare, Școala Pedagogică de Băieți cu cea de fete, Școala de Lucrări Hidraulice, Școala profesională de hârtie și celuloză și Liceul de Fete. Obiectul concursului a fost coruri, dansuri și recitări. Acest concurs a stârnit un deosebit interes în lumea școlară. Echipele au prezentat programe de un ridicat nivel artistic. Prin rezultatele sale pozitive, concursul artistic interșcolar a arătat că munca desfășurată de profesorii de muzică și de gimnastică, ca și activitatea diriginților dela școlile din orașul Piatra Neamț dă roade tot mai bune.

CONSTANTIN BREBEANU
Directorul liceului de băieți din Piatra Neamț

Schimb de experiență

Aproape toți învățătorii și profesorii de științe naturale din raionul Cluc au vizitat până în prezent lotul experimental al Liceului Mixt maghiar din Miercurea Cluc, pentru a învăța din experiența lui. Acest lot experimental, cultivat cu grijă de către profesorii, elevii și elevele Liceului Mixt maghiar, este considerat lot model pe raion.

Condiții mai bune de învățătură pentru elevii din raionul Fălticeni

Secția de învățământ a raionului Fălticeni a înzestrat școlile din raion cu noi cantități de material didactic pentru fizică, chimie și geografie, primit dela Ministerul Invățământului Public.

Deasemeni s'a distribuit școlilor material și echipament sportiv.

Pentru îmbunătățirea condițiilor de cazare în internate, școlile au primit de curând un număr mare de paturi, pe lângă acele distribuite la începutul anului școlar. Tot pentru ajutorarea elevilor din internate s'au repartizat 1048 de burse pentru învățământul elementar și 372 burse pentru învățământul mediu.

Prin aceste măsuri se creează condițiuni mai bune de învățătură pentru fiii oamenilor muncii.

ALEXANDRU TARANIȚA
corespondent

Au început alegerile sindicale studențești

De câteva zile se desfășoară în întreaga țară adunările și conferințele pentru alegerea conducerilor sindicatelor studențești. In toate facultățile universităților și ale institutelor, ca și în școlile speciale de doi ani, colective compuse din studenții cei mai buni la învățătură ajută responsabilii de grupe și comitetele de instituții în întocmirea dărilor de seamă, în stabilirea unor noi sarcini pentru activitatea lor viitoare.

Conducându-se după principiul marxist-leninist al criticii și autocriticii revoluționare, dările de seamă întocmite de majoritatea grupelor sindicale studențești oglindesc activitatea practică a organelor sindicale, scot în relief părțile pozitive și negative ale muncii acestora și arată metodele cele mai bune și mai eficace folosite în munca sindicală.

In orașul Iași, pregătirea adunărilor și conferințelor sindicale studențești a început printr'o largă muncă de lămurire dela om la om, printr'o intensă agitație vizuală și scrisă. La ISEP, de exemplu, sălile dela intrarea în institut sunt împodobite cu lozinci mobilizatoare. La căminul „N. Bălcescu", ca și la școala specială de doi ani, gazetele de perete cuprind interesante articole în care studenții vorbesc despre însemnătatea alegerilor. Un interes din ce în ce mai evident pentru desfășurarea în bune condițiuni a alegerilor se observă la Universitatea Al. I. Cuza. Sub lozinca: „Să întâmpinăm alegerile sindicale cu noi succese la învățătură", studenții facultăților ieșene și elevii școlii speciale de doi ani au început în ziua de 3 Decembrie a. c. conferințele pentru pregătirea dărilor de seamă și alegerea responsabililor de grupă. Astfel, studenții anului II ai facultății de filologie și ai facultății de chimie, studenții din anul III ai facultății de științe naturale, ca și elevii Școlii Speciale de doi ani din Iași, au ținut la 3 Decembrie a. c. adunări în cadrul grupelor pentru prezentarea dărilor de seamă și alegerea responsabilului lor de grupă.

Participarea masivă a membrilor grupei la discuții a arătat că massele de studenți sunt conștiente că lor le revine sarcina de a sprijini activitatea organizației sindicale și de a ajuta la creșterea spiritului de răspundere din partea conducătorilor sindicali față de membrii sindicatelor studențești.

Sălile Școlii Speciale de 2 ani sunt împodobite cu flori și lozinci. In sala seminarului V, unde se desfășoară ședința de alegeri, printre cei 24 de elevi prezenți în ședință pot fi văzuți foștii muncitori Nicolae Stănescu — lăcătuș la Petrolifera Muntenia-Moreni, Poteraș Ștefan — lăcătuș la Depoul C.F.R. Mărășești și Ioan Elena, laborantă la Filatura Dacia, precum și mulți alții, care, ca și în fabricile de unde au venit, sunt și aici fruntași.

Ședința este deschisă de către tov. Poteraș, care propune un prezidiu în frunte cu secretarul comitetului sindical — tov. Scarlat. Tov. Poteras citește apoi darea de seamă asupra activității grupei pe anul 1951. Ilustrând succesele obținute de elevi în cursul anului școlar trecut, sprijinul pe care aceștia l-au primit din partea responsabilului de grupă și al elevilor fruntași, precum și activitatea depusă de grupa sindicală în obținerea unei discipline conștiente și a unei frecvențe regulate la cursuri și seminarii, raportorul s'a ocupat în același timp de o serie de aspecte negative ale muncii grupei sindicale.

Printre realizările grupei, au fost arătate eforturile depuse de unii tovarăși în sprijinirea elevilor rămași în urmă la învățătură, fapt ce a contribuit ca în anul școlar trecut grupa respectivă să nu aibă nici un elev corigent sau repetent. Vorbind despre munca frumoasă pe care au depus-o tovarășii Oprea Duțu, Ion Nenciu și Eugen Rudic în cadrul grupei sindicale, despre atitudinea lor disciplinată și despre succesele obținute la învățătură, tov. Poteraș a insistat și asupra lipsurilor avute de unii elevi, care au absentat dela cursuri și nu s'au străduit suficient să-și ridice nivelul ideologic și profesional.

Pe marginea dării de seamă prezentată de tov. Poteras, au luat cuvântul printre alții tov. Ion Macoveiciuc, Nicolae Stănescu, Pavel Petruța, Constantin Neacșu, Elena Ioan, Grigore Drundoi etc., care au scos în relief atât aspectele pozitive, cât și pe cele negative din munca grupei Astfel, a fost arătată străduința responsabilului de grupă pentru sprijinirea elevilor la învățătură, precum și unele realizări obținute în ridicarea politico-culturală a elevilor. Totodată, s'au scos în relief și unele aspecte negative ale muncii grupei, mai ales în ceeace privește colaborarea cu organizația U.T.M. și cu conducerea școlii. Deasemeni, au fost scoase în relief unele rezultate slabe ale muncii ca, de pildă, faptul că în anul școlar 1951—1952 nu au fost suficient antrenați membrii grupei în scrierea articolelor pentru diferite gazete, iar abonamentele la „Viața Sindicală" de exemplu, au fost în număr cu totul nesatisfăcător.

Concluziile asupra dării de seamă au fost trase de către tovarășul Scarlat, președintele adunării. Din discuțiile la care au participat tovarășii Victoria Dulgheru, Grigore Drundoi, Ion Antipalmac și alții cu privire la felul cum și-a dus munca responsabilul grupei, tovarășul St. Poteraș, a reușit că acesta și-a îndeplinit cu cinste sarcina de responsabil al grupei a V-a.

La propunerile făcute pentru alegerea responsabilului de grupă, au luat parte mai mulți elevi, care au propus candidați pe tov. St. Poteraș, Dumitru Hurdui și Ion Stănescu. In urma votului a fost ales ca organizator al grupei tovarășul Ștefan Poteraș cu majoritate de voturi.

In continuare, tovarășul Poteraș și-a luat angajamentul de a munci cu și mai multă râvnă pentru ridicarea nivelului politic și profesional al membrilor grupei. El a accentuat asupra efortului ce trebue să-l facă grupa pentru ajutorarea la învățătură a elevilor mai slabi și sprijinirea conducerii școlii în vederea realizării disciplinei conștiente.

In același timp, membrii grupei a III-a din anul II, în ședința prezidată de tov. Ioan Bota, președintele Comitetului sindical, au ales ca responsabil de grupă pe tov. Töffner Gheorghe. Și aici au participat la desbateri numeroși elevi, printre care tov. I. Grosu, Maria Ungureanu, Elena Gângu, Nicolae Morărescu, Iordan Caloianu și alții.

Din modul cum au decurs primele ședințe pentru alegerea organelor conducătoare ale sindicatelor studențești a reieșit că pregătirea alegerilor a asigurat membrilor acestor sindicate dreptul nelimitat de a face propuneri de candidați, dreptul de a critica în mod deschis lipsurile în muncă și de a-și exprima în mod liber voința lor asupra candidaturilor propuse.

Elevii școlilor speciale de doi ani și studenții institutelor de învățământ superior sunt convinși astfel tot mai mult că întărirea organizațiilor sindicale și îmbunătățirea muncii acestora, sub îndrumarea permanentă a Partidului, va asigura noi succese în munca pentru construirea socialismului, noi succese în lupta pentru pace.

C. PRISECARU

U. R. S. S. NE ÎNVAȚĂ

Educarea atitudinii comuniste a elevilor față de muncă în școală și în familie

Una din cele mai importante trăsături ale aspectului moral al omului sovietic este comportarea comunistă față de muncă și proprietatea socială.

Regimul societății socialiste a lichidat exploatarea și cauzele care i-au dat naștere. Datorită acestui fapt, munca eliberată a devenit un izvor de prosperitate pentru muncitori, o pârghie temeinică în ascensiunea spre comunism, un puternic mijloc de desvoltare progresistă a culturii materiale și spirituale.

Dacă în lumea capitalistă munca este o sarcină grea și dezonorantă pentru om, un izvor de chinuri fizice și morale — azi, în cadrul orânduirii socialiste, munca a ajuns o chestiune de onoare, de glorie, de vitejie și eroism, un mijloc temeinic de desvoltare a forțelor fizice și intelectuale ale omului, un izvor de bucurii nemărginite, căci munca creează omului lucruri mereu noi.

Munca liberă pentru binele societății socialiste, pentru binele Patriei, reprezintă sensul vieții fiecărui patriot sovietic cinstit.

Fiecare familie sovietică cultivă la copiii săi noua concepție comunistă cu privire la muncă.

Munca copiilor e simplă. In fond, ea include două probleme de bază: ajutorarea părinților și învățătura. Dar aici, în cadrul activității inițiale a copilului, se formează deprinderile de muncă, deprinderi care se vor manifesta puternic mai târziu, în activitatea sa productivă. Deprinderile dobândite în copilărie au o mare influență asupra activității omului matur și nu se schimbă ușor dacă s'au consolidat în curs de mai mulți ani. Iată dece educația atitudinii comuniste față de muncă trebue începută cu mult înainte de începerea muncii tânărului în folosul societății, muncă ce depinde de specialitatea și profesiunea ce și-a ales.

Educația se face concomitent în familie și în școală, în organizațiile pionierești și comsomoliste.

Trebue — mai întâi de toate — să se adopte obișnuința obligației unei munci cinstite și conștiincioase. Munceşte conștiincios în primul rând acela care a fost obișnuit din copilărie să îndeplinească cinstit și cu sârguință o sarcină nu prea mare, pe măsura forțelor și vârstei lui.

Cerința părinților ca fiii lor să muncească cinstit acasă și la școală, să ajute conștiincios celor vârstnici în gospodăria casei și să învețe pe măsura capacității lor și nu așa cum ar voi ei — este prima și cea mai însemnată condiție a educației comuniste cu privire la muncă. Aceasta nu este o simplă treabă personală a fiecărei familii în parte și nici numai o obligație a părinților față de copiii lor, ci o sfântă datorie față de societate.

A doua condiție importantă a educației comuniste cu privire la muncă este deprinderea conștientă a muncii disciplinate.

Lenin a arătat că socialismul pretinde o disciplină de fier a muncii, o supunere necondiționată față de conducător în timpul lucrului.

Elevii își însușesc pentru prima oară în școală deprinderile acelei discipline care va fi necesară fiecărui tânăr în activitatea lui socială. Nu se poate ca disciplina să nu fie suficient de severă. Sarcina părinților este de a susține prin toate măsurile cerințele pedagogilor. Uneori nu este prea ușor unui adolescent să-și supună pornirile tinerești și individualitatea cerințelor disciplinare ale colectivului școlar și voinței dirigintelui. Dar acest lucru este necesar și, atunci când unii părinți insistă să capete „un tratament deosebit" pentru copiii lor, pentru că aceștia ar fi „nervoși", atunci când cer ca faptele copiilor lor să fie privite cu oarecare îngăduință, — atunci ei comit o mare greșală educativă. In școala sovietică cerințele disciplinei sunt normale, lipsite de orice formă de „dresaj" caracteristică școlilor burgheze și de aceea linia educatorilor poate fi unitară. O disciplină unică pentru toți, fără îngăduință pentru nimeni este chezășia educației comuniste.

Simțul tovărășesc al colectivismului este deasemeni o caracteristică inseparabilă a atitudinii comuniste față de muncă.

In rândurile oamenilor sovietici, strânși în jurul unui țel măreț — construirea comunismului — nu este loc pentru porniri nesănătoase, individualiste, ambițioase, pentru dorința de a se evidenția lovind în interesele altora. Astfel de manifestări, chiar dacă se produc uneori, reprezintă rămășițe ale capitalismului în conștiința oamenilor și trebue să se lupte împotriva lor.

Ajutorul reciproc tovărășesc, dorința de a ajunge pe cei buni, de a obține ridicarea tuturor — iată cea mai prețioasă calitate a oamenilor sovietici. Astfel de calități trebue cultivate la copii.

Trebue să desvoltăm, întotdeauna și în toate privințele, sentimentul importanței muncii copiilor pentru cauza succesului comun, să-i ajutăm să-și prețuiască activitatea ca o particică din munca dusă de colectivitate.

O metodă justă este cea a cadrelor didactice, care încurajează întotdeauna colectivul clasei în tendința lui de a fi cel mai bun din toată școala, precum și tendința școlii de a fi cea mai bună printre altele. Trebue în acelaș timp reeducați copiii preocupați de ambiția de a fi „mai buni" decât ceilalți, care nu se ocupă de ceilalți copii, invidiindu-i și purtându-se netovărășește cu dânșii. Caracterul unor astfel de copii este deobicei rezultatul unei rele educații în familie. Misiunea pedagogului este de a influența mentalitatea unui astfel de copil, de a desvolta în el sentimentul răspunderii tovărășești pentru cauza comună, de a îndrepta energia și voința lui spre apărarea intereselor colectivului. Sunt suficiente metode pedagogice de influență în acest sens și ele sunt cunoscute oricărui pedagog calificat.

Educația comunistă nu constă numai în însușirea din cărți a bazelor științelor. Școala sovietică tinde să învingă separarea teoriei de practică, separare care a fost cel mai mare neajuns al școlii burgheze. Deaceea este foarte important a se folosi orice prilej pentru a face pe școlarii sovietici să se deprindă a lega învățătura din școală cu munca practică de importanță socială.

In strânsă legătură cu educarea acestei calități morale se află și atitudinea comunistă față de rezultatele muncii, față de proprietatea obștească, care este fundamentul de neclintit al economiei regimului socialist.

Educarea acestei calități trebue să înceapă din fragedă copilărie, învățând copilul mai înainte de toate cu economia în mânuirea diferitelor lucruri și obiecte de trebuință casnică.

In copilărie, copiii nu cunosc valoarea lucrurilor și deseori le strică sau le fărâmă fără milă. Și mai puțin încă știu să respecte curățenia îmbrăcămintei și a încălțămintei, mai ales în timpul când se joacă.

Indiferent de situația materială a părinților, trebue să deprindem copiii cu păstrarea îngrijită a lucrurilor, determinându-i, într'o formă accesibilă lor, să nu strice obiectele pentru care s'a trudit omul.

Atitudinea grijulie față de lucruri pe care copilul o deprinde în familie se va manifesta și în școală. Din primele zile de școală copilul trebue să știe că inventarul școlar (mese, pupitre, hărți, rechizite, tablouri, portrete și altele) este proprietatea Statului. De aceea, orice stricăciune a obiectelor școlare cauzează pagube Statului. Iar școlarul sovietic, chiar cel din clasa I-a, pricepe importanța intereselor Statului și se va comporta așa cum trebue. Aceasta se va produce însă numai atunci când a căpătat deprinderile elementare din familie.

Participarea elevilor la munca agricolă poate deasemeni folosi în scopul educării atitudinii comuniste față de proprietatea obștească. Uneori, școlarii pot fi atrași în vacanțele de vară la paza recoltei și la colectarea fructelor și zarzavaturilor.

In cadrul unor astfel de ocupații practice se face mai bine decât oriunde educarea acelor calități morale prețioase pe care trebue să le posede fiecare om cinstit, fiecare patriot sovietic conștient și activ.

(Din „Semia i Școla")

In R. S. S. Ucraineană se experimentează metoda de irigare subterană

In regiunile sudice și de sud-est ale R.S.S. Ucrainene se experimentează metoda de irigare subterană, care prezintă o serie de avantagii esențiale. Prin noua metodă de irigare, care se face prin așezarea sub pământ a unor olane cu găuri, se reduce necesitatea de a nivela câmpurile și se exclude complect necesitatea de a construi șanțuri de irigare, permanente și temporare. In afară de aceasta, prin irigarea subterană solul se umezește mai uniform, apa ajunge direct la rădăcini, iar productivitatea la hectar a bumbacului sporește cu 25 30%, a legumelor și cerealelor — cu 20—30%, iar a ierburilor semănate — cu 150%.

Ținând seamă de importanța pentru economia națională și perspectivele de viitor ale noii metode de irigare, Ministerul agriculturii și Ministerul culturii bumbacului ale R.S.S. Ucrainene au recomandat aplicarea acestei metode pe parcele întinse, experimentale și de producție. In acest scop se fac pregătiri intense. Până la sfârșitul anului viitor vor fi fabricați 300.000 metri lineari de olane.

Condiții avantajoase acordate oamenilor muncii sovietici la cumpărarea de case

In afară de împrumuturile acordate în fiecare an, pe scară largă, oamenilor muncii pentru a-și construi în mod individual case de locuit, băncile comunale acordă întreprinderilor și instituțiilor credite în vederea construcției de case destinate vânzării. Mii de muncitori, ingineri, tehnicieni și funcționari și-au achiziționat pe această cale case proprii.

In prezent s'au fixat condiții avantajoase pentru achiziționarea caselor construite de întreprinderi și instituții. Până acum casele se vindeau contra bani ghiață și numai în cazuri excepționale cu plata în rate pe 2-3 ani. In prezent se admite achitarea lor în rate până la 10 ani.

La încheierea contractelor de cumpărare a unei case, muncitorii și funcționarii trebuiau să achite o sumă egală cu 20% din costul casei. In prezent proporția acestei sume este redusă la 10%.

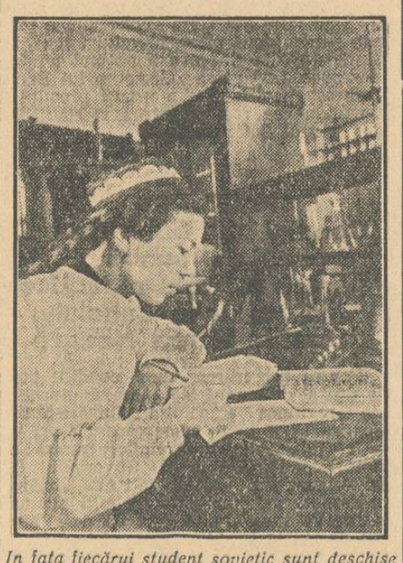

In fața fiecărui student sovietic sunt deschise căi largi către culmile științelor. Pentru cei care doresc să se consacre activității științifice în universități se organizează aspirantura.

In clișeu: *N. Așrapova, aspirantă la Facultatea de Chimie a Universității din Tașkent.*

Realizarea învățământului de 7 ani în Uniunea Sovietică

Invățământul general obligatoriu de 7 ani a fost realizat în întreaga Uniune Sovietică. In regiunea Moscova, de pildă, sistemul de învățământ este organizat în deplină conformitate cu sistemul școlar unic de Stat introdus pe întreg teritoriul Uniunii Sovietice. Toți copiii care ajung la vârsta de 7 ani învață în mod gratuit și sunt obligați să urmeze 7 ani la școală iar cei care doresc să continue învățătura intră fără examen în orice școală medie.

In anii puterii sovietice a fost creată în regiunea Moscova o largă rețea școlară, care cuprinde astăzi peste 3000 de școli, dintre care 845 sunt de 7 ani și 305 medii.

In toate satele mici s'au deschis școli elementare de 4 ani. Copiii care termină clasa a IV-a a acestei școli intră fără examen în clasa a V-a a celei mai apropiate școli de 7 ani. In consecință, școala elementară sătească de 4 ani este numai o treaptă pentru trecerea în clasa a V-a a școlii de 7 ani și dă cunoștințe egale cu cele dobândite în primele patru clase ale școlii de 7 ani.

Rețeaua școlară a regiunii este organizată în așa fel încât școlile elementare se găsesc la o distanță de 1-1,5 km. de elevi, iar cele de 7 ani la cel mult 2—3 km. Un număr foarte mic de elevi învață în școli de 7 ani situate la mai mult de 3 km. de casa lor și, în aceste cazuri, școlile respective au internate subvenționate de Stat. In orașe și centrele muncitorești există școli de toate tipurile.

Inainte de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, în școlile elementare nu preda de obicei decât un singur învățător care, bineînțeles, nu putea să dea elevilor cunoștințe serioase. Astăzi, în U.R.S.S., cca. 50% din școlile elementare sătești cu 4 clase au câte două posturi de învățători, iar celelalte au mai mult de doi învățători.

Școlile sătești de 7 ani au de obicei 7 clase, iar în orașe au câteva rânduri de clase paralele. In școlile medii există clase paralele, dela clasa a V-a până la a X-a.

Școlile sovietice sunt instalate în clădiri luminoase și încăpătoare, înzestrate cu un mobilier tip, adaptat vârstei copiilor. Laboratoarele școlilor de 7 ani și medii dispun de tot materialul didactic și de întreaga aparatură necesară pentru experiențele și lucrările de laborator prevăzute în programe.

Fiecare școală are o bibliotecă. In aceste biblioteci elevii au la dispoziție cărți literare, politice și științifice, ziare și reviste. Statul Sovietic acordă în fiecare an sume uriașe pentru asigurarea manualelor și materialului necesar școlilor.

In procesul de învățământ și în munca extrașcolară se rezervă un loc important cinematografului. Secția regională de învățământ are o bogată rezervă de filme didactice și artistice. Școlile primesc aceste filme în mod gratuit, prin filmotecile raionale. Cinematograful contribue la activizarea metodelor de predare și la ridicarea nivelului muncii din clasă și extrașcolară.

In școlile regiunii Moscova învață peste 800.000 de elevi, dintre care peste 40% în școlile de 7 ani și medii. Numărul elevilor din școlile de 7 ani a crescut de peste 60 de ori în comparație cu perioada prerevoluționară. In acest an școlar, peste 30.000 de cadre didactice lucrează în școli. In regiunea Moscova există 6 școli pedagogice, 2 școli superioare pedagogice și 2 institute pedagogice pentru pregătirea învățătorilor și profesorilor. Instituțiile de învățământ pedagogic dau în fiecare an câte 2000 de cadre pedagogice tinere. In afară de aceasta, aproape 6.000 de învățători și profesori din școlile elementare și de 7 ani învață prin corespondență la școlile superioare și institutele pedagogice.

Ca și într'o serie de alte regiuni ale Uniunii Sovietice, în regiunea Moscova se desfășoară în prezent munca de pregătire pentru introducerea învățământului mediu general de 10 ani în orașe și în centrele muncitorești, în care scop se lărgește an de an rețeaua de școli medii.

Secțiunea de învățământ a regiunii Moscova acordă o deosebită atenție justei repartizări a cadrelor didactice în școli, astfel încât pedagogii tineri să lucreze alături de cadrele didactice cu experiență. Directorii și directorii de studii sunt recrutați dintre cadrele didactice calificate și cu un mare stagiu pedagogic. Organele învățământului asigură stabilitatea cadrelor pedagogice, creându-le celе mai bune condiții de trai și de muncă. Numai în acest an au fost construite sute de case de locuit pentru învățători și profesori. Multe cadre didactice obțin împrumuturi pe termen lung pentru a-și construi case proprii.

Grija Statului Sovietic pentru cadrele didactice are o influență pozitivă asupra muncii școlilor. Mii de profesori și învățători din regiunea Moscova lucrează de mai mulți ani fără repetenți, iar elevii lor dobândesc cunoștințe temeinice. Secția de învățământ se ocupă în mod activ de îndrumarea școlilor, asigurând o înaltă calitate a muncii de conducere a fiecărei școli și realizând astfel o necontenită îmbunătățire a învățământului.

A. SOLOVIOV

Explicarea rolului condițiilor vieții materiale în cadrul predării istoriei

Una din cele mai importante probleme în formarea înțelegerii materialiste a istoriei constă în a explica elevilor rolul condițiilor vieții materiale a societății în procesul ei de desvoltare istorică.

Viața materială a societății este o realitate obiectivă, care există independent de viața oamenilor, iar viața morală a societății este un reflex al acestei realități obiective, un reflex al felului de viață. De aici reiese că cunoașterea științifică a istoriei societății trebue să se sprijine pe studierea desvoltării vieții ei materiale. Această cerință de bază a teoriei materialismului istoric se referă și la predarea istoriei în școală, predare care trebue să constitue o expunere a bazelor științei despre societate.

Printre condițiile vieții materiale a societății se cercetează în primul rând natura, adică mediul geografic în care se petrece desvoltarea societății. Nu trebue exagerată însă importanța factorului geografic. Este necesar să se aibă în vedere că mediul geografic influențează asupra desvoltării sociale, însă nu o determină, nu este o forță hotărîtoare în sistemul condițiilor vieții materiale a societății, o forță care determină structura societății, caracterul regimului social, desvoltarea societății dela o orânduire la alta.

A doua condiție esențială a vieții materiale a societății o constitue populația, ritmul de creștere și densitatea ei. Studiul populației unei țări este important nu numai pentru concretizarea cunoașterii trecutului, dar și pentru analizarea evenimentelor istorice. Astfel, cauzele marilor deplasări ale popoarelor asiatice spre Europa, la începutul Evului Mediu, nu vor putea fi explicate fără a scoate în relief creșterea populației. Densitatea populației și creșterea ei sunt un indiciu esențial al puterii economice și militare a unei țări. Datorită acestui fapt, mulți oameni de știință burghezi conchideau că creșterea populației este o forță care determină desvoltarea societății.

Această concepție este profund greșită. Desigur, creșterea populației are o mare înrâurire asupra desvoltării societății, ea înlesnește sau încetinește desvoltarea societății, însă ea nu poate fi o forță de căpetenie în desvoltarea societății și înrâurirea ei asupra desvoltării societății nu poate fi o înrâurire determinantă, pentrucă numai creșterea populației nu dă cheia pentru explicarea faptului de ce o orânduire socială este înlocuită cu o anumită orânduire nouă și nu cu alta.

Cheia pentru înțelegerea științifică, realistă a istoriei o dă numai studiul forței principale a desvoltării societății — modul de producție a bunurilor materiale, deoarece prima problemă istorică este însăși producția vieții materiale.

Spre a se produce tot ce este necesar vieții, trebue să existe materie primă și unelte de producție; pe lângă aceasta trebue să mai existe și forța de muncă, adică oamenii, care posedă o anumită experiență de producție și deprinderi de muncă. Toate aceste elemente de producție luate la un loc constitue forțele de producție.

In procesul de producție oamenii intră în diferite raporturi de proprietate; acestea sunt raporturile de producție, raporturi sociale sau de clasă, strâns legate de forțele de producție. Schimbarea și desvoltarea forțelor de producție atrag după sine și schimbarea raporturilor de producție. Intr'o anumită etapă de producție raporturile vechi de producție încetează să mai corespundă forțelor de producție. Menținerea acestor raporturi vechi de producție frânează desvoltarea forțelor de producție. Ca rezultat, se produce o contradicție, fără rezolvarea căreia societatea nu poate evolua.

Această contradicție se rezolvă pe calea luptei de clasă, a revoluției sociale, care răstoarnă clasele dominante cărora le convin vechile raporturi de producție. Revoluția socială duce la stabilirea unor noi raporturi de producție (de clasă) și, odată cu acestea, la înlocuirea regimului de stat. Opiniile oamenilor, ideologia și concepția lor se schimbă. In modul acesta, contradicțiile apărute odată cu desvoltarea forțelor de producție constitue baza desvoltării societății. „Prin urmare cheia cu ajutorul căreia putem studia legile istoriei societății trebue căutată nu în capetele oamenilor, nu în concepțiile și ideile societății, ci în modul de producție practicat de societate în fiecare perioadă istorică dată în economia societății" [1].

Formularea teoretică a problemei privitoare la rolul condițiunilor vieții materiale a societății în procesul istoric este foarte greu de înțeles pentru majoritatea elevilor, chiar pentru cei din ultimele clase. De aceea ar fi o mare greșală dacă profesorul, în loc de un studiu concret al condițiilor vieții materiale a societății, s'ar rezuma numai la un comentariu abstract și teoretic. Sarcina lui nu constă numai în aceasta. Sarcina lui este ca, pe calea unei expuneri clare și concrete a activității productive a oamenilor din fiecare epocă istorică, cu folosirea unor ilustrări corespunzătoare și cu o justă analiză și generalizare a evenimentelor istorice, să ducă pe elevi la înțelegerea materialistă a istoriei.

Din analizarea faptelor concrete, elevii trebue să deducă faptul că, pe diferite trepte de desvoltare oamenii se folosesc de diferite mijloace de producție sau, vorbind mai simplu, duc un mod de viață diferit. In comuna primitivă exista un mod de producție, în sclavagism exista alt mod de producție, în feudalism un al treilea mod de producție.

Pe această cale, elevii sunt puși treptat să înțeleagă că, după cum era modul de producție al societății, tot astfel era și societatea la baza ei, tot astfel erau ideologia și teoriile ei, opiniile politice și instituțiile ei.

Aceste concluzii se înrădăcinează în diferite etape ale învățământului și în mod diferit în conștiința fiecărui elev, însă rezultatul lor trebue să fie unul singur: studiul condițiilor vieții materiale a societății trebue să pună temelia înțelegerii materialiste a istoriei, să realizeze educația atitudinii față de muncă, ca bază a oricărei societăți omenești și a progresului ei. Elevii, într'o formă accesibilă lor, trebue să-și însușească faptul că „istoria desvoltării societății este, înainte de toate, istoria desvoltării producției, istoria modurilor de producție care se succed de-a-lungul veacurilor, istoria desvoltării forțelor de producție și a raporturilor de producție dintre oameni" [2]. Ei trebue să înțeleagă marea putere transformatoare a muncii omenești, faptul că produsul muncii este, în ultima analiză, cel mai important, cel mai de seamă pentru victoria noului regim social.

Importanța educativă și instructivă a unei juste formulări a studiului condițiunilor vieții materiale a societății nu poate fi subapreciată. Descriind rolul muncii în istoria omenirii, profesorul trezește în elevi tendința de a se încadra în acea uriașă operă constructivă a omenirii, care a transformat întreaga lume și pe om însuși, operă pentru reușita căreia orânduirea socialistă prezintă posibilități nemaivăzute.

1) Istoria P.C. (b) al U.R.S.S., Curs scurt, pag. 169. (Ed. P.M.R. ediția III-a).

2) Istoria P.C. (b) al U.R.S.S., Curs scurt pag. 168. (Ed. P.M.R., ediția III-a).

(După L. P. Bușcic, din culegerea „Educația politico-ideologică a elevilor în procesul predării istoriei").

Un raion de colhozuri-milionare

Colhozurile raionului fruntaș „Liebknecht" din ținutul Stavropol au făcut un bilanț preliminar al anului agricol curent. Comasarea artelurilor agricole mici a sporit puterea economică a colhozurilor. Colhoznicii au realizat un nou avânt al tuturor ramurilor producției obștești. Colhozurile acestui raion au strâns cea mai bogată recoltă din ținut. Toate cele 12 arteluri agricole comasate ale raionului sunt milionare.

Colhozurile „Ceapaiev" și „Steagul Roșu" obțin anul acesta un venit de 3.500.000 ruble, iar artelurile agricole „Stalin", „Steaua Polară" și celelalte — până la 3.000.000 ruble. Venitul global al colhozurilor este de 1,5 ori mai mare față de cel din anul trecut, cifrându-se la suma de 30.000.000 ruble.

Fondurile indivizibile ale artelurilor agricole din raionul „Liebknecht" vor crește până la sfârșitul acestui an cu 5.300.000 ruble. Din această sumă, 4.000.000 ruble vor fi investite în construcții. S'au construit și sunt în curs de construcție 60 de încăperi pentru creșterea vitelor precum și numeroase instituții de culturalizare. Este pe cale de a fi terminată electrificarea colhozurilor „Drumul lui Lenin" și „Steagul Roșu".

Activitatea comună a dirigintelui și a părinților pe tărâmul educației comuniste a copiilor

S. V. Mihailov

Activitatea dirigintelui cu privire la educația comunistă a colectivului de copii și a fiecărui elev în parte trebue să se desfășoare pe baza planului general de activitate comună a dirigintelui și a colectivului de părinți.

Cea mai importantă condiție pentru o rodnică colaborare a dirigintelui cu părinții este contactul cu colectivul părinților și, în special, cu acei părinți ai căror copii au nevoe de o atenție specială.

Colectivul părinților și fiecare părinte în parte ajută activ dirigintele în problema educației copiilor numai atunci când cunoaște sarcinile educative care stau în fața școlii și în fața clasei pentru fiecare etapă a anului școlar.

Organizând activitatea colectivului de părinți, dirigintele îi antrenează la rezolvarea problemelor educative care îi stau în față și îi ajută să dea o educație justă copiilor lor acasă.

Familia sovietică, ca și școala, caută să formeze din copii cetățeni disciplinați, culți și cinstiți, care să-și iubească patria, să fie gata s'o servească și s'o apere, care să muncească pentru binele poporului.

Este foarte important ca în activitatea educativă a școlii și a familiei eforturile ambelor părți să concorde, astfel încât școala și familia să acționeze în comun, respectând aceiași linie, iar toate măsurile practice educative cu privire la cultivarea calităților necesare la copii să se completeze unele pe altele.

In acest scop, caracterizarea întregului colectiv al clasei, făcută de diriginte pe baza unui studiu minuțios și multilateral al elevilor trebue să fie cunoscută, în linii generale, de toți părinții clasei respective.

Aceasta este necesar din următoarele considerente: 1) fiecare părinte trebue să cunoască colectivul în care muncește și este educat copilul său; 2) cunoașterea de către fiecare părinte a particularităților colectivului clasei va indica părinților orientarea pe care să o aibă activitatea educativă atât în clasă, cât și în familie, atât în ceeace privește pe toți elevii cât și pe fiecare din ei în parte; 3) caracterul comun al problemelor educative ridicate în fața tuturor părinților apropie pe părinți de dirigintele clasei, creând o finalitate comună în activitatea colectivului de părinți.

Conținutul activității dirigintelui cu colectivul de părinți în ceeace privește educarea comună a elevilor este determinat de planul de activitate al dirigintelui. In fața părinților se pun acele probleme educative pentru a căror rezolvare muncește dirigintele. Totuși, formularea problemelor poate și trebue să fie schimbată întrucâtva, potrivit particularităților părintești (gradul lor de pregătire, nivelul lor cultural, condițiile vieții lor zilnice, etc.) și potrivit particularităților educației pe care o primește școlarul în familie. Astfel de pildă, în planul activității educative a dirigintelui stau următoarele probleme:

Pentru colectivul clasei:

1. Cum să fie pregătite în mod individual lecțiile de acasă?
2. Cum trebue să fie purtarea elevului sovietic?
3. Aspectul exterior al elevului și respectarea regulilor de igienă personală și socială.
4. Păstrarea de către elevi a averii sociale și personale.
5. Cum să ne pregătim mai bine pentru examene?

Pentru colectivul părinților:

1. Cum pot ajuta părinții pe copiii lor să învețe bine?
2. „Regulamentul pentru elevi" și îndatoririle părinților.
3. Ingrijirea copiilor acasă și obișnuirea lor de a se servi singuri.
4. Obișnuirea copiilor de a păstra lucrurile acasă.
5. Regimul elevilor în familie în perioada pregătirii pentru examene și în timpul examenelor.

Părinții au prilejul să cunoască în mod periodic, la adunările plenare, mersul lecțiilor și succesele la învățătură atât ale clasei în general, cât și ale fiecărui elev, ca și sarcinile instructiv-educative concrete pentru etapa de muncă următoare.

Organizarea colaborării între diriginte și părinți are ca rezultat, într'un timp destul de scurt, alegerea din colectivul de părinți a celor mai activi dintre ei, care se interesează mai mult de problemele de educație a copiilor și dispun totodată și de timp. Deobicei, astfel de părinți sunt puțini: 5—7 oameni. Aceștia se întâlnesc mai des cu dirigintele clasei, sunt mai apropiați de el și se deprind treptat cu activitatea practică, formând activul de părinți de pe lângă dirigintele clasei.

Activul de părinți este ajutorul cel mai apropiat al dirigintelui în ceea ce privește întreaga serie de măsuri educative aplicate de el. Fie că elevii trebue să fie conduși la cinematograf, fie că se organizează o șezătoare, fie că se cere să se studieze condițiile de viață ale unuia sau altuia dintre ei în scopul de a fi ajutat, fie că trebue să se aleagă dintre părinți o persoană care ar putea să conducă unul din cercurile elevilor, fie că trebue să fie antrenați la muncă și părinții care, deocamdată, nu vin regulat la adunări — în toate aceste cazuri și în cazuri asemănătoare, activul de părinți va fi mâna dreaptă a dirigintelui de clasă, va fi primul și cel mai apropiat ajutor al lui.

Pentru a folosi pe membrii activului de părinți ca pe ajutori ai săi, dirigintele trebue să-i cunoască bine: el trebue să știe cine de ce se interesează, cine pentru care muncă este mai potrivit, cui i se poate încredința o sarcină sau alta, spre a fi îndeplinită individual și cine îl poate ajuta în aplicarea măsurilor educative.

Dirigintele organizează periodic convorbiri cu activul de părinți, discutând cu ei unele măsuri cu privire la activitatea cu părinții. Pentru a da membrilor activului de părinți posibilitatea să-i cunoască mai bine activitatea instructiv-educativă, dirigintele invită, cu aprobarea directorului, pe fiecare membru al colectivului de părinți la lecțiile sale. Asistând pe rând la lecții, membrii activului de părinți cunosc mai îndeaproape activitatea instructiv-educativă a profesorului, atât în timpul lecțiilor, cât și în afară de lecții. Aceasta are ca rezultat faptul că între membrii activului de părinți și dirigintele clasei se stabilește o legătură mai strânsă.

Discuțiile cu privire la problemele pedagogice arată că este necesar ca membrii activului de părinți să cunoască mai temeinic problemele educației comuniste a copiilor în școală și în familie, iar aceasta pune bazele organizării seminarului pedagogic pentru activul de părinți al clasei și pentru întreaga școală.

Organizând activul de părinți al clasei, dirigintele se îngrijește ca numărul activiștilor să crească mereu, deoarece sarcina dirigintelui este de a antrena pe toți părinții în activitatea comună cu privire la educația comunistă a copiilor.

Organizarea activității comune a școlii și a familiei în legătură cu educația comunistă a copiilor, expusă pe scurt mai sus, permite părinților să cunoască întotdeauna dinainte sarcinile care stau în fața dirigintelui și, prin urmare, și în fața lor; ei știu ce măsuri practice educative va aplica dirigintele clasei în școală și ce măsuri trebue să aplice ei acasă la ei.

Principalul în acest sistem este realizarea unității între activitatea educativă a dirigintelui de clasă și a părinților. Părinții se conving prin experiență de dorința școlii de a-i ajuta în educația copiilor acasă și simt că școala și profesorii se îngrijesc de copiii lor, ceeace îi leagă și mai strâns de școală.

Continuitatea în ceeace privește conținutul activității adunărilor de părinți sporește interesul părinților pentru opera de educație a copiilor și-i obișnuește treptat cu munca educativă organizată și planificată pe care o desfășoară sub îndrumarea școlii.

In acest sistem de muncă, diferitele forme de activitate cu părinții, consultațiile în școală, vizitele la domiciliu, chemarea la școală, etc. — capătă o nouă însemnătate, deoarece toate aceste forme de legătură între școală și familie sunt foarte necesare în ceeace privește îndeplinirea sarcinilor educative comune și au un conținut concret, fiind cuprinse în planul general de activitate educativă a dirigintelui.

Pentru întărirea muncii grupelor de studenți

A. NEGREA
Director de Studii al Universității „V. Babeș" din Cluj

Grupa de studenți este cea mai potrivită formă organizatorică pentru închegarea unor colective puternice de muncă în instituțiile de învățământ superior. Incadrarea în astfel de grupe, care-și desfășoară întreaga activitate pe baza unui plan amănunțit, dă studenților posibilitatea de a studia în mod organizat și de a-și forma deprinderi trainice de muncă în colectiv. Iată de ce, urmând exemplul școlilor superioare sovietice, conducerile instituțiilor de învățământ superior din țara noastră au început să dea o atenție tot mai mare organizării grupelor de studenți, ocupându-se îndeaproape de îndrumarea muncii lor.

La Universitatea „V. Babeș" din Cluj, grupele de studenți funcționează de aproape doi ani. In acest timp, ele au început să primească forme organizatorice tot mai concrete, să câștige o experiență din ce în ce mai bogată, să desfășoare o activitate tot mai intensă și mai rodnică. Astfel, în acest an școlar, grupa I-a din anul IV dela Facultatea de Filologie obține rezultate bune în muncă; studenții se pregătesc temeinic, iau notițe la cursuri, participă activ la discuțiile din seminar, consultă bibliografia științifică și o conspectează. Lucrările de seminar, pregătite în amănuntime, au un nivel științific ridicat: toate lucrările de până acum ale studenților au fost notate cu bine și foarte bine. In cadrul grupei, studenții cu nivel profesional mai ridicat ajută permanent pe studenții mai slabi la învățătură. Deasemeni, grupa a 3-a din anul IV dela Facultatea de Geologie este în prezent una dintre cele mai bune grupe ale Facultății. Toți studenții din grupă au o frecvență regulată la cursuri și la lucrările practice, aplică pe larg metoda studiului individual în pregătirea profesională, participă activ la seminarii. Și studenții din grupa anului IV dela Facultatea de Istorie au o frecvență regulată la cursuri și la orele de consultații, muncesc planificat și au organizat în bune condițiuni pregătirea în vederea examenului de stat.

La Școala Superioară Pedagogică, înființată de curând, unele grupe de studenți au reușit să-și organizeze bine munca în colectiv. Astfel, studenții din grupa a 4-a dela Secția Fizico-Matematici se preocupă îndeaproape de studierea materialului predat la cursuri, sunt foarte activi la seminarii și frecventează cu regularitate orele de consultații.

Pe lângă aceste grupe, la care munca se desfășoară organizat și planificat, cu rezultate bune, există însă și alte grupe a căror activitate lasă de dorit. Astfel, studenții din grupa a 5-a a anului II dela Facultatea Matematici au o frecvență neregulată la cursuri, rezultatele pe care le-au obținut la unele lucrări de control sunt slabe iar pregătirea pentru seminarii nesatisfăcătoare. Grupa dă dovadă de lipsă de interes pentru unele materii (pedagogie), de indisciplină la unele ore de curs și seminarii, de nivel scăzut în asimilarea materiei predate la cursul de electricitate.

Studenții din grupa a 2-a din anul I dela Facultatea de Istorie nu știu să ia notițe la orele de curs, nu lucrează planificat, nu consultă suficient bibliografia științifică, ceeace îi face să nu activeze în seminarii. Tot așa, grupa a 6-a dela secția științe naturale a Școlii Superioare Pedagogice are o frecvență slabă și este inactivă la seminarii. In această grupă, munca în colectiv este neplanificată și desorganizată. In general, se constată că numărul grupelor slabe este mai mare la anul I. Studenții nou veniți nu au încă experiența muncii specifice din universitate și de aceea, un număr însemnat de grupe din anul I funcționează defectuos.

Analizând pe larg munca grupelor de studenți, ca și felul cum au fost îndrumate de către conducerile facultăților, direcția de studii a Universității „V. Babeș" a trecut la reorganizarea acestor grupe întemeindu-se pe experiența grupelor de studenți din universitățile sovietice ca și pe experiența obținută până acum în facultăți. Discuția organizată în cadrul direcției de studii a scos în evidență că lipsurile existente în munca grupelor de studenți se datoresc în primul rând faptului că n'a existat în Universitate o preocupare serioasă pentru elaborarea unui sistem unitar de organizare, coordonare și îndrumare a activității grupelor. Schimbul de experiență, organizat sporadic, nu a reușit să generalizeze experiența celor mai bune grupe, iar metodele juste de muncă în grupă nu au fost suficient popularizate pentru a da roadele cuvenite. Din această cauză, rezultatele bune au rămas închise în facultatea, anul sau grupa respectivă. Dar chiar în acele facultăți unde în cursul anului trecut se izbutise închegarea unor grupe care duceau o muncă temeinică, deficiențele nu s'au preocupat suficient să consolideze deprinderile abia înfiripate, să ajute la desvoltarea continuă a activității grupelor. Așa s'a întâmplat, de pildă, cu două grupe din anul II al Facultății de Pedagogie, a căror muncă nu a progresat în anul acesta.

Analiza muncii grupelor de studenți a scos deasemeni în evidență faptul că sarcina decanatelor nu se poate reduce numai la îndrumări date studenților în primele zile ale anului școlar, în legătură cu tehnica studiului individual, cu tehnica luării notelor la cursuri, a conspectării bibliografiei științifice, etc. — ci că ele au datoria de a îndruma organizat și sistematic, în tot cursul anului școlar, viața grupelor de studenți.

Problema organizării grupelor de studenți, — ca de altfel, problema organizării oricărui alt colectiv de muncă, — nu se reduce numai la imprimarea, la un moment dat, a spiritului de colectiv, a deprinderii de muncă planificată, etc. — ci constă, înainte de toate, în asigurarea continuității acestor deprinderi, astfel încât ele să devină o necesitate pornită din interior iar nu impusă din afară. Deficiențele trebue să ia din timp măsuri care să asigure constituirea grupelor sub forma unor colective stabile de lucru, care să-și înceapă munca chiar din primele zile ale anului universitar, fără să oscileze săptămâni de-a rândul într'o stare de „adaptare", adică de nehotărâre vătămătoare.

Deși organizată cu întârziere, analiza muncii grupelor de studenți dela Universitatea „V. Babeș" a dat direcției de studii posibilitatea să ia o serie de măsuri serioase pentru lichidarea lipsurilor în această privință. Astfel, s'a alcătuit în cadrul universității un colectiv care a primit sarcina de a asigura un sistem unitar de organizare și funcționare a grupelor de studenți. Această nouă formă de organizare prevede existența unui colectiv restrâns de conducere a grupei, ajutat în munca sa de toți ceilalți studenți din grupă, care primesc responsabilități precise privind urmărirea frecvenței, însușirea materialului la cursuri, pregătirea pentru seminar, etc. S'a căutat a se da, pe cât posibil, fiecărui membru al grupei câte o responsabilitate, în scopul de a educa în colectiv simțul răspunderii prin control reciproc. In sarcina grupei de studenți stă, deasemenea, asigurarea desfășurării în bune condițiuni a activităților școlare și extrașcolare: lucrări practice de laborator, seminarii, ore de consultații, lectura bibliografiei științifice, repetarea materiei în vederea examenelor, etc. Noua organizare a grupelor creează condițiile unei cât mai bune îndrumări a studenților în ceeace privește tehnica luării notelor la orele de curs, tehnica pregătirii pentru seminarii, a întocmirii fișelor din bibliografia științifică, întocmirea schemelor generale pe teme, întocmirea tezelor în vederea pregătirilor pentru examene, etc. Planificarea și controlul activității grupelor de studenți după un sistem unitar pe întreaga universitate urmărește formarea deprinderii studenților de a lucra organizat, de a duce o muncă intelectuală independentă și de a studia individual.

Este necesar să se acorde cea mai mare atenție controlului sistematic al realizării planurilor de muncă ale grupelor de studenți și îndrumării permanente a activității lor. Deasemeni trebue folosit cât mai larg schimbul de experiență între grupe. O importanță deosebită o are popularizarea metodelor folosite de grupele fruntașe, care trebue să ducă la generalizarea acestor metode, la folosirea lor de către toate grupele universității.

Colaborarea strânsă între decanate, organizația U.T.M. și sindicatul studențesc este o condiție esențială pentru buna desfășurare a activității grupelor. Conducerile facultăților trebue să acorde cea mai mare atenție realizării acestei colaborări, astfel încât să se asigure o activitate coordonată, care să ducă la îmbunătățirea continuă a muncii studenților.

Rezolvarea problemelor de aritmetică cu elevii din clasa IV-a elementară

Ne aflăm la o lecție de aritmetică la clasa IV-a elementară. Invățătoarea Victoria Mihai are de data aceasta o oră de ascultare. Controlează modul cum au fost rezolvate cele două probleme date ca teme pentru acasă. Sunt probleme de aflare a întregului când se cunoaște o parte a lui.

— Este vre-un copil care să nu-și fi făcut temele date pentru acasă? întreabă învățătoarea, adresându-se întregii clase și urmărind atent elevele din bănci. Nefiind nici un semn care să indice că s'ar găsi copii ce nu și-ar fi făcut problemele, învățătoarea continuă:

— Să vedem atunci cum ați rezolvat problemele. Cine vrea să ne arate cum a procedat la rezolvarea primei teme? Din toate părțile se ridică mâini exprimând dorința elevelor de a fi ascultate.

— Să citească eleva B. prima problemă și să ne explice cum a gândit când s'a apucat să rezolve problema și ce operațiuni a făcut?

„Intr'o pădure, — citește eleva, — sunt 875 de pini și restul brazi. Pinii formează 7/10 din toți copacii. Câți copaci sunt în total în această pădure?"

Mai întâi, continuă eleva, m'am întrebat: care sunt datele problemei, ce cunoaștem? Cunoaștem numărul pinilor — 875. Știu apoi că pinii formează 7/10 din toți copacii pădurii. M'am întrebat apoi: ce trebue să aflu? Și mi-am răspuns că trebue să găsesc câți copaci sunt în toată pădurea. Dar pentru ca să găsesc numărul total al copacilor, m'am întrebat mai departe: ce trebue să știu? Și mi-am răspuns: trebue să știu numărul pinilor și numărul brazilor. Numărul pinilor îl știu, numărul brazilor nu-l știu. Dar cum pot afla și numărul brazilor? M'am gândit: pinii sunt 7/10 din toată pădurea. Dacă ei sunt 7/10 din întreg, atunci toată pădurea trebue să aibă 10/10. Dela 7/10 până la complectarea întregului avem 3/10. Dar nu știm câți brazi sunt în 3/10 din întreg. Pentru aceasta trebue să aflu întâi cât de mare este 1/10 din întreg. Socotesc: în 7/10 din toată pădurea sunt 875 de copaci, într'o zecime trebue să fie de șapte ori mai puțin. Impart pe 875 la 7. Obțin 125. Trei părți din pădure, adică 3/10, vor fi de trei ori mai mult decât într'o zecime. Inmulțesc pe 125 cu 3 și obțin 375. Acesta este numărul brazilor. Știu câți pini și câți brazi sunt în toată pădurea. Imi este ușor acum să aflu câți copaci sunt împreună. Adun 875 cu 375 și capăt numărul total al copacilor din această pădure, adică 1250 de copaci.

— Eleva B., spune învățătoarea, a procedat bine la rezolvarea acestei probleme. A obținut cineva dintre voi un alt rezultat? Tu cât ai obținut? se adresă ea elevei G. Dar tu? Se adresă elevei C.

— Tot atât — răspund elevele.

— Și eu, se ridică în picioare eleva T. Am obținut tot atât dar am procedat altfel.

— Să vedem cum ai procedat, interveni învățătoarea.

— Eu, continuă eleva, după ce am aflat cât de mare este 1/10, adică după ce am împărțit pe 875, numărul pinilor, la 7, am calculat direct câți copaci are toată pădurea, înmulțind rezultatul acestei împărțiri, adică pe 125 cu 10.

— Dar, întreabă învățătoarea, ai mai calculat numărul brazilor?

— Nu, n'am calculat. Nici n'aveam nevoie pentrucă problema îmi cere să aflu numărul total al copacilor din pădure. Nu-mi cere și numărul brazilor.

— Este bine cum ai socotit, adaugă învățătoarea. Ai găsit calea cea mai scurtă și ai pornit exact dela ce ni se dă în problemă și dela ceeace ni se cere.

— Bine este copii, se adresă clasei și cum a procedat eleva B. și bine este și cum a procedat eleva T. Să vedem acum cea de a doua problemă. Să citească eleva D. (Care tocmai atunci ridicase mâna).

„Un călător a străbătut în prima zi de drum 842 km., iar în a doua zi 750 km. Dacă i-au mai rămas de mers 6/10 din drum, care era în total lungimea drumului?"

— Ce se cere în această problemă? Să spună eleva A.

— Trebue să aflăm lungimea totală a drumului, răspunse eleva.

— Ce cunoaștem în problemă? Să spună altcineva! Eleva P.

— Cunoaștem cât a mers în prima zi și cât a mers în a doua zi.

— Și ce mai cunoaștem încă?

— Mai cunoaștem cât i-a rămas de făcut, adică 6/10 din drum.

— Cum ai gândit mai departe?

...

— Spune atunci cât de mare era drumul exprimat în fracție ordinară?

— 6/10 — spune eleva.

— Dece 6/10? Ia gândește-te care este numărătorul și numitorul acestei fracții?

— Numitorul este 10, iar numărătorul este 6.

— Ce ne arată numitorul unei fracții?

— In câte părți s'a împărțit întregul.

—Dar numărătorul?

— Câte părți am luat din întreg.

— Spune atunci: în cazul fracției 6/10 în câte părți a fost împărțit întregul și câte părți am luat din acest întreg?

— Intregul a fost împărțit în 10 părți. Din aceste 10 părți am luat 6 părți.

— Cum se numește o parte luată din întreg care a fost împărțită în 10 părți egale?

— O parte luată dintr'un întreg care a fost împărțită în 10 părți egale se numește zecime.

— Cum este zecimea față de întreg și câte zecimi punem laolaltă ca să facem întregul?

— Zecimea este de 10 ori mai mică decât întregul. Intr'un întreg sunt 10 zecimi.

— Atunci, ia spune cât este de lung întreg drumul socotit în zecimi?

Și pentrucă eleva nu se poate încă descurca, fiind puțin emoționată, învățătoarea trece la tablă și trage o linie orizontală pe care fixează două puncte, A și B, reprezentând două localități între care se întinde drumul din problemă. Stabilește, cu ajutorul clasei, că drumul despre care este vorba în problemă trebue considerat ca un întreg care a fost împărțit în 10 părți egale. O elevă împarte linia orizontală de pe tablă în zece părți egale.

— Cine ne arată că drumul trebue să-l socotim ca un întreg împărțit în zece părți egale?

— Numitorul fracției, 6/10.

— Să arate cineva cât sunt aceste 6/10 pe linia noastră de pe tablă, care închipuește drumul dintre cele două localități (o elevă arată, pe diviziunile de pe linia orizontală, cele 6/10).

— Bine, și acum — se adresează învățătoarea elevei care nu izbutise să priceapă dela început —, să vedem câte zecimi din drumul nostru mai sunt până la complectarea întregului?

— Sunt încă 4/10, răspunde eleva.

Totul este limpede acum pentru fiecare din eleve. Cât este întregul, care sunt părțile lui, câte zecimi au fost parcurse, câte zecimi au mai rămas de parcurs.

— Știm noi cât de mari sunt cele 4/10? Să spună eleva N.

— Știm. Este drumul parcurs în cele două zile, adică 842 km. și 750 km., care împreună fac 1952 km.

— Dar ce se cere să aflăm în problemă noastră?

— Cât de lung este drumul.

— Și cum aflăm acest lucru? Să spună eleva F.

— Aflăm mai întâi o parte din cele 4/10, aflăm adică a patra parte din drumul parcurs în cele două zile. Numărul obținut prin împărțirea lui 1592 la 4, adică 398, îl înmulțim cu 10 și aflăm cât de lung este drumul luat în întregime. Eu am obținut rezultatul 3980 km.

— Cine dintre voi a obținut alt rezultat decât acesta?

...

Invățătoarea trece apoi la fiecare elevă și verifică dacă problemele au fost rezolvate și dacă toate caietele sunt îngrijite. Scoate în evidență elevele care au scris deosebit de curat problemele și le-au rezolvat corect. Până la terminarea orei mai sunt 8 minute. Mai are deci timp să dea teme pentru acasă. Suntem în perioada când se face repetiția materialului din clasa III-a. Cunoștințele din anul trecut se verifică și se consolidează pe calea aplicațiilor practice, adică prin rezolvarea unui cât mai însemnat număr de probleme.

Cum a procedat învățătoarea Mihai Victoria atunci când a dat teme pentru acasă? Constatând că sunt în clasa ei unele eleve în mintea cărora nu sunt destul de clarificate operațiile cu fracții ordinare, învățătoarea a dat ca temă pentru acasă o asemenea problemă. Ea a găsit însă necesar să mai treacă odată în revistă, în câteva minute, noțiunile de fracție, de numitor și numărător, stabilind, prin întrebări, conținutul fiecăreia din aceste noțiuni. A mai recapitulat apoi și noțiunile de fracții supraunitare, subunitare și echiunitare, luând exemple concrete pentru fiecare caz în parte. A trecut după aceia la citirea problemei ce urma a fi rezolvată acasă, problema nr. 306 dela pag. 52 din manual. Textul problemei vorbind despre o casă de odihnă, a lămurit ce este o asemenea casă și cine se folosește astăzi de astfel de case. Impreună cu elevele, a stabilit datele cunoscute și pe cele necunoscute, după care a fixat în linii generale, tot cu ajutorul elevelor, înșiruirea logică a raționamentelor care să ducă la rezolvarea propriuzisă a problemei. De data aceasta ea n'a mai trecut la amănunte, la stabilirea fiecărei operații în parte. A indicat numai unele eventuale dificultăți ridicate în problemă. Cea de a doua problemă dată pentru acasă neprezentând alte dificultăți față de prima, a fost numai indicată și citită.

Lecția de mai sus s'a desfășurat just și cu bune rezultate. Invățătoarea nu s'a mulțumit cu răspunsuri formale, necontrolate, ea a cerut mereu elevelor să-și motiveze răspunsurile. Mai mult, n'a trecut ușor dela o elevă la alta. N'a lăsat, cu alte cuvinte, o elevă care a ajuns într'un impas fără a-i ajuta să înțeleagă cum stau lucrurile într'un caz sau altul, fapt care contribue mult, pe de o parte, la consolidarea cunoștințelor elevelor, iar, pe de altă parte, la sporirea încrederii în forțele lor proprii. Invățătoarea a lucrat cu toată clasa. Ea n'a zăbovit prea mult atunci când una din elevele ei se încurcase în cazul stabilirii întregului, ci a găsit posibilitatea de a o lămuri chiar în cadrul lecției. Lecția tov. învățătoare Victoria Mihai a urmat îndeaproape indicațiile metodicii pentru predarea aritmeticii din școala elementară. Așa se explică de ce elevele din clasa IV-a elementară dela școala pedagogică de fete din Cluj se prezintă destul de bine la lecțiile de aritmetică.

Prof. I. DUICA

Spre noi succese în munca de alfabetizare!

Desvoltarea industriei noastre și socializarea agriculturii necesită din ce în ce mai multe cadre capabile să-și însușească metode științifice de muncă, să folosească măreața experiență a constructorilor comunismului. „Organizarea socialistă a agriculturii — spune tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — înseamnă nu numai lichidarea stării înapoiate a agriculturii, dar și lichidarea analfabetismului și a stării culturale înapoiate a țărănimii muncitoare".

Partidul și Guvernul nostru creează condiții din ce în ce mai bune pentru lichidarea neștiinței de carte, pentru atragerea maselor spre lumină, spre știință, spre conducerea treburilor Statului.

In această perioadă, în toată țara se desfășoară o largă campanie pentru intensificarea muncii de alfabetizare. Echipe formate din delegați ai Ministerului Invățământului Public, ai celorlalte ministere, ai instituțiilor culturale, ai organizațiilor de massă, ai căminelor culturale și ai presei, împreună cu delegații sfaturilor populare regionale, raionale și comunale ai organizațiilor de massă și ai presei locale vizitează centrele de alfabetizare organizate în școli, în întreprinderi și la domiciliul locuitorilor. Scopul acestei acțiuni este de a cunoaște condițiile în care se desfășoară munca de alfabetizare, metodele folosite de conducătorii cursurilor de alfabetizare pentru asigurarea unei frecvențe regulate și pentru îmbunătățirea predării. Totodată, echipele au sarcina de a scoate la iveală toate lipsurile, toate greșelile care mai persistă încă în această muncă, de a populariza metodele prin care cadrele didactice fruntașe au reușit să înlăture greutățile întâmpinate și să obțină succese importante.

Această campanie are deasemeni menirea să mobilizeze masse cât mai largi în sprijinirea acțiunii de alfabetizare, astfel încât să se îndeplinească în bune condițiuni sarcinile prevăzute pentru acest an: alfabetizarea a 550.000 neștiutori de carte și lichidarea totală a neștiinței de carte în sectorul socialist al agriculturii.

In acest an școlar sunt necesare noi eforturi, o muncă organizată și unită a tuturor factorilor chemați să contribue prin activitatea lor la sporirea efectivă a numărului ștuitorilor de carte. Sarcina esențială în această luptă revine cadrelor didactice care, urmând exemplul învățătorilor și profesorilor fruntași, premiați de Uniunea Sindicatelor de Invățământ pentru rezultatele obținute în munca de alfabetizare, trebue să se preocupe continuu de îmbunătățirea frecvenței la cursuri și de ridicarea calității muncii de predare. Sfaturile populare, comitetele de întreprindere și organizațiile de massă au datoria să sprijine efectiv acțiunea de alfabetizare în această privință.

Experiența de până acum arată că acolo unde a existat o răspundere unică a muncii de alfabetizare, unde s'a lucrat în strânsă colaborare cu toți factorii răspunzători de această muncă, s'a ajuns la rezultate care au făcut cinste unităților respective. Pe viitor trebue întărită și mai mult această colaborare. Trebue combătute cu curaj toate greșelile, orice delăsare și orice atitudine de indiferență față de alfabetizarea neștiutorilor de carte.

Acțiunea de alfabetizare fiind una din sarcinile esențiale ale Planului nostru de Stat, ea trebue dusă la îndeplinire cu toată dragostea și cu tot devotamentul.

Munca de îndrumare dusă de echipele de pe teren în aceste zile trebue continuată cu grijă și cu perseverență de către comisiile comune din centrele regionale, raionale și dela comune, de către inspectorii secțiilor de învățământ, de către directorii de școli și învățători, iar sarcinile trasate cu acest prilej trebue duse la îndeplinire în toate satele și orașele țării noastre. Numai astfel munca de alfabetizare va depăși succesele înregistrate în anul școlar trecut.

Să lichidăm dela început lipsurile

Anul acesta, munca de alfabetizare a pornit în condițiuni mult mai bune decât cele din anul trecut. Acolo unde sfaturile populare, cadrele didactice, organizațiile de massă au fost pătrunse de însemnătatea problemei alfabetizării, acolo unde s'a dus o susținută muncă de lămurire în rândurile analfabeților, acolo unde s'au asigurat din timp condițiile materiale necesare acestor cursuri: local, lumină, căldură, manuale și rechizite, rezultatele sunt bune.

Astfel, la școala elementară mixtă nr. 7 din București, directoarea școlii, tovarășa Elena Pavelescu, susținută de întregul colectiv pedagogic, a reușit să antreneze în această acțiune toate organizațiile de massă din școală și comitetul de părinți, al școlii, mobilizând și aducând la cursuri, în mod regulat, pe cei 60 neștiutori de carte din cartier.

Dar acțiunea acestei școli nu s'a oprit aici. Comitetul de părinți a organizat și un mic cămin, înzestrat cu pătucuri și diferite jucării, unde, în timpul lecțiilor, copiii cursiștilor au asigurată supravegherea necesară, servindu-li-se și câte o mică gustare: lapte, ceai, pâine cu unt, miere, biscuiți, etc.

In multe întreprinderi din București, munca de alfabetizare se desfășoară deasemenea mulțumitor. Astfel, putem cita „Uzinele Chimice", unde sunt cuprinși la cursuri 200 neștiutori de carte. Comitetul de sprijin ce funcționează pe lângă acest centru de alfabetizare, comitet compus din: directorul întreprinderii, secretarii org. de bază P.M.R. și U.T.M., președintele sindicatului și șefii serviciilor principale, a luat o serie de măsuri pentru a asigura o bună funcționare a cursurilor. S'a introdus fișa de frecvență și s'au luat măsuri pentru a se asigura prezența la cursuri a tuturor neștiutorilor de carte. S'au procurat din timp condițiile materiale necesare unei bune desfășurări a cursurilor: local, mobilier, lumină, căldură, manuale și rechizite.

Nu tot astfel se prezintă lucrurile la centrul de alfabetizare de pe lângă școala elementară nr. 4 băieți și nr. 4 fete și școala elementară nr. 1 mixtă unde măsurile luate au fost insuficiente, iar munca n'a fost îndrumată și controlată de conducerile școlilor.

La centrul de alfabetizare de pe lângă școlile nr. 4 băieți și fete, din 100 neștiutori de carte frecventează, în medie, numai 21. Directorul școlii, tov. Olteanu, a trasat sarcini scrise cadrelor didactice de felul cum trebue dusă această muncă, însă n'a controlat dacă măsurile luate sunt executate.

Responsabilul numit cu munca de alfabetizare, tov. Mărculescu, nu luase până la data de 21 Noembrie nicio măsură concretă care să asigure buna funcționare a acestor cursuri.

Nici chiar tov. Mihăescu, care predă la aceste cursuri, nu avea încă o evidență clară a neștiutorilor de carte ce urmează să fie cuprinși la cursuri. Nu avea încă întocmit un catalog de prezență cu numele neștiutorilor de carte, după cum nu avea nici planul lecțiilor pentru ziua respectivă.

Cadrele didactice dela această școală nu și-au organizat bine munca de alfabetizare. Impărțirea sarcinilor în așa fel ca unii să asigure mobilizarea, iar alții să predea efectiv la lecții, este greșită. Ea duce la lipsa răspunderii personale în această muncă, duce la rezultate negative.

O altă lipsă serioasă a cadrelor care predau la aceste cursuri este și faptul că nu au cerut sprijinul organizațiilor de massă ci au luat măsuri unilaterale care, în mod firesc, nu dau rezultate.

La școala elementară nr. 1 mixtă, lucrurile stau și mai prost. In anul I, frecventează numai 4 din 48 de neștiutori de carte, iar la anul II, frecventează un singur analfabet din 12 înscriși. Și aici cadrele didactice și-au împărțit munca în două: unii duc muncă de lămurire și mobilizează la cursuri pe neștiutorii de carte, iar alții predau efectiv lecțiile.

Pentru a se putea urmări această muncă, conducerea școlii a întocmit un grafic cu numărul neștiutorilor de carte repartizați fiecărui învățător și profesor al școlii, cu obligația acestora de a nota zilnic prezența la cursuri a neștiutorilor de carte repartizați. Insă mulți din analfabeții trecuți în grafic nu au nici un fel de mențiune în dreptul lor: fie că n'au fost vizitați la domiciliu, fie că nu s'au prezentat la cursuri, sau nu li s'a marcat prezența. Unii dintre învățătorii școlii, ca tov. Merciu Luciana, Zorici Alexandrina și Popescu Teodorina, subapreciind cu totul importanța unei evidențe precise și juste, au anticipat frecvența analfabeților repartizați, trecându-le dela început prezența în grafic până la sfârșitul lunii Noembrie. Această atitudine este cu totul nepermisă și ea nu corespunde câtuși de puțin comportării pe care trebue să o aibă astăzi cadrele didactice, care trebue să fie pildă vie de conștiinciozitate. Directorul acestei școli trebue să ia măsuri imediate pentru înlăturarea acestei înțelegeri greșite a felului cum trebue să se desfășoare munca de alfabetizare, pentru înlăturarea acestor atitudini dăunătoare.

Secțiunile de învățământ raionale care răspund de munca acestor școli vor trebui, de asemenea, să ia urgente și operative măsuri pentru lichidarea acestor lipsuri.

Lichidarea neștiinței de carte necesită eforturi serioase și susținute, necesită o muncă devotată, pornită dintr'o adâncă dragoste pentru oamenii muncii care au fost ținuți în întuneric de regimurile trecute.

Intârzierile dela ore, absențele nemotivate dela cursuri, plecările înainte de terminarea orelor programate, lipsa cataloagelor de prezență și a planurilor de lecții, nu pot duce la rezultate bune. Aceste lipsuri trebuesc lichidate dela început, pentru a ne putea îmbunătăți munca, pentru a duce la bun sfârșit acțiunea de alfabetizare, pentru a răspunde cu cinste acestei înalte datorii patriotice.

V. MUNTEANU

Răsfoind carnetul unui director adjunct

Una din preocupările de seamă ale tov. Haralambie Munteanu, directorul adjunct al liceului de băieți nr. 8 din București, este participarea la lecțiile care se desfășoară în școală. Așezat în ultima bancă a clasei, cu carnețelul în față, el urmărește cum profesorul dă viață fiecărui punct din planul întocmit.

Asistența directorului la lecțiile care se predau în școală este un bun mijloc prin care se poate cunoaște felul cum își desfășoară munca fiecare învățător și profesor în parte, un bun mijloc de îmbunătățire a acestei munci. Înțelegând importanța și necesitatea acestui fapt, cei mai mulți directori participă cu regularitate la lecții și în discuțiile pe care le au la sfârșitul orelor cu învățătorii sau profesorii respectivi, subliniază aspectele pozitive, atrag atenția asupra lipsurilor, dând în acelaș timp îndrumări pentru îndreptarea lor.

Sunt însă unii directori care se mulțumesc numai cu atât și nu duc acțiunea până la capăt. A discuta observațiile cu privire la lecții numai cu învățătorul sau profesorul care a predat nu este deajuns. O muncă sistematică și temeinică cere ca observațiile directorului să fie notate, să fie apoi desvoltate, prelucrate și discutate în ședințele consiliului pedagogic. Discuțiile în colectiv, când își spun cuvântul cadrele didactice cu experiență, duc la concluzii generale juste, de care trebue să țină seama toate cadrele didactice, din care pot să învețe mai ales învățătorii și profesorii tineri.

Toate acestea le-a înțeles bine tovarășul Haralambie Munteanu. Propunându-și să facă un referat în consiliul pedagogic, cu privire la concluziile pe marginea asistării la lecții, și-a întocmit un carnet în care a notat zile de-a rândul observațiile sale. Răsfoind acest carnet se pot vedea o serie întreagă de observații interesante privitoare la conținutul lecțiilor, la exactitatea cunoștințelor predate, la atitudinea profesorilor, la atmosfera din clasă, etc. Uneori, observațiile sunt notate în urma unor asistențe repetate la lecțiile aceluiaș profesor.

Sunt subliniate aci multe realizări. Așa de pildă, tov. Munteanu arată că tov. profesor Sucitu folosește întotdeauna harta la lecțiile lui, că se pregătește conștiincios pentru fiecare oră și, ca urmare, elevii lui au dobândit cunoștințe precise, pe care le stăpânesc temeinic; despre tov. profesor Opreanu arată că subliniază întotdeauna ideile principale din lecții; despre tov. profesor Maftei că lucrează cu toată clasa, și așa mai departe.

In carnetul lui, tov. Munteanu scoate însă în lumină și aspectele negative din munca profesorilor. El arată astfel că unii profesori fac confuzii și dau date greșite; că nu sunt verificate întotdeauna răspunsurile elevilor; în multe cazuri orele se transformă în dialoguri cu elevii scoși la tablă, în timp ce restul clasei nu participă la lecții, nu urmărește cele discutate.

Aspectele subliniate de tov. Munteanu sunt interesante. Aduse la cunoștința profesorilor respectivi și discutate apoi în colectiv, în cadrul consiliului pedagogic, ele pot contribui la îmbunătățirea procesului de învățământ din școală. Și faptul că a făcut aceasta este un merit al directorului adjunct.

Ceeace trebuie să arătăm însă aci este că observațiile nu s'au făcut în mod sistematic. Nu s'a luat o anumită problemă, de pildă, folosirea materialului didactic la lecții, sau metodele de predare, sau interogarea și notarea elevilor, etc., care să fie urmărită în diferite lecții pentru a se putea apoi trage concluzii pe marginea ei. Tov. Munteanu a observat la întâmplare, fără un plan precis. Chiar dacă a lucrat cu un oarecare plan, a lăsat să-i scape o serie de probleme esențiale. Astfel, în caietul său nu găsim nimic despre felul cum se face actualizarea lecțiilor. El nu dă nici un exemplu de actualizare bună sau un exemplu negativ în această privință, pentru a sublinia cum trebue sau cum nu trebue să se facă actualizarea. Ceva mai mult, nici măcar nu arată dacă, acolo unde era necesar, aceasta s'a făcut sau nu. Așa cum reese din observațiile scrise în caiet, legătura lecțiilor cu viața, problemă esențială în învățământul nostru, nu l-a preocupat deloc pe tovarășul Munteanu. Deasemeni, problemei folosirii materialului didactic la ore i s'a acordat o prea mică atenție; peste problema metodelor de predare s'a trecut deasemeni prea ușor.

In carnetul său, la sfârșitul observațiilor cu privire la orele la care a asistat, tov. Munteanu scrie în concluzie: „Trebuie să asist la mai mulți tovarăși și la mai multe lecții". Nu-și propune însă să facă aceste observații în mod sistematic, pe probleme, ceeace se impune cu necesitate. Asistențele la lecții constitue, de altfel, singura măsură concretă pe care o propune el în notele sale.

Totuși, pe marginea observațiilor sale, directorul adjunct arată că s'au putut trage o serie întreagă de învățături și anume: „că fiecare învățător și profesor trebue să-și pregătească în mod conștiincios planul de lecții, să fie atent la răspunsurile pe care le dau elevii, să expună lecțiile clar, să întrebuințeze cât mai multă tabla și creta, să corecteze expresiile și cuvintele greșite ale elevilor, să nu întrebuințeze cuvinte necunoscute de elevi sau, când o face, să le explice, să nu stea de vorbă cu unul sau doi elevi în timp ce clasa rămâne inactivă, să nu se plimbe prin clasă când ascultă ori explică, să insiste asupra ideilor principale din lecții. Deși acestea nu sunt cele mai esențiale lucruri și despre ele, atât tov. Munteanu cât și toți învățătorii și profesorii din școală, nu află acum pentru prima oară, este bine că s'a atras atenția asupra lor. Este rău însă că nu s'a trecut mai departe, la măsuri concrete și eficace ca, de pildă, prelucrarea unor teme speciale, studierea materialelor pedagogice sovietice legate de problemele care se cer rezolvate în școală, organizarea asistării reciproce la lecții în vederea schimbului de experiență și atâtea alte măsuri care ar putea veni serios în ajutorul muncii profesorilor.

Directorul adjunct al liceului nr. 8 de băieți dovedește o preocupare deosebită pentru acest aspect al muncii sale — asistarea la lecții. In măsura în care el va căuta să înlăture lipsurile pe care le are în această privință, va reuși să ducă o activitate rodnică, să sprijine într'adevăr cu succes cadrele didactice din școală, și aceasta se va oglindi în nivelul de pregătire al elevilor.

E. MANAC

BIBLIOGRAFIE

„PROCESUL", de a A. G. Vaida (Editura Tineretului) — Tema acestei cărți este acțiunea procesului ceferiștilor după luptele dela Grivița, proces înscenat și intentat de guvernul burghezo-moșieresc, conducătorilor clasei muncitoare.

Autorul folosește documente din această perioadă, zugrăvind în imagini sugestive desfășurarea procesului. Din carte se desprinde panica provocată în rândurile judecătorilor de cuvintele tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, dragostea și încrederea cu care îl privesc oamenii muncii.

In povestirile „Intrunirea sburătoare" și „Intâlnirea din Halta Griviței" sunt înfățișate acțiunile de protest ale muncitorilor care își arată devotamentul pentru conducătorii partidului.

Din paginile cărții se înalță puternică figura iubitului conducător al poporului nostru, tovarășul Gheorghiu-Dej.

Povestirile lui A. G. Vaida au un însemnat rol educativ, sădind în sufletul cititorilor dragostea față de partid, față de eroii clasei muncitoare care au transformat boxele de acuzați în adevărate tribune de demascare a politicii burghezo-moșierești.

★

„COPIII DIN VALEA ARIEȘULUI" A. E. Banconsky (Editura Tineretului) — Asemenea milioanelor de țărani săraci din țara noastră, Niculaie din Vidra a trăit sub jugul burghezo-moșieresc viața neagră de obidă.

La oraș însă viața era grea ca și la el, în Țara Moților — aceeași exploatare, aceiași mizerie. Comuniștii, îndârjiți luptători pentru libertatea poporului, erau întemnițați.

Nici chinurile, nici bestialitatea jandarmilor n'au reușit însă să-i îngenuncheze pe acei care aveau în fruntea lor pe tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, fiul cel mai iubit al clasei muncitoare, cel mai aprig luptător împotriva împilării la care era supus poporul muncitor.

După doborîrea regimului de asuprire boierească, satul se trezește la o viață nouă.

In imagini calde, neasemuit de vii, poemul înfățișează viața țăranilor din Munții Apuseni, lupta dusă de cei asupriți dealungul veacurilor pentru câștigarea libertății, precum și lupta patriotică dusă de partid în frunte cu tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

O nouă demascare a agresorilor imperialiști

Guvernul dela Washington s'a demascat din nou ca dușman înrăit al păcii, ca uneltitor criminal împotriva libertății și independenței popoarelor. Cu un cinism și o nerușinare care întrece până și pe aceea a hitleriștilor, domnii dela Casa Albă, în frunte cu Harry Truman, au făcut să fie adoptată așa zisa „lege a securității mutuale pe 1951", lege care prevede alocarea sumei de 100 milioane dolari pentru finanțarea grupurilor de spioni și sabotori care să activeze în Uniunea Sovietică și în țările de democrație populară.

Popoarele lumii, oamenii iubitori de pace cunosc prea bine obișnuitele metode ale guvernanților americani, ale diplomaților cu mentalitate de gangsteri, care nu se dau înlături dela nici o josnicie, atunci când este vorba de apărarea intereselor magnaților din Wall-Street. Procesele de spioni și sabotori care s'au desfășurat în ultimii ani într'o serie de țări de democrație populară au demascat cum nu se poate mai limpede adevărata față a diplomației dolarului. Toate aceste procese au dovedit fără putință de tăgadă că adevărații vinovați ai urzirii comploturilor care aveau de scop să răstoarne regimurile revoluționare din aceste țări erau diplomații americani și diplomații unora din țările aservite dolarului.

Dar este într'adevăr pentru prima oară în istoria relațiilor diplomatice când este adoptată o lege de felul acestei „legi a securității mutuale pe 1951" din Statele Unite. Insuși felul mârșav în care e formulată această lege arată până unde poate merge mentalitatea scelerată a bandiților omenirii, până unde poate merge ura și mânia neputincioasă a ațâțătorilor la un nou război.

Noua lege a lui Truman prevede textual finanțarea „oricăror persoane selecționate care locuesc în Uniunea Sovietică, Polonia, Cehoslovacia, Ungaria, România, Bulgaria, Albania . . . ori a persoanelor care au fugit din aceste țări sau pentru gruparea lor în detașamente de forțe armate care să sprijine organizația tratatului Atlanticului de Nord, sau pentru alte scopuri".

Nici că se putea o mai bună prezentare a „intențiilor pașnice" ale domnilor imperialiști, nici că se putea o mai bună demascare a vorbăriei despre „pace" pe care delegații Statelor Unite și ai țărilor satelite o desfășoară cu atâta elocință la O.N.U. Iată care este adevărata față a lupilor imperialiști care încearcă să se ascundă în blană de oaie. Iată care este adevăratul caracter „defensiv" al odiosului tratat al Atlanticului de Nord.

Sunt furioși imperialiștii în fața succeselor de zi cu zi ale țărilor din lagărul păcii și socialismului. Sunt furioși în fața creșterii nestăvilite a capacității economice a Marii Uniuni Sovietice, în fața desvoltării pe drumul socialismului a țărilor de democrație populară, eliberate de sub jugul capitalist. De aceia ei încearcă pe orice cale să uneltească împotriva acestor țări. De aceia ei calcă în picioare și obligațiile asumate de guvernul Statelor Unite în cadrul acordului încheiat cu Uniunea Sovietică în 1933, acord potrivit căruia guvernele Statelor Unite și Uniunii Sovietice se angajau să nu creeze, să nu finanțeze, să nu sprijine organizații sau grupuri militare care au de scop lupta armată împotriva celeilalte țări, ba dimpotrivă, să preîntâmpine orice recrutare pentru asemenea organizații și grupări.

Demascând caracterul odios al legii adoptate de guvernul Statelor Unite, Guvernul Sovietic în nota sa energică de protest adresată guvernului Statelor Unite arată că acțiunea guvernului american **„constitue o încălcare nemaiauzită a normelor dreptului internațional și este incompatibilă cu relațiile normale dintre țări și cu respectarea suveranității de stat"**.

Noua lege americană constitue un act agresiv împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară, act care trădează graba furibundă a imperialiștilor de a deslănțui un nou război.

Luând atitudine împotriva nemaipomenitei îndrăsneli a guvernului Statelor Unite de a adopta o asemenea lege, Guvernul Sovietic spune în nota sa de protest adresată guvernului Statelor Unite: **„Prin acest act, guvernul Statelor Unite nu face decât să se demaște ca dușman al păcii, ca un guvern care violează obligațiile asumate, care încalcă fără rușine normele elementare ale dreptului internațional și ale relațiilor dintre state"**.

Actul dușmănos al guvernelor Statelor Unite vizează în mod direct și țara noastră, este îndreptat și împotriva cuceririlor revoluționare ale poporului nostru muncitor. Bandiții imperialiști, ucigași ai mamelor și ai copiilor din Coreea ar vrea să rezerve și țării noastre o asemenea soartă, ar vrea să distrugă, ca și în Coreea, orașele noastre, fabricile noastre, școlile noastre.

Noua lege a lui Truman urmărește să finanțeze acele lepădături ale societății pe care poporul nostru le-a exclus din rândurile sale, acei spioni și trădători de țară de teapa lui Rădescu, Gafencu, Vișoianu, Tilea și alți bandiți care, plătiți cu dolari grei de bancherii americani își desfășoară activitatea criminală de spionaj și sabotaj îndreptată împotriva Republicii noastre Populare.

Lepădături de acest fel sunt „persoanele selecționate" de care vorbește noua lege a lui Truman.

Ultima provocare americană, violarea teritoriului țării noastre și al Ungariei de către un avion militar american de transport, ce urmărea să parașuteze spioni și sabotori recrutați din Jugoslavia, vine să adauge nenumăratelor fărădelegi ale imperialiștilor, vine să demonstreze că Truman și clica sa își pun în aplicare mârșava lege de finanțare a spionilor și sabotorilor.

Legea scelerată votată în Statele Unite a stârnit mânia îndreptățită a poporului nostru muncitor. Alăturându-se întru totul energicului protest al Guvernului Sovietic adresat Statelor Unite, Guvernul Republicii Populare Române, ca și Guvernul Republicii Populare Ungare au adresat și ele un protest vehement guvernului dela Washington.

Oamenii muncii din țara noastră au înfierat în nenumărate meetinguri de protest odioasa lege adoptată de guvernul american și au cerut ca ea să fie adusă în discuția Organizației Națiunilor Unite ca un act agresiv îndreptat împotriva păcii și securității popoarelor.

„Nu-i vom lăsa pe trădători să ne abată dela drumul nostru spre socialism — a spus în cadrul unui asemenea meeting Ion Popa, sudor la uzinele „Vulcan", decorat cu Ordinul Muncii. Vom fi vigilenți așa cum am fost și cu ceilalți trădători și suntem siguri că vom împiedeca planurile criminale ale imperialiștilor."

Voința poporului nostru muncitor, voința popoarelor din țările lagărului păcii și socialismului, care are în frunte Uniunea Sovietică, va ști să oprească la timp mâna criminală a imperialiștilor ațâțători la război și a persoanelor lor „selecționate".

Grijă pentru munca de alfabetizare la Rafinăria „Vega" Ploești

La Rafinăria Nr. 1 Vega din Ploești, direcția, organizația de partid și comitetul de întreprindere, au acordat o mare atenție acțiunii de lichidare a neștiinței de carte. S'a pus la dispoziția cursului de alfabetizare în clădirea clubului întreprinderii, o sală frumoasă și bine utilată și munca în întreprindere a fost organizată în așa fel încât să fie asigurată o frecvență regulată la cursuri. In vederea obținerii unor rezultate cât mai bune un funcționar din secția cadre a primit sarcina să se ocupe în special de problema frecvenței tuturor cursiștilor.

Astăzi, la o lună de zile dela începerea cursurilor de alfabetizare, se poate spune că munca de până acum a fost rodnică. O parte din elevi cunosc alfabetul, citesc, scriu. La gazeta de perete sunt cinci articole scrise de cei care urmează cursurile la ciclul I: „Eu pot acum să scriu și să citesc mai bine" își intitulează articolul muncitorul Adam Mihai, iar tovarășul Andrei Ilie spune: „Acum cunosc și eu alfabetul și parcă văd mai bine cum să muncesc".

Tovarășa propunătoare este ajutată în această muncă și de profesoara Maria Simionescu, deputată, membră în comisia permanentă de învățământ a orașului. Tovarășa deputată asistă la cursuri, urmărește îndeaproape frecvența și ține o legătură permanentă cu conducerea întreprinderii. Trebue subliniat faptul că direcția Rafinăriei Nr. 1 este preocupată și de problema înființării unui curs elementar de aritmetică, pentru unii absolvenți ai cursurilor de alfabetizare care, înscriși la școlile de calificare, întâmpină greutăți cu aritmetica.

Profesor GH. ANGHELESCU
corespondent

—o—

Activitatea cercului miciurinist în școala medie agrotehnică Suceava

Nu de mult la școala noastră a luat ființă un cers miciurinist. Chiar din primele zile de activitate a cercului elevii au dat dovadă de o mare dorință de a cunoaște cele mai înaintate experiențe și metode de lucru ale cercetătorilor și savanților sovietici în domeniul agriculturii. In cerc s'a discutat despre realizările din domeniul agriculturii sovietice, despre viața și opera lui Miciurin, despre cultura grâului în țara noastră, despre rugginile care atacă culturile de grâu, etc.

Membrii cercului strâng diferite specii de plante acvatice și ajută la înzestrarea laboratorului școlii cu materiale necesare muncii didactice. Studiul teoretic este totdeauna urmat îndeaproape de îndrumări și lucrări practice. Membrii cercului capătă astfel cunoștințe temeinice și bune deprinderi practice de muncă, — deprinderi și cunoștințe care le vor fi de mare folos în activitatea lor de mâine pe câmpurile de cultură ale gospodăriilor agricole de Stat și colective.

IACOB N. GHEORGHE
corespondent

Proectul programului pe anul 1952 al Editurii Tineretului

Proectul programului pe anul 1952 al Editurii Tineretului a C. C. al U.T.M. cuprinde peste 300 titluri de cărți cu un tiraj de aproape 6.500.000 exemplare. Cea mai mare creștere a planului se înregistrează în sectorul literaturii pentru copii: 160 de titluri într'un tiraj de cca. 4.000.000 exemplare, ceeace înseamnă, comparativ cu cele realizate între 1 Ianuarie și 1 Noembrie 1951, o creștere de 100%. Intreaga literatură pentru copii va fi strâns legată de programa de învățământ. Cărțile ce vor fi tipărite urmăresc să ajute copiilor să-și îmbunătățească cunostințele dobândite în școală.

Pentru copiii de vârstă preșcolară se vor edita 45 de cărți, inclusiv pliante cu desene. Astfel, vor apare lucrări ale clasicilor literaturii ruse, cum sunt: „Peștișorul de aur" de Pușkin, o culegere de povestiri scrise de Lev Tolstoi, Turgheniev, Ușinschi sau Necrasov. Deasemeni, vor apare „Broscuța călătoare" de A. Garșin, lucrări scrise pentru copii de Maiacovschi și Alexei Tolstoi, povestiri și versuri ale scriitorilor A. Barto, S. Marșac, A. Cardașova, Ușacova și alții.

Scriitorul Alexandru Șahighian va publica în Editura Tineretului două lucrări pentru copii: „Socotim" și „In pădure după mure", Deasemeni, în planul Editurii pe 1952 figurează lucrări pentru copii de Mihu Dragomir, Cicerone Teodorescu, Veronica Porumbacu, Sidonia Drăgușanu, Mioara Cremene, Alexandru Oti, Gica Iuteș, Dan Faur și alții.

Pentru elevii din clasele I, II și III, Editura Tineretului pregătește 29 de cărți într'un tiraj de peste 800.000 exemplare. Printre acestea figurează o nouă ediție din lucrarea „Copilăria lui Lenin" de A. Ulianova, continuarea povestirii „Vasioc Trubaciov" (vol. II) de V. Oseeva, lucrarea „Ninge" de L. Voroncova, cartea „Ajutorul vine" de B. Jitcov. Se vor mai edita: o culegere de basme ale lui Andersen, o culegere de povești ale popoarelor de pe Amur, de D. Naghișchin, „Guliver în țara piticilor" de I. Swift și altele.

Din viața copiilor din țara noastră vor apărea povestiri scrise de S. Gheorghiu, Suzana Delciu și alții. Cunoașterii naturii patriei noastre îi sunt dedicate cărțile „Nucul lui Toderiță" de Călin Gruia și „Povestiri vânătorești" de Eugen Jianu. Deasemeni, se vor publica cărțile „Povestire despre un copil grec" de F. Cononidis, „Ce e anul" de S. Marșac și câteva pliante: „Povestea apei", „Povestea mărului", „Povestea zahărului", „Povestea rochiței", etc.

Tot pentru școlarii din clasele I, II și III vor apare câteva lucrări ale clasicilor noștri: Ion Creangă, V. Alecsandri, Gh. Coșbuc, etc.

O atenție deosebită o acordă Editura Tineretului literaturii destinate elevilor și pionierilor între 9—14 ani. Pentru aceștia se vor edita 75 cărți, într'un tiraj mediu, pe titlu de carte, de 30.000 exemplare.

Acestor cititori le este destinată în special cartea „Vizitând expoziția I. V. Stalin" de scriitoarea Maria Banuș.

Din literatura sovietică vor apare în traducere lucrările: „Mereu împreună" de V. Havchin, „Cartea despre prietenie" de A. Carnauhova, „Clasa mea" de E. Vigdarova și altele.

Tov. Eugen Jebeleanu va publica în Editura Tineretului o culegere de poezii și scriitoarea Cela Serghi volumul „Cantemiriștii". Vor mai apare lucrările: „In grupa mea" de Gica Iuteș, „Prietenie" de Octav Pancu-Iași, „Tabăra de pionieri" de Geta Naum, „Colina cu Salcâmi" de Mira Iosif și alte lucrări scrise de Sonia Larian, Marius Mircu, etc.

Celei de a 5-a aniversări a Republicii noastre Populare îi este închinat volumul „Pământul Patriei", care va face cunoscute pionierilor bogățiile și frumusețile țării, desvoltându-le dragostea pentru Patria noastră.

Se va reedita în cursul anului 1952 cunoscutul roman, distins cu „Premiul Stalin", „Copiii din Stojari" de A. Musatov.

Aspectele vieții satului în trecut și astăzi, ale vieții noi în gospodăriile agricole colective, vor fi descrise în lucrările scrise de Eusebiu Camilar, Radu Boureanu, Petre Luscalov.

Trecutul de luptă al poporului nostru, lupta din ilegalitate a partidului clasei muncitoare, figurile comuniștilor care s'au jertfit pentru fericirea poporului, pentru viitorul copiilor, sunt zugrăvite în „Povestea poveștilor", poem de Marcel Breslașu, „Steagul Roșu" de Mihai Beniuc, „Poveste despre Ion Vodă cel Cumplit" de C. Ignătescu.

In cinstea aniversării a 75 de ani dela proclamarea independenței României (9 Mai 1877) va apare volumul bogat ilustrat „Prietenia româno-rusă".

Luptei pentru pace și demascării ațâțătorilor la război imperialiști le sunt consacrate lucrările: „Partizanii păcii — apărătorii copiilor" versurile „In straja păcii" de S. Marșac „„Povestiri despre Spania" de Jan Griva, o povestire despre viața grea a copiilor din Iran de Enver Mamedhanli și alte cărți.

Vor mai apare în Editura Tineretului câteva basme scrise de Victor Eftimiu, o nouă ediție a povestirii „Nică fără frică" de Nina Cassian și o nouă ediție revăzută din „Fram, ursul polar" de Cezar Petrescu.

Și în lista titlurilor destinate elevilor și pionierilor, bogata literatură rusă și sovietică ocupă un loc de frunte: „Străbătând continente și oceane" de V. Cubilițchi, „Incărcătura prețioasă", de M. Belahova, lucrarea lui Lev Cassil și M. Polianovschi, „Strada mezinului" distinsă cu premiul Stalin, „Fiul Regimentului" de V. Cataev (ed. II-a), „Povestiri despre copii" de Vera Imber, „Patria ta" de N. Mihailov, sunt numai câteva din lucrările pentru copii ale autorilor sovietici care vor apare în cursul acestui an în Editura Tineretului.

Se va publica și o culegere de povestiri din viața copiilor din țările de democrație populară, precum și cartea „Copiii și pumnalul" de autorul cehoslovac F. Langer, „Cristec din Varșovia" de scriitoarea poloneză I. Bronievscaia și altele.

Pentru munca de vară cu pionierii și școlarii vor apărea lucrările: „La serbările noastre" (material artistic), „Tinerii horticultori miciuriniști" și „Tabăra pionierească".

In cadrul noii colecții „Biblioteca Școlarului", care va apare sub îngrijirea prof. univ. Ion Vitner, se vor publica peste 20 de lucrări ale clasicilor literaturii noastre: M. Eminescu, I. Creangă, I. L. Caragiale, V. Alecsandri, D. Bolintineanu, Al. Vlahuță, Al. Odobescu, Gr. Alexandrescu, C. Negruzzi, St. O. Iosif, Th. Neculuță, Ion Păun-Pincio, I. Slavici și alții.

In cursul anului 1952, Editura Tineretului inaugurează și o colecție de popularizare a științei și tehnicii, care se va adresa elevilor din clasele a III-a până la a VII-a, ca și elevilor din școlile rezervelor de muncă.

In limba maghiară vor apărea în cursul anului viitor 50 de titluri de cărți pentru copii și tineret, într'un tiraj de peste 250.000 exemplare. Pe lângă traducerile din limbile rusă și română, vor apare și lucrări originale, scrise de scriitori de limbă maghiară din țara noastră, ca: Asztalos Istvan, I. Bonczos, E. Majtenyi, Andras Sütö, I. Robotos, M. Gall, E. Péterfi și alții.

In limba germană se vor tipări 25 de lucrări, iar în limba sârbă 15.

Se va acorda o atenție deosebită prezentării artistico-grafice a cărților, urmându-se exemplul editurilor sovietice „Tânăra Gardă" și „Detghiz". Cărțile pentru preșcolari vor fi ilustrate în câte 4-6 culori, asigurându-se condiții de imprimare cât mai bune.

Programul Editurii Tineretului, program care este supus discuției cadrelor didactice, instructorilor de pionieri și masselor largi de cititori, tineri și copii, trebue să fie complectat cu sugestii care vor contribui la îmbunătățirea lui, astfel încât cărțile editate în 1952 să contribue tot mai mult la educarea comunistă a tinerei generații.

Invățătorii și profesorii, educatoarele, bibliotecarii și instructorii de pionieri, sunt rugați să-și trimită părerea lor despre programul editorial pe anul 1952 al „Editurii Tineretului" a C.C. al U.T.M., contribuind astfel la îmbunătățirea lui.

Intocmirea bugetelor pe anul 1952—sarcină imediată

In instituțiile noastre de învățământ de toate gradele încep lucrările de alcătuire a bugetelor pe anul 1952. De felul cum conducătorii unităților de învățământ vor organiza întocmirea bugetului pe 1952, de felul cum vor ști să repartizeze sarcini concrete, în conformitate cu dispozițiunile Ministerului de Finanțe, tuturor salariaților lor chemați să întocmească planurile de venituri și cheltueli, de felul cum vor ști să controleze la timp sarcinile trasate și să examineze propunerile făcute, va depinde asigurarea în bune condițiuni a bazei materiale a școlilor noastre.

Intocmirea bugetului pe 1950/1951 în învățământ, modul de repartiție a cheltuielilor în raport cu sarcinile a avut lipsuri la o serie întreagă de unități. Astfel, unele unități au omis a trece în planurile lor de cheltuieli sume însemnate ce reveneau unui anumit sector de activitate, iar altele au trecut sume mult mai mari decât nevoile instituției. In aceste unități întocmirea planurilor de cheltuieli n'a corespuns realității, dovedindu-se că unii conducători de instituții de învățământ n'au dat suficientă atenție asigurării bazei materiale în mod just și cu spirit de economie.

Fiecăruia dintre conducătorii unităților de învățământ îi revine obligația ca, în lumina sarcinilor trasate prin Planul de Stat pe anul școlar 1951/1952, folosind experiența căpătată în cursul anului trecut și căutând cu stăruință să înlăture lipsurile care au existat, să întocmească cu deosebită grijă planul de cheltuieli pentru anul 1952. Deasemeni, în cursul execuției bugetare, fiecărui conducător de unitate îi revine sarcina de a controla felul cum se întrebuințează banii alocați, cerând organelor de execuție dări de seamă amănunțite pentru ca să poată lua din timp măsuri de remediere a lipsurilor. In felul acesta, planul de cheltuieli pe 1951/1952 va asigura, în bune condițiuni, baza materială pentru traducerea în fapt a sarcinilor ce stau în fața fiecărei instituții.

P. BARNEA

Frecvență sută la sută

La școala elementară de 7 clase din Nucet, raionul Târgoviște, planul de școlarizare a fost îndeplinit 100%, toți copiii recenzați frecventând regulat lecțiile. Cu ajutorul întregii populații din această comună și din comunele învecinate, de unde vin copiii înscriși în clasele V—VII, școala a reușit să înlăture greutățile ivite în munca de asigurare a frecvenței regulate a elevilor.

Note politice externe

Mult trâmbițata „ofensivă de pace" pornită deunăzi la O.N.U. de către diplomația imperialistă s'a terminat printr'un jalnic fiasco.

După înseși mărturisirile presei oficioase din Washington și Londra, scopul pentru care Acheson, Eden și Schuman au formulat, cu un gălăgios tam-tam propagandistic, așa-zisele lor propuneri de „dezarmare", era de a „neutraliza anticipat" propunerile pentru o adevărată dezarmare făcute de către A. I. Vâșinski, în numele Uniunii Sovietice. Cu alte cuvinte, ceeace urmăreau cele trei puteri occidentale, formulând niște propuneri pe cât de fățarnice pe atât de absurde, înadins ticluite spre a fi inacceptabile, era crearea unor confuzii care să le permită să acuze guvernul sovietic că „sabotează", prin refuzul său, „dezarmarea" și astfel să poată „justifica" necesitatea continuării cursei înarmărilor. Aceste calcule viclene au fost însă complet dejucate de către delegația sovietică, în așa fel încât cei trei miniștri imperialiști de externe se găsesc astăzi într'o vădită încurcătură.

Intr'un nou și mare discurs, pronunțat în fața Comitetului Politic al O.N.U., tovarășul Vîșinski a spulberat, în chip magistral, toate sofismele pe care reprezentanții Statelor-Unite, Angliei și Franței le opuneau propunerilor juste și realiste făcute de către U.R.S.S. pentru o reducere reală a înarmărilor, pentru o interdicție absolută a bombei atomice și pentru instituirea unui control internațional adevărat. După cum se știe, Uniunea Sovietică preconizează mai întâi adoptarea unei convenții pentru reducerea forțelor armate și a armamentelor și pentru prohibirea armei atomice, după care s'ar efectua un recensământ al potențialelor militare, urmat de un control internațional sever. Dimpotrivă, cele trei puteri imperialiste, dând dovadă de o totală lipsă de logică, stăruie pentru realizarea recensământului înainte de a se proclama principiul reducerii forțelor armate și armamentelor — și înainte de a se decreta prohibirea bombei atomice. Refuzând să-și ia mai întâi angajamentul de a dezarma și insistând asupra priorității cunoașterii nivelului potențialelor militare, guvernanții americani și vasalii lor țintesc să obțină numai informații și nu să dezarmeze, căci nimic nu garantează că dacă respectivul recensământ ar fi efectuat în prealabil ei n'ar zădărnici ulterior dezarmarea. Replicând ipocriților reprezentanți ai pomenitelor guverne, A. I. Vâșinski a precizat: **„Semnați acordul propus de noi cu privire la reducerea armamentelor și a forțelor armate, la interzicerea armei atomice și la instituirea controlului internațional — și noi vom pune pe masă toate cifrele, până la ultima mitralieră, până la ultimul soldat."** Și ministrul sovietic de externe a insistat: **„Să semnăm acordul, chiar aici, la această masă — să luăm loc și să punem pe masă toate datele, noi pe ale noastre, iar voi pe ale voastre"**.

Referindu-se apoi la alt aspect al „propunerilor" imperialiste, tovarășul Vișinski a dovedit, în mod riguros neîndoios, că ele **„nu prevăd niciun fel de interzicere a armei atomice"**. După ce a arătat că nu poate exista o veritabilă soluționare a problemei dezarmării fără o prohibire a acestei îngrozitoare arme, ministrul sovietic a spus: **„Gândiți-vă numai cum va reacționa întreaga lume dacă la un moment dat vom ieși din această sală exclamând: „Bomba atomică a fost interzisă!" Doriți acest lucru? Spuneți-o! N'o veți spune? Inseamnă că nu-l doriți!"** După care A. I. Vișinski a afirmat, cu forță: **„Nu există o a doua alternativă și nici nu poate exista conciliere între aceste două poziții opuse. Niciun fel de vicleșuguri verbale, niciun fel de manevre juridice nu vor putea ascunde adevărul de ochii milioanelor și milioanelor de oameni alarmați din întreaga lume, care doresc fierbinte să audă din această sală cuvintele sacre vestind interzicerea necondiționată a bombei atomice, distrugerea tuturor bombelor atomice, stabilirea controlului, elaborarea convenției în care se va vorbi despre toate acestea, verificarea tuturor întreprinderilor atomice îndată ce această convenție va fi semnată așa cum propunem noi"**.

In sfârșit, trecând la chestiunea controlului internațional, tovarășul Vîșinski a dovedit că cele trei puteri imperialiste nu vor, în realitate, un veritabil control, — adică inspectarea tuturor întreprinderilor atomice imediat după semnarea convenției pentru prohibirea armelor atomice. Cu acest prilej, ministrul sovietic de externe a mai spulberat și o altă minciună repetată mereu de către delegații imperialiști, anume că dacă organismul internațional de control ar funcționa, după cum preconizează Uniunea Sovietică, în cadrul Consiliului de Securitate, aplicarea controlului ar putea fi „paralizată de dreptul de veto". Tovarășul Vîșinski a reamintit că în nenumărate rânduri reprezentanții Uniunii Sovietice au precizat că dreptul de „veto" nu trebuie aplicat în lucrările organelor de control. Incă la prima sesiune a Adunării Generale a O.N.U., V. M. Molotov a declarat că principiul unanimității, care este în vigoare în Consiliul de Securitate, **„nu are nicio legătură cu activitatea comisiilor de control"** și **„deaceea nu există nici un temei pentru a spune că, făcând uz de dreptul de „veto", vreo putere va fi în stare să împiedece efectuarea controlului"**. Și A. I. Vîșinski, subliniind precizările tovarășului Molotov, a afirmat la rândul său: **„Spuneam limpede și precis: organul internațional de control trebue să fie fără „veto", Consiliul de Securitate cu „veto"**.

Prin aceste noi declarații, care sdrobesc ultimele „obiecțiuni" fățarnice opuse de reprezentanții celor trei puteri imperialiste, Truman, Acheson, Churchill și ceilalți se află puși în fața propriilor lor răspunderi, în auzul întregii lumi. Deaceea, simțindu-se complect demascați și neîndrăznind să respingă **de plano** amendamentele propuse de Vîșinski la proiectul lor, ei s'au văzut obligați să accepte constituirea unui Sub-comitet, format din delegații Uniunii Sovietice, Statelor Unite, Angliei și Franței, sub președinția lui Nervo, președintele Adunării Generale a O.N.U., spre a se încerca realizarea unei apropieri între cele două teze. Voința de pace a popoarelor este atât de puternică încât, sub presiunea opiniei publice mondiale un număr tot mai mare dintre sateliții Washingtonului, adoptă o atitudine favorabilă unei înțelegeri cuprinzătoare dintre „Vest" și „Est". Și este foarte grăitor faptul că susmenționatul Sub-comitet a fost creat la inițiativa stăruitoare a delegaților Indiei, Pakistanului și Siriei, ca și la cererea Ecuadorului, — state care până recent țineau cu smerenie trena politicii americane.

Dealtminteri, contradicțiile din lagărul imperialist nu fac decât să se agraveze, pe zi ce trece.

Aceste contradicții au ieșit și mai puternic la iveală cu ocazia recentei sesiuni dela Roma a consiliului blocului agresiv al Atlanticului de Nord. După cum se știe, criminala tranzacție încheiată la Paris între cele trei puteri imperialiste și Adenauer, cancelarul Germaniei apusene, — tranzacție prin care „Republica" dela Bonn era oficial inclusă în „Uniunea Atlanticului", iar noul Wehrmacht oficial inclus în proectata „armată europeană" a lui Eisenhower, — urma să constitue o „prefață fericită" pentru discuțiile atlantomanilor în capitala italiană. Pentru a arăta ce mari speranțe își puseseră belicișții americani în aceste discuții, este deajuns să spunem că sesiunea dela Roma trebuia să se traducă printr'o accelerare și amplificare considerabilă a preparativelor războinice, pe toate planurile, astfel că până'n câteva luni „armata europeană" să poată număra 40 de divizii, — ceeace necesită o majorare de 30% a cheltuelilor militare ale țărilor vest-europene.

Ce s'a întâmplat, însă? Anglia, în ciuda tuturor eforturilor lui Acheson și Eisenhower, care n'au ezitat să folosească și amenințări, a refuzat să participe la așa zisa „armată europeană". Refuzul Angliei de a accepta „Planul Pleven", — refuz care se dublează și de refuzul ei de a se integra în „Planul Schuman", — a provocat, pe cale de consecință, ezitarea guvernelor Belgiei, Olandei și Luxemburgului și chiar ale Franței și Norvegiei, care au declarat că fără participarea britanicilor nu văd cum s'ar putea realiza o „armată europeană", adică o armată în care predominanța noului Wehrmacht ar putea fi „înfrântă". In plus, atât Franța cât și Anglia se sbat, drept urmare a cursei înarmărilor, în mrejele unei crize economice atât de grave, încât nu mai pot aloca noi credite importante pentru înarmări fără a ajunge, imediat, la faliment.

Vorbind, săptămâna trecută la tribuna pretinsului „Consiliu al Europei", dela Strasburg, faimosul reacționar francez Paul Reynaud a dat a înțelege americanilor că țările vest-europene nu pot continua cursa înarmărilor decât dacă guvernul Statelor-Unite le „ajută", dar un „ajutor" mai mare ca în trecut. „**Noi**, — a declarat Reynaud, — **putem alege între unt și tunuri: nu putem însă alege între pâine și tunuri**".

Dacă la aceste adânci divergențe, mai adăugăm că guvernul englez a refuzat, din nou, la Roma, să accepte pușca americană „Garand" ca armă standard pentru armatele coaliției atlantice, precum și numirea unui amiral american în postul de comandant al forțelor navale din Atlantic, se înțelege lesne cu ce lamentabil eșec s'a încheiat sesiunea consiliului uniunii atlantice. In cercurile politice ca și în presa oficioasă din Washington, Londra și Paris, nu se mai aud, de o săptămână încoace, decât tânguelі, suspine elegiace și incriminări reciproce. „**New-York Herald Tribune**", de pildă precizează că în urma „**gravelor divergențe politice între țările din Europa occidentală**", există „**reala și îngrijorătoarea**" posibilitate ca Eisenhower să nu poată duce la bun sfârșit constituirea „armatei europene". După ce relevă că germanii din Vest nu privesc cu entuziasm crearea „armatei europene" și că majoritatea membrilor partidului conservator britanic se împotrivesc cu dârzenie alcătuirii acestei armate, ziarul citat conchide cu tristețe: „**Dacă englezii nu se vor alătura armatei europene, este posibil ca ea nici să nu fie vreodată creată. Statele-Unite vor putea atunci hotărî singure reînarmarea germanilor, ceeace ar însemna în mod vădit reînvierea armatei germane. Contrariu, armata lui Eisenhower nu va primi niciun fel de divizii. In oricare caz, încordarea politică din Europa Occidentală va fi atât de mare, încât scopul Statelor-Unite — crearea unei puternice armate europene — nu va fi probabil realizat niciodată**". La rândul său, oficiosul englez „Daily Telegraph" admite că „**atât în Germania cât și în Franța o mare parte a opiniei publice este împotriva înființării armatei europene**". Cât despre ziarul reacționar francez „**Aurore**" el arată că „**dacă Churchill ar fi cedat la Roma și Strasburg** (adică în „Consiliul Atlanticului" și în „Consiliul Europei", N.R.) **el ar fi fost răsturnat în 24 de ore și cu aceasta s'ar fi ivit riscul de a se ține noi alegeri**".

Toate acestea demonstrează că lagărul imperialismului nu mai poate salva nici măcar unitatea sa de fațadă. Contradicțiile inter-imperialiste sunt condamnate să se accentueze neîncetat, orice ar întreprinde șantajiștii americani. Sub presiunea tot mai puternică a luptei popoarelor pentru libertate, democrație, progres și pace, tabăra reacțiunii și a războiului slăbește și se descompune, în timp ce lagărul socialismului se desvoltă și se întărește impetuos.

Așa o impun legile istoriei.

Invățătorii — propagandiști ai metodelor agrotehnice înaintate

Importanța reținerii zăpezii pe ogoare

Una dintre cele mai însemnate măsuri agrotehnice care trebue popularizată în această perioadă este reținerea zăpezii pe ogoare.

Pentru a obține recolte mari, este absolut necesar să se asigure condițiile cele mai prielnice pentru creșterea și desvoltarea plantelor. Reținerea zăpezii pe câmp — care este metoda cea mai însemnată de apărare a culturilor de toamnă împotriva gerurilor aspre — constitue în acelaș timp metoda principală de strângere a umezelii în pământ și reprezintă deci și un mijloc sigur de luptă împotriva secetei.

In timpul iernii, frigul distruge multe plante neacoperite de zăpadă. In perioadele mai călduroase care se ivesc în timpul iernii și care pot avea o durată mai scurtă sau mai lungă, stratul subțire de zăpadă se topește iar plantele, rămânând descoperite, își micșorează rezistența la ger și suferă ori de câte ori temperatura coboară brusc.

Toate acestea se pot însă înlătura când există un strat de zăpadă mai gros deasupra ogorului. Primăvara, odată cu topirea zăpezii, schimbările de temperatură mari și brusce fac ca plantele să nu poată rezista. Dacă însă se reține bine zăpada pe pământ, aceste pagube se pot înlătura.

Zăpada oprită pe ogoare se topește treptat și pătrunde în pământ, mărindu-i provizia de apă.

Un alt folos însemnat al reținerii zăpezii pe ogoare constă în faptul că astfel nu se îngăduie înviorarea prea timpurie a plantelor în urma desghețurilor din timpul iernii. Se știe că înviorarea timpurie a semănăturilor de toamnă face să scadă rezistența plantelor față de gerurile dinspre primăvară. Mărind rezervele de umezeală în sol și ferind mai bine semănăturile de toamnă și ierburile de ger, reținerea zăpezii mărește eficacitatea tuturor celorlalte măsuri agrotehnice folosite pentru obținerea unor recolte mari.

Mijloacele de reținere a zăpezii sunt variate. Totuși, după felul efectuării lor, ele pot fi împărțite în următoarele trei grupe:

1. Obstacole artificiale mobile și fixe, cum ar fi gardurile, crengile uscate, snopii, etc.

2. Obstacole făcute din zăpadă (pereți de zăpadă, valuri de zăpadă).

3. Plante de protecție special cultivate pe ogoare neocupate (ogoare cu perdele de protecție: porumb, floarea soarelui și alte plante).

Reținerea zăpezii cu ajutorul obstacolelor artificiale, cum sunt gardurile, în comparație cu celelalte metode asigură o depozitare mai mare a zăpezii. Ele pot fi mutate în timpul iernii dintr'un loc într'altul pentru a se obține o grosime uniformă a zăpezii. Aceste obstacole se așează totdeauna deacurmezișul direcției vânturilor. Când se întrebuințează tulpini în acest scop, lucrările de așezare în câmp trebuiesc făcute până la data înghețării solului. Pentru oprirea zăpezii pe ogoare se întrebuințează și pluguri speciale cu care se începe a lucra când zăpada are 8—10 cm.

Reținerea zăpezii este una din metodele cele mai sigure și verificate în practică de colhozurile sovietice pentru reținerea apelor provenite din topirea zăpezii, condiție necesară păstrării umezelii în sol. Pentru ca apa provenită din topire să intre în sol în mod rațional și pentru a se preîntâmpina scurgerea sau formarea bălților, colhoznicii presară deasupra zăpezii semințe, nisip sau pământ cernut, în benzi late de cca 1 m. și distanțate la 10—20 m. Benzile presărate cu aceste materiale se topesc repede, iar fâșiile late opresc apa provenită din aceste benzi să se scurgă.

In lupta pentru o recoltă bogată trebue ca învățătorii și profesorii să popularizeze pe o scară cât mai intinsă metodele reținerii zăpezii, deoarece este vorba de metode agrotehnice înaintate, ușor de aplicat și cu efecte mari asupra creșterii producției agricole.

Aplicarea lor va ajuta pe țăranii muncitori să câștige bătălia pentru învingerea secetei, pentru obținerea unor recolte mereu sporite.

Ing. C. LOZINSCHI
secretar de secție la Societatea de Științe Agricole „I. V. Miciurin" din R.P.R.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26. Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28. Telefon Nr. 1.51.70. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni 130; Instituții anual 500 lei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL III Nr. 141 | 4 PAGINI 5 LEI | SÂMBĂTĂ 15 DECEMBRIE 1951

In acest număr:

- Principiile tactice ale partidului de tip nou — de A. Beraru.
- Consiliul pedagogic, un organ al gândirii colective — de N. Sorokin.
- Să luptăm pentru lichidarea neștiinței de carte!
- In preajma încheierii celui de al doilea pătrar — de E. Mănac.
- Pentru stricta aplicare a Hotărîrii cu privire la cadrele didactice în regiunea Constanța.
- Note politice externe.

Sprijinirea campaniei de colectări, o îndatorire patriotică a cadrelor didactice

Sub conducerea Partidului, oamenii muncii din Patria noastră obțin noi și însemnate succese în domeniul construcției economice și culturale. Intregul nostru popor luptă cu hotărîre pentru industrializarea țării, pentru transformarea socialistă a agriculturii, pentru făurirea unei culturi noi, pusă în slujba progresului și a păcii.

In lupta pe care o desfășoară oamenii muncii din țara noastră pentru realizarea planului cincinal, schimbul între oraș și sat — care asigură țărănimii muncitoare produsele necesare și dă statului posibilitatea de a avea un fond centralizat de cereale — este de o însemnătate hotăritoare.

Prin crearea fondului centralizat de produse agricole se poate realiza aprovizionarea cu alimente a oamenilor muncii dela orașe și a Armatei poporului, ca și materiile prime necesare industriei, se pot furniza cantitățile necesare pentru export, se asigură cantitatea de semințe selecționate necesară creșterii continue a recoltelor. Iată de ce a contribui la buna desfășurare a campaniei de colectări, prin care se realizează acest fond, este o îndatorire patriotică a întregului nostru popor muncitor.

Invățătorilor și profesorilor care lucrează în școlile sătești le revin sarcini deosebit de însemnate în această privință. Străduindu-se să devină cu adevărat, așa cum spune tovarășul Stalin, „una din verigile care unesc massele țărănești cu clasa muncitoare", învățătorii dela sate trebue să ducă în rândurile țăranilor muncitori linia Partidului, să-i mobilizeze în îndeplinirea sarcinii patriotice de predare a cotelor la colectări.

In anul acesta, țărănimea muncitoare și gospodăriile agricole colective au obținut, cu sprijinul clasei muncitoare, o recoltă îmbelșugată. Campania de colectări se desfășoară într'un ritm viu. Față de aceiaș perioadă a anului trecut, s'au colectat până acum, pe întreaga țară, cu 28% mai mult grâu, cu 93% mai mult orz, cu 144% mai mult porumb.

In numeroase sate, munca învățătorilor în rândurile țărănimii muncitoare a contribuit la desfășurarea în bune condițiuni a planului de colectare. Tovarășul Petre Negoiță, învățător în satul Pantazi, comuna Coșlegi, regiunea Prahova, duce o susținută muncă de lămurire dela om la om, scrie articole la gazeta de perete și arată amănunțit țăranilor muncitori câtă însemnătate are predarea la timp a cotelor. Ca și el își duc munca tovarășii Ion Călăbăreanu și Traian Mirițoiu, dela școala din comuna Dumbrava, sau Constantin Nicolae, din comuna Inotești, regiunea Prahova.

Membrii sindicatelor de învățământ din regiunea Bârlad desfășoară de asemeni o muncă stăruitoare de lămurire. In cadrul birourilor sindicale raionale ei au discutat pe larg îndatoririle care le revin în campania de colectări. Numeroși activiști ai sindicatelor de învățământ din regiune își desfășoară munca de agitație în cadrul căminelor culturale, al consfătuirilor cu părinții elevilor, etc. Tovarășul învățător Gh. Grațian, din comuna Poenari-Rali, raionul Ploești, a adus o contribuție însemnată la desfășurarea campaniei de colectări, folosind în munca de agitație exemple concrete și convingătoare.

Acolo unde învățătorii și profesorii se dezinteresează de această problemă, lucrurile merg însă mai greu. Tovarășii învățători Andrei Mihăilescu, din raionul Cricov, sau Stanciu V. Vasile din raionul Ploești, de pildă, n'au înțeles just sarcinile care le revin în această privință.

Invățătorii și profesorii dela sate au datoria să fie adevărați agitatori de masă, care să înțeleagă în adâncime însemnătatea de stat a succesului campaniei de colectare și să folosească toate mijloacele pentru asigurarea acestui succes.

Neostenită trebue să fie lupta învățătorilor dela sate împotriva chiaburilor și speculanților, dușmani înverșunați ai poporului muncitor, care încearcă să se pună de-a-curmezișul înfăptuirii în bune condițiuni a campaniei colectărilor, așa cum încearcă să se pună de-a-curmezișul tuturor înfăptuirilor noastre. Invățătorii dela sate trebue să fie necontenit alături de țăranii muncitori și să ducă împreună cu ei o luptă hotărîtă împotriva încercărilor criminale ale chiaburilor și speculanților, care ar vrea să folosească produsele agricole pentru jaf și speculă și să împiedice vânzarea acestor produse la prețuri ieftine, în interesul oamenilor muncii.

In ziarul „Scânteia" de Joi 13 Decembrie, de pildă, se vorbește despre metodele mârșave folosite de chiaburii Codea Petru din Greoni, Bibolaru Simion și Belea Gheorghe, din comuna Ticvaniul Mare, judecați de curând de tribunalul din Oravița. Acești dușmani înrăiți ai regimului nostru de democrație populară au încercat să mintă și să înșele poporul muncitor. Ei n'au predat cotele cuvenite, pretextând că pământul lor a fost bătut de grindină, că au obținut recolte proaste, etc. Țăranii muncitori i-au demascat însă, scoțând la iveală una după alta toate minciunile acestor bandiți. Nu-i deloc întâmplător faptul că tocmai chiaburii, asupra pământului cărora s'au abătut urgiile „grindinei" care nici n'a existat, au uneltit și împotriva tinerei întovărășiri formate de țăranii muncitori din Ticvaniul Mare. Asemenea elemente trebue demascate cu toată hotărîrea. Combătând uneltirile și înșelăciunile lor, arătând țăranilor muncitori scopul adevărat al acestor uneltiri, învățătorii din școlile sătești trebue să ridice tot mai mult spiritul de vigilență al întregii țărănimi muncitoare.

Munca de culturalizare pe care o desfășoară învățătorii școlilor sătești în rândurile masselor trebue strâns împletită cu acțiunea de lămurire în privința sarcinilor legate de campania de colectări. In acest scop trebue folosite toate mijloacele care ne stau la îndemână: cursurile de alfabetizare și serile de citit, conferințele la căminele culturale sau cercurile agrotehnice, consfătuirile cu părinții elevilor, munca de lămurire dela om la om, sau articolele la gazetele de perete, etc. Invățătorii satelor trebue să arate țărănimii muncitoare că fiecare kilogram de produse agricole predate la timp statului duce la desvoltarea economiei noastre naționale, la înflorirea satelor, la întărirea Patriei noastre și la consolidarea păcii. Schimbul între oraș și sat va îngădui industriei noastre să producă din ce în ce mai multe mașini agricole, va permite intensificarea aprovizionării satelor cu produse industriale de larg consum și crearea unor noi instituții culturale pentru țăranii muncitori.

Luptând pentru îndeplinirea în bune condiții a planului de colectări, învățătorii trebue să întărească totodată munca de răspândire a științei agrotehnice. Ei pot da țăranilor muncitori sfaturi amănunțite asupra celor mai bune metode de îngrijire a culturilor și a vitelor în timpul iernii, asupra mijloacelor care trebuesc folosite pentru asigurarea unei recolte bogate în anul viitor.

Secțiile de învățământ și birourile sindicale dela regiuni și raioane au datoria să îndrumeze munca pe care învățătorii o desfășoară în rândurile țărănimii muncitoare, să-i mobilizeze în folosirea tuturor formelor de agitație și să asigure un conținut just al acestei munci.

Impletind strâns acțiunea de lămurire în campania de colectări cu demascarea hotărîtă a chiaburimii, toți cei ce muncesc în școlile sătești trebue să fie totodată ei înșiși un exemplu de îndeplinire a obligațiilor față de stat. Ei vor aduce, în felul acesta, o contribuție însemnată la intensificarea schimbului între oraș și sat, la întărirea patriei noastre care construește socialismul.

Comunicat despre încheierea acordului de colaborare culturală între R. P. R. și R. P. Chineză

In ziua de 12 Decembrie curent, la Pekin a fost semnat acordul între Guvernul R.P.R. și Guvernul R.P. Chineze referitor la colaborarea culturală.

Scopul încheierii acestui acord este întărirea prin colaborare culturală strânsă a relațiilor de prietenie între popoarele celor două țări, a cunoașterii reciproce a celor două popoare, a întăririi și desvoltării colaborării lor pentru cauza apărării păcii în lumea întreagă.

Acordul prevede schimb reciproc de experiență de construcție a celor două țări în domeniul culturii, învățământului, științei și artei și prevede măsuri de înlesnire colaborării între instituțiile culturale, educative și științifice.

Tratativele au decurs și s'au terminat cu succes într'o atmosferă de caldă prietenie. Acordul a fost iscălit în numele Guvernului R.P.R. de N. Popescu-Doreanu, ministrul Invățământului Public, iar din partea Guvernului R. P. Chineze de Șen Ian-bin, ministrul Culturii.

Școala în orașele și satele noastre

Își însușesc metodele sovietice de lucru

Facultatea Agrotehnică din Timișoara utilizează cu succes bogata experiență a științei sovietice. Studenții vizionează filme documentare de popularizare a științei, citesc broșuri și reviste cu caracter agricol, prelucrându-le apoi în ședințele de grupă. Un îndrumător de preț în munca lor sunt revistele sovietice: „Economia Agricolă Socialistă" și „Agronomia Sovietică", ale căror articole sunt traduse în limba română de colectivul de traducători al facultății.

Din aceste reviste studenții au adâncit până acum studiile savantului sovietic S. Hoștaria „Despre ierburi amestecate, ca asolamente pentru zonele secetoase ale sud-estului" și „Marile transformări ale agriculturii din U.R.S.S.", studiul lui Iacușekin „Cerințele agrotehnice pentru mașini agricole", al lui Reabușco: „Asolamente de câmp cu ierburi perene" și al lui N. S. Abdonin: „Influența granulației și a mijloacelor de introducere a superfosfatului asupra utilizării lor de către plante".

Studiul savantului sovietic A. V. Nujdin: „Construirea iazurilor și a rezervoarelor de apă" care se preocupă de complexul mijloacelor de luptă contra secetei, a fost discutat și desbătut cu un deosebit interes de către studenții facultății.

Invățămintele căpătate din studierea acestui material vor fi transpuse în practică de către studenți, fie la ferma experimentală a facultății, fie în cadrul practicii de vară.

Chiar acum, când sunt pe băncile facultății, studenții agronomi se preocupă de sprijinirea țărănimii muncitoare. Insoțiți de profesorii lor, studenții Facultății Agrotehnice din Timișoara se deplasează regulat la sate, unde țin conferințe referitoare la problemele agricole. In cadrul practicii, studenții au participat la campania de însămânțare, de recoltare și la celelalte campanii sezoniere. Astfel, în toamna aceasta, studenții din anii III și IV au dat un ajutor real colectiviștilor din Teremia.

Pregătirea bazată pe însușirea celor mai avansate metode agrotehnice din Uniunea Sovietică și pe îmbinarea teoriei cu practica constituie o garanție că absolvenții Facultății Agrotehnice din Timișoara vor deveni elemente active în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii din țara noastră.

IOJA ROZALIA
corespondent

Consfătuire pe marginea broșurii „Invățătoarea"

In satul Ciumați, raionul Vidra, regiunea București, a avut loc o consfătuire asupra cărții „Invățătoarea" de G. Sidorovici la care au participat peste 150 de persoane. După prezentarea broșurii de către tovarășul C. Mocanu dela Editura de Stat, au urmat vii discuții asupra calităților și scăderilor lucrării.

Țăranii muncitori au dovedit un interes deosebit pentru această carte și, prin discuțiile pe care le-au purtat în legătură cu conținutul ei, au subliniat calitățile și importanța ei în lupta împotriva analfabetismului.

Pentru asigurarea unei participări cât mai largi la discuții au fost organizate din timp cercuri de citit în cadrul cărora s'a făcut lectura cărții.

Cu prilejul consfătuirii au fost evidențiate 2 din aceste cercuri conduse de țăranii muncitori Ștefan Ungureanu, deputat, și Gheorghe Gheorghe.

Consfătuirea s'a încheiat cu un frumos program artistic.

GLEB STATNIC
corespondent

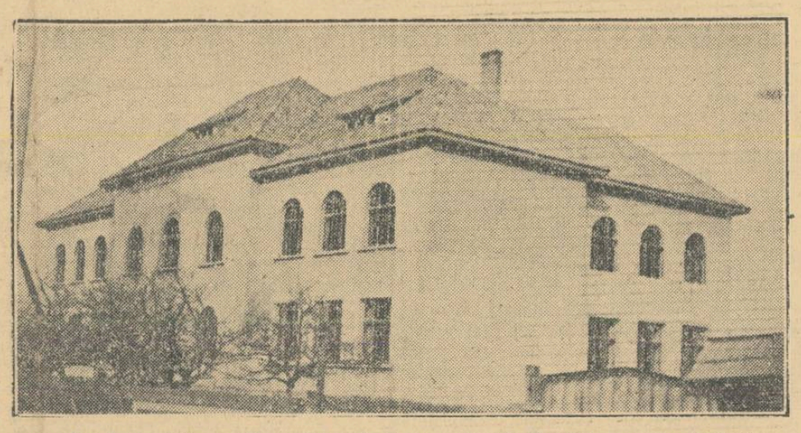

Localuri noi de școală se clădesc în toate regiunile Patriei noastre. Incăpătoare, luminoase, dotate cu mobilier și material didactic, noile școli constituie încă o mărturie a grijii pe care Partidul și Guvernul o poartă învățământului public din Republica noastră Populară.

Clișeul de mai sus reprezintă localul unei școli elementare cu 7 clase clădită de curând în com. Ibănești, regiunea Mureș.

Școala, preocupare permanentă a sfaturilor populare din regiunea Bihor

Sfaturile populare din regiunea Bihor se preocupă îndeaproape de toate trebuințele legate de bunul mers al școlilor din regiune. O deosebită atenție s'a acordat asigurării bazei materiale a școlilor și internatelor. Direcțiile de școli au simțit permanent ajutorul comitetelor executive. Datorită acestei griji, majoritatea școlilor din regiunea Bihor sunt model de curățenie. Noile școli și săli de clasă, clădite sau amenajate prin grija sfaturilor populare și din inițiativa acestora au completat, în bună parte, nevoile de spațiu ivite prin cuprinderea în învățământ a unui număr mai mare de elevi și prin crearea internatelor. Astfel, în anul acesta prin posibilități locale și prin grija comitetelor executive ale sfaturilor populare s'au pus în funcție 68 de săli de clasă noi. Aceasta a făcut posibil ca peste 2000 elevi să poată învăța în condițiuni bune. S'au remarcat în această privință sfaturile populare din raioanele Beiuș, Aleșd, Șimleul Silvaniei, orașul și raionul Oradea. In afară de aceasta mai sunt în regiunea noastră 30 de șantiere de școli, în 30 comune și sate, la care se lucrează intens. In anul acesta și în anul viitor se vor termina peste 60 săli de clasă noi. Merită să fie evidențiat în această privință raionul Beiuș, unde se găsesc 7 asemenea șantiere. La Budureasa, sfatul popular raional a început în luna Iulie a acestui an, zidirea unui local de școală cu etaj, cuprinzând 4 săli de clasă, 4 dormitoare mari, săli necesare grădiniței de copii, cu bucătărie și sală de mese la subsol, precum și o locuință pentru învățător. Comitetul executiv al sfatului popular a mobilizat cetățenii din comună și cu ajutorul lor a strâns peste 1.500.000 lei. Tot cu ajutorul oamenilor muncii s'au făcut peste 100.000 cărămizi și s'a rezolvat în cea mai mare parte problema transportului materialelor de construcție. Se ridică noi localuri de școli în comunele Cotiglet, Topa de Sus, Stracoș, Câmpani, Sălișle de Vașcău și altele.

Comitetele executive ale sfaturilor populare au purtat o grijă deosebită dotării și aprovizionării internatelor din mediul rural. Un exemplu în această privință îl constituie raionul Aleșd.

Dar comitetele executive ale sfaturilor populare din regiunea Bihor nu s'au ocupat numai de problemele materiale ale școlilor. Ele au manifestat o deosebită grijă și pentru buna desfășurare a cursurilor de alfabetizare asigurând, în cazuri numeroase, mobilizarea analfabeților. In raionul Beiuș s'au procurat manuale și rechizite în valoare de peste 80.000 lei, prin grija comitetelor executive comunale. Făcând parte din comisiile de alfabetizare membrii comitetelor executive au vizitat des cursurile, interesându-se de bunul lor mers. Deputații Balint Teodor. Lăzăreanu Ioan din comuna Husasăul de Tincă, raionul Salonta, au organizat centre de alfabetizare în propriile lor case. Anul acesta ei au contribuit la realizarea unei frecvențe regulate chiar din primele zile ale deschiderii cursurilor. Tot datorită ajutorului primit dela sfaturile populare în prima zi de școală a anului școlar 1951/52, 111 școli au avut o frecvență de 100%.

Toate aceste realizări dovedesc grija permanentă a sfaturilor populare pentru școlile din regiune.

PANTEA LAZAR
Șeful secției de învățământ a regiunii Bihor

Pregătirea încheerii pătrarului II

Problemele legate de încheerea celui de al doilea pătrar sunt desbătute de toți membrii colectivului pedagogic al Liceului de Băieți nr. 1 din București.

In centrul atenției se situează problema sprijinirii elevilor rămași în urmă. Diriginții au cercetat îndeaproape cauzele rămânerii în urmă a fiecărui elev și constatările făcute sunt acum baza dela care se pornește acțiunea de sprijinire. Profesorii dau o atenție deosebită îndrumării studiului individual al elevilor și planificării timpului lor liber. Deasemeni, colectivul pedagogic se preocupă de îmbunătățirea funcționării grupelor de învățătură. In școală s'au alcătuit 48 grupe de învățătură la clasele VIII—XI și 31 la clasele I—VII. Frecvența elevilor la aceste grupe nu atinge însă decât 80%; deaceea se duce acum lupta pentru îmbunătățirea ei.

In ședința consiliului pedagogic s'a trasat ca sarcină tuturor învățătorilor și profesorilor să pună fiecărui elev cel puțin 3 note, pe baza cărora să încheie media. Consiliul a recomandat deasemeni să se dea 1—2 lucrări scrise de control curent la fiecare obiect.

Lucrările scrise de control general au fost planificate din vreme, astfel încât elevii să aibă cel mult două pe săptămână.

Gazeta de perete a școlii publică regulat, în cadrul schimbului de experiență, articole de popularizare a metodelor folosite de profesorii fruntași, iar gazetele de clasă popularizează pe elevii fruntași și metodele lor de muncă.

I. SAVU
corespondent

Au înființat un internat cu mijloace locale

Satul Dămuc, din raionul Piatra Neamț, regiunea Bacău, este situat între Munții Tarcăului și Munții Hașmașului, pe pârâul cu același nume și răspândit în așa fel că pentru a cerceta întregul sat nu-ți ajunge o zi de vară. La școala din centrul satului greu puteau veni copiii dela 10-11 km depărtare. Deaceea nici nu-i de mirare că regimul burghezo-moșieresc a lăsat în satul Dămuc atâția neștiutori de carte. Exploatatorii aveau alte „griji" decât să creeze condiții favorabile de învățătură pentru țărănimea muncitoare.

Astăzi însă, această stare de lucruri a luat sfârșit. Din inițiativa organizației de bază și cu sprijinul efectiv al sfatului popular și al organizațiilor de masă, direcțiunea școlii a înființat un internat pentru copiii din clasele I—VII care locuesc la distanțe mari. Țăranii muncitori din comună au răspuns cu mult entuziasm la această acțiune, contribuind cu material și muncind voluntar la confecționarea mobilierului necesar. Sfatul popular comunal a pus la dispoziția școlii 3 case unde să se poată instala internatul. Membrele organizației U.F.D.R. din comună, au muncit la amenajarea internatului. Sfatul popular al comunei s'a îngrijit de asigurarea cantității de lemne necesară internatului și de încadrarea personalului de serviciu, iar secția de învățământ a regiunii Bacău a pus la dispoziția internatului fondurile pentru inventarul necesar — lingerie, veselă, etc. creind și un fond de burse.

Datorită acestei strânse colaborări între sfatul popular comunal, organizațiile de masă, și direcția școlii, internatul a început să funcționeze la 5 Noembrie a.c.

GHEORGHE CAUIA
corespondent

Un procedeu care înlătură învățarea mecanică

Studiind și aplicând metodica predării aritmeticii în școala elementară de A. S. Pcelco, am reușit să-mi îmbunătățesc metoda de predare.

Este vorba de folosirea rotunjirii numerelor mari în cazul operațiunilor de împărțire la clasa IV. Procedeul urmărește rapiditatea rezolvării problemelor. Metoda numerelor rotunjite am întrebuințat-o mai întâi în cazul operațiilor de scădere și adunare efectuate oral.

Voi arăta printr'un exemplu cum am folosit noua metodă în școală. In manualul de aritmetică de clasa IV-a la pagina 24 se află exercițiul 105. Este vorba de împărțirea numărului de șase cifre 286.976 la numărul de 3 cifre 472. Când am efectuat operația cu elevii nu am mai spus că despărțim două cifre dela împărțitor și două cifre dela de împărțit. Am trecut la rotunjirea împărțitorului. A doua cifră dela început fiind mai mare de 5, am adăugat o unitate. Exemplu: în loc de 472, am spus 500. Am rotunjit și deîmpărțitul la fel. Numărul în care se cuprinde împărțitorul este 2869. Am rotunjit la 3000. Cu numerele rotunjite am procedat la rezolvarea exercițiului. 3000 cuprinde pe 500 de 6 ori. Am scris la cât 6 și am efectuat. Următorul deîmpărțit, 377, fiind mai mic, am pus zero la cât. In loc de 3776 împărțit la 472, am spus 4000 împărțit la 500 fac 8. Am scris la cât 8 și am efectuat.

Elevii mei au deprins procedeul și rezolvă problemele cu multă ușurință.

De ce înțeleg copiii mai ușor folosind acest procedeu? Pentrucă prin rotunjire lăsam mai ușor câmp liber rațiunii copilului. Este mult mai ușor să-l facem să înțeleagă de câte ori se cuprinde câtul rotunjit în deîmpărțitul deasemeni rotunjit, în cazul nostru 500 în 3000 decât prin despărțirea unui grup de cifre din împărțitor și a altui grup de cifre din deîmpărțit. Procedeul din metodica lui Pcelco este o cale prin care se înlătură învățarea mecanică a operațiilor aritmetice.

I. POP
com. Steia raionul Brad

O vacanță frumoasă pentru copiii noștri

Se apropie ziua când pionierii și elevii din toate școlile patriei noastre vor intra în vacanța de iarnă. După munca sârguincioasă și efortul deosebit pe care l-au depus în cursul primelor două patrare, vacanța de iarnă le va aduce zile de adevărate bucurii, le va aduce noi prilejuri de recreare și îmbogățire a cunoștințelor.

Datorită grijii și dragostei pe care Partidul, Guvernul și întregul popor le poartă pentru copiii Patriei, se creează condiții din ce în ce mai bune pentru instruirea și educarea lor, pentru desvoltarea lor multilaterală.

In anul acesta organizarea vacanței de iarnă a pionierilor și școlarilor a constituit o preocupare deosebită atât pentru Confederația Generală a Muncii, cât și pentru Uniunea Tineretului Muncitor. Sute de mii de copii își vor petrece timpul în cluburile, sălile de lectură și bibliotecile întreprinderilor, vor vizita muzeele și expozițiile, vor merge la teatre și cinematografe. Aici pionierii și elevii vor avea prilejul să vadă cele mai bune echipe de artiști din țara noastră, să vizioneze cele mai frumoase filme. Mii de pionieri și școlari vor putea frecventa sălile sau terenurile de sport, casele de copii, Palatele Pionerilor. In zeci și sute de cluburi, elevii și pionierii vor putea citi diferite cărți, vor avea prilejul să asculte emisiunile radiofonice speciale pentru ei, să pregătească programe artistice, piese de teatru, coruri și dansuri, iar între 26 Decembrie 1951 și 2 Ianuarie 1952 se vor organiza pretutindeni serbări cu prilejul pomului de iarnă.

Așa vor petrece vacanța de iarnă copiii Patriei noastre. Nu același bucurie îi așteaptă însă pe copiii muncitorilor și țăranilor din statele capitaliste și coloniale. Copiii din aceste țări sunt osândiți din cea mai fragedă vârstă să lucreze în fabrici și uzine. Copiii din Coreea și Vietnam sunt omoriți fără milă de gloanțele și bombele imperialiștilor americani. Filmele și piesele de teatru care sunt prezentate copiilor din America sau din Anglia, din Franța sau din Jugoslavia titoistă, cărțile care se pun în mâna acestor copii nu vorbesc decât despre ură, dispreț și discriminare rasială.

Sute de mii de copii din aceste țări, suferă din cauza foamei și a mizeriei, sunt nevoiți să rămână în afara școlii fiind exploatați sălbatic din cea mai fragedă vârstă.

In Patria noastră care construește socialismul, nu se precupețește niciun efort pentru ca toți copiii oamenilor muncii să se bucure de o viață fericită și plină de bucurii.

Urmând exemplul Uniunii Sovietice, Partidul și Guvernul nostru acordă o importanță deosebită creșterii și educării copiilor și tineretului pentru că ei sunt constructorii zilei de mâine, sunt viitorul Patriei.

Pentru ca vacanța de iarnă a pionierilor și a școlarilor să se desfășoare în cele mai bune condițiuni, secțiile de învățământ, birourile provizorii ale sindicatelor de învățământ regionale și raionale, directorii de școli, învățătorii și profesorii trebue să se preocupe cu cea mai mare grijă de această problemă.

Directorii de școli trebue să sprijine comitetele de întreprindere în amenajarea sălilor de lectură, a sălilor de festivități și bibliotecilor, în organizarea unor programe artistice cât mai instructive și mai atrăgătoare. Ei trebue să pună la dispoziția comitetelor de întreprinderi situația la învățătură a elevilor, să le dea indicații asupra purtării și comportării acestora în școală și în afară de școală, pentru ca acestea să poată evidenția în mod just pe cei merituoși.

Birourile Provizorii ale Sindicatelor de Invățământ au datoria, deasemeni, să pună la dispoziția copiilor toate instituțiile lor culturale, precum și mijloacele prin care activitatea culturală a copiilor să se desfășoare în bune condițiuni pe toată durata vacanței.

Diriginții claselor, învățătorii și profesorii sunt datori să recomande pionierilor și elevilor cele mai potrivite cărți și reviste pentru lectură. Deasemeni, împreună cu organizațiile U.T.M. și de pionieri, directorii de școli trebue să organizeze vizionări de filme în colectiv, audiții de radio, vizitarea expozițiilor și diferitelor spectacole.

Un rol deosebit revine cadrelor didactice în buna organizare a serbărilor pomului de iarnă. Ele trebue să vegheze ca programele artistice să fie potrivite vârstei și puterii de înțelegere a copiilor. In cazul când lipsesc echipele artistice de profesioniști sau sindicale, programele vor putea fi pregătite de elevi. Este o datorie a tuturor birourilor sindicale de învățământ de a pregăti cât mai bine programele artistice cu echipele lor în vederea spectacolelor ce vor fi date în cinstea copiilor.

O atenție deosebită trebue acordată și organizării pomului de iarnă la sate. Prin tr'o strânsă legătură cu sfaturile populare și cu sindicatele de salariați agricoli, învățătorii și profesorii vor trebui să se preocupe de găsirea posibilităților materiale pentru organizarea pomului de iarnă, de pregătirea serbărilor.

O grijă deosebită va trebui acordată în tot acest timp copiilor orfani și celor din casele de copii. Aceștia vor fi invitați la serbările pomului de iarnă la care se vor simți înconjurați de dragostea părintească a tuturor oamenilor muncii. In timpul vacanței de iarnă, cadrele didactice au prilejul, deasemeni, de a sta de vorbă cu părinții elevilor lor, de a-i sfătui să invite în familiile lor cât mai mulți copii orfani pentru ca și aceștia să se poată bucura în timpul vacanței de atmosfera caldă și prietenească a familiei.

După o vacanță plăcută și reconfortantă, copiii Patriei noastre se vor putea întoarce în școlile lor cu noi puteri de muncă, cu dorința de a învăța și mai mult, și mai bine, de a se pregăti cât mai temeinic pentru munca de construire a unei vieți noi în țara noastră.

U. R. S. S. NE ÎNVAȚĂ

Consiliul pedagogic, organ al gândirii colective

Consiliul pedagogic este un organ de consfătuire care funcționează pe lângă direcția școlii, un organ chemat să-l ajute pe director în organizarea întregii munci instructiv-educative. Această definiție a sarcinii consiliului pedagogic arată tocmai caracterul lui specific, de organ colectiv. Dar consiliul pedagogic poate deveni într'adevăr un organ al gândirii colective creatoare a cadrelor didactice numai cu condiția obligatorie ca fiecare învățător și profesor să se pregătească amănunțit pentru toate ședințele consiliului pedagogic și să participe la ele în mod activ.

In școala noastră se acordă cea mai mare atenție pregătirii celor care țin referatele principale în legătură cu problemele ce urmează a fi discutate. Fără a limita inițiativa lor, directorul sau directorul de studii desfășoară o muncă intensă cu acești referenți. Ei primesc consultații, li se recomandă bibliografia, li se dau fapte din experiența școlii în care lucrează și a altor școli. Multe din referatele discutate în consiliul pedagogic au un caracter științifico-practic și cer atât o pregătire teoretică generală, cât și o serioasă muncă de generalizare a experienței practice a școlii.

Cu 5 până la 10 zile înaintea ședinței consiliului pedagogic, referentul prezintă tezele pentru a fi studiate atât de conducerea școlii cât și de fiecare membru al colectivului pedagogic. Dar cu aceasta nu se termină pregătirea ședinței consiliului pedagogic. Majoritatea cadrelor didactice se pregătesc activ pentru discutarea referatului. Unii primesc sarcina de a se pregăti pentru expunerea unei generalizări a experienței lor, alții studiază situația muncii în școală sau în anumite clase, în legătură cu problemele care se vor discuta în consiliul pedagogic, alții citesc bibliografia recomandată, etc.

Practica ne-a arătat că o astfel de pregătire a ședinței consiliului pedagogic face ca ședința să se desfășoare în mod activ, constituind o adevărată școală pentru colectivul didactic. Vom arăta, ca exemplu, desfășurarea uneia din ședințele noastre.

In primul pătrar al acestui an școlar, consiliul pedagogic a purtat o discuție în jurul referatului „Principiul instruirii educative comuniste — principiu de bază al pedagogiei sovietice". Colectivul nostru s'a pregătit pentru această ședință mai mult de o lună de zile. Referatul a fost încredințat tovarășei A. P. Rucavicinicova, o profesoară cu serioasă pregătire de specialitate și cu o mare experiență pedagogică. Învățătorii dela clasele elementare, profesorii de istorie, de literatură, de biologie, etc. au început să se pregătească pentru a lua cuvântul la discuții. Ei trebuiau să vorbească despre experiența lor în munca de educare a elevilor în cadrul procesului de instruire, în clasa lor sau la obiectul lor.

In ședința consiliului, referenta a expus o generalizare teoretică a temei, folosind cele mai noi lucrări, după care a analizat amănunțit experiența instruirii educative la lecția de geografie și la alte materii.

Complectările făcute de celelalte cadre didactice au fost însemnate și interesante. Tânăra profesoară de limba rusă și literatură dela clasele VIII-a—X-a, tov. C. A. Polejaeva, a vorbit despre educația în procesul de predare la lecțiile de literatură. Ea a arătat cum folosește imaginile literare din cărți, în special din acele cărți care au apărut după Revoluția din Octombrie, pentru educarea trăsăturilor moralei comuniste la elevi.

Tov. A. I. Silina, secretara organizației de partid din școală, o profesoară experimentată, a vorbit despre formarea concepției științifice a elevilor asupra lumii la lecțiile de biologie.

Deosebit de interesante și pline de conținut au fost faptele arătate de învățătoarea Z. V. Rucavicinicova. Ea a arătat că sarcina cadrelor didactice — educarea elevilor în spirit comunist — se îndeplinește în cadrul întregului sistem de instruire, în legătură strânsă, indisolubilă cu educarea. Ca exemplu pentru ilustrarea acestei teze, ea a expus analiza povestirii „Fapta eroică a Nastei Kuznețova", fata care a scăpat viteii de incendiu. Ca rezultat al unei juste îmbinări a educației și instrucției la lecție, elevii au luat fapta Nastei ca pe un exemplu ce trebue urmat.

Tovarășa Z. V. Rucavicinicova a vorbit despre educarea spiritului de răspundere al elevilor pentru îndeplinirea sarcinilor încredințate, educarea sentimentului de prietenie, tovărășie și ajutor reciproc. Ea a arătat cazul unui elev care nu și-a îndeplinit tema pentru acasă, motivându-și lipsa prin faptul că în manualul lui nu exista pagina respectivă. Acest lucru a provocat nedumerirea tuturor elevilor, deoarece în clasă se stabilise de mult obiceiul de a face schimb de cărți, de a comunica elevilor absenți temele noi, etc. La întrebarea învățătoarei: „Cine stă aproape de Colea? Cine putea să-i împrumute manualul?" — s'au ridicat aproape zece mâini. Atunci învățătoarea i-a spus: „Uită-te în jurul tău! Vezi câți tovarăși ai? Ei sunt gata să te scoată din încurcătură, dar tu nu le-ai cerut ajutorul".

Alți învățători și profesori au arătat cum se realizează principiul instruirii educative comuniste la lecțiile de istorie, fizică, chimie. Colectivul pedagogic i-a ascultat cu multă atenție și interes.

Astfel, îmbinând pregătirea amănunțită a fiecărei ședințe a consiliului pedagogic cu controlul sistematic al îndeplinirii hotărârilor luate în cadrul lui, noi asigurăm munca neîntreruptă a acestui organ al gândirii colective creatoare a cadrelor noastre didactice.

N. SOROKIN
director de studii al școlii medii din Simsk, regiunea Vladimirsk.
(articol reprodus din „Ucitelskaia Gazeta")

Un activ de nădejde

Colectivele pedagogice ale școlilor din raionul nostru participă în modul cel mai viu la munca culturală în satele noastre. Colectivul de lectori al Clubului sătesc din Konovalov, condus de directorul școlii locale, tovarășul Sirocikin, ține regulat conferințe științifice, politice și culturale. O intensă muncă de propagandă în rândurile populației duce și colectivul școlii de 7 ani din Lesnaia, al cărei director a primit o diplomă de onoare din partea Comitetului executiv al Sovietului regional din regiunea Kuibișev, ca unul din cei mai buni conferențiari din raion.

Numeroase colective pedagogice se preocupă de problema îmbunătățirii muncii culturale de massă și consideră participarea lor la această muncă drept o datorie obștească, proprie cadrelor didactice sovietice. In școala din Usanscala, acestei probleme i s'a consacrat o consfătuire pedagogică specială, la care s'a discutat referatul ținut de șeful secției culturale a Comitetului executiv al Sovietului raional. In cadrul acestei ședințe s'a desfășurat un viu schimb de păreri. S'a remarcat în special faptul că directorul clubului sătesc nu s'a îngrijit suficient de atragerea în activul clubului a cadrelor didactice din sat, căutând să facă singur totul. S'a subliniat în mod just că instituțiile cultural-educative sătești trebue să-și intensifice munca și în domeniul organizării activității extrașcolare a copiilor.

Cadrele didactice și activiștii culturali din acest sat au stabilit, în urma acestei discuții, un plan concret de acțiune comună. Urmând exemplul lor cadrele didactice ale școlii de 7 ani din Dolmatovscaia au analizat situația muncii culturale în sat, contribuind la formarea unui consiliu al clubului și a unui colectiv de conferențiari, și la stabilirea conducătorilor diferitelor cercuri sătești.

Secția de învățământ și secția culturală a sovietului raional au elaborat instrucțiuni comune în care se arăta inițiativa acestor două școli și se recomanda ca exemplul lor să fie urmat de cât mai multe școli. S'a hotărît deasemenea ca aceste probleme să fie discutate în cadrul „Zilei Învățătorului".

Credem că vom reuși să întărim legătura cu învățătorii și profesorii din raion, făcându-i ca și de aci înainte să constitue un activ de nădejde al instituțiilor noastre culturale.

D. ZUEV
șeful secției culturale a comitetului executiv al sovietului din raionul Bor, regiunea Kuibâșev
(din „Ucitelskaia Gazeta")

Folosirea deșeurilor industriei carbonifere la cultivarea sfeclei de zahăr și a bumbacului

Colaboratorii științifici ai Institutului de fiziologie a plantelor și de agrochimie al Academiei de Științe a R.S.S. Ucrainiene, în colaborare cu fruntașii în agricultură și agronomii-practicieni au elaborat mijloace de folosire a deșeurilor industriei carbonifere în vederea îmbunătățirii nutriției plantelor și a sporirii productivității lor.

Deșeurile industriei carbonifere au fost folosite în 27 de raioane ale Republicii care le-au aplicat pe o suprafață de circa 60.000 hectare cultivate cu sfeclă de zahăr.

Sporul recoltei de sfeclă de zahăr de pe această suprafață a fost în medie de circa 1.500 kilograme de rădăcini la hectar.

Folosirea deșeurilor industriei carbonifere la culturile de bumbac de pe câmpurile irigate a contribuit la o sporire a recoltei cu 200—300 kilograme de bumbac brut la hectar. (Agerpres).

Școlile din Tadjikistan

Inainte de instaurarea puterii sovietice, Tadjikistanul era unul din ținuturile cele mai înapoiate din Asia mijlocie în privința desvoltării economice și culturale. Poporul tadjic era supus unei grele asupriri naționale și coloniale. Guvernul țarist, emiratul din Buhara, baii — stăpânitori ai pământurilor și apelor — exploatau fără milă poporul, luându-și până la 3/4 din recolta obținută prin munca dehcanilor (țăranii), împiedicând prin toate mijloacele luminarea poporului. Ei nu permiteau să se deschidă școli sau să se creeze orice fel de instituții culturale. In Tadjikistan erau 0,5% știutori de carte, adică din 200 de oameni unul singur știa să scrie și să citească. Pe teritoriul Tadjikistanului de Nord erau numai câteva școli în care învățau mai puțin de 400 de elevi, copii ai baiilor. Aceste școli erau deschise în special pentru pregătirea de interpreți și funcționari administrativi. In cei 17 ani de domnie a ultimului emir din Buhara, gonit de oamenii muncii în anul 1920, în Tadjikistanul de Sud a fost construită o singură școală musulmană.

Din primul an dela instaurarea puterii sovietice, în Tadjikistan învățământul public a început să se desvolte într'un ritm rapid. S'a creat o largă rețea de școli și cursuri pentru lichidarea analfabetismului în rândurile populației adulte, s'a desfășurat o intensă campanie de organizare a școlilor elementare și medii de cultură generală, s'au deschis școli pedagogice pentru pregătirea cadrelor didactice. Incă din 1934 se creaseră în Tadjikistan 2400 de școli de cultură generală, în care învățau peste 250.000 de copii ai oamenilor muncii. Astăzi, în Republica Tadjică sunt peste 3000 de școli în care învață peste 350.000 de elevi. Larga rețea de școli și instituții de învățământ superior asigură pe deplin dreptul la învățătură prevăzut în Constituția Stalinistă. In republica Tadjică s'a lichidat complect analfabetismul și s'a realizat învățământul general obligatoriu.

Eleva Marhabo Ibrahimova din clasa a V-a, participantă activă la cercul biologic al școlii, în sala de biologie.

Ingrijindu-se de desvoltarea culturii poporului, Statul Sovietic investește sume uriașe pentru învățământul public, pentru lărgirea rețelei de școli superioare, biblioteci și instituții culturale. Alocațiile bugetare pentru școlile Republicii au crescut în ultimii 20 de ani de 26 de ori. Școlile sunt înzestrate cu laboratoare și cu tot materialul didactic-intuitiv necesar. Pe lângă fiecare școală există o bibliotecă cu un număr suficient de manuale și cărți literare.

In toate școlile predarea se face în limba maternă. Cadrele didactice dau copiilor cunoștințe adânci și temeinice.

In Tadjikistanul sovietic, la fel ca și în celelalte republici naționale sovietice, copiii învață gratuit. Toate cheltuielile sunt suportate de stat. Mai mult decât atât, pentru copiii din satele îndepărtate de munte, unde nu sunt școli medii, s'au creat internate în școlile din orașele Republicii. Copiii tadjici, uzbeci, kirghizi, care vin din raioanele de munte, primesc în contul Statului locuință, hrană, îmbrăcăminte, încălțăminte, manuale și rechizite.

Despre felul cum trăiesc și învață copiii în școala sovietică tadjică ne vorbește fotoreportajul de față făcut într'una din școlile medii de fete din orașul Stalinabad — școala nr. 10 „Sadriddin Aini".

E. ORLOV

Elevele clasei a VIII-a la lecția de geografie.

In camera pionierilor.

Geografie intuitivă

Prima lecție la tema „Formele de relief" din clasa V-a „A" a școlii nr. 82 din orașul Gorki, raionul Sormovo, începe cu o scurtă introducere făcută de profesoara Zoia Achimovna Gorbunova:

— Astăzi începem o temă nouă, — spune ea elevilor, — „Formele de relief". V'ați întâlnit în parte cu această temă și în școala elementară și, de aceea, unele probleme le vom repeta. Dar veți cunoaște și multe lucruri noi. Subiectul lecției de astăzi — „Câmpiile" — vorbește despre una din formele de relief. Țineți minte cu toții cum se numește câmpia pe care trăim? Cine poate să spună?

Primind mai multe răspunsuri, precum și complectări ale acestor răspunsuri, profesoara precizează:

— Câmpia Est-Europeană. Acum întindeți pe bănci harta emisferelor și harta Europei. Căutați această câmpie pe ambele hărți.

Găsind pe hartă „câmpia noastră" precum și alte câmpii, Zoia Achimovna repetă în trecere un important capitol din prima temă pentru clasa V-a — scara.

— Acum, — spune ea, — să căutăm în câmpia Est-Europeană orașul nostru.

— Aduceți-vă aminte cum se poate găsi mai ușor pe hartă orașul nostru.

Aducându-și repede aminte că este mai ușor să găsească la început fluviul Volga, iar apoi să caute în lungul lui orașul natal, copiii îl găsesc foarte curând.

— Pe care mai al fluviului este raionul nostru?

Elevii își amintesc faptul că partea cea mai ridicată a orașului se găsește pe malul drept, își aduc aminte cum se reprezintă în general orașele pe hartă. Profesoara le arată că în plan (pe tablă se găsește, alături de hărți, un mare plan al orașului, executat de elevii din clasele mai mari) orașul are cu totul alt aspect.

— Astfel, — spune profesoara, — am repetat pe scurt multe din cele ce cunoșteam dinainte: noi locuim pe câmpia Est-Europeană, în partea ei centrală. Ce credeți, — toate câmpiile seamănă ca suprafață?

Se lămurește destul de repede că în „câmpia noastră" sunt coline. Atunci profesoara întreabă:

— După ce semne de pe hartă se poate spune că câmpia Est-Europeană face parte dintre câmpiile cu coline?

Se lămurește și această problemă, profesoara reușind să-i facă pe elevi să găsească pe hartă câteva accidente de teren — Privoljskaia, Valdaiskaia etc. Apoi, întrebările profesoarei duc pe elevi la concluzia cu privire la însemnătatea diferitelor nuanțe de culoare de pe hartă. Atrăgându-le atenția asupra culorii din jurul Mării Caspice, Zoia Achimovna se apropie în mod natural de importanta noțiune a înălțimii pământului față de nivelul mării.

Pe o scândură mare de placaj, adusă din timp, se toarnă nisip umed dintr'o căldare. O copertă albastră de caiet, acoperită cu sticlă, reprezintă „marea". In timp ce mâinile repezi ale profesoarei dau nisipului forma necesară, ea reușește să afle cine dintre elevi a văzut până atunci marea „adevărată". Asemenea elevi sunt șase în clasă.

In acest timp, nisipul a căpătat forma necesară. Se începe o discuție asupra felului cum trebuie înțeleasă „înălțimea deasupra nivelului mării". Fiecare elev al clasei a V-a a văzut acest lucru, în mod intuitiv. Profesoara le explică prin ce se deosebesc câmpiile, dealurile și munții, subliniind:

— Se numesc de obicei câmpii întinderile care se ridică la cel mult 200 metri deasupra nivelului oceanului.

Se discută în amănunt problema stabilirii felului în care poate fi reprezentată această înălțime pe machetă și ce scară trebuie aleasă.

...Lecția se termină cu desenarea câtorva diagrame executate de profesoară pe tablă și de elevi în caiete, diagrame pe care arată înălțimea de 200 metri deasupra nivelului mării. Ca temă pentru acasă, elevilor li se dă să citească din manual despre câmpii. Zoia Achimovna previne pe copii asupra faptului că tema trebuie îndeplinită după ce se va mai face încă o lecție despre formele de relief.

Lecția aceasta nouă se desfășoară pe o dumbravă care se găsește la câțiva kilometri de școală. Elevii sunt aduși aci cu un autobuz. Alegerea locului pentru lecție este condiționată de faptul că profesoarei îi trebuie un loc unde elevii să poată vedea măcar o porțiune de șes accidentat. La această lecție nu este vorba numai despre înălțimea unui loc oarecare deasupra mării — în general, — ci și despre înălțimea locului unde se găsesc elevii în momentul respectiv.

In cadrul lecției pe teren despre care am vorbit mai sus, s'a îndeplinit încă o lucrare practică foarte importantă: elevii au învățat cum se poate măsura înălțimea unei coline față de terenul înconjurător.

Asemenea lecții nu sunt o excepție în practica profesoarei Zoia Achimovna Gorbunova.

— Lecțiile de geografie pe teren — spune ea — apropie pe elevi de geografia vie și de aceea profesorul nu trebuie să regrete timpul și forțele folosite pentru pregătirea acestor lecții.

I. FRIEDLAND
(Articol reprodus din „Ucitelskaia Gazeta")

In ajutorul cadrelor didactice care studiază Istoria P .C. (b) al U.R.S.S.

Principiile tactice ale partidului de tip nou

Revoluția din 1905—1907 în Rusia a avut o uriașă însemnătate pentru mișcarea muncitorească. Ea a însemnat acumularea unei bogate experiențe de luptă, de educație politică, atât pentru clasa muncitoare și țărănimea din Rusia, cât și pentru proletariatul din lumea întreagă.

Revoluția din 1905 a ridicat în fața tuturor claselor, dar în special în fața clasei muncitoare, problema elaborării unei **tactici de luptă.**

In vestita sa lucrare **„Două tactici ale social-democrației în revoluția democratică"**, scrisă în 1905 — deci chiar în timpul revoluției — V. I. Lenin a elaborat tactica bolșevicilor în revoluția burghezo-democratică. Insemnătatea istorică a acestei lucrări a lui Lenin constă în aceea că, elaborând principiile tactice ale partidului de tip nou, ea a îmbogățit învățătura marxistă cu o nouă teorie asupra revoluției, arătând că proletariatul trebue să devină forța conducătoare a revoluției burghezo-democratice și să lupte pentru transformarea directă a acestei revoluții într'o revoluție socialistă. Argumentând tactica bolșevicilor, Lenin a supus unei critici nimicitoare tactica menșevicilor, precum și tactica tuturor oportuniștilor și reformiștilor din Europa Occidentală.

In această lucrare, Lenin a reluat ideile geniale ale lui Marx și Engels — idei falsificate și ascunse de oportuniștii Internaționalei a II-a — și le-a desvoltat pe baza sintetizării experienței revoluției ruse și a mișcării revoluționare internaționale.

Lenin a înarmat pe bolșevici cu un program de luptă revoluționară, program ce urmărea să asigure victoria revoluției burghezo-democratice al cărei conducător trebuia să fie proletariatul, aliat cu țărănimea.

Tovarășul Stalin a luptat, alături de Lenin, pentru elaborarea și punerea în practică a principiilor tactice ale partidului marxist. In lucrările sale „Insurecția armată și tactica noastră", „Guvernul revoluționar provizoriu și social-democrația", „Duma de Stat și tactica social-democraților", „Marx și Engels despre insurecție", tovarășul Stalin apăra și desvolta ideile care au fost elaborate de Lenin în lucrarea sa „Două tactici ale social-democrației în revoluția democratică".

Lenin și tovarășul Stalin au fost aceia care au elaborat și aplicat în practică strategia și tactica revoluției proletare și a dictaturii proletariatului. Pentru a vedea care trebuia să fie tactica partidului bolșevic în revoluția burghezo-democratică, trebue să prezentăm situația din Rusia țaristă în preajma anului 1905, să arătăm cauzele și caracterul acestei revoluții.

Capitalismul se desvoltase mai târziu în Rusia. In această țară formele de exploatare feudală se împleteau cu formele de exploatare capitalistă. Aceasta a avut ca urmare o deosebit de puternică asuprire a maselor. Salariile de mizerie, ziua de lucru până la 15 ore, amenzile, condițiile de locuit insuportabile, lipsa totală de protecție împotriva accidentelor de muncă — toate acestea făceau ca viața muncitorilor să fie extrem de grea. Deasemeni, pe pământul moșierilor, țăranii duceau o viață de robi. Pe lângă exploatarea capitalistă și moșierească, muncitorii și țăranii aveau de suportat și toate rigorile regimului absolutist țarist. Țarul era cel mai mare dușman al poporului. Guvernul țarist ducea o politică de rusificare forțată, cultiva sovinismul, pogromurile, vrajba între națiuni.

Popoarele din Rusia trăiau în condițiunile celei mai crunte mizerii. Rusia țaristă fiind socotită o adevărată închisoare a popoarelor. Crunta exploatare a muncitorilor, munca lor grea, ca de ocnași, totala lipsă de drepturi a poporului, înrobirea de către moșieri și chiaburi a țărănimii sufocate de lipsa de pământ au constituit cauzele care au făcut ca massele populare să se ridice la luptă pentru pâine, pământ și libertate. Criza economică ce se abătuse asupra țărilor capitaliste în 1900—1903, determinând creșterea șomajului și foametea, a adus un nou val de mizerie asupra masselor muncitoare. Suferințele poporului au fost înăsprite și mai mult de războiul pe care-l purta guvernul țarist cu Japonia. Guvernul țarist socotea că războiul îl va ajuta să-și întărească poziția și să prevină revoluția. Războiul însă a zdruncinat și mai mult țarismul. Infrângerile suferite în cursul războiului au mărit ura masselor împotriva celor ce deslănțuiseră acest război.

Criza economică și înfrângerea țarului în războiul cu Japonia au fost cauzele care au grăbit izbucnirea revoluției din 1905—1907.

Pentru a determina caracterul revoluției din 1905—1907, trebuie să analizăm obiectivele, sarcinile și forțele participante la revoluție. Revoluția a avut un caracter burghezo-democrat, pentrucă revendicările ei principale au fost răsturnarea țarismului și instaurarea unei republici democratice, care să dea drepturi largi democratice, desființarea proprietății moșierești și ziua de lucru de 8 ore. Revendicările acestea nu atingeau nici existența burgheziei, nici baza ei economică.

Analizând situația politică în perioada acestei revoluții, Lenin arăta că în acest timp se conturau trei tendințe principale — corespunzătoare forțelor politice existente: țarul și moșierimea, burghezia, proletariatul.

Poziția țarului și a moșierimii era clară: țarul și moșierimea constituiau forțele net contrarevoluționare. Guvernul țarist căuta prin toate mijloacele să abată massele dela revoluție, urmărea să convoace o adunare consultativă și nu una constituantă, cum cerea poporul. Convocarea unei adunări consultative n'ar fi dus la nici o îmbunătățire a situației masselor asuprite, căci chiar existența unei asemenea adunări n'ar fi dat masselor posibilitatea să-și spună cuvântul în elaborarea legilor, această adunare neavând dreptul de a elabora legi. Mai mult încă, alegerile urmau să se desfășoare pe baza unui sistem electoral care ar fi înlăturat marea majoritate a poporului dela posibilitatea de a-și exercita dreptul de vot.

Burghezia, care se temea de mișcarea muncitorească, nu se gândea să conducă revoluția împotriva țarismului, pentrucă nu cumva muncitorii și țăranii înarmați să întoarcă armele împotriva ei. Burghezia urmărea mai curând o înțelegere între țar și poporul revoluționar, pentruca prin aceasta să-și asigure cea mai mare parte a puterii. In lucrarea sa „Două tactici ale social-democrației în revoluția democratică" Lenin scria: „Pentru burghezie este mai avantajos ca transformările necesare în direcția burghezo-democratică să se înfăptuiască mai încet, mai gradat, mai prudent, mai puțin hotărît, pe calea reformei, și nu pe calea revoluției; ca aceste transformări să fie cât mai prudente în ceeace privește „onorabilele" instituții din timpul iobăgiei (ca monarhia); ca aceste transformări să desvolte cât mai puțin activitatea revoluționară, inițiativa și energia poporului de jos, adică a țărănimii — și mai ales a muncitorilor, căci altminteri muncitorilor le va fi cu atât mai ușor „să mute arma de pe un umăr pe celălalt", cum spun francezii, adică să îndrepte împotriva burgheziei însăși armele pe care le vor primi dela revoluția burgheză, libertatea pe care ea le-o va da și instituțiile democratice care vor apărea pe terenul curățat de iobăgie" — (V. I. Lenin — Opere alese, Vol. I, p. II, ed. P.M.R., pag. 42—43).

Numai proletariatul era singura clasă interesată să ducă revoluția până la capăt, să zdrobească definitiv absolutismul țarist. Lenin a arătat limpede că proletariatul are toate posibilitățile și trebue să devină conducătorul revoluției burghezo-democratice. Prin situația sa, proletariatul este legat de forma cea mai înaintată de producție, de industrie, este clasa cea mai înaintată și singura consecvent revoluționară, interesată să ducă revoluția până la capăt. De asemeni, proletariatul își are propriul său partid de clasă, independent de burghezie, ceeace îi dă posibilitatea, așa cum arată Lenin, să se închege într'o forță politică unică de sine-stătătoare.

Desigur, nu trebuie să lăsăm la o parte țărănimea, care în ansamblul ei era interesată în revoluție: țărănimea săracă — pentru a căpăta pământ, mijlocașii pentru a-și păstra pământul, și chiar chiaburii care căutau să la locul moșierilor. Dar țărănimea nu putea fi conducătoare în revoluție, deoarece era legată de forma cea mai înapoiată de producție, bazată pe proprietatea asupra pământului și nu forma o clasă omogenă.

Aceasta era atitudinea claselor din Rusia față de revoluție. Fiecare clasă trebuia să adopte o anumită tactică în fața revoluției — și cu atât mai mult se punea această problemă pentru proletariat, ca cel mai interesat în revoluție.

Existența fracțiunilor în sânul Partidului Muncitoresc Social-Democrat Rus a făcut ca în condițiile revoluției din 1905 să se adâncească divergențele dintre cele două fracțiuni, adăugându-se, pe lângă cele organizatorice, divergențele pe linie tactică.

Congresul dela Londra al bolșevicilor și „Conferința" dela Geneva a menșevicilor au arătat cu claritate esența acestor divergențe. Menșevicii susțineau că, în revoluția burghezo-democratică, hegemonul revoluției trebue să fie burghezia, proletariatul trebuind să se apropie de burghezie și să nu-și alăture în luptă țărănimea. Menșevicii s'au dovedit astfel și în chestiunile tactice, la fel ca și în cele ideologice și organizatorice, oportuniști, reprezentanți ai intereselor burgheziei, purtători ai influenței ei în rândurile clasei muncitoare.

In lucrarea sa „Două tactici ale social-democrației în revoluția democratică" Lenin a elaborat principiul tactic fundamental care spune că **proletariatul poate și trebue să fie conducătorul revoluției** în revoluția burghezo-democratică. Proletariatul era interesat ca transformările să se facă pe calea revoluționară, care este „calea operației rapide și mai puțin dureroase pentru proletariat; este calea îndepărtării directe a părților în putrefacție, calea celor mai mici concesii și menajamente față de monarhie și de instituțiile ei respective, ticăloase, respingătoare și putrede, care otrăvesc aerul cu miasmele lor". (V. I. Lenin, Opere alese, vol. I, p. II-a, pag. 43).

Revoluția democratică este o revoluție populară, în care clasa muncitoare este mai interesată decât burghezia în victoria hotărîtă a revoluției. Pentru proletariat revoluția burgheză este mai avantajoasă decât pentru burghezie, pentrucă această revoluție distruge rămășițele feudalismului, eliberează forțele de producție din lanțurile iobăgiei, stabilește libertăți democratice, pune bazele unei ridicări a nivelului material și cultural al muncitorilor și țăranilor și dă clasei muncitoare posibilitatea de a se pregăti în vederea asaltului împotriva burgheziei. Lenin ne arată că victoria hotărîtă a revoluției este posibilă numai dacă proletariatul va fi conducătorul revoluției.

In revoluția burghezo-democratică proletariatul trebue să se alieze cu țărănimea. Lenin ne arată că „luptător consecvent pentru democrație poate fi numai proletariatul. Luptător victorios pentru democrație el poate deveni numai cu condiția ca la lupta lui revoluționară să se asocieze massa țărănimii". (V. I. Lenin, Opere alese, vol. I, p. II, pag. 53).

Deasemeni, era necesar să fie izolată burghezia, devenită o forță reacționară și care de fapt lupta împotriva proletariatului și vrola să devină singurul conducător al revoluției.

Arătând că în **revoluția burghezo-democratică proletariatul trebuie să fie conducător și să aibă drept aliat țărănimea, îndepărtând burghezia dela conducere și izolând-o, Lenin a rezolvat în mod genial problema alianțelor proletariatului.**

Această poziție se deosebește profund de poziția tactică nu numai a menșevicilor, dar și a social-democraților din Apus.

Partidul nostru a folosit învățătura leninist-stalinistă cu privire la tactica ce trebuie adoptată în diverse etape ale luptei proletariatului. Astfel, în raportul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej „30 de ani de luptă a partidului sub steagul lui Lenin și Stalin" se arată că până la Congresul al V-lea existau în partid diferite teorii oportuniste asupra caracterului revoluției și asupra conducerii ei. Congresul al V-lea, sdrobind tezele oportuniste, a stabilit că rolul de hegemon în desăvârșirea revoluției burghezo-democratice, în fața căreia se afla țara noastră, îi revine proletariatului, care trebuie să conducă massele asuprite. In ceeace privește aliații clasei muncitoare, Congresul a stabilit că, deoarece se punea problema **desăvârșirii** revoluției burghezo-democratice, aliat trebuia să fie nu întreaga țărănime, ci numai țărănimea muncitoare. „Hegemonul acestei revoluții poate să fie numai proletariatul, care se sprijină la țară pe elementele proletare și semiproletare, duce după sine ca aliat păturile sărace și principa'ele pături mijlocașe ale țărănimii și care se luptă cu burghezia sătească (chiaburimea) pentru conducerea masselor principale ale țărănimii". (Documente din Istoria Partidului Comunist din România, pag. 109).

Abia după eliberarea țării noastre de către Armata Sovietică au fost create con-

SĂ LUPTĂM PENTRU LICHIDAREA NEȘTIINȚEI DE CARTE!

Rezultate pozitive în munca de alfabetizare în regiunea Bârlad

Pentru a duce la îndeplinire sarcinile care-i revin prin planul de alfabetizare, sfatul popular al regiunii Bârlad a format prin secțiunea de învățământ o comisie regională care să se preocupe numai de problemele de alfabetizare Aceeași măsură a fost luată și de sfaturile populare raionale. Aceste comisii și-au întocmit un plan amănunțit de muncă, pe care l-au prelucrat apoi cu organele de îndrumare și control, fixând sarcini și răspunderi precise.

In majoritatea lor, comisiile de organizare și coordonare a muncii de alfabetizare desfășoară o intensă muncă de agitație pentru cuprinderea unui număr cât mai mare de neștiutori de carte la cursuri. Astfel, se țin conferințe în cadrul căminelor culturale, se organizează șezători, se scriu articole la gazetele de perete și în presa locală, se folosesc afișe, lozinci, panouri, etc. In această muncă s'au evidențiat comisiile din raionul Huși și raionul Bârlad.

Colectivele școlilor au dus și ele o intensă muncă de agitație și mobilizare la cursuri a neștiutorilor de carte. Astfel, colectivul școlii din Zorleni ajută cadrele didactice din satul vecin Islaz, unde sunt peste 300 analfabeți și numai 3 învățători. Gospodăria agricolă de stat și S.M.T.-Zorleni au dăruit analfabeților 200 manuale.

Pentru asigurarea condițiilor materiale necesare bunei desfășurări a muncii, sfatul popular regional a luat măsuri de aprovizionare a cursurilor cu petrol lampant, lemne, table, cretă, etc.

Organizațiile de massă sprijină puternic munca de alfabetizare. Astfel, în raionul Huși, biroul provizoriu raional al sindicatului de învățământ a procurat 200 de manuale, organizația U.F.D.R. — 60 de manuale și rechizite, în valoare de 11.000 lei, Sindicatul Comerț și Cooperație — 80 de manuale și rechizite.

Pe lângă învățători, predau la cursurile de alfabetizare și 320 cadre voluntare, majoritatea din organizațiile U.F.D.R. și din sindicate. In ședințele de pregătire a acestor cadre pentru munca pe care trebue s'o desfășoare la cursuri s'a pus un accent deosebit pe problemele legate de îmbunătățirea calității învățământului, de folosirea celor mai bune metode de predare, de legarea lecțiilor de practica construcției noastre socialiste. In fiecare comună un învățător a primit sarcina de a da un ajutor metodic tovarășilor care predau la aceste cursuri și care sunt din afara învățământului. Printre mijloacele folosite pentru atragerea neștiutorilor de carte la cursurile de alfabetizare s'a dovedit deosebit de rodnică popularizarea foștilor analfabeți, care, după absolvire, au primit munci de răspundere, precum și popularizarea satelor în care a fost lichidată total neștiința de carte.

In unele comune, comisiile permanente de învățământ nu au dat însă atenția cuvenită sarcinii pe care și-au luat-o, iar sfaturile populare nu au sprijinit la timp acțiunea de alfabetizare. Așa a fost cazul comunei Buda, raionul Zeletin, unde recensământul s'a început foarte târziu. O lipsă mare în această privință o are secția de învățământ a raionului Zeletin, care nu și-a întocmit din vreme un plan de activitate și n'a cerut sprijinul comitetului executiv al sfatului popular.

Au fost și unele cadre didactice care nu au dat suficientă atenție muncii de alfabetizare. Astfel, de exemplu, învățătorii Petculescu Coralia din Boțești și Darie Ștefan dela Gura Văii, raionul Huși, s'au sustras dela această muncă.

Pentru îndeplinirea planului de alfabetizare a regiunii noastre, trebue să desfășurăm o activitate susținută și stăruitoare. Dând o deosebită atenție muncii de agitație și a ridicării nivelului predării, lucrând în strânsă colaborare cu organizațiile de massă, învățătorii și profesorii din regiunea Bârlad vor izbuti să obțină noi și însemnate succese în acțiunea de răspândire a științei de carte.

GH. PODOLEANU
Șeful secției de învățământ a regiunii Bârlad

In regiunea București sunt necesare grabnice măsuri pentru îmbunătățirea muncii de alfabetizare

Hotărîrea Partidului și a Guvernului cu privire la cadrele didactice cere tuturor organelor de stat și organizațiilor de massă, școlilor, învățătorilor și profesorilor, să acorde o atenție deosebită acțiunii de lichidare a neștiinței de carte. Prin îndeplinirea acestei sarcini, munca de alfabetizare devine din ce în ce mai mult o preocupare a tuturor organelor noastre de stat, a tuturor organizațiilor de massă, a școlilor și a învățătorilor. Hotărîrile Sesiunilor din acest an ale Sfaturilor Populare regionale și raionale trasează sarcini precise comitetelor executive ale sfaturilor populare comunale în legătură cu asigurarea condițiilor materiale necesare pentru desfășurarea cursurilor de alfabetizare, în legătură cu mobilizarea cursiștilor și repartizarea unui număr suficient de cadre didactice la fiecare centru de alfabetizare.

Acolo unde sfaturile populare și organizațiile de massă se preocupă îndeaproape de această problemă, munca de alfabetizare este dusă în bune condițiuni și cu rezultate temeinice. Astfel, în regiunea București sunt numeroase comune unde sfaturile populare, organizațiile de massă și cadrele didactice lucrează în strânsă colaborare pentru a cuprinde la cursuri pe toți neștiutorii de carte care trebuie alfabetizați în acest an. Așa se muncește, de pildă, în comunele Bulbucata, Fierbinți, Mânăstirea, Cornetu, Ulmeni, Frățești, Slobozia-Moară și Domnești de Sus. Există însă unele comune în care nu se acordă suficientă atenție acestei probleme.

Deficiențe serioase se constată cu deosebire în raionul Mihăilești. In comuna Stoenești, de exemplu, cursurile n'au început în ziua de 1 Noembrie din cauză că nu se luaseră măsuri nici pentru asigurarea frecvenței cursiștilor, nici pentru pregătirea condițiilor materiale necesare.

Pentrucă organizațiile de massă din comunele Dumitrana, Coteni, Găureni, Vila, Schitu, Novaci și Buturugeni s'au rezumat să participe doar la ședințe, fără să desfășoare o muncă susținută de lămurire în rândurile neștiutorilor de carte, cursurile de alfabetizare din aceste comune și-au pornit munca cu un număr foarte redus de cursiști.

Și în raionul Oltenița se constată lipsuri în munca de alfabetizare. Cadrele didactice din comuna Budești, de exemplu, au început să se preocupe de planificarea acestei munci abia în ziua de 1 Noembrie, iar în comuna Clătești, din acelaș raion, nici un neștiutor de carte nu era informat asupra zilei de deschidere a cursurilor.

Dar și în unele comune în care s'au asigurat în mare parte condițiile materiale și unde munca s'a pornit mai bine, frecvența este încă destul de slabă. Așa stau lucrurile, de pildă, într'o serie de comune din raionul Brănești. In comuna Afumați, comună în care se află și o gospodărie agricolă colectivă, din cauza unei condamnabile lipse de interes a cadrelor didactice frecvența la cursuri este foarte slabă. Organele de îndrumare și control ale secției raionale de învățământ trebue să ia de urgență măsuri de îndreptare.

In raioanele Giurgiu, Crevedia, Oltenița sau Răcari se înregistrează de asemenea, o frecvență scăzută a neștiutorilor de carte, iar unii activiști ai sfatului popular din raionul Vidra sunt cu totul indiferenți față de problema alfabetizării.

Situația nesatisfăcătoare a frecvenței la cursuri a neștiutorilor de carte din regiunea București se datorește atât faptului că n'a existat o acțiune unită a tuturor factorilor chemați să sprijine această activitate, cât și unei greșite înțelegeri din partea cadrelor didactice a importanței pe care o are asigurarea frecvenței. Fără realizarea unei frecvențe regulate, nu se pot obține bune rezultate în munca de alfabetizare. Cu toate că învățătorii și profesorii din comuna Călugăreni, raionul Vidra, de pildă, și-au repartizat din timp analfabeții, și-au planificat munca, au procurat manualele, caietele, creioanele și petrolul necesar, cursurile pe care le țin ei nu-și ating totuși scopul, pentrucă procentul cursiștilor frecvenți este foarte scăzut.

Cadrele didactice din regiunea București trebue să înțeleagă că, deși alfabetizarea este o sarcină ce revine tuturor organelor de stat și tuturor organizațiilor de massă, ele au totuși răspunderea unică a acestei munci. Învățătorii și profesorii răspund în egală măsură de calitatea predării, de cuprinderea la cursuri a tuturor neștiutorilor de carte planificați pentru acest an școlar ca și de realizarea unei frecvențe regulate, condiție esențială pentru desfășurarea temeinică a acestei munci.

Sunt regiuni care au avut de înfruntat condiții mai grele decât cele ale regiunii București și unde s'a reușit totuși să se mărească în mod simțitor numărul știutorilor de carte, iar în unele comune chiar să se stârpească definitiv analfabetismul. Cadrele didactice, directorii de școli, organele de îndrumare și control raionale, birourile provizorii sindicale raionale și secția de învățământ din regiunea București trebue să ia grabnice măsuri pentru înlăturarea lipsurilor și, urmând exemplul regiunilor și raioanelor fruntașe în această muncă, să pornească o activitate mult mai organizată și mai susținută.

Folosind îndrumarea primită cu prilejul campaniei organizate între 1 și 10 Noembrie, întărind cât mai mult colaborarea cu sfaturile populare și organizațiile de massă și urmărind zi de zi cauzele tuturor absențelor, cadrele didactice vor ajunge să-și ducă munca de alfabetizare în condiții mult mai bune decât până acum. Impletind în mod permanent acțiunea de lămurire și mobilizare cu munca de pregătire conștiincioasă a lecțiilor și de îndrumare metodică a tuturor celor care predau la cursuri, învățătorii și profesorii din regiunea București nu numai că vor obține importante succese în munca de alfabetizare, dar își vor atrage în mai mare măsură încrederea și dragostea maselor în mijlocul cărora muncesc.

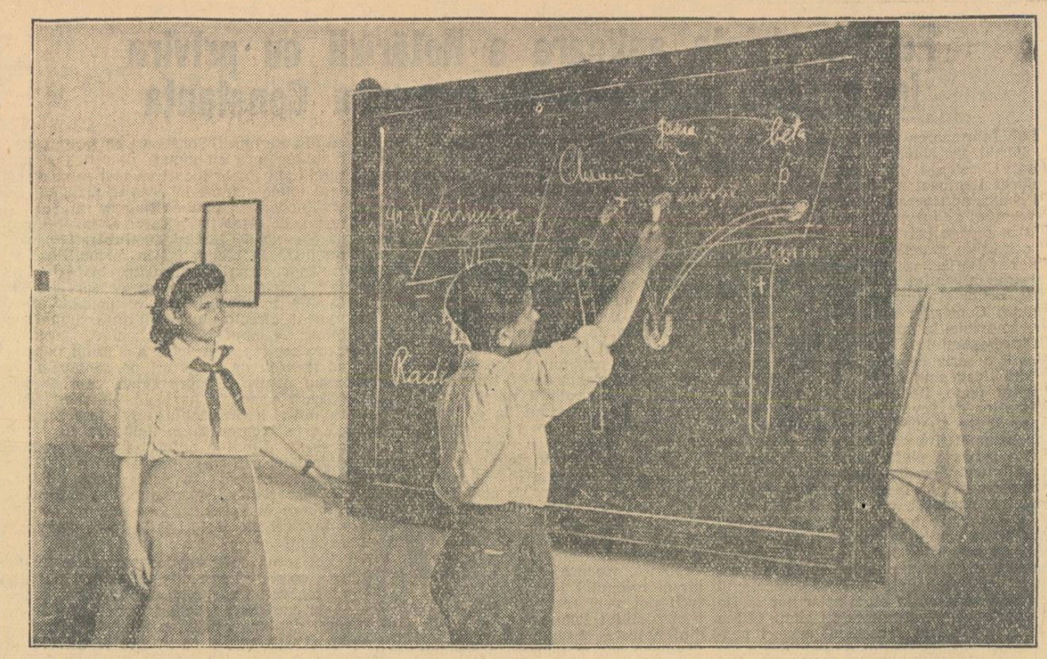

Elevii Marin Nicolae și Olănescu Alexandra dela Școala medie tehnică de pielărie, în timpul unei ore de chimie

In preajma încheierii celui de al doilea pătrar

Suntem în ultimele zile ale celui de al doilea pătrar. Grija învățătorilor și profesorilor, a diriginților și a directorilor este îndreptată acum cu deosebire asupra încheierii mediilor. In acest scop se dau lucrările generale de control, se pun note la oral, se dau lucrări de control curent.

Incheierea pătrarului nu înseamnă însă că acum trebuesc ascultați în grabă cât mai mulți elevi. In momentul de față, în cele mai multe școli cataloagele sunt pline cu note la rubricile acestui pătrar. Ceeace trebue însă să facă învățătorii și profesorii acum, este să dea o deosebită atenție elevilor cu note mici, să asculte pe acei care au note mai puține, să verifice încăodată cunoștințele acelor elevi despre care nu și-au făcut încă o idee clară.

Învățătorii și profesorii care au dus în cursul primelor pătrare o activitate sistematică, care au respectat instrucțiunile Ministerului Învățământului Public, nu întâmpină acum, la încheierea situației elevilor, nici o greutate. Folosind experiența pe care au căpătat-o în etapa trecută, ei desfășoară acum o activitate organizată și sistematică. Cu ocazia sfârșitului primului pătrar, toate școlile din Pitești au încheiat mediile conform instrucțiunilor, în ziua de 2 Noembrie. Aceasta datorită faptului că în aceste școli s'a desfășurat, în tot cursul pătrarului, o muncă bine planificată. Deasemeni, la școala elementară mixtă „Nicolae Bălcescu" din Drăgășani, mediile elevilor pe primul pătrar au fost încheiate la timp și ele s'au calculat din câte 3 și chiar 6 note la oral. La fel s'a lucrat și la școala pedagogică de băieți din Șendriceni, la majoritatea școlilor din Curtea de Argeș, Câmpulung-Muscel etc.

Deoarece, însă, în această privință, s'au făcut pe primul pătrar unele greșeli, este necesar ca de data aceasta directorii să urmărească cu mai multă grijă ca, în școala pe care o conduc, munca legată de sfârșitul celui de al doilea pătrar să se desfășoare într'un ritm normal și în mod sistematic.

Datorită faptului că nu peste tot au fost respectate îndrumările și instrucțiunile Ministerului cu privire la notarea elevilor și la celelalte probleme legate de aprecierea cunoștințelor lor, unii învățători și profesori au folosit în primul pătrar procedee nejuste. Astfel, tovarășa Guțulescu Ana dela școala nr. 2 fete din Călărași, neglijând notarea în mod regulat a elevelor în cursul pătrarului, s'a văzut nevoită ca, la sfârșit, în preajma încheierii mediilor, să asculte în grabă, și desigur superficial, câte 15—18 eleve dintr'odată.

Nici la școala elementară din comuna Munteni, regiunea Buzău, notarea elevilor nu s'a făcut în mod treptat. Deabia în ultimele două zile ale pătrarului, la 1 și 2 Noembrie, au fost notați aproape toți elevii. Tovarășii învățători Ruznac Constantin, Ruznac Maria și Vișinescu Ecaterina aveau încă situația neîncheiată la clasele lor în ziua de 6 Noembrie, la 3 zile după încheierea pătrarului.

Din cauza grabei de a rezolva problema notării, unii profesori au tendința de a pune note fără a mai asculta elevii, numai pe baza unei aprecieri generale pe care și-au format-o în cursul pătrarului. Această metodă este însă cu totul nejustă. Deși suntem în perioada încheierii situației elevilor pe acest pătrar, notele care se pun acum nu trebue să însemneze o apreciere generală asupra elevului, ci, ca de fiecare dată, ele trebue să oglindească felul cum au răspuns elevii la lecția respectivă, să corespundă pregătirii lor din ziua aceea. Aprecierea generală trebue să fie arătată nu prin nota primită acum, în ultimele zile, ci prin media care se încheie. Și tocmai pentruca această medie să constitue într'adevăr o apreciere justă, ea trebue să rezulte din cât mai multe note.

Directorii vor trebui să lupte acum pentru ca să nu se acorde drept pedeapsă note mici la obiectele de studiu pentru motive de indisciplină.

Deasemeni, ținându-se seama de instrucțiunile precise și clare ale Ministerului Învățământului Public, la toate materiile, fără excepție, mediile trebue să fie încheiate pe baza mai multor note. Directorii vor atrage încăodată atenția profesorilor de muzică, de desen, de educație fizică sau de indeletniciri practice că și la aceste materii, trebue să se încheie mediile pe baza mai multor note.

In afară de sarcina de a completa paginile din catalog care cuprind situația frecvenței elevilor și situația lor la învățătură și purtare, acum, la sfârșitul pătrarului, diriginții vor cerceta în amănuntime cataloagele și vor atrage atenția profesorilor care au lipsuri în această privință, ajutându-i în acelaș timp să le îndrepte. Directorii și diriginții vor căuta să sprijine și să îndrumeze în această muncă în special pe învățătorii și profesorii nou numiți, fără experiență.

Lucrările de control curent au o mare însemnătate pentru realizarea unei evidențe precise a cunoștințelor elevilor. Directorii vor căuta să coordoneze însă astfel munca profesorilor, încât să nu se ajungă ca, în aceste ultime zile ale pătrarului, elevii să dea ore dearândul astfel de lucrări. Este bine să amintim încăodată cu acest prilej că lucrările de control curent se deosebesc de vechile extemporale, că ele se dau fără a fi anunțate dinainte elevilor, că durează în medie 10—20 de minute și că subiectul lor va putea fi dat numai din lecția curentă, sau din capitolul repetat în ora precedentă.

Incheierea situației elevilor pe cel de al doilea pătrar va fi urmată de o ședință a consiliului pedagogic, în cadrul căreia se va face analiza muncii desfășurate. Tot atunci vor fi aduse la cunoștința colectivului pedagogic și vor fi discutate experiențele bune, pentru a fi generalizate în școală, precum și lipsurile, pentru a se găsi căile cele mai potrivite de înlăturare a lor. In vederea acestei ședințe, învățătorii și profesorii trebue să se pregătească de pe acum. Ei trebue să-și noteze problemele pe care le vor pune în discuție și, în general, toate observațiile mai însemnate privind desfășurarea muncii în cursul pătrarului.

Termenul încheierii pătrarului al doilea trebue respectat cu strictețe. Învățătorii și profesorii vor trebui să-și îndeplinească în mod conștiincios toate sarcinile legate de activitatea lor, vor trebui să ceară sprijinul diriginților și al directorilor pentru rezolvarea tuturor problemelor, astfel încât munca pătrarului al treilea să poată începe nestingherită după vacanța de iarnă a elevilor.

E. MANAC

O oră de chimie la clasa VII-a a unei școli elementare

Elevii clasei a VII-a dela școala elementară din Câmpeni, regiunea Cluj, răspund corect și vioi la lecțiile de chimie, arătând că și-au însușit temeinic materia predată.

Se vorbește în prima parte a orei de chimie, despre „Structura materiei", o problemă, după cât se vede, destul de complicată și anevoios de pătruns.

Cunoștințele elevilor, formate la lecția precedentă, sunt controlate de către profesoară printr'o serie de întrebări ca următoarele: Din ce este alcătuită materia? Cum privea Dalton atomul? Ce fel de atomi intră în compoziția moleculelor? Cum a ajuns Dalton la concluzia că atomul de hidrogen este cel mai ușor atom? Cum a ajuns Dalton să determine și greutatea atomică a altor elemente? Cum și-a imaginat acest învățat diferite formule chimice? Sunt oare actuale toate formulele chimice concepute de Dalton? Dece spunem, totuși, că Dalton este acela care a pus bazele chimiei moderne?

A doua parte a orei este o lecție nouă: „Teoria atomico-moleculară", o problemă strâns legată de cea dintâi. Aici însă intervin o serie de noțiuni despre care s'a vorbit în anul trecut. Așa e cazul noțiunilor coeziune, stări de agregare, etc. De aceea, pentru a putea ajunge mai ușor la constatarea că moleculele corpurilor se află în necontenită mișcare, profesoara găsește necesar să reîmprospăteze, prin discuții, unele cunoștințe dela lecțiile din anul trecut. Vorbind despre gaze, copiii își amintesc de coeziunea slabă a acestora, de continua lor tendință de a se împrăștia în mediul înconjurător.

Profesoara mai consideră necesar să discute cu elevele și despre unele proprietăți esențiale ale corpurilor, îndeosebi despre greutatea lor și, strâns legat de aceasta, despre forța gravitației.

Pentru a pune în evidență faptul că mișcarea moleculelor este o proprietate inerentă a materiei, lecția cere anumite experiențe. Laboratorul școlii însă este prea sărac în substanțe chimice și aparate care să îngăduie demonstrarea practică a tezei mai sus indicate.

— Să facem acum o simplă experiență. Avem aici un pahar cu apă curată și dincolo o călimară cu cerneală. Să punem o picătură de cerneală în paharul cu apă limpede. Ce observăm că se întâmplă? (Picătura se lasă mai întâi la fundul paharului. Din ea apoi se desprind firicele de apă colorată care se împrăștie în tot paharul). O elevă arată ce observă.

Să vedem acum și alte experiențe. Nu avem substanțele chimice necesare pentru a le face și ale urmări împreună. De acela vi le voi descrie, desenând pe tablă aparatele de care ar trebui să ne folosim. Să începem cu corpuri gazoase. Luăm două vase cilindrice, din sticlă. Le umplem cu gaze diferite. Intr'unul punem hidrogen, iar în celălalt punem oxid de azot brun, spune tovarășa profesoară, complectând desenele pe tablă. Despre hidrogen știți că este cel mai ușor din gaze. Oxidul de azot este mai greu decât hidrogenul și e colorat în brun. Așezăm aceste vase unul peste altul, astfel încât cel încărcat cu oxid de azot să fie sub vasul plin cu hidrogen. Vasele comunică unul cu altul. Ce-ar trebui să se întâmple, ținând seama de faptul că hidrogenul, care se află în vasul de deasupra, este mai ușor decât oxidul de azot din celălalt vas?.

— Oxidul de azot, fiind mai greu, ar trebui să rămână în vasul de jos, iar hidrogenul în vasul de sus.

— Și totuși, continuă profesoara, nu se întâmplă așa. Ca și în cazul picăturii de cerneală care s'a împrăștiat în tot paharul până în straturile de sus ale acestuia, oxidul de azot se ridică în vasul de sus plin cu hidrogen.

Același lucru se întâmplă în experiența făcută de Dalton, numai că, în locul oxidului de azot el a pus bioxid de carbon. Cele două vase însă le-a separat unul de altul cu ajutorul unui tub subțire de sticlă. După câteva ore, analizând gazele, Dalton a constatat că bioxidul de carbon urcase în vasul de hidrogen, amestecându-se cu acesta, iar o parte din hidrogen s'a scurs în vasul cu bioxid de carbon. Știți cum îi spunem acestui fenomen? — Difuziunea gazelor — răspund elevele.

— Acum, gândiți-vă la greutatea apei și la aceea a spirtului. Care din aceste lichide este mai greu?

— Apa.

— In cazul acesta, spirtul fiind mai ușor ar trebui să plutească deasupra apei.

— Și totuși, nu plutește. Se amestecă cu apa.

Desigur că se amestecă. Se vede că acest lucru îl cunoașteți și voi. Același fenomen se petrece dacă experiența de care v'am vorbit înainte, o facem înlocuind hidrogenul cu apa, iar bioxidul de carbon cu alcool denaturat. Acesta din urmă pătrunde în vasul de sus, unde avem alcool.

Cum vă explicați fenomenul care se petrece în toate aceste cazuri? Cum este posibil că substanțe ca hidrogenul și alcoolul, care sunt mult mai ușoare decât bioxidul de carbon și decât apa, coboară, totuși, din vasul de sus, deci împotriva forței gravitației, în vasul de jos?

— Numai admițând mișcarea moleculară. Admițând, deci, faptul că moleculele corpurilor sunt în continuă mișcare.. Dar ceeace am văzut că se întâmplă cu corpurile gazoase și lichide se întâmplă de fapt și cu corpurile solide. Aici însă, mișcarea moleculară este mai greu de văzut. Sunt însă unele fenomene pe care nu ni le explicăm decât admițând același fapt: mișcarea moleculară. Iată, de pildă, cazul următor. Lipim una de alta două plăci; una de aramă și alta de zinc. Strângem aceste plăci foarte tare. Le încălzim și le ținem la o temperatură ceva mai scăzută decât temperatura de topire a acestor metale. Cele două plăci se sudează. Atomii zincului s'au intercalat, în punctul de contact, cu atomii aramei. Acest aliaj se explică numai admițând mișcarea moleculară dintre cele două metale.

Terminând cu prezentarea și expunerea diferitelor experiențe făcute de Dalton și alți savanți, profesoara trece la fixarea, prin discuții, a elementului comun acestora și anume: toate corpurile, indiferent de starea lor de agregare, sunt alcătuite din molecule și atomi. Moleculele și atomii oricărui corp se află în necontenită mișcare. Stabilește apoi că știința a trecut dincolo de granițele moleculei și atomului, găsind că însuși atomul este, la rândul lui, alcătuit dintr'o serie întreagă de alte elemente. Ea arată în sfârșit, că, grație teoriei atomico-moleculare, ne putem explica alcătuirea corpurilor simple și a celor compuse, că prin mișcarea atomică și moleculară ne explicăm o serie de fenomene, între care și combinațiile chimice.

Pe baza primei experiențe, elevele au înțeles și au reținut experiențele efectuate de oamenii de știință, experiențe care i-au dus la stabilirea teoriei atomico-moleculară. Este însă în afară de orice îndoială că mult mai just ar fi fost să se recurgă la efectuarea propriuzisă a experiențelor. Pentru aceasta, îndeosebi pentru experiențele privitoare la gaze și la lichide, nu se cereau aparate complicate. Ele se puteau confecționa foarte ușor. Unele din substanțe, ca de pildă spirtul denaturat care trebuia folosit la una din experiențe, se puteau ușor procura.

Este bine ca învățătorul sau profesorul să nu se bizue numai pe claritatea expunerii și pe memoria elevului. Studierea din timp a manualelor de chimie, notarea din vreme, pentru fiecare lecție în parte, a experiențelor, aparatelor și substanțelor chimice necesare și, mai ales, confecționarea unor aparate prin înseși posibilitățile profesorului, sunt elemente care nu trebue în nici un caz uitate. Faptul acesta ar stimula inițiativa elevilor, atât în ce privește procurarea și confecționarea unor astfel de aparate, cât și în ceeace privește organizarea unor mici laboratoare personale.

A. DARIE.

---

dițiile necesare pentru a se pune în practică tactica leninist-stalinistă în desăvârșirea revoluției burghezo-democratice. Așa cum arată tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în lucrarea „30 de ani de luptă a partidului sub steagul lui Lenin și Stalin", „eliberarea României de către Armata Sovietică n'a însemnat numai eliberarea națională a țării noastre, dar ea a creat condițiile necesare și toate premizele pentru zdrobirea claselor dominante — moșierii și capitaliștii, — a făcut posibilă desfășurarea luptei poporului și efectuarea de reforme cu caracter revoluționar, a ferit țara noastră de intervenția armată a puterilor imperialiste, a făcut cu putință rapida desvoltare a puterii populare și trecerea la regimul de democrație populară, formă a dictaturii proletariatului". In perioada de după eliberarea țării noastre de către Armata Sovietică, linia tactică urmată de partidul nostru a fost aceia de demascare a partidelor burghezo-moșierești a social-democraților de dreapta, izolarea lor de țărănimea muncitoare și de massele principale ale micii burghezii și atragerea acestora de partea proletariatului în lupta pentru desăvârșirea revoluției burghezo-democratice. Trimițându-și reprezentanții în guvernele de după 23 August 1944, Partidul nostru a îndreptat lovitura principală împotriva partidelor reacționare ale lui Maniu și Brătianu, care au fost zdrobite. Schimbarea raportului de forțe în favoarea clasei muncitoare a făcut posibilă izgonirea din guvern — în Noembrie 1947 — a ultimilor reprezentanți ai burgheziei și, în scurt timp după aceasta, și răsturnarea monarhiei, proclamându-se Republica Populară Română. Desfășurarea evenimentelor dela 23 August 1944 până la 30 Decembrie 1947 a confirmat justețea liniei tactice leniniste, a confirmat geniala previziune a tovarășului Stalin, făcută încă în 1928: „în afară de țările desvoltate din punct de vedere capitalist, în care victoria revoluției va duce imediat la dictatura proletară, mai există și țări slab desvoltate din punct de vedere capitalist, cu rămășițe feudale, cu o problemă agrară specială de tip antifeudal (Polonia, România, etc.) în care mica burghezie, în special țărănimea, își va avea neapărat de spus cuvântu — care va trage greu în cumpănă în cazul unei explozii revoluționare, și în care, pentru a duce la dictatura proletară, victoria revoluției poate să necesite și va necesita cu siguranță unele trepte intermediare, cum ar fi de pildă, o dictatură a proletariatului și a țărănimii..." (I. V. Stalin, Opere, Vol XI, ed P.M.R., pag. 170).

Lenin s'a ocupat și de căile și mijloacele pentru înfăptuirea revoluției. Mijlocul pentru răsturnarea țarismului, — arăta Lenin, — este insurecția armată. Pentru a îndruma massele spre insurecție, pentru a face ca răscoala să devină o răscoală a întregului popor, Lenin socotea necesară lansarea unor lozinci care să deslănțuie inițiativa revoluționară a masselor. O asemenea lozincă putea fi înfăptuirea pe cale revoluționară a zilei de lucru de 8 ore. Această tactică de luptă are o însemnătate deosebită. Înfăptuirea pe cale revoluționară a zilei de lucru de 8 ore și a altor revendicări democratice la orașe și sate, fără a ține seama de legi și autorități, ducea la paralizarea aparatului de stat, la desfășurarea inițiativei masselor asuprite.

In urma eliberării de către Armata Sovietică a unor țări din centrul și sud-estul Europei, s'a instaurat în aceste țări regimul de democrație populară. Astfel datorită ajutorului dat de către Uniunea Sovietică, aceste țări n'au mai fost nevoite să folosească insurecția armată împotriva burgheziei și a moșierimii. Tactica de înfăptuire pe cale revoluționară a unor revendicări ale proletariatului și țărănimii a fost aplicată însă și de partidul nostru, de exemplu în perioada dinainte de 6 Martie 1945. Realizarea reformei agrare în folosul țărănimii muncitoare, acțiunea de democratizare a țării, înlăturarea prefecților și primarilor antonescieni, au fost făcute pe cale revoluționară. In acel timp Partidul era în minoritate în guvern. Dar el se sprijinea pe forța sa în desvoltare, pe clasa muncitoare, pe massele largi ale țărănimii muncitoare. Astfel, Partidul a putut să dejoace manevrele reacțiunii și să impună o serie de măsuri ce nu fuseseră acceptate de coaliția reacționară. Prin lupta masselor a fost izgonit guvernul reacționar al lui Rădescu, sprijinit de imperialiștii anglo-americani și a fost adus la putere un guvern democratic, în care clasa muncitoare avea un rol precumpănitor.

Lenin a arătat că după victoria revoluției era necesară înlocuirea guvernului țarist printr'un guvern revoluționar, la care trebuiau să participe reprezentanții P.M.S.D.R. și a cărui misiune era de a consolida cuceririle revoluției. Acest guvern trebuia să exercite o dictatură revoluționară democratică a proletariatului și a țărănimii. Luptând pentru participarea social-democraților în acest guvern, Lenin a combătut concepțiile menșevicilor, care spuneau că fiind vorba de un guvern burghez, social-democrații nu trebue să participe la el, neținând seama nici de condiții, nici de situația revoluționară creată.

In lucrarea sa, Lenin a desvoltat o nouă teorie asupra revoluției, aceea a transformării revoluției burghezo-democratice în revoluție socialistă. Lenin arăta că este necesară dictatura revoluționar-democratică a proletariatului și a țărănimii, atât pentru a smulge din rădăcini rămășițele contrarevoluției, cât și pentru a menține și prelungi starea de revoluție și pentru a proletariatului posibilitatea de a se organiza într'o armată puternică și capabilă să treacă la revoluția socialistă.

Desigur că, în trecerea la revoluția socialistă, problema aliaților se punea altfel. Lenin arăta că, în revoluția socialistă, alianța dintre proletariat și elementele semiproletare dela orașe și sate sub conducerea clasei muncitoare este obligatorie, este o condiție a revoluției proletare.

Principiile tactice expuse de Lenin în lucrarea sa „Două tactici ale social-democrației în revoluția democratică" au arătat proletariatului calea și mijloacele de luptă în revoluția burghezo-democratică și i-au dat perspectiva clară a **transformării acestei revoluții într'o revoluție socialistă.** Urmând acest drum, proletariatul din Rusia a izbândit în Marea Revoluție din Octombrie. Pe baza principiilor tactice elaborate Lenin și tovarășul Stalin își desfășoară astăzi activitatea toate partidele comuniste și muncitorești din întreaga lume.

Un exemplu minunat al forței ideii leninist-staliniste privitoare la hegemonia proletariatului este faptul că în țările din Sud-Estul și din centrul Europei, ca și în R.P. Chineză, clasa muncitoare, în frunte cu comuniștii, a fost conducătorul în lupta întregului popor pentru libertate și democrație, împotriva burgheziei care se alesese cu cotropitorii fasciști, și stăpânii colonialiști. Roadele acestei lupte a masselor de milioane împotriva cotropitorilor fasciști, împotriva reacțiunii imperialiste, în lupta pentru pace și socialism au fost obținute datorită faptului că proletariatul a fost și este conducătorul mișcării revoluționare a întregului popor muncitor, în lupta lui pentru crearea unei vieți noi, libere de exploatare.

A. BERARU

Pentru stricta aplicare a Hotărîrii cu privire la cadrele didactice în regiunea Constanța

Sub îndrumarea Comitetului Regional de Partid secțiunea de învățământ a regiunii Constanța, și Biroul Provizoriu Sindical Regional au luat numeroase măsuri pentru aplicarea Hotărârii Partidului și Guvernului cu privire la cadrele didactice. Atât în ceeace privește problemele legate de condițiile materiale ale școlilor și cadrelor didactice, cât și în ceeace privește ridicarea nivelului politic și ideologic al învățătorilor și profesorilor, în cuprinsul regiunii Constanța s'au obținut realizări care contribue în mare măsură la desvoltarea învățământului. In acelaș timp, se semnalează o serie de deficiențe care provin fie din lipsa unui control al aplicării hotărîrilor luate, fie din lipsa de grijă a secțiunilor de învățământ raionale sau a unora dintre sfaturile populare comunale.

O îmbunătățire simțitoare s'a obținut în ceeace privește plata la timp a salariilor cuvenite cadrelor didactice și personalului administrativ al instituțiilor de învățământ. Cu excepția unor comune din raionul Băneasa, în toate raioanele regiunii salariile se achită în termenul prevăzut. In urma măsurilor luate de secțiunea financiară a sfatului popular regional, s'a hotărît ca deficiențele de mică importanță care se mai ivesc în plata salariilor să fie înlăturate prin întocmirea în timp util a statelor. S'au luat deasemeni măsuri pentru înlocuirea sistemului de achitare a salariilor prin poștă — sistem care ducea la o serie de neajunsuri — salariile ridicându-se acum din capitala raionului de către directorii de școli, pe centre de comune.

In majoritatea lor, învățătorii și profesorii din regiunea Constanța au fost aprovizionați cu lemne. In unele comune, ca de pildă în Abrud, sfaturile populare comunale au transportat gratuit, cu mijloace locale, lemnele la domiciliul învățătorilor și profesorilor.

Datorită însă neglijenței unora dintre funcționarii ocoalelor silvice, mai sunt încă unele comune în care aprovizionarea cu lemne nu se desfășoară în bune condițiuni. In comuna Ciocârlia de Jos, raionul Constanța, de exemplu, cadrele didactice nu au încă lemne, deoarece ocolul silvic din Adam-Clisi nu a recepționat lemnele tăiate în comuna Luminița — la depărtare de 30 km., iar prin sfatul popular comunal nu se asigură transportul gratuit al lemnelor. Ocolul silvic și întreprinderea „Combustibilul" din comuna Ostrov amână de nenumărate ori pe învățătorii și profesorii care cer cota lor de combustibil. Din aceiași cauză, doi învățători din comuna Bugeac și 8 învățători din comuna Lipnița nu au încă lemne. O situație asemănătoare au și cadrele didactice din unele comune ale raionului Medgidia. Invățătorului Abi Anifi, din satul Cheia-Grădina de exemplu i s'au repartizat lemnele la o distanță de 30 km., din pădurea Babadag, deși ele îi puteau fi date din comuna Kogălniceanu, la o depărtare de numai 20 km. și nu i s'au pus la dispoziție nici mijloace de transport.

Unele greutăți în legătură cu aprovizionarea cu lemne a învățătorilor și profesorilor se datoresc nepăsării unor activiști din comitetele executive ale sfaturilor populare față de problemele ridicate de Hotărîrea Partidului și Guvernului cu privire la cadrele didactice. Astfel, tov. Credință, vicepreședinte al sfatului popular al raionului Istra, susține că învățătorii pot să-și rezolve singuri problema transportului lemnelor. Asemenea atitudini nejuste trebue grabnic înlăturate, dându-se cea mai mare însemnătate strictei aplicări a tuturor prevederilor Hotărîrii.

Aprovizionarea cu petrol a învățătorilor și profesorilor se desfășoară în bune condițiuni. Nu se poate afirma însă acelaș lucru în ceeace privește aprovizionarea cu petrol a școlilor și a internatelor, unde mai sunt încă o serie de deficiențe. Unele dintre acestea se datoresc faptului că o serie de cooperative, ca de pildă cele din raionul Istra, în loc să trimită petrolul până în satul unde se află școala respectivă, cer cadrelor didactice să ridice petrolul dela mari depărtări. Cu ajutorul secției comerciale a sfatului popular regional s'au luat măsuri pentru ca astfel de lipsuri să fie de urgență remediate.

Aplicarea prevederilor Hotărîrii Partidului și Guvernului a dus, în general, la evitarea supraîncărcării cadrelor didactice din regiunea Constanța cu sarcini care n'au legătură cu munca didactică și culturală. In unele locuri se mai semnalează însă unele abateri în această privință. Invățătorilor din comuna Bugeac raionul Băneasa, de pildă li s'a cerut să îndeplinească o serie de sarcini administrative, care nu intră în niciun fel în atribuțiilor lor, iar în comuna Abrur, patru învățători au fost puși să facă noaptea de serviciu la telefon în localul sfatului popular. Deasemeni, directorului școlii din comuna Tortoman, raionul Medgidia, i s'a cerut de către secțiunea agricolă a sfatului popular să meargă de două ori pe săptămână la câmp pentru a supraveghea cum se desfășoară campania agricolă. Hotărîrea Partidului și a Guvernului arată însă limpede că este necesar să se lichideze cu totul această atitudine nejustă față de cadrele didactice, cerând organelor de stat să ia măsuri serioase în acest scop. Sfatul popular regional Constanța are datoria să vegheze la aplicarea întocmai a acestor prevederi ale Hotărîrii în toate comunele regiunii.

In urma deficiențelor semnalate pe teren, comitetul executiv al sfatului popular al regiunii Constanța a convocat o ședință la care au participat toate organele de care depinde aplicarea Hotărîrii Partidului și Guvernului cu privire la cadrele didactice, luând în această privință măsuri concrete. Printre altele, s'a hotărît ca până la 15 Decembrie să fie lichidate toate lipsurile care mai dăinue încă în ceeace privește aprovizionarea cu combustibil a tuturor școlilor și cadrelor didactice din regiune.

Hotărîrea Partidului și Guvernului este menită să ridice pe o treaptă superioară învățământul public din țara noastră. Este necesar să fie depuse toate eforturile pentru ca fiecare prevedere a Hotărîrii să fie realizată întocmai. Secțiunea de învățământ a regiunii Constanța va trebui să urmărească îndeaproape felul cum se desfășoară aplicarea măsurilor prevăzute de Hotărîre, să intervină operativ acolo unde se semnalează deficiențe și să exercite un control permanent și temeinic al aplicării măsurilor luate pe linie centrală.

Invățătorii — propagandiști ai metodelor agrotehnice înaintate

Ingrijirea semănăturilor în timpul iernii

In ședințele care au loc în lunile de iarnă în cadrul cercurilor agrotehnice, precum și în conferințele ținute la căminele culturale sătești, învățătorii și profesorii noștri pot vorbi țăranilor muncitori despre importanța îngrijirii semănăturilor în timpul iernii. Ei trebue să arate că nu este suficient a semăna culturile de toamnă la timp, la adâncimea cea mai potrivită, dând cantitatea cea mai nimerită de sământă la hectar și folosind un teren bine lucrat și îngrășat, pentruca apoi să se aștepte în liniște primăvara.

In timpul iernii, din multe cauze, tinerele plante pot să moară. O cauză principală a distrugerii semănăturilor de toamnă este gerul. Se știe însă că un strat de zăpadă de 30 cm. grosime apără semănăturile de gerurile care coboară chiar la minus 20—25°. Ca atare, o primă grijă pe care trebue s'o avem este aceea de a reține zăpada pe ogoare. Există însă pericolul, dacă pe pământul încă neînghețat cade o zăpadă bogată, ca plantele să continue să trăiască din plin, consumând rezervele adunate din toamnă, ceea ce le slăbește. In această stare, ele sunt ușor năpădite de mucegai, care le înăbușe, le clocește.

Pentru a înlătura acest neajuns, trebue să se controleze în timpul iernii starea semănăturilor, spre a se vedea ce măsuri trebue luate. In acest scop, se iau din lan brazde de 30 cm. lungime, 30 cm. lățime și 15—20 cm. adâncime. Aceste probe se pun în lădițe de lemn, se acoperă cu paie, pentruca plantele să nu degere în timpul transportului. Primele 2—3 zile lădițele se țin în camere mai reci (5—7°), apoi se trec în camere mai calde. Dacă plantele dau frunzulițe și rădăcini noi, înseamnă că sunt vii. Dacă nodul de înfrățire este brun, atunci trebue să tăvălugim zăpada de pe semănăturile prinse pe pământ neînghețat, sau să împrăștiem zăpada de pe locurile unde ea s'a așezat într'un strat prea gros.

De asemenea, trebue să facem încă din toamnă șanțuri de scurgere a apei din locurile mai joase unde, adunându-se apa, s'ar produce clocirea plantelor.

In zile mai călduroase de iarnă, zăpada se topește la suprafață. Gerurile care urmează după aceste zile de moină fac la suprafața zăpezii o crustă lucitoare și tare. Plantele nu mai primesc aer îndeajuns, mai ales dacă stratul de zăpadă de sub crusta de ghiață e prea subțire. In acest caz se recomandă spargerea crustei de ghiață cu ajutorul unor tăvălugi stelați. Nu se recomandă mânarea turmelor de animale peste lanul cu crustă de ghiață, pentrucă acestea s'ar răni la picioare.

Dacă stratul de zăpadă este subțire, datorită urcării apei către suprafață se formează în jurul nodului de înfrățire al cerealelor de toamnă un disc de ghiață. Apa care urcă mereu înghiață, îngroașă acest disc și împinge planta în sus. Se produce în acest caz „descălțarea" cerealelor. Reținerea zăpezii înlătură acest neajuns. Dacă descălțarea s'a produs, se trece primăvara de vreme cu un tăvălug stelat, care pune rădăcinile plantelor în contact cu solul.

Spre primăvară, cerealele suferă foarte adesea de așa zisul mucegai de zăpadă, care se observă foarte bine la topirea zăpezii. Se recomandă în acest caz greblarea plantelor moarte și îndepărtarea lor din lan, pentru a feri celelalte plante de îmbolnăvire.

O lucrare foarte importantă este hrănirea suplimentară a cerealelor de toamnă. Agronomii sovietici recomandă împrăștierea îngrășămintelor chimice pe pământul înghețat încă pentruca, pe măsura desghețării lui, ele să pătrundă spre rădăcinile plantelor, de unde să fie folosite imediat de acestea.

Cele mai folositoare îngrășăminte în această perioadă de trecere spre primăvară sunt cele care conțin azot, substanță ce provoacă o creștere frumoasă a plantelor. Se întrebuințează mai ales nitratul de amoniu și nitratul de sodiu, în cantitate de 60—70 kgr. la ha.

Să învățăm pe țăranii muncitori să cunoască plantele și nevoile lor și să le dea îngrijirile necesare, căci astfel ei vor fi răsplătiți cu o recoltă bogată și de bună calitate.

Ing. Agr. MOSCALU TEODOR,
Colaborator al Societății de Științe Agricole „I. V. Miciurin"

Școala din comuna Bălăceanu are laborator

Multă vreme materialul didactic pentru lecțiile de fizică și chimie primit dela Ministerul Invățământului Public și dela raionul R. Sărat a stat împrăștiat prin diferite dulapuri ale cancelariei școlii elementare din comuna Bălăceanu. De curând direcția școlii a trecut la amenajarea unei săli de laborator. In acțiunea aceasta ea a fost sprijinită de căminul cultural, de sfatul popular comunal și de cooperativa comunei.

Datorită acestui sprijin, elevii școlii elementare din comuna Bălăceanu, raionul R. Sărat, au astăzi posibilitatea de a-și însuși cu multă ușurință lecțiile de fizică și chimie.

TOMA T. DRAGU
corespondent

Note politice externe

Una din manevrele cele mai grosolane ale imperialiștilor la O.N.U. o constitue încercarea guvernelor Statelor Unite, Angliei și Franței de a introduce pe ordinea de zi a sesiunii Adunării Generale discutarea problemei germane. In acest sens, delegațiile Statelor Unite, Angliei și Franței au prezentat Comitetului Politic al Adunării Generale un proiect de rezoluție prin care se cere desemnarea unei comisii care să stabilească „dacă condițiile existente îngădue ținerea unor alegeri cu adevărat libere" în Germania Occidentală, la Berlin și în Republica Democrată Germană. Nu este greu de dedus ce urmăresc imperialiștii prin prezentarea acestui proiect de rezoluție. Ei urmăresc să împiedice rezolvarea pașnică a problemei germane, lucru ce a reieșit limpede și la sesiunea din 1949 a Consiliului Miniștrilor de Externe, când puterile occidentale, neputând să evite conferința din cauza presiunii opiniei publice, i-au sabotat pur și simplu lucrările, făcând-o să eșueze.

Se știe că în vederea reglementării pașnice a problemei germane, Camera Populară a R. D. Germane a adresat la 15 Septembrie așa zisului parlament federal dela Bonn un apel conținând propuneri pentru ținerea alegerilor libere pe întreaga Germanie pentru constituirea unei Adunări Naționale în vederea unificării Germaniei și accelerarea încheierii tratatului de pace cu Germania. Aceste propuneri au avut un deosebit răsunet atât în Republica Democrată Germană cât și în Germania Occidentală. Ele au fost primite cu mult entuziasm de poporul german, care dorește fierbinte o Germanie unită, democrată și pașnică.

Ori, tocmai pentrucă dorința poporului german de a vedea rezolvată cât mai curând în mod pașnic problema germană este atât de puternică, imperialiștii și sateliții lor din guvernul dela Bonn încearcă această manevră de diversiune, și anume, aducerea problemei germane pe ordinea de zi a O. N. U. Scopul acestei manevre este tocmai să împiedice convocarea unei Conferințe pe întreaga Germanie în vederea instituirii unor alegeri libere și a unificării Germaniei, să împiedice încheierea grabnică a tratatului de pace cu Germania.

Incercând să aducă problema germană în discuția Adunării Generale O.N.U., guvernele Statelor Unite, Angliei și Franței încalcă din nou, în mod flagrant, obligațiile asumate la Potsdam care prevăd, printre altele, instituirea Consiliului Miniștrilor Afacerilor Externe în vederea reglementării păcii cu Germania.

Cerând cuvântul în această chestiune, A. I. Vîșinski a arătat în Adunarea Generală, iar I. A. Malik în Comitetul Politic Special că discutarea chestiunii germane la O.N.U. este inadmisibilă în fond și ilegală în formă.

Este limpede că discutarea problemei germane nu este de competența Adunării Generale O.N.U., este limpede că imperialiștii vor să se folosească de „mașina de vot" instituită de ei la O.N.U. pentru a rezolva în felul lor problema germană. Dealtfel, manevra imperialiștilor se împletește strâns cu ultimele lor uneltiri cu privire la Germania Occidentală, uneltiri care au drept scop includerea statului marionetă dela Bonn în pactul agresiv al Atlanticului de Nord. Conferințele dela Washington și Ottawa, ca și recenta reuniune războinică dela Roma a Consiliului Pactului agresiv al Atlanticului de Nord au stabilit în amănunt condițiile de integrare a Germaniei Occidentale în mașina de război „atlantică".

Tot de uneltirile războinice ale imperialiștilor cu privire la Germania Occidentală este legată și vizita făcută de cancelarul marionetă Adenauer la Londra și întrevederea pe care acesta a avut-o cu regele Angliei. Ziarul „Daily Worker" asemuește pe drept cuvânt această vizită cu aceea făcută în 1938 de Ribbentrop regelui Angliei, subliniind că ea este menită să pregătească terenul în vederea deslănțuirii unui nou război.

Dar uneltirile imperialiștilor americani, englezi și francezi în cârdășie cu marionetele dela Bonn se lovesc de dorința dârză de pace și unitate a poporului german.

La propunerea Comitetului Politic al Adunării Generale O.N.U. ca guvernul R.D. Germane să trimită reprezentanți oficiali care să expună poziția guvernului R.D. Germane, Guvernul R.D. Germane a răspuns în telegrama sa adresată președintelui Adunării Generale O. N. U. că constituirea comisiei O.N.U. pentru cercetarea condițiilor în vederea ținerii unor alegeri libere în Germania *„ar constitui un amestec în treburile interne ale poporului german, ceeace este în contradicție cu principiile Națiunilor Unite și mai ales cu dreptul națiunilor la autodeterminare"*. Guvernul R. D. Germane a numit totodată o delegație guvernamentală care a și sosit la Paris pentru a-și expune punctul de vedere în fața Comitetului Politic Special al Adunării Generale.

Poziția adoptată de guvernul R.D. Germane corespunde aspirațiilor întregului popor german, care nu va admite nici un amestec străin în treburile sale interne. Cauza poporului german este privită cu simpatie și se bucură de sprijinul frățesc al popoarelor iubitoare de pace din întreaga lume. In acest sens stau mărturie meetingurile și manifestațiile de protest cu care au fost întâmpinate vizitele războinice ale lui Adenauer la Paris și Londra, când odată cu strigătele puternice de „Adenauer cară-te acasă", populația care își manifestă indignarea față de reînvierea mașinii de război hitleriste exprima totodată solidaritatea cu lupta dreaptă a poporului german pentru pace și unitate.

Un tribunal din Statele Unite a pronunțat de curând o sentință care aruncă o puternică lumină asupra modului criminal de otrăvire a mentalității copiilor în țara dolarului. Este vorba de cazul Jeanei Field căreia tribunalul i-a luat dreptul de a-și crește copilul, pentru „vina" de a fi povestit fiului ei cele ce se petrec în Coreea. In motivarea sentinței se spune că „lealitatea părinților trebue să fie considerată o condiție pentru acordarea drepturilor acestora de a-și educa copiii".

Iată dar până unde merge isteria războinică în Statele Unite, iată cum autoritățile americane vor să pregătească o generație de noi hitleriști cu care să-și poată aduce la îndeplinire planurile lor mârșave de dominație și distrugere.

Instituțiile americane de învățământ au ajuns astăzi adevărate oficine ale spionajului și crimei. Profesorii și studenții progresiști sunt îndepărtați din școli. Așa zisul „jurământ de lealitate" a fost introdus în școlile superioare din 26 state. Prin acest jurământ reacțiunea urmărește să intimideze pe profesorii și studenții progresiști și să exercite în universități „controlul asupra ideilor".

Cât privește disciplinele predate în școli este interesant de citat un număr al revistei reacționare „Look" care sub titlul „Băețași înarmați" a publicat un reportaj fotografic din viața școlilor americane. Una din aceste fotografii înfățișează pe „caporalul" William Morón, în vârstă de 6 ani, comandând un „pluton" iar alta, „un grup de cadeți care încă nu știu să citească, învățând să mânuiască armele".

După cum relatează presa americană, în școli se organizează exerciții de apărare antiatomică și antiaeriană. Intr'o ordonanță trimisă tuturor școlilor de către președintele comitetului pentru chestiunile învățământului din Statul New York se recomandă ca exercițiile de apărare antiatomică să se facă „astfel încât ele să devină o ocupație firească, plăcută, zilnică... ca și deprinderea de a-și spăla zilnic dinții". După cum anunța ziarul „New York Herald Tribune" 200.000 elevi din New-York vor primi jetoane speciale de metal după care „se va face recunoașterea cadavrelor copiilor a căror moarte va fi survenit în cazul unui atac atomic asupra orașului".

Incercările guvernanților americani de a otrăvi mentalitatea copiilor se lovesc de rezistența dârză a profesorilor progresiști care se opun introducerii unor asemenea metode barbare în școli. 47 de profesori au respins de curând oferta făcută de universitatea din California care le cerea să lucreze în cadrul ei.

Mișcarea partizanilor păcii care, în ciuda teroarei polițienești, ia amploare în Statele Unite, constitue o dovadă puternică că părinții americani progresiști nu vor îngădui ca copiii lor să devină asasini și gangsteri.

Invățământul public în R. P. Ungară

Școli puține, monopolizate de clasele dominante, un mare procent de analfabeți și o mulțime de absolvenți rămași fără lucru — iată rezultatele „politicii de culturalizare" din vremea Ungariei horthyste.

De atunci însă, situația s'a schimbat radical și în acest domeniu. Școlile din R. P. Ungară sunt astăzi deschise copiilor de muncitori și țărani muncitori. Dacă în Ungaria horthystă chiar numărul redus de intelectuali de care dispunea, nu și aveau munca asigurată, sub regimul de democrație populară se simte nevoia de tot mai numeroase cadre de intelectuali și tehnicieni.

Numărul copiilor înscriși în școlile elementare în anul școlar 1951/52 depășește cu 116.000 numărul celor înscriși în 1938, numărul elevilor dela școlile medii trece de 100.000, iar în universitățile și institutele maghiare invață peste 40.000 studenți.

Pe tărâmul învățământului public s'au obținut realizări importante. Numărul școlilor de diferite grade a fost majorat. Corpul didactic a urmat în cursul verii diferite cursuri, la care și-au îmbunătățit pregătirea.

Planul cincinal al R. P. Ungare prevede o mare desvoltare a învățământului public. Astfel, față de cei 40.000 de studenți câți există în R. P. Ungară în prezent, în anul 1954, la sfârșitul planului cincinal, numărul lor va ajunge la 56.000.

De curând au fost înființate în R. P. Ungară mai multe Universități noi. Clădirea Universității de Economie Politică din Budapesta este o construcție nouă. Ea cuprinde două mari amfiteatre cu o capacitate de aproximativ 500 locuri fiecare. Sălile au fost înzestrate cu instalații de încălzire centrală și cu ventilatoare electrice, iar pereții sunt căptușiți cu lemn. Studenții stau în bănci confortabile. Clădirea mai cuprinde alte două săli cu dimensiuni mai mici, cu o capacitate de circa 250—280 locuri, precum și câteva săli de conferințe pentru diferitele facultăți. Biblioteca universității este extrem de bine înzestrată. Sala de lectură este spațioasă, luminoasă și confortabilă. Minunată este sala de gimnastică și sala de ping-pong, precum și cantina. Universitatea de Economie Politică din Budapesta este o construcție a planului cincinal.

O nouă universitate a fost inaugurată la Szeged, universitatea tehnică de transporturi. Noua universitate va cuprinde două facultăți: una a construcțiilor feroviare și cealaltă de tehnică a transporturilor feroviare.

IN CURÂND
APARE
„REVISTA
DE
PEDAGOGIE"

O FRUMOASĂ REALIZARE

In seara aceea, la căminul cultural era lumină. Invățătorul Știucă, venit de cu vreme, așeza pe masă câteva broșuri agrotehnice și materialul intuitiv necesar lecției pe care trebuia s'o predea la cercul agrotehnic. Țăranii muncitori, membri ai cercului agrotehnic, veniseră la vreme, la ora când știau că începe lecția. Erau aproape toți. Iată-l pe președintele gospodăriei agricole colective „1907", tânăr dar priceput în muncă și pentru aceasta iubit și stimat de colectiviști și de țăranii muncitori din sat. In vara aceasta, președintele vizitase, împreună cu mai mulți țărani muncitori din țara noastră, colhozurile din Uniunea Sovietică și avea multe de povestit tovarășilor lui.

Majoritatea membrilor cercului sunt colectiviști. Printre ei se află brigadierul Stârcu, șefi de echipă și colectiviști fruntași, cum sunt de pildă Mihail Rață sau Dragomir Constantin care a primit numai ca avans pentru zilele-muncă efectuate, peste 1.400 kgr. grâu. La cerc vin regulat și țăranii muncitori din comună: Ștefan Ion și Ștefan Nicolăescu care, în urma studiului în cerc, altoiesc azi pomii tuturor sătenilor, Gheorghe Barbu care, aplicând cele învățate la cerc, a reușit să obțină un hibrid nou de grâu prin încrucișarea varietăților arnăut și cenat, ca și mulți alții.

Sunt cu toții strânși în una din încăperile căminului cultural. Jumătate din această încăpere este ocupată de o expoziție agrotehnică, unde se pot vedea produsele superioare obținute de gospodăria agricolă colectivă din comună, prin aplicarea metodelor noi de muncă, precum și produse rezultate din munca cercului agrotehnic. Se află aici mănunchiuri de grâu cultivat după diferite metode, diferite spice de grâu sau secară, mai multe soiuri de porumb și mai cu seamă câțiva știuleți obținuți prin încrucișarea porumbului dinte de cal și alb cu colț. Se mai găsesc roți de floarea soarelui de mărimi diferite, tulpini și rădăcini de bumbac, mai multe semințere și câteva planșe și tablouri. Toate produsele expuse sunt însoțite de etichete prin care se explică metoda de muncă folosită. Expuse în comparație cu produsele obținute de țăranii muncitori individuali, ele arată rezultatele frumoase și bogate ce se pot obține printr'o muncă științifică, rezultate la care au ajuns multe din tinerele noastre gospodării agricole colective.

Curând, ședința cercului agrotehnic începe să se desfășoare. Invățătorul Știucă, conducătorul cercului, prinde a-și ține lecția. Și, ca întotdeauna, oamenii îl ascultă cu deosebit interes. Ei sunt hotărîți să învețe cu sârg, să-și însușească metodele agrotehnice înaintate, să lupte neobosiți pentru o recoltă îmbelșugată, pentru obținerea unor produse de înaltă calitate.

Cercul agrotehnic din Măceșul de Sus s'a înființat cu doi ani în urmă, atunci când țăranii muncitori din țara noastră porniseră să organizeze, sub conducerea Partidului, primele gospodării agricole colective. Dela început, învățătorii din sat, doritori să ajute țărănimea muncitoare, au început a lucra la cerc cu multă dragoste și stăruință.

Tovarășul Gheorghe Știucă, responsabilul cercului agrotehnic din Măceșul de Sus, este originar din această comună. El funcționează însă ca învățător în Măceșul de Sus numai de câteva ani. Inainte, fusese învățător în mai multe sate din Ardeal și apoi în satul Măceșul de Jos. Aci a înființat un cerc electrotehnic, ocupându-se în special de problema radiofoniei. In cadrul acestui cerc a reușit să construiască 30 de aparate de radio cu galenă. Tot în această comună a început să execute și primele sale lucrări agrotehnice. Citind în revista „Veac Nou" un articol în care se vorbea despre lucrările marelui Miciurin și ale continuatorului acestuia, savantul sovietic Lâsenco, tovarășul Știucă a prins interes pentru experiențele de transformare a naturii plantelor. Și-a procurat cărți și broșuri de specialitate și a studiat această problemă. In vară s'a și apucat de lucru, transformând în scurtă vreme grădina școlii într'un adevărat „Câmp de experiență", așa cum a fost numit mai târziu terenul pe care se făceau aceste lucrări. Vestea acestui „Câmp de experiență" a trecut repede din sat în sat, răspândindu-se în toată regiunea.

Când tovarășul Știucă a venit ca învățător în Măceșul de Sus, era cunoscut nu numai ca un om născut în această comună, ci și ca „miciurinistul din Măceș". Din primele zile, țăranul muncitor Gheorghe Barbu însoțit de Ștefan Nicolăescu, Mihail Rață, Stârcu și mulți alții, care mai târziu au intrat în gospodăria agricolă colectivă „1907", s'au strâns în jurul lui, pornind la organizarea unui cerc agrotehnic în care să se studieze metodele de muncă ale colhoznicilor sovietici. Astfel, grădina școlii din Măceșul de Sus s'a transformat și ea într'un câmp de experiență pe care țăranii muncitori se inițiau în știința agrotehnică.

Invățătorul Gh. Știucă și cei câțiva țărani muncitori strânși în jurul lui au început cu lucrări simple, practice, de altoire a diferiților pomi fructiferi. In cadrul cercului studiau în colectiv broșurile procurate de tovarășul Știucă. In urma acestui studiu, au trecut în scurtă vreme dela altoiri simple la lucrări de hibridizare vegetativă sau sexuală, mai grele. Au încercat astfel diferite experiențe de altoire a roșiilor în laur și în cătina de gard, a florii soarelui în morcov, etc.

Inființarea gospodăriei agricole colective „1907", în care au intrat mai toți membrii cercului, a pus noi probleme în fața lor. Tovarășul Gh. Știucă și-a dat seama că lucrările executate până acum, lucrări care arătau țăranilor muncitori cuceririle științei agrotehnice, contribuiau în mare măsură la trezirea interesului lor pentru știință și la formarea unei noi atitudini față de muncă, dar nu aveau o valoare practică prea mare. Era necesar să se dea cea mai mare atenție problemelor legate de îmbunătățirea culturilor pe întinderi mari de pământ, de luptă pentru obținerea unor recolte îmbelșugate.

Cercul agrotehnic trebuia să înceapă a se ocupa de studiul culturilor de cereale și legume și, în special, să dea o deosebită atenție problemelor ridicate de muncile agricole locale. Deaceea, sub îndrumările Comitetului pentru Așezămintele Culturale, tovarășul Știucă a căutat să orienteze activitatea cercului în funcție de aceste probleme. Nu s'a renunțat însă nici la lucrările de transformare a naturii plantelor. In felul acesta, munca cercului este din ce în ce mai rodnică.

Azi, cercul agrotehnic din Măceșul de Sus este un cerc fruntaș. El a obținut multe rezultate bune ce se pot vedea atât pe terenul gospodăriei agricole colective cât și pe terenul de experiență. O parte din expoziția cercului agrotehnic cuprinde multe din aceste rezultate.

Insușindu-și procedee și metode noi de muncă, țăranii muncitori din Măceșul de Sus s'au convins tot mai mult de necesitatea aplicării metodelor agrotehnice sovietice. Ei au renunțat aproape cu totul la metodele vechi de muncă. Se pregătesc din timp pentru orice campanie agricolă și își repară cu grijă uneltele. Semănăturile nu se mai fac în mod primitiv. Inainte de a însămânța, țăranii muncitori tratează sământa, așa cum au învățat la cercul agrotehnic. Ei fac polenizări artificiale și aplică și alte metode de îngrijire a culturilor. In gospodăria agricolă colectivă, grâul se seamănă în rânduri încrucișate și este polenizat suplimentar. Floarea soarelui „Jdanov" este polenizată deasemeni suplimentar, iar bumbacul este cultivat și îngrijit după metodele folosite de colhoznicii sovietici.

In munca pe care o duce la cercul agrotehnic, tovarășul Știucă a fost ajutat și de ceilalți învățători din comună. Tovarășii învățători Voicu și Voinea au contribuit în mare măsură la desvoltarea activității cercului, muncind ca lectori.

Tovarășul Știucă nu-și reduce activitatea numai în hotarele restrânse ale comunei sale. El a căutat să antreneze cât mai mulți învățători în această acțiune de răspândire a metodelor agrotehnice înaintate. La cursul de îndrumare al cadrelor didactice care a funcționat în vara aceasta la Craiova, tovarășul Știucă a desfășurat o intensă activitate în rândurile învățătorilor. El a executat în cadrul cursului o serie de experiențe de hibridizare vegetativă și sexuală, experiențe pe care le făcuse și cu țăranii muncitori. Mulți dintre învățătorii și profesorii aflați la cursurile dela Craiova, odată întorși în comunele lor, au dat un sprijin puternic pentru înființarea cercurilor agrotehnice. Printre aceștia, învățătorul Costăchescu din comuna Padea a reușit să facă unul dintre cele mai bune cercuri agrotehnice din regiunea Dolj. Astăzi, cercul din această comună funcționează cu două secții bine organizate, una pentru studiul agrotehnic propriuzis și alta pentru studiul culturii bumbacului, cultură care se face pe scară întinsă în comună.

Cercul agrotehnic din Măceșul de Sus, condus cu pricepere de învățătorul Gheorghe Știucă, contribue puternic la ridicarea nivelului profesional al țărănimii muncitoare, la obținerea unor recolte tot mai bogate, la îndrumarea țărănimii muncitoare spre singurul drum plin de belșug și fericire, drumul socializării agriculturii.

EUGEN POPESCU

Ședința de analiză a muncii cu directorii școlilor din raionul Câmpulung

In ziua de 30 Noembrie 1951 a avut loc la secțiunea de învățământ a raionului Câmpulung regiunea Suceava ședința lunară de analiză a muncii la care, spre deosebire de ședințele anterioare, au participat, pe lângă directorii tuturor școlilor din raion, și instructorii superiori de pionieri dela toate școlile.

Din rapoarte, ca și din discuțiile purtate pe marginea lor, a reeșit că școlarizarea a atins, în cele trei comune, un procent de 98—100%. Aceste frumoase rezultate au fost obținute prin munca susținută a cadrelor didactice, și datorită sprijinului acordat de organizațiile de massă și sfaturile populare comunale. La Rașca unde funcționează o școală cu limba de predare ucraineană, comitetul de părinți a ajutat puternic acțiunea de școlarizare.

Nu tot atât de rodnică a fost munca în domeniul alfabetizării, unde s'au semnalat serioase lipsuri. Dacă în comuna Frumosul s'a obținut la cursurile de alfabetizare o frecvență de 100%, în comunele Rașca și Pojorâta frecventează regulat abia 50% din cei înscriși.

In comuna Frumosul munca s'a dus organizat, s'au făcut lecții pe sectoare, pe grupuri mici de neștiutori de carte — iar cadrele didactice au lucrat cu multă conștiinciozitate. In comuna Pojorâta se lucrează deasemenea pe sectoare însă din cauza desinteresului unora dintre cadrele didactice, care nu se deplasează cu regularitate la centrele respective, s'au înregistrat în prima lună rezultate slabe.

La Rașca, rezultatele slabe se datoresc lipsei de organizare. Aici, în loc să se atragă în acțiunea de alfabetizare instructori voluntari, astfel încât să se poată lucra pe centre, deoarece numărul cadrelor didactice este insuficient, toți neștiutorii de carte au fost chemați la școală, deși satul este foarte răspândit.

In ceeace privește desfășurarea procesului de învățământ au fost înregistrate succese în direcția respectării planului anual, de pătrar și planurilor zilnice de lecție, cât și în privința legării materiei predate de realitățile construirii socialismului în țara noastră, de evenimentele politice interne și externe.

Totuși, raportul directorului Panicov din comuna Rașca a făcut cunoscut o serie de lipsuri destul de însemnate în privința predării limbii române și aritmeticii la clasele III și IV.

Deasemenea în comuna Frumosul sunt cadre didactice care nu acordă suficientă atenție întocmirii planurilor de lecții, iar la Pojorâta lecțiile de chimie și fizică se predau în mod abstract, deși școala are un laborator.

După concluziile la rapoarte a urmat o prezentare a metodelor celor mai bune folosite de directorii care au obținut în școlile lor o frecvență de 100%. Tovarășii Cosmaru Ion — din com. Sadova, Nichitovici Nicolae — din Valea Putnei, Croială Marghita — din Strâmtura, I. Negură — din Deca, Ciobanu Vasile — din Gemenea, au arătat că au ajuns la aceste rezultate datorită faptului că au colaborat îndeaproape cu organizațiile de massă și cu părinții, și au luat măsuri pentru a da tuturor copiilor posibilitatea de a veni regulat la școală. Deasemeni, s'au preocupat foarte stăruitor de îmbunătățirea muncii instructiv-educative în școală.

Referatele asupra felului cum trebue să colaboreze conducerea școlii cu organizația de pionieri și asupra necesității reorganizării cercurilor pedagogice au completat această ședință de analiză a muncii atât de bogată în învățăminte.

DRANGA GRIGORE
corespondent

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26. Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28. Telefon Nr. 1.51.70. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni 130; Instituții anual 500 lei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Invățamantului Public și al Uniunii Sindicatelor din Invățământ

ANUL III Nr. 142 | 4 PAGINI 5 LEI | SÂMBĂTĂ 22 DECEMBRIE 1951

In acest număr:

- Leagănul păcii — de Aram Grigorian.
- Cea mai însemnată sarcină a sindicatului.
- Problemele metodicii de predare a limbii ruse în școală în lumina lucrărilor tovarășului Stalin cu privire la lingvistică.
- Din experiența muncii seminariilor de marxism-leninism dela I.M.F.-Tg. Mureș — de dr. I. Spielman.
- Aplicarea Hotăririi cu privire la cadrele didactice în regiunea Hunedoara.
- Note politice externe.

La cea de a 72-a aniversare a tovarășului Stalin

La 21 Decembrie popoarele Uniunii Sovietice și, împreună cu ele, popoarele din țările de democrație populară, ca și toți oamenii muncii din lumea întreagă sărbătoresc cea de a 72-a aniversare a tovarășului Stalin.

Nu există în întreaga lume, om mai iubit ca Iosif Vissarionovici Stalin, pentrucă el întruchipează năzuințele cele mai fierbinți ale sutelor de milioane de oameni de pe întreg globul.

Impreună cu marele Lenin, tovarășul Stalin a arătat popoarelor lumii calea către o viață liberă și fericită, în care exploatarea omului de către om să fie desființată pentru totdeauna. Impreună cu marele Lenin, tovarășul Stalin a făurit partidul de tip nou, partidul marxist revoluționar al proletariatului, sub conducerea căruia a fost înfăptuită Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, cel mai măreț eveniment din istoria omenirii. Lenin și Stalin sunt întemeietorii Statului Sovietic, primul Stat al muncitorilor și țăranilor. Sub conducerea înțeleaptă a lui Lenin și a tovarășului Stalin, poporul sovietic a învins în anii grei ai războiului civil pe intervenționiștii străini.

Continuând și îmbogățind în mod strălucit învățătura leninistă, tovarășul Stalin a îmbogățit tezaurul marxism-leninismului cu teorii noi, de o covârșitoare importanță în desvoltarea gândirii omenești. Viața și opera lui Stalin întruchipează unitatea dintre teorie și practică, dintre gândirea și acțiunea revoluționară. Tovarășul Stalin a arătat căile concrete ale construirii socialismului și comunismului. Călăuzite de învățăturile lui, popoarele sovietice au realizat uriașa operă de industrializare a țării și de socializare a agriculturii. Infrângând obstacolele care le-au stat în cale, sdrobind nenumăratele uneltiri ale capitaliștilor și ale slugilor lor, care au întâmpinat cu o ură mereu sporită creșterea și înflorirea Țării Socialismului, oamenii sovietici, conduși de geniul tovarășului Stalin, au făcut ca Uniunea Sovietică să devină țara cea mai puternică din lume, țara cu cea mai înaintată industrie și agricultură.

Organizator și conducător al revoluției culturale, tovarășul Stalin a deschis maselor de milioane de oameni ai muncii drumul către culmile cele mai înalte ale științei. Lucrările tovarășului Stalin constitue o contribuție uriașă la îmbogățirea tezaurului marxism-leninismului. Ele deschid drumuri creatoare tuturor științelor, literaturii și artei. Ultima lucrare a tovarășului Stalin, „Marxismul și Problemele lingvisticii" minunat exemplu de marxism creator a determinat o cotitură radicală în desvoltarea științelor. Economia politică, lingvistica, istoria, estetica, pedagogia și numeroase alte științe au căpătat un avânt nou datorită genialei lucrări staliniste.

Sub îndrumarea tovarășului Stalin știința, literatura și arta sovietică se desvoltă continuu pe baza mărețelor idei ale marxism-leninismului. Tovarășul Stalin a acordat o atenție însemnată învățământului, aducând o contribuție esențială la fundamentarea științei pedagogice, la desvoltarea școlii sovietice. Incă din anul 1925, el a arătat necesitatea pregătirii condițiilor pentru introducerea învățământului general obligatoriu, iar în anul 1939, la Congresul al XVIII-lea al P. C. (b) al U.R.S.S. atunci când această sarcină se înfăptuise în întreaga Uniune Sovietică, tovarășul Stalin arăta că „din punctul de vedere al desvoltării poporului, perioada aceasta a fost o adevărată perioadă de revoluție culturală".

Sub conducerea tovarășului Stalin, Partidul Bolșevic a acordat cea mai mare atenție planurilor de învățământ, programelor și manualelor școlare. Decizia C.C. al P.C. (b) din 5 Septembrie 1931 cu privire la îmbunătățirea muncii didactice, ca și deciziile din anii 1932, 1934 și 1936 au determinat adevărate cotituri în activitatea școlii sovietice, în munca ei pentru educația comunistă. De o excepțională însemnătate este analiza critică a conspectelor manualelor de istorie a U.R.S.S. și de Istorie Modernă, făcută de tovarășul Stalin împreună cu S. M. Kirov și A. A. Jdanov. Această analiză a înarmat pe profesori și pe oamenii de știință care lucrează în domeniul istoriei cu indicații deosebit de însemnate pentru ridicarea nivelului ideologic al predării istoriei în școală.

Nesfârșită este iubirea și grija tovarășului Stalin pentru oamenii muncii — „cel mai prețios și mai hotărîtor capital" cum îi numește el.

Grija și dragostea stalinistă au însuflețit cadrele de pedagogi sovietici în lupta pentru crearea unei școli noi, pentru educarea comunistă a tineretului. „Falanga învățătorilor — spunea tovarășul Stalin în scrisoarea adresată în Ianuarie 1925 către Congresul Invățătorilor — constitue o parte din cele mai necesare a marii armate a oamenilor muncii din țara noastră, care construiesc o viață nouă pe baze socialiste".

Tocmai pentru că sub îndrumarea lui I. V. Stalin popoarele sovietice au construit socialismul în Uniunea Sovietică, țara celei mai înalte democrații, țara celor mai largi drepturi și libertăți ale omului, țara înfrățirii diferitelor popoare libere, tocmai pentru că în Uniunea Sovietică se realizează visul de aur al omenirii muncitoare, ura dușmanilor oamenilor, ura bancherilor, a fabricanților și moșierilor, a exploatatorilor de tot felul s'a îndreptat și se îndreaptă cu o deosebită înverșunare împotriva Țării Socialismului. Călăuziți de tovarășul Stalin, oamenii sovietici au știut să dea răspunsul cuvenit tuturor încercărilor imperialiștilor de a-și vârî „rătul lor de porc" în grădina sovietică.

Tovarășul Stalin este acel care, în timpul barbarei agresiuni hitleriste, a organizat victoria popoarelor sovietice. Geniul său militar a îmbogățit istoria cu cea mai glorioasă faptă de arme cunoscută până astăzi. Sub conducerea tovarășului Stalin, vitezele armate sovietice au salvat omenirea de banditii fasciști, au eliberat numeroase popoare din centrul și Sud-Estul Europei, dându-le posibilitatea să-și ia soarta în propriile lor mâini.

Oamenii muncii din Patria noastră știu bine că datorează tovarășului Stalin și poporului sovietic condus de el, eliberarea noastră, ajutorul frățesc și desinteresat care ne-au permis să obținem toate realizările noastre pe drumul construirii socialismului. Deaceea poporul nostru muncitor își îndreaptă cu nesfârșită dragoste și recunoștință gândurile către acela care le luminează drumul spre culmile însorite ale vieții noi.

Spre geniul lui Stalin se îndreaptă astăzi speranțele oamenilor iubitori de pace, căci n'au apucat să fie bine șterse lacrimile și lecuite rănile războiului terminat în 1945, și pescuitorii în apă turbure, imperialiștii americani și englezi, urzesc din nou firele unui război și mai fioros, îndreptat împotriva țărilor cărora le este necesară pacea și liniștea pentru construirea și consolidarea vieții lor noi. Dar sutele de milioane de oameni simpli știu că depinde de ei ca pacea să fie apărată. Sub steagul stalinist al solidarității internationale, opt sute de milioane de oameni din țările eliberate de sub domnia imperialiștilor, sute de milioane de oameni din țările încă înrobite de ei, luptă pentru a opri mâna criminalilor care vor să le distrugă căminele, să le răpească libertatea.

Cuvintele tovarășului Stalin insuflă frontului mondial al păcii bărbăție, hotărîre de luptă, încredere în propriile lui forțe. Răspunsul tovarășului Stalin la întrebările corespondentului „Pravdei" cu privire la arma atomică, spulberând șantajul atomic exercitat de imperialiștii americani, a umplut de încredere popoarele iubitoare de pace.

Arătând că dacă va fi nevoie, Uniunea Sovietică va ști să întâmpine pe agresori așa cum o merită, tovarășul Stalin spune: „Eu cred că adepții bombei atomice pot consimți ca arma atomică să fie interzisă numai dacă vor vedea că nu mai au monopolul ei".

Cuvintele tovarășului Stalin mobilizează massele pentru apărarea păcii, învață în mod concret popoarele cum să lupte pentru construirea unei păci trainice în lume.

„Pacea va fi menținută și consolidată — spune I. V. Stalin — dacă popoarele vor lua în propriile lor mâini cauza menținerii păcii și o vor apăra până la capăt".

De numele lui Stalin sunt legate speranțele lumii muncitoare de pretutindeni. Așa cum spune tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, „pentru poporul nostru muncitor, ca și pentru oamenii muncii din întreaga lume, Stalin înseamnă pace, Stalin înseamnă libertate, progres, independență națională, Stalin înseamnă socialism".

De aceea, fiecare aniversare a tovarășului Stalin este pentru oamenii muncii din Uniunea Sovietică și țările de democrație populară un prilej de îmbărbătare la muncă și la luptă. La muncă în uzine și fabrici, pe șantiere, pe ogoare, în birouri și în instituțiile de învățământ. La luptă pentru apărarea păcii și a cuceririlor democratice, împotriva amenințărilor și uneltirilor urmașilor lui Hitler, atățătorii la război americani și englezi, ca și a slugilor lor dela Belgrad sau din orice parte a lumii.

Laolaltă cu toți oamenii muncii, sărbătorirea zilei de 21 Decembrie, ziua de naștere a tovarășului Stalin, este pentru învățători și profesori un prilej de trecere în revistă a activității lor în școală și pe tărâm cultural, un prilej de analiză a contribuției lor pentru cauza socialismului și a păcii. Sărbătorirea acestei zile este un minunat prilej de educație politică pentru tineretul nostru studios.

In școlile din orașele și satele patriei noastre, din cătune sau de pe marile șantiere ale socialismului, pionierii și elevii, învățătorii și profesorii rostesc cu dragoste și mândrie numele aceluia care stă strajă viitorului fericit al omenirii.

Nu este exemplu mai măreț pentru copiii noștri decât viața și munca tovarășului Stalin. Exemplu pentru învățătură, exemplu pentru muncă, exemplu de devotament pentru făurirea unui viitor luminos poporului muncitor și fiilor oamenilor muncii. Să facem cunoscută generațiilor noastre tinere viața marelui prieten și conducător al popoarelor, să le facem cunoscute minunatele lui învățături. Aceasta va întări pe tinerii noștri școlari, îi va face mai harnici și mai inimoși la învățătură, mai harnici și mai inimoși la muncă, patrioți înflăcărați, devotați cauzei clasei muncitoare, cauzei păcii și democrației. Invățăturile marilor genii, Lenin și Stalin, le vor lumina drumul, îi vor face să înțeleagă viața, legile ei de desvoltare, minunata ei perspectivă de mâine. Cunoscând această măreață perspectivă, vor lupta pentru realizarea ei.

Cunoașterea vieții și luptei tovarășului Stalin, cunoașterea operei lui este un minunat mijloc de educație, un izvor de învățăminte pentru învățători și profesori, pentru munca lor de fiecare zi. Căci n'a fost vreodată și nu este astăzi un mai priceput educator și învățător decât Iosif Vissarionovici Stalin. Asemenea unui grădinar care se pleacă cu dragoste deasupra mugurilor noi, tovarășul Stalin știe să descopere tot ce e mai bun în oameni, îi crește cu o părintească grijă.

Să învățăm mai întâi ca educatori din opera măreață a genialului conducător al omenirii muncitoare și să ajutăm în acelaș timp pe elevii noștri să învețe din viața și lupta tovarășului Stalin, din mărețele lui opere. Aceasta este o garanție a succesului muncii noastre, o garanție a îndeplinirii sarcinii de educatori pe care ne-au încredințat-o Partidul și Guvernul, o garanție a îndeplinirii sarcinii noastre de luptători în frontul păcii și democrației.

„Nu poți fi adevărat leninist, nu te poți numi leninist și în acelaș timp să te preocupe numai specialitatea ta, ca de exemplu: matematica, botanica sau chimia și să nu vezi altceva decât specialitatea ta. Un leninist nu poate fi specialist numai în ramura plăcutei sale științe — el trebue să fie în acelaș timp un om politic și social, să se intereseze întotdeauna de soarta țării sale, să cunoască legile evoluției sociale, să știe să folosească de aceste legi și să ia parte activă la conducerea politică a țării".

I. V. STALIN

Școlile sărbătoresc aniversarea marelui conducător al popoarelor

E Duminică dimineața. Străzile din cartier nu s'au trezit încă bine la viață. Dar de cum s'a făcut ziuă, în școală a și început forfota. Nu-i vorbă, pregătirile pentru festival sunt gata încă de câteva zile. Cei mai nerăbdători însă au pornit de acasă cu noaptea în cap. Pe poarta școlii intră acum, unul câte unul, pionierii și școlarii.

O adevărată zi de sărbătoare

Suntem în preajma zilei de 21 Decembrie, ziua de naștere a tovarășului Stalin. Atmosfera sărbătorească din școala elementară Nr. 31 din București este un ecou al însuflețirii care domnește în întreaga țară. Oamenii muncii se străduesc să întâmpine această zi cu noi realizări în muncă. Ei își manifestă în felul acesta dragostea și recunoștința față de acel care ne îndrumează pașii pe drumul unei vieți fericite, pe drumul luptei pentru pace. Peste tot s'au organizat întreceri socialiste, iar graficele de producție au săltat simțitor în ultimile zile. Echipe artistice de muncitori, țărani muncitori, studenți și elevi s'au întrecut în a organiza festivaluri. Au fost organizate întâlniri între diferite echipe sportive.

Cu deosebită dragoste, cu un mare entuziasm, tineretul Patriei noastre s'a pregătit pentru această zi de mare sărbătoare. In școli s'au dus o serie întreagă de acțiuni la care au participat cu însuflețire deopotrivă elevii, personalul didactic și administrativ. Invățătorii și profesorii fac din cea de a 72-a aniversare a tovarășului Stalin un nou prilej de a-i educa pe elevi în spiritul internaționalismului proletar și al dragostei pentru Uniunea Sovietică, în spiritul luptei pentru pace.

Elevii și profesorii școlii elementare de băieți nr. 31 din București se pregătesc de mult să întâmpine ziua de 21 Decembrie. Câte lucruri minunate n'au aflat ei în acest timp despre acel care le veghează liniștea și viitorul lor fericit!

In orele libere, pionierii din această școală au alcătuit albume cu scene din viața și lupta tovarășului Stalin. Aceste albume au fost expuse în „camera pionierilor" care, cu această ocazie, a fost și mai frumos împodobită.

In cinstea zilei tovarășului Stalin în școală a luat ființă „cercul mâinilor îndemânatice". Cu grijă, elevii școlii și-au împodobit clasele și sala de festivități. La gazeta de perete au fost schimbate de curând toate articolele. In orele de curs și în orele educative învățătorii, profesorii și diriginții au vorbit elevilor despre viața tovarășului Stalin, recomandându-le să citească cărțile de literatură care vorbesc despre marele conducător al popoarelor. In cadrul orelor de limba română, în timpul rezervat compunerilor, elevii și-au exprimat în cuvinte simple, dar pline de căldură, dragostea lor pentru marele învățător și prieten al tineretului din întreaga lume. Elevilor din clasele a IV-a li s'a vorbit despre copilăria și primii ani de luptă revoluționară a tovarășului Stalin. Ei au văzut astfel un viu exemplu de abnegație, de dragoste pentru Patrie. Unii dintre elevi au scris scrisori adresate tovarășului Stalin, prin care-și exprimă dragostea față de Uniunea Sovietică, față de marele ei conducător. Pionierii unității nr. 20 au organizat pe detașamente câte o adunare închinată sărbătoririi tovarășului Stalin.

Fruntași la învățătură, fruntași în munca de organizație

In cinstea zilei de 21 Decembrie, elevii și pionierii școlii elementare nr. 31 și-au luat angajamentul de a deveni fruntași la învățătură și disciplină. Mulți dintre ei au reușit să-și țină angajamentul, iar astăzi, numele lor stă scris pe panoul de onoare al școlii.

...E Duminică. In sala de festivități, elevii, profesorii și părinții elevilor așteaptă începerea festivității. In viața școlii se petrece astăzi un lucru cu totul deosebit. In cinstea zilei de naștere a tovarășului Stalin, cel mai iubit prieten al copii'or, 20 de elevi, dintre cei mai buni, vor primi cravata de pionier. Toți au venit îmbrăcați în haine de sărbătoare. Cu fețele împodobite de emoție așteaptă clipa în care li se va înmâna o părticică din steagul de luptă al lui Lenin și Stalin. Printre cei care au păsit azi primii pragul școlii au fost elevii Mihai Breazu din clasa III-a, A, Honoriu Coman din clasa III-a A și Constantin Guja din clasa V-a. Toți trei vor intra astăzi în rândurile pionierilor.

După exemplul muncitorilor

Și în școala profesională de pielărie din Râmnicu-Vâlcea ziua tovarășului Stalin a fost întâmpinată cu multă însuflețire.

Urmând exemplul oamenilor muncii din Patria noastră, elevi, profesori, personalul administrativ și de îngrijire și-au luat angajamente, care în cea mai mare parte au fost duse la îndeplinire. Profesorii au reorganizat grupele de învățătură, dând o deosebită atenție elevilor rămași în urmă. Pentru ridicarea nivelului la învățătură al elevilor, profesorii au organizat un număr mai mare de ore de consultații la disciplinile științifice și de specialitate. Tot în cinstea zilei de 21 Decembrie, colectivul sportiv al școlii a organizat două întâlniri sportive. Elevii și-au luat angajamentul ca în cinstea acestei zile, să-și îndrepte notele slabe, să muncească mai conștiincios și mai disciplinat. Clasa fruntașă la învățătură și disciplină va primi în ziua de 21 Decembrie steagul muncii, iar elevii fruntași vor fi popularizați prin panoul de onoare al școlii.

Personalul administrativ și de îngrijire al școlii a realizat, în cinstea zilei de 21 Decembrie, economii însemnate la combustibil și energie electrică, iar pentru punerea la punct a unor lucrări au prestat peste 300 ore muncă voluntară.

★

In felul acesta profesorii și elevii din întreaga țară se pregătesc să întâmpine ziua aceluia al cărui nume înseamnă viață, pace, și progres. In cântecele lor, copiii Patriei noastre îl slăvesc pe marele Stalin, pe cel mai iubit prieten al lor. Astăzi, mai mult ca oricând, numele lui Stalin flutură pe buzele tuturor oamenilor cinstiți din lumea întreagă care doresc pacea, care se ridică cu tărie împotriva imperialiștilor atățători la un nou război.

Pentru copiii noștri

In sala de gimnastică a Palatului Pionierilor, un grup de desenatori trag ultimele linii pe un panou uriaș. El reprezintă o scenă hazlie de iarnă. Ceva mai încolo, pe un alt panou, Moș Gerilă cu sacul plin de jucării, surâde pe sub mustața-i plină de promoroacă.

Deși lucrările pentru sărbătorirea pomului de iarnă sunt încă neterminate, aici te simți parcă în altă lume, în lumea basmelor copilăriei. De pereți sunt sprijinite panouri cu scene din povești, iar sala devine cu fiecare ceas mai frumoasă.

Câțiva tâmplari lucrează în mijlocul sălii la un postament. Aici este locul pomului mult așteptat. In jurul lui, pionierii și școlarii din Capitală vor încinge hore, vor cânta, vor spune snoave și ghicitori.

Jucăriile, nedespachetate încă, așteaptă să fie agățate în pom. In sala de teatru se fac aceleași pregătiri. Pe scenă, actori dela teatrele din Capitală fac repetiție.

...In sală a intrat un grup de pionieri. Fac parte din cercul de muzică al Palatului. Sub supravegherea profesorului care conduce cercul, fac ultimele repetiții. Sunt pionierii dela toate școlile din București.

La ieșirea din sala de teatru s'a amenajat o casă asemenea aceleia din „Albă ca zăpada și cei 7 pitici". Această casă va fi plină de daruri. Pionierii vor primi fiecare câte un pachet cu surprize.

★

De cum intri pe poarta din vale a parcului și până sus la Palat, se întinde un adevărat șantier. In apropierea porții se lucrează la un glob, deasupra căruia va străjui porumbelul păcii. Peste tot se trag fire electrice. In parcul feeric luminat, pionierii și școlarii vor putea vedea lucruri minunate. Pe alei, în aer liber, vor fi amenajate expoziții. Editura Tineretului va expune panouri și standuri cu cărțile pentru copii și tineret nou apărute. Ministerul Agriculturii va amenaja un colț care va oglindi realizările în domeniul agriculturii din țara noastră. Pionierii, vizitând parcul, vor vedea aici fotografiile fruntașilor în producție, din întreprinderi și pe ale colegilor lor, fruntași la învățătură.

Fel de fel de surprize se pregătesc copiilor la sărbătorirea pomului de iarnă.

Intre 26 Decembrie și 9 Ianuarie 16.000 de pionieri și școlari vor petrece ore minunate la Palatul Pionierilor.

Iată unul din darurile pregătite pentru copiii oamenilor muncii, pentru pionierii și școlarii din Capitală cu prilejul noului an.

U. R. S. S. NE ÎNVAȚĂ

LEAGĂNUL PĂCII

Aram Grigorian

Milioane de oameni simpli, veniți din toate țările globului, vizitează cu dragoste căsuța pitită după pereții unei vechi cetăți georgiene. Aici s'a născut și a copilărit omul, al cărui nume a devenit simbolul adevărului și dreptății, făclia prieteniei și a păcii între popoarele lumii.

...Orașul Gori. Casa-muzeu a lui Iosif Vissarionovici Stalin. Vizitatorii își scriu în „Cartea de aur" a muzeului gândurile și năzuințele lor cele mai bune. Nu, aceasta nu este o simplă „Carte de aur" a unui muzeu. Am văzut acolo 20 de tomuri voluminoase, al căror talentat autor este poporul. Cărțile acestea reflectă chipul omului sovietic, constructorul comunismului, ele cuprind cuvintele jurământului sfânt prin care popoarele s'au legat față de iubitul Stalin — să apere cauza păcii.

Iată de pildă însemnarea colectivă făcută în „Cartea de Aur" de muncitorii Sorokin, Ruhadze și Asaturian :

„Nu vizităm pentru prima oară această căsuță modestă unde s'a născut marele conducător și învățător, — tovarășul Stalin. Dar de fiecare dată când venim aici inimile noastre tresaltă de bucurie și mândrie pentru Patria noastră dragă și pentru că avem fericirea să trăim în epoca stalinistă.

...Jurăm că vom lucra mai bine, mai productiv, pentruca prin munca stahanovistă să contribuim la întărirea puterii iubitei noastre Patrii socialiste, ca prin succesele în muncă să mulțumim scumpului nostru tovarăș Stalin, pentru viața fericită și plină de bucurie".

„Prin munca noastră fără preget, aplicând realizările științei vom obține recolte fără precedent !" — aceste cuvinte sunt cuprinse în mii de însemnări ale celor ce muncesc pe ogoarele colhoznice.

...La Gori vin tineri și bătrâni. Zidurile căsuței răsună adesea de glasurile cristaline ale pionierilor. Cu cravatele lor rubinii, plini de voioșie, ei vin aici din toate colțurile Uniunii Sovietice, aducând cu ei bucuria unei zile luminoase de primăvară... La Gori s'a statornicit o tradiție sfântă. In fiecare ajun de nou an școlar, spre casa-muzeu se îndreaptă șiruri, șiruri de elevi. Înainte de a se așeza pe băncile școlii, ei vin aici. „Să învățăm, așa cum a învățat conducătorul, să slujim poporul urmând exemplul marelui Stalin" — iată țelul nobil către care tinde tineretul sovietic.

La Gori se întâlnesc oameni veniți de pretutindeni. In Ianuarie o delegație de tineret din R. P. Chineză a vizitat locul de naștere al marelui conducător al popoarelor. In același timp vizita casa-muzeu și un grup de Eroi ai Uniunii Sovietice. Această remarcabilă întâlnire prietenească este amplu reflectată în paginile „Cărții de aur". Fiii glorioși ai popoarelor sovietic și chinez au jurat conducătorului să înlăreasă și mai mult prietenia veșnică și de nezdruncinat dintre cele două mari popoare — prietenie care constitue chezășia trainică a păcii și securității în Extremul Orient. Delegația chineză și-a încheiat astfel însemnările :

„....Tineretul chinez învață dela tovarășul Stalin și tinde să-i urmeze exemplul în construirea cu succes a Chinei Noi..."

Scriitorii maghiari Anatol Hidas și Iosef Darvas au scris următoarele într'unul din tomuri :

„Vizita făcută la căsuța-muzeu ne însuflețește să muncim și mai mult pentru victoria socialismului în țara noastră".

...Noua Polonie este cuprinsă de avântul construcției. Se refac orașele și satele distruse de hoardele fasciste. Numeroși arhitecți și ingineri polonezi au vizitat Uniunea Sovietică. Împrietenindu-se cu constructorii sovietici, ei și-au însușit o uriașă experiență în construcție. Fiind la Gori, tovarășii polonezi au scris în „Cartea de aur" :

„....Delegația de ingineri și arhitecți polonezi își exprimă dragostea față de marele prieten al Poloniei și conducător al luptei pentru pace în întreaga lume".

Imperialismul american încearcă să transforme Germania într'un nou focar al unui nou război, iar tineretul german — în mercenari.

Dar năzuințele tinerilor germani cinstiți sunt cu totul altele. Acest lucru este în mod grăitor ilustrat de însemnarea făcută în „Cartea de aur" de un grup de muncitori, membri ai „Uniunii tineretului liber german" :

„Credincioși învățăturii lui Stalin, noi vrem să învățăm ; să ne însușim știința în numele fericirii omenirii și al întăririi cauzei păcii".

In aceste volume, care reflectă viața și lupta poporelor, figurează și numeroase impresii scrise de oaspeții sosiți la Gori de pe „malul celălalt" — din lumea capitalistă. „Cartea de aur" este o carte a gândurilor și cuvintelor sincere, pornite din inimă. Aici fiecare scrie ceea ce-i dictează conștiința. Iată ce scrie un cetățean american :

„Călătoria în Uniunea Sovietică a fost pentru mine cel mai mare eveniment din viață și cel mai puternic stimulent, pentru ca întors în patria mea, — în S.U.A. — să lupt pentru pace între popoarele din lumea întreagă. Momentul culminant al călătoriei mele l-a constituit vizitarea casei unde s'a născut tovarășul Stalin, locul unde și-a început el activitatea revoluționară pentru eliberarea și fericirea oamenilor".

Insemnarea delegaților francezi sună astfel :

„....In timpul acestei vizite noi am simțit cât de vie este marea lege a construirii socialismului, condițiile trecerii la comunism, care se împletesc strâns cu viața tovarășului Stalin — omul socialismului și al păcii".

La Gori a venit din Franța și Marie Cassin, membră în Consiliul Mondial al Păcii ; 28 de persoane, rude de ale ei, au căzut victime ale celui de al doilea război imperialist. Marie Cassin, împreună cu fiul ei, au luptat ca partizani împotriva fasciștilor, care stăpâneau pe atunci Franța.

Această femee, care este o luptătoare încercată pentru pace, s'a oprit mult timp în fața unei fotografii a mamei tovarășului Stalin, apoi a rostit încet, cu duioșie : „Îți mulțumesc mamă, îți mulțumesc..."

Căsuța conducătorului a fost vizitată și de o altă cetățeană franceză — Raymonde Dien, — eroina poporului... Ce puternică emoție a resimțit ea când urcându-se pe zidul vechii cetăți a văzut orașul unde s'a născut ziditorul fericirii și al păcii... Raymonde a scris următoarele în limba ei maternă, în „Cartea de aur" a muzeului :

„Slavă și viață lungă tovarășului Stalin — primul apărător al păcii în întreaga lume".

In numeroasele însemnări cuprinse în „Cartea de aur" reprezentanții tuturor popoarelor își exprimă profunda lor indignare față de ororile comise de imperialiștii americani în Coreea. Ei cer încetarea războiului. Aceasta este vocea întregii omeniri cinstite.

La Gori a fost și Pac Den Ai, fiica slăvită a poporului coreean, laureată a Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare". Ea a scris în Carte :

„Poporul coreean, care timp de o jumătate de veac a suferit sub jugul imperialiștilor japonezi, a fost eliberat datorită eforturilor eroice ale Armatei Roșii, condusă de tovarășul Stalin.

Nu am cuvinte prin care să pot reda emoția profundă ce ne-a cuprins pe noi, reprezentanții poporului coreean, care am parcurs mii și mii de kilometri pentru a vizita locul de naștere al tovarășului Stalin..."

Glasul de multe milioane al popoarelor lumii cere încheerea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri. Semnând Apelul Consiliului Mondial al Păcii, oamenii sovietici și-au afirmat din nou voința de neclintit de a apăra pacea. Și această dorință nobilă, care unește pe toți oamenii cinstiți este puternic reflectată pe paginile cărților istorice din casa-muzeu, cărți ale frăției între popoare.

Răsfoesc din nou paginile împestrițate de însemnările făcute în toate limbile popoarelor lumii. Aici au scris diferiți oameni : un miner din Donbas și un savant din America, un pionier ceh și un țăran albanez, o mamă franceză și un luptător sovietic. Fii și fiice ale diferitelor popoare au scris în aceste cărți neobișnuite despre dragostea lor nemărginită față de marele stegar al păcii.

din LITERATURNAIA GAZETA

Cercul de șah al Casei Pionierilor din Moscova. In primul plan — conducătorul cercului de șah, E. Pencico, dă o consultație elevelor Maria Maiglet din școala nr. 353 și Liudmila Laikina din școala nr. 432, cu privire la rezolvarea unor probleme de șah.

In colaborare cu constructorii centralelor hidroelectrice și ai canalelor

Academia de Științe a U.R.S.S. a creat brigăzi speciale, alcătuite din oameni de știință, în scopul de a stabili un contact direct cu ziditorii măreților construcții hidrotehnice de pe Volga-Don, Nipru și Amu-Daria. Una din aceste brigăzi, în frunte cu academicianul Ciudacov a vizitat recent șantierul nodului hidraulic dela Timleanscaia. Oamenii de știință au dat constructorilor numeroase sfaturi practice privind îmbunătățirea folosirii mașinilor și sporirea ritmului lucrărilor terasiere și de turnare a betonului. Un grup de eminenți oameni de știință, alcătuit din academicienii Vinter și Rebinder, Dicușin și Sokolovski, membri corespondenți ai Academiei de Științe a U.R.S.S., profesorii Ivanov, Zaleski și alții au fost timp de câteva zile oaspeții constructorilor centralei hidroelectrice Cuibișev. Oamenii de știință au hotărît să vină în ajutorul constructorilor prin crearea unei Baze de cercetări pe lângă „Cuibișevghidrostroi" care se va ocupa de rezolvarea problemelor importante și urgente ale șantierului.

La Stalingrad și-a încheiat lucrările conferința științifică la care au participat o brigadă a Academiei de Științe a U.R.S.S., ingineri, tehnicieni și stahanoviști de pe șantierul de construcție a centralei hidroelectrice Stalingrad. Conferința a hotărît organizarea aici a unui consiliu științifico-tehnic precum și a unor instituții de cercetări științifice.

Un grup de oameni de știință ai Academiei de Științe a R.S.S. Ucrainiene, în frunte cu Paladin, președintele Academiei, acordă un ajutor direct constructorilor centralei hidroelectrice Kahovka pe Nipru precum și a canalului din Sudul Ucrainei.

Oamenii de știință ucrainieni se găsesc în prezent pe șantiere. Ei au stabilit problemele a căror rezolvare trebue să preocupe institutele și laboratoarele Academiei de Științe a Republicii. In urma propunerii făcute de constructori, în planul activității științifice a Academiei au fost incluse o serie de teme noi. (Agerpres).

A apărut o carte a vestitului strungar Pavel Bâcov

Strungarul Pavel Bâcov, dela uzina de strunguri de șlefuit din Moscova, laureat al Premiului Stalin, și-a publicat lucrarea „Calea spre fericire", în care își descrie viața și experiența sa în muncă. După cum se știe, Bâcov a atins o rapiditate de tăere a metalului de 2.400 metri șpan pe minut. Cartea cuprinde o amplă expunere a metodelor creatoare ale renumitului muncitor-inovator.

Pavel Bâcov își împărtășește impresiile culese în călătoriile sale în țările de democrație populară, vorbește despre prietenia strânsă care s'a legat între el și muncitorii din aceste țări. Bâcov primește numeroase scrisori din Ungaria, Cehoslovacia, România, Polonia, Bulgaria. In decurs de două luni el a primit numai dela muncitorii din R. D. Germană peste 500 de scrisori.

„Al venit la uzina noastră ca un sol al păcii și al prieteniei — scriu muncitorii dela uzina „Deutsche Nileswerke" (Saxonia). La sentimentele de prietenie pe care le-ai exprimat în numele poporului sovietic noi vom răspunde printr'o intensă muncă de lămurire, arătând că Uniunea Sovietică este o țară a păcii și prieteniei între popoare". (Agerpres).

Consfătuirile din Ianuarie 1952

Anul școlar 1951—52 se caracterizează în viața școlii sovietice printr'o serie de trăsături importante. După cum se știe, în întreaga țară s'a desăvârșit trecerea la învățământul general de 7 ani. Realizarea acestei opere culturale uriașe a fost însoțită de o intensă muncă a tuturor oamenilor sovietici. Învățământul general de 7 ani a cerut o însemnată sporire a numărului de cadre pedagogice, lărgirea rețelei școlare, creșterea tirajului de manuale și material didactic. Sarcinile directorilor de școli, ale inspectorilor, ale secțiilor de învățământ au crescut simțitor.

In aceste condiții, consfătuirile din Ianuarie 1952 ale cadrelor didactice capătă o deosebită însemnătate. In centrul atenției acestor consfătuiri trebue să stea în primul rând problemele legate de ridicarea calității muncii de educare și instruire a copiilor. Consfătuirile vor deveni tribune ale unei aprecieri bolșevice, concrete, a situației activității instructiv-educative în școli, o tribună de critică curajoasă a lipsurilor. Analiza referatelor cu privire la rezultatele primei jumătăți a anului școlar și la sarcinile celei de a doua se va încheia cu adoptarea unui program precis de acțiune în care se vor arăta succesele și lipsurile în munca școlilor și a cadrelor didactice, cauzele care au determinat aceste lipsuri, precum și măsurile ce trebue luate pentru înlăturarea lor.

De doi ani de zile școlile sovietice desfășoară o intensă muncă de restructurare a predării limbii ruse și a limbilor materne în lumina lucrărilor tovarășului Stalin cu privire la lingvistică. Continuă deasemenea restructurarea predării biologiei pe baza învățăturii miciuriniste și pavloviste. In cadrul consfătuirilor din Ianuarie se vor analiza rezultatele acestor restructurări, căutându-se ca schimbările care apar în practica predării să asigure elevilor, în cadrul studiului limbii ruse, deprinderi temeinice de scriere și vorbire corectă, precum și în cadrul disciplinelor biologice, înțelegerea justă a învățăturii miciuriniste și pavloviene cu privire la unitatea dintre organism și condițiile de viață.

Acordând cea mai mare atenție predării limbii ruse, matematicii și biologiei, consfătuirile cadrelor didactice, din Ianuarie 1952, vor cerceta și situația predării celorlalte obiecte, inclusiv desenul liniar, desenul artistic, muzica și educația fizică, combătând atitudinea de neglijare a acestor obiecte și subliniind adevărul elementar că numai o desvoltare largă, multilaterală a posibilităților și aptitudinilor copilului poate duce la un înalt nivel al învățăturii acestuia.

Secțiile organizate în cadrul consfătuirilor din Ianuarie vor contribui la analiza amănunțită a predării diferitelor discipline. Conform obiceiului stabilit de mult, în cadrul secțiilor se va planifica activitatea didactică în cea de a doua jumătate a anului școlar. Cadrele didactice vor expune în mod autocritic metodele și calitatea muncii lor în prima jumătate a anului școlar, vor analiza în colectiv planurile de muncă, exercițiile scrise ale elevilor, compozițiile, rezolvarea problemelor, schițele, desenele, etc., asigurând astfel posibilitatea de a se vorbi despre succesele și lipsurile activității lor și a elevilor nu în general, ci concret.

Analizând rezultatele primei jumătăți de an, învățătorii și profesorii vor cerceta în cadrul consfătuirilor și modul în care este adus la îndeplinire planul învățământului general de 7 ani, căutând metodele pentru lichidarea definitivă a absențelor și a retragerii elevilor din școală.

Ministerele învățământului au recomandat să se discute în ședințele plenare ale consfătuirilor problema extrem de importantă a sarcinilor școlilor și cadrelor didactice cu privire la îmbunătățirea muncii organizațiilor de pionieri în lumina concluziilor plenarei a VII-a a C.C. al Comsomolului. Datoria cadrelor didactice sovietice este de a învăța pe elevi să poarte cu cinste înaltul titlu de tineri leniniști. Organizațiile de pionieri cresc și se întăresc din an în an. Pionierii obțin tot mai multe succese, colectivul lor constituind o bună școală de educație obștească bolșevică. Dar ei au nevoie de un permanent sprijin din partea profesorilor lor. Ținând seama de experiența cadrelor didactice și a instructorilor de pionieri, călăuzite de hotărîrea plenarei a VII-a a C.C. al Comsomolului și de dispozițiile Ministerului Învățământului, consfătuirile din Ianuarie trebue să traseze măsuri concrete pentru îmbunătățirea muncii cu pionierii.

Plecând dela consfătuire, fiecare învățător și profesor va ști limpede ce trebue să facă în cea de a doua jumătate a anului școlar pentru ridicarea calității muncii educative și pentru îmbunătățirea lecțiilor la obiectul său. Fiecare instructor de pionieri va ști cum trebue să lucreze cu tinerii leniniști. Metodiștii vor ști cui și în ce problemă trebue să dea ajutor, inspectorii vor ști unde să plece în primul rând pentru inspecții. Eforturile tuturor oamenilor muncii din învățământul sovietic vor dobândi o direcție coordonată și completă, tinzând spre asigurarea unei desvoltări cantitative și calitative unice a învățământului general din Uniunea Sovietică.

Imbunătățirea instruirii și educării leniniste a copiilor și prevenirea repetenției a fost și rămâne principala grijă a școlii sovietice.

(după un articol publicat în „Ucitelskaia Gazeta")

Cea mai însemnată sarcină a sindicatului

Sindicatele sovietice sunt chemate să ajute permanent și efectiv partidul în educarea comunistă a oamenilor muncii. In Statutul sindicatelor din U.R.S.S. se spune că sindicatele **„educă pe membrii lor în spiritul patriotismului sovietic, al atitudinii comuniste față de muncă și proprietatea obștească socialistă ; educă în spirit comunist pe oamenii muncii".** Una din cele mai însemnate sarcini ale sindicatelor, arată Statutul, este ajutorul dat membrilor lor pentru ridicarea nivelului ideologic, politic și cultural. Toate acestea se referă în întregime și la sindicatul salariaților din școlile elementare și medii, sindicat care cuprinde cadrele didactice sovietice.

Obligațiile pedagogului sovietic sunt nobile și pline de răspundere. Pedagogul sovietic este chemat să instruiască și să educe tânăra generație, să pregătească tineretul pentru o participare activă la construirea comunismului. Pedagogul sovietic crește pe viitorii cetățeni așa cum dorește poporul sovietic să-și vadă copiii : cinstiți, activi, cu o înaltă cultură și cu un înflăcărat sentiment patriotic.

Pedagogul sovietic este în același timp un destoinic activist de massă. El duce în orașe și sate o muncă intensă și folositoare — organizează manifestări culturale în rândurile populației, ia cuvântul în cadrul acestor manifestări și duce o intensă muncă de propagandă a cunoștințelor politice și științifice, ca lector și agitator.

Plin de cinste este rolul cadrelor didactice, cărora marele partid al lui Lenin și Stalin le-a dat sarcina de a lucra în domeniul atât de însemnat al muncii ideologice ! Cadrelor didactice sovietice li se aplică în întregime minunatele cuvinte ale lui Marx, care a arătat că **educatorul trebue să fie el însuși educat.** Cadrele didactice trebue să aibă acele însușiri pe care vor să le formeze la elevii lor. Învățătorii și profesorii sunt obligați să fie în toate privințele un model, un exemplu demn de urmat pentru elevii lor. Pentru a învăța cu succes pe alții, ei înșiși trebue să cunoască multe, să stăpânească pe deplin teoria marxist-leninistă și de aceea trebue să-și ridice necontenit cunoștințele, nivelul ideologic și teoretic.

In călirea ideologică a cadrelor didactice, în „educarea educatorilor", organizațiilor sindicale ale salariaților din învățământ le revine un rol uriaș. Indeplinind Hotărîrile istorice ale C.C. al P. C. (b) al U.R.S.S. cu privire la problemele ideologice, ca și Hotărîrea Prezidiului Consiliului Central al Sindicatelor din U.R.S.S. „Despre intensificarea muncii organizațiilor sindicale în domeniul educării intelectualității în spiritul patriotismului sovietic și al devotamentului față de interesele Statului Sovietic", organizațiile sindicale și-au intensificat munca în domeniul ridicării nivelului politic și ideologic al salariaților din școli și din instituțiile pentru copii. Organizațiile sindicale s'au preocupat de cuprinderea unui număr tot mai mare de învățători și profesori în universitățile de marxism-leninism, de organizarea lectoratelor și seminariilor la cluburile cadrelor didactice, de trimiterea conferențiarilor și a bibliotecilor mobile în raioanele sătești, etc.

Organizațiile sindicale trebue să lupte pentru organizarea justă a educației ideologice-politice a cadrelor didactice, acordând un sprijin efectiv celor ce studiază marxism-leninismul și asigurând controlul și verificarea cunoștințelor lor. Trebue să se evite alcătuirea formală a planurilor de muncă politico-educativă și adunarea mecanică a datelor cu privire la numărul celor ce studiază individual și în cercuri, cu privire la „cuprinderea" cadrelor didactice în forme de învățământ, etc. O muncă vie nu suferă formalismul. Dacă activiștii sindicali nu-și îndeplinesc rolul de organizatori, „statistica" lor începe să se depărteze tot mai mult de situația reală.

Organizațiile sindicale trebue să vadă și să înțeleagă care este domeniul cel mai important al muncii lor și să stăruie în primul rând asupra rezolvării problemelor din acest domeniu. Activiștii sindicali care sunt copleșiți de rezolvarea problemelor de importanță secundară și nu găsesc timp pentru a rezolva problemele principale, devin niște practicieni înguști care nu înțeleg însemnătatea politică a muncii lor.

Se știe că pedagogii care lucrează în școlile din satele îndepărtate și, cu atât mai mult, cei ce lucrează în școlile cu posturi puține, au nevoie de o atenție deosebită. In hotărîrile congreselor și conferințelor sindicale s'a subliniat de nenumărate ori necesitatea intensificării muncii politico-culturale în rândurile acestor cadre didactice. Fiecare comitet sindical raional are posibilitatea de a organiza și de a trimite în școlile din satele îndepărtate, cu ajutorul secției raionale de învățământ, conferențiari și biblioteci mobile. Fiecare comitet sindical raional poate folosi pentru ridicarea nivelului ideologic și teoretic al cadrelor didactice din aceste școli cercurile pedagogice interșcolare, organizând conferințe și consultații. Acelaș lucru se poate realiza și în „zilele învățătorilor dela sate", în programul cărora se pot introduce conferințe. Comitetele sindicale pot lua asupra lor inițiativa de a completa cu literatură politică și beletristică bibliotecile personale ale cadrelor didactice.

Cluburile cadrelor didactice trebue să aducă o contribuție însemnată la munca de educare ideologică a învățătorilor și profesorilor. In ultimii ani, multe cluburi și-au îmbunătățit simțitor activitatea, renunțând complet la programele „recreative" pur și simplu. Ele au devenit adevărate centre de învățământ politic și de muncă culturală. Multe cluburi găzduesc filiale ale universităților de marxism-leninism. In cluburile cadrelor didactice se expun referate cu privire la situația internațională, se țin conferințe cu privire la teoria marxist-leninistă, cu privire la realizările orânduirii sovietice, ale științei, tehnicii și culturii sovietice, cu privire la diferite probleme pedagogice, etc. Tot mai des se organizează consfătuiri consacrate schimbului de experiență pedagogică, întâlniri între maeștrii muncii pedagogice și pedagogii începători sau viitori. Sarcina organizațiilor sindicale este de a cuprinde un număr cât mai mare de cadre didactice în activitatea cluburilor. In planul fiecărui club trebue să se prevadă măsuri de ajutorare a cadrelor didactice care lucrează în școlile sătești.

Pentru educația ideologico-politică a membrilor sindicatului trebue larg folosite adunările generale sindicale și consfătuirile de producție, punându-se în discuție probleme politice și economice, rapoarte ale cadrelor cu muncă de răspundere și ale celorlalți membri ai sindicatului. Educarea în spirit comunist a cadrelor didactice trebue să se desfășoare **pe baza unor exemple concrete de patriotism sovietic, de îndeplinire desăvârșită a sarcinilor, a îndatoririlor obștești, criticându-se cu asprime munca acelora care lucrează prost, neconștiincios, fără a prețui interesele statului socialist.**

Imbunătățind necontenit munca ideologică în rândurile membrilor sindicatului, organizațiile sindicale vor contribui la ridicarea nivelului luptei masselor pentru comunism.

(După un articol publicat în „Ucitelskaia Gazeta")

Caietul profesorului Pironko

La consfătuirea de producție convocată de comitetul sindical al școlii medii din Redkinsk s'a discutat problema pregătirii profesorilor pentru lecții. Au fost ascultate o serie de comunicări, dintre care cea mai interesantă a fost aceea a profesorului de fizică Victor Vasilievici Pironko.

Victor Vasilievici își iubește obiectul și nu-și cruță nici forțele nici timpul pentru îmbunătățirea predării cunoștințelor de fizică. El știe să trezească interesul elevilor pentru fizică, atât la lecții cât și în activitatea extrașcolară (la cercul de fizică, în cadrul „serilor tehnice", în munca de confecționare a aparatelor sau de editare a gazetei „Tânărul fizician", etc). Victor Vasilievici desfășoară în mod organizat munca de laborator, legând cu pricepere materialul studiat de ultimele realizări ale fizicii și de succesele construirii comunismului, neuitând niciodată caracterul educativ al predării în școala sovietică.

Victor Vasilievici a arătat locul important pe care-l ocupă în munca lui de pregătire a lecției un caiet special pe care și l-a întocmit îndată ce s'a întors din armată. In acest caiet sunt rezervate anumite pagini diferitelor capitole ale programei. Aci, el își însemnă numele autorilor și titlurile articolelor interesante găsite în ziare și reviste („Tehnica pentru tineret", „Știință și tehnică", etc.), expunând pe scurt conținutul lor.

Caietul are următoarele subîmpărțiri : educația ideologico-politică a elevilor ; primele noțiuni de mecanică ; căldura ; electricitatea ; lumina și sunetul ; unele noțiuni de chimie (în măsura în care o serie de probleme de fizică se leagă strâns de chimie) ; noțiuni de istorie a științei și tehnicii ; noile descoperiri și invenții în domeniul fizicii și tehnicii ; noi probleme științifico-tehnice : fizica distractivă și fantasticul științific.

Trebue să arătăm că și alți profesori folosesc tăieturile din ziare și colecțiile de reviste social-politice și științifice, dar aceștia nu-și sistematizează materialul, care se adună astfel în vrafuri adesea inutile. Câteodată, profesorii își amintesc de anumite articole sau ilustrații, dar nu le mai pot găsi în aceste vrafuri. In caietul lui Victor Vasilievici materialul acumulat este sistematizat și devine astfel un tezaur care permite necontenita ridicare a nivelului lecțiilor, prin folosirea unor date instructive și atrăgătoare .

Astfel, la studierea temei „electricitatea" V. V. Pironko folosește nenumărate articole despre planul GOELRO și despre marile construcții ale comunismului, despre laureații premiului Stalin, despre transmiterea energiei la distanță, despre „lumina rusă", despre prioritatea rusă în electromecanică, etc.

In capitolul „educația ideologico-politică" Victor Vasilievici și-a notat articolele „Viitorul și prezentul", „Desvoltarea tehnicii în condițiile capitalismului și socialismului", „Jaful patentat din America", „Mitul despre minunile tehnicii americane", „Știința sovietică în slujba patriei", etc.

Profesorul V. V. Pironko folosește interesantul material pe care-l conțin aceste articole atât în cadrul expunerii problemelor noi, cât și la recapitularea materiei studiate. El citește în clasă fragmente din articole și promite elevilor să le citească tot articolul respectiv sau diferite povestiri fantastico-științifice după lecții sau la ședințele cercului de fizică.

Folosirea acestui material suplimentar permite profesorului nu numai să țină lecții interesante, ci și să organizeze diferite acțiuni extrașcolare interesante. Foarte vie a fost, de pildă, seara închinată electrotehnicii, în care s'au făcut numeroase experiențe demonstrative.

In gazeta de perete editată de elevi se reflectă datele importante din istoria științei și tehnicii Patriei. In ședințele cercului de fizică elevii nu se mărginesc la ascultarea referatelor, ci folosesc în însemnată măsură materialul notat în caietul profesorului.

Consfătuirea de producție a recomandat tuturor cadrelor didactice să folosească experiența lui Victor Vasilievici. Credem că un asemenea caiet trebuie să fie alcătuit de fiecare învățător și profesor.

B. MITEKIN

(Articol publicat în „Ucitelskaia Gazeta")

Măsuri în vederea sporirii producției colhoznice

Consiliul tehnic al Ministerului Agriculturii al U.R.S.S. a examinat împreună cu oamenii de știință planul de introducere pe scară largă a realizărilor științei și a experienței înaintate, în producția colhoznică pe anul 1952.

Planul prevede o considerabilă lărgire în 1952 a suprafețelor semănate cu păioase în rânduri încrucișate, adică în lungul și latul tarlalei. Acest sistem face ca semănăturile să fie mai dense, permite o complectă folosire a suprafeței, împiedicând totodată creșterea buruienilor. Sporul de recoltă la hectar se ridică astfel până la 1.000 kilograme.

Deasemenea va crește suprafața semănăturilor îngrășate suplimentar din avion cu îngrășăminte minerale. Acest sistem s'a aplicat anul acesta în mii de colhozuri și s'a dovedit a fi foarte eficace.

Una din măsurile pentru sporirea recoltelor de porumb și de floarea soarelui prevăzută în plan, este semănatul în cuiburi dispuse în pătrat. Potrivit acestui sistem semințele se așează pe câmp în cuiburi dispuse în pătrat ca pe o tablă de șah. Acest lucru nu numai că sporește productivitatea, dar crează și posibilitatea mecanizării tuturor lucrărilor de îngrijire a acestor plante precum și a strângerii recoltei.

Planul prevede deasemenea aplicarea pe scară largă a încălzirii cu aer cald a semințelor înainte de a fi semănate. Această măsură contribue la sporirea recoltelor cu 1.200 kilograme la hectar. Prin polenizarea artificială suplimentară a secarei, a floarei soarelui și a porumbului, se obține un spor de recoltă de 100—300 kilograme la hectar.

S'a prevăzut că în anul 1952 semănatul semințelor de stejar pentru crearea perdelelor forestiere de protecție ale colhozurilor, să fie efectuat în întregime după metoda academicianului Lâsenco, conform căreia, după semănarea ghindei se seamănă cereale ca plante protectoare. Crescând mai repede, cerealele ocrotesc tinerele mlădițe ale copacilor de arșița verii și de vânturile uscate. O deosebită atenție se acordă mecanizării continue și multilaterale a agriculturii. In toate S.M.T.-urile Țării Sovietice se va extinde experiența în muncă a fruntașilor tractoriști, combineri și mecanici ai mașinilor de treerat, care au obținut un înalt randament al mașinilor. (Agerpres).

O linie automată pentru fabricarea cărămizilor

La Leningrad s'a terminat experimentarea primului model industrial de linie automată pentru fabricarea cărămizilor. Experimentarea a dovedit marele randament al noului mecanism : în curs de o oră au fost fabricate peste 5.000 cărămizi — o cantitate cu mult mai mare decât cea prevăzută. Linia automată este formată din 15 mașini complexe printre care un transportor autopropulsat și un elevator cu cadru, care efectuează operația de nivelare și de așezare a cărămizii crude în partide de câte 120 bucăți. Noua linie automată permite reducerea de zece ori a numărului de brațe de muncă necesare operației de fabricare a cărămizii. Colectivul uzinei „Promet" din Leningrad a produs până în prezent 25 modele de linii automate. Ele au fost repartizate fabricilor de cărămidă din regiunile Moscova, Leningrad, Smolensk și din alte regiuni ale țării. (Agerpres).

Construcția de întreprinderi auxiliare în colhozurile R.S.S. Bieloruse

In colhozurile R.S.S. Bieloruse se desfășoară larg construcția de întreprinderi auxiliare. Colhoznicii își construesc fabrici de cărămizi, țiglă și var, precum și ateliere pentru producția materialelor de construcție. In satele Republicii funcționează în prezent circa 300 fabrici de cărămizi, care au produs în sezonul actual zeci de milioane de cărămizi folosite la construcția de clădiri cu caracter cultural și de folos obștesc, precum și la construcția de încăperi pentru fermele de vite.

Recent, în colhozul „Frunze", raionul Brazinsc, regiunea Polescaia, a fost pusă în funcțiune o nouă fabrică de cărămizi, care va satisface deplin nevoile de materiale de construcție ale artelului.

Colhoznicii proiectează să construiască în 1952 un club și două clădiri pentru ferma de vite.

Problemele metodicii de predare a limbii ruse în şcoală în lumina lucrărilor tovarăşului Stalin cu privire la lingvistică

Geniala lucrare a lui I. V. Stalin „Marxismul şi problemele lingvisticii" a determinat o cotitură radicală în desvoltarea ştiinţei sovietice despre limbă. Această teorie despre lingvistică, bazată pe învăţătura marxistă despre societate, despre legile ei de desvoltare, despre natura socială a limbii şi despre importanţa ei în istoria omenirii, a pus capăt vulgarizării marxismului în lingvistică.

Arătând legătura între limbă şi toate fenomenele vieţii sociale, delimitând precis şi într'o ordine succesivă noţiunile despre producţie, bază şi suprastructură, noţiuni care au o importanţă uriaşă pentru înţelegerea naturii sociale a limbii şi a legilor ei de desvoltare istorică, I.V. Stalin a pus prin aceasta bazele ştiinţifice ale lingvisticii.

Lucrările lui I. V. Stalin au creat o bază marxistă solidă pentru studiul aprofundat al problemelor privitoare la gramatica limbii, al principiilor formării cuvintelor, al legilor de desvoltare a fondului principal de cuvinte şi a vocabularului limbii.

Prin lucrările lui I. V. Stalin lingvistica sovietică, care se încurcase în formulări greşite, nemarxiste despre limbă, considerată drept o suprastructură ideologică şi despre caracterul de clasă al limbii — este îndreptată, după expresia lui V .V. Vinogradov, „spre o cale largă, cu adevărat marxistă".

Lucrările lui I. V. Stalin cu privire la problemele de lingvistică au o foarte mare importanţă pentru şcoala sovietică, pentru întreaga ei activitate privitoare la educaţia tinerei generaţii în spirit comunist şi pentru o radicală îmbunătăţire a predării limbii ruse. Următoarele principii ale lui I. V. Stalin au o importanţă primordială pentru metodica predării limbii în şcoală: „Limba este un mijloc, un instrument cu ajutorul căruia oamenii comunică între ei..." „...limba este în acelaş timp şi un instrument de luptă şi de desvoltare a societăţii" (I. V. Stalin, Marxismul şi problemele lingvisticii, Ed. P. M. R. 1950, pag. 24) Aceste definiţii ale lui I. V. Stalin ne arată cât de importantă este predarea limbii în şcoală şi prin ce înaltă orientare ideologică trebue să se distingă această predare. Trebue să cultivăm la elevi dorinţa de a-şi perfecţiona limba. Sarcina noastră este de a preda în aşa fel, încât elevii să înţeleagă măreţia şi puterea limbii ruse, care este una din cele mai bogate şi din cele mai desvoltate limbi din lume. Totodată, prin predarea limbii ruse trebue să se cultive la elevi patriotismul sovietic şi sentimentul mândriei naţionale.

I. V. Stalin arată că limba poate îmbrăca ideile oamenilor într'un înveliş material, tocmai datorită gramaticii, că „vocabularul capătă cea mai mare însemnătate când este pus la dispoziţia gramaticii, care stabileşte regulile de modificare a cuvintelor, regulile de combinare a cuvintelor în propoziţii, şi astfel dă limbii armonie şi înţeles". (Ibid. pag. 24) De aci rezultă clar că la baza cursului de limba rusă trebue să stea studiul gramaticii şi studiul regulilor şi principiilor gramaticale.

„Gramatica este rezultatul unei îndelungate munci de abstractizare a gândirii umane, un indice al uriaşelor succese ale gândirii" (Ibid. pag. 25.) Această indicaţie a lui I. V. Stalin pune în faţa şcolii următoarea sarcină: studiind gramatica, regulile şi principiile ei, trebue să desvoltăm totodată gândirea elevilor, să-i învăţăm să observe, să analizeze şi să compare fenomenele limbii, să stabilească o legătură între ele, să scoată în evidenţă esenţialul şi să justifice concluziile.

„Vocabularul reflectă starea limbii: cu cât vocabularul este mai bogat şi mai variat, cu atât limba este mai bogată şi mai desvoltată" (Ibid. pag 24.) Bazându-ne pe această indicaţie a lui I. V. Stalin, trebue să dăm elevilor posibilitatea să înveţe vocabularul limbii ruse literare, să îmbogăţim vocabularul lor, să le dăm noţiunea despre bogăţia limbii ruse şi despre izvoarele completării ei.

Una din părţile importante ale lingvisticii este semantica (semasiologia). „Latura sensului cuvintelor şi expresiilor are o serioasă însemnătate în studiul limbii. Deaceea semanticii, (semasiologiei) trebuie să i se asigure locul cuvenit în lingvistică.

Totuşi, studiind problemele semanticii şi utilizând datele ei, nu trebue, în niciun caz, să se supraestimeze însemnătatea ei şi — mai ales — nu trebue să se abuzeze de ea" (Ibid. pag. 39, 40). Această determinare de către I. V. Stalin a locului semanticii în lingvistică şi prevenirea pe care o face cu privire la evitarea abuzului, are o mare valoare pentru noi. Marriştii supraestimau importanţa semanticii, diminuând astfel studiul gramaticei. Trebue să rezervăm semanticii un rol mai modest la lecţiile de limbă, căutând ca elevilor să le fie clară latura semantică a cuvintelor şi expresiilor întâlnite la lecţiile de gramatică şi de citire.

Acestea sunt principiile fundamentale ale lucrărilor lui I. V. Stalin cu privire la lingvistică, principii care determină conţinutul lecţiilor de limba rusă în şcoală.

Până la publicarea lucrărilor lui I. V. Stalin cu privire la problemele de lingvistică, în literatura metodică privitoare la limbă se propaga într'o largă măsură aşa numita „noua teorie" despre limbă a lui N. I. Marr, o teorie falsă şi inadmisibilă din punct de vedere metodic. Ca rezultat al acestui fapt, în predarea limbii se făceau multe greşeli.

Acad. A. A. Vinogradov a arătat că adepţii lui Marr, introducând în şcoală idei lipsite de conţinut, diminuau rolul gramaticii şi, în primul rând, al morfologiei. Sub influenţa teoriei despre limbă, considerată drept o suprastructură ideologică, profesorii îşi manifestau dorinţa de a găsi pretutindeni, chiar şi în expresii gramaticale, elemente cu caracter de clasă. Mulţi profesori căutau să stabilească o legătură directă între conţinutul ideologic şi formele gramaticale din fiecare text ales pentru lucrări gramaticale. Marriştii căutau să stabilească, cu orice preţ, o legătură între formele limbii folosite de scriitor şi conţinutul ideologic. Unele şcoli s'au antrenat peste măsură, în lucrările de lexic, la „gruparea" şi colecţionarea cuvintelor, ceeace le îndepărta de studiul gramaticii şi regulilor ei şi avea o influenţă dăunătoare asupra deprinderilor ortografice ale elevilor. Adeseori la lecţiile de gramatică s'a căutat să se explice chiar sensul cuvintelor şi expresiilor pe care elevii le înţelegeau bine. In bibliografia metodică se recomanda cu insistenţă îngrămădirea inutilă a diferitelor forme de analiză gramaticală şi totodată gramatica se confunda cu lexicul.

Punând bazele teoretice ale ştiinţei sovietice despre limbă, demascând teoria lui N. I. Marr ca fiind o grosolană denaturare a marxismului în domeniul lingvisticii, răsturnând regimul aracceevist din lingvistică, lucrările lui I. V. Stalin au oferit şcolii posibilitatea de a îmbogăţi în mod radical calitatea predării limbii ruse.

Restructurarea predării limbii ruse conform lucrărilor cu privire la lingvistică ale lui I. V. Stalin constitue una din cele mai actuale probleme, pentru a cărei rezolvare lucrează cu preseverenţă în prezent atât şcoala sovietică, cât şi institutele de cercetări ştiinţifice.

Şcoala trebue să acorde mai multă atenţie însuşirii de către elevi a gramaticii limbii ruse şi a regulilor gramaticale, trebue să caute să le formeze deprinderi mai temeinice în ceeace priveşte ortografia şi punctuaţia în limba vorbită şi scrisă.

Studiind legile limbii în domeniul foneticii, morfologiei şi sintaxei, elevii trebue să capete totodată noţiuni despre bogăţia vocabularului limbii ruse, despre izvoarele acestei bogăţii, despre frumuseţea şi despre importanţa mondială a limbii ruse. In acest scop, şcoala trebue să folosească în clasele superioare nu numai lecţiile de gramatică, ci şi lecţiile de lectură explicativă şi de literatură.

Intreaga muncă de predare a limbii în şcoală trebue să fie organizată în conformitate cu ideile care stau la baza lucrărilor tovarăşului Stalin cu privire la lingvistică.

Şcoala trebue să lichideze abuzul în ceeace priveşte analiza semantică, trebue să înlăture metodele inutile cu privire la studiul cuvintelor — metode care îndepărtează elevii de studiul gramaticii şi să se elibereze de extreme în aplicarea analizei gramaticale.

In legătură cu aceste sarcini, metodicienii trebue să rezolve o serie de probleme serioase astfel încât să se realizeze o îmbunătăţire radicală în organizarea predării limbii. Ne vom opri asupra unora din aceste probleme.

Marriştii acordau o mare importanţă sintaxei, recomandând ca studiul morfologiei să se desfăşoare pe baza sintaxei. Sesiunea unită a secţiei de literatură şi limbă a Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. şi a Academiei de Ştiinţe Pedagogice a R.S.F.S.R., călăuzindu-se după lucrările lui I. V. Stalin cu privire la problemele de lingvistică, a arătat că morfologia şi sintaxa sunt capitole de egală importanţă ale gramaticii.

Metodicii îi revine sarcina de a rezolva problema privitoare la realizarea practică a acestui principiu şi, în special, la corelaţia între morfologie şi sintaxă în predarea limbii ruse la clasele II, III şi IV ale şcolii elementare. Se impune o muncă serioasă pentru a pune în concordanţă cursul elementar de limba rusă (clasele I-IV) cu cursul sistematic de limbă pentru clasele V-VII.

Eficacitatea diferitelor metode şi procedee de predare a gramaticii

In şcoală trebue să fie restaurată gramatica adevărată, despre a cărei deosebită importanţă în limbă există indicaţiuni directe în lucrările lui I. V. Stalin.

Studiul gramaticii în şcoală este foarte important pentru însuşirea de către elevi a normelor limbii literare şi, mai ales, a regulilor ortografice.

Una din problemele de mare importanţă pe care trebue s'o lămurească metodicienii, este problema folosirii intuiţiei în predarea gramaticii. Cercetătorii din domeniul metodicii predării limbii ruse trebue să arate profesorilor care sunt regulile de gramatică la a căror învăţare este necesară folosirea materialului didactic intuitiv şi în ce măsură materialul didactic intuitiv, de diferite feluri, îmbogăţeşte într'adevăr calitatea însuşirii gramaticii.

Eficacitatea metodelor şi procedeelor în predarea ortografiei şi a punctuaţiei

Una din principalele sarcini ale şcolii este să desvolte la elevi deprinderea de a scrie corect. Metodica predării ortografiei reprezintă în literatura noastră unul din capitolele bine elaborate din metodica generală a limbii ruse. Şcoala prerevoluţionară ne-a lăsat câteva lucrări de valoare asupra problemelor privitoare la metodica predării ortografiei ruse şi asupra principiilor fundamentale pe care trebue să se bazeze această predare. Metodiştii sovietici au studiat şi au prelucrat mai aprofundat bazele ortografiei ruse, ocupându-se de problema cu privire la principiul însuşirii conştiente de către elevi a cunoştinţelor de ortografie, de problema rolului activ al elevilor în însuşirea ortografiei, de problema limbii elevilor în legătură cu efectuarea exerciţiilor de ortografie, etc.

Bazele metodicii predării punctuaţiei, care n'a fost prelucrată deloc înainte de revoluţie, au fost puse de metodiştii şi profesorii sovietici. Manualele ajutătoare publicate de ei cuprind îndrumări cu privire la principiile generale pe care trebue să se bazeze predarea punctuaţiei; ele recomandă, totodată, unele metode pentru învăţarea capitolelor concrete din cursul de sintaxă pentru clasele VI şi VII.

Studiul lexicului în legătură cu studiul gramaticii, cu citirea şi cu studiul literaturii

Imbogăţirea vocabularului elevilor are o foarte mare importanţă, fiind o condiţie a desvoltării limbii vorbite şi scrise.

Sarcina metodicii este de a determina principalele metode pentru învăţarea vocabularului în şcoală, de a determina volumul vocabularului pe care trebue să şi-l însuşească elevul la fiecare treaptă de învăţământ.

Activitatea în legătură cu învăţarea cuvintelor în şcoală trebue să aibă un scop bine determinat: să ajute la însuşirea cunoştinţelor şi să asigure desvoltarea unor deprinderi temeinice şi conştiente de citire şi de exprimare vorbită şi scrisă.

Organizarea predării limbii ruse la lecţiile de literatură şi de lectură literară, la lecţiile de analiză a operelor literare artistice ale clasicilor noştri şi ale celor mai buni scriitori sovietici, necesită o atenţie deosebită.

Sarcina de a îmbogăţi vocabularul elevilor, de a le desvolta deprinderile de exprimare nu este numai sarcina profesorului de limba rusă, ci şi a tuturor profesorilor care predau alte materii. Inarmarea tinerei generaţii cu bazele ştiinţelor presupune însuşirea de către elevi a termenilor ştiinţifici şi a definiţiilor ştiinţifice, precum şi însuşirea principalelor noţiuni ştiinţifice. In şcoală trebue să se creeze un front unic de luptă pentru desvoltarea limbii vorbite şi scrise a elevilor.

Fiecare profesor, indiferent de obiectul pe care-l predă, trebue să acorde o mare atenţie elaborării metodelor juste prin care să li se facă cunoscuţi elevilor termenii respectivi, prin care să li se arate pronunţarea lor şi folosirea lor în vorbire.

Sarcina metodiştilor pentru limba rusă este de a elabora împreună cu metodiştii pentru alte obiecte, metode unice de predare a limbii ruse la toate obiectele: fizică, chimie, geografie, etc.

Problema analizei gramaticale

Analiza gramaticală constitue una din cele mai importante metode de consolidare a cunoştinţelor de limba rusă şi de control al însuşirii ei de către elevi.

In practica şcolii sovietice, analiza gramaticală a început să fie aplicată pe larg în urma Hotărîrii din 25 August 1932 a C.C. al P.C. (b). Profesorii sovietici au folosit analiza gramaticală la lecţiile de predare a limbii, obţinând rezultate bune.

In ultimii ani, sub influenţa adepţilor aşa numitei „noi teorii" a limbii, în domeniul analizei gramaticale domnea o mare confuzie. Cele mai diferite genuri de analiză: analiza gramaticală obişnuită (a părţilor de cuvânt şi a părţilor de propoziţiune) analiza semantică — adică caracterizarea conţinutului textului sau al propoziţiunii şi determinarea aspectului ideologic al conţinutului textului — analiza stilistică — adică exprimarea părerilor cu privire la nuanţa pe care o dă textului folosirea uneia sau alteia dintre formele gramaticale — toate acestea se făceau laolaltă. In şcoală se acceptau „inovaţii" de tot felul: alegerea sintagmelor din propoziţiune, alegerea părţilor secundare, independente ale propoziţiunii, a părţilor secundare dependente şi semidependente, etc.

O şi mai mare încurcătură au produs-o aşanumitele combinaţii lexicale de cuvinte din propoziţiune. Profesorii presupuneau că mai toate combinaţiile de cuvinte dintr'o propoziţiune (de pildă combinaţia cuvântului determinat şi a atributului) nu poate fi desmembrată în timpul analizei, deoarece ei credeau că aceste cuvinte nu pot fi despărţite unul de altul fără ca sensul lor să fie denaturat.

Punând din nou gramatica în adevăratele ei drepturi, trebue să supunem studiului problema analizei gramaticale, eliberând această analiză de complicaţii inutile şi supunând-o în întregime scopului însuşirii temeinice şi conştiente a cunoştinţelor şi deprinderilor.

Din diferite genuri de analiză, trebue să alegem pentru şcoală pe cele care au fost controlate mai bine, prin care se obţin rezultate mai bune şi care îşi găsesc justificarea în practica şcolară.

★

Limba, după teoria tovarăşului Stalin, „este produsul unei întregi serii de epoci, în decursul cărora ea capătă formă, se îmbogăţeşte, se desvoltă şi se şlefueşte" (Ibid. pag. 9) ...limba şi legile ei de desvoltare pot fi înţelese numai în cazul când sunt studiate în legătură indisolubilă cu istoria societăţii, cu istoria poporului căruia îi aparţine limba studiată şi care este creatorul şi purtătorul acestei limbi" (Ibid. pag. 23).

In felul acesta, odată cu studiul gramaticii limbii ruse în şcoală, este necesară o interpretare istorică a unor fenomene ale limbii. In legătură cu îndrumările tovarăşului Stalin, problema istorismului la studiul fenomenelor limbii ruse trebue să fie prelucrată din nou. Profesorului trebue să i se dea instrucţiuni metodice care să asigure interpretarea justă a fenomenelor limbii ruse actuale, delimitarea în cadrul ei a elementelor vii şi a celor care sunt pe cale de dispariţie, posibilitatea de a arăta perfecţionarea treptată a limbii şi legătura între limbă şi istoria poporului rus.

Acestea sunt problemele fundamentale care stau în faţa metodicii în ceeace priveşte restructurarea predării limbii ruse.

Cadrele ştiinţifice trebue să studieze serios lucrările tovarăşului Stalin cu privire la problemele de lingvistică şi să înţeleagă indicaţiunile tovarăşului Stalin cu privire la faptul că principiile dialecticii materialiste nu pot fi studiate dogmatic şi considerate drept un instrument cu ajutorul căruia poate fi explicată natura oricărui fenomen, fără ca acest fenomen să fie studiat aprofundat şi din toate punctele de vedere. Criticând aspru pe scolastici şi pe dogmatişti, pe bucheri şi pe talmudişti, tovarăşul Stalin a dat un exemplu strălucit de felul cum trebue să fie aplicat în mod creator marxismul la studiul fenomenelor sociale.

C.C. al P.C. (b) a menţionat, în Hotărîrea din 5 Septembrie 1931, că activitatea institutelor de cercetări din domeniul învăţământului public trebue să fie îndreptată în special asupra studierii şi generalizării experienţei acumulate de profesorii practicieni ai şcolii. Suntem cu toţii martori ai avântului de mari proporţii pe care-l ia în ţara noastră generalizarea ştiinţifică a metodelor de muncă progresiste şi productive.

Este necesar să se studieze atent şi sistematic şcoala, realizările şi lipsurile ei, experienţa celor mai buni profesori. Numai cunoaşterea aprofundată a vieţii şcolii şi a nevoilor ei ne va da posibilitatea să reacţionăm rapid şi just la problemele vieţii.

Atitudinea dispreţuitoare faţă de trecut, faţă de realizările metodicii patriei noastre trebue să fie lichidată.

Şcoala prerevoluţionară ne-a lăsat o moştenire bogată în domeniul metodicii limbii ruse, în special pentru învăţământul elementar.

Studiul aprofundat şi folosirea critică a moştenirii metodice ar putea aduce un ajutor practic şcolii în munca ei cu privire la formarea unor cunoştinţe şi deprinderi temeinice şi conştiente de limbă.

Problemele ridicate în faţa şcolii de lucrările tovarăşului Stalin pot fi rezolvate cu succes numai prin munca de colaborare a oamenilor de ştiinţă specialişti în lingvistică, a metodiştilor şi a profesorilor practicieni din şcoală.

Colaborarea creatoare între Institutele de cercetări ştiinţifice ale Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. şi Institutele de cercetări ştiinţifice ale Academiei de Ştiinţe Pedagogice a R.S.F.S.R., colaborare ale cărei baze au fost puse cu succes în Sesiunea Unită, trebue să fie întărită prin toate mijloacele. Pentru aplicarea creatoare a teoriei tovarăşului Stalin în predarea limbii în şcoală trebue să fie folosită pe larg experienţa celor mai buni profesori şi conferenţiari ai şcolilor superioare.

Lucrările tovarăşului Stalin cu privire la problemele de lingvistică deschid în faţa cadrelor frontului pedagogic o perspectivă largă de îmbunătăţire a organizării instruirii şi educării tinerei generaţii, de muncă rodnică spre binele comunismului.

Datoria şi obligaţia sfântă a profesorilor, metodiştilor şi savanţilor specialişti în lingvistică, recunoscători marelui nostru Stalin pentru contribuţia lui creatoare la desvoltarea ştiinţei sovietice, este de aceeă a ajuta, prin toate mijloacele, desvoltarea unei şcoli care să fie demnă de epoca stalinistă.

după E. I. COLENSCHI
(Sovietskaia Pedagoghica Nr. 4 1951)

Din experienţa muncii seminariilor de marxism-leninism dela I.M.F.-Tg. Mureş

Predarea şi însuşirea învăţăturii marxist-leniniste în instituţiile de învăţământ superior cere din partea cadrelor didactice şi a studenţilor o muncă perseverentă şi bine organizată. Consfătuirile anuale organizate de Secţia de Propagandă şi Agitaţie a C.C. al P.M.R. cu activiştii catedrelor de ştiinţe sociale au adus o simţitoare îmbunătăţire în munca acestor catedre.

Pentru catedra de „Bazele marxism-leninismului" dela Institutul Medico-Farmaceutic din Tg. Mureş, cele învăţate în consfătuirea organizată la Bucureşti în acest an au constituit un ajutor deosebit de însemnat. Aplicând concluziile consfătuirii în munca noastră din acest an, am pornit în primul rând la pregătirea în mod organizat, just şi amănunţit a seminariilor. In al doilea rând colectivul catedrei a luat măsuri pentru ducerea unei stăruitoare munci de ridicare a nivelului ideologic şi politic al conducătorilor de seminar.

Succesul seminarului depinde în cea mai mare măsură de cunoştinţele, de experienţa şi de metodele de lucru ale asistentului care conduce acel seminar. Dar, aşa cum spune M. I. Calinin: „Cel care începe munca fără plan lucrează prost şi nu produce un lucru bun". Deaceea, noi am căutat, mai întâi de toate, să organizăm şi să îmbunătăţim munca în preseminariile noastre. La aceste preseminarii, asistenţii se prezintă cu materialul conspectat, pe baza întrebărilor stabilite în prealabil. Evitând greşala săvârşită la începutul anului şcolar, când ceream asistenţilor numai materialul bibliografic recomandat pentru studenţi, în ultimul timp am prevăzut pentru conducătorii de seminarii o bibliografie mult mai largă. Aceasta îi ajută mult în munca de ridicare a nivelului ideologic şi în dobândirea unor cunoştinţe mai extinse necesare conducerii seminarului. In preseminariile noastre, ca şi în seminariile studenţilor, un asistent prezintă planul de seminar, iar ceilalţi îau cuvântul şi-l complectează; la sfârşitul discuţiei, profesorul trage concluzii critice privitoare la structura şi conţinutul planului, precum şi la modul cum acest plan va fi pus în practică în seminar. In acest chip se verifică problemele propuse, se uşurează simţitor munca asistenţilor şi se dau îndrumări privitoare la legarea problemelor de cele mai actuale probleme ridicate de viaţă. Deasemenea, se dau îndrumări privitoare la metodele pedagogice cele mai nimerite care urmează a fi folosite în seminar.

Pentru ridicarea nivelului ideologic al cadrelor ajutătoare dela catedra noastră am organizat şedinţe de referate, în cadrul cărora sunt expuse şi discutate diferite articole publicate în presa sovietică sau în presa noastră şi, în primul rând „Bolşevic", organul teoretic al C. C. al Partidului Comunist (b) al U.R.S.S. şi „Lupta de clasă", organul teoretic al C. C. al P.M.R. Deasemeni, sunt discutate şi o serie de articole importante din revista „Contemporanul".

In preseminar, asistentul primeşte îndrumările necesare. Acestea însă nu sunt şi nu trebue să fie, în nici un caz, rigide. In desfăşurarea seminarului se pot ivi probleme noi, a căror nerezolvare ar constitui o greşală. O astfel de greşală s'a întâmplat la seminarul tov. Creţiu, unde o studentă a caracterizat greşit diferenţa dintre literatura burgheză şi cea socialistă, iar conducătorul seminarului n'a intervenit spre a clarifica problema, aşa cum era dator, şi nici n'a fixat o consultaţie colectivă în care să reia discuţia şi să rezolve în mod just problema.

Succesul muncii în seminar depinde deasemeni de pregătirea şi de perseverenţa în muncă a asistentului. Dacă asistentul cunoaşte bine problema, dacă a studiat-o temeinic, dacă este pătruns de importanţa ei, el conduce cu vioiciune şi în mod rodnic discuţiile din seminarii. Prin pregătirea serioasă a preseminariilor, prin educarea asistenţilor în spiritul exigenţei faţă de propriile lor cunoştinţe, am reuşit să ridicăm mult în acest an nivelul seminariilor.

Al doilea factor hotărîtor în succesul seminariilor este pregătirea zilnică a studenţilor. Studenţii din anul I se simt adesea intimidaţi de vastitatea şi bogăţia materialului ce urmează a fi cercetat la cursurile de marxism-leninism. Deaceea, dacă nu sunt serios ajutaţi chiar dela început, ei nu reuşesc să-şi formeze o metodă de studiu justă, ştiinţifică. Pentru a ajuta din punct de vedere metodologic pe studenţi, tov. conferenţiar Fuchs Simion, de pildă, a ţinut, la începutul anului, cu toţi studenţii, o lecţie asupra metodelor de studiu. Conferenţiarul a arătat metodele de studiu individual, a dat indicaţii asupra felului cum trebue citită bibliografia, cum pot fi desprinse ideile principale de cele secundare, a atras atenţia studenţilor să-şi însemne în caietul de studiu individual propriile lor păreri în legătură cu problema dată.

Experienţa ne arată că trebue să controlăm în mod susţinut modul cum citesc studenţii bibliografia recomandată. Intr'un astfel de control efectuat, am constatat multe rezultate bune, dar şi multe lipsuri. Mai bine de 90% dintre studenţi au caiet de studiu individual, însă multe din însemnările făcute aci sunt confuze, iar problemele alese din cărţile studiate nu sunt totdeauna problemele esenţiale. Insemnările din caietul de studiu individual arată că nu întotdeauna studenţii şi-au însuşit just materialul.

Modul de alcătuire a caietelor de studiu individual poate fi însă îmbunătăţit numai dacă studenţii sunt permanent ajutaţi în această direcţie. Asistenţii noştri controlează săptămânal 4-5 caiete de studiu individual, făcând observaţiile necesare în faţa întregii grupe.

Rezultatele muncii în seminar depind, în sfârşit, de alcătuirea seminarului însuşi. In acest an grupele au numărat cel mult 15—20 de studenţi. Asistenţii au avut astfel posibilitatea să-şi cunoască mai bine grupa şi să închege o legătură mai strânsă între ei şi grupă. Studenţii primesc problemele de seminar şi bibliografia cu o săptămână înainte. In acest an, pe lângă bibliografia obligatorie, indicăm şi una facultativă.

Munca în seminar dă roade bune atunci când asistentul reuşeşte să cuprindă în discuţie pe toţi studenţii. Dacă însă asistentul, ca de exemplu tov. Bartiş, nu caută se antreneze în discuţie pe studenţii slabi, dacă la seminar vorbesc continuu aceiaşi 4—5 studenţi, grupa se plictiseşte şi nu mai dă interesul cuvenit problemelor puse.

A dat roade bune intervenţia activă a conducătorului seminarului în orientarea discuţiilor. Dar o intervenţie pripită şi prea stăruitoare nu duce la rezultatele dorite. Aşa se întâmplă în seminariile conduse de tov. Muzsnai care, după discuţii scurte, atingând sumar câteva probleme, trage concluzii lungi şi face expuneri de probleme noi, despre care nici n'a fost vorba în seminar.

Munca în seminariile de marxism-leninism trebue să fie un prilej pentru desvoltarea educaţiei comuniste a studenţilor. Deaceea, în seminar trebue să utilizăm din plin material beletristic, material didactic, exemple din filme sau teatru. Rezultate bune în acest sens au fost obţinute de tovarăşii Amzel şi Creţiu, care au folosit în seminariile lor mult material didactic vizual în legătură cu lupta Partidului Comunist (b) şi a P.M.R. Studenţii au cercetat cu mult interes acest material.

Un ajutor real în ridicarea nivelului seminariilor ni l-au dat cercurile „revista presei", organizate de U.T.M. In aceste cercuri studenţii se preocupă intens de problemele politice actuale, ceeace le înlesneşte să aplice în mod just cele învăţate la problemele actuale ridicate în discuţiile din seminar şi să clarifice şi mai bine problemele. Când e vorba de aplicarea învăţăturii marxist-leniniste în ţara noastră, noi stăruim ca studenţii să-şi culeagă exemplele concrete din oraşul sau satul lor, din uzina sau gospodăria agricolă colectivă unde lucrează părinţii lor.

Activitatea studenţilor în seminar este analizată la sfârşitul unor seminarii. Studenţii discută modul cum a decurs munca, arătând pe cei care s'au evidenţiat, criticând pe cei care au dat răspunsuri greşite şi care n'au participat la discuţii.

Pentru a cunoaşte în mod temeinic viaţa grupei sale, asistentul trebue să aibă un contact permanent cu responsabilul comitetului sindical studenţesc şi cu secretarul organizaţiei U.T.M. Catedra noastră a primit un ajutor important prin participarea la consfătuiri a reprezentanţilor organizaţiei U.T.M., a sindicatului studenţesc şi a conducătorilor grupelor de studenţi. In cadrul acestor consfătuiri au fost ridicate multe probleme şi arătate posibilităţile de îmbunătăţire a muncii.

Munca în seminarii este ajutată şi prin schimbul de experienţă. Asistenţii participă la seminariile colegilor lor, iar profesorul responsabil de an controlează direct, din două în două săptămâni, seminariile. In preseminarii se fac scurte dări de seamă şi constatări critice, propunându-se şi mijloacele de lichidare a lipsurilor.

Toate acestea au îmbunătăţit simţitor nivelul muncii în seminar. Dar mai există unele lipsuri care n'au fost încă lichidate. Catedra nu urmăreşte îndeajuns măsura în care seminariile de marxism-leninism ajută studenţilor să-şi îmbunătăţească munca şi comportarea, să aibă o atitudine justă faţă de problemele pe care le întâmpină. Dacă, în linii generale, catedra noastră cunoaşte atmosfera politică din sânul masselor studenţeşti, ea n'a reuşit s'o cunoască îndeajuns de adânc.

Sunt încă lipsuri şi în planificarea problemelor de seminar. La multe seminarii, pentru ultima problemă rămâne puţin timp, ceeace atrage o tratare superficială a acestela.

In munca de ridicare a nivelului seminariilor de marxism-leninism, catedra „Bazele marxism-leninismului" a primit un preţios ajutor din partea organizaţiei de bază Nr. 1 dela I.M.F. care a trasat, încă dela începutul anului, sarcini concrete pentru îmbunătăţirea muncii la aceste catedre şi îndrumează permanent activitatea colectivului didactic.

Organizaţia de partid ne arată drumul pe care trebue să meargă catedra noastră în munca de educare în spirit comunist a studenţilor Institutului Medico-Farmaceutic din Tg. Mureş.

DR. I. SPIELMAN
profesor la catedra
de „Bazele marxism-leninismului"
I.M.F.-Tg. Mureş

In ajutorul cadrelor care predau la cursurile de alfabetizare

Predarea citit-scrisului

Calitatea ridicată a muncii de predare este una din condiţiile esenţiale care-i fac pe neştiutorii de carte să se simtă legaţi de cursurile de alfabetizare, îi apropie cu dragoste de carte şi le sporesc eforturile la învăţătură.

Pentru ca adultul să ajungă să înţeleagă conţinutul cărţilor, să-l poată aplica şi urma în viaţă, este necesar ca învăţătorul să fie continuu preocupat să desvolte în lecţiile sale deprinderea de a citi coherent, corect şi expresiv, deprinderea de a citi conştient.

Pentru a veni în ajutorul cadrelor didactice care predau la cursurile de alfabetizare, vom arăta în cele ce urmează cum trebue predată o lecţie de citit-scris de pildă, lecţia „**car**", lecţie ce trebue predată în această perioadă.

Dela început, învăţătorul trebue să-şi reprezinte în mod clar care este scopul acestei lecţii. Ea trebue să-i ajute pe cursişti să cunoască litera **r** scrisă cu caractere de tipar şi de mână, litera **R** scrisă cu caracter de tipar şi litera **C** scrisă cu caractere de tipar şi de mână. Această lecţie trebue să-i ajute, deasemenea, să citească corect şi în mod conştient cuvinte care cuprind literele respective, dar care nu au mai mult de două sau trei silabe, precum şi să citească şi să compună propoziţiuni cu aceste cuvinte.

Intrucât câmpul vizual al cursiştilor în această perioadă este foarte redus şi pentrucă în procesul de învăţare a cititului, problema de bază constă în citirea silabelor direct unite, învăţătorul sau profesorul trebue să pregătească pe lângă materialul din abecedar, cât mai multe silabe asemănătoare, a căror citire uşoară va duce la citirea unor cuvinte întregi.

In planul lecţiei este necesar să se treacă nu numai momentele desfăşurării şi materialul didactic ce va fi folosit, (alfabetul decupat, planşe, propoziţiuni scrise pe fâşii subţiri), ci şi ideile principale ale discuţiilor ce vor fi duse în legătură cu textul şi ilustraţiile din abecedar.

De obicei, lecţia începe printr'o discuţie stârnită fie de ilustraţiile din abecedar, fie de o ghicitoare, un proverb sau chiar discuţii legate de activitatea cursiştilor, dacă subiectul se pretează la acest lucru. In cazul de faţă, se poate porni dela însăşi ilustraţia din abecedar. Prin întrebări, învăţătorul îi ajută pe cursişti să redea conţinutul tabloului. Faptul că ţăranul muncitor are un car plin cu saci de grâu sau de porumb îi dă învăţătorului prilejul să provoace cursiştii la discuţii, să vorbească despre viaţa nouă, îmbelşugată, pe care o duc ţăranii muncitori din gospodăriile agricole colective.

Pe baza acestor discuţii, învăţătorul îi ajută să se oprească asupra unei propoziţii scurte care cuprinde cuvântul **car** în forma lui nearticulată, de exemplu: **Coman are car.** Se desparte propoziţiunea în cuvinte şi apoi se trece la analiza fonetică a cuvântului **car**. Invăţătorul trebue să controleze dacă fiecare cursist îşi dă seama că acest cuvânt este format dintr'o singură silabă. Se face analiza fonetică a silabei. Invăţătorul pronunţă silaba prelungind ultimul sunet. Cursiştii pronunţă sunetele din care este formată această silabă. Li se explică modul de pronunţare a sunetului **r** (limba vibrează). Invăţătorul spune şi alte cuvinte uşoare care cuprind sunetul **r** la început, la sfârşit sau la mijloc şi le cere cursiştilor să precizeze locul de pronunţare a sunetului **r**. Pentru a-i ajuta pe cursişti să aibă reprezentarea sunetului **r** cât mai clară şi cât mai distinctă, învăţătorul le cere să găsească alte cuvinte care, deasemenea, cuprind noul sunet la început, la sfârşit sau la mijloc. Cei care întâmpină greutăţi în recunoaşterea noului sunet sunt puşi să facă analiza fonetică a câtorva cuvinte în silabe şi a silabelor în sunete.

Când toţi cursiştii reuşesc să separe sunetul **r** din cuvinte, se trece la prezentarea literei cu caracter de tipar. Invăţătorul prezintă litera decupată, le explică cursiştilor că aceasta este semnul sunetului **r**, o pune pe tablă şi le propune să observe elementele din care este formată. Cursiştii caută această literă în alfabetul decupat. Se trece apoi la sinteza cuvântului. Invăţătorul întreabă încăodată din ce sunete este format cuvântul **car**. Cursiştii aleg literele corespunzătoare, compun cuvântul şi îl citesc. Se compun şi alte cuvinte care sunt formate din silabe ce se repetă în cuvintele din abecedar. Cursiştii citesc aceste cuvinte, mai întâi pe silabe şi apoi în întregime, **evitându-se citirea pe litere.**

In ceeace priveşte predarea literelor mari **R** şi **C**, scrise cu caractere de tipar, învăţătorul le arată cursiştilor aceste litere, îi ajută să le compare cu cele mici şi să extragă singuri deosebirile.

Se trece apoi la citirea lecţiei din abecedar, care are 3 coloane de cuvinte şi 6 propoziţiuni. Cursiştii recunosc mai întâi literele predate şi cuvântul **car**. Câte un cursist citeşte cuvintele din câte o coloană, învăţătorul fiind foarte atent la felul cum se accentuiază cuvintele. Citirea cuvintelor din coloane are de scop să-i ajute pe cursişti să citească corect şi în mod conştient cuvintele, să aibă o percepţie clară a cuvintelor şi a silabelor. Pentru a evita citirea mecanică, memorizarea cuvintelor şi a silabelor, învăţătorul îi pune pe cursişti să citească aceste cuvinte şi pe sărite, antrenând cât mai mulţi cursişti în această activitate. Urmează apoi citirea propoziţiunilor. Fiecare propoziţiune este citită de câte un cursist. Invăţătorul are grijă ca acesta să coboare vocea la punct şi să intoneze cum trebue fiecare cuvânt.

In acelaşi scop, al desvoltării deprinderii de a citi în mod conştient, adică de a înţelege cele citite, după fiecare propoziţiune citită, învăţătorul îl întreabă pe cursist despre ce a citit.

Se repetă citirea lecţiei de două-trei ori, însă fără să se mai facă întreruperi cu întrebări. Este bine ca întotdeauna să fie puşi să citească mai întâi cursiştii care asimilează mai repede, care citesc mai bine şi numai după aceea cei slabi. Dacă anumite propoziţiuni nu sunt citite cum trebue, învăţătorul intervine, citind rar şi expresiv propoziţiunea, care este apoi repetată de cursişti. Cuvintele care se citesc greu se analizează din punct de vedere fonetic şi se compun cu litere decupate, sau chiar la tablă (cu caractere de tipar).

Pentru a da cursiştilor posibilitatea să aibă o unitate a textului citit, se citeşte lecţia în întregime de către unul sau doi cursişti. De asemenea, pentru a sprijini cât mai mult cursiştii în desvoltarea vorbirii, la sfârşitul citirii se organizează o discuţie în legătură cu conţinutul bucăţii, se reproduce subiectul lecţiei.

Intrucât metoda fonetică analitică-sintetică presupune o legătură organică între citit şi scris, învăţarea scrisului se face paralel cu învăţarea literelor respective de tipar. Invăţarea scrierii are o deosebită importanţă. Ea înarmează pe cursişti cu un nou instrument de exprimare a ideilor, a gândurilor şi a sentimentelor şi contribue în foarte mare măsură la formarea deprinderii de a citi. De aceea, când învăţătorul s'a convins că toţi cursiştii cunosc litera nouă şi pot să citească cu uşurinţă cuvântul iniţial şi să-l analizeze din punct de vedere fonetic, pentru adâncirea cunoştinţelor dobândite, pentru consolidarea lor, se trece la prezentarea literei scrise de mână.

Mai întâi, învăţătorul controlează felul cum se pregătesc cursiştii pentru scris: cum aşează caietul, cum ţin creionul, ce ţinută au. După aceea, arată la tablă litera **r** mic de mână, o scrie de câteva ori şi apoi cu ajutorul cursiştilor o desface în elementele din care este alcătuită. Invăţătorul scrie aceste elemente la tablă şi le propune cursiştilor să scrie pe caietele lor câte un rând cu fiecare element. Se scriu apoi două rânduri cu litera întreagă. Invăţătorul controlează şi îi ajută pe cei care scriu greu sau reproduc greşit litera. Se trece apoi la sinteza cuvintelor. Invăţătorul le arată cursiştilor cum se leagă litera de celelalte litere învăţate. Cursiştii scriu la tablă cuvântul **car** şi celelalte cuvinte din text care cuprind sunetul **r**. La fel se procedează pentru litera **C** mare de mână. Se precizează încăodată când se scrie cu literă mare. Cursiştii scriu la tablă şi pe caiete propoziţiunea pe care au analizat-o la început: **Coman are car.** Se scriu şi alte propoziţiuni uşoare.

Ca temă pentru acasă, li se dă să înveţe să citească bine lecţia predată şi să scrie câteva propoziţiuni în legătură cu vorba **car**.

Pentru a face lecţia şi mai atractivă, pentru a mări rezultatele ei educative, este bine, dacă timpul permite, ca la sfârşit învăţătorul să citească din romanul „Secerişul" de Galina Nicolaeva, paginile care vorbesc despre împărţirea recoltei. (Capitolul: Brazdă nouă pe drumuri cunoscute, dela pag. 366, paragraful 2, până la pag. 370, paragraful 2).

Dacă adulţii cu care se lucrează asimilează repede şi au oarecare îndemânare la scris, nu este nevoie ca lecţia să străbată toate aceste momente. Intotdeauna însă, învăţătorul trebue să fie preocupat ca lecţiile sale să dea posibilitate cursiştilor să-şi însuşească temeinic atât cititul cât şi scrisul. Numai astfel ei vor ajunge să se apropie cu dragoste şi cu încredere în forţele lor de cărţi, ziare şi reviste, vor reuşi să se informeze asupra marilor realizări ale regimului nostru de democraţie populară, asupra evenimentelor actuale.

MARIA POPESCU

Aplicarea Hotărîrii cu privire la cadrele didactice în regiunea Hunedoara

Pentru aplicarea măsurilor importante cuprinse în Hotărîrea Partidului și Guvernului cu privire la cadrele didactice, în regiunea Hunedoara s'a format încă la începutul lunii Septembrie o comisie regională care lucrează sub îndrumarea Comitetului regional de Partid, și din care fac parte: președintele biroului provizoriu sindical de învățământ, delegați ai organizațiilor U.T.M., A.R.L.U.S. și S.R.S.C. și ai sfatului popular regional, delegatul întreprinderii „Combustibilul" și delegatul Direcției regionale silvice.

Comisia și-a întocmit un plan de muncă ale cărui obiective au fost prelucrate atât în cadrul sfatului popular regional, cât și în cadrul sfaturilor populare raionale și comunale. In urma măsurilor luate se constată că, în cea mai mare parte, prevederile Hotărîrii cu privire la cadrele didactice sunt just aplicate pe teren.

Încă dela începutul anului școlar, comitetele executive ale sfaturilor populare și secțiile de învățământ s'au preocupat de problema cazării cadrelor didactice și, în mod special, de cazarea învățătorilor și profesorilor tineri, nou numiți în învățământ. 150 de învățători și profesori au primit locuințe corespunzătoare. In legătură cu dreptul la cantină, secția comercială regională a trimis tuturor unităților în subordine o circulară în care se preciza obligația cantinelor de a primi învățători și profesori. Aprovizionarea cu alimente și articole de îmbrăcăminte decurge satisfăcător. In această privință trebue să fie menționate cooperativele din raionul Brad, care ridică dela centru, în baza unui tabel, alimentele și articolele de îmbrăcăminte destinate învățătorilor și profesorilor. O cotă specială de textile, repartizată prin secțiile de învățământ, a fost distribuită cadrelor didactice de către cooperativele raionale.

In cursul lunii Octombrie, învățătorii și profesorii dela orașe au fost aprovizionați cu combustibil, primind întreaga cantitate cuvenită pentru anul 1951. In raionul Alba a fost programată o zi specială în care cadrele didactice și-au ridicat cota de lemne. Greutățile întâmpinate în aprovizionarea cu lemne în mediul rural au fost înlăturate odată cu repartizarea a 62 vagoane de lemne necesare învățătorilor și profesorilor care funcționează la sate. In ceeace privește aprovizionarea cu petrol, s'au luat măsuri pentru ca fiecare învățător și profesor să primească — așa cum prevede Hotărîrea — câte șase litri petrol în fiecare lună.

Lucrările pentru aplicarea noilor dispoziții cu privire la salarizare se desfășoară conform planului stabilit de Ministerul Învățământului Public. Un ajutor important în această privință l-a acordat secția de state a sfatului popular regional, care a ținut un instructaj special cu șefii secțiilor de învățământ și financiare dela raioane. In bună măsură datorită acestui instructaj, lucrările de încadrare au fost întocmite la timp și în condiții mulțumitoare.

Pentru a înlesni munca tinerilor învățători, biroul provizoriu sindical regional de învățământ a acordat acestora un împrumut prin Casa de ajutor reciproc.

O deosebită atenție s'a dat în regiunea Hunedoara ridicării nivelului ideologic, politic și profesional al cadrelor didactice. sarcină trasată de Hotărîrea cu privire la cadrele didactice.

Prin grija organizațiilor de partid au fost cuprinși în cercurile de studiu a Istoriei P.C. (b) al U.R.S.S .1200 învățători și profesori, iar 330 de cadre didactice studiază individual.

In regiunea Hunedoara funcționează în prezent 129 cercuri pedagogice în cadrul claselor I-IV și 28 cercuri pedagogice pentru clasele V-VII și învățământul mediu.

Biroul sindical regional sprijină toate formele de învățământ, aprovizionând bibliotecile sindicale cu materialul necesar studiului. Au luat ființă în regiune încă 7 colțuri roșii, în cadrul cărora au loc diverse manifestări menite să ducă la ridicarea nivelului ideologic, profesional și politic al cadrelor didactice.

In aplicarea Hotărîrii cu privire la cadrele didactice există însă în regiunea Hunedoara și o serie de lipsuri. Astfel, unele sfaturi populare comunale, cum sunt acelea din Teliuc și Rișculița n'au rezolvat până acum această problemă. Deasemeni, problema cazării nu este pe deplin rezolvată în orașele Deva, Hunedoara și Petroșani.

O serie de deficiențe sunt întâmpinate în regiunea Hunedoara și în ceeace privește aprovizionarea școlilor cu combustibil. Sfatul popular din comuna Barul-Mare n'a furnizat școlilor nimic din cantitatea de lemne ce li se cuvenea. Aceeași situație se semnalează și în comuna Ciugud, raionul Alba.

In legătură cu aprovizionarea cu petrol a cadrelor didactice, așa cum s'a arătat mai sus, ea se desfășoară în bune condiții, cu excepția comunei Alun, unde cooperativa distribue populației petrolul cuvenit cadrelor didactice și școlii.

Aplicarea Hotărîrii Partidului și Guvernului cu privire la cadrele didactice trebue să constitue preocuparea principală a secției de învățământ a regiunii Hunedoara. Fără să se mulțumească cu realizările obținute, secția de învățământ are datoria de a depune o muncă stăruitoare și un control efectiv pentru ca dificultățile care mai persistă în legătură cu aplicarea Hotărîrii să fie grabnic înlăturate.

Când se asigură succesul în munca de alfabetizare

Nu cunoașteți desigur satul Lechința din comuna Iernut, raionul Ludoș, regiunea Mureș! Nici nu prea era pentru ce să fie cunoscut satul în trecut, la drept vorbind. Asemenea altor sate peste care a domnit până mai eri totala nepăsare a guvernelor burghezo-moșierești, satul despre care pomenim era cufundat în bezna ignoranței și mizeriei.

Dar, multe lucruri s'au schimbat până acum și la Lechința ca și în toate satele și cătunele din țara noastră. Din toate câte s'au schimbat cel mai important lucru pe care-l cunoaște și simte fiecare țăran muncitor este faptul că existența lui nu mai este la cheremul stăpânilor din conacele boerești. O viață nouă, oameni noi, se nasc, cresc și se desvoltă, desprinzându-se din cenușa și noroiul trecutului apăsător. Cresc oameni noi, oameni dârzi, gata să înfrângă greutățile.

Astfel de oameni dintr'o bucată sunt și la Lechința. Dârzi și hotărîți sunt învățătorii de aci, directorul și ceilalți trei colegi ai lui, cu care lucrează în strânsă armonie pentru biruirea întunericului neștiinței de carte, a ignoranței și a lipsei de cultură, moștenire grea rămasă și la Lechința de pe urma regimului de asuprire și exploatare din trecut.

Cei patru învățători și-au propus să alfabetizeze anul acesta 80 de neștiutori de carte. Și 80 de neștiutori de carte urmează regulat la școală și la cele două centre de alfabetizare dela cele două capete ale satului Lechința, lung de 6 km. Sunt 4 învățători pentru 80 de neștiutori de carte, unul la școală, doi pe grupuri de case, iar al patrulea alfabetizează trei femei cu copii mici silite, din aceasta cauză, să nu poată veni la nici unul din cele trei centre.

Învățătorii de aici nu s'au temut nici de noroaiele Lechinței și nici de „îndărătnicia", atribuită adeseori, neștiutorilor de carte. Nu s'au lăsat nici învățătorii până n'au convins pe neștiutorii de carte că este bine să vină la școală sau la centrele de alfabetizare respective pentru a învăța. Metoda lor de convingere n'a fost „tândăleala", „docăneala" și alte procedee de asemenea natură care-l plictisesc pe om. Învățătorii au pornit la treabă cu multă tragere de inimă și cu mult devotament pentru îndeplinirea măreței sarcini care le stătea înainte. Au vorbit oamenilor, le-au vorbit cu căldură, i-au convins de foloasele cărții, nu atât prin vorbe, cât mai ales, prin exemplul viu, prin munca lor, desfășurată și la școală și la căminul cultural. Activitatea bogată a căminului cultural, corurile, piesele și scenetele prezentate aici, serile culturale de Duminică și de peste săptămână, cercurile de citit cu glas tare, conferințele de informare politică au trezit interesul oamenilor pentru carte.

Munca efectivă, strădania și exemplul în muncă al fiecăruia din învățătorii de aici, legăturile lor multiple cu sătenii, dragostea și stima de care se bucură, au spart ghiața, au înfrânt orice „îndărătnicie".

„Îndărătnicia" s'a arătat că e mai mult un fel de a vorbi.

La Lechința 4 învățători alfabetizează 80 de neștiutori de carte. Tot așa la Chimitehnic, tot din raionul Ludoș, 5 învățători alfabetizează 107 neștiutori de carte.

In comuna Cipău, din raionul Ludoș, sunt 5 învățători care, potrivit planului, trebuiau să alfabetizeze anul acesta 20 de neștiutori de carte. La Lechința un învățător a adus la școală 20 de neștiutori de carte. La Cipău un învățător nu poate aduce la școală 5 neștiutori de carte. Și dece oare la Cipău învățătorii nu pot face acest lucru? Oamenii așteaptă ca totul să se desfășoare dela sine. E desigur mai comod, ca învățătorii să stea pe rând la școală în zilele stabilite pentru cursurile de alfabetizare și să-și aștepte elevii. Dar ce te faci dacă elevii nu vin?

— Nimic, își spun unul altuia învățătorii dela Cipău. Cel mult așteptăm.

Dar nu astfel se învinge greutățile pentru lămurirea neștiutorilor de carte, după exemplul învățătorilor Sușu Valer și Sușu Magdalena, Adrian Soare și Barbu J. dela Lechința e nevoie să te străduești, pentru a înviora activitatea culturală din sat.

Un asemenea exemplu trebuie să dea de gândit și învățătorilor și profesorilor din comuna Clejani, raionul Crevedia, regiunea București, ca și învățătorilor și profesorilor dela școala elementară nr. 11 din cartierul Tei din București, care folosesc și ei metoda „așteptării".

La Lechința s'a înțeles un lucru foarte esențial. S'a înțeles că numai îmbinând munca dela școală cu munca dela căminul cultural, învățătorii și profesorii pot pune capăt analfabetismului, precum și posibilității lui de reînviere. Ei știu că dezrădinerea cititului căpătată în școală trebue continuată și întărită și după absolvirea celor 4 sau 7 clase elementare. Altfel se ajunge la situația ciudată de a avea certificat de absolvire a patru clase primare și de a deveni totuși mai târziu un analfabet sau un semianalfabet, dacă contactul cu viața culturală e rupt. Ori acest lucru nu mai este cu putință dacă ziarul, cartea, revista sunt puse la îndemâna oamenilor, dacă publicațiile sunt căutate de țăranii muncitori, dacă viața culturală a școlii se continuă prin viața culturală a căminului cultural.

Care este prin urmare cheia succesului în munca de alfabetizare, așa cum se desprinde din frumoasele rezultate ale învățătorilor dela Lechința? Mai întâi dragostea fierbinte față de poporul muncitor și încrederea în forțele de nebiruit ale omului cu voință puternică, ale omului hotărît să ducă până la capăt și în bune condiții munca ce i-a fost încredințată. In al doilea rând, în strânsă legătură cu prima, munca efectivă, desfășurată concomitent la școală și la căminul cultural. Astfel se creează condițiile favorabile muncii temeinice de lămurire dela om la om.

Munca efectivă creează prestigiul celor ce o desfășoară. Și nu este posibil ca având o asemenea situație în sat sau în cartier, învățătorul sau profesorul să nu fie urmat în sfaturile și acțiunile lui și să nu-și poată duce până la capăt și cu bune rezultate sarcinile de cinste care-i revin.

GH. CRIVIN

Noi construcții școlare în regiunea Arad

In regiunea Arad, construcțiile de locaiuri școlare și amenajările localurilor mai vechi au constituit o preocupare însemnată a Secției de Învățământ. Datorită sprijinului acordat de Partid, în această regiune s'au construit anul acesta școli noi și locuințe pentru directorii de școli, în comuna Groși — raionul Gurahonț, în comuna Olari — raionul Chișinău-Criș, precum și în comuna Troaș.

Prin posibilități locale s'au construit peste planul prevăzut, noi săli de clasă pentru școala cu limba de predare română și pentru școala cu limba de predare maghiară din Pâncota. Cu ajutorul sfatului popular al comunei Rădești s'a terminat localul școlar din această comună, lucrare care, deasemeni, depășește planul. Totodată, s'au făcut reparații la internatele din Turnu și Sebiș — raionul Gurahonț, s'au reparat internatele liceelor de băieți și fete, al liceului mixt cu limba de predare maghiară și al școlii pedagogice din Arad.

A apărut în limbile: rusă, română, franceză, germană, engleză și spaniolă.

„Pentru pace trainică, pentru democrație populară!"

București, Organ al Biroului Informativ al Partidelor comuniste și muncitorești Nr. 50 (162)

Cuprinde:

Articol de fond: Intărirea vigilenței revoluționare, una din cele mai importante sarcini ale partidelor comuniste și muncitorești.

Klement Gottwald: Cu privire la unele probleme interne de partid ale Partidului Comunist Cehoslovac.

Jacques Duclos: Partidul Comunist Francez luptă pentru interesele țărănimii.

I. Chișinevschi: Politica partidelor comuniste și muncitorești — baza vitală a regimului de democrație populară.

Gian Carlo Pajetta: Solidaritatea oamenilor muncii din Italia în lupta împotriva inundațiilor și uneltirile reacțiunii.

Jan Marek: Note politice

Informații

★

De vânzare la magazinele „Librăria noastră" și la toate chioșcurile.

Lei 8

Un cerc pedagogic al diriginților

Insușindu-și în mai mare măsură metodele noi de educație a tineretului — metode izvorâte din învățăturile pedagogice sovietice — cadrele didactice din orașul Iași au reușit în bună parte să imprime în școli spiritul unei discipline liber consimțite, să înlăture astfel vechile sisteme de „educare" a elevilor.

Pentru ca această muncă să dea rezultate cât mai frumoase, secțiunea de învățământ de pe lângă sfatul popular al orașului Iași a luat inițiativa înființării unui cerc pedagogic al diriginților. La fiecare școală din Iași a fost numit un responsabil al învățătorilor și profesorilor diriginți, care urmărește îndeaproape modul cum se desfășoară orele educative. Acest responsabil ajută și pe directorul școlii în coordonarea muncii de educare a tineretului.

Responsabilii diriginți fac parte din cercul pedagogic inițiat de secțiunea de învățământ a orașului. Cercul pedagogic ține regulat ședințe de două ori pe lună. In cadrul acestor ședințe se discută pe larg prețioasele învățăminte ale pedagogilor sovietici Macarenco, Krupskaia, Cairov, etc., și se desfășoară un schimb de experiență privind cele mai bune metode de muncă folosite de diriginți.

Prima lecție din cadrul cercului pedagogic al diriginților s'a ținut în luna Noembrie a. c. La această lecție, la care au participat 40 de diriginți, s'a vorbit despre „Educarea școlarilor în spiritul patriotismului și internaționalismului proletar".

După lecție, s'a recomandat cursiștilor bibliografia necesară pentru aprofundarea temei tratate, precum și materialul pe care trebue să-l folosească diriginții în orele lor educative, la nivelul claselor respective, pentru desvoltarea acestui subiect.

S'a discutat, deasemeni, problema întocmirii planului de muncă pentru orele de diriginție și modul cum trebue să se desfășoare acestea.

Discuțiile pe marginea acestei probleme au contribuit efectiv la stabilirea unor planuri corespunzătoare pentru orele educative.

Pentruca această inițiativă luată de secțiunea de învățământ a orașului să dea rezultatele dorite, diriginții trebue să împărtășească pe larg cele învățate la cursuri și celorlalte cadre didactice. In acest fel, munca de educare în spirit comunist a tineretului școlar din orașul Iași va deveni din ce în ce mai rodnică.

C. ILIE
corespondent

Sărbătorirea centenarului lui I. L. Caragiale

Marți, 18 Decembrie, Comitetul Național Jubiliar pentru sărbătorirea centenarului nașterii lui I. L. Caragiale, instituit prin hotărîrea Consiliului de Miniștri, a ținut prima sa ședință la sediul Uniunii Scriitorilor din R.P.R.

Ședința a fost prezidată de tov. Mihai Beniuc, secretar al Uniunii Scriitorilor.

Tov. M. Novicov, secretar al Uniunii Scriitorilor, a expus proectul de plan al Comitetului, subliniind că activitatea acestuia se încadrează în opera de valorificare a moștenirii culturale progresiste a trecutului, potrivit îndrumărilor partidului nostru, în spiritul învățăturii leninist-staliniste.

In cadrul manifestărilor centenarului, vor avea loc cicluri de conferințe în București și în celelalte orașe. Conferințele vor fi urmate de programe artistice.

Planul de activitate prevede deasemeni o acțiune de strângere de material documentar nou în legătură cu viața și opera lui Caragiale. Toate editurile noastre vor tipări diferite opere ale lui Caragiale. In ziare și reviste vor apare diferite articole și studii asupra operei lui Caragiale, precum și reproduceri din scrierile lui. Posturile noastre de radio vor transmite programe în legătură cu centenarul lui Caragiale cuprinzând conferințe, amintiri, lecturi, teatru radiofonic, etc.

Comitetul Cinematografiei pregătește trei comedii scurte după schițele lui Caragiale: „Arendașul Român", „Lanțul slăbiciunilor" și „Domnul Goe". Deasemenea se va realiza un film artistic documentar despre sărbătorirea centenarului lui Caragiale în R.P.R.

Sub auspiciile Societății pentru Răspândirea Științei și Culturii vor avea loc conferințe în întreprinderi și în căminele culturale sătești și conferințe festive în capitalele de regiuni, raioane și în alte orașe.

Se va organiza o expoziție Caragiale, concursuri pentru lucrări plastice privind viața și opera lui Caragiale.

Manifestările din cadrul centenarului vor culmina prin „Săptămâna Caragiale" care va avea loc între 23 și 30 Ianuarie 1952.

După discuțiile ce au urmat, membrii Comitetului au adoptat în unanimitate planul de activitate.

Ca președinte al Comitetului Național Jubiliar a fost ales academicianul Mihail Sadoveanu.

Miercuri după amiază a avut loc, în sala „Maxim Gorchi", deschiderea ciclului de conferințe, organizat de Comitetul național Jubiliar pentru sărbătorirea centenarului.

Prima conferință a fost ținută de tov. Mihai Beniuc, secretar al Uniunii Scriitorilor din R.P.R. Au fost de față un mare număr de oameni ai artei și culturii, muncitori, studenți, elevi, ostași.

In cuvântul introductiv, academicianul A. Toma a arătat că, timp de o jumătate de secol, opera lui Caragiale a fost ținută sub obroc, ascunsă poporului de către regimul burghezo-moșieresc, care scrâșnea în taină sub biciurile usturătoare ale satirei lui Caragiale. Astăzi, a spus acad. A. Toma, opera lui Caragiale este o puternică armă de luptă a clasei muncitoare împotriva burgheziei, pentru a împiedica revenirea acelor vremuri a căror hidoșenie a zugrăvit-o atât de bine Caragiale.

Tov. M. Beniuc a ținut apoi conferința intitulată: „Viața și opera lui I. L. Caragiale".

Conferențiarul a arătat că opera lui Caragiale este o satiră necruțătoare împotriva regimului burghezo-moșieresc, împotriva exploatatorilor și a tuturor slugilor lor. Acest mare prozator și dramaturg a știut mai bine ca oricare altul să biciuiască pe toți aceia care jefuiau țara și asupreau poporul, începând cu regele și marii proprietari și terminând cu negustorașii veroși și parveniții de tot soiul.

Tocmai pentru această atitudine cinstită, pentru poziția sa de militant cu arma scrisului împotriva nedreptății sociale, regimul burghezo-moșieresc l-a condamnat pe Caragiale, întocmai ca și pe Eminescu și ca pe alți mari înaintași ai literaturii și artei noastre, la o viață de mizerie, obligându-l în cele din urmă să se exileze departe de țara și de poporul său.

Opera lui Caragiale, această mândrie a patrimoniul nostru cultural, îi ajută pe oamenii muncii să vadă și mai limpede ceeace s'a câștigat în lupta cu un negru trecut de exploatare a omului de către om, să vadă în acelaș timp ce măști își pun pe fețele lor de trădători aceia care vor să împiedice poporul muncitor în drumul său spre socialism.

Centenarul lui Caragiale — a spus în încheiere vorbitorul — va fi întâia sărbătoare cu adevărat în cinstea sa, între ai săi, sărbătoare a poporului său, a poporului nostru muncitor.

A urmat un program artistic, cuprinzând lucrări din opera lui Caragiale.

Învățătorii — propagandiști ai metodelor agrotehnice înaintate

Executarea în bune condiții a lucrărilor agrotehnice de iarnă asigură o recoltă bogată

de Acad. I. Iacușkin și P. Cernomaz

Recomandăm cadrelor didactice care își duc munca în rândurile țărănimii muncitoare să folosească articolul scris de acad. Iacușkin și P. Cernomaz, articol care cuprinde indicații deosebit de prețioase în ceeace privește executarea lucrărilor agrotehnice de iarnă.

In complexul general al lucrărilor agrotehnice de iarnă lucrările privind strângerea și păstrarea gunoiului de grajd și a celorlalte îngrășăminte locale ocupă un loc însemnat. Pentru a obține o cantitate suficientă de gunoi de grajd trebue să se pună tuturor vitelor cât mai multe paie ca așternut.

Paiele pentru așternut trebue să fie în mod obligatoriu tocate. Această metodă contribue la o mai bună strângere și păstrare a gunoiului. Tocătura de paie absoarbe mai bine excrementele lichide și urina animalelor, gunoiul se umezește mai uniform și se așează mai dens în grămada sau platforma de gunoi, ceeace reduce pierderile de azot. Gunoiul făcut cu tocătură de paie se împrăștie mai omogen pe câmp. Acest lucru este deosebit de important în special acolo unde, din cauza unor anumite împrejurări, trebue să se introducă în sol doze mici de gunoi. De obicei este greu să se împrăștie uniform o cantitate de gunoi mai mică de 15 tone la hectar, însă gunoiul făcut cu paie tocate poate fi împrăștiat omogen în cantități ori cât de mici.

După cum au arătat experiențele Institutului de îngrășăminte, gunoiul făcut cu tocătură de paie acționează mai bine decât cel obișnuit. Sporul recoltei de cartofi obținut de pe urma întrebuințării acestui fel de gunoi, în comparație cu întrebuințarea gunoiului cu paie lungi, s'a ridicat până la 6.870 kg. la hectar.

In regiunile din zona lipsită de cernoziom, unde există turbării, este mai bine ca așternutul de paie să fie înlocuit printr'un așternut de turbă. Acest lucru îmbunătățește nu numai calitatea îngrășământului ci și starea higienică a încăperilor pentru vite, ceeace are o influență pozitivă asupra productivității animalelor. Este mai bine dacă turba se întrebuințează ca așternut împreună cu tocătura de paie. In acest caz, paiele se așternu deasupra păturii de turbă.

Intrebuințând așternut din abundență — până la 10 kg. pe zi de fiecare vită, — se pot obține, în cursul perioadei de stabulație, până la 15 tone de îngrășământ dela fiecare vită cornută mare.

Calitatea gunoiului depinde în mare măsură de modul cum acesta a fost strâns și păstrat înainte de a fi introdus sub brazdă. Pentru a evita transporturi inutile în timpul iernii, este bine ca îngrășământul să fie transportat din grajd direct pe câmp. Acolo, gunoiul este așezat în grămezi de 3—3,50 metri lățime, 1,50—2 metri înălțime și 15—20 metri lungime. Este de mare importanță ca la baza grămezii să se aștearnă un strat de turbă sau paie, gros de 20—30 cm., care absoarbe mustul gunoiului.

Gunoiul așezat în grămezi trebue să fie presărat cu făină de fosforiți, în proporții de 1—2% din greutatea gunoiului. Făina micșorează pierderile de azot și accelerează descompunerea gunoiului. Acest procedeu permite extinderea zonei de folosire a făinei. Se știe că făina de fosforiți își exercită acțiunea numai în zona lipsită de cernoziom și numai parțial în zonele de cernoziom degradat. In compost cu gunoiul de grajd însă, ea poate fi aplicată nu numai în zona lipsită de cernoziom, ci și pe cernoziomurile de toate tipurile.

Dacă gospodăria posedă turbă în mari cantități, este foarte bine ca aceasta să fie folosită nu numai ca așternut la vite, ci și pentru pregătirea de compost cu gunoi, fecale și alte îngrășăminte organice.

Pentru numeroase regiuni, reținerea zăpezii constitue deasemenea una din principalele lucrări de iarnă. Experiențele arată că reținerea zăpezii sporește rezervele de apă cu 1.270 m. c. la hectar, într'un strat de sol gros de o jumătate de metru.

După cum se știe, există diferite mijloace pentru reținerea zăpezii: așezarea de paravane, formarea de grinduri și movile de zăpadă, etc. Cel mai bun mijloc este așezarea de paravane. Ele trebuesc aplicate în primul rând pe sămănăturile de toamnă. Dar lipsa de material pentru paravane limitează totuși aplicarea acestora. Cel mai răspândit și cel mai accesibil mijloc pentru acumularea precipitațiunilor atmosferice de iarnă este întocmirea de obstacole din zăpadă: pereți, grămezi, grinduri, etc.

O condiție necesară pentru executarea lucrărilor de reținere a zăpezii pe întinderi mari este mecanizarea lucrărilor pentru formarea grindurilor de zăpadă. In acest scop trebuesc folosite dispozitive speciale, trase de tractoare. Construirea unor asemenea unelte este extrem de simplă. Pereții acestui dispozitiv, lungi de 2 metri și înalți de 75—80 cm. se fac din scânduri. Distanța dintre capetele sândurilor este de 2 metri la partea de dinainte și de 80 centimetri la partea dindărăt. Acești pereți sunt legați între ei prin trei grinzi, fixate deasupra și în curmezișul lor. Grinzile se fixează de pereți prin colțare bătute pe dinafara pereților, pentruca acestea să nu împiedice lunecarea zăpezii dealungul pereților în timpul când unealta este trasă de tractor.

Experiența a dovedit marile avantagii ale acestei metode de reținere a zăpezii. Ea contribue nu numai la reținerea zăpezii, ci împiedecă și scurgerea apelor provenite din topirea zăpezii. Trebue să subliniem însă că reținerea zăpezii cu ajutorul acestor unelte trase de tractor nu trebue făcută pe sămănăturile cu cereale de toamnă sau cu ierburi perene, pentrucă plantele pot să înghețe pe acele porțiuni de câmp de pe care zăpada a fost strânsă în grămezi. Afară de aceasta, șenilele sau roțile tractoarelor bătătoresc puternic zăpada, ceeace poate duce la rărirea plantelor sau chiar la pieirea lor.

In cadrul măsurilor agrotehnice de iarnă are o mare importanță sortarea semințelor și îngrijirea lor în perioada când ele sunt depozitate în magazii.

Fiecare gospodărie trebue nu numai să curețe semințele, ci și să le sorteze și să le aducă în starea de condiționare potrivită pentru însămânțare. Această operație trebue executată atunci când semințele sunt depozitate în magazii.

Când sortarea se face cu trioarele sau selectoarele, semințele de calitatea întâia nu trebuesc amestecate cu acelea de calitatea a doua, ci este mai bine să fie păstrate și să fie semănate deosebit. Experiențele au dovedit că dacă semințele se folosesc pe calități, se obține un spor de recoltă considerabil (200—300 kg. la hectar).

Ingrijirea semințelor constă în întreținerea în bună stare a încăperii și în observarea temperaturii. Dacă se constată cele mai mici semne de alterare, cum ar fi creșterea temperaturii în interiorul masei de boabe, apariția unui miros de mucegai, etc., semințele trebue lopătate și trecute prin vânturători, trioare și alte mașini pentru curățirea boabelor.

In timpul iernii trebue să se verifice de două ori semințele, pentru a se controla calitatea lor germinativă: prima oară în Decembrie, iar a doua oară în Martie.

In timpul iernii se acordă o deosebită importanță învățământului. Activitatea rodnică a cursurilor agrotehnice contribue la o mai largă introducere în producție a realizărilor științei și practicii și asigură o bună recoltă în anul următor.

Țărănimea sovietică desfășoară larg întrecerea socialistă pentru executarea în cele mai bune condițiuni a lucrărilor agrotehnice de iarnă.

(Articol publicat în „Sovhoznaia Gazeta")

Note politice externe

In Comitetul Politic al Adunării Generale O.N.U. continuă discuțiile în legătură cu problema interzicerii necondiționate a armei atomice și a reducerii înarmărilor. Intreaga omenire iubitoare de pace urmărește cu viu interes această problemă, deoarece rezolvarea ei justă este de o însemnătate vitală pentru menținerea unei păci trainice în lume. La Paris, în zilele când vorbește șeful delegației sovietice, A. I. Vișinski, sala Comitetului Politic este plină până la refuz. Glasul delegației sovietice s'a dovedit în cursul acestei reuniuni, ca și în cursul sesiunilor anterioare ale Adunării Generale O.N.U., ca fiind glasul păcii, glasul care exprimă năzuințele de pace ale sutelor de milioane de oameni simpli din întreaga lume. Delegația sovietică a prezentat și în actuala sesiune propuneri concrete, menite să ducă la interzicerea necondiționată a acestei groaznice arme de exterminare în massă, arma atomică, precum și la reducerea substanțială a înarmărilor. Aceste propuneri însă au fost și continuă să fie sabotate de delegații celor trei puteri, Statele Unite, Anglia și Franța, care, în mod conștient și deliberat, se opun cu încăpățânare interzicerii armei atomice și reducerii înarmărilor. In acest scop, delegații celor trei puteri au prezentat încă la începutul acestei sesiuni un proiect de rezoluție, care figurează acum pe ordinea de zi în forma sa revizuită, sub denumirea falsă și ipocrită „Reglementarea, limitarea și reducerea proporțională a tuturor forțelor armate și a tuturor armamentelor".

Delegațiile Uniunii Sovietice și ale unei serii de alte țări au analizat amănunțit proiectul de rezoluție tripartit și au arătat că el nu corespunde câtuși de puțin scopului pe care, chipurile, îl proclamă. Acest proiect nu prevede măsuri în vederea încetării cursei înarmărilor și a reducerii armamentelor și nici în vederea interzicerii armei atomice. In schimb, Statele Unite, Anglia și Franța propun în proiectul lor să se discute stabilirea unui nivel al înarmărilor „suficient pentru apărare". Este limpede că prin aceste cuvinte „suficient pentru apărare", delegații puterilor imperialiste înțeleg în fond menținerea nivelului actual al înarmărilor și, desigur, sporirea lui. In dorința de a se ajunge până la urmă la o înțelegere în această spinoasă problemă, delegația sovietică a adus o serie de amendamente proiectului de rezoluție tripartit, amendamente care, împreună cu proiectul de rezoluție în ansamblul lui, au constituit obiectul discuțiilor din subcomitetul creat la O.N.U. în acest scop. Aceste discuții, care au durat dela 1 la 10 Decembrie, au demascat din nou pe delegații statelor imperialiste ca pe niște sabotori ai propunerilor de pace sovietice. Deși asupra unor chestiuni de importanță secundară s'a căzut de acord, imperialiștii au respins cu încăpățânare propunerile simple și concrete ale Uniunii Sovietice, propuneri care se reduceau în fond la interzicerea armei atomice și instituirea unui organ internațional de control asupra acestei interziceri, la reducerea armamentelor și a forțelor armate ale celor cinci mari puteri și la convocarea în acest scop a unei conferințe mondiale, la care să participe toate statele membre și nemembre ale O.N.U.

Reprezentanții Statelor Unite, Angliei și Franței, care au acceptat să participe la lucrările subcomitetului numai sub presiunea opiniei publice, nu au acordat importanță lucrărilor acestui subcomitet. Ei l-au socotit doar ca un mijloc de tergiversare a desbaterilor, îndărătul căruia să-și poată continua nestingheriți pregătirile războinice. Ce dovadă mai bună ar trebui pentru a demonstra acest lucru, decât aceea că în timp ce Jessup spunea în fața subcomitetului că Statele Unite vor reducerea armamentelor, Charles Wilson declara că valoarea comenzilor militare americane se ridică la 1 miliard dolari săptămânal, iar patru atomiști americani, conduși de Oppenheimer, soseau la cartierul general al lui Eisenhower, dela Paris, pentru a discuta organizarea unei „experiențe" cu bomba atomică în Germania occidentală?

Analizând lucrările subcomitetului, A. I. Vișinski a demascat în cuvântarea rostită la 12 Decembrie în Comitetul Politic uneltirile imperialiștilor, care pun la baza proiectului lor de rezoluție faimosul „plan Baruch", susținând o inventariere pe etape a armamentului, trecându-se pe rând dela armamentele mai simple la cele secrete. Este limpede că în acest fel arma atomică ar fi intenționat lăsată, după bunul plac al imperialiștilor, abia pentru ultima etapă care, după cum a arătat A. I. Vișinski, urmează probabil nici să nu mai existe.

Intr'o nouă și amplă cuvântare rostită la 18 Decembrie, A. I. Vișinski a examinat punct cu punct proiectul de rezoluție tripartit în forma sa revizuită și a arătat că el nu se deosebește în fond de vechiul proiect, fiind ca și acesta o încercare de a înlocui problema reducerii armamentelor și a interzicerii armei atomice prin propunerea de a se culege informații despre armamente și forțele armate.

Incercările imperialiștilor de a induce în eroare popoarele printr'o vorbărie goală despre dezarmare, în timp ce în Statele Unite și în țările marshallizate cursa înarmărilor se desfășoară vertiginos, sunt însă sortite eșecului. Popoarele lumii, hotărîte să apere pacea, se alătură propunerilor de pace sovietice, socotind poziția consecventă de apărătoare a păcii a delegației sovietice la O.N.U. drept propria lor poziție.

★

In Egipt, situația continuă să se mențină extrem de încordată. Strânse într'un front unic, forțele progresiste din această țară, care au suferit atâta de pe urma jugului colonialist britanic, continuă lupta pentru evacuarea totală a ocupanților. Uzând de forță, ocupanții au deslănțuit un val de teroare împotriva populației pașnice egiptene, ucigând fără milă bătrâni, femei și copii. Numai dela 16 Octombrie și până la 5 Decembrie, au fost înregistrați în rândurile populației egiptene 117 morți și 438 răniți. In acțiunea lor mârșavă de reprimare a mișcării de eliberare, englezii au folosit până și gloanțe dumdum, interzise de către convențiile internaționale. Dar teroarea britanică nu poate stăvili voința de luptă a poporului egiptean. Detașamente înarmate pentru alungarea cotropitorilor se formează în ritm crescând. Muncitorii din zona cotropită de imperialiști refuză, în ciuda teroarei, să lucreze pentru englezi. Muncitorii din portul Suez au declarat că se vor abține dela orice muncă atâta timp cât forțele armate engleze nu vor fi complect evacuate din zona Canalului Suez. La universitatea din Cairo, peste 2000 studenți, întruniți într'un meeting, au manifestat împotriva agresorilor britanici. „Afară cu ocupanții britanici!" — aceasta este lozinca de luptă a poporului egiptean. Sub presiunea maselor populare, guvernul discută posibilitatea ruperii relațiilor diplomatice cu Anglia. Guvernul a luat o serie de noi măsuri împotriva imperialiștilor britanici. Astfel, a fost prezentat Comisiei juridice din Camera Deputaților un proiect de lege care va pedepsi pe acei ce vor colabora cu englezii. Printr'o altă hotărîre, guvernul egiptean a hotărît schimbarea sigiliului statului, care va cuprinde de acum înainte cuvintele „Regele Egiptului și Sudanului". In urma informațiilor publicate despre o apropiată întâlnire între Eden, ministrul afacerilor externe al Angliei, și Salah Ed-Din-Pașa, ministrul afacerilor externe al Egiptului, acesta din urmă a declarat că tratativele se vor desfășura numai pe baza principiului evacuării forțelor armate engleze de pe teritoriul Egiptului și al unificării țărilor din Valea Nilului.

Agravarea problemei egiptene, privită în ansamblul situației din Orientul apropiat, unde țările arabe opun o dârză rezistență includerii lor în blocul agresiv al Mediteranei, dă serios de furcă imperialiștilor. Situația din Egipt constitue încă un indiciu că pozițiile imperialismului se clatină din temelii, că lupta de eliberare a popoarelor coloniale nu poate fi stăvilită.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26. Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28. Telefon Nr. 1.51.70. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni 130; Instituții anual 500 lei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii

Trăiască scumpa noastră Patrie, Republica Populară Română!

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Invățamântului Public și al Uniunii Sindicatelor din Invățământ

ANUL III Nr. 143 | 4 PAGINI 5 LEI | SÂMBĂTĂ 29 DECEMBRIE 1951

Cu prilejul Anului Nou, „Gazeta Invățământului" urează cititorilor ei noi succese in lupta pentru inflorirea Patriei, pentru apărarea păcii!

Pe drumul plin de roade al socialismului

Este o bucurie pentru fiecare om al muncii din Patria noastră când își aruncă privirile înapoi, spre cei patru ani care au trecut din ziua proclamării Republicii Populare Române. Au fost ani de luptă grea, de muncă încordată, dar plini de roade. La capătul fiecăruia dintre acești ani, bilanțul este un îndemn pentru noi și noi victorii. Fiecare muncitor, fiecare țăran muncitor, fiecare intelectual legat de popor își dă seama cu claritate că numai asvârlind de pe spate povara apăsătoare a stăpânirii burghezo-moșierești, îndreptându-și spatele și înălțând privirile spre zările largi ale socialismului, poate să-și făurească o viață mai bună, o viață de om liber. Convingătoare în această privință sunt marile înfăptuiri ale regimului nostru de democrație populară, creat datorită eliberării noastre de către marea Uniune Sovietică și cu sprijinul ei continuu și neprecupețit.

Industria noastră s'a desvoltat cât nu s'a desvoltat într'un sfert de secol sub stăpânirea capitaliștilor români, americani, englezi și francezi. Regiuni pe care regimul burghezo-moșieresc le lăsase „în plata domnului", care zăceau părăginite, fără viață, încep să devină înfloritoare. Cine trece astăzi prin Dobrogea nu mai recunoaște peisajul de stepă pârjolită de soare și arsă de vânturi secetoase, peisaj atât de drag trădătorilor de țară ascunși sub pulpana bancherilor și negustorilor de moarte dela Washington și Londra. Acum, acolo răsună puternic cântecul muncii creatoare, se ridică așezări omenești noi, câmpurile au început să rodească. Pe urgisita înainte vale a Trotușului, în Botoșani, în Maramureș, în regiunea Moților, freamătă viața nouă. Se ridică noi fabrici, se construesc școli, se înființează gospodării agricole colective.

Cu mai mult de două ori a crescut până în 1950 valoarea producției industriale a țării noastre, cu mai mult de două ori va crește până la capătul cincinalului. Noi construim, în timp ce capitalismul distruge, pârjolește și pregătește distrugeri și mai mari. Pentruca o clică de exploatatori să se îmbuibe, imperialiștii vor să omoare milioane de oameni. Noi construim socialismul, pentruca toți cei ce muncesc să se bucure de un trai fericit, luminos.

Infăptuind Republica Populară, ca formă a dictaturii proletariatului, poporul muncitor din țara noastră a pornit — sub conducerea partidului — să realizeze marea sarcină a industrializării socialiste. Succese mari au încununat munca noastră de până acum. Mașini, motoare, piese, unelte, pe care le aduceam înainte din străinătate și le plăteam cu bani grei, poartă astăzi marca fabricilor românești. Dela tractorul K.D. 35, până la rulmenți, dela plug până la troleibuz, toate acestea ne vorbesc despre marea putere de creație a poporului nostru. Ele dau un răspuns nimicitor acelora care încercau — din ordinele mai marilor lor dela Washington și Londra — să convingă pe oamenii muncii din țara noastră că suntem sortiți să rămânem un popor înapoiat, că nu avem pricepere decât să imităm și să împrumutăm. A fost deajuns ca acești „teoreticieni" și stăpânii lor să fie măturați din țara noastră, pentruca oamenii muncii să-și manifeste spiritul de inițiativă și dragostea de muncă. Și roadele n'au întârziat. Se desvoltă industria noastră de mașini, baza industrializării țării. In procesul industrializării socialiste, pe măsura desvoltării tehnice a industriei și a ridicării calificării muncitorilor, au apărut întrecerile socialiste, care sunt astăzi în plină desfășurare, au apărut fruntașii în producție și primii stahanoviști. Tocmai creșterea numărului fruntașilor în muncă în anul 1951 și apariția mișcării stahanoviste a făcut posibil ca astăzi peste 1400 întreprinderi să înfăptuiască angajamentul luat în cinstea aniversării Partidului: îndeplinirea înainte de termen a primului plan anual al cincinalului.

Anii care-au trecut dela înfăptuirea Republicii Populare Române au fost și pentru agricultura noastră bogați în rezultate. Din ce în ce mai mulți țărani înțeleg cât de rodnică este munca în colectiv. Și într'adevăr, colectiviștii au obținut recolte de două ori mai mari pe ogoarele muncite în comun decât țăranii care lucrează în gospodării individuale. Câte 2500–3000 kgr. grâu la ha., miile și miile de kilograme de produse, zecile de mii de lei drept plată pentru zilele de muncă depuse au făcut să se reverse belșugul în casele țăranilor care au pornit pe calea gospodăriei colective.

In Patria noastră, grija pentru creșterea nivelului de viață al oamenilor muncii a devenit o preocupare centrală. Despre aceasta vorbesc noile cartiere de locuințe muncitorești, cum n'au avut nicicând muncitorii forestieri de pe valea Bistriței, minerii dela Anina sau strungarii stahanoviști din orașul Stalin; vorbește faptul trimiterii la odihnă a sutelor de mii de muncitori.

Un mare avânt a luat în țara noastră desfășurarea revoluției culturale. Statul nostru a dat o atenție deosebită lărgirii rețelei de școli, creșterii numărului elevilor și studenților. Invățământul tehnic a căpătat o mare amploare, numărul elevilor crescând aproape de 5 ori față de perioada dinainte de război. S'au creat noi și noi institute tehnice superioare, menite a da economiei țării cadrele necesare. Se duce o luptă hotărîtă și plină de roade împotriva analfabetismului.

Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la cadrele didactice din învățământul elementar și mediu a dovedit odată mai mult grija deosebită pe care o au conducătorii poporului nostru muncitor pentru acei care pregătesc generația de viitori constructori ai socialismului în Patria noastră. Iar decretul Prezidiului Marii Adunări Naționale, prin care se acordă titlul de învățător și profesor emerit al Republicii Populare Române, Ordinul Muncii și Medalia Muncii unui număr de 186 cadre didactice, este un nou și viu exemplu al înaltei prețuiri ce se dă celor ce muncesc pe tărâmul învățământului.

Revoluția culturală a cuprins totodată domeniul literaturii și artelor; creații de mare valoare au îmbogățit tezaurul culturii naționale a poporului român și a naționalităților conlocuitoare. Primele filme artistice românești au putut fi vizionate pe ecranele cinematografelor și ele s'au bucurat de un mare succes în rândurile oamenilor muncii. Știința devine astăzi un bun al masselor, milioane de oameni ai muncii participând la conferințele Societății pentru răspândirea științei și culturii.

Minunatele realizări de până azi sunt numai un început de îndeplinire a mărețului plan de înflorire a Patriei noastre. Odată cu cea de-a patra aniversare a Republicii, poporul nostru pășește în cel de al doilea an al Planului Cincinal. Condus de învățătura Partidului nostru, poporul își duce cu dârzenie lupta pentru belșug, fericire și pentru pace. In fața lui se ridică perspective largi: până la sfârșitul cincinalului vom avea zeci și zeci de noi fabrici, uzine, hidrocentrale, furnale și cuptoare de oțel; pământul Dobrogei va fi scăldat de apele marelui Canal; în Capitală se va înălța, complect terminată, uzina-palat a „Casei Scânteii"; în agricultură, sectorul socialist va deveni precumpănitor; nu va mai exista în întreaga țară nici măcar un om să nu știe să\scrie și să citească, iar numărul de copii și tineri cuprinși în școlile de toate gradele va crește în mare măsură, odată cu îmbogățirea bazei materiale a școlii; cultura și știința vor deveni tot mai mult un bun al întregului popor muncitor.

Bogat este bilanțul luptei poporului muncitor din Patria noastră și e o mândrie că avem astfel de realizări. Fiecare succes al nostru este legat de marele și multilateralul ajutor primit din partea celei mai sincere prietene a țării noastre, Patria socialismului biruitor, Uniunea Sovietică. Fiecare succes al nostru poartă pecetea dragostei, a prieteniei constructorilor comunismului. Prietenia cu Țara Socialismului biruitor ne ajută să ne păstrăm independența națională, să rezistăm provocărilor înverșunate ale imperialismului. Intărind această prietenie, poporul nostru stă dârz în apărarea păcii și își apără cu demnitate și dârzenie cuceririle obținute prin lupte grele. Patria noastră a devenit astăzi un factor însemnat în uriașul front al apărătorilor păcii. Cei 11.000.000 de oameni din țara noastră, care au semnat apelul pentru încheerea unui Pact al Păcii, își întăresc prin muncă îndârjită această semnătură, consolidând astfel forța materială a țării, capacitatea ei de a apăra pacea. Alături de cele 800 de milioane de oameni din lagărul păcii și al socialismului, alături de sutele de milioane de oameni cinstiți de pe întreg globul, poporul nostru muncitor luptă neînfricat pentru apărarea celui mai de preț bun al omenirii, pacea. El nu va permite niciodată ca viața nouă ce și-o făurește să-i fie întunecată de agresorii americani și slugile lor titoiste. Alături de Uniunea Sovietică, bazându-se pe prietenia cu ea și cu țările de democrație populară, Republica Populară Română, pășind în al cincilea an de existență, merge ferm înainte pe calea socialismului și a păcii, pe calea deschisă de marea Uniune Sovietică.

Pășind în cel de al cincilea an de existență a Republicii noastre Populare, învățătorii și profesorii trebue să se considere mobilizați în marea luptă patriotică pentru înfăptuirea sarcinilor care ne stau în față. Școala reprezintă un sector însemnat al construcției socialismului, al luptei pentru pace. Invățătorii și profesorii trebue să muncească neobosiți pentru făurirea cadrelor de specialiști cu o temeinică și multilaterală pregătire, care să ducă mai departe înfăptuirile noastre. Ei trebue să contribue activ la munca de lichidare a neștiinței de carte, la opera de culturalizare a masselor, la ridicarea conștiinței acestora la nivelul sarcinilor construirii socialismului.

Nobilă și plină de răspundere este misiunea cadrelor didactice, care trebue să crească copiii și tineretul în spiritul dragostei nemărginite față de Patrie, în spiritul internaționalismului proletar, al iubirii pentru Uniunea Sovietică și pentru marele Stalin, stegarul păcii popoarelor.

Insuflețiți de realizările obținute de poporul muncitor în cei 4 ani ai Republicii Populare, învățătorii și profesorii din școlile Patriei pășesc mai departe, cu forțe noi, la lupta pentru desvoltarea necontenită a școlii, pentru educarea comunistă a tineretului, pentru pace și socialism.

SPOR LA MUNCĂ, DRAGI TOVARĂȘI!

Ministerul Invățământului Public și Uniunea Sindicatelor de Invățământ aduc calde felicitări profesorilor, învățătorilor și educatoarelor care au primit titlul de „emerit" și celor care au fost distinși cu „Ordinul Muncii" și „Medalia Muncii".

Este un nou fapt în șirul măsurilor luate pentru a da viață Hotărîrii Partidului și Guvernului cu privire la îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale cadrelor noastre didactice. Este o nouă manifestare a înaltei prețuiri pe care poporul nostru muncitor, Guvernul, Partidul nostru o acordă oamenilor școlii, cărora le-au încredințat nobila sarcină a educării copiilor și tineretului nostru — viitorul patriei.

In țările imperialiste, școala decade tot mai mult. Numărul învățătorilor și profesorilor șomeri crește necontenit. In anul care a trecut, învățământul din Statele Unite a cunoscut cea mai grea situație din istoria lui.

In același timp, tânăra noastră Republică, urmând pilda măreață a Țării Socialismului victorios, înconjoară cu grija și dragostea ei școala și pe cei ce o slujesc. Astăzi, ea prinde pe piepturile a încă 133 de învățători și profesori ordine și medalii și acordă pentru prima dată titlul de „emerit" unui număr de 53 profesori și învățători.

Plini de mândrie pentru cuceririle revoluționare ale poporului nostru muncitor, pentru locul de cinste pe care îl are învățământul în patria noastră, oamenii școlii vor munci cu puteri sporite pentru educația comunistă a tineretului, pentru înflorirea culturii, pentru întărirea patriei noastre, pentru construirea socialismului și apărarea păcii.

Pe drumul acesta, urăm să se înmulțească necontenit rândurile fruntașilor învățământului nostru.

Spor la muncă, dragi tovarăși!

186 cadre didactice distinse cu titlul „emerit", cu „Ordinul Muncii" și cu „Medalia Muncii"

Distinși cu titlul „profesor emerit al Republicii Populare Române"

Nacht Libertina, profesoară, Regiunea Arad, Raionul Arad; **Morțun Emil**, profesor, Regiunea Argeș, Raionul Pitești; **Petrenco Ștefan**, profesor, Regiunea Bârlad, Raionul Huși; **Andreescu Stela**, profesoară-directoare, București; **Holinger Avram**, profesor București; **Chițu Ion**, profesor, Regiunea Ialomița, Raionul Urziceni; **Dascălu Florica**, profesoară-inspectoare, Orașul Ploești; **Man Ștefan**, profesor-director, Regiunea Rodna, Raionul Năsăud; **Sânjoanu Fabiu**, profesor, Orașul Stalin; **Munteanu Maria**, profesoară, Orașul Timișoara; **Engel Maria**, profesoară, Orașul Timișoara; **Ghibedea Vasile**, profesor, Orașul Timișoara.

Distinși cu titlul „învățător emerit al Republicii Populare Române"

Ilie B. Andrei, învățător, Regiunea Argeș, Raionul Costești; **Costea Nicolae**, învățător-director, Regiunea Argeș, Raionul Pitești; **Ciucescu Elena**, învățătoare, Regiunea Argeș, Raionul Slatina; **Popescu Constantin**, învățător-director, Regiunea Bacău, Raionul Ceahlău; **Popescu Octavian**, învățător, șef secție înv. Raionul Buhuși, Regiunea Bacău; **Todiriță Maria**, învățătoare, Regiunea Baia-Mare, Raionul Baia-Mare; **Mistrik Elena**, învățătoare, Regiunea Baia-Mare, Raionul Baia-Mare; **Lath Elisabeta**, învățătoare, Regiunea Baia-Mare, Raionul Satu-Mare; **Bădulescu Dumitru**, învățător, Regiunea Bihor, Raionul Beiuș; **Caba Gheorghe**, învățător, Regiunea Bihor, Raionul Aleșd; **Mihailovici Maria**, învățătoare, Regiunea Botoșani, Raionul Botoșani; **Cohn Nina**, învățătoare, Regiunea Botoșani, Raionul Dorohoi; **Constantinescu Gheorghe**, învățător-director, Regiunea București, Raionul Răcari; **Dancău Sebastian**, învățător, Regiunea București, Raionul Răcari; **Atodiresei Mircea**, învățător, șef secție învățământ Raionul Brănești, Regiunea București; **Sișu Dobre**, învățător-director-București; **Nicolescu Mihail**, învățător, director, București; **Dreve Iosif**, învățător-director, Regiunea Cluj, Raionul Huedin; **Székely Paul**, învățător-director, Regiunea Cluj, Raionul Cluj; **Mihai Nicolae**, învățător, Regiunea Constanța, Canal Dunăre-Marea Neagră; **Pascal Matilda**, învățătoare, Constanța-Oraș; **Marin Maria**, învățătoare Regiunea Constanța, Canal Dunăre-Marea Neagră; **Marinaș Petre**, învățător, Regiunea Dolj, Raionul Plenița; **Știucă Gheorghe**, învățător, Regiunea Dolj, Raionul Sadova; **Petrescu Silvia**, învățătoare, Regiunea Galați, Raionul Măcin; **Gotcu Constantin**, învățător, Regiunea Hunedoara, Raionul Orăștie; **Tomoșoiu Maria**, învățătoare Regiunea Hunedoara, Raionul Petroșani; **Ciucescu Stoian**, învățător, Regiunea Hunedoara, Raionul Hunedoara; **Boneanu Alexandrina**, învățătoare-directoare, Regiunea Ialomița, Raionul Lehliu; **Cristea Irimia**, învățător, Regiunea Putna, Raionul Focșani; **Matei Floarea**, învățătoare, Regiunea Severin, Raionul Almaș-Mehadia; **Sasu Ion**, învățător-director, Regiunea Severin, Raionul Reșița; **Sincan Gheorghe**, învățător-director, Regiunea Stalin, Raionul Stalin; **Belei Maria**, învățătoare-directoare, Orașul Stalin; **Stamate Maria**, învățătoare, Regiunea Suceava, Raionul Suceava; **Savin Gheorghe**, învățător-director, Regiunea Suceava, Raionul Fălticeni; **Delcescu Crăciun**, învățător-director, Regiunea Teleorman, Raionul Tr. Măgurele; **Vasiliu Maria**, învățătoare, Orașul Timișoara; **Nițu Elisabeta**, învățătoare, Regiunea Vâlcea, Raionul Bălcești; **Dumitriu Elena**, învățătoare-conducătoare, Regiunea Vâlcea, Raionul Rm. Vâlcea.

Distinși cu „Ordinul Muncii", cl. III-a

Sipoș Nicolae, șef secție înv. Regiunea Arad; **Turuc Octavian**, șef secție înv. Raionul Gurahonț, Regiunea Arad; **Lis Ion**, învățător-director, Regiunea Argeș, Raionul Pitești; **Preda Ion**, învățător, Regiunea Argeș, Raionul Curtea de Argeș; **Cristescu Constantin**, șef secție înv. Raionul Curtea de Argeș, Regiunea Argeș; **Harca Constantin**, învățător-director, Regiunea Baia-Mare Raionul Baia-Mare; **Racz Ion**, învățător, Regiunea Baia-Mare, Raionul Baia-Mare; **Blumental Leib**, șef secție învățământ, Raionul Săveni, Regiunea Botoșani; **Meszaroș Nicolae**, profesor-director, Orașul Cluj; **Roșianu Oscar**, profesor, șef divizie învățământ public Canalul Dunăre-Marea Neagră; **Pițigoi Stela**, educatoare-inspectoare, divizia învățământ public Canalul Dunăre-Marea Neagră; **Costăchescu Gheorghe**, învățător-director Regiunea Dolj, Raionul Sadova; **Popa Mihalache**, învățător-director, Regiunea Galați, Raionul Călmățui; **Fenești an Gheorghe**, învățător, Regiunea Hunedoara, Raionul Orăștie; **Nicolescu Constantin**, învățător-director, Regiunea Ialomița, Raionul Fetești; **Barabaș Bela**, profesor, Regiunea Mureș, Raionul Tg. Mureș; **Radu Gheorghe**, învățător, Regiunea Mureș, Raionul Reghin; **Crăciun Dumitru**, învățător-director, Regiunea Prahova, Raionul Câmpina; **Hudrea Gheorghe**, învățător-director, Regiunea Rodna, Raionul Beclean; **Mureșanu Vasile**, șef secție învățământ, Raionul Beclean, Regiunea Rodna; **Grama Lazăr**, învățător, Regiunea Severin, Raionul Reșița; **Hobai Alecu**, învățător-director, Regiunea Sibiu, Raionul Sighișoara; **Nagy Vicențiu**, învățător-director, Regiunea Stalin, Raionul Odorhei.

Distinși cu „Medalia Muncii"

Jucu Cornel, învățător, Regiunea Arad, Raionul Lipova; **Popovici Vasile**, învățător-director, Regiunea Arad, Raionul Arad; **Tiulea Alexandru**, învățător-director, Regiunea Arad, Raionul Arad; **Dobre Marin**, învățător-șef secție înv., Raionul Pitești, Regiunea Argeș; **Petrescu Anton**, învățător, inspector I.C.D. Regiunea Argeș; **Tănăsescu Maria**, profesoară-directoare, Regiunea Argeș, Orașul Pitești; **Petre Victor**, profesor, șef secție înv. Raionul Slatina, Regiunea Argeș; **Frigură Gheorghe**, învățător, inspector Regiunea Bacău; **Ionescu Zinca**, învățătoare, Regiunea Bacău, Raionul Roman; **Rusu Stela**, profesoară, șefa secției învățământ Orașul Bacău, Regiunea Bacău; **Rădulescu Aurelia**, învățătoare, Regiunea Baia-Mare, Raionul Baia-Mare; **Zaharovici Iuliu**, învățător, Regiunea Baia-Mare, Raionul Oaș; **Deutsch Irina**, profesoară, Regiunea Bihor, Orașul Oradea; **Șinkai Iulia**, învățătoare-conducătoare, Regiunea Bihor, Raionul Marghita; **Pantea Florica**, învățătoare-directoare, Regiunea Bihor, Raionul Salonta; **Petrilă Teodor**, învățător, Regiunea Bihor, Orașul Oradea; **Doboș Ida**, învățătoare-inspectoare, Raionul Oradea, Regiunea Bihor; **Bako Elisabeta**, învățătoare, Regiunea Bihor, Raionul Salonta; **Capusneac Ion**, învățător-director, Regiunea Bihor, Raionul Aleșd; **Valvaric Constantin**, profesor, Regiunea Botoșani, Raionul Botoșani; **Terineanu Ortansa**, educatoare inspectoare preșcolară, Regiunea Botoșani; **Dănăilă Constantin**, învățător-director, Regiunea București, Raionul Crevedia; **Titică Ioan**, învățător, șef secție înv. Raionul Mălăiești, Regiunea București; **Câșlaru Alexandru**, profesor-inspector, Regiunea București; **Abramovici Pepi**, educatoare-inspectoare, Regiunea București; **Petrescu Vasile**, profesor, Regiunea București, Raionul Snagov; **Popescu Iancu**, învățător-director, Regiunea București, Raionul Oltenița; **Ștefănescu Constantin**, profesor-director, Regiunea București, Raionul Tâncăbești; **Teodorescu Marin**, învățător-director, Regiunea București, Raionul Crevedia; **Stănică Ion**, învățător-director, Regiunea București, Raionul Giurgiu; **Segal Clara**, învățătoare-directoare, Orașul București; **Filimon Zoe**, învățătoare-

(Continuare în pag. III-a)

Condiții de viață și de muncă tot mai bune pentru cadrele didactice din Republica noastră Populară

I. APOLZAN

Secretar al Uniunii Sindicatelor de Invățământ

La cea de a patra aniversare a Republicii Populare Române, când sărbătorim înlăturarea dela cârma statului a ultimului reazim al burghezo-moșierimii, monarhia, cadrele didactice din țara noastră privesc cu bucurie realizările obținute în acești patru ani, prin lupta dârză și munca de zi cu zi, a poporului muncitor.

In acești ani pe tărâmul învățământului, ca și în toate sectoarele de activitate, s'au obținut o serie întreagă de realizări, în pofida grelei situații culturale moștenite dela regimul burghezo-moșieresc. Este cunoscut faptul că aproape o treime din populația țării era neștiutoare de carte. Copiii celor care trudeau din greu în fabrici, uzine și pe ogoare erau opriți să pătrundă în școlile secundare, prin aplicarea politicii de clasă. Taxele mari, cu neputință de suportat de imensa majoritate a oamenilor muncii dela orașe și sate făceau aceste școli aproape inaccesibile pentru copiii oamenilor muncii.

Urmând exemplul măreț al Uniunii Sovietice, statul nostru de democrație populară a pornit o adevărată bătălie pentru culturalizarea masselor. Invățătorii și profesorii noștri au înțeles că nu se poate concepe construirea socialismului cu analfabeți și și-au înzecit eforturile în acțiunea de lichidare a neștiinței de carte. Sindicatele de învățământ, cărora le revine un rol însemnat în organizarea unei acțiuni puternice pentru difuzarea culturii în rândurile masselor largi, sprijină activ lupta regimului nostru de democrație populară împotriva obscurantismului și a misticismului, răspândind în rândurile țăranilor muncitori metodele înaintate ale științei agrotehnice sovietice, organizând cercuri micuriniste, lecturi în colectiv etc.

Pentru a asigura cuprinderea în învățământ a tuturor copiilor de vârstă școlară, regimul nostru de democrație populară a acordat o atenție deosebită construirii și amenajării școlilor și internatelor, procurării mobilierului și materialului didactic necesar. S'au creiat școli profesionale, școli medii tehnice și institute de învățământ superior care să asigure pregătirea cadrelor de specialiști necesari tuturor ramurilor construcției noastre socialiste.

Sub îndrumarea Partidului, sindicatele de învățământ au educat pe învățători și profesori în spiritul unei juste atitudini față de muncă, față de avutul obștesc, în spiritul dragostei față de poporul muncitor și față de cuceririle regimului de democrație populară. Invățătorii și profesorii școlilor noastre muncesc stăruitor pentru a-și însuși experiența școlii sovietice și obțin în activitatea lor succese tot mai însemnate, înarmând tineretul Patriei cu cunoștințe adânci și temeinice, educându-l în spirit comunist.

Partidul și Guvernul nostru, apreciind rolul important pe care îl au cadrele didactice în pregătirea viitorilor constructori ai socialismului, în opera de culturalizare a masselor și în întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, au elaborat Hotărîrea din 16 August 1951 referitoare la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale învățătorilor și profesorilor. Acest document scoate în evidență prețuirea și grija pe care o acordă regimul nostru de democrație populară oamenilor muncii din frontul culturii, creându-le condiții care să le asigure posibilitatea de a duce la bun sfârșit nobila sarcină care le-a fost încredințată.

Noile norme de salarizare a cadrelor didactice, prevăzute în Hotărîrea Partidului înseamnă o îmbunătățire importantă a condițiilor în care trăiesc învățătorii și profesorii noștri. Alături de toate celelalte prevederi ale Hotărîrii, aceasta constituie un nou și puternic imbold pentru ridicarea nivelului activității școlilor noastre.

Marea majoritate a școlilor și a cadrelor didactice au fost aprovizionate cu combustibil. Astfel, de pildă, învățătorii și profesorii din raionul Alba, regiunea Hunedoara, și-au primit întreaga cantitate de lemne cuvenită. La fel s'au petrecut lucrurile în comuna Abrud, regiunea Constanța, ca și în majoritatea raioanelor și regiunilor din țară. Se iau toate măsurile necesare pentru ca această prevedere a Hotărîrii să fie grabnic adusă la îndeplinire și în acele locuri — puține la număr — unde problema aprovizionării cu combustibil n'a fost încă rezolvată pe deplin. S'a realizat de asemeni, în cea mai mare măsură, aprovizionarea unităților școlare sătești și a învățătorilor dela sate cu cotele necesare de petrol. Li s'a creat învățătorilor și profesorilor posibilitatea de a lua masa la cantinele diferitelor instituții sau întreprinderi. Deasemenea s'au aplicat prevederile Hotărîrii în ceeace privește aprovizionarea cadrelor didactice cu îmbrăcăminte, încălțăminte și alimente.

O grijă deosebită au acordat sfaturile populare și birourile provizorii ale sindicatelor de învățământ aplicării prevederilor cu privire la asigurarea de locuințe pentru cadrele didactice. Astfel, în regiunea Hunedoara 150 de învățători au primit până acum locuință. In raionul Almaș-Mehadia, sfatul popular s'a îngrijit în mod deosebit de cazarea cadrelor tinere. Această problemă nu poate fi însă considerată ca rezolvată pe deplin. Se iau toate măsurile necesare pentru ca ea să poată fi aplicată în toate centrele orășenești și rurale.

Atribuirea loturilor de grădină de un sfert de hectar învățătorilor din mediul rural înseamnă de asemenea un ajutor efectiv acordat învățătorilor și profesorilor dela sate.

Hotărîrea Partidului și a Guvernului a însemnat un sprijin puternic și un îndreptar prețios și în desfășurarea activității educativ-culturale organizată de sindicatele de învățământ în rândurile cadrelor didactice. Urmărind punerea în aplicare a Hotărîrii, Uniunea Sindicatelor de Invățământ a trecut la o serie întreagă de acțiuni pentru ridicarea nivelului politic, ideologic și profesional al cadrelor didactice. Munca de organizare și mobilizare pentru încadrarea învățătorilor și profesorilor în verigile învățământului de partid a fost sprijinită activ de cele mai multe dintre birourile sindicale ale regiunilor și raioanelor. Incadrarea învățătorilor și profesorilor în verigile învățământului de partid constitue unul din cele mai însemnate ajutoare pentru ridicarea nivelului politic și ideologic, fapt care nu va întârzia desigur să se reflecte în mod pozitiv în activitatea lor profesională.

In vederea cunoașterii și folosirii înaintatei pedagogii sovietice, a experienței școlii sovietice, Comitetul Executiv al Uniunii Sindicatelor de Invățământ a intervenit pe lângă Centrul de Difuzare a Cărții pentru expedierea direct către sindicatele noastre a unui număr de 20.000 cărți cu caracter ideologic și pedagogic în valoare de cca. 2.500.000 lei. In acelaș scop, uniunea a repartizat unui număr de raioane suma de lei 400.000, care a și fost întrebuințată pentru aprovizionarea bibliotecilor respective cu cărțile necesare.

Pentru popularizarea științei sovietice în rândurile cadrelor didactice, și pentru ridicarea nivelului lor cultural, Comitetul Executiv al Uniunii împreună cu S.R.S.C., au organizat un ciclu de 14 conferințe cu caracter ideologic și pedagogic.

Pe linia aceleiași preocupări de a contribui la ridicarea nivelului ideologic și profesional al cadrelor didactice, Uniunea a organizat în fiecare raion, cursuri serale sindicale și cursuri de instructaj.

Decretul Prezidiului Marii Adunări Naționale, prin care se acordă distincții înalte unui număr de 186 învățători și profesori fruntași dovedește odată mai mult dosebita prețuire de care se bucură cadrele didactice în țara noastră.

Câtă deosebire între condițiile de trai creiate cadrelor didactice din țara noastră și viața mizeră a profesorilor din țările imperialiste și cele aservite lor! In Statele Unite, de pildă, numai 1% din bugetul statului este afectat învățământului, în timp ce pentru pregătirile de război se cheltuesc sume fabuloase. In Iugoslavia, călăul Tito a aruncat în închisori pe cei mai buni fii ai poporului jugoslav, printre care sute de profesori și învățători progresiști, care n'au altă vină decât aceea de a fi apărat cauza solidarității internaționale între popoare și de a fi luptat pentru pace.

Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Guvernului din 16 August 1951 dă cadrelor didactice din țara noastră posibilitatea să-și desfășoare activitatea în condiții din ce în ce mai bune și să contribue la lupta întregului popor muncitor pentru construirea unei vieți fericite.

Este necesar să ne sporim zi de zi eforturile pentru a înlătura lipsurile pe care le mai avem, pentru a asigura îndeplinirea întocmai a tuturor prevederilor Hotărîrii, pentru a crea condiții cât mai bune de trai și de muncă slujitorilor școlii. In special, trebue să luptăm pentru lichidarea lipsurilor în domeniul muncii de ridicare a nivelului ideologic și profesional al cadrelor didactice, pentru răspândirea largă a experienței sovietice în rândurile învățătorilor și profesorilor, pentru legarea mai strânsă a activității sindicatelor noastre de munca școlară.

Ducând cu și mai multă îndârjire lupta pentru lichidarea neștiinței de carte, educând tineretul în spiritul dragostei nemărginite față de Patria noastră și față de conducătorii poporului, în spiritul internaționalismului proletar, al dragostei și recunoștinței față de eliberatoarea noastră, Uniunea Sovietică, sindicatele de învățământ vor contribui efectiv la pregătirea unei generații de constructori activi ai socialismului, apărători neînfricați ai păcii, ai vieții fericite.

U. R. S. S. NE ÎNVAȚĂ

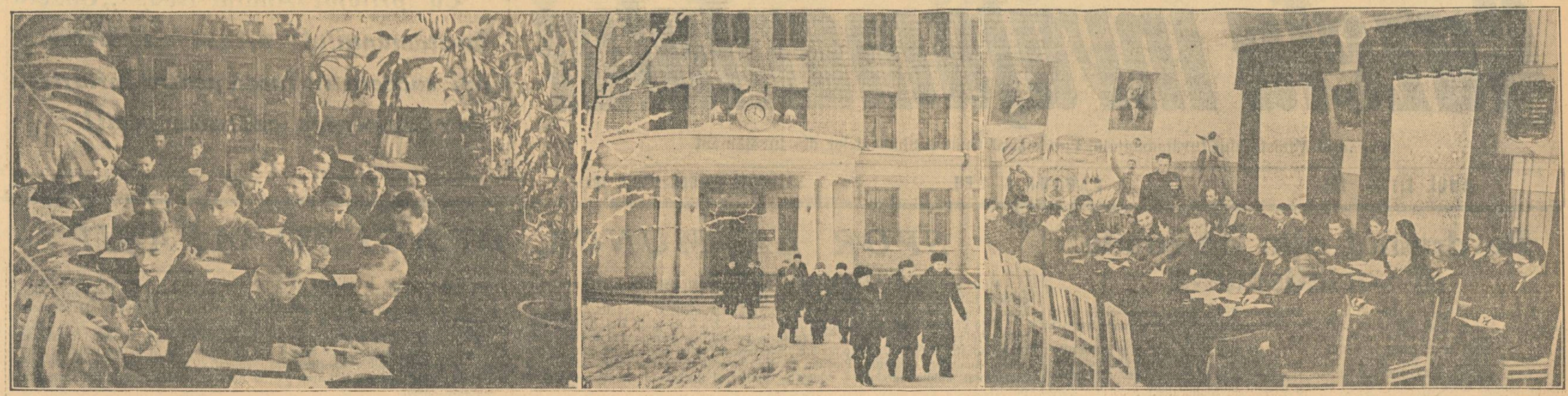

In viața școlii nr. 161 din Moscova — raionul Leningrad — s'a întâmplat anul trecut un eveniment însemnat: școala s'a mutat într'o clădire nou construită. In noua clădire sunt create condiții minunate pentru desfășurarea lecțiilor și a activității extrașcolare. Școala are 22 de clase, laboratoare de fizică, chimie și biologie, o mare sală de spectacole, săli de lectură și de cultură fizică, o bibliotecă, o cameră pentru pionieri, un cabinet medical, bufet, sală de dușuri, etc. Fotografiile de mai sus reprezintă: laboratorul de biologie. Florile care împodobesc laboratorul sunt cultivate de elevi; elevii școlii medii de băieți nr. 161 ies din noua clădire a școlii; consiliul pedagogic al școlii. A. Petrov, directorul școlii, analizează rezultatele ultimei luni de muncă.

Munca în școlile cu două posturi și cu un post

Problema pedagogică de bază care se pune învățătorului care lucrează cu mai multe clase constă în faptul că el trebue să îndeplinească programa și planul școlar stabilit întocmai ca și învățătorul care lucrează cu o singură clasă.

Succesul muncii instructiv-educative care se duce cu câteva clase depinde, în special, de priceperea învățătorului în a folosi, în mod productiv, timpul de studii, rezervat pentru munca individuală a elevilor. Se poate spune că munca individuală a elevilor, când învață mai multe clase, constitue principala problemă didactică, de care trebue să ținem seama în rezolvarea tuturor problemelor metodice și organizatorice ale muncii instructive. In ce privește împărțirea claselor, practica arată că repartizarea cea mai potrivită și conformă cu scopul urmărit, la școala cu două posturi, este atribuirea claselor I-a și a III-a unuia din învățători, iar celuilalt clasele a II-a și a IV-a. Avantajul unei astfel de împărțiri este evident. Elevii dintr'o clasă mai mare sunt deja obișnuiți cu munca individuală; organizarea și efectuarea muncii cu această clasă nu prezintă pentru învățător greutăți prea mari.

Justa programare a lecțiilor din cursul zilei are o mare importanță pentru succesul muncii cu două clase. Trebue să organizăm desfășurarea lecțiilor în munca cu două clase în așa fel, încât o parte din timpul disponibil pentru studiu să poată fi folosit pentru activitatea cu o singură clasă. Lucrul acesta este necesar mai ales la începutul anului școlar, când învățătorul se ocupă cu clasele I și III. pentrucă elevii abia intrați în școală nu sunt deprinși cu munca individuală.

Este bine ca lecțiile în clasa III-a, cel puțin în primul pătrar, să înceapă după recreația mare. Faptul acesta dă posibilitatea învățătorului ca, în primele două ore, să se ocupe de clasa I-a, iar în ultimele ore de clasa III-a. Prima lecție va fi consacrată aritmeticii, iar a doua și a treia limbii ruse. Dacă așa este alcătuit programul, învățătorul va putea să pregătească și să înceapă cu copiii, la sfârșitul orei a doua, munca individuală, care se va prelungi și în ora a treia. Evident, faptul acesta va ușura munca învățătorului cu două clase.

Învățătorul care conduce clasa a II-a și a IV-a trebue să aplice, spre sfârșitul anului școlar, același sistem de aranjare a lecțiilor, dând o atenție deosebită pregătirii pentru examene a elevilor din clasa a IV-a, repetând cu elevii din clasa a II-a capitolele cele mai grele din programa de limba rusă și de aritmetică.

Sistemul acesta de aranjare micșorează numărul orelor de studiu al celor două clase, dar munca învățătorului crește cu două ore într'o zi. Deaceea, nu este necesar să aplicăm acest sistem în tot timpul anului școlar. In școlile cu un post, unde învățătorul lucrează șase ore, este bine ca, în condițiile muncii cu trei clase, primele două ore să fie făcute, în tot cursul anului școlar, numai cu o singură clasă, apoi următoarele două ore cu trei clase și, în sfârșit, ultimele două ore cu două clase. La începutul anului școlar, primele lecții trebue făcute cu clasa I și să se continue astfel până la jumătatea anului școlar, până când copiii vor învăța să citească și să scrie; în pătrarul al treilea, primele două ore trebue rezervate studiului cu clasa a doua, iar în pătrarul al patrulea cu clasa a III-a.

In asigurarea succesului muncii cu două clase, prezintă o deosebită importanță faptul cum sunt împerechiate obiectele în orar. Experiența arată că este mai greu să facem lecții cu două clase, predând două obiecte diferite și este mai ușor când predăm același obiect, adică orariul să prevadă predarea limbii ruse în amândouă clasele, apoi predarea aritmeticii. Și este logic să fie așa; această apropiere a obiectelor nu-l va pune pe învățător în situația de a trece dela un obiect la alt obiect, atenția lui va fi mult mai concentrată, munca lui va fi mai intensă.

In alcătuirea orariului este foarte important să precizăm locul lecțiilor de muzică și educație fizică.

De multe ori, când învățătorul lucrează cu două clase, programa prevede obiecte perechi de câte o jumătate de oră; de pildă, în primele 25 minute din ora a patra, elevii din clasa a doua fac muncă individuală la desen sau caligrafie; în acest timp, învățătorul face cu clasa a IV-a educație fizică. In ultimele 20 minute, clasa a II-a face educație fizică cu învățătorul, iar clasa a IV-a, în acest timp, face lectură, pregătită de învățător la lecția precedentă de limba rusă, sau desen. Lucrul acesta se repetă și într'una din zilele următoare, cu aceeași împărțire a timpului, pentru ca obiectele respective să fie predate în 45 minute.

Când se alcătuește orarul, la limba rusă și la aritmetică, trebue să ținem seama de următoarele necesități: aritmetica și gramatica nu trebue puse după ora a treia; lectura, desvoltarea vorbirii și caligrafia se pot face și în ora a treia și a patra. Dar lecțiile de lectură și desvoltare a vorbirii (compunerea și expunerea) nu trebue să coincidă în diferite clase. Când se face lectură paralel în câteva clase, copiii nu se vor putea concentra, iar învățătorul, în cazul acesta, nu va putea acorda destulă atenție lecturii cu glas tare. Deasemeni, nu trebue să facem lecții de desvoltare a vorbirii în câteva clase de odată, deoarece posibilitățile muncii individuale ale elevilor, mai ales în clasele mici, sunt limitate.

Dacă vom face lecții explicative la sfârșitul orelor, odată sau de două ori pe săptămână, în clasele mai mari, iar a doua zi vom face, în primele ore, compunere sau expunere, faptul acesta va corespunde scopului propus. Învățătorul va avea posibilitatea să pregătească elevii, la lecțiile de lectură, pentru a face exerciții independente de desvoltare a vorbirii.

Este bine să se indice în orar, de pildă, timpul necesar învățătorului pentru munca directă cu copiii și pentru munca individuală, în fiecare clasă. In practica școlii, unde învățătorul lucrează cu mai multe clase, asemenea indicații se întâlnesc destul de des. Ele sunt date cu scopul de a împărți mai bine munca directă a învățătorului cu clasele în cursul zilei și în cursul săptămânii. Totuși, ele nu trebue să aibă o valoare permanentă și obligatorie, deoarece învățătorul, la împărțirea timpului de studiu cu mai multe clase, trebue să pornească, în primul rând, dela conținutul materialului de studiu.

Când se predă la mai multe clase, iar copiii trebue să lucreze singuri aproape o oră, pentru lecția precedentă și pentru lecția următoare trebue prevăzut timpul necesar muncii directe a învățătorului cu copiii din această clasă. Astfel, de pildă, dacă clasa I-a are două ore de limba rusă într'o zi și dacă ora a doua este ocupată, în special cu muncă individuală, o bună parte din prima oră trebue consacrată muncii directe a învățătorului cu această clasă. Se presupune că munca individuală a copiilor din ora a doua va fi pregătită de învățători în timpul lecției din ora întâia. In perioada când se învață abecedarul, munca individuală va consta din lectura abecedarului, după ce învățătorul a lucrat în prima oră cu alfabetul decupat sau se vor scrie litere noi sau cuvinte, care cuprind noua literă, după un exercițiu prealabil, făcut de copii în prima oră sub îndrumarea învățătorului. O parte din timpul orei a doua, prevăzut pentru munca directă cu copiii, este folosit de învățător ca să dea copiilor lucrări individuale și să le corecteze la sfârșitul lecției.

Când învățătorul lucrează cu trei sau patru clase, orariul se alcătuește ținând seama că învățătorul lucrează șase ore pe zi. Faptul acesta ne oferă posibilitatea de a împărți lecțiile în așa fel, încât învățătorul să facă numai o parte din ore cu trei sau cu patru clase, iar celelalte să le facă cu două sau cu o singură clasă.

Datorită acestui fapt, învățătorul lucrează, într'o săptămână, numai douăsprezece ore cu trei clase sau cu patru clase. Numărul acestor lecții poate fi redus până la zece, dacă educația fizică și cântul se vor face la recreația mare.

Afară de aceasta, învățătorul are posibilitatea să lucreze direct cu anumite clase câte o oră sau două ore. Lipsa acestui orar este că se reduce din recreația clasei cu care învățătorul face desenul și cântul și în același timp, se mărește recreația elevilor liberi. Această lipsă nu prezintă însă o importanță esențială pentru activitatea elevilor și a învățătorului.

Partea cea mai grea din orariul zilei pentru învățătorul care lucrează în același timp cu mai multe clase sunt orele a treia și a patra, când învățătorul se ocupă în același timp cu patru sau cu trei clase. Unele lecții sunt ușurate parțial, prin faptul că sunt prevăzute în orar îmbinate cu alte obiecte, din care unul este caligrafia sau desenul. Faptul acesta îi permite învățătorului să organizeze la una din clase munca individuală a elevilor, folosind o mare parte din oră și să-și concentreze atenția asupra muncii directe în clasele unde, conform orariului, predă limba rusă și aritmetica.

In păstrare socialistă

In multe orașe și raioane ale Uniunii Sovietice se desfășoară o însemnată acțiune pentru predarea localurilor școlare și a utilajului didactic colectivelor din școli, spre păstrare socialistă.

Rezultate frumoase în această privință au obținut școlile din Arhanghelsc și Vologda. Colectivele școlilor și părinții elevilor din aceste orașe și-au luat angajamentul să asigure păstrarea în perfectă stare a localurilor școlare, să înregistreze și să păstreze întregul inventar, manualele și cărțile.

In „Ucitelscaia Gazeta" a fost publicat un articol despre o experiență interesantă a școlii nr. 7 din Stalingrad, unde, 300 de obiecte de material didactic — planșe, hărți, etc. — au fost lipite pe cartoane; în acest fel materialul respectiv va putea fi păstrat mai mulți ani.

Această inițiativă este deosebit de însemnată. In fiecare an statul investește sume mari pentru întărirea bazei didactice și materiale a școlii. Sarcina corpului didactic este de a folosi cât mai bine aceste sume, de a prelungi termenul de folosire a bunurilor școlare și a utilajului didactic. In această acțiune de mare importanță, e necesar să fie atrași și elevii, la care trebue să se cultive sentimentul răspunderii pentru păstrarea avutului clasei. Luarea în păstrare socialistă a avutului școlar, este una din sarcinile principale în munca de întărire a bazei materiale a școlilor.

Minerii din Donbas încheie cu succes anul 1951

Minerii din Donbas încheie cu succes anul 1951. Astfel de pildă, 36 de mine ale combinatului „Stalinugol" lucrează în contul anului viitor. Colectivul acestui combinat și-a îndeplinit înainte de termen angajamentele luate în scrisoarea adresată tovarășului I. V. Stalin dând sute de mii de tone de combustibil peste prevederile planului.

Anul acesta industria carboniferă a Donbasului a fost înzestrată cu o nouă tehnică sovietică. In mine lucrează mașini de tip nou care ușurează considerabil munca minerilor.

In afară de combina carboniferă „Donbas" folosită la prelucrarea straturilor de grosime mijlocie, a fost introdusă o nouă combină, cu ajutorul căreia a putut fi rezolvată problema mecanizării complexe a extracției cărbunelui din straturile subțiri. Deasemenea sunt larg folosite mașinile pentru mecanizarea tăierii abatajelor frontale și săpării galeriilor înclinate precum și la alte lucrări.

In prezent la combinatul „Stalinugol" fiecare a patra tonă de cărbune este extrasă cu ajutorul combinelor. S'au executat importante lucrări de îmbunătățire a condițiilor de muncă ale minerilor. In numeroase mine au fost puse în funcțiune noi linii ale tramvaiului subteran care transportă pe mineri la locurile de muncă. In galerii a fost perfecționat sistemul de ventilație.

După lecții

Sunt peste zece ani de când Dimitri Arcadievici Șenvald conduce școala de 7 ani din satul Iujnaia Liflandia, regiunea Primorie. In acest timp școala s'a schimbat extrem de mult. Aspectul atrăgător și îngrijit al clădirii și conținutul bogat al muncii din școală fac pe copii să vină cu dragoste aici.

Odihnindu-se după lecții, copiii se întorc cu plăcere în clase. Dimitri Arcadievici cunoaște pe toți elevii pe nume.

Când a venit în școală un elev nou — Nicolai Gilver, directorul a observat că de câte ori elevii se adunau în clasă, după lecții, noul venit nu era niciodată printre ei.

Pe director a început să-l preocupe acest lucru.

— Copii, dece Nicolai nu se află printre voi? — a întrebat el într'o zi pe elevi.

— Este un tovarăș rău — i-a răspuns eleva Rima Șevcenco. Fumează, nu învață lecțiile, se bate. Cum să fim prieteni cu el?

— Și ați hotărît să renunțați la el?

— Da, am hotărît cu toții să nu mai vorbim cu el, — răspunse pentru întreaga clasă Valentin Arzamazov.

Dimitri Arcadievici a cercetat comportarea lui Nicolai în familie, constatând că el se poartă deseori grosolan cu părinții. Deprinsă cu intervențiile profesorilor, mama întâmpina pe copil cu reproșuri:

— Iar ai făcut o poznă!

Certat, Nicolai fugea în stradă, furios. Aici, el începea din nou să fumeze, să se bată.

Intr'o seară, directorul a invitat în cabinetul său pe secretarul organizației de Comsomol, Valentin Arzamazov și pe comsomoliștii Nina Savcencov, Arnold Tikk, Erta Pichel și Rima Șevcenco.

— Sunteți comsomoliști, — le-a spus Dimitri Arcadievici, — însă nu ați avut o atitudine comsomolistă. Știți bine că Nicolai fumează și nu învață, dar n'ați făcut nimic pentru ca el să învețe bine și să participe la viața obștească a clasei.

— Dimitri Arcadievici, — dar el nu este comsomolist și nici pionier, — se desvinovățea Valentin Arzamazov.

— Da, dar este școlar sovietic.

— Valentin n'are dreptate, — spuse Nina Savcencov, — noi suntem vinovați și n'avem dece să ne desvinovățim. Nu trebuia să ne purtăm cu Nicolai așa cum ne-am purtat.

— Chiar dela început nu i-am dat nici o atenție, — spuse și Rima Șevcenco, — și totuși Nicolai are o voce frumoasă, dansează bine...

— De unde știi? — o întrebară colegii, — poate ai să spui că nici nu fumează?

— Asta n'am s'o spun, dar știu că dansează și cântă minunat. Ce-ar fi să-l luăm în cercul nostru artistic?

— Vedeți? — zâmbi directorul, — așa dar Nicolai are și calități bune, iar voi vedeați în el numai lucruri proaste...

— Pe mine m'a bătut foarte ușor la șah, — recunoscu Valentin Arzamazov.

— Iată, știe și șah. Chiar pe campionul vostru l-a bătut, — mai spuse directorul și se uită întrebător la copii. — Acum înțelegeți că n'ați avut dreptate? Chiar mâine trebuie să renunțați la boicot. Cred că-l vom primi și în Comsomol până la urmă.

Copiii s'au gândit mult timp cum să se apropie de Nicolai și cum să-l atragă în munca extrașcolară.

— Știți ceva? — spuse Rima Șevcenco, — cred că trebue să-i scriem un bilet.

— Ce fel de bilet? — întrebă Valentin Arzamazov. — O invitație poate? Asta-i prea de tot!

— Dece o invitație? — argumenta fata cu însuflețire. — Scrie-i: „Lui Nicolai Gilver. Te provoc la trei partide de șah astăzi, la școală, după lecții. Campionul școlii la șah, Valentin Arzamazov".

— Adevărat, — se bucură Valentin. — Va veni sigur. Iubește șahul mai mult decât orice.

Valentin scrise biletul, iar Nina îl căută pe Nicolai și i-l dădu. Băiatul a răsucit multă vreme biletul în mână, întrebând timid:

— Poate că nu-i pentru mine?

— Cum să nu! Citește: „Lui Nicolai Gilver".

Nicolai a citit biletul, a zâmbit, l-a mai citit odată... Nu-i venea să creadă.

După lecții, copiii s'au adunat la școală. A venit și directorul. El l-a văzut pe Nicolai în fața mesei de șah, împreună cu Valentin Arzamazov, înconjurați de un mare grup de copii. Nicolai era spălat, cu părul pieptănat cu îngrijire și cu gulerul cămășii încheiat. De data aceasta el a pierdut partida, dar nu s'a supărat, ci i-a strâns prietenește mâna lui Valentin și i-a spus:

— Și totuși am să te bat până la urmă!

— Și la învățătură ai să-i întreci, — interveni directorul și plecă în altă clasă...

...După un timp, la directorul școlii a venit Ana Vasilievna, mama lui Nicolai. Ea l-a întrebat pe Dimitri Arcadievici:

— Dimitri Arcadievici, ce-ați făcut cu Nicolai?

— Dece?

— Nu-l mai recunosc. Indată ce vine dela școală sparge lemnele, aduce apă, este mai prietenos... s'a schimbat de tot; parcă l-ați fi înlocuit cu altul!

Interesanta activitate extrașcolară în cercuri din această școală atrage tot mai mulți copii, dând timpului lor liber un conținut bogat. Nu numai Nicolai Gilver, ci și mulți alți elevi au devenit în urma acestei activități mai disciplinați, învățând mai bine și unindu-se într'o singură și strânsă familie.

V. MEDVEDIEV
(Din „Ucitelscaia Gazeta")

O conferință unională de horticultură

In orașul Miciurinsc a avut loc o conferință unională de horticultură, în cadrul căreia au fost examinate sarcinile ce revin institutelor de cercetări științifice în îndeplinirea planului de dezvoltare a horticulturii și a viticulturii în colhozurile și sovhozurile din raioanele măreților construcții ale comunismului. Potrivit planului cincinal de dezvoltare a horticulturii vor fi dublate suprafețele plantate cu pomi și tufișuri fructifere și cu viță de vie din colhozurile țării. In anul 1952 se vor planta 61.000 hectare de livezi, 30.000 hectare de tufișuri fructifere și vii.

Grijă deosebită educării stilului de muncă al elevilor

Pe baza unor cercetări experimentale, secția de psihologie a filialei Academiei de Științe Pedagogice din Leningrad a elaborat o serie de lucrări privitoare la unele probleme esențiale pentru munca instructiv-educativă din școli. Aceste lucrări publicate în „Probleme de psihologia copilului" de sub redacția prof. B. G. Ananiev, au apărut de curând în traducere românească în Editura de Stat.

Concluziile de ordin pedagogic la care au ajuns cercetătorii sovietici constitue un ajutor prețios în munca desfășurată în școală, ajutând cadrele didactice să-și perfecționeze metodele de predare pe baza cunoașterii proceselor psihice.

Astfel, se discută problemele privind particularitățile percepțiilor tactile ale copilului preșcolar, desvoltarea gândirii cauzale a elevilor, stilul muncii intelectuale, formarea capacității de apreciere și autoapreciere la copii, formarea atitudinii față de colectiv, etc.

Deosebit de important pentru profesorii școlilor noastre este capitolul „Stilul muncii intelectuale a elevilor mai mari" de I. A. Samarin.

Lucrarea scoate în evidență că, în procesul învățării în cursul anilor petrecuți în școală, elevul își lărgește sistematic cunoștințele în diferite direcții și învață modul în care să-și însușească aceste cunoștințe. In activitatea sa, elevul capătă când ajunge în clasele superioare, o experiență bogată în ceeace privește acumularea și clasificarea cunoștințelor. Școala trebue să desvolte în același timp, pe de o parte dorința, iar pe de altă parte capacitatea elevilor de a dobândi fără ajutorul profesorilor, în mod independent, noi cunoștințe folositoare.

Din momentul absolvirii școlii, fie că intră în producție, sau în învățământul superior, elevul trebue să știe să acumuleze cunoștințe prin efort propriu, să poată singur stabili raporturi juste între cunoștințe, să poată folosi aceste cunoștințe independent, în mod creator. I. A. Samarin subliniază că a face aceasta, înseamnă tocmai a educa stilul de muncă intelectuală al elevilor. Incepând din clasele cele mai mici trebue să se pună accent pe munca independentă a elevilor. Bazându-se pe înclinațiile naturale ale elevilor, profesorii contribue la desvoltarea individualității în cadrul cerințelor generale ale educației.

Cercetările secției de psihologie a Academiei de Științe Pedagogice din Leningrad arată care sunt căile de formare a unui stil rațional de muncă și scot în lumină o serie de deficiențe mari și mici în munca școlară. Un stil rațional de muncă presupune năzuința către un scop bine stabilit, dominarea conștientă a propriilor procese psihice — intelectuale, afective și voliționale — și însușirea procedeelor tehnice de activitate intelectuală (priceperea de a citi un manual, de a găsi materialul necesar, de a alcătui un plan, conspecte, teze, de a scoate note după o conferință, de a organiza materialul necesar pentru o lucrare, etc.).

Observațiile asupra stilului de muncă al elevilor au dus la constatarea că, în linii mari, s'ar putea vorbi de două categorii de particularități ale stilului de muncă intelectuală. In prima categorie ar intra acele particularități care desvoltă posibilitățile intelectuale ale elevilor, iar în cea de a doua categorie particularitățile care le frânează. Impotriva acestora din urmă școala trebue să lupte cu perseverență. Astfel, sunt elevi care termină școala și nu știu să ia notițe. Ajungând în învățământul superior acești elevi nu sunt în stare să urmărească explicațiile profesorilor și folosesc notițele altor colegi; intrând în producție ei nu au posibilitatea să se desvolte. De aceia, școala trebule să obișnuiască pe elevi să muncească planificat, să-și proporționeze bine timpul, să ducă la bun sfârșit un lucru, să deosebească ceeace este esențial, să-și poată concentra atenția, să-și stăpânească emoțiile, etc., pentru ca, atunci când ei termină școala să-și fi însușit capacitatea de a munci organizat, de a duce o muncă independentă.

I. A. Samarin atrage atenția asupra faptului că până și în stilul de muncă al acelor elevi care gândesc logic, care sunt perseverenți, într'un cuvânt al elevilor buni, se pot găsi și aspecte negative, care trebue înlăturate din vreme pentru a nu le lăsa timp să se desvolte și să la proporții. De aceea, profesorii trebue nu se ocupe cu aceiași grijă nu numai de elevii slabi la învățătură, dar și de acei silitori. Altfel, există pericolul ca elevii care învață repede și se achită ușor de sarcinile școlare să se obișnuiască cu o muncă superficială. Profesorul trebue să ceară dela acești elevi rezolvarea unor probleme din ce în ce mai grele, pentru a exercita în mod permanent gândirea lor, spiritul lor de observație. Acestor elevi trebue să li se recomande studierea unui material suplimentar în domeniile pentru care ei arată înclinații și interes deosebit.

Deasemeni, este important să ajutăm pe elevi să aprecieze just propriile lor posibilități, să nu ajungă a crede că ei știu și pot totul și astfel să nu mai facă eforturi pentru desvoltarea lor, să evite de a învăța dela alții.

Vorbind despre îndrumarea muncii elevilor, I. A. Samarin arată că aceasta este o mare și importantă problemă pedagogică. Școala trebue să acorde o atenție specială desvoltării la elevi a priceperii de a asculta, de a citi, de a căuta singuri materialul necesar pentru o lucrare. Elevii trebue învățați să la notițe bune, să extragă cu ușurință ideile principale dintr'o lecție. Iată dece profesorii trebue să evite de a transforma explicația unei lecții în dictare. Atunci când i se dictează, elevul nu caută să înțeleagă esențialul, ci este preocupat în primul rând să noteze fiecare cuvânt. Procedând astfel, profesorul nu ajută ci împiedecă desvoltarea elevului. Lupta pentru înțelegerea clară de către elev a celor auzite sau citite este lupta împotriva formalismului în cunoștințele lor.

Trebue să se ducă, deasemeni, o luptă hotărîtă împotriva sistemului de a se citi un text sărind peste termenii necunoscuți, renunțând la explicarea lor. Elevii trebue obișnuiți să lămurească sensul cuvintelor. Trebue să le provocăm nu numai curiozitatea față de noțiunile necunoscute, dar să îmbunătățim în același timp și tehnica însușirii acestor noțiuni noi. Așa, de pildă, elevii trebue învățați să consulte ei înșiși dicționare, material bibliografic, etc.

In lucrarea lui I. A. Samarin se vorbește și despre faptul că profesorii trebue să urmărească a desvolta la elevi priceperea de a-și alege temele potrivit intereselor și posibilităților proprii. Se întâmplă că, de multe ori, atunci când au de ales un subiect, unii elevi nu se pot decide ușor, încep și lasă la jumătate o temă, trec la alta și pierd astfel mult timp pentru ca apoi să lucreze în grabă și prost pe una din ele la întâmplare. Profesorii trebue să obișnuiască deasemeni pe elevi să ducă o muncă organizată, să știe să-și întrebuințeze în mod util timpul.

Sunt elevi care nu știu niciodată cât și ce au de lucru, care întreabă de fiecare dată pe alți colegi ce teme au pentru a doua zi, care așteaptă ca altcineva să le aducă aminte că au de pregătit lecții. Acești elevi au un stil nerațional de muncă. Ei trebue urmăriți îndeaproape de școală și ajutați.

Atunci când se dau teme pentru acasă, profesorii au datoria să dea și explicațiile necesare cu privire la felul cum trebue să fie lucrate (cum se face, de pildă, o compunere, cum se strânge materialul, etc.). In felul acesta elevii sunt ajutați să-și formeze un stil rațional de muncă.

O chestiune importantă care s'a desprins din studierea stilurilor de muncă a elevilor a fost aceia că, până și atunci când însușirile unui elev nu sunt prea mari, hărnicia, perseverența, organizarea în muncă — în general deci, stilul pozitiv de a munci îi asigură rezultate frumoase. Pornind dela această concluzie, pentru obținerea unor bune rezultate în această direcție, profesorii trebue să lucreze mână în mână cu părinții.

Școala sovietică consideră problema formării unui stil rațional de muncă a elevilor drept o sarcină de bază. Deaceea școala sovietică dă oameni bine pregătiți pentru viață, oameni capabili să ducă o muncă creatoare, deaceea în Uniunea Sovietică știința, cultura, tehnica, arta urcă zi de zi trepte atât de înalte, făcând din Țara Socialismului farul luminos al întregii omeniri.

Bogatul izvor de învățăminte al experienței sovietice, care ni se pune tot mai mult la îndemână, trebue folosit din plin pentru ca și școala noastră să pășească pe drumul desvoltării continue. Folosind zilele de vacanță pentru a citi cât mai mult material sovietic legat de activitatea lor, cadrele noastre didactice vor putea să-și îmbunătățească simțitor munca, să ducă la îndeplinire cu succes sarcinile școlii noastre noi. Pe acest drum, „Probleme de psihologia copilului" constitue pentru cadrele noastre didactice un îndrumător de o deosebită valoare.

E. MANAC

Fruntași ai muncii din învățământ

ȘTIUCĂ GHEORGHE, învățător emerit al Republicii Populare Române; școala elementară din comuna Măcieșul de Sus, raionul Sadova, regiunea Dolj. Bine pregătit profesional, tov. Știucă își duce munca după un plan temeinic alcătuit. Este un propagandist activ printre țăranii muncitori, învățându-i să aplice metodele agrotehnice sovietice. Cu ajutorul elevilor săi, a confecționat materiai didactic

ȘINCAI IULIA, distinsă cu „Medalia Muncii", educatoare la grădina de copii din comuna Marghita, regiunea Bihor. Datorită modului în care și-a apropiat părinții copiilor, a reușit să aibă la grădina de copii pe care o conduce o frecvență de sută la sută. Cu ajutorul comitetului de sprijin, a confecționat uniforme pentru toți copiii și mobilierul necesar grădiniței. A organizat cu mult succes o expoziție cu materiale lucrate la grădiniță.

MIHAI NICULAE, învățător emerit al Republicii Populare Române, director al școlii elementare din Cernavodă. Conduce cu deosebită pricepere activitatea întregului colectiv al școlii. Datorită metodelor juste pe care le-a folosit, a obținut o frecvență de sută la sută a elevilor. Acordă o deosebită atenție funcționării internatului pe care a izbutit să-l organizeze în cele mai bune condițiuni. Deasemeni, se preocupă activ de îmbogățirea muzeului și a laboratorului școlii, pe care le-a înzestrat cu noi piese și aparate.

INFLOREȘTE ȘCOALA NOASTRĂ

Au trecut 4 ani de când poporul muncitor din țara noastră, sub conducerea Partidului, și-a croit drum de viață nouă, drum de belșug și fericire, izgonind pentru totdeauna monarhia — care de peste 80 de ani sugea cu nesaț vlaga țării. In cei 4 ani care s'au scurs, pământul Patriei a devenit un adevărat șantier. In orașe și sate, oamenii muncii construiesc fabrici și uzine, hidrocentrale, școli, cămine culturale, spitale, locuințe pentru muncitori.

Ca în multe orașe și sate din țara noastră, la Dărănești-Petroșani, muncitorii mineri muncesc zi de zi pentru a da țării tot mai mult cărbune, tot mai multe instituții de cultură, în lupta lor pentru socialism.

★

Era în vara anului 1948. Soarele dogorea. Praful urnit de un vânt molcom luneca ușor pe șoseaua care șerpuia printre munți, dela Petroșani către Petrila.

Pe drumul care urcă spre școala Dărănești, mergeau vorbind minerii Simon Francisc, Suciu Ion și Popa Petre. De peste calea ferată însoțind drumul, apăru minerul Trufaș Mihai.

„Noroc bun" tovarăși, îi întâmpină el.

„Noroc bun" îi răspund muncitorii. Vorbind de una, de alta, ajunseră în fața școlii. Privirile lor, vesele până atunci, se schimbară deodată. Clădirea veche a școlii, neîngrijită, cu acoperișul spart, sta tristă, singuratică. După ce schimbară o privire de nemulțumire, oamenii trecură mai departe.

— Tovarăși, rupse într'un târziu tăcerea minerul Petre Popa, mie încă îmi stă în inimă școala asta a noastră. Acolo am învățat carte unii dintre noi, acolo învață și copiii noștri. Și când îți arunci ochii la ea, te prinde jalea. Ce-ar fi dacă ne-am apuca noi să pornim o altă clădire mai mare, mai frumoasă...

— Partidul ne va ajuta să facem pentru copiii noștri o școală nouă și mândră, încăpătoare și caldă, îi luă vorba Suciu, care de multă vreme era stăpânit de acelaș gând.

Până să apuce unii către gura minei alții către spălătoria de cărbuni, hotărîrea fu luată. Vor merge să stea de vorbă cu directoarea școlii, îi vor cere sfatul, apoi vor începe lucrul.

Pe prispa școlii, tovarășa Silvia Dobrin, directoarea școlii, privea la picăturile de ploaie care se strecurau prin streșină, șiroind pe pereți. Încercase ea în multe rânduri s'o repare, dar clădirea era prea veche și nu mai putea dura din cârpelile dela un an la altul.

Răzbind prin ploaia care cernea stropi mărunți și reci, minerul Petre Popa se abătu din drum, intră în tinda școlii și istorisi învățătoarei planul lor din ajun.

Inseninată, directoarea zâmbi bucuros.

— Acum știu și eu că nu mai am dece să mă necăjesc. In curând, va avea și cartierul nostru o școală nouă.

★

Era prin luna August 1949. La Dărănești, oamenii zoreau ridicarea școlii. Pe apa înspumată și neagră a Jiului, zeci de muncitori, intrați în apă până la genunchi, scoteau piatra necesară temeliei. Alți mineri, constituiți în echipe și în brigăzi, cărau nisip și prundiș pe care îl depozitau la locul construcției. Dela distanțe de peste 7 km, de dincolo de Jiet, coloane de căruțe cărau piatra scoasă din apa Jiului. Un adevărat furnicar de oameni lucra zi de zi pe șantierul noii construcții. Care mai de care dorea să dea și el o mână de ajutor la clădirea ce se ridica din zi în zi tot mai frumoasă.

Temelia se turnă în câteva zile. In zilele următoare, pereții de cărămidă se înălțau de sub brațele vânjoase ale muncitorilor. Veniră aici sute de oameni, femei și tineri, învățători și învățătoare, funcționari, ingineri, tehnicieni din Petroșani, care lucrau de zor.

Începută în luna August, clădirea școlii a fost terminată în exterior către sfârșitul lunii Noembrie a anului 1949. In cursul ultimei luni a anului și interiorul era gata: pereții zugrăviți, sobele instalate, mobilierul adus dela secția de învățământ, prin grija tovarășei Silvia Dobrin, directoarea școlii. Cele trei săli de clasă, culoarul larg și spațios, cancelaria, toate erau împodobite cu lozinci și tablouri. Clădirea nouă, curată, mirosind a var proaspăt, sălile de clasă largi și luminoase, chemau către lumina științei de carte, către o viață nouă.

★

Ca și la Dărănești, de-alungul și de-alatul țării, înfloresc mereu noi locașuri de cultură.

Prin grija Partidului și a Guvernului, multe instituții de învățământ de toate gradele au fost construite în ultimii ani în țara noastră. A fost terminată clădirea Institutului de Științe Economice și Planificare din București, clădirea Institutului Pedagogic din Timișoara. Se înalță frumoasele construcții ale Institutului de Științe Economice și Planificare din Iași, ale Institutului de Petrol și Gaze din București și al multor școli medii și elementare în toate regiunile țării. Numai în regiunea Stalin, de pildă, au fost construite în anii 1948—1950 un număr de 199 de școli, dintre care 141 pentru copiii naționalităților conlocuitoare. Peste 100 de internate au fost create în această regiune în acelaș timp. In acestea, sunt găzduiți peste 5000 elevi. La Ploești, 18 școli elementare, distruse sau avariate în timpul războiului, au fost reconstruite sau reparate.

Ca și la Dărănești, muncitorii din satul Alun, comuna Bunilă, din raionul Hunedoara, și-au durat localul nou de școală cu etaj, construit pe jumătate din marmora scoasă din dealurile bogate în acest material ale împrejurimilor satului lor. Ca și aceștia au muncit țăranii muncitori din satul Baștea, raionul Deva și muncesc în prezent cei din Teliuc, Hunedoara, din Livezeni și din multe alte sate ale regiunii Hunedoara.

Ca și la Dărănești au muncit și muncesc, alături de învățători și profesori, țăranii muncitori din satele Cioranii de Jos-Prahova, Râpile-Bacău, Scheia-Suceava, Tătărușî-Iași, Rona de Sus-Baia Mare, Lipova-Vaslui, Vârtoape-Teleorman și din multe alte orașe și sate.

★

Ziua de 1 Ianuarie 1950 veni aducând nespusă bucurie în sufletele tuturor copiilor minerilor din Dărănești. Se inaugura noul local al școlii ridicată în mai puțin de 5 luni de zile.

Grupuri, grupuri de bărbați și femei cu copii de mână intrau pe portița nouă în curtea școlii. Pe fețele tuturor se citea bucuria vieții noi, croită bărbătește prin munca lor de zi de zi. Inaugurarea școlii se desfășura odată cu serbarea pomului de iarnă. Peste 90 de copii săraci sau orfani au fost îmbrăcați în acea zi în haine călduroase și noi. Oamenii se convingeau astfel tot mai mult de marile realizări ale regimului nostru de democrație populară și porneau în noul an cu tot mai mare încredere în forțele de neînvins ale Partidului.

La școala din Dărănești învață astăzi peste 150 de copii. Sunt fii de mineri și de țărani săraci. Pe fețele lor se citește clară dorința aprigă de a învăța, de a fi cât mai folositori Patriei care le poartă de grijă. Dela distanțe de 7—8 km, din vârfuri de munți, copiii sunt aduși de părinții lor la școală, unde învățătorii îi înconjoară cu dragoste și căldură părintească.

La școala din Dărănești nu învață însă carte numai copiii. Aci vin și învață mulți părinți și bunici de-ai lor, care în vremurile de asuprire de eri nu s'au putut bucura de lumina cărții. Aci vin și învață cei 37 de neștiutori de carte care au mai rămas din cei peste 200 câți erau în toamna anului 1949. Povestea lui Pușcarici Matei, care până nu de mult venea cu greu la școală și care azi citește cu ușurință, e povestea a mii și mii de oameni.

Ca și la Dărănești, în toate orașele și satele țării zeci de mii de neștiutori de carte vin și învață cu sârguință. Bezna care sălășluia de secole în rândurile poporului se risipește tot mereu. Din cei peste 4.000.000 analfabeți cât avea țara noastră sub regimul burghezo-moșieresc, mai bine de jumătate știu astăzi să scrie și să citească. Setea de cultură devine din zi în zi tot mai mare.

Numărul celor care frecventează cursurile de alfabetizare crește pe zi ce trece. In satul Drăghiceanu din raionul Giurgiu, de pildă, planul a fost depășit cu peste 180 la sută. La Tomnatec, în regiunea Timișoara, din 475 neștiutori de carte câți erau acum 4 ani, azi mai sunt doar 91. Și ca și în aceste locuri, în multe alte părți numărul celor ce doresc să învețe carte sporește tot mai mult.

★

Niciodată sub regimul burghezo-moșieresc țara noastră n'a cunoscut un asemenea avânt al învățământului. Burghezo-moșierimea nu avea nevoie de muncitori și țărani culți: ei îi trebuiau neștiutori de carte pe care să-i poată exploata și asupri în voie. In școlile de altădată nu puteau intra decât odraslele bancherilor și fabricanților, iar fiilor de muncitori li se rezerva doar „dreptul" de a se lăsa exploatați.

Învățământul elementar de patru ani poate astăzi cuprinde în mod real pe toți copiii de vârstă școlară. Astfel, abia acum se realizează obligativitatea învățământului general. Fiii poporului muncitor au azi la îndemână școlile medii de cultură generală și tehnică, care dau o tot mai temeinică pregătire tineretului nostru. Nu există astăzi, în țara noastră, tânăr care să dorească să se specializeze într'o anumită direcție și să nu găsească școală corespunzătoare. Mare parte dintre elevi primesc burse și au la dispoziție internate și cantine. Niciodată nu au existat în țara noastră atâtea internate, atâtea cămine și cantine. Nici într'un sfert de veac regimul burghezo-moșieresc n'a dat atâtea burse tineretului câte se dau azi, prin grija Partidului și a Guvernului. Din anul școlar 1948—49 până în 1950—51, bursele au fost sporite de 2—3 ori. Mulți dintre copii primesc deasemeni și îmbrăcăminte. Pe lângă acestea, zeci de mii de elevi își petrec vacanța de vară în colonii, la munte sau la mare.

Noi construim socialismul, clădim fabrici și uzine, clădim școli și instituții de cultură. In aceste instituții de cultură cresc viitorii constructori ai socialismului și comunismului, cresc viitorii apărători ai păcii.

C. PRISECARU

Fruntași ai muncii din învățământ

ANDREESCU STELA, profesoară emerită a Republicii Populare Române, directoarea școlii elementare de fete nr. 24 din București. In munca de răspundere ce i s'a încredințat se călăuzește zi de zi după bogata experiență a școlii sovietice. Tov. Andreescu Stela a obținut succese de seamă în munca de alfabetizare, controlând și îndrumând din acest punct de vedere cursurile din întreprinderile ce i-au fost repartizate

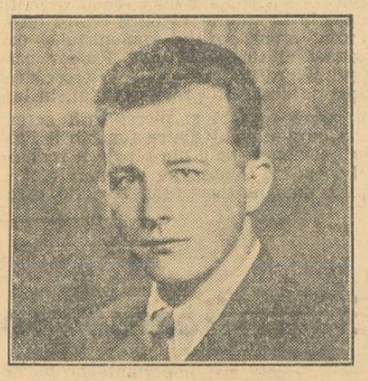

RACZ IOAN, distins cu „Ordinul Muncii", cl. III-a, învățător la școala elementară din comuna Coltău, raionul Baia Mare, desfășoară o muncă rodnică în școală. A obținut o frecvență de sută la sută, reușind ca la sfârșitul anului școlar să nu aibă nici un repetent.

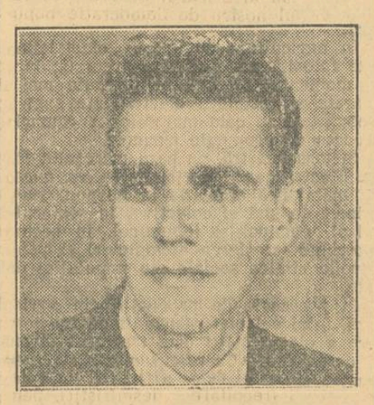

ȘINCAN GHEORGHE, învățător emerit al Republicii Populare Române, director la școala elementară nr. 2 din comuna Codlea, raionul Stalin, duce o activitate neobosită, atât în școală cât și pe tărîm cultural.

186 cadre didactice distinse cu titlul „emerit", cu „Ordinul Muncii" și cu „Medalia Muncii"

(Urmare din pag. I-a)

directoare, Orașul București; **Dragomirescu Ion**, profesor, Orașul București; **Georgescu Elisabeta**, profesoară, Orașul București; **Niculescu Gheorghe**, învățător-director, Orașul București; **Iordache Alexandru**, profesor-director, Orașul București; **Belu Vasile**, învățător-director, Orașul București; **Botezatu Alexandrina**, învățătoare-directoare, Orașul București; **Tarhon Alexandrina**, învățătoare-directoare, Orașul București; **Albu Iacob**, profesor-director, Orașul București; **Lazăr Teodor**, învățător, Regiunea Cluj, Raionul Dej; **Zolyamy Iuliu**, învățător-director, Regiunea Cluj, Raionul Gherla; **Székely Iosif**, profesor, director, Orașul Cluj; **Lörincz Francisc**, profesor, Orașul Cluj; **Negrea Melania**, învățătoare, Orașul Cluj; **Toader Ana**, învățătoare, Regiunea Constanța, Raionul Medgidia; **Simionescu Constantin**, învățător-director, Orașul Constanța; **Baltă Sofia**, învățătoare, Regiunea Constanța, Canal Dunăre-Marea Neagră; **Ungureanu Nicolae**, învățător, Regiunea Constanța, Raionul Medgidia; **Grosu Aneta**, educatoare, Orașul Constanța; **Hăpăianu Corneliu**, profesor, Regiunea Constanța, Canal Dunăre-Marea Neagră; **Zaharia Ion**, profesor, Orașul Constanța; **Stănescu I. Marin**, învățător, Regiunea Dolj, Raionul Sadova; **Jifculescu Emilia**, profesoară-directoare, Regiunea Dolj, Raionul Bălești; **Epangeac St. Vasile**, învățător-director, Regiunea Dolj, Raionul Calafat; **Mustafa Fatma**, învățătoare, Regiunea Galați, Raionul Măcin; **Filip Nicolae**, învățător-director, Regiunea Galați, Raionul Făurei; **Radu Aglaia**, învățătoare, Orașul Galați; **Drăghicescu Ecaterina**, educatoare, Orașul Galați; **Hălălău Julieta**, învățătoare-directoare, Regiunea Gorj, Raionul Tr. Severin; **Sanfirescu Elena**, educatoare, Regiunea Gorj, Raionul Tg. Jiu; **Ursu Ioan**, învățător-director, Regiunea Hunedoara, Raionul Orăștie; **Oancea Petru**, învățător, Regiunea Hunedoara, Raionul Alba; **Crișan Viorel**, învățător, Regiunea Hunedoara, Raionul Deva; **Lungu Ion**, învățător-director, Regiunea Ialomița, Raionul Slobozia; **Vasiliu Elena**, profesoară-inspectoare, Regiunea Ialomița; **Petrescu V. Ion**, profesor-director, Orașul Iași; **Scutaru Romulus**, învățător-director, Regiunea Iași, Raionul Hârlău; **Demeter Andrei**, învățător, șef secție înv. Raionul Sângeorgiul de Pădure, Regiunea Mureș; **Mureșanu Ion**, învățător-director, Regiunea Mureș, Raionul Târnăveni; **Constantinescu Ion**, învățător-director, Orașul Ploești; **Atanasiu Petre**, învățător, șef secție înv. Raionul Cricov, Regiunea Prahova; **Roman Gheorghe**, învățător-director, Orașul Ploești; **Vlad Haralambie**, învățător-director, Regiunea Prahova, Raionul Pucioasa; **Niculescu Maria**, profesoară-directoare, Regiunea Prahova, Raionul Târgoviște; **Ionescu Olga**, profesoară, Orașul Ploești; **Simionescu Maria**, profesoară, Regiunea Prahova, Raionul Ploești; **Hagirescu Maria**, profesoară, Orașul Ploești; **Caraman Ana**, învățătoare, Regiunea Prahova, Raionul Teleajen; **Poalelungi Vasile**, învățător, Regiunea Putna, Raionul Panciu; **Gridjea Maria**, învățătoare, Regiunea Rodna, Raionul Vișeu; **Anderca Mihai**, învățător-director, Regiunea Severin, Raionul Caransebeș; **Drăghici Maria Sabina**, învățătoare, Regiunea Severin, Raionul Almaș-Mehadia; **Rusu Silviu**, învățător-director, Regiunea Severin, Raionul Caransebeș; **Hălmaciu Nicolae**, învățător, Regiunea Sibiu, Raionul Sibiu; **Loidl Victor**, învățător-director, Regiunea Sibiu, Raionul Sibiu; **Vörösváry Adalbert**, profesor, Regiunea Stalin, Raionul Miercurea Ciuc; **Lukács Dominic**, învățător, șef secție înv. Raionul Odorhei, Regiunea Stalin; **Mironescu Gheorghe**, profesor-director, Regiunea Stalin, Raionul Cluc; **Teodorescu Gheorghe**, învățător-director, Regiunea Suceava, Raionul Fălticeni; **Purcărescu Florea**, învățător-director, Regiunea Teleorman, Raionul Vârtoape; **Păun Ion**, învățător-director, Regiunea Teleorman, Raionul Drăgănești; **Borca Ion**, învățător, șef secție înv., Raionul Sânnicolaul Mare, Regiunea Timișoara; **Georgescu Ileana**, educatoare, Regiunea Timișoara, Raionul Timișoara; **Radu Petre**, învățător, șef secție înv., Regiunea Timișoara; **Catrina Petre**, învățător-director, Regiunea Vâlcea, Raionul Horezu; **Popescu Gh. Mihai**, învățător, Regiunea Vâlcea, Raionul Brezoi; **Marinescu Alexandru**, învățător-director, Regiunea Vâlcea, Raionul Lădești; **Pascu Simion**, învățător-director, Regiunea Bârlad, Raionul Bârlad; **Dimitriu Margareta**, inspectoare-învățătoare, Orașul Bârlad, Regiunea Bârlad; **Boncan Xenofon**, învățător-director, Regiunea Bârlad, Raionul Bârlad; **Coatu Constantin**, profesor, inspector I.C.D., Regiunea Bârlad; **Obreja Constantin**, învățător, inspector Raionul Zeletin, Regiunea Bârlad; **Galeriu Ion**, învățător-director, Regiunea Bârlad, Raionul Huși; **Bercovici Carla**, învățătoare, Regiunea Suceava, Raionul Vatra Dornei; **Cojocaru Atanasie**, învățător, șef secție înv. Regiunea Severin; **Bobică Ion**, învățător, Raionul Calafat, Regiunea Dolj; **Ionescu Maria**, învățătoare-directoare, Regiunea Dolj, Raionul Caracal; **Leahu Ion**, învățător-director, Regiunea Cluj, Raionul Câmpeni; **Salomie Paraschiva**, învățătoare, Regiunea Cluj, Raionul Câmpeni.

Marele nostru prieten, I. L. Caragiale

„Acum câțiva ani, unul din cei mai de seamă studenți ai universității noastre era și tânărul Coriolan Drăgănescu. Avea inteligență vie, caracter de bronz, temperament de erou: pe lângă aceasta natura-l înzestrase cu un talent de orator de o putere irezistibilă. Se'nțelege că posedând astfel de calități, Coriolan trebuia să ajungă în fruntea camarazilor lui. El conducea toate mișcările studențimii"...

(I. L. Caragiale — Tempora).

Intra'devăr, până acum câțiva ani, studențimea noastră era târîtă în diverse acțiuni politice cu caracter huliganic de câte un Coriolan Drăgănescu, „patriot mare", „incomparabil", „prodigios", specialist în tirade demagogice rostite de pe statuia lui Mihai Viteazul. Câțiva ani mai târziu, „bravul tribun", își trecea licența cu teza despre „Ordinea publică în Statul modern" iar apoi intrând cu toate onorurile în poliția burghezo-moșierească, își arăta pe deplin calitățile de „sălbatic zbir și călău antropofag care răspunde la desgustătorul nume de Coriolan Drăg...".

Prea puțini studenți însă învățau să privească limpede în oglinda pe care le-o oferea Caragiale despre adevărata față a acestor triste scamatorii. Până la 23 August 1944, în nici o școală sau universitate din țara noastră nu se arăta cum în opera celui mai mare realist critic al nostru apărea desvăluită necruțător imaginea înșelătorilor tinerimii, imaginea farsei tragice care se desfășura chiar în viața de fiecare zi a tineretului, folosit drept trambulină politică de toți demagogii burghezimii și moșierimii românești.

Sărbătorirea centenarului nașterii marelui nostru dramaturg I. L. Caragiale este astăzi un prilej în plus și pentru sutele de mii de tineri din Republica noastră, care se bucură de posibilități nelimitate de a învăța, de a deveni oameni culți și de a se desvolta în mijlocul unei societăți libere și demne, să se convingă și mai bine de măreția și însemnătatea vieții noastre noi. Această sărbătorire este pentru tineret încă un prilej să urască și mai puternic trecutul de exploatare și rușine, cunoscându-l în lumina nelertătoare a mărturiilor oamenilor cu dragoste de popor, care și-au închinat toată viața lor zugrăvirii adevărului, zugrăvirii scârbei și revoltei cu care massele populare priveau așezările ordinei capitaliste.

Bogata operă a lui Caragiale constitue tocmai o astfel de mărturie vie în care marele scriitor și-a sădit imensa-i revoltă și amărăciune acumulată într'o largă experiență de viață.

Caragiale care-și declina cu mândrie titlul de om din popor, Caragiale care a încercat, ca mii și mii de oameni simpli toată gama umilințelor și nedreptăților societății capitaliste, el care a făcut tot felul de meserii dela cea de sufleur până la cea de berar ca să-și câștige cu greu existența, el care a fost îndepărtat cu cinism și brutalitate de oficialitatea culturală dela orice funcție și cinstire pe deplin meritată și-a spus cu neîntrecut curaj tot ce adunase în suflet împotriva politicienilor filistini, a impostorilor culturali, împotriva regimului blestemat burghezo-moșieresc. Caragiale a compus un adevărat rechizitoriu al societății care sfărâmase viața oamenilor de valoare ai culturii noastre ca Eminescu și care avea până la urmă să-i otrăvească și viața lui.

Tocmai pentrucă oficialitatea culturală reacționară a înțeles ce forță explozivă închide opera lui, Caragiale, marele scriitor a fost dușmănit de clasele exploatatoare din țara noastră. Dacă în timpul vieții sale, Caragiale a suferit persecuții, greutăți materiale, denigrarea și desconsiderarea care l-au silit să plece din țară, după moartea sa, s'a pornit, după obișnuita metodă burgheză, o adevărată campanie de răstălmăcire a sensului operei sale, de clădire a legendei „umoristului pur", apolitic sau a „reacționarului" Caragiale, care, chipurile, și-ar fi bătut joc de neamul românesc adică de „moftangiii" și „moftangioaicele" care-și confundau șipeturile cu arginți, acareturile și moșiile, cu neamul românesc.

De altfel, cifra tirajelor operelor lui Caragiale, atâtea câte au fost publicate înainte de 1944, precum și ecoul reprezentațiilor pieselor sale dovedesc îndestul cât de iubit era scriitorul de massele populare și cât de incomod era în acelaș timp pentru lumea Cațavencilor, a trahanachilor și a tot felul de „studinți în drept", și „publiciști" de seama lui Rică Venturiano, care se străduiau la catedra universitară, în presă, în școală și ori unde se putea, să atenueze virulența critică a operei lui Caragiale și să abată atenția dela obiectivele ei.

Pe drept cuvânt oligarhia stăpânitoare din țara noastră avea motive foarte serioase să se teamă de opera lui Caragiale. El a fost acela care a denunțat cu cea mai ascuțită pătrundere și cu cea mai vehementă revoltă josnicia claselor exploatatoare din România. Critica sa nu lovește doar unele aspecte secundare ale orânduirii burghezo-moșierești de pe poziția aceluiaș regim, ci se îndreaptă împotriva sistemului însuși, împotriva bazei de existență a societății din acel timp, de pe o poziție de adversitate neîmpăcată. „Îi urăsc, mă!" — mărturisise scriitorul într'o convorbire cu Ibrăileanu.

Caragiale nu a cruțat nici burghezia, nici moșierimea. Tăișul criticii sale se îndreaptă cu aceiași hotărîre atât împotriva liberalilor cât și împotriva conservatorilor.

„O scrisoare pierdută" este însuși tabloul desgustător al împletirii intereselor burgheziei și moșierimii. Lupta politică a partidelor burghezo-moșierești e doar o sinistră și caraghioasă mascaradă. Bătălia nu se dă pentru voturi ci pentru desemnarea candidatului. Odată candidatul „desemnat", alegerea este garantată de domnu' prefect Tipătescu și de întreprinzătorul Pristanda, care-i toarnă pe opoziționiștii la „hârdăul lui Petrache". Dela Cațavencu, liberalul demagog care vorbește pe ton viu, „lătrător", până la „venerabilul" Trahanache, toate aceste figuri fac parte dintr'o unică galerie a exploatatorilor. Toți sunt „apropritari", toți „onorabili". Toți se „înfruptă din rărunchii națiunii", cum spune Caragiale.

Marele scriitor înfierează cu aceeași tărie ambele tabere politice, demască însăși alianța dintre cele două clase exploatatoare. Lumea exploatatorilor, așa cum o desemnează cu un extraordinar talent Caragiale, e odioasă, grotescă și, în același timp, uimitor de adevărată, surprinsă în manifestările ei cele mai caracteristice. Dela cuconetul trândav și palavragiu din Five o clock până la statutul societății Românilor Verzi, dela apucăturile gazetarului Caracudi până la cele ale patronilor săi, murdăria, corupția, ipocrizia, cruzimea și neomenia unei societăți bazate pe jaf și înșelăciune, pe exploatare și asuprire defilează înaintea ochilor noștri.

Aproape fiecare personagiu dintre aceștia, modelat cu o mână de maestru, vorbește impresionant, cu o zguduitoare putere de convingere despre putreziciunea întregului sistem burghezo-moșieresc. Să ne gândim numai la decrepitul Agamiță Dandanache, cel cu familia dela „patuzsopt" simbol al necinstei profunde, al imoralității și corupției. Să ne gândim la vestitul Marius Chicoș Rostogan, „pedagog de școală nouă", tip al dascălului de pe vremuri, unealtă docilă a exploatatorilor, protector al elevilor cretini de „familie bună" și persecutor al copiilor de oameni sărmani.

Astfel, dela comedii, momente, schițe și amintiri, la articole și note, pana lui Caragiale dă viață unui vast șir de personagii reprezentative pentru întreaga fizionomie a societății burghezo-moșierești.

Dar Caragiale nu a luptat împotriva oligarhiei stăpânitoare numai prin opera sa artistică, el a demascat cu deosebită forță sistemul politic al acesteia și direct, în articole, ca în necruțătorul „1907 — din primăvară până în toamnă".

Vorbind despre o astfel de lume era normal să fie necruțător față de reprezentanții ei. Faptul că în opera lui Caragiale nu întâlnim eroi pozitivi dovedește tocmai caracterul radical neînduplecat al criticii sale.

Deși a stat pe poziții înrudite sau influențate de clasa muncitoare Caragiale n'a înțeles totuși rolul istoric al proletariatului. De aceea artistul, care a creat într'o perioadă în care se stingea orice urmă a democratismului burghez și în care spiritul revoluționar al proletariatului nu era încă destul de desvoltat nu reușește să vadă o posibilitate de îndreptare în cadrul unei lumi pe care o considera putredă până la măduvă.

Cu toate acestea, opera lui Caragiale e străbătută de o adâncă și sinceră dragoste și înțelegere a lumii oamenilor simpli, a lumii oamenilor oropsiți. Atitudinea total diferită adoptată de scriitor față de lumea exploatată întărește deosebirea categorică pe care o făcea Caragiale între aceste două părți ale societății.

Dacă pentru a descrie viața oligarhiei stăpânitoare a ales arma satirei, pentru cea a victimelor acesteia a folosit drama, tragedia.

Față de primii a fost necruțător în batjocură, față de ceilalți plin de înțelegere și dragoste. Un exemplu izbitor îl oferă drama „Năpasta" ca și bucata „Arendașul Român" sau paginile clocotind de indignare și durere din „1907".

In întregul operei lui Caragiale se remarcă o atitudine variată a autorului față de eroii săi. Critica îmbuibaților, a mediului cosmopolit și franțuzit din High-life, Five o clock, din La Peleș e mușcătoare și sarcastică; față de anumiți reprezentanți ai funcționărimii amărîte, trăind dintr'o leafă mizeră, (Două loturi, Cănuță om sucit, la Paști, O zi solemnă). Caragiale alege ironia uneori cu nuanță indulgentă; față de lumea satului, tonul e însă serios. El își îndreaptă atenția asupra problemelor interioare ale acestor oameni, a căror viață e un lung șir de suferințe.

Apar deci limpede sentimentele adânci patriotice ale lui Caragiale, dragostea sa față de massele de milioane de oameni exploatați și siliți să ție în spate o lume de trântori. Aceste sentimente afișate deschis în paginile înflăcărate din broșura „1907", le regăsim în fabulele Temelia, Duel, Bietul Ion. Patriotismul lui Caragiale e ilustrat și de încrederea pe care scriitorul a avut-o în forțele și virtuțile creatoare ale poporului nostru, afirmându-și admirația pentru arta populară și opunându-se cu înverșunare atât cosmopolitismului cât și diversiunilor naționaliste pe care le răspândea clasa stăpânitoare.

Critica burgheză s'a străduit să demonstreze „reacționarismul" lui Caragiale, falsificând semnificațiile criticii sale, prezentând atacurile scriitorului îndreptate împotriva liberalilor ca atacuri împotriva democrației. Dar Caragiale a atacat necruțător liberalismul tocmai pentrucă acesta reprezenta o abjurare a principiilor dela 1848.

Prin personagiile „Nopții furtunoase", Caragiale nu batjocorește pașoptismul, cum a fost acuzat de critica burgheză, ci demască cu înverșunare tocmai grotescul parodierii lozincilor pașoptiste, ticăloșia instituțiilor cu paravan așa zis democratic, în dosul căruia se ascundeau, în fond, interesele unei burghezii trădătoare, lacome, ajunse.

Iată ce scria Caragiale în „Toxine și toxice" despre luptătorii dela 1848 pe care-i admiră:

„A! generoși patrioți, care vă jertfeați și pe voi și pe copiii voștri pentru viitorul neamului, voi întemeietorii partidului liberal clasic, voi nu știați desigur în ce mâini bune avea să cadă drapelul vostru. Dece la Paris, între un curs al lui Michelet și o predică a lui Lamennais n'ați mers odată și la Madame Lenormant, celebra cărturăreasă, ca să vă prezică viitorul partidului liberal?".

Și iată imaginea vie a acestei îngrozitoare prevestiri:

„...Și voi, părinți ai noștri, obscuri entuziaști, care ați plâns de bucurie când v'ați sărutat cu feciorii de boieri, pe câmpul Libertății sub binecuvântarea lui Popa Șapcă, n'aveți dece să fiți mâhniți.

Iată urmașii voștri liberali.

Iată haitele catilinare de politicieni liberali, de diplomați de mahala, de vânători de slujbe, de mici gheșeftari, avocăței lătrători, samsari dibaci, toate lichelele și drojdiile sociale, tinzând să suie sus, cât mai sus..."

Deasemenea, legătura trainică a lui Caragiale cu poporul s'a manifestat în considerația și simpatia scriitorului pentru massele muncitoare, nu atât pentru conducătorii politici ai mișcării muncitorești din acea vreme.

Legătura sa cu mișcarea muncitorească din țara noastră este ilustrată de prietenile scriitorului cu cercurile socialiste precum și de atitudinea pe care a avut-o față de evenimentele importante din 1905 și 1907. Aceste momente Caragiale le-a întâmpinat ca un muncitor înaintat, ca un patriot adevărat, legat cu mii de fibre de poporul din mijlocul căruia s'a ridicat.

Opera lui Caragiale este un minunat obiect de studiu pentru tineretul nostru. Ea îl înarmează cu înțelegerea profundă, multilaterală, a trecutului. Marx spunea că oamenii se despart de trecutul lor râzând. Râzând de tipurile pe care le-a creat Caragiale, noi ne despărțim totdeauna de minciuna sub faldurile căreia cațavencii și farfurizii încercau să-și ascundă cu abilitate năravurile lor apucătoare, perfidele mijloace de a înșela și stoarce poporul muncitor. Râsul liber, din tot sufletul, pe care-l stârnesc lucrările lui Caragiale, e o dovadă vie a faptului că oamenii muncii învață să nu se mai lase amăgiți de panglicarii burgheziei. Opera lui Caragiale are o excepțională valoare actuală; ea întărește vigilența maselor împotriva demagogiei burgheze, a vorbăriei umflate și mincinoase despre „progres" și „libertate" pe care urmașii lui Cațavencu sau Brânzovenescu, măturați dela cârma țării spoliată ani de-arândul, se străduesc să o mai strecoare prin toate oficinele propagandei imperialiste.

Studiind creațiile literare ale lui Caragiale ca și considerațiile sale asupra artei, scânteietoarele sale atacuri împotriva romantismului și a curentelor decadente, tineretul nostru va găsi un exemplu minunat de adâncă artă realistă, un mare exemplu de perfecție artistică.

I. L. Caragiale a fost un meșteșugar desăvârșit al cuvântului. El a adus o deosebit de însemnată contribuție la desvoltarea mijloacelor de expresie artistică, de desvoltarea limbii literare. Studiind opera lui, tineretul nostru are prilejul să-și formeze gustul, dragostea pentru frumos, la înalta școală a unuia din cei mai străluciți creatori ai neamului.

Izvorîtă din aspirațiile poporului, opera lui Caragiale nu putea găsi înțelegerea și adevărata ei prețuire decât din partea masselor muncitoare.

Regimul de democrație populară a creat condițiile înțelegerii științifice a operei lui Caragiale, a popularizării scriitorului, luptător hotărît împotriva asupririi.

Datorită partidului clasei muncitoare din țara noastră, faima lui Caragiale a trecut departe de hotarele țării. Piesele sale se joacă în prezent la Moscova, Budapesta, Sofia, Praga.

Centenarul Caragiale este o mare sărbătoare a culturii românești, sărbătoare cu răsunet mondial, un prilej deosebit pentru ca și cele mai largi masse de oameni cinstiți din țara noastră să înțeleagă și să simtă, în lumina pe care o dă opera de artă genială, cât de ticăloasă și de putredă e orânduirea capitalistă și cât de neînduplecată trebue să fie lupta pentru apărarea cuceririlor poporului muncitor.

G. Orzea
Decanul Facultății de Filologie
a Universității „C. I. Parhon"
din București

Marele scriitor sovietic Fadeev a împlinit 50 de ani

Atunci când vorbesc despre minunatul tineret sovietic, elevii din școlile Patriei noastre rostesc în primul rând numele eroilor din „Tânăra Gardă" a lui A. A. Fadeev, al căror exemplu îi însuflețește în munca și în lupta lor pentru cucerirea științei, pentru construirea vieții noi.

Autorul „Tinerii Gărzi" este un scriitor foarte cunoscut și foarte iubit de tineretul nostru. El vorbește oamenilor despre măreția poporului sovietic, despre exemplul de nemaiauzit eroism și spirit de jertfă al tineretului sovietic luptător în Marele Război pentru Apărarea Patriei, despre minunata țară sovietică.

Fadeev este un scriitor a cărui tinerețe s'a călit în focul Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Ca și N. Ostrovski, el și-a început viața ca luptător revoluționar, împotriva albilor și a intervenționiștilor americano-japonezi în Extremul Orient, la Vladivostok. Ca și Pavel Corceaghin al lui Ostrovski, la 20 de ani Fadeev a fost grav rănit în luptele susținute sub zidurile Kronstadt-ului. Astfel, cu jertfa sângelui lui a participat la înfrângerea contrarevoluției, la doborîrea asaltului pe care trecutul îl încerca asupra viitorului. Luptător în armata lui Lenin și Stalin, Fadeev este astăzi unul dintre fruntașii luptei pentru pace și prietenie între popoare.

După victoria Revoluției, tânărul scriitor Fadeev începe să zugrăvească în lucrările sale viața poporului care a răsturnat orânduirea veche și care își construește liber viitorul.

Romanul „Infrângerea", izvorît din lupta eroică a partizanilor din Extremul Orient, aduce în literatura sovietică figura lui Levinson, eroul pozitiv, comunistul, omul înaintat al timpurilor noi. Fadeev urmărește și prezintă pe eroii săi crescând în luptă cu dușmanii proletariatului, în luptă cu ceeace-i vechi și piere. Prin aceasta, el a devenit unul dintre fondatorii literaturii sovietice, unul din pionierii realismului socialist. Cunoscător al tineretului cu spirit nou, al tineretului sovietic care a participat la construirea vieții noi și la apărarea acestei vieți, Fadeev a scris „Tânăra Gardă". Romanul acesta zguduitor, cuprinzând epopeea organizației de partizani din Krasnodon, a devenit o carte de căpătâi pentru toți cei care luptă pentru viață, pentru libertate și pentru pace. Oleg Coșevoi, Vania și Volodia, Ulea și Valea sunt făpturi desprinse din viață, din eroica luptă a partizanilor din Donbas.

Eroii din „Tânăra Gardă" au arătat tineretului din întreaga lume că viitorul aparține celor care știu să-l făurească și știu să-l apere cu prețul vieții împotriva lăcomiei și a cruzimii dușmanilor. Cu ajutorul unui roman închinat tineretului, Fadeev a izbutit să aducă un impresionant și turburător elogiu tuturor celor care, pe vastul teritoriu sovietic invadat de fasciști, au luptat și s'au jertfit pentru libertatea Patriei.

Romanul încă neterminat „Ultimul din Udeghe" va înfățișa desvoltarea unui popor din Extremul Orient al U.R.S.S., tabloul minunat al trecerii dela formele cele mai primitive ale vieții la societatea socialistă, la lupta pentru înfăptuirea comunismului.

Inspirate din viața poporului, din lupta pentru apărarea Patriei, paginile cărților lui Fadeev sunt străbătute de o nemărginită dragoste pentru Patrie, pentru oameni, pentru cauza comunismului care este cauza viitorului fericit. Această dragoste pentru Patria sovietică se înfrățește la Fadeev, ca și la toți scriitorii sovietici, cu dragostea pentru om și pentru viață. Ea l-a condus pe Fadeev în primele rânduri ale luptei pentru pace, care se organizează azi, tot mai puternic, pe întreg globul. Glasul lui răsună în Consiliul Mondial al Păcii. Fruntaș al literaturii sovietice și exemplu de scriitor legat de viață și de problemele ei, autorul „Tinerei Gărzi" este, în acelaș timp, un om de stat, un militant pe tărâm social, care contribue prin operele literare, prin lucrările de critică literară și prin articolele sale la construirea comunismului în Patria sa. „Ațâțătorii la un nou război, spune Fadeev, trebue să știe că popoarele lumii se pot înțărîi și pot să-i pedepsească crunt. Să ridicăm glasurile noastre unite împotriva ațâțătorilor și trubadurilor războiului, împotriva ațâțării urii și învrăjbirii naționale și de rasă. Apărarea păcii este cauza tuturor popoarelor din lume".

Cititorii din lumea întreagă, în frunte cu cititorii sovietici, l-au sărbătorit pe Fadeev, cu deosebit entuziasm, la împlinirea a 50 de ani de viață. Alături de cititorii din Patria noastră, învățătorii și profesorii, care învață din opera lui, care folosesc, în munca lor de educare a tineretului, exemplul eroilor săi, aduc un elogiu marelui scriitor sovietic și dârzului luptător pentru pace.

Premiați pentru munca culturală

In cinstea celei de a 72-a aniversări a tovarășului Stalin, raionul sindical de învățământ Tudor Vladimirescu a organizat în sala de festivități a liceului Nr. 4 de fete din București o adunare festivă cu salariații din școlile și instituțiile de învățământ din acest raion.

Cu această ocazie au fost evidențiați membrii sindicatului care au dus o muncă culturală susținută la școlile de cadre, la alfabetizare, la căminele culturale și la S.R.S.C. S'au împărțit premii în valoare de 60.000 lei și cărți în valoare de 18.000 lei.

După conferința ținută de tov. Mironescu Nicolae ,a urmat un festival artistic organizat cu concursul clubului salariaților din învățământ București, al facultății de muzică și al membrilor sindicatului raional Tudor Vladimirescu.

Acolo unde colectivul școlii lucrează cu dragoste și interes

In grija deosebită de a contribui la desfășurarea unei munci temeinice în școală, tovarășa Călinescu, profesoară de pedagogie la Școala Pedagogică de Învățătoare nr. 2 din Iași s'a străduit să pună la dispoziția elevelor din școală material didactic și traduceri din presa pedagogică sovietică în legătură cu predarea citit-scrisului, a aritmeticii, a geografiei și istoriei, la clasele I—IV.

Astfel, pentru predarea citit-scrisului s'au confecționat litere și silabe colorate, decupate din carton și placaj. Pentru predarea lecțiilor de citire, a povestirilor, sunt prezentate în placaj sau carton imagini colorate în legătură cu conținutul bucăților respective. Există de pildă ,astfel de imagini pentru bucățile „Povestea ridichii", „Capra cu trei iezi", etc. Pentru predarea aritmeticii s'a lucrat material didactic care poate folosi la lecțiile despre fracții, tabelele lui Emenov, indicate în metodica aritmeticii, tabele pentru învățarea socotitului, etc., pentru lecțiile de istorie s'a confecționat un tabel care folosește la memorarea datelor cronologice; deasemeni, s'au confecționat tabele și pentru memorarea localităților geografice.

S'au întocmit și o serie de planuri de lecții model pentru diferitele obiecte. Aceste planuri sunt scrise frumos, clar, pe foi mari, astfel încât pot fi înțelese cu ușurință. Ele sunt consultate de profesorii de pedagogie practică, de profesorii de metodologie și, mai ales, de către elevele anului IV care au pregătit lecțiile practice.

După îndrumările date în metodici, cu colaborarea profesorilor de pedagogie și de metodică s'au mai lucrat astfel de materiale didactice și la Școlile Pedagogice Nr. 1 și 2 de fete și la Școala Pedagogică Nr. 2 de băieți, din București, la Școala Pedagogică de fete din Odorhei, la Școala Pedagogică de fete din Iași etc. Exemplul acestor școli trebue generalizat. Confecționând în școală material didactic, învățând să-l folosească la lecții, elevii vor putea lucra cu bune rezultate atunci când își vor începe munca de învățători.

EDITURA PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÂN

ea apărut:

I. V. STALIN
Opere, vol. 12

I. V. STALIN
Raportul de activitate al C. C. al P.C. (b) al U.R.S.S. la Congresul al XVIII-lea al partidului (ediție legată)

I. V. STALIN
Problema națională și leninismul (ediție legată)

I. V. STALIN
Marxismul și problemele lingvisticii (ediție legată)

Să pregătim în școli sărbătorirea centenarului lui I. L. Caragiale

Partidul nostru, care redă poporului pe marii lui scriitori și opera lor, ignorată sau răstălmăcită de burghezie, a inițiat sărbătorirea centenarului nașterii lui I. L. Caragiale între 23 și 30 Ianuarie 1952. In cadrul acestei sărbătoriri, Comitetul Național Jubiliar pentru sărbătorirea centenarului lui Caragiale a hotărît ca, în cinstea marelui scriitor, la 26 Ianuarie să aibă loc în școli conferințe urmate de manifestări artistice. Pregătirile în vederea acestei sărbătoriri au început în școli încă dela 20 Decembrie. Ele vor continua în tot cursul lunii Ianuarie, în cadrul ședințelor Cercului „Prietenii cărții", al ședințelor cercurilor literare, în orele de limba română, în orele educative, etc.

Grija și avântul cu care vor fi pregătite toate manifestările școlii pentru sărbătorirea centenarului lui Caragiale trebuie să contribue la educarea în spirit comunist a tineretului nostru.

In programul ședințelor cercurilor „Prietenii cărții", și ale cercurilor literare din luna Ianuarie, toți elevii vor avea prilejul să se pătrundă de importanța operei lui Caragiale și de adânca ei semnificație pentru cultura nouă a patriei noastre. Manifestările artistice din programul ședințelor de cerc trebue să facă și mai vie în conștiința elevilor semnificația operei lui Caragiale. De pildă, tratarea temei „Lupta lui Caragiale împotriva corupției aparatului de stat burghez", e bine să fie însoțită de prezentarea unor scene din „O scrisoare pierdută" (scena I, actul I; scena III, actul IV, etc).

In ședințele cercurilor „Prietenii cărții" și ale cercurilor literare, învățătorii și profesorii au sarcina să îndrume pe elevi în cunoașterea și adâncirea adevărului operelor lui I.L. Caragiale.

Ministerul Învățământului Public dă aici o serie de indicații asupra conținutului și caracterului acestor ședințe.

Astfel, în școlile elementare se vor citi din „Pogonici" și „Licurici" bucăți în legătură cu viața și opera lui Caragiale, se vor face lecturi sau interpretări din schițe dramatizate („Vizită", „Domnul Goe", etc.). Ura lui Caragiale împotriva boierilor și dragostea lui față de țărănime vor fi evidențiate prin fabulele: „Duel", „Temelie". Critica adusă de Caragiale regimului burghezo-moșieresc va fi ilustrată prin lecturi din „Momente și Schițe": „Bubico", „High-life", „Urgent", „Ultima oră", etc.

In învățământul mediu se va face analiza literară a comediei „O scrisoare pierdută" sau a nuvelei „In vreme de război". Deasemeni, cercurilor literare și cercurilor „Prietenii cărții" li se recomandă să trateze teme ca: „Revolta lui Caragiale împotriva burgheziei și moșierimii", „Patriotismul lui Caragiale și dragostea lui pentru popor"; „Opera lui Caragiale, expresie genială a luptei poporului împotriva exploatării"; „Concepția lui Caragiale despre artă"; „Opera lui Caragiale, realizare a realismului critic în literatura noastră"; „Limba vorbită de personagiile lui Caragiale, mijloc de caracterizare a acestora".

In orele de limba română, profesorii vor ajuta pe elevi să înțrepreteze just opera lui Caragiale, operă care are un conținut profund politic, și vor scoate în evidență toate marile ei merite în demascarea sistemului capitalist. Deasemenea, vor căuta să lege organic opera lui Caragiale de sarcinile actuale de luptă ale poporului nostru de condițiile în care se sărbătorește centenarul.

Vor fi aduse la cunoștința elevilor manifestările artistice, conferințele, expozițiile ce se vor organiza pentru comemorarea lui Caragiale în localitatea respectivă. Se va stimula astfel participarea elevilor în număr cât mai mare la aceste manifestări. La clasele unde programa și planificarea permit, în cursul lunii Ianuarie va fi înfățișată marea importanță a operei lui Caragiale. Se va arăta elevilor realismul critic al operei lui Caragiale, subliniindu-se că el a reprezentat cea mai înaltă etapă înainte de apariția realismului socialist. Caragiale a mers pe calea deschisă de literatura rusă, cu care opera lui are mari afinități.

Caragiale a iubit, a cultivat și desăvârșit limba poporului. Aceasta se va arăta elevilor la orele de gramatică, de stilistică, insistându-se asupra frumuseții și conciziuni limbii lui Caragiale, asupra calităților stilistice ale operei lui. Pentru ilustrarea acestora, se vor folosi nenumăratele exemple din opera lui Caragiale. Compozițiile, manifestările literare ale elevilor vor primi un stimulent puternic, dacă se vor iniția întreceri individuale și între clase, în legătură cu interpretarea diferitelor aspecte ale operei lui Caragiale. Opera acestui mare scriitor are o deosebită valoare educativă. Caragiale a fost un patriot care și-a iubit adânc poporul, demascând conținutul reacționar al sistemului capitalist, a biciuit naționalismul șovin, cosmopolitismul, arta putredă, vorbăria goală, egoismul sălbatic al burgheziei. El dă astfel tineretului, ca și întregului popor muncitor, o armă de luptă împotriva capitalismului, împotriva rămășițelor mentalității burgheze.

Orele educative din săptămâna Caragiale (23—30 Ianuarie) trebue să fie un prilej pentru a trezi în elevii noștri disprețul și revolta împotriva exploatatorilor capitaliști, hotărîrea de a lupta împotriva lor și împotriva tuturor rămășițelor din educația și cultura burgheză. Pentru aceasta, se vor prezenta opere sau fragmente din operele lui Caragiale, se vor organiza discuții în jurul conferințelor și al spectacolelor la care elevii au asistat în perioada sărbătoririi lui Caragiale, în jurul audițiilor colective la radio, etc. Deasemeni, se va organiza și prezentarea unor scurte programe artistice pe teme referitoare la caracterul școlii în vremea lui Caragiale, („Lanțul slăbiciunilor" și materialele ce vor apare în publicațiile pentru copii și tineret).

In gazeta festivă a școlii se va oglindi activitatea desfășurată pentru sărbătorirea lui Caragiale, și prețuirea pe care întregul colectiv al școlii a dat-o marelui nostru scriitor.

Standurile de cărți organizate în școli vor pune la îndemâna elevilor operele unuia din cei mai iubiți scriitori ai poporului nostru. Cu prilejul comemorării se vor tipări peste 400.000 volume din operele lui Caragiale.

In ziua de 26 Ianuarie, în toate școlile din țară, centenarul lui I. L. Caragiale va fi sărbătorit printr'o conferință urmată de manifestări artistice. Intreaga festivitate va exprima dragostea față de marele scriitor, avântul cu care tineretul își însușește cultura și hotărîrea lui de a o folosi ca armă de luptă pentru apărarea și întărirea Patriei libere.

Conferința despre viața și opera lui Caragiale care va fi ținută fie de director, fie de unul dintre profesorii de limba română sau de unul dintre învățătorii școlii, va arăta elevilor prețuirea pe care o acordă lui Caragiale Partidul nostru, Guvernul Republicii și întregul popor muncitor. Pentru aceste conferințe se va folosi articolul despre Caragiale, publicat în acest număr al gazetei noastre, precum și materialul ce va apare atât la „Gazeta Învățământului" cât și în celelalte publicații literare.

Punând în mâna tineretului nostru arma puternică de luptă pe care o reprezintă opera lui Caragiale împotriva rămășițelor mentalității burgheze, împotriva exploatării imperialiste, sărbătorirea lui Caragiale ne ajută să pășim mai întăriți pe drumul socialismului.

Invățătorii—propagandiști ai metodelor agrotehnice înaintate

Electrificarea proceselor de producție în agricultură

Una din cele mai importante probleme despre care învățătorii și profesorii trebue să vorbească țăranilor muncitori este cea a folosirii electricității în munca agricolă. In cadrul muncii de lămurire în aceste probleme, învățătorii trebue să arate țăranilor muncitori că regimul burghezo-moșieresc ne-a lăsat ca moștenire o stare de mare înapoiere în ceeace privește producția și folosirea energiei electrice. Ceeace n'a realizat regimul de exploatare, dușman al oricărui progres, va realiza regimul nostru de democrație populară.

In agricultura sovietică electricitatea este folosită pe o scară extrem de largă. In momentul de față nenumărate mașini, aparate și instalații electrificate sunt întrebuințate în cele mai diferite ramuri și procese de producție agricole.

In țara noastră, pe baza mărețului Plan de Electrificare, electricitatea va avea o tot mai largă aplicație în gospodăriile agricole de stat și colective, în sectorul agricol, pomicol și legumicol, în sectorul zootehnic (creșterea animalelor) și pentru nevoile zilnice sociale ale populației dela sate.

In procesele de producție din agricultură, felul cel mai răspândit de întrebuințare a electricității este treeratul electric al cerealelor. Treeratul electric scutește tractoarele și caii de a fi luați dela celelalte lucrări (recoltare, desmiriștit), pentru a acționa batozele.

Datorită ritmului regulat de lucru al motorului treeratul electric reduce pierderile de cereale de 3-4 ori în comparație cu treeratul cu tractorul. Treeratul electric permite instalarea pe arie a unui sistem de iluminație și deci organizarea unei munci continue de zi și noapte.

Electrificarea se aplică și la curățirea și sortarea cerealelor, prin acționarea electrică a vânturătorilor, selectoarelor și trioarelor, operații care cer o cantitate foarte mică de energie electrică, dând însă un randament foarte mare.

In gospodăriile agricole mari, electricitatea se întrebuințează și în procesul de uscare a cerealelor precum și la instalația de ventilație a uscătoriei.

Electricitatea își găsește o largă aplicare și în alte ramuri ale agriculturii și mai ales în legumicultură. Aici ea este larg folosită la punerea în funcțiune a pompelor, la irigarea artificială, la producerea ploii artificiale, etc.

Cu ajutorul electricității se poate realiza și încălzitul serelor și al rămășițelor, ca și reglarea temperaturii. Deasemeni, când sunt geruri mari, apa cu care se stropesc plantele este încălzită electric. O foarte interesantă aplicare a electricității în sere este iluminatul electric suplimentar al plantelor. Cu ajutorul unor lămpi puternice (300-500 wați la 1 m² de suprafață utilă), suspendate deasupra plantelor, se pot obține iarna fructe și legume.

Savanții și inventatorii sovietici au construit tractorul electric pentru arat. Acesta economisește câte 20 kgr. combustibil la fiecare ha. Tractorul electric poate fi folosit și la alte lucrări, ca acționarea morilor, transport, etc.

In întreprinderile agricole anexe, ca atelierele de reparații, tâmplării, fierării, mori, etc. electricitatea se întrebuințează la iluminat și la punerea în funcțiune a mașinilor.

In domeniul creșterii animalelor electricitatea este folosită aproape în toate procesele de producție. De exemplu, pregătirea nutreturilor, tocarea paielor, prepararea amestecurilor de nutreturi, etc., sunt lucrări care se pot face prin utilizarea curentului electric. La fermele mari, pentru producția de lapte este foarte eficace introducerea mașinilor electrice sovietice pentru mulsul vacilor. Mulsul electric mărește randamentul mulgătoarelor, ușurându-le munca. In fermele zootehnice sovietice, laptele proaspăt muls este supus la o serie de prelucrări: răcire, sterilizare, pasteurizare, etc., toate făcute cu ajutorul curentului electric. In gospodăriile zootehnice mari electricitatea se întrebuințează la transporturile de gunoi dela grajduri la platforme, la transportul nutreturilor dela depozit la bucătăriile de nutreturi, la pomparea mustului de bălegar, etc. Un rezultat foarte eficace l-a dat tratamentul animalelor cu raze ultra-violete. Tunsul electric al oilor mărește de 3 ori productivitatea muncii lucrătorului, realizează tunsoare mai regulată și mai la baza părului, obținându-se o cantitate și calitate mai bună a lânei.

Electricitatea este deasemenea folosită în agricultură. Astfel, prin iluminatul electric se poate mări artificial ziua, pentru a se mări astfel nevoia de hrană a găinilor și deci și capacitatea lor de ouat. Electricitatea se folosește și la clocit, la incubatoarele electrice, la încălzirea prin instalații speciale a puișorilor tineri, care au nevoie de 25—30° C. etc.

Odată cu realizarea Planului de electrificare a țării noastre vom păși tot mai mult pe calea electrificării proceselor de muncă din fermele de creștere a animalelor, după exemplul fermelor din Uniunea Sovietică.

Mecanizarea producției agricole pe baza electrificării, după cum ne arată mărețele realizări din U. R. S. S., va deveni acea forță puternică care va ajuta la înarmarea gospodăriilor noastre socialiste cu cea mai înaltă tehnică a mașinilor.

Arătând țăranilor muncitori toate aceste lucruri, cadrele didactice trebue să-i mobilizeze în sprijinirea activă a lucrărilor de electrificare, din satele noastre.

Asistent univ. ING. C. LOZINSCHI
Secretar de Secție la Societatea de Științe Agricole „I. V. MICIURIN"

Din Germania Occidentală

De pe băncile școlii... în gropile comune!

In vitrinele a numeroase magazine din Berlinul Occidental sunt expuse revolvere, puști, tancuri în miniatură care trezesc admirația micilor berlinezi.

Copiii care se joacă astăzi cu „cartușe" de dop vor mânui mâine cu cel mai mare sânge rece arme adevărate.

Guvernul Adenauer pregătește un viitor trist și întunecat tineretului german: viața de cazarmă și gropile comune!

Guvernul marionetă dela Bonn nu găsește altă ocupație pentru tineret decât serviciul militar. Declarația unui purtător de cuvânt al guvernului landului Renania de Nord-Westfalia este grăitoare în această privință: „708.000 tineri din Germania Occidentală care au părăsit anul acesta băncile școli mai sunt încă fără lucru. La aceștia se mai adaugă alți 450.000 tineri șomeri, care au terminat anul trecut școala".

Peste un milion de tineri șomeri, acesta este bilanțul guvernării Adenauer. In spatele guvernului Adenauer stau forțele de ocupație, care au nevoe de soldați. Statele Unite au nevoe de carne de tun pentru Coreea. Marea Britanie, pentru Malaya, Franța, pentru Vietnam. Tineretul german este vândut unor puteri străine, pentru interese străine.

Astăzi, Germania Occidentală și, în special, zonele apusene ale Berlinului constitue „piața" unde semănătorii de moarte americani, englezi și francezi își recrutează mercenarii.

Tinerii disperați de atâta șomaj și mizerie cad ușor pradă. Dealtfel, cum se prezintă la biroul de recrutare din Zehlendor Cloyallée ei primesc 250 mărci occidentale și 50 de dolari. După ce tinerii, care s'au lăsat atrași în cursă, au iscălit contractul, ei nu se mai află sub jurisdicția legilor germane. Ei sunt examinați în ceea ce privește rezistența lor fizică la clima tropicală și aptitudinile lor pentru aviație. După aceea, ei sunt expediați în Statele Unite și de acolo în Coreea..

Dar și Adenauer are nevoe de mercenari pentru a sa „poliție de frontieră".

Pentru instruirea personalului din aceste unități polițienești se folosesc pistoale, carabine, puști și tancuri ușoare! Dar mai există și alte asociații în care tinerii sunt instruiți și trimiși împotriva organizațiilor muncitorești. Una din aceste asociații se intitulează cu nerușinare „Uniunea de luptă împotriva neomeniei".

Colonelul american Eastburn a declarat populației din Bad Kreuznach, odată cu sosirea a noi trupe de ocupație: „Sperăm că acești oameni vă vor învăța ce numim noi „modul de viață american".

Iată cum se prezintă în practică faimosul „mod de viață american" în Germania Occidentală: La Bamberg, la 1 Noembrie, doi soldați yankei au lovit pe un șofer de taxi și au luat-o la fugă fără să plătească cursa făcută. In cadrul unei încăerări care a avut loc într'o cafenea din aceeași localitate, între soldați americani, aceștia au distrus întreaga instalație a cafenelei. In Königstrasse, soldații americani au pătruns într'o casă particulară pentru a viola o tânără. La strigătele victimei, yankeii au luat-o la fugă.

Dar acestea nu sunt simple incidente. In fiecare seară au loc asemenea scandaluri. Poliția Germaniei Occidentale anunță întotdeauna laconic: „Făptașii neidentificați au luat-o la fugă".

Dar și o altă știre apărută în ziar este concludentă în ceeace privește „modul de viață american". Din 422 de tinere examinate în 4 școli și 6 întreprinderi din Steglitz (sectorul american de ocupație al Berlinului), 97 la sută din fete în vârstă sub 17 ani au fost găsite bolnave de boli venerice.

Aproape toate aceste tinere au recunoscut că întrețin relații cu soldați ai forțelor occidentale de ocupație, și că frecventează cluburile americane de tineret. Dintre tinerele examinate, 11 sunt morfinomane și peste 40 intoxicate cu nicotină. Oficiul sanitar și Oficiul tineretului din Steglitz au declarat că nu pot face nimic, deoarece „nu sunt autorizați să intervină în sfera forțelor de ocupație".

Dar întrucât trupele străine nu reușesc să recruteze destul de mulți tineri, ministrul de interne Lehr pregătește acum o nouă lege care prevede serviciul militar obligatoriu.

In întreaga Germanie Occidentală răsună sus și tare lozinca: „Contingentul 54 nu se prezintă, rupeți ordinele de chemare!"

Tineretul german și-a dat seama de primejdia gravă care-l amenință. Pretutindeni se alcătuesc comitete de acțiune, formate din catolici, tineri social-democrați, tineri din F.D.J. (Tineretul Liber German), care luptă cu hotărîre împotriva remilitarizării Germaniei Occidentale și a planurilor criminale ale imperialiștilor de deslănțuire a unui nou război mondial. (Agerpres).

(din VORWAERTS)

NOTE POLITICE EXTERNE

La Moscova au fost decernate premiile internaționale Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare", pe 1951.

Acest eveniment de o importanță excepțională pentru mișcarea partizanilor păcii a avut un deosebit răsunet în lumea întreagă. Oamenii simpli din toate țările văd în aceste premii legate de numele marelui Stalin simbolul prețuirii și sprijinului pe care Uniunea Sovietică, bastionul păcii și libertății popoarelor, le acordă vajnicilor luptători pentru pace.

Premiile Stalin pentru pace au fost acordate în anul acesta lui Go Mo Jo, președintele academiei de științe a R.P. Chineze, Pietro Nenni, deputat (Italia), Ikuo Oyama, profesor, deputat (Japonia), Monica Felton, fruntașă a vieții publice din Marea Britanie, Anna Seghers, scriitoare din Germania și Jorge Amado, scriitor brazilian.

Noii laureați ai premiului Stalin sunt personalități bine cunoscute, a căror activitate de zi de zi se împletește strâns cu lupta pentru pace. Atât în țările lor cât și în lumea întreagă, numele noilor laureați este rostit cu respect și dragoste de către toți oamenii iubitori de pace, care văd în activitatea lor rodnică pe tărâmul apărării păcii un exemplu demn de urmat.

Go Mo Jo, scriitor de frunte din Republica Populară Chineză, om de știință și fruntaș al vieții publice, activează neobosit în fruntea Comitetului Popular Chinez pentru apărarea păcii. El constitue exemplul tipic al scriitorului și savantului a cărui viață și operă sunt închinate cauzei păcii, progresului și libertății popoarelor.

Prin acordarea premiului Stalin scriitorului chinez Go Mo Jo, a fost adusă o înaltă prețuire luptei pentru pace a marelui popor chinez. „Această distincție — a declarat Go Mo Jo, cu prilejul decernării premiului — nu ilustrează meritul meu personal, ci cu ea a fost distins întreg poporul chinez care, sub conducerea înțeleaptă a președintelui Mao Tze-Dun, luptă pentru întărirea păcii între popoare.

Pietro Nenni, vicepreședinte al Consiliului Mondial al Păcii, este una din figurile de mari luptători pentru cauza păcii. Ducând o rodnică activitate în fruntea mișcării luptătorilor pentru pace din Italia, Nenni și-a câștigat încrederea și stima luptătorilor pentru pace din țara sa și din întreaga lume.

Profesorul Ikuo Oyama, distins om de știință și fruntaș al vieții publice din Japonia, este un adversar hotărît al militarismului japonez. Din inițiativa lui a fost pregătit și a avut loc în 1949 primul Congres al Partizanilor Păcii din Japonia.

Este binecunoscută, deasemeni, luptătoarea pentru pace Monica Felton, care a desvăluit cu curaj atrocitățile comise de imperialiștii americani în Coreea. Valul de persecuții deslănțuit de guvernanții britanici împotriva Monicăi Felton nu a împiedecat-o să spună adevărul, și să aducă prin aceasta o contribuție de seamă la lupta pentru pace, la solidaritatea oamenilor cinstiți din întreaga lume cu cauza dreaptă a poporului coreean.

Anna Seghers și Jorge Amado sunt deasemeni figuri cunoscute de scriitori care și-au pus întregul lor talent în slujba apărării cauzei păcii, în slujba luptei împotriva imperialiștilor ațâțători la război.

Acordarea pentru a doua oară a premiilor internaționale Stalin pentru pace luptătorilor din diferitele țări ale lumii — primele premii au fost acordate în anul 1950 — înseamnă un pas înainte pe drumul întăririi frontului partizanilor păcii, Sutele de milioane de partizani ai păcii din întreaga lume, hotărîți să la cauza apărării păcii în propriile lor mâini și s'o apere până la capăt, salută cu entuziasm această nouă dovadă grăitoare a politicii pașnice a Uniunii Sovietice.

In Comitetul politic al Adunării Generale O.N.U. s'au încheiat zilele acestea desbaterile asupra chestiunii privitoare la acțiunile agresive ale Statelor Unite și la amestecul lor în afacerile interne ale altor țări, chestiune înscrisă pe ordinea de zi la cererea delegației Uniunii Sovietice.

In cursul acestor desbateri a fost examinată așa numita „Lege a securității mutuale pe 1951" semnată de către Truman la 10 Octombrie și care prevede textual finanțarea „oricăror persoane selecționate care locuiesc în Uniunea Sovietică, Polonia, Cehoslovacia, Ungaria, România, Bulgaria, Albania... ori a persoanelor care au fugit din aceste țări, sau pentru gruparea lor în detașamente de forțe armate care să sprijine organizația Atlanticului de Nord sau pentru alte scopuri".

In discursurile rostite la 19 și 21 Decembrie în Comitetul politic cu privire la această chestiune, șeful delegației sovietice A. I. Vișinski a demascat intențiile criminale ale guvernului Statelor Unite conținute în susnumita lege, intenții care nu lasă nici o îndoială asupra faptului că guvernul american uneltește pe față împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară și că pregătește deslănțuirea războiului împotriva acestor țări. Dărâmând unul după altul „argumentele" delegatului american Mansfield, care a încercat să prezinte această mârșavă lege ca o așa zisă lege de apărare, A. I. Vișinski a arătat că această lege reprezintă **„un act nemaiauzit de încălcare a principiilor și normelor fundamentale, elementare ale dreptului internațional".**

A. I. Vișinski a subliniat că acțiunea guvernului Statelor Unite constitue dovada unei atitudini atât de dușmănoase Uniunii Sovietice și țărilor de democrație populară, încât guvernul Uniunii Sovietice nu poate să nu protesteze, nu poate să nu ceară condamnarea lor și anularea acestei rușinoase legi.

Ca întotdeauna, în argumentarea sa șeful delegației sovietice a citat fapte de netăgăduit care dezarmează pe frazeologii imperialiști. Astfel de fapte, ca recenta violare a frontierelor României și Ungariei de către un avion militar american, prinderea pe teritoriul U.R.S.S. și al Republicii Populare Române a unor spioni parașutați de avioane americane și alteie, arată că imperialiștii americani, care și înainte unelteau împotriva acestor țări, au trecut acum la făptuirea unor crime „legiferate". Discursurile lui A. I. Vișinski din 19 și 21 Decembrie au constituit un aspru rechizitoriu al politicii agresive imperialiste și al fărădelegilor săvârșite în numele acestei politici.

„V'ați acoperit de rușine încă acum 30 de ani — a spus A. I. Vișinski — **când ați organizat intervenția armată împotriva Uniunii Sovietice sprijinind pe generalii albgardiști... apucați pe aceeași cale pe care a mers Hitler, folosind pe trădătorii vlasoviști. Dar Vlasov și cei de teapa lui nu i-au fost de nici un folos lui Hitler și nu au scăpat de judecata și mânia dreaptă a poporului sovietic. Pentru că poporul sovietic este puternic prin dreptatea cauzei lui, pe care oricât v'ați strădui, nu veți reuși niciodată s'o murdăriți cu insinuările, calomniile și născocirile voastre".**

Impotriva încercărilor delegațiilor imperialiști de a prezenta într'o lumină falsă așa zisa „lege a securității mutuale pe 1951", împotriva încercărilor lor de a susține că această lege prevede doar ajutorarea unor „băieți refugiați", A. I. Vișinski a citat desbaterile din ultimul timp ale Congresului american ca și pasagii din presa imperialistă care recunosc pe față că nu este vorba în fond de niște „băieți refugiați", ci de persoane apte pentru serviciul militar, care să fie organizate în detașamente armate și folosite ca „forțe de șoc" împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară. A. I. Vișinski a arătat că potrivit însești afirmațiilor ațâțătorului la război John Foster Dulles, se urmărește formarea unui detașament cu un efectiv de 25.000 de oameni alcătuit din criminali de război fugiți din țările de democrație populară care să constitue așa numita „forță de șoc" îndreptată împotriva țărilor din lagărul păcii. Asemenea detașamente a cerut să fie formate și Karsten, un alt ațâțător la război autorul unui amendament în acest sens la așa numita lege a lui Truman din 10 Octombrie.

Intr'o sală plină până la refuz, A. I. Vișinski a demascat în fața delegaților la sesiunea O.N.U. și a reprezentanților presei criminalele acțiuni ale cercurilor conducătoare din Statele Unite, care și-au găsit expresia în promulgarea „legii pe 1951". A. I. Vișinski a arătat cât de amarnic se înșeală imperialiștii atunci când cred că vor reuși să lovească în Uniunea Sovietică și în țările de democrație populară cu aceste lepădături, cu aceste așa zise „persoane selecționate" a căror finanțare o prevede susnumita lege.

Atunci când delegații au votat pentru rezoluția sovietică care prevede condamnarea „legii lui Truman" peste o treime din membrii O.N.U. s'au pronunțat împotriva acestei legi odioase. Astfel politica agresivă a imperialiștilor a suferit un nou și lamentabil eșec.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26. Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28. Telefon Nr. 1.51.70. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni 130; Instituții anual 500 lei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii